Hồng Hoang Long Đế
Thiên Cơ Lâu
BẮT ĐẦU CHẾ TẠO
ÂM HIỂM BẢNG

Chương 1. Tửu lâu hoà bình ở thế giới võ hiệp

zalo 0704730588

Cửu Châu đại lục!
Từ sau khi Vũ Hoàng khai sơn trị thuỷ, luyện Cửu Đỉnh nhất thống thiên hạ thì thế giới lấy tên là Cửu Châu.
Mấy trăm năm sau bởi vì hậu duệ Đế Tân của Vũ Hoàng tàn bạo vô độ, dân chúng lầm than, nên chư hùng cùng nổi lên khiến cho thiên hạ phân liệt.
Qua mấy trăm sau Thuỷ Tổ Long Hoàng lại nổi lên một cách mạnh mẽ, thiên hạ lại nhất thống, lấy tên nước là Đại Tần.
Đến đời sau của Tần Quốc thì những chư hùng mà Thuỷ Tổ Long Hoàng đã từng trấn áp lại nổi dậy, tro tàn lại cháy, khiến thiên hạ lại tiếp tục phân liệt.
Hiện tại đang có Ngũ Cường ngang hàng nhau lần lượt là Đường, Tống, Nguyên, Minh, Thanh, các nước chiếm giữ các nơi giàu có nhất Cửu Châu.
Ngoài ra còn có các tiểu quốc như Tây Vực Phật Quốc, Đạc Mạc Quần Hùng, Tái Ngoại Mục Dân nhìn chằm chằm, tất cả đều có vọng tưởng nhất thống thiên hạ, thành tựu Võ Đạo Chí Cường Giả.
...
Trung Châu!
Nơi giàu có nhất Cửu Châu, Ngũ Cường trong thiên hạ cùng chư hùng các nơi đều triển khai tranh đoạt nơi này một cách kịch liệt.
Nhưng thực lực chư phương đều ngang nhau, không ai có thể chiếm được cả khu này, mỗi người chỉ có thể chiếm được một góc.
Kể từ đó Trung Châu trở thành nơi hỗn loạn nhất trong Cửu Châu, thế lực khắp nơi ma sát không ngừng.
Lạc Dương Thành!
Nơi đây trước đó từng là Đô Thành của Tần Quốc, sau khi Đại Tần tan vỡ thì thế lực khắp nơi đều tiến vào muốn chiếm giữ nơi này, khiến mọi thứ hỗn loạn vô cùng.
Đứng ở đầu đường thì luôn có thể chứng kiến cảnh đao quang kiếm ảnh, các thế lực sống mái với nhau.
Lúc này có vô số giang hồ hào khách đều đang đứng trước một toà lầu nhỏ tại trung tâm của Lạc Dương Thành để xem náo nhiệt.
Nơi này không phải nơi xa lạ gì mà chính là tửu lâu nổi danh nhất Lạc Dương Thành, Tuý Tiên Lâu.
Mà giờ khắc này bảng hiệu của Tuý Tiên Lâu lại bị gỡ bỏ đi, có bảng hiệu mới được treo lên.
"Thiên Cơ Lâu, là cái gì vậy?"
"Thoạt nhìn không giống coi bói lắm, tuy mấy năm nay Tuý Tiên Lâu có xuống dốc một tý nhưng nơi đây là một vị trí đắc địa, mấy vạn lượng bạc

đổ vào đây, không thể nào lấy để xem bói được."
"Các ngươi lo lắng vớ vẩn cái gì đấy, có thể lấy được Tuý Tiên Lâu thì chắc chắn đó không phải người ngu rồi."
"Cũng đúng, hiện tại ta hơi tò mò toà Thiên Cơ Lâu này có thể sinh tồn bao lâu trong Lạc Dương Thành."
"Không có bối cảnh thì không phải ai cũng có thể mở cửa làm ăn trong Lạc Dương Thành đâu."
Lưu Tiêu đang chỉ huy các công nhân để trang trí, treo biển hành nghề.
Sau khi xuyên việt thì hắn thích ứng thân phận mới rất nhanh, không còn suy nghĩ về những thứ ở kiếp trước nữa.
Dưới sự trợ giúp của hệ thống thì hắn có thể lấy được Tuý Tiên Lâu một cách dễ dàng.
Hiện tại chỉ cần treo bảng hiệu Thiên Cơ Lâu kia lên thì năng lực thôi diễn của Thiên Cơ Lâu mà hệ thống giao phó có thể được kích hoạt rồi.
Đến lúc đó hắn có thể dựa vào khả năng của Thiên Cơ Lâu để mở rộng lực ảnh hưởng của mình trong thế giới tống võ này.
Đúng vậy!
Thế giới mà Lưu Tiêu xuyên việt qua chính là một thế giới tống võ, một thế giới phi thường đặc biệt.
Rất nhiều nhân vật võ hiệp quen thuộc được nghe ở kiếp trước đều tồn tại ở thế giới này, đa số đều còn sống nữa.
Kiếm Ma Độc Cô Cầu Bại!
Bang chủ Cái Bang Kiều Phong!
Tiểu Lý Phi Đao!
Thiên Đao Tống Khuyết!
Kiếm Thánh Vô Danh!
Đây cũng là một trong những lý do khiến Lưu Tiêu nhanh chóng thích ứng với thế giới này.
Bởi vì thế giới này quá đặc sắc, khiến hắn cảm xúc dâng trào.
"Lúc này là lúc tốt nhất để dương danh, để khuếch trương lực ảnh hưởng của Thiên Cơ Lâu."
Sau khi nghe những lời nghị luận của mọi người.
Trong lòng Lưu Tiêu suy nghĩ.
Hắn xuyên việt đến đây, kích hoạt hệ thống, phần thưởng là một toà Thiên Cơ Lâu, có thể suy diễn mọi thứ.
Nhưng đây chỉ là chỗ tốt đầu tiên mà hệ thống cho hắn thôi.
Về sau chỉ cần thanh danh của hắn tại thế giới tống võ này càng lúc càng lớn, hệ thống có thể giải toả nhiều kiến trúc thần kỳ hơn cho hắn, cũng có nghĩa là có nhiều công năng hơn.
"Các vị quan khách, tại hạ Lưu Tiêu, là lâu chủ của Thiên Cơ Lâu."
"Nghiệp vụ kinh doanh chủ yếu của Thiên Cơ Lâu hiện tại là tửu lâu, khách sạn để dừng chân, thám thính tin tức."
"Hoan nghênh mọi người quang lâm."
Lưu Tiêu quay người lại, thừa dịp có nhiều người đang tụ tập thì rống lên.

Thiên Cơ Lâu có thể suy diễn mọi thứ.
Nên trên thực tế nghiệp vụ chính của hắn chủ yếu là buôn bán tình báo.
"Lợi hại, buôn bán tình báo, thảo nào dám treo bảng hiệu Thiên Cơ Lâu lên."
Lời Lưu Tiêu vừa dứt thì đám giang hồ hào kiệt xung quanh đều nghị luận liên tục.
Không vì lý do gì khác!
Bởi vì nghề khó làm nhất trong thiên hạ này là buôn bán tình báo.
Lý do là bởi muốn làm nghề này cần mạng lưới tình báo trải dài khắp của Cửu Châu này.
Ngay cả đại bang xưng là Thiên Hạ Đệ Nhất như Cái Bang cũng không dám tuyên bố ra ngoài bản thân buôn bán tình báo.
Thế nên sau khi nghe những lời vừa rồi không giang hồ hào khách nào có thể giữ bình tĩnh được nữa.
Bởi vì thứ này đại biểu Thiên Cơ Lâu trước mắt này vô cùng có thực lực.
Trong đám người có một tên ăn mày sau khi nghe được những lời đó thì lặng lẽ rời đi.
Những người này nghị luận rất nhiều nhưng Lưu Tiêu lại không thấy có ai muốn đến để thử cả.
Hắn cũng không để ý!
Những người này nếu đã biết tác dụng của Thiên Cơ Lâu thì sớm muộn cũng sẽ tìm tới thôi.
Một hồi sau bảng hiệu Thiên Cơ Lâu đã treo xong.
Lưu Tiêu móc ngân lượng để đuổi công nhân đi.
"Chúc mừng ký chủ, Thiên Cơ Lâu kích hoạt xong."
"Chúc mừng ký chủ, thu được các năng lực sau."
"Một: Năng lực suy tính Thiên Cơ Lâu cấp 1."
"Hai: Ở trong Thiên Cơ Lâu ký chủ có trạng thái vô địch."
Coi như cũng được.
Lưu Tiêu nghe thế cũng không có phản ứng gì quá lớn.
Năng lực suy tính cấp 1 đối với hắn thì giống như gân gà vậy.
Nếu không nhờ vào năng lực suy tính của Thiên Cơ Lâu thì nhờ vào ưu thế xuyên việt giả hắn cũng biết được nhiều thứ người khác không biết rồi.
Thứ hắn hy vọng nhất là hệ thống có thể cho hắn vài quyển thần công đỉnh cấp, nhưng hiển nhiên là không có.
Nhưng trạng thái vô địch khi ở trong Thiên Cơ Lâu cũng là một thứ đồ tốt.
Chí ít hiện nay hắn cũng không cần rời khỏi Thiên Cơ Lâu, vậy hắn cũng an toàn tuyệt đối.
"Trong Thiên Cơ Lâu thì vô địch, nếu thế thì có thể khai thác thêm nghiệp vụ khác, chế tạo một tửu lâu hoà bình trong thế giới võ hiệp."
Trong lòng Lưu Tiêu bỗng hiện lên một suy nghĩ.
Ông!
Một ba động vô hình khuếch tán ra, bao phủ cả Thiên Cơ Lâu lại.
"Chuyện gì vừa xảy ra thế, sao bỗng nhiên ta cảm giác toà Thiên Cơ Lâu này có chút thần bí."

"Ta cũng thế!"
"Ta bỗng có cảm giác kính sợ toà Thiên Cơ Lâu này."
Biến hoá sau khi Thiên Cơ Lâu được kích hoạt khiến nhiều người đang xem náo nhiệt cũng phải giật nảy mình.
"Phiền mọi người nhường một tý!"
Bỗng có một đám người cố gắng chen vào."
"Là người của Cái Bang!"
"Chẳng lẽ bị nghiệp vụ tình báo của Thiên Cơ Lâu ảnh hưởng nên người của Cái Bang muốn đến tìm phiền phức hay sao?"
"Quả nhiên là đại bang Thiên Hạ Đệ Nhất, nơi đây vừa có người làm mua bán tình báo bọn họ đã biết rồi."
Suy đoán nổi tên tứ phía, người xem náo nhiệt cũng hưng phấn thêm, chủ động nhường đường cho người của Cái Bang.
Chân mày Lưu Tiêu cau lại, nhìn về hướng người cầm đầu của Cái Bang.
"Ngô Trường Phong"
"Thân phận: Trưởng Lão Cái Bang"
"Cảnh giới: Tiên Thiên trung kỳ"
"Võ học: Đả Cẩu Bổng(tàn), Hàng Long Thập Bát Chưởng(tàn)..."
"Mục đích: Tìm kiếm hạ lạc của Đả Cẩu Bổng."
(Tàn hay còn gọi là tàn thiên, tức là bản không đầy đủ)

Chương 2. Kiếm một vạn lượng.

Cái Bang được xưng là Thiên Hạ Đệ Nhất đại bang, thế lực trải rộng khắp cả Cửu Châu.
Nếu Cái Bang muốn gây phiền phức cho ai thì dù cho Thiên Hạ Ngũ Cường cũng phải đau đầu.
Bởi vì bọn hắn có những cao thủ võ học vang danh khắp thiên hạ như Kiều Phong, Quách Tĩnh, Hồng Thất Công toạ trấn.
Những người đứng trước Thiên Cơ Lâu đều như đang xem kịch vui vậy.
Thiên Cơ Lâu này là khoác lác hoặc thật sự có bản lĩnh thì phải qua cửa ải Cái Bang này mới biết được,
"Các vị đến đây là vì Đả Cẩu Bổng phải không?"
Lưu Tiêu muốn đánh phủ đầu, giành lợi thế cũng như trấn trụ những người trước mắt này một tý.
Quả nhiên Ngô Trường Phong lập tức giật mình.
Các cao thủ Cái Bang đi cùng hắn cũng giật mình liên tục.
Vài ngày trước vật truyền thế của Cái Bang là Đả Cẩu Bổng bị mất tại Hạnh Tử Lâm, việc này chỉ có vài trưởng lão của Cái Bang như bọn họ mới có thể biết được, đang cố gắng tìm kiếm trong âm thầm.
Không nghĩ đến khi nãy vì nghe một môn hạ đệ tử báo lại Thiên Cơ Lâu có bán tình báo nên đến thử xem sao.
Không ngờ chưa kịp mở miệng thì chủ nhân của Thiên Cơ Lâu đã biết được mục đích bản thân đến đây.
"Cái gì? Đả Cẩu Bổng của Cái Bang bị mất."

"Tên lâu chủ của Thiên Cơ Lâu này thật to gan, hắn không biết là Đả Cẩu Bổng của Cái Bang đều được bảo quản trong tay tông chủ sao? Ai có thể lấy trộm Đả Cẩu Bổng từ trong tay bang chủ Cái Bang chứ."
"Cười chết ta, ai dám cầm Đả Cẩu Bổng của Cái Bang? Sợ rằng hoàng đế của Ngũ Cường cũng không dám."
Những người đứng ngoài xem náo nhiệt sau khi nghe lời đó thì chấn kinh vô cùng, nhưng sau đó liền bắt đầu cười nhạo.
Chỉ có đám người Ngô Trường Phong là kích động.
"Quả nhiên các hạ biết Đả Cẩu Bổng của Cái Bang ta ở đâu."
"Nếu ngươi có thể chỉ điểm thì Cái Bang ta thiếu Thiên Cơ Lâu một nhân tình."
"Nếu ngày khác có bất kỳ việc gì cần thì Cái Bang ta sẽ dốc sức tương trợ."
Hấp....
Tất cả mọi người đều im lắng, ai nấy đều hít một nơi thật sau.
Đả Cẩu Bổng của Cái Bang thật sự đã mất rồi?
Thảo nào tuyệt vọng đến mức tới Thiên Cơ Lâu, một nơi chẳng hề có danh tiếng gì.
Mất Đả Cẩu Bổng thôi cũng đã khiến các trưởng lão này sắp điên lên đến nơi rồi.
"Những người này muốn chơi miễn phí à!"
Lưu Tiêu bất mãn trong lòng.
Ta cần nhân tình của Cái Bang các ngươi làm gì, cũng có ăn được đâu?
"Hệ thống, suy tính nơi chốn của Đả Cẩu Bổng cần bao nhiêu bạc?"
Lưu Tiêu âm thầm câu thông với hệ thống.
"Suy tính ra ai lấy Đả Cẩu Bổng cần một vạn lượng bạc."
"Suy tính Đả Cẩu Bổng được giấu ở đâu cần mười vạn lượng bạc."
"Mời ký chủ lựa chọn."
"Không!"
Lưu Tiêu cự tuyệt.
Nói đùa, mười vạn lượng bạc, hắn không có nhiều tiền như thế.
Huống chi hắn cũng biết rõ Đả Cẩu Bổng bị ai lấy đi, không cần đến hệ thống làm gì.
Tự kiếm tiền không tốt hơn sao.
Trước sự kinh ngạc của tất cả mọi người, Lưu Tiêu thản nhiên nói:
"Không cần nhân tình của Cái Bang."
"Một vạn lượng bạc, bổn lâu chủ sẽ nói cho các ngươi biết ai cầm Đả Cẩu Bổng đi."
Không muốn nhân tình của Cái Bang, lại muốn một vạn lượng bạc.
Nhiều người cảm thấy lâu chủ của Thiên Cơ Lâu bị ngốc.
Ngô Trường Phong vẫn chưa hoàn hồn lại, nghe thế thì cắn răng một cái:
"Lấy ngân phiếu một vạn lượng đến đây."
Hắn cũng không sợ bị lừa!
Coi như Kiều Phong không còn là bang chủ của Cái Bang nữa thì hắn vẫn dám tự tin không có mấy ai có thể lừa tiền của Cái Bang mà sống sót bình

yên.
Chỉ thế là kiếm được một vạn lượng bạc!
Lưu Tiêu nhếch miệng, cất ngân phiếu vào, nhìn về phía Ngô Trường Phong: "Đi tìm Tứ Đại Trưởng Lão Toàn Quán Thanh của các ngươi, Đả Cẩu Bổng nằm trong tay hắn."
Toàn Quán Thanh!
Đám người Ngô Trường Phong biến sắc.
Có thể lên làm một trong lục đại trưởng lão của Cái Bang thì chắc chắn Ngô Trường Phong cũng không quá đần.
Nhớ đến những dị thường gần đây của Toàn Quán Thanh, trong lòng hắn cũng dần xác định.
"Đi!"
Hắn không dám dây dưa thêm, mang theo người của Cái Bang vội vàng rời đi.
"Nếu có thể tìm được Đả Cẩu Bổng thì Cái Bang ta vẫn thiếu nợ Thiên Cơ Lâu một nhân tình."
"Nhưng nếu lời của các hạ là giả thì Cái Bang dù liều mạng thì vẫn sẽ lấy lại mặt mũi."
Thanh âm của Ngô Trường truyền đến từ xa.
Khoé miệng Lưu Tiêu lộ ra một nụ cười.
Có Cái Bang làm mẫu thì không cần lo cho danh khí của Thiên Cơ Lâu nữa rồi.
Nhưng mà, vẫn chưa đủ.
Sau đó một ý nghĩ điên cuồng bắt đầu nảy sinh trong đầu hắn.
Hắn cần danh khí chứ không phải là tiền.
Tại sao bản thân không lợi dụng những thứ mình biết đến để tạo một danh sách những thứ có ảnh hưởng cực lớn sau đó tung ra, đề cao danh tiếng của bản thân.
Trong những người vây quanh thì có đủ thám tử của các đại thế lực.
Chỉ trong thời gian ngắn thôi mà một tin tức đã truyền đến trên bàn của các thế lực trên khắp Cửu Châu.
Đả Cẩu Bổng của cái bang bị mất.
Lạc Dương Thành xuất hiện một nơi gọi là Thiên Cơ Lâu, làm buôn bán tình báo.
Tình báo đầu tiên bọn hắn bắn ra là vị trí của Đả Cẩu Bổng.
Tính xác thật của tình báo còn cần điều tra thêm, không thể phán đoán.
Tiếp tục quan tâm!
Đây là những lời của thám tử đến với các thế lực sau lựng họ.
Việc này cũng không cần chờ quá lâu!
Chỉ một hồi sau thì Cái Bang liền thông báo ra ngoài là đã tìm được Đả Cẩu Bổng bị đánh mất.
Lập tức danh tiếng của Thiên Cơ Lâu vang xa.

Chương 3. Sự đáng sợ của Vương

Ngữ Yên

Sau khi giao dịch cùng Cái Bang thì Lưu Tiêu phát hiện không có ai tới Thiên Cơ Lâu nữa.
Hắn cũng không thèm để ý.
Hiện nay hắn chỉ có thể cung cấp tin tình báo mà thôi.
Nếu có người đến để ăn cơm uống rượu thì hắn cũng không có để mà phục vụ.
Chờ hai ba ngày nữa tuyển được đầu bếp thì mới có thể kinh doanh nghiệp vụ tửu lâu được.
"Lần sau chỉ lấy bạc trắng, không thu ngân phiếu."
Sau một lúc Lưu Tiêu đi tiền trang đổi ngân phiếu thành bạc rồi đi về.
Khả năng suy tính của hệ thống chỉ cần tiêu hao bạc, chỉ cần hiện vật, không thu ngân phiếu.
Tin tức Cái Bang tìm được Đả Cẩu Bổng truyền ra thì sau một lát Lưu Tiêu cũng đã nhận được.
"Tốn thời gian lâu như thế mới tìm được sao, xem ra tên tiểu nhân âm hiểm Toàn Quán Thanh kia phải chịu không ít đau khổ nên mới phải khai."
Lưu Tiêu đang nghĩ ngợi thì bỗng nghe thấy rất nhiều tiếng bước chân vang lên.
Ngẩng đầu thì phát hiện là đám người Ngô Trường Phong.
Một câu gậy xanh như bích lục đang nằm trong tay Ngô Trường Phong.
Sau lưng bọn hắn còn có rất nhiều người đi theo để xem náo nhiệt.
"Đa tạ lâu chủ của Thiên Cơ Lâu, Cái Bang chúng ta đã tìm được Đả Cẩu Bổng về một cách thuận lợi."
Thì ra những người này đến là để cảm tạ.
Đả Cẩu Bổng chính là vật tượng trưng của bang chủ Cái Bang.
Nếu thật sự đánh mất thì chắc chắn Cái Bang sẽ có nội loạn xảy ra.
Mà Cái Bang bây giờ đã trải qua nhiều lần đại loạn rồi, không thể dày vò thêm nữa.
Người của Cái Bang tuy có chút cứng đầu cổ hủ, nhưng đa số đều hiệp nghĩa như lời đồn.
Lưu Tiêu vẫn có cảm nhận khá tốt về bọn hắn, cười khách khí với đám người Ngô Trường Phong vài câu.
Lúc này hắn chú ý đến hai người vô cùng nổi bật phía sau.
" Đoàn Dự "
"Thân phận: Đại Lý Thế Tử "
" Tu vi: Tiên Thiên hậu kỳ "
" Võ học: Lăng Ba Vi Bộ, Lục Mạch Thần Kiếm, Bắc Minh Thần Công "
" Mục đích: Tìm hiểu nguyên nhân nghĩa huynh Kiều Phong bị hãm hại "
...
" Vương Ngữ Yên "
" Thân phận: Cháu ngoại của Vô Nhai Tử...."
" Tu vi: Không "

" Am hiểu: Đọc thuộc lòng võ công thiên hạ, võ học kiến giải tông sư cảnh "
" Mục đích: Hiếu kỳ "
Lưu Tiêu ngay lập tức bị kinh diễm.
Khí chất tiểu thư khuê các, mỹ nữ cổ điển trên người Vương Ngữ Yên vô cùng nổi bật, không phải là thứ mà các minh tinh ở kiếp trước có thể truyền tải.
Hắn mất mấy giây, còn phải nhờ thanh âm của Ngô Trường Phong vang lên mới có thể tỉnh hồn lại.
Trong nháy mắt đó bởi vì ánh mắt không kiêng nể gì cả của hắn nên khiến trên mặt Vương Ngữ Yên đỏ bừng cả lên, vô cùng mê người.
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu, xin hỏi vì sao ngươi biết Đả Cẩu Bổng bị Toàn Quán Thanh lấy đi."
Ngô Trường Phong đến đây đầu tiên là để cảm tạ, hai là để hỏi ra nghi hoặc của bản thân.
Sau khi thẩm vấn tên phản đồ kia xong thì hắn phát hiện việc trộm Đả Cẩu Bổng chỉ có một mình Toàn Quán Thanh biết.
Lúc bị bắt thì ngay cả Toàn Quán Thanh cũng ngơ ngác.
Sau nửa ngày liều mạng, thậm chí đến mức không chịu nổi cực hình thì hắn mới chịu khai ra.
"Ta có nên nói cho Vương Ngữ Yên rằng cha nàng là Đoàn Chính Thuần không?"
Lưu Tiêu lúc này đang phân vân.
Ta chỉ nói cho Vương Ngữ Yên rằng cha nàng chính là Đoàn Chính Thuần, không nói việc Đoàn Dự không phải con ruột của Đoàn Chính Thuần.
Vậy là được!
Quá tốt!
Sau đó hắn nghiêm mặt, cất cao giọng: "Thiên Cơ Lâu ta tường tận mọi việc trong thiên hạ, không có việc gì là giấu diếm được ánh mắt của Thiên Cơ Lâu."
Lời này kiêu ngạo vô cùng, giọng điệu cũng rất ngông cuồng.
Nhưng mà qua chuyện của Cái Bang thì không ai phản bác Lưu Tiêu Cả.
"Lâu chủ có biết ai mới là người thật sự giết hại Mã phó bang chủ hay không?"
Thanh âm thanh thuý như hoàng yến vang lên, hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người lại.
Vương Ngữ Yên vừa mới lên tiếng.
Mấy ngày trước phó bang chủ Cái Bang là Mã Đại Nguyên bị chính võ học thành danh của mình sát hại trong nhà, trong võ lâm truyền tai nhau rằng chỉ có Cô Tô Mộ Dung Phục có thể làm được điều này.
Cái Bang cũng tin là thế, muốn bắt Mộ Dung Phục tới tra khảo.
Vương Ngữ Yên biết rằng không phải biểu ca làm, nên nàng muốn mượn miệng của Thiên Cơ Lâu để tẩy trắng cho Mộ Dung Phục.
Lời của người khác thì chắc chắn Cái Bang không tin.

Nhưng nếu do chính miệng Thiên Cơ Lâu nói thì chắc chắn Cái Bang sẽ phải xem xét cẩn thận lại.
"Tên ngu ngốc Mộ Dung Phục này, có một biểu muội luôn luôn giúp đỡ như thế vậy mà lại không biết quý trọng, đáng đời phục quốc thất bại."
Lưu Tiêu nhổ nước bọt Mộ Dung Phục một cái, lại tiếp tục mở miệng: "Tại hạ có biết."
Người của Cái Bang nghe thế thì đứng ngồi không yên.
Cũng bởi vì Mã Đại Nguyên chết nên mới lộ ra chuyện bang chủ Kiều Phong là người Khiết Đan.
Vì thế nên mới có một loạt chuyện xảy ra sau đó, Đả Cẩu Bổng lạc mất, cao tầng của Cái Bang bị bắt.
"Xin lâu chủ nói rõ, xài bao nhiêu tiền Cái Bang cũng nguyện ý chi ra."
"Nếu có thể tìm ra hung thủ để báo thù cho Mã phó bang chủ thì tất cả Cái Bang sẽ vô cùng cảm kích."
Đoàn Dự cũng đứng ngồi không yên: "Xin lâu chủ giải oan cho đại ca của ta."
Những võ lâm nhân sĩ khác cũng bắt đầu nhộn nhịp, ai nấy đều hiểu kỳ.
Lần này Lưu Tiêu không dự định thu tiền.
Hắn muốn thực hiện ý tưởng trước đó, khuếch trương tầm ảnh hưởng của Thiên Cơ Lâu trước.
Mà ý tưởng của hắn chính là chế tạo một danh sách giống như Binh Khí Phổ vậy.
Nếu là bảng danh sách thì đương nhiên sẽ không thu tiền.
"Nếu Ngữ Yên muốn hỏi thì tại hạ sẽ không thu tiền."
Chắc chắn phải thu Vương Ngữ Yên về dưới trướng mình, không chỉ nàng mà còn rất nhiều người khác nữa, muốn Thiên Cơ Lâu trải rộng khắp nam bắc Đại Giang thì cần rất nhiều nhân thủ.
Đây là ý tưởng đầu tiên khi hắn nhìn thấy Vương Ngữ Yên.
Đã không định lấy tiền rồi thì ngu gì không nói để đổi một nhân tình của Vương Ngữ Yên, tranh thủ hảo cảm của nàng.
Đây chính là một bách khoa toàn thư về võ học, tuy không tu luyện võ công nhưng cảnh giới lại cao một cách đáng sợ.
Ngay cả Mộ Dung Phục đều do nàng chỉ điểm.
Ngay cả khi Kiều Phong giao thủ cùng người khác, chiêu tiếp theo hắn sẽ ra là gì nàng cũng có thể đoán được.
Nếu chỉ nói riêng về võ học kiến giải thì những tông sư danh vang rền thiên hạ kia đều không thể đuổi kịp Vương Ngữ Yên.
Nếu như có luyện võ thì có thể tạo nên một Tông Sư cao thủ trong thời gian ngắn.
Kiếp trước Lưu Tiêu đã suy nghĩ qua rồi, nếu Vương Ngữ Yên có luyện võ thì sẽ như thế nào.
Hắn còn phân tích tỉ mĩ nữa.
Kỳ tài võ học chân chính trong Thiên Long Bát Bộ thì phỏng chừng chỉ có Vương Ngữ Yên, tam huynh đệ Đoàn Dự cũng phải đứng nép sang một

bên,
Hơn nữa hệ thống cũng đã chứng thực suy nghĩa của hắn.
Chủ yếu nhất là hắn muốn thông qua Vương Ngữ Yên để mưu đồ nhiều thứ hơn.
Trong lòng của hắn đã có một loạt kế hoạch để thu phục Vương Ngữ Yên rồi.
Lúc này chỉ là bước đầu tiên thôi.
"Đa tạ lâu chủ!"
Vương Ngữ Yên nhẹ giọng nói, quả nhiên cảm kích Lưu Tiêu, nở ra một nụ cười hiếm thấy.
Chỉ có Đoàn Dự lúc này bỗng có một dự cảm không lành.
"Đương nhiên tại hạ cũng do cảm động trước sự hiệp nghĩa của Cái Bang, không muốn thấy phường tiểu nhân hãm hại Cái Bang."
Lưu Tiêu bổ sung thêm.
Chớp mắt hắn liền thu hoạch được sự cảm kích từ đám người Ngô Trường Phong.

Chương 4. Âm Hiểm Bảng đệ thập: Độc phụ Khang Mẫn

"Các vị, Thiên Cơ Lâu ta vừa mới thành lập nên muốn phô bày thực lực của bản thân ra, chúng ta sẽ chế tạo một âm hiểm tiểu nhân bảng."
"Bảng xếp hạng này chủ yếu ghi nhận mười người âm hiểm nhất trong chốn giang hồ này."
Mọi người đều nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt vô cùng quỷ dị.
Không nghĩ tới hắn không nói về hung thủ giết hại Mã Đại Nguyên, trái lại còn nói về âm hiểm tiểu nhân bảng gì đó.
Nhưng ngoài trừ đám người Đoàn Dự cùng Cái Bang ra thì tất cả mọi người đều hứng thú với điều này.
"Ước nguyện ban đầu của bổn lâu khi chế tạo bảng này chính là cho mọi người biết ai là tiểu nhân âm hiểm để có thể phòng tránh."
"Mà tiểu nhân âm hiểm đầu tiên lên bảng chính là người giết chết Mã phó bang chủ của Cái Bang."
Hai mắt Vương Ngữ Yên sáng lên, lòng hiếu kỳ của nàng đã bị câu lên.
Loại bảng danh sách này thú vị hơn Binh Khí Bảng kia của Bách Hiểu Sinh nhiều.
"Bảng danh sách này của lâu chủ quá tốt, hành tẩu giang hồ, chỉ sợ rằng giao hữu vô ý (vô tình kết bạn với kẻ xấu)."
"Lâu chủ quá trâu bò, sau khi đưa các loại tiểu nhân âm hiểm ra ánh sáng thì xem thử bọn hắn còn có thể đặt chân lên giang hồ hay không."
Thiên Cơ Lâu rất có thực lực!
Đây là suy nghĩ của rất nhiều người vào lúc này.
Đầu tiên chưa nói tới việc sưu tầm những tình báo này cần thế lực lớn ra sao.

Chỉ riêng việc công bố bảng danh sách này ra và không sợ bị trả thù đã chứng minh cho sức mạnh của Thiên Cơ Lâu rồi.
Phải biết rằng Mã phó bang chủ của Cái Bang chính là Nửa Bước Tông Sư, người có thể giết Mã phó bang chủ sao có thể là hạng người đơn giản được.
"Âm Hiểm Tiểu Nhân Bảng đệ thập: Khang Mẫn!"
Nói đến đây Lưu Tiêu liếc Đoàn Dự một cái.
Khang Mẫn cũng có một chân với Đoàn Chính Thuần.
Nếu một lát nữa nói việc này ra thì không biết Vương Ngữ Yên sẽ nhìn Đoàn Dự với con mắt ra sao.
"Khang Mẫn là ai?"
Rất nhiều người đang xem náo nhiệt cũng thắc mắc vô cùng, chưa từng nghe qua cái tên này.
Chỉ có người của Cái Bang mới biến sắc.
Khang Mẫn, đó không phải là tên của phu nhân Mã phó bang chủ sao?
Đối với phản ứng của những người này thì Lưu Tiêu cũng không kỳ quái.
Dù sao Khang Mẫn đã không còn là mỹ nữ danh chấn võ lâm từ lâu, sau khi lập gia đình thì còn mấy ai nhớ rõ nàng nữa?
"Mọi người đừng vội, nghe ta từ từ nói, khi đó các ngươi cũng sẽ biết Khang Mẫn là ai và vì sao lại lên bảng."
Sau đó Lưu Tiêu liền đem việc ác mà Khang Mẫn làm khi bé, việc muốn làm vương phi của Đại Lý và có một chân với Đoàn Chính Thuần nói ra.
Ở đây người biết Đoàn Dự cũng không ít.
Nghe tới đây thì không ít người đều nhìn về phía hắn một cách hài hước.
"Vương cô nương, đó là cha ta, không phải là ta."
Đoàn Dự thầm hận, vội vàng giải thích cho Vương Ngữ Yên.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu chắc chắn là cố ý.
"Đoàn công tử không cần giải thích cho ta."
Đoàn Dự thấy thế thì chỉ có thể xấu hổ, im lặng.
Giờ phút này hắn mới vừa chỉ nhận biết Vương Ngữ Yên mà thôi.
Sau khi nghe những quá khứ này của Khang Mẫn thì sắc mặt đám người Ngô Trường Phong khó coi vô cùng.
Bang chủ tôn kính của bọn họ lại là một hiệp sĩ đổ vỏ.
Bọn họ muốn ngăn cản để Lưu Tiêu không nói nữa, nhưng sắp đến là việc liên quan đến cái chết của Mã Đại Nguyên, cản cũng không được mà không cản lại càng không được.
"Nguyện vọng làm vương phi của Khang Mẫn không thành, nàng lại chú ý đến phó bang chủ Mã Đại Nguyên của Cái Bang."
Vừa dứt lời thì ai nấy đều nhìn đám người Ngô Trường Phong với ánh mắt quỷ dị,
Có người muốn âm thầm thảo luận nhưng lại lo sợ người của Cái Bang, nên thống khổ vô cùng.
Lưu Tiêu vừa thưởng thức khuôn mặt xinh đẹp của Vương Ngữ Yên vừa nói: "Từ nhỏ Khang Mẫn đã xinh đẹp tuyệt trần, luôn muốn lấy sắc đẹp để

một bước lên mây."
Sau khi gả cho Mã Đại Nguyên thì nàng tưởng Mã Đại Nguyên sẽ trở thành bang chủ tiếp theo của Cái Bang."
"Không ngờ bang chủ tiền nhiệm của Cái Bang là Uông Kiếm Thông lại giao chức bang chủ cho Kiều Phong trước khi chết."
"Kiều Phong anh hùng hào kiệt, lâu ngày ở chung thì Khang Mẫn cũng bị Kiều Phong hấp dẫn, muốn câu dẫn Kiều Phong."
"Nhưng Kiều Phong sao lại để ý đến Khương Mẫn được."
Khang Mẫn thấy Kiều Phong không để ý tới mình thì từ yêu sinh hận."
"Trong một lần vô tình nàng đã biết được thân thế bí ẩn của Kiều Phong qua miệng của Mã Đại Nguyên, sau khi nhìn lén mật hàm mà Uông Kiếm Thông để lại thì nàng liền nảy sinh độc kế trong lòng, muốn ám hại Kiều Phong, sau đó mới có chuyện xảy ra ở Hạnh Tử Lâm."
Ngô Trường Phong đã tức đến run lên.
"Tốt, độc phụ! Cư nhiên dám nhìn lén di vật của Uông bang chủ."
Hắn không có bác bỏ lời của Lưu Tiêu.
Hắn đã sớm hoài nghi việc Khang Mẫn nhìn lén mật hàm của Uông Kiếm Thông rồi.
"Lâu chủ, Mã phó bang chủ là do Khang Mẫn hại chết hay sao?"
Thấy Lưu Tiêu nói cả ngày trời vẫn không nói ai giết Mã Đại Nguyên, Vưỡng Ngữ Yên hơi gấp một tý.
Lưu Tiêu gật đầu: "Khang Mẫn chính là người vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn."
"Vì kéo người nhập bọn cùng nàng đã sắc dụ Chấp Pháp Trưởng Lão Bạch Thế Kính cùng Toàn Quán Thanh của Cái Bang."
Mà cái chết của Mã Đại Nguyên chính là do Mã Đại Nguyên vô tình bắt gặp Khang Mẫn và Bạch Thế Kinh đang... cùng nhau nên mới bị Bạch Thế Kính giết chết."
Vương Ngữ Yên như có điều suy nghĩ, nói: "Thảo nào."
"Cái Bang cho rằng Mã phó bang chủ là do biểu ca ta giết bởi vì hắn chết dưới tuyệt học thành danh của mình."
Nàng là một bảo tàng võ thuật sống, chớp mắt đã hiểu rõ lý do Mộ Dung Phục bị hiểu lầm.
"Đa tạ lâu chủ đã nói!"
"Đi!"
Ngô Trường Phong hiển nhiên cũng biết rõ những thứ này.
Vội vàng dắt nhân mã Cái Bang rời đi với vẻ đằng đằng sát khí.

Chương 5. Độc phụ bị bắt, mở khoá công năng mới.

Tổng đà của Cái Bang, Tín Dương.
Ngô Trường Phong vì truy tra manh mối của Đả Cẩu Bổng mà đi đến Lạc

Dương Thành.
Nhưng đại bộ phận cao thủ của Cái Bang bởi vì việc Kiều Phong rời khỏi chức bang chủ nên vẫn phải ở đây để giải quyết những việc quan trọng. Bao gồm Bạch Thế Kính cùng Khang Mẫn.
"Trong thời gian ngắn ngươi đừng đến đây nữa, bởi vì mất Đả Cẩu Bổng, thêm Kiều Bang chủ trốn đi nên các huynh đệ ở phân đà khác đã đến đến đây rồi."
"Người lắm mắt nhiều, nếu bị phát hiện thì nguy to."
Bạch Thế Kính vừa mặc quần áo vừa nói với Khang Mẫn ở kế.
Nếu chuyện của bọn hắn bị phát hiện ra thì bị phế võ công còn là nhẹ.
Lúc này cả hai vừa xong việc.
Tin tức tìm được Đả Cẩu Bổng vẫn chưa truyền đến nơi này.
Khi nãy sung sướng thì ngươi không nói thế!
Khang Mẫn cũng đang nghĩ ngợi, đứng dậy mặc y phục tính rời đi, nhưng thấy một con bồ câu đưa tin đang bay đến.
Bạch Thế Kính thuận tay lấy bức thư vừa được gửi đến, vừa cầm lên đọc thì biến sắc ngay lập tức.
"Đã xảy ra chuyện gì?" Khang Mẫn Hỏi.
"Chuyện của chúng ta bị phát hiện rồi."
Bạch Thế Kính vừa dứt lời thì bốn phía đã có nhưng tiếng hò hét truyền đến.
"Vây lại, không nên để tên hỗn đản dám câu dẫn nhị tẩu này chạy thoát."
Âm thanh tràn đầy sát khí của Hề trưởng lão vang lên.
Chớp mắt khuôn mặt của Khương Mẫn không còn tý máu nào.
"Mang ta đi cùng."
Nàng ngẩng đầu lên thì thấy Bạch Thế Kính đã thi triển khinh công muốn chạy trốn.
Một khắc sau!
Một tiếng nổ lớn vang lên, kình khí bay tứ tung.
Một cây gậy bay từ cổ sổ vào, ép Bạch Thế Kính phải quay trở lại.
Rầm rầm!
Sau đó rất nhiều bóng người phá tường mà bay vào phòng của Bạch Thế Kính.
Một hồi sau Bạch Thế Kính cùng Khang Mẫn đã bị những trưởng lão còn lại của Cái Bang bao quanh.
"Quả nhiên lời của lâu chủ Thiên Cơ Lâu không sai, đôi gian phu dâm phụ các ngươi quả nhiên là thông đồng với nhau."
Trần trưởng lão cầm đao chỉ vào Bạch Thế Kính cùng Khang Mẫn, hận không thể bổ đôi cả hai ra.
"Độc phụ!"
Có đệ tử nhìn thấy bộ dáng xốc xếch của cả hai, tiến lên tát Khang Mẫn một cái.
"Bạch Thế Kính, ngươi còn muốn phản kháng nữa sao?"
"Ngươi không thấy bản thân mình làm Uông bang chủ, ... Kiều bang chủ

thất vọng hay sao?"
Hề trưởng lão lớn tiếng chất vấn.
Trong nháy mắt sắc mặt của Bạch Thế Kính biến hoá, chuẩn bị thúc thủ chịu trói.
Bản tính hắn cũng không quá xấu, nếu không thì không thể ngồi lên vị trí chấp pháp trưởng lão của Cái Bang.
Chẳng qua là bị Khang Mẫn sắc dụ, không cẩn thận gây ra sai lầm lớn, lúc này mới càng lún càng sâu.
4 5 tên đệ tử Cái Bang chen nhau tiến lên, trói Khang Mẫn cùng Bạch Thế Kính lại, áp tải lên tổng đàn của Cái Bang.
Một màn bày bị không ít võ lâm nhân sĩ của Tín Dương nhìn thấy.
Không bao lâu thì tin tức về thế lực mới là Thiên Cơ Lâu lại xuất hiện trên bàn của các đại thế lực khác.
...
"Thiên Cơ Lâu? Kiều Phong ta thiếu ngươi một ân huệ."
"Nếu bản thân ta không thể tra được người cầm đầu thì ta có thể tìm Thiên Cơ Lâu này cầu trợ thử xem."
Dưới Thiếu Thất Sơn, Kiều Phong bỏ vài lượng bạc lại rồi đi ra khỏi Tửu Lâu.
...
Đại Minh, Hộ Long Sơn Trang!
Chu Thiết Đảm mở miệng một cách uy nghiêm: "Đưa tin này cho Hải Đường, kêu nàng chạy đến Lạc Dương, điều tra lai lịch của Thiên Cơ Lâu này một tý."
Một khắc sau bỗng trong mắt hắn loé lên quang mang gì đấy: "Thiên Cơ Lâu, ngươi cũng đừng phá chuyện tốt của bản vương."
....
Hắc Mộc Nhai!
"Kiểu Phong có anh hùng khí khái bực nào, cuối cùng lại bị một độc phụ hại đến mức mất hết danh tiếng."
"Đưa tin lên giang hồ cho bổn toạ, nếu Kiều Phong nguyện ý gia nhập vào Nhật Nguyệt Thần Giáo thì hắn có thể làm Phó Giáo Chủ của Thần Giáo ta."
Thanh âm của Đông Phương Bất Bại truyền đi thật xa, vang vọng cả Hắc Mộc Nhai.
"Thiên Cơ Lâu? Đột nhiên bổn toạ thấy hứng thú với nơi đó một tý rồi đấy."
Chớp mắt thân ảnh của Đông Phương Bất Bại đã biến mất trên Hắc Mộc Nhai.
...
Hoàng cung của Đại Lý, Đao Bạch Phượng đang thu dọn đồ đạc, nổi giận đùng đùng, như muốn rời đi.
"Phượng Hoàng, ngươi nghe ta giải thích đi mà."
Đoàn Chính Thuần thì đang vội đuổi theo phía sau, nhưng Đao Bạch

Phượng không thèm nghe gì cả.
"Ngươi đi giải thích cho độc phụ Khang Mẫn kia đi."
"Thân ái của ngươi đang bị Cái Bang bắt đi kìa, ngươi nhanh đi cứu nàng đi."
Nói xong thì thân ảnh của Đao Bạch Phượng dần biến mất trong mắt Đoàn Chính Thuần.
"Thiên Cơ Lâu Chủ, bản vương không yên với ngươi đâu!"
Thấy thế Đoàn Chính Thuần rống to bi phẫn.
Thật vất vã mới có thể dỗ vương phi về, ai ngờ chỉ vì một tin đồn mà vương phi lại xuất gia một lần nữa.
...
"Lâu chủ, nếu Khang Mẫn chỉ mới đứng thứ mười thì đứng thứ chín sẽ là ai?"
"Cầu lâu chủ giải đáp."
"Lâu chủ nói mau, nếu nói thì đêm nay ta sẽ mướn phòng, chiếu cố buôn bán của ngươi."
Trong Thiên Cơ Lâu, sau khi ném ra hai tin tức vô cùng bùng nổ thì người càng lúc càng nhiều.
Có người vì tò mò, nhưng cũng có gián điệp từ những thế lực khác phái đến.
Lưu Tiêu rất hài lòng với kết quả thế này.
Bởi vì vừa rồi danh tiếng của Thiên Cơ Lâu tăng cao, nên hắn đã mở khoá được một công năng mới.
Rút ra!
Bất luận kẻ nào ở trong Thiên Cơ Lâu đủ 24 giờ thì hắn đều có thể rút một loại võ công trên người hắn ra.
Nếu như Đoàn Dự ở Thiên Cơ Lâu đủ ba ngày thì hắn có thể sỡ hữu tất cả võ công của Đoàn Dự.
Lúc này Lưu Tiêu đang suy tư làm cách nào để giữ Đoàn Dự ở lại đây, để sao chép mấy môn tuyệt thế thần công vào tay mình.

Chương 6. Tiểu nhân âm hiểm Cô Tô Mộ Dung Phục

Mọi người trông Lưu Tiêu đến mòn cả mắt.
Hắn ngẩng đầu lên, nhìn thấy Vương Ngữ Yên cũng đang chớp chớp hai mắt, hiếu kỳ vô cùng.
Trong lòng hơi suy nghĩ một tý, chớp mắt Lưu Tiêu đã có ý tưởng, biết tiếp theo nên cho ai lên bảng rồi.
Mộ Dung Phục!
Lúc này Đoàn Dự vẫn chưa thu được hảo cảm từ Vương Ngữ Yên.
Muốn đào góc nhà của Mộ Dung Phục thì bây giờ là thời cơ tốt nhất.
"Khái khái..."

Lưu Tiêu hắng giọng một cái, mở miệng: "Tiểu nhân âm hiểm đứng hàng thứ chín chín không ai khác, chính là phụ tử của Cô Tô Mộ Dung."
Khác với Khang Mẫn, Mộ Dung Phục hiện tại có thể nói là đại danh đỉnh đỉnh trên võ lâm, nổi dang ngang với bang chủ Cái Bang Kiều Phong.
"Cái gì? Lại là Mộ Dung Phục, hắn không phải là một đại hiệp sao?"
"Cô Tô Mộ Dung Phục, lại là một tiểu nhân âm hiểm."
"Trước kia Mộ Dung Phục còn kết giao với ta, không ngờ hắn lại là một tiểu nhân."
"Ha ha... Các vị, sau này cách xa Mộ Dung Phục ra một tý."
"Lâu chủ thật lợi hại, không sợ kết thù kết oán với Mộ Dung Phục."
Lời Lưu Tiêu vừa dứt thì những người ở đây đã đứng ngồi không yên rồi.
Bọn hắn suy đoán ra sao cũng không thể ngờ được người đứng thứ 9 lại là Mộ Dung Phục.
Phải biết rằng Mộ Dung Phục được sinh ra trong danh môn, hai mươi tuổi đã Nửa Bước Tông Sư, tương lai có thể tấn cấp Đại Tông Sư chứ không nói đùa.
Người như thế lại bị Thiên Cơ Lâu nói là tiểu nhân âm hiểm, có người vừa bất ngờ nhưng cũng vừa đau lòng vô cùng.
Trong số bọn hắn không ít người đều đã kết bạn với Mộ Dung Phục.
Lúc này nghe được Mộ Dung Phục là một tiểu nhân thì bọn hắn bắt đầu hoài nghi mục đích Mộ Dung Phục kết giao với bọn hắn.
Ánh mắt Lưu Tiêu đảo qua.
Trong mắt Đoàn Dự có giấu ý cười.
Chỉ có Vương Ngữ Yên lúc này như một con mèo nhỏ phẫn nộ, trừng mắt nhìn chằm chằm hắn.
"Lâu chủ, biểu ca của ta cùng Kiều bang chủ nổi danh là anh hùng hào kiệt, nghĩa bạc vân thiên, dựa vào đâu mà ngươi dám nói hắn là một tiểu nhân âm hiểm."
"Phải biết rằng trước đây lúc Tây Hạ muốn xâm lược Đại Tống thì chính hắn âm thầm báo tin tức này cho Cái Bang, nên mới có thể ngăn trận đại chiến đó lại."
"Còn nữa, cô phụ của ta đã chết, vì sao ngươi còn nhắc đến hắn nữa."
Phản ứng của Vương Ngữ Yên rất lớn.
Nhưng phản ứng càng lớn thì Lưu Tiêu càng cao hứng.
Việc này chứng minh tam quan của Vương Ngữ Yên vẫn rất đúng đắn, phù hợp cho bản thân sử dụng.
Lưu Tiêu không muốn buông tha một bảo tàng võ học sống như Vương Ngữ Yên.
"Tiểu cô nương ngươi không tin lâu chủ sao?"
"Nói Mộ Dung Phục nổi danh bằng với Kiều bang chủ thì quá mức rồi."
"Tiểu cô nương, ngươi cho rằng ngươi đẹp rồi muốn nói gì thì nói sao?"
"Lâu chủ mặc kệ nàng đi, cứ nói tiếp."
Lưu Tiêu còn chưa mở miệng thì người khác đã nói giúp hắn rồi.
Trải qua nhiều chuyện vừa rồi thì những người ở đây vô cùng tín phục Lưu

Tiêu.
"Ngữ Yên ngươi đừng vội, đợi ta kể xong thì ngươi sẽ biết."
Ngữ Yên!
Dáng vẻ quan tâm của Lưu Tiêu khiến Đoàn Dự khó chịu vô cùng.
Hắn quen biết với Vương Ngữ Yên cũng được một thời gian rồi, nhưng vẫn chỉ dám xưng hô Vương cô nương.
Quan trọng nhất là hắn thấy Vương Ngữ Yên cũng không phản cảm với cách xưng thân thiết này của lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Hắn thật sự muốn lôi kéo Vương Ngữ Yên ra khỏi đây ngay lập tức.
Một hồi sau Lưu Tiêu đã kể xong việc Mộ Dung gia là hậu duệ của Đại Yến, cùng những việc ác mà bọn hắn làm để phục quốc.
Bao quát việc Mộ Dung Phục tự biên tự diễn, một bên mật báo cho Cái Bang để lấy lòng, một bên hiệu lực cho Tây Hạ.
Thêm việc Mộ Dung Bác vì thèm thuồng võ học của Vương gia nên mới lấy mẫu thân của Mộ Dung Phục.
"Sau khi Mộ Dung Bác hại chết không ít võ lâm đồng đạo thì lo lắng bản thân bị thanh toán, nên lùi về sau màn."
"Mộ Dung Phục còn âm hiểm hơn cả phụ thân hắn, hắn kết giao người khác đều là vì hy vọng sau này bọn hắn có thể bán mạng cho mình, giúp hắn phục quốc cho Mộ Dung gia."
"Điểm này ta nghĩ Đoàn công tử hiểu rất rõ."
Đoàn Dự như có điều suy nghĩ, gật đầu.
Vương Ngữ Yên bị những lời này khiến cho không còn tỉnh táo.
Cô phụ chưa chết!
Biểu ca cũng tâm cơ thâm trầm.
Nàng không nghĩ tới tên võ sĩ Tây Hạ hôm trước kém chút đã giết mình cùng Đoàn công tử chính là biểu ca nàng giả trang.
Trong nháy mắt hình tượng cao lớn của biểu ca trong lòng nàng vỡ nát.
"Lâu chủ, ai đứng hàng thứ 8 thế?"
Có người hỏi tiếp, tư thế giống như nếu ngươi không nói ta sẽ không đi vậy.
Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng đệ bát: Thành Côn!
Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng đệ lục: Chu Thiết Đảm!
Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng đệ tam: Long Khiếu Vân!
Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng đệ nhất: Đế Thích Thiên!
Lưu Tiêu lựa chọn vài đại boss rồi nói ra một lượt.
Nhưng lần này hắn không kể bất kỳ sự tích âm hiểm nào nữa.
Trước tiên nên cho bọn hắn thèm cái đã.

Chương 7. Ngoài Kiều Phong ra thì hắn là người duy nhất có BGM

"Long Khiếu Vân? Đó không phải là trang chủ của Hưng Vân Trang, anh

em kết nghĩa của Tiểu Lý Phi Đao sao? Vậy mà cũng lên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng."
"Ơ hay, Chu Thiết Đảm chính là Vương gia Đại Minh, trang chủ của Hộ Long Sơn Trang."
"Điền Quy Nông Điền chưởng môn của đại thanh nghĩa bạc vân thiên, tại sao lại là một tiểu nhân âm hiểm được."
"Thành Côn là ai?"
"Ta biết Thành Côn, hình như là sư phó của Đồ Long Đao Kim Mao Sư Vương Tạ Tốn tại Đại Minh, nhưng không phải hắn đã chết rồi sao?"
"Nhạc Bất Quần Nhạc chưởng môn của phái Hoa Sơn cũng lên bảng à, không phải biệt danh của hắn là Quân Tử Kiếm sao?"
"Đại hiệp Giang Nam Giang Biệt Hạc, trọng nghĩa khinh tài, giúp người gặp nạn, vậy mà lại là một tiểu nhân âm hiểm."
"Người mua danh trục lợi nhiều như thế sao?"
"Bối Hải Thạch là ai? Ta ếch ngồi đáy giếng như thế sao? Mười người trên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng thì ta chỉ biết gần một nửa, số còn lại thì chưa từng nghe đến."
"Ai là Đế Thích Thiên?"
"Tên Đế Thích Thiên? Nghiêm túc sao?"
Những lời nói của Lưu Tiêu như nhấc lên hàng ngàn cơn sóng lớn.
Những người này đều không nghĩ đến rất nhiều đại hiệp có danh tiếng rất tốt đẹp nhưng lại có thể lên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng.
"Đoàn Dự nghẹn họng nhìn trân trối!
Đoàn gia của hắn vừa là hoàng thất nhưng cũng vừa là võ lâm thế gia, có thể nói là giao hữu khắp thiên hạ.
Những người mà Lưu Tiêu vừa nói đại đa số đều có quen biết với gia đình hắn.
Ai nấy đều như một quân tử lễ độ khiêm tốn, không ngờ tất cả chỉ là nguỵ trang.
Đương nhiên có vài cái tên khi hắn nhìn thấy thì cũng rất ngơ ngác, chưa từng nghe nói qua.
Đặc biệt là Bối Hải Thạch cùng Đế Thích Thiên.
Nơi này có đến mấy trăm người, tất cả đều là các hào kiệt đến từ Ngũ Cường đại quốc, nhưng đều chưa nghe đến hai danh tự này.
"Lâu chủ thật là can đảm!"
Ánh mắt tinh thuần như nước của Vương Ngữ Yên lúc này cũng đã nhuộm đầy vẻ giật mình.
Coi như nàng không rõ về giang hồ, nhưng nàng vẫn có thể biết được địa vị của những người vừa được đưa lên bảng này là cực cao.
Coi như đại bang đệ nhất thiên hạ như Cái Bang cũng không chọc cùng lúc nhiều người như thế.
"Thiên Cơ Lâu ta không thích gây sự, nhưng cũng không ngại phiền phức."
"Nếu những người đó thật sự là quân tử thì hắn cũng sẽ không vì vài lời của ta mà gây sự với Thiên Cơ Lâu."

"Hơn nữa đây cũng không phải là nói bậy vô căn cứ, chúng ta có bằng chứng rõ ràng."
Lưu Tiêu cười ha hả một tiếng, không thèm để ý chút nào.
Chỉ cần trong Thiên Cơ Lâu thì hắn đã là vô địch.
Ngay cả nếu Đế Thích Thiên không tiếp tục điệu thấp, nấp ở sau màn nữa mà ra kiếm chuyện với hắn thì cũng phải quỳ xuống.
Dáng vẻ hào khí ngất trời của hắn khiến đôi mắt của Vương Ngữ Yên bắn ra tia sáng kỳ dị.
"Ngươi cố ý phải không, lâu chủ? Vì sao đại hiệp của Đại Minh quốc chúng ta lại lên bảng nhiều nhất thế."
"Đại Tống cũng không ít, lâu chủ có cừu oán với hai nước này hay sao."
"Đừng nói bậy nữa, hỏi lâu chủ ai là Đế Thích Thiên đi, sao có thể đứng đầu bảng được."
"Đúng rồi, còn tên Bối Hải Thạch kia là ai, chắc hẳn cũng chỉ có lâu chủ biết."
"Lâu chủ nói mau, mười mấy anh em chúng ta đều sẽ chiếu cố việc làm ăn của ngươi."
"Mau mau nào lâu chủ, những thứ này coi như là tiền boa."
Những người này bất mãn việc Lưu Tiêu chỉ nói tên những không nói sự tích, nên bắt đầu thúc giục.
Có người thậm chí còn quăng bạc ra, coi Lưu Tiêu làm người kể chuyện.
"Đoàn công tử, Vương cô nương, các ngươi khiến tiểu tăng đi tìm các ngươi rất khổ đó."
Bỗng nhiên một âm thanh tràn đầy nội lực vang lên, to hơn tất cả mọi người.
Cao thủ!
Đây là phản ứng đầu tiên của tất cả mọi người.
Có nội lực dư thừa như thế chắc hẳn là cao thủ gần tiếp cận Tông Sư rồi.
Sắc mặt của Đoàn Dự và Vương Ngữ Yên đại biến, cố gắng chen vào trong đoàn người.
Đạp đạp....
Một tiếng bước chân đầy quy luật vang lên, chỉ thấy một Phiên Tăng đang đi vào Thiên Cơ Lâu một cách chậm rãi.
Cả người hắn có một luồng nội lực vô hình đang chảy xuôi, đi đến đâu thì như có một bàn tay vô hình đẩy tất cả mọi người ra, thế nên mọi người ai cũng đều không thể tự chủ mà né thành một lối đi.
Hấp!
Tiếng hít sâu vang lên khắp nơi.
Một màn này quả thật quá kinh người.
Mấy trăm giang hồ nhân sĩ ở đây đều bị một Phiên Tăng áp chế.
Thương thương...
Có nhiều người khi nãy đã rút đao ra vì hoà thượng này cắt ngang cũng đã lặng lẽ thu đao lại, bộ dạng rất dễ nói chuyện.
Lưu Tiêu ngẩng đầu lên nhìn, thấy một tin tức bắn ra.

" Đại Luân Minh Vương Cưu Ma Trí "
" Thân phận: Thổ Phiên Quốc Sư "
" Tu vi: Nửa Bước Tông Sư "
" Võ học: Tiểu Vô Tướng Thần Công, Lục Mạch Thần Kiếm (Tàn), Nhiên Mộc Chưởng Pháp..."
" Mục đích: Bắt Đoàn Dự để lấy Kiếm Phổ cho Mộ Dung Bác, hỏi thăm Kiếm Phổ chân chính của Lục Mạch Thần Kiếm. "
Lại là Cưu Ma Trí!
Trong nháy mắt bên tai Lưu Tiêu bổng nhiên vang lên tiếng BGM.
Trong Thiên Long Bát Bộ thì ngoài Kiều Phong ra thì chỉ có tên Cưu Ma Trí này là sở hữu BGM.
Gia hoả này cũng là một kỳ tài võ học.
Luyện Lục Mạch Thần Kiếm ngược nhưng vẫn có thể luyện được một chiêu.
Nếu không phải hắn sinh ra ở Thổ Phiên, nơi võ đạo không thống nhất và phát đạt, sợ hiện tại hắn đã là tông sư rồi.
*Ps: BGM(Background Music) : Kiểu nhạc nền vang lên mỗi khi nhân vật chính hay nhật vật quan trọng xuất hiện

Chương 8. Vẫn vô sỉ như vậy

"Vương cô nương đi mau, để ta chặn hắn lại."
Đoàn Dự đẩy Vương Ngữ Yên ra, đứng chắn ở trước mặt nàng.
Không thể không nói, gia hoả này mặc dù không phải là con ruột của Đoàn Chính Thuần nhưng hắn cũng đa tình giống hệt y.
Nếu nói một cách đơn giản thì sớm muộn cũng sẽ có ngày hắn chết trên bụng nữ nhân khác.
"Các ngươi không ai có thể trốn được."
Cưu Ma Trí khẽ quát một tiếng.
Sau khi bước một bước ra thì đã xuất hiện tàn ảnh, chớp mắt đã đến giữa Đoàn Dự cùng Vương Ngữ Yên.
"Đoàn công tử hãy ngoan ngoãn đi theo tiểu tăng một chuyến đi."
Mặt Cưu Ma Trí không có biểu tình gì, càng không để ý đây là ở đâu.
Hắn vươn tay, vừa chộp Đoàn Dự vừa chộp Vương Ngữ Yên lại.
"Buồn ngủ lại có người đưa gối nằm!"
Lưu Tiêu bên này thật sự rất muốn vỗ tay khen Cưu Ma Trí.
Hắn muốn làm một tửu lâu hoà bình tại thế giới võ hiệp, cần cao thủ để lập uy.
Cao thủ Nửa Bước Tông Sư như Cưu Ma Trí đây là đối tượng cao cấp để lập uy.
"Hanh!"
"Thiên Cơ Lâu không phải địa phương mà ngươi có thể giương oai được."
Một tiếng hừ lạnh vang lên, trong tai của người khác chỉ là lời nói bình thường.

Nhưng trong tai của Cưu Ma Trí thì không khác nào đang có một thanh búa tạ đánh vào đầu hắn vậy.
Hiển nhiên, thính giác của hắn mất linh ở đây.
Đánh!
Lúc này hắn phun máu, lùi lại liên tục.
Ban đầu Nội Kính Chân Lực mà hắn sử dụng khuếch tán ra ngoài cơ thể để làm màu thì lúc này nó cũng phản phệ lại, khiến đan điền của hắn chấn động.
Đoàn Dự nhịn không được mà hoảng sợ vô cùng.
Chỉ có hắn mới biết Cưu Ma Trí khủng bố ra sao.
Tên ác tăng này chỉ bằng sức một mình mà mém tý nữa đã giết hết Thiên Long Tự của Đoàn Thị Đại Lý hắn, Nam Mộ Dung cũng không phải là đối thủ của y, thực lực của y quả thật vô cùng kinh khủng.
"Cao thủ thật là lợi hại!"
Sắc mặt Cưu Ma Trí ửng hồng, kiệt lực vận công, lúc này mới có thể chế trụ chân khí đang bạo động lại.
"Đa tạ lâu chủ đã xuất thủ!"
Vương Ngữ Yên khon lưng nhẹ, thần sắc buông lỏng.
Đoạn thời gian bị Cưu Ma Trí bắt giam đó thật sự quá kinh hồn táng đảm,
"Không sao cả!"
Lưu Tiêu biết lúc này là lúc mà bản thân nên trang bức.
"Trong Thiên Cơ Lâu, cấm chỉ động võ."
"Cho dù là Tông Sư đến đây cũng phải tuân thủ quy củ này."
"Phàm bước chân vào Thiên Cơ Lâu của ta đều sẽ được sự che chở."
Khí phách!
Người chung quanh nghe thế thì đều thấy huyết mạch mình sôi trào lên.
Trong thiên hạ này có thể nói Tông Sư cũng phải tuân theo quy củ của ta sợ không được vài người.
Thảo nào lâu chủ của Thiên Cơ Lâu dám đem Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng ra, gièm pha nhiều đại hiệp như thế.
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu tối thiểu cũng là Tông Sư cao thủ."
Trong đám người thì nhiều thám tử nhịn không được mà co rút đồng tự, tóc gáy dựng thẳng.
Bọn hắn hoàn toàn không thấy được Lưu Tiêu xuất thủ như thế nào.
"Lại là một tông sư trẻ tuổi như thế sao."
Tất cả mọi người khi chú ý tuổi tác của Lưu Tiêu thì đều lạnh cả sống lưng,
Cưu Châu Chi Địa, Tông Sư hiếm đến mức như lông phượng sừng lân.
Tông Sư trẻ như thế thì tìm khắp thiên hạ đều không có ai.
"Lâu chủ khí phách!"
"Tên Phiên Tăng này là ai mà lại dám đến đây diễu võ giương oai, không biết đây là đâu sao?"
"Lâu chủ gọt hắn!"
"Đây chính là Thiên Cơ Lâu sao, yêu yêu."

Trang phục của Cưu Ma Trí quá bắt mặt, vừa nhìn liền biết không phải người của Cửu Châu.
Những võ lâm nhân sĩ này sau khi thấy Lưu Tiêu chỉ cần hừ nhẹ thôi mà Cưu Ma Trí đã thổ huyết rồi, liền nhao nhao lên tiếng.
"Lâu chủ, tên Cưu Ma Trí này tuyên bố hắn không phải là người của Cửu Châu."
"Hắn từng nói Nam Mộ Dung không chịu nổi một kích, Kiều Phong chỉ thủ mà không chiến, ngươi mau cho hắn biết trên Cửu Châu này có người trấn áp được hắn hay không đi."
Đoàn Dự vừa lôi kéo Vương Ngữ Yên tránh xa Cưu Ma Trí, vừa hô lớn, ước gì Lưu Tiêu tiếp tục gọt Cưu Ma Trí.
"Cuồng vọng!"
Những người khác nghe thế thì nhịn không được mà trợn mắt nhìn Cưu Ma Trí.
Cửu Châu Chi Địa, tuy là nơi Ngũ Cường cạnh tranh liên tục, các môn phái không ai phục ai.
Nhưng nếu có một ngày ngoại vực vào đây mà quấy phá thì tất cả sẽ hợp lực lại chống đỡ.
"Không xong!"
Cưu Ma Trí biến sắc.
Hắn biết rõ nước ở Cửu Châu rất sâu, lúc đó hắn chỉ trang bức một tý trước mặt Đoàn Dự mà thôi.
Nào biết được hôm nay lại đá trúng tấm sắt.
"Thật không ngờ trong khách sạn nhỏ nhoi này lại có một cao thủ như các hạ làm chưởng quỹ."
"Hôm nay thân thể của tiểu tăng không khoẻ, đợi tiểu tăng điều chỉnh trạng thái lại rồi sẽ ganh đua cao thấp với các hạ."
Cưu Ma Trí vẫn vô sỉ như thế, không muốn chịu thua.
Hắn nói với vẻ mặt đỏ bừng, hơi thở hổn hển, sau đó liền muốn quay người rời đi.
"Thiên Cơ Lâu há là nơi ngươi nói đến là đến, đi là đi?"
"Động thủ ở đây mà còn muốn phủi mông đi đơn giản như thế sao?"
Muốn đi.
Trên người Cưu Ma Trí có mấy môn tuyệt học, không ở đây cống hiến cho Lưu Tiêu thì làm sao có thể đi được.
Đặc biệt là Tiểu Vô Tướng Thần Công, không có mấy ai biết được.
Nếu không đến thì thôi, nhưng đã đến rồi thì sao không để võ công lại được.

Chương 9. Nửa Bước Tông Sư đi quét rác

Cưu Ma Trí vừa quay người thì bên tai đã có tiếng rồng ngâm hổ gầm, còn

có một kình khí khó mà ngăn cản bay đến.
Chỉ trong nháy mắt thân thể của Cưu Ma Trí đã bị bắt trở về mà không thể phản kháng tý nào.
Sắc mặt của hắn kinh hãi cực độ.
Lần bị thương trước đó hắn nghĩ rằng là do bản thân không phòng bị.
Thế nhưng lần này hắn đã cẩn thận vô cùng.
Nhưng đối phương vẫn chỉ đứng ở quầy hàng thôi mà bản thân thì đã bị bắt trở về rồi.
"Khống Hạc Cầm Long!"
Vương Ngữ Yên nhịn không được mà hô lớn.
Dù cho là nàng, một bảo tàng võ học sống nhưng vẫn chưa hề đọc được bí tích Khống Hạc Cầm Long này.
Khắp cả Cửu Châu thì nàng chỉ mới nhìn thấy Kiều Phong thi triển loại kỳ công này ở Hạnh Tử Lâm thôi.
Loại kỳ công này khó luyện vô cùng, ngoại trừ yêu cầu nội lực vô cùng thâm hậu thì còn cần ngộ tính cực cao nữa.
Và còn kinh khủng hơn là, vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này sử dụng Khống Hạc Cầm Long để bắt một vị Nửa Bước Tông Sư đang muốn chạy trốn trở về.
"Thủ đoạn này của lâu chủ trâu bò hơn Cầm Long Thủ của đại ca ta nhiều."
Đoàn Dự nhịn không được mà cảm thán, chỉ thấy rằng Lưu Tiêu quá ngầu.
Nếu hắn có loại thủ đoạn như thế này thì làm sao Cưu Ma Trí có thể làm loạn được, hắn cũng không cần mang theo Vương Ngữ Yên chạy trốn khắp nơi.
Giờ khắc này hắn nhận ra bản thân mình muốn có võ công tuyệt đỉnh vô cùng.
Bởi vì hắn đã chứng kiến ánh mắt Vương Ngữ Yên nhìn Lưu Tiêu, trong đó như chứa nghìn vì sao sáng vậy, lấp lánh vô cùng.
"Võ công cao cường cũng có thể tán gái sao?"
Đoàn Dự cũng dần dần ngộ ra được thứ gì đó.
"Các hạ muốn gì?"
Cưu Ma Trí vô cùng biệt khuất.
Trong nguyên tác thì nhân vật của hắn cũng đã trải qua rất nhiều bi kịch rồi.
Bị Đoàn Dự hành, bị Kiều Phong hành, bị Hư Trúc cùng Tảo Địa Tăng hành.
Mỗi một lần hắn chuẩn bị vùng lên thì thứ đón tiếp hắn chỉ là bi kịch, lần nào cũng bị đánh bại.
"Vi phạm quy củ của Thiên Cơ Lâu ta, ngay cả Tông Sư cũng phải trả giá thật lớn."
"Ngươi phục vụ tại Thiên Cơ Lâu vài ngày, hết thời gian thì ngươi muốn đi đâu cũng được."
Lưu Tiêu không có hứng thù với việc giết Cưu Ma Trí.
Sau khi sao chép được công pháp thì Cưu Ma Trí muốn đi đâu hắn cũng

không cản.
Hơn nữa ở trong nguyên tác thì Cưu Ma Trí cuối cùng cũng sẽ tự tỉnh ngộ, trở thành một cao tăng ghi danh thiên cổ.
Tuy thế giới này không giống với nguyên tác lắm, nhưng Lưu Tiêu vẫn muốn nhìn xem Cưu Ma Trí sẽ có kết cục ra sao.
"Có vẻ lâu chủ đang muốn lập uy!"
"Đúng thế, ai bảo tên Phiên Tăng này xui xẻo, chọc ai không chọc lại chọc ngay lâu chủ."
Những võ lâm nhân sĩ này cũng dần dần phản ứng lại.
Thiên Cơ Lâu vừa thành lập.
Nếu muốn an ổn làm ăn tại Lạc Dương Thành này thì không thể hiện thực lực của bản thân ra sao được.
Ngươi nếu không thể hiện thực lực của mình ra thì đảm bảo qua hôm sau sẽ có người đến đây để thu phí bảo hộ liền.
Mà Nửa Bước Tông Sư là đối tượng tốt nhất để lấy lập uy.
Trong tất cả mọi người ở đây thì chỉ còn có Cưu Ma Trí là chưa kịp phản ứng lại.
"Lời của các hạ là thật?"
Cưu Ma Trí thở phào nhẹ nhõm.
Dựa theo tình huống trước mắt thì nếu đối phương muốn giết hắn thì hắn cũng không thể nào chống trả được.
"Ta lừa ngươi làm gì?"
Lưu Tiêu nói với vẻ không cảm xúc.
Cưu Ma Trí suy nghĩ một hồi thì thấy cũng đúng.
Dù đối phương có mục đích đặc thù gì thì hắn hoàn toàn không thể phản kháng được.
"Quả nhiên Cửu Châu là nơi ngoạ hổ tàng long, không nghĩ rằng một cao thủ như các hạ đây lại đi làm chưởng quỹ của một cửa hàng nhỏ."
"Được!"
"Vậy tiểu tăng sẽ phục vụ ở đây vài ngày để chuộc lỗi."
Thấy Cưu Ma Trí chịu thoả hiệp thì Đoàn Dự cùng Vương Ngữ Yên không nén nổi ý cười.
Cuối cùng cũng có thể chứng kiến tên Phiên Tăng ghê tởm này kinh ngạc.
"Tiền thuê phòng!"
Lưu Tiêu đưa tay ra.
Khoé miệng Cưu Ma Trí co giật liên tục.
Ngươi bắt ta làm hạ nhân, phục vụ nơi này, xong lại còn muốn thu thêm tiền thuê phòng?
Nhưng hắn ở kèo dưới, nên không dám nói gì thêm.
Hắn đang móc ra bạc đưa ra thì bỗng nghe thấy lời của Lưu Tiêu vang lên.
"Năm mươi lượng, có thể ở phòng phổ thông trong năm ngày."
Mí mắt của Cưu Ma Trí nhảy lên liên tục.
Chỗ này của ngươi là hắc điếm hay sao?
Những khách sạn khác thì chỉ với hai lượng bạc là có thể ở phòng chữ

"Thiên" rồi, cả bao ăn bao ở, còn có người phục vụ nữa.
Mà nơi này ngoại trừ chưởng quỹ là Lưu Tiêu ra thì ngay cả một tiểu nhị chạy bàn cũng không có.
Thảo nào Lưu Tiêu muốn giữ mình ở đây để làm việc vặt vài ngày.
Mém chút Cưu Ma Trí đã trợn trắng mắt với Lưu Tiêu rồi.
Nửa Bước Tông Sư bị bắt đi làm việc vặt, ngươi còn phải người hay không!
"Lâu chủ, tiền phòng của Thiên Cơ Lâu mắc thế sao?"
Mười lượng bạc một đêm, lại còn là phòng thông thường cho khách, những người khi nãy nói chiếu cố việc làm ăn của Lưu Tiêu nhịn không được mà lên tiếng.
Lưu Tiêu nói: "Đắt không?"
"Các ngươi phải biết rằng khi ở trong Thiên Cơ Lâu của ta thì dù cho Tông Sư đến cũng không dám đụng đến các ngươi."
"Có một đại cao thủ như ta bảo hộ cho các ngươi, một đêm chỉ lấy mười lượng, các ngươi thử tính xem có đắt hay là không."
"Các ngươi hỏi tên Cưu Ma Trí kế bên này xem, một trăm lượng một ngày, xem hắn chịu bảo hộ cho các ngươi không?"
Cưu Ma Trí ở kế cũng lắc đầu phối hợp.
Sau khi nghe vài câu của Lưu Tiêu thì đám người cũng á khẩu, không trả lời được.
Thử suy nghĩ lại một chút, nếu như đang bị Tông Sư đuổi giết mà có người nguyện ý cứu mạng mình thì một vạn lượng bạc cũng không đủ.
"Moá! Sao các ngươi lại còn ăn hạt dưa nữa."
Lưu Tiêu bỗng nhiên mắng to.
Thật đúng là quần chúng ăn dưa, khiến cho khắp quán hắn đâu đâu cũng là rác tưởi.
Hắn quay đầu nhìn về phía Cưu Ma Trí, "Đứng ngây ra đó làm gì nữa, không đi quét dọn mau."
Muốn ta đi quét rác?
Mặt của Cưu Ma Trí cũng tái lại.
Tưởng rằng lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí này khi nãy chỉ nói ngoài miệng như thế thôi, bản thân chỉ cần ở vài ngày là được.
Không ngờ hắn lại thật sự bị bắt phục vụ ở nơi này.
Sau khi ngẩng đầu lên, thấy Lưu Tiêu có vẻ không phải đang nói đùa.
Cưu Ma Trí không nói lời nào, bắt đầu tìm chổi sau đó quét xung quanh.

Chương 10. Thiếu Lâm Tự mới thật sự ngưu bức, uy hiếp Đoàn Dự

Nửa Bước Tông Sư đi quét rác!
Ngay cả những thánh địa như Ngũ Cường đại quốc, Thiếu Lâm Võ Đang đều không dám chơi lớn như thế.

Giờ khắc này trong Thiên Cơ Lâu yên tĩnh vô cùng.
Tất cả mọi người đều nhìn Cưu Ma Trí đang quét sân bằng con mắt rất quỷ dị.
Đây có lẽ là Nửa Bước Tông Sư thảm nhất từ trước đến nay.
Có vài người dần dần cảm thấy đồng tình với Cưu Ma Trí.
"Lâu chủ uy vũ, bắt Nửa Bước Tông Sư đi quét rác, độc nhất thiên hạ."
Có người bắt đầu nịnh bợ Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Đây chưa tính là gì đâu."
"Thiêu Lâm Tự mới thật sự ngưu bức, Đại Tông Sư vẫn phải đi quét rác."
Để Tảo Địa Tăng đến quét rác.
Đó mới là mục tiêu của Lưu Tiêu.
Chỉ là Cưu Ma Trí thôi mà, có gì đáng để kích động đâu.
"Vl! Đại Tông Sư quét rác, Thiếu Lâm Tự trâu bò như thế sao?"
Tất cả người ở đây đều sôi trào lên.
Tông Sư ở Cửu Châu hiếm như lông phượng sừng lân, Đại Tông Sư còn thưa thớt hơn nữa.
Vậy mà Đại Tông Sư lại đi quét rác, việc này quá trâu bò rồi.
"Đậu moá!"
Ngay cả Cưu Ma Trí đang quét rác, chịu đủ khuất nhục nghe thế thì không nhịn được mà nói một tiếng thô tục trong lòng.
"A di đà phật, lỗi lỗi!"
Chớp mắt sau hắn đã phản ứng kịp.
Nhưng do tin tức này quá giật mình, khiến hắn không nhịn được mà phạm giới.
"Lâu chủ, xin hỏi là Thiếu Lâm Tự nhà ai mà lại dám cho Đại Tông Sư đi quét rác."
Vương Ngữ Yên nghẹn họng trân trối.
Tin tức này quá giật mình, ngay cả người điềm tĩnh như nàng cũng không nhịn được hỏi lại.
"Đúng vậy, xin hỏi lâu chủ là Thiếu Lâm Tự nào thế."
Thế giới này có rất nhiều Thiếu Lâm Tự.
Hoàng Triều của Ngũ Cường trong thiên hạ đều sỡ hữu một Thiếu Lâm Tự riêng.
Ngay cả tại Trung Châu vô chủ này cũng có một toà.
"Xin lâu chủ báo cho chúng ta biết!"
"Sau khi hỏi rõ ta sẽ đi xuất gia ngay, ta phải đi quét rác cùng Đại Tông Sư mới được."
Vào thời đại này thì Đại Tông Sư không khác gì thần linh cả.
Nếu thật sự mọi người biết đó là toà Thiếu Lâm Tự nào thì chắc chắn hôm sau cửa vào của Thiếu Lâm Tự đó sẽ bị phá ngay.
Không ai hoài nghi Lưu Tiêu đang nói dối cả.
Trải qua nhiều khi vừa xảy ra thì mọi người đều cảm thấy tình báo của Thiên Cơ Lâu chuẩn vô cùng.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Mọi người đừng hỏi."

"Vị tiền bối kia một lòng nghiên cứu Phật Pháp, không quan tâm thế sự, ta không tiện quấy rối hắn."
Sau khi suy nghĩ một chút thì hắn nói: "Chờ ngày nào đó Thiên Cơ Lâu ta sắp xếp xong bảng danh sách Đại Tông Sư, thì có lẽ ta sẽ cho hắn lên bảng."
"Khi đó mọi người sẽ biết hắn là cao tăng của Thiếu Lâm Tự nhà ai rồi."
Đáng tiếc!
Mọi người đều lộ ra vẻ thất vọng, lắc đầu liên tục.
Khó khắn lắm mới nghe được tung tích của một vị Đại Tông Sư, nhưng lâu chủ lại không nói ra.
"Nước ở Cửu Châu quả nhiên quá sâu, về sau phải khiêm tốn một tý mới được."
Cưu Ma Trí nghĩ thầm, sau đó lại quét rác một cách vui sướng.
Đại Tông Sư đều có thể đi quét rác, bản thân quét thì có gì mất mặt đâu chứ.
"Lâu chủ, tại hạ cùng Vương cô nương xin cáo từ."
Lúc này Đoàn Dự lễ phép tiến đến.
Ban đầu hắn dự định mướn phòng tại Thiên Cơ Lâu để nghỉ ngơi một tý.
Nhưng sau khi nghe giá cả xong thì hắn cảm giác bản thân không thể chịu nổi.
Hơn nữa hắn dự định thừa dịp Cưu Ma Trí bị Lưu Tiêu trấn áp, bản thân dẫn theo Vương Ngữ Yên chạy trốn.
Lưu Tiêu cũng biết giá tiền này hơi cao, nếu không có nguy hiểm thì không ai sử dụng làm gì.
Nhưng đây là định giá của hệ thống, hắn cũng không có cách nào khác.
Lưu Tiêu nở một nụ cười sáng lạng, mở miệng nói: "Hiện tại Đoàn công tử vẫn còn đang bị người đuổi giết, không bằng ở lại Thiên Cơ Lâu ta đi, không lẽ nơi này không an toàn bằng bên ngoài sao?"
"Xin Đoàn công tử nghĩ lại, đừng mang theo Ngữ Yên đi mạo hiểm cùng ngươi."
Lúc nói chuyện hắn còn liếc sang Cưu Ma Trí một chút, nhắc nhở hắn không nên xằng bậy.
Trên người Đoàn Dự hắn thèm nhất là Bắc Minh Thần Công cùng Lục Mạch Thần Kiếm.
Trước tiên nói về Bắc Minh Thần Công!
Bây giờ hắn chưa có một tý căn cơ nào cả, nếu muốn trở thành cao thủ tuyệt đỉnh trong thời gian ngắn thì cần có nội lực cực kỳ thâm hậu, Bắc Minh Thần Công là lựa chọn tốt nhất.
Sao hắn có thể để Đoàn Dự rời khỏi đây được.
Còn có Lục Mạch Thần Kiếm!
Lúc này Đoàn Dự chỉ mới có nội lực Tiên Thiên hậu kỳ, nhưng khi hắn điên lên và sử dụng Lục Mạch Thần Kiếm thì ngay cả Nửa Bước Tông Sư như Cưu Ma Trí đều sợ hãi, không dám tranh tài.
Qua đó có thể thấy được Lục Mạch Thần Kiếm khủng bố ra sao.

Kiếm khí đó quả thực là vô kiên bất tồi.
Nếu chỉ tính về mặt công phạt thì không có mấy môn võ công có thể so được với Lục Mạch Thần Kiếm.
Ngay cả Kiều Phong thân mang Hàng Long Thập Bát Chưởng chí cương chí dương còn nói không dám đương đầu với Lục Mạch Thần Kiếm.
Ở trong nguyên tác khi Đoàn Dự điên lên thì tất cả mọi người chỉ có thể chạy trốn, không ai đỡ nổi Lục Mạch Thần Kiếm cả.
"Gia hoả này cũng thích Vương Ngữ Yên!!!"
Nhưng khi Đoàn Dự nghe thế thì hiểu lầm, cho rằng Lưu Tiêu vì coi trọng Vương Ngữ Yên nên muốn giữ hắn lại.
Khuôn mặt hắn tái đi.
Còn chưa tranh đoạt thành công với Mộ Dung Phục thì lại xuất hiện một tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu mạnh hơn rồi.

Chương 11. Thượng Quan Kim Hồng biết không?

Vương Ngữ Yên đứng một bên mà nghẹn họng trân trối.
Quá vô sỉ!
Nàng vô cùng thông tuệ, biết Mộ Dung Phục thích bí tịch võ công thì nàng liền tự mình đi đọc bí tịch võ công, sau đó chỉ điểm lại cho Mộ Dung Phục, còn có thể chỉ điểm cho người khác giao thủ cùng với Kiều Phong, đương nhiên là nàng có thể nhận ra được uy hiếp của Lưu Tiêu rồi.
"Lâu chủ, chúng ta cũng muốn ở lại Thiên Cơ Lâu chứ, nhưng chúng ta không có tiền!"
Đây là lần đầu tiên Đoàn Dự có cảm giác muốn đánh người như thế.
Hắn chưa từng thấy ai làm ăn mà lại đi đe doạ khách hàng cả.
Giá cả nơi này quá đắt, bản thân hắn thì lại không có tiền.
"Không sao cả!"
Thấy Đoàn Dự cũng biết điều, không cố chấp muốn đi cho bằng được thì Lưu Tiêu vô cùng hài lòng.
Hắn cười hì hì: "Nhờ mặt mũi của Ngữ Yên, ta cho bọn ngươi ghi nợ."
"Thiên Cơ Lâu ta vừa nhận được tin, phụ thân của ngươi đã phái tứ đại hộ vệ Ngư Tiều Canh Độc đến đây để tìm ngươi rồi."
"Chờ bọn hắn đến đây rồi thanh toán cũng không muộn."
Nhờ mặt mũi của Ngữ Yên, nhưng cuối cùng vẫn đòi tiền mà?
Đoàn Dự nhổ nước bọt trong lòng.
Nhưng khi nghe được Ngư Tiều Canh Độc đang đến đây tìm mình thì trên mắt hắn rõ ràng xuất hiện nụ cười.
Khi tứ đại hộ vệ tìm đến đây thì bản thân cũng không cần lo lắng đề phòng nữa,
"Vậy thì được, làm phiền lâu chủ!"
Đoàn Dự dám cam đoan nếu bản thân không đồng ý ở lại thì chắc chắn lâu

chủ Thiên Cơ Lâu sẽ thả chó cắn người.
Không đúng, là thả Cưu Ma Trí thu thập mình.
Vương Ngữ Yên muốn hé miệng nói gì đó, nhưng cuối cùng lại vẫn im lặng.
Cưu Ma Trí đều phải quỳ, ngoan ngoãn quét rác tại đây, nàng có thể làm gì nữa.
Đương nhiên chủ yếu nàng không phát hiện Lưu Tiêu có tâm tư xấu nào cả.
Đoán chừng lâu chủ có liên hệ gì tới Đoàn gia mà thôi, nên khi nghe Ngư Tiều Canh Độc tới thì muốn bảo vệ Đoàn Dự ở đây.
"Phòng ở nằm tại lầu hai, các ngươi là đợt khách nhân đầu tiên, một lát nữa tự đi chọn phòng là được."
Lưu Tiêu nếu biết Vương Ngữ Yên đang suy nghĩ gì thì chắn chắc vỗ tay khen hay cho nàng.
Một khắc sau hắn ngẩng đầu lên nhìn ra ngoài.
Chỉ thấy một đám người mang đao, người mặc trang phục giống nhau, đang đi vào với vẻ đằng đằng sát khí.
Trên những trang phục này đều được in một chữ tiền to lớn.
Ánh mắt Lưu Tiêu nheo lại, nhìn về phía tên cầm đầu.
" Tên: Triệu Quyền "
" Thân phận: thủ lĩnh lâu la của Kim Tiền Bang "
" Tu vi: Nhị Lưu "
" Võ học: Ngũ Hổ Đoạn Môn Đao, Bát Quái Chưởng, Thảo Thượng Phi..... "
" Mục đích: Thu phí bảo kê "
"Là người của Kim Tiền Bang!"
Có người nhận ra đám người này là ai.
"Đoán chừng là tới để thu phí bảo kê."
Mọi người đều rất thức thời, nhường đường cho người của Kim Tiền Bang.
Cùng lúc đó mọi người đều nhìn đám người Kim Tiền Bang, sau đó lại nhìn về phía Cưu Ma Trí với cái nhìn đầy hài hước.
Ngay cả Nửa Bước Tông Sư đều gãy tại đây, vậy mà các ngươi lại đám đến đây để thu phí bảo kê, Thượng Quan Kim Hồng biết không?
Mà đám người Kim Tiền Bang khi thấy đám người ai nấy đều tự giác nhường đường thì vô cùng hài lòng.
Đây chính là uy thế của Kim Tiền Bang.
Những giang hồ nhân sĩ phổ thông nhìn thấy bọn hắn thì như tiểu quỷ nhìn thấy Diêm Vương gia vậy.
"Ai là chưởng quỹ?"
"Dám mở cửa làm ăn ở đây, các ngươi chào hỏi ai chưa?"
Tên Triệu Quyền này biết rõ còn cố hỏi, vừa nói hắn vừa cầm đao cạ xuống quầy hàng trước mặt Lưu Tiêu.
Hắn cũng không thèm nhìn Lưu Tiêu, chỉ hướng mắt vào trong Thiên Cơ Lâu thôi.

Hắn tuy không cảm thấy gì nhưng những võ lâm nhân sĩ kia thì đã đổ mồ hôi đầy đầu dùm hắn rồi.
Vị trước mắt này chính là người chỉ một chiêu khiến Nửa Bước Tông Sư quỳ xuống đó.
"Thượng Quan Kim Hồng biết các ngươi đến đây thu phí bảo kê không?"
Lưu Tiêu cười một nụ cười sắc lạnh.
Đoàn Dự đứng kế thấy thế thì tê cả da đầu.
Khi nãy Lưu Tiêu cũng cười như thế này khi đối diện với hắn, bây giờ lại gặp lại.
"Loại chuyện nhỏ này thì cần xin phép bang chủ chúng ta sao?"
"Lớn mật, ngươi là ai mà dám gọi thẳng tên của Thượng Quan bang chủ."
"Tiểu tử ngươi tốt lắm, ngươi sắp có phiền toái lớn đó."
Thấy Lưu Tiêu dám gọi thẳng tên Thượng Quan Kim Hồng thì những lâu la này của Kim Tiền Bang đều xù lông ngay lập tức.
"Tránh ra.... Chớ cản đường, tiểu tăng cần quét rác."
Cưu Ma Trí xuất hiện bất ngờ, không biết đã quét tới quầy hàng từ lúc nào.
Hắn giống như hoàn toàn không nhìn thấy một màn đằng đằng sát khí trước mặt.
Đại ca!
Chúng ta là người của Kim Tiền Bang đại danh đỉnh đỉnh, người Trường Sa, chúng ta đến đây để thu phí bảo kê.
Không!
Phải nói là chưởng quỹ của ngươi đã làm chúng ta phát bực, sắp gặp xui xẻo rồi.
Ngữ khí của Cưu Ma Trí vô cùng vũ nhục đám người Kim Tiền Bang trước mắt này.
Mặc dù không hiểu vì sao chưởng quỹ của Thiên Cơ Lâu lại thuê một phiên tăng đi quét rác, nhưng lúc này Triệu Quyền đang giận dữ vô cùng, sao còn suy nghĩ được nữa.
"Quái Tai Lớn, ngươi đang kiếm chuyện à!"
Hắn thấy hai lỗ tai của Cưu Ma Trí, nên tặng hắn một danh hiệu cực kỳ vũ nhục.
Vừa nói hắn vừa cầm đao chém về phía thân thể của Cưu Ma Trí.
Lấy lực đạo của một cao thủ Nhị Lưu như hắn thì nếu đòn tấn công này dính phải người bình thường thì chắc chắn sẽ đứt gân gãy xương.
Ra tay vô cùng tàn nhẫn.
Tuy đao vẫn chưa ra khỏi vỏ nhưng cũng khiến không khí xung quanh vang lên âm thanh ầm ầm.
Cùng lúc đó trong mắt Cưu Ma Trí loé lên vẻ tức giận.
Trời sinh lỗ tai hắn đã to rồi, giống như phật đà.
Có thể nói địa vị ngày hôm nay của hắn có được một nửa là nhờ hai lỗ tai này.
Cưu Ma Trí vô cùng tự hào đối với hai lỗ tai của mình.
Lời nói của Triệu Quyền khiến hắn tức giận vô cùng.

Đùng!
Chớp mắt thì đao của Triệu Quyền đã chạm lên người của Cưu Ma Trí rồi.

Chương 12. Kêu Thượng Quan Kim Hồng đến gặp ta

Chỉ trong chớp mắt xung quanh Cưu Ma Trí như có một làn gió lớn, râu tóc đều dựng cả lên.
Y phục của hắn phồng to lên.
Đùng một tiếng, vỏ đao khi chạm vào người hắn thì như quất vào miếng sắt vậy, vỏ đao nổ tung ngay lập tức, mảnh gỗ bắn ra tứ phía.
Mà Triệu Quyền thì lúc này máu bắn tung toé, kêu thảm liên tục sau đó lui lại, cánh tay hắn như không còn cảm giác được gì nữa rồi.
"Lão đại!"
"Lão đại cẩn thận!"
Người của Kim Tiền Bang thấy thế vội vàng tiến lên để đỡ Triệu Quyền dậy.
"Ngươi chắc chắn sẽ chết, Quái Tai To à, chọc Kim Tiền Bang chúng ta thì ngươi không thể nào sống nổi đâu."
Triệu Quyền rống to một cách thê lương, không sợ hãi tý nào.
Kim Tiền Bang của bọn hắn ngoại trừ bang chủ Thượng Quan Kim Hồng ra thì còn những cao thủ khác như Kim Vô Mệnh Gia Cát.
Người đông thế mạnh, dù là cao thủ Nửa Bước Tông Sư cũng không dám trêu chọc Kim Tiền Bang của bọn hắn.
"Gặp phải cường địch, các huynh đệ cùng tiến lên, chém chết tên Quái Tai To này."
"A di đà phật!"
Cưu Ma Trí tụng phật hiệu?
Một giây sau ta thấy hắn cầm chổi quét một đường ra.
Nội lực đáng sợ cuồn cuộn tuôn ra, tạo nên một trận cuồng phong to lớn.
Bồng bồng bồng...
Người của Kim Tiền Bang bay ra ngoài như lá cây vậy.
Giữa không trung thì ai nấy đều che ngực, thổ huyết.
Lần ra tay đầu tiên tuy Cưu Ma Trí tức giận nhưng Lưu Tiêu cũng không nói gì, vì đó chỉ là giáo huấn nhẹ cho Triệu Quyền thôi.
Không ngờ những người này lại còn dám tiếp tục kêu Quái Tai To, Cưu Ma Trí sao có thể nhẫn nhịn được nữa, ra tay nặng hơn.
Đùng đùng, đám người Triệu Quyền rơi xuống đất như sủi cảo vậy, không ai bò dậy nổi.
"Cao thủ Nửa Bước Tông Sư!"
Khi Triệu Quyền té xuống đất thì vẻ mặt trắng bệch, nhìn Cưu Ma Trí với vẻ đầy hoảng sợ.
Nửa Bước Tông Sư bình thường không dám chọc Kim Tiền Bang, nhưng

phải xem là trường hợp nào nữa.
Lấy địa vị của hắn thì chưa đủ để Thượng Quan Kim Hồng khai chiến với Nửa Bước Tông Sư.
Vị tiểu lão đệ Cưu Ma Trí này rất hiểu chuyện nha, có thể nhận thức vị trí của mình trong thời gian ngắn như vậy.
Lưu Tiêu rất hài lòng với việc động thủ vừa rồi của Cưu Ma Trí.
Đây là một tay chân hợp cách.
"Lâu chủ, ta nên xử trí những người này ra sao?"
Cưu Ma Trí xoay người lại hỏi.
Kim Tiền Bang?
Hắn chưa từng nghe nói Kim Tiền Bang nào cả, thế nên cũng không sợ Kim Tiền Bang.
Lưu Tiêu nói: "Đánh gãy tứ chi, sau đó quăng ra ngoài."
Những người này trong mắt của Lưu Tiêu thì ghê tởm hơn Cưu Ma Trí nhiều.
Nếu hắn đoán không sai thì Triệu Quyền tính ra tay với Cưu Ma Trí là vì để khiến chưởng quỹ như hắn phải kinh sợ, nộp phí bảo kê một cách ngoan ngoãn.
Không ngờ lại đá trúng tấm thép là Cưu Ma Trí.
Tàn nhẫn!
Nghe thế thì mí mắt Cưu Ma Trí nhảy liên tục.
May mà khi nãy bản thân cũng không phải cố ý gây sự với Thiên Cơ Lâu.
Nếu khi nãy bản thân cũng giống như những người này, cố ý đến đây để gây chuyện, thì có lẽ bây giờ bản thân đã bị đánh gãy tứ chi rồi.
"Vâng!"
Hắn cũng là một người tâm ngoan thủ lạt.
Nghe được Lưu Tiêu ra lệnh thì hắn thực sự tiến lên đánh gãy tứ chi của đám người Triệu Quyền.
Hắn còn thận trọng hơn nữa, trước khi đánh gãy còn điểm huyệt câm, để bọn người này không thể phát ra tiếng.
Không bao lâu sau thì người của Kim Tiền Bang lại tới.
Nhưng khi chứng kiến thảm trạng của đám người Triệu Quyền thì đám người này chỉ im lặng, đem đám người Triệu Quyền đi.
"Kêu Thượng Quan Kim Hồng đến gặp ta."
Thanh âm của Lưu Tiền truyền ra.
Muốn lập uy thì làm triệt để hơn một tý.
Tuy Cưu Ma Trí là Nửa Bước Tông Sư, nhưng danh tiếng ở Cửu Châu khá nhỏ.
Nếu như muốn lập uy thì phải lấy người như Thượng Quan Kim Hồng mới được.
Đám người Kim Tiền Bang không nói gì, chỉ quay đầu lại nhìn Thiên Cơ Lâu một cái.
Giờ khắc này trong Thiên Cơ Lâu im lặng như chết, ai nấy đều nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt hoảng sợ.

Thượng Quan Kim Hồng không giống Cưu Ma Trí, chỉ là một tán nhân không căn cơ, vũ lực của chính bản thân hắn không tầm thường, còn có rất nhiều thủ hạ.
Nếu chỉ lấy tu vi để đánh giá Thượng Quan Kim Hồng thì ngươi không biết ngươi chết thế nào đâu.
Huống chi Lạc Dương Thành này còn là đại bản doanh của Kim Tiền Bang nữa.
"Lâu chủ, tại hạ có việc, xin cáo từ trước!"
Có người lo lắng bản thân bị liên luỵ nên đã cáo từ.
Có ngươi dẫn đầu thì những người khác cũng lần lượt bỏ đi.
"Đáng tiếc, ta còn chưa nghe được những sự tích của các tiểu nhân âm hiểm vừa lên bảng."
Sau khi đi xa thì có người thở dài rồi nói.
Hiển nhiên hắn cũng không tin Thiên Cơ Lâu có thể thắng được Kim Tiền Bang.
"Đừng thở dài, lâu chủ Thiên Cơ Lâu dám nói những lời đó ra thì chắc chắn là có thực lực."
"Tuổi trẻ như thế, lại có thể dùng một chiêu áp chế Nửa Bước Tông Sư thì sẽ không ngốc đâu."
"Nói đi thì cũng nói lại, Kim Tiền Bang còn chưa phải là thiên hạ đệ nhất, Cái Bang còn thiếu Thiên Cơ Lâu một nhân tình kìa, với tính cách hiệp nghĩa của Cái Bang thì chắc chắn sẽ không ngồi im nhìn Kim Tiền Bang ức hiếp Thiên Cơ Lâu."
"Nếu vượt qua được cơn sóng gió Kim Tiền Bang này thì chắc chắn Thiên Cơ Lâu sẽ cắm dùi vào Lạc Dương Thành, đặt chân lên Cửu Châu.
Có người nói với vẻ khẳng định vô cùng.
Đương nhiên có vài người khi nãy nói sẽ chiếu cố việc làm ăn của Thiên Cơ Lâu cũng ở lại.
Ở Cửu Châu không có bá chủ tuyệt đối.
Kim Tiền Bang tuy mạnh nhưng không doạ được mọi người.
Thế nên bọn họ vẫn mướn phòng một cách an tâm, ngủ tại Thiên Cơ Lâu.

Chương 13. Mộ Dung Phục bi phẫn

Đại Tống Hoàng Triều, Thiếu Lâm Tự.
"Đại Tông Sư trong miệng Thiên Cơ Lâu có phải đang ở chùa của chúng ta không?"
Huyền Từ phương trượng nhìn xuống các cao tăng đời chữ Huyền của Thủ Toạ La Hán Quyền ở dưới, ánh mắt vô cùng kích động.
Thiếu Lâm Tự sau khi được hắn tiếp quản thì ngày càng sa sút.
Bây giờ thậm chí còn không có ai đạt đến Nửa Bước Tông Sư, hắn là người có tu vi cao nhất nhưng cũng chỉ mới là Tiên Thiên Hậu Kỳ.
"Bẩm phương trượng, ta đã ra lệnh cho cả chùa điều tra, chắc chắn sẽ có kết quả nhanh thôi.

Huyền Nan hồi đáp.
Huyền Từ gật đầu, tiếp tục nói: "Theo yêu sách của Thiên Cơ Lâu thì Mộ Dung Bác đã giả chết sau đó trốn đi, việc ở Nhạn Môn Quan 30 năm trước nhất định là do hắn."
"Truyền lệnh cho tất cả đệ tử tục gia, toàn lực tìm kiếm Mộ Dung Bác."
Trong mắt Huyền Từ có sát khí hiện lên.
Thiếu Lâm Tự bắt đầu xuống dốc là vì cuộc đại chiến tại Nhạn Môn Quan 30 năm trước.
Trong cuộc đại chiến đó rất nhiều cao thủ đời trước của Thiếu Lâm Tự bị giết.
Bỗng nhiên có một tiểu sa di chạy vào một cách hốt hoảng.
"Không xong rồi phương trượng, Huyền Khổ Sư Thúc bị kẻ cắp xông vào chùa đả thương rồi."
(Huyền Khổ: Sư phụ Kiều Phong)
"Cái gì?"
Huyền Từ cùng các cao tăng đời chữ Huyền khác cũng kinh hãi vô cùng.
Một khắc sau ai nấy đều thi triển khinh công để bay vút ra khỏi phòng.
Một màn này cũng xảy ra khắp trên Ngũ Cường Hoàng Triều.
Đại Minh Thiếu Lâm Tự, Phương Chứng hạ lệnh điều ra cả chùa.
Đại Đường, Đại Thanh, Đại Nguyên....
Thậm chí một vài miếu nhỏ cũng mở cuộc điều tra, muốn truy tìm vị cao thủ Đại Tông Sư kia.
"Thiếu Lâm Tự không hổ là ngàn năm cổ tháp, nội tình thâm hậu."
"Truyền lệnh: Phong cho Thiếu Lâm Tự ngàn mẫu ruộng tốt, thêm vạn lượng Hoàng Kim để xây dựng lại chùa chiền."
Hoàng đế Đại Đường ban một đạo thánh chỉ xuống, muốn xây dựng quan hệ tốt với Thiếu Lâm Tự.
Mặc dù không chắc Đại Tông Sư kia sẽ ở Thiếu Lâm Tự này của mình nhưng cứ tạo mối quan hệ tốt trước là được.
Đợi đến khi mình bắt đầu tranh bá thiên hạ thì mong Đại Tông Sư đừng là địch nhân của mình là được rồi.
Về cơ bản thì sau khi tin tức có một Đại Tông Sư ẩn nấp trong Thiếu Lâm Tự thì hoàng đế của Ngũ Cường Hoàng Triều đều ban một đạo thánh chỉ để ban thưởng Thiếu Lâm Tự.
"Truyền lệnh đến Lục Phiến Môn, toàn lực truy nã phản tặc Mộ Dung Phục!"
Đại Tống Hoàng Triều còn hạ một mật chỉ đến Lục Phiến Môn.
Cùng lúc đó, tại đô thành Tây Hạ.
"Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng?"
"Thiên Cơ Lâu, bản công tử không đội trời chung với ngươi!"
Mộ Dung Phục lúc này đang cải trang thì nghe tin tức mình bị lên bảng, rống to bi phẫn.
Hắn không ngờ việc bản thân vừa trợ giúp Tây Hạ đối phó với Đại Tống, vừa đem tin tức của Tây Hạ mật báo cho Đại Tống lại bị người khác kể ra

ngoài.
Loại hành vi thế này thì cả Tây Hạ cùng Đại Tống đều không chứa được bản thân.
Tâm huyết mà hắn tích góp cả đời bỗng chóc tan thành bọt nước.
Đáng hận hơn là, Thiên Cơ Lâu kia chỉ nói sự tích của bản thân ra, mà không nói những chuyện âm hiểm của người khác.
Đây chẳng khác nào là nhằm vào bản thân mình.
"Không thể ở lại Tây Hạ được nữa!"
Mộ Dung Phục tuy giận nhưng chưa đến mức đánh mất lý trí, nhanh chóng chạy trốn.
Đúng như dự đoán của hắn, chỉ một lát sau Đoàn Diên Khánh liền dẫn theo Tứ Đại Ác Nhân cùng các cao thủ Nhất Phẩm Đường đến đây.
"A a.... Tức quá, tên tiểu nhân khốn khiếp Mộ Dung Phục nhà ngươi, có ngon thì đừng chạy."
Nam Hải Thần Ngạc giận đến mức không kềm được, vung vẩy Ngạc Ngư Tiễn, phá huỷ vài toà núi giả.
"Lão đại, chúng ta đi sau tên Mộ Dung Phục kia một bước rồi."
Diệp Nhị Nương nói với Đoàn Diên Khánh.
"Hắn chạy không được xa, đuổi theo cho ta!"
Đoàn Diên Khánh ra lệnh, mang theo thủ hạ rời đi.
....
Đại Minh Hoàng Triều, Hộ Long Sơn Trang!
"Thiên Cơ Lâu, tốt nhất ngươi đừng làm hư chuyện tốt của bản Thần Hầu."
Vẻ mặt của Thiết Đảm Thần Hầu Chu Vô Thị âm trầm vô cùng.
Việc hắn làm thì đến nay chỉ có một mình hắn biết.
Ngay cả Bất Bại Ngoan Đồng Cổ Tam Thông đều không biết y bị lừa nữa mà.
Hình tượng của hắn vẫn là một người trung can nghĩa đảm, ngay cả hoàng thượng Đại Minh cùng những nghĩa tử này đều chưa thể phát hiện ra.
Nên khi thấy tên mình bị xếp vào Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng thì hắn vô cùng bất ngờ.
"Thiên Cơ Lâu này rốt cuộc có lai lịch ra sao mà có thể biết được những việc này."
Giờ khắc này Chu Thiết Đảm không thể không cẩn thận.
"Bái kiến nghĩa phụ!"
Lời của Đoạn Thiên Nhai khiến Chu Thiết Đảm tỉnh lại.
"Tra được không?"
Chu Vô Thị nghiêm mặt rồi hỏi.
Đoạn Thiên Nhai đáp: "Bẩm nghĩa phụ."
"Tên Bối Hải Thạch kia chính là sư gia của một người tên là Trường Nhạc Bang tại Đại Mạc, hài nhi phải hi sinh rất nhiều con cờ mới có thể tra được thân phận của hắn."
Bỗng nhiên Thiên Cơ Lâu chui ra, sau đó tiết lộ nhiều sự tình khiến cả Cửu

Châu dậy sóng.
Những hiệp khách trên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng đều được Hộ Long Sơn Trang điều tra kỹ càng, xác nhận thật giả.
"Ngay cả Đại Mạc cũng có tai mắt của Thiên Cơ Lâu sao."
Chu Vô Thị chấn động vô cùng.
Năng lực tình báo cỡ này thì thậm chí còn đáng sợ hơn Hộ Long Sơn Trang bọn hắn nhiều.
Ngay cả bọn hắn cũng chỉ mới mở rộng mạng lưới tình báo sang Đại Mạc trong hai năm gần đây thôi.
Hơn nữa còn rất sơ khai.
Rất nhiều cao thủ tại Đại Mạc cũng chỉ thu thập được vài tin tức cơ bản mà thôi.
"Còn Đế Thích Thiên thì sao? Lại là thần thánh phương nào đây?"
Chu Vô Thị không tin người lên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng mà lại là một tiểu nhân vật trong võ lâm được.

Chương 14. Khí độ của Quân Tử Kiếm, Ngũ Độc Đồng Tử

"Hài nhi đã tra rất nhiều hồ sơ bí mật, không thu hoạch được gì, không tra được bất kỳ ghi chép nào liên quan đến Đế Thích Thiên cả."
Lời này vừa dứt thì Chu Vô Thị càng chấn động hơn nữa.
Thảo nào Thiên Cơ Lâu lại cho người này đứng hàng đệ nhất của Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng, ngay cả mạng lưới tình báo của Hộ Long Sơn Trang mà còn không thể tra ra tên Đế Thích Thiên này là ai.
"Sợ rằng đây là một kẻ khó chơi!"
Chu Vô Thị nghĩ thầm.
Hắn tính kế nhiều như thế, thậm chí còn muốn tạo phản nữa, nhưng vẫn không thể đứng hàng đệ nhất của Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng.
Qua đó có thể thấy được tên cao thủ gọi là Đế Thích Thiên này nguy hiểm ra sao.
"Phân phó mật thám ở các nơi trong Cửu Châu, toàn lực tìm kiếm tin tức liên quan đến tên Đế Thích Thiên này."
Chu Vô Thị liền có kế hoạch mới.
Dã tâm của hắn rất lớn, không chỉ riêng Đại Minh này, mà là toàn bộ Cửu Châu.
Đối với tên Đế Thích Thiên thần bí này thì hắn coi trọng vô cùng.
Đoạn Thiên Nhai lại nói: "Vừa rồi ta vừa thu được một tin tức mới, tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu kia dùng một chiêu để trấn áp Nửa Bước Tông Sư, sau đó lại khiêu chiến với cả Kim Tiền Bang."
"Một chiêu áp chế Nửa Bước Tông Sư, tối thiểu là một cao thủ Tông Sư, ít nhất cũng là Tông Sư Trung Kỳ."
Chu Vô Thị lẩm bẩm, hắn lúc này càng căng thẳng hơn.

Chủ yếu là do Thiên Cơ Lâu xuất hiện quá đột nhiên, lại còn bày ra năng lực tình báo sâu không lường được nữa.
Ngay cả Ngũ Cường Hoàng Triều cũng không dám chọc Thiên Cơ Lâu một cách tuỳ ý.
"Chúng ta nên xuất thủ tương trợ Thiên Cơ Lâu hay đứng ngoài quan sát tình hình?"
Đây mới là mục đích chính của Đoạn Thiên Nhai từ nãy đến giờ.
Nếu có thể tạo mối quan hệ với thế lực thần bí Thiên Cơ Lâu đột nhiên xuất này thì tương lai sẽ có rất nhiều lợi ích.
Chu Vô Thị trầm ngâm, mở miệng nói: "Nên yên lặng quan sát tình hình thì tốt hơn."
"Để Kim Tiền Bang giúp chúng ta thăm dò sâu cạn của Thiên Cơ Lâu này một tý."
"Chỉ riêng tình báo tốt thì chưa đủ, phải có thực lực tương ứng để thủ hộ tình báo đó nữa."
"Nếu không có gì bất ngờ thì các Hoàng Triều còn lại đều có suy nghĩ như thế."
Mắt hắn sáng lên: "Nếu không có thực lực tương ứng thì mạng lưới tình báo đó vẫn nên giao vào tay người khác thì hơn."
Ngũ Cường Hoàng Triều sỡ dĩ có thể đứng hàng Ngũ Cường là bởi vì bọn hắn nắm giữ đại quân Võ Giả cực kỳ đáng sợ.
Đại Tông Sư thì sao!
Đại quân do mấy trăm ngàn Võ Giả Nhất Lưu, cộng thêm Quân Nỏ chuyên dụng để phá cương khí, thì ngay cả Đại Tông Sư cũng phải quỳ xuống.
....
Đại Minh, Ngũ Nhạc Hoa Sơn Phái!
"Thiên Cơ Lâu này quá đáng thật, lại còn dám nói sư huynh là tiểu nhân ẩm hiểm."
"Đợi một ngày nào đó ta phải tới Lạc Dương Thành, quậy Thiên Cơ Lâu này một trận mới được."
Ninh Trung Tắc nổi giận đùng đùng.
Thiên hạ ai không biết sư huynh của nàng có mỹ danh là Quân Tử Kiếm, thế nên lần bôi đen này quá buồn cười.
"Được rồi sư muội, nhanh nghỉ ngơi đi, ngày mai còn phải khởi hành sớm để tham gia lễ rửa tay gác kiếm của Lưu Chính Phong sư huynh."
Nhạc Bất Quần kế bên thì chỉ cười cười, không có vẻ tức giận gì cả.
Ninh Trung Tắc sửng sốt: "Sư huynh không tức giận sao?"
Nhạc Bất Quần nói: "Thanh giả tự thanh!"
"Nếu chỉ vì điều này mà ta đã tức giận thì khác nào ta đã trở thành tiểu nhân âm hiểm đúng lời hắn nói rồi à?"
Ninh Trung Tắc gật đầu một cách tỉnh ngộ.
Cũng đúng, đây mới là khí độ nên có của Quân Tử Kiếm.
Sư huynh trở thành trưởng môn của Hoa Sơn Phái khiến cho người của Tung Sơn Phái vẫn luôn không phục.

Những chuyện như vu oan hãm hại này không phải xảy ra lần đầu rồi.
Bỗng Nhạc Bất Quần lại nói thêm: "Nhưng ta không thể không phòng bị Thiên Cơ Lâu này được, bỗng Thiên Cơ Lâu xuất hiện rồi lại hãm tại ta, việc này chắn chắc có điều gì đó không ổn."
"Chờ sau khi lễ rửa tay gác kiếm của Lưu Chính Phong kết thúc thì cho Bình Chi đi tìm hiểu một tý."
Sau đó hai người nhanh chóng chìm vào giấc ngủ, đương nhiên là vẫn mặc quần áo.
Ninh Trung Tắc cựa quậy một tý, phát hiện Nhạc Bất Quần đã ngủ say như một con lợn chết rồi.
"Gần đây sư huynh bị làm sao thế, lên giường liền ngủ, không làm chuyện xấu gì cả."
Ninh Trung Tắc cũng không suy nghĩ quá nhiều, chỉ tưởng rằng sư huynh đã đến tuổi trung niên, lực bất tòng tâm là chuyện thường.
40 như hổ, Ninh Trung Tắc trằn trọc một lát thì cũng đi ngủ.
...
Hưng Vân Trang!
Một đạo thân ảnh thừa dịp màn đêm, bay từ trong đó ra, nhanh chóng biến mất.
Chỉ chớp mắt sau ta đã thấy bóng đen này rời khỏi thành, tới một vách núi.
Hắn lục lọi trên vách núi một tý thì cũng đào được một huyệt động rất nhỏ ra.
Sau đó hắn lấy một cái túi nhỏ bỏ vào trong huyệt động này.
"Thiên Cơ Lâu?"
"Ngươi biết Long Khiếu Vân ta là tiểu nhân âm hiểm rồi mà ngươi còn dám tới chọc ta."
"Ta sẽ cho các ngươi nếm mùi sợ hãi tử vong mà Ngũ Độc Đồng Tử mang lại."
"Lại thêm Kim Tiền Bang nữa, để xem các ngươi vượt qua cửa ải này thế nào."
Người này chính là người được xếp lên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng, Long Khiếu Vân.
Thế nên hắn thẹn quá thành giận, sợ rằng Lưu Tiêu sẽ kể những chuyện xấu của mình ra, nên định mời Ngũ Độc Đồng Tử đi giết Lưu Tiêu.

Chương 15. Đoàn Dự: Lâu chủ là người tốt

Bởi vì sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu mà Cửu Châu không còn yên tĩnh như trước nữa.
Lưu Tiêu vô cùng thích hướng phát triển như thế.
Nhưng mà thời gian xuất hiện của Thiên Cơ Lâu quá ngắn.
Đến bây giờ cũng chỉ có những người đứng đầu của các thế lực đỉnh cấp,

những người nắm giữ mạng lưới tin tức đặc thù mới biết đến sự tồn tại của Thiên Cơ Lâu mà thôi.
Còn về phần những giang hồ hào khách bình thường thì vẫn chưa biết Thiên Cơ Lâu là gì.
Thùng thùng...
"Ngữ Yên, ngươi ngủ chưa?"
Lưu Tiêu đập cửa hai cái, khiến Vương Ngữ Yên bỗng trở nên khẩn trương.
Đoàn Dự ở sát vách cũng căng thẳng vô cùng, hắn còn muốn đứng ra ngăn cản Lưu Tiêu dùm Vương Ngữ Yên.
Lai lịch của Thiên Cơ Lâu vô cùng bí ẩn, thủ đoạn bá đạo vô cùng.
Chưa nói đến việc bốc trần bộ mặt thật của nhiều võ lâm danh túc, riêng việc đánh người của Kim Tiền Bang, sau đó còn dám tuyền bố rằng Thượng Quan Kim Hồng phải đến đây gặp hắn thôi đã thấy được sự cường thế của Thiên Cơ Lâu rồi.
Đã bá đạo, lại cường thế.
Cưu Ma Trí đều bị bắt quét rác ở đây.
Mà hắn cùng Vương Ngữ Yên nếu nói theo cách nào đó thì cũng bị nhốt ở đây.
Kẻ ngốc cũng có thể biết được Thiên Cơ Lâu đang có mưu đồ gì với bọn hắn.
Nhưng thế của đối phương quá lớn, bản thân không thể phản kháng được.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại còn gõ cửa phòng Vương Ngữ Yên vào nửa đêm, thử hỏi sao Đoàn Dự lại không lo lắng cho được.
Dù sao Vương Ngữ Yên cũng là một mỹ nữ tựa như thiên tiên.
Lưu Tiêu còn tưởng rằng Vương Ngữ Yên sẽ không mở cửa, không ngờ chỉ một lát sau nàng đã mở ra.
"Lâu chủ, có chuyện gì sao?"
Vương Ngữ Yên không cho Lưu Tiêu vào phòng.
Lưu Tiêu hơi suy nghĩ, chặn tất cả âm thanh phát ra, chỉ để cho một mình Đoàn Dự nghe được cuộc trò chuyện này mà thôi.
Ở trong Thiên Cơ Lâu tuy hắn vẫn chưa đến mức như thần, nhưng những trò như che đậy âm thanh này chỉ là trò muỗi mà thôi.
Sau khi làm xong, không cho đám người Cưu Ma Trí nghe được cuộc trò chuyện này thì hắn mới mở miệng nói:
"Ngữ Yên ngươi không cần đề phòng, ta đến đây là để nói vài đại sự liên quan đến ngươi."
Lưu Tiêu dần dần tung lưới.
Dù sao một bảo tàng võ học như Vương Ngữ Yên quá quý giá, ngay cả Mộ Dung Phục cũng nhờ nàng chỉ điểm mới có ngày hôm nay, tính riêng cảnh giới võ học của nàng thôi thì cao doạ ngươi.
Đừng thấy Mộ Dung Phục bị Kiều Phong cùng Đoàn Dự đánh bại mà xem thường, bởi vì hai người đó đều mang hack.
Có thể nổi danh chung với Kiều Phong sao có thể là hạng người tầm

thường được.
Một Đại Sư Võ Học như thế sao hắn có thể bỏ qua được.
"Tốt!"
"Mời lâu chủ vào nói chuyện!"
Vương Ngữ Yên đắn đo một lát, vẫn cho Lưu Tiêu vào phòng.
Nàng cũng rất tò mò đại sự mà Lưu Tiêu nhắc đến là gì.
Còn về phần xưng hô Ngữ Yên thì nàng không quan tâm lắm.
Đây cũng không phải là lần đầu nàng gặp người như thế, sát vách còn có một tên mà.
Chỉ bất quá tên ở sát vách có lễ phép hơn vị này rất nhiều thôi.
"Tiếp theo Ngữ Yên có tính toán gì không?"
Đương nhiên là ta muốn nghĩ cách rời khỏi toà Thiên Cơ Lâu này.
Nhưng Vương Ngữ Yên không dám nói lời này ra.
"Ta muốn trở về Mạn Đà Sơn Trang."
Vương Ngữ Yên nói nhẹ.
Lần đi này nàng đã trải qua quá nhiều việc, nàng muốn đi về nhà.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Ngươi về Mạn Đà Sơn Trang làm gì, chịu chết sao?"
"Lâu chủ ngươi...."
Vương Ngữ Yên nhìn về phía Lưu Tiêu đầy u oán.
Nàng còn tưởng rằng Lưu Tiêu đang lấy Cưu Ma Trí để uy hiếp nàng.
Lưu Tiêu cũng biết Vương Ngữ Yên đang nghĩ gì, giải thích: "Ngươi còn chưa rõ sao, Ngữ Yên?"
"Hôm nay toàn bộ Cửu Châu đều biết Mộ Dung Phục muốn phục quốc, lật đổ Đại Tống."
"Tội tạo phản là tội tru di cửu tộc."
"Mộ Dung Phục là biểu ca của ngươi, ngươi trở về Đại Tống thì khác nào muốn Đại Tống chém đầu của ngươi?"
Vương Ngữ Yên:...
Chẳng lẽ ta đã trở thành một hình phạm bị truy nã rồi à?
Còn là loại muốn tru cửu tộc nữa.
Sau khi phản ứng lại thì nàng tiếp tục nhìn Lưu Tiêu bằng ánh mắt đầy u oán.
Như muốn nói: Lâu chủ, tất cả không phải là do ngươi hay sao, chính ngươi là ngươi tiết lộ việc này, ngươi chính là ngươi xấu đó.
"Ta hiểu lầm lâu chủ, hắn là người tốt."
Đoàn Dự đang nghe lén ở sát vách sợ đến mức đổ mồ hôi đầy đầu.
Ban đầu hắn định chờ khi Ngư Tiều Canh Độc đến thì sẽ hộ tống Vương Ngữ Yên về Mạn Đà Sơn Trang, sau đó bản thân thì về Đại Lý.
Nhưng giờ khi nghe Lưu Tiêu phân tích thì hắn mới sợ hãi.
Là Thế Tử của Đại Lý thì sao hắn không rõ tạo phản là tội nặng ra sao.
Nếu muốn đưa Vương Ngữ Yên về Mạn Đà Sơn Trang thì không khác nào bắt nàng đi chịu chết cả.
Hơn nữa hắn thân là Thế Tử Đại Lý, lại đi cùng với người muốn phản Đại Tống, đây có thể là một cái cớ để Đại Tống xuất binh tấn công Đại Lý.

Không chỉ hại Vương cô nương mà còn hại cả Đại Lý.
"Thì ra lâu chủ muốn tốt cho chúng ta."
Giờ khắc này Đoàn Dự rất muốn tát mình vài cái.
Người ta trượng nghĩa như thế, cứu bản thân mình, vậy mà mình lại hoài nghi lòng tốt của người ta, thật là không nói nổi.
"Có cơ hội ta phải báo đáp thật tốt cho lâu chủ mới được."
Hắn vô cùng cảm động trước hành động của Lưu Tiêu.

Chương 16. Vương Ngữ Yên: Ta bán chính bản thân

Vương Ngữ Yên không ngờ mọi việc lại biến hoá nhanh như thế, khi nãy vẫn còn rất tốt.
Nhưng Lưu Tiêu chỉ đến và nói vài câu thì nàng lại trở thành một người không nhà để về.
Đối với việc này thì Lưu Tiêu không hề hổ thẹn tý nào.
Sau khi ngơ ngác một lát thì bỗng Vương Ngữ Yên phản ứng lại.
Nàng kinh hãi: "Không tốt, vậy còn mẹ ta thì sao."
Lưu Tiêu nhoẻn miệng cười.
Nếu ngươi lo lắng an nguy của mẹ ngươi thì dễ rồi.
Có tri thức võ học cao như thế nếu không đi luyện võ thì quả thực quá phí phạm.
"Đây cũng là một trong những nguyên nhân ta tìm ngươi, ngươi chỉ cần gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì ta sẽ có cách để cứu mẫu thân của ngươi."
Cả Thiên Cơ Lâu này cũng chỉ có một người lâu chủ là hắn, nhưng cũng chỉ có thể hoạt động trong Thiên Cơ Lâu.
Nếu không bồi dưỡng một vài thủ hạ thì sau này hắn cũng không dám ra khỏi Thiên Cơ Lâu.
Nếu muốn bồi dưỡng thủ hạ thì đương nhiên phải là mỹ nữ rồi, cảnh đẹp ý vui, bắt vài đại hán đến để chướng mắt hay gì?
Hơn nữa với cảnh giới võ học của Vương Ngữ Yên thì sau này nàng có thể chỉ điểm nhiều thủ hạ hơn cho hắn.
Chắc chắn Vương Ngữ Yên phải về dưới trướng của Lưu Tiêu rồi.
"Nhưng ta không biết gì cả!"
Nàng chỉ có lý luận về võ công mà thôi, từ nhỏ đã là đại tiểu thư rồi, luôn có người hầu hạ cho mình.
Vương Ngữ Yên ngẩn ngơ, hoàn toàn không biết bản thân có giá trị ra sao.
"Ngươi chỉ cần bằng lòng là được, những thứ khác ta sẽ chỉ điểm cho ngươi."
Vì cứu mẹ, chắc chắn Vương Ngữ Yên sẽ không cự tuyệt, chỉ có thể gật đầu.
Thấy Vương Ngữ Yên gật đầu đồng ý thì Lưu Tiêu vui mừng vô cùng.
Rốt cuộc cũng xong!

"Mời lâu chủ nói!"
Lưu Tiêu làm gì có thủ đoạn gì để cứu mẹ của Vương Ngữ Yên.
Nếu như đối phương ở Lạc Dương Thành thì dễ rồi.
Hắn chỉ đành tiếp tục nói dối: "Ngươi đừng lo lắng cho mẹ của ngươi quá."
"Nàng cũng là người từng trải, khi biết việc Mộ Dung Phục muốn phục quốc bại lộ thì nàng sẽ rời khỏi Mạn Đà Sơn Trang ngay lập tức.
Vương Ngữ Yên gật đầu.
Hoàn toàn chính xác!
Mạn Đà Sơn Trang cực kỳ bí ẩn, dù Đại Tống Hoàng Triều muốn bắt mẹ của nàng thì cũng không biết tìm ở đâu.
Sau khi nghĩ thông suốt thì Vương Ngữ Yên cũng yên tâm trở lại.
"Còn gì nữa không lâu chủ?"
Lưu Tiêu thấy lời của hắn có hiệu quả, an tâm hơn một chút.
"Trước khi Mộ Dung Phục quy án thì Đại Tống Hoàng Triều sẽ chỉ tập trung vào Mộ Dung Phục mà thôi, trong thời gian ngắn mẹ ngươi vẫn sẽ an toàn."
"Ngươi thử nghĩ một chút xem, nếu như trong thời gian đó ngươi trở thành Tông Sư hay là Đại Tông Sư thì sao? Đại Tống Hoàn Triều liệu còn dám đụng tới mẹ của ngươi sao?"
"Lấy kiến thức về võ học của ngươi, còn thêm sự trợ giúp của ta nữa, Tông Sư dễ như trở bàn tay thôi."
"Đến lúc đó người trong thiên hạ đều biết ngươi là người của Thiên Cơ Lâu rồi, Đại Tống Hoàng Triều muốn đụng mẹ ngươi thì cũng phải suy nghĩ tới lửa giận của Thiên Cơ Lâu."
...
Lưu Tiêu nói rất nhiều, nói đến mức khô cả họng.
Chờ khi hắn nói xong thì tuy Vương Ngữ Yên đã không còn sầu lo nhưng vẫn nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt u oán như cũ.
Lúc này Vương Ngữ Yên mới phản ứng lại, có vẻ bản thân đã tự bán mình vào Thiên Cơ Lâu với giá không đồng.
Không chỉ thế, ngay cả tất cả tri thức võ học của mình đều cho không Lưu Tiêu rồi.
Tất cả đều do bản thân bị câu nói tru di cửu tộc của đối phương doạ sợ.
"Lâu chủ, ngươi quá...."
Ngay cả người điềm tĩnh như nàng cũng hơi tức giận.
Bản thân đã bị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này tính kế.
"Ta thu hồi lời vừa rồi lại!"
Đoàn Dự ở sát vách nghe thế thì cắn răng.
"Đừng quan tâm những chi tiết nhỏ đó!"
Lưu Tiêu hơi chột dạ một tý: "Như vậy đi, lát nữa ta sẽ tiết lộ vài tin tức động trời cho ngươi, coi như bồi thường."
"Thực tế ta không phải lo lắng cho mẹ ngươi lắm, ta lo cho một người chí thân khác của ngươi hơn."

Miệng của nam nhân, quỷ gạt người.
Hiện tại Vương Ngữ Yên hoàn toàn không tin những gì Lưu Tiêu nói nữa rồi.
Chí thân!
Ngoài trừ mẫu thân của mình ra thì bản thân còn có chí thân nào đâu.
Vương Ngữ Yên nói một cách tức giận: "Trước tiên ngươi nói cho ta cách để trở thành Tông Sư trong một thời gian ngắn trước đi."
Nàng học thuộc nhiều võ học điển tịch như thế thì đương nhiên biết được muốn tích súc nội lực trắc trở ra sao.
Hơn nữa niên kỷ nàng đã lớn thế này, đã quá trễ để luyện võ rồi.
Lưu Tiêu biết bản thân không thể lừa dối được nữa, phải lấy cái gì đó thực tế ra mới được.
Nhưng hắn đã có kế hoạch từ trước.
Biến Vương Ngữ Yên trở thành Tông Sư trong thời gian ngắn đối với hắn dễ như ăn cháo.
Lưu Tiêu nói: "Việc này đơn giản!"
"Kêu Đoàn công tử truyền Bắc Minh Thần Công cho ngươi, vậy thì chuyện trở thành Tông Sư trở nên đơn giản rồi."
Vương Ngữ Yên kinh ngạc: "Lâu chủ cũng biết Bắc Minh Thần Công?"
"Nếu lâu chủ biết Bắc Minh Thần Công thì hẳn cũng phải biết tuy Bắc Minh Thần Công hải nạp bách xuyên, nhưng hấp thụ nhiều nội lực pha tạp trong thời gian ngắn cũng không phải là chuyện tốt."
Đoàn Dự cũng vì thế mà võ công có lúc linh có lúc thì mất linh.
"Hơn nữa, ta sẽ không vì truy cầu võ công mà đi làm chuyện ác độc như thế."
Vương Ngữ Yên cũng có lập trường của riêng mình.
Nàng có thể luyện võ, nhưng sẽ không đi hấp thụ nội lực của người khác như Đinh Xuân Thu được.

Chương 17. Mộ Dung Phục không phải biểu ca của ngươi

Lưu Tiêu nói: "Sử dụng hay không là quyền tự do của ngươi, ngươi chỉ cần tu luyện Bắc Minh Thần Công là được rồi."
"Chỉ cần ngươi có cơ sở Bắc Minh Thần Công nhất định là được, ta đã có kế hoạch cho ngươi rồi."
Kế hoạch của Lưu Tiêu chính là Vô Nhai Tử.
Hắn cũng rất thèm nội lực của Vô Nhai Tử.
Nhưng hắn không biết cách phá giải Trân Lung Kỳ Cục, hắn cũng lười đi nghiên cứu cờ vây nữa, với lại tạm thời hắn không thể rời khỏi Thiên Cơ Lâu.
Thế nên cho Vương Ngữ Yên đi hấp thụ nội lực của Vô Nhai Tử là tốt nhất.

"Thế cũng được!"
Thực ra sau những chuyện gần đây thì Vương Ngữ Yên cũng cảm thấy không có võ công thì không thể sống yên lành được.
Gần đây khi gặp nạn thì nàng đã có ý tưởng học tập võ công rồi.
Bây giờ bản thân chỉ cần quan sát xem lâu chủ thuyết phục Đoàn Dự ra sao để hắn đem Bắc Minh Thần Công truyền cho mình.
Nàng đã có kế hoạch rồi, xíu nàng sẽ âm thầm ngáng chân, báo mối thù bị lâu chủ lừa này.
"Đoàn công tử, xin hãy qua đây một tý!"
Lưu Tiêu biết rõ Đoàn Dự ngồi bên kia nghe lén từ đầu đến cuối, ban đầu hắn cũng đã cố ý cho y nghe cuộc trò chuyện này rồi.
Một lát sau Đoàn Dự qua phòng của Vương Ngữ Yên.
"Đoàn công tử, võ công ngươi học là của Tiêu Dao Phái, nếu không có tiền bối cho phép thì ngươi không thể truyền ra ngoài."
Đoàn Dự còn chưa nói thì Vương Ngữ Yên đã mở miệng trước rồi.
Lại còn ngăn không cho Đoàn Dự truyền công nữa chứ.
Bởi vì nàng biết chỉ cần bản thân muốn thì đừng nói Bắc Minh Thần Công, ngay cả Lục Mạch Thần Kiếm Đoàn Dự cũng sẽ cho mình.
Đoàn Dự cũng là người thông tuệ, chớp mắt đã biết rõ Vương Ngữ Yên muốn ngáng chân Lưu Tiêu một tý.
Sau đó y liền gật đầu phối hợp: "Lâu chủ, Vương cô nương nói đúng, Bắc Minh Thần Công là thần tiên tỷ tỷ giao cho ta, không thể truyền ra ngoài được."
Lưu Tiêu trừng Vương Ngữ Yên một cái.
Ta thỉnh cầu thần thông cho ngươi, ngươi lại chơi ngáng chân ta.
Vương Ngữ Yên đỏ mặt, quay đầu đi chỗ khác một cách chột dạ.
Nhưng Lưu Tiêu sao có thể cho kế hoạch của bọn hắn thành công được.
Dù bây giờ Đoàn Dự không cho thì hai ngày sau hắn cũng sẽ học được Bắc Minh Thần Công, không có gì phải sợ.
Lưu Tiêu vẫn bình chân như vại, nói: "Thiên Cơ Lâu ta cũng có Bắc Minh Thần Công, chẳng qua là ta lười đi đến tổng bộ để lấy bí tịch thôi."
Cứ chém gió trước đi đã.
Coi như chuẩn bị trước cho việc sau này mình biết Bắc Minh Thần Công.
Vương Ngữ Yên cùng Đoàn Dự nghe thế thì thất kinh, lại có nhận thức mới về Thiên Cơ Lâu.
Nhớ đến sự thần bí của Thiên Cơ Lâu, cùng với chuyện Lưu Tiêu sử dụng một chiêu liền có thể trấn áp được Cưu Ma Trí thì cả hai đều không có nghi ngờ gì cả.
Lưu Tiêu thấy cả hai đều kinh ngạc thì rất hài lòng, nói tiếp: "Việc Đoàn công tử truyền Bắc Minh Thần Công cho người khác là không đúng."
"Nhưng nếu người được truyền là Vương Ngữ Yên thì không có vấn đề gì cả."
"Vì sao?"
Đoàn Dự cùng Vương Ngữ Yên đồng thanh.

Lưu Tiêu lại ném ra một tin tức vô cùng nặng ký khác: "Bởi vì điển tịch Bắc Minh Thần Công mà Đoàn công tử lấy được là do chính tay bà ngoại của Vương Ngữ Yên để lại."
Đoàn Dự bất ngờ vô cùng!
Lúc này hắn mới hiểu vì sao thần tiên tỷ tỷ lại giống với Vương cô nương như thế.
Thì ra thần tiên tỷ tỷ là bà ngoại của Vương Ngữ Yên.
Vương Ngữ Yên hô lên một cách đầy khiếp sợ: "Lâu chủ biết bà ngoại của ta sao?"
Lưu Tiêu nói: "Biết chứ!"
"Ta không chỉ biết bà ngoại của ngươi, mà ta còn biết ông ngoại của ngươi là ai."
Cảm giác nói trước tương lai này sảng khoái vô cùng.
Hắn nói tiếp: "Ông ngoại ngươi bị một người phản bội đả thương, hiện tại nửa sống nửa chết, trốn đi rồi, chắc không còn gắng gượng được bao lâu."
"Cách duy nhất để cứu ông ngoại của ngươi chính là luyện võ."
Oanh!
Lời của Lưu Tiêu như một tia sét đánh thẳng vào tâm trí của Vương Ngữ Yên vậy.
Ông ngoại của mình còn sống, lại còn bị đánh tới mức nửa sống nửa chết.
"Ta học!"
Vương Ngữ Yên gật đầu một cách nghiêm túc, nhìn sơ qua rất khả ái.
"Đoàn công tử..."
Đoàn Dự nghe thế thì không do dự tý nào nữa.
Lập tức móc quyển trục Bắc Minh Thần Công cùng Lăng Ba Vi Bộ ra đưa cho Vương Ngữ Yên.
Vương Ngữ Yên tiếp nhận hai quyển trục một cách trịnh trọng, sau đó cất kỹ.
Một giây sau nàng nhìn sang Lưu Tiêu.
"Lâu chủ, ngươi có thể cứu biểu ca của ta không?"
Thời khắc này nàng đã có chút xa lánh Mộ Dung Phục rồi.
Nhưng trong lòng nàng vẫn quan tâm người biểu ca này.
Lưu Tiêu lại liếc Đoàn Dự một cái.
Khi thấy biểu tình của Lưu Tiêu thì bỗng Đoàn Dự cảm thấy có điều gì đó không hay sắp xảy ra.
"Không thể!"
Lưu Tiêu từ chối thẳng.
Sắc mặt Vương Ngữ Yên tối sầm lại, biết rằng hành vi của Mộ Dung Phục quá đáng vô cùng, xứng đáng bị người khác phỉ nhổ.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Hơn nữa dù sao hắn cũng không phải là biểu ca của ngươi."
Liên tục nói trước tương lai liên tục thoải mái.
Trong lòng của hắn vẫn mong chờ một màn này từ lâu rồi.
"Cha ruột của ngươi không phải là họ Vương."

Chương 18. Đoàn Dự: Đại sư, ta muốn xuất gia

"Cha ruột của ngươi không phải họ Vương."
Lưu Tiêu vừa dứt lời thì Đoàn Dư cũng trố mắt.
Hắn biết lâu chủ Thiên Cơ Lâu sắp nói một tin tức động trời, nhưng không ngờ lại là loại tin tức này.
"Là sao?"
Vương Ngữ Yên hơi bối rối một tý, nhất thời vẫn chưa hiểu được lời Lưu Tiêu vừa nói.
"Năm đó mẹ ngươi mang thai ngươi trước, sau đó mới được gả vào Vương gia."
"Thế nên ngươi và Mộ Dung Phục không có bất kỳ quan hệ máu mủ nào cả."
Lưu Tiêu tưởng rằng khi nghe tin tức đó thì Vương Ngữ Yên sẽ khá là buồn.
Nhưng không ngờ hắn thấy có vẻ Vương Ngữ Yên lại như trút được gánh nặng.
Đương nhiên vẫn có vẻ kinh sợ xuất hiện.
"Thế phụ thân của ta là ai?"
Vương Ngữ Yên hỏi lại.
Lưu Tiêu cười cười, nhìn là biết không có ý tốt, sau đó quay đầu về phía Đoàn Dự rồi hỏi: "Đoàn vương gia rất thích hoa sơn trà phải không?"
Đoàn Dự nghe thế thì thấy không ổn.
Sự tích phong lưu của cha hắn sao hắn không biết được.
Hai mỹ nữ đầu tiên hắn gặp sau khi rời khỏi Đại Lý, Chung Linh cùng Mộc Uyển Thanh, cả hai đều đã trở thành muội muội của mình.
Mặc dù thấy không ổn nhưng hắn vẫn gật đầu theo bản năng.
Lưu Tiêu cố gắng không cười, thở dài rồi nói: "Cha ruột của ngươi thật ra chính là Đoàn Chính Thuần - Đoàn vương gia của Đại Lý."
Trong giới võ hiệp thì Lưu Tiêu chỉ bội phục hai ngươi nhất, một là Vi Tiểu Bảo, hai là Đoàn Chính Thuần, cả hai đều là người buôn nón xanh chuyên nghiệp, ngủ hết với mỹ nhân tuyệt sắc trong thiên hạ.
"Đoàn vương gia là cha ruột của ta?"
Vương Ngữ Yên ngẩn ngơ, nhưng tâm tình vẫn không bị ảnh hưởng quá nhiều, chỉ cảm giác ngoài ý muốn một tý.
Còn về phần Đoàn Dự thì khác, khuôn mặt trắng bệt, đầy vẻ tuyệt vọng.
"Hỗn đản!"
Đoàn Dự rống to một cách đầy thê lương!
Mộc Uyển Thanh cùng Chung Linh thì hắn vẫn có thể chịu đựng được, dù sao hắn vẫn chưa động tình với hai ngươi này.
Nhưng Vương Ngữ Yên thì khác!

Giờ khắc này không ai biết rõ hắn đang chửi bản thân hay chửi ba mình nữa.
"Đoàn đại ca, ngươi ổn không?"
Vương Ngữ Yên kinh hô, lời của nàng như một con dao sắc đâm vào tim Đoàn Dự.
Bộ dáng hiện tại của Đoàn Dự rất đáng sợ, hai mắt trừng lớn, mặt trắng hơn cả tuyết.
Lưu Tiêu thì rất vui mừng vì không ngờ Vương Ngữ Yên lại thích ứng thân phận mới nhanh như thế, mới đây đã kêu Đoàn Dự là đại ca rồi.
"Chắc là hắn vui vẻ mà thôi!"
Lưu Tiêu tiếp tục bỏ đá xuống giếng.
Có thêm một muội muội đáng yêu xinh đẹp như thế thì cao hứng là chuyện bình thường.
"Đoàn đại ca sao, thật tốt!"
Đoàn Dự cười thảm, khuôn mặt như không muốn sống nữa.
"Ta không sao!"
Đến bây giờ hắn vẫn không muốn Vương Ngữ Yên phiền lòng.
Đoàn Dự bước về phòng của mình, bộ dáng như người mất hồn.
"Đừng quên đem Lục Mạch Thần Kiếm giao cho Vương Ngữ Yên, nàng cũng là người của Đoàn gia, có tư cách học tập Lục Mạch Thần Kiếm."
Lưu Tiêu tiếp tục bỏ đá xuống giếng!
Đoàn Dự lảo đảo một cái, xém tý nữa té xuống đất.
Vương Ngữ Yên trừng mắt nhìn Lưu Tiêu một cái, rất bất mãn với hành vi này của Lưu Tiêu.
Giờ nàng mới nhận ra vì sao Đoàn Dự lại khổ sở như thế.
Trước đây nàng chỉ coi Đoàn Dự là bạn mà thôi.
Hiện tại Đoàn Dự đã là ca ca của nàng, sao có thể để yên cho Lưu Tiêu khi dễ Đoàn Dự được,
Thời khắc này Vương Ngữ Yên không còn bất kỳ tình cảm trai gái nào với Đoàn Dự nữa.
Đối với nàng thì Đoàn Dự như một người theo đuổi mà nàng không có ác cảm mà thôi.
Nàng muốn an ủi Đoàn Dự nhưng lại sợ khi nhìn thấy mình thì y lại bị kích thích.
"Không sao đâu!"
Lưu Tiêu cười hì hì rồi nói: "Nam nhân mà, ai không trải qua vài chuyện đau lòng."
"Ngươi đừng lo, qua ngày mai ngươi sẽ thấy một Đoàn đại ca đã dục hoả trùng sinh."
"Lâu chủ ngươi đi ra đi!"
Vương Ngữ Yên trực tiếp đuổi người, không muốn nhìn thấy Lưu Tiêu nữa.
Ban đầu nàng vẫn còn muốn hỏi Lưu Tiêu về ông bà ngoại của nàng một tý, nhưng bây giờ nàng không muốn nói chuyện với Lưu Tiêu tý nào.

Nàng phát hiện từ khi mình bước vào Thiên Cơ Lâu này thì chưa từng gặp được chuyện tốt.
Làm gì mà dục hoả trùng sinh.
Ngày hôm sau khi Vương Ngữ Yên vừa tỉnh dậy thì đã thấy Đoàn Dự trở về với bộ dạng say mèm, trong tay còn cầm hai vò rượu.
Nhưng Đoàn Dự vẫn không quên chuyện Lưu Tiêu dặn hôm qua, hắn đã viết Lục Mạch Thần Kiếm ra rồi giao cho Vương Ngữ Yên.
Thấy dáng vẻ chật vật tịch mịch của Đoàn Dự thì Vương Ngữ Yên rất muốn đánh Lưu Tiêu.
Nhưng nàng cũng biết, nếu Lưu Tiêu không nói việc này ra thì Đoàn Dự sẽ càng lún càng sau, nên nàng chỉ có thể để hắn mượn rượu giải sầu thôi.
Nàng chỉ cần làm đúng chức trách của một người muội muội, cố gắng chiếu cố Đoàn Dự khi hắn đang say.
"Đoàn công tử bị gì thế, sao tâm tình lại kém như vậy?"
Cưu Ma Trí thấy thế thì động lòng trắc ẩn, muốn đến an ủi Đoàn Dự một tý, hắn không biết chuyện xảy ra hôm qua.
"Đại sư, ta muốn xuất gia."
Đoàn Dự lúc này đã say mèm, khi thấy Cưu Ma Trí đi đến thì như thấy thân nhân, giọng nói cũng run run.
"Tốt!"
Cưu Ma Trí vui vẻ.
Nếu Đoàn Dự làm đồ đệ của bản thân thì mình có thể thỉnh cầu Lục Mạch Thần Kiếm một cách danh chính ngôn thuận rồi.
"Cút đi, nếu ngươi dám bắt ca ca ta xuất gia thì ngươi tin ta sẽ kêu lâu chủ trấn áp ngươi ở đây vĩnh viễn hay không."
Vương Ngữ Yên quát lớn như một tiểu lão hổ đang phẫn nộ.
Cưu Ma Trí nghe thế thì bối rối.
Chuyện gì xảy ra, sao Vương cô nương lại xưng Đoàn Dự là đại ca?
Sau một khắc hắn bừng tỉnh, thảo nào Đoàn Dự lại có bộ dáng bất cần đời như thế.
"Được! Tiểu tăng đi ngay, nếu Đoàn công tử muốn xuất gia thì xin tìm cao minh khác.
Nghe tên Lưu Tiêu thì Cưu Ma Trí liền rụt cổ lại, vội vàng rút lui.

Chương 19. Cưu Ma Trí bi phẫn, Anh Hùng Hội của Tụ Hiền Trang

"Ngươi đang làm gì đấy Cưu Ma Trí, không vào bếp để hỗ trợ đi."
Cưu Ma Trí vừa bước xuống thì đã hứng trọn cú thét đầy phẫn nộ của Lưu Tiêu rồi.
Hôm nay Lưu Tiêu đã tìm được đầu bếp, còn mướn thêm hai tiểu nhị chạy bàn nữa.
Sau khi mua các loại nguyên liệu nấu ăn về thì cuối cùng cũng có thể khai

trương buôn bán rồi.
"Vâng, ta đi liền!"
Cưu Ma Trí tuy vô cùng tức giận nhưng vẫn ráng nở một nụ cười giả tạo, vừa đi đến phòng bếp.
Tên lão bản Thiên Cơ Lâu này không lẽ thật sự coi mình là hạ nhân hay sao. Vừa sáng sớm đã bắt mình quét rác, lau bàn, giờ lại còn đi làm cơm.
Kỳ quái hơn là tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu này còn bắt mình giặt quần áo cho hắn, còn ném vài cái quần lót cho mình giặt nữa.
Cưu Ma Trí bi phẫn vô cùng.
Đường đường là Nửa Bước Tông Sư, Thổ Phiên Quốc Sư, lại luân lạc đến mức giặt quần lót cho người khác, quả thật là mất hết mặt mũi của Nửa Bước Tông Sư.
"Khi rời đi thì ta thề sẽ không quay lại đây nữa."
Cưu Ma Trí âm thầm thề.
Quá vũ nhục.
Không phải là hắn chưa tính đến việc lặng lẽ đào tẩu.
Tối hôm qua hắn đã có suy nghĩ này rồi.
Nhưng khi suy nghĩ này vừa xuất hiện thì bỗng hắn cảm giác được một khí thế vô cùng khủng bố đã khoá chặt hắn lại.
Lúc đó Cưu Ma Trí dám chắc chắn, nếu bản thân chỉ cần trốn thì sẽ chết tại nơi này.
Đây không phải là ảo giác!
Sau nhiều lần thử thì Cưu Ma Trí cũng dần dần thành thật, không còn những suy nghĩ đó nữa.
"Lâu chủ, đầu bếp mới của ngươi tay nghề không tệ, đồ ăn rất hợp khẩu vị ta."
"Giá cả cũng hợp lý, không quá đáng như phí ở lại."
Giá cả của cơm nước không phải do hệ thống quy định mà là do Lưu Tiêu quy định, giống những tửu lâu khác thôi.
Những người dừng chân tại Thiên Cơ Lâu tối qua đều đang vây quanh một cái bàn để ăn cơm.
Giống như tất cả mọi người đều là bạn thâm giao vậy.
Vừa ăn cơm bọn hắn vừa nói chuyện phiếm với Lưu Tiêu ở sau quầy.
Mọi người liếc nhau, ai cũng thấy vẻ giật mình trong mắt đối phương.
Dựa theo suy tính của bọn hắn thì tối hôm qua Kim Tiền Bang phải tới gây sự với Thiên Cơ Lâu mới đúng chứ.
Vậy mà đến tận lúc này vẫn chưa thấy bóng dáng Kim Tiền Bang đâu.
Thượng Quan Kim Hồng không đến, ngay cả lâu la bình thường của Kim Tiền Bang cũng không thấy đâu.
Không chỉ riêng bọn hắn mà rất nhiều người ở Lạc Dương Thành đều có suy nghĩ như thế.
Rất nhiều người đều dậy sớm vô cùng, sau đó hỏi thăm Thiên Cơ Lâu có bị Kim Tiền Bang tiêu diệt hay chưa.
Sau khi phát hiện Kim Tiền Bang không có bất kỳ động tác nào thì ai nấy

đều trố mắt nhìn nhau.
Từ khi nào Kim Tiền Bang trở nên mềm yếu như thế?
Có người còn chạy từ xa đến đây chỉ vì chuyện này.
Sau khi qua một đêm lên men thì danh tiếng của Thiên Cơ Lâu dần dần được truyền bá rộng rãi qua miệng của những võ lâm nhân sĩ tầng dưới chót.
Mọi người đều chạy đến xem xét Thiên Cơ Lâu ra sao, khi thấy nó vẫn bình yên vô sự thì lập tức sẽ tìm chỗ để ngồi xuống.
Đến trưa thì toàn bộ đại sảnh đã đầy người.
Ngay cả hai tiểu nhị chạy bàn cũng không thể làm nổi.
Dưới sự uy hiếp hung tợn của Lưu Tiêu thì Cưu Ma Trí đành phải sử dụng khinh công để bưng thức ăn.
Vương Ngữ Yên cũng xuống hỗ trợ.
Nửa Bước Tông Sư sử dụng khinh công để bưng thức ăn!
Một màn này khiến rất nhiều giang hồ hào kiệt trố mắt mà nhìn, khi ăn cơm nhiều lúc còn cố ý gọi thêm.
Từ miệng mọi người Lưu Tiêu nghe được một tin tức mới.
Vào hôm qua, bang chủ tiền nhiệm của Cái Bang là Kiều Phong đã giết cha mẹ nuôi là Kiều Tam Hoà phu phụ, sau đó lẻn vào Thiếu Lâm Đại Tống trong đêm khuya, giết thụ nghiệp ân sư Huyền Khổ Đại Sư.
"Tên Kiều Phong này thật sự là một súc sinh, vì thân phận người Khiết Đan của mình bị vạch trần mà lại nhẫn tâm giết dưỡng phụ cùng sư phụ mình."
"Đúng vậy! Ban đầu ta còn tưởng người của Cái Bang bị ngốc, nên mới đuổi Kiều Phong ra khỏi Cái Bang chỉ vì thân phận y là người Khiết Đan, nhưng bây giờ nhìn lại thì người của Cái Bang thật sự sáng suốt vô cùng."
Ở Trung Châu, rất nhiều người không thèm quan tâm đến thân phận thật sự của Kiều Phong, tất cả đều đồng tình với tao ngộ của hắn.
Nhưng khi việc y giết sư phó cùng cha mẹ nuôi của mình bị tuôn ra thì tất cả đều chuyển sang phỉ nhổ.
"Người làm việc này cũng không phải Kiều Phong!"
Lưu Tiêu thầm nghĩ.
Nhưng là do Tiêu Viễn Sơn giết, cũng giống Kiều Phong giết thôi.
"Nghe nói hai vị trang chủ của Tụ Hiền Trang đã tuyên bố muốn triệu tập võ lâm quần hùng để mở Anh Hùng Hội, tru diệt tên ác tặc Kiều Phong này."
Tụ Hiền Trang?
Lưu Tiêu cười nhạt trong lòng.
Hai trang chủ của Tụ Hiền Trang là thứ gì mà có tư cách triệu tập võ lâm quần hùng?
Bọn hắn chỉ là đám người bị Kiều Phong đánh chết bằng ba quyền hai cước mà thôi, người sau màn chân chính là những con lừa ngốc của Thiếu Lâm Tự kia kìa.
"Nghe nói Tiết Mộ Hoa - Tiết thần y cũng đã lên tiếng, hiệu lệnh quần hùng tham gia võ lâm đại hội tại Tụ Hiền Trang, không ít người cũng đã hưởng

ứng."
Tiết Mộ Hoa?
Gia hoả này còn khôi hài hơn nữa.
Trong nguyên tác, gia hoả này hiệu lệnh cả thiên hạ, mém chút là giết được Kiều Phong ở Tụ Hiền Trang.
Có lực hiệu triệu lớn như thế lại không đi giết Đinh Xuân Thu, báo thù cho sư tổ sư phụ, lại đi dùng nó để đối phó với một người không oán không thù gì với hắn như Kiều Phong, ngươi xem có khôi hài hay không?
Đầu óc của người này chắc chắn chứa nước rồi.
"Có nên giúp Kiều Phong một tý không?"
Lưu Tiêu cũng khá thích người hào hiệp như Kiều Phong.
Một loạt những tao ngộ trong đời của Kiều Phong cũng khiến cho người khác tiếc hận vô cùng.

Chương 20. Quần tình xúc động, không có con lừa ngốc nào tốt

"Lâu chủ, những người trên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng hôm qua ngươi vẫn chưa kể nữa."
"Thừa dịp này thì kể một chút đi."
"Đúng thế! Hôm nay ta tới là vì muốn nghe những việc này."
Lúc này có rất nhiều người đứng lên hét to.
Lưu Tiêu nghe thế thì không suy nghĩ nữa, cười nói: "Được, vậy các ngươi muốn nghe ai trước?"
"Long Khiếu Vân!"
"Không! Ta muốn nghe chưởng môn Hoa Sơn Phái Nhạc Bất Quần."
"Nói Thiết Đảm Thần Hầu Chu Vô Thị đi."
"Hay là Giang Biệt Hạc Giang đại hiệp đi."
...
Ngoại trừ Đế Thích Thiên cùng Bối Hải Thạch không nổi danh ra thì những người còn lại đều bị nêu tên.
Thấy thế Lưu Tiêu chỉ đành nói: "Như thế này đi, ta sẽ nói theo thứ tự hôm qua ta sắp xếp."
"Nghe xong thì các ngươi cũng sẽ biết vì sao những người này được lên bảng."
Nếu theo thứ tự hôm qua thì bây giờ người bị nói chính là Thành Côn.
Rất nhiều võ lâm nhân sĩ của Đại Nguyên Hoàng Triều bỗng giật mình, nhìn về phía Lưu Tiêu đầy căng thẳng.
Mà đại đa số người lúc này đều đặt ly rượu trên tay xuống.
Trong lúc nhất thời bốn năm trăm người trong Thiên Cơ Lâu im thin thít, không phát ra bất kỳ âm thanh nào.
Những người bên ngoài sau khi nghe Lưu Tiêu muốn vạch trần Thành Côn thì vội vã tràn vào.

Cưu Ma Trí cũng thừa cơ hội này mà tìm chỗ ngồi xuống.
Hiện tại hắn còn sợ người khác sẽ nhận ra hắn là một vị cao thủ Nửa Bước Tông Sư.
Bởi vì quá mất mặt!
Lưu Tiêu chậm rãi nói: "Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ Thành Côn, ta nghĩ rằng có không ít người đã nghe qua cái tên này rồi, trước kia hắn cũng là cao thủ danh chấn một phương trên giang hồ."
"Thành Côn là người có tâm cơ thâm trầm, lòng dạ độc ác."
"Ban đầu hắn có một sư muội là thanh mai trúc mã, nhưng sau này bị giáo chủ Minh Giáo Dương Đỉnh Thiên cướp mất..."
Lưu Tiêu bắt đầu mở miệng kể ân oán của Thành Côn và Minh Giáo giáo chủ, thêm ân oán với Kim Mao Sư Vương Tạ Tốn nữa.
Từng tin tức không thể truyền cho người ngoài dần dần được kể ra, khiến cho tất cả giang hồ nhân sĩ trong Thiên Cơ Lâu đều không thể bình tĩnh.
"Moá, Thành Côn quá trâu bò, lại có thể đội nón xanh cho Minh Giáo Dương Đỉnh Thiên."
"Tin tức lớn, hèn chi Dương Đỉnh Thiên đã mất tích mấy thập niên, thì ra là bị tức chết."
"Tên tiểu nhân hèn hạ Thành Côn này, thì ra tinh phong huyết vũ trong giang hồ Đại Nguyên đều là do hắn gây ra."
"Kim Mao Sư Vương quá thảm rồi, cuối cùng lại trở thành lưỡi dao cho Thành Côn trả thù Minh Giáo."
"Tên cẩu tặc này nên thiên đao vạn quả, chết chưa hết tội!"
"Moá, những người trong Thiếu Lâm Tự kia đều bị ngốc hết sao, lại để cho Thành Côn trốn ở đây mà không biết."
"Những con lừa ngốc kia sao lại không biết được, Thành Côn đại biểu cho Đại Nguyên Hoàng Triều, chắc là do bọn hắn không dám đắc tội với Đại Nguyên nên nhắm mắt cho qua thôi."
Nghe thế thì tất cả mọi người đều cảm thấy có lý.
Loại địa phương như Thiếu Lâm sâm nghiêm vô cùng, sao có thể không nhận ra có người đang trốn ở trong được.
Đây không phải là trốn một hai ngày, Thành Côn đã trốn tại Thiếu Lâm Tự vài thập niên rồi, lại còn có thể được đề bạt lên cao tầng nữa.
Giải thích hợp lý duy nhất chính là Thiếu Lâm Tự biết, nhưng vì phối hợp với Đại Nguyên Hoàng Triều, muốn suy yếu lực lượng của võ lâm nên nhắm mắt cho qua.
Lưu Tiêu nói: "Chắc hẳn mọi người cũng biết việc gần đây Lục Đại Môn Phái của Đại Nguyên Hoàng Triều muốn tấn công Minh Giáo tại Quang Minh Đỉnh chứ?"
Trong Thiên Cơ Lâu rất nhiều người đều gật đầu trong vô thức.
Trong bọn họ cũng có rất nhiều người nhận được lời mời từ Lục Đại Môn Phái.
"Chuyện lần này cũng là do Đại Nguyên Hoàng Triều tính kế, do Thành Côn khởi xướng để trả thù Minh Giáo."

"Đây hoàn toàn là một vở kịch do Đại Nguyên Hoàng Triều cùng Thành Côn dựng lên để võ lâm nhân sĩ tự giết lẫn nhau, nực cười là có rất nhiều người còn chạy theo như vịt, muốn đi chịu chết."
Oanh!
Tin tức này quá rung động.
Khiến tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều không phản ứng kịp.
Hai sự kiện gần đây khiến võ lâm sôi trào một là sự kiện tại Hạnh Tử Lâm của Cái Bang, hai là Lục Đại Môn Phái Đại Nguyên Hoàng Triều vây công Quang Minh Đỉnh.
Không ngờ cả hai đều được người khác âm mưu dựng lên.
"Lâu chủ thật lợi hại, lại dám tiết lộ âm mưu của Đại Nguyên Hoàng Triều."
"Con mẹ nó, Không Động Phái cũng mời ta đối phó Minh Giáo, may mà ta không đi."
"Đại Nguyên Hoàng Triều quá vô sỉ, lại sử dụng chiêu số như này."
"Không tốt!"
Bỗng nhiên có người quát to lên: "Ta đã nhận được tin tức, cao thủ của Lục Đại Môn Phái đã đến phía dưới của Quang Minh Đỉnh rồi."
"Nếu cả hai đánh nhau thì không lẽ âm mưu của cẩu tặc Thành Côn kia sẽ thành công sao."
"Lâu chủ đã vạch trần âm mưu, nhưng cuối Lục Đại Môn Phái vẫn cùng chết với Minh Giáo vậy không lẽ bọn hắn vẫn sẽ hy sinh vô ích sao."
"Cẩu tặc Thành Côn, người người tru diệt."
"Không có một con lừa ngốc nào là tốt!"
Quần chúng xúc động, ai ai đều mắng Thành Côn cùng hoà thượng.
Cưu Ma Trí ngồi một bên lau mồ hôi liên tục, lặng lẽ núp chỗ khác.
Hắn là một hoà thượng.
Hơn nữa, dường như bọn hắn nói đúng thật, không có một ai là tốt.

Chương 21. Muốn luyện thần công, trước phải tự cung

"Tên Thành Côn này còn ác hơn Cưu Ma Trí nữa."
Vương Ngữ Yên sau khi nghe từ đầu đến cuối thì cắn răng.
"Lâu chủ, thế còn Nhạc Chưởng Môn của Phái Hoa Sơn Phái thì sao, ta chưa từng nghe hắn trở mặt với người khác."
Những người này thảo luận một hồi thì lại bắt đầu quan tâm đến Nhạc Bất Quần, người đứng thứ bảy.
Tuy bọn hắn phẫn nộ sự thâm độc của Thành Côn, nhưng lại lực bất tòng tâm với việc Lục Đại Môn Phái vây công Quang Minh Đỉnh.
"Đúng vậy, trong tất cả mọi người thì ta không tin Nhạc chưởng môn tiểu nhân âm hiểm."
"Đúng thế, Quân Tử Kiếm, ta chưa từng nghe nói hắn trở mặt với bất kỳ

ai."
Thành Côn, trên giang hồ vẫn có không ít người biết hắn là một tên xấu xa. Còn về phần Nhạc Bất Quần thì khác, từ giang hồ tới người nhà đều bị vẻ giả mạo của hắn lừa gạt, không lộ ra bất kỳ sơ hở nào.
Lưu Tiêu dám cam đoan, ngoại trừ hắn cùng Lâm Bình Chi thì không có ai biết được bộ mặt thật của Nhạc Bất Quần cả.
Nhưng đối với tên Nhạc Bất Quần này Lưu Tiêu vẫn hơi có chút đau đầu. Bởi vì dựa theo kịch bản thì bây giờ Nhạc Bất Quần vẫn chưa làm ra những chuyện ác đó.
Lưu Tiêu nói: "Các vị còn nhớ đến thảm án diệt môn Phúc Uy tiêu cục trong đoạn thời gian trước không?"
Tổ tiên của Lâm gia cũng là cao thủ uy chấn Cửu Châu.
Thế nên khi nhắc đến thảm án Phúc Uy tiêu cục thì cũng có rất nhiều người ở Cửu Châu biết.
Chỉ thấy Lưu Tiêu từ từ nói tiếp: "Thiên hạ đều cho rằng thảm án của Phúc Uy tiêu cục là do Phái Thanh Thành làm ra."
"Nhưng trên thực tế thảm án Phúc Uy tiêu cục này là âm mưu do một tay Nhạc chưởng môn của Phái Hoa Sơn Phái này sắp đặt."
Thảm án Phúc Uy tiêu cục, bắt nguồn từ việc Lâm Bình Chi ra tay giết con trai của Dư Thanh Hải Phái Thanh Thành.
Nhưng nguyên nhân sâu xa lại chính là Tịch Tà Kiếm Phổ.
Mọi người nhìn Lưu Tiêu với vẻ khó tin vô cùng.
Theo giang hồ đồn đại thì chính Nhạc chưởng môn là người cứu Lâm Bình Chi, bảo trụ huyết mạch cuối cùng của Phúc Uy tiêu cục.
Nhưng không ai ngờ rằng chính Nhạc Bất Quần mới là chủ mưu thực sự.
"Lâu chủ, ngươi dựa vào đâu mà nói thảm án Phúc Uy tiêu cục là do Nhạc chưởng môn sắp xếp."
"Mọi người đều biết Phúc Uy tiêu cục là do Phái Thanh Thành tiêu diệt, chính bọn hắn cũng đã thừa nhận điều này rồi."
Có người còn nghi ngờ về năng lực của Thiên Cơ Lâu lên tiếng chất vấn.
Đương nhiên đây cũng là chỗ cao minh của Nhạc Bất Quần, cầm người khác làm dao cho mình nhưng người ta vẫn không hề hay biết.
"Không muốn nghe thì cút ra ngoài, đừng cắt lời lâu chủ."
"Đúng thế, trước khi lên tiếng thì nên hỏi thăm xem Thiên Cơ Lâu là nơi ra sao, lâu chủ là người như nào."
Lưu Tiêu không để ý đến người vừa chất vấn, tiếp tục nói: "Thảm án Phúc Uy tiêu cục bắt nguồn từ việc Lâm Bình Chi ngộ sát con trai của Dư Thương Hải."
"Mà nguyên nhân ngộ sát chính là nữ nhi của Nhạc Bất Quần, Nhạc Linh San."
"Nhưng nếu truy tìm nguyên nhân sâu xa thì chính là do Tịch Tà Kiếm Phổ, kiếm pháp tổ truyền của Lâm gia."
Sau đó Lưu Tiêu bắt đầu kể tất cả mọi chuyện ra, khiến những võ lâm nhân sĩ này chửi ầm lên.

"Không ngờ tên Quân Tử Kiếm Nhạc Bất Quần lại nguỵ trang tốt đến thế."
"Moá, Phái Thanh Thành bị Nhạc Bất Quần tính kế lợi dụng mà còn không biết."
"Quá vô liêm sỉ, rõ ràng bản thân là người diệt toàn gia của người ta để nhìn trộm kiếm phổ, lại ra vẻ đạo mạo như bản thân đang cứu người vậy."
"Súc sinh, vì một bản kiếm phổ, lại đi diệt cả nhà người ta."
"Lâu chủ tốt lắm, không chỉ vạch trần hành vi tiểu nhân của Nhạc Bất Quần, lại còn vạch trần việc hắn giữ Tịch Tà Kiếm Phổ nữa, xem chuyến này hắn chết ra sao."
Khi nghe đến Nhạc Bất Quần thu được Tịch Tà Kiếm Phổ thì rất nhiều người đều lặng lẽ tính tiền cơm, sau đó rời đi.
Tịch Tà Kiếm Phổ không phải là người như Nhạc Bất Quần có thể nắm giữ trong tay.
Đối với việc này thì Lưu Tiêu vờ như không thấy.
Nếu như ở lại nghe hết thì dù cho bọn hắn cũng không thèm Tịch Tà Kiếm Phổ.
Hắn làm bộ uống một ngụm nước, chờ những người kia đi xa rồi thì mới hỏi mọi người lại.
"Các vị có biết bí mật của Tịch Tà Kiếm Phổ này không?"
Lời này vừa dứt, cộng thêm biểu cảm của Lưu Tiêu, rất nhiều người đều biết y lại sắp quăng một tin tức kinh thiên ra.
Rất nhiều người tò mò trong lòng, thúc giục: "Lâu chủ đừng kéo dài thời gian nữa, nhanh nói."
Đương nhiên cũng có người trả lời: "Nghe nói rằng kiếm pháp này xuất xứ từ Thiếu Lâm, tổ tiên Lâm gia từng dùng nó để uy chấn thiên hạ."
"Ta còn nghe nói rằng Lâm gia có một quy củ vô cùng kỳ quái, đó chính là sau khi sinh con trai xong mới có thể tu luyện môn kiếm pháp này, bởi vì sau khi tu luyện sẽ mất đi năng lực sinh sản."
Lưu Tiêu gật đầu, xem ra trong chốn võ lâm này có không ít người có quen biết với Lâm gia.
"Các vị nói không sai, nhưng các vị có biết vì sao Lâm gia lại có quy củ kỳ quái này không?"
Tất cả mọi người đều nhìn nhau, không ai biết câu trả lời.
Lúc này thì giọng nói đầy hài hước của Lưu Tiêu vang lên: "Bởi vì trang đầu tiên của Tịch Tà Kiếm Phổ có ghi hàng chữ này."
"Muốn luyện thần công, vung đao tự cung!"

Chương 22. Nhạc Bất Quần là một nhân vật hung ác, liên quân của Lục Đại Môn Phái tan rã

"Muốn luyện thần công, vung đao tự cung!"

Thanh âm trêu tức của Lưu Tiêu văng vẳng bên tai của mọi người, biểu tình cực kỳ quỷ dị.
Gần một ngàn người trong Thiên Cơ Lâu đều im lặng vì một câu nói này.
"Phi! Hạ lưu!"
Vương Ngữ Yên là người phản ứng đầu tiên.
Khẽ quát một tiếng, hai gò má đỏ ửng!
Lưu Tiêu:...
Chuyện này có liên quan gì đến ta đâu, sao lại nói ta hạ lưu?
Oanh!
Một khắc sau tiếng cười bao phủ toàn bộ Thiên Cơ Lâu.
"Ha ha... Không ngờ Nhạc Bất Quần lại tự cắt!"
"Moá! Nhạc Bất Quần đúng là một nhân vật hung ác, bội phục!"
"Nam nhân! Phải làm nam nhân!"
"Thật sự không ngờ, Nhạc chưởng môn lại bị biến thành một tên thái giám!"
"Ngưu bức! Thảo nào Lâm gia sở hữu Tịch Tà Kiếm Phổ nhưng lại có thể bị phái Thanh Thành diệt môn được, thì ra là bởi loại võ công này cần tự thiến mới có thể tu luyện."
"Bội phục! Dù cho luyện Tịch Tà Kiếm Phổ có thể trở thành người đệ nhất thiên hạ ta cũng không thèm!"
"Nhạc Bất Quần quá ngoan độc! Ta thà chết còn hơn tự cắt!"
Lời trào phúng Nhạc Bất Quần bay khắp nơi!
Lúc trước mọi người hận hắn bao nhiêu thì bây giờ thoải mái bấy nhiêu.
"Sao trên thế gian này lại có loại võ công hạ lưu như thế!"
Khuôn mặt của Vương Ngữ Yên đã đỏ đến mang tai.
Nàng đọc thuộc lòng võ công trong thiên hạ, nhưng chưa từng nghe qua môn tà công nào hạ lưu như thế.
"Ha ha... Lâu chủ làm tốt lắm, để ta xem sau này tên Nhạc Bất Quần này làm sao đặt chân lên giang hồ được nữa."
"Quân Tử Kiếm? Về sau nên đổi thành Vô Căn Kiếm thì hơn!"
"Vậy không lẽ Ninh nữ hiệp phải sống cả đời như vậy hay sao!"
"Thảo nào mấy đời gần đây không nghe bất kỳ ai trong Lâm gia có thể luyện thành Tịch Tà Kiếm Phổ cả, có ai lại không muốn vợ đẹp, lại muốn đi làm một tên thái giám chết bầm chứ."
"Khi nãy lâu chủ nói Tịch Tà Kiếm Phổ trên tay Nhạc Bất Quần thì ta còn tưởng giang hồ sẽ có thêm một đợt gió tanh mưa máu, hiện tại thì có đứa ngốc mới đi tranh đoạt Tịch Tà Kiếm Phổ!"
"Uống rượu uống rượu thôi! Chúng ta cụng ly vì Nhạc Bất Quần chưởng môn nào!"
...
Sau đó, hai chuyện mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu vừa tiết lộ bắt đầu truyền khắp Cửu Châu.
Đặc biệt là chuyện Nhạc Bất Quần tự thiến, chuyện này trở thành thứ khiến tất cả mọi người bàn tán không ngừng.

Dưới Quang Minh Đỉnh, nơi dừng chân của Lục Đại Môn Phái!
"Giao Thành Côn ra đây!"
Sắc mặt Tống Viễn Kiều của Võ Đang dần trở nên tái xanh, y đang làm khó dễ phương trượng Thiếu Lâm Tự là Trí Không đại sư.
Hiện tại Lục Đại Môn Phái bọn hắn đã trở thành trò cười cho thiên hạ rồi, bị người ta lợi dụng mà còn không biết.
Thì ra tinh phong huyết vũ trong mấy chục năm qua tại Đại Nguyên đều là do tên Thành Côn cùng Đại Nguyên Hoàng Triều này giở trò quỷ, không quan hệ gì tới Minh Giáo cả.
Việc này khiến bọn hắn không còn tý mặt mũi nào!
"Lão nạp không biết Thành Côn nào cả!"
Trí Không đại sư cắn răng!
Không thể giao, cũng không dám giao.
Bằng không thì Thiếu Lâm Tự của bọn hắn không gánh được hậu quả.
Không chỉ mất hết danh dự, lại còn gánh chịu lửa giận của Ngũ Đại Phái còn lại.
"Bớt làm bộ đi, tên giả của hắn là Viên Chân, lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã nói hết ra rồi."
Tay Tống Kiểu Viễn đã đè lên chuôi kiếm, như muốn nói nếu không giải quyết ổn thoả thì hắn sẽ dùng tới vũ lực.
Võ Đang cũng là một môn phái lớn.
Các môn phái khác chỉ nhìn nhưng không nói gì.
Bởi vì tại Đại Nguyên Hoàng Triều thì Võ Đang mới là môn phái đứng đầu.
Trương Tam Phong của Võ Đang, nổi danh khắp thiên hạ, ai ai cũng biết hắn là một cao thủ Đại Tông Sư, thế nên không cần sợ hãi gì Thiếu Lâm Tự.
"Viên Chân đã chết trận rồi!"
Có hoà thượng mở miệng nói.
Tống Viễn Kiều cười lạnh một tiếng: "Các ngươi đừng mượn cớ nữa, quả nhiên các ngươi giống như lời lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói."
"Nếu các ngươi chịu làm chó cho Đại Nguyên Hoàng Triều thì Võ Đang không còn lời nào để nói nữa."
"Nhưng thù lợi dụng hôm nay, chắc chắn chúng ta sẽ báo."
"Việc tấn công Quang Minh Đỉnh lần này Võ Đang chúng ta xin rời khỏi, sau này Minh Giáo có trả thù các ngươi cũng không liên quan gì đến Võ Đang."
"Cáo từ!"
Tống Viễn Kiều ôm quyền, nói với các chưởng môn còn lại: "Các vị bảo trọng!"
Những người ở đây đều im lặng nhìn xem va chạm giữa Võ Đang cùng Thiếu Lâm Tự, Tống Viễn Kiều cũng không muốn nói gì thêm, mang theo đệ tử Võ Đang rời đi.
"Tống sư huynh đừng xúc động như thế! Chuyện gì cũng từ từ rồi giải quyết."

Lúc này bỗng Diệt Tuyệt sư thái mở miệng.
Lần tấn công Quang Minh Đỉnh này trừ Thiếu Lâm ra thì người sôi nổi nhất là phái Nga My.
Tống Viễn Kiều quay đầu lại nhìn Diệt Tuyệt Sư Thái của Nga Mi một cái.
Đến lúc này đối phương còn bênh vực cho Thiếu Lâm, giả mù không tin việc bản thân bị lợi dụng.
Hắn không nói gì nữa, mang theo đệ tử Võ Đang rời khỏi đây.
Chưởng môn của Ngũ Đại Phái còn lại đều biến sắc.
Võ Đang đi rồi, nếu bọn hắn tiếp tục chém giết cùng Minh Giáo thì nhất định sẽ tử thương rất thảm.
Sau đó người của phái Không Động đi, phái Côn Lôn cũng đi.
Cuối cùng dưới chân Quang Minh Đỉnh chỉ còn thừa lại đệ tử của Nga Mi cùng Thiếu Lâm thôi.
Có người kể lại, sau đó Minh Giáo chủ động tấn công từ Quang Minh Đỉnh xuống, khiến đệ tử của Thiếu Lâm cùng Nga My trọng thương.
Trong đó còn có một thiếu niên tên là Tăng A Ngưu đánh trọng thương Diệt Tuyệt Sư Thái, còn cướp Ỷ Thiên Kiếm đi.

Chương 23. Nguy cơ của Nhạc Bất Quần

Đại Nguyên Hoàng Triều, phủ đệ của Quận Chúa.
"Viên Chân sư phụ, ngươi giải thích cho ta xem tại sao lại thất bại?"
Triệu Mẫn ngồi trên cao, nhìn Thành Côn với ánh mắt bình tĩnh.
Kế hoạch vây công Quang Minh Đỉnh lần này do một tay nàng chủ đạo, để tiêu hao lực lượng của các phái võ lâm trong Đại Nguyên Hoàng Triều.
Tất cả kế hoạch chỉ có nàng và Thành Côn biết rõ.
Thành Côn thấy biểu tình bình tĩnh của Triệu Mẫn thì cả kinh.
Nếu giải thích không tốt sợ rằng bản thân sẽ gặp xui xẻo.
"Quân Chúa tha tội, tại hạ lấy cái đầu của mình để đảm bảo, bản thân chưa từng tiết lộ chuyện này với bất kỳ ai."
Thành Côn vội vàng quỳ xuống đất để giải thích, trong lòng cũng thắc mắc vì sao Thiên Cơ Lâu lại biết được kế hoạch của bọn hắn.
"Ta tin rằng ngươi không có cái gan đó!"
Triệu Mẫn hừ một tiếng, biết rằng Thành Côn không có gan phản bội lại bản thân.
"Thiên Cơ Lâu?"
Trong mắt nàng có vẻ giật mình lướt qua, bắt đầu hiếu kỳ về nơi gọi là Thiên Cơ Lâu này.
Kế hoạch này không phải do Thành Côn tiết lộ, bản thân cũng không nói cho bất kỳ ai, vậy thì sao Thiên Cơ Lâu này lại biết được?
"Bản Quận Chúa phải đích thân đi đến đó mới được!"
Nàng nghĩ thầm, sau đó mở miệng nói: "Đi mời Huyền Minh Nhị Lão đến đây!"

"Vâng!"
Có người nghe lệnh rời đi.
Sau đó nàng phân phó Thành Côn đừng ló đầu ra trong thời gian này, rồi cho y rời đi.
Một lát sau Huyền Minh Nhị Lão cũng đã đến, Triệu Mẫn cũng rời khỏi phòng trang điểm, đi thẳng đến Lạc Dương Thành.
????
"Sư huynh, ngươi thật sự đã luyện Tịch Tà Kiếm Phổ sao?"
Nghe được những lời đồn đại kia thì Ninh Trung Tắc vội vàng chạy đến chất vấn Nhạc Bất Quần.
Có tu luyện hay không thì từ những hành động khác thường gần đây của Nhạc Bất Quần nàng cũng đã đoán ra được rồi.
Nếu không thì nàng sẽ không vội vã chạy đến chất vấn y như thế.
"Cha, ngươi thực sự là người hại một nhà của tiểu Lâm tử sao?"
Nhạc Linh San cũng tới!
Ánh mắt nàng nhìn Nhạc Bất Quần có chút quỷ dị, như là khó nhìn thẳng vào cha mình được.
Sắc mặt Nhạc Bất Quần đen lại ngay lập tức, lạnh như muốn đóng băng.
"Thiên Cơ Lâu đáng chết!"
Nhạc Bất Quần gào thét một cách phẫn nộ trong lòng, không nghĩ tới bí mật lớn nhất của mình lại bị Thiên Cơ Lâu đem ra ánh sáng.
Ngay cả người tâm tư thâm trầm như hắn cũng giận dữ vô cùng.
Mặc kệ làm gì thì sau này hắn cũng đã trở thành trò cười trong võ lâm rồi.
"Chờ đợi sau này võ công ta tăng mạnh, ta chắc chắn diệt Thiên Cơ Lâu của ngươi."
Trong mắt hắn bắt đầu xuất hiện sát khí.
"Ngươi nói gì đi cha!"
Lời của Nhạc Linh San khiến Nhạc Bất Quần giận đến mức không kiềm được, lập tức tát Nhạc Linh San một cái.
"Vô liêm sỉ, ngươi ăn nói như thế với ta à!"
"Ngươi thà tin lời của người ngoài, không chịu tin cha mình."
Nhạc Linh San bị thế thì bối rối vô cùng, vừa chạy ra ngoài vừa khóc.
"Sao ngươi có thể đánh San nhi chứ!"
Ninh Trung Tắc khẽ quát, đuổi theo Nhạc Linh San.
Nơi này là nơi Lưu Chính Phong tổ chức lễ rửa tay gác kiếm, ngư long hỗn tạp, nàng sợ rằng nữ nhi của mình sẽ gặp chuyện không may, nên mặc kệ việc Nhạc Bất Quần có tu luyện Tịch Tà Kiếm Phổ hay không.
"Quân Tử Kiếm, sợ rằng sau này sẽ đổi thành Vô Căn Kiếm!"
"Ha ha, đường đường là chưởng môn của phái Hoa Sơn, lại biến thành một tên thái giám, quả thật khiến người khác cười đến rụng răng."
Tiếng cười cùng giễu cợt truyền từ dưới lầu lên, càng khiến cho Nhạc Bất Quần tức giận vô cùng.
"Các ngươi muốn chết!"
Nhạc Bất Quần cầm kiếm trên bàn lên, định đi ra cửa.

Khi vừa mở cửa ra đồng tử hắn co rụt lại.
Một vệt kiếm quang bỗng hướng thẳng vào lòng ngực của hắn.
Thời khắc nguy cấp hắn không còn giấu diếm gì nữa, sử dụng võ thuật trong Tịch Tà Kiếm Phổ vừa học không lâu ra theo bản năng.
Thân ảnh hắn loé lên, tốc độ nhanh vô cùng, chớp mắt đã né được đòn trí mạng đó.
"Nhạc Bất Quần, quả nhiên ngươi đã luyện Tịch Tà Kiếm Phổ, trở thành một tên thái giám."
Có một tiếng thét to vang lên, bốn năm người mặc áo đen vọt vào phòng, chém giết cùng Nhạc Bất Quần.
"Giao Tịch Tà Kiếm Phổ ra, bằng không hôm nay sẽ là ngày chết của ngươi."
Sắc mặt Nhạc Bất Quần đại biến! Không còn bảo trì được phong độ của Quân Tử Kiếm nữa.
Sau khi việc hắn giữ Tịch Tà Kiếm Phổ bị lộ ra thì đây mới là nguy cơ thực sự.
Mặc dù Tịch Tà Kiếm Phổ phải tự thiến mới có thể tu luyện, nhưng trong chốn giang hồ còn có rất nhiều người bất chấp tất cả để truy cầu lực lượng.
Hơn nữa có rất nhiều người không muốn thấy hắn cường đại lên.
Những người áo đen này tuy nói muốn hắn giao Tịch Tà Kiếm Phổ ra nhưng chiêu nào cũng trí mạng vô cùng.
Động tĩnh của cao thủ Tiên Thiên lớn vô cùng, có thể đánh sập tường sập lầu.
Chỉ một lát sau động tĩnh của đám người Nhạc Bất Quần đang giao thủ cũng truyền ra ngoài.
Sau đó đám người áo đen cùng với Nhạc Bất Quần đánh ra đường cái, trước sự chứng kiến của vô số người.
Lúc này Nhạc Bất Quần đã bị thương, lòng ngực đã xuất hiện vài vết thương lớn.
Những người này đương nhiên đã chuẩn bị kỹ càng trước khi đến, đánh đến mức Nhạc Bất Quần không thể thở nổi.
"Chết!"
Bỗng nhiên trong tay Nhạc Bất Quần có một cây châm bắn ra, xuyên thủng đầu của một người áo đen.
Cùng lúc đó những người vây xem đều sôi trào lên.
"Moá! Tú Hoa Châm, giống y chang lời nói của lâu chủ Thiên Cơ Lâu."
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu thật ngưu bức, Nhạc Bất Quần quả nhiên tu luyện Tịch Tà Kiếm Phổ, thành một thái giám."
"Giết tên tiểu nhân hèn hạ này, báo thù cho Phúc Uy tiêu cục."
Trong lúc mọi người đang bàn tán thì bỗng có người có ý đồ khác, tham gia chiến đấu.
Hơn nữa còn là cao thủ.
Chỉ vài chiêu đã đánh cho Nhạc Bất Quần thổ huyết.

"Đáng chết!"
Sắc mặt Nhạc Bất Quần âm trầm, biết rằng có người thừa dịp hỗn loạn này muốn thừa cơ trục lợi.
Nếu giờ không đi thì địch nhân sẽ càng lúc càng nhiều.
Đặc biệt là người của phái Tung Sơn, bọn hắn chắc chắn không cho bản thân mình mạnh lên.
Hắn không dám ở đây lâu, vung tay quăng vài Tú Hoa Châm ra để đẩy lùi địch nhân, sau đó liền sử dụng khinh công bay lên nóc nhà, bỏ chạy.
Về sau thì trên giang hồ không còn tin tức gì về Nhạc Bất Quần nữa, ngay cả phái Hoa Sơn hắn cũng không về.

Chương 24. Ngươi có tư cách gì rút kiếm trước mặt ta

Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu đang cười nói vui mừng thì bỗng cảm giác được một ý lạnh truyền đến.
Khi hắn ngẩng đầu lên thì thấy một người có vết đao trên mặt đang đi đến một cách thong thả.
Trong tay hắn còn đang cầm một thanh kiếm.
Tay phải nâng kiếm!
Kiếm chưa ra khỏi vỏ thì những người xung quanh đã có cảm giác nhói nhói do kiếm khí phát ra rồi.
Đây là một người dùng kiếm bằng tay trái!
Lưu Tiêu hơi suy nghĩ một tý, một cái tên nhảy ra ngoài.
Kinh Vô Mệnh!
Phụ tá đắc lực của Thượng Quan Kim Hồng trong Kim Tiền Bang!
Ông!
Một khắc sau thì hệ thống cũng chứng thực suy đoán của hắn!
"Tên: Kinh Vô Mệnh"
"Thân phận: Con riêng của Thượng Quan Kim Hồng"
"Cảnh giới: Nửa Bước Tông Sư"
"Võ học: Khoái Kiếm, Nhị Thủ Kiếm"
"Mục đích: Giết lâu chủ Thiên Cơ Lâu"
"Moá, là Kinh Vô Mệnh của Kim Tiền Bang, đi mau!"
"Ai dám nói Kim Tiền Bang sợ Thiên Cơ Lâu đây, Kinh Vô Mệnh cũng đã tới đây, chắc chắn là đến để giết người."
"Đi mau, coi chừng bị vạ lây!"
Người có tên, cây có bóng.
Không ít người đã nhận ra thân phận của Kinh Vô Mệnh rồ, sợ đến mức chảy mồ hôi ướt cả áo.
Trong khoảnh khắc này nhiều người chỉ cảm thấy hai chân run vô cùng, chỉ muốn rời khỏi Thiên Cơ Lâu mà thôi.
"Cao thủ!"

"Một cao thủ kiếm đạo cực kỳ khủng bố!"
Đồng tử Cưu Ma Trí co lại, vẻ mặt nhìn về Kinh Vô Mệnh đang bước vào Thiên Cơ Lâu cực kỳ kinh hãi.
Bản thân lại cảm nhận được nguy cơ sinh tử trên người nam tử mang một vết đao chém này.
Lúc này Cưu Ma Trí quyết định giả chết, làm bộ không chú ý đến tên Kinh Vô Mệnh đang muốn đến kiếm chuyện này.
"Lâu chủ..."
Dưới kiếm khí của Kinh Vô Mệnh, Vương Ngữ Yên cảm thấy lạnh cả người, khuôn mặt hoảng sợ cực kỳ.
Người trước mắt chắc chắn là một gia hoả cực kỳ khủng bố, kiếm chém tất cả.
Kiếm pháp bọn hắn tu luyện chỉ vì giết người mà thôi.
"Không ai có thể làm nhục Kim Tiền Bang!"
"Không ai có thể vũ nhục bang chủ!"
"Chết!"
Khi ánh mắt Kinh Vô Mệnh liếc sang Lưu Tiêu thì bỗng trong không khí tràn ngập sát khí quỷ dị.
Ánh mắt của hắn cũng như lợi kiếm trong tay vậy, sắc bén vô cùng, không gì sánh được.
Hắn không nói nhảm quá nhiều, cũng không nói ai đúng ai sai.
Một giây sau hắn liền rút kiếm chém về phía Lưu Tiêu.
Hử????
Ánh mắt Kinh Vô Mệnh dừng lại.
Tay trái của hắn vừa chạm đến chuôi kiếm thì đã khựng lại, không thể rút ra được, giống như kiếm của hắn đang bị thứ gì chặn lại vậy, rút thế nào cũng không thể được.
Vô số người đều chứng kiến một màn này, há hốc mồm kinh ngạc, thậm chí còn quên chạy trốn.
Bởi vì một màn này cực kỳ khôi hài!
Kinh Vô Mệnh thậm chí còn không thể rút kiếm ra được.
"Bắt đầu!"
Kinh Vô Mệnh hét lớn, lại thử rút kiếm ra.
Nhưng kết quả vẫn như cũ, bảo kiếm vẫn không có bất kỳ động tĩnh nào.
???
!!!
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này an tĩnh dị thường, thậm chí còn nghe được tiếng kim rơi.
Chỉ có Kinh Vô Mệnh là đổ mồ hôi lạnh đầy đầu.
"Ngươi là thứ gì mà có tư cách rút kiếm trước mặt ta?"
Lưu Tiêu khẽ quát, vỗ một chưởng vào không khí.
Một khắc sau Kinh Vô Mệnh phun máu, bay thẳng ra ngoài.
"Tên biến thái này!"
Cưu Ma Trí có chút kích động, rốt cuộc cũng có người có cảm giác như

hắn, ngay cả xuất thủ cũng không được.
Vương Ngữ Yên há to mồm ra, như chữ "o" vậy, trừng mắt nhìn Lưu Tiêu.
Nàng tuy đọc thuộc điển tịch võ công trong thiên hạ, nhưng lại không thể biết được lâu chủ khi nãy dùng chiêu thức gì.
"Ngươi..."
Khi té xuống đất thì Kinh Vô Mệnh hoảng sợ cực độ.
Trong khoảnh khắc đó hắn cảm giác được một khí tức vô cùng khủng bố.
Cảm giác đó khủng bố vô cùng, ngay cả Thượng Quan Kim Hồng cũng không thể nào sánh ngang.
Kiếm của mình có thể chém chết Nửa Bước Tông Sư, có thể giao thủ với cả Tông Sư, vậy mà trước mặt tên lâu chủ này bản thân còn không thể rút ra được.
"Kêu Thượng Quan Kim Hồng đến đây chuộc người!"
Lưu Tiêu mở miệng, mặt không thay đổi, nói cho đám người ngoài Thiên Cơ Lâu, hắn biết ngoài đó chắc chắn có người của Kim Tiền Bang.
Định lấy ta làm vật làm nền, sợ rằng ngươi chưa thấy qua vô địch tuyệt đối rồi.
"Cưu Ma Trí, dẫn hắn vào phòng bếp."
Lại thêm một cao thủ Nửa Bước Tông Sư bị trấn áp, trở thành một tiểu nhị bưng thức ăn.
Trong lúc nhất thời tất cả người trong Thiên Cơ Lâu đều không biết biểu lộ ra sao, muốn cười nhưng lại không dám.
Kinh Vô Mệnh không phản kháng, cũng không trốn.
Y không nói lời nào, chỉ đi theo Cưu Ma Trí mà thôi.
Khi Kinh Vô Mệnh biến mất khỏi tầm mắt mọi người thì một tràng tiếng vỗ tay vang lên.
"Lâu chủ uy vũ!"
"Quá bá đạo! Trước mặt lâu chủ thì Kinh Vô Mệnh thậm chí còn không thể rút kiếm ra được."
"Con bà nó, lâu chủ thật sự muốn cương đến cùng với Kim Tiền Bang sao!"
"Tiểu nhị đâu, gọi món, ta muốn Kinh Vô Mệnh bưng thức ăn cho ta!"
"Ha ha... Kinh Vô Mệnh bưng thức ăn cho, ngay cả Thượng Quan Kim Hồng Sợ rằng cũng không có đãi ngộ thế này."
Sau đó những người khi nãy muốn chạy trốn cũng yên tâm lại, bầu không khí lại sinh động như cũ.
"Ăn đi ăn đi, uống một tý nữa!"
Lưu Tiêu giơ tay lên: "Các vị, ở Thiên Cơ Lâu ta, các ngươi cứ việc thả lỏng."
"Bên trong Thiên Cơ Lâu không ai có thể làm các ngươi bị thương được!"
"Dù là Tông Sư đến đây cũng phải cuộn mình xuống."
Lưu Tiêu vênh váo vô cùng, khiến Vương Ngữ Yên ở kế không dám nhìn thẳng.

Chương 25. Hệ thống lại mở khoá công năng mới, Vi Tiểu Bảo xuất hiện

Chỉ cần một thời gian ngắn thì tin tức Kinh Vô Mệnh bị Thiên Cơ Lâu trấn áp đã lan khắp Lạc Dương Thành.
Thiên Cơ Lâu triệt để nổi tiếng, tất cả mọi người đều đang đợi phản ứng của Thượng Quan Kim Hồng ra sao.
Cái Bang cũng phái người đến hỏi cần hỗ trợ hay không.
Đương nhiên là Lưu Tiêu từ chối rồi.
Hắn tưởng rằng sau khi bắt Kinh Vô Mệnh thì Thượng Quan Kim Hồng sẽ đến ngay.
Không ngờ chờ một hồi lâu Thượng Quan Kim Hồng không có động tĩnh gì cả.
Lưu Tiêu tò mò nên dùng hệ thông suy tính một tý, thì ra là Thượng Quan Kim Hồng đang bế quan, không biết việc về Thiên Cơ Lâu.
"Chúc mừng ký chủ, danh khí của Thiên Cơ Lâu tăng cao, Thiên Cơ Lâu mở khoá công năng mới."
Chưa đợi được Thượng Quan Kim Hồng thì Thiên Cơ Lâu đã mở khoá công năng mới rồi.
"Công năng một: Phòng chữ "Thiên" có tốc độ tu luyện gấp mười"
"Công năng hai: Phòng chữ "Địa" có tốc độ tu luyện gấp năm"
"Công năng ba: Phòng chữ "Nhân" có tốc độ tu luyện gấp ba"
"Công năng bốn: Phòng phổ thông có tốc độ tu luyện gấp đôi"
"Ha ha, xem sau này ai dám nói Thiên Cơ Lâu lấy giá cao nữa!"
Nghe những công năng này thì Lưu Tiêu cũng bị giật mình, bất ngờ không nhỏ.
Những công năng này thật sự quá nghịch thiên rồi.
Về sau Thiên Cơ Lâu không chỉ là một tửu lâu hoà bình trong thế giới võ hiệp nữa mà còn là một Thánh Địa tu luyện.
Người giang hồ sau này chắc chắn sẽ lấy Thiên Cơ Lâu làm mục tiêu.
Nhưng thế vẫn chưa hết, âm thanh của hệ thống vẫn còn vang lên.
"Chúc mừng ký chủ đã mở khoá được khu vực chuyên môn tu luyện cho đệ tử Thiên Cơ Lâu."
"Khu vực cho đệ tử: Ký chủ cùng đệ tử có tốc độ tu luyện gấp năm mươi lần."
"Chúc mừng ký chủ đã mở được gian phòng chế tạo Tông Sư."
"Gian phòng chế tạo Tông sư: Nửa Bước Tông Sư bước vào đây, trong vòng mười ngày chắc chắn sẽ trở thành Tông Sư."
"Chú thích: Gian phòng chế tạo Tông Sư chỉ có hiệu quả với Nửa Bước Tông Sư."
Oanh!

Lưu Tiêu thật sự không nhịn được nữa.
Hai công năng cuối cùng này mới thật sự là nghịch thiên.
"Lâu chủ, ngươi chảy nước miếng kìa!"
Vương Ngữ Yên nhắc nhở.
Trong mắt nàng thì bây giờ lâu chủ bất ổn vô cùng, đứng đó cười ngây ngô một mình.
"À?"
Lưu Tiêu hoàn hồn lại, vội vàng dùng tay áo lau nước miếng, sau đó mới phát hiện đó là trò đùa của Vương Ngữ Yên.
"Khanh khách..."
Thấy Lưu Tiêu thực sự bị lừa thì Vương Ngữ Yên nhịn không được mà cười khẽ.
"Lâu chủ đang nghĩ chuyện gì mà vui dữ thế, nói cho ta nghe với."
Lưu Tiêu kích động rồi nói: "Là chuyện tốt, đêm nay ngươi dời lên tầng cao nhất ở với ta là biết."
Vương Ngữ Yên:...
"Lâu chủ xin tự trọng!"
Hả!
Lưu Tiêu cũng giật mình, phát hiện lời nói của bản thân dễ gây hiểu lầm.
"Ngữ Yên ngươi đang suy nghĩ cái gì thế?"
"Bây giờ ngươi là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, ở phòng phổ thông thì phải thu tiền."
"Dời lên tầng cao nhất, khu vực chuyên môn dành cho đệ tử của Thiên Cơ Lâu ở, không cần tốn tiền."
"Đương nhiên nếu ngươi muốn ở phòng phổ thông cũng được, trả tiền xong thì ta cũng không làm khó ngươi."
Mặt Vương Ngữ Yên đỏ lên ngay lập tức.
Bản thân lại nghĩ quá rồi.
"Vậy Đoàn đại ca có thể lên tầng cao nhất ở không?"
Đương nhiên nàng không muốn ở phòng phổ thông rồi, mười lượng bạc một đêm, ai chịu nổi.
Nhưng nàng vẫn không yên tâm về Đoàn Dự lắm.
Lưu Tiêu nghiêm mặt: "Không được!"
"Tầng cao nhất chỉ có đệ tử của Thiên Cơ Lâu được ở, ca ca của ngươi không phải người của Thiên Cơ Lâu."
"Ngươi cũng đừng lo cho hắn làm gì."
"Đoàn Dự sở hữu nội lực rất hùng hồn, dù đem hắn ngâm trong vại rượu hắn cũng không sao."
"Vậy là được rồi!"
Vương Ngữ Yên nghĩ lại thì thấy lời của Lưu Tiêu rất có lý, cho nên nàng quyết định bỏ Đoàn Dự lại, dọn lên tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu.
Ở Thiên Cơ Lâu có người kinh khủng như lâu chủ thì muốn chết cũng khó.
"Chưởng quỹ, một phòng!"
Lúc này có người cắt đứt cuộc trò chuyện giữa Lưu Tiêu cũng Vương Ngữ

Yên.
Khách tới!
Lưu Tiêu ngẩng đầu lên nhìn, chỉ thấy một thanh niên buộc dây da trên người, kế bên là hai mỹ nữ tuyệt sắc xuất hiện.
"Xin hỏi khách nhân ở phòng loại nào?"
Lưu Tiêu hỏi, nhưng không thi triển năng lực để xem thông tin của đối phương.
Nhưng vừa nhìn đã biết người này địa vị cũng không thấp, quần áo lăng la cẩm gấm, hai mỹ nữ tuyệt sắc sau lưng thì như hộ vệ vậy.
"Vi Tước Gia ta đương nhiên là ngủ cùng mỹ nữ đẹp nhất, ở phòng tốt nhất rồi."
"Không cần nói nhảm, lấy phòng tốt nhất cho ta."
Vi Tiểu Bao ngửa đầu đầy kiêu ngạo.
Biểu tình như đang muốn hỏi ngươi không thấy ta là người có tiền sao?
Vi Tước Gia?
Lưu Tiêu hơi suy nghĩ, phát động năng lực thôi diễn của Thiên Cơ Lâu.
"Tên: Vi Tiểu Bảo"
"Thân phận: Tước gia Đại Thanh Hoàng Triều, Đường chủ Thanh Mộc Đường của Thiên Địa Hội."
"Cảnh giới: Tam lưu"
"Võ công: Công phu mèo quào, không nói cũng được."
"Mục đích: Tìm hiểu lai lịch của Thiên Cơ Lâu hoặc kết giao."
Không ngờ là tên Vi Tiêu Bảo này!
Nhìn sang hai nữ tử sau lưng Vi Tiểu Bảo, thì ra là Song Nhi cùng A Kha.

Chương 26. Nhà nghèo thì đừng giả giàu ở đây

"Thật xấu! A Kha cùng Song Nhi không lẽ mù sao."
Lưu Tiêu nhổ nước bọt trong lòng.
Vi Tiểu Bảo híp mắt lại như chuột.
Lúc này Lưu Tiêu mới phát hiện ánh mắt tên này hoàn toàn không chú ý tới mình, y vẫn luôn nhìn về phía Vương Ngữ Yên nãy giờ.
A Kha đứng sau cũng phát hiện điểm này.
Nên nàng tiến lên véo Vi Tiểu Bảo một cái.
Gia hoả này cũng kiên cường thật, đau đến trắng bệch cả mặt nhưng không kêu một tiếng nào, đương nhiên hắn cũng không dám nhìn Vương Ngữ Yên nữa.
"Thành giao, hai vạn lượng bạc!"
Mặt Lưu Tiêu không cảm xúc.
Gian phòng tốt nhất của Thiên Cơ Lâu đương nhiên là phòng chế tạo Tông Sư vừa mới mở khoá được rồi.
Hệ thống định giá, hai vạn lượng bạc một đêm.

Nói thật giá tiền này không mắc tý nào!
Mười ngày là có thể khiến cho Nửa Bước Tông Sư tấn thăng lên cao thủ Tông Sư.
Nếu việc này truyền ra ngoài thì Lưu Tiêu tin chắc sẽ có người nguyện xài hai mươi vạn lượng bạc để chế tạo một
cao thủ Tông Sư, cả giang hồ đều sẽ điên cuồng
Sắc mặt Vi Tiểu Bảo cũng biến đổi!
Dù cho hắn có tiền cỡ nào thì dùng hai vạn lượng bạc để thuê một phòng trọ thì đối với hắn cũng xa xỉ cực kỳ.
"Lâu chủ, phòng phổ thông của ngươi lấy mười lượng bạc một đêm đã quá đáng lắm rồi, làm sao lại thêm một cái hai vạn lượng bạc một đêm nữa."
Không đợi Vi Tiểu Bảo lên tiếng, những khách nhân khác cũng đứng ngồi không yên rồi.
Trong bọn hắn có rất nhiều người vì việc Lưu Tiêu vạch trần những Tiểu Nhân Âm Hiểm đó mà muốn chiếu cố việc làm ăn của Thiên Cơ Lâu.
Nhưng mười lượng bạc một đêm thật sự quá mắc, bọn hắn hữu tâm nhưng vô lực.
"Lâu chủ giảm giá một chút đi, nếu thế các huynh đệ ta đều có thể ở đây nói chuyện phiếm với ngươi mỗi ngày."
Có người đề nghị với Lưu Tiêu.
"Moá! Ngươi đi cướp à! Định xem bản Tước gia là con cừu non chờ làm thịt à."
Vi Tiểu Bảo sợ hết hồn: "Nếu tiệm này của ngươi mở ở Đại Thanh thì bản Tước gia đã cho người san bằng từ lâu rồi."
Lưu Tiêu nói: "Nếu ngươi không phải là khách nhân thì ta đã đá ngươi ra ngoài từ lâu rồi."
Hắn bất mãn ánh mắt mà Vi Tiểu Bảo nhìn Vương Ngữ Yên lúc trước, nên nói tiếp: "Nhà nghèo thì đừng giả bộ giàu có ở đây."
"Tiểu Bảo, chúng ta ở phòng phổ thông đi!"
A Kha khuyên nhủ, nàng lo lắng Vi Tiểu Bảo sẽ cương tới cùng với lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
"Chậc! Không phải chỉ là hai vạn lượng bạc một đêm sao? Ngươi nghĩ rằng ta không lấy ra được à?"
Vi Tiểu Bảo tức giận đến run cả người, không ngờ bản thân lại bị nói thành đồ nhà nghèo.
Hắn móc một tờ ngân phiếu mười vạn lượng ra, vỗ lên quầy.
"Lấy năm ngày cho Tước Gia."
Để gia cho ngươi xem thế nào là nhiều tiền lắm của.
Vi Tiểu Bảo hơi nhướn mắt, muốn nhìn xem bộ dáng giật mình của Lưu Tiêu.
Dù sao số tiền này chỉ cần nói cho Tiểu Hoàng Đế là dùng để lấy lòng lâu chủ Thiên Cơ Lâu là được.
Lưu Tiêu vẫn bình tĩnh, nhưng những người còn lại trong Thiên Cơ Lâu đều hít một hơi.

"Moá nó! Thật đúng là nhà giàu."
"Ngưu bức, 10 vạn lượng bạc chỉ vì mặt mũi."
"Ta biết rồi, người này hình như là Vi Tước Gia của Đại Thanh Hoàng Triều, tâm phúc của Hoàng Đế, giàu có nứt đố đổ vách, mười vạn ngân lượng chẳng qua là số tiền bình thường với hắn thôi."
"Không ngờ lại là Vi đại nhân!"
Đối với phản ứng của quần chúng trong Thiên Cơ Lâu thì Vi Tiểu Bảo rất hài lòng.
Hài lòng hơn chính là nơi này lại còn có người nhận ra thân phận của bản thân.
Hắn vốn là người thích hư vinh, lúc này lại móc một tờ ngân phiếu một ngàn lượng ra, đặt lên quầy.
"Cho tất cả bàn ở đây mỗi bàn một đĩa thịt bò kho tương, một vò Nữ Nhi Hồng!"
Để cho ngươi xem thế nào là xa hoa!
Lưu Tiêu như nhìn thấy được một người ngu.
Nhưng nếu đối phương đã muốn đưa tiền thì hắn có lý do nào không nhận đâu.
"Báo cho phòng bếp chuẩn bị một tý!"
Hắn phân phó cho Vương Ngữ Yên.
"Đa tạ Vi Tước Gia!"
"Vi Tước Gia hào khí!"
Tiếng nịnh bợ vang lên khắp nơi, càng khiến cho Vi Tiểu Bảo cười nhiều hơn.
"Lấy tiền đi, Tước Gia muốn xem thử xem gian phòng hai vạn lượng một đêm ở đây có phải xây dựng từ hoàng kim hay không."
Thấy Lưu Tiêu mãi vẫn không lấy tiền, Vi Tiểu Bảo tưởng rằng Lưu Tiêu đang chột dạ, bị sự giàu có của mình làm giật mình.
Lưu Tiêu vẫn không thay đổi sắc mặt, nói: "Gian phòng tốt nhất của bổn lâu chỉ có Nửa Bước Tông Sư được vào, thân phận ngươi không đủ, có tiền cũng không được."
Lời này vừa dứt tất cả mọi người đều náo động.
Rốt cuộc căn phòng đó ra sao mà không chỉ hai vạn lượng bạc một đêm, phải là Nửa Bước Tông Sư mới có tư cách đi vào ở.
Thân phận không đủ.
Đây là lần đầu Vi Tiểu Bảo nghe được có người dám nói thế với mình.
Vi Tiểu Bảo cảm giác bản thân như sắp điên rồi.
Nhưng đối với Thiên Cơ Lâu thần bí này hắn cũng không dám trở mặt thật sự.
"Vậy ta có thể ở gian phòng nào?"
Vi Tiểu Bảo cảm giác nếu tiếp tục nữa thì không chừng bản thân có thể trở mặt với lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Vì nhiệm vụ nên hắn chỉ có thể cắn răng chịu đựng.
Lưu Tiêu nói: "Ngươi có thể vào phòng chữ "Thiên", một đêm chỉ cần một

ngàn lượng."
Hoặc là phòng chữ "Địa" rẻ hơn, một đêm năm trăm lượng."
"Còn nếu bớt nữa thì ta nghĩ với thân phận của Vi Tước Gia cũng sẽ không ở những gian phòng đó, phải không?"

Chương 27. Bí mật của Thiên Cơ Lâu

Không muốn ta mất mặt?
Ngươi đã làm rồi.
Hiện tại Vi Tiểu Bảo rất muốn đánh người.
Một ngàn lượng bạc một đêm mà ngươi kêu là tiện nghi sao?
Nhìn khắp cả Cửu Châu thì ngay cả Nhất Tửu Lầu sang trọng của đệ nhất phú hào Vạn Tam Thiên cũng không có giá cả mắc như thế.
Lại còn nói cái gì mà thấp hơn nữa thì sợ ta mất mặt, một ngàn lượng bạc một đêm thì ở thôi cũng cảm thấy nhức nhối.
Sợ rằng sau khi trở về thì ta sẽ bị Tiểu Hoàng Đế chém chết.
Nhưng thân phận cũng đã lộ rồi, Vi Tiểu Bảo cũng ngại ở những phòng như phòng chữ "Nhân" hoặc phòng phổ thông.
Nếu không phải phòng chữ "Thiên" thì đúng thật không xứng với thân phận của Vi Tước Gia, nên y chỉ có thể cắn răng chịu đựng.
"Được, vậy lấy cho ta một phòng chữ "Thiên", sau đó đưa món ăn lên đó."
Lưu Tiêu nói: "Xin lỗi, bổn lâu không có dịch vụ phục vụ tại phòng."
"Nếu muốn ăn cơm xin mời tự xuống lầu một để ăn."
Vi Tiểu Bảo méo miệng, như muốn tức điên lên.
Tửu Lâu một ngàn lượng bạc một đêm, thậm chí còn không đưa đồ ăn lên phòng, các ngươi sao ác thế.
Hắn tiếp tục nhịn xuống rồi nói: "Được, vậy ngươi phái người dẫn chúng ta lên phòng, mang theo hành lý luôn."
Không thấy chúng ta đang bề bộn nhiều việc sao?
Làm gì có ai rãnh mà dẫn ngươi đi lấy phòng.
Lưu Tiêu liếc Vi Tiểu Bảo một cái rồi nói: "Phòng chữ "Thiên" ở tầng năm, hiện tại chưa có ai ở cả, ngươi cứ lên chọn đại một phòng đi, một tý xuống đây báo cho ta là được."
Vi Tiểu Bảo tức muốn nổ tung rồi, chưa từng thấy Tửu Lâu nào có phục vụ tệ đến thế.
Thấy Vi Tiểu Bảo sắp bùng nổ đến nơi thì A Kha cùng Song Nhi vội vã kéo hắn lên lầu.
Nhưng chỉ đi được hai bước thì ánh mắt Vi Tiểu Bảo trừng lớn, nhìn chằm chằm vào thân ảnh vừa xuất hiện.
"Buông!"
Hắn thoát khỏi A Kha cùng Song Nhi, chạy đến trước người Cưu Ma Trí, nghẹn họng trân trối.

"Đại sư, ngươi không phải là quốc sư của Thổ Phiên sao, bây giờ lại chạy đến đây làm tiểu nhị rồi."
Hắn biết Cưu Ma Trí.
Bởi vì Cưu Ma Trí từng bái phỏng Tiểu Hoàng Đế.
Bá!
Nghe được Cưu Ma Trí là quốc sư của Thổ Phiên thì tất cả mọi người đều nhìn lại.
Da mặt Cưu Ma Trí đen xuống, vẻ mặt xấu hổ.
Không ngờ lại gặp được người quen.
Còn bị lộ tẩy, khiến hắn bị mọi người phát hiện là quốc sư Thổ Phiên.
"Ngươi nhìn lầm, tại hạ không phải quốc sư gì cả, chỉ là một tiểu nhị chạy bàn ở đây thôi."
Cưu Ma Trí không chịu thừa nhận, hận không thể tát Vi Tiểu Bảo hai bạt tai.
Hắn vội vàng né qua, bưng đồ ăn rời đi.
Vi Tiểu Bảo tin chắc bản thân sẽ không nhìn nhầm, muốn đuổi theo hỏi tiếp.
Nhưng A Kha và Song Nhi đã cảm nhận được sát khí của Cưu Ma Trí rồi, vội vàng kéo Vi Tiểu Bảo lại.
"Tướng công, sao ngươi lại nói ra thân phận của đại sư làm gì."
A Kha nhắc nhở
Vi Tiểu Bảo cũng không ngốc, bây giờ mới phản ứng lại, vội vàng chạy lên lầu.
"Ánh mắt của tên này thật khiến người khác chán ghét!"
Lúc này Vương Ngữ Yên đã quay lại, nhìn về phía Vi Tiểu Bảo với ánh mắt đầy ghét bỏ.
Lưu Tiêu nói: "Gia hoả này không phải thứ tốt lành, chuyên gia lừa gạt con gái đàng hoàng, ngươi cách xa hắn một tý."
"Ừm?"
"Một hồi ta sẽ nói chuyện này cho Đoàn đại ca của ngươi, để hắn dạy dỗ tên Vi Tiểu Bảo này một trận."
Vương Ngữ Yên nghe thế thì liếc Lưu Tiêu một cái.
Lâu chủ xấu vô cùng, lại đang muốn kích thích đại ca của mình.
"Lâu chủ, Thiên Cơ Lâu rốt cuộc có bí mật gì mà lại thu lệ phí đắt như thế."
Lúc này có người hỏi.
"Đúng vậy, mười lượng bạc một đêm đã quá mắc rồi, đằng này còn có hai vạn lượng bạc một đêm, nhìn khắp Cửu Châu cũng không có bao nhiêu người ở nổi."
"Đúng vậy! Dù cho phòng này được xây dựng bằng vàng thì cũng không thể có giá như thế được, trong đó chắc chắn có bí mật gì đấy."
Qua một đoạn thời gian ở chung thì đám người này phát hiện tính khí của Lưu Tiêu rất tốt.
Nếu không phải cố tình đến để gây chuyện thì nói đùa một chút cũng chả sao.

Thế nên mọi người đều đặt nghi vấn của mình ra, coi như Thiên Cơ Lâu có thể đảm bảo an toàn cho người khác thì không thể đáng cái giá đó được.
Vương Ngữ Yên hiếu kỳ, đám người Cưu Ma Trí cũng hiếu kỳ vô cùng.
Trong lúc nhất thời ai nấy đều nhìn về phía Lưu Tiêu, chờ đợi đáp án.
"Các ngươi cũng không quá ngốc!"
Lưu Tiêu mỉm cười, kiêu ngạo vô cùng.
Năng lực tình báo mà Thiên Cơ Lâu biểu hiện ra chỉ khiến cho Cửu Châu coi trọng một tý thôi.
Nhưng nếu nói bí mật về tốc độ tu luyện trong Thiên Cơ Lâu ra thì chắc chắn toàn bộ Cửu Châu sẽ chấn động.
"Các ngươi thật sự nghĩ rằng bổn lâu chủ là một thương nhân lòng dạ độc ác? Vậy thì các ngươi sai hoàn toàn."
"Thiên Cơ Lâu của ra cũng không phải chỗ bình thường."
"Toàn bộ phòng đều được xây dựng bằng thủ đoạn đặc biệt."
"Ngay cả phòng phổ thông mười lượng bạc một đêm đã có tốc độ tu luyện nhanh gấp đôi so với bên ngoài rồi."
"Phòng chữ "Nhân" thì tốc độ gấp ba!"
"Phòng chữ "Địa" thì gấp năm!"
"Phòng chữ "Thiên" gấp mười lần!"

Chương 28. Chấn động mà phòng tu luyện mang đến

Keng keng keng...
Tiếng ly rượu rơi xuống đất vang lên khắp nơi.
Chấn động!
Mọi người đều ngơ ngác, không kịp phản ứng lại vì thông tin vừa rồi quá chấn động.
Bọn hắn vừa nghe được gì?
Phòng của Thiên Cơ Lâu lại có thể tăng tốc độ tu luyện lên.
Phòng chữ "Thiên" cao cấp nhất lại có thể tăng tốc độ tu luyện lên gấp mười lần.
Oanh!
Một khắc sau tất cả người trong Thiên Cơ Lâu đều sôi trào hết cả lên.
"Moá nó! Lâu chủ ngươi không nói dối chúng ta chứ?"
Có người chưa tin lắm, vội vàng hỏi lại.
Tốc độ tu luyện gấp mười lần, việc này quá nghịch thiên rồi.
"Vãi, thảo nào phòng của Thiên Cơ Lâu mắc như thế, thì ra là do có bí mật động trời thế này."
"Lâu chủ, ngươi thật xấu, Thiên Cơ Lâu trâu bò như thế sao ngươi không nói sớm."
Người tin tưởng lời của Lưu Tiêu đã dùng hành động để chứng minh cho sự tin tưởng của mình, ai nấy đều chạy đến trước quầy hàng.

"Nhanh! Lâu chủ lấy cho ta một phòng chữ "Địa" đi."
Nói xong liền vỗ một đống hoàng kim xuống bàn.
Trong này không có ai quá đần cả, đều là người luyện võ.
Nếu những lời Thiên Cơ Lâu chủ nói là sự thật thì đợi đến khi nó được nghiệm chứng thì chắc chắn hết phòng từ lâu rồi.
"Ta cũng lấy một phòng phổ thông!"
"Cho hai huynh đệ ta một phòng chữ "Địa" nữa."
"Cho chúng ta một phòng chữ "Thiên" đi!"
"Phòng chữ "Thiên", mau mau lên lâu chủ."
"Những người lấy phòng phổ thông lui hết ra sau, cho những người lấy phòng chữ "Thiên" như chúng ta lên trước."
Chứng minh xác thật?
Chứng minh cái moẹ gì nữa!
Bây giờ có người bắt đầu chen lên để đoạt phòng thì sợ rằng một tý nữa không còn bất kỳ phòng nào trống.
Đặc biệt là những người quen biết nhau từ trước, ai nấy đều bàn bạc với nhau, dự định kiếm tiền để cùng thuê một phòng chữ "Thiên".
Dù sao tu luyện thì chỉ cần một chỗ ngồi là được rồi.
Một phòng chữ "Thiên" có thể chứa mấy chục người là ít.
Ngay cả không quen biết gì nhau cũng có thể hiểu ý ngay lập tức, mọi người cùng nhau kiếm tiền thuê phòng chữ "Thiên".
Trong lúc nhất thời ai nấy đều kêu gào muốn thuê phòng chữ "Thiên".
Vương Ngữ Yên nghẹn họng trân trối!
Uy vọng của lâu chủ cao đến thế sao, chỉ một câu nói có thể khiến tất cả mọi người tin ngay lập tức, không ai hoài nghi.
"Ta có một trăm lượng bạc, ai cùng ta lập tổ đội thuê phòng chữ "Thiên" hay không."
"Ta năm mươi lượng, có ai cần tổ đội không."
"Bản thân ta ra năm trăm lượng, muốn có đội thì báo ta, mười lượng bạc một người."
"Có một phú hào, chúng ta đã đủ năm trăm lượng rồi này."
Chỉ trong nháy mắt Thiên Cơ Lâu đã hỗn loạn vô cùng, đâu đâu cũng là tiếng la ó.
"Yên lặng một chút!"
Lưu Tiêu hô lớn.
Thanh âm hỗn loạn vô cùng, những người này còn là người trong Giang Hồ nữa, có nội công trong người, giọng của ai cũng rất lớn, khiến lỗ tai sắp điếc tới nơi.
Dưới sự gia trì của Thiên Cơ Lâu thì tiếng quát này của hắn vang lên như lôi đình, khiến mặt của mọi người trắng bệch.
Lập tức Thiên Cơ Lâu an tĩnh lại ngay.
Lưu Tiêu nói: "Các vị, Thiên Cơ Lâu ta có quy củ, không phải các ngươi muốn vào bao nhiêu là vào."
"Phòng chữ "Thiên" chỉ có thể chứa ba người!"

"Phòng chữ "Địa" thì có thể chứa hai người!"
"Phòng chữ "Nhân" cùng phòng phổ thông chỉ có thể chứa một người!"
Lời này vừa dứt thì sắc mặt của mọi người cũng biến đổi.
"Lâu chủ, sao lại có loại quy củ này thế."
"Đúng vậy! Một ngàn lượng bạc lận đó, chúng ta có bao nhiêu người cũng thế thôi."
"Đúng vậy, quy củ này không công bằng."
Có người lớn tiếng nói.
Lưu Tiêu nói: "Các vị, gian phòng của các ngươi thì do các ngươi quyết định, cho bao nhiêu người vào cũng được."
"Nhưng nếu vượt quá số người ta vừa nêu thì công năng của gian phòng đó cũng sẽ biến mất."
Đây đều là quy củ của hệ thống, Lưu Tiêu cũng không có cách nào.
Hệ thống sao có thể để người khác lách luật được chứ.
Không ai lên tiếng nữa.
Người có thực lực cũng tự bản thân mình mướn phòng.
Mà có vài người đã rời khỏi Thiên Cơ Lâu, thông báo cho thế lực sau lưng mình.
Chỉ sau một lát thì phòng chữ "Nhân" cùng phòng phổ thông đã hết.
Ngay cả phòng chữ "Địa" cũng đã có năm phòng được thuê.
Còn phòng chữ "Thiên" thì trừ Vi Tiểu Bảo ra thì chưa ai thuê cả.
Ồn ào một hồi Thiên Cơ Lâu cũng đã an tĩnh trở lại.
Nhưng tất cả mọi người đều biết, kể từ hôm nay thì nhờ sự tồn tại của Thiên Cơ Lâu mà Lạc Dương Thành sẽ có địa vị rất khác.
E rằng sau này nơi đây sẽ trở thành trung tâm của Cửu Châu.
Người không có tiền để mướn phòng thì buồn bã vô cùng.
Mười lượng bạc thoạt nghe cũng không nhiều lắm.
Nhưng ở thế giới này thì một lượng bạc đã đủ cho một gia đình bình thường sinh hoạt trong một tháng rồi.
Mười lượng bạc không phải là ai cũng có thể lấy ra được.
Trong đại giang hồ này tầng lớp nhiều nhất vẫn là tầng lớp dưới chót.
Lúc này bỗng có người nhớ lại một chuyện.
Phòng chữ "Thiên" tuy có thể tăng tốc độ tu luyện lên gấp mười lần, nhưng lại chỉ có một ngàn lượng bạc một đêm.
Như vậy căn phòng hai vạn lượng bạc, còn phải là Nửa Bước Tông Sư mới có tư cách ở khi nãy lâu chủ nói sẽ có công năng ra sao.
Nghĩ đến đây thì mọi người hoảng sợ vô cùng.

Chương 29. Cự tuyệt đầu cơ trục lợi

Đã trả tiền phòng xong rồi thì rất nhiều người đều muốn lên lầu, thử nghiệm công năng của Thiên Cơ Lâu.

Trong đó có vài người muốn đục nước béo cò, thừa cơ lẻn vào, nhưng tất cả đều bị Lưu Tiêu đánh ra.
"Xin các vị tuân thủ quy củ của Thiên Cơ Lâu, nếu không đừng trách bổn lâu chủ ra tay độc ác!"
Lưu Tiêu cảnh cáo, đem những người muốn đục nước béo cò này quăng ra ngoài.
Những người không thuê phòng chỉ có thể giương mắt nhìn người khác dần dần lên lầu.
Cùng lúc đó Vi Tiểu Bảo đang mang theo A Kha cùng Song Nhi vào trong phòng.
Không có người nào ở phòng chữ "Thiên" cả, nên hắn trực tiếp chọn phòng chữ "Thiên" số một.
"Mẹ, thật ác độc!"
"Phòng ở như thế này cũng xứng một ngàn lượng một đêm sao!"
Vi Tiểu Bảo nhổ nước bọt một cái!
Phòng chữ "Thiên" trước mắt này còn không xa hoa bằng phòng tiếp khách của hắn nữa.
Mà phòng tiếp khách của hắn còn có những phục vụ đặc thù khác.
Ngoài cửa lại còn có 4 5 nha đầu luôn luôn chờ đợi.
Dù cho như thế hắn cũng không dám lấy một ngàn lượng bạc một đêm.
Mà ở nơi đây trừ một cái giường hơi lớn ra thì chẳng còn thứ gì khác nữa.
Nếu nói tổng thể thì còn không to bằng nhà vệ sinh của Tước Gia Phủ nữa.
Trong lúc Vi Tiểu Bảo đang chê thì bỗng phát hiện A Kha cùng Song Nhi có gì đó khác lạ.
"Làm sao có thể?"
A Kha la thất thanh, không tin vào cảm giác của bản thân.
Khi vừa tiến vào đây thì nàng bỗng cảm giác chân khí trong người mình hơi mất khống chế, tự vận chuyển.
"Chân khí của ta đang tự vận chuyển!"
Thân thể Song Nhi chấn động, hai mắt kinh ngạc.
Nàng bắt đầu sử dụng nội công tâm pháp của bản thân, cảm giác tốc độ vận hành của chân khí trong người mình một tý, phát hiện là tốc độ nhanh hơn bình thường gấp mười lần.
"Hai vị lão bà, có gì thế?"
Tu vi của Vi Tiểu Bảo quá thấp, đến mức hệ thống còn ghét bỏ.
Hắn chỉ hiểu chút công pháp tay chân mà thôi, ngay cả nội lực cũng không có, sao có thể cảm nhận được sự khác biệt trong đây.
"Tiểu Bảo! Đây là nơi cực tốt, chúng ta kiếm lời lớn rồi!"
Song Nhi kích động đến mức cầm tay Vi Tiểu Bảo lên, nàng cảm giác được nếu bản thân ở nơi này trong thời gian dài thì bản thân sẽ trở thành cao thủ Tông Sư sớm thôi.
"Chỗ chết tiệt này mà lời cái gì?"
Vi Tiểu Bảo ngơ ngác, không hiểu Song Nhi đang nói gì.
A Kha nói: "Ngươi không hiểu!"

"Nếu ta ở nơi này trong thời gian dài, chắc chắn ta sẽ thành Tông Sư."
Nàng kích động tới mức lại lôi tay Vi Tiểu Bảo từ tay Song Nhi: "Nơi này có thể khiến tốc độ tu luyện của chúng ta tăng cao gấp mười lần."
Lần này thì Vi Tiểu Bảo đã hiểu.
Hắn không nhịn được mà nở nụ cười, hèn mọn vô cùng.
Thảo nào có giá một ngàn lượng bạc một đêm, thì ra là do có công năng thần kỳ này.
"Tốt!"
Vi Tiểu Bảo mừng lớn, híp mắt lại.
"Các ngươi mau trở thành Tông Sư đi, sau này đi ra ngoài cùng Vi Tước Gia ta chắc chắn sẽ uy phong vô cùng."
"Không được, ta phải nhanh chân, đợi ta bao một năm cho các ngươi rồi tính tiếp."
Gia hoả này thông minh vô cùng.
Biết rằng nếu công năng thần kỳ này lộ ra ngoài thì phòng của Thiên Cơ Lâu sẽ trở nên quý hiếm.
Thậm chí hắn còn có một ý nghĩ to gan, muốn bao hết phòng của Thiên Cơ Lâu, sau đó bán lại.
"Tiểu Bảo, ngươi biết thuê gian phòng này một năm cần bao nhiêu tiền không?"
Song Nhi hỏi lại một cách đầy lo lắng.
"Bao nhiêu?"
"36 vạn lượng bạc!"
Vi Tiểu Bảo ảo não vô cùng.
Dù hắn giàu cỡ nào thì cũng không thể mang theo toàn bộ gia sản bên người.
Khi đến đây hắn chỉ mang theo ngân phiếu hai mươi vạn mà thôi.
"Không được, phải báo cho Tiểu Hoàng Đế mau chóng đưa tiền tới."
Vi Tiểu Bảo nghĩ đến đây thì chạy xuống lầu như một làn khói.
A Kha cùng Song Nhi thấy thế thì cũng đuổi theo sau.
"Lâu chủ, ta bao hết phòng chữ "Thiên"."
Dáng vẻ của Vi Tiểu Bảo lúc này vô cùng hào khí, hắn đem tất cả ngân phiếu đặt trước mặt Lưu Tiêu.
Suy nghĩ của hắn rất đơn giản, chỉ cần kéo thời gian đến lúc Tiểu Hoàng Đế đưa tiền tới là được.
"Con bà mó, Vi Tước Gia muốn thuê tất cả phòng trong Thiên Cơ Lâu."
"Là sự thật, việc Thiên Cơ Lâu tăng tốc độ tu luyện là thật."
Ai nấy đều xôn xao!
Thấy Vi Tiểu Bảo chủ động thêm tiền, muốn thuê những gian phòng còn lại thì những người khác đều biết chuyện vừa rồi Lưu Tiêu nói là thật.
Sau đó tất cả đều kích động.
"Ta muốn liều mạng kiếm tiền."
"Thật thần kỳ! Về sau chắc chắn Thiên Cơ Lâu sẽ trở thành nơi tiêu tiền nhiều nhất trên khắp Cưu Châu."

"Ta đi bán binh khí ngay đây, kiếm tiền mướn phòng của Thiên Cơ Lâu."
"Ta về lấy tiền!"
Chớp mắt đã có người rời khỏi.
Dù không thuê phòng chữ "Thiên" thì phòng phổ thông vẫn tăng gấp đôi tốc độ tu luyện mà.
Nếu có thể vào đó thì có thể tăng cao tốc độ tu luyện, siêu việt người cùng thế hệ.
"Ngươi chắc chứ?"
Lưu Tiêu nhìn Vi Tiểu Bảo.
Kiếp trước không phải là không có chuyện này xảy ra, hắn biết chắc sẽ có người muốn làm đầu cơ trục lợi, lấy Thiên Cơ Lâu của hắn để kiếm tiền.
Ngay sau đó nói tiếp: "Gian phòng ngươi đặt chỉ có thể cho bản thân ngươi ở thôi, không thể chuyển cho người khác."
Không thể chuyển cho người khác!
Vậy còn chơi gì nữa!
Trước khi tay Lưu Tiêu đụng tới ngân phiếu thì Vi Tiểu Bảo đã nhanh hơn, thu hết ngân phiếu lại.
"Lâu chủ, ta chỉ đùa thôi."
"Ta ở phòng chữ "Thiên" số một, ngươi cho ta gia hạn thêm nửa năm là được."

Chương 30. Bão táp ảnh hưởng cả Cửu Châu

Một lát sau những người thuê phòng khi nãy cũng đã lên tiếng, sắc mặt ửng hồng.
"Có lẽ cao thủ Tông Sư không phải là không có khả năng."
Công năng của phòng tại Thiên Cơ Lâu khiến cho hắn thấy được hy vọng trở thành Tông Sư.
"Sau này Thiên Cơ Lâu sẽ trở thành nhà của ta!"
Có người còn muốn ở đây vĩnh viễn nữa.
Tăng gấp đôi tốc độ tu luyện, khiến mọi người đều sôi trào cả lên.
Càng nhiều người xác nhận tin tức đó là đúng thì không còn ai có thể giữ bình tĩnh được nữa.
Rất nhiều người đều thấy được hy vọng bước thêm một bước trên con đường võ đạo trong Thiên Cơ Lâu này.
Ở thế giới này vũ lực đại biểu cho tất cả.
Vào lúc này có rất nhiều thám tử từ các thế lực lớn đều tụ tập tại đây vì năng lực tình báo khủng bố của Thiên Cơ Lâu.
Nhưng khi nghe được tin tức phòng ở của Thiên Cơ Lâu lại có thể tăng cao tốc độ tu luyện thì không còn ai bình tĩnh được nữa.
"Nhanh chóng dùng mật đạo nhanh nhất báo tin tức này cho cung chủ!"
"Mau mau báo tin tức này cho Hoàng Thượng!"

"Gọi bang chủ lập tức đến Thiên Cơ Lâu tại Lạc Dương Thành, nếu có phòng chữ "Thiên" chắc chắn bang chủ có thể sớm ngày trở thành Tông Sư."
"Gọi chưởng môn đích thân đến đây, không thể trì hoãn được nữa! Còn nữa, nhớ dặn kêu chưởng môn mang toàn bộ gia sản tới đây."
"Mau bẩm báo thủ lĩnh, hỏi xem có nên ra tay cướp đoạt hay không, chậm một tý người khác sẽ giành mất."
Từng cái mật thư đều được dùng tốc độ nhanh nhất truyền khắp Cửu Châu, như một cơn bão lớn.
Bảo vật tăng cao tốc độ tu luyện thì rất nhiều thế lực ở Cửu Châu có.
Nghe đồn có một khối Hàn Ngọc do tổ sư của phái Toàn Chân là Vương Trùng Dương mang từ Tây Vực về, vật đó có thể tăng cao tốc độ tu luyện nội công.
Những thứ giống thế thì các đại thế lực cũng sở hữu.
Thế nhưng những vật này luôn luôn cung không đủ cầu, không thể phân phối cho nhiều người trong thế lực được.
Nếu Thiên Cơ Lâu thật sự có công năng như lời đồn, chỉ cần dùng bạc là sử dụng được thì hẳn đây là phước lành cho những đại thế lực kia.
Bởi vì bọn hắn chưa bao giờ thiếu tiền!
Ngoại ô Lạc Dương Thành, nơi này là tổng bộ Kim Tiền Bang.
Tổng bộ Kim Tiền Bang cũng không nằm bên trong Lạc Dương Thành.
Ở một mật thất nào đó, Gia Cát Cương đang thủ hộ ngoài cửa.
Hiển nhiên có thể khiến Gia Cát Cương hộ pháp thì cũng chỉ có bang chủ của Kim Tiền Bang, Thượng Quan Kim Hồng.
Bỗng nhiên một tiếng bước chân vô cùng gấp rút vang lên, Hướng Tùng dẫn theo một đám người đi vào nơi này.
"Ta nhớ là đã nói là Kinh Vô Mệnh tạm thời sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng, đừng quấy rầy bang chủ rồi sao?"
"Chuyện của Thiên Cơ Lâu đợi bang chủ xuất quan rồi nói sau."
Gia Cát Cương bất mãn vô cùng.
Hướng Tung nói: "Không phải chuyện về Kinh Vô Mệnh."
"Trong Thiên Cơ Lâu có tin tức truyền ra, phòng chữ "Thiên" của bọn hắn có thể gia tăng tốc độ tu luyện lên gấp mười lần."
"Việc này phải do bang chủ định đoạt mới được."
"Phải biết rằng khi chuyện này truyền rộng ra thì Lạc Dương Thành chắc chắn sẽ đại loạn."
"Những thế lực đỉnh cấp chân chính của Cửu Châu đều sẽ chạy đến Lạc Dương Thành."
"Kim Tiền Bang chúng ta cũng chỉ là một địa đầu xà, nên tính toán sau này phải hành động ra sao trước."
"Lỡ như có thủ hạ nào chọc vào thế lực đỉnh cấp, không ai có thể gánh nổi hậu quả này đâu."
Hướng Tùng rất lo lắng!
Kim Tiền Bang rất lợi hại ở Lạc Dương Thành!

Nhưng nếu nhìn ra khắp Cửu Châu thì cũng chỉ đứng hàng nhất lưu mà thôi, người cùng thế lực mà bọn hắn không chọc nổi có rất nhiều.
Nghe như thế thì Gia Cát Cương bỗng kinh hãi.
"Sao có thể thế được?"
Gia Cát Cương không tin những gì mình vừa nghe: "Thiên Cơ Lâu này rốt cuộc muốn làm gì, sao có thể đem vật trân quý như thế đi cho thuê lấy bạc được."
Bình thường những thứ như thế này không ai báo cho cả thiên hạ biết cả.
Bọn hắn thật sự không hiểu Thiên Cơ Lâu đang muốn làm gì.
Ngay lúc hắn đang do dự thì trong mật thất phía sau có một âm thanh truyền ra, là tiếng của Thượng Quan Kim Hồng.
"Ngày mai ta có thể xuất quan."
Mặc dù là đang bế quan nhưng Thượng Quan Kim Hồng vẫn có thể biết chuyện ở ngoài.
...
Thiên Cơ Lâu!
Lưu Tiêu lại cho thuê được hai phòng chữ "Địa" nữa.
Hơn nữa còn có rất nhiều người đang đi vào Thiên Cơ Lâu.
Có vài người nghe hết phòng phổ thông thì liền rời đi.
Nhưng cũng khiến cho Thiên Cơ Lâu càng trở nên náo nhiệt hơn nữa.
Về phần đầu bếp vừa thuê được thì đang bãi công, cả hai tiểu nhị cũng thế.
Ngay cả Cưu Ma Trí cùng Kinh Vô Mệnh đều mệt đến ngất ngư thì huống chi người thường như bọn hắn.
Chậm tý nữa thì Thiên Cơ Lâu đã không còn cách nào cung cấp thức ăn cùng rượu nữa.
"Lâu chủ, sợ rằng đêm này là một đêm sóng gió!"
Vương Ngữ Yên lo lắng.
Quá nhiều người đến đây, nàng phát hiện có nhiều người tới đây không chỉ để xem náo nhiệt không, mà còn là dò đường cùng quan sát địa hình tại Thiên Cơ Lâu.
Khi quăng đại chiêu phòng có thể tăng tốc độ tu luyện này ra thì Lưu Tiêu cũng biết sẽ có người nhớ thương.
Nhưng nếu nghĩ lại thì dù có tâm tư nhưng không ai có thể có bản lãnh đó đâu.
Quả nhiên đêm hôm ấy có rất nhiều người định xông vào Thiên Cơ Lâu một cách mạnh bạo.
Lần này Lưu Tiêu muốn giết gà doạ khỉ.
Bất kỳ ai xông vào đều bị hắn đánh chết sau đó treo bên ngoài Thiên Cơ Lâu.
Không ai biết gì hết.

Chương 31. Sự khủng bố của

Vương Ngữ Yên, Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Sinh Công

"Đoàn Dự đã ở Thiên Cơ Lâu đủ 24h, hiện tại ký chủ đã có thể đạt được một loại võ học trên người Đoàn Dự."
"Vương Ngữ Yên đã ở Thiên Cơ Lâu đủ 24h, hiện tại ký chủ đã có thể đạt được một loại võ học trên người Vương Ngữ Yên."
"Cưu Ma Trí đã ở Thiên Cơ Lâu đủ 24h, hiện tại ký chủ đã có thể đạt được một loại võ học trên người Cưu Ma Trí."
...
Sáng sớm vừa mở mắt thì chào đón Lưu Tiêu là một loạt lời nhắc nhở từ hệ thống.
Lúc này hắn cũng đã tỉnh hắn, bắt đầu chọn.
Thật ra hắn cũng không cần suy nghĩ gì nhiều, muốn chọn cái nào thì hắn đã quyết định từ trước rồi.
Trên người Đoàn Dự thì chọn Lục Mạch Thần Kiếm!
Vương Ngữ Yên thì chọn Bắc Minh Thần Công.
Còn về Cưu Ma Trí thì là Tiểu Vô Tướng Công!
Còn những người khác thì Lưu Tiêu đều chọn một võ học tốt nhất.
Oanh!
Sau khi chọn xong thì Lưu Tiêu cảm giác như đầu mình vừa hứng chịu một đợt hồng thuỷ vậy.
Kinh mạch, huyệt vị, lộ tuyến vận công, động tác!
Vố số tri thức liên quan đến võ học được truyền vào đầu hắn một cách điên cuồng.
Bắc Minh Thần Công!
Lục Mạch Thần Kiếm!
Tiểu Vô Tướng Công!
...
Chờ đến khi Lưu Tiêu tỉnh táo lại thì trong đầu hắn đã ghi nhớ toàn bộ rồi, hơn nữa còn hiểu rõ đầu đuôi.
Khuyết điểm duy nhất là tuy hắn biết rõ rất nhiều loại võ học, nhưng trên người lại không có một tý nội lực nào cả.
Muốn có nội lực thì phải tự bản thân tu luyện mới được.
"Mẹ!"
"Đáng tiếc!"
"Biết thế không giết những người tối hôm qua, giữ lại hút nội lực mỗi ngày là được rồi!"
Lưu Tiêu lúc này mới hối hận vô cùng.
Những người hôm qua muốn xâm nhập vào Thiên Cơ Lâu thì tu vi yếu nhất cũng là cao thủ Tiên Thiên.
Thậm chí còn có một cao thủ Nửa Bước Tông Sư.
Nếu như khống chế tất cả lại sau đó hấp thu nội lực thì ít nhất cũng có thể

trở thành cao thủ Nửa Bước Tông Sư rồi.
Sau khi đẩy cửa ra thì vô tình gặp Vương Ngữ Yên.
Ánh mắt hắn nheo lại, sử dụng năng lực suy tính của Thiên Cơ Lâu theo bản năng.
"Vương Ngữ Yên"
"Thân phận: Đệ tử Thiên Cơ Lâu, cháu ngoại của Vô Nhai Tử cùng Lý Thu Thuỷ."
"Tu vi: Tam lưu"
"Võ học: Bắc Minh Thần Công"
"Am hiểu: Đọc thuộc lòng võ công trong thiên hạ, võ học kiến giải Tông Sư Cảnh."
Vương Ngữ Yên đã bắt đầu tu luyện Bắc Minh Thần Công.
Sau một khắc đồng tử Lưu Tiêu co lại.
Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào hai chữ tam lưu.
Một đêm!
Chỉ một đêm mà Vương Ngữ Yên từ người bình thường trở thành một võ giả tam lưu.
Mặc dù lý do chính là bởi tốc độ tu luyện được tăng 50 lần của khu vực cho đệ tử Thiên Cơ Lâu, nhưng chỉ một đêm liền trở thành võ giả tam lưu thì cũng đã chứng minh thiên phú của Vương Ngữ Yên khủng bố ra sao.
Lưu Tiêu biết bản thân phân tích không sai.
Trong Thiên Long Bát Bộ thì người có thiên phú kinh khủng nhất chính là Vương Ngữ Yên.
Phải nói rõ là nàng đã trải qua giai đoạn tốt nhất để tập võ.
Nếu nàng vẫn còn trong độ tuổi tốt nhất, lại thêm các loại nước thuốc làm nền móng thì tốc độ còn có thể tăng lên rất nhiều.
"Lâu chủ, ta đã trở thành võ giả tam lưu rồi."
Khi Vương Ngữ Yên nhìn thấy Lưu Tiêu thì nàng cũng rất kích động.
Nàng không ngờ bản thân chỉ mất có một đêm để tấn thẳng lên võ giả tam lưu.
"Đa tạ lâu chủ!"
Vương Ngữ Yên hành lễ với Lưu Tiêu một cách trịnh trọng.
Xưa nay nàng không thích chém giết, thế nên mới không tập võ.
Chỉ bởi vì ở Thiên Cơ Lâu này, Lưu Tiêu tạo ra một loạt nguy cơ thì nàng mới bắt đầu có khát vọng tập võ.
Đặc biệt là việc người khác phải tốn một ngàn lượng bạc một đêm để thuê phòng chữ "Thiên" nhưng chỉ tăng gấp 10 lần tốc độ tu luyện.
Còn bản thân nàng thì không tốn một xu nào vẫn có thể ở trong khu vực tăng 50 lần tốc độ tu luyện.
Nàng vô cùng cảm kích Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu nói, "Ngươi đã là đệ tử của Thiên Cơ Lâu rồi thì đây là việc ta nên làm."
"Nhưng ngươi còn cần cố gắng nhiều hơn nữa, ta sợ rằng ông ngoại ngươi không còn kiên trì được lâu đâu."

Tất cả Bắc Minh Chân Khí của Vô Nhai Tử Lưu Tiêu sẽ không để cho Hư Trúc giành lấy.
Hắn tin chắc rằng nếu Vương Ngữ Yên đến thì Vô Nhai Tử sẽ truyền cho nàng.
Huống chi với thiên phú kinh khủng như Vương Ngữ Yên thì không lẽ Vô Nhai Tử còn chọn tên ngu ngốc như Hư Trúc hay sao?
Trên thực tế Lưu Tiêu cũng thèm một thân nội lực của Vô Nhai Tử vô cùng.
Nhưng mục đích chân chính của Lưu Tiêu không phải là nội lực của Vô Nhai Tử,
Mục đích chân chính của hắn là võ học chí cao của Tiêu Dao Phái -- Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Sinh Công!
Thần công này được xưng là có thể khiến người khác trường sinh bất lão!
Tuy chưa chắc thần kỳ như giới thiệu nhưng Lưu Tiêu tin chắc dù không thể trường sinh, nhưng cũng có thể khiến người ta sống lâu hơn một hai trăm năm.
Theo lời đồn đại thì Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Sinh Công bị tách ra thành Bắc Minh Thần Công, Tiểu Vô Tướng Công cùng Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công.
Ba môn thần công này hợp nhất thì có thể tái hiện Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Sinh Công rồi.
Hiện tại chỉ còn thiếu Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công thôi.
Mà Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công của Thiên Hạ Hội ngoại trừ Thiên Sơn Đồng Lão ra thì chỉ có chưởng môn Tiêu Dao Phái là Vô Nhai Tử nắm giữ.
Thiên Sơn Đồng Lão ở đâu thì Lưu Tiêu bó tay, trừ khi bà ta đến Thiên Cơ Lâu, nếu không thì hắn không có cách nào cả.
Phương pháp tốt nhất là lấy từ trên người Vô Nhai Tử rồi.
Hắn tính đợi Vương Ngữ Yên lợi hại thêm một chút nữa, thể hiện thiên phú kinh khủng của bản thân ra, sau đó sẽ khởi hành đi tìm Vô Nhai Tử.
"Ừm!"
Vương Ngữ Yên gật đầu đầy trịnh trọng, hai người cùng nhau xuống lầu.

Chương 32. Kiều Phong tới

"Đại sư, mới sáng sớm ngươi đã dậy để quét rác rồi à."
Khi hai người vừa xuống lầu thì đã thấy Cưu Ma Trí cùng Kinh Vô Mệnh đang dọn dẹp vệ sinh.
Lau bàn, quét rác, quét tước phòng bếp.
Cưu Ma Trí thì còn ổn, bởi vì y đến sớm nên Lưu Tiêu cho y ở phòng phổ thông, có tốc độ tu luyện gấp đôi bên ngoài.
Kinh Vô Mệnh thảm hơn nhiều!
Lưu Tiêu cho hắn ngủ ở phòng bếp luôn.
Giọng nói của Vương Ngữ Yên nhẹ nhàng, giống như đang trêu đùa.
Nếu ta không dậy sớm thì sợ rằng lâu chủ sẽ xé ta mất.

Cưu Ma Trí biết rõ cô nàng Vương Ngữ Yên này đang cười nhạo mình, nên không lên tiếng.
Bây giờ ai cũng biết Vương Ngữ Yên đã trở thành một thành viên trong Thiên Cơ Lâu thần bí này, cho hắn thêm mười lá gan hắn cũng không dám chọc giận nàng.
Còn Kinh Vô Mệnh ở kế bên thì càng im lặng hơn.
Từ khi hắn bị Lưu Tiêu trấn áp thì không ai thấy hắn mở miệng nói một câu nào cả.
Cưu Ma Trí kêu hắn làm gì thì hắn đi làm đó.
"Ngữ Yên ra mở cửa, bắt đầu làm ăn!"
Lưu Tiêu kêu Vương Ngữ Yên một cái, sau đó nàng liền đi ra mở cửa Thiên Cơ Lâu.
Chỉ một lát sau đã có rất nhiều người tiến vào.
Vương Ngữ Yên vừa muốn xoay đi thì bỗng nghe được âm thanh của Lưu Tiêu truyền đến.
"Ngữ Yên, có muốn ta giúp ca ca của ngươi một tý không?"
Lưu Tiêu hỏi một cách tốt bụng.
Hắn thấy bản thân đã hại Đoàn Dự hơi thảm một tý, muốn giúp y một chút.
Ngươi có lòng tốt như thế sao?
Ngươi không đi kích thích hắn đã là không tệ rồi.
Vương Ngữ Yên suy nghĩ theo bản năng.
Nhưng trên mặt nàng vẫn không giấu nổi nét cao hứng.
"Lâu chủ, ngươi có cách nào sao?"
Đoàn Dự lúc này vẫn còn đang trong giai đoạn chán chường, khiến cho người làm muội muội như nàng cũng cảm thấy khó chịu trong lòng.
Lưu Tiêu nói một cách nghiêm túc: "Tục ngữ đã nói, muốn quên đi một cuộc tình buồn thì cách tốt nhất là bắt đầu một cuộc tình mới."
"Ngươi đi tìm một đại tẩu cho đại ca ngươi là được, chắc chắn hắn sẽ hồi phục lại nhanh thôi."
Đây là biện pháp ngu ngốc gì thế!
Nếu đại ca của nàng có thể bắt đầu một cuộc tình mới sớm thì sẽ không thống khổ như thế này nữa.
Nhưng nghĩ kỹ lại thì cũng hơi có lý.
"Nhưng ta không biết nữ nhân nào tốt."
Vương Ngữ Yên thử suy nghĩ một tý nhưng không tìm được ai cả, biểu tình khổ sở.
Từ nhỏ nàng chỉ quen biết đúng một người là biểu ca của nàng, Mộ Dung Phục, không có bằng hữu nào khác.
Đây cũng là lý do chính nàng vô cùng chung tình đối với tên tiểu nhân âm hiểu Mộ Dung Phục này.
Bởi vì ngoại trừ Mộ Dung Phục thì nàng chưa từng tiếp xúc với bất kỳ ai khác cả.
Lưu Tiêu nói: "Việc này đơn giản lắm."
"Thiên Cơ Lâu sắp trở thành thánh địa của Cửu Châu rồi."

"Đến lúc đó sẽ có không ít nữ hiệp đến đây, ngươi chỉ cần giúp ca ca ngươi một tý là được."
"Có lý!"
Vương Ngữ Yên thấy biện pháp này cũng ổn, sau đó thì tâm tình cũng tốt lên, bắt đầu lên lầu.
"Lâu chủ, còn phòng phổ thông hay không?"
"Lâu chủ, có phòng chữ "Nhân" nào còn trống không thế!"
...
Đa số người đến đây chỉ hỏi hai loại phòng có giá cả thấp nhất.
Chỉ khi nào biết là hết phòng trống thì mới chịu ngồi xuống ăn cơm.
Lưu Tiêu mệt mỏi vô cùng, sau đó liền viết một tấm bảng ghi là chỉ còn phòng chữ "Thiên" với "Địa" còn trống rồi treo lên.
"Ừm?"
Bỗng nhiên phảng phất có âm nhạc vang lên bên tai Lưu Tiêu.
Hắn vội vàng ngước đầu lên nhìn, phát hiện trước mắt mình là một tráng hán uy mãnh cao lớn, đang đỡ một cô gái đi vào Thiên Cơ Lâu.
Sau một khắc, hắn sử dụng khả năng của Thiên Cơ Lâu, một loạt thông tin xuất hiện.
"Tên: Kiều Phong"
"Thân phận: Người Khiết Đan, bang chủ tiền nhiệm của Cái Bang"
"Cảnh giới: Tông Sư sơ kỳ"
"Võ học: Hàng Long Thập Bát Chưởng, Đả Cẩu Bổng, Cầm Long Công..."
"Mục đích: Tìm kiếm phương pháp trị liệu cho A Chu, mua tình báo liên quan đến đại ca cầm đầu"
Kiều Phong đã tới!
Người nam nhân sỡ hữu BGM.
Lưu Tiêu lại nhìn sang nữ tử bên cạnh Kiều Phong.
"Tên: A Chu"
"Thân phận: Tỳ nữ của Mộ Dung Phục, con gái của Đoàn Chính Thuần"
"Cảnh giới: Nhất lưu"
"Võ học: Việt Nữ Kiếm(tàn), Yến La Bộ"
"Am hiểu: Dịch Dung Nguỵ Trang"
"Trạng thái: Trọng thương"
???
Người xuyên việt như mình cuối cùng cũng đã ảnh hưởng tới cốt truyện chính rồi sao?
Kiều Phong không đi Tụ Hiền Trang để tìm Tiết Mộ Hoa cứu A Chu mà lại tìm đến Thiên Cơ Lâu của mình.
"Là tên cẩu tặc Kiều Phong!"
"Tên cẩu tặc này gan thật, anh hùng trong thiên hạ ai cũng muốn giết hắn, vậy mà hắn lại còn dám chạy đến Thiên Cơ Lâu."
"Mẹ! Uổng công ta coi hắn làm thần tượng, không ngờ hắn lại là một súc sinh giết cha thí sư."
"Đúng là cặn bã, hắn không sống được lâu đâu."

Nhưng người nhận ra Kiều Phong thì đều chửi bới hắn.
Đang ở Thiên Cơ Lâu nên bọn hắn không sợ Kiều Phong sẽ xuất thủ.
Từ sau khi tin tức phu phụ Kiều Tam Hoè cùng Huyền Khổ đại sư bị giết được truyền ra thì trong thiên hạ này không ai là không biết Kiều Phong.
Bởi vì hắn là một tên chó chết vong ơn phụ nghĩa.
Kiều Phong nghe thế thì buồn bã vô cùng.
Dù hắn đã giải thích hắn không phải là người giết dưỡng phụ dưỡng mẫu cùng sư phụ Huyền Khổ , nhưng không ai tin cả.
"Kiều mỗ bái kiến lâu chủ Thiên Cơ Lâu!"
Kiều Phong đã quen với những tiếng chửi rủa xung quanh rồi, nên hắn đi đến trước mặt Lưu Tiêu một cách bình tĩnh.

Chương 33. Cái Thế Hào Hiệp, Kiều Phong gia nhập vào Thiên Cơ Lâu

"Kiều mỗ bái kiến lâu chủ Thiên Cơ Lâu!"
Kiều Phong ôm quyền, biểu tình vô cùng chăm chú.
"Cảm tạ lâu chủ đã giúp tại hạ rửa sạch oan khuất, cũng cảm tạ việc lâu chủ vạch trần độc phụ Khang Mẫn kia, báo thù cho Mã đại ca!"
Đây là một hán tử có thể đội trời đạp đất!
Nhìn khắp thế giới võ hiệp này thì người xứng đáng với danh xưng đại hiệp không nhiều, nhưng Kiều Phong chính là một người trong số đó.
Đối với Kiều Phong thì Lưu Tiêu thán phục một cách thật lòng.
Đây là lần đầu tiên Lưu Tiêu ôm quyền một cách trịnh trọng để chào lại đối với người ở thế giới này.
"Kiều đại hiệp không cần khách khí như thế."
"Kiều đại hiệp hào khí cái thế, nghĩa bạc vân thiên, việc Lưu Tiêu làm chỉ vì không muốn những phường tiểu nhân kia làm ảnh hưởng đến danh tiếng của Kiều đại hiệp thôi."
Lời này vừa dứt thì cả sảnh đường đều giật mình.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại tự xưng tên của bản thân mà không dùng bổn lâu chủ nữa.
Điều này nói rõ hắn tôn kính Kiều Phong một cách chân chính.
Phải biết rằng Thiên Cơ Lâu xuất hiện cũng được một khoảng thời gian rồi, nhưng không có mấy ai biết được tên thật của lâu chủ Thiên Cơ Lâu là gì.
Lúc này lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại tự báo tên tuổi trước mặt Kiều Phong, thật khiến người ta phải giật mình.
Hơn nữa qua lời của y ta có thể thấy được y đánh giá cực cao Kiều Phong, thậm chí còn dùng "Hào khí cái thế, nghĩa bạc vân thiên" để diễn tả.
"Vãi! Chuyện gì xảy ra với lâu chủ vậy? Sao lại đối xử tốt với Kiều Phong như thế?"

"Không ngờ lâu chủ lại tôn kính Kiều Phong như thế, không lẽ Kiều Phong bị oan thật hay sao?"
"Chậc! Có thể đó!"
"Đúng rồi! Với tình báo của Thiên Cơ Lâu thì có lẽ lâu chủ biết vài thứ mà chúng ta không rõ."
Vài người thông minh đã phân tích được vài thứ từ lời nói và thái độ của Lưu Tiêu đối với Kiều Phong.
Nếu Kiều Phong thật sự là một ác ôn giết cha thí sư, thì sao có khả năng lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại tôn kính hắn như vậy được.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu có thể là một cao thủ Tông Sư, thế nên thứ khiến hắn tôn kính chỉ có thể là nhân phẩm mà thôi.
Lập tức mọi người bắt đầu suy nghĩ lại tin đồn về Kiều Phong, có vẻ rằng đây là một âm mưu lớn.
Lúc này không ai trong Thiên Cơ Lâu còn mắng Kiều Phong nữa.
Mọi người đều im lặng, chăm chú nghe cuộc hội thoại giữa Kiều Phong và Lưu Tiêu.
Sao Kiều Phong lại không phát hiện sự thay đổi thái độ của những người trong Thiên Cơ Lâu được.
Vì thế nên y hơi kích động một tý.
Mấy ngày nay khi hắn đi tới đâu thì đều bị nói là chó Khiết Đan, hoặc là súc sinh.
Coi như hắn không thèm quan tâm những lời thoá mạ này thì hắn cũng không muốn đeo ác danh giết cha thí sư trên lưng mình.
"Đa tạ lâu chủ đã nói giúp cho Kiều Mỗ, Kiều Phong vô cùng cảm kích."
Lúc này thì Đoàn Dự cùng Vương Ngữ Yên cũng vừa đi xuống lầu.
Khi thấy Kiều Phong thì Đoàn Dự không giấu nổi sự vui mừng.
"Đại ca!"
Đoàn Dự lúc này còn hơi say rượu, hắn chạy tới một cách lảo đảo, kích động tới mức nắm chặt Kiều Phong.
Trong thời gian ngắn này thì cuộc sống của hai huynh đệ đã thay đổi rất nhiều, khi gặp lại nhau thì cả hai không kiềm được cảm xúc.
Đặc biệt là Đoàn Dự, giọng của hắn như muốn khóc tới nơi.
Không ai có thể biết được cảm giác người mình thích lại đột nhiên biến thành muội muội của mình, nỗi đau đó như ngàn mũi kim đâm vào thân thể vậy.
"Nhị đệ..." Kiều Phong nghẹn ngào.
Coi như người ngoài nói bản thân ác ra sao thì huynh đệ kết nghĩa của mình vẫn luôn tin tưởng, coi mình là một người đại ca.
Nhị đệ?
Ta cũng có một nhị đệ!
Xưng hộ giữa Kiều Phong cùng Đoàn Dự mém chút làm Lưu Tiêu bật cười.
"A Chu ngươi bị sao thế?"
Lúc này Vương Ngữ Yên cũng thấy được A Chu, mặt nàng lúc này trắng bệch, phải dựa vào Kiều Phong mới đứng thẳng lên được.

"A Chu tỷ tỷ ngươi bị thương gì thế?"
Đoàn Dự nghe thế thì vội vàng quan tâm.
"Đại ca, A Chu tỷ tỷ gặp chuyện gì thế?"
Hắn quay đầu nhìn về Kiều Phong với ánh mắt nghi hoặc.
"Việc này một lời khó nói hết, ta đến đây chủ yếu là để hỏi thăm biện pháp cứu chữa cho A Chu."
Kiều Phong thở dài, nhìn về Lưu Tiêu.
Hắn chưa phát hiện được qua một thời gian ở chung, hắn đã có tình cảm với A Chu rồi.
Hai mắt Đoàn Dự cùng Vương Ngữ Yên sáng lên!
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí, nhất định có cách cứu sống A Chu.
Hai người đương nhiên sẽ cầu tình dùm A Chu.
Đối với nữ tử bi tình như A Chu thì Lưu Tiêu cũng đồng tình vô cùng.
Nhưng cái giá để cứu A Chu hơi lớn, đến mức hắn cũng nhức nhối.
Coi như cứu thì cũng không thể nào miễn phí được.
Ngay sau đó Lưu Tiêu hơi suy nghĩ một chút, liền có tính toán trong lòng.
"Ta thật sự biết cách để cứu trị A Chu."
Lưu Tiêu mở miệng nói.
A Chu bị thương là do bị chưởng lực chí dương như Đại Kim Cang Chưởng đánh trúng.
Đám người Tiết Mộ Hoa, Bình Nhất Chỉ, Hồ Thanh Ngưu thì đều có thể cứu chữa được.
Nhưng với trạng thái trước mắt này của A Chu thì không thể nào tìm những người này kịp được.
Đương nhiên Lưu Tiêu còn có một phương pháp thô bạo hơn.
Mọi người đều sáng mắt lên, yên lặng chờ Lưu Tiêu nói tiếp.
"Hắn là Kiều đại hiệp muốn hỏi thăm trên giang hồ có người nào chữa trị được cho A Chu cô nương phải không?"
Kiều Phong gật đầu.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Không cần tìm người khác, ta có thể cứu A Chu."
"Nhưng cách này thì phải bỏ ra một cái giá khá lớn, Kiều đại hiệp phải đáp ứng một việc cho ta mới được."
Kiều Phong gật đầu: "Lâu chủ cứ việc nói, dù là lên núi đao xuống biển lửa, Kiều mỗ cũng sẽ thử một lần."

Chương 34. Đoàn vương gia quả thật may mắn cả một đời

Không sai!
Lưu Tiêu dự định thu Kiều Phong vào Thiên Cơ Lâu.
Có người như Kiều Phong làm thủ hạ thì không cần lo lắng y sẽ phản bội, hắn có thể bồi dưỡng toàn lực.
Hơn nữa thiên phú của Kiều Phong cũng không cần phải bàn cãi gì nữa.

Lưu Tiêu đã phân tích qua rồi.
Nếu nói Vương Ngữ Yên là người có thiên phú cao nhất trong Thiên Long Bát Bộ thì người đứng thứ hai không ai khác là Kiều Phong.
Chưa đến ba mươi tuổi đã là Tông Sư, nhìn khắp Cửu Châu thì cũng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay mà thôi.
Trong nguyên tác thì đám người Huyền Từ vì kiêng kỵ thân phận của Kiều Phong mà không muốn cho y học võ.
Đợi đến khi tâm tính của y vượt qua kiểm tra thì mới cho Huyền Khổ thu Kiều Phong làm đồ đệ.
Khi đó Kiều Phong đã lớn, đã qua mất tuổi tác tốt nhất để tập võ rồi.
Thậm chí dù đã được Huyền Khổ thu làm đồ đệ thì Kiều Phong vẫn chỉ được truyền thụ những công pháp như Thiếu Lâm La Hán Quyền mà thôi, thật khiến cho người khác khinh thường đám con lừa trọc này.
Đây thì khác nào bỏ lỡ thiên phú của hắn.
Mặc dù sau này Kiều Phong biểu hiện thiên phú bất phàm của mình ra, được Cái Bang thu nhận, nhưng vẫn không được học tập võ công thượng đẳng gì.
Bởi vì đám người Uông Kiếm Thông cùng Huyền Từ vẫn lo lắng thân phận Khiết Đan của Kiều Phong, sợ rằng sau này sẽ bị phản bội.
Đến sau này Kiều Phong lập được nhiều kỳ công, trở thành bang chủ Cái Bang thì mới được tiếp xúc với những võ học đỉnh cao như Hàng Long Thập Bát Chưởng.
Mà lúc này Kiều Phong đã hai mươi tuổi rồi, bỏ lỡ tuổi tác tập võ tốt nhất.
Dù như thế y vẫn chỉ mất có mười năm để bước vào cảnh giới Tông Sư.
Phải biết rằng dù Hàng Long Thập Bát Chưởng là tuyệt đỉnh thần công thì đó vẫn là chưởng pháp công kích thôi.
Hàng Long Thập Bát Chưởng không phải thần công chủ tu nội công chân khí.
Từ đó ta có thể thấy thiên phú của Kiều Phong đáng sợ ra sao.
Nếu được bồi dưỡng thích đáng, không bị những tiểu nhân như Huyền Từ cản chân thì hắn có thể có thành tựu cao hơn rất nhiều.
Lưu Tiêu nói: "Cũng không phải là việc khó khăn gì!"
"Chỉ cần Kiều đại hiệp bằng lòng gia nhập Thiên Cơ Lâu của ta, ta sẽ chữa trị cho A Chu cô nương ngay lập tức."
"Đồng thời tại hạ cũng sẽ báo tin tức đại ca cầm đầu cho đại hiệp một cách miễn phí."
Chỉ trong chớp mắt biểu tình của Kiều Phong trầm lại.
Thiên Cơ Lâu thần bí vô cùng, khiến người khác hiếu kỳ.
Thêm nữa là hắn nghe nói Thiên Cơ Lâu muốn chế tạo một khu vực hoà bình, đối với người chán ghét tranh đấu như hắn thì vô cùng yêu thích.
Trên thực tế Kiều Phong đã có kế hoạch hết rồi, chờ sau khi bắt được đại ca cầm đầu thì hắn sẽ tới Thiên Cơ Lâu để ẩn cư, sống cuộc sống an ổn, xây dựng một thánh địa cho võ lâm.
Lời Lưu Tiêu vừa nói không khác nào gãi đúng chỗ ngứa của hắn.

"Đa tạ lâu chủ đã ưu ái!"
"Như thế thì... Kiều Phong bái kiến lâu chủ."
"Kiều huynh đệ đừng khách khí, về sau chúng ta là người một nhà rồi."
Lưu Tiêu cười ha hả một tiếng, vội vàng đỡ Kiều Phong dậy.
Có Kiều Phong gia nhập thì nhiều mưu kế của hắn dễ thực hiện hơn nhiều.
Hơn nữa Kiều Phong còn đưa một món lễ lớn cho hắn nữa -- Dịch Cân Kinh.
Chính là bản kinh thư A Chu trộm từ Thiếu Lâm Tự ra.
Có thể thu được một vị Tông Sư với tiềm lực vô cùng đáng sợ mà không mất bất kỳ công sức nào, đây quả thật là một món hời lớn.
Mà hắn chỉ cần bỏ ra một ít tiền trong hệ thống để mua đan dược trị liệu cho A Chu thôi.
Tiền?
Ở thế giới này thứ không đáng giá nhất chính là tiền.
"Chúc mừng đại ca đã có một nơi dừng chân tốt đẹp!"
"Lát nữa huynh đệ ta sẽ say một bữa."
Đoàn Dự vui vẻ vô cùng, vui dùm Kiều Phong.
Kiều Phong vừa chạy đến từ Đại Tống Hoàng Triều nên có lẽ không biết được diệu dụng trong Thiên Cơ Lâu.
Nhưng hắn biết.
Tuy là luôn say mèm nhưng hắn vẫn chú ý đến tin tức bên ngoài.
Nếu không phải do gần nhất hắn hơi bất cần đời thì hắn cũng muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu.
"Tốt!"
Kiều Phong cũng có chút phấn chấn, nếu lâu chủ đã bằng lòng nói đại ca cầm đầu là ai thì hắn cũng không cần quan tâm gì nữa, phải uống cho đã.
"Đa tạ lâu chủ, chúc mừng Kiều đại ca!"
A Chu đứng một bên cũng mở miệng nói, nàng cũng vui dùm cho Kiều Phong.
Lần đầu tiên gặp mặt Kiều Phong ở Hạnh Tử Lâm thì nàng đã có cảm tình với y rồi.
Thu hoạch thêm một vị hổ tướng, tâm tình của Lưu Tiêu cũng cực tốt.
"Đến đây! A Chu, ngươi cũng nên cao hứng một tý."
Hắn muốn tiết lộ kịch bản!
Người trong Thiên Cơ Lâu khi thấy vẻ mặt này của hắn thì đều phấn chấn cả lên.
Hắn chỉ vào Đoàn Dự cùng Vương Ngữ Yên rồi nói: "Đây là đệ đệ cùng muội muội của ngươi, phụ thân của các ngươi đều là Đoàn Chính Thuần - Đoàn vương gia."
Moá nó!
Cuối cùng phụ thân đã cho ta bao nhiêu muội muội cùng tỷ tỷ thế, ai nấy lại còn đều xinh đẹp như vậy.
Lời của Lưu Tiêu khiến Đoàn Dự ngơ ngác.
Môi đỏ Vương Ngữ Yên khẽ nhếch lên, nàng cũng giật mình vô cùng,

nhưng không hề nghi ngờ lời của Lưu Tiêu.
Biểu tình của Kiều Phong cùng A Chu cũng khựng lại.
Những người khác trong Thiên Cơ Lâu thì mắt chữ A mồm chữ O.
"Vl! Nữ tử bên người Kiều Phong lại là nữ nhi của Đoàn vương gia."
"Còn nữa, theo lời của lâu chủ thì Vương cô nương cũng là nữ nhi của Đoàn vương gia."
"Ngưu bức, Đoàn vương gia thật sự quá may mắn!"
"Đoàn vương gia, lão sắc lang!"
"Con buôn nón xanh!"
"Các ngươi không biết à, mấy chục năm trước Đoàn vương gia mập mờ với rất nhiều mỹ nữ trong võ lâm, thiếu chút nữa đã trở thành võ lâm công địch rồi."
"Không đúng lâu chủ, ta họ Nguyễn, không phải họ Đoàn!"
A Chu thở gấp!
Nguyện vọng lớn nhất của nàng là tìm được người nhà của mình.
Lưu Tiêu nói: "Nguyễn là họ của mẹ ngươi, thực ra ngươi họ Đoàn."
"Ngươi quên trên người mình có một chữ Đoàn được khắc từ nhỏ sao?"
"Còn một cái ổ khoá nhỏ nữa, trên đó ghi: Ngôi sao trên trời, sáng lấp lánh, sáng lạng vĩnh viễn, bình an mãi mãi."
"Đây là vật phẩm cha mẹ ngươi để lại, sau này còn có thể nhận ra nhau!"
Bị Lưu Tiêu nhắc đến chữ được khắc trên người mình thì gò má A Chu đỏ lên, nhưng cũng tin lời của Lưu Tiêu.
Sau đó lại là tiết mục huynh muội nhận nhau.

Chương 35. Dịch Cân Kịch đến tay

"Trâu bò! Sao cái gì Lâu chủ cũng biết thế."
"Tình báo của Thiên Cơ Lâu quá tuyệt, ngay cả chuyện thế này cũng biết được."
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu lại bị khiếp sợ trước năng lực tình báo của Thiên Cơ Lâu một lần nữa.
"Cái này..."
Kiều Phong đứng kế bên lúc này mới phản ứng lại kịp, nhìn đám người Đoàn Dự, A Chu, Vương Ngữ Yên đang ôm nhau thắm thiết.
Lúc này hắn mới hiểu rõ chuyện đang xảy ra nãy giờ.
"Lâu chủ, vậy Vương cô nương cũng là nữ nhi của Đoàn vương gia sao?"
Kiều Phong cũng biết việc Đoàn Dự theo đuổi Vương Ngữ Yên.
"Ừm!"
Lưu Tiêu nén cười, gật đầu.
"Nghiệp chướng... Thảo nào khi nãy ta thấy tâm tình của nhị đệ không đúng lắm."
"Nhưng cũng tốt!"
"Nhị đệ là kỳ tài ngút trời, chắc chắn thành tựu trong tương lai không thể đong đếm nổi, Vương cô nương biến thành muội muội của hắn cũng là một

chuyện tốt."
Kiều Phong lại mừng dùm cho Đoàn Dự.
Đến hiện nay Kiều Phong luôn phản đối hành vi theo đuổi của Đoàn Dự, cho rằng đó là hoang phế thiên phú của y.
Giờ thì tốt rồi, nhị đệ có thể chuyên tâm học võ, nữ nhân có ảnh hưởng quá xấu với nhị đệ.
???
Đoàn Dự nhìn Kiều Phong với ánh mắt u oán.
Ngươi còn là đại ca của ta sao?
Ta sắp không muốn sống nữa rồi.
Lúc này bỗng Lưu Tiêu lấy một cái bình ngọc ra, đưa cho Kiều Phong.
"Đây là Đại Hoàn Đan của Thiếu Lâm, trị liệu toàn bộ nội thương, còn có thể tăng thêm ba mươi năm nội lực."
Thân thể Kiều Phong chấn động, khuôn mặt kinh ngạc.
Cuối cùng hắn cũng biết vì sao lâu chủ lại nói muốn cứu A Chu cần bỏ ra một cái giá lớn rồi.
Phối phương Đại Hoàn Đan của Thiếu Lâm đã thất truyền từ lâu, dù cho Thiếu Lâm đương thời cũng không có.
Thế nên thứ này trân quý vô cùng, dùng để trị liệu nội thương chỉ là tác dụng yếu nhất.
Tác dụng chân chính của nó là có thể giúp người khác tăng ba mươi năm nội lực mà không có tác dụng phụ nào, đây là chí bảo mà dùng tiền cũng không mua được.
Hấp!
Những người trong Thiên Cơ Lâu đều hít một hơi thật sâu.
Trong Thiên Cơ Lâu lại có thứ chí bảo như Đại Hoàn Đan.
Rất nhiều người đều bắt đầu có suy nghĩ tham lam.
Một viên Đại Hoàn Đan bằng với một cao thủ Tiên Thiên.
Nhưng khi mọi người nhìn sang Cưu Ma Trí cùng Kinh Vô Mệnh đang bưng thức ăn thì ai nấy đều an phận trở lại.
Không thể trêu vào.
Chán sống mới dám có ý đồ với Thiên Cơ Lâu.
"A Chu, mau dùng."
Kiều Phong vô cùng kích động, nhận lấy Đại Hoàn Đan.
"Đa tạ lâu chủ!"
Ba huynh muội Đoàn Dự cũng cảm kích Lưu Tiêu vô cùng.
Sau khi bị Lưu Tiêu tiết lộ về thân phận của bản thân thì cả ba càng thêm thân thiết.
Lưu Tiêu nói với A Chu: "A Chu, về sau ngươi ở Thiên Cơ Lâu luôn đi, đừng trở về Mộ Dung gia nữa."
Lưu Tiêu đã tính toán hết rồi.
Nếu giữ A Chu ở lại Thiên Cơ Lâu thì cũng giống như thu hồi Đại Hoàn Đan lại vậy, không uổng phí tý nào.
Hơn nữa Dịch Dung Thuật của A Chu phải nói là Thiên Hạ Vô Song, sợ

rằng không kém gì Thiên Diện Lang Quân.
Loại nhân tài đặc thù này chắc chắn sẽ có ngày bản thân cần sử dụng.
"Đúng vậy A Chu!"
"Bây giờ ngươi đã tìm được người nhà rồi, đừng đi làm người hầu cho tên tiểu nhân âm hiểm Mộ Dung Phục đó nữa."
Kiều Phong cũng khuyên nhủ.
A Chu đỏ mặt, cúi đầu nói nhỏ: "Vậy ta nghe Kiều đại ca."
Lúc này Đoàn Dự cùng Vương Ngữ Yên mới nhìn thấy trạng thái mập mờ giữa Kiều Phong và A Chu.
Đoàn Dự trêu ghẹo: "Đại ca, sau này ta nên gọi ngươi là đại ca hay tỷ phu đây?"
Vương Ngữ Yên cũng tham gia: "A Chu tỷ tỷ lợi hại thật, lại có thể khiến Kiều Phong làm tỷ phu của ta."
Lúc này ngay cả Kiều Phong cũng đỏ mặt.
Sau đó Lưu Tiêu lấy Dịch Cân Kinh trên người A Chu, cất kỹ.
Đến bây giờ hắn đã góp đủ tuyệt thế thần công trong Thiên Long Bát Bộ rồi.
"Lâu chủ, đây chỉ là một bản kinh thư thông thường thôi mà, ngươi muốn nó làm gì?"
A Chu hỏi một cách hiếu kỳ.
"Cuốn sách này có bí mật rất lớn, buổi tối ta sẽ nói cho các ngươi sau, hiện tại lo chữa thương đi."
Sau khi sử dụng Đại Hoàn Đan thì nàng nhắm mắt lại.
Kiều Phong thấy trạng thái của A Chu cuối cùng cũng bình ổn lại thì cũng thở phào nhẹ nhõm, bắt đầu quan tâm đến chuyện của mình.
"Xin lâu chủ hãy nói cho ta ai là đại ca cầm đầu, hắn chính là người giết dưỡng phụ dưỡng mẫu cùng ân sư của ta, Kiều Phong nhất định sẽ chính tay đâm người đó."
Lời này vừa dứt thì người trong Thiên Cơ Lâu đều sôi trào cả lên.
"Thì ra Kiều đại hiệp thật sự bị oan, thảo nào lâu chủ đối xử tốt với hắn như thế."
"Lại là đại ca cầm đầu, ta nhớ những việc mà Kiều đại hiệp gặp phải gần đây cũng là do đại ca cầm đầu dựng lên."
"Đầu tiên là giết cha mẹ ruột của Kiều đại hiệp, bây giờ lại giết luôn cha mẹ nuôi, tên này thật đáng chết."
Có Lưu Tiêu ở đây thì tất cả mọi người đều không nghi ngờ tính xác thật trong lời của Kiều Phong.
Không thể không nói, những nhân sĩ giang hồ này đôi khi rất mất não.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không đúng, dưỡng phụ dưỡng mẫu cùng ân sư của ngươi không phải là do đại ca cầm đầu giết."
Kiều Phong chấn động!
Nếu không phải là đại ca cầm đầu thì là ai?
"Xin lâu chủ hãy nói toàn bộ sự việc!"
Lưu Tiêu nói: "Xem ra các ngươi cũng không chú ý đến những lời ta nói

lắm."
Những người khác nghe thế thì ngẩn ngơ.
Lưu Tiêu tiếp tục lên tiếng: "Ta đã từng nói qua, Mộ Dung Bác muốn khơi mào chiến tranh Tống Liêu nên đã bẫy chết một đám cao thủ đỉnh cấp của Đại Tống."
"Mà Kiều huynh đệ có nhớ việc ba mươi năm trước, tại đại chiến Nhạn Môn Quan cũng đã có rất nhiều cao thủ đỉnh cấp bỏ mình không?"
Oanh!
Kiều Phong bỗng giật mình, kích động hỏi lại: "Ý lâu chủ là đại ca cầm đầu chính là Mộ Dung Bác."
Người trong Thiên Cơ Lâu cũng chợt hiểu.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Hắn không phải đại ca cầm đầu, nhưng hắn chính là người thật sự hại chết mẹ của ngươi."
"Mộ Dung Bác không có tư cách để tụ tập nhiều cao thủ như thế."
"Kiều huynh đệ nghĩ lại đi, tại Đại Tống Hoàng Triều, ai là người có thể hiệu lệnh quần hùng, tụ tập nhiều giang hồ hảo thủ như thế."

Chương 36. Tin shock, Huyền Từ chết

zalo 0704730588

Ai là người có thể hiệu lệnh quần hùng?

"Phương trượng Thiếu Lâm!"

Có người bật thốt ra.

"Đúng, 30 năm trước, Thiếu Lâm được tôn sùng làm Thái Sơn Bắc Đẩu, Huyền Từ phương trượng của Thiếu Lâm chính là vua không ngai tại võ lâm Đại Tống.

"Moá! Sao trước đây ta không nghĩ ra!"

"Đúng thế! Qua những lời của lâu chủ nói thì không cần tình báo cũng có thể suy đoán ra ai là đại ca cầm đầu rồi."

"Lâu chủ đại tài, tại hạ bội phục."

Trong mắt Kiều Phong có hàn mang loé lên, sát khí tràn trề.

Huyết cừu giết cha mẹ, không đội trời chung.

"Lại là hắn!"

"Huyền Từ, không ngờ lại là một người dám làm không dám nhận."

Kiều Phong người ta là cao thủ Tông Sư, một đòn Hàng Long Thập Bát Chưởng uy mãnh vô địch, ai muốn chết mới dám nhận mình là đại ca cầm đầu.

"Còn có Mộ Dung Bác nữa, nếu chưa chết thì ta sẽ tìm ra và khiến ngươi chết dưới chưởng của ta."

Kiều Phong bây giờ chơi không lại Mộ Dung Bác.

Điểm ấy không cần phải nghi ngờ.

Mộ Dung Bác hiện tại có chiến lực gần bằng nhất với Tảo Địa Tăng, người mạnh nhất Thiên Long Bát Bộ.

"Nếu nói đúng thì tên Huyền Từ phương trượng này là một tên dối trá, ngu ngốc, vô năng."

"Cũng không đúng!"

"Hắn có thể đem một nơi được ví như thánh địa võ lâm như Thiếu Lâm lôi xuống dốc thì cũng coi như là một loại bản lãnh."

Lưu Tiêu nhếch miệng, lẩm bẩm.

Những người quen trong Thiên Cơ Lâu thì bắt đầu phấn chấn.

Biết rằng khi Lưu Tiêu nở nụ cười này thì hắn chuẩn bị quăng một tin tức vô cùng nặng ký ra.

Quả nhiên, sau đó Lưu Tiêu liền kể các loại bí mật ra, khiến cho mọi người há hốc kinh ngạc.

"Tên Huyền Từ này là óc heo hay sao? Mộ Dung Bác nói gì hắn tin cái đó?"

"Thiếu Lâm của Đại Tống thật không biết xấu hổ, giết cha mẹ của Kiều đại hiệp rồi lại còn muốn chèn ép y."

"Quá vô liêm sỉ, vì lo lắng thân phận của đại ca cầm đầu bị lộ nên mới tụ tập cao thủ tại Tụ Hiền Trang, muốn giết Kiều đại hiệp."

"Mộ Dung Bác thật lợi hại, hại chết nhiều cao thủ Đại Tống như thế, lại còn khiến Thiếu Lâm xuống dốc, thế mà còn có thể lẻn vào Thiếu Lâm để trộm tuyệt học."
"Moá! Quá bất ngờ, Huyền Từ lại có qua lại với Tôn Nhị Nương trong Thập Đại Ác Nhân, lại còn sinh ra một hài tử, hắn đúng là khẩu vị nặng."
"Ha ha... Tốt, ta đã không vừa mắt những con lừa trọc kai từ lâu rồi, suốt ngày giả nhân giả nghĩa, giờ xem thử bọn hắn còn mặt mũi nào không."
"Huyền Từ bây giờ đã thân bại danh liệt chắc rồi!"
"Những người tại Tụ Hiền Trang bây giờ đã trở thành một đám hề nhảy nhót."
Ngoại trừ việc con trai của Huyền Từ là Hư Trúc ra thì Lưu Tiêu đã nói tất cả ra rồi.
Lập tức ai nấy đều phỉ nhổ Thiếu Lâm Tự.
Cái gì mà ngàn năm cổ tháp, xem ra chỉ có một đám nguỵ quân tử mà thôi.
"Ta còn muốn làm hoà thượng nữa sao?"
Đoàn Dự nghẹn họng trân trối, ngay cả phương trượng Thiếu Lâm cũng như thế này thì mình đi làm hoà thượng còn có ý nghĩa sao?
"Cha ta còn sống!"
Mặt Kiều Phong lộ rõ vẻ kích động, hận không thể lập tức đi tìm Tiêu Viễn Sơn, sau đó hai cha con cùng nhau giết vào Thiếu Lâm để báo thù.
Rất nhanh thì những tin tức này đã truyền khắp Cửu Châu như một cơn bão.
Trong thời gian ngắn sau thì có tin tức Huyền Từ thoái vị truyền ra.
Mà Thiếu Lâm Tự cũng đã phạt Huyền Từ đúng theo Tự Quy, để vãn hồi danh dự.
Lần này không có việc Hư Trúc gánh tội thay, nên Huyền Từ cũng trọng thương mà chết vài ngày sau đó.
Lần này thì Thiếu Lâm Tự cũng lấy lại được một ít danh dự.
Nhưng điều châm chọc là, từ đầu đến cuối Huyền Từ không thèm nói một câu xin lỗi nào với Kiều Phong.
....
"Lão nhị, trâu bò thật, ngươi lại có thể câu dẫn được Huyền Từ phương trượng."
Nghe được tin tức Tôn Nhị Nương có quan hệ với Huyền Từ thì Nhạc Lão Tam bị giật mình không nhẹ.
"Ta không ý kiến việc ngươi làm lão nhị nữa, Nhạc Lão Tam ta phục rồi, ngươi lên làm lão đại cũng được."
Ngay cả Vân Trung Hạc cùng Đoàn Diên Khánh ở kế cũng há miệng thật lớn.
Loại thành tựu huy hoàng này thì ngay cả bọn hắn cũng mặc cảm.
"Cút!"
Tôn Nhị Nương rơi lệ đầy mặt, sát khí ngập trời.
Hiển nhiên việc Huyền Từ chết đã kích thích nàng không nhỏ.
Nhạc Lão Tam giật nẩy mình, không dám vui đùa nữa.

"Thiên Cơ Lâu, Tôn Nhị Nương ta không đội trời chung với ngươi."
Hiển nhiên nàng đem việc Huyền Từ chết đổ lên đầu Thiên Cơ Lâu.
"Đừng! Chúng ta không thể trêu vào Thiên Cơ Lâu được."
Nghe được Tôn Nhị Nương muốn đi tìm Thiên Cơ Lâu để tìm lại mặt mũi thì Vân Trung Hạc sợ hết hồn.
Đây là nơi mà Nửa Bước Tông Sư cũng bị trấn áp một cách dễ dàng đó.
Đoàn Diên Khánh trầm giọng: "Lão tứ nói đúng, lão nhị ngươi đừng làm điều gì dại dột!"
"Huyền Từ đã chết, nếu như ngươi muốn tìm con của mình thì chỉ có Thiên Cơ Lâu biết mà thôi."
"Ngươi nghĩ một chút đi, muốn chịu chết hay là tìm con của mình."
Tôn Nhị Nương im lặng, bắt đầu suy nghĩ về lời của Đoàn Diên Khánh nói.
Tứ Đại Ác Nhân, trong mắt người ngoài thì đều là đồ cùng hung cực ác.
Nhưng mối quan hệ của bốn người đều rất khăng khít.
"Tốt!"
"Đợi sau khi bắt được Mộ Dung Phục thì chúng ta đi tới Thiên Cơ Lâu cùng ngươi."
Sau khi nói xong thì cả bốn bắt đầu đứng dậy truy tìm tung tích của Mộ Dung Phục.

Chương 37. Thiên Cơ Lão Nhân xuất hiện

"Phụ thân ta trốn ở Thiếu Lâm Tự?"
Mộ Dung Phục lúc này đang bị Đại Tống Hoàng Triều cùng Nhất Phẩm Đường đuổi giết liên tục, hoang mang vô cùng, giống như chó nhà có tang.
Khi nghe tin tức phụ thân Mộ Dung Bác của hắn đang trốn ở Thiếu Lâm để học trộm thì Mộ Dung Phục nhanh chóng chạy đến.
"Đợi ta tìm được phụ thân, hai cha con ta nhất định sẽ cùng nhau thanh toán Thiên Cơ Lâu."
Mộ Dung Phục rất tự tin.
Lúc phụ thân giả chết thì đã là cao thủ Nửa Bước Tông Sư.
Qua nhiều năm như thế, cộng thêm việc học trộm ở Thiếu Lâm Tự nữa, nói không chừng giờ y đã là cao thủ Đại Tông Sư rồi.
Hiện tại Mộ Dung Phục không hận Đại Tống Hoàng Triều cùng Tây Hạ Nhất Phẩm Đường bằng Thiên Cơ Lâu, nơi đưa hắn ra ánh sáng.
...
Ở gần Thiếu Lâm Tự Đại Tống, trong mắt Mộ Dung Bác loé lên ánh sáng kinh người.
Một kình khí đáng sợ bắn ra từ người của hắn, khiến cho bụi đất cùng lá cây bay tứ tung.
"Thiên Cơ Lâu..."
Mộ Dung Bác nghiến răng nghiến lợi.

Kế hoạch bây giờ của hắn đã bị phá hư hết.
Việc hắn trốn ở Thiếu Lâm cũng lộ ra ngoài, hiện tại cao thủ của Thiếu Lâm Tự đã tụ hợp La Hán Đại Trận để lục soát xung quanh, hắn không còn cơ hội lẻn vào Tàng Kinh Các để học trộm nữa.
Không chỉ Thiếu Lâm đang tìm hắn.
Ngay cả Cái Bang cũng thế.
Bất kỳ thế lực nào có tham dự vào đại chiến Nhạn Môn Quan năm đó đều đang đi tìm hắn.
Bởi vì sau khi tin tức về chân tướng trận đại chiến năm đó được Thiên Cơ Lâu vạch trần thì những thế lực này đều đã thành trò cười cho cả Cửu Châu.
"Trước tiên tìm Phục nhi, hắn là huyết mạch duy nhất của Mộ Dung gia, không thể gặp bất kỳ nguy hiểm nào."
Chỉ một bước lấy đà, Mộ Dung Bác bay vút lên, trong nháy mắt đã phóng lên mấy chục thước.
Vài giây sau đã thấy hắn biến mất ở phương xa.
Cũng vừa lúc Tiêu Viễn Sơn đuổi kịp đến.
Tiêu Viễn Sơn cảm giác được khí cơ còn chưa tiêu tán tại nơi này, tức đến mức thở hổn hển.
"Đáng chết, không ngờ hắn lại là tên đầu sỏ Mộ Dung Bác."
Bản thân đã giao thủ cùng với Mộ Dung Bác được vài lần, nhưng không ngờ tên đó lại là cừu nhân lớn nhất của mình.
"Phong nhi chắc cũng đã biết đến sự tồn tại của ta, vậy trước tiên đi gặp Phong nhi cái đã."
Tiêu Viễn Sơn cũng tung người lên, chỉ một thời gian ngắn đã rời khỏi phạm vi của Thiếu Lâm.
Tiêu Viễn Sơn đi, Mộ Dung Bác cũng đi.
Tảo Địa Tăng hoàn toàn ngơ ngác.
Kế hoạch mà y khổ tâm gầy dựng bao năm nay, chỉ thiếu một tý là có thể thu được hai cao thủ Đại Tông Sư cho Thiếu Lâm, lúc này lại chạy đi hết rồi.
"Ai..."
Tảo Địa Tăng thở dài, thương tiếc vô cùng.
Cả hai người này đều có tiềm lực trở thành Đại Tông Sư.
Bên trong Thiên Cơ Lâu, việc làm ăn hôm nay còn sôi nổi hơn hôm qua.
Rất nhiều người đều đang chờ ở đây, canh lúc người khác trả phòng để giành lấy, thế nên dù không quen biết nhau nhưng mọi người cũng ngồi chung một bàn, khiến cho cả Thiên Cơ Lâu không còn bất kỳ chỗ trống nào cả.
Khi biết bản thân mình họ Tiêu thì Kiều Phong cũng tuyên bố đổi tên thành Tiêu Phong.
Đoàn Dự ban đầu muốn lôi kéo Kiều Phong đi uống rượu.
Nhưng hiện tại Kiều Phong đã là người của Thiên Cơ Lâu rồi, đông khách như thế thì sao đi uống rượu được.

Thế hên hắn liền kéo Đoàn Dự vào làm tiểu nhị cùng với hắn, còn nói là làm để phát tiết, kiếm việc gì làm để quên đi nỗi buồn.
Thế nên trong Thiên Cơ Lâu xuất hiện một màn vô cùng quỷ dị.
Trong phòng bếp Cưu Ma Trí sử dụng Nhiên Mộc Chưởng Pháp để xào rau, Khoái Kiếm - Kinh Vô Mệnh thì sử dụng song kiếm để thái đồ ăn.
Bên ngoài đại sảnh thì Đoàn Dự dùng Lăng Ba Vi Bộ để mang thức ăn cho khách.
Kiều Phong thì sử dụng Cầm Long Thủ, một lần bưng mười mấy khay thức ăn, hiệu suất vô địch.
"Ngữ Yên ngươi nhìn xem, bọn hắn ai nấy đều có sở trường riêng, vậy ngươi đi học khiêu vũ thử xem sao? Sau này ta mở riêng một không gian để ngươi khiêu vũ ở Thiên Cơ Lâu luôn."
Lưu Tiêu thử dò xét Vương Ngữ Yên một cái.
Với dáng người của mình thì Vương Ngữ Yên có thể khiến một đám người mê đắm quên lối về.
"Không!"
Vương Ngữ Yên nghẹn lời.
Muốn ta đi học khiêu vũ sao, nằm mơ đi!
"Lâu chủ, lấy cho ta một phòng chữ "Thiên"."
Phòng chữ "Thiên"?
Lại một người có tiền nữa!
Còn là một nữ nhân!
Thanh âm cũng dễ nghe.
Lưu Tiêu vội vàng ngước đầu lên, ngừng cuộc trò chuyện cùng Vương Ngữ Yên.
Phát hiện trước mắt là một lão đầu tóc hoa râm cùng một mỹ nữ tuyệt mỹ.
Trong tay lão đầu thì cầm một cây bổng còn dài hơn cánh tay, thiếu nữ tuyệt mỹ kia thì ghim hai bím tóc, mỉm cười nhìn Lưu Tiêu.
Theo bản năng, Lưu Tiêu sử dụng năng lực suy tính của Thiên Cơ Lâu.
"Tên: Tôn Bạch Phát"
"Thân phận: Tộc trưởng của võ lâm thế gia Tôn Thị, sở hữu mạng lưới tình báo khổng lồ"
"Cảnh giới: Tông Sư hậu kỳ"
"Võ học: Thiên Cơ Bổng Pháp, Thiên Cơ Tâm Pháp"
"Mục đích: Ở trọ, thuận tiện dò xét sâu cạn của Thiên Cơ Lâu"
Lưu Tiêu lại nhìn về mỹ nữ.
"Tên: Tôn Tiểu Hồng"
"Thân phận: Cháu gái của Thiên Cơ Lão Nhân - Tôn Bạch Phát"
"Cảnh giới: Tiên Thiên Sơ Kỳ"
"Võ học: Thiên Cơ Tâm Pháp, Du Vân Chưởng Pháp"
"Mục đích: Ở trọ, thuận tiện dò xét sâu cạn của Thiên Cơ Lâu"
Ánh mắt Lưu Tiêu lộ ra vẻ bất ngờ, cả hai lại là Thiên Cơ Lão Nhân cùng Tôn Tiểu Hồng.

Chương 38. Tiêu Phong đại chiến Thượng Quan Kim Hồng

Thiên Cơ Lão Nhân, người áp chế Tiểu Lý Phi Đao cùng Long Phượng Song Hoàn trong Binh Khí Phổ của Bách Hiểu Sinh.

Tuy sau này bị Thượng Quan Kim Hồng đánh chết nhưng lý do chính là vì hắn đã tuổi già sức yếu.

"Bắc Kiều Phong đi thu chén dĩa, Thế Tử Đại Lý làm bồi bàn!"

"Cầm Long Công hiếm có, ít ai có thể luyện thành, bây giờ lại có thể sử dụng như vậy."

"Lăng Ba Vi Bộ bưng thức ăn, cẩn thận."

Thiên Cơ Lão Nhân tự tin rằng bản thân đã trải qua biết bao nhiêu chuyện lớn nhỏ rồi.

Nhưng khi nhìn thấy cảnh này thì cũng trố mắt trân trối.

Ngũ Cường Hoàng Triều cũng không dám sai Tông Sư làm những việc như vậy, thật ra là bọn hắn còn cung phụng Tông Sư giống như tổ tông vậy.

"Lão nhân gia đừng bất ngờ, trong phòng bếp còn có Kinh Vô Mệnh của Kim Tiền Bang đang thái thịt kia kìa!"

"Đúng vậy, Quốc Sư Thổ Phiên như Cưu Ma Trí còn phải sử dụng Nhiên Mộc Chưởng Pháp để xào đồ ăn trong phòng bếp nữa."

Có người hảo tâm, nhắc nhở cho Thiên Cơ Lão Nhân.

"Hấp!"

Thiên Cơ Lão Nhân hít một hơi: "Không lẽ thức ăn nơi này mắc vô cùng sao, mấy trăm lạng một dĩa."

"Lão nhân gia yên tâm, lâu chủ rất có lương tâm, giá cả của đồ ăn bằng với những tửu lâu khác mà thôi."

Thiên Cơ Lão Nhân gật đầu: "Vậy thì được, lão nhân gia ta chưa từng ăn đồ ăn được Tông Sư phục vụ, giờ phải nếm thử một chút mới được."

Bên này thì Lưu Tiêu chỉ kinh ngạc một chút rồi trở lại bình thường.

Thiên Cơ Lâu đặc biệt như thế, các nhân sĩ giang hồ đến đây thăm dò cũng là chuyện thường tình.

"Tôn cô nương muốn thuê mấy ngày?"

Trong mắt Tôn Tiểu Hồng hiện lên vẻ kinh ngạc.

Thiên Cơ Lâu quả nhiên thần bí vô cùng.

Đây là lần đầu tiên nàng đi theo gia gia là Thiên Cơ Lão Nhân để hành tẩu giang hồ, vậy mà Thiên Cơ Lâu cũng có thể nhận ra nàng.

Nếu thế có vẻ bọn hắn cũng biết người bên cạnh mình là Thiên Cơ Lão Nhân đại danh đỉnh đỉnh rồi.

"Mười ngày đi!"

Tôn Tiểu Hồng lấy ra một tấm ngân phiếu một vạn lượng rồi để lên bàn, vô cùng hào phóng.

"Lâu chủ, hai ông cháu ta sống bằng nghề kể chuyện, bọn ta có thể kể ở Thiên Cơ Lâu sao?"

Tôn Tiểu Hồng hỏi.
Người kể chuyện có thể ở phòng chữ "Thiên" được sao?
Các ngươi nguỵ trang quá dở.
Lưu Tiêu vừa nhổ nước bọt trong lòng vừa gật đầu nói: "Có thể , nhưng tiền lời chia một nửa cho Thiên Cơ Lâu."
Tôn Tiểu Hồng cũng không thèm trả giá, dù sao kể chuyện cũng không phải là vì kiếm tiền, đây chỉ là thú vui nhỏ của gia gia nàng thôi.
"Thế các ngươi ở phòng chữ "Thiên" số hai..."
Lời của Lưu Tiêu chưa dứt thì Thiên Cơ Lâu đang huyên náo bỗng giờ yên lặng trở lại.
Cùng lúc đó có một khí tức vô cùng trầm muộn bao quanh Thiên Cơ Lâu.
Đầu nguồn của khí tức này ngay tại cửa vào Thiên Cơ Lâu.
Giờ khắc này tất cả đều ngước đầu lên nhìn về hướng đó.
Chỉ thấy một người đàn ông trung niên có khí thế bá đạo, Long Hành Hổ Bộ, đang bước vào Thiên Cơ Lâu.
Khi thấy người này thì ai nấy đều giật mình.
Ông!
Trước mắt Lưu Tiêu xuất hiện một màn sáng.
"Tên: Thượng Quan Kim Hồng"
"Thân phận: Bang chủ Kim Tiền Bang"
"Cảnh giới: Tông Sư trung kỳ"
"Võ học: Tử Mẫu Long Phượng Hoàn"
"Mục đích: Uy hiếp, mang Kinh Vô Mệnh đi, nếu có thể thì chiếm luôn Thiên Cơ Lâu"
Tông Sư Trung Kỳ!
Thì ra cảnh giới của Thượng Quan Kim Hồng còn cao hơn Tiêu Phong!
Lưu Tiêu nhếch miệng!
Dã tâm của Thượng Quan Kim Hồng thật lớn, lại còn muốn chiếm lấy Thiên Cơ Lâu nữa chứ.
Nhất thời, vì sự xuất hiện của Thượng Quan Kim Hồng mà toàn bộ Thiên Cơ Lâu đều yên tĩnh lại.
Trước giờ ta đều thấy Lưu Tiêu rất cường thế, Thượng Quan Kim Hồng thì thâm khả bất trắc.
Thiên Cơ Lão Nhân không biết đã đến bên cạnh Tôn Tiểu Hồng từ khi nào, kéo nàng ra xa khỏi Lưu Tiêu.
Cưu Ma Trí cùng Kinh Vô Mệnh cũng đã chạy từ phòng bếp lên đại sảnh từ bao giờ.
Kiều Phong thì lặng lẽ đi lên trước thủ hộ cho A Chu đang tiêu hoá Đại Hoàn Đan.
Uy hiếp?
Tới nơi này để trang bức?
Lưu Tiêu đang muốn sử dụng một chiêu để trấn áp Thượng Quan Kim Hồng.
Tuy nhiên khi hắn nhìn về phía Tiêu Phong thì hắn có suy nghĩ khác.

Lưu Tiêu phát hiện lúc này cả người Tiêu Phong chiến ý trùng thiên, đang toả ra khí cơ của Tông Sư để đối kháng với Thượng Quan Kim Hồng.
Tiêu Phong đại chiến Thượng Quan Kim Hồng?
Lưu Tiêu suy nghĩ một chút, không còn suy nghĩ trấn áp Thượng Quan Kim Hồng nữa.
Với lại chuyện gì cũng cho lâu chủ như hắn ra tay thì mất mặt quá.
Mọi người ngừng thở, đều nhìn Tiêu Phong cùng Thượng Quan Kim Hồng.
Khí cơ vô hình của cả hai va chạm trong không khí, phát ra âm thanh phốc phốc.
Ánh mắt Thượng Quan Kim Hồng chuyển từ Lưu Tiêu sang Tiêu Phong.
"Bang chủ Cái Bang Kiều Phong!"
Trong mắt Thượng Quan Kim Hồng xuất hiện vẻ ngoài ý muốn.
Hắn không nghĩ tới việc người xuất thủ không phải lâu chủ Thiên Cơ Lâu mà lại là Tiêu Phong.
Có vẻ là do Tiêu Phong chỉ vừa gia nhập Thiên Cơ Lâu, nên hắn còn chưa nghe được tin tức này.
Một khắc sau đồng tử của Thượng Quan Kim Hồng co lại.
Hắn thấy khí cơ bản thân cùng Kiều Phong sắp lan toả ra ngoài thì lập tức biến mất, như có một bức tường vô hình đã chặn lại vậy.

Chương 39. Ngang sức ngang tài

Cao thủ tranh phong, quan trọng là tiên cơ.
Thượng Quan Kim Hồng vừa giật mình một cái khí cơ biến mất.
"Đánh!"
Tiêu Phong bắt được cơ hội này, xuất thủ một cách hung hãn.
Mặc dù hắn chỉ vừa gia nhập vào Thiên Cơ Lâu, nhưng hắn cũng biết Thiên Cơ Lâu có ma sát cùng với Kim Tiền Bang.
Thượng Quan Kim Hồng vừa xuất hiện liền sử dụng khí cơ để đe doạ, đương nhiên là kẻ đến không thiện rồi.
Với người dễ nổi nóng như Tiêu Phong thì sao có thể chấp nhận vẻ kiêu ngạo như Thượng Quan Kim Hồng cơ chứ.
Thêm việc hắn chưa từng giao thủ với Tông Sư, nên bản thân không thể nhịn nổi.
Hắn vừa ra tay liền sử dụng tuyệt học mạnh nhất của mình, Hàng Long Thập Bát Chưởng.
Ùm gào!
Như có tiếng rồng ngâm đang vang vọng.
Đây còn là chiêu Kháng Long Hữu Bối, chiêu mạnh nhất trong Hàng Long Thập Bát Chưởng.
Hàng Long Thập Bát Chưởng của Tiêu Phong sử dụng đã là chưởng pháp vô cùng dũng mãnh, chí dương chí cương, lại thêm việc chiếm được tiên cơ, Thượng Quan Kim Hồng bị một chưởng này đánh đến mức lùi ra sau liên tục, thiếu một tý là bay ra khỏi đại sảnh Thiên Cơ Lâu rồi.

Giao thủ giữa Tông Sư không thể nào nhỏ được.
Kình khí kinh khủng như những cương đao bao phủ dày đặc, bắn ra tứ phía, khiến cho không ít người xung quanh sợ hãi.
Tuy nhiên một khắc sau thì Lưu Tiêu phất tay một cái, toàn bộ những kình khí này đều tiêu tán, không có cái nào ảnh hưởng tới những người xung quanh cả.
Khi thấy một màn này thì Thiên Cơ Lão Nhân kinh hãi vô cùng.
Tiêu Phong hiện là Tông Sư sơ kỳ, khí thế như rồng.
Thượng Quan Kim Hồng thì là Tông Sư trung kỳ, lại còn đang ở tráng niên.
Dư ba mà hai người này phát ra khi giao thủ thì ngay cả hắn cũng phải cẩn thận từng li từng tý.
Nhưng tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu này chỉ cần phất tay một cái, những dư ba kia đều tan biến.
"Tiêu Phong cường hãn như thế sao!"
Cưu Ma Trí chấn động không ngừng.
Hắn còn có ý định đi tìm Tiêu Phong để ganh đua cao thấp.
Nhưng khi hắn thấy cảnh này thì hắn thầm may mắn, may mà bản thân không gặp được Tiêu Phong.
Ở giữa sân, lúc này Tiêu Phong cùng Thượng Quan Kim Hồng đang tranh đấu rất kịch liệt.
Âm thanh vang ra lớn đến mức muốn xuyên thủng màn nhĩ của người khác, không ai có thể nhìn rõ được thân ảnh của cả hai, chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy hai bóng người di chuyển vô cùng nhanh chóng.
Nếu không phải là do Thiên Cơ Lâu đặc thù vô cùng thì chắc toà lầu này đã bị đánh sập từ lâu rồi.
Cách chiến đấu của Tiêu Phong đại khai đại hợp, chưởng sau nhanh hơn chưởng trước, chưởng sau mạnh hơn chưởng trước.
Thượng Quan Kim Hồng thì do cảnh giới cao hơn Tiêu Phong, nên cũng không sợ cứng đối cứng.
Cuộc giao đấu này giữa hai người thiên về sức mạnh, cương mãnh.
Vố số người khi chứng kiến cuộc so tài này thì hoa mắt vô cùng, nhưng ai cũng trừng lớn để xem tiếp, sợ rằng bỏ qua cơ hội ngàn năm cơ một này.
"Ngữ Yên, ngươi nói xem ai sẽ thắng?"
Lưu Tiêu hỏi Vương Ngữ Yên một cách tò mò, nàng là Tông Sư trên lý luận.
Lời này vừa dứt thì rất nhiều người đều nhìn về phía Vương Ngữ Yên.
Vương Ngữ Yên nói: "Trước mắt tuy cả hai ngang sức ngang tài, nhưng mà cảnh giới của Tiêu đại ca không bằng Thượng Quan Kim Hồng, nội lực không hùng hồn bằng."
"Sau một trăm chiêu thì Tiêu đại ca sẽ rơi vào thế hạ phong.
Trong giao chiến của cao thủ Tông Sư thì không chỉ so về chiêu thức, mà còn phải so về nội lực nữa.
Điểm này rất nhiều người cũng biết rõ.
Thế nên khi nghe Vương Ngữ Yên nói xong thì trợn mắt.

Lưu Tiêu nói tiếp: "Nếu ngươi có thể chỉ điểm cho Tiêu huynh đệ thì ngươi có nắm chắc giúp hắn thắng Thượng Quan Kim Hồng trong vòng một trăm chiêu không?"
"Có thể!"
Vương Ngữ Yên gật đầu đầy tự tin.
Rất nhiều người nghe thế thì thất kinh.
Thiên Cơ Lão Nhân, Kinh Vô Mệnh cũng chấn động trong lòng
Nữ tử bên cạnh lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại tự tin tuyên bố bản thân có thể chỉ điểm cho Tiêu Phong đánh thắng Thượng Quan Kim Hồng trong một trăm chiêu.
Cô gái này chẳng lẽ là Đại Tông Sư hay sao?
Mọi nhìn nhìn kỹ lại, má nó, chỉ là một võ giả tam lưu mà thôi.
Chém gió lớn thật!
Võ giả tam lưu mà dám nói có thể chỉ điểm Tông Sư sơ kỳ đánh thắng Tông Sư trung kỳ, đây không phải chém gió chứ là gì?
Nhưng thực sự có thể!
Lưu Tiêu biết danh xưng bảo tàng võ học của nàng cũng không phải hư danh.
Cho dù là Thượng Quan Kim Hồng thì Vương Ngữ Yên vẫn có thể nhìn thấu chiêu thức của hắn.
Hắn chỉ ra một chiêu thì Vương Ngữ Yên đã biết chiêu thứ hai thứ ba hắn ra là gì.
Loại bản lĩnh này rất khủng bố!
Đây là lợi khí giúp vô địch trong cùng cấp.
"Vậy ngươi chỉ điểm Tiêu huynh đệ một tý đi."
Vương Ngữ Yên lắc đầu: "Không được!"
"Chiêu thức của bọn hắn quá nhanh, ta chưa dứt lời thì bọn hắn đã có thể đánh xong vài chiêu rồi."
Động tác của cao thủ Tông Sư nhanh như thiểm điện, không thể nào chỉ điểm kịp.
"Người trẻ tuổi, Tiêu Phong ngươi là người đứng đầu trong những người ta từng gặp qua."
Quả nhiên sau một trăm chiêu thì Tiêu Phong bị Thượng Quan Kim Hồng đẩy lui, lâm vào thế xấu.
Đương nhiên Thượng Quan Kim Hồng cũng đánh giá Tiêu Phong khá cao.
Nếu không phải là do nội lực không đủ thì bản thân hắn cũng phải khổ đấu một phen.
Nhưng lời này rơi vào tai của Tiêu Phong cùng Lưu Tiêu thì hơi có vẻ châm chọc.
Loại tư thái này như một người tiền bối đang chỉ điểm cho hậu bối của mình vậy.
Nếu Thượng Quan Kim Hồng mạnh như thế thì đã không đánh tới bây giờ rồi.
"Cuồng vọng!"

Tiêu Phong hét lớn một tiếng, muốn tiến lên đánh tiếp.
Bởi vì trên người không có rượu, nếu không chiến lực của hắn còn có thể tăng thêm.
"Ngươi dám cuồng ngôn ở đây?"
Lưu Tiêu quát khẽ, chưởng một chưởng vào không khí, Thượng Quan Kim Hồng liền phun máu, bay ra ngoài.
Thiên Cơ Lâu không phải là nơi để ngươi trang bức.
Lưu Tiêu không thể để Thượng Quan Kim Hồng thắng Tiêu Phong một cách chân chính.
Không thể để ái tướng của mình mất đi tâm lý tiến lên không ngại được.

Chương 40. Ngũ Độc Đồng Tử sợ hãi

Khi thấy bỗng nhiên Thượng Quan Kim Hồng bay ra ngoài thì da đầu Tiêu Phong như muốn nổ tung, nhìn về phía Lưu Tiêu với ánh mắt đầy hoảng sợ.
Thiên Cơ Lão Nhân - Tôn Bạch Phát cũng dựng hết tóc gáy lên, khuôn mặt hiện rõ vẻ kinh hãi, nhìn Lưu Tiêu.
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này chỉ còn tiếng hít sâu.
Đại Tông Sư!
Chỉ có Đại Tông Sư mới có thể đánh bại Thượng Quan Kim Hồng trong một chiêu thôi.
"Phốc!"
Thượng Quan Kim Hồng che ngực, phun máu.
Trong mắt hắn lúc này chỉ còn vẻ kinh hãi.
Hắn không ngờ sẽ có một ngày bản thân không tiếp nổi một chiêu của người khác.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu không ngờ lại khủng bố đến thế, nực cười là bản thân còn muốn đến để đe doạ nữa chứ.
Người ta không đánh chết mình đã là thủ hạ lưu tình rồi.
"Đa tạ lâu chủ đã nương tay!"
Thượng Quan Kim Hồng lấy tay che ngực, phát hiện đôi Long Phượng Hoàn đã vỡ nát.
Lúc này Kinh Vô Mệnh cũng chạy đến giúp hắn.
Ban đầu y muốn khuyên Thượng Quan Kim Hồng đừng động thủ.
Nhưng đại chiến giữa Thượng Quan Kim Hồng và Tiêu Phong diễn ra quá nhanh, y còn chưa kịp nói.
"Ta bắt ngươi ở lại mười ngày trong Thiên Cơ Lâu để nghiêm phạt!"
Lưu Tiêu mở miệng một cách đạm mạc!
Hắn không hạ tử thủ!
Dù sao cũng là Tiêu Phong xuất thủ trước.
Tuy nhiên Thượng Quan Kim Hồng cũng có khiêu khích, thế nên tội chết có thể miễn, tội sống khó tha.

Vô số người nghẹn lời, không biết biểu lộ ra sao.
Tính đùa ác của lâu chủ lại nổi lên.
Đầu tiên là trấn áp Cưu Ma Trí, bắt hắn đi quét rác, sau đó là bắt Kinh Vô Mệnh bưng thức ăn.
Hiện tại ngay cả bang chủ Kim Tiền Bang, cao thủ Tông Sư như Thượng Quan Kim Hồng cũng phải gia nhập vào hàng ngũ bưng thức ăn sao?
Sắc mặt Thượng Quan Kim Hồng biến hoá liên tục.
Nếu hắn chịu cảnh bị trấn áp tại Thiên Cơ Lâu thì thanh danh của hắn sẽ bị phá huỷ.
Hắn nhìn sang Kinh Vô Mệnh, thấy được những mảnh vụn đồ ăn bám trên y phục của y, Thượng Quan Kim Hồng biết khi chịu ở đây thì hắn sẽ có kết quả ra sao.
Nhưng khi nghĩ tới Lưu Tiêu thì lòng hắn run lên.
Giống như một ngọn núi cao vậy, không thể thấy đỉnh.
Cảm nhận được giãy dụa trong nội tâm của Thượng Quan Kim Hồng, Kinh Vô Mệnh ra hiệu cho hắn không nên cự tuyệt.
Muốn cương cũng phải coi đối tượng là ai!
Nếu gặp người sâu không lường được thế này mà còn không chịu thua thì chính là đồ ngu.
"Được!"
Thượng Quan Kim Hồng suy nghĩ một chút, vẫn cúi đầu.
Hắn hối hận vô cùng, biết Thiên Cơ Lâu sâu không lường được rồi mà vẫn muốn đến để uy hiếp đối phương một chút, đòi lại mặt mũi cho Kim Tiền Bang.
Chỉ thế thôi sao?
Có người hơi thất vọng một tý, còn tưởng rằng Thượng Quan Kim Hồng sẽ phản kháng đến cùng nữa chứ.
Gia hoả này là Tông Sư đầu tiên dám phóng thích khí cơ ra khiêu khích Thiên Cơ Lâu, tưởng rằng dù có chết cũng phải ương ngạnh tới cùng.
"Hai người các ngươi cũng thế, đủ mười ngày thì tự động rời đi."
Qua cơ hội này Lưu Tiêu cũng phổ cập thời gian cho Cưu Ma Trí cùng Kinh Vô Mệnh luôn.
Đương nhiên Lưu Tiêu vẫn cảnh cáo cả ba.
"Nếu như có lần thứ hai, dám phá hư quy củ của Thiên Cơ Lâu ta thì đừng trách."
Đùng đùng...Tiếng vỗ tay vang lên như sấm.
Tất cả người xung quanh đều sôi trào.
"Lâu chủ đại phát thần uy, trở tay là có thể trấn áp Thượng Quan Kinh Hồng."
"Ha ha ha, ta biết ngay, dù Thượng Quan Kim Hồng có tới thì cũng chịu chung số phận với Kinh Vô Mệnh thôi."
"Khí phách, ngay cả Tông Sư cũng bị trấn áp."
"Tiêu Phong thật lợi hại, vậy mà có thể ngang tay với Thượng Quan Kim Hồng."

"Đúng, với thiên phú của Tiêu Phong thì chờ sau khi hắn bằng tuổi Thượng Quan Kim Hồng thì chỉ cần lật tay cũng có thể chiến thắng."
Cũng có người ủng hộ cho Tiêu Phong.
Nếu so với Thượng Quan Kim Hồng thì Tiêu Phong thật sự là vãn bối.
Thời gian Thượng Quan Kim Hồng tung hoành giang hồ sớm hơn Tiêu Phong vài chục năm lận.
Nếu cả hai bằng tuổi nhau thì Thượng Quan Kim Hồng tuyệt đối không phải đối thủ của Tiêu Phong.
Bên ngoài cũng có không ít người đang quan chiến, tiếng vỗ tay cũng vang lên kịch liệt.
Bỗng có người chạy vào.
Nhìn sơ qua đây chỉ là một đứa trẻ, nhìn rất trắng trẻo.
"Lâu chủ, ta muốn tố cáo!"
Nhưng khi đứa trẻ này vừa mở miệng thì ai nấy đều giật mình, vì giọng nói phát ra như một nam nhân mấy chục tuổi.
Lưu Tiêu phát động năng lực của Thiên Cơ Lâu rồi nhìn sang.
"Tên: Ngũ Độc Đồng Tử"
"Thân phận: Sát thủ"
"Cảnh giới: Tiên Thiên trung kỳ"
"Võ học: Ngũ Độc Thần Công"
"Am hiểu: Chế độc, lấy độc giết người"
"Mục đích: Nhận nhiệm vụ của Long Khiếu Vân đến đây để giết chết ký chủ."
Lại là Ngũ Độc Đồng Tử!
Hơn nữa còn là do Long Khiếu Vân tìm đến để giết mình.
Trong mắt Lưu Tiêu loé lên một tia sát khí.
Nhưng mà có vẻ khi Ngũ Độc Đồng Tử chứng kiến một màn khi nãy thì sợ quá, ngay cả Thượng Quan Kim Hồng cũng bị trấn áp, thế nên mới chạy đến tự báo thân phận.
Quả nhiên Ngũ Độc Đồng Tử nói tiếp: "Tại hạ là Ngũ Độc Đồng Tử, được Long Khiếu Vân từ Hưng Vân Trang mướn tới để giết ngươi."
"Tại hạ không dám bất kính với lâu chủ, thế nên khai ra Long Khiếu Vân, cầu lâu chủ buông tha."
Một màn vừa rồi khiến hắn kinh sợ không thôi, chỉ một chưởng đã trọng thương Thượng Quan Kim Hồng
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này xôn xao vô cùng.
Ngũ Độc Đồng Tử lại bị doạ sợ đến mức chủ động nhảy ra.
Đám người Thiên Cơ Lão Nhân, Thượng Quan Kim Hồng nhìn thấy một màn này cũng há hốc mồm.
Ngũ Độc Đồng Tử dù sao cũng tiếng xấu lan xa, giết người trong vô hình, xài độc tới mức xuất thần nhập hoá.
Chỉ cần trả đủ tiền thì ai bọn hắn cũng dám giết.
Nhưng lúc này lại bị doạ đến mức chủ động hiện thân, khai Long Khiếu Vân ra.

"Sợ rằng Ngũ Độc Đồng Tử bị doạ không nhẹ, nên lúc này mới chủ động nhảy ra."
"Dù là ta tới để ám sát lâu chủ thì khi thấy được một màn vừa nãy ta cũng chạy ra nhận tội, mong nhận được khoan hồng."
"Ngũ Độc Đồng Tử dù sao cũng đã từng hạ độc chết Nửa Bước Tông Sư rồi, thế nhưng lại không dám đụng tới lâu chủ."
"Moá, Ngũ Độc Đồng Tử nghe danh đã sợ bể mật lại là một người lùn sao?"
Tất cả quần chúng khi thấy một màn này thì vô cùng kích động, nhìn Lưu Tiêu một cách sùng bái cực độ.
"Tốt!"
Lưu Tiêu vung tay lên: "Ngươi có thể đi!"
Nếu Ngũ Độc Đồng Tử đã chủ động khai ra thì Lưu Tiêu cũng lười xử trí. Càng không sợ thả hổ về rừng.
Bất kỳ người nào bước vào Thiên Cơ Lâu mà mang theo địch ý thì đều sẽ bị hắn phát hiện mà thôi.
Độc Công của Ngũ Độc Đồng Tử có quỷ dị thế nào trước mặt hắn cũng vô dụng.
May mà Ngũ Độc Đồng Tử còn chưa bước vào Thiên Cơ Lâu, nếu không hắn muốn tự thú cũng khó.

Chương 41. Tiểu nhân âm hiểm Long Khiếu Thiên

Ngũ Độc Đồng Tử như được đại xá, không dám ở nơi này lâu, chỉ chớp mắt đã biến mất trong biển người.
"Long Khiếu Vân?"
Tiêu Phong cũng bắt đầu nhịn không được, sát khí hiện rõ trong mắt: "Lâu chủ, Tiêu Phong nguyện ý đi Hưng Vân Trang để giết người này."
Hắn coi Lưu Tiêu như bằng hữu, ân nhân của mình.
Hiện tại còn là thủ hạ của Lưu Tiêu nữa.
Long Khiếu Vân dám tìm Ngũ Độc Đồng Tử để ám sát Lưu Tiêu thì sao hắn có thể ngồi yên được.
Lưu Tiêu nói: "Không cần!"
"Người giết Long Khiếu Vân sẽ là Tiểu Lý Thám Hoa."
Tiêu Phong sửng sốt, Long Khiếu Vân không phải là anh em kết nghĩa với Tiểu Lý Thám Hoa sao, y còn đưa đưa tất cả gia sản cho Long Khiếu Vân nữa.
Đám người Thiên Cơ Lão Nhân cũng nhìn sang đầy kinh ngạc.
"Ta biết rồi!"
Lúc này bỗng có người hô to.
"Long Khiếu Vân là người lâu chủ cho lên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng, hắn tính kế Thám Hoa Lãng - Lý Tầm Hoan."

Lời này vừa dứt thì những người khác cũng hùa theo.
"Chắc chắn là như thế!"
"Tên Long Khiếu Vân này luôn giữ hình tượng chính diện trên giang hồ, nhưng hôm nay lại tìm Ngũ Độc Đồng Tử để ám sát lâu chủ, nếu như thế có lẽ những lời lâu chủ nói là sự thật."
"Lâu chủ nhanh tiết lộ về tên này đi, chúng ta muốn biết ân oán giữa Long Khiếu Vân và Tiểu Lý Thám Hoa."
"Lâu chủ nói nhanh lên, ta đã ở tửu lâu của ngươi hai ngày rồi, còn chưa nghe nói hết Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng nữa."
"Lâu chủ thật là lòng dạ hiểm độc, ngươi không thể đối xử với những người nghèo như chúng ta như vậy."
Mọi người ai cũng yêu cầu Lưu Tiêu mau kể sự tích của Long Khiếu Vân.
Lưu Tiêu lên tiếng: "Được rồi! Mọi người im lặng."
"Ta sẽ nói sự tích âm hiểm của Long Khiếu Vân liền đây."
Mọi người vội vàng ngồi xuống.
Có người hô mang rượu lên.
Thiên Cơ Lão Nhân cũng tìm một cái bàn, ngồi xuống cùng với Tôn Tiểu Hồng, hứng thú dạt dào.
Thượng Quan Kim Hồng theo bản năng cũng muốn tìm một chỗ để ngồi nhưng lại bị Cưu Ma Trí kéo tay lại.
"Ngồi cái gì mà ngồi, không thấy có người kêu rượu sao?"
Lúc này hắn cũng sắp trở thành đầu lĩnh tù binh rồi.
Sắc mặt Thượng Quan Kim Hồng tái xanh, tuy nhiên hắn vẫn đi ôm vò rượu tới.
Lưu Tiêu nhìn một vòng xung quanh, bắt đầu nói: "Long Khiếu Vân vô cùng thâm độc độc ác, hắn giống Nhạc Bất Quần, là một nguỵ quân tử rất giỏi về nguỵ trang."
"Trên giang hồ hắn luôn nguỵ trang thành một người dũng cảm, hào phóng."
"Thiên hạ đều biết hắn và Tiểu Lý Thám Hoa là anh em kết nghĩa, nhưng không có mấy ai biết việc hắn kết nghĩa với Lý Tầm Hoan là kết quả của một âm mưu."
"Cả hai kết bái từ lúc hắn cứu Tiểu Lý Thám Hoa."
"Nhưng trên thực tế lần nguy cơ đó là do một tay Long Khiếu Vân an bài hết."
Lưu Tiêu chỉ nói vài câu thôi mà xung quanh ai nấy đều đã há hốc mồm kinh ngạc rồi.
"Quá âm hiểm!"
"Lợi hại, không ngờ còn có cách này để kết bái cùng Tiểu Lý Thám Hoa."
"Quả nhiên là quá âm hiểm, loại chiêu trò vô liêm sỉ như thế cũng nghĩ ra được."
"Khó trách Tiểu Lý Thám Hoa sẽ bị lừa, ai có thể nghĩ tới ân nhân cứu mạng mình lại là chủ mưu của tất cả chứ."
Long Khiếu Vân cũng thật sự là một người có tài, có thể an bài một loạt âm mưu, cuối cùng kết bái được với Tiểu Lý Thám Hoa.

Lưu Tiêu không để ý tới phản ứng của những người này, nói tiếp:
"Mọi người đều biết chỗ ở hiện tại của Long Khiếu Vân là Hưng Vân Trang, tuy nhiên nơi đó trước kia lại là tổ trạch của Tiểu Lý Thám Hoa, tên là Lý Viên."
"Long Khiếu Vân biết rõ Tiểu Lý Thám Hoa vô cùng trọng tình trọng nghĩa."
"Thế nên sau khi kết bái thì hắn giả bộ như thích Lâm Thi Âm, người Tiểu Lý Thám Hoa thích cũng là vị hôn thê của y."
"Sau đó hắn tìm cơ hội nói cho Tiểu Lý Thám Hoa rằng bản thân yêu Lâm Thi Âm, yêu đến mức sinh bệnh, không sống được bao lâu nữa."
"Tiểu Lý Thám Hoa trọng tình trọng nghĩa, thấy đại ca kết nghĩa của mình như thế thì không chịu được, liền nhường nữ nhân mình yêu thích của Long Khiếu Vân."
"Không chỉ thế, hắn còn đem tất cả gia sản của mình đưa cho Long Khiếu Vân, coi như hạ lễ tân hôn."
"Đến tận đây Long Khiếu Vân đã thu được toàn bộ gia sản của Tiểu Lý Thám Hoa, bao gồm cả nữ nhân của y."
Đối với việc làm của Tiểu Lý Thám Hoa thì Lưu Tiêu cũng phục sát đất.
Huynh đệ tốt là có thể bán mạng cho nhau.
Nhưng nếu ngay cả người mình thích cũng tặng thì đó là thằng ngu.
Nhưng mà sau đó Lưu Tiêu không còn thắc mắc về việc làm của Lý Tầm Hoan nữa.
Đó là do tư tưởng của thời đại này rồi!
Bởi vì hiện tại trong Thiên Cơ Lâu không ai thấy Lý Tầm Hoan ngu ngốc cả, ai nấy đều tán thưởng nghĩa khí của hắn.
"Tiểu Lý Thám Hoa, tình nghĩa vô song!"
"Đáng tiếc cho Tiểu Lý Thám Hoa, nghĩa khí hơn vạn kim, tuy nhiên gặp sai người."
"Tiểu Lý Thám Hoa nghĩa khí xung thiên."
"Bội phục, đây mới thật sự là nghĩa khí."
"Long Khiếu Vân thật sự là súc sinh, lại dám lợi dụng nghĩa khí của Tiểu Lý Thám Hoa để trục lợi."
"Cẩu tặc, tên này nên bằm thây ra vạn đoạn!"
"Ha ha, đám ngu ngốc tại Tụ Hiền Trang kia muốn giết Tiêu đại hiệp làm gì, sao không đi giết tên cẩu tặc Long Khiếu Vân kìa."

Chương 42. Mộ Dung Phục còn không bằng Lý Thám Hoa nữa

Hành vi của Long Khiếu Vân khiến mọi người vô cùng chán ghét, tiếng thoá mạ vang lên khắp nơi.
Về phần Lý Tầm Hoan thì được mọi người tán thưởng liên tục.
Lưu Tiêu nghẹn lời, nhưng nghĩ kỹ lại thì không bất ngờ lắm, địa vị của phái nữ tại thời đại này không cao, có những việc như thế này xảy ra cũng

coi như bình thường.
Chỉ có thể nói rằng Lý Tầm Hoan quá cổ hủ.
Nhưng nếu nhìn lại thì vẫn có người đang thầm mắng Lý Tầm Hoan.
Ngay cả A Kha cùng Song Nhi đều ghét ra mặt.
Tôn Tiểu Hồng thì kinh ngạc vô cùng, thất vọng đến cực độ.
"Lý Tầm Hoan lại là người như thế sao?"
Như có một toà núi lớn vừa sụp đổ trong lòng nàng vậy.
"Cổ hủ! Quả thật là quá vô liêm sỉ!"
Vương Ngữ Yên cũng cắn răng.
Tiểu Lý Thám Hoa ngọc thụ phong lâm, tài hoa hơn người, là đối tượng trong lòng của vô số mỹ nữ trong võ lâm.
Nhưng hành động nhường vị hôn thê của mình cho người khác này lại khiến cho phái nữ như Vương Ngữ Yên chán ghét vô cùng.
Lưu Tiêu nói nhỏ: "Mộ Dung Phục còn tệ hơn Tiểu Lý Thám Hoa nhiều."
"Ít nhất...Tiểu Lý Thám Hoa làm việc này là vì nghĩa khí."
"Còn về phần Mộ Dung Phục thì nếu có một ngày hi sinh ngươi có thể giúp hắn phục quốc, ta nghĩ rằng hắn sẽ không có bất kỳ do dự nào."
"Dù sao Tiểu Lý Thám Hoa cũng đã đau khổ gần nửa cuộc đời vì chuyện này."
"Còn Mộ Dung Phục thì sẽ vui vẻ mà sống tiếp!"
Ở thế giới này thì những việc Vương Ngữ Yên gặp trong tương lai chắc chắn sẽ không xảy ra, nên hắn cũng không tiện nói.
Nhưng nhân phẩm của Mộ Dung Phục vẫn thế.
Vương Ngữ Yên sửng sốt.
Nhưng sau khi nhớ lại chấp niệm của Mộ Dung Phục đối với phục quốc thì nàng im lặng.
"Trong mắt đại ca từ đó đến nay chỉ có đại nghiệp, võ công."
Nhớ lại chuyện cũ một lát, nàng phát hiện ra điều này, hảo cảm đối với Mộ Dung Phục giảm mạnh.
"Không ngờ việc Lý Thám Hoa nhường nữ tử mình âu yếm cùng tất cả gia sản lại là một âm mưu lớn."
Thiên Cơ Lão Nhân thở dài, đồng tình với tao ngộ của Lý Tầm Hoan.
"Gia gia, người này bị như thế là đáng đời rồi, không cần đồng tình hắn."
Tôn Tiểu Hồng trợn mắt nhìn Thiên Cơ Lão Nhân, không còn tý hảo cảm nào với Lý Tầm Hoan cả.
"Còn nữa không lâu chủ?"
"Xin lâu chủ tiếp tục vạch trần bộ mặt giả dối của Long Khiếu Vân, tiết lộ tất cả những chuyện xấu xa của hắn ra đi, khi đó Tiểu Lý Thám Hoa có thể xuống tay giết hắn mà không ngại ngần gì."
Có người hô lớn.
"Yên tâm, bản lâu chủ khác bọn hắn, ai dám đụng tới nữ nhân của ta thì ta sẽ chặt bọn hắn."
Lưu Tiêu vỗ nhẹ vào lưng Vương Ngữ Yên để an ủi, sau đó hô lớn:
"Đương nhiên là còn rồi."

Ngươi là người như thế nào liên quan gì đến ta.
Hai gò má Vương Ngữ Yên ửng đỏ, cúi đầu không dám nhìn Lưu Tiêu.
"Các ngươi biết về việc Mai Hoa Đạo xuất hiện gần đây chứ?"
Tất cả mọi người đều gật đầu, ai cũng nghe nói chuyện Mai Hoa Đạo vừa tái hiện giang hồ.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Đấy không phải là Mai Hoa Đạo thật."
"Mà đó chính là thứ Long Khiếu Vân cùng Triệu Chính Nghĩa, Điền Thất tạo ra để hãm hại Tiểu Lý Thám Hoa thôi."
"Lâu chủ chờ một chút..."
Có người bỗng nhiên cắt ngang lời Lưu Tưu: "Tiểu Lý Thám Hoa đã mai danh ẩn tích mười năm nay rồi, đã biến mất trong giang hồ."
Người khác cũng nói thêm: "Đúng thế,Tiểu Lý Thám Hoa đã mai danh ẩn tích từ lâu, huống hồ Long Khiếu Vân đã lấy được hết tất cả mọi thứ của Tiểu Lý Thám Hoa rồi, sao còn muốn hãm hại nữa."
Lưu Tiêu gật đầu: "Đúng thế, tuy Tiểu Lý Thám Hoa đã ẩn cư mười năm rồi."
"Còn ẩn cư ở Quan Ngoại nữa."
"Nhưng gần đây hắn đã trở về, trong lúc vô ý còn gặp được con trai của Long Khiếu Vân đang hành hung người khác, nên ra tay phế đi đối phương."
"Về phần Long Khiếu Vân thì tuy đã cưới được Lâm Thi Âm, nhưng lại phát hiện nàng vẫn luôn nhớ thương Tiểu Lý Thám Hoa."
"Việc Tiểu Lý Thám Hoa trở về khiến hắn cảm thấy bất an, lo lắng tất cả những thứ của mình sẽ bị Tiểu Lý Thám Hoa lấy lại."
"Thêm việc nhi tử bị phế, nên hắn lên kế hoạch diệt trừ Tiểu Lý Thám Hoa, sau đó thì có thể yên tâm hưởng thụ tất cả gia sản của y rồi."
Nghe được tin tức Tiểu Lý Thám Hoa sắp tái hiện giang hồ thì trong mắt Thượng Quan Kim Hồng loé lên một tia ánh sáng.
Hắn có dã tâm!
Thiên Cơ Lão Nhân - Tôn Bạch Phát, hoặc là Tiểu Lý Thám Hoa - Lý Tầm Hoan đều là mục tiêu của hắn.
Hắn muốn đánh bại hai người đó để mở ra con đường bá chủ của mình.
Nhưng một giây sau hắn lại đi bưng thức ăn.
Một màn này hơi khôi hài một tý.
Đã bị trấn áp tại Thiên Cơ Lâu rồi mà còn muốn tranh bá.
"Cái gì, Tiểu Lý Thám Hoa không ẩn cư nữa?"
"Tiểu Lý Phi Đao, Lệ Vô Hư Phát (không trượt phát nào), không lẽ Phi Đao Thần Kỹ sắp tái xuất giang hồ sao?"
"Giang hồ lại sắp náo nhiệt lên rồi!"
Rất nhiều người khi nghe tin tức Tiểu Lý Thám Hoa sắp tái xuất giang hồ thì phấn chấn không thôi.
"Mai Hoa Đạo lại là do Long Khiếu Vân dựng nên, hắn muốn chết sao!"
"Tên cẩu tặc Long Khiếu Vân kia lại muốn xài âm mưu gì đây."
"Súc sinh này, không những không cảm tạ mà còn muốn giết Tiểu Lý Thám Hoa."

"Phế là đúng, ta đã nghe việc đứa con của Long Khiếu Vân kia là một tiểu ác ma từ lâu rồi."
"Báo ứng, trong lúc vô tình Tiểu Lý Thám Hoa coi như cũng báo được thù."
"Tiểu Lý Thám Hoa gặp nguy hiểm, vì tình nghĩa giữa hắn cùng Long Khiếu Vân thì sợ rằng hắn sẽ lại trúng chiêu."
Có người trầm giọng: "Các vị, cố gắng lan truyền lời của lâu chủ ra càng xa càng tốt, phải để Tiểu Lý Thám Hoa phòng bị tên súc sinh Long Khiếu Vân này mới được."
"Long Khiếu Vân chết là đúng, mau sớm cho Tiểu Lý Thám Hoa nhìn rõ bộ mặt thật của tên này."
Lúc này có vài người đã rời khỏi Thiên Cơ Lâu, hiển nhiên là đi đưa tin.

Chương 43. Lại một người thích vợ của huynh đệ

"Lâu chủ nói tiếp một người nữa đi!"
"Hôm nay lâu chủ nói hết người trên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng luôn đi."
"Đúng thế! Mỗi lần nghe kể chuyện là phải đến đây uống rượu, tiền đâu mà chịu nổi."
Sau khi nói xong chuyện của Long Khiếu Vân thì người trong Thiên Cơ Lâu bắt đầu kêu gào.
Trong đó có cả Thiên Cơ Lão Nhân, hắn vẫn chưa thoả mãn.
Tôn gia của hắn là chuyên về tính báo.
Nhưng những bí văn mà Lưu Tiêu nói ra hắn lại chưa từng nghe lần nào.
"Tốt! Vậy nói thêm một người, hôm nay ta cũng rãnh, sẽ kể cho đã thì thôi."
Nghe thế thì những người trong Thiên Cơ Lâu như được tiếp thêm sức mạnh, hô tô đem rượu lên.
Nhất là khi Thượng Quan Kim Hồng sử dụng Long Phượng Song Hoàn để đưa rượu thì bỗng lượng tiêu thụ rượu tăng mạnh.
"Ha ha... Lâu chủ uy vũ!"
"Nhanh im lặng, đừng nói nhảm nữa để lâu chủ nói."
Lưu Tiêu nói nhỏ: "Miệng ta hơi khô một tý."
Vương Ngữ Yên đứng kế nghe vậy thì vội vàng đi rót một chén trà.
Lưu Tiêu nhấp một ngụm trà với vẻ mặt hài lòng: "Lần này ta lại nói về một tên vì thích vợ của huynh đệ nên phản bội tình nghĩa suốt bao năm."
Lại là một tiểu nhân vô sỉ thích vợ của huynh đệ?
Điền Quy Nông?
Hay là Bối Thạch Hải, Đế Thích Thiên? Không lẽ là Thiết Đảm Thần Hầu - Chu Vô Thị của Đại Minh Hoàng Triều?
Mọi người đều ngơ ngác, ai cũng thắc mắc và cố phỏng đoán người mà Lưu Tiêu nói đến là ai.
Lưu Tiêu cũng không thừa nước đục thả câu, nói tiếp: "Hắn chính là Thiết Đảm Thần Hầu - Chu Vô Thị, chủ nhân Hộ Long Sơn Trang tại Đại Minh

Hoàng Triều."
Lời này vừa nói ra như một cục đá gây nên ngàn cơn sóng.
Phải biết Chu Vô Thị của Đại Minh Hoàng Triều là một trung thần cực kỳ có danh tiếng.
Hắn khai sáng Hộ Long Sơn Trang để đối đầu với Đông Xưởng Đại Minh, giúp Đại Minh Hoàng Triều phát triển không ngừng, tham quan ô lại cũng dần biến mất.
Mặc dù nói ở vị trí kia của hắn thì không thể không có một ít thủ đoạn âm hiểm được.
Thế nên khi lâu chủ Thiên Cơ Lâu cho Chu Vô Thị lên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng thì mọi người không bất ngờ lắm.
Nhưng không ai nghĩ tới việc Chu Vô Thị lại là một tiểu nhân muốn đoạt vợ của huynh đệ.
"Moá! Thiết Đảm Thần Hầu vô sỉ như thế sao?"
"Đây thật sự quá mất mặt rồi, mặt mũi của hoàng gia để ở đâu, đoạt thứ gì không được lại đi đoạt vợ của huynh đệ."
"Chậc! Sao ai cũng thích vợ của huynh đệ thế, kích thích như thế sao?"
"Quá kích thích! Lâu chủ nói mau."
Đương nhiên cũng có người nghi ngờ: "Không đúng rồi lâu chủ!"
"Đến nay Thiết Đảm Thần Hầu vẫn còn độc thân, ngay cả tiểu thiếp cũng không có, lấy đâu ra vợ."
Lời này vừa dứt thì những người còn lại cũng gật đầu theo.
Lưu Tiêu tiếp lời: "Đừng vội, mọi người nghe ta kể xong đi, rồi mọi người sẽ biết tên Chu Vô Thị này là tiểu nhân âm hiểm ra sao."
Tiếp theo hắn nâng giọng lên: "Các vị đều là người trong giang hồ, vậy có ai còn nhớ Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông không?"
Vô số người ngơ ngác, không ai biết Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông là ai.
"Mặc dù không biết đó là ai nhưng nghe qua tên thì có vẻ rất mạnh."
"Người này quá ngông cuồng, lại dám tự xưng bất bại."
"Chắc chắn có thực lực, ngươi nhìn Đông Phương Bất Bại trên Hắc Mộc Nhai đi, không có thực lực lại dám lấy tên như thế thì khác nào muốn chết?"
Tuy không ai biết Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông là ai, nhưng nhìn sơ tước hiệu thì cũng khiến cảm xúc mọi người dâng trào.
Thường tên hiệu giang hồ là do võ lâm đồng đạo trao tặng sau một đại sự kinh thiên động địa nào đó.
Nói cách khác danh hiệu này cũng đã được chứng thực.
"Song Nhi, A Kha các ngươi biết không?"
Vi Tiểu Bảo hỏi hai nàng bên cạnh, phát hiện cả hai đều ngơ ngác.
Ngay cả Tiêu Phong, người từng làm bang chủ Cái Bang cũng lắc đầu.
"Tên hiệu thế này, có chút ý thứ!" Đoàn Dự nói nhỏ.
Hắn cảm thấy tước hiệu Bất Bại Ngoan Đồng này rất hay.
"Cổ Tam Thông!"

Thượng Quan Kim Hồng khẽ hô.
Hắn biết Bất Bại Ngoan Đồng là ai.
Nếu nói đúng thì hắn cùng Cổ Tam Thông đều là người cùng một thời đại.
Nhưng vào lúc Cổ Tam Thông đang hoành hành thiên hạ, danh khắp Cửu Châu thì hắn chỉ là một tiểu nhân vật không đáng chú ý trong giang hồ thôi.
Trong mắt Thiên Cơ Lão Nhân - Tôn Bạch Phát loé lên một ánh tinh quang, trầm giọng nói: "20 năm trước tại Đại Minh Hoàng Triều có một cao thủ vô địch, chính là đệ tử của Thiên Trì Quái Hiệp, hắn có danh hiệu Bất Bại Ngoan Đồng, đánh khắp Đại Minh không địch thủ."
"Thiên Trì Quái Hiệp chính là nhân vật tuyệt đỉnh vào một trăm năm trước, lực áp Cửu Châu."
"Có người nói rằng Cổ Tam Thông đồng thời luyện thành Kim Cương Bất Hoại Thần Công cùng Hấp Công Đại Pháp của Thiên Trì Quái Hiệp."
"Vì người này tính cách tinh quái, tính tình lại như hài đồng, nên được giang hồ đặt biệt danh là Bất Bại Ngoan Đồng."
"20 năm trước võ công của Cổ Tam Thông đại thành, trở thành cao Nửa Bước Đại Tông Sư."
"Vì đột phá Đại Tông Sư, Cổ Tam Thông ước chiến với cao thủ của Bát Đại Môn Phái tại Đại Minh Hoàng Triều ở ven hồ Thái Hồ."
"Qua cuộc chiến đó Cổ Tam Thông giết chết tất cả chưởng giáo của Bát Đại Môn Phái, 107 vị cao thủ cùng Tứ Đại Bộ Đầu của Hình Bộ, giết hết cao thủ đỉnh cấp của Đại Minh Hoàng Triều, dẫn đến võ lâm của Đại Minh xuống dốc không phanh từ đây."
"Người mà lâu chủ nói có phải người này không?"

Chương 44. Lão gia hoả đừng nói nữa, để lâu chủ nói

Đồ đệ của Thiên Trì Quái Hiệp!
Thiên Trì Quái Hiệp chính là nhân vật tuyệt đỉnh tại Cửu Châu một trăm năm trước, một mình hắn áp chế cả Cửu Châu, tới bây giờ truyền thuyết vô địch của hắn vẫn còn được lưu truyền.
Mà chiến tích của Cổ Tam Thông cũng khiến người khác chấn động.
Một người diệt hết cao thủ đỉnh cấp của Đại Minh Hoàng Triều, giết đến mức võ đạo của một hoàng triều sa sút.
Cao thủ tuyệt đỉnh như thế xứng với danh Bất Bại.
"20 năm trước tại Đại Minh Hoàng Triều còn có nhân vật như thế sao!"
"Danh hào Bất Bại Ngoan Đồng gần như đã tuyệt tích trên giang hồ, chẳng lẽ người này chết rồi?"
"Kim Cương Bất Hoại? Ta thật sự muốn đánh một trận với hắn, không biết tên đó có chịu nổi Hàng Long Thập Bát Chưởng của ta không."
Nhiệt huyết của Tiêu Phong đã dâng lên, hắn muốn đánh một trận với Bất Bại Ngoan Đồng.

Môn thần công Kim Cương Bất Hoại hiện nay đã thất truyền trên giang hồ.
"Hấp công đại pháp? Không biết nếu so sánh với Bắc Minh Thần Công của ta thì sao nhỉ?"
Đoàn Dự cũng hưng phấn, hận vì không thể chứng kiến phong thái của Cổ Tam Thông.
Ngay cả Vương Ngữ Yên cũng có hứng thú với người này vô cùng.
Lưu Tiêu quan sát được tất cả phản ứng của mỗi người.
Cổ Tam Thông quả thật kinh tài tuyệt diễm, tuy nhiên lại bị Chu Vô Thị gài bẫy.
"Không sai! Chính là hắn."
Lưu Tiêu gật đầu.
Cổ Tam Thông tuân thủ hứa hẹn vô cùng, tự trói hai tay, giam mình vào tromg Thiên Lao của Đại Minh đã hai mươi năm nay.
Hiện tại chỉ còn những người thuộc bối phận như Thiên Cơ Lão Nhân mới có thể nhớ kỹ hắn thôi.
Thiên Cơ Lão Nhân gật đầu đầy thoả mãn.
Hắn đam mê kể chuyện, hiện tại thấy có thể đối thoại vài câu với lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì hắn phấn chấn vô cùng.
Chưa bao giờ mọi người lại nhìn mình một cách tò mò cùng kính nể như hiện tại.
Lúc này giọng Lưu Tiêu lại biến đổi: "Nhưng cao thủ Bát Đại Môn Phái cùng Tứ Đại Bộ Đầu của Hình Bộ tại Đại Minh Hoàng Triều không phải là do Cổ Tam Thông giết."
"Đương nhiên Cổ Tam Thông có đủ thực lực để làm việc đó."
Thiên Cơ Lão nhân suy nghĩ một chút, liên tưởng đến việc lâu chủ Thiên Cơ Lâu đang nói về Thiết Đảm Thần Hầu - Chu Vô Thị.
Hắn bật thốt lên: "Tất cả là do Thiết Đảm Thần Hầu - Chu Vô Thị giết, sau đó giá hoạ cho Cổ Tam Thông!"
Lời này vừa dứt thì mọi người xung quanh đều tỉnh ngộ.
Nếu lâu chủ đang nói sự tích âm hiểm của Chu Vô Thị thì sự tình này rất có thể là do hắn làm.
Thiên Cơ Lão nhân lâm bẩm: "Cũng đúng!"
"Năm đó có tin đồn Cổ Tam Thông cùng Chu Vô Thị là hảo hữu chí giao, cả hai đều thu được truyền thừa của Thiên Trì Quái Hiệp."
"Nhưng Kim Cương Bất Hoại Thần Công thì cần đồng tử thân mới có thể tu luyện được, thế nên Cổ Tam Thông tu luyện cả Kim Cương Bất Hoại Thần Công cùng Hấp Công Đại Pháp."
"Còn Chu Vô Thị thì chỉ tu luyện Hấp Công Đại Pháp của Thiên Trì Quái Hiệp do không còn là đồng tử thân."
"Năm đó trên giang hồ cũng có một tin đồn, 107 vị cao thủ kia bị hút khô nội lực sau đó mới bị giết."
"Chu Vô Thị hoàn toàn có hiềm nghi."
"Võ công của hắn cũng làm được việc này."
Phát hiện bản thân mình có thể đối thoại với lâu chủ Thiên Cơ Lâu, Thiên

Cơ Lão Nhân đắc ý vô cùng, uống thêm vài chém rượu.
"Lão gia hoả đừng nói nữa, để cho lâu chủ nói."
"Đúng rồi! Người ở đâu ra vậy, lâu chủ không nói ngươi ở đây ba hoa cái gì?"
"Nơi này không phải là nơi ngươi dương danh, cần chân tài thực học."
"Đúng! Có năng lực thì ngươi kể một vài chuyện mà không ai biết đi."
Thiên Cơ Lão Nhân tức đến mức dựng cả râu lên.
Lão nhân gia ta phổ cập khoa học cho các ngươi, vậy mà các ngươi còn chê.
Tức đến mức mém tý hắn khai thân phận Thiên Cơ Lão Nhân ra rồi.
Tôn Tiểu Hồng trợn to nai mắt, sợ rằng việc kể chuyện của hai ông cháu ở đây sẽ có chút trắc trở.
Lưu Tiêu cười thầm!
Lão nhân này lại muốn đoạt danh tiếng của mình, đáng đời.
"Bất Bại Ngoan Đồng có một thanh mai trúc mã, cũng là vị hôn thê của hắn, Tố Tâm."
"Tố Tâm này trời sinh mỹ lệ, xinh đẹp vô cùng."
"Khí chất của nàng như U Lan vậy, cao nhã thánh khiết, cả tính cách cùng dung mạo đều tuyệt trần."
Lưu Tiêu miêu tả một phen, khiến không ít người mê mẩn.
Giống như có một mỹ nữ tuyệt sắc như thế đứng trước mặt họ vậy.
Không ít người hiểu ra.
Kỳ nữ như thế hèn chi Chu Vô Thị lại phản bội huynh đệ của mình.
"Trên mặt của Tố Tâm lại còn một vẻ ưu sầu trời sinh, nhìn thấy đã yêu."
"Khiến người ta khi vừa nhìn liền muốn bảo vệ."
"Sau khi thu được truyền thừa của Thiên Trì Quái Hiệp cùng Cổ Tam Thông, Thiết Đảm Thần Hầu rốt cuộc cũng gặp được Tố Tâm lần đầu tiên."
"Thiết Đảm Thần Hầu vốn là con cháu hoàng tộc, tính tình phóng đãng, vừa gặp Tố Tâm hắn đã thương, đã yêu người thê tử chưa kết hôn này của Cổ Tam Thông."
"Mà lúc này do Cổ Tam Thông vừa đạt được võ công của Thiên Trì Quái Hiệp nên lãnh đạm với Tố Tâm, tạo nhiều cơ hội cho Chu Vô Thị tiếp xúc với nàng, khiến y không thể nào tự kiềm chế được."

Chương 45. Hai vị Đại Tông Sư, đại chiến khuynh thế

"Tục ngữ có nói vợ của huynh đệ không nên đụng vào, Chu Vô Thị quả nhiên quá vô sỉ."
"Cặn bã, không ngờ lại nhân dịp huynh đệ mình trầm mê võ công đi thông đồng với vợ của hắn."
"Tố Tâm này rốt cuộc xinh đẹp đến cỡ nào mà có thể khiến cho Chu Vô Thị cùng Cổ Tam Thông đều mê mệt như vậy."

"Đáng tiếc! Mỹ nữ như thế mà ta không có cơ hội diện kiến."
Lạc Dương Thành không thuộc về bất kỳ hoàng triều nào cả.
Thế nên người ở đây cũng chẳng có bất kỳ tôn kính nào với người hoàng gia.
Thế nên khi nghe được hành vi của Chu Vô Thị thì ai nấy đều chửi ầm lên.
"Sau đó thì sao?"
Thấy Lưu Tiêu không nói, Vương Ngữ Yên hỏi tiếp.
Lưu Tiêu lên tiếng: "Sau đó khi thần công của Cổ Tam Thông đại thành, hắn ước chiến với cao thủ của tám môn phái tối cường tại ven hồ Thái Hồ."
"Nhưng người như Chu Vô Thị này dã tâm bừng bừng."
"Tiên Đế của Đại Minh nhìn ra được điểm này nên mới không cho hắn bất kỳ thực quyền nào, vì thế hắn mới du tẩu giang hồ, học được thần công."
Tại đêm trước quyết chiến, Chu Vô Thị giành trước, từng bước một đi hút khô nội lực 107 cao thủ của các môn phái, sau đó giết bọn hắn, để giá hoạ cho Cổ Tam Thông và thu hồi đại quyền của bản thân trong triều đình."
"Sự việc phát triển đúng như kế hoạch của Chu Vô Thị, Cổ Tam Thông trở thành công địch của cả võ lâm."
"Nhờ sự kiện đó mà hắn được Đại Minh Hoàng Triều trọng dụng, phụng mệnh đi truy sát Cổ Tam Thông."
"Vì đi truy sát Cổ Tam Thông nên Chu Vô Thị giao Tố Tâm cho Đại Minh Hoàng Triều chiếu cố, sợ rằng Đại Minh Hoàng Triều sẽ đuổi Tố Tâm ra ngoài, lưu lạc tha hương."
"Trong lúc này Cổ Tam Thông cũng gặp lại Tố Tâm, cả hai cùng ăn trái cấm."
"Một năm sau Cổ Tam Thông không biết Tố Tâm đã sinh cho bản thân một người con trai, thế nên hắn ước chiến với Chu Vô Thị, muốn kết thúc ân oán."
"Cả hai đã ước định, nếu Chu Vô Thị thắng thì Cổ Tam Thông phải tự chịu trói, bị bắt vào Thiên Lao ở tù thiên thu."
"Còn nếu Cổ Tam Thông thắng thì về sau chỉ cần nghe ba chữ Cổ Tam Thông, Chu Vô Thị phải nhượng bộ lui binh ngay lập tức."
"Hai người đánh nhau ba ngày ba đêm, không ai hơn ai tý nào cả."
Đám người trong Thiên Cơ Lâu nghe đến đây thì sôi trào hết cả lên, giống như bọn hắn được tận mắt xem trận đại chiến này vậy.
"Ta không bằng bọn hắn!"
Tiêu Phong chấn động!
Vừa rồi hắn chỉ giao thủ một trăm chiêu với Thượng Quan Kim Hồng thôi mà đã không đủ nội lực rồi, quả thực không thể tưởng tượng nếu đại chiến liên tiếp ba ngày ba đêm sẽ là tình cảnh gì nữa.
"Hoá ra Thiết Đảm Thần Hầu mạnh như thế sao!"
Thiên Cơ Lão Nhân thán phục!
Phải có nội lực hùng hồn ra sao mới có thể đại chiến ba ngày ba đêm như thế.

Người bình thường chỉ thức ba ngày ba đêm thôi đã không chịu nổi rồi, nói chi là đại chiến.
"Đại chiến kinh thế như vậy, tiếc là chúng ta không được nhìn thấy tận mắt."
"Sợ rằng vào lúc này cả hai đều đã tấn thăng lên cao thủ Đại Tông Sư rồi."
"Không ngờ 20 năm trước Đại Minh lại có hai vị cao thủ kinh khủng như thế."
Vô số người đấm ngực giậm chân, buồn vì không được tận mắt nhìn xem cuộc đại chiến đó.
Lưu Tiêu nói: "Các vị không thấy người lợi hại nhất chính là Cổ Tam Thông sao?"
"Phải biết rằng Chu Vô Thị đã âm thầm hút cạn nội lực của 107 vị cao thủ tuyệt đỉnh trong Đại Minh, nhưng chỉ có thể bất phân thắng bại với Cổ Tam Thông."
Sau khi nói lời này thì ai nấy đều tán thành.
"Đúng thế! Cổ Tam Thông mới thật sự là kinh tài tuyệt diễm, thảo nào Tố Tâm lại yêu hắn."
"Sợ rằng Chu Vô Thị cũng không ngờ sau khi bản thân hút sạch nội lực của nhiều cao thủ như thế mà vẫn không thể đánh bại Cổ Tam Thông."
"Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông, đúng là danh xứng với thực, nếu Chu Vô Thị không hút nhiều nội lực như thế thì sợ rằng sẽ bị Cổ Tam Thông giết chết bằng một tay mất."
"Lâu chủ nói tiếp đi!"
Bọn hắn đã muốn nghe tiếp lắm rồi.
Đám người Thượng Quan Kim Hồng, Kinh Vô Mệnh, Cưu Ma Trí lúc này đã nghe một cách say xưa, không còn tỉnh táo.
Lưu Tiêu nói: "Đại chiến đến bước này thì cả hai đều biết nếu đánh nữa sẽ thành đồng quy vu tận."
"Vì tránh cho cục diện đi quá xa, cả hai đã ước định một chiêu cuối cùng để phân thắng thua."
"Vào lúc hai người đang súc thế, tích trữ lực lượng thì tính cách âm hiểm của Chu Vô Thị lại nổi lên, hắn la lên 'Người mà Tố Tâm thật sự yêu chính là ta', khiến cho Cổ Tam Thông phân tâm, thừa cơ hội đó Chu Vô Thị chưởng Cổ Tam Thông một cái."
Tiếng chửi rủa vang lên tứ phía.
"Đê tiện!"
"Vô sỉ!"
"Chu Vô Thị thật sự là một tiểu nhân âm hiểm."
"Tên Chu Vô Thị này quá ghê tởm!"
"Đáng tiếc, một anh hùng hào kiệt như Cổ Tam Thông lại gãy trước tên tiểu nhân vô sỉ như Chu Vô Thị."
Chu Vô Thị bị chửi thảm vô cùng.
Có vài nhân sĩ võ lâm của Đại Minh đang ở đây cũng chỉ im lặng, không dám lên tiếng.

Lưu Tiêu nói tiếp: "Cổ Tam Thông cùng Chu Vô Thị không biết rằng Tố Tâm đã biết chuyện hai người ước chiến trên núi."
"Nàng cũng không biết Chu Vô Thị chính là tên tiểu nhân đã ám hại Cổ Tam Thông."
"Trong lòng Tố Tâm cả hai là huynh đệ."
"Vì để ngăn cảnh huynh đệ tương tàn, cũng vì báo cho Cổ Tam Thông biết hắn có một đứa con trai nên Tố Tâm đã chạy đến đỉnh Thiên Sơn, lạc vào chiến trường giữa hai người."
"Và trùng hợp hơn nữa, Tố Tâm lại vô tình chặn nửa chưởng của Chu Vô Thị đánh về phía Cổ Tam Thông, thành ra Cổ Tam Thông chỉ bị dính nửa chưởng."
"Đến tận đây Cổ Tam Thông thua nửa chiêu, cam nguyện tự bị giam tại Thiên Lao Đại Minh Hoàng Triều, đến nay đã hai mươi năm."

Chương 46. Khiến cho quyết đấu giữa Tào Chính Thuần cùng Chu Vô Thị diễn ra sớm hơn

"Đúng là một hán tử, lời hứa đáng giá ngàn vàng, không ngờ hắn thực sự chịu cảnh tù đày tại Thiên Lao."
Tiêu Phong vô cùng kính nể.
Hắn rất vui khi kết giao được với những hán tử trọng tình trọng nghĩa thế này.
Hành vi của Cổ Tam Phong khiến hắn cảm thấy bội phục vô cùng, hận không thể nhậu say với người đó một trận.
"Đại ca, người này rất giống ngươi, đều là hào kiệt chân chính!"
Đoàn Dự nhịn không được mà vỗ tay, đáng tiếc dùm cho Cổ Tam Thông.
"Nhân vật như thế lại bị tiểu nhân âm hiểm như Chu Vô Thị tính kế mà không biết, thật đáng tiếc."
"Nếu như hắn vẫn còn thì trong chốn giang hồ này lại có thêm một cao thủ tuyệt đỉnh rồi."
"Cổ Tam Thông, quả thực là hào kiệt chân chính!"
Vô số người đều tiếc hận cho Cổ Tam Thông, tức giận vì sự đê tiện của Chu Vô Thị.
"Lâu chủ, vậy Tố Tâm chết rồi sao?"
Tôn Tiểu Hồng nhịn không được mà hỏi.
Bị cao thủ như Chu Vô Thị chưởng trúng, mặc dù chỉ là nửa chưởng nhưng đó là vượt quá mức chịu đựng của người bình thường rồi.
Dù là Lâm Thi Âm hay Tố Tâm, dưới cái nhìn của nàng đều là nữ tử số khổ cả,
"Còn về phần con trai của nàng và Cổ Tam Thông thì sao?"
Song Nhi cũng lên tiếng.

Lưu Tiêu nhìn sang một tý rồi trả lời: "Tố Tâm vẫn chưa chết."
"Lúc đó tuy nàng bị chưởng lực của Chu Vô Thị đánh trúng nhưng vào phút cuối Chu Vô Thị đã đút kỳ dược Thiên Hương Đậu Khấu cho nàng, nên nàng đã rơi vào trạng thái giả chết, hiện tại vẫn còn đang ngủ say."
"Bây giờ chỉ cần tìm viên Thiên Hương Đậu Khấu thứ hai cho nàng sử dụng thì nàng sẽ sống lại ngay."
"Còn về phần con trai của nàng và Cổ Tam Thông thì bây giờ đã trở thành một tên côn đồ vô danh rồi."
Thiên Hương Đậu Khấu!
Vô số người chấn động không ngừng.
Đây là kỳ dược của võ lâm, không ngờ Tố Tâm lại có vinh hạnh sử dụng nó.
"Thiên Hương Đậu Khấu, bây giờ trên giang hồ chỉ còn có hai viên mà thôi, muốn tìm được khó như lên trời."
Thiên Cơ Lão Nhân thở dài, biết việc giúp Tố Tâm tỉnh lại khó như thế nào.
"Thảo nào Chu Vô Thị từng hỏi Đại Thanh Hoàng Triều về tung tích của Thiên Hương Đậu Khấu, thì ra là vì để phục sinh Tố Tâm."
Vi Tiểu Bảo lên tiếng, hắn vô cùng kinh ngạc.
Lưu Tiêu nói: "Sau khi tróc nã được Cổ Tam Thông quy án thì tuy Tố Tâm nửa chết nửa sống nhưng Chu Vô Thị lại được cả danh và lợi, trở thành đại anh hùng trong thiên hạ."
"Hắn bày mưu tính kế, được sắc phong làm Thiết Đảm Thần Hầu, gây dựng lên Hộ Long Sơn Trang uy chấn giang hồ như hiện nay, chưởng khống tình báo của cả Đại Minh."
Lưu Tiêu cười lạnh một tiếng, dự định bới hết gốc gác của Chu Vô Thị lên.
"Tên Chu Vô Thị này cũng là người dã tâm bừng bừng, vô cùng bất mãn với người cháu trai mà Hoàng Huynh truyền ngôi."
"Thế nên hắn dựa vào tình báo mà Hộ Long Sơn Trang thu thập được, âm thầm uy hiếp đủ loại quan lại, khống chế được Thập Đại Tướng Quân ngoài biên cương."
"Bây giờ hắn còn đang định tạo phản, làm hoàng đế Đại Minh Hoàng Triều kia kìa."
Oanh!
Lời này vừa dứt thì tất cả mọi người đều thấy lỗ tai của mình ù ù, hiển nhiên là bị chấn động vô cùng.
"Moá, tên tiểu nhân âm hiểm Chu Vô Thị này còn muốn làm Hoàng Đế của Đại Minh Hoàng Triều nữa à?"
Vi Tiểu Bảo giật nảy mình.
"Đáng chết, hắn không biết khi chiến loạn xảy ra thì bách tính sẽ khổ sở vô cùng sao?"
Tiêu Phong giận dữ, hắn hận không thể giết được kẻ có dã tâm bừng bừng như Chu Vô Thị.
Sắc mặt của Đoàn Dự đại biến.
Một khi Đại Minh Hoàng Triều loạn thì cả Cửu Châu cũng sẽ loạn.

Những nước lớn thì không sao, về phần những nước nhỏ như Đại Lý của Đoàn gia hắn chắc chắn sẽ bị cuốn trôi theo dòng lũ.
"Thập Đại Tướng Quân ở biên cương đều bị thu mua, sợ rằng lần này Chu Vô Thị sẽ tạo phản thành công rồi."
Có người hít một hơi.
Lấy được quân quyền, cơ hội tạo phản gần như đã đạt đến tám mươi phần trăm.
"Đại Minh Hoàng Triều nguy to!"
Thiên Cơ Lão Nhân như đã dự liệu được cảnh tượng khi Chu Vô Thị tạo phản thành công rồi.
Chu Vô Thị đã bố trí nhiều năm, việc tạo phản sao dễ thế được.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không dễ thế đâu."
"Đại Minh Hoàng Triều vẫn còn có một gia hoả có dã tâm bừng bừng muốn lên làm Hoàng Đế khác."
Lưu Tiêu vẫn không quên tên thái giám chết bầm Tào Chính Thuần này.
Nếu xét về quyền thế thì hắn không thua gì Chu Vô Thị cả.
Thậm chí ở Kinh Đô thì quyền lực của hắn còn cao hơn cả Chu Vô Thị.
"Một người khác là ai thế lâu chủ?"
"Moá! Đại Minh Hoàng Triều loạn thật."
"Chu Vô Thị muốn tạo phản cháu hắn thì thôi đi, lại còn có một người muốn tạo phản nữa à."
Lưu Tiêu nói: "Chính là Tào Chính Thuần của Đông Xưởng!"
"Hai tên dã tâm bừng bừng này, dù ai muốn lên làm Hoàng Đế thì đều phải diệt trừ đối phương mới được."
"Xem ai có thủ đoạn cao minh hơn thôi."
Bây giờ đem Chu Vô Thị cùng Tào Chính Thuần đưa ra ánh sáng, để cả hai quyết đấu.
Còn việc cuối cùng ai có thể lên làm Hoàng Đế thì ngay cả Lưu Tiêu cũng không biết.
"Tên thái giám Tào Chính Thuần này cũng muốn tạo phản sao?"
"Hoàng Đế của Đại Minh Hoàng Triều quá phế vật, hai trọng thần đều muốn phản hắn."
"Lâu chủ thật ngưu bức, dám đem hai tên phản tặc này ra ánh sáng, để bọn hắn đánh nhau."

Chương 47. Long Khiếu Vân, ngươi đi chết đi

"Chu Vô Thị thật là người không từ thủ đoạn, nhưng tình cảm hắn trao cho Tố Tâm là thật lòng."
"Hơn hai mươi năm qua hắn không cưới vợ, tiểu thiếp, một lòng muốn phục sinh Tố Tâm, cũng coi là một người chung tình."
Cuối cùng Lưu Tiêu vẫn đánh giá Chu Vô Thị một cách công tâm.

Chu Vô Thị thực sự yêu Tố Tâm đến mức tận cùng.
Trong nguyên tác, hắn mưu phản thất bại là do khi Tố Tâm chết, hắn không chịu nổi sự dằn vặt đó nên tự sát để tạ thiên hạ.
Rất khó tưởng tượng được người có thân phận cùng địa vị như hắn lại chịu từ bỏ đại nghiệp chỉ vì một người con gái.
Hai mươi năm qua hắn chỉ lo cho thân mình, không dính vào nữ sắc.
...
Ban đêm!
Trên mái của Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu bưng một chậu nước ra sau đó ngâm Dịch Cân Kinh vào.
"Lâu chủ ngươi đang làm gì thế, sách mà ngâm vào nước thì hư hết."
A Chu hỏi một cách hiếu kỳ.
Lúc này Tiêu Phong cùng Vương Ngữ Yên cũng đứng kế bên.
Hắn không giấu chuyện này với ba người làm gì.
Dịch Cân Kinh là của A Chu, nàng có tư cách tu luyện nó.
Tiêu Phong thì không có công pháp nội công tuyệt đỉnh nào cả, không thể tận dụng hết thiên phú của bản thân, nên Lưu Tiêu định dạy Dịch Cân Kinh cho hắn.
Kể từ đó Tiêu Phong sẽ như hổ mọc thêm cánh vậy.
Còn về phần Vương Ngữ Yên thì gần như đã là tâm phúc của hắn rồi, đương nhiên không giấu diếm gì cả.
Tất cả mọi người cùng luyện Dịch Cân Kinh không tốt sao?
Chỉ trong chốc lát, dưới sự há hốc mồm kinh ngạc của tất cả mọi người thì bỗng trong cuốn kinh thư đang ngâm nước hiện lên vài bức hình với động tác kỳ dị.
"Đây mới là bộ mặt thật sự của cuốn kinh thư này sao?"
Tiêu Phong vô cùng chấn động, chỉ cảm thấy những động tác này thần bí vô cùng.
Lưu Tiêu nói: "Đừng nói nhảm nữa, mau chóng nhớ kỹ bọn chúng đi."
Mọi người không dám thờ ơ tý nào, ai nấy đều nín thở và cố gắng ghi nhớ.
...
Hưng Vân Trang!
Ba!
Lâm Thi Âm tát một cái vào mặt Long Khiếu Vân.
Trên gương mặt phẫn nộ của nàng xuất hiện một vết đỏ.
"Vô sỉ! Ta không ngờ ngươi lại là tiểu nhân âm hiểm như thế."
"Vì gia sản của biểu ca mà ngươi lại làm ra những chuyện vô sỉ thế này."
"Ngươi cũng đã có được thứ ngươi muốn rồi, tại sao lại còn muốn dồn biểu ca vào tử địa, vu khống hắn là Mai Hoa Đạo nữa?"
Lúc bị đánh một cái thì Long Khiếu Vân sửng sốt, nhưng sau khi nghe xong lời của Lâm Thi Âm thì sắc mặt hắn đại biến.
Hắn hỏi lại một cách kinh ngạc: "Ngươi nghe những việc này ở đâu thế Thi Âm."
Moá!

Sao những chuyện mình làm đều bị Lâm Thi Âm biết hết thế.
Bắt được Lý Tầm Hoan, bản thân vừa trở về, vẫn còn đang rất vui mừng thì bỗng nghe được việc rung động như thế.
Lâm Thi Âm cười lạnh rồi nói: "Nghe ở đâu sao? Bây giờ cả Cửu Châu đều biết Long Khiếu Vân ngươi là một tiểu nhân âm hiểm, mưu đồ gia sản của biểu ca nên mới cố tình kết bái với hắn."
"Lại còn lợi dụng tình nghĩa của biểu ca để chiếm được ta."
"Long Khiếu Vân ngươi quả thật là muốn chết, lại còn dám thuê Ngũ Độc Đồng Tử ám sát lâu chủ Thiên Cơ Lâu nữa chứ."
"Ngươi còn chưa biết phải không, Ngũ Độc Đồng Tử không dám ra tay, trái lại còn khai ngươi ra."
"Hiện tại lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã nói tất cả những việc mà ngươi đã làm ra rồi, ngươi đi chết đi!"
Long Khiến Vân nghe thế thì kinh hãi không thôi!
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu mạnh như thế sao?
Ngay cả Ngũ Độc Đồng Tử cũng không dám động thủ, bị doạ đến mức quăng mình ra để bảo toàn mạng sống.
Những ngày nay bản thân một lòng muốn dồn Lý Tầm Hoan vào tử địa, không ngờ lại xảy ra việc như thế.
Trong nháy mắt đầu Long Khiếu Vân như muốn nổ tung.
Hắn không thể tưởng tượng nổi rốt cuộc lâu chủ Thiên Cơ Lâu là hạng người gì mà ngay cả loại hung tàn như Ngũ Độc Đồng Tử phải sợ hãi đến mức như thế.
"Thi Âm ngươi nghe ta nói đã, Thiên Cơ Lâu đang vu khống ta."
Long Khiếu Vân cố gắng trấn tĩnh bản thân.
Nhưng mồ hôi đã chảy đầy đầu hắn rồi.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu kinh khủng như thế, nếu muốn giết mình thì chắc chỉ cần trở bàn tay là được.
Đừng nói tới việc bây giờ những việc xấu của bản thân đã lộ ra hết, dù chưa bị lộ, bản thân vẫn còn là huynh đệ với Tiểu Lý Thám Hoa thì chắc hắn cũng không thể bảo vệ được mình.
"Vu oan ngươi sao, vậy ngươi thu thập hành lễ làm gì?"
Lâm Thi Âm nhìn về phía Long Khiếu Vân đang hoảng loạn, nở nụ cười nhạt.
"Tên hèn hạ vô sỉ Long Khiếu Vân nhà ngươi còn muốn đi sao."
Thanh âm này vừa vang lên thì thân thể Long Khiếu Vân run lên theo.
"A Phi? Sao các ngươi thoát được?"
Hắn quay đầu lại một cách hoảng sợ, chỉ thấy A Phi cùng Lý Tầm Hoan đang bước đến một cách chậm rãi.
Một khắc sau Long Khiếu Vân mới phát hiện bản thân nói sai, vội vàng đính chính: "A Phi, nhị đệ, các ngươi không sao là được rồi, ta đang định đi tìm người cứu các ngươi đây."
Lâm Thi Âm đứng kế, nhìn Lý Tầm Hoan một cách ngơ ngác.
Lý Tầm Hoan thì hổ thẹn vô cùng, không dám đối mặt với nàng.

Bản thân lại đem Lâm Thi Âm nhường cho một tên tiểu nhân âm hiểm, hại cả đời của Thi Âm rồi.
A Phi hừ lạnh: "Đừng đóng kịch nữa, ta cùng đại ca tới đây để lấy mạng chó của ngươi."
Trên người hắn lúc này toả ra sát khí lạnh như băng.
A Phi bắt đầu từ từ rút kiếm.
Nhưng một khắc sau Lý Tầm Hoan đã ra tay chặn lại, nói: "Lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói đúng, chỉ có ta mới có tư cách giết hắn thôi."
"Nếu không, ta thẹn với Thi Âm."
Biểu tình của Lý Tầm Hoan băng lãnh, ánh mắt nhìn Long Khiếu Vân như đang nhìn một xác chết vậy.
A Phi vui vẻ, thu bảo kiếm về.
Hắn sợ rằng Lý Tầm Hoan không thể xuống tay nên mới muốn ra tay thay.
Nếu Lý Tầm Hoan đã muốn tự mình động thủ thì hắn còn mừng dùm cho y.
"Nghĩa đệ đừng giết ta!"
Thấy Lý Tầm Hoan không phải đang đùa, Long Khiếu Vân quỳ xuống ngay lập tức.

Chương 48. Đầu tiên diệt Hộ Long Sơn Trang trước

Thấy Long Khiếu Vân quỳ xuống một cách không có cốt khí như thế càng làm Lý Tầm Hoan chán ghét hơn.
Bản thân đúng là bị mù mới kết bái với loại người như vậy.
"Nghĩa đệ đừng giết ta, nếu ngươi giết ta thì Thi Âm làm sao bây giờ?"
Lời này vừa dứt thì Lý Tầm Hoan trầm mặc, không nói.
Tình huống bây giờ có chút xấu hổ.
Bởi vì hắn không biết nhìn người, nên đã đẩy Lâm Thi Âm gả cho Long Khiếu Vân, còn sinh một đứa bé nữa.
Nếu muốn giết Long Khiếu Vân thì không dễ như thế.
Trước đó A Phi cũng có suy nghĩ như vậy nên mới muốn xuất thủ dùm cho Lý Tầm Hoan.
Long Khiếu Vân khóc ròng, dập đầu liên tục trước mặt Lý Tầm Hoan, nhưng khi hắn phát hiện y không động lòng tý nào thì liền quay qua cầu Lâm Thi Âm.
"Thi Âm, ta không thể chết được, nếu ta chết Tiểu Vân sẽ không có cha."
Long Khiếu Vân kéo tay Lâm Thi Âm lại rồi nói: "Hơn nữa mấy năm nay ta luôn thật lòng yêu ngươi!"
"Ta thừa nhận lúc bắt đầu ta không có ý tốt, nhưng từ đó đến nay ta chưa từng để ngươi chịu một thiệt thòi nào."
Lời này của hắn hoàn toàn là sự thật.
Tuy mục đích không tốt, nhưng qua những năm ở chung thì hắn đã thật sự yêu Lâm Thi Âm rồi, đối xử với Lâm Thi Âm tốt vô cùng.

Nhưng chỉ có điều trong lòng Lâm Thi Âm vẫn chỉ có Lý Tầm Hoan mà thôi.
Nàng chưa bao giờ yêu Long Khiếu Vân cả.
Lúc này khi biết được bộ mặt thật của Long Khiếu Vân thì nàng càng chán ghét hắn thêm.
Nàng quay đầu, không nói gì.
Hưu!
Lý Tầm Hoan cắn răng, vẫn xuất thủ.
Phi đao xuyên thẳng qua đầu của Long Khiếu Vân.
Long Khiếu Vân!
Chết!
Một khắc sau thì trên mặt Lâm Thi Âm vẫn hiện lên vẻ bi thương, sau đó khóc rống lên.
"Tiểu nhân âm hiểm đã chết rồi, chúng ta đi thôi, đại ca!"
"Chúng ta đi tới Thiên Cơ Lâu nhìn một tý đi."
A Phi vỗ tay, nở nụ cười.
Thấy Lý Tầm Hoan có thể hạ quyết tâm giết Long Khiếu Vân thì hắn cao hứng vô cùng.
"Cha?"
Long Tiểu Vân bỗng nhiên chạy ra, kêu to một tiếng, nhìn Lý Tầm Hoan bằng ánh mắt hung tợn.
Trong mắt của Long Tiểu Vân tràn ngập cừu hận cùng sát khí, hai mắt của hắn đỏ lên, nhìn chằm chằm Lý Tầm Hoan.
"Nhổ cỏ không nhổ tận góc, gió xuân đi qua cỏ lại mọc!"
A Phi phát ra sát khí mãnh liệt, muốn rút kiếm chém chết Long Tiểu Vân.
"Không được!"
Sắc mặt Lâm Thi Âm đại biến, vội vàng nhào đến ngăn trước người Long Tiểu Vân.
A Phi giật mình, biết quan hệ giữa Lâm Thi Âm cùng Lý Tầm Hoan nên vội vàng thu kiếm lại.
"Nếu như hắn lớn lên muốn báo thù thì cứ tìm đến ta."
Lý Tầm Hoan cũng ngăn A Phi lại.
Hắn không thể nào hạ thủ với một đứa bé được, huống gì đó còn là con của Lâm Thi Âm nữa.
"Đi thôi!"
Lý Tầm Hoan thở dài, lôi kéo A Phi vẫn không cam lòng lắm ra ngoài.
"Ngươi lại muốn đi sao biểu ca?"
Lâm Thi Âm đứng phía sau hô lớn.
Trong lòng của nàng chỉ có mỗi Lý Tầm Hoan mà thôi.
Nhưng mà Lý Tầm Hoan bây giờ còn mặt mũi nào đối mặt với Lâm Thi Âm nữa.
Thiên hạ ai cũng tán dương nghĩa khí của hắn, nhưng chỉ có hắn mới biết được việc giao nữ nhân của mình cho một tiểu nhân âm hiểm là việc làm ngu ngốc cỡ nào.

Hại chính mình, cũng hại người mình yêu.
Lý Tầm Hoan dừng bước, nói một cách khổ sở: "Có lẽ ta sẽ trở về."
Nói xong, hắn cùng với A Phi đi thẳng ra ngoài, không ngoái đầu lại.
"Ta vẫn sẽ chờ ngươi!"
Phía sau là tiếng la đầy kiên định của Lâm Thi Âm.
Thân thể của Lý Tầm Hoan như bị sét đánh vậy, rung động liên tục.
...
Đại Minh Hoàng Triều!
"Chu Thiết Đảm ngươi tốt lắm, người trong thiên hạ chỉ nghĩ ngươi là một người trung thành và tận tâm, không ngờ ngươi cùng một giuộc với ta."
Tào Chính Thuần khi nghe tin Chu Vô Thị cũng muốn tạo phản thì nhịn không được mà kêu lên.
Hắn cho rằng khi bản thân tạo phản thì Chu Vô Thị sẽ là chướng ngại lớn nhất của mình, không ngờ đối phương cũng có dự định giống mình.
"Ta đã coi thường ngươi quá rồi, vậy mà có thể khống chế được Thập Đại Tướng Quân sao."
"Đốc chủ, bây giờ chúng ta đã bị Thiên Cơ Lâu vạch trần rồi, kế tiếp nên làm thế nào?"
Có một tâm phúc hỏi.
Nghe được Thiên Cơ Lâu thì trong mắt Tào Chính Thuần xuất hiện một vẻ tàn nhẫn.
"Thiên Cơ Lâu?"
"Đợi ta ngồi lên bảo toạ Hoàng Đế Đại Minh thì ta trừng trị bọn hắn sau."
"Bất quá cũng phải cảm tạ Thiên Cơ Lâu!"
"Nếu không nhờ bọn hắn thì ta thật sự không biết việc Chu Thiết Đảm đã khống chế được Thập Đại Tướng Quân."
"Lập tức triệu tập nhân thủ, đầu tiên tiêu diệt Hộ Long Sơn Trang trước đã."
Tào Chính Thuần hét to.
Không thể để Chu Thiết Đảm ra tay trước được, chờ đại quân từ biên cương chạy đến thì bọn hắn hoàn toàn không có lực phản kháng.
Không thể không nói, Thiên Cơ Lâu đã giúp hắn một việc lớn rồi.
...
Oành!
Hộ Long Sơn Trang, Chu Vô Thị lúc này đang tức giận vô cùng, hắn vừa mới đập nát một cái bàn
"Vô liêm sỉ!"
Chu Vô Thị rống to!
Hắn còn chưa bố trí xong hết, còn chưa bắt được Tào Chính Thuần thì việc tạo phản đã lộ ra rồi.
Hắn biết dã tâm của Tào Chính Thuần, cũng biết thực lực mà y sở hữu to lớn ra sao.
Bởi thế nếu chưa bắt được Tào Chính Thuần thì hắn không dám lộ ra bất kỳ dã tâm nào của mình.

"Rốt cuộc vì sao Thiên Cơ Lâu lại biết được mọi chuyện."
Trong mắt Chu Vô Thị xuất hiện vẻ kiêng kỵ vô cùng nồng nặc.
Hắn tự tin rằng bản thân đã bố trí tất cả mọi thứ không có kẽ hở nào, không ngờ Thiên Cơ Lâu lại có thể biết hết tất cả mọi chuyện.
Thậm chí chuyện 20 năm về trước bọn hắn cũng biết, lại còn như được tận mắt chứng kiến vậy.

Chương 49. Cổ Tam Thông: Ta có nhi tử

Tại Hộ Long Sơn Trang, Chu Vô Thị đang cực kỳ tức giận do Thiên Cơ Lâu khiến âm mưu tạo phản của hắn bị lộ.
"Thiên Cơ Lâu?"
Bỗng nhiên Chu Vô Thị giật mình, hắn như nghĩ ra điều gì đó: "Tại sao ta không nghĩ tới!"
"Nếu Thiên Cơ Lâu có thể biết nhiều như thế thì không có lý nào không biết Thiên Hương Đậu Khấu nằm ở đâu cả."
Tố Tâm có hy vọng sống lại rồi!
Chu Vô Thị vỗ đùi, kích động đến mức run rẩy cả người, không còn quan tâm đến việc âm mưu tạo phản bị lộ nữa.
Đối với hắn thì không có gì quan trọng hơn việc phục sinh Tố Tâm cả, ngay cả tính mạng của hắn cũng vậy.
"Không xong rồi Thần Hầu, Tào Chính Thuần lúc này đang triệu tập nhân mã, hắn muốn tiêu diệt Hộ Long Sơn Trang."
Lúc này bỗng có người hốt hoảng chạy vào.
"Muốn chết!"
Chu Vô Thị trừng mắt, sát khí ngập trời.
Hắn trầm giọng nói: "Tình hình bây giờ bên ngoài Hoàng Cung ra sao?"
Người vừa chạy vào hồi đáp: "Lúc này Hoàng Cung đã đóng chặt cửa rồi, không cho ai ra vào cả."
Chu Vô Thị nói một cách lạnh lùng: "Đúng là thứ vô năng, tới lúc này lại còn muốn trốn, mặt mũi của Chu gia đã bị hắn làm mất hết rồi."
"Triệu tập tất cả nhân viên, tiên hạ thủ vi cường, giết Tào Chính Thuần sau đó vào cung."
Nếu Thiên Cơ Lâu đã lật bàn thì chỉ còn có lựa chọn giết mà thôi.
Tào Chính Thuần kiêng kỵ việc Chu Vô Thị tụ tập đại quân từ biên cương đánh vào, Chu Vô Thị cũng kiêng kị việc Tào Chính Thuần tụ tập quân đội ở phụ cận đến.
Cả hai bên đều muốn đánh phủ đầu, trước tiên diệt trừ đối phương rồi tính tiếp.
Còn về phần Hoàng Đế của Đại Minh Hoàng Triều thì cả hai không thèm để trong lòng.
Chỉ cần diệt trừ được đối phương thì ngôi báu đó dễ như trở bàn tay mà

thôi.
Một lát sau Chu Vô Thị dẫn rất nhiều cao thủ rời khỏi Hộ Long Sơn Trang.
....
Thiên Lao!
Nơi này là chỗ Đại Minh Hoàng Triều giam giữ trọng phạm.
Có thể bị nhốt vào đây thì không ai là không có võ lực hoặc thân phận cực kỳ cao cả.
Nơi này được Tứ Đại Bộ Đầu của Hình Bộ thay phiên trông coi, luôn có trọng binh canh gác.
Ở sâu trong Thiên Lao là nơi giam giữ trọng phạm của trọng phạm, bất kỳ người nào đều vô cùng nguy hiểm.
Lúc này có vài ngục tốt đang dùng bữa.
Có một người trong đó uống một ngụm rượu, sau đó lên tiếng: "Theo tin tức từ trong Thiên Cơ Lâu truyền ra, Thần Hầu cùng Tào Chính Thuần của Đông Xưởng đều muốn tạo phản, hiện tại trong đô thành thì ai cũng cảm thấy bất an."
Lại nghe một người khác lên tiếng: "Đúng thế, không ngờ Bát Đại Môn Phái, Tứ Đại Bộ Đầu của Hình Bộ cùng với 107 cao thủ chết đều là do Thần Hầu - Chu Vô Thị giết, nguyên nhân là vì Tố Tâm gì đấy."
Mọi người không biết rằng những lời này đều đã được một người đang bị xích sắt khoá cứng trong phòng giam ở phía xa xa nghe được, tên này người như mãnh hổ, sau khi nghe những lời trên thì mở mắt ngồi dậy.
"Tố Tâm?"
Người này chính là Cổ Tam Thông, người tự nguyện bị tù đày trong Thiên Lao.
Khi hắn nghe có người nhắc tới Tố Tâm thì vội vàng im lặng nghe tiếp.
"Chuyện 20 năm trước không ngờ lại là do Chu Thiết Đảm gây nên!"
"Tên tiểu tử Chu Vô Thị này bắt đầu mưu phản rồi sao?"
Cổ Tam Thông cũng không quá bất ngờ đối với việc này.
Hắn biết rõ dã tâm của Chu Vô Thị, người thông minh như hắn cũng biết rõ chuyện năm đó Chu Vô Thị hãm hại mình.
Nhưng hắn cũng không quan tâm chuyện này lắm.
Bởi vì hắn đã thua, thế nên cam tâm tình nguyện chịu tù đày.
Hắn hơi tò mò, vì sao hai mươi năm rồi mà vẫn có người nhắc tới việc này, còn dính dáng tới Tố Tâm nữa.
"Hình như là do một nơi gọi là Thiên Cơ Lâu tiết lộ!"
Cổ Tam Thông lẩm bẩm.
Lại có người thứ ba lên tiếng: "Đó không phải là nữ nhân bình thường."
"Theo lời của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, người nữ tử Tố Tâm kia là thê tử của Cổ Tam Thông, bạn thân Thần Hầu, nàng còn đã sinh cho Cổ Tam Thông một đứa con trai nữa, bây giờ hắn đang là một tên côn đồ."
Có người hỏi lại với giọng nghi ngờ: "Các ngươi nghĩ thử xem, vì sao một người có địa vị như Thần Hầu lại đi thích một nữ tử đã có con kia chứ, chẳng lẽ nữ tử kia còn đẹp hơn Thiên Tiên sao?"

Oanh!
Tin tức vừa rồi như một tia sét giữa trời quang, đánh thẳng vào lòng của Cổ Tam Thông, khiến lòng hắn bây giờ nổi lên ngàn cơn sóng lớn.
Lại có một âm thanh vang lên: "Có người nói rằng Cổ Tam Thông đang được giam giữ trong Thiên Lao, sao từ đó tới nay ta chưa từng gặp qua hắn nhỉ."
Có người lên tiếng: "Đừng nói là ngươi, ta tới sớm hơn ngươi hai năm mà ta còn không biết trong Thiên Lao có giam giữ một tù phạm tên là Cổ Tam Thông mà...."
Những lời tiếp theo thì Cổ Tam Thông đã không còn quan tâm nữa.
Trong đầu hắn lúc này chỉ có suy nghĩ là Tố Tâm đã sinh một đứa con trai cho hắn thôi.
"Ta có nhi tử!"
"Tố Tâm sinh một đứa con trai cho ta!"
"Ha ha..."
Cổ Tam Thông ngửa mặt lên trời cười to, thanh âm vang lên như một cái chuông lớn.
Giờ khắc này hắn vô cùng kích động, xích sắt trói trên người hắn đều đã nứt ra.

Chương 50. Cổ Tam Thông vượt ngục

Cổ Tam Thông ngửa mặt lên cười to, tiếng cười hùng hậu như tiếng của một chiếc chuông đồng vậy.
Một màn vô cùng kinh khủng xảy ra, nương theo tiếng cười của hắn, cả Thiên Lao như đang chấn động, mặt đất cũng rung rung liên tục.
Những xích sắt đang khoá chặt người hắn như muốn đứt đoạn ra vậy, phát ra âm thanh răng rắc.
Trong Thiên Lao lúc này tất cả mọi người đều đang ôm đầu đau khổ, cuộn người trên mặt đất.
"Đã xảy ra chuyện gì thế?"
Vài ngục tốt thấy thế thì hoảng sợ vô cùng, nhanh chóng chạy khỏi Thiên Lao.
"Nội lực hùng hồn thật, nhanh đi mời Tổng Bộ Đầu đến đây, có trọng phạm muốn vượt ngục rồi."
Nhất thời cả toà Thiên Lao như chìm vào những tiếng kêu thống khổ, ngay cả bản thân toà Thiên Lao như đang muốn sụp đổ vậy.
"Thiên Lao sắp sụp đổ sao?"
Thành Thị Phi thét chói tai.
Lúc nãy hắn vẫn đang ngủ, nhưng lại có một lực lượng vô cùng khủng khiếp đẩy hắn từ trên giường xuống đất, mém tý nữa hông hắn đã gãy rồi.
Nhưng sau một khắc hắn liền nghe thấy tiếng cười vô cùng kinh khủng,

như muốn xuyên thủng màn nhĩ của hắn vậy.
Ngực hắn vô cùng khó chịu, tim như muốn nhảy ra ngoài.
Sau khi bình tĩnh lại thì hắn liền phát hiện đầu nguồn của tiếng cười là từ lão đầu đang bị khoá kia.
"Xin lão nhân gia đừng cười ngây ngô nữa, ta sắp điếc tới nơi rồi!"
Thành Thị Phi rống to đầy hoảng sợ, da đầu như muốn nổ tung.
Lão đầu này bình thường vẫn còn hay nói chuyện trên trời dưới đất với mình mà, sao bây giờ lại như quỷ thế.
Chỉ cười thôi mà mém giết chết bản thân rồi.
"Ách.."
Cổ Tam Thông như bị người khác làm mất hứng, trong nháy mắt tiếng cười biến mất.
Tên khốn khiếp này thật sự làm người khác tức chết.
Ta là đang cười một cách cao hứng, qua miệng ngươi lại thành cười ngây ngô.
Nhưng sau khi nhìn dáng vẻ thống khổ của những người xung quanh thì Cổ Tam Thông cũng dừng lại, biết nếu mình cười tiếp sợ rằng tất cả mọi người đều sẽ bị nội lực của mình giết chết.
Hắn không cười nữa, sắc mặt cũng trầm lại.
Bởi vì lúc này hắn cũng đã nhớ tới lời của những ngục tốt kia, nhi tử mà Tố Tâm sinh cho hắn đang lưu lạc ngoài kia, trở thành một tên côn đồ trên phố phường.
Nhi tử của mình bởi vì không cha không mẹ nên mới có cuộc sống bi thảm như thế.
"Không! Ta không thể chết ở đây được!"
Cổ Tam Thông gào thét đầy phẫn nộ trong lòng!
Hắn không biết rằng bản thân đã có một người con, nếu không thì dù làm trái lời hứa hắn cũng không chịu cảnh tù đày 20 năm trong Thiên Lao thế này.
Trước đây hắn không có bất kỳ thứ gì để bận tâm, nhưng bây giờ có.
Giờ khắc này hắn nhớ đến rất nhiều chuyện.
Nhớ lại ánh mắt cuối cùng mà Tố Tâm nhìn mình khi chịu nửa chưởng của Chu Vô Thị, ánh mắt đó như còn có chuyện trọng yếu gì mà không thể nói cho hắn vậy.
"Thành Thị Phi, ngươi có muốn rời khỏi đây, thoát khỏi Thiên Lao hay không."
Cổ Tam Thông nhìn Thành Thị Phi một cái, không biết rằng đây chính là con trai của mình cùng Tố Tâm.
Sở dĩ hắn hỏi như thế là vì hắn thấy tính cách bướng bình hoạt bát của Thành Thị Phi rất hợp với mình.
Thứ hai là nội thương của hắn sắp phát tác rồi.
Hắn không chắc bản thân sẽ trụ qua được lần này hay không.
Nếu lỡ như không trụ được thì nếu mang theo tên Thành Thị Phi này mình có thể nhờ hắn tìm nhi tử của bản thân giúp.

Hơn nữa bản thân đã ở Thiên Lao hai mươi năm rồi, không biết gì về bên ngoài, nếu có một người đi cùng thì tốt.
Hắn phải rời đi!
Còn về phần lời hứa kia thì không tuân thủ cũng được.
Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông, không phải luôn phá huỷ những quy chuẩn thông thường sao.
"Muốn chứ!"
Thành Thị Phi trả lời không chút do dự.
Thằng ngu mới thích ở Thiên Lao, nếu có thể đi thì hắn đã đi từ lâu rồi.
"Nhưng chúng ta bây giờ đã bị nhốt ở đây, không thể thoát ra."
Thành Thị Phi có chút ảo não.
Nhưng một giây sau hắn lại giật mình: "Lão nhân gia hỏi như thế làm gì, không lẽ ngài có cách thoát ra ngoài?"
Trên mặt Thành Thị Phi không giấu được sự vui mừng.
"Đương nhiên!"
Cổ Tam Thông cười cười, gật đầu với Thành Thị Phi: "Nếu Cổ Tam Thông ta muốn đi thì những thứ đồng nát sắt vụn này không thể ngăn ta được!!"
Càng về sau âm thanh của Cổ Tam Thông càng lớn.
Một khắc sau, oanh một tiếng, trên người Cổ Tam Thông phát ra kình khí to lớn, bắn Thành Thị Phi bay ra ngoài.
Oành!
Thành Thị Phi đập xuống đất, bụi bặm văng tung toé.
"Sao ngươi lại nổi điên nữa thế ông lão!"
Thành Thị Phi trách cứ một cách bất mãn.
Chờ khi hắn đứng lên thì bỗng phát hiện ông lão khi trước bị xích sắt quấn quanh thì lúc này lại như thần tiên trên trời, cả người như được hoàng kim đúc thành.
Quang mang sáng ngời chiếu rọi cả Thiên Lao, gai mắt không gì sánh được.
"Moá! Ông lão ngươi là chuyển thế của Kim Thân La Hán sao?"
Thành Thị Phi sợ hết hồn, nghẹn họng nhìn trân trối Cổ Tam Thông.
"Hô!"
Cổ Tam Thông quát lớn: "Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông, hôm nay lại vào giang hồ!"
Kình khí trên người hắn bộc phát, những xích sắt trói trên người lúc này như tàu hũ vậy, đứt gãy liên tục.
Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông, Tự do!
"Ngươi quá bá đạo, ông lão!"
Thành Thị Phi kích động tới mức đỏ cả mặt, nhìn Cổ Tam Thông đang đại phát thần uy với ánh mắt hâm mộ.
Hắn thử gõ vào thân thể hoàng kim của Cổ Tam Thông, không ngờ lại phát ra tiếng y như gõ vào sắt thép.

Chương 51. Thu hoạch lớn, thăng

cấp lên Tam Lưu

"Kêu sư phụ!"
Cổ Tam Thông sửa lại xưng hô của Thành Thị Phi.
Cổ Tam Thông hơi có cảm tình với gia hoả này, cảm thấy hắn rất giống bản thân mình hồi trẻ.
"Đồ nhi bái kiến sư phụ!"
Thành Thị Phi vui mừng vô cùng, vội vàng dập đầu.
Có một sư phụ ngưu bức như thế thì sau này bản thân còn sợ gì nữa.
"Ha ha..."
Cổ Tam Thông cười một cách vui sướng, kéo Thành Thị Phi lại.
"Đồ nhi ngoan, hôm nay sư phụ sẽ mang ngươi xông ra khỏi Thiên Lao này, để ngươi chứng kiến bản lĩnh của vi sư."
Trong lúc đang cuồng tiếu thì Cổ Tam Thông chỉ cần đánh một quyền, cửa lao liền hoá thành phấn vụn, sau đó hắn lôi theo Thành Thị Phi bay ra ngoài.
Ban đầu hắn cho rằng bản thân khi vượt ngục sẽ gặp rất nhiều cản trở.
Tuy nhiên đến khi hắn chạy ra đến cửa Thiên Lao rồi vẫn không thấy bất kỳ ngục tốt nào đến đây ngăn cản.
Lúc này cả hai mới phát hiện toàn bộ đô thành của Đại Minh Hoàng Triều đã tràn ngập trong tiếng kêu giết, khói lửa rồi.
"Moá sư phụ, Tào Chính Thuần của Đông Xưởng cùng Thiết Đảm Thần Hầu của Hộ Long Sơn Trang đang sống mái với nhau."
"Bọn họ muốn tạo phản!"
Thành Thị Phi hét lên.
Cổ Tam Thông cũng dần đoàn được lý do vì sao không có ai đến ngăn cản bọn họ rồi.
"Không cần quan tâm bọn hắn, chúng ta ra khỏi thành trước rồi nói!"
Cổ Tam Thông bây giờ chỉ muốn tìm nhi tử của mình mà thôi!
Hắn biết rằng nội thương của bản thân có thể sẽ bạo phát bất kỳ lúc nào, không thể dây dưa ở đây lâu.
Nếu như bị tên tiểu nhân Chu Thiết Đảm kia cuốn lấy thì sẽ nguy hiểm.
"Chu Thiết Đảm, coi như số ngươi gặp may!"
Cổ Tam Thông nói khẽ, thu thần công Kim Cương Bất Hoại lại, mang theo Thành Thị Phi chạy về nơi xa.
Nếu không phải do nội thương của hắn sẽ phát tác bất kỳ lúc nào thì hắn đã chạy đi tìm Chu Vô Thị để đánh một trận rồi.
Nhờ bản thân mà Chu Vô Thị đã đạt được nhiều danh vọng cùng quyền lực như thế, vậy mà hắn lại không chiếu cố như tử của mình.
Lúc này Cổ Tam Thông thực sự muốn đánh một trận với Chu Vô Thị, đánh hết sức.
Nhưng nội thương của hắn lại không cho phép điều đó.
Thậm chí hắn còn lo rằng bản thân không trụ nổi đến lúc chạy tới Thiên Cơ Lâu, thế nên mới mang theo Thành Thị Phi đi cùng.
..

"Đoàn Dự đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, hiện tại ký chủ có thể sao chép một lại võ học trên người Đoàn Dự"
"Vương Ngữ Yên đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, hiện tại ký chủ có thể sao chép một lại võ học trên người Vương Ngữ Yên"
"Cưu Ma Trí đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, hiện tại ký chủ có thể sao chép một lại võ học trên người Cưu Ma Trí"
"Tiêu Phong đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, hiện tại ký chủ có thể sao chép một lại võ học trên người Tiêu Phong"
"Thiên Cơ Lão Nhân - Tôn Bạch Phát đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, hiện tại ký chủ có thể sao chép một lại võ học trên người Thiên Cơ Lão Nhân - Tôn Bạch Phát"
...
Vừa mở mắt Lưu Tiêu đã thấy một hàng dài gợi ý của hệ thống rồi.
Tỉnh táo một tý thì Lưu Tiêu bắt đầu lựa chọn.
Lần này Thiên Cơ Lão Nhân, Tiêu Phong, Thượng Quan Kim Hồng đều ở đây nên sẽ chọn được nhiều võ học hơn lần trước nhiều.
Tuy không phải lần lựa chọn đầu nhưng hắn vẫn không nhịn được mà kích động.
Đoàn Dự, chọn Lăng Ba Vi Bộ!
Vương Ngữ Yên, chọn Lục Mạch Thần Kiếm.
Tiêu Phong, chọn Hàng Long Thập Bát Chưởng!
Thiên Cơ Lão Nhân, chọn Thiên Cơ Bổng Pháp!
Thượng Quan Kim Hồng, chọn Tử Mẫu Long Phượng Hoàn!
Những võ công mà Lưu Tiêu chọn đều là tuyệt đỉnh thần công.
Còn những võ công kia thì đi đâu cũng gặp, không cần lãng phí thời gian.
Tuy bất kỳ ai ở đây đủ 24h hắn đều sẽ học được 1 loại võ công của người đó.
Nhưng những võ công rác rưởi đó thì học làm gì cho mất thời gian.
Chờ sau khi lựa chọn xong thì tin tức lại tràn vào đầu hắn như một cơn hồng thuỷ vậy.
Lưu Tiêu nhắm mắt, cố gắng tiếp thu những tin tức này,

Sau nửa nén hương thì cuối cùng Lưu Tiêu cũng đã học được toàn bộ.
Nhưng muốn sử dụng thì cần nội lực để chèo chống.
"Kiểm tra tin tức!"
Lưu Tiêu kêu lên, một màn sáng bắn ra.
"Ký chủ: Lưu Tiêu"
"Cảnh giới: Tam Lưu"
"Võ học: Võ học: Dịch Cân Kinh, Bắc Minh Thần Công, Lục Mạch Thần Kiếm, Hàng Long Thập Bát Chưởng, Lăng Ba Vi Bộ, Tiểu Vô Tướng Thần Công.."
Vừa nhìn chắc hẳn ai cũng hết hồn, đều là thần công.
Nhưng do nội lực quá kém nên chỉ mới là Tam Lưu.
Tuy nhiên Lưu Tiêu vẫn không sốt ruột.

Dù sao hắn cũng mới chỉ tu luyện có hai đêm, đạt được Tam Lưu là tốt lắm rồi.
Chờ đến hai ngày sau có lượng nội lực hùng hồn hơn một tý, có thể sử dụng Đại Hoàn Đan thì bản thân sẽ mua thẳng một viên Đại Hoàn Đan để sử dụng, vậy là thành Tiên Thiên Cao thủ.
Đến lúc đó chỉ cần hấp thu nội lực của vài người là được.
Lưu Tiêu đi xuống lầu, phát hiện Tiêu Phong, A Chu, Vương Ngữ Yên đã đang buôn bán rồi.
Có không ít người!
Còn những khách trong phòng trọ thì lúc này vẫn còn đang tu luyện.
"Ha ha... Tin tức tốt đây, Tiểu Lý Thám Hoa đã giết Long Khiếu Vân rồi."
Có người cười lớn rồi chạy vào Thiên Cơ Lâu.
Lưu Tiêu âm thầm gật đầu!
Bản thân đã cố ý để Long Khiếu Vân còn sống cho Lý Tầm Hoan giết, còn tiết lộ nhiều bí mật động trời như thế, nếu Lý Tầm Hoan còn không thể xuống tay thì hắn sẽ thật sự khinh thường Lý Tầm Hoan.
"Còn có tin tức nào không?"
Có người hỏi!
"Có!"
Người vừa chạy vào vội tìm một cái bàn sau đó ngồi xuống.
"Có người nói kế bên Tiểu Lý Thám Hoa còn một người tên A Phi Kiếm Khách, tên này đại khai sát giới, giết tất cả người liên quan đến Long Khiếu Vân."
A Phi?
Lưu Tiêu hơi suy nghĩ một chút.
Vị này là Thiên Hạ Đệ Nhất Khoái Kiếm trong tương lai, không nghĩ tới lúc này đã làm quen với Lý Tầm Hoan rồi.

Chương 52. Nội tình của Hoàng Triều, ở trên Đại Tông Sư

"Giết thật tốt!"
"Cuối cùng Tiểu Lý Thám Hoa cũng có thể xuống tay được rồi."
"Nói thật, ta hơi lo lắng Tiểu Lý Thám Hoa sẽ không thể hạ quyết tâm được, dù sao hắn cũng là một người cực kỳ trọng tình trọng nghĩa."
Khi nghe việc Tiểu Lý Thám Hoa giết Long Khiếu Vân thì rất nhiều người giật mình vô cùng.
Dù sao ai cũng biết rằng tính cách của Tiểu Lý Thám Hoa quá thiện lương.
Lúc này lại có một tin tức truyền vào.
"Cmn, có người nói hôm qua tại Đô Thành của Đại Minh Hoàng Triều xảy ra đại chiến to lớn giữa Đông Xưởng cùng Hộ Long Sơn Trang."
Quyết đấu giữa Tào Chính Thuần cùng Chu Vô Thị diễn ra sớm như thế sao?

Lưu Tiêu không ngờ cả hai thiếu kiên nhẫn đến mức đó.
Bản thân chỉ vừa vạch trần âm mưu của bọn hắn thôi mà hôm nay đã đánh nhau chết sống rồi.
Không biết ai sẽ thắng đây!
"Chắc là Chu Vô Thị!"
Lưu Tiêu nghĩ thầm.
Dù là thế lực, võ công hay là mưu lược thì Tào Chính Thuần đều kém hơn Chu Vô Thị một tý.
Ở trong nguyên tác, Tào Chính Thuần bị Chu Vô Thị khống chế trong lòng bàn tay, hắn bị Chu Vô Thị đùa giỡn mà không hề phát hiện, thậm chí Tào Chính Thuần còn không biết dã tâm mưu phản của Chu Vô Thị nữa.
"Kết quả ra sao, ai làm Hoàng Đế?"
Có người nóng ruột hỏi lại.
Một người khác thì vội dìu người mang tin tức ngồi xuống, bưng một chén rượu lên.
"Không ai làm Hoàng Đế cả!"
Lời này vừa dứt thì ai nấy đều đưa mắt nhìn nhau, không hiểu gì cả.
Chẳng lẽ Tào Chính Thuần cùng Chu Vô Thị sống mái đến mức cá chết lưới rách, xong bị Hoàng Đế của Đại Minh Hoàng Triều ngư ông đắc lợi sao.
Tên kia lại nói tiếp: "Tào Chính Thuần đã bị Chu Vô Thị giết."
"Sau đó có người nói rằng Chu Vô Thị dẫn người của Hộ Long Sơn Trang xông vào Hoàng Cung."
"Chuyện xảy ra bên trong Hoàng Cung thì không ai biết cả!"
"Chỉ biết là một lúc sau Chu Vô Thị mang theo người của Hộ Long Sơn Trang rời khỏi Hoàng Cung, tiếp tục làm Thiết Đảm Thần Hầu, Hoàng Đế của Đại Minh Hoàng Triều vẫn như cũ, Chu Vô Thị không bị trách cứ hay truy cứu gì cả."
Chuyện gì xảy ra thế?
Chu Vô Thị đã giết vào Hoàng Cung rồi mà vẫn không thể làm Hoàng Đế, vẫn cam tâm tình nguyện làm Thiết Đảm Thần Hầu sao?
"Hệ thống, suy tính tin tức này cần bao nhiêu tiền."
Lưu Tiêu chưa từng thử sử dụng công năng suy tính của Thiên Cơ Lâu, những việc hắn nói trước đây đều là nhờ tri thức của xuyên việc giả.
Bây giờ phát sinh chuyện thế này, hắn cũng tò mò vì sao Chu Vô Thị vào được Hoàng Cung rồi mà không lên làm Hoàng Đế, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?
"Hai mươi vạn lượng!"
Sắc mặt Lưu Tiêu tối sầm.
Hai mươi vạn lượng, ta lấy số tiền đó mua vài viên Đại Hoàn Đan ăn không sướng sao!
Cho ngươi cơ hội để kiếm tiền ngươi không thích, lại đưa ra cái giá ngoài mức tưởng tượng như thế.
Trong Thiên Cơ Lâu thì ai nấy đều ngơ ngác, không hiểu vì sao lại có

chuyện như vậy xảy ra.
"Sợ rằng trong Đại Minh Hoàng Triều vẫn còn một Lão Quái Vật!"
Thượng Quan Kim Hồng đang bưng rượu thấy thế thì nhắc nhở mọi người, khiến tất cả bừng tỉnh.
Đúng rồi!
Lưu Tiêu cũng phản ứng lại.
Tại Cửu Châu đại lục, nếu võ đạo siêu việt Đại Tông Sư thì sẽ có thể kéo dài tuổi thọ.
Đại Minh Hoàng Triều có thể trở thành Ngũ Cường trong thiên hạ có lẽ không chỉ nhờ Võ Giả Đại Quân không đâu.
Trong các Hoàng Triều sợ rằng vẫn còn có các Lão Quái Vật đang sống.
Không phải là không có khả năng!
Ngay cả Lão Quái Vật sống vài nghìn năm như Đế Thích Thiên còn có thì có người sống mấy trăm năm cũng không kỳ quái lắm.
Nếu như việc không liên quan đến cao thủ siêu việt Đại Tông Sư thì có lẽ hệ thống sẽ không đưa ra cái giá trên trời như vậy.
Người mang tin tức kia lúc này lại cười liên tục, nói tiếp: "Ta nói cho các ngươi một tin giật gân nữa, Cổ Tam Thông đã vượt ngục rồi."
Oanh!
Lúc này Thiên Cơ Lâu yên tĩnh một giây, sau đó tiếng thảo luận vang lên khắp nơi.
"Moá! Cổ Tam Thông đã tự trói mình trong Thiên Lao hai mươi năm rồi, sao bỗng nhiên bây giờ lại vượt ngục."
"Cmn, thần tượng của ta đang làm gì thế? Không lẽ hắn ra ngoài để làm thịt Chu Vô Thị."
"Ha ha... Ta biết ngay, chắc là hắn ở trong Thiên Lao nghe được những tin tức mà lâu chủ nói rồi."
"Sợ rằng Chu Vô Thị lần này có quả đắng để ăn."
Sau khi nghe buổi vạch trần hôm qua thì Cổ Tam Thông đã trở thành cao thủ tuyệt thế trong lòng không ít người.
Hiện tại có thể nói Cổ Tam Thông là người nổi tiếng nhất trong giang hồ, thậm chí có người còn chạy đến đỉnh Thiên Sơn, nơi diễn ra đại chiến năm đó để tham quan nữa.
Cổ Tam Thông không chỉ thu được truyền thừa của Thiên Trì Quái Hiệp, mà hắn còn ngang tài ngang sức với Chu Vô Thị, người đã hút cạn nội lực của hơn một trăm lẻ bảy cao thủ.
Thiên tư thế này khủng bố vô cùng.
Lưu Tiêu cũng cảm thấy giật mình, Cổ Tam Thông lại không chịu tuân thủ hứa hẹn mà vượt ngục sao.
"Không lẽ hắn ra ngoài tìm nhi tử Thành Thị Phi của hắn?"
Sau đó Lưu Tiêu liền đoán được lý do chính.
Hắn biết năm đó Cổ Tam Thông trúng phải Thuần Dương Chỉ của Chu Vô Thị tại cuộc chiến thượng đỉnh, bất kỳ lúc nào nội thương cũng có thể tái phát và chết.

Không biết rằng sau khi vượt ngục thì Cổ Tam Thông có thể thay đổi kết cục đó không.
Nếu có thể thì giang hồ sẽ náo nhiệt lắm đây.
Nói không chừng bản thân còn có thể xem lại trận đại chiến giữa Chu Vô Thị cùng Cổ Tam Thông.

Chương 53. Lâm Bình Chi, khẩn cầu Thiên Cơ Lâu thu lưu

Vương Ngữ Yên đang đứng ở quầy để tính toán sổ sách.
A Chu thì tuy đã sử dụng Đại Hoàn Đan nhưng vẫn cần phải tĩnh dưỡng vài ngày, lúc này vẫn còn trên lầu.
"Ơ? Dịch Cân Kinh còn có tác dụng làm đẹp nữa à?"
Lưu Tiêu nhìn một cái, phát hiện da của Vương Ngữ Yên trở nên tốt hơn hôm qua nhiều.
"Lâu chủ đã đến!"
"Chào lâu chủ!"
Lưu Tiêu vừa xuất hiện thì ai nấy cũng nhìn sang và chào hỏi.
Hắn gật đầu đáp lại, sau đó đi tới quầy.
Một lát sau Lưu Tiêu nghe thấy có tiếng huyên náo bên ngoài Thiên Cơ Lâu.
"Thanh niên này đang làm gì thế?"
"Hình như đang quỳ lạy!"
"Không đúng, nơi này làm gì có chùa miếu nào!"
"Hình như hắn đang quỳ về hướng Thiên Cơ Lâu."
Bên ngoài Thiên Cơ Lâu, xuất hiện một nam tử với khuôn mặt tuấn tú lúc này đang quỳ xuống, tiến dần về hướng Thiên Cơ Lâu.
Chờ đến khi hắn vào tới Thiên Cơ Lâu thì đằng sau đã có không ít người đi theo hóng chuyện.
"Lâu chủ?"
Vương Ngữ Yên nhìn về phía Lưu Tiêu với ánh mắt nghi hoặc, không hiểu vì sao tên nam tử này lại quỳ rồi tiến vào đây.
Lưu Tiêu không lên tiếng, chỉ liếc sang.
"Tên: Lâm Bình Chi"
"Thân phận: Người cuối cùng của Phúc Uy Tiêu Cục, đệ tử Phái Hoa Sơn tại Đại Minh Hoàng Triều"
"Cảnh giới: Nhất Lưu"
"Võ học: Lâm Thị Nội Công, Kim Đao Đao Pháp, Hoa Sơn Cơ Sở Kiếm Pháp"
"Mục đích: Gia nhập Thiên Cơ Lâu, có lực lượng để báo thù cho cha mẹ"
"Moá!
Lại là Lâm Bình Chi, người giết vợ chứng đạo, Lưu Tiêu giật nảy cả mình.
Gia hoả này khi bắt đầu hắc hoá thì vô cùng tà, tà đến mức doạ người.
Còn doạ người hơn cả Nhạc Bất Quần cùng Đông Phương Bất Bại.

Nhưng Lưu Tiêu cũng nhớ rõ, trong nguyên tác thì Lâm Bình Chi đã từng là một người rất tốt.
Ban đầu hắn còn là một người hiền lành, có lòng hiệp nghĩa.
Chỉ bởi vì cứu Nhạc Linh San mà gây ra một loạt bi kịch sau này.
Ngay cả sau khi trải qua thảm án diệt môn, thân mang huyết cừu, Lâm Bình Chi vẫn là một thiếu niên có lòng chính nghĩa.
Thứ làm cho Lâm Bình Chi thật sự hắc hoá là bởi vì tu luyện bộ tà công Tịch Tà Kiếm Phổ kia.
Lực lượng của hắn tăng quá nhanh, tâm tính lại không đủ mạnh để trấn áp những cảm xúc tiêu cực, khiến cho tâm ma có thời cơ quấy phá.
Hơn nữa việc Lâm Bình Chi hắc hoá cũng là chuyện hiển nhiên.
Bởi vì khi hắn tỉnh ngộ, biết được tất cả mọi chuyện, dù là thê tử Nhạc Linh San hay là nhạc phụ Nhạc Bất Quần đều cùng một giuộc với đám người Dư Thương Hải, Cao Phong.
Không cần biết Nhạc Linh San có yêu hắn, hay hắn có thật sự yêu Nhạc Linh San hay không.
Dù sao đến cuối cùng khi Lâm Bình Chi tỉnh ngộ, biết rằng tất cả những bi kịch của mình đều là 1 âm mưu lớn, 1 âm mưu được dựng lên từ cha con Nhạc gia hòng khiến hắn dâng Tịch Tà Kiếm Phổ lên, khi đó hắn không hắc hoá rồi giết vợ mới là lạ.
Lúc đó dù Lâm Bình Chi có thực sự yêu Nhạc Linh San hay không cũng không còn quan trọng nữa rồi, hắn chắc chắn vẫn sẽ giết nàng.
Tâm tính khi đó của Lâm Bình Chi đã bị Tịch Tà Kiếm Phổ ảnh hưởng hoàn toàn.
"Lâm Bình Chi của Phúc Uy Tiêu Cục, cầu mong Thiên Cơ Lâu thu lưu!"
Lâm Bình Chi vẫn quỳ, nhích từng chút một tới quầy, dập đầu ba cái cho Lưu Tiêu.
Trên thực tế, tuy Thiên Cơ Lâu chỉ xuất hiện trên giang hồ một thời gian khá ngắn, nhưng hình tượng lại vô cùng chính nghĩa.
Chỉ trong vài ngày mà Thiên Cơ Lâu đã vạch trần được nhiều tiểu nhân âm hiểm trong giang hồ rồi.
Cha con Mộ Dung Phục lúc này vẫn còn đang bị Đại Tống truy sát.
Đám người Khang Mẫn thì lúc này cũng đã bị xử theo quy củ của Cái Bang.
Thành Côn, lúc này cũng đã bị cao thủ giang hồ của Đại Nguyên phát lệnh truy nã.
Nhạc Bất Quần của Phái Hoa Sơn thì lúc này đang trốn ở phương trời nào rồi, không dám xuất đầu lộ diện.
Dư Thương Hải cùng Mộc Cao Phong thì bị mọi người phỉ nhổ, không dám hành tẩu giang hồ.
Lâm Bình Chi chạy đến đây cũng không có gì kỳ quái.
Nói thật thì Lưu Tiêu cũng khá thưởng thức Lâm Bình Chi.
Ngay cả khi hắn hắc hoá thì Lưu Tiêu cũng không cảm thấy chán ghét lắm.
Cuộc đời của Lâm Bình Chi quá bi kịch, bất kỳ ai biết rõ hắn đã trải qua những gì thì gần như không thể ghét hắn được.

Khi đang hắc hoá thì hắn cũng không giết bất kỳ người vô tội nào cả.
Những người hắn giết đều là những người đáng chết.
Ngay cả Nhạc Linh San cũng thế!
Nếu phân tích kỹ ngươi sẽ thấy nàng không phải một người tốt lành gì, chỉ là một kỹ nữ đầy tâm cơ mà thôi.
"Lâm Bình Chi, hắn không phải là đệ tử của Phái Hoa Sơn hay sao, chạy đến đây gia nhập Thiên Cơ Lâu làm gì?"
Nhờ Thiên Cơ Lâu, gần đây Lâm Bình Chi cũng khá nổi tiếng trên giang hồ, thậm chí còn nổi danh hơn nhiều cao thủ.
"Ngươi ngốc sao, lâu chủ đã nói chuyện của Phúc Uy Tiêu Cục là do 1 tay Nhạc Bất Quần dàn dựng rồi, sao Lâm Bình Chi còn có thể ở Phái Hoa Sơn được nữa."
"Lâu chủ sẽ thu người này sao?"
Lâm Bình Chi không thèm để ý đến ánh mắt xung quanh, tiếp tục quỳ.
"Đứng lên! Nam tử hán đại trượng phụ, chỉ lạy trời lạy đất lạy cha mẹ."
Lưu Tiêu chưa lên tiếng thì Tiêu Phong đã đi đến kéo Lâm Bình Chi dậy.
Nhưng Lâm Bình Chi không đứng, hiển nhiên hắn vô cùng muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
"Lâu chủ đã vạch trần bộ mặt thật của Nhạc Bất Quần, cho ta biết cừu nhân chân chính của ta, việc ta quỳ xuống trước mặt hắn là điều đương nhiên."
Hắn không đứng dậy, lại còn dập đầu thêm ba cái.

Chương 54. Mở khoá phân lâu

zalo 0704730588

Tiêu Phong lùi sang một bên.

Bởi vì hắn thấy lời của Lâm Bình Chi có lý.

Lâu chủ xem như đã giúp một đại ân cho Lâm Bình Chi, chịu vài cái dập đầu này cũng không quá đáng lắm.

Lưu Tiêu khá là hứng thú với Lâm Bình Chi.

Hắn mở miệng hỏi: "Dựa vào đâu mà Thiên Cơ Lâu ta phải thu lưu ngươi?"

Thiên Cơ Lâu hoàn toàn không sợ sau khi thu lưu Lâm Bình Chi sẽ có phiền phức, nhưng ít nhất phải có một lý do.

Lâm Bình Chi nếu là một Tông Sư như Tiêu Phong, hoặc có bản lĩnh đặc thù như A Chu thì không cần Lâm Bình Chi mở miệng, hắn sẽ chủ động đi mời.

Nhưng thiên phú của Lâm Bình Chi cũng không khả quan lắm.

Từng tuổi này vẫn chỉ là Nhất Lưu, còn chưa lên được Tiên Thiên nữa, rất khó bồi dưỡng.

Đương nhiên gia hoả này cũng có điểm tốt, gia hoả này có một tia ngoan độc.

Người có tố chất này thì làm gì cũng dễ thành công.

Nhưng dựa vào đâu mà Lưu Tiêu phải bồi dưỡng hắn?

Lâm Bình Chi nghe thế thì chấn động.

Lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói như thế có nghĩa là còn có cơ hội.

"Đợi sau khi Bình Chi báo thù xong thì dù lâu chủ có kêu Bình Chi đi chết Bình Chi cũng không nhíu mày!"

Lâm Bình Chi gia nhập vào Thiên Cơ Lâu không phải là vì muốn Thiên Cơ Lâu báo thù cho bản thân.

Mà mục đích của hắn là trở nên cường đại, tự tay đi báo thù.

Lưu Tiêu biết rằng bởi vì sự xuất hiện của mình nên bây giờ Nhạc Bất Quần đã bỏ trốn mất dạng.

Cả đời này của Lâm Bình Chi sợ rằng sẽ không được đụng vào Tịch Tà Kiếm Phổ.

Bản thân tuy giúp hắn, nhưng cũng gián tiếp hại hắn.

Không có Tịch Tà Kiếm Phổ thì sợ rằng cả đời này Lâm Bình Chi cũng không có cơ hội tự tay báo thù được.

Lâm Bình Chi nhìn Lưu Tiêu đầy mong đợi.

Lời này của hắn chắc như đinh đóng cột, tuyệt đối là xuất phát từ nội tâm.

Nếu Lưu Tiêu có thể giúp hắn trở nên cường đại, cho hắn lực lượng để báo thù thì dù muốn hắn đi chết hắn cũng không thèm nhíu mày một cái.

Ở trong Thiên Cơ Lâu nên Lưu Tiêu cũng biết câu nói này của Lâm Bình Chi là xuất phát từ thực lòng hay không.

"Tốt! Vậy sau này ngươi chính là người của Thiên Cơ Lâu.

Lưu Tiêu nhận Lâm Bình Chi!

Bởi vì tên này là một người trung thành vô cùng, sau này có thể trở thành

một thanh lợi kiếm vô cùng sắc bén cho hắn.
Không phải hắn nói đám người Vương Ngữ Yên không đáng tin cậy.
Nhưng Tiêu Phong là hào hiệp chân chính, nguyên tắc quá cứng nhắc.
Còn Lâm Bình Chi thì sau khi báo thù xong ngươi kêu hắn đi diệt cả nhà người ta hắn cũng không do dự tý nào.
Lưu Tiêu cần ngươi như thế.
Hơn nữa nếu sau này Thiên Cơ Lâu có mở chi nhánh thì cũng cần người.
Chỉ cần đủ lòng trung thành thì Lưu Tiêu sẽ cố gắng thu nhận.
Hắn không muốn đánh đấm, nhưng muốn Thiên Cơ Lâu xuất hiện trên khắp Cửu Châu này.
Lâm Bình Chi cực kỳ vui mừng!
"Đa tạ lâu chủ ban ân!"
Lâm Bình Chi lúc này mừng rỡ như điên, cả người run rẩy.
Sau khi dập đầu thêm mấy lần mới được Tiêu Phong đỡ dậy.
Biết đây là một người số khổ nên Tiêu Phong đối xử rất tốt với hắn.
"Đa tạ Tiêu đại hiệp!"
Lâm Bình Chi cũng cảm tạ Tiêu Phong.
"Về sau cố gắng lên! Lâu chủ là một người tốt!"
Tiêu Phong khích lệ.
Tối hôm qua Lưu Tiêu không chỉ truyền Dịch Cân Kinh cho bọn hắn, lại còn truyền cả Tiểu Vô Tướng Thần Công cho hắn cùng A Chu nữa.
Sau khi kiêm tu hai môn nội công tuyệt đỉnh thì sức mạnh của hắn tăng lên đáng kể.
Trước kia hắn đã gần như đột phá Tông Sư trung kỳ rồi, với sự trợ giúp của hai môn nội công tuyệt đỉnh và tốc độ tu luyện gấp 50 lần thì hắn đã trở thành Tông Sư Trung Kỳ một cách thuận lợi.
Bây giờ nếu như đánh nhau với Thượng Quan Kim Hồng thì Tiêu Phong tự tin bản thân có thể giữ thế hoà một cách chân chính.
"Không sai! Coi như Lâm Bình Chi đã thấy được cầu vồng sau cơn mưa rồi!"
"Huyết mạch cuối cùng của Lâm gia có vẻ đã an toàn rồi."
"Lâu chủ thật tốt, đám người Nhạc Bất Quần sau này sợ rằng sẽ đứng ngồi không yên."
Vẫn có không ít người vui mừng dùm Lâm Bình Chi!
Quá khứ của hắn thực sự quá bi thảm, khiến không ít người đồng tình.
"Đây là Vương Ngữ Yên, tối nay để Tiêu Phong huynh đệ dẫn ngươi đi gặp mặt A Chu tỷ tỷ một tý!"
"Được rồi, bây giờ ngươi đi theo Tiêu Phong huynh đệ làm việc đi!"
Sau đó Tiêu Phong dẫn Lâm Bình Chi rời đi.
Còn về việc truyền thụ võ công cho Lâm Bình Chi thì Lưu Tiêu định buổi tối rồi nói sau.
Bỗng nhiên bên tai Lưu Tiêu vang lên thông báo của hệ thống.
"Chúc mừng, danh khí của ký chủ vừa tăng mạnh, Thiên Cơ Lâu lại mở khoá thêm một vài công năng mới."

"Một: Tăng thêm 50 gian phòng phổ thông"
"Hai: Tăng thêm 20 gian phòng chữ 'Nhân' "
"Ba: Tăng thêm 10 gian phòng chữ 'Địa' "
"Bốn: Tăng thêm 5 gian phòng chữ 'Thiên' "
"Chúc mừng ký chủ mở khoá công năng phân lâu"
Thu hoạch lớn!
Lưu Tiêu không nhịn được vui vẻ.
Ngoại trừ phòng chữ "Thiên" ra thì những phòng còn lại lúc nào cũng kín chỗ, ngày nào cũng có nhiều người đến hỏi.
Cảm giác trơ mắt nhìn từng con dê béo bỏ đi không vui vẻ gì.
Số lượng phòng tăng lên là một chuyện cực tốt.
Hiện tại thu nhập chính của Thiên Cơ Lâu vẫn phải dựa vào người ở trọ.
Tuy mang danh buôn bán tình báo nhưng bởi vì thời gian xuất hiện quá ngắn, nên ngoại trừ Cái Bang thì vẫn chưa có ai đến đây để mua tình báo cả.
Lần này thứ khiến hắn vui vẻ nhất là công năng phân lâu.
"Hệ thống, chi nhánh phân lâu có thể có công năng giống Thiên Cơ Lâu sao?"
Lưu Tiêu không kịp chờ đợi.

Chương 55. Diệt Tuyệt Sư Thái cùng Chu Chỉ Nhược

"Giống nhau!"
"Tại bất kỳ phân lâu nào ký chủ đều có năng lực suy tính cùng trạng thái vô địch cả!"
"Những gian phòng tăng tốc độ tu luyện cũng vậy, không có thay đổi gì."
"Hơn nữa ký chủ chỉ cần suy nghĩ thôi là có thể dịch chuyển sang một phân lâu khác rồi, không cần tốn thời gian di chuyển."
Công năng này quá nghịch thiên!
Nếu có thể mở phân lâu của Thiên Cơ Lâu ra khắp Cửu Châu thì chẳng phải hắn có thể di chuyển tới bất kỳ đâu trong nháy mắt sao.
Lưu Tiêu không nhịn được mà nở một nụ cười, nói: "Như thế muốn thành lập một phân lâu thì cần điều kiện gì."
"Ký chủ chỉ cần trả mười triệu lượng bạc là đủ, sau đó chỉ định một chỗ để thành lập phân lâu!"
Mười triệu lượng bạc!
Lưu Tiêu nhịn không được mà hít sâu một hơi.
Phải biết rằng cho dù là Ngũ Cường Hoàng Triều thì một năm cũng chỉ kiếm được mấy chục triệu lượng bạc về quốc khố thôi.
Thiên Cơ Lâu hiện tại của hắn nếu chỉ dựa vào khách thuê phòng thôi thì một ngày cũng chỉ thu được một vạn lượng bạc.
Đây là do hệ thống còn nương tay, tiền thu về từ phòng ở chỉ chia 5-5 với

hắn.
Mười triệu lượng bạc!
Nếu chỉ tích luỹ mà không tiêu xài bất kỳ thứ gì thì cũng phải cần 3 năm liên tục mới đủ số bạc đó.
Đương nhiên không thể tính như thế.
Chờ những người có tiền kia chạy đến Lạc Dương Thành thì thu nhập của Thiên Cơ Lâu lại càng tăng cao hơn.
Sau này có thể bán được một ít tình báo và nếu như dùng tin tức hắn biết sẵn để bán thì không cần nhờ đến hệ thống, khi đó tiền vào sẽ nhiều hơn.
Nhưng dù như thế thì hắn vẫn không thể nào mở phân lâu của Thiên Cơ Lâu trong thời gian ngắn sắp tới được.
Hơn nữa hắn còn đang định mua đan dược để tăng tu vi lên nữa.
Lúc này Lưu Tiêu như vừa được dội một thao nước lạnh, nhanh chóng tỉnh táo lại.
Phân lâu!
Không thể mở trong thời gian ngắn được!
"Lâu chủ, cho một phòng chữ "Thiên" đi!"
Nghe được lời này thì Lưu Tiêu giật mình.
Đang lo không có tiền, bây giờ lại có người đến thuê phòng chữ "Thiên".
Hắn cùng Vương Ngữ Yên ngẩng đầu lên, không khỏi ngẩn ngơ.
Thật sự là do người trước mặt này quá đẹp.
Người này mặc một bộ đạo bào, tay cầm một thanh trường kiếm.
Khuôn mặt tuyệt đẹp dưới sợ phụ trợ của đạo bào càng khiến người này toả ra khí chất đặc thù.
Sau lưng nàng còn có hai người đi theo.
Nhưng trong mắt Lưu Tiêu lúc này chỉ còn một mình nàng thôi, người khác hoàn toàn không lọt vào mắt hắn được.
"Khụ khụ..."
Đây là một nữ tử có thể sánh ngang với Vương Ngữ Yên, khiến Lưu Tiêu ngây người ra như phỗng.
Vương Ngữ Yên đứng kế nhịn không được mà ho khan vài cái, đánh thức Lưu Tiêu.
"Ngữ Yên, ngươi lấy phòng cho các nàng!"
Lưu Tiêu định thần lại, sau khi phân phó Vương Ngữ Yên xong thì sử dụng năng lực của Thiên Cơ Lâu.
"Tên: Chu Chỉ Nhược"
"Thân phận: Đệ tử Nga Mi"
"Cảnh giới: Tiên Thiên Sơ Kỳ"
"Võ học: Nga Mi Kiếm Pháp, Nga Mi Cửu Dương Công, Kim Đỉnh Miên Chưởng..."
"Mục đích: Tu luyện"
Lại là Chu Chỉ Nhược!
Mục đích nàng tới đây lại là phòng tu luyện của Thiên Cơ Lâu.
Giờ khắc này Lưu Tiêu biết vì sao Tống Thanh Thư lại liều lĩnh như thế

rồi, thậm chí còn phản bội Võ Đang nữa.
Đây hoàn toàn là một mỹ nữ với cấp độ hồng nhan hoạn thuỷ, sở hữu vẻ mị hoặc trời sinh.
Tuy gương mặt của nàng lạnh lùng vô cùng, nhưng lại như có phong tình khác.
Bộ đạo bào kia càng khiến khí chất của nàng nổi bật.
Thảo nào cả Trương Vô Kỵ cùng Tống Thanh Thư đều kìm lòng không được.
Lưu Tiêu tiếp tục xem xét, phát hiện sau lưng Chu Chỉ Nhược có hai người, lần lượt là Đinh Mẫn Quân cùng... Diệt Tuyệt Sư Thái.
Con bà nó!
Lài là Lão Ni Cô tính khí như lửa, ra tay tàn nhẫn này.
Lông mi Lưu Tiêu nhíu lại.
Lão Ni Cô này giết đệ tử của mình mà không chút nương tay nào, giết người còn nhiều hơn Ma Đạo nữa.
"Tên: Diệt Tuyệt Sư Thái"
"Thân phận: Chưởng giáo Nga Mi"
"Cảnh giới: Nửa Bước Tông Sư"
"Võ học: Diệt Tuyệt Song Kiếm, Nga Mi Cửu Dương Công, Kim Đỉnh Miên Chưởng..."
"Mục đích: Tu luyện"
Diệt Tuyệt Sư Thái giờ đây đang quan sát Thiên Cơ Lâu với vẻ mặt cực kỳ chấn động.
Nàng hoàn toàn không chú ý ánh mắt Lưu Tiêu nhìn mình quỷ dị ra sao.
"Bang chủ Kim Tiền Bang lại là người bưng rượu tại đây!"
"Bang chủ đời trước của Cái Bang Đại Tống là Tiêu Phong dùng Cầm Long Công để thu chén đĩa!"
"Ngay cả Phiên Tăng tai lớn kia cũng có tu vi ngang ngửa ta."
Thấy một màn này thì mí mắt Diệt Tuyệt Sư Thái nhảy liên tục.
Ngay cả người tính khí nóng nảy như nàng thì ở đây vẫn phải tiết chế một chút.
Lưu Tiêu nhìn sang tay của Diệt Tuyệt Sư Thái, phát hiện nàng không còn mang theo Ỷ Thiên Kiếm nữa.
Có vẻ là tin đồn Ỷ Thiên Kiếm của nàng bị "Tăng A Ngưu" đoạt đi là thật.
"Đáng tiếc, Diệt Tuyệt Sư thái hoàn toàn không biết bản hoàn chỉnh của Cửu Dương Thần Công !"
Lưu Tiêu âm thầm lắc đầu.
Hắn nhìn sang Đinh Mẫn Quân, mặc dù không được xinh đẹp như Chu Chỉ Nhược nhưng cũng được tính là một mỹ nữ.
Nhưng cũng là một người có lòng ghen tuông rất mạnh!
Đinh Mẫn Quân lúc này đang nhìn Chu Chỉ Nhược lấy một xấp ngân phiếu ra với vẻ mặt vô cùng ghen tỵ.
Khoé miệng Lưu Tiêu giật giật.
Khó trách Đinh Mẫn Quân luôn đối đầu với Chu Chỉ Nhược.

Nàng vốn là đại sư tỷ, nhưng Diệt Tuyệt Sư Thái lại yêu thích Chu Chỉ Nhược hơn.
Ngay cả đến Thiên Cơ Lâu thì người giữ tiền vẫn là Chu Chỉ Nhược, không đố kỵ mới là lạ.
"Xem ra lý tưởng chế tạo một thánh địa trong võ lâm cũng thành công phần nào rồi, ngay cả Diệt Tuyệt Lão Ni cũng đã tới."
Lưu Tiêu suy nghĩ một chút!
Sợ rằng lúc này đang có vố số người đang chạy tới Lạc Dương Thành.

Chương 56. Không có Ỷ Thiên Kiếm, mém chút ta nhận không ra

"Cô gái này thật xinh đẹp! Lai lịch của nàng là gì thế?"
Trong Thiên Cơ Lâu, rất nhiều người khi nhìn thấy Chu Chỉ Nhược thì hai mắt sáng rực cả lên.
"Hình như là người của Nga Mi từ Đại Nguyên Hoàng Triều!"
Có người phát hiện thân phận của đám người Chu Chỉ Nhược qua trang phục.
"Hình như cái gì, chính nó đó."
"Không thấy sao? Người lớn tuổi nhất chính là Diệt Tuyệt Sư Thái đại danh đỉnh đỉnh, chưởng môn của Phái Nga Mi, người sỡ hữu Ỷ Thiên Kiếm."
"Hai mỹ nữ kia chắc là đệ tử của Phái Nga Mi."
Có người nhận ra Diệt Tuyệt Sư Thái.
Mặc dù công phu của nàng không cao lắm, nhưng do nắm giữ Ỷ Thiên Kiếm nên danh tiếng của nàng vẫn khá nổi trên khắp Cửu Châu.
"Moá! Lại là Diệt Tuyệt Sư Thái, thảo nào ta không nhận ra được."
"Đúng vậy! Ỷ Thiên Kiếm của nàng bị đoạt đi rồi, hèn chi ta không biết nàng là ai."
"Ỷ Thiên Kiếm bị đoạt thì không đi tìm, chạy đến Thiên Cơ Lâu làm gì thế?"
"Đần! Nếu nàng có thể đi cướp lại thì đã đi từ lâu rồi, chắc là muốn đến Thiên Cơ Lâu để tu luyện một thời gian sau đó đi đoạt Ỷ Thiên Kiếm lại."
Bởi vì Ỷ Thiên Kiếm bị đoạt nên rất nhiều không nhận ra Diệt Tuyệt Sư Thái.
Những tiếng nghị luận xung quanh khiến cho mặt của Diệt Tuyệt Sư Thái đen lại.
Những tên này đang cố tình xát muối vào vết thương của nàng.
Nếu như ở chỗ khác thì nàng đã rút kiếm chém người từ lâu rồi.
Nhưng bây giờ đang ở Thiên Cơ Lâu, Diệt Tuyệt Sư Thái hoàn toàn không dám làm gì cả.
Dù Ỷ Thiên Kiếm vẫn còn trong tay nàng thì nàng cũng không có cái gan đó.
Nóng tính cũng coi là nóng với ai.
"Hừ!"
Diệt Tuyệt Sư Thái hừ lạnh, biểu đạt sự bất mãn của mình, nhưng chỉ có

thể cắn răng một cách âm thầm.
Bản thân chưa bao giờ bị người khác chỉ trỏ như thế.
"Sư phụ! Đã đặt phòng xong, phòng chữ "Thiên" số bốn!"
Chu Chỉ Nhược nói nhẹ bên tai Diệt Tuyệt Sư Thái.
"Ăn cái gì trước đi rồi lên lầu tu luyện."
Diệt Tuyệt Sư Thái dắt Chu Chỉ Nhược cùng Đinh Mẫn Quân tìm một cái bàn sau đó ngồi xuống.
Với tính cách nóng nảy của mình thì khi biết Thiên Cơ Lâu là đầu sỏ phá vỡ liên minh vây công Quang Minh Đỉnh của bọn nàng thì chắc chắn nàng sẽ không đến đây đâu.
Nhưng người cướp Ỷ Thiên Kiếm của nàng quá đáng sợ, nếu không thể đột phá Tông Sư thì sợ rằng khó lấy lại Ỷ Thiên Kiếm.
Thế nên nàng mới gom hết gia sản của mình, mang theo hai đệ tử đến Thiên Cơ Lâu để thuê phòng chữ "Thiên" tu luyện.
"Xuỵt... Công tử này thật đẹp!"
"Moá nó đây là nam sao, lại đẹp hơn cả nữ nhân nữa."
"Không được, ta bỗng nhiên muốn cong rồi."
"Ngươi còn tốt, ta đã cong rồi."
...
Khi cả ba vừa ngồi xuống thì đã nghe tiếng kinh hô của những người xung quanh.
Ba người nhìn lại thì thấy có một nam tử rất... đẹp đi đến, hai bên còn có hai lão đầu bảo vệ.
"Cao thủ!"
"Ít nhất là cao thủ Nửa Bước Tông Sư!"
Có hai Nửa Bước Tông Sư làm hộ vệ!
Mí mắt của Diệt Tuyệt Sư Thái run lên liên tục, lực chú ý tập trung hoàn toàn vào hai lão đầu kia.
Người này có địa vị ra sao mà có thể để hai vị Nửa Bước Tông Sư làm hộ vệ.
Không chỉ Diệt Tuyệt Sư Thái phát hiện điều này!
Cả Thiên Cơ Lão Nhân, Thượng Quan Kim Hồng, Tiêu Phong đều đã nhìn vào hai lão đầu đằng sau nam tử đẹp đến mức kỳ cục kia.
"Moá, sao lại có nam nhân tuấn mỹ như thế!"
Lưu Tiêu đố kỵ vô cùng.
Bởi vì ngay cả Vương Ngữ Yên cũng nhìn tên nam tử này không chớp mắt.
"Tên: Triệu Mẫn"
"Thân phận: Quận chúa Đại Nguyên Hoàng Triều"
"Cảnh giới: Tiên Thiên sơ kỳ"
"Võ học: Ngọc Toái Côn Cương, Nhân Quỷ Đồng Lộ, Thần Đà Tuấn Túc..."
"Mục đích: Dò xét Thiên Cơ Lâu"
Lại là Triệu Mẫn đang giả nam, vậy thì không sao.
Trong nháy mắt tâm tình của Lưu Tiêu tốt lên trông thấy.

Triệu Mẫn này thật thích nữ giả nam.
Ngay cả Vương Ngữ Yên cũng thất thố, nếu trên đời còn có nam nhân đẹp như thế thì còn cho người khác đường sống hay không.
Nếu không có gì bất ngờ thì hai lão giả đằng sau Triệu Mẫn kia là Huyền Minh Nhị Lão.
"Tên: Lộc Trượng Khách"
"Thân phận: Đệ tử Bách Tổn Đạo Nhân, khách khanh của Nhữ Dương Vương Phủ."
"Cảnh giới: Nửa Bước Tông Sư"
"Võ học: Huyền Minh Thần Chưởng"
"Sở trường: Liên thủ cùng sư huynh Hạc Bút Ông thì có thể chiến Tông Sư"
"Mục đích: Bảo vệ Quận Chúa"
Quả nhiên là hai lão gia hoả âm hiểm này.
Trong lúc Lưu Tiêu đang quan sát đám người Triệu Mẫn thì Triệu Mẫn cũng đang quan sát Lưu Tiêu.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu, người thần bí nhất đang được giang hồ đồn đại hiện nay, như không gì không biết, võ công thâm khả bất trắc, không ai biết tên này mạnh tới mức nào.
"Thật trẻ tuổi!"
Trước kia Triệu Mẫn còn tưởng lâu chủ Thiên Cơ Lâu là một lão nhân. Không ngờ lại là một thanh niên trắng trẻo, kiểu tóc thì hơi kỳ quái.
"Khụ khụ..."
Lần này đến phiên Lưu Tiêu dùng tiếng ho để đánh thức Vương Ngữ Yên. Cuối cùng cũng đã báo được thù.
Vương Ngữ Yên hơi đỏ mặt, dời ánh mắt đi nơi khác.
"Xin hỏi mấy vị ở trọ hay dùng cơm?"

Chương 57. Triệt để chấn động

"Ở trọ cùng với ăn uống luôn!"
Triệu Mẫn cười hì hì, nàng đánh giá Vương Ngữ Yên như bản thân là một công tử hoàn khố vậy.
"Mỹ nhân, lấy cho ta hai phòng tốt nhất ở đây!"
"À không cần tốt nhất, chỉ cần mắc nhất!"
Triệu Mẫn bỗng nhiên muốn trêu đùa Vương Ngữ Yên một tý.
Vương Ngữ Yên cũng đã tỉnh táo lại, nàng sẽ không ngại ngùng hay xấu hổ bởi lời nói của Triệu Mẫn.
Khi nãy nàng chỉ giật mình vì trên thế gian này lại có nam tử đẹp như thế thôi.
Bản thân nàng cũng không phải là loại người chỉ nhìn bề ngoài.
Vương Ngữ Yên nhìn sang Lưu Tiêu, Lưu Tiêu gật đầu nhẹ, đồng ý cho nàng thuê hai phòng tốt nhất.
Tốt nhất, đương nhiên là Phòng Chế Tạo Tông Sư rồi.

Hai tên Nửa Bước Tông Sư đi bên cạnh Triệu Mẫn hoàn toàn có tư cách sử dụng Phòng Chế Tạo Tông Sư.
Vương Ngữ Yên nói: "Gian phòng tốt nhất của bổn lâu thì mỗi người chỉ được ở tối đa một lần trong đời, một lần ít nhất phải ở mười ngày."
"Ngươi muốn thuê?"
Những quy củ này đều là do hệ thống nói cho Lưu Tiêu, sau đó Lưu Tiêu nói lại cho Vương Ngữ Yên.
Phỏng chừng hệ thống sợ danh tiếng sẽ bị hao tổn nên mới ra quy định ít nhất phải thuê mười ngày trở lên.
Khi Triệu Mẫn nói muốn thuê phòng mắc nhất của Thiên Cơ Lâu thì tất cả mọi người xung quanh đều nhìn sang đầy hứng thú.
Tất cả mọi người đều không nhìn Chu Chỉ Nhược nữa mà quay sang nhìn đám người Triệu Mẫn.
Ai cũng biết gian phòng tốt nhất trong Thiên Cơ Lâu ngoại trừ có quy củ cần tu vi Nửa Bước Tông Sư mới được vào ở thì giá cả cũng cao vô cùng.
Một đêm cần hai vạn lượng bạc, một lần bắt buộc ở ít nhất mười ngày, không phải người cực kỳ giàu thì không thể ở được.
"Hai lão đầu, một tên tiểu bạch kiếm, Vi Tước Gia ta đều không thể thuê gian phòng đó thì ta xem các ngươi làm cách nào."
Vi Tiểu Bảo ngu dốt, không thể nhìn ra được sự khủng bố của Huyền Minh Nhị Lão.
Cũng không biết rằng thân phận của Triệu Mẫn tại Đại Nguyên không thua kém gì Vi Tước Gia hắn.
Thứ làm hắn mất hứng là phải Nửa Bước Tông Sư mới được ở trong gian phòng này.
Cả đời chỉ được vào một lần.
Đây là quy củ gì thế?
Mặc dù Triệu Mẫn hơi có chút bất mãn, nhưng vẫn lên tiếng: "Lấy! Lấy hai phòng cho ta!"
Nàng không thèm hỏi giá tiền!
Vương Ngữ Yên nói: "Xin lỗi, gian phòng tốt nhất này bổn lâu chỉ có một phòng mà thôi, phòng còn lại chỉ có thể là phòng chữ 'Thiên'."
"Được! Vậy đi!"
Phòng chữ "Thiên" vốn có thể cho cả ba người vào.
Nhưng với thân phận của Triệu Mẫn thì đời nào nàng chịu ở chung phòng với Huyền Minh Nhị Lão.
"Mời giao tiền trước, tổng cộng là 201 ngàn lượng."
Sắc mặt Triệu Mẫn biến đổi!
Coi như nàng là Quận Chúa của Đại Nguyên thì 200 ngàn lượng bạc cũng không phải là con số nhỏ.
"Gian phòng của các ngươi ra sao mà lại lấy nhiều tiền như thế?"
Triệu Mẫn không ngu ngốc như Vi Tiểu Bảo, chỉ nghĩ đến sĩ diện.
Nàng là người vô cùng lý trí, sẽ không vì lời mạnh miệng khi nãy mà chịu bỏ tiền một cách ngoan ngoãn.

Thời khắc này bởi vì quá bất ngờ trước cái giá hai mươi vạn nên nàng quên luôn chuyện đùa giỡn Vương Ngữ Yên.
"Ha ha... Bản Tước Gia cười chết mất, lại là một tên ngốc."
Vi Tiểu Bảo cười ha ha, nhớ đến việc bản thân bị kêu là quỷ nghèo.
Đương nhiên lý do chính là vì hắn ghét tên tiểu bạch kiểm này.
Triệu Mẫn liếc Vi Tiểu Bảo một cách lạnh lùng, không lên tiếng.
"Lâu chủ, giải thích vài câu đi!"
"Đúng vậy, cho chúng ta biết bí mật của phòng đó đi, gian phòng quý nhất Thiên Cơ Lâu!"
Nhân cơ hội này thì người trong Thiên Cơ Lâu cũng muốn biết bí mật của gian phòng đó.
Gian phòng đắt tiền nhất Thiên Cơ Lâu, đến nay vẫn chưa có người nào vào ở, không biết trong đó có bí mật gì.
Với sự hiểu biết của bọn họ thì Thiên Cơ Lâu chưa bao giờ lừa người.
Hai vạn lượng một đêm, chắc chắn trong đó có lợi ích gì vượt trên cái giá này nữa.
Phòng Chế Tạo Tông Sư đã được mở thì Lưu Tiêu cũng không muốn giữ bí mật làm gì.
Sau đó hắn cất cao giọng: "Gian phòng đắt tiền nhất Thiên Cơ Lâu có tên là Phòng Chế Tạo Tông Sư."
"Nó cũng không có bí mật gì lớn!"
"Công năng duy nhất chỉ là bất kỳ Nửa Bước Tông Sư nào bước vào ở, trong vòng mười ngày chắc chắn sẽ đột phá thành một Tông Sư chân chính."
"Không đột phá hoàn tiền lại toàn bộ!"
Bất luận Nửa Bước Tông Sư nào vào ở đều sẽ trở thành Tông Sư trong mười ngày.
Yên lặng!
Yên lặng một cách quỷ dị!
Bất kể là ai, dù đang uống rượu hay đang ăn, hoặc đám người đang bưng đồ ăn như Tiêu Phong, Thượng Quan Kim Hồng đều dại ra trước tin tức này.
Oanh!
Một giây sau toàn bộ Thiên Cơ Lâu đều sôi trào lên, tất cả mọi người đều như bị mất khống chế vậy, nội lực bắn ra tứ phía.
Từng giang hồ nhân sĩ thì ai nấy đều dựng hết râu tóc lên, áo bào bay phấp phới.
Trên mặt của mỗi người là vẻ rung động đến cực hạn.
Ngay cả người trải qua bao nhiêu sóng gió như Thiên Cơ Lão Nhân cũng bị kinh động tới mức đứng lên, run cầm cập.
"Làm sao có thể! Trên thế gian sao có thể có gian phòng thần kỳ như thế được!"
Ầm!
Dao bầu trong tay Kinh Vô Mệnh rớt xuống, hắn lẩm bẩm trong miệng.
Không phải là do hắn không tin lời Lưu Tiêu, mà là do tổng bộ của Kim

Tiền Bang ở ngay Lạc Dương Thành này, bọn hắn hoàn toàn có thể là những người đầu tiên sử dụng gian phòng đó.
Nhưng bởi vì do đắc tội với Thiên Cơ Lâu nên bị trấn áp ở đây, đừng nói đến việc sử dụng gian phòng tốt nhất của Thiên Cơ Lâu, tên lâu chủ lòng dạ hiểm độc này còn không cho bọn hắn ở phòng thông thường nữa, lương cũng không có, chỉ có thể ngủ ở phòng bếp.
Đây chính là cơ hội để đột phá Tông Sư đó!
Phải biết rằng hắn đã kẹt ở cảnh giới này rất lâu rồi

Chương 58. Ngươi không chém gió chứ lâu chủ?

"Má nó!"
Cưu Ma Trí cũng la lên một cách nghẹn ngào, nói ra lời không phù hợp hình tượng của hắn.
Quá rung động!
Gian phòng tốt nhất trong Thiên Cơ Lâu lại có công năng nghịch thiên như thế này.
Chậc!
Nếu biết sớm thì tốt rồi, chỉ có thằng ngu mới đi đắc tội với Thiên Cơ Lâu chỉ vì Đoàn Dự.
Đột phá Tông Sư không tốt sao.
"Ta lại đi đắc tội với thế lực có bảo vật nghịch thiên thế này sao?"
Thượng Quan Kim Hồng run rẩy liên tục, biết rằng Thiên Cơ Lâu khủng bố ra sao rồi.
Đùng!
Hắn là một trong số ít những người biết được ý nghĩa đằng sau gian phòng này.
Diệt Tuyệt Sư Thái đứng phốc dậy, hai mắt rực lửa nhìn sang đám người Lưu Tiêu.
Mục tiêu của nàng là đột phá Tông Sư nên mới đến đây.
Nếu biết trong Thiên Cơ Lâu còn có gian phòng thế này thì thuê phòng chữ "Thiên" làm gì nữa, cho hai đồ đệ ngủ trên đường cái là được rồi.
"Moá nó chứ..."
Vi Tiểu Bảo chắt lưỡi: "Thì ra có công năng nghịch thiên thế này, thảo nào muốn hai vạn lượng bạc một đêm."
"Đáng giá! Quá đáng giá!"
Hai vạn lượng bạc một đêm, không mắc tý nào!
Đáng tiếc hắn không phải là Nửa Bước Tông Sư, không thể sử dụng Phòng Chế Tạo Tông Sư.
"Ta vừa gia nhập thế lực khủng bố như vậy sao!"
Lâm Bình Chi cảm thấy tâm huyết dâng trào.
Tiêu Phong tuy không có biểu lộ khoa trương như Lâm Bình Chi nhưng hắn

cũng đứng nhìn một cách nghẹn họng trân trối.
Ngay cả Vương Ngữ Yên đứng cạnh Lưu Tiêu lúc này cũng giật mình, che miệng lại.
Giờ đây rốt cuộc nàng cũng biết vì sao tên lâu chủ vô lương này lại có tự tin giúp mình trở thành Tông Sư trong thời gian ngắn rồi.
Tất cả mọi người đều kích động vô cùng, bị công năng nghịch thiên của Phòng Chế Tạo Tông Sư hù doạ.
"Vl, lâu chủ không chém gió chứ???"
"Moá làm ta giật hết cả hồn!"
"Bất kỳ Nửa Bước Tông Sư nào vào đây trong vòng mười ngày đều sẽ đột phá Tông Sư sao?"
"Phòng Chế Tạo Tông Sư, tên thật bá đạo."
"Thiên Cơ Lâu, nghịch thiên!"
...
Có nhiều người kích động tới mức đỏ hết cả mặt, giống như bản thân mình là Nửa Bước Tông Sư, có tư cách sư dụng gian phòng đó vậy.
Triệu Mẫn há to mồm, hai mắt trợn tròn nhìn Lưu Tiêu.
Nàng chỉ la lên một câu do thuận miệng thôi mà không ngờ lại lộ ra tin tức động trời như vậy.
Nàng cũng đang chấn động.
Huyền Minh Nhị Lão sau lưng nàng lúc này không biết do đang kích động hay bị hù doạ mà cả hai đều không thể khống chế được nội lực âm hàn của mình, đã có một lớp sương trắng ngưng kết dưới chân bọn hắn.
Thiên Cơ Lão Nhân vỗ bàn, nói: "Võ Thánh!"
Cả người hắn run rẩy: "Chỉ khi nào có một Võ Thánh lấy toàn bộ cảm ngộ võ đạo của bản thân mình trước khi chết đưa vào gian phòng này thì nó mới có được công hiệu như vậy."
Võ Thánh, đó là một tồn tại siêu việt Đại Tông Sư, đã siêu phàm nhập thánh.
Chỉ có những người như thế mới có khả năng tựa như tiên nhân thế này.
"Gia gia..."
Tôn Tiểu Hồng vội chạy lại đỡ Thiên Cơ Lão Nhân lúc này vẫn còn đang kích động, nàng sợ rằng gia gia sẽ gục tại đây mất.
"Lão nhân gia ngươi nói gì thế? Ta chưa nghe rõ, phiền ngươi lập lại một lần nữa."
Người bên cạnh Thiên Cơ Lão Nhân vội vàng hỏi lại.
Hình như hắn đã nghe được hai chữ Võ Thánh.
Nhưng mà Thiên Cơ Lão Nhân vừa nhìn liền đã nhận ra hắn.
Đây là tên hôm qua kêu mình im đi để lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói kia mà.
Thế nên Thiên Cơ Lão Nhân không thèm để ý đến hắn.
...
"Ta thuê Phòng Chế Tạo Tông Sư vĩnh viễn!"
Sau một khắc Triệu Mẫn vội phản ứng lại, đem tất cả tiền của bản thân đặt lên quầy.

Thuê vĩnh viễn!
Triệu Mẫn hào khí vô cùng!
Mười ngày một Tông Sư, vậy một năm là hơn ba mươi Tông Sư.
Đại Nguyên Hoàng Triều có đủ tài lực để làm như thế!
Lưu Tiêu còn chưa kịp lên tiếng thì Diệt Tuyệt Sư Thái đã hô lên.
"Lâu chủ, ta muốn Phòng Chế Tạo Tông Sư này, ta tới trước, cho ta thuê!"
Nàng thi triển khinh công bay tới, đập một xấp ngân phiếu lên quầy.
Như muốn nói bản thân là người đến trước vậy.
Sau đó Cưu Ma Trí cùng Kinh Vô Mệnh cũng chạy đến quầy hàng, trơ mắt nhìn Lưu Tiêu.
"Lâu chủ, ta tới trước các nàng, ta thuê với giá ba vạn lượng một ngày!"
Từ ngày bị trấn áp tại Thiên Cơ Lâu thì Kinh Vô Mệnh chưa từng nói câu nào, hiện tại thì hắn nói như một cây súng máy.
Kim Tiền Bang, không thiếu tiền!
"Tiểu Tăng mới là người đến sớm nhất, lâu chủ cho ta gian phòng đó đi, bao nhiêu tiền cũng không thành vấn đề."
Quốc sư Thổ Phiên, cũng không thiếu tiền.
"Hai người các ngươi đợi sau khi hết kỳ hạn mười ngày thì sẽ có tư cách thuê phòng này."
Lưu Tiêu chỉ vào Cưu Ma Trí cùng Kinh Vô Mệnh rồi nói, khiến cả hai lùi lại với vẻ mặt buồn bã,
Sau đó hắn chỉ tay vào Diệt Tuyệt Sư Thái: "Ngươi có thể đặt trước lần sau, nhưng phải giao trước 20 vạn lượng bạc."
"Còn các ngươi!"
Lưu Tiêu nhìn về đám người Triệu Mẫn: "Mỗi thế lực một năm chỉ được thuê gian phòng này một lần, ngươi có thể chọn một trong hai để vào Phòng Chế Tạo Tông Sư."
Đây là yêu cầu của hệ thống!
Hơn nữa dù không có thì hắn cũng sẽ không để Đại Nguyên Hoàng Triều làm như vậy.
Hắn muốn xây dựng một thánh địa Võ Lâm, chứ không phải một khu vực để bồi dưỡng Tông Sư cho Triệu Mẫn.
Tất cả mọi người đều có hy vọng thì hắn mới khiến mọi người tiêu tiền nhiều hơn được.

Chương 59. Lâu chủ lại thích loại này sao

Sắc mặt Triệu Mẫn rất khó coi!
Cảm giác bản thân đã thật sự quá ngốc.
Ngươi hỏi làm gì, người ta muốn hai trăm ngàn lượng bạc thì ngươi đưa là được rồi, hỏi hỏi làm gì không biết nữa.
Nếu thế thì không ai biết công năng của Phòng Chế Tạo Tông Sư rồi, bản

thân lặng lẽ sử dụng một mình không tốt sao.
Giờ thì tốt, ai cũng biết.
"Lâu chủ đừng tàn nhẫn như thế chứ, ngươi có yêu cầu gì cứ nói, chỉ cần cho chúng ta thuê Phòng Chế Tạo Tông Sư vĩnh viễn là được rồi."
Triệu Mẫn nói một cách dịu dàng.
Vừa nói chuyện nàng vừa liếc mắt đưa tình với Lưu Tiêu.
Nhưng nàng quên hiện tại nàng đang mặc đồ nam để giả trai.
Lưu Tiêu biết nhưng người khác không biết.
"Moá nó...Không ngờ tên tiểu bạch kiểm này lại là..."
Vi Tiểu Bảo nổi da gà khắp cả người.
"Nôn!"
Tiêu Phong cố nén không nôn ra ngoài, mém chút nữa hắn đã không nhịn nổi mà sử dụng Hàng Long Thập Bát Chưởng đánh Triệu Mẫn bay ra ngoài rồi.
Sưu!
Hai tên tiểu bạch kiểm như Đoàn Dự cùng Lâm Bình Chi nhanh chân chạy đi chỗ khác, không dám đứng gần Triệu Mẫn.
"Mau nhìn xem, lâu chủ đã cong rồi!"
"Moá! Không ngờ lâu chủ lại thích dạng này."
"Thật sao, lâu chủ cũng là..."
....
Luu Tiêu đang tiếp nhận mị nhãn của Triệu Mẫn thì nghe thấy những lời bàn tán xung quanh, mém tý phun một ngụm máu tươi ra.
Đậu xanh, đây là nữ đó!
"Các ngươi còn muốn thuê Phòng Chế Tạo Tông Sư hay không, nếu không thì ta cho chưởng môn Nga Mi thuê."
Lưu Tiêu không dây dưa với Triệu Mẫn nữa.
Nữ nhân này có iq cực cao, không thua gì Hoàng Dung cả, rất giảo hoạt.
Diệt Tuyệt Sư Thái nghe thế thì vui vẻ.
Triệu Mẫn vội vàng nói: "Muốn!"
Nàng quay đầu nhìn Huyền Minh Nhị Lão rồi nói: "Hai vị sư phụ, đây chính là hai mươi vạn lượng, ta cho các ngươi một nửa, một nửa còn lại các ngươi tự trả."
Những năm nay Huyền Minh Nhị Lão đã kiếm được không ít tiền ở Vương Phủ rồi.
Thêm việc hai người này không hoàn toàn là người của Vương Phủ, nên nàng không cần bỏ toàn bộ tiền.
"Được!"
Huyền Minh Nhị Lão không có bất kỳ dị nghị nào.
Cuối cùng Triệu Mẫn lại thuê thêm một phòng chữ "Thiên" nữa.
Bất quá cả hai người này đang cãi nhau chuyện ai sẽ là người vào Phòng Chế Tạo Tông Sư, cả hai cãi tới mức đỏ cả mang tai, không ai nhường ai.
Cuối cùng Triệu Mẫn nghĩ ra một cách, để cả hai oẳn tù tì, khi này mới xác định được ai trở thành Tông Sư trước.
Diệt Tuyệt Sư Thái cũng đặt trước được Phòng Chế Tạo Tông Sư một cách

thuận lợi.
"Các vị, Phòng Chế Tạo Tông Sư của Thiên Cơ Lâu cho phép đặt trước!"
"Nhưng cần Nửa Bước Tông Sư tự mình đến để đặt trước mới được."
Lưu Tiêu tuyên bố nguyên tắc cuối cùng của Phòng Chế Tạo Tông Sư!
Đương nhiên đây không phải là do hệ thống quy định, mà là do chính hắn quy định.
Bởi vì bây giờ còn rất nhiều phòng chữ "Thiên" cùng "Địa" vẫn còn để trống.
Hắn phải nghĩ cách thu hút một lượng lớn cao thủ đến đây để lấp đầy những gian phòng đó mới được.
"Hiện tại bổn lâu vừa có thêm một loạt phòng phổ thông cùng phòng chữ "Nhân", đồng đạo nào có nhu cầu thì đến đây, nhanh tay thì còn chậm tay thì hết, mọi người vui lòng xếp hàng không chen lấn."
Lưu Tiêu lại ném một quả bom nặng ký ra.
Một khắc sau thì đa số người trong Thiên Cơ Lâu đều như cá diếc sang sông, ai nấy đều sử dụng khinh công bay đến.
"Má nó, ta khổ công học khinh công hai mươi năm nay, cuối cùng cũng tới lúc phát huy tác dụng rồi."
Người đầu tiên chạy đến quầy cười ha hả.
"Không giấu diếm nữa, Khoái Đao Thủ - Ngô Sơn ta giỏi nhất là khinh công!"
Người chạy đến thứ hai cũng la lên đầy đắc ý, quay đầu lại nhìn những người đằng sau với vẻ mặt khinh thường.
"Chỉ có người sợ chết mới đi khổ luyện khinh công thôi, sao hai người các ngươi lại không biết xấu hổ như thế."
Người thứ ba chạy đến cũng lên tiếng, mặt không đỏ tim không đập nhanh tý nào, sau đó cũng lấy bạc ra.
"Tất cả đừng làm loạn!"
"Ai đạp chân ta!"
"Đê tiện, tên đồ con rùa nào đánh ta một chưởng thế."
"Vô liêm sỉ, có mượn lực thì cũng đừng đạp đầu ta."
...
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này chỉ còn tiếng la.
So với Phòng Chế Tạo Tông Sư thì phòng phổ thông cùng chữ "Nhân" mới là thứ mà ai cũng có thể thuê được.
Phải biết rằng gần đây có rất nhiều người đã tụ tập ở Thiên Cơ Lâu mấy ngày rồi, họ cũng biết rằng có không ít người nhờ phòng của Thiên Cơ Lâu mà lúc này đã thuận lợi đột phá.
Một vài người trước kia không bằng bản thân, lúc này nhờ Thiên Cơ Lâu mà đã có tu vi bằng mình rồi.
Thế nên nghe tin có phòng trống thì mọi người không điên cuồng mới lạ.
Cùng lúc đó các thám tử của các thế lực đều nhanh chóng báo tin tức này về một cách nhanh nhất.
"Thiên Cơ Lâu có Phòng Chế Tạo Tông Sư, chỉ cần Nửa Bước Tông Sư

vào ở mười ngày thì nhất định sẽ đột phá lên Tông Sư, mời chưởng giáo nhanh chóng chạy đến."
"Hy vọng quật khởi của tổ chức xuất hiện rồi, Thiên Cơ Lâu sở hữu Phòng Chế Tạo Tông Sư, mời đốc chủ mang đủ ngân lượng chạy đến đây."
Từng tin tức dựa vào đủ loại con đường mà truyền đi khắp Cửu Châu.

Chương 60. Tất cả đều hiện thân, mục tiêu là Thiên Cơ Lâu

Đại Minh Hoàng Triều, Hộ Long Sơn Trang!
"Đưa tin cho Nhất Đao cùng Thiên Nhai, cơ hội để bọn hắn đột phá Tông Sư tới rồi."
"Kêu bọn hắn dừng việc đang làm lại, chạy đến Thiên Cơ Lâu trước đi rồi tính!"
Ngày ấy trong hoàng cung xảy ra chuyện gì thì không ai biết cả.
Chỉ biết Chu Vô Thị không lên làm Hoàng Đế mà chỉ vẫn làm chủ nhân của Hộ Long Sơn Trang.
Nghe xong phân phó của hắn thì thủ hạ vội chạy ra ngoài.
Chu Vô Thị tiếp tục nói: "Đem hết ngân lượng có thể sử dụng của Bản Hầu đến đây, ba ngày sau Bản Vương đến Thiên Cơ Lâu để mua tin tức về Thiên Hương Đậu Khấu."
....
Đại Nguyên Hoàng Triều, Quang Minh Đỉnh!
"Phòng Chế Tạo Tông Sư của Thiên Cơ Lâu, trong mười ngày chắc chắn sẽ đột phá Tông Sư, nếu không thì sẽ hoàn tiền?"
Dương Tiêu nhìn mật thư trong tay, nhịn không được mà hít sâu một hơi.
Hắn vừa chấn động, vừa có cảm xúc dâng trào.
Bởi vì hắn đã kẹt ở Nửa Bước Tông Sư này rất nhiều năm rồi.
Không chỉ hắn mà các vị Đại Pháp Vương của Minh Giáo cũng kẹt tại cảnh giới này nhiều năm trời.
Bởi vì tất cả đều bị kẹt ở Nửa Bước Tông Sư nên mới không ai phục ai, khiến cho những năm nay Minh Giáo chia ra năm bè bảy mảng.
"Không ngờ lại để Lão Ni Cô Diệt Tuyệt kia dành trước một bước!"
Dương Tiêu khi đọc đến tin tức này thì biến sắc.
Diệt Tuyệt Sư Thái đã đặt trước được Phòng Chế Tạo Tông Sư.
Tại Đại Nguyên Hoàng Triều nếu muốn nói ai là người hận Minh Giáo nhất thì chỉ có chưởng giáo Nga Mi là Diệt Tuyệt Sư Thái mà thôi.
Nếu như Diệt Tuyệt đột phá được Tông Sư, Minh Giáo vẫn cứ như cũ thì e rằng sẽ xảy ra lần vây công Quang Minh Đỉnh thứ 2.
Nếu Diệt Tuyệt tấn công lên Quang Minh Đỉnh thì người đầu tiên nàng muốn giết chính là hai cha con bọn hắn.
"Không được, phải bẩm báo việc này cho giáo chủ!"
Nội lực phun trào, sau khi tiêu huỷ mật thư trong tay xong, Dương Tiêu vội

vàng rời khỏi đây
"Ngươi đi đâu thế cha?"
Dương Bất Hối sau lưng hỏi thăm.
"Ta đi tìm Vô Kỵ ca... Ta đi tìm giáo chủ."
"Ta cũng đi."
Dương Bất Hối đuổi theo.
Khi hai cha con vừa rời khỏi nhà không lâu thì đã thấy Thanh Dực Bức Vương cùng Bạch Mi Ưng Vương cũng đang lên đường tìm giáo chủ, thần sắc ai nấy đều kích động.
Mọi người liếc nhau, ai cũng thấy được vẻ kích động trong mắt đối phương.
Trong nháy mắt mọi người đều biết rõ suy nghĩ của đối phương: Ta muốn đến Thiên Cơ Lâu, ta muốn trở thành Tông Sư!
....
Đại Nguyên Hoàng Triều, Võ Đang!
Trương Tam Phong tiên phong đạo cốt đang dặn dò Tống Viễn Kiều: "Lần này các ngươi đi Thiên Cơ Lâu, hành động theo hoàn cảnh, nhưng mục đích chính vẫn là đột phá Tông Sư."
"Võ Đang còn có sư phụ, không có việc gì xảy ra đâu."
"Nhớ kỹ, Võ Đang ta không phải đi gây sự, nhưng hoàn toàn không sợ phiền phức."
Ở dưới, Tống Viễn Kiều, Ân Lê Đình, Tống Thanh Thư cung kính khom lưng: "Vâng!"
Ai nấy đều kích động vô cùng.
Hành trình đi Thiên Cơ Lâu này sợ rằng sẽ đối mặt với tất cả thế lực ở Cửu Châu.
Những lời này của Trương Tam Phong đã khích lệ tinh thần của bọn hắn rất nhiều, cũng truyền tải một tin tức cho bọn hắn: Võ Đang, không sợ bất kỳ thế lực nào.
Trương Tam Phong nói thêm: "Nếu như gặp mặt Vô Kỵ thì kêu hắn rãnh rỗi đến Võ Đang gặp ta một tý!"
"Vâng!"
Đám người Tống Viễn Kiều lại chắp tay.
Sau khi đứng dậy Tống Viễn Kiều nhìn về phía những người khác rồi nói: "Các vị sư đệ, lúc bọn ta không ở đây thì phiền mọi người chiếu cố sư phụ một tý."
Sau khi nói xong thì đám người Tống Viễn Kiều cũng rời khỏi Võ Đang.
"Thiên Cơ Lâu sao? Có chút thần bí, cũng không tệ lắm."
"Đáng tiếc lại không có thứ gì để hấp dẫn các Lão Quái Vật kia hiện thân cả, nếu không thì Cửu Châu này sẽ náo nhiệt lắm đây."
Trương Tam Phong nỉ non một tiếng, tiếp tục nhắm mắt tham ngộ.
Phòng Chế Tạo Tông Sư cũng được, tốc độ tu luyện gấp mười cũng thế, đối với hắn thì không có bất kỳ hấp dẫn nào.
Tới tình trạng này như hắn thì tu luyện đã không thể tăng lên tu vi nữa rồi.

....
Cùng lúc đó tại Đại Minh Hoàng Triều, Phái Tung Sơn.
"Phế vật!"
Tả Lãnh Thiền ném chén trà trong tay xuống.
"Nhiều người như vậy đi giết một tên Nhạc Bất Quần cũng không xong, lại còn để hắn chạy trốn."
"Hiện tại chờ hắn tu hành xong Tịch Tà Kiếm Phổ thì mọi người chờ chết đi."
Hắn sợ hãi vô cùng!
Loại tà công như Tịch Tà Kiếm Phổ này chắc chắn sẽ có tốc độ tu luyện cực nhanh.
Chờ sau khi Nhạc Bất Quần thần công đại thành, người đầu tiên hắn muốn giết chắc chắn là chưởng môn của Phái Tung Sơn, Tả Lãnh Thiền.
Bởi vì đám người đầu tiên truy sát Nhạc Bất Quần là do hắn phái ra.
"Treo thưởng Nhạc Bất Quần cho các đệ tử, nhất định phải tìm cho ra Nhạc Bất Quần cho ta."
"Vâng!"
Một trong Thập Tam Thái Bảo của Phái Tung Sơn là Tiên Hạc Thủ - Lục Bách lĩnh mệnh, nhanh chóng rời đi.
"Minh chủ, có chuyện tốt!"
Lúc này một người khác trong Thập Tam Thái Bảo của Tung Sơn là Thác Tháp Thủ - Đinh Miễn chạy vào với vẻ đầy kích động.
Tên Tả Lãnh Thiền này cũng là một người có dã tâm rất lớn.
Sau khi bản thân lên làm minh chủ của Ngũ Nhạc thì hắn không cho đệ tử xưng hô bản thân là chưởng môn nữa, mà đổi sang Minh Chủ.
"Tìm được Nhạc Bất Quần rồi à?"
Tả Lãnh Thiền vui vẻ.
Đinh Miễn nói: "Không phải, là liên quan đến Thiên Cơ Lâu."
"Thiên Cơ Lâu sở hữu một thứ gọi là Phòng Chế Tạo Tông Sư, bất kỳ ai có tu vi Nửa Bước Tông Sư đi vào thì mười ngày sau nhất định sẽ đột phá Tông Sư."
Đinh Miễn kích động tới mức rống to!
Nếu như minh chủ trở thành Tông Sư thì chắc chắn Phái Tung Sơn sẽ thống nhất Ngũ Nhạc, hoàn thành bá nghiệp thống nhất tất cả.
"Cái gì? Phòng Chế Tạo Tông Sư!!!"
Tả Lãnh Thiền thất thố, khí tức bị loạn hoàn toàn!
Hàn băng chân khí trên người hắn bạo động, khiến những đệ tử xung quanh cũng đóng băng.
Hắn đã kẹt ở Nửa Bước Tông Sư rất nhiều năm rồi.
Nếu như trở thành Tông Sư thì còn sợ gì tên Nhạc Bất Quần đó nữa.
"Nhanh! Lập tức chuẩn bị đi, bổn toạ muốn đi Thiên Cơ Lâu!"
Tả Lãnh Thiền rống to.

Chương 61. Doãn Chí Bình không có cơ hội làm Long Kỵ Sĩ

Đại Đường Hoàng Triều!
"Tử Lăng, chúng ta đi Lạc Dương Thành tại Trung Châu đi."
"Hiện tại toàn bộ người của Đại Đường đều đang đuổi giết chúng ta, chỉ có Thiên Cơ Lâu mới có thể bảo hộ chúng ta mà thôi."
Khấu Trọng nói với Từ Tử Lăng.
Từ Tử Lăng nói: "Nhưng Thiên Cơ Lâu chịu thu lưu chúng ta sao?"
"Phải biết rằng hiện nay ở Đại Đường này thì cả hai phe chính tà cùng với triều đình đều đang đuổi giết chúng ta, Thiên Cơ Lâu sẽ vì hai người không có danh tiếng gì như chúng ta mà chịu đắc tội với toàn bộ Đại Đường hay sao?"
Khấu Trọng nói: "Ngươi ngốc sao!"
"Bên trong Thiên Cơ Lâu không được phép động võ, đây là chính mồm lâu chủ của Thiên Cơ Lâu nói."
"Chúng ta đâu cần trở thành người của Thiên Cơ Lâu đâu, chỉ cần chúng ta vào đó ở là được."
Từ Tử Lăng tỉnh ngộ, sau đó gật đầu lên tiếng: "Ngươi nói đúng ha!"
"Nếu tới đường cùng thì chúng ta đem Trường Sinh Quyết giao cho lâu chủ Thiên Cơ Lâu, cầu hắn che chở cho chúng ta."
"Ta thà rằng giao Trường Sinh Quyết này cho lâu chủ Thiên Cơ Lâu còn hơn để nó rơi vào tay những người truy sát hai ta."
Sau khi đã quyết định xong thì hai huynh đệ bắt đầu chạy ra khỏi thành.
Ngày nào cũng bị đuổi giết, cả hai đã chịu quá đủ cái cảnh phập phồng lo sợ này rồi.
...
Đại Tống, Nam Tống Hoàng Triều, Hoàng Cung!
Thiên Tử trên cao, Hoàng Uy khắp nơi.
"Truyền lệnh cho Tứ Đại Thần Bộ, kêu bọn hắn lập tức hộ tống Thái Tử chạy đến Thiên Cơ Lâu cho trẫm."
Hoàng Cung Bắc Tống, cũng có một thánh chỉ được ban ra.
"Truyền chỉ này cho Quỳ Hoa công công, chọn một hộ vệ Nửa Bước Tông Sư từ Đại Nội, lập tức chạy đến Thiên Cơ Lâu!"
Một màn này xảy ra trên khắp các nơi tại Cửu Châu.
Đặc biệt là những thế lực có Nửa Bước Tông Sư kia, ai nấy đều vội vã chạy đến Thiên Cơ Lâu càng sớm càng tốt, sợ rằng chậm một bước thì Phòng Chế Tạo Tông Sư đã bị người khác dành đặt trước.
.....
Đào Hoa Đảo!
"Bái kiến sư phụ, không biết rằng sư phụ kêu gọi đồ nhi đến đây là có chuyện gì quan trọng cần phân phó."
Trình Anh cúi đầu trước Hoàng Dược Sư ở trên cao.

Hoàng Dược Sư lúc này không nén nổi ý cười.
Tên đệ tử quan môn này là đệ tử hắn thích nhất trong tất cả.
Tình cảm mà hắn dành cho nàng không thấp hơn tình cảm hắn dành cho con gái Hoàng Dung của mình tý nào.
Nhưng mà chim Ưng con rồi cũng sẽ có ngày bay lượn trên bầu trời, bây giờ cũng là lúc cho nàng đi hành tẩu giang hồ rồi.
"Tiểu Anh, ngươi đi theo vi sư đã nhiều năm rồi, đã học được một thân võ nghệ, là thời điểm nên xông xáo giang hồ."
"Hiện tại ở Lạc Dương Thành xuất hiện một Thiên Cơ Lâu vô cùng thần bí, ngươi đến đó xem thử một chút đi."
"Vâng! Sư phụ!"
Tuy Trình Anh vẫn còn lưu luyến nhưng nàng vẫn nghe lời của sư phụ, đi thu thập đồ đạc rời khỏi Đào Hoa Đảo.
Hơn nữa nàng vẫn không quên bản thân mình vẫn còn có một muội muội đang lưu lạc ở ngoài.
...
Phái Cổ Mộ, Dương Quá nhìn Cô Cô với ánh mắt đầy kinh ngạc, bởi hiện tại nàng đang thu dọn đồ đạc.
"Cô cô, không phải người nói người sẽ không bao giờ rời khỏi Cổ Mộ này, sẽ chết già tại đây sao?"
Tiểu Long Nữ gật đầu: "Chúng ta chỉ tạm thời rời khỏi đây, sẽ trở lại sớm thôi."
Thấy ánh mắt nghi hoặc của Dương Quá thì nàng giải thích: "Ta vừa nghe được cuộc trò chuyện của một đạo sĩ thúi Phái Toàn Chân, Lạc Dương Thành ở Trung Châu vừa có một thế lực Thiên Cơ Lâu vô cùng thần bí mới xuất hiện, trong đó có một cái gọi là Phòng Chế Tạo Tông Sư, chỉ cần có tu vi Nửa Bước Tông Sư vào ở mười ngày thì chắc chắn sẽ đột phá Tông Sư."
Trong mắt nàng hiện lên vẻ lo lắng: "Sư tỷ cũng đã là Nửa Bước Tông Sư rồi, nàng xông xáo giang hồ nên chắc chắn cũng đã nghe được tin tức này, nàng sẽ đến Thiên Cơ Lâu trong thời gian ngắn nhất."
Nếu như nàng đột phá được Tông Sư mà ta vẫn chỉ là Nửa Bước Tông Sư thì chắc chắn nàng sẽ đến Cổ Mộ để gây phiền phức cho chúng ta."
Nàng quá hiểu tỷ tỷ Lý Mạc Sầu của mình.
Hai người đều là Nửa Bước Tông Sư, không ai có thể làm gì người còn lại cả.
Nhưng một khi bên nào có thực lực áp đảo bên còn lại thì mọi việc sẽ khác rất nhiều, sư tỷ chắc chắn sẽ trở về.
Dương Quá lúc này đã quá mệt mỏi với thời gian ngây ngô trong Cổ Mộ thì khi nghe thế thì vui mừng vô cùng, tiến lên nói: "Cô cô để ta giúp ngươi, đừng để sư bá trở thành Nửa Bước Tông Sư trước."
Giấu hết tất cả đồ đạc cần giấu đi, cả hai đóng cửa Cổ Mộ lại, rất nhanh sau đó hai người đã xuống Chung Nam Sơn rồi.
Lưu Tiêu hoàn toàn không biết bởi vì sự xuất hiện của Phòng Chế Tạo Tông Sư mà Doãn Chí Bình mất đi cơ hội làm Long Kỵ Sĩ.

Lúc này Thiên Cơ Lâu vẫn náo nhiệt như thường ngày.
Tất cả bàn đều bị ngồi kín, hành lang thì đầy người.
Bởi vì lúc này lâu chủ Thiên Cơ Lâu đang chuẩn bị kể tiếp hai vị cuối cùng trên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng.
Bởi vì hai người này quá bí ẩn, chưa ai từng nghe qua, thế nên ai nấy đều hiếu kỳ vô cùng.
Ngay cả những người trên phòng cũng không tu luyện nữa, chạy xuống làm quần chúng ăn dưa hóng chuyện.
"Kể về Bối Hải Thạch trước đi!"
"Ta thấy trong những người các ngươi thì rất nhiều người không biết tên này là ai."
"Đương nhiên đó cũng không phải là do các ngươi."
"Bởi vì... Tên Bối Hải Thạch này là người của Trường Nhạc Bang, thuộc về Đại Mạc, nằm bên ngoài Cửu Châu."
Nghe thế thì mọi người đều giật mình hiểu ra.
Đại Mạc!
Rất nhiều người bọn họ đều chỉ nghe qua nơi đó mà thôi, biết rằng đó là một nơi cực kỳ hoang vu cằn cỏi, không có sinh cơ.
Những cây cối thường gặp ở Cửu Châu thì không thể sinh sống ở nơi đó.
Đó là một thế giới sa mạc, cực kỳ khắc nghiệt.
Người của Cửu Châu vô cùng khinh bỉ nơi đó, cũng khinh thường không muốn tìm hiểu, không ai lại đi một nơi khỉ ho cò gáy, hoàn cảnh lại vô cùng ác liệt để du lịch cả.
Tại Cửu Châu này ngoại trừ Ngũ Cường Hoàng Triều thì còn lại không có mấy ai hiểu rõ Đại Mạc.

Chương 62. Đại Mạc không có cao thủ? Nói ra sợ hù chết các ngươi thôi

"Nói về người khác đi lâu chủ, nơi như Đại Mạc làm gì có cao thủ gì mà kể!"
"Đúng vậy, ta nghe nói ở Đại Mạc thì thậm chí cao thủ Tiên Thiên đã là hiếm thấy rồi."
"Nơi khỉ ho cò gáy như Đại Mạc thì có được bao nhiêu cao thủ cơ chứ."
"Ta từng có một người bạn đi sang Đại Mạc, hắn tuy chỉ là cao thủ Tiên Thiên nhưng khi đến Đại Mạc thì đã trở thành hào hùng một phương!"
...
Lưu Tiêu không ngờ những người này lại không có bất kỳ hứng thú gì với Đại Mạc cả.
Mà nguyên nhân chính dẫn đến việc này là do bọn hắn không biết gì về nó thôi, lại còn cho rằng Đại Mạc không có cao thủ nữa.

Nhưng sau khi nghĩ lại thì hắn cảm thấy đúng thật.
Nếu như những người này đều có hứng thú với Đại Mạc thì sợ rằng phần lớn đã lên Hiệp Khách Đảo rồi, đâu còn ở đây nữa.
Nếu muốn so cao thủ thì không nơi nào có cao thủ nhiều như Đại Mạc cả.
Phải biết rằng khi Tông Sư Bạch Tự Tại lên Hiệp Khách Đảo thì bắt gặp một tiểu tử nhóm lửa, hắn phát hiện nội lực của tên tiểu tử này không thua gì mình cả.
Ngươi như thế ở Hiệp Khách Đảo cũng không ít.
Một đám Tông Sư trên Hiệp Khách Đảo, nói ra sợ rằng sẽ hù chết một đống người.
Người ta không phải là không có cao thủ, mà là cao thủ của họ đều trốn trên một đảo nhỏ để nghiên cứu Tuyệt Thế Thần Thông hết rồi.
Thế nên hắn cất cao giọng: "Sao các ngươi biết Đại Mạc không có cao thủ?"
"Các ngươi biết Bạch Tự Tại, các ngươi biết Tạ Yên Khách sao?"
Xem ra bản thân phải phổ cập khoa học về cao thủ Đại Mạc cho đám người này một tý rồi.
Bạch Tự Tại?
Tạ Yên Khách?
Mọi người đều không biết đây là ai cả.
Nhưng thấy biểu tình hài hước của Lưu Tiêu thì mọi người cũng nhận ra rằng có vẻ bản thân mới là ếch ngồi đáy giếng.
Lưu Tiêu từ tốn nhấp một ngụm trà, sau đó nói: "Tạ Yên Khách, biệt hiệu là Ma Thiên Cư Sĩ!"
"Người này lúc chính lúc tà, nhưng rất coi trọng lời hứa."
"Hắn ẩn cư trên Ma Thiên Nhai!"
"Mỗi ngày hắn đều sử dụng khinh công để bay lên Ma Thiên Nhai cao gần trăm trượng."
"Hắn tự sáng tạo ra một chưởng pháp, đặt tên là Bích Châm Thanh Chưởng!"
"Một chưởng bắn ra, nội lực hoá thành kim châm đầy trời, có thể thủng sắt, đâm nứt đá."
"Dù võ công của ngươi cao đến đâu cũng không thể tránh được."
Tạ Yên Khách!
Trước khi kịch bản của Hiệp Khách Hành diễn ra thì Tạ Yên Khách chính là cao thủ đứng đầu Đại Mạc.
Ngay cả Bạch Tự Tại, người biết chém gió nhất cũng không thể nào đánh với hắn được.
Ma Thiên Nhai cao mấy trăm trượng, vậy mà tên này mang theo Thạch Phá Thiên bay lên bay xuống mấy lần liền.
Khinh công như thế đã đủ xưng bá thiên hạ rồi.
Nghe miêu tả của Lưu Tiêu thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều sôi trào lên.
"Lợi hại, chúng ta đã khinh thường thiên hạ quá rồi."

"Không ngờ Đại Mạc lại có người tài ba như thế, ta thu hồi lại lời khi nãy."
"Thì ra tất cả chỉ là tin vịt, Đại Mạc không yếu đuối như trong miêu tả."
Tiêu Phong cũng dừng việc thu dọn chén dĩa lại, mở miệng hô: "Bội phục!"
"Cao một trăm trượng, ngay cả bản thân Tiêu mỗ muốn leo lên cũng phải tốn khá nhiều công sức."
"Mỗi ngày đều lên xuống, ta không dám mạo hiểm như thế."
Thiên Cơ Lão Nhân nói một cách ngưng trọng: "Khinh công của tên này sợ rằng đã đạt tới cảnh giới Hoá Cảnh rồi, dù so với Tông Sư khác hắn cũng không phải loại yếu ớt."
Thượng Quan Kim Hồng cũng thấp giọng rồi nói: "Nội lực có thể hoá thành những hình dạng khác nhau, đây là một tiêu chí của Tông Sư."
"Xem ra khi trở về phải thông báo cho phụ vương coi trọng Đại Mạc hơn một tý!" Triệu Mẫn thầm nghĩ.
Lưu Tiêu tiếp tục: "Giờ sang Bạch Tự Tại một tý."
"Hắn chính là chưởng môn của Phái Đại Tuyết Sơn."
"Phái Tuyết Sơn vốn là một phái nhỏ vô cùng tầm thường tại Đại Mạc, nhưng dưới sự chỉ đạo của Bạch Tự Tại, qua việc sửa chữa lại kiếm pháp nội công mà tổ sư truyền lại thì chỉ trong vòng ba mươi năm, nó đã trở thành đại phái lớn nhất Đại Mạc."
"Phàm có đệ tử nào của Phái Tuyết Sơn đi xông xáo giang hồ thì không có ai dám trêu vào."
"Hắn từng ăn mật rắn của dị xà, thế nên công lực tăng mạnh."
"Vì muốn danh hiệu đứng đầu Đại Mạc nên hắn đưa lời mời quyết đấu một trận với Ma Thiên Cư Sĩ - Tạ Yên Khách."
"Nhưng không biết vì sao Tạ Yên Khách vẫn không chấp nhận lời khiêu chiến đó."
Trong Thiên Cơ Lâu lại có lời bàn tán vang lên.
Dám tuyên bố khiêu chiến với Tông Sư thì tên này cũng có thực lực nhất định.
Huống hồ hắn còn là chưởng môn của Đại Phái đệ nhất Đại Mạc.
Không ngờ Đại Mạc mà bọn hắn khinh thường lại sở hữu hai Tông Sư mạnh như thế.
Lưu Tiêu nghĩ thầm, các ngươi nghĩ thế là hết rồi ư?
Còn có một nơi gọi là Hiệp Khách Đảo, nói ra sợ hù chết các ngươi.
Hắn nói tiếp: "Việc các ngươi coi thường, cho rằng Đại Mạc không có cao thủ thì cũng không thể trách các ngươi được."
"Bởi vì Đại Mạc này có một tổ chức thần bí, tên là Hiệp Khách Đảo."
"Không ai biết Hiệp Khách Đảo này nằm ở nơi nào."
"Chỉ biết rằng mỗi mười năm Hiệp Khách Đảo sẽ phái ra Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ hành tẩu tại Đại Mạc, để Thưởng Thiện Phạt Ác."
"Hai vị sứ giả Thưởng Thiện Phạt Ác này có võ công tuyệt đỉnh, mười năm sẽ quét ngang khắp võ lâm Đại Mạc."
"Kẻ ác! Bị Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ đánh chết tại chỗ!"
"Người tốt! Bị Thưởng Thiện Phạt Ác mang đi, bắt lên Hiệp Khách Đảo để

ăn cháo mồng 8 tháng chạp."
"Vài chục năm qua chưa có bất kỳ cao thủ, chưởng môn đại phái nào lên Hiệp Khách Đảo để ăn cháo mồng 8 tháng chạp mà trở về cả."
"Thế nên mới khiến cho các ngươi tưởng rằng Đại Mạc không có cao thủ."
"Mà việc ta muốn nói hôm nay chính là một âm mưu được thiết kế bởi tên Bối Hải Thạch, vào gần thời điểm Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ xuất hành, để bảo vệ cho hắn không bị bắt."

Chương 63. Mạnh nhất: Thái Huyền Kinh

Nghe được Đại Mạc có một thế lực khủng bố như Hiệp Khách Đảo thì không ai là không chấn động.
"Moá, Hiệp Khách Đảo khủng bố thật!"
Thật sự rất khủng bố!
Tuy Đại Mạc có đất đai cằn cỗi, nhưng địa vực lại rộng rãi vô cùng.
Không phải bất kỳ ai cũng có thể quét ngang khắp Đại Mạc đâu.
Thảo nào mấy chục năm nay không nghe danh bất kỳ cao thủ nào của Đại Mạc, thì ra đều đã bị thế lực kinh khủng như thế bắt đi hết rồi.
Nhiều người cho rằng Đại Mạc không xâm lấn Cửu Châu là vì bọn chúng không dám.
Nhưng thì ra là do tất cả cao thủ của bọn hắn đã bị thế lực thần bí mang đi hết rồi.
"Lâu chủ nói nhanh, bỗng ta lại có hứng thú với Đại Mạc rồi."
"Đúng thế! Tốt nhất là kể về Hiệp Khách Đảo luôn!"
"Những thế lực lớn ở Cửu Châu làm ăn sao thế, lại không biết ở Đại Mạc lại có thế lực thần bí như thế."
Những người khi nãy nói không hứng thú thì bây giờ bỗng thay đổi thái độ hoàn toàn.
Ấn tượng của bọn họ đối với Đại Mạc cũng đã thay đổi.
Mỗi mười năm thì cao thủ sẽ bị bắt đi hết, vậy mà vẫn còn tồn tại 2 Tông Sư.
Nếu như không bị tác động bởi Hiệp Khách Đảo thì sợ rằng Đại Mạc sẽ là một nơi vô cùng kinh khủng.
Lưu Tiêu lên tiếng: "Mười năm một lần, Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ sẽ hành tẩu trên Đại Mạc."
"Kẻ ác chết, người tốt thì được lên Hiệp Khách Đảo uống cháo mồng 8 tháng chạp,
"Đối với người của Đại Mạc thì cả hai đều có kết cục như nhau mà thôi."
"Bởi vì mấy chục năm qua chưa từng có ai đặt chân lên Hiệp Khách Đảo mà có thể quay trở về cả."
Trong mắt người khác thì ai đặt chân lên Hiệp Khách Đảo là đồng nghĩa với bước 1 chân vào cửa tử rồi.

"Thế nên mỗi khi kỳ hạn mười năm diễn ra, mặc kệ là người tốt kẻ xấu thì ai nấy đều như lâm đại địch."
"Đặc biệt là những người đứng đầu của các đại thế lực, những người này có tật giật mình nhiều nhất."
"Bởi vì sứ giả Thưởng Thiện Phạt Ác của Hiệp Khách Đảo rất hay nhắm vào cao tầng của các môn phái lớn."
Tạm thời Lưu Tiêu không muốn nói tất cả về Hiệp Khách Đảo?
Bởi vì hắn vẫn còn đang do dự, phân vân bản thân có nên lên Hiệp Khách Đảo để lấy Thái Huyền Kinh không.
Bởi vì hắn không nắm chắc sẽ thành công nên mới hơi do dự.
Mặc dù hắn biết rõ huyền bí của Thái Huyền Kinh, nhưng biết là một chuyện, có lấy được hay không lại là một chuyện hoàn toàn khác.
Hơn nữa dựa theo phán đoán của hắn thì muốn lấy Thái Huyền Kinh cần nội lực rất thâm hậu.
Mặc dù biết rõ diện mạo chân thật của Thái Huyền Kinh nhưng tất cả vẫn còn rất mông lung, chưa chắc từ đó mình có thể lấy được Thái Huyền Kinh hoàn chỉnh.
Hắn không cho rằng bản thân có thể như Thạch Phá Thiên được.
"Cùng lắm chờ sau khi mọi việc kết thúc thì bản thân tìm cách dẫn Thạch Phá Thiên vào trong Thiên Cơ Lâu là được."
Lưu Tiêu nghĩ thầm.
Muốn lấy được Thái Huyền Kinh thì hắn có rất nhiều cách, không nhất thiết phải lên Hiệp Khách Đảo.
Chỉ cần Thạch Phá Thiên ở trong Thiên Cơ Lâu đủ 24h thì hắn đã có thể thu được Thái Huyền Kinh rồi.
Còn lại là bản hoàn chỉnh của Thái Huyền Kinh.
Tự bản thân lĩnh ngộ không biết sẽ có cạm bẫy gì hay không.
Thái Huyền Kinh!
Có thể nói đây là môn thần công Lưu Tiêu thấy thèm nhất từ trước đến nay.
Bởi vì hắn đã từng dùng công năng của hệ thống suy đoán lai lịch của Thái Huyền Kinh rồi, kết quả cho thấy quyền hạn không đủ, phải tăng cấp cả Thiên Cơ Lâu lên.
Mà từ kinh nghiệm của mình thì Lưu Tiêu đoán Thái Huyền Kinh là một môn thần công vượt xa những môn thần công khác như Hàng Long Thập Bát chưởng.
Bởi vì sau khi Thạch Phá Thiên trở về từ Hiệp Khách Đảo thì hắn giống như một người tu tiên vậy, rất kinh khủng.
So sánh với việc bản thân tự lĩnh ngộ Thái Huyền Kinh thì Lưu Tiêu thấy đem Thạch Phá Thiên đến Thiên Cơ Lâu hợp lý và dễ hơn.
Cùng lắm bản thân mở một phân lâu tại Đại Mạc là được.
Tất cả những suy nghĩ vừa rồi chỉ diễn ra trong một giây mà thôi, Lưu Tiêu nói tiếp: "Bối Hải Thạch là một quân sư của Trường Nhạc Bang tại Đại Mạc."
"Sau khi bang chủ tiền nhiệm của Trường Nhạc Bang chết thì hắn là người

có khả năng trở thành bang chủ nhất."
"Nhưng hắn thấy sắp đến kỳ hạn mười năm rồi, nên không dám ngồi lên chiếc ghế bang chủ, sợ rằng sẽ bị Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ mời lên Hiệp Khách Đảo ăn cháo mồng 8 tháng chạp."
"Không riêng mình hắn, mà cả Trường Nhạc Bang cũng không ai dám ngồi lên chức bang chủ cả."
"Sau đó đám người này hợp lực lại, cho một đệ tử hoàn khố lên làm bang chủ, đi chết thay bọn hắn."
"Tên Bối Hải Thạch này cũng có dã tâm không nhỏ, hắn đã lên kế hoạch rồi, đợi sau khi Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ đem tất cả cao thủ lên Hiệp Khách Đảo thì hắn sẽ san bằng tất cả thế lực, nhất thống võ lâm Đại Mạc...."
"Nhưng mà người tính không bằng trời tính..."
Sau đó Lưu Tiêu liền kể hết từ việc Bối Hải Thạch bắt Thạch Phá Thiên thay thế Thạch Trung Ngọc, trở thành kẻ chết thay,...
Thậm chí tên này còn lừa Thạch Phá Thiên.
"Lâu chủ, thế không phải hài tử tên Cẩu Tạp Chủng kia sẽ gặp nguy hiểm sao."
"Đê tiện, Trường Nhạc Bang chỉ là một đám hèn nhát, bắt một thiếu niên đi chịu tội thay cho bản thân mình."
"Ai! Hy vọng chuyện này có thể truyền đến Đại Mạc, khiến Hiệp Khách Đảo kia biết Cẩu Tạp Chủng là vô tội."
....
Hành vi của Bối Hải Thạch dẫn đến tiếng thoá mạ khắp nơi.
Cũng có người đề nghị tập hợp cao thủ của Cửu Châu lại, đi đến Đại Mạc, đánh bại Hiệp Khách Đảo để giải cứu võ lâm Đại Mạc.
"Lâu chủ, ngươi biết rõ nội tình của Hiệp Khách Đảo sao?"
Có người hiếu kỳ hỏi lại.
Lưu Tiêu nói: "Trong thiên hạ này không có gì mà Thiên Cơ Lâu không biết cả."
"Nhưng tin tức của Hiệp Khách Đảo ngươi phải bỏ tiền ra mua mới được."
Lúc này nhiều người mới nhớ ra, Thiên Cơ Lâu là một nơi buôn bán thông tin.
Bởi vì phòng tăng tốc độ tu luyện quá nổi bật nên mọi người vô tình bỏ qua mảng mua bán tình báo của Thiên Cơ Lâu.
Không có mấy ai hứng thú với tình báo của Hiệp Khách Đảo cả.
Bởi vì thế lực thần bí như thế sợ rằng sẽ có giá không thấp.
Triêu Mẫn giật mình, như có ý tưởng gì đó.

Chương 64. Thiên Trì Huyết Ma còn sống

"Vị cuối cùng ta muốn nói chính là Đế Thích Thiên."

Thấy vẻ mặt ngơ ngác của mọi người thì Lưu Tiêu cũng không bất ngờ lắm, thời điểm này Đế Thích Thiên vẫn chưa nổi lên mặt nước, hắn vẫn còn đang âm thầm bố cục khắp nơi.
Lưu Tiêu không sợ việc Đế Thích Thiên sẽ tìm đến đây khi bản thân vạch trần hắn.
Nếu như Đế Thích Thiên dám đến thì không có gì tốt hơn.
Chỉ cần Đế Thích Thiên đến đây thì bản thân có thể trấn áp hắn một cách dễ dàng.
Huống chi bây giờ Đế Thích Thiên vẫn còn đang bận bố cục để đồ long, thu Long Nguyên.
Dù bản thân có vạch trần Đế Thích Thiên thì hắn cũng không rãnh tìm đến đây.
Lưu Tiêu cũng khá thèm Long Nguyên.
Hắn cũng đang cực lực bố trí đây.
Đó là đồ vật có thể khiến người khác Trường Sinh Bất Lão mà, không ai là không thèm khát cả.
Mục đích lớn nhất mà Lưu Tiêu thu phục đám người Tiêu Phong, Vương Ngữ Yên đó chính là vào lúc Đế Thích Thiên đang đồ long thì mình có tư cách đoạt chiến lợi phẩm từ tay Đế Thích Thiên.
Khi đi đến thế giới này thì đồ vật khiến Lưu Tiêu động tâm nhất đó chính là Long Nguyên!
Nhưng muốn đoạt nó từ tay Đế Thích Thiên nào có đơn giản đến thế, như đoạt thức ăn trước miệng cọp vậy.
"Lâu chủ, ai là Đế Thích Thiên?" Triệu Mẫn hỏi một cách đầy nghi ngờ.
Với thân phận của nàng mà nàng còn chưa từng nghe nói qua cái tên này.
Thiên Cơ Lão Nhân cũng lên tiếng, "Chẳng lẽ tên Đế Thích Thiên này không phải là người của Cửu Châu sao?"
Hắn là người từng trải, cũng làm buôn bán tình báo.
Nhưng hắn vẫn chưa từng nghe qua người này, thế nên chỉ có thể tên này không phải người của Cửu Châu.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Đế Thích Thiên chính là người của Cửu Châu, ta đổi xưng hô lại một chút thì có lẽ các ngươi sẽ nhận ra hắn là ai."
"Thiên Trì Huyết Ma!"
"Không biết còn ai nhớ cái tên này không?"
Thiên Trì Huyết Ma?
Tiêu Phong dù từng làm bang chủ của Cái Bang cũng lắc đầu!
Thế tử Đại Lý là Đoàn Dự lắc đầu!
Quận Chúa của của Đại Nguyên Hoàng Triều, Triệu Mẫn lắc đầu!
Thượng Quan Kim Hồng cũng lắc đầu!
Rất nhiều người ở đây đều lắc đầu, thấy đây là một cái tên vô cùng xa lạ.
Chỉ có Thiên Cơ Lão Nhân khi nghe thế cái tên này thì chấn động không ngừng, nói với vẻ khó tin: "Thiên Trì Huyết Ma mà lâu chủ nói có phải là tên Đại Ma Đầu từng muốn phá vỡ võ lâm tại một trăm năm trước, nhưng cuối cùng lại bị Thập Cường Vũ Giả - Võ Vô Địch đẩy lùi phải không?"

Lưu Tiêu gật đầu!
Thiên Cơ Lão Nhân sống lâu, thế nên cũng biết khá nhiều việc.
Hấp!
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều hít một hơi thật sâu, ai nấy đều rung động.
"Ta nhớ rồi, một trăm năm trước chính Thiên Trì Huyết Ma là người đánh Thiên Trì Quái Hiệp trọng thương, cuối cùng không rõ sống chết."
"Đến hai mươi năm trước Cổ Tam Thông cùng Chu Vô Thị thu được truyền thừa của Thiên Trì Quái Hiệp thì mới biết được là sau khi bị Thiên Trì Huyết Ma đánh trọng thương thì Thiên Trì Quái Hiệp đã toạ hoá trong âm thầm."
Thượng Quan Kim Hồng ngưng trọng, có vẻ hắn nhớ ra Thiên Trì Huyết Ma là ai rồi.
Khi nãy không phải hắn không biết Thiên Trì Huyết Ma là ai, nhưng hắn không tin người hắn biết và người Lưu Tiêu đang nói là cùng một người.
Bởi vì theo truyền thuyết Thiên Trì Huyết Ma đã bị Võ Vô Địch đánh đến mức trọng thương rồi chết đi.
"Là Lão Ma Đầu đó sao, chính tổ sư của ta đã chết trong tay hắn."
Diệt Tuyệt Sư Thái nói với vẻ mặt đầy sát khí.
Ở thế giới này Sư Tổ của Phái Nga My không phải là Quách Tương, mà là một vị đệ tử của Đấu Tửu Tăng, người sáng lập Cửu Dương Thần Công.
Thế nên Nga My ở thế giới này tôn Đấu Tửu Tăng lên làm đệ nhất tổ sư.

Nga My từ đó cũng biết được một phần Cửu Dương Thần Công.
Ngay cả Trương Tam Phong của Võ Đang cũng thế, bởi vì sư phụ dạy Cửu Dương Thần Công nên cũng tôn Đấu Tửu Tăng làm tổ sư.
Đây cũng là nguyên nhân quan hệ giữa Võ Đang cùng Nga My khá tốt.
Bởi vì truyền thừa của cả hai đều đến từ Đấu Tửu Tăng cùng Cửu Dương Thần Công của hắn.
"Theo truyền thuyết thì ở một trăm năm trước, thiên tài tuyệt thế của Đại Tống ta là Hoàng Thường, y tu tập đạo tàng sau đó lĩnh ngộ được Cửu Âm Chân Kinh, nhưng sau này lại bị Thiên Trì Huyết Ma giết chết."
Tiêu Phong trầm giọng.
Một trăm năm trước võ học của Cửu Châu vô cùng hưng thịnh, Tông Sư ở khắp nơi, Đại Tông Sư cũng không phải là thứ hiếm thấy gì.
Ngay cả Võ Thánh thì Cửu Châu cũng có không ít.
Tuy nhiên sau âm mưu phá vỡ võ lâm của Thiên Trì Huyết Ma thì võ đạo của Cửu Châu điêu linh, ngay cả Đại Tông Sư cũng trở nên hiếm thấy vô cùng.
Lần tai nạn đó khiến dù qua một trăm năm nhưng võ đạo của cả Cửu Châu vẫn chưa thể khôi phục hoàn toàn được.
Thiên Cơ Lão Nhân trầm giọng: "Vậy ý của lâu chủ là tên Thiên Trì Huyết Ma này còn sống sao?"
Sau khi nói xong câu này thì Thiên Cơ Lão Nhân cũng trở nên khẩn trương.

Lưu Tiêu gật đầu: "Cái gọi là Thiên Trì Huyết Ma chỉ là một cái thân phận mà Đế Thích Thiên dùng để khuấy động phong vân võ lâm mà thôi."
Thiên Cơ Lão Nhân nghe thế thì há to mồm kinh ngạc.
Không ngờ những vị đại lão như Thiên Trì Quái Hiệp, Đấu Tửu Tăng cùng các thiên kiêu khác lại bị người tên là Đế Thích Thiên giết chết.
Lời này vừa dứt thì tất cả đều hoảng sợ.
Thiên Trì Huyết Ma lại còn sống sao?
Vậy không lẽ võ lâm lúc này cũng đang nằm bên bờ vực huỷ diệt sao.
Chủ yếu nhất, Thiên Trì Huyết Ma vẫn chỉ là một thân phận mà Đế Thích Thiên dùng để khuấy đảo phong vân mà thôi.
Vậy bản thân Đế Thích Thiên rốt cuộc khủng bố đến mức nào.

Chương 65. Đế Thích Thiên cũng không phải vô địch

Trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều xôn xao, không ai có thể giữ được bình tĩnh.
Một trăm năm trước Đế Thích Thiên đã kinh khủng như thế rồi, vậy bây giờ thực lực của hắn đã đạt tới tình trạng nào.
Mọi người đều cảm thấy lạnh cả sống lưng.
Các cao thủ tuyệt đỉnh mạnh như Thiên Trì Quái Hiệp, Đấu Tửu Tăng đều chết dưới tay Đế Thích Thiên, phải biết rằng bọn họ đều là những người siêu phàm nhập thánh.
Vậy bây giờ nếu Đế Thích Thiên muốn tác oai tác quái thì còn có ai trấn áp hắn được.
Sợ rằng bây giờ Thập Cường Võ Giả - Võ Vô Địch có phục sinh thì cũng chưa chắc đã là đối thủ của Đế Thích Thiên.
"Lâu chủ, tên ma đầu Đế Thích Thiên này rốt cuộc đang có quỷ kế gì vậy." Có người hỏi.
Lưu Tiêu nói: "Bây giờ hắn đang ở Thiên Hạ Hội tại Nguyên Châu, ý đồ khơi mào cho Nguyên Châu đại loạn!"
Thiên Cơ Lão Nhân hít sau một hơi, sau đó trợn to hai mắt nói: "Trận đại loạn một trăm năm trước kia cũng có nguồn gốc từ Nguyên Châu."
Thiên hạ Cửu Châu, Ngũ Cường Hoàng Triều mỗi người chiếm giữ một châu.
Còn bốn châu vô chủ kia luôn nằm trong trạng thái hỗn loạn.
Mà hỗn loạn nhất thì phải kể đến Nguyên Châu.
Đương nhiên nếu nói về đáng sợ nhất thì cũng là Nguyên Châu.
Bởi vì Nguyên Châu nơi duy nhất trong Cửu Châu mà mọi người xác định được là có Võ Thánh tồn tại.
Võ Lâm Thần Thoại!
Kiếm Thần Vô Danh!
Thiên Hạ Hội?
Rất nhiều mờ mịt, không biết Thiên Hạ Hội là thứ gì.

Bởi vì Nguyên Châu rất loạn, cao thủ cũng rất nhiều, thế nên thế lực tám châu còn lại đều không thể duỗi tay vào được.
Nếu không phải do uy danh của Vô Danh quá lớn thì tám châu còn lại cũng chưa chắc quan tâm đến nơi này.
"Lâu chủ, vì sao Đế Thích Thiên lại muốn làm loạn võ lâm thêm một lần nữa thế, ngươi biết không?"
Tiêu Phong hỏi.
Đây cũng là điều mà rất nhiều người nghi hoặc.
Cao thủ như Đế Thích Thiên hoàn toàn có khả năng tranh bá Cửu Châu.
Nhưng hắn lại không đi tranh bá, chỉ âm thầm giết cao thủ của giang hồ.
Lưu Tiêu nói: "Nếu ta nói là do hắn buồn chán nên mới làm thì các ngươi tin không?"
Buồn chán?
Mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, đồng thời cũng hận đến nghiến răng.
Bởi vì buồn chán nên khơi mào phân tranh của võ lâm sao?
Tên này còn là người không!
"Súc sinh, chỉ vì buồn chán mà đi sát hại nhiều tiền bối như thế sao."
Có người nhịn không được mà rống giận.
"Tên ma đầu này sợ rằng đã điên rồi."
Lưu Tiêu gật đầu: "Ngươi nói không sai đâu."
"Các ngươi cho rằng tên Đế Thích Thiên này chỉ là một nhân vật xuất hiện từ một trăm năm trước, nhưng thực ra hắn đã sống mấy nghìn năm rồi."
"Qua thời gian dài đằng đẵng, khi nhìn người thân của mình dần dần chết đi thì tinh thần của hắn đã vặn vẹo từ lâu."
"Thế nên việc hắn thích làm nhất giữa những năm tháng buồn chán là khơi mào phân tranh, tranh chấp trong võ lâm, khiến thiên hạ đại loạn."
"Đại đa số các đại sự phân tranh ảnh hưởng toàn bộ võ lâm mà các ngươi biết thì đều có bóng tên Lão Quái Vật này đứng sau trợ giúp."
Sống mấy nghìn năm!
Trong Thiên Cơ Lâu tất cả mọi người như ngừng thở!
"Sống mấy nghìn năm, trên đời sao lại có người đáng sợ như thế!"
"Moá! Lại là một Lão Quái Vật sống mấy nghìn năm, thảo nào những cao thủ như Thiên Trì Quái Hiệp hay Đấu Tửu Tăng đều chết dưới tay hắn."
"Lâu chủ ngươi có chém gió không?"
"Đế Thích Thiên là con rùa sao? Sao sống lâu thế được."
Thiên Cơ Lão Nhân biết được nhiều thứ thì hô lên với vẻ mặt hoảng sợ:
"Truyền thuyết nói rằng sau khi trở thành Võ Thánh thì có thể có tuổi thọ 300-500 năm."
"Võ đạo của tên Đế Thích Thiên này đã đạt đến mức kinh thiên động địa."
Lưu Tiêu nói tiếp: "Hắn có thể sống lâu như thế không phải là nhờ võ đạo, mà là nhờ một thứ khác."
"Nhưng sống qua mấy nghìn năm thì dù là một con heo cũng có võ đạo siêu phàm nhập thánh."
Tiêu Phong nói một cách lạnh lùng: "Ma đầu này đáng chém!"

"Chỉ vỉ buồn chán nên lâu lâu lại khơi mào tranh chấp của võ lâm sao."
"Nếu như hắn có hiện thân để tác oai tác quái thì Tiêu Phong ta dù không địch lại cũng phải chưởng hắn hai chưởng."
Đoàn Dự nói: "Lúc đó đừng quên gọi ta, Lục Mạch Thần Kiếm của ta không phải ăn chay đâu đại ca."
"Được! Đến lúc đó hai huynh đệ chúng ta liên thủ đánh nhau với lão rùa này!"
Tiêu Phong hào khí vượt mây, không sợ hãi tý nào.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Sỡ dĩ hắn khơi mào tranh chấp của võ lâm cũng không hẳn là do buồn chán."
"Thật ra là do hắn sợ, sợ rằng sẽ xuất hiện một người mạnh hơn hắn."
"Thế nên miễn là võ lâm xuất hiện ai có thiên tư kinh tài tuyệt diễm thì hắn đều sẽ cẩn thận."
Mọi người đều biến sắc.
Ngẫm lại Thiên Trì Quái Hiệp, Đấu Tửu Tăng, Hoàng Thường thì ai không phải là thiên tài tuyệt thế?
Nhưng bọn họ đều bị Đế Thích Thiên giết chết.
Vương Ngữ Yên nói nhỏ: "Như thế tại Cửu Châu này chẳng lẽ không có ai có thể hàng phục được Đế Thích Thiên hay sao?"
Nàng nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt cực kỳ mong đợi.
Dưới cái nhìn của nàng thì Lưu Tiêu thần bí vô cùng.
Ngay cả gốc gác của Đế Thích Thiên cũng bị Lưu Tiêu điều tra rõ, vậy có thể chế trụ được hắn không?
Lưu Tiêu nói: "Đương nhiên là có rồi!"
"Tên Đế Thích Thiên này vô cùng điệu thấp, mấy nghìn năm nay hắn biến hoá thân phận liên tục không phải là không có nguyên do, đương nhiên là tại Cửu Châu có một tồn tại nào đó khiến hắn kiêng kỵ nên hắn mới phải làm như thế."
"Hơn nữa các ngươi thử chú ý một tý, tại Cửu Châu có phải là có rất nhiều lão tiền bối bỗng nhiên mất tích trong một trăm năm trở lại đây không."
"Có một vài người là chết thật."
"Nhưng có người là đang âm thầm tích súc lực lượng."
Ví dụ như là Tiếu Tam Tiếu, đây chính là một Lão Quái Vật sống còn lâu hơn của Đế Thích Thiên nữa.
Hoặc như Kiếm Ma - Độc Cô Cầu Bại!
Lưu Tiêu cực kỳ tôn sùng người này, gần đây hắn đã từng dùng Thiên Cơ Lâu suy tính, tuy nhiên câu trả lời lại là quyền hạn không đủ.
Lưu Tiêu phỏng chừng Độc Cô Cầu Bại vẫn đang giả chết lánh đời mà thôi.
Còn có cả người khai sáng Thái Huyền Kinh nữa.
Nước ở Cửu Châu rất sâu!
Tuy Đế Thích Thiên mạnh thật nhưng vẫn chưa đạt tới mức Chí Cường Giả.
Trên Võ Thánh còn có nữa.

Chí Cường Giả của Cửu Châu ai nấy đều là ngưu nhân có thể phá toái hư không.
Mặc dù Chí Cường Giả đã phá toái hư không mà đi rồi nhưng vẫn có Đạo Thống truyền lại.
Nếu như Đế Thích Thiên có thể vô địch thiên hạ thì hắn không điệu thấp đến giờ này đâu.

Chương 66. Vi Tiểu Bảo: Lâu chủ chính là ngọn đèn chỉ đường của ta

Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu khi nghe xong phân tích của Lưu Tiêu thì đều phấn chấn lên.
Đúng thế!
Một trăm năm trước Đế Thích Thiên hoá thân thành Thiên Trì Huyết Ma để hoạ loạn giang hồ thì xuất hiện một tên Thập Cường Vũ Giả - Võ Vô Địch để đẩy lùi hắn.
Một trăm nay sau có khi sẽ xuất hiện Trương Vô Địch hay Lý Vô Địch thì sao?
"Lâu chủ, có những lão tiền bối nào đang lánh đời vậy?"
Có người tò mò hỏi.
Trong Thiên Cơ Lâu bỗng yên tĩnh lại, ai nấy đều tập trung lắng nghe.
Loại bí văn của võ lâm này không ai muốn bỏ qua, dù chỉ là một chữ.
Vương Ngữ Yên thì tự giác rót đầy chén trà của Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu từ từ nhấp một ngụm trà, mở miệng nơi: "Cái này tạm thời ta không nói."
"Đợi sau khi Thiên Cơ Lâu liệt kê xong các bảng danh sách thì nếu mọi người có hứng thú thì lúc đó hỏi sau cũng được, khi đó chắc sẽ có thứ các ngươi muốn."
Lưu Tiêu thừa nước đục thả câu.
Trước tiên khiến mọi người tò mò rồi tính sau.
Má!
Tên lâu chủ lòng dạ hiểm độc này lại thế nữa rồi, cứ thích khiến mọi người tò mò, sau đó tiêu tiền ở đây để nghe kể chuyện.
"Thật khó chịu, như là làm được gần xong rồi lại bị đứt đoạn vậy."
"Moá, lâu chủ thật là lòng dạ hiểm độc, ta đã tiêu phí tất cả tiền bạc của ta vào Thiên Cơ Lâu rồi mà ngươi còn nhử như thế sao?"
"Quá xấu bụng rồi!"
...
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này chỉ còn tiếng oán giận.
Vương Ngữ Yên thì bắt đầu giận dỗi, đem trà bản thân vừa pha đổ sạch, không cho Lưu Tiêu uống một ngụm nào.
Lưu Tiêu cười ha ha một tiếng, sau đó đứng lên nói: "Ta nói nhiều như thế, miệng đắng lưỡi khô."

"Người kể chuyện còn có tiền thưởng."
"Các ngươi tự hỏi lòng mình xem nghe ta nói nhiều như vậy mà có ai mời ta một chén rượu nào chưa."
Đây không phải là địa bàn, là tửu lâu của ngươi sao? Chúng ta còn phải mời ngươi uống rượu?
Tất cả mọi người đều đưa mắt nhìn nhau, lương tâm của lâu chủ đã hao mòn tới mức độ này rồi sao?
Thiên Cơ Lâu một ngày thu một cân vàng, còn quan tâm chút ít tiền thưởng nhỏ nhoi này à?
"Rượu này ta mời, đem rượu ngon nhất lên đây, uống bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu, lát nữa ta thanh toán!"
Vi Tiểu Bảo đứng lên.
Hắn cũng rất thích nghe kể chuyện, thích nhất là nghe chuyện của các anh hùng hào kiệt.
Thế nên việc Lưu Tiêu không nói nữa khiến hắn rất khó chịu.
"Tất cả thức ăn trong đây ta bao hết!"
Thiên Cơ Lão Nhân càng ngứa ngáy khó nhịn trong lòng hơn.
Nếu không phải biết Lưu Tiêu đang nói đùa thì hắn đã thực sự quăng một thỏi bạc lên làm tiền thưởng.
"Nghỉ ngơi một tý!"
Lưu Tiêu xua tay: "Ta vừa liệt kê một bảng danh sách mới, lát nữa sẽ nói cho mọi người sau."
Bảnh danh sách mới?
Mắt của mọi người sáng lên.
"Lâu chủ, là bảng danh sách gì thế, tiết lộ một tý được không?"
Triệu Mẫn hỏi lại đầy hứng thú.
Nàng phát hiện Thiên Cơ Lâu này rất thú vị, rất có ý tứ.
Dù là không có những phòng tu luyện cùng Phòng Chế Tạo Tông Sư kia thì nơi này cũng vô cùng thú vị.
Bởi vì khi ở đây thì sẽ nghe được nhũng bí văn khó mà tưởng tượng trong võ lâm.
Ngay cả những người dùng tiền để thuê phòng tu luyện kia cũng đã dừng lại, chạy ra nghe rồi kìa.
Vương Ngữ Yên lại rót một chén trà mới cho Lưu Tiêu một cách vô thanh vô thức.
Khoé miệng Lưu Tiêu co giật, cô nàng này thực tế như vậy sao.
Lưu Tiêu mói: "Bảng danh sách này ta đặt tên là "Tình Nhân Bảng"."
"Tình Nhân Bảng?" Mắt Vi Tiểu Bảo sáng lên: "Ta thích cái tên này!"
Tên mê gái này hô to: "Mang rượu lên!"
"Việc này phải vừa uống rượu vừa bình phẩm mới được."
Hắn quăng cho Lưu Tiêu một ánh mắt như người trong đồng đạo.
Lưu Tiêu tiếp tục nói: "Tình Nhân Bảng, xếp hạng những nữ tử giang hồ chưa kết hôn ôn nhu động lòng người nhất."
"Tổng hợp từ tính cách đến tướng mạo để xếp hạng."

Lưu Tiêu nhìn lại, ở đây ai cũng mê gái.
Thế nên không ai quan tâm chuyện khi nãy nữa.
Ngay cả Tiêu Phong, người mà hắn cho là đàng hoàng trung thực nhất lúc này cũng sáng cả hai mắt lên.
Tiêu Phong còn như thế thì nói gì tới những người khác nữa.
"Bảng danh sách này thật hay! Lâu chủ chính là ngọn đèn chỉ đường của ta!"
Muội tử giang hồ ôn nhu động lòng người nhất, dễ thương nhất?
Vi Tiểu Bảo nhịn không được mà vỗ tay khen ngợi.
Ngọn đèn chỉ đường!
Đoàn Dự: "Đại ca, ta hơi mệt một chút, cho ta nghỉ ngơi một tý."
Hắn lại thấy cuộc sống này đặc sắc lại rồi.
Không cần phải nhờ tới làm việc để quên đi đau khổ.
Tiêu Phong:...
Bệnh mê gái của ngươi lại tái phát sao?
Trừ những nam nhân này ra thì nữ nhân trong Thiên Cơ Lâu cũng sáng mắt lên.
Phải biết rằng lúc này ai cũng quan tâm đến tin tức truyền ra từ Thiên Cơ Lâu, lực ảnh hưởng không phải bàn.
Có thể khẳng định nếu ai may mắn được lên bảng này thì sẽ nổi lên, và đó cũng là một lời khẳng định vô cùng chắc chắn.
Dù sao nữ tử giang hồ luôn bị người khác chê là cọp cái.
Nếu như có thể lên Tình Nhân Bảng này thì khác nào lật đổ đi quan niệm trước đó.
Lạch cạch, kiếm của Chu Chỉ Nhược bỗng rơi trên mặt đất.
"A... Xin lỗi mọi người, bảo kiếm của ta hơi nặng, ta cầm không chắc."
Chu Chỉ Nhược đỏ mặt rồi nói.
Tiểu tiện nhân này lại làm màu, cố tình thu hút chú ý!
Đinh Mẫn Quân ưỡn ngực lên, vội vàng khom lưng xuống: "Sư muội, để ta nhặt lên giúp ngươi."
Diệt Tuyệt Sư Thái tuyệt hơn, nói nhỏ với cả hai: "Các ngươi nhỏ giọng một tý, ảnh hưởng tới vi sư."
Triệu Mẫn thì vừa tháo hoá trang vừa nói: "Ai nha! Thực ra ta là nữ sinh!"
Nàng bôi son, tháo tóc ra trước mặt mọi người.
"Lâu chủ ngươi có khát hay không?" Vương Ngữ Yên nói nhỏ nhẹ, lần đầu tiên chủ động quan tâm Lưu Tiêu.
Bảng danh sách chưa công bố thì những cô gái này đã minh tranh ám đấu với nhau rồi.
Đặc biệt là Diệt Tuyệt Sư Thái, ngươi đang làm gì thế, ở đây có chỗ cho ngươi sao?

Chương 67. Đoàn Dự: Vì sao những

cô gái tốt đều là muội muội của ta

Nhất thời tất cả nữ tử trong Thiên Cơ Lâu đều nhanh chóng thể hiện mặt ôn nhu của mình ra.
"Ai da! Bả vai ta mỏi quá!"
Lưu Tiêu xoay xoay hai bả vai mình một tý, kêu lên.
"Để ta xoa bóp cho ngươi!"
Vương Ngữ Yên xung phong lên giúp đỡ.
Lúc này tuy Đoàn Dự đã nhìn rõ hiện thực rồi nhưng khi thấy cảnh này thì mặt hắn vẫn trắng bệch ra.
"Nhẹ một tý nữa là được!"
Dưới ánh mắt hâm mộ của tất cả nam nhân trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu dựa vào ghế một cách vô cùng thoải mái.
"Moá nó! Tên cẩu lâu chủ này lợi dụng việc công để mưu tư kìa!"
"Lâu chủ, ta hy vọng ngươi có thể xếp hạng một cách công bằng, đừng để tình cảm cá nhân ảnh hưởng."
"Quá càn rỡ, Vương cô nương lại hối lộ lâu chủ trước mặt nhiều người như thế, không thể tin nổi."
Tôn Tiểu Hồng đứng lên nói: "Lâu chủ, ta thường xuyên xoa bóp vai cho gia gia ta, ngài muốn ta thử một chút không?"
Tôn nữ của mình không thể thế này!
Thiên Cơ Lão Nhân vội kéo Tôn Tiểu Hồng
lại.
Chu Chỉ Nhược như cũng có ý đồ khác.
Triệu Mẫn cắn răng nói: "Nhanh chóng công bố bảng xếp hạng đi!"
"Nhưng chúng ta nói trước, lâu chủ phải đảm bảo tính công bằng, không thể vì người ta xoa bóp vai giúp ngươi mà ngươi để nàng lên bảng được."
Thấy những nữ nhân này có phản ứng lớn như thế thì Lưu Tiêu sợ hãi.
Bởi vì trong Tình Nhân Bảng của hắn thì chỉ có một người ở đây được lên thôi.
Hắn sợ rằng một tý nữa khi Vương Ngữ Yên phát hiện bản thân không có tên trên bảng thì nàng sẽ róc xương lóc thịt mình mất.
Nuốt nước miếng một cái, hắn bỗng cảm giác phải suy tính lại Tình Nhân Bảng một tý, nếu không sẽ lớn chuyện nhất.
Những nữ nhân này là sinh vật khó dây dưa nhất.
Hắn mở miệng nói: "Điều kiện lên Tình Nhân Bảng: Người trong giang hồ, dưới 25 tuổi và chưa kết hôn."
"Trên 25 tuổi là đã trở thành a di rồi, dù có phù hợp hai điều kiện còn lại hay không thì đều không được lên bảng."
Lời này vừa dứt thì rất nhiều nữ tử trong Thiên Cơ Lâu tối sầm mặt lại.
Chỉ dưới 25 tuổi, vậy còn làm cái gì nữa.
"Ta mới có 26 tuổi thôi mà cũng đã trở thành a di rồi sao?"
Đinh Mẫn Quân khi nãy còn rất có lòng tin thì bây giờ tái xanh cả mặt.
Nàng tức giận đến mức cầm kiếm lên ném cho Chu Chỉ Nhược.

Lưu Tiêu nhìn lại, những nữ tử giang hồ này rốt cuộc không còn kích động như khi nãy nữa, hắn thở dài thả lỏng.
Lưu Tiêu tiếp tục: "Bổn lâu chủ nhắc trước, vị trí trên tình nhân bảng là dựa theo tính cách, sau đó mới đến ngoại hình."
"Nói cách khác, dù ngươi có là mỹ nữ đẹp nhất thiên hạ mà tính tình dữ như cọp cái thì cũng không thể nào lên Tình Nhân Bảng được."
Những giang hồ nữ nhi kia không có phản ứng gì, thế nhưng những tên mê gái ở dưới thì gật đầu tán đồng liên tục.
Cọp cái, không dính dáng một tý nào tới ôn nhu cả.
"Cuối cùng, bổn lâu chủ thanh minh!"
"Bảng danh sách này là từ những tình báo của lâu chủ thu thập và sắp xếp được, mặc dù đã rất cố gắng sắp xếp công bằng nhưng vẫn bị suy nghĩ chủ quan của ta ảnh hưởng một tý."
"Thế nên đây hoàn toàn là thẩm mỹ cá nhân!"
Mọi người lại gật đầu, đồng ý với lời nói của Lưu Tiêu.
Vì mỗi người đều có một sở thích khác nhau, không ai là giống nhau cả, thế nên dù sắp xếp ra sao cũng không thể nào là hoàn mỹ được.
"Đứng thứ 10 trên Tình Nhân Bảng, Mộc Uyển Thanh!"
"Cô gái này tuy vừa nhìn vào tưởng chừng rất hung dữ, nhưng thật ra đó chỉ là lớp bảo hộ nàng tạo ra mà thôi."
"Dưới bộ áo đen đó là một trái tim thuần khiết của thiếu nữ."
"Nàng cực kỳ chung thuỷ với tình yêu, quyết chí không thay đổi."
"Uyển Hề Thanh Dương, Thuỷ Mộc Thanh Hoa!"
"Tên của nàng đẹp, người lại càng đẹp hơn."
"Lâu chủ nghĩ rằng chỉ có tám chữ 'Tân Nguyệt Thanh Vựng, Hoa Thụ Đôi Tuyết' là có thể hình dung được vẻ đẹp của nàng mà thôi."
"Lý do lên bảng: Dịu dàng dễ thương, hồn nhiên ngây thơ, từ nhỏ nàng đã ẩn cư cùng với mẫu thân, như vàng chưa qua trui luyện, hoàn toàn không biết gì về tình cảm, ngoài cứng trong mềm, dùng bề ngoại lạnh như băng của mình để bảo bọc nội tâm hiền lành thuần khiết."
Uyển muội?
Đoàn Dự ngẩn ngơ!
Một khắc sau tim hắn lại đau như bị đao cắt.
Vì sao, vì sao nữ nhân tốt đều là muội muội của mình.
Vì sao??
Uyển muội cũng vậy!
Ngữ Yên cũng thế.
Thậm chí ngay cả Chung Linh nữa.
A Chu vậy mà cũng trở thành tỷ tỷ của mình.
Hắn biết những lời lâu chủ nói đều là sự thật hết.
Thậm chí lâu chủ còn chưa nói ra hết những điểm tốt của Uyển muội nữa kìa.
Lưu Tiêu nhìn thoáng qua Đoàn Dự, thấy hắn lúc này vẫn còn đang đờ đẫn, biết rằng bản thân đã vô tình xát muối vào vết thương của hắn.

"Trong lòng lâu chủ thì cô gái Mộc Uyển Thanh này nên xếp vị trí thứ nhất."
"Nhưng nhớ ra khi vừa vào giang hồ nàng đã sử dụng thủ đoạn vô cùng lôi đình để giết không ít người, vì thế nên chỉ xếp hạng thứ mười."
"Về phần chỉ số thì lâu chủ ta cho nàng mười ngôi sao!"
Trong Thiên Long Bát Bộ thì hắn thích nhất Mộc Uyển Thanh.
Thậm chí Lưu Tiêu còn cảm giác nàng là nhân vật xuất sắc nhất trong Thiên Long Bát Bộ nữa.
"Tân Nguyệt Thanh Vựng, Hoa Thụ Đôi Tuyết!" Vi Tiểu Bảo khen lớn:
"Lâu chủ nói xong thì lòng của Tước gia cũng ngứa ngáy vô cùng, không biết Mộc Uyển Thanh này có so sánh được với Song Nhi của ta không?"
Hắn lại than: "Đáng tiếc bây giờ Song Nhi đã theo ta rồi, nếu không chắc chắn nàng có thể lên Tình Nhân Bảng này."
"Trước đây Song Nhi cũng rất khả ái đáng yêu."
Tiếc rằng hoa nhài cắm bãi phân trâu!
Lưu Tiêu nghĩ thầm.

Chương 68. Tôn cô nương, bây giờ ta làm quen lại với ngươi còn kịp sao

"Moá nó, vậy chất lượng của bảng xếp hạng này của ngươi hơi cao rồi lâu chủ, Mộc Uyển Thanh chỉ xếp thứ mười thôi à."
Hiện nhiên có rất nhiều người biết đến Mộc Uyển Thanh.
"Ta biết Mộc Uyển Thanh, nàng mang một tấm khăn che mặt, luôn mặc đồ đen, mặc dù ta chưa từng thấy qua khuôn mặt thật sự của nàng nhưng ta từng nghe qua một câu: Cô gái nào dám mặc đồ đen thì chắc chắn dáng người sẽ rất tốt."
"Có người nói rằng người đầu tiên thấy được mặt thật của Mộc Uyển Thanh thì có thể trở thành trượng phu của nàng, vì thế không ít người đều liều mạng đến thế!"
"Con bà nó! Lời của lâu chủ nói các ngươi nghe không hiểu sao? Hắn nói thế có nghĩa là hắn từng thấy mặt của Mộc Uyển Thanh rồi."
Đúng thật là Lưu Tiêu đã gặp qua.
Bởi vì hắn dùng khả năng suy tính của Thiên Cơ Lâu, lập tức hình ảnh của Mộc Uyển Thanh liền xuất hiện.
Mặt của nàng không kém Vương Ngữ Yên tý nào, là một tuyệt sắc giai nhân chân chính.
"Nhị đệ! Sao ta thấy ngươi hơi buồn thế?"
Tiêu Phong thấy sắc mặt của Đoàn Dự không được tốt lắm, không hiểu vì sao.
Người khác khi nghe miêu tả của lâu chủ thì như được chích dopping, hận

không thể thấy được hình dạng thật của Mộc Uyển Thanh, còn ngươi sao lại như muốn khóc thế?
Đoàn Dự lúng túng nói: "Đại ca, Uyển Thanh là con của Tần Hồng Miên a di và phụ thân của ta đó."
Chớp mắt Tiêu Phong đã hiểu ra.
"Đoàn vương gia...Nghiệp chướng!"
Hắn không thể không bội phục Đoàn vương gia, cha vợ tương tai của hắn được, thật lợi hại.
"Lâu chủ, ca ca của ta đang bị gì thế?"
Vương Ngữ Yên hỏi nhẹ.
"Hắn chính là người đầu tiên nhìn thấy mặt mũi thật sự của Mộc Uyển Thanh đằng sau lớp khăn che mặt đó, được Mộc Uyển Thanh chọn làm trượng phu, cũng được Mộc Uyển Thanh dắt đi gặp phụ thân."
"Nhưng cuối cùng lại phát hiện rằng nàng cũng như ngươi, là con của Đoàn vương gia."
Vương Ngữ Yên trợn mắt há mồm.
Cuộc đời của đại ca sao toàn là bi kịch thế.
Người khác nghe vậy thì nhìn sang Đoàn Dự với ánh mắt vô cùng quỷ dị.
Nhưng sau đó thì ai nấy cũng nhiệt tình hết mức.
"Đoàn công tử, mau đến đây nghỉ ngơi một tý."
"Sau này Đoàn công tử có chuyện gì thì cứ hú tại hạ một tiếng, dù có lên núi đao xuống biển lửa tại hạ cũng không chối từ."
Chỉ một chớp mắt ai cũng muốn lấy lòng Đoàn Dự cả.
Đây chính là ca ca của Mộc Uyển Thanh, người xếp thứ mười Tình Nhân Bảng đó, lỡ sau này trở thành anh rể thì sao.
"Mộc Uyển Thanh? Nếu có cơ hội thì ta phải xem dưới lớp khăn che mặt đó của nàng rốt cuộc che dấu dung nhan ra sao mới được, không biết có đẹp như lâu chủ nói hay không."
Có người cười khẽ, rất hứng thú với Mộc Uyển Thanh.
"Người nào thấy mặt thật của nàng sẽ được làm chồng, quy củ này quá tốt rồi!"
Nghe những lời như này thì Đoàn Dự cùng Vương Ngữ Yên đồng thời biến sắc.
Việc lên Tình Nhân Bảng có vẻ không phải là chuyện gì tốt đối với Mộc Uyển Thanh lắm.
Lưu Tiêu nghe thế cũng giật mình.
Lúc này hắn mới hừ lành: "Bổn lâu chủ xếp hạng danh sách này chỉ vì muốn cho mọi người biết được trên giang hồ có nữ tử nào ôn nhu dịu dàng mà thôi, khiến giang hồ sinh động hơn một tý."
"Nếu các ngươi muốn theo đuổi những người trên bảng này thì có thể thi triển hết tài hoa của mình, theo đuổi một cách quang minh chính đại."
"Còn nếu có ai ỷ mạnh hiếp yếu, dùng thủ đoạn hèn hạ để uy hiếp thì chắc chắn Thiên Cơ Lâu sẽ dẹp ngươi cùng thế lực sau lưng luôn!"
"Bổn lâu chủ có thể tự tin tuyên bố dù ngươi có trốn ở chân trời góc biển

thì Thiên Cơ Lâu vẫn có thể tìm ra các ngươi được."
"Dù thế lực sau lưng ngươi có Võ Thánh toạ trấn cũng đừng hòng thoát!"
Những người có thể lên bảng đều là những nữ tử hiền lành chân chính.
Lưu Tiêu không muốn vì bản thân mà các nàng phải chịu nguy hiểm.
Những người lên tiếng khi nãy bỗng cả kinh.
"Không dám!"
"Nếu bọn ta muốn xem mặt của Mộc Uyển Nhi thì cũng sẽ không dùng loại thủ đoạn này."
"Lâu chủ yên tâm, con của Đoàn Thị Đại Lý, trong chốn võ lâm không có mấy ai dám dùng thủ đoạn hèn hạ với nàng đâu."
Tiêu Phong hừ lạnh: "Lời của lâu chủ chính là lời của ta, ai dám sử dụng thủ đoạn hèn hạ để đối phó với những nữ tử trên Tình Nhân Bảng thù đừng trách Tiêu Phong ta vô tình."
"Kim Tiền Bang cũng thế!"
Thượng Quan Kim Hồng nhân cơ hội này tỏ thái độ!"
"Phái Nga Mi tất sát!"
Diệt Tuyệt Sư Thái cũng đứng dậy.
"Lâu chủ nói không sai, ai dám có ý đồ xấu với những nữ tử trên Tình Nhân Bảng thì ta cùng thế lực sau lưng ta cũng tất sát."
Triệu Mẫn lên tiếng!
Mặc dù không biết nàng là quận chúa của Đại Nguyên Hoàng Triều nhưng khi thấy một thanh niên ra ngoài lại có hai Nửa Bước Tông Sư đi theo thì ai nấy đều biết thế lực sau lưng nàng đáng sợ ra sao rồi.
Nơi này cũng có không ít người tỏ rõ thái độ,
Sau khi kết thúc cảnh cáo thì Lưu Tiêu cũng biết rõ không ai dám động vào những người trên Tình Nhân Bảng nữa rồi.
Trừ phi muốn chết.
"Kế tiếp là người đứng thứ 9 của Tình Nhân Bảng!"
Nghe đến đây!
Tôn Tiểu Hồng chỉnh sửa tóc một chút, Chu Chỉ Nhược cũng ngồi xuống, Vương Ngữ Yên cũng hạ lực một tý.
Lưu Tiêu ngừng nửa ngày, vào lúc mọi người đều cho rằng hắn sắp tắt thở tới nơi thì hắn mới giơ tay lên chỉ Tôn Tiểu Hồng.
"Đứng thứ 9 trên Tình Nhân Bảng, Tôn Tiểu Hồng!"
"Còn về phần vì sao lên bảng thì ngươi hỏi thẳng nàng là được rồi, dù sao nàng cũng đang ở đây."
Tôn Tiểu Hồng ngân ngơ một tý, sau đó là mừng như điên.
Nàng thẹn thùng: "Thật ra người ta đã dịch dung một tý rồi!"
Nàng khom người chào tất cả rồi nói: "Cảm tạ lâu chủ đã cho ta lên bảng!"
"Ngày mai ta sẽ khôi phục dáng vẻ ban đầu!"
"Gia gia! Ta lên bảng rồi kìa!"
Nàng kéo tay Thiên Cơ Lão nhân một tý: "Danh khí của bảng danh sách này của ta so với Binh Khí Bảng của ngươi thì có chênh lệch lắm không?"
Thiên Cơ Lão Nhân vui vẻ, không ngừng xoa ria mép.

Nghe được người thứ 9 trên bảng lại là cháu gái của Tôn lão đầu này thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều sôi trào.
"Moá! Người thứ 9 lại ở kế ta!"
"Tôn cô nương, bây giờ ta làm quen lại với ngươi còn kịp sao?"
"Tôn cô nương, phiền ngươi hỏi xem gia gia ngươi còn thiếu cháu rể không."

Chương 69. Lâu chủ, ngươi nên cho ta một lời giải thích

"Chắc chắn thứ hạng của ta ở trên nữa, thế nên chưa đọc tới thôi."
Triệu Mẫn hơi không nhịn được, tự an ủi bản thân.
"Ngay cả bộ dáng như thế cũng có thể xếp thứ 9, chắc chắn người xếp thứ 1 là ta rồi!"
Chu Chỉ Nhược vô cùng tự tin!
"Nếu ngươi không cho ta lên bảng thì ngươi chết chắc rồi lâu chủ, sau này đừng hòng bắt ta xoa bóp vai cho ngươi nữa."
Vương Ngữ Yên bóp mạnh bả vai Lưu Tiêu một cái, không biết có phải là muốn ám chỉ thứ gì hay không.
"Binh Khí Bảng? Họ Tôn?"
Thượng Quan Kim Hồng bên này khi nghe lời của Tôn Tiểu Hồng thì giật mình, phản ứng lại.
"Ngươi chính là Thiên Cơ Lão Nhân, người đứng đầu Binh Khí Bảng!"
Tâm nguyện duy nhất của hắn là đánh bại Thiên Cơ Lão Nhân, trở thành người đứng đầu Binh Khí Bảng.
Nhưng Thiên Cơ Lão Nhân quá thần bí, không có mấy ai gặp được hắn.
Chiến ý của Thượng Quan Kim Hồng quá lớn.
Thế nên trong Thiên Cơ Lâu lúc này ai cũng đổ dồn ánh mắt vào y.
Thiên Cơ Lão Nhân, đối với mọi người thì đây cũng là một nhân vật cực kỳ thần bí, chỉ nghe mà chưa thấy người.
Có thể áp chế Tiểu Lý Phi Đao cùng Thượng Quan Kim Hồng, trở thành người đứng đầu trên Binh Khí Bảng, chắc chắn là một kỳ nhân.
Không ai nghĩ rằng Thiên Cơ Lão Nhân sẽ nguỵ trang thành một ông lão không có gì nổi bật cả.
Tôn Tiểu Hồng le lưỡi một cái, biết rằng do mình nên đã khiến hai ông cháu bị lộ rồi.
"Đi bưng đồ ăn của ngươi đi kìa, giờ này còn có tâm tư khác gì nữa?"
Thiên Cơ Lão Nhân hoàn toàn không quan tâm đến chiến ý của Thượng Quan Kim Hồng.
Chỉ một câu nói thôi mà gây ra sát thương cực lớn cho Thượng Quan Kim Hồng, khiến mặt của hắn đen kịt lại.
Đây chỉ là một khúc nhạc dạo mà thôi, sau đó Lưu Tiêu tiếp tục công bố Tình Nhân Bảng.

"Đứng thứ 8 Tình Nhân Bảng, A Bích!"
Trong nguyên tác thì A Bích không có quá nhiều đất diễn.
Nhưng vĩnh viễn Lưu Tiêu cũng sẽ không thể quên được cái ngoái đầu cười nhẹ của nàng khi nàng đang chăm sóc Mộ Dung Phục lúc này đã điên.
Giây phút đó A Bích đẹp như thiên tiên, ôn nhu vô hạn.
Cảm giác như là dù ngươi có trở thành thế nào, có ra sao thì ta vẫn luôn một lòng một dạ với ngươi, cảm giác đó thật khiến người khác thương xót.
"A Bích tỷ tỷ hoàn toàn có tư cách!"
Vương Ngữ Yên hiểu rất rõ A Bích, thế nên lúc này nàng liền tán thành.
Đoàn Dự cũng gật đầu rồi nói: "A Bích tỷ tỷ theo học Thông Biện Tiên Sinh, tinh thông cầm kỳ thư hoạ."
"Tiếng hát của nàng như tiếng hót của loài sơn ca, hoàng oanh vậy, uyển chuyển êm tai!"
Tiêu Phong nói: "Ta cũng đã gặp cô gái này rồi, đúng thật là ôn nhu như nước!"
Tiêu Phong, Đoàn Dự, Vương Ngữ Yên đều đã đưa ra đánh giá cao như vậy thì không ai dám hoài nghi, chỉ hận là bản thân chưa từng gặp mặt nữ tử đó thôi.
"Cô gái này hình như là tỳ nữ của Mộ Dung Phục, lúc này sợ rằng nàng đang bị Mộ Dung Phục liên luỵ, không biết đang trốn ở nơi nào."
"Tên Mộ Dung Phục này thật sự là ngu ngốc, cạnh bên có người như A Bích vậy mà không biết quý trọng, lúc nào cũng nghĩ đến phục quốc."
"Đừng nói tên chó chết Mộ Dung Phục đó nữa, hắn làm sao xứng với A Bích chứ."
Khi thân phận của A Bích lộ ra thì Mộ Dung Phục lại chịu thêm một làn sóng chửi rủa bởi những người trong Thiên Cơ Lâu.
"Đứng thứ bảy trên Tình Nhân Bảng, Chung Linh!"
Lưu Tiêu liếc sang Đoàn Dự, thấy miệng hắn lúc này đang co giật liên tục, nói tiếp: "Trong giang hồ hiện nay, có thể nói rằng cô gái này là người dễ thương, nghịch ngợm hoạt bát nhất, không ai sánh bằng."
"Hai mắt nàng to tròn, như có thể phát ra tiếng nói vậy."
"Nếu ai có vinh hạnh cưới nàng làm vợ thì chắc chắn sẽ nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa, chỉ muốn yêu thương hết mực."
Sau khi Lưu Tiêu nói xong thì những tên ở dưới đều sáng hai mắt lên!
"Moá, ta động lòng rồi lâu chủ, xin hỏi làm sao mới có thể gặp được Chung Linh cô nương."
"Lâu chủ ngươi xoa nước bọt xong rồi nói tiếp đi."
"Lâu chủ diễn tả thật hay, ngay cả lão nhân gia ta cũng có chút tò mò rồi!"
Thiên Cơ Lão Nhân cười ha ha một tiếng.
"Ngươi không có phóng đại lên chứ lâu chủ?"
Triệu Mẫn hơi không phục!
Ta không dễ thương hoạt bát sao? Ta thường xuyên đi nhổ râu mép của phụ vương đó.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Ta nói hoàn toàn là sự thật, nếu như muốn thì các ngươi

đi hỏi Đoàn công tử kìa, ở đây hắn là người có quyền lên tiếng nhất."
Mọi người nhìn về phía Đoàn Dự.
Đoàn Dự nơi: "Lời của lâu chủ hoàn toàn là sự thật."
Hắn chắp tay bội phục Lưu Tiêu.
"Đứng thứ 6 Tình Nhân Bảng, Nghi Lâm!"
"Đứng thứ 5 Tình Nhân Bảng, Tiểu Chiêu!"
"Đứng thứ 4 Tình Nhân Bảng, Công Tôn Lục Ngạc!"
"Đứng thứ 3 Tình Nhân Bảng, Trình Anh!"
"Đứng thứ 2 Tình Nhân Bảng, Trình Linh Tổ!"
"Và cuối cùng, người đứng đầu Tình Nhân Bảng, A Tú!"
Mười người trên Tình Nhân Bảng đã được tuyên bố xong.
Cả ba người Vương Ngữ Yên, Triệu Mẫn, Chu Chỉ Nhược đang âm thầm so tài nãy giờ cũng trợn tròn mặt.
Vậy mà lại không có tên mình.
"Ta không phục!"
Triệu Mẫn là người đầu tiên lên tiếng, sau đó nhìn sang tất cả mọi người rồi nói: "Các vị coi thử xem, ta phù hợp tất cả điều kiện để lên bảng vậy mà lâu chủ lại không chọn ta."
"Ta có lý do để hoài nghi trong danh sách này có gì đó không ổn, không công bằng."
Triệu Mẫn lúc này đã gỡ bỏ lớp hoá trang ra, phơi bày dung nhan tuyệt thế của mình cho mọi người.
Đám người mê gái này vừa gật đầu vừa chảy nước miếng.
Diệt Tuyệt Sư Thái lúc này cũng đứng ngồi không yên: "Lâu chủ nghĩ lại đi, đồ nhi Chu Chỉ Nhược này của ta ôn nhu hiền lành, vì sao lại không được lên bảng vậy."
"Lâu chủ, có phải là ngươi nên cho ta một lời giải thích hay không?"
Vương Ngữ Yên nở một nụ cười lạnh lùng, không thèm xoa bóp nữa.

Chương 70. Ai dám quản việc của Điền Bá Quang ta

Vương Ngữ Yên tức giận!
Vẻ mặt của Triệu Mẫn lúc này không tốt lành gì!
Người tâm cơ như Chu Chỉ Nhược thì không nói gì, chỉ bày ra bộ mặt sắp khóc tới nơi.
Lưu Tiêu cười ngượng: "Các ngươi đừng nóng, ta vẫn còn một bảng danh sách Tuyệt Sắc nữa mà!"
"Ai da! Ta chỉ đùa với lâu chủ mà thôi."
Triệu Mẫn lộ ra nụ cười hài lòng.
Chu Chỉ Nhược cùng Vương Ngữ Yên cũng quăng một ánh mắt như muốn ám chỉ ngươi rất thức thời.
...

Trong Lạc Dương Thành, có hai thân ảnh đang thi triển khinh công để truy bắt nhau, một người chạy trước một người chạy sau.
Thân ảnh chạy trước là một vị nữ tử đầu trọc, có vẻ như thể lực của nàng gần cạn rồi, rất chật vật.
Tuy như thế dung mạo của nàng cũng vô cùng tuyệt sắc.
Người đang truy đuổi thì rõ ràng là đang đùa bỡn người còn lại.
Tuy hắn hoàn toàn có thể bắt kịp người chạy đằng trước nhưng lại cố ý chậm lại một nhịp.
"Tiểu Ni Cô thật đẹp!"
Người đi đường thấy thế thì ai nấy đều thán phục dung mạo của cô gái đang bị truy đuổi.
Nhưng không ai xuất thủ tương trợ nàng cả.
Bởi vì bất kỳ ai cũng có thể thấy được người đàn ông đang đuổi phía sau là một cao thủ, khinh công của hắn như là đang bay sát mặt đất vậy.
Đây ít nhất là một cao thủ Tiên Thiên thì mới có khinh công lợi hại như thế.
"Người này là ai thế, lại dám thô lỗ với vị Ni Cô này như vậy."
Có người mở miệng bất bình dùm cho vị Tiểu Ni Cô này, nhưng cũng chỉ là mở miệng mà thôi.
"Nghi Lâm muội muội, ta tìm người rất lâu rồi đó!"
Điền Bá Quang chạy sau lưng Nghi Lâm với tốc độ không nhanh không chậm.
Trên đường chạy Nghi Lâm va phải không ít đồ đạc, ngày càng chật vật hơn.
Bộ dạng thất kinh kia đáng yêu vô cùng.
Nhưng khi thấy nàng càng chật vật thì Điền Bá Quang lại càng muốn đuổi theo.
"Ha ha... Dù ngươi có chạy đến chân trời góc biển thì cũng không thoát khỏi bàn tay của ta đâu."
Điền Bá Quang cười to một cách thoải mái.
Nghi Lâm lúc này thì kinh hãi tột độ.
"Cứu mạng, các ngươi có ai cứu ta với!"
Nghi Lâm vừa hô lớn vừa ra sức chạy về phía trước.
Gương mặt xinh đẹp giờ đây đã kinh hãi tột độ.
"Tiểu sư phụ cứ chạy về phía trước, đó chính là Thiên Cơ Lâu!"
Tuy không ai xuất thủ cứu giúp nhưng vẫn có người nhắc nhở Nghi Lâm.
Thiên Cơ Lâu!
Nghi Lâm nghe thế thì run rẩy, hô lên: "Đúng rồi!"
"Thiên Cơ Lâu, Thiên Cơ Lâu ngay tại Lạc Dương Thành!"
"Chỉ cần ta chạy đến Thiên Cơ Lâu thì tên dâm tặc kia chắc chắn không dám làm loạn."
Trong nháy mắt Nghi Lâm thấy được hi vọng thoát khỏi tên dâm tặc Điền Bá Quang này.
Dựa theo lời chỉ điểm khi nãy, nàng chạy thật nhanh về phía trước.
"Thiên Cơ Lâu? Thứ đồ gì?"

Điền Bá Quang sửng sốt, không quan tâm nữa.
Hắn là người sống về đêm.
Ban ngày nghỉ ngơi, buổi tối chạy ra ngoài hái hoa, chưa từng nghe nói Thiên Cơ Lâu gì cả.
Tại Lạc Dương Thành này chỉ có Kim Tiền Bang là hơi lợi hại một tý thôi, chỉ cần không chọc vào bọn họ thì Điền Bá Quang không sợ gì cả.
Sau đó Điền Bá Quang thấy phía trước có một nơi gọi là Thiên Cơ Lâu, Nghi Lâm cũng đã chui đầu vào đó rồi.
"Ơ? Trước kia nơi này không phải là Tuý Tiên Lâu sao, sao bây giờ đổi thành Thiên Cơ Lâu rồi."
"Dù sao ta cũng muốn nhìn xem thử trong Thiên Cơ Lâu này ai dám đối nghịch với Điền Bá Quang ta."
Hắn cầm đơn đao, đi về phía Thiên Cơ Lâu với tốc độ không nhanh không chậm.
"Cô nương cẩn thận!"
Tiêu Phong đang thu chén dĩa cùng Thượng Quan Kim Hồng thì thấy một thân ảnh đang chạy vội vào Thiên Cơ Lâu, mém chút nữa đụng vào khay bát dĩa rồi.
Thượng Quan Kim Hồng đứng kế thấy thế thì dùng nội lực đỡ thân ảnh này lên.
Cùng lúc đó Lưu Tiêu cũng chú ý đến bóng người mém đụng vào Tiêu Phong này.
Theo bản năng hắn sử dụng năng lực của Thiên Cơ Lâu.
"Tên: Nghi Lâm"
"Thân phận: Đệ tử Phái Hằng Sơn, con gái Bất Giới đại sư"
"Cảnh giới: Nhất lưu"
"Võ học: Hằng Sơn Kiếm Pháp"
"Mục đích: Đang bị Hái Hoa Tặc - Điền Bá Quang truy đuổi, chạy vào Thiên Cơ Lâu cầu cứu"
"Lâu chủ hãy cứu ta, có một tên dâm tặc đang dí theo ta!"
Thấy Lưu Tiêu đang đứng thì hai mắt Nghi Lâm sáng lên, mở miệng cầu cứu.
Giọng nói của nàng vừa run rẩy vừa hoảng sợ, khiến người khác đau lòng vô cùng.
"Cô nương cứ việc ngồi xuống, trong Thiên Cơ Lâu không ai dám động thủ cả."
Lưu Tiêu mở miệng, khiến Nghi Lâm an lòng hơn không ít.
"Nghi Lâm sư tỷ, xảy ra chuyện gì thế?"
Lâm Bình Chi chạy đến, vừa nhìn liền nhận ra Nghi Lâm.
Nàng chính là Nghi Lâm!
Người đứng thứ sáu trên Tình Nhân Bảng của lâu chủ, Nghi Lâm!
Khí chất ôn nhu uyển chuyển này thật đúng là khiến người khác vừa nhìn liền muốn bảo vệ.
Ai nấy đều sáng cả mắt lên, nhưng một giây sau lại nổi giận bừng bừng.

Tên chó chết nào lại khiến Nghi Lâm chật vật thế này.
Đáng chết!
Nghi Lâm cũng nhận ra Lâm Bình Chi.
Nàng thấy người quen liền muốn nói: "Ta gặp..."
Nhưng lời của nàng vẫn còn chưa dứt thì bên tai đã vang lên âm thanh phách lối của Điền Bá Quang.
"Thiên Cơ Lâu? Để xem ai dám quản việc của Điền Bá Quang ta!"

Chương 71. Điền Bá Quang sợ đến mức tè ra quần

zalo 0704730588

"Thiên Cơ Lâu? Ta muốn xem thử xem ai dám quản việc của Điền Bá Quang ta!"

Điền Bá Quang xách Đại Mã Kim Đao đi đến, thần thái cùng ngữ khí vô cùng kiêu ngạo.

Khiến cho cả Thiên Cơ Lâu im lặng như chết, ai nấy đều nhìn Điền Bá Quang với ánh mắt quỷ dị vô cùng.

Thấy không ai lên tiếng, chỉ dám nhìn mình thì Điền Bá Quang lại càng phách lối hơn nữa.

Nhớ tới câu nói khi nãy của người đi đường, hắn nhìn sang xung quanh rồi hỏi: "Khi nãy có tên vô liêm sỉ nào nói cho Nghi Lâm rằng ở Thiên Cơ Lâu không được động thủ đâu, đứng ra đây cho Điền gia nhìn một tý?"

Lời này vừa dứt thì mọi người nhìn Điền Bá Quang với ánh mắt như nhìn một người chết.

"Ngươi muốn làm phiền lâu chủ sao? Trước tiên bước qua Tiêu Phong này cái đã."

Tiêu Phong nghe thế thì tiến lên.

Kiều Phong? Tiêu Phong?

Mẹ nó, sao cái tên này quen thế.

Điền Bá Quang ngước đầu lên nhìn xem ai vừa lên tiếng, sau đó liền sợ đến mức muốn tè ra quần.

Moá! Bang chủ cũ của Cái Bang, Kiều Phong, giờ đây lại đi bưng chén dĩa tại Thiên Cơ Lâu này.

Đây chính làm một đại hiệp chân chính đó, ghét ác như cừu, thậm chí hắn còn đã phát lệnh truy nã mình khi còn ở Cái Bang nữa.

Chớp mắt thì khuôn mặt của Điền Bá Quan đã tái xanh.

"Thượng Quan Kim Hồng ta rất bội phục sự can đảm của ngươi!"

Moá ơi!

Bang chủ Kim Tiền Bang, Thượng Quan Kim Hồng, người đứng thứ hai trên Binh Khí Bảng, sao hắn lại làm phục vụ ở đây thế.

Lần này Điền Bá Quang thật sự nhũn cả hai chân ra rồi.

"Điền Bá Quang? Cửu Châu còn có cao thủ khác à, sao Cưu Ma Trí ta chưa từng nghe qua thế."

Cái gì đấy! Đây chính là mãnh nhân mém chút nữa đã đánh sập Thiên Long Tự của Đại Lý kia mà, Quốc Sư Thổ Phiên Cưu Ma Trí, vì sao hắn cũng làm tiểu nhị tại đây.

Điền Bá Quang run tới mức không cầm nổi thanh đao của mình nữa rồi, đao của hắn rơi thẳng xuống đất.

"Khoái Đao của ngươi tuy không bằng Khoái Kiếm của ta, nhưng so về gan dạ thì Kinh Vô Mệnh ta cam bái hạ phong."

Rốt cuộc ta đang nằm mơ à, đây chính là Khoái Kiếm - Kinh Vô Mệnh, người có thể chiến đấu với Tông Sư đó, bây giờ lại đi cắt thịt ở đây sao?
Lúc này mặt Điền Bá Quang như không còn chút máu nào, xụi lơ trên mặt đất.
Bầu không khí quỷ dị bao phủ khắp Thiên Cơ Lâu.
Từng người bắt đầu đứng dậy.
"Thiên Cơ Lão Nhân - Tôn Bạch Phát, rất muốn nhìn xem Vạn Lý Độc Hành Hiệp - Điền Bá Quang đại náo Thiên Cơ Lâu."
"Chưởng giáo Nga Mi, Diệt Tuyệt Sư Thái hy vọng Điền Bá Quang đại hiệp đừng sợ!"
"Huyền Minh Nhị Lão của Đại Nguyên Hoàng Triều vô cùng kính nể Điền Bá Quang."
"Thế Tử Đại Lý - Đoàn Dự, khâm phục lòng dũng cảm của ngươi!"
...
Điền Bá Quang lúc này đã sợ hãi đến cực độ, trực tiếp quỳ xuống đất dập đầu: "Các vị đại lão tha mạng, ta có mắt như mù."
Má nó!
Đây rốt cuộc là đầm rồng hang hổ nào đấy, một đám Tông Sư lại tụ tập trong đây làm việc vặt.
Tất cả nhân vật quan trọng từ các thế lực lớn đều tụ họp ở đây.
Bản thân đang đâm đầu vào giữa hiện trường của một cuộc Võ Lâm Đại Hội nào đó sao.
"Ha ha..."
Thấy bộ dạng chật vật của Điền Bá Quang thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều cười vang.
"Tên Điền Bá Quang này thật hài hước, lại dám chạy đến Thiên Cơ Lâu để trang bức."
"Quá lợi hại, hắn không biết Thiên Cơ Lâu là nơi nào sao?"
"Dám vươn cánh tay đến nữ tử trên Tình Nhân Bảng? Đám người lâu chủ đã phát ra Tất Sát Lệnh rồi."
"Hắn làm việc ác cả một đời, hiện nay phải viết di chúc ở đây."
Mọi người đều nhìn Điền Bá Quang với ánh mắt cực lạnh.
Dám phạm vào kiêng kỵ của Thiên Cơ Lâu, hạ tràng sẽ rất thê thảm.
"Thiên Cơ Lâu ta vừa nói không cho phép bất kỳ kẻ nào dùng thủ đoạn bỉ ổi để ức hiếp nữ tử trên Tình Nhân Bảng, người liền phạm phải, còn dám đâm đầu vào Thiên Cơ Lâu nữa chứ."
Thanh âm băng lãnh của Lưu Tiêu vang lên, khiến Điền Bá Quang run hết cả người.
"Rất tốt! Lá gan của ngươi ghê gớm thật đấy Điền Bá Quang!"
"Lâu chủ, ta sai rồi!"
Điền Bá Quang sắp khóc tới nơi!
Tiêu Phong, Thượng Quan Kim Hồng đều làm việc vặt ở đây, không cần dùng đầu cũng biết lâu chủ Thiên Cơ Lâu khủng bố ra sao rồi.
Vừa nghĩ tới thanh niên này lại có thủ đoạn khiến cho những Tông Sư như

Thượng Quan Kim Hồng làm phục vụ tại đây thì da đầu hắn tê hết cả lên.
"Biết lỗi là tốt rồi, ngươi cũng đừng lo lắng quá, kiếp sau đừng tái phạm là được."
Thanh âm lạnh như băng của Lưu Tiêu lại vang lên, không có bất kỳ tình cảm nào.
Hắn muốn giết ta!
Trốn!
Điền Bá Quang cuồng loạn, sử dụng tất cả nội lực của mình để thi triển khinh công mà không hề do dự, muốn chạy ra khỏi Thiên Cơ Lâu.
Nhưng hắn chỉ vừa nhảy lên thì phát hiện có một lực rất mạnh đập từ phía trên xuống, đánh thẳng vào lòng ngực hắn, không thể chống đỡ nổi.
Lực lượng này mạnh mẽ vô cùng, khiến Điền Bá Quang ngã mạnh xuống đất, phun một ngụm máu tươi.
"Đá trúng tấm sắt rồi!"
Mặt Điền Bá Quang lúc này trắng như giấy, lòng như tro nguội.
Hắn không sử dụng được nội lực của mình nữa rồi.
Cảnh giới của đối phương cao hơn bản thân rất rất nhiều.
"Chỉ bằng ngươi cũng muốn trốn thoát trước mặt ta?"
Lưu Tiêu không muốn giết chết Điền Bá Quang ngay.
Tuy Điền Bá Quang không phải là đại cao thủ gì nhưng nội lực của hắn cũng đạt mức Tiên Thiên Trung Kỳ.
Nếu chỉ giết thì đáng tiếc quá!
Nội lực của Tiên Thiên trung kỳ lớn hơn một viên Đại Hoàn Đan đó.
Hút nội lực xong giết, cho tên phế vật này còn có một xíu tác dụng.

Chương 72. Lệnh Hồ Xung tam quan bất chính

Mọi người đều biết rằng Điền Bá Quang chết chắc rồi.
Lưu Tiêu đi từ từ ra khỏi quầy, khi gần đụng tới Điền Bá Quang để hút nội lực của hắn thì bỗng có một bóng đen lao từ đâu đến, đỡ Điền Bá Quang dậy rồi nói:
"Xin lâu chủ hãy thủ hạ lưu tình!"
Vừa nói tên này vừa điểm một vài huyệt vị cho Điền Bá Quang, giúp hắn ổn định lại thương thế của.
Một màn sáng bắn ra trước mắt Lưu Tiêu:
"Tên: Lệnh Hồ Xung"
"Thân phận: Đại đệ tử của chưởng giáo Phái Hoa Sơn - Nhạc Bất Quần tại Đại Minh"
"Cảnh giới: Tiên Thiên sơ kỳ"
"Võ học: Hoa Sơn Kiếm Pháp, Hoa Sơn Cơ Sở Nội Công, Xung Linh Kiếm Pháp..."
"Mục đích: Cứu Điền Bá Quang"

Thấy tin tức của Lệnh Hồ Xung hiện ra thì trong đầu Lưu Tiêu chỉ có hai tiếng: Bội phục!
Khó trách Phái Tung Sơn sẽ đè lên đầu lên cổ Phái Hoa Sơn.
Phái Hoa Sơn chỉ có mỗi môn nội công là Tử Hà Thần Công ra hồn thôi, còn lại thì không khác gì rác.
Cả một môn phái chỉ có một môn nội công đó ra hồn nhưng chỉ có mỗi chưởng môn được tu luyện, các đệ tử còn lại chỉ có thể luyện Cơ Sở Nội Công.
Cơ Sở Nội Công thì có thể cho ra thiên tài gì?
Nếu dựa vào Cơ Sở Nội Công mà có thể thành cao thủ vô địch thiên hạ thì đó là gặp quỷ rồi.
Trong Tiếu Ngạo Giang Hồ thì Lệnh Hồ Xung có thể trở thành một trong những người mạnh nhất thiên hạ thì thiên phú không cần phải bàn cãi.
Tuy nhiên khi còn yếu thì đúng thật là cực kỳ yếu.
Lý do chính là công pháp võ công của hắn quá rác rưởi.
Chính Lưu Tiêu còn không biết trong đầu Nhạc Bất Quần rốt cuộc chứa cái gì.
Muốn môn phái mạnh lên nhưng lại không phổ cập công pháp tốt, lấy cái gì để môn phái mạnh được.
"Lệnh Hồ sư huynh!"
"Đại sư huynh!"
Thấy Lệnh Hồ Xung lại nhảy ra cầu tình dùm cho Điền Bá Quang thì trên mặt Lâm Bình Chi cùng Nghi Lâm không giấu nổi thất vọng.
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này không ít người bắt đầu thấy chán ghét Lệnh Hồ Xung.
Đặc biệt là những nữ nhân kia!
"Ngươi muốn xin tha cho hắn sao?"
Lưu Tiêu chỉ vào Điền Bá Quang rồi nói.
Trong Tiếu Ngạo Giang Hồ thì Lưu Tiêu không ghét nhiều người lắm, tuy nhiên Lệnh Hồ Xung lại trùng hợp là một trong số đó.
Ích kỷ!
Tam quan bất chính!
Điền Bá Quang là loại người ra sao?
Đây chính là thứ chuyên môn cướp sắc, ỷ mạnh hiếp yếu, dựa vào võ công của mình để đi cướp sự trong trắng của con gái nhà lành, một tên Hái Hoa Tặc.
Phải biết rằng tại thời đại này thì mất đi trong trắng không khác nào đẩy người phụ nữ vào vực thẳm.
Vậy mà Lệnh Hồ Xung lại xưng huynh gọi đệ với người như thế được.
Ta không kêu ngươi đi trừ bạo giúp yếu, nhưng nếu ngươi đi kết giao với loại người như thế thì có thể thấy được tam quan của ngươi ra sao rồi.
Uy thế của Thiên Cơ Lâu cũng rất thịnh.
Lệnh Hồ Xung tuy nghe thế vẫn gật đầu một cách kiên trì: "Điền huynh là bằng hữu của ra, ta không thể đứng yên nhìn hắn chết được."

Hảo huynh đệ!
Điền Bá Quang nhìn Lệnh Hồ Xung với ánh mắt cực kỳ cảm kích.
Nghe thế thì Lưu Tiêu giận quá thành cười.
"Ha ha... Ngươi thật là một người trọng tình trọng nghĩa nhỉ Lệnh Hồ Xung, thật đáng mặt đại đệ tử chưởng môn Phái Hoa Sơn."
"Sư phụ ngươi bây giờ đang bị toàn bộ giang hồ truy sát!"
"Ngươi thân là đại đệ tử chưởng môn, bây giờ không đi giúp sư phụ ngươi, hoặc là đi về giúp sư nương quản lý Phái Hoa Sơn đang loạn thành một đoàn, lại đến đây để cầu tình dùm một tên Hái Hoa Tặc!"
"Đây là tình nghĩa của ngươi ư?"
Sau khi nghe những câu này thì Lệnh Hồ Xung như bị sét đánh, vẻ mặt trắng bệch?
Đúng thế!
Sư nương là người nuôi mình từ nhỏ đến lớn, vậy mà bây giờ tại thời điểm gian nan nhất của Phái Hoa Sơn mình lại du lịch giang hồ, buông tay không quan tâm.
Lệnh Hồ Xung vẫn chưa tới mức vô phương cứu chữa, hắn vẫn còn cảm thấy hổ thẹn.
Nhưng bản chất của hắn tuy nói dễ nghe là hào hiệp, nhưng nếu nói đúng là vô trách nhiệm, ích kỷ.
Làm chuyện gì chỉ nghĩ đến bản thân mình mà thôi.
"Cút ngay! Nếu như ngươi tiếp tục nhiều lời thì bổn lâu chủ sẽ giết luôn cả ngươi!"
Lưu Tiêu đang nói thật, không phải chỉ hù doạ một ít cho vui!
Nếu như Lệnh Hồ Xung tiếp tục dây dưa thì bản thân sẽ giết hắn luôn, mặc kệ hắn có phải là Khí Vận Chi Tử của Tiếu Ngạo Giang Hồ hay không.
"Lâu chủ nói hay thật, Điền Bá Quang là mặt hàng gì thì mọi người không biết sao, ngươi lại đi cầu tình dùm tên cặn bã như thế."
"Phái Hoa Sơn tự xưng là danh môn chính phái, lại dạy dỗ ra đệ tử như vậy, không sợ đồng đạo chê cười sao?"
"Đừng nói nữa, Nhạc Bất Quần còn như vậy thì đệ tử hắn có tam quan như thế có gì là lạ sao?"
...
Người trong Thiên Cơ Lâu bắt đầu trào phúng Lệnh Hồ Xung, khiến sắc mặt hắn lúc xanh lúc tím.
"Lệnh Huynh ngươi đi đi, hôm nay tại hạ chịu tội, đừng để ta liên luỵ đến ngươi."
Giờ khắc này Điền Bá Quang cũng kiên cường, đánh lui Lệnh Hồ Xung bằng một chưởng, nhắm mắt nhận mệnh, chờ Lưu Tiêu đến giết.
Lệnh Hồ Xung đứng một bên ngơ ngác, không đứng lên tìm đường chết nữa.
Lưu Tiêu để tay lên đan điền Điền Bá Quang, nhanh chóng hút khô nội lực của hắn.
"Kéo ra, chém!"

Bị dính một đòn, sau đó còn bị hút khô nội lực, Điền Bá Quang cũng biết bản thân không còn sống được lâu.
Nhưng Lưu Tiêu không buông tha hắn.
Lưu Tiêu chỉ không muốn ô uế Thiên Cơ Lâu mà thôi.
Hắn biết khi Kinh Vô Mệnh cùng Thượng Quan Kim Hồng bị trấn áp ở đây thì bên ngoài luôn có người của Kim Tiền Bang đứng chờ sẵn.
Sau khi hắn mở miệng, Thượng Quan Kim Hồng ra hiệu một cái, liền có vài người đi vào kéo Điền Bá Quang ra ngoài.
Lệnh Hồ Xung lúc này cũng xấu hổ vô cùng, không còn mặt mũi nào đứng tại Thiên Cơ Lâu nữa, xoay người rời đi.

Chương 73. Tin tức về bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long

"Cảm tạ lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã cứu giúp!"
Lúc Điền Bá Quang bị bắt ra ngoài để chém thì Nghi Lâm tiến lên để cảm tạ.
Vì khi nãy quá hoảng sợ nên mặt nàng giờ đây đã đỏ bừng như một quả táo đã chín, khiến người khác vừa nhìn đã muốn cắn một ngụm.
Thêm việc nàng là ni cô, không có tóc nên càng toả ra một loại mị hoặc kỳ lạ, khi vừa đến gần thì Lưu Tiêu đã nghe được một mùi thơm ngào ngạt.
"Moá nó! Không hổ là người đứng thứ 6 trên Tình Nhân Bảng, tính cách ôn nhu này thật khiến người khác thương tiếc."
"Thanh âm này quá tuyệt rồi!"
"Vậy mà đây chỉ là người đứng thứ 6 trên Tình Nhân Bảng thôi đó, không biết những người còn lại ra sao nữa."
"Tên cẩu lâu chủ này thật có phúc, hắn là người xếp hạng toàn bộ danh sách này, chắc chắn hắn đã gặp qua tất cả rồi!"
....
Một đám mê gái trong Thiên Cơ Lâu trợn tròn mắt, nuốt nước miếng liên tục, từng tiếng bàn tán vang lên không ngừng, ngay cả Tôn Tiểu Hồng còn công nhận Nghi Lâm dễ thương hơn cả mình.
Lưu Tiêu lắc đầu!
Người như Điền Bá Quang thì dù hắn không xuống tay với Nghi Lâm thì miễn hắn bước vào Thiên Cơ Lâu một bước thôi Lưu Tiêu cũng sẽ giết không tha, dựa vào võ công của mình đi làm hại những nữ tử thuần khiết khác thì chết mười lần cũng chưa hết tội.
Có bản lĩnh thì dựa vào mị lực của mình chinh phục những cô gái khác đi, lập hậu cung ba ngàn giai tần thì Lưu Tiêu không những mặc kệ mà còn giơ ngón tay cái để tán thưởng.
"Ngữ Yên ngươi mang Nghi Lâm muội muội lên lầu, thay một bộ quần áo khác!"
Lưu Tiêu nói với Vương Ngữ Yên.

Khi nãy vì chạy quá nhanh, va vào đủ thứ đồ nên lúc này cả người Nghi Lâm dính đầy bùn đất.
Trên quần áo còn có vài chỗ ướt do dính phải bùn nữa.
Vương Ngữ Yên gật đầu: "Nghi Lâm muội muội đi theo ta!"
Sau khi nói xong thì nàng dẫn Nghi Lâm lên lầu, Thiên Cơ Lâu náo nhiệt lại như cũ!
Lúc này Lưu Tiêu thấy Triệu Mẫn với phong thái mê người đang đi tới.
Không thể không nói, sau khi Triệu Mẫn tháo bỏ lớp hoá trang đi thì càng kinh diễm hơn nữa.
Đặc biệt là khí chất cao quý mà Vương Phủ bồi dưỡng được, càng khiến người khác có cảm giác muốn chinh phục nàng.
Nhưng nàng đang muốn làm gì?
Mọi người bắt đầu tò mò bàn tán.
Nhất là khi Vương Ngữ Âm vừa mang theo Nghi Lâm lên lầu thì Triệu Mẫn lại tiến đến, càng khiến người khác nghi ngờ hơn nữa.
Nhất thời tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều quan sát động tác của Triệu Mẫn, xem nàng đang muốn làm gì tiếp theo.
"Lâu chủ, ta muốn mua bí mật của Ỷ Thiên Kiếm cùng Đồ Long Đao, ở đây ngươi có bán sao?"
Lâu chủ biết bí mật của Ỷ Thiên Kiếm cùng Đồ Long Đao sao?
Biết!
Đây là suy nghĩ đầu tiên của tất cả mọi người.
Ngay cả Đế Thích Thiên mà lâu chủ còn biết thì tại sao lại không biết bí mật của Ỷ Thiên Kiếm cùng Đồ Long Đao được.
Một khắc sau tất cả mọi người đều đồng loạt biến sắc.
Sao ta lại không mua bí mật này sớm hơn!
"Có!"
Lưu Tiêu gật đầu không chút do dự.
Lời này vừa nói ra thì Triệu Mẫn biến sắc!
Nàng không ngờ Thiên Cơ Lâu lại biết.
Nói ra trước mặt nhiều người như vậy thì khi người khác biết Thiên Cơ Lâu có liên quan đến bí mật của Ỷ Thiên Kiếm cùng Đồ Long Đao thì cũng sẽ chạy đến để mua.
Võ Lâm Chí Tôn, bảo đao Đồ Long! Hiệu lệnh thiên hạ, ai dám không theo!
Ỷ Thiên không ra, ai dám tranh phong?
Đối mặc với mê hoặc của Ỷ Thiên Đồ Long ai mà không động lòng.
Phải biết rằng Ỷ Thiên Kiếm cùng Đồ Long Đao chính là Hoàng Thường chế tạo ra khi đại chiến với Thiên Trì Huyết Ma.
Chỉ vài câu nói truyền lại thôi mà đã có thể khiến võ lâm phân tranh không ngừng trong vài chục năm qua, người người đều muốn giải mã bí mật trong hai câu nói này, trở thành Võ Lâm Chí Tôn.
Trước đây do không ai có thể giải được bí mật trong hai câu trên nên phân tranh chỉ nằm trong phạm vi nhỏ.
Bởi vì nhiều người biết dù có lấy được Đồ Long Đao cùng Ỷ Thiên Kiếm

thì cùng lắm là có thêm một binh khí sắc bén mà thôi, thế nên hiện tại không có nhiều người muốn tranh đoạt lắm.
Thế nhưng khi biết có người có thể giải mã bí mật của hai câu nói kia thì còn ai có thể ngồi yên được nữa.
Diệt Tuyệt Sư Thái thì đứng thẳng dậy, sắc mặt của nàng biến đổi mạnh.
Bởi vì nàng là người biết bí mật của Ỷ Thiên Kiếm cùng Đồ Long Đao.
Nàng muốn mở miệng, nhưng lại nhớ rằng bản thân không có địa vị gì cả nên sao có thể không cho phép Lưu Tiêu bán bí mật này được, nàng càng không có thực lực để áp chế Lưu Tiêu.
"Đơn hàng tới rồi!"
Lưu Tiêu liếc một vòng, nhìn xung quanh, phát hiện có không ít người đã rục rịch muốn động.
Ngay cả Thượng Quan Kim Hồng khi nghe thế cũng dừng việc làm trong tay lại.
"Tính sai!"
Triệu Mẫn nói nhỏ!
"Nếu chỉ bán cho một mình ta thì bao nhiêu tiền!"
Nàng lập tức nghĩ ra đối sách!
Nàng vẫn tin tưởng vào uy tín của Thiên Cơ Lâu.
Nhưng chỉ sợ rằng lâu chủ ra giá quá cao bản thân không gánh nổi mà thôi.
"Lâu chủ! Chúng ta nguyện ý mua độc quyền tình báo này, tiền không thành vấn đề."
Vi Tiểu Bảo mở miệng nói, mang theo A Kha cùng Song Nhi chạy đến.
Đại Thanh Hoàng Triều không thiếu tiền.
Chỉ là vũ lực của bọn hắn yếu hơn những Hoàng Triều còn lại một tý, nên phải trả một cái giá cao hơn mới được.
"Làm như người khác thiếu tiền vậy!"
"Chúng ta cũng nguyện ý mua độc quyền tình báo này!"
"Lâu chủ cho giá đi!"
"Cạnh tranh công bằng, ai nhiều tiền hơn thì bán tin tức cho người đó."
Lập tức có 4 5 người khi nãy còn rất khiêm tốn bây giờ lại nhảy ra cạnh tranh vô cùng kịch liệt, khiến Triệu Mẫn chỉ biết cắn răng thầm hận, trợn tròn hai mắt.
Nhìn đám người này cạnh tranh vô cùng kịch liệt thì Lưu Tiêu vui vẻ vô cùng.
Hắn đề nghị: "Các ngươi nhiều người quá, ta nghĩ không ai chuẩn bị đủ bạc đâu!"
"Để cho công bằng..."
"Như thế này đi, sau bảy ngày, Thiên Cơ Lâu sẽ tổ chức một buổi đấu giá để bán bí mật của Ỷ Thiên Kiếm và Đồ Long Đao."
Để cho công bằng?
Sợ rằng lòng dạ hiểm độc của ngươi lại phát tác a!
Triệu Mẫn trừng to hai mắt, sao lại có người vô liêm sỉ như vậy chứ, nói lòng tham của mình thành cạnh tranh công bằng.

Bảy ngày sau sẽ tổ chức đấu giá, đối mặt với rất nhiều đối thủ chuẩn bị đầy đủ tiền bạc.
Có thể sẽ xuất hiện đủ Ngũ Cường Hoàng Triều, các Võ Lâm Thế Gia, các Đại Môn Phái, đối mặt với bí mật của Ỷ Thiên Kiếm cùng Đồ Long Đao thì không ai là không động lòng cả.
Chớp mắt đã có rất nhiều người rời khỏi Thiên Cơ Lâu để đưa tin.
...

Chương 74. Mộ Dung Bác chạm mặt Tiêu Viễn Sơn

Lạc Dương Thành, tin tức về Thiên Cơ Lâu càng ngày càng lên men, lúc này vô số võ lâm nhân sĩ đang đổ dồn về nơi này.
Có thể thấy được ở cổng Lạc Dương Thành khi này xuất hiện vô số người đi vào.
Chủ yếu nhất vẫn là những võ lâm nhân sĩ xách đao mang kiếm.
Trong đám người có một vị công tử đang đi cùng với một lão giả mặc hắc bào, cả hai đang hoà theo dòng người để đi vào Lạc Dương Thành.
Lão giả mặc hắc bào có khí chất bá đạo, vừa nhìn liền biết là một người cường đại vô cùng.
Đi tới đâu thì như có một bức tường vô hình đẩy những người đứng gần ra.
"Cao thủ."
Rất nhiều người tin đập thình thịch khi đứng gần kẻ này, vội tránh xa ra một cách ngoan ngoãn.
"Cha! Lát nữa chỉ giết người của Thiên Cơ Lâu thôi, cố gắng đừng liên luỵ đến những võ lâm nhân sĩ khác."
Hai người này đương nhiên là cha con Mộ Dung Bác rồi.
Tới đây là để kiếm chuyện với Thiên Cơ Lâu.
Thiên Cơ Lâu vạch trần bộ mặt thật của hai cha con bọn hắn, khiến cho Mộ Dung gia bị đẩy ra đầu ngọn gió.
Dù là Mộ Dung Phục hay là Mộ Dung Bác thì đều không thể nuốt trôi cục tức này được.
"Ừm!"
Mộ Dung Bác gật đầu.
"Nói thật, có khi chúng ta còn phải cảm tạ Thiên Cơ Lâu."
"Chờ sau khi giết lâu chủ của bọn hắn rồi thì toàn bộ Thiên Cơ Lâu sẽ thuộc về chúng ta."
"Có được Thiên Cơ Lâu thì có khi chúng ta sẽ làm được nhiều thứ ở Trung Châu này đấy."
Mộ Dung Phục khi nghĩ tới phòng tu luyện của Thiên Cơ Lâu thì hai mắt toả sáng, cảm xúc dâng trào liên tục.
Đối thoại giữa hai cha con khá lớn, bọn hắn cũng không thèm giấu những người xung quanh.

Đương nhiên là bọn hắn có sức mạnh để tự tin như thế rồi!
Phụ thân Mộ Dung Bác, cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư!
Dù đặt trong giang hồ thì vẫn thuộc hàng tuyệt đỉnh!
Chỉ cần những Đại Tông Sư như Trương Tam Phong của Võ Đang, Chu Vô Thị của Đại Minh Hoàng Triều, Thiên Đao - Tống Khuyết của Đại Đường không hiện thân thì không ai sánh nổi Nửa Bước Đại Tông Sư cả.
"Đây là ai mà giọng điệu phách lối thế, lại còn tuyên bố muốn giết lâu chủ Thiên Cơ Lâu nữa."
Vài câu nói của Mộ Dung Phục khiến những người xung quanh bàn tán liên tục.
"Không biết nữa, nhưng nhìn bọn hắn thì có vẻ có chút vốn liếng đó, trông rất tự tin."
"Moá! Đây chính là Mộ Dung Phục mà, ban ngày ban mặt mà hắn dám xuất hiện sao, sợ rằng đã tìm được chỗ dựa rồi!"
Rất nhanh sau đó thì có người đã nhận ra Mộ Dung Phục.
Nghe được có người còn nhận ra mình thì Mộ Dung Phục càng mừng rỡ trong lòng.
Xem ra danh xưng Nam Mộ Dung của mình vẫn còn địa vị trên giang hồ.
Hắn cười nhẹ, chắp tay chào tứ phương: "Chư vị đồng đạo!"
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu thật là một tiểu nhân hèn hạ, hắn lại dám dội nước bẩn lên người hai cha con ta."
"Hôm hay cha con ta đến Lạc Dương Thành này để tìm hắn chấm dứt ân oán, mong rằng mọi người sẽ làm chứng."
Gần đây hắn luôn bị Nhất Phẩm Đường cùng Lục Phiến Môn của Đại Tống truy đuổi không ngừng, thế nên không thể cập nhật tin tức của bên ngoài được, không biết Tiêu Phong đã gia nhập Thiên Cơ Lâu cùng việc Thượng Quan Kim Hồng cũng bị trấn áp.
Nếu như biết những việc này thì sợ rằng hắn sẽ không dám mạnh miệng như vậy đây.
Đám người ai nấy khi nghe những lời này thì đều cười nhạt.
Nếu như lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói dối thì phương trượng của Thiếu Lâm Tự cũng không bị phạt đến chết, cha ngươi cũng sẽ không đột nhiên sống lại đâu.
"Có trò hay để nhìn rồi!"
"Cha con Mộ Dung Phục lại dám đến đây sao, tìm cái chết à."
"Chắc bọn họ không biết việc vài ngày trước lâu chủ Thiên Cơ Lâu giết đến đầu người lăn cuồn cuộn."
Có người nói nhỏ, không ai xem trọng cha con Mộ Dung Phục cả.
Nhưng cũng không ai nhắc nhở bọn hắn.
"Mộ Dung Bác! Thì ra cha con ngươi ở chỗ này!"
Vào lúc mọi người đang cười nhạt thì một tiếng quát lớn vang lên từ phía chân trời.
Thanh âm như tiếng sấm rền, chân khí cuồn cuộn xao động, khiến mọi người xung quanh bị chấn động tới mức trắng bệch cả mặt.

"Để mạng lại đây!"
Tiếng quát càng lúc càng gần.
Trên không trung đang có một thân ảnh cường tráng đang phi đến, bay thẳng vào cha con Mộ Dung Phục
"Đánh nhau!"
"Có cao thủ tới kiếm chuyện với cha con Mộ Dung Phục."
"Nhanh lùi lại, cao thủ bực này giao chiến với nhau thì chúng ta không thể đứng gần được đâu."
Đoàn người nhanh chóng giải tán, chỉ để cho hai cha con Mộ Dung Phục đứng giữa đường.
"Lùi lại!"
Sắc mặt Mộ Dung Bác biến đổi, đẩy Mộ Dung Phục qua một bên.
Nửa Bước Đại Tông Sư!
Đây chính là một siêu cao thủ cùng đẳng cấp với mình!
Một khắc sau thì bóng đen đó đã đến gần, chưởng lực đáng sợ đến mức khiến cuồng phong nổi lên bốn phía, bụi mù bay đầy trời.
Trong lúc hốt hoảng Mộ Dung Bác giơ tay đón đỡ theo bản năng.
Oanh!
Hai chưởng chạm nhau, kình khí bạo liệt nổ tung, bắn ra tứ phương.
Rất nhiều người khi nãy không chạy đủ xa bị kình khí này đánh trúng, bay thẳng ra ngoài, bị thương nghiêm trọng.
Kình lực kinh khủng đến nỗi mặt đường lúc này đã xuất hiện từng vết rạn nứt như là mạng nhện vậy.
"Cả hai đều là cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư!"
Có người hoảng sợ, la thất thanh!
"Hừ!"
Mộ Dung Bác phát ra một tiếng vô cùng nặng nề, nhảy lùi ra sau.
Đòn súc lực khi nãy của tên kia lại có thể chế trụ bản thân lại.

Chương 75. Cha con đồng tâm

"Nội lực của Thiếu Lâm, ngươi là tên trốn ở Thiếu Lâm kia?"
Trong mắt Mộ Dung Bác bắn ra một tia tinh quang.
Chân khí trong đan điền hắn bắt đầu bạo động, khiến quần áo cũng phồng lên.
"Chúng ta giao thủ cũng đã được nhiều năm rồi, nhưng đều bất phân thắng bại!"
"Nếu như các hạ muốn giao chiến thì ngày khác ta sẽ phụng bồi tới cùng, nhưng hôm nay xin hãy dừng tay, được không?"
Vẻ mặt Mộ Dung Bác âm trầm, nhận ra thân phận của người đánh lén này, nhưng hắn không muốn giao thủ với đối phương.
Bởi vì hôm nay hắn còn phải giữ sức để đi kiếm chuyện với Thiên Cơ Lâu nữa.
"Thật nực cười, đến hôm nay ta mới biết rõ ngươi chính là Mộ Dung Bác!"

Tiêu Viễn Sơn hét to, nói: "Hôm nay ta và ngươi không chết không ngừng! Báo thù cho người vợ quá cố của ta!"
Tiêu Viễn Sơn chỉ nhún nhẹ đã tiến lên mười bước, bắt đầu truy sát.
Một khắc sau Tiêu Viễn Sơn cùng Mộ Dung Bác đã đánh thành một đoàn.
Cả hai đều là cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư, nội lực cực kỳ hùng hồn, thâm hậu.
Khi cả hai bắt đầu điên cuồng giao thủ thì cảnh tượng như thiên băng địa liệt vậy, người thường không thể nhúng tay.
Bất kỳ chỗ nào mà cả hai đi qua đều biến thành phế tích, phòng ốc sụp đổ, mặt đường thì nứt ra thành từng khe rãnh.
"Cha!"
Lúc này Mộ Dung Phục cũng phản ứng lại, quát lớn rồi nói: "Cùng nhau tiến lên, giết chết tên này."
Nói xong hắn rút kiếm ra bắt đầu chém giết.
Cùng lúc đó trong đám người bỗng có mười mấy bóng người rút kiếm ra đánh về hướng Tiêu Viễn Sơn.
Mười mấy người này đều là cao thủ Tiên Thiên Hậu Kỳ, kiếm pháp của tất cả như chỉ được tạo ra là để giết người vậy.
Những người này chính là tử sĩ mà Mộ Dung Bác âm thầm bồi dưỡng trong lúc đang giả chết.
Ban đầu hắn tính mang theo là để đối phó với Thiên Cơ Lâu.
Nhưng không ngờ tên Nửa Bước Đại Tông Sư như Tiêu Viễn Sơn lại xuất hiện, nên chỉ có thể sử dụng trước đối với với tên này rồi tính sau.
Đại chiến khủng bố bạo phát, kiếm khí, chưởng khí tung hoành khắp nơi, cả hai dần dần di chuyển vào chỗ sâu trong Lạc Dương Thành.
"Đánh nhau!"
"Mộ Dung Bác thật sự còn sống, lúc này lại còn xuất hiện nữa!"
"Hai cha con của Mộ Dung Phục lúc này đang vây công một cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư."
Nửa Bước Đại Tông Sư đang giao thủ?
Khi nghe được tin tức này thì tất cả người trong Thiên Cơ Lâu đều chạy ra để xem náo nhiệt.
Lưu Tiêu cũng chạy ra theo!
Bởi vì lúc này cả hai người Mộ Dung Bác cùng Tiêu Viễn Sơn đã đánh đến trước cửa Thiên Cơ Lâu rồi, cả hai đánh từ dưới đất lên tới nóc nhà, xong rồi lại xuống dưới đất.
Không biết đã có bao nhiêu phòng óc ở ven đường bị hư hại rồi.
Lúc này người mạnh mẽ như Tiêu Viễn Sơn cuối cùng cũng bị thương dưới sự vây công của cha con Mộ Dung Phục cùng thủ hạ.
Nhưng hắn vẫn rất mạnh mẽ!
Thậm chí Tiêu Viễn Sơn còn giết được hai ba tên tử sĩ mà Mộ Dung Bác đã bồi dưỡng kia nữa.
Ngay cả Mộ Dung Bác lúc này cũng đã bị thương, khoé miệng chảy máu.
"Ngươi là.... Kiều đại hiệp."

Người trong Thiên Cơ Lâu khi thấy bộ dạng của Tiêu Viễn Sơn thì giật mình, há hốc mồm.
Bởi vì hai người này quá giống nhau.
Khác biệt duy nhất chỉ là tóc của Tiêu Viễn Sơn bạc hơn Tiêu Phong một tý, nhìn có vẻ già dặn hơn một tý mà thôi.
"Đó không phải là Tiêu Phong huynh đệ, đó là phụ thân của hắn, Tiêu Viễn Sơn."
Lưu Tiêu sửa lại.
Hắn cũng hơi giật mình một tý, không ngờ cha con Mộ Dung Bác lại vây công Tiêu Viễn Sơn ở Lạc Dương Thành.
"Mộ Dung Bác! Để mạng lại!"
Tiêu Phong khi nghe được tin cha con Mộ Dung Bác đang đại chiến cùng người khác nên vội vàng chạy ra.
Ban đầu hắn định chờ thương thế của A Chu khỏi hẳn rồi bản thân mới đi tìm cha con Mộ Dung Bác để báo thù.
Lúc này lại thấy cha con Mộ Dung Phục lại đang vây công phụ thân mình là Tiêu Viễn Sơn thì hắn càng không nhịn được nữa.
Vương Ngữ Yên cùng A Chu đứng cạnh thì ngơ ngác, không biết bây giờ phải làm sao.
Quan hệ của bọn họ rất loạn, thế nên bây giờ không biết nên giúp ai.
"Đối thủ của ngươi là ta, Kiều Phong!"
Mộ Dung Phục lách người, giơ kiếm mà đứng, cản trước mặt Tiêu Phong.
Khi hắn đang ẩn núp ở Tây Hạ thì hắn đã từng giao thủ với Tiêu Phong rồi, hắn cảm thấy bản thân cùng y khá là tương xứng.
Nhưng hắn nào biết bây giờ thực lực của Tiêu Phong đã đạt tới mức khủng bố ra sao.
Y vừa ra tay liền sử dụng tuyệt chiêu mạnh nhất của mình, Kháng Long Hữu Bối, vì sốt ruột trước tình trạng của Tiêu Viễn Sơn nên Tiêu Phong không muốn dây dưa quá lâu.
Khi chưởng này được đánh ra thì phong vân biến sắc, kiếm của Mộ Dung Phục bị đánh tới mức nát ra thành từng mảnh nhỏ.
Sắc mặt của Mộ Dung Phục thay đổi hoàn toàn, hắn muốn dùng Đấu Chuyển Tinh Di để hoá giải.
Nhưng hắn mới chỉ là Nửa Bước Tông Sư, sao có thể hoá giải một đòn toàn lực của Tiêu Phong được.
Phải biết rằng sau khi tu luyện được hai môn thần công là Tiểu Vô Tướng Thần Công cùng Dịch Cân Kinh thì nội tình bây giờ của Tiêu Phong càng lúc càng thâm hậu, nội lực cuồn cuộn vô tận cộng với Hàng Long Thập Bát Chưởng cương mãnh vô cùng, khiến Mộ Dung Phục bay thẳng ra ngoài chỉ với một đòn.
Khi Mộ Dung Phục chạm đất thì hắn không còn đứng lên được nữa.
Chỉ một chiêu, hai người năm đó cùng nổi danh bây giờ đã phân ra thắng bại, chênh lệch lớn đến mức chỉ một chiêu mà người kia chết luôn!
Mí mắt của Thượng Quan Kim Hồng cuồng loạn không ngừng! Uy thế lúc

này của Tiêu Phong quá thịnh, khủng bố vô cùng.
Nếu như giao thủ lại lần nữa thì hắn không chắc rằng mình sẽ áp chế được y.
"Đại ca quá mạnh, một chiêu liền đánh chết được Mộ Dung Phục, người từng nổi danh cùng hắn!"
Đoàn Dự chặt lưỡi không ngớt.
Chỉ gia nhập vào Thiên Cơ Lâu có vài ngày thôi mà đại ca của mình lại trở nên dũng mãnh phi thường như thế.

Chương 76. Cho ngươi nếm thử tư vị người thân bị giết

"Tốt! Tiêu Phong huynh đệ làm tốt lắm!"
Lưu Tiêu không thể không vỗ tay cho Tiêu Phong, không uổng công mình truyền nhiều thần công vậy cho hắn.
Thiên tư của người này quả nhiên đáng sợ thật, võ công càng cương mãnh thì vào tay hắn lại càng trở nên khủng bố hơn.
"Phục nhi!"
Mộ Dung Bác la to, đau lòng vô cùng, hai mắt muốn nứt ra! Huyết mạch cuối cùng của Mộ Dung Gia đã đứt gãy rồi!
Hắn một lòng chém giết cùng Tiêu Viễn Sơn, không ngờ tên Tiêu Phong này lại hung tàn đến thế, một chiêu liền có thể đánh chết nhi tử Nửa Bước Tông Sư của hắn.
"Hắc... Con ta đó!"
Tiêu Viễn Sơn rống to hơn: "Mộ Dung Bác, ngươi cũng nếm thử tư vị khi người thân bị giết đi."
Tuy hắn phun một ngụm máu ra nhưng trên mặt lại tràn ngập vui vẻ.
"Ta đánh chết ngươi!'
Mộ Dung Bác muốn quay sang giết chết Tiêu Phong, tuy nhiên lại bị Tiêu Viễn Sơn kéo lại.
"Để mạng lại đây!"
"Ngươi hại chết mẹ ta, khiến ta cùng phụ thân xa cách hơn ba mươi năm trời."
Tiêu Phong dựng hết râu tóc lên, như một mãnh hổ đang điên, phóng thẳng về phía Mộ Dung Bác.
Thế nhưng những tử sĩ kia lại liều chết để chặn Tiêu Phong lại.
"Phong nhi, ngươi giết sạch bọn hắn trước đi, hôm nay ta phải nhổ tận gốc tất cả thế lực của Mộ Dung gia mới được, Mộ Dung Bác cứ giao cho vi phụ!"
Tiêu Viễn Sơn muốn tự tay mình giết Mộ Dung Bác.
Cả hai lúc này đã phát cuồng lên, liều mạng rồi.
Mỗi lần giao thủ xong đều sẽ có một người phun một ngụm máu.
Kình khí kinh khủng như bão cấp 13 đang điên cuồng phá huỷ tất cả những

gì nó đi qua.
Bàn tay của hai người đã nát tươm từ lâu rồi, quần áo cũng đã rách rưới te tua.
Chờ đến lúc Tiêu Phong đánh chết tên tử sĩ cuối cùng của Mộ Dung gia, khi nhìn lại đã thấy Tiêu Viễn Sơn tóc trắng cả đầu, sinh mệnh gần hao hết.
Mộ Dung Bác lúc này cũng không khá hơn là bao, chỉ tốt hơn Tiêu Viễn Sơn một tý.
Hai người ban đầu cố gắng luyện 72 tuyệt kỹ của Thiếu Lâm, nhưng lại không chịu nghiên cứu phật pháp, trong người đã mang ám thương đầy mình.
Liều lĩnh chém giết lâu như thế thì các ám thương đều đồng loạt phát tác.
Thương càng thêm thương, cả hai đã đến cuối đường rồi.
"Cha!"
Trong lòng Tiêu Phong run lên, có cảm giác không ổn.
Hắn cảm giác được lúc này sinh mệnh của Tiêu Viễn Sơn chỉ như một tàn lửa trước gió, gần đất xa trời, lúc nào cũng có thể tắt ngúm.
"Chết!"
Hắn không dám dây đưa nữa, đánh một chưởng để giết Mộ Dung Bác.
Mộ Dung Bác lúc này cũng đã dầu cạn đèn tắt, đâu còn lực lượng để đỡ đòn này của Tiêu Phong, thế nên bị đánh chết tươi.
"Tốt..."
Tiêu Viễn Sơn thấy cảnh Mộ Dung Bác chết trước mặt mình, trên mặt hắn lộ ra một vẻ thoả mãn.
Một khắc sau hắn liền ngã xuống.
"Cha!"
Tiêu Phong thét lớn, đỡ Tiêu Viễn Sơn dậy.
Nhưng khi đụng vào Tiêu Viễn Sơn thì Tiêu Phong biến sắc.
Phụ thân mà mình ôm trong lòng nay đã không còn bất kỳ sinh cơ nào.
Tiêu Phong điên cuồng truyền nội lực vào Tiêu Viễn Sơn, tuy nhiên phát hiện kinh mạch của phụ thân mình đã đứt đoạn thành nhiều mảnh từ lâu, lục phủ ngũ tạng cũng đã vỡ nát.
Có thể sống đến bây giờ chỉ là nhờ một tia chấp niệm cuối cùng.
"Bá phụ đã đi rồi, Tiêu huynh đệ ráng nén bi thương!"
Lưu Tiêu cùng Đoàn Dự thấy tình hình không đúng thì vội chạy đến, Nhưng tình huống của Tiêu Viễn Sơn đã vô phương cứu chữa rồi, dù cho hắn ăn Thiên Hương Đậu Khấu cũng thế.
Hắn như một gốc cây già nua, đã mục rữa hết rồi.
Đại chiến điên cuồng khi nãy đã khiến cho cả người Tiêu Viễn Sơn hỏng toàn bộ, dù cho Tảo Địa Tăng đến đây sợ rằng cũng chỉ bó tay.
Sau khi trận đại chiến này kết thúc thì mọi người ai nấy đều chắt lưỡi, thán phục không ngớt.
Đại Tông Sư chém giết nhau là chuyện vô cùng hiếm gặp, rất nhiều năm rồi chưa từng nghe qua chứ đừng nói là được chứng kiến.
Sự dũng mãnh của Tiêu Phong nhất thời là chủ đề được nhiều người bàn

tán nhất.
Sau khi dùng một chưởng đánh chết tươi Mộ Dung Phục thì danh khí của Tiêu Phong lại được tăng cao.
Cái Bang!
Năm vị trong Cửu Đại Trưởng Lão lúc này đang tề tụ, ai nấy đều buồn bã không thôi.
Tiêu Phong càng mạnh mẽ thì bọn họ lại càng đau lòng.
Tất cả đều là huynh đệ từng vào sinh ra tử, nhưng chỉ sau vài lời vu khống cùng một tờ di thư, bọn họ lại đi đuổi Tiêu Phong ra khỏi chức bang chủ, để bây giờ Cái Bang trở thành trò cười cho tất cả người trong giang hồ, ai nấy đều nói rằng bọn họ có mắt không tròng.
"Ta đề nghị mời Tiêu Phong về lại chức bang chủ Cái Bang!"
Ngô Trường Phong là người đầu tiên lên tiếng.
Một khi năm trưởng lão tề tụ lại thì chắc chắn là đang thương nghị một đại sự nào đó của Cái Bang.
Hề trưởng lão lắc đầu: "Bây giờ Tiêu Phong sẽ không trở về đâu, ngày hôm đó chúng ta đã làm tim của hắn quá tổn thương rồi."
Trần trưởng lão cũng lên tiếng: "Ngày hôm đó chính ta là người dốc hết sức để đuổi Tiêu Phong khỏi chức bang chủ, nếu mọi người đồng ý thì ta nguyện dùng cái chết để tạ tội trước mặt bang chủ."
Từ trưởng lão thì nói: "Bây giờ nên chọn một bang chủ mới đi, lúc này Tiêu Phong đã gia nhập Thiên Cơ Lâu rồi, hắn sẽ không trở lại đâu."
Một khắc sau trong mắt hắn loé lên một ánh sáng.
"Tất cả mọi chuyện đều do Khang Mẫn, Bạch Thế Kính cùng Toàn Quán Thanh làm ra!"
"Phái người đưa tin ra giang hồ, hai ngày sau Cái Bang sẽ xử quyết ba người này một cách công khai, hình phạt là Tam Đao Lục Nhãn."
Không thể không nói, dù đến thời điểm này rồi mà trong Cái Bang vẫn có người không muốn Tiêu Phong trở về.

Chương 77. Chu Chỉ Nhược muốn gia nhập

Thiên Cơ Lâu, lúc này Lưu Tiêu cảm giác bản thân mình bận như một con chó!
Tiêu Phong đi, hắn cùng AmChu đi an táng Tiêu Viễn Sơn, Vương Ngữ Yên cùng Đoàn Dự cũng tạm thời rời đi, nhặt xác dùm cha con Mộ Dung Phục.
May mà Nghi Lâm rất hiểu chuyện, ở lại phụ giúp Lưu Tiêu một tay.
Nếu không sợ rằng Thiên Cơ Lâu sẽ đóng cửa do không đủ nhân thủ quá.
Ban đêm, khi tất cả đều trở về phòng để tu luyện, Lưu Tiêu đóng hết cửa lại, mang theo Lâm Bình Chi cùng Nghi Lâm lên tầng cao nhất, đi đến tầng của phòng chữ "Thiên" thì lại Diệt Tuyệt Sư Thái cùng Chu Chỉ Nhược đã đứng chờ sẵn tại đó.

"Lâu chủ, chờ đợi đã lâu!"
Diệt Tuyệt Sư Thái cười yêu kiều!
Lưu Tiêu cũng không bất ngờ lắm.
Dù sao khi hắn muốn bán đấu giá bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long thì Diệt Tuyệt thân là một trong những người biết rõ bí mật sao có thể thờ ơ cho được.
"Các ngươi lên lầu trước đi!"
Lâm Bình Chi gật đầu, mang theo Nghi Lâm lên lầu trước.
"Sư thái, có chuyện gì cứ nói!"
Diệt Tuyệt Sư Thái nói: "Thiên Cơ Lâu được xưng là biết tuốt mọi việc trong thiên hạ, vậy hẳn cũng biết rằng ta cũng nắm giữ bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long, lâu chủ không sợ rằng ta cũng sẽ bán bí mật này ra sao?"
Lưu Tiêu lắc đầu: "Ngươi sẽ không bán, cũng không dám bán!"
Diệt Tuyệt sửng sốt!
Nàng thực sự sẽ không bán.
Bây giờ nàng cũng không dám cướp việc làm ăn của Lưu Tiêu.
Nhưng nếu để mọi người biết bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long thì chắc chắn Phái Nga Mi sẽ gánh chịu một tai nạn cực kỳ lớn.
"Nhưng ta có thể nói bí mật này miễn phí!"
"Phải biết rằng bây giờ Ỷ Thiên Kiếm đã bị người khác cướp đi rồi, khi ta công bố bí mật này thì những người khác sẽ giúp ta giết tên Trương Vô Kỵ đang cướp Ỷ Thiên Kiếm kia!"
Diệt Tuyệt vừa cười vừa nói.
Nàng muốn ngăn chặn tài lộ của mình à!
Lưu Tiêu sầm mặt lại, sát khí hiện lên: "Ngươi đang uy hiếp ta?"
Chu Chỉ Nhược thấy thế thì khẩn trương vô cùng, nắm chặt tay áo của Diệt Tuyệt Sư Thái.
Diệt Tuyệt cũng hơi sợ hãi.
Lấy bản lĩnh của Lưu Tiêu thì giết mình không khác nào giết một con kiến cả, chỉ cần một ngón tay là đủ giết người diệt khẩu rồi.
"Không dám!"
Diệt Tuyệt nói tiếp: "Ta chỉ có một yêu cầu nhỏ thôi, nếu như lâu chủ bằng lòng thì mọi việc sẽ vẫn diễn ra theo ý lâu chủ."
"Nói đi!"
Lưu Tiêu thở dài, hắn không muốn phá quy củ mà mình đặt ra, giết khách của mình tại Thiên Cơ Lâu.
Diệt Tuyệt chỉ vào Chu Chỉ Nhược: "Đệ tử này của ta ôn nhu hiền thục, hy vọng lâu chủ có thể cho nàng gia nhập vào Thiên Cơ Lâu."
Ôn nhu hiền thục?
Sợ rằng ngươi không biết sau này ngươi sẽ ép đệ tử này của ngươi đến mức phải lập thề độc, sau đó giết người đến mức điên luôn sao.
Lưu Tiêu sững sờ, không ngờ lão ni cô tàn độc như Diệt Tuyệt Sư Thái lại muốn mình thu nhận Chu Chỉ Nhược.
Lúc này hắn mới ngẩng đầu lên đánh giá Chu Chỉ Nhược một tý, thật ra

nàng cũng khá đẹp, một nét đẹp khác hẳn Triệu Mẫn, nếu không thì cũng không khiến Tống Thanh Thư vì nàng mà phản bội Võ Đang, quyết liệt với chính cha mình.
Chu Chỉ Nhược cúi đầu đầy thẹn thùng, trên mặt xuất hiện một tia ngây ngô.
Lúc này tuy nàng đã có một ít tâm cơ nhưng trên toàn diện thì vẫn khá là đơn thuần.
Trong nguyên tác, sau khi Chu Chỉ Nhược hắc hoá thì nguyên nhân chính tạo nên tính cách tâm cơ ác độc của nàng là việc khi Diệt Tuyệt sắp chết buộc nàng thề độc, cùng việc Trương Vô Kỵ mập mờ với đủ loại cô gái khác, từ đó mới khiến nàng trở nên như vậy.
Nếu như Chu Chỉ Nhược chưa từng trải qua những việc này thì hẳn là nàng sẽ không độc ác thâm độc như trong nguyên tác đâu.
Hơn nữa thâm độc độc ác thì sao? Chỉ cần nàng không ác với mình vậy là được rồi.
Bản thân còn đang lo Tiêu Phong quá chính nghĩa, Vương Ngữ Yên quá thiện lương mà.
Thế nên Lưu Tiêu nói: "Khi nàng gia nhập Thiên Cơ Lâu thì sẽ không còn là người của Nga Mi nữa..."
"Nếu Nga Mi xảy ra chuyện gì cũng chẳng liên quan tới nàng."
"Ngươi nghĩ kỹ chưa?"
Khi Diệt Tuyệt đã đưa ra yêu cầu thế này thì sao nàng không nghĩ kỹ cho được.
Thậm chí nàng còn định khi gia nhập Thiên Cơ Lâu thì không cho Chu Chỉ Nhược xưng hô mình là sư phụ nữa.
Loại bắp đùi như Thiên Cơ Lâu này không phải muốn ôm là ôm được đâu.
Sau khi Chu Chỉ Nhược tham gia vào Thiên Cơ Lâu rồi thì không cần chiếu cố Nga Mi làm gì, chỉ cần Chu Chỉ Nhược vẫn còn ở trong Thiên Cơ Lâu thì bất kỳ ai dám kiếm chuyện với Nga Mi đều phải suy xét mặt mũi Chu Chỉ Nhược một tý.
Tuy Chu Chỉ Nhược đã rời khỏi Nga Mi rồi nhưng tình hương hoả vẫn còn đó, dù sao nàng vẫn được Diệt Tuyệt Sư Thái nuôi từ nhỏ đến lớn.
Nga Mi có xảy ra chuyện lớn gì thì không lẽ Lưu Tiêu lại tuyệt tình tới mức không cho Chu Chỉ Nhược nhúng tay.
Trừ phi Nga Mi gây sự với một thế lực nào đó mà ngay cả Thiên Cơ Lâu cũng không chọc nổi.
Nếu thực sự có loại thế lực này thì Diệt Tuyệt Sư Thái cũng không muốn Chu Chỉ Nhược nhúng tay vào.
"Ừm!"
Diệt Tuyệt gật đầu: "Thiên phú của Chỉ Nhược khá tốt, ta nuôi nàng từ nhỏ đến lớn, chỉ mong nàng được bồi dưỡng tốt hơn."
Mục đích của nàng không chỉ riêng là vì tương lai của Nga Mi.
Có một phần là suy tính cho tương lai của Chu Chỉ Nhược nữa.
Tuy Nga Mi có sư thừa từ Đấu Tửu Tăng, nhưng không có được toàn bộ

truyền thừa từ hắn, ngay cả Cửu Dương Thần Công cũng chỉ được một phần mà thôi.
Còn một điểm nữa, Cửu Dương Thần Công hoàn toàn không phù hợp phụ nữ tu luyện.
Tính khí nóng như lửa của nàng có nhiều nguyên nhân là do luyện Cửu Dương Thần Công không hoàn chỉnh mà ra.
Lưu Tiêu nghe thế thì gật đầu, nhìn về phía Chu Chỉ Nhược.
"Ý kiến của ngươi thì sao! Ngươi nguyện ý gia nhập vào Thiên Cơ Lâu, sau này nghe lệnh của ta sao?"
Tư chất của Chu Chỉ Nhược rất cao, đây là việc không cần bàn cãi.
Khi nàng đạt được Cửu Âm Chân Kinh thì mém tý nàng đã vượt mặt được cả Trương Vô Kỵ rồi.
Phải biết rằng khi nàng vừa luyện Cửu Âm Chân Kinh thì Trương Vô Kỵ đã gần vô địch.
Chu Chỉ Nhược gật đầu, nói nhẹ: "Ta nghe sư phụ!"
Hiển khi nãy Diệt Tuyệt Sư Thái đã bàn bạc xong với Chu Chỉ Nhược hết rồi, nàng cũng không quá bất ngờ.
Nàng cũng muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu!
Một phần lý do khiến Chu Chỉ Nhược hắc hoá là bởi vì nàng chạy theo lực lượng nhiều quá, sau đó làm ra việc trái lương tâm, rồi mới đoạn tuyệt với Trương Vô Kỵ

Chương 78. Tà Công

Trong nguyên tác thì Chu Chỉ Nhược vẫn chưa thành công, lương tri cũng đã gần biến mất thôi.
Tại Thiên Cơ Lâu này thì hoàn toàn cung cấp được tất cả thứ mà Chu Chỉ Nhược muốn.
Thần công?
Hiện tại Lưu Tiêu đang có một đống lớn!
Phòng tu luyện có tốc độ gấp 50 lần, có tiền cũng mua không được.
"Tốt!"
"Vậy bây giờ ngươi đi theo ta!"
Lưu Tiêu nói xong, quay người lên lầu, Chu Chỉ Nhược thì ngoái đầu lại nhìn Diệt Tuyệt Sư Thái!
"Sư phụ..."
Nàng được Diệt Tuyệt nuôi từ nhỏ đến lớn, đối với nàng thì Diệt Tuyệt Sư Thái vừa là thầy vừa là mẹ.
Giờ đây khi thực sự rời khỏi Nga Mi thì lòng nàng ngũ vị tạp trần.
Diệt Tuyệt cũng lên tiếng: "Đi đi, có phải là không thể gặp lại đâu."
"Vi sư vẫn còn ở Thiên Cơ Lâu mà, có thể gặp mặt thường xuyên."
"Nhớ kỹ, giờ con không còn là đệ tử của Nga Mi nữa, tất cả phải nghe lệnh của lâu chủ."
"Nếu tương lai có một ngày con tung hoành võ lâm, tuy không còn là đệ tử

Nga Mi nữa nhưng con vẫn có thể khiến vi sư nở mày nở mặt mà."
Diệt Tuyệt Lão Ni đó giờ tính khí nóng nảy nhưng hiện tại cũng bày ra một nét khác trong tính cách nàng, một nét nữ tính vô cùng.
Chu Chỉ Nhược gật đầu, nhanh chóng đi theo Lưu Tiêu lên lầu, Lâm Bình Chi cùng Nghi Lâm đã chờ sẵn ở đây.
"Đây là phòng của ngươi, Lâm Bình Chi!"
"Đây là phòng của ngươi, Chỉ Nhược!"
"Còn đây là phòng của ngươi, Nghi Lâm!"
Lưu Tiêu xếp xong phòng cho tất cả mọi người rồi mới quay về phía Nghi Lâm.
"Ngươi muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu sao?"
Nơi này là tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu, nơi ở của đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Nếu như Nghi Lâm không gia nhập Thiên Cơ Lâu thì phòng kia cũng chỉ là một gian phòng bình thường, không có tác dụng tăng tốc độ tu luyện lên 50 lần, thế nên cần hỏi rõ ràng.
Nghi Lâm nghe thế thì trong mắt nàng xuất hiện vẻ lo âu, sợ khi bản thân từ chối thì Lưu Tiêu sẽ đuổi mình ra ngoài.
"Ta... Phải hỏi sư phụ ta mới được!"
Đương nhiên là nàng muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu rồi.
Thiên Cơ Lâu không chỉ cứu mình mà người ở nơi đây cũng đối xử vô cùng tốt với bản thân.
Nhưng thế giới này rất coi trọng tôn sư trọng đạo, không phải ngươi muốn gia nhập thế lực nào thì có thể gia nhập vào thế lực đó được liền.
Lưu Tiêu cũng không ép nàng làm gì, nói: "Vậy ngươi nghỉ ngơi trước đi!"
Nghi Lâm đi vào phòng mà Lưu Tiêu phân cho nàng.
"Hai người các ngươi đi theo ta!"
Hắn vào phòng của mình, Chu Chỉ Nhược cùng Lâm Bình Chi cũng vào theo.
Trước để cho Chu Chỉ Nhược cùng Lâm Bình Chi giới thiệu tên cho nhau trước, sau đó Lưu Tiêu bắt đầu vào vấn đề chính.
"Thiên Cơ Lâu ta không có quy củ gì lớn lao cả, không muốn tranh bá thiên hạ, dự định duy nhất là mở rộng Thiên Cơ Lâu ra toàn bộ Cửu Châu."
"Các ngươi gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì chỉ cần giữ gìn quy củ mà Thiên Cơ Lâu đã đặt ra đối với mọi người là được rồi!"
"Đương nhiên các ngươi cũng không được lấy danh tiếng của Thiên Cơ Lâu để ra ngoài làm xằng làm bậy được, việc mà Thiên Cơ Lâu ta muốn làm là xây dựng một thánh địa trong giới võ lâm."
Hai người đồng loạt gật đầu.
Cả hai đều biết khi gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì chỉ cần như đám người Tiêu Phong là được, làm một tiểu nhị chạy bàn, khi có người muốn phá hư quy củ của Thiên Cơ Lâu thì ra tay đánh lùi người đó.
Lưu Tiêu nhìn về phía Lâm Bình Chi rồi nói: "Lâm Bình Chi, huyết cừu mà ngươi mang trên người ta đã biết, ta sẽ truyền thụ cho ngươi lực lượng để ngươi đi báo thù."

"Ta sẽ cho ngươi một môn thần công, giúp ngươi có lực lượng để báo thù."
"Nhưng mà ta hy vọng lúc đó ngươi chỉ giết người đáng bị giết thôi, đừng gây ra giết chóc vô ích trên giang hồ."
Lâm Bình Chi nghe thế thì cảm động không thôi, biết quyết định gia nhập vào Thiên Cơ Lâu là quyết định đúng đắn nhất của mình.
"Đa tạ lâu chủ!"
Lâm Bình Chi quỳ xuống rồi nói: "Cái mạng này của Lâm Bình Chi sau này sẽ là của lâu chủ!"
Lời này được phát ra từ tận sâu trong đáy lòng của Lâm Bình Chi.
Lưu Tiêu nói: "Ta có hai phương án cho ngươi lựa chọn, ngươi nghe rồi tự mình quyết định đi."
"Phương án đầu tiên là ta sẽ truyền cho ngươi một môn thần công chính thống của Đạo Gia, tiến bộ bình ổn, nhưng nếu ngươi muốn báo thù thì sợ rằng phải đợi một tới hai năm."
"Phương án hai thì ta sẽ truyền cho ngươi .... Coi như là một loại Tà Công đi,
có thể giúp ngươi có được lực lượng cường đại trong thời gian ngắn, nhưng sẽ không để ngươi bị lạc lối, khuyết điểm duy nhất là cực kỳ thống khổ, còn có nguy hiểm đến tính mạng nữa."
"Ưu điểm thì chắc ngươi cũng biết, trong thời gian ngắn thôi ngươi sẽ có lực lượng để tự mình báo thù, chém những cừu nhân kia của ngươi."
Lâm Bình Chi không cần suy nghĩ mà chọn ngay phương án thứ 2!
Thống khổ? Nguy hiểm?
Còn có loại đau khổ nào đau hơn việc trơ mắt nhìn cừu nhân của mình sống vui sống khoẻ sao?
Lâm Binh Chi quả thật là một nhân vật hung ác với bản thân, không hổ là nam nhân dám luyện Tịch Tà Kiếm Phổ.
"Tốt! Bây giờ ta sẽ truyền cho ngươi tuyệt học mạnh mẽ nhất của Thiếu Lâm, Dịch Cân Kinh!"
Lúc này Lưu Tiêu mới ném Dịch Cân Kinh cho Lâm Bình Chi.
???

Chương 79. Hùng Bá rời Nguyên Châu

Tuyệt học chí cường của Thiếu Lâm, Dịch Cân Kinh, sao qua miệng của Lâu Chủ Lại biến thành Tà Công rồi.
Lâm Bình Chi cùng Chu Chỉ Nhược đều vô cùng thắc mắc.
Lưu Tiêu giải thích: "Dịch Cân Kinh có thể giải được bách độc!"
"Nếu như ngươi đủ ngoan độc thì để cho độc trùng cắn mình bị thương, sau đó dùng Dịch Cân Kinh để giải độc."
"Từ đó không chỉ có thể kích phát tiềm lực của cơ thể mà còn khiến công lực bạo tăng trong thời gian ngắn, có thể luyện thành một thân Độc Công vô

cùng khủng bố."
Lâm Bình Chi mừng như điên.
"Trước tiên ngươi tăng cường công lực đi, đợi công lực cao hơn một tý lâu chủ ta sẽ truyền một vài đại chiêu công sát có uy lực cường đại cho."
Chu Chỉ Nhược đứng bên cạnh cũng vô cùng thèm thuồng.
Vừa ra tay đã là loại thần công chí cường như Dịch Cân Kinh rồi, nội tình của Thiên Cơ Lâu quả thật quá khủng bố.
Thảo nào sư phụ muốn mình gia nhập Thiên Cơ Lâu cho bằng được.
Nàng trơ mắt nhìn Lưu Tiêu, không biết bản thân sẽ được loại thần công gì đây?
"Lâu chủ, sau này ta sẽ nghe tất cả mệnh lệnh của ngươi!"
Nàng không quên khi nãy Lâm Bình Chi bày tỏ lòng trung thành thì sau đó Lưu Tiêu mới cho hắn Thần Công.
Lưu Tiêu nói: "Chỉ Nhược, bổn lâu chủ sẽ truyền cho ngươi một bộ tuyệt học chí cường của Đạo gia, Tiểu Vô Tướng Thần Công!"
"Môn Thần Công này tuyệt diệu vô biên, vô hình vô tướng, nếu như ngươi có thể học được thì sẽ bắt chước được tất cả chiêu thức trong thiên hạ!"
Chu Chỉ Nhược vui mừng vô cùng: "Đa tạ lâu chủ!"
Mặc dù nàng chưa từng nghe qua tên của môn võ công này, nhưng chỉ riêng tác dụng có thể bắt chước tất cả chiêu thức trên thế giới đã đủ khiến nó trở thành một môn tuyệt học chí cường trong võ lâm rồi.
Lưu Tiêu mói: "Thiên Cơ Lâu sẽ không bạc đãi bất kỳ người một nhà nào, nhưng trên đời không có bữa cơm nào là miễn phí."
"Nơi đây bổn lâu chủ còn rất nhiều Thần Công, miễn các ngươi đã từng nghe qua thì nơi này đều có đủ."
"Chỉ cần các ngươi biểu hiện đủ tốt thì sẽ không thiếu Thần Công."
"Hơn nữa tại Thiên Cơ Lâu cũng có phòng dành riêng cho đệ tử nữa, tăng tốc độ tu luyện nhanh gấp 50 lần."
Tốc độ tu luyện nhanh gấp 50 lần!
Lâm Bình Chi cùng Chu Chỉ Nhược chấn động vô cùng, hai mắt toả sáng.
Thảo nào Vương Ngữ Yên cùng Tiêu Phong chỉ gia nhập vào Thiên Cơ Lâu có vài ngày thôi mà có biến hoá nghiêng trời lệch đất như thế.
Trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu quả nhiên có nhiều chỗ tốt.
"Lâu chủ cứ yên tâm, về sau Thiên Cơ Lâu sẽ là nhà của chúng ta, nhất định chúng ta sẽ giữ gìn nơi này bằng cả mạng sống của mình."
Lưu Tiêu gật đầu, vẫy tay cho cả hai lui đi, hai người đều nhịn không được muốn đi tu luyện rồi.
Hắn cũng bắt đầu ngồi xuống để hấp thu chỗ nội lực mà bản thân mình hút của Điền Bá Quang mới được.
Nguyên Châu, Thiên Hạ Hội!
Hùng Bá nhìn mật thư trong tay với vẻ mặt sợ hãi.
"Thiên Trì Huyết Ma - Đế Thích Thiên vậy mà đang trốn ở Nguyên Châu, ngay thế lực của ta sao!"
Năm đó Thiên Trì Huyết Ma cũng bắt đầu gây loạn võ lâm của Nguyên

Châu, sau đó mới lan rộng ra toàn Cửu Châu, muốn phá vỡ toàn bộ võ lâm. Hắn là người xây dựng thế lực ở Nguyên Châu, thế nên hắn biết rất rõ Thiên Trì Huyết Ma đáng sợ như thế nào.
Sự khủng bố của Thiên Trì Huyết Ma đã vượt qua cả cao thủ Võ Thánh. Nếu không phải do có kỳ tài ngút trời Thập Cường Vũ Giả - Võ Vô Địch đột nhiên xuất thế, đánh lui Đế Thích Thiên thì sợ rằng cả Cửu Châu sẽ có hình dạng rất khác bây giờ.
Nhưng dù là như thế cũng chỉ khiến Đế Thích Thiên sợ mà lui về sau màn thôi, còn về phần Võ Vô Địch thì tuy còn có thể sống vài trăm năm nhưng đột nhiên lại mai danh ẩn tích, chết tại một thâm sơn nào đó.
Bây giờ Đế Thích Thiên lại xuất hiện, lại còn nằm vùng trong Thiên Hạ Hội của hắn, không cần nghĩ cũng đã biết tên này không có ý tốt rồi.
"Xem ra tạm thời không thể xuất thủ với Nhiếp Phong cùng Bộ Kinh Vân!"
Sắc mặt Hùng Bá âm trầm vô cùng!
Sau khi nghe lần đoán mệnh thứ 2 của Nê Bồ Tát, 'thành cũng tại Phong Vân, bại cũng tại Phong Vân' thì hắn đã có ý muốn giết hai tên này, nhưng khi nghe tin về Đế Thích Thiên hắn không dám có hành động thiếu suy nghĩ.
"Ai sẽ là Đế Thích Thiên đây?"
Hùng Bá nghĩ, hắn đã xem xét kỹ càng tất cả mọi người trong Thiên Hạ Hội rồi, cảm thấy ai cũng có thể là do Đế Thích Thiên biến thành, thậm chí hắn còn nghi ngờ cả Khổng Từ nữa!
Giờ khắc này Thiên Hạ Hội tuy đã gần như trở thành bá chủ, sắp thống trị cả Nguyên Châu rồi mà Hùng Bá Vẫn rất cẩn thận, không dám hành động một cách tuỳ tiện.
"Vì sao trong lời của Nê Bồ Tát lại không nhắc tới Thiên Trì Huyết Ma - Đế Thích Thiên?"
Càng suy nghĩ thì Hùng Bá lại càng có nhiều rối rắm, hắn lại càng cẩn thận hơn.
Đến tột cùng là lời của Nê Bồ Tát đúng hay là lời của lâu chủ Thiên Cơ Lâu đúng?
"Xem ra ta phải đi Trung Châu, đến Thiên Cơ Lâu một chuyến rồi."
"Thiên Cơ Lâu này đột ngột xuất hiện, khi chưa tìm hiểu rõ ràng thì chỉ nên án binh bất động mà thôi!"
"Nếu như tin tức của Thiên Cơ Lâu là đúng thì chắc chắn bọn hắn cũng sẽ biết Đế Thích Thiên đang hoá thân thành ai."
Nghĩ đến đây thì Hùng Bá cũng hạ quyết tâm trong lòng.
Giữa Nê Bồ Tát cùng Thiên Cơ Lâu ai sai ai đúng sẽ được công bố sớm thôi.
Nếu như tin tức của Thiên Cơ Lâu là sai thì Hùng Bá không ngại diệt trừ đối phương.
"Người đâu, tìm Nhiếp Phong cùng Bộ Kinh Vân về đây cho ta!"
"Văn Sửu Sửu, ngươi đi ngân khố, lấy tất cả ngân lượng có thể sử dụng ra đây, bổn toạ cần."
"Truyền lệnh cho Tần Sương, kêu hắn mau chóng trở về Thiên Hạ Hội!"

Hùng Bá liên tục ra lệnh, toàn bộ Thiên Hạ Hội lập tức chấp hành.
Đây không phải là lần đầu hắn nghe nói tới Thiên Cơ Lâu, hắn biết rõ nếu muốn mua tình báo thì cần chuẩn bị đủ bạc mới được.
Một lát sau thì Bộ Kinh Phong cùng Nhiếp Vân đều chạy tới.
Đợi đến khi Tần Sương trở về, Hùng Bá giao vài việc cho Tần Sương rồi dắt Nhiếp Phong cùng với Bộ Kinh Vân chạy đến Trung Châu.
"Thiên Cơ Lâu lại phát hiện được bổn toạ sao?"
Có một đôi mắt luôn âm thầm theo dõi Hùng Bá đến khi hắn rời khỏi, kẻ này lộ ra vẻ kiêng kỵ vô cùng.
Hắn rất tự tin rằng việc mình làm thì trong thiên hạ này trừ mình ra không có ai biết cả.
Nhưng không ngờ một thế lực ở Trung Châu xa xôi kia lại biết toàn bộ gốc gác của mình, còn công bố ra nữa.
"Có nên đi đến Thiên Cơ Lâu này xem một tý không?"
Đế Thích Thiên do dự, hắn sợ rằng tất cả chỉ là một âm mưu nhằm vào hắn.

Chương 80. Tiểu Chiêu

Đại Nguyên Hoàng Triều, Võ Đang!
Trương Tam Phong thu được tin tức Thiên Trì Huyết Ma - Đế Thích Thiên còn sống, đang ẩn núp trong Thiên Hạ Hội.
"Quả nhiên ngươi vẫn chưa chết!"
Nội lực phun trào, khiến mật thư trong tay võ thành mảnh nhỏ, trong mắt Trương Tam Phong bắn ra một tia hàn mang dài ba thước.
Đây không phải là phóng đại, mà thực sự có hai tia hàn mang bắn ra từ mắt Trương Tam Phong.
Hai tia kiếm khí xuyên thấu không khí, tạo thành thanh âm phốc phốc.
Năm đó Đấu Tửu Tăng, Hoàng Thường liên hợp các cao thủ tuyệt đỉnh tại Cửu Châu, muốn ngăn cản âm mưu phá vỡ võ lâm của Đế Thích Thiên.
Một đêm trước đại chiến thì Hoàng Thường, Đấu Tửu Tăng cùng các cao thủ khác cùng nhau chế tạo ra Ỷ Thiên Kiếm cùng Đồ Long Đao, hòng tăng tỷ lệ chiến thắng lên.
Có nhiều cao thủ biết rằng lần đi này có thể lần cuối cùng, một đi không trở lại, thế nên nhiều người để lại võ công của mình vào trong Ỷ Thiên Kiếm cùng Đồ Long Đao.
Đấu Tửu Tăng thì rất tự tin, tự tin đến mức tự cao nên hắn không để lại tuyệt học Cửu Dương Thần Công của mình.
Nhưng trước khi đi bỗng hắn tâm huyết dâng trào, đem Cửu Dương Thần Công của bản thân truyền cho Giác Viễn, một hoà thượng bản thân mới gặp lần đầu.
Hắn cùng Giác Viễn tuy không mang danh thầy trò nhưng không khác gì thầy trò cả.
Việc Đấu Tửu Tăng một đi không trở lại đã trở thành tiếc nuối cả đời của

Giác Viễn.
Đến sau này đánh mất Cửu Dương Thần Công, Giác Viễn lại càng thấy thẹn với Đấu Tửu Tăng hơn, nên võ công của ông cả đời không thể tiến thêm được.
Trương Tam Phong biết rõ tâm nguyện lớn nhất của sư phụ mình, nhưng hắn lại không thể tự tay giết chết Đế Thích Thiên.
"Cho lão đạo thêm ba năm nữa thôi, ta sẽ chiến đấu cho Giác Viễn đại sư!"
Trương Tam Phong nói nhỏ!
Người ngoài đều cho rằng hắn là cao thủ Đại Tông Sư!
Nhưng không ai biết khi 60 tuổi hắn đã tấn thăng lên Võ Thánh rồi!
Bây giờ khi một trăm tuổi thì Trương Tam Phong khủng bố ra sao thì chỉ có hắn biết rõ mà thôi.
"Thiên Cơ Lâu? Đến cùng đây là sản phẩm của thần thánh phương nào thế, bọn hắn lại dám công bố tin tức này ra, không sợ rằng Đế Thích Thiên sẽ trả thù hay sao?"
Còn về phần phiên đấu giá bí mật của Ỷ Thiên Kiếm cùng Đồ Long Đao thì Trương Tam Phong không thèm để tâm, dù chỉ là một chút ít.
Hắn cũng là một người vô cùng tự cao.
Tuy hắn có tổ sư là Đấu Tửu Tăng, chỉ được Giác Viễn đại sư truyền cho bản không hoàn chỉnh của Cửu Dương Thần Công.
Nhưng tất cả những gì hắn đạt được ngày hôm nay đều là do hắn tự ngộ ra cả!
"Cái gì? Bán đấu giá bí mật của Ỷ Thiên Kiếm cùng Đồ Long Đao!"
Tại một tửu lâu nào đó, đoàn người Trương Vô Kỵ khi nhận được tin tức này thì thất kinh vô cùng.
Đặc biệt là Trương Vô Kỵ, vì hiện nay hắn là người nắm giữ Ỷ Thiên Kiếm, và cả thiên hạ rất nhiều người biết điều đó.
Ban đầu hắn định trả lại Ỷ Thiên Kiếm này cho Diệt Tuyệt Sư Thái vì mặt mũi của Chu Chỉ Nhược.
Nhưng sau khi nhận được tin tức này thì hắn lại do dự.
Bởi vì Đồ Long Đao hiện đang trong tay của Kim Mao Sư Vương - Tạ Tốn, không khác nào đang trong tay hắn cả.
Chỉ cần mua được tình báo về bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long tại Thiên Cơ Lâu thì hắn hoàn toàn giải mã được ngay.
"Giáo chủ, không thể trả Ỷ Thiên Kiếm lại cho Diệt Tuyệt được!"
Bạch Mi Ưng Vương mở miệng nói một cách nghiêm túc, hắn lấy thân phận là một hộ pháp của Minh Giáo để khuyên nhủ Trương Vô Kỵ.
"Giáo chủ nghĩ lại đi!"
Dương Tiêu cũng lên tiếng.
Trương Vô Kỵ biết rõ chấp niệm cả đời của sư phụ Kim Mao Sư Vương - Tạ Tốn của mình là giải mã được bí mật trong Ỷ Thiên Đồ Long.
Sau khi xem xét một hồi thì hắn gật đầu, nói: "Được!"
"Đợi sau khi giải mã được bí mật trong Ỷ Thiên Kiếm và Đồ Long Đao thì ta sẽ trả lại Ỷ Thiên Kiếm cho Nga Mi sau."

"Nhưng sợ rằng cuộc đấu giá tại Thiên Cơ Lâu này có không ít thế lực lớn tham dự."
"Bức Vương, khinh công của ngươi là mạnh nhất trong đây, phiền ngươi quay về Quang Minh Đỉnh để lấy thêm nhiều ngân lượng đến đây."
Thấy Trương Vô Kỵ đã thay đổi suy nghĩ thì ai nấy đều thở phào nhẹ nhõm.
Người giáo chủ này chỗ nào cũng tốt cả, chỉ là quá nhân từ mà thôi.
Đôi khi vì thế bọn họ vừa thấy may mắn nhưng cũng rất đau đầu.
"Được!"
Vi Nhất Tiếu tung người một cái, chớp mắt đã biến mất trong tầm mắt của mọi người rồi.
"Ta sẽ trở về đưa tin cho thủ hạ dưới trướng nhanh chóng gom góp ngân lượng!"
"Lần đấu giá này Minh Giáo buộc phải mua được tin tức đó!"
Bạch Mi Ưng Vương đã tự lập môn hộ riêng cũng lên tiếng.
Lần đấu giá này bọn họ đã xem mình là người thắng cuối cùng rồi.
Bởi vì so với mọi người thì bọn họ có tư cách cùng vốn liếng hơn.
"Ưng Vương hào phóng!"
Dương Tiêu dựng ngón tay cái, khen ngợi Bạch Mi Ưng Vương.
"Tiểu Chiêu đừng gắp nữa, ngồi xuống ăn cơm trước đi!"
Lúc này Trương Vô Kỵ vội vàng bắt chuyện với Tiểu Chiêu, người đang hầu hạ mình, kêu nàng ngồi xuống ăn cơm chung.
Tiểu Chiêu nhìn Trương Vô Kỵ với ánh mắt đầy nghi ngờ, thấy Trương Vô Kỵ nhìn mình với ánh mắt hơi kỳ lạ.
Tuy thắc mắc nhưng nàng vẫn nói: "Ngươi cứ ăn đi công tử, ta hầu hạ ngươi xong rồi ăn sau."
Lúc này nàng là tỳ nữ của Trương Vô Kỵ, thế nên việc hầu hạ hắn là chuyện đương nhiên rồi.
Trước khi Trương Vô Kỵ ăn xong thì nàng không thể ngồi lên bàn ăn nữa kìa.

Chương 81. Tiểu Long Nữ ngẩn ngơ

Tiểu Chiêu?
Người đứng thứ năm trên Tình Nhân Bảng của Thiên Cơ Lâu, tỳ nữ của giáo chủ Minh Giáo Trương Vô Kỵ, Tiểu Chiêu? Tất cả mọi người trong tửu lâu khi nghe thế thì đều ngoái đầu nhìn lại.
Hấp!
Một khắc sau vô số võ lâm nhân sĩ đều hít một hơi thật sâu, bị vẻ đẹp của Tiểu Chiêu làm khiếp sợ vô cùng.
"Tuyệt sắc như thế, chắc chắn là Tiểu Chiêu trên Tình Nhân Bảng rồi!"
"Moá! Tiểu Chiêu chỉ đứng thứ năm trên Tình Nhân Bảng thôi mà đã xinh đẹp như thế rồi, vậy những vị phía trên nữa thì còn nghịch thiên tới mức

nào đây."
"Ngưu bức! Trương Vô Kỵ lại thực sự nhẫn tâm để Tiểu Chiêu làm tỳ nữ, một đám đàn ông ngồi ăn lại để một nữ tử hầu hạ, thật ác độc!"
"Súc sinh, lại dám đối đãi với Tiểu Chiêu như vậy, hắn không sợ mình sẽ bị sét đánh sao?"
...
Lúc này cả tửu lâu đều sôi trào hết cả lên, ai nấy đều mắng chửi Trương Vô Kỵ.
Đám người Trương Vô Kỵ đen hết cả mặt lại!
Bởi vì vội vã chạy đến Thiên Cơ Lâu nên bọn hắn không có thời gian để cập nhật tin tức, không biết rằng bây giờ danh khí của Tiểu Chiêu lại lớn đến mức như vậy.
"Công tử, bọn họ đang nói về Tình Nhân Bảng gì đấy?"
Tiểu Chiêu thấy mọi người ở đây đều đang chỉ trích Trương Vô Kỵ chỉ vì cái Tình Nhân Bảng gì đó thì nàng hơi tò mò, hỏi lại.
"Ngươi ngồi xuống ăn cơm trước đi, không thì công tử ta sẽ bị bọn hắn chửi tiếp đó!"
Lúc này Trương Vô Kỵ càng nhìn thì càng thấy Tiểu Chiêu thuận mắt.
Cảm giác như ngươi đang giữ một món đồ mà ngươi cho rằng là bình thường, phế vật, nhưng bỗng có một ngày cả thiên hạ đều nói rằng nó là chí bảo vậy.
"Tiểu Chiêu cũng được!"
"Đúng vậy! Vậy mà trước kia ta không nhìn ra!"
Sau khi đám người Dương Tiêu cập nhật xong tin tức thì ai nấy đều nhìn Tiểu Chiêu với ánh mắt rất khác, càng xem càng thấy nàng xứng với Trương Vô Kỵ.
Dù sao cũng là nữ tử xếp hạng thứ năm trên Tình Nhân Bảng, trên giang hồ không ai phản đối bảng xếp hạng này của Thiên Cơ Lâu cả.
"Công tử đừng như thế nữa!"
Tiểu Chiêu không quen với thái độ hiện tại của Trương Vô Kỵ đối với mình: "Bỗng nhiên ngươi làm sao thế?"
Bình thường tuy Trương Vô Kỵ vẫn quan tâm mình nhưng hắn vẫn rất thoải mái, vô tư với sự phục vụ của bản thân.
Nhưng bây giờ bỗng nhiên lại khách khách khí khí, khiến Tiểu Chiêu có chút bối rối.
"Ngươi cứ ngồi xuống đi, để công tử xới cơm cho ngươi!"
Trương Vô Kỵ bắt đầu đứng lên hầu hạ, bới cơm cho Tiểu Chiêu, ân cần không gì sánh được.
Người trong tửu lâu thấy thế, thêm ánh mắt uy hiếp của đám người Dương Tiêu thì lúc này không ai dám lên án Trương Vô Kỵ một cách công khai nữa.
....
Hai mắt Dương Quá toả sáng, nhìn về phía Trình Anh với ánh mắt phấn khởi vô cùng.
Hắn không ngờ Trình Anh, một người hắn xuất thủ cứu giúp khi còn bé,

hôm qua đột nhiên gặp nhau lại là người đứng thứ ba trên Tình Nhân Bảng của Thiên Cơ Lâu.
Thứ ba đó!
Trong ngàn tỉ nhân khẩu của Cửu Châu, nữ tử giang hồ nhiều như cá diếc sang sông.
Có thể đạt được bài danh thứ ba trên Tình Nhân Bảng thì ai cũng biết được đây là một cô gái tốt ra sao rồi.
Lúc này Dương Quá như phát hiện được một thứ gì đó cực kỳ mới lạ.
"Trình Anh, ngươi có thể lấy mặt nạ xuống cho ta nhìn mặt ngươi được không."
Trình Anh lúc này vẫn còn đeo mặt nạ, trước tới nay Dương Quá vẫn chưa từng thấy qua mặt mũi thật sự của nàng ra sao.
Mặt dù là quen biết từ trước cũng vậy.
Gương mặt dưới mặt nạ kia đỏ lên, lắc đầu không nói.
"Vậy mà ta lại không được lên bảng?"
Tiểu Long Nữ ngẩn ngơ!
Dù cho người có tính cách thanh lãnh như nàng lúc này cũng hơi thất thố một tý.
Tuy nhìn vào thấy nàng như là vô dục vô cầu, nhưng nàng vẫn quan tâm một số thứ chứ.
Nếu thực sự vô dục vô cầu thì nàng đã là thần rồi.
Phải biết rằng khi này Tình Nhân Bảng là bảng danh sách có vinh dự cao nhất giữa các nữ tử giang hồ.
Ai mà không quan tâm được?
"Tính cách của ngươi lãnh đạm vô cùng, Tình Nhân Bảng chỉ xếp hạng những nữ tử ôn nhu động lòng người, hoạt bát dễ thương thôi, ngươi có thể lên bảng mới là lạ đó."
Nhưng Trình Anh không dám nói những lời này ra.
Với tính cách của nàng thì sẽ không bao giờ có chuyện đó.
Thậm chí đây cũng chỉ là suy đoán của nàng thôi, không phải là muốn hạ thấp Tiểu Long Nữ.
"Long cô nương đừng quan tâm!"
"Phỏng chừng do ngươi ở Phái Cổ Mộ quá lâu, chưa từng giao du với giang hồ nên Thiên Cơ Lâu không biết đến sự tồn tại của ngươi thôi.
Trình Anh nói với Tiểu Long Nữ.
Dương Quá đứng kế cũng tiếp lời: "Cô cô, Trình Anh nói đúng đó!"
"Đây là lần đầu ngươi rời khỏi Cổ Mộ mà, sao người ngoài có thể biết đến sự tồn tại của ngươi được."
"Chờ đến khi ngươi tới Thiên Cơ Lâu rồi thì lâu chủ Thiên Cơ Lâu sẽ thay đổi bảng xếp hạng vì ngươi thôi."
Tiểu Long Nữ bỗng cảm thấy động tâm!
Nếu lâu chủ của Thiên Cơ Lâu có thể sửa chữa bảng danh sách vì mình thì điều đó đã thể hiện phong thái tuyệt thế của mình rồi.
"Đi thôi! Tất cả chỉ là hư danh!"

"Ta chỉ hoài nghi về năng lực tình báo của Thiên Cơ Lâu một tý thôi."
Những lời này không có vấn đề gì cả!
Nhưng chỉ có Dương Quá với tâm tư sống động mới có thể nghe ra vẻ tự cao nồng nặc trong những lời này.
...

Chương 82. La Hán Phục Ma Thần Công

Vạn Kiếp Cốc, Chung Linh trợn mắt há mồm nhìn phụ mẫu đang đuổi những người đến đây cầu hôn đi.
Vài ngày gần đây cửa của Vạn Kiếp Cốc sắp bị gõ banh tới nơi luôn rồi.
"Thì ra là bởi vì Thiên Cơ Lâu đưa ta lên Tình Nhân Bảng, xếp hạng thứ 7!"
Chung Linh nói thầm: "Nơi này có vẻ khá thú vị."
Nàng chớp chớp hai mắt to tròn của mình, sau đó hạ quyết tâm.
"Dùng mật đạo mà lần trước Đoàn vương gia sử dụng để trốn thoát, ta muốn đến Thiên Cơ Lâu nhìn thử xem."
Chờ sau khi Chung Vạn Cừu cùng Cam Bảo Bảo đi ra đuổi một đám người đến để cầu hôn vào thì đâu còn thấy bóng dáng của Chung Linh đâu nữa.
"Đây mới là dáng vẻ chân chính của ngươi à."
Hồ Phỉ trợn mắt nhìn về Trình Linh Tố trước mắt này.
Không ngờ rằng sau khi Tình Nhân Bảng của Thiên Cơ Lâu vừa được công bố thì một nữ tử bình thường không có gì lạ bỗng hoá thành một thiên nga trắng xinh đẹp, mém tý khiến hắn mù mắt rồi.
Trình Linh Tố nói: "Trước kia ta đều dùng thân để thử độc, khiến thân thể không tốt."
"Sau khi khu trục hết độc tố thì sẽ trở nên khoẻ mạnh lại thôi, đây mới là dáng vẻ thật của ta."
Thấy dáng vẻ há hốc mồm của Hồ Phỉ thì Trình Linh Tố mừng thầm.
"Được rồi Hồ đại ca, ta không nói chuyện với ngươi nữa, Vương công tử ở sát vách đã hẹn với ta đi đạp thanh rồi, một tý nữa đến muộn thì kỳ lắm."
"Bọn hắn còn hẹn rất nhiều nhân sĩ giang hồ nữa chứ, nói rằng muốn chứng kiến người đứng thứ nhì trên Tình Nhân Bảng."
Hồ Phỉ nghe thế thì ghen ghét trong lòng, quỷ thần xui khiến làm sao hắn bỗng mở miệng: "Có thể không đi không?"
Một khắc sau hắn cũng biết lời mình nói ra không hợp lý.
Hắn vội giải thích: "Ngươi bây giờ là mỹ nhân đứng thứ 2 trên Tình Nhân Bảng, không sợ những người đó có ý đồ xấu với ngươi à?"
Trình Linh Tố trả lời: "Không sợ!"
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã từng nói rồi, ai dám có ý đồ xấu hoặc sử dụng thủ đoạn hèn hạ đối với người trên Tình Nhân Bảng thì đều bị Thiên Cơ Lâu cùng các đại thế lực san bằng."
Nói xong nàng cũng không đợi Hồ Phỉ nói gì nữa, tung tăng chạy ra cửa.

Chỉ để Hồ Phỉ đứng một mình há to mồm, không nói đươc câu nào.
Viên Tử Y, Trình Linh Tố, bản thân phải làm sao đây?
"Chết? Chết hết rồi!"
Nghe được tin tức Mộ Dung Bác cùng Tiêu Viễn Sơn đều đã tử vong ở Lạc Dương Thành thì Tảo Địa Tăng ngơ ngác.
Dựa theo suy tính của hắn thì ám thương của cả hai khi luyện 72 tuyệt kỹ của Thiếu Lâm sẽ không phát tác sớm như thế.
Hắn không ngờ cả hai đều đến Lạc Dương Thành, lại tình cờ chạm mặt nhau rồi sau đó đánh nhau chết sống, trực tiếp liều mạng.
"Ừm?"
Bỗng Tảo Địa Tăng nhướn mày, xoay người nhìn sang, thấy có một hoà thượng đang đứng đánh quyền ở giữa Phật Tháp.
Việc đánh quyền ở Võ Lâm Thánh Địa như Thiếu Lâm rất thông thường.
Nhưng Tảo Địa Tăng lại phát hiện tiểu hoà thượng trước mắt này không tầm thường, lúc đánh quyền thì kình lực dồi dào, nội lực cuồn cuộn, không ngờ tên này lại có tu vi Tiên Thiên sơ kỳ.
Bằng chừng ấy tuổi thì ngay cả đệ tử của La Hán Đường cũng không có tu vi cao đến thế.
"Thiên tài sao?"
Tảo Địa Tăng cảm thấy rất hứng thú, nhanh chóng quên đi cái chết của Tiêu Viễn Sơn dùng Mộ Dung Bác, bắt đầu nhìn tên hoà thượng này một cách nghiêm túc.
"La Hán Quyền?"
Vừa nhìn kỹ thì hai mắt hắn co rút lại.
Trong vài chục năm qua thì đây là lần đầu tiên hắn có cảm xúc chập chờn như vậy.
Quyền pháp mà tiểu hoà thượng này đang đánh, vừa nhìn thì sẽ tưởng chỉ là La Hán Quyền bình thường của Thiếu Lâm thôi.
Nhưng nếu xem xét kỹ lưỡng thì sẽ thấy khác.
Không chỉ như thế, dù hắn đã đạt đến Đại Tông Sư rồi nhưng khi nhìn vào cách vận chuyển nội công khi thi triển quyền cước của tên tiểu tử này thì hắn vẫn cảm thấy hơi không hiểu.
"Không đúng, đây không phải là La Hán Quyền!" Tảo Địa Tăng hoảng sợ trong lòng.
Càng quan sát hắn lại càng thấy quyền pháp này ảo diệu, giống như hội tụ tất cả Phật Pháp vào vậy, đây chính là Phật Gia Nội Công Đại Thành Quyền Pháp.
Nhìn kỹ vào thì ta có thể thấy được như cả 72 tuyệt kỹ Thiếu Lâm đều được diễn biến từ môn quyền pháp này.
"Chẳng lẽ là La Hán Phục Ma Thần Công trong truyền thuyết sao!"
La Hán Phục Ma Thần Công, một trong những tuyệt học chí cường của Phật Môn, thậm chí nó còn hơn Dịch Cân Kinh một bậc, chỉ có Tẩy Tuỷ Kinh đã biến mất hoàn toàn mới có thể sánh vai mà thôi.
Nghĩ đến đây thì Tảo Địa Tăng không rời đi nữa mà bắt đầu nhìn trộm.

Chờ sau khi tiểu hoà thượng đánh quyền xong thì hắn mới bước ra.
"Khi nãy ngươi vừa sử dụng quyền pháp gì thế, tiểu hoà thượng?"
Tảo Địa Tăng với mặt mũi hiền lành, tay cầm một cây chổi, đứng trước mặt tiểu hoà thượng khi nãy.
"Bẩm sư tổ, đệ tử sử dụng La Hán Quyền!"
Hư Trúc sửng sốt, vị sư tổ này lớn như thế rồi sao lại không nhận ra La Hán Quyền nhỉ.
Một khắc sau hắn giật mình: "Sư tổ là người của Thiếu Lâm Tự sao! Đệ tử từ nhỏ đã lớn lên ở Thiếu Lâm nhưng chưa bao giờ gặp ngài cả."
Với công lực của Tảo Địa Tăng thì nếu hắn không muốn thì không ai phát hiện được hắn.
Vài thập niên qua thậm chí cả phượng trượng còn không biết trong chùa có một người như hắn nữa mà, đừng nói là một tiểu sa di như Hư Trúc đây.
Tảo Địa Tăng mỉm cười, lắc đầu không đáp, chỉ hỏi ngược lại: "Ai dạy ngươi môn quyền pháp này thế?"
Bản tính Hư Trúc vốn thuần lương, cũng không có tâm cơ.
Hắn không hỏi tiếp, mà trả lời tường tận câu hỏi của Tảo Địa Tăng.
"Vào một khoảng thời gian trước Huyền Từ phương trượng bị phạt vì vi phạm giới luật, sau đó viên tịch, đệ tử vì quá đau buồn nên ôm một cuốn kinh thư lúc trước phương trượng đưa cho đệ tử rồi khóc lớn."
"Không ngờ sau khi dính nước thì trên cuốn kinh thư này lại hiện lên bộ La Hán Quyền khi nãy."
"Đệ tử nghĩ là do phương trượng trên trời có linh, đây toàn bộ là an bài của hắn nên đệ tử tự tu luyện một mình!"

Chương 83. Thiên Cơ Vệ

Tảo Địa Tăng sững sờ!
"Không ngờ lại là như vậy."
Một khắc sau hắn cũng hiểu ra.
Cao Tăng Đại Đức của Phật Môn rất thích những trò bí hiểm giống thế này, đồ tốt đều giấu cho người khác tìm chơi.
Ngay cả bản thân mình rõ ràng là muốn giúp Mộ Dung Bác cùng Tiêu Viễn Sơn, nhưng vẫn núp trong âm thầm, không nhắc nhở cả hai gì cả.
Ban đầu hắn chỉ muốn chờ đến khi ám thương cả hai đều phát tác thì bản thân sẽ thể hiện ra thủ đoạn cao cường cùng phật pháp cao thâm.
Nhưng không ngờ đến lúc cả hai chết bản thân vẫn chưa có cơ hội xuất hiện.
Rất nhiều Thần Công bí truyền của Thiếu Lâm Tự cũng vì lý do đó mà thất truyền.
"Nó không phải là La Hán Quyền, mà là La Hán Phục Ma Thần Công!"
"Tiểu hoà thượng, sau này mỗi đêm tới giờ tý thì ngươi cứ đến đây, sư tổ sẽ chỉ điểm cho ngươi tu luyện La Hán Phục Ma Thần Công này!"
Lời vừa dứt thì Tảo Địa Tăng đã lướt đi, tựa như thần tiên vậy.

Trong lúc vô tình hắn lại bắt đầu chơi trò cao thâm, khiến cho Hư Trúc bị doạ đứng yên tạo chỗ.
"Trời thương Thiếu Lâm, không ngờ lại còn có một tiền bối cao tăng như thế ẩn cư tại Thiếu Lâm!"
Trong mắt Hư Trực hiện lên vẻ hưng phấn.
Trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu vừa phục hồi tinh thần lại sau một đêm luyện công, thứ hắn thấy đầu tiên là một loạt thông báo của hệ thống.
"Lộc Trượng Khách đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể học một môn võ học bất kỳ từ hắn"
"Hạc Bút Ông đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể học một môn võ học bất kỳ từ hắn"
"Diệt Tuyệt Sư Thái đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể học một môn võ học bất kỳ từ nàng"
Lưu Tiêu nghĩ thầm: "Nếu cho Lâm Bình Chi đang tu luyện Dịch Cân Độc Công sử dụng Huyền Minh Thần Chưởng thì lực công kích sẽ cường đại gấp đôi."
Huyền Minh Thần Chưởng vốn đã là một môn Độc Công.
Nhưng khuyết điểm của bộ chưởng pháp này cũng quá rõ ràng, không thể đối phó với người có công lực thâm hậu hơn mình.
Nếu như đối phó với người có công lực mạnh hơn thì khi đối phương đánh ngược chưởng lực của mình về thì người đính độc sẽ là bản thân.
Còn nếu kết hợp Huyền Minh Thần Chưởng với Dịch Cân Độc Công thì không còn lo khuyết điểm này nữa.
Trong nguyên tác thì Trang Tụ Hiền chỉ tu luyện Dịch Cân Độc Công trong thời gian ngắn thôi mà đã có thể giao thủ mấy chục hiệp với Tiêu Phong.
Nếu như đưa Huyền Minh Thần Chưởng cho Lâm Bình Chi thì sẽ càng kinh khủng hơn nữa.
Một lát sau Lưu Tiêu đã hấp thu toàn bộ võ công vừa chọn, coi thông báo tiếp theo của hệ thống là gì.
"Chúc mừng danh khí của ký chủ tăng mạnh, Thiên Cơ Lâu mở khoá công năng mới"
"Chúc mừng ký chủ nhận được mười tên Thiên Cơ Vệ, tu vi Đại Tông Sư"
Nhìn đến đây Lưu Tiêu chấn động không ngừng.
Không ngờ lại mở khoá ra được nhiều Thiên Cơ Vệ như thế.
Phải biết rằng bề nổi của Cửu Châu thì cũng chỉ có chưa tới 20 người có tu vi Đại Tông Sư.
Mà Thiên Cơ Lâu của hắn lại thu được mười tên Thiên Cơ Vệ tu vi Đại Tông Sư.
Một khắc sau, hắn chỉ vừa suy nghĩ một cái thì trong phòng hắn bỗng xuất hiện mười thân ảnh như u linh.
Cả mười mang hàn khí lạnh lẽ, như ác linh bước từ địa ngục ra vậy.
Thiên Cơ Vệ!
Đồng sinh nhất thể với Thiên Cơ Lâu.
Chỉ cần ở trong Thiên Cơ Lâu thì bọn hắn có thể xuất hiện ở bất kỳ đâu để

giết chết địch nhân.
Kinh khủng hơn nữa là mười tên Thiên Cơ Vệ này chuyên tu kiếm đạo, chủ công sát phạt, hung mãnh tuyệt luân.
Chỉ cần bên trong Thiên Cơ Lâu thì không có bất kỳ Đại Tông Sư nào là đối thủ của bọn hắn cả.
Lưu Tiêu gật đầu thoả mãn!
Sau đó hắn vừa suy nghĩ thì mười tên Thiên Cơ Vệ liền hoà nhập vào Thiên Cơ Lâu, không còn bóng dáng.
Nhưng Lưu Tiêu biết chỉ cần hắn ra muốn thì mười tên Thiên Cơ Vệ này sẽ xuất hiện trong nháy mắt.
Nhưng vẫn còn gợi ý của hệ thống, Lưu Tiêu còn thấy được công năng:
"Chúc mừng ký chủ mở khoá được công năng Thiên Cơ Bản của Thiên Cơ Lâu"
Thiên Cơ Bản?
Lưu Tiêu cảm ứng thử, phát hiện tại lầu 1 của Thiên Cơ Lâu xuất hiện một khối mộc bản màu đen nhánh, to lớn.
Bộ dạng của thứ kia như là đồng hồ của thời đại trước, cao rộng khoảng hai mét.
Một khắc sau hắn biết được công năng của Thiên Cơ Bản là gì.
Thiên Cơ Bản!
Vào giờ ngọ mỗi ngày thì nó sẽ hiện lên tin tức về một đại sự xảy ra ở bất kỳ đâu trên Cửu Châu.
Đây là công năng duy nhất của nó!
Lưu Tiêu sửng sốt!
Đây giống như app tin tức mà!
Nhưng chỉ hơi đơn điệu một tý thôi, một ngày chỉ đưa một tin, còn phải liên quan đến võ lâm nữa chứ.
Đương nhiên đối với thế giới này thì đây là một vật vô cùng nghịch thiên.
Ngồi trong Thiên Cơ Lâu cũng biết được trên Cửu Châu xảy ra đại sự gì.
"Nên xuống rồi!"
Sau khi chuẩn bị xong tất cả mọi chuyện thì Lưu Tiêu biết không thể ở đây nữa.
Đám người Tiêu Phong cùng Vương Ngữ Yên đêm qua vẫn chưa về, sợ dựa vào một mình Chu Chỉ Nhược thì không thể phục vụ nổi.
May mà sáng sớm mọi người vẫn còn đang tu luyện, không nhiều việc quá, nên Lưu Tiêu mới có thể tu luyện đến hiện tại.
Sau khi vươn vai một cái thì hắn bắt đầu đi xuống dưới.
Sáng sớm thì tất cả khách của Thiên Cơ Lâu đều biết rằng Chu Chỉ Nhược đã gia nhập vào Thiên Cơ Lâu rồi.
Bởi vì có người tận mắt nhìn thấy Chu Chỉ Nhược đi từ tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu xuống.
Hơn nữa bây giờ nàng lại là người phục vụ cùng bắt chuyện với khách như Lâm Bình Chi chứ không còn làm khách như trước.
Hiện tại ai cũng ước ao được như Chu Chỉ Nhược cả.

"Sư phụ, ta cũng muốn vào Thiên Cơ Lâu!"
Đinh Mẫn Quân thấy thế thì đỏ mắt vô cùng!
Chỉ một đêm thôi mà nàng đã phát hiện khí cơ của Chu Chỉ Nhược trở nên vô cùng thâm khả bất trắc.
Vừa nhìn liền biết Chu Chỉ Nhược đã tu luyện tuyệt đỉnh thần công.
"Ngươi không được, Thiên Cơ Lâu sẽ không thu nhận ngươi!"
Diệt Tuyệt Sư Thái lắc đầu!
Nàng đã nhìn ra lâu chủ Thiên Cơ Lâu nhận đệ tử Chu Chỉ Nhược của mình là có lý do khác, không chỉ bởi vì bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long thôi.
"Vì sao?"
Đinh Mẫn Quân ngẩn ngơ trong lòng.
Không lẽ ngươi không biết lý do sao?
Nhưng đúng là Đinh Mẫn Quân không biết lý do thật.
Dưới cái nhìn của nàng thì sư phụ đã có thể để lâu chủ của Thiên Cơ Lâu thu nhận Chu Chỉ Nhược thì hẳn cũng sẽ có biện pháp để giúp mình gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
Diệt Tuyệt hỏi lại: "Vì sao ư?"
"Việc đơn giản như thế mà ngươi cũng phải hỏi sao?"
"Nếu chỉ xét riêng về tướng mạo thì Chỉ Nhược hơn ngươi gấp mười lần."
"Nói về tuổi tác thì bây giờ ngươi đã 26, đã trở thành a di rồi, còn Chỉ Nhược thì chỉ mới 18 thôi."
"Thiên tư thì không cần nói nữa, không thể đánh đồng được."
"Ngươi mói xem vì sao lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại chịu thu nhận ngươi."
Vài câu nói của Diệt Tuyệt Sư Thái mém nữa khiến Đinh Mẫn Quân tổn thương đến mức trầm cảm.
Lúc này tròng mắt nàng đã đỏ lên, hai mắt ngấn lệ.

Chương 84. Tôn Tiểu Hồng gia nhập

"Muốn khóc thì chạy về phòng rồi khóc!"
Tính tình nóng nảy của Diệt Tuyệt không cho phép đệ tử mình khóc trước mặt của người khác.
Đinh Mẫn Quân thầm trách Diệt Tuyệt bất công từ đó đến nay, nên nàng nhịn không được mà ôm mặt chạy lên lầu.
Tính tình nóng nảy này của Diệt Tuyệt khiến cho tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều nghẹn họng, không biết nói gì.
"Sư tỷ!"
Chu Chỉ Nhược thấy thế thì muốn tiến đến an ủi Đinh Mẫn Quân một tý.
"Đừng giả mù sa mưa nữa!"
Đinh Mẫn Quân không cảm kích tý nào, vậy mà còn quay sang quát Chu Chỉ Nhược.
"Sư Thái, lễ độ!"

Lúc này Thiên Cơ Lão Nhân đi đến, tiếng cười của hắn vang vọng khắp nơi, hắn cùng cháu gái là Tôn Tiểu Hồng ngồi vào bàn của Diệt Tuyệt Sư Thái.
"Tiền bối mời ngồi!"
Đối với Thiên Cơ Lão Nhân thì Diệt Tuyệt Sư Thái không dám chậm trễ tý nào, vội vã đứng lên mời.
Dù là tu vi hay địa vị thì đối phương đều hơn xa mình, nàng không thể khinh thị một người như vậy được.
"Sư Thái có thể chỉ điểm cho tại hạ một chút là làm cách nào để đệ tử kia của ngươi gia nhập vào Thiên Cơ Lâu được không?"
Nghe được lời của Thiên Cơ Lão Nhân thì nhiều người sáng mắt lên, vểnh tai nghe ngóng xem được bí quyết nào không.
Chỉ sau một đêm mà bọn hắn đã thấy biến hoá cực lớn của Lâm Bình Chi cùng Chu Chỉ Nhược rồi.
Hơn nữa Thiên Cơ Lâu thần bí cùng cường đại như thế, ai mà không muốn gia nhập vào cơ chứ.
Diệt Tuyệt nói một cách nghiêm túc: "Đơn giản lắm!"
"Ta để người đệ tử này của ta làm nha hoàn bưng trà rót nước cho lâu chủ, thế là lâu chủ thu nhận nàng."
Ơ? Nhưng nếu lấy tính cách của tên lâu chủ mê gái này thì cũng rất có thể.
Vậy là có rất nhiều người tin lời Diệt Tuyệt.
Chu Chỉ Nhược tuy không lên Tình Nhân Bảng nhưng vẻ đẹp của nàng không ai là không công nhận cả, nàng đúng là một mỹ nữ tuyệt sắc.
"Gia gia, ta không muốn làm nha hoàn!"
Tôn Tiểu Hồng đứng kế bên kháng nghị.
Vậy muốn làm phu nhân à?
"Cháu gái ngoan, đừng làm rộn nữa!"
"Ngươi bây giờ cũng tính là làm nha hoàn cho gia gia rồi đó, nếu vào Thiên Cơ Lâu thì cũng giống thế, chỉ khác người được phục vụ thôi."
Thiên Cơ Lão Nhân - Tôn Bạch Phát cười ha hả rồi nói: "Chu nha đầu còn không thể lên Tình Nhân Bảng nữa, người dù sao cũng là người trên Tình Nhân Bảng mà."
"Nếu ngươi đi làm nha hoàn cho lâu chủ thì cũng không tính là bôi nhọ lâu chủ."
Má nó!
Đây là gia gia thật của mình sao? Bán cháu gái mà không chớp mắt tý nào.
Đương nhiên còn nhiều người hâm mộ việc Thiên Cơ Lão Nhân có một người cháu gái lên được Tình Nhân Bảng hơn.
Đối với bọn họ thì không có đồ vật gì mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu không lấy ra được cả.
Vi Tiểu Bảo nhìn về phía A Kha cùng Song Nhi với vẻ mặt đầy khó xử.
Hắn cũng muốn nịnh lâu chủ Thiên Cơ Lâu, cũng muốn ôm đùi của Lưu Tiêu, nhưng hắn không muốn đưa một trong hai nữ nhân của mình ra ngoài.
"Ta không để ý tới ngươi nữa!"

Tôn Tiểu Hồng tức giận đi về chỗ cũ.
Đây là lời mà một người gia gia nói ra sao?
"Cái gì mà đưa cháu gái của mình đi làm nha hoàn thế, làm gì tới mức đó."
Lâu chủ tới!
Nghe được thanh âm này thì mọi người đều nhìn sang, quả thiên thấy lâu chủ Thiên Cơ Lâu lúc này vẫn còn đang ngơ ngác đi xuống.
Giờ cũng đã trễ lắm rồi, nếu giờ này mới dậy thì tối hôm qua chắc phải vất vả lắm đây.
"Lâu chủ, chú ý thân thể, tiết chế lại!"
"Đúng thế lâu chủ, còn trẻ thì còn sức, đợi tới lúc tuổi già không có sức để chơi đâu!"
"Lâu chủ, thân thể mới là quan trọng nhất!"
Có người hảo tâm nhắc nhở Lưu Tiêu vài câu.
Cái quỷ gì thế?
Thân thể ta mạnh như một rồng một hổ.
Hắn không biết rằng những tên này đã tưởng tượng rằng đêm nào hắn cũng có nhiều mỹ nữ vờn quanh, hằng đêm mệt mỏi.
Sau khi chào hỏi xong hết thì Lưu Tiêu mới nhìn kỹ tình huống hiện tại trong Thiên Cơ Lâu.
Có rất nhiều người lạ mặt xuất hiện, Vương Ngữ Yên lúc này cũng quay về rồi.
Nhưng vẫn chưa thấy bóng dáng của Đoàn Dự, Tiêu Phong cùng A Chu đâu.
Lúc này Vương Ngữ Yên đang thể hiện bản lĩnh của Đại Tỷ lớn nhất trong Thiên Cơ Lâu, chỉ huy tất cả làm việc đâu vào đấy.
"Làm không tệ!"
Lưu Tiêu tán thưởng Vương Ngữ Yên một câu.
"Lâu chủ, A Chu cùng Tiêu Phong nhờ ta báo tin lại cho ngươi, bảy ngày sau, tại cuộc đấu giá bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long bọn hắn sẽ quay trở về."
Lưu Tiêu gật đầu.
Hắn hỏi lại: "Vậy Đoàn đại ca của ngươi đâu rồi?"
Vương Ngữ Yên nói: "Hắn nói hắn cần đi du lịch giải sầu một tý, nhưng lúc trở lại thì hắn hy vọng lâu chủ sẽ cho hắn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu."
Trên mặt nàng khó nén ý cười.
Đoàn Dự có thể thoát khỏi sự đau buồn này khiến nàng rất vui.
Cuối cùng gia hoả này cũng chịu tiếp nhận sự thật Vương Ngữ Yên là muội muội của hắn rồi sao.
Trong thâm tâm Lưu Tiêu vui vẻ dùm cho Đoàn Dự.
"Ta biết ngay mà, Đoàn đại ca của ngươi sẽ tốt lên thôi!!!"
"Hắn là một nam tử vô cùng kiên cường!"
"Yên tâm, cửa của Thiên Cơ Lâu luôn mở rộng để chờ đợi hắn trở về!"
Lưu Tiêu nín cười.
"Cảm tạ lâu chủ!"
Vương Ngữ Yên nói một cách cảm kích.

Đại ca mở được khúc mắc trong lòng, lâu chủ đều nhìn y với ánh mắt khác rồi, hắn còn vỗ tay tán thưởng nữa mà, không hổ là đại ca của mình.
Như là đang muốn tranh công, Vương Ngữ Yên đưa sổ sách qua cho Lưu Tiêu.
"Lâu chủ, lại có ba người Nửa Bước Tông Sư đặt trước Phòng Chế Tạo Tông Sư."
"Cho thuê được 5 gian phòng chữ "Thiên"!"
Lưu Tiêu hứng thú, lại có người đến đưa tiền... À không, đưa công pháp sao.
Nửa Bước Tông Sư thì chắc chắn sẽ có tuyệt kỹ thành danh rồi.
"Cho ta xem!"

Chương 85. Ao ước được như lâu chủ

Lưu Tiêu cầm sổ sách, hắn đã biết ba người vừa đặt trước Phòng Chế Tạo Tông Sư là ai.
Nửa Bước Tông Sư, chưởng môn Phái Tung Sơn, Tả Lãnh Thiền!
Nửa Bước Tông Sư, Thái Tử Nam Tống!
Nửa Bước Tông Sư, phó đốc chủ của Đông Xương Bắc Tống.
Lưu Tiêu tiếp tục xem xem ai là người đã thuê phòng chữ "Thiên", thấy được những cái tên quen thuộc như là đám người Lãnh Huyết, Truy Mệnh trong Tứ Đại Bộ Đầu.
Những người đặt phòng chữ "Thiên" này đều là người cùng thế lực với ba tên Nửa Bước Tông Sư vừa đặt trước Phòng Chế Tạo Tông Sư kia.
Lưu Tiêu để sổ sách xuống, bắt đầu tìm ba nhóm người này trong Thiên Cơ Lâu.
Hắn muốn nhìn xem ba thế lực này có thể đem tới kinh hỉ gì cho mình không.
Người đầu tiên là Tả Lãnh Thiền với khuôn mặt nghiêm túc cực độ!
"Tên: Tả Lãnh Thiền"
"Thân phận: Chưởng môn Phái Tung Sơn, Minh Chủ của Ngũ Nhạc Kiếm Phái"
"Tu vi: Nửa Bước Tông Sư"
"Võ học: Hàn Băng Chân Khí, Đại Tung Dương Thần Chưởng, Tung Sơn Kiếm Pháp"
"Mục đích: Đột phá Tông Sư"
Tả Lãnh Thiền!
Trong Tiếu Ngạo Giang Hồ thì tên này cũng tính là một mãnh nhân.
Thiên tư cũng khá đáng sợ.
Má.
Trong nguyên tác tên này vì để đối phó với Hấp Tinh Đại Pháp của Nhậm Ngã Hành nên đã nghĩ ra Hàn Băng Chân Khí để tu luyện, dùng để đối phó

với những người như Nhậm Ngã Hành.
Lưu Tiêu còn nhớ rõ ngay cả Nhậm Ngã Hành cũng phải nuốt quả đắng khi đối phó với Hàn Băng Chân Khí.
Nếu gia hoả này không sơ suất, từ đó bại dưới tay tên nguỵ quân tử Nhạc Bất Quần thì sợ rằng bá nghiệp nhất thống Ngũ Nhạc Kiếm Phái của hắn không chỉ là giấc mơ thôi đâu.
"Công pháp của ngươi ta xin nhận!"
Lưu Tiêu cười cười, lại thêm một môn tuyệt kỹ nữa rồi.
Hơn nữa còn đám người Tứ Đại Danh Bộ như Truy Mệnh cùng Thiết Thủ nữa mà, tuyệt học của bọn hắn đều là những tuyệt học trong võ lâm cả.
Càng khiến cho Lưu Tiêu bất ngờ hơn là tên Thái Tử của Nam Tống kia lại luyện Cửu Âm Chân Kinh của Hoàng Thường.
Khi thấy thế Lưu Tiêu vui mừng khôn xiết.
Hắn còn tưởng rằng phải đợi Quách Tĩnh hoặc Lão Ngoan Đồng tới đây hắn mới có thể thu hoạch được môn thần công này chứ.
Lần này có vẻ thu hoạch tương đối khá rồi.
Việc duy nhất làm Lưu Tiêu hơi bực mình chính là những người của Đông Xương Bắc Tống kia chỉ luyện mỗi Quỳ Hoa Bảo Điển thôi, còn là bản không trọn vẹn nữa.
Tuy Quỳ Hoa Bảo Điển mạnh mẽ thật nhưng phải tự cắt của bản thân mới luyện được.
Lưu Tiêu thì không muốn điều đó, hắn cũng không muốn thủ hạ của mình trở thành một thái giám có tâm tính vặn vẹo, nên chỉ có thể trách bản thân xui mà thôi.
Lúc Lưu Tiêu đang quan sát đám người Tả Lãnh Thiền thì đám người bọn hắn cũng đang quan sát lại Lưu Tiêu
Nhưng dưới cảm ứng của bọn hắn thì Lưu Tiêu bí hiểm vô cùng, như một vực sâu không đáy.
"Ngữ Yên à!'
"Ta thấy ông ngoại của ngươi rất ngốc!"
"Sư tỷ cũng sư muội đều thích hắn, tại sao lại không chọn mà cưới cả hai luôn."
"Hắn cũng thật lòng yêu cả hai, tất cả đều sống chung hạnh phúc không tốt hơn sao?"
"Với thân phận cùng thiên phú của ông ngoại ngươi thì ba bốn vợ không phải là chuyện bình thường sao?"
"Nếu hắn chịu cưới hết cả hai tỷ muội thì cũng sẽ không có kết cục bi thảm như hiện tại."
"Phái Tiêu Dao to lớn như thế, có thể nói khi đó là thế lực đệ nhất của võ lâm, cũng bởi vì sai lầm của hắn mà dẫn tới tứ phân ngũ liệt."
Lưu Tiêu lại bắt đầu truyền những quan niệm không bình thường vào đầu Vương Ngữ Yên, như muốn tẩy não nàng vậy, ngày nào cũng lấy ông của nàng là Vô Nhai Tử ra để làm ví dụ, khiến Vương Ngữ Yên hận đến ngứa răng.

"Lâu chủ, lão hủ thấy ngươi vẫn còn thiếu một nha đầu bưng trà rót nước, ngươi thấy tôn nữ của ta Tiểu Hồng thế nào?"
Không biết từ khi nào Thiên Cơ Lão Nhân đã dắt theo Tôn Tiểu Hồng tới, nhìn Lưu Tiêu rồi nở một nụ cười hoà ái.
Khiến cho mí mắt của Diệt Tuyệt Sư Thái co giật liên tục.
Ta chỉ nói đùa thôi, ngươi lại muốn bán cháu gái mình cho Thiên Cơ Lâu thật à.
Ta chỉ đùa thôi mà!
Ngay cả ta cũng phải trả giá bằng việc giữ bí mật về Ỷ Thiên Đồ Long mới có cơ hội để đệ tử mình gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
"Má"
Giờ khắc này Diệt Tuyệt Sư Thái bắt đầu hoảng sợ, nàng sợ rằng khi Lưu Tiêu cự tuyệt thì Thiên Cơ Lão Nhân sẽ tìm mình để tính sổ sách.
Khuôn mặt nhỏ của Tôn Tiểu Hồng giờ đây đã đỏ rực như một quả táo chín, cúi đầu không dám nhìn Lưu Tiêu,
Nhưng qua đó cũng có thể thấy nàng đã chấp nhận lời nói của Thiên Cơ Lão Nhân rồi.
Lưu Tiêu hơi động lòng.
Hiện tại trên Tình Nhân Bảng thì Thiên Cơ Lâu đã thu được Nghi Lâm.
Nếu như lại thu thêm vài người nữa thì có thể tạo thành một team Thần Tượng tại Cửu Châu rồi.
Với danh khí hiện này của những cô nương trên Tình Nhân Bảng thì có thể hấp dẫn cả ánh mắt của cả Cửu Châu.
Đến lúc đó còn sợ Thiên Cơ Lâu không nổi tiếng khắp Cửu Châu hay sao.
Sau vài lần thu được chỗ tốt từ danh khí tăng cao thì Lưu Tiêu thấy ý tưởng này rất thật tế.
Đến lúc đó chỉ cần tìm thêm một vài người tinh thông ca múa huấn luyện một tý, sau đó mang theo những nữ tử trên Tình Nhân Bảng đi diễn ở nhiều nơi thì sợ rằng tiền bán vé cũng đếm mỏi tay, lại còn có thể mở rộng sức ảnh hưởng.
Phải biết rằng thế giới này không bao giờ thiếu những người mê gái, nữ tử trên Tình Nhân Bảng thì ai không muốn liếc một cái chứ.
Đặc biệt là thế giới thiếu thốn giải trí như này, đây tuyệt đối là một phát minh vượt thời đại.
Lưu Tiêu gật đầu, Thiên Cơ Lão Nhân cùng Tôn Tiểu Hồng vui mừng khôn siết.
Một lát sau Tôn Tiểu Hồng thực sự như một nha hoàn hầu hạ cho Lưu Tiêu, chủ động đi vào bếp.
"Lâu chủ, ta thật ước ao được như ngươi!"
"Cuộc sống của lâu chủ khác gì thần tiên đâu."
Người trong Thiên Cơ Lâu bắt đầu hô to, sau khi Tôn Tiểu Hồng khôi phục dung mạo vốn có của mình thì nếu so về nhan sắc, trong Thiên Cơ Lâu chỉ có Vương Ngữ Yên, Chu Chỉ Nhược, Triệu Mẫn là tạm vượt được nàng.
Còn về những người khác thì miễn cưỡng mới được tính là tương xứng.

Thế nên ai nấy đều hâm mộ Lưu Tiêu vô cùng.
...

Chương 86. Phong Thanh Dương xuất thế

Sau một lát thì Lưu Tiêu cũng ăn cơm xong, có người chỉ vào Thiên Cơ Bản, hỏi Lưu Tiêu xem đây là thứ gì.
Sáng sớm vừa dậy bọn hắn đã thấy thứ này treo trong Thiên Có Lâu rồi, nhưng không ai biết tác dụng của thứ này là dùng để làm gì cả.
Lưu Tiêu nói: "Cái này gọi là Thiên Cơ Bản, là một đồ vật mà Thiên Cơ Lâu ta dùng để công bố tin thức thôi."
"Mỗi ngày chúng ta sẽ công bố một đại sự xảy ra trên khắp Cửu Châu ở đây, dùng để chứng minh năng lực tình báo của chúng ta."
Mỗi ngày công bố một đại sự để phô ra năng lực tình báo! Vô số người khi nghe tin này thì đều hứng thú vô cùng, nhìn sang Thiên Cơ Bản.
"Lâu chủ, lúc nào sẽ công bố tin tức vậy?"
Có người tò mò.
"Sắp rồi!"
Lưu Tiêu tính toán một tý.
Một khắc sau thì trên nền của Thiên Cơ Bản bỗng xuất hiện vài hàng chữ.
"Đại Tông Sư đang ẩn cư Phong Thanh Dương dạy tuyệt kỹ Độc Cô Cửu Kiếm cho đại đệ tử Phái Hoa Sơn là Lệnh Hồ Xung"
Một màn thần kỳ như thế khiến cả Thiên Cơ Lâu chìm vào yên lặng, nghe được cả tiếng kim rơi, ai nấy đều há hốc mồm kinh ngạc.
Một giây sau phản ứng lại thì bị tin tức trên Thiên Cơ Bản làm kinh ngạc tiếp.
Đại Tông Sư!
Lại còn là Đại Tông Sư đang ẩn cư!
Quả nhiên Cửu Châu tàng long ngoạ hổ quá nhiều, rất nhiều Đại Tông Sư vẫn chưa xuất đầu lộ diện.
Chắc là do hôm đó bị mình mắng một trận nên tên Lệnh Hồ Xung này quay về, được Phong Thanh Dương xem trọng rồi chủ động xuất đầu để dạy Độc Cô Cửu Kiếm cho tên đệ tử Hoa Sơn này của hắn.
Đúng là danh xưng khí vận chi tử không phải là trưng cho đẹp.
Cùng lúc đó Thiên Cơ Lâu bùng nổ.
"Moá! Ta chưa từng nghe nói qua tên Đại Tông Sư này!"
"Tên gia hoả tam quan bất chính như Lệnh Hồ Xung sao lại có vận khí lớn như vậy."
"Có vị đại lão nào biết Đại Tông Sư Phong Thanh Dương này là ai không, xin phổ cập kiến thức một tý."
"Cầu ai đó phổ cập cho ta tuyệt kỹ Độc Cô Cửu Kiếm này với, cái tên này quá bảnh rồi!"

"Sao lại không có Đại Tông Sư nào thu ta làm đồ đệ thế?"
...
Một vị Đại Tông Sư lạ mặt xuất hiện có thể gây ra oanh động lớn ra sao? Như là một ngọn núi lửa phun trào vậy, không ai bình tĩnh được.
"Vậy mà ta không biết ai là Phong Thanh Dương cả!"
Thiên Cơ Lão Nhân dù chuyên về tình báo nhưng cũng không biết đây là ai, lại bị đả kích trầm trọng.
"Trên thế gian lại còn một vị cao thủ Đại Tông Sư ẩn cư sao, tra cho ta, nhất định phải tra cho được!"
Thái tử Đại Tống Hoàng Triều lúc này đang ra lệnh cho Tứ Đại Danh Bộ, kêu bọn hắn điều tra tin tức này.
Triệu Mẫn đứng kế cũng đưa ra một mệnh lệnh giống vậy.
"Nhanh đưa tin này cho Tiểu Hoàng Đế, khiến hắn điều tra và tìm cho ra Đại Tông Sư Phong Thanh Dương."
Vi Tiểu Bảo kích động vô cùng, nhờ Song Nhi đi tìm mật thám của Đại Thanh Hoàng Triều để thông báo.
"Phiền toái lớn!"
Vẻ mặt của Tả Lãnh Thiền âm trầm vô cùng, cả người toả ra hàn khí lạnh như băng.
"Tên Lệnh Hồ Xung này lại được một vị Đại Tông Sư xem trọng, truyền thụ Thần Kỹ sao."
Hắn đang muốn nhất thống Ngũ Nhạc, hợp lại làm một, nên bây giờ còn đang phái người truy sát Nhạc Bất Quần.
Nếu như tên Lệnh Hồ Xung này mời tên Đại Tông Sư xa lạ này xuất thủ thì có thể nghiền nát Phái Tung Sơn của hắn thành mảnh nhỏ một cách dễ dàng.
Giờ khắc này cả Thiên Cơ Lâu đều nháo nhào lên vì sự xuất hiện của Phong Thanh Dương, ở đâu cũng là tiếng kinh hô.
"Cầu lâu chủ phổ cập cho chúng ta biết Phong Thanh Dương là ai!"
"Cầu lâu chủ phổ cập cho chúng ta biết Phong Thanh Dương là ai!"
Sau đó tất cả mọi người đều đồng thanh hô to Lưu Tiêu, muốn hắn phổ cập cho tất cả về Độc Cô Cửu Kiếm cùng Phong Thanh Dương.
Ngay cả những người như thái tử Nam Tống, Triệu Mẫn, Tả Lãnh Thiền cũng gia nhập hàng ngũ những người yêu cầu lâu chủ kể chuyện này.
"Độc Cô Cửu Kiếm sao! Ta chưa từng nghe nói qua."
Vương Ngữ Yên nhăn mày, suy tư tỉ mỉ, hoàn toàn không có bất kỳ tin tức nào liên quan đến Độc Cô Cửu Kiếm cả.
Lúc này Lưu Tiêu đang được tất cả mọi người chú ý, ai ai đều nhìn hắn với ánh mắt đầy mong đợi.
Không ai là không muốn nghe tin tức về Đại Tông Sư từ miệng hắn cả.
Nhiều người đang tu luyện trong phòng thì nghe tiếng ồn ở dưới mới mở cửa chạy ra xem thử.
Chớp mắt Thiên Cơ Lâu đã không còn bất kỳ chỗ nào để đứng, nhìn sang đâu đâu cũng là người.

Chỉ có thời điểm Lưu Tiêu sắp công bố một bí văn nào ra thì trong Thiên Cơ Lâu mới náo nhiệt được như thế.
Bên ngoài Thiên Cơ Lâu lúc này cũng đã xuất hiện không ít người đứng hóng hớt.
"Mang rượu lên!"
"Ha ha, mỗi lần lâu chủ muốn công bố một bí mật gì mà không có rượu thì đúng là thất sách quá."
"Lâm Bình Chi, mang một bình Nữ Nhi Hồng thượng hạng lên cho lâu chủ của ngươi, tính tiền cho ta!"
Vi Tiểu Bảo hô lớn, sợ rằng một lát Lưu Tiêu chỉ lo kể chuyện mà quên uống rượu.
"Đem một vài đồ nhắm lên luôn, tiền cứ tính cho ta!"
Triệu Mẫn cũng mở lời.
Thiên Cơ Lão Nhân thấy thế thì hâm mộ đỏ con mắt.
Cả đời hắn kể chuyện, chừa từng được đãi ngộ như vậy nữa.
Thấy mọi người ai nấy đều nhiệt tình như vật thì Lưu Tiêu gằng giọng, lên tiếng: "Ban đầu ta tính sẽ tuyên bố và nói về Phong Thanh Dương tiền bối trong một bảng danh sách sắp tới."
"Nhưng hôm nay Thiên Cơ Bản lai lộ tin tức về hắn ra thì ta cũng đành nói một ít thông tin về Phong Thanh Dương tiền bối này."
Lời này vừa dứt thì vô số người vỗ tay reo hò cho Lưu Tiêu.
"Lâu chủ quá tốt rồi!"
"Lâu chủ thật sự có thể thông cảm được với chúng ta, đa tạ."
Lưu Tiêu nói tiếp: " Phong Thanh Dương tiền bối không phải là một Đại Tông Sư bình thường!"
"Hắn! Là một vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư!"
Oanh!
Lại là một vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư sao!
Vô số người khi nghe tin tức này thì hoảng sợ không ngớt, chấn động liên tục.
Phải biết rằng bất kỳ ai có thể đạt đến Kiếm Đạo Đại Tông Sư thì đều là người có cảnh giới Kiếm Đạo thông thần rồi.
Bất kỳ Kiếm Đạo Đại Tông Sư nào đều có sức chiến đấu siêu việt người cùng cấp rất nhiều, thậm chí còn có thể đánh thắng được người có cảnh giới cao hơn mình.
Ai nấy đều là người có thiên tư trác tuyệt cả.
Đại Tông Sư bình thường không thể nào sánh ngang được với bọn hắn.

Chương 87. Cảnh giới chí cao của Kiếm Đạo

"Kiếm Đạo Đại Tông Sư!"
Kinh Vô Mệnh chấn động tới mức hoa mắt chóng mặt!

Hắn cũng là một người tu kiếm đạo.
Nhưng người ngoài chỉ kêu hắn là Kiếm Khách - Kinh Vô Mệnh, không xứng đáng mang danh hiệu Kiếm Đạo.
Bởi vì hắn vẫn thuộc về phạm trù kiếm thuật bình thường thôi.
Hắn vẫn chưa lĩnh ngộ kiếm pháp đủ để chạm đến mức độ "Đạo".
"Thật muốn gặp được Phong Thanh Dương tiền bối để lĩnh giáo kinh nghiệm tâm đắc của hắn về Kiếm Đạo."
Trong mắt Kinh Vô Mệnh xuất hiện vẻ si mê, thoáng chốc như thấy được một vị kỳ nhân đang đứng trên một ngón núi cao của Kiếm Đạo vậy.
"Đáng tiếc đáng tiếc, một vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư như thế mà lại đi ẩn cư!"
Thiên Cơ Lão Nhân như một fan hâm mộ vậy, vẻ mặt đáng tiếc vô cùng.
"Kiếm Đạo Đại Tông Sư, đáng tiếc không có duyên gặp một lần, nếu không ta đã bái hắn làm thầy rồi."
Nếu thái tử Đại Tống không phải do cố kỵ thân phận của mình thì hắn đã đấm ngực dậm chân như những người khác rồi.
"Thật tiếc, nếu Tước Gia có sư phụ như vậy thì có thể đi khắp Cửu Châu mà không sợ rồi!"
Vi Tiểu Bảo tặc lưỡi không ngớt.
"Kiếm Đạo Đại Tông Sư như thế chỉ cần một chiêu là giết được ta."
Thượng Quan Kim Hồng nghĩ một cách nghiêm túc.
Nhất thời không ai là không ghen tỵ với Lệnh Hồ Xung cả.
"Phong Thanh Dương tiền bối, vốn là đệ tử của Kiếm Tông, Phái Hoa Sơn tại Đại Minh Hoàng Triều."
"Năm đó hai tông Kiếm cùng Khí của Phái Hoa Sơn tranh chấp, sau khi phân tranh kết thúc thì hắn nản lòng thoái chí, sau đó lánh đời tị thế, không xuất hiện nữa."
Lời này vừa dứt thì có người đã quát to lên: "Ha ha, hắn là người của Đại Minh ta, Phong Thanh Dương tiền bối thật lợi hại!"
"Buồn thật, sao Đại Thanh Hoàng Triều của ta không có loại tiền bối này nhỉ!"
Vi Tiểu Bảo uể oải vô cùng!
"Lại là người của Phái Hoa Sơn sao, thật khó tin!"
"Phái Hoa Sơn nho nhỏ lại có thể bồi dưỡng một người như tiền bối Phong Thanh Dương sao, bội phục!"
Trong đám người chỉ có Tả Lãnh Thiền là thay đổi sắc mặt, đổ mồ hôi lạnh đầy đầu.
Phong Thanh Dương không xuất thế sớm cũng chẳng xuất thế muộn, hắn xuất thế đúng ngay lúc chưởng môn Phái Hoa Sơn vừa bị đuổi giết, cả môn phái đang hỗn loạn, hắn còn dạy dỗ đại đệ tử của chưởng môn là Lệnh Hồ Xung nữa, không cần suy nghĩ cũng biết dụng ý của hắn là gì.
Sợ rằng Phong Thanh Dương thấy cảnh tượng hiện tại của Phái Hoa Sơn như vậy nên mới hiện thân để dạy bảo Lệnh Hồ Xung thần kỹ, để hắn bình định tất cả.

"Nhưng mà lâu chủ!"
"Tranh chấp giữa Khí Tông cùng Kiếm Tông của Phái Hoa Sơn năm đó hình như là Khí Tông chiến thắng."
"Nhưng nếu Kiếm Tông của Phái Hoa Sơn có người như Phong Thanh Dương tiền bối thì sao có thể thua Khí Tông được."
Lúc này có người biết lịch sử của Phái Hoa Sơn lên tiếng.
Lưu Tiêu nói: "Năm đó khi tranh chấp giữa cả hai tông kiếm và khí xảy ra thì Khí Tông kiêng kỵ thực lực của Phong Thanh Dương tiền bối, thế nên trước khi đại chiến xảy ra thì bọn hắn dùng mưu kế để đẩy tiền bối Phong Thanh Dương rời khỏi Hoa Sơn."
"Đợi đến khi tiền bối Phong Thanh Dương trở về thì Kiếm Tông đã thua một cách triệt để rồi."
"Nếu năm đó không phải do bọn hắn sử dụng mưu hèn kế bẩn thì hiện tại Hoa Sơn đâu có những chuyện như vừa rồi."
Lời này vừa dứt thì ai nấy cũng mắng: "Đê tiện!"
"Vô sỉ!"
"Má! Phái Hoa Sơn thật sư quá đê tiện, hèn chi lại đào tạo ra một tên như Nhạc Bất Quần."
"Thật không biết xấu hổ!"
"Tiền bối Phong Thanh Dương thật bao dung, chứ gặp ta là sợ rằng giận đến mức diệt tông rồi."
May mà ở đây không có người của Phái Hoa Sơn, nếu không thì chắc bị mắng đến độn thổ rồi.
"Còn Độc Cô Cửu Kiếm thì sao? Lâu chủ ngươi chưa nói đến lai lịch của Độc Cô Cửu Kiếm mà Phong Thanh Dương truyền cho Lệnh Hồ Xung có lai lịch ra sao."
Đối với Độc Cô Cửu Kiếm thì Vương Ngữ Yên vẫn nhớ mãi không quên, nhìn Lưu Tiêu bằng ánh mắt nóng rực.
Nàng có trực giác rằng đây sẽ là một môn thần kỹ kinh thiên động địa quỷ khiếp thần sầu.
Bởi vì ngay cả nhà nàng là Lang Hoàn Phúc Địa còn không có bất kỳ tin tức gì về môn võ công này thì có thể thấy được sự bất phàm của nó rồi.
Ai nấy đều nóng mắt nhìn về phía Lưu Tiêu
Tuyệt kỹ của một vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư, không biết sẽ mạnh mẽ ra sao.
Chỉ riêng bốn chữ "Độc Cô Cửu Kiếm" này thôi đã khiến bọn họ chấn động rồi.
Lưu Tiêu nói: "Nói đến Độc Cô Cửu Kiếm thì không thể không nói đến một vị tiền bối có Kiếm Đạo đạt đến cảnh giới hận đời vô đối (hận trên đời không tìm được đối thủ) , hắn là người sáng chế ra môn kiếm pháp thần diệu vô song Độc Cô Cửu Kiếm này."
Mọi người lại tiếp tục bị giật mình bởi những lời miêu tả của Lưu Tiêu.
Bọn họ vừa nghe được gì?
Đạt tới cảnh giới Kiếm Đạo hận đời vô đối!

Hai chữ vô đối này thật sự quá kinh khủng, quá doạ người.
Ngay cả Kiếm Đạo Đại Tông Sư, hoặc là Kiếm Thánh cũng không dám dùng bốn chữ hận đời vô đối để tự miêu tả mình.
Nhìn khắp cả lịch sử của Cửu Châu thì không có mấy ai xứng đáng để dùng bốn từ hận đời vô đối để miêu tả cả.
Bọn hắn không thể tượng tưởng được tiền bối sáng lập ra Độc Cô Cửu Kiếm này đã đạt tới cảnh giới Kiếm Đạo cao thâm ra sao mới có thể khiến lâu chủ sử dụng bốn từ hận đời vô đối để hình dung,
Trong Thiên Cơ Lâu đều là tiếng hít sâu.
Kiếm pháp của một vị tiền bối đạt tới cảnh giới Kiếm Đạo hận đời vô đối, khó trách tiền bối Phong Thanh Dương sẽ trở thành một vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư.
Không có gì bất ngờ!
"Lâu chủ, vị tiền bối này là thần thánh phương nào thế, mong lâu chủ phổ cập!"
"Mẹ, ta bị lâu chủ doạ đến bây giờ mới tỉnh, vị tiền bối này rốt cuộc có phong thái tuyệt thế ra sao mà lại được lâu chủ tôn sùng như thế."
"Moá, lần đầu tiên ta thấy lâu chủ tôn sùng một ai đó."
"Ta chỉ là ếch ngồi đáy giếng, Cửu Châu lại có người như vậy sao, thế mà ta chưa từng nghe nói."
...
Trong Thiên Cơ Lâu ai cũng choáng váng trước lượng tin tức vừa rồi, ai ai cũng đang tượng tưởng ra phong thái của bị tiền bối kia rốt cuộc ra sao mà lâu chủ lại diễn tả hắn như vậy.
"Lâu chủ, đừng lề mề nữa, nói mau đi!"
Đường đường là thái tử Đại Tống mà lúc này cũng đứng ngồi không yên.

"Lâu chủ, nếu như ngươi tiếp tục thừa nước đục thả câu thì ta sẽ không tha cho ngươi đâu!"
Triệu Mẫn uy hiếp một câu, nàng sợ rằng Lưu Tiêu sẽ nói một câu: "Nếu muốn biết thì chờ bảng danh sách tiếp theo."
"Lâu chủ nói mau, nếu không đêm nay ta sẽ mất ngủ mất."
Vương Ngữ Yên nói khẽ.

Chương 88. Kể chuyện Độc Cô Cầu Bại

Lưu Tiêu chỉ chần chờ một tý thôi mà cả Thiên Cơ Lâu không ai có thể ngồi yên được nữa, ai nấy đều nhìn hắn với ánh mắt khẩn cầu.
Rụt rè, hay nghiêm túc âm trầm, dù là bất kỳ loại người nào cũng đều trơ mắt nhìn hắn.
Trong mắt Lưu Tiêu cũng hiện lên một vẻ tiếc hận, tiếc rằng không thể gặp mặt Kiếm Ma - Độc Cô Cầu Bại.

Hắn đã dùng công năng của Thiên Cơ Lâu để suy tính thử, nhưng lại phát hiện quyền hạn của mình vẫn không đủ, cần tiếp tục mở khoá nhiều công năng của Thiên Cơ Lâu hơn mới được.
"Vị tiền bối này tên là Kiếm Ma - Độc Cô Cầu Bại, cả đời của hắn chỉ có duy nhất một tiếc nuối mà thôi, đó chính là cầu một lần thua nhưng không được."
"Trường kiếm không sáng, sao có thể tung hoành khắp nơi nữa, nên hắn lui về sau ẩn cư vào thâm sơn!"
Lưu Tiêu rung đùi, như tiếc hận dùm cho Độc Cô Cầu Bại.
Kiếm Đạo đăng phong tạo cực, ngồi lên ngôi vị đỉnh cao của võ lâm, thiên hạ này không còn ai có thể trở thành đối thủ, hay thậm chí là địch nhân của hắn nữa rồi.
Cảm giác cô độc khi đứng ở đỉnh cao này khó mà diễn tả ra được.
"Nực cười!"
"Cả đời này truy cầu lớn nhất của ta là trở thành Khoái Kiếm Nhanh Nhất Thiên Hạ, nhưng cảnh giới của tiền bối Độc Cô Cầu Bại đã cao đến mức cầu một lần bại rồi."
"Không đúng!"
"Thậm chí ta còn không dám nghĩ tới cảnh giới này nữa!"
Khoái Kiếm - Kinh Vô Mệnh xấu hổ vô cùng, cảm giác khi so sánh mình cùng Kiếm Ma - Độc Cô Cầu Bại thì thấy bản thân mình như trẻ con đang chơi bùn vậy.
"Tê!"
Ai nấy đều hít sâu vào, chỉ bốn chữ "Độc Cô Cầu Bại" thôi mà đã có một khí thế vô địch đập vào mặt rồi, như vừa có một đạo kiếm khí quét ngang hư không vậy.
Giờ phút này trong lòng của tất cả những người dùng kiếm đều xuất hiện một suy nghĩ rằng: "Thà không cần thanh kiếm này cũng được, chứ đừng làm nhục hai chữ Kiếm Đạo nữa."
Chắc rằng trước mặt Độc Cô Cầu Bại thì không ai xứng đáng sử dụng kiếm cả.
"Trong thiên hạ này sợ rằng không có ai có gan rút kiếm trước mặt Độc Cô Cầu Bại tiền bối cả, vì thế nên mới trở thành tiếc nuối cả đời của hắn."
Ai nấy đều có cảm xúc dâng trào, tiếc nuối không ngớt.
Nhưng còn một màn kinh khủng hơn diễn ra nữa, lúc này tất cả kiếm trong Thiên Cơ Lâu đều reo lên.
Vô số bảo kiếm lúc này lại tự chấn động không ngừng, như là có một tồn tại có Kiếm Đạo khủng bố đang đứng trước mặt vậy, nhưng một màn này không chỉ diễn ra ở Thiên Cơ Lâu.
Toàn bộ Cửu Châu lúc này cũng thế, những thanh Thần Kiếm kia đều đang reo hò hết cả lên.
Lăng Vân Quật tại Nguyên Châu, thanh Hoả Lân Kiếm phủ đầy bụi lúc này cũng đang run nhẹ.
"Chuyện gì xảy ra, sao Anh Hùng Kiếm lại tự nhiên chấn động."

"Sao Ỷ Thiên Kiếm lại tự ngân vang cơ chứ?"
Trương Vô Kỵ giật mình, cầm vào Ỷ Thiên Kiếm, chỉ cảm thấy rằng thanh Ỷ Thiên Kiếm này như muốn tự đi nơi nào đó.
Chỉ bốn chữ "Độc Cô Cầu Bại" thôi mà có thể khiến cho vạn kiếm cất tiếng.
Lúc này toàn bộ Thiên Cơ Lâu đều sôi trào, khắp nơi đều là thanh âm ngân vang của các danh kiếm.
Ai nấy đều đứng lên.
Ngay cả Lưu Tiêu thì lúc này cũng hơi sợ hãi, mí mắt nháy không ngừng.
Độc Cô Cầu Bại đại lão trâu bò thế sao, chỉ nhắc đến tên của hắn thôi mà đã khiến cho vạn kiếm cất tiếng, tự mình quỳ lạy.
"Má ơi! Độc Cô Tiền Bối khủng bố như thế sao!"
"Kiếm Đạo như thế quả thật khó lòng tưởng tượng."
"Trời! Đến cùng Độc Cô Cầu Bại tiền bối có Kiếm Đạo cao thâm tới tình trạng nào thế."
Vương Ngữ Yên, Triệu Mẫn, Chu Chỉ Nhược cùng các nữ tử khác đều giật mình che miệng, quên mất hình tượng thục nữ của bản thân.
Đợi đến khi mọi người dần dần bình tĩnh lại thì trong Thiên Cơ Lâu không ai dám ngồi xuống cả.
Lưu Tiêu cũng đứng pên.
"Lâu chủ, ngươi muốn nói tiếp sao? Ta cảm thấy chúng ta hẳn là phải quỳ xuống để nghe câu chuyện của Độc Cô Cầu Bại tiền bối."
"Kiếm của ta nói cho ta biết, nếu ta không quỳ xuống nó sẽ giết ta."
"Quỳ đi, quỳ trước mặt vị đại lão thế này không mất mặt."
"Lâu chủ, ta đã quỳ rồi, mau nói đi!"
...
Ai nấy đều phóng đại sự việc lên, thậm chí còn có vài tên quỳ xuống thật.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Chuyện liên quan tới Độc Cô Tiền Bối à."
"Bây giờ ta sẽ kể một vài chuyện nhỏ mà hắn đã làm, để các ngươi chiêm ngưỡng phong thái tuyệt đỉnh của hắn."
Mọi người ai cũng đều gật đầu như gà mổ thóc vậy.
Bọn họ thậm chí còn chưa từng nghe qua tên của Độc Cô Cầu Bại, nên có thể biết được vài chuyện mà hắn đã làm cũng là một loại vinh quang rồi, sao dám mơ tưởng biết được toàn bộ.
"Sau khi Độc Cô Cầu Bại tiền bối vô địch thiên hạ thì hắn liền ẩn sư tại một sơn cốc, làm bạn với muôn loài."
"Hắn ở trong sơn cốc, chế tạo một căn nhà, làm ra năm thanh kiếm rồi để lại đó, tượng trưng cho năm cấp bậc trong Kiếm Đạo của hắn."
"Kiếm đầu tiên, Lợi Kiếm, cương mãnh lợi hại, cứng mấy cũng xuyên, thời còn trẻ dùng để tranh đấu với quần hùng."
"Kiếm thứ hai, Tử Vi Nhuyễn Kiếm, dùng trước ba mươi tuổi, lỡ tay đả thương nghĩa sĩ, bèn vứt xuống vực sâu."
"Kiếm thứ ba, Huyền Thiết Trọng Kiếm, trọng kiếm không lưỡi, chưa qua gia công, trước bốn mươi tuổi tung hoành thiên hạ."

"Kiếm thứ tư, Mộc Kiếm, mộc kiếm này thì không cho chú thích, nhưng trên đuôi kiếm thì có vài chữ, sau bốn mươi tuổi không mang binh khí, cỏ cây hoa lá đều có thể dùng làm kiếm."
"Cứ thế tinh tu, tiến dần đến cảnh giới vô kiếm thắng hữu kiếm."
"Kiếm thứ năm: Vô Kiếm!"
"Lúc này cảnh giới Kiếm Đạo của Độc Cô Cầu Bại tiền bối đã đạt tới mức Vô Chiêu Thắng Hữu Chiêu, Vô Kiếm Thắng Hữu Kiếm rồi."

Chương 89. Kiếm Thần Vô Danh

zalo 0704730588

Lưu Tiêu lại nhìn sang, phát hiện lúc này lại có rất nhiều người quỳ xuống, người bình thường chỉ thấy rằng Kiếm Đạo của Độc Cô Cầu Bại lợi hại mà thôi, còn những người chuyên tu Kiếm Đạo thì sẽ có cảm nhận rất khác.
Chỉ vài câu nói của Độc Cô Cầu Bại để lại thôi mà có thể khiến tất cả người dùng kiếm nghe tới mức đỏ cả mặt lên, kích động vô cùng, tất cả bọn hắn đều như được chỉ một con đường sáng để đi vậy, chỉ cần nhấc chân lên là bản thân có thể bước lên con đường Kiếm Đạo thênh thang rồi.
Đặc biệt là Kinh Vô Mệnh, người có Kiếm Đạo tinh thâm nhất trong đây, tu vi Nửa Bước Tông Sư, khi hắn nghe những lời này thì kiếm khí dâng trào, một phong mang đáng sợ phát ra từ người hắn.
"Kiếm Đạo Tông Sư!"
Tất cả mọi người nhìn về phía Kinh Vô Mệnh với ánh mắt hoảng sợ.
Chỉ nhờ vài câu nói thôi mà hắn có thể đặt chân vào cảnh giới Tông Sư của Kiếm Đạo.
Cũng có vài Kiếm Khách cảnh giới Tiên Thiên hậu kỳ trực tiếp trở thành Nửa Bước Tông Sư nhờ những lời khi nãy.
"Tuy vài câu nói của Độc Cô Tiền Bối rất đơn giản, nhưng bao hàm cái lý của Kiếm Đạo, xứng đáng được liệt vào chân lý của Kiếm Đạo."
Sau khi trở thành Tông Sư thì Kinh Vô Mệnh nói một câu vô cùng kinh người.
Hắn còn quỳ xuống đất một cách vô cùng cung kính, dập đầu ba cái rồi nói:
"Đa tạ tiền bối chỉ rõ phương hướng trong Kiếm Đạo."
"Tán thành!"
"Có lý!"
"Từ xưa đến này không ai có thể tổng kết Kiếm Đạo lại một cách đơn giản và dễ hiểu như vậy cả."
Lời Kinh Vô Mệnh vừa nói được những tên Kiếm Khách vừa tấn thăng Nửa Bước Tông Sư tán thành.
"Phong thái của tiền bối thật xứng đáng để vãn bối noi theo."
Thiên Cơ Lão Nhân lúc này cũng đã khá choáng váng rồi.
Chỉ để lại vài câu nói thôi mà có thể khiến Nửa Bước Tông Sư tấn thăng lên Kiếm Đạo Tông Sư.
Một màn thần kỳ này như là trong thần thoại vậy.
"Quả nhiên Độc Cô Cầu Bại tiền bối đáng sợ thật, chỉ bốn mươi tuổi mà đã vô địch khắp Cửu Châu rồi."
"Thán phục! Đây mới chính là cảnh giới chúng ta nên theo đuổi."
"Vô Kiếm Thắng Hữu Kiếm, khó có thể tưởng tượng ra đó là cảnh giới ra sao, sợ rằng Độc Cô tiền bối đã có thể gần bằng quỷ thần rồi."
"Đáng tiếc, ngay cả lâu chủ cũng không biết cảnh giới tiếp theo của Độc Cô Cầu Bại tiền bối là gì."
"Đừng được voi đòi tiên, chúng ta có thể nghe được nhiều việc liên quan

đến Độc Cô Cầu Bại tiền bối vậy đã là một phúc duyên to lớn rồi."
Lúc này có người hỏi Lưu Tiêu: "Lâu chủ ngươi biết Độc Cô Cầu Bại sống ở đâu không?"
"Mong lâu chủ cho chúng ta biết, chúng ta muốn đi hành hương!"
Lưu Tiêu lắc đầu!
Cửu Châu lại tiếp tục oanh động!
Hiện tại toàn bộ giang hồ Cửu Châu đều truyền tai nhau việc lâu chủ Thiên Cơ Lâu kể về một vị cao thủ Kiếm Đạo hận đời vô đối, và cũng nhờ vài câu nói mà vị tiền bối này để lại nên Kinh Vô Mệnh của Kim Tiền Bang trực tiếp đột phá Nửa Bước Tông Sư, trở thành một tên Kiếm Đạo Tông Sư.
Kiếm Đạo Tông Sư!
Lấy kiếm nhập đạo, đây không phải là đột phá nhờ công lực như những người khác, những Tông Sư bình thường không bao giờ có thể sánh ngang được.
Kiếm Đạo Tông Sư vừa ra tay thì kiếm khí của hắn có thể chém được tất cả mọi thứ, mạnh đến vô cùng.
Có người nói rằng không chỉ một mình Kinh Vô Mệnh mà còn có thật nhiều người tu luyện Kiếm Đạo nhờ những câu nói đó mà ngộ ra được nhiều điều, được chỗ tốt to lớn.
Bây giờ rất nhiều giang hồ nhân sĩ đều đang hỏi thăm những câu nói mà Độc Cô Cầu Bại lưu lại là gì.
Nhưng tất cả những người nghe được đều đã xem nó là trân bảo rồi, không muốn chia sẻ với bất kỳ ai khác.
Kể từ đó rất nhiều người tuy không thuê được phòng của Thiên Cơ Lâu nhưng ngày nào cũng đến Thiên Cơ Lâu, hoặc là đang trên đường đến Lạc Dương Thành,
Không đủ tiền ở Thiên Cơ Lâu?
Không sao, ở tửu lâu khác cũng được.
Chờ đến khi lâu chủ Thiên Cơ Lâu bắt đầu kể chuyện rồi chạy đến bên ngoài Thiên Cơ Lâu nghe ngóng là được.
Nếu may mắn có thể nhờ vào đó để đột phá tu vi, vậy thì đáng giá vô cùng.
Nguyên Châu, Anh Hùng Lâu.
Nơi này là chỗ ẩn cư của Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh, hiếm có người nào biết được người đã từng là Võ Lâm Thần Thoại bây giờ lại hoá thân thành một chưởng quỹ để ẩn cư tại đây.
Lúc này Kiếm Thần đang cầm Anh Hùng Kiếm đứng trước mặt Vô Danh một cách cung kính.
Nhưng mặt của Vô Danh lúc này lại vô cùng chấn động.
"Kiếm Đạo của Độc Cô Cầu Bại tiền bối thật là chấn động cổ kim!"
Vô Danh kích động không ngừng, hắn thấy Kiếm Đạo của Độc Cô Cầu Bại lúc này cao như một đỉnh núi to lớn, cao không thể chạm đến nổi.
Thấy dáng vẻ bây giờ của sư tôn mình thì Kiếm Thần không dám quấy nhiễu.
Một lát sau Vô Danh nói nhỏ: "Thì ra là ta sai rồi!"

Nhìn mật thư trong tay, Vô Danh như vừa hiểu ra một cái gì đó.
"Dựa theo quá trình phát triển Kiếm Đạo của Độc Cô Cầu Bại tiền bối thì bây giờ ta đang ở cảnh giới Mộc Kiếm."
"Nhưng bản thân ta lại muốn nhảy qua giai đoạn này, trực tiếp quăng kiếm đi để đạt được Thiên Kiếm Cảnh."
"Phương hướng Kiếm Đạo ta không sai, nhưng chất lượng lại không thể theo kịp, vậy thì sao có thể tinh tiến thêm được chứ? Thảo nào những năm nay ta vẫn dừng chân không thể tiến bộ được."
"Thì ra là do ta quá gấp gáp rồi!"
Vô Danh càng nói thì tinh quang trong mắt hắn càng nở rộ, kiếm khí sôi trào.
Hắn đem Anh Hùng Kiếm của mình truyền cho đệ tử Kiếm Thần của mình là bởi vì hắn muốn bỏ kiếm, tu luyện Thiên Kiếm Chí Cảnh.
Nhưng giờ khắc này hắn đã biết rõ mình đã sai rồi, hắn vẫn chưa thể đạt tới tình trạng có thể quăng kiếm không cần.
Kiếm Thần thấy thế thì chấn động không thôi.
Phải biết rằng sư tôn của hắn, Kiếm Thánh - Vô Danh, chính là thần thoại sống trong võ lâm này.
Nhưng sau khi xem xong mật thư tin tức về Thiên Cơ Lâu lại có thể tự nhận Kiếm Đạo của mình xảy ra vấn đề.
Điều này quả thật quá khó tin.
Phát hiện sư tôn ban đầu đã gần như phản phác quy chân bỗng giờ đây trở nên phong mang tất lộ, kiếm khí bức người.
"Ngươi đi Trung Châu xem Thiên Cơ Lâu một tý đi!"
"Nếu ngươi có thể gia nhập Thiên Cơ Lâu thì cứ nắm bắt cơ hội đó, đừng suy nghĩ về sư phụ." Vô Danh thở dài một tiếng rồi nói.
Không ngờ đến hôm nay bản thân mới biết được trên đời này còn cao thủ Kiếm Đạo hận đời vô đối như thế.
"Vâng!"
Kiếm Thần lên tiếng, sau đó liền rời đi.
Cả hai thầy trò đều không phải là loại người nhiều lời, chớp mắt đã thấy Kiếm Thần rời khỏi Anh Hùng Lâu.

Chương 90. Kiếm Thánh Độc Cô

Tại một sơn lâm không tên nào đó, bỗng xuất hiện kiếm khí xung thiên, khiến cả rừng núi lay động, vố số chim muông bay tán loạn.
Nơi này chính là nơi ẩn cư của Kiếm Thánh - Độc Cô Kiếm.
"Hắc... Đây chính là tổ tiên của Độc Cô gia ta!"
"Nghe đồn Cầu Bại tổ tiên chỉ mới hai mươi tuổi đã có Kiếm Đạo vô địch một châu, gần bốn mươi đã hoành hành thiên hạ vô địch thủ."
"Cuối cùng vì chịu quá đủ sự tịch mịch mà vô địch mang lại nên hắn mới ẩn cư sơn lâm, sau đó phá toái hư không rồi rời đi."
Độc Cô Kiếm cười to sảng khoái.
Những lời này đều là một vài mô tả hắn vô tình nhìn thấy trong gia phả của

gia tộc mình.
Lúc này hắn cũng đang học theo tổ tiên Độc Cô Cầu Bại của hắn, quy ẩn giang hồ, không màng danh lợi.
"Ta nhất định sẽ sáng tạo thành công Kiếm thứ 23, đuổi theo bước chân vô địch của Cầu Bại tổ tiên."
Độc Cô Kiếm lúc này vui sướng vô cùng, thần thái sáng lại, hào khí vượt mây.
Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu cũng ngơ ngác không ngờ.
Bản thân chỉ nói vài câu của Độc Cô Cầu Bại thôi mà có thể giúp Kinh Vô Mệnh trực tiếp đột phá Tông Sư Cảnh, trở thành một tên Kiếm Đạo Tông Sư.
"Thua thiệt lớn! Biết vậy thu tiền là được rồi!"
Lưu Tiêu hơi nhức nhối một tý.
Nếu hắn biết những lời này của Độc Cô Cầu Bại có tác dụng lớn như thế thì dại gì hắn nói ra một cách miễn phí.
"Lâu chủ, vậy còn Độc Cô Cửu Kiếm thì sao? Ngươi còn chưa nhắc gì đến nó."
Lúc này có người nhắc nhở Lưu Tiêu.
Tuy chuyện về Độc Cô Cầu Bại nghe cũng khá là đã ghiền, nhưng bọn hắn vẫn chưa quên mục đích ban đầu là Độc Cô Cửu Kiếm, nhất là sau khi nghe xong truyền thuyết của Độc Cô Cầu Bại thì bọn hắn càng muốn biết thần kỹ do vị tiền bối có Kiếm Đạo hận đời vô đối sáng tạo ra sẽ kinh khủng như thế nào.
Độc Cô Cửu Kiếm, ngay cả Lưu Tiêu cũng khá thèm thuồng môn kiếm pháp này, đây chính là thứ có thể phá được tất cả võ học trong thiên hạ.
Một kiếm nơi tay, hoành hành không sợ.
Hắn mở miệng nói: "Độc Cô Cửu Kiếm, chính là kiếm pháp thần kỹ duy nhất mà Độc Cô Cầu Bại tiền bối để lại thế gian này."
"Thần kỹ này yêu cầu cực kỳ cao đối với ngộ tính của người sử dụng, nếu không phải hạng người thiên tư trác tuyệt thì không thể tu luyện được."
"Hơn nữa công pháp này chú trọng phán đoán tiên cơ, chỉ công không thủ, nếu không phải người không biết sợ thì không thể tu luyện được."
"Nghe có vẻ khá là phổ thông!"
Võ công nào mà không yêu cầu ngộ tính chứ.
Lưu Tiêu thấy vài câu nói của mình không khiến cho những người trong Thiên Cơ Lâu phản ứng gì quá lớn cả, thế nên hắn nhếch miệng lên một tý, nói tiếp: "Độc Cô Cửu Kiếm, phá hết vạn pháp trong thiên hạ."
Tê!
Lời này vừa dứt thì trong Thiên Cơ Lâu đâu đâu cũng là tiếng hít sâu.
Lời này thật sự quá cuồng vọng rồi!
Không hổ là thần kỹ, lại có thần uy nghịch thiên như thế.
"Tổng quyết của nó chỉ có 360 loại biến hoá mà thôi!"
"Pháp này chia thành 9 thức, theo thứ tự là Phá Đao Thức, Phá Kiếm Thức, Phá Chưởng Thức, Phá Thương Thức,..."

"Có thể nói rằng Độc Cô Cửu Kiếm có thể phá hết tất cả chiêu thức công kích gì trên đời."
Thiên Cơ Lâu như muốn nổ tung.
"Má ơi, nếu như vậy thì không lẽ sau khi luyện thành Độc Cô Cửu Kiếm thì có thể vô địch thiên hạ sao."
"Kiếm Ma tiền bối, vang dội cổ kim!'
"Một bộ kiếm pháp mà có thể phá hết vạn pháp trong thiên hạ sao, quả thật rất đáng sợ."
"Má, vậy không lẽ Lệnh Hồ Xung sắp vô địch rồi sao!"
Công năng của Độc Cô Cửu Kiếm quả thật quá nghịch thiên, khiến cho người khác tặc lưỡi không ngừng.
Trước mặt Độc Cô Cửu Kiếm thì ngươi không thể nào xuất thủ được, vì đối phương đã biết ngươi chuẩn bị ra chiêu gì để chuẩn bị rồi, chỉ cần ngươi xuất thủ là sẽ bị phá ngay.
"Vương Ngữ Yên khá là thích hợp để tu luyện môn kiếm pháp này."
"Thậm chí có thể nói rằng bây giờ nàng đã học được Độc Cô Cửu Kiếm luôn rồi."
Lưu Tiêu nhìn Vương Ngữ Yên với ánh mắt hâm mộ.
Vì đã thông thuộc đa số võ học trên thiên hạ, tuy chưa học Độc Cô Cửu Kiếm nhưng với kiến giải về võ học của mình thì cũng tương đương với biết Độc Cô Cửu Kiếm.
...
Tại một đường mòn bên ngoài Lạc Dương Thành.
"Phốc phốc!"
Bỗng nhiên Cổ Tam Thông phun một ngụm máu tươi ra, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.
Hắn biết đây là nội thương do Kim Cương Chỉ lại phát tác, nếu như không có biện pháp cầm cự thì sợ rằng bản thân không còn sống được bao lâu nữa.
Mà bây giờ mình chưa thể chết được.
"Sư phụ, ngươi không sao chứ?"
Thành Thị Phi thấy thế thì vô cùng sợ hãi, đỡ Cổ Tam Thông mém chút ngã quỵ dậy.
"Sư phụ người đừng chết chứ, người còn chưa dạy tuyệt thế thần công cho ta, còn chưa tìm được nhi tử của mình mà."
Vân La quận chúa cũng cực kỳ sợ hãi, đứng một bên đỡ Cổ Tam Thông dậy.
Nhưng lời của nàng lại khiến Cổ Tam Thông dở khóc dở cười.
Ban đầu khi hắn cùng Thành Thị Phi chạy ra khỏi Thiên Lao thì bắt gặp Vân La đang lặng lẽ trốn ra khỏi thành, nên vô tình quen biết, khi biết được mục đích của mọi người đều là đến Thiên Cơ Lâu thì lập tức tụ lại.
Giữa đường do tính nhiều chuyện của Thành Thị Phi, một phần lo bản thân không chiếu cổ nổi Cổ Tam Thông nên y đã tiết lộ thân phận của hắn ra, khiến cho Vân La quận chúa dây dưa và cuối cùng là bái Cổ Tam Thông làm

thầy.
Đương nhiên lúc này nàng vẫn chưa tiết lộ thân phận quận chúa của mình.
"Vân La ngươi đang nói gì thế!"
"Vậy ý của ngươi là chờ sau khi sư phụ dạy tuyệt thế thần công cùng tìm được con của mình là có thể chết rồi à?"
Thành Thị Phi nghe những lời khi nãy của Vân La thì sửa lại.
Vân La cũng là một người khá nóng, từ nhỏ đến lớn có ai dám quát nàng như thế đâu.
Nên nàng buông Cổ Tam Thông ra, chống nạnh rồi chỉ vào Thành Thị Phi:
"Thành Thị Phi ngươi thật ác độc, ngươi biết ta không có ý đó mà."
"Ngươi cố tình chọc cho ta giận lên đúng không?"
"Ngươi tin là một ngày nào đó người nhà ta sẽ tới chém đầu ngươi không."
Vân La nghĩ thầm.
Thành Thị Phi tức giận, đẩy Cổ Tam Thông ra, mém chút khiến hắn đập đầu xuống đất rồi.
May mà Thành Thị Phi phản ứng lại kịp, vội vàng đỡ Cổ Tam Thông dậy.

Chương 91. Đại Minh Tinh cũng không được như thế này

"Vân La ngươi được lắm, ngươi muốn phản thầy hay sao, ta nhập môn trước ngươi mà ngươi dám gọi thẳng tên của ta sao."
Cổ Tam Thông đứng kế thì tái xanh cả mặt, mém chút nữa hắn đã bị hai tên đồ đệ này xô ngã rồi.
Hiện tại còn bị hai tên này khiến cho phiền hết cả đầu, sợ rằng bản thân chưa chết vì nội thương của Kim Cương Chỉ thì đã bị hai tên đệ tử này hại chết rồi.
"Câm miệng hết cho ta!"
Cổ Tam Thông quát lớn, mấy ngày nay hắn cảm giác bản thân sắp điên tới nơi rồi.
Hai người này như oan gia từ kiếp trước vậy, cãi nhau liên tục, chỉ cần ngứa mắt là lại cãi ầm ỉ hết cả lên.
"Cuối cùng các ngươi có biết đường đến Lạc Dương Thành không thế."

Hắn cảm giác cả bọn đã đi nhầm đường rồi.
Thành Thị Phi cùng Vân La im lặng, không dám lên tiếng, chỉ lắc đầu.
Đây là lần đầu tiên bọn hắn rời khỏi Đại Minh, sao biết đường đến Lạc Dương Thành được chứ, đến được đây đa số là nhờ nghe ngóng hỏi thăm.
"Vậy thì nhanh đi hỏi đường chứ còn chờ gì nữa!"
Cổ Tam Thông quát khẽ, vì hắn bỗng thấy đằng trước có hai nữ tử đang dần đi đến.
Một người đeo khăn che mặt, trên người mặc một bộ hắc bào.
Một người khác thì cứ như con nít mười ba mười bốn tuổi, hai mắt to tròn

như có thể phát ra tiếng.
"Các nàng là nữ, ngươi đến hỏi đi."
Thành Thị Phi lên tiếng.
Một khắc sau Vân La chống nạnh, như muốn bắt đầu một cuộc chiến vậy.
Nhưng Cổ Tam Thông trừng mắt một cái thì nàng xìu xuống ngay, tạm thời tha tội dám chỉ huy mình của Thành Thị Phi.
"Hai vị cô nương cho ta hỏi rằng cách nào để đi đến Lạc Dương Thành vậy?"
Vân La tiến lên để hỏi đường.
Mộc Uyển Thanh nhìn ba người trước mắt, ngoại trừ nam nhân trung niên đang bị thương kia thì hơi thâm khả bất trắc một tý, còn hai tên còn lại có vẻ chỉ biết một vài công phu quyền cước, ngay cả nội lực cũng chưa nhập môn.
Nhưng không đợi nàng mở miệng thì Chung Linh đã lên tiếng rồi.
"À...! Các ngươi đi lộn đường, đã đi qua Lạc Dương Thành mất rồi."
"Các ngươi đang muốn đi đến Thiên Cơ Lâu phải không, ta cũng thế, đi cùng nhau đi."
Lời của nàng vừa dứt thì đám người Cổ Tam Thông lộ ra vẻ xấu hổ vô cùng.
Thế nên chỉ đành đi theo đám người Mộc Uyển Thanh cùng Chung Linh.
"Nha đầu này không sợ rằng mình sẽ gặp phải người xấu sao?"
Mộc Uyển Thanh muốn trách Chung Linh hai câu, nhưng nhớ lại còn người ngoài ở đây nên nàng chỉ im lặng.
Dù sao Chung Linh hoạt bát đáng yêu cũng đã hoà mình cùng với Vân La quận chúa rồi.
"Tiểu nha đầu này khá tốt, thích hợp làm con dâu của ta đó!"
Chỉ trong một thời gian ngắn đi cùng mà Cổ Tam Thông đã thích tính cách hoạt bát khả ái của Chung Linh rồi.
Thậm chí hắn còn muốn sau khi tìm được con trai mình thì cho y cưới Chung Linh.
"Cái gì? Các ngươi là Chung Linh cùng Mộc Uyển Thanh sao!"
Sau khi nghe Chung Linh giới thiệu nàng và Mộc Uyển Thanh thì ba người Cổ Tam Thông đều giật mình kinh ngạc.
Không ngờ lại có thể gặp cùng một lúc hai người ở trên Tình Nhân Bảng, thật là trùng hợp.
Hiện tại trên giang hồ có ai là không biết Tình Nhân Bảng đâu, nếu không biết thì không xứng xưng mình là người trong giang hồ.
Lúc này Cổ Tam Thông càng lúc càng vừa mắt Chung Linh hơn.
"Hy vọng trong tương lai con của ta không cưới một người như Vân La."
Đối với Vân La thì ngay cả Cổ Tam Thông cũng phải sợ hãi.
Đây là một con hổ cái, chỉ cần đụng một tý thôi là đã dựng hết lông lên.
Năm người đi cùng nhau, chẳng mấy chốc đã tiến vào Lạc Dương Thành.
"Tiểu cô nương này thật đáng yêu!"
"Oa... Ánh mắt của nàng sống động thật, như có thể phát ra tiếng nói vậy!"

"Má! Tính cách tinh quái, lại đẹp mắt như vậy, không lẽ nàng là Chung Linh, người trên Tình Nhân Bảng sao?"
"Chắc là thế rồi, người như nàng mà không phải người trên Tình Nhân Bảng thì quá bất hợp lý."
Khi vừa tiến vào Lạc Dương Thành thì Chung Linh đã trở thành tiêu điểm của tất cả mọi người.
Việc này khiến nàng hưng phấn vô cùng, chạy quanh chào hỏi tất cả mọi người, Mộc Uyển Thanh muốn ngăn cũng không thể ngăn được.
"Đồ đen, mang khăn che mặt, không lẽ đây chính là Mộc Uyển Thanh sao, chính là người đứng thứ mười trên Tình Nhân Bảng, nữ tử mà lâu chủ sùng bái!"
Có người khi thấy bộ dạng của Mộc Uyển Thanh thì cũng đoán được thân phận của nàng.
"Không lẽ cái gì, nàng chính là Mộc Uyển Thanh đó, vào lúc nàng giết đồ đệ của Nhạc Lão Tam thì ta cũng có ở nơi đó."
Có người nói lại.
Một khắc sau cả con đường này sôi nhào hết cả lên.
Hai vị nữ tử trên Tình Nhân Bảng xuất hiện cùng một lúc, không ai là không tò mò cả, mọi người đều chạy tới vây xem.
Cổ Tam Thông thấy thế thì trợn mắt, không ngờ hai người Chung Linh cùng Mộc Uyển Thanh có mị lực kinh người như thế.
Hắn đường đường là Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông, hai mươi năm trước đã là một cao thủ Đại Tông Sư nhưng lại không ai quan tâm, tất cả lại chỉ quan tâm hai tiểu nha đầu.
Việc khiến hắn càng tức giận hơn nữa là không ai ở đây nhận ra mình cả.
"Qua hai mươi năm không lẽ thiên hạ bây giờ không còn sùng bái cao thủ nữa sao?"
Hắn sắp hoài nghi nhân sinh tới nơi rồi.
Nhớ rằng năm đó bản thân đi tới đâu thì đều là tiêu điểm của tất cả mọi người mà.
Động tĩnh lớn như thế tất nhiên sẽ khiến người trong Thiên Cơ Lâu chú ý.
Khi mọi người nhìn ra ngoài thì thấy một màn cực kỳ rung động.
Chỉ thấy ngoài đường lớn lúc này đã đông nghịt người, nhìn đâu đâu cũng thấy người.
Thậm chí có một vài cao thủ còn sử dụng khinh công để bay lên nóc nhà hai bên đường để tiến đến Thiên Cơ Lâu nữa.
"Có chuyện gì xảy ra thế, bọn hắn muốn tấn công vào Thiên Cơ Lâu sao?"
Đoàn người trùng trùng điệp điệp này dần dần tiến về phía Thiên Cơ Lâu.
Lưu Tiêu thấy thế cũng chỉ biết lắc đầu tắc lưỡi.
Ngay cả những đại minh tinh ở kiếp trước khi lên sân khấu cũng không được như thế này.

Chương 92. Cổ Tam Thông tới

Chỉ một lát sau thì đám người cũng dần dần đi đến Thiên Cơ Lâu.
Chung Linh cùng Mộc Uyển Thanh cũng đã đến trước cửa của Thiên Cơ Lâu.
Sau khi thấy hai nàng thì tất cả mọi người đều biết vì sao có nhiều người tụ tập ngoài kia thế rồi.
Lưu Tiêu trợn mắt há mồm!
Không ngờ trong lúc vô tình mình đã tạo vài đỉnh lưu trong thế giới võ hiệp rồi, tổ hợp thiếu nữ cực kỳ nổi tiếng.
Quả nhiên!
Thần tượng luôn là chủ đề vĩnh hằng, dù là ở thế giới võ hiệp cũng không ngoại lệ.
"Lúc nào ngươi công bố Tuyệt Sắc Bảng ra thế."
Vương Ngữ Yên hỏi Lưu Tiêu một cách u oán.
Khi thấy oanh động mà Mộc Uyển Thanh cùng Chung Linh gây ra thì nàng hơi đố kỵ một tý.
Chu Chỉ Nhược cùng Triệu Mẫn ở kế cũng vểnh tai lên nghe lén.
Chỉ cần là nữ tử thì khi thấy một màn trước mắt thì không ai là không đố kỵ cả.
Huống chi các nàng còn cho rằng bản thân không thua gì các vị trên Tình Nhân Bảng kia cả, thậm chí còn có phần nhỉnh hơn.
"Sớm thôi!"
Lưu Tiêu nói, lúc này trong lòng hắn đang tính toán làm cách nào để thu Mộc Uyển Thanh cùng Chung Linh vào Thiên Cơ Lâu.
Trên đường lúc này có nhiều người điên cuồng như thế, mình chỉ cần thu một lượng bạc một người thì chắc chắn sẽ có rất nhiều người chịu bỏ tiền ra.
Hiện tại hắn đang rất là thiếu tiền.
Phân lâu của Thiên Cơ Lâu cần tới mười triệu lượng bạc, nếu không nghĩ ra cách nào khác thì sợ rằng vài năm mới góp đủ số tiền đó.
"Ngươi không lên để bắt chuyện với hai muội muội của mình đi!"
Lưu Tiêu nhắc nhở Vương Ngữ Yên một cái, lúc này hắn bỗng tôn sùng Đoàn Chính Thuần vô cùng.
Nữ nhi của y ai cũng là tuyệt sắc nhân gian cả, có thể thấy rằng mẹ của các nàng cũng sẽ không thua kém gì nhiều.
Tự nhiên xuất hiện thêm một đám huynh đệ tỷ muội khiến Vương Ngữ Yên hơi đau răng một tý.
Lão cha đã lâu không gặp này lại khiến tam quan của nàng bị trùng kích mạnh mẽ.
Sau đó đám người Chung Linh cũng đã bước vào Thiên Cơ Lâu.
Việc này khiến đám mê gái trong Thiên Cơ Lâu hâm mộ Lưu Tiêu vô cùng, vì đám người Chung Linh vừa đến đã tìm đến hắn rồi.
"Nếu để cho thế vị trí của lâu chủ chỉ một ngày thôi, xong cho ta đi chết cũng được."
Có người bắt đầu mơ mộng hảo huyền, nhưng cũng xuất hiện một đám

người có giấc mơ giống vậy.
"Các ngươi lên trước đi!"
Mộc Uyển Thanh thấy Cổ Tam Thông nãy giờ nửa chết nửa sống, bỗng khi tiến vào Thiên Cơ Lâu thì như hồi quang phản chiếu thì nhường đám người bọn hắn lên trước.
"Hai vị muội muội, qua với tỷ tỷ này!"
Vương Ngữ Yên tự mình chạy đến bắt chuyện với Chung Linh cùng Mộc Uyển Thanh, kéo hai người đến một cái bàn để nói chuyện.
"Ngươi chính là Ngữ Yên tỷ tỷ phải không?"
Âm thanh của Chunh Linh vô cùng ngọt ngào, mềm mại như gạo nếp vậy.
Khi Mộc Uyển Thanh nghe thế thì cũng nhìn sang Vương Ngữ Yên với ánh mắt hiếu kỳ.
Tuy cả hai không biết mặt của Vương Ngữ Yên nhưng cũng biết thân phận giữa các nàng.
Cùng lúc đó những tên trong Thiên Cơ Lâu chỉ chú ý nhất cử nhất động của các nàng, hoàn toàn không quan tâm đến một người từng là cao thủ Đại Tông Sư như Cổ Tam Thông.
Khi nghe được giọng nói của Chung Linh thì tất cả đều tru lên.
"Lâu chủ đừng cản ta!"
"Oa...Thảo nào lâu chủ nhận xét nàng là người đáng yêu cùng hoạt bát nghịch ngợm nhất giang hồ này, chỉ giọng nói này thôi là quá đủ rồi."
"Giọng nói này thật sự quá dễ thương!"
"Chung Linh rất đáng yêu!"
"Lâu chủ, ngươi là ngọn đèn soi sáng đời ta!"
"Sư phụ, có phải là ngươi khoác lác hay không thế!"
"Trong đây làm gì có ai biết đến ngươi đâu?"
Thành Thị Phi hiện tại bắt đầu nghi ngờ những lời hôm trước Cổ Tam Thông nói, khi đó hắn nói rằng địa vị trên giang hồ của bản thân rất cao, nhưng hiện tại thì có vẻ không giống lắm.
Nếu không thì vì sao ở đây không ai nhận ra sư phụ hết.
"Ơ? Còn ba người kia là ai!"
Lời của Lưu Tiêu khiến khoé miệng của ba người Cổ Tam Thông co rút lại.
Ba người chúng ta đứng sờ sờ ở đây từ nãy đến giờ rồi, lại còn đứng trước mặt Mộc Uyển Thanh nữa chứ, vậy mà ngươi hoàn toàn không chú ý sao, đừng làm người khác tổn thương như vậy chứ.
Đúng thật là khi nãy Lưu Tiêu hoàn toàn không quan tâm đám người Cổ Tam Thông thật.
Trong Thiên Long Bát Bộ thì hắn thích nhất nhân vật Mộc Uyển Thanh, người thứ hai là Chung Linh.
Nên khi cả hai cùng xuất hiện một lúc thì tâm tư đâu mà hắn quan tâm đến người khác nữa chứ.
Nhưng bây giờ hắn đã chú ý tới ba người Cổ Tam Thông rồi, sau đó hắn liền phát hiện khí thế trên người Cổ Tam Thông khủng bố đến cực độ, có thể nói đây là khí thế mạnh nhất mà hắn thấy từ khi mở cửa Thiên Cơ Lâu

đến nay.
Ngay cả Thiên Cơ Lão Nhân có tu vi Tông Sư hậu kỳ nếu đem ra so sánh với khí thế của người này thì thua xa.
"Đây là một cao thủ Đại Tông Sư!"
Trong nháy mắt Lưu Tiêu phản ứng kịp, đây là một cao thủ Đại Tông Sư.
Sau đó Lưu Tiêu liền sử dụng công năng của Thiên Cơ Lậ để suy tính xem Cổ Tam Thông là ai.
"Tên: Cổ Tam Thông"
"Thân phận: Đệ tử của Thiên Trì Quái Hiệp, tội phạm truy nã của Đại Minh Hoàng Triều"
"Cảnh giới: Đại Tông Sư trung kỳ"
"Võ học: Kim Cương Bất Hoại Thần Công, Hấp Công Đại Pháp, Đại Lực Kim Cương Cước, Đại Lực Kim Cương Chỉ, Bàn Nhược Chưởng.."
"Mục đích: Tìm kiếm con trai của mình và Tố Tâm, tìm kiếm manh mối về Thiên Hương Đậu Khấu"

Chương 93. Vận mệnh thật thần kỳ

Cổ Tam Thông!
Không ngờ đây lại là Cổ Tam Thông!
Gia hoả này nhân lúc Tào Chính Thuần cùng Chu Vô Thị đang sống mái với nhau để chạy ra khỏi Thiên Lao của Đại Minh Hoàng Triều, không ngờ hắn lại chạy đến đây.
Lưu Tiêu hơi giật mình.
Tên này thế nhưng là bị cầm tù tại Thiên Lao của Đại Minh Hoàng Triều hai mươi năm nay đó, lại còn bị nội thương quấy nhiễu, vậy mà vẫn có thể tấn thăng lên Đại Tông Sư trung kỳ.
Càng khiến cho Lưu Tiêu kích động hơn là tên Cổ Tam Thông này đích thị là một bảo khố võ học biết đi, hắn thật sự đã học rất nhiều võ công.
Lại còn toàn là những công pháp tuyệt đỉnh trên giang hồ nữa kìa.
"Lại thêm một tên tới để đưa công pháp!"
"Ửm không được, tên Cổ Tam Thông chắc chắn đang bị Đại Minh Hoàng Triều truy sát, nên hiện tại hắn không còn chỗ nào để đi nữa."
"Thiên phú của hắn cũng rất đáng sợ, nếu không thu hắn về dưới trướng của mình thì đáng tiếc quá."
Chỉ trong nháy mắt Lưu Tiêu đã có ý đồ với Cổ Tam Thông rồi, y muốn kéo Cổ Tam Thông vào Thiên Cơ Lâu của mình.
Sau khi kiềm chế ý đồ thật của mình xuống, Lưu Tiêu nhìn sang hai người đi theo Cổ Tam Thông.
"Tên: Thành Thị Phi"
"Thân phận: đệ tử(nhi tử) của Cổ Tam Thông"
"Cảnh giới: Người thường"
"Võ học: Không"
"Mục đích: Giúp Cổ Tam Thông tìm con"

....
"Tên: Chu Vân La"
"Thân phận: Quận chúa Đại Minh Hoàng Triều, đệ tử Cổ Tam Thông"
"Cảnh giới: Tam Lưu"
"Võ học: Bất nhập lưu, không đề cập tới cũng được"
"Mục đích: Gia nhập vào Thiên Cơ Lâu, tìm kiếm cao thủ tuyệt thế để bái sư"
Vẻ mặt của Lưu Tiêu lúc này cổ quái vô cùng!
Không ngờ Cổ Tam Thông cùng nhi tử đã tìm được nhau và tụ họp lại một chỗ, nhưng cả hai chưa biết thân phận của nhau thôi.
Lưu Tiêu cũng không quá bất ngờ, dù sao ngay cả kẻ khó chơi như Chu Vô Thị kia còn không biết Thành Thị Phi là con trai của Tố Tâm mà.
Còn về phần Vân La quận chúa thì Lưu Tiêu chỉ còn biết nói vận mệnh thật thần kỳ mà thôi, không ngờ nàng vẫn có thể gặp được Thành Thị Phi.
Hơn nữa xem tình hình của cả hai thì có lẽ đôi oan gia này cũng dần dần có cảm giác với nhau rồi.
"Tại hạ Cổ Tam Thông, bái kiến lâu chủ Thiên Cơ Lâu!"
Cổ Tam Thông ôm quyền một cách trịnh trọng.
Hắn quét một vòng khắp Thiên Cơ Lâu, phát hiện không có cao thủ nào bằng được hắn nhưng có khá nhiều người lai lịch lớn.
Thậm chí hắn còn thấy được một thanh niên người mặc Mãng Bào đang ngồi ăn uống nói chuyện khá vui vẻ, trông rất thân dân.
Tuy lời của hắn không lớn nhưng người trong Thiên Cơ Lâu có ai là người bình thường đâu, tất cả đều có thể nghe rõ từng chữ của Cổ Tam Thông.
Lúc này tất cả mọi người đều dừng việc trong tay lại mà quay sang nhìn Cổ Tam Thông.
Cổ Tam Thông!!!
Thậm chí những tên mê gái đang mải ngắm Chung Linh cùng Mộc Uyển Thanh kia khi nghe cái tên này cũng dại ra, lập tức quay đầu lại, thay đổi mục tiêu của mình.
Cổ Tam Thông?
Cổ Tam Thông vượt ngục từ Thiên Lao của Đại Minh Hoàng Triều rồi chạy đến Thiên Cơ Lâu sao?
À đúng rồi!
Hắn là do Cổ Tam Thông đã biết bản thân mình có một nhi tử, nên mới giết từ Thiên Lao ra.
Bây giờ chạy đến Thiên Cơ Lâu là vì muốn hỏi tung tích về nhi tử mình, cũng chỉ có Thiên Cơ Lâu giúp hắn được việc này thôi.
Sau khi nghĩ thông suốt hết mọi chuyện thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều xôn xao, ai nấy đều chấn động.
"Moá! Là Cổ Tam Thông đại lão kìa!"
"Đùa! Đó là Cổ Tam Thông thật sao? Có khi nào là giả mạo không."
"Cổ Tam Thông đại lão, ngươi là thần tượng của ta."
"."

"Mẹ nó! Đây là lần đầu tiên ta thấy cao thủ Đại Tông Sư ngoài đời thật đó."
...
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này không ai còn có thể ngồi yên được nữa, ai nấy đều đã đứng lên hết rồi.
Nhờ vào lần tuyên truyền hôm trước của Thiên Cơ Lâu, trong lòng của mọi người bây giờ thì Cổ Tam Thông đã là một nam tử truyền kỳ, mang phong thái tuyệt thế, ở đây có rất nhiều người là fan của hắn.
"Cổ Tam Thông tiền bối, ngài còn muốn nhận đồ đệ không?"
Vi Tiểu Bảo đứng lên rống to, hưng phấn đến đỏ bừng cả mặt.
Hắn còn muốn chạy tới để ôm bắp đùi của Cổ Tam Thông nữa kìa, nhưng Song Nhi sợ rằng người tiền bối này có tính tình cổ quái gì đó nên mới kéo hắn lại.
"Bái kiến Cổ Tam Thông tiền bối!"
Chưởng môn Phái Tung Sơn, Tả Lãnh Thiền đứng lên hành lễ.
Năm đó khi tin đồn Cổ Tam Thông giết sạch cao thủ Đại Minh Hoàng Triều được lan ra thì tuy những võ lâm nhân sĩ khác không quan tâm lắm.
Nhưng hắn là người của Đại Minh Hoàng Triều, hắn biết rõ sự khủng bố của Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông.
Diệt Tuyệt Sư Thái, Triệu Mẫn, Thượng Quan Kim Hồng, Thiên Cơ Lão Nhân đều đứng lên hành lễ chào Cổ Tam Thông, biểu thị ra sự tôn kính đối với một cao thủ Đại Tông Sư.
"Cổ Tam Thông bái kiến chư vị!"
Cổ Tam Thông giơ tay lên đáp lễ.
Một màn này khiến hắn nở nụ cười tươi vô cùng.
Thì ra tên tuổi của mình vẫn còn khá tốt.
Khi nãy mém chút nữa mình đã hoài nghi nhân sinh luôn rồi, thì ra là do hai mươi năm trôi qua, không còn ai nhớ rõ bộ dạng của hắn mà thôi.
Lúc này hắn liếc mắt về Thành Thị Phi bới vẻ đắc thắng, như đang muốn nói rằng: Nhìn đi, đây chính là uy danh của sư phụ ngươi đó.
Nhưng hắn không biết rằng đây đều là kết quả nhờ Lưu Tiêu tuyên truyền cho hắn.
Nếu không thì khi ngươi báo ra ba chữ Cổ Tam Thông cũng không ai nhận ra đâu.
Một màn này cũng khiến Thành Thị Phi cùng Vân La quận chúa tự hào vô cùng, ngẩng đầu ưỡn ngực, kiêu ngạo vô cùng.

Chương 94. Ta chỉ đùa một tí thôi

"Xin chào!"
Lưu Tiêu trả lời Cổ Tam Thông một cách lễ phép.
"Ta..."
Cổ Tam Thông há mồm, nhưng hắn còn chưa kịp nói dứt câu thì Lưu Tiêu đã cắt ngang.
"Không cần nói, ta biết hết."

"Mục đích của ngươi đến đây là gì, hay thậm chí là nguy cơ mà ngươi đang gặp phải, ta đều có thể giải quyết được."
"Nhưng mà, ngươi trả cho ta được gì đây?"
Lấy cái gì để trả?
Cổ Tam Thông sửng sốt.
Trên cả đoạn đường đi tới đây ngay cả ăn uống cũng phải nhờ Vân La trả tiền dùm, hắn làm gì có thứ gì để trả cho Thiên Cơ Lâu bây giờ.
Thành Thị Phi há mồm, hắn chỉ nghĩ chạy đến Thiên Cơ Lâu càng nhanh càng tốt thôi chứ chưa từng nghĩ đến vấn đề này.
Vân La thì có thể lấy ra vài ngàn lượng bạc, nhưng Cổ Tam Thông dù sao đã lăn lộn trong giang hồ đã lâu, hắn biết chút ít tiền này vẫn không đủ, chỉ lắc đầu.
Bỗng nhiên Vân La cắn răng một cái, móc một túi gấm ra, lấy một viên bảo châu từ trong đó.
"Nếu thêm viên bảo châu này được không?"
Viên bảo châu này chính là thứ mà Tiên Hoàng ban tặng, tuyệt đối là trân bảo khó có được.
Nhưng nếu nó có thể dùng để thanh toán thù lao mà tin tức Cổ Tam Thông cần thì nàng cũng không thèm đếm xỉa đến.
Lưu Tiêu lại dùng khả năng suy tính của Thiên Cơ Lâu để xem lai lịch của viên bảo châu này.
"Vật phẩm: Nhân Ngư Tiểu Minh Châu"
"Bên trong có chứa kỳ dược của võ lâm, Thiên Hương Đậu Khấu"
Moá nó!
Lưu Tiêu lúc này không biết dùng từ gì để diễn tả tâm tình của mình nữa.
Vân La quận chúa còn đem cả Thiên Hương Đậu Khấu đến đây sao.
Vậy thì mọi việc trở nên dễ dàng rồi, chỉ cần nói một tý là giải quyết được vấn đề của Cổ Tam Thông.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không đủ!"
Đem Thiên Hượng Đậu Khấu cho hắn làm gì.
Huống hồ Cổ Tam Thông còn phải dùng nó để cứu sống Tố Tâm nữa.
Mục tiêu của Lưu Tiêu không phải là thứ này.
Cổ Tam Thông thấy vậy thì cắn răng, nói: "Tất cả tuyệt học trên người ta, Kim Cương Bất Hoại Thần Công, Hấp Công Đại Pháp,... Nếu các hạ thích thì cứ chọn thoải mái."
Bất kỳ lúc nào hắn cũng có thể chết vì nội thương bạo phát, nên bây giờ hắn cũng đã bất chấp tất cả.
Hắn tin rằng hai môn tuyệt học này sẽ đủ để trả cho tin tức mình cần, không ai trong thiên hạ này mà không thèm thuồng hai môn tuyệt học này cả.
Dù sao đây cũng là tuyệt học của Thiên Trì Quái Hiệp.
Nếu như lạc vào giang hồ thì có thể tạo nên một oanh động cực kỳ to lớn, cả giang hồ có thể sẽ trở nên đại loạn vì hai môn Thần Công này.
Chỉ cần ta thu được ngươi vào Thiên Cơ Lâu thì tất cả võ học trên người

của ngươi ta đều có thể lấy được, bao gồm cả ngươi nữa!
Lưu Tiêu không thèm quan tâm một hai bộ công pháp đó.
Chỉ cần chữa hết nội thương cho Cổ Tam Thông, thêm tốc độ tu luyện khi ở Thiên Cơ Lâu thì chắc chắn tu vi của ngươi sẽ lên một tầm cao mới với thiên phú của mình.
Người tài giỏi như thế thì dại gì mà Lưu Tiêu buông tha được.
Sau đó Lưu Tiêu mở miệng một cách dứt khoát: "Bổn lâu chủ có thể trị liệu nội thương cho ngươi, cũng có thể giúp ngươi tìm nhi tử của mình, thậm chí là tìm được viên Thiên Hương Đậu Khấu cuối cùng để cứu sống Tố Tâm."
"Chỉ cần ngươi gia nhập vào Thiên Cơ Lâu là được!"
"Được được!"
Cổ Tam Thông còn chưa lên tiếng thì Vân La quận chúa đã gật đầu lia lịa rồi.
Nếu sư phụ của mình gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì khác nào bản thân mình gia nhập đâu cơ chứ.
Nàng còn đang sợ rằng Thiên Cơ Lâu không chịu thu nhận chính mình nữa.
Cổ Tam Thông trừng Vân La một cái, sau đó nhìn sang Lưu Tiêu.
"Ta là Đại Tông Sư!"
Nói xong hắn ngước đầu lên một cách ngạo nghễ rồi nhìn Lưu Tiêu.
Ý tứ không cần nói cũng biết, dựa vào đâu mà bắt một Đại Tông Sư như ta làm thủ hạ của ngươi.
Không thể không nói, dù bị nhốt trong Thiên Lao hai mươi năm trời nhưng Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông vẫn còn rất kiêu ngạo.
Lưu Tiêu nhếch miệng, nở một nụ cười.
Một khắc sau thì mặt của Cổ Tam Thông biến sắc.
Một lực lượng to lớn bỗng nhiên xuất hiện, đè lên người hắn, khiến hắn trở tay không kịp.
Lực lượng này nặng nề vô cùng, hắn cảm giác như đang vác một toà núi lớn trên lưng vậy.
Hắn không thể phản kháng nổi, nên đã quỳ một chân xuống.
Hơn nữa lực lượng này vẫn còn tiếp tục tăng, Cổ Tam Thông biết nếu để một lát nữa thì đầu gối của hắn sẽ bể nát mất.
"Lâu chủ thu lực lượng lại đi, ta chỉ đùa một tý mà thôi, việc gia nhập vào Thiên Cơ Lâu luôn là ước mơ của ta mà."
Cổ Tam Thông nhanh chóng hạ quyết tâm, vội vàng lên tiếng giải thích.
Sư phụ, ngươi đang diễn trò sao? Ngươi có thể mất mặt thêm một tý nữa được không?
Thành Thị Phi cùng Vân La quận chúa lúc này đều xấu hổ vô cùng, không dám nhận người này là sư phụ của mình.
Sau đó Lưu Tiêu thu lực lượng lại, Cổ Tam Thông đứng lên mà mặt không hề đổi sắc.
Một màn như thế khiến cả Thiên Cơ Lâu tràn ngập tiếng cười.
"Đây chính là Cổ Tam Thông tiền bối sao! Quả nhiên tính cách của hắn

xứng với hai chữ Ngoan Đồng."
"Ha ha... Cười chết ta rồi, Cổ Tam Thông tiền bối lại đi khiêu khích lâu chủ, bị trừng phạt cũng đúng."
"Cổ Tam Thông tiền bối thật hài hước, khi nãy thấy hắn ta còn tưởng hắn là một người khá nghiêm túc như những Tông Sư hay ngồi chém gió tự kỷ chứ, ai ngờ."
Lời này vừa dứt thì những Tông Sư trong Thiên Cơ Lâu đều đen mặt lại.
Đương nhiên hiện tại mọi người cũng biết vì sao Cổ Tam Thông có ngoại hiệu là Bất Bại Ngoan Đồng rồi.
Quả thật như một đứa trẻ, rất thoải mái.

Chương 95. Xa tít chân trời, gần ngay trước mắt

"Hoan nghênh, chào mừng ngươi đến Thiên Cơ Lâu!"
"Đây là quyết định đúng đắn nhất của ngươi."
Lưu Tiêu cười cười, giơ tay hoan nghênh Cổ Tam Thông gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
"Phải nói là Thiên Cơ Lâu nhặt được bảo mới đúng!"
Hắn cợt nhả một tý, hoàn toàn không có phong phạm của một cao thủ Đại Tông Sư gì cả.
Hai người chỉ nói vài câu thôi thì đã thấy đối phương hợp ý với mình rồi.
"Chỉ Nhược qua đây một tý!"
Lưu Tiêu kêu Chu Chỉ Nhược thay vị trí của mình một tý rồi sau đó mang ba người Cổ Tam Thông lại bàn mà Vương Ngữ Yên đang ngồi.
"Lâu chủ, con ta..."
Khi nói ra được vài chữ thì Cổ Tam Thông phát hiện bản thân kích động tới nổi không nói ra thành lời nữa rồi.
Nhất thời hắn không biết nên hỏi nhi tử mình ở đâu hay cuộc sống của hắn như thế nào nữa.
"Đây không phải con trai của ngươi hay sao!"
Lưu Tiêu cười hì hì chỉ vào Thành Thị Phi vẫn còn đang ngơ ngác không biết chuyện gì xảy ra.
Sư phụ của ta lại là cha của ta??
Ngay cả tính cách hoạt bát như Thành Thị Phi thì lúc này hắn cũng há to miệng kinh ngạc.
Vân La quận chúa thì không biết nói gì thêm!
Người trong Thiên Cơ Lâu cũng nghẹn họng trân trối!
Cổ Tam Thông lại mang theo con trai của mình tới Thiên Cơ Lâu để tìm con.
Phốc!
Cổ Tam Thông lập tức phun một ngụm nước mình vừa uống ra, lập tức xù lông!

Nhi tử của mình lại là một gia hoả cà lơ phất phơ như thế này sao?
"Ta không tin!"
Cổ Tam Thông không muốn tin tưởng sự thật này, hắn không muốn tin con của mình lại có bộ dạng như thế.
Con của mình và Tố Tâm nếu không được sáng lạng đẹp trai thì thôi đi, ít nhất cũng là một công tử lễ độ chứ.
Nhưng thực tế thì hắn cũng đã hơi tin tưởng.
Bởi vì tính cách nghịch ngợm gây sự của Thành Thị Phi giống y chang hắn lúc trẻ, khiến cho khi bản thân vừa chứng kiến tên này thì đã thấy thân thiết rồi.
"Ồ? Sau khi nhìn kỹ thì sư phụ cùng Thành Thị Phi cũng khá giống nhau đó chứ."
Vân La nhìn kỹ hai người, càng nhìn càng thấy giống hai cha con.
Rất nhiều người trong Thiên Cơ Lâu cũng gật đầu.
"Không đúng! Ta họ Thành mà lâu chủ, không phải họ Cổ!"
Thành Thị Phi hơi xù lông lên.
Sao sư phụ của ta lại là cha ta được!
Lưu Tiêu nói: "Họ Thành thì đúng rồi!"
"Năm đó trước khi mẹ ngươi đi ngăn cản đại chiến giữa Chu Vô Thị cùng phụ thân ngươi thì nàng đã giao ngươi lại cho Thành Hoàn, Thành đại nương ở sát vách, nàng sợ rằng sau chuyện này nàng không thể trở về nữa."
Thành Thị Phi nghe thế thì gật đầu: "Sao ngươi biết tên của mẹ ta?"
Hắn cũng dần dần tin lời của Lưu Tiêu nói rồi.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Nếu như các ngươi không tin thì cứ về tìm lại Thành đại nương là được rồi, nàng sẽ nói chân tướng cho các ngươi biết."
"Hoặc đi cứu sống mẫu thân Tố Tâm của ngươi cũng được, sau đó dẫn theo nàng đi tìm Thành Hoan."
Lưu Tiêu nói chắc như đinh đóng cột, không ai có thể phản bác.
"Ngươi có thể tìm được Thiên Hương Đậu Khấu không?"
Cổ Tam Thông hơi không tin: "Tên lão tiểu tử Chu Thiết Đảm kia tìm hai mươi năm trời mà vẫn chưa tìm được đó."
Đó là do hắn vô năng thôi!
Lưu Tiêu nhìn sang Vân La quận chúa rồi nói: "Đưa viên Nhân Ngư Tiểu Minh Châu kia của ngươi đây."
Vân La quận chúa nghe thế thì quăng túi gấm qua cho Lưu Tiêu.
Phốc phốc!
Lưu Tiêu đổ bảo châu ra, bóp nhẹ một cái.
Một khắc sau một thứ có hình dạng như viên đậu nằm trên tay hắn.
"Xem thử! Đây không phải là nó sao?"
Lưu Tiêu mỉm cười nhìn về phía Cổ Tam Thông!
Thiên Hương Đậu Khấu!
Cổ Tam Thông cùng Vân La quận chúa là hai người đầu tiên nhận ra đây là thứ gì, la lớn.
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này cũng rục rịch, rất nhiều người đứng lên.

Thiên Hương Đậu Khấu, đây chính là kỳ dược trong võ lâm, chỉ cần chưa chết thì dù thương thế ra sao cũng có thể đưa người đó vào trạng thái giả chết.
Thậm chí còn có vài người muốn chạy lên tranh đoạt.
"Thiếu đạo đức!"
Một bên Vương Ngữ Yên thấy cảnh tượng quen thuộc này thì mắng Lưu Tiêu một câu!
Lúc trước bản thân mình cũng bị Lưu Tiêu lừa giống như bây giờ vậy, hắn hoàn toàn là tay không bắt sói.
Lưu Tiêu chủ nói một hồi là lừa được bản thân gia nhập vào Thiên Cơ Lâu mà không tốn bất kỳ cái giá nào.
Cổ Tam Thông ngây người!
Thành Thị Phi cùng Vân La quận chúa cũng ngây người.
Thứ mà bọn hắn phải bán mình để mua thì ra luôn nằm trong tay của bản thân.
"Lâu chủ thật thất đức!"
"Đúng thế! Ta cảm thấy chua xót dùm cho Cổ Tam Thông tiền bối."
"Lâu chủ thật là lòng dạ hiểm độc, không cần trả giá gì mà lại thu hoạch được một vị Đại Tông Sư."
"Cổ Tam Thông tiền bối thật đáng thương!"
Bên trong Thiên Cơ Lâu ai cũng nhìn Cổ Tam Thông với ánh mắt cực kỳ đồng tình.
Thậm chí còn có vài tên nhìn đám người Cổ Tam Thông với ánh mắt nhìn những người có vấn đề về trí thông minh nữa.
Cọt kẹt!
Lưu Tiêu nghe được cả tiếng cắn răng của Cổ Tam Thông.
Thầm nghĩ có vẻ Cổ Tam Thông muốn xù lông thật rồi.
Cổ Tam Thông được xưng là Bất Bại Ngoan Đồng không phải là không có lý do, hắn đùa giỡn khắp thiên hạ, trêu cợt tất cả mọi người.
Khi hắn bị vu oan là giết 107 cao thủ nhưng hắn vẫn không chịu đứng ra minh oan, có lẽ là bởi vì phong cách hành sự của hắn.
Nhưng bây giờ hắn lại là người bị đùa giỡn, cảm giác này không dễ chịu tý nào cả.
"Đừng tức giận chứ! Ta sợ bỗng nhiên ngươi chết ở đây lắm."
"Đây là Huyết Bồ Đề, mau chóng trị liệu nội thương đi!"
Lưu Tiêu vội đưa một viên Huyết Bồ Đề cho Cổ Tam Thông!
Nội thương của Cổ Tam Thông thì Đại Hoàn Đan không thể chữa trị được, phải là Huyết Bồ Đề mới có thể.
Huyết Bồ Đề!
Rất nhiều người nhìn về phía viên Huyết Bồ Đề này với ánh mắt thèm thuồng vô cùng.
Nếu thứ này xuất hiện ở ngoài giang hồ thì có lẽ sẽ có thêm một đợt đại loạn mất.
"Đa tạ lâu chủ!"

Cổ Tam Thông ôm quyền một cách trịnh trọng, tiếp nhận Huyết Bồ Đề.
Sau đó Lưu Tiêu vẫy tay gọi Lâm Bình Chi lại, kêu hắn dẫn Cổ Tam Thông lên tầng cao nhất để chữa thương.

Chương 96. Thần bí

"Cổ Tam Thông tiền bối, mời!"
Lâm Bình Chi dẫn đám người Cổ Tam Thông lên tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu.
"Tiền bối ngươi đừng để tâm nữa, lâu chủ là một người rất tốt."
"Gia đình ta bởi vì sở hữu một công pháp gia truyền nên bị người khác diệt môn, người trong thiên hạ ai cũng muốn giết ta."
"Nhưng lâu chủ lại không để tâm những việc đó, hắn không chỉ thu nhận ta mà còn truyền cho ta một bộ võ học đỉnh cấp, để cho ta có sức mạnh đi báo thù."
Cổ Tam Thông liếc hắn một cái rồi nói: "Hắn truyền Dịch Cân Kinh cho ngươi à?"
Lâm Bình Chi chấn động!
Quả nhiên là cao thủ Đại Tông Sư, kiến thức quả thật sâu rộng vô cùng, mình chỉ mới tu luyện một đêm thôi mà hắn đã nhận ra rồi.
"Đúng!"
Lâm Bình Chi gật đầu
"Thần công bực này nếu như lâu chủ không truyền cho ta thì sợ rằng cả đời này ta còn không thể tiếp xúc đến được."
Dịch Cân Kinh!
Vân La quận chúa đứng cạnh khi nghe thế thì hô lên, nàng biết Dịch Cân Kinh là thần công ra sao.
"Rất lợi hại à?"
Thành Thị Phi hoàn toàn không biết những việc này.
Không ai để ý đến hắn.
Cổ Tam Thông nói: "Lâm tiểu tử ngươi đừng coi thường ta như thế chứ, ta là loại tiểu nhân nói mà không chịu nhận sao?"
Hắn cũng không quá nóng giận.
Chỉ là cả đời này chỉ có hắn đi trêu cợt người khác, hiện tại lại bị người khác trêu cợt lại nên hơi khó chịu mà thôi.
"Tiểu tử ngươi cũng khá tốt!"
"Nhưng nếu như muốn báo thù thì một mình Dịch Cân Kinh không đủ đâu."
"Chờ đến khi thương thế ta lành lại thì ta sẽ dạy vài chiêu Đại Lực Kim Cương Chưởng cho, cam đoan ngươi đủ sức để đánh nát hết cừu nhân của mình."
Lâm Bình Chi vui vẻ vô cùng, cảm tạ liên tục.
Đại Lực Kim Cương Chưởng là một trong 72 tuyệt kỹ của Thiếu Lâm, hung mãnh bá đạo.
Nếu xét riêng trong mảng chưởng pháp cương mãnh thì sợ rằng chỉ có mỗi

Hàng Long Thập Bát Chưởng là hơn Đại Lực Kim Cương Chưởng mà thôi.
"Đa tạ tiền bối!"
Cổ Tam Thông nói tiếp: "Ngươi tham gia vào Thiên Cơ Lâu sớm hơn ta, vậy không biết Thiên Cơ Lâu này là nơi như thế sao? Sau khi gia nhập vào thì cần làm gì?"
Lâm Bình Chi trầm ngâm một tý rồi lên tiếng: "Thần bí!"
Ngoại trừ thần bí ra thì hắn không biết nên diễn tả Thiên Cơ Lâu này ra sao nữa.
"Còn về những việc cần làm sao? Chắc là bưng trà rót nước, phục vụ khách nhân thôi!"
Cổ Tam Thông ngẩn ngơ.
Chẳng lẽ mấy ngày nữa thì đường đường là một Đại Tông Sư như hắn cũng phải đi làm phục vụ như đám người Lâm Bình Chi à.
"Có vẻ vui!"
Cổ Tam Thông cười.
Hắn làm qua rất nhiều việc rồi, nhưng riêng tiểu nhị thì chưa.
Lâm Bình Chi nói tiếp: "Lâu chủ cũng khá hiền hoà, chúng ta chỉ cần phục vụ khách nhân, nói chuyện vui vẻ với bọn hắn là được rồi, không cần làm việc gì khác nữa."
"Lâu chủ sẽ cho chúng ta chỗ tốt mà khó lòng tưởng tượng nổi."
"Hắc hắc" Lâm Bình Chi cười cười.
"Vừa rồi lời của lâu chủ cũng không sai đâu, gia nhập vào Thiên Cơ Lâu đúng là lựa chọn đúng đắn nhất của tiền bối đó."
Cổ Tam Thông không hổ là người từng trải, chỉ vài câu thôi mà đã khiến Lâm Bình Chi móc tim móc phổi mình ra rồi.
Nhưng đây cũng là do tính cách thuần lương của Lâm Bình Chi, phải trải qua một loạt bi thương sau này hắn mới tà như trong nguyên tác.
"Cũng đúng, có chỗ tốt không nhỏ thật!"
Cổ Tam Thông nhìn vào Huyết Bồ Đề trên tay.
Nếu không phải nhờ có Thiên Cơ Lâu thì sợ rằng bản thân đã thúc thủ vô sách trước thương thế của chính mình rồi.
Lâm Bình Chi lại cười khẽ, hưng phấn nói.
"Tiền bối, Huyết Bồ Đề không là cái gì đâu!"
Cổ Tam Thông liếc Lâm Bình Chi một cái.
Tiểu tử ngươi có ổn không thế.
Loại vật như Huyết Bồ Đề này chính là chí bảo trong võ lâm đó.
Chỉ là nó không có tác dụng quá lớn đối với Đại Tông Sư ngoài chữa thương thôi, vậy ta mới nói nó không tệ.
Lâm Bình Chi nói tiếp, hắn đã tưởng tượng ra vẻ mặt thất kinh của Cổ Tam Thông khi nghe tin tức sắp tới rồi.
"Tiền bối ngươi không biết thôi!"
"Sau khi gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì mỗi người sẽ có một gian phòng riêng trên tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu, và đặc biệt nhất chính là trong phòng đó tốc độ tu luyện sẽ được tăng lệ gấp 50 lần."

"50 lần đó!"
"Phải biết rằng ngay cả phòng chữ "Thiên" cũng chỉ có tốc độ tu luyện gấp mười lần mà thôi, một đêm còn cần một ngàn lượng bạc."
"Còn chúng ta là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, có thể xài phòng có tốc độ gấp 50 lần sao cũng được."
Tốc độ tu luyện gấp 50 lần!
Cổ Tam Thông hít một hơi thật sâu, sắc mặt hoảng sợ vô cùng.
Nếu không phải hắn muốn giữ hình tượng trước mặt vãn bối thì hắn đã chửi một câu: "Má nó" rồi.
"Tốc độ tu luyện gấp 50 lần, sư phụ ơi chúng ta lời to rồi!"
Vân La quận chúa hưng phấn đến mức đỏ bừng cả mặt: "Ta sắp trở thành cao thủ tuyệt thế!"
Chỉ có riêng Thành Thị Phi là ngơ ngác không biết gì thôi, hắn không luyện võ nên không hiểu vì sao mọi người lại cao hứng như vậy.
Cổ Tam Thông cố gắng bình tĩnh lại, áp chế kinh hãi trong lòng.
Vân La nơi: "Đừng nói nữa, không nói thì không ai biết ngươi là một tên nhà quê đâu."
"Moá!"
"Thiên Cơ Lâu thật ngưu bức!"
Với thiên phú của hắn cùng phòng tu luyện tốc độ gấp 50 lần của Thiên Cơ Lâu thì có thể bù đắp chênh lệch hai mươi năm nay một cách dễ dàng rồi.
Đến lúc đó bản thân muốn đánh tên tiểu tử Chu Thiết Đảm kia ra sao cũng được.

Chương 97. Nhậm Doanh Doanh

Cổ Tam Thông không thể nào bình tĩnh.
Ban đầu hắn chính là một người si mê luyện võ, nếu không bởi vì thế thì hắn cũng không bỏ bê kiều thê là Tố Tâm mà lao đầu vào tập võ.
Bỗng nhiên Cổ Tam Thông cảm nhận được hai khí tức cực kỳ kinh khủng.
Hắn ngẩng đầu lên với vẻ mặt hoảng sợ, chỉ thấy trước cầu thang có hai người mặc áo đen đang đứng canh giữ.
Cả hai đều đeo mặt nạ nên không thấy được chân dung.
Nhưng kiếm khí mênh mông trên người bọn hắn khiến Cổ Tam Thông sợ hết hồn.
Bản năng của hắn mách bảo rằng đối phương chỉ cần dùng một kiếm là có thể giết chết chính mình rồi, dù có sử dụng Kim Cương Bất Hoại Thần Công thì cũng sẽ bị bổ làm đôi.
"Đây chắn là là hai vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư, tu vi còn sắp tiếp cận Võ Thánh nữa."
Trong lòng Cổ Tam Thông xảy ra cuồng phong to lớn, mí mắt giật liên tục.
"Cổ Tam Thông bái kiến hai vị tiền bối!"
Hắn nào dám do dự, vội vàng tiến lên chào hỏi hai người.
Nhưng cả hai chỉ đứng im, không ai trả lời hắn.

"Cổ Tam Thông tiền bối không cần đa lễ làm gì!"
"Lâu chủ nói rằng bọn họ là Thiên Cơ Vệ, không nói chuyện, cũng không quan tâm đến bất kỳ ai, bọn hắn chỉ phụ trách canh chừng ở đây để không cho người ngoài đi vào tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu thôi."
Lâm Bình Chi lên tiếng.
Nghe thế Cổ Tam Thông lại bị giật mình, sợ hãi vô cùng.
Thủ bút lớn thế sao, lại để hai vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư canh cửa.
Thật đúng là xa xỉ quá mà.
Thảo nào lâu chủ Thiên Cơ Lâu cho Tông Sư đi làm tiểu nhị, có thể trong tương lai thì bản thân cũng thế.
Nếu so với hai vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư sắp tiếp cận Võ Thánh này thì việc Đại Tông Sư đi làm tiểu nhị cũng không có gì bất ngờ cả.
"Nội tình Thiên Cơ Lâu quá kinh khủng!"
Cổ Tam Thông hít một hơi thật sâu.
Sau đó Lâm Bình Chi cũng thu xếp và phân phối phòng cho cả ba người.
"Các ngươi xuống dưới đó hỗ trợ đi!"
Thành Thị Phi cùng Vân La quận chúa bị hắn đẩy xuống dưới.
Sau khi đóng cửa lại thì hắn nuốt Huyết Bồ Đề xuống ngay lập tức.
"Tố Tâm ngươi chờ ta, ta sẽ cứu ngươi, nhanh thôi!"
Trong mắt Cổ Tam Thông hiện lên vẻ kiên định.
....
"Đoàn đại ca kêu các nàng gia nhập Thiên Cơ Lâu!"
Vương Ngữ Yên chỉ vào Chung Linh và Mộc Uyển Thanh rồi nói lại cho Lưu Tiêu.
Đoàn đại ca đúng là người tốt, ngươi mau chóng giới thiệu thêm vài muội muội xinh đẹp của ngươi vào Thiên Cơ Lâu luôn đi.
"Được!"
Sao Lưu Tiêu lại cự tuyệt được.
Đây chính là hai nhân vật hắn yêu thích nhất mà.
"Bái kiến lâu chủ!"
Chung Linh cùng Mộc Uyển Thanh cũng hơi kích động một chút, vội hành lễ với Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu trừng mắt về phía Chung Linh.
"Gọi lâu chủ gì, gọi là ca ca."
Âm thanh mềm mại dễ thương này kêu lâu chủ thì phí hết.
Chung Linh đỏ hết cả mặt, Vương Ngữ Yên thì trừng mắt nhìn Lưu Tiêu.
Chung Linh xấu hổ tới mức cúi gầm mặt xuống, nhìn chằm chằm mũi chân của nàng.
"Ca ca..."
Cuối cùng nàng cũng hô khẽ.
"Súc sinh!.
"Sao ngươi có thể hạ thủ được chứ!"
"Lâu chủ ngươi không kiềm được bản thân thì để ta!"
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này đây tiếng sói tru quỷ gào.

Lưu Tiêu lúc này như một con sói xám lớn vậy: "Chung Linh ngoan! Lâu chủ ca ca cho ngươi kẹo que để ăn!"
Dáng vẻ khả ái của Chung Linh nếu không cho ăn kẹo que thì đáng tiếc!
Kẹo que? Là thứ gì thế!
Một khắc sau bỗng Lưu Tiêu quơ tay một cái, một thanh kẹo que xuất hiện trên tay hắn.
Hắn đưa cho Chung Linh.
"Ăn đi, ngươi là người đầu tiên ăn kẹo que của ta đó, ăn đi ngon lắm!"
"Rất ngọt!"
Hai mắt Chung Linh sáng lên, bị mùi vị của kẹo que chinh phục.
Thấy bộ dáng ăn kẹo que của Chung Linh thì Lưu Tiêu phát hiện mình sắp nhịn không nổi, vội vàng quay sang Mộc Uyển Thanh để đánh lạc hướng.
"Lấy khăn che mặt lên cho lâu chủ nhìn một tý đi, không lẽ ta làm lâu chủ cũng không thể thấy mặt nhân viên của mình sao!"
Nghĩ hay quá nhỉ!
Mộc Uyển Thanh không bị lừa, quay đầu chỗ khác không nói lời nào.
Nhưng nàng vẫn lén liếc liếc Lưu Tiêu!
Bởi vì tên không đứng đắn trước mặt này lại là người hiểu rõ nàng nhất.
Những đánh giá trên Tình Nhân Bảng kia hoàn toàn đúng, nhiều khi Mộc Uyển Thanh còn tưởng rằng hắn còn hiểu mình hơn cả chính mình nữa.
"Lâu chủ!"
Bỗng Chu Chỉ Nhược đang đứng ở quầy trực lên tiếng kêu Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu quay đầu nhìn lại, thấy một người đội nón lá đen đang đứng trước quầy hàng.
Người này mặc một chiếc áo choàng lớn, bao phủ toàn thân, thậm chí hắn còn đeo bao tay nữa, không biết nam hay nữ.
Theo bản năng Lưu Tiêu sử dụng năng lực suy tính của Thiên Cơ Lâu.
"Tên: Nhậm Doanh Doanh"
"Thân phận: Thánh nữ của Nhật Nguyệt Thần Giáo"
"Cảnh giới: Tiên Thiên trung kỳ"
"Võ học: Tiêu Dao Du Thân Chưởng, Việt Nữ Kiếm(tàn), Nhật Nguyệt Càn Khôn Kiếm Pháp"
"Sở trường: Âm Luật"
"Mục đích: Mua tình báo về nơi giam giữ Nhậm Ngã Hành"
Lại là Nhậm Doanh Doanh sao!
Ánh mắt Lưu Tiêu khựng lại một giây, trang phục này thì đáng ra ta phải nhận ra từ sớm chứ.
Lúc này khi nhìn kỹ thì hắn cũng thấy được một miếng ngọc sau lưng Nhậm Doanh Doanh.
"Nàng tới đây để mua tình báo!"
Chu Chỉ Nhược nói với Lưu Tiêu.
Đến khi Lưu Tiêu lại gần thì Nhậm Doanh Doanh vẫn không lên tiếng, chỉ đưa một tờ giấy qua thôi.
"Khá cẩn thận nhỉ!"

Lưu Tiêu nghĩ thầm, mở mảnh giấy mà Nhậm Doanh Doanh đưa ra, bên trong chỉ ghi vài dòng đơn giản, chỉ muốn hỏi xem mất bao nhiêu tiền mới có thể mua tin tức về nơi giam giữ Nhậm Ngã Hành.
Lưu Tiêu cũng không biết nên lấy bao nhiêu mới đủ nữa.
Sau đó hắn quay sang hỏi Thiên Cơ Lâu nếu muốn suy tính tin tức của Nhậm Ngã Hành thì mất bao nhiêu tiền.
Hệ thống đưa ra cái giá là hai vạn lượng bạc.
Hắn trực tiếp tăng giá đó lên gấp đôi rồi báo cho Nhậm Doanh Doanh.

Chương 98. Tuyệt Sắc Bảng

Do Nhậm Doanh Doanh đội nón lá nên Lưu Tiêu không biết khi ra giá bốn vạn lượng bạc nàng có biểu tình gì, hắn không biết bản thân có phải quá nhân từ rồi hay không nữa.
Dù sao khi Nhậm Doanh Doanh nghe thế thì trực tiếp lấy ra đưa cho hắn, không kỳ kèo gì nữa.
Nếu đối phương đã muốn âm thầm thì Lưu Tiêu cũng chiều nàng, hắn tìm một tờ giấy cùng bút đến, viết ba chữ "Đáy Tây Hồ" rồi đưa cho Nhậm Doanh Doanh.
Từ khi bước vào đây đến lúc lấy được thứ mình cần thì Nhậm Doanh Doanh vẫn không nói bất kỳ lời nào, trực tiếp quay đầu rời đi.
Lưu Tiêu tặc lưỡi, Thánh Cô bây giờ có vẻ vẫn rất cao lãnh.
"Lâu chủ, có bảng danh sách mới chưa thế!"
"Đúng vậy, nhanh chóng công bố bảng danh sách mới đi."
"Đúng, nhanh để chúng ta còn quay về phòng tu luyện nữa chứ."
"Một ngày không được nghe bảng danh sách, cả người khó chịu vô cùng."
Lúc này thấy Lưu Tiêu đang thong thả thì người trong Thiên Cơ Lâu bắt đầu hô lên.
Chỉ một lúc sau đây đã trở thành một làn sóng trong Thiên Cơ Lâu, ai cũng kêu la muốn Lưu Tiêu công bố bảng danh sách mới.
Thấy thế Lưu Tiêu mới bước ra khỏi quầy, lại ngồi cùng với đám người Chung Linh.
Hắn mở miệng nói: "Đã có rồi!"
"Ban đầu ta tính một thời gian nữa mới công bố, nhưng các ngươi đã nóng lòng như vậy thì bản lâu chủ cũng không thừa nước đục thả câu làm gì, để ta công bố bảng danh sách mới này cho các ngươi đi."
Mọi người đều sáng mắt lên, không ngờ hắn chịu công bố bảng danh sách mới thật.
Ai nấy đều hưng phấn vô cùng, thiếu chút nữa là hô to rồi.
Một lát sau tất cả người trong phòng đều chạy ra, không thèm tu luyện gì nữa, ai nấy đều ráng tìm một chỗ ngồi uống rượu nghe chuyện.
Bên ngoài Thiên Cơ Lâu thì cũng có rất nhiều người bu lại, chỉ trong một thời gian ngắn mà bốn phương tám hướng của Thiên Cơ Lâu đã chật kín người, ngay cả nóc nhà cũng vậy.

"Bảng danh sách lần này ta đặt tên là Tuyệt Sắc Bảng!"
"Tuyệt Sắc Bảng, ghi nhận những nữ tử đẹp nhất trong giang hồ trên khắp Cửu Châu!"
"Không giới hạn tuổi tác, bất phân chính tà tốt xấu, ước định duy nhất chỉ là dung mạo mà thôi."
"Đương nhiên lần này cũng giống Tình Nhân Bảng đợt trước."
"Bất kỳ kẻ nào dám dùng thủ đoạn bỉ ổi hèn hạ để bức hiếp, ép buộc những người trên Tuyệt Sắc Bảng thì Thiên Cơ Lâu sẽ chém không tha, cả thế lực đằng sau của hắn nữa."
Lưu Tiêu cảnh cáo.
"Đại Tống Hoàng Triều tán thành!"
Thái tử Đại Tống là người đầu tiên cho thấy thái độ, sau đó từng thế lực trong Thiên Cơ Lâu cũng dần lên tiếng theo.
Chu Chỉ Nhược đang trực trong quầy cũng bắt đầu chỉnh trang y phục.
Vương Ngữ Yên đang ngồi uống trà thì cũng đặt chén trà xuống mà ngồi tĩnh toạ.
Triệu Mẫn thì trực tiếp hơn, nàng kêu Lâm Bình Chi mang một bàn đầy rượu cùng thức ăn lên cho đám người Lưu Tiêu, lát nữa nàng tính tiền.
"Ta nói trước nha lâu chủ, nếu Triệu Mẫn quận chúa mà không có tên trên bảng này thì ta sẽ không công nhận nó đâu!"
Vi Tiểu Bảo bắt đầu nịnh nọt Triệu Mẫn.
Mỹ nữ trong Thiên Cơ Lâu cũng không ít, thậm chí còn có vài vị trong Tình Nhân Bảng nữa.
Chỉ tính riêng Chu Chỉ Nhược cùng Vương Ngữ Yên đã là mỹ nữ khuynh quốc khuynh thành rồi.
Nhưng Vi Tiểu Bảo không dám đụng vào những người này, nên hắn chỉ có thể chuyển mục tiêu sang Triệu Mẫn thôi.
"Ta cũng thế!"
Thái Tử Đại Tống mở miệng, khiến mặt Vi Tiểu Bảo đen lại.
"Nếu Triệu Mẫn quận chúa mà không được lên bảng thì ta không biết còn ai đủ tư cách lên bảng nữa."
Không chỉ riêng hai người mà rất nhiều người trong Thiên Cơ Lâu bắt đầu mở miệng.
Bọn hắn chưa từng thấy qua nhiều mỹ nữ tại Cửu Châu, nhưng Triệu Mẫn lại đang đứng sờ sờ ở đây nên rất nhiều người đoán nàng chắc chắn sẽ lên Tuyệt Sắc Bảng.
Thấy nhiều người cổ vũ mình như thế thì Triệu Mẫn vui vẻ vô cùng, nàng cười đến mức gần sái quai hàm.
Nàng trực tiếp vung tay lên, mời tất cả mọi người mỗi bàn một bầu rượu.
Đương nhiên vẫn còn rất nhiều người cũng dự đoán Vương Ngữ Yên cùng Triệu Mẫn sẽ lên bảng.
"Ta nghĩ rằng Lâm Tiên Nhi của Trung Châu chắc hẳn sẽ lên bảng, bộ dáng khung quốc khuynh thành kia chắc chắn đủ!"
"Có người nói rằng Thánh Nữ đương đại của Từ Hàng Tĩnh Trai áp đảo

hết hoa thơm cỏ lạ, ta nghĩ nàng cũng có thể lên bảng."
"Còn có Loan Loan, người được xưng là truyền nhân kiệt xuất nhất của Âm Quỳ Phái, nàng có thể sánh vai với cả Sư Phi Huyên, xứng đáng lên bảng."
"Cung chủ Yêu Nguyệt của Di Hoa Cung ở Hoàng Châu Thiên Tư Quốc Sắc, nàng luôn ngồi ở vị trí đệ nhất mỹ nữ của Hoàng Châu, nếu nàng không được lên bảng thì ta thua gì cũng thua."
...
Lưu Tiêu còn chưa lên tiếng thì những tên mê gái dưới này đã hưng phấn như được tiêm doping vậy, ai cũng đều đang thảo luận người nào sẽ được lên bảng.
Ai nấy đều nói về những mỹ nữ mà mình đã có dịp gặp gỡ.
Có đôi khi không hợp ý nhau thì bọn hắn còn muốn đánh nhau nữa kìa.
"Gia gia!"
Tôn Tiểu Hồng nhìn sang thì không ngờ gia gia mình đang cãi nhau với một đám thanh niên, còn cãi tới mức đỏ hết cả mang tai luôn.
"Một lát nữa các ngươi ghi lại hết tin tức của những người trên Tuyệt Sắc Bảng, nếu bản Thái Tử có thể nạp bất kỳ ai trong đó làm phi tần của mình thì Đại Tống sẽ thanh danh đại chấn."
Thái Tử Đại Tống nói với tứ đại danh bổ đứng bên.
"Ngươi bớt đi, A Kha của ta khuynh quốc khuynh thành."
"Tình Nhân Bảng hôm trước là do nàng đã theo ta nên mới không thể lên bảng thôi."
Vi Tiểu Bảo đang cãi nhau rùm beng với một người bên cạnh.
Nếu không phải ở Thiên Cơ Lâu cấm động thủ thì không chừng bọn hắn đã đánh nhau to rồi.

Chương 99. Bí mật của Tà Vương

"Thành Thị Phi, ngươi nhanh đi nói lâu chủ giúp ta, ta muốn lên Tuyệt Sắc Bảng."
Vân La rung lắc tay của Thành Thị Phi liên tục, mém chút nữa lắc đến mức khớp xương Thành Thị Phi rụng luôn.
"Tất cả câm miệng cho ta! Các ngươi muốn nghe lâu chủ nói hay nghe những tiếng nhao nhao này."
Diệt Tuyệt Sư Thái giận đến mức hét lớn một tiếng, cả Thiên Cơ Lâu đều an tĩnh lại, nhìn về phía Lưu Tiêu.
"Đương nhiên là cho lâu chủ nói rồi!"
"Mắt thẩm mỹ của lâu chủ vẫn khá đáng tin, mười vị trên Tình Nhân Bảng ta thấy khá hợp lý."
Lưu Tiêu thấy không ai lên tiếng nữa thì mới lên tiếng: "Đứng thứ mười trên Tuyệt Sắc Bảng, Chu Chỉ Nhược."
"Không ai thắc mắc gì chứ!"
Hắn chỉ vào Chu Chỉ Nhược đang đứng phía sau quầy.
"Không có!"

"Ai dám phản đối Chu cô nương lên bảng thì ra đây, lão tử xé hắn cho coi."
"Chu Cô Nương vừa thanh tú, tính tình lại như Chi Lan, thanh lãnh xuất trần, xứng đáng lên Tuyệt Sắc Bảng!"
Tất cả mọi người đều tán thành lời Lưu Tiêu nói.
Chu Chỉ Nhược lúc này mừng rỡ vô cùng, lập tức mở miệng nói: "Đa tạ lâu chủ, đa tạ các vị võ lâm đồng đạo ưu ái."
Mắt nàng lúc này đã híp lại như trăng lưỡi liềm.
Hiển nhiên việc lên Tuyệt Sắc Bảng khiến nàng vui vẻ cực độ.
"Các vị, bần ni Diệt Tuyệt, vừa là chưởng môn Nga Mi, vừa là người nuôi lớn Chu Chỉ Nhược từ nhỏ đến nay."
Diệt Tuyệt Sư Thái nhân cơ hội này hưởng ké danh tiếng của Chu Chỉ Nhược.
"Chúc mừng Chỉ Nhược, cầu được ước thấy!"
Đám người Vương Ngữ Yên với Lâm Bình Chi đều chúc mừng Chu Chỉ Nhược.
Như việc lên Tuyệt Sắc Bảng là thi đậu Đại Học Quốc Gia vậy.
"Đứng thứ chín trên Tuyệt Sắc Bảng, quận chúa Đại Nguyên Hoàng Triều, Triệu Mẫn!"
Triệu Mẫn!
Vừa sở hữu ngoại hình xinh đẹp, khí chất xuất trần cùng trí tuệ cao siêu.
Thấy được bản thân lên bảng thì Triệu Mẫn vội nhe hai răng mèo ra, đứng lên cảm tạ mọi người,
"Chúc mừng quận chúa!"
"Lần lên bảng này đúng là danh xứng với thực."
"Hắc... Sợ rằng sau này cửa của Vương Gia Phủ tại Đại Nguyên Hoàng Triều sẽ bị gõ bể mất."
"Nhanh đưa tin cho Tiểu Hoàng Đế, khiến hắn đưa người tới Đại Nguyên Hoàng Triều cầu hôn cho ta."
Vi Tiểu Bảo thuộc dạng người hành động, lập tức thông báo thám tử của Đại Thanh đưa tin tức này về, khiến A Kha cùng Song Nhi tức giận vô cùng.
"Triệu Mẫn quận chúa, đây là hạ lễ của Thái Tử nhà ta đưa cho ngài."
Thiết Thủ đưa một thanh trâm cài tóc vô cùng tinh xảo lên bàn của Triệu Mẫn.
Giờ khắc này bất kỳ thế lực này có tư cách đối thoại với Đại Nguyên Hoàng Triều đều bắt đầu hành động.
Cũng hết cách rồi, Chu Chỉ Nhược là người của Thiên Cơ Lâu, bọn hắn không dám đụng vào.
"Đứng thứ 8 trên Tuyệt Sắc Bảng, Tô Anh!"
Lưu Tiêu đã nhờ Thiên Cơ Lâu suy tính rồi, lúc này Tô Anh vẫn còn đang ở U Cốc Đào Nguyên, sợ rằng không nhiều người biết đến nàng.
Nhưng nó không ảnh hưởng đến việc bản thân xếp nàng vào Tuyệt Sắc Bảng.
Phải biết rằng trong nguyên tác thì Tô Anh là mỹ nữ duy nhất có thể khiến

cho Tiểu Ngư Nhi cùng Hoa Vô Khuyết đều mê đắm, hơn nữa Nguỵ Vô Nha, người đứng đầu Thập Nhị Tinh Tướng khi thu dưỡng Tô Anh thì đã bồi dưỡng cho nàng một khí trần xuất trần lãnh diễm giống như Yêu Nguyệt.
"Lâu chủ, Tô Anh là ai thế?"
Trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều mờ mịt vô cùng.
Ngay cả Thiên Cơ Lão Nhân cũng nhìn sang Lưu Tiêu với ánh mắt đầy nghi ngờ.
Lưu Tiêu nói: "Tô Anh lúc này vẫn chưa xuất thế, không giao du với giang hồ thế nên rất ít người biết tới nàng."
"Nhưng các ngươi chỉ cần biết Nguỵ Vô Nha của Thập Nhị Tinh Tướng đã bồi dưỡng nàng dựa theo khí chất của Yêu Nguyệt Cung Chủ của Di Hoa Cung là được rồi."
"Từ bề ngoài cho đến khí chất của nàng đều không thua gì Yêu Nguyệt Cung Chủ, có thể nói nàng là Yêu Nguyệt thứ hai."
Lời này vừa dứt thì mọi người lại thán phục trước năng lực tình báo của Thiên Cơ Lâu.
Ngay cả kỳ nữ chưa từng giao thiệp với giang hồ mà Thiên Cơ Lâu cũng biết.
"Yêu Nguyệt thứ hai? Vậy thì ta không có ý kiến."
"Má! Lão hỗn đản Nguỵ Vô Nha kia xấu xa như vậy sao?"
"Ta biết Nguỵ Vô Nha, tướng mạo của hắn xấu xí vô cùng, năm đó hắn cũng là người đích thân lên Di Hoa Cung để cầu thân với hai vị cung chủ là Yêu Nguyệt và Liên Tinh, mém chút nữa đã bị đánh chết tại Di Hoa Cung rồi."
Lời này vừa dứt thì cả Thiên Cơ Lâu nháo nhào lên.
"Má! Còn có việc này nữa sao, tên Nguỵ Vô Nha này tưởng hắn là ai chứ, lại dám cầu hôn hai vị cung chủ cùng một lúc."
"Lão hỗn đản này chết chắc rồi, hắn lại dám bồi dưỡng một cô gái theo bộ dáng của Yêu Nguyệt Cung Chủ sao, chờ sau khi tin tức này truyền tới tai của nàng thì sợ rằng Yêu Nguyệt sẽ đích thân giết hắn."
"Thật đúng là một lão già không biết xấu hổ, Nguỵ Vô Nha ngươi chờ chết đi."
Nghe được lai lịch của Tô Anh thì tất cả mọi người đều bất bình vô cùng, như nữ thần của bọn hắn bị Nguỵ Vô Nha mạo phạm vậy.
Trên thực tế lão hỗn đản Nguỵ Vô Nha kia hơi biến thái thật.
Hắn muốn độc chiếm Tô Anh, coi nàng là đồ thay thế của hai vị cung chủ Di Hoa Cung.
Mặc dù không có hành động gì quá đáng nhưng hắn không cho nàng tiếp xúc với người ngoài.
"Đứng thứ bảy trên Tuyệt Sắc Bảng là con gái của một cao thủ Đại Tông Sư, Tà Vương - Thạch Chi Hiên, Thạch Thanh Tuyền!"
Tà Vương - Thạch Chi Hiên còn có một người còn gái sao?
Toàn bộ Thiên Cơ Lâu khi nghe tin tức này thì như muốn nổ tung.

Bọn hắn sôi trào lên không phải bởi vì Thạch Thanh Tuyền được lên Tuyệt Sắc Bảng, mà là vì tin tức Tà Vương - Thạch Chi Hiên lại có một người con gái.
"Moá ơi! Thạch Thanh Tuyền chính là kỳ nữ nổi danh tại Đại Đường Hoàng Triều, không ngờ nàng lại chính là con gái của Tà Vương - Thạch Chi Hiên."
"Mẹ nó, đúng thật là lâu chủ cái gì cũng dám nói, ngay cả bí mật của Tà Vương - Thạch Chi Hiên cũng dám tiết lộ."
"Sau khi tin tức này của lâu chủ được truyền đi thì sợ rằng trời sẽ bị chọc thủng một lỗ mất, không ngờ lâu chủ lại tiết lộ nữ nhi mà Tà Vương ẩn dấu nhiều năm."
....

Chương 100. Thiên Cơ lão nhân trâu bò

Mọi người đều bị tin tức này doạ cho sợ.
Phải biết rằng Tà Vương - Thạch Chi Hiên chính là một cao thủ Đại Tông Sư nổi danh trên khắp Cửu Châu, lại còn là người đứng đầu Tà Đạo nữa chứ.
Thiên Cơ Lâu dám tiết lộ bí mật của Tà Vương thì không biết hắn có đến đây để tìm phiền phức hay không.
"Lâu chủ, năm đó có tin đồn rằng Tà Vương - Thạch Chi Hiên cùng Thánh Nữ Đời Trước của Từ Hàng Tĩnh Trai là Bích Tú Tâm đã từng có một cuộc tình, không biết rằng tin tức này là thật hay giả thế?"
Thiên Cơ Lão Nhân hỏi một cách tò mò.
Một khắc sau thì ai nấy trong Thiên Cơ Lâu đều hứng thú vô cùng.
Những võ lâm nhân sĩ này rất thích nghe bí văn của các cao thủ tuyệt đỉnh kia.
Đặc biệt là những chuyện liên quan đến tình yêu, chỉ cần vừa nhắc tới thôi thì ai cũng hưng phấn vô cùng.
Lưu Tiêu nói: "Đương nhiên là thật rồi!"
"Năm đó Tà Vương - Thạch Chi Hiên hoành hành thiên hạ, khiến Chính Đạo của Đại Đường tránh lui, không dám tranh tài."
"Bích Tú Tâm năm đó là truyền nhân mạnh nhất của Từ Hàng Tĩnh Trai, mang trên người trọng trách Tru Ma."
"Vì để hàng phục Tà Vương nên nàng đã dùng thân mình để phục ma."
"Đương nhiên Bích Tú Tâm đã thành công, sau khi lệ khí của Tà Vương bị hoá giải thì cũng khiến Tà Vương mắc phải chứng tâm thần phân liệt, mười mấy năm qua hắn không thể làm mưa làm gió trên giang hồ được nữa."
"Mà nàng cũng đã hạ sinh ra Thạch Thanh Tuyền, nữ nhi của Tà Vương - Thạch Chi Hiên."
Chuyện của Tà Vương - Thạch Chi Hiên cùng Bích Tú Tâm lại có ẩn tình

như thế sao, việc này khiến những võ lâm nhân sĩ tại đây đều há hốc mồm kinh ngạc.
Bởi vì tin đồn năm đó nói là cả hai người thật lòng yêu nhau.
Nên cuối cùng Bích Tú Tâm không thể trở lại Từ Hàng Tĩnh Trai nữa.
"Má! Tà Vương là người khuấy đảo cả võ lâm cuối cùng lại nhận được một chuyện tốt như thế sao."
"Thảo nào mấy năm nay Tà Vương không còn tái xuất giang hồ nữa, thì ra là do nguyên nhân này."
"Không ngờ Thạch Thanh Tuyền lại là con gái của Bích Tú Tâm cùng Tà Vương."
Ai nấy đều bất ngờ trước thân phận của Thạch Thanh Tuyền.
"Lâu chủ, cả hai đã từng có tình cảm cho nhau chưa?"
Có người hỏi tiếp.
Lưu Tiêu nói: "Đương nhiên là có rồi."
"Nếu không yêu nhau thì làm sao Bích Tú Tâm hoá giải được lệ khí của Tà Vương cơ chứ, cuối cùng khiến hắn trở nên tâm thần phân liệt."
"Nếu không yêu nhau thì sao Bích Tú Tâm lại sinh con cho Tà Vương được."
"Ban đầu cả hai đến với nhau là vì tranh chấp giữa Ma Đạo và Chính Đạo, nhưng sau này thì Bích Tú Tâm đã thực sự động tình với Tà Vương."
"Nhưng chắc cũng là do báo ứng, Bích Tú Tâm khiến cho Tà Vương bị tâm thần phân liệt, thần trí thác loạn liên tục."
"Có một lần Tà Vương vô tình để lại Bất Tử Ấn Pháp rồi bị Bích Tú Tâm thấy được, khiến thọ nguyên của nàng giảm mạnh, vài năm sau thì chết."
"Lúc này bởi vì hổ thẹn nên bệnh của Tà Vương càng lúc càng nghiêm trọng hơn, thế nên mấy thập niên qua hắn mới không tái xuất giang hồ."
"Nếu không thì hắn đã nhất thống Ma Đạo của Đại Đường từ lâu rồi."
Người trong Thiên Cơ Lâu nghe thế thì thổn thức liên tục.
Không ngờ Tà Vương - Thạch Chi Hiên năm đó từng ngạo thị giang hồ cùng với truyền nhân mạnh nhất của Từ Hàng Tĩnh Trai đều phải thua một chữ tình.
Sau đó Lưu Tiêu lại tiếp tục công bố Tuyệt Sắc Bảng.
"Đứng thứ 6 trên Tuyệt Sắc Bảng, truyền nhân mạnh nhất của Âm Quỳ Phái, Loan Loan!"
"Đứng thứ 5 trên Tuyệt Sắc Bảng, truyền nhân hiện tại của Từ Hàng Tĩnh Trai, Sư Phi Huyền!"
"Đứng thứ 4 trên Tuyệt Sắc Bảng, chưởng môn Phái Cổ Mộ tại Đại Tống Hoàng Triều, Tiểu Long Nữ!"
"Đứng thứ 3 trên Tuyệt Sắc Bảng, truyền nhân của Tiêu Dao Phái Đại Tống, Vương Ngữ Yên!"
"Đứng thứ 2 trên Tuyệt Sắc Bảng, Lâm Tiên Nhi của Lãnh Hương Tiểu Trúc!"
"Đứng đầu Tuyệt Sắc Bảng là cung chủ Di Hoa Cung, Yêu Nguyệt!"
Thiên Cơ Lâu yên tĩnh vài giây, sau đó bùng nổ lên thảo luận kịch liệt.

"Ha ha, thấy chưa, Lâm Tiên Nhi chắc chắn sẽ lên bảng, lại còn đứng thứ hai nữa chứ."
"Yêu Nguyệt Cung Chủ lại đứng đầu, đã bao nhiêu tuổi rồi vẫn có thể để lâu chủ bầu thành đệ nhất."
"Tới, so sánh thử xem, bản thân đã gặp được Vương Ngữ Yên cô nương, Triệu Mẫn quận chúa, Chu Chỉ Nhược, Yêu Nguyệt Cung Chủ và Lâm Tiên Nhi, các ngươi ai nhiều hơn được ta không."
"Trời! Năm người thì tính làm gì, những người ngươi vừa kể ta đã gặp qua hết rồi, ta còn từng gặp qua Loan Loan của Âm Quỳ Phái nữa."
"Ta chỉ gặp được ba người ở Thiên Cơ Lâu thôi!"
"Ta thì bốn!"
"Ta sáu người!"
"Ta đã gặp qua cả 8 người trên Tuyệt Sắc Bảng rồi, chỉ có mỗi chưởng môn Cổ Mộ, Tiểu Long Nữ cùng Tô Anh là chưa từng gặp thôi."
Tôn Tiểu Hồng thấy âm thanh này quen quen, quay qua thì phát hiện người lên tiếng là gia gia của nàng, Thiên Cơ Lão Nhân, lúc này nàng không biết phải nói gì thêm.
Thậm chí nàng còn thấy gia gia của mình dương dương đắc ý, xoa ria mép một cách đầy đắc thắng nữa.
"Có vẻ gia gia của ngươi sắp tìm cho ngươi một nãi nãi mới rồi!"
Lưu Tiêu nói nhỏ với Tôn Tiểu Hồng đang châm trà rót nước cho mình.
Khi mình vừa công bố Tình Nhân Bảng thì đã thấy Thiên Cơ Lão Nhân như đang muốn hồi xuân rồi, rất sinh động.
"Thiên Cơ tiền bối, thần tượng!"
"Quá khứ của Thiên Cơ Lão Nhân thật là sóng gió!"
"Tôn tiền bối, cho ta hỏi làm cách nào được ưu tú như ngài vậy."
"Con bà nó, Tôn tiền bối mới là người thắng sau cùng!"
"Tôn tiền bối xin hãy giúp ta!"
Rất nhiều người đều ước ao được như Thiên Cơ Lão Nhân.
Bởi vì rất nhiều người trong bọn họ chỉ mới thấy 3 mỹ nữ trên Tuyệt Sắc Bảng tại Thiên Cơ Lâu mà thôi, chưa từng gặp những người khác.
Ngoại trừ lâu chủ ra thì chắc chỉ có Thiên Cơ Lão Nhân là người giữ kỷ lục cao nhất ở đây rồi.

Chương 101. Tiểu Long Nữ

"Lâu chủ, xin hỏi chưởng môn của Cổ Mộ, Tiểu Long Nữ này là ai thế?"
Thái Tử của Đại Tống Hoàng Triều mở miệng.
Tiểu Long Nữ, người đứng thứ 4 trên Tuyệt Sắc Bảng, lại là người của Đại Tống, khi nghe tới đây thì Thái Tử đã bắt đầu có ý đồ rồi.
Đương nhiên sau khi hắn lên tiếng thì cũng có rất nhiều người muốn lâu chủ Thiên Cơ Lâu phổ cập.
Bởi vì dù là Tiểu Long Nữ hay là Phái Cổ Mộ thì cũng đều là những cái tên xa lạ đối với bọn họ.

Lưu Tiêu nói: "Phái Cổ Mộ này cũng khá là thú vị, đây chính là môn phái do Lâm Triều Anh nữ hiệp thành lập sau khi tình cảm của nàng đối với Vương Trùng Dương không được đáp lại, môn phái này nằm tiếp giáp với Phái Toàn Chân."
"Nữ Ma Đầu - Lý Mạc Sầu nổi danh trên giang hồ hiện này chính là truyền nhân của phái này."
Sau khi bí mật của hai vị võ lâm danh túc bị lộ ra thì Thiên Cơ Lâu ai nấy đều xôn xao.
Phải biết rằng dù là Vương Trùng Dương hay Lâm Triều Anh thì ai cũng là người nổi tiếng khắp Cửu Châu.
Đặc biệt là Vương Trùng Dương, có người nói rằng nếu hắn không mất sớm khi vừa tráng niên thì hắn có thể đã là Võ Thánh rồi, kém nhất cũng là Đại Tông Sư.
Bởi vì cao thủ Ngũ Tuyệt năm đó mà hắn trấn áp bây giờ đều đã trở thành Nửa Bước Đại Tông Sư cả rồi.
Năm đó Vương Trùng Dương đứng đầu trong Ngũ Tuyệt, có thể thấy hắn đáng sợ ra sao.
Hơn nữa hắn còn làm ra một việc vô cùng cuồng vọng.
Khi Cửu Âm Chân Kinh của Hoàng Thường vô tình xuất thế, thiên hạ quần hùng ai cũng muốn tranh đoạt, nhưng cuối cùng Cửu Âm Chân Kinh lại rơi vào tay của Vương Trùng Dương.
Nhưng hắn không thèm xem hay luyện nó.
Hắn nói rằng hắn muốn đoạt cuốn bí kiếp này chỉ vì không muốn nhìn thấy giang hồ đổ máu cùng phân tranh nữa thôi.
Ngạo khí như thế khiến cả thiên hạ đều chấn động.
Tuyệt học của Võ Thánh Hoàng Thường, thử hỏi trong thiên hạ này ai mà không tham chứ.
Còn Lâm Triều Anh thì khủng bố hơn nữa.
Bởi vì có một người trong Ngũ Tuyệt đã từng kể, Lâm Triều Anh có thể đánh bại được Vương Trùng Dương.
"Không ngờ ma đầu Lý Mạc Sầu kia lại đến từ Phái Cổ Mộ thần bí."
"Moá ơi, sao lâu chủ lại biết nhiều như thế, ngay cả chuyện của Lâm Triều Anh nữ hiệp cùng Vương Trùng Dương chân nhân cũng biết."
"Đáng tiếc, nếu Trùng Dương Chân Nhân không chết thì có lẽ Cửu Châu lại có thêm một vị Đại Tông Sư rồi."
Thấy mọi người bàn luận về Vương Trùng Dương cùng Lâm Triều Anh quá nhiều thì Lưu Tiêu bỗng nghĩ ra điều gì đó.
Bởi vì hắn vừa nghe nói rằng lúc Vương Trùng Dương chết ông đã có tu vi Nửa Bước Tông Sư rồi.
Cao thủ Nửa Bước Tông Sư tuy không siêu phàm thoát tục, được kéo dài thọ nguyên như Võ Thánh nhưng cũng đã khác người thường nhiều lắm, sao có thể chết vì bệnh được.
"Suy tính Vương Trùng Dương!"
Lưu Tiêu sử dụng năng lực suy tính của Thiên Cơ Lâu, muốn biết nguyên

nhân chết thật sự của Vương Trùng Dương,
"Mời thanh toán năm vạn lượng bạc!"
???
Là sao?
Lưu Tiêu nghẹn họng nhìn trân trối.
Quyền hạn hiện tại của hắn khá cao, dù là suy tính cao thủ Đại Tông Sư cũng miễn phí, chỉ khi nào suy tính những người có tu vi cao hơn mới cần ngân lượng.
"Má nó! Trùng Dương chưa chết!"
Lập tức hắn cũng phản ứng lại.
Nếu Vương Trùng Dương chết rồi thì mình hoàn toàn có thể suy tính hắn một cách dễ dàng, dù sao hắn chỉ là một Nửa Bước Tông Sư thôi, làm gì mà tốn tiền.
Thế nên giải thích duy nhất là Vương Trùng Dương còn sống, thậm chí hắn còn có tu vi vượt qua Đại Tông Sư rồi nên muốn suy xét tin tức của hắn thì phải tốn tiền.
Lưu Tiêu phấn khởi vô cùng, tiếp tục suy tính Lâm Triều Anh.
Hắn có dự cảm, Lâm Triều Anh sợ rằng vẫn còn sống.
Quả nhiên kết quả ra giống y như Vương Trùng Dương, cần thanh toán vài vạn lượng bạc mới được.
Chỉ cần tới đây là Lưu Tiêu đã biết những gì hắn cần rồi, hắn không điên mà thanh toán mấy vạn lượng bạc để truy tìm tin tức về cả hai làm gì.
"Hai người này có lẽ đã giả chết để thành một đôi uyên ương rồi!"
Tuy hắn vô cùng tò mò tình hình hiện tại của hai người nhưng lại tiếc tiền, thế nên đành thôi.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Lại nói cho mọi người biết một vài quy củ kỳ quặc của Cổ Mộ."
"Phái Cổ Mộ chỉ nhận nữ đệ tử!l
"Khi đệ tử nhập môn thì phải nhổ nước bọt lên bức hoạ của Vương Trùng Dương."
"Bất kỳ nam nhân nào cũng không được đặt chân vào Phái Cổ Mộ dù chỉ một bước."
"Việc hôm nay Thiên Cơ Lâu xếp Tiểu Long Nữ vào hạng thứ 4 của Tuyệt Sắc Bảng, lại còn tiết lộ môn phái cùng nơi ở của nàng là sai, nên nếu ai dám xông vào Phái Cổ Mộ mà không có sự cho phép thì đừng trách Thiên Cơ Lâu ta vô tình."
...
Nói đến đây thì Lưu Tiêu lại bắt đầu cảnh cáo.
Lập tức nhiều người trong Thiên Cơ Lâu đều thất vọng cực độ.
"Phái Cổ Mộ này có môn quy kỳ quái thật!"
"Đúng vậy, nếu không cho chúng ta vào Cổ Mộ thì sao có thể thấy được Tiểu Long Nữ có hình dạng ra sao chứ."
"Moá! Rốt cuộc Vương Trùng Dương đã khiến Lâm Triều Anh nữ hiệp tổn thương tới mức nào mà nàng hận tới nỗi lập ra môn quy kỳ quái như thế."

....
Ai nấy trong Thiên Cơ Lâu đều kêu rên liên tục.
Có rất nhiều người đang định đến Chung Nam Sơn để chứng kiến bộ dáng của Tiểu Long Nữ nhưng khi nghe lời đe doạ vừa rồi thì thôi.
Nếu không một khí phá hỏng môn quy của Phái Cổ Mộ mình sẽ bị Thiên Cơ Lâu truy sát mất.
...

Chương 102. Không tàn nhẫn thì để lão tử giúp ngươi

Tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu, tất cả nhân viên đều đang tề tụ lại để nhìn Lâm Bình Chi.
Ngay cả Cổ Tam Thông cũng dừng việc chữa thương của mình lại mà đến đây.
Tư tưởng dùng độc để tu luyện này khiến Cổ Tam Thông rất hứng thú.
"Đây! Đây là tiểu bằng hữu ta chuẩn bị cho ngươi."
Lưu Tiêu mở túi ra, bên trong là một Độc Xà toàn thân đen nhánh, bóng loáng.
Nữ nhân như Vương Ngữ Yên, Chu Chỉ Nhược khi thấy con độc xà này thì đều sợ hãi vô cùng, dồn dập lui về sau.
Nữ nhân trời sinh có vẻ hơi sợ rắn.
Ngay cả Lâm Bình Chi khi này cũng nuốt nước miếng.
"Đừng lâu chủ, lỡ như Lâm Bình Chi bị độc rắn độc chết thì sao."
Nghi Lâm thở dốc, vẻ mặt lo lắng vô cùng, lời nàng nói được tất cả nữ tính tại đây tán đồng.
Lưu Tiêu nói: "Yên tâm không chết được đâu, đây chỉ là Ngũ Bộ Xà thôi, độc tính rất yếu, không chết người đâu."
"Nếu hắn chết ta sẽ giết tất cả cừu nhân dùm hắn."
Độc tính của Ngũ Bộ Xà còn yếu ư?
Phải biết rằng ai bị Ngũ Bộ Xà cắn thì tuy không chết trong năm bước nhưng nửa canh giờ sau chắc chắn sẽ chết, trừ phi là Tông Sư cao thủ mới thoát được.
Mà khi này Lâm Bình Chi còn chưa phải là võ giả Tiên Thiên đó.
"Đa tạ lâu chủ!"
Có những lời này của Lưu Tiêu thì Lâm Bình Chi cũng yên tâm hơn phần nào, trên mặt hắn bắt đầu quyết tuyệt.
Một khắc sau hắn đưa tay mình vào túi, cho Độc Xà cắn.
Dưới tiếng hét chói tai của các nữ tính trong Thiên Cơ Lâu, nọc độc nhanh chóng khuếch tán ra, từng mạch máu của hắn cũng dần chuyển sang màu đen.
Từ đầu đến cuối Lâm Bình Chi không thèm rên một tiếng nào.
"Quả là một nhân vật hung ác!"

Cổ Tam Thông nhịn không được mà tán thưởng Lâm Bình Chi.
Những người còn lại thì vừa nuốt nước miếng vừa gật đầu.
Cho bọn họ vào thì chắc chắn đánh chết bọn họ cũng không dám để Độc Xà cắn một cái.
"Nhanh chóng vận hành Dịch Cân Kinh!"
Lưu Tiêu trầm giọng nói.
Lâm Bình Chi xếp bằng dưới đất một cách gian nan, bắt đầu sử dụng những động tác cổ quái trong Dịch Cân Kinh.
Nhưng chỉ chốc lát sau thì mặt Lâm Bình Chi càng lúc càng đen, khí tức của hắn cũng dần dần yếu ớt.
"Xong, lâu chủ ca ca, Lâm Bình Chu sắp bị rắn độc cắn chết rồi."
Sắc mặt Chung Linh bây giờ trắng hếu, nhìn Lâm Bình Chi lúc này như sắp chết tới nơi.
"Không đúng, hắn còn chưa chết, ta thấy được trong người hắn đang có một lực lượng mạnh mẽ đang sinh sôi."
Cổ Tam Thông trầm giọng: "Bây giờ đừng đụng gì hắn cả!"
Lại một lát sau thì mặt Lâm Bình Chi dần dần chuyển sang màu như bình thường.
Cùng lúc đó chân khí trong người hắn tuôn trào ra như thuỷ triều, đang vận chuyển một cách điên cuồng.
Mỗi một khắc trôi qua thì trong người Lâm Bình Chi lại phát ra âm thanh đoàng đoàng, khí cơ dần dần tăng vọt.
"Đột phá Tiên Thiên rồi!"
Chu Chỉ Nhược giật mình.
Không ngờ phối hợp Dịch Cân Kinh cùng với Độc Vật lại có tác dụng mạnh mẽ đến như vậy, chỉ trong thời gian ngắn mà đã tạo ra một cao thủ Tiên Thiên.
"Tư tưởng thật kỳ diệu, bội phục!"
Cổ Tam Thông chắp tay bái phục Lưu Tiêu!
Sợ rằng người của Thiếu Lâm cũng không biết Dịch Cân Kinh còn có thể tu luyện như thế này.
Thấy Lâm Bình Chi đột phá thì Lưu Tiêu không quá lo lắng nữa.
Hắn cười hì hì, cầm Độc Xà nhìn sang Vân La quận chúa: "Tiểu Vân La, không phải ngươi muốn trở thành cao thủ tuyệt thế sao? Đến đây, lâu chủ giúp ngươi."
Vân La nhìn Độc Xà trong tay Lưu Tiêu mà hoảng sợ vô cùng, da đầu tê hết cả lên, hét to.
"Tránh ra đi, ta không muốn trở thành cao thủ tuyệt thế nữa."
Nàng bị doạ đến mức trốn ra sau lưng Thành Thị Phi.
"Còn ngươi? Có muốn không ta giúp cho?"
Thành Thị Phi nhìn Độc Xà, hắn cũng sợ hãi vô cùng.
Hắn cười khan rồi nói: "Ta cũng không cần, ta không bị diệt môn, không cần liều mạng như Lâm Bình Chi."
Tiểu hỗn đản này nói cái gì thế!

Mém tý nữa Cổ Tam Thông đã tát Lâm Bình Chi một cái rồi.
"Không có thuốc chữa!"
Thấy bộ dạng bây giờ của Thành Thị Phi thì Cổ Tam Thông như tiếc rèn sắt không thành thép.
Tuổi của Thành Thị Phi cũng đã lớn rồi, hiện tại nếu hắn học võ thì cũng trễ, muốn có thành tựu gì đó thì ít nhất một ngày phải đi ngàn dặm.
Trong nguyên tác là do hắn có công lực cả đời của Cổ Tam Thông nên có thể quét ngang hết thảy.
Nhưng bây giờ Thiên Cơ Lâu đã thay đổi toàn bộ.
Nếu như bản thân Thành Thị Phi không cố gắng, tàn nhẫn với chính mình thì dù có phòng tu luyện của Thiên Cơ Lâu y cũng sẽ là hạng tầm thường.
Ít nhất là hạng lót đáy giữa những đệ tử của Thiên Cơ Lâu.
"Ngươi giỏi thì ngươi lên đi!"
Thành Thị Phi cơ bản là một tên ngốc, không quan tâm ngươi có phải là cha ta hay không, cứ cãi trước rồi nói.
Huống hồ còn chưa chứng thực được hắn có phải cha mình hay không mà.
Cổ Tam Thông tức gần chết.
Hắn chạy tới giựt Độc Xà trên tay Lưu Tiêu, tay còn lại cầm cổ áo nhấc Thành Thị Phi lên rồi chạy ra ngoài.
"Nhanh cút về phòng luyện Dịch Cân Kinh cho lão tử ngay, mấy ngày nữa lão tử sẽ cầm Độc Xà đến để giúp ngươi luyện công."
"Nếu như ngươi tu luyện Dịch Cân Kinh nửa sống nửa chín thì sẽ chết, cùng lắm ta cứu sống mẹ ngươi rồi lại sinh một đứa con khác là được."
Không tàn nhẫn phải không!
Vậy để lão tử giúp ngươi!
Cổ Tam Thông lúc này cũng liều mạng, hắn không muốn bản thân là anh hùng mà con trai mình lại là cẩu hùng.
"Đừng, ta không gọi ngươi sư phụ nữa mà gọi ngươi là cha còn không được sao, đừng mà!"
Thành Thị Phi tái xanh cả mặt, hô to hoảng sợ.
Dưới thủ đoạn của Cổ Tam Thông thì y còn không thể nhúc nhích.
"Ha ha... Đáng đời, ai biểu ngày nào ngươi cũng chọc sư phụ làm gì."
Vân La vỗ tay vui mừng!
Bộ dạng khôi hài của Thành Thị Phi khiến cho đám người Vương Ngữ Yên cười vang.

Chương 103. Yêu Nguyệt nổi giận

Đám người Đồ Kiều Kiều cùng Lý Đại Chuỷ đưa Tiểu Ngư Nhi ra bên ngoài Ác Nhân Cốc.
"Tiểu Ngư Nhi, nghe nói gần đây trên giang hồ xuất hiện một thế lực thần bí tên là Thiên Cơ Lâu, bất kỳ tin tức gì nơi đó cũng bán."
"Nếu như người không tìm được tung tích về thân phận của mình thì có thể đến đó để thử xem."

"Ừm!"
Tiểu Ngư Nhi gật đầu.
Đây là lần đầu tiên hắn rời khỏi Ác Nhân Cốc để tìm hiểu về thân thế của mình.
"Giang hồ! Ta tới đây!"
Chỉ trong chốc lát hắn đã biến mất trong tầm mắt của Đồ Kiều Kiều cùng Lý Đại Chuỷ.
....
Di Hoa Cung!
Yêu Nguyệt phẫn nộ tới mức bóp nát chén trà trong tay mình thành phấn vụn.
"Nguỵ Vô Nha, ngươi muốn chết sao!"
Tên xấu xí như hắn vậy mà lại dám nuôi dưỡng một cô gái phỏng theo hình dạng của mình, đây thật sự là khinh nhờn mình quá rồi.
Nàng dám cam đoan rằng nếu như lúc này Nguỵ Vô Nha đang đứng ở đây chắc chắn nàng sẽ không cho hắn chết một cách yên lành đâu.
"Tỷ tỷ nguôi giận, ngươi chính là mỹ nữ tuyệt sắc đệ nhất Cửu Châu, đừng tức giận như thế làm gì."
Liên Tinh chạy đến thấy thế thì cười cười, vội vàng kêu thị nữ của Yêu Nguyệt tới để quét tước mảnh vỡ của ly trà khi nãy.
Nhưng Liên Tinh không ngờ mình còn chưa dứt lời, vừa nói đến đệ nhất mỹ nữ Cửu Châu thì Yêu Nguyệt chuyển từ phẫn nộ sang cuồng loạn, hét lên.
Khí thế kinh khủng của Đại Tông Sư phát ra từ nàng, khiến đồ vật trong phòng vỡ nát hết cả ra.
Ngay cả thị nữ đang quét mảnh vụn cũng bị khí thế này tác động đến mức hét to một tiếng rồi bay ra ngoài.
"Đệ nhất mỹ nữ Cửu Châu?"
"Đệ nhất mỹ nữ của Cửu Châu thì sao?"
"Nam nhân phụ lòng năm đó tình nguyện chạy trốn cùng một thị nữ thấp hèn cũng không muốn ở cạnh ta."
Việc lên Tuyệt Sắc Bảng của Thiên Cơ Lâu đối với người khác thì có thể là một vinh dự to lớn, nhưng đối với Yêu Nguyệt thì đó không khác nào một nỗi sỉ nhục cả.
Vài thập niên trôi qua bản thân mình vẫn là mỹ nữ đệ nhất của Cửu Châu.
Nhưng đáng cười hơn là bản thân tuy sở hữu danh hiệu đệ nhất mỹ nữ, nhưng lại bị một thị nữ cướp nam nhân mà mình âu yếm.
"A!"
Yêu Nguyệt cuồng loạn, điên cuồng trút tất cả lực lượng của mình vào gian phòng này để phát tiết.
Nàng đánh một chưởng ra, chưởng lực kinh khủng đâm thủng phòng của nàng.
Kình lực phát ra từ người nàng khiến mặt đất nứt ra một khe lớn, dài hơn mười thước.

Mặt Liên Tinh đại biến.
Không ngờ chỉ một câu nói của mình lại có thể khiến tỷ tỷ bị kích thích lớn đến thế, khiến nàng trở nên mất lý trí.
"Tỷ tỷ!"
Liên Tinh thấy bỗng Yêu Nguyệt lao về phía mình thì hết hồn, sau đó cả hai bắt đầu chém giết.
Hai người đều là cao thủ Đại Tông Sư, lần giao thủ này khiến cho phòng ốc xung quanh sụp đổ hết.
Bụi mù bay tứ phía, sau đó cả hai bay lên không trung để giao thủ.
Đùng đùng!
Như là sơn băng địa liệt, tiếng vang kinh khủng truyền ra khắp cả Di Hoa Cung, khiến vô số đệ tử sợ đến mức sơ tán cấp tốc, sợ rằng chậm một giây thôi sẽ bị dư âm đánh trúng.
Ngay khi Liên Tinh sắp không trụ nổi thì Yêu Nguyệt lập tức dừng tay.
"Kêu Vô Khuyết đến đây gặp ta!"
"Mười tám năm trôi qua rồi, tên tiểu súc sinh kia chắc cũng đã trưởng thành."
"Ta muốn huynh đệ bọn hắn tương tàn, để trả thù đôi cẩu nam nữ kia!"
Lãnh Hương Tiểu Trúc!
"Nếu ta có loại Thần Công dưỡng nhan như Di Hoa Tiếp Mộc thì chắc chắn người đứng đầu Tuyệt Sắc Bảng sẽ là ta."
Lâm Tiên Nhi không phục!
Nàng tự nhận rằng bản thân không thua kém gì Yêu Nguyệt cả, chỉ là mình không có võ công cao cường được như y thôi.
"Thiên Cơ Lâu không công bằng! Vậy mà nói chỉ nhìn bề ngoài."
Nàng cười lạnh một tiếng: "Để cho các ngươi xem mị lực của Lâm Tiên Nhi này có xứng đáng làm mỹ nhân đẹp nhất thiên hạ hay không."
Nàng quay đầu lại kêu thị nữ, sau đó phân phó: "Truyền tin ra giang hồ cho ta, bất kỳ ai có thể bắt được Mai Hoa Đạo thì có thể cưới Lâm Tiên Nhi này."
Nàng muốn cho Thiên Cơ Lâu thấy rằng trong thiên hạ này còn có rất nhiều anh hùng hào kiệt sẽ điên cuồng vì nàng.
Nàng muốn phơi bày mị lực của mình ra.
Nàng muốn chứng minh bản thân mới xứng đáng làm người đứng đầu của Tuyệt Sắc Bảng.
...
"Ta chỉ đứng thứ 7 trên Tuyệt Sắc Bảng thôi sao?"
Nhìn mật thư mà Hoa Gian Phái gửi đến, Thạch Thanh Tuyền ngẩn ngơ.
Bản thân mình rất đẹp, nàng biết điều đó, chỉ cần nhìn thần sắc của mọi người khi nhìn mình là có thể biết được rồi, nhưng nàng không ngờ rằng bản thân chỉ đứng thứ 7 trên Tuyệt Sắc Bảng mà thôi.
Thạch Thanh Tuyền tiếp tục xem mật thư, sau đó đồng tử nàng co lại.
Không ngờ Thiên Cơ Lâu lại tiết lộ chuyện mình là con của Tà Vương - Thạch Chi Hiên.

Đây không phải là chuyện tốt lành gì.
Bản thân nàng tuy không coi Tà Vương là phụ thân, nhưng địch nhân của hắn lại không nghĩ như vậy.
Nếu bọn hắn có thể thì chắc chắn sẽ bắt mình để uy hiếp Tà Vương, việc này dễ hơn đối đầu trực diện với y nhiều.

Chương 104. Mỹ nữ thiên hạ xuất động

Một khắc sau Thạch Thanh Tuyền lại thở phào nhẹ nhõm.
Bởi vì nàng thấy được sau khi tiết lộ thân phận của mình thì Thiên Cơ Lâu cũng đã có bảo hộ nàng.
"Chuyện năm đó chỉ là ngoài ý muốn thôi sao?"
Bởi vì trong mật thư này có kể về chuyện của phụ thân Thạch Chi Hiên cùng mẫu thân Bích Tú Tâm.
Là do mẫu thân có lỗi trước sao, hơn nữa bọn hắn cũng đã yêu nhau thực sự.
Giờ khắc này Thạch Thanh Tuyền không thể kìm chế nổi nữa, nàng đã rơi lệ đầy mặt rồi.
Những năm nay không ngờ bản thân đã hận sai người.
Một lát sau Thạch Thanh Tuyền cũng phục hồi tinh thần lại, sai người tìm giấy và bút đến.
Sau khi viết xong thì nàng giao phong thư này lại cho thủ hạ, còn bản thân thì rời khỏi U Lâm Tiểu Trúc.
"Thiên Cơ Lâu? Có người nói rất nhiều nữ tử trên Tình Nhân Bảng cùng Tuyệt Sắc Bảng cũng đang ở đây, ta thật sự muốn xem xem những người có xếp hạng cao hơn ta rốt cuộc là mỹ nữ ra sao, xem thử các nàng có thật sự đẹp hơn ta không."
Thạch Thanh Tuyền nhoẻn miệng cười: "Nghe nói lâu chủ của Thiên Cơ Lâu cũng rất thú vị."
"Cũng gần tới lúc mình đạt tới Nửa Bước Tông Sư rồi!"
Chỉ trong chốc lát mà Thạch Thanh Tuyền đã biến mất.
Đại Đường Hoàng Triều, Từ Hàng Tĩnh Trai!
Sư Phi Huyên vừa bế quan xong, nàng mới ra khỏi mật thất, phát hiện sư muội mình đã đứng chờ ở đây từ bao giờ.
"Sư tỷ, sư phụ muốn sau khi ngươi bế quan xong thì đi gặp nàng."
Sư Phi Huyên biết rằng nếu không phải việc trọng yếu thì sư phụ sẽ không gấp gáp đến thế.
Ít nhất cũng phải cho bản thân tắm một cái rồi mới đi gặp nàng, chứ không ngay lập tức thế này.
Sau đó Sư Phi Huyên cũng không dám thờ ơ, chóc lát đã tìm được sư phụ Phạm Thanh Huệ.
"Bái kiến sư phụ!"

Âm thanh của Sư Phi Huyên vang lên, Phạm Thanh Huệ cũng mở mắt ra.
Nhưng nàng lại im lặng và đánh giá Sư Phi Huyên từ trên xuống dưới, như đây là lần đầu tiên nàng gặp người đệ tử này của mình vậy.
Tất cả việc này đều là do Thiên Cơ Lâu cho Sư Phi Huyên lên vị trí thứ năm trên Tuyệt Sắc Bảng.
Cũng vì việc này mà danh khí của Từ Hàng Tĩnh Trai tăng vọt trên quy mô khắp Cửu Châu.
"Khá tốt, thuận lợi đột phá là được rồi, cũng trở thành Nửa Bước Tông Sư."
"Nhìn khắp Đại Đường thì trong cùng lứa tuổi ngươi cũng xứng đáng đứng đầu."
Phạm Thanh Huệ gật đầu một cách thoả mãn.
Sư Phi Huyên nói: "So với sư phụ thì đệ tử còn kém xa lắm."
"Nhưng đệ tử tự tin rằng chỉ cần 2 năm nữa
là bản thân có thể trở thành Tông Sư chân chính."
Phạm Thanh Huệ lắc đầu: "Không cần lâu như thế!"
"Trong lúc ngươi đang bế quan thì tại Lạc Dương Thành ở Trung Châu bỗng xuất hiện một thế lực thần bí tên là Thiên Cơ Lâu, chấn động cả Cửu Châu."
"Ở trong Thiên Cơ Lâu có một thứ gọi là Phòng Chế Tạo Tông Sư, chỉ cần là Nửa Bước Tông Sư đi vào và ở đủ mười ngày thì sẽ tấn thăng lên Tông Sư."
Sư Phi Huyên nghe thế thì giật bắn người: "Có đồ tốt như vậy mà bọn hắn cho mọi người sử dụng ư??"
Có thế lực nào ngốc như vậy không, có thứ tốt như thế không sử dụng trong âm thầm mà lại đi cho người khác thuê.
Phạm Thanh Huệ gật đầu: "Ừm!"
"Thiên Cơ Lâu còn nhiều thứ thần kỳ lắm."
"Vi sư kêu ngươi đến đây là hy vọng ngươi có thể chạy đến Thiên Cơ Lâu, sử dụng Phòng Chế Tạo Tông Sư của bọn hắn để trở thành Tông Sư trong thời gian ngắn nhất."
"Mặt khác, sư phụ còn muốn ngươi giúp một việc."
"Phỏng chừng ngươi không biết rằng vì Thiên Cơ Lâu nên tất cả ánh mắt của Cửu Châu đều đang chú ý vào Lạc Dương Thành, khiến tất cả truyền nhân mạnh nhất cả các phái đều đến đó."
Thật đúng là anh hùng tụ hội.
Phỏng chừng nếu không phải bản thân mình đã đột phá Nửa Bước Tông Sư rồi thì sư phụ cũng sẽ không kêu mình xuất quan sớm làm gì.
"Sư phụ, Thiên Cơ Lâu còn thần kỳ ra sao nữa?"
Sư Phi Huyên chỉ nghe vài câu nói của sư phụ thôi mà phát hiện rằng nàng đã bắt đầu bị hấp dẫn bởi nơi thần bí này rồi.
Phạm Thanh Huệ nói: "Vi sư không có đủ thời gian để kể hết ra cho ngươi."
"Ngươi lập tức đi thu thập quần áo đồ đạc, một tý ta sẽ cho đệ tử đem tất

cả tư liệu liên quan đến Thiên Cơ Lâu đưa cho ngươi, ngươi vừa đi vừa nhìn."
"Vâng!"
Sư Phi Huyên chắp tay, nhanh chóng lui ra ngoài.
...
"Kí chủ: Lưu Tiêu"
"Cảnh giới: Tiên Thiên trung kỳ"
"Võ học: Dịch Cân Kinh, Bắc Minh Thần Công, Lục Mạch Thần Kiếm, Hàng Long Thập Bát Chưởng, Lăng Ba Vi Bộ, Tiểu Vô Tướng Thần Công"
Sau khi kết thúc việc tu luyện thì Lưu Tiêu vội vàng kiểm tra tin tức của mình.
"Cũng được, đã luyện hoá được hết công lực của Điền Bá Quang rồi, cộng thêm tốc độ tu luyện gấp 50 lần, chỉ qua vài ngày ngắn ngủi mà bản thân đã trở thành võ giả Tiên Thiên trung kỳ."
"Ngay cả thiên phú doạ người kia của Vương Ngữ Yên cũng không thể nhanh được bằng ta."
"Bắc Minh Thần Công thật đúng là một phần mềm hack chính hiệu."
Sau đó Lưu Tiêu bắt đầu kiểm tra gợi ý của hệ thống.
Bởi vì đã trải qua một ngày, hắn lại có thể chọn bất kỳ công pháp nào trong Thiên Cơ Lâu.
"Thái Tử Đại Tống Hoàng Triều đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn bất kỳ võ học nào của hắn"
"Tả Lãnh Thiền đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn bất kỳ võ học nào của hắn"
"Truy Mệnh đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn bất kỳ võ học nào của hắn"
"Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn bất kỳ võ học nào của hắn"

Chương 105. Thiên Cơ lão nhân tiến cảnh

Gợi ý của hệ thống hiện đầy trước mặt Lưu Tiêu, thật sự là quá nhiều.
Thiên Cơ Lâu này thần kỳ vô cùng.
Bên ngoài nhìn vào thì thấy nó cũng không to lớn gì, nhưng bên trong lại như được phù phép bởi Pháp Tắc Không Gian nào đó, mỗi một tầng đều có trên dưới một trăm gian phòng.
Khi mà Thiên Cơ Lâu đông khách thì có lẽ một đêm có tới hơn một ngàn người trong này.
Một ngàn người, vậy có nghĩa là mỗi ngày mình sẽ có thể chọn và học được một ngàn môn võ công, Lưu Tiêu nghĩ rằng đây là một việc tốn sức vô cùng.
Thái Tử của Đại Tống Hoàng Triều thì Lưu Tiêu vẫn chỉ ưu tiên Cửu Âm

Chân Kinh thôi.
Chỉ cần tìm được Cửu Dương Thần Công thì có thể gộp cả hai thành Cửu Âm Cửu Dương như trong truyền thuyết, tạo thành một công pháp bá đạo và kinh khủng hơn.
Lưu Tiêu nhớ khá rõ lai lịch của Cửu Âm Cửu Dương, rất là thần kỳ.
Cửu Âm Chân Kinh, theo truyền thuyết là do sau khi Hoàng Thường đọc tất cả Đạo Tàng trong một đêm thì đốn ngộ ra được.
Dù chỉ là một ông lão bình thường, nhưng sau đó hắn vẫn có thể trở thành cao thủ tuyệt đỉnh trên võ lâm.
Tất cả đều là công lao của Cửu Âm Chân Kinh.
Cửu Dương Thần Công thì khoa trương hơn nữa.
Nghe nói rằng sau khi Đấu Tửu Tăng nhìn qua Cửu Âm Chân Kinh của Hoàng Thường, cộng thêm một tý rượu, Đấu Tửu Tăng đã tiện tay sáng chế ra Cửu Dương Thần Công.
Có người nói rằng hắn sáng chế ra Cửu Dương Thần Công với một mục đích duy nhất chính là để khắc chế Cửu Âm Chân Kinh.
Hai môn Thần Công này tương sinh tương khắc với nhau.
Nếu như có thể kết hợp hai môn Thần Công này lại thì nó sẽ lộ ra uy thế quỷ khiếp thần sầu, kinh thiên khiếp địa.
Tả Lãnh Thiền thì đương nhiên Lưu Tiêu sẽ chọn Hàn Băng Chân Khí rồi.
Môn nội công này cũng khá là thần kỳ, lại là một nội công có thuộc tính vô cùng hiếm thấy.
Lưu Tiêu có suy đoán, nếu tu luyện môn nội công này cùng với Huyền Minh Thần Chưởng thì có thể tăng uy năng của chưởng pháp này lên một tầm cao mới.
Về phần Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông thì Lưu Tiêu chọn Kim Cương Bất Hoại Thần Công trước.
Kim Cương Bất Hoại Thần Công, đoán chừng đây chính là ngoại công khổ luyện số 1 trên thế giới này rồi.
Kim Chung Tráo với Thiết Bố Sam đều không xứng đáng được đứng chung với môn Thần Công này.
Lưu Tiêu nghĩ rằng chỉ có Bất Diệt Kim Thân của Tuyệt Vô Thần ở Đông Doanh là có thể sánh ngang với nó thôi.
Cả hai đều là ngoại công mạnh nhất trên đời!
"Có thể truyền Kim Cương Bất Hoại Thần Công cho Tiêu Phong."
Lưu Tiêu rất muốn thấy cảnh một người vừa luyện ngoại công mạnh nhất, kết hợp với chưởng pháp cương mãnh, chí dương chí cương như Hàng Long Thập Bát Chưởng thì sẽ có uy lực kinh khủng ra sao.
Tiêu Phong chỉ vừa thu được công pháp nội công tuyệt đỉnh thì tiến bộ vượt bậc, thế không thể cản nổi.
Nhưng cũng chính người dũng mãnh vô địch, hay nói thẳng ra là mãng phu như hắn mới là người thích hợp nhất để luyện môn ngoại công này.
Loại võ học như này chỉ cần vào tay của Tiêu Phong thôi thì sẽ tự mạnh hơn 30%.

Thêm một lát nữa thì Lưu Tiêu đã lựa chọn xong, bắt đầu tiếp thu.
Sau khi tiếp thu tất cả võ học xong thì hắn cũng đi xuống lầu.
"Chúc mừng Thiên Cơ tiền bối!"
"Chúc mừng Thiên Cơ tiền bối tấn thăng Nửa Bước Đại Tông Sư!"
"Đứng đầu Binh Khí Bảng, Tôn tiền bối giờ đã danh xứng với thực!"
Lưu Tiêu vừa xuống lầu thì đã nghe có rất nhiều người đều đang chúc mừng Thiên Cơ lão nhân.
Thì ra sau vài ngày tu luyện trong phòng chữ "Thiên" thì Thiên Cơ Lão Nhân đã tấn thăng lên Nửa Bước Đại Tông Sư.
"Thiên Cơ Lâu cũng chiếm công lớn lắm!"
Thiên Cơ Lão Nhân cao hứng đến híp cả hai mắt lại, vội đáp lễ với những người xung quanh.
"Đúng thế! Những ngày này nhờ tu luyện ở Thiên Cơ Lâu mà tu vi của ta cũng tăng mạnh, đa số là nhờ Thiên Cơ Lâu."
"Chắc chắn là nên cảm tạ lâu chủ rồi, nếu không phải nhờ hắn vô tư cho tất cả mọi người thuê những gian phòng có công hiệu thần kỳ như thế thì sao tu vi của chúng ta có thể tăng nhanh như thế được."
"Trừ việc lâu chủ hơi xấu bụng một tý thì tính cách hắn cũng rất tốt."
Rất nhiều người nghe vậy thì đều hùa theo Thiên Cơ Lão Nhân.
Tuy Thiên Cơ Lâu thu tiền hơi cao.
Nhưng gian phòng tu luyện như thế này nếu vào tay các thế lực lớn thì dù có nhiều tiền hơn nữa cũng không có mà dùng.
Thế nên trong mắt rất nhiều người thì Thiên Cơ Lâu vẫn khá tốt.
Thu tiền chỉ là một vấn đề nhỏ mà thôi.
Thiên Cơ Lão Nhân nói: "Ta hy vọng rằng lâu chủ sẽ sớm ngày đưa ra Phòng Chế Tạo Đại Tông Sư, có gì giúp lão nhân gia ta hoàn thành tâm nguyện cả đời là tấn cấp Đại Tông Sư."
Tất cả mọi người đều gật đầu liên tục.
Ai nấy đều sáng mắt lên, nếu như Thiên Cơ Lâu thực sự có thể tạo ra Phòng Chế Tạo Đại Tông Sư thì quả thật cũng quá nghịch thiên rồi.
Bất kỳ ai cũng có thể táng gia bại sản để trở thành Đại Tông Sư.
"Như vậy đi, hôm nay là ngày vui của lão nhân gia ta, ta sẽ kể một bí văn hiếm thấy trên võ lâm."
Lâu rồi không được kể chuyện.
Nên hắn dự định thừa dịp lâu chủ còn chưa xuống để kể một câu chuyện giúp mọi người vui vẻ.
Nhưng một khắc sau thì Thiên Cơ Lão Nhân trợn mắt há mồm, bởi vì những người khi nãy còn vây quanh hắn giờ đây đã chạy đi hết.
"Lâu chủ tới!"
"Nhanh chóng ngồi xuống hết đi!"
"Bí văn của võ lâm phải do lâu chủ kể thì nghe mới đã ghiền."
...

Chương 106. Miệng cọp gan thỏ

Thiên Cơ Lão Nhân:???
Lâu chủ có thể tới muộn một tý được không?
Cần làm ta mất mặt tới vậy không?
"Tôn tiền bối cứ nói đi, ta nghe!"
Vi Tiểu Bảo cười cười, tiến lại gần.
Nếu chỉ nói cho một mình ngươi nghe thì nói làm gì?
"Cút đi!"
Thiên Cơ Lão Nhân không có hứng thú kể chuyện cho một mình Vi Tiểu Bả.
Hắn phất tay áo một cái, Vi Tiểu Bảo bị nội lực của hắn đẩy về chỗ ngồi của mình.
"Đa tạ lâu chủ Thiên Cơ Lâu, nếu không có ngài thì bây giờ ta vẫn bị tên súc sinh Long Khiếu Vân kia lừa gạt rồi."
Vừa xuống lầu thôi mà Lưu Tiêu đã nghe được một lời cảm tạ rồi.
Hai người trước mặt hắn đây đều anh tuấn vô cùng.
Thậm chí tên trẻ tuổi kia còn khiến Lưu Tiêu phải nhìn nhiều hơn vài lần nữa.
Cách nói chuyện này, thêm một thân mùi rượu, lại còn khí chất u buồn khó diễn tả này.
Má nó!
Đây quả thực là sát thủ đối với thiếu nữ mà.
Lưu Tiêu khi thấy khí chất của người này thì hơi giật mình một tý.
Nhưng một khắc sau hắn đã phản ứng lại, Long Khiếu Vân?
Chẳng lẽ đây là Lý Tầm Hoan cùng A Phi sao?
Moá!
Lưu Tiêu lập tức sử dụng khả năng của Thiên Cơ Lâu không chút do dự, một màn sáng bắn ra trước mặt hắn.
"Tên: Lý Tầm Hoan"
"Thận phận: Nửa Bước Tông Sư"
"Võ học: Tiểu Lý Phi Đao, Tinh Đình Tam Sao Thuỷ"
"Mục đích: Ở lại, cảm tạ lâu chủ"
Đúng thật là Tiểu Lý Thám Hoa, Lưu Tiêu nóng hết cả mắt.
Tiểu Lý Phi Đao, Lệ Vô Hư Phát, đây chính là một sát chiêu cực kỳ khủng bố.
Phi đao của người này kinh khủng vô cùng, phải nói là đã đạt tới trạng thái xuất thần nhập hoá.
Trong nguyên tác dù Thượng Quan Kim Hồng đã giết được Thiên Cơ Lão Nhân, nhưng cuối cùng y vẫn bị phi đao của Lý Tầm Hoan giết chết.
Hơn nữa cảnh giới của Tiểu Lý Phi Đao còn thua xa Thượng Quan Kim Hồng nữa chứ.
Dù cách đến một đại cảnh giới mà Thượng Quan Kim Hồng vẫn chết dưới phi đao của Lý Tầm Hoan.

Ta có thể thấy phi đao của hắn không chỉ còn là ám khí bình thường nữa rồi.
Phi đao của Lý Tầm Hoan một khi được phóng ra là đã tập hợp đầy đủ tinh, khí, thần.
Nếu nói khoa trương một tý thì đây giống Ngự Kiếm Thuật hơn.
Tuyệt kỹ Tiểu Lý Phi Đao tuyệt đối là một trong những công pháp thần kỳ nhất thế giới này.
Lưu Tiêu vô cùng hâm mộ tuyệt kỹ này, Lý Tầm Hoan chỉ là Nửa Bước Tông Sư thôi mà phi đao của hắn đã đáng sợ như thế rồi.
Nếu như hắn trở thành một Đại Tông Sư, hay thậm chí là Võ Thánh thì có thể tưởng tượng phi đao của hắn lúc này sẽ khủng bố ra sao.
Có khi lúc này phi đao của Lý Tầm Hoan sẽ trở thành như Ngự Kiếm Thuật vậy, tự do khống chế phi đao giết người.
Còn một tên khác thì quả nhiên là A Phi, người sau này sẽ trở thành Đệ Nhất Kiếm Khách, Khoái Kiếm - A Phi.
Gia hoả này cũng có lai lịch khá lớn.
Phụ thân của hắn là đại hiệp Trầm Lãng nổi danh đỉnh đỉnh, còn mẫu thân là Cung Chủ U Linh - Bạch Phi Phi.
"Lý Thám Hoa khách khí rồi!"
Ngoại trừ việc nhường nữ nhân yêu quý của mình cho người khác thì Lưu Tiêu cảm thấy Lý Tầm Hoan khá tốt.
Ưu điểm của hắn là trọng tình nghĩa, nhưng đó cũng chính là khuyết điểm của hắn.
"Tên cẩu tặc như Long Khiếu Vân này chết không có gì đáng tiếc cả."
Lưu Tiêu nói tiếp: "Nhưng nói thật, việc Lý Thám Hoa có thể tự tay giết chết hắn quả thật là ngoài dự liệu của ta."
Vẻ xấu hổ xẹt ngang qua mặt của Lý Tầm Hoan, nhưng cũng nhanh chóng biến mất.
Hắn xấu hổ là vì ban đầu bản thân còn do dự có nên giết Long Khiếu Vân hay không,
"Lâu chủ, sau này ta và Lý đại ca thiếu ngươi một ân huệ, nếu cần gì thì xin lâu chủ cứ mở miệng."
A Phi ôm quyền.
Gia hoả này bây giờ vẫn còn rất kiêu căng lắm.
Chỉ có mị lực của Lý Tầm Hoan mới có thể thuần phục hắn thôi.
Lưu Tiêu liếc A Phi một cái: "Ngươi chưa từng gặp qua Lâm Tiên Nhi phải không?"
"Chưa từng!"
A Phi lắc đầu?
Thanh niên mà, ai không phải là người máu liều nhiều hơn máu não.
Đối với mỹ nữ được xếp hạng thứ hai trên Tuyệt Sắc Bảng như Lâm Tiên Nhi thì hắn cũng tò mò chứ.
Nhưng sự xuất hiện của Lưu Tiêu cùng với Thiên Cơ Lâu cũng đã thay đổi rất nhiều thứ.

Nên bây giờ A Phi vẫn chưa gặp được Lâm Tiên Nhi.
"Chưa là tốt rồi!"
Lưu Tiêu thầm nghĩ.
Bên trong nguyên tác có thể nói A Phi là một trong những người khổ nhất, người bị đội nhiều nón xanh nhất.
Dù bị Lâm Tiên Nhi cắm sừng đầy đầu nhưng cuối cùng hắn vẫn chung tình một lòng với nàng.
"Nếu hai vị không ghét bỏ thì có thể gia nhập Thiên Cơ Lâu ta!"
Lưu Tiêu mời cả hai.
Trên thực tế nếu nhìn vào Thiên Cơ Lâu bây giờ thì ai cũng nghĩ đây là một thế lực cực kỳ lớn, có thể nói là vô địch, trấn áp toàn bộ.
Nhưng chỉ có Lưu Tiêu biết sự vô địch đó chỉ giới hạn trọng phạm vi nhỏ thôi, khi hắn vừa rời khỏi Thiên Cơ Lâu thì hắn cũng là chỉ một võ giả Tiên Thiên.
Miệng cọp gan thỏ!
Lý Tầm Hoan cùng A Phi gật đầu vui vẻ.
Hai người đã tới Thiên Cơ Lâu được một lúc rồi, đã biết được không ít tin tức liên quan đến Thiên Cơ Lâu.
Bọn hắn rất thích bầu không khí nơi đây.

Chương 107. Thu nhầm Giang Ngọc Yến

"Ta đi xử lý vài chuyện của Thiên Cơ Lâu một tý, hai vị cứ tuỳ ý."
"Bình thường Thiên Cơ Lâu cũng khá nhàn, khi nào bận rộn thì các ngươi phụ một tay là được.'
"Nếu Thám Hoa Lãng muốn uống rượu thì cứ tự mình đi lấy."
Sau khi thu Lý Tầm Hoan cùng A Phi vào Thiên Cơ Lâu thì Lưu Tiêu không bắt cả 2 làm gì cả, để bọn họ tuỳ ý là được.
"Không quấy rầy lâu chủ!"
Sau khi nói một câu thì hai người đều thối lui.
Có không ít người sùng bái Lý Tầm Hoan.
Chỉ một lát sau đã có khá nhiều người đứng dậy để chạy qua uống rượu cùng bọn họ rồi.
Thấy vậy Lưu Tiêu không còn quan tâm cả hai nữa.
"Mau đến đây, đây chính là lâu chủ Thiên Cơ Lâu của chúng ta đó!"
Lúc này Chung Linh đang kéo một cô nương có vẻ hơi sợ sệt đi đến.
Cô nương này tuy ăn mặc có hơi rách rưới nhưng khuôn mặt của nàng trắng trẻo hồng hào, cực kỳ thanh tú.
Nếu như thêm một bộ quần áo đẹp thì chắc chắn sẽ là một mỹ nữ không thua gì Nghi Lâm hoặc những nữ tử trên Tình Nhân Bảng cả.
"Lâu chủ ca ca, vị tỷ tỷ này thường xuyên đến đây để ăn xin."
"Ngữ Yên tỷ tỷ thấy nàng đáng thương nên muốn thu nàng vào Thiên Cơ

Lâu, ngươi sẽ không trách tội chứ."
Chung Linh nói nhỏ, cặp mắt to tròn của nàng nhìn chằm chằm Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu trừng mắt nhìn đám người Vương Ngữ Yên cùng Mộc Uyển Thanh đang đứng cách đó không xa, ai cũng chột dạ, không dám nhìn lại hắn.
Những cô nàng này biết bản thân không nỡ làm Chung Linh buồn nên mới đẩy nàng ra đây để nói với mình.
"Lâu chủ, chuyện gì ta cũng sẽ làm, ta rất siêng năng!"
"Mong ngài thương cảm, cho ta một miếng ăn là được rồi."
"Chờ sau khi ta tìm được cha ta thì chắc chắn ta sẽ kêu hắn trả tiền cho ngài."
Cô nương ăn mặc rách nát vội vàng mở miệng.
"Không sao, dù sao cũng đã thu rồi."
Lưu Tiêu cũng không có ý định trách tội làm gì.
Thiên Cơ Lâu không tới mức không đủ cơm để nuôi một người.
Lại nói, trong Thiên Cơ Lâu này thì đám người Vương Ngữ Yên ai nấy đều là đại tiểu thư, không thì cũng là thiên tài nối nghiệp của một môn phái.
Kêu các nàng đi hầu hạ, bưng trà rót nước cho mọi người thì cũng làm khó các nàng quá.
Thu một nữ tử bình thường thì chắc có thể giúp tăng chất lượng phục vụ của Thiên Cơ Lâu lên một tầm cao mới.
Nghe được lời của lâu chủ thì hai mắt to tròn của Chung Linh bắt đầu trở nên linh động, không còn vẻ chực chờ sắp khóc như trước.
"Cảm ơn lâu chủ ca ca!"
Nàng cười hì hì, chạy tới lắc lư cánh tay của Lưu Tiêu liên tục, như đang làm nũng.
Sắp chịu không nổi nữa!
Lưu Tiêu đang cố gắng kiềm chế.
Một muội tử dễ thương như Chung Linh cứ thế này thì Lưu Tiêu cảm giác bản thân có lẽ không kiềm nổi mất.
"Súc sinh!"
"Buông hắn ra, để ta!"
"Lâu chủ, muội tử khả ái đáng yêu này rất đáng sợ, để ta thế ngươi cho."
...
Rất nhiều người thấy một màn này thì ghen ghét tới mức đỏ bừng cả mắt, kêu rên liên tục.
"Đừng lắc nữa, lắc nữa thì khớp tay của ca ca cũng rụng xuống đó."
"Chung Linh ngoan, ca ca cho ngươi kẹo que nè."
Nếu không ngăn Chung Linh lại sớm thì Lưu Tiêu sợ...
Chung Linh cũng khá nghe lời, vội buông hai tay Lưu Tiêu ra, vội nói với nữ tử bên cạnh: "Giang Ngọc Yến, không mau cảm ơn lâu chủ đi kìa."
"Cảm ơn lâu chủ đã thu lưu ta."
Mặt Giang Ngọc Yến lộ ra vẻ mừng rỡ, vội cảm tạ Lưu Tiêu.
???

Nụ cười của Lưu Tiêu khựng lại ngay lập tức, sắc mặt cứng ngắc vô cùng.
Giang Ngọc Yến!
Oanh, trong đầu Lưu Tiêu như đang chịu một quả bom nguyên tử vậy.
Má nó, nữ hài đáng thương trước mắt này lại là Giang Ngọc Yến sao? Nhân vật hung ác đến mức giết sạch người trong kịch bản?
Hắn vội vàng sử dụng năng lực suy tính của Thiên Cơ Lâu, sợ rằng bản thân chỉ gặp người cùng tên mà thôi.
"Tên: Giang Ngọc Yến"
"Thân phận: Con gái riêng của Đại Hiệp Giang Nam - Giang Biệt Hạc"
"Cảnh giới: Người thường"
"Võ học: Không"
"Moá nó! Đúng thật là nha đầu hung tàn Giang Ngọc Yến kia sao?"
Lưu Tiêu bất ngờ.
Hắn không thể tưởng tượng được cô nương đáng thương trước mắt này có bất kỳ quan hệ với nhân vật hung ác Giang Ngọc Yến, người mà giết tất cả, mặc kệ ngươi là người tốt hay người xấu.
Cuối cùng nha đầu kia giết người tới điên rồi.
Lâm Bình Chi hay Chu Chỉ Nhược nếu đem so sánh với nàng thì đều như chơi nhà chòi vậy.
Ngay cả đại hiệp như Yến Nam Thiên hoặc là hung nhân như Lưu Hỉ đều sợ hãi nàng.
"Ta có nên thả nha đầu hung hãn này ra để mấy tên bại hoại như Giang Biệt Hạc cùng Lưu Hỉ nhận báo ứng không?"
Lưu Tiêu đang suy tư rằng nên thu yêu nghiệt Giang Ngọc Yến này hay là thả nàng đến nhà của tên bại hoại Giang Biệt Hạc để hắn nếm mùi đau khổ.
Lưu Tiêu biết rõ, trong Giang gia chỉ có Giang Ngọc Phượng được coi như là người tốt thôi, những người còn lại đều là súc sinh, chết không có gì đáng tiếc.

Chương 108. Minh Giáo tới

"Ngươi muốn tìm phụ thân của ngươi để làm gì?"
Lưu Tiêu nhìn về phía Giang Ngọc Yến.
Nếu như đối phương thực sự muốn và biết cách tìm được Giang Biệt Hạc thì hắn phải suy nghĩ chuyện này thêm một tý nữa.
Bởi vì trạng thái hắc hoá của Giang Ngọc Yến chủ yếu tới từ việc hành hạ của thê tử Giang Biệt Hạc.
Nếu như Giang Ngọc Yến có thể bị hắc hoá thì việc để nàng ở Thiên Cơ Lâu khá nguy hiểm, hắn sợ rằng đám người Vương Ngữ Yên sẽ chịu liên luỵ.
Giang Ngọc Yến nghe hỏi thế thì sửng sốt, sau khi suy nghĩ thì nàng lắc đầu.
"Ta không có nhà để về nên ta muốn tìm phụ thân của ta."
Lúc này nàng vẫn còn rất hiền lành, đơn thuần, không có chút tâm kế nào.

Nàng chỉ tìm phụ thân là bởi vì trước khi chết mẹ nàng dặn nàng đi tìm, để nàng có một nơi nương tựa mà thôi.
Thậm chí Giang Ngọc Yến còn chán ghét người phụ thân bí ẩn này vô cùng. Nếu như Thiên Cơ Lâu có thể thu lưu bản thân thì tội tình gì mà phải đi tìm con người phụ bạc đó nữa.
Lưu Tiêu gật đầu một cách thoả mãn: "Sau này ngươi cứ yên tâm, làm việc ở Thiên Cơ Lâu thì lâu chủ không bạc đãi ngươi đâu."
"Chỉ Nhược, đến đây một tý!"
Thấy y phục rách rưới, chắp vá khắp nơi của Giang Ngọc Yến thì hắn kêu Chu Chỉ Nhược đến đây.
"Ngươi lấy mười lượng bạc từ quầy ra, đi mua một vài bộ quần áo đẹp cho Giang Ngọc Yến."
Mười lượng bạc?
Hai mắt Giang Ngọc Yến sáng lên.
Bản thân đã lớn đến như thế rồi mà còn chưa từng được chứng kiến một khoản tiền lớn như vậy nữa.
Nhưng lâu chủ lại muốn lấy số tiền đó để mua đồ cho nàng.
Nàng cảm động đến mức muốn rơi nước mắt.
"Không cần... Không cần lâu chủ, quá nhiều rồi, y phục này của ta vá lại một tý là mặc được tiếp."
Giang Ngọc Yến hơi kích động, vội vàng cự tuyệt.
Đây là lần đầu tiên nàng cảm giác có người quan tâm mình như vậy, ánh mắt nàng lúc này nhìn Lưu Tiêu rất khác.
"Mau đi đi, con gái con lứa thì nên ăn diện đẹp một chút chứ."
"Muội muội cứ đi mua đi! Lâu chủ không quan tâm mười lượng bạc này đâu."
Chu Chỉ Nhược kéo tay Giang Ngọc Yến rời khỏi Thiên Cơ Lâu.
Mười lượng bạc?
Ở Thiên Cơ Lâu một ngày thu nhập ít nhất cũng gần một trăm ngàn lượng bạc rồi.
Đương nhiên bọn nàng không biết Lưu Tiêu phải chia một nửa số này cho hệ thống.
"Cho thuê được hai phòng chữ "Thiên"!"
"Cho thuê được mười phòng chữ "Địa" nữa, chỉ còn 9 phòng trống thôi."
"Tạm thời không có ai đặt trước Phòng Chế Tạo Tông Sư cả."
Vương Ngữ Yên bắt đầu báo cáo danh sách thu chi của sáng sớm này.
Lưu Tiêu cũng không gấp, hắn biết những cao thủ chân chính của Cửu Châu vẫn chưa chạy đến đây.
"Ghi danh Lý Thám Hoa cùng A Phi vào danh sách đặt trước của Phòng Chế Tạo Tông Sư, ghi trên đầu."
Hắn cũng giúp Lý Tầm Hoan cùng A Phi chen hàng, không lẽ hắn lại cho người nhà của mình dùng cuối cùng sao.
Đương nhiên chỉ là phòng hờ mà thôi, chưa chắc sẽ dùng đến.
Nói không chừng với phòng tu luyện tốc độ gấp 50 lần thì Lý Tầm Hoan

cùng A Phi đã đột phá Tông Sư trước khi người bên trong Phòng Chế Tạo Tông Sư đi ra.
"Lâu chủ ca ca, có khách tới!"
Chung Linh nhắc nhở
Lưu Tiêu ngước đầu lên nhìn, chỉ thấy một đám người rất có khí thế đang bước vào Thiên Cơ Lâu.
Những người này có khí thế rất giang hồ, vừa nhìn liền biết là một thế lực bất phàm.
Thanh niên ở giữa thì toả ra khí thế nóng rực như lửa, trên người có khí cơ của Tông Sư.
Đây là một Tông Sư.
Lại còn là một Tông Sư chưa đến hai mươi tuổi nữa.
Theo bản năng thì Lưu Tiêu sử dụng năng lực suy tính của Thiên Cơ Lâu để nhìn thanh niên này.
"Tên: Trương Vô Kỵ"
"Thân phận, Giáo chủ Minh Giáo, đồ tôn của Trương Tam Phong, Võ Đang"
"Cảnh giới: Tông Sư sơ kỳ"
"Võ học: Cửu Dương Thần Công, Càn Khôn Đại Na Di, Thất Thương Quyền..."
"Mục đích: Cạnh tranh mua bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long, mua tin tức về Thành Côn, mang giáo chúng của Minh Giáo đặt trước Phòng Chế Tạo Tông Sư."
Mặt mày Lưu Tiêu rạng rỡ!
Cuối cùng Trương Vô Kỵ cũng tới để đưa Cửu Dương Thần Công rồi.
Khi nãy mình còn đang tưởng tượng về Cửu Âm Cửu Dương, không ngờ bây giờ có ngay.
Với lại hắn vẫn còn đang đáng tiếc Đấu Chuyển Tinh Di của Mộ Dung Gia, Mộ Dung Gia hiện nay đã chết sạch rồi.
Không ngờ bây giờ Trương Vô Kỵ lại đến để đưa Càn Khôn Đại Na Di cho mình, cả hai môn võ này không khác nhau lắm.
Trương Vô Kỵ thật sự là người tốt, một lần đến đưa cho mình hai thần công tuyệt đỉnh.
Lưu Tiêu xem tiếp, sau lưng Trương Vô Kỵ có Thanh Dực Bức Vương - Vi Nhất Tiếu.
Còn có ông ngoại của Trương Vô Kỵ là Bạch Mi Ưng Vương.
Quang Minh Tả Sứ của Minh Giáo, Dương Tiêu.
Ba người này đều là cao thủ Nửa Bước Tông Sư.
Còn có hai nữ tử nữa.
Một là nữ nhi của Dương Tiêu, Dương Bất Hối, người còn lại là Tiểu Chiêu.
"Giáo chủ Minh Giáo, Trương Vô Kỵ, bái kiến lâu chủ Thiên Cơ Lâu!"
"Quang Minh Tả Sứ của Minh Giáo, Dương Tiêu, bái kiến lâu chủ Thiên Cơ Lâu!"
Minh Giáo vô cùng cung kính Thiên Cơ Lâu.

Phải biết rằng khi ấy sáu môn phái mạnh nhất của Đại Nguyên đang vây công Quang Minh Đỉnh, nếu không nhờ lâu chủ Thiên Cơ Lâu vạch trần âm mưu của Thành Côn thì sợ rằng Quang Minh Đỉnh đã bị công phá rồi.
Thế nên người của Minh Giáo vô cùng cảm kích Thiên Cơ Lâu.
Vô tình Thiên Cơ Lâu đã trở thành một đại ân nhân của bọn hắn.

Chương 109. Lại báo giá gấp đôi

Giáo chủ Minh Giáo - Trương Vô Kỵ?
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều quay đầu lại nhìn về hướng này.
Trên giang hồ này thì giáo chủ Minh Giáo cũng tính là bá chủ một phương rồi, tuy ở trong Thiên Cơ Lâu không tới mức đỉnh cao nhưng cũng thuộc hàng nổi bậc.
Nhưng ngay cả như thế vẫn không thể so sánh với danh tiếng của Tiểu Chiêu, vừa là thị nữ của giáo chủ Minh Giáo đồng thời vừa là người đứng thứ 5 trên Tình Nhăn Bảng.
Thứ 5 đó!
Đây chính là vị có xếp hạng cao nhất trên Tình Nhân Bảng mà bọn hắn từng thấy, những người ở trên hoàn toàn không có tung tích.
Thế nên ai nấy đều nhìn sang Tiểu Chiêu, lúc này nàng đang núp sau lưng Trương Vô Kỵ, có vẻ hơi sợ mọi người.
Không thể không nói đám mê gái này cũng có bản lãnh thực sự, chỉ cần liếc qua thôi là đã phân biệt được ai là Dương Bất Hối và ai là Tiểu Chiêu rồi.
"Oa! Đây chính là Tiểu Chiêu sao? Quả nhiên ôn nhu như nước!"
"Mắt của nàng to tròn thật linh động, hoàn toàn có thể so sánh với Chung Linh."
"Lâu chủ đừng cản ta, thứ 5 trên Tình Nhân Bảng, thực sự quá ôn nhu đáng yêu."
Nhưng một khắc sau bọn họ liền phẫn nộ vô cùng.
Bởi vì bọn họ thấy rằng những nam nhân như Trương Vô Kỵ thì rãnh chân rãnh tay mà lại để Tiểu Chiêu mang một bao hành lý
"Moá nó! Trương giáo chủ có phải là ngươi không, lại sai bảo Tiểu Chiêu như người hầu."
"Trương giáo chủ, nếu như ngươi không thể chăm sóc cho nàng thì để chúng ta cho."
"Thật là quá đáng, bên cạnh còn có một thị nữ mà, sao không cho nàng mang hành lý?"
"Vì sao người thị nữ kia lại đi tay không mà bắt Tiểu Chiêu của chúng ta xách đồ đạc thế?"
Khắp nơi ai nấy đều đang chỉ trích đám người Trương Vô Kỵ.
Ngươi mới là thị nữ!
Dương Bất Hối trợn mắt nhìn tất cả mọi người.
Nhưng những người dám mở miệng chỉ trích Trương Vô Kỵ đều là những người hoàn toàn không sợ hãi gì Minh Giáo cả.

Giống những tên như Vi Tiểu Bảo, Thái Tử Đại Tống cũng tham gia vào chỉ trích nên dù người có tính tình cay độc như Dương Bất Hối cũng chỉ có thể nuốt bồ hòn làm ngọt.
"Tên súc sinh này!"
Diệt Tuyệt Sư Thái nhìn Dương Tiêu với ánh mắt đầy sát khí, hận không thể xé hắn ra thành nhiều mảnh.
Hận thù mà nàng dành cho Dương Tiêu lớn đến mức dù có lấy nước của sông Hoàng Hà để rửa cũng không thể tẩy đi nỗi hận này.
Ngay cả Trương Vô Kỵ, người cầm Ỷ Thiên Kiếm của nàng cũng bị Diệt Tuyệt bỏ qua không quan tâm.
Từ sau ngày kia thì bọn hắn đã không dám sai bảo Tiểu Chiêu nữa rồi.
Hành lý trên người Tiểu Chiêu chỉ là bao đồ chứa một vài vật dụng riêng tư của nàng và Dương Bất Hối mà thôi.
Những đại nam nhân như bọn hắn hoàn toàn không thể xách thứ này được.
Trương Vô Kỵ há miệng, nhưng hắn phát hiện bản thân không thể giải thích, nên chỉ chịu bị mắng tiếp thôi.
"Tất cả câm miệng!"
Lưu Tiêu vung tay lên, lúc này mọi người mới không mắng Trương Vô Kỵ nữa.
Nói sao đây, hiện tại thì tuy Trương Vô Kỵ không đối xử cực kỳ tốt với Tiểu Chiêu nhưng cũng không phải bạc đãi gì nàng.
Nhưng trong nguyên tác thì hắn đã phụ Tiểu Chiêu.
Nhưng bây giờ những việc đó vẫn chưa phát sinh.
Hiện tại Chu Chỉ Nhược đã gia nhập Thiên Cơ Lâu, Triệu Mẫn cũng đã đến đây.
Một loạt khúc mắc của Trương Vô Kỵ cùng những cô gái khác chưa chắc sẽ xảy ra.
Và sự xuất hiện của Tình Nhân Bảng cũng khiến cho đám người Trương Vô Kỵ coi trọng Tiểu Chiêu hơn một tý.
Nói không chừng ở thế giới này Trương Vô Kỵ cùng Tiểu Chiêu sẽ có tương lai tươi sáng hơn không chừng.
"Đa tạ lâu chủ giải vây!"
Trương Vô Kỵ lại lên tiếng cảm tạ.
Lưu Tiêu gật đầu: "Không có gì, việc nhỏ mà thôi, do bọn hắn hiểu lầm ngươi."
Tiểu Chiêu ban đầu chính là thị nữ của Dương Bất Hối, thế nên hầu hạ Dương Bất Hối cũng không tính là hành hạ hay hạ nhục gì.
"Còn cảm tạ việc lâu chủ vạch trần âm mưu của tên cẩu tặc Thành Côn, về sau chỉ cần Thiên Cơ Lâu cần thì Minh Giáo chắc chắn sẽ không chối từ."
Trương Vô Kỵ ôm quyền một cách trịnh trọng.
Lưu Tiêu lại gật đầu: "Các vị tới đây chắc là còn mục đích khác chứ?"
Trương Vô Kỵ gật đầu: "Làm phiền lâu chủ mở cho chúng ta 3 phòng chữ "Thiên", sau đó cho chúng ta đặt trước Phòng Chế Tạo Tông Sư cho Dương Tả Sứ."

Trên đường bọn hắn đã tính toán kỹ lưỡng rồi, danh ngạch của Phòng Chế Tạo Tông Sư này sẽ tặng cho Dương Tiêu vì hắn là người lợi hại nhất.
Còn đám người Bạch Mi Ưng Vương thì chỉ đợi từ từ mới được.
Nếu như tốt số thì bọn hắn có thể sử dụng phòng chữ "Thiên" để đột phá Tông Sư.
"Với lại chúng ta còn mua sắm tin tức về âm mưu của tên cẩu tặc Thành Côn kia cùng tung tích của hắn nữa, không biết tổng cộng là bao nhiêu tiền thế."
Lưu Tiêu nhìn Trương Vô Kỵ đầy kinh ngạc.
Gia hoả này tự tin như thế sao, hỏi trực tiếp trước mặt bao nhiêu người thế này.
Người khác không biết thì thôi chứ bản thân hắn biết Thành Côn là người của Nhữ Vương Phủ, hay nói cách khác là người của Triệu Mẫn.
Mà giờ khắc này Triệu Mẫn còn đang ngồi ở đây quan sát Trương Vô Kỵ nữa chứ.
Lưu Tiêu cũng lười nhắc nhở Trương Vô Kỵ, hắn thử hỏi hệ thông xem suy đoán âm mưu tiếp theo của Thành Côn cần bao nhiêu lượng bạc, phát hiện là cần hai vạn lượng.
"Bốn vạn lượng!"
Lưu Tiêu trực tiếp báo giá gấp đôi.
Minh Giáo không thiếu tiền, không cần khách khí với bọn hắn làm gì,
"Được!"
Trương Vô Kỵ cũng không kỳ kèo, đưa tiền một cách dứt khoát.
Trong Thiên Cơ Lâu mọi người cũng không quan tâm Tiểu Chiêu nữa, tất cả sự chú ý của bọn hắn đều bị tin tức của Thành Côn hấp dẫn rồi.

Chương 110. Thành Côn chọc phải phiền toái lớn

Lưu Tiêu còn tưởng phải viết ra giấy rồi đưa cho Trương Vô Kỵ, ai ngờ y kêu nói trực tiếp cho mọi người cùng nghe luôn.
Ban đầu Lưu Tiêu hơi không hiểu, nhưng khi thấy ánh mắt của Trương Vô Kỵ vẫn luôn hướng về Diệt Tuyệt Sư Thái thì hắn cũng hiểu ra.
Âm mưu của Thành Côn chỉ có khơi mào tranh chấp giữa võ lâm chính phái của Đại Nguyên cùng Minh Giáo mà thôi.
Lấy bản lĩnh của Thành Côn thì không thể tìm ai để diệt sạch Minh Giáo cả, thế nên chỉ có thể mượn ngoại lực.
Trương Vô Kỵ chỉ muốn mượn miệng của mình để tuyên bố những điều ác mà Thành Côn đã làm, tránh những Đại Môn Phái của Đại Nguyên lại tiếp tục bị lừa lần nữa.
Tới lúc đó thì bọn hắn chỉ cần tìm Thành côn rồi giết hắn là được, không cần đối phó với các Đại Môn Phái.
Triệu Mẫn ngồi cách đó không xa há miệng như muốn nói điều gì đó, nhưng

cuối cùng nàng cũng im lặng.
Nàng không có quyền ngăn cản Thiên Cơ Lâu bán tin tức của Thành Côn.
"Suy tính Thành Côn!"
Lưu Tiêu sử dụng công năng suy tính của Thiên Cơ Lâu.
Bởi vì hắn nên kết quả của lần vây công Quang Minh Đỉnh trước đã bị thay đổi khá nhiều, nên hắn không rõ âm mưu này của Thành Côn có giống với nguyên tác hay không.
Sau khi suy tính thì hắn phát hiện đã có vài điểm khác so với nguyên tác.
Nhưng tên cẩu tặc Thành Côn này vẫn luôn âm mưu huỷ diệt Minh Giáo.
Phái Võ Đang ở thế giới này còn có Trương Tam Phong toạ trấn, nên hắn không dám đụng vào.
Lúc này Thành Côn đang khống chế Thiếu Lâm, y đã cùng đồ đệ của mình là Trần Hữu Lượng giết hại bang chủ Cái Bang Sử Hoả Long, hắn muốn khống chế Cái Bang cùng Thiếu Lâm để tấn công Minh Giáo một lần nữa.
Có hai thế lực này rồi thì chắc chắn Nga Mi sẽ tham dự, vậy đã có ba môn phái.
Sau đó y tiếp tục lừa dối Phái Không Động, môn phái bị Tạ Tốn đoạt tuyệt học Thất Thương Quyền.
Thế là có bốn môn phái tham gia lần vây công này rồi, tới đây thì chắc chắn Côn Lôn nhất định cũng sẽ theo.
Chỉ có duy nhất Võ Đang là Thành Côn không dám đụng chạm mà thôi.
Nhưng y cũng đã bố trí xong độc kế liên hoàn rồi.
Nếu như lần tấn công Minh Giáo này vẫn không thành thì bọn hắn sẽ vu oan việc giết bang chủ Sử Hoả Long của Cái Bang cho Minh Giáo.
Phải biết rằng ở thế giới này không chỉ có một Cái Bang, Bắc Nam của Đại Tống mỗi nơi có một cái, thậm chí trong Ngũ Cường Hoàng Triều ai cũng có một Cái Bang riêng.
Tuy nhiên vì Hoàng Triều khác nhau nên Cái Bang nào cũng có bang chủ riêng, mặc kệ lẫn nhau.
Nhưng nếu bất kỳ bang chủ nào bị giết thì những Cái Bang của Hoàng Triều khác sẽ không ngồi yên mặc kệ.
Tất cả Cái Bang trong thiên hạ đều đứng lên thì ngay cả Ngũ Cường Hoàng Triều cũng phải e ngại ba phần, nếu chỉ nghiền chết một cái Minh Giáo nhỏ nhoi thì đơn giản vô cùng.
Chỉ có điều phong hiểm của kế hoạch này hơi cao, Thành Côn sợ rằng sẽ tự rước hoạ vào thân.
Nếu như việc này bại lộ thì đừng nói là Triệu Mẫn, dù có là lão Hoàng Đế của Đại Nguyên Hoàng Triều cũng không thể nào cứu sống y được.
Sau khi Lưu Tiêu nói một loạt âm mưu của Thành Côn ra thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều xôn xao, đều bị sự điên cuồng của Thành Côn doạ đến hết hồn.
Bang chủ Cái Bang mà hắn cũng đám giết.
"Tên Thành Côn này đúng là một con chó điên mà, vì báo thù mà đi cắn khắp nơi."

"Lợi hại, thảo nào ta nghe nói gần đây Cái Bang của Đại Nguyên Hoàng Triều có rất nhiều động tác lớn, thì ra là bang chủ bị giết nên đưa một khôi lỗi lên thay."
"Lúc này Thành Côn chết chắc rồi, không ai cứu nổi hắn."
"Sao hắn dám cơ chứ, giết bang chủ Cái Bang, tại Cửu Châu này không có đất dung thân."
...
Mặc dù Cái Bang của Nam Tống vừa phát sinh lục đục nội bộ, kịch biến không ngừng, cao thủ Tông Sư là Tiêu Phong vừa thoái vị, nhưng vẫn còn Cái Bang của Bắc Tống đáng sợ vô cùng mà.
Thực lực của Cái Bang Bắc Tống khủng bố hơn Nam Tống rất nhiều.
Thái Thượng Trưởng Lão Hồng Thất Công, cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư.
Bang chủ Hoàng Dung hiện nay tuy chỉ là cao thủ Nửa Bước Tông Sư thôi nhưng hậu trường của nàng cực kỳ cứng rắn đó.
Chồng của nàng chính là đại hiệp Quách Tĩnh, cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư.
Cha của nàng chính là Hoàng Dược Sư, một trong Ngũ Tuyệt, cũng là cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư.
Lần này chẳng khác nào Thành Côn chọc một lúc ba vị cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư.
Trong Thiên Cơ Lâu ngư long hỗn tạp, lập tức có không ít thám tử rời đi.
Đặc biệt là những thám tử của Cái Bang còn tuyên bố ngay là đợt này Thành Côn chết chắc rồi.
Sắc mặt Triệu Mẫn đại biến.
"Tên vô liêm sỉ này, sao hắn dám chứ!"
Chính nàng cũng không dám giết bang chủ Cái Bang nữa vậy mà Thành Côn lại dám.
"Lập tức truyền tin báo A Đại, A Nhị đi tìm kiếm Thành Côn, nhanh lên."
Không dám dây dưa nữa, nàng lập tức phân phó cho Hạc Bút Ông đi truyền tin.
"Không! Giết hắn luôn đi!"
Da đầu nàng như muốn nổ tung.
Trước đó Thiên Cơ Lâu đã từng nói Thành Côn là người của Đại Nguyên Hoàng Triều rồi.
Nếu như việc này bị chứng minh là do Đại Nguyên Hoàng Triều đứng sau chỉ thị thì ngay cả nàng cũng sẽ liên luỵ theo.
Bởi vì Thành Côn là người của nàng.
Tuy việc giết bang chủ Cái Bang không phải do nàng giật dây nhưng ai biết sắp chết Thành Côn có cắn bậy ai hay không.
Giờ khắc này Triệu Mẫn đã hơi sợ năng lực tình báo của Thiên Cơ Lâu rồi.

Chương 111. Bí mật mà Thiếu Lâm

không muốn ai biết

Vẻ mặt của Diệt Tuyệt Sư Thái khó coi vô cùng.
Tuy nàng rất muốn diệt Minh Giáo nhưng khi biết năm lần bảy lượt bản thân đều bị tên cẩu tặc Thành Côn kia lợi dụng thì nàng cũng không thoải mái gì.
Cũng bởi vì thế mà hiện nay những Đại Môn Phái ở Đại Nguyên Hoàng Triều gần như đã trở thành trò cười cho khắp giang hồ rồi.
Đám người Trương Vô Kỵ tái xanh cả mặt, ai nấy cũng cố gắng hít thật sâu để bình tĩnh.
May mà bản thân cẩn thận, chạy đến Thiên Cơ Lâu để mua tình báo, còn nhờ lâu chủ Thiên Cơ Lâu tuyên bố âm mưu của Thành Côn trước mặt mọi người.
Nếu không một khi để kế hoạch của Thành Côn thành công thì Minh Giáo sẽ đối mặt với toàn bộ lực lượng của Cái Bang trên khắp giang hồ, thế thì chỉ còn một con đường chết.
"Những con lừa trọc Thiếu Lâm này, đầu óc bọn hắn toàn là nước hay sao thế?"
"Lần trước lâu chủ đã vạch trần bộ mặt thật của Thành Côn rồi, sao bọn hắn lại còn dám nhận Thành Côn vào chùa nữa vậy, lại còn bị hắn khống chế nữa chứ."
Bạch Mi Ưng Vương vốn là người tính khí nóng nảy, khi nghe thế thì lớn tiếng chửi Thiếu Lâm của Đại Nguyên.
Lưu Tiêu cũng lên tiếng: "Thành Côn gia nhập vào Thiếu Lâm đã được vài chục năm, hắn đã khống chế được không ít cao tầng của Thiếu Lâm rồi."
"Lần trước tuy ta đã vạch trần thân phận thật của hắn nhưng thực ra không có tác dụng gì nhiều."
"Trên thực tế thì ngay cả phương trượng của Thiếu Lâm cùng những trưởng lão kia đều đã biết Viên Chân là Thành Côn từ lâu."
"Người mà bọn hắn gạt chỉ là người ngoài mà thôi."
Nếu người ta đã trả tiền thì Lưu Tiêu cũng cố gắng giải thích.
"Hơn nữa lần này Thành Côn đã hạ quyết tâm, làm quyết liệt luôn, thế nên hắn trực tiếp khống chế phương trượng của Thiếu Lâm, bọn họ không thể không nghe lệnh của hắn được."
"Với lại ngươi nghĩ thử xem, Minh Giáo cùng Thiếu Lâm cũng có không ít ân oán với nhau, bọn họ thật sự muốn diệt Minh Giáo các ngươi đó."
"Thành Côn chỉ là 1 đòn bẩy thôi, 1 người cùng mục đích với bọn họ."
Lúc này Lưu Tiêu bật mí một bí mật mà Thiếu Lâm không muốn ai biết ra.
Ban đầu Thiếu Lâm có bốn vị Thần Tăng.
Lúc Thành Côn gia nhập vào Thiếu Lâm Tự thì đã bái vị Thần Tăng đứng đầu trong bốn người là Không Kiến Thần Tăng làm thầy.
Vị Không Kiến Thần Tăng này thực ra cũng biết thân phận thật sự của Thành Côn.
Nhưng không biết là do vị Thần Tăng này không còn minh mẫn hay do đầu

óc bị chấn thương gì đấy, dù hắn biết rõ Thành Côn là một ác nhân chân chính nhưng lại còn thu y làm đồ đệ.
Và còn bất ngờ hơn là, Không Kiến Thần Tăng biết rõ Thành Côn giết sạch cả nhà gồm mười ba mạng người của Tạ Tốn để khơi mào đại loạn giang hồ, vậy mà hắn còn muốn hoá giải hận thù giữa Tạ Tốn cùng Thành Côn. Hắn làm gì?
Hắn mang theo Thành Côn để đi gặp Tạ Tốn, muốn hoá giải hận thù của cả hai.
Sau đó hắn ỷ vào công lực của mình cường hãn hơn đối phương, nói rằng bản thân sẽ chịu mười ba chưởng của Tạ Tốn để chịu tội trước mười ba mạng người mà Thành Côn giết, sau đó xoá bỏ tất cả ân oán.
Đương nhiên Tạ Tốn không biết tên ngốc Không Kiến Thần Tăng này là ai nên cũng không nương tay, y đánh mười ba chưởng liên tiếp lên người của Không Kiến Thần Tăng, khiến hắn bị đánh tới mức nửa chết nửa sống.
Lúc này cả hai mới biết vì cừu hận nên Tạ Tốn đã khổ luyện võ công, giờ đây công lực tăng mạnh.
Thành Côn thấy thế thì hoảng sợ bỏ chạy.
Thành Côn biết Tạ Tốn dù đã đánh Không Kiến Thần Tăng mười ba chưởng nhưng y vẫn sẽ không bỏ qua cho mình đâu.
Không Kiến Thần Tăng thấy Thành Côn lại tự ý bỏ chạy, không quan tâm gì người sư phụ này thì tức giận đến mức thổ huyết, chết ngay tại chỗ.
Lưu Tiêu nói xong thì tổng kết lại: "Ngươi nói xem, Kim Mao Sư Vương giết người đứng đầu trong Tứ Đại Thần Tăng của người ta, khiến ngàn năm cổ tháp mất hết mặt mũi, người ta không muốn diệt Minh Giáo của ngươi mới là lạ đó."
"Lâu chủ, ngươi chắc ngươi đang kể về một vị Thần Tăng chứ không phải một tên não tàn thần trí không minh mẫn chứ?"
Vi Tiểu Bảo nghẹn họng trân trối, hắn chưa từng thấy ai ngốc như vậy.
Trang bức thì được, nhưng lại bị người ta đánh chết luôn thì quá mất thể diện.
Lưu Tiêu nói: "Đây là do ngươi nói đó, còn có bị ngốc hay không thì ta không biết."
Cả hai người xướng kẻ hoạ, không cho Thiếu Lâm bất kỳ mặt mũi nào.
Trong Thiên Cơ Lâu ai cũng đang ngơ ngác.
Bí mật này chưa từng có ai nghe nói cả.
Thiếu Lâm thì ngại mất mặt nên không dám nói.
Tạ Tốn thì luôn bị người khác đuổi giết khắp nơi, không thể nào thanh minh cho mình được.
"Con bà nó! Thì ra năm đó Không Kiến Thần Tăng chết vì lý do này, thảo nào Thiếu Lâm luôn không dám công bố, thì ra là sợ mất mặt."
"Quá buồn cười, đây chính là Thần Tăng của Thiếu Lâm sao, đầu óc không có vấn đề gì chứ."
"Đây chính là Thiếu Lâm sao? Tam quan bất chính như thế, biết rõ thân phận của Thành Côn rồi mà còn thu hắn vào chùa, giúp hắn che dấu tung

tích nữa."
"Thiếu Lâm bây giờ đã lụi tàn rồi, không còn là Thái Sơn Bắc Đẩu của võ lâm nữa."
"Đúng thế! Đầu tiên là chuyện của Tiêu Phong đại hiệp, hiện tại còn lòi ra tên Thành Côn này."
....

Chương 112. Thầy trò Thành Côn

Trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều chửi rủa Thiếu Lâm, không ai nói tốt một câu nào cả.
Những con lừa trọc này cả ngày không làm gì, chỉ biết đi lừa người khác, trong võ lâm này có rất ít người có hảo cảm với Thiếu Lâm.
"Những con lừa trọc này không có ai là tốt cả."
"Lúc trước tên cẩu phú Long Khiếu Vân kia vu khống Lý đại ca là Mai Hoa Đạo, sau đó liên thủ với Thiếu Lâm, cuối cùng bị chúng ta giết ngược."
A Phi cười nhạt, bắt đầu kể chuyện khi trước.
"Những tên đó chỉ toàn là phường giả nhân giả nghĩa mà thôi, các vị đừng giao tiếp với những người này."
Tả Lãnh Thiền vốn ghét cay ghét đắng Thiếu Lâm cũng lên tiếng.
Những con lừa trọc này chỉ biết giả nhân giả nghĩa mà thôi.
"Vậy còn tên Thành Côn kia giờ đang ở đâu?"
Trương Vô Kỵ hỏi.
Dám giết Sử Hoả Long thì Thành Côn chết chắc rồi.
Thậm chí Minh Giáo không cần ra tay thì Cái Bang trên khắp thiên hạ cũng sẽ xuất thủ.
Hơn nữa lần này Lưu Tiêu còn moi hết gốc gác của Thiếu Lâm ra.
Thiếu Lâm của Đại Nguyên nếu như còn muốn mặt mũi thì chắc chắn sẽ không dám chứa chấp Thành Côn.
Việc bây giờ là chỉ cần báo ra nơi ẩn nấp của Thành Côn, sau đó chờ người của Cái Bang đi giết hắn dùm là được.
"Ở Cái Bang!"
Lưu Tiêu nói thẳng: "Nhưng đợi đến khi các ngươi đến thì không chắc hắn còn ở Cái Bang hay không."
"Lỡ như hắn cũng nhận được tin tức này thì chắc đã cao chạy xa bay rồi."
Nhưng dù sao địa điểm bây giờ mình cho là chính xác.
Thiên Cơ Lâu có lợi hại đến đâu cũng không có cách giữ Thành Côn ở Cái Bang hoài được.
Trương Vô Kỵ gật đầu, hắn biết Lưu Tiêu nói đúng.
Hơn nữa hắn cũng không có ý định đi giết Thành Côn ngay bây giờ.
Việc trọng yếu nhất của Minh Giáo hiện tại chính là mua được bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long trên đấu giá hội.
...
Dương Châu!

Tổng bộ Cái Bang tại Đại Nguyên Hoàng Triều, phòng của Bang Chủ.
Trần Hữu Lượng hiện đang ngồi trước mặt của bang chủ Cái Bang "Sử Hoả Long", đương nhiên đây chỉ là một tên khôi lỗi giả mạo mà Trần Hữu Lượng và Thành Côn tìm tới sau khi giết Sử Hoả Long thôi.
"Trần trưởng giả, ngài còn muốn ta giữ chức vị bang chủ này trong bao lâu vậy, ta sợ rằng khi biết sự thật thì đám ăn mày kia sẽ xé ta làm nhiều mảnh mất."
Sử Hoả Long giả này có chút hoảng sợ.
Bởi vì hôm nay hắn nói nhầm một câu, mém chút nữa đã bại lộ rồi.
Trần Hữu Lượng nghĩ thầm, ngươi còn muốn sống sao? Sau chuyện này ai còn sống cũng được nhưng riêng ngươi thì chắc chắn phải chết rồi.
Nhưng Trần Hữu Lượng vẫn lên tiếng: "Nhanh thôi!"
Hắn đe doạ: "Nếu không muốn chết thì ít nói chuyện lại, ngươi không sợ tai vách mạch rừng à, nơi này là tổng bộ Cái Bang đấy."
Tên Sử Hoả Long giả này vội gật đầu.
Thùng thùng...
Lúc này có một tiếng đập cửa với quy luật đặc thù vang lên.
Trần Hữu Lượng vui vẻ, biết đây là sư phụ Thành Côn của mình đến.
Hắn liếc mắt ra hiệu cho tên Sử Hoả Long giả này, đối phương cũng ngầm hiểu, lên tiếng: "Vào đi."
Một tên đệ tử Cái Bang đi đến.
"Sư phụ!"
Trần Hữu Lượng vội đứng lên nghênh đón.
Ngay sau đó tên đệ tử này bóc lớp mặt nạ da người xuống, lộ ra chân dung là người bị truy nã khắp Đại Nguyên Hoàng Triều, Thành Côn.
"Sư phụ, bên phía Thiếu Lâm sao rồi?"
Trần Hữu Lượng hỏi một cách nóng ruột.
Sau khi giết Sử Hoả Long thì hắn luôn lo lắng đề phòng, muốn mọi việc kết thúc nhanh nhanh để đi trốn mà thôi.
Thành Côn cười một cách thâm độc: "Xong rồi!"
"Sư phụ đã khống chế được phương trượng của Thiếu Lâm, khiến ba vị Thần Tăng đời chữ Độ không thể không nghe theo, tất cả đã bằng lòng vây công Minh Giáo rồi."
"Lần này Minh Giáo chạy trời không khỏi nắng."
Thành Côn nắm chặt hai tay, kích động vô cùng.
Bởi vì ba vị Thần Tăng đều bằng lòng giúp hắn đối phó với giáo chủ mới của Minh Giáo là Trương Vô Kỵ, báo thù cho Không Kiến Thần Tăng đã chết.
Ba vị Thần Tăng đều có tu vi Nửa Bước Đại Tông Sư, lúc này Minh Giáo chắc chắn sẽ bị huỷ diệt.
"Sư phụ, còn về phần Thiên Cơ Lâu!"
Trần Hữu Lượng nhắc nhở.
Năng lực tình báo của Thiên Cơ Lâu quá lợi hại, có thể nói là không 1 dấu hiệu nào.

Không chuyện cơ mật nào qua mắt được bọn họ.
Thành Côn nghe đến ba chữ Thiên Cơ Lâu thì tối sầm mặt lại: "Đợi ta diệt Minh Giáo thì sẽ tính sổ với Thiên Cơ Lâu sau."
Lần vây công Quang Minh Đỉnh trước chỉ thiếu một tý nữa là thành công rồi, nhưng bởi vì Thiên Cơ Lâu nên thất bại trong gang tấc.
Thế nên Thành Côn căm thù Thiên Cơ Lâu đến tận xương tuỷ.
Hai tên tiểu nhân âm hiểm vẫn còn đang thương nghị đại sự, lúc thì im lúc thì cười một cách âm hiểm.
Nhưng cả hai vui vẻ không được bao lâu thì vẻ mặt của Thành Côn đại biến.
Bởi vì hắn nghe được có rất nhiều tiếng bước chân đang kéo đến đây, dường như có rất nhiều người đang bao vây căn phòng này lại vậy.
Thành Côn vội vàng nguỵ trang sau đó nói với Trần Hữu Lượng: "Ngươi ra xem thử đi."
"Ừm!"
Trần Hữu Lượng gật đầu, mở cửa ra.
Nhưng hắn chỉ vừa ló đầu ra thôi mà đã có bốn năm thanh gậy gỗ bay thẳng vào mặt hắn rồi.
Có vẻ như đám người này đang muốn giết hắn.
Trần Hữu Lượng biến sắc, vội dùng nội lực đánh bay những cây gậy này.
Bây giờ hắn mới thấy rõ khi nãy ai là người tấn công hắn.
Là một vài trưởng lão trong Cái Bang luôn đối nghịch với hắn.
Không chỉ như vậy, ở đây còn có rất nhiều đệ tử Cái Bang đang dần bao vây căn phòng này lại, ai cũng đằng đằng sát khí.

Chương 113. Cửu Chỉ Thần Cái – Hồng Thất Công

"Các ngươi làm gì thế, đây là phòng của bang chủ đó!"
Trần Hữu Lượng quát lớn, như muốn doạ những người này lui lại.
"Trần Hữu Lượng, ngươi đừng diễn nữa!"
"Thiên Cơ Lâu đã vạch trần âm mưu của ngươi rồi, tên súc sinh nhà ngươi lại dám liên thủ với Thành Côn để giết bang chủ Sử Hoả Long, ngươi chắc chắn phải chết."
"Giết Trần Hữu Lượng, báo thù cho bang chủ!"
Có một vị trưởng lão của Cái Bang hô to, sau đó người này liền lao thẳng đến Trần Hữu Lượng.
Lời này vừa dứt thì sắc mặt của Trần Hữu Lượng cùng Thành Côn đều biến đổi liên tục.
Thiên Cơ Lâu lại vạch trần âm mưu của bọn hắn!!!
Cả hai thầy trò đều chấn động không ngớt.
"Thiên Cơ Lâu chó chết!"
Vẻ mặt Thành Côn hiện lên vẻ oán độc, hắn hận không thể ăn sống nuốt

tươi tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu ghê tởm kia.
"Làm sao bây giờ sư phụ?"
Trần Hữu Lượng vừa đánh lui một trưởng lão Cái Bang vừa hỏi Thành Côn với vẻ mặt hoảng sợ.
Chuyện lớn rồi.
"Bố trí Liên Hoa Trận, không tha cho bất kỳ ai ở trong đó cả."
Lúc này đệ tử Cái Bang cũng đã vào vị trí, một trưởng lão Cái Bang quát lớn.
Liên Hoa Đại Trận!
Thành Côn biến sắc.
Đây chính là một trận pháp quần chiến nổi danh của Cái Bang, có thể lấy số lượng để đè chết những cao thủ khác.
"Đi!"
Thành Côn quay người, đánh chết tên Sử Hoả Long giả kia, sau đó đánh một chưởng lên nóc nhà.
Một khắc sau hắn cùng Trần Hữu Lượng nhảy vút lên, bay thẳng lên trời.
Cả hai tiếp tục sử dụng nóc nhà như một điểm tựa, tiếp tục nhảy cao thêm mười thước, sắp thoát khỏi vòng vây.
Cùng lúc đó xung quanh truyền đến tiếng xé gió của một vạn cây côn đang bay đến.
Trần Hữu Lượng cúi đầu nhìn xuống, chỉ thấy căn phòng khi nãy của bọn họ bây giờ đã hoá thành một khu phế tích rồi.
"Liên Hoa Đại Trận, quả nhiên lợi hại!"
Thành Côn vẫn còn hơi giật mình.
Nếu không phải do bản thân phản ứng nhanh thì ngay cả cao thủ Nửa Bước Tông Sư như hắn cũng khó mà sống sót.
"Đuổi theo! Đừng để tên súc sinh Trần Hữu Lượng này chạy trốn."
Người của Cái Bang cũng phản ứng lại, lập tức đuổi theo.
Thành Côn cùng Trần Hữu Lượng phóng nhanh trên những nóc nhà, cả hai đều sở hữu công lực thâm hậu vô cùng, chỉ trong thời gian ngắn thôi là đã có thể cắt đuôi được người của Cái Bang rồi.
Khi thấy bản thân sắp ra khỏi thành thì bỗng có hai bóng đen vụt đến, phi về phía Thành Côn.
Một người trong đó đánh một chỉ về phía ngực của Thành Côn.
Tên này muốn đánh xuyên qua tim hắn chỉ với một chỉ.
"Các ngươi là ai?"
Thành Côn vừa sợ vừa giận, bởi vì bọn hắn vẫn chưa thể thoát khỏi đám người Cái Bang.
Nhưng tên này cũng quá coi thường mình rồi, muốn dùng một chỉ để giết mình à? Nằm mơ đi.
Tuyệt kỹ của hắn là Huyễn Âm Chỉ, đây chính là võ công hàng đầu trong giang hồ, sau đó Thành Côn cũng đánh một chỉ lại về phía đối phương.
"Người giết ngươi!"
Một âm thanh băng lãnh vang lên, chỉ thấy ngón tay của tên này bắt đầu

sáng lên ánh sáng màu vàng, như được đúc từ hoàng kim vậy.
"Kim Cương Chỉ!"
Thành Côn biến sắc, có vẻ hắn biết hai người này là ai rồi.
"A Đại A Nhị, các ngươi chỉ là cao thủ Tiên Thiên hậu kỳ thôi, dựa vào cái gì mà muốn giết ta!"
Thành Côn trực tiếp vạch trần cả hai, hắn biết đây là tâm phúc của Triệu Mẫn.
Chỉ với hai chỉ, hắn đánh cho A Đại cùng A Nhị rớt xuống đất, còn hắn thì mang theo Trần Hữu Lượng tiếp tục chạy như điên.
"Kim Cương Chỉ quả nhiên bá đạo!"
Đầu ngón tay của hắn lúc này như muốn vỡ vụn ra rồi.
Dù hắn đã lấy công lực của một cao thủ Nửa Bước Tông Sư để trấn áp đối phương, nhưng ngón tay hắn vẫn bị thương do Kim Cương Chỉ.
Tạm thời hắn không thể nào sử dụng môn tuyệt học Huyễn Âm Chỉ nữa, nếu không thì ngón tay này chắc chắn sẽ bị phế.
Hai người nhanh chóng chạy ra khỏi thành, cũng cắt đuôi được A Đại cùng A Nhị rồi.
"Sư phụ, vào rừng rậm!"
Trần Hữu Lượng nhắc nhở.
"Được!"
Hai người chuyển hướng, bắt đầu chạy sâu vào trong rừng, sử dụng khinh công trốn mất dép.
"Bây giờ làm gì đây sư phụ?"
Trần Hữu Lượng lúc này vẫn còn sợ hãi.
Hắn vốn là trưởng lão của Cái Bang, nên hắn biết hậu quả của việc giết bang chủ Cái Bang sẽ gây nên làn sóng phẫn nộ ra sao trên khắp Cửu Châu.
"Chỉ có thể trốn mấy năm trong núi rừng này mà thôi!"
Thành Côn cũng biết chuyện này nghiêm trọng thế nào.
"Có người?"
Bỗng đồng tử Thành Côn co lại, dừng không chạy nữa.
Ở trước mặt của cả hai đang có một già một trẻ chờ sẵn.
Người trẻ chỉ là một tiểu cô nương!
Còn già thì nhìn như một lão ăn mày, quần áo chắp vá khắp nơi.
Đầu tóc bạc trắng, đội một cái mũ rách rưới.
"Sư phụ, kia chính là con gái của Sử Hoả Long, Sử Hồng Thạch!"
Trần Hữu Lượng nhận ra cô gái kia, đó chính là người bọn họ luôn đuổi giết, cũng chính là người duy nhất biết bọn hắn giết Sử Hoả Long.
Nhưng Thành Côn lúc này lại không hề chú ý tới lời nói của Trần Hữu Lượng.
Hai mắt hắn trừng lớn, nhìn chằm chằm vào bàn tay của lão giả kia một cách hoảng sợ.
Bàn tay của lão giả này vậy mà chỉ có chín ngón.
Một cái tên khiến Thành Côn vô cùng sợ hãi hiện ra.
Cửu Chỉ Thần Cái - Hồng Thất Công!

Cũng chính là Bắc Cái trong Ngũ Tuyệt, Hồng Thất Công!!
Đây chính là cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư đó!
Một trong những tên ăn mày có tu vi, tư lịch, bối phận cao nhất của Cái Bang trên khắp Cửu Châu.
Từng danh hiệu của lão giả hiện lên khiến da đầu Thành Côn tê rần, lạnh hết cả sống lưng.

Chương 114. Thành Côn chết

"Trốn!"
Thành Côn thần hồn nát thần tính.
Hắn đánh một chưởng đẩy Trần Hữu Lượng bên cạnh mình về phía Hồng Thất Công với không chút do dự nào, còn bản thân thì xoay người bỏ chạy.
Trần Hữu Lượng đương nhiên không ngờ sư phụ lại ra tay ác độc với mình như vậy, không thể phản ứng kịp.
Y phun máu, bay thẳng về phía Hồng Thất Công.
"Gan to bằng trời, không ngờ ngươi lại gan lớn tới mức giết hại bang chủ của Cái Bang, Lão Khất Cái hôm nay lại phải đại khai sát giới rồi!"
Một âm thanh hùng hồn vang lên khắp rừng xanh, sau đó Thành Côn chỉ nghe được tiếng kêu thảm thiết trước khi chết của Trần Hữu Lượng thôi, hắn không dám quay đầu lại để nhìn, chỉ cắm đầu chạy thục mạng về phía trước.
Nhưng hắn chỉ vừa chạy được hai bước hắn đã phải dừng lại.
Bởi vì không biết từ lúc nào Hồng Thất Công đã xuất hiện trước mặt hắn rồi.
"Tiền bối xin đừng giết ta, tất cả đều là chủ ý của Trần Hữu Lượng, hắn muốn lên làm bang chủ nên mới lập nên kế hoạch này."
Thành Côn thấy thế lập tức quỳ xuống dập đầu cho Hồng Thất Công.
"Hồng gia gia đừng tin lời hắn, chính hắn là người sát hại cha ta!"
Âm thanh của Sử Hồng Thạch vang lên, nàng nhìn Thành Côn với ánh mắt hận thù.
Hồng Thất Công nói: "Yên tâm, đối với loại ác đồ này thì chắc chắn gia gia sẽ không nương tay đâu."
Oanh!
Hắn giơ tay lên, chỉ một chưởng đã đánh nát đầu Thành Côn.
A Đại A Nhị khi này vừa chạy đến cách đó không xa, thấy một màn này thì lạnh run cả người.
"Đi!"
Hai người gầm nhẹ, quay đầu bỏ chạy.
Nhưng cả hai vừa chạy được mười thước thì đã bị một lực lượng khổng lồ khó mà chống đỡ đánh trúng.
"Quá khủng bố!"
Sau khi phun một ngụm máu tươi thì trong mắt của hai người chỉ có vẻ sợ hãi vô tận.

Uy thế của cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư thật sự quá bá đạo!
Nếu như đối phương muốn giết bọn hắn thì bây giờ chỉ còn hai bộ thi thể nằm đây mà thôi.
"Chuyển cáo Nhữ Dương Vương Phủ cho Lão Khất Cái, nếu như dám có ý đồ đối với Cái Bang thì đừng trách ta giết vào Nhữ Dương Vương Phủ để lấy đầu của Vương Gia các ngươi."
Hắn đã điều tra ra rằng việc này không dính dáng gì đến Nhữ Dương Vương Phủ rồi, bằng không thì A Đại A Nhị không chỉ bị thương thôi đâu. Là một trong số ít cao thủ đạt tới cảnh giới Nửa Bước Đại Tông Sư đương đại thì hắn hoàn toàn có thực lực đó.
"Vâng vâng vâng..."
A Đại A Nhị đổ mồ hôi lạnh đầy đầu: "Đa tạ tiền bối đã nương tay!"
"Tên Thành Côn này tuy là người của Nhữ Dương Vương Phủ nhưng chuyện lần này hoàn toàn không liên quan đến chúng ta."
"Quận chúa lo lắng mọi người sẽ hiểu lầm nên mới phái chúng ta đi truy sát Thành Côn, báo thù cho Cái Bang."
Hồng Thất Công nói: "Cút đi!"
A Đại A Nhị vội vã đứng dậy, rời đi một cách chật vật.
"Thiên Cơ Lâu? Không ngờ nhiều đại sự gần đây của Cái Bang ta lại đều có dính dáng đến nơi này."
"Gần đây nhiều bang chủ của Cái Bang đều đột nhiên gặp chuyện không may, xem ra ta phải đến Tương Dương Thành để gặp mặt Dung Nhi một lần mới được."
Hồng Thất Công suy nghĩ một tý, muốn đến Tương Dương gặp Hoàng Dung.
Bởi vì hắn lo lắng ngay cả Hoàng Dung cũng sẽ gặp chuyện không may.
Hắn cùng Sử Hồng Thạch chờ ở đây một lát thì rốt cuộc người của Cái Bang cũng chạy đến.
Thấy Trần Hữu Lượng cùng Thành Côn đã bị đánh chết thì người của Cái Bang Đại Nguyên vội vàng cảm tạ.
Hồng Thất Công chỉ vào Sử Hồng Thạch: "Sau này nàng chính là bang chủ mới của Cái Bang, các ngươi toàn lực phụ tá nàng!"
"Vâng!"
Cái Bang của Đại Nguyên lập tức đáp ứng.
"Hồng gia gia phải đi rồi sao?"
Sử Hồng Thạch như nhận ra được gì đó, hỏi thăm Hồng Thất Công.
"Ừm!"
"Hồng gia gia còn phải đi xử lý một vài chuyện quan trọng khác nữa, về sau xong chuyện Hồng gia gia sẽ lại đây thăm ngươi."
Dứt lời thì Hồng Thất Công cũng biến mất.
Không mất quá nhiều thời gian, Cái Bang của Đại Nguyên đã tuyên bố chuyện Hồng Thất Công tự mình xuất thủ, giết kẻ phản bội Trần Hữu Lượng, trảm sát Thành Côn để báo thù của Sử Hoả Long ra khắp giang hồ.
Cùng lúc đó bọn hắn còn tuyên bố con gái của Sử Hoả Long là Sử Hồng

Thạch sẽ tiếp nhận vị trí bang chủ của Cái Bang.
Bắc Cái - Hồng Thất Công, một trong Ngũ Tuyệt danh chấn giang hồ xuất thế đương nhiên khiến cho cả giang hồ sôi nhào lên.
Cùng lúc đó việc Hồng Thất Công cảnh cáo Nhữ Dương Vương Phủ cũng đã truyền ra khắp giang hồ, ai nấy đều tán thưởng khí phách của Hồng Thất Công.
Đại Nguyên Hoàng Triều, cấm địa sau núi của Thiếu Lâm.
Phương trượng của Thiếu Lâm Đại Nguyên là Không Văn đang quỳ rạp trên mặt đất.
"Ba vị sư thúc, Không Văn vô năng, làm danh tiếng của Thiếu Lâm lụi bại, xin được nhận hình phạt."
Lúc này tin tức Thiếu Lâm bao che cho ác nhân Thành Côn, âm thầm giúp sức cho âm mưu của y đã truyền khắp giang hồ Cửu Châu, .
Hiện nay trên giang hồ ngoại trừ Thiếu Lâm Đại Tống ra thì xuất hiện thêm một Thiếu Lâm của Đại Nguyên, cả hai đều đang bị cả võ lâm mắng nhiếc cười nhạo.
Còn về phần có phải là bị oan hay không thì chỉ có bọn họ mới biết rõ mà thôi.

Chương 115. Thần Tăng muốn xuất sơn

Tên Không Văn này chính là một trong bốn Thần Tăng của Thiếu Lâm Đại Nguyên.
Không Kiến Thần Tăng, người thu Thành Côn làm đồ đệ và bị Tạ Tốn hại chết chính là lão đại của hắn, nói hắn không biết thân phận của Thành Côn thì ai mà tin?
Vậy mà hắn lại còn bị Thành Côn khống chế để uy hiếp Thiếu Lâm nữa chứ, đây không phải là làm trò cười cho thiên hạ sao.
Huống hồ bây giờ Thiếu Lâm Đại Nguyên vẫn còn ba nhân vật tồn tại kinh khủng đang toạ trấn.
Đây chính là ba vị cao tăng Độ Ách, Độ Nan, Độ Kiếp, ai nấy đều là cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư.
Chỉ bằng một tên Thành Côn nho nhỏ cũng muốn làm mưa làm gió ở Thiếu Lâm sao? Nói ra không biết có bao nhiêu người tin tưởng.
"Việc này không phải lỗi của ngươi, không cần tự trách như thế."
Độ Ách đỡ Không Văn phương trượng lên.
Độ Nan nói: "Chỉ có thể trách do Thành Côn quá vô năng mà thôi, lại để cho kế hoạch bại lộ, bị Bắc Cái - Hồng Thất Công đánh chết."
"Bằng không thì qua lần này chắc chắn Minh Giáo đã bị tiêu diệt rồi!"
Khi nói những lời này thì khuôn mặt của Độ Nan dữ tợn vô cùng, đâu còn dáng vẻ của một cao tăng đắc đạo nữa.
Nếu như lời nói bây giờ của hắn bị lộ ra thì chắc chắn toàn bộ võ lâm sẽ

chấn động.
Không ngờ Thiếu Lâm Đại Nguyên lại thật sự biết rõ một loạt âm mưu của Thành Côn, và qua lời của Độ Nan thì ta có thể thấy có vẻ thù hận của Minh Giáo cùng Thiếu Lâm không chỉ bắt nguồn từ việc Tạ Tốn đánh chết Không Kiến Thần Tăng thôi đâu.
Năm đó Dương Đỉnh Thiên hoành hành khắp võ lâm của Đại Nguyên Hoàng Triều, gần như vô địch.
Ngoại trừ Trương Tam Phong của Võ Đang ra thì Dương Đỉnh Thiên gần như không hề có địch thủ.
Lúc đó cũng là lúc ba vị cao tăng của Thiếu Lâm là Độ Ách, Độ Nan, Độ Kiếp đang ra ngoài, cả ba vô tình chạm trán Dương Đỉnh Thiên, hai bên bắt đầu đại chiến.
Trong trận đại chiến đó thì ba người Độ Ách bị Dương Đỉnh Thiên đánh tới mức trọng thương, trốn thoát vô cùng chật vật.
Không chỉ thế, riêng Độ Ách còn bị Dương Đỉnh Thiên đánh mù một con mắt, từ đây trở thành Độc Nhãn Long.
Từ đó cả ba vô cùng hận Dương Đỉnh Thiên với Minh Giáo của hắn, lúc nào cũng nghĩ cách giết Dương Đỉnh Thiên, diệt Minh Giáo để giải mối hận trong lòng.
Sau khi Dương Đỉnh Thiên tử vong do bị Thành Côn làm cho tẩu hoả nhập ma trong một lần ngoài ý muốn, ba người vẫn chưa cam lòng, bọn hắn vẫn còn muốn diệt nốt Minh Giáo.
Từ đó bọn hắn mới ăn nhịp với Thành Côn, phái Không Kiến đi thu y.
Tất cả cao tầng ở đây ai nấy đều biết thân phận của Thành Côn cả, ai cũng phối hợp với kế hoạch của y để huỷ diệt Minh Giáo.
Bọn họ chỉ không ngờ bỗng đâu ra một thế lực tên Thiên Cơ Lâu xuất hiện, vạch trần một loạt âm mưu của Thành Côn, khiến cho không có cái nào thành công cả.
"Sư đệ cẩn thận!"
Nghe được lời của Độ Nan thì Độ Ách biến sắc, vội vàng nhắc nhở đối phương.
"Mạng lưới tình báo của Thiên Cơ Lâu không có bất kỳ dấu vết nào, coi chừng bọn hắn đang thám thính."
Con mắt duy nhất của Độ Ách loé lên một ánh sáng, thậm chí hắn còn cảnh giác với mọi vật xung quanh.
Hắn bị năng lực tình báo của Thiên Cơ Lâu doạ sợ luôn rồi, nếu như ba người bọn hắn đều bị Thiên Cơ Lâu vạch trần thì từ nay Thiếu Lâm sẽ không còn mặt mũi nào trên giang hồ luôn.
Không Văn nói: "Ba vị sư thúc, việc này nên xử trí ra sao mới có thể lấy lại danh dự cho Thiếu Lâm ta."
Thiếu Lâm bắt buộc phải lên tiếng trong chuyện này mới được, nếu không thì danh dự sẽ bị huỷ hoại hết.
Thiếu Lâm của Đại Tống còn phải đem phương trượng đánh chết mới có thể vãn hồi lại một tý danh dự mà.

Đặc biệt là những hoà thượng thích sĩ diện hão như bọn họ thì càng không thể im lặng được.
Phải biết rằng gần đây tiền nhang đèn của bọn hắn đã vơi đi một nửa rồi.
Không có tiền thì khó mà mua đồ phụ trợ tu luyện.
Dựa theo đà này thì Thiếu Lâm sẽ thực sự xuống dốc.
Độ Kiếp lên tiếng: "Ba người lão nạp lánh đời đã lâu, thế nhân sắp quên mất chúng ta luôn rồi."
Giờ khắc này khí thế Nửa Bước Đại Tông Sư hiện rõ trên người Độ Kiếp.
Giang hồ là gì?
Giang hồ không phải là nơi nắm đấm ai to thì người đó nói đúng sao!
Muốn giải quyết vấn đề của Thiếu Lâm thì chỉ cần đủ mạnh, địch nhân sẽ khuất phục thôi, thế thì không có ai dám nói ra nói vào nữa rồi.
"Lời ấy của sư đệ có lý!"
Việc Thiếu Lâm Đại Nguyên có ba vị Nửa Bước Đại Tông Sư được truyền ra ngoài thì ai dám nói gì bọn họ nữa.
Đến lúc đó chắc chắn Thiếu Lâm sẽ lại hưng thịnh.
Trước đây bọn hắn vì không muốn mất mặt nên chỉ âm thầm hành sự.
Nhưng Thiên Cơ Lâu đã làm tới bước này thì bọn họ cũng không ẩn nấu tiếp làm gì nữa, trực tiếp xuất sơn.
"Thiên Cơ Lâu vu oan Thiếu Lâm, cần đưa ra một câu trả lời hợp lý cho Thiếu Lâm ta!"
Độ Ách tuyên bố một cách vô sỉ.
Thứ bọn hắn rành nhất là gì, không phải là nói dối không chớp mắt sao?
Nếu như Thiếu Lâm nói Thiên Cơ Lâu vu oan thì đó chính là vu oan.
Cái gì?
Các ngươi không thừa nhận ư?
Vậy thì đánh với ba chúng ta một trận, nếu thua thì là các ngươi vu oan Thiếu Lâm.
"Việc này bắt nguồn từ Thiên Cơ Lâu, cũng nên chấm dứt tại Thiên Cơ Lâu!"
Hai mắt của Độ Ách toả sáng, khí cơ Nửa Bước Đại Tông Sư bắn thẳng lên trời, khiến Không Văn không thể không lui lại.
Dù thế Không Văn không giận mà còn vui mừng vô cùng.
"Ba vị sư thúc muốn xuất sơn sao? Trời không tuyệt Thiếu Lâm ta."
Năm đó ba người Độ Ách bị Dương Đỉnh Thiên đánh tới mức tự kỷ, lui về cấm địa sau đó cả ba không còn xuất sơn một lần nào nữa.
Trừ những cao tầng của Thiếu Lâm ra thì không ai biết Thiếu Lâm Đại Nguyên vẫn còn ba vị cao tăng đời chữ Độ còn sống ở thế gian cả.

Chương 116. Mai Hoa Đạo chân chính

"Không Văn, ngươi canh chừng Thiếu Lâm một tý, ba người lão nạp đi một

lát sẽ về!"
Thanh âm của Độ Ách vang lên từ xa, ba người đã biến mất trong cấm địa Thiếu Lâm.
Bọn họ muốn đi gây sự với Thiên Cơ Lâu!
Lúc này Không Văn mới phản ứng lại.
Ba vị sư thúc này vòng vo nửa ngày, bọn hắn không chỉ muốn xuất sơn mà còn muốn đi gây sự với Thiên Cơ Lâu nữa à.
"Không ổn rồi!"
Không Văn biến sắc.
Vòng vo hại chết người đó!
Nhưng có hoà thượng nào là không thích làm như vậy đâu.
"Đừng sư thúc, các ngươi mau trở lại đây!"
Không Văn xông ra ngoài, vận tất cả sức lực cùng nội công để hét lên, khiến cho cây cối xung quanh Thiếu Lâm run lắc dữ dội, nhưng không có bất kỳ hồi âm.
Thực lực của cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư cực kỳ kinh khủng, nếu như muốn đi thì chỉ trong thời gian ngắn thôi cũng đã đi được mấy cây số rồi.
"Chuyện lớn rồi!"
Sắc mặt Không Văn hoàn toàn thay đổi.
Ba người Độ Ách ẩn cư ở cấm địa, nên không ai dám đến quấy rầy.
Thế nên cả ba vẫn không biết rõ về Thiên Cơ Lâu lắm, nhiều chuyện hắn vẫn còn chưa kể.
Ví dụ như việc cao thủ Đại Tông Sư Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông 20 năm trước hoành hành Đại Minh Hoàng Triều bây giờ đã gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Hắn không ngờ ba vị sư thúc vòng vo gần nửa ngày trời, xong nói đi là đi.
Ba tên Nửa Bước Đại Tông Sư đi gây sự với Thiên Cơ Lâu? Thấy Thiên Cơ Lâu thiếu phục vụ hay sao thế.
Và việc khiến Không Văn tuyệt vọng hơn là khi này phản ứng lại thì đã trễ, bởi vì khinh công của hắn không thể nào đuổi kịp cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư.
Mặt Không Văn lúc này đã tái xanh!
Giờ mà đuổi theo thì chắc cũng chỉ kịp nhặt xác cho cả ba thôi.
Đương nhiên cho dù có đi nhặt xác thì bọn hắn vẫn phải đi.
Lúc này Không Văn thi triển khinh công chạy nhanh về Thiếu Lâm, kêu gọi một đám cao thủ của La Hán Đường.
Chỉ chốc lát sau ta có thể thấy được một đám cao thủ Thiếu Lâm đang rời khỏi chùa, chạy thẳng đến Lạc Dương Thành tại Trung Châu.
...
Lãnh Hương Tiểu Trúc!
Nơi này tiếng người huyên náo vô cùng, vô số giang hồ hào hiệp đều tề tụ ở đây.
Nhìn sơ qua thôi thì ở nơi này cũng có ít nhất mấy ngàn người, tất cả vậy mà đều là các cao thủ giang hồ đã thành danh.

Người đứng thứ 4 trên Binh Khí Bảng của Bách Hiểu Sinh, Thiết Kiếm - Quách Tung Dương cũng ở đây.
Thần Đao Vô Địch - Bạch Thiên Vũ cũng tới!
Đông Hải Ngọc Tiêu - Ngọc Tiêu Chân Nhân, người đứng thứ mười trên Binh Khí Bảng cũng xuất hiện!
...
Lâm Tiên Nhi từ từ đi ra, thấy một màn trước mắt này thì vô cùng hài lòng.
Chỉ với một câu nói của mình mà nàng có thể khiến cho vố số giang hồ hào kiệt tụ tập lại.
"Ai có thể giết được Mai Hoa Đạo, trừ hại cho võ lâm thì có thể cưới được Lâm Tiên Nhi ta."
Ngoại trừ vài cao thủ trên Binh Khí Bảng thì nàng cũng thấy được nhiều cao thủ thành danh của những Hoàng Triều khác.
Ví dụ như hai vị trang chủ của Tụ Hiền Trang Đại Tống, đường chủ của Nhật Nguyệt Thần Giáo Đại Minh, trưởng lão Phái Hoa Sơn của Đại Nguyên.
"Yêu Nguyệt, mị lực của ngươi sao có thể so sánh với ta được?"
Chỉ một câu nói mà dẫn động được phong vân trong võ lâm, quần hùng tề tụ.
Đây chính là mị lực của nàng, Lâm Tiên Nhi.
Mà những người này đến đây là để xác nhận xem tin tức là thật hay giả.
"Lâm tiên tử, xin hỏi tin tức ai giết được Mai Hoa Đạo thì sẽ làm phu quân của ngươi là thật hay giả?"
Thấy Lâm Tiên Nhi xuất hiện thì bắt đầu có người lên tiếng hỏi.
Lâm Tiên Nhi nói: "Không sai, ta thấy Mai Hoa Đạo gây hại võ lâm, thế nên ta muốn diệt trừ hắn để tạo phúc cho võ lâm."
"Nếu như có anh hùng nào diệt trừ được Mai Hoa Đạo thì đó chính là phu quân của Lâm Tiên Nhi ta!"
Lời này vừa dứt thì quần hùng phấn chấn.
"Giết Mai Hoa Đạo, trừ hại cho võ lâm!"
"Lâm tiên tử đại nghĩa, lại hy sinh cho võ lâm như thế."
"Tất sát Mai Hoa Đạo!"
Nghe những lời này thì mặc dù mặt ngoài Lâm Tiên Nhi rất vui vẻ nhưng trong lòng nàng thì đang cười lạnh.
Nàng đưa ra tin tức này chỉ bởi vì tức giận việc Thiên Cơ Lâu lại xếp bản thân ở vị trí thứ 2 trên Tuyệt Sắc Bảng, nên nàng muốn chứng minh mị lực của mình mà thôi.
Còn về việc giết Mai Hoa Đạo?
Giết không được!
Bởi vì không ai biết chính nàng mới là Mai Hoa Đạo thật sự.
Thử hỏi thiên hạ này ai sẽ nghĩ nàng, Lâm Tiên Nhi, người đứng thứ 2 trên Tuyệt Sắc Bảng lại là Mai Hoa Đạo chứ.
Nàng không chỉ muốn chứng minh mị lực của mình mà còn muốn trêu chọc mọi người, vì không ai có thể tìm được Mai Hoa Đạo cả.

...
Lúc này tại Thiên Cơ Lâu.
Ai nấy đều đang tập trung vào Thiên Cơ Bản.
Bất kỳ ai ở đây vài ngày trở lên đều biết bây giờ là lúc Thiên Cơ Bản chuẩn bị tuyên bố một đại sự trong võ lâm.

Chương 117. Lâm Tiên Nhi kén rể

"Chư vị, các ngươi cứ nhìn chằm chằm vào thứ kia làm gì thế?"
Trương Vô Kỵ vừa đến nên hỏi người bên cạnh một cách nghi hoặc.
Tiểu Chiêu cũng nhìn về người này với ánh mắt tò mò vô cùng, nàng cũng muốn biết.
"À Tiểu Chiêu cô nương, đây chính là Thiên Cơ Bản, mỗi ngày nó đều sẽ công bố một đại sự diễn ra trong võ lâm, là thứ Thiên Cơ Lâu đưa ra để phô bày năng lực tình báo của mình."
Tiểu Chiêu:...
Trương Vô Kỵ: ???
Con mẹ nó, ta mới là người hỏi mà, liên quan gì đến Tiểu Chiêu, ngươi trả lời Tiểu Chiêu làm gì thế!
Trương Vô Kỵ tức giận vô cùng!
Bản thân mình là giáo chủ Minh Giáo, danh tiếng cùng mặt mũi còn không lớn bằng thị nữ của mình nữa.
Thậm chí đi đến đâu mọi người đều nhìn chằm chằm vào Tiểu Chiêu, không ai thèm chú ý đến một cao thủ Tông Sư dưới hai mươi tuổi như hắn cả.
Lưu Tiêu lúc này cũng đang chờ tin tức từ Thiên Cơ Bản.
Bỗng trên Thiên Cơ Bản bắt đầu hiện lên vài dòng chữ.
"Người đứng thứ hai trên Tuyệt Sắc Bảng là Lâm Tiên Nhi không phục cách xếp hạng của Thiên Cơ Lâu, nên tuyên bố tin tức ai có thể giết chết Mai Hoa Đạo thì sẽ có thể trở thành chồng nàng, qua đó chứng minh nàng có mị lực hơn Yêu Nguyệt."
Lưu Tiêu:???
Lâm Tiên Nhi không phục cách xếp hạng của Thiên Cơ Lâu? Tin tức này sắp gây chuyện rồi!
Tin tức này như muốn vạch trần bộ mặt thật của Lâm Tiên Nhi vậy.
Nàng muốn phát lệnh truy nã Mai Hoa Đạo không phải là vì đại nghĩa hay gì cả, chỉ đơn giản là nàng muốn chứng minh mị lực của bản thân mà thôi.
Lần này danh tiếng của Lâm Tiên Nhi có vẻ không ổn rồi.
Cùng lúc đó thì ai nấy trong Thiên Cơ Lâu đều xôn xao, vô số người sáng cả mắt lên.
Chỉ cần giết Mai Hoa Đạo là có thể cưới được Lâm Tiên Nhi, mỹ nữ đứng thứ 2 trên Thiên Cơ Bảng, hỏi xem có ai là không động lòng chứ?
"Moá! Còn chờ cái gì nữa, đi tìm tên Mai Hoa Đạo đó rồi giết hắn thôi."
"Cảm tạ Thiên Cơ Lâu vì đã công bố tin tức này, ta sắp trở thành phu quân

của Lâm Tiên Nhi rồi."
"Không ngờ Lâm Tiên Nhi lại hy sinh như vậy, đáng khen!"
...
Lưu Tiêu thấy thế thì biết mình đã xem thường mị lực của người giữ vị trí thứ hai trên Tuyệt Sắc Bảng rồi.
Những tên ngốc này vẫn chưa thể nhìn ra ý nghĩa thực sự đằng sau tin tức này, trong mắt của họ chỉ có tin tức giết Mai Hoa Đạo sau đó có thể cưới Lâm Tiên Nhi mà thôi.
"Giết Mai Hoa Đạo là có thể cưới Lâm Tiên Nhi sao, bỗng lão phu cũng có chút đứng ngồi không yên rồi!"
Thiên Cơ Lão Nhân đứng lên, nhìn như muốn rời khỏi Thiên Cơ Lâu ngay lập tức vậy.
"Đại ca, chúng ta đi giết Mai Hoa Đạo đi!"
Tim A Phi đập thình thịch!
"Ta ra giá mười vạn ngân lượng, bất kỳ ai sau khi giết Mai Hoa Đạo rồi đưa công lao đó cho ta thì số tiền này sẽ là của hắn!"
Vi Tiểu Bảo trực tiếp móc ngân phiếu trong túi mình ra để chào mời.
Mị lực của mỹ nữ trên Tuyệt Sắc Bảng giờ đây đã thể hiện rõ uy lực của mình, không ai là không động lòng cả.
Trong Thiên Cơ Lâu miễn là giống đực thì đều sẽ kêu gào muốn chặt Mai Hoa Đạo ra làm tám khối.
"Các vị không thấy sao?"
"Lâm Tiên Nhi này chỉ là một kỹ nữ tâm cơ mà thôi, nàng không phục cách xếp hạng của Thiên Cơ Lâu, muốn chứng minh mị lực của mình nên mới truy sát Mai Hoa Đạo, chứ không phải vì trừ hại cho võ lâm!"
Diệt Tuyệt Sư Thái phân tích một cách tỉnh táo.
Lời của nàng được Vương Ngữ Yên, Chu Chỉ Nhược, Triệu Mẫn cùng tất cả nữ tử trong Thiên Cơ Lâu tán thành.
Đại Tống Thái Tử nói: "Ta chỉ muốn thân thể của nàng thôi, đâu phải là muốn trái tim của nàng đâu."
Lời của hắn nhận được vô số ý kiến tán thành.
"Các ngươi nhanh chóng chạy đến Thương Châu, phải tìm ra Mai Hoa Đạo cho bằng được!"
"Bản Thái Tử phải sở hữu Lâm Tiên Nhi bằng mọi giá."
Nếu so về tìm người thì không ai hơn được Tứ Đại Danh Bộ của hắn cả.
Giờ khắc này Thái Tử của Đại Tống như nắm chắc phần thắng trong tay.
Không chỉ hắn, mà cả Tả Lãnh Thiền cũng phái Thập Tam Thái Bảo chạy đến Thương Châu.
A Phi cũng bắt đầu rục rịch, nhưng lại bị Lý Tầm Hoan đè xuống, không cho đi.
Ngay cả Trương Vô Kỵ cũng bắt đầu ám chỉ Thanh Dực Bức Vương rời khỏi đây.
Toàn bộ Thiên Cơ Lâu ai nấy đều đang phân vân, không biết nên tiếp tục ở lại tu luyện hay là tới Thương Châu để tróc nã Mai Hoa Đạo, cưới Lâm

Tiên Nhi.
Mỹ nữ hay là tu vi, bây giờ trở thành lựa chọn vô cùng gian nan trước mặt mọi người.
"Lâm Tiên Nhi này chỉ đang đùa bỡn mọi người mà thôi!"
Lưu Tiêu mở miệng một cách trêu tức.
Âm thanh của hắn tuy không lớn nhưng đủ làm cho Thiên Cơ Lâu bỗng chốc yên tĩnh lại.
Đám người Lãnh Huyết, Truy Mệnh đang chuẩn bị rời đi thì lập tức khựng lại.
Rất nhiều người đang hưng phấn lúc này cũng dần dần bình tĩnh.
"Lâu chủ nói thế là có ý gì?"
Thái Tử Đại Tống vội vàng hỏi lại.
Bởi vì hắn vô cùng cần Lâm Tiên Nhi
Nếu như có thể bắt được Mai Hoa Đạo, cưới Lâm Tiên Nhi về thì Đại Tống Hoàng Triều sẽ có rất nhiều chỗ tốt.
"Lâu chủ, mau nói đi!"
"Nhanh mang rượu lên cho lâu chủ, lần này coi như ta mời!"
Vô số người bắt đầu hưng phấn, biết rằng Lưu Tiêu lại sắp vạch trần một bí mật nào đó.
Đám người Tôn Tiểu Hồng thì vừa nắn vai, vừa châm trà, ai nấy cũng bắt đầu hầu hạ Lưu Tiêu.

Chương 118. Độc phụ

Nhìn thấy bộ dạng cầu khẩn này của các võ lâm nhân sĩ thì Lưu Tiêu vô cùng thoải mái.
Ngay cả người hung ác như Diệt Tuyệt Sư Thái cũng phải trợn tròn mắt trông chờ mình, cảm giác sảng khoái vô cùng.
Lưu Tiêu nói: "Một thân phận khác của Lâm Tiên Nhi chính là Mai Hoa Đạo."
"Nếu muốn cưới nàng thì nhất định phải giết Mai Hoa Đạo."
"Nhưng sau khi giết Mai Hoa Đạo thì Lâm Tiên Nhi cũng chết rồi, vậy các ngươi cưới ai bây giờ?"
"Thế không phải là nàng đang trêu đùa võ lâm hào kiệt thì là gì?"
Lý Tầm Hoan đứng lên đầy kinh ngạc: "Cái gì? Lâm Tiên Nhi chính là Mai Hoa Đạo sao?"
Một khắc sau tất cả bí ẩn trong lòng hắn đã được giải đáp, tất cả sự kiện cũng đã xâu chuỗi lại, hắn đã xác định được Lưu Tiêu có nói dối hay không rồi.
"Độc phụ ác độc này!"
A Phi cắn răng!
Trước kia khi Lý Tầm Hoan bị vu oan thành Mai Hoa Đạo, tuy Lưu Tiêu đã nói đó là do Long Khiếu Vân hãm hại nhưng trong lòng bọn hắn vẫn còn nhiều câu hỏi chưa được giải quyết.

Nhưng giờ đây khi Lưu Tiêu công bố Lâm Tiên Nhi chính là Mai Hoa Đạo thì bọn họ đã hiểu ra tất cả.
Trong Thiên Cơ Lâu ai cũng chảy hết cả mồ hôi hột.
Nếu thật sự cưới một độc phụ như thế về làm vợ thì sợ rằng ngày nào cũng sẽ có một cái sừng mới trên đầu.
Nói không chừng có thể trở thành như phó bang chủ của Cái Bang, Mã Đại Nguyên.
Vừa rồi nhắc nhở mà các ngươi không chịu nghe, giờ hối hận chưa!
Một màn này khiến cho Diệt Tuyệt Sư Thái thống khoái vô cùng.
"Kỹ nữ đáng chết này, không ngờ nàng lại dám đùa bỡn cả võ lâm Cửu Châu trong lòng bàn tay!"
Vẻ mặt Tả Lãnh Thiền đen lại!
Thái Tử Đại Tống lúc này cũng đã xanh hết cả mặt, vội vàng hô Tứ Đại Danh Bổ trở về.
"Truyền việc này ra khắp võ lâm cho ta, ta muốn đập nát hết thanh danh của tiểu kỹ nữ này."
Triệu Mẫn cười nhạt, nàng hơi ghét Lâm Tiên Nhi một chút.
"Tiểu kỹ nữ này chết chắc rồi, nếu việc nàng là Mai Hoa Đạo được truyền ra thì quan phủ chắc chắn sẽ nhúng tay vào."
Vi Tiểu Bảo thẹn quá thành giận.
Vừa rồi chính hắn và một vài tên khác là sung nhất, để giờ đây nhục nhã nhất cũng là những người bọn hắn.
"Moá! May mà ta không chế được bản thân, nếu không sợ rằng thanh danh, khí tiết tuổi già khó mà giữ được rồi."
Lời của Thiên Cơ Lão Nhân khiến cho Tôn Tiểu Hồng đứng phía xa phải trợn mắt liên tục.
Người gia gia này càng lúc càng không đứng đắn.
"Quả nhiên mụ mụ nói đúng! Nữ nhân càng đẹp thì càng giỏi lừa người!"
Trương Vô Kỵ thấy hơi mất mặt một tý,
Bản thân mém tý nữa là không thể kiềm được rồi.
Một khắc sau thì hắn khựng lại, vì hắn thấy Chu Chỉ Nhược lúc này đang xoa vai cho lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Chu Chỉ Nhược muội muội không nhận ra ta sao?
Lưu Tiêu nhìn mọi người trong Thiên Cơ Lâu với vẻ mặt vui mừng, nói tiếp: "Không chỉ như thế thôi đâu!"
"Nếu như trong võ lâm này có một bảng danh sách như Đăng Phụ Bảng, thì Lâm Tiên Nhi hoàn toàn có thể đứng nhất, ngay cả Khang Mẫn cũng khó mà so bì được."
"Chắc cũng chỉ có Nhan Doanh ở Nguyên Châu, người được xưng là máy thu gặt đại lão mới có thể sánh vai với nàng!"
Đùng đùng!
Đám người Thái Tử Đại Tống, Vi Tiểu Bảo, Tả Lãnh Thiền bỗng cảm giác như có ai vừa đánh mặt mình một cái vậy đau rát vô cùng.
Mỹ nữ thứ hai trên Tuyệt Sắc Bảng vậy mà lại bị Thiên Cơ Lâu nhận xét

như thế.
Với thân phận của bọn hắn thì có thể không quan tâm đối phương là người tốt hay ác, nhưng nhất định phải trung trinh.
Trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều há to mồm kinh ngạc.
Nhưng không ai quan tâm đến Nhan Doanh, máy thu gặt đại lão mà Lưu Tiêu vừa nhắc tới cả.
Dù sao ở Trung Châu này không ai biết đến nàng.
Lần này ngay cả Vương Ngữ Yên cùng Chu Chỉ Nhược đều trợn mắt há mồm, cùng nhau lộ ra thần sắc chán ghét.
Lưu Tiêu tiếp tục nói: "Lâm Tiên Nhi này tâm cơ rất âm trầm, không chịu cảnh tầm thường."
"Vì thu được quyền thế cùng danh vọng nàng đã dùng sắc đẹp của mình để trao đổi với vô số võ lâm hào kiệt, đáp ứng nhu cầu của nhau."
"Long Khiếu Vân, Điền Thất, Triệu Chính Nghĩa, Thượng Quan Kim Hồng, Kinh Vô Mệnh,... Đều là những người đã từng giao dịch với nàng."
Quá khứ của Lâm Tiên Nhi khiến mọi người giật mình liên tục.
Sau đó mọi người như bừng tỉnh, định thần lại.
Hèn chi khi nãy vị đại lão Thượng Quan Kim Hồng này lại ngồi yên không có bất kỳ hành động nào, thì ra là đã biết rõ bản tính của Lâm Tiên Nhi từ trước rồi.
Thượng Quan Kim Hồng cùng Kinh Vô Mệnh liếc nhau, tuy cả hai không biết mình là bố con nhưng ai cũng đều thấy xấu hổ.
"Không ngờ... Lâm Tiên Nhi này Tước gia không có phúc hưởng!"
Vi Tiểu Bảo tặc lưỡi, thầm trách xui xẻo.
"Võ lâm của Cửu Châu các ngươi loạn thật!"
Cưu Ma Trí nhịn không được mà mở miệng, ngay cả hắn cũng bị doạ sợ.
"Moá! Lâu chủ thật tốt!"
"Đúng thế, nếu lâu chủ không nói những thông tin này ra thì sợ rằng sẽ có một đại hiệp nào đó trúng chiêu rồi."
"Lâu chủ, sao ngươi lại đưa người như vậy vào Tuyệt Sắc Bảng thế."
"Xui, không ngờ ta lại ở cùng một bảng danh sách với người như vậy!"
Triệu Mẫn cũng bắt đầu thấy ghê tởm,
Lưu Tiêu nói: "Đây không phải lỗi của ta."
"Bởi vì ta cũng đã nói rồi, Tuyệt Sắc Bảng không hề quan tâm đến bất kỳ thứ gì khác ngoài sắc đẹp cả."
"Nhưng ta nghĩ rằng chắc Lâm Tiên Nhi cũng sắp không còn trên đời nữa đâu."
Mai Hoa Đạo làm nhiều việc ác, hại không ít người.
Bây giờ thân phận bị lộ, sợ rằng nàng sẽ không có kết quả tử tế gì.

Chương 119. Tiềm Long Bảng

Loại hành vi trêu đùa tất cả giang hồ hào kiệt trên khắp Cửu Châu này của Lâm Tiên Nhi thật sự khiến người khác chán ghét.

Đặc biệt là sau khi quá khứ đen tối của nàng được đưa ra ánh sáng thì những đại hiệp đang ráo riết truy tìm Mai Hoa Đạo kia cảm thấy nhục nhã vô cùng.
Chỉ trong một thời gian ngắn thì đã có tin tức Lâm Tiên Nhi bị Trương Tiến Tửu của Thần Bộ bắt lại vì những vụ án trong quá khứ.
Dựa theo những vụ án mà Lâm Tiên Nhi từng gây ra thì nàng không thể tránh khỏi lệnh trảm.
Đương nhiên phong trào giết Mai Hoa Đạo kia cũng thành một chuyện cười.
Rất nhiều đại hiệp thật sự không muốn nhắc đến sự việc này nữa, bởi vì quá mất mặt.
Trong Thiên Cơ Lâu thì có rất nhiều nhân sĩ giang hồ đều cảm thấy xấu hổ, không còn muốn nhắc tới Lâm Tiên Nhi nữa.
"Lâu chủ, có bảng danh sách mới hay chưa thế?"
"Đúng vậy, nếu có thì mong lâu chủ tuyên bố nhanh lên, không thì ta còn phải về phòng tu luyện nữa."
Vì để đổi chủ đề, xua tan đi bầu không khí ngột ngạt thì có người lên tiếng hỏi Lưu Tiêu về bảng danh sách mới.
Lưu Tiêu cũng biết rõ khi nãy khá nhiều người ở đây đều cảm thấy mất mặt, thậm chí có vài tên không dám ngửa mặt lên luôn.
Nên hắn vội lên tiếng: "Đã có bảng danh sách mới rồi."
Lời này vừa dứt thì ai nấy cũng hứng thú vô cùng.
Khi Lưu Tiêu công bố có bảng danh sách mới thì những người khi nãy ở trong phòng tu luyện, những người mà không quan tâm đến Lâm Tiên Nhi lúc này cũng chạy ra.
Còn có một tên chạy ra ngoài Thiên Cơ Lâu hô to một tiếng, khiến bên ngoài Thiên Cơ Lâu lúc này cũng chật kín.
"Moá ơi! Lâu chủ lại có bảng danh sách mới rồi à, còn để cho người khác an ổn tu luyện không thế."
"Có phải ngươi cố ý phải không lâu chủ, ngày nào cũng dùng bảng danh sách để mê hoặc chúng ta, không cho chúng ta tu luyện."
"Lâu chủ, ta không trụ nổi nữa rồi, một ngày năm trăm lạng bạc ròng, vậy mà chỉ có thể tu luyện được một nửa thời gian, nửa còn lại là chạy ra nghe bảng danh sách của ngươi."
"Chép! Các ngươi nói xàm cái gì thế, lâu chủ ép các ngươi xuống nghe à?"
...
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này khá loạn, ai cũng muốn tìm một vị trí tốt nhất để nghe cả.
"Danh sách hôm nay mà ta kể cho các vị có tên là Tiềm Long Bảng!"
"Lâu chủ, thế nào là Tiềm Long Bảng?"
Vi Tiểu Bảo hỏi lại.
"Đừng lên tiếng nữa, để cho lâu chủ nói hết." Triệu Mẫn quát Vi Tiểu Bảo một tiếng.
Mặt Vi Tiểu Bảo tối sầm lại, chỉ có thể im lặng.
Bởi vì hắn đã thấy những ánh mặt hung dữ mà mọi người nhìn hắn vì tội

dám cắt ngang lời lâu chủ nói rồi.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Tiềm Long Bảng, có nghĩa là chân long đang ẩn nấp."
"Bảng danh sách này liệt kê tất cả thanh niên tuấn kiệt có thiên phú mạnh nhất trên khắp Cửu Châu, điều kiện là dưới ba mươi tuổi."
"Bảng danh sách này không chia thiện ác, chỉ tính theo thiên phú."
"Không quan tâm đến tu vi, chỉ xét tiềm lực mà thôi."
Tiềm Long Bảng, nêu tên những thanh niên tuấn kiệt dưới ba mươi tuổi có thiên phú tốt nhất trên khắp Cửu Châu.
Ai nấy đều sáng mắt lên!
Bảng danh sách này thật tốt!
Qua bảng danh sách này là có thể thấy ai là thiên tài lợi hại nhất của cả Cửu Châu rồi.
Sau này khi hành tẩu giang hồ thì né né những yêu nghiệt này ra một tý, hoặc là tìm cách ôm bắp đùi bọn hắn, vậy thì tương lai sẽ có chỗ dựa vững chắc rồi.
Đương nhiên đây chỉ là suy nghĩ của một vài nhân sĩ giang hồ bình thường mà thôi.
Còn về phần Diệt Tuyệt Sư Thái, Tả Lãnh Thiền, Triệu Mẫn, Thái Tử Đại Tống hay một vài người đứng đầu của các thế lực lớn khác thì đều chờ đợi sau khi bảng danh sách này công bố xong thì tìm một cách nào đó để đào những thiên tài này về dưới trướng mình để bồi dưỡng.
Suy nghĩ của bọn hắn là làm sao thu phục được những thiên tài này về thế lực của bản thân.
Lưu Tiêu nói: "Bởi vì thiên tài trên khắp Cửu Châu cực nhiều, thế nên bảng danh sách này khác với những bảng danh sách còn lại một tý."
"Tiềm Long Bảng lần này sẽ có đến hai mươi vị trí, tượng trưng cho hai mươi thiên tài mạnh nhất trên khắp Cửu Châu!"
"Người được lên bảng thì tương lai ít nhất cũng sẽ đạt đến tu vi Đại Tông Sư."
"Những vị thiên phú cao hơn thậm chí còn có thể trở thành Võ Thánh."
Hấp!
Câu nói cuối cùng của Lưu Tiêu vừa dứt thì ai nấy trong Thiên Cơ Lâu đều hít một hơi thật sâu.
Mọi người đều chấn động không ngừng, bị lời của Lưu Tiêu làm cho giật mình.
Nếu mọi người vẫn chưa hình dung ra.
Thì bây giờ số lượng cao thủ Đại Tông Sư trên bề nổi của Cửu Châu vẫn chưa đạt đến con số 20.
Nhưng Lưu Tiêu lại mạnh dạng tuyên bố hai mươi người trên Tiềm Long Bảng đều có thiên phú trở thành Đại Tông Sư.
Những người có thiên phú cao nhất thậm chí còn thể trở thành Võ Thánh.
Như thế sao không khiến bọn hắn sợ hãi cho được.
Giờ khắc này không còn một ai giữ được bình tĩnh cả.
Thái Tử Đại Tống thậm chí còn phân phó cho Tứ Đại Danh Bổ: "Một tý ghi

lại tất cả cho ta."
"Đợi sau khi công bố hết bảng danh sách thì lập tức truyền về cho phụ hoàng."
Bốn người Truy Mệnh gật đầu.
Dù là Âm Hiểm Bảng hay Tình Nhân Bảng trong quá khứ thì đối với nhiều thế lực đó cũng không mấy quan trọng lắm, không có quá nhiều thế lực thật sự để tâm.
Nhưng Tiềm Long Bảng này thì khác.
Sự xuất hiện của Tiềm Long Bảng gần như có thể quyết định xem sau này ai sẽ trở thành bá chủ võ lâm trong tương lai.
Bất kỳ thế lực lớn nào cũng không thể ngồi yên mà quan sát được.
"Sợ rằng sắp tới võ lâm sẽ không còn an bình nữa!"
Thiên Cơ Lão Nhân nói một cách lo lắng.
Hắn đã tưởng tượng được ra khung cảnh của những đại chiến để tranh đoạt thiên tài diễn ra trong tương lai rồi.
Thậm chí còn có một vài thế lực có lòng dạ hiểm ác, ăn không được thì phá cho hôi, bọn hắn sẽ bóp chết những thiên tài này từ trong trứng nước.

Chương 120. Kinh Vô Mệnh lên bảng

"Lần lên bảng này đối với một số người thì không chắc đó sẽ là chuyện tốt lành gì."
Đây là ý tưởng của rất nhiều người hiện nay.
Võ lâm rất tàn khốc.
Đặc biệt là những thế lực bá chủ kia, nếu như bọn hắn không thể lôi kéo được thiên tài đó thì cách tốt nhất là huỷ diệt càng sớm càng tốt.
Đặc biệt là Ngũ Cường Hoàng Triều, bọn hắn thậm chí sẽ còn sai sát thủ để ám sát thiên tài của lẫn nhau.
"Đương nhiên lời của bổn lâu chủ cũng không phải là tuyệt đối!"
"Bởi vì thành tựu sau này của một người không chỉ có thiên phú, mà còn phụ thuộc vào kỳ ngộ, may mắn cùng nhiều nhân tố khác."
"Những lời này của lâu chủ chỉ là dưới tình huống lý tưởng nhất mà thôi."
"Có thể sau này người đứng cuối trên Tiềm Long Bảng lại trở thành Võ Thánh, còn vị đứng đầu lại chết yểu thì sao."
"Thế nên mọi người phải ghi nhớ vị trí trên Tiềm Long Bảng không phải là thứ xếp hạng thành tựu thật sự sau này."
Lưu Tiêu sợ rằng sau này mình sẽ nói hớ.
Dù sao thế giới này có quá nhiều Khí Vận Chi Tử, ai biết sau này bọn hắn sẽ phát triển tới mức nào chứ.
Bởi vì ngay cả Thiên Cơ Lâu cũng không thể suy tính thành tựu mấy chục năm sau của bọn hắn được.
Và còn vì sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu mà tương lai của rất nhiều người

bị thay đổi đi nhiều.
Ví dụ như Chu Chỉ Nhược, ban đầu nàng là một cô gái số khổ.
Nhưng bây giờ khi gia nhập Thiên Cơ Lâu thì chắc chắn tương lai của nàng sẽ bất khả hạn lượng.
Có thể thiên phú hiện tại của nàng thua kém rất nhiều người nhưng hắn có thể khẳng định, chỉ cần hắn chịu bồi dưỡng thì sau này tu vi của nàng sẽ bỏ xa những người có thiên phú cao hơn mình.
Còn có Lâm Bình Chi cùng Mộc Uyển Thanh nữa.
Bây giờ bọn hắn thậm chí còn không có tư cách so sánh với người trên Tiềm Long Bảng.
Nhưng Lưu Tiêu dám cam đoan tương lai của bọn hắn sẽ không yếu hơn bất kỳ người nào trên Tiềm Long Bảng đâu.
"Suy tính hai mươi người dưới ba mươi tuổi có thiên phú mạnh nhất Cửu Châu."
Lưu Tiêu nhắm mắt!
Vì để bảng xếp hạng lần này chuẩn xác nhất có thể thì hắn sẽ sử dụng khả năng suy tính của Thiên Cơ Lâu.
Một ba động mà hắn có thể cảm nhận được đang khuếch tán dần từ Thiên Cơ Lâu ra khắp Cửu Châu.
Chỉ một lát sau người đầu tiên đã xuất hiện trước mắt Lưu Tiêu.
Người thứ hai, thứ ba, thứ tư!
Cuối cùng là người thứ hai mươi!
"Giáo chủ Minh Giáo Trương Vô Kỵ của chúng ta chắc chắn sẽ được lên Tiềm Long Bảng này của Thiên Cơ Lâu, hắn là một cao thủ Tông Sư khi vừa mới 18 tuổi đó!"
Quang Minh Tả Sứ - Dương Tiêu của Minh Giáo nói với vẻ mặt chắc chắn.
Nếu như Trương Vô Kỵ còn không thể lên Tiềm Long Bảng hắn không thể tưởng tượng nổi trên đó sẽ là một đám thiên tài nghịch thiên ra sao.
"Ta có thể lên bảng sao?"
A Phi vốn là Kiếm Khách, chú trọng nhất là phong mang tất lộ.
Hắn cũng khá muốn mình được lên Tiềm Long Bảng.
"Đại ca, hình như ngươi vẫn chưa đến ba mươi tuổi phải không, đủ điều kiện để lên bảng rồi đó."
Lời này vừa dứt thì vô số người đều quay đầu lại nhìn Tiểu Lý Thám Hoa, thấy hắn gật đầu, đồng ý việc mình có thể lên bảng.
Nhưng hắn lại uống một ngụm rượu rồi nói: "Tốt nhất là đừng lên!"
Hắn không thèm để ý tý nào, thậm chí hắn còn sợ rằng việc lên bảng sẽ mang tới nhiều phiền phức nữa.
Loại tâm tính lạnh nhạt này khiến ai nấy đều liếc mắt.
Ai mà không muốn lên bảng chứ?
Đây không chỉ đại biểu thiên phú ngươi cao, mà nó còn là một loại vinh dự.
Một chứng chỉ khẳng định cho tài năng của ngươi.
"Kinh Vô Mệnh đại hiệp vừa mới tấn thăng lên Kiếm Đạo Tông Sư, hắn có thể sẽ lên bảng."

Không ít người nhìn Kinh Vô Mệnh với ánh mắt hâm mộ.
Thượng Quan Kim Hồng nghe thế thì gật đầu, hắn cũng cảm giác đứa con rơi này của mình có thể lên bảng.
"Ta thử dự đoán đại xem, chắc là Loan Loan của Âm Quỳ Phái sẽ lên bảng đó."
"Vậy mà cũng gọi là đoán đại sao? Đó là thiên tài đã thành danh đó, đoán một vài người mà ít ai biết đến đi."
"Đúng vậy, ta đoán rằng Lệnh Hồ Xung của Phái Hoa Sơn sẽ có tên trên bảng này."
"Moá nó, thêm ngươi nữa, lâu chủ đã từng nói muốn luyện Độc Cô Cửu Kiếm thì cần ngộ tính đứng đầu thiên hạ mới có thể luyện được, giờ ngươi đoán hắn thì khác nào bằng thừa."
Một lúc sau thì có không ít người nói thiên tài mà mình dự đoán ra.
Nhưng Lưu Tiêu chưa mở miệng thì không ai dám lên tiếng khẳng định cả.
Lúc này Lưu Tiêu đang ngồi nhìn kết quả suy tính của Thiên Cơ Lâu.
Kết quả này khiến hắn cảm thấy cực kỳ ngoài ý muốn.
Chu Chỉ Nhược mà hắn coi trọng vô cùng thậm chí còn không thể lên bảng.
Đại phản phái như Lâm Bình Chi cũng thế.
Còn về phần nhân vật chính như Thành Thị Phi thì không thấy bóng dáng đâu luôn.
Dưới ánh mắt của một vạn con người đang đổ dồn vào, Lưu Tiêu lên tiếng.
"Đứng thứ hai mươi trên Tiềm Long Bảng, Kinh Vô Mệnh."
"28 tuổi, tu vi Tông Sư sơ kỳ!"
Kinh Vô Mệnh lên bảng, nhưng lại ở vị trí rất nguy hiểm là hạng 20.
Oanh!
Trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều giật mình.
Phải biết rằng Kinh Vô Mệnh mới vừa tấn thăng lên làm một cao thủ Kiếm Đạo Tông Sư vô cùng kinh khủng đó, vậy mà chỉ đứng hạng 20 thôi à.
Vậy mười chín vị còn lại kinh khủng ra sao.
"Moá! Doạ chết người mất, ngay cả Kinh Vô Mệnh cũng chỉ đứng ở hạng hai mươi mà thôi."
"Một vị Kiếm Đạo Tông Sư dưới ba mươi tuổi nhưng chỉ có thể xếp thứ hai mươi."
"Không ngờ Tiềm Long Bảng này của lâu chủ lại khủng bố như vậy."
"Cửu Châu có nhiều biến thái như thế sao?"
Giờ khắc này mọi người đều bắt đầu nghiêm túc hơn, bị chất lượng của Tiềm Long Bảng này doạ cho phát sợ.
Đây chính là Khoái Kiếm Kinh Vô Mệnh đó!
Một vị Kiếm Đạo Tông Sư, vậy mà mém chút nữa không thể lên bảng được, cần doạ người như vậy hay không.
Ngay cả bản thân Kinh Vô Mệnh lúc này cũng giật mình vô cùng.
Thiên phú của hắn đáng sợ ra sao thì hắn là người rõ nhất.
Mấy ngày trước chỉ nhờ vài câu nói của Kiếm Ma - Độc Cô Cầu Bại để lại mà bản thân có thể đột phá lên Tông Sư, qua đây có thể thấy ngộ tính của

hắn cực cao rồi.
"Tiểu tử này vậy mà chỉ đứng hạng hai mươi sao!"
Cổ Tam Thông lúc này cũng đã xuống tới nơi.
Thấy được kết quả này thì cũng giật mình.
Thiên phú của Kinh Vô Mệnh hoàn toàn không kém hơn hắn tý nào, vậy mà chỉ đứng hạng 20.

Chương 121. Cơ hội đào góc tường

"Đứng 19 trên Tiềm Long Bảng, A Phi!"
"20 tuổi, tu vi Nửa Bước Tông Sư!"
A Phi chỉ vừa đặt chân vào giang hồ thôi, tu vi cùng danh tiếng vẫn chưa quá cao.
Trong nguyên tác thì cuối cùng A Phi cũng đã trở thành Khoái Kiếm đệ nhất thiên hạ, ngay cả Kinh Vô Mệnh cũng bị hắn đánh bại cùng bỏ xa.
"A Phi, chúc mừng!"
Lý Tầm Hoan vui mừng vô cùng.
Bản thân hắn có thể không để ý việc mình có lên bảng hay không, nhưng khi thấy huynh đệ tốt của mình là A Phi được lên bảng thì hắn vẫn vui mừng lắm chứ.
"A Phi đại lão, lợi hại lợi hại!"
"Cầu ôm bắp đùi của A Phi đại lão."
"Lợi hại lợi hại."
"Hai mươi tuổi đã đạt tới Nửa Bước Tông Sư, Tiềm Long Bảng khủng bố như thế sao."
Bắt đầu có nhiều người nịnh bợ A Phi hơn, dùng những từ ngữ mà Lưu Tiêu hay xài gần đây để khen A Phi.
Nhất thời ai nấy đều nhìn A Phi với ánh mắt rất khác.
Hắn ban đầu không nổi danh tý nào, do người khác thấy hắn là huynh đệ của Lý Tầm Hoan nên mới kết giao với hắn thôi.
A Phi đứng dậy, cảm tạ tất cả mọi người sau đó liếc mắt nhìn Kinh Vô Mệnh.
Kinh Vô Mệnh, nam nhân có tên trên Binh Khí Bảng này chính là mục tiêu của hắn.
"Đáng tiếc, A Phi này đã là người của Thiên Cơ Lâu rồi!"
Thái Tử Đại Tống tiếc hận vô cùng, hắn không dám đào góc tường của Thiên Cơ Lâu.
"Đứng thứ 18 trên Tiềm Long Bảng, Tiểu Long Nữ"
"18 tuổi, tu vi Nửa Bước Tông Sư."
Đây là lần thứ 2 Tiểu Long Nữ được lên bảng rồi, thế nên ai nấy trong Thiên Cơ Lâu đều xôn xao.
"Má ơi! Tiểu Long Nữ lại lên bảng một lần nữa."
"Vì sao, vì sao Phái Cổ Mộ lại có quy củ kỳ lạ như vậy chứ."
"Kỳ nữ như thế sao lại ẩn cư tại trong Hoạt Tử Nhân Mộ, thật là phung phí

của trời."
"Trời ơi, quá lãng phí."
"Mặt các ngươi đâu."
...
Một đám mê gái kêu rên không ngừng, ai nấy đều đáng tiếc việc Tiểu Long Nữ chỉ ở trong Phái Cổ Mộ không ra.
Hơn nữa muốn đi lôi kéo cũng không được.
...
Là một người trên Tuyệt Sắc Bảng, nên Tiểu Long Nữ được Thiên Cơ Lâu bảo hộ, không thể nào đụng được.
"Đứng 17 trên Tiềm Long Bảng, Hư Trúc."
"19 tuổi, tu vi Tiên Thiên sơ kỳ."
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều sửng sốt.
"Lâu chủ, ngươi có đọc sai hay không thế?"
"Đúng vậy, mười chín tuổi mà mới có tu vi Tiên Thiên sơ kỳ, sao tên Hư Trúc này có thể có xếp hạng cao hơn đám người Kinh Vô Mệnh chứ."
"Mười chín tuổi có tu vi Tiên Thiên sơ kỳ thì cũng tính là một thiên tài, nhưng làm sao có thể so sánh với những thiên kiêu trên Tiềm Long Bảng chứ."
Ai nấy đều chất vấn kết quả này của Thiên Cơ Lâu.
Trên thực tế khi thấy tên của Hư Trúc thì Lưu Tiêu cũng giật mình.
Nhưng khi hắn nhìn kỹ lại tư liệu của y thì lại phát hiện gia hoả này đã luyện được La Hán Phục Ma Thần Công, tới đây hắn đã hiểu vì sao Hư Trúc được lên bảng rồi.
Bởi vì yêu cầu tu luyện thành công của La Hán Phục Ma Thần công cao vô cùng, nếu như không phải người có tâm tư tinh thuần, trời sinh phật tính thì không thể tu luyện công pháp này.
Trước Hư Trúc thì Lưu Tiêu chỉ nhớ có đúng một người luyện thành môn thần công này thôi.
Thạch Phá Thiên!
Chỉ có tên biến thái Thạch Phá Thiên kia trong một lần ngoài ý muốn nên mới luyện thành.
Chỉ bằng một môn thần công này thôi đã đủ đưa Hư Trúc trở thành một Đại Tông Sư trong tương lai rồi.
Nếu phân tích theo nguyên tác thì Hư Trúc không hẳn là nhờ hack, vận khí tốt không.
Ngộ tính của hắn cũng cực cao.
Phải biết rằng Thiên Sơn Lục Dương Chưởng mà hắn tu thành chính là một trong những tuyệt học chí cường của Phái Tiêu Dao, cần một ngộ tính cao cực kỳ.
Hơn nữa việc luyện thành La Hán Phục Ma Thần Công cũng đã chứng minh được nhiều thứ.
Thứ làm Lưu Tiêu giật mình là dù bản thân đã lập kế hoạch để Vương Ngữ Yên cướp cơ duyên của Hư Trúc trong tương lai rồi, vậy mà gia hoả này lại

có một cơ duyên khác là La Hán Phục Ma Thần Công.
Lại còn được Tảo Địa Tăng nhìn trúng, tự mình chỉ điểm nữa chứ.
Lưu Tiêu lên tiếng: "Đừng hoài nghi danh sách này của bổn lâu chủ."
"Tu vi của tên Hư Trúc này thấp không phải bởi vì thiên phú hắn kém."
"Mà là bởi vì hắn không được tu luyện từ nhỏ, gần đây mới bắt đầu tu luyện."
"Các ngươi biết tên Hư Trúc này tấn thăng từ võ giả bình thường lên võ giả Tiên Thiên mất bao nhiêu lâu không?"
"Năm ngày đó, chỉ có năm ngày mà thôi."
...
Lời này vừa dứt thì trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều hoảng sợ, từ một võ giả tam lưu tấn thăng lên võ giả Tiên Thiên mà chỉ cần năm ngày? Ngay cả một Đại Tông Sư như Cổ Tam Thông đều chấn động, A Phi cùng Kinh Vô Mệnh nghe đến đây thì chỉ biết há mồm mà thôi.
Quả nhiên đúng là thiên tài xếp hạng trước bản thân, quá biến thái.
"Lâu chủ, xin cho ta biết thân phận của Hư Trúc."
Vi Tiểu Bảo, Triệu Mẫn, Thái Tử Đại Tống đều mở miệng cùng một lúc.
Thật sự là do cái tên Hư Trúc này quá lạ lẫm, chưa từng có ai nghe qua cả.
Nên bọn hắn muốn đào góc tường cũng không biết bắt đầu từ đâu.
Nhiều người cũng ngước đầu nhìn sang.
Tên lâu chủ lòng dạ hiểm độc này, nói gì mà chỉ nói một cái tên cùng tuổi thôi, ngay cả người ở đâu, thế lực nào cũng không nói, khiến mọi người ai cũng ngứa ngáy vô cùng.
Lưu Tiêu cười: "Muốn biết thì có thể bỏ tiền ra mua tư liệu của Hư Trúc."
Quá xấu bụng, lại còn muốn buôn bán nữa chứ.
Rất nhiều người đều lắc đầu.
Nhưng chỉ có đám người Triệu Mẫn mới bắt đầu thấy tâm động.
Tên Hư Trúc này tới năm 19 tuổi mới tu luyện, chắc chắn là không có thế lực gì, có cơ hội rất lớn để đào về được.

Chương 122. Dụ dỗ

"Đứng thứ 16 trên Tiềm Long Bảng, Loan Loan."

"18 tuổi, tu vi Nửa Bước Tông Sư."
"Đứng thứ 15 trên Tiềm Long Bảng, Sư Phi Huyên."

"18 tuổi, tu vi Nửa Bước Tông Sư."
"Đứng thứ 14 trên Tiềm Long Bảng, Giang Ngọc Yến."

"10 tuổi, không có tu vi."
Không có ai bất ngờ về việc Sư Phi Huyên cùng Loan Loan lên bảng cả, dù sao các nàng cũng là thiên tài danh chấn Cửu Châu.
Giang Ngọc Yến!

Giờ đây tất cả mọi người đều quay sang nhìn Giang Ngọc Yến lúc này đang quét tước trong Thiên Cơ Lâu.
Ngoại trừ Lưu Tiêu ra thì tất cả mọi người đều nghẹn họng nhìn trân trối.
Đám người Vương Ngữ Yên thì ngơ ngác nhìn Giang Ngọc Yến.
Bản thấy thấy một bé gái đáng thương nên muốn nhận vào Thiên Cơ Lâu thôi, không ngờ bé gái đó lại có thiên phú tốt như vậy.
Giang Ngọc Yến cũng hơi ngây người một tý.
Giang Ngọc Yến chưa từng được tiếp xúc tới tu luyện, thế nên không thể ngờ rằng bản thân cũng có thể lên bảng.
Thế nên bây giờ nàng hơi luống cuống tay chân một tý.
"Lâu chủ ngươi thật sự phát rồ rồi, lại để cho thiên kiêu trên Tiềm Long Bảng đi quét nhà."
"Lâu chủ, ngươi định bắt chước Trương giáo chủ, không làm người nữa sao?"
"Nếu như lâu chủ ngươi không biết cách bồi dưỡng thiên tài thì cứ để ta cho."
"Ngọc Yến cô nương, phản Thiên Cơ Lâu này đi, gia nhập vào thế lực của chúng ta này, tên lâu chủ này không phải người tốt."
...
Khắp nơi đâu đâu cũng là tiếng khiển trách Lưu Tiêu.
Thật quá đáng!
Đường đường là thiên kiêu đứng thứ mười bốn trên Tiềm Long Bảng, vậy mà ngươi lại để nàng quét nhà.
Rất nhiều người khi này cũng hối hận vô cùng, hối hận là vì sao khi thấy Giang Ngọc Yến tới Thiên Cơ Lâu xin cơm mà mình lại không thu nhận nàng.
"Con mẹ nó, ta chọc gì các ngươi à?"
Trương Vô Kỵ nằm không cũng trúng đạn, lúc này hắn vô cùng muốn đánh người.
"Lâu chủ, Ngọc Yến tỷ tỷ có thiên phú tốt như thế sao."
Chung Linh đứng cạnh Lưu Tiêu hỏi nhỏ, hai mắt liếc Giang Ngọc Yến liên tục.
"Ừm!"
Lưu Tiêu gật đầu.
Thiên phú của Giang Ngọc Yến cực kỳ cao, đây là một chuyện không cần nghi ngờ, dù sao nàng chính là người giết sạch nhân vật trong kịch bản mà.
Nàng có thể luyện thành Di Hoa Tiếp Mộc, hút đi nội lực của hai vị cung chủ Yêu Nguyệt Cung, có thể thấy được thiên phú của nàng đáng sợ ra sao.
Thế giới này không phải chỉ cần đưa ngươi một quyển tuyệt thế thần công là ngươi sẽ trở thành cao thủ tuyệt thế đâu.
Nếu không thì thiên hạ này đã thành nơi cao thủ đi đầy đất rồi.
Khiến người khác bất ngờ hơn là Giang Ngọc Yến chỉ ngây người ra một lúc, sau đó liền tiếp tục quét rác.
Nàng không quan tâm việc bản thân có lên Tiềm Long Bảng hay gì nữa.

Điều này cũng khiến Lưu Tiêu hài lòng vô cùng.
Giang Ngọc Yến lúc này vẫn rất đơn thuần, không có dục vọng gì cả, cũng biết rõ cảm ân.
Nếu như mình bồi dưỡng tốt thì Giang Ngọc Yến chắc chắn sẽ trở thành tướng tài đắc lực nhất của mình.
"Đứng thứ 13 trên Tiềm Long Bảng, Lệnh Hồ Xung."

"19 tuổi, tu vi Tiên Thiên trung kỳ."
"Đứng thứ 12 trên Tiềm Long Bảng, Khấu Trọng."

"18 tuổi, tu vi Tiên Thiên sơ kỳ."
"Đứng thứ 11 trên Tiềm Long Bảng, Dương Quá."

"15 tuổi, tu vi Nhất Lưu."
"Đứng thứ 10 trên Tiềm Long Bảng, Từ Tử Lăng."

"18 tuổi, tu vi Tiên Thiên."
Lưu Tiếp tiếp tục nói ra bốn cái tên.
"Quả nhiên Lệnh Hồ Xung có thể lên bảng, không ngờ một môn phái tam lưu như Phái Hoa Sơn mà có thể bồi dưỡng ra nhiều nhân tài như vậy."
"Không hổ là người có thể luyện được Độc Cô Cửu Kiếm, thiên phú thật sự rất cường hãn."
"Đáng tiếc, thiên phú của Lệnh Hồ Xung tuy tốt nhưng tam quan của hắn lại quá bất chính."
Nghe được Lệnh Hồ Xung lên bảng thì người duy nhất ở đây thấy không thoải mái chắc chỉ có Tả Lãnh Thiền cùng người của Tung Sơn mà thôi.
Hắn bây giờ đang đau đầu với việc phải đối phó với Lệnh Hồ Xung và Phái Hoa Sơn ra sao, không có biện pháp nào cả.
Sợ rằng bản thân chỉ cần vô ý một tý thôi thì sẽ có một cao thủ Kiếm Đạo Đại Tông Sư như Phong Thanh Dương ra mặt.
"Lâu chủ, Khấu Trọng là ai thế?"
"Còn có Từ Tử Lăng nữa!"
"Dương Quá này mới chỉ mười lăm tuổi thôi mà đã lên Tiềm Long Bảng rồi à, lợi hại."
"Lại thêm mấy thiên tài chúng ta chưa từng nghe nói, quả nhiên Cửu Châu này Ngoạ Hổ Tàng Long."
"Ta sắp hoá điên đến nơi rồi, toàn là những thiên tài mà ta chưa nghe nói tới bao giờ thôi."
"Lâu chủ có thể phổ cập khoa học miễn phí cho chúng ta một lần sao?"
Người trong Thiên Cơ Lâu sắp cảm giác bản thân đều là ếch ngồi đáy giếng hết rồi.
Đặc biệt là những người đến từ Ngũ Cường Hoàng Triều như Vi Tiểu Bảo, Triệu Mẫn cùng Thái Tử Đại Tống, mặt ai nấy đều tái nhợt vô cùng.
"Những thám tử kia đều đang làm gì thế, có nhiều thiên tài như vậy mà

không có bất kỳ tin tức nào là sao."
Thái Tử Đại Tống cắn răng, biểu tình âm trầm, hận không thể chém chết người đứng đầu bộ phận tình báo của Đại Tống.
Lưu Tiêu cười cười: "Các ngươi có thể bỏ tiền ra để mua tình báo của những người này đó."
"Nhắc nhở nhẹ một tý, những người này trừ Lệnh Hồ Xung ra thì đều là võ giả tự do, không có bất kỳ thế lực nào ở phía sau."
Lưu Tiêu bắt đầu dụ dỗ.
Đây chính là thiên tài trên Tiềm Long Bảng, tương lai ít nhất cũng là một cao thủ Đại Tông Sư.
Nếu như có thể thu về dưới trướng của mình thì vài chục năm sau thế lực của bản thân sẽ có một cao thủ Đại Tông Sư toạ trấn, ai dám làm càn.
Vô số người tâm động, hai mắt toả sáng.
Thảo nào bọn hắn chưa từng nghe qua tên của những thiên tài này, xếp hạng trên Tiềm Long Bảng cao như thế mà tu vi lại cực kỳ rác rưởi, thì ra là do không có thế lực đứng sau.
Loại võ giả trẻ tuổi thế này là người dễ lôi kéo nhất.
Chỉ cần ném vài bản thần công cho bọn hắn thì sợ gì bọn hắn không gia nhập vào thế lực của mình.

Chương 123. Khâu Xử Cơ trọc giận lâu chủ

"Lâu chủ, Đại Thanh Hoàng Triều ta muốn mua tình báo của những vị thiên kiêu này, giá cả tuỳ lâu chủ ra."
Vi Tiểu Bảo là người đầu tiên lên tiếng.
Hào khí của người không thiếu tiền đây sao?
Tiểu Hoàng Đế đã có lệnh rồi, miễn có lợi cho Đại Thanh Hoàng Triều thì xài bao nhiêu tiền cũng được,
"Vi gia, ý ngươi là Đại Nguyên Hoàng Triều của ta không có tiền sao?"
Triệu Mẫn lúc này cũng lên tiếng, nhìn chằm chằm Vi Tiểu Bảo, khiến hắn cũng hơi sợ hãi.
"Khí tràng của nữ nhân này quá cường đại, Tước gia không thể đối phó được."
Vi Tiểu Bảo nói thầm, đây là lần đầu hắn thấy một nữ nhân có khí chất như thế.
Thái Tử Đại Tống đứng lên: "Chẳng lẽ Đại Tống ta thiếu tiền sao?"
Thiên Cơ Lão Nhân, Tả Lãnh Thiền thì im lặng không nói.
Bọn họ không thể cạnh tranh nổi với người của Ngũ Cường Hoàng Triều.
Người ta lắm tiền lắm của, chỉ cần lấy một ít ra sợ rằng đã bằng toàn bộ gia sản của ngươi rồi.
"Không có tiền thật khó."
Minh Giáo cũng khá là muốn mua tình báo của những thiên kiêu này, tuy

nhiên bọn hắn không thể, bọn hắn phải giữ tiền để đấu giá bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long.
"Hai vị, như vậy đi, mỗi người chúng ta mua tình báo của một thiên kiêu, đừng căng quá mà ảnh hưởng hoà khí."
Vi Tiểu Bảo cười gượng, không muốn làm mất lòng Thái Tử Đại Tống cùng Triệu Mẫn.
Triệu Mẫn cùng Thái Tử Đại Tống suy nghĩ một chút thì gật đầu, coi như đồng ý.
Nhưng mà sao Lưu Tiêu lại chấp nhận kết quả như thế này được.
Có cạnh tranh thì hắn mới có được lợi ích lớn nhất chứ.
"Tên tiểu súc sinh Dương Quá kia khi sư diệt tổ, ta khuyên các ngươi đừng quan tâm đến hắn làm gì."
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu, bảng xếp hạng này của ngươi hoàn toàn không xét tới phẩm tính, vậy thì có hơi không ổn."
Một âm thanh vang lên, chỉ thấy ba vị đạo sĩ đang đi từ phía ngoài vào.
Đi đầu là một đạo sĩ tóc hoa râm, phía sau là hai đạo sĩ trung niên.
Lưu Tiêu tối sầm mặt lại.
Đây là mấy tên ngốc tới từ đâu thế.
Cắt ngang lời của mình thì thôi đi, lại còn muốn chặn đứng tài lộ của mình.
Còn nữa, nếu như Dương Quá mà là người xấu thì trong thiên hạ này không có mấy ai là người tốt cả.
"Mấy tên ngáo này đến từ đâu thế, ngươi có quyền gì mà chất vấn lâu chủ."
"Chó nhà ai không chịu cột chặt mà để nó thoát ra này."
"Đầu óc các ngươi có bình thường không thế?"
"Đúng, lâu chủ đã nói rồi, xếp hạng trên Tiềm Long Bảng chỉ xét thiên phú mà thôi, không quan tâm chính tà tốt xấu."
...
Lưu Tiêu vẫn chưa lên tiếng thì đã có rất nhiều người bắt đầu bênh hắn dùm rồi, rất nhiều người lên tiếng mắng chửi ba tên đạo sĩ vừa vào Thiên Cơ Lâu.
Nhưng chỉ qua vài câu nói vừa rồi ta có thể thấy trong mắt Vi Tiểu Bảo hiện lên vẻ thất vọng.
Lão đạo sĩ vừa đến này không chỉ biết Dương Quá, hắn còn nói y phản bội sư môn nữa.
Thế giới này hận nhất là những người vong ân phụ nghĩa, khi sư diệt tổ.
Người như thế thì dù thiên phú có tốt tới đâu cũng không ai dám bồi dưỡng cả.
Rất nhiều người đã biết rõ chắc từ này về sau tên thiên kiêu Dương Quá này khó lòng mà giao du với người khác rồi.
Cùng lúc đó thì ánh mắt của Lưu Tiêu cũng khựng lại, nhìn về lão đạo sĩ vừa lên tiếng.
Thực ra hắn cũng biết đối phương là ai rồi.
"Tên: Khâu Xử Cơ"
"Thân phận: một trong Toàn Chân Thất Tử, đệ tử của Vương Trùng

Dương."
"Cảnh giới: Nửa Bước Tông Sư"
"Võ học: Toàn Chân Nội Công, Toàn Chân Kiếm Pháp, Thiên Cương Bắc Đẩu Trận"
"Mục đích: Đột phá Tông Sư"
Lưu Tiêu nhìn sang, ăn khớp hoàn toàn với suy đoán của hắn.
Tuy hắn không đoán được đây là Khâu Xử Cơ, nhưng hắn khá chắc những người này đến từ Toàn Chân Giáo.
Lời khi nãy của lão đạo sĩ càng khẳng định suy đoán của hắn, trước khi gia nhập vào Cổ Mộ thì Dương Quá chỉ có xích mích với một mình Toàn Chân mà thôi.
Lưu Tiêu cũng nhìn sang hai người đi cùng Khâu Xử Cơ.
Một người là cao thủ đệ nhất trong tam đại đệ tử Toàn Chân, đã từng là sư phụ của Dương Quá, là một tiểu nhân âm hiểm mười phần, còn một tên khác thì là Long Kỵ Sĩ - Doãn Chí Bình đại danh đỉnh đỉnh, chưởng giáo đời tiếp theo của Toàn Chân.
Không phải!
Nếu nói đúng thì bây giờ Doãn Chí Bình vẫn chưa trở thành Long Kỵ Sĩ.
"Việc của bổn lâu chủ không tới lượt người như ngươi khoa tay múa chân."
Lưu Tiêu sầm mặt lại, khó chịu với lời nói của Khâu Xử Cơ.
Hơn nữa hắn cũng không thích những lão đạo sĩ cổ hủ của Toàn Chân lắm.
"Còn về phần Dương Quá là người ra sao thì bổn lâu chủ rõ hơn ngươi nhiều."
"Những tên đạo sĩ thúi cổ hủ không biết quý trọng ngọc quý như các ngươi lại muốn dồn một thiếu niên hiền lành vào tử địa, vậy ai mới là người ác độc đây."
Các ngươi muốn gây sự với ai vậy?
Nếu Toàn Chân Giáo của ngươi không muốn thanh danh nữa thì được thôi, ta giúp các ngươi.
Hơn nữa hành vi của Khâu Xử Cơ cực kỳ quá đáng.
Trước mặt mọi người mà hắn lại nói Dương Quá phản bội sư môn, đây không phải đơn giản là đâm một đao vào lưng Dương Quá đâu.
Đối xử tàn nhẫn như thế đối với một thiếu niên 15 tuổi, tuyệt hết đường sống của người ta.
Phải biết rằng đây là một thế giới tôn sư trọng đạo, một khi đã bị gán tội danh phản bội sư môn lên người thì không khác nào bị trấn áp ở dưới mười tám tầng địa ngục cả.
Nhìn thử sang đám người Triệu Mẫn xem, ban đầu bọn hắn còn rất hứng khởi nhưng sau khi nghe những lời này của Khâu Xử Cơ thì bây giờ bọn hắn đều bắt đầu chán ghét Dương Quá.
"Mau ngồi xuống, lâu chủ lại muốn vạch trần sự thật!"
"Ăn dưa!"
"Hạt dưa với trà đâu!"

"Moá, Khâu Xử Cơ đã chọc giận lâu chủ rồi, xem ra lâu chủ đang muốn moi hết gốc gác của Toàn Chân ra."
"Lại có chuyện xấu để nghe nữa rồi!"
Bỗng Thiên Cơ Lâu lại trở nên náo nhiệt hẳn lên, ai nấy đều hưng phấn vô cùng.
Những người biết rõ tính tình của Lưu Tiêu thì đều hiểu rõ lần này Toàn Chân Giáo gặp xui rồi.

Chương 124. Vạch trần Toàn Chân Giáo

zalo 0704730588

Trong ba phần của Thần Điêu cũng xuất hiện vài nhân vật trâu bò.
Người đầu tiên là Phi Thiên Biên Bức - Kha Trấn Ác, hắn còn cứng và thúi hơn tảng đá dưới hầm cầu nữa.
Hắn có một đặc điểm, đó chính là chưa từng sợ hãi ai bao giờ.
Tu vi chỉ là tam lưu, nhưng khi đứng trước Ngũ Tuyệt hắn vẫn dám mạnh dạn khiêu chiến.
Còn một đám người khác cũng có đặc điểm giống như vậy, đó chính là đám người Toàn Chân Thất Tử.
Không cần biết ngươi trâu bò ra sao, ta chọc hết.
Vào ngay lúc này dù đứng trước mặt của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí thì Khâu Xử Cơ vẫn không sợ hãi tý nào.
Lập tức cương với Lưu Tiêu: "Dương Quá thân là đệ tử của Toàn Chân ta, nhưng lại gia nhập vào Cổ Mộ, chẳng lẽ lão đạo nói sai điều gì sao?"
"Lão đạo nói Dương Quá phản bội sư môn là hoàn toàn đúng sự thật, không hề vu oan một tý nào!"
Khâu Xử Cơ nhìn thẳng Lưu Tiêu, muốn xem xem hắn sẽ phản bác ra sao.
Nhưng Lưu Tiêu còn chưa lên tiếng thì Thiên Cơ Lâu đã nháo nhào lên hết cả rồi.
"Má! Dương Quá gia nhập vào Phái Cổ Mộ rồi sao? Chẳng lẽ hắn đã tiếp xúc với Tiểu Long Nữ."
"Quá tốt, nếu như có thể bái vào Phái Cổ Mộ, hằng ngày đều ở cùng Tiểu Long Nữ thì ta chắc chắn sẽ phản Toàn Chân Giáo ngay."
"Tốt, phản tốt, làm đạo sĩ làm gì, Dương Quá thật sự là một đấng nam nhi."
"Phái Cổ Mộ cùng Toàn Chân Giáo? Bị ngu mới chọn vào Toàn Chân Giáo của ngươi."
"Dương Quá quả thật là tấm gương sáng để chúng ta noi theo!"
Khâu Xử Cơ, Triệu Chí Kính trợn tròn mắt, Doãn Chí Bình thì nghẹn họng nhìn trân trối.
Vậy mà không có ai chỉ trích Dương Quá cả, ai cũng thấy việc hắn làm là đúng.
Vi Tiểu Bảo híp mắt: "Tên tiểu tử Dương Quá này rất hợp với Tước Gia ta, nếu có cơ hội nhất định phải tâm sự với hắn mới được."
Đại Trượng Phu, không phải là nên giận dữ vì hồng nhan sao?
Thái Tử Đại Tống: "Tiểu tử này tiền đồ sáng lạng, ta xác định rồi, ta muốn tiểu tử này gia nhập Đại Tống Hoàng Triều."
"Đây quả thật là một đấng nam nhi!"
Thiên Cơ Lão Nhân vuốt râu, mặt mày vui vẻ.
"Nếu như năm đó ta cũng có dũng khí như thế này thì sẽ không hại cả một đời của Thi Âm rồi."

"Dương Quá, nếu có dịp thì Lý Tầm Hoan ta nhất định sẽ mời ngươi một ly."
Má!
Lưu Tiêu cũng bị giật mình không nhẹ, không ngờ phản ứng của những tên này lại nằm ngoài dự đoán của hắn như vậy.
Đương nhiên dù như thế hắn vẫn không muốn buông tha đám người Khâu Xử Cơ.
Lưu Tiêu nói: "Đã từng có một thiếu niên, chỉ mới mười hai tuổi, không biết võ nghệ, vậy mà dám cứu người mà Ma Nữ - Lý Mạc Sầu đang muốn giết, khiến cho chính bản thân dính độc của Băng Phách Ngân Châm, xin khỏi Khâu đạo trưởng đánh giá người này ra sao?"
Khâu Xử Cơ nói với không chút do dự nào: "Thiếu niên anh tài, hiệp nghĩa cứu người!"
Sau khi nói xong hắn có một dự cảm xấu.
Nãy giờ đang nói về Dương Quá, bỗng Lưu Tiêu lại nói sang việc này, không lẽ người thiếu niên kia chính là Dương Quá hay sao.
"Nếu như ta cho ngươi biết người thiếu niên đó là Dương Quá thì sao?"
Lưu Tiêu nhìn Khâu Xử Cơ với ánh mắt nghiền ngẫm.
Khâu Xử Cơ chấn động, cảm giác da đầu tê dại không ngừng.
Tình báo của Thiên Cơ Lâu thì chắc chắn sẽ không sai.
Nhưng nếu vậy thì Toàn Chân Giáo sẽ trở thành phường tiểu nhân mất.
"Không có khả năng!"
Khẩu Xử Cơ trực tiếp phủ quyết.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Vậy nếu như ta nói Quách Tĩnh, Quách đại hiệp đã chứng kiến toàn bộ sự việc này thì sao?"
"Không tin ngươi có thể đi hỏi Quách đại hiệp."
Quách Tĩnh, đây chính là đại hiệp được cả Cửu Châu công nhận, ngay cả nhân vật của Tà Đạo cũng bội phục.
Lưu Tiêu vừa nói ra câu đó thì Khâu Xử Cơ không biết nói gì nữa.
Không ngờ tên hề lại là ta.
Nếu như có Quách đại hiệp chứng kiến thì không ai dám hoài nghi lâu chủ nữa.
"Ta thấy mặt của Khâu Xử Cơ hơi đau rồi."
"Đạo sĩ thúi cổ hủ mà thôi."
"Người nào không biết tính khí của đạo sĩ Toàn Chân, khư khư giữ mình."
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu bắt đầu trào phúng Toàn Chân Giáo.
Đám người Triệu Mẫn thì nhìn Khâu Xử Cơ với ánh mắt âm lãnh, mém chút mình đã bị tên đạo sĩ thúi này lừa rồi.
Lưu Tiêu cười nhạt, hắn vẫn không muốn bỏ qua Khâu Xử Cơ.
Hắn chỉ vào Triệu Chí Kính rồi nói: "Việc Dương Quá phản Toàn Chân các ngươi là thật, nhưng hoàn toàn không thể trách hắn được, chỉ là do Toàn Chân ngươi có mắt như mù mà thôi."
"Và cũng do đám gia hoả cổ hủ các ngươi ép hắn."
"Tên Triệu Chí Kính này lòng dạ nhỏ mọn, đê tiện âm hiểm."

"Trước đây Quách Tĩnh đại hiệp dắt Dương Quá lên núi để bái sư, hắn động thủ trước với Quách đại hiệp rồi sau đó bị đánh một trận, nên hắn ghi hận trong lòng."
"Sau khi trở thành sư phụ của Dương Quá thì ngày nào hắn cũng sai bảo Dương Quá, không dạy tý võ công nào cho y, thậm chí hắn chỉ dạy những bài vè của Toàn Chân cho y mà thôi, khiến tất cả mọi người tưởng rằng hắn đã dạy võ công cho Dương Quá rồi."
"Hắn còn tàn độc hơn nữa, rõ ràng là Dương Quá không có võ công, tuy nhiên hắn còn phái y tham gia tỉ thí môn phái, thế chẳng phải là đưa Dương Quá vào chỗ chết hay sao?"
"Đáng hận nhất là khi Dương Quá giải thích thì các ngươi hoàn toàn không chịu tin tưởng, ngược lại còn kêu y là lười biếng không chịu luyện công, buộc hắn lên đài để tỉ thí..."
Lưu Tiêu nói tất cả những việc mà Dương Quá gặp phải ở Toàn Chân cho tất cả mọi người cùng nghe, khiến ai nấy trong Thiên Cơ Lâu đều phẫn nộ không ngớt.
"Khá lắm, những đạo sĩ này thật sự quá thâm độc."
"Toàn Chân Giáo tự xưng là danh môn chính phái, không ngờ lại đi đánh chết một lão bà bà, tội đáng chết."
"Anh danh cả đời của Trùng Dương chân nhân, ngạo khí cỡ nào, nếu như biết đệ tử của mình lụi bại tới mức như vậy thì sợ rằng hắn sẽ đội mồ sống dậy mất."
"Một đám dối trá chỉ thích sĩ diện hão, từ khi Trùng Dương đi về cõi tiên thì Toàn Chân chỉ còn là cái danh mà thôi."
"Cổ hủ tột cùng, luyện Cáp Mô Công thì sao chứ!"
...

Chương 125. Doãn Chí Bình chết vì mê gái

Chờ sau khi Lưu Tiêu nói xong thì trong Thiên Cơ Lâu ai cũng mắng toàn chân giáo.
Khâu Xử Cơ tái xanh cả mặt, giận đến mức không nói nên lời.
Triệu Chí Kính thì lúc này mặt mũi trắng bệch, hắn vừa sợ vừa kinh hãi.
Keng!
Khâu Xử Cơ trực tiếp rút kiếm ra chỉ vào Triệu Chí Kính.
"Nói! Những lời mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói là thật hay giả?"
"Sư thúc! Hắn vu oan ta!"
Triệu Chí Kính nào dám thừa nhận.
Khâu Xử Cơ tức đến mức này thì với tính tình của y sợ rằng hắn chỉ cần nói một chữ đúng thôi thì y sẽ chém chết mình ngay lập tức mất.
Mà Khâu Xử Cơ khi thấy bộ dạng này của Triệu Chí Kính thì cũng đã tin lâu chủ Thiên Cơ Lâu mấy phần.

"Triệu Chí Kính, ngươi dám làm mà không dám nhận sao?"
Bỗng nhiên một âm thanh non nớt vang lên.
Mọi người nhìn sang, chỉ thấy một thiếu niên cùng hai nữ tử đi vào.
Trong đó có một nữ tử đang đeo mặt nạ.
Còn người kia thì có sắc đẹp nghiêng nước nghiêng thành, khuynh thế vô song.
"Tên khi sư diệt tổ Dương Quá nhà ngươi còn dám xuất hiện ở đây sao?"
Triệu Chí Kính nghiến răng nghiến lợi.
Dương Quá?
Vậy chẳng lẽ nữ tử nghiêng nước nghiêng bên cạnh hắn lúc này chính là Tiểu Long Nữ sao.
Một khắc sau Thiên Cơ Lâu như muốn nổ tung, ai còn quan tâm ân oán giữa Dương Quá cùng Toàn Chân giáo nữa.
"Tiểu Long Nữ thật đẹp!"
"Nghiêng nước nghiêng thành, đây chính là mị lực của người đứng thứ 4 trên Tuyệt Sắc Bảng sao?"
"Trời ơi, quá mê người."
...
Vô số tên mê gái trong Thiên Cơ Lâu nuốt nước miếng liên tục, bị hấp dẫn bởi dung nhan tuyệt thế của Tiểu Long Nữ.
Đặc biệt là khí chất không dính bụi trần đó, càng khiến người khác hãm sâu vào hơn, không dứt ra được, rất muốn chinh phục.
"Ta thật sự không bằng nàng!"
Triệu Mẫn không thể không thừa nhận, bản thân không bằng Tiểu Long Nữ.
"Mắt thẩm mỹ của lâu chủ thật độc!"
Chu Chỉ Nhược cũng thừa nhận Tiểu Long Nữ đẹp.
"Lão phu muốn phá công!"
Thiên Cơ Lão Nhân nói nhẹ.
"Ơi trời ơi! Nếu như có một nữ nhân như thế làm vợ thì dù cho ngôi vị hoàng đế trước mặt thì ta cũng không thèm."
Vi Tiểu Bảo tặc lưỡi liên tục, bỗng thấy A Kha cũng Song Nhi bên cạnh hơi vô vị một tý.
Một bên khác thì Long Kỵ Sĩ - Doãn Chí Bình hoàn toàn đã si mê trước sắc đẹp của Tiểu Long Nữ, trong mắt hắn giờ đây chỉ còn bóng dáng của nàng mà thôi.
Khoé miệng Lưu Tiêu nở ra một nụ cười.
Như thế này đã nháo nhào lên hết rồi sao?
Nếu ta cho các ngươi biết nữ tử che mặt kia là Trình Anh thì không biết các ngươi có hưng phấn tới mức ngất xỉu không nữa.
"Tên hèn hạ tiểu nhân nhà ngươi cũng xứng đáng làm sư phụ ta sao? Cút cmm đi!"
Dương Quá không phải người hiền lành gì, lập tức mắng chửi Triệu Chí Kính.

Triệu Chí Kính nói: "Tiểu súc sinh nhà ngươi im miệng nhanh!"
"Câm miệng!"
Khâu Xử Cơ đã không khống chế nổi bản thân, quát lớn Triệu Chí Kính, không cho hắn nói nữa.
Hắn vốn đang cực kỳ giận dữ.
Sự xuất hiện của Tiểu Long Nữ như đổ thêm dầu vào lửa vậy, vì không có ai còn chú ý đến hắn nữa.
Chúng ta đang xử lý đại sự của môn phái đó!
Vậy mà không hấp dẫn bằng một nữ tử sao?
Khâu Xử Cơ tức giận vô cùng.
"Xem xét lại Toàn Chân Giáo các ngươi đi, một trong ba đệ tử có tu vi cao nhất lại là một tiểu nhân âm niểm."
"Chưởng giáo đời tiếp theo lại là một người mê gái đến mức tâm trí trên mây."
"Ha ha... Sợ rằng Trùng Dương chân nhân sẽ bị các ngươi làm cho tức chết mất."
Khâu Xử Cơ nhìn lại, phát hiện đệ tử đắc ý nhất của mình là Doãn Chí Bình lúc này đang nhìn Tiểu Long Nữ một cách si mê, quên hết tất cả.
"Lớn mật!"
Khâu Xử Cơ quát lớn, hắn đã đi đến giới hạn của sức chịu đựng rồi.
Và thứ khiến hắn không chịu nổi là dù như thế Doãn Chí Bình vẫn không thể tỉnh lại, vẫn còn đắm chìm trong vẻ đẹp của Tiểu Long Nữ.
"Các ngươi đáng chết!"
Mắt của Khâu Xử Cơ lộ ra sát khí.
Một loạt ánh mắt chán ghét của các nhân sĩ giang hồ trong Thiên Cơ Lâu càng làm hắn thêm xấu hổ.
Không ngờ chưởng giáo đời tiếp theo, người được những trưởng lão của Toàn Chân lựa chọm lại là một tên rác rưởi như thế.
"Đừng sư thúc!"
Triệu Chí Kính hoảng hốt, sắc mặt sợ hãi cực độ.
Nhưng Khâu Xử Cơ lúc này đâu còn khống chế được bản thân nữa.
"Giết!"
Chỉ có nước giết chết hai tên hỗn trướng này mới có thể bảo toàn danh sự của Toàn Chân.
Sát khí trong lòng Khâu Xử Cơ phun trào như suối.
Qua nhiều lần bị trào phún nhưng không thể phản bác được thì Khâu Xử Cơ lúc này như một bọc thuốc nổ.
Và Doãn Chí Bình ngọn lửa châm ngòi cho quả bom này.
Hắn đánh một chưởng ra, Doãn Chính Bình trực tiếp bay ra khỏi Thiên Cơ Lâu, không còn thở nữa,
Đường đường là Long Kỵ Sĩ mà lại chết một cách tức tưởi như thế.
Mà vì bị hấp dẫn bởi sắc đẹp của Tiểu Long Nữ nên thậm chí Doãn Chí Bình còn không biết bản thân bị ai đánh chết nữa.
Triệu Chí Kính thì ngược lại, hắn luôn chú ý nhất cử nhất động của Khâu

Xử Cơ.
Thấy thảm trạng của Doãn Chí Bình thì hắn lập tức xoay người chạy ra khỏi Thiên Cơ Lâu.
Trong mắt của Khâu Xử Cơ thì việc Triệu Chí Kính chạy trốn là biểu hiện của chột dạ.
"Nghiệt súc! Ngươi chạy đến cùng trời cuối biển ta cũng sẽ tìm ra ngươi."
Khâu Xử Cơ đằng đằng sát khí!
Sau này chắc chắn Toàn Chân Giáo sẽ trở thành trò cười cho giang hồ rồi, nếu như không giết Triệu Chí Kính thì không thể nào lấy lại danh dự cho Toàn Chân được nữa.
Sau đó Khâu Xử Cơ cũng chạy ra khỏi Thiên Cơ Lâu để đuổi theo Triệu Chí Kính.
Võ công của Triệu Chí Kính cũng không tệ, vậy mà thực sự có thể bỏ xa được Khâu Xử Cơ, chỉ trong chốc lát cả hai đã biến mất trong tầm mắt của mọi người ở Thiên Cơ Lâu.
"Lâu chủ, miệng của ngươi quả thật là vô địch thiên hạ."
"Lâu chủ lợi hại thật, chỉ cần nói vài câu đã khiến cho Khâu Xử Cơ giết chưởng môn đời sau của mình rồi."
"Khâu Xử Cơ chọc ai không chọc, lại đi chọc trúng lâu chủ, giờ thì tốt rồi, chắc chắn Toàn Chân sẽ trở thành trò cười cho khắp giang hồ."
...
Thấy Doãn Chí Bình bị giết, Triệu Chí Kính cũng chạy trốn một cách vô cùng chật vật thì mí mắt của vô số người giật liên tục.
Đây là hậu quả khi dám chọc lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Hắn thậm chí còn không cần động thủ cũng đã khiến người khác trả giá đắt rồi.

Chương 126. Ngươi có biết nàng là ai không?

"Chết là tốt!"
Dương Quá cũng rất chán ghét đám người Doãn Chí Bình.
Thế nên khi hắn thấy y bị Khâu Xử Cơ đánh chết thì hắn liền vỗ tay tán thưởng.
"Cảm tạ lâu chủ đã giải oan dùm tại hạ, giúp ta rửa sạch tiếng xấu."
Tuy Dương Quá lúc này chỉ mới 15 tuổi nhưng do hoàn cảnh, nên bây giờ hắn đã vô cùng thuần thục đạo lý đối nhân xử thế, hắn ôm quyền cảm tạ Lưu Tiêu một cách trịnh trọng.
Còn về phần Tiểu Long Nữ cùng Trình Anh thì đều nhìn tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí này với ánh mắt tò mò.
Sợ rằng người nổi danh nhất giang hồ hiện nay không ai khác chính là người lâu chủ Thiên Cơ Lâu đang ở trước mắt này.
Không ai là không thấy hiếu kỳ khi lần đầu gặp gỡ Lưu Tiêu cả.

"Đừng khách khí như thế!"
Lưu Tiêu lắc đầu rồi nói: "Ta chỉ là không thích dáng vẻ chính nghĩa lẫm nhiên của bọn hắn mà thôi."
Nếu nói đúng ra thì Khâu Xử Cơ không phải là một người xấu.
Thế nhưng vì tính cách bướng bỉnh của hắn nên ai gặp cũng muốn giết quách đi cho rồi.
Tên Khâu Xử Cơ này cảm thấy nếu trời có là lão đại thì hắn chính là lão nhị, lời của hắn nói ra chính là chân lý.
Hắn cho rằng bản thân dù đi đến đâu thì ai cũng phải nuông chiều.
Nói thật, nếu không phải nhờ mặt mũi của Vương Trùng Dương tiền bối thì Toàn Chân có thể đã bị diệt môn nhiều lần rồi.
"Lâu chủ, chúng ta có thể gia nhập vào Thiên Cơ Lâu sao?"
Dương Quá bỗng nhiên thốt lên một câu khiến người khác vô cùng ngoài ý muốn.
Lưu Tiêu nhìn lại, phát hiện Tiểu Long Nữ cùng Trình Anh không hề có phản ứng bất ngờ gì.
Nhìn bộ dạng của bọn hắn thì có lẽ đã sớm thương lượng việc này trên đường đi rồi.
"Có thể!"
Lưu Tiêu không cự tuyệt, cũng không thể cự tuyệt.
Phải biết rằng dù là Tiểu Long Nữ hay là Dương Quá thì đều là thiên kiêu trên Tiềm Long Bảng, tiềm lực tương lai là bất khả hạn lượng.
Thiên tài như thế muốn gia nhập thì chỉ có thằng ngu mới từ chối mà thôi.
"Hơn nữa với tâm tính của Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ thì mình cũng không sợ sẽ bồi dưỡng ra hai con bạch nhãn lang.
Moá! Chỉ chớp mắt mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã thu phục được hai thiên tài trên Tiềm Long Bảng rồi sao!
Vô số người chấn động!
Không nói tới việc chỉ trong một thời gian ngắn mà Thiên Cơ Lâu đã thu nhận hai thiên tài trên Tiềm Long Bảng thì xếp hạng của hai người này hoàn toàn không thấp tý nào.
Trong Thiên Cơ Lâu bây giờ thì bất kỳ ai có một tý dã tâm đều hâm mộ đến mức đỏ cả mắt.
Và quan trọng hơn, trong đó có một người là Tiểu Long Nữ nữa.
"Lâu chủ, không phải ngươi nói ngươi sẽ bán tin tức của Dương Quá cho chúng ta sao, sao bây giờ ngươi lại tự thu nạp hắn rồi."
Triệu Mẫn nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt uỷ khuất.
Vẻ mặt của Vi Tiểu Bảo cùng Thái Tử Đại Tống cực kỳ u oán.
"Huynh đệ, Tiềm Long Bảng là gì thế?"
Dương Quá hiếu kỳ.
Bọn hắn chỉ mới đến Thiên Cơ Lâu mà thôi, vẫn còn chưa biết Tiềm Long Bảng là gì cả.
Một lát sau thì đã có người tốt bụng giải thích cho hắn Tiềm Long Bảng là gì và bao gồm những ai.

Nghe được mình và cả Tiểu Long Nữ đều được lên bảng thì Dương Quá không nhịn được mà cười to.
"Hắc, Quá nhi ta sắp nổi danh khắp giang hồ, sắp trở thành thần tượng của người khác rồi."
Dù sao hắn vẫn là một người thiếu niên, vẫn còn rất trẻ con, thế nên biểu hiện bây giờ của Dương Quá khoa trương cực kỳ.
"Đám lỗ mũi trâu Toàn Chân Giáo thấy chưa, chắc chắn các ngươi sẽ phải hối hận vì đã đối xử với ta như vậy."
Dương Quá siết chặt hai tay, hắn đã tưởng tượng ra vẻ mặt hối hận của tất cả người trong Toàn Chân Giáo khi nghe tin mình được lên Tiềm Long Bảng rồi.
Còn về phần Tiểu Long Nữ thì vẫn nhẹ nhàng bình thản như thường, chỉ nhìn quanh đánh giá Thiên Cơ Lâu một cách tò mò mà thôi.
Đến khi chứng kiến Vương Ngữ Yên, Chu Chỉ Nhược,... Thì nàng mới thầm khiếp sợ trước sắc đẹp của đối phương.
Lưu Tiêu cũng dừng việc công bố bảng danh sách lại để giới thiệu mọi người trong Thiên Cơ Lâu cho ba người Dương Quá nghe.
Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ thì đám người Vương Ngữ Yên đã biết rồi, không cần giới thiệu nữa.
Còn về phần nữ tử đeo mặt nạ đứng bên cạnh Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ là ai thì đó vẫn vẫn là câu hỏi chưa có lời giải đáp, thế nên không người nào không hiếu kỳ thân phận thật của nàng.
Khí chất bình tĩnh, thư hương mà nàng toát ra không thể nào bị che giấu bởi một lớp mặt nạ được, không ai nghĩ nàng là một nữ tử vô danh cả.
"Lâu chủ, ngươi có biết nàng là ai không?"
Dương Quá chỉ vào Trình Anh một cách phấn khởi, muốn nhìn thử xem Lưu Tiêu có biết đây là Trình Anh hay không.
Lưu Tiêu nói: "Biết chứ, ta biết rõ!"
Sau đó hắn khẽ nhếch miệng, nở một nụ cười cực kỳ mê người rồi nhìn về phía Trình Anh.
"Lần đầu gặp gỡ, gặp nhau hận muộn!"
"Xin chào!"
"Trình Anh!"
???
...
Mặt Dương Quá bỗng đen như đáy nồi.
Ta kêu ngươi đoán chứ không phải kêu ngươi đi cua gái.
Tên lâu chủ này không lẽ đã để mắt tới Trình Anh rồi à.
Giờ khắc này Dương Quá có hơi hối hận vì lựa chọn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
Ơ!
Trình Anh!
Người trong Thiên Cơ Lâu bắt đầu tỉnh táo lại.
Có thể để cho lâu chủ nịnh nọt như, không tiếc liêm sỉ mà trực tiếp cua gái

trước mặt mọi người, ngoại trừ Trình Anh, người đứng thứ ba trên Tình Nhân Bảng ra thì không có ai khác, thử hỏi xem trong thiên hạ này còn có nữ tử nào có mị lực như thế nữa?

Chương 127. Lần lượt lên bảng

"Đây là Trình Anh à, mong lâu chủ có chút liêm sỉ đi."
"Má! Lâu chủ không chỉ lòng dạ hiểm độc bây giờ lại còn phát rồ nữa."
"Thiên hạ lại có người vô liêm sỉ như thế sao, loại tiếng xấu này để ta gánh cho, ta không sợ."
"Vô sỉ lão tặc, đừng mạo phạm giai nhân người ta."
"Lâu chủ, mong rằng ngươi hãy làm người!"
Vi Tiểu Bảo ước ao vô cùng: "Cuộc đời lâu chủ thật sự quá may mắn, ngay cả ta cũng không muốn làm Tước gia nữa để gia nhập vào Thiên Cơ Lâu."
Thiên Cơ Lão Nhân: "Trời, lâu chủ quả thật là không biết xấu hổ, lại thu nhiều nữ tử trên Tình Nhân Bảng và Tuyệt Sắc Bảng như vậy vào Thiên Cơ Lâu."
Khuôn mặt Trình Anh đỏ lên, không biết làm thế nào trước lời nói của Lưu Tiêu.
"Tiểu nữ tử Trình Anh, bái kiến lâu chủ."
Nhưng nàng vẫn chào hỏi lại Lưu Tiêu vô cùng lễ phép.
Nếu là người khác thì sợ rằng nàng đã coi người đó là phường du côn sau đó thu thập rồi.
Sau khi chào hỏi xong thì Lưu Tiêu cũng quay lại công bố bảng danh sách.
"Đứng thứ 9 trên Tiềm Long Bảng, Trương Vô Kỵ."
"19 tuổi, tu vi Tông Sư sơ kỳ."
Đám người Minh Giáo vui mừng vô cùng.
Bạch Mi Ưng Vương còn hào sảng tới mức mời tất cả mọi người ở đây một bầu rượu.
Tiểu Chiêu kích động vô cùng, cầm tay Trương Vô Kỵ lên: "Công tử, ngươi lên bảng rồi kìa."
Một màn này khiến vô số người trong Thiên Cơ Lâu kêu rên.
"Đứng thứ 8 trên Tiềm Long Bảng, Kiếm Thần."
"18 tuổi, tu vi Nửa Bước Đại Tông Sư."
Khủng bố!
Yêu nghiệt!
Tu vi của Kiếm Thần vừa được công bố thì có rất nhiều người bị choáng váng ngay tại chỗ.
Mười tám tuổi mà đã là cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư, quả thật là không khác nào thần thoại sống cả.
Trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều hít một hơi thật sâu.
Những người vừa lên Tiềm Long Bảng như A Phi, Kinh Vô Mệnh cùng Trương Vô Kỵ đều phục rồi, ai cũng bị giật mình với tu vi của Kiếm Thần.
Đương nhiên nếu như bọn hắn biết sư tôn của Kiếm Thần là thần thoại

sống trên võ lâm, Vô Danh thì bọn họ sẽ không ngạc nhiên thế này.
"Với sự khủng bố của mình thì một con heo vào tay Vô Danh hắn cũng có thể bồi dưỡng cho nó thành cao thủ."
"Má ơi! Các ngươi có ai nghe nói tới tên biến thái Kiếm Thần này chưa."
Có người hỏi thăm nhưng không ai đáp lại cả.
"Muốn biết tin tức của Kiếm Thần thì có thể bỏ tiền ra mua, lâu chủ có bán này!"
Lưu Tiêu nhân cơ hội quảng cáo một tý.
Nhưng lần này không ai muốn mua cả.
Hiển nhiên bọn họ đều biết rằng có thể bồi dưỡng ra một quái vật như thế thì đằng sau chắc chắn phải có một thế lực chèo chống.
Thế lực đó chắc chắn không phải loại tầm thường.
"Đứng thứ 7 trên Tiềm Long Bảng, Tiêu Phong."
"29 tuổi, tu vi Tông Sư hậu kỳ."
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu lại tiếp tục bị chấn động, vô số người hoảng sợ.
"Đậu xanh, chỉ mấy ngày ngắn ngủi mà Tiêu Phong đại hiệp đã đột phá lên Tông Sư hậu kỳ rồi à."
"Mẹ ơi, Tiêu Phong cắn thuốc hay sao thế, tốc độ này thật sự quá nhanh."
"Khủng bố! Qua đó có thể thấy được những con lừa trọc trong Thiếu Lâm Tự kia rốt cuộc đã trì hoãn thiên phú của Tiêu đại hiệp bao nhiêu lâu."
Bọn hắn giật mình không phải bởi thứ hạng của Tiêu Phong, mà là do tu vi của hắn.
Phải biết rằng khi vừa đặt chân vào Thiên Cơ Lâu thì Tiêu Phong mới chỉ là Tông Sư sơ kỳ.
Nhưng mới chỉ trải qua vài ngày thôi mà Tiêu Phong đã tấn thăng lên Tông Sư hậu kỳ rồi.
Với tốc độ này thì sợ rằng không bao lâu nữa thế gian lại có thêm một vị cao thủ Đại Tông Sư xuất thế.
Thượng Quan Kim Hồng là người đã từng giao thủ với Tiêu Phong thì cũng giật mình không ngớt.
Nếu giao thủ lại một lần nữa thì sợ rằng người chỉ điểm sẽ là Tiêu Phong mất.
Lưu Tiêu cũng không quá bất ngờ.
Sau bản thân khi truyền thụ những nội công tuyệt đỉnh như Dịch Cân Kinh cho hắn thì tu vi của Tiêu Phong đã tăng nhanh như cưỡi tên lửa rồi, may mà mấy ngày này hắn không ở Thiên Cơ Lâu, không thể tu luyện được, bằng không thì hắn còn có tu vi kinh khủng hơn cả Kiếm Thần.
Lúc đó sẽ không xấu hổ như bây giờ, tuy thiên phú cao hơn nhưng tu vi lại không bằng.
Thiếu Lâm Tự lại bị lôi ra mắng cho một trận.
"Đứng thứ 6 trên Tiềm Long Bảng, Vương Ngữ Yên."
"17 tuổi, tu vi Nhất Lưu."
Việc Vương Ngữ Yên lên bảng cũng mang đến oanh động không nhỏ.

Những người đến Thiên Cơ Lâu vào những ngày đầu đều biết rằng lúc đó nàng chỉ là một người bình thường.
Nhưng chỉ qua vài ngày ngắn ngủi nàng lại thành một cao thủ Nhất Lưu rồi.
Thiên phú như thế quả thật là kinh hãi thế tục.
Vương Ngữ Yên sửng sốt, nhưng sau đó cũng nở nụ cười,
"Tỷ tỷ, ngươi thật lợi hại!"
"Tỷ tỷ quá tuyệt vời!"
Đám người Chung Linh cùng Mộc Uyển Thanh cao hứng dùm Vương Ngữ Yên.
"Đứng thứ 5 trên Tiềm Long Bảng, Bộ Kinh Vân."
"18 tuổi, tu vi Nửa Bước Đại Tông Sư"
Sự xuất hiện của Bộ Kinh Vân cũng khiến Thiên Cơ Lâu giật mình.
Giờ khắc này không ai hoài nghi tuyên bố trước đó của Thiên Cơ Lâu cả, những vị có thứ hạng cao hoàn toàn có thể trở thành Võ Thánh.
Má ơi, chỉ mười tám, mười chín tuổi mà đã có tu vi Nửa Bước Đại Tông Sư rồi thì sau này không trở thành Võ Thánh mới lạ.
Điều làm bọn hắn tiếc hận nhất là bọn hắn chưa từng nghe qua cái tên Bộ Kinh Vân lần nào.

Chương 128. Tư chất khủng bố của Thạch Phá Thiên

"Đứng thứ 4 trên Tiềm Long Bảng, Đoạn Lãng."
"18 tuổi, tu vi Tông Sư hậu kỳ."
Thiên phú của Đoãn Lãng thực sự tốt hơn Bộ Kinh Vân.
Cả hai nếu được bồi dưỡng như nhau thì chắc chắn Bộ Kinh Vân sẽ kém Đoạn Lãng một tý.
Dù sao trong nguyên tác thì gia hoả này hoàn toàn không có tài nguyên tu luyện cùng với sự bồi dưỡng bằng Bộ Kinh Vân và Nhiếp Phong, nhưng vẫn có thể đuổi theo kịp hai người.
Cuối cùng hắn còn dựa vào trí tuệ của mình để giết chết Đế Thích Thiên, trở thành đại boss cuối cùng của Phong Vân.
"Đứng thứ 3 trên Tiềm Long Bảng, Lý Tầm Hoan."
"28 tuổi, tu vi Nửa Bước Tông Sư."
Đến lượt tên của Lý Tầm Hoan vang lên thì sắc mặt của mọi người hơi quỷ dị một tý.
Rất nhiều người đảo mắt liên tục, đang suy tư vì sao một người đã 27 tuổi rồi nhưng tu vi chỉ mới là Nửa Bước Tông Sư lại có thể đứng thứ 3 trên Tiềm Long Bảng.
Loại tu vi này thật sự khiến những người trên Tiềm Long Bảng rất mất mặt.
Lý Tầm Hoan ngẩn ngơ, không ngờ bản thân lại có tên trên bảng, lại còn

đứng thứ 3 nữa.
Chính hắn cũng cảm thấy tu vi của mình nếu được đặt lên Tiềm Long Bảng thì chỉ có thể khiến người trên Tiềm Long Bảng mất mặt mà thôi.
Người luôn tiêu sái như hắn lúc này cũng hơi không khống chế được cảm xúc của mình.
Bầu không khí quỷ dị này lan tràn khắp Thiên Cơ Lâu.
Giờ phút này không ai nói cũng không ai hỏi gì cả.
"Lâu chủ, ngươi có lộn cái gì không thế!"
Cuối cùng chính bản thân Lý Tầm Hoan là người lên tiếng hỏi đầu tiên.
Ánh mắt của mọi người đều tập trung lên người của Lưu Tiêu, ai cũng muốn xem thử xem hắn sẽ giải thích ra sao.
Thực tế khi Lưu Tiêu thấy thứ hạng của Lý Tầm Hoan cao như vậy thì cũng rất bất ngờ.
Thứ hạng này quá cao, không logic tý nào cả.
Dù sao thứ hạng này chính là để chỉ người có thiên phú cao thứ ba trên khắp Cửu Châu, dù có tu luyện công pháp rác rưởi ra sao thì cũng không thể 27 tuổi nhưng chỉ mới là Nửa Bước Tông Sư được.
Nhưng sau khi Lưu Tiêu nhìn kỹ lại tư liệu của Lý Tầm Hoan thì hoàn toàn hiểu rõ.
Sau khi gia hoả Lý Tầm Hoan này đem biểu muội của mình là Lâm Thi Âm tặng cho Long Khiếu Vân thì chính bản thân hắn đã tự dằn vặt mười năm trời.
Trong mười năm này ngày nào hắn cũng mượn rượu để giải sầu.
Cơ thể hắn sắp sụp đổ tới nơi rồi chứ đừng nói tăng cao tu vi.
Hắn có thể bình ổn tu vi của bản thân ở Nửa Bước Tông Sư đã là một kỳ tích rồi.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không sai gì đâu, thiên phú của ngươi thật sự đứng thứ ba trên khắp Cửu Châu."
Hắn không muốn xát muối lên vết thương của Lý Tầm Hoan nữa.
Hắn đã thấy được sau khi giết Long Khiếu Vân thì Lý Tầm Hoan dần dần mở được khúc mắc rồi.
Những chuyện quá khứ không nên nói thì tốt hơn.
Nhưng Lưu Tiêu vẫn nhìn chằm chằm Lý Tầm Hoan rồi lên tiếng: "Nếu như sau này ngươi chăm chú tu luyện thì chắc chắn sẽ toả ra hào quang kinh thiên động địa."
Còn một điểm nữa, Nội Công Tâm Pháp mà Lý Tầm Hoan tu luyện cũng không cao thâm gì.
Tuy Tiểu Lý Phi Đao là thần kỹ mà Lưu Tiêu tôn sùng nhất trong nguyên tác, bởi vì nó cực kỳ giống tu chân.
Nhưng nó lại không phụ trợ gì cho việc tu luyện nội lực cả.
Thiên Cơ Lâu đã đưa ra lý do, Tiểu Lý Phi Đao thiên về tăng cường lực lượng tinh thần hơn.
Đây là người duy nhất nắm giữ và sử dụng lực lượng của tinh thần, thiên phú sao có thể tầm thường được.

"Được! Vậy sau này ta sẽ cố gắng tu luyện."
Nói xong Lý Tầm Hoan lại ực một hớp rượu.
Tuy nhìn có vẻ như y đang nói đùa nhưng với tính cách trọng tình trọng nghĩa của Lý Tầm Hoan, thêm việc y coi Lưu Tiêu là ân nhân thì chắc chắn đây là một lời khẳng định chắc như đinh đóng cột.
Y thực sự muốn tu luyện nghiêm túc.
Nhưng khi Lưu Tiêu thấy một màn này thì hơi đau răng.
Tên gia hoả Lý Tầm Hoan này thậm chí còn uống rượu khoẻ hơn cả Tiêu Phong nữa.
Tiêu Phong uống rượu là uống đến no thì thôi.
Còn Lý Tầm Hoan thì chỉ cần nói một câu là uống một ngụm.
"Trước tiên ngươi cai rượu đi đã!"
Lưu Tiêu nói một cách đau răng.
Lời này vừa dứt thì ai nấy trong Thiên Cơ Lâu đều cười vang, không ai ở đây là không biết Lý Thám Hoa nghiện rượu như mạng.
Hảo huynh đệ của y là A Phi không biết đã khuyên biết bao nhiêu lần.
"Được!"
Một tia xấu hổ hiện lên trên mặt của Lý Tầm Hoan sau đó liền biến mất ngay, y thực sự hạ chén rượu trong tay xuống.
"Đứng thứ 2 trên Tiềm Long Bảng, Nhiếp Phong."
"18 tuổi, tu vi Nửa Bước Đại Tông Sư."
Ở phía trước đã có vài tên biến thái sẵn rồi nên khi tới Nhiếp Phong thì mọi người không quá bất ngờ.
Đứng thứ 2 trên Tiềm Long Bảng thì đương nhiên phải có tu vi Nửa Bước Đại Tông Sư rồi, đó không phải là chuyện đương nhiên sao?
"Đứng đầu Tiềm Long Bảng, Thạch Phá Thiên."
"17 tuổi, tu vi Đại Tông Sư sơ kỳ."
Ùng ùng...
Tu vi của Thạch Phá Thiên thực sự đã khiến tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu run nhẹ, có người còn té khỏi ghế.
Ba chữ Đại Tông Sư như một tia sét đánh thẳng vào đầu óc bọn họ vậy, khiến lòng của tất cả mọi người nổi lên sóng to gió lớn.

Chương 129. Không được một suất nào

17 tuổi!
Tu vi Đại Tông Sư sơ kỳ.
Giờ khắc này không ai là không kinh hãi cả.
"Thế gian này lại có người yêu nghiệt đến mức đó sao!"
Cổ Tam Thông khi nghe đến đây cũng không kiềm được cảm xúc.
Lúc hắn 17 tuổi thì hình như chỉ có tu vi Tiên Thiên mà thôi.
Ngay cả Cổ Tam Thông cũng như thế chứ đừng nói gì về những người

khác.
Thái Tử Đại Tống hô hấp dồn dập, ánh mắt rực lửa,
Thiên tài nghịch thiên như thế thì chắc chắn Võ Thánh không phải là đích đến cuối của hắn đâu, thậm chí còn có thể nhìn trộm cảnh giới Phá Toái Hư Không nữa.
"So với hắn thì cả cuộc đời của lão phu đều đã lãng phí hết rồi."
Giọng của Thiên Cơ Lão Nhân cực kỳ nghiêm túc, không giống nói đùa.
"Đây mới thực sự là Tiềm Long, Trương Vô Kỵ ta tự thấy thua xa."
Dưới hào quang của Thạch Phá Thiên thì tất cả Thiên Kiêu đều ảm đạm không màu.
Bao quát tất cả những người trên Tiềm Long Bảng từ nãy tới giờ, ai nấy đều bắt đầu cảm thấy xấu hổ.
"Lâu chủ, tên Thạch Phá Thiên này còn là người sao?"
"Đứng đầu Tiềm Long Bảng, thật sự quá khủng bố!"
"Thạch Phá Thiên, nghe thế là đã thấy hào khí ngất trời rồi, không ngờ thiên phú của hắn còn cao đến mức khiến người khác giận sôi như vậy."
"Quả thật là quá doạ người!"
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này đều là những tiếng than sợ hãi.
Không ai là không chấn động, trợn mắt há miệng.
Thậm chí có người không còn không thể giữ được bình tĩnh, bóp nát chén rượu trong tay.
Giờ khắc này ngoại trừ tiếng kinh hô không ngừng thì không có bất kỳ tiếng động nào khác.
Chỉ thế này mà đã thất thố rồi sao?
Lưu Tiêu bắt đầu nghiền ngẫm, quyết định quăng ra thêm một quả bom nặng ký nữa.
"Các ngươi cho rằng đây là toàn bộ thiên phú của hắn sao?"
"Thực ra tên Thạch Phá Thiên này chỉ ngơ ngơ ngác ngác toàn bộ hành trình là đã có thể có thành tựu này rồi."
"Hắn tu luyện mà không có sư phụ, không có ai chỉ điểm cả."
"Thậm chí lão đầu chỉ hắn luyện võ công còn là một người không có ý đồ tốt, chỉ hắn luyện sai cách để muốn hắn tẩu hoả nhập ma mà chết."
Lúc này mọi người lại bị hù trước thiên phú của Thạch Phá Thiên.
Tự luyện mà đã có thành tựu như thế này rồi sao, nếu mà có danh sư thì sẽ đến mức nào nữa.
"Nhất định phải thu cho bằng được Thạch Phá Thiên về dưới trướng!"
Trong mắt Triệu Mẫn hiện lên vẻ kiên định.
Nhưng nếu muốn thu phục Thạch Phá Thiên thì phải qua cửa ải lâu chủ trước mới được.
Cần mua tình báo của Thiên Cơ Lâu.
Vào lần trước Lưu Tiêu vạch trần Bối Hải Thạch thì đã từng đề cập tới Thạch Phá Thiên rồi.
Nhưng lúc đó hắn xưng hô Thạch Phá Thiên là Cẩu Tạp Chủng, thế nên không ai nhận ra lai lịch của Thạch Phá Thiên cả.

Đám người Triệu Mẫn đã hạ quyết tâm rồi, nếu như không thể chào mời thì nhất định cũng phải tạo quan hệ tốt.
....
Cùng lúc đó thì tin tức về Tiềm Long Bảng của Thiên Cơ Lâu vừa tuyên bố đang dần truyền khắp Cửu Châu với tốc độ chóng mặt.
"Chúng ta dĩ nhiên không được một suất nào trong hai mươi người này sao?"
Đại Đường Hoàng Triều, Hầu Hi Bạch cùng Dương Hư Ngạn đang phụng mệnh truy bắt Từ Tử Lăng và Khấu Trọng thì bỗng nghe nói về Tiềm Long Bảng, cả hai khó mà tin được.
Bọn họ là ai?
Bọn họ chính là đệ tử của Tà Vương - Thạch Chi Hiên đó.
Có thể được Tà Vương thu làm đệ tử thì thiên phú sao không cao cho được.
Nhưng dù như thế bọn hắn thậm chí còn không có tên trên Tiềm Long Bảng.
Loại đả kích này lớn vô cùng, khiến cả hai người luôn cao ngạo vì là đệ tử của Tà Vương như bọn hắn bỗng cảm thấy xấu hổ.
"Hai người kia lại có thể lên bảng sao, thật khó mà tin được!"
Thấy hai người bị mình đuổi giết như chó nhà có tang là Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng còn có thể lên bảng thì hai người còn bị đả kích hơn nữa.
"Nhất định phải giết chết cả hai, sau đó chúng ta sẽ có thể lên bảng."
Sau đó hai người càng có quyết tâm giết Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hơn.
...
"Moá, lâu chủ Thiên Cơ Lâu đang muốn chúng ta chết nhanh hơn hay sao thế?"
Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng khi thấy tên mình hiện diện trên Tiềm Long Bảng thì kêu lên đầy sợ hãi, không vui sướng tý nào.
Bọn họ còn đang không hiểu vì sao lực lượng truy sát bọn họ càng lúc càng nhiều, càng mạnh hơn thì khi chứng kiến Tiềm Long Bảng cả hai đã hiểu.
"Bọn họ ở đây."
Một khắc sau sắc mặt của cả hai biến đổi, nhanh chóng chạy đi chỗ khác.
...
"Hắc! Vô Kỵ đứng thứ 9 trên Tiềm Long Bảng kìa, nếu sư phụ mà biết thì chắc sẽ vui mừng lắm đây."
Tống Viễn Kiều đang trên đường chạy đến Thiên Cơ Lâu thì nghe được bảng danh sách của Tiềm Long Bảng, nhịn không được mà cười to.
Ân Lê Đình đứng kế thì hô to kích động.
"Ngũ sư huynh cuối cùng cũng có thể nhắm mắt rồi."
"Ta lại không thể lên bảng sao!"
"Tên tiểu súc sinh Trương Vô Kỵ kia lại lên bảng được."
Vẻ âm trầm hiện lên trong mắt Tống Thanh Thư một thoáng rồi biến mất, sau đó hắn cũng giả vờ như cao hứng.
Trong nguyên tác người hắn hận nhất chính là Trương Vô Kỵ.

Không phải bởi vì việc tranh đoạt Chu Chỉ Nhược không, mà nguyên nhân chính đến từ việc đa số trưởng bối của hắn đều thích Trương Vô Kỵ hơn, còn hắn thì luôn nhận được sự nghiêm khắc.

Chương 130. Quách Tĩnh tức giận

"Đáng ghét, mắt của lâu chủ Thiên Cơ Lâu bị mù hay sao thế?"
"Trên Tuyệt Sắc Bảng không có tên ta, Tình Nhân Bảng cũng vậy thì thôi đi, bây giờ thậm chí Tiềm Long Bảng cũng không có tên của ta!"
Tương Dương Thành, Quách Phù tức giận vô cùng, bộ dạng nghiến răng nghiến lợi.
Nàng không phục bất kỳ ai ở trên Tiềm Long Bảng cả.
Bởi vì mẹ của nàng là Hoàng Dung, bang chủ Cái Bang đại danh đỉnh đỉnh đã từng nói nếu nói nếu xét về xinh đẹp thì bản thân chưa từng thấy ai xinh đẹp hơn nàng cả.
Nếu nói về thiên phú thì nàng nghĩ rằng mình không thua kém bất kỳ ai.
Bởi vì mẫu thân của nàng, Hoàng Dung đã từng nói, cha của nàng rất đần, nên nàng cảm thấy bản thân còn thông minh hơn cha mình, mà cha mình là Nửa Bước Đại Tông Sư thì không lẽ tương lai mình yếu hơn cha hay sao?
"Phù muội muội nói đúng lắm, mắt của lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã mù rồi."
"Ngay cả Dương Quá cũng có thể lên bảng thì vì sao chúng ta không có thể chứ!"
Tiểu Vũ đứng ở một bên liên tục đổ thêm dầu vào lửa, hắn cũng cảm giác mắt của lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã mù rồi, ngay cả thiên tài như hắn cũng không quan tâm.
Dù sao trước đây sư phụ Quách Tĩnh của mình còn "ghét bỏ" thiên phú của Dương Quá, không thèm thu y làm đồ đệ mà.
Đại Vũ ở kế thì đảo mắt liên tục.
Hắn nói: "Phù muội, hay là chúng ta đến Thiên Cơ Lâu để lý luận với tên lâu chủ kia đi, để hắn cho chúng ta lên bảng."
Không thể không nói, tuy cả đời Quách Tĩnh đúng là một anh hùng nhưng khả năng dạy dỗ đệ tử của y thật sự quá tệ.
Cả hai đồ đệ ai cũng là tên ngốc, ngay cả nữ nhi của hắn cũng thế.
Quyết định khuyên Quách Tĩnh đem Dương Quá lên đưa cho Toàn Chân Giáo ở Chung Nam Sơn là quyết định sai lầm nhất của cả cuộc đời Hoàng Dung.
Dựa vào ba tên ngu ngốc này thì ai có thế kế thừa y bác của Quách đại hiệp đây?
"Được được!"
Hai mắt Quách Phù sáng lên, tim đập thình thịch.
"Chắc là do từ nhỏ tới lớn ta đều ở trong Tương Dương Thành nên tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu kia chưa từng thấy ta."
"Chờ đến khi ta xuất hiện trước mặt hắn thì chắc chắn hắn sẽ phải giật mình cho coi."

Đại Vũ cũng Tiểu Vũ gật đầu liên tục, bọn hắn cũng nghĩ là do nguyên nhân này.
Thiên hạ này còn có cô gái nào xinh đẹp hơn Phù muội chứ.
"Vậy quyết định thế đi, chúng ta tự đi thu dọn đồ đạc, một tý đi liền."
Quách Phù lên tiếng, nhưng khi nàng vừa quay người lại thì đã thấy mẫu thân Hoàng Dung của nàng cầm sẵn Đả Cẩu Bổng đứng với vẻ mặt vô cùng hung ác rồi.
Mẹ...
Thấy chưa, ba người Quách Phù lúc này đâu còn dám lên tiếng nữa.
Hoàng Dung đe doạ: "Nếu như các ngươi dám trốn đi thì được thôi, ta sẽ kêu Quách Tĩnh đánh gãy ba chân của các ngươi, xem xem các ngươi còn chạy được đi đâu."
Ba người run lên, mặt trắng như tờ giấy.
Nếu như Hoàng Dung kêu Quách Tĩnh làm như thế thì chắc chắn hắn sẽ ra tay không chút do dự nào.
"Nhưng mà ta không phục!"
"Dựa vào đâu mà Dương Quá có thể lên Tiềm Long Bảng, còn thiên phú của ta cao hơn hắn nhưng lại không được?"
"Còn Tuyệt Sắc Bảng với Tình Nhân Bảng nữa, mẹ nói thử xem, con gái của ngươi thua người ta ở điểm nào."
"Ta không ôn nhu xinh đẹp sao?"
Ngu dốt như lợn!
Hoàng Dung thầm than trong lòng, bản thân được mọi người ca tụng là nữ trung Gia Cát, không ngờ lại sinh ra một đứa con gái như vậy.
"Trong thời gian ngắn này Tương Dương Thành không an toàn, người của Đại Thảo Nguyên sắp tấn công."
"Nếu như ngươi ra khỏi thành sau đó bị bắt thì ta và cha ngươi cũng không cứu được đâu."
Hoàng Dung không muốn làm lòng tự tôn của con gái mình tổn thương, cũng không muốn dối lòng, với nàng sợ rằng sau khi đối mắt với hiện thực tàn khốc thì con mình sẽ không chịu nổi.
Thế nên nàng chỉ có thể đe doạ.
Bỗng nhiên một tiếng nổ lớn truyền đến, ai nấy đều cảm giác như mặt đất cũng bắt đầu lay động.
Tất cả đều ngẩng đầu lên một cách hoảng sợ, chỉ thấy hậu viện lúc này cuồng phong gào thét, đất đá bay đầy trời.
"Tĩnh ca ca!"
Hoàng Dung hét lớn một tiếng.
Nhìn khắp Tương Dương này thì người có công lực kinh khủng như thế chỉ có chồng nàng, Quách Tĩnh mà thôi.
Một khắc sau Hoàng Dung thi triển khinh công bay về hướng hậu viện.
Ba người Quách Phù không dám thờ ơ tý nào, đồng thời chạy theo.
"Tĩnh ca ca, ngươi đang làm gì đó?"
Hoàng Dung nhìn toà giả sơn ở hậu viện lúc này đã bị đánh bể ra thành

nhiều mảnh.
Cùng lúc đó dưới đất cũng có một cái hố to vài mét.
Nàng còn tưởng rằng có cao thủ từ Thảo Nguyên lẻn vào Tương Dương Thành để ám sát Quách Tĩnh nữa kìa.
Nhưng không ngờ khi chạy đến chỉ thấy một mình Quách Tĩnh đang đứng với vẻ mặt đầy sát khí.
Ba người Quách Phù vừa chạy đến, thấy cảnh này thì chỉ biết nép sang một bên.
"Không ngờ Quá nhi lại gặp phải uỷ khuất to lớn như thế ở Toàn Chân Giáo, ta có lỗi với hắn."
Quách Tĩnh đang tự trách bản thân: "Ta không có mặt mũi nào để đối mặt với Dương Khang huynh đệ cùng Mục Niệm Từ muội muội nữa."
"Ta thân là đại bá, lại không tự tay dạy dỗ Quá nhi, lại uỷ thác hắn cho người khác để giờ này Quá nhi phải chịu uỷ khuất to lớn như thế."
"Nếu ngày sau có xuống suối vàng ta thật sự không biết phải bàn giao như thế nào với Thiết thúc nữa."
Vẻ mặt của hắn bi thống cực kỳ.
Nếu nghĩ kỹ lại thì một thiếu niên mới mười mấy tuổi đã phải chịu một đại nạn như vậy thì ai không thấy đáng trách.
Nếu như không phải do may mắn thì Dương Quá chắc đã bị Triệu Chí Kính giết chết rồi.
Mỗi khi nghĩ tới đây thì Quách Tĩnh càng tự trách hơn.
Sắc mặt Hoàng Dung thay đổi!
Nàng vẫn khá hối hận khi biết tin Dương Quá lên Tiềm Long Bảng, không ngờ bản thân lại tự tay đưa tặng một thiên kiêu đứng thứ 11 trên Tiềm Long Bảng cho người khác, không hối hận mới là lạ.
Huống chi hai đồ đệ của Quách Tĩnh cùng nữ nhi của nàng thật sự quá ngu ngốc.

Chương 131. Tất Huyền chuẩn bị xâm lấn

"Tĩnh ca ca, việc này không thể trách ngươi được, muốn trách thì phải trách đám người Toàn Chân đó thôi."
"Không ai nghĩ đám người Khâu đạo trưởng lại dám làm như vậy."
Hoàng Dung lúc này vẫn còn chột dạ nên vội vàng an ủi Quách Tĩnh.
Quách Tĩnh quay đầu nhìn Hoàng Dung, nàng thấy thế thì cúi đầu xuống.
Hắn tuy không thông minh nhưng cũng không ngốc.
Nếu như trước kia Hoàng Dung không liên tục thổi gió bên tai mình thì đời nào mình sẽ đưa Dương Quá lên Toàn Chân.
"Tĩnh nhi, sao ngươi lại tức giận như thế."
Bỗng nhiên một âm thanh hào sảng vang lên.
Quách Tĩnh cả kinh, vội vàng ngẩng đầu lên nhìn, chỉ thấy Hồng Thất Công

bay đến như thiên tiên, từ từ hạ xuống từ không trung.
"Sư phụ!"
Quách Tĩnh nở nụ cười, tạm thời quên đi chuyện của Dương Quá.
"Thất Công gia gia!"
Ba người Quách Phù vội mở miệng.
"Sư phụ đến đây thì tốt rồi, đệ tử nhờ người trấn giữ Tương Dương vài ngày, Tĩnh nhi phải lên Toàn Chân Giáo một chuyến."
Người hiền lành như Quách Tĩnh bây giờ cũng đã giận dữ.
"Ngươi muốn đi tìm Triệu Chí Kính?"
Hiển nhiên Hồng Thất Công đã biết rõ mọi chuyện rồi.
Quách Tĩnh gật đầu: "Ta phải tự tay đập chết tên súc sinh này để đòi lại công đạo cho Quá nhi mới được."
Khuôn mặt hắn đằng đằng sát khí.
Sắc mặt Hoàng Dung đại biến.
Với tính khí của Quách Tĩnh thì trừ phi phẫn nộ tới mức tận cùng, nếu không thì sẽ không nói những lời đó ra.
Huống chi hắn cũng là một nửa đệ tử của Toàn Chân, bình thường hắn vẫn khá tôn kính Toàn Chân.
Quách Tĩnh lại không đổ lửa giận lên đầu nàng, đây là một việc không dễ rồi.
"Ta đi cùng ngươi cho, Tĩnh ca ca!"
Hoàng Dung vội mở miệng.
Tuy ban đầu nàng đưa Dương Quá lên Toàn Chân Giáo là có tư tâm, nhưng nàng hoàn toàn không ngờ Toàn Chân mà cả giang hồ sùng bái lại để xảy ra chuyện như vậy.
Hồng Thất Công lắc đầu: "Đừng đi!"
"Tên tiểu tử Khâu Xử Cơ kia trong lúc giận dữ đã giết chết Doãn Chí Bình, sau đó đuổi giết Triệu Chí Kính, nhưng không ngờ lại để tên Triệu Chí Kính này chạy thoát, lúc này hắn đã rời khỏi Cửu Châu, không dám quay lại Chung Nam Sơn nữa đâu."
Quách Tĩnh sửng sốt, không ngờ Khâu Xử Cơ lại không đuổi kịp Triệu Chí Kính.
Hồng Thất Công lại nói tiếp: "Nhưng vận khí của Dương Quá cũng khá tốt, sau nhiều đại nạn thì cuối cùng hắn cũng gia nhập vào Thiên Cơ Lâu."
Quách Tĩnh nói: "Quá nhi quả nhiên thông tuệ, nếu như có thể gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì đúng là phúc khí của hắn, nếu không tội ta đáng chết muôn lần."
"Vậy bây giờ ta sẽ đi Thiên Cơ Lâu, nhất định phải căn dặn hắn cố gắng tu luyện mới được."
Quách Tĩnh vẫn không quá yên tâm về Dương Quá lắm.
"Ta đi cùng với!"
Quách Phù đứng kế bên thì kêu to, nhảy nhót liên tục.
Một khắc sau thì Quách Tĩnh trừng mắt: "Ngươi luyện xong công phu của ngươi chưa? Cút đi luyện công cho ta."

Sau tiếng quát đó thì ba người Quách Phù vội vã chạy đi luyện công.
"Sư phụ, lão nhân gia ngài vân du tứ hải, vì sao lại đến Tương Dương thế."
Lúc này Hoàng Dung khéo léo mời Hồng Thất Công ngồi xuống, hỗ trợ Quách Tĩnh châm trà.
Hồng Thất Công nói: "Tiêu Phong của Cái Bang Đại Tống thoái vị, Sử Hoả Long của Đại Nguyên bị giết, ta sợ rằng Hoàng Dung gặp chuyện không may nên mới về Tương Dương."
"Tạ ơn sự quan tâm của sư phụ!'
Hoàng Dung lập tức dịu dàng.
Quách Tĩnh nơi: "Sư phụ cứ yên tâm dạo chơi đi, có ta ở đây, không ai đụng tới Dung muội được."
Vừa dứt lời thì một khí cơ cực kỳ bá đạo toả ra từ người Quách Tĩnh.
Đồng tử của Hồng Thất Công co rụt lại, sau đó cười to.
"Hắc...Cuối cùng ngươi cũng đã đột phá thành cao thủ Vô Thượng Đại Tông Sư rồi à."
Quách Tĩnh gật đầu: "May mắn đột phá vài ngày trước."
Hồng Thất Công vỗ vai Quách Tĩnh rồi nói: "Tốt! Tốt lắm, thật khiến cho sư phụ nở mày nở mặt."
"Trong Ngũ Tuyệt thì tuy võ công của ta không đứng hàng đầu nhưng xét riêng về khoản dạy dỗ đệ tử chắc chắn ta sẽ đứng nhất."
"Đồ đệ của ta là Đại Tông Sư, trong bốn người còn lại ai hơn được ta không."
"Ngươi xem mấy tên đồ đệ ngu ngốc của Vương Trùng Dương kìa, tự đưa mặt mình cho Thiên Cơ Lâu đánh."
"Nếu như hắn còn sống trên đời này thì sợ rằng cũng sẽ bị đệ tử mình làm cho tức chết."
Hoàng Dung đứng cạnh cười nói: "Sư phụ ngài đừng khoác lác nữa!"
"Trước đây nếu không phải là ngày nào ta cũng dùng mỹ thực để hối lộ cho ngài thì đời nào ngài chịu thu Tĩnh ca ca làm đồ đệ của mình."
Nụ cười của Hồng Thất Công cứng lại, cười mắng: "Nha đầu nhà ngươi thật là."
Quách Tĩnh nói: "Sư phụ cứ ở Tương Dương vài ngày đi."
"Đợi sau khi ta trở về từ Thiên Cơ Lâu thì sẽ nói quá trình ta đột phá cho ngài nghe, xem thử ngài có thể biết được bí ẩn trong việc đột phá Đại Tông Sư hay không."
Hồng Thất Công bỗng nghiêm túc, lắc đầu một cách nghiêm trọng: "Tạm thời ngươi không thể rời khỏi Tương Dương được."
"Mấy ngày hôm trước ta đã bắt vài tên ác nhân hoành hành ở biên cảnh Cửu Châu, bọn hắn tự xưng là Tàng Biên Ngũ Sửu."
"Sau khi thẩm vấn thì ta biết dược đệ nhất cao thủ của Đại Thảo Nguyên, Vô Thượng Đại Tông Sư, Võ Tôn - Tất Huyền liên hiệp với một cao thủ Đại Tông Sư vừa xuất hiện là Kim Luân Pháp Vương, ít ngày nữa bọn hắn muốn xâm lấn Cửu Châu."

Chương 132. Lại là một ngày được mùa

Quách Tĩnh nghe thế thì trở nên nghiêm túc.
Võ Tôn - Tất Huyền, vài thập niên trước hắn đã là cao thủ Đại Tông Sư nổi danh khắp thiên hạ, uy thế vô địch.
Bây giờ lại còn liên hiệp với tên Kim Luân Pháp Vương gì đó, dù hiện tại Quách Tĩnh đã đột phá thành một cao thủ Đại Tông Sư thì cũng thấy tê cả da đầu.
Hoàng Dung đứng bên cạnh thì nhịn không được mà hít sâu một hơi.
"Dung nhi, ngươi nghĩ biện pháp giúp ta!"
Quách Tĩnh quay sang Hoàng Dung nhờ giúp đỡ.
Hai vị cao thủ Đại Tông Sư tấn công cùng một lúc, ngay cả hắn cũng hơi tuyệt vọng.
Một khi Tương Dương Thành bị phá thì với thù hận mà bản thân đã gây ra cho Đại Thảo Nguyên, sợ rằng bọn hắn sẽ đồ cả thành mất.
Hoàng Dung trầm tư một hồi, mở miệng nói: "Bây giờ xem ra chỉ còn cách lấy danh nghĩa của Tĩnh ca ca để tổ chức đại hội võ lâm, hiệu triệu những cao thủ khác đến để cùng nhau đối kháng với cao thủ của Đại Thảo Nguyên."
Hồng Thất Công gật đầu: "Đây cũng là một ý hay."
Quách Tĩnh cũng gật đầu: "Được, bây giờ ta sẽ truyền lệnh xuống để thủ hạ đưa tin ra khắp giang hồ."
Hoàng Dung lắc đầu: "Tĩnh ca ca đừng nóng vội."
"Cao thủ Đại Tông Sư như là Tất Huyền thì có bao nhiêu nhân sĩ võ lâm bình thường đến đây thì cũng chỉ có nước đi chịu chết mà thôi."
"Nếu như muốn đối kháng lại thì phải có cao thủ Đại Tông Sư tới mới được."
Quách Tĩnh nghe thế thì gấp gáp: "Nhưng đi đâu để tìm cao thủ Đại Tông Sư bây giờ."
"Những tiền bối Đại Tông Sư kia đều đã quy ẩn giang hồ từ lâu."
"Với mặt mũi của ta thì vẫn chưa đủ để mời bọn hắn xuất sơn."
Hoàng Dung cười: "Tĩnh ca ca ngươi quên rồi sao, còn có một nơi vẫn hoạt động khá là sinh động, nếu như bọn hắn bằng lòng hỗ trợ thì còn sợ tìm không được cao thủ Đại Tông Sư sao."
Quách Tĩnh sửng sốt: "Ý của Dung nhi là Thiên Cơ Lâu?"
Hoàng Dung nói: "Không sai!"
"Chúng ta chỉ cần tổ chức đại hội võ lâm tại Thiên Cơ Lâu thôi."
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu vừa hiện thế thì đã vạch trần bộ mặt thật của nhiều tên bại hoại trong giang hồ, hẳn hắn là một người tốt."
Hồng Thất Công cùng Quách Tĩnh đều gật đầu tán đồng.
...
Trong Thiên Cơ Lâu, Triệu Mẫn, Vi Tiểu Bảo cùng Thái Tử Đại Tống đều

đang muốn mua tình báo của Thạch Phá Thiên.
Ngay cả Thái Tử Đại Đường vừa chạy đến cũng muốn mua tình báo của Thạch Phá Thiên.
Bây giờ trong Ngũ Cường Hoàng Triều thì chỉ còn Đại Minh là chưa hiện thân mà thôi.
Nhưng đời nào Lưu Tiêu lại chịu bán tình báo của Thạch Phá Thiên cho họ, hắn phải giữ để sau này lấy Thái Huyền Kinh chứ, dù cho nhiều tiền hơn nữa hắn cũng sẽ không bán.
Ai biết rằng lúc này quấy rầy Thạch Phá Thiên thì sau này y có học được Thái Huyền Kinh hay không?
Đêm tới, Lưu Tiêu lại tiếp tục truyền thụ tuyệt thế thần công cho những người vừa gia nhập Thiên Cơ Lâu như Dương Quá, Giang Ngọc Yến,... Khiến cho ai nấy cũng mừng rỡ vô cùng.
Thần công mà người ngoài tha thiết ước mơ thì ở Thiên Cơ Lâu này lại tuỳ ngươi chọn lựa.
Chỉ cần ngươi có biểu hiện tốt thì ngươi muốn học tất cả thần công mà Thiên Cơ Lâu có cũng được.
"Cần cho Dương Quá đi lấy Trọng Kiếm Kiếm Pháp của Kiếm Ma không ta!"
Lưu Tiêu đang suy tư vấn đề này.
Hắn không nghĩ tới việc bản thân sẽ tự đi lấy, bởi vì nếu Dương Quá học được thì cũng bằng bản thân học được rồi, không khác nhau gì.
Chủ yếu nhất là hắn sợ với thiên tư của mình dù có đến đó bản thân cũng chưa chắc học được.
Một lát sau Lưu Tiêu liền quyết định xong, hắn sẽ cho Dương Quá đi, nhưng không phải là bây giờ!
Bây giờ Dương Quá vẫn còn quá yếu, còn chưa đủ tư cách đi lĩnh ngộ Trọng Kiếm Kiếm Pháp.
...
Sáng sớm hôm sau, Lưu Tiêu tỉnh lại.
Trước tiên hắn quay sang nhìn gợi ý của hệ thống,
"Trương Vô Kỵ đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn bất kỳ môn võ học nào của hắn"
"Đại Đường Thái Tử đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn bất kỳ môn võ học nào của hắn"
"Vi Nhất Tiếu đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn bất kỳ môn võ học nào của hắn"
"Ân Thiên Chính đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn bất kỳ môn võ học nào của hắn"
"Lý Tầm Hoan đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn bất kỳ môn võ học nào của hắn"
...
Lại là một ngày được mùa!
Trương Vô Kỵ thì Lưu Tiêu lấy Cửu Dương Thần Công, vừa đủ Cửu Âm

Cửu Dương.
Lý Tầm Hoan thì đương nhiên là Tiểu Lý Phi Đao, đây chính là tuyệt kỹ duy nhất mà hệ thống đánh giá là có thể tu luyện tinh thần, đương nhiên Lưu Tiêu sẽ chọn rồi.
Dương Tiêu thì là Càn Khôn Đại Na Di.
Sau khi chọn lựa xong thì hắn tiếp tục chờ hệ thống truyền công pháp vào đầu mình.
...
"Lượng tri thức về võ học của mình bây giờ có vẻ đã hơn Vương Ngữ Yên rất nhiều rồi."
Lưu Tiêu cảm khái.
Dựa vào hack thì kiến thức về võ học của hắn hiện nay đã có thể nói là đứng đầu Cửu Châu.
Sợ rằng chỉ có một mình tên Đế Thích Thiên dùng mấy ngàn năm để nghiên cứu võ học, tìm cách để trường sinh kia là đủ tầm so sánh với mình thôi.
Còn về phần Vương Ngữ Yên thì thật sự nàng đã thua hắn mấy con phố rồi, nàng còn không am hiểu về thần công nữa.
Còn bản thân thì lúc này đã nắm giữ mười mấy môn tuyệt đỉnh thần công.

Chương 133. Dung hợp ra tuyệt thế thần công

"Chúc mừng ký chủ, danh khí của ký chủ tăng vọt, thu được một lần cơ hội dung hợp võ học."
"Chú thích: Dung hợp võ học chia thành hai loại, một là dung hợp võ kỹ cùng dung hợp công pháp, mong lâu chủ lựa chọn kỹ càng."
"Chú thích: Lần dung hợp này có thể giúp đem tất cả công pháp hoặc võ kỹ hiện tại mà lâu chủ nắm giữ để kết hợp lại, hoá thành một môn thần công mạnh hơn."
"Chú thích: Lần sau mới có thể mở khoá công năng này, nên ký chủ hãy cẩn thận với lựa chọn bây giờ."
Công năng lần này thật nghịch thiên.
Lưu Tiêu vừa gom góp đủ Cửu Dương Cửu Âm, còn không biết làm cách nào để dung hợp hai môn công pháp này lại thì không ngờ hệ thống lại đưa bản thân một kinh hỉ lớn như thế.
Không chỉ dung hợp Cửu Âm Cửu Dương, ngay cả những thần công như Bắc Minh Thần Công, Dịch Cân Kinh, Kim Cương Bất Hoại Thần Công đều có thể dung hợp vào đây.
Phải biết rằng bây giờ có ít nhất một nghìn người trong Thiên Cơ Lâu.
Tuy có rất nhiều người có trùng công pháp võ công với nhau nhưng hiện nay trong đầu hắn cũng có hơn một ngàn bản công pháp.
Hơn một ngàn bản công pháp dung hợp lại thành một, Lưu Tiêu không biết được nó sẽ tạo ra một bản thần công như thế nào nữa.

"Ta chọn dung hợp công pháp."
Võ kỹ là dùng để chiến đấu, nhưng Lưu Tiêu biết rõ công lực mới là căn bản.
Sau khi hắn lựa chọn thì bỗng tất cả thần công trong đầu Lưu Tiêu được một cỗ lực lượng thần bí tác động vào, tất cả bắt đầu dung hợp lại cùng nhau, chỉ một lát sau trên người Lưu Tiêu toả ra khí tức huyền diệu.
Trong đầu Lưu Tiêu bắt đầu xuất hiện từng dòng khẩu quyết mơ hồ, bí ẩn, từng cách vận hành công pháp huyền bí hiện lên.
Tiểu Lý Phi Đao, Bắc Minh Thần Công, Dịch Cân Kinh, Kim Cương Bất Hoại Thần Công, Cửu Âm Chân Kinh, Cửu Dương Thần Công,...
Cùng lúc đó thì lộ tuyến vận hành chân khí của Lưu Tiêu cũng hoàn toàn thay đổi, bắt đầu di chuyển theo lộ tuyến mới.
Dần dần trên người Lưu Tiêu toả ra một quang mang như là thần hà, chiếu rọi ra khắp cả phòng.
Đan điền hắn lúc này như một huyệt động sâu không thấy đáy, toả ra một sức hút cực kỳ khủng khiếp, nó đang điên cuồng hấp thu linh khí trong thiên địa này.
"Có Võ Thánh đang tu luyện ở Thiên Cơ Lâu sao?"
Cổ Tam Thông ở phòng kế bên mở mắt, đầy hoảng sợ.
Hắn cảm thấy năng lượng trong không khí đang dần xói mòn.
Sau khi trở thành Vô Thượng Đại Tông Sư thì hắn đã có thể cảm nhận được trong không khí có từng hạt năng lượng nhỏ li ti rồi, tuy nhiên bây giờ năng lượng đó lại như hoá thành thực chất, nhanh chóng bay về 1 hướng.
"Thôn phệ năng lượng trong thiên địa!"
"Đây chính là lĩnh vực chí cao của Hấp Công Đại Pháp, chỉ có Võ Thánh mới có thể thi triển."
Thân thể Cổ Tam Thông chấn động, còn tâm tư nào tu luyện nữa.
"Bắt nguồn từ phòng của lâu chủ sao?"
Hắn lẩm bẩm, ánh mắt nhìn về phía gian phòng của Lưu Tiêu.
Nơi đó chính là đích đến của những dòng năng lượng hắn cảm nhận được.
Trong phòng, trên người Lưu Tiêu không còn bắn ra ngũ thải hà quang nữa, cả người hắn lúc này đã sáng lấp lánh lên như vàng vậy có hơi giống lúc Cổ Tam Thông sử dụng Kim Cương Bất Hoại Thần Công.
"Nội lực kim sắc! Chỉ cần vận chuyển công pháp thì cả người ta sẽ biến thành kim sắc."
"Lực lượng quả thật quá bá đạo!"
Lưu Tiêu chấn động, dù lúc này Cổ Tam Thông có đứng trước mặt hắn thì dù không sử dụng lực lượng của Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu vẫn tự tin rằng bản thân có thể đánh chết Cổ Tam Thông trong một chiêu.
Thân thể của hắn lúc này còn cứng hơn cả sắt thép.
Còn về phần nội lực kim sắc cũng vậy, tinh thuần đến đáng sợ.
Ít nhất cũng tinh thuần hơn trước kia cả trăm ngàn lần.
"Công pháp này, khủng bố!"
Sau khi biết rõ hoàn toàn công pháp này thì hắn mới biết nó đáng sợ ra sao.

Khổ luyện nội công chân khí, tinh thần lực!
Đáng sợ hơn là dù chưa nhập môn nhưng bản thân vẫn có thể dễ dàng nghiền ép Đại Tông Sư rồi.
Cả đời Cổ Tam Thông khổ luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công nhưng bây giờ chắc cũng không chịu nổi một quyền của hắn.
Nếu như tu luyện công pháp này tới cảnh giới tối cao thì có thể trở nên bất tử, dù chặt đầu vẫn còn sống.
Không phải!
Nếu thật sự tu luyện tới cảnh giới tối cao thì phải nói là không có bất kỳ thứ gì làm hắn bị thương nổi.
Đây chính là thứ dung hợp hơn một nghìn bản công pháp khác nhau.
Lưu Tiêu cảm giác bản công pháp này không còn thuộc phạm trù võ học nữa rồi, nó hoàn toàn đã thuộc về phạm trù huyền huyễn.
Tất cả thế mạnh của những thần công khác không chỉ được kế thừa mà còn được phóng đại lên.
Bắc Minh Thần Công, một công pháp hấp thụ nội lực của người khác giờ đây đã trở thành hấp thụ năng lượng trong thiên địa.
Kim Cương Bất Hoại, từ có thể khiến bản thân cứng như kim cương thì giờ đây trở thành bất tử bất diệt.
Dịch Cân Kinh từ khai phát tiềm năng thành nâng cao thiên phú.
"Mời ký chủ đặt tên cho công pháp!"
Vạn Nguyên Kinh?
"Bất Diệt Chân Công?"
"Thần Võ Huyền Công đi!"
Cuối cùng Lưu Tiêu cũng xác định được một cái tên.
Đây sợ rằng là thần công đệ nhất thiên hạ rồi.

Chương 134. Thiên Cơ Lâu sắp sập???

"Kiểm tra số liệu!"
"Ký chủ: Lưu Tiêu"
"Cảnh giới: Tông Sư sơ kỳ"
"Võ học: Thần Võ Huyền Công, Lục Mạch Thần Kiếm, Hàng Long Thập Bát Chưởng, Lăng Ba Vi Bộ..."
Lưu Tiêu lại tiếp tục chấn động vô cùng.
Quả nhiên Thần Võ Huyền Công rất mạnh mẽ, chỉ tu luyện một lúc thôi mà hắn đã tấn thăng từ Tiên Thiên trung kỳ lên Tông Sư sơ kỳ.
Hơn nữa sức chiến bây giờ của hắn đã hoàn toàn có thể quét ngang hết đa số cao thủ Đại Tông Sư rồi.
Trong tư liệu của Lưu Tiêu thì tất cả võ công tâm pháp đã biến mất hết, chỉ để lại Thần Võ Huyền Công cùng những võ kỹ chiến đấu khác mà thôi.
Lưu Tiêu mở cửa sổ ra, đứng trên tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu nhìn về

phương xa.
Nhưng một lúc sau ánh mắt của hắn đã bị một cây đại thụ ngoài một trăm mét kia thu hút.
"Thử xem uy lực của Lục Mạch Thần Kiếm ra sao!"
Hắn hơi tò mò một tý.
Chân khí kim sắc bá đạo mà Thần Võ Huyền Công tu luyện ra phối hợp với Lục Mạch Thần Kiếm vốn sắc bén dị thường không biết sẽ có hiệu quả ra sao.
Xuyên kim nứt đá? Hay là không gì không thể xuyên thủng? Một khắc sau thì Lưu Tiêu điểm một chỉ ra.
Một tiếng xé gió vang lên từ đầu ngón tay của hắn, một đạo kiếm khí kim sắc bắn từ ngón tay của hắn ra, chỉ nháy mắt đã xuyên thủng cây đại thụ ngoài một trăm mét kia rồi.
Hơn nữa sau khi xuyên qua cây đại thụ đó thì đạo kiếm khí kim sắc này vẫn chưa tiêu tán, mà đợi sau khi nó xuyên thủng xuống không biết bao nhiêu tấc đất rồi mới biến mất.
Uy lực to lớn như thế này khiến Lưu Tiêu có chút giật mình.
Chân khí tinh thuần cực độ khiến cho uy lực Lục Mạch Thần Kiếm bạo tăng vô số lần, ngay cả phạm vi cũng tăng lên đáng kể.
Đối với Đoàn Dự thì kiếm khí của y bắn ra tối đa chỉ được 4-5 mét mà thôi.
"Nếu như phối hợp cùng với năng lực của Tiểu Lý Phi Đao..."
Lưu Tiêu nghĩ trong lòng thôi mà đã thấy nóng ran cả người.
Chắc chắn lúc này uy lực của Tiểu Lý Phi Đao cũng tăng theo cấp số nhân.
Nhưng lúc này tinh thần lực của Lưu Tiêu vẫn còn yếu, còn chưa đủ mạnh để sử dụng tinh thần lực thay đổi đường đi của kiếm khí.
Sau đó Lưu Tiêu tiếp tục xem gợi ý của hệ thống, bởi vì còn vài cái mà khi nãy hắn chưa chú ý.
"Chúc mừng ký chủ đã mở khoá được Phòng Trọng Lực"
"Lần đầu mở khoá Phòng Trọng Lực, mở khoá được khu vực trọng lực gấp mười"
"Tác dụng của Phòng Trọng Lực: Phụ trợ cho tu luyện ngoại công, đề cao tốc độ vận chuyển chân khí, chiết xuất chân khí tinh thuần hơn."
"Đối tượng sử dụng hiện nay: Tất cả võ giả dưới Đại Tông Sư"
Lại mở khoá được kiến trúc mới nữa!
Lại còn là Phòng Trọng Lực!
Lưu Tiêu nhìn kỹ, Phòng Trọng Lực này thậm chí còn có công năng nghịch thiên hơn phòng chữ "Thiên" nếu đối với một số người.
Chiết xuất chân khí tuyệt đối là một công năng cực kỳ cường đại.
Bởi vì độ tinh thuần của chân khí không chỉ khiến đòn tấn công của ngươi mạnh hơn mà nó còn quyết định xem tương lai ngươi đi xa đến đâu nữa.
Tỷ như Đoàn Dự!
Nếu như hắn có thể tu luyện trong Phòng Trọng Lực thì chắc chắn có thể nhanh chóng nắm giữ lực lượng mà bản thân vừa mới hút được, khiến những lực lượng kia nhanh chóng biến thành lực lượng của bản thân mình.

Còn về phần những võ giả đã đạt tới giới hạn của thiên phú thì nếu sử dụng Phòng Trọng Lực thì chắc chắn có thể chiết xuất lại chân khí của mình một lần nữa, sau đó có cơ hội tiến giai cao hơn.
"Xin hỏi ký chủ có tiếp nhận Phòng Trọng Lực liền hay không?"
Tiếp nhận?
Lưu Tiêu hơi không hiểu, trước tới nay hắn chưa từng gặp trường hợp này bao giờ.
"Tiếp nhận!"
Nhưng hắn vẫn vội vàng lựa chọn tiếp nhận.
Một khắc sau thì Lưu Tiêu cũng đã hiểu vì sao hệ thống lại hỏi mình có muốn thu nhận hay không rồi.
Bởi vì giờ phút này trong tai hắn vang lên tiếng rầm rầm kịch liệt, như động đất vậy.
Toàn bộ Thiên Cơ Lâu thậm chí cũng trở nên rung lắc dữ dội.
Lưu Tiêu hít sâu một hơi, chỉ thấy bãi đất trống đằng sau Thiên Cơ Lâu lúc này đã xuất hiện một khu nhà vô cùng to lớn, toả ra ánh sáng lung linh.
Trong đống kiến trúc này thì có một đại điện vô cùng huy hoàng, có một cái tháp cao như trường kiếm, như có lôi đài vây quanh.
Đủ loại kiến trúc trong đó.
Ở giữa quần thể cung điện thì có một cái sân rộng khoảng vài mẫu.
Nối với nơi đây là một đại môn cực kỳ to lớn.
Mà cái đại môn này nằm ngay hậu viện của Thiên Cơ Lâu.
"Phòng Trọng Lực là một trong những cung điện ở đây."
"Về sau nếu có kiến trúc đặc thù nào được mở khoá thì cũng nằm trong đây luôn."
Trong nháy mắt Lưu Tiêu đã biết ý nghĩa của những toà cung điện này.
Toà Thiên Cơ Lâu này đã bắt đầu trở nên hơi nhỏ, không đủ không gian để mở khoá thêm kiến trúc mới rồi.
"Hệ thống, trong khu kiến trúc này thì ta cũng là vô địch đúng không?"
Lưu Tiêu hỏi, đáp án nhận lại được là: "Đúng!"
Bởi vì khu kiến trúc mới xuất hiện này cũng tính là một bộ phận của Thiên Cơ Lâu.
Cùng lúc đó vì sự xuất hiện của khu kiến trúc này mà người trong Thiên Cơ Lâu đều loạn thành một bầy.
"Động đất, Thiên Cơ Lâu sắp sập rồi!"
Vi Tiểu Bảo bỏ đũa xuống, lôi kéo Song Nhi cùng A Kha chạy khỏi đây.
Những nhân sĩ giang hồ khác cũng thi triển khinh công để lao ra ngoài, sợ rằng chỉ cần trễ một bước thôi thì sẽ bị chôn sống.

Chương 135. Ngươi nói của ngươi thì nó là của ngươi à?

"Lâu chủ ca ca vẫn còn đang ngủ! Ta đi gọi hắn dậy."

Chung Linh khẩn trương, muốn chạy lên lầu.
"Lâu chủ có võ công cao cường lắm, dù cho toà lầu này sụp xuống hắn vẫn không sao đâu."
Vương Ngữ Yên kéo Chung Linh lại, không cho nàng lên lầu.
Nhưng dù muốn lên cũng không thể lên được.
Người trên phòng chữ "Thiên" cùng "Địa" đều đang nháo nhào sử dụng khinh công bay xuống, không có đường nào để chạy lên cả.
Nhiều người lúc này ở bên ngoài cũng bao quanh Thiên Cơ Lâu lại để xem xét, vô cùng kịch liệt.
"Mau nhìn sau lưng Thiên Cơ Lâu kìa!"
Có người chỉ vào phía sau của Thiên Cơ Lâu, chỉ thấy nơi đó toả ra một hào quang cực kỳ chói mắt, bỗng một quần thể kiến trúc đang dần dần mọc từ dưới đất lên.
Không phải động đất!
Giờ khắc này mọi người đều biết lần rung lắc khi nãy là do quần thể kiến trúc này tạo nên.
"Đây là Thần Điện sao? Bên trong có tuyệt thế bí tịch không."
Nhìn thấy một khu kiến trúc sáng lấp la lấp lánh như thế thì có người bắt đầu suy đoán.
Lời này vừa dứt thì hô hấp của ai cũng nặng dần đi.
Một khắc sau thì vô số tiếng xé gió vang lên, có hơn mười tên cao thủ khinh công bay ra khỏi đám người, muốn thâm nhập vào khu kiến trúc này.
Ngay cả Vi Nhất Tiếu cũng đứng ngồi không yên, bay theo.
Những người khác thì lại ép bản thân bình tĩnh để xem xét, bởi vì thứ này quá quỷ dị.
Mọc lên từ dưới đất, thậm chí còn phát ra ánh sáng chói mắt, không ai biết đây là thứ gì.
Đùng đùng đùng.
Những tiếng va chạm vang lên liên tục, chỉ thấy những cao thủ khi nãy bay vào đều bị một lực lượng khổng lồ từ khu kiến trúc đó đánh ngược trở về, đập thẳng xuống đất.
"Bức Vương!"
Trương Vô Kỵ biến sắc, vội sử dụng Càn Khôn Đại Na Di để đỡ Vi Nhất Tiếu.
"Đa tạ giáo chủ!"
Sắc mặt Vi Nhất Tiếu trắng bệch.
Mặc dù không thụ thương nhưng cảm giác bị đánh ngược về không dễ chịu gì.
"Đây là nơi ở của Thần Tiên sao? Sao lại có tiên quang nở rộ thế!"
Triệu Mẫn hít sâu một hơi, một màn trước mặt này thật sự đã lật đổ tam quan tất cả mọi người.
Thiên Cơ Lão Nhân vừa được Tôn Tiểu Hồng kéo ra thì lúc này đây cũng há hốc mồm, gương mặt chấn động.
"Đây không phải là chỗ ở của Thần Tiên!"

Ngữ khí của hắn chắc chắn vô cùng, bác bỏ suy đoán của Triệu Mẫn.
"Gia gia, ngươi biết đây là gì sao?"
Tôn Tiểu Hồng nhìn Thiên Cơ Lão Nhân với ánh mắt giật mình.
Lời này vừa dứt thì hàng trăm ánh mắt hướng về phía Thiên Cơ Lão Nhân.
Gần đây tuy đạo tâm của Thiên Cơ Lão Nhân gần như bị phá, hoà mình cùng các thanh niên.
Nhưng không thể phủ định được ngoài lâu chủ Thiên Cơ Lâu ra thì hắn chính là người hiểu và biết rõ nhiều bí văn, mật sự nhất trong võ lâm.
Thiên Cơ Lão Nhân nói: "Trong truyền thuyết thì có một nơi thần kỳ trên Cửu Châu gọi là Chiến Thần Điện."
"Bên trong Chiến Thần Điện có Ma Long thủ hộ, còn có Chiến Thần Đồ Lục, đứng đầu trong bốn đại kỳ thư."
Chiến Thần Đồ Lục?
Vô số người kinh hô.
Chiến Thần Đồ Lục là loại võ học chí cao ở Cửu Châu, nó chỉ luôn nằm trong truyền thuyết mà thôi, chưa từng có ai đạt được.
"Trong truyền thuyết thì toà Chiến Thần Điện kia tự thành một giới, không ngừng di chuyển dưới nền đất của Cửu Châu, chờ đợi người hữu duyên mới có thể gặp được nó."
Tất cả mọi người xung quanh nghe thế thì hai mắt đỏ hết lên, cả người run rẩy.
"Tôn tiền bối, ý ngài đây là Chiến Thần Điện hay sao?"
Tả Lãnh Thiền kích động đến mức đỏ bừng cả mặt!
Nếu như có thể học được Chiến Thần Đồ Lục thì còn sợ gì Nhạc Bất Quần nữa.
Thậm chí bản thân còn có thể trở thành người thống trị Cửu Châu cũng phải phải là điều quá viển vông.
Bởi vì trong truyền thuyết thì Chiến Thần Đồ Lục là thứ ghi lại huyền bí của Phá Toái Hư Không,
Lúc này tất cả cao thủ như Thượng Quan Kim Hồng, Thái Tử Đại Tống, Bạch Mi Ưng Vương,... Đều đang chờ đợi mà nhìn Thiên Cơ Lão Nhân.
Giờ khắc này không ai giữ được bình tĩnh cả.
Nếu thật sự là Chiến Thần Điện thì phải liều mạng thôi.
Đã có người từ từ đặt tay lên chuôi kiếm.
Bầu không khí bây giờ cực kỳ căng thẳng.
"Đây không phải là Chiến Thần Điện gì cả, đây chính là cung điện mà Thiên Cơ Lâu ta chế tạo ra thôi."
Bỗng nhiên Lưu Tiêu mang theo Cổ Tam Thông xuất hiện.
Sự xuất hiện của Lưu Tiêu khiến bầu không khí nơi này này đỡ căng thẳng hơn.
"Lâu chủ kìa!"
"Lâu chủ đã xuống rồi!"
Rất nhiều người nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt ngạc nhiên.
"Lâu chủ, ý của ngươi là sao, không lẽ những kiến trúc này đều là của

Thiên Cơ Lâu à?"
Có người lên tiếng hỏi.
Lưu Tiêu trả lời: "Không sai!"
"Đây chính là đồ của Thiên Cơ Lâu ta, không phải là Chiến Thần Điện gì cả."
"Bất kỳ ai muốn vào thì có thể đi bằng cửa lớn."
"Nếu như xông vào từ bất kỳ hướng nào khác thì sẽ bị Thiên Cơ Vệ coi là người xâm lấn."
"Đến lúc đó có bị giết thì đừng trách ta không nhắc trước."
Sau khi Lưu Tiêu nói xong thì có người không tin.
"Ngươi nói của ngươi thì nó là của ngươi à? Thứ này mọc lên từ dưới đất, ngươi dựa vào đâu mà nói nó là của Thiên Cơ Lâu các ngươi?"
Người này vừa nói vừa muốn thi triển khinh công xông vào quần thể kiến trúc này.
Hơn nữa tu vi của hắn cũng khá tốt, Nửa Bước Tông Sư.
Chỉ có điều là Lưu Tiêu chưa từng gặp hắn bao giờ, chắc là người mới đến.
"Nửa Bước Tông Sư, tìm đường chết mà thôi."
Lưu Tiêu nói khẽ, nhưng không ngăn cản.
Những người khác thì đều biết sự khủng bố của Lưu Tiêu nên ai cũng tin.
Dù là không tin thì cũng không ai có gan hoặc là đủ tự tin cạnh tranh nổi với Thiên Cơ Lâu cả.
Lưu Tiêu không ra tay thì Cổ Tam Thông cũng đã đủ chấp một đám bọn hắn rồi.
Sự xuất hiện của hai người lập tức khiến ai nấy đều im lặng.

Chương 136. Phòng Trọng Lực

Phía bên này thì tên Nửa Bước Tông Sư khi nãy có khinh công cũng không tệ lắm, chỉ qua vài lần mượn lực hắn đã bay vọt lên không trung, gần như đã bay được vào cung điện rồi.
Tuy nhiên một khắc sau thì có một đạo kiếm khí bay ra từ trong cung điện, trực tiếp chém tên Nửa Bước Tông Sư này thành hai nửa.
Hai mảnh của thi thể rơi xuống đất, bụi bặm văng lên khắp nơi.
Nửa Bước Tông Sư bị miểu sát ngay lập tức!
Mọi người kinh hãi tột độ, đạo kiếm khí kia sau khi chém chết tên Nửa Bước Tông Sư này thì còn bay thêm mười thước nữa trên không trung rồi mới biến mất.
"Đây là một vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư!"
Đồng tử Thiên Cơ Lão Nhân co rụt lại, hô thất thanh.
"Kiếm khí này thật tinh thuần, thậm chí sau khi nó đã tán loạn ra rồi cũng khiến da thịt người khác cảm giác nhói nhói như khi bị lợi khí chạm vào."
Ngay cả một Kiếm Đạo Tông Sư như Kinh Vô Mệnh cũng nhịn không được mà mở miệng khen.

"Quả nhiên Thiên Cơ Lâu khủng bố vô cùng, trong đó không ngờ lại có một cao thủ Kiếm Đạo Đại Tông Sư."
Tất cả mọi người xunh quanh bừng tỉnh.
Lúc trước mọi người đã suy đoán Thiên Cơ Lâu còn có nhiều cao thủ khác ngoài Lưu Tiêu.
Giờ thì đã rõ, chắc chắn trong Thiên Cơ Lâu ẩn dấu rất nhiều cao thủ nhưng chưa xuất đầu lộ diện thôi.
"Quả nhiên bọn hắn có thể chém chết ta trong một chiêu!"
Cổ Tam Thông thấy suy đoán của mình được chứng thực thì hoảng sợ vô cùng.
"Không biết lượng sức, ngay cả ta cũng không thể tiếp được một chiêu của Thiên Cơ Vệ, không biết một tên Nửa Bước Tông Sư như ngươi lấy dũng khí ở đâu vậy."
Lời của Cổ Tam Thông khiến tất cả mọi người đều chấn động.
Đương nhiên qua lời của y thì mọi người cũng đã xác định được những cung điện thần kỳ này là thuộc về Thiên Cơ Lâu.
Thậm chí Cổ Tam Thông còn từng gặp qua Thiên Cơ Vệ rồi.
"Khủng bố, vị cao thủ Thiên Cơ Vệ này thậm chí còn có thể miểu sát Cổ Tam Thông tiền bối sao."
"Lâu chủ, nước của Thiên Cơ Lâu thật sâu, chúng ta lặn không nổi."
"Lại là cao thủ Kiếm Đạo Đại Tông Sư, nhưng đây mới chỉ là hộ vệ thôi đó, Thiên Cơ Lâu thật sự quá nghịch thiên."
...
Có một vài người khi nãy còn tâm tư xấu thì khi một màn này vội vàng trấn tĩnh bản thân.
Không còn ai dị nghị việc quần thể cung điện này thuộc quyền sỡ hữu của Thiên Cơ Lâu cả.
Nếu ai không sợ chết, cảm thấy mình có thể đánh bại một vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư thì cứ việc xông lên, không ai cản.
"Lâu chủ ca ca, ngươi không sao chứ!"
Lúc này Chung Linh chạy đến bên cạnh Lưu Tiêu hỏi thăm.
"Chung Linh ngoan, không uổng công ca ca thương ngươi như thế."
"Đây, ca ca cho ngươi kẹo que."
Lưu Tiêu khi nãy cũng nghe được lời của Chung Linh, thầm nghĩ thật không uổng công mình cho nàng kẹo que để ăn.
Một lát sau dưới sự hướng dẫn của Lưu Tiêu thì tất cả mọi người đều đi vào lại Thiên Cơ Lâu.
"Chư vị, Thiên Cơ Lâu ta hôm nay lại có thứ mới, nếu mọi người có hứng thú thì có thể đi theo ta quan sát một tý."
Đương nhiên là có hứng thú rồi!
Những nhân sĩ giang hồ này đều cảm thấy tò mò.
Dù không có thứ gì mới thì mọi người cũng muốn đi xem đám kiến trúc mọc từ dưới đất lên, lại còn phát sáng này là thứ gì rồi.
"Lâu chủ, xin hỏi là thứ gì thế?"

Vi Tiểu Bảo là tên đầu tiên không nhịn nổi nữa, hỏi Lưu Tiêu.
Những người khác cũng tò mò vô cùng, trơ mắt nhìn Lưu Tiêu.
Sau khi đi đến hậu viện thì tất cả mọi người đều đã đứng trước đại môn to lớn.
Lúc này quần thể cung điện kia vẫn bị bao phủ bởi ánh sáng vô tận, chói mắt tới mức không ai dám nhìn thẳng.
Có mấy người đi trước mặt Lưu Tiêu, định đi vào đại môn nhưng đã bị bắn ngược ra ngoài.
Lưu Tiêu nói: "Nơi này chỉ có ta mới có thể mở ra mà thôi!"
Lời vừa dứt thì hắn bước đến trước đại môn.
Ba!
Một tiếng vang nhỏ vang lên, ánh sáng nổ tung như pháo hoa vậy, sau đó Lưu Tiêu đi vào một cách dễ dàng.
"Quả nhiên là đồ của Thiên Cơ Lâu!"
Thấy một màn này thì tất cả mọi người đều tin lời của Lưu Tiêu, cùng nhau tiến lên.
Một lát sau Lưu Tiêu đã dắt bọn họ đến trước một cung điện, nơi này có tới tận năm tầng lầu, có diện tích lớn vô dùng.
"Chư vị, đây chính là gian phòng mới mà Thiên Cơ Lâu sắp khai trương, Phòng Trọng Lực."
Phòng Trọng Lực?
Lưu Tiêu nhìn lại thì thấy ai nấy đều ngơ ngác, không biết Phòng Trọng Lực là gì.
"Cũng đúng, những người cổ đại này làm gì biết trọng lực là thứ gì chứ."
Hắn đành giải thích: "Phòng Trọng Lực là nơi dùng để phụ trợ cho việc tu luyện."
"Sau khi võ giả đi vào thì sẽ cảm giác được một áp lực vô cùng cường đại."
"Áp lực này chia từ gấp một lần tới gấp mười lần!"
"Dưới áp lực này thì thân thể của các ngươi sẽ khó mà vận chuyện chân khí như bình thường."
"Nếu như các ngươi có thể làm quen và sau đó vận chuyển chân khí với tốc độ bình thường dưới áp lực này thì sau khi ra ngoài chắc chắn các ngươi cũng sẽ biết mình tiến bộ ra sao liền."
Vô số người bắt đầu trầm tư.
"Lâu chủ, nếu như dưới áp lực gấp mười lần mà ta có thể vận chuyển chân khí một cách bình thường thì sau khi ra ngoài có phải là tốc độ vận chuyển chân khí của ta sẽ tăng lên gấp mười lần không?"
Vương Ngữ Yên lên tiếng.
Nhưng khi nói đến chữ cuối cùng thì chính nàng cũng bị giật mình.
Nếu thật sự là như thế thì Phòng Trọng Lực này quá nghịch thiên rồi.

Chương 137. Võ Đang xuất động

Tốc độ vận chuyển chân khí gấp mười lần, nếu như vậy thì xông phá

Huyền Quan kinh mạch dễ dàng như ăn cháo
Nếu chiến đấu cùng người khác thì cũng sẽ càng thêm khủng bố.
Tất cả mọi người chung quanh sau khi nghe lời này thì đều hít sâu một hơi.
Hiển nhiên bọn hắn cũng biết rõ tốc độ vận chuyển chân khí tăng lên thì sẽ có chỗ tốt ra sao.
Lưu Tiêu gật đầu: "Trên lý thuyết là như thế."
"Nhưng không phải ai cũng có thể chịu được áp lực gấp mười lần ngoại giới cả, không có tu vi Tông Sư thì đi vào khu vực có trọng lực gấp mười lần không khác nào đi chịu chết."
"Thế nên ta khuyên bản thân các ngươi chỉ nên ở khu vực phù hợp với tu vi của mình mà thôi, sau khi thích ứng xong thì tốc độ vận hành chân khí cũng tăng lên đáng kể rồi."
"À còn một điểm nữa, trong quá trình thích ứng trọng lực thì chân khí của các ngươi còn có thể trở nên tinh thuần hơn nữa đó."
Sau khi nghe lời cuối của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì ai nấy đều xôn xao, dù không có tác dụng tăng tốc độ vận chuyển chân khí thì riêng việc khiến chân khí trở nên tinh thuần hơn đã rất nghịch thiên rồi.
"Moá ơi! Phòng Trọng Lực này quá nghịch thiên."
"Quá tuyệt vời, gần đây ta tu luyện trong phòng chữ "Địa" thì đã không thấy tu vi tăng cao được nữa, Phòng Trọng Lực hoàn toàn giải quyết được vấn đề này của ta."
"Tăng tốc độ vận hành chân khí lên gấp ba, vậy chẳng phải khi đánh nhau thì tốc độ ra chiêu cũng nhanh gấp ba?"
"Ta đã đổi mấy quyển nội công rồi, Phòng Trọng Lực này chính là phúc âm của ta đó."
"Lâu chủ, đừng nói nữa, nói cái giá để sử dụng Phòng Trọng Lực này đi."
"Nói đi, bao nhiêu tiền một ngày, chúng ta không thiếu tiền!"
...
Ai nấy đều thúc giục ầm ỉ hết cả lên, ngay cả đám người Triệu Mẫn cũng vậy.
Lưu Tiêu khoát tay để mọi người bình tĩnh lại.
"Lệ phí của Phòng Trọng Lực là dựa theo tu vi!"
"Dưới Tiên Thiên thì mười lượng bạc một ngày!"
"Cao thủ Tiên Thiên thì ba mươi lượng bạc một ngày!"
"Cao thủ Tông Sư thì một trăm lượng bạc một ngày."
Người có tu vi càng cao thì càng tốn nhiều tiền.
"Bình thường chỉ cần tu luyện đủ một tháng trong Phòng Trọng Lực thì sẽ thích ứng được hoàn cảnh trong đó."
Một tháng, dù ngươi có là cao thủ Tông Sư thì cũng chỉ cần ba ngàn lượng bạc.
Mà dưới Tiên Thiên thì chỉ cần ba trăm lượng bạc, với số tiền này không chỉ có thể tăng tốc độ vận chuyển chân khí lên gấp hai lần mà còn có thể chiết xuất chân khí cho nó tinh thuần hơn.
Rất lời.

Chủ yếu nhất là lần này ngay cả những nhân sĩ giang hồ bình thường cũng có thể hưởng thụ chỗ tốt của Thiên Cơ Lâu.
"Lâu chủ quá tốt rồi!"
"Sau ngày hôm nay bất kỳ ai dám nói lâu chủ lòng dạ hiểm độc thì đừng trách ta không khách khí."
"Đừng nịnh nọt nữa, ta muốn vào Phòng Trọng Lực."
"Đúng, muốn nịnh bợ lâu chủ thì đợi một tý đi."
Lưu Tiêu nói: "Được, xếp hàng giao tiền đi, sau khi giao tiền là có thể vào rồi."
Đoàn người bất tận dần dần quay lại để lấy tiền.
Sau đó mọi người bắt đầu đăng ký.
Chỉ trong chốc lát mà đã có mấy trăm người giao tiền sau đó vào Phòng Trọng Lực rồi.
May mà Phòng Trọng Lực cũng tương đối lớn, thậm chí sức chứa có thể lên tới mấy ngàn người.
"Nhanh chóng thông báo về môn phái, kêu tất cả mọi người chạy đến Lạc Dương Thành nhanh lên, không cần phải lo gì cả."
Trong Thiên Cơ Lâu, những người đứng đầu những môn phái lớn như Diệt Tuyệt Sư Thái bắt đầu đứng ngồi không yên rồi.
Bọn hắn không đủ tiền để cho tất cả đệ tử của mình vào phòng bình thường hay là phòng chữ "Nhân" để tu luyện, nhưng Phòng Trọng Lực thì hoàn toàn khác, bọn hắn hoàn toàn đủ khả năng.
Chỉ một thoáng sau đó tin tức về Phòng Trọng Lực của Thiên Cơ Lâu bắt đầu được truyền đi khắp Cửu Châu qua nhiều con đường khác nhau.
Võ Đang, khi Trương Tam Phong chứng kiến tin tức này thì hắn bỗng bắt đầu coi trọng Thiên Cơ Lâu này hơn, đây là lần đầu tiên hắn thực sự nghiêm túc đánh giá Thiên Cơ Lâu.
"Phòng Trọng Lực? Không lẽ đây chính là trận pháp trong truyền thuyết sao?"
Học vấn của hắn cực cao, hiểu rõ âm dương thái cực, đương nhiên hắn cũng đã nghiên cứu về trận pháp trong truyền thuyết rồi.
Nhưng dù cho như thế hắn vẫn chưa có bất cứ đầu mối gì về lĩnh vực huyền ảo này cả.
"Cũng đúng, nếu không thì một quần thể kiến trúc không thể chui ra từ dưới nền đất được, chắc chắn là phải có ai đó bố trí trận pháp, nhưng trên đời này còn có người sỡ hữu bản lĩnh lớn như vậy sao?"
"Trong truyền thuyết thì Chiến Thần Điện có thể tự hình thành một giới cũng là nhờ có trận pháp."
"Người đâu!"
Trương Tam Phong hô lớn, một lát sau thì Du Liên Châu lúc này vẫn còn ở Võ Đang đi đến.
"Sư phụ, ngài có gì cần phân phó sao?"
Trương Tam Phong nói: "Ngươi chọn ra một trăm đệ tử tinh anh trong môn phái ra, sau đó nhanh chóng chạy đến Lạc Dương Thành, nhớ mang theo đủ

ngân lượng."
Du Liên Châu nghe thế thì hô lên thất kinh: "Nhưng mà không phải đám người đại sư huynh đã đi rồi sao sư phụ?"
Trương Tam Phong nói: "Thiên Cơ Lâu này không đơn giản tý nào."
"Bọn hắn vừa khai trương một thứ gọi là Phòng Trọng Lực, có thể chiết xuất khiến chân khí trở nên tinh thuần hơn, lại còn có thể tăng cao tốc độ vận chuyển chân khí."
"Dưới Tiên Thiên thì một ngày chỉ cần mười lượng bạc mà thôi."
Thân thể Du Liên Châu chấn động, khó mà tin được."
Hắn la thất thanh: "Lại có thứ thần kỳ như vậy sao, lại còn rẻ như vậy?"

Chương 138. Toan tính của Lý Thu Thuỷ

Phòng Trọng Lực giá rẻ ư?
Chắc chắn không rẻ tý nào.
Nếu đối với từng người thì nó rẻ thật đấy.
Tuy nhiên đối với Thiên Cơ Lâu thì cũng đã đủ rồi.
Chỉ bằng Phòng Trọng Lực này thôi mà một ngày Lưu Tiêu có thể thu vào mấy vạn lượng bạc.
Đây là do Phòng Trọng Lực còn chưa bão hoà đó, có khá ít cao thủ đi vào.
Chờ đến khi tin tức này lên men đủ rồi, một khi cao thủ trên khắp Cửu Châu đưa đệ tử của bọn hắn đến đây thì sợ rằng một ngày Lưu Tiêu sẽ có thu nhập gấp đôi bây giờ.
"Đừng nói nhảm nữa, đi nhanh đi."
"Sư huynh ngươi đã nói rồi, nếu như chậm chân thì sợ rằng người khác sẽ giành hết chỗ mất."
Du Liên Châu cũng biết sức hấp dẫn của Phòng Trọng Lực to lớn ra sao.
Khi trước Thiên Cơ Lâu đưa ra Phòng Chế Tạo Tông Sư thì do đối tượng quá ít, thế nên không có quá nhiều người chạy đến.
Tuy nhiên lần này thì sợ rằng người ở khắp Cửu Châu đều sẽ chạy đến Thiên Cơ Lâu mất.
Nếu chậm thì sẽ không còn chỗ đâu.
Một lát sau tất cả đệ tử tinh anh của Võ Đang đã tập hợp hoàn tất, ai nấy đều có khí tức rất là sung mãn, người yếu nhất trong đây cũng là một cao thủ nhị lưu, tất cả đều xuất phát từ Võ Đang đến Lạc Dương Thành.
...
Đại Tống Hoàng Triều, Thiếu Lâm.
Tảo Địa Tăng nhìn Hư Trúc một cách hoà ái, nói: "Hư Trúc, đã đến lúc ngươi xuống núi rồi!"
Hư Trúc sửng sốt, sau đó sắc mặt của hắn đại biến: "Sư tổ, ngài muốn đuổi ta ra khỏi Thiếu Lâm sao?"
Tảo Địa Tăng lắc đầu: "Không phải, ngươi đừng vội!"

"Ta vừa nhận được một tin tức, ở Trung Châu có một nơi gọi là Thiên Cơ Lâu toạ lạc tại Lạc Dương Thành, nơi này vừa mới tung ra một thứ gọi là Phòng Trọng Lực, sau khi tiến vào thì thân thể của ngươi sẽ gánh chịu áp lực to lớn."
"La Hán Phục Ma Thần Công này của ngươi chính là một môn thần công nội ngoại kiêm tu, Phòng Trọng Lực kia chính là nơi tu luyện tốt nhất của ngươi."
"Ngươi đến đó để tu luyện thì chắc chắn sẽ tốt hơn ta chỉ điểm rất nhiều."
Nghe thế thì Hư Trúc lập tức nở nụ cười: "Vâng sư tổ!"
Có thể xuống núi rồi.
Hư Trúc đã muốn xuống núi từ lâu, thế nhưng hắn chỉ là một tiểu sa di, không có lệnh của phương trượng thì không thể nào xuống Thiếu Thất Sơn được.
Tảo Địa Tăng quơ tay, đưa một xấp ngân phiếu cho Hư Trúc.
"Ngươi thu thập đồ đạc một tý rồi sau đó rời đi, ta sẽ tìm phương trượng để nói chuyện cho."
Sau khi cất tiền vào thì Hư Trúc chào tạm biệt Tảo Địa Tăng.
Còn về phần Thiếu Lâm thì tuy bị Lưu Tiêu tung hết việc xấu ra nhưng mặt bọn hắn rất dày, vẫn phái đệ tử đến Thiên Cơ Lâu.
Nhưng không thể không nói Thiếu Lâm của Đại Tống vẫn còn có chút liêm sỉ hơn Thiếu Lâm của Đại Nguyên.
Thiếu Lâm Đại Nguyên vẫn là vô sỉ nhất.
Không chỉ không nhận sai mà còn muốn đi kiếm chuyện với Thiên Cơ Lâu, muốn dùng vũ lực để trấn áp nữa.
...
Hoàng Cung Tây Hạ!
"Phòng Tu Luyện, Phòng Chế Tạo Tông Sư, Phòng Trọng Lực, rốt cuộc Thiên Cơ Lâu này có lai lịch ra sao mà lại có thể nắm giữ và tung ra nhiều đồ vật mà bất kỳ nhân sĩ giang hồ nào đều ao ước nắm giữ như thế, thật đáng sợ!"
Nhưng một khắc sau Lý Thu Thuỷ lại tự lắc đầu: "Không đúng! Cái đáng sợ nhất chính là năng lực tình báo của bọn hắn, mạng lưới tình báo của bọn hắn gần như đã trải dài khắp thiên hạ, không có gì là qua mắt được họ."
Nàng nhếch miệng cười: "Tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu này có vẻ như rất yêu thích mỹ nữ, hắn đã thu không ít người trên Tình Nhân Bảng cùng Tuyệt Sắc Bảng vào làm đệ tử của Thiên Cơ Lâu rồi."
"Thanh Lộ, cháu của ta, mặc dù nàng không đứng trên Tình Nhân Bảng nhưng đó hẳn là do thân phận nàng là quận chúa, không thể nào ngây thơ hồn nhiên được."
"Nếu nói về ôn nhu thì Thanh Lộ đứng nhất trong các quận chúa các nước."
"Xét về mỹ sắc thì chắc cũng chỉ có những nữ nhân trên Tuyệt Sắc Bảng là có thể ép nàng một bậc."
Lý Thu Thuỷ vẫn khá tự tin vào cháu gái của mình.
Thậm chí khi nàng nghe tin trên Tuyệt Sắc Bảng cùng Tình Nhân Bảng đều

không có tên của cháu gái mình thì nàng tức giận vô cùng.
Như sau khi suy nghĩ kỹ lại, ngay cả Phái Cổ Mộ lánh đời tỷ thế như vậy mà Thiên Cơ Lâu cũng có thể thăm dò được, nên không thể nào bọn hắn không biết cháu gái của mình cả, phỏng chừng không phải là do cháu gái của mình kém mà là do các nữ tử trên Tuyệt Sắc Bảng quá đẹp mà thôi.
"Sắp đến thời hạn ba mươi năm, mụ phù thuỷ Vu Hành Vân kia cũng sắp phản lão hoàng đồng rồi, ta phải dành toàn tâm toàn ý đối phó nàng mới được."
"Dù sao cũng có thể để Thanh Lộ đi Thiên Cơ Lâu một chuyến, kết bạn với lâu chủ Thiên Cơ Lâu này."
"Nếu như có thể gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì tương lai cũng có trợ giúp to lớn cho Tây Hạ."
Nếu như Lưu Tiêu ở đây nghe được lời này của Lý Thu Thuỷ thì chắc chắn hắn sẽ nhận ra Lý Thanh Lộ này chính là Mộng Cô của Hư Trúc trong nguyên tác, cũng chính là tôn nữ của Tây Hạ Vương và Lý Thu Thuỷ.
"Người đâu!"
Lý Thu Thuỷ hô, một thái giám chạy vào.
"Nương nương có gì cần phân phó?"
Lý Thu Thuỷ hỏi: "Đám người Đoàn Diên Khánh còn ở đô thành chứ?"
Tên thái giám kia trả lời: "Vẫn còn ạ!"
"Ngươi đi truyền lệnh cho bọn hắn mang Thanh Lộ đi Thiên Cơ Lâu, ngay lập tức."
"Nhưng mà nương nương, hoàng thượng vẫn chưa hạ chỉ cho bọn hắn mang Thanh Lộ đi đến Thiên Cơ Lâu."
Tên thái giám này thất kinh, vội vàng khuyên bảo.

Chương 139. Tẩy não chúng nữ

"Việc ta làm còn chưa tới lượt ngươi phản đối."
Oanh!
Một tia quang mang hiện lên trong mắt Lý Thu Thuỷ, nàng chưởng một chưởng vào người của tên thái giám này.
Một tiếng kêu gào thảm thiết vang lên, tên thái giám này phun một ngụm máu, bay thẳng ra ngoài, sau đó hắn liên dập đầu liên tục.
"Nương nương tha mạng!!"
Đùng đùng đùng...
Tên thái giám này hoảng sợ tới nổi đập đầu liên tục xuống nền đất, khiến máu chảy khắp cả đầu.
"Nhanh đi truyền lệnh, nếu như có lần sau thì ngươi đừng mong giữ được cái đầu của mình."
Lý Thu Thuỷ bá đạo không gì sánh được.
Trở thành một vị Vô Thượng Đại Tông Sư, cao thủ đệ nhất của Tây Hạ, ngay cả Tây Hạ Vương cũng sợ nàng kia mà.
Dù là cháu gái của nàng còn phải theo họ nàng chứ không phải họ của Tây

Hạ Vương thì ta có thể thấy địa vị của Lý Thu Thuỷ ở Tây Hạ này lớn đến ra sao.
Tên tiểu thái giám này chỉ vừa vào cung không lâu nên mới dám nói như vậy trước mặt nàng.
Phải biết rằng một khi Lý Thu Thuỷ ra quyết định rồi thì dù Tây Hạ Vương có khó chịu đi chăng nữa hắn cũng phải cố gắng nhịn mà đồng ý.
Sau đó đoàn người đi Thiên Cơ Lâu của Đoàn Diên Khách bất đắc dĩ phải thêm một người là quận chúa Lý Thanh Lộ.
Một nữ tử vừa cao quý, điềm tĩnh, phong độ, trí thức.
Tấm lụa mỏng che mặt kia của nàng làm nàng thêm một phần thần bí.
Khiến cho Vân Trung Hạc thấy thế cũng thèm tới mức nhỏ dãi.
"Nếu như ngươi dám có ý đồ xấu xa gì thì không cần nương nương động thủ, lão tử sẽ là người đầu tiên phế ngươi."
Đoàn Diên Khánh thấy bộ dạng như vậy của Vân Trung Hạc thì vội vàng đe doạ.
Thân thể Vân Trung Hạc run lên, ánh mắt sợ hãi cực độ.
Không phải do hắn bị Đoàn Diên Khánh hù sợ, mà là do hắn bị người nương nương Lý Thu Thuỷ mà Đoàn Diên Khánh vừa nhắc tới hù cho sợ.
Trên giang hồ bọn hắn là Tứ Đại Ác Nhân bị mọi người phỉ nhổ.
Nhưng chỉ có bọn họ biết nếu đem đi so sánh với nương nương Lý Thu Thuỷ thì bọn hắn không khác gì con nít nhà chòi, hay là hoà thượng ăn chay niệm phật cả.
...
"Sau khi bốn vị tình nhân chết trước mặt mình thì vị Vương gia này đã có tử chí từ lâu."
"Hắn thừa dịp Vương Phi cùng nhi tử không đề phòng, bàn giao hết tất cả gia sản lại sau đó cũng tự tử theo những tình nhân của mình."
"Mà Vương Phi của hắn lúc này cũng biết nam nhân của mình thật sự yêu tha thiết tất cả những tình nhân kia."
"Sau khi nhìn từng tình nhân của Vương gia cam tâm tình nguyện đi chết vì hắn thì Vương Phi cũng hối hận vô cùng."
"Bây giờ nàng không trách nam nhân của mình vì sao không chung tình với một mình nàng nữa, mà nàng trách rằng vì sao bản thân lại đi yêu một người vốn bản tính đa tình."
"Nàng nhớ lại bản thân vì để trả thù nam nhân mà mình yêu thương nhất nên đã ăn nằm với một người có danh tiếng xấu xa nhất thiên hạ này."
"Lúc này Vương Phi không còn mặt mũi nào sống trên đời này nữa."
"Nàng cũng thừa lúc con trai không chú ý, vung kiếm tự sát."
...
Bên cạnh Lưu Tiêu lúc này oanh oanh yến yến, đâu đâu cũng là hương thơm.
Đặc biệt là Mộc Uyển Thanh, trên người của nàng sỡ hữu một hương thơm trời sinh, khiến Lưu Tiêu khi ngửi thì phải thầm hô không kiềm nổi.
Hắn tụ tập đám người Vương Ngữ Yên, Giang Ngọc Yến, Chu Chỉ Nhược

lại, sau đó hắn sửa kết cục của Đoàn Chính Thuần một tý rồi kể cho tất cả nghe.
Ngay cả Triệu Mẫn cũng bị câu chuyện này hấp dẫn, nhích sang đây để nghe cố sự.
Tên mê gái Lưu Tiêu này lại tiếp tục tẩy não chúng nữ nữa rồi.
Sau khi Chung Linh nghe được Đoàn Chính Thuần cùng Vương Phi đều tự tử thì nhịn không được mà hai mắt đẫm lệ.
"Ô ô... Người Vương gia này thật đáng thương, nếu như ta mà là Vương Phi thì ta sẽ đồng ý cho Vương gia cưới vợ bé, như thế thì mọi việc sẽ không bi thảm như vậy."
Lưu Tiêu nghe thế thì gật đầu đầy thoả mãn, có vẻ câu chuyện này đã bắt đầu có hiệu quả rồi.
"Chung Linh ngoan, ngươi hiểu chuyện nhất, đến đây, đừng khóc nữa, khóc nữa sẽ thành một con mèo hoa đó."
Hắn quơ tay, lấy một cây kẹo que đưa cho Chung Linh.
Mặc dù Mộc Uyển Thanh không khóc nhưng lồng ngực của nàng lúc này cũng đang phập phồng liên tục, qua đây có thể thấy tâm tình của nàng hoàn toàn không ổn định.
"Tuy ngoài miệng các nàng không thừa nhận mình thích Vương gia, nhưng trong lòng thì ngược lại hoàn toàn, thậm chí họ còn nguyện ý chết vì Vương gia nữa."
"Lâu chủ, các nàng nói như thế là vì không muốn Vương gia bị tên bại hoại kia uy hiếp thôi phải không."
Lưu Tiêu gật đầu: "Các nàng đều là những nữ tử có tình có nghĩa."
Giang Ngọc Yến nói: "Tên bại hoại kia thật đáng chết."
Những nữ nhân còn lại tuy không nói gì nhưng ai nấy đều chìm trong một bầu không khí cực bi thương.
Chỉ có Triệu Mẫn cắn răng nói: "Đúng là đồ cặn bã nam!"
"Thấy một người là yêu một người, còn đi hại chết những nữ tử mà hắn yêu thương nữa chứ."
Đây là trọng điểm của câu chuyện ta nói ư?
Trọng điểm của ta là nếu như tất cả mọi người đồng ý về chung một nhà là tốt rồi, phân tích những cái đó làm gì.
"Ngươi đi về chỗ của mình đi!"
Mặt Lưu Tiêu đen lại, bầu không khí mà bản thân vất vả tạo dựng nên lại bị Triệu Mẫn phá hỏng hết rồi.
Triệu Mẫn giận đến mức cắn răng, nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt giận dữ, lúc này nàng như một con mèo xù lông, thiếu chút nữa là lao lên cắn Lưu Tiêu rồi.
"Ừm?"
Bỗng Lưu Tiêu nhướng mày, hắn cảm nhận được Thần Võ Huyền Công trong thân thể hắn bỗng vận chuyển nhanh hơn, như là bị kích thích bởi một cái gì đó.

Chương 140. Trường Sinh Quyết

"Có đồ tốt gì quanh đây sao?"

Trên mặt Lưu Tiêu không giấu nổi ý mừng.

Thần Võ Huyền Công này vô cùng thần kỳ, nếu như gặp phải người tu luyện tuyệt thế thần công thì nó sẽ sinh ra phản ứng, khiến Lưu Tiêu dễ xác định ai là người nắm giữ thần công.

Một khắc sau Lưu Tiêu quay đầu lại, thấy hai tên ăn mày đi vào Thiên Cơ Lâu.

Hơn nữa hai tên ăn mày này chính là tác nhân chính khiến Thần Võ Huyền Công của hắn bị kích thích liên tục.

"Hai tên này tu luyện tuyệt thế thần công sao?"

Lưu Tiêu liếc sang, không thèm để ý tới Triệu Mẫn lúc này đang dựng hết cả tóc lên, sử dụng năng lực suy tính để nhìn hai người,

"Tên: Khấu Trọng"

"Thân phận: Người truyền thừa của Trường Sinh Quyết"

"Cảnh giới: Tiên Thiên sơ kỳ"

"Võ học: Trường Sinh Quyết, Cửu Huyền Đại Pháp, Huyết Chiến Thập Thức"

"Mục đích: Đến đây dâng lên Trường Sinh Quyết, mong lâu chủ Thiên Cơ Lâu thu lưu, che chở"

Lại là Khấu Trọng, Song Long tới rồi!

Trong lòng Lưu Tiêu lúc này vui vẻ vô cùng, thảo nào có thể khiến Thần Võ Huyền Công của hắn có phản ứng lớn như thế, thì ra là Trường Sinh Quyết.

Phải biết rằng Trường Sinh Quyết chính là một trong Tứ Đại Kỳ Thư, có nguồn gốc từ Chiến Thần Đồ Lục, thứ mà theo truyền thuyết nói là chứa bí ẩn Phá Toái Hư Không.

Trong nguyên tác thì Song Long có thể tung hoành khắp thiên hạ thì công lớn cũng phải nhờ đến Trường Sinh Quyết này.

Hơn nữa bọn hắn chỉ cần tu luyện vài năm thôi mà đã có thể giao thủ với một cao thủ Đại Tông Sư thành danh đã lâu như Tống Khuyết, qua đó có thể thấy Trường Sinh Quyết cường đại ra sao.

Hắn nhìn sang tên còn lại.

"Tên: Từ Tử Lăng"

"Thân phận: Người truyền thừa của Trường Sinh Quyết"

"Cảnh giới: Tiên Thiên sơ kỳ"

"Võ học: Trường Sinh Quyết, Cửu Huyền Đại Pháp, Huyết Chiến Thập Thức"

"Mục đích: Đến đây dâng lên Trường Sinh Quyết, mong lâu chủ Thiên Cơ Lâu thu lưu, che chở"

Vào lúc này bỗng Chu Chỉ Nhược cầm vài cái màn thầu đi đến: "Ở đây có chút màn thầu, các ngươi cầm rồi đi nhanh đi."

Gần đây Thiên Cơ Lâu khá là phát triển nên cũng đã bị nhiều tên ăn mày

dòm ngó.
Lâu lâu lại có vài đệ tử cái bang chạy đến đòi đồ ăn.
Lưu Tiêu cũng lười không quan tâm, đến bấy nhiêu thì cho bấy nhiêu, chỉ là một tý đồ ăn thôi mà.
Lại bị coi là ăn mày sao.
Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hơi xấu hổ một tý.
Gần đây cả hai bọn hắn bị đuổi giết cũng khá thảm, thế nên mới hoá trang thành như thế này để tránh bị đuổi giết.
"Tạ ơn hảo ý của cô nương, chúng ta không đến để xin đồ ăn."
Khấu Trọng nói thẳng, sau đó bước đến trước mặt Lưu Tiêu.
"Hai người huynh đệ chúng ta nguyện ý dâng Trường Sinh Quyết cho lâu chủ, mong Thiên Cơ Lâu thu lưu hai chúng ta."
Cái gì? Một kỳ thư trong võ lâm như Trường Sinh Quyết mà lại nằm trong tay của hai tên nhìn như ăn mày này à.
Bởi vì khi nãy Thiên Cơ Lão Nhân đã có nhắc tới Chiến Thần Điện, khiến không ít người giờ đây đều đã tìm hiểu những truyền thuyết về nó.
Nên giờ rất nhiều người biết được Trường Sinh Quyết này là công pháp có nguồn gốc từ Chiến Thần Đồ Lục.
Vô số ánh mắt kinh ngạc đổ dồn vào người của Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng.
"Moá! Trường Sinh Quyết xuất thế!"
Vô số người chấn động!
Có nhiều truyền thuyết liên quan đến Trường Sinh Quyết lắm.
...
Nhưng hầu như lần nào nó xuất thế đều sẽ dẫn tới tinh phong huyết vũ.
Không ngờ bây giờ thậm chí còn có hai người nắm giữ Trường Sinh Quyết.
Thái Tử của Đại Đường Hoàng Triều vừa chạy đến Thiên Cơ Lâu trợn to hai mắt: "Các ngươi là Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng ở trên Tiềm Long Bảng sao?"
Trong thời gian ngắn gần đây thì tại Đại Đường Hoàng Triều đã lưu truyền tin tức Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng nắm giữ Trường Sinh Quyết, bị Tà Đạo truy sát khắp nơi.
Thậm chí một vài danh môn chính phái cũng gia nhập vào cuộc truy sát đó.
"Cả hai chính là Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng trên Tiềm Long Bảng à, sao bây giờ lại thảm như thế."
"Ta đoán rằng có vẻ hai người bọn hắn đã luyện được Trường Sinh Quyết rồi."
Lời này vừa dứt thì vô số người trong Thiên Cơ Lâu chấn động không ngừng.
Danh khí của Trường Sinh Quyết vẫn khá lớn, nhưng chưa từng có ai luyện thành được cả.
Nếu như Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng thật sự đã luyện thành Trường Sinh Quyết thì thật sự cả hai rất nghịch thiên.
Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng không quan tâm đến những lời bàn tán xung

quanh.
Những người này ước ao như thế là vì bọn hắn không hề biết Trường Sinh Quyết mang đến phiến toái ra sao cho hai huynh đệ mình.
Thậm chí có thể nói cả hai còn sống tới giờ phút này đã là một kỳ tích rồi.
"Mong lâu chủ thu lưu!"
Thấy Lưu Tiêu không lên tiếng thì Song Long bắt đầu gấp gáp.
Bởi vì bọn hắn đã thấy đám người Hầu Hi Bạch đã chạy đến bên ngoài Thiên Cơ Lâu rồi.
Thậm chí những sát thủ vài lần mém giết chết hắn cũng dần dần chạy đến.
Nếu như Thiên Cơ Lâu không thu lưu bọn họ thì lần này cả hai không còn bất kỳ đường sống nào cả.
"Chỉ Nhược, dẫn bọn hắn lên lầu thay quần áo khác."
Song Long đại hỉ: "Đa tạ lâu chủ."
Trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều mở miệng chúc mừng: "Chúc mừng lâu chủ lại thu được hai vị Thiên Kiêu trên Tiềm Long Bảng về dưới trướng."
Lưu Tiêu chắp tay đáp lễ.
Hắn cũng khá hứng thú với môn thần công Trường Sinh Quyết này.
Phương thức tu luyện của môn kỳ công này khác hoàn toàn với những công pháp trên giang hồ khác.
Nó vừa tu luyện hậu thiên chân khí mà nó vừa tu luyện tiên thiên chân khí.
Hơn nữa cách mà nó sản sinh ra nội lực không phải dựa vào đan điền cảm ứng khí cảm, mà là hấp thu năng lượng từ thiên địa vào huyệt vị của bản thân.
Nếu như có thể dung hợp nó vào Thần Võ Huyền Công thì chắc chắn có thể nâng cao năng suất hấp thu năng lượng từ thiên địa vào người.

Chương 141. Thạch Thanh Tuyền đòi lấy thân báo đáp

zalo 0704730588

"Oa, nữ tử này thật xinh đẹp!"

"Thanh thuần thoát tục, độc lập mạnh mẽ, cô nương này chắc chắn là một người trên Tuyệt Sắc Bảng!"

Thạch Thanh Tuyền mang một bộ đồ trắng bước vào Lạc Dương Thành.

Nàng như một tinh linh được sinh ra từ thiên địa vậy, không nhiễm khói bụi trần gian.

...

Nàng vừa xuất hiện thôi mà đã gây ra oanh động cực kỳ lớn.

Vẻ đẹp của nàng khiến mọi người phải sững sờ.

"Nàng chính là Thạch Thanh Tuyền, người đứng thứ bảy trên Tuyệt Sắc Bảng!"

Có người bắt đầu nhận ra thân phận của Thạch Thanh Tuyền.

Đối với những tình huống này thì Thạch Thanh Tuyền đã quá quen rồi, không thèm để ý chút nào.

Nàng chỉ đi thẳng về hương Thiên Cơ Lâu mà thôi.

Chớp mắt nàng đã gặp được hai người quen ở trước của Thiên Cơ Lâu, Hầu Hi Bạch cùng Dương Hư Ngạn.

Chính là hai đệ tử đắc ý nhất của cha nàng, Tà Vương - Thạch Chi Hiên.

"Sư huynh, sao các ngươi không vào."

Nghe được âm thanh này thì hai người Hầu Hi Bạch vội vàng quay lại, thấy Thạch Thanh Tuyền đang đi đến.

"Sao sư muội lại đi đến Lạc Dương Thành một mình thế?"

Địch nhân của sư tôn thực sự quá nhiều, sau khi thân phận của sư muội bị lộ thì khó tránh khỏi có người nảy ra ý đồ xấu, muốn bắt nàng để uy hiếp sư phụ.

Thạch Thanh Tuyền nói: "Sợ gì chứ, có Thiên Cơ Lâu che chở, ai dám đụng vào ta nữa."

Nàng le lưỡi, biểu tình rất là nghịch ngợm.

Hầu Hi Bạch cùng Dương Hư Ngạn đều ngây người tại chỗ.

Mặc dù cả hai đều coi Thạch Thanh Tuyền như là muội muội của mình, nhưng mị lực của mỹ nữ đứng thứ 7 trên Tuyệt Sắc Bảng không nhỏ, khiến cả hai đều sững sờ.

Thạch Thanh Tuyền thấy vậy thì đỏ mặt, nàng cúi đầu như một hài tử làm việc gì sai vậy.

Nàng biết hành động vô ý thức của mình khiến cả hai sư huynh thất thố rồi.

Nàng vội vàng hỏi lại: "Sao hai sư huynh lại đến Lạc Dương Thành thế?"

Hầu Hi Bạch nói: "Chúng ta phụng mệnh của sư phụ truy sát Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng, sau đó cả hai bọn hắn chạy đến đây, hình như bọn chúng đã gia nhập vào Thiên Cơ Lâu rồi."

Nói đến đây thì cả hai vô cùng đau đầu.
Thiên tài đứng ở vị trí khá cao trên Tiềm Long Bảng, lại còn luyện thành Trường Sinh Quyết.
Hiện tại hai người còn được Thiên Cơ Lâu che chở nữa, sợ rằng một thời gian ngắn nữa thôi cả hai sẽ là uy hiếp cực lớn của bọn hắn.
"Vậy thì phiền toái thật!"
Thạch Thanh Tuyền nhướng mày, Thiên Cơ Lâu là nơi mà ngay cả phụ thân nàng cũng phải kiêng kỵ.
"Để ta vào Thiên Cơ Lâu xem có thể hoá giải hận thù giữa hai bên không."
Hai người Hầu Hi Bạch nghĩ một hồi thì chỉ có cách này là ổn nhất thôi.
Sau đó cả ba tiến vào Thiên Cơ Lâu.
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đã chú ý tới Thạch Thanh Tuyền từ sớm rồi.
Khi nàng vừa bước vào Thiên Cơ Lâu thì tất cả ánh mắt đều đổ về đây.
"Tên lâu chủ này lại có phúc hưởng rồi!"
Có người hâm mộ đến mức đỏ bừng cả mắt, bởi vì Thạch Thanh Tuyền vừa vào đã đi thẳng về hướng Lưu Tiêu rồi.
"Nếu như ta có thể sống cuộc sống của lâu chủ thì dù có là Ngọc Hoàng Đại Đế ta cũng không đổi."
Vi Tiểu bảo nói với vẻ hâm mộ.
Bên người Lưu Tiêu nếu không phải là tuyệt sắc trên Tuyệt Sắc Bảng thì cũng là mỹ nữ trên Tình Nhân Bảng, loại cuộc sống này là thứ mà hắn luôn thầm mong ước.
"Thạch Thanh Tuyền bái kiến lâu chủ Thiên Cơ Lâu, đa tạ lâu chủ giúp hai cha con chúng ta xoá bỏ hận thù, giúp ta xoá bỏ khúc mắc." Thạch Thanh Tuyền cười rồi thi lễ một cái cho Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu mỉm cười, nhìn về phía Thạch Thanh Tuyền rồi nói: "Vậy Thạch cô nương muốn báo ân ta ra sao đây, lấy thân báo đáp chăng?"
Hầu Hi Bạch trợn to hai mắt.
Tên khốn này lại dám đùa giỡn sư muội của hắn giữa thanh thiên bạch nhật như thế.
Moá, đồ vô liêm sỉ! Không biết xấu hổ!
Ánh mắt của tất cả mọi người lúc này như từng lưỡi kiếm sắc bén, bay về phía Lưu Tiêu, khiến cho ngay cả hắn cũng lạnh cả sống lưng.
Nhưng Thạch Thanh Tuyền lại mỉm cười: "Được!"
Bây giờ thì tới lượt Lưu Tiêu ngây người, không ngờ Thạch Thanh Tuyền lại trả lời như thế.
"Nếu như ta làm phu nhân của lâu chủ, vậy thì chắc ta cùng hai vị đây không cần tốn tiền ăn ở nữa phải không?"
Nàng nháy nháy mắt, toát ra vẻ khả ái linh động vô cùng.
"Ta không chịu nổi!"
Lưu Tiêu còn chưa lên tiếng thì những tên mê gái kia đã hô hết cả lên, thật sự là bởi vì bộ dạng hiện tại của Thạch Thanh Tuyền quá mê người.
Ơ?

Sau khi nha đầu này hoá giải được khúc mắc giữa bản thân cùng Tà Vương thì lại trở nên sáng sủa hoạt bát như thế này à.
Chớp mắt Lưu Tiêu đã hiểu lý do vì sao Thạch Thanh Tuyền lại trở nên như thế này rồi.
Hắn cười hì hì: "Nếu như đã là phu nhân của Thiên Cơ Lâu thì tới phòng của ta chứ, còn ở phòng thuê gì nữa." Sau khi lời này vừa dứt thì Vương Ngữ Yên tức giận đùng đùng, kéo Chung Linh rời đi.
Mộc Uyển Thanh hừ lạnh một tiếng sau đó quay đầu đi theo Vương Ngữ Yên.
Tôn Tiểu Hồng không thèm nắn vai cho Lưu Tiêu nữa mà chạy đi tìm Thiên Cơ Lão Nhân.
Giang Ngọc Yến thì nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt ta hết cách rồi.
Còn về phần Chu Chỉ Nhược thì đang mài răng một cách hung tợn, như đang muốn cắn người.
Chỉ còn Tiểu Long Nữ và Trình Anh thì ngồi lại một cách mê mang mà thôi.

Chương 142. Sư Phi Huyên và Loan Loan

"Phát rồ!"
"Lâu chủ, xin hãy làm người đi!"
"Lâu chủ, chừa lại cho chúng ta một tý canh thừa đi, nếu như ngươi cứ như vậy thì có thể sẽ trở thành công địch của võ lâm đó."
"Cẩu lâu chủ, ngay cả Thạch Thanh Tuyền mà ngươi cũng muốn xuống tay hay sao?"
"Lâu chủ, không lẽ ngươi sắp xếp Tình Nhân Bảng cùng Tuyệt Sắc Bảng là cho một mình ngươi xài hay sao."
....
Đối thoại giữa Lưu Tiêu cùng Thạch Thanh Tuyền khiến cho tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu kêu rên không ngớt.
Bây giờ một mình Lưu Tiêu đã thu bốn người trên Tình Nhân Bảng rồi.
Trên Tuyệt Sắc Bảng thì là ba người, nếu như tính luôn cả Thạch Thanh Tuyền đã là bốn.
Lúc này gò má của Thạch Thanh Tuyền cũng đỏ lên.
Nàng bỗng có chút không biết làm sao, trò đùa có vẻ đã hơi quá giới hạn rồi.
Lưu Tiêu gan quá lớn, khiến nàng không biết đối phó ra sao nữa.
Hầu Hi Bạch cùng Dương Hư Ngạn đứng kế thì hai lỗ mũi như muốn xịt khói, mặt đỏ hết cả lên, bọn hắn hận không thể xé Lưu Tiêu ra làm nhiều mảnh.
"Vậy thôi để ta trả tiền vậy, lâu chủ cho chúng ta hai phòng chữ "Thiên" đi."
Thạch Thanh Tuyền cười gượng, không dám đùa với Lưu Tiêu nữa.
Hầu Hi Bạch định bước lên để trả tiền.
Lúc này bỗng một tiếng bước chân cùng một làn hương thơm truyền đến.

"Cũng cho ta một phòng chữ "Thiên"."
"Cũng cho ta một phòng chữ "Thiên"."
Hai âm thanh vang lên gần như cùng một lúc, một trước một sau.
Một cái mềm dịu uyển chuyển, một cái êm ái thanh thuý.
Mọi người khi nghe hai âm thanh này đều ngẩng đầu lên nhìn với ánh mắt tò mò.
Một khắc sau thì tất cả thiên địa trước mặt bọn họ như mất đi màu sắc, lúc này chỉ còn hai nữ tử đang bước vào Thiên Cơ Lâu mà thôi, khí chất mà cả hai toát ra trái ngược hoàn toàn nhau, một người thì thanh thuần như nước, yên tĩnh xuất trần, như là Không Cốc U Lan vừa nở.
Còn một người khác thì nhiệt tình như lửa, vô tư hào phóng, nóng bỏng vô cùng, nhưng lại có một khí chất gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.
"Thật đẹp!"
Có một tên nhịn không được mà nói thầm, hai mắt mê ly,
"Má ơi! Trái tim của Tước gia chịu không nổi mất."
Ánh mắt Vi Tiểu Bảo sáng lên, như là khi chuột thấy thức ăn vậy.
"Thật đúng là hai giai nhân tuyệt thế!"
Thái Tử Đại Đường cũng gần như thất thố trước vẻ đẹp này.
"Moá ơi! Sao từ khi Thiên Cơ Lâu này thì đạo tâm của lão nhân gia ta luôn phải chịu khảo nghiệm thế."
Thiên Cơ Lão Nhân sắp nhịn không được thì hô to: "Tiểu Hồng tôn nữ, gia gia sắp tìm một tiểu nãi nãi mới cho ngươi rồi."
"Đại ca, đừng uống rượu nữa, ở đây có cái còn thú vị hơn rượu nhiều này."
A Phi vội vàng cướp chén rượu từ tay Lý Tầm Hoan.
Đương nhiên đây chỉ là phản ứng của những tên mê gái mà thôi.
Còn về phần đám người Triệu Mẫn cùng Vương Ngữ Yên thì đều hừ lạnh, tranh nhau khoe sắc.
Lưu Tiêu khi thấy hai người này thì cũng nhận ra thân phận của cả hai.
Bởi vì khi xếp hạng Tuyệt Sắc Bảng thì hắn đã từng thấy hình ảnh của cả hai rồi.
Một người là Loan Loan, truyền nhân mạnh mẽ nhất đương đại của Âm Quỳ Phái, cũng là người đứng thứ 6 trên Tuyệt Sắc Bảng.
Người còn lại là Sư Phi Huyên, cũng là truyền nhân mạnh nhất đương đại của Từ Hàng Tĩnh Trai và là người đứng thứ 5 trên Tuyệt Sắc Bảng.
"Thánh nữ, ngươi cũng tới rồi sao?"
Là một trong những người theo đuổi Sư Phi Huyên, hoặc có thể nói là đứng đầu trong những người theo đuổi, Hầu Hi Bạch quả nhiên là danh bất hư truyền.
Vừa nhìn thấy Sư Phi Huyên là hai mắt hắn sáng lên, vội vàng chạy đến chỗ của Sư Phi Huyền mà mặc kệ Thạch Thanh Tuyền.
"Ừm!"
Sư Phi Huyên gật đầu, tiếp tục đi về phía Lưu Tiêu.
"Đây chính là Sư Phi Huyên cùng Loan Loan!"
"Chính là hai mỹ nhân trên Tuyệt Sắc Bảng của Đại Đường Hoàng Triều."

Lúc này đã có người nhận ra thân phận của Sư Phi Huyên cùng Loan Loan, giật mình la to.
"Loan Loan cùng Sư Phi Huyên? Thế thì đúng rồi!"
"Thì ra là người trên Tuyệt Sắc Bảng, ta còn tưởng là gặp được mỹ nữ ẩn thế chứ!"
"Ai nha! Thật là!"
"Uống rượu uống rượu thôi, không ai cạnh tranh nổi tên lâu chủ vô liêm sỉ này đâu."
...
Sau khi biết thân phận của cả hai thì tất cả mọi người bỗng mất hứng.
Mọi người đều biết Từ Hàng Tĩnh Trai cùng Âm Quỳ Phái có địa vị ra sao.
Truyền nhân mạnh nhất của bọn hắn đã đến Thiên Cơ Lâu thì chắc chắn là nhắm tới lâu chủ mà thôi, không ai có cơ hội đâu.
Có cũng không thể nào với tới!
"Làm đệ tử của Thiên Cơ Lâu cũng khá là nhàn."
"Cũng chỉ là đi rửa chén hoặc là bồi bàn, nói chung nơi nào cần thì các ngươi cứ làm là được." Lâm Bình Chi như một đại quản gia, đang chỉ dẫn cho Song Long lúc này đã thay quần áo sạch sẽ.
Hai người ban đầu là cô nhi, trộm cướp gì cũng đã làm qua rồi, thế nên không thấy làm tiểu nhị có gì xấu hổ cả.
Sau đó dưới sự hướng dẫn của Lâm Bình Chi thì cả hai bắt đầu quét rác, lau bàn.
Việc này khiến đám người Loan Loan, Sư Phi Huyên, Hầu Hi Bạch trợn mắt nhìn trân trối.
Không ngờ Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng dâng lên Trường Sinh Quyết chỉ đổi được một chức vụ là tiểu nhị.
Nếu như các ngươi muốn thì nói sớm đi, chúng ta cũng có thể an bài cho mà.

Chương 143. Thiên hạ này không gì mà Thiên Cơ Lâu không biết

"Lâu chủ, thiên tài trên Tiềm Long Bảng lại bị ngươi bắt làm tiểu nhị, đây thật sự quá lãng phí đó." Thạch Thanh Tuyền không còn gì để nói.
Nhưng sau khi đùa giỡn vài câu với Lưu Tiêu thì quan hệ của cả hai cũng nhích lại thêm một chút.
"Thạch cô nương, do ngươi chưa thấy đó, ngay cả Vương Ngữ Yên cũng có lúc làm tiểu nhị mà."
"Đúng thế, đối với lâu chủ thì không cần biết ngươi là ai cả."
"Thạch cô nương, đây chỉ là chuyện bình thường thôi, đừng ngạc nhiên."
Người trong Thiên Cơ Lâu sớm đã quen mắt với những chuyện này rồi, nên trả lời thay cho Lưu Tiêu.
"Cho ta một phòng chữ "Thiên" luôn."

Một âm thanh vang dội vang lên.
"Cao thủ!"
Nghe được âm thanh này thì đây là suy nghĩ đầu tiên của tất cả mọi người.
Bởi vì thanh âm này tuy không lớn, chỉ có xen lẫn một chút nội lực thôi mà đã khiến màng tai của mọi người ong ong rồi.
Đám người Sư Phi Huyên cùng Thạch Thanh Tuyền đang đứng ở trước cũng tự động dạt ra.
Bởi vì các nàng đã giao tiền xong xuôi hết rồi.
Đương nhiên cũng có kiêng kỵ người này một tý.
Người này khá khôi ngô, là một đại hán mặt đầy râu như là Trương Phi, làn da ngăm đen, vóc người cao to.
Lưu Tiêu khi nhìn sang thì cũng đã đoán được đây ít nhất là một cao thủ Tông Sư.
Hơn nữa còn thuộc về top đầu trong những cao thủ Tông Sư, khí tức của hắn không hề yếu hơn Thượng Quan Kim Hồng tý nào.
"Tên: Tạ Yên Khách"
"Thân phận: Ma Thiên Cư Sĩ, chủ nhân Ma Thiên Nhai!"
"Cảnh giới: Tông Sư trung kỳ"
"Võ học: Bích Châm Thanh Chưởng, Khống Hạc Công."
"Mục đích: Bị hấp dẫn bởi danh tiếng của Thiên Cơ Lâu"
Không ngờ lại là Tạ Yên Khách!
Ở Đại Mạc mà vẫn có tin tức về Thiên Cơ Lâu lưu truyền sao.
Nhưng đáng ra bây giờ hắn đang đi tìm Thạch Phá Thiên chứ, sao lại chạy đến đây?
"Cho Tạ đại hiệp một phòng chữ "Thiên"."
Tạ Yên Khách lúc này cũng đang quan sát Thiên Cơ Lâu.
"Không hổ là Cửu Châu, quả nhiên nhiều cao thủ."
Tạ Yên Khách chỉ liếc sơ Thiên Cơ Lâu thôi mà đã thấy đâu đâu cũng có cao thủ, không ít cao thủ Tông Sư, còn về phần Nửa Bước Tông Sư thì có một đống lớn.
Đặc biệt là dù có nhiều thanh niên tuy mới mười bảy mười tám tuổi, nhưng toàn là có tu vi Tiên Thiên trung kỳ hoặc Tiên Thiên hậu kỳ.
Thậm chí có người còn là Nửa Bước Tông Sư nữa.
Ở Đại Mạc hoàn toàn tìm không ra những thanh niên kiệt xuất như thế.
Sau khi thấy lâu chủ Thiên Cơ Lâu kêu họ của mình lên thì Tạ Yên Khách chấn động.
Không ngờ ở đây còn có người nhận ra hắn.
"Quả nhiên Thiên Cơ Lâu danh bất hư truyền, lão phu tại Đại Mạc xa xôi kia, đây là lần đầu ta bước chân vào Cửu Châu, không ngờ lâu chủ lại có thể nhận ra ta."
Tạ Yên Khách vừa tặc lưỡi vừa ôm quyền đối với Lưu Tiêu.
Năng lực tình báo thật sự quá kinh khủng.
Tuy ở Đại Mạc hắn là một đại lão danh chấn một phương, nhưng đó chỉ là cái tên của mình nổi danh mà thôi, không biết Thiên Cơ Lâu phải có mạng

lưới tình báo kinh khủng ra sao mới có thể điều tra ra được chân dung của mình.
"Khách khí!"
Lưu Tiêu cũng đáp lễ: "Trên thiên hạ này không gì là Thiên Cơ Lâu không biết cả, huống hồ Tạ đại hiệp đây cũng đâu phải là phường tiểu tốt vô danh."
Một lát sau đó khi đặt xong phòng thì Tạ Yên Khách vẫn chưa lên lầu, hắn ngồi lại kêu một ít rượu và thức ăn lên.
Đám người Thạch Thanh Tuyền cũng đi tìm một chỗ nào đó để ngồi xuống.
"Lâu chủ, người này rất lợi hại sao?"
Chu Chỉ Nhược tò mò nửa ngày, sau đó nhịn không được mà hỏi lại Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu gật đầu, nói nhẹ: "Người này chính là cao thủ Tông Sư của Đại Mạc mà ta từng nói đó, chính là Ma Thiên Cư Sĩ - Tạ Yên Khách."
"Hắn tự nghĩ ra Bích Châm Thần Chưởng, lực sát thương không ai sánh bằng, nếu như những người của Hiệp Khách Đảo không xuất thế thì hắn gần như đã vô địch tại Đại Mạc."
Thì ra là hắn!
Lưu Tiêu vừa nói tên ra thì Chu Chỉ Nhược đã biết đó là ai.
"Mau nhìn! Thiên Cơ Bản bắt đầu công bố tin tức rồi kìa."
Bỗng nhiên có người hô to.
Sau đó tất cả mọi người đều quay sang chú ý Thiên Cơ Bản.
Lưu Tiêu đang tính tiền cũng dừng động tác trên tay lại.
"Sau khi đại hội võ lâm Hoàng Sơn kết thúc, Giang Biệt Hạc tạm thời ngồi lên vị trí Võ Lâm Minh Chủ"
Sau khi thấy tin tức này thì Thiên Cơ Lâu yên tĩnh lại trong chóc lát, sau đó là sôi nhào hết cả lên.
Danh khí của Giang Biệt Hạc khá lớn trên khắp Cửu Châu.
Tất cả đều là nhờ hắn trở thành con rể của một cao thủ Đại Tông Sư, đồng thời cũng là tâm phúc của hoàng đế, Đại Thái Giám - Lưu Hỉ.
"Moá! Người của Liễu Châu đều là ngu ngốc sao? Rõ ràng lâu chủ đã cho Giang Biệt Hạc lên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng rồi, nói hắn là một tiểu nhân âm hiểm, nhưng bọn họ vẫn cho Giang Biệt Hạc lên làm Võ Lâm Minh Chủ là sao."
"Trời, bọn hắn không sợ Giang Biệt Hạc sẽ hố chết bọn hắn à."
"Khoan... Có gì đó sai sai, hình như lâu chủ chỉ mới đưa Giang Biệt Hạc lên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng thôi chứ chưa nói hắn làm chuyện gì xấu cả."
Có người nhớ lại.
"Đúng thật là chưa kể!"
Thiên Cơ Lão Nhân cũng gật đầu.
"Đúng thế, ta cũng nhớ là chưa!"
Vi Tiểu Bảo lên tiếng.
Lưu Tiêu sững sờ, bản thân chưa từng nói về Giang Biệt Hạc sao?
Giang Ngọc Yến đứng bên cạnh nghe nhiều người nói Giang Biệt Hạc là

một tiểu nhân âm hiểm như thế nhưng cũng không quan tâm.
Đối với nàng thì bây giờ Giang Biệt Hạc chỉ còn là một cái tên mà thôi.
Bản thân đã quyết định ở lại Thiên Cơ Lâu rồi, thế nên nàng không có bất kỳ cảm xúc nào đối với Giang Biệt Hạc cả.

Chương 144. Yêu Nguyệt đã từng thích một người

"Lâu chủ, mau vạch trần!'
Có người hô to.
"Mong lâu chủ vạch trần tên Giang Biệt Hạc này, bắt hắn dù vừa ngồi lên vị trí Võ Lâm Minh Chủ xong vẫn phải bị đuổi xuống."
"Mong lâu chủ công bằng, đừng bên trọng bên khinh như thế, đã nói những người khác thì phải nói Giang Biệt Hạc luôn."
"Mong lâu chủ nhanh chóng vạch trần, nói những việc xấu xa của Giang Biệt Hạc làm ra, coi như hắn có là con rể của Lưu Hỉ thì cũng bị kéo xuống khỏi chức Võ Lâm Minh Chủ mà thôi."
Lưu Tiêu cười ha ha: "Đừng vội! Ta nói ngay đây."
"Nếu như những chuyện xấu mà Giang Biệt Hạc làm bị lộ ra thì sợ rằng Lưu Hỉ là người đầu tiên truy sát hắn đó."
Nếu như mình đã thu Giang Ngọc Yến rồi thì ai sẽ đi trừng trị những tên cầm thú này đây, vậy thì để mình thay cho.
Sau lời vừa rồi thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều bắt đầu hứng thú.
"Lâu chủ, ngươi gợi lên sự hứng thú của ta rồi đó."
"Lưu Hỉ sẽ giết Giang Biệt Hạc sao? Ý tưởng này tốt đó, cho chó cắn chó."
"Giang Biệt Hạc to gan như thế sao? Hắn dám làm chuyện có lỗi với Lưu Hỉ."
Đám người Vương Ngữ Yên đang giận dỗi khi nghe Lưu Tiêu lại sắp kể chuyện thì vội vàng chạy đến, người bưng trà, người rót nước, người thì nắn vai, tất cả đều có phần.
Đương nhiên Chung Linh chỉ cần làm linh vật là được rồi.
"Trước khi nói Giang Biệt Hạc thì phải nói về một người khác trước đã, Giang Phong!"
Giang Phong!
Lưu Tiêu nhìn xuống, phát hiện ở đây không ai biết Giang Phong là thần thánh phương nào cả.
Ngay cả những người từng trải như Thiên Cơ Lão Nhân cùng Cổ Tam Thông đều ngơ ngác.
Hắn chỉ đành giới thiệu: "Hai mươi năm trước, trên giang hồ có một nam tử tên là Giang Phong, người này được đánh giá là nam tử đẹp nhất thiên hạ."
"Hình dung như thế nào cho chuẩn đây, chỉ biết lúc đó mọi người truyền tai nhau một câu nói về sắc đẹp của hắn: Hắn đứng cười dưới ánh tà dương,

tà dương cũng như mất đi màu sắc."
"Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song."
"Hắn phong thần tuấn lãng, tính cách nhân hậu."
"Mị lực của hắn có thể hạ gục bất kỳ nữ tử nào mà hắn gặp phải."
"Không có một thiếu nữ nào là chống cự được trước nụ cười của Giang Phong cả."
"Chỉ cần một cái cười mỉm chi thôi là hắn đã lấy được trái tim của một người thiếu nữ rồi."
"Tất cả những cái trên đều là để diễn tả sự tuấn mỹ của Giang Phong."
Lưu Tiêu vừa dứt lên thì Thiên Cơ Lâu bắt đầu xôn xao lên.
"Lâu chủ, ngươi có nói quá lên không thế."
"Đây không phải là những tin đồn thất thiệt chứ."
"Ta không tin, sao trên đời này lại có người đẹp trai hơn cả Vi Tiểu Bảo ta chứ."
...
Hiện tại trong Thiên Cơ Lâu chỉ toàn là tiếng chất vấn.
Ngay cả đám người Vương Ngữ Yên cũng lắc đầu không tin, cảm thấy Lưu Tiêu chỉ nói quá lên thôi.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không khoa trương tý nào đâu!"
"Chờ sau khi ta nói những chiến tích của tên Giang Phong này ra thì các ngươi sẽ không còn nghi ngờ gì nữa."
Tất cả yên tĩnh trở lại.
Lưu Tiêu nói: "Giang Phong này không chỉ là mỹ nam tử đẹp nhất thiên hạ, mà hắn còn có một người anh em kết nghĩa, chính là đại hiệp lợi hại nhất Cửu Châu thời bấy giờ, Thần Kiếm Vô Địch - Yến Nam Thiên."
"Hắn còn có một thân phận khác chính là một phú hào giàu nhất một vùng, là một người có học thức nữa."
Vi Tiểu Bảo gật đầu: "Muốn tiền có tiền, muốn chỗ dựa thì có chỗ dựa cực kỳ vững chắc, bản thân lại còn tuấn mỹ vô cùng, đây chính là hình mẫu lý tưởng của bất kỳ ai, Tước gia thừa nhận bản thân không đẹp bằng hắn."
Người trong Thiên Cơ Lâu nghe thế thì nôn mửa liên tục.
"Người có tiền thường rất đẹp!"
Lâm Bình Chi cảm thán.
Nhớ khi hắn còn là công tử của Phúc Uy Tiêu Cục thì đi đến đâu mọi người đều khen hắn cả.
Lúc này Thiên Cơ Lão Nhân lên tiếng: "Tên Giang Phong này có bối cảnh tốt như thế thì đúng thật là nam thần tốt nhất trong lòng các thiếu nữ."
Nói xong bỗng hắn đổi giọng: "Đáng tiếc, hồi trẻ ta khá nghèo."
Cổ Tam Thông lúc này như nhớ ra điều gì đó.
"Thần Kiếm Vô Địch - Yến Nam Thiên?"
"Ta từng nghe qua người này, hắn là một vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư, hào hùng cái thế, dũng mãnh vô địch..."
"Khi Kim Cương Bất Hoại Thần Công của ta đại thành thì ta đã định tìm hắn để khiêu chiến, tuy nhiên sau này bỗng ta nghe tin hắn đã tử vong nên

mới không đi Liễu Châu nữa."
Hắn tuy không biết Giang Phong nhưng đã từng nghe nói qua Yến Nam Thiên.
"Yên Nam Thiên vẫn chưa chết!"
Cổ Tam Thông sửng sốt: "Làm sao có thể thế được, lúc đó khắp Cửu Châu đều đồn ầm lên là..."
Lưu Tiêu cắt ngang: "Trạng thái của Yến Nam Thiên rất đặc thù, phải nói là nửa chết nửa sống."
Khi nghe tới đây thì tất cả đều tò mò vô cùng, ai nấy đều cầu Lưu Tiêu kể tiếp.
Bọn hắn rất hiếu kỳ về Yến Nam Thiên, bởi vì đây chính là một vị cao thủ Kiếm Đạo Tông Sư, ngay cả chuyện của Giang Biệt Hạc bọn hắn cũng không quan tâm.
"Được rồi, chuyện của Yến Nam Thiên ta sẽ nói vào ngày khác, bây giờ quay trở lại Giang Phong đi."
Lưu Tiêu lắc đầu, bây giờ hắn vẫn chưa muốn nói về Yến Nam Thiên.
"Có một lần Giang Phong đi ra ngoài thì bị Thập Nhị Tinh Tướng vây công, bản thân hắn bị trọng thương, sau đó được hai tỷ muội của Di Hoa Cung cứu giúp, mang về trị thương."
"Sau nhiều ngày ở chung thì cả Yêu Nguyệt cùng Liên Tinh đều có cảm tình với tên Giang Phong này."
Không ngờ hai vị cung chủ của Di Hoa Cung lại cùng thích một nam nhân.
Oanh!
Lưu Tiêu vừa dứt câu thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu như muốn nổ tung.
Đặc biệt là sau khi Lưu Tiêu liệt Yêu Nguyệt là người đứng đầu trên Tuyệt Sắc Bảng, danh tiếng của nàng đã lên một tầm cao mới.

Chương 145. Võ lâm bí sử

"Moá ơi! Yêu Nguyệt lại còn có quá khứ như vậy sao?"
"Quá kinh người, không ngờ hai tỷ muội Yêu Nguyệt lại cùng thích một người đàn ông."
"Trâu bò! Ta tin việc tên Giang Phong này là đệ nhất mỹ nam tử như ngươi nói rồi, nếu như không phải thì chắc chắn Yêu Nguyệt cùng Liên Tinh sẽ không động tâm cùng một lúc đâu."
"Trời! Tên Giang Phong này quá nghịch thiên."
"Nhanh câm miệng hết cho lão nhân gia ta."
Thiên Cơ Lão Nhân đang cực kỳ tập trung để nghe tiếp câu chuyện thì thấy tất cả mọi người nhao nhao lên, cắt đứt lời của Lưu Tiêu, thế nên hắn quát to một tiếng.
Có nhiều người đã cứng họng vì quá bất ngờ.
Ai trong thiên hạ này mà không biết việc Yêu Nguyệt cùng Liên Tinh, hai vị cung chủ của Di Hoa Cung lạnh như băng, không hề có bất kỳ tình cảm nào

đối với nam nhân cả, thậm chí mỗi khi nghe tin tức nào về nam nhân phụ lòng thì cả hai sẽ sai người đi giết ngay lập tức.
Nhưng không ngờ cả hai đều đã có người mình thích hết rồi, thậm chí còn là cùng một người nữa chứ.
Bất kỳ người nào biết đến Yêu Nguyệt thì đều không thể dừng trí tò mò của mình được.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Sau một thời gian ở chung thì Giang Phong đã phát hiện Yêu Nguyệt cực kỳ lãnh khốc, tính khí lại ngoan độc tàn nhẫn, hở một tý là giết người."
"Hắn là một nam tử đầy đủ học thức, làm sao có thể thích một nữ tử ngoan độc như nàng chứ."
"Sau đó hắn không coi trọng mỹ nữ đệ nhất thiên hạ như Yêu Nguyệt, mà lại đi yêu một thị nữ của nàng."
Mọi người há hốc mồm kinh ngạc.
"Không ngờ hắn lại không quan tâm mỹ nữ đệ nhất thiên hạ, mà lại có cảm tình với một thị nữ ư?"
Giang Phong cùng người thị nữ kia lén lút với nhau, đơm hoa kết trái.
"Bọn họ sợ rằng Yêu Nguyệt sẽ phát hiện, nên cả hai đã lên kế hoạch chạy khỏi Di Hoa Cung, sau đó tìm đến Thần Kiếm Vô Địch - Yến Nam Thiên để tìm sự giúp đỡ."
"Nhưng không ngờ trên đường đi gặp gỡ Yến Nam Thiên thì Giang Phong đã bị một người mà hắn coi như tay chân, như huynh đệ bán cho Thập Nhị Tinh Tướng."
"Trước khi gặp mặt Yến Nam Thiên thì cả hai đã bị Thập Nhị Tinh Tướng vây công đến mức trọng thương."
"Trước khi chết Hoa Nguyệt sinh ra hai hài tử của nàng và Giang Phong."
"Sau khi Liên Tinh cùng Yêu Nguyệt chạy đến thì Giang Phong đã tự tử theo gót của Hoa Nguyệt."
"Và người đã bán thông tin cho Thập Nhị Tinh Tướng chính là thư đồng của Giang Phong, Giang Cầm."
"Sau này vì để che dấu việc bán đứng chủ nhân của mình sau đó đoạt gia sản thì người này sử dụng tên giả là Giang Biệt Hạc, sau đó dùng cái tên Giang Biệt Hạc để hành tẩu giang hồ."
Nói xong thì Lưu Tiêu nhìn sang Giang Ngọc Yến, thấy nàng không có phản ứng gì quá lớn.
Còn về phần những người khác trong Thiên Cơ Lâu thì ai nấy đều mắng Giang Biệt Hạc.
"Không ngờ người như vậy lại được tôn lên làm đại hiệp!"
"Không ngờ tên súc sinh này lại là người bán chủ cầu vinh."
"Nhân nghĩa vô song Giang Biệt Hạc sao? Ta nhổ vào."
"Má! Tên súc sinh Giang Biệt Hạc này."
"Nếu như hắn là người của Đại Tống Hoàng Triều thì ta nhất định sẽ chém hắn."
Thái Tử Đại Tống hừ lạnh.

"Hành sử như thế còn không bằng heo chó."
Tạ Yên Khách tức giận vô cùng.
Tuy hắn lúc chính lúc tà, nhưng hắn là người vô cùng coi trọng tình nghĩa, đối với hắn tình nghĩa đáng giá thiên kim.
Nếu không thì hắn cũng sẽ không vì một cái Huyền Thiết Lệnh mà làm náo động cả giang hồ của Đại Mạc.
"Thế gian lại có thứ súc sinh như hắn sao, tốt nhất đừng để ta gặp mặt."
Mặt A Phi đằng đằng sát khí.
Lưu Tiêu nói: "Còn chưa hết!"
"Tên súc sinh này sau khi hại chết Giang Phong nhưng hắn vẫn còn chưa buông tha cho y."
"Giang Phong còn có một biệt danh là Ngọc Lang."
"Sau khi Giang Biệt Hạc có một đứa con trai thì hắn liền đặt tên cho con mình là Giang Ngọc Lang, ý là muốn nói Giang Phong làm con của hắn."
"Đáng tiếc, có lẽ là do báo ứng nên đứa con Giang Ngọc Lang này của hắn sống cũng không lâu."
Nghe được Giang Biệt Hạc ác độc như vậy thì mọi người lại tiếp tục mắng hắn.
Đặc biệt là người vô cùng coi trọng nghĩa khí như Lý Tầm Hoan, lúc này y đã cầm chặt phi đao, hận rằng bản thân không thể giết chết tên tiểu nhân này ngay lập tức.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Sau này hắn hành tẩu giang hồ, một mặt hắn giả vờ hào hiệp, hành tẩu giang hồ để kết giao với những hào kiệt khác, dần dần có được mỹ danh."
"Nhưng ý đồ chính của hắn là muốn mượn nhờ những đại hiệp này để thu thập tình báo cho mình."
"Còn nữa."
"Đại án Giang Nam từng làm rúng động giang hồ, triều đình bị cướp mất trăm vạn lượng bạc, đây cũng chính là do hắn và Lục Lâm Thổ Phỉ làm ra."
"Sau khi cướp được tiền thì hắn giết hết tất cả để diệt khẩu, sau đó còn giả nhân giả nghĩa phụ giúp mọi người tìm hung thủ."
Hấp!
Tất cả mọi người đều hít sâu một hơi.
Bởi vì vụ án này quá nổi danh, khi nó xảy ra đã từng khiến cả Cửu Châu oanh động.
Một trăm vạn lượng bị cướp kia chính là tiền mà triều đình phát xuống để cứu nạn thiên tai, nhưng vì bị cướp nên khiến rất nhiều dân chúng vô tội bị chết đói.
Khi sự việc xảy ra thì có rất nhiều đại hiệp đều hỗ trợ điều tra.
Nhưng ai lại ngờ một trong những người điều tra lại là hung thủ cơ chứ.
"Tên súc sinh này, không ngờ đại kiếp nạn của Giang Nam là do chính tay hắn tạo ra."
Vô số người đỏ bừng hai mắt, sát khí bừng bừng.
"Nếu như hắn có thể sống qua bảy ngày sau thì các ngươi cứ việc lấy đầu

của ta xuống đá."
Thiên Cơ Lão Nhân nói một cách lạnh lùng, năm đó hắn cũng là một trong những người tham gia cuộc điều tra đó, hắn biết rõ nếu như tin tức này truyền đi thì Giang Đại Hiệp chết chắc.
Tất nhiên sẽ có Lão Quái Vật xuất sơn tính sổ hắn.
"Đừng nóng, còn nữa!"
Lưu Tiêu lạnh lùng nói: "Sau này tên Giang Biệt Hạc vì muốn trèo lên bắp đùi của Lưu Hỉ, nên đã bỏ lại thê tử đang có thai của mình, cưới con gái của Lưu Hỉ."
"Và vì thu được võ lâm mật bảo là Lục Nhâm Thần Đầu, hắn đã diệt cả nhà của Đồ gia."

Chương 146. Bảng xếp hạng công pháp

Lục Nhâm Thần Đầu!
Hô hấp của tất cả mọi người bắt đầu trở nên dồn dập, ai nấy đều giật mình, đứng lên.
Trong truyền thuyết thì bên trong Lục Nhâm Thần Đầu có chứa đựng Tuyệt Thế Thần Công, thế nên cao thủ khắp thiên hạ đều đổ xô đi tìm kiếm.
Ngay cả cha nuôi của Giang Biệt Hạc là Lưu Hỉ cũng tốn trăm công nghìn sức để tìm kiếm Lục Nhâm Thần Đầu.
Nhưng không có bất kỳ ai ngờ rằng Lục Nhâm Thần Đầu lại nằm trong tay của Giang Biệt Hạc cả, không ai nghĩ rằng Giang Biệt Hại lại có cái gan đó.
Lúc này mọi người cũng hiểu vì sao khi nãy Lưu Tiêu nói Lưu Hỉ sẽ là người đầu tiên truy sát Giang Biệt Hạc rồi.
Chỉ cần tin tức này được truyền ra ngoài thì với tính tình tâm ngoan thủ lạt của mình thì sao Lưu Hỉ bỏ qua cho Giang Biệt Hạc được.
"Nhanh chóng hồi cung báo cho phụ thân tin tức Lục Nhâm Thần Đầu nằm trong tay Giang Biệt Hạc."
Thái Tử Đại Đường là người đầu tiên đứng ngồi không yên.
Triệu Mẫn, Vi Tiểu Bảo, Thái Tử Đại Tống cũng nhanh chóng sai người báo tin về thế lực sau lưng mình.
Đám người Sư Phi Huyên, Hầu Hi Bạch cũng nhanh chóng rời khỏi Thiên Cơ Lâu để báo tin.
Đồ vật như Lục Nhâm Thần Đầu thì dù bản thân không cần Tuyệt Thế Thần Công trong đó thì không ai muốn vật như vậy rơi vào tay của đối thủ cả.
Giờ khắc này gần như đa số thế lực lớn trên khắp Cửu Châu đều muốn tranh đoạt nó.
Hơn nữa lần này tất cả mọi người đều có được một lý do cực kỳ chính đáng.
Vì đối tượng bị cướp đoạt lần này là Giang Biệt Hạc, một tên tiểu nhân âm

hiểm, chết chưa hết tội.
"Ba ngày! nếu như Giang Biệt Hạc có thể sống quá ba ngày thì lão phu nguyện chặt đầu mình xuống."
Thiên Cơ Lão Nhân nói một cách hung tợn.
Khi nãy tuy việc ác của Giang Biệt Hạc làm có khiến mọi người công phẫn ra sao thì cũng sẽ không có ai chủ động đi tìm hắn cả, những người trong Thiên Cơ Lâu cũng thế.
Nhưng chỉ cần việc Lục Nhâm Thần Đầu lộ ra ngoài thì chắc chắc kết quả của hắn sẽ rất thảm.
"Ha ha.... Xem ra trong Ngũ Cường Hoàng Triều thì Đại Minh Hoàng Triều ta là người đến trễ nhất."
Bỗng một âm thanh sang sảng vang lên.
Một đám người khí thế như hổ đang dần đi vào Thiên Cơ Lâu.
Mà người đứng đầu thì thân mặc Mãng Bào, long hành hổ bộ, khí thế đùng đùng.
Khi vừa thấy người đi vào này là ai thì Cổ Tam Thông lập tức đứng lên, ánh mắt hắn lúc này như một lưỡi dao sắc bén.
Còn về phần Vân La quận chúa đang đứng kề bên thì biến sắc, như là khi chuột thấy mèo vậy, nàng định chạy nhưng lại bị Thành Thị Phi kéo lại.
"Ngươi định chạy làm gì thế?"
Thành Thị Phi hỏi một cách kỳ quái.
Vân La quận chúa khẩn trương cực kỳ: "Ngươi mau buông tay ta ra Thành Thị Phi, chết người đó."
Thành Thị Phi: ???
Nơi này chính là Thiên Cơ Lâu, ai mà dám làm càn.
Lưu Tiêu cũng biết người này là ai, bởi vì khi xếp hạng hắn đã từng thấy mặt của người này rồi.
Đây là một nhân vật khá hung ác!
Thiết Đảm Thần Hầu - Chu Vô Thị!
"Tên: Chu Vô Thị."
"Thân phận: Thiết Đảm Thần Hầu của Đại Minh Hoàng Triều, thúc thúc Hoàng Đế Đại Minh"
"Cảnh giới: Đại Tông Sư Hậu Kỳ"
"Võ học: Hấp Công Đại Pháp, Đại Lực Kim Cương Cước, Đại Lực Kim Cương Chưởng.."
"Mục đích: Mua tình báo về Thiên Hương Đậu Khấu, cứu sống Tố Tâm"
Ánh mắt Lưu Tiêu khựng lại.
Cảnh giới của người này thật sự cao hơn Cổ Tam Thông, nhưng chỉ là một cảnh giới nhỏ mà thôi.
Nếu như nội thương của Cổ Tam Thông khỏi hẳn, thêm việc mỉnh truyền Hàng Long Thập Bát Chưởng cho y thì nếu như cả hai giao thủ lần nữa thì chưa chắc Chu Vô Thị sẽ là đối thủ của Cổ Tam Thông.
Mấy ngày nay ở Thiên Cơ Lâu thì Cổ Tam Thông không hề rãnh rỗi tý nào.
Nếu như bản thân không kể chuyện, vạch trần bí mật trên võ lâm thì Cổ

Tam Thông luôn luôn ở trong phòng tu luyện chuyên dụng cho đệ tử của Thiên Cơ Lâu.
Hơn nữa mình còn cho y một viên Huyết Bồ Đề nữa.
Mặc dù dược hiệu của nó phần lớn được dùng để trị nội thương do Kim Cương Chỉ lưu lại, tuy nhiên nhờ nó mà nội lực của Cổ Tam Thông cũng đã tăng lên không ít.
Chỉ cần một thời gian không quá lâu nữa thì Cổ Tam Thông sẽ tấn thăng lên Đại Tông Sư Hậu Kỳ thôi.
Lưu Tiêu tiếp tục nhìn sang những người đứng kế Chu Vô Thị.
Hắn mang theo mười người đến đây.
Nhưng khi gần bước vào Thiên Cơ Lâu thì đa số đã tản ra hai bên, đến khi thực sự bước vào Thiên Cơ Lâu thì chỉ có hai người đi theo hắn vào mà thôi.
"Tên: Quy Hải Nhất Đao"
"Thân phận: Đại Nội Mật Thám chữ Địa số một trong Hộ Long Sơn Trang, con của Quy Hải Bách Luyện."
"Cảnh giới: Đao Đạo Tông Sư Trung Kỳ, đang nhập ma"
"Võ học: Tuyệt Tình Trảm, Hùng Bá Thiên Hạ, A Tị Đạo Tam Đao"
"Mục đích: Phụng mệnh của Chu Vô Thị."
Lưu Tiêu vui vẻ!
Không ngờ Quy Hải Nhất Đao lại đến đây.
Còn việc Chu Vô Thị đến hay không thì Lưu Tiêu hoàn toàn không để ý.
Bởi vì võ công của Cổ Tam Thông cùng Chu Vô Thị gần như giống nhau, thế nên bây giờ Lưu Tiêu đã không quan tâm những võ công trên người Chu Vô Thị nữa.
Nhưng Quy Hải Nhất Đao thì khác, những tuyệt kỹ của Quy Hải Nhất Đao chính là những sát chiêu chân chính.
Những tuyệt kỹ này không yếu hơn Hấp Công Đại Pháp tý nào đâu.
Đặc biệt A Tị Đạo Tam Đao, được xưng là đao pháp tập hợp chí tà trong thiên hạ, chí cường chí tà, không ai cản nổi.
Một khi đao pháp này được sử dụng thì chỉ có thể đỡ mà không thể tránh.

Chương 147. Ngươi phải kêu lão tử là cha

"Có nên nhắc nhở việc Quy Hải Nhất Đao đã bắt đầu dần lạc lối không?"
Dù sao khi Quy Hải Nhất Đao nhập ma thì hắn sẽ đi giết người khắp nơi.
Lưu Tiêu lẩm bẩm, nhìn về người còn lại đi theo Chu Vô Thị, không ngờ đó lại là Thượng Hải Quan Đường.
Tuy lúc này nàng vẫn đang giả nam, nhìn qua thì khá hiên ngang.
Tuy nàng không có tên trên Tuyệt Sắc Bảng hay Tình Nhân Bảng gì cả.
Nhưng hoàn toàn không thể phủ nhận việc Thượng Hải Quan Đường vẫn sở hữu một khí chất cực kỳ đặc biệt.

"Moá! Đó chính là Thiết Đảm Thần Hầu - Chu Vô Thị sao."
"Hắn còn dám đặt chân tới Thiên Cơ Lâu nữa à, hắn không sợ Cổ Tam Thông tiền bối tính sổ hay sao?"
"Không hổ là nhân vật hung ác dám tạo phản, khí thế này quả thật có vài phần giống 1 bậc đế vương rồi."
...
Trong Thiên Cơ Lâu thì có không ít người đã nhận ra Chu Vô Thị.
Cũng đúng, dù sao hắn chính là một trong những vị cao thủ Đại Tông Sư hiếm có trên giang hồ, dù không có thân phận là trang chủ của Hộ Long Sơn Trang thì mọi người vẫn sẽ biết đến hắn thôi.
Việc một vị Đại Tông Sư, lại còn có tên trên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng lại đi đến Thiên Cơ Lâu khiến cho ai nấy đều bất ngờ.
Hơn nữa việc gia hoả Chu Vô Thị này tuy tạo phản thất bại nhưng lại hoàn toàn bình yên vô sự còn khiến mọi người tò mò hơn nữa.
Điều này khiến khắp giang hồ đều đồn đoán liên tục.
"Chu Thiết Đảm, ngươi tạo phản thất bại mà còn chưa bị chặt đầu nữa à, thật bất ngờ."
Cổ Tam Thông cười hì hì, nếu như người ngoài không biết khi nhìn thấy cảnh này thì còn tưởng cả hai là bằng hữu chí giao.
Khi Chu Vô Thị nhìn thấy Cổ Tam Thông thì hai mắt hắn co rụt lại, sắc mặt trầm xuống.
Việc hắn lo lắng nhất đã xảy ra rồi, Cổ Tam Thông đã thoát khỏi Thiên Lao.
Đương nhiên là hắn không phải đang sợ Cổ Tam Thông.
Hắn đang sợ việc nếu như Cổ Tam Thông đã chạy khỏi Thiên Lao thì dù bản thân có cứu sống được Tố Tâm nàng cũng sẽ không quan tâm tới hắn.
"Tên tiểu nhân không giữ chữ tín nhà ngươi, Bất Bại Ngoan Đồng, đúng thật là chỉ đến thế."
Sắp đánh nhau sao?
Thấy Cổ Tam Thông cùng Chu Vô Thị bắt đầu đối chọi gay gắt với nhau thì ai nấy trong Thiên Cơ Lâu đều chờ mong vô cùng, thậm chí có người còn kích động tới run cả người.
Năm đó khi hai người đại chiến thì đã đánh nhau ba ngày ba đêm, bất phân thắng bại.
Trận đại chiến đó được kể từ miệng Lưu Tiêu thì cực kỳ kinh thiên động địa, chỉ cần là người trong giang hồ khi nghe xong thì không ai là không thấy nhiệt huyết sôi trào cả.
Hiện tại ai cũng mong chờ cuộc đại chiến giữa Cổ Tam Thông và Chu Vô Thị diễn ra, nếu như bọn họ có thể chứng kiến trận đại chiến này thì chắc chắn đó là điều may mắn nhất đời họ.
Dù sao bình thường ngay cả mặt mũi của Đại Tông Sư bọn họ còn không thể nhìn thấy thì đừng nói đến đại chiến.
"Mau đánh nhau đi!"
Thậm chí có không ít người đều đang cầu nguyện.
Qua hai mươi năm thì hiện tại không biết Cổ Tam Thông và Chu Vô Thị ai

sẽ là người chiến thắng đây? Không ai là không muốn biết kết quả cả.
Cổ Tam Thông nói: "Nếu như năm đó ngươi không dùng mưu kế để làm loạn suy nghĩ của ta, và nếu như không phải do Tố Tâm xuất hiện thì ngươi nghĩ ngươi có thể đánh thắng ta sao?"
Sau đó y cười một tiếng ha ha: "Ta tự trói mình trong Thiên Lao hơn hai mươi năm trời đã là quá nể mặt ngươi rồi."
"Nói đi thì cũng phải nói lại, Cổ Tam Thông ta nuốt lời là vì vợ con, không mất mặt tý nào."
"Nếu như Cổ Tam Thông ta chỉ vì một lời thề mà không để ý tới vợ con thì lúc đó cả thiên hạ mới mắng ta ngu ngốc đó."
Y nói một cách vô cùng dõng dạc, khí phách vô cùng.
Ta nuốt lời thì sao?
Ta nuốt lời là vì lo cho vợ con, đó mới là hào kiệt chân chính.
"Nói hay lắm! Đại trượng phu đâu có cổ hủ đến thế, việc làm của Cổ Tam Thông tiền bối mới là việc của một hào kiệt chân chính nên làm."
A Phi đứng lên vỗ tay.
Chu Vô Thị?
Một tên tiểu nhân âm hiểm mà thôi, chuyên môn lợi dùng tình cảm huynh đệ để trục lợi, chỉ là cá mè một lứa với Long Khiếu Vân.
Chỉ là do thực lực không đủ, nếu không thì A Phi đã sớm rút kiếm giết loại người lang tâm cẩu phế, vô tình vô nghĩa này rồi.
"Cổ Tam Thông tiền bối nói hay thật, nếu như ngài đã biết tình hình của vợ con ngoài kia như thế mà còn chọn tuân thủ lời hứa thì ta sẽ thật sự mắng ngài là ngu ngốc đó."
Hầu Hi Bạch cũng lên tiếng, hắn không để ý ánh mắt thâm độc như muốn đóng băng lại của Chu Vô Thị.
Trong Thiên Cơ Lâu này thì không phải ai cũng e ngại một cao thủ Đại Tông Sư như Chu Vô Thị.
Mặc dù những người khác không lên tiếng nhưng ai nấy đều nhìn Cổ Tam Thông với ánh mắt khâm phục.
"Sư phụ nói đúng!"
Thành Thị Phi hô lớn, đúng lúc đó thì bắt gặp ánh mắt của Chu Vô Thị liếc qua.
"Nhãi con, ngươi phải kêu lão tử là cha!"
Cổ Tam Thông nghe thế thì vỗ đầu Thành Thị Phi một cái.
Tên ngu ngốc này, rõ ràng biết mình là cha hắn nhưng suốt ngày cứ gọi là sư phụ.
"Đừng đánh, cha!"
Thành Thị Phi kêu to, ôm đầu.
"Đây chính lả nhi tử của ngươi sao?"
Chu Vô Thị nhìn Thành Thị Phi, trong mắt hắn hiện lên một quang mang.
Một khắc sau Chu Vô Thị hừ lạnh, nói: "Còn không mau qua đây."
Còn không mau qua đây?

Chương 148. Chu Vô Thị và Cổ Tam Thông

Hắn đang kêu ai thế?
Ngay cả Cổ Tam Thông cũng không hiểu Chu Vô Thị đang muốn làm gì.
Bỗng nhiên Cổ Tam Thông thấy Vân La đứng kế bắt đầu trở nên sợ hãi.
"Hoàng thúc, bây giờ ta đã là đệ tử của Thiên Cơ Lâu rồi, ở đây ngươi không quản được ta nữa đâu."
"Đúng không lâu chủ?"
Nàng nhìn về phía Lưu Tiêu với ánh mắt cầu khẩn.
Nàng cực kỳ sợ hãi đối với người hoàng thúc này.
Nhất là sau khi rời khỏi đô thành thì nàng còn nghe việc đối phương vừa tạo phản nữa, thế nên sợ càng thêm sợ.
Lưu Tiêu gật đầu: "Đúng vậy!"
"Ngươi chính là đệ tử của Thiên Cơ Lâu ta!"
"Ở trong Thiên Cơ Lâu này ngoài ta và sư phụ Cổ Tam Thông của ngươi thì không ai có thể ra lệnh cho ngươi cả."
Vân La quận chúa như được tiếp thêm sức mạnh, hô lên một tiếng, sau đó ngồi xuống một cách kiêu ngạo.
Đồng tử của Chu Vô Thị co lại.
Không ngờ Vân La lại bái Cổ Tam Thông làm thầy.
Hắn nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt kiêng kỵ, không còn yêu cầu Vân La làm cái gì nữa.
Cổ Tam Thông cũng cực kỳ sửng sốt.
Không ngờ một nữ tử bản thân gặp phải ở giữa đường rồi sau đó nhận làm đệ tử lại là chất nữ của Chu Vô Thị, muội muội của đương kim Hoàng Đế Đại Minh Hoàng Triều.
Hoàng thúc?
Thành Thị Phi đứng kế thì há to miệng, nhìn Vân La quận chúa với vẻ mặt kinh ngạc.
"Ngươi chính là Vân La quận chúa, người điêu ngoa tuỳ hứng, vô lý vô cùng kia?"
Uy danh của Tiểu Bá Vương - Vân La quận chúa vang xa vô cùng, ngay cả một tiểu dân nhỏ nhoi như hắn cũng đã nghe nói qua.
"Ngươi dám nói ta điêu ngoa tuỳ hứng sao, ngươi muốn chết à Thành Thị Phi."
Vân La quận chúa nắm chặt lỗ tai của Thành Thị Phi, khiến hắn đau tới mức gào khóc la to.
Cổ Tam Thông thấy một màn này thì cười nói: "Nhìn xem, có phải hắn rất giống Tố Tâm hay không."
Chu Vô Thị nghe thế thì như muốn phun lửa.
Lời của Cổ Tam Thông như một con dao ghim thẳng vào lòng hắn vậy.
"Hiện tại ta đã ra ngoài, trả thê tử Tố Tâm lại cho ta."

Cổ Tam Thông thu nụ cười lại, nhìn Chu Vô Thị với vẻ cực kỳ nghiêm túc.
Thành Thị Phi cùng Vân La thấy thế thì cũng không đùa giỡn nữa,
"Ngươi mơ à!"
Trong nháy mắt Chu Vô Thị xù lông.
Hắn có thể chết, có thể không cần Hoàng Vị, nhưng duy nhất hắn không thể nào để mất Tố Tâm được.
"Ngươi không yêu Tố Tâm tý nào, người yêu Tố Tâm nhất là ta, tên Cổ Tam Thông nhà ngươi không có tư cách nói những lời này ra."
Chu Vô Thị như đang bị điên, râu tóc đều dựng hết cả lên.
Khí cơ của một cao thủ Đại Tông Sư bạo phát ra ngoài, khiến cho Quy Hải Nhất Đao cùng Thượng Hải Quan Đường đứng bên cạnh hắn cũng bị chấn lui ra sau.
"Nghĩa phụ, bình tĩnh!"
Thượng Hải Quan Đường vội vàng nhắc nhở cho Chu Vô Thị.
Chu Vô Thị hít sau một hơi, cố gắng bình tĩnh, thu liễm khí cơ vào.
"Nàng sinh cho ta một người con trai!"
Cổ Tam Thông mở miệng một cách lạnh lùng, khiến Chu Vô Thị gần như sắp bạo tẩu lại lần nữa.
"Ngươi đừng hòng biết được Tố Tâm đang ở đâu!"
Chu Vô Thị nói một cách lạnh lùng.
"Ngươi không nói cũng được, lâu chủ biết rõ Tố Tâm đang ở đâu."
Hắn muốn Chu Vô Thị giao Tố Tâm ra là bởi vì hắn sợ y thương tổn Tố Tâm mà thôi.
Bằng không thì hắn nói nhảm nãy giờ làm gì
"Lão Ô Quy, giao mẹ ta ra."
Thành Thị Phi hô lên.
"Sau khi giết ngươi ta cũng tìm được Tố Tâm."
Cổ Tam Thông nói với vẻ mặt lạnh lẽo.
Nếu như Chu Vô Thị đã không chịu nói Tố Tâm đang ở đâu thì mình chỉ đành giết y, sau đó đi tìm Tố Tâm là được.
"Giết ta? Ngươi cho rằng bây giờ là hai mươi năm trước sao?"
"Hai mươi năm trước có thể ta và ngươi đều ngang tài ngang sức, tuy nhiên bây giờ chỉ cần trong một trăm chiêu là ta đã có thể lấy mạng của ngươi rồi."
Chu Vô Thị tự tin mười phần.
Mấy năm nay Cổ Tam Thông ở trong Thiên Lao, tình trạng của hắn ra sao thì Chu Vô Thị biết rất rõ, võ công không hề tiến bộ một tý nào, còn phải luôn áp chế nội thương năm đó mình gây ra nữa chứ.
"Ngươi cho rằng Cổ Tam Thông ta vẫn còn giống như Cổ Tam Thông trong Thiên Lao ư?"
Lúc này Cổ Tam Thông giải phóng tất cả khí cơ Đạo Tông Sư của mình ra, khiếp người vô cùng.
Hắn là một người vô cùng tự phụ, lại là một võ si.
Mặc dù ở trong Thiên Lao thì công lực của hắn do nội thương nên không

thể tiến bộ, thế nhưng hắn luôn nghiên cứu những các loại võ học khác. Ngoại trừ công lực ra thì tất cả mọi mặt khác của Cổ Tam Thông đều tiến bộ vô cùng.
"Hoàng thúc, ngươi đem mẹ của Thành Thị Phi trả lại cho hắn đi, chúng ta đã tìm được viên Thiên Hương Đậu Khấu thứ hai rồi, có thể cứu sống được Tố Tâm sư nương rồi."
Vân La quận chúa thấy cả hai sắp đánh nhau thì vội vàng mở miệng.
Chu Vô Thị nghe thế thì biến sắc, hô hấp nặng nề.
Thiên Hương Đậu Khấu!
Bọn hắn đã tìm được Thiên Hương Đậu Khấu sao?
Chu Vô Thị đỏ ngầu cả mắt.
Chấp niệm lớn nhất của hắn chính là tìm được Thiên Hương Đậu Khấu để cứu sống Tố Tâm.
Vì thế hắn có thể đánh đổi tất cả.
Việc hắn làm và dồn nhiều công sức nhất trong hai mươi năm qua chính là đi tìm Thiên Hương Đậu Khấu.

Chương 149. Ước chiến

"Tên khó chơi Chu Vô Thị này không lẽ còn chưa tìm được viên Thiên Hương Đậu Khấu thứ ba đang nằm trong tay Tào Chính Thuần hay sao?"
Lưu Tiêu thấy phản ứng của Chu Vô Thị thì cũng đoán được có vẻ hắn còn chưa biết được việc Tào Chính Thuần nắm giữ một viên Thiên Hương Đậu Khấu.
Lưu Tiêu nghĩ một lát thì cũng hiểu ra.
Bởi vì bản thân nên đại chiến giữa Tào Chính Thuần cùng Chu Vô Thị diễn ra sớm hơn dự kiến, rất nhiều kế hoạch của Chu Vô Thị còn chưa được thực thi.
Đương nhiên là Chu Vô Thị sẽ không biết được chuyện Tào Chính Thuần đang giữ một viên Thiên Hương Đậu Khấu rồi.
Hơn nữa Lưu Tiêu còn biết, tình huống của Tố Tâm khá là đặc thù, cần tới tận ba viên Thiên Hương Đậu Khấu mới có thể sống khoẻ mạnh, nếu chỉ hai viên thì nàng sống lâu nhất được một năm mà thôi.
"Ba ngày sau, ta cùng ngươi đánh một trận, giải quyết ân oán hai mươi năm nay của chúng ta!"
"Nếu như Cổ Tam Thông ngươi thắng thì ta trả Tố Tâm lại cho ngươi."
"Nhưng nếu thua thì ngươi đừng hòng gặp mặt Tố Tâm thêm một lần nào nữa, ngươi cũng phải đưa viên Thiên Hương Đậu Khấu kia cho ta để ta cứu sống Tố Tâm."
Lúc này Chu Vô Thị từ từ mở miệng.
Thực tế, với tình yêu mà Chu Vô Thị dành cho Tố Tâm thì chắc chắn hắn không thể nào để Tố Tâm tiếp tục làm người sống thực vật được.
Tình yêu mà Chu Vô Thị dành cho Tố Tâm đã vượt qua toàn bộ rồi.
Có vài lời hắn nói đúng, hắn là người thật sự yêu Tố Tâm.

Việc Cổ Tam Thông lo lắng Chu Vô Thị sẽ làm tổn thương Tố Tâm chắc chắn sẽ không xảy ra.
Nhưng Chu Vô Thị quả thật là một tiểu nhân.
Đến bây giờ hắn còn không quên tính kế Cổ Tam Thông.
Chỉ cần hắn thắng là có thể khiến cho Cổ Tam Thông và Tố Tâm không gặp mặt nhau nữa rồi.
"Được! Ba ngày sau ta đánh với ngươi một trận!"
Cổ Tam Thông bằng lòng với không chút do dự nào.
Đánh nhau thật rồi, mặc dù là ba ngày sau nhưng người trong Thiên Cơ Lâu đều sôi nhào hết cả lên.
"Moá! đánh nhau thật rồi kìa!"
"Đại chiến khuynh thế, thật chờ mong."
"Cổ Tam Thông tiền bối, chúng ta ủng hộ ngươi."
Giờ phút này đừng nói là nhân sĩ giang hồ phổ thông, ngay cả một cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư như Thiên Cơ Lão Nhân cũng đang rất mong đợi.
Đám người Lộc Trượng Khách, Diệt Tuyệt Sư Thái, người của Minh Giáo, Loan Loan, Hầu Hi Bạch,... Đều đang rất mong chờ và kích động.
Việc hai cao thủ Đại Tông Sư giao phong gần như đã không còn xuất hiện trên giang hồ nữa rồi.
"Lâu chủ, ta cáo từ trước!"
Cổ Tam Thông ôm quyền chào Lưu Tiêu.
Hắn phải về phòng để tu luyện, tranh thủ đạt trạng thái tốt nhất để giao chiến với Chu Vô Thị.
"Được! Ngươi cứ an tâm chuẩn bị cho chiến đấu đi!"
Lưu Tiêu gật đầu, hắn cũng rất mong chờ trận đại chiến này diễn ra.
Chu Vô Thị cũng quay người ra ngoài để bàn giao cho thuộc hạ, kêu bọn hắn đưa Tố Tâm tới đây.
Trên thực tế hắn không hề khinh thị Cổ Tam Thông tý nào,
Hắn không chắc chắn ba ngày sau bản thân sẽ có thể chiến thắng được Cổ Tam Thông hay không, nên hắn không thể không an bài được.
Lỡ như hắn vô tình bị Cổ Tam Thông đánh chết thì Tố Tâm không đến mức gặp chuyện không may gì.
"Chờ mong, rốt cuộc có thể chứng kiến đại chiến của Đại Tông Sư rồi."
Vi Tiểu Bảo hưng phấn cực độ.
Dù sao cũng không thể trách hắn được, trong Ngũ Cường Hoàng Triều thì chỉ có Đại Thanh Hoàng Triều là không có bất kỳ cao thủ Đại Tông Sư nào thôi.
Có duy nhất một vị cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư Ngao Bái mà thôi, nhưng cuối cùng cũng bị bọn hắn hợp lực giết chết.
"Lâu chủ, ngươi nghĩ ai sẽ thắng?"
Triệu Mẫn hỏi Lưu Tiêu.
Lời này vừa dứt thì cả Thiên Cơ Lâu an tĩnh lại, ai nấy đều nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt mong đợi.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Còn thời gian ba ngày lận mà, còn sớm lắm, không kết

luận được đâu, nếu như bây giờ ta nói bất kỳ người nào thắng thì đều sẽ ảnh hưởng đến kết quả."
Lưu Tiêu cũng đã từng đoán thầm, nếu như với công lực hiện tại thì khả năng cao là Cổ Tam Thông sẽ thua.
Nhưng ba ngày nói ngắn thì ngắn.
Nhưng với phòng tu luyện của Thiên Cơ Lâu thì đó đã bằng 150 ngày rồi, gần năm tháng trời.
Năm tháng, không ai biết rằng trong vòng năm tháng này Cổ Tam Thông sẽ bộc phá ra tiềm lực kinh khủng ra sao.
Vì thế nếu muốn đoán ai thắng thì đợi đến ba ngày sau mới rõ được.
"Lâu chủ, ngươi mau truyền vài tuyệt học cho cha ta đi, giúp hắn ba ngày sau đánh cho tên Lão Ô Quy Chu Vô Thị này khóc luôn."
Lúc này Thành Thị Phi đi tới với vẻ lo lắng.
Thật ra hắn cũng không quá chắc Cổ Tam Thông sẽ chiến thắng.
Trong Thiên Cơ Lâu, Thượng Hải Quan Đường cùng Quy Hải Nhất Đao nghe thế thì quay lại nhìn Thành Thị Phi với ánh mắt hung tợn.
"Ngươi muốn chết à Thành Thị Phi, đó là hoàng thúc của ta đó, ngươi dám nói hắn là Lão Ô Quy thêm một lần nữa thì ta xé miệng của ngươi ra."
Vân La quận chúa xù lông lên, tiếp tục vặn lỗ tai của Thành Thị Phi.
"Đừng làm rộn nữa, ta đang nói chính sự với lâu chủ mà."
Thành Thị Phi bỗng nghiêm túc lên, thể hiện khí khái đàn ông của mình, đánh rớt tay của Vân La quận chúa.
Việc này khiến Vân La quận chúa ngẩn ngơ, nhìn Thành Thị Phi với ánh mắt ngây ngốc.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không lẽ ngươi không hiểu cha ngươi!"
"Hắn tự phụ cực kỳ, bản thân tự hào là Bất Bại Ngoan Đồng."
"Lúc này nếu ta giúp hắn chẳng khác nào ta đang coi thường hắn cả, ngươi chỉ cần bình tĩnh để hắn an tâm chuẩn bị cho đại chiến sắp tới là được."
Thành Thị Phi sửng sốt: "Được rồi!"
Hắn an tĩnh lại, không đùa giỡn với Vân La quận chúa nữa.

Chương 150. Yêu Nguyệt tức giận

Di Hoa Cung!
"Người đâu!"
Thanh âm của Yêu Nguyệt vang lên, sau đó liền có đệ tử của Di Hoa Cung đi đến.
"Tham kiến cung chủ, xin hỏi cung chủ cần phân phó gì?"
Có thể thấy được trên mặt của người đệ tử vừa được triệu kiến này hiện lên một tia sợ hãi, nhưng sau đó liền nhanh chóng bị che đi.
Những năm nay Yêu Nguyệt thường xuyên nổi điên, hỉ nộ vô thường.
Bất kỳ đệ tử nào hầu hạ nàng đều nơm nớp lo sợ, thậm chí nàng đã giết chết vài đệ tử rồi.
Ngoại trừ Liên Tinh cùng Hoa Vô Khuyết ra thì trong Di Hoa Cung này

không ai là không sợ Yêu Nguyệt cả.
"Có tin tức gì về Thiên Cơ Lâu không?"
Lúc này Yêu Nguyệt như một nữ vương cao cao tại thượng, vẻ mặt trang nhã vô cùng.
Tuy sở hữu một dung nhan tuyệt thế nhưng lại không thấy bóng dáng của nụ cười bao giờ.
"Có!"
Người thị nữ này móc một phong mật thư ra, muốn đưa cho Yêu Nguyệt.
"Đọc đi!"
Yêu Nguyệt ra lệnh, nàng không muốn tự mình xem tý nào.
Người thị nữ này nghe thế thì vội vàng nhìn sơ qua nội dung trong mật thư này.
Nhưng chỉ nhìn thoáng qua thôi thì sắc mặt của nàng đại biến, không dám đọc lên.
"Cung chủ tha mạng!"
Người thị nữ này bị doạ sợ đến mức vội vàng quỳ xuống dập đầu.
Nội dung trong mật thư này quá kinh khủng, nàng không dám đọc lên.
"Ngươi muốn chết sao!"
Trên mặt Yêu Nguyệt lúc này sát khí bừng bừng, giận không kìm được.
Loại hành vi chống đối nàng như thế này không khác nào tự tìm đường chết cả.
"Tỷ tỷ!"
Liên Tinh vội vàng chạy đến ngăn cản Yêu Nguyệt.
Một khắc sau thì Liên Tinh đã giơ tay, mật thư mà người thị nữ kia đang cầm cũng bay vào tay của nàng.
"Ngươi lui xuống đi!"
Liên Tinh vội vàng ra hiệu cho người thị nữ này rút lui.
Chắc chắn nội dung của bức mật thư phải vô cùng kinh khủng nên mới có thể khiến người thị nữ kia kinh sợ như vậy, chắc là tin tức không tốt gì đối với Yêu Nguyệt.
"Đưa ta!"
Yêu Nguyệt cũng lờ mờ đoán được.
Vì mặt mũi của Liên Tinh nên nàng cũng không thèm làm khó dễ người đệ tử kia nữa.
Liên Tinh cũng đi đến xem cùng với Yêu Nguyệt.
Giang Biệt Hạc lại là người thư đồng năm đó của Giang Phong sao
Không ngờ năm đó vì bị Giang Biệt Hạc bán đứng mà Giang Phong cùng Hoa Nguyệt Nô bị Thập Nhị Tinh Tướng vây giết.
Còn việc trong tay của Giang Biệt Hạc lại nắm giữ Lục Nhâm Thần Đầu nữa chứ.
Và đặc biệt nhất là Thiên Cơ Lâu lại còn kể lại tất cả mọi chuyện của mình, Yêu Nguyệt và Giang Phong hết ra.
"Nhịn!"
Khi tới đây thì Yêu Nguyệt đã không còn nhịn được nữa rồi, chân khí của

nàng dần bạo tẩu, khiến cho mật thư đang trong tay nổ thành phấn vụn.
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu, tên hỗn đản nhà ngươi!"
Yêu Nguyệt rống to, tóc nàng như muốn dựng hết lên vậy.
Hiện tại gần như là cả giang hồ đều biết việc mình đã mất nam nhân yêu quý vào tay một thị nữ.
Tính cách của nàng vốn đã thâm độc độc ác.
Sau khi bị vạch trần quá khứ, cả thế gian đều biết quá khứ đáng xấu hổ của mình thì giờ đây nàng đã sắp điên tới nơi rồi.
Yêu Nguyệt bắt đầu chuẩn bị.
Với tính khí nóng nảy này của nàng thì chắc hẳn nàng sẽ chạy đến Lạc Dương Thành để tấn công Thiên Cơ Lâu ngay lập tức, xé miệng của lâu chủ Thiên Cơ Lâu ra.
"Tỷ tỷ, Lục Nhâm Thần Đầu quan trọng hơn!"
Liên Tinh thấy thế thì căng thẳng, vội vàng nhắc nhở Yêu Nguyệt.
Theo truyền thuyết của giang hồ thì trong chí bảo Lục Nhâm Thần Đầu có chứa đựng tầng thứ 9 Di Hoa Tiếp Mộc của Giá Y Thần Công thuộc Di Hoa Cung các nàng.
Mấy trăm năm qua thì Lục Nhâm Thần Đầu chỉ xuất hiện rải rác trên giang hồ vài lần thôi, nhưng chưa có bất kỳ ai mở được Lục Nhâm Thần Đầu để thu hoạch tầng thứ 9 Di Hoa Tiếp Mộc của Giá Y Thần Công cả.
Tuy những năm gần đây Di Hoa Cung không tin tưởng về truyền thuyết Lục Nhâm Thần Đầu có chứa đựng tầng thứ 9 của Giá Y Thần Công là Di Hoa Tiếp Mộc, nhưng các nàng vẫn luôn cực lực tìm kiếm.
Đương nhiên lý do chính mà Liên Tinh ngăn Yêu Nguyệt lại là bởi vì sợ, Thiên Cơ Lâu quá thần bí.
Liên Tinh nói: "Không thể để Lục Nhâm Thần Đầu rơi vào tay của tên cẩu tặc Lưu Hỉ kia được, nếu không Di Hoa Cung khó mà yên bình."
Nghe đến đây thì Yêu Nguyệt biến sắc.
Lưu Hỉ vẫn chưa bao giờ buông bỏ tâm tư phá huỷ Di Hoa Cung, lúc nào hắn cũng muốn giết chết hai tỷ muội mình cả, nếu như để Lưu Hỉ đạt được tầng thứ 9 Di Hoa Tiếp Mộc thì người đầu tiên gặp nạn là hai tỷ muội nàng.
"Đi giết Giang Biệt Hạc trước!"
"Đợi sau khi tỷ tỷ tìm được Di Hoa Tiếp Mộc sau đó luyện thành thì đi gây sự với Thiên Cơ Lâu cũng không muộn."
Liên Tinh tiếp tục khuyên bảo.
May mà Yêu Nguyệt vẫn chưa tới mức mất hết lý trí, nàng biết rõ không thể để Lục Nhâm Thần Đầu rơi vào tay của Lưu Hỉ được.
Sau đó hai vị cung chủ của Di Hoa Cung liền rời khỏi đây, đi tìm Giang Biệt Hạc.

Chương 151. Tranh nhau cướp

đoạt Lục Nhâm Thần Đầu

(Lục Nhâm Thần Đầu: 1 loại cơ quan kín giống như hình xúc xắc nhưng có nhiều mặt, mỗi mặt có 6 cạnh)

Không chỉ có Di Hoa Cung.

Giang Biệt Hạc lúc này đang ngồi trong thư phòng, nhàn nhã uống trà, hai cửa đóng chặt.

Bởi vì giờ đây trong tay hắn chính là Lục Nhâm Thần Đầu mà hắn đoạt được từ Đồ Gia.

"Làm thế nào để mở Lục Nhâm Thần Đầu ra đây?"

Hai đầu lông mày của Giang Biệt Hạc nhăn lại.

Gần đây khi bị lâu chủ của Thiên Cơ Lâu đưa lên Tiểu Nhân Âm Hiểm Bảng thì hắn đã bực bội, lo lắng vô cùng.

Thậm chí hắn còn đã chuẩn bị sẵn đồ đạc để chạy trốn nữa.

Nhưng không hiểu vì sao lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại không tiết lộ bất kỳ thứ gì về mình.

Nên hắn lại tiếp tục nhàn nhã, ngồi nghiên cứu Lục Nhâm Thần Đầu.

Bỗng nhiên hắn nghe được bên ngoài có tiếng bồ câu vang lên.

Giang Biệt Hạc vội vàng cất Lục Nhâm Thần Đầu, say đó đi ra ngoài, gỡ mật thư trên chân của bồ câu xuống để nhìn.

Chỉ vài giây sau thôi sắc mặt hắn đã đại biến.

Thiên Cơ Lâu đã vạch trần mình rồi.

"Không ổn!"

Sau đó Giang Biệt Hạc liền phản ứng lại, sợ hãi vô cùng.

Hai việc là Vụ Cướp Giang Nam cùng Lục Nhâm Thần Đầu trong tay mình đều bị lộ ra ngoài.

Nếu thế thì ngay cả nhạc phụ Lưu Hỉ sẽ chính là người đầu tiên muốn giết mình đó.

"Phải trốn!"

Trong lòng Giang Biệt Hạc bây giờ chỉ còn một cách này mà thôi.

Sau khi những bê bối này lộ ra ngoài thì hắn liền biến thành chuột chạy qua đường, người người kêu đánh.

Hắn chỉ vừa quay về thư phòng để cầm Lục Nhâm Thần Đầu lên, lấy ba lô bản thân đã chuẩn bị từ vài ngày trước.

"Người nào? Đây chính là Giang Phủ đó!"

Giang Biệt Hạc nghe thấy tiếng quát của phu nhân mình vang lên, sau đó là tiếng chiến đấu liên tục.

"Kệ ngươi vậy!"

Giang Biệt Hạc đã hận người lão bà suốt ngày chỉ biết dựa dẫm vào việc cha nuôi nàng là Lưu Hỉ để xem thường mình rồi.

Lúc này hắn thừa dịp nàng đang chiến đấu với người khác mà bỏ chạy.

"Tên súc sinh Giang Biệt Hạc nhà ngươi tính trốn đi đâu!"

Chỉ chạy được vài bước thì Giang Biệt Hạc đã nghe vài tiếng quát lớn vang lên.

Quay đầu sang nhìn thì trên nóc phòng của hắn đã xuất hiện vài hắc y nhân, bọn hắn chỉ quát lên một câu sau đó liền lập tức xuất thủ, không chần chờ gì cả.
"Bọn hắn đã giết tới tận cửa rồi mà bản thân mới nhận được tin tức sao."
Giang Biệt Hạc vừa giật mình vừa sợ.
"Ta chính là Võ Lâm Minh Chủ, các ngươi dám động thủ với ta sao, không sợ Lưu công công giết các ngươi à."
Vừa nói Giang Biệt Hạc vừa lui ra sau, lập tức tại vị trí hắn vừa đứng đã có ba cây ám khí ghim lên.
"Lưu Hỉ!"
"Hắn còn đang sai người đến để giết ngươi kia kìa, ngươi phản bội hắn mà còn mơ hắn sẽ bảo vệ ngươi hay sao?"
Giang Biệt Hạc thật sự cuống rồi.
Tuy hắn đã dự liệu được, nhưng khi nghe tin tức đó thì hắn vẫn còn sợ hãi vô cùng.
Một tiếng xé gió tiếp tục vang lên, đã có bốn năm người dần dần đuổi kịp hắn.
Hơn nữa bọn hắn toàn là cao thủ Tiên Thiên.
"Đưa Lục Nhâm Thần Đầu ra thì chúng ta có thể thả ngươi đi." Một hắc y nhân quát lớn, tính cưỡng ép Giang Biệt Hạc giao Lục Nhâm Thần Đầu ra.
"Ta không giữ Lục Nhân Thần Đầu gì cả, Thiên Cơ Lâu đang vu hãm ra."
Nội lực Giang Biệt Hạc bạo động, nhanh chóng đẩy hai người áo đen ra.
Nhưng sau lưng của hắn lúc này lại không có phòng thủ, thế nên bị dính một chưởng.
"Giang Biệt Hạc, ngươi không đến đây để cứu vợ của ngươi à."
Giang phu nhân vẫn chưa rõ chuyện gì đang xảy ra, quay sang hô to, trách sao Giang Biệt Hạc lại muốn chạy đi.
Giang Biệt Hạc bên này thì ốc còn không mang nổi mình ốc, đâu còn sức đâu mà cứu nàng.
Dù còn sức cũng không cứu.
Võ công của Giang phu nhân vốn khá yếu đuối, chỉ một lát sau liền bị chém chết, một vài thủ hạ tâm phúc của nàng đã bị giết sạch từ lâu rồi.
Lúc này Giang Biệt Hạc kinh hãi tột độ.
Những người này dám giết cả nữ nhi của Lưu Hỉ, chắc chắn toàn là nhân vật hung ác.
Trong lòng Giang Biệt Hạc lúc này đã nảy ra suy nghĩ có nên giao Lục Nhâm Thần Đầu ra rồi bỏ trốn không.
"Giết!"
Lại có một nhóm người khác xông vào, hướng thẳng về phía Giang Biệt Hạc.
"Giết Giang Biệt Hạc trước!"
Hai nhóm người này mém chút đã đánh nhau rồi, nhưng cuối cùng cả hai đều ăn ý với nhau, xử lý Giang Biệt Hạc trước rồi tính sau.
Lần này Giang Biệt Hạc tuyệt vọng thật sự.

"Cả hai nhóm người này cộng lại cũng gần hai mươi mấy người, dù ta có chạy đi đâu cũng không thể thoát được."
"Lưu Hỉ tới!"
Có một người đứng trên nốc nhà hô to.
Ở đằng xa xa có một đám người Đông Xưởng chạy tới, sát khí đằng đằng.
Thái giám Lưu Hỉ thì lúc này đang ngồi trên một con ngựa!
Một khắc sau chỉ thấy nội lực của Lưu Hỉ chấn động, khiến con ngựa mà hắn đang cưỡi nổ tung, tứ phân ngũ liệt.
Bản thân hắn cũng mượn lực phản chấn để bay lên trời, thẳng về hướng phủ đệ của Giang Biệt Hạc.
Lưu Hỉ cũng chính là một cao thủ Đại Tông Sư.
Nghe tin Giang Biệt Hạc đã sắp không chống nổi thì Lưu Hỉ bắt đầu thấy vội, thế nên hắn quyết định bỏ thủ hạ lại để đi trước.

Chương 152. Lưu Hỉ chạm mặt Yêu Nguyệt

"Đi mau!"
Hai nhóm người đang vây công Giang Biệt Hạc thấy thế thì kinh hãi cực độ, bọn hắn không ngờ Lưu Hỉ lại nhanh như thế, lập tức tha cho Giang Biệt Hạc.
"Lớn mật! Các ngươi dám cướp đồ của Thái Tuế à!"
Lưu Hỉ đã xem Lục Nhâm Thần Đầu là đồ vật của mình từ lâu, những người này tới đây giết Giang Biệt Hạc để cướp Lục Nhâm Thần Đầu thì khác nào đoạt đồ ăn trước miệng cọp, nhất là khi hắn thấy con gái nuôi của mình bị chém chết thì hắn càng giận dữ.
Giờ khắc này Lưu Hỉ phóng thích tất cả khí cơ Đại Tông Sư của mình ra, nội lực cuộn trào mãnh liệt.
Hắn đánh một chưởng vào khoảng không trước mặt.
Nội lực cuồn cuộn cuốn tới như vòi rồng bay thẳng về phía hắc y nhân đang tấn công Giang Biệt Hạc.
Sau đó tất cả hắc y nhân chạy trốn, tuy đã né được nhưng những người này vẫn tử thương một nửa.
Còn về phần những người còn sống né được thì cũng thổ huyết liên tục.
Giang Biệt Hạc cũng nằm trong phạm vi ảnh hưởng của đòn vừa nãy.
Mặc dù Lưu Hỉ đã cố gắng giữ cho Giang Biệt Hạc còn sống nhưng y vẫn bị đòn khi nãy đánh bay, ngã xuống ở phía xa xa.
Lạch cạch!
Lúc này Lục Nhâm Thần Đầu được giấu trong người của Giang Biệt Hạc cũng rớt ra, lăn mấy vòng trên mặt đất.
"Lục Nhâm Thần Đầu!"
Những hắc y đang thổ huyết kia hét lên một cách kinh ngạc, hai mắt sáng rực.

"Tên khốn khiếp này quả nhiên đã lấy được Lục Nhâm Thần Đầu, vậy mà không hề cho ta."
Lưu Hỉ lúc này cực kỳ muốn giết chết Giang Biệt Hạc.
Một khắc sau thì nội lực của Lưu Hỉ bùng nổ, hắn bay thẳng về phía của Lục Nhâm Thần Đầu.
Ngay lúc sắp chạm tay đến Lục Nhâm Thần Đầu thì đồng tử của Lưu Hỉ co lại.
Chỉ thấy bỗng nhiên Lục Nhâm Thần Đầu như được nối với một sợi dây vô hình, bay về 1 hướng khác.
"Vô liêm sỉ!"
Lưu Hỉ nổi giận.
Lại có người dám đoạt thức ăn trước miệng cọp sao.
Hơn nữa đây chắc chắn là một cao thủ, nếu không thì không thể nào hắn không phát hiện được khí tức của đối phương dù cả hai cách nhau gần như vậy cả.
Búng một cái, Lưu Hỉ vội vàng đuổi theo Lục Nhâm Thần Đầu.
"Yêu Nguyệt cung chủ!"
Lúc này bỗng hai vị cung chủ của Di Hoa Cung xuất hiện trên nóc nhà ở phía xa xa.
Còn Lục Nhâm Thần Đầu thì đang bay về phía hai nàng.
"Trả Lục Nhâm Thần Đầu lại cho ta!"
Thấy Lục Nhâm Thần Đầu rơi vào tay của hai vị cung chủ Di Hoa Cung thì Lưu Hỉ nổi giận, hai mắt đỏ lên.
Lúc này đầu óc của hắn đã không còn minh mẫn, hắn xuất thủ đánh về hướng Yêu Nguyệt.
Nội lực cuồn cuộn từ đan điền, tụ tập trên lòng bàn tay.
Hắn đánh ra một đòn mạnh nhất của bản thân về phía Yêu Nguyệt
"Tên thái giám chết bầm nhà ngươi muốn chết à!" Sắc mặt Yêu Nguyệt lạnh vô cùng, sát khí ngập trời.
Yêu Nguyệt đã nổi giận từ lâu, thấy Lưu Hỉ lại dám ra tay với mình thì không kiềm được nữa.
Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, đó chính là tiếng phát ra bởi nội lực trong người nàng.
Chưa xuất thủ mà khí thế đã khủng bố như thế này rồi, thậm chí cả mặt đất cũng đã nứt ra hết cả.
Một tay Yêu Nguyệt cầm Lục Nhâm Thần Đầu, cả người như hoá thành tàn ảnh, nàng bắt đầu tấn công Lưu Hỉ.
Nội lực của hai vị Đại Tông Sư vừa tiếp xúc với nhau, dư ba gây ra thậm chí còn đánh sập một toà nhà của Giang Phủ.
Yêu Nguyệt còn bá đạo tới mức đánh Lưu Hỉ từ không trung xuống dưới đất.
"Trốn!"
Giờ khắc này thì những người khi nãy bị Lưu Hỉ đả thương bắt đầu chạy trối chết.

"Giết tên thái giám chết bầm này."
Yêu Nguyệt quát lớn một tiếng, xuất thủ thẳng về phía Lưu Hỉ.
Liên Tinh biết Yêu Nguyệt đang muốn ra hiệu để bản thân cùng ra tay
Không phải là do một mình Yêu Nguyệt không thể đánh bại Lưu Hỉ, mà là do nàng muốn đánh nhanh thắng nhanh mà thôi.
Thủ hạ của Lưu Hỉ cũng đang dần dần áp sát từ đằng sau, dù bị Đại Quân Võ Giả vây công thì ngay cả Đại Tông Sư cũng phải nuốt hận.
Phốc!
Yêu Nguyệt cùng Liên Tinh đồng loạt ra tay, đánh Lưu Hỉ thổ huyết liên tục.
"Hấp Công Đại Pháp!"
Lưu Hỉ quát lớn, muốn hút nội lực của Yêu Nguyệt,
Tuy nhiên hắn không thể nào hút được dù chỉ là một tý nội lực nào, lại còn để lộ ra sơ hở, tạo tiền đề cho Liên Tinh đánh một chưởng vào ngực, bay ra ngoài.
Sau khi dính một chưởng này thì Lưu Hỉ bỗng cảm thấy trái tim mình như muốn bể nát, há mồm phun ra một ngụm máu.
"Toái Tâm Chưởng!"
Lưu Hỉ hoảng hốt, hơi giật mình.
Không ngờ bản thân lại quên đi một việc quan trọng như tuyệt học của Liên Tinh là Toái Tâm Chưởng.
Môn võ học này thâm độc cực kỳ, có thể Cách Sơn Đả Ngưu, chuyên môn dùng để tấn công vào nội phủ, nếu không phải nhờ bản thân hắn sở hữu nội lực thâm hậu thì một chưởng này đã lấy mạng của hắn rồi.
Dù thế Lưu Hỉ vẫn phải chịu một nội thương khá lớn.
"Chỉ bằng Hấp Công Đại Pháp của ngươi cũng muốn hút nội lực của bổn cung chủ sao? Bắc Minh Thần Công thì may ra."
Yêu Nguyệt cười nhạo Lưu Hỉ.
Nội lực của cao thủ Đại Tông Sư đã hoà vào làm một với thân thể rồi, sao có thể bị người khác hút đi một cách dễ dàng được.
Trừ phi đó là công pháp hấp thụ nội lực cực kỳ bá đạo.

Chương 153. Bảng danh sách công pháp

Yêu Nguyệt bay thẳng về hướng Lưu Hỉ, tiếp tục đánh một chưởng bá đạo vô cùng ra.
Giữa lúc nguy cấp thì Lưu Hỉ đã phản kháng kịch liệt, không thèm quan tâm tới trái tim của mình nữa.
Nhưng chưởng lực của Yêu Nguyệt quá bá đạo, nội lực của nàng thâm hậu vô cùng, chỉ một chưởng thôi đã sở hữu uy lực kinh thiên.
Dù là khi lúc Lưu Hỉ chưa trọng thương hắn đã không phải là đối thủ của nàng rồi, chứ đừng nói bây giờ.

Nội lực của nàng cuồn cuộn, sát thương liên tục, chỉ một khắc sau đã đánh Lưu Hỉ lún sâu vào nền đất.
Động tĩnh kinh khủng như thế khiến mặt đất nứt ra làm nhiều kẽ hỡ, vết rách chằng chịt.
"Nhanh! Vây lại!"
Lúc này thì thủ hạ của Lưu Hỉ cũng đã đuổi kịp, chuẩn bị cường công vào đại môn Giang gia.
"Ngươi đi giết tên cặn bã Giang Biệt Hạc kia."
Yêu Nguyệt mở miệng nói một cách từ từ.
Hiện tại chỉ cần một mình nàng là đủ đối phó với Lưu Hỉ rồi.
Sau đó nàng tiếp tục chưởng một chưởng ra, Lưu Hỉ chịu không nổi, gần như quy tiên ngay lập tức.
Lần này không chỉ chiếm được Lục Nhâm Thần Đầu mà còn tính sổ được với Lưu Hỉ, người luôn muốn giết các nàng nữa.
Thế nên trên khuôn mặt lạnh như băng của Yêu Nguyệt nhịn không được mà nở một nụ cười, quên đi hết tất cả bực bội.
"Liên Tinh cung chủ đừng giết ta!"
Giang Biệt Hạc vừa đứng lên nghe thế thì sợ đến xanh cả mặt.
Một khắc sau thì Liên Tinh đã xuất hiện trước người của hắn, đánh ra một chưởng với không chút do dự nào.
Răng tắc!
Xương khớp trong người Giang Biệt Hạc lúc này vang lên từng tiếng giòn tan, cả người bay thẳng ra ngoài.
Đến khi hắn chạm đất thì đã không còn một tý sinh cơ nào rồi.
"Ta hận!"
Đây chính là câu nói cuối cùng của Lưu Hỉ.
Hắn lúc nào cũng vô cùng cẩn thận, bên người luôn có cực nhiều thủ hạ đi theo sau, vì hắn sợ mình bị Yêu Nguyệt cùng Liên Tinh ám sát.
Nhưng không ngờ chỉ vì một giây tham lam, vì Lục Nhâm Thần Đầu nên tách ra khỏi thủ hạ, và đây cũng là lần cuối cùng hắn còn được thấy mặt trời.
Một khắc sau Yêu Nguyệt lại tặng hắn thêm một chưởng, xuyên qua lồng ngực của Lưu Hỉ.
Đại Thám Giám - Lưu Hỉ, chết!
"Đi!"
Lưu Hỉ cùng Giang Biệt Hạc đều chết rồi thì Liên Tinh cùng Yêu Nguyệt cũng không muốn ở lại đây lâu thêm làm gì, cả hai thi triển khinh công nhanh chóng bỏ trốn.
Sau khi vượt qua được vài làn mưa tên thì cả hai cũng đã thoát khỏi.
Chờ đến khi thuộc hạ của Lưu Hỉ đến thì chỉ thấy xác Lưu Hỉ đang chết không nhắm mắt mà thôi.
Chỉ trong một thời gian ngắn, việc hai vị cung chủ của Di Hoa Cung đại chiến Lưu Hỉ, sau đó cả Lưu Hỉ cùng Giang Biệt Hạc đều chết dưới tay của Yêu Nguyệt và Liên Tinh được đồn ầm khắp giang hồ, nhất thời cả

thiên hạ chấn động, ai cũng vỗ tay khen hay.
...
Thiên Cơ Lâu!
"Được! Tuy Yêu Nguyệt thâm độc nhưng không ngờ cuối cùng nàng cũng làm được một chuyện tốt."
Thiên Cơ Lão Nhân vỗ tay khen hay.
Không cần tới ba ngày, sau khi việc xấu xa của Giang Biệt Hạc được vạch trần ra thì đã có người tìm tới để tính sổ với Giang Biệt Hạc rồi.
Nhưng bất ngờ nhất vẫn là việc Đại Thái Giám - Lưu Hỉ lại tử vong trong khi tranh đoạt Lục Nhâm Thần Đầu cùng hai vị cung chủ Di Hoa Cung.
Cả hai người này không ai là người tốt cả, thế nên lúc bị giết thì cả thiên hạ đưa tay chúc mừng.
"Moá ơi! Người mỹ nữ đệ nhất thiên hạ này thậm chí còn giết chết cả Đại Tông Sư nữa à, còn ai có thể chinh phục được nàng đây."
Vi Tiểu Bảo tặc lưỡi, đáng tiếc vô cùng.
"Công lực của Yêu Nguyệt sợ rằng không thua gì Bản Hầu!"
Mặt Chu Vô Thị lộ rõ vẻ ngưng trọng.
Mặc dù là hai đánh một, nhưng có thể giết chết một vị cao thủ Đại Tông Sư trong thời gian ngắn như thế thì vẫn cần một lực lượng khá là áp đảo mới được.
Thượng Quan Hải Đường nói: "Thám tử của ta đã từng báo cáo, công lực của Yêu Nguyệt ít nhất cũng là Đại Tông Sư trung kỳ."
Một Đại Tông Sư bị đánh chết đơn giản như thế sao?
Tạ Yên Khách ngẩn ngơ.
Ở Đại Mạc thậm chí còn không có được một Đại Tông Sư kia kìa.
"Trong không khí vui vẻ như thế này sao lâu chủ lại không kể về cái gì đó để trợ hứng nào."
"Đúng vậy!"
"Lâu chủ, nói về bảng danh sách mới cho chúng ta đi."
"Lâu chủ, mau đẩy ra bảng danh sách mới trợ hứng đi nào."
"Đúng thế, ngươi mà không nói thì ta về phòng để tu luyện đó."
...
Trong Thiên Cơ Lâu bắt đầu có người dùng đủ loại lý do để cố gắng bắt Lưu Tiêu kể chuyện.
Ai nấy đều nhiệt liệt tán thành.
Hai mắt Tạ Yên Khách sánh lên, cũng bởi vì các bảng danh sách của Thiên Cơ Lâu mà hắn xuất thế để đến Cửu Châu.
Đám người Loan Loan, Thạch Thanh Tuyền mới tới cũng hứng thú vô cùng.
"Lâu chủ, người thấy dáng vẻ hứng thú của Thạch cô nương chưa, ngươi nhẫn tâm để nàng như thế sao?"
"Đúng vậy, đây là cơ hội để ngươi biểu hiện trước mặt Thạch cô nương đó."
"Nhanh nhanh lên lâu chủ, Thạch cô nương đang đợi kìa."
Có người hô lên.

Thạch Thanh Tuyền nghe thế thì liền đỏ mặt, liếc sang người vừa lên tiếng với ánh mắt hung dữ.
"Thạch cô nương, ngươi nghĩ sao?"
Lưu Tiêu nhìn Thạch Thanh Tuyền, cười hì hì.
"Được!'
Thạch Thanh Tuyền đỏ mắt, gật đầu nhẹ.
Lưu Tiêu lúc này mới mở miệng: "Bảng danh sách lần này có liên quan đến công pháp."
Lời này vừa dứt thì ánh mắt của mọi người đều sáng lên.

Chương 154. Khái niệm mới

Từ xưa đến nay Cửu Châu chưa từng bao giờ thiếu các anh hùng hài kiệt, đại hiệp cao thủ, thậm chí có người còn Phá Toái Hư Không nữa.
Đương nhiên bọn họ sẽ truyền lưu vô số thần công kỳ công lại rồi.
Có thể đem những thần công này xếp hạng lên một bảng danh sách thì chắc chắn là một việc cực kỳ có ý nghĩa.
"Xin lắng tai nghe!"
Sư Phi Huyên tỏ thái độ.
"Chờ mong!"
Tạ Yên Khách gật đầu, hy vọng Bích Châm Thần Chưởng của mình có thể lên bảng,
"Không biết Ưng Trảo Công của lão phu được lên bảng hay không."
Bạch Mi Ưng Vương phấn khởi vô cùng.
"Hàn Băng Chân Khí của ta không biết có một chỗ trong bảng danh sách này không."
Giờ khắc này bất kỳ ai từng sáng chế một loại tuyệt học nào đó đều có cùng một câu hỏi, liệu tuyệt kỹ của mình có tên trên bảng hay không?
Nếu như có thì chắc chắn bản thân sẽ danh chấn Cửu Châu, thậm chí còn lưu danh thiên cổ.
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này ai ai cũng sôi trào.
Nghe được việc Lưu Tiêu sắp tung ra bảng danh sách mới thì ngay cả Cổ Tam Thông đang chuẩn bị chiến đấu trên lầu cũng dừng lại, chạy xuống dưới.
Người trong Phòng Trọng Lực cũng nhanh chóng chạy ra như ong vỡ tổ, tình huống này đã sớm trở thành một nét đặc sắc của Thiên Cơ Lâu rồi, thế nên không ai cảm thấy bất ngờ cả.
Vào lúc Lưu Tiêu chuẩn bị kể chuyện thì cũng là lúc mà Thiên Cơ Lâu trở nên náo nhiệt nhất.
Diễn tả bằng một câu biển người cũng không quá đáng.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Ta sẽ tổng hợp ra làm hai bảng danh sách liên quan đến công pháp."
"Một là Võ Kỹ Thiên Bảng, chuyên môn liệt kê, xếp hạng những chiêu thức chuyên môn sử dụng cho chiến đấu."

"Cái còn lại là Tâm Pháp Thiên Bảng, chuyên môn liệt kê và xếp hạng những nội công tâm pháp chuyên dùng để tu luyện."
Võ kỹ!
Khi mọi người nghe tới đây thì ai nấy đều sửng sốt, sau đó giật mình hiểu ra.
"Võ kỹ, lâu chủ nói đúng thật, khi xưa bất kỳ võ công nào chúng ta đều chỉ gọi chung là công pháp mà thôi, không phân chia ra là dùng cho chiến đấu hay tu luyện gì cả."
Hai từ võ kỹ này khiến cho hai mắt Thiên Cơ Lão Nhân sáng lên, vỗ tay khen hay liên tục.
"Lâu chủ đại tài, không ngờ lại đưa ra một khái niệm mới định nghĩa lại tất cả võ công thế này."
"Đúng vậy, chỉ cần nhiêu đây thôi thì tên tuổi của lâu chủ đã có thể lưu truyền thiên cổ rồi."
"Hay quá, sau này võ học sẽ được phân chia ra rõ ràng, không còn gộp chung làm một như trước nữa mà là sẽ phân ra hai loại: một là võ kỹ, hai là tâm pháp."
....
Chỉ bằng vài từ ít ỏi thôi mà tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều tán dương Lưu Tiêu một cách kịch liệt.
Trong gần một ngàn năm qua chưa từng có ai phân chia võ học ra một cách dễ hiểu như thế này cả, đây quả thật là một việc gần như là khai sáng cho mọi người.
Loại tư tưởng này cực kỳ mới mẻ.
Ngay cả Thánh Nữ của Từ Hàng Tĩnh Trai là Sư Phi Huyên lúc này cũng sáng mắt lên, nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt cực kỳ khiếp sợ.
"Lâu chủ ca ca thật lợi hại, trước kia cha ta cứ kêu ta đi luyện võ, ta tưởng hắn cho ta luyện nội lực, ai ngờ hắn kêu ta đi luyện chiêu thức, làm ta hiểu lầm và bị hắn mắng nhiều lần, thì ra phải là đi luyện võ kỹ mới đúng."
Chung Linh ngẩng đầu lên nhìn Lưu Tiêu, hai mắt to tròn của nàng lúc này đầy vẻ sùng bái.
Võ kỹ! Tâm pháp! Quả thật là một tư tưởng vô cùng kỳ diệu cùng độc đáo.
Vương Ngữ Yên cũng gật đầu với vẻ đầy suy tư, nàng cảm thấy cách gọi này thật sự quá tốt.
Lưu Tiêu thấy dáng vẻ khoa trương như thế của mọi người trong Thiên Cơ Lâu thì cũng giật mình, không ngờ những lời hắn vừa nói lại có oanh động lớn như thế.
Chẳng qua là Lưu Tiêu thấy nếu cứ gộp chiến đấu cùng tu luyện lại làm một thì không ổn lắm, thế nên hắn liền đem khái niệm ở kiếp trước là võ kỹ nói ra.
Không ngờ những nhân sĩ giang hồ này vừa nghe thôi đã như nhặt được chí bảo rồi.
"Càn Khôn Đại Na Di của ta chắc là thuộc về phạm trù võ kỹ, Cửu Dương Thần Công thì chắc là tâm pháp rồi."

Trương Vô Kỵ gật đầu, âm thầm phân chia võ học trên người mình ra.
"Nói như thế thì Hàn Băng Chân Khí của ta chắc hẳn cũng xem như võ kỹ, chỉ là trải qua một cách vận hành đặc biệt nên chân khí của ta mới sở hữu thuộc tính âm hàn mà thôi."
Sắc mặt của Tả Lãnh Thiền nghiêm túc, như vừa hiểu ra thứ gì đó.
"Cửu Châu quả nhiên là nơi thiên kiêu xuất hiện tầng tầng lớp lớp, không ngờ lại có thể phát minh ra thứ vượt thời đại thế này."
Tạ Yên Khách rung đùi đắc ý, hắn nghe được như si như say, vô cùng kinh ngạc với thứ Lưu Tiêu vừa đưa ra.
Nếu như vậy thì Bích Châm Thanh Chưởng của ta có lẽ cũng được tính là... Chắc là võ kỹ.
Chu Vô Thị nhướng mày: "Nếu như thế thì Hấp Công Đại Pháp cùa Bản Hầu vừa là tâm pháp vừa là võ kỹ à."
Lưu Tiêu trả lời Chu Vô Thị: "Đúng vậy!"
"Hấp Công Đại Pháp, ngoại trừ có thể tích súc chân khí thì còn có thể hấp thụ nội lực của địch thủ, đây cũng tính là một thủ đoạn chiến đấu."
"Còn có cả Hùng Bá Thiên Hạ của Quy Hải Nhất Đao nữa, nó cũng như Hấp Công Đại Pháp, vừa là võ kỹ vừa làm tâm pháp luôn."
"Đương nhiên các ngươi là người luyện những công pháp đó nên chắc các ngươi cũng biết, tuy cùng tên nhưng trong đó vẫn chia ra tâm pháp tu luyện và tâm pháp chiến đấu."
"Ví dụ như A Tị Đạo Tam Đao của Quy Hải Nhất Đao đi, nó vốn là một phần tâm pháp bên trong Hùng Bá Thiên Hạ."
"Lúc tu luyện A Tị Đạo Tam Đao thì chỉ có thể đi theo con đường chí tà, không có cách nào khác."
"Về phần chiến đấu thì nó cũng là một môn đao pháp hung mãnh và sát phạt nhất."
"Thế nên một lát nữa xếp hạng thì các ngươi có thể sẽ thấy tuy một công pháp nhưng sẽ có thể xuất hiện trên hai bảng xếp hạng."
Chu Vô Thị cùng Quy Hải Nhất Đao đều gật đầu.

Chương 155. Bất Tử Ấn

Trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều khiếp sợ, tuy nhiên mọi người cũng nhanh chóng lấy lại tinh thần, sau đó nhìn Lưu Tiêu nói ánh mắt tò mò.
Mới mở đầu thôi mà đã ném một trái bom nặng ký như võ kỹ rồi.
Vậy không biết bảng xếp hạng sẽ đặc sắc ra sao đây.
Lưu Tiêu tiếp tục mở miệng: "Hôm nay lâu chủ ta sẽ tuyên bố về Công Pháp Thiên Bảng trước cho mọi người."
"Công Pháp Thiên Bảng thu nhận những công pháp mạnh nhất từ trước tới nay trên khắp Cửu Châu."
"Quy tắc để xếp hạng bảng công pháp này là: Không phân chính tà, chỉ xếp hạng dựa trên uy lực."
"Dù là đã thất truyền hay chưa, chỉ cần nó đã từng xuất hiện thì đều sẽ

được lên bảng."
Lời này vừa dứt thì ai nấy trong Thiên Cơ Lâu đều xôn xao, không ai biết rõ Cửu Châu từng có lịch sử lâu đời ra sao cả.
Từ lúc Vũ Hoàng đóng đô Cửu Châu, tới khi Cửu Châu phân liệt ra rồi sau đó Thuỷ Tổ Long Hoàng lại nhất thống Cửu Châu một lần nữa.
Khoảng thời gian này ít nhất cũng phải hơn một nghìn năm.
Từ lúc Tần Quốc của Thuỷ Tổ Long Hoàng sụp đổ đến nay lại có thêm mấy nghìn năm nữa.
Trong khoảng thời gian này không biết trên Cửu Châu đã xuất hiện, cho ra đời biết bao nhiêu là võ học tâm pháp, nếu như thực sự Thiên Cơ Lâu có thể thu thập tin tức về toàn bộ chúng về để xếp hạng thì chắc chắn đây là một công trình cực kỳ to lớn.
Đây không phải chỉ cần mạng lưới tình báo cực rộng, mà còn cần sự nghiên cứu cực kỳ chuyên sâu về lịch sử mới được.
Lưu Tiêu nói: "Bởi vì có rất nhiều tuyệt thế thần công đã và đang tồn tại trên thế gian này, rất nhiều trong số chúng đều sàn sàn với nhau, vì để tránh mất công bằng cũng như là dễ phân loại thì Thiên Cơ Lâu ta nâng số lượng công pháp được lên bảng lên con số ba mươi, lần này bổn lâu chủ sẽ thu thập và xếp hạng ba mươi bản tuyệt thế võ học tâm pháp vào Công Pháp Thiên Bảng này."
Ba mươi thật sự không phải là con số quá lớn.
Thế nên chắc chắn sẽ có nhiều tuyệt thế thần công không thể lên bảng.
"Má nó, ba mươi bản, lần này có vẻ sẽ có không ít bí văn được tiết lộ."
"Ta đếm thử thì ta biết nhiều nhất cũng chỉ được mười bảng mà thôi."
"Thiên hạ này có nhiều thần công như thế sao? Bản thân ta cũng biết Cửu Âm Chân Kinh cùng Dịch Cân Kinh này nọ mà thôi."
....
"Cáp Mô Công của nghĩa phụ độc bộ thiên hạ, chắc hẳn là sẽ có tên trên bảng."
Dương Quá nghĩ thầm.
"Từ Hàng Kiếm Điển của Từ Hàng Tĩnh Trai ta chính là một trong bốn kỳ thư của võ lâm, chắc chắn có một tên trên bảng."
Việc có thể phát dương quang đại, nâng cao danh tiếng của môn phái như này thì Sư Phi Huyên không thể bình tĩnh được.
"Bất Tử Ấn Pháp của cha ta dung hợp chí lý của ba phái Phật Ma Đạo sáng chế mà thành, chắc chắn có thể lên bảng."
Trong mắt Thạch Thanh Tuyền ánh lên vẻ hy vọng.
Nếu như có thể lên bảng thì chắc chắn Tà Vương - Thạch Chi Hiên sẽ có thể lưu danh thiên cổ, viết một bút vào lịch sử.
"Hấp Công Đại Pháp của bổn toạ là thần công do Thiên Trì Quái Hiệp sáng chế ra, tất nhiên là sẽ có tên trên bảng rồi."
Chu Vô Thị chắc như đinh đóng cột.
Nếu như Hấp Công Đại Pháp còn không thể chen một chân vài bảng xếp hạng ba mươi công pháp này thì có thể tưởng tượng chất lượng của những

công pháp này đáng sợ ra sao rồi.
Hắn nhìn về phía Cổ Tam Thông cách đó không xa: "Kim Cương Bất Hoại Thần Công hẳn là cũng có thể lên bảng, tuy nhiên chắc xếp hạng của nó không thể bằng Hấp Công Đại Pháp rồi."
Chu Vô Thị biết rõ Kim Cương Bất Hoại Thần Công có nhược điểm khá là chí mạng, đó chính là chỉ có người sở hữu đồng tử thân mới có thể tu luyện, và đặc biệt hơn nữa là cả đời chỉ có thể sử dụng năm lần.
Nếu vậy thì dù thần công này có lợi hại ra sao thì xếp hạng chắc chắn không thể nào mà cao được.
Cổ Tam Thông đang đứng bên cạnh nếu biết lúc này Chu Vô Thị vẫn còn tin những lời mà y lừa hắn về Kim Cương Bất Hoại Thần Công thì chắc sẽ cười đến chết mất.
"Chờ sau khi Tâm Pháp Thiên Bảng xuất thế thì ta phải cố gắng tìm cho mình một công pháp trên đó để tu luyện thử một chút."
Vi Tiểu Bảo rục rịch.
"Lâu chủ, chúng ta đã ngứa ngáy lắm rồi, đừng thừa nước đục thả câu nữa."
Có người không chờ đợi nổi nữa liền hô lên.
Lúc này Lưu Tiêu vẫn còn đang âm thầm suy tính về những công pháp trên Tâm Pháp Thiên Bảng, sau khi nhìn lại thì Lưu Tiêu cũng giật mình, có rất nhiều thần công mà hắn biết đều không thể lên bảng.
Đương nhiên có vài cái nằm trong tương lai, hiện tại vẫn chưa được sáng tạo ra.
Tỷ như Tam Phân Quy Nguyên Khí của Hùng Bá, lúc này Lưu Tiêu không thấy tên nó trên bảng.
Chắc rằng bây giờ Hùng Bá vẫn chưa thể dung hợp thành công chúng lại với nhau.
Còn về phần một vài thần công khác thì hẳn là thiên hướng về võ kỹ nhiều hơn, thế nên không có tên trên Tâm Pháp Thiên Bảng này.
Lưu Tiêu hớp một miếng trà.
Khục!
Hắn gằn giọng, bắt đầu lên tiếng: "Đứng thứ ba mươi trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Bất Tử Ấn Pháp."
"Bất Tử Ấn Pháp, chính là một võ học tâm pháp được Thạch Chi Hiên sáng tạo dựa trên hai loại võ học cực đoan trái ngược nhau của Hoa Gian Phái cùng Bổ Thiên Đạo, sau đó lấy nghĩa lý trong Phật Học để trung hoà mà ra."
"Trải qua nhiều gian nan trắc trở, cửu tử nhất sinh thì Tà Vương - Thạch Chi Hiên sáng tạo ra được một môn võ công cực kỳ cao thâm này."
"Pháp này vừa là võ kỹ cũng vừa là tâm pháp, Bất Tử Ấn Pháp của Tà Vương chính là một trong hai thần công được lên bảng ngày hôm nay do nhân sĩ giang hồ đương thời sáng tạo."
Lời này vừa dứt thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu chấn động.
Tà Vương - Thạch Chi Hiên hoành hành thiên hạ, đã từng vô địch.
Hắn dựa vào Bất Tử Ấn Pháp để đánh chết không biết bao nhiêu cao thủ,

địch nhân, thậm chí còn đã từng có cao thủ Đại Tông Sư nuốt hận dưới Bất Tử Ấn Pháp của y.

Chương 156. Hùng Bá Thiên Hạ

"Tâm pháp được dung hợp bởi hai võ học hạch tâm của Hoa Gian Phái, Bổ Thiên Đạo vậy mà chỉ xếp hạng ba mươi thôi sao."
"Không ngờ chỉ đứng hạng ba mươi....
Thạch Thanh Tuyền ngẩn ngơ.
Cha của nàng khủng bố ra sao thì chỉ có nàng mới là người rõ nhất.
Bất Tử Ấn Pháp kinh khủng tới nổi mẹ nàng chỉ vô tình nhìn thấy thôi mà đã giảm thọ mà chết.
Những người khác như Sư Phi Huyên, Loan Loan, Hầu Hi Bạch đều bất ngờ vì quyết định này, bọn hắn đều là những người biết chút ít về Bất Tử Ấn Pháp.
Không ngờ nó chỉ đứng hạng ba mươi mà thôi.
"Lâu chủ, cần chơi lớn như thế hay không."
"Đúng vậy đó lâu chủ, Bất Tử Ấn Pháp vậy mà chỉ có thể xếp hạng 30 thôi sao, ngươi cho những người khác con đường sống đi chứ."
"Moá, ta còn tưởng rằng tuyệt học của Võ Đang - Trương Tam Phong chân nhân còn có thể lên bảng, giờ đây xem ra khó rồi."
"Lâu chủ, chất lượng của bảng xếp hạng này quá cao, không ai còn hy vọng cả!"
Lời này vừa dứt thì ai nấy đều tán đồng.
Bất Tử Ấn Pháp vậy mà chỉ đứng hạng 30 thôi sao ai chịu nổi cơ chứ.
Ban đầu có khá nhiều người mong chờ tuyệt học gia truyền của mình sẽ được lên bảng, tuy nhiên bây giờ tất cả đều không còn hy vọng gì cả.
Lưu Tiêu nói: "Không có cách nào khác, có nhiều thần công khác mạnh mẽ hơn rất nhiều, Bất Tử Ấn Pháp đứng hạng ba mươi là do ta đã tổng hợp từ rất nhiều nguồn, cả yếu điểm và điểm mạnh của nó."
Hắn nói tiếp: "Đứng thứ hai mươi chín trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Viêm Viêm Công!"
"Công pháp này giao hoà thuỷ hoả, âm dương giúp đỡ lẫn nhau, dục luyện thử công, muốn luyện thành đầu tiên phải tẩu hoả nhập ma."
Mọi người hít sâu một hơi, đây thật là một môn nội công cổ quái.
Đã tẩu hoả nhập ma rồi thì luyện gì nữa, cho cũng không ai dám luyện môn công pháp này, không sợ chết sao?
Lưu Tiêu suy nghĩ, có vẻ đặc tính của Trường Sinh Công cùng Viêm Viêm Công hơi giống nhau.
Khi bắt đầu luyện hai công pháp này thì người luyện đều có một cảm giác đã tẩu hoả nhập ma.
Hơn nữa nó còn có một yêu cầu cực kỳ khó khăn, đó chính là người luyện không thể có một tý nội lực nào.
"Là môn công pháp cổ quái của tên Cẩu Tạp Chủng kia!"

Tạ Yên Khách bắt đầu cả kinh vì thấy xếp hạng của Viêm Viêm Công nằm ở vị trí hai mươi chín.
Vì hại chết Thạch Phá Thiên nên hắn đã cố ý cho y tu luyện môn nội công cổ quái này.
Nhưng sau khi chứng kiến mấy lần tẩu hoả nhập ma của Thạch Phá Thiên xong y vẫn không chết, công lực còn bạo tăng nữa.
Có vẻ đó không phải là tẩu hoả nhập ma, mà là do công pháp cổ quái đó cần như vậy.
"Công pháp này thần dị vô cùng, lúc chưa luyện thành thì nhìn chỉ như là một người bình thường."
"Nhưng chỉ cần sau khi âm dương giao hoà, thuỷ hoả tương hối, thì người đó sẽ tấn thăng từ tam lưu lên thẳng Tông Sư."
"Không phải là người thuần lương, tâm tính thuần khiết thì không thể tu luyện được, nếu không thì người đó sẽ thực sự tẩu hoả nhập ma, bạo thể mà chết."
"Hơn nữa nếu muốn đại thành thì cũng có phong hiểm cực lớn, ta không đề nghị mọi người tu luyện công pháp này."
"Thảo nào! Thảo nào!"
Tạ Yên Khách tự lẩm bẩm, tất cả nghi hoặc trong lòng hắn lúc này đã có lời giải đáp cả rồi.
"Thật đúng là một tâm pháp cổ quái!"
Vương Ngữ Yên nhịn không được mà cảm thán, Viêm Viêm Công này đã thoát khỏi phạm vi võ học rồi, khó mà suy đoán.
"Má ơi! Vừa luyện thành sẽ tấn thăng lên làm Tông Sư, Viêm Viêm Công này nghịch thiên như thế sao?"
"Công pháp này thật sự rất thần kỳ, tuy nhiên qua lời của lâu chủ thì yêu cầu của nó cực kỳ cao, không biết có ai đã từng luyện thành hay không nữa."
"Đúng vậy, dù công pháp này có để trước mặt ta thì ta cũng không dám tu luyện."
Cũng đúng, ngay cả Thạch Phá Thiên cũng phải nhờ cơ duyên xảo hợp mới có thể luyện thành, chứ đừng nói là những người có tâm tư tạp niệm đầy đầu như thế này.
Gia hoả Thạch Phá Thiên này chắc chắn là mang hack.
Viêm Viêm Công, La Hán Phục Ma Thần Công, Thái Huyền Kinh.
Hắn quét ngang tất cả, đều là nhờ cơ duyên xảo hợp, các ngươi nhìn thử xem có tức hay không.
"Đứng thứ 28 trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Hùng Bá Thiên Hạ."
Chu Vô Thị, Thượng Hải Quan Đường nghe thế thì đều quay đầu nhìn Quy Hải Nhất Đao.
Hai người bọn hắn là một trong số ít người biết Quy Hải Nhất Đao là một trong những người luyện môn tà công Hùng Bá Thiên Hạ này.
Thậm chí Quy Hải Nhất Đao gia nhập vào Hộ Long Sơn Trang có thể nói là chỉ vì hắn muốn tu luyện cùng tôi rèn Hùng Bá Thiên Hạ, tích luỹ sát khí vô

biên.
Lưu Tiêu nói: "Công pháp này thuộc về Ma Công, hung tàn bá đạo."
"Một khi bị ma khí khống chế thì chỉ có thể biến thành một khôi lỗi chỉ biết giết chóc, hại người hại mình."
Lưu Tiêu vừa câu này vừa nhìn Quy Hải Nhất Đao.
Bản thân đã nói rõ như vậy rồi, nếu như cứ khăng khăng một mực, chấp mê bất ngộ thì sau này có nhập ma, bị anh hùng trong thiên hạ chém chết cũng không tiếc.
Quy Hải Nhất Đao chấn động.
Sao hắn không biết những việc này được.
Nhưng hắn muốn báo thù cho cha hắn, người năm đó giết được phụ thân hắn thì chắc chắn y là một cao thủ hàng đầu.
Nếu không tu luyện Hùng Bá Thiên Hạ thì hắn lấy gì để báo thù đây.
"Tà công như thế cần phải bị huỷ diệt."
"Đúng vậy, không ai nên tu luyện loại tà công này, tránh làm hại thương sinh."
Những lời này khiến Chu Vô Thị bắt đầu cẩn trọng hơn.
Nếu như có một ngày Quy Hải Nhất Đao nhập ma thì hắn cũng cảm thấy phiền phức.
Hơn nữa sau khi nhập ma thì chắc chắn thực lực của y sẽ khủng bố vô cùng,

Chương 157. Bỏ gốc lấy ngọn

"Đứng thứ hai mươi bảy trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Hấp Công Đại Pháp!"
Chi Vô Thị chấn động!
Hấp Công Đại Pháp của hắn lại chỉ xếp hạng thứ hai mươi bảy thôi sao.
Giờ khắc này vô số ánh mắt đều đổ dồn về phía Chu Vô Thị.
"Việc này..."
Tả Lãnh Thiền nghẹn họng nhìn trân trối.
Hấp Công Đại Pháp của Chu Vô Thị mà chỉ xếp hạng thứ hai mươi bảy thôi sao, vậy thì Nội Công Tâm Pháp của Phái Tung Sơn chỉ là một đống rác thôi à.
"Xem ra Thiên Cơ Tâm Pháp của lão phu không thể lên bảng được rồi."
Giờ khắc này Thiên Cơ Lão Nhân cũng nhìn rõ hiện thực rồi,
Bất Tử Ấn Pháp hắn không rành lắm, Viên Viêm Công thì là lần đầu nghe nói.
Thế nhưng bây giờ thậm chí công pháp của một cao thủ Đại Tông Sư vẫn chỉ mới hạng hai mươi bảy mà thôi.
Phải biết rằng Hấp Công Đại Pháp là do cao thủ Võ Thánh Thiên Trì Quái Hiệp sáng chế đó.
Vậy thì một công pháp của người có tu vi Nửa Bước Đại Tông Sư như hắn còn có cơ hội nào so sánh đấy.
"Hấp Công Đại Pháp là do Thiên Trì Quái Hiệp sáng chế."

"Công pháp này có thể hút nội lực, chân khí, tinh thần của người khác cho bản thân sử dụng, nếu như muốn mạnh lên trong thời gian ngắn thì đây là một lựa chọn tốt."
"Lợi hại hơn nữa là sau khi hút công lực của người khác thì ngươi còn có thể phân tích ra võ học, tuyệt kỹ của đối phương."
Hấp!
Ai nấy đều hít một hơi thật sâu.
Có võ công đáng sợ như thế sao.
Không chỉ có thể hút công lực của người khác mà còn học được cả tuyệt kỹ của người ta.
Trên thực tế thì một thân võ công của Chu Vô Thị cùng Cổ Tam Thông đa số có được cũng là nhờ cách này.
Bây giờ rất nhiều người đều nhìn Chu Vô Thị với ánh mặt cực kỳ kiêng kỵ.
Nếu như hắn có thêm tuyệt học của mình thì chỉ cần trở tay là lấy được.
Lưu Tiêu lại nói tiếp: "Tuy nhiên nó có một khuyết điểm chí mạng, chỉ có thể hấp thu nội lực của những tâm pháp bình thường mà thôi."
"Còn những chân khí, nội lực của những người tu luyện tuyệt đỉnh thần công khác thì nó không thể hấp thu được."
Chu Vô Thị gật đầu.
Giống như lúc hắn và Cổ Tam Thông Giao Thủ vậy, hắn muốn hấp thu chân khí của Kim Cương Bất Hoại Thần Công, tuy nhiên không thể được.
Hơn nữa lý do chính khiến cảnh giới những năm nay của hắn trì trệ không tiến là bởi vì hắn đã là Đại Tông Sư hậu kỳ, không thể hấp thu được những nội lực và chân khí của đối thủ cùng cảnh giới.
Dù được thì bản thân cũng chỉ có thể luyện hoá một phần nhỏ mà thôi.
Nếu so về hấp thu thì Hấp Công Đại Pháp không thể nào tinh diệu như Bắc Minh Thần Công được.
Nếu nói nghiêm túc thì Hấp Công Đại Pháp không khác gì tà công cả.
Còn Bắc Minh Thần Công thì là thần công chính thống của Đạo Gia.
Hấp thu công lực chỉ là một trong những tác dụng lẻ mà Bắc Minh Thần Công có thôi.
"Đứng thứ hai mươi sáu trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Tiểu Vô Tướng Thần Công!"
"Đứng thứ hai mươi lăm trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công."
Hai mắt Cưu Ma Trí sáng lên.
Bởi vì Tiểu Vô Tướng Thần Công là công pháp hắn tu hành, đương nhiên hắn biết nó cường hãn ra sao rồi.
Lưu Tiêu cũng liếc mắt nhìn Cưu Ma Trí.
Gia hoả này thật sự là bỏ gốc lấy ngọn.
Bản thân sở hữu tuyệt thế thần công thì không quan tâm, trong lòng lúc nào cũng nghĩ tới những cái loè loẹt, gì mà 72 tuyệt kỹ.
Tên này không biết sự khủng bố của Tiểu Vô Tướng Thần Công.
"Tiểu Vô Tướng Thần Công, Huyền Công chính thống của đạo gia, người

tu tập công pháp này có thể dùng nội lực bắt chước cùng sử dụng bất kỳ võ kỹ nào trên thế gian."
"Giống như A Tị Đạo Tam Đao trong Hùng Bá Thiên Hạ, không cần học tâm pháp của Hùng Bá Thiên Hạ, chỉ cần sử dụng nội lực của Tiểu Vô Tướng Thần Công là có thể thi triển được A Tị Đạo Tam Đao."
"Thậm chí uy lực còn mạnh hơn là sử dụng nội lực của tâm pháp gốc."
Quy Hải Nhất Đao chấn động liên tục.
Bản thân mạo hiểm, không ngại nhập ma để tu luyện A Tị Đạo Tam Đao, nhưng không ngờ bây giờ lại có cách không có bất kỳ nguy hiểm nào mà vẫn có thể thi triển A Tị Đạo Tam Đao.
Cưu Ma Trí lúc này cũng trầm mặc lại, hắn đang tự hỏi bản thân có đang bỏ gốc lấy ngọn hay không.
Còn về phần Chu Chỉ Nhược được Lưu Tiêu truyền cho Tiểu Vô Tướng Thần Công cho thì cảm động vô cùng.
Không ngờ lâu chủ lại truyền thần công đứng thứ 26 trên Tâm Pháp Thiên Bảng cho ta.
Ngoại trừ những người này thì ai nấy đều mộng bức vô cùng, không ai biết Tiểu Vô Tướng Thần Công là gì cả.
Còn Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công nữa, mọi người đều ngơ ngác.
"Nghĩa phụ, ngài đã nghe qua hai môn thần công này chưa?"
Thượng Hải Quan Đường thấy Chu Vô Thị cũng ngơ ngác thì hỏi lại.
Chu Vô Thị lắc đầu.
Quy Hải Nhất Đao ngồi kế thì tròng mắt không ngừng chuyển động, hắn đã bị tác dụng của Tiểu Vô Tướng Thần Công hấp dẫn.
Hắn không muốn nhập ma!
Chỉ là bất đắc dĩ mà thôi.
"Sư phụ, ngài biết cái Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công này sao?"
Vân La quận chúa hiếu kỳ.
Tiểu Vô Tướng Thần Công thì nàng đang học rồi, nhưng chưa từng nghe qua Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công gì cả.
Cổ Tam Thông lắc đầu: "Đoán chừng là một môn thần công đã thất truyền, nếu không thì sẽ không có tiếng tăm gì như thế."
Ngay cả Đại Tông Sư còn không biết, chắc là một môn thần công thất truyền rồi.
Nhưng sau đó Cổ Tam Thông nhìn Lưu Tiêu với vẻ mặt bi phẫn.
Bởi vì hắn bị mất mặt.
Nó chưa thất truyền.

Chương 158. Phản lão hoàn đồng

"Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công, đây có thể nói là một bộ kỳ công."

"Nó có một đặc tính, người tu luyện môn công pháp này thì mỗi ba mươi năm sẽ phản lão hoàn đồng một lần..."
Phản lão hoàn đồng!
Lại còn là ba mươi năm một lần nữa!
Moá!
Đây không phải là trường sinh bất tử sao.
Lưu Tiêu còn chưa dứt lời thì Thiên Cơ Lâu đã như muốn nổ tung.
"Moá ơi! Công pháp này quá nghịch thiên."
"Trời! Phản lão hoàn đồng."
"Lâu chủ, kỳ công này ở nơi nào."
"Tên của công pháp này ngầu thật, công năng lại bá đạo hơn nữa."
Giờ khắc này ai cũng bị bốn chữ phản lão hoàn đồng này hớp hồn.
Chu Vô Thị, Cổ Tam Thông đều đứng hết cả lên.
Thiên Cơ Lão Nhân là người lớn tuổi nhất ở đây, hắn đã bắt đầu thở gấp rồi.
Phản lão hoàn đồng!
Đây chính là ước mơ của biết bao nhiêu người trong giang hồ.
Liều sống liều chết để tu luyện không phải là bởi vì trở thành Võ Thánh, để có thể sống lâu mấy năm sao?
"Lâu chủ, Đại Đường Hoàng Triều ta mua tin tức về công pháp này, độc quyền."
Thái Tử Đại Đường bắt đầu đứng ngồi không yên.
"Trong mắt của Đại Đường Hoàng Triều nhà ngươi không còn những Hoàng Triều khác hay sao."
Vi Tiểu Bảo khó chịu.
"Sợ rằng một mình ngươi ăn không hết tin tức này thôi."
Triệu Mẫn cũng đứng lên.
Phản lão hoàn đồng, bốn chữ này có sức dụ hoặc vô cùng lớn đối với nữ tử như nàng.
Đại Tống Hoàng Triều, Chu Vô Thị cũng đứng lên cảnh cáo Thái Tử Đại Đường.
Nếu ăn một mình sợ rằng Đại Đường sẽ nghẹn chết đó.
Lưu Tưu im lặng nhìn đám người đang hưng phấn đến cực độ này, ta còn chưa nói xong mà, các ngươi nhoi nhoi lên như vậy làm gì.
"Đừng nóng vội, chờ bổn lâu chủ nói xong hết rồi các ngươi muốn mua cũng không muộn mà."
Lưu Tiêu giơ tay ra hiệu cho tất cả mọi người im lặng lại.
"Tuy ba mươi năm sẽ phản lão hoàn đồng lại một lần, tuy nhiên tất cả công lực cùng tuổi tác đều sẽ trở về trạng thái trước khi phản lão hoàn đồng."
Lời này vừa dứt thì tất cả mọi người cũng dần tỉnh táo lại, hứng thú của tất cả mọi người giảm mạnh.
Đây không phải là phản lão hoàn đồng chân chính.
Lưu Tiêu nói: "Nếu thật sự là phản lão hoàn đồng thì công pháp này đã không chỉ xếp ở hạng hai mươi lăm rồi."

Bây giờ mọi người mới suy nghĩ tới đây, gật đầu tán thành.
"Cũng đúng, nếu như nó có công năng nghịch thiên như phản lão hoàn đồng thật sự thì nó sẽ không chỉ xếp hạng hai mươi lăm thôi đâu."
"Và đặc biệt nhất môn công pháp Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công này cùng Tiểu Vô Tướng Thần Công đều có xuất xứ thì một môn phái lánh đời.
"Môn phái nào?"
Cổ Tam Thông lên tiếng hỏi.
Tất cả mọi người đều mong đợi Lưu Tiêu lên tiếng.
Nếu là môn phái bình thường thì chỉ cần có một công pháp được lên bảng thì đó đã là một việc cực kỳ ngưu bức rồi.
Đằng này lại có một môn phái thần bí sở hữu đến tận hai quyển tâm pháp được lên bảng, hỏi sao mọi người không hiếu kỳ được chứ.
"Cẩu lâu chủ phổ cập kiến thức!"
Có người hô to.
Lưu Tiêu nói: "Môn phái này sở hữu cũng khá nhiều thần công được lên bảng, đợi một tý ta sẽ nói kỹ sau."
Lưu Tiêu thừa nước đục thả câu: "Ta chỉ nói trước như thế này thôi, môn phái này hiện tại chỉ sở hữu duy nhất ba truyền nhân trên đời này, tuy nhiên cả ba ai nấy đều là cao thủ Đại Tông Sư cả."
Ba truyền nhân, ba Đại Tông Sư! Quả thật là quá hung tàn mà.
Ai nấy đều không tin được vào tai mình.
"Má ơi! Trên đời này lại còn một môn phái khủng bố như thế sao!"
"Ba cao thủ Đại Tông Sư, có khoa trương quá không thế."
"Quá lợi hại, ngay cả Thiếu Lâm của cả Ngũ Cường Hoàng Triều cộng lại cũng chưa chắc có nhiều Đại Tông Sư như vậy."
"Moá ơi, tên cẩu lâu chủ này lại gợi lên hứng thú của ta rồi lại để đó."
...
"Đều là làm tình báo, tuy nhiên các ngươi xem chênh lệch của các ngươi đối với Thiên Cơ Lâu kìa."
Chu Vô Thị lúc này đang chấn vấn Thượng Hải Quan Đường cùng Quy Hải Nhất Đao.
"Người ta chỉ vô tình để lộ ra một tin tức thôi mà các ngươi không ai biết cả."
Môn phái lánh đời kinh khủng như thế này mà ta chưa từng có bất kỳ manh mối gì sao.
Thiên Cơ Lão Nhân bỗng cảm thấy xấu hổ vô cùng, bởi vì chính hắn cũng là người làm tình báo.
"Ba vị cao thủ Đại Tông Sư, chỉ cần chia một người cho Minh Giáo chúng ta thôi thì cần gì bị sáu môn phái kia khi dễ như vậy."
Dương Tiêu thèm vô cùng.
"Đến tột cùng đó là môn phái gì mà lại sở hữu nhiều thần công như vậy, theo lời của lâu chủ thì không chỉ hai mà còn có thần công khác của môn phái này nằm trên bảng, nếu như thể có thể kết giao với môn phái như vậy

thì còn sợ gì nữa chứ."
Trong mắt Tả Lãnh Thiền hiện lên một tia tinh quang, hắn muốn ôm bắp đùi.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Đứng thứ 24 trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Dịch Cân Kinh của Thiếu Lâm."
"Chắc hẳn ở đây ai cũng đều biết Dịch Cân Kinh rồi, nên lâu chủ cũng không nhiều lời làm gì."
Mọi người nghe thế thì đều gật đầu.
Không ai bất ngờ về việc Dịch Cân Kinh có tên trên bảng cả.
"Đây dù sao cũng là thần công trấn giáo của Thiếu Lâm, nếu như không lên bảng thì Thiếu Lâm cũng không thể trở thành một trong thái sơn bắc đẩu của võ lâm rồi."
"Đứng thứ hai mươi ba trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Cửu Dương Thần Công."
"Đứng thứ hai mươi hai trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Cửu Âm Chân Kinh."
"Cửu Âm Chân Kinh do Hoàng Thường sáng chế, Cửu Dương Thần Công thì là do Đấu Tửu Tăng sáng chế."
Hai người ai nấy đều là cao thủ Võ Thánh vào một trăm năm trước, hẳn ai cũng biết lai lịch của bọn hắn rồi, nên ta bỏ qua phần này."
"Giải thích một tý, bởi vì Cửu Âm Chân Kinh bao la vạn trượng, bên trong chứa dựng nhiều võ công khác nhau, thế nên nó đứng trước Cửu Dương Thần Công một hạng."
Việc Cửu Dương Thần Công có thể lên bảng khiến Trương Vô Kỵ vui mừng vô cùng, cũng rất vinh hạnh.

Chương 159. Công pháp của Võ Thánh

"Đứng thứ hai mươi mốt trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Thiên Giám Thần Công."
"Pháp này là một môn thần công nội ngoại kiêm tu, cương mãnh cực độ."
"Nó giống công pháp Tiểu Vô Tướng Thần Công khi nãy, đều xuất phát từ môn phái lánh đời kia."
Ba môn thần công lên bảng.
Thậm chí dựa theo dáng vẻ của Lưu Tiêu bây giờ vẫn chưa nói về môn phái lánh đời kia thì có vẻ còn vài công pháp khác nữa, lúc này ai nấy đều tò mò đến cực độ.
Môn phái này thật sự quá nghịch thiên.
Đến bây giờ tới một đại phái có lịch sử truyền thừa hơn một nghìn năm như Thiếu Lâm cũng chỉ sở hữu một môn thần công là Dịch Cân Kinh được lên bảng mà thôi.
Mọi người cố nhịn tò mò mà nghe tiếp.
"Đứng thứ hai mươi trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Giá Y Thần Công."
Giá Y Thần Công?
Mọi người ngẩn ngơ.
Giá Ý Thần Công lên bảng thì không ai có ý kiến gì, tuy nhiên không ai ngờ xếp hạng của nó lại cao như thế.
"Lâu chủ, chúng ta biết Giá Y Thần Công mạnh mẽ vô cùng, lại còn là thần công trấn giáo của Di Hoa Cung, tuy nhiên xếp hạng của nó có hơi quá cao không."
Thiên Cơ Lão Nhân hỏi một cách nghi ngờ.
"Không sai! Giá Y Thần Công không thể nào đứng trước Hấp Công Đại Pháp của ta được."
Chu Vô Thị lên tiếng, Cổ Tam Thông cũng gật đầu theo.
Hắn tu Hấp Công Đại Pháp, thế nên hắn không chấp nhận được việc Giá Y Thần Công lại có thứ hạng cao đến thế.
Lưu Tiêu nói: "Đó là bởi vì các ngươi chỉ cho rằng Giá Y Thần Công có 8 tầng mà thôi."
"Trên thật tế thì có vài đồn đãi trên giang hồ là đúng."
"Giá Y Thần Công thật sự có tầng thứ 9, tầng có áo nghĩa tối cao, Di Hoa Tiếp Mộc."
"Sau khi tu luyện đến tầng cuối cùng của Giá Y Thần Công thì có thể hút nội lực của người khác mà không cần chạm tay vào."
Nó còn có đặc tính tương đồng với Hấp Công Đại Pháp là hấp thụ nội lực sau đó học được võ học của đối phương."
Khi lời Lưu Tiêu vừa dứt thì ai nấy đều ngơ người.
Moá, Giá Y Thần Công thật sự có tầng thứ 9 sao.
Tin tức hày thật sự quá oanh động.

Phải biết rằng ngay cả Di Hoa Cung cũng không dám chắc chắn Giá Y Thần Công có tầng thứ 9 hay không nữa kìa.
Một khắc sau có người phản ứng lại, hỏi Lưu Tiêu: "Nếu như thế thì tin đồn trong Lục Nhâm Thần Đầu có chứa tầng thứ 9 của Giá Y Thần Công cũng là sự thật sao lâu chủ."
Lời này vừa dứt thì sắc mặt của đám người Chu Vô Thị, Triệu Mẫn, Thái Tử Đại Tống đều trầm xuống.
Bọn hắn không đi tranh đoạt Lục Nhâm Thần Đầu là vì từ xưa giờ chưa từng có ai mở và xác nhận trong đó chứa đựng cái gì cả, không ai chắc chắn trong đó sẽ chứa tầng thứ 9 của Giá Y Thần Công.
Nếu như biết thì bọn hắn đã không bỏ lỡ cơ hội tranh đoạt công pháp đứng thứ 20 trên Tâm Pháp Thiên Bảng này rồi.
Lưu Trả lời: "Đúng thế!"
"Nhưng mà Lục Nhâm Thânn Đầu cực kỳ huyền diệu khó lường, trong thiên hạ này ngoại trừ Thiên Cơ Lâu ta ra thì không có bất kỳ ai biết cách mở nó ra cả."
Ở trong nguyên tác thì Hoa Vô Khuyết cùng Giang Ngọc Yến mở được Lục Nhâm Thần Đầu là bởi vì một lần ngoài ý muốn.
Lưu Tiêu cố tình tung tin tức này ra là để câu Yêu Nguyệt tới Thiên Cơ Lâu, vì dù nàng ta có thu được Lục Nhâm Thần Đầu nhưng không biết cách mở thì cũng như không.
Và khi Yêu Nguyệt tới thì Giá Y Thần Công cũng sẽ thuộc về Thiên Cơ Lâu.
"Phỏng chừng tạm thời nàng sẽ không tới đâu, qua vài lần chọc giận nàng thì có lẽ với tính cách cao ngạo đó thì nàng khó mà đến cầu Thiên Cơ Lâu trong thời gian ngắn sắp tới."
Lưu Tiêu lắc đầu nhẹ, hắn biết rõ bản tính của Yêu Nguyệt.
Huống hồ bản thân còn nói chuyện xấu hổ nhất của nàng cho cả thế gian biết, nếu như không phải tình huống cực kỳ bất đắc dĩ thì nàng sẽ không tới đây.
"Xui!"
Rất nhiều người mắng thầm.
Hiện tại Lục Nhâm Thần Đầu đã rơi vào tay của Yêu Nguyệt, sợ là không có ai đoạt được cả.
Di Hoa Cung vốn là một thế lực lớn, lại còn hai vị cao thủ Đại Tông Sư toạ trấn.
Giờ ai mà đi cướp Lục Nhâm Thần Đầu thì không khác gì nộp mạng cả.
Lúc này ai nấy đều tiếc nuối việc bản thân không đi cướp lúc Giang Biệt Hạc còn giữ Lục Nhâm Thần Đầu.
"Đứng thứ mười chín trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Bắc Minh Thần Công."
Lại là một môn thần công chưa ai nghe nói qua.
Ngoại trừ những người đã gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì không có ai biết môn công pháp này cả.
Lưu Tiêu nói: "Bắc Minh Thần Công, có xuất xứ từ môn phái lánh đời kia."

Bốn môn thần công được lên bảng!
Mọi người há to miệng, không nói nên lời.
"Bắc Minh Thần Công, thần công chính thống của Đạo Gia."
"Nó cũng có 1 tác dụng là hấp thu nội lực của người khác."
"Tất cả các thần công hấp thu nội lực trên giang hồ hiện nay mà các ngươi biết như Giá Y Thần Công, Hấp Công Đại Pháp, Hấp Tinh Đại Pháp, Hoá Công Đại Pháp đều có nguồn gốc xuất xứ từ môn thần công này cả."
Mả mẹ nó!
Tất cả mọi người lại bị giật mình.
Không ngờ Bắc Minh Thần Công lại khủng bố đến thế, là đầu nguồn của cực nhiều thần công.
Lưu Tiêu nói: "Hấp thu nội lực của người khác chỉ là một tác dụng nhỏ của nó mà thôi."
"Tác dụng lợi hại nhất của nó là sau khi trở thành Võ Thánh, có thể dựa vào pháp này để hấp thu năng lượng trong thiên địa, nhanh chóng tăng tu vi của mình."
Lúc này đã có không ít người bắt đầu rục rịch, hai mắt sáng lên.
Chu Chỉ Nhược biết rõ Thiên Cơ Lâu sở hữu Bắc Minh Thần Công, nên khi này này nàng nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt toả sáng.
Hấp thu năng lượng từ thiên địa, nó đã thoát khỏi phạm trù của võ học rồi.
Các người hút nội lực của người khác, còn ta hấp thụ năng lượng trong thiên hạ, vừa nhìn liền biết ai cao cấp hơn rồi.
"Không ngờ lại là một pháp môn của Võ Thánh, tiếc là không có duyên gặp gỡ."
Có người cảm xúc dâng trào,
"Đừng kích động làm gì, nếu như ngươi không thể tấn thăng lên Võ Thánh thì luyện môn công pháp đó cũng bình thường mà thôi."
Chậu nước lạnh này khiến không ít người tỉnh táo trở lại.

Chương 160. Long Tượng Bàn Nhược Công

"Đứng thứ mười tám trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Quỳ Hoa Bảo Điển."
Lời này vừa dứt thì Tả Lãnh Thiền hít sâu một hơi, vẻ mặt kinh hãi,
"Lâu chủ, Quỳ Hoa Bảo Điển mà ngươi nói có phải là công pháp mà Nhật Nguyệt Thần Giáo cướp từ Phái Hoa Sơn ra không."
Lúc này cũng có một nhóm người khác giật mình, đó chính là Đông Xưởng, bởi vì bọn hắn cũng tu luyện Quỳ Hoa Bảo Điển.
"Lâu chủ, Quỳ Hoa Bảo Điển này rốt cuộc có lai lịch gì thế, ta chưa từng nghe nói qua." Ngoại trừ đám người này thì mọi người đều khá mù mờ đối với công pháp này.
Lưu Tiêu nói: "Có thể rất ít người trong số các ngươi biết Quỳ Hoa Bảo Điển."

"Tuy nhiên chắc các ngươi không lạ gì Tịch Tà Kiếm Phổ phải không."
"Tịch Tà Kiếm Phổ, thật ra là một chút da lông của Quỳ Hoa Bảo Điển mà thôi."
Hấp....
Ai nấy đều hít một hơi thật sâu.
Tịch Tà Kiếm Phổ lợi hại không?
Tuy Nhạc Bất Quần còn đang trốn ở thâm sơn cùng cốc gì đó, nhưng tổ tiên của Lâm Bình Chi cũng đã dựa vào Tịch Tà Kiếm Phổ để hoành hành thiên hạ.
Nhưng võ công lợi hại như thế chỉ là một chút da lông của Quỳ Hoa Bảo Điển thôi sao.
"Lâu chủ, vậy Quỳ Hoa Bảo Điển cần tự thiến như Tịch Tà Kiếm Phổ sao?"
Lưu Tiêu gật đầu.
Bỗng nhiên không ai còn hứng thú nữa.
Muốn tự thiến mới có thể luyện thành, ai mà nỡ chứ.
Hắn nhìn về Tả Lãnh Thiền: "Bản công pháp mà Nhật Nguyệt Thần Giáo cướp từ Phái Hoa Sơn thật ra là bản thiếu."
"Bản hoàn chỉnh của Quỳ Hoa Bảo Điển hoàn toàn không tồn tại trên đời này."
"Còn về phần môn thần công này mạnh bao nhiêu thì ta lấy một ví dụ các ngươi sẽ hiểu."
"Các ngươi cứ nhìn Đông Phương Bất Bại của Nhật Nguyệt Thần Giáo ở Đại Minh Hoàng Triều đi, chỉ trong một thời gian hai năm ngắn ngủi mà y đã tấn thăng lên cao thủ Đại Tông Sư rồi."
"Mà đây vẫn chỉ là bản không hoàn chỉnh của Quỳ Hoa Bảo Điển thôi đó."
Đông Phương Bất Bại đã trở thành một cao thủ Đại Tông Sư rồi hay sao?
Lại còn luyện Quỳ Hoa Bảo Điển nữa chứ.
Người trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều giật mình.
"Không ngờ Đông Phương Bất Bại lại giống như Nhạc Bất Quần, đều là nhân vật hung ác, tự thiến chính mình."
"Hắc... Ta cười chết mất, thảo nào những năm gần đây Đông Phương Bất Bại hoàn toàn không xuất đầu lộ diện, thì ra là do biến thành một tên thái giám rồi."
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này đâu đâu cũng là tiếng cười nhạo.
Đối với nhiều người thì bọn hắn thà chết chứ không luyện Quỳ Hoa Bảo Điển.
"Các ngươi ăn hại như thế sao, ngay cả tin tức động trời như vậy mà cũng không biết.
Sắc mặt của Chu Vô Thị âm trầm vô cùng.
Dưới mắt của mình vậy mà lại có một cao thủ Đại Tông Sư, đáng giận hơn là Hộ Long Sơn Trang của hắn không có một tin tức gì cả.
"Giờ để xem xem tên Đông Phương Bất Bại này làm cách nào hành tẩu giang hồ được đây."

Tả Lãnh Thiền cười nhạt.
Lưu Tiêu nhìn thấy hết phản ứng của mọi người.
Khoé miệng nhếch lên một nụ cười.
"Các ngươi đừng có xem thường Đông Phương Bất Bại."
"Những nhân vật hung ác như thế này thường rất doạ người."
"Hơn nữa nếu như hắn có thể lĩnh ngộ được cảnh giới tối cao của Quỳ Hoa Bảo Điển là Thiên Nhân Hoá Sinh, Âm Dương Đồng Thể thì sợ rằng lúc đó ngay cả Võ Thánh hắn cũng có thể tàn sát một cách dễ dàng."
Lời này vừa cất lên thì không ai còn cười được.
Lúc này mọi người mới nhớ ra đây chính là thần công xếp hạng mười tám trên Tâm Pháp Thiên Bảng.
Tuy Đông Phương Bất Bại chỉ tu luyện phiên bản không trọn vẹn, tuy nhiên chỉ qua hai năm hắn đã tấn thăng lên Đại Tông Sư thì có thể thấy ngộ tính của hắn không thấp tý nào.
"Đứng hạng thứ mười bảy trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Kim Cương Bất Hoại Thần Công."
"Đứng hạng thứ mười sáu trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Bất Diệt Kim Thân."
"Hai môn tâm pháp này đều là những công pháp khổ luyện đỉnh cao, sau khi luyện tới đại thành thì thân thể chính là binh khí mạnh nhất."
"Đứng thứ hạng mười lăm trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Long Tượng Bàn Nhược Công!"
Lại là một bản thần công chưa từng có ai nghe nói.
Lần này thậm chí Vương Ngữ Yên cũng quay sang nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt nghi ngờ.
...
"Lâu chủ, Long Tượng Bàn Nhược Công này rốt cuộc là lai lịch gì, nghe tên thì có vẻ nó là công pháp của Phật Môn." Vương Ngữ Yên híp hai mắt lại, đi tới rót trà cho Lưu Tiêu.
Những người khác thì cũng vểnh tai lên lắng nghe.
"Khi có thắc mắc thì ngươi mới ngoan ngoãn được hay sao."
Lưu Tiêu nhổ nước bọt.
"Đây đúng là công pháp của Phật Môn."
"Môn công pháp Long Tượng Bàn Nhược Công này thật sự rất biến thái."
Mọi người sửng sốt.
Không ai ngờ lâu chủ lại dùng hai từ biến thái để diễn tả một công pháp cả.
"Biến thái ra sao?"
Vương Ngữ Yên như một đứa trẻ đang hiếu kỳ vậy.
Lưu Tiêu nói: "Nói sao đây, nếu như ngươi tu luyện môn thần công này thì mất hai năm để luyện thành tầng thứ 1, tầng thứ 2 thì cần thời gian gấp đôi tầng thứ 1, tầng ba, bốn, năm cũng tương tự như vậy."
"Nó tổng cộng có mười ba tầng!"
"Nói cách khác, nếu như một người bình thường luyện môn Long Tượng Bàn Nhược Công này thì cần hơn một nghìn năm mới có thể luyện đến viên mãn được."

"Một ngàn năm!"
Lúc đó xương cũng đã phân huỷ hết rồi.
Vương Ngữ Yên tặc lưỡi: "Thật sự quá biến thái!"
Đám người Chu Chỉ Nhược thì trợn mắt há mồm.
Ngàn năm, thậm chí Võ Thánh cũng không thể sống lâu được như vậy.

Chương 161. Trương Tam Phong khủng bố

"Lâu chủ, võ học như vậy thì có ai luyện được đến cảnh giới tối cao chứ, vậy sao được coi là thần công gì được."
Có người hô lớn.
Lưu Tiêu nói: "Khi nãy ta nói là người bình thường."
"Người nào có thiên phú càng cao thì thời gian tu luyện môn tâm pháp này càng được rút ngắn."
"Bây giờ trên Đại Thảo Nguyên có một cao thủ tên là Kim Luân Pháp Vương, đã luyện môn Long Tượng Bàn Nhược Công này lên tầng thứ 9."
"Nhưng chỉ mới tầng thứ 9 thôi mà hắn đã mạnh ngang với cao thủ Đại Tông Sư rồi."
"Nếu như có một tuyệt thế thiên tài nào luyện thành công tầng 13 của môn tâm pháp này thì ngươi nghĩ nó sẽ kinh khủng ra sao nữa."
13 tầng!
Người đứng đầu trên Tiềm Long Bảng hiện này là Thạch Phá Thiên liệu có thể luyện thành tầng thứ 13 của Long Tượng Bàn Nhược Công sao?
"Chưa chắc!"
"Bởi vì công pháp này thật sự quá tốn thời gian."
.....
Tầng thứ 9 thì nếu người bình thường phải cần tới mấy trăm năm.
Vậy mà tên thiên tài trên Đại Thảo Nguyên này chỉ cần vài chục năm mà thôi.
"Đứng thứ hạng mười bốn trên Tâm Pháp Thiên Bảng, La Hán Phục Ma Thần Công."
"Đứng hạng mười ba trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Tẩy Tuỷ Kinh."
"Hai môn thần công này đều là tuyệt học của Thiếu Lâm, La Hán Phục Ma Thần Công thì hiện nay vẫn còn truyền thừa tiếp."
"Tuy nhiên về phần Tẩy Tuỷ Kinh, công pháp được cho rằng là bản tiến hoá của Dịch Cân Kinh thì bây giờ đã thất truyền, ngay cả Thiên Cơ Lâu ta cũng tìm không được."
Việc La Hán Phục Ma Thần Công vẫn còn được truyền thừa khiến ai nấy đều cả kinh.
Đây chính là tuyệt học chí cao của Thiếu Lâm đó, không lẽ Thiếu Lâm lại sắp có thêm một cao thủ hay sao.
"Lâu chủ, điều kiện để tu luyên La Hán Phục Ma Thần Công hà khắc như

thế mà cũng có người luyện thành được à."
"Lâu chủ, cầu phổ cập."
Lưu Tiêu lại nói: "Tuy La Hán Phục Ma Thần Công khó, nhưng những thiên tài trên đời này cũng không thiếu."
"Và không may là, hiện tại có hai vị thiên tài trên Tiềm Long Bảng đã luyện thành môn La Hán Phục Ma Thần Công này rồi."
Thiên tài trên Tiềm Long Bảng?
Vậy thì không sao rồi.
Không có ai hỏi cụ thể là người nào cả, vì họ biết tên lâu chủ lòng dạ hiểm độc này sẽ lại đòi tiền mà thôi.
"Đứng thứ mười hai trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Tiêu Diêu Ngự Phong."
"Pháp này cũng giống như Bắc Minh Thần Công, đều có nguồn gốc từ môn phái lánh đời kia."
Lại một môn công pháp của môn phái thần bí kia được lên bảng.
Lần này ngay cả Vương Ngữ Yên cũng không thể giữ nổi bình tĩnh.
Bởi vì nàng là người duy nhất biết đến sự tồn tại của Phái Tiêu Dao, ông ngoại của nàng còn là chưởng môn của Phái Tiêu Dao nữa kìa.
Nhưng nàng không ngờ Phái Tiêu Dao lại kinh khủng như vậy, có tới tận năm môn tuyệt học được lên Tâm Pháp Thiên Bảng,
"Lâu chủ, còn có công pháp nào khác của môn phái này lên bảng nữa không?"
Thấy Lưu Tiêu vẫn còn chưa muốn công bố môn phái này ra thì tất cả mọi người đều hết hồn.
Quá kinh khủng.
Bọi hắn hận không thể bắt Lưu Tiêu lập tức phổ cập khoa học về môn phái đó cho tất cả mọi người.
Lưu Tiêu nghe thế thì gật đầu, xong hắn tiếp tục đến với vị trí tiếp theo trên Tâm Pháp Thiên Bảng.
"Đứng hạng mười một trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Tiên Thiên Công!"
Lại là Tiên Thiên Công của Vương Trùng Dương!
Mọi người hít vào sâu một hơi.
Không ngờ Tiên Thiên Công lại có thứ hạng cao như thế.
"Thảo nào năm đó Trùng Dương chân nhân không thèm để ý Cửu Âm Chân Kinh tý nào, thì ra Tiên Thiên Công của hắn đã cường hãn cực kỳ rồi."
Mọi người bừng tỉnh.
"Không ngờ Tiên Thiên Công lại khủng bố như thế, thảo nào năm đó tổ sư bà bà lại bị Trùng Dương chân nhân đánh bại."
Tiểu Long Nữ hoảng sợ, bị hù bởi thứ hạng của Tiên Thiên Công.
"Không hổ là người đứng đầu Ngũ Tuyệt, Tiên Thiên Công thật nghịch thiên."
"Lâu chủ, hiện tại truyền thừa của Tiên Thiên Công còn hay không thế?"
Lưu Tiêu trả lời: "Còn!"
Vương Trùng Dương còn chưa chết mà.
"Đứng hạng mười một trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Thái Cực Thần Công!"

"Người sáng tạo, Võ Đang - Trương Tam Phong!"
Oanh!
Thiên Cơ Lâu triệt để bạo động, sôi trào hết cả lên.
Những công pháp nãy giờ tuy cường hãn nhưng đó đều là do cổ nhân tiền bối sáng chế ra.
Còn về phần Thái Cực Thần Công này lại là một người còn sống trong giang hồ sáng chế.
Oanh động mà nó mang lại không thể nào nhỏ được,
Kinh khủng hơn là công pháp này lại gần tiến sát vào top 10.
Không ai là không chấn động cả,
Ai nấy đều bị ba chữ Trương Tam Phong này hù.
Đặc biệt là Trương Vô Kỵ, hắn giật mình tới mức bóp nát chén trà trong tay,
"Thái Sư Tổ lại khủng bố như thế sao?"
Triệu Mẫn sợ hãi cực kỳ: "May mà ta chưa bao giờ sai người đi đối phó với Võ Đang cả."
Nếu không thì chỉ cần một mình Tam Phong chân nhân thôi là đã có thực lực huyết tẩy cả Đại Nguyên Hoàng Triều rồi.
"Nhanh! Lập tức báo tin về đế đô, kêu bọn hắn phong Võ Đang - Trương Tam Phong chân nhân làm quốc sư của Đại Nguyên ta!"
Đám người Diệt Tuyệt Sư Thái đều chấn động.
Bây giờ mọi người mới thật sự biết Tam Phong chân nhân thật sự khủng bố ra sao.
"Tam Phong chân nhân lại khủng bố đến như vậy sao!"
"Moá! Ta muốn bái sư Võ Đang, học Thái Cực Thần Công của Tam Phong chân nhân."
"Má nó! Đây thật sự là hù chết người không đền mạng mà!"
Trên thực tế Lưu Tiêu đã biết từ lâu, trong nguyên tác thì thực lực của Trương Tam Phong cũng đã chạm đỉnh của thế giới đó rồi.
Nhưng hắn không ngờ ở đây Trương Tam Phong vẫn khủng bố tới mức độ như thế.
Chỉ sáng chế ra một công pháp là Thái Cực Huyền Công thôi mà đã gần chạm tới top 10 rồi, thêm một thời gian nữa thì Phá Toái Hư Không không phải nói chơi.

Chương 162. Các phương thế lực sợ hãi

Sau Tà Vương - Thạch Chi Hiên thì còn có một vị Võ Học Đại Gia khai sáng ra một tuyệt học đủ sức lên bảng.
Lại còn ở một thứ hạng cực kỳ khủng bố là hạng 11.
Cảm giác rung động này không thể diễn tả thành lời được.
Chừa từng có ai nghĩ đến việc vị chân nhân luôn ngồi trên núi Võ Đang,

mấy chục năm chưa từng xuống núi kia lại khủng bố đến như thế.
Giờ khắc vô số người kinh hãi tới cực độ.
Cái gì mà Thái Tử Hoàng Triều, Võ Lâm Chí Tôn, ai nấy đều cảm thấy kinh sợ trước Tam Phong chân nhân,
"Giáo chủ, đợi sau khi kết thúc cuộc đấu giá bí mật Ỷ Thiên Đồ Long thì chúng ta nhất định phải lên Võ Đang để bái phỏng Tam Phong chân nhân mới được."
Hai mắt Dương Tiêu sáng lên.
Có một bắp đùi to như thế, lại còn là sư công của giáo chủ bọn hắn nữa, không nhanh chóng đi ôm mới là ngu đó.
Thậm chí hắn còn hơi hối hận vì không mang giáo chủ đi bái phỏng Tam Phong chân nhân trước rồi mới đi Thiên Cơ Lâu.
"Đúng thật là nên đi một chuyến, không cần biết là vì lý do gì, nếu như không có Tam Phong chân nhân thì cũng sẽ có không Vô Kỵ ngươi của ngày hôm nay đâu."
Bạch Mi Ưng Vương kinh hãi cực độ.
Sự khủng bố của Trương Tam Phong khiến hắn không thể nào bình tĩnh được.
"Được!"
Trương Vô Kỵ lúc này cũng có chút kích động: "Không ngờ sư công lại nghịch thiên như thế."
Giờ khắc này thì ánh mắt của mọi người nhìn Trương Vô Kỵ đều đã thay đổi.
Ban đầu y đã là thiên tài trên Tiềm Long Bảng, chỉ bấy nhiêu là đủ khiến mọi người coi trọng rồi,
Hiện tại lại xuất hiện một tôn đại thần như Trương Tam Phong ra nữa, hiện tại gần như không có ai dám khinh thường Minh Giáo, khinh thường Trương Vô Kỵ nữa cả.
Phải biết rằng bây giờ trong tất cả hậu bối của Trương Tam Phong thì không có bất kỳ truyền nhân nào kiệt xuất hết.
Chỉ một người có thể miễn cưỡng xem như một hào kiệt là Tống Thanh Thư, nhưng thật ra cũng thường thường, hiện tại vẫn chỉ có cảnh giới Tiên Thiên mà thôi.
Nhìn khắp cả Cửu Châu tuy không thể nói những thanh niên tuấn kiệt như Tống Thanh Thư đi đầy đất nhưng cũng không lên được hàng đỉnh tiêm.
Hiển nhiên là không có tư cách kế thừa y bác của Trương Tam Phong rồi.
Còn Trương Vô Kỵ thì khác, y là thiên tài trên Tiềm Long Bảng, lại là con của đệ tử Trương Tam Phong yêu thương nhất nữa, tương lai của y vô cùng có khả năng được Trương Tam Phong truyền thừa y bát của mình
Có thể nói chỉ trong vài phút ngắn ngủi mà giá trị của Trương Vô Kỵ tăng nhanh một cách chóng mặt.
"Ta còn muốn huỷ diệt Minh Giáo sao?"
Diệt Tuyệt Sư Thái ngơ ra.
Trước tiên đừng bàn tới việc mình có năng lực đó hay không.

Dù là có thì bản thân dám đắc tội một vị đại thần như Trương Tam Phong sao?
Đây chính là một nhân vật kinh khủng có thể sáng chế ra công pháp gần như lọt vào top mười của Tâm Pháp Thiên Bảng đó, vậy tu vi của hắn còn có thể biến thái đến mức nào nữa.
"Sau này tuyệt đối không được nhằm vào Minh Giáo cùng Võ Đang."
Triệu Mẫn thầm hạ quyết tâm ở trong lòng.
Đại Nguyên Hoàng Triều không thể nào chịu nổi lửa giận của một người như thế đâu.
Nếu không có gì bất ngờ thì có lẽ tu vi của Trương Tam Phong đã siêu việt Đại Tông Sư từ lâu rồi, hiện đang ở cảnh giới trong truyền thuyết, Võ Thánh Chí Cảnh.
Giờ khắc này mọi người cũng giật mình nhớ ra, hèn chi Trương Tam Phong bây giờ đã một trăm tuổi, thì ra là do hắn đã đạt tới cảnh giới Võ Thánh rồi.
Không phải là do mạng của hắn lớn, mà là do lão nhân gia đã đạt tới Võ Thánh, giải quyết vấn đề liên quan tới tuổi thọ rồi.
"Phiền toái!"
Thái Tử Đại Tống nói nhỏ, khiến cho đám người Thiết Thủ Truy Mệnh bên cạnh hắn sửng sốt.
Rất nhiều người ở đây đều đến vì bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long.
Bây giờ Tam Phong chân nhân kinh khủng như vậy, dù có mua được bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long hay không cũng thì cũng không có bất kỳ ai dám cướp đoạt Ỷ Thiên Kiếm trong tay Trương Vô Kỵ cả.
Nếu không có Ỷ Thiên Kiếm thì lấy được bí mật Ỷ Thiên Đồ Long còn có tác dụng gì chứ.
Thái Tử Đại Đường, Chu Vô Thị cũng đã nghĩ thông suốt việc này, ai nấy đều như đang toan tính điều gì đó.
"Lâu chủ, mong ngài nói về Tam Phong chân nhân!"
"Lâu chủ, cầu ngài!"
"Truyền kỳ đương đại Tam Phong chân nhân, mong lâu chủ phổ cập."
...
Giờ khắc này ai cũng kích động như được chích doping, ai cũng la lên mong Lưu Tiêu nói về Trương Tam Phong.
Ngay cả Lý Tầm Hoan lúc này cũng đã kích động đỏ cả mặt, thần sắc như một fan hâm mộ.
Đám người Vương Ngữ Yên bên cạnh hắn thì đều đang nhìn hắn với ánh mắt rực cháy.
Lưu Tiêu cũng muốn nói lắm chứ.
Tuy nhiên sau khi hắn sử dụng công năng của Thiên Cơ Lâu thì lại phát hiện rằng quyền hạn của mình không đủ, không thể nào suy tính được tu vi cụ thể của Trương Tam Phong.
Còn những thứ khác thì không có gì đáng nói cả.
Mấy thập kỷ nay Tam Phong chân nhân chưa từng bước chân xuống núi Võ Đang lần nào, cũng không làm việc gì kinh thiên động địa.

Thế nên Lưu Tiêu quơ tay, khiến đám người đang kích động này yên tĩnh lại.
Lưu Tiêu hắng giọng, nói: "Tam Phong chân nhân là một trong những tiền bối ta kính nể nhất, nếu như hắn đã muốn điệu thấp thì ta cũng không tiện nói gì về hắn được."
"Hơn nữa cũng không có gì để kể cả, các ngươi chỉ cần biết Tam Phong chân nhân rất khủng bố là được rồi."
Trương Tam Phong đích thật là một tiền bối rất có danh vọng.
Dù là nhân vật trong tà đạo cũng khá là tôn sùng hắn.
Thế nên khi Lưu Tiêu vừa nói như thế thì ai nấy cũng gật đầu lý giải.

Chương 163. Giá của Trường Sinh Quyết

"Chúng ta nói tiếp về bảng danh sách đi."
Lưu Tiêu nói: "Đứng thứ 9 trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Từ Hàng Kiếm Điển."
"Đây là một trong bốn bộ kỳ thư của võ lâm, chính là trấn giáo thần công của Từ Hàng Tĩnh Trai, mọi người chắc cũng biết về danh tiếng của nó rồi nên ta sẽ không nhiều lời nữa làm gì."
"Nhờ vào nó mà Từ Hàng Tĩnh Trai có thể truyền thừa vô số năm, qua đó các ngươi có thể thấy được sự khủng bố của nó rồi."
"Năm đó có cao thủ Đại Tông Sư là Ninh Đại Kỳ vì mượn đọc Từ Hàng Kiếm Điển mà không tiếc đáp ứng biết bao điều kiện hà khắc của Từ Hàng Tĩnh Trai."
Sư Phi Huyền nghe được Từ Hàng Kiếm Điển của nhà mình có xếp hạng cao như thế thì chấp tay đối với Lưu Tiêu.
"Đa tạ sự nâng đỡ của lâu chủ!"
Lưu Tiêu gật đầu!
Hắn nói tiếp: "Đứng thứ 8 trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Trường Sinh Quyết!"
Mọi người sửng sốt, vì sao xếp hạng của Trường Sinh Quyết lại cao hơn Từ Hàng Kiếm Điển?
Lưu Tiêu nói: "Trường Sinh Quyết, công pháp này có yêu cầu rất cao đối với người tu hành, từ xưa đến nay số lượng người tu luyện thành công nó đếm trên đầu ngón tay."
"Sau khi nhập môn công pháp này thì lập tức trở thành một cao thủ Tiên Thiên."
"Sau khi luyện thành thì cảnh giới sẽ tiến triển cấp tốc cực kỳ, chỉ tốn một thời gian ngắn thôi sẽ trở thành một cao thủ Đại Tông Sư."
"Hơn nữa khi nghe tên chắc các ngươi cũng biết Trường Sinh Quyết còn có một tác dụng khác, đó chính là kéo dài tuổi thọ."
"Không cần trở thành Võ Thánh cũng có thể kéo dài thọ mệnh!"

Lưu Tiêu cường điệu việc này thêm một lần nữa.
Tâm pháp có thể kéo dài tuổi thọ phải nói là cực kỳ nghịch thiên.
Chỉ cần ngươi sống đủ lâu thì dù thiên phú không đủ thì cũng có thể đi lên vị trí đỉnh cao nhất của Võ Đạo.
"Công pháp này cũng gần giống Từ Hàng Kiếm Điển, cũng là một trong bốn bộ kỳ thư."
"Bọn chúng còn có một điểm chung khác đó chính là bọn chúng đều chỉ là phần da lông được người khác ngộ ra từ Chiến Thần Đồ Lục mà thôi."
Lại là Chiến Thần Đồ Lục!
Mọi người đều nóng mắt.
Bộ Chiến Thần Đồ Lục này phải nói là truyền thuyết của nó kéo dài khắp lịch sử võ lâm của Cửu Châu.
Thậm chí còn có người tôn nó lên vị trí khởi nguồn của võ đạo nữa.
Hơn nữa chỉ là phần da lông bên ngoài của nó thôi mà đã có thể trở thành nhiều môn tuyệt học nằm trong top mười của Tâm Pháp Thiên Bảng rồi.
"Chiến Thần Đồ Lục, chắc chắn là đứng đầu Tâm Pháp Thiên Bảng rồi!"
Có người khẳng định, cho rằng chắc chắn Chiến Thần Đồ Lục sẽ đứng đầu trong Tâm Pháp Thiên Bảng này.
Thiên Cơ Lão Nhân nói: "Ngươi nói thừa, nếu như Chiến Thần Đồ Lục mà không đứng đầu thì có công pháp nào đủ tư cách nữa."
Cổ Tam Thông nói: "Nếu như Chiến Thần Đồ Lục xếp đầu bảng thì tại hạ không có ý kiến."
Người khác nghe vậy cũng đều gật đầu.
Nhìn khắp Cửu Châu thì có được bao nhiêu người có thể Phá Toái Hư Không, và tất cả đều có dính dáng tới Chiên Thần Đồ Lục cả.
Sư Phi Huyên lúc này cũng không giữ nổi bình tĩnh, tuyệt học của môn phái mình lại bị người khác nói là da lông thì ai mà chịu nổi chứ.
"Hình như ta nghe được một lời đồn, Từ Hàng Tĩnh Trai có thể duy trì được tới ngày hôm nay là nhờ việc gả Thánh Nữ của mình cho người khác."
Loan Loan bắt đầu trêu đùa.
Sư Phi Huyên trợn mắt nhìn nàng.
Nhưng lúc này không ai còn tâm tư nghe bọn hắn cãi nhau cả.
Bởi vì Chu Vô Thị đã lên tiếng.
"Xin hỏi lâu chủ, nếu Thiên Cơ Lâu đã sở hữu Trường Sinh Quyết rồi thì có bán không?"
Việc Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng dâng Trường Sinh Quyết lên để gia nhập vào Thiên Cơ Lâu đã truyền khắp giang hồ rồi.
Nên lời này của Chu Vô Thị vừa dứt thì mọi người đều sáng mắt lên.
Lấy thói quen bất kỳ thứ gì cũng có thể mua được bằng tiền của Thiên Cơ Lâu thì rất có thể Lưu Tiêu sẽ chịu bán Trường Sinh Quyết ra ngoài.
Lúc này Loan Loan cùng Sư Phi Huyên cũng không cãi nhau nữa mà quay sang nhìn Lưu Tiêu.
"Có thể!"

Lưu Tiêu gật đầu!
Trường Sinh Quyết không phải muốn là sẽ tu luyện thành công được.
Độ khó của nó không thua Viêm Viêm Công tý nào.
Yêu cầu nhập môn của nó trừ việc bản thân phải không có võ công thì cần phải vào một trạng thái gần như là tẩu hoả nhập ma.
Người bình thường khi thấy tẩu hoả nhập ma thì sẽ ngừng lại ngay chứ làm gì còn muốn tu luyện.
Những người này sau khi mua thì có ai thực sự hung ác tới nổi tự phế võ công của mình không?
Dù có tự phế rồi thì còn phải biết cách để tu luyện nữa.
Phải vì Trường Sinh Quyết còn yêu cầu người có thể chất đặc biệt nữa.
Ngoại trừ Khấu Trọng cung Từ Tử Lăng thì tìm khắp Cửu Châu sợ rằng không ai có được thể chất đặc biệt như thế cả.
"Mất bao nhiêu tiền mới có thể mua được?"
Chu Vô Thị vui vẻ, còn những người khác thì kích động.
Có thể mua!
Đám người Vương Ngữ Yên cũng không quá bất ngờ.
Tuyệt thế thần công của Thiên Cơ Lâu có nhiều lắm, bán một vài bản cũng không sao.
Hơn nữa dưới cái nhìn của bọn họ thì Thiên Cơ Lâu lợi hại như vậy thì sao lại không có công pháp trấn giáo được.
Lâu chủ thần bí khó lường này trừ lúc bị Trương Tam Phong làm cho giật mình thì lúc nào cũng từ từ bình thản.
"Hệ thống, Trường Sinh Quyết đáng giá bao nhiêu tiền?"
Lưu Tiêu âm thầm hỏi hệ thống, nếu không thì hắn không biết định giá làm sao.
"Năm trăm vạn lượng bạc!"
Năm trăm vạn!
Những Hoàng Triều này tính tổng tiền thu nhập một năm chắc cũng chỉ được một hai ngàn vạn mà thôi.
Giá tiền này đủ cao rồi.
"Tám trăm vạn lượng!"
Lưu Tiêu cười nhạt, tăng giá lên như thường lệ.
"Nếu muốn mua độc quyền thì ba ngàn vạn lượng, Thiên Cơ Lâu ta cam đoan sẽ không bán Trường Sinh Quyết cho người thứ ba."
Hấp!
Nghe giá cả như thế thì trừ đám người Ngũ Cường Hoàng Triều thì ai cũng hít sâu.
Còn những người khác thì có người dù táng gia bại sản cũng không thể mua được một chữ trong Trường Sinhq Quyết.
Ngay cả đám người Chu Vô Thị khi nghe giá tiền này cũng giật mình.
Lần này không ai muốn độc quyền Trường Sinh Quyết cả.
Bởi vì bọn hắn không có tài lực cùng thực lực đó.

Chương 164. Trường Sinh Bất Lão và Trường Sinh Bất Tử

"Được! Bản hầu sẽ mau chóng góp đủ số ngân lượng đó."
Con số lớn như vậy nếu không sử dụng tới quốc khố thì không ai có thể góp đủ trong thời gian ngắn cả.
Lưu Tiêu nói thêm: "Không nhận ngân phiếu, bắt buộc là vàng ròng bạc trắng."
"Được!"
Chu Vô Thị, Triệu Mẫn cùng những người khác gật đầu.
Lưu Tiêu tiếp tục công bố bảng danh sách: "Đứng thứ bảy trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Huyền Võ Chân Công."
Huyền Võ Chân Công!
Mọi người sửng sốt, chỉ nghe tên thôi là thấy môn công pháp này ngưu bức rồi.
"Huyền Võ Chân Công chính là tuyệt học mà Thập Cường Võ Giả - Võ Vô Địch dung hợp thập cường võ đạo mà thành."
"Năm đó chính là nhờ Huyền Võ Chân Công mà hắn đã có thể đẩy lùi Đế Thích Thiên, ma đầu hoạ loạn Cửu Châu thời bấy giờ."
Mọi người ở đây đều giật mình.
"Lại là thần công của ngưu nhân Võ Vô Địch sao."
"Má ơi! Nếu đây chính là thần công của đại thần Võ Vô Địch thì không thành vấn đề."
"Kỳ tài ngút trời, nếu như người này không gặp phải lão ma đầu ngàn năm như Đế Thích Thiên thì hắn là hắn có thể Phá Toái Hư Không rồi."
Lưu Tiêu không cần giải thích gì thêm, chỉ cần ba chữ "Võ Vô Địch" thôi đã đủ chứng minh chất lượng của môn võ học này rồi.
Đấu Tửu Tăng, Hoàng Thường, Thiên Trì Quái Hiệp cùng một vài thiên kiêu khác đều bị Đế Thích Thiên đánh bại, vậy mà Võ Vô Địch lại có thể đánh lui được Đế Thích Thiên, tranh thủ được một trăm năm an bình cho võ lâm.
Chỉ cần nhiêu đây thôi đã là một hành động cực kỳ vĩ đại rồi.
Tuyệt học của người như thế chắc chắn không đơn giản tý nào.
"Đứng thứ sáu trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Thánh Tâm Quyết!"
"Thánh Tâm Quyết chính là một môn thần công mà lão ô quy Đế Thích Thiên dùng một ngàn năm để chế tạo ra."
"Lão ô quy này cực kỳ sợ chết, thế nên tác dụng chính cũng như mạnh nhất của Thánh Tâm Quyết này chính là có thể giúp người khác trường thọ, sống lâu."
"Còn về phần công phạt thì nó không bằng Huyền Võ Chân Công, nhưng nếu nói về kéo dài tuổi thọ thì Thánh Tâm Quyết chấp mười bản Huyền Võ Chân Công."
"Bởi vì trong chốn võ lâm này có quá ít người tu luyện những công pháp về

trường sinh, thế nên lâu chủ ta mới xếp Thánh Tâm Quyết nằm trước Huyền Võ Chân Công."
Thiên phú võ học của Đế Thích Thiên tuy không cao lắm, nhưng hắn được cái là sống lâu.
Mấy nghìn năm, thậm chí con heo còn có thể thành tinh mà.
Dùng mấy ngàn năm để nghiên cứu võ học, nhưng chỉ có thể xếp thứ 6, đây thật sự là một loại sỉ nhục đối với Đế Thích Thiên chứ không phải là vinh dự gì.
"Thần công có thể khiến người ta trường sinh bất lão vậy mà chỉ đứng thứ 6 thôi sao."
Thiên Cơ Lão Nhân chấn động.
Võ học như vậy tuy có thể không bằng Chiến Thần Đồ Lục nhưng hẳn là cũng không kém nhiều lắm.
Những người khác cũng gật đầu, cảm thấy không hiểu vì sao thứ hạng của Thánh Tâm Quyết có vẻ hơi thấp so với công năng của nó.
Bây giờ thì Tâm Pháp Thiên Bảng cũng sắp kết thúc rồi.
Bọn họ chưa thể nghĩ ra bất kỳ công pháp nào có thể áp chế Thánh Tâm Quyết cả, chắc chỉ có Chiến Thần Đồ Lục mà thôi.
Lưu Tiêu lên tiếng: "Các ngươi đừng đánh giá quá cao Thánh Tâm Quyết."
"Lão ô quy Đế Thích Thiên này tuy có thể sống vài ngàn năm nhưng đó không phải là nhờ vào Thánh Tâm Quyết."
"Thánh Tâm Quyết còn chưa có công hiệu mạnh mẽ được như vậy."
"Đế Thích Thiên có thể sống lâu như vậy là nhờ vào lý do khác."
Mọi người sửng sốt, nhưng khi hoàn hồn lại thì sợ hãi vô cùng.
Nếu như Đế Thích Thiên sống được mấy ngàn năm không phải là nhờ Thánh Tâm Quyết thì là nhờ vào cái gì?
Vì sao hắn có thể sống qua mấy nghìn năm?
"Moá ơi! Ta có dự cảm lâu chủ sắp tiết lộ bí mật nữa rồi!"
"Mong lâu chủ có thể tiết lộ nguyên nhân Đế Thích Thiên có thể sống mấy nghìn năm."
"Quỳ cầu lâu chủ!"
...
Tiếng hô càng lúc càng to, ai nấy đều nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt cháy rực.
Nếu như bọn hắn biết được phương pháp trường sinh của Đế Thích Thiên thì chắc bọn hắn cũng có hi vọng phục chế.
Đặc biệt là Chu Vô Thị, hắn đã là Đại Tông Sư rồi, khi nghe thấy tin tức này thì hai mắt hắn đỏ hết cả lên.
Nếu như không thể trở thành Võ Thánh thì hắn không thể tránh được kết cục là chết già.
Nhưng Võ Thánh khó khăn làm sao...
Thiên hạ này cũng chỉ mới có Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh được xác định là Võ Thánh chân chính.
Còn về Trương Tam Phong thì cũng chỉ là hư hư thật thật, chỉ là suy đoán của mọi người mà thôi.

"Lâu chủ, tin tức này cần bao nhiêu tiền!"
Hai mắt Chu Vô Thị sáng lên.
Trường sinh cửu thị, ai trên đời này mà không hướng tới.
"Lâu chủ, ra giá đi."
Thái Tử Đại Tống gấp gáp hỏi giá.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không cần tiền!"
"Ta có thể nói phương pháp này cho các ngươi biết, tuy nhiên làm được hay không thì lại tuỳ vào năng lực của các ngươi."
Không phải ai cũng có đủ thực lực để học theo Đế Thích Thiên.
Như bản thân mình thì bây giờ cũng chỉ có thể tính kế Đế Thích Thiên mà thôi, còn việc có thể lấy được chỗ tốt nào vào lúc y đang chuẩn bị Đồ Long hay không thì phải xem lúc đó nước có đủ đục chưa, thế thì mới dễ bắt cá được.
Ánh mắt của mọi người khựng lại.
Trong nháy mắt ai nấy trong Thiên Cơ Lâu đều nín thở.
Xem ra phương pháp này rất khó, khó đến mức lâu chủ Thiên Cơ Lâu biết chắc sẽ không ai làm được nên nói ra một cách vô tư.
Bằng không thì với lòng dạ độc ác của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì làm gì có chuyện miễn phí như thế này.

Chương 165. Đồ Long

Dừng một chút Lưu Tiêu lại nói: "Thế gian này có Thần Thú."
"Chia ra làm Thần Long, Phượng Hoàng, Huyền Vũ."
"Mà trong đó thì Kỳ Huyết của Phượng Hoàng cùng với Huyền Vũ có thể khiến người khác trường sinh bất tử."
"Còn Long Nguyên của Thần Long thì có thể khiến người khác trường sinh bất lão."
"Đế Thích Thiên có thể sống mấy nghìn năm là vì hắn đã vô tình ăn được Tinh Huyết của Phượng Hoàng."
"Nhưng hiện tại Huyền Vũ cùng Phượng Hoàng đã tuyệt tích hết rồi, chỉ còn dư lại một Thần Long trên đời này thôi."
"Nếu như các ngươi có thể tìm được Thần Long cuối cùng này để giết chết rồi ăn Tinh Nguyên của nó, vậy thì sẽ có thể trường sinh bất lão rồi."
Thiên Cơ Lâu yên tĩnh rới cực độ, nghe được cả tiếng kim rơi.
Mọi người đều bị tin tức mà Lưu Tiêu vừa nói làm giật mình.
"Không ngờ những truyền thuyết đó lại là thật, trên đời này thật sự có thần thú sao!"
Thiên Cơ Lão Nhân hít vào một hơi, thế gian quan của hắn đã bị lật đổ.
"Thực sự có thể dựa vào ngoại vật để trở nên trường sinh sao."
Hơi thở của Chu Vô Thị nặng nề, bắt đầu trở nên gấp gáp.
"Moá ơi! Tước gia cũng muốn trường sinh, vậy thì có thể chơi mỹ nữ mãi mãi rồi!"
Hai mắt Vi Tiểu Bảo toả sáng, phảng phất như phát hiện ra một vùng đất

mới.
"Mê gái!"
"Tên cặn bã nhà ngươi!"
"Bại hoại!"
"Rác rưởi!"
Lời của Vi Tiểu Bảo vừa dứt thì mọi người xung quanh đều mắng chửi.
Những nữ nhân trong Thiên Cơ Lâu thì nhìn y với ánh mắt sắc bén vô cùng.
Vi Tiểu Bảo cứng cổ lên cãi: "Đừng nói Tước gia như thế, nếu như các ngươi trường sinh thì các ngươi có muốn chơi thêm nhiều nữ nhân không."
Chúng ta muốn chứ!
Nhưng ai lại đi nói thẳng ra như tên ngốc nhà ngươi đâu.
"Lâu chủ, Thần Long chắc rất khó giết phải không!"
Trong mắt Cổ Tam Thông có quang mang xẹt qua.
Ngay cả hắn cũng bị hấp dẫn bởi hai chữ "Trường Sinh"
Lưu Tiêu gật đầu: "Mấy nghìn năm qua có không ít người muốn Đồ Long, nhưng tất cả đều đã trở thành thức ăn của Thần Long."
Lần này thì mọi người dần dần tĩnh táo lại.
Đây chính là Thần Thú đó, sống mấy nghìn năm, không phải là con cá, con tôm mà ai cũng có thể giết.
Nếu như dễ giết như vậy thì sợ rằng mọi người đã đổ xô đi giết để lấy Long Nguyên rồi.
"Lâu chủ, trường sinh bất lão khác gì trường sinh bất tử sao."
Vương Ngữ Yên cau mày, hơi không hiểu vì sao lại phân biệt giữa hai cách dùng từ.
Người khác cũng thắc mắc.
Vì sao Đế Thích Thiên lại muốn Đồ Long, bởi vì tuy trường sinh nhưng hắn vẫn già đi.
"Ngươi suy nghĩ một tý, nếu như có một ngày ngươi già đến mức không bò nổi nữa, trở thành một đống xương biết đi nhưng lại bất tử."
"Đây chính là trường sinh bất tử!"
Vương Ngữ Yên sợ đến mức trắng bệch cả mặt.
Cảnh tượng như thế chỉ cần nghĩ thôi là đã thấy sợ rồi.
"Trường sinh bất lão, không chỉ là trường sinh mà còn có thể giữ nguyên trạng thái trẻ tuổi."
"Như thế mới đúng thật sự là trường sinh."
Trạng thái của Đế Thích Thiên nếu nói đúng là một loại nguỵ trường sinh, vì thân thể của hắn vẫn luôn già đi.
Giờ khắc này mọi người im lặng, như đang muốn tính toán gì đó.
Bất kể ra sao thì lời hôm nay Lưu Tiêu nói ra sẽ mang đến trùng kích cực lớn cho giang hồ.
Phương pháp trường sinh đã xuất hiện, sẽ có rất nhiều Lão Quái Vật đang ẩn núp đều sẽ động tâm.
"Lâu chủ, nói tiếp về Tâm Pháp Thiên Bảng đi!"
Cuối cùng Thạch Thanh Tuyền vẫn lên tiếng, nàng nhìn Lưu Tiêu với ánh

mắt mê ly.
Người nam nhân này quá thần bí.
Không gì không biết.
Đây là nam nhân thứ hai mà nàng nhìn không thấu ngoại trừ Tà Vương - Thạch Chi Hiên.
Lưu Tiêu gật đầu, nói tiếp: "Đứng thứ 5 trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Xuân Công!"
Lại là một tuyệt đỉnh thần công chưa ai nghe nói qua.
Rất nhiều nhân sĩ giang hồ đều đang cảm giác trong Thiên Cơ Lâu này bọn hắn chỉ như một đám ếch ngồi đáy giếng, không biết gì cả.
"Tên của môn công pháp này hơi bá đạo thật."
"Nghe tên thì chắc nó giống như Thánh Tâm Quyết, đều dùng để trường sinh."
"Đứng thứ 5 trên Tâm Pháp Thiên Bảng, các ngươi nghĩ sao."
"Im lặng đi, nghe lâu chủ nói."
Thiên Cơ Lâu lại trở nên sinh động vì Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Xuân Công.
Lưu Tiêu nói: "Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Xuân Công, đây chính là môn chí cường thần công của môn phái lánh đời kia."
Lời này vừa dứt thì cả Thiên Cơ Lâu bắt đầu bạo động.
Bởi vì nếu nhìn lại thì đây là môn phái sở hữu nhiều thần công được lên bảng nhất.
Ngay cả ngàn năm cổ tháp, một đại phái như Thiếu Lâm Tự cũng chỉ sở hữu ba môn thần công được lên bảng mà thôi.
"Moá! Môn phái này thật sự quá nghịch thiên."
"Khủng bố, tuyệt học trấn phái lại đứng thứ 5 trên Tâm Pháp Thiên Bảng."
"Mong lâu chủ mau chóng phổ cập khoa học, ta không thể chờ được nữa."
"Lâu chủ, ngươi đừng nhử nữa."
Sự nghịch thiên của Phái Tiêu Dao đã khiến mọi người giật mình.
Không chỉ những người này, khi Lưu Tiêu thấy thứ hạng của Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Xuân Công cao như thế thì hắn cũng đã âm thầm suy tính xem Tiêu Dao Tử đã Phá Toái Hư Không hay là còn sống ở thế gian, nhưng lại là quyền hạn không đủ.
"Lại một người quyền hạn không đủ!"
Lưu Tiêu thở dài.
Nhiều nhân vật nghịch thiên thật, hơi không chú ý là gặp ngay.
"Nhưng chờ sau khi Tâm Pháp Thiên Bảng truyền ra ngoài thì danh tiếng của Thiên Cơ Lâu có thể bạo tăng, nói không chừng lúc đó sẽ đủ quyền hạn suy tính nhân vật Võ Thánh."
Lưu Tiêu cũng chờ mong lần này sẽ mở khoá được gì.
Hắn lên tiếng: "Đây chính là tuyệt học cuối cùng của môn phái này trên Tâm Pháp Thiên Bảng rồi, bây giờ để lâu chủ ta nói về môn phái lánh đời truyền kỳ này nào."

Chương 166. Quy củ của phái Tiêu Dao

"Môn phái này có tên là Tiêu Dao!"
"Phái Tiêu Dao này có một quy định rất là cổ quái, đó chính là chỉ nhận thiên tài."
"Ngoài phải là thiên tài ra thì đệ tử nam phải đẹp trai, đệ tử nữ thì cần xinh đẹp."
"Người không có nhan sắc thì không có tư cách gia nhập Tiêu Dao Phái."
Lời này vừa dứt thì không ít người thấy khoé miệng giật giật.
"Má! Quy củ của môn phái này biến thái thế."
"Chỉ nhận tuấn nam mỹ nữ, đây là quy củ kỳ lạ gì thế!"
"Quy củ này còn phản nhân loại hơn Phái Cổ Mộ nữa."
....
Có rất nhiều người nhổ nước bọt vì quy định của Phái Tiêu Dao.
Xấu xí thì không thu, thảo nào môn phái này phải lánh đời.
Muốn thiên phú tốt lại còn có nhan sắc nữa, kiếm trên thế giới này được bao nhiêu người như thế chứ.
Lưu Tiêu nói: "Môn Thiên Trường Địa Cửu Trường Sinh Công này chính là tuyệt học tối cường của tổ sư Phái Tiêu Dao, Tiêu Dao Tử."
"Những tuyệt học khi nãy đều được diễn sinh từ môn Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Xuân Công này ra cả."
"Bởi vì môn Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Xuân Công này có điều kiện cực kỳ hà khắc, cần một vật phụ trợ tên là Bất Lão Tuyền mới có thể tu luyện."
"Nhưng bởi vì hiện nay Bất Lão Tuyền đã biến mất nên Tiêu Dao Tử mới tách Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Xuân Công ra làm mấy phần, đưa cho các đệ tử luyện."
Mọi người chấn động.
Nhiều môn thần công nằm trên Tâm Pháp Thiên Bảng vậy mà đều được tách từ một môn thần công này à.
"Lâu chủ, Bất Lão Tuyền kia là gì thế, nghe tên qua có vẻ rất thần bí."
Tiểu Long Nữ mở miệng.
Lưu Tiêu nhìn thoáng qua Tiểu Long Nữ.
Nét mắt của nàng lúc này đã bắt đầu trở nên linh động hơn rồi, không còn lạnh như băng nữa.
Kết quả này là do việc Lưu Tiêu yêu cầu nàng tạm thời dừng tu luyện võ công của Phái Cổ Mộ lại.
Thấy Tiểu Long Nữ bắt đầu có nhiều cảm xúc hơn thì Lưu Tiêu cũng âm thầm vui vẻ.
Hắn cũng không muốn cả ngày gặp mặt một tảng băng biết đi.
"Bất Lão Tuyền này chính là một kỳ vật trong thiên địa, sau khi dùng có thể kéo dài thọ mệnh, giữ mãi thanh xuân."

Giữ mãi thanh xuân!
Bốn chữ này khiến hai mắt của Vương Ngữ Yên và Chu Chỉ Nhược sáng lên.
Giờ khắc này dụ hoặc mà Bất Lão Tuyền mang lại còn lớn hơn Long Nguyên khi nãy nữa.
"Lâu chủ, có thể tìm Bất Lão Tuyền ở đâu thế!"
Triệu Mẫn đứng cách đó không xa cũng không nhịn được, vội vàng lên tiếng.
Không chỉ nàng, ngay cả Thạch Thanh Tuyền, Loan Loan, Sư Phi Huyền đều mở to hai mắt để mong chờ.
Bất Lão Tuyền, có thể khiến thanh xuân giữ mãi.
Đặc biệt là những người sở hữu tuyệt sắc dung nhan như các nàng, không ai muốn nhìn nhìn dung nhan của mình càng lúc càng già cả.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Loại vật này đã hoàn toàn biến mất trên đời rồi."
Nhưng mà vẫn có thể mua được từ hệ thống.
Đúng thật là có thể mua Bất Lão Tuyền từ hệ thống,
Tuy nhiên giá cả của nó thật sự là quá cao, khi Lưu Tiêu vừa xem cũng bị giật mình.
"Thật sự là đáng tiếc!"
Thạch Thanh Tuyền thở dài, vẻ mặt buồn bã.
"Không còn!"
Triệu Mẫn ngẩn ngơ, hai mắt dần dần mất đi ánh sáng.
"Không còn một tý nào sao, Tước gia ta còn định đi múc mấy bát về cho Song Nhi cùng A Kha uống nữa mà."
Vi Tiểu Bảo tặc lưỡi không ngớt.
Mấy bát?
Mém chút nữa Lưu Tiêu đã đập bầu rượu vào đầu Vi Tiểu Bảo rồi.
Loại vật trân quý thế này đều phải tính bằng giọt.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Tổ sư của Phái Tiêu Dao là Tiêu Dao Tử, người này là một kỳ nhân, là một thiên tài học thuật."
"Hắn không chỉ sở hữu võ học bác đại tinh thông, đủ sức để sáng tạo ra môn tuyệt đỉnh thần công này."
"Hắn lại còn tinh thông cầm kỳ thư hoạ, hiểu biết về thiên văn địa lý, biết rõ trời sao, bói toán, trận pháp, y đạo, Tiêu Dao Tử có thể nói là một kỳ tài ngút trời."
Tại thời đại lạc hậu như thế này vậy mà Tiêu Dao Tử lại có thể nắm giữ kỹ thuật đổi khí quan trên cơ thể.
Bên trong nguyên tác thì A Tử cũng nhờ nó mà chữa lành được đôi mắt của mình.
Tiết Mộ Hoa, Tiết thần y danh chấn giang hồ thậm chí còn không được tính là đệ tử của Phái Tiêu Dao, y chỉ được Tô Tinh Hà vô tình thu nhận mà thôi.
"Việc Tiêu Dao Tử yêu cầu đệ tử của mình phải là thiên tài đứng đầu thì cũng hợp lý mà thôi."
"Bởi vì không có tên ngu xuẩn nào gia nhập vào Phái Tiêu Dao mà có thể

học hết được nhiều như vậy cả."
Mọi người gật đầu tán thành.
Phái Tiêu Dao không còn là một môn phái bình thường trong võ lâm nữa rồi.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Phái Tiêu Dao này tổng cộng thu nhận ba người đệ tử, người nào cũng có tư chất đỉnh tiêm."
"Mỗi một người đệ tử đều được hắn truyền thụ một môn võ học đỉnh tiêm, sau đó hắn liền biến mất."
"Nhưng vì đây là môn phái lánh đời, không có phân tranh giang hồ hay gì cả."
"Thế nên ba người đệ tử của hắn không chịu lo tu luyện võ học, mà suốt ngày cứ nói chuyện yêu đương."
"Dù vậy thì cả ba vẫn có thể trở thành cao thủ Đại Tông Sư, mỗi người đều là kỳ tài cả."

Chương 167. Kiếm Tiên Lý Thái Bạch

Thật là biến thái!
Khoé miệng của tất cả mọi người co giật.
Không chú tâm vào luyện võ, vậy mà vẫn có thể tấn thăng lên Đại Tông Sư, đạt được thành tựu nhiều người cả đời cũng không đạt được, vậy nếu như chú tâm thì sao.
"Do ông ngoại mình suốt ngày cứ quan tâm đến chuyện yêu đương nên mới xảy ra tình cảnh như bây giờ."
Giang Ngữ Yên nhổ nước bọt trong lòng.
Không ngờ ông ngoại Vô Nhai Tử của mình lại bị lật xe vì lý do đó.
Không chịu đi tu luyện võ công, quan tâm cái gì mà cầm kỳ thi hoạ, đúng là không làm chuyện đàng hoàng.
Sau khi đám người tiêu hoá xong tin tức về Phái Tiêu Dao thì Lưu Tiêu mới đọc tiếp bảng danh sách
"Đứng thứ 4 trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Thiên Ma Sách!"
"Đây là một trong bốn bộ kỳ thư, hắn ai cũng biết rồi, ta không giới thiệu làm gì nữa."
"Mọi người chỉ cần biết rằng tất cả võ công của ma môn tà đạo hiện nay trên khắp Cửu Châu đều được bắt nguồn từ nó là được."
"Đồng thời Thiên Ma Sách này cũng có nguồn gốc từ Chiến Thần Đồ Lục nữa."
Mọi người gật đầu.
Bọn hắn cũng từng nghe qua danh tiếng của Thiên Ma Sách.
Thậm chí Loan Loan, Thạch Thanh Tuyền, Hầu Hi Bạch đều đã tu luyện công pháp trên Thiên Ma Sách rồi.
Thiên Ma Sách đứng thứ hạng như thế này thì không ai bất ngờ cả.
Trong truyền thuyết của Cửu Châu thì ở trên Thiên Ma Sách có ghi lại bí ẩn

về Phá Toái Hư Không, thế nên đứng thứ 4 cũng là danh xứng với thật.
"Trên Tâm Pháp Thiên Bảng chỉ còn ba vị trí mà thôi, ngoại trừ Chiến Thần Đồ Lục thì các ngươi đoán xem là công pháp nào?"
Có người hỏi nhưng không ai trả lời cả.
Bởi vì ngay cả đám người Chu Vô Thị lúc này cũng đang vắt óc suy nghĩ ngoại trừ Chiến Thần Đồ Lục thì hai quyển thần công còn lại là gì.
"Lâu chủ, công bố nhanh nhanh đi!"
Có người thúc giục.
Bây giờ ai nấy đều kích động.
Ba quyển tâm pháp mạnh nhất Cửu Châu, không ai là không tò mò cả.
Bởi vì trong lòng của mọi người đều có một bảng xếp hạng cho riêng mình.
Mà lúc này bọn hắn đang cần sự uy nghiêm của lâu chủ Thiên Cơ Lâu để nghiệm chứng suy đoán đó.
"Đứng thứ ba trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Thái Huyền Kinh!"
Mọi người ngơ ngác!
Những công pháp nãy giờ nếu bản thân chưa từng nghe qua thì cũng có thể coi là bình thường, nhưng công pháp cường đại thứ ba trên khắp Cửu Châu không lẽ không có danh tiếng gì sao.
"Lâu chủ, Thái Huyền Kinh này có lai lịch gì thế?"
Trình Anh nhịn không được mà hỏi lại.
Một khắc sau dưới ánh mắt nóng rực của Lưu Tiêu thì nàng đỏ mặt, cúi xuống.
Lưu Tiêu thấy vậy thì mới thu hồi ánh mắt của mình, không trêu cô nàng này nữa.
"Người sáng tạo nên Thái Huyền Kinh chính là Kiếm Tiên - Lý Bạch!"
Thiên Cơ Lâu cũng khá nhân từ, sau khi xếp hạng thì cũng giúp mọi người biết được lai lịch của Thái Huyền Kinh.
Nếu không thì không có ai suy đoán được lai lịch của Thái Huyền Kinh cả.
"Trời! Kiếm Tiên - Lý Bạch có để lại truyền thừa của hắn trên đời này sao!"
"Moá ơi! Lại là tuyệt học của Lý Bạch."
...
Thiên Cơ Lâu sôi nhào hết cả lên.
Kiếm Tiên - Lý Thái Bạch, đây chính là một ngưu nhân nổi tiếng khắp Cửu Châu.
Toàn bộ Cửu Châu đã từng ghi lại một vài người Phá Toái Hư Không mà đi, và Lý Bạch là một người trong số đó.
Trong truyền thuyết thì Kiếm Tiên - Lý Thái Bạch lấy kiếm nhập đạo, một kiếm chấn động cả Cửu Châu, sau đó dùng một kiếm Phá Toái Hư Không mà đi tại đỉnh Thanh Liên Sơn.
Người đời ai nấy đều tiếc nuối về việc ông không hề để lại truyền thừa của mình mà đã vội vã rời đi.
"Không ngờ lại là vị đại lão Lý Thái Bạch đó, hạng thứ ba trên Tâm Pháp Thiên Bảng, danh xứng với thực."

"Đúng vậy, sau Vũ Hoàng, Thuỷ Tổ Long Hoàng thì Kiếm Đạo - Lý Thái Bạch có thể nói là nhân vật có võ đạo đỉnh cao nhất Cửu Châu."
"Không biết nếu Kiếm Tiên - Lý Thái Bạch đối đầu với Kiếm Ma - Độc Cô Cầu Bại thì ai thắng nhỉ."
Có người cảm xúc dâng trào rồi nói.
"Nếu như có thể xem cả hai bọn hắn chiến đấu thì ta chết cũng đáng giá."
"Thập bộ sát nhất nhân, thiên lý bất lưu hành
Sự liễu phất y khứ, thâm tàng thân dữ danh."
(Tạm dịch thơ:
Mười bước giết một người, ngàn dặm không lưu dấu
Xong việc phất áo đi, tên họ nào ai thấu?)
Lúc này có người đọc hai câu danh ngôn của Lý Thái Bạch lên, ai nấy đều sùng bái cực độ.
Cũng đúng, Lý Thái Bạch quá tiêu sái.
Hiệp khí giang hồ trên người Lý Thái Bạch quá nặng, còn để lại vô số truyền thuyết, nên giang hồ ai cũng tôn sùng hắn cả.
Thậm chí hắn còn có nhiều fan hơn Vũ Hoàng cùng với Thuỷ Tổ Long Hoàng nữa.
Bởi vì hai nhân vật kia đều là Hoàng Giả, tuy cũng là nhân vật Phá Toái Hư Không nhưng danh tiếng bọn hắn để lại đều là uy nghiêm cùng bá đạo, không phù hợp với người trong giang hồ.
Lúc này không cần Lưu Tiêu phổ cập nữa.
Tên của Kiếm Tiên - Lý Thái Bạch vừa vang lên thì không ai không phục cả.
"Đứng thứ hai trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Chiến Thần Đồ Lục!"
Oanh!
Lời này vừa dứt thì đoàn người lại bắt đầu trở nên kích động.
Nhiều người còn không khống chế nổi chân khí của mình, mém chút nữa đã lật bàn lên rồi.
Quá bất hợp lý!
Vì sao Chiến Thần Đồ Lục lại xếp hạng thứ hai chứ, còn có thần công nào bá đạo hơn cả Chiến Thần Đồ Lục à?
Phải biết rằng Thái Huyền Kinh của Kiếm Tiên - Lý Thái Bạch đều đứng sau nó đó.
Cả Cửu Châu này còn ai có thể sáng tạo ra công pháp mạnh hơn Chiến Thần Đồ Lục nữa.
"Má ơi! Chiến Thần Đồ Lục lại đứng thứ hai!!!"
"Moá! Lâu chủ không nói đùa chứ, Chiến Thần Đồ Lục sao xếp thứ hai được?"
"Trời, Chiến Thần Đồ Lục mà xếp thứ hai thì đứng nhất sẽ là công pháp nghịch thiên gì đây."
...
Toàn bộ Thiên Cơ Lâu nhưu muốn nổ tung, ai nấy đều kinh hô.
Những nữ nhân trên Tuyệt Sắc Bảng cùng Tình Nhân Bảng đều trợn to hai

mắt, không ai tin tưởng.
"Lâu chủ đừng doạ lão nhân gia, sao Chiến Thần Đồ Lục lại xếp thứ hai được?"
Thiên Cơ Lão Nhân vừa phẫn nộ vừa sợ hãi.

Chương 168. Tuyệt học trấn phái của Thiên Cơ Lâu

"Sao có thể như thế được, Chiến Thần Đồ Lục sao có thể đứng thứ hai được chứ."
Chu Vô Thị chấn động, chân khí toả ra xung quanh.
"Ta không tin, Chiến Thần Đồ Lục không thể nào xếp thứ hai được."
Sư Phi Huyên như muốn nổi điên.
Toàn bộ những gì mà Từ Hàng Tĩnh Trai có được như ngày hôm nay đều có nguồn gốc từ Chiến Thần Đồ Lục.
Trong lòng của nàng thì chỉ có Chiến Thần Đồ Lục mới đủ tư cách xếp ở vị trí chí cao mà thôi.
Nàng không thể nào tiếp thu được sự thật Chiến Thần Đồ Lục chỉ xếp thứ hai.
"Lâu chủ, chuyện này không buồn cười tý nào đâu."
Thanh Thạch Tuyền chu mỏ.
"."
Như đang muốn nói Lưu Tiêu đừng đùa nữa.
Còn những người khác thì giờ đây người nào cũng như vừa bị lật đổ tam quan vậy, ngệch hết cả ra, sóng biển ngập trời trong lòng.
Võ đạo chi tổ của vô số người vậy mà chỉ mà xếp hạng thứ hai trên Tâm Pháp Thiên Bảng, sao mọi người không giật mình cho được.
Phải biết rằng theo truyền thuyết thì ngay cả Vũ Hoàng, Thuỷ Tổ Long Hoàng đều là nhờ Chiến Thần Đồ Lục mới có thể Phá Toái Hư Không.
Còn về phần những vị cao thủ Phá Toái Hư Không khác thì cũng nhiều hoặc ít dính dáng tới Chiến Thần Đồ Lục.
Tuyệt học kinh khủng như thế mà chỉ mới đứng thứ hai à, ai có thể tiếp thu nổi sự thật này chứ.
"Lâu chủ, vậy ngươi nói cho chúng ta xem đâu là tuyệt học đứng đầu trên Tâm Pháp Thiên Bảng!"
"Đúng vậy, lâu chủ nói mau, đến tột cùng là bản thần công nào mà có thể đứng trước Chiến Thần Đồ Lục thế."
"Lâu chủ, ngươi nói đi!"
...
Giờ khắc này có vô số ánh mắt được đặt lên người của Lưu Tiêu.
Ai nấy cũng chờ mong cùng kích động!
Đủ loại tâm tính phức tạp hiện rõ trên khuôn mặt từng người tại Thiên Cơ Lâu!

Bọn hắn không tin Chiến Thần Đồ Lục chỉ xếp thứ hai, tuy nhiên trong tiềm thức bọn hắn lại mong chờ có một môn tuyệt học nào đó áp chế Chiến Thần Đồ Lục.
Loại tâm tính này rất phức tạp, khiến cho không ít người hoang mang.
Lưu Tiêu mỉm cười, dưới ánh mắt của biết bao nhiêu người thì hắn từ từ tuyên bố công pháp đứng đầu ra.
"Đứng nhất trên Tâm Pháp Thiên Bảng, Thần Võ Huyền Công!"
Người trong Thiên Cơ Lâu bỗng yên tĩnh lại.
Ai nấy đều ngớ người hết cả ra.
Bởi vì trong số bọn hắn chừa từng có ai nghe nói qua Thần Võ Huyền Công cả.
"Chẳng lẽ môn Thần Võ Huyền Công này chính là công pháp của Thiên Cơ Lâu sao?"
Đầu óc của Dương Quá là linh hoạt nhất.
Lúc này mọi người cũng giật mình tỉnh lại, run rẩy liên tục.
Thiên Cơ Lâu thần bí cùng lợi hại như thế sao.
Có thể liệt kê cùng xếp hạng nhiều tâm pháp như vậy nhưng chưa từng có một tâm pháp nào thuộc về Thiên Cơ Lâu cả.
Lời giải thích duy nhất chính là môn Thần Võ Huyền Công đứng nhất này chính là công pháp của Thiên Cơ Lâu.
Oanh!
Dương Quá vừa thốt lên những lời này thì Tiểu Long Nữ, Vương Ngữ Yên,Chu Chỉ Nhược cùng những đệ tử của Thiên Cơ Lâu đều thấy đầu óc mình như muốn nổ tung.
Thần công đứng đầu Tâm Pháp Thiên Bảng lại là thần công trấn lâu của Thiên Cơ Lâu sao.
Bản thân lại có thể gia nhập vào thế lực ngưu bức như thế hay sao.
Thảo nào khi vừa gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì lâu chủ sẽ đưa những thần công trên bảng cho mình.
Thì ra là do trong tay của lâu chủ sở hữu một công pháp ngưu bức như Thần Võ Huyền Công rồi.
Giờ khắc này bất kỳ người nào đã gia nhập vào Thiên Cơ Lâu đều vui mừng cực kỳ.
"Moá! Đúng rồi, sao ta lại không nghĩ ra cơ chứ."
"Đúng vậy, Thiên Cơ Lâu ngưu bức như vậy thì sao lại không sở hữu một môn tuyệt thế thần công thuộc về mình được."
"Thiên Cơ Lâu khủng bố như thế sao."
"Trời đất, thật sự quá kinh khủng, nhưng vậy thì cũng có thể giải thích được vì sao Thiên Cơ Lâu lại ngưu bức như vậy."
"Ta gia nhập vào Thiên Cơ Lâu còn kịp không!"
"Lâu chủ, ta muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu!"
"Lâu chủ, mong thu lưu!"
...
Mọi người ai nấy đều rống to, tâm tình kích động đến cực hạn.

Thiên Cơ Lâu thật sự quá trâu bò.
Nhưng vừa nghĩ đến sự thần kỳ của Thiên Cơ Lâu như Phòng Trọng Lực, Phòng Chế Tạo Tông Sư thì tất cả mọi người đều cảm thấy bình thường.
Nếu như không có thần công mạnh mẽ như Thần Võ Huyền Công thì sao lại có thể chế tạo ra nhiều thứ thần kỳ như vậy.
"Lâu chủ cầu phổ cập!"
"Lâu chủ đừng thừa nước đục thả câu nữa, mau nói cho chúng ta biết Thần Võ Huyền Công này có phải công pháp thuộc Thiên Cơ Lâu hay không đi."
"Lâu chủ hãy phổ cập! Cầu phổ cập."
"Lâu chủ, mau phổ cập khoa học về Thần Võ Huyền Công."
...
Mọi người nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt rực lửa, muốn biết đáp án rằng có phải Thần Võ Huyền Công này là công pháp trấn lâu của Thiên Cơ Lâu hay không.
Dưới ánh mắt của hàng ngàn con người, Lưu Tiêu gật đầu.
"Không sai, Thần Võ Huyền Công này chính là thần công trấn lâu của Thiên Cơ Lâu ta."
Có suy đoán trước đó của Dương Quá nên giờ mọi người cũng không còn quá bất ngờ.
Chỉ có những người đã gia nhập Thiên Cơ Lâu thì mới hưng phấn vô cùng thôi.
Đúng thật nó là thần công trấn lâu của Thiên Cơ Lâu.
Nếu vậy thì cũng sẽ có một ngày bọn hắn được tu luyện nó.
Chỉ cần biểu hiện tốt thì bất kỳ ai cũng có cơ hội cả.
Coi như không phải truyền thụ công pháp hoàn chỉnh nhưng chỉ cần một chiêu nửa thức trong đó là đủ hoành hành không sợ rồi.

Chương 169. Thuộc về phạm trù tu tiên

"Ha ha....Ta là đệ tử của Thiên Cơ Lâu!"
Dương Quá có tuổi khá nhỏ nên hắn nhịn không được mà ngửa đầu lên trời cười to.
Hắn đang khoe khoang cho mọi người thấy.
Từ nhỏ tới nay hắn đã chịu quá nhiều khi dễ của người khác rồi, giờ khắc này Thiên Cơ Lâu như tiếp thêm tự tin và tôn nghiêm cho Dương Quá.
Những người khác thì tuy đều ổn trọng hơn Dương Quá, tuy nhiên ai nấy đều muốn rống to để phát tiết sự vui mừng trong lòng mình cả.
"Lâu chủ, mau nói tác dụng của Thần Võ Huyền Công đi."
Triệu Mẫn rục rịch, nàng cực kỳ hứng thú với công pháp này.
Thần công đệ nhất thiên hạ, lúc này ai mà không tò mò chứ, không cần biết là ít hay nhiều.
Chỉ cần biết một chút đã là kiếm hời lớn rồi.

Lưu Tiêu nói: "Thần Võ Huyền Công chính là thần công trấn lâu của Thiên Cơ Lâu ra, các ngươi đang muốn ta tự moi gốc gác của mình ra đó."
Nghe như thế thì mọi người cười ha ha, có hi vọng rồi.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu không từ chối vậy là có nghĩa hắn cũng muốn nói một ít chuyện về Thần Võ Huyền Công cho mọi người nghe.
"Lâu chủ là người tốt!"
"Lâu chủ, ngươi đi moi gốc gác của người khác thì với bản thân mình cũng đừng ngại ngùng thế chứ."
"Đúng thế lâu chủ, không thể nặng bên này mà nhẹ bên kia được."
"Ha ha... Đây có gọi là khiêng đá nện chân mình không."
"Tên lâu chủ lòng dạ hiểm độc này cũng có ngày hôm nay."
....
Lời của Lưu Tiêu khiến bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu trở nên thoải mái hơn không ít.
Từ lúc xuất hiện tới nay thì cũng có cơ hội để xem xét gốc gác của Thiên Cơ Lâu là như thế nào.
Lưu Tiêu nói: "Ta chỉ có thể nói vài lời đơn giản thôi, nếu không nói thì mọi người sẽ nói Lưu Tiêu ta là tiểu nhân, chỉ biết nói người khác mất."
"Thần Võ Huyền Công chính là thần công trấn lâu của Thiên Cơ Lâu!"
"Nó khủng bố ra sao ư? Nếu như có bất kỳ ai trở thành địch nhân của Thiên Cơ Lâu thì đều sẽ không muốn nhìn thấy uy năng của nó đâu."
Chỉ qua vài câu mà Lưu Tiêu đã khiến mọi người sợ hãi.
Bất kỳ ai đối đầu với Thiên Cơ Lâu cũng không muốn nhìn thấy uy năng của nó, giọng điệu quá tự phụ.
Nhưng từ miệng Lưu Tiêu thì nó như là một chuyện hiển nhiên vậy.
"Thần Võ Huyền Công chính là một bộ thần công tu luyện về chân khí, luyện thể, tinh thần."
"Nó biến thái tới mức nào?"
"Có thể nói nếu như đạt tới cảnh giới tối cao của Thần Võ Huyền Công thì có thể Bất Tử Bất Diệt, thiên địa vong mà ta không chết, thân thể cùng tinh thần đều đạt tới cảnh giới vĩnh hằng."
"Chỉ nhập môn thôi mà đã có thể so với Kim Cương Bất Hoại Thần Công đại thành, thần binh khó mà thương tổn, thần lực vô hạn, một quyền có thể đánh chết cao thủ Đại Tông Sư."
"Chân khí hoàng kim mà công pháp này tu luyện ra được tinh thuần hơn chân khí bình thường gấp trăm ngàn lần, uy lực không ai bằng."
"Mà đây chỉ là uy năng sơ bộ của nó mà thôi, nếu như đến cực hạn thì các ngươi có thể thử tưởng tượng."
Giờ khắc này ai cũng hoảng sợ đến cực hạn, tâm thần rung động, hít sâu liên tục.
Khủng bố vô cùng!
Đây là suy nghĩ duy nhất của bọn hắn.
Đây gần như đã vượt ra khỏi phạm trù của võ học rồi, đây giống như tu tiên, tu thần hơn.

Bất tử bất diệt!
Dù là cường giả Phá Toái Hư Không thì sợ rằng cũng không có thần uy thế này.
Đây không còn là võ học nữa rồi, mà là thần thoại.
"Lâu chủ, đây còn là võ học sao?"
Chu Vô Thị tự lẩm bẩm, hoài nghi nhân sinh.
"Thế gian lại có môn kỳ công như vậy à, Chiến Thần Đồ Lục thua không oan một tý nào."
Cổ Tam Thông ngẩn người, bởi vì hắn là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, có tư cách tiếp xúc với Thần Võ Huyền Công.
"Chiến Thần Đồ Lục thua không oan một tý nào."
Trương Vô Kỵ rung đùi đắc ý.
Không phải là do Chiến Thần Đồ Lục không mạnh, mà là do cả hai không còn nằm trên cùng một cấp độ nữa.
Ngươi còn là luyện võ, còn cái kia đã thuộc về phạm trù tu tiên rồi.
"Nhất định phải gia nhập Thiên Cơ Lâu cho bằng được."
Thạch Thanh Tuyền nắm chặt nắm đấm.
"Nếu không được thì sắc dụ! Tên lâu chủ này không thoát được lòng bàn tay của ta."
Nàng nhìn thoáng qua những ong bướm xung quanh Lưu Tiêu, nàng hạ quyết tâm, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, lộ ra vài phần ngượng ngùng.
Nghĩ đến việc mấy ngày trước lâu chủ còn đùa giỡn mình, Thạc Thanh Tuyền càng bóp chặt tay hơn.
Loan Loan cùng Sư Phi Huyên phụng mệnh tới để tiếp xúc với lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì bây giờ càng dễ viện cớ hơn nữa, các nàng dù tốn bất kỳ giá nào cũng phải gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
Những người khác cũng có tâm tư như vậy.
Nhưng sau khi chứng kiến bên cạnh Lưu Tiêu không phải mỹ nữ trên Tuyệt Sắc Bảng thì cũng là người trên Tình Nhân Bảng, hoặc là những biến thái trên Tiềm Long Bảng.
Nhất thời không ai có đủ tự tin cả.
Thà không mở miệng thì hơn.
Thánh địa như Thiên Cơ Lâu sao có thể thu nhận người bình thường chứ.
Nếu không phải ngươi sở hữu một thiên phú đỉnh tiêm ở mặt nào đó thì làm sao Thiên Cơ Lâu thu nhận ngươi được.

Chương 170. Tiếng gõ cửa lúc nửa đêm

Sau khi kết thúc buổi công bố Tâm Pháp Thiên Bảng thì từng thám tử của nhiều thế lực khác nhau đều nhanh chóng đem tin tức truyền về.
Chỉ trong một thời gian ngắn mà Tâm Pháp Thiên Bảng đã trở thành một việc trà dư tửu hậu của tất cả mọi người trên giang hồ.

"Bái kiến lâu chủ!"
Đến tối thì cuối cùng Tiêu Phong cũng đã mang theo A Chu trở về Thiên Cơ Lâu.
Sau khi Lưu Tiêu truyền Dịch Cân Kinh cùng những thần công chủ tu nội lực cho Tiêu Phong thì có vẻ như Chiến Thần Thể Chất của hắn đã được kích hoạt, thiên phú bộc phát ra vô cùng kinh khủng.
Chỉ rời đi có vài ngày thôi mà khí cơ của hắn càng ngày càng trở nên thâm thuý khủng bố hơn.
Khi hắn bước vào Thiên Cơ Lâu thì có không ít cao thủ bị kinh động vì khí cơ bá đạo đó.
Lưu Tiêu nhìn sang, sợ là chỉ vài ngày nữa thôi Tiêu Phong sẽ tấn thăng lên Nửa Bước Đại Tông Sư.
"Đây chính là bang chủ Cái Bang tại Đại Tống Hoàng Triều sao? Quả nhiên là kỳ tài ngút trời."
Thấy khí tượng trên người Tiêu Phong thì Chu Vô Thị cũng cảm thấy có chút giật mình.
"Không hổ là thiên tài trên Tiềm Long Bảng, nếu như không bị Cái Bang cùng Thiếu Lâm Tự cản trở thì có lẽ bây giờ hắn đã trở thành Đại Tông Sư rồi."
Cổ Tam Phong cũng gật đầu chào lại Tiêu Phong.
Loại hào khí mà Tiêu Phong sở hữu khiến y cảm thấy rất thân thiết.
"Rốt cuộc Tiêu huynh đệ cũng đã trở về rồi, lúc ngươi rời đi Thiên Cơ Lâu đã thu nhận không ít người mới, lát nữa ta sẽ giới thiệu các ngươi với nhau."
Lưu Tiêu mỉm cười, vỗ bả vai Tiêu Phong mấy cái.
Việc Tiêu Phong trở về thật sự là quá cần thiết, khi hắn về thì Lưu Tiêu đã có thể an bài Tiêu Phong hộ tống Vương Ngữ Yên đi tìm Vô Nhai Tử được rồi.
Tuy lúc này bản thân đã sở hữu thần công đệ nhất thiên hạ là Thần Võ Huyền Công nhưng nhiêu đó là chưa đủ.
Nếu như có thể dung hợp thêm nhiều thần công hơn nữa thì chắc chắn Thần Võ Huyền Công sẽ trở nên càng kinh khủng.
"Được, xíu ta sẽ uống đến say thì thôi với mấy vị huynh đệ mới này."
Hào khí Tiêu Phong vượt mây.
Khoé miệng Lưu Tiêu giật giật, y đã chú ý tới Lý Tầm Hoan ngồi cách đó không xa đang sáng cả hai mắt lên, như thấy được tri kỷ.
Gia hoả Lý Tầm Hoan này tuy bằng lòng kiêng rượu nhưng không phải là không đụng tới.
Lúc ăn cơm hắn vẫn còn uống một tý.
Hai tên Tửu Thần này tụ lại với nhau thì Lưu Tiêu không biết sẽ tốn bao nhiêu bầu rượu đâu.
Đến tối, Lưu Tiêu vẫn sẽ tiếp tục tiết mục truyền thụ thần công cho người mới gia nhập, ở đây là Từ Tử Lăng cung Khấu Trọng.
Nhưng mà cả hai đã tu luyện nhập môn Trường Sinh Quyết rồi, nên Lưu

Tiêu chỉ truyền Dịch Cân Kinh cho bọn hắn để kích phát tiềm lực mà thôi, sau đó là một môn tuyệt kỹ thiên về công sát.
Hiện tại trong Thiên Cơ Lâu thì thần công chuyên môn dùng để khai phát tiềm lực như Dịch Cân Kinh đã như đồ thông dụng, không ai là không được truyền cả.
Giang Ngọc Yến coi như cũng nhận được sự tán đồng từ Lưu Tiêu, cũng được hắn truyền thụ tuyệt học.
Hắn lại còn truyền thụ võ công giống lúc mà nàng hắc hoá nữa.
Mặc dù không có Giá Y Thần Công nhưng Lưu Tiêu đã cho nàng Hấp Công Đại Pháp, môn công pháp này không kém Giá Y Thần Công tý nào
Thiên phú của Giang Ngọc Yến quả nhiên khủng bố, chỉ trong một thời gian ngắn mà nàng đã có thể nhập môn Hấp Công Đại Pháp rồi.
Ngay cả Cổ Tam Thông thấy cảnh này thì đều thán phục thiên phú của tiểu nha đầu Giang Ngọc Yến, với thiên phú này thì có vẻ Đại Tông Sư chưa chắc đã là đích đến cuối cùng của nàng.
Còn về phần Tiêu Phong thì Lưu Tiêu lại truyền cho y Kim Cương Bất Bại Thần Công, hắn muốn kích hoạt hết tiềm lực của Chiến Thần Thể Chất.
Tiêu Phong + Dịch Cân Kinh + Kim Cương Bất Hoại Thần Công + Hàng Long Thập Bát Chưởng + Chiến Thần Thể Chất + BGM, Lưu Tiêu thật sự muốn xem thử nếu như đem tất cả yếu tố này hợp lại thì Tiêu Phong sẽ bộc phát ra khí thế hào hùng ra sao.
Còn về phần thiên tài đứng thứ 3 trên Tiềm Long Bảng như Lý Tầm Hoan, Lưu Tiêu đã dựng sẵn một kế hoạch cặn kẽ để bồi dưỡng rồi.
Gia hoả này liên tục uống rượu không ngừng nghỉ trong mười năm, thân thể cũng đã gần sụp đổ, vậy thì cho hắn luyện Dịch Cân Kinh, giúp cải thiện thân thể cùng kích phát tiềm lực.
Còn về phần nội công thì Lưu Tiêu quyết định truyền cho hắn Cửu Dương Cửu Âm, âm dương cùng tiến, phát huy uy lực của phi đao.
Lấy thiên phú của Lý Tầm Hoan thì Lưu Tiêu tin tưởng hắn sẽ có thể dung hợp hoàn toàn Cửu Dương Thần Công và Cửu Âm Chân Kinh.
Đêm nay, trên tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu vang lên từng tiếng quỷ khóc sói tru.
Bởi vì Cổ Tam Thông đã bắt đầu hạ quyết tâm, hắn buộc Thành Thị Phi tu luyện Dịch Cân Độc Kinh, vì để cho con trai của mình không lạc hậu so với mọi người thì hắn chuẩn bị đi lại đường mà Lưu Tiêu chuẩn bị cho Lâm Bình Chi.
Lưu Tiêu thấy vậy thì chỉ đành khiến cho phòng của mình trở nên cách âm.
"Tùng tùng tùng tùng..."
Vào lúc nửa đêm bỗng bên ngoài phòng Lưu Tiêu có tiếng đập cửa vang lên.
Lưu Tiêu mở mắt, cảm nhận xem người đứng ngoài là ai.
Lại là Chung Linh!
Cô nàng này có lá gan lớn như thế sao? Nửa đêm mà dám chạy tới phòng của mình.
Lưu Tiêu vội vàng đứng lên mở cửa.

Thấy Chung Linh đang đứng với hai mắt đẫm lệ.
Cửa vừa mở ra thì nàng đã nhào vào rồi.

Chương 171. Đêm phong lưu

Lưu Tiêu thất kinh, đã xảy ra chuyện gì mà cô nàng này khóc dữ thế, nhìn rất thương tâm.
"Chung Linh ngoan nè, nói cho lâu chủ ca ca xem ngươi gặp phải chuyện gì thế, lâu chủ ca ca giải quyết giúp ngươi."
Theo thói quan hắn lấy một thanh kẹo que ra.
Đây đã là đồ riêng của Chung Linh rồi.
Toàn bộ Thiên Cơ Lâu chỉ có một mình nàng được ăn mà thôi.
"Lâu chủ ca ca, ta mơ thấy ác mộng."
Lưu Tiêu dở khóc dở cười!
Cô nàng này lớn đến thế này rồi mà còn mơ thấy ác mộng sao, lại còn khóc nữa chứ.
Hơn nữa ai nấy đều đang tu luyện vì công năng tăng tốc độ tu luyện gấp 50 lần, cô nàng này lại đi ngủ, không hiểu nàng vô tư tới mức nào đây.
"Ta mơ thấy cha ta gả ta cho một người xấu xí!"
Chung Linh nói nhẹ.
Trên thực tế việc nàng chạy từ Vạn Kiếp Cốc đến đây là do bị những người đến cầu hôn doạ cho sợ.
Chủ yếu nhất là trong đó có rất nhiều thiếu gia công tử, ăn tàn phá hại, không có ai là đứng đắn cả.
Lưu Tiêu muốn an ủi Chung Linh.
Tuy nhiên một khắc sau thì Chung Linh lại đẩy kẹo que của Lưu Tiêu đưa ra.
Sau đó nàng nhanh chóng nhích lại gần
???
Chung Linh đã lớn, có can đảm đến thế này rồi sao?
Một giây sau thì cửa phòng tự động đóng lại, suốt đêm không một lời nói chuyện nào.
...
"Làm cách nào để mở Lục Nhâm Thần Đầu này ra đây."
Hai chân mày của Yêu Nguyệt nhíu chặt!
Rất phiền muộn!
Nàng đã cố hết sức, thử hết tất cả mọi cách nhưng vẫn không thể nào mở được Lục Nhâm Thần Đầu ra.
Thậm chí nàng còn đã sử dụng bạo lực, dù dùng hết tất cả công lực của Đại Tông Sư nhưng Lục Nhâm Thần Đầu vẫn không sứt mẻ tý nào.
Liên Tinh cũng thế, cũng đã thử hết mọi cách.
Hai tỷ muội đã vắt óc ra suy nghĩ không biết bao nhiêu lâu, nhưng cuối cùng vẫn bất lực.
Oanh!

Yêu Nguyệt không còn kiên trì nữa, ném Lục Nhâm Thần Đầu sang một bên.
"Tỷ tỷ..."
Bỗng nhiên Liên Tinh vội vàng chạy đến với vẻ mặt vui mừng.
Yêu Nguyệt thấy vậy thì hỏi một cách kinh ngạc: "Muội muội, có chuyện gì mà ngươi cao hứng thế?"
Liên Tinh nói, "Tỷ tỷ, bên trong Lục Nhâm Thần Đầu thật sự có chứa đựng tầng thứ 9 của Giá Y Thần Công, Di Hoa Tiếp Mộc."
Yêu Nguyệt cả kinh, hỏi lại với vẻ kích động: "Làm sao ngươi biết thế?"
"Lục Nhâm Thần Đầu còn chưa được mở ra mà sao ngươi biết được trong đó có Di Hoa Tiếp Mộc?"
Trên khuôn mặt tinh xảo của Yêu Nguyệt hiện lên vẻ hồng nhạt.
Nàng đã tu luyện Giá Y Thần Công tới tầng thứ 8, đã là tận cùng rồi, tu vi đã đạt tới bình cảnh.
Nếu như thật sự có tầng thứ 9 thì võ công của nàng sẽ có thể tiếp tục tiến triển.
Liên Tinh nói: "Là nhờ Thiên Cơ Lâu!"
"Thiên Cơ Lâu đã công bố ra một Tâm Pháp Thiên Bảng, Giá Y Thần Công xếp hạng thứ 20."
Khi tuyên bố bảng danh sách thì lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã xác nhận rằng bên trong Lục Nhâm Thần Đầu có giấu tầng thứ 9 của Giá Y Thần Công.
Yêu Nguyệt vui mừng!
Tuy là nàng ghét Thiên Cơ Lâu.
Nhưng nếu nói về độ chính xác của tin tức thì nàng hoàn toàn không hoài nghi Thiên Cơ Lâu tý nào.
"Thật tốt quá, không ngờ lại thật sự có tầng thứ 9!"
Yêu Nguyệt không ức chế được sự vui mừng của mình, vội vã nhặt lên Lục Nhâm Thần Đầu mà nàng vừa vứt xuống.
"Chờ một chút..."
Nhưng một khắc sau thì Yêu Nguyệt phản ứng lại, không khỏi thất kinh.
"Ngươi nói Giá Y Thần Công đã sở hữu tầng thứ 9 chỉ được hạng 20 trên bảng thôi sao."
Yêu Nguyệt hít sâu một hơi, trên thiên hạ này có nhiều thần công mạnh hơn Giá Y Thần Công như vậy à.
Liên Tinh gật đầu.
Nàng nói tiếp: "Tâm Pháp Thiên Bảng của Thiên Cơ Lâu xếp hạng ba mươi nội công tâm pháp mạnh nhất thiên hạ."
"Giá Y Thần Công bản hoàn chỉnh được xếp hạng 20 trên bảng."
Sau đó nói nàng thêm với vẻ mừng rỡ: "Tỷ tỷ, lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã tuyên bố trên khắp thiên hạ này chỉ có một mình Thiên Cơ Lâu là biết cách mở Lục Nhâm Thần Đầu mà thôi."
"Chúng ta có nên bỏ một ít bạc để mời Thiên Cơ Lâu mở Lục Nhâm Thần Đầu này ra không?"
Yêu Nguyệt hỉ nộ vô thường, khi nghe thấy thế thì giận dữ vô cùng.

"Muốn ta đi cầu Thiên Cơ Lâu sao, mơ tưởng!"
Một lát sau, khi bắt đầu bình tĩnh trở lại thì Yêu Nguyệt lên tiếng.
"Đem Tâm Pháp Thiên Bảng kia cho ta xem."
Liên Tinh đưa cho Yêu Nguyệt với vẻ lo lắng.
"Tỷ tỷ, hy vọng sau khi xem hết bảng danh sách này thì ngươi bỏ ý định đi gây sự với Thiên Cơ Lâu đi."
"Di Hoa Cung của chúng ta không đủ sức trêu vào Thiên Cơ Lâu đâu."
"Lấy trứng chọi đá mà thôi, không có ý nghĩa gì cả."
Liên Tinh cười khổ!
Yêu Nguyệt không lên tiếng, chỉ nhìn chằm chằm vào Tâm Pháp Thiên Bảng.
"Không ngờ Trương Tam Phong lại khủng bố đến thế!"
"Tin tức Long Nguyên của Thần Long có thể mang đến trường sinh là thật sao?"
"Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Xuân Công? Bất Lão Tuyền?"
"Thế gian này vẫn còn môn phái thần kỳ như Phái Tiêu Dao sao, ba truyền nhân đều là ba Đại Tông Sư."
Chỉ nhìn một hồi thôi Yêu Nguyệt đã chấn động không ngừng.
Sau khi thấy Chiến Thần Đồ Lục chỉ đứng thứ hai, thua Thần Võ Huyền Công của Thiên Cơ Lâu thì vẻ mặt của Yêu Nguyệt cực kỳ sợ hãi.
Yêu Nguyệt ngồi yên một lúc lâu, trầm mặt nửa này.
Một lát sau nàng lại cầm Lục Nhâm Thần Đầu lên, tìm cách mở ra.
...

Chương 172. Vô tình chỉ điểm

Bầu không khí trong Hắc Mộc Nhai cực kỳ quỷ dị.
Sau khi tin tức về Tâm Pháp Thiên Bảng được truyền khắp Cửu Châu, thì việc Đông Phương Bất Bại tự thiến để luyện Quỳ Hoa Bảo Điển cũng được truyền ra.
Việc này khiến cả giang hồ trở nên oanh động, vố số người đều đang cười nhạo Đông Phương Bất Bại là một tên thái giám chết bầm.
"Giáo chủ không còn là nam nhân nữa rồi à!"
"Đúng vậy! Thảo nào mấy năm nay giáo chủ vẫn luôn ẩn nấp trong Hắc Mộc Nhai, rất ít ra ngoài, thì ra là sợ người ta biết."
Hai tên lâu la đứng canh núi của Nhật Nguyệt Thần Giáo đang thảo luận.
Một khắc sau thì một luồng chân khí cô động tới tận cùng xuất hiện, không biết từ nơi đâu, đánh bể đầu hai tên lâu la này.
Đông Phương Bất Bại đang đứng trên một gốc cây, đong đưa theo gió, nhẹ tựa lông hồng.
"Bất kỳ ai dám nói về việc này nữa, chết!"
Âm thanh băng lãnh của "hắn" truyền khắp Hắc Mộc Nhai.
Trong nháy mắt tất cả đệ tử của Nhật Nguyệt Thần Giáo câm như hến, không dám nói gì nữa.

Một khắc sau Đông Phương Bất Bại bay lên như chim nhạn, chỉ trong phút chốc đã xuất hiện ở giữa sân.
Sau đó chân khí của Đông Phương Bất Bại dâng trào, kích động vô cùng.
"Thiên nhân hoá sinh, âm dương đồng thể."
"Đa tạ lâu chủ Thiên Cơ Lâu!"
Hắn cúi đầu về khoảng không.
"Ngươi đang làm gì đó còn không mau giết sạch những người đó đi, hiện tại ta đã trở thành trò cười cho mọi người rồi kia kìa."
Bỗng một âm thanh hổn hển vang lên, một người đàn ông bước vào tiểu viện.
Đây chính là trai lơ của Đông Phương Bất Bại, Dương Liên Đình.
Hiện tại tất cả mọi người ở Hắc Mộc Nhai đều nhìn hắn với ánh mắt lạ vô cùng, khiến Dương Liên Đình cực kỳ xấu hổ.
"Liên đệ đừng giận như thế, ta đã giáo huấn bọn hắn rồi."
"Ta đã tìm được biện pháp biến thành nữ nhân chân chính, chỉ cần một thời gian ngắn nữa thôi là sẽ thành công."
Lưu Tiêu không biết được chỉ nhờ vài câu nói của hắn thôi mà có thể mang lại cho Đông Phương Bất Bại một gợi ý to lớn, thậm chí còn tìm được đường đi tiếp của Quỳ Hoa Bảo Điển nữa.
"Vậy ngươi còn chờ ở đây làm gì?"
Dương Liên Đình quát to!
Đông Phương Bất Bại cười làm lành.
Nếu như người ngoài chứng kiến một màn này thì sợ rằng sẽ kinh ngạc tới mức rớt tròng mắt xuống.
Đông Phương Bất Bại lòng dạ độc ác, giáo chủ của Nhật Nguyệt Thần Giáo, không ngờ bây giờ lại có tư thái hèn mọn, lấy lòng một tiểu nhân như Dương Liên Đình.
Hùng tâm của "hắn" đã bị chém rụng từ lần tự thiến trong quá khứ rồi.
....
"Bất Tử Ấn Pháp của ta cũng chỉ đứng hạng ba mươi thôi sao."
Thạch Chi Hiên hít sâu một hơi, thần sắc chấn động.
"Trên đời này còn nhiều tuyệt đỉnh thần công mà ta chưa từng nghe qua như vậy à, xem ra trong quá khứ ta đã quá tự phụ rồi."
"Nếu như có cơ hội thì ta muốn đi lãnh giáo những người sở hữu thần công trên bảng khác mới được."
Sau khi nhìn hết bảng danh sách trong tay thì thần sắc của Thạch Chi Hiên còn chấn động hơn nữa.
"Bán Trường Sinh Quyết với giá tám triệu lượng sao, đúng là Thiên Cơ Lâu, ngay cả tuyệt học như thế mà cũng bán."
"Nên mua không?"
Thạch Chi Hiên do dự.
Bởi vì tám triệu lượng tuy không phải là con số trên trời nhưng cũng khá cao, không thể lấy ra một cách dễ dàng được.
...

Từ Hàng Tĩnh Trai.
Phạm Thanh Huệ đang nói gì đó với một đệ tử.
"Truyền lệnh xuống, mở bảo khố ra, bán các loại trân bảo đi, trong thời gian ngắn phải gom góp đủ 8 triệu lượng bạc cho ta."
Từ Hàng Tĩnh Trai cũng có ý đồ với Trường Sinh Quyết.
Đối với môn phái truyền thừa vô số năm, có địa vị cực kỳ đặc thù ở Đại Đường như Từ Hàng Tĩnh Trai thì tám triệu lượng bạc không phải là một con số quá lớn gì.
Tuy không thể nói là trở tay liền có nhưng nếu muốn gom góp thì cũng không quá khó khăn.
"Chưởng môn còn cần phân phó gì sao?"
Phạm Thanh Huệ sửng sốt, nhớ tới việc thần công trấn lâu của Thiên Cơ Lâu là Thần Võ Huyền Công lại có thể áp chế Chiến Thần Đồ Lục để leo lên top 1 thì hai mắt nàng toả sáng.
"Đưa tin cho Thánh Nữ, kêu nàng phải vào được Thiên Cơ Lâu bằng mọi giá."
"Nếu như cần thiết thì có thể từ bỏ thân phận Thánh Nữ của Từ Hàng Tĩnh Trai cũng được."
Nữ đệ tử này nghe vậy thì cũng không quá bất ngờ, vội vàng nhận mệnh rồi rời đi.
Dựa vào đâu mà Từ Hàng Tĩnh Trai lại có uy vọng cao như vậy, dựa vào đâu mà nó luôn có thể trở thành một trong những môn phái đỉnh phong đứng sừng sững trên giang hồ? Đó là vì các nàng thường xuyên bán Thánh Nữ của mình.
Ở đâu xuất hiện một thiên tài tuyệt thế thì các nàng lại đem Thánh Nữ gả cho y.
Lúc khi Tà Vương - Thạch Chi Hiên hoành hành thiên hạ, khiến cho tất cả người trong giang hồ đứng ngồi không yên.
Tuy nhiên Từ Hàng Tĩnh Trai lại bình chân như vại.
Vì sao? Bởi vì Thánh Nữ của bọn hắn là lão bà của người ta đó.
....
Du Liên Châu bước vào Chân Võ Đại Điện.
Trương Tam Phong đang nhắm mắt cũng mở hai mắt ra.
Trong một khoảnh khắc thì trong mắt hắn có hai tia đen trắng dây dưa, tuy nhiên liền biến mất ngay lập tức.
"Liên Châu, có chuyện gì thế?"
Nụ cười của hắn ôn hoà, hiền lành cực kỳ.
Người ngoài nhìn vào thì hoàn toàn không biết đây là một cao thủ cực kỳ kinh khủng.
Tâm pháp mà bản thân hắn sáng tạo ra vậy mà có thể nằm ở hạng mười một trên Tâm Pháp Thiên Bảng, bảng xếp hạng thu thập 30 tâm pháp mạnh nhất trên khắp Cửu Châu.

Chương 173. Chương Tam Phong phát run

Du Liên Châu ngơ ngác, nhìn sư phụ Trương Tam Phong trước mặt với ánh mắt kỳ lạ.
Nếu như không nhờ Thiên Cơ Lâu thì hắn hoàn toàn không phát hiện được sư phụ của hắn khủng bố ra sao.
Sau khi ngây người một lúc thì Du Liên Châu lên tiếng.
"Bẩm sư phụ, Thiên Cơ Lâu vừa tuyên bố một bảng danh sách mới."
"Bọn hắn công bố một cái gọi là Tâm Pháp Thiên Bảng, xếp hạng 30 nội công tâm pháp mạnh nhất trên thiên hạ này."
Xếp hạng võ học trên khắp thiên hạ?
Trương Tam Phong nghe vậy thì hứng thú vô cùng.
Loại danh sách này khá là mới mẻ!
Ngoại trừ cần tình báo bao trùm khắp thiên hạ thì còn cần phải có hiểu biết nhất định về các loại thần công.
Nếu không thì bảng danh sách này hoàn toàn không có sức thuyết phục.
"Chiến Thần Đồ Lục có phải đứng đầu bảng hay không?"
Hắn cũng giống như mọi người, đều cho rằng Chiến Thần Đồ Lục sẽ đứng thứ nhất.
"Đứng thứ hai thì chắc chắn là Thiên Ma Sách rồi!"
Trương Tam Phong vuốt vuốt chòm râu, dáng vẻ tiên phong đạo cốt.
Trong lòng của hắn cũng có một bảng danh sách riêng thuộc về chính hắn.
Đương nhiên là sẽ không đầy đủ như Thiên Cơ Lâu, đưa ra tận ba mươi cái tên.
Nhưng tối thiểu hắn đã xếp hạng một hai cho những công pháp hắn biết rồi.
Du Liên Châu lắc đầu: "Chiến Thần Đồ Lục chỉ đứng thứ hai mà thôi!"
"Còn về phần tuyệt học chí cao của Ma Môn là Thiên Ma Sách thì chỉ đứng thứ 4."
"Cái gì? Điều đó không thể nào!"
Trương Tam Phong cả kinh, giật mình tới mức đứng lên, thất thố vô cùng.
Du Liên Châu thì vẫn bình tĩnh.
Vào lúc y chứng kiến bảng danh sách này thì còn thất thố hơn cả sư phụ nữa kìa, thế nên bây giờ y không quá bất ngờ.
"Sư phụ, đây là thật!"
"Đứng đầu bảng là công pháp trấn lâu của Thiên Cơ Lâu, Thần Võ Huyền Công."
"Đây là một bộ tuyệt thế thần công đã vượt ra ngoài phạm trù võ học rồi, tựa như tu tiên vậy."
"Nếu đúng như lời của lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói thì Chiến Thần Đồ Lục thật sự hoàn toàn không bằng Thần Võ Huyền Công."
Du Liên Châu giải thích, vẻ mặt chấn động.
Mặc dù hắn đã xem bảng danh sách này nhiều lần nhưng hắn vẫn bị rung

động bởi Thần Võ Huyền Công.
"Thế gian này lại có kỳ công lực áp được Chiến Thần Đồ Lục à, thật là bất khả tư nghị, Thiên Cơ Lâu quả nhiên thần bí."
Trương Tam Phong nghe lời Du Liên Châu tả lại thì cũng bị trấn trụ bởi Thần Võ Huyền Công.
"Vậy thì thần công nào đã vượt mặt Thiên Ma Sách thế, lại là công pháp của Thiên Cơ Lâu sao?"
Giờ khắc này Tam Phong chân nhân đạm nhiên xuất trần, di thế độc lập đâu còn nữa, chỉ còn một người hiếu kỳ như con nít vội vã truy vấn mà thôi.
Du Liên Châu lắc đầu: "Không phải!"
"Thiên Cơ Lâu chỉ có một tâm pháp là Thần Võ Huyền Công này thôi."
"Đứng thứ ba trên bảng xếp hạng chính là Thái Huyền Kinh của Kiếm Tiên - Lý Thái Bạch."
Hấp...
Trương Tam Phong hít một hơi thật sâu, cả kinh: "Thậm chí ngay cả công pháp của Thái Bạch Kiếm Tiên để lại mà bọn hắn cũng biết sao."
"Thiên hạ này có gì mà Thiên Cơ Lâu không biết chứ?"
Ngay cả người sống hơn một trăm tuổi như hắn đều không biết Thái Bạch Kiếm Tiên có để lại tuyệt học của mình hay không.
Còn Thiên Cơ Lâu thì không chỉ biết mà còn có thể xếp hạng.
Đây quả thật khó mà tưởng tượng.
Du Liên Châu nói: "Hẳn là không có!"
Nói xong y nhìn Trương Tam Phong với ánh mắt sáng quắc.
"Sư phụ, trong Tâm Pháp Thiên Bảng này có một bộ tâm pháp gọi là Thái Cực Thần Công xếp hạng thứ mười một, tác giả là lão nhân gia ngài, đây là sự thật sao?"
Ngay cả những đệ tử như mình còn không biết sư phụ sáng chế cái gì mà "Thái Cực Thần Công."
Vậy mà Thiên Cơ Lâu lại biết được,
Nếu đúng thật như vậy thì trên đời này không có gì giấu được Thiên Cơ Lâu rồi.
"Cái gì? Ngay cả việc này mà Thiên Cơ Lâu cũng biết nữa à."
Trương Tam Phong triệt để chấn động, râu tóc dựng ngược, áo bào không gió mà bay.
Giờ khắc này hắn không chỉ thất thố mà thậm chí còn không thể khống chế nổi bản thân.
Bởi vì môn Thái Cực Thần Công này hắn chỉ vừa hoàn thiện cách đây không lâu, vào mấy ngày trước mới chính thức đặt tên.
Hắn còn chưa nói cho những đồ tử đồ tôn của mình vậy mà Thiên Cơ Lâu cũng đã biết rồi.
Giờ khắc này Trương Tam Phong không chỉ bất ngờ mà còn kinh hãi, tê cả da đầu.
Du Liên Châu trừng to mắt, hô hấp nặng nề,
"Như vậy chuyện Thiên Cơ Lâu nói người sáng tạo ra Thái Cực Thần Công

là thật."
Chờ đến khi dứt lời thì Du Liên Châu đã mừng như điên, kích động vô cung.
Sư phụ nhà mình lại trâu bò như vậy, còn sáng chế ra tuyệt học bá đạo như thế nữa, chắc chắn Võ Đang sẽ càng lúc càng trở nên phồn vinh.
Trương Tam Phong thu liễm tâm tình, chậm rãi gật đầu: "Đương nhiên là thật."
Một lát sau Trương Tam Phong nhịn không được mà thở dài một tiếng: "Thiên Cơ Lâu này thật sự là quỷ thần khó lường."
"Thái Cực Thần Công này ta chỉ vừa đặt tên ngày hôm trước, còn chưa dạy cho các sư huynh đệ các người mà bọn hắn đã biết rồi."
Nghe vậy thì Du Liên Châu hoảng sợ, sóng biển ngập trời nổi lên trong lòng.
Sư phụ lại chưa từng nói Thái Cực Thần Công này cho ai.
"Báo tin cho đại sư huynh của ngươi, kêu bọn hắn ở Thiên Cơ Lâu thì tuân thủ quy củ một tý."
"Thiên Cơ Lâu này khiến cho lòng lão đạo phát run!"
"Vâng!"
Du Liên Châu nhanh chóng rút lui.

Chương 174. Chiến Thần Tháp

Lưu Tiêu mở mắt, cảm thấy thần thanh khí sảng.
Chung Linh thì lo sợ rằng sẽ có người phát hiện nên nửa đêm đã vội vã chạy về gian phòng của mình.
"Không hổ là thần công áp chế được Chiến Thần Đồ Lục!"
Đây là lần đầu tiên Lưu Tiêu tu hành môn Thần Võ Huyền Công này một cách đúng nghĩa, liền bị tác dụng của nó làm cho rung động.
Dưới tốc độ tu luyện nhanh gấp 50 lần thì một đêm này như gần một tháng.
Trong đan điền thì chân khí hoàng kim đã tự vận chuyện.
Coi như không chủ động tu luyện thì công lực của hắn cũng sẽ tự động tăng cao.
Hoàng kim chân khí lại liên tục rèn luyện thân thể của hắn, khiến nhục thân càng lúc càng mạnh mẽ.
Tinh thần của hắn cũng dần dần được tăng cao.
Tuy tốc độ không nhanh bằng chân khí nhưng Lưu Tiêu vẫn có thể cảm giác được tinh thần của mình dần dần mạnh lên.
Rất nhanh Lưu Tiêu thu liễm tinh thần lại.
Một ngày mới cũng đồng nghĩa với rất nhiều gợi ý của hệ thống xuất hiện.
"Khấu Trọng đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn một môn công pháp bất kỳ trên người hắn"
"Từ Tử Lăng đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn một môn công pháp bất kỳ trên người hắn"
"Sư Phi Huyên đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn một

môn công pháp bất kỳ trên người nàng"
"Loan Loan đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn một môn công pháp bất kỳ trên người nàng"
"Thạch Thanh Tuyền đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn một môn công pháp bất kỳ trên người nàng"
"Chu Vô Thị đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn một môn công pháp bất kỳ trên người hắn"
"Quy Hải Nhất Đao đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn một môn công pháp bất kỳ trên người hắn"
"Thái Tử Đại Đường đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn một môn công pháp bất kỳ trên người hắn"
Một lần này thu hoạch cực lớn.
Trên người Sư Phi Huyên thì đương nhiên Lưu Tiêu sẽ lựa chọn thần công đứng thứ chín trên Tâm Pháp Thiên Bảng là Từ Hàng Kiếm Điển rồi.
Quy Hải Nhất Đao thì sẽ là môn tâm pháp Hùng Bá Thiên Hạ, thần công đứng thứ hai mươi bảy trên Tâm Pháp Thiên Bảng.
Trên người Song Long thì là Trường Sinh Quyết.
Loan Loan thì Lưu Tiêu chọn Thiên Ma Đại Pháp.
Tuy đây là bản không hoàn chỉnh của Thiên Ma Sách, nhưng đó cũng là thần công rồi.
Làm cho Lưu Tiêu bất ngờ nhất chính là việc trên người của Thái Tử Đại Đường lại có môn Song Tu Thần Công như "Tố Nữ Kinh" này.
Lưu Tiêu lựa chọn không chút do dự nào.
Tố Nữ Kinh này có địa vị to lớn vô cùng, nó xuất thế cùng lúc với Trường Sinh Quyết.
Nửa tiếng sau Lưu Tiêu mới kết thúc việc lựa chọn này.
Chờ sau khi hấp thu hết công pháp thì hắn lại tiếp tục xem thông báo của Thiên Cơ Lâu, muốn nhìn xem có mở khoá công năng mới gì không.
"Chúc mừng kí chủ, danh khí của ngài lại tăng cao, mở khoá Chiến Thần Tháp."
Lưu Tiêu vui vẻ, thật sự mở khoá đồ tốt.
Xem ra quyết định công bố bảng danh sách của mình là cực kỳ chính xác.
Trên cơ bản thì sau mỗi lần Thiên Cơ Lâu công bố một bảng danh sách nào mới thì y như rằng sẽ mở khoá được một cái gì đó mới.
"Chiến Thần Tháp?"
Lưu Tiêu nói thầm, nhưng sau đó thì nhanh chóng hiểu Chiến Thần Tháp này là cái gì.
Đây là một kiến trúc thần kỳ dùng để ma luyện chiến đấu, tổng cộng chín tầng.
Mỗi một tầng sẽ có số lượng địch nhân khác nhau.
Tầng thứ nhất sẽ có hai địch nhân có võ công, chiêu thức, binh khí, tố chất thân thể cũng như là nội lực giống y như đúc người khiêu chiến.
Nếu như có thể chiến thắng hai địch nhân này thì sẽ lấy được danh hiệu "Nhất Tinh Chiến Thần"

Chỉ cần lấy được danh hiệu "Nhất Tinh Chiến Thần" thì sẽ được giảm bớt mười phần trăm trong tất cả tiêu phí ở Thiên Cơ Lâu.
Và khi Thiên Cơ Lâu có chức năng mới gì thì những người có phong hào càng cao thì sẽ càng có nhiều quyền ưu tiên sử dụng hơn.
Đương nhiên muốn vào Chiến Thần Tháp cũng không phải là miễn phí.
Dưới Tông Sư thì một trăm lượng bạc một lần khiêu chiến.
Cảnh giới Tông Sư thì một lần năm trăm lượng.
Cao Thủ Đại Tông Sư thì một lần năm ngàn lượng bạc.
Cao thủ Võ Thánh thì năm chục ngàn lượng bạc một lần.
Mỗi lần thăng một cấp thì số bạc cần để vào cũng được tăng gấp mười lần.
Nếu như có thể tới tầng thứ hai sau đó đánh bại địch nhân ở đây thì có thể thu được phong hào "Nhị Tinh Chiến Thần".
Sau này dù tiêu phí ở Thiên Cơ Lâu thì đều được giảm hai mươi phần trăm.
Tam Tinh Chiến Thần!
Giảm ba mươi phần trăm!
Tứ Tinh Chiến Thần!
Giảm sáu mươi phần trăm!
Ngũ Tinh Chiến Thần thì đối mặt với mười địch nhân có trạng thái giống mình.
Nếu như có thể thu được phong hào Ngũ Tinh Chiến Thần thì có thể thu được môn một thần công ngẫu nhiên của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, tất cả đều là thần công trên Tâm Pháp Thiên Bảng.
Nếu như đối phương nguyện ý gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì Lưu Tiêu càng không thể cự tuyệt.
Càng lên cao thì đẳng cấp phong hào càng cao, thần công lấy được càng nhiều.
Ngoại trừ Thần Võ Huyền Công ra thì dù sau này Lưu Tiêu có thu được Thái Huyền Kinh hay Chiến Thần Đồ Lục thì bất kỳ ai đều có thể rút ra được từ Chiến Thần Tháp.
Đối với điều này thì Lưu Tiêu hoàn toàn không để ý.
Chỉ cần Thần Võ Huyền Công vẫn là của mình thì những công pháp khác không thành vấn đề.
Huống chi hẳn là không ai có thể đạt tới phong hào Cửu Tinh Chiến Thần được.
Đối mặt với mười tám người có chiến lực tương đương mình, ai có thể đánh thắng chứ?
Có thể trở thành tam, tứ tinh chiến thần đã là cực kỳ nghịch thiên rồi.

Chương 175. Ánh mắt của những người này thật là độc

"Chiến Thần Tháp này có chút nghịch thiên, sợ là việc này lại có thể oanh động cả Cửu Châu!"

Lưu Tiêu nhịn không được mà thán phục.
Bởi vì ở trong Chiến Thần Tháp này dù ngươi chết hay bị thương thì sau khi đi ra ngươi vẫn sẽ không bị bất kỳ một tổn hại nào.
Chiến đấu ở trong đó giống như chiến đấu trên mặt tinh thần mà thôi.
"Những tên này sợ rằng sẽ lại bị chấn kinh thêm một lần nữa rồi."
Khoé miệng Lưu Tiêu nhếch lên, hắn đã có thể tưởng tượng ra cảnh khi bản thân giới thiệu công năng của Chiến Thần Điện thì những tên kia há hốc mồm kinh ngạc ra sao rồi.
Ngay cả bản thân hắn còn bị giật mình đừng nói là những người trong giang hồ này.
Đây gần như là một vật phẩm của thế giới huyền huyễn.
Đây hoàn toàn là một thần vật có thể phá vỡ tưởng tượng của tất cả mọi người ở thế giới võ hiệp.
Đầu tiên là có thể sinh ra địch nhân giống y như đúc mình, tiếp theo là chiến đấu nhưng bản thể lại không thụ thương.
Dù những người trong thế giới võ hiệp này có trí tưởng tượng lớn đến đâu thì cũng sẽ không thể nghĩ ra trên đời lại có một thứ thần kỳ thế này.
Sau khi rửa mặt thì Lưu Tiêu đi xuống.
Cùng lúc đó thì bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu vô cùng vui sướng.
"Chúc mừng Lý Thám Hoa!"
"Lý Thám Hoa đã tấn thăng lên Tông Sư, sợ rằng uy lực của Tiểu Lý Phi Đao sẽ tăng lên một tầm cao mới."
...
Thì ra là do hai ngày nay Lý Tầm Hoan cực lực tu luyện, cũng nhờ công pháp, phòng tu luyện các thứ mà hắn đã đột phá cảnh giới Tông Sư.
Lần này mọi người đã thấy sự đáng sợ của thiên kiêu đứng thứ ba trên Tiềm Long Bảng.
Lười nhát mười năm, chỉ trong một buổi sáng thôi là đã có thể quay về quỹ đạo, sau đó tấn thăng Tông Sư.
"Chỉ là cao thủ Tông Sư mà thôi, trong chốn võ lâm này ta còn yếu lắm!"
Lý Tầm Hoan rất khiêm tốn, không kích động một tý nào cả.
"Moá ơi! Quá ngưu bức!"
"Đây chính là ngạo khí của thiên kiêu đứng thứ ba trên Tiềm Long Bảng sao? Tông Sư thật sự không đáng tiền như thế à."
Lời khiêm tốn của Lý Tâm Hoan khi rơi vào tai người khác thì lại biến thành một câu nói có sát thương cực lớn.
Nhưng chỉ một lát sau đã có một tin tức khiến người khác kinh động hơn truyền ra.
Hạc Bút Ông, người đầu tiên sử dụng Phòng Chế Tạo Tông Sư không cần tới mười ngày, chỉ bảy ngày thôi hắn đã có thể tấn thăng từ Nửa Bước Tông Sư lên cảnh giới Tông Sư rồi.
Lần này thật sư là một quả bom nặng ký.
Dù cho Lưu Tiêu có cam đoan thế nào đi nữa thì vẫn không có gì để chứng thực cả.

Nhưng việc Hạc Bút Ông thực sự tấn thăng lên Tông Sư thì cũng đã xác nhận rằng việc Thiên Cơ Lâu nói hoàn toàn đúng sự thật.
"Rốt cuộc cũng tới phiên bần ni!"
Diệt Tuyệt Sư Thái mừng như điên, không nhịn nổi nữa.
Bởi vì Hạc Bút Ông đã tấn thăng lên Tông Sư nên người tiếp theo vào Phòng Chế Tạo Tông Sư sẽ là nàng.
Nàng cảm thấy may mắn vì bản thân đã quyết đoán vào thời khắc đó.
Bởi vì hiện tại đã có rất nhiều người đặt trước Phòng Chế Tạo Tông Sư, có người còn phải đợi đến một năm sau nữa.
"Chừng nào Thiên Cơ Lâu mới cho ra Phòng Chế Tạo Đại Tông Sư thế."
Thiên Cơ Lão Nhân thở dài.
Hắn không tự tin bản thân có thể trở thành Đại Tông Sư.
Hắn thực sự muốn biết Đại Tông Sư là như thế nào.
"Nhanh thôi!"
Bỗng một giọng nói vang lên.
Mọi người sửng sốt, nhưng sau đó lại giật mình nhận ra đó là tiếng của Lưu Tiêu, ai nấy đều quay đầu nhìn về hướng cầu thang.
Lập tức bọn hắn thấy được Lưu Tiêu đang đi xuống với vẻ mặt tươi cười.
"Moá! Sao ta cảm giác hôm nay lâu chủ hơi khác."
"Ta cũng thế, ta cũng thấy lâu chủ hơi khác khác nhưng lại không thể nói là khác ở đâu."
"Lâu chủ, sao ngươi dậy trễ như thế, mặt mày lại còn rạng rỡ như vậy, nói! Hôm qua ngươi đã làm chuyện xấu gì rồi."
"Lâu chủ, nụ cười của ngươi quá dâm đãng, nó đã bán đứng ngươi rồi."
"Lâu chủ, thoải mái không!"
Moá nó!
Mắt của những người này độc như thế sao? Ngay cả việc này cũng nhìn ra được.
Lưu Tiêu nhìn sang đám người Vương Ngữ Yên với vẻ chột dạ, nhưng phát hiện các nàng không có biểu tình dị thường gì.
Hắn cũng thở phào nhẹ nhõm.
Chỉ là khi đứng trước Chung Linh thì cô nàng này sẽ xấu hổ đến mức cuối gầm cả mặt, không dám đối mặt với chính mình.
Còn đâu dáng vẻ lớn mật cùng điên cuồng đêm qua.
"Các ngươi nghĩ bậy nghĩ bạ cái gì thế, thật bẩn thỉu."
Lúc này Lưu Tiêu mới quát lớn đầy chính nghĩa.
"Lâu chủ ta có chuyện vui nên mới cao hứng như vậy."
Chẳng lẽ Thiên Cơ Lâu lại có đồ vật thần kỳ gì mới hay sao?
Nghe được lời của Lưu Tiêu thì mọi người đều vui vẻ.
"Có việc gì vui, có phải là Thiên Cơ Lâu lại sắp tung ra đồ gì mới không?"
"Lâu chủ nói mau, ta thừa nhận khi nãy ta có nghĩ bậy."
"Lâu chủ, nói ra mau để chúng ta vui chung với ngươi!"

Chương 176. Cao tăng Thiếu Lâm tìm đến cửa

Mọi người đều tập trung tinh thần lại, nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt mong chờ.

Giữa một rừng tiếng hoan hô thì không có một ai chú ý tới ba hoà thượng vừa bước vào Thiên Cơ Lâu cả.

Ba người chỉ nhìn quanh với vẻ lạnh lùng, phát hiện không ai quan tâm đến mình thì ấm ức vô cùng.

"Ai là lâu chủ Thiên Cơ Lâu?"

Thanh âm của Độ Ách dồi dào nội lực, khiến màn nhĩ của người khác run lên.

Lập tức tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều im lặng, mọi tiếng huyên náo biến mất, ai nấy đều nhìn về hướng âm thanh vang lên.

Ba vị cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư!

Có người giật mình, nhưng sau đó liền lộ ra vẻ mong đợi.

Bởi vì xem ra ba cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư này lai giả bất thiện.

Hình như bọn hắn đang muốn gây sự với Thiên Cơ Lâu?

Nhưng bọn hắn không biết Thiên Cơ Lâu là địa phương nào sao?

"Hình như là ba vị cao tăng Độ Ách, Độ Nan, Độ Kiếp của Thiếu Lâm."

Lộc Trượng Khách đứng bên cạnh Triệu Mẫn cũng đã nhận ra thân phận của ba người này.

Bởi vì dáng vẻ độc nhãn long kia của Độ Ách thật sự quá bắt mắt.

Người khác có thể sẽ không nhận ra, nhưng hắn là người của Đại Nguyên Hoàng Triều, sao lại không biết rõ cao thủ trong Đại Nguyên được chứ.

Cùng lúc đó Lưu Tiêu cũng nhìn về hướng ba người Độ Ách.

Ba người này vừa mở miệng thì hắn đã cảm nhận được địch ý tràn ngập Thiên Cơ Lâu rồi.

Hắn sử dụng năng lực suy tính của Thiên Cơ Lâu, muốn xem thử là thần thánh phương nào lại dám tới Thiên Cơ Lâu để gây chuyện.

"Tên: Độ Ách"

"Thân phận: sư thúc của phương trượng Thiếu Lâm tại Đại Nguyên Hoàng Triều, là một trong những người đời chữ Độ còn lại"

"Cảnh giới: Nửa Bước Đại Tông Sư"

"Võ học: Kim Cương Phục Ma Khuyên"

"Mục đích: Để tìm lại mặt mũi cho Thiếu Lâm, dùng vũ lực để khiến Thiên Cơ Lâu khuất phục."

Nhìn đến đây thì Lưu Tiêu cũng biết hai người còn lại là ai rồi.

Thì ra là ba vị "cao tăng" không biết tốt xấu kia của Thiếu Lâm Tam Độ!

Trong nguyên tác thì bởi vì Dương Đỉnh Thiên đã chết nên bọn hắn lại trút hết cừu hận của mình lên đầu của Trương Vô Kỵ.

Dù biết tất cả chỉ là âm mưu nhưng ba người này lại vẫn không chịu buông

tha cho Trương Vô Kỵ.
Bất quá cũng chỉ là tiểu nhân thù dai mà thôi.
Lúc Dương Đỉnh Thiên còn sống thì cả ba co đầu rút cổ ở Thiếu Lâm, không dám ra ngoài.
Đợi đến khi Dương Đỉnh Thiên chết rồi mới dám ra ngoài làm mưa làm gió.
Quả thật là buồn cười đến cực điểm.
Hơn nữa Lưu Tiêu cũng đã vừa suy tính, phát hiện một loạt kế hoạch cùng âm mưu của Thành Côn đều có bóng dáng của cả ba đứng sau.
Ba người bọn hắn đã cấu kết với Thành Côn làm việc xấu từ vài thập niên trước rồi.
Thậm chí việc Không Kiến thần tăng thu Thành Côn làm đồ đệ đều là do bọn hắn sai khiến.
Hơn nữa mục đích của bọn hắn đến đây càng khiến Lưu Tiêu không nhịn cười nổi.
Các ngươi ẩn cư quá lâu nên không cập nhật tin tức sao?
Chỉ có ba người Nửa Bước Đại Tông Sư cũng muốn đi kiếm chuyện với Thiên Cơ Lâu.
Các ngươi cho rằng Thiên Cơ Lâu là cái gì? Là một nơi yếu đuối hiền lành, đánh thắng thì trấn áp còn đánh thua thì cười cười cho qua à?
Không phải ai cũng giống như là Trương Vô Kỵ, có thể nhất tiếu mẫn ân cừu.
"Tại hạ chính là lâu chủ của Thiên Cơ Lâu, ba vị đại sư tìm tại hạ không biết có chuyện gì?"
Lưu Tiêu đứng trên thang lầu, nhìn ba vị Độ Ách từ trên cao xuống.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu trẻ tuổi như vậy sao.
Ba người Độ Ách bỗng cảm thấy an ổn hơn một phần.
Nếu như trẻ tuổi như vậy thì dù thiên phú có nghịch thiên tới đâu thì không thể nào có tu vi quá cao.
Ba người bọn hắn liên thủ sử dụng Kim Cương Phục Ma Khuyên thì dù là Đại Tông Sư cũng có đủ sức đối đầu.
"A Di Đà Phật!"
Độ Ách tụng một tiếng phật hiệu, chắp tay trước ngực.
"Thiên Cơ Lâu vu khống Thiếu Lâm ta thông đồng làm bậy với Thành Côn, làm danh tiếng của Thiếu Lâm bị tổn hại."
"Ba người lão tăng đến đây chỉ là vì muốn thỉnh giáo Thiên Cơ Lâu."
"Nếu như Thiên Cơ Lâu có thể đánh thắng cả ba chúng ta thì chúng ta không nói hai lời, quay đầu trở về."
"Tuy nhiên nếu chúng ta có thể thắng được một chiêu nửa thức thì mong rằng Thiên Cơ Lâu có thể thu hồi lại lời nói lúc trước, phục hồi danh tiếng của Thiếu Lâm ta."
Mọi người nghẹn họng nhìn trân trối.
Đúng thật là đến kiếm chuyện với Thiên Cơ Lâu.
Lùi một bước, các ngươi không biết đây là đâu sao mà gan thế?
Nhưng mọi người vẫn chưa kịp phản ứng thì Lưu Tiêu đã gật đầu đồng ý.

"Có thể, nhưng không biết ba vị đại sư muốn thỉnh giáo ra sao?"
Vẻ mặt Lưu Tiêu bình tĩnh, không thấy vẻ sợ hãi gì.
Hiện tại dù không dựa vào công năng vô địch của Thiên Cơ Lâu thì dù cho Đại Tông Sư có tới đây hắn cũng không sợ hãi tý nào, thế nên hắn không quan tâm ba người Độ Ách lắm.
Độ Ách gật đầu: "Lâu chủ có thể chọn ba đệ tử của Thiên Cơ Lâu để quyết chiến công bằng với ba người chúng ta."
"Đương nhiên nếu lâu chủ muốn tự mình xuất thủ cũng được!"
Lúc này người trong Thiên Cơ Lâu mới phản ứng kịp.
"Ha ha...Ba lão hoà thượng này chính là ba tên bao che cho Thành Côn kia sao?"
"Tự tìm đường chết, lại dám đến Thiên Cơ Lâu để làm càn."
"Bọn hắn không biết suy nghĩ à, Thiên Cơ Lâu công bố biết bao nhiêu chuyện xấu mà vì sao người ta không ai dám tới để kiếm chuyện."
"Ba tên không biết xấu hổ này là ác đồ bao che cho tên Thành Côn kia sao?"
...

Chương 177. Chọn người thách đấu

Sau khi cả đoàn người dần định hình lại được đang có chuyện gì xảy ra thì ai nấy đều trào phúng.
Sắc mặt của ba người Độ Ách hơi biến sắc.
Danh tiếng của Thiếu Lâm đã suy bại tới mức này rồi sao?
Ba "Thần Tăng" như bọn hắn vậy mà không có ai tôn kính cả.
"Ghê tởm, đường đường là Thiếu Lâm mà lại vô sỉ đến mức này."
"Chỉ cho phép mình làm việc xấu nhưng không cho người ta nói."
"Dựa vào vũ lực hoành hành, mặt của các ngươi cũng quá dày rồi đó."
Đám người Minh Giáo đã không kiềm được từ lâu rồi.
Cừu nhân gặp mặt, đỏ mắt vô cùng.
Ngay cả Diệt Tuyệt Sư Thái cũng bắt đầu thấy hơi mất mặt rồi.
Các ngươi thật sự quá vô sỉ!
"Lâu chủ, xin hãy cho Vô Kỵ một cơ hội để ta đánh với mấy tên hoà thượng không biết xấu hổ này một trận."
Trương Vô Kỵ đứng lên, chiến ý sôi trào.
Ba danh ngạch, hắn muốn một trong số đó.
Nửa Bước Đại Tông Sư.
Tuy một đánh ba thì quá sức nhưng nếu chỉ đối đầu với một người thì hắn hoàn toàn tự tin.
Trương Vô Kỵ ở thế giới này có hơi khác nguyên tác một tý, ở đây hắn quả quyết hơn nguyên tác rất nhiều.
Từ việc hắn đoạt Ỷ Thiên Kiếm của Diệt Tuyệt Sư Thái trên Quang Minh Đỉnh cũng đã thể hiện phần nào.
"Giáo chủ mới của Minh Giáo, Trương Vô Kỵ sao? Tại hạ cũng muốn lãnh giáo một phen, giải quyết ân oán của cả ba chúng ta với Dương Đỉnh

Thiên."
Độc nhãn của Độ Ách như có quang mang phóng ra, nhìn thẳng về phía Trương Vô Kỵ.
"Ha ha... Không diễn nữa sao?"
"Bằng các ngươi mà cũng xứng xưng là cao tăng ư?"
Bạch Mi Ưng Vương cười lạnh.
Lời của Độ Ách lập tức khiến cho bản tính tiểu nhân của cả ba hiện rõ, còn đâu hình ảnh cao tăng.
"Lĩnh giáo Thiên Cơ Lâu?"
"Lĩnh giáo sao, thật tốt!"
"Một đám tiểu nhân lừa đời lấy tiếng mà thôi."
"Đối phó với các ngươi thì cần gì lâu chủ xuất thủ chứ!"
"Một mình Tiêu Phong ta là đủ đối phó với ba người các ngươi rồi!"
Tiêu Phong cũng không có cảm tình gì với Thiếu Lâm.
Chỉ bước hai bước đã đến trước mặt của ba người Độ Ách rồi.
Khí cơ bá đạo ngang ngược của Tiêu Phong được phóng thích hoàn toàn, không ngừng va chạm với ba người Độ Ách.
"Hắn đã luyện thành Dịch Cân Kinh!"
"Lại còn gần đột phá Nửa Bước Đại Tông Sư rồi!"
Ba người Độ Ách chấn động liên tục, từ khí cơ của Tiêu Phong bọn họ có thể phân tích được hắn đã luyện thành một trong những tuyệt học chí cao của Thiếu Lâm, Dịch Cân kinh.
Sự dũng mãnh của Tiêu Phong thì trên thiên hạ này không ai không biết.
Lại thêm Hàng Long Thập Bát Chưởng chí dương chí cương, như là Chiến Thần hộ thể, càng đánh càng mạnh.
Cùng lúc này ba người Độ Ách đều căng thẳng vô cùng.
Dịch Cân Kinh cộng thêm Hàng Long Thập Bát Chưởng, sợ rằng Tiêu Phong có thể đánh thắng hai vị Nửa Bước Đại Tông Sư dễ như chơi.
Ngay cả khi ba người phối hợp sử dụng Kim Cương Phục Ma Khuyên thì cũng không thể khinh thị Tiêu Phong.
"Ta gia nhập vào Thiên Cơ Lâu cũng được một thời gian, được rất nhiều lợi ích, tuy nhiên lại không phụ giúp được gì."
"Hôm nay có người ngang ngược vô lý, muốn lấy vũ lực để hoành hành, Lý Tầm Hoan ta đương nhiên phải đứng ra vì Thiên Cơ Lâu."
"Lâu chủ, Lý Tầm Hoan xin chiến!"
Lý Tâm Hoàn tuy hơi say nhưng vẫn đứng lên đi tới, trong miệng còn có mùi rượu.
Nhưng chỉ một khắc sau khí cơ trên người hắn tụ lại, như một lợi kiếm ra khỏi vỏ vậy, sắc bén cực độ.
Một thanh phi đao hàn quang ba thước đã xuất hiện trên tay hắn từ lúc nào.
Hắn cũng không có hảo cảm gì với Thiếu Lâm lắm
Lúc Long Khiếu Vân hãm hại hắn thì cũng có người của Thiếu Lâm tham dự.
Lý Tầm Hoan!

Tiểu Lý Phi Đao - Lý Tầm Hoan?
Lần này ba người Độ Ách đã bắt đầu thấy sợ rồi.
Nếu chỉ một mình Tiêu Phong thì bọn hắn còn có thể liều mạng.
Danh tiếng của Lý Tầm Hoan thì bọn hắn cũng đã từng nghe qua.
Tiểu Lý Phi Đao, Lệ Vô Hư Phát, xuất thủ là có người mất mạng.
Tên này là môt tên biến thái không thể dùng tu vi để xác định sức chiến đấu được.
Tám mươi hai người hắn từng giết bất kể là tu vi ra sao, nếu bị phi đao để mắt tới thì đều có một kết cục là một đao mất mạng.
Huống chi thời khắc này Lý Tầm Hoan còn đã tấn thăng lên Tông Sư rồi.
Nếu nói riêng về lực uy hiếp thì Lý Tầm Hoan còn đáng sợ hơn Tiêu Phong nhiều.
Người có tên, cây có bóng.
Ngay cả khi ba người Độ Ách tự tin rằng cả ba có thể đấu với Đại Tông Sư nhưng không ai đủ tự tin để né phi đao của Lý Tầm Hoan cả.
Trừ phi sở hữu loại thần công khổ luyện kinh khủng như Kim Cương Bất Hoại, không sợ đao kiếm.
"Chỉ là ba tên tiểu lâu la Nửa Bước Đại Tông sư mà cũng dám tới Thiên Cơ Lâu kêu gào sao?"
"Vậy trước khi đánh với Chu Vô Thị thì Cổ Tam Thông ta lấy các ngươi luyện tay cũng được."
Oanh!
Lời này vừa dứt thì ba người Độ Ách như muốn xụi lơ, khuôn mặt tái nhợt.
Cổ Tam Thông, 20 mươi năm trước hắn đã là cao thủ Đại Tông Sư, khổ luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công, thân thể còn cứng hơn thép.
Tên ngoan nhân này vì sao lại xuất hiện ở đây, lại còn trở thành người của Thiên Cơ Lâu nữa!
Lâm Bình Chi, Mộc Uyển Thanh, Chu Chỉ Nhược đều nóng lòng muốn thử.
Nửa Bước Đại Tông Sư?
Các ngươi không thấy ngay cả Chu Vô Thị ngồi ở đây cũng không dám lớn tiếng sao?

Chương 178. Đưa Thiếu Lâm vào thế khó

Bên trong Thiên Cơ Lâu lúc này an tĩnh dị thường, ai nấy đều nhìn khuôn mặt lúc này đã tái xanh của Độ Ách, Độ Nan, Độ Kiếp với biểu cảm hài hước.
"Ba tên này có phải là đầu óc có vấn đều hay không?"
"Chắc bọn hắn cho rằng Nửa Bước Tông Sư là vô địch thiên hạ rồi nên mới có gan đến kiếm chuyện với Thiên Cơ Lâu."
"Chắc là bọn hắn tới để tấu hài mà thôi."

"Nếu như vậy thì bọn hắn đã thành công rồi đó."
...
Trương Vô Kỵ lúc này thấy thế cũng ngồi xuống.
Xem ra không có cơ hội để bản thân thể hiện rồi, với lại xem có vẻ người trong Thiên Cơ Lâu ai cũng muốn tranh giành cơ hội này, làm gì tới phiên mình.
"Cổ Tam Thông tiền bối, ngươi không cần xuất thủ làm gì!"
"Chỉ ba người này thì một mình ta là quá đủ rồi."
Tiêu Phong lúc này chiến ý bừng bừng, tư thế hào hùng cái thế, khí cơ xao động, thế của hắn đang dần dần được tăng cao.
Trên người của Tiêu Phong dần dần hiện lên một tầng kim quang, tuy hơi mơ hồ nhưng vẫn có.
Cổ Tam Thông thấy thế thì không khỏi nhìn kỹ lại.
Chỉ một đêm thôi mà Tiêu Phong đã luyện được một tý của Kim Cương Bất Hoại Thần Công rồi sao.
"Tầm Hoan huynh cứ đi uống rượu đi, xem ta thu xếp ba người bọn hắn."
Hoá ra Tiêu Phong đang muốn một mình kịch chiến Tam Độ.
Lúc này ba người Độ Ách đâm lao thì cũng phải theo lao, trong lòng thì mắng Không Văn đáng chết.
Thiên Cơ Lâu khủng bố như vậy mà lại không nói cho ba người bọn hắn.
Nhưng một khắc sau thì cả ba hoảng sợ, đồng tử co rút lại, mặt mày biến sắc.
Không biết từ khi nào cả ba đã bị mười cao thủ mang hắc bào, đeo mặt nạ hắc kim bao quanh.
Kiếm khí trên người những cao thủ này trùng tiêu, như muốn đâm thủng mái nhà của Thiên Cơ Lâu vậy.
Nếu như so sánh khí cơ của hai bên thì bọn hắn nhỏ bé như nến nhỏ trước gió.
Đối phương không cần động thủ, chỉ toả ra khí cơ thôi mà bọn hắn đã cảm giác như vạn kiếm cận thân, khắp nơi đau nhói.
"Kiếm Đạo Đại Tông Sư!"
Trong lòng của ba người Độ Ách kinh hãi không ngớt.
"Cao thủ thật khủng bố!"
Chu Vô Thị nãy giờ đang ngồi xem trò vui cùng đứng lên một cách cả kinh.
Hắn cảm giác được dù bất kỳ ai trong mười người này đều có thực lực giết hắn chỉ bằng một kiếm cả.
Nhưng người khác cũng không còn tâm tư cười nhạo ba người Độ Ách.
Ai nấy đều bị khí cơ mà Thiên Cơ Vệ toả ra doạ cho sợ hãi vô cùng, sắc mặt trắng bệch.
Lúc này Lưu Tiêu lại lên tiếng: "Trong số bọn họ thì các ngươi tuỳ ý chọn ba người."
"Nếu như thắng, Thiên Cơ Lâu thu hồi lại lời trong quá khứ."
"Bản thân ta cũng đi một bước dập đầu một lần tới Thiếu Lâm Tự Đại Nguyên để tạ tội."

"Có thể chọn 3 người bọn hắn nữa!"
Lưu Tiêu đưa tay ra chỉ Lý Tầm Hoan, Tiêu Phong, Cổ Tam Thông.
"Nhưng nếu thua thì các ngươi cũng phải cút về Thiếu Lâm Đại Nguyên Hoàng Triều, nhớ là một bước dập đầu một cái."
Lưu Tiêu cười lạnh: "Đương nhiên điều kiện tiên quyết là các ngươi không bị đánh chết."
Đáy lòng ba người Độ Ách lạnh lẽo, nguy cơ um tùm, biết rõ bây giờ đã lỡ đá trúng tấm thép rồi.
"Các ngươi làm chuyện xấu thì ta không quan tâm."
"Nhưng nếu dám tới đây để gây sự với Thiên Cơ Lâu thì các ngươi phải chuẩn bị tâm lý cho thật tốt.
Lúc này bên ngoài Thiên Cơ Lâu đã xuất hiện không ít người, ai nấy đều muốn hóng hớt xem kịch hay, đến mức bây giờ đã chật như nêm cối.
"Nhường đường một tý!"
Bỗng nhiên một đám hoà thượng xuất hiện, đẩy mọi người ra để đi về hướng Thiên Cơ Lâu, nhưng không dám đi vào.
"Lại là Không Văn phương trượng của Thiếu Lâm Đại Nguyên."
So với Tam Độ thì mọi người biết rõ về Không Văn hơn, y thường xuyên đi lại trên giang hồ.
Minh Giáo, Diệt Tuyệt Sư Thái cùng nhiều người khác đều nhận ra Không Văn.
Đám người Không Văn đuổi theo cả ngày lẫn đêm, vậy mà vẫn không thể nào đuổi kịp được ba người Độ Ách.
Bây giờ dù tới nơi nhưng ba vị sư thúc đã gây chuyện với Thiên Cơ Lâu rồi.
"Xin lâu chủ thủ hạ lưu tình!"
Không Văn la to, hắn cùng một đám hoà thượng sau lưng ôm quyền một cách cung kính.
Thấy ba người Độ Ách bị một đám Kiếm Đạo Đại Tông Sư vây quanh thì tất cả lạnh run cả người, Không Văn tê hết cả da đầu.
Thiên Cơ Lâu còn kinh khủng hơn tưởng tượng của hắn rất nhiều.
Ngoài trừ lâu chủ thần bí cùng cao thủ Đại Tông Sư như Cổ Tam Thông ra, không ngờ Thiên Cơ Lâu lại còn có mười vị cao thủ Kiếm Đạo Đại Tông Sư.
Đúng là lòng vòng hại chết người mà!
Không Văn mắng thầm tật xấu của Phật Môn này.
Khi Lưu Tiêu thấy Không Văn thì trên mặt hắn nở một nụ cười tà.
"Phương trượng Thiếu Lâm? Ngươi tới nói cho ta nghe một chút, Thiên Cơ Lâu ta có vu hãm Thiếu Lâm các ngươi tý nào không."
"Có phải Thiếu Lâm các ngươi đã biết rõ về Thành Côn từ đầu rồi không."
Đám người Tam Độ, Không Văn cùng người của Thiếu Lâm nghe vậy thì thay đổi sắc mặt hoàn toản.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu đang muốn đưa Thiếu Lâm lên dàn thiêu.
Nếu như thừa nhận thì chắc chắn danh tiếng Thiếu Lâm sẽ sụp đổ, hậu quả còn nghiêm trọng hơn lúc Thiên Cơ Lâu tuyên bố tin tức này ra.

Nếu như không thừa nhận thì e rằng Thiên Cơ Lâu sẽ động sát tâm, ba người Độ Ách chắc chắn chết.
Giữa danh tiếng của Thiếu Lâm cùng Tam Độ, ai cũng muốn xem Không Văn sẽ đưa ra lựa chọn thế nào.

Chương 179. Kim Cương Phục Ma Khuyên

"Không Văn, không được nói!"
Độ Ách mở miệng ngăn cản, không cho Không Văn cứu bọn hắn.
"Ba vị sư thúc, xin lỗi!"
Không Văn cắn răng một cái, xin lỗi Tam Độ.
Ba vị này không thể chết được.
Thiếu Lâm Đại Nguyên chỉ có ba vị cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư như thế này thôi, hắn không thể đứng nhìn Tam Độ bị Thiên Cơ Lâu đánh chết được.
"Biết!"
Không Văn gật đầu: "Lão tăng vô năng, khiến cho xảy ra chuyện ác như thế này, ta sẽ chuộc tội."
Vẻ mặt Không Văn đau khổ, hắn như đã biết được cảm giác của Trương Ngũ Hiệp khi bị bức tử trên núi Võ Đang năm đó rồi.
Trong nháy mắt thì mặt mũi Tam Độ trắng bệch.
Tự trồng ác quả!
"Thật hay cho danh tiếng Thái Sơn Bắc Đẩu, Thiếu Lâm, thật trơ trẽn!"
Bạch Mi Ưng Vương lúc này cũng bắt đầu cười nhạo.
"Đây là chính đạo hay sao? Dù bọn ta là tà phái nhưng việc gì bọn ta làm đều là làm một cách quang minh chính đại."
Dương Tiêu phỉ nhổ, nhìn đám người Thiếu Lâm với vẻ mặt đáng ghét.
Vẻ mặt của Diệt Tuyệt Sư Thái tái nhợt.
Bởi vì mọi người ở đây đều nhìn nàng với ánh mắt nhìn người bị thiểu năng.
"Chỉ là hạng người lừa đời lấy tiếng mà thôi!"
"Sau này cố gắng đừng giao du với những tên lừa trọc này nữa, coi chừng bị bán cũng không biết."
"Loại ác tặc, cưỡng gian rồi giết chết cả nhà của đồ đệ như Thành Côn mà các ngươi cũng bao che, dung túng cho hắn lừa gạt Lục Đại Môn Phái, các ngươi còn là người sao?"
Khắp nơi đều là âm thanh chửi rủa.
Rất nhiều người thất vọng Thiếu Lâm một cách triệt để.
"Sau này Võ Đang không dính dáng gì tới Thiếu Lâm nữa."
Một âm thang vang dội truyền đến từ xa.
Mọi người nhìn sang, chỉ thấy một đám đạo sĩ đeo trường kiếm đi đến.
"Là đám người Đại Sư Bá!"

Trương Vô Kỵ vui vẻ, nháy mắt liền nhận ra âm thanh này là của Tống Viễn Kiều.
Sau một thời gian thì đám người đầu tiên của Võ Đang cũng đã đến Thiên Cơ Lâu.
"Là người của Võ Đang!"
"Mau tránh ra, đừng đụng vào bọn hắn."
Đoàn người náo động cực kỳ, dồn dập nhường đường cho người của Võ Đnag.
Sau khi Tâm Pháp Thiên Bảng được công bố, Trương Tam Phong cũng trở nên nổi như cồn, hiện tại môn phái có uy danh lớn nhất trên võ lâm không ai khác ngoài Võ Đang.
Đặc biệt là khi lâu chủ Thiên Cơ Lâu tuyên bố hắn cũng bội phục Tam Phong chân nhân vô cùng.
Thế nên cũng có rất nhiều người bội phục Võ Đang.
Từ khi nào Võ Đang có uy danh lớn như thế trên giang hồ vậy? Cảnh tượng trước mắt khiến đám người Tống Viễn Kiều hơi ngơ ngác.
Những nhân sĩ giang hồ này không chỉ cung kính nhường đường cho mình mà ánh mắt bọn hắn cũng có mấy phần lấy lòng trong đó.
Hắn chỉ là một Nửa Bước Tông Sư thôi mà, chưa bao giờ được đãi ngộ như vật cả, thế nên bây giờ có chút thụ sủng nhược khinh.
Còn Không Văn đứng một bên thì như già đi không ít.
Năm đó bức tử Trương Ngũ Hiệp, hôm nay quả nhiên đã nhận được báo ứng rồi.
Sáu môn phái đồng lòng lui tiến.
Tuy nhiên bây giờ Võ Đang phân rõ giới hạn cùng Thiếu Lâm, sợ rằng các môn phái còn lại cũng sẽ noi theo.
Dù việc hôm nay có xử lý ra sao thì kết quả vẫn là kết quả tệ nhất.
Lưu Tiêu không để ý đến đám người Tống Viễn Kiều mà vẫn nhìn chằm chằm ba người Độ Ách.
"Các ngươi không chọn sao, hay là muốn ta chọn dùm các ngươi?"
Không Văn sợ hãi vô cùng, khuôn mặt tái mét.
"Lâu chủ, ngươi...ngươi..."
Hắn định nói là vì sao lâu chủ lại không giữ lời, nhưng sực nhớ lại khi nãy lâu chủ Thiên Cơ Lâu không có hứa hay cam đoan gì cả, chỉ hỏi chuyện của Thành Côn mà thôi.
Không Văn lắp bắp nửa ngày, nhưng cuối cùng lại không thể nói lên lời.
Lưu Tiêu nói: "Chính miệng bọn hắn nói muốn tỷ thí, thì Thiên Cơ Lâu thoả mãn bọn hắn mà thôi."
Nhìn mười vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư đang đứng xung quanh thì ba người Độ Ách như muốn tự sát.
Không Văn lại càng muốn thổ huyết!
Gan của ba vị sư thúc lớn như vậy sao, lại muốn quyết đấu với Đại Tông Sư?
Cuối cùng ba người Độ Ách vẫn chọn ba người Tiêu Phong, Lý Tầm Hoan

cùng Cổ Tam Thông.
Còn Thiên Cơ Vệ thì bọn hắn không dám nhìn thẳng nữa chứ đừng nói là quyết đấu.
"Cổ Tam Thông tiền bối, ngài đứng canh giữ cho chúng ta, để ta cùng Lý Tầm Hoan huynh luyện tay một tý."
Đáy lòng ba người Độ Ách chấn động, thấy được hy vọng.
Nếu như Cổ Tam Thông không ra tay thì bọn hắn còn có thể đấu một trận.
"Được!"
Thấy dáng vẻ nhao nhao muốn thử của Tiêu Phong thì Cổ Tam Thông lui về sau một bước.
Nếu như Tiêu Phong cùng Lý Tầm Hoan không được thì bản thân xuất thủ cũng không muộn.
"Kết trận!"
Độ Ách quát lớn.
Mặc dù chỉ có Lý Tầm Hoan cùng Tiêu Phong xuất trận, tuy nhiên ba người Nửa Bước Đại Tông Sư như bọn hắn không dám thờ ơ tý nào.
Kim Cương Phục Ma Khuyên!
Đâu chính là trận pháp mà ba người Độ Ách tìm hiểu sau ba mươi năm Khổ Thiền, uy lực không ai bằng.
Trong nguyên tác thì dù đối phó với Trương Vô Kỵ có công lực còn hùng hồn hơn bây giờ, thậm chí còn có đám người Bạch Mi Ưng Vương cùng tấn công nhưng vẫn không thể phá được trận này, thậm chí Bạch Mi Ưng Vương còn bị đánh chết nữa.
Cuối cùng Trương Vô Kỵ phải tiến thêm một bước,sau đó liên hợp với Chu Chỉ Nhược mới có thể phá trận pháp này.
Trận pháp này không chỉ có thể dung hợp công lực của ba vị Nửa Bước Đại Tông Sư lại một cách hoàn mỹ, mà kinh khủng hơn là ý niệm của cả ba cũng tương thông, chỉ cần một người nghĩ thì hai người còn lại đều được.
Từ đó uy năng tăng cao, có thể phát huy ra uy lực hơn hẳn công lực của cả ba.

Chương 180. Tiêu Phong chiến Tam Độ

Ông!
Một tiếng vang trầm nặng vang lên từ người của Độ Ách, Độ Nan, Độ Kiếp.
Trong nháy mắt công lực của cả ba đã xâu chuỗi lại với nhau.
Không khí như đông kết lại.
Chân khí ba người toả ra ngoài, hình thành một bức tường chân khí dầy gần một mét, bảo bọc ba người Độ Ách.
Ánh mắt Lý Tầm Hoan khựng lại!
Tường chân khí dầy như thế thì phi đao của hắn có mà phá huỷ được.

Dù có thể đục thủng cũng không còn nhiều uy lực lắm.
Kim Cương Phục Ma Khuyên này có thể nói là một cái vỏ rùa đen, khắc chế hoàn toàn người dùng ám khí như hắn.
"Tiêu Phong lĩnh giáo!"
Tiêu Phong quát lớn một tiếng, vận thần công.
Trong nháy mắt kim quang trên người hắn càng lúc càng rõ ràng.
Tuy chỉ luyện gần thành Kim Cương Bất Hoại Thần Công nhưng khí lực cùng công lực của hắn cũng tăng lên đáng kể.
"Uống!"
Tiêu Phong vỗ một chưởng ra, đánh tới mức ba người Độ Ách lùi về sau liên tục.
Trong lúc hai bên chạm nhau thì phát ra âm thanh leng keng như đập sắt vậy.
Một khắc sau thì hắn sử dụng Kháng Long Hữu Thối trong Hàng Long Thập Bát Chưởng để đánh về phía tường chân khí cùa ba người Độ Ách.
Lần này hắn còn gia trì thêm một tia chân khí của Kim Cương Bất Hoại Thần Công nữa, thế nên một chưởng này cương mãnh vô cùng.
Oanh!
Như một tiếng sét giữa trời quang, người xung quanh hít thở không thông.
Kình phong kinh khủng nổi lên khắp phía, bắn thẳng ra tứ phương.
Lưu Tiêu quơ tay, ngăn chặn kình phong lại, chỉ khống chế tất cả xảy ra trong phạm vi nhất định mà thôi, không cho nó lan ra bàn ghế của Thiên Cơ Lâu.
Sự dũng mãnh cương liệt của một chưởng này khó mà diễn tả.
Sau khi hứng trọn một chưởng của Tiêu Phong thì bức tường chân khí kia lúc này đã tràn ngập vết rạn.
Kinh khủng hơn là bức tường này dần dần mỏng đi, cả ba người bên trong cũng bị chấn động tới mức lùi lại liên tục.
Tuy đã được bảo vệ nhưng cả ba phải liên tục lùi lại để hoá giải lực đạo chí cương chí mãnh mà một chưởng này mang lại.
Chân khí bọn hắn phóng ra lúc nãy lại chảy ngược trở về cơ thể, oanh kích đan điền của bọn hắn, mém tý nữa đã thổ huyết rồi.
"Chưởng lực thật bá đạo!"
Ba người Độ Ách hoảng sợ.
Ba người bọn họ sử dụng Kim Cương Phục Ma Khuyên mà vẫn bị một vãn bối tu vi Tông Sư hậu kỳ đẩy lui.
Loại chưởng lực chí cương chí dương này không thể hoá giải một cách nhẹ nhàng được, chỉ có thể cố gắng chống đỡ.
"Sức chiến đấu thật khủng khiếp!"
Chu Vô Thị đứng lên, cả kinh.
Khi cả ba người Độ Ách sử dụng trận pháp thì khí tức đã gần bằng một cao thủ Đại Tông Sư chân chính rồi.
Nhưng không ngờ lại bị Tiêu Phong đánh lui chỉ với một chưởng.
Trong Thiên Cơ Lâu không ai là không bất ngờ với sức chiến đấu của Tiêu

Phong cả.
Còn Lưu Tiêu thì không quá bất ngờ.
Trong nguyên tác thì chỉ sau một hai năm, khi Tiêu Phong trở về từ Liêu Quốc hắn đã có thể đẩy lui Tảo Địa Tăng chỉ với một chưởng rồi.
Nếu so với Tảo Địa Tăng thì ba người Độ Ách không thể nào bằng được.
Gia hoả này sở hữu Chiến Thần Thể Chất, địch nhân càng mạnh thì sức chiến đấu của hắn càng mạnh.
"Loại võ công rùa đen rút đầu này có thể chịu được mấy chưởng của ta đây."
Chiến ý của Tiêu Phong bừng bừng, từng bước tiến lại gần đám người Độ Ách, sau đó tiếp tục đánh một chưởng ra.
Ba người Độ Ách kinh hãi không ngớt, Độ Kiếp, Độ Nan đứng sau lưng Độ Ách vận công liên tục, muốn chống đỡ một chưởng này của Tiêu Phong.
Chân khí tường lại được tu bổ, chân khí cuộn trào mãnh liệt, lần này thậm chí nó còn dày hơn một mét.
Một tiếng oanh thật lớn vang lên, ba người Độ Ách bị đánh bay thẳng ra ngoài.
Chưởng lực của lần này còn mạnh hơn lần trước vài lần,
Chân khí tán loạn, Kim Cương Phục Ma Khuyên bị đánh bể.
Lý Tầm Hoan đứng bên thì lắc đầu liên tục.
Đã nói là hai người liên thủ, mà bây giờ ta còn chưa ra tay ngươi đã phá vỡ tuyệt học của người ta rồi.
Lúc này nếu như hắn sử dụng phi đao thì chắc chắn sẽ phi chết tươi ba người Độ Ách giữa không trung mất.
Nhưng với sự kiêu ngạo của mình thì Lý Tầm Hoan sẽ không làm vậy, hắn không muốn lợi dụng lúc người khác gặp khó khăn, thế nên chỉ có thể lùi lại để Tiêu Phong phát huy.
"Moá! Tiêu đại hiệp quá dũng mãnh rồi!"
"Đây là thần thoại sao, cảnh giới Tông Sư hậu kỳ đánh bại ba cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư, lại còn ba người nhất thể, kết thành Kim Cương Phục Ma Khuyên nữa chứ."
"Tam Độ yếu ớt như vậy sao?"
...
Trong Thiên Cơ Lâu thì ai cũng giật mình, không thể tin vào mắt mình.
Chỉ hai chưởng thôi mà Tiêu Phong đã có thể đánh bể được Kim Cương Phục Ma Khuyên, phải nói là xưa nay chưa từng có.
"Tiêu đại ca tuyệt nhất!"
A Chu đứng một bên vỗ tay không ngừng, kích động tới mức đỏ hết cả mặt.
"Có thể phá Kim Cương Phục Ma Khuyên bằng cách đó sao!"
Tống Viễn Kiều biết rõ sự khủng bố của Kim Cương Phục Ma Khuyên nên giật mình liên tục, còn Diệt Tuyệt Sư Thái thì hít sâu.
"Kim Cương Bất Hoại Thần Công với Hàng Long Thập Bát Chưởng như được sinh ra là dành cho riêng hắn vậy!"

Cổ Tam Thông lên tiếng.
Tiểu tử Tiêu Phong này thật sự là bá tới mức rối tinh rối mù.
Không cần quan tâm ngươi là ai, đánh bại là xong.

Chương 181. Đấu giá

Hưu!
Tiếng xé gió vang lên, thân ảnh của Tiêu Phong chớt loé, nháy mắt đã đuổi kịp ba người Độ Ách đang bay ra ngoài.
Bồng bồng bồng!
Hắn đánh ba chưởng liên tiếp ra, không khí vang lên từng hồi nổ mạnh.
Ba người Độ Ách đã kiệt lực từ lâu, sao còn có thể chống đỡ được chưởng lực bá đạo như vậy, nên bị đánh tới mức trọng thương thổ huyết, đập mạnh xuống đất.
"Chúng ta chịu thua!"
Không Văn phương trượng thét to, vội vàng chịu thua cùng chạy tới nâng ba người Độ Ách dậy.
Lúc này sắc mặt của cả ba đã trắng bệch, tóc tai rối bời, chật vật vô cùng.
Bọn hắn nhìn Tiêu Phong với ánh mắt hoảng sợ.
Chưa bao giờ bọn hắn nghĩ tới một viễn cảnh bọn hắn bị một hậu bối Tông Sư hậu kỳ đánh tới mức thê thảm như vậy.
Chỉ ba chưởng thôi đã phá được Kim Cương Phục Ma Khuyên và trọng thương bọn hắn rồi.
...
"Các ngươi đánh tiếp hay là chịu thua?"
Tiêu Phong nhìn ba người Độ Ách, không để ý lời nói của Không Văn
Trên thực thế hắn đã khá nương tay.
Sau khi toàn lực bùng nổ thì 3 chưởng cuối cùng hắn đã có thể chưởng chết ba vị này rồi.
"Sư thúc!"
Không Văn nhắc nhở ba người với vẻ đầy lo lắng, sợ rằng bọn hắn không chịu nhận thua.
"Quả nhiên Tiêu Phong danh bất hư truyền, hôm nay ba huynh đệ chúng ta nhận thua."
Cuối cùng Độ Ách vẫn phải cúi đầu nhận thua.
Người ta chỉ mới phái một người ra tay thôi mà đã đánh ba người mình tả tơi thế này, nếu đánh tiếp thì chỉ rước lấy nhục mà thôi.
"Sư thúc, chúng ta đi!"
Không Văn thở phào nhẹ nhõm!
"Đi thì được! Nhưng nhớ kỹ lời hứa!"
Lưu Tiêu lên tiếng.
Đánh thua liền đi? Trên đời làm gì có chuyện nào tiện nghi như thế.
Lời hứa gì?
Vẻ mặt Không Văn mê mang.

Sắc mặt của ba người Độ Ách chấn động.
Đánh thua, thì phải đi một bước dập đầu một bước, về tới Thiếu Lâm Đại Nguyên thì thôi.
Bọn hắn không thể nào làm việc như vậy được.
Ba người thầm hiểu ý, cả ba như có thần giao cách cảm.
"A Di Đà Phật!"
Sau khi tụng một tiếng phật hiệu, cả ba ngồi xếp bằng trên đất.
"Trồng nhân được nhân!"
"Trồng quả được quả!"
Lời vừa dứt thì sắc mặt của cả ba như được giải thoát.
"Đừng, sư thúc..."
Không Văn hô to, bởi vì giờ khắc này chân khí của Nửa Bước Đại Tông Sư trong người ba vị sư thúc đang dần trở nên tán loạn, tan rã vô hình.
Cùng lúc đó khí cơ của bọn họ cũng dần ảm đạm như ánh nến đang lụi tàn, đến khi không còn sáng nữa.
Độ Ách, Độ Nan, Độ Kiếp trực tiếp toạ hoá tại trong Thiên Cơ Lâu.
Thấy thế thì Lưu Tiêu đánh giá cao ba người bọn họ một tý.
Không Văn cùng những đệ tử mà hắn mang tới vội vàng ngồi xuống niệm một đoạn kinh văn tiễn ba người Độ Ách.
Chờ sau khi niệm kinh xong thì đám người của Thiếu Lâm bi thống cực độ, sau đó mang xác của ba người Độ Ách rời khỏi, không dám ở đây nữa.
Vài ngày sau thì Thiếu Lâm Đại Nguyên thông báo Phong Sơn năm mươi năm, đệ tử Thiếu Lâm không còn xuất hiện trên giang hồ.
Không ai bất ngờ vì tin tức này cả.
Danh tiếng của Thiếu Lâm đã không thể cứu vãn được nữa rồi.
Sau khi bị Lưu Tiêu ép thừa nhận cấu kết với Thành Côn thì Thiếu Lâm đã bị cả thế gian phỉ nhổ.
Phong Sơn tị thế là lựa chọn tốt nhất của Thiếu Lâm Đại Nguyên rồi.
Có lẽ năm mươi năm sau giang hồ sẽ quên việc hôm nay.
....
"Một trăm vạn lượng bạc, Minh Giáo ta ra một trăm vạn lượng bạc!"
Biểu tình của Trương Vô Kỵ hơi chút dữ tợn.
Bây giờ đã là lúc bán đấu giá bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long.
Hắn không ngờ lại có nhiều người cạnh tranh đến thế, trong thời gian ngắn mà giá cả đã tăng lên một trăm vạn lượng.
Đặc biệt là Ngũ Cường Hoàng Triều, đúng thật là tiền muôn biển bạc, kêu giá mà mắt không thèm nháy tý nào.
Chỉ sau một vài phút đấu giá mà trán hắn đã đổ mồ hôi liên tục, cảm giác bây giờ còn áp lực hơn khi giao thủ với Đại Tông Sư.
"101 vạn!"
Triệu Mẫn từ tốn nói.
Trương Vô Kỵ tức muốn nổ tung, Triệu Mẫn này chuyên môn đối phó với bọn hắn hay sao đấy, chỉ cần Minh Giáo vừa ra giá thì nàng sẽ báo cao hơn một vạn.

Hơn nữa lúc này tiền mà Minh Giáo chuẩn bị sắp hết rồi.
Nếu như tăng tiếp thì bọn hắn sẽ thua mất.
"102 vạn!"
Trương Vô Kỵ trầm giọng: "Đây là ranh giới cuối cùng của Minh Giáo!"
Trương Vô Kỵ biết thật ra là có người đang muốn quấy rối hắn.
"Hiện tại Ỷ Thiên Kiếm đang ở trong tay Minh Giáo ta, ta biết có vài người các ngươi tính sau khi mua được bí mật về Ỷ Thiên Đồ Long rồi mới ra tay cướp đoạt."
"Tuy nhiên nói cho các ngươi biết là các ngươi sẽ không có cơ hội."
"Chúng ta đã sắp xếp sẵn một người giữ Ỷ Thiên Kiếm tại Thiên Cơ Lâu vĩnh viễn, nếu như có người nào đủ sức cướp đoạt đồ ở trong Thiên Cơ Lâu thì coi như ta thua, nếu không các ngươi có mua được tin tức này cũng vô dụng thôi."
Nói xong Trương Vô Kỵ xanh mặt, ngồi xuống.
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này cũng an tĩnh lại, rất nhiều người cũng bắt đầu không muốn cạnh tranh nữa.
Bởi vì lời của Trương Vô Thị rất có lý.
Hiện tại Ỷ Thiên Kiếm đã nằm trong tay hắn rồi, chỉ cần hắn để Ỷ Thiên Kiếm tại Thiên Cơ Lâu vĩnh viễn thì bí mật về Ỷ Thiên Đồ Long mà bản thân tốn trăm vạn lượng bạc để mua cũng sẽ trở thành phế vật.

Chương 182. Cạnh tranh khốc liệt

Những lời của Trương Vô Kỵ, làm cho rất nhiều người đều bừng tỉnh.
Những người bình thường căn bản không biết bí mật Ỷ Thiên Đồ Long là cái gì.
Xài nhiều tiền như vậy, đến cùng có đáng hay không.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu là một tên lừa đảo, mua cái bí mật này có đáng giá hay không.
Một bên, Triệu Mẫn cũng bị lời nói của Trương Vô Kỵ trấn trụ, do dự có cần tiếp tục tăng giá không.
"105 vạn!"
Vi Tiểu Bảo là một tên ngốc, đâu có suy nghĩ những vấn đề này.
Hắn nhận được ý chỉ của Tiểu Hoàng Đế, phải lấy được bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long bằng mọi giá.
Nếu đã như vậy, trước tiên lấy được bí mật rồi tính tiếp, những thứ khác đều không quan trọng đối với Tiểu Hoàng Đế.
Trương Vô Kỵ tuyệt vọng.
Bọn họ đã không thể bỏ thêm nhiều tiền nữa.
Sắc mặt của đám Dương Tiêu cũng âm trầm.
Bị người ta nghiền ép về tài lực, sao mà không ấm ức chứ.
Con mắt của Triệu Mẫn đảo đảo, nhìn về phía Trương Vô Kỵ, nói:
"Trương giáo chủ, không bằng hai nhà chúng ta hợp tác với nhau, như thế nào?"

Hai mắt của Trương Vô Kỵ sáng lên, vội vàng nói: "Xin hỏi hợp tác như thế nào?"
Triệu Mẫn nói: "Đại Nguyên Hoàng Triều ta sẽ bỏ tiền để lấy bí mật Ỷ Thiên Đồ Long."
"Ta biết Đồ Long Đao đang ở trên tay nghĩa phụ Kim Mao Sư Vương của ngươi, đến lúc đó đạt được bí mật, hai người các ngươi cùng hưởng hoặc chia đều, như thế nào?"
Đám người Chu Vô Thị, Đại Đường Thái Tử vừa nghe xong, lập tức không khỏi ảo não, tại sao mình không nghĩ tới việc hợp tác với Minh Giáo nhỉ.
"Giáo chủ, không được!"
Không được, đám người Bạch Mi Ưng Vương căn bản không đồng ý.
Trương Vô Kỵ còn chưa tỏ thái độ, bọn họ đã ngăn cản.
Đại Nguyên Hoàng Triều nhìn chằm chằm vào Minh Giáo, kế hoạch Thành Côn lần trước bọn họ cũng có tham dự.
Tuyệt đối không thể bảo hổ lột da.
“Đúng vậy, giáo chủ, Đại Nguyên Hoàng Triều lòng muông dạ thú, không thể tin bọn họ."
Dương Tiêu vội vàng khuyên nhủ.
Người ta không cùng đẳng cấp, hợp tác thì khác nào hạ thấp bản thân.
"Trương giáo chủ, có thể hợp tác với Đại Thanh Hoàng Triều ta!"
Vi Tiểu Bảo vội vàng mở miệng.
“Đại Nguyên Hoàng Triều ta từ trước đến giờ không có ân oán với Minh Giáo ngươi.”
"Đại Minh ta cũng có thể hợp tác!"
Bọn Chu Vô Thị, Đại Đường Thái Tử cũng đồng thời tỏ thái độ nguyện ý hợp tác.
Triệu Mẫn nháy mắt.
Nàng còn chưa nghĩ tới việc sẽ lật mặt với Minh Giáo sau khi lấy được bí mật.
Hiện tại có Trương Vô Kỵ, não ngắn mới không hợp tác với Minh Giáo.
"Trương giáo chủ, bọn ta có thể cho Thiên Cơ Lâu tiền hoa hồng."
"Lâu chủ, được chứ?"
Triệu Mẫn nóng bỏng nhìn về phía Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu gật đầu: "Mười vạn lạng bạc ròng, sau này bất kì ai trong số các ngươi bội ước, thì Thiên Cơ Lâu ta giúp các ngươi tính sổ hắn."
"Mười vạn bạc ròng này, Đại Nguyên Hoàng Triều bọn ta trả!"
Triệu Mẫn vui vẻ, vội vàng nhìn về phía Trương Vô Kỵ.
"Chúng ta cũng không bỏ nổi số tiền này."
Đám Vi Tiểu Bảo, Chu Vô Thị mở miệng, muốn hợp tác với Minh Giáo.
"Giáo chủ...."
Đám Bạch Mi Ưng Vương căn bản không muốn hợp tác với Đại Nguyên Hoàng Triều.
Nhưng bệnh cũ thấy gái đẹp liền dại của Trương Vô Kỵ lại tái phát, cuối cùng vẫn lựa chọn hợp tác với Đại Nguyên Hoàng Triều.

Điều này làm cho Vi Tiểu Bảo tức nổ phổi, điên cuồng đấu giá với Triệu Mẫn.
Cuối cùng, hắn và Triệu Mẫn mỗi người lần lượt nâng giá, nâng bí mật Ỷ Thiên Đồ Long lên tới con số 150 vạn lạng.
Trong ánh mắt thống hận của Triệu Mẫn, Vi Tiểu Bảo hài lòng ngừng tăng giá.
Lưu Tiêu mặt mày rạng rỡ, cộng thêm tiền hoa hồng, lần này liền thu được 160 vạn lạng.
Tuy bị hệ thống lấy phân nửa, nhưng chỉ còn cách mở phân lâu một bước.
Trương Vô Kỵ và Triệu Mẫn cùng đi tới, Lưu Tiêu đưa bí mật Ỷ Thiên Đồ Long đã viết trên tờ giấy cho hai người.
Cửu Âm Chân Kinh!
Hàng Long Thập Bát Chưởng!
Hai người nhìn một cái, đều mừng rỡ như điên.
160 vạn, mua một bản tuyệt học thuộc Tâm Pháp Thiên Bảng, rất đáng giá.
Còn về Hàng Long Thập Bát Chưởng, của Tiêu Phong, hai chiêu liền phá Kim Cương Phục Ma Quyển, tuyệt đối là tuyệt kỹ.
Duy chỉ có phương pháp cởi ra bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long quá đơn giản, làm cho Trương Vô Kỵ có loại cảm giác ngớ người khi chi 160 vạn để mua nó.
"Ta dẫn người đi tìm nghĩa phụ để lấy Đồ Long Đao!"
Trương Vô Kỵ và Triệu Mẫn thấp giọng thương nghị, lập tức lên đường.
Cuối cùng, đoàn người Minh Giáo và Huyền Minh nhị lão cũng theo Trương Vô Kỵ rời đi.
Người của Minh Giáo, cũng chỉ còn Dương Bất Hối mang theo Ỷ Thiên Kiếm ở lại Thiên Cơ Lâu.
Lưu Tiêu bí mật quan sát, sau khi đám Trương Vô Kỵ rời đi, những người còn lại của Tứ Cường Hoàng Triều cũng lần lượt rời đi.
"Đồ Long Đao muốn đến Thiên Cơ Lâu, sợ là có hơi trắc trở đây."
Không có gì bất ngờ xảy ra, nhất định là sẽ có người chặn đường giết bọn Trương Vô Kỵ.
Nếu không hợp tác, thì giết.
Cạnh tranh giữa Ngũ Cường Hoàng Triều, đang phát sinh từng giờ từng khắc.
Nếu như Minh Giáo độc chiếm bí mật Ỷ Thiên Đồ Long, thì bọn họ sẽ không có loại tâm tư này.
Nhưng Đại Nguyên Hoàng Triều cũng được hưởng, các Hoàng Triều khác căn bản đứng ngồi không yên.
Các môn phái khác, đương nhiên cũng có người muốn đi sửa mái nhà dột, cũng phái người rời khỏi Thiên Cơ Lâu.
Thiên Cơ Lâu, bỗng chốc trở nên yên tĩnh.

Chương 183. Chiến Thần Tháp

"Lâu chủ, lúc trước ngươi nói có chuyện vui gì đó, còn chưa nói với chúng ta nữa!"
Lúc này, có người nhớ lại chuyện bị ba người Độ Ách xen vào lúc trước.
Lưu Tiêu gật đầu, coi như không có ai hỏi, hắn cũng định sẽ tuyên bố.
Lúc này Lưu Tiêu đứng lên, hắng giọng nói: "Các vị, Thiên Cơ Lâu ta lần nữa có đồ mới, mọi người có thể đi theo ta, ta dẫn mọi người đi tìm hiểu một chút."
Lưu Tiêu bắt đầu đi tới các cung điện phía sau Thiên Cơ Lâu.
Chiến Thần Tháp sau khi mở khóa thì được đặt ở ngay chỗ này.
Trong Thiên Cơ Lâu.
Lời này vừa nói ra, mọi người chấn động ngay tại chỗ, mừng rỡ như điên.
"Hay lắm!"
"Thiên Cơ Lâu lại có đồ mới rồi."
"Lâu chủ vạn tuế!"
"Thiên Cơ Lâu quá tuyệt vời!"...
Một loạt âm thanh ninh nọt vang lên, mọi người vội vàng đứng dậy, đi theo sau Lưu Tiêu.
Đám Chu Vô Thị, Đại Đường Thái Tử, Vi Tiểu Bảo đều sợ chậm một bước, chen vào trong đám đông.
Bên ngoài Thiên Cơ Lâu, còn có người nhanh chóng tiến vào.
"Lâu chủ, có phải là phòng chế tạo của Đại Tông Sư không!"
Thiên Cơ Lão Nhân nóng mắt, vẫn nhớ nhung phòng chế tạo Đại Tông Sư mãi không quên.
Lưu Tiêu nói: "Không phải!"
Thiên Cơ Lão Nhân lộ vẻ thất vọng, hắn nhìn về phía Tôn Tiểu Hồng: "Các ngươi mau nói với lâu chủ, để hắn lấy phòng chế tạo của Đại Tông Sư ra trước."
Ta đâu có năng lực đó!
Tôn Tiểu Hồng trừng Thiên Cơ Lão Nhân một cái.
Trên thực tế, bọn họ là người mới của Thiên Cơ Lâu, nên cũng không hiểu gì về Thiên Cơ Lâu, đều vô cùng mờ mịt.
Tỉ như nói mười Đại Tông Sư xuất hiện trong ngày hôm nay, bọn họ trước giờ chỉ gặp qua hai người.
"Lâu chủ, vậy lần này đồ mới tên là gì?"
Vi Tiểu Bảo ở trong đám người đặt câu hỏi.
Lưu Tiêu nói: "Lần này đồ mới tên là Chiến Thần Tháp."
Chiến Thần Tháp?
Mọi người sửng sốt, là thứ gì.
"Lâu chủ, mau nói công năng của nó."
Rất nhanh có người đứng lên, thúc giục Lưu Tiêu.
Tên Chiến Thần Tháp, nghe rất ngầu lòi.
Lưu Tiêu rất nhanh, liền dẫn mọi người đi tới một tòa tháp cao ở trước mặt.
Lúc này, nghe được tin tức Thiên Cơ Lâu xuất hiện đồ mới, người trong

phòng trọng lực cũng chạy ra.
Phía trước Chiến Thần Tháp, bây giờ đã có một đống người đang chen chúc nhau.
Chiến Thần Tháp thoạt nhìn rất cổ xưa, chỉ có một cánh cửa ra vào.
Từ bên ngoài nhìn vào, bên trong tối đen như mực, phảng phất ánh sáng bị thôn phệ, không nhìn rõ được bên trong có gì.
Toàn bộ thân tháp được điêu khắc vô số hoa văn, thoạt nhìn vô cùng thần bí.
Đến nơi này, ánh mắt mọi người đều đổ dồn vào Lưu Tiêu, yên tĩnh chờ hắn giải thích Chiến Thần Tháp có công dụng gì.
Ánh mắt của Lưu Tiêu quét nhìn một vòng, lúc này mới cao giọng mở miệng.
"Chiến Thần Tháp!"
"Đây là Thiên Cơ Lâu ta chuyên dùng để tặng cho mọi người."
"Về phần công năng, các ngươi có thể hiểu nó giống như cày đồ."
Cày đồ?
Mọi người sửng sốt, chẳng lẽ đánh nhau ở bên trong có thể rớt ra bảo vật ư?
Lưu Tiêu tiếp tục nói: "Đúng vậy, các ngươi không có nghe lầm, chính là cày đồ."
"Chiến Thần Tháp có tổng cộng mười tầng, mỗi một tầng trong đó đều có phần thưởng khác nhau."
"Chỉ cần có thể thông quan, các ngươi sẽ được tùy ý chọn thần công bên trên Tâm Pháp Thiên Bảng."
"Cửu Dương Thần Công, Cửu Âm Chân Kinh, Bắc Minh Thần Công, Hấp Công Đại Pháp đều là phần thưởng thông quan… Mọi người ngậm miệng lại đi, nước miếng sắp chảy rồi kìa."
Rất nhanh, chờ Lưu Tiêu nói xong toàn bộ quy tắc của Chiến Thần Tháp, mọi người không kiềm được, liên tục hoan hô.
Kể cả những người đã gia nhập vào Thiên Cơ Lâu như Lâm Bình Chi, Dương Quá đều như bị điên, sắc mặt hưng phấn và đỏ bừng.
Công năng của Chiến Thần Tháp quá nghịch thiên.
Đây không chỉ là cơ hội để bọn họ lần nữa thu được thần công, mà còn có thể ở trong đó ma luyện ý thức chiến đấu, tăng cường chiến lực của bản thân.
Hơn nữa bọn họ trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu, sẽ không mất phí, mỗi ngày đều có một lần cơ hội miễn phí tiến vào Chiến Thần Tháp.
"Ta muốn trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần, gia nhập Thiên Cơ Lâu."
Có người lớn tiếng rống to, tròng mắt đều đỏ cả lên.
"Ta muốn thông hết quan Chiến Thần Tháp, học hết toàn bộ thần công."
"Ta muốn trở thành Cửu Tinh Chiến Thần!"...
Tiếng hô vang vọng khắp nơi, đinh tai nhức óc.
Giờ khắc này, không có bất kỳ ai có thể bình tĩnh, đều cuồng nhiệt nhìn lấy Chiến Thần Tháp.
Còn về điểm bạc ròng thu được từ Chiến Thần Tháp, đã bị bọn họ lãng

quên.
So với thần công trên Tâm Pháp Thiên Bảng, thì chút bạc ròng ấy lại tính là gì.
"Vãi chưởng! Lâu chủ hào phóng thật, vậy mà bỏ ra nhiều thần công như vậy làm phần thưởng."
"Chiến Thần Tháp quá đỉnh!"
"Lâu chủ, chúng ta càng ngày càng thích ngươi!"
"Thiên Cơ Lâu, lương tâm, sau này ai dám nói lâu chủ lòng dạ hiểm ác, lão tử sẽ liều mạng với kẻ đó!"
“Thiên Cơ Lâu muôn năm!”
"Vãi! Ta tin Thần Võ Huyền Công lợi hại, bằng không ai cam lòng cho xuất ra nhiều thần công như vậy."
Vẻ mặt của Lưu Tiêu bình tĩnh nhìn đoàn người điên cuồng, thầm nghĩ hy vọng sau khi ngươi trả tiền và bị đả kích tới mức tự bế, thì vẫn còn tiếp tục thổi phồng ta.
"Ta có thể thông qua mấy quan đây?"
Trên mặt Chu Vô Thị bình tĩnh, dưới tay áo siết chặt nắm đấm.
Trong lòng của hắn, đã sớm sóng biển ngập trời.
Tâm Pháp Thiên Bảng có 30 bộ, hắn chỉ biết một bộ, còn là Hấp Công Đại Pháp dưới chót bảng.
Nếu có thể học thêm một môn thần công trên Tâm Pháp Thiên Bảng, thì chưa chắc võ đạo không thể tiến thêm một bước.
Một bên, Tiêu Phong mới vừa chỉ nóng người, căn bản chưa có cảm giác nghiện, lúc này chiến ý lần nữa bừng bừng phấn chấn, muốn đánh mười tầng Chiến Thần Tháp.
Lý Tầm Hoan, A Phi, Vương Ngữ Yên, Mộc Uyển Thanh, mỗi người cũng dâng trào chiến ý.
"May mắn là trước đây ta thấy không ổn liền quả quyết từ bỏ bí mật của Ỷ Thiên Đồ Long."
Vẻ mặt Diệt Tuyệt Sư Thái mừng rỡ.
Nàng biết rõ trong Ỷ Thiên Đồ Long có đồ gì.
Lúc này dưới cái nhìn của nàng, so sánh với việc tìm tòi bí mật Ỷ Thiên Đồ Long, không thể nghi ngờ là độ khó thấp hơn nhiều so với việc tiến nhập Chiến Thần Tháp xông quan.
Người ở chỗ này, duy nhất chỉ có hai người không cao hứng nổi.
Một người là Triệu Mẫn mới tốn 160 vạn, một người là người bảo quản Ỷ Thiên Kiếm, Dương Bất Hối.

Chương 184. Độ khó cực cao

"Vị lâu chủ này, rắp tâm không tốt!"
Triệu Mẫn oán thầm Lưu Tiêu.
Nếu nàng sớm biết có sự xuất hiện của Chiến Thần Tháp, thì đâu có dùng nhiều tiền đi mua bí mật Ỷ Thiên Đồ Long kia làm gì.

Lưu Tiêu lại mở miệng: "Nếu người nào có thực lực thu được thần công bên trong Chiến Thần Tháp, chỉ có thể tự học tập, không thể truyền thụ cho bất kì ai khác, bằng không sẽ gặp sự truy sát của Thiên Cơ Lâu."
Hắn lời ra khỏi miệng, mọi người đều gật đầu đáp ứng: "Rõ."
"Mau tránh ra, lão nhân gia ta muốn làm Cửu Tinh Chiến Thần!"
Thiên Cơ Lão Nhân không nhịn được, nhếch miệng cười to.
Khí cơ nửa bước Đại Tông Sư chấn động, trực tiếp làm ngã không ít người.
Hắn cấp tốc đi tới trước người Lưu Tiêu, chuyển năm ngàn lượng bạc ròng.
"Tôn tiền bối, dựa vào cái gì mà ngươi tới trước!"
"Đúng thế, lão nhân gia ngươi già rồi, hay là ở một bên xem thanh niên như bọn ta biểu diễn đi!"
"Tôn cô nương, trông coi gia gia ngươi kìa!"
Có rất nhiều người không đồng tình, ai mà không muốn là người đầu tiên bước vào Chiến Thần Tháp chứ.
Lỡ mà công pháp trong đó có giới hạn, tiến vào trễ, chẳng phải sẽ thua thiệt sao.
Đám Tả Lãnh Thiền, Chu Vô Thị, Hầu Hi Bạch, Sư Phi Huyên, cũng đang chậm rãi tới gần phía trước.
"Mọi người đừng nóng vội, đều có cơ hội."
"Tôn tiền bối đức cao vọng trọng, để hắn đi trước."
"Hơn nữa Chiến Thần Tháp này, một lần có thể cho mười người tiến vào."
“Yên tâm, các ngươi đều có cơ hội.”
Các ngươi cầm cự trong Chiến Thần Tháp được mười phút, ta sẽ tán thưởng các ngươi.
Lưu Tiêu nhanh chóng thu tiền của mười người, sau đó những người này lập tức không nhịn được đi vào Chiến Thần Tháp.
Thiên Cơ Lão Nhân càng trực tiếp sử dụng khinh công, là người đầu tiên tiến vào Chiến Thần Tháp rồi biến mất.
Cùng lúc đó, ngay thời điểm Thiên Cơ Lão Nhân tiến vào Chiến Thần Tháp, chỉ thấy những hoa văn trên Chiến Thần Tháp bỗng sáng lên, giống như là đang hấp thụ năng lượng vậy, phát sinh ánh sáng chói lóa.
Mắt thấy bắt đầu có người tiến vào Chiến Thần Tháp xông quan, mọi người đều không nói gì, mà bắt đầu nghiêm túc nhìn chằm chằm Chiến Thần Tháp.
"Ta đoán là, Tôn tiền bối ít nhất có thể đi tới tầng 7 của Chiến Thần Tháp, trở thành Thất Tinh Chiến Thần."
Có người bỗng nhiên lên tiếng.
"Ta cũng nghĩ vậy, phải biết Tôn tiền bối chính là Thiên Cơ Lão Nhân đứng đầu trên bảng xếp hạng binh khí phổ do Bách Hiểu Sinh lập ra, sức chiến đấu không thể nghi ngờ."
"Tuy hắn lớn tuổi, không thể trở thành Cửu Tinh Chiến Thần, nhưng trở thành một Thất Tinh Chiến Thần thì không khó lắm."

Sau một khắc, có người phản bác: "Các ngươi cũng quá khinh thường Tôn tiền bối, nếu mà hắn đều chỉ có thể đánh đến tầng 7, thì độ khó của Chiến Thần Tháp cũng quá cao, ta thấy tối thiểu cũng là Bát Tinh Chiến Thần..."
Các ngươi thật sự cho rằng Chiến Thần Tháp là nơi tặng công pháp à?
Trong mắt Lưu Tiêu chứa đầy tiếu ý.
Trong lúc tranh chấp, phía trước có người vừa mới tiến vào Chiến Thần Tháp liền đã đi ra.
"Vãi chưởng! Độ khó thấp đến vậy à, còn chưa đến một chén trà mà ngươi đã thông quan hết Chiến Thần Tháp rồi ư?"
Lập tức, một đoàn người tò mò tiến tới vây quanh người này.
Thông quan hết Chiến Thần Tháp?
Người đi ra lộ vẻ mờ mịt.
Bây giờ ta đều tự bế, hoàn thành Chiến Thần Tháp kiểu gì.
"Không có, ta chỉ có thể chống đỡ hơn mười chiêu, đã bị người ở bên trong đánh chết."
Cùng lúc đó, Chiến Thần Tháp lần nữa có người thứ hai, người thứ 3 đi ra...
Từng người đều là vẻ mặt ủ rũ.
"Vãi chưởng! Người ở bên trong biến thái thật, có thể chống đỡ trăm chiêu đều là thần nhân."
"Mẹ! Công lực tương đương, võ công và chiêu thức mà ngươi biết hắn cũng có, thế thì đánh kiểu gì."
"Chậc! Đừng nói Cửu Tinh Chiến Thần, ta cảm thấy ai có thể trở thành Nhị Tinh Chiến Thần, thì người đó đã ghê gớm lắm rồi."
Những người đi ra ngoài này, ai ai cũng mắng chửi, mọi người đều ồ lên.
Nhóm đầu tiên tiến vào đều là cao thủ tiên thiên, nhanh như vậy mà đã bị đánh ra ngoài.
Mọi người đều lộ vẻ u oán nhìn về phía Lưu Tiêu.
Đã nói là lương tâm cơ mà?
Còn nói tặng cho mọi người, ngươi biếu tặng bọn ta đả kích đấy à?
Lập tức, đoàn người bị đánh ra ngoài cuối cùng cũng tỉnh táo lại.
"Ta biết ngay, tâm của lâu chủ vẫn âm hiểm như trước!"
"Lâu chủ, chừng nào thì ngươi mới có thể làm người."
"Mẹ, lại bị lâu chủ lòng dạ hiểm độc lừa gạt."
Khắp nơi đều là âm thanh chửi rủa Lưu Tiêu.
"Các ngươi đừng nói như vậy!"
"Các ngươi không thấy bọn ta chưa có bị thương à?"
"Bên trong Chiến Thần Tháp, tuy không chiếm được phần thưởng, nhưng đây là một nơi chiến đấu tốt."
"Ta cuối cùng cũng nhận ra bản thân còn rất nhiều thiếu sót."
Vẫn có người đã nhận ra chỗ tốt khác của Chiến Thần Tháp.
Mọi người sửng sốt, rất nhanh phản ứng lại người đi vào bị đánh chết ở bên trong, nhưng vẫn toàn thân trở ra.
"Vãi chưởng! Chiến Thần Tháp nghịch thiên!"

"Vậy mà thần kỳ như vậy!"
Lập tức, đoàn người lần nữa bạo động.
Dứt bỏ mơ tưởng với những thần công tuyệt học kia, thì suy cho cùng Chiến Thần Tháp vẫn là đồ tốt chân chính.
Đặc biệt là những võ giả như bọn họ, mỗi ngày đâu ra nhiều đại chiến sinh tử để ma luyện ý thức chiến đấu của mình chứ.
Huống hồ đại chiến sinh tử, chỉ cần sơ sẩy là sẽ bị giết.
"Đừng ủ rũ, Tôn tiền bối còn chưa ra."
Có người an ủi.
Bởi vì giờ khắc này chín người đều đã đi ra, nhưng Thiên Cơ Lão Nhân vẫn còn ở trong Chiến Thần Tháp.
"Hắn lên tầng hai rồi!"
Hai mắt Lưu Tiêu sáng lên.
Hào quang tầng hai của Chiến Thần Tháp lập tức sáng lên, hiển nhiên là đã có người tiến vào tầng thứ hai.
Mọi người bắt đầu mong đợi.
Đám người Chu Vô Thị, càng âm thầm lấy Thiên Cơ Lão Nhân làm thước đo, dùng vị này để ước lượng thử bản thân có thể đi đến tầng mấy.
"Tầng ba!"
Có người hô to, chỉ thấy lúc này hào quang tầng ba của Chiến Thần Tháp càng sáng sủa hơn.
"Tôn tiền bối cố lên!"
"Tôn tiền bối đả thông Chiến Thần Tháp!"
"Tôn tiền bối mau khiến cho vị lâu chủ lòng dạ hiểm độc này trộm gà không thành lại còn mất nắm thóc!"
Có người rống cổ họng cổ vũ cho Thiên Cơ Lão Nhân.
"Gia gia cố lên!"
"Nếu ngươi có thể trở thành Cửu Tinh Chiến Thần, ta sẽ cho phép ngươi tìm một tiểu nãi nãi!"
Nắm tay của Tôn Tiểu Hồng đều siết chặt.
Có điều, chỉ trong chốc lát, hào quang tầng ba của Chiến Thần Tháp liền ảm đạm.
"Tôn tiền bối đánh tới tầng 4 rồi à?"
Có người hỏi.
"Không phải! Hắn thất bại, dừng bước ở tầng thứ ba, chỉ trở thành Nhị Tinh Chiến Thần."
Lưu Tiêu lắc đầu!
Độ khó quả nhiên cực cao.
Tồn tại số một và cường hãn trên binh khí phổ như Thiên Cơ Lão Nhân, vậy mà chỉ có thể trở thành Nhị Tinh Chiến Thần.

Chương 185. Bị loại gần hết

Trên thực tế, thực lực của người tiến vào Chiến Thần Tháp khác nhau, thì

độ khó cũng khác nhau.
Bởi vì đối thủ cũng không phải là cố định, mà là căn cứ theo người xông quan để xác định.
Ngươi có tiềm lực càng lớn, thì nắm giữ càng nhiều thần công tuyệt kỹ, tương tự địch nhân của ngươi cũng sẽ càng lợi hại.
Tỷ như Tiêu Phong, hắn là Tông Sư hậu kỳ có thể một chưởng đánh lui một kích liên thủ của 3 vị nửa bước Đại Tông Sư.
Nhưng ở trong Chiến Thần Tháp, hắn tuyệt đối không làm được chuyện dùng một chưởng đánh lui ba địch nhân được sinh ra dựa theo hắn.
Bởi vì địch nhân của hắn, cái gì cũng giống như hắn.
"Mẹ nó! Độ khó Chiến Thần Tháp cũng quá biến thái!"
"Đúng vậy! Thiên Cơ Lão Nhân mà còn chỉ có thể trở thành Nhị Tinh Chiến Thần, thiên hạ này ai có thể trở thành Cửu Tinh Chiến Thần."
"Chiến Thần Tháp, có chừa đường sống cho người ta không?"
Thiên Cơ Lão Nhân dừng bước ở tầng thứ ba, làm cho tất cả mọi người chấn động.
Người có kinh nghiệm chiến đấu chém giết trong mấy thập niên, thậm chí ngay cả tầng thứ ba cũng không thông qua được.
"Vãi chưởng, lâu chủ, Chiến Thần Tháp của người có cho người ta thông qua không vậy?"
Rất nhanh Thiên Cơ Lão Nhân liền xuất hiện ở ngoài Chiến Thần Tháp, bắt đầu cằn nhằn mắng chửi.
Độ khó tầng thứ 3, chính hắn còn cảm thấy có chút tuyệt vọng.
Sau một khắc, hắn mặt mày rạng rỡ.
"Ha ha... Nhị Tinh Chiến Thần cũng không tệ!"
"Về sau phòng chữ "Thiên", một ngày cũng chỉ tốn tám trăm lạng bạc ròng, một ngày tiết kiệm được hai trăm lạng bạc ròng."
Thiên Cơ Lão Nhân suy nghĩ, cuối cùng lấy được huy chương Nhị Tinh Chiến Thần rồi trịnh trọng đeo nó lên người.
Ánh mắt của mọi người vô cùng hâm mộ.
Dù không thể đạt được thần công trên Tâm Pháp Thiên Bảng, nhưng có thể trở thành Nhất Tinh, Nhị Tinh Chiến Thần, đó cũng là chuyện vô cùng tốt.
"Lão nhân gia ta là Nhị Tinh Chiến Thần đầu tiên, có lợi hại không!"
Thiên Cơ Lão Nhân ngẩng đầu ưỡn ngực, cố ý lộ ra huy chương Chiến Thần ở trước ngực.
Lập tức, ánh mắt cảu rất nhiều người nóng cả lên.
"Lâu chủ, tới ta!"
Mặc dù trước mắt chỉ có Thiên Cơ Lão Nhân trở thành Nhị Tinh Chiến Thần, nhưng vẫn không khỏi khiến cho đám người trở nên cuồng nhiệt.
Rất nhiều người bủa vây Lưu Tiêu, đưa tiền tới.
Một bên, đám Lâm Bình Chi cũng vội vàng lấy tiền.
"Các ngươi, ai muốn đi vào thử?"
Hắn nhìn về phía người của Thiên Cơ Lâu.
Nhưng vừa nhìn xong, hắn liền biết mình hỏi thừa.

Đến cả Cổ Tam Thông sắp phải tham gia đại chiến cũng là dáng vẻ nhao nhao muốn thử.
An tĩnh nhất là Trình Anh, nàng cũng đã lộ ra thần sắc ý động.
Chứ đừng nói gì đến dạng phần tử hiếu chiến như Tiêu Phong này.
"Để Ngữ Yên thử trước đi!"
"Nếu là các ngươi, e là sẽ có nhiều người chỉ có thể là Nhất Tinh Chiến Thần."
Lưu Tiêu tò mò bách khoa võ học Vương Ngữ Yên rốt cuộc là có thể trở thành là Chiến Thần mấy sao.
"Được!"
Vương Ngữ Yên chưa từng chiến đấu qua, loại địa phương chiến đấu không bị thương như Chiến Thần Tháp, nàng cũng muốn đi thử một lần.
Rất nhanh, nàng cùng với chín người khác đồng thời tiến vào Chiến Thần Tháp.
Lần này, ngoại trừ Vương Ngữ Yên ra, Diệt Tuyệt Sư Thái và Tả Lãnh Thiền đều tham dự.
Võ Đang Tống Thanh Thư, cũng trong nhóm mười người này.
"Lâu chủ, trong số bọn họ, ai có thể thành công phong hào Chiến Thần?"
Có người tò mò hỏi Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu trầm ngâm một lát, mở miệng nói: "Tả Lãnh Thiền và Diệt Tuyệt Sư Thái, nhất định có thể trở thành Nhất Tinh Chiến Thần, Nhị Tinh thì có xíu cơ hội."
"Về Ngữ Yên, hẳn là trên Tứ Tinh."
"Còn những người khác, có thể chống đỡ một chén trà đã tốt lắm rồi."
Mọi người tặc lưỡi!
Nhân vật như Tả Lãnh Thiền Diệt và Tuyệt Sư Thái, vậy mà cũng chỉ có xíu cơ hội thành Nhị Tinh Chiến Thần.
Lưu Tiêu cũng không có dùng kết quả suy tính sau cùng của Thiên Cơ Lâu, mà hoàn toàn là bằng vào kinh nghiệm của mình để đưa ra phán đoán.
"Nha đầu kia lợi hại như vậy ư?"
Nghe thấy Lưu Tiêu nói Vương Ngữ Yên tối thiểu là Tứ Tinh Chiến Thần trở lên, Thiên Cơ Lão Nhân khiếp sợ.
Hắn đã biết về độ khó của Chiến Thần Tháp, người càng mạnh tiến vào trong thì độ khó càng tăng.
Tiểu lâu la tiến vào, địch nhân đối mặt sẽ là cấp bậc tiểu lâu la.
Tiêu Phong tiến vào, địch nhân đối mặt sẽ ở cấp độ của Tiêu Phong.
Hắn là người có mấy thập niên chém giết trong giang hồ lại chỉ có thể trở thành Nhị Tinh Chiến Thần, hắn thực sự không tưởng tượng được một tiểu nha đầu như Vương Ngữ Yên, làm sao có thể trở thành Tam Tinh Chiến Thần trở lên được.
Không chỉ Thiên Cơ Lão Nhân, mà rất nhiều người nghe thấy Lưu Tiêu nói thế, đều tỏ vẻ kinh ngạc.
"Lấy kiến thức uyên thâm của Vương cô nương, chắc là có khả năng."
Tiêu Phong gật đầu, biểu thị tán thành.

Hắn là một trong số ít người biết được Vương Ngữ Yên có bản lãnh như thế nào.
A Chu, Cưu Ma Trí hai người cũng gật đầu.
Sự cường đại của Vương Ngữ Yên, bọn hắn cũng đều biết.
Quả nhiên rất nhanh, bao gồm cả Tống Thanh Thư thở dài đi ra ngoài, chỉ còn lại Tả Lãnh Thiền, Diệt Tuyệt Sư Thái và Vương Ngữ Yên tiến vào tầng 2 của Chiến Thần Tháp.
Lại một lát sau, ba người đều đi tới tầng thứ ba.
"Nhị Tinh Chiến Thần!"
Có người giật mình hô lên.
Cho tới bây giờ, trên cơ bản mọi người đều biết Nhị Tinh Chiến Thần biến thái đến nhường nào.
"Sư phụ lợi hại!"
Chu Nhược không nhịn được cổ vũ cho Diệt Tuyệt Sư Thái.
Nhị Tinh Chiến Thần, tuyệt đối là vinh dự rất lớn.
Phải biết ngay cả bậc tiền bối như Thiên Cơ Lão Nhân, cũng chỉ là Nhị Tinh Chiến Thần.
"Không hổ là Minh chủ!"
Người của Tung Sơn Phái cũng không nhịn được kích động.
Tả Lãnh Thiền trở thành Nhị Tinh Chiến Thần, khiến bọn hắn nở mày nở mặt.
"Tìm cơ hội, đi tiếp xúc vị Tả Lãnh Thiền này một xíu!"
Chu Vô Thị mở miệng nói với Thượng Quan Hải Đường ở bên cạnh.
Tu vi của Tả Lãnh Thiền ở trong mắt hắn, thường thường không có gì đặc biệt.
Nhưng vị này bỗng trở thành Nhị Tinh Chiến Thần, lập tức đạt được sự trọng của hắn, hắn cảm thấy đây là một nhân tài.

Chương 186. Vương Ngữ Yên khủng bố

"Tả Lãnh Thiền và Diệt Tuyệt Sư Thái, đều phải dừng bước ở Nhị Tinh Chiến Thần."
Cổ Tam Thông nói nhỏ.
Bởi vì Tả Lãnh Thiền và Diệt Tuyệt Sư Thái mất quá nhiều thời gian ở tầng thứ hai, lâu hơn Thiên Cơ Lão Nhân nhiều.
Quả nhiên, vừa tiến vào tầng 3 của Chiến Thần Tháp chưa được bao lâu, Diệt Tuyệt Sư Thái và Tả Lãnh Thiền đều lui ra khỏi Chiến Thần Tháp.
Có điều, có Thiên Cơ Lão Nhân làm người tiên phong, hai người cũng không ủ rũ, mà ngược lại còn có chút kích động.
"Ta đ**, Thiên Cơ Lão Nhân, Diệt Tuyệt Sư Thái cùng với Tả Minh Chủ cũng chỉ là Nhị Tinh Chiến Thần, thế thì muốn trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần gia nhập vào Thiên Cơ Lâu, độ khó phải ở cấp địa ngục."

"Ta biết ngay mà, lâu chủ sẽ không tốt bụng như vậy."
"Đáng trách! Trước mắt chính là một đống thần công trên Thiên Bảng, ta lại không có năng lực đi lấy."
Lúc trước, bọn họ kêu gào muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu, muốn đả thông Chiến Thần Tháp, bây giờ đều rên rỉ than vãn.
Loại độ khó này, đừng nói là Cửu Tinh Chiến Thần, có thể cho ra một vị Ngũ Tinh Chiến Thần đã là động trời lắm rồi.
"Tỷ tỷ vào tầng thứ ba!"
Chung Linh kích động hô to, khuôn mặt mừng rỡ.
Vương Ngữ Yên còn chưa ra, rõ ràng là đã đánh tới tầng thứ 4 của Chiến Thần Tháp!
"Biểu hiện của Vương Ngữ Yên, khiến cho mọi người sôi trào tại chỗ."
Vãi chưởng! Vương cô nương đã đạt Tam Tinh Chiến Thần.
"Đỉnh thật! Không hổ là thiên tài Tiềm Long Bảng, thiên phú này đúng là kinh khủng."
"Vương cô nương cường đại như vậy ư."
"Ta phục, con mắt nhìn người của lâu chủ lợi hại thật."
Xung quanh đều lên tiếng thán phục, rất nhiều người đều bị biểu hiện của Vương Ngữ Yên mà sợ hết hồn.
"Vương cô nương quả nhiên lợi hại!"
Tiêu Phong đều có chút giật mình.
Phải biết rằng, Vương Ngữ Yên cũng không phải là loại người thân kinh bách chiến như hắn, có nhiều kinh nghiệm chiến đấu.
Công bằng mà nói, đây còn là lần đầu nàng chiến đấu.
"Lần đầu tiên mà đã có chiến tích kinh người như vậy rồi."
Có thêm thời gian tích luỹ, nói không chừng nàng có thể trở thành Cửu Tinh Chiến Thần đầu tiên cũng nên.
Rất nhanh, tầng thứ 4 bị Vương Ngữ Yên thông qua, nàng tiến vào tầng thứ 5 của Chiến Thần Tháp, trở thành Tứ Tinh Chiến Thần!
Lần này, triệt để oanh động, mọi người đều bị Vương Ngữ Yên dọa sợ.
"Ta đột nhiên có cảm giác Tứ Tinh Chiến Thần cũng không khó như vậy!"
"Hoặc... Là độ khó của Chiến Thần Tháp rất cao, chỉ là chúng ta quá phế vật."
"Người ta là một cô gái yếu đuối đều có thể đánh tới tầng thứ 5, một đám đại nam nhân như chúng ta, người lợi hại nhất vậy mà dừng bước ở tầng thứ ba."
"Đúng là mất mặt."
"Thảo nào lâu chủ vẫn cứ bảo chúng ta không hiểu gì thì đi hỏi Vương Ngữ Yên, hóa ra nàng lợi hại như vậy."
Dương Quá liên tục hít lãnh khí.
Tiểu Long Nữ cũng ghé mắt nhìn.
Lúc trước, nàng đều cảm thấy Lưu Tiêu có phần coi thường người khác, vậy mà để một nửa bước Tông Sư như nàng đi thỉnh giáo một người còn chưa phải là Tiên Thiên.

Bây giờ, nàng đã phục.
Nàng không biết Tả Lãnh Thiền, Diệt Tuyệt Sư Thái là ai, nhưng Thiên Cơ Lão Nhân có tu vi nửa bước Đại Tông Sư thì nàng lại biết rõ, nửa bước Đại Tông Sư cũng chỉ là Nhị Tinh Chiến Thần, mà Vương Ngữ Yên cũng đã tới tầng thứ 5.
Tầng thứ 5, Vương Ngữ Yên ngừng lại đây rất lâu, thế nhưng cuối cùng, nàng vẫn thẳng tiến đến tầng thứ 6.
Lần này, mọi người đều biến sắc.
Ngũ Tinh Chiến Thần!
Phía trước Chiến Thần Tháp, an tĩnh một cách lạ thường, mọi người giống như gặp ma.
Chiến lực biến thái của Vương Ngữ Yên, làm cả đám bọn họ choáng váng.
Tầng thứ 6, Vương Ngữ Yên dừng bước, sau cùng lấy được một bản Cửu Âm Chân Kinh và huy chương Ngũ Tinh Chiến Thần đi ra.
Thật sự có thần công!
Rất nhiều người hâm mộ nhìn lấy Cửu Âm Chân Kinh trong tay Vương Ngữ Yên, lộ ra thần sắc thèm nhỏ dãi, đỏ ngầu cả mắt.
"Nhất Đao, ngươi đi thử xem!"
Chu Vô Thị đứng ngồi không yên, trực tiếp cử ra hãn tướng đắc lực Quy Hải Nhất Đao xuất mã.
"Sư muội, ta cũng đi thử xem!"
Hầu Hy Bạch bước ra phía trước.
Loan Loan đã sớm bất động thanh sắc, chạy đến trước mặt.
"Truy Mệnh, ngươi cũng đi!"
Đại Tống Thái Tử cũng ra tay, bản thân hắn đã rục rịch.
Nhưng vẫn muốn để cho thủ hạ đi dò xét trước.
"Tỷ tỷ ngươi lợi hại quá!"
Chung Linh, Mộc Uyển Thanh chạy đến bên cạnh Vương Ngữ Yên, kích động không thôi.
A Chu chạy tới, nhìn kỹ Vương Ngữ Yên có bị thương hay không.
"?"
Lưu Tiêu phát hiện sau khi Vương Ngữ Yên đi ra, vậy mà dùng ánh mắt ngạo kiều nhìn về phía mình.
Hắn lập tức âm thầm giơ ngón cái về phía Vương Ngữ Yên.
"Bốn người các ngươi, sau này liền phụ trách Chiến Thần Tháp, cứ hai người làm một tổ thay phiên nhau canh chừng."
Lưu Tiêu chỉ định Thành Thị Phi, Dương Quá cùng với song long phụ trách Chiến Thần Tháp.
Bốn người gật đầu, Lưu Tiêu rất nhanh rời đi, không còn quan tâm...
Cùng lúc đó, tin tức Chiến Thần Tháp bắt đầu truyền khắp Cửu Châu.
Chỉ cần có thể xông đến tầng thứ 5 của Chiến Thần Tháp, là có thể thu được tuyệt học của Tâm Pháp Thiên Bảng, toàn bộ Cửu Châu không có một nhân vật võ lâm nào có thể giữ được bình tĩnh.
Dưới cái nhìn của bọn họ, chênh lệch giữa bản thân và giữa cao thủ, chính

là một bộ thần công mà thôi.
Tại sao Chu Vô Thị là Đại Tông Sư?
Bởi vì hắn sở hữu tuyệt học Hấp Công Đại Pháp trên Tâm Pháp Thiên Bảng.
Tại sao Phong Thanh Dương là kiếm đạo Đại Tông Sư?
Bởi vì hắn đạt được truyền thừa Độc Cô Cửu Kiếm của Độc Cô Cầu Bại.
Rất nhiều người tự so sánh mình với cao thủ trong thiên hạ, phát hiện mình chỉ thua bọn họ một bộ thần công mà thôi.
Phái Hoa Sơn.
Các đệ tử tuấn kiệt như Nhạc Linh San, Lao Đức Nặc đều bị Ninh Trung Tắc triệu tập lại.
"Các ngươi lập tức thu dọn hành lý, theo ta cùng nhau chạy tới Thiên Cơ Lâu."

Chương 187. Thiên Đao Tống Khuyết

Bây giờ Nhạc Bất Quần chạy trối chết, Hoa Sơn to lớn như vậy dựa vào một mình nàng chèo chống.
Còn về đại đệ tử Lệnh Hồ Xung, ban đầu tưởng rằng sau khi được Đại Tông Sư Phong Thanh Dương truyền thụ tuyệt học, thì sẽ giương cao lá cờ của Hoa Sơn Phái.
Nào ngờ sau khi nhân gia học xong, thì lại phủi mông biến mất khỏi Hoa Sơn.
Còn trượng phu Nhạc Bất Quần, sau khi những bí mật kia bị bại lộ, thái độ của Ninh Trung Tắc đối với Nhạc Bất Quần cũng không còn như trước.
Đương nhiên!
Cơi như hắn muốn quản, cũng không có thực lực đó.
"Các ngươi nhớ kỹ, cần phải cướp tuyệt học trên Tâm Pháp Thiên Bảng!"
Nàng động lòng trước thần công trong Chiến Thần Tháp.
Ban đầu nàng không có ý định để cho đệ tử của Hoa Sơn Phái đi Thiên Cơ Lâu, dù sao Lâm Bình Chi đã gia nhập Thiên Cơ Lâu, Hoa Sơn Phái cũng không muốn hại nhân gia.
Thế nhưng thần công trong Chiến Thần Tháp, thật sự là có sức hút quá lớn.
Nàng nghĩ, nếu Hoa Sơn Phái có một bản thần công tuyệt thế, thì sao Nhạc Bất Quần có thể làm ra loại chuyện độc ác này, nếu có một bộ Tâm Pháp Thiên Bảng thì sao Nhạc Bất Quần lại chém giết trẻ con.
"Nương, ngươi yên tâm! Ta nhất định sẽ trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần."
Nhạc Linh San quơ nắm đấm nhỏ lên.
Nàng căn bản không biết độ khó của Ngũ Tinh Chiến Thần rốt cuộc là lớn tới cỡ nào.
Hoa Gian Phái!
"Thật là bạo tay!"

Tà Vương Thạch Chi Hiên bị chấn động bởi tin tức mới nhất của Thiên Cơ Lâu.
Nhiều tâm pháp trên Thiên Bảng nói cầm là cầm ra, hắn đều bị rung động bởi sự bạo tay của Thiên Cơ Lâu.
"Thế nhưng độ khó này, cũng có chút biến thái!"
"Thậm chí kể cả lão nhân như Thiên Cơ Lão Nhân, cũng chỉ là Nhị Tinh Chiến Thần."
Nghe xong tin tức, Thạch Chi Hiên không khỏi hít một hơi thật sâu.
Thiên Cơ Lão Nhân chính là nhân vật số một, hắn biết điều này, thậm chí hai người còn có chút giao tình.
"Đổi lại là ta, có lòng tin đạt được Tam Tinh Chiến Thần, còn cao tới đâu thì chỉ có thể chờ xem tình hình."
Dựa theo chiến tích của Thiên Cơ Lão Nhân, Thạch Chi Hiên có lòng tin trở thành Tam Tinh Chiến Thần, nhưng hắn cũng không biết mình có thể leo cao tới đâu.
"Thiên Cơ Lâu, xem ra nhất định phải đi thử một chuyến."
Thạch Chi Hiên đứng ngồi không yên.
Lúc trước cho dù là phòng chế tạo Tông Sư, hay là phòng chữ "thiên", hắn đều không có hứng thú gì.
Hoa Gian Phái không có phòng chế tạo Tông Sư, nhưng đồ vật tăng tốc độ tu luyện thì vẫn có.
Nhưng hắn muốn võ đạo tiến thêm một bước, trở thành cao thủ Võ Thánh trong truyền thuyết, không còn bận tâm đến cái chết.
Nếu như có thêm lượng lớn tâm pháp trên Thiên Bảng, hắn cảm thấy Võ Thánh vẫn là có hi vọng.
Coi như không phải vì Tâm Pháp Thiên Bảng, thì hắn cũng phải đi xem thử sự thần kỳ của Chiến Thần Tháp.
Đến trình độ như hắn rồi, đã khó tìm thấy đối thủ từ lâu, cao xứ bất thắng hàn (ý nói vô địch thật tịch mịch, ở trên cao một mình thật lạnh giá).
Nếu mà Chiến Thần Tháp thật sự có thể cung cấp lượng lớn đối thủ để mình chém giết, bằng vào ngộ tính của mình, coi như không lấy được Tâm Pháp Thiên Bảng, thì cũng chưa hẳn là không thể hoàn thiện Bất Tử Ấn Pháp lần thứ hai.
Bàn giao một số chuyện, Thạch Chi Hiên rất nhanh rời khỏi Hoa Sơn Phái, chạy tới Thiên Cơ Lâu.
Đại Đường Hoàng Triều, Lĩnh Nam.
Ở Lĩnh Nam, Tống gia là bá chủ.
Ma Môn hoành hành thiên hạ, đều muốn tách khỏi chỗ này, không dám làm càn ở đây.
Coi như người của hoàng gia, ở mảnh đất nhỏ Lĩnh Nam này, cũng đều phải thành thành thật thật.
Hết thảy chuyện này, đều là vì tại đây có một nhân vật tuyệt đỉnh không ai sánh bằng, Thiên Đao Tống Khuyết.
Tự phụ như Thạch Chi Hiên, cường hãn như Đại Tông Sư Ninh Đạo Kỳ

của Đạo Môn, đều cực kì kiêng kỵ Thiên Đao Tống Khuyết.
Thiên Hạ Đệ Nhất Đao Tống Khuyết, không phải ai cũng dám trêu chọc tồn tại này.
"Chiến Thần Tháp?"
Lúc này, trong mắt Tống Khuyết bừng bừng chiến ý: "Không biết có thể ép ta sử dụng đệ bát đao hay không đây?"
Hắn tự nghĩ ra Thiên Đao Bát Quyết, thế nhưng giao thủ với địch nhân cho tới giờ, người có thể ép hắn sử dụng ra đệ lục đao đều là cao thủ hiếm có trong thiên hạ.
Còn về đệ bát đao, thì xưa giờ chưa từng có ai có tư cách để hắn thi triển ra đao đó.
"Nhưng... Ninh Đạo Kỳ có tư cách này."
Hắn chính là cao xứ bất thắng hàn!
Một thân đao pháp kinh thiên động địa, nhưng không tìm được một đối thủ nào.
Ong ong....
Phảng phất là cảm ứng được chủ nhân đang sôi trào chiến ý, Thiên Đao bên cạnh Tống Khuyết tự chủ nhảy lên, phát sinh tiếng vang "ong ong".
Sau một khắc, cũng không thấy Tống Khuyết có bất kỳ động thái gì, Thiên Đao để ở trên bàn liền tự động bay lên, nhẹ nhàng rơi vào trong tay hắn.
Cảnh tượng này, bị người khác nhìn thấy sẽ vô cùng khiếp sợ.
Kỳ cảnh này, Thiên Đao Tống Khuyết tuyệt đối đã đạt đến cảnh giới cao nhất Nhân Đao Hợp Nhất.
"Chiến Thần Tháp? Hy vọng có thể để ta đánh một trận sảng khoái."
"Thậm chí là đệ cửu đao có hi vọng sẽ hoàn thiện."
Đao ý trên người Tống Khuyết hừng hực, vào thời khắc này quanh thân hiện lên đao mang nhỏ bé và chằng chịt.
Một con muỗi bay tới, còn chưa tiếp cận Tống Khuyết, liền bị vô số đao mang nhỏ bé ấy cắt thành vô vàn mảnh vụn.
Hắn đi thẳng một mạch, rất nhanh rời khỏi Tống gia.
Khuôn mặt nghiêm túc, bộ dáng như thể muốn sống thì chớ tới gần.

Chương 188. Cao thủ lũ lượt kéo về Thiên Cơ Lâu

"Cha! Ta biết ngươi muốn đi Thiên Cơ Lâu, ta cũng muốn đi."
Bỗng nhiên có một bóng người nhảy ra đứng trước người Tống Khuyết, ngăn cản đường đi của hắn.
Nữ tử hoạt bát nghịch ngợm, phảng phất không nhìn thấy biểu tình lạnh lùng của Tống Khuyết.
Người này, chính là ái nữ Tống Ngọc Trí của Tống Khuyết.
Nàng đã sớm lén lút chờ đợi ở giữa đường, muốn đi cùng với Tống Khuyết tới Thiên Cơ Lâu.

Chứng kiến Tống Ngọc Trí, khuôn mặt nghiêm túc của Tống Khuyết giống như bị tan chảy, trong nháy mắt lộ ra vẻ tươi cười.
Sau một khắc, hắn mắng: "Mau trở về, lần này cha đi Thiên Cơ Lâu, là có chuyện quan trọng muốn làm."
Uy danh của Thiên Đao Tống Khuyết ở trên giang hồ dù thịnh, nhưng hắn vẫn là cha của Tống Ngọc Trí, hắn căn bản không dọa Tống Ngọc Trí được.
"Ta mặc kệ!"
Tống Ngọc Trí bĩu môi, bắt đầu lôi kéo cánh tay của Tống Khuyết rồi làm nũng.
"Cha, ngươi dẫn ta đi, ngươi đường đường là Thiên Đao Tống Khuyết, cũng không thể không có người ở cạnh ngươi, giúp ngươi lo liệu chuyện sinh hoạt."
Tống Khuyết sửng sốt, cũng thấy lời này có chút đạo lý.
Lần này đường sá xa xôi, không biết phải ở lại Thiên Cơ Lâu bao lâu.
Không thể để y phục của mình bẩn được, hắn cần phải tắm rửa và giặt quần áo nữa.
"Thôi được! Nhưng ngươi không được phép nghịch ngợm, mọi chuyện đều phải nghe ta."
Có người nói Thiên Cơ Lâu là nơi tụ tập rất nhiều anh tài tuấn kiệt, hắn cũng lo lắng ái nữ nhà mình bị người khác mê hoặc.
"Được! Ta sẽ nghe lời ngươi, cha!"
Tống Ngọc Trí mở miệng bằng lòng...
Tuyệt Tình Cốc!
"Cha! Chắc cha mệt rồi, mời cha uống trà!"
Công Tôn Lục Ngạc đặt chén trà xuống, lặng lẽ đứng ở một bên.
Rất nhanh, nàng hiểu chuyện giúp Công Tôn Chỉ bóp bả vai.
"Vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu kia, dĩ nhiên xếp Ngạc nhi ngươi vào Tình Nhân Bảng, chẳng lẽ bọn họ đã có người sang đây thăm dò tin tức rồi?"
Công Tôn Chỉ tỉ mỉ nghĩ lại, lấy tính tình của nữ nhi mình, đích thật là vô cùng ôn nhu.
Bằng không dựa vào thái độ chán ghét của hắn đối với mẹ của nàng, thì hắn cũng sẽ không đối xử tốt với nữ nhi như vậy.
"Cha, ngươi nhìn ta chằm chằm chi vậy!"
Công Tôn Lục Ngạc phát hiện Công Tôn Chỉ vẫn đang nhìn mình, không khỏi lộ ra có chút ngượng ngùng.
"Lần này cha đi ra ngoài rồi trở về, ánh mắt của ngươi nhìn ta cứ lạ lạ thế nào ấy?"
Công Tôn Lục Ngạc nghi hoặc trong lòng.
Công Tôn Chỉ dời đi ánh mắt, nhấp một ngụm trà.
"Thiên Cơ Lâu? Không nghĩ tới mấy tháng chưa ra ngoài, vậy mà đã xuất hiện một nơi thần kỳ như thế."
Lần này xuất cốc đi dạo, Công Tôn Chỉ cũng không nghĩ rằng mình lại nghe được địa phương thần kỳ như Thiên Cơ Lâu.

Tuyệt Tình Cốc ngăn cách thế giới bên ngoài, không ngờ Thiên Cơ Lâu lại biết đến nơi này.
Tình báo này, có thể nói là kinh khủng.
"Bên trong Chiến Thần Tháp lại có nhiều thần công đến vậy, bằng vào bản lãnh của ta, thì vẫn có cơ hội để lấy được thần công."
Không phải Công Tôn Chỉ tự phụ, mà là hắn có thực lực này.
Hắn chưa tới bốn mươi tuổi, tu vi và võ công đã là nửa bước Đại Tông Sư.
Dựa theo nguyên tác, gia hỏa này thật ra là một cao thủ có thể sánh ngang với Ngũ Tuyệt.
Coi như không bằng, cũng chẳng kém là bao.
Phải biết rằng, xem như Dương Quá và Tiểu Long Nữ song kiếm hợp bích, đều không lấn át được hắn.
Từ đây cũng có thể biết sự kinh khủng của Công Tôn Chỉ.
Nếu không phải cuối cùng bị phá công, thì sao hắn lại dễ dàng chết như thế được.
"Nếu ta có một bản tâm pháp trên Thiên Bảng, thì nhất định có thể trở thành Đại Tông Sư."
Công Tôn Chỉ tự tin nghĩ nghĩ.
Đại Tông Sư chưa đến bốn mươi tuổi.
Đưa mắt nhìn toàn bộ giang hồ, tuyệt đối là tồn tại có thể đếm được trên đầu ngón tay.
"Có người nói vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu kia cực kỳ ưa thích thu thập nữ tử trên Tình Nhân Bảng, ta có cần dẫn Lục Ngạc rời cốc không nhỉ?"
Rất nhanh, trong lòng Công Tôn Chỉ liền có quyết định.
Con gái của mình cũng đến tuổi thành hôn, cũng không thể ở mãi trong Tuyệt Tình Cốc được.
Bọn nam nhân trong cốc, không một ai xứng đôi vừa lứa với con gái của mình.
Huống hồ, nữ nhi còn là kỳ nữ trên Tình Nhân Bảng, để nàng ở lại Tuyệt Tình Cốc không có tiếng tăm gì thì có phần uất ức cho nàng.
Vừa nghĩ tới đây, ánh mắt của Công Tôn Chỉ trở nên kỳ dị, nhìn về phía Công Tôn Lục Ngạc.
"Ngạc nhi, ngươi muốn ra ngoài Tuyệt Tình Cốc đi xem thế giới bên ngoài không?"
Công Tôn Lục Ngạc sửng sốt, tỉ mỉ suy nghĩ một hồi, thấp giọng nói:
"Muốn!"
Đã lớn như vậy, nàng còn chưa từng thấy qua thế giới bên ngoài là hình dáng ra sao.
Thỉnh thoảng nghe sư huynh kể về thế giới bên ngoài, trong lòng nàng âm thầm ao ước.
Công Tôn Chỉ gật đầu.
"Tốt lắm, vậy ngươi đi chuẩn bị hành trang, lát nữa cha sẽ dẫn ngươi xuất cốc."
Nhanh như vậy?

Công Tôn Lục Ngạc mừng như điên, hoan hô rời đi.
Căn bản không biết, cha của mình, đang định tặng nàng cho Thiên Cơ Lâu.
Cùng lúc đó, Quách Tĩnh đã quyết định muốn tổ chức đại hội võ lâm ở Thiên Cơ Lâu, mang theo đám người Hoàng Dung, Hồng Thất Công khởi hành chạy tới Thiên Cơ Lâu.
Hoàng Dược Sư lâu ngày không rời núi, bởi vì nhớ nhung nữ nhi và ngoại tôn nữ, nên cũng rời khỏi Đào Hoa Đảo.
Hoa Sơn - Tư Quá Nhai, Phong Thanh Dương đang xoắn xuýt không biết có nên rời núi hay không.
Bởi vì ngoại trừ môn tuyệt kỹ Độc Cô Cửu Kiếm ra, hắn cũng không có môn nội công nào trên Tâm Pháp Thiên Bảng.
Trong Võ Đang Sơn, ngay cả Tam Phong chân nhân cũng có chút rục rịch.
Võ đạo cũng không phải là bế môn tự tìm tòi, mà còn cần suy luận và tham khảo trí tuệ của các bậc tiền nhân.
Bên trong Chiến Thần Tháp có nhiều thần công như thế, và còn là Tâm Pháp Thiên Bảng, hắn cũng có chút động lòng...

Chương 189. Võ kỹ Thiên Bảng

"Lần trước, nói Tâm Pháp Thiên Bảng!"
"Ngày hôm nay, sẽ nói cho mọi người biết về võ kỹ trên Thiên Bảng."
Trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu lần nữa nói đến chuyện xếp hạng.
Lúc này, người trong Chiến Thần Tháp và phòng trọng lực đều chạy tới.
Rất nhiều người, cũng đều xông vào Chiến Thần Tháp.
Sau Vương Ngữ Yên, Tiêu Phong trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần thứ hai.
Tam Tinh Chiến Thần, chỉ có Loan Loan và Sư Phi Huyên.
Những người còn lại, đều chỉ là Nhị Tinh Chiến Thần.
Đương nhiên, còn có cao thủ chưa đi vào Chiến Thần Tháp.
Tỷ như hai Đại Tông Sư Chu Vô Thị và Cổ Tam Thông đang sắp có đại chiến với nhau, đều đang nhẫn nhịn chưa ra tay, chưa có đi vào Chiến Thần Tháp.
Hai người đều đang tích trữ khí thế, muốn trấn áp đối phương ngay đầu trận đấu.
Lý Tầm Hoan xếp hạng cao nhất trên Tiềm Long Bảng, lại nằm ngoài dự đoán của mọi người khi chỉ là Nhất Tinh Chiến Thần.
Thứ hạng của hắn thậm chí còn không bằng A Phi.
Kết quả vừa ra, vô số người mở mang tầm mắt, đều cảm thấy Lý Tầm Hoan có tiếng mà không có miếng.
Cuối cùng, vẫn phải nhờ Lưu Tiêu lên tiếng giải thích.
Tuyệt kỹ phi đao của hắn, vốn là sát chiêu.
Nên hắn chỉ có thể đánh bại hai đối thủ biết tuyệt kỹ phi đao như hắn, trở thành Nhất Tinh Chiến Thần, kỳ thực đã là muôn vàn khó khăn.
Hắn "lệ bất hư phát", địch nhân của hắn cũng "lệ bất hư phát".
Có thể nói độ khó của Lý Tầm Hoan trong Chiến Thần Tháp, còn biến thái

hơn bất kì ai khác.
"Võ Kỹ Thiên Bảng là những tuyệt kỹ chiến đấu mạnh nhất ở Cửu Châu."
"Bảng xếp hạng chỉ xếp hạng những võ kỹ hữu dụng nhất, lấy lực sát thương để tiến hành xếp hạng."
"Giống như Tâm Pháp Thiên Bảng, bảng xếp hạng cũng có tới 30 bộ võ kỹ tuyệt học."
Sau khi nói xong, Lưu Tiêu bắt đầu âm thầm dùng hệ thống để xếp hạng.
"Chỉ có 30 bộ tuyệt kỹ lên bảng, chẳng phải Thiếu Lâm Tự có tới 72 tuyệt kỹ, sợ là chỉ có 2 3 bộ được lên bảng."
"Ta bảo đảm, Độc Cô Cửu Kiếm của Kiếm Ma Độc Cô Cầu Bại sẽ lên bảng."
"Ba mươi vị trí, phải có một chỗ cho Hàng Long Thập Bát Chưởng, xem Tiêu Đại Hiệp thi triển là sẽ biết, chưởng pháp cứng rắn nhất thiên hạ, nhất định sẽ lên bảng."
"Đấu Chuyển Tinh Di của Mộ Dung Gia cũng sẽ lên, nếu xét về tuyệt đỉnh thần kỹ, thì phải có chân của Mộ Dung Gia."
Trong lúc Lưu Tiêu suy tính, mọi người mở miệng nghị luận.
"Hùng Bá Thiên Hạ của Nhất Đao ngươi, vừa là tâm pháp vừa võ kỹ, nhất định sẽ lên bảng."
Chu Vô Thị nói.
Hắn đang suy nghĩ, mình có cần tu luyện Hùng Bá Thiên Hạ của Quy Hải Nhất Đao hay không.
Dù sao ở phương diện võ kỹ, võ kỹ mà hắn biết có thể nói là tuyệt đỉnh trong chốn võ lâm, nhưng e là cũng không có tư cách lên Võ Kỹ Thiên Bảng.
"Thiên Ma Sách của Âm Quỳ Phái ta, có đủ loại tuyệt kỹ quỷ dị, nhất định sẽ có một tuyệt kỹ lên bảng."
Con ngươi của Loan Loan chuyển động, nhìn về phía Sư Phi Huyên cũng đang suy nghĩ sâu xa.
"Từ Hàng Kiếm Điển, hẳn được tính là tâm pháp."
Khóe miệng của nàng cười cười, Từ Hàng Tịnh Trai sợ là không bằng.
Đối với hai môn phái đối lập nhau hoàn toàn này, Âm Quỳ Phái vẫn đang chèn ép Từ Hàng Tịnh Trai một bậc.
"Sư phụ Hoàng Dược Sư của ta học thức uyên thâm, tự nghĩ ra những tuyệt học như Lạc Anh Thần Kiếm Chưởng, Bích Hải Triều Sinh Khúc, hẳn là sẽ có võ kỹ lên bảng."
Trình Anh suy nghĩ.
"Sư phụ, lần này liệu Nga Mi Phái chúng ta sẽ có võ kỹ lên bảng chứ?"
Đinh Mẫn Quân tò mò nhìn về phía Diệt Tuyệt Sư Thái.
Thứ mà nàng nhận được là cái trừng mắt của Diệt Tuyệt Sư Thái.
Diệt Tuyệt Sư Thái trừng Đinh Mẫn Quân một cái: "Nghĩ gì thế? Kiếm pháp của Nga Mi Phái chúng ta so với toàn bộ Cửu Châu, còn chưa được tính là nhất lưu, thì sao mà có thể lên bảng được."
"Bích Châm Thanh Chưởng của ta có cơ hội không?"
Tạ Yên Khách lòng nóng như lửa đốt nghĩ nghĩ, nếu thật có thể lên bảng,

thế thì quá nghịch thiên.
Tuy nhiên, hắn vẫn biết tự lượng sức mình.
"Lâu chủ! Bất Tử Ấn Pháp của cha ta, lần này còn có thể lên bảng chứ?"
Thấy Lưu Tiêu nửa ngày không nói lời nào, Thạch Thanh Tuyền không nhịn được hỏi.
Lưu Tiêu nhìn Thiên Cơ Lâu đang xếp hạng.
Vừa nhìn một cái, không khỏi hít sâu một hơi, rất nhiều tuyệt học trứ danh lại không được lên bảng.
Tỷ như A Tì Đạo tam đao, Đàn Chỉ Thần Thông, Nhất Dương Chỉ cùng với Âm Dương Đảo Loạn Nhận Pháp.
Kể cả loại tuyệt học như Càn Khôn Đại Na Di vậy mà không có lên bảng.
Tương tự, cũng không thấy bóng dáng Bất Tử Ấn Pháp đâu.
Nghe được Thạch Thanh Tuyền nói, Lưu Tiêu khôi phục lại tinh thần.
Trêu đùa: "Thạch cô nương, nếu ngươi làm bạn gái ta, vậy thì Bất Tử Ấn Pháp nhất định sẽ lên bảng."
Lời nói bóng gió, tức nghĩa là Bất Tử Ấn Pháp cũng không có lên bảng.
Rất nhiều người, lập tức biến sắc, đám Sư Phi Huyên biết sự cường hãn của Bất Tử Ấn Pháp, càng thêm chấn động trong lòng.
Cửu Châu có nhiều tuyệt kỹ như vậy ư?
Thậm chí ngay cả Bất Tử Ấn Pháp đều không thể lên bảng.
"Hùng Bá Thiên Hạ, sợ là cũng toang!"
Chu Vô Thị ngưng trọng mở miệng.
Quy Hải Nhất Đao lại không có phản ứng quá lớn, chẳng qua là cảm thấy Cửu Châu quả nhiên là nơi nhân tài xuất hiện tầng tầng lớp lớp.
"Vãi chưởng, lâu chủ ngươi muốn chuộc lợi cho bản thân à?"
"Lâu chủ! Cảm phiền giữ liêm sỉ tí."
"Ngươi đùa bỡn Thạch Thanh Tuyền cô nương như thế, sẽ bị người ta đánh chết đó."
"Cẩu lâu chủ, ngươi coi chúng ta là không khí à?"
"Lâu chủ, tên sắc lang!"...
Hầu Hy Bạch càng hận đến nghiến răng, ánh mắt như sắp phun lửa.
Tên sắc lang này, lại đang đùa bỡn sư muội của mình.
Thạch Thanh Tuyền cười ha ha, không nói gì thêm.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 30, Đấu Chuyển Tinh Di của Mộ Dung Gia."
Đây là một môn thần kỹ, có thể mượn lực trả lực, trong quá trình chiến đấu, cũng có thể thay đổi phương hướng binh khí của địch nhân.
Vào thời điểm dùng nội lực liều mạng, có thể chuyển dời nội lực của địch nhân, để nội lực của địch nhân tự phản chủ, nhưng mà thần kỹ này, vậy mà vất vả lắm mới xếp hạng 30.
Phải biết rằng, Mộ Dung Phục có thể trở thành tuấn tài trẻ tuổi nổi danh cùng Tiêu Phong, khả năng cao là hoàn toàn dựa vào Đấu Chuyển Tinh Di này.

Chương 190. Thiên Ma Giải Thể Đại Pháp

"Lâu chủ, Võ Kỹ Thiên Bảng, có cần khoa trương như vậy không?"
"."
"Đúng thế, giữ cửa lại là Đấu Chuyển Tinh Di, thế thì mọi người phải làm sao đây."
"Quá khoa trương, Đấu Chuyển Tinh Di cũng chỉ đội sổ, ta thấy 72 Tuyệt Kỹ Thiếu Lâm chắc là không có một môn nào có thể lên bảng."
Đấu Chuyển Tinh Di vừa ra, vô số người chấn động ngay tại chỗ.
"Sợ là tuyệt kỹ chí cao Càn Khôn Đại Na Di của Minh Giáo cũng không lên bảng được."
Tống Viễn Kiều đưa ra phán đoán như vậy.
Đấu Chuyển Tinh Di đều đội sổ, thì sao Càn Khôn Đại Na Di, một môn công pháp còn chưa hoàn thiện sợ là không cách nào lên bảng được.
Lưu Tiêu nói: "Hết cách rồi, quá nhiều tuyệt kỹ."
"Người luyện võ chúng ta thường hay chém giết, luôn đau khổ nghiên cứu võ kỹ để bảo toàn tính mạng."
"Cứ thế mà tính, số lượng võ kỹ tuyệt đối sẽ nhiều hơn tâm pháp."
"Và vì vậy mà có càng nhiều tuyệt kỹ sản sinh hơn."
Mọi người gật đầu, cảm thấy những gì mà Lưu Tiêu nói có đạo lý.
Trên thực tế coi như luyện võ, thời gian mà bọn họ dành cho võ kỹ dài hơn tu luyện nội công rất nhiều.
Võ kỹ chỉ cần thân thể không kiệt sức, thì một ngày có thể luyện 24/24.
Tâm Pháp thì lại khác.
Tối đa thì sau 7749 ngày là nội lực sẽ bão hòa, không thể tiếp tục vận chuyển.
Đây cũng là lý do mà Lưu Tiêu vừa mới đề cập đến bảng xếp hạng, là đã có vô số người bỏ bê việc tu luyện sang một bên, chạy tới đây nghe ngóng.
Không phải bọn họ không quý trọng phòng tu luyện, mà là mỗi ngày không thể dành phần lớn thời gian để tu luyện nội lực được.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 29, Thiên Sơn Lục Dương Chưởng!"
Mọi người sửng sốt!
Võ Kỹ Thiên Bảng, dĩ nhiên xuất hiện một cái tên chưa từng nghe nói qua.
Lưu Tiêu đã quen sự vô tri của những người này.
Lúc này mới mở miệng nói: "Chưởng pháp này là tuyệt học của Tiêu Dao Phái, bao la vạn tượng."
"Trong bộ chưởng pháp này, còn có cả đao pháp, kiếm pháp, quyền pháp, roi pháp..."
"Bộ võ kỹ này có thể cương có thể nhu, âm dương đều có, đây chính là một chưởng pháp bất thế."
Là tuyệt học của Tiêu Dao Phái ư?
Đó không phải là vấn đề.

Hiện tại, có thể nói Tiêu Dao Phái là môn phái thần bí nhất trên giang hồ.
Ba chữ Tiêu Dao Phái, đã là một thương hiệu.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 28, Bạch Hồng Chưởng Lực!"
Lại một môn võ kỹ chưa từng nghe qua.
"Lâu chủ, không biết võ kỹ này có phải cũng là tuyệt học của Tiêu Dao Phái không?"
Có người đặt câu hỏi.
Lưu Tiêu nói: "Thông minh, là của Tiêu Dao Phái."
"Bạch Hồng Chưởng Lực cực kỳ quỷ dị, vận dụng nội lực theo một phương thức cực kỳ đặc thù."
"Bình thường sau khi nội lực của chúng ta ra ngoài cơ thể, thì chúng sẽ đi dọc theo một đường thẳng."
"Bình thường gặp phải cao thủ dùng nội lực để tấn công, nếu chúng ta không dám cứng đối cứng thì có thể lựa chọn né tránh."
"Thế nhưng Bạch Hồng Chưởng thì hoàn toàn khác."
"Sau khi chưởng lực được đánh ra, có thể tùy ý thay đổi phương hướng, đúng sai như ý."
"Ngươi cảm thấy nó đánh về phía bên trái của ngươi, thế nhưng sau khi ngươi né tránh, thì nó có thể sẽ xuất hiện ở bên phải ngươi."
"Vì thế nếu gặp phải cao thủ biết Bạch Hồng Chưởng, phương thức tốt nhất là cứng đối cứng."
"Nếu ngươi muốn tránh, thì ngươi tuyệt đối là không tránh được."
Quỷ dị!
Sau khi nghe xong, đây là suy nghĩ duy nhất trong đầu mọi người.
Chưởng lực biết chuyển biến, lại được con người khống chế, võ kỹ này cực kì quỷ dị, rất khó để phòng thủ.
Coi như ngươi muốn cứng đối cứng, nói không chừng trong khoảnh khắc ngươi sắp giao phong với chưởng lực, thì chưởng lực bỗng nhiên đổi hướng đánh vào vị trí khác trên người ngươi.
"Con bà nó! Tiêu Dao Tử đại lão đến tột cùng là thiên tài gì, nghiên cứu ra nhiều thần công tuyệt học như vậy."
"Bạch Hồng Chưởng Lực này, có chút nghịch thiên."
"Thật là quỷ dị, quả thật là khó lòng phòng bị!"
"Thiên hạ lại có võ kỹ thần kỳ đến vậy cơ à!"
...
Mọi người đều thán phục vì Bạch Hồng Chưởng Lực.
Đại Tông Sư như Cổ Tam Thông, Chu Vô Thị càng nhíu chặt chân mày, đang cẩn thận suy nghĩ lúc mình gặp phải Bạch Hồng Chưởng Lực, nên ứng đối như thế nào thì mới có thể không thua thiệt trước võ kỹ quỷ dị ấy.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 27, Kiếm Cương Đồng Lưu."
Lưu Tiêu dứt lời, Loan Loan lập tức mừng rỡ đứng lên.
"Ta biết, Kiếm Cương Đồng Lưu chính là tuyệt học của Ma Môn ta, bắt nguồn từ Thiên Ma Sách."
"Một khi luyện thành võ kỹ này, kiếm khí điên cuồng gào thét, hung mãnh

tuyệt luân."
"Có điều từ lúc sáng tạo tới giờ, chưa từng có ai thật sự luyện môn võ kỹ này đến đại thành..."
Loan Loan thẳng thắn nói, rất nhanh liền giới thiệu sơ lược về Kiếm Cương Đồng Lưu.
Sau khi nói xong, nàng dương dương đắc ý nhìn về phía Sư Phi Huyên, phảng phất như mình vừa làm xong một chuyện hệ trọng.
Có điều, nàng cũng không phải là quyền uy.
Sau khi nàng nói xong, mọi người đều giương mắt nhìn về phía Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu nói: "Loan Loan đồng học nói rất đúng."
"Mời ngồi, lần sau phải ngoan, nhớ kỹ tích cực lên tiếng nha."
Loan Loan đỏ mặt ngồi xuống, cũng không tranh đấu tâm tư với Sư Phi Huyên.
Không biết xấu hổ!
Rất nhiều người nhìn Lưu Tiêu, hận không thể ăn tươi nuốt sống người này.
Ngươi không buông tha Thạch Thanh Tuyền.
Bây giờ còn muốn ra tay với Loan Loan.
Lưu Tiêu nói: "Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 26, Thiên Ma Giải Thể Đại Pháp!"
Thiên Ma Giải Thể Đại Pháp cũng lên Võ Kỹ Thiên Bảng nữa à?
Không ít người lộ ra thần sắc nghi hoặc.
"Lâu chủ, Võ Kỹ Thiên Bảng, Thiên Ma Giải Thể Đại Pháp còn chưa đủ tư cách."
Vương Ngữ Yên cau mày.
Nàng biết Thiên Ma Giải Thể Đại Pháp, một bộ võ kỹ được sử dụng vào những thời khắc liều mạng.
Cơ mà uy lực của nó, cực kì bình thường, chưa kể di chứng còn quá lớn, chỉ cần sơ sẩy một cái, là sẽ tự phế bản thân.

Chương 191. Bí mật của Tống Khuyết

Lưu Tiêu lắc đầu: "Ta nói cho, đây không phải là Thiên Ma Giải Thể Đại Pháp giết địch và hại mình mà các ngươi hay nghe nói đến."
"Đây là võ kỹ bên trong Thiên Ma Sách."
"Một khi dùng Thiên Ma Giải Thể Đại Pháp, thì sẽ giải thể thật sự."
"Trong nháy mắt, chân khí trong cơ thể sẽ cấp tốc tăng vọt, sau đó thân thể sẽ nổ tung thành một vụ nổ lớn."
"Bình thường cao thủ Tiên Thiên sử dụng nó, có thể trọng thương hoặc thậm chí là kích sát cao thủ Tông Sư."
Đây mới là ma công chân chính.
Mọi người đều kiêng kỵ nhìn về phía Loan Loan.
Ai mà biết liệu nàng có biết Thiên Ma Giải Thể Đại Pháp hay không.

Loại võ kỹ trực tiếp liều mạng như này, mỗi người theo bản năng đều sinh lòng sợ hãi.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 25, Thiên Đao Bát Quyết!"
Lời này vừa nói ra, mọi người đều lộ vẻ kinh hãi.
Thiên Đao Tống Khuyết là một nhân vật đương thời, đương nhiên là có rất nhiều người biết đến hắn.
Đặc biệt là trận chiến hắn đánh bại Bá Đao vào năm đó, có không ít người quan chiến lúc ấy.
Vì vậy, uy danh của Thiên Đao Tống Khuyết, cả Cửu Châu đều biết.
"Thứ hạng của Thiên Đao Bát Quyết vậy mà cao như thế!"
Đại Đường Thái Tử chấn động, trong mắt càng xuất hiện vẻ kiêng kỵ.
Hoàng gia bọn họ, đã muốn chinh phục Lĩnh Nam Tống Phiệt từ lâu.
Nhưng chỉ vì kiêng kỵ Thiên Đao Tống Khuyết, nên vẫn chần chờ không dám động thủ.
Lúc này nghe được thứ hạng của Thiên Đao Bát Quyết, hắn càng kiêng kỵ hơn.
"Lập tức truyền tin tức thứ hạng của Thiên Đao Bát Quyết."
Hắn không dám thờ ơ, vội vàng phân phó thủ hạ truyền tin tức về hoàng cung Đại Đường.
"Thiên Đao Tống Khuyết, đúng là một đời kỳ tài."
"Lợi hại! Bất Tử Ấn Pháp của Tà Vương Thạch Chi Hiên còn không được lên bảng, Thiên Đao Bát Quyết của hắn lại được lên bảng."
"Đúng là một nhân kiệt, phải biết rằng, tuyệt học tự sáng tạo đương thời được lên bảng, đến bây giờ số lượng còn chưa đủ một bàn tay."
Trong Thiên Cơ Lâu, mọi người đều bái phục Tống Khuyết.
Thiên phú đao đạo của hắn nhất định là rất kinh khủng, bằng không sẽ không sáng tạo ra được loại đao pháp này.
"E rằng ta không phải là đối thủ của Tống Khuyết!"
Chu Vô Thị suy nghĩ như vậy.
Toàn bộ Cửu Châu, bàn về uy danh, hắn đã bị Tống Khuyết bỏ xa mấy con phố.
Vào thời điểm Tống Khuyết đánh bại Bá Đao, thì hắn chỉ mới ra hoàng cung đi du lịch, ngay cả Hấp Công Đại Pháp còn chưa có.
"Có tuyệt kỹ của riêng mình, đây mới là Đại Tông Sư chân chính."
"Không giống như chúng ta, toàn dựa vào công lực, dựa vào tuyệt học của các bậc tiền nhân."
Lúc này, Cổ Tam Thông có loại cảm giác bừng tỉnh đại ngộ.
Những năm qua, hắn lại không nghĩ tới chuyện tự sáng tạo ra một bộ tuyệt học cho riêng mình.
"Chờ sau khi xong chuyện của Chu Vô Thị, ta sẽ bắt tay vào việc ngộ đạo."
Cổ Tam Thông trong nháy mắt liền quyết định.
"Đáng tiếc, Thiên Đao Tống Khuyết là một kỳ tài như vậy, nhưng nghe nói thê tử của hắn cực kì xấu xí."
Bỗng nhiên, một tiếng thở dài xuất hiện, làm cho Thiên Cơ Lâu đang nghị

luận ầm ĩ bỗng trở nên yên tĩnh hẳn.
Mọi người nghẹn họng ngoái đầu nhìn sang, phát hiện người lên tiếng chính là Thiên Cơ Lão Nhân.
Mọi người đều đờ đẫn nhìn Thiên Cơ Lão Nhân, lộ vẻ khó tin.
Ngươi nói như vậy, bộ không sợ Thiên Đao Tống Khuyết tới chém chết ngươi à?
Tuy mọi người đều biết thê tử của Tống Khuyết rất xấu, nhưng cũng không có mấy ai dám nói xấu sau lưng hắn.
"Tôn tiền bối, lá gan của ngài lớn thật!"
Vi Tiểu Bảo cười gượng, lặng lẽ cách xa Thiên Cơ Lão Nhân.
Lúc này, hắn thật sợ bị vạ lây bởi "lão gia hỏa" này.
Vợ của Thiên Đao Tống Khuyết, ngươi cũng dám nói xấu.
Huống hồ chuyện thê tử của hắn xấu, mọi người biết là được, nói thẳng ra như thế thì quá đắc tội với người ta.
Tôn Tiểu Hồng, vẻ mặt cảnh cáo nhìn về phía Thiên Cơ Lão Nhân.
Gia gia muốn chầu trời sớm à.
Bên trong Thiên Cơ Lâu, lúc này chỉ có Sư Phi Huyên thần sắc khẽ biến.
Một loại dự cảm không ổn xuất hiện trong lòng nàng.
Lão gia hỏa này tuyệt đối là cố ý nói.
Hắn đang dụ lâu chủ Thiên Cơ Lâu lên tiếng.
Bởi vì thế nhân, đều vô cùng hiếu kỳ, lấy thân phận Thiên Đao của Tống Khuyết, tại sao phải cưới một nữ tử xấu xí.
Chưa bàn đến thân phận Đại Tông Sư của hắn, chỉ dựa vào thân phận đệ tử của Môn Phiệt Tống gia, cũng sẽ có không ít mỹ nữ theo đuổi hắn.
"Lâu chủ, ngươi có biết tại sao Tống Khuyết lại cưới một thê tử xấu xí không?"
Không phải dụ dỗ, Thiên Cơ Lão Nhân trực tiếp hỏi.
Sư Phi Huyên mặt đen lại.
Mà những người khác trong Thiên Cơ Lâu, cũng lộ vẻ tràn đầy hưng phấn.
"Vãi chưởng! Vậy mà có thể nghe được bí mật của cao thủ tuyệt thế?"
"Lâu chủ, cầu ngươi phổ cập kiến thức cho bọn ta."
"Lâu chủ, kỳ án trăm năm chưa thể giải quyết, e là chỉ có mình ngươi có thể giải đáp."
"Lâu chủ là người tốt, người tốt thì sẽ bình an cả đời!"
...
Như ong vỡ tổ, mọi người bắt đầu nháo nhào lên, ai cũng muốn biết lý do tại sao Tống Khuyết lại cưới một cô thê tử xấu xí.
Lưu Tiêu lộ vẻ mỉm cười, từ từ nhấp một ngụm trà.
Mọi người tê cả da đầu, hắn thật sự muốn tiết lộ bí mật của Tống Khuyết ư.
Mọi người đều muốn, thiên hạ này có bí mật nào mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu không dám tiết lộ cơ chứ.
Lưu Tiêu nói: "Thiên Đao Tống Khuyết, cưới một nữ tử mà cho dù là xuất thân hay thân phận địa vị đều không xứng để làm vợ hắn, thật ra là có

nguyên nhân của nó hết."
Lưu Tiêu ý vị thâm trường nhìn Sư Phi Huyên một cái.
Lúc này mới cười hắc hắc: "Ban đầu Tống Khuyết và Trai Chủ Phạm Thanh Huệ của Từ Hàng Tịnh Trai yêu nhau..."

Chương 192. Lưỡng Cực Kiếm Pháp

Oanh!
Lưu Tiêu còn chưa nói hết lời, Thiên Cơ Lâu đã chấn động toàn trường.
Từng người như sôi trào.
"Vãi chưởng! Tống Khuyết đại lão và Từ Hàng Tịnh Trai Trai Chủ Phạm Thanh Huệ từng là người yêu?"
"Đỉnh thật! Thế mà bắt được phương tâm của Phạm Thanh Huệ."
"Tống Khuyết đại lão, thần tượng của chúng ta."
"Lâu chủ, bí mật mà ngươi tiết lộ rất động trời nha."
Bí mật này, khiến cho tất cả mọi người đều phấn khích không thôi.
Tuy Phạm Thanh Huệ đã già, nhưng năm đó cũng là mỹ nữ tuyệt thế xưng hùng võ lâm.
Bí mật động trời này, kể cả Thiên Cơ Lão Nhân đều lộ vẻ tràn đầy phấn khích.
"Phạm Thanh Huệ, vậy mà từng yêu Tống Khuyết???"
Thiên Cơ Lão Nhân trợn mắt ngoác mồm.
"Lợi hại, từng yêu nhau với một mỹ nữ tuyệt sắc như vậy, thế mà lại cưới một thê tử xấu xí."
Chu Vô Thị càng lộ vẻ bội phục thủ đoạn của Tống Khuyết.
Chỉ có Sư Phi Huyên, lúc này sắc mặt tối đen như mực.
Nàng biết bí mật này của Tống Khuyết, và cũng biết nó sẽ liên quan đến sư phụ Phạm Thanh Huệ của nàng.
"Lâu chủ, còn gì nữa không, nói mau!"
Từng người trở nên hưng phấn một cách lạ thường, thúc giục Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu tức giận nói: "Đám nhiều chuyện các ngươi, tưởng rằng còn có thể nghe được tin tức động trời nào nữa à? Các ngươi có còn coi Thiên Cơ Lâu ta là địa phương chính quy không vậy."
Người không chính quy nhất chính là ngươi.
Nếu bọn ta là đám nhiều chuyện, thì ngươi chính là chúa nhiều chuyện.
Trong lòng mọi người oán thầm Lưu Tiêu, đều lộ vẻ thất vọng.
Bọn họ cũng đích thật muốn nghe một vài tin tức động trời, nhưng xem ra xã hội công bằng không cho phép điều đó.
Lưu Tiêu nói: "Thánh Nữ của Từ Hàng Tịnh Trai, hiểu đều hiểu."
"Bởi vì thân phận ngăn cách, nên cuối cùng hai người không thể đến được với nhau."
Mọi người gật đầu.

Thiên Đao Tống Khuyết và Phạm Thanh Huệ yêu nhau, đây đã là chuyện lớn.
Còn về kết lương duyên, dùng cái mông nghĩ thôi cũng thấy trắc trở.
"Cái gì gọi là Thánh Nữ Từ Hàng Tịnh Trai, hiểu đều hiểu."
Một bên, Sư Phi Huyên suýt chút nữa không nhịn được ném cái ly trong tay về phía Lưu Tiêu.
Còn muốn liên lụy đến cả nàng.
Lưu Tiêu tiếp tục nói: "Không thể đi cùng đường với Phạm Thanh Huệ, thiên hạ này cũng không có nữ tử nào có thể khiến cho Tống Khuyết hứng thú."
"Cuối cùng hắn liền hạ quyết tâm, vì toàn tâm toàn ý nghiên cứu đao pháp, không để mỹ sắc ảnh hưởng, nên đã trực tiếp cưới một nữ tử xấu làm vợ."
"Quả nhiên sau đó, đao pháp của Tống Khuyết đột nhiên tăng mạnh, hoàn thiện mấy thức của Thiên Đao Bát Quyết."
Tê...
Lời này vừa nói ra, khắp mọi nơi trong Thiên Cơ Lâu đều là âm thanh hít thở.
"Bội phục! Tống Khuyết đại lão có thể có được thành tựu kiệt xuất như hôm nay, quả nhiên là phải trả một cái giá mà thường nhân khó có thể tưởng tượng nổi."
"Gu của Tống Khuyết đại lão, thật đặc biệt!"
"Tống Khuyết đại lão, là một nhân vật đáng sợ!"
"Thì ra là như vậy."
"Trong lòng không gái gú, đao pháp đương nhiên thành Thần."
"Lâu chủ đừng nói nữa, nếu không người ta sẽ đuổi tiểu thiếp khỏi nhà mất."
Nguyên nhân mà Tống Khuyết cưới nữ tử xấu làm vợ vừa bại lộ, toàn trường oanh động.
Không thể không nói, người ta thành công là có nguyên nhân.
Rất nhiều người trong lòng tự hỏi bản thân, mình có thể vì võ đạo, mà đi cưới một nữ tử xấu làm vợ hay không.
Đáp án này, nhiều người đều không làm được.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 24, Lưỡng Cực Kiếm Pháp."
Lại là một võ kỹ chưa từng nghe qua.
"Thiên hạ có quá nhiều thần kỹ, vậy mà có hơn phân nửa bọn ta chưa từng nghe nói qua."
Thiên Cơ Lão Nhân không khỏi cảm thán.
"Lâu chủ, Lưỡng Cực Kiếm Pháp này có lai lịch gì?"
Tống Viễn Kiều hỏi.
Võ Đang chính là môn phái lấy kiếm pháp làm chủ, hiểu biết về kiếm pháp viễn siêu những nhân sĩ giang hồ bình thường.
Sư phụ của hắn, là một người có học thức uyên thâm, nghiên cứu đủ loại kiếm pháp.
Nhưng xem như hắn, cũng chưa từng nghe nói đến Lưỡng Cực Kiếm Pháp.

Lưu Tiêu nói: "Các ngươi chưa từng nghe qua kiếm pháp này là điều rất bình thường."
"Lưỡng Cực Kiếm Pháp, trong thiên hạ này, cũng chỉ có ba người từng nghe qua cái tên này mà thôi."
"Một là ta, hai là người sáng tạo Đằng Cách Ni Nhĩ, ba là thê tử của người sáng tạo kiếm pháp."
Mọi người, một lần nữa bị sốc bởi năng lực tình báo của Thiên Cơ Lâu.
Không ngoài dự đoán, Lưỡng Cực Kiếm Pháp, là kiếm pháp do một cao thủ không xuất thế sáng tạo ra, Đằng Cách Ni Nhĩ!
Chính là cao thủ kiếm đạo chỉ vẻn vẹn xuất hiện một lúc ở hậu kỳ Phong Vân, là phụ thân của Tiểu Kiếm Thánh Long Nhi.
"Kiếm pháp này là sự kết hợp giữa kiếm đạo Ba Tư của cao thủ kiếm đạo Đằng Cách Ni Nhĩ và kiếm đạo của Cửu Châu ta, chế tạo ra từ tinh túy kiếm đạo của phương Tây."
"Kiếm pháp vừa được tạo ra, là đã có uy năng kinh thiên động địa."
"Nếu không phải Đằng Cách Ni Nhĩ còn chưa thật sự dung hợp triệt để tinh túy kiếm đạo Trung và Tây, tìm được điểm dung hòa hai cực thủy hỏa, thì kiếm pháp này đã có thể xếp trong top 10 Võ Kỹ Thiên Bảng."
Mọi người hít một ngụm khí.
Chỉ là mới được sáng tạo mà đã có thứ hạng cao như vậy, nếu có thể triệt để đại thành, thì uy năng đúng là không thể tưởng tượng nổi.
Người sáng tạo ra kiếm pháp này, là thiên tài giỏi đến cỡ nào.

Chương 193. Đệ Tam Trư Hoàng

"Ý của lâu chủ, Đằng Cách Ni Nhĩ, người sáng tạo kiếm pháp vẫn còn sống ư?"
Kinh Vô Mệnh không nhịn được hỏi.
Mọi người đều là kiếm tu, hắn không nhịn được muốn gặp thử vị cao nhân kiếm đạo này.
Lưu Tiêu gật đầu: "Vẫn còn sống, hơn nữa còn rất trẻ."
"Không lâu sau, chờ Lưỡng Cực Kiếm Pháp của Đằng Cách Ni Nhĩ hoàn thiện thêm lần nữa, hắn sẽ đến Cửu Châu, khiêu chiến cao thủ kiếm đạo ở mọi nơi."
Rất nhiều người phấn khích, kỳ tài như vậy, chỉ ẩn cư trong thâm sơn thì quá đáng tiếc.
"Ta chờ hắn!"
Kinh Vô Mệnh lạnh lùng phun ra ba chữ.
Hắn là một kiếm si, đương nhiên là hy vọng có thể đánh một trận với dạng thiên tài như Đằng Cách Ni Nhĩ.
A Phi cũng lộ ra vẻ muốn thử.
Lưu Tiêu trợn tròn trắng.
"Nghĩ gì thế? Ngươi còn kém xa, sao Đằng Cách Ni Nhĩ có thể tới khiêu chiến loại tiểu kiếm khách như ngươi chứ."

Mấy chục năm sau, có lẽ ngươi mới có tư cách đánh với Đằng Cách Ni Nhĩ một trận.
Lưu Tiêu thầm nghĩ.
Bởi vì giờ khắc này, tuy Đằng Cách Ni Nhĩ còn chưa xuất thế, nhưng cũng một vị kiếm đạo Đại Tông Sư.
Làm sao có thể tới khiêu chiến Kinh Vô Mệnh.
Loại kiếm khách như Kinh Vô Mệnh, hoàn toàn không khiến Đằng Cách Ni Nhĩ nảy sinh tí hứng thú nào.
Kinh Vô Mệnh suýt chút nữa thổ huyết!
Mình đã là kiếm đạo Tông Sư, vậy mà vẫn chỉ là tiểu kiếm khách.
Điều này cũng quá đả kích người.
"Quá khoa trương!"
"Kinh Vô Mệnh cũng không có tư cách đánh một trận ư?"
"Vãi chưởng, vị Đằng Cách Ni Nhĩ này sợ là muốn nghịch thiên."
Mọi người tặc lưỡi, bị lời nói của Lưu Tiêu làm kinh hãi.
Lưu Tiêu chờ những người này tiêu hóa xong, mới tiếp tục nói: "Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 23, Sáng Đao."
"Sáng Đao chính là cao thủ đao đạo ở Nguyên Châu, tuyệt học của Đệ Tam Trư Hoàng, uy lực, ta tin các ngươi đều nghe nói qua."
Mọi người theo bản năng gật đầu.
Đệ Nhất Tà Hoàng thoái ẩn, Đệ Nhị Đao Hoàng ẩn cư, chỉ có Đệ Tam Trư Hoàng, là còn thường xuyên đi lại trong chốn giang hồ.
Đại danh của hắn, cả Cửu Châu đều biết.
Thiên Cơ Lão Nhân nói: "Có người nói mấy năm trước, Thiên Đao Tống Khuyết từng hành tẩu đến Nguyên Châu, muốn phân tranh cao thấp với Đệ Tam Trư Hoàng, Đệ Tam Trư Hoàng lại chỉ né tránh không chiến."
Dứt lời, Thiên Cơ Lão Nhân làm ra vẻ đáng tiếc.
Lúc đó cũng không biết có bao nhiêu nhân sĩ võ lâm ở Cửu Châu mạo hiểm đi tới vùng đất nguy hiểm nhất - Nguyên Châu, muốn quan sát trận đại chiến giữa Tống Khuyết và Trư Hoàng.
Đáng tiếc là, sau cùng thì Tống Khuyết không có tìm thấy Trư Hoàng.
"Tiếc thật đấy, hai người đều là cao thủ đao đạo tuyệt đỉnh đương thời ở Cửu Châu."
"Nếu đánh một trận, chắc chắn sẽ là thịnh thế của võ lâm, tiếc là Trư Hoàng hình như sợ Tống Khuyết."
Vẻ mặt của Thượng Quan Hải Đường tiếc hận.
Nàng cũng đi Nguyên Châu để quan chiến, nhưng tiếc là đại chiến không có xảy ra.
"Lâu chủ, vị Trư Hoàng này, so với Tống Khuyết thì như thế nào?"
"Có phải vì hắn không bằng Tống Khuyết, nên mới né tránh không chiến hay không?"
Chu Vô Thị thỉnh giáo.
Lời này vừa nói ra, mọi người đều nóng mắt nhìn về phía Lưu Tiêu.
Mặc dù đại chiến chưa có xảy ra, nhưng lấy uy tín của Thiên Cơ Lâu, tất

nhiên là sẽ biết giữa Tống Khuyết và Trư Hoàng ai mạnh ai yếu.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không có chuyện đó đâu!"
"Vị Trư Hoàng này, trời sinh tính tình hào hiệp, thích mỹ thực nhất, nên mới giành được mỹ danh Trư Hoàng."
"Hắn luyện võ, là vì ăn toàn bộ mỹ thực trên đời, cũng không phải là vì sát phạt."
"Sáng Đao của hắn, càng là tuyệt học bất thế, nếu có thể chăm chỉ tiềm tu, Đệ Nhị Đao Hoàng đều không phải là đối thủ của hắn."
"Nhưng nếu muốn hắn vì tập trung cho Sáng Đao mà từ bỏ mỹ thực, thì tuyệt đối là bất khả thi."
"Tâm tính như vậy, hắn đương nhiên sẽ không đánh với Tống Khuyết một trận."
Mọi người chấn động ngay tại chỗ.
"Vãi chưởng! Thật không ngờ lâu chủ đánh giá Trư Hoàng cao đến vậy."
"Trư Hoàng ghê gớm đến thế cơ à? Tùy tiện tu luyện một xíu mà đã lợi hại vậy rồi, nếu chăm chỉ nữa thì sẽ thế nào đây."
"Thì ra là thế, mỹ thực không ngon sao? Đánh nhau với Tống Khuyết thì có ý nghĩa gì chứ."
Vi Tiểu Bảo nói: "Trư Hoàng tiền bối, cũng là người trong đồng đạo!"
"Nếu bảo ta từ bỏ mỹ nữ để học võ, thì ta thà tình nguyện bỏ học còn hơn."
Lời hắn nói, đương nhiên là khiến những người ở đây đều coi thường.
"Thứ ảo tưởng!"
"Tên cặn bã!"
"Ngươi dựa vào cái gì mà so sánh mình với Trư Hoàng."
"Đúng đấy, Trư Hoàng tùy tiện luyện võ một chút, đã là cao thủ đao đạo xếp thứ 3."
"Còn ngươi thì sao? Cũng tùy tiện luyện võ một xíu, nhưng ngay cả Tam Lưu võ giả cũng không bằng."
"Đừng có sỉ nhục Trư Hoàng!"
Vi Tiểu Bảo bị chửi bới một phen, chửi tới nổi không còn mặt mũi, suýt chút nữa tự kỷ.
"Vãi chưởng! Đám súc sinh các ngươi, lâu chủ cũng như thế kìa, tại sao các ngươi chỉ mắng mỗi mình ta, chẳng phải cũng nên mắng lâu chủ đi chứ?"
Vi Tiểu Bảo xấu hổ và tức gần chết.
"Mẹ nó! Ngươi hết sỉ nhục Trư Hoàng, giờ lại quay sang sỉ nhục lâu chủ nữa à?"
"Ngươi đúng là tên mặt dày, ngươi có thể so sánh với lâu chủ sao?"
"Vi Tước Gia, tự lượng sức mình."
"Đầu óc của Vi Tước Gia ngươi có vấn đề à, lâu chủ có thực lực đó, nên được kêu là phong lưu, còn đối với loại người kém cỏi như ngươi, thì được kêu là ảo tưởng."
Lại một trận chửi bới, Vi Tiểu Bảo đành phải ngoan ngoãn câm miệng.
Bọn hai mặt này, quả thực là hết nói nổi.
"Lâu chủ, ngươi còn chưa nói Trư Hoàng và Thiên Đao Tống Khuyết, đến

tột cùng là ai mạnh ai yếu kìa."
Có người nhắc nhở Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu nói: "Bọn họ ai mạnh ai yếu, tạm thời sẽ không tiết lộ."
“Sau này, Thiên Cơ Lâu sẽ công bố bảng xếp hạng đao đạo.”
"Đến lúc đó, các ngươi sẽ biết Trư Hoàng và Tống Khuyết, đến tột cùng là ai hơn một bậc."
"Chúng ta nên tiếp tục Võ Kỹ Thiên Bảng thôi."
Mọi người đành phải nhịn sự hiếu kỳ trong lòng.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 22, Thực Nhật Kiếm Phổ."
"Võ kỹ này được xưng là nửa đời vô địch, là tuyệt học gia truyền của Nam Lân Kiếm Thủ Đoạn Soái."
"Những người biết Nam Lân Kiếm Thủ, đương nhiên là biết sự kinh khủng của kiếm pháp này."
Vậy mà là tuyệt học gia truyền của Nam Lân Kiếm Thủ.
Mọi người đều gật đầu.
Tuy Nam Lân Kiếm Thủ đã biến mất vài thập niên, nhưng uy danh của hắn, Cửu Châu vẫn còn được lan truyền rộng rãi.

Chương 194. Kiếm Thứ 23

"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 21, Ngạo Hàn Lục Quyết!"
Trong lòng Thiên Cơ Lão Nhân khẽ động, mở miệng nói: "Lâu chủ, Ngạo Hàn Lục Quyết, chính là tuyệt học gia truyền của Bắc Ẩm Cuồng Đao Nhiếp Nhân Vương nổi danh cùng Đoạn Soái."
Lưu Tiêu gật đầu: "Đúng thế."
"Tiếc là Nhiếp Nhân Vương và Đoạn Soái đều biến mất, bằng không trong võ lâm sẽ có thêm hai đại cao thủ tuyệt thế."
"Đúng vậy!"
"Năm đó, lúc hai người danh chấn giang hồ, rất nhiều cao thủ bây giờ đều chỉ là vô danh tiểu tốt vào thời điểm đó."
Nhắc tới Đoạn Soái và Nhiếp Nhân Vương, rất nhiều người đều rất tiếc nuối.
Kỳ tài ngút trời, đều là phù dung sớm nở tối tàn, khiến người ta đều lắc đầu cảm thán.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 20, Mạc Danh Kiếm Pháp!!!"
Mọi người chấn động.
Lưu Tiêu nhìn lại, hiển nhiên đều biết lai lịch của Mạc Danh Kiếm Pháp.
"Mạc Danh Kiếm Pháp, đây chính là tuyệt học của Kiếm Tông."
"Sau khi Vô Danh bái nhập Kiếm Tông liền học được nó, cũng dựa vào thiên phú kiếm đạo cường hoành, lần nữa hoàn thiện nó."
"Sau này Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh, dùng kiếm pháp này để thắng Thánh Linh Kiếm Pháp của Kiếm Thánh Độc Cô, để hắn cuối cùng lui ẩn giang hồ."
Chu Vô Thị nhướng mày: "Lâu chủ nói thế là không đúng!"
"Nếu Vô Danh lấy Mạc Danh Kiếm Pháp thắng Thánh Linh Kiếm Pháp của Kiếm Thánh Độc Cô, vậy thì thứ hạng của Thánh Linh Kiếm Pháp phải xếp sau Mạc Danh Kiếm Pháp chứ."
"Tại sao lại không thấy Thánh Linh Kiếm Pháp xuất hiện ở trong Võ Kỹ Thiên Bảng."
Hắn cũng không chưa thấy Thánh Linh Kiếm Pháp của Kiếm Thánh Độc Cô lên Võ Kỹ Thiên Bảng.
Mọi người cũng đều gật đầu, lộ ra bộ dáng nghi hoặc.
"Chắc là có nguyên nhân mà chúng ta không biết!"
Thiên Cơ Lão Nhân nhìn về phía Lưu Tiêu: "Lâu chủ mau tiết lộ đi, ta đã không thể chờ nữa."
Cổ Tam Thông nói: "Năm đó Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh giao phong với Kiếm Thánh, có người nói không có ai tại hiện trường, nên hẳn là có ẩn tình mà chúng ta không nghe thấy."
Dứt lời, mặt hắn đầy vẻ chờ mong nhìn về phía Lưu Tiêu.
Kiếm Thánh Độc Cô và Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh đối với hắn mà nói, cả hai người đều là thần tượng, đương nhiên là hiếu kì.
Hai vị Đại Tông Sư còn tò mò như vậy, thì những người khác càng khỏi

phải nói.
Lưu Tiêu nói: "Đúng là như thế!"
"Phải biết, lúc Kiếm Thánh Độc Cô thành danh trên giang hồ, Vô Danh còn chưa ra đời."
"Mà thời điểm hắn giao phong với Kiếm Thánh Độc Cô, còn chưa tới 20 tuổi."
"Thiên phú kiếm đạo của hắn dù mạnh hơn, nhưng tu vi công lực thì chắc chắn là không bằng Kiếm Thánh."
"Trên thực tế, năm đó hai người giao phong, chỉ so kiếm đạo với nhau, cũng không phải hai người thật sự chém giết tới mức ngươi sống ta chết."
"Lúc đó hai người vô tình gặp nhau trên đường, mỗi người dùng kiếm ý để khống chế hai người qua đường xem như giao thủ."
"Nhưng mà hai người bị khống chế kia, thật ra là anh em ruột thịt."
"Giữa anh em ruột thịt, có tình nghĩa với nhau."
"Thánh Linh Kiếm Pháp của Kiếm Thánh Độc Cô, lại là hủy diệt kiếm pháp, nhưng người nọ chỉ bị hắn khống chế, nên căn bản là không cách nào phát huy toàn bộ uy lực hủy diệt của Thánh Linh Kiếm Pháp."
"Nên kết quả sau cùng là Kiếm Thánh Độc Cô bại."
"Kiếm Thánh Độc Cô cũng là một nhân vật, dù vậy, hắn cũng thừa nhận thất bại, cuối cùng bắt đầu thoái ẩn giang hồ."
Trên mặt mọi người lộ ra thần sắc bừng tỉnh.
Hóa ra tỷ thí năm đó được tiến hành như thế, thảo nào Vô Danh có thể đánh bại Độc Cô Cầu Bại đã thành Kiếm Thánh khi chỉ chừng 20 tuổi.
Lưu Tiêu lại nói tiếp: "Hơn nữa tỷ thí đã là chuyện của vài thập niên trước, sau khi Kiếm Thánh Độc Cô ẩn cư, cũng không hề từ bỏ kiếm đạo."
"Hắn vẫn một mực nghiên cứu tuyệt kỹ Thánh Linh Kiếm Pháp của mình."
"Thánh Linh Kiếm Pháp ngày hôm nay, đã được Kiếm Thánh Độc Cô thôi diễn đến kiếm thức thứ 22."
Nghe nói Thánh Linh Kiếm Pháp đã được thôi diễn đến kiếm thức thứ 22, mọi người đều vô cùng sợ hãi.
"Kiếm Thánh Độc Cô, quả nhiên là kỳ tài kiếm đạo."
"Đúng vậy a! Đáng tiếc hắn sinh không đúng thời, gặp ngay Vô Danh còn kinh tài tuyệt diễm hơn."
"Thật khó tưởng tượng kiếm thức thứ 22, sẽ có uy lực đến cỡ nào."
A Phi, Kinh Vô Mệnh là hai kiếm si, nghe như si như mê.
Đối với hai tượng đài kiếm đạo này, bọn họ còn thần tượng hơn người nào khác.
Lưu Tiêu nói: "Kiếm thức thứ 22 còn chưa là gì cả, Kiếm Thánh hôm nay, vẫn không thể đánh lại Vô Danh."
"Đương nhiên, nếu mà hắn có thể tiến thêm một bước trên kiếm đạo, sáng chế ra kiếm thức thứ 23 nghịch thiên hơn, e là Vô Danh sẽ bại trận."
A Phi vô cùng hoang mang: "Lâu chủ, chẳng lẽ ngươi biết kiếm thức thứ 23 là gì ư?"
Người ta còn chưa thôi diễn ra kiếm thức thứ 23, sao ngươi lại dám chắc

nó có thể đánh thắng Vô Danh.
Lưu Tiêu nói: "Dựa theo quá trình thôi diễn của Thánh Linh Kiếm Pháp, ta đích thị là biết phương hướng thôi diễn kiếm thức thứ 23 của Kiếm Thánh Độc Cô."
"Kiếm thức thứ 22 của Kiếm Thánh Độc Cô, đã phát huy 'lực' và 'kỹ' đến cực hạn."
"Kế tiếp muốn tiến thêm một bước, nhất định phải thoát khỏi phàm trù lực và kỹ xảo, tiến vào lĩnh vực Tinh Thần càng thần bí hơn."
"Kiếm thức thứ 23, là chiêu kiếm hủy thiên diệt địa, có thể xem là Nguyên Thần Kiếm, Tinh Thần Kiếm."
"Kiếm pháp vừa ra, trực tiếp giết chết địch nhân từ mặt tinh thần."
"Nếu Kiếm Thánh Độc Cô có thể sáng chế kiếm thức thứ 23, thì Thánh Linh Kiếm Pháp của hắn xứng đáng tiến vào top 3 Võ Kỹ Thiên Bảng ba."
"Có điều, có thể sáng chế ra hay không, còn phải xem ngộ tính của Kiếm Thánh Độc Cô."

Chương 195. Đệ Nhất Tà Hoàng

A Phi tặc lưỡi.
Kiếm thức thứ 23, nghe đích thật là rất kinh khủng.
"Lâu chủ, ngươi cũng tu kiếm đạo à?"
Kinh Vô Mệnh chấn động, chỉ cảm thấy tê cả da đầu.
Lâu chủ thần bí này, dĩ nhiên biết phương hướng thôi diễn tiếp theo của Thánh Linh Kiếm Pháp.
Nếu không phải là cao thủ kiếm đạo hàng đầu, thì ai có thể có ánh mắt này.
Mọi người phản ứng lại, đều hoảng sợ nhìn về phía Lưu Tiêu.
Hắn đang chỉ điểm Kiếm Thánh, đang chỉ điểm phương hướng ngộ đạo kế tiếp của Kiếm Thánh.
Nghĩ tới chuyện này, mọi người đều run rẩy trong lòng.
Lưu Tiêu gật đầu: "Biết được đôi chút, hắn là vừa đủ để chỉ điểm Kiếm Thánh Độc Cô."
Bộ dáng tinh tướng này, khiến tất cả mọi người há hốc mồm.
"Vãi chưởng! Lâu chủ vô đối!"
"Lâu chủ lợi hại thật, ngươi vậy mà có thể chỉ ra phương hướng thôi diễn tiếp theo của Thánh Linh Kiếm Pháp."
"Lâu chủ lại còn là một cao nhân kiếm đạo."
...
Bọn Loan Loan, Sư Phi Huyên, Thạch Thanh Tuyền liên tục lộ ra dị sắc trong đôi mắt đẹp, ánh mắt sùng bái nhìn về hắn.
Điều này khiến cho Lưu Tiêu vô cùng hưởng thụ.
Cướp vai diễn của Vô Danh, hắn là sẽ không có vấn đề gì.
Nói cho Kiếm Thánh Độc Cô biết trước phương hướng kiếm thức thứ 23 của Thánh Linh Kiếm Pháp, nếu mà có thể sáng tạo ra và tới lúc đó Hùng Bá còn không biết sống chết đi khiêu chiến, thì để xem kết cục của Hùng Bá sẽ

như thế nào.
Loại kỳ tài này, chết đi thì rất tiếc.
Kiếm thức thứ 23 Hủy Thiên Diệt Địa, còn chưa bạo phát ra uy lực kinh thiên động địa mà đã tiêu tán, thì tuyệt đối sẽ là chuyện vô cùng đáng tiếc.
Lưu Tiêu nói: "Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 19, Như Lai Thần Chưởng."
"Chưởng pháp này là tuyệt học mạnh nhất của Thiếu Lâm Tự, uy năng rung chuyển trời đất."
"Nhưng bởi vì chưởng pháp này đã không còn nguyên vẹn, chỉ còn bát thức, nên chỉ có thể xếp nó ở vị trí thứ 19."
Như Lai Thần Chưởng, cũng là một tuyệt học đại danh đỉnh đỉnh.
Nghe được Như Lai Thần Chưởng xuất hiện, liền có người cả kinh.
"Lâu chủ, không phải Như Lai Thần Chưởng trong truyền thuyết đã thất truyền rồi sao? Sao còn có bát thức được lưu truyền trên thế gian."
Lưu Tiêu nói: "Còn có một người được truyền thừa Như Lai Thần Chưởng bát thức không trọn vẹn này, nhưng so với Như Lai Thần Chưởng hoàn chỉnh, thì uy năng của bát thức vẫn sẽ yếu đi đáng kể."
"Là ai thế?"
Có người vội vàng đặt câu hỏi.
Lưu Tiêu nói: "Thích Vũ Tôn, thiên hạ ngày nay, cũng chỉ có một mình hắn biết Như Lai Thần Chưởng này."
Hóa ra là vị hộ pháp của Vô Song Thành.
Mọi người đều gật đầu.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 18, Hỗn Nguyên Thất Sát!"
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 17, Phá Không Nguyên Thủ!"
Những người chưa nghe qua hai cái tên này đều có cảm giác như mình bị mù chữ vậy.
"Hai tuyệt kỹ này, đều tới từ một địa phương thần bí tên là Thiết Tâm Đảo ở Nguyên Châu."
"Thiết Tâm Đảo này, am hiểu luyện chế ra đủ loại Thần Binh."
"Giống như Tiêu Dao Phái, nó cũng là một thế lực ẩn thế, nên là các ngươi không biết cũng bình thường thôi."
Mọi người gật đầu.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 16, Sát Phá Lang."
"Đây là tuyệt học của Kiếm Tông ở Nguyên Châu, uy lực còn cường đại hơn Mạc Danh Kiếm Pháp."
Lại là Nguyên Châu!
"Vãi chưởng, Nguyên Châu có nhiều tuyệt kỹ lên bảng thế nhỉ."
"Nguyên Châu kinh khủng như vậy cơ à, tuyệt kỹ lên bảng, đa số đều là của Nguyên Châu."
Có người phản ứng lại, không khỏi lớn tiếng kinh hô.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 15, Thất Thức Đao Ý."
"Đây là tuyệt kỹ của cao thủ đao đạo Hoàng Ảnh ở Đông Doanh, nằm ngoài Cửu Châu."
"Hoàng Ảnh sở hữu thiên phú dị bẩm, thiên phú đao đạo vô song."

"Bây giờ tạo nghệ đao đạo của hắn, đã đạt đến cảnh giới Bạch Ngân đao khí, không kém gì Thiên Đao Tống Khuyết."
"Quan trọng nhất là, tuổi của hắn còn chưa lớn bằng Tống Khuyết."
Trong Thiên Cơ Lâu, người người xôn xao.
"Ta x, địa phương nhỏ bé như Đông Doanh, lại có thể sản sinh nhân vật tuyệt thế như này cơ à."
"Đáng sợ, thế mà có thể đánh đồng với Tống Khuyết."
"Đáng sợ hơn là, tuổi tác của hắn còn nhỏ hơn Tống Khuyết."
Hoàng Ảnh vừa ra, lập tức khiến toàn trường dậy sóng.
Tống Khuyết đã là đại lão một nơi, bọn họ khó có thể tưởng tượng ở một nơi cằn cỗi sỏi đá như Đông Doanh, vậy mà có thể sản sinh ra một thiên tài đao đạo.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 14, Tiểu Lý Phi Đao!"
Xèo!
Trong Thiên Cơ Lâu, phảng phất vang lên âm thanh "xèo xèo", mọi người đều nhìn về phía Lý Tầm Hoan vẫn còn đang than thở.
Hắn bị đả kích bởi Chiến Thần Tháp.
Là thiên tài đứng thứ 3 trên Tiềm Long Bảng, bản thân vậy mà chỉ là một Nhất Tinh Chiến Thần.
Hắn cảm thấy có chút tự ti.
"Tiểu Lý Phi Đao lên bảng, thứ hạng lại còn cao như vậy?"
Lý Tầm Hoan đều có chút trợn mắt ngoác mồm, cảm thấy ngoài sức tưởng tượng.
"Lâu chủ, ngươi có nhầm không?"
Hắn nhìn về phía Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không có nhầm đâu!"
"Tuyệt kỹ phi đao của ngươi, tiềm lực của nó tuyệt đối đáng sợ hơn ngươi tưởng."
"Có điều, hiện giờ ngươi vẫn chỉ có tu vi Tông Sư, còn không cách nào phát huy uy lực chân chính của nó."
Là vì tu vi quá rác rưởi.
Lý Tầm Hoan lắc đầu, xem ra mình đang lãng phí thiên phú và tuyệt học của mình một cách vô ích.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 13, Đoạn Tình Thất Tuyệt."
"Đây là tuyệt học của Đệ Nhị Đao Hoàng ở Nguyên Châu, chắc là không cần lâu chủ ta giải thích gì nhiều."
4 chữ "Đệ Nhị Đao Hoàng", chính là lời giải thích tốt nhất.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 12, Ma Đao Đao Pháp!"
"Đây là tuyệt học của Đệ Nhất Tà Hoàng!"
Đệ Nhất Tà Hoàng càng vô đối hơn, càng không cần giải thích gì nhiều.
Vừa chào đời, cái gì cũng là số một!
Ngộ tính võ học số một!
"Lâu chủ, ngươi có biết nguyên nhân mà Đệ Nhất Tà Hoàng quy ẩn không?"
Có người hỏi.

Bởi vì trước kia danh tiếng của Đệ Nhất Tà Hoàng cực nổi, nhưng lại bất ngờ quy ẩn, đến nay đã trở thành kỳ án trong chốn giang hồ...

Chương 196. Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ

Lưu Tiêu nói: "Mười năm trước Đệ Nhất Tà Hoàng quy ẩn, chính là vì hắn ngộ ra một bộ đao pháp kinh thế."
"Chỉ tiếc bộ đao pháp này tràn đầy ma tính, rất khó khống chế."
"Loại ma tính này, ngay cả Đệ Nhất Tà Hoàng cũng không cách nào khống chế."
"Rồi một hôm, trước yêu cầu mãnh liệt từ con trai hắn, Đệ Nhất Tà Hoàng đã lấy Ma Đao Đao Pháp để đối chiến với con trai mình."
"Đấu tới giữa chừng, thì ma tính của Tà Hoàng quá độ, lục thân không nhận, trực tiếp giết chết con của hắn đều."
"Chờ bình tĩnh lại, hắn đã vô cùng hối hận."
"Vì không muốn tiếp tục đao pháp làm chuyện ác, nên đành phải thoái ẩn sơn lâm, từ đó rửa tay gác đao, không còn giao thủ với bất kì ai."
Lưu Tiêu nói xong, không khỏi thổn thức.
Đệ Nhất Tà Hoàng kỳ tài ngút trời.
Tiếc là vô tình sáng lập ra Ma Đao Đao Pháp tràn đầy tà tính, tràn ngập sát lục vô biên, lại còn có thể đoạt tâm trí của con người
Sau lần nhập ma đó, ma căn đã cắm rễ sâu trong cơ thể hắn.
Coi như quy ẩn, cũng không có giải quyết vấn đề một cách triệt để.
Coi như không động võ, ma tính vẫn sẽ ảnh hưởng đến hắn.
Không ngoài dự đoán, chưa được bao lâu, vì tránh bị ma tính khống chế, nên Đệ Nhất Tà Hoàng đã tự chém hai tay.
Một bên, Quy Hải Nhất Đao chấn động trong lòng, nhìn chằm chằm vào Thượng Quan Hải Đường.
Chính hắn cũng tu ma đao.
Hắn sợ nhất, chính là một ngày nào đó khi hắn nhập ma, làm hại đến Hải Đường.
Trong Thiên Cơ Lâu, mọi người cũng chấn động và thổn thức, đều tiếc thay cho Đệ Nhất Tà Hoàng.
Tự tay giết nhi tử của mình, sợ là nỗi thống khổ lớn nhất của Đệ Nhất Tà Hoàng.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 11, Thái Cực Kiếm Pháp!"
"Kiếm pháp này là tuyệt học mà Võ Đang Tam Phong chân nhân ngộ ra, sức phòng ngự thiên hạ vô song."
Tuyệt kỹ của Tam Phong chân nhân lại lên bảng nữa à?
Trong Thiên Cơ Lâu xôn xao.
"Tam Phong chân nhân lợi hại thật, tâm pháp và võ kỹ tự sáng tạo đều lên bảng một lượt."
"Tam Phong chân nhân, quả thật là kỳ tài kinh thế."
"Thần tượng, sao chúng ta lại may mắn như vậy, có thể sống cùng thời với

bậc kỳ tài này.”.
Mọi người lần nữa bị Tam Phong chân nhân làm chấn động.
Những thành tựu vĩ đại của Tam Phong chân nhân, vừa nhìn có chút giông giống Phá Toái Hư Không.
"Cha! Sư tổ lại lên bảng nữa kìa."
Tống Thanh Thư kích động đến mức sắc mặt đỏ cả lên, bắt lấy tay của Tống Viễn Kiều.
Đám người Tống Viễn Kiều, ai ai cũng phấn khích.
Nếu không phải đều là hạng người có tính cách trầm ổn, thì sợ là sẽ không nhịn được mà rống to.
Sư phụ của mình uy mãnh như vậy, ai mà không tự hào chứ.
"Chúc mừng Tống đại hiệp!"
"Ha ha... Chúc mừng Võ Đang."
"Võ Đang chắc sẽ rất thịnh vượng.”
Những người xung quanh, từng người bắt đầu chúc mừng Tống Viễn Kiều, rất là khách khí.
Kể cả những người kiêu ngạo ngút trời như Đại Đường Thái Tử, Đại Tống Thái Tử, lúc này cũng đều quăng ánh mắt thiện ý cho người của Võ Đang.
"Đa tạ lâu chủ!"
Tống Viễn Kiều cũng hiểu lễ nghĩa, vội vàng nói cảm tạ với Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu gật đầu, nhìn về phía tiểu lão đệ Tống Thanh Thư bên cạnh Tống Viễn Kiều.
Hiện tại mọi thứ đều đã thay đổi, liệu gia hỏa này còn sẽ phản bội Võ Đang nữa không?
Hơn nữa từ khi gia hỏa này đi vào, Lưu Tiêu đã chú ý đến Tống Thanh Thư.
Phát hiện gia hỏa này, cũng không có bị Chu Chỉ Nhược hấp dẫn, mà từ đầu tới cuối vẫn là bộ dáng chánh nhân quân tử.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 10, Ngũ Lôi Hóa Cực Thủ."
Đây là tuyệt học của Nộ Phong Lôi.
Đế Thích Thiên vì muốn học được nó, không tiếc hạ thấp bản thân đi bái Nộ Phong Lôi làm thầy, thậm chí còn băng phong nó.
Cuối cùng Đế Thích Thiên tử vong, kỳ thực đều có công lao của công pháp này.
"Công pháp này uy lực kinh thiên, có uy lực quỷ thần khó lường."
"Nó vận dụng phương thức vận chuyển chân khí đặc thù, biến nội lực thành một nguồn nhiệt cực cao."
"Coi như loại Thần Binh Ỷ Thiên Đồ Long, trong nháy mắt cũng sẽ bị nung chảy."
Mọi người hít một hơi thật sâu.
Loại Thần Binh như Ỷ Thiên Đồ Long đều có thể bị nung chảy trong chớp mắt, nếu mà đánh vào người, chẳng phải thân thể sẽ bị đốt thủng một lỗ trong nháy mắt sao.
"Đây là khắc tinh của thần công Kim Cương Bất Hoại!"
Cổ Tam Thông trong nháy mắt chấn động.

Dù hắn tự phụ hơn, cũng không cho rằng thân thể của mình còn cứng hơn cả Ỷ Thiên Đồ Long.
"Đúng là một võ kỹ bá đạo!"
Tạ Yên Khách không nhịn được thất thanh hô lên.
So sánh với Ngũ Lôi Hóa Cực Thủ, Bích Châm Thanh Chưởng của hắn giống như một trò cười vậy.
Bích Châm Thanh Chưởng của hắn, chỉ là một kỹ xảo ngưng tự nội lực.
Còn Ngũ Lôi Hóa Cực Thủ, trực tiếp đột phá khỏi phạm trù võ học, đánh vỡ lẽ thường.
So sánh với nhau, Bích Châm Thanh Chưởng của hắn quả thực không xứng xưng là võ kỹ.
"Khủng khiếp!"
"Thứ tuyệt kỹ này, Hấp Công Đại Pháp ta căn bản không dám hút nội lực của nhân gia."
"Nếu như dám hút, sợ là bản thân ta cũng bị nhiệt độ cao đốt thành một đống tro tàn."
Cái gì gọi là tuyệt kỹ?
Đây chính là tuyệt kỹ.
Cũng chỉ có thứ này, mới xứng với hai chữ "tuyệt kỹ".

Chương 197. Vạn Kiếm Quy Tông

"Ngũ Lôi Hóa Cực Thủ này, cũng có công hiệu gần giống với Hàn Băng Chân Khí."
"Chỉ tiếc, Hàn Băng Chân Khí của ta, không có bá đạo như vậy."
Tinh quang trong mắt Tả Lãnh Thiền lóe lên, như có lĩnh ngộ.
"Xem ra trước kia ta vẫn luôn nhầm, đáng lẽ ta nên dồn mọi tâm tư vào Hàn Băng Chân Khí."
"Nếu mà ta có thể luyện Hàn Băng Chân Khí đạt đến trình độ bá đạo như Ngũ Lôi Hóa Cực Thủ, thì khi Hàn Băng Chân Khí vừa ra, thép nguyên chất đều sẽ nứt vỏ."
"Cảnh tượng như thế, ai dám giao thủ với ta."
"Đáng tiếc! Vậy mà hôm nay ta mới ngộ ra đạo lý này."
"Buồn cười là lúc trước ta còn nghĩ đi kiếm Tịch Tà Kiếm Phổ gì đó, trong khi đồ tốt ngay bên cạnh mà lại không hề hay biết."
Nghĩ thông suốt những điều này, khí tức trên người Tả Lãnh Thiền càng ngưng tụ, mơ hồ sắp tấn thăng thành cao thủ Tông Sư.
"Đa tạ lâu chủ, để cho ta biết được nhiều thần công tuyệt kỹ như vậy, mở mang tầm mắt."
Tả Lãnh Thiền không dám thờ ơ, vội vàng đứng dậy nói lời cảm tạ.
Mọi người cũng đều lộ ánh mắt kinh dị, nhìn về phía Tả Lãnh Thiền.
Rất nhiều người, đều phát hiện biến hóa vào lúc này của hắn.
"Chúc mừng Tả Minh Chủ, tìm được con đường cho riêng mình."
Có người mở miệng nói, ánh mắt hâm mộ không thôi.

Mọi người ở đây đều đang nghe lâu chủ kể chuyện, nhưng chỉ có Tả Lãnh Thiền ngộ ra thứ gì đó.
Thì sao mà không khiến người ta hâm mộ cơ chứ.
Lưu Tiêu nhìn Tả Lãnh Thiền một cái, cũng có chút bội phục người này.
Nhìn chung dù là trong Tiếu Ngạo Giang Hồ, Đông Phương Bất Bại, hay là Lệnh Hồ Xung, Nhậm Ngã Hành.
Những người này có lợi hại hơn đi nữa, thì cũng chỉ nối gót tiền nhân, học theo cổ nhân.
Chỉ có gia hỏa này tâm cao khí ngạo, tự mình sáng chế ra Hàn Băng Chân Khí - loại công pháp kỳ dị có chứa thuộc tính.
Nếu hắn có cơ hội gặp được những người này, sợ là những người đó cũng không đủ sức để một chọi một với hắn.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 9, Luyện Thiết Thủ!"
"Công pháp này là tuyệt kỹ của thế lực ẩn thế thần bí Thiết Tâm Đảo, công hiệu không khác gì Ngũ Lôi Hóa Cực Thủ, đồng dạng có thể dung kim luyện sắt."
Dung kim luyện sắt.
Trong nguyên tác, Hoài Không triệt để nổi điên, sau khi phóng thích hung khí Thiên Tội của nhân gian, trực tiếp lấy áo nghĩa chí cao của Luyện Thiết Thủ đánh cho Đế Thích Thiên thổ huyết.
Mà thời điểm đó Hoài Không và Đế Thích Thiên không biết chênh lệch bao nhiêu cảnh giới.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 8, Hàng Long Thập Bát Chưởng!"
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 7, Độc Cô Cửu Kiếm!"
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 6, Lục Mạch Thần Kiếm!"
Lục Mạch Thần Kiếm!
Nghe được mấy chữ này, sắc mặt của Cưu Ma Trí tối sầm lại.
Đây là nỗi đau cả đời của hắn.
Nếu không phải nhìn trộm Lục Mạch Thần Kiếm của Đoàn gia, thì đâu có bị trấn áp ở Thiên Cơ Lâu.
Nếu không phải có sự việc này, hắn đã nương tựa vào phòng chế tạo Tông Sư của Thiên Cơ Lâu để trở thành một vị Tông Sư.
"Lâu chủ, Lục Mạch Thần Kiếm có lai lịch gì?"
Lục Mạch Thần Kiếm, mấy trăm năm qua Đoàn gia cũng chỉ có một mình Đoàn Dự luyện thành.
Nên là trên chốn giang hồ, không có nhiều người biết đến cho lắm.
Lưu Tiêu nói: "Lục Mạch Thần Kiếm chính là tuyệt học bất thế của Đại Lý Đoàn thị, chính là tổ tiên Đoàn Tư Bình của Đoàn thị sáng tạo ra."
"Môn tuyệt kỹ này, chính là tuyệt học dùng chỉ để phát ra kiếm khí, công kích sắc bén, uy năng không gì sánh bằng."
"Nếu muốn tu luyện, chí ít cũng cần công lực của cao thủ Tông Sư mới có thể phát huy một phần uy lực của nó."
Công kích sắc bén!
Uy năng không gì sánh bằng!

Mọi người đều nhớ kỹ mấy từ này.
Cưu Ma Trí và Tiêu Phong đã biết đến uy lực của Lục Mạch Thần Kiếm, đều âm thầm gật đầu.
"Đại Lý Đoàn thị, lại có loại thần kỹ này."
"Lai lịch của Đoàn thị xa xưa, chính là thế gia võ lâm đã tồn tại mấy trăm năm."
"Đáng sợ, Tông Sư chỉ mới miễn cưỡng có tư cách nhập môn, thảo nào Đoàn thị không có ai thi triển ra thần uy của môn tuyệt kỹ này trong giang hồ."
Lục Mạch Thần Kiếm, uy năng không gì sánh bằng.
Theo nguyên tác, Tiêu Phong đều có thể dùng một chưởng Hàng Long Thập Bát Chưởng chấn lui Tảo Địa Tăng.
Mà khi hắn trở lại Đại Liêu, bị Liêu Vương dùng xiềng xích được chế tạo từ hàn thiết ngàn năm vây khốn.
Loại tình huống đó, hắn cũng không làm gì được xiềng xích hàn thiết ngàn năm.
Nhưng mà Đoàn Dự là người đầu tiên, trực tiếp thi triển Lục Mạch Thần Kiếm cắt xiềng xích đó như cắt đậu hủ, hưu hưu hưu liền chặt đứt xiềng xích.
Loại kiếm khí sắc bén này, khủng bố hơn bất kì thần binh lợi khí nào.
Hơn nữa bây giờ hắn cũng đang tu Lục Mạch Thần Kiếm, càng là sự đáng sợ của tuyệt kỹ này.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 5, Thánh Linh Kiếm Pháp!"
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 4, Vạn Kiếm Quy Tông!"
Vạn Kiếm Quy Tông!
Mọi người sửng sốt, cái tên này có hơi ngông cuồng.
"Vừa nghe đến công pháp này, ta bỗng có cảm giác kiếm khí phô thiên cái địa ập đến."
"Dám lấy cái tên này, thì tuyệt đối là một võ kỹ không tầm thường."
Chỉ bằng cái tên, đã làm rất nhiều người ở đây ngỡ ngàng.
Cái tên hùng hổ thật.
Trong nháy mắt, rất nhiều người cảm thấy trước mắt mình như có vạn kiếm chém tới, khiến người ta hít thở không thông.

Chương 198. Khuynh Thành Chi Luyến – Thiên Hạ Đệ Nhất Võ Kĩ

"Tuyệt kỹ này, ta lại chưa từng nghe nói qua, xem ra ta thật đúng là một tên ếch ngồi đáy giếng."
Kinh Vô Mệnh lắc đầu.
Thần kỹ có thể xếp hạng 4 trên Võ Kỹ Thiên Bảng, còn là thần kỹ về kiếm đạo, thế mà hắn lại chưa có nghe nói qua cái tên này.
"Lâu chủ, cầu ngươi phổ cập kiến thức!"

A Phi đứng ngồi không yên.
Lưu Tiêu nói: "Đây là tuyệt học của Kiếm Tông, từ lúc được sáng tạo ra, rất ít người lĩnh ngộ được nó."
"Bây giờ kiếm phổ của Vạn Kiếm Quy Tông đang nằm trong tay Vô Danh."
"Nhưng mà xem như ngộ tính của Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh, cũng không thể đủ tư cách tiến vào nhập môn của bộ thần kỹ này."
Lời này vừa nói ra, Thiên Cơ Lâu chấn động toàn trường.
"Vãi chưởng! Vạn Kiếm Quy Tông biến thái đến thế cơ à?"
"Ta x, thậm chí ngay cả Võ Lâm Thần Thoại đều không có tư cách lĩnh ngộ nhập môn, võ kỹ này nghịch thiên thật."
"Thật là một võ kỹ đáng sợ, không ngờ yêu cầu lại cao tới vậy."
"Đáng sợ! Vô Danh đều không lĩnh ngộ được, vào trong tay chúng ta há chẳng phải là Thiên Thư."
Ngộ tính của Vô Danh nghịch thiên, có thể nói là đứng đầu võ lâm trong trăm năm qua.
Trong nguyên tác, ở lần tàn huyết thứ 2 của Vô Danh, lúc bị Tuyệt Vô Thần giam giữ, hắn mới bắt đầu nhập môn Vạn Kiếm Quy Tông.
Từ đó có thể tưởng tượng được yêu cầu của Vạn Kiếm Quy Tông đối với ngộ tính biến thái tới cỡ nào.
Đương nhiên, Vạn Kiếm Quy Tông cũng cực kỳ kinh khủng, nếu không thì sẽ không được xếp hạng cao như vậy.
Một khi ngộ ra Vạn Kiếm Quy Tông, chỉ cần hai tầng công lực là đủ để hắn hành hạ Tuyệt Vô Thần, suýt chút nữa phá nát Bất Diệt Kim Thân của Tuyệt Vô Thần.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 8, Thánh Tâm Tứ Kiếp!"
"Võ kỹ này là võ kỹ công phạt mà lão Ô Quy Đế Thích Thiên nghiên cứu mấy nghìn năm, sở hữu uy lực cao thâm khó dò."
Tuyệt kỹ của Đế Thích Thiên, sẽ trông như thế nào.
Giang hồ ngày nay, ai mà không biết Đế Thích Thiên, nỗi khiếp sợ của mọi người trong mấy nghìn năm qua.
Lưu Tiêu nói: "Thánh Tâm Tứ Kiếp, đã liên quan đến nguyên thần và tinh thần chi lực."
"Hắn chỉ cần một ánh mắt, là có thể mạt sát ngươi về mặt tinh thần."
"Nếu muốn đối kháng môn võ kỹ này, thì chỉ có Kiếm Thánh Độc Cô thôi diễn ra được kiếm thức thứ 23 của Thánh Linh Kiếm Pháp, hoặc là Tiểu Lý Phi Đao tiến thêm một bước."
"Bằng không bất kì ai đối đầu với Đế Thích Thiên, đều sẽ có kết quả trong chớp mắt."
Khắp nơi đều là âm thanh hít thở.
Thánh Tâm Tứ Kiếp, vậy mà quỷ dị đến mức độ này, quả thật là khó lòng phòng bị.
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 2, Thập Cường Võ Đạo!"
"Đây là võ kỹ mà Võ Vô Địch sáng chế ra để đối kháng với Đế Thích Thiên, từng đẩy lùi Đế Thích Thiên."

Thần kỹ của Võ Vô Địch đại lão, không ai dám có ý kiến gì.
Nếu hắn còn trên đời, cái gì mà Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh đều phải ảm đạm phai mờ.
"Lâu chủ sắp công bố Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 1, các ngươi có ai biết là thần kỹ nào không?"
Không có ai thảo luận Thập Cường Võ Đạo, ngược lại thảo luận tới vị trí thứ 1.
"Độc Cô Cửu Kiếm đã lên bảng, ta thực sự là nghĩ không ra."
"Thần kỹ của Đế Thích Thiên, thần kỹ của Võ Vô Địch cũng xuất hiện, chẳng lẽ sẽ là thần công trong Chiến Thần Đồ Lục."
"Sai! Ta cảm thấy chắc là thần kỹ của Thiên Cơ Lâu."
Mọi người sửng sốt, kịp thời phản ứng lại.
Muốn nói thần kỹ của người nào đứng nhất, đương nhiên là Thiên Cơ Lâu thần bí.
"Lâu chủ, mau công bố hạng nhất đi."
"Khẩn trương lên!"
Mọi người mong đợi nhìn về phía Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Lần này Thiên Cơ Lâu ta, không có võ kỹ nào lên bảng."
"Tiền bối của Thiên Cơ Lâu ta, cho rằng tâm pháp mới cơ sở của mọi thứ, nên cái gọi là nhất lực hàng thập hội, chính là đạo lý này."
"Võ kỹ của ngươi dù tinh thâm và thần bí hơn nữa, đối mặt với người có nội lực kinh khủng như ta, trực tiếp một quyền đánh nát ngươi."
"Cho nên tiền bối của Thiên Cơ Lâu ta, nghiên cứu ra tâm pháp số một thiên hạ, nhưng lại không có nghiên cứu ra võ kỹ nào."
Đương nhiên là vì còn chưa có hợp thành võ kỹ.
"Lâu chủ nói thế cũng có lý!"
Thiên Cơ Lão Nhân gật đầu.
Võ kỹ mạnh mẽ thì có ích lợi gì, đặt Vạn Kiếm Quy Tông trong tay một Tam Lưu Võ Giả, chẳng lẽ còn có thể đánh thắng Tiên Thiên Võ Giả.
"Ban đầu rất nhiều người có thể đi được xa hơn, nhưng bởi vì dồn mọi tâm tư vào chiêu thức, nên cuối cùng dù đã có thành tựu, nhưng cũng chẳng khác người thường là bao."
Chu Vô Thị cũng gật đầu.
Những tiểu lâu la bên trong Thiên Cơ Lâu, lập tức đều nghe ngây người.
Lúc trước, các ngươi thổi phồng võ kỹ, bây giờ còn nói tâm pháp mới là cơ sở.
Thế thì đến tột cùng là võ kỹ quan trọng, hay là trọng tâm pháp quan trọng hơn?
"Võ Kỹ Thiên Bảng hạng 1, là kiếm pháp Khuynh Thành Chi Luyến của Vô Song Thành!"
...
???
Mọi người đều ngớ người ra.
Võ kỹ này, không phải là võ kỹ của Thiên Cơ Lâu, cũng không phải là võ kỹ

mà mọi người từng nghe nói qua.
Hơn nữa nghe cái tên này, lại có phần không phù hợp với khí phách đứng đầu của Võ Kỹ Thiên Bảng.
Vừa nghe, ngược lại là có chút thất vọng.
"Lâu chủ, ngươi không nói đùa đấy chứ?
"Đúng vậy a, vừa nghe tên kiếm pháp này, là đã thấy hơi phèn rồi."
Trên thực tế, nếu không phải hệ thống xếp hạng, thì Lưu Tiêu cũng muốn quên kiếm pháp Khuynh Thành Chi Luyến này luôn.
Bởi vì theo phim, kiếm pháp Khuynh Thành Chi Luyến chỉ là phù dung sớm nở tối tàn.
Không phải môn tuyệt kỹ này yếu, mà là quá mạnh mẽ.
Cường đại đến mức thái quá, mạnh vô biên.
Cũng vì vậy, phá hủy tình tiết của bộ phim, nên kiếm pháp này mới tiêu thất.
Bằng không, Nhiếp Phong trực tiếp bằng vào kiếm pháp Khuynh Thành Chi Luyến này, là đủ để quét ngang Phong Vân Thế Giới.
Khóe miệng của Lưu Tiêu khẽ nhếch, bắt đầu mở miệng nói: "Kiếm pháp Khuynh Thành Chi Luyến, có thể phá toái hư không!"

Chương 199. Đế Thích Thiên sợ hãi

Oanh!
Trong Thiên Cơ Lâu, đầu tiên là yên lặng, sau đó trở nên bạo động.
"Vãi chưởng, có thể phá toái hư không!"
"Đây là thần kỹ nghịch thiên gì, vậy mà có thể phá toái hư không."
"Thần kỹ như vậy, hoàn toàn chính xác có thể đứng đầu."
"Đúng thế, bị tên thần kỹ này lừa rồi."
Vô số người cả kinh đứng dậy, hoảng sợ thất thanh.
Phá toái hư không!
Vẻn vẹn bốn chữ này, liền đủ để chứng minh sự kinh khủng của kiếm pháp đó.
"Lâu chủ, cầu phổ cập kiến thức!"
"Cầu phổ cập kiến thức về kiếm pháp Khuynh Thành Chi Luyến!"
"Thiên hạ vậy mà có kiếm pháp kinh khủng như thế, chẳng lẽ là vị cao thủ cái thế phá toái hư không để lại."
Cổ Tam Thông cũng không giữ được bình tĩnh.
Bị chấn động bởi kiếm pháp Khuynh Thành Chi Luyến này.
Những người khác, ai ai cũng nóng mắt cả lên.
Thần kỹ!
Hoàn toàn xứng đáng là thần kỹ.
Lưu Tiêu nói: "Phá toái hư không này, không phải là phá toái hư không như các ngươi nghĩ đâu, cũng không phải có thể để người ta phá giới rời đi."
"Mà phá toái hư không này, nghĩa là một khi thi triển kiếm pháp, không gian đều có thể nổ nát."

Nổ nát không gian!
Mọi người lần nữa điên cuồng hít ngụm khí lạnh.
Kể cả Kiếm Thánh cường đại như thế, cũng không thể đánh nát không gian.
Nổ nát không gian, thử hỏi thiên hạ này ai có thể ngăn nổi một kích.
"Bộ kiếm pháp này hết sức thần kỳ, không có khẩu quyết, không có kiếm chiêu, càng không kiếm ý."
"Thi triển kiếm pháp, cần một đôi tình lữ yêu nhau đến tận cùng, trong ngươi có ta, trong ta có người thì mới có thể thi triển."
Mọi người bừng tỉnh đại ngộ, thảo nào lấy cái tên kỳ quái như vậy.
"Ngoại trừ cần một đôi tình lữ yêu nhau say đắm ra, thì để thi triển bộ kiếm pháp này, còn cần một điều kiện tiên quyết, đó là nam cầm Vô Song Dương Kiếm, nữ cầm Vô Song Âm Kiếm."
"Dùng tình yêu giữa hai người, để thi triển ra uy lực của bộ kiếm pháp này."
"Không có kiếm chiêu, khẩu quyết, cái gì cũng không có thì sao mà học?"
Có người nghi ngờ nói.
Lưu Tiêu nói: "Then chốt của kiếm pháp này, là Vô Song Âm Dương Kiếm, chứ cũng chẳng phải là những thứ đồ khác."
Đây là Thiên Cơ Lâu nói cho Lưu Tiêu.
Hắn đã cảm thấy kiếm pháp này có chút không bình thường.
Trên thực tế, điểm mấu chốt nhất vẫn là sự thần kỳ của Vô Song Âm Dương Kiếm.
Theo trong phim, sau khi Nhiếp Phong và Minh Nguyệt kích hoạt và dùng Vô Song Âm Dương Kiếm, quả thực là quá vô đối.
Dưới một kiếm, địch thủ đều bị tru diệt, vạn vật đều bị san bằng.
"Lâu chủ, kiếm pháp này do ai sáng chế ra, mà lại thần kỳ như vậy."
Lưu Tiêu nói: "Chính là tổ tiên của Vô Song Thành, Kiếm Ma Độc Cô Cầu Bại."
Đây cũng là Thiên Cơ Lâu đưa tin tức cho hắn.
Có điều cũng không đưa nhiều, còn nhiều tin tức khác, hệ thống vẫn chưa tiết lộ.
"Vãi chưởng! Lại là Độc Cô Cầu Bại đại lão, thế thì không có vấn đề gì."
"Độc Cô Cầu Bại, quả là thần nhân."
"Cũng chỉ có kỳ nhân như Độc Cô Cầu Bại, mới có thể để lại kiếm pháp kinh thế như thế."
"Vãi chưởng, Vô Song Thành lại là hậu đại của Độc Cô Cầu Bại đại lão, hèn chi kiếm thuật của Vô Song Thành kinh khủng đến vậy!"
Tổng bộ Thiên Môn, ở giữa sông băng vạn dặm.
Rất ít người đến được đây, chim bay còn khó lọt.
Không có bao nhiêu người biết nơi này là nơi ẩn núp của Thiên Môn, thế lực thần bí nhất Cửu Châu.
"Thiên Cơ Lâu này rốt cuộc có lai lịch ra sao thế, thậm chí trước kia ta còn chưa từng nghe được bất kỳ tin tức nào về nó."
Đế Thích Thiên sắp điên rồi.

Hắn sống vài nghìn năm, hiểu rõ Cửu Châu như lòng bàn tay mình.
Nhưng đối với thế lực Thiên Cơ Lâu bỗng nhiên xuất hiện này thì hắn không hề có một manh mối nào cả.
Thậm chí thực lực cùng mạng lưới tình báo mà bọn chúng bày ra còn khủng bố hơn một Lão Quái Vật sống vài ngàn năm như hắn nữa.
"Không lẽ nó là do một Lão Quái Vật nào sống còn lâu hơn ta thành lập lên sao?"
Hắn luôn luôn cẩn thận, khi nghe tin tức về Thiên Cơ Lâu thì hắn lập tức chạy về Thiên Môn, không dám ở bên ngoài nữa.
Đối phương thật sự biết rõ tất cả về mình, thậm chí ngay cả Thánh Tâm Tứ Kiếp, môn võ kỹ bản thân chưa từng sử dụng trước mặt ai mà bọn hắn cũng thế biết được.
Điều này khiến Đế Thích Thiên càng lúc càng kiêng kỵ.
"Thần Võ Huyền Công, Khuynh Thành Chi Luyến Kiếm Pháp, thế gian này lại có kỳ công lợi hại như thế sao."
Nếu như có thể thu về được thì...
Nghĩ tới đây thì trong mắt Đế Thích Thiên như muốn bốc cháy.
Hắn biết bản thân không phải là thật sự bất tử bất diệt.
Một trăm năm trước tuy bị Thập Cường Võ Giả đánh lui, nhưng lý do chính là vì khi bị thương hắn thấy được Phượng Hoàng Tinh Huyết cũng đang dần xói mòn theo.
Hắn là một người vô cùng tiếc mạng, nên mới không liều với Võ Vô Địch.
"Kêu Lạc Tiên đến đây gặp ta!"
Đế Thích Thiên hô to.
Chỉ một lát sau thì Lạc Tiên xuất hiện với tư thế hiên ngang.
"Lạc Tiên tham kiến thần chủ!"
Lạc Tiên quỳ xuống đất, hành lễ một cách cung kính.
Đế Thích Thiên nói: "Lạc Tiên, bây giờ ngươi lập tức xuất phát đi đến Thiên Cơ Lâu ở Lạc Dương, tìm hiểu nội tình của nó."
Lạc Tiên trả lời: "Vâng!"
Đế Thích Thiên nói tiếp: "Nếu như có thể thì trộm Thần Võ Huyền Công về cho bổn toạ."
"Nếu thành công thì bổn toạ ban thưởng cho ngươi năm trăm năm thọ nguyên, đưa ngươi thành Thiên Môn Chi Chủ đời sau."
"Thuộc hạ sẽ cố gắng hết sức để hoàn thành nhiệm vụ!"
Đế Thích Thiên vung tay, Lạc Tiên nhanh chóng chạy ra ngoài.
"Sắp tới ngày Kinh Thuỵ sáu trăm năm mới có một lần rồi, hy vọng sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu này không ảnh hưởng tới việc Đồ Long của bổn toạ."
Đế Thích Thiên lo lắng vô cùng.
Hắn muốn khuấy động phong vân của võ lâm một tý là vì loạn thế xuất anh hùng, từ đó chọn ra và khống chế một nhóm cao thủ tuyệt thế đi Đồ Long giúp hắn.
Bỏ lỡ cơ hội này thì sợ rằng phải đợi thêm 600 năm nữa.

...

Chương 200. Võ Lâm Thần Thoại tái xuất giang hồ

Sơn cốc mà Độc Cô Kiếm Thánh đang ẩn cư.
Thành chủ của Vô Song Thành, Độc Cô Nhất Phương mang theo Vô Song Âm Dương Kiếm chạy tới đây một cách vội vã.
"Đại ca!"
Thấy đại ca của mình thì Độc Cô Nhất Phương vội hành lễ.
"Ta đã ẩn cư rồi, không phải ta đã nói nếu như không có đại sự thì đừng kiếm sao."
Độc Cô Kiếm hơi bất mãn một tý, khí thế khủng bố mà y toả ra khiến Độc Cô Nhất Phương chảy mồ hôi lạnh đầy đầu.
Độc Cô Nhất Phương nói vội: "Đại ca, là có việc gấp thật, có liên quan đến Thiên Cơ Lâu."
Ánh mắt Độc Cô Kiếm khựng lại: "Ta đã không còn quan tâm đến chuyện của giang hồ nữa rồi, Thiên Cơ Lâu thì có liên quan gì đến ta chứ."
Độc Cô Nhất Phương khẩn trương, biết là mình đã nói sai.
Hắn giải thích: "Không phải, là do tin tức truyền ra từ Thiên Cơ Lâu có liên quan tới ngươi, ngươi cứ nhìn trước đi rồi nói."
Nói xong thì hắn vội vã đưa một tờ giấy cho Độc Cô Kiếm.
Độc Cô Kiếm cố gắng nhịn một tý, bắt đầu nhìn.
"Võ Kỹ Thiên Bảng?"
Độc Cô Kiếm Thánh chấn động trong lòng: "Thật cuồng vọng, lại dám xếp hạng cho tất cả tuyệt kỹ trên thiên hạ sao."
Hắn nhìn tiếp.
Trừ những võ kỹ Kiếm Pháp thì hắn đều lướt qua cả.
"Mạc Danh Kiếm Pháp? Thiên Cơ Lâu cũng có mắt nhìn đấy, biết nguyên nhân vì sao năm đó ta thua Vô Danh."
"Lưỡng Cực Kiếm Pháp, được, bổn toạ chờ ngươi đến khiêu chiến."
"Thái Cực Kiếm Pháp của Trương Tam Phong sao, phòng ngự thiên hạ vô song? Có thể đỡ được Thánh Linh Kiếm Pháp của ta không?"
"Độc Cô Cửu Kiếm của Cầu Bại lão tổ chỉ xếp hạng này thôi sao."
"Cũng đúng, ban đầu Độc Cô lão tổ sáng tạo ra Độc Cô Cửu Kiếm chỉ trọng kỹ xảo, tâm pháp thật sự không cao thâm tý nào."
"Thánh Linh Kiếm Pháp của ta vậy mà xếp thứ 5 sao."
Bỗng đồng tử của Độc Cô Kiếm co lại.
Bởi vì hắn đã thấy được đánh giá của lâu chủ Thiên Cơ Lâu đối với Thánh Linh Kiếm Pháp, cùng với việc phương hướng tiếp theo của Kiếm thứ 23.
Đánh giá này tuy chỉ là vài chữ viết đơn giản.
Nhưng trong mắt Độc Cô Kiếm, người đau khổ nghiên cứu Kiếm thứ 23 thì đây như một chân lý, sở hữu ma lực vô cùng, trong nháy mắt chúng như hoá

thành từng ký tự huyền ảo, in sâu vào tâm thần của hắn.
Độc Cô Kiếm dại ra: "Lực cùng kỹ đã tới giới hạn."
"Nguyên Thần!"
"Tinh Thần!"
"Thi triển kiếm thuật trên tinh thần!"
"Dung nhập tinh thần vào kiếm thuật..."
Độc Cô Kiếm đã quên hết tất cả, trong mắt hắn lúc này chỉ có kiếm thuật mà thôi.
Hắn bắt đầu có ý tưởng.
Từ bên ngoài nhìn vào thì xung quanh Độc Cô Kiếm như có một lực lượng gì đấy đang ngăn cách xung quanh, vặn vẹo hư không, hư ảo cực độ.
Thần quang lập loè toả ra từ trên người hắn.
Phốc!
Một âm thanh vỡ vụn vang lên, vạn vật xung quanh Độc Cô Kiếm nát bấy, tất cả mọi thứ đều bị kiếm ý khủng bố huỷ diệt.
Khí thế khủng bố tới nổi khiến Độc Cô Nhất Phương bay thẳng ra ngoài, miệng ngậm tiên huyết.
Y phải vận chuyển chân khí mấy vòng mới có thể bức được kiếm khí trong người ra ngoài.
"Kiếm ý thật là khủng khiếp, như có thể huỷ diệt toàn bộ sự vật, chuyên để phá huỷ sinh cơ."
Độc Cô Nhất Phương hoảng sợ.
Bỗng hắn phát hiện những kinh mạch vừa bị kiếm khí xâm lấn thì đều như khô hạn.
"Quả nhiên đại ca có cảm ngộ!"
Độc Cô Nhất Phương thấy vậy không những không sợ mà trái lại còn mừng, vẻ mặt cuồng nhiệt.
Y không dám quấy nhiễu đại ca mình nữa, nhẹ lùi ra, kiên nhẫn chờ đợi.
...
Anh Hùng Lâu!
Vô Danh nhìn Võ Kỹ Thiên Bảng trong tay với vẻ mặt kinh hãi.
"Thế gian lại có kiếm pháp kinh khủng hơn Vạn Kiếm Quy Tông sao."
Vạn Kiếm Quy Tông đã cực kỳ biến thái rồi.
Ngay cả người được khen là Võ Lâm Thần Thoại như hắn mà bây giờ vẫn chưa thể nhập môn được.
Nhưng mà môn kiếm pháp Khuynh Thành Chi Luyến này lại còn biến thái hơn Vạn Kiếm Quy Tông.
Không có tâm pháp khẩu quyết, không có kiếm chiêu hay kiếm thức gì cả, cũng không có kiếm phổ.
Kiếm pháp như vậy thì sao mà có thể lĩnh ngộ chứ? Vô Danh chỉ nghĩ thôi đã thấy nhức đầu rồi.
Kiếm pháp này trừ cái tên thì hoàn toàn không có thông tin gì.
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu này quả thực ghê gớm, lại có thể nhìn thấu được phương hướng phát triển của Kiếm thứ 23."

Xem ra tu vi Kiếm Đạo của đối phương không thua gì ta, thậm chí còn hơn.
Gần đây nhờ sự dẫn dắt từ Kiếm Đạo của Độc Cô Cầu Bại, nên hắn mới có thể nhìn thấu hướng tiếp theo của Kiếm thứ 23, nhưng không ngờ lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại có thể nói thẳng ra một cách nhẹ nhàng như vậy.
"Chiến Thần Tháp sao? Ta nên tới đó xem một tý hay không?"
"Nếu như có thể chiến đấu trong nơi thần kỳ như Chiến Thần Tháp thì không chừng ta có thể nhập môn được Vạn Kiếm Quy Tông."
Vô Danh rất quấn quýt.
Hắn không muốn đặt chân vào giang hồ nữa.
Hắn là Thiên Sát Cô Tinh, đụng ai thì người đó không may, khi vừa đặt chân lên giang hồ thì từ đó trở đi ngày nào cũng có đổ máu.
Sau khi rời khỏi giang hồ thì võ lâm quả nhiên trở nên yên tĩnh không ít.
Hắn sợ rằng một khi mình bước ra khỏi Anh Hùng Lâu thì giang hồ lại dậy sóng.
...
Tây Hồ Sơn Trang!
"Rốt cuộc ta cũng tự do rồi!"
Tiếng rống to lớn vang lên như sấm sét giữa trời quang.
Một lão đầu tóc tai bù xù nhảy ra khỏi hồ, chân khí xao động.
Đây chính là Nhậm Ngã Hành, người mà Nhậm Doanh Doanh vừa cứu sau khi mua tin tức từ Thiên Cơ Lâu.
"Đông Phương Bất Bại, người chờ đó cho ta, ta sắp tính sổ với ngươi rồi."
Nhậm Ngã Hành rống to, phóng thích tất cả khí cơ của bản thân ra ngoài, khiến phòng ốc xung quanh đung đưa liên tục.

Chương 201. Nhậm Ngã Hành thoát khốn

"Cha, ngài mới chỉ vừa thoát khỏi khổ hải, nguyên khí vẫn còn bị tổn thương nặng nề, đừng sử dụng chân khí vội."
Nhậm Doanh Doanh từ phía sau đi tới.
Sau đó xuất hiện thêm ba thân ảnh.
Chính là Hướng Vấn Thiên, Lệnh Hồ Xung.
Và bất ngờ nhất chính là Nhạc Bất Quần, tuy giờ đây đã cạo sạch ria mép.
Không ai ngờ rằng hắn lại mang theo Lệnh Hồ Xung cùng Người của Nhật Nguyệt Thần Giáo đi giải cứu Nhậm Ngã Hành cả.
Sau khi Nhậm Ngã Hành phát tiết xong thì y cũng thu khí cơ lại.
"Nhạc Bất Quần, nếu như người giúp ta đoạt lại ngôi vị giáo chủ thì ta sẽ lấy Quỳ Hoa Bảo Điển cho ngươi."
Quỳ Hoa Bảo Điển?
"Thôi được rồi!"
Nhạc Bất Quần lắc đầu.
Hắn không ngờ bản thân chỉ vừa bàn bạc xong xuôi với Nhậm Doanh

Doanh thì Thiên Cơ Lâu liền tuyên bố Đông Phương Bất Bại là một cao thủ Đại Tông Sư.
Nếu biết như thế thì không cứu Nhậm Ngã Hành cho rồi.
Hắn vẫn cần Nhậm Ngã Hành để chống lại Phái Tung Sơn, hắn không muốn y đi tìm Đông Phương Bất Bại để chịu chết.
"Không cần Quỳ Hoa Bảo Điển cũng được, bây giờ ta chỉ cần Nhậm giáo chủ đối phó với Phái Tung Sơn mà thôi."
"Còn về phần Đông Phương Bất Bại thì ta khuyên Nhậm giáo chủ nên từ bỏ ý định báo thù đi."
Giọng nói the thé của Nhạc Bất Quần khiến người khác nổi da gà liên tục.
Nhậm Ngã Hành nhướn mày: "Sao, ngươi thấy ta không phải là đối thủ của Đông Phương Bất Bại à?"
"Chỉ có ngươi mới sợ tên tiểu nhân hèn hạ đó thôi."
Đông Phương Bất Bại là gì chứ.
Nếu không phải vì năm đó Hấp Công Đại Pháp của hắn hấp thụ quá nhiều công lực, gần như tẩu hoả nhập ma, lúc đó mới có cơ hội để Đông Phương Bất Bại thừa cơ đánh lén, nếu không thì một mình bản thân cũng có thể đánh mười tên Đông Phương Bất Bại.
Mấy năm nay bị giam dưới đáy Tây Hồ, tuy công lực của Nhậm Ngã Hành không thể tiến bộ thần tốc được, nhưng nguy cơ mà Hấp Công Đại Pháp mang đến cũng bị hắn giải quyết một cách triệt để.
Nhậm Ngã Hành có tự tin giết vào Hắc Mộc Nhai.
"Giáo chủ, tên Đông Phương Bất Bại kia bây giờ đã có tu vi Đại Tông Sư rồi."
"Chúng ta cần bàn bạc kỹ hơn về việc đoạt lại vị trí giáo chủ này!"
Hướng Vấn Thiên khuyên Nhậm Ngã Hành.
Tất cả mọi người lúc này dù hợp lực lại cũng không không làm gì được Đông Phương Bất Bại cả.
Bởi vì ngay cả Nhậm Ngã Hành, người có tu vi cao nhất trong đây cũng chỉ mới đạt tới mức Tông Sư Hậu Kỳ mà thôi.
Đông Phương Bất Bại đã trở thành cao thủ Đại Tông Sư rồi sao?
Nhậm Ngã Hành sửng sốt, tròng mắt trợn lên.
Hắn nói một cách thất thanh: "Không thể nào, thiên phú của tên kia cùng lắm chỉ có thể đạt tới mức Tông Sư là quá lắm rồi, sau lại có thể tấn thăng lên Đại Tông Sư được."
Đông Phương Bất Bại đã từng là thủ hạ của hắn nên hắn cũng biết khá rõ y.
Thiên phú của y ra sao không lẽ hắn không biết?
"Cha, đây là sự thật, chính miệng lâu chủ Thiên Cơ Lâu tuyên bố việc này, không thể nào là giả được."
Nhậm Doanh Doanh nói nhẹ.
Với tính khí táo bạo của phụ thân mình thì việc không thể đánh bại kẻ thù là việc khó chịu nhất.
Nhậm Ngã Hành cười ha hả: "Ta còn tưởng rằng các ngươi đã nhìn thấy

tận mắt chứ."
"Thiên Cơ Lâu này thứ gì, lúc ta còn hoành hành giang hồ thì còn chưa nghe bất kỳ tin tức gì về nó cả."
"Chỉ là một tiểu thế lực nhỏ nhoi không nổi danh mà thôi, các ngươi tin nó à?"
Dù hoàn cảnh cùng thời đại thay đổi, nhưng Nhậm Ngã Hành vẫn luôn sống ở thế giới mười mấy năm trước, cuồng vọng cực kỳ.
Nhạc Bất Quần thở dài.
Ban đầu ta cũng không tin, xem thường Thiên Cơ Lâu, cuối cùng lại rơi vào tình cảnh chó nhà có tang như thế này.
Lệnh Hồ Xung cũng từng bị lâu chủ Thiên Cơ Lâu mắng qua, lúc này đứng một bên buồn bã.
"Giáo chủ, Đông Phương Bất Bại đã tu luyện Quỳ Hoa Bảo Điển!"
Hướng Vấn Thiên nhắc nhở Nhậm Ngã Hành.
Tiếng cười của Nhậm Ngã Hành bỗng dừng lại.
Tuy nhiên sau đó thì tiếng cười của hắn lại càng to và vang dội hơn: "Ha ha.... Tên phản đồ này lại trở thành một thái giám chết bầm sao."
Hắn cười tới chảy cả nước mắt.
Nhưng Nhạc Bất Quần đứng kế thì lại không vui như vậy, lúc này khuôn mặt của y âm trầm vô cùng.
Sau khi cười thì Nhậm Ngã Hành bắt đầu nhìn về phía Nhạc Bất Quần:
"Việc mà Doanh Doanh đáp ứng ngươi thì ta chắc chắn sẽ làm được."
"Không phải chỉ là một tên Tả Lãnh Thiền thôi sao? Chỉ cần khắc phút là xong."
"Còn về phần Quỳ Hoa Bảo Điển thì chờ sau khi đánh bại Đông Phương Bất Bại thì ta nhất định cũng sẽ cho ngươi."
Nói xong Nhậm Ngã Hành cũng tấm tắc kêu.
"Ngươi quả nhật là một nhân vật hung ác, hoàn toàn nằm ngoài dữ liệu của ta."
Nhạc Bất Quần chỉ gật đầu, không muốn nói chuyện với lão thất phu không biết phép tắc này nữa.
"Tiểu tử, ngươi muốn gia nhập vào Nhật Nguyệt Thần Giáo của ta không, nếu ngươi gia nhập ta sẽ cho ngươi chức phó giáo chủ, thế nào?"
"Dưới một người mà trên vạn người!"
Nhậm Ngã Hành lúc này cũng nhìn về phía Lệnh Hồ Xung, hài lòng phi thường.
Khi nãy ngay cả hắn cũng bị kinh diễm bởi kiếm pháp của Lệnh Hồ Xung.
"Đa tạ tiền bối, tuy nhiên ta đã là đệ tử của Hoa Sơn rồi, sẽ không vào môn phái khác."
Lệnh Hồ Xung lắc đầu cự tuyệt.
Mấy câu nói mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói hôm đó thật ra đã khiến hắn hiểu ra.
Thật sự bản thân hắn cũng rất ích kỷ.
Thế nên bây giờ thậm chí quan hệ của hắn cùng Nhạc Bất Quần cũng dần

dần hoà hoãn, việc hôm nay đi cứu Nhậm Ngã Hành đều là do Nhạc Bất Quần kêu hắn tới.
Mà sở dĩ hắn tới đây chỉ là vì muốn tìm một ngoại viện cho Phái Hoa Sơn mà thôi, để chống lại Phái Tung Sơn.

Chương 202. Bí mật của Quy Hải Nhất Đao

"Chúng ta đi thôi sư phụ, nơi này không thích hợp ở lâu."
Lệnh Hồ Xung nói xong thì liền rời khỏi đây cùng Nhạc Bất Quần.
Hai người đi được một lúc thì Nhạc Bất Quần nói: "Ngươi đi Thiên Cơ Lâu đi, phòng tu luyện của nơi đó thích hợp với ngươi nhất."
"Tạm thời sư phụ ta không thể ra mặt, Phái Hoa Sơn đành giao cho các ngươi vậy."
Sau khi nói xong thì Nhạc Bất Quần liền ẩn thân vào rừng núi.
Tịch Tà Kiếm Phổ của hắn vẫn chưa đủ viên mãn, nên bây giờ vẫn cần trốn tránh.
Lệnh Hồ Xung sửng sốt, hô lớn về phía Nhạc Bất Quần: "Sư phụ yên tâm, có ta ở đây thì Phái Hoa Sơn sẽ không có chuyện gì cả."
Ngay cả người như Điền Bá Quang mà Lệnh Hồ Xung cũng có thể xưng huynh gọi đệ thì việc Nhạc Bất Quần giết cả nhà họ Lâm đáng là gì.
Bên này thì Nhậm Ngã Hành khá thất vọng với lời cự tuyệt của Lệnh Hồ Xung.
"Đúng rồi, Thiên Cơ Lâu mà các ngươi nói rốt cuộc có lai lịch gì thế."
Thấy khi Nhậm Doanh Doanh nhắc tới Thiên Cơ Lâu thì vô cùng kiêng kỵ nên Nhậm Ngã Hành cũng bắt đầu tò mò.
Nhậm Doanh Doanh nói: "Việc ta biết ngài bị giam ở đáy Tây Hồ cũng là nhờ mua tin tức từ Thiên Cơ Lâu."
"Thiên Cơ Lâu này thần kỳ vô cùng."
"Cha! Kế hoạch bây giờ của ta chính là sau khi cứu ngươi ra thì chạy đến Thiên Cơ Lâu để tỵ nạn."
"Chúng ta đi mau, trên đường ta cùng Hướng thúc sẽ kể về Thiên Cơ Lâu cho ngươi..."
Sau đó thì cả ba cũng biến mất ở Tây Hồ Sơn Trang.
...
Cùng lúc đó thì tại Thiên Cơ Lâu, ai nấy đều trông ngóng vào Thiên Cơ Bản, bởi vì hiện tại là lúc Thiên Cơ Bản sẽ công bố một đại sự trên võ lâm.
"Nhậm Doanh Doanh, Hướng Vấn Thiên liên thủ với Lệnh Hồ Xung, Nhạc Bất Quần để cứu Nhậm Ngã Hành đang bị Đông Phương Bất Bại giam giữ ở đáy Tây Hồ ra."
Khi đám người trong Thiên Cơ Lâu thấy được tin tức này thì giật mình thom thóp.
Nhạc Bất Quần lúc này lại liên thủ với người của Ma Giáo rồi à.

"Moá! Nhậm Ngã Hành còn chưa chết sao?"
"Lại có trò hay để xem rồi, Đông Phương Bất Bại năm đó soán vị Nhậm Ngã Hành, còn nhốt y ở dưới đáy Tây Hồ nữa, lúc Nhậm Ngã Hành thoát khỏi đó thì không lẽ y không tìm Đông Phương Bất Bại để liều mạng sao."
"Không đúng, dù Nhậm Ngã Hành có thể thoát khốn thì y có gan khiêu chiến với Đông Phương Bất Bại không, dù sao Đông Phương Bất Bại cũng là một cao thủ Đại Tông Sư đó."
....
"Nhạc Bất Quần, ngươi đáng chết!"
Sắc mặt của Tả Lãnh Thiền hoàn toàn thay đổi.
Hắn không thể ngờ rằng Nhạc Bất Quần lại đi cứu Nhậm Ngã Hành ra.
Tên cuồng đồ đó thật sự hành động quá quái đản, không thể đoán được.
Chỉ trong nháy mắt Tả Lãnh Thiền cũng đoán được lý do mà Nhạc Bất Quần muốn thả Nhậm Ngã Hành ra, chỉ vì hắn muốn Nhậm Ngã Hành báo thù Phái Tung Sơn mà thôi.
"Tả minh chủ, Thần Hầu nhà ta mời ngài qua kia ngồi một tý."
Bỗng Thượng Hải Quan Đường xuất hiện bên cạnh Tả Lãnh Thiền rồi nói.
Sau khi suy nghĩ một lát thì Tả Lãnh Thiền mới lên tiếng: "Được!"
Hắn cũng phải tìm cho mình một chỗ dựa vững chắc mới được.
Dù là Nhậm Ngã Hành hay là Nhạc Bất Quần đều là đại hoạ cả.
Nếu cả hai liên thủ thì e rằng Tung Sơn Phái sẽ rơi vào tình trạng nguy hiểm mất.
Tả Lãnh Thiền đứng dậy, cùng Thượng Hải Quan Đường đi tới chỗ của Chu Vô Thị.
Còn Lưu Tiêu lúc này cũng giật mình.
Hắn chỉ đoán được Lệnh Hồ Xung có lẽ vẫn sẽ đi cứu Nhậm Ngã Hành theo đúng kịch bản gốc mà thôi, không ngờ lại còn có Nhạc Bất Quần tham dự vào nữa.
Hắn dùng khả năng suy tính của Thiên Cơ Lâu thì phát hiện ra lý do chính cho việc này là Hướng Vấn Thiên.
Vô tình trong một lần Nhạc Bất Quần bị người khác vây công thì Hướng Vấn Thiên liền ra tay cứu y, tuy nhiên cũng là do hắn muốn lấy lòng vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư là Phong Thanh Dương mà thôi.
Sau khi cứu Nhạc Bất Quần thì cả hai thảo luận một tý, không ngờ Nhạc Bất Quần Lại thật sự muốn giúp việc giải thoát cho Nhậm Ngã Hành.
Bây giờ Nhạc Bất Quần gần như đã bị toàn bộ giang hồ truy sát, còn quan tâm gì hậu quả nếu thả Nhậm Ngã Hành ra đâu.
Hắn còn muốn giang hồ càng loạn càng tốt, như thế thì mọi người mới quên và không quan tâm đến hắn nữa.
"Lâu chủ, ta muốn mua tin tức liên quan đến cái chết của cha ta, Quy Hải Bách Luyện."
Một âm thanh lạnh lùng vang lên.
Lưu Tiêu ngẩng đầu, thấy người lên tiếng là Quy Hải Nhất Đao.
Rốt cuộc cũng không thể nhịn nổi rồi à.

Nếu như Quy Hải Nhất Đao biết người mà bản thân luôn muốn giết, thậm chí không tiếc nguy cơ bản thân có thể nhập ma mà luyện Tà Công lại là mẹ mình thì có khi nào hắn sẽ nhập ma, mất lý trí ngay lập tức hay không.
Lưu Tiêu vươn năm ngón tay ra: "Năm vạn lượng, ngươi sẽ biết được ai là hung thủ sát hại cha của ngươi."
Biểu tình của Quy Hải Nhất Đao khựng lại.
Năm vạn lượng, hắn làm gì có nhiều tiền như vậy.
Bản thân cũng chỉ chuẩn bị có hai vạn lượng mà thôi.
Đây là nhờ hắn vơ vét tất cả tiền tài làm nhiệm vụ trong mấy năm nay đó.
Bản thân hắn bình thường không quan tâm tới tiền lắm, thế nên hoàn toàn không có tích trữ gì nhiều
"Đưa cho Nhất Đao một ít tiền."
Chu Vô Thị nói với Thượng Quan Hải Đường.
Hiển nhiên dù đang nói chuyện với Tả Lãnh Thiền nhưng hắn vẫn luôn chú ý tới động tĩnh trong Thiên Cơ Lâu.
"Được!"
Thượng Quan Hải Đường đi tới: "Lâu chủ cứ nói, tiền thì Hộ Long Sơn Trang sẽ trả dùm cho Quy Hải Nhất Đao."
Lưu Tiêu gật đầu, tuy không trả tiền ngay nhưng hắn tin Hộ Long Sơn Trang không dám quỵt nợ hắn.
Chỉ trách việc bản thân chỉ cần hiện vật là bạc trắng mà thôi.

Chương 203. Nhập ma

"Nói thẳng ở đây luôn sao?"
Lưu Tiêu nhìn về phía Quy Hải Nhất Đao.
Dù sao người ta cũng là khách hàng, phải hỏi trước là có cần bảo mật hay không.
"Nói thẳng tại đây!"
Quy Hải Nhất Đao cũng không muốn giấu diếm.
Cả thiên hạ ai cũng biết phụ thân hắn, Quy Hải Bách Luyện bị một người thần bí giết chết, không có gì uẩn khúc cả.
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu thì mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía Lưu Tiêu.
Cái chết của Quy Hải Bách Luyện năm đó thật sự chấn động cả thiên hạ.
Thế nên khi Lưu Tiêu muốn công bố ai là hung thủ sát hại Quy Hải Bách Luyện thì có rất nhiều người quan tâm.
Lưu Tiêu hói: "Đáp án này có thể hơi vượt quá sức chịu đựng của ngươi một tý, nhớ chuẩn bị tâm lý cho thật tốt."
Lưu Tiêu nhắc nhở!
Nếu một tý Quy Hải Nhất Đao nhập ma thì người lâu chủ như hắn buộc phải ra tay trấn áp thôi.
Quy Hải Nhất Đao cắn răng nói: "Là một trong ba người Kỳ Lân Tử, Kiếm Kinh Phong cùng Liễu Không đại sư sao?"
Trên giang hồ của Đại Minh năm đó thì chỉ có ba người này là đủ thực lực

để giết cha hắn thôi.
Mà cả ba người này đều là bạn thân cùa cha hắn, trong lòng Quy Hải Nhất Đao hoàn toàn không muốn nghe tin tức cha mình lại bị bạn thân của hắn giết chết.
Lưu Tiêu lên tiếng: "Không phải ai cả!"
Sau đó y gằn từng chữ: "Người sát hại Quy Hải Bách Luyện, phụ thân ngươi, chính là mẫu thân của của ngươi."
Lời này vừa dứt thì Thiên Cơ Lâu yên tĩnh tới mức nghe cả tiếng kim rơi.
"Người sát hại phụ thân Quy Hải Bách Luyện của ngươi chính là mẫu thân ngươi."
Lời này vừa dứt thì Thiên Cơ Lâu yên tĩnh như chết, nghe được cả tiếng kim rơi.
Ai nấy đều há to miệng bất ngờ, không thể nào tin vào tai mình nữa.
Chưa từng có một ai nghĩ tới việc hung thủ mà Quy Hải Nhất Đao truy tìm suốt những năm nay lại là mẫu thân của hắn cả.
Một khắc sau thì Thiên Cơ Lâu oanh động.
"Moá! Tin tức này quá giật mình."
"Không ngờ Quy Hải Bách Luyện lại bị phu nhân của hắn giết chết."
"Trời đất, tin tức này quả thật khó tin mà."
Sắc mặt của Quy Hải Nhất Đao bây giờ trắng bệch, như không còn một tý máu nào, hắn lùi lại một cách lảo đảo, như đang say vậy.
Thượng Quan Hải Đường hoảng hốt, vội vàng tiến lên đỡ Quy Hải Nhất Đao.
Lúc này hắn đã có dấu hiệu Nhập Ma rồi
Vì quá kích động bởi tin tức vừa rồi nên chân khí nội lực của Quy Hải Nhất Đao đã dần tán loạn, không còn khống chế được nữa.
Thượng Quan Hải Đường vừa bước lại gần để đỡ Quy Hải Nhất Đao thì có cảm giác như đang ôm một thanh đao vậy, đau đớn kịch liệt, khiến nàng vội vàng buông tay, nhảy ra xa.
Trên người của Quy Hải Nhất Đao cũng dần dần toả ra khí tức khó chịu cực kỳ, ma khí sôi trào, giờ đây hắn sao có thể nhớ rõ được Thượng Quan Hải Đường là ai nữa.
Ánh mắt hắn đỏ bừng, nhìn chằm chằm vào Lưu Tiêu.
"Không thể như thế được! Ngươi đang gạt ta, sao mẫu thân lại giết phụ thân được chứ."
Quy Hải Nhất Đao lúc này như một con sói điên bị mất khống chế, nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt nguy hiểm cực kỳ, tay của hắn lúc này đã dần dần đặt lên cán đao rồi.
Giống như nếu Lưu Tiêu trả lời không tốt thì hắn sẽ rút đao ngay lập tức vậy.
"Nhất Đao, tỉnh táo lại!"
Thượng Quan Hải Đường đứng kế hô lên một cách gấp gáp.
Ngươi có nghĩ tới hậu quả lúc ngươi rút đao chém lâu chủ Thiên Cơ Lâu không thế.

Coi chừng bị người ta chém đó.
Quy Hải Nhất Đao lúc này đâu còn nghe lọt lời của Thượng Quan Hải Đường nữa, hắn vẫn nhìn chằm chằm vào Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu thấy thế thì cũng chỉ cười cười, không quá bất ngờ.
Việc Quy Hải Nhất Đao nhập ma cũng nằm trong dự tính của y.
"Vậy có bao giờ ngươi tự hỏi bản thân rằng lý do vì sao khi phụ thân ngươi vừa chết thì mẹ ngươi liền đi xuất gia không."
"Khi cha ngươi mất thì nàng đem ngươi nuôi lớn không tốt hơn sao?"
Công lực của Quy Hải Nhất Đao đang bạo tăng liên tục, khí cơ trên người ngày càng kinh khủng!
Lời của Lưu Tiêu như là một thanh đao ghim mạnh vào tim của hắn, khiến tâm tình của hắn càng lúc càng khó khống chế hơn.
Khí thế của Quy Hải Nhất Đao khủng bố tới nổi Thượng Quan Hải Đường cũng lùi lại càng xa.
"Vì sao mẫu thân ta lại xuất gia? Bởi vì sau khi sát hại phụ thân thì nàng hối hận, không còn mặt mũi nào nhìn ta hay sao?"
Biểu tình của Quy Hải Nhất Đao lúc này đã vặn vẹo cực độ, biến hoá liên tục.
"Đúng vậy!"
Giống như Lưu Tiêu có thể đọc được suy nghĩ của Quy Hải Nhất Đao.
"Ngươi đoán không sai!"
"Sau khi mẹ ngươi giết cha ngươi thì bởi vì xấu hổ và tự trách, nàng còn muốn tự chấm dứt mạng sống của mình rồi."
"Nhưng được một vị đại sư cứu, nên nàng mới xuất gia."
Hổn hển.
Quy Hải Nhất Đao lúc này thở nặng, hắn đã sắp mất lí trí tới nơi rồi.
Mỗi câu của Lưu Tiêu nói ra như một dấu ấn đang rực lửa, in sâu vào trong phần lý trí ít ỏi còn lại của hắn vậy.
Chính bản thân hắn cũng đang tự nhủ với mình là Thiên Cơ Lâu nói đúng, người ta không rảnh mà lấy tin tức này ra để gạt hắn làm gì.
Việc đó hoàn toàn không có lợi lộc gì cả.
"Má! Lâu chủ thật sự là có lòng dạ hiểm độc mà, hắn đã sắp nhập ma tới nơi rồi mà lâu chủ lại còn kích thích hắn nữa."
"Lâu chủ hơi quá mức rồi, đừng kích thích hắn như thế."
"Lâu chủ, ngươi nhẫn tâm như thế sao?"
...

Chương 204. Hạt Thiên Hương Đậu Khấu thứ 3

Khắp nơi mọi người đều nhổ nước bọt trước hành động của Lưu Tiêu.
Ngay cả Thượng Quan Hải Đường lúc này cũng nhìn y bằng ánh mắt cầu khẩn.

Lưu Tiêu lên tiếng: "Yên tâm, ta còn ở đây thì sẽ không có chuyện gì lớn xảy ra đâu."
"Tâm ma của hắn nếu không trừ diệt sớm thì sau này sớm muộn gì cũng sẽ thành đại hoạ mà thôi."
Lần này coi như Lưu Tiêu giúp Quy Hải Nhất Đao một tay.
Tương lai gia hoả này chắc chắn sẽ nhập ma giết người ở ngoài kia, vậy thì không bằng để hắn nhập ma trong Thiên Cơ Lâu, mình cũng có thể trấn áp một cách dễ dàng.
Ở trong Thiên Hạ Đệ Nhất thì nhân vật mà Lưu Tiêu thích nhất chính là vị Quy Hải Nhất Đao này.
Tính tình của hắn nội liễm, có thể coi là một hán tử chân chính.
Chỉ là cuộc đời của hắn quả thật là một bi kịch, khiến cho cuối cùng hắn chỉ có thể ảm đạm phai mờ, chứng kiến nữ tử bản thân yêu thương chết thảm trước mắt.
"Vì sao mẫu thân của ta lại giết phụ thân?"
Quy Hải Nhất Đao rút đao, rống lớn về phía Lưu Tiêu.
Trong Thiên Cơ Lâu thì bầu không khí dần dần đông đặc lại.
Quy Hải Nhất Đao nhập ma, khí thế doạ người vô cùng, không gì sánh được, Chu Vô Thị cũng đã kệ Tả Lãnh Thiền mà đi đến, định chế phục Quy Hải Nhất Đao trước khi hắn hoàn toàn nhập ma.
Những nhân sĩ giang hồ xung quanh thì như đang xem một trò vui vậy.
Quy Hải Nhất Đao nhập ma?
Biết nơi này là đâu không?
Nếu như hắn nhập ma ở chỗ khác thì mọi người còn có thể sợ hãi ba phần.
Tuy nhiên nơi này chính là Thiên Cơ Lâu, dù là ma đầu chân chính cũng phải thúc thủ chịu trói mà thôi.
Lưu Tiêu quát lên: "Đó là bởi vì phụ thân ngươi cũng giống ngươi, luyện Hùng Bá Thiên Hạ sau đó nhập ma, bắt đầu lạm sát người vô tội."
"Mẹ ngươi thấy thế thì không thể nào nhịn nổi nữa, lúc này mới quyết định giết tên sát nhân cuồng ma đó."
Quy Hải Nhất Đao nghe thế thì tròng mắt co lại.
Cha ta là một ma đầu, đi lạm sát kẻ vô tội sao?
Hắn cũng là người tu luyện Hùng Bá Thiên Hạ, đương nhiên biết sau khi tu luyện nó thì có thể sẽ nhập ma, đồ sát người vô tội.
Trong chớp mắt này hắn cũng đã dần tin việc mẫu thân là hung thủ chân chính giết chết phụ thân Quy Hải Bách Luyện của hắn rồi.
Cũng từ đây tín niệm báo thù luôn giúp hắn chèo chống tới tận bây giờ bỗng biến mất, không còn truy cầu gì nữa.
Và đó như một cọng cỏ cuối cùng để đè chết con lạc đà, khiến cho phần lý trí ít ỏi còn lại của hắn biến mất, không còn muốn tranh đấu cùng Tâm Ma nữa.
"Giết!"
Một khắc sau cả người Quy Hải Nhất Đao bị ma khí bao phủ, trong đầu chỉ còn sát khí.

Hắn nâng đao trong tay mình lên thật cao, như muốn chém Lưu Tiêu thành hai nửa.
Ma khí sôi trào ngưng tụ ra đao cương dài mấy mét.
"Đừng Nhất Đao!"
Thượng Quan Hải Đường liều mạng chạy tới ngăn cản.
"Đừng có làm càn!"
Chu Vô Thị rống to hơn, muốn trấn áp Quy Hải Nhất Đao, không để cho hắn đụng được Lưu Tiêu.
Tuy nhiên một khắc sau thì cả hai đều khựng lại.
Bởi vì đao cửa Quy Hải Nhất Đao như bị thứ gì đó chặn lại giữa không trung, làm thế nào cũng không thể chém xuống.
Quy Hải Nhất Đao lúc này phát ra tiếng rống giận như dã thú mắc bẫy, như đang cố gắng thoát khỏi một rằng buộc nào đấy.
Phanh!
Chu Vô Thị cũng phản ứng kịp, vội bay tới đập Quy Hải Nhất Đao một cái, khiến hắn té ngã.
"Nghĩa phụ, Nhất Đao bị thế này rồi, sao bây giờ?"
Thượng Quan Hải Đường lo lắng không ngừng.
"Xin lâu chủ hãy nghĩ biện pháp cứu sống Quy Hải Nhất Đao, bất kỳ cái giá nào Hộ Long Sơn Trang ta cũng chịu cả."
Chu Thiết Đảm cũng còn lý trí, đưa mắt nhìn về phía Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu trả lời: "Có thể!"
"Ta sẽ chỉ điểm các ngươi cách để khống chế việc Quy Hải Nhất Đao nhập ma, nhưng các ngươi phải đáp ứng ta một điều kiện."
Chu Vô Thị giật mình.
Bản thân còn thứ gì khiến lâu chủ để bụng như vậy sao?
Chẳng lẽ đối phương muốn mình đầu hàng trước Cổ Tam Thông?
Sau khi suy nghĩ một tý thì Chu Vô Thị chưa thể hạ quyết tâm.
Hắn dù bỏ qua Quy Hải Nhất Đao cũng không thể nào giả bộ thua Cổ Tam Thông được.
Trong lòng hắn thì Tố Tâm đã vượt lên trên tất cả rồi.
"Mời lâu chủ nói trước."
Hắn không dám tự tiện đáp ứng, lúc này Chu Vô Thị cũng thấy được một tia thất vọng trong mắt của Hải Đường.
Lưu Tiêu nói: "Đơn giản lắm!"
"Thiên Hương Đậu Khấu, cả thiên hạ này chỉ có ba viên."
"Một viên cuối cùng đã bị Tào Chính Thuần đánh cắp từ trên người Thái Hậu của Đại Nguyên Hoàng Triều ngươi."
"Tuy đã giết chết được Tào Chính Thuần nhưng ngươi vẫn chưa tìm được nó, yêu cầu của ta cũng rất đơn giản, đó chính là đi tìm và đưa nó về đây cho ta."
Lưu Tiêu còn chưa quên nếu muốn cứu sống Tố Tâm thì chỉ một viên Thiên Hương Đậu Khấu là chưa đủ.
Trong một năm còn cần thêm một viên nữa.

Hắn không muốn dùng tiền để đổi, thế nên muốn nhân cơ hội này bắt chẹt một tý.
"Tên cẩu tặc kia, quả nhiên trong tay Thái Hậu vẫn còn một viên Thiên Hương Đậu Khấu, không ngờ lại bị hắn trộm đi."
Chu Vô Thị mắng to không ngừng, hắn không hận không thể lôi Tào Chính Thuần từ dưới mặt đất lên mà hành hạ.
Nếu như bản thân có thể kiếm được Thiên Hương Đậu Khấu sớm hơn để cứu sống Tố Tâm thì dù Cổ Tam Thông có thoát khỏi Thiên Lao cũng không thể lật nổi sống gió gì.
Nhưng bây giờ thì khác, Cổ Tam Thông đã tái hiện giang hồ.
Dù bản thân có cứu sống Tố Tâm thì sợ rằng nàng vẫn sẽ không nguyện ý ở cùng với hắn.
"Được!"
Chu Vô Thị gật đầu lập tức: "Ta sẽ lập tức phân phó người khác đi tìm?"

Chương 205. Lão ngoan đồng Chu Bá Thông

"Lâu chủ..."
Thấy mọi việc đã bàn bạc xong thì Thượng Quan Hải Đường nhìn Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu nói: "Có khá là nhiều cách, quan trọng là các ngươi có làm được hay không thôi."
"Cách đầu tiên là tìm được Băng Tâm Quyết của Nhiếp Gia."
"Băng Tâm Quyết này chính là công pháp Nhiếp Gia tạo ra để áp chế huyết mạch điên cuồng của mình, nếu so với nó thì Ma Tính trong người Quy Hải Nhất Đao chỉ là trò trẻ con mà thôi."
Băng Tâm Quyết?
Thượng Quan Hải Đường cùng Chu Vô Thị sửng sốt, cả hai chưa từng nghe qua công pháp này bao giờ.
"Nhưng mà Băng Tâm Quyết đã thất truyền từ khi Nhiếp Thân Vương biến mất rồi."
Vẻ mặt Thượng Quan Hải Đường thất vọng.
Lưu Tiêu biết rõ Băng Tâm Quyết ở Lăng Vân Quật, nhưng nếu như chỉ cho đám người Thượng Quan Hải Đường tới đó thì không khác nào đưa đồ ăn cho Hoả Kỳ Lân cả.
Dù là Chu Vô Thị tới đó cũng là một con đường chết.
"Cách thứ hai, trong tay đại sư ở chùa mà mẹ Quy Hải Nhất Đao quy y có một đan dược tên là Trừ Ma Hoàn, nó có thể áp chế ma khí trong người Quy Hải Nhất Đao, các ngươi có thể đến đó xin thuốc."
"Còn nữa không?"
Thượng Quan Hải Đường hỏi.
"Từ đây chạy về Đại Minh Hoàng Triều xa xôi vô cùng, không biết bao lâu

mới có thể đến, sợ rằng không kịp."
Còn rất nhiều, nhưng ta không nói.
"Ở đây ta có ba phương pháp đơn giản, tuỳ các ngươi chọn."
"Loại đầu tiên, trực tiếp phế bỏ võ công của hắn, lúc đó đương nhiên không còn nhập ma nữa rồi."
Thượng Quan Hải Đường lắc đầu.
Nếu như phế bỏ võ công thì khác nào giết chết Quy Hải Nhất Đai.
"Cách thứ hai, ta lấy nội lực hoàng kim của Thần Võ Huyền Công để hỗ trợ hắn luyện hoá ma khí, nếu như sau này hắn không tiếp tục tu luyện Hùng Bá Thiên Hạ thì sẽ không nhập ma nữa."
Thần Võ Huyền Công được dung hợp từ hơn một nghìn bản võ công tâm pháp, nên việc khu trục ma khí chỉ là trò trẻ con mà thôi.
Nhưng mà phương pháp này không có quá nhiều chỗ tốt đối với Quy Hải Nhất Đao.
Hai mắt Thượng Quan Hải Đường sáng lên.
Nhưng nàng vẫn nhịn xuống để nghe cách thứ ba.
Lưu Tiếu nói tiếp: "Cách thứ ba là để cho Quy Hải Nhất Đao tự mình tỉnh tại, lấy ý chí của mình chống chọi lại tâm ma."
"Nếu như hắn có thể lấy ý chí của mình chống lại Ma Tính thì Đao Đạo của hắn sẽ được tăng thêm một bước, công lực cũng sẽ bạo tăng."
"Thời gian mà hắn nhập ma cũng chưa quá lâu, chỉ là nhất thời bị kích thích bởi tin tức vừa rồi mà thôi."
"Nếu như ý chí hắn đủ ngoan cường thì sẽ có thể khắc chế."
"Chọn phương pháp nào thì các ngươi có thể đợi hắn tỉnh rồi để hắn quyết định."
Thượng Quan Hải Đường nói: "Xin hỏi lâu chủ tỷ lệ thành công của cách cuối cùng là bao nhiêu thế?"
Lưu Tiêu trả lời: "Có thể thành công hay không thì phải nhìn xem Thượng Quan cô nương biểu hiện ra sao rồi."
Thượng Quan Hải Đường không hiểu gì cả,
Quy Hải Nhất Đao có thể khu trục Ma Tính hay không là phải nhờ vào ý chí lực của hắn chứ, sao lại liên quan đến ta.
Lưu Tiêu mỉm cười, phất tay áo đuổi người.
"Các ngươi quyết định đi, nếu như cần hỗ trợ tinh lọc ma khí thì kêu ta."
Bởi vì lúc này Lưu Tiêu đã cảm nhận được có một lão giả tóc trắng đang xông vào Thiên Cơ Lâu như một tia chớp.
Một giây sau Lưu Tiêu đã sử dụng năng lực suy tính của Thiên Cơ Lâu.
"Tên: Chu Bá Thông"
"Thân phận: Sư đệ của Vương Trùng Dương thuộc Toàn Chân Giáo, sư thúc của Toàn Chân Thất Tử"
"Cảnh giới: Đại Tông Sư sơ kỳ"
"Võ học : Cửu Âm Chân Kinh, Không Minh Quyền, Tả Hữu Hỗ Bác Thuật (Song Thủ Hỗ Bác..."
"Mục đích: Chơi"

Khi Lưu Tiêu thấy bảng thông tin về Chu Bá Thông thì khá bất ngờ cùng đáng tiếc.
Y là sư đệ của Vương Trùng Dương vậy mà lại không tu luyện Tiên Thiên Công.
Cùng lúc đó khoé miệng của Lưu Tiêu cũng nhếch lên.
Bất kỳ ai tới Thiên Cơ Lâu này đều là vì một một đích cụ thể như tìm hiểu tin tức, hoặc là những gian phòng thần kỳ trong Thiên Cơ Lâu.
Nhưng chỉ có Lão Ngoan Đồng - Chu Bá Thông này là tới đây để chơi thôi.
Gia hoả này đúng thật là một Lão Ngoan Đồng.
"Cao thủ!"
"Thân pháp thật nhanh nhẹn."
"Đây là ai thế?"
...
Sự xuất hiện của Lão Ngoan Đồng nháy mắt đã thu hút hết ánh nhìn của mọi người.
Nhất là Chu Vô Thị, y cùng Thượng Quan Hải Đường đỡ Quy Hải Nhất Đao lui lại một cách kiêng kỵ.
"Hắc hắc... Ngươi chính là lâu chủ Thiên Cơ Lâu sao."
Chu Bá Thông vừa đến liền cười hì hì, nhìn Lưu Tiêu.
"Nghe nói Phòng Trọng Lực cùng Chiến Thần Tháp của Thiên Cơ Lâu các người chơi rất vui, không biết Lão Ngoan Đồng - Chu Bá Thông ta có thể vào chơi một chút hay không."
Vào chơi một chút?
Lão Ngoan Đồng - Chu Bá Thông?
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều chấn động.
Bởi vì đây là một nhân vật cực kỳ nổi tiếng trên giang hồ.
"Có người nói mặc dù Lão Ngoan Đồng không được xếp vào hàng Ngũ Tuyệt, nhưng công lực của hắn không thua kém mà thậm chí còn cao hơn cả Ngũ Tuyệt."
"Lão Ngoan Đồng tiền bối, ngươi đến Thiên Cơ Lâu là để chơi hay sao?"
"Moá ơi! Lại là Lão Ngoan Đồng, sau này trong Thiên Cơ Lâu náo nhiệt hơn nhiều rồi."
...
Nghe được những lời này thì Lão Ngoan Đồng vội vàng bỏ qua Lưu Tiêu, quay lại ôm quyền với mọi người trong Thiên Cơ Lâu.
"Ha ha... Có thứ chơi vui như thế mà không ai chịu gọi Lão Ngoan Đồng ta cả, may mà ta vô tình nghe được."
Mặc dù lời này nghe như trách cứ, tuy nhiên trên mặt hắn vẫn là nụ cười hì hì đó.
Lúc này dường như hắn mới nhìn thấy Chu Vô Thị.
"Ơ? Ngươi chính là Chu Thiết Đảm của Đại Minh Hoàng Triều phải không, nghe nói ngươi tạo phản thất bại đúng không nhỉ? Sao ngươi chưa bị chém đầu thế."
Trong nháy mắt mặt Chu Vô Thị đen lại, không quan tâm Lão Ngoan Đồng

nữa.
"Keo kiệt!"
Lão Ngoan Đồng chu mỏ, quay lại nhìn Lưu Tiêu.
"Nói cho ta biết đi, có thể chơi hay không?"
Lưu Tiêu nói: "Có thể chơi, nhưng cần tốn bạc ròng."
Mặt Lão Ngoan Đồng lúc này cũng xụ xuống: "Không cần bạc được không? Trên người ta không có tiền."
"Hay là ngươi châm chước một tý đi, ta cũng là một ông lão lớn tuổi rồi, không thu tiền ta có được không?"
Ngươi mong chờ tên lâu chủ lòng dạ hiểm độc này không lấy tiền sao?
Lưu Tiêu lắc đầu.
"Lại là một tên quỷ hẹp hòi, bạc vàng thì có tác dụng chó gì chứ, chết cũng không thể mang theo."
Ha ha...
Trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều cười vang.
Mọi người rốt cuộc cũng thấy được mặt Lưu Tiêu đã bắt đầu đen lại.

Chương 206. Lánh Đời Bảng

"Chờ đó, bây giờ lão nhân gia sẽ đi cướp của người giàu chia cho người nghèo!"
Đi cướp người ta mà nói một cách đàng hoàng như thế sao?
Chỉ trong chớp mắt đã thấy Chu Bá Thông biến mất trong Thiên Cơ Lâu.
Nhưng một lát sau thì hắn đã xuất hiện với một rương đầy vàng bạc trong tay.
Khoé miệng của mọi người giật liên tục.
Tên gia hoả này rốt cuộc đi cướp của ai thế.
"Là tiền của Kim Tiền Bang ta!"
Ánh mắt Kinh Vô Mệnh toé lửa.
Sao Kinh Vô Mệnh lại không thấy cái ấn ký nằm ở phía dưới rương châu báu kia chứ, đó chính là ám ký của Kim Tiền Bang hắn.
Thượng Quan Kim Hồng cũng cắn răng.
Đây chính là đồ trong bảo khố của hắn.
"Thì sao, Kim Tiền Bang ngươi cướp đoạt tiền mồ hôi nước mắt của nhân dân, bây giờ Lão Ngoan Đồng ta thiếu tiền thì mượn dùng một tý, các ngươi có ý kiến gì sao?"
Hiển nhiên Lão Ngoan Đồng cũng nghe thấy lời của Kinh Vô Mệnh, còn nhận ra hai người nữa.
Mí mắt mọi người cuồng loạn, không ngờ hắn lại đi cướp người giàu chia cho người nghèo thật, đi cướp Kim Tiền Bang chia cho chính hắn.
Giờ khắc này ai nấy đều mong chờ Thượng Quan Kim Hồng sẽ đánh nhau với Lão Ngoan Đồng.
"Quên đi, các ngươi không đánh lại người ta đâu."
Mấy ngày nay làm việc chung nên Cưu Ma Trí cũng dần dần làm quen được

với Kinh Vô Mệnh cùng Thượng Quan Kim Hồng, nên vội kéo hai người lại.
Đây chính là một cao thủ Đại Tông Sư đó, dù cả hai nhào lên cũng không phải là đối thủ của người ta.
Hai người cũng biết thế nên chỉ có thể nhịn.
Nhưng lời tiếp theo của Lão Ngoan Đồng lại làm hai mắt bọn hắn phun lửa.
"Lâu chủ ngươi cứ trừ đi, lấy một phòng chữ "Thiên" cho ta luôn, không đủ tiền thì báo cho ta, ta đi cướp Kim Tiền Bang tiếp."
Thân ảnh hắn loé lên, lao thẳng đến Chiến Thần Tháp.
Trong Thiên Cơ Lâu mọi người cũng chạy theo.
Đại Tông Sư vào Chiến Thần Tháp, đây là lần đầu tiên.
....
Một lúc sau Chu Bá Thông bước ra.
"Đánh lộn cùng chính bản thân mình, thật vui."
Dáng vẻ lúc này của hắn hưng phấn vô cùng.
Nhưng Chiến Thần Tháp mỗi người chỉ có một cơ hội trong một ngày mà thôi, nên hắn mới không vào tiếp.
"Tứ Tinh Chiến Thần, Chu tiền bối thật lợi hại."
"Moá ơi, sao ngài có thể trở thành Tứ Tinh Chiến Thần thế, mong ngài truyền thụ kinh nghiệm."
"Chu tiền bối, cầu thu đồ đệ."
...
Bỗng Chu Bá Thông trở thành Tứ Tinh Chiến Thần.
Đây là người thứ ba trừ Tiêu Phong cùng Vương Ngữ Yên có chiến tích cao thế này.
Hiện tại trừ hai người vừa kể thì chưa từng có ai lên được Tam Tinh Chiến Thần cả.
Thế nên ai cũng bắt đầu nịnh bợ Chu Bá Thông.
"Lâu chủ, sau ngươi tạo ra được Chiến Thần Tháp này hay thế?"
"Người trong đó không chỉ biết Không Minh Quyền của ta mà còn biết cả Tả Hữu Hỗ Bác Thuật."
"Ta chỉ mới dạy hai môn công phu này cho Quách Tĩnh mà thôi."
Chu Bá Thông cảm thấy thần kỳ vô cùng, không ngừng hỏi thăm Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu chỉ cười cười: "Nếu như chơi vui thì ngươi chơi thêm mấy lần đi."
"Còn việc này liên quan tới cơ mật của Thiên Cơ Lâu, không thể tiết lộ được."
Sắc mặt Chu Bá Thông đen lại: "Chơi gì chứ, một ngày chỉ có thể một lần, khiến lòng của lão nhân gia ngứa ngáy liên tục."
Mọi người đều nhìn Chu Bá Thông với vẻ mặt hâm mộ.
Có lẽ đây là gia hoả duy nhất không bị đả kích sau khi đi ra từ Chiến Thần Tháp.
Người khác thì dù sao cũng hơi ủ rũ một tý, chỉ có hắn là không quan tâm gì cả, chỉ cảm thấy chơi chưa tận hứng mà thôi.

"Không được, lão nhân gia ta phải sáng tạo ra một bộ quyền pháp mới tinh để đánh nhau với người trong kia mới được."
"Dùng quyền pháp mà bọn họ không biết để đánh cùng bọn họ."
Chu Bá Thông quyết định một cách vui vẻ.
Hắn cảm thấy bản thân không thể vượt qua cửa thứ 4 hoàn toàn là do những đối thủ kia đều biết rõ võ công của hắn.
Thấy Chu Bá Thông tuyến bố như thế thì mọi người nghẹn họng nhìn trân trối.
Sợ là chỉ có một vị cao thủ Đại Tông Sư như thế mới có thể tuyên bố việc sáng tạo một môn võ công hoàn toàn mới dễ dàng như vậy thôi.
"Nỗ lực lên, Lão Ngoan Đồng nhất định sẽ thành công."
Khoé mắt Lưu Tiêu hiện rõ ý vui mừng.
Ngươi cứ sáng tạo thoải mái, cuối cùng cũng về tay ta mà thôi.
"Lâu chủ, hôm nay công bố bảng danh sách gì thế?"
Lúc này có người hỏi.
"Bảng danh sách? Ta thích lắm!"
Chu Bá Thông vừa nghe tới bảng danh sách thì vui mừng vô cùng.
Trên đường đi đến Thiên Cơ Lâu thì thứ hắn được nghe nhiều nhất là bảng danh sách này.
Ánh mắt hắn đảo qua Thiên Cơ Lão Nhân, lập tức chạy tới.
"Tiểu huynh đệ, chúng ta ngồi chung một bàn được không?"
Nói xong thì hắn không quan tâm Thiên Cơ Lão Nhân có đồng ý hay không mà trực tiếp ngồi xuống.
Lấy đồ ăn trên bàn Thiên Cơ Lão Nhân với không một chút khách khí nào.
Tiểu huynh đệ?
Mặt của Thiên Cơ Lão Nhân bắt đầu tái xanh.
Hắn cũng đã gần 70 tuổi, đây là lần đầu tiên có người xưng hô hắn là tiểu huynh đệ.
"Được! Lão ca cứ ngồi."
Thiên Cơ Lão Nhân cười gượng.
Nghĩ lại thì Lão Ngoan Đồng cũng là người cùng thế hệ với hắn, không chừng người ta hơn hắn vài tuổi thật, đương nhiên hắn cũng sẽ không rảnh rỗi tới mức thảo luận vấn đề tuổi tác với Lão Ngoan Đồng.
Vì Lưu Tiêu đã bắt đầu lên tiếng.
Lưu Tiêu nói: "Bảng danh sách hôm nay ta đặt tên là Lánh Đời Bảng."

Chương 207. Công Tôn Chỉ

Lánh Đời Bảng!
Lâu chủ đang muốn đưa những kẻ khó chơi đang núp sau màn kia ra ánh sáng sao? Trong nháy mắt thì tất cả mọi người đều hứng thú vô cùng, tâm tình phấn chấn.
Lưu Tiêu nói: "Trên khắp Cửu Châu, đất rộng của nhiều."

"Thế nên có rất nhiều cao thủ mặc dù sở hữu võ đạo kinh khủng vô cùng, tuy nhiên lại ẩn cư lánh đời, không giao thiệp với giang hồ."
"Dù nhiều cao nhân như vậy mà thế nhân lại không được biết, thế nên ta tiếc nuối vô cùng."
"Bây giờ Thiên Cơ Lâu mới đưa ra bảng danh sách này để cho tất cả thế nhân biết được trên Cửu Châu có những cao thủ lánh đời nào."
"Lánh Đời Bảng, xếp hạng những cao thủ tuyệt đỉnh ẩn cư thế ngoại, những thế ngoại cao nhân rất ít hoặc chưa bao giờ hiện thân trên giang hồ."
"Bảng danh sách này tổng cộng có mười người, tu vi Nửa Bước Đại Tông Sư là yêu cầu thấp nhất."
"Nói cách khác, những cao thủ võ lâm từng xuất hiện trên giang hồ nhưng bây giờ lại thoái ẩn như Đệ Nhất Tà Hoàng, Kiếm Thánh Độc Cô, Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh cùng với Phong Thanh Dương đều sẽ không có tên trên bảng."
Lời vừa dứt thì tất cả mọi người đều biết được chất lượng của bảng xếp hạng này.
So với bảng danh sách trước đó thì độ khó trong việc thu thập tình báo của bảng danh sách này cao hơn nhiều.
"Moá! Bảng danh sách này của lâu chủ hơi điêu đó!"
Vi Tiểu Bảo hô lớn.
"Hộ Long Sơn Trang ta có bất kỳ tình báo nào liên quan tới những người như vậy không?"
Chu Vô Thị hỏi Thượng Quan Hải Đường ở kế.
Còn Quy Hải Nhất Đao thì bây giờ đã trở về phòng của mình rồi.
"Không có!"
Thượng Quan Hải Đường lắc đầu.
Đối với loại cao thủ lánh đời này thì nếu như bọn hắn không chủ động hiện thân thì rất khó mà dò ra tung tích được.
"Ghi chép kỹ lại, để xem thử sau buổi công bố này có thể mời ai rời núi được không."
Triệu Mẫn căn dặn người kế bên.
Sau khi Huyền Minh Nhị Lão rời đi thì nàng đã gọi nhân thủ khác tới đây để hầu hạ mình.
Những thế lực khác cũng có ý đồ giống như thế.
Đáng tiếc là tuy Thiên Cơ Lâu đã tiết lộ không ít người nhưng họn họ vẫn chưa mời được ai cả.
"Mau nói đi lâu chủ, Lão Ngoan Đồng ta muốn nhìn thử xem trên Cửu Châu này còn có Lão Quái Vật nào lánh đời không ra nữa."
"Nếu có cơ hội phải đọ sức một phen."
Lão Ngoan Đồng phấn khởi vô cùng.
Hắn ngoại trừ ham chơi ra thì còn có một thú vui khác, đó chính là học tập và xem xét thần công tuyệt kỹ.
Trong nguyên tác tuy đã hứa với Vương Trùng Dương là không luyện Cửu Âm Chân Kinh rồi nhưng hắn lại không thể nhịn nổi.

Sau này khi thấy Ám Nhiên Tiêu Hồn Chưởng của Dương Quá thì hắn cũng chạy tới lôi kéo Dương Quá dạy hắn.
Nếu không phải vì như thế thì hắn cũng không phải là sư đệ của Vương Trùng Dương.
Lúc này thì Thiên Cơ Lâu cũng suy tính xong.
Lưu Tiêu nhìn thoáng qua, đều là những cái tên quen thuộc cả.
Nhưng lần này Thiên Cơ Lâu cũng khá là có lương tâm, đối với những tồn tại hắn chưa đủ quyền hạn để suy tính thì Thiên Cơ Lâu vẫn đưa ra một số giới thiệu cùng tu vi.
Đây coi như là chiếu cố hắn.
Nếu không thì có rất nhiều người hắn không thể nào xác định được tu vi cùng võ học, vậy thì nói gì nữa.
"Đứng thứ mười trên Lánh Đời Bảng, Công Tôn Chỉ!!!"
"Tu vi: Nửa Bước Đại Tông Sư!!"
"Tuyệt học: Bế Huyệt Công, Âm Dương Đảo Loạn Nhận Pháp, Thiết Chưởng Công!"
"Nơi ẩn cư: Có thể mua bằng tiền."
Vcl, có thể dùng tiền để mua.
Mọi người tối sầm mặt lại.
Ngươi tuyên bố Lánh Đời Bảng là vì buôn bán tình báo phải không?
"Lâu chủ, tim của ngươi quá đen rồi."
"Ngươi đang làm gì thế lâu chủ, nói hết rồi mà lại không chịu tiết lộ chỗ người ta ẩn cư là sao?"
"Đúng vậy, ngươi gợi lên sự tò mò của chúng ta rồi để đó vậy à."
"Đúng thế, muốn đi bái sư cũng không được."
"Moá, quả nhiên Cửu Châu ngoạ hổ tàng long, người đầu tiên đã có tu vi Nửa Bước Đại Tông Sư rồi sao?"
...
Lúc này mọi người đều nhổ nước bọt trước hành động của Lưu Tiêu.
Những người như Triệu Mẫn còn đang mong chờ để vớt vác chỗ tốt thì khi nghe tới cuối cũng đen mặt lại.
"Không phải Thiết Chưởng Công là tuyệt học của Thiết Chưởng Bang sao? Vì sao tên Công Tôn Chỉ này cũng biết."
Lão Ngoan Đồng sửng sốt.
Tên cao thủ lánh đời Công Tôn Chỉ này có võ học khá là lạ, dù Lão Ngoan Đồng cũng chưa từng nghe qua.
Nhưng riêng Thiết Chưởng Công thì khác, Lão Ngoan Đồng không chỉ quen mà còn đã giao thủ nhiều lần rồi.
"Thiết Chưởng Bang? Đó là tiểu bang phái nào thế, ta chưa từng nghe nói qua."
"Chu tiền bối biết Thiết Chưởng Công này sao? Cầu phổ cập."
Thiên Cơ Lão Nhân nhìn về Chu Bá Thông.
Chu Bá Thông nói: "Đây là địa bàn của lâu chủ, ta không thể nào đoạt danh tiếng của hắn được."

"Lâu chủ ngươi nói xem, đúng hay không?"
Lưu Tiêu thầm nghĩ, xem ra ngươi biết điều đó.
Người người đều kêu rằng Lão Ngoan Đồng điên điên khùng khùng, nhưng hắn thật ra rất khôn khéo.
"Nếu như ngươi biết điều như vậy thì để ta giải đáp thắc mắc này cho."
"Tên Công Tôn Chỉ này thật ra là muội phu của Cừu Thiên Nhận thuộc Thiết Chưởng Bang."
"Thiết Chưởng Công của hắn là học lõm được Cừu Thiên Xích, thê tử của hắn."

Chương 208. Thân thế của Dương Quá

Thì ra là thế!
Lão Ngoan Đồng bừng tỉnh đại ngộ, gật đầu: "Tên Cừu Thiên Nhận này lại còn một người muội muội sao."
"Thì ra là được gả cho một cao thủ lánh đời, hèn chi ta chưa từng nghe nói."
Lưu Tiêu nhìn Lão Ngoan Đồng với ánh mắt bội phục.
Gia hoả này khi nói tới cừu nhân giết con của mình vẫn thản nhiên vô cùng, không có tý cừu hận nào.
Lòng dạ bực này đúng thật là thiên hạ ít có.
Đương nhiên đây cũng là lý do chính cho việc không buồn không lo của Chu Bá Thông.
"Lâu chủ, Cừu Thiên Nhận là ai?"
Vi Tiểu Bảo hỏi lại.
Muội muội của hắn được gả cho một cao thủ lánh đời, vậy thì hắn chắc chắn cũng không đơn giản.
Nhưng bất ngờ là Vi Tiểu Bảo lại chưa từng nghe qua người này.
Mọi người đều nhìn Lưu Tiêu cùng Lão Ngoan Đồng đang thừa nước đục thả câu, như đang muốn đánh đố tất cả mọi người với ánh mắt tò mò.
Khi nghe câu hỏi của Vi Tiểu Bảo thì ai nấy đều gật đầu, muốn biết Cừu Thiên Nhận là thần thánh phương nào.
"Một đám nhà quê, Cừu Thiên Nhận là ai mà cũng không biết à."
Lão Ngoan Đồng xẹp miệng, vừa lên tiếng là chọc giận cả Thiên Cơ Lâu.
Mặc kệ ngươi là Thái Tử của Ngũ Cường Hoàng Triều, hoặc là chưởng môn gì thì đều nằm trong phạm vi chê bai của Lão Ngoan Đồng.
Có nhiều người nghiến răng nhưng không thể làm gì được.
Lưu Tiêu nói: "Tên Cừu Thiên Nhận này chính là một trong những nhân vật tuyệt đỉnh cùng thời với Ngũ Tuyệt."
"Công lực Thiết Chưởng của hắn có thể nói là vô địch giang hồ."
"Năm đó khi Hoa Sơn Luận Kiếm diễn ra, hắn có chuyện gấp nên không thể tới được, lúc tới nơi thì luận kiếm đã xong từ lâu."
Lưu Tiêu cười ha hả: "Nếu như Cừu Thiên Nhận không bỏ lỡ cơ hội đó thì

sợ rằng trên giang hồ bây giờ sẽ có Lục Tuyệt chứ không phải là Ngũ Tuyệt đâu."
Hấp!
Ai nấy trong Thiên Cơ Lâu đều hít sâu một hơi.
Lại là một cao thủ đáng sợ như thế sao.
Lão Ngoan Đồng nói: "Không đúng, nếu như có ta tham gia thì chắc chắn sẽ là Thất Tuyệt."
Mọi người âm thầm gật đầu.
Dương Quá lên tiếng: "Lâu chủ, nếu tên Cừu Thiên Nhận này là cao thủ như thế thì tại sao lại không có danh tiếng gì trên giang hồ."
"Nhiều nhân sĩ giang hồ ở đây như vậy mà hình như chỉ có một mình Chu Bá Thông tiền bối là biết đến hắn thôi."
Lúc Lưu Tiêu bắt đầu công bố bảng danh sách mới thì mọi người đều chạy ra khỏi Chiến Thần Tháp, Phòng Trọng Lực hết rồi, vậy mà chưa ai nghe nói Cừu Thiên Nhận gì cả.
Ngay cả hắn, người của Đại Tống Hoàng Triều, hắn đã được Quách Bá Bá phổ cập các cao thủ của Đại Tống.
Nhưng lại không thấy Quách Bá Bá nhắc gì tới Cừu Thiên Nhận cả.
Lưu Tiêu nhoẻn miệng, nói: "Nếu nói thì năm đó tên Cừu Thiên Nhận này còn là thủ hạ của cha ngươi, Dương Khang đó."
Thủ hạ của phụ thân mình?
Dương Quá chấn động, hô hấp dồn dập: "Lâu chủ ngươi biết cha ta sao?"
Dù sao Dương Quá cũng chỉ là một thiếu niên 15 tuổi mà thôi.
Từ nhỏ không cha không mẹ, sao Dương Quá lại không tò mò về cha mình được.
Hơn nữa trong miệng của Quách Bá Bá thì cha mình còn là một anh hùng đầu đội trời, chân đạp đất nữa chứ.
"Moá ơi! Hắn chính là con của tên bại hoại Dương Khang sao?"
Lão Ngoan Đồng - Chu Bá Thông cũng dần bị nhiễm cách dùng từ ngữ trong Thiên Cơ Lâu rồi.
Hắn cảm thấy những lời này quá tiện để bộc lộ cảm xúc, nên đã học theo.
"Ngươi nói sao? Cha ta không phải là người xấu, Quách Bá Bá nói cho ta biết hắn là một đại anh hùng."
Lúc này Dương Quá trợn mắt lên trừng Lão Ngoan Đồng.
"Quả nhiên, nếu nhìn kỹ thì rất giống."
Lão Ngoan Đồng - Chu Bá Thông nheo mắt lại nhìn kỹ Dương Quá, gật đầu liên tục.
Còn về phần những lời nói của Dương Quá thì hắn không thèm để ý tý nào, đường đường hắn cũng là một cao thủ Đại Tông Sư, sao lại đi so đo với một đứa bé được chứ.
"Moá, Dương Quá lại là con trai của Dương Khang sao?"
"Vl! Không ngờ người năm đó mém chút nữa lật đổ được Đại Tống lại còn có hậu đại trên đời này sao."
"Má ơi, hôm nay ta mới biết hậu trường của Dương Quá là Quách Tĩnh đại

hiệp đó."
"Dương Khang, tên này năm đó thật sự rất xấu xa."
"Cũng đúng, nếu như năm đó Dương Khang không có những cao thủ tuyệt đỉnh dưới trướng thì sao có thể mém tý nữa huỷ diệt Đại Tống Hoàng Triều chứ."
...
Khi cái tên Dương Khang vừa bị lộ ra thì tất cả mọi người ở đây đều biết lai lịch của Dương Quá ra sao.
Thậm chí Thái Tử Đại Tống còn nhìn Dương Quá với ánh mắt cực kỳ bất thiện nữa chứ.
Nếu năm đó không phải là nhờ đại hiệp Quách Tĩnh xuất thủ tương trợ thì bây giờ sợ rằng Dương Khang đã lật đổ được Đại Tống rồi.
Thấy nhiều người nói cha mình là người xấu như thế thì hai mắt Dương Quá đỏ lên.
"Lâu chủ...."
Hắn không thể làm gì khác ngoài giương mắt nhìn Lưu Tiêu vởi vẻ cầu khẩn.
Cha hắn có phải người xấu hay không thì chỉ có Lưu Tiêu là người xác nhận được mà thôi.
Hiện tại hắn chỉ tin lời của Lưu Tiêu mà thôi.
Trình Anh cùng Tiểu Long Nữ đứng bên đều nhìn Dương Quá với ánh mắt lo lắng.
Sợ rằng sau đợt này thì Dương Quá không còn đứng dậy nổi được nữa, cũng không thể gượng tiếp.
Dương Quá lập chí làm một anh hùng, nhưng cha của hắn lại là một phần tử xấu, đây quả thật là một đòn chí mạng.

Chương 209. Trong Thiên Cơ Lâu, chúng sinh bình đẳng

Lưu Tiêu nói: "Bọn họ nói đúng, năm đó cha của ngươi thật sự là một người rất xấu xa."
Cả người Dương Quá chấn động, sắc mặt biến đổi.
"Không! Ta không tin, rõ ràng là Quách Bá Bá nói cho ta biết cha ta là một anh hùng mà, sao có thể như thế được."
Dương Quá rất tin tưởng Quách Tĩnh.
Dù trải qua những đau khổ, đối xử bất công ở Toàn Chân Giáo thì Dương Quá cũng không trách cứ gì Quách Tĩnh cả.
Bởi vì y là người đầu tiên trên đời này đối xử tốt với hắn.
Ngoại trừ Âu Dương Phong lúc này đã điên điên khùng khùng thì cũng chỉ có Quách Tĩnh là người đầu tiên xem hắn như người thân mà thôi.
Lưu Tiêu thở dài.
Việc này thật sự không thể nào trách Quách Tĩnh được.

Y là một người đàng hoàng trung thực, nói nhiều lời nói dối như vậy chỉ là muốn cho Dương Quá có một ấn tượng tốt về cha mình mà thôi.
"Năm đó cha ngươi nhận giặc làm cha, giết chết gia gia nãi nãi của ngươi, thậm chí còn hại chết mẹ của ngươi nữa."
Dương Quá như bị sét đánh, cả người run rẩy liên tục.
Lý trí của hắn nói rằng những việc lâu chủ nói đều là sự thật cả.
"Giang Nam Thất Quái, năm đó vốn là sư phụ của Quách Bá Bá ngươi."
"Nhưng tất cả bọn hắn đều bị cha ngươi hại chết hết, chỉ còn sót lại một tên Kha Trấn Ác mà thôi."
"Quách Bá Bá không nói những việc này cho ngươi là bởi vì hắn không muốn ngươi bị cha mình ảnh hưởng, muốn ngươi trở thành một anh hùng đầu đội trời chân đạp đất."
"Hơn nữa Quách Bá Bá còn muốn hình ảnh của cha trong lòng ngươi là một anh hùng, từ đó ngươi có thể tự khích lệ bản thân để cố gắng hơn."
Thân thể Dương Quá lại run rẩy liên tục: "Quách Bá Bá có dụng tâm lương khổ như vậy sao?"
Lưu Tiêu gật đầu.
Nhân phẩm của Quách Tĩnh ra sao thì trên đời này không có mấy ai dám nghi vấn cả.
Có thể được thiên hạ xưng hai chữ đại hiệp thì trên đời này chỉ có hai người mà thôi, một tên đã bị vạch trần bộ mặt thật, thế nên hiện tại chỉ còn một mình Quách Tĩnh.
Lưu Tiêu nói: "Giờ ngươi đã biết vì sao khi ở Quách Gia thì mọi người lại kỳ thị ngươi như vậy chưa."
Dương Quá gật đầu: "Quách Bá Mẫu lo lắng rằng sau này ta sẽ biến thành người như cha ta."
"Kha Công Công kỳ thị ta là bởi vì cha ta đã giết sáu huynh đệ tỷ muội của hắn."
Lưu Tiêu nói: "Bọn hắn chưa giết ngươi đã là tốt lắm rồi."
"Năm đó cha ngươi làm đủ trò xấu, ngay cả Quách Bá Bá cùng Quách Bá Mẫu của ngươi cũng vài lần suýt chết."
Dương Quá gật đầu.
Tất cả định kiến về Kha Trấn Ác và Hoàng Dung trong quá khứ của hắn đã biến mất không còn.
Giờ đây Dương Quá chỉ có lòng cảm kích Quách Tĩnh, dù dưới tình huống như thế mà y vẫn xem và đối xử với mình như con ruột vậy.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Vậy ngươi biết phải làm gì chưa?"
Dương Quá gật đầu: "Ta sẽ không phụ kỳ vọng của Quách Bá Bá, ta sẽ nổ lực để trưởng thành, trở thành một đại hào kiệt đỉnh thiên lập địa."
Lưu Tiêu gật đầu thoả mãn: "Không sai, cha ngươi là cha ngươi."
"Cha ngươi là phần tử xấu thì không có nghĩa sau này ngươi không thể trở thành anh hùng được."
Không hổ là Thần Điêu Đại Hiệp trong tương lai, chỉ qua vài câu thì Dương Quá đã bình tĩnh trở lại, ý chí còn sục sôi hơn trước.

"Hắc, tiểu tử này cũng không sai, cũng không uổng công tên tiểu tử ngốc Quách Tĩnh kia nhọc lòng như vậy."
Chu Bá Thông cười to.
Mọi người lại liếc mắt, đương kim thiên hạ này người dám kêu Quách Tĩnh ba tiếng tiểu tử ngốc e rằng chỉ có ba bốn người mà thôi.
"Lâu chủ, kể tiếp chuyện về Cừu Thiên Nhận đi."
Sau đó có người hô lên.
Rất nhiều người ở đây đến từ nhiều Hoàng Triều khác nhau, thế nên cũng không nhiều người quan tâm và biết Dương Khang lắm.
"Tên Cừu Thiên Nhận này có thể xem như một trong những người xui xẻo nhất."
"Lần đầu tiên hắn xuất thế, vốn định khai triển hùng phong trên Hoa Sơn Luận Kiếm, nhưng xui xẻo thay hắn lại đến trễ."
"Lần thứ hai thì hắn giành chính quyền cùng với Dương Khang, dã tâm bừng bừng, nhưng lại gặp phải đại hiệp Quách Tĩnh đã quật khởi, nên bị đánh đập mấy lần."
"Tại lần Hoa Sơn Luận Kiếm thứ hai."
Lão Ngoan Đồng - Chu Bá Thông nghe tới đây thì hoảng sợ cực kỳ, vội vàng ngăn cản Lưu Tiêu.
"Lâu chủ, nếu như ngươi dám kể chuyện của ta ra thì ta lật tung nơi này lên đó."
Nếu như nói về lần Hoa Sơn Luận Kiếm thứ hai diễn ra thì không phải sẽ khiến việc Anh Cô sinh một đứa bé cho mình bị lộ ra sao.
Khi đó Anh Cô còn kêu mình đi giết Cừu Thiên Nhận nữa.
Lưu Tiêu nói: "Ta lười nói về chuyện hư hỏng của ngươi."
Chu Bá Thông gật đầu thoả mãn.
"Lâu chủ, có chuyện gì thế, mau nói đi."
"Lâu chủ, cầu ngươi tiếp tục kể đi."
"Chu tiền bối, ngươi đừng vô lại như vậy chứ."
"Trong Thiên Cơ Lâu, chúng sinh bình đẳng."
Không ngờ Lão Ngoan Đồng cũng có quá khứ đen tối sao, như thế khác nào không đánh đã khai.
"Tất cả im lặng, ai dám la tiếp lão nhân gia ta giết chết các ngươi."
Lão Ngoan Đồng - Chu Bá Thông thở hổn hển, la lên, nhưng không có mấy tác dụng.
Bởi vì vẻ mặt của hắn quá trẻ con.
Coi như hắn thật sự nghiêm túc thì nhìn cũng giống như đang đùa giỡn vậy.

Chương 210. Đêm hôm đó của lão ngoan đồng

Lúc này Lưu Tiêu lên tiếng: "Nếu như muốn biết thì có thể dùng tiền để mua đó."

Mặt Lão Ngoan Đồng đen lại.
Hắn còn tưởng gia hoả này là người tốt nữa chứ, thì ra là muốn kiếm tiền.
"Quá khứ đen tối của Lão Ngoan Đồng ta đặt tên là 'Đêm hôm đó của Chu Bá Thông', nếu như ai tò mò thì có thể mua để nghe, cam đoan đủ bùng nổ, các ngươi sẽ không lỗ đâu."
Lời này vừa dứt thì Lão Ngoan Đồng như muốn phun một ngụm máu tươi ra, nhảy nhót liên tục.
Những người trong Thiên Cơ Lâu thì sáng mắt hết cả lên, tên truyện như vậy thì nghe có vẻ rất hay ho đó.
"Moá, chỉ một cái tên thôi đã khiến ta tò mò không ngừng rồi."
"Mẹ! Lại bị tên lâu chủ lòng dạ hiểm độc này đưa vào tròng, làm sao bây giờ."
"Lâu chủ, tim ngươi quá đen, luôn tung mồi để chúng ta dùng tiền."
"Mọi người, kiên quyết chống lại tên lâu chủ lòng dạ hiểm độc này đi."
...
"Đúng vậy! Chúng ta phải kiên quyết chống lại tên lâu chủ lòng dạ hiểm độc này."
Một khắc sau thì Thiên Cơ Lão Nhân đứng dậy, vung tay hô to.
Điều này khiến Lão Ngoan Đồng nhìn hắn với ánh mắt cảm kích.
Sau đó Thiên Cơ Lão Nhân nhìn về phía Lão Ngoan Đồng.
"Chu lão ca, tiền mua tin tức này chúng ta đưa hết cho ngươi, không để tên lâu chủ lòng dạ hiểm độc này được lợi, ngươi chỉ cần kể cho chúng ta biết đêm đó đã có chuyện gì xảy ra là được."
Lời này vừa dứt thì Thiên Cơ Lâu cười vang không ngừng.
Lão Ngoan Đồng tối sầm mặt lại, kém chút ngã xuống đất.
Hắn nhìn Thiên Cơ Lão Nhân với vẻ cười lạnh: "Tiểu gia hoả nhà ngươi nhây quá nhỉ, có phải muốn ta giúp ngươi giãn gân cốt hay không."
Thiên Cơ Lão Nhân nghe thế thì rụt cổ lại, không dám nhây tiếp.
Chu Bá Thông còn dám hù doạ là dỡ bỏ Thiên Cơ Lâu mà, người ta không làm gì được lâu chủ không có nghĩ là không làm gì được mình.
Nhưng từ cái tên của câu chuyện mà lâu chủ đưa ra thì mọi người cũng đoán được sơ bộ rồi.
Giờ khắc này Chu Bá Thông phát hiện ánh mắt của nhiều người nhìn mình đã khác đi rất nhiều.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Ở lần Hoa Sơn Luận Kiếm thứ hai này thì Cừu Thiên Nhận được Nhất Đăng Đại Sư điểm hoá, trở thành đại đệ tử của Nhất Đăng Đại Sư và đi theo y để ẩn cư, từ đây rất ít người biết đến sự tồn tại của Cừu Thiên Nhận."
"Đứng thứ chín trên Lánh Đời Bảng, Vô Nhai Tử!"
"Cảnh giới: Đại Tông Sư Sơ Kỳ!"
"Tuyệt kỹ: Bắc Minh Thần Công."
"Nơi ẩn cư: Dùng tiền có thể mua được."
"Đứng thứ tám trên Lánh Đời Bảng, Lý Thu Thuỷ!"
"Cảnh giới: Đại Tông Sư Trung Kỷ!"

"Tuyệt học: Tiểu Vô Tướng Thần Công, Lăng Ba Vi Bộ, Bạch Hồng Chưởng, Thiên Lý Sưu Hồn."
"Nơi ẩn cư: Dùng tiền có thể mua."
"Đứng thứ bảy trên Lánh Đời Bảng: Thiên Sơn Đồng Lão - Vu Hành Vân."
"Cảnh giới: Đại Tông Sư Trung Kỳ"
"Tuyệt học: Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công, Thiên Sơn Chiết Mai Thủ, Thiên Sơn Lục Dương Chưởng!"
Vô Nhai Tử, Vu Hành Vân, Lý Thu Thuỷ.
Lại thêm những môn thần công như Bắc Minh Thần Công, Bát Hoang Lục Hợp Duy Nhã Độc Tôn Công thì mọi người đều có thể đoán ra được ba người này chính là ba đệ tử duy nhất của Phái Tiêu Dao mà Lưu Tiêu nhắc tới hôm trước.
Vương Ngữ Yên nhìn Lưu Tiêu với ánh nhìn tràn đầy sự u oán.
Tên lâu chủ này cuối cùng cũng hạ thủ với ông ngoại và bà ngoại mình rồi.
"Vô Nhai Tử, hiện nay là chưởng môn của Phái Tiêu Dao, cuộc sống thất bại vô cùng."
Chỉ một câu nói của Lưu Tiêu thôi mà mặt của Vương Ngữ Yên đen lại ngay lập tức.
Nhưng nàng cũng không thể phản bác được.
Dưới lời kể của Lưu Tiêu thì chính nàng cũng cảm thấy ngoại công của mình quá là thất bại.
Lão bà chạy theo người khác!
Nữ nhi cũng đi luôn!
Đại sư tỷ yêu mình cũng bỏ mặc.
Cuối cùng ánh mắt có vấn đề, thu tên ác tặc như Đinh Thu Xuân làm đồ đệ, cuối cùng lại bị hại tới mức bán thân bất toại, chỉ có thể trốn trong sơn động một cách cực khổ.
"Lâu chủ ngươi nói gì thế!"
"Nếu như một Đại Tông Sư còn cực độ thất bại thì những người như chúng ta có phải là đáng chết hết hay không."
"Ngươi chơi lớn như vậy sao, ngay cả Đại Tông Sư cũng thất bại cực độ."
...
Lời của Lưu Tiêu lập tức khiến mọi người nhổ nước bọt liên tục.
Những cao thủ Đại Tông Sư như Lão Ngoan Đồng, Cổ Tam Thông, Chu Vô Thị đều giật mình, khuôn mặt như muốn nói là thì ra bản thân mình còn không bằng cực độ thất bại.
Lưu Tiêu lúc này mới lên tiếng: "Nghe ta nói xong đi, rồi các ngươi sẽ biết vì sao ta nói Vô Nhai Tử là cực độ thực bại."
"Ba người này cùng nhau bái một kỳ nhân tên là Tiêu Dao Tử làm thầy, học nghệ."
"Quy củ của Phái Tiêu Dao các ngươi cũng không lạ gì nữa, không có nhan sắc là không thể nào nhập môn."
"Ngày đêm ở chung, cộng thêm tên Vô Nhai Tử này cũng là một người có tài hoa, phong độ nhẹ nhàng, nhan sắc tuấn mỹ."

"Đại sư tỷ Vu Hành Vân cùng sư muội Lý Thu Thuỷ đều đồng loạt thích một mình Vô Nhai Tử."
"Còn tên Vô Nhai Tử này thì sao? Hắn có tình cảm với đại sư tỷ Vu Hành Vân, nhưng cũng có ý tứ với sư muội Lý Thu Thuỷ."
"Nhưng hắn lại không muốn thu cả hai, chỉ muốn chọn một trong hai người mà thôi, các ngươi nói thử xem hắn có phải là một tên thất bại hay là không?"
Mê gái! Cặn bã nam! Bại hoại!
Trong chớp mắt này gần như tất cả nữ tính trong Thiên Cơ Lâu đều nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt chứa những hàm nghĩa trên.
Đây là cực độ thất bại của ngươi sao?

Chương 211. Vô Nhai Tử cặn bã

zalo 0704730588

"Lời của lâu chủ thật sự như đọc được suy nghĩ của ta."
"Nói thật hay, sao lại chọn một người? Đầu óc của Vô Nhai Tử bị gì thế."
"Lâu chủ, ngươi còn dám nói ngươi không mê gái, không phải cặn bã nam sao?"
"Lâu chủ, tri kỷ đời ta."
Tất cả nam tử trong Thiên Cơ Lâu đều gật đầu liên tục.
Bất kỳ đệ tử nào trong Phái Tiêu Dao nếu đặt bên ngoài thì đều là cực phẩm nhân gian.
Cuối cùng trong đầu Vô Nhai Tử suy nghĩ cái gì mà lại chỉ chọn một trong hai thế.
"Thật sự rất thất bại, nếu như Vô Nhai Tử ở đây thì Tước Gia phải cẩn thận dạy dỗ lại hắn mới được."
Vi Tiểu Bảo đồng cảm vô cùng: "Chỉ có lâu chủ mới là tri kỷ của ta mà thôi."
Song Nhi cắn răng: "Ngươi ngứa da sao Tiểu Bảo?"
Vi Tiểu Bảo lúc này mới không dám lên tiếng nữa.
Lưu Tiêu nói: "Những tên cặn bã các ngươi cút đi, đừng lôi kéo ta bằng với các ngươi."
"Đây ta chỉ nói lên bất mãn mà thôi, chứ không phải ta là người như vậy."
"Nếu như không tin thì ngươi cứ đi hỏi Ngữ Yên, Chỉ Nhược thử đi, ta có phải là người như vậy hay không?"
Chúng nữ lúc này trợn mắt lên nhìn Lưu Tiêu.
Ngươi nghĩ rằng chúng ta không biết sao, lúc nào ngươi cũng muốn tẩy não, quán thâu những tư tưởng như vậy vào đầu chúng ta.
Thế nên lời Lưu Tiêu vừa dứt thì trong Thiên Cơ Lâu ai nấy cũng hừ lạnh.
"Lâu chủ, ngươi cho là chúng ta mù hết hay sao?"
"Chuyện cười này của ngươi không buồn cười tý nào lâu chủ à."
"Lâu chủ, trước khi nói những lời như vậy thì ngươi sờ thử lương tâm của mình xem, có đau không."
"Lâu chủ, ngươi nhìn lại xung quanh ngươi đi rồi quay lại nói chuyện với chúng ta."
Mọi người vô cùng kích động, ánh mắt như muốn phun lửa.
Bởi vì bên cạnh Lưu Tiêu oanh oanh yến yến.
Tất cả đệ tử nam của Thiên Cơ Lâu đều bị Lưu Tiêu sai đi rửa chén, quét nhà, chỉ để lại những đệ tử nữ bên cạnh hắn mà thôi.
Vương Ngữ Yên, Trình Anh, Tiểu Long Nữ,...
Quá đáng hơn là ngay cả Thạch Thanh Tuyền, Loan Loan, Sư Phi Huyên, Triệu Mẫn tuy không phải là đệ tử của Thiên Cơ Lâu nhưng cũng sáp gần vào Lưu Tiêu.
Ngay cả Đinh Mẫn Quân cũng bởi vì Diệt Tuyệt sai khiến mà góp chung vào.

Vô số người hâm mộ đỏ cả hai mắt.
Hận không thể kéo Lưu Tiêu ra khỏi đó để bản thân thay vào.
Lưu Tiêu chỉ xua tay: "Xem ra các ngươi hiểu lầm ta khá nặng, hy vọng sau khi biết ta ra sao thì các ngươi sẽ thông cảm cho ta."
Biết nếu nói tiếp thì rất có thể khiến cho chúng nộ, nên Lưu Tiêu chỉ đành lái sang chuyện khác, lôi Vô Nhai Tử ra để gánh chịu hoả lực.
"Vô Nhai Tử không chỉ thất bại, mà hắn còn rất cặn bã."
"Vào lúc đang phân vân giữa Vu Hành Vân cùng Lý Thu Thuỷ thì hắn vẫn luôn giữ quan hệ với cả hai."
"Từ đó Lý Thu Thuỷ và Vu Hành Vân bắt đầu tranh phong, đấu đá nhau để tranh giành Vô Nhai Tử."
"Trong một dịp môn Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công của Vu Hành Vân đang trong giai đoạn phản lão hoàn đồng, Lý Thu Thuỷ ngầm sinh độc kế, hãm hại Vu Hành Vân."
"Sau khi bị Lý Thu Thuỷ hãm hại tới mức tẩu hoả nhập ma thì Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công của Vu Hành Vân xảy ra vấn đề."
"Từ một mỹ nữ tuyệt thế vô song thì nàng biến thành một đứa trẻ chưa trưởng thành."
Vương Ngữ Yên nghe xong thì nghẹn họng trân trối.
Việc này lâu chủ chưa từng kể với nàng.
Nàng không ngờ rằng bà ngoại của mình lại ác độc như vậy, hạ thủ với cả đại sư tỷ của mình.
"Thật đúng là lòng dạ độc ác!"
"Quá độc ác, sau Lý Thu Thuỷ lại có thể làm ra việc như thế vậy."
"Moá ơi, biến thành một người lùn, sợ rằng Vô Nhai Tử không còn cần suy nghĩ nữa."
...
Luu Tiêu gật đầu: "Đúng vậy!"
"Sau khi Vu Hành Vân biến thành một người lùn không thể nào lớn lên thì Vô Nhai Tử lập tức đưa ra quyết định, cưới Lý Thu Thủy về làm vợ."
"Dưới sự đả kích như vậy thì tính cách Vu Hành Vân đại biến, hỉ nộ vô thường, nàng rời khỏi Phái Tiêu Dao, để lại hai người Lý Thu Thuỷ cùng Vô Nhai Tử song túc song phi."
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này ai cũng mắng Vô Nhai Tử cả.
Ban đầu còn có ý tứ với người ta.
Đợi đến khi người ta gặp chuyện thì liền quay mặt không quen biết, đây quả thật quá cặn bã rồi.
"Cặn bã nam!"
"Con bà nó, Vô Nhai Tử này còn là người sao?"
"Một lớn một nhỏ không tốt hơn sao."
"Đây quả thật là quá vô tình vô nghĩa."
...
Vương Ngữ Yên cũng có chút bối rối.
Tuy trước khi Lưu Tiêu nói thẳng ông ngoại của mình đang rất thảm, cần

bản thân đi cứu, lúc đó nàng còn rất đồng tình với ông ngoại mình.
Nhưng bây giờ thì trong lòng nàng lại suy nghĩ đó có lẽ là quả báo mà thôi.
Tuy ruột thịt nhưng thật sự nàng không có cảm tình gì cả.
Hơn nữa nếu đứng trên góc độ bình thường thì ông ngoại nàng đúng thật là một cặn bã nam.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Các ngươi tưởng nhiêu đó là hết sao?"
"Sau đó mới là bắt đầu cuộc sống thất bại của Vô Nhai Tử."
Mọi người sửng sốt, vẫn chưa xong à?
Vương Ngữ Yên đã bắt đầu không dám nghe tiếp rồi.
Lưu Tiêu nói: "Sau khi Vô Nhai Tử cùng Lý Thu Thuỷ kết hôn thì đúng là cuộc sống vô cùng tiêu dao, ân ái, như là thần tiên quyến lữ."
"Cả hai có một người con gái với nhau."
"Thậm chí Vô Nhai Tử còn tìm được một khối ngọc thạch cực lớn, điêu khắc một pho tượng tinh diệu tuyệt luân cho Lý Thu Thuỷ."
"Nhưng dần dần Lý Thu Thuỷ lại thấy có gì đó không đúng."
"Không ngờ Vô Nhai Tử lại càng lúc càng si mê pho tượng kia, lúc nào cũng đờ ra trước pho tượng đó, không còn hứng thú nào với Lý Thu Thuỷ nữa."

Chương 212. Lý Thương Hải

Mọi người há hốc mồm kinh ngạc.
Vô Nhai Tử lại đi yêu pho tượng bản thân điêu khắc ra sao?
Đây là thao tác thần tiên gì đấy, tất cả như cảm giác tam quan của mình đang bị đảo lộn liên tục.
Lưu Tiêu tiếp tục: "Lý Thu Thuỷ thấy vậy thì tìm mọi cách để chọc giận Vô Nhai Tử."
"Nhưng Vô Nhai Tử lại không thèm quan tâm tý nào, chỉ luôn chú ý tới pho tượng kia mà thôi."
"Càng về sau thì Lý Thu Thuỷ bắt đầu nảy sinh ra ý định ác độc, bắt đầu thông đồng với đệ tử Đinh Xuân Thu mà Vô Nhai Tử vừa thu nhận."
Sau khi lời này vừa dứt thì mọi người đã không nhịn được rồi.
Má ơi!
Thần tiên quyến lữ đây sao?
Sao lại cẩu huyết như vậy thế, lại còn thông đồng với đệ tử của chồng mình nữa.
Lúc này mọi người không ai dám lên tiếng cả, chỉ sợ Cua Đồng Thần Thú trấn áp.
Vương Ngữ Yên thì nhịn không được che mặt lại.
Bà ngoại của mình, thật là một lời khó nói hết.
Đinh Xuân Thu?
Lúc này có người bắt đầu nhận ra điều gì đó.
"Lâu chủ, Đinh Xuân Thu mà ngươi nói có phải là Tinh Túc Lão Quái - Đinh Xuân Thu hay không thế?"
Lưu Tiêu trả lời: "Đúng vậy, Đinh Xuân Thu vốn là đệ tử của Vô Nhai Tử,

cũng là kẻ phản bội Phái Tiêu Dao."
"Thảo nào tên Đinh Xuân Thu này biết cái gì gọi là Hoá Công Đại Pháp, nhìn rất giống Bắc Minh Thần Công, thì ra hắn là đồ đệ của Vô Nhai Tử."
"Moá! Lão tặc Đinh Xuân Thu này thật sự quá súc sinh, lại thông đồng với sư nương kiêm sư thúc của mình."
"Lão tắc này không bằng heo chó."
"Phái Tiêu Dao thật hỗn loạn!"
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này ai cũng mắng Đinh Xuân Thủ cả.
Đương nhiên cũng có người lên án Lý Thu Thuỷ, muốn đưa nàng lên dàn hoả thiêu.
Bởi vì những hành vi của nàng thật sự quá trơ trẽn.
"Tên súc sinh Xuân Thu này, nếu như ngày nào đó ta gặp được hắn thì nhất định sẽ đập chết hắn."
Tiêu Phong lúc này như muốn phun lửa.
Những nhân sĩ võ lâm còn lại thì cũng như Tiêu Phong, hận không thể ngay lập tức rút kiếm chém nghịch tặc Đinh Xuân Thu này.
Lưu Tiêu lúc này nói tiếp: "Nhưng cho dù như thế thì Vô Nhai Tử vẫn trầm mê với pho tượng mà mình điêu khắc ra."
"Lý Thu Thuỷ thấy thế thì thật sự biết Vô Nhai Tử đã không còn chút tình cảm với mình, nên nàng đã lên kế hoạch trả thù Vô Nhai Tử."
"Sau Vu Hành Vân thì Lý Thu Thủy cũng bắt đầu rời xa Vô Nhai Tử."
"Nàng mang nữ nhi của mình cùng Vô Nhai Tử rời đi, sau khi tặng con gái của mình cho người khác thì nàng chạy sang Tây Hạ làm Vương Phi."
Trời!
Còn đi Tây Hạ làm Vương Phi nữa à.
"Là chỗ thảo nguyên Tây Hạ đó à?"
"Có phải thảo nguyên hay không thì ta không biết, ta chỉ biết trên đầu Vô Nhai Tử rất xanh mà thôi."
"Nhưng nữ nhân này cũng thật sự lợi hại, dù sao nàng cũng leo lên được vị trí Vương Phi."
Lưu Tiêu nói: "Từ đầu tới cuối Vô Nhai Tử vẫn luôn si mê với bức tượng đó, nên hoàn toàn không biết chuyện của Lý Thu Thuỷ cùng Đinh Xuân Thu."
"Sau khi Lý Thu Thuỷ rời đi thì Đinh Xuân Thu liền thiết kế một kế hoạch để lấy được tuyệt học của Phái Tiêu Dao, hắn lừa và đánh Vô Nhai Tử rớt xuống vách núi, trở thành một người thực vật bán thân bất toại."
"May mà đại đệ tử của Vô Nhai Tử chạy đến kịp để cứu hắn."
"Cũng một phần là vì muốn học được tuyệt học của Phái Tiêu Dao nên Đinh Xuân Thu không hạ sát thủ với Vô Nhai Tử."
"Nên lúc này hắn cũng chạy tới Tinh Túc Hải để sáng lập nên Tinh Túc Phái, trở thành một nhân vật trong Tà Đạo bị mọi người phỉ nhổ."
Mấy năm nay lâu lâu hắn lại chạy về Cửu Châu tìm Vô Nhai Tử nửa chết nửa sống để ép hỏi tuyệt học của Phái Tiêu Dao.
Không bằng heo chó! Súc sinh!

Trong Thiên Cơ Lâu lại bắt đầu vang lên tiếng mắng ngặp trời đối với Đinh Xuân Thu.
Không ngờ lại có người đem sư phụ của mình hại tới mức như vậy.
Tuy có rất nhiều người coi đó là Vô Nhai Tử đáng đời.
Nhưng hành vi của Đinh Xuân Thu cũng không thể coi là anh hùng được, chỉ đáng là súc sinh, thậm chí không bằng heo chó.
"Lâu chủ, Vô Nhai Tử kia cũng là một người bình thường, sao lại có thể si mê một bức tượng được chứ, không lẽ nó có thể sống lại sao?"
Thạch Thanh Tuyền hỏi một cách tò mò, thấy hơi sai sai.
Một người bình thường thì sao có thể trầm mê một pho tượng được chứ.
Cái này rất không bình thường.
Lưu Tiêu nói: "Hỏi rất hay!"
"Thực tế thì chính Lý Thu Thuỷ đến nay cũng không thèm quan tâm đến vấn đề này lắm, sao nàng lại thua một pho tượng được chứ, lại còn là tượng của chính mình nữa."
Vương Ngữ Yên nói: "Vậy lâu chủ có biết không?"
Lưu Tiêu gật đầu: "Thật ra Lý Thu Thuỷ còn có một người muội muội giống nàng như đúc, tên là Lý Thương Hải."
"Trên thực tế bức tượng kia được chạm khắc dựa trên hình mẫu của Lý Thương Hải chứ không phải là Lý Thu Thuỷ."
"Chỉ là cả hai quá giống nhau nên Lý Thu Thuỷ không nhận ra mà thôi."
"Lý do mà Vô Nhai Tử si mê bức tượng đó là vì hắn xem nó là Lý Thương Hải."
"Hắn cưới Lý Thu Thuỷ lý do chính là bởi vì hắn coi nàng là Lý Thương Hải."
"Đến sau này khi không thể nào lừa gạt bản thân được nữa thì mới tạo nên một loạt bi kịch trong đời của Vô Nhai Tử.
Mọi người lúc này đã cạn lời, trố mắt nhìn nhau.
Vô Nhai Tử thật đúng là đáng đời.
Không thích người ta mà còn cưới, sau khi cưới thì lại hối hận rồi mặc kệ người ta, một loạt hành động thật sự là quá cặn bã,
"Người ông ngoại này của mình thật đúng là không nói nổi, là một cặn bã."

Chương 213. Mộc đảo chủ

"Hệ thống, suy tính Lý Thương Hải."
Lưu Tiêu cũng hiếu kỳ.
Bên trong Nguyên Tác thù Lý Thương Hải chỉ là một cái tên, hoàn toàn không có tung tích.
Đám người Lý Thu Thuỷ cùng Vô Nhai Tử đều còn sống cả, nên nếu như Lý Thương Hải không bị người khác giết chết thì đương nhiên vẫn sẽ còn sống.
Nàng lại còn là đệ tử của Phái Tiêu Dao, được Vô Nhai Tử si mê như vậy, nên không chết một cách đơn giản như vậy được đâu.

"Quyền hạn không đủ!"
Hệ thống trả lời, khiến cho Lưu Tiêu vừa bất ngờ nhưng cũng nằm trong dự đoán.
Quyền hạn không đủ.
Có hai loại khả năng.
Đầu tiên, Lý Thương Hải còn sống, nhưng đã trở thành Võ Thánh, nhưng theo Lưu Tiêu thì không thể nào.
Bởi vì trên Lánh Đời Bảng hoàn toàn không có tên của nàng.
Nếu như Lý Thương Hải còn sống và trở thành Võ Thánh thì chắc chắn nàng sẽ có tên trên bảng.
Lý do hợp lý nhất là Lý Thương Hải cùng nhau Phá Toái Hư Không với Tiêu Dao Tử hoặc cả hai cùng biến mất.
Lưu Tiêu không cho rằng Tiêu Dao Tử sẽ chết.
Loại kỳ nhân này nếu không thể Phá Toái Hư Không sợ rằng cả Cửu Châu này không ai có thể cả.
Cũng chỉ có khả năng Lý Thương Hải không còn ở Cửu Châu nữa nên nàng mới không được lên bảng mà thôi.
"Phỏng chừng Tiêu Dao Tử đã nhìn thấy bản chất của ba người Vô Nhai Tử nên mới mang theo Lý Thương Hải đi, để lại ba người tự chơi với nhau."
Vu Hành Vân cũng được, Lý Thu Thuỷ cũng tốt.
Cả hai chẳng phải người tốt lành gì, thậm chí người nhìn như vô tội là Vô Nhai Tử thật ra cũng không phải là thứ gì tốt.
Sau khi Lý Thu Thuỷ mang con gái của hắn rời đi mà hắn vẫn còn có thể trầm mê vào bức tượng của mình, qua đó có thể thấy tên này tam quan bất chính ra sao.
Hơn nữa từ một loạt hành động của hắn thì cũng có thể xác định đây là một người vô cùng ích kỷ.
Dù trong nguyên tác sau khi tìm được Hư Trúc thì hắn cũng không thèm quan tâm nữ nhi của mình tý nào, chỉ dặn dò truyền nhân của mình đi tìm Lý Thương Hải không biết tung tích mà bỏ mặc nữ nhi của mình.
"Đáng đời!"
"Đúng thật là Vô Nhai Tử gieo gió gặt bão."
"Đáng tiếc nhất là Phái Tiêu Dao, thần công vô tận nhưng truyền nhân thì lại là..."
"Nếu như Tiêu Dao Tử tiền bối thu ta làm đồ thì ta mạnh hơn đám Vô Nhai Tử này nhiều."
Rất nhiều người bắt đầu tiếc hận dùm cho Tiêu Dao Tử cùng Phái Tiêu Dao.
Một môn phái đáng ra có thể mạnh mẽ vô cùng, lại bị huỷ trong tay người ích kỷ như Vô Nhai Tử.
Tam đại đệ tử, mỗi người một phương.
Chưởng môn thì nửa sống nửa chết.
"Má! Cặn bã nam!"

Mộc Uyển Thanh cũng mắng Vô Nhai Tử một tiếng.
"Đáng đời! Không đáng giá đồng tình."
"Bại hoại!"
....
Mắt thấy sắc mặt của Vương Ngữ Yên dần dần khó coi thì Lưu Tiêu đành ho một tiếng, chuyển sang một câu chuyện khác.
"Mọi người im lặng, chúng ta nói tiếp về bảng danh sách."
Hắn tiếp tục nói về bảng danh sách.
"Đứng thứ sáu trên Lánh Đời Bảng, Mộc đảo chủ!"
"Tu vi: Nửa Bước Võ Thánh."
"Tuyệt học: Thác Loạn Thái Huyền Kinh!"
"Nơi ẩn cư: Dùng tiền có thể mua được."
Dựa theo suy tính của Thiên Cơ Lâu thì người đứng thứ sáu trên Lánh Đời Bảng là Mộc đảo chủ trong Long Mộc Nhị Đảo Chủ của Hiệp Khách Đảo.
Nửa Bước Võ Thánh! Thác Loạn Thái Huyền Kinh!
Trong Thiên Cơ Lâu sôi nhào hết cả lên.
"Khá lắm!"
"Khủng bố, Nửa Bước Võ Thánh mà còn ẩn cư sao, nếu không vô địch thì không rời núi à?"
"Lâu chủ, đây quả thật là quá doạ người, Nửa Bước Võ Thành mà còn lánh đời sao?"
"Thác Loạn Thái Huyền Kinh, nó có nguồn gốc từ Thái Huyền Kinh của Kiếm Tiên - Lý Bạch sao lâu chủ?"
"Thái Bạch Kiếm Tiên thật sự có truyền thừa."
Mọi người kích động tới mức đứng hết cả lên.
Bọn hắn vừa bị tu vi của Mộc đảo chủ hù doạ, cũng vừa bị Thái Huyền Kinh doạ sợ.
Phải biết rằng trên võ lâm hiện nay cũng mới chỉ có hai người được xác định là Võ Thánh mà thôi, một là Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh, hai là Đế Thích Thiên, một lão quái vật sống mấy ngàn năm.
Còn Trương Tam Phong thì mọi người cũng chỉ suy đoán.
Lưu Tiêu không tiết lộ, Trương Tam Phong không lên tiếng, không ai dám gật bừa.
Nửa Bước Võ Thánh tuyệt đối là một tồn tại khiến người khác sợ hãi vô cùng.
Nhưng mà tồn tại như thế mà vẫn lánh đời sao?
"Lâu chủ, Thác Loạn Thái Huyền Kinh là sao?"
Chu Vô Thị đứng ngồi không yên, nhanh chóng hỏi.
Những người khác thì đều hít thở nặng nề, nhìn chằm chằm vào Lưu Tiêu.
Nếu như Thái Huyền Kinh xuất thế thì không ai còn giữ được bình tĩnh cả.
Phải biết rằng đây là thần công đứng thứ ba trên Tâm Pháp Thiên Bảng đó, chỉ đứng dau Chiến Thần Đồ Lục cùng Thần Võ Huyền Công của Thiên Cơ Lâu mà thôi.
"Lâu chủ, mong giải thích!"

"Lâu chủ, lần này không lấy tiền được không."
"Lâu chủ, người tốt trọn đời bình an."
Rất nhiều người kêu rên.
Lưu Tiêu trừng mọi người một cái rồi mắng: "Những tên các ngươi, có thắc mắc thì khen ta là người tốt."
"Lúc khác thì mắng lão tử cặn bã, mê gái."
Đám người Vương Ngữ Yên nghe thế thì vội lên tiếng.
"Lâu chủ, chúng ta không dám nữa."
"Lâu chủ, ta biết ngươi sẽ không tàn nhẫn như vậy."
Lưu Tiêu cũng âm thầm bội phục sự tinh diệu của Thái Huyền Kinh.
Một đám người không hiểu biết tý gì về Thái Huyền Kinh luyện chơi chơi thôi mà cũng có thể trở thành cao thủ Nửa Bước Võ Thánh, phần còn lại thì trở thành Đại Tông Sư.
"Lúc mà Thạch Phá Thiên chân chính lĩnh ngộ được Thái Huyền Kinh hoàn chỉnh thì chắc chắn y sẽ lập tức phá cảnh, trở thành nhân gian Võ Thánh."
Cảm xúc Lưu Tiêu dâng trào.
Lúc Thạch Phá Thiên lên Hiệp Khách Đảo thì y không bằng được Long Mộc Nhị Đảo Chủ.
Nói cách khác lúc đó Thạch Phá Thiên cùng lắm cũng chỉ có tu vi Đại Tông Sư Hậu Kỳ mà thôi.
Nhưng y chỉ cần nhập môn sơ bộ Thái Huyền Kinh, tu luyện một lần thôi mà sau đó liền có thể đánh bại Long Mộc Nhị Đảo Chủ một cách dễ dàng.
Sau khi đánh một trận xong còn khiến cả Hiệp Khách Đảo nổ tung, núi lửa cũng vì đó mà phun trào.
Qua đây ta có thể thấy được lúc đó Thạch Phá Thiên chắc chắn đã tấn thăng lên được cảnh giới người người mơ ước, Võ Thánh chí cảnh, huyền diệu vô cùng.
Điều đó cũng khiến Lưu Tiêu thèm thuồng Thái Huyền Kinh hơn.
Vậy nên tới tận nay hắn cũng chỉ tiết lộ cái tên Thạch Phá Thiên ra với mọi người mà thôi, còn chưa để lộ thân phận "Cẩu Tạp Chủng" của y.
Loại thần công đứng hàng thứ ba trên Tâm Pháp Thiên Bảng như Thái Huyền Kinh nếu như có thể hợp lại với Thần Võ Huyền Công thì chắc chắn chỗ tốt sẽ cực kỳ to lớn, khó mà tượng tưởng được.
Phải biết rằng hiện nay Thần Võ Huyền Công của hắn còn chưa dung hợp bất kỳ môn công pháp nào có tiềm lực Phá Toái Hư Không đó.
"Còn có Chiến Thần Đồ Lục nữa, ta chắc chắn sẽ lấy được!"

Chương 214. Mười triệu lượng

Lưu Tiêu còn chưa quên Chiến Thần Đồ Lục.
Nhưng mà Chiến Thần Đồ Lục đang được giấu trong Chiến Thần Điện, còn có Ma Long thủ hộ nữa chứ.
Trước khi hắn có đủ thực lực để đánh bại Ma Long thì tạm thời hắn sẽ không để tâm quá nhiều tới Chiến Thần Đồ Lục.

Hơn nữa hắn cũng đã thử suy tính vị trí của Chiến Thần Điện rồi, không thể nào thôi diễn ra được.
Không cần suy nghĩ cũng biết nếu muốn thôi diễn ra vị trí chính xác của Chiến Thần Điện thì cần phải có một cái giá trên trời.
"Lâu chủ, chúng ta sai rồi!"
"Lâu chủ, ta chưa từng mắng gì ngươi."
"Con mẹ nó, lâu chủ anh tuấn tiêu sái như thế này thì phong lưu một tý cũng là chuyện bình thường thôi."
"Về sau ai dám mắng lâu chủ là đồ mê gái thì lão tử tính sổ với người đó."
...
Thấy Lưu Tiêu im lặng nửa ngày, không có ý định nói tiếp thì ai nấy đều gấp.
Cuối cùng Lưu Tiêu cũng từ từ lên tiếng.
Dù sao chỉ cần không cho thân phận thật sự của Mộc Đảo Chủ lộ ra, thì cho dù tất cả mọi người ở đây suy nghĩ nát cả óc cũng không thể biết được mỗi mười năm tất cả những người được mời ăn cháo ở Đại Mạc sẽ được lên Hiệp Khách Đảo để tìm hiểu Thái Huyền Kinh.
Dù ngươi có sáng suốt tới đâu cũng không thể nào suy nghĩ ra khả năng này được.
Đây chính là tuyệt học của Thái Bạch Kiếm Tiên đó, chắc chỉ có người bị điên mới chia sẻ rộng rãi cho nhiều người.
Lưu Tiêu không thể nào không bội phục lòng dạ của Long Mộc Nhị Đảo Chủ.
Vì bản thân không thể nào hiểu được nên mời những người khác lên đảo để tìm hiểu chung với mình, mục đích chỉ là vì giải mã bí mật của môn thần công này.
Lưu Tiêu nói: "Thác Loạn Thái Huyền Kinh, ý nghĩa như mặt chữ, bọn hắn tìm hiểu Thái Huyền Kinh nhưng hiểu sai, nên dẫn tới tu luyện sai cách."
Mọi người hít sâu liên tục, chấn động không ngớt.
Thái Huyền Kinh của Lý Thái Bạch tinh diệu như vậy sao, dù hiểu sai nhưng không chỉ không tẩu hoả nhập ma, ngược lại còn có thể tu luyện tới mức Nửa Bước Võ Thánh.
"Không hổ là Kiếm Tiên, người có thể sánh vai cùng Thuỷ Tổ Long Hoàng và Vũ Hoàng."
"Thái Bạch Kiếm Tiên, đúng thật là thiên tài từ xưa đến nay không ai bằng!"
"Moá nó, Thái Huyền Kinh tinh diệu tuyệt luân như thế sao, dù là Nửa Bước Võ Thánh cũng không mò được môn đạo, còn luyện sai nữa chứ."
...
"Ta cảm thấy nếu đưa Thái Huyền Kinh cho ta thì ta có thể hiểu và luyện được."
Vi Tiểu Bảo nói một cách không biết xấu hổ.
"Xin hỏi giá trị của tin tức về Mộc Đảo Chủ này có giá là bao nhiêu?"
Chu Vô Thị nhìn chằm chằm Lưu Tiêu, âm thầm siết chặc tay lại.

Lời này vừa dứt thì cả Thiên Cơ Lâu im lặng hết, mọi người đều nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt rực cháy.
Vị Mộc Đảo Chủ này dù có tu vi Nửa Bước Võ Thánh rồi mà vẫn không chịu xuất sơn, tất nhiên là hạng người không màng danh lợi.
Nếu như không màng danh lợi thì rất dễ thân cận.
Không chừng chỉ cần nghĩ một vài biện pháp là có thể đạt được Thái Huyền Kinh trong tay hắn rồi.
Không thể không nói, câu nói cùa Vi Tiểu Bảo khi nãy tuy không biết xấu hổ nhưng nó là tiếng lòng của nhiều người ở đây.
Ít nhất là hơn phân nửa người trong Thiên Cơ Lâu bây giờ đều có suy nghĩ đó, cảm thấy nếu như Thái Huyền Kinh nằm trong tay của mình thì bản thân có thể hiểu được nó.
Lưu Tiêu cười, giơ một ngón tay lên.
"Mười vạn? Giá cả cũng hợp lý, ta mua."
Vẻ mặt Vi Tiểu Bảo vui mừng.
Đám người Triệu Mẫn cũng mừng như điên.
Tuy đối với nhiều người thì mười vạn lượng bạc chỉ để mua một tin tức thì khác nào giá trên trời.
Nhưng mà đối với những người đại biểu cho Ngũ Cường Hoàng Triều như bọn hắn thì đây cũng chỉ là tiền lẻ mà thôi.
"Ngươi đang nằm mơ sao?"
Lưu Tiêu trừng Vi Tiểu Bảo một cái: "Tin tức về Thái Huyền Kinh mà ngươi nói chỉ có giá mười vạn lượng thôi?"
Sắc mặt Vi Tiểu Bảo biến đổi: "Một trăm vạn?"
Một tin tức một trăm vạn, thật sự là giá trên trời.
Bởi vì đây cũng chỉ là một tin tức mà thôi, nó chỉ là chỉ vị trí của Mộc Đảo Chủ ở đâu.
Còn về phần từ tin tức này khai thác được lợi ích bao nhiêu, hay thậm chí là biết rồi không biết có đi tìm được không nữa chứ đừng nói là học được Thái Huyền Kinh.
Dù sao người ta cũng là một cao thủ Nửa Bước Võ Thánh đang ẩn cư, sợ rằng trên thiên hạ này còn có rất ít thứ mà người ta quan tâm, nên dựa vào đâu mà người ta thu ngươi làm đồ đệ, còn truyền Thái Huyền Công cho nữa.
Nhưng Vi Tiểu Bảo vẫn cắn răng: "Mua!"
Đám người Chu Vô Thị cũng có dự định này.
Một vị Nửa Bước Võ Thánh, đáng giá tiền này.
Lưu Tiêu lên tiếng: "Không có cửa đâu."
"Một trăm vạn lượng à, vàng thì được."
Tại Cửu Châu đại lục thì tỷ lệ giữa vàng với bạc là một với mười.
"Mười triệu lượng!"
"Moá! Giá tiền này thì hơi quá rồi."
"Ngũ Cường Hoàng Triều cũng không chịu nổi."
Mọi người quá sợ hãi.

Đám người Vi Tiểu Bảo, Chu Vô Thị như được dội một chậu nước lạnh lên người.
Cái giá tiền này quả thật quá cao, bọn họ đều không thể chịu nổi.
Đương nhiên nếu như bọn họ biết chỉ cần tìm được Mộc Đảo Chủ là có thể tự do tìm hiểu Thái Huyền Kinh thì dù cho có đập nồi bán sắt họ cũng sẽ góp đủ số tiền này.
Mười triệu là có thể tìm hiểu Thái Huyền Kinh, giá cả này tuyệt đối công bằng.
Đáng tiếc Lưu Tiêu cố ý giữ bí mật phần này.
Trước khi hắn có đủ lực lượng thì hắn sẽ bảo mật Hiệp Khách Đảo bằng tất cả mọi giá.
Dù sao trên thiên hạ này vẫn còn những Lão Quái Vật như Đế Thích Thiên cùng Tiếu Tam Tiếu, còn những nhân vật tuyệt thế giấu tài như Trương Tam Phong.
Sợ rằng không ai là không động tâm trước Thái Huyền Kinh cả.

Chương 215. Thiết Cuồng Đồ

"Tiếp tục nói về Lánh Đời Bảng!"
Thấy biểu tình của những người này thì Lưu Tiêu cũng biết không ai nguyện ý móc mười triệu lượng bạch ngân ra.
Dù sao thì một năm ngân khố của Ngũ Cường Hoàng Triều cũng chỉ có thu nhập gần hai ba chục triệu mà thôi.
"Đứng thứ năm trên Lánh Đời Bảng, Long Đảo Chủ!"
"Tu vi: Nửa Bước Võ Thánh!"
"Tuyệt học: Thác Loạn Thái Huyền Kinh!"
"Nơi ẩn cư: Dùng tiền có thể mua."
Mọi người lại bị chấn động.
"Lại là một Nửa Bước Võ Thánh tu luyện Thác Loạn Thái Huyền Kinh."
"Con bà nó, Thái Huyền Kinh nghịch thiên như thế sao, hai người luyện thì có hai Nửa Bước Võ Thánh."
"Lợi hại, đứng thứ năm thứ sáu trên bảng đã là Nửa Bước Võ Thánh rồi, chắc lẽ tiếp theo là một đám Võ Thánh sao!"
...
Lưu Tiêu nói: "Long Đảo Chủ cùng Mộc Đảo Chủ ẩn cư chung một nơi, tin tức cũng giống nhau, ta cũng không giới thiệu qua làm gì."
Mọi người gật đầu, dù sao cũng có đủ tiền mua đâu.
"Đứng thứ tư trên Lánh Đời Bảng: "Thiết Cuồng Đồ!!"
"Tu vi: Đại Tông Sư Hậu Kỳ!"
"Tuyệt ký: Đoán Tạo Thần Binh."
Đại Tông Sư Hậu Kỳ?
Mọi người ngơ ngác.
Bảng danh sách của lâu chủ bị sai sao, vì sao Đại Tông Sư Hậu Kỳ lại xếp hạng trước hai cao thủ tu vi Nửa Bước Võ Thánh thế.

"Lâu chủ, vị Đại Tông Sư tên Thiết Cuồng Đồ này sao lại xếp trước Long Mộc Nhị Đảo Chủ?"
"Đúng vậy, hắn chỉ là một Đại Tông Sư thôi mà, Long Mộc Nhị Đảo Chủ chỉ cần một ngón tay thôi là có thể nghiền chết hắn rồi."
"Không sai, coi như hắn biết chế tạo Thần Binh hay gì đó thì cũng không thể nào xếp hạng trước Nửa Bước Võ Thánh được."
"Thiết Cuồng Đồ, nghe tên thôi là muốn đánh hắn một trận rồi."
Đại đa số người đều lên tiếng để biểu đạt sự bất mãn của mình.
"Lâu chủ, người này có đặc thù gì hay sao mà lại có thứ hạng cao như thế?"
Loan Loan chớp hai mắt to tròn của mình nhìn về phía Lưu Tiêu.
Nàng tin rằng Lưu Tiêu sẽ không xếp bảng xếp hạng này một cách vô lý như thế đâu.
Nếu như tên Thiết Cuồng Đồ này có thể xếp trên Long Mộc Nhị Đảo Chủ thì chắc chắn hắn phải có một đặc thù nào đó.
Nếu chỉ riêng việc có thể chế tạo ra Thần Binh thôi thì chưa đủ để áp chế Nửa Bước Võ Thánh.
Dính tới một chữ Thánh thì dù chỉ là Nửa Bước Võ Thánh thôi cũng đã tính siêu phàm thoát tục rồi.
"Các ngươi đừng la lối nữa! Để lâu chủ ca ca nói."
Chung Linh quát lớn lên, kêu những nhân sĩ giang hồ này im lặng.
Lưu Tiêu thấy thế thì cười: "Chung Linh ngoan thật, không uổng công ngày nào ta cũng thương ngươi."
Mặt Chung Linh đỏ lên, nàng biết Lưu Tiêu đang ám chỉ cái gì.
"Tất cả câm miệng hết cho ta!"
Lưu Tiêu khoát tay, tất cả mọi người lúc này cũng im lặng.
Lưu Tiêu hắng giọng nói: "Thiết Cuồng Đồ, tuy chỉ có tu vi Đại Tông Sư Hậu Kỳ, nhưng thành tựu của hắn có thể để bất kỳ ai trên đời này đều ghé mắt."
"Bao quát Võ Thánh!"
Ngữ khí của Lưu Tiêu chắc như đinh đóng cột.
"Tên Thiết Cuồng Đồ này mặc dù không phải là Võ Thánh nhưng lại có chiến lực không khác gì Võ Thánh cả."
Mọi người hít một hơi thật sâu.
Quả nhiên là nhân vật sánh ngang với Võ Thánh.
"Cửu Châu thật đúng là nơi ngoạ hổ tàng long, địa linh nhân kiệt!"
Cưu Ma Trí cũng ngừng việc đang làm lại, chấn động không ngớt.
Trước kia hắn còn nghĩ rằng Bắc Kiều Phong cùng Nam Mộ Dung đã là hai nhân vật đứng đầu võ lâm, hoành hành cả Cửu Châu rồi chứ.
Đến bây giờ mới phát hiện ra là một nước nhỏ bé như Thổ Phiên làm sao có thể biết được Cửu Châu khủng bố như thế nào.
"Những tên khó chơi này, đều là Võ Thánh hoặc là Nửa Bước Võ Thánh rồi mà còn không chịu xuất sơn, vậy một tên Nửa Bước Tông Sư như ta nhảy nhót liên tục như thế này thì có ý nghĩa gì chứ."
Tả Lãnh Thiền cảm giác trước kia bản thân như ếch ngồi đáy giếng vậy.

Chỉ có tu vi Nửa Bước Tông Sư mà còn muốn thống nhất cả Ngũ Nhạc Kiếm Phái, thậm chí còn có dã tâm lấy đó làm ván cầu để thống nhất cả giang hồ của Đại Minh nữa chứ.
Sau khi bước vào Thiên Cơ Lâu một thời gian thì Tả Lãnh Thiền mới biết suy nghĩ của bản thân nực cười biết bao nhiêu.
"Lâu chủ, xin hỏi tên Thiết Cuồng Đồ này rốt cuộc có thành tựu gì mà có thể sánh ngang Võ Thánh thế."
Tiêu Phong nhịn không được mà lên tiếng.
Lưu Tiêu nói: "Tên Thiết Cuồng Đồ này tuy thiên phú trên Võ Đạo chỉ thường thường, nhưng thiên phú chế tạo thì có thể nói là vang dội cổ kim."
Cao thủ Đại Tông Sư Hậu Kỳ mà ngươi nói thiên phú Võ Đạo thường thường à.
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều cắn răng.
Thế khác nào nói rằng tất cả người ở đây thiên phú đều không bằng tầm thường sao.
"Vang dội cổ kim!"
Sư Phi Huyền chấn động.
Lần đầu tiên Lưu Tưu sử dụng bốn chữ này là để diễn tả Độc Cô Cầu Bại, hiện tại đây là lần thứ hai hắn dùng nó.
Qua đây ta có thể thấy được rốt cuộc thiên phú của tên Thiết Cuồng Đồ kinh khủng ra sao.
"Lâu chủ, Thiết Cuồng Đồ có thành tựu kinh khủng hay kinh thiên động địa gì thế?"
"Chẳng lẽ hắn chế tạo ra một thần binh mạnh nhất từ xưa đến nay sao?"
Thạch Thanh Tuyền tò mò.
Nếu như hắn có thể chế tạo ra Thần Binh đứng đầu thiên hạ thì có thể xứng với bốn chữ vang dội cổ kim.
"Cũng gần như thế!"
Lưu Tiêu gật đầu: "Tên Thiết Cuồng Đồ này chính là người sở hữu Phá Không Nguyên Thủ cùng với Luyện Thiết Thủ, và là đảo chủ của Thiết Tâm Đảo trên Võ Kỹ Thiên Bảng hôm trước."
Mọi người bừng tỉnh đại ngộ, thì ra là truyền nhân của một môn phái gần như Phái Tiêu Dao.

Chương 216. Não tàn

"Trên thực tế sư môn của Thiết Cuồng Đồ có tên là Thiết Môn."
"Thiết Tâm Đảo chính là chỗ lánh đời của Thiết Thần, đại ca của Thiết Cuồng Đồ."
"Việc Thiết Môn này am hiểu nhất là chế tạo Thần Binh."
"Mà Thiết Cuồng Đô này chính là người có kỹ nghệ cao siêu nhất của Thiết Môn."
"Giang hồ rất ít khi nghe tới danh tiếng của Thiết Môn, bởi vì sư tổ của bọn hắn đã lập nên một lời thề là sẽ chế tạo ra một binh khí cường đại nhất thế

gian này."
"Nên môn phái này nhiều đời ẩn cư là vì cố gắng để đạt được mục tiêu đó."
"Bọn hắn đã chế tạo ra được binh khí mạnh mẽ nhất thế gian rồi à?"
Dương Quá nhịn không được mà chen vào.
Lưu Tiêu trả lời: "Đừng nóng lòng, chờ ta từ từ nói đã."
"Chuyện xưa của Thiết Cuồng Đồ cũng khá dài, người trong đó cũng khá nguy hiểm."
"Nếu như ta không kể rõ thì sợ rằng các ngươi không thể nào biết được hung hiểm trong môn phái này."
Mọi người gật đầu, trừng tên Dương Quá một trận.
Ai cũng biết mỗi khi lâu chủ muốn nói về ai thì đều lôi cả gốc gác ra mà nói, nếu như ngươi chỉ nghe kết quả thôi thì đừng đứng trong đây nữa.
"Sư phụ của Thiết Cuồng Đồ chính là Đại Đệ Tử của Thiết Môn, y lần lượt thu bốn người làm đồ đệ."
"Lão đại là Thiết Thần, lão nhị là Thiết Cuồng Đồ, hai người này là anh em song sinh."
"Lão tam là Thiết Trí, kỹ thuật cũng siêu phàm không kém."
"Cuối cùng là Thiết Lan, một nữ tử."
Dương Quá nghe đến đây thì kinh ngạc vô cùng.
"Lâu chủ, không lẽ Thiết Môn này cũng giống như Phái Tiêu Dao, vì một nữ tử mà xảy ra nhiều chuyện cẩu huyết hay sao?"
Việc lâu chủ cường điệu Thiết Lan là một nữ tử giống như đang muốn nhắc nhở hắn điều gì đó.
Mọi người nghe vậy thì chấn động, lộ ra vẻ bừng tỉnh.
Những môn phái lành đời mày cô lập bản thân, đệ tử cũng không đi hành tẩu giang hồ.
Thế nên môn phái ít nam nhiều nữ như Phái Tiêu Dao thì rất hoan nghênh nam tử.
Như việc vì chỉ có một mình Vô Nhai Tử nên Vu Hành Vân cùng Lý Thu Thuỷ đều dùng mọi cách để tranh đoạt, dù sao cả hai nàng đều chỉ mới gặp một mình Vô Nhai Tử, không tranh hắn thì tranh ai.
Những môn phái nhiều nam ít nữ cũng như thế.
Sợ rằng những đệ tử nam trong đó chỉ yêu cầu người kia giới tính là nữ mà thôi.
...
Lưu Tiêu gật đầu: "Cũng gần đúng, nhưng chỉ là không thái quá như Phái Tiêu Dao mà thôi, không máu chó tới độ đó."
Moá!
Tất cả mọi người đều nhổ nước bọt.
Chẳng lẽ đây là vận mệnh của các môn phái lánh đời hay sao, chạy cũng không thể thoát.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Thiết Lan là tiểu sư muội, thế nên được ba vị sư huynh chăm sóc quan tâm."
"Trong quá trình đó thì Thiết Trí cùng Thiết Cuồng Đồ đều cùng nhau yêu

Thiết Lan."
"Vì Thiết Lan nên cả hai sư huynh đệ trở nên quyết liệt với nhau."
"Đứng giữa hai sư huynh thì Thiết Lan khó xử vô cùng."
"Sau này có một vị hiệp khách vô tình biết được việc giữa ba người."
"Hắn đưa ra một cách để hoá giải ân oán cả ba."
"Đó chính là để Thiết Trí cùng Thiết Cuồng Đồ đánh với nhau một trận, người nào thắng thì người đó sở hữu Thiết Lan."
Lời này vừa dứt thì nhiều người sáng mắt lên.
"Chủ ý này hay đó!"
"Đúng vậy, người nào mạnh thì người đó có tư cách ở cùng với tiểu sư muội."
"Người hiệp khách này thật sự được đó, nếu như vậy thì ân oán của cả ba đã được giải quyết rồi."
....?
Lưu Tiêu cạn lời.
Không ngờ lại có nhiều tên não tàn đồng ý với cách làm như vậy à?
"Mả mẹ các ngươi!"
Lưu Tiêu giận dữ, quát lớn những người đang tán thành chủ ý trên.
Nhiều người bị hù tới mức giật mình vô cùng, câm miệng không dám nói lời nào.
Lưu Tiêu nói: "Tên hiệp khách não tàn này đưa ra chủ ý nhưng chưa từng hỏi xem ý kiến của ba người trong cuộc thế nào, có đồng ý hay không."
"Tên này thậm chí còn không hỏi ý kiến của Thiết Lan nữa."
"Chẳng lẽ những tên não tàn các ngươi cho rằng qua một trận quyết đấu là có thể quyết định việc cả đời của một người con gái sao? Không hỏi quyết định của nàng à?"
"Chắc chắn nàng sẽ muốn ở cùng với người nàng yêu chứ không phải là người thắng lợi."
Lưu Tiêu lúc này giận tím mặt, phóng khoáng tự do, cực kỳ uy thế.
Bộ dạng của hắn như muốn nói rằng các ngươi thật sự quá rác rưởi.
Một màn này khiến chúng nữ ngồi kế sáng hết cả mắt lên.
Trong Thiên Cơ Lâu mọi người vẫn chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra.
"Lâu chủ nói hay thật, các ngươi thật sự quá não tàn."
"Đúng thật là một đám não tàn, lấy việc quyết đấu để xác định chuyện cả đời của một người con gái, các ngươi coi nàng là món hàng hay sao thế."
"Tên hiệp khách não tàn rồi mà các ngươi cũng là não tàn hay sao thế?"
Vương Ngữ Yên, Tiểu Long Nữ, Thạch Thanh Tuyền cùng đám nữ tử lúc này ai cũng ủng hộ Lưu Tiêu cả.
Ai cũng thấy hắn nói thật tốt.
Những xú nam nhân này thật sự quá cặn bã, không coi nữ tử ra gì, lại muốn dùng quyết đấu để tranh giành.
Khi các nàng nghe đến đây thôi là đã thấy bi ai cho nữ tử Thiết Lan kia rồi.
Giờ khắc này hảo cảm của chúng nữ đối với Lưu Tiêu tăng mạnh.
Lý Tầm Hoan thì xấu hổ vô cùng.

Nếu như trước khi mình có giác ngộ được như lâu chủ thì sao có thể đau khổ như bây giờ.
Lưu Tiêu gật đầu thoả mãn.
Vẻ kính nể cùng sùng bái trong mắt của đám người Vương Ngữ Yên thật sự khiến hắn sảng khoái cả tinh thần và thể chất.

Chương 217. Lại một câu chuyện cẩu huyết

"Moá! Tên chó lâu chủ này tính kế chúng ta."
"Mẹ nó! Tên lâu chủ này đang đưa chúng ta vào tròng mà."
"Bà nó! Tim lâu chủ thật quá đen, lại lấy chúng ta làm đá kê chân để nâng cao hắn lên."
"Ghê tởm! Tên cẩu lâu chủ này điên rồi."
Nhìn thấy vẻ đắc ý trên mặt Lưu Tiêu thì rất nhiều người mới giật mình phản ứng lại, mắng to trong lòng.
Tên cẩu lâu chủ này lại đạp bọn mình để nâng hắn lên.
Những người phản ứng lại thì đều nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt giận dữ, im lặng không nói.
Quá âm hiểm!
Trước tiên hắn nói cách làm của người hiệp khách kia.
Chờ sau khi bọn họ đứng ra thì lại quay ngoắc thái độ lại, giận dữ mắng tất cả một trận để nâng tầm giá trị tam quan cùa bản thân lên, biểu hiện ra sự tôn trọng phái nữ của hắn.
"Lâu chủ, sau đó thì sao? Thiết Lan cô nương có kết cục như thế nào."
Đinh Mẫn Quân lúc này vô cùng đố kỵ với Chu Chỉ Nhược vì y đang ngồi cạnh Lưu Tiêu, nàng muốn lên tiếng để thu hút sự chú ý của hắn.
"Lâu chủ, tên hiệp khách não tàn kia là ai thế."
"Hắn cho hắn là ai mà dám coi thường nữ tính như thế!"
Chu Chỉ Nhược sao cho Đinh Mẫn Quân cơ hội được.
Đinh Mẫn Quân hận đến nghiến răng, quả nhiên khi Lưu Tiêu vừa quay về hướng nàng thì liền bị âm thanh của Chu Chỉ Nhược thu hút, đâu còn quan tâm gì nàng nữa.
"Người này tên Càn Chấn, là bang chủ của Nhất Liên Bang ở Nguyên Châu, là kiểu bang phái không nổi danh tý nào."
Mọi người gật đầu.
Quả nhiên chỉ là một tiểu nhân vật không ra hồn mà thôi, bởi vì ở đây chưa ai nghe nói qua cả.
Nhưng nếu bọn hắn biết tên Càn Chấn này có tu vi Đại Tông Sư Sơ Kỳ thì sẽ hộc máu mất.
Tiểu nhân vật trong mắt lâu chủ Thiên Cơ Lâu tuyệt đối là một đại lão ở đây.
Lưu Tiêu nói: "Càn Chấn vừa đưa đề nghị ra thì Thiết Lan liền giận tím

mặt, nghĩ rằng tên này xem mình là món hàng à."
"Hơn nữa tranh chấp giữa Thiết Trí cùng Thiết Cuồng Đồ cũng không quá nghiêm trọng, chỉ là không còn gặp mặt vãng lai nữa thôi."
"Nếu như áp dụng cách của tên Càn Chấn này đưa ra thì sợ rằng quan hệ của Thiết Trí cùng Thiết Cuồng Đồ trực tiếp trở thành đối thủ liều mạng."
"Thiết Lan không muốn vận mệnh của mình bị quyết định bởi một câu nói của người khác, càng không muốn Thiết Trí cùng Thiết Cuồng Đồ liều mạng với nhau."
"Nên trước một đêm Thiết Cuồng Đồ quyết đấu với Thiết Trí nàng đã gửi một hộp gấm cho Thiết Cuồng Đồ."
Triệu Mẫn nghe thế thì giật mình, thốt lên: "Thiết Lan cuối cùng cũng chọn được một trong hai người rồi."
"Trong hai người có một người là người trong mộng của Thiết Lan!"
Hô hấp của Triệu Mẫn bắt đầu dồn dập: "Đúng không lâu chủ?"
Sau khi lời của nàng vừa dứt thì mọi người cũng dần dần tỉnh ngộ.
Quả nhiên thông minh.
Lưu Tiêu thầm nghĩ, có lẽ không phải ngẫu nhiên mà trong nguyên tác Chu Chỉ Nhược thua Triệu Mẫn.
"Thông minh!"
Lưu Tiêu giơ ngón cái lên cho Triệu Mẫn.
"Thiết Lan cô nương thật ra đã ngưỡng mộ Thiết Cuồng Đồ từ lâu."
"Nhưng nàng dù sao cũng là một nữ hài tử, sao có thể chủ động nói được chứ."
"Thế nên nàng đem tất cả tâm tư của mình viết lên một tấm giấy, sau đó bỏ vào trong hộp gấm gửi cho Thiết Cuồng Đồ."
"Chỉ cần Thiết Cuồng Đồ thấy nó thì sẽ không cần đấu với Thiết Trí nữa, bốn sư huynh muội sẽ trở về như cũ."
"Tuy nhiên Thiết Cuồng Đồ quá yêu Thiết Lan, hắn sợ rằng trong hộp gấm đó là thư cự tuyệt của nàng nên không dám mở ra xem."
"Hắn cho rằng Thiết Lan yêu thích Thiết Trí, trong hộp là lời Thiết Lan dặn dò đừng tổn thương Thiết Trí."
Cái này....
Mọi người lúc này không biết nói gì hơn.
Rốt cuộc Thiết Cuồng Đồ đã yêu Thiết Lan tới mức độ nào mà thậm chí khiến một cao thủ như hắn đánh mất dũng khí đối mặt với kết quả vậy.
"Vậy Thiết Cuồng Đồ, cô phụ Thiết Lan sao?"
Mộc Uyển Thanh nói nhỏ.
Nàng là người cảm tính nhất ở đây, nghe đến đó thôi mà đã đỏ ngầu cả mắt.
Còn một người khác giống nàng, đó là Trình Anh.
Hai người bọn họ vô tình đã đặt bản thân vào vị trí của Thiết Lan.
Lưu Tiêu gật đầu: "Thiết Lan tưởng rằng Thiết Cuồng Đồ đã mở hộp gấm ra xem những tâm tư của mình."
"Thế nên nàng tới nơi mà nàng hẹn Thiết Cuồng Đồ trong hộp gấm, đợi ba ngày ba đêm."

"Thấy Thiết Cuồng Đồ mãi không đến, Thiết Lan nản lòng thoái chí, nàng tưởng rằng Thiết Cuồng Đồ Chỉ coi nàng là một cái cớ để tranh cường hiếu thắng với Thiết Trí."
"Nàng không biết rằng Thiết Cuồng Đồ hoàn toàn không dám mở hộp gấm ra xem."
"Nên nàng mất hết ý chí cùng can đảm, lặng lẽ rời đi, sau này kết hôn với một nông phu."
A!
Một đám nữ tử kinh hô.
Không ai nghĩ tới Thiết Lan lại có kết cục như thế này.
"Sau đó thì sao, lâu chủ?"
Tiểu Long Nữ lúc này cũng không nhịn được mà hỏi.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Sau đó? Thiết Cuồng Đồ bản tính là một tiểu nhân nhỏ mọn, bởi vì chuyện này nên hắn hắc hoá, hận tất cả mọi người."
"Sau khi hắn cho rằng hộp gấm đó chứa thư cự tuyệt của Thiết Lan thì tâm tình đại biến."
"Hắn hận Càn Chấn, cho rằng Càn Chấn cố ý chia rẻ cả hai, nhưng thật ra Càn Chấn chỉ là có ý tốt, chỉ là đầu óc của y hơi có vấn đề tý thôi."
"Hắn hận Thiết Lan, hận Thiết Trí, còn hận cả đại ca của hắn là Thiết Thần."
"Ngày thứ hai sau khi Thiết Lan đưa hộp gấm cho hắn thì hắn liền đi bắt cóc con trai của Càn Chấn, đưa lên Thiết Tâm Đảo."
"Vì để trả thù Càn Chấn nên hắn huấn luyện con của y trở thành một người điên chỉ biết giết người, tàn nhẫn vô tình."
A Phi nhướng mày: "Vì sao Thiết Cuồng Đồ lại hận đại ca của hắn?"
Lưu Tiêu nói: "Bởi vì ban đầu vị trí chưởng môn sẽ được truyền cho Thiết Cuồng Đồ, vì thiên tư của hắn là cao nhất, tuy nhiên lại bị đại ca Thiết Thần của hắn phản đối."
"Đúng ra đây chỉ là chuyện trong quá khứ mà thôi, nhưng sau khi hắc hoá thì Thiết Cuồng Đồ liền phóng to một ít tiểu ân oán trong quá khứ thành thâm thù đại hận."
"Sau khi hắn mang con của Càn Chấn chạy tới Thiết Tâm Đảo thì liền nhốt đại ca của mình lại, sau đó thay thế thân phận của y."
"Bởi vì cả hai là huynh đệ song sinh, nên ngay cả đệ tử Thiết Tâm Đảo cũng không thể nào phân biệt hay biết được đảo chủ của mình đã bị đánh tráo."
"Cũng trên Thiết Tâm Đảo này mà Thiết Cuồng Đồ đã làm nên một việc vang dội cổ kim với thiên phú của mình, hắn chế tạo thành công Thiên Kiếp Chiến Giáp."

Chương 218. Thiên Kiếp Chiến Giáp

Thiên Kiếp Chiến Giáp?

Mọi người sửng sốt, đây là vật gì?
Không ai biết Thiên Kiếp Chiến Giáp là vật gì cả.
"Lâu chủ, Thiên Kiếp Chiến Giáp này là gì thế? Nghe tên có vẻ chơi rất vui."
Lão Ngoan Đồng thành tâm thỉnh giáo.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Thiên Kiếp Chiến Giáp, các ngươi có thể hiểu rằng nó là một binh khí cơ quan mặc lên người được."
Hai mắt Lão Ngoan Đồng sáng lên: "Rất muốn xem thử xem Thiên Kiếp Chiến Giáp này là vật gì."
Lưu Tiêu nói: "Ngươi sẽ không muốn thấy nó đâu."
"Thiên Kiếp Chiến Giáp này hung tính mười phần, sát khí ngập trời, là một nhân gian hung khí chính hiệu, thứ được sinh ra để giết chóc."
"Nếu như mặc Thiên Kiếp Chiến Giáp vào mà không trấn áp được hung tính của nó thì ngươi sẽ trở nên điên cuồng."
Lão Ngoan Đầu rụt cổ lại: "Nguy hiểm như vậy sao, thế thì thôi, ta cũng không muốn bị người khác xem là ma đầu đâu."
Lưu Tiêu nói thêm: "Thiên Kiếp Chiến Giáp có uy lực vô song, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi."
"Đừng thấy tu vi của Thiết Cuồng Đồ là Đại Tông Sư Hậu Kỳ như vậy thôi, chứ nếu hắn mặc Thiên Kiếp Chiến Giáp vào thì ngay cả Võ Thánh hắn cũng đủ sức đánh một trận."
"Thiên Kiếp Chiến Giáp này giao cho hắn một sức phòng ngự vô song."
"Nó kết hợp giữa cơ quan thuật cùng chiến giáp, khủng bố không gì sánh được, đằng sau còn có mấy cánh tay cơ giới như chân của nhện, Võ Thánh cũng không thể chịu nổi công kích từ nó."
Lưu Tiêu nhìn sang, thấy mọi người vẫn ngơ ngác.
Những cổ nhân này chưa thấy Thiên Kiếp Chiến Giáp nên không thể nào tưởng tượng được nó ra sao cả, gần như nó đã chạm tới ngưỡng hắc khoa kỹ rồi.
Nhưng mà bọn hắn có thể nghe hiểu bốn chữ 'chiến ngang Võ Thánh'.
Thế nên ai nấy đều hoảng sợ không thôi.
"Thiết Môn thật sự quá ngưu bức, lại có thể chế tạo ra hung binh nghịch thiên như thế."
"Đương nhiên chỉ cần một mình Thiên Kiếp Chiến Giáp, thứ mà Đại Tông Sư mặc vào thì có thể chiến Võ Thánh là đủ để đánh giá vang dội cổ kim."
"Lâu chủ, ngươi xác định ngươi không có phóng đại sao, Cơ Quan Chi Thuật, làm sao có thể phát huy ra uy lực lớn như thế được."
...
Năng lực của Thiên Kiếp Chiến Giáp thật sự quá biến thái, khiến nhiều người không thể tin tưởng được.
Đương nhiên đó là do thời đại này hạn chế tầm mắt của bọn hắn.
Giống như việc nếu Lưu Tiêu nói sau này sẽ có một con chim sắt nặng mấy vạn cân có thể bay trên bầu trời thì bọn hắn cũng sẽ hoài nghi mà thôi.
"Thiên Kiếp Chiến Giáp này nếu như có thể sản xuất hàng loạt thì chỉ cần

chế tạo ra một đại quân Thiên Kiếp Chiến Giáp thì Đại Minh Hoàng Triều ta hoàn toàn có thể thống nhất Cửu Châu."
Trong mắt Chu Vô Thị hiện lên dã tâm bừng bừng.
"Lâu chủ, Thiết Cuồng Đồ có bán Thiên Kiếp Chiến Giáp không? Ta muốn mua một cái."
Vi Tiểu Bảo hô to, như được tiêm dopping.
Mặc vào là có thể sánh ngang Võ Thánh, đây là thứ thích hợp nhất với những người không muốn tu luyện như hắn.
"Bán?"
Lưu Tiêu trừng Vi Tiểu Bảo một cái, ngươi nằm mơ đi.
"Thiên Kiếp Chiến Giáp này là thứ mà Thiết Thần cùng Thiết Cuồng Đồ tốn mấy chục năm trời mới có thể chế tạo ra."
"Trong quá trình này không biết đã tiêu hao bao nhiêu tài liệu trân quý."
"Có thể tạo ra được một bộ đã là cực kỳ may mắn rồi."
"Đồ vật nghịch thiên như thế này mà các ngươi nghĩ dễ phục chế sao?"
Trên thực tế đây không phải là công sức của một mình Thiết Cuồng Đồ.
Thiết Thần đã chế tạo được một bộ phận,
Sau khi Thiết Cuồng Đồ giam cầm Thiết Thần thì hắn mới tiếp tục chế tạo nó.
Nếu như cho cả hai người thêm một cơ hội thì sợ rằng khó mà phục chế.
"Lâu chủ, ngươi nói Thiên Kiếp Chiến Giáp này có hung tính mười phần, nếu như mang vào thì có thể ảnh hưởng tâm tính của chủ thể, thế thì chẳng phải không bao lâu nữa Thiết Cuồng Đồ sẽ nhấc lên gió tanh mưa máu khắp Cửu Châu sao?"
Thiên Cơ Lão Nhân nói một cách ngưng trọng.
Gần đây hắn có thể hơi nhây nhây, vui đùa một tý nhưng lúc cần thì hắn vẫn rất đáng tin.
Lưu Tiêu gật đầu rồi nói: "Thời gian còn sớm, bây giờ Thiên Kiếp Chiến Giáp chỉ mới chế tạo được gần thành công mà thôi, còn chưa hoàn thiện."
"Thiết Cuồng Đồ đang cực lực hoàn thiện Thiên Kiếp Chiến Giáp."
"Hơn nữa Thiên Kiếp Chiến Giáp chưa trải qua giết chóc, nên Thiết Cuồng Đồ tạm thời chưa bị ảnh hưởng."
Mọi người gật đầu.
Lâu chủ bóc trần quá khứ người ta như thế thì lúc người ta điên lên sợ rằng Thiên Cơ Lâu cũng không tốt lành hơn được.
Lưu Tiêu nói: "Không cần quá lo lắng."
"Thiên Kiếp Chiến Giáp kia không phải là không có nhược điểm."
"Nếu như Thiết Cuồng Đồ lợi dụng nó thì kết quả chắc chắn sẽ rất thê thảm."
"Loại hung binh như Thiên Kiếp Chiến Giáp này không dễ khống chế như vậy đâu, đại giới để sử dụng nó chắc chắn Thiết Cuồng Đồ sẽ không trả nổi."
Trong nguyên tác thì Thiết Cuồng Đồ không áp chế được hung tính trong Thiên Kiếp Chiến Giáp, cuối cùng bị nhốt trong đó, sống không bằng chết,

thậm chí không thể không tự sát để giải thoát.
"Người của Thiết Môn quá trâu bò."
Có người nhịn không được mà cảm thán.

Chương 219. Cảnh giới Võ Thánh

Loại vật như Thiên Kiếp Chiến Giáp này quả thật là đi trước thời đại không biết bao nhiêu năm, mọi người còn chưa thể tưởng tượng được nó mà đã có người tạo ra rồi.
"Thiết Cuồng Đồ chế tạo ra được hung binh bậc này thì sợ rằng tên Càn Chấn kia cùng bang phái của y sẽ gặp xui xẻo."
Đã có người thấy trước được kết cục của Càn Chấn.
Nhưng Lưu Tiêu thì lắc đầu, không nghĩ như vậy.
Hiện tại mình đã giải quyết xong hiểu lầm giữa Thiết Lan cùng Thiết Cuồng Đồ, hiện tại gia hoả Thiết Cuồng Đồ này chắc vẫn chưa giết chóc quen tay được như trong nguyên tác.
"Có lẽ hắn sẽ đi tìm Thiết Lan không chừng."
Lưu Tiêu nghĩ thầm.
Lúc này Thiết Cuồng Đồ vẫn chưa thực sự bước vào thâm uyên.
Hiện tại hắn chỉ mới giam cầm đại ca Thiết Thần của mình mà thôi, còn chưa tới mức hạ sát thủ.
Nói cách khác thì lúc này Thiết Cuồng Đồ vẫn chưa tới mức vô phương cứu chữa như trong nguyên tác.
Không suy nghĩ lung tung nữa, Lưu Tiêu bắt đầu tập trung vào bảng danh sách.
"Đứng thứ ba trên Lánh Đời Bảng, Nộ Phong Lôi!"
Nộ Phong Lôi?
Mọi người đều quen với việc phát hiện bản thân là ếch ngồi đáy giếng rồi.
Dù lâu chủ công bố lúc này Vũ Hoàng vẫn còn hiện diện trên Cửu Châu thì mọi người cũng không quá bất ngờ.
"Tu vi: Hư Đan Võ Thánh!"
"Tuyệt học: Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ."
"Nơi ngủ say: Tổng bộ Thiên Môn."
Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ!
Bọn họ không biết Nộ Phong Lôi là thần thánh phương nào, nhưng ai ở đây chắc đều đã nghe qua danh của Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ rồi.
Đứng thứ chín trên Võ Kỹ Thiên Bảng, Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ!
Mọi người hít một hơi thật sâu.
Lại là đại lão sở hữu Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ sao, thảo nào có tu vi Võ Thánh.
"Hư Đan Võ Thánh!"
Có người chấn động, thực sự có cao thủ Võ Thánh lên bảng.
Giờ khắc này không ai là không biến sắc.
Cao thủ Đại Tông Sư thì có thể dựa vào Đại Quân Võ Giả cùng các loại khí

giới quân sự để đánh bại, có thể lấy số lượng áp đảo để đè chết Nửa Bước Võ Thánh.
Tuy nhiên tới cấp độ Võ Thánh thì không thể nào dựa vào số lượng để áp đảo nữa rồi.
Thậm chí dù cho bốn tới năm cao thủ Nửa Bước Võ Thánh cũng không thể nào làm gì được một cao thủ Võ Thánh cả, đối phó với Võ Thánh thì chỉ có thể là Võ Thánh.
"Lâu chủ, Võ Thánh là Võ Thánh chứ, vì sao lại thêm hai chữ Hư Đan đằng trước?"
Vi Tiểu Bảo khó hiểu.
Trên thực thế hiện tại không chỉ có một mình hắn là có thắc mắc như vậy, đại đa số người trong Thiên Cơ Lâu đều cũng đang ngơ ngác.
Võ Thánh, tại Cửu Châu đã là nhân vật trong truyền thuyết rồi.
Hiện trong Thiên Cơ Lâu chỉ có vài người không quá bất ngờ với xưng hô Hư Đan Võ Thánh mà thôi.
"Chắc là Võ Thánh cũng giống như Đại Tông Sư hoặc Tông Sư, cũng có chia cấp độ."
Thiên Cơ Lão Nhân nói với vẻ không xác định lắm.
Người có nhiều kiến thức như hắn cũng không thể nào biết rõ sự huyền diệu của Võ Thánh được.
Lưu Tiêu gật đầu: "Đúng thế!"
"Võ Thánh chỉ là một danh xưng gọi chung mà thôi, thật ra trong đó cũng có rất nhiều cảnh giới khác nhau."
"Giai đoạn thứ nhất của Võ Thánh được gọi là Hư Đan Võ Thánh."
"Giai đoạn thứ hai có tên Thực Đan Võ Thánh."
"Giai đoạn thứ ba, Kim Đan Võ Thánh..."
"Giai đoạn thứ tư là Nguyên Thần Võ Thánh."
Những thứ này đều là tin tức mà Thiên Cơ Lâu cung cấp, Lưu Tiêu chỉ đọc lại mà thôi.
"Đa tạ lâu chủ phổ cập!"
"Lần này thật sự ta cũng được mở rộng tầm mắt rồi."
"Biết được những cấp độ của Võ Thánh thì ta cảm giác mình càng gần Võ Thánh hơn một bước."
....
Một đám nhân sĩ giang hồ gật đầu thoả mãn, vẻ mặt tươi cười.
Nhưng nói đến đây nhiều người cũng chua xót, dù là Võ Giả lại không biết Võ Thánh còn có nhưng cảnh giới khác nhau, thật sự là ếch ngồi đáy giếng.
"Lâu chủ, sao tên Nộ Phong Lôi không phải là ẩn cư mà là đang ngủ say thế?"
Sau khi đợi Thiên Cơ Lâu yên tĩnh lại một lúc thì Chu Vô Thị mới đặt câu hỏi.
"Thiên Môn là đâu? Lại có người lớn mật tới mức lấy "Thiên" đặt tên sao?"
Thái Tử Đại Đường nói nhỏ, hùng tâm của hắn bừng bừng, lập chí cả Cửu Châu, tuy nhiên hắn chưa từng nghe qua Thiên Môn nào cả.

Hơn nữa cách đặt tên như thế này cũng quá lớn mật.
Ngoại trừ người đứng đầu Ngũ Cường Hoàng Triều thì còn ai có gan tự xưng mình là "Thiên" nữa chứ.
Lưu Tiêu nói: "Đừng nóng vội, đợi một tý, từ từ ta sẽ nói cho, lúc đó các ngươi sẽ biết vì sao tên Nộ Phong Lôi lại là ngủ say chứ không phải là ẩn cư."
"Đương nhiên hắn cũng được tính là một cao thủ lánh đời."
"Bởi vì mấy trăm năm trước, khi hắn vẫn chưa ngủ say thì hắn đã không giao thiệp gì với giang hồ rồi."
"Đây cũng là lý do vì sao các ngươi chưa từng nghe qua uy danh của Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ dù uy năng của nó bá đạo đến thế."
Mấy trăm năm trước!
Mọi người bắt đầu chấn động.
"Cao thủ Võ Thánh thật sự có thể kéo dài thọ mệnh của mình sao."
Thật ra tin tức cao thủ Võ Thánh có thể kéo dài thọ mệnh cũng chỉ là tin vỉa hè, tin đồn mà thôi, chưa ai chứng thực được cả.
Những người đang có dã tâm đều toả sáng hai mắt.
Sống mấy trăm năm, vậy công lực rốt cuộc biến thái tới mức nào.

Chương 220. Nộ Phong Lôi

Lưu Tiêu kể tiếp: "Tên Nộ Phong Lôi đúng thật là một kỳ nhân."
Lưu Tiêu nhấn mạnh vào hai chữ "Kỳ Nhân"
Nhưng thật sự là do những việc mà Nộ Phong Lôi trải qua quá "huyền bí". Khiến cho bất kỳ ai vừa nghe đều giật nẩy cả mình.
"Vào mấy trăm năm trước thì Nộ Phong Lôi đã là một cao thủ Võ Thánh, ẩn cư không xuất thế."
"Tên này thần kỳ ra sao? Mặc dù đã trở thành cao thủ Võ Thánh, sáng chế ra tuyệt học tuyệt đỉnh như Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ, nhưng lại khiêm tốn không gì sánh được."
"Các ngươi không thể tưởng tượng được hắn khiêm tốn tới mức độ nào đâu."
Mọi người bắt đầu tò mò.
"Nộ Phong Lôi ẩn cư tại một vùng nông thôn, đường đường là một cao thủ Võ Thánh, tuy nhiên lại nghèo rớt mùng tơi, bị nhà giàu khi dễ mà không phản kháng lại."
"Các ngươi nghĩ thử đi, một Võ Thánh như thế rốt cuộc thần kỳ ra sao."
Mọi người nghẹn họng trân trối.
Một cao thủ Võ Thánh lại bị một tên nhà giàu khi dễ sao, vậy thì luyện võ làm gì nữa,
"Moá! Vị Võ Thánh này thật là."
"Lánh đời kiểu này cũng quá mức rồi."
"Lợi hại, ngay cả những tiểu nhân vật như chúng ta cũng đều được những nhà giàu phú quý đó cung kính, vậy mà đường đường cao thủ Võ Thánh lại

bị một người bình thường khi dễ."
"Hắn luyện võ làm gì thế, dù là khiêm tốn cũng không phải tới mức đó."
"Như vậy thì quá mức rồi, Nộ Phong Lôi không chỉ sáng tạo ra thần kỹ như Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ mà còn trở thành Võ Thánh đó, nhưng cuối cùng lại giấu dốt tới độ này."
Một đám nhân sĩ giang hồ điên cuồng nhổ nước bọt Nộ Phong Lôi.
Võ Thánh mà thảm tới mức đó, thật sự chắc chỉ có một mình kỳ nhân như y rồi.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Đúng lúc đó thì Đế Thích Thiên vẫn còn nguỵ trang thành đủ loại thân phận để hành tẩu giang hồ, bái sư học đạo nhiều cao thủ để học tập các loại thần kỹ."
"Không biết từ đâu mà Đế Thích Thiên có được tin tức về Nộ Phong Lôi, biết được Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ của hắn có thể làm tan chảy tất cả thần binh trên thiên hạ, thế nên y chạy tới để bái Nộ Phong Lôi làm sư phụ."
Lại là Đế Thích Thiên!
Mọi người biến sắc.
Gia hoả này thật sự sống quá lâu rồi, thật sự ở đâu cũng có thể thấy bóng dáng ẩn hiện của hắn.
Rốt cuộc mọi người cũng dần hiểu vì sao Đế Thích Thiên lại kinh khủng như thế.
Mấy nghìn năm, sợ rằng trong lúc này thì gia hoả đó đã lấy nhiều thân phận khác nhau để học hết tuyệt học trong thiên hạ rồi.
"Tên Nộ Phong Lôi này thật sự rất thần kỳ."
"Bị người giàu khi dễ, hắn không muốn dùng võ công của mình để phản kích lại mà luôn im lặng chịu đựng."
"Dù nghèo rớt mùng tơi hắn cũng không muốn dùng võ công để kiếm tiền."
"Sau khi tìm được Nộ Phong Lôi để bái sư thì Đế Thích Thiên lấy một số tiền lớn ra để dụ hắn, quả nhiên hắn đồng ý, không nói hai lời mà truyền khẩu quyết Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ cho Đế Thích Thiên."
"Đế Thích Thiên mừng rỡ như điên, lập tức chăm chú tu hành Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ."
"Tuy nhiên luyện tới một mức độ nhất định thì Đế Thích Thiên phát hiện bản thân không thể tiến tiếp, nên y bắt đầu hoài nghi Nộ Phong Lôi chỉ truyền bản thiếu cho mình."
"Thế nên Đế Thích Thiên chạy đi tìm Nộ Phong Lôi để thỉnh giáo."
"Vì để thử thành ý của Đế Thích Thiên nên Nộ Phong Lôi kêu y đi doạ cho tên nhà giàu quanh năm khi dễ hắn một trận, cho tên kia thấy hắn cũng không dễ chọc."
"Sau khi Đế Thích Thiên nghe xong thì đâu biết Nộ Phong Lôi kêu đi doạ là thật sự đi doạ, nên y trực tiếp chạy tới để giết sạch cả nhà người ta, thậm chí cả cha vợ của Nộ Phong Lôi."
"Lần này thì người nhà giàu kia thật sự sợ tới mức choáng váng, chạy tới nhà của Nộ Phong Lôi tự sát."
"Lúc này Đế Thích Thiên tưởng đã hoàn thành nhiệm vụ nên vui sướng

chạy về để thỉnh giáo bí mật của Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ."
"Tuy nhiên Đế Thích Thiên vừa về thì liền gặp cảnh thê tử của Nộ Phong Lôi đang chấn vấn Nộ Phong Lôi vì sao lại hạ thủ ác độc với cha nàng như vậy."
"Lúc này Nộ Phong Lôi giận dữ, biết là Đế Thích Thiên làm nên hắn muốn ra tay giáo huấn."
"Tuy nhiên sao Đế Thích Thiên lại bị người như Nộ Phong Lôi giáo huấn được."
"Công lực mấy nghìn năm của Đế Thích Thiên bộc phát, giết chết con trai của Nộ Phong Lôi, sau đó bắt thê tử của hắn để uy hiếp, bắt Nộ Phong Lôi phỉa giao bí mật Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ ra."
"Nhưng Nộ Phong Lôi không chịu!"
"Đế Thích Thiên bất đắc dĩ vô cùng, hắn không muốn từ bỏ Ngũ Lôi Hoá Cực Thủ, thế nên chỉ có thể lấy Vạn Niên Hàn Băng để đóng băng phu thê Nộ Phong Lôi lại, đặt trong tổng bộ của Thiên Môn."
Tất cả mọi người đều quay sang nhìn nhau.
Ai nấy đều cảm khái sự kỳ lạ của Nộ Phong Lôi.
Đương nhiên mọi người thấy kinh hãi đối với Đế Thích Thiên hơn.
Lão Ô Quy này mấy trăm năm trước đã có thể trấn áp Võ Thánh một cách dễ dàng rồi sao.
Đến nay thì hắn lại còn khủng bố ra sao nữa.
"Tên Đế Thích Thiên này thật sự có dụng tâm ác độc."
"Nếu như Lão Ô Quy này tái xuất, muốn hoạ loạn Cửu Châu thì còn ai có thể cản hắn chứ."
"Tên Nộ Phong Lôi này quả thật là hết chỗ nói."
"Vì sao sau khi nghe xong thì ta cảm giác tên Nộ Phong Lôi có vấn đề về đầu óc."
"Có vấn đề thì sao, người ta là Võ Thánh đó, nói thử xem tức hay không."
"Đứng thứ nhì trên Lánh Đời Bảng, Quỳ Hoa Lão Tổ!"
Lưu Tiêu nói xong cũng đồng thời nhìn về phía Chu Vô Thị.
Thời khắc này đồng tửu Chu Vô Thị co rút lại, vẻ mặt chấn động.
"Quả nhiên Thiên Cơ Lâu nhìn thấu thiên hạ, thậm chí cả sự tồn tại của Quỳ Hoa Lão Tổ mà bọn hắn cũng biết."

Chương 221. Khiêm tốn tới mức làm người khác giận sôi

Quỳ Hoa Lão Tổ là cao thủ thuộc Chu Gia, Đại Minh Hoàng Triều.
Vào lúc hắn tạo phản, giết vào sâu trong Hoàng Cung thì mới biết được Đại Minh Hoàng Triều còn ẩn giấu cao thủ thế này.
Quỳ Hoa Lão Tổ là người ngăn cản không cho hắn leo lên Hoàng Vị, và Quỳ Hoa Lão Tổ cũng là người ngăn cản Hoàng Đế không chém đầu hắn.
"Tu vi: Thực Đan Võ Thánh!"

"Tuyệt học: Quỳ Hoa Bảo Điển!"
"Nơi ẩn cư: Trong Hoàng Cung của Đại Minh Hoàng Triều."
Lời Lưu Tiêu như một cục đá dấy lên vạn cơn sóng.
Lúc này có người mới giật mình nhận ra, nhìn về phía Chu Vô Thị.
Lúc trước lý do khiến Chu Vô Thị tạo phản thất bại có người đoán rằng là do có một cao thủ tuyệt thế của Chu Gia chưa chết, còn ẩn cư ra tay trấn áp Chu Vô Thị.
Sau khi Lưu Tiêu công bố tin tức này ra thì suy đoán đó lập tức được chứng thực.
"Moá nó, Đại Minh Hoàng Triều còn có cao thủ Võ Thánh toạ trấn sao."
"Quỳ Hoa Bảo Điển, đó là một thái giám à."
"Quỳ Hoa Bảo Điển thật khủng bố, có thể tu luyện trở thành Võ Thánh."
"Hiểu rồi, ta hiểu vì sao Đông Phương Bất Bại cùng Nhạc Bất Quần muốn tự thiến rồi."
....
"Đại Minh Hoàng Triều có một Võ Thánh còn sống sao."
Giờ khắc này những người đại diện của bốn Hoàng Triều còn lại đều nhìn về phía Chu Vô Thị.
Cả năm Hoàng Triều, tuy nhiên chỉ một mình ngươi có Võ Thánh, điều này thật làm khó chúng ta.
Chỉ cần một cao thủ Võ Thánh thôi là có thể nhẹ nhàng sửa đổi chiến cuộc giữa những Hoàng Triều rồi.
Lưu Tiêu nói: "Quỳ Hoa Lão Tổ vốn là người của Chu Gia, năm đó đi theo Thái Tổ Đại Minh Hoàng Triều nam chinh bắc chiến."
"Trong một lần thụ thương thì hắn mất đi mệnh căn của mình, trước khi Chu Gia khai sáng ra Đại Minh Hoàng Triều thì hắn đã hầu hạ Thái Tổ của Đại Minh Hoàng Triều trong cung rồi."
"Quỳ Hoa Bảo Điển của Đông Phương Bất Bại cũng được, Tịch Tà Kiếm Phổ của Nhạc Bất Quần cũng tốt, tất cả thật ra đều bắt nguồn từ Quỳ Hoa Bảo Điển mà Quỳ Hoa Lão Tổ khai sáng ra."
"Nội lực của Quỳ Hoa Bảo Điển âm nhu tới cực hạn, thế nên quy định đầu tiên để tu luyện nó là phải tự thiến."
"Đương nhiên lý do chính vẫn là bởi người phát minh ra nó có thân thể không được đầy đủ."
"Bản thân Quỳ Hoa Lão Tổ đã không có mệnh căn, thế nên tâm pháp hắn sáng tạo ra chỉ hợp với những người có thân thể không đầy đủ giống hắn tu luyện thôi.

???
Tất cả mọi người bừng tỉnh đại ngộ.
"Thảo nào muốn tu luyện Quỳ Hoa Bảo Điển cần phải tự thiến."
"Quỳ Hoa Lão Tổ chắc chắn là thái giám ngưu bức nhất từ trước đến nay."
"Đây là tâm pháp do thái giám sáng tạo ra, vậy thì ta cũng hiểu lý do rồi."
....

Lưu Tiêu nói tiếp: "Sau khi Thái Tổ của Đại Minh Hoàng Triều chết thì Quỳ Hoa Lão Tổ đã ẩn cư sâu trong Hoàng Cung, sau đó cũng không có gì để nói."
"Đại Minh Hoàng Triều không đối mặt với nguy cơ diệt quốc thì hắn sẽ không xuất thế."
Chu Vô Thị gật đầu.
Tên thái giám này vô cùng ẩn nhẫn, khiêm tốn tới mức khiến người khác giận sôi.
Lúc hắn tấn công vào sâu trong Đại Minh Hoàng Triều, thiếu chút nữa đã tự tay đâm chết cháu mình.
Bỗng thân ảnh của Quỳ Hoa Lão Tổ loé lên, hắn còn chưa thấy rõ thì đã bị treo ngược lên và bị đánh một trận, sưng mặt sưng mũi.
Không chỉ hắn mà ngay cả cháu của mình, Hoàng Đế Đại Minh cũng không biết chuyện gì đang xảy ra.
Hiển nhiên là cháu của hắn cũng không biết sâu trong Hoàng Cung có cao thủ tuyệt đỉnh như thế này ẩn núp.
Khi nhớ lại một màn đó thì trong lòng Chu Vô Thị còn sợ hãi vô cùng.
Đại Tông Sư, trong tay của Võ Thánh thì không khác nào con nít lên ba cả.
Nếu như nói thẳng mộtthì Võ Thánh chỉ cần thổi một cái thì Đại Tông Sư cũng có thể bị đánh bại, thậm chí bị giết.
Thừa dịp mọi người đang nghị luận thì Lưu Tiêu nhìn sang vị cuối cùng trên Lánh Đời Bảng.
"Đứng đầu Lánh Đời Bảng, Tiếu Tam Tiếu"
"Tu vi: Hư Cảnh"
"Tuyệt học: Hồi Thần Chi Tượng, Long Quy Tinh Huyết, Vạn Đạo Sâm La, Hỗn Thiên Tứ Tuyệt???"
"Nơi ở: Không biết"
Lưu Tiêu hít sâu.
Tiếu Tam Tiếu không hổ là đại boss sống còn lâu hơn Đế Thích Thiên, ngay cả Thiên Cơ Lâu cũng không thể suy tính được tất cả tin tức của hắn.
Lúc trước lý do tuyệt học của Tiếu Tam Tiếu không được lên bảng có vẻ là vì cấp độ của Thiên Cơ Lâu không đủ, nên không thể suy tính ra được thông tin về Tiếu Tam Tiếu.
Giờ nhìn thấy thì quả là thế.
Những tuyệt học được Thiên Cơ Lâu chiếu ra này đều là những tuyệt học có được sau khi Tiếu Tam Tiếu dùng Long Quy Tinh Huyết, còn về tuyệt học hắn sáng tạo trong bốn ngàn năm nay thì Thiên Cơ Lâu hoàn toàn không thể suy tính ra được.
Thậm chí ngay cả chỗ ẩn cư của Tiếu Tam Tiếu cũng là một bí ẩn.
"Hệ thống, sao tin tức của Tiếu Tam Tiếu này bị thiếu tùm lum thế."
"Còn những bảng xếp hạng lần trước nữa, vì sao tuyệt học của Tiếu Tam Tiếu không được lên bảng?"
Lưu Tiêu đang âm thầm nói chuyện với hệ thống.
Đây quả thật quá khó tin.

Tiếu Tam Tiếu là người còn sống lâu hơn cả Đế Thích Thiên, nếu nói hắn sống lâu như thế mà không sáng tạo ra bất kỳ tuyệt học nào thì ai mà tin được.

Chương 222. Động Hư cảnh, tin tức động trời

"Kí chủ, tin tức không trọn vẹn là bởi vì Thiên Cơ Lâu vẫn chưa được mở khoá hoàn toàn, không cách nào suy tính được toàn bộ thông tin của cao thủ Hư Cảnh."
"Cao thủ Hư Cảnh đã tự thành một giới, có thể sáng tạo ra thiên địa, phong toả thiên cơ rồi."
"Với đẳng cấp trước mắt thì Thiên Cơ Lâu cần phải mở khoá thêm hai lần nữa mới có thể suy tính được."
"Thế nên những bảng xếp hạng trước Thiên Cơ Lâu hoàn toàn không nhắc tới tuyệt học của Tiếu Tam Tiếu."
Lưu Tiêu chấn động, cao thủ Hư Cảnh khủng bố như vậy sao, thậm chí có thể tự thành thiên địa, phong toả thiên cơ.
Tiếu Tam Tiếu còn thần bí hơn Đế Thích Thiên nhiều.
Sống còn lâu hơn Đế Thích Thiên, nhưng số lần hắn thật sự xuất thủ thì vẫn là con số không.
Những cao thủ Phá Toái Hư Không kia có thể bị suy tính là bởi vì tuy bọn hắn lợi hại hơn Tiếu Tam Tiếu, nhưng bọn hắn vẫn để lại một ít gì đó trên giang hồ.
Còn với tính cách cẩn thận đến quá đáng của Tiếu Tam Tiếu thì sợ rằng trên giang hồ này đã không còn bất kỳ dấu vết nào liên quan tới hắn.
"Còn về vấn đề cuối cùng thì cao thủ Hư Cảnh đã tự thành thiên địa, ngăn cách với thế giới bên ngoài."
"Những bảng danh sách trước đây của lâu chủ đều là suy tính trên khắp Cửu Châu mà thôi, trong mắt của Thiên Cơ Lâu thì cao thủ Hư Cảnh không còn là người của Cửu Châu nữa."
"Tên Tiếu Tam Tiếu này là do chưa hoàn thiện được Hư Cảnh nên mới bị Thiên Cơ Lâu phát giác."
"Nếu như hắn hoàn thiện được Hư Cảnh, tấn thăng lên cảnh giới tiếp theo là Động Hư thì Thiên Cơ Lâu hoàn toàn không thể dò đến tin tức của hắn được."
"Hơn nữa điểm trọng yếu nhất là do tuyệt học của Tiếu Tam Tiếu không còn nằm trong phạm trù võ kỹ nữa."
"Nếu nói đúng thì tuyệt kỹ của hắn đã chạm tới đạo, siêu thoát ra ngoài kỹ cùng thuật rồi."
Đạo?
Luu Tiêu sửng sốt, không ngờ lại dính dáng tới thứ cao cấp như vậy.
Thì ra là do nguyên nhân này.

Cao thủ Hư Cảnh đã tự thành thiên địa, thế nên không được tính là người của Cửu Châu.
Nếu không phải do Lánh Đời Bảng này thì hệ thống cũng không quan tâm đến Tiếu Tam Tiếu làm gì.
Mà theo ý của hệ thống thì ngoại trừ Tâm Pháp Thiên Bảng cùng Võ Kỹ Thiên Bảng lần trước ra thì còn có một bảng danh sách khác, bảng danh sách chuyên xếp hạng những tuyệt học giống như của Tiếu Tam Tiếu đây.
Nói các khác những Tâm Pháp Thiên Bảng hay Võ Kỹ Thiên Bảng mà hôm trước bản thân suy tính được đều là đồ thông thường.
Những võ kỹ kia chưa bao giờ đạt tới mức 'Đạo' cả.
Lưu Tiêu lúc này mới dần nhận ra.
Lúc trước hắn còn thắc mắc vì sao Độc Cô Cửu Kiếm của Độc Cô Cầu Bại lại xếp hạng thấp đến thế, thì ra là do võ kỹ chỉ là võ kỹ mà thôi.
Những võ kỹ kia không thể nào đại biểu được "Võ Đạo" của người sáng tạo ra nó được.
Những võ kỹ này đều là tiểu kỹ xảo mà những người sáng tạo ra chúng ngộ ra trước khi "Đắc Đạo" mà thôi.
Nếu nói thẳng thì Võ Kỹ đều là những thứ không ra hồn.
Thứ lợi hại chân chính là Võ Đạo.
Đợi sau này Thiên Cơ Lâu mở khoá thêm nhiều thì có thể công bố thêm một bảng danh sách bổ sung, xếp hạng Võ Đạo của các cao thủ tuyệt thế.
Có thể lấy tên là Đạo Bảng hoặc Đạo Kỹ Bảng, Đạo Tắc Bảng.
Lưu Tiêu nghĩ.
"Ý của ngươi là còn một đống tuyệt học của các cao thủ lợi hại hơn cả Hư Cảnh là Động Hư Kỳ chưa được lên bảng?"
Lúc này Lưu Tiêu mới giật mình, hít sâu, phát hiện một tin tức khác từ lời của hệ thống.
Động Hư!
Động Hư kinh khủng như vậy sao?
Công lực của Tiêu Tam Tiếu tích luỹ vài ngàn năm, nhưng cũng chỉ là Hư Cảnh, vậy thì Động Hư khủng bố ra sao nữa.
"Không nhiều như thế, Tiếu Tam Tiếu sống mấy ngàn năm nhưng vẫn chưa thể hoàn thiện Hư Cảnh, từ đó có thể thấy Động Hư khó khăn ra sao, không dễ ngộ như vậy đâu."
Đương nhiên việc này cũng không đại biểu trên khắp Cửu Châu chỉ có một cao thủ Hư Cảnh là Tiếu Tam Tiếu.
Nhờ lần này mà bản thân phát hiện được thêm một nhóm người chưa từng xuất hiện trên giang hồ.
Nếu so sánh thì Tiếu Tam Tiếu cùng Đế Thích Thiên có lẽ chỉ là chó ngáp phải ruồi mới có được công lực kinh khủng như vậy.
Trên thực tế thiên phú của cả hai thật sự không quá cao.
Đế Thích Thiên sống mấy ngàn năm còn bị Thập Cường Võ Giả - Võ Vô Địch đẩy lùi, qua đây có thể thấy được những thiên tài chân chính mạnh mẽ ra sao.

Đương nhiên nếu thiên phú của hai người này cao thì cũng đã Phá Toái Hư Không mà đi lâu rồi, làm gì có chuyện còn ở Cửu Châu chứ.
Hệ thống nói tiếp.
"Nhưng việc có một nhóm người sinh hoạt ở Tiểu Thiên Thế Giới không được lên bảng là thật."
"Trong những người này có cao thủ Hư Cảnh hay không thì phải chờ sau khi Thiên Cơ Lâu phát triển thêm mới biết được."
Tiểu Thế Giới?
Ánh mắt Lưu Tiêu khựng lại.
Trên thực tế hắn cũng chưa rõ ràng cách phân cấp của Võ Đạo lắm, đúng ra là do khi trước hắn không quá quan tâm đến việc này.
Tu luyện là được rồi, quan tâm làm gì.
"Cảnh giới Động Hư là bước cuối cùng của Phá Toái Hư Không."
"Sau khi vượt qua ải này thì thiên địa thông suốt, hư không vạn vật sinh ra, sau cùng là một thế giới hoàn chỉnh xuất hiện."
"Tiểu Thế Giới, chính là thế giới mà Chí Cường Giả để lại sau khi Phá Toái Hư Không."
"Nếu nói đúng ra thì Tiểu Thế Giới không còn nằm trong Cửu Châu nữa, nên Thiên Cơ Lâu cũng bỏ qua không tính những người trong Tiểu Thế Giới."

Chương 223. Đứng đầu Lánh Đời Bảng

Lưu Tiêu gật đầu, bước cuối cùng để Phá Toái Hư Không là xây dựng nên một Tiểu Thế Giới.
Không ngờ Cửu Châu đại lục lại có thứ độc lập ngoài Cửu Châu như Tiểu Thế Giới, vậy thì sợ rằng nước ở nơi đây sâu vô cùng.
Trước kia hắn còn hơi thắc mắc, nếu như những cao thủ đó Phá Toái Hư Không đi rồi thì truyền nhân, hậu đại của họ ở đâu?
Bây giờ nghĩ lại thì mới biết, có lẽ là bọn họ đã vào Tiểu Thế Giới rồi nên Thiên Cơ Lâu mới không suy tính ra tin tức của họ được.
Nếu như không phải do Thiên Cơ Lâu bắt được một khí tức của Tiếu Tam Tiếu thì chắc mãi mình cũng không thể biết được những việc này.
???
"Lâu chủ, sao ngươi không tuyên bố người cuối cùng vậy?"
Tất cả mọi người đứng chờ nửa ngày, mới phát hiện Lưu Tiêu đang đứng ngây người, hoàn toàn không có ý định nói tiếp người cuối cùng trên Lánh Đời Bảng.
Cuối cùng Thạch Thanh Tuyền nhịn không được lên tiếng nhắc nhở thì Lưu Tiêu mới hoàn hồn lại.
Hắn mở miệng: "Vị cuối cùng này có hơi khủng bố một chút, mong mọi người giữ bình tĩnh, đừng giật mình."

Ánh mắt của mọi người ngưng tụ lại.
Lúc lâu chủ tả Đế Thích Thiên hắn cũng chưa dùng hai từ kinh khủng bao giờ.
"Đứng đầu Lánh Đời Bảng, Tiếu Tam Tiếu!!!"
"Tu vi: Hư Cảnh!"
"Tuyệt học : Hồi Thần Chi Tượng, Long Quy Tinh Huyết, Vạn Đạo Sâm La, Hỗn Thiên Tứ Tuyệt."
Hư Cảnh!
Mọi người chấn động.
Đây không phải là bất kỳ cảnh giới nào mà bọn hắn từng nghe qua cả.
Nếu vậy thì rất có thể Hư Cảnh là cảnh giới trên cả Võ Thánh.
Lúc này khi phản ứng lại thì ai nấy đều kinh hãi gần chết.
"Lâu chủ, Hư Cảnh có phải là cảnh giới phía trên Võ Thánh hay không."
"Mẹ nó! Đứng đầu Lánh Đời Bảng hoá ra lại là người kinh khủng như vậy."
"Lâu chủ, Hư Cảnh là cảnh giới gì thế."
"Nói mau lâu chủ ơi, gấp lắm rồi."
...
Mọi người lúc này đã tò mò đến cực độ, vội vàng kêu gọi Lưu Tiêu phổ cập.
Thực sự là quá kinh khủng.
Lại vượt lên trên cả Võ Thánh.
Chu Vô Thị, Triệu Mẫn cùng những người thuộc Ngũ Cường Hoàng Triều khác đều đứng lên cả kinh, thất thố vô cùng.
Thậm chí Thái Tử Đại Đường còn làm đổ cả ly nước trà lên người mình.
Siêu việt Võ Thánh, như vậy thì lấy đầu Hoàng Đế của một quốc gia không phải là chuyện dễ như trở bàn tay à.
Người khác có thể không biết Hư Cảnh là cảnh giới gì nhưng sao những người của Ngũ Cường Hoàng Triều như bọn hắn lại không biết được.
Hư Cảnh!
Cảnh giới vượt qua Võ Thánh, có người nói thọ nguyên của Hư Cảnh vô cùng kinh khủng, gần 500 năm.
Kinh khủng nhất vẫn là sức chiến đấu của cao thủ Hư Cảnh.
Bởi vì bọn hắn đã hơi hiểu bí ẩn của hư không, nên có thể ẩn vào trong đó.
Nếu bọn hắn muốn giết ai thì dù thủ cấp của rớt xuống ngươi cũng không thể thấy được họ.
Nhất là sau khi cao thủ Hư Cảnh đã nhập hư, có thể lấy Nguyên Thần nhìn rõ thiên địa, có thể điều động Thiên Địa Chi Lực để chiến đấu cùng công phạt.
Lực của một người dù có sâu nặng bao nhiêu thì sao mà so được với thiên địa.
Có thể nói đạt tới cảnh giới này thì chỉ cần mười mấy hơi là có thể diệt một toà thành, biến nơi đó thành một vùng phế tích.
Lưu Tiêu nói: "Không sai, trên Võ Thánh chính là Hư Cảnh, tên Tiếu Tam

Tiếu này là một cao thủ thuộc Hư Cảnh, siêu việt Võ Thánh."
Lưu Tiêu vừa dứt lời thì mọi người như sôi trào lên.
"Lâu chủ, vì sao gọi là Hư Cảnh?"
Thiên Cơ Lão Nhân lên tiếng.
Thật nực cười khi mình chỉ đặt mục tiêu là Đại Tông Sư.
Không ngờ vẫn còn cảnh giới trên Võ Thánh là Hư Cảnh nữa.
Mọi người phấn chấn, ngửa tai lắng nghe.
"Hư Cảnh, chính là khi Nguyên Thần của Võ Thánh cường đại tới một trình độ nhất định, tới tình trạng luyện thần phản hư, Nguyên Thần dung hợp thiên địa."
"Lĩnh ngộ càng sâu thì càng điều động được nhiều Thiên Địa Chi Lực."
"Từng chiêu từng thức đều ẩn chứa sức bộc phát khủng bố cực độ."
"Võ đạo võ đạo! Lúc này Võ Giả mới tính là chân chính nhập môn vào Võ Đạo."
Hấp...
Vừa dứt lời thì mọi người trong Thiên Cơ Lâu hít sâu.
"Khủng bố như vậy sao, Hư Cảnh mới chỉ là nhập môn của Võ Đạo."
"Nếu có thể điều động Thiên Địa Chi Lực thì còn ai đủ sức giết một cao thủ Hư Cảnh chứ."
"Quá kỳ diệu, không biết khi Nguyên Thần dung nhập thiên địa thì sẽ có cảm giác gì."
Mọi người hoảng sợ không gì sánh được, bị lời của Lưu Tiêu làm cho giật mình.
Hư Cảnh mới chỉ là nhập môn Võ Đạo mà thôi.
"Chẳng phải như thế là nói nhóm người tụi mình chỉ là con nít, không có tư cách nói về Võ Đạo à."
"Vậy mà ta còn chưa thể nhập môn Võ Đạo sao, hắc..."
Bất Bại Ngoan Đồng - Cổ Tam Thông tự phụ cả đời, cuối cùng lại là một Võ Giả chưa nhập môn.
Cổ Tam Thông tự giễu.
"Hôm nay lâu chủ quả thật cho ta mở rộng tầm mắt, dường như cho người ếch ngồi đáy giếng như lão phu thấy được thế giới bao la rộng lớn như nào."
Lão Ngoan Đồng cảm kích không thôi.
"Võ Đạo như biển cả sóng lớn, mênh mông vô bờ bến, tại hạ cũng chỉ như một con kiến mà thôi."
Quang mang trong mắt Chu Vô Thị hiện rõ.
Có tự ti, nhưng cũng có người bắt đầu hiện lên hùng tâm nhìn thấu thần bí của Võ Đạo.

Chương 224. Bàn tay vàng trong làng ở ẩn

Giờ khắc này cả ba vị Đại Tông Sư trong Thiên Cơ Lâu đều bị đả kích.
Tu vi mà những người trong giang hồ bọn hắn cho rằng tuyệt đỉnh hoá ra lại là như một con kiến hôi mà thôi, còn cách xa cánh cửa của Võ Đạo lắm.
"Đỉnh cao của Võ Đạo, Tiêu mỗ muốn lên đó xem thử!"
Lời của Tiêu Phong hùng hồn đến cực độ.
Hắn là thiên tài trên Tiềm Long Bảng, đương nhiên là có thể nói ra lời đó rồi.
"Tiêu huynh, Lý mỗ tuy bất tài nhưng cũng nguyện ý theo ngươi ngắm phong cảnh một tý."
Lý Tầm Hoan nghiêm túc.
Ánh mắt sắc bén vô cùng.
Những việc hôm nay quả thật khiến tầm mắt của hắn mở rộng ra vô cùng, không khỏi bắt đầu có động lực.
"Đại ca, còn ta nữa."
A Phi nói.
"Sai, sai hết rồi, phải nói là chúng ta đi theo lâu chủ tới đỉnh cao nhất của Võ Đạo sau đó ngắm phong cảnh."
Dương Quá tiểu linh tinh quái, bắt đầu vỗ mông ngựa cho lâu chủ.
"Đúng vậy!"
"Đúng thế!"
Song Long, đám người Vương Ngữ Yên gật đầu không ngừng.
Lời của Dương Quá cũng không sai, nếu như không có lâu chủ thì bọn hắn cũng không có niềm tin đi tới đỉnh cao của Võ Đạo, dù sao xưa nay thiên tài sao mà nhiều, nhưng có thể chạm tới đỉnh cao liệu có mấy ai?
Tạ Yên Khách nhướng mày, hỏi, "Lâu chủ, nếu tên Tiếu Tam Tiếu này kinh khủng như thế thì không lẽ hắn không khai sáng được bất kỳ tuyệt kỹ nào hay võ học nào có thể lên được Võ Học Thiên Bảng sao?"
Lưu Tiêu đáp: "Không phải hắn không khai sáng ra, mà là do tuyệt học của hắn quá cao cấp, đã thoát khỏi phạm trù của kỹ xảo rồi."
"Võ Kỹ Thiên Bảng trước kia nói cho cùng cũng chỉ là trò vặt, tiểu kỹ xảo mà thôi."
Tuyệt kỹ chân chính là thứ đã sát nhập vào với Võ Đạo của cao thủ Hư Cảnh mà thành.
Lưu Tiêu suy nghĩ một chút, trong nháy mắt đã làm ra quyết định.
"Tuyệt kỹ này Thiên Cơ Lâu ta đặt tên là Đạo Kỹ."
"Đạo Kỹ, chỉ có cao thủ Hư Cảnh đã ngộ đạo mới có thể lĩnh ngộ cùng sử dụng, thế nên ta mới không để chúng vào trong Võ Kỹ Thiên Bảng."
"Chờ sau này Thiên Cơ Lâu ta sẽ xếp hạng một bảng danh sách tên là Đạo Kỹ Bảng cho mọi người."
"Nghe được câu cuối thì tất cả mọi người đã bắt đầu không giữ được bình tĩnh."
Thì ra thứ mà bọn mình coi như trân bảo trên Võ Kỹ Thiên Bảng cuối cùng cũng chỉ là trò vặt thôi sao.
"Moá! Thì ra những võ kỹ kia không phải là Võ Đạo chân chính, không đại

biểu cho Võ Đạo của người tạo ra chúng."
"Trò vặt, ai cho ta một bộ trò vặt đi."
"Má! Nghe không nổi nữa, lâu chủ càng ngày càng cao, tuyệt kỹ trên Võ Kỹ Thiên Bảng mà hắn cũng coi là đồ vật không ra hồn."
"Yêu cầu nhập môn của Đạo Kỹ quá bất hợp lý rồi, còn cần phải đạt tới Hư Cảnh mới có thể sử dụng."
"Ta cảm thấy chênh lệch giữa ta và cao thủ, thua nhau ở chỗ ẩn thế."

"Những người này ẩn nhẫn thật đó, nếu ta có loại tu vi này, thì đã diễu võ dương oai khắp giang hồ rồi."

"Hồng trần mê chướng, quả nhiên nhiễu loạn đạo tâm của ta, nên mới đi ẩn cư."
...
Chuyện này thật không bình thường chút nào.

Nửa bước Võ Thánh ẩn thế.
Võ Thánh bị người thường khi dễ.

Đường đường là một cao thủ Hư cảnh siêu việt cả Võ Thánh, vậy mà cũng ẩn thế.
Giờ khắc này, mọi người đều đang phỉ báng.

Tiểu Long Nữ đều sinh ra một loại cảm giác: Có phải ta đã sai rồi không.
Bởi vì mọi người khẽ nhẩm, người ẩn cư đều là những đại lão.

Kiếm Ma Độc Cô Cầu Bại!
Trương Tam Phong!

KIếm Thánh Độc Cô!
Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh!
Tiêu Dao Tam Lão!
Long Mộc Nhị Đảo Chủ!
...

Đại lão đều đang ẩn cư, đây chính là lúc tiểu nhân vật bọn họ khuấy động giang hồ.

"Lâu chủ, Tiếu Tam Tiếu là ai thế?"

Trước khi Lưu Tiêu được phổ cập kiến thức.

Đối với Ẩn Thế Bảng đệ nhất Tiếu Tam Tiếu, hắn còn chưa biết giới thiệu như thế nào.

Sư Phi Huyên vừa nói ra, mọi người đều mong đợi.

Lưu Tiêu nói: "Tiếu Tam Tiếu, là một lão quái vật sống lâu hơn Đế Thích Thiên một hai ngàn năm."
Lời này vừa nói ra, mọi người đều ầm ầm chấn động.

Cá lớn!

Tuyệt đối là cá lớn.

Đế Thích Thiên sống hơn hai nghìn năm, đã đủ dọa người.
Tiếu Tam Tiếu, vậy mà so sống lâu hơn Đế Thích Thiên một hai ngàn năm.
Điều này há chẳng phải đã nói rõ, Tiếu Tam Tiếu ít nhất cũng bốn ngàn tuổi.

"Vãi chưởng! Đáng sợ thật."

Có người cả kinh biến sắc, liên tục hít ngụm khí lạnh.

"Kinh khủng thật, vậy mà còn lâu hơn cả Đế Thích Thiên."

"Lão quái bốn ngàn năm, thảo nào tu vi cường đại như vậy."

"Mẹ nó! Ta chỉ muốn biết hắn sống bốn ngàn năm như thế nào, ta cũng muốn sống bốn ngàn năm."

"Bọn họ còn là người không vậy?"
...

Chuyện Tiếu Tam Tiếu sống bốn ngàn năm, quả thực còn chấn động hơn thân phận cao thủ Hư cảnh của hắn, khiến rất nhiều người vô cùng sốc.

Lưu Tiêu nói: "Vị Tiếu Tam Tiếu này, mặc dù là một Trường Sinh giả giống như Đế Thích Thiên, nhưng hắn vẫn còn điệu thấp hơn cả Đế Thích Thiên."

"Cũng rất chính phái!"

Lưu Tiêu bổ sung thêm.

"Đế Thích Thiên trong hai ngàn năm qua, nhìn nhân của mình từng người chết đi, tâm tính từng bước vặn vẹo, cuối cùng trở thành một ma đầu triệt đầu triệt đuôi, tùy ý đùa bỡn thương sinh, luôn cố ý khơi mào phân tranh võ lâm."

"Nhưng mà vị Tiếu Tam Tiếu này, cũng không đồi bại như Đế Thích Thiên, sơ tâm của hắn chưa bao giờ thay đổi."

"Mấy nghìn năm tuế nguyệt, hắn rất ít khi nhúng tay vào chuyện giang hồ, và cũng không có học theo Đế Thích Thiên đi tranh bá thiên hạ."

"Thậm chí lúc Đế Thích Thiên gieo họa thiên hạ, hắn còn âm thầm bồi dưỡng, chỉ điểm các cao thủ để nhắm vào Đế Thích Thiên."

Nghe nói như thế, mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ sợ Tiếu Tam Tiếu lại giống như Đế Thích Thiên, lầm đường lạc lối trong con đường Trường Sinh, mất hết nhân tính, coi mạng người như cỏ rác.

Nếu hai người đều như vậy, thì e là võ lâm Cửu Châu sẽ phải diệt vong.

Chương 225. Tinh Túc lão quái

"Hắn xứng để sống bốn ngàn năm!"

"Đây mới là phong phạm mà cao nhân tiền bối nên có."

"Vẫn còn may chưa phải là một Đế Thích Thiên thứ hai."

"1 like cho Tiếu Tam Tiếu tiền bối!"

Mọi người đều nhất trí và tán thưởng Tiếu Tam Tiếu.

Bằng không với bốn ngàn năm công lực, vào thời đại cao thủ không có phá toái hư không, ai có thể ngăn cản bọn họ.
Lưu Tiêu nói: "Vị Tiếu Tam Tiếu này, điệu thấp tới nỗi khiến người ta phải khiếp sợ, có thể nói là bàn tay vàng trong làng ẩn nhẫn."

Bốn ngàn năm qua, trừ Thiên Cơ Lâu ta ra, ngay cả Đế Thích Thiên cũng không biết sự hiện hữu của hắn.
Mọi người sửng sốt.

Thậm chí ngay cả loại người sống mấy ngàn năm như Đế Thích Thiên cũng không biết có sự hiện hữu của lão quái vật Tiếu Tam Tiếu này, thế thì thật sự là giỏi điệu thấp.

"Lâu chủ, sao Tiếu Tam Tiếu có thể sống lâu như thế?"

"Chẳng lẽ hắn cũng thu được tinh huyết của một trong ba Thần Thú mà ngươi nói trước đó ư."

Ánh mắt của Dương Quá lóe lên tinh quang: "Chờ ta trưởng thành, nhất định phải giết một con Thần Thú, lấy tinh huyết của nó để hiếu kính lâu chủ."

Tên gia hỏa này, lại bắt đầu lấy lòng Lưu Tiêu.

Làm cho đám người không khỏi khinh bỉ một phen.
Lưu Tiêu mỉm cười, nhìn gia hỏa này một cái.

Thảo nào trong nguyên tác, hắn có thể cua được vị Tiểu Long Nữ lạnh lùng tu luyện Ngọc Nữ Tâm Kinh này, cái miệng này đúng thật là biết dỗ ngon dỗ ngọt người ta.

Mặc dù hắn không để ý cho lắm, nhưng nghe được lời này cũng thoải mái trong lòng.
Chứ đừng nói chi là Tiểu Long Nữ trong nguyên tác.

Lưu Tiêu gật đầu: "Đúng vậy!"

"Tiếu Tam Tiếu, đúng là chiếm được tinh huyết của một trong tam đại Thần Thú, Long Quy, nên mới được Thần Tiên ban phúc, mãi mãi trường sinh."

"Bằng không thì cũng chỉ là chí cường giả phá toái hư không, chứ không thể sống lâu như thế trên Cửu Châu đại lục được."

Thật sự chiếm được tinh huyết Thần Thú ư.

Sau một khắc, mọi người đều nóng mắt.
Máu Phượng Hoàng, tạo ra Đế Thích Thiên.

Máu Long Quy, tạo ra một Tiếu Tam Tiếu còn kinh khủng hơn.

Không biết, ai là người may mắn tiếp theo, đạt được Long Nguyên và Thần Long.

"Thôi được rồi, hôm nay tới đây thôi, mọi người đi làm việc của mình đi."
Lưu Tiêu vung tay lên, mọi người ầm ầm tản ra.

Trên thực tế chỉ cần hắn không phát bảng xếp hạng, thì dưới Thiên Cơ Lâu này sẽ không có nhiều người.

Không phải ở trong phòng tu luyện, thì cũng ở trong phòng trọng lực tu luyện nội lực, hoặc là vây xem Chiến Thần Tháp.

"Lâu chủ, bọn ta đi đây!"

Vương Ngữ Yên lên tiếng tạm biệt, dẫn theo đám người đi về hướng Chiến Thần Tháp.

Lần đầu tiên sau khi chiến đấu ở Chiến Thần Tháp, Hồng Hoang chi lực của nàng dường như đã bị kích phát, luôn thích chiến đấu.
Bây giờ, nàng giống như một đại tỷ của nhóm, mỗi ngày dẫn theo một nhóm người đi thông quan Chiến Thần Tháp.

Không chỉ như vậy, nàng còn chỉ điểm bọn họ chiến thuật thông quan.

"Ừm!"

Lưu Tiêu gật đầu: "Phải mau trở thành Lục Tinh Chiến Thần!"

Theo tin tức mới nhất mà Lưu Tiêu nghe được, thì Vương Ngữ Yên đã tuyên bố hùng hổ rằng, tối đa hai ba ngày, là nàng có thể tiến tới tầng 7 của Chiến Thần Tháp, trở thành Lục Tinh Chiến Thần duy nhất.

Cùng lúc đó, Ẩn Thế Bảng của Thiên Cơ Lâu vừa công bố, đã cấp tốc lan truyền khắp nơi trên giang hồ.

Hiện nay, mỗi tửu lâu trong chốn giang hồ, nếu không có ai thảo luận chuyện Thiên Cơ Lâu, thì trên cơ bản đều sẽ không có ai đi nghênh đón.
Lúc xế chiều, bởi vì ăn cơm tối, nên bên trong Thiên Cơ Lâu đang rất náo nhiệt.

Lưu Tiêu cũng tụ tập đệ tử của Thiên Cơ Lâu lại một chỗ, vừa uống rượu vừa nói chuyện phiếm.
Bỗng nhiên, xa xa có một âm thanh đinh tai nhức óc truyền đến.

"Tinh Tú Lão Tiên, pháp lực vô biên!"

"Pháp cái trung nguyên, võ công cái thế!"....

"Tinh Tú Lão Tiên, pháp lực vô biên!"

"Pháp cái trung nguyên, võ công cái thế!"
...

Âm thanh này từ xa đến gần, càng lúc càng lớn.

Vừa nghe, liền biết là đang đi về hướng Thiên Cơ Lâu.
Vẻ mặt của Lưu Tiêu quỷ dị, sao nghe giống như tên cẩu tặc Đinh Xuân Thu thích làm mấy chuyện hầm hố.

Cũng chỉ có tên gia hỏa lang tâm cẩu phế đó, mới không biết xấu hổ bảo đệ tử của mình tung hô mình như vậy.
Trong Thiên Cơ Lâu, mọi người đều im lặng, bị oanh động bởi âm thanh này.

"Cẩu tặc từ đâu tới, khẩu khí ngông cuồng như vậy."

"Không biết sống chết, cao thủ như Tiêu Phong đại hiệp, Lão ngoan đồng tiền bối, cũng không dám nói lời này."

"Mẹ nó! Đúng là mất mặt, bộ không sợ bị người ta giết à?"

"Thật là muốn đánh bọn đần này!"
...
Mọi người đều đang mắng to.

Đám người Chu Vô Thị, trong mắt lóe lên tinh quang, xuất hiện hàn mang nguy hiểm.
Có thực lực, trong chốn giang hồ mặc ngươi ngông cuồng.

Nếu mà không có thực lực, vậy thì chờ bị thu thập đi.

"Chắc là Tinh Túc Hải Tinh Túc Lão Quái tới."

Thượng Quan Hải Đường thấp giọng nói.

Hộ Long Sơn Trang cai quản tình báo, loại người cuồng vọng trắng trợn như Đinh Xuân Thu, làm sao mà nàng lại không biết.
Chu Vô Thị sửng sốt: "Đinh Xuân Thu?"

Lời này vừa nói ra, trong Thiên Cơ Lâu không khỏi yên tĩnh lại.

Bởi vì hôm nay mọi người từ trong miệng lâu chủ Thiên Cơ Lâu, biết được Đinh Xuân Thu là loại người súc sinh đến cỡ nào.

Chương 226. A Tử

"Thứ không biết chết sống, hắn cho rằng Trung Châu này là cái rắm của Tinh Túc Hải, Tiên Thiên hậu kỳ chính là cao thủ tuyệt đỉnh ở nơi đó."

Thiên Cơ Lão Nhân lạnh rên một tiếng, cơ bản liền đoán được kết cục của Đinh Xuân Thu.
Bởi vì giờ khắc này đưa mắt nhìn sang, trong Thiên Cơ Lâu có không ít người đều đằng đằng sát khí.

Chưa nói đến việc Đinh Xuân Thu ngông cuồng, giọng điệu cuồng vọng, ra vẻ như thể ta đây vô địch thiên hạ.

Mà chỉ bằng vào ngày hôm nay lâu chủ Thiên Cơ Lâu hé lộ một số chuyện, phàm là người có chút lòng hiệp nghĩa, có năng lực đều sẽ thu thập một trận.

"Tên súc sinh này còn không bằng heo chó, Tiêu mỗ đang muốn lấy mạng chó của hắn, hắn vậy mà tìm tới cửa."

Tiêu Phong là loại người tuân thủ theo quy tắc, nên càng ghét cay ghét đắng Đinh Xuân Thu, hận không thể giết cho thống khoái.
Đặc biệt, hắn còn ở trong Thiên Cơ Lâu, là một trong số ít người biết quan hệ giữa Vương Ngữ Yên và Vô Nhai Tử.

Lấy quan hệ giữa hắn và A Chu, Vương Ngữ Yên hiện tại trong mắt hắn chính là giống như muội muội ruột.
Cừu nhân của Vương Ngữ Yên, chính là cừu nhân của tỷ phu hắn đây.
Hắn càng coi việc giúp Vương Ngữ Yên báo thù, là trách nhiệm của hắn.

Trong Thiên Cơ Lâu, không được động võ!

Lưu Tiêu cảnh cáo tất cả những người ngu xuẩn muốn động thủ.
Đây là quy củ!

Nếu như phá quy cỷ, sẽ ảnh hưởng cực lớn đến danh tiếng của Thiên Cơ Lâu.
Mọi người sửng sốt, đều tỏ vẻ khó tin nhìn về phía Lưu Tiêu.

Đặc biệt là Vương Ngữ Yên, sắc mặt càng có phần ảm đạm.

Dù gì Vô Nhai Tử, Lý Thu Thủy cũng là người thân của nàng.
Sau khi biết được chuyện này, nàng vô cùng thống hận Đinh Xuân Thu.

Lúc này Lưu Tiêu lại nói giúp cho Đinh Xuân Thu, khiến cho nàng có chút ấm ức.

"Lâu chủ, ngươi muốn che chở tên súc sinh này ư?"

Mộc Uyển Thanh tỏ vẻ như thể ngươi khiến ta quá thất vọng.

Nữ tử dám yêu dám hận này, xem như là người không sợ Lưu Tiêu nhất trong Thiên Cơ Lâu.
Có chút khó chịu, cũng chỉ có nàng dám trực tiếp mở miệng nói với Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu trầm giọng nói: "Quy củ của Thiên Cơ Lâu không thể phá, mặc kệ hắn ác tới cỡ nào, chỉ cần trả tiền vào Thiên Cơ Lâu ta, vậy thì sẽ được Thiên Cơ Lâu che chở."

Tiêu Phong sửng sốt, gật đầu như đã lý giải.

Hoàn toàn chính xác loại quy củ này, đã lập ra, cho dù là nguyên nhân gì cũng không thể phá.
Những người khác, cũng đều hiểu hiểu, gật đầu.

Chỉ là mấy nữ tử cảm tính, chưa hiểu cách làm của Lưu Tiêu.

"Các ngươi đần thế, ý của lâu chủ các ngươi vẫn chưa hiểu nữa sao?"

"Bên trong Thiên Cơ Lâu không thể động thủ, thế nhưng bên ngoài thì có thể tùy tiện động thủ đó."

Tâm tư của Vi Tiểu Bảo khá gian trá, rất nhanh hiểu được ẩn ý trong lời nói của Lưu Tiêu.
Nghe vậy, hai mắt của mọi người sáng lên.

Đúng thế a!

Ở bên ngoài, Thiên Cơ Lâu không thể quản được.

Lâu chủ căn bản không có nói không cho phép động thủ với Đinh Xuân Thu, là bọn họ hiểu lầm.
Lưu Tiêu cũng không nhịn được lườm cái gia hỏa này một cái.

Mọi người đều không hiểu ý của hắn, nhưng chỉ có tên gia hỏa Vi Tiểu Bảo này là hiểu.

Trên thực tế bản thân đang nhắc nhở những người muốn ra tay với cẩu tặc Đinh Xuân Thu, muốn ra tay cũng được nhưng phải ra tay ở bên ngoài. Nhưng không một ai có thể hiểu rõ ẩn ý của hắn.

Chờ tới lúc Vi Tiểu Bảo nói ra, hiển nhiên đã không còn kịp rồi.
Bởi vì...
Vào thời điểm này, Đinh Xuân Thu đã được đám đệ tử não tàn kiệu vào bên trong Thiên Cơ Lâu.
Mọi người nhất thời ảo não, biết đã bỏ lỡ cơ hội ra tay với Đinh Xuân Thu. Vào Thiên Cơ Lâu, thì không thể động thủ.

Trừ phi Đinh Xuân Thu ra ngoài thì mới được.

Tiêu Phong thở dài, khí tức bình ổn lại.

Lý Tầm Hoan thì lặng lẽ thu phi đao trở về.
A Phi đang sờ vào kiếm, cũng bình tĩnh trở lại.

Mỗi người đều âm thầm ghi hận, tại sao lại không hiểu ẩn ý của lâu chủ.
Cùng lúc đó, Lưu Tiêu cũng nhìn về phía Đinh Xuân Thu.

« Tính danh: Đinh Xuân Thu »

« Thân phận: Kẻ phản bội Tiêu Dao Phái, chưởng môn Tinh Túc Phái »

« Cảnh giới: Tông Sư sơ kỳ »

« Võ học: Hóa Công Đại Pháp, Quy Tức Công, Hủ Thi Công, Tiểu Vô Tướng Thần Công »

"Lý Thu Thủy, lại còn truyền cho Đinh Xuân Thu Tiểu Vô Tướng Thần Công, lão bà bà này, lại rộng lượng như vậy ư?"

Còn về Đinh Xuân Thu là một vị Tông Sư, Lưu Tiêu cũng không bất ngờ cho lắm.

Phải biết rằng trong nguyên tác, đại khái là hai năm sau khi Tiêu Phong trở lại tham gia đại hội Thiếu Lâm Anh Hùng từ Liêu Quốc, hắn liên thủ với Mộ Dung Phục và Trang Tụ Hiền để vật tay với Tiêu Phong.

Tuy bị hành hạ, nhưng chuyện này cũng không mất mặt cho lắm.

Phải biết rằng thời điểm đó Tiêu Phong, chiến lực đã đạt đến trình độ một chưởng có thể đánh lui Tảo Địa Tăng.

Nếu Đinh Xuân Thu hiện giờ còn chưa có tu vi Tông Sư, thì tới lúc đó làm sao có thể đánh với Tiêu Phong.
Lưu Tiêu tiếp tục nhìn về phía bên người Đinh Xuân Thu, có một nữ tử mặc y phục màu tím.
Người này quả nhiên là A Tử.

« Tính danh: A Tử »

« Thân phận: Đệ tử của Đinh Xuân Thu, con tư sinh của Đại Lý Vương gia Đoàn Chính Thuần lưu lạc ở bên ngoài»
« Cảnh giới: Nhị Lưu »

« Võ học: Quy Tức Công, Hủ Thi Công, Ngũ Độc Chưởng, Ám Khí»

Hiển nhiên là A Tử của hiện giờ, còn chưa học trộm được Hóa Công Đại Pháp của Đinh Xuân Thu.
Đối với tiểu nha đầu lòng lang dạ sói này, Lưu Tiêu không muốn để ý nhiều.
Theo nguyên tác, không có mấy ai não tàn và độc ác như A Tử này.
Tuổi còn nhỏ, nhưng đã vô cùng thâm độc.

Hắn không muốn bên cạnh A Chu hiền lành có một kẻ lòng dạ hiểm ác.
Cho nên Lưu Tiêu cũng không tính vạch trần quan hệ giữa A Tử và A Chu.
Lúc đọc tới khúc này trong nguyên tác, hắn còn hận không thể giết chết A Tử.
Nhưng bây giờ lại có thể nhịn được, Lưu Tiêu cũng cảm thấy mình rất kỳ lạ.

Chương 227. Mạo phạm

"Tinh Tú Lão Tiên, pháp lực vô biên!"

"Pháp cái trung nguyên, võ công cái thế!"

"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu ở đâu, còn không mau ra quỳ nghênh Tinh Tú Lão Tiên!"

Bỗng nhiên, sau lưng Đinh Xuân Thu, trong đám người vốn dĩ đã yên tĩnh, bỗng dưng có người tiến vào Thiên Cơ Lâu sau và hô lên như thế.

Sau một khắc, những đệ tử khác của Đinh Xuân Thu cũng bắt đầu theo quán tính, cùng hô lên.
Trong đó, rất nhiều người càng ngạo nghễ ngẩng đầu, nhìn những người

chung quanh.

Như thể việc bọn họ đang trợ uy và hô hào cho Đinh Xuân Thu Đinh lão quái, là một vinh quang đánh để tự hào.

"Tinh Tú Lão Tiên, pháp lực vô biên!"

"Pháp cái trung nguyên, võ công cái thế!"

"Thiên Cơ Lâu lâu chủ ở đâu, còn không mau quỳ nghênh Tinh Tú Lão Tiên!"
...
Tĩnh! Yên tĩnh một cách đáng sợ!

Bọn đệ tử sau lưng Đinh Xuân Thu càng rống to hơn, tương phản hoàn toàn so với đám khách nhân yên tĩnh của Thiên Cơ Lâu.
Mọi người trợn mắt ngoác mồm, há to mồm tới mức có thể nhét vừa một quả trứng gà.

Ba hơi!
...

Trình Anh lật tung đồ ăn trên bàn, trên mặt nàng không có chút khiếp sợ nào, chỉ là trợn mắt há hốc mồm nhìn Đinh Xuân Thu.

Trong miệng Dương Quá, một ngụm cơm đang ăn dở đều quên ăn tiếp.

Trong chớp nhoáng này, Thiên Cơ Lâu giống như bị ngưng đọng, mọi thứ đều đứng yên.

Mỗi người, đều bị hành động ngu ngốc này làm cho đứng hình, trong lúc nhất thời quên đi hết thảy, chỉ ngơ ngác nhìn bọn đệ tử hăng say hô hào khẩu hiệu sau lưng Đinh Xuân Thu.

Bọn hắn... trước giờ đều dũng cảm như thế à? Đây là lâu chủ Thiên Cơ Lâu nha.

Võ Thánh tới, cũng không dám nói câu mấy câu quỳ nghênh như này.

Một đám Tam Lưu, thậm chí đại đa số chỉ là Võ Giả tầm thường, vậy mà lại có gan hô lên câu "lâu chủ Thiên Cơ Lâu quỳ nghênh".

Là bởi vì có Tông Sư chống lưng cho bọn họ sao?
Trên thực tế, ngay cả Lưu Tiêu đều ngây người.

Hắn cũng không nghĩ tới, Đinh Xuân Thu tìm ra nhóm người hô hào khẩu hiệu sau khi hắn tiến vào Thiên Cơ Lâu, lại còn dám lớn tiếng như thế, bảo mình quỳ nghênh.

"Câm miệng!"

Sắc mặt của Đinh Xuân Thu kinh biến, trong nháy mắt tóc gáy dựng thẳng, da đầu đều muốn nổ tung.

Trên đường tới Tinh Túc Hải, thứ mà hắn nghe được nhiều nhất chính là Thiên Cơ Lâu, biết đây là một nơi kinh khủng tới nhường nào.
Nhưng mà hắn không nghĩ tới, những đệ tử của mình vậy mà vừa tiến vào Thiên Cơ Lâu, còn dùng khẩu hiệu hay sử dụng với những người khác để hô hào trước Thiên Cơ Lâu.

Hắn biết đây là sở thích của mình, nhưng hôm nay e là muốn hỏng việc.

"Lão Tiên, tại sao lại không hô nữa?"

Có đệ tử khó hiểu: "Ngươi không phải nói cho dù gặp được ai, cũng kêu như thế sao?"

Lúc này Đinh Xuân Thu bỗng nảy sinh ý định muốn giết người này.

Sau một khắc, những người ngơ ngác trong Thiên Cơ Lâu phảng phất như sống lại, lập tức liền bạo nổ.

"Con mẹ nó, não tàn à!"

"Vãi chưởng! Đinh lão quái trâu bò!"

"Lợi hại! Sau này ta chỉ phục mỗi Đinh lão quái."

"Đây là muốn đường đường chính chính chết à."

"Quá trâu bò, vậy mà kêu lâu chủ quỳ nghênh!"
...
Mọi người, đều là loại ánh mắt như thể đang nhìn đồ đần, nhìn về phía Đinh lão quái.
Loại ánh mắt này, giống như là nhìn người chết.

Lão ngoan đồng Chu Bá Thông!

Bang chủ Cái Bang Tiêu Phong!

Đại Minh Hoàng Triều, Hộ Long Sơn Trang, Thiết Đảm Thần Hầu Chu Vô Thị!
Bang chủ Kim Tiền Bang Thượng Quan Kim Hồng!

Tiểu Lý Thám Hoa Lý Tầm Hoan!

Đệ tử Võ Đang Tống Viễn Kiều của Trương Tam Phong.

Còn có mấy người ăn mặc áo mãng bào.
Vừa nhìn là biết, không phải Thái Tử thì là Vương gia.

Mắt thấy nhiều nhân vật tuyệt đỉnh danh chấn Cửu Châu đều đang cười lạnh nhìn mình chăm chú, Đinh Xuân Thu cảm thấy mình như sắp bị chém thành trăm mảnh, trái tim suýt nữa ngưng đập.

"Chết!"

Đinh Xuân Thu cách không một chưởng, trực tiếp đánh người nói chuyện và người mở miệng đầu tiên chết ngay tại chỗ.
Điều này khiến cho đám thủ hạ của hắn kinh hãi không thôi, không biết ai lại chọc Lão Tiên mất hứng.

Sau một khắc, Đinh Xuân Thu kinh hoảng vô cùng, ném cây quạt trong tay, rồi hớt ha hớt hải chạy ra khỏi kiệu.

"Lâu chủ! Hiểu lầm rồi, là ta không quản giáo tốt."

Đinh Xuân Thu ba hồn bảy vía suýt chút nữa bị dọa tới nỗi lìa khỏi thể xác, rất nhanh đã chạy tới.

"Dám vô lễ với lâu chủ, muốn chết!"

Tiêu Phong phản ứng lại, lúc này không giết Đinh Xuân Thu, thì chờ đến khi nào.
Hắn khẽ động, dự định một chiêu đánh giết Đinh Xuân Thu.

Lấy lực lượng của hắn, Đinh Xuân Thu lúc này thật đúng là không tiếp nổi một chiêu của hắn!
Con mắt của Lưu Tiêu hơi híp lại, cũng có chút nổi giận.

Đặc biệt là chứng kiến đám người Mộc Uyển Thanh ở bên cạnh đang cười tươi như hoa, cười đến nỗi sắp ngã nhào khỏi ghế, hắn càng tức giận thêm.

Bọn thủ hạ của Đinh lão quái, phảng phất là đang làm bẽ mặt hắn.

Có điều, Tiêu Phong vừa đứng lên, liền cảm giác mình bị một cỗ lực lượng cường đại khống chế lại, không thể lay chuyển.

"Là lâu chủ xuất thủ!"

Trong nháy mắt hắn bèn hiểu.

Có thể dễ dàng áp chế hắn, chỉ có lâu chủ.

Hắn kinh ngạc nhìn về phía Lưu Tiêu, còn tưởng rằng Lưu Tiêu còn muốn bảo vệ Đinh Xuân Thu.
Chỉ thấy Lưu Tiêu chỉ Lâm Bình Chi: "Ngươi đi giết hắn đi!"
"Nếu ngay cả Đinh lão quái còn không giết được, thì đừng nói đến chuyện báo thù."

Chương 228. Độc Công

Có Dịch Cân Độc Công, cùng với đủ loại tài nguyên của Thiên Cơ Lâu, thời khắc này Lâm Bình Chi thình lình đã là nửa bước Tông Sư.
Tuy là nguy hiểm, nhưng có thể nói là hắn tiến bộ cực nhanh.
Coi như đây là một khảo nghiệm dành cho Lâm Bình Chi.

Nhiều thần công hỗ trợ như vậy, nếu nửa bước Tông Sư Lâm Bình Chi không giết được Đinh Xuân Thu, thì sau này cũng không còn giá trị để bồi dưỡng.

Nói không chừng ngày nào đó, bị giết trước khi báo được thù.

"Đa tạ lâu chủ!"

Lâm Bình Chi không có bất kỳ luống cuống, ngược lại là chiến ý trong mắt dâng cao.

Hắn nhẹ nhàng đặt chén xuống, đi về phía Đinh Xuân Thu đang chạy tới đây...
Lâm Bình Chi bước ra một bước, đứng ở trước mặt Đinh Xuân Thu.

"Lâu chủ, hiểu lầm rồi, đây không phải ý của ta."

Đinh Xuân Thu sắp khóc.

Lưu Tiêu vốn đã chán ghét cẩu tặc này.
Chỉ là vì lập trường của Thiên Cơ Lâu, nên không thể tự mình động thủ.
Thủ hạ của hắn, lại còn bảo mình quỳ nghênh.

"Lâu chủ ban cho Lâm Bình Chi ta ân làm lại cuộc đời, bất kì kẻ nào dám hạ nhục lâu chủ, thì sẽ là kẻ mà Lâm Bình Chi tất phải giết."

Nhìn Đinh Xuân Thu, sát khí trong mắt Lâm Bình Chi lập tức dâng trào.
Đinh Xuân Thu ác đến mức nào, cũng không liên quan gì đến Lâm Bình Chi.

Hắn không muốn làm đại hiệp!

Lúc cả nhà Lâm gia của hắn bị diệt, không thấy vị đại hiệp nào ra tay cứu viện.
Thậm chí người diệt Lâm gia hắn đều là những kẻ được xưng là "đại hiệp".

Giọng nói của Lâm Bình Chi rất từ tốn, nhưng sát khí sôi trào.

Trong lúc nói chuyện, chân khí của hắn đã dâng lên, râu tóc đều dựng đứng.
Cùng lúc đó, Lâm Bình Chi trở nên cực kì tà mị.

Bờ môi của hắn bắt đầu chuyển sang màu đen, da dẻ xuất hiện màu tím đen bất thường.
Đến cả sợi tóc của hắn, cũng có chút chuyển màu.

Vô số người, rung động nhìn Lâm Bình Chi dường như đang biến thân, trong miệng liên tục hít lãnh khí.
Trên người Lâm Bình Chi, mọi người đều cảm nhận được nguy hiểm chết người.

Đặc biệt là nội lực đen giống như mực tàu kia, vừa nhìn là biết đây là thứ vô cùng nguy hiểm.

"Nội lực kịch độc kinh khủng thật!"

Đinh Xuân Thu biến sắc ngay tại chỗ, hoảng sợ nhìn Lâm Bình Chi.

Nội lực kịch độc kinh khủng này, vậy mà không có độc chết bản thân Lâm Bình Chi.

Hắn cũng tu luyện độc công, nhưng so với nội lực kịch độc của Lâm Bình Chi trước mặt, thì quả thực là tiểu vu gặp đại vu.

"Tiểu quái vật mà lâu chủ bồi dưỡng hơi doạ người!"

Cổ Tam Thông đều có chút chấn động.

Nội lực kịch độc, hắn nhìn cũng có chút kiêng kỵ.

Lưu Tiêu bồi dưỡng Lâm Bình Chi, không chỉ là Dịch Cân Độc Công.

Độc công mà hắn đạt được trong Thiên Cơ Lâu, trên cơ bản đều giao cho Lâm Bình Chi.
Hàn Băng Chân Khí, Huyền Minh Thần Chưởng, Võ Công Thần Công.

Chỉ cần là võ thuật thâm độc, hắn đều giao cho Lâm Bình Chi.

"Chết!"

Lâm Bình Chi một bước vượt ba mét, trong nháy mắt liền tiếp cận Đinh Xuân Thu.

Hắn lăng không tung một chưởng, đánh nội lực kịch độc phát ra mùi hôi thối khiến người ta như muốn nôn về phía Đinh Xuân Thu.
Rất nhiều ở gần vừa ngửi được mùi hôi thối này, trong nháy mắt liền cảm thấy hoa mắt chóng mặt.
Sau một khắc, bọn họ không khỏi cảm kích nhìn về phía Lưu Tiêu.

Nếu không phải Lưu Tiêu xuất thủ cắt đứt nội lực này, thì e là bọn họ đã không chịu nổi.
Đinh Xuân Thu đột nhiên biến sắc, căn bản không dám tiếp xúc với nội lực của Lâm Bình Chi.
Thân thể của hắn lóe lên, vội vàng tránh né đòn chưởng lực lăng không oanh kích của Lâm Bình Chi.

Lập tức, đám đệ tử sau lưng hắn đều ăn trọn nội lực kịch độc của Lâm Bình Chi.

"Sư phụ cứu mạng!"

Đám Trích Tinh Tử, A Tử phát ra tiếng thét hoảng sợ chói tai, ầm ầm chạy trốn.

Nhưng bọn họ, vốn chỉ học được một ít da lông dùng độc từ chỗ Đinh Xuân Thu.
Còn về nội lực, kể cả người lợi hại nhất là Trích Tinh Tử, nhưng chỉ mới

bước vào Tiên Thiên.

Còn chưa kịp phản ứng, nội lực kịch độc của một vị nửa bước Tông Sư như Lâm Bình Chi đã oanh đến.
Trùng hợp thay, chưởng lực vừa vặn đánh vào người Trích Tinh Tử.

Nội lực kịch độc kinh khủng, ngay lúc đánh trúng người Trích Tinh Tử, trực tiếp ăn mòn và tạo thành một cái lỗ trên người hắn.
Người hắn vẫn còn ở giữa không trung, nhưng đã khí tuyệt bỏ mình, trở thành một thi thể cháy sém như bị lửa đốt.
Chân khí được tản ra và hướng về tứ phía, kẻ xấu số đầu tiên nối gót theo Trích Tinh Tử là A Tử.

Nội lực kịch độc đáng sợ trong nháy mắt xâm lấn kinh mạch của nàng, để nàng vừa định bỏ trốn liền lập tức cứng đờ.
Một vệt nước đen, nhanh chóng khuếch tán trên người nàng.

Khoảng hai cái hô hấp, A Tử đã ngã xuống và không còn sinh cơ.

Những người khác, cũng có bốn năm người bị nội lực kịch độc đánh trúng, tương tự cũng khí tuyệt bỏ mình ngay tại chỗ.
Lưu Tiêu bất ngờ nhìn cảnh tượng này, A Tử vậy mà bị Lâm Bình Chi giết chết dễ như vậy.
Cơ mà cũng tốt, không cần phải đắn đo suy nghĩ nên để xử lý A Tử như thế nào.
Tóc gáy của Đinh Xuân Thu dựng thẳng, da đầu như muốn nổ tung.

Loại nội lực kịch độc này, khiến lão quái tu luyện tà công như hắn cũng cảm thấy có chút sợ hãi.

Chương 229. Để thủ cấp lại

"Nếu ngươi có thể thắng hắn, bổn lâu chủ sẽ không truy cứu chuyện lúc trước nữa."

Ngay thời điểm Đinh Xuân Thu đang run run rẩy rẩy, muốn bỏ trốn, thì lời nói của Lưu Tiêu khiến cho hai mắt của hắn sáng lên, hạ quyết tâm.

"Hy vọng lâu chủ ngươi giữ lời!"

Đinh Xuân Thu cắn răng một cái, nhanh chóng xuất thủ về phía Lâm Bình, trực tiếp dùng tuyệt học Hóa Công Đại Pháp mà hắn tâm đắc cả đời.

Đây là tuyệt học mà hắn tự mình lĩnh ngộ ra dựa theo một chút da lông của Bắc Minh Thần Công.

Mặc dù không thể hấp thụ nội lực của người khác để tăng cường công lực cho bản thân, nhưng cũng có thể làm suy yếu nội lực của đối phương.

"Muốn chết!"

Trong mắt Lâm Bình Chi lóe lên một tia quang mang.

"Trừ Bắc Minh Thần Công ra, coi như Hấp Công Đại Pháp cũng không làm gì được ta, chỉ bằng Hóa Công Đại Pháp không có lên Tâm Pháp Thiên Bảng của ngươi mà muốn thắng ta ư?"

Lâm Bình Chi không lùi mà còn tiến, chấn động nội lực và nghênh đón một chưởng của Đinh Xuân Thu.
Sau một khắc, nơi hai người va chạm vang lên ba động.

Hóa Công Đại Pháp cũng đích thị là rất lợi hại, trong nháy mắt đánh tan không ít nội lực kịch độc của Lâm Bình Chi.
Đinh Xuân Thu đắc ý, liền muốn khoe khoang vài câu.

Sau một khắc, hắn chỉ cảm thấy cánh tay đau xót, một luồng nội lực âm hàn đến tận xương tủy trong chớp mắt xâm nhập vào kinh mạch của hắn, khiến nội lực của hắn suýt chút nữa đóng băng.

Ngoại giới, trên cánh tay của hắn, đã cấp tốc xuất hiện một lớp hàn băng mỏng.

"Hàn Băng Chân Khí!"

Tả Lãnh Thiền chấn động, cả kinh đứng lên.

Đây là tuyệt học của mình, thậm chí vì dùng để đối phó Nhậm Ngã Hành, cho tới bây giờ hắn chưa từng thi triển với người khác.
Có điều, hắn không dám nói đây là công pháp độc nhất của hắn.

Biết đâu chỉ là công pháp tương tự thì sao.

Dù sao Thiên Cơ Lâu ngay cả tâm pháp số một thiên hạ đều có, thì sao mà không thể sáng tạo ra công pháp tương tự Hàn Băng Chân Khí được.
Thần sắc của Đinh Xuân Thu đại biến.

Chân khí của hắn chỉ hơi đình trệ một thoáng liền vận chuyển bình thường trở lại.

Nhưng chỉ trong chớp nhoáng này, chân khí kịch độc của Lâm Bình Chi đã xâm nhập vào kinh mạch của hắn, bắt đầu lan tràn từ cánh tay đến đan điền.

Cùng lúc đó, cánh tay của hắn cũng cấp tốc đen lại, trong nháy mắt liền mất hết cảm giác.

"Cánh tay này đã phế!"

Đinh Xuân Thu sợ mất mật.

Loại nội lực kịch độc này quá kinh khủng, vừa mới xâm nhiễm vào kinh mạch, liền khiến cho cả cánh tay hắn hoàn toàn mất đi sinh cơ.

"!"

Hắn chợt quát một tiếng, điên cuồng chấn động nội lực, đẩy Lâm Bình Chi văng ra.

"Đã tiếp cận với ta rồi, ngươi còn muốn chạy nữa ư?"

Lâm Bình Chi cười nhạt.

Đinh Xuân Thu chính là cao thủ Tông Sư, nếu dựa vào nội lực cường hoành lăng không giao thủ với hắn, thì hắn thật sự còn có chút bó tay chịu trói.

Nhưng so đấu nội lực ở phạm vi gần.

Mặc dù nội lực của hắn không hùng hậu bằng Đinh Xuân Thu, nhưng bá đạo a.

Nhiễm phải một chút, đủ để khiến ngươi ôm hận.

Dưới chân hắn chuyển động, chịu đựng cảm giác đau nhức do chân khí chấn động từ đan điền mang tới, lần nữa tung một chưởng về phía Đinh Xuân Thu.

Nội lực đen như mực bao trùm bàn tay của hắn, khiến cho Đinh Xuân Thu hoảng sợ biến sắc.
Oanh một tiếng, nội lực của hắn tuôn ra, trong nháy mắt hình thành một bức tường đạo khí chắn ngang trước người.

"Huyền Minh Thần Chưởng!"

Lâm Bình Chi quát khẽ một tiếng, chưởng lực trong nháy mắt trở nên âm nhu đánh vào bức tường đạo khí.

Sau một khắc, chưởng lực của Huyền Minh Thần Chưởng trong nháy mắt xuyên thấu bức tường, đánh vào lồng ngực của Đinh Xuân Thu.
Huyền Minh Thần Chưởng!

Mọi người chấn động tại chỗ.

Mặc dù Huyền Minh Thần Chưởng không lên Võ Kỹ Thiên Bảng, nhưng không có nghĩa là nó không mạnh.

Năm đó người sáng tạo ra Huyền Minh Thần Chưởng là Bách Tổn Đạo Nhân, đã dựa vào bộ tuyệt học này để hoành hành đại nguyên, ít có đối thủ.

Nếu không phải sau này gặp phải Trương Tam Phong, thì bây giờ trong chốn giang hồ ít nhất đã sản sinh thêm một cao thủ Đại Tông Sư.

"Ngươi cũng biết Huyền Minh Thần Chưởng nữa ư!"

Đinh Xuân Thu hoảng sợ, điên cuồng lui lại, tập trung nội lực trấn áp nội lực kịch độc của Lâm Bình Chi.
Cùng lúc đó, trên mặt hắn bắt đầu xuất hiện một vệt hắc khí.

Nội lực kịch độc của Lâm Bình Chi, đang điên cuồng càn quấy trong cơ thể hắn.
Coi như hắn có nội lực của một Tông Sư, cũng không cách nào trấn áp được.

"Phế vật!"

Lưu Tiêu lắc đầu.

Đến nước này rồi, trên cơ bản hắn đã biết Đinh Xuân Thu chết chắc.

Hắn còn tưởng rằng Đinh Xuân Thu có thể để cho Lâm Bình Chi nếm một chút mùi đau khổ, nhưng không nghĩ tới lại phế vật tới vậy.
Đường đường là một Tông Sư, bị nửa bước Tông Sư đánh mấy chiêu liền gục.

"Đại Lực Kim Cương Chưởng!"

Cổ Tam Thông quả thật vẫn giữ đúng lời hứa của hắn, truyền cho Lâm Bình Chi vài bộ tuyệt kỹ.
Chiêu Đại Lực Kim Cương Chưởng cuối cùng kia, trực tiếp đập tan nội lực của Đinh Xuân Thu.
Trong nháy mắt, nội lực kịch độc của Lâm Bình Chi toàn diện xâm lấn cơ thể hắn.

Có điều, dù công lực của hắn cường hãn, nhưng lại không có liều mạng giãy dụa như bọn A Tử trước lúc sắp chết.

"Giữ lại thủ cấp của hắn."

Đầu của Đinh Xuân Thu, Lưu Tiêu dự định để nó lại cho Vương Ngữ Yên, để nàng mang đi tặng Vô Nhai Tử xem như lễ vật.
Dù sao muốn nội lực mấy thập niên của người ta, nhưng lại không cho chút lễ vật thì có hơi thất lễ.

Chương 230. Xung đột

Rất nhanh, Đinh Xuân Thu bị Lâm Bình Chi bổ đao, trảm sát ngay tại chỗ.

"Để người của ngươi mau chóng thu dọn đi."

Lưu Tiêu nhìn về phía Thượng Quan Kim Hồng.

Rất nhanh, ngoài Thiên Cơ Lâu có mười mấy người của Kim Tiền Bang tiến đến thu dọn tàn cuộc.
Thượng Quan Kim Hồng cũng không còn ăn cơm nữa, vội vàng đi chỉ huy bọn họ.

Muốn chém đầu của Đinh Xuân Thu, hiển nhiên không thể làm ở trong

Thiên Cơ Lâu.

"Đợi xem xong trận đại chiến giữa Cổ Tam Thông và Chu Vô Thị, phải để Tiêu Phong hộ tống Vương Ngữ Yên đi tìm Vô Nhai Tử."

"Lão gia hỏa đó, e là không cầm cự thêm được bao lâu."

Lưu Tiêu lập tức có quyết định trong lòng.

Bởi vì ngày mai, chính là ngày đại chiến giữa Chu Vô Thị và Cổ Tam Thông

Hôm nay Lạc Dương Thành, giang hồ hào khách tụ tập, đều đến đây để xem trận quyết chiến giữa hai cao thủ Đại Tông Sư.
Việc trọng đại như này, hắn không thể để Tiêu Phong và Vương Ngữ Yên bỏ lỡ được...
"Cha, ta đói bụng rồi."

Công Tôn Lục Ngạc nhìn về phía Công Tôn Chỉ, có chút xấu hổ mở miệng.

Nàng gần như là không biết võ học, chỉ biết một ít quyền cước rèn luyện thân thể.
Trên đường đi, không có nội lực hỗ trợ, nàng rất mau đói bụng.

Công Tôn Chỉ gật đầu, móc ra một cái bánh bao từ trong túi đưa cho Công Tôn Lục Ngạc.

“Ăn tạm trước đi, chờ gặp tửu lâu nào thì vào đó ăn tiếp.”

Lại đi một hồi, hai cha con nhìn thấy một tửu lâu ở ven đường, nhanh chóng tiến vào.

"Tiểu nhị, cho bọn ta vài món chay."

Công Tôn Chỉ phân phó nói.
Tửu lâu này, hiện giờ không có mấy người.

"Ngươi ngồi ở đây, cha đi phòng bếp nhìn một chút."

"Vâng."

Công Tôn Lục Ngạc mặt mày xinh xắn, đương nhiên khiến cho những người chung quanh nhìn chằm chằm.
Nàng “vâng” một cái, rụt rè ngồi xuống.

Dặn dò Công Tôn Lục Ngạc xong, Công Tôn Chỉ đi thẳng tới phòng bếp. Bởi vì hắn cũng không yên tâm, muốn tự mình quan sát tiểu nhị làm cơm.

Bế Huyệt Công gia truyền của hắn, không thể dính phải chút thức ăn mặn nào.
Chỉ cần phá giới, thì cố gắng trong mấy thập niên qua sẽ đổ sông đổ bể trong chớp mắt.

Bên trong nguyên tác, Công Tôn Chỉ chính là cao thủ có thể sánh ngang với Ngũ Tuyệt, Dương Quá và Tiểu Long Nữ Song Kiếm Hợp Bích cũng không đánh lại hắn.

Thế nhưng Cầu Thiên Xích chỉ thả mấy giọt máu vào trong chén trà rồi đưa cho Công Tôn Chỉ uống, là lập tức khiến Bế Huyệt Công mà hắn khổ luyện mấy thập niên qua đổ sông đổ bể, dẫn tới công lực suy giảm một cách trầm trọng.

Cho nên vừa ra khỏi nhà, Công Tôn Chỉ liền cẩn thận từng li từng tí.

Đồ ăn mặn mà người khác trả tiền ăn, đối với hắn mà nói không thể nghi ngờ là một kịch độc.
Giải thích với người trong tửu lâu này về thói quen ăn chay của mình, tửu lâu này hiển nhiên cũng đã gặp đủ loại người hành tẩu giang hồ, nên rất nhanh để Công Tôn Chỉ vào phòng bếp.

Một lát sau, mắt thấy các loại đồ ăn chay sắp làm xong, Công Tôn Chỉ chợt nghe tiếng của Công Tôn Lục Ngạc đang ở bên ngoài hoảng sợ cầu cứu.

"Cha, mau tới cứu ta!"

"A... Cút ngay a."

Ngay sau đó là bùm bùm, giống như có tiếng của đồ vật gì đó bị lật ngược.

“Tiểu nương tử đừng đi, đại gia sẽ chơi với ngươi...”

Cùng lúc đó, Công Tôn Chỉ còn nghe được mấy lời ô uế trêu đùa nữ nhi của hắn.

"Muốn chết!"

Công Tôn Chỉ lập tức nổi giận.

Mình còn phải nhờ cậy vào nữ nhi, để tạo mối quan hệ với Thiên Cơ Lâu.

Sau khi ra khỏi phòng bếp, Công Tôn Chỉ liền thấy một người đội mũ cao, trong tay cầm một cây gậy sắt có hình thù bàn tay người, đang đuổi theo nữ nhi của mình.

Người trong tửu lâu, đã bị hù chạy.
Ngược lại là có mấy người đang vây xem, nhưng trông có vẻ là người cùng một phe.

"Cùng Hung Cực Ác, Vân Trung Hạc!"

Công Tôn Chỉ cắn răng!

Vậy mà gặp một tên dâm tặc.

Tuy trong giang hồ danh tiếng của hắn không nổi, thuộc về hạng người ẩn cư, nhưng cũng không tách biệt với thế giới bên ngoài.

Người trong giang hồ không biết có một cao thủ như hắn, nhưng hắn thì biết trong chốn giang hồ có cao thủ nào.
Ánh mắt lần nữa đảo qua, quả nhiên ở một bên hóng chuyện, còn có mấy tên ác nhân khác.

Đoàn Diên Khánh tàn phế, Hồng Y Yêu Mị Diệp Nhị Nương, Nhạc Lão Tam ngu si.

"Đoàn Diên Khánh, các ngươi đang làm gì?"

Lý Thanh Lộ vừa tiến đến, liền thấy Vân Trung Hạc đang đuổi theo một nữ tử, sao mà không biết Vân Trung Hạc đang muốn làm cái gì.

"Công chúa không có việc gì, để lão tứ vui đùa một chút, mấy ngày nay hắn nhẫn nhịn đã lâu, không được phát tác."
Nhạc Lão Tam nói, vẻ mặt lơ đễnh.

Đoàn Diên Khánh, Diệp Nhị Nương, cũng từ từ ngồi xuống.

Bốn tên ác nhân này, căn bản không coi chuyện trước mắt là chuyện hệ trọng gì, đã thành thói quen rồi.
Nếu Vân Trung Hạc không xấu tính, thì đã không đi cùng với bọn họ.

Đều là bọn táng tận lương tâm.

"Không được!"

Lý Thanh Lộ muốn ngăn cản, sau một khắc chỉ thấy sau phòng bếp của tửu lâu có một đại tráng hán cao to có mái tóc dày, trong tay cầm một cây đao và một thanh kiếm.

"Dám đùa bỡn nữ nhi của Công Tôn Chỉ ta, Vân Trung Hạc ngươi muốn chết."
Công Tôn Chỉ chợt quát một tiếng, giống như tiếng sét nổ.

Chân khí dồi dào và hùng hồn, khiến cho cả tòa tửu lâu phát sinh chấn động nhè nhẹ.
Nửa bước Đại Tông Sư!

Đám người Đoàn Diên Khánh hoảng sợ biến sắc.

Cường giả mạnh nhất bên phía bọn họ là Đoàn Diên Khánh, mới chỉ là Tông Sư.

Chương 231. Tứ đại ác nhân chết

Công Tôn Chỉ?
???
"Hắn là hạng 10 trên Ẩn Thế Bảng của Thiên Cơ Lâu, cốc chủ Công Tôn Chỉ của Tuyệt Tình Cốc, cao thủ nửa bước Đại Tông Sư!"

Công Tôn Chỉ tự khai tên của mình, lập tức có người thét lên.

Sau một khắc, mọi người nhìn về phía Công Tôn Lục Ngạc đang hoảng sợ.

Nói cách khác, nữ tử này chính là Công Tôn Lục Ngạc trên Tình Nhân Bảng, thảo nào Vân Trung Hạc không nhịn được mà nổi lên thú tính.

"Cha..."

Chứng kiến Công Tôn Chỉ đi ra, Công Tôn lục Tào đại hỉ, không nhịn được rơi lệ lã chã.
Sau một khắc, Công Tôn Chỉ bước ra một bước, tung đao bổ về phía Vân Trung Hạc.

Đao khí kinh người, chẻ không khí ra làm hai, cuồng phong nổi dậy ở bốn phía.

"Nửa bước Đại Tông Sư Công Tôn Chỉ?"

Vân Trung Hạc phản ứng lại, thất hồn lạc phách, thần sắc hoảng sợ.
Tu vi của hắn, còn chưa tới nửa bước Tông Sư.

Mặc dù hắn có thể hoành hành thiên hạ, là nhờ vào một bộ khinh công tinh diệu tuyệt luân.

Thế nhưng khoảng cách gần như vậy, cho dù khinh công của hắn tinh diệu hơn nữa, cũng chẳng thể nào so sánh được với nửa bước Đại Tông Sư như Công Tôn Chỉ đây.
Hắn chỉ kịp cầm cây gậy sắt trong tay chắn ngang ở trước ngực, thì đại đao của Công Tôn Chỉ đã đánh tới.

"Oanh!"

Tiếng vang ầm ầm truyền đến, trong miệng Vân Trung Hạc phát sinh tiếng kêu rên, không tự chủ được phun ra một ngụm máu.
Thân thể hắn, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Cùng lúc đó, đao khí tung hoành tản ra, khiến áo bào của hắn bị cắt xé, cả người trần trụi, huyết dịch bay tung tóe.

Vân Trung Hạc không chết!
Nhưng cũng không khá là bao.

Bị một vị nửa bước Đại Tông Sư bất ngờ bổ một đao mà không kịp đề phòng, không có bị chém thành hai khúc đã là may lắm rồi.
Vân Trung Hạc bị văng ra xa mười mấy mét.

Sau khi rơi xuống đất, đã không còn động tĩnh gì.
Cây gậy sắt cũng không biết đã rơi ở nơi nào.

Sắc mặt của Đoàn Diên Khánh đại biến.

Nào nghĩ tới Vân Trung Hạc tùy tiện đùa giỡn một nữ tử ở trên đường, nhưng sau lưng người ta lại có một vị phụ thân nửa bước Đại Tông Sư.

Và người đó cũng không hề sợ bối cảnh Tây Hạ Nhất Phẩm Đường của bọn họ, trực tiếp xuống tay hạ sát.

"Lão tứ!"

Tên đần Nhạc Lão Tam hét lớn, nhấc cặp kéo lên liền muốn tiến lên chém

giết Công Tôn Chỉ, căn bản không biết sợ.

"Đi! Bảo hộ công chúa thật tốt vào!"

Đoàn Diên Khánh vội vàng kéo Nhạc Lão Tam đang nóng máu lại, như lâm đại địch.

"Hôm nay liền tiễn bốn tên ác nhân các ngươi chầu trời."

Công Tôn Chỉ chợt quát một tiếng, nhào tới chỗ bọn Đoàn Diên Khánh.

Hắn cũng không phải hạng người tốt lành gì, bốn tên ác nhân không liên quan gì tới hắn, và hắn sẽ không đi hành hiệp trượng nghĩa.
Nhưng hắn cũng không hiền lành, không phải là loại người hiền lành dễ bắt nạt.

Công Tôn Chỉ, là nhân vật hung ác mà ngay cả thê tử kết tóc còn có thể đẩy xuống vách đá.
Chọc phải hắn, đương nhiên là sẽ hiểu được đạo lý trảm thảo trừ căn.

"Công chúa, ngươi đi trước!"

Khí tức kinh khủng của nửa bước Đại Tông Sư vừa bùng lên, da đầu của Đoàn Diên Khánh như muốn nổ tung.

Các cao thủ Tây Hạ Nhất Phẩm Đường còn lại, thần sắc của mỗi người đều đại biến, sợ mất mật.
Nữ tử như Lý Thanh Lộ, thì càng trực tiếp hoa dung thất sắc.

Không nghĩ tới mình chỉ ngăn cản chậm một bước, Vân Trung Hạc liền bị giết ngay tại chỗ và còn chọc phải cao thủ khủng bố nửa bước Đại Tông Sư.

Cắn răng một cái, nàng cũng không suy nghĩ gì thêm, xoay người rời đi.

Còn về phần Đoàn Diên Khánh, lăng không một chỉ, Tứ Phẩm Nhất Dương Chỉ thi triển ra.

Một đạo chỉ lực được cô đọng đến cực điểm, ngay tại chỗ bắn về hướng Công Tôn Chỉ.
Thế nhưng công lực của Công Tôn Chỉ, viễn siêu Đoàn Diên Khánh gấp mấy lần.

Trực tiếp hoành đao bổ một cái, liền đánh tan chỉ lực của Nhất Dương Chỉ.

"Nhất Dương Chỉ? Nếu là Nhất Đăng Đại Sư sử dụng nó, thì ta còn quay đầu né tránh."

"Chỉ bằng Đoàn Diên Khánh ngươi, còn kém lắm."

Một bước vượt vài mét, Công Tôn Chỉ như hổ xồ vào đàn dê, trong nháy mắt liền nhào vào trong đám người Tây Hạ Nhất Phẩm Đường để chém giết.
Sau một khắc, hắn tựa như Chiến Thần vô địch, mạnh mẽ tiến lên.

Đao khí và kiếm khí khủng khiếp tung hoành, một kích một mạng.

Cái gì mà Nhạc Lão Tam, Diệp Nhị Nương, hoàn toàn không phải đối thủ của hắn, bị bổ chết bởi một đao.
Được xưng là Ác Quán Mãn Doanh Đoàn Diên Khánh, trực tiếp bị dọa sợ, lập tức thi triển khinh công bỏ chạy.

Nhưng hai cái nạng của hắn, chạy đâu cho thoát khỏi Công Tôn Chỉ.

Chạy được vài mét, đã bị Công Tôn Chỉ đuổi theo, bổ hai đao và đánh chết hắn ngay tại chỗ.
Đây hoàn toàn là một cuộc tàn sát đẫm máu.

Công Tôn Chỉ ẩn cư, lần đầu tiên cho thấy sự tàn bạo của mình trên chốn giang hồ.
Diệp Nhị Nương mang theo sự tiếc nuối bị Công Tôn Chỉ trảm sát.

Nàng vốn dự định đi tới Thiên Cơ Lâu tìm kiếm nhi tử của mình, nhưng chưa từng nghĩ rằng còn chưa tới Thiên Cơ Lâu mà đã bị Công Tôn Chỉ trảm sát chỉ vì Vân Trung Hạc không kiểm soát được thú tính trong người.

Đoàn Diên Khánh cũng tương tự là như vậy.

Hắn còn chưa đoạt lại ngôi vị hoàng đế, trước khi chết, trong mắt là sự không cam lòng và tuyệt vọng.
Bọn họ làm vô số việc ác, không nghĩ tới lại có một ngày bị quả báo.

Trước khi chết, Đoàn Diên Khánh trừ sự không cam lòng ra, còn có hối hận.

Nếu biết trước kết cục như vậy, thì hắn tình nguyện thiến Vân Trung Hạc, chứ không để Vân Trung Hạc đi đùa giỡn Công Tôn Lục Ngạc...

Chương 232. Tình cờ gặp gỡ

Theo nguyên tác, sở dĩ Lý Thu Thủy bị Hư Trúc dễ dàng đắc thủ, đó là vì gặp phải Vu Hành Vân, cao thủ còn mạnh hơn cả nàng.
Làm hậu đại mà Lý Thu Thủy thích nhất, nàng cũng biết Tiểu Vô Tướng Thần Công, Lăng Ba Vi Bộ.

Đám người Đoàn Diên Khánh đều bị Công Tôn Chỉ giết sạch, nàng thì thuận lợi bỏ chạy xa xa.
Bỗng nhiên, Lý Thanh Lộ đang vội vã bỏ trốn, con ngươi đột nhiên co rụt lại.

Chỉ thấy ở cách đó không xa, có hai nam tử đang đi nhanh về phía này.
Một người trong đó mặc bộ đồ trắng, là một vị phiên phiên công tử.

Người còn lại là hòa thượng tướng mạo xấu xí, nhưng vóc người lại khá vạm vỡ.

Hai người cười nói vui vẻ, giống như đang so tài khinh công, bước một bước, vượt hơn mười mấy mét.

"Lăng Ba Vi Bộ!"

Lý Thanh Lộ kinh sợ hô lên.

Bởi vì vị phiên phiên bạch y công tử này, lại bất ngờ thi triển Lăng Ba Vi Bộ, tuyệt học của Tiêu Dao Phái.

"Lăng Ba Vi Bộ!"

Đoàn Dự cũng đang kinh hô, cấp tốc dừng lại.

Trừ bản thân hắn ra, đây là lần đầu tiên hắn chứng kiến có người biết võ học của Tiêu Dao Phái, đương nhiên hắn cũng giật mình.

Nhưng nữ tử biết Lăng Ba Vi Bộ kia, lại mang khăn che mặt, nhìn không rõ dung nhan.

"Có chút giống Ngữ Yên!"

Đoàn Dự ngẩn ngơ!

Vương Ngữ Yên quả thực khiến hắn khắc cốt ghi tâm.

Chỉ là thông qua đường nét, hắn phảng phất như đã nhìn thấy khuôn mặt của Lý Thanh Lộ sau lớp khăn che mặt, đoán rằng đối phương rất giống Vương Ngữ Yên.

Đương nhiên, không chỉ là những thứ này.

Mà trên người Lý Thanh Lộ cũng có loại khí chất phiêu dật xuất trần, giống như tiên tử không dính phải hạt bụi trần gian.

"Sao tam đệ ngươi bỗng nhiên dừng lại vậy, hại ta suýt nữa đụng vào ngươi."

Hư Trúc oán trách Đoàn Dự một tiếng.

Hắn từ Thiếu Lâm Tự xuống núi, ngoài ý muốn làm quen được Đoàn Dự.

Lúc này Đoàn Dự xem như đã sơ bộ tìm ra khúc mắc của Vương Ngữ Yên, dự định quay về gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Đoàn Dự và Hư Trúc ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, rất nhanh ăn khớp với nhau, quyết định cùng dắt tay chạy tới Thiên Cơ Lâu.

Trong quá trình, tính xấu trong lòng Hư Trúc như bị phóng xuất, bắt đầu càng ngày càng không còn thành thật như lúc ở Thiếu Lâm Tự.
Hai người càng lộ ra cảm giác tiếc hận vì không gặp nhau sớm hơn, trải qua lời đề nghị của Đoàn Dự, lập tức kết bái thành huynh đệ.

Sau một khắc, Hư Trúc ngẩn ngơ, cũng bị Lý Thanh Lộ hấp dẫn.

Một cảm giác tim đập thình thịch mơ hồ đang tràn ngập trong lòng hắn.

"Nữ nhân này thế mà đẹp như vậy?"

Phật tâm của Hư Trúc, bị phá ngay tại chỗ.

Lúc này, hắn đột nhiên cảm thấy những Thanh Quy Giới Luật đó đều là chó má.

Trong lúc nhất thời, Hư Trúc và Đoàn Dự đều ngây dại, sững sờ tại chỗ.
Có điều, Lý Thanh Lộ cũng không giống như hai người bọn họ.

"Hai vị thiếu hiệp cứu mạng."

Lý Thanh Lộ duyên dáng kêu lớn một tiếng, quyết định cầu cứu hai nam tử ở trước mắt.

Bởi vì sau lưng nàng, Công Tôn Chỉ vẫn còn đang truy sát nàng, muốn nhổ cỏ tận gốc.
Lăng Ba Vi Bộ!

Nếu đối phương cũng biết tuyệt học này, thì hẳn là sẽ cứu được mình.

Lý Thanh Lộ nghĩ như vậy, rất nhanh tới gần Đoàn Dự và Hư Trúc.

"Cô nương đừng sợ, có chuyện gì thế?"

Nghe được lời cầu cứu của Lý Thanh Lộ, Đoàn Dự và Hư Trúc cuối cùng cũng hoàn hồn trở lại.

Trong lúc Đoàn Dự nói chuyện, càng trực tiếp phát động Lăng Ba Vi Bộ đi tới trước người Lý Thanh Lộ.
Hư Trúc hoàn hồn trở lại, cũng mau chóng tiến tới.

"Cô nương đừng sợ, có huynh đệ bọn ta ở đây, chắc chắn sẽ đảm bảo ngươi an toàn."

Hư Trúc vỗ ngực.

Hắn vốn là người lương thiện, đừng nói khí chất lúc trước của Lý Thanh Lộ đã hấp dẫn hắn.
Kể cả một người bình thường, Hư Trúc cũng không phải loại người 'thấy chết mà không cứu'.

Lý Thanh Lộ cũng không có giấu diếm, nói hết toàn bộ mọi chuyện, bao gồm cả thân phận Tây Hạ công chúa của nàng.

"Tiểu đồ đệ chết rồi ư?"

Nghe Lý Thanh Lộ nói xong, Đoàn Dự không khỏi ngẩn ngơ.
Đương nhiên, hắn không có cảm giác gì.
Bọn Nhạc Lão Tam vốn chính là ác nhân tiếng xấu lan xa trong chốn giang hồ.
Chợt nghe được tin bọn họ đã chết, hắn cũng chỉ có chút ngoài ý muốn mà thôi.

"Ngươi chạy đâu cho thoát!"

Bỗng nhiên, xa xa vang lên tiếng ầm ầm.
Âm thanh ẩn chứa nội lực hùng hậu, chấn động và khiến cả sơn lâm run

rẩy.
Công Tôn Chỉ thi triển toàn bộ thực lực, đuổi giết về hướng Lý Thanh Lộ.

"Lý cô nương ngươi đứng sau lưng huynh đệ bọn ta."

Thông qua những lời miêu tả trước đó, bọn họ đã biết rõ Lý Thanh Lộ cũng không phải là phần tử xấu gì.
Mọi chuyện đều là do Vân Trung Hạc gieo gió gặt bão.

Công Tôn Chỉ muốn giết Lý Thanh Lộ, vậy thì có chút quá đáng.

Suy cho cùng, lúc đó coi như Công Tôn Chỉ không hiện thân, Lý Thanh Lộ cũng dự định ngăn cản Vân Trung Hạc, cứu Công Tôn Lục Ngạc.

Chương 233. Anh hùng cứu mỹ nhân

Đoàn Dự và Hư Trúc đồng thời đứng ra, bảo vệ Lý Thanh Lộ ở sau lưng.

Qua chuyện của Vương Ngữ Yên, Đoàn Dự bây giờ như sống lại, biến hóa cực lớn.

Chưa nói đến chuyện hăng hái ra sao, chí ít hắn không còn bộ dáng thư sinh trói gà không chặt giống như trước kia nữa.
Ít nhất thì, vừa có trách nhiệm vừa có can đảm.

Cho dù đã biết người truy sát Lý Thanh Lộ chính là Ẩn Thế Bảng hạng 10 Công Tôn Chỉ, nhưng hắn vẫn có can đảm để đứng ra.

Hơn nữa bây giờ, võ công của hắn đã tiến thêm một bước, hiện tại thình lình đã là cao thủ nửa bước Tông Sư, tiến thêm một bước nữa là có thể khống chế nội lực khổng lồ trong cơ thể.

"Một tên nửa bước Tông Sư, một hòa thượng Tiên Thiên hậu kỳ."

"Cả hai còn rất trẻ."

Giữa không trung, ánh mắt Công Tôn Chỉ ngưng lại.

Cao thủ trẻ tuổi như vậy, địa vị nhất định là không đơn giản, hoặc có thể là thiên tài trên Tiềm Long Bảng.
Hơn nữa tên hòa thượng đó, tuổi còn trẻ mà có tu vi như thế, nhất định là đệ tử nòng cốt của Thiếu Lâm.

Xem như hắn, cũng không dám giết.

Nội lực chấn động, Công Tôn Chỉ từ trên trời bay xuống, hạ xuống trước mặt ba người.

"Đệ tử của Thiên Cơ Lâu, Đại Lý Trấn Nam Vương thế tử Đoàn Dự, gặp qua Công Tôn tiền bối."

Liên tiếp báo ra hai danh hiệu, khiến Công Tôn Chỉ trực tiếp ngỡ ngàng.

Bây giờ trên giang hồ, nếu nói thế lực nào khó dây vào nhất, không phải là hoàng triều mạnh mẽ, càng không phải là Thiếu Lâm Võ Đang, mà là Thiên Cơ Lâu mới xuất hiện cách đây không lâu.

Còn có một thế lực tân tấn khác cũng khó dây dưa vào, đó chính là Đại Lý Đoàn thị.

Hết cách rồi, ai bảo Đoàn vương gia người ta biết sinh con, nữ nhi ra đời ai ai cũng tuyệt sắc, tất cả đều gia nhập Thiên Cơ Lâu.

Đại nữ nhi A Chu!

Con rể Tiêu Phong!

Nữ nhi Vương Ngữ Yên!

Nữ nhi Chung Linh!

Nữ nhi Mộc Uyển Thanh!

Những người này đều là nhân vật hết sức quan trọng trong Thiên Cơ Lâu, mỗi ngày vây quanh ở bên cạnh lâu chủ Thiên Cơ Lâu, không biết có bao nhiêu đại nhân vật đang muốn nịnh bợ bọn họ.

Mà vị Đại Lý Đoàn thị Đoàn Dự ở trước mặt, lại còn là người của Thiên Cơ Lâu.
Công Tôn Chỉ dám cam đoan, nếu mình thật sự động thủ với đối phương.

Chưa cần Thiên Cơ Lâu xuất thủ, là đã có người ra tay xử lý hắn.
Đoàn Dự khóe miệng cười cười, thầm nghĩ Công Tôn Chỉ quả nhiên bị mình dọa sợ.

Lúc này mặc dù bản thân vẫn chưa phải là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, thế nhưng hắn có lòng tin lâu chủ Thiên Cơ Lâu sẽ thu nạp mình.

Nếu đã như vậy, thì cứ cáo mượn oai hùm trước rồi tính tiếp.

"Ngươi là đệ tử của Thiên Cơ Lâu?"

Lý Thanh Lộ ở sau lưng nghe vậy liền kinh ngạc.
Sau một khắc, lại bừng tỉnh đại ngộ.

Đúng rồi!

Cũng chỉ có địa phương thần bí như Thiên Cơ Lâu, mới có người biết Lăng Ba Vi Bộ.

"Đại Tống hoàng triều Thiếu Lâm Hư Trúc, gặp qua Công Tôn tiền bối."

Chứng kiến Đoàn Dự báo tên, khiến Lý Thanh Lộ lộ ra ánh mắt giật mình, Hư Trúc lập tức báo ra lai lịch của mình.
Đáng tiếc!

Tuy Công Tôn Chỉ cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc, nhưng Lý Thanh Lộ, rõ ràng là không có biểu hiện gì.

"Công Tôn tiền bối, Lý cô nương đã nói cho tại hạ biết mọi chuyện."

"Đám người Vân Trung Hạc đã mạo phạm tiền bối, đó là tự tìm đường chết."

"Thế nhưng Lý cô nương thì vô tội, thậm chí trước đó nàng còn dự định cứu Công Tôn cô nương."

"Xin tiền bối cho vãn bối mặt mũi này, đừng truy sát Lý cô nương nữa."

Đoàn Dự không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Nếu để những người quen biết hắn chứng kiến cảnh này, nhất định sẽ cả kinh.

"Cha, đừng giết cô nương này, mới vừa rồi nàng ta quả thật muốn cứu ta."

Lúc này, Công Tôn Lục Ngạc cũng thở hổn hển đuổi tới đây, vội vàng ngăn cản Công Tôn Chỉ.
Hai mắt của Hư Trúc lần nữa sáng lên, có loại cảm giác rục rịch không muốn trở về Thiếu Lam Tự nữa.

"Công Tôn tiền bối yên tâm, đám người Vân Trung Hạc mạo phạm Công

Tôn cô nương đã bị giết, đó là đáng đời, Tây Hạ ta sẽ không truy cứu việc này."

Lý Thanh Lộ cũng vội vàng mở miệng.

Không muốn để cho Công Tôn Chỉ giết sạch bọn họ dưới cơn nóng giận, cách tốt nhất chính là xóa bỏ ân oán.
Gương mặt của Công Tôn Chỉ lạnh lùng, hắn không nói gì, mà là nhìn về phía Đoàn Dự.

Có thể không giết, hắn đích thị là không muốn giết Tây Hạ công chúa.

Hiện tại ai cũng biết, sau lưng Tây Hạ, có Đại Tông Sư ẩn thế Lý Thu Thủy của Tiêu Dao Phái chống lưng.

Cơi như không có Lý Thu Thủy, công chúa của Tây Hạ cũng không phải là người mà Đại Tông Sư có thể tùy tiện giết.
Hơn nữa tình hình trước mắt, càng dính líu đến Thiên Cơ Lâu.

Đoàn Dự cũng là người thông minh, lập tức hiểu rõ ý tứ trong ánh mắt của Công Tôn Chỉ.

"Người của Đoàn thị ta cũng sẽ bảo đảm, nếu sau này Tây Hạ dùng chuyện này để trả thù Công Tôn tiền bối, Đoàn thị nhất định xuất thủ."

Sau khi dứt lời, mọi người đều căng thẳng nhìn về phía Công Tôn Chỉ.

Nếu như đối phương còn cố ý không buông tha cho Lý Thanh Lộ, vậy thì cũng chỉ có thể nghĩ cách bỏ trốn.

Chương 234. Thiên Sơn Đồng Lão

"Được!"

"Ta cho Đoàn thị mặt mũi này."

Cuối cùng, Công Tôn Chỉ vẫn không dám động thủ.
Đoàn Dự thở phào nhẹ nhõm.

Cũng may còn dùng được danh tiếng của Thiên Cơ Lâu.

"Tiền bối cũng đi Thiên Cơ Lâu, phải không? Vừa hay bọn ta cũng đang tính trở về Thiên Cơ Lâu, không bằng mọi người cùng đi."

Rất nhanh, đám người còn giương cung bạt kiếm lúc trước, bây giờ lại cùng nhau đi tới Thiên Cơ Lâu.

Chỉ chốc lát, Công Tôn Lục Ngạc và Lý Thanh Lộ, đã bắt đầu xưng hô tỷ muội với nhau.
Thiên Sơn, Linh Thứu Cung.

Tin tức Ẩn Thế Bảng, rốt cuộc truyền đến Linh Thứu Cung.

Tuy Vu Hành Vân đã ẩn thế, nhưng nàng đã khống chế người của 36 động thiên và 72 đảo, mọi động thái trong chốn giang hồ, không thể qua khỏi tai mắt của nàng.
"Ha ha... Thì ra tiểu tiện nhân ngươi cũng chỉ là người thay thế."

“Là một người thay thế!"

"Thương Hải?"

"Vậy mà là Thương Hải, ta lại bại bởi một tiểu oa oa."

Lúc Vu Hành Vân nghe được tin tức, dở khóc dở cười ở Linh Thứu Cung.

"Sư đệ vậy mà rơi vào kết quả bi thảm như này."

Sau một khắc, sát khí trong mắt Vu Hành Vân ngút trời.

Cho dù ở trong miệng lâu chủ Thiên Cơ Lâu, Vô Nhai Tử là tên cặn bã như thế nào.

Nhưng trong lòng nàng, Vô Nhai Tử mãi mãi là người mà nàng nhớ nhung nhất.
Mặc dù vài thập niên qua không có qua lại với Vô Nhai Tử, và còn cực kì hận Vô Nhai Tử.

Đinh Xuân Thu, người dẫn đến kết cục bi thảm của Vô Nhai Tử, đã chạm đến sát cơ của nàng.

"Chết rồi?"

Sau một khắc, Vu Hành Vân sửng sốt.

Nàng đang muốn phát động toàn bộ thủ hạ truy sát Đinh Xuân Thu, không nghĩ tới tin tức tiếp theo, chính là Đinh Xuân Thu đã bị trảm sát vì mạo

phạm tới lâu chủ Thiên Cơ Lâu.

"Tiện nghi cho tên súc sinh này!"

Vu Hành Vân hừ lạnh một tiếng.

Nếu Đinh Xuân Thu rơi vào tay nàng, nhất định là sẽ dằn vặt hắn đến mức sống không bằng chết.

"Người đâu…"

Người đâu!

Câu nói này, Vu Hành Vân vẫn không nói ra được.

Nàng muốn lập tức đi tìm Vô Nhai Tử, thế nhưng trong khoảnh khắc này, nàng lại do dự.

"Ta đã già và xuống sắc, tóc bạc đầy đầu, không thể để cho sư đệ nhìn thấy bộ dáng này được."

Giờ khắc này, Vu Hành Vân có chút sợ sệt.

Không thể không nói, tuy Vô Nhai Tử là tên cặn bã, nhưng Vu Hành Vân cũng tốt, Lý Thu Thủy cũng được, cả hai người đều có cảm tình sâu nặng với Vô Nhai Tử.
Theo nguyên tác, vào thời khắc chết, hai người đều nhớ thương tới Vô Nhai Tử.

"Hơn nữa, e là sư đệ cũng không nguyện ý để ta nhìn thấy dáng vẻ bi thảm hiện giờ của hắn."

Vu Hành Vân trong nháy mắt hiểu ra.

Nếu Vô Nhai Tử nguyện ý, mấy năm nay đã sai người đến tìm mình.
Thế nhưng Vô Nhai Tử lại không làm thế.

Rất hiển nhiên, Vô Nhai Tử đã gặp phải kết cục thê thảm, không muốn nàng biết.

Hiện tại Đinh Xuân Thu đã chết, an nguy của Vô Nhai Tử đã không còn phải lo, mình không rời khỏi Linh Thứu Cung cũng được.
Quan trọng nhất là, kỳ hạn Phản Lão Hoàn Đồng ba mươi năm một lần sắp đến.

Đến lúc đó, Lý Thu Thủy nhất định sẽ tìm mình để trả thù.
Việc cấp bách bây giờ, là nghĩ cách làm sao để vượt qua nguy cơ lần này.

"Thiên Cơ Lâu?"

Sau một khắc, hai mắt Vu Hành Vân sáng lên.
Trong Thiên Cơ Lâu, bất kì kẻ nào cũng không được động võ.

Bản thân đang lo không tìm được cao thủ nào hộ pháp cho mình, giúp mình vượt qua nguy cơ suy giảm công lực trầm trọng khi Phản Lão Hoàn Đồng.
Thiên Cơ Lâu này, chẳng phải là nơi thích hợp nhất sao?

Đến lúc đó, nếu tiểu tiện nhân Lý Thu Thủy kia dám cả gan xuất thủ trong Thiên Cơ Lâu, vậy thì có trò hay để xem.

"Chuẩn bị một chút đã, vài ngày sau liền chạy tới Thiên Cơ Lâu."

Vu Hành Vân trong nháy mắt có quyết định, dự định đến Thiên Cơ Lâu vượt qua nguy cơ Phản Lão Hoàn Đồng ba mươi năm một lần.

"Người đâu, lập tức thu dọn hành lý cho bổn tọa."

"Nói cho người của 36 động thiên và 72 đảo biết, Sinh Tử Phù năm nay được cấp sớm, có thể mua bằng ngân lượng."
Vu Hành Vân dặn dò xong, rất nhanh liền có người đi làm.

Toàn bộ Linh Thứu Cung cùng với thế lực thủ hạ, rất nhanh vì một câu nói của Vu Hành Vân mà tiến hành thực hiện...

"Ta không phải bại bởi chạm ngọc, mà là bại bởi muội muội ta."

Tây Hạ hoàng cung, lúc này Lý Thu Thủy cũng dở khóc dở cười.

"Tên súc sinh này, khi đó Thương Hải còn nhỏ như thế cơ mà."

Lý Thu Thủy tức giận mắng Vô Nhai Tử.

Dựa theo lời của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, mình vẫn luôn là người thay thế cho muội muội Lý Thương Hải của mình.
Vô Nhai Tử từ đầu đến cuối, chưa từng thích mình.

Mãi đến khi Thương Hải lớn lên, Vô Nhai Tử mới bắt đầu xa lánh mình.

"Súc sinh!"

Lý Thu Thủy gào thét mắng to, dọa sợ đám cung nữ ở chung quanh run rẩy một phen, rất sợ nàng ra tay giết người để xả giận.
Đối với Vô Nhai Tử, nàng vừa hận vừa yêu.

Lúc này, càng hận không thể giết chết Vô Nhai Tử.

"May mắn sau khi Thương Hải lớn lên, đã bị sư phụ mang đi, bằng không Thương Hải đã rơi vào độc thủ của tên súc sinh nhà ngươi rồi."

Về điểm này, Lý Thu Thủy đã suy nghĩ quá nhiều.

Nàng cho rằng ai ai cũng giống như nàng và Vu Hành Vân, coi Vô Nhai Tử là một bảo vật.
Nếu Vô Nhai Tử có bản lãnh đó, thì đã không ngây người chạm ngọc mỗi ngày rồi.

Còn về kết cục bi thảm của Vô Nhai Tử trong tin tức, Lý Thu Thủy khác Vu Hành Vân, vì nàng đã biết tin tức này từ lâu rồi.

Tuy nhiên, Vô Nhai Tử có chết hay không, nàng căn bản không quan tâm.

Về phần nhân tình Đinh Xuân Thu của nàng bị giết, Lý Thu Thủy càng không hề có chút xúc động nào.

Ngược lại là còn khiến nàng phẫn nộ, vì Thiên Cơ Lâu đã tiết lộ chuyện nàng tìm trai lơ ở khắp nơi.

Chương 235. Đế Thích Thiên hiện thân

"Thiên Cơ Lâu đáng chết, bộ lão nương trêu chọc các ngươi à? Tại sao các ngươi lại tiết lộ chuyện này."

Lý Thu Thủy hận nghiến răng.

Vừa rồi Tây Hạ Hoàng Đế đến tìm nàng, cuối cùng lại bất đắc dĩ rời đi.
Bởi vì Tây Hạ Vương bây giờ, cũng không phải là trượng phu của nàng, mà là con trai của nàng.

Mặc dù Tây Hạ Vương không vui, nhưng cũng không dám làm gì hoàng mẫu Lý Thu Thủy của mình.

"Hừ!"

"Lão thái bà Vu Hành Vân kỳ hạn ba mươi năm Phản Lão Hoàn Đồng một lần sắp đến rồi."

"Nếu ta đoán không sai, thì nàng chắc chắn sẽ lựa chọn đi tới Thiên Cơ Lâu để vượt qua khoảng thời gian nguy hiểm này."

Làm kẻ thù truyền kiếp, không thể không nói người hiểu rõ Vu Hành Vân nhất chính là Lý Thu Thủy.

Nàng chỉ vừa tính đến thời gian Phản Lão Hoàn Đồng của Vu Hành Vân sắp đến, liền biết Vu Hành Vân dự định làm gì.

"Tuyệt đối không thể để lão thái bà này vào trong Thiên Cơ Lâu được."

Nếu để cho Vu Hành Vân thuận lợi Phản Lão Hoàn Đồng thành công, công lực tất nhiên sẽ tăng vọt thêm lần nữa.
Đến lúc đó, Lý Thu Thủy biết mình sẽ gặp nguy.

"Ta sẽ chờ ngươi ở nửa đường, tặng ngươi một bất ngờ lớn."

Trong nháy mắt nàng liền có đối sách.

Chờ sẵn Vu Hành Vân trên đường nàng ta chạy tới Thiên Cơ Lâu.

Khi đó, nếu mà Vu Hành Vân thật sự chạy tới Thiên Cơ Lâu, nói không chừng còn có thể cứu vãn được tình hình.

"Nói cho hoàng thượng, ta có việc cần rời đi một thời gian."

Phân phó một tiếng, Lý Thu Thủy nhấc bảo kiếm lên và thi triển khinh công, rất nhanh bay ra khỏi Tây Hạ hoàng cung.
...

Sơn cốc mà Kiếm Thánh Độc Cô ẩn cư.

Độc Cô Kiếm lúc này đã ngồi trơ trước nhà lá ba ngày ba đêm.
Kiếm ý trên người hắn, còn kinh khủng hơn ba ngày trước gấp mấy lần.

Khí tức tràn ngập hủy diệt, bao phủ bán kính mấy trăm mét, vạn vật toàn bộ

điêu tàn.
Cây cối phảng phất như trải qua bảy tám năm, toàn bộ chết héo sạch sẽ.

Thậm chí gió nhẹ thổi một cái, trên cây liền có một đống bột mịn rơi xuống.
Cảnh tượng này, cực kì đáng sợ.

Lấy Kiếm Thánh Độc Cô làm trung tâm, toàn bộ đều tĩnh mịch, không có bất kỳ sinh cơ nào tồn tại.
Kể cả hắn, vốn chỉ là tóc hoa râm, bây giờ đều trắng như tuyết.

"Đại ca! Ngươi nhất định phải đột phá!"

Trong lòng Độc Cô Nhất Phương khẩn trương.

Bây giờ Vô Song Thành đang đối mặt với Thiên Hạ Hội.

Nếu như đại ca Độc Cô Kiếm không có mặt, Vô Song Thành nhất định sẽ gặp nguy hiểm.
Mà lúc này hắn cũng nhìn ra, quá trình đại ca đột phá cực kỳ hung hiểm.

Kiếm thức thứ 23 Diệt Thiên Tuyệt Địa, không chỉ phá hủy sinh cơ của vạn vật, mà ngay cả người sáng tạo ra nó cũng sẽ bị liên lụy.

Chỉ cần sơ sẩy một cái thì thời điểm đại ca lĩnh ngộ kiếm thức thứ 23, cũng chính là thời điểm đại ca bỏ mình.

"Kiếm thức thứ 23, phá cho ta!"

Bỗng nhiên, Độc Cô Kiếm ngồi yên như tượng chợt quát một tiếng, trên người phát sinh kiếm khí ngập trời.
Trong nháy mắt, một luồng ba động đáng sợ lấy hắn làm trung tâm, bắt đầu lay động tứ phương.

Mặt đất tại chỗ hắn được nâng lên mười trượng, sau một khắc lại bị kiếm ý khủng bố tràn ngập hủy diệt xoắn nát.

"Đột phá thành công!"

Độc Cô Nhất Phương kích động đến cả người run rẩy.

Đại ca Độc Cô Kiếm không chỉ hoàn thiện kiếm thức thứ 23, mà còn nhân cơ hội đó, đánh vỡ ranh giới Võ Thánh, từ nửa bước Võ Thánh thành công tấn thăng thành cao thủ Võ Thánh.

Mắt trần có thể thấy, tóc trắng như tuyết của Độc Cô Kiếm bắt đầu đen trở lại.

Đây là biểu hiện sau khi đột phá Võ Thánh thành công, tuổi thọ được kéo dài.
Sau một khắc, cuồng phong xung quanh hắn bạo khởi, hư không chấn động ầm ầm.

Năng lượng thiên địa vô hình cực kì khủng khiếp chảy ngược vào trong cơ thể Độc Cô Kiếm.

"Đi ra!"

Bỗng nhiên, Độc Cô Kiếm quát lớn một tiếng, trong mắt tuôn ra kiếm ý kinh thiên.
Ánh mắt của hắn nhìn thẳng vào nơi nào đó.

Bởi vì vào thời khắc vừa mới tấn thăng, hắn đã nhân cơ hội tinh khí lột xác, nhận ra dị thường.

Sau một khắc, hư không phảng phất như nứt ra, một nam tử đeo mặt nạ được khắc bằng băng đột nhiên xuất hiện giữa không trung, trôi nổi ở đâu đó như là không khí.

Con ngươi của Kiếm Thánh Độc Cô co rụt lại, trong lòng nhất thời cảnh giác.

Không có giao thủ, nhưng bản năng kiếm đạo của hắn đang báo hiệu cho hắn.
Đây là một nhân vật hết sức khủng bố.

Thậm chí có năng lực miểu sát mình.

Bằng không thì, bản năng kiếm đạo sẽ không cảnh báo hắn như vậy.

"Người này chí ít là một vị Võ Thánh, và còn là cường giả tuyệt đỉnh trong số các Võ Thánh, thậm chí có khả năng đã vượt qua cảnh giới Võ Thánh."

Kiếm Thánh Độc Cô chấn động.

Bây giờ hắn cũng là Võ Thánh, nhưng tuyệt đối không có loại bản lãnh như đối phương.
Sau một khắc, Kiếm Thánh Độc Cô nảy sinh một ý nghĩ đáng sợ.

Hắn bật thốt lên: "Ngươi chính là Đế Thích Thiên sống mấy ngàn năm trong lâu chủ Thiên Cơ Lâu đấy ư?"

Lời này vừa nói ra, chính hắn cũng bị chấn động.

Tự phụ như hắn, cũng biết Đế Thích Thiên là nhân vật đáng sợ tới cỡ nào. Võ Thánh?

Sống mấy nghìn năm, đối phương chưa hẳn chỉ là Võ Thánh.

"Cái gì? Đế Thích Thiên?"

Một bên, Độc Cô Nhất Phương thét gào một tiếng, kinh hãi gần chết.

Lão quái vật như Đế Thích Thiên thế mà núp trong bóng tối tìm đại ca của mình, dù ngu cỡ nào cũng biết hắn không có hảo ý gì.

"Ngươi thật sự sáng chế ra được kiếm thức thứ 23, quả thật là khiến cho bổn tọa bất ngờ."

Đế Thích Thiên thở dài.

Hắn cũng chú ý tới Kiếm Thánh Độc Cô, biết nếu không ngoài dự đoán của hắn, thì đối phương cũng chỉ dừng bước tại kiếm thức thứ 22.

Nhưng nghĩ tới việc lâu chủ Thiên Cơ Lâu không biết từ đâu nhô ra, thế mà chỉ điểm phương hướng thôi diễn tiếp theo của kiếm thức thứ 23...

Chương 236. Đế Thích Thiên

"Kiếm thức thứ 23, Diệt Thiên Tuyệt Địa, hiện tại Vô Danh không phải là đối thủ của ngươi."

Đế Thích Thiên nói thẳng kiếm thức thứ 23 của Kiếm Thánh Độc Cô có thể đánh bại Vô Danh.
Bởi vì... một kiếm này quá mức khủng bố, diệt tuyệt toàn bộ.

Theo kiến thức và ánh mắt của Đế Thích Thiên là đã có thể thấy được, kiếm thức thứ 23 vừa ra, không chỉ địch nhân chết, mà ngay cả người thi triển kiếm pháp này cũng vong.

Kiếm thức này quá kinh khủng, uy lực tuyệt luân.
Ít nhất không phải là thứ mà Kiếm Thánh có thể nắm giữ lúc này.

Bởi vì... kiếm thức này, đã chạm đến Hư cảnh.
Và còn là hủy diệt chi đạo có tính sát phạt cao nhất.

Coi như Độc Cô Kiếm vừa bước vào Võ Thánh cảnh mà đã muốn thi triển nó, thì cái giá phải trả chính là hắn sẽ bị hủy diệt theo.

"Kiếm Thánh Độc Cô, xem ra trước kia là ta xem thường ngươi."

Dưới lớp mặt nạ băng, trong mắt Đế Thích Thiên xuất hiện thần sắc đố kị nồng đậm.
Tư chất võ đạo của hắn rất kém cỏi.

Có thể có được thành tựu bây giờ, hoàn toàn là dựa vào sự rèn giũa trong mấy ngàn năm qua.

Về phần Độc Cô Kiếm, còn là Võ Thánh đã chạm tới "đạo".

Từ cổ chí kim, nhân kiệt như vậy hắn chỉ thấy qua mấy người.

Hư cảnh mới là khởi đầu của đạo.

Nhưng Độc Cô Kiếm chỉ mới Võ Thánh mà đã bắt đầu nhập đạo, từ đó có thể tưởng tượng được thiên phú bá đạo tới cỡ nào.

Nếu Đế Thích Thiên hắn có thiên phú như thế, thì đã phá toái hư không từ lâu rồi.

"Bớt nói nhảm, nói ra mục đích của ngươi!"

Độc Cô Kiếm trầm giọng nói, cả người căng thẳng, như lâm đại địch.

Hắn hiển nhiên cũng biết kiếm thức thứ 23 vừa ra, mình cũng sẽ chết.
Bằng không dựa theo tính cách của hắn, đã sớm chỉa kiếm về phía Đế Thích Thiên rồi.

"Vô Song Âm Dương Kiếm cho ta, sau này Vô Song Thành vẫn là của Độc Cô gia."

"Quả nhiên là vì Vô Song Âm Dương Kiếm mà đến!"

Cách đó không xa, trái tim của Độc Cô Nhất Phương chợt co rụt lại, hắn hiển nhiên đã đoán được mục đích của Đế Thích Thiên.

Đế Thích Thiên từ cực hàn chi địa, băng qua vạn dặm sông băng tới đây,

hiển nhiên không phải là vì ngồi xem Kiếm Thánh Độc Cô lĩnh ngộ kiếm thức thứ 23.
Võ Kỹ Thiên Bảng của Thiên Cơ Lâu vừa ra.

Hắn lập tức ý thức được dựa vào Vô Song Âm Dương Kiếm kích phát kiếm pháp Khuynh Thành Chi Luyến, đó là thứ duy nhất trong thiên hạ có thể uy hiếp được hắn.

Lấy tính cách của hắn, làm sao có thể để cho thứ có thể uy hiếp được mình lưu lạc ở bên ngoài.
Hơn nữa đối với Vô Song Âm Dương Kiếm cùng với kiếm pháp Khuynh Thành Chi Luyến, hắn cũng vô cùng hiếu kỳ.
Không nghĩ rằng, vẫn là tới chậm một bước.

Chờ hắn chạy tới đây rồi, Độc Cô Kiếm đã thôi diễn ra kiếm thức thứ 23 bằng vào thiên phú kiếm đạo cường hãn.
Nhận thấy được mùi nguy cơ, Độc Cô Nhất Phương đã sớm nhét Vô Song Âm Dương Kiếm vào tay Độc Cô Kiếm.

"Kiếm còn người còn, kiếm mất người mất."

"Độc Cô nhất mạch, chưa bao giờ bị người khác uy hiếp."

"Muốn Vô Song Âm Dương Kiếm, thì phải bước qua xác ta trước đã."

Tuy Độc Cô Kiếm kiêng kỵ Đế Thích Thiên.

Nhưng không có nghĩa là hắn sẽ thỏa hiệp.

Kiếm đạo của hắn, cho tới bây giờ sẽ không có hai chữ "sợ hãi".
Kiếm thức thứ 23, đại biểu cho kiếm đạo của hắn.

Diệt địch!

Cũng diệt mình!

Đế Thích Thiên nghe vậy, ánh mắt hơi ngưng trọng, sát khí đầy trời.

"Ngươi không sợ ta giết chết toàn bộ Độc Cô nhất mạch của ngươi sao!"

Giọng nói của hắn, bỗng trở nên băng lãnh như vạn dặm sông băng.
Cùng lúc đó, khí thế kinh khủng từ trên người hắn xao động và càn quét.
Nhất thời, phong vân biến sắc.

Hắn lơ lửng trên không, mặt đất đều nứt toạc ra.

"Lão quái vật này, chí ít đã viễn siêu Võ Thánh!"

Trong lòng Độc Cô Kiếm vô cùng chấn động.

Dưới cơn nóng giận, có thể dẫn phát khí trời dị tượng biến đổi, chắc chắn là nguyên thần đã câu thông với thiên địa, mà có thể điều động lực lượng thiên địa thì chỉ có cao thủ Hư cảnh mới làm được.

"Đại ca!"

"Đừng đưa Vô Song Âm Dương Kiếm cho hắn!"

"Độc Cô nhất mạch, không có một ai là thỏ đế cả."

Xa xa, Độc Cô Nhất Phương hô to.

Sợ rằng đại ca mình vì lo lắng cho người nhà Độc Cô, mà đồng ý thỏa hiệp với Đế Thích Thiên.
Độc Cô gia!

Dẫu có chết cũng không hàng!

Lời này vừa nói ra, Đế Thích Thiên chợt quay đầu, nhìn về phía Độc Cô Nhất Phương ở cách đó không xa.
Sau một khắc, trong mắt của hắn bắn ra hai tia sáng, trực tiếp đánh bay Độc Cô Nhất Phương.
Kinh Mục Kiếp của Thánh Tâm Tứ Kiếp!

Đại Tông Sư Độc Cô Nhất Phương, căn bản không kịp phản ứng gì, liền thổ huyết bay ngược.
Thậm chí là Kiếm Thánh Độc Cô, cũng chỉ căng thẳng trong lòng, nhìn Độc Cô Nhất Phương bay ra ngoài.
Oanh!

Độc Cô Kiếm lập tức bạo phát, một đạo hư ảnh kiếm khí khổng lồ lao ra từ trong mi tâm hắn, xông thẳng lên trời.
Khí tức kinh khủng và hủy diệt cấp tốc tràn ngập, nhấc lên cuồng phong đáng sợ.

Đưa tay chộp một cái, Vô Song Âm Dương Kiếm xuất hiện ở trong tay Kiếm Thánh Độc Cô, phát sinh chấn động mãnh liệt.

Lập tức, một mảng tóc trắng xuất hiện trên đầu Độc Cô Kiếm, mái tóc mới vừa biến thành màu đen nhờ đột phá Võ Thánh, bây giờ đang dần dà phai màu, đây chính là sự đáng sợ của kiếm thức thứ 23.

Diệt Thiên Tuyệt Địa, hủy diệt toàn bộ sinh cơ.

Kiếm chiêu chưa ra, sinh cơ của Độc Cô Kiếm đã từ từ tiêu tán.

Chương 237. Không biết ứng đối ra sao

"Mặc dù ta không giết được ngươi, nhưng ta cam đoan, Vô Song Âm Dương Kiếm nhất định sẽ khiến cho ngươi trả cái giá rất đắt."
Độc Cô Kiếm vẫn chưa xuất thủ.

Bởi vì hắn nhận thấy rằng Đế Thích Thiên không có ra tay hạ sát Độc Cô Nhất Phương.
Đương nhiên, kiếm thức thứ 23 đang vận sức chờ phát động, uy hiếp Đế Thích Thiên.

Đế Thích Thiên không tự chủ được lui về sau vài bước, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Vô Song Âm Dương Kiếm trong tay Độc Cô Kiếm.
Hắn kiêng kỵ Vô Song Âm Dương Kiếm.

Tuy lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã nói cần cặp tình nhân yêu nhau say đắm mới có thể phát huy ra uy lực của Vô Song Âm Dương Kiếm.

Nhưng Vô Song Âm Dương Kiếm chính là đồ vật mà lão tổ Độc Cô Cầu Bại của Độc Cô gia để lại sau khi phá toái hư không, ai cũng không biết liệu Độc Cô gia có những cách nào khác để kích hoạt uy lực của Vô Song Âm Dương Kiếm hay không.

Và nếu mà cộng thêm kiếm thức thứ 23.
Mặc dù sẽ giết luôn cả người thi triển nó.

Nhưng đúng như lời Độc Cô Kiếm nói, nhất định sẽ mang đến trọng thương cực thảm cho hắn.
Không thể lãng phí Phượng Huyết!

Đế Thích Thiên rất sợ chết.

Trăm năm trước, sau khi bị Võ Vô Địch trọng thương, tốc độ già yếu của hắn càng lúc càng nhanh.

Nếu như lại bị Diệt Thiên Tuyệt Địa trọng thương, sẽ phải lãng phí thêm Phượng Huyết, hậu quả khó có thể tưởng tượng.
Nếu chỉ vì thế mà ảnh hưởng đến kế hoạch Đồ Long, vậy thì thật sự là lợi bất cập hại.

"Ngươi đáp ứng bổn tọa một điều kiện thì ta có thể không cần Vô Song Âm Dương Kiếm."

Không thể không nói, Đế Thích Thiên rất nhẫn nhịn, và nhịn rất giỏi.

Vậy mà thực sự bị Độc Cô Kiếm dọa sợ.
Đương nhiên, đây là do có liên quan đến thực lực của Độc Cô Kiếm.

Ở trong kế hoạch của hắn, Độc Cô Kiếm không được xếp vào ứng cử viên trong kế hoạch Đồ Long.

Thế nhưng lúc này, thực lực của Độc Cô Kiếm, khiến cho hắn nảy sinh ý nghĩ lợi dụng.
So với kế hoạch Đồ Long, cái gì cũng không trọng yếu bằng nó.

Kế hoạch ban đầu là bồi dưỡng hai người Phong Vân, lúc này tại vì sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu mà bọn hắn đã chạy tới Thiên Cơ Lâu, phát sinh biến số.
Mà Độc Cô Kiếm ở trước mặt, lại là một trong những ứng cử viên dự bị tốt nhất.

"Không đời nào!"

Độc Cô Kiếm há có thể bị người khác uy hiếp.

Đế Thích Thiên nói: "Đừng vội cự tuyệt, đến lúc đó bổn tọa sẽ tới tìm ngươi, tin rằng ngươi sẽ đáp ứng."

"Bổn tọa chỉ nhờ ngươi giúp ta làm một việc, giết một tên súc sinh."

Độc Cô Kiếm sửng sốt, trầm mặc không nói.

Hắn thực sự không muốn đồng quy vu tận với Đế Thích Thiên.

Bởi vì kiếm thức thứ 23, còn chưa có thật sự hoàn thiện.

Muốn giết, còn phải chờ bản thân có thực lực đủ để giết chết Đế Thích Thiên trước rồi hẵng tính tiếp.

"Chờ đấy, bổn tọa sẽ tới tìm ngươi sau!"

Hư không phảng phất như nứt ra, thân ảnh của Đế Thích Thiên lóe lên, trong nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.
Mọi thứ!

Đã lắng xuống.

Khí tức hủy diệt trên người Độc Cô Kiếm, cũng đang nhanh chóng biến mất.

Cách đó không xa, Độc Cô Nhất Phương nhanh chân chạy tới, đỡ Độc Cô Kiếm đã bị ướt nhẹp bởi mồ hôi lạnh.

"Còn may đại ca ngươi dọa lui được lão quái vật đó."

Độc Cô Nhất Phương nghĩ mà sợ.

Thân là thành chủ của Vô Song Thành, sao mà hắn không biết được ban nãy là Độc Cô Kiếm đang cố hù dọa Đế Thích Thiên.
Vô Song Âm Dương Kiếm vừa nãy, cũng chỉ được dùng để hù dọa Đế Thích Thiên mà thôi.

Bọn họ căn bản không có cách nào kích hoạt nó.

Nếu như biết, thì Vô Song Âm Dương Kiếm đã không bị vứt ở một góc xó nào đó, và chờ lâu chủ Thiên Cơ Lâu tiết lộ thông tin về nó.

"Cái gì, có một người tên là Tiếu Tam Tiếu phục dụng máu Long Quy, còn sống lâu hơn cả ta, tu vi đã đạt đến…"

Hư cảnh.

Ngay khi Đế Thích Thiên chạy về Thiên Môn và nghe được tin tức này, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, phía sau lưng đều bị thấm ướt bởi mồ hôi lạnh.

"Ta vậy mà không phải là Trường Sinh giả duy nhất trên thế gian!"

Đế Thích Thiên ầm ầm chấn động.

Từ trước đến giờ hắn đều nghĩ rằng mình là Thần Linh duy nhất trên thế

gian này, nên mới đặt tên là Đế Thích Thiên.

"Lão gia hỏa này còn ẩn giấu sâu hơn cả ta, đến tột cùng là có mục đích gì?"

Trong nháy mắt, Đế Thích Thiên cảm thấy có chút may mắn vì lúc trước không có bức bách Độc Cô Kiếm.

Bằng không thì nói không chừng vị Tiếu Tam Tiếu kia, cũng đang đứng ở một bên chờ hắn và Độc Cô Kiếm đánh nhau.

"Chắc hẳn hắn sẽ không chờ sau khi ta đồ long xong liền xuất thủ cướp đoạt."

Trong lòng Đế Thích Thiên tuôn ra vô số ý niệm, phỏng đoán mục đích mà Tiếu Tam Tiếu ẩn giấu sâu như vậy rốt cuộc là gì.

Hơn nữa càng khiến hắn tê dại da đầu đó là, hắn hoàn toàn không biết tu vi của Tiếu Tam Tiếu đã đạt tới bước nào rồi.
Hư cảnh, cũng có mạnh yếu.

Cao thủ Hư cảnh cường đại, nếu mà đã sắp tiếp cận Động Hư cảnh, thì một kích oanh sát một vị Hư cảnh bình thường là chuyện dễ như cơm bữa.

"Đáng chết!"

Đế Thích Thiên trực tiếp thở hổn hển, lập tức mất đi chính kiến.

Đối mặt với Tiếu Tam Tiếu còn sống lâu và ẩn giấu sâu hơn cả hắn, hắn nhất thời không biết nên ứng đối ra sao...

Chương 238. Thiết Cuồng Đồ sợ hãi

"Thiên Cơ Lâu này, thậm chí ngay cả ta cũng biết!"

Tiếu Tam Tiếu nghe được tin mình bị bại lộ, cũng rất giật mình.

Hắn tự nhận rằng mấy ngàn năm qua mình đã hành sự cực kì điệu thấp, gần như là không để lại bất kì vết tích gì trên chốn giang hồ.
Coi như vào trăm năm trước Đế Thích Thiên họa loạn Cửu Châu, trong bóng tối chỉ điểm võ công cho Võ Vô Địch, nhưng cũng chỉ làm trong bóng tối mà thôi.

Thậm chí kể cả Võ Vô Địch, cũng không biết là ai đang chỉ điểm cho hắn.
Thế nhưng Thiên Cơ Lâu này lại biết về hắn.
Không chỉ là tu vi, ngay cả Hỗn Thiên Tứ Tuyệt mà hắn chưa từng thi triển, đối phương cũng biết.
"Chẳng lẽ đối phương là cao thủ đến từ Tiểu Thế Giới?"

Tiếu Tam Tiếu nhướng mày.

Sống đã lâu, điểm mạnh lớn nhất chính là cái gì cũng biết.
Tiểu Thế Giới là nơi mà các chí cường giả sau khi phá toái hư không để lại.

Nếu nói thiên hạ có ai có thể biết được sự tồn tại của mình, thì e là cũng chỉ có chí cường giả.
Việc hắn ẩn cư có thể giấu diếm được người khác, nhưng không thể gạt được các chí cường giả.

Bởi vì hắn đã từng tiếp xúc với chí cường giả, cũng từng qua lại với người của Tiểu Thế Giới.

Nên không có nhiều người ở Cửu Châu đại lục có thể nhận biết mình, nhưng ở Tiểu Thế Giới, rất nhiều người đều biết có người trường sinh bất tử như mình tồn tại.

"Chẳng lẽ... Là một cao thủ Động Hư đến từ Tiểu Thế Giới."

Bỗng nhiên, Tiếu Tam Tiếu run lên trong lòng, nghĩ tới khả năng nào đó.

Bởi vì người của Tiểu Thế Giới, không thể tùy tiện từ Tiểu Thế Giới tới Cửu Châu.

Chỉ có cao thủ Động Hư, mới có thể mở ra Tiểu Thế Giới, để người của Tiểu Thế Giới đến Cửu Châu.
Không có cao thủ Động Hư, Tiểu Thế Giới và Cửu Châu sẽ bị ngăn cách.

"Vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu đó, rất có thể là một cao thủ Động Hư."

"Tuổi còn trẻ, mà đã là lão quái vật mấy trăm năm rồi."

Cao thủ Động Hư, mặc dù không có sống lâu như bọn họ.

Thế nhưng sống mấy trăm năm tới ngàn năm, hắn không phải là vấn đề gì.

"Ta có cần đi bái phỏng đối phương không nhỉ?"

Trong lòng Tiếu Tam Tiếu chợt động, dùng tới cái từ "bái phỏng" này.

Cao thủ Động Hư, khiến cho hắn đều ngưng trọng.

"Hay là thôi đi."

"Cao thủ Động Hư ra khỏi Tiểu Thế Giới, thường là vì trùng kích phá toái hư không, vẫn là không nên quấy rầy người ta."
Ngẫm lại, Tiếu Tam Tiếu rất nhanh quên việc này, bắt đầu ngủ khò khò.

Có lẽ là bởi vì ảnh hưởng của máu Long Quy, nên hắn cực kì thích ngủ, cũng rất lười.
Thật ra Tiếu Tam Tiếu cũng không phải người ẩn nhẫn.

Trong trường hợp cao thủ của Tiểu Thế Giới không tới Cửu Châu, thì gần như là không có bất kì người của Cửu Châu có thể làm hắn kiêng kỵ.
Kể cả Đế Thích Thiên cũng không được.

Hắn sở dĩ ẩn dưới đáy biển, là vì hắn cực kì lười giống như một con rùa, hầu hết thời gian căn bản không muốn động...
Thiết Tâm Đảo!

Thiên Kiếp Chiến Giáp xuất thế, Thiết Cuồng Đồ dã tâm bừng bừng, đã bắt đầu tính toán trả thù chuyện năm đó.
Hắn cũng nảy sinh dã tâm xưng bá giang hồ.

Hắn muốn cho Thiết Lan thấy, năm đó lựa chọn của nàng là sai lầm tới cỡ nào.
Mình mới là thiên tài đúc tạo sư số một Thiết Môn.

Hắn phải lấy tư thái bá chủ giang hồ để đi gặp Thiết Lan.

Việc đầu tiên là, Thiết Cuồng Đồ phái tâm phúc mà hắn âm thầm thu phục ra ngoài chốn giang hồ, tìm hiểu động thái gần nhất trên chốn giang hồ.
Bỗng nhiên, Thiết Cuồng Đồ nhìn thấy người mà hắn phái ra ngoài đã tiến vào mật thất.

"Sao rồi? Trên giang hồ có xảy ra chuyện lớn gì không?"

Người này nói: "Bẩm chủ nhân, gần đây trên giang hồ xuất hiện một thế lực thần bí tên là Thiên Cơ Lâu, nhấc lên sóng gió ở Cửu Châu."

"Hiệp khách ở Cửu Châu, đều đang đi về Thiên Cơ Lâu này."

Thiên Cơ Lâu?

Thiết Cuồng Đồ sững sờ, cái tên này nghe cũng có chút bất phàm.

Đến cả Nê Bồ Tát vô cùng thần bí, e rằng cũng không dám dùng danh xưng này.

"Lai lịch của Thiên Cơ Lâu như thế nào?"

Người này nói: "Rất thần bí, không ai biết gì về nó."

"Chỉ biết là trong khoảng thời gian ngắn ngủi, Thiên Cơ Lâu bỗng trở thành thế lực khó dây vào nhất ở Cửu Châu, bất kì kẻ nào cũng không dám làm càn."

"Trừ những chuyện này ra, tình báo của bọn hắn càng là có một không hai ở Cửu Châu, tiết lộ không ít bí mật của rất nhiều anh hùng hào kiệt trên giang hồ."

"Bao gồm..."

Người này có chút không dám nói, muốn nói nhưng lại thôi.

"Nói!"

Thiết Cuồng Đồ biến sắc, hít vào một hơi.
Thế lực khó dây vào nhất ở Cửu Châu, không phải Ngũ Cường hoàng triều sao.
Thiên Cơ Lâu này, thế mà còn khó trêu chọc hơn cả Ngũ Cường hoàng triều.

Tình báo có một không hai ở Cửu Châu, đây càng là một tín hiệu vô cùng đáng sợ.
Người này nói: "Thiên Cơ Lâu tiết lộ chuyện ngươi giam cầm Thiết Thần."

"Cái gì? Ngay cả chuyện này mà bọn hắn cũng biết ư."

Thiết Cuồng Đồ lập tức chấn động, bắt đầu cả kinh, khí tức hơi mất kiểm soát.

Chuyện giam cầm Thiết Thần, chỉ có mấy tâm phúc của hắn biết, coi như đệ tử của đại ca Thiết Thần, cũng không phát giác được gì.

Hắn không sợ sự việc bại lộ.

Sợ là loại năng lực thu thập tình báo kinh khủng này của Thiên Cơ Lâu.

"Còn gì nữa không?"

Biểu hiện của Thiết Cuồng Đồ rất khó coi.

Loại năng lực tình báo này, khiến hắn có chút sợ.

Hắn vắt óc tìm mưu nghĩ kế, cũng không ngờ rằng đối phương bằng một cách nào đó đã biết được chuyện này.

Trên giang hồ xuất hiện thế lực thần bí như thế, hắn tạm thời cũng không dám tiến hành kế hoạch.

"Chủ nhân, ngươi tự xem đi."

Người này có chút sợ hãi, không dám thuật lại nguyên văn của lâu chủ Thiên Cơ Lâu.

Bởi vì hắn lo lắng lát nữa lúc Thiết Cuồng Đồ biết chuyện về Thiết Lan, sẽ mất kiểm soát và vô tình giết mình.
Dứt lời, người này đưa toàn bộ tin tức cho Thiết Cuồng Đồ.

Chương 239. Thiết Cuồng Đồ sợ hãi

"Ngươi lui ra đi!"

Thiết Cuồng Đồ vẫy tay ra hiệu người này lui ra, rất nhanh ngồi xuống và nhìn kỹ.
Âm Hiểm Bảng!

Tuyệt Sắc Bảng!

Tình Nhân Bảng!

Thiết Cuồng Đồ từ từ xem kỹ, càng xem sắc mặt của hắn càng biến hóa.

Chờ nhìn thấy Tâm Pháp Thiên Bảng, Thần Võ Huyền Công của Thiên Cơ Lâu vậy mà áp đảo Chiến Thần Đồ Lục và Thái Bạch Kiếm Tiên, trở thành

tâm pháp số một thiên hạ, hắn triệt để biến sắc.

Những thứ trước đó, hắn thấy không có gì đặc biệt.

Thế nhưng Chiến Thần Đồ Lục và Kiếm Tiên Lý Thái Bạch là nhân vật nào, hắn biết rất rõ.

"Thần Võ Huyền Công?"

"Vừa hay điểm yếu Thiên Kiếp Chiến Giáp chính là e ngại người có nội lực thâm hậu xuyên thấu qua khe hở để công kích."

"Nếu ta có công pháp này, thì hoàn toàn có thể bù đắp điểm yếu cho Thiên Kiếp Chiến Giáp."

Thiết Cuồng Đồ trong nháy mắt hùng tâm bừng bừng, để mắt tới Thiên Cơ Lâu.

Đương nhiên, giờ phút này, hắn còn chưa thật sự hiểu rõ sự đáng sợ của Thiên Cơ Lâu.

Bởi vì... người được phái đi ra ngoài, đều dò hỏi tin tức từ trong miệng bọn tiểu lâu la trên giang hồ, căn bản không cách nào biết hết toàn bộ mọi thứ về Thiên Cơ Lâu.

Hắn là một trong những đúc tạo sư của Thiên Kiếp Chiến Giáp, đương nhiên là biết sự đáng sợ của Thiên Kiếp Chiến Giáp.
Đồng thời, hắn cũng đã thí nghiệm uy lực của Thiên Kiếp Chiến Giáp.

Hắn tự tin rằng dù là Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh ngày nay, cũng không làm gì được Thiên Kiếp Chiến Giáp.
Chờ Thiên Kiếp Chiến Giáp lần nữa hoàn thiện, chắc chắn đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Rất nhanh, Thiết Cuồng Đồ nhìn thấy Võ Kỹ Thiên Bảng.

Chờ nhìn thấy mấy tuyệt kỹ của Thiết Môn như Luyện Thiết Thủ, Phá Không Nguyên Thủ, thậm chí có uy lực cỡ nào cũng đều hiểu, hắn lần nữa động dung.

Năng lực tình báo này, khiến hắn có chút khiếp hãi.
Gần như là không gì không biết.

Phảng phất là thiên hạ này không có chuyện gì mà Thiên Cơ Lâu không biết.

"Ẩn Thế Bảng?"

Lúc nhìn thấy bảng xếp hạng cuối cùng này, trong lòng Thiết Cuồng Đồ hơi động.

Không có gì bất ngờ xảy ra, đây chính là bảng xếp hạng bại lộ chuyện hắn giam cầm đại ca Thiết Thần.

"Thiết Lan?"

"Chuyện năm đó, lại là như vậy ư?"

Bỗng nhiên, Thiết Cuồng Đồ không kìm chế được cảm xúc, như muốn điên lên.

A...

Trong miệng của hắn, phát sinh tiếng kêu cực kỳ bi thương, thời khắc này trái tim của hắn giống như là bị ngàn vạn cây đao đâm vào.
Mình vì lòng dạ hẹp hòi, nhu nhược, không dám mở hộp gấm ra, mà đã hiểu lầm Thiết Lan.

Khiến cho Thiết Lan trả thù, trở về thôn quê gả cho một lão nông.

"Người mà Thiết Lan thích là ta."

"Thiết Lan căn bản không muốn ở cùng Thiết Trí."

"Năm đó nàng muốn quy ẩn cùng ta, ngăn cản ta và Thiết Trí liều chết với nhau."

"Nàng đang giúp ta."

Thiết Cuồng Đồ gần như phát điên, trong mắt chảy ra huyết lệ.

Hắn giơ tay lên, tạt vào mặt mình "bốp bốp" mấy cái, đánh sưng nửa bên mặt.
Cuối cùng, Thiết Cuồng Đồ trực tiếp tức đến thổ huyết.

Phát điên một hồi, Thiết Cuồng Đồ giống như đã mất đi tinh thần và khí lực, ngơ ngác ngồi xuống.
Mấy năm nay hắn mất trí giam cầm đại ca Thiết Thần, còn chẳng phải là vì trả thù sao.

Nhưng mà bây giờ lại phát hiện bản thân đã sai hoàn toàn, còn vì chuyện này mà bỏ lỡ chân ái, hắn dường như không còn động lực để sống tiếp.

"Thả đại ca?"

"Tiếp tục trả thù?"

"Tiếp tục hoàn thiện Thiên Kiếp Chiến Giáp, trở thành đúc tạo sư cường đại nhất từ trước đến nay?"

Thiết Cuồng Đồ phát hiện, những thứ này đều không phải là thứ mà hắn mong muốn.

"Đi tìm Thiết Lan?"

Ánh mắt của hắn ảm đạm, lập tức sáng lên.

Nếu Thiên Cơ Lâu đã biết Thiết Lan gả cho một lão nông, vậy thì chắc chắn sẽ biết Thiết Lan đang ở đâu.
Lập tức, Thiết Cuồng Đồ hô hấp trở nên dồn dập, cả người run rẩy.

Hắn muốn đi tìm Thiết Lan, giải thích chuyện năm đó để nhận được sự tha thứ từ Thiết Lan.
Chuyện này, quan trọng hơn tất cả mọi chuyện vào lúc này.

"Thiết Cuồng Đồ, đi ra!"

"Tiểu nhân vô sĩ hèn hạ như ngươi, vậy mà giả mạo sư phụ của bọn ta nhiều năm trời."
...

Bỗng nhiên, bên ngoài truyền đến tiếng gầm gừ phẫn nộ.

Người của Thiết Tâm Đảo, rốt cuộc biết được những năm qua bản thân đang đối mặt với một tên sư phụ giả mạo.
Bị phát hiện!

Nếu là trước đây, Thiết Cuồng Đồ còn sẽ giật mình.

Thế nhưng hiện giờ, trong lòng hắn chỉ có Thiết Lan, đối với việc thân phận bị bại lộ, hắn hoàn toàn không quan tâm.
Đứng dậy, hắn mau chóng mặc Thiên Kiếp Chiến Giáp, mấy bước khinh công liền bay ra bên ngoài.

Nhìn thấy Thiết Cuồng Đồ xuất hiện, đám Hoài Không như lâm đại địch. Thế nhưng Thiết Cuồng Đồ căn bản không để ý tới bọn họ.

Mà hắn còn nhắm vào phương hướng của Hoài Không, ném một chiếc chìa khóa ra.

"Đây là chìa khóa mở cửa phòng của sư phụ các ngươi, thay ta gửi lời xin lỗi tới hắn."
Âm thanh bé dần, Thiết Cuồng Đồ đã sớm biến mất không thấy đâu.

Toàn bộ hiểu lầm đều được cởi bỏ, trong lòng hắn không còn hận đại ca của mình nữa, mà trái lại còn muốn thả đối phương.
Trên Thiết Tâm Đảo, bọn Hoài Không ngây người như ngỗng, cuối cùng cũng phản ứng lại, đi mở cửa và cứu sư phụ Thiết Thần của mình.

Chương 240. Tính năng mới

Thức tỉnh lại, Lưu Tiêu theo thường lệ bắt đầu lựa chọn võ học.

Khá tiếc nuối đó là Lão ngoan đồng không biết Tiên Thiên Công.

"Sư phụ gì mà buồn cười thật!"

"Thu đệ tử xong, lại không truyền cho người ta công phu, vậy thu đồ đệ làm gì."

Lưu Tiêu phỉ báng.

"Bây giờ không biết Vương Trùng Dương đang núp và tiêu dao khoái hoạt cùng Lâm Triều Anh ở đâu, muốn biết Tiên Thiên Công e là có chút khó khăn."

Cũng khó trách Đinh Xuân Thu lại đẩy Vô Nhai Tử xuống vách núi.

Người ta bái ngươi làm thầy để học võ, ngươi lại không truyền tuyệt học sở trường cho người ta, mà mỗi ngày lại đi dạy người ta mấy thứ cầm kỳ thư họa vô dụng này, không giết ngươi thì giết ai.

Trên người Đinh Xuân Thu, chỉ có một thứ duy nhất được gọi là thần công, đó là Tiểu Vô Tướng Thần Công.
Nhưng thần công này là nhờ làm trai bao, nên Lý Thu Thủy mới truyền cho hắn.

Còn về tuyệt học của Vô Nhai Tử, hắn không học được chút lông gà nào, nên mới đi học lén.

Không chỉ Đinh Xuân Thu, kể cả đại đệ tử Tô Tinh Hà của Vô Nhai Tử, cũng không học được tuyệt học của hắn.
Nếu không thì hắn đã không bị Đinh Xuân Thu bức bách tới mức phải giả câm giả điếc.

« Chúc mừng độ nổi tiếng của kí chủ tăng lên, mở khoá phòng chế tạo Đại Tông Sư »

« Phòng chế tạo Đại Tông Sư, cho dù bất kì nửa bước Đại Tông Sư nào ở trong đó, trong vòng một tháng nhất định sẽ đột phá, trở thành Đại Tông Sư chân chính »

« Giá cả: 300 vạn lượng bạc một tháng »
Nhìn đến đây, Lưu Tiêu cười cười.

Phòng chế tạo Đại Tông Sư, cuối cùng cũng mở khoá.
Thiên Cơ Lão Nhân vẫn đang mong chờ thứ này xuất hiện.

"Không biết khi Thiên Cơ Lão Nhân nghe được giá tiền này, hắn còn cười nổi hay không đây?"
Trong lòng Lưu Tiêu loé lên một ý nghĩ xấu.

Ba trăm vạn lượng bạc, trừ Ngũ Cường hoàng triều ra, thì e rằng cũng chỉ có Vạn Tam Thiên, người được xưng là đệ nhất phú hào mới có thể tiện tay lấy ra số tiền đó.

Còn về Thiên Cơ Lão Nhân, tuy là sau lưng hắn cũng có thế lực.

Nhưng 300 vạn, đối với bọn họ mà nói, coi như không phải là một con số ngoài khả năng của bọn họ, nhưng cũng phải thương cân động cốt mới có thể bỏ ra.

"Cửu Châu lại sắp sửa oanh động!"
Khoé miệng của Lưu Tiêu cười cười.

Phòng chế tạo Đại Tông Sư vừa ra, e là sẽ có khá nhiều lão quái vật thoái ẩn đứng ngồi không yên.

Khổ tu cả đời cũng không thể trở thành Đại Tông Sư, vào phòng chế tạo Đại Tông Sư của Thiên Cơ Lâu rồi ngồi tầm một tháng là có thể trở thành Đại Tông Sư, ai mà có thể giữ bình tĩnh được chứ.

« Chúc mừng độ nổi tiếng của kí chủ tăng lên, mở khoá Võ Đài »

« Chúc mừng độ nổi tiếng của kí chủ tăng lên, mở khoá giai đoạn một của Ngộ Đạo Tháp »

Không chỉ mở khoá phòng chế tạo Đại Tông Sư, hắn còn mở khoá được hai kiến trúc khác.
Trong lòng Lưu Tiêu mừng rỡ, bắt đầu tìm hiểu công năng của Võ Đài và Ngộ Đạo Tháp!

Tên như ý nghĩa, Võ Đài là lôi đài dùng để đánh nhau.

Đánh nhau trong cùng cảnh giới, ai có thể chiến thắng đệ tử của Thiên Cơ Lâu, thì sẽ được thưởng quyền lợi mười ngày tiến vào Ngộ Đạo Tháp.
Còn về Ngộ Đạo Tháp, chính là kiến trúc chuyên dùng để ngộ đạo, không phải dùng tiền là có thể đi vào.
Chỉ có người chiến thắng trước đệ tử Thiên Cơ Lâu, mới có thể tiến vào Ngộ Đạo Tháp.

Chẳng qua trước mắt là vì Ngộ Đạo Tháp mới mở khoá giai đoạn một, cho nên khiêu chiến chỉ giới hạn từ Võ Thánh trở xuống.

"Ngộ Đạo Tháp này, khá thú vị!"

Lưu Tiêu nỉ non.
Ngộ Đạo Tháp!

Đệ tử Thiên Cơ Lâu mỗi tháng có hai mươi ngày tiến vào Ngộ Đạo Tháp.

Nếu như khiêu chiến thất bại, vậy thì sẽ thưởng cho người thắng mười ngày, và sẽ trừ mười ngày từ tay người khiêu chiến thất bại.
Mà công năng giai đoạn một của Ngộ Đạo Tháp cũng rất đơn giản.

Ở trong Ngộ Đạo Tháp, ngộ tính lĩnh ngộ võ học sẽ tăng thêm một bậc.
Tư chất càng tốt, thì sẽ được tăng phúc càng nhiều trong Ngộ Đạo Tháp.

Tối đa có thể tăng phúc ngộ tính lên gấp năm lần.

"Ngộ Đạo Tháp có chút nghịch thiên a!"

Trong lòng Lưu Tiêu cũng có chút chấn động.

Tỷ như một người có ngộ tính không đủ để tu luyện Độc Cô Cửu Kiếm,

nhưng nếu có Ngộ Đạo Tháp trợ giúp, nhiều khả năng sẽ thuận lợi lĩnh ngộ thành công Độc Cô Cửu Kiếm.

Tỷ như Kiếm Thánh Độc Cô, lúc trước vẫn luôn khổ sở suy nghĩ kiếm thức thứ 23.

Thế nhưng nếu bây giờ hắn tiến vào trong Ngộ Đạo Tháp, thì ngộ tính sẽ được tăng cường, và khả năng cao là sẽ nghĩ thông kiếm thức thứ 23, trong nháy mắt liền ngộ ra kiếm thức thứ 23.

Điều này đối với những người có võ học đã đến cuối đường, tuyệt đối là âm phúc nghịch thiên.

Có một ít người vốn dĩ không có tư cách tu luyện thần công, thì cũng sẽ có thể tu luyện thành công dưới sự hỗ trợ của Ngộ Đạo Tháp.

"Điều kiện tiên quyết là, có thể đánh thắng đệ tử cùng cảnh giới của Thiên Cơ Lâu."

Cùng cảnh giới ở đây, không phân biệt sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, nửa bước, mà là trực tiếp đối chiến với nhau trong cùng một đại cảnh giới.
Cho dù đệ tử của Thiên Cơ Lâu là một vị Tiên Thiên sơ kỳ, thì nửa bước Tông Sư cũng có thể khiêu chiến hắn.

Chương 241. Quyết chiến sắp bắt đầu

"Cũng được!"

"Tuy Chiến Thần Tháp có thể ma luyện chiến đấu, nhưng dù sao người trong Chiến Thần Tháp đều là giả."

"Chỉ có thực chiến chân chính, mới có thể kích phát tiềm lực của một con người."
Có sự kết hợp của Ngộ Đạo Tháp và Võ Đài, Lưu Tiêu cực kì hài lòng.

Chuyện này đối với đệ tử Thiên Cơ Lâu mà nói, là một sự thúc giục.

Bởi vì nếu bị trừ thời gian ba lần liên tiếp trong Ngộ Đạo Tháp, thì sau này sẽ mất tư cách tiến vào Ngộ Đạo Tháp.
Chỉ có liên tục chiến thắng người khiêu chiến ba lần, thì mới có thể sở hữu

tư cách ngộ đạo trong Ngộ Đạo Tháp lại lần nữa.

"Xem ra sau này, ngoại trừ truyền thụ thần công, còn phải bảo bọn họ chú ý tu luyện sát chiêu."
Lưu Tiêu cũng không muốn Ngộ Đạo Tháp này, trở thành đồ vật tiện nghi cho đám giang hồ ngoài kia.

Đương nhiên, đệ tử Thiên Cơ Lâu bây giờ, tùy tiện thả một người vào trong chốn giang hồ, tuyệt đối đều là cao thủ hàng đầu.

"Có điều, khiêu chiến này nên sắp xếp như thế nào đây?"

"Không thể để các đệ tử ngày nào cũng đi chiến đấu với người ta mà không được tu luyện."
Lưu Tiêu trầm ngâm suy tư.

Ngộ Đạo Tháp, không thể bỏ ở đó mà không đụng vào.

Nếu đệ tử Thiên Cơ Lâu không chiến đấu với người ta, thì hệ thống sẽ thu hồi nó.
Đương nhiên, cũng không thể chiến đấu mỗi ngày được.

Nhân sĩ trong giang hồ có quá nhiều, nếu mà không đặt ra hạn chế, thì sợ là đệ tử Thiên Cơ Lâu sẽ mệt tới chết vì không tiếp nhận hết nhiều người khiêu chiến như vậy.

"Có rồi!"

Bỗng nhiên, hai mắt Lưu Tiêu sáng lên, nghĩ ra cách.

Đệ tử Thiên Cơ Lâu, mỗi người cứ ba ngày sẽ chấp nhận một lần khiêu chiến.
Còn ai là người có thể thu được tư cách khiêu chiến, đương nhiên là phải dùng tiền để định đoạt danh ngạch khiêu chiến.

Ai ra giá cao hơn, thì người đó sẽ có tư cách khiêu chiến.
Đương nhiên, cho dù thắng hay thua, thì tiền cũng không thể mất.

Có thể kiếm thêm ít tiền, và đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng sẽ không phải mệt mỏi.

"Phải bồi dưỡng thêm một ít Võ Thánh, để phòng hờ Ngộ Đạo Tháp mở khoá giai đoạn hai."

"Hoặc là, trực tiếp mượn cao thủ Võ Thánh tuyệt đỉnh trong giang hồ."
Lưu Tiêu rất nhanh nghĩ ra một suy nghĩ khác.

Hiện nay Thiên Cơ Lâu cho ra đời rất nhiều công năng, đều nhằm vào nhân sĩ giang hồ ở tầng dưới chót.
Nhưng đến hiện tại rồi, hiển nhiên Thiên Cơ Lâu càng lúc càng mở khóa ra nhiều thứ cao cấp.

Nói không chừng có một ngày nào đó, sẽ mở khoá ra thứ có ích cho việc ngộ đạo của cao thủ Hư cảnh.
Khi đó, những người như Tiếu Tam Tiếu và Đế Thích Thiên đều sẽ đứng ngồi không yên.

Nếu như tới lúc đó, Thiên Cơ Lâu không có đệ tử ở cảnh giới này để đối đầu với người khiêu chiến, thì sẽ thành trò cười của thiên hạ.

"Đi xuống lầu trước đã, lát nữa công bố phòng chế tạo Đại Tông Sư và Ngộ Đạo Tháp."

Lưu Tiêu điều chỉnh tâm tình, mau chóng đi xuống lầu.

Bởi vì ngày hôm nay, là ngày quyết đấu giữa Cổ Tam Thông và Chu Vô Thị.

"Chu lão ca, ngươi nói xem hai người bọn họ, ai sẽ thắng?"

Buổi tối, Thiên Cơ Lão Nhân và Lão ngoan đồng phảng phất như hận không thể gặp nhau sớm hơn, cả hai đều rất hợp nhau.
Thậm chí hắn còn mệnh lệnh cho Tôn Tiểu Hồng khi gặp Chu Bá Thông, nhất định phải kêu là Chu gia gia.

Trong Thiên Cơ Lâu, mọi người đã sớm có mặt ở đây đàm luận chuyện này.

Đã trôi qua hai mươi năm, hai người bây giờ, đến tột cùng là ai sẽ thắng???

Là Hấp Công Đại Pháp của Chu Vô Thị mạnh hơn, hay là Kim Cương Bất Hoại Thần Công của Cổ Tam Thông mạnh hơn???
Nghe thấy Thiên Cơ Lão Nhân hỏi Đại Tông Sư Lão ngoan đồng câu này, trong Thiên Cơ Lâu bỗng trở nên yên tĩnh, mọi người đều im lặng.

"Sao ta biết được?"

Lão ngoan đồng lườm Thiên Cơ Lão Nhân một cái: "Ta còn chưa bao giờ thấy hai người đó xuất thủ, thì sao mà dám phán."

Mọi người nghe vậy, hơi có chút thất vọng.

"Lão ca, dùng nhãn quang võ học của ngươi để phán thử xem."
Thiên Cơ Lão Nhân không chịu từ bỏ.

Lão ngoan đồng nghe vậy liền cẩn thận suy nghĩ.

"Là Cổ Tam Thông!"

"Võ kỹ của hai người bọn họ đều không kém nhau là bao, khác biệt duy nhất chính là Cổ Tam Thông biết Kim Cương Bất Hoại Thần Công, còn Chu Vô Thị thì không."

Mọi người nghe vậy, cảm thấy rất có đạo lý.

Tuyệt học sở trường của Chu Vô Thị, là Hấp Công Đại Pháp.
Thế nhưng Hấp Công Đại Pháp, Cổ Tam Thông cũng biết nó.

Người ta hơn ngươi ở chỗ biết tuyệt học Kim Cương Bất Hoại Thần Công trên Thiên Bảng, ngươi lấy cái gì để đánh với người ta?

"Các vị đừng vội suy đoán, có thể các ngươi không biết là, Kim Cương Bất Hoại Thần Công có một khuyết điểm cực kì chí mạng."
Chu Vô Thị bỗng nhiên bước ra, khí thế bừng bừng, cả người sôi trào chiến ý.
Hắn đã chuẩn bị sẵn sàng để đánh với Cổ Tam Thông một trận.

Phía sau hắn là Thượng Quan Hải Đường cùng với Quy Hải Nhất Đao có khí tức khá hỗn loạn.
Hiển nhiên!

Hắn lựa chọn tự mình khắc phục ma tính, chứ không nhờ Lưu Tiêu hỗ trợ xuất thủ.
Kim Cương Bất Hoại Thần Công có khuyết điểm chí mạng?

Mọi người đều giật mình.

Nếu mà thật có khuyết điểm, và bị Chu Vô Thị tìm được, thế thì Cổ Tam Thông quả thật chưa hẳn là đối thủ của hắn.
Hơn nữa nhìn bộ dáng tự tin của hắn, mọi người đều cảm thấy phần thắng của hắn càng cao hơn.

Chương 242. Tà Vương tới

"Xin Thần Hầu giải đáp nghi hoặc!"

Nhiều người chắp tay, đều lộ ra thần sắc tò mò.

Kim Cương Bất Hoại Thần Công, trước đây lúc lâu chủ Thiên Cơ Lâu phổ cập kiến thức, dường như không có nói có nhược điểm chí mạng nào cả.
Chẳng lẽ ngay ca lâu chủ Thiên Cơ Lâu cũng không biết khuyết điểm này?
Chu Vô Thị tự tin cười, cấp tốc đi xuống cầu thang.

"Các vị còn chưa biết sao!"

"Ban đầu ở Thiên Trì, ta và Cổ Tam Thông cùng nhau đạt được tuyệt học của Thiên Trì Quái Hiệp."

"Mà ta chỉ chọn Hấp Công Đại Pháp, còn Cổ Tam Thông thì chọn Kim Cương Bất Hoại Thần Công, đó là bởi vì Kim Cương Bất Hoại Thần Công có một nhược điểm chí mạng."

Mọi người đều ngừng thở, sợ rằng vì mãi thở mà bỏ lỡ cơ hội nghe được khuyết điểm của Kim Cương Bất Hoại Thần Công.
Sau đó, Chu Vô Thị đi tới trước mặt tất cả mọi người.

Hắn nhìn toàn bộ mọi người có mặt ở Thiên Cơ Lâu một vòng, cuối cùng ánh mắt rơi vào trên người nhi tử Thành Thị Phi của Cổ Tam Thông.

Ánh mắt của hắn ngưng lại một cái, trầm giọng nói: "Khuyết điểm chí mạng của Kim Cương Bất Hoại Thần Công, chính là một người cả đời chỉ có thể sử dụng năm lần."

"Nếu như sử dụng đến lần thứ sáu, nhục thân sẽ tan vỡ, bị Kim Cương chân khí bào mòn tới chết."
“Cái gì?"

Kim Cương Bất Hoại Thần Công, vậy mà cả đời chỉ có thể sử dụng năm lần?
Mọi người đồng thời giật mình, nhao nhao cảm thấy ngoài ý muốn.

Loại thần công này, nếu đổi lại là bọn hắn, cũng sẽ chọn Hấp Công Đại Pháp chứ không chọn Kim Cương Bất Hoại Thần Công.
Cho dù thứ hạng của nó cao hơn Hấp Công Đại Pháp, nhưng vẫn sẽ không chọn.

Sắc mặt của Thành Thị Phi đại biến, trái tim lập tức trùng xuống.
Thế thì phụ thân Cổ Tam Thông, rốt cuộc đã sử dụng mấy lần rồi???
Thành Thị Phi lúc này, hận không thể chạy lên lầu hỏi Cổ Tam Thông.

Khuôn mặt Chu Vô Thị mang theo ý cười: "Trước khi Cổ Tam Thông tiến vào Thiên Lao, đã sử dụng bốn lần."

"Lúc hắn chạy ra khỏi Thiên Lao, liệu rằng hắn đã sử dụng Kim Cương Bất Hoại Thần Công hay chưa?"

Sắc mặt của Thành Thị Phi trắng bệch.

Cố gắng để bản thân không gật đầu.

"Phụ thân tiêu rồi."

Trong lòng hắn chỉ có ý niệm này.
Chu Vô Thị mỉm cười, hắn biết Cổ Tam Thông còn một lần sử dụng Kim Cương Bất Hoại Thần Công, làm sao mà không chú ý đến chứ.

Hơn nữa, lúc Cổ Tam Thông chạy khỏi Thiên Lao, mọi người đều thấy hắn biến thành kim nhân.
Lúc này, Lưu Tiêu và Cổ Tam Thông vừa vặn từ trên lầu đi xuống.

Nghe được những lời mà Chu Vô Thị nói, hai người liếc nhau, suýt chút nữa không nhịn được bật cười ha hả.
Gia hỏa này, vậy mà thật sự tin lời nói lúc trước của Cổ Tam Thông.

Hắn không biết, Bất Bại Ngoan Đồng Cổ Tam Thông, thích gạt người nhất à?

"Chu Thiết Đảm, không có Kim Cương Bất Hoại Thần Công, ta sẽ đánh ngươi răng rơi đầy đất."

Trong mắt Cổ Tam Thông lóe lên một vệt "buồn rầu".

Lời này vừa nói ra, mọi người đều không giữ được bình tĩnh.

"Vãi chưởng! Thần Hầu nói thật kìa."

"Kim Cương Bất Hoại Thần Công là một cú lừa thật sao? Cả đời chỉ có thể sử dụng năm lần."

"Thần công nghịch thiên như thế, nếu có thể sử dụng vô hạn, thì e là năm

đó Thiên Trì Quái Hiệp đã không bị Đế Thích Thiên đánh chết rồi."

Giờ khắc này, mọi người cũng không còn xem trọng Cổ Tam Thông.
Kể cả Lão ngoan đồng cũng đang gật đầu.

"Vậy ngươi còn chờ cái gì nữa???"

Chu Vô Thị hiếu chiến, chiến ý mênh mông như thể là muốn lao ra khỏi cơ thể hắn.

"Đánh một trận thôi!"

"Giải quyết ngươi xong, sẽ là lúc ba người nhà bọn ta đoàn tụ."

Chiến ý của Cổ Tam Thông cũng hừng hực, khí tức bắt đầu bạo động.

"Ha ha..."

"May thật, không nghĩ tới lại tới kịp để quan sát Đại Tông Sư quyết đấu."

Bỗng nhiên một âm thanh vui sướng truyền đến.

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nam tử trung niên có khí thế uy mãnh đi vào Thiên Cơ Lâu.
Nam tử mặc áo bào trắng, mày kiếm mắt sáng, dung mạo tuấn lãng bất phàm, khí chất trầm ổn.

Mặc dù không phải người có dung nhan tuyệt thế, nhưng cũng rất có khí chất.

"Cha? Sao ngươi lại tới đây."

Thạch Thanh Tuyền vui mừng, nhanh chóng chạy tới nam tử trung niên.

"Sư phụ?"

Hầu Hy Bạch giật mình, cũng mau chóng tiến tới.

« Tính danh: Thạch Chi Hiên »

« Thân phận: Tông chủ Hoa Gian Phái, tông chủ Bổ Thiên Các »

« Tu vi: Đại Tông Sư hậu kỳ »

« Võ học: Bất Tử Ấn Pháp, Bất Tử Thất Huyễn, Thiên Nhất Tâm Pháp... »

« Mục đích đến: Thông quan Chiến Thần Tháp, thu hoạch tâm pháp tuyệt thế »
Rất hiển nhiên là Tà Vương Thạch Chi Hiên bị Chiến Thần Tháp hấp dẫn.

Hai mắt Lưu Tiêu sáng lên.

Thạch Chi Hiên có thể sáng tạo ra loại thần công tuyệt đỉnh Bất Tử Ấn Pháp này, bản thân hắn chính là một võ giả có học thức cực kỳ uyên bác. Xưng một tiếng học thức uyên thâm cũng không quá khoa trương.

Thiên hạ lúc này, muốn đánh đồng với hắn ở phương diện này, phỏng chừng cũng chỉ có vị Hoàng Dược Sư ở Đào Hoa Đảo, người mà bất kì võ công nào cũng đều đích thân sáng tạo.

Hai người đều là thần y, là Đại Tông Sư có nghiên cứu về cầm kỳ thư họa. Ngoài trừ khí chất ra, thì bọn họ căn bản không phải là người mà một Đại Tông Sư bình thường có thể so sánh.

Khóe mắt Lưu Tiêu lộ ra ý cười.

Dường như là thấy một kho báu võ học vậy.

Chương 243. Lâu chủ hám gái?

"Gặp qua Tà Vương!"

"Gặp qua Tà Vương tiền bối!"

"Vãi chưởng, thần tượng của ta, Tà Vương Thạch Chi Hiên."
...

Trong Thiên Cơ Lâu, rất nhiều người đều không dám thờ ơ.

Cho dù là Cổ Tam Thông và Chu Vô Thị đang chuẩn bị đại chiến, cũng đều vội vàng chào với Thạch Chi Hiên.
Loan Loan, Sư Phi Huyên cùng với Đại Đường Thái Tử, đều cung kính tiến lên.

Còn những tiểu lâu la khác trong chốn giang hồ, lúc này cũng hết sức kích động, hưng phấn khi nhìn thấy Thạch Chi Hiên.

Đối với rất nhiều người mà nói, vị Tà Vương này là một thần tượng, hắn đã từng tung hoành giang hồ, suýt chút nữa lật ngược cả chính đạo bằng sức của một người.

"Gặp qua lâu chủ Thiên Cơ lâu!"

Sau khi Thạch Chi Hiên gật đầu với đám người Thạch Thanh Tuyền, cũng ôm quyền về phía Lưu Tiêu.
Hắn cũng không phải là loại người hiền lành gì.

Nhưng hắn cảm ứng được, vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này như vực sâu không thấy đáy, sâu không lường được.
Vừa nhìn một phát, giống như là thâm uyên vô tận.

Khí tượng kinh khủng như vậy, hắn quả thật là bình sinh ít thấy.

"Gặp qua Tà Vương!"

Lưu Tiêu cũng ôm quyền với Thạch Chi Hiên.

Tà Vương Thạch Chi Hiên, quả nhiên danh bất hư truyền!
Loại khí chất trên người hắn, có thể nói là hoàn mỹ.

Bằng không năm đó, cũng sẽ không khiến Thánh Nữ Bích Tú Tâm của Từ Hàng Tịnh Trai bất chấp hắn là người của ma đạo, vẫn thành tâm yêu hắn.

"Vãi chưởng, đây chính là mặt mũi của Tà Vương ư?"

"Lợi hại, lần đầu tiên thấy lâu chủ lễ phép với người khác như thế."

"Ngầu thật, hình như trước đây lúc hai Đại Tông Sư Thần Hầu và Lão ngoan đồng tới đây, lâu chủ cũng không có ôm quyền thì phải..."

Hành động của Lưu Tiêu, khiến người trong Thiên Cơ Lâu đều ồn ào.
Trong Thiên Cơ Lâu, có đủ hạng người khác nhau, kể cả Thái Tử của Ngũ Cường hoàng triều, ở đây cũng có hai người.
Chu Vô Thị!

Triệu Mẫn!

Còn về Vi Tiểu Bảo, không phải là người có lai lịch lớn gì.

Thế nhưng đối với những người này, khi Lưu Tiêu nhìn thấy, mặc dù người ta chủ động chào hỏi, nhưng Lưu Tiêu vẫn mặc kệ, không thèm trả

lời một câu.

Hành động ôm quyền lần này, là lần đầu tiên xuất hiện.
Lập tức, mọi người không giữ được bình tĩnh.

Đương nhiên, cũng có người lại hiểu hành động này của Lưu Tiêu theo một ý khác, bèn nói thẳng ra.

"E rằng lâu chủ đang nể mặt Thạch Thanh Tuyền cô nương."

"Đúng thế, ta quá hiểu vị lâu chủ háo sắc này, làm sao có thể lễ phép như vậy được."

"Thấy nhạc phụ, không thể lộ tật xấu a."

"Tên háo sắc này, lâu lâu mới đứng đắn một lần, các ngươi đừng nói là hắn..."
...

Những người hiểu theo ý khác này, Lưu Tiêu vừa nhìn một cái, liền biết đại đa số bọn họ đều là đám ngu ngốc tầm thường.

"Chậc! Bọn ngu ngốc các ngươi, tưởng rằng ai cũng giống như các ngươi à!"

"Lão tử là người thông minh."

Lúc này, mặt của Lưu Tiêu đen lại.

Rất nhanh, Lưu Tiêu cũng không để ý tới những người này, bắt đầu đi tới quảng trường phía sau Thiên Cơ Lâu.
Hai Đại Tông Sư quyết chiến.

Nếu như mặc cho bọn họ quyết đấu ở trong Lạc Dương Thành, sợ là sẽ phá hủy không ít thứ.
Vì thế Lưu Tiêu mới sắp xếp trận đại chiến diễn ra ở quảng trường phía sau Thiên Cơ Lâu.
Ở đây, hai người có thể thoả thích giao thủ mà không cần lo lắng sẽ phá hoại đồ đạc gì.
Diện tích rộng rãi, nên cũng có thể chứa rất nhiều người quan chiến.

Chu Vô Thị tỷ thí với Cổ Tam Thông.

Rất nhanh, rất nhiều người tới xem cuộc chiến bắt đầu chạy tới.

Thiên Cơ Lâu hết chỗ, những người này liền thi triển khinh công bay đến nóc nhà ở cách đó không xa để quan chiến.

"Lâu chủ, cha ta có thể thắng không?"

Thành Thị Phi nuốt nước miếng, trịnh trọng hỏi.

Hắn căn bản không biết, sự việc Kim Cương Bất Hoại Thần Công, là Cổ Tam Thông lừa gạt Chu Vô Thị.

"Bọn họ tốt nhất là bất phân thắng bại, như thế thì sẽ tốt hơn."

Một bên, Vân La quận chúa thấp thỏm, Cổ Tam Thông và Chu Vô Thị, nàng không muốn thấy ai xảy ra chuyện.
Nói là quyết đấu, nhưng hai người cũng chưa từng nói là phân sinh tử hay phân thắng bại.

"Yên tâm đi!"

Lưu Tiêu vẫn không nói gì, Tiêu Phong bỗng mở miệng an ủi Thành Thị Phi.

Hắn cũng tu Kim Cương Bất Hoại Thần Công, đương nhiên biết Chu Vô Thị đang bị lừa.

"Ngươi không có lòng tin về cha mình à?"

Lưu Tiêu nhìn Thành Thị Phi một cái.

Trước sự chú ý của muôn người, đại chiến rốt cuộc bắt đầu.
Cổ Tam Thông và Chu Vô Thị cũng không nói nhảm với nhau.
Sau khi bắt đầu, liền lập tức chém giết.

"Cổ Tam Thông là Đại Tông Sư hậu kỳ!"

Lúc này mọi người mới phát hiện, Chu Vô Thị và Cổ Tam Thông, tu vi của cả hai đều ngang nhau.
Hai người thoả thích chém giết, đủ loại tuyệt chiêu xuất ra.

Hai người có một đặc điểm, đều từng dùng Hấp Công Đại Pháp để hấp thụ võ công của cao thủ Bát Đại Môn Phái ở Đại Minh hoàng triều, nên dùng võ công không khác nhau là mấy.

Ngươi biết Đại Lực Kim Cương Chưởng, ta cũng biết.
Ngươi biết Thiếu Lâm Bàn Nhược Chưởng, ta cũng biết.
Rất nhiều người, cảm thấy hoa mắt chóng mắt.

Mặc dù không có dùng tuyệt kỹ trên Võ Kỹ Thiên Bảng, nhưng các tuyệt kỹ kia đều là tuyệt chiêu có uy danh hiển hách trên giang hồ.
Kình khí dâng trào!

Trong quảng trường như thể đang có sấm rền, kình khí cuồn cuộn, ép lui không ít người đang quan chiến.

Trong khi giao chiến, hai người cân tài cân sức, kể cả Thạch Chi Hiên và Lão ngoan đồng, nhất thời cũng không nhìn ra ai hơn ai một bậc.

"Chẳng lẽ trận chiến này, sẽ giống như trận chiến ba ngày ba đêm ở 20 năm trước ư?"

Vân La quận chúa nhảy nhót, kích động không thôi.

Lúc này đâu còn nhớ tới chuyện lo lắng một trong hai người Cổ Tam Thông và Chu Vô Thị sẽ gặp chuyện không may.
Đại Tông Sư chém giết, cả đời cũng chưa chắc có thể nhìn thấy một lần.

Đại chiến diễn ra, nàng nhìn một cách si mê, ước gì hai người cứ tiếp tục đánh nhau như thế.

"Sẽ không đâu!"

Lưu Tiêu lắc đầu, bởi vì hắn biết, Cổ Tam Thông và Chu Vô Thị đều chưa thi triển tuyệt chiêu.
Quả nhiên, sau một khắc, hai người đang giao chiến bỗng xuất hiện một biến hóa...

Chương 244. Quyết chiến

"Cổ Tam Thông, những năm gần đây ngươi ở Thiên Lao, chỉ tiến bộ được nhiêu đó thôi sao?"

Chu Vô Thị quát lớn.

Sau khi giao thủ trăm chiêu, hắn tạm thời vỗ một chưởng đẩy lui Cổ Tam Thông.

Về công lực, hắn đã sớm đặt chân vào Đại Tông Sư hậu kỳ, so với Cổ Tam

Thông còn hùng hồn hơn.
So đấu công lực lúc này, Cổ Tam Thông không bằng Chu Vô Thị.

"Hai mươi năm nay, ngươi ra ngoài giết người ở khắp nơi để hấp thụ công lực, nhưng ngươi vẫn chưa tiến bộ nhiều lắm thì phải."

"Ngươi xem ngươi đi, vẫn y hệt 20 năm trước."

Cổ Tam Thông trả lời lại một cách mỉa mai, biểu tình bình tĩnh khiến cho Chu Vô Thị có chút lo sợ.
Giữa bọn họ, không chỉ cần phân ra thắng bại.

Người thua, sẽ vĩnh viễn không được gặp Tố Tâm.

Chu Vô Thị không sợ bại bởi Cổ Tam Thông, nhưng hắn sợ sẽ không còn được gặp Tố Tâm.

"Làm nóng người đủ rồi, giờ là thời điểm cho ngươi thấy bản lãnh thật sự."

Cổ Tam Thông quát lạnh, khí tức lần nữa dâng trào, càng kinh khủng hơn lúc trước.
Kình khí kinh khủng của Đại Tông Sư, khiến rất nhiều người đau cả mặt.

Mọi người hoảng sợ.

Lúc trước hai người giao thủ mãnh liệt như vậy, đến nỗi ở bên ngoài, các tầng lầu đều run lên, nhưng vẫn chỉ là làm nóng người.

"Năm đó đánh ba ngày ba đêm, ngươi ta đều không có liều mạng đấu nhau."

"Hôm nay vì Tố Tâm, ta sẽ không nương tay nữa."

Sau một khắc, trên người Chu Vô Thị bắt đầu xuất hiện ánh sáng màu vàng chói mắt.
Kim Cương Hộ Thể!

Chính là Hộ Thể Thần Công sau khi Chu Vô Thị hút khô công lực của Tào Chính Thuần, và lĩnh ngộ được từ trên người Tào Chính Thuần.

Mặc dù Kim Cương Hộ Thể Công không có lợi hại bằng Kim Cương Bất Hoại Thần Công, nhưng tuyệt đối là tuyệt học hiếm có trong chốn giang hồ.

Kim Cương Hộ Thể Công vừa ra, dù Chu Vô Thị không có biến thành một

kim nhân giống như Kim Cương Bất Hoại Thần Công của Cổ Tam Thông, nhưng da tay của hắn, cũng là phát ra ánh sáng màu vàng ở ngoài cơ thể, hình thành một chiếc lồng cương khí màu vàng óng.

Cùng lúc đó, lực lượng của Chu Vô Thị, các phương diện về phòng ngự đều được cường hóa.

"Thiên Cương Nguyên Khí!"

Hút khô Tào Chính Thuần, Chu Vô Thị không chỉ có được tuyệt học của Tào Chính Thuần, thậm chí ngay cả nội lực của Thiên Cương Đồng Tử Công mà hắn khổ tu mấy thập niên, đều trở thành chất dinh dưỡng của Chu Vô Thị.

Hai loại tuyệt chiêu vừa ra, khí tức của Chu Vô Thị cấp tốc tăng vọt, dường như sắp tiếp cận nửa bước Võ Thánh.
Hắn đánh ra một chưởng, Thiên Cương Nguyên Khí như sóng biển, ập về phía Cổ Tam Thông.
Thấy chiêu này, Thạch Chi Hiên ở cách đó không xa cũng lộ ra vẻ ngưng trọng, cảm nhận được nguy hiểm.

"Đại Minh hoàng triều Chu Vô Thị, có chút vốn liếng!"

Thạch Chi Hiên gật đầu.

Dù hắn có lên sàn, hắn cũng không nắm chắc mình có bao nhiêu phần trăm sẽ đánh bại Chu Vô Thị, khả năng cao là bất phân thắng bại.

"Ngươi tưởng rằng chỉ có mình ngươi có tuyệt chiêu thôi sao?"

Cổ Tam Thông chợt ngẩng đầu, mắt lộ ra tinh quang.

"Ngươi quên hiện giờ ta là đệ tử Thiên Cơ Lâu rồi à?"

Thiên Cơ Lâu cái gì cũng không nhiều.

Chỉ có nhiều thần công.

Trong lòng Chu Vô Thị run lên, thần sắc khẽ biến.

Lúc này mới phản ứng lại mình vẫn đang cho rằng Cổ Tam Thông của hiện tại là Cổ Tam Thông của hai mươi năm mà mình biết.
Cho tới giờ, hắn dường như đã quên rằng Cổ Tam Thông đã gia nhập Thiên Cơ Lâu.

Sau một khắc, chỉ thấy khớp xương toàn thân Cổ Tam Thông phát ra tiếng "răng rắc" giòn giã, cả người giống như bành trướng, một âm thanh như tiếng long ngâm vang lên từ trong cơ thể Cổ Tam Thông.

Hắn đánh ra một chưởng, cái gì mà Thiên Cương Nguyên Khí, lập tức bị đánh nổ tan tác.

Dư ba kinh khủng, đánh bay Chu Vô Thị ra ngoài, Kim Cương Hộ Thể Công cũng bị đánh tan.

"Dịch Cân Kinh!"

"Hàng Long Thập Bát Chưởng!"

Chu Vô Thị lập tức thất thanh, biểu tình kinh ngạc.

Một tuyệt học trên Tâm Pháp Thiên Bảng, và một tuyệt học thuộc top 10 của Võ Kỹ Thiên Bảng.
Không cần Kim Cương Bất Hoại Thần Công, Cổ Tam Thông cũng có thể "bán hành" cho hắn.

Vô số người, càng lộ ra ánh mắt cổ quái nhìn về phía Lưu Tiêu.

"Đừng nhìn ta, ta ném mấy thứ này cho Cổ Tam Thông lúc hắn gia nhập Thiên Cơ Lâu."

"Sau khi hắn ước chiến với Chu Vô Thị, để cho công bằng, mấy ngày nay ta cũng không có nhúng tay vào việc tu luyện của hắn."

Lưu Tiêu nhún vai.

Ta cũng không có giúp Cổ Tam Thông.

Những thần công này, chẳng qua là phúc lợi cơ bản của đệ tử Thiên Cơ Lâu mà thôi.

"Vãi chưởng! Thật muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu."

"Lâu chủ, làm phiền ngươi cũng ném tuyệt học cơ bản trên Thiên Bảng cho ta."

"Ta x, đây là còn chưa nhúng tay, nếu lâu chủ nhúng tay vào, chẳng phải ngay cả Chiến Thần Đồ Lục cũng ném cho Cổ Tam Thông sao."

...

Nghe thấy vậy, mọi người đều nháo nhào lên.

"Phúc lợi của Thiên Cơ Lâu quá nghịch thiên."

Đồ vật tùy tiện ném ra, đều là thần công tuyệt kỹ mà bọn họ tha thiết ước mơ.
Sau khi áp chế nội lực bạo động trong cơ thể, Chu Vô Thị có chút bối rối.

Hai loại tuyệt học trên Thiên Bảng, có thứ hạng cao hơn tuyệt học của hắn. Coi như công lực thâm hậu hơn Cổ Tam Thông, thì trận chiến này cũng khó thắng.

"Tố Tâm là của ta!"

Chu Vô Thị có chút phát điên, tóc tai bù xù và chật vật vô cùng.

Kể cả lúc kế hoạch mưu triều soán vị bị Thiên Cơ Lâu tiết lộ, hắn cũng không có thất thố như vậy.
Râu tóc của hắn đều dựng lên, cương khí mạnh mẽ của Đại Tông Sư khiến quần áo hắn phần phật.

Chương 245. Quyết chiến (2)

"Không chơi với ngươi nữa!"

Cổ Tam Thông lạnh rên một tiếng, sau một khắc, một vệt kim sắc bắt đầu lan tràn trên người hắn.
Có điều, ngay lập tức, hắn đã hoàn thành biến thân, biến thành một kim nhân như được mạ vàng.
Kim Cương Bất Hoại Thần Công!

Một khi thần công phát động, công lực sẽ liên tục trở thành Kim Cương chân khí mạnh mẽ và bá đạo, thân thể thì hầu như có thể miễn dịch công kích vật lý và nội lực.

Tất cả các thuộc tính, đều sẽ tăng lên gấp mấy lần trong nháy mắt.

Theo nguyên tác, tên gà mờ Thành Thị Phi sử dụng Kim Cương Bất Hoại Thần Công, còn có thể lưỡng bại câu thương với Chu Vô Thị.

Cổ Tam Thông đích thân thi triển, uy lực tuyệt đối càng cường đại hơn nhiều.
Hắn bước ra vài bước, đất đá đều run lên.

Song chưởng vỗ ra, không có sử dụng Hàng Long Thập Bát Chưởng, nhưng Chu Vô Thị đã trực tiếp bị thổ huyết và bay ngược.
Chu Vô Thị!

Trực tiếp đã bị Kim Cương Bất Hoại Thần Công của Cổ Tam Thông nghiền ép.

Mọi người, đều nghe thấy tiếng xương gãy "răng rắc" của Chu Vô Thị.

Sau khi rơi xuống đất, hai cánh tay của hắn không cách nào nâng lên nổi, trực tiếp bị Cổ Tam Thông phế.

"Nể tình ngươi vẫn bảo hộ Tố Tâm mấy năm nay, ta sẽ không giết ngươi."

Cổ Tam Thông khịt mũi khinh thường.
Thời khắc này, sắc mặt của Chu Vô Thị trắng bệch, như muốn điên lên.

"Không thể nào! Sao ngươi có thể sử dụng Kim Cương Bất Hoại Thần Công."

Hắn điên cuồng rống to lên, trực tiếp hoài nghi nhân sinh.

Chẳng phải cả đời chỉ có thể sử dụng năm lần thôi sao, sao ngươi lại dùng được nó.

Cảnh giới ngang hàng, Kim Cương Bất Hoại Thần Công của Cổ Tam Thông vừa ra, trực tiếp nghiền ép Chu Vô Thị.

Nếu hắn biết Kim Cương Bất Hoại Thần Công kỳ thực không có giới hạn năm lần sử dụng, thì hắn đã ra tay với Cổ Tam Thông từ lúc trong Thiên Lao rồi.

"Ngươi đúng là đồ ngu, lời của Bất Bại Ngoan Đồng Cổ Tam Thông, ngươi thế mà cũng tin."

Cổ Tam Thông cười ha ha một tiếng, vui sướng không ngớt, nhìn về phía Chu Vô Thị bằng ánh mắt như nhìn đồ ngu.
Dáng vẻ điên cuồng của Chu Vô Thị, làm trong lòng hắn vô cùng sung sướng.

"Ngươi..."

"Phốc..."

Chu Vô Thị tức đến thổ huyết ngay tại chỗ.

Cánh tay hắn cũng không nhấc lên được, nhưng vẫn liều mạng muốn nâng lên, muốn chỉ vào Cổ Tam Thông rồi chửi ầm lên.

"Tên hỗn đản nhà ngươi."

Chu Vô Thị thở hổn hển: "Năm đó, ngươi nói Kim Cương Bất Hoại Thần Công chỉ có người chưa thành niên tu luyện, mẹ nó, ngươi đừng bảo đó cũng là lừa gạt lão tử nha."

Chu Vô Thị đâu còn giữ được hình tượng Thần Hầu nữa, cái miệng bắt đầu văng tục.
Đều biết thần công cường đại nhất của Thiên Trì Quái Hiệp là Kim Cương Bất Hoại Thần Công.

Thế nhưng chỉ có người chưa thành niên mới tu luyện được, nên năm đó Chu Vô Thị mới không học nó.
Bây giờ mới nhận ra, hắn trực tiếp tức đến hộc máu.

"Ha ha... Ngươi tự suy nghĩ đi."

Cổ Tam Thông xoay người lại, đi về chỗ đám Lưu Tiêu.
Còn về Chu Vô Thị, Thượng Quan Hải Đường đã chạy tới đó.

Chu Vô Thị và Cổ Tam Thông đại chiến, kết quả là Chu Vô Thị bị nghiền ép.

"Cha!"

Lo lắng trong lòng Thành Thị Phi rốt cuộc được cởi bỏ, lần đầu tiên chủ động gọi Cổ Tam Thông là cha.

"Ngươi ác thật đấy, ngươi coi Thần Hầu đã bị ngươi chọc tức tới cỡ nào rồi kìa."

Thành Thị Phi cũng cười ha ha.

"Đa tạ sư phụ thủ hạ lưu tình."

Vân La quận chúa mở miệng cảm kích.

Cổ Tam Thông nói: "Năm đó hắn dùng Thiên Hương Đậu Khấu cứu Tố Tâm, làm sao ta có thể giết hắn được."

"Nếu mà Tố Tâm tỉnh lại biết ta giết Chu Vô Thị, thì nàng sẽ không tha thứ cho ta."

Hắn khẽ lắc đầu.

Trên thực tế, quan hệ giữa ba người bọn họ, vô cùng phức tạp.
Đến cả hắn và Cổ Tam Thông, cũng từng là bằng hữu chí cốt.
Mọi thứ thay đổi, là vì sự xuất hiện của Tố Tâm.

"Ừm!"

Vân La quận chúa gật đầu, rất nhanh chạy tới chỗ Chu Vô Thị.

"Chúc mừng Cổ Tam Thông tiền bối!"

"Tiền bối vừa xuất trận liền đã thắng, hôm nay phải uống thật say."

"Kim Cương Bất Hoại Thần Công, để bọn ta mở mang tầm mắt."
...

Đám người Song Long, Dương Quá, Tiêu Phong đều dồn dập tiến lên chúc mừng Cổ Tam Thông.
Những nhân sĩ giang hồ khác, cũng tiến lên mở miệng.

Người duy nhất không vui, chính là Chu Vô Thị.

Vì thất bại, hắn phải giao Tố Tâm ra, để cả nhà người ta đoàn tụ.
Mỗi khi nghĩ tới đây, lòng hắn đau như cắt.

Trở lại Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu gọi Tiêu Phong, A Chu cùng với Vương Ngữ Yên, căn dặn một phen, để bọn họ mang theo thủ cấp của Đinh Xuân Thu, lập tức khởi hành đi tìm Vô Nhai Tử.

Bởi vì lo lắng tin tức Đinh Xuân Thu bị hắn giết truyền tới tai Vô Nhai Tử, sợ rằng Vô Nhai Tử đang cố gắng cầm cự như được giải tỏa, muốn ra đi thanh thản.

Về phần thế cờ Trân Lung!

Có thân phận của ngoại tôn nữ cùng với thủ cấp của Đinh Xuân Thu, vậy thì cần gì thế cờ Trân Lung.
Ba người vừa rời đi, Lưu Tiêu liền thấy có ba người bước vào Thiên Cơ Lâu.

Người dẫn đầu, đầu tóc bạc phơi, thoạt nhìn tương đối khí phách.
Lập tức, năng lực phân tích của Thiên Cơ Lâu phát động, một màn hình xuất hiện.

« Tính danh: Nhậm Ngã Hành »

« Thân phận: Giáo chủ Nhật Nguyệt Thần Giáo »

« Cảnh giới: Tông Sư trung kỳ »

« Võ học: Hấp Tinh Đại Pháp »

Đối với Nhậm Ngã Hành, Lưu Tiêu không có tí hứng thú nào.

Gia hỏa này tương đối phế vật, trên người căn bản không có tuyệt học gì khiến hắn thèm thuồng.
Coi như cầm Hấp Tinh Đại Pháp, cũng chỉ là dị bản được thôi diễn từ Bắc Minh Thần Công.

Về phần hai người còn lại, một người là Hướng Vấn Thiên, một người là Nhậm Doanh Doanh không che giấu dung mạo.
Nhậm Doanh Doanh!

Chương 246. Nhậm giáo chủ bị phạt

Mặc dù Nhậm Doanh Doanh không có lên Tuyệt Sắc Bảng, nhưng không thể phủ nhận, trên giang hồ không có mấy người có dung mạo tuyệt sắc như nàng.

Cùng lúc đó, nhìn thấy Nhậm Doanh Doanh xuất hiện, bọn sắc lang trong Thiên Cơ Lâu cũng giật mình nhìn sang.

"Vãi chưởng! Có mỹ nữ tới kìa!"

"Thiên Cơ Lâu sướng thật, mỗi ngày đều có mỹ nữ tới đây, nhìn đã con mắt."

"Lợi hại, dung nhan cỡ này, không thua gì nữ tử trên Tuyệt Sắc Bảng."
...

Đám sắc lang, vô cùng phấn khích.

Giờ khắc này, mọi ánh mắt trong Thiên Cơ Lâu đều đổ dồn vào người Nhậm Doanh Doanh.
Còn về Nhậm Ngã Hành gì đó, không ai quan tâm.

Chỉ duy nhất một người, chính là Tả Lãnh Thiền lúc này bỗng đứng dậy, giật mình nhìn về phía Nhậm Ngã Hành.

Lão Ma này!

Thực sự được tên ngu xuẩn Nhạc Bất Quần kia thả ra ư.

"Hừ!"

Nhìn thấy cả đám háo sắc "chảy nước dãi" trước nữ nhi của mình, Nhậm Ngã Hành lập tức khó chịu.

Mười mấy năm trước hắn hoành hành ngang ngược đã quen, sao mà có thể chịu được người khác dùng thứ ánh mắt hèn hạ này nhìn con gái của mình chứ.

Một tiếng hừ lạnh, ẩn chứa nội lực dồi dào, chấn động đến màng nhĩ của rất nhiều người, khiến cả đám sắc mặt trắng bệch.

"Muốn chết!"

Tuy trên mặt của nhiều người là vẻ thống khổ, biết Nhậm Ngã Hành là người ra tay.
Nhưng trong Thiên Cơ Lâu, không phải ai cũng có thể tùy tiện động võ.

Rất nhiều người bị nội lực của Nhậm Ngã Hành làm chấn động, cũng không ngờ là Nhậm Ngã Hành vậy mà cả gan tới vậy, dám ở trong Thiên Cơ Lâu dùng nội công đả thương người khác.

Hướng Vấn Thiên, Nhậm Doanh Doanh lúc này, đều là thần sắc đại biến.
Nhậm giáo chủ bá đạo đã quen.

Cho rằng giang hồ bây giờ, vẫn là giang hồ mà hắn hoành hành mười mấy năm trước, hành sự không biết kiêng kỵ.
Có điều, hai người bọn họ còn chưa kịp nói gì, sau một khắc, một tiếng hừ lạnh vang lên.

"Phốc..."
Trong tức khắc, Nhậm Ngã Hành cảm thấy ngực của mình như muốn nổ tung, lập tức phun ra một ngụm tiên huyết, hoảng loạn lui lại.

"Giáo chủ!"

Hướng Vấn Thiên và Nhậm Doanh Doanh quá sợ hãi, vội vàng đỡ Nhậm Ngã Hành.

"Ha ha... Đáng đời!"

"Người này bị thiểu năng à, không biết bên trong Thiên Cơ Lâu không được phép động võ sao."

"Chắc Nhậm Ngã Hành còn tưởng rằng mình vẫn là giáo chủ Nhật Nguyệt Thần Giáo uy chấn thiên hạ, người người e ngại của ngày xưa đây mà."

Xung qunah đều là âm thanh hả hê.

"Một Tông Sư nho nhỏ cũng dám làm càn ở Thiên Cơ Lâu?"

Thiên Cơ Lão Nhân nhìn Nhậm Ngã Hành một cái, không có chút đồng tình nào.
Tông Sư nho nhỏ!

Mọi người suýt nữa thổ huyết.

Từ khi nào, một vị Tông Sư còn bị nói là "nho nhỏ" như thế.

"Một tên mãng phu mà thôi, thảo nào bị Đông Phương Bất Bại tính kế."

Thạch Chi Hiên lắc đầu, khinh thường Nhậm Ngã Hành.

Coi như hắn tới đây, cũng phải ngoan ngoãn tuân thủ quy củ của Thiên Cơ Lâu.

Hắn cũng không nghĩ rằng, Nhậm Ngã Hành lấy đâu ra lá gan dám làm càn ở Thiên Cơ Lâu.

"Tu vi thật là cao thâm."

Trong lòng Nhậm Ngã Hành, lúc này vô cùng ngạc nhiên.
Hắn không biết mình đã bị trúng chiêu như thế nào.

Lúc phản ứng lại, thì trái tim giống như bị chùy gõ, không nhịn được phun ra một ngụm máu rồi mới tỉnh táo lại.

"Trong Thiên Cơ Lâu, nghiêm cấm động võ."

"Niệm tình ngươi lần đầu vi phạm, phạt ngươi lao động khổ sai mười ngày nhằm khiển trách."

"Nếu có lần sau nữa, thì chết!"

Giọng nói của Lưu Tiêu lạnh lùng, lời nói ra cũng khiến cho Nhậm Doanh Doanh và Hướng Vấn Thiên hoàn toàn biến sắc.
Vừa hay, thời gian lao động khổ sai của đám Cưu Ma Trí sắp hết.

Trùng hợp là, Nhậm Ngã Hành lại vi phạm vào quy củ của Thiên Cơ Lâu, trấn áp hắn rồi giải quyết luôn vấn đề nhân thủ.
Giáo chủ mới ra khỏi hắc lao dưới đáy Tây Hồ, lại sắp sửa lao động khổ sai trong Thiên Cơ Lâu.

Chuyện này chẳng phải là muốn giết chết giáo chủ sao.

"Lâu chủ, xin hãy tha cho cha ta, để ta thay thế hắn."

"Lâu chủ, để ta thay thế giáo chủ."

Hướng Vấn Thiên và Nhậm Doanh Doanh cùng nhau mở miệng, rất sợ

Nhậm Ngã Hành lần nữa nổi giận.
Lưu Tiêu nhìn hai người một cái, lạnh lùng phun ra hai chữ: "Không được!"

Còn về Nhậm Ngã Hành, trên mặt đã lúc xanh lúc tím, sắc mặt đang không ngừng biến hóa.
Hắn biết, một cước này của hắn đã đá trúng thiết bản.

"Cưu Ma Trí, ngươi còn chờ gì nữa, mau dẫn hắn đi phòng bếp, dạy hắn nên làm những việc gì."

Khuôn mặt của Cưu Ma Trí tái mét.

Ta chỉ là nửa bước Tông Sư, ngươi bảo ta chỉ dẫn hắn, chẳng phải là muốn Nhậm Ngã Hành ghi hận ta sao...

"Hy vọng Nhậm Ngã Hành chống lại bá quyền của lâu chủ!"

"Nhậm giáo chủ, bọn ta ủng hộ ngươi."

"Nhậm giáo chủ, cho thấy khí phách của ngươi đi nào."
...

Ai ai cũng muốn làm lớn chuyện, nên đều nháo nhào cả lên.

Nghe được mấy lời này, khuôn mặt của Nhậm Doanh Doanh và Hướng Vấn Thiên đều tái đi, những lời này khiến cho thể diện của giáo chủ mất hết, rất có thể sẽ chọc hắn nổi điên.

Mà hậu quả của việc nổi điên, e là không chỉ lao động khổ sai mấy ngày như vậy.

Đương nhiên, bọn họ cũng biết hành động của Nhậm Ngã Hành đã phạm vào quy củ, ước gì Nhậm Ngã Hành phản kháng để bị Thiên Cơ Lâu giết chết.

Chương 247. Bán cả tổ trạch

"Nhậm giáo chủ, đừng có sợ!"

Đối thủ cũ Tả Lãnh Thiền cũng châm dầu vào lửa vào thời khắc này, làm cho Nhậm Ngã Hành suýt chút nữa tức nổ phổi.
Tả Lãnh Thiền cười mỉa mai, Nhậm Ngã Hành không nhịn được muốn đấm vào mặt hắn.

Tính tình nóng nảy của hắn, suýt nữa thì bộc phát.
Rất may còn có Hướng Vấn Thiên và Nhậm Doanh Doanh đang giữ hắn lại chặt chẽ.

"Nhậm giáo chủ, bang chủ Thượng Quan Kim Hồng của Kim Tiền Bang còn phải ngoan ngoãn ở đây lao động khổ sai, nên ta khuyên ngươi biết điều một chút."
Ngược lại là có người hảo tâm nhắc nhở Nhậm Ngã Hành.

Người mở miệng, đó là Đại Đường Thái Tử.

Nói với Nhậm Ngã Hành chuyện đó nhằm mục đích gì, e là chỉ có mỗi hắn biết.
Con mẹ nó, sao lại lôi ta vào chuyện này chứ.

Ý ngươi là ta không có cốt khí bằng Nhậm Ngã Hành, hay là ta còn co đầu rụt cổ được, thì sao Nhậm Ngã Hành lại không làm được.
Thượng Quan Kim Hồng hận đến nỗi nghiến răng nghiến lợi.

Bất đắc dĩ là, hiện tại hắn không tư cách đâm chọt.
Và cũng không dám đâm chọt Đại Đường Thái Tử.

"Được!"

"Ta nhận phạt!"

"Thượng Quan bang chủ còn nhận phạt, thì ta có tư cách gì mà không nhận phạt chứ."

Vừa nghĩ như thế, trong lòng Nhậm Ngã Hành quả nhiên thống khoái hơn rất nhiều.

Ngay cả thân phận và tu vi, hắn còn kém hơn Thượng Quan Kim Hồng nhiều lắm.
Hướng Vấn Thiên và Nhậm Doanh Doanh, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Ngươi chờ ta!"

Cuối cùng, Nhậm Ngã Hành trừng mắt nhìn Tả Lãnh Thiền một cách dữ tợn, ngoan ngoãn đi cùng Cưu Ma Trí vào trong phòng bếp.

Sau khi thở phào xong, Nhậm Doanh Doanh và Hướng Vấn Thiên đâu dám

nhìn Nhậm Ngã Hành chịu tội một mình trong phòng bếp, vội vàng chạy theo hỗ trợ.
Nhưng bọn họ có giúp hay không, Lưu Tiêu cũng sẽ không cho phép Nhậm Ngã Hành nghỉ xả hơi, bảo Cưu Ma Trí dẫn Nhậm Ngã Hành đi theo làm việc.

Nhậm Ngã Hành nhận phạt, khiến cho rất nhiều người ở đây đều thất vọng không ngớt.
Bộp bộp!

Lúc này, Lưu Tiêu vỗ tay, ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chú.

"Các vị, Thiên Cơ Lâu ta lại xây dựng thêm được vài thứ đồ tốt, ai có hứng thú, thì có thể đặt trước."

Lời của Lưu Tiêu, khiến cho Thiên Cơ Lâu huyên náo bỗng chốc yên tĩnh lại.

Sau một khắc, mọi người kích động đứng dậy.

"Lâu chủ, là đồ tốt gì?"

"Lâu chủ nói mau, ta gấp lắm rồi."

"Lại có đồ tốt nữa sao? Ta cảm thấy túi tiền bên eo ta sắp bị móc sạch rồi."

"Đây là muốn ép bọn ta táng gia bại sản à."

"Lâu chủ, ra phòng chế tạo Đại Tông Sư rồi hả?"

"Nếu không phải phòng chế tạo Đại Tông Sư, thì lão nhân gia ta không có hứng thú."

Thiên Cơ Lão Nhân hô lên.

Oán niệm hiện nay của hắn, chính là trở thành một cao thủ Đại Tông Sư.

"Tôn lão đệ, ngươi đừng có nằm mơ, không có phòng chế tạo Đại Tông Sư đâu."

Lão ngoan đồng để Thiên Cơ Lão Nhân ngồi xuống, ngừng kích động.

"Đúng vậy!"

Lưu Tiêu gật đầu: "Phòng chế tạo Đại Tông Sư đã ra đời, chỉ cần là nửa bước Đại Tông Sư, thì bây giờ có thể đặt chỗ trước.“
Lão ngoan đồng ngây người.

Mẹ nó, có thật kìa.

Thiên Cơ Lão Nhân cũng ngây người.

Sau một khắc, hắn lộ vẻ mặt mừng rỡ như điên.

"Vãi chưởng! Có phòng chế tạo Đại Tông Sư thật luôn kìa."

"Đậu xanh! Kinh khủng thật."

"Thiên Cơ Lâu đỉnh vậy! Ngay cả phòng chế tạo Đại Tông Sư cũng có."

"Ta muốn mau chóng trở thành nửa bước Đại Tông Sư, rồi sau đó trở thành Đại Tông Sư."

"Ta x, e rằng lần này sẽ có không ít lão quái vật xuất sơn đây."
...

Trong Thiên Cơ Lâu trực tiếp oanh động, mọi người đều bị chấn động.

Thạch Chi Hiên, Chu Vô Thị, Cổ Tam Thông là những người có kinh nghiệm đột phá Đại Tông Sư từ nửa bước Đại Tông Sư, lập tức bị kinh ngạc tới mức há hốc mồm.

"Mau, mau truyền tin tức này về."

Rất nhiều thủ hạ của các cao thủ nửa bước Đại Tông Sư đều đứng ngồi không yên, chạy thục mạng ra ngoài Thiên Cơ Lâu.

"Lâu chủ, phòng chế tạo Đại Tông Sư cần điều kiện gì?"

Thiên Cơ Lão Nhân hô hấp dồn dập, tròng mắt đỏ cả lên.

Lưu Tiêu nói: "Nửa bước Đại Tông Sư, sau khi vào trong, nội trong một tháng là có thể trở thành Đại Tông Sư."

"300 vạn lượng bạc, có thể sử dụng một lần."

Ba trăm vạn lượng bạc!

Lời này vừa nói ra, những người đang kích động như bị tạt một ráo nước lạnh, bỗng tỉnh táo lại.
Cho dù là nửa bước Đại Tông Sư thì có tác dụng gì chứ.

Không có ba trăm vạn lượng bạc, ngươi cũng không tư cách sử dụng.

"Lâu chủ, có thể giảm giá một chút không?"

"Con bà nó, độc ác thật."

"Không chi nổi không chi nổi, có bán hết của cải cũng không đủ tiền để chi."

Rất nhiều người lập tức than thở.

Ngay cả người của Ngũ Cường hoàng triều, đều cảm thấy giá tiền này là một con số trên trời.

"Chắc phải bán tổ trạch thôi."

Thiên Cơ Lão Nhân cũng không để ý, cắn răng một cái, lập tức nảy sinh ý nghĩ đen tối.

"Cơ mà lâu chủ, nếu sau này ngươi cưới tôn nữ của ta, sẽ không có của hồi môn đâu nha."

Dứt lời, cũng không để ý Tôn Tiểu Hồng đang đỏ bừng cả mặt, hắn tựa như một làn khói, chạy ra khỏi Thiên Cơ Lâu để đi bán tổ trạch.

Chương 248. Muốn chơi thì xì tiền ra

Lưu Tiêu lại giới thiệu Ngộ Đạo Tháp và Võ Đài một lần.

Trong Thiên Cơ Lâu, lần nữa chấn động.

Công năng của Ngộ Đạo Tháp, tuyệt đối là nghịch thiên.
Thạch Chi Hiên, trực tiếp cả kinh đến mức đứng dậy.

"Nếu ta có thể tiến vào Ngộ Đạo Tháp, coi như không có các thần công khác trợ giúp, Bất Tử Ấn Pháp cũng có thể hoàn thiện hơn không ít."

"Nếu mà có thể trở thành Chiến Thần thì..."

Hắn rất bất ngờ.

Lúc đầu là tới vì Chiến Thần Tháp, không nghĩ tới còn có món quà bất ngờ Ngộ Đạo Tháp này.
Sau một khắc, chiến ý của Thạch Chi Hiên dâng trào, hai mắt sáng quắc nhìn chằm chằm Cổ Tam Thông.

Dựa theo quy tắc mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu tuyên bố, hắn chỉ cần giành được danh ngạch khiêu chiến, sau đó chiến thắng đệ tử Thiên Cơ Lâu là sẽ có cơ hội ngộ đạo mười ngày trong Ngộ Đạo Tháp.

Mà căn cứ theo quy tắc, tu vi Đại Tông Sư như hắn, chỉ có thể khiêu chiến Cổ Tam Thông.

Vốn dĩ lúc trước xem Cổ Tam Thông và Chu Vô Thị quyết đấu, hắn cũng có chút ngứa nghề, vừa xem vừa thèm, muốn đánh một trận với Cổ Tam Thông.

Nhưng vì khí khái của một Đại Tông Sư, nên hắn cũng không tiện chủ động khiêu chiến.
Bây giờ thì khác!

Thiên Cơ Lâu đang cho mọi người một cơ hội danh chính ngôn thuận để khiêu chiến đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Hơn nữa, hắn vừa nhìn.

Số người hiện đang ở trong Thiên Cơ Lâu và có tư cách khiêu chiến Cổ Tam Thông, cũng chỉ vài người.
Chu Vô Thị là bại tướng dưới tay Cổ Tam Thông, hiển nhiên không dám khiêu chiến.

Như vậy thì đối thủ cạnh tranh duy nhất của hắn, chính là Lão ngoan đồng.

Hai người, hoàn toàn có thể thương lượng ai chiến trước, ai chiến sau.
Dù sao thì hai người đều là Đại Tông Sư, cũng không có gì đáng lo cho lắm.

"Tốt quá rồi!"

Lão ngoan đồng cũng cười to.

Thạch Chi Hiên nghĩ tới mấy chuyện này, hắn đương nhiên cũng nghĩ đến.
Là Đại Tông Sư, bọn họ không thể cạnh tranh nhiều.
Có điều, hắn cảm thấy mình hơi làm khó dễ Cổ Tam Thông.

Cơ mà làm khó dễ thì sao chứ, có thể đánh nhau với cao thủ cùng cấp bậc là được.

"Dương Quá, có dám đánh một trận!"

"Ta muốn khiêu chiến Tiểu Long Nữ."

"Mục tiêu của ta là đánh bại Thành Thị Phi."

"Vân La quận chúa là của ta, mẹ nó, người nào giành với ta, ta liều mạng với người đó."
...

Mọi người xoa tay, tràn đầy phấn khích.

Đặc biệt là Vân La quận chúa, bỗng trở thành mục tiêu của tất cả mọi người.

Đương nhiên, còn có Chung Linh, Mộc Uyển Thanh, những người này là những người không nổi danh về võ công và thiên phú, cũng trở thành mục tiêu khiêu chiến của nhân sĩ giang hồ.

Dù sao công lực càng kém, thì sẽ có càng nhiều người để mắt tới và khiêu chiến.

Trong khi nhân vật hung ác như Lâm Bình Chi, người dùng nội lực kịch độc giết chết Đinh Xuân Thu, căn bản không có mấy ai dám đấu với hắn.
Và cả Lý Tầm Hoan xuất thủ là muốn mạng người, cũng không có ai có ý định khiêu chiến hắn.

Thành Thị Phi và Vân La quận chúa chỉ mới bắt đầu tu luyện, khuôn mặt đều tái mét.
Trong lòng bọn họ đều đang suy nghĩ tu luyện tâm pháp nội công, cũng không biết công phu quyền cước.
Nên là nếu đánh nhau với người khác, thì chẳng phải mỗi ngày đều sẽ bị đánh sưng mặt sưng mũi sao.
Ngoại trừ hai người ra, những người còn lại đều là vẻ mặt phấn chấn.

Sau khi gia nhập Thiên Cơ Lâu, bọn họ đều học được tuyệt học.
Đang lo không có ai tới khiêu chiến để dương uy.

"A Phi ở đây, ai dám đánh một trận!"

A Phi hưng phấn không thôi, suýt nữa thì không nhịn được rút khoái kiếm ra khỏi vỏ.

Có điều, hắn đã là Tông Sư, với lại còn là thiên tài trên Tiềm Long Bảng, căn bản không có mấy ai dám khiêu chiến hắn.

"Hầu Hy Bạch, có dám đánh một trận?"

Song Long trực tiếp chủ động khiêu chiến Hầu Hy Bạch, người đã từng truy sát qua hai người bọn họ.

"Đừng nóng vội, không phải các ngươi muốn đánh với ai là đánh."

Lưu Tiêu vung tay lên, ngăn cản đám người đang hăng máu.

Không trả tiền mà đòi đánh, làm gì có chuyện dễ ăn như vậy.

Hắn chỉ Chu Chỉ Nhược: "Chỉ Nhược, ngươi tới phụ trách chuyện đấu giá khiêu chiến."

Chu Chỉ Nhược nhìn tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu, hắng giọng nói: "Các vị, các ngươi muốn khiêu chiến ai, thì phải đấu giá."

"Cơ hội vào Ngộ Đạo Tháp đang ở trước mắt, nói không chừng một ngày nào đó lâu chủ của ta tâm tình không tốt, sẽ hủy bỏ khiêu chiến này."

"Đến lúc đó, Ngộ Đạo Tháp cũng chỉ có đệ tử Thiên Cơ Lâu ta mới được tiến vào."
Lời này vừa nói ra, mọi người không giữ được bình tĩnh.

"Mẹ nó, mặc dù biết lâu chủ lòng dạ độc ác này muốn bịp tiền, nhưng sức hấp dẫn của Ngộ Đạo Tháp quá lớn."

"Ta x, lâu chủ ngươi lại muốn lừa tiền nữa à."

"Đành liều vậy, nhiều năm qua ta vẫn chưa từng lĩnh ngộ viên mãn tầng cuối cùng của kiếm pháp, Ngộ Đạo Tháp là cơ hội cuối cùng của ta."

"Lừa thì lừa, ta vẫn phải theo."
...

Chương 249. Cao thủ

Rất nhiều người phỉ báng Lưu Tiêu.
Chỉ vì kiếm tiền, vậy mà ngươi lại không biết xấu hổ đe dọa bọn ta.
Lưu Tiêu nói: "Đừng hô nữa, nghèo thì không có tư cách."

"Lâu chủ ta muốn lừa tiền bọn nhà nghèo các ngươi, các ngươi cũng không có cơ hội đó."

Những gì Lưu Tiêu nói là sự thật.

Khiêu chiến đệ tử Thiên Cơ Lâu, không chỉ có bản lĩnh.
Mà trong túi còn phải có tiền.

Không có tiền, ngay cả cơ hội bị lừa tiền cũng không có.

Nhìn chung quanh một vòng, quan sát đệ tử của Ngũ Cường hoàng triều cùng với đại phái, bởi vì nhân sĩ giang hồ thông thường, sẽ không thể cạnh tranh lại bọn họ.

"Lời này của lâu chủ, quá chí lý."

"Vãi chưởng, lâu chủ, tại sao ngươi lại nói ra như thế, lẽ ra nên chơi đùa thêm một xíu."

"Ác thật đó, lâu chủ!"

"Vãi chưởng! Lâu chủ ngươi quá tàn nhẫn, tại sao lại nói ra sự thật tàn nhẫn này, ngươi đang nói trúng tim đen ta."
...

Rất nhiều người nước mắt rơi lệ.

Bởi vì rất nhiều người bọn họ, đều nhịn ăn nhịn uống, cắn răng chịu đựng, mới có thể tiến vào phòng phổ thông của Thiên Cơ Lâu.
Loại khiêu chiến cần tới đấu giá mới có thể quyết định này, rất nhiều người đều chỉ xem cho vui.

Còn có một ít người, ngay cả phòng phổ thông Thiên Cơ Lâu còn không chi nổi.

Ban ngày tu luyện trong phòng trọng lực, tới tối lại phải đi ngủ ở tửu lâu gần đó, rồi trời sáng lại trở về Thiên Cơ Lâu.

Còn có một ít người, bởi vì lượng bạc đều đổ vào việc tu luyện, buổi tối không về tửu lâu, mà ngủ ở góc xá nào đó trên quảng trường của dãy cung

điện.

Có thể nói đều là một đám nghèo rớt mồng tơi.

Nhìn thấy bộ dáng khoa trương của những người này, Lưu Tiêu không nhịn được cười to.
Những người ở tầng dưới chót trong giang hồ này, có khá nhiều người kỳ thực rất đáng yêu.
Không có tâm cơ, cũng không có dã tâm.

Chỉ là bởi vì hai chữ "giang hồ", cả ngày đi lông nhông ở khắp nơi.

Tình cờ thấy chuyện bất bình, cũng giận dữ rút đao tương trợ.
Rất nhanh, trong Thiên Cơ Lâu lại lần nữa náo nhiệt.

Đạp đạp...

Bỗng nhiên, có tiếng bước chân từ bên ngoài Thiên Cơ Lâu vang lên.

Cùng lúc đó, mọi người đều cảm nhận được một cỗ khí tức sắc bén đang lan tràn.
Giống như là có luồng kiếm ý đang tiến gần Thiên Cơ Lâu.

"Có một cao thủ tới!"

Cảm nhận được khí tức đang tới, sắc mặt của nhóm Đại Tông Sư như Thạch Chi Hiên đều trở nên ngưng trọng, chợt quay đầu nhìn ra bên ngoài Thiên Cơ Lâu.

"Còn là một cao thủ kiếm đạo!"

Trong lòng bọn họ lập tức có phán đoán, rất nhanh, một nam tử trẻ tuổi mặt ngọc, mày kiếm, mắt sáng, mang theo một thanh kiếm bước vào Thiên Cơ Lâu.

"Một vị cao thủ kiếm đạo Đại Tông Sư!"

Mọi người liên tục hít lãnh khí, ầm ầm chấn động.

Kể cả Thạch Chi Hiên, Lão ngoan đồng, cũng giật mình nhìn người nọ.
Bởi vì người này còn quá trẻ.

Nhìn tuổi tác, tuyệt đối chỉ hơn hai mươi tuổi.

Hơn hai mươi tuổi mà đã là kiếm đạo Đại Tông Sư, ngoại trừ Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh và Kiếm Thánh Độc Cô của ngày xưa ra.
Thì mấy năm gần đây, Cửu Châu chưa từng nghe qua có thanh niên nào kinh khủng như vậy.

"Trẻ tuổi thật!"

"Kiếm ý này, nghịch thiên."

"Chưa từng gặp qua, xem ra là thiên tài trên Tiềm Long Bảng."

"Đúng vậy! Lâu chủ hẳn là biết."
...

Kinh Vô Mệnh và A Phi cũng tu kiếm đạo, hai người đều khiếp sợ nhìn người này, mơ hồ có cảm giác người này vừa xuất hiện, kiếm trong tay của bọn họ như thể đang run cầm cập.

“Trẻ tuổi như vậy, đã có tu vi không thua gì ta và ngươi, đúng là thiên tài tuyệt thế.”
Thạch Chi Hiên và Lão ngoan đồng đánh giá người nọ, trong mắt hai người đều hiện lên vẻ kinh sợ.

"Cửu Châu quả nhiên là ngọa hổ tàng long, Đại Tông Sư ở Đại Mạc ta không có lấy một vị, người thanh niên kia chỉ mới hơi hai mươi tuổi vậy mà đã là kiếm đạo Đại Tông Sư."
Sắc mặt của Tạ Yên Khách khẽ biến.

Cùng lúc đó, Lưu Tiêu cũng đang nhìn về phía người đến.

"Là hắn?"

Lưu Tiêu nhìn thanh kiếm trong tay người này trước.

Bởi vì đây không phải là lần đầu hắn nhìn thấy người này, lúc trước khi xếp hạng Tiềm Long Bảng, hắn đã từ trong tài liệu phân tích của Thiên Cơ Lâu thấy qua tướng mạo của người nọ.

Người này, chính là đệ tử Kiếm Thần của Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh.
Xếp thứ 8 trên Tiềm Long Bảng.

Trong nguyên tác, hắn chính là kẻ cắm sừng Bộ Kinh Vân, mà Bộ Kinh Vân còn giúp hắn nuôi dạy nhi tử, có thể nói là nhân sinh muôn vẻ.

Lúc này thứ mà Lưu Tiêu chú ý, chính là Thần Binh Anh Hùng Kiếm trong truyền thuyết.
Sau một khắc, thông tin về Kiếm Thần hiện ra.

« Tính danh: Kiếm Thần »

« Thân phận: Truyền nhân Kiếm Tông, đệ tử của Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh »

« Cảnh giới: Kiếm đạo Đại Tông Sư sơ kỳ »

« Võ học: Mạc Danh Kiếm Pháp »

« Mục đích đến: Gia nhập Thiên Cơ Lâu »
Lưu Tiêu đều có chút ghé mắt.

Lúc xếp hạng Tiềm Long Bảng, Kiếm Thần vẫn chỉ là nửa bước Đại Tông Sư.

Không nghĩ tới chưa được bao lâu, thế mà đã trở thành kiếm đạo Đại Tông Sư.
So với các đối thủ khác trên Tiềm Long Bảng, e là chỉ có Thạch Phá Thiên là người có tu vi cao hơn hắn.

Nhưng về điểm này, Lưu Tiêu cũng không ngoài ý muốn cho lắm.

Trên Tiềm Long Bảng, chỉ có Kiếm Thần có vạch xuất phát cao nhất.

Chương 250. Hôm nay là ngày gì mà cao thủ tề tựu đông vậy?

Những người khác đều khổ sở tự mình tìm tòi tu luyện, chỉ có gia hỏa này, trực tiếp bái Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh làm thầy.
Nếu mà hắn còn không thể trở thành kiếm đạo Đại Tông Sư, thì đã không có tư cách đứng thứ 8 trên Tiềm Long Bảng.
Lưu Tiêu vui vẻ, lại có thêm một tuyệt kỹ trên Võ Kỹ Thiên Bảng tới tay.

Chờ tới ngày hệ thống lần nữa mở khoá công năng dung hợp công pháp cho hắn, những võ kỹ trên Thiên Bảng đều sẽ là chất dinh dưỡng.

"Đệ tử Kiếm Thần của Kiếm Tông, gặp qua lâu chủ Thiên Cơ Lâu!"

Kiếm Thần trịnh trọng ôm quyền với Lưu Tiêu.

Cách làm người của hắn kỳ thực rất nghiêm túc, gần như không biết nói đùa, thoạt nhìn trông rất kiêu ngạo.

Theo nguyên tác, thời điểm Bộ Kinh Vân gặp Kiếm Thần, cũng có chút suy nghĩ muốn đánh hắn, cho rằng tên gia hỏa này đang vênh váo.

"Ừm!"

Lưu Tiêu gật đầu.

Đối với loại người nghiêm túc này, ngươi đưa ra biểu hiện gì đều là không tốt, cứ đáp lại như bình thường là được.
Cùng lúc đó, trong Thiên Cơ Lâu chấn động.

Ngoại trừ Lưu Tiêu ra, mọi người đều không nhận ra rằng người thanh niên trẻ tuổi trước mặt là một vị cao thủ kiếm đạo Đại Tông Sư.
Thế nhưng sau khi nghe được hai chữ "Kiếm Thần", bọn họ đã biết người đến là ai.
"Vãi chưởng! Là hạng 8 của Tiềm Long Bảng, Kiếm Thần."

"Lợi hại! Thảo nào có tu vi kinh khủng như thế."

"Ha ha... Đúng rồi, quả nhiên là thiên tài trên Tiềm Long Bảng."

"Là Kiếm Thần đại lão, mau ôm bắp đùi."

Đối với đám người hưng phấn reo hò khi nhìn thấy thần tượng này, Kiếm Thần chẳng buồn để ý.

"Tại hạ muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu, không biết ý của lâu chủ như thế nào."

Kiếm Thần rất thẳng thắn.

Sau khi hành lễ, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, nói ra mục đích của mình.
Lưu Tiêu nhướng mày một cái: "Sư phụ ngươi cho phép ngươi gia nhập Thiên Cơ Lâu không?"

Sư phụ của Kiếm Thần?

Mọi người lộ ra bộ dáng hứng thú.

Lúc trước, khi Lưu Tiêu xếp hạng Tiềm Long Bảng, cũng không có tiết lộ lai lịch của Kiếm Thần.

Một người hơn hai mươi tuổi đã là kiếm đạo Đại Tông Sư, sư thừa e là rất bất phàm, Kiếm Thần nói: "Là sư phụ bảo ta tới đây."

Hắn cũng không vòng vo tam quốc, trực tiếp bảo là Vô Danh để hắn tới đây. Đúng rồi!

Trong lòng Lưu Tiêu âm thầm gật đầu.

Vô Danh được mệnh danh là Thiên Sát Cô Tinh, ai ở gần hắn đều sẽ chết. Sư phụ dạy hắn võ công, bị hắn hại chết.

Đến cả cả nhà cha mẹ nuôi cùng với thê tử của hắn, cũng đều bị mệnh cách Thiên Sát Cô Tinh của hắn hại chết.
Kiếm Thần có thể còn trưởng thành tới bây giờ, đúng thật là không dễ.

Vô Danh bảo Kiếm Thần tới Thiên Cơ Lâu, sợ là vì suy tính cho việc này, lo rằng mình sẽ hại chết ái đồ của mình.

"Được!"

Lưu Tiêu gật đầu.

Kiếm Thần tới, thì sau này sao mà Vô Danh lại không tới cơ chứ?
Đến lúc đó Vạn Kiếm Quy Tông tới tay.

"Đa tạ lâu chủ!"

Kiếm Thần lần nữa ôm quyền.

Lưu Tiêu quơ tay bảo gia hỏa xảo quyệt Thành Thị Phi tiến tới, nhờ hắn mang theo Kiếm Thần làm quen một vài thứ trong Thiên Cơ Lâu.

“Lâu chủ, Kiếm Thần đã gia nhập Thiên Cơ Lâu, có thể nói một chút lai lịch của hắn, được không?”

Có người mở miệng hỏi.
Lưu Tiêu gật đầu.

Lúc trước còn mong chờ vào tình báo Kiếm Thần để kiếm tiền.

Nhưng hiện tại Kiếm Thần đã trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu, nên sẽ không

có tên ngốc nào mua tình báo về Kiếm Thần.

"Sư phụ của Kiếm Thần, các ngươi đều nghe nói qua."

"Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh, chính là sư phụ của Kiếm Thần."

Oanh!

Mọi người chấn động, hết sức giật mình.

"Vãi chưởng, vậy mà là đệ tử của Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh."

"Thảo nào tu vi nghịch thiên vậy, thì ra là truyền nhân của Võ Lâm Thần Thoại."

"Thật tốt quá, Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh tiền bối đã ẩn cư, nhưng truyền nhân của hắn thì xuất thế."
...

"Thiên Cơ Lâu đỉnh thật, Võ Lâm Thần Thoại còn muốn tiễn đệ tử tới đây."
...

Nghe thấy sư thừa của Kiếm Thần là Vô Danh, mọi người đều làm ra bộ dáng "đương nhiên".

"Lâu chủ, ngươi cũng quá ác."

"Khi đó, ngươi lại còn muốn gạt bọn ta mua thông tin về Kiếm Thần."
Triệu Mẫn trừng Lưu Tiêu một cách hung tợn.

Tên gia hỏa này xấu tính thật.

Mượn hơi đệ tử Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh để kiếm tiền.
Nếu thật mua tình báo, thì đã mất tiền oan rồi.

Lưu Tiêu cười gượng: "Các ngươi cũng đâu có bị lừa đâu?"

Lòng dạ hiểm độc!

Bất lương!

Thấy tiền sáng mắt!

Mọi người lần nữa coi thường hành động này của Lưu Tiêu.

"Ừm?"

Bỗng nhiên Lưu Tiêu nhướng mày.

Cao thủ khắp chốn Cửu Châu, đều muốn tới Thiên Cơ Lâu trong ngày hôm nay luôn sao?

Đầu tiên là Thạch Chi Hiên, sau đó là Kiếm Thần, bây giờ lại có một nhân vật càng đáng sợ hơn đến đây.

Lưu Tiêu ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một nam tử trung niên có thân hình to lớn và uy mãnh, mang theo hai thanh niên tiến về Thiên Cơ Lâu.

Vào lúc này, các cao thủ Đại Tông Sư như Thạch Chi Hiên, Cổ Tam Thông cũng cảm ứng được, đồng thời ngẩng đầu nhìn ra ngoài Thiên Cơ Lâu.
Khóe miệng Lưu Tiêu lộ ra nụ cười.

Lại là người quen, lại tiễn thần công tới đây.

Hắn đã từng thấy nam tử trung niên và hai thanh niên này.

Trong đó có một người, còn để quả đầu mái ngố.

Chương 251. Hùng bang chủ

« Tính danh: Hùng Bá »

« Thân phận: Bang chủ Thiên Hạ Hội, đệ tử của Tam Tuyệt lão nhân »

« Tu vi: Nửa bước Võ Thánh »
« Võ học: Thiên Sương Quyền, Bài Vân Chưởng, Phong Thần Thối... »
« Mục đích đến: Tìm hiểu tin tức về Đế Thích Thiên »

Lưu Tiêu nhìn nhìn, quả nhiên Hùng Bá hiện giờ còn chưa có Tam Phân Quy Nguyên.
Bằng không Tâm Pháp Thiên Bảng, ắt có một chỗ cho Tam Phân Quy Nguyên.

"Chắc là vì Đế Thích Thiên còn muốn bồi dưỡng hai người Phong Vân cho kế hoạch Đồ Long, vẫn đang âm thầm gian lận, bằng không tu vi của Hùng Bá không chỉ có như vậy."

Lưu Tiêu thầm nghĩ.

Diễn biến trong Phong Vân, hiển nhiên còn chưa bắt đầu được bao lâu.

Thời khắc này, tu vi của Hùng Bá trong mắt thế nhân đã rất trâu bò.

Nhưng theo Lưu Tiêu, chỉ có thể nói là bình thường.

Còn chưa phải là Võ Thánh, thì nói gì tới xưng bá thiên hạ, nói gì tới tranh phong cùng Kiếm Thánh Độc Cô.
Hơn nữa, có vẻ hắn còn chưa phản bội Phong Vân.

Hắn lại nhìn về phía Nhiếp Phong bên cạnh Hùng Bá.

« Tính danh: Nhiếp Phong »

« Thân phận: Đệ tử Hùng Bá, con của Nhiếp Nhân Vương »

« Tu vi: Nửa bước Đại Tông Sư »

« Võ học: Phong Thần Thối »

« Huyết mạch: Huyết mạch Hỏa Kỳ Lân, chưa kích hoạt »
Quả nhiên Nhiếp Phong bây giờ, cũng chỉ mới biết Phong Thần Thối.

Còn chưa học tuyệt học của Nhiếp gia, Tuyết Ẩm Đao cũng còn đang thất lạc đâu đó trong Lăng Vân Quật.
Ngay cả huyết mạch Hỏa Kỳ Lân, còn chưa có thật sự hiển hiện.

« Tính danh: Bộ Kinh Vân »

« Thân phận: Đệ tử Hùng Bá, con riêng của Hoắc Bộ Thiên »

« Tu vi: Nửa bước Đại Tông Sư »

« Võ học: Bài Vân Chưởng, kiếm pháp Hoắc gia »

"Gì cơ? Hoắc Bộ Thiên."

Khóe miệng của Lưu Tiêu giật giật một cái, phản ứng lại.

Theo nguyên tác, con trai của Bộ Kinh Vân tên là Bộ Thiên.
Chẳng phải cũng trùng tên của bố dượng hắn sao?

"Thiên Hạ Hội Hùng Bá, gặp qua lâu chủ Thiên Cơ Lâu!"

Hùng Bá mở miệng, nhìn lâu chủ Thiên Cơ Lâu chằm chằm.
Đáng tiếc!

Hắn cũng như những người khác, Lưu Tiêu đối với hắn mà nói như vực sâu không thấy đáy!

Sâu không lường được!

Con ngươi của Hùng Bá co rụt lại, trong lòng âm thầm kinh hãi.
Cao thủ như thế, quả là hiếm thấy trên đời.

Quả nhiên, Thiên Cơ Lâu có thể kiêu căng và thần bí như vậy, thì vị lâu chủ này đích thật là rất lợi hại.

Còn về Bộ Kinh Vân và Nhiếp Phong, tuy đứng ở sau lưng Hùng Bá, nhưng vẫn đang âm thầm quan sát chung quanh Thiên Cơ Lâu.

Đương nhiên, sau khi nhìn thấy các mỹ nữ trên Tuyệt Sắc Bảng như Thạch Thanh Tuyền, Loan Loan, cũng đều không nhịn được kinh ngạc trước vẻ đẹp của các nàng.
Thanh niên mà, ai mà không có hoa tâm.

"Ừm, chào Hùng bang chủ!"

Lưu Tiêu gật đầu, không có nhiều lời.
Hùng Bá?

Rất nhiều người đều âm thầm giật mình.

Đây chính là nhân vật bá chủ chân chính, danh chấn Cửu Châu.
Coi như ở Trung Châu, đại danh của Hùng Bá cũng như sấm bên tai.

Bởi vì có truyền thuyết kể rằng, cho Thiên Hạ Hội Hùng Bá thêm mấy năm, là hắn có thể thống nhất Nguyên Châu, trở thành cường quốc thứ sáu.

Cái gì mà Thượng Quan Kim Hồng, Nhậm Ngã Hành, ở trước mặt Hùng Bá chỉ là tiểu vu gặp đại vu, căn bản không đáng nhắc tới.

"Vậy thì hai người sau lưng Hùng Bá, chính là Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân trên Tiềm Long Bảng."

Rất nhanh, ánh mắt của mọi người bị Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân hấp dẫn.
Vừa nhìn một cái, quả nhiên là rồng giữa loài người.

Chưa đến mười tám tuổi, đã là cao thủ nửa bước Đại Tông Sư.

Có hai kiện tướng đắc lực như thế, Hùng Bá muốn xưng bá Nguyên Châu chỉ còn là vấn đề thời gian.
Đối với thái độ của Lưu Tiêu, Hùng Bá lơ đễnh.

Biết đối phương đã từng xếp mình vào Âm Hiểm Bảng, sợ là không có hảo cảm gì với mình.
Hắn rất nhanh đặt hai gian phòng chữ "Thiên", mang theo Bộ Kinh Vân và Nhiếp Phong tìm một cái bàn và ngồi xuống.

Hắn cũng không có lập tức đi hỏi tin tức về Đế Thích Thiên.

Thiên Cơ Lâu thần bí như vậy, ngay cả tình hình về Đế Thích Thiên còn biết, thì sao mà lại không biết gì về hắn cơ chứ.
Lấy tính cách của Hùng Bá, tuyệt đối sẽ không lỗ mãng vừa tới liền hỏi chuyện.

Huống hồ lúc này, trong Thiên Cơ Lâu còn có nhiều người đang để ý tới hắn, đây không phải là thời điểm thích hợp để hỏi chuyện.

Bởi vì sự xuất hiện của Hùng Bá, trong Thiên Cơ Lâu trở nên yên tĩnh hơn hẳn, không ít người đều đang âm thầm quan sát ba người bọn họ.
Đặc biệt là người của Ngũ Cường hoàng triều.

Hùng Bá dã tâm bừng bừng.

Nếu như nhất thống Nguyên Châu, nói không chừng sẽ phát động công kích với bọn họ.

Một lúc sau, mọi người bắt đầu quên đi sự xuất hiện của ba người Hùng Bá, náo nhiệt trở lại.

"Lâu chủ, có bảng xếp hạng mới nào không?"

"Nếu không có, thì ta đi xông Chiến Thần Tháp đây."

Lão ngoan đồng lên tiếng trước.

Hắn đang chờ nghe bảng xếp hạng.

Sau khi nghe xong, liền đi xông Chiến Thần Tháp.

Hắn vừa nói ra, nhất thời nhận được sự tán thành của tất cả mọi người.
Rất nhiều người lúc này, cũng có ý định giống như hắn.

"Có!"

Lưu Tiêu buông lỏng hai tay.

Lời này vừa nói ra, mọi người đều rục rịch.

Ánh mắt của Hùng Bá, Thạch Chi Hiên, Kiếm Thần đều nhìn sang.
Bảng xếp hạng Thiên Cơ Lâu, danh chấn thiên hạ.

Thế nhưng nghe tại hiện trường, bọn họ lại chưa từng trải nghiệm qua.

Chương 252. Tông Sư bảng

“Bảng xếp hạng lần này, ta đặt tên là Tông Sư Bảng…”
"Quy tắc để lên Tông Sư Bảng, chỉ xét chiến lực, không quản tuổi tác, không phân chính tà."

"Bảng xếp hạng sẽ đưa ra danh sách 20 cao thủ Tông Sư mạnh nhất Cửu Châu."

Tông Sư Bảng!

Mọi người chấn động trong lòng, Thiên Cơ Lâu rốt cuộc cho ra bảng xếp hạng chiến lực của nhân sĩ võ lâm khắp Cửu Châu rồi sao?
Mọi người vốn dĩ cực kì chờ mong bảng xếp hạng mới, ánh mắt trực tiếp phát ra lửa nóng.

Cái gì mà Tiềm Long Bảng, mấy thứ này đều là giả.

Thiên phú cao tới đâu, nhưng nếu giữa đường chết yểu thì cũng là phí công vô ích.
Chỉ có tu vi mới là tất cả.

"Đại ca đã là đứng thứ 3 Tiềm Long Bảng, Tiểu Lý Phi Đao còn là tuyệt học trên Võ Kỹ Thiên Bảng, nhất định sẽ có mặt trên bảng này."

Ánh mắt của A Phi hâm mộ nhìn về phía Lý Tầm Hoan.

Tông Sư Bảng!

Hiển nhiên là bảng xếp hạng khởi đầu, phỏng chừng sau này sẽ có Đại Tông Sư Bảng, Võ Thánh Bảng.

Xem bộ dáng của lâu chủ, chắc là chướng mắt cao thủ Tiên Thiên, nên sẽ không có bảng xếp hạng về cảnh giới này.
Nói cách khác, bản thân hắn ngoài trừ Tiềm Long Bảng lần trước ra, thì e là không còn cơ hội nào khác để lên bảng.

"Tiêu Phong đại hiệp, Tông Sư hậu kỳ đánh bại các cao thủ Thiếu Lâm liên thủ, e là sẽ đứng đầu Tông Sư Bảng."

"Ngũ Tinh Chiến Thần, phỏng chừng là sẽ đứng đầu."

"Hắn còn là thiên tài Tiềm Long Bảng, không phải đầu bảng thì đoán chừng cũng nằm trong top 3."

"Còn có Thiên Cơ Lão Nhân tiền bối, hắn là nửa bước Đại Tông Sư, vậy thì cũng có thể lên bảng."

Lưu Tiêu còn chưa có công bố, đám người này đều đang suy đoán rốt cuộc là ai sẽ lên bảng.
Hùng Bá nhìn hai người Phong Vân ở bên cạnh: "Hai người các ngươi sẽ lên bảng thôi."

Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân gật đầu, trong lòng cũng hơi kích động, mong chờ mình có thể lên bảng.

"Hy vọng có thể lên bảng!"

Tạ Yên Khách cũng đang âm thầm kích động.

Tới Thiên Cơ Lâu nhiều ngày như vậy, cũng không có mấy ai nhận ra sự xuất hiện của hắn, một hào khách đến từ Đại Mạc.
Nếu có thể lên bảng, nhất định sẽ dương danh thiên hạ.

"Nếu ta lên bảng, Sư Phi Huyên nhất định sẽ nhìn ta bằng cặp mắt khác."

Đệ nhất liếm cẩu Hầu Hy Bạch siết chặt nắm tay, hy vọng bản thân có thể lên Tông Sư Bảng.
Nếu có thể lên bảng, ấn tượng của Sư Phi Huyên về mình sẽ thay đổi rất

nhiều.

Suy cho cùng có hai mươi danh ngạch.

Dù có là vị trí chót bảng, cũng đã nở mày nở mặt lắm rồi.

Thượng Quan Kim Hồng, Kinh Vô Mệnh, Nhậm Ngã Hành, thậm chí là Quy Hải Nhất Đao nhập ma, mỗi người đều đang nóng mắt, hy vọng mình có thể lên bảng.

Cùng lúc đó, trong lòng Lưu Tiêu khẽ động.

Hắn mở miệng nói: "Bảng xếp hạng lần này, không giống lần trước."

Lời này vừa nói ra, Thiên Cơ Lâu trở nên yên tĩnh.

"Không giống chỗ nào?"

"Lâu chủ mau nói đi!"

"Gấp muốn chết rồi đây."
...

Đám người bắt đầu thúc giục.

Lưu Tiêu nói: "Bảng xếp hạng trước kia, rất nhiều thứ hạng còn chưa thể nghiệm chứng, nên sẽ có người hoài nghi về uy tín của bảng xếp hạng Thiên Cơ Lâu ta."

"Lần này sau khi Tông Sư Bảng được hé lộ, nếu có ai không phục, thì có thể khiêu chiến các Tông Sư trên bảng xếp hạng."

"Nếu khiêu chiến thành công, thì chứng tỏ bảng xếp hạng Thiên Cơ Lâu có vấn đề, và Thiên Cơ Lâu ta sẽ thưởng cho người đó một năm sử dụng thời gian Ngộ Đạo Tháp."

"Đồng thời, sau này bất kể chi phí nào trong Thiên Cơ Lâu, sẽ được hưởng ưu đãi giảm 50%."

Mọi người hít vào một hơi, bị phần thưởng hậu hĩnh này làm kinh hãi.

Một năm sử dụng Ngộ Đạo Tháp, sợ là không chỉ trị giá trăm vạn lượng bạc.
Bởi vì... Ngộ Đạo Tháp này, căn bản không phải có tiền là có thể sử dụng.

Còn có ưu đãi giảm 50% kia, tính toán một chút, đó cũng là con số thiên văn khó có thể tưởng tượng.

Phòng chữ "Thiên", phòng trọng lực, Chiến Thần Tháp, chỉ dùng ba tòa kiến trúc này, cao thủ Tông Sư mỗi ngày có thể tiết kiệm tới mấy ngàn lượng bạc.

"Vãi chưởng! Thiên Cơ Lâu bạo tay thật sự."

"Lâu chủ đúng là rộng lượng và hào phóng."

"Tốt! Kế sách này không tệ, e là trên giang hồ đều sẽ sôi trào."

"Lâu chủ làm như vậy mới đúng nè, nếu không phục, thì dùng thực lực nói chuyện."
...

Mọi người đều mừng như điên.
Không phục?

Vậy thì dùng thực lực của ngươi để chứng minh ngươi mạnh hơn người trên Tông Sư Bảng, thắng, Thiên Cơ Lâu sẽ thưởng cho ngươi.
Đương nhiên, nếu mà trong quá trình khiêu chiến bị giết chết, thế thì không được đổ lỗi cho ai.

"Lâu chủ, mau công bố thứ hạng đi!"

"Đúng đấy, mau lên, nếu ta không có lên bảng, ta sẽ đi khiêu chiến người chót bảng."
...

Từng người một, đều đang xắn tay áo lên, chuẩn bị tư thế sẵn sàng.

"Phân tích xong 20 cao thủ Tông Sư mạnh nhất Cửu Châu."

Trong bóng tối, Lưu Tiêu bắt đầu câu thông với Thiên Cơ Lâu để tiến hành phân tích.
Trong chốc lát, thứ hạng của 20 vị Tông Sư mạnh nhất đã có.
Lưu Tiêu nhìn sơ sơ một lượt, phát hiện đều là các nhân vật quen thuộc.

Chương 253. Tạ Yên Khách đang ở

đây

"Tông Sư Bảng hạng 20, Tạ Yên Khách."

"Tu vi: Tông Sư hậu kỳ!"

"Tuyệt học tự sáng chế: Bích Châm Thanh Chưởng."

Tạ Yên Khách, vừa vặn đứng ở chót bảng.

"Ta mới chỉ hạng 20?"

Tạ Yên Khách chấn động trong lòng.

Hắn vẫn cho rằng trong Tông Sư cảnh, có thể sánh ngang hắn khẳng định không có mấy người.

Kể cả tên Bạch Tự Tại hay khoác lác ở Lăng Tiêu Thành, hắn kỳ thực cũng không coi vào đâu.
Hạng 20, khiến cho hắn cực kì sốc, trong lòng cũng có chút không phục.

Đại hiệp khách như hắn, ai mà không tự phụ.

Chưa đánh qua, ai lại nghĩ rằng mình không bằng người khác.

Ngay sau đó, Tạ Yên Khách cũng định chờ những thứ hạng phía trên hắn xuất hiện, rồi khiêu chiến một vài người để chứng minh bản thân.

"Lâu chủ, ngươi đùa hơi quá trớn rồi, người chót bảng lại là Tông Sư hậu kỳ."

“Đúng đấy, lâu chủ, những người tiếp theo, đừng bảo đều là nửa bước Đại Tông Sư đó nha."

Cao thủ Tông Sư hậu kỳ nằm ở chót bảng, đùa gì thế...

Rất nhiều người đều không giữ được bình tĩnh.

Tông Sư hậu kỳ đội sổ, hơn nữa còn là Tạ Yên Khách mà lâu chủ từng khen ngợi, đùa nhau à.

"Ta muốn khiêu chiến Tạ Yên Khách."

"Ta cũng vậy!"

"Vãi chưởng, Tạ Yên Khách nằm ở tuốt Đại Mạc, các ngươi muốn đi thật à?"

"Ma Thiên Nhai của Tạ Yên Khách cao tới trăm trượng, các ngươi có chắc mình sẽ nhìn thấy bóng dáng của Tạ Yên Khách không?"
...

Tạ Yên Khách vẫn khiêm tốn, cũng không nói chuyện với bất kì ai.

Trong Thiên Cơ Lâu, ngoại trừ Lưu Tiêu ra, cũng chỉ có người phụ trách ghi danh Chu Chỉ Nhược là biết hắn đang ở trong Thiên Cơ Lâu.
Lưu Tiêu nói: "Không cần đi Đại Mạc, bởi vì Tạ Yên Khách cũng đang ở trong Thiên Cơ Lâu."

Lời này vừa nói ra, mọi người đều ngẩn người.
Tạ Yên Khách tới rồi?

Lưu Tiêu chỉ chỉ Tạ Yên Khách: "Tạ huynh, mau đứng dậy lên tiếng với mọi người nào."

Tạ Yên Khách gật đầu đứng lên, khí tức Tông Sư khắp người đều phóng thích.

Hắn nhìn về phía những kẻ muốn khiêu chiến hắn lúc nãy: "Tạ Yên Khách ở đây, các ngươi từng người một tới đấu với ta."

Hắn cũng khiêm tốn.

Thế nhưng lúc này, đã hoàn toàn bị Thiên Cơ Lâu khơi dậy hùng tâm.

Chính hắn cũng muốn khiêu chiến người khác, nên càng không sợ người khác tới khiêu chiến mình.

Lúc này, đám người mạnh miệng lúc nãy lập tức im bặt.

Bọn họ tưởng Tạ Yên Khách không ở đây, nên mạnh miệng một xíu cho đã cái mồm.
Nào ngờ người ta đã có mặt ở hiện trường.

"Vãi chưởng, Tạ Yên Khách kìa!"

"Đại lão, ngươi điệu thấp chi vậy, đây chẳng phải là hại bọn ta sao."

"Đại lão, cho ta xem Bích Châm Thanh Chưởng của ngươi đi."
...
Tạ Yên Khách hiện thân, khiến cho không ít người hưng phấn.

Tạ Yên Khách, chính là người mà ngay cả lâu chủ Thiên Cơ Lâu cũng phải dành lời khen.
Lưu Tiêu cười ha ha một tiếng, tiếp tục xướng tên.

"Tông Sư Bảng hạng 19, Liễu Sinh Đãn Mã Thủ."

"Tu vi: Tông Sư hậu kỳ."

"Tuyệt học: Sát Thần Nhất Đao Trảm, Tuyết Phiêu Nhân Gian."

Liễu Sinh Đãn Mã Thủ?

Mọi người sửng sốt, đó là người ở Đông Doanh a.

"Liễu Sinh Đãn Mã Thủ vậy mà lên bảng."

Chu Vô Thị sửng sốt.

Vị Liễu Sinh Đãn Mã Thủ này, từng cấu kết với hắn.

Lưu Tiêu tiếp tục nói: "Liễu Sinh Đãn Mã Thủ chính là cao thủ ở Đông Doanh, làm người tâm ngoan thủ lạt."

"Vì đạt được mục đích, hắn có thể giết tất cả mọi người, kể cả con gái của mình."

Đoạn Thiên Nhai biến sắc.

Chẳng phải Liễu Sinh Đãn Mã Thủ là nhạc phụ của mình sao, thế mà lại là một nhân vật hung ác như vậy.
Hắn hoàn toàn không nhìn ra.

"Chẳng lẽ lâu chủ đang ám chỉ ta?"

Trong lòng Đoạn Thiên Nhai khẽ động, cho rằng Lưu Tiêu đang ám chỉ hắn.
Không khỏi rơi vào trầm tư.

Nữ nhi đều có thể giết, chẳng lẽ còn không thể giết một đứa con rể như

mình ư.
Phải biết rằng, quan hệ giữa Đông Doanh và Đại Minh hoàng triều, từ trước đến giờ không phải rất hữu nghị.

Nếu mà Đông Doanh xâm chiếm Đại Minh hoàng triều, thế thì nội gián "Thiên Tự Đệ Nhất Hào" hắn đây, chắc chắn sẽ là đối tượng bị tiêu diệt đầu tiên.

"Quá độc ác!"

"Bọn võ sĩ Đông Doanh, có người nói đó là đám không có tình cảm."

"Ta cũng nghe nói, thứ mà bọn họ sùng bái nhất chính là đoạn tình tuyệt tính, vì như thế bọn hắn mới có thể chuyên tâm luyện võ được."

Liễu Sinh Đãn Mã Thủ xuất hiện, khiến cho rất nhiều người không giữ được bình tĩnh.

Đông Doanh tuy nhỏ, nhưng theo bọn họ tính, đã có rất nhiều người lên bảng xếp hạng Thiên Cơ Lâu, tuyệt đối không thể khinh thường.
Đặc biệt là người của Ngũ Cường hoàng triều, đều đang coi trọng mảnh đất chật hẹp nhỏ bé nằm ngoài Cửu Châu này, muốn xâm lược Đông Doanh.
Lưu Tiêu nói: "Thứ đáng sợ nhất của người này, chính là khả năng ẩn nấp và thủ đoạn ám sát của hắn."

"Nếu như ẩn nấp tốt, hắn có thể giết cả Đại Tông Sư."

Mọi người lại một lần nữa chấn động.

"Tông Sư hậu kỳ có thể ám sát cao thủ Đại Tông Sư, thế thì những người trên Tông Sư Bảng này, hắn không ngán một ai."

Đoàn đại ca, ngươi cẩn thận một chút.

Thượng Quan Hải Đường nhắc nhở Đoạn Thiên Nhai: "Không phải tộc ta, trong lòng ắt có ý đồ riêng."
Lúc nói lời này, trong mắt Thượng Quan Hải Đường đầy vẻ ảm đạm.

"Ừm!"

Đoạn Thiên Nhai gật đầu, trong lòng có suy nghĩ đến việc quy ẩn.

"Đáng tiếc là người ở Đông Doanh, bằng không thì ta sẽ khiêu chiến hắn."

Tạ Yên Khách lắc đầu thở dài.

Chương 254. Chuyện liên quan đến Nam Đế Nhất Đăng

"Tông Sư Bảng hạng 18, Đồng Hoàng!"

"Tu vi: Nửa bước Đại Tông Sư!"

"Tuyệt học: Đồng Tâm Chân Kinh!"

Ai là Đồng Hoàng?

Rất nhiều người đều ngớ người...

Hiển nhiên, tuy Hùng Bá danh chấn Cửu Châu, nhưng thủ hạ của hắn, khi ra khỏi Nguyên Châu thì cũng không có tiếng tăm gì lắm.
Thậm chí ngay cả lão đại Đồng Hoàng đại danh đỉnh đỉnh của Thiên Trì Thập Nhị Sát, đều không có ai biết.

"Đồng Hoàng, chính là thủ hạ đắc lực của bang chủ Thiên Hạ Hội - Hùng Bá, là người đứng đầu Thiên Trì Thập Nhị Sát."

"Thiên Trì Thập Nhị Sát chính là một tổ đội do 12 cao thủ Tông Sư hậu kỳ hợp thành, vị Đồng Hoàng này có thể trở thành lão đại, thế thì các ngươi có thể tưởng tượng được sự cường đại của hắn."

Nghe vậy, mọi người nhìn về phía Hùng Bá.
Ngay cả Thạch Chi Hiên, đều lộ ra ánh mắt hâm mộ.

Trong tất cả các bảng xếp hạng của Thiên Cơ Lâu, số người lên bảng nhiều nhất, chính là Thiên Hạ Hội.

"Đa tạ lâu chủ nâng đỡ!"

Hùng Bá cười híp mắt, đứng dậy ôm quyền về phía Lưu Tiêu.

Thủ hạ của mình có thể lên Tông Sư Bảng, thì càng làm nở mày nở mặt hắn.
Hắn vốn là người có dã tâm bừng bừng, nên càng thích loại danh tiếng này.

"Nếu các vị muốn khiêu chiến Đồng Hoàng, có thể đi Nguyên Châu tìm hắn, Thiên Hạ Hội ta tuyệt đối sẽ không quản."

"Đương nhiên, nếu kẻ nào nghĩ ỷ đông hiếp yếu, vậy thì đừng trách lão phu không khách khí."

Hùng Bá lập tức buông lời cuồng vọng.

Ngoại trừ tín nhiệm uy tín của Thiên Cơ Lâu ra, hắn còn tín nhiệm Đồng Hoàng.
Đối với thứ hạng của Đồng Hoàng, trên thực tế hắn còn cảm thấy thấp.

Chỉ là còn chưa có công bố hết những thứ hạng kế tiếp, nên ai cũng không biết người lên bảng tiếp theo là dạng cao thủ gì.

"Ngày khác tất đi Nguyên Châu lãnh giáo!"

Tạ Yên Khách ngồi xuống.

"Cảnh giới Tông Sư, Nhậm Ngã Hành không sợ bất kì kẻ nào."

Nhậm Ngã Hành cuồng vọng, nhưng không vì bị trấn áp mà có chút thu liễm nào.
Nghe được lời nói hùng hồ của Hùng Bá, hắn thấy đây là đang khiêu khích tất cả Tông Sư.

Hơn nữa lúc này, hắn cũng mơ hồ biết mình phỏng chừng sẽ không lên bảng, nên trong lòng cũng không phục.
Lưu Tiêu nói: "Tông Sư Bảng hạng 17, Anh Cô!"

"Tu vi: Nửa bước Đại Tông Sư."

"Tuyệt học: Thất Tuyệt Châm, Nê Mẫn Công."

Vãi chưởng!

Anh Cô lên bảng!

Lão ngoan đồng Chu Bá Thông trong nháy mắt xù lông, suýt chút nữa không nhịn được muốn chạy đi ngăn lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại.
Lấy đức hạnh của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, một khi có người lên bảng, nếu người đó có bí mật gì đều sẽ nói ra hết.

Mà bí mật của Anh Cô, chính là sự việc có dính dáng đến hắn.

"Nghe tên, hình như là một nữ tử."

"Có ai nghe nói qua cái tên này chưa?"

"Hình như không có ai biết cả."
...
Mọi người đưa mắt nhìn nhau, phát hiện vậy mà không ai nghe nói qua cái tên Anh Cô này.
Chu Bá Thông rụt cổ lại, căn bản không dám nhìn đám người, sợ bị phát hiện dị dạng.

"Lâu chủ, vị Anh Cô này là ai thế?"

Chung Linh hiếu kỳ nói.

Cái tên này vừa nghe liền biết là nữ tử, có thể lên Tông Sư Bảng, dưới cái nhìn của nàng là một người rất đáng để bội phục.
Lưu Tiêu mỉm cười nhìn về phía Chung Linh, Mộc Uyển Thanh.

Mở miệng nói: "Vị Anh Cô này, các ngươi có thể gọi là Hoàng nãi nãi."

"Các ngươi, thậm chí ngay cả Hoàng nãi nãi của mình cũng không biết ư."

Phốc…

Lão ngoan đồng suýt chút phun ra máu.

Cẩu lâu chủ này, thật sự muốn bại lộ danh tính của Anh Cô ư.
Hoàng nãi nãi?

Mọi người đều không hiểu.

Đều biết Chung Linh và Mộc Uyển Thanh là con gái tư sinh của Đoàn Chính Thuần.
Nói cách khác, vị Anh Cô này là cao thủ của Đại Lý Đoàn Thị.

Thế nhưng Đại Lý Đoàn Thị, từ khi nào xuất hiện một vị cao thủ như thế.

"Lâu chủ, Đại Tống ta có giao tình sâu năng với Đoàn thị, sao ta chưa từng nghe qua vị Anh Cô đó nhỉ?"

Đại Tống Thái Tử khó hiểu.

Mộc Uyển Thanh cũng nghi ngờ nhìn lại: "Ta từng đi qua hoàng cung Đại Lý, còn cùng Bảo Định Đế đương thời ăn cơm, cũng chưa từng nghe nói Đoàn thị có một vị cao thủ đức cao vọng trọng như này."

Rất nhiều nhân sĩ võ lâm có quan hệ tốt với Đoàn thị, cũng nhao nhao gật đầu, không có phát hiện Chu Bá Thông đang sắp khóc.

Lưu Tiêu nói: "Đức cao vọng trọng thì chưa tới mức đó, và Anh Cô cũng không có ở trong hoàng cung Đại Lý."

"Vào lúc ba mươi tuổi, nàng đã bị Đại Lý hoàng đế thời đó - Nam Đế Nhất Đăng phế bỏ chức vị Hoàng Phi, và trục xuất ra khỏi Đại Lý hoàng cung."
???

Hoàng Phi bị trục xuất khỏi hoàng cung?

Chắc chắn là có chuyện nên mới bị trục xuất ra khỏi hoàng cung.

"Vãi chưởng, ta cảm thấy có chút hấp dẫn rồi đây."

"Vãi nhái, hôm nay sắp được nghe drama cung đình rồi sao?"

"Lâu chủ, mau kể đi, đừng thừa nước đục thả câu nữa."

"Ta nghĩ ta có biết một chút, Ngũ Tuyệt Nam Đế Nhất Đăng, hình như xuất gia vô cùng đột ngột."

"Nhanh kể đi lâu chủ, ta thích nghe loại chuyện này."
...

Mọi người kích động.

Phải biết rằng, căn cứ theo tình huống hiện tại, dính tới Nam Đế Nhất Đăng.

Lại dựa theo thân phận của Nam Đế Nhất Đăng để suy đoán, e rằng sẽ còn nhân vật càng động trời hơn xuất hiện.
Sắc mặt của Chung Linh, Mộc Uyển Thanh có chút khó coi.

Thảo nào cẩu lâu chủ này lại lộ vẻ bỉ ổi như vậy…

Chương 255. Bí sử của Lão Ngoan

Đồng

Nhìn cảnh đám nhân sĩ giang hồ đang hưng phấn cực độ thì Lưu Tiêu tiếp tục lên tiếng: "Các ngươi đoán không sai, việc Nam Đế - Nhất Đăng xuất gia có liên quan đến Anh Cô."

"Ban đầu Nam Đế - Nhất Đăng còn có một thân phận khác, hắn chính là Đoàn Hoàng Gia, Hoàng Đế của Đại Lý."

"Khi đó ngoại trừ võ công cao cường thì hắn giống những hoàng đế bình thường khác, hậu cung phi tần, tam cung lục viện, có thể nói là giai nhân ba ngàn."

"Trong đó có một vị nữ tử xuất chúng hơn tất cả, đó là Anh Cô."

"Nàng không chỉ xinh đẹp phi phàm mà ngay cả thiên phú võ học cũng cực cao."

Khi Lưu Tiêu nói đến đây thì Lão Ngoan Đồng đã muốn đánh bài chuồn rồi.

"Lão Ngoan Đồng tiền bối, lâu chủ đang kể chuyện mà ngươi đang muốn đi đâu thế?"

Nếu người bình thường rời đi thì sẽ không ai chú ý.

Tuy nhiên vì Vi Tiểu Bảo đang muốn ôm bắp đùi của Chu Bá Thông nên lúc này hắn đã xích tới gần y rồi.

Khi thấy Lão Ngoan Đồng đang muốn rời khỏi thì liền lên tiếng.

"Tên ngu ngốc này!"

Lão Ngoan Đồng thầm mắng Vi Tiểu Bảo, lúc này chỉ có thể ngồi xuống một cách tức giận.

Mẹ nó!

Nếu bây giờ mình rời đi thì khác nào không đánh đã khai?

Chắc là lâu chủ Thiên Cơ Lâu sẽ không nói gì liên quan tới mình đâu.

"Tiền bối, ta thấy có vẻ ngươi đang hơi chút chột dạ phải không?"

"Nhìn dáng vẻ của ngươi rất giống ta khi đang đi Di Hồng Viện sau đó bị Song Nhi bắt quả tang."

"Ngài đang muốn đi Di Hồng Viện sao?"

Vi Tiểu Bảo nhìn Chu Bá Thông với ánh mắt hoài nghi.

"Lâu chủ đang nói về Nam Đế - Nhất Đăng cùng Anh Cô mà, ngươi chột dạ cái gì thế?"

Mẹ nó...

Lão Ngoan Đồng giận dữ, hận không thể xé miệng của Vi Tiểu Bảo ra làm hai.

Ngươi thấy lão tử chột dạ thì thôi đi, nói ra làm gì.

Làm như ta giống tên mê gái ngươi lắm vậy, cần gì đi Di Hồng Viện kia làm gì.

Ánh mắt của mọi người cũng dần đổ về phía Lão Ngoan Đồng, y cũng không dám rời khỏi.

Nếu như mình đi thì lỡ như một lát nữa chuyện quá khứ của mình thật sự bị bại lộ, không biết những tên này sẽ nói những lời khó nghe gì nữa.

Khoé miệng Lưu Tiêu giật giật.

Gia hoả không đáng tin như Vi Tiểu Bảo mà không ngờ cũng có lúc nói trúng, chắc là chó ngáp phải ruồi thôi.
"Trước khi tổ chức Hoa Sơn Luận Kiếm thì Ngũ Tuyệt đã biết nhau và có thâm giao từ trước rồi."
"Có một lần Trung Thần Thông - Vương Trùng Dương đi đến nhà bái phỏng Đoàn Hoàng Gia, còn mang theo cả Lão Ngoan Đồng - Chu Bá Thông nữa."
Lão Ngoan Đồng cũng có vai sao?
Vi Tiểu Bảo lúc này quay sang nhìn Lão Ngoan Đồng, kết hợp với những tình tiết đáng ngờ khi nãy.
Mọi người bây giờ đều nhìn Lão Ngoan Đồng với ánh mắt quỷ dị vô cùng.
"Ta có dự cảm rằng Lão Ngoan Đồng sẽ là nhân vật chính của câu chuyện lần này."
"Tự tin lên, thay hai chữ dự cảm thành chắc chắn đi, cảm ơn."
"Trong câu chuyện của lâu chủ thì không có nhân vật nào là vô dụng cả."
"Chẳng lẽ Trùng Dương chân nhân không thể là nhân vật chính sao?"
"Cũng đúng, đây có thể là nguyên nhân khiến Nam Đế xuất gia thì sao?"
...
Mọi người vô cùng hưng phấn, lòng hiếu kỳ dâng tới đỉnh điểm.
Câu chuyện của ngày hôm hay có vẻ như rất oanh động đây.
Lúc này Lão Ngoan Đồng đang nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt phẫn nộ, ý cảnh cáo vô cùng rõ ràng.
"Lâu chủ, ta không đợi được."
Có người hô lên.
Đây là lần đầu hắn nghe được chuyện liên quan đến nhiều cường giả như vậy, không dễ dàng tý nào.
Thậm chí đã có hai người trong Ngũ Tuyệt lên sàn rồi.
Còn có cả Lão Ngoan Đồng cùng Anh Cô, hai người này không thua gì Ngũ Tuyệt cả, một người còn là cao thủ trên Tông Sư Bảng.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Ai cũng biết phi tử của Hoàng Đế rất nhiều."
"Dù mỗi ngày hắn sủng hạnh một cô gái khác nhau thì có người vài năm cũng không thể được sủng hạnh."
"Nam Đế lại còn một lòng si mê với võ học, không quan tâm gì đến những thứ này."
"Hắn cưới nhiều phi tử như vậy là vì mặt mũi của cha hắn mà thôi."
Lúc này mặt của Chu Bá Thông đen càng thêm đen.
Lưu Tiêu tiếp tục: "Hai người Đoàn Hoàng Gia cùng Vương Trùng Dương vừa gặp nhau liền bế quan luận bàn võ học, trao đổi những kiến giải về võ học với nhau."
"Lúc này Chu Bá Thông cảm thấy buồn chán, thế nên mới đi dạo vòng quanh hoàng cung của Đại Lý chơi."
Mặt của Lão Ngoan Đồng giờ đã đen như đít nồi.
Lập tức hắn đứng lên la lớn: "Đừng nói nữa, để ta tự nói."
"Là do ta câu dẫn Hoàng Phi của Nhất Đăng là Anh Cô, là ta có lỗi với bọn

hắn, ngươi đã hài lòng chưa."
Lúc này thì Thiên Cơ Lâu yên tĩnh như chết, không có bất kỳ tiếng động nào cả.
Ngay cả người bá chủ Nguyên Châu là Hùng Bá cũng phải lau mắt mà nhìn Chu Bá Thông.
Thanh danh của Nam Đế - Nhất Đăng lớn tới mức ngay cả hắn cũng đã từng nghe qua, đây chính là một vị cao tăng đó.
"Moá ơi! Lão Ngoan Đồng tiền bối quả thật là thần tượng của ta."
"Trời, Lão Ngoan Đồng tiền bối dũng mãnh như thế sao, đây chính là Hoàng Phi đó."
"Đến quỳ thật, Lão Ngoan Đồng tiền bối như là thần nhân."
"Mẹ, ta nhớ rằng có người kể khi xưa Lão Ngoan Đồng tiền bối cực kỳ anh tuấn, xem ra lời đồn đó là thật."
"Lão Ngoan Đồng tiền bối, từ hôm nay trở
đi ngươi chính là thần tượng của ta."
...

Chương 256. Bí sử của Lão Ngoan Đồng (2)

Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều sôi nhào hết cả lên, có người còn lấy Lão Ngoan Đồng làm thần tượng nữa chứ.
Phải biết rằng người mà Lão Ngoan Đồng cắm sừng chính là Nam Đế - Nhất Đăng đó, khi ấy y còn là Hoàng Đế nữa chứ.
Vậy mà ngươi vẫn dám cắm sừng hắn, có cần ngưu bức như thế không vậy.
"Lão Ngoan Đồng tiền bối, xin ngài hãy dạy ta!"
Vi Tiểu Bảo hô lớn, nhìn Lão Ngoan Đồng với ánh mắt hâm mộ.
Bản thân Vi Tiểu Bảo cho rằng hắn có thể cưới công chúa là trâu bò lắm rồi, nhưng nếu so với Lão Ngoan Đồng thì bản thân thật không đáng nhắc tới, đây mới là thứ dữ.
"Ngươi muốn cắm sừng Tiểu Hoàng Đế của Đại Thanh Hoàng Triều ư?"
Lão Ngoan Đồng nhìn Vi Tiểu Bảo với ánh mắt lạnh lẽo.
Chỉ một ánh mắt thôi mà Vi Tiểu Bảo chảy hết cả mồ hôi lạnh rồi cười khàn: "Đừng! Ta chỉ đùa một tý mà thôi."
Nếu như lời này truyền vào tai của Tiểu Hoàng Đế thì sợ rằng bản thân sẽ phải rơi đầu mất.
Lưu Tiêu thấy dáng vẻ giận dữ vô cùng của Lão Ngoan Đồng nhưng cũng không thèm để ý, nói tiếp: "Nhưng việc này cũng không giấu được lâu, cuối cùng Đoàn Hoàng Gia cũng phát hiện."
"Trong cơn tức giận hắn đã trục xuất Anh Cô ra khỏi Hoàng Cung."
Triệu Mẫn trợn to hai mắt, nói với vẻ không thể tin: "Đoàn Hoàng Gia bao dung như thế sao?"

"Nếu như chuyện này xảy ra tại Hoàng Triều của ta thì Cửu Tộc của nàng đã rơi đầu rồi, không ngờ chỉ bị trục xuất khỏi Hoàng Cung."
Mọi người cũng thấy vô cùng khó tin.
Hoàng Đế phát hiện bản thân mình bị cắm sừng nhưng cuối cùng lại tha cho thủ phạm sao?
Lưu Tiêu nói tiếp: "Lão Ngoan Đồng ngươi biết vì sao Đoàn Hoàng Gia không giết Anh Cô, cũng không truy cứu trách nhiệm của ngươi không?"
Xoát!
Ánh mắt của mọi người lúc này đều đổ dồn lên người của Lão Ngoan Đồng.
Lúc này ai nấy đều hoảng sợ trước Chu Bá Thông.
Đây là người đầu tiên từ xưa đến nay có thể cắm sừng một vị Hoàng Đế nhưng vẫn có thể sống vui sống khoẻ, dù đó là Hoàng Đế một quốc gia nhỏ bé như Đại Lý đi nữa.
"Đương nhiên là nhờ mặt mũi của sư huynh ta rồi."
Lão Ngoan Đồng nói một cách đương nhiên
Phải biết rằng khi đó sư huynh Vương Trùng Dương của hắn tuy chưa tham gia Hoa Sơn Luận Kiếm, nhưng cũng đã là một trong những cao thủ hiếm có trên giang hồ rồi, dù người khác có thể không biết sư huynh kinh khủng ra sao nhưng Đoàn Hoàng Gia là bạn thân của sư huynh hắn, sao y lại không biết tu vi của Vương Trùng Dương khủng bố ra sao được.
Đánh chó cũng phải nhìn mặt chủ nữa mà.
"Nằm mơ!"
Lưu Tiêu giận tím mặt, khiến Lão Ngoan Đồng giật mình, không hiểu chuyện gì đang xảy ra,
"Làm gì mà có chuyện sư huynh ngươi chịu ra mặt chứ."
"Lúc đó ngay cả sư huynh của ngươi cũng sắp không kiềm được cơn giận của mình, hắn đã muốn giết ngươi để bồi tội cho Nam Đế, nhưng may nhờ có Nam Đế biện hộ dùm nên hắn mới không giết ngươi.
Lão Ngoan Đồng ngẩn ngơ.
Mọi người lúc này cũng ngơ ngác, không lẽ Nam Đế có một sở thích lạ lùng như vậy sao?
Luu Tiêu nói tiếp: "Lúc đó Nam Đế cảm giác rằng bản thân hắn đã cô phụ những phi tần này, cũng niệm tình vì Anh Cô yêu ngươi thật lòng, nên lúc đó hắn mới khu trục nàng ra khỏi Hoàng Cung, ý muốn tác hợp cho hai ngươi đến với nhau."
"Nào biết được ngươi vì hổ thẹn nên đã trốn đi biệt tăm biệt tích."
"A!"
Có người hô lên kinh ngạc.
Nam Đế lại rộng lượng đến thế sao, không ngờ là vì lý do này chứ không phải là do mặt mũi của Vương Trùng Dương.
Điểm này thật sự nằm ngoài dữ liệu của mọi người.
Lão Ngoan Đồng đấm vào ngực mình rồi nói: "Bởi vì sự rộng lượng của hắn nên ta mới càng xấu hổ."

Lưu Tiêu nói: "Ngươi xấu hổ, ngươi thống khoái, vậy có bao giờ ngươi chịu nghĩ tới Anh Cô hay không."
"Mấy chục năm, tới lúc này đầu tóc các người đã bạc hết cả rồi, vậy ngươi có bao giờ nghĩ cho nàng hay không."
"Ngươi vừa trốn liền hại cả đời của nàng."
"Khiến bây giờ gần như nàng phải sống trong sự thù hằn cùng giày vò."
"Tên cặn bã nam nhà ngươi, lại bắt nàng thừa nhận những áp lực này."
Lão Ngoan Đồng ngẩn ngơ.
Ta là cặn bã nam?
Một khắc sau vô số lời nói của những người trong Thiên Cơ Lâu xác nhận lại điều đó cho hắn.
"Cặn bã nam!"
"Cặn bã thật!"
"Phi! Đồ hèn nhát, dám làm không dám nhận."
"Lão Ngoan Đồng tiền bối, vừa nhấc quần lên ngươi đã không dám nhận rồi, ngươi thật khiến chúng ta thất vọng."
...
Những người nhiệt liệt nhất là Mộc Uyển Thanh, Chu Chỉ Nhược.
Còn Chu Bá Thông thì lúc này đỏ mặt, chỉ biết cúi đầu tránh né.
Mấy năm nay hắn cũng xoắn xuýt vô cùng.
Đối mặt với Anh Cô thì hắn lại cảm thấy tội lỗi với Đoàn Hoàng Gia.
Mười mấy năm trước khi biết tin con trai của mình chết thì hắn lại càng thấy thẹn trước Anh Cô cùng Đoàn Hoàng Gia hơn, thế nên hắn vẫn tiếp tục trốn tránh.
Lưu Tiêu quyết định cho thêm một liều thuốc mạnh nữa.
"Có phải là ngươi cho rằng lý do Đoàn Hoàng Gia xuất gia là do ngươi không?"
Lão Ngoan Đồng gật đầu liên tục.
Hắn cho rằng bởi vì mình đoạt đi nữ nhân mà y yêu thương nhất nên Đoàn Hoàng Gia mới đau buồn, xuất gia làm hoà thượng.
"Ngu ngốc!"
Lúc này Lưu Tiêu tặng Lão Ngoan Đồng hai chữ.
Nếu như thật sự Đoàn Hoàng Gia yêu Anh Cô thì sao có thể để nàng một mình trong phòng vắng, rồi cho tên như ngươi có cơ hội lẻn vào được chứ.

Chương 257. Thành trò cười

Lão Ngoan Đồng trừng mắt: "Sao ngươi lại chửi ta?"
Lưu Tiêu nói: "Ta không chửi ngươi, chỉ là ta thấy đây là xưng hô phù hợp nhất với ngươi mà thôi."
"Năm đó khi Hoa Sơn Luận Kiếm diễn ra thì Cừu Thiên Nhận giết chết con của ngươi để tiêu hao công lực của Đoàn Hoàng Gia, Anh Cô một đêm bạc đầu."
"Khi đó người làm cha như ngươi đang ở đâu?"

"Đoàn Hoàng Gia xuất gia không phải là bởi vì ngươi và Anh Cô."
"Lý do chính khiến hắn xuất gia là bởi hắn đã đại triệt đại ngộ, hắn hối hận vì quyết định giữ danh tiếng Ngũ Tuyệt, sau đó khiến cho con của ngươi cùng Anh Cô bị sát hại, thế nên hắn mới xuất gia để chuộc tội."
"Từ đầu đến cuối Đoàn Hoàng Gia vẫn không trách móc gì Anh Cô cùng ngươi cả, bởi vì hắn biết bản thân mình đã bỏ bê Anh Cô trước."
"Việc chân chính mà hắn hổ thẹn là vì danh tiếng, hắn đã hại chết hài tử của ngươi và Anh Cô."
"Nếu như ngươi thật sự muốn Đoàn Hoàng Gia an tâm thì cách tốt nhất là hoà hảo với Anh Cô, tha thứ cho Đoàn Hoàng Gia, như thế mới có thể khiến hắn bớt hổ thẹn được."
Chu Bá Thông bối rối, chỉ qua vài câu mà Lưu Tiêu đã lật đổ hết những gì hắn cho là đúng bao năm qua.
"Ngươi nói thật sao?"
Giờ khắc này Lão Ngoan Đồng đã hơi lắp bắp rồi.
Không ngờ bởi vì việc bản thân mình tránh né Anh Cô mà đã khiến Đoàn Hoàng Gia áy náy nhiều năm như thế.
Lưu Tiêu chỉ vào đám người rồi nói: "Nếu như không tin thì ngươi có thể quay sang bọn họ để hỏi một tý, xem thử với tính cách của Nhất Đăng đại sư thì y sẽ hành động theo lời ta nói hay là theo suy nghĩ của ngươi."
Lão Ngoan Đồng nhìn tất cả mọi người xung quanh với ánh mắt cầu khẩn.
"Ta tin lâu chủ!"
Có người lên tiếng.
"Lão Ngoan Đồng tiền bối, ta nghĩ lời của lâu chủ đáng tin hơn đó."
"Không sai, Nhất Đăng đại sư không phải là người tính toán chi ly như ngươi nghĩ đâu."
"Nhất Đăng đại sư có lòng dạ từ bi, nếu như thật sự hắn là lý do chính khiến nhi tử ngươi tử vong thì sợ rằng đó mới chính là nỗi hối hận của hắn."
"Tuy ngươi cắm sừng Nam Đế, nhưng rõ ràng là hắn chưa từng trách cứ ngươi cái gì cả."
"Lão Ngoan Đồng tiền bối, ngươi đừng làm cặn bã nam nữa, nếu không ta sẽ khinh thường ngươi đó."
Mọi người ai nấy đều đang khuyên Lão Ngoan Đồng, khiến hắn cũng bắt đầu dần tin lời của Lưu Tiêu.
"Được! Vậy bây giờ ta sẽ đi tìm Anh Cô, mang nàng đi tìm Đoàn Hoàng Gia."
Vì để gỡ bỏ khúc mắc của Đoàn Hoàng Gia, hắn muốn đối mặt trực tiếp với Anh Cô.
"Lâu chủ, giữ phòng của ta lại, ta sẽ quay trở lại nhanh thôi."
Thân ảnh của Chu Bá Thông loé lên, nháy mắt đã biến mất trong Thiên Cơ Lâu.
Tất cả mọi người nhìn nhau, nở một nụ cười.
"Nhẹ thôi nhẹ thôi!"

"Đau quá!"
Nhưng chỉ sau vài phút, mọi người liền thấy được cảnh Lão Ngoan Đồng đang bị một nữ nhân tóc trắng vặn lỗ tai kéo về.
"Chu Bá Thông, lão nương biết ngay chắc chắn ngươi sẽ đến Thiên Cơ Lâu mà, với tính cách ham chơi của ngươi sao có thể bỏ qua nơi này được."
"Thấy chưa, cuối cùng lão nương cũng bắt được ngươi rồi."
???
Một khắc sau cũng có người giật mình nhận ra.
Lão Ngoan Đồng vừa chạy ra khỏi Thiên Cơ Lâu liền gặp Anh Cô, người mà hắn tránh né từ lâu.
"Lão Ngoan Đồng tiền bối, hôm nay quả là ngày lành của ngươi đó."
Có người cười ha ha, hô lên.
"Không phải! Phải là thời gian hạnh phúc của ngài sắp bắt đầu rồi."
"Cô tiền bối, mạnh thêm tý nữa."
Sắc mặt của Lão Ngoan Đồng đỏ lên, hắn thấy mặt mũi của mình đã không còn một tý nào cả, đường đường là một cao thủ Đại Tông Sư lại bị một người véo lỗ tai.
"Anh Cô, nàng đang làm gì thế, ở đây đang có rất nhiều người, thông cảm cho mặt mũi của ta một tý được không."
Lão Ngoan Đồng hô lên.
Anh Cô nhìn xung quanh, thấy tất cả mọi người ai nấy đều đang cười Lão Ngoan Đồng thì thấy không ổn, vội vàng thả Lão Ngoan Đồng ra.
"Nếu như ngươi dám chạy tiếp thì ta đánh gãy chân của ngươi."
Nàng cảnh cáo Lão Ngoan Đồng.
"Không chạy nữa, từ bây giờ ta sẽ không chạy trốn nữa đâu."
Anh Cô gật đầu đầy thoả mãn, hướng về phía Lưu Tiêu rồi nói: "Đa tạ lâu chủ."
Lưu Tiêu lắc đầu, cũng không quá để tâm, cả hai người này cứ như con nít vậy.
"Đứng thứ mười sáu trên Tông Sư Bảng, Bối Hải Thạch."
"Tu vi: Nửa Bước Đại Tông Sư."
"Tuyệt học: Ngũ Hành Lục Hợp Chưởng, Dịch Cân Thần Công."
Ánh mắt của Tạ Yên Khách khựng lại.
Ở Đại Mạc thì người mà hắn kiêng kỵ nhất là Bối Hải Thạch.
Lời của Lưu Tiêu trực tiếp chứng minh những nghi ngờ của hắn không sai tý nào.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Trước kia ta cũng đã giới thiệu Bối Hải Thạch cho mọi người rồi, nên ta sẽ không nói thêm gì."
"Đứng thứ mười lăm trên Tông Sư Bảng, Thượng Quan Kim Hồng!"
"Tu vi: Tông Sư Hậu Kỳ."
"Tuyệt học: Long Phượng Song Hoàn."
Thượng Quan Kim Hồng nghe thế thì vô cùng vui mừng.
Quá vinh dự, không ngờ cũng có ngày hắn được lên bảng.
Giờ khắc này hắn bỗng cảm giác tất cả uỷ khuất mà hắn phải chịu đựng

khi ở Thiên Cơ Lâu này đều đáng giá.
Nhưng một khắc sau thì âm thanh của Lưu Tiêu lại vang lên.
"Hiện tại Thượng Quan Kim Hồng đang bị trấn áp tại Thiên Cơ Lâu ta, nếu ai muốn thì có thể tìm hắn để trao đổi một tý."
Mặt của Thượng Quan Kim Hồng đen lại, nhưng hắn vẫn im lặng.
Nhiều người nén cười.
Nếu như so với Thượng Quan Kim Hồng thì mọi người còn tốt chán.
Giờ đây Thượng Quan Kim Hồng gần như đã trở thành một trò cười cho mọi người rồi.

Chương 258. Cửu Thiên Xích chưa chết

"Đứng thứ mười bốn trên Tông Sư Bảng, Tần Sương."
"Tu vi: Nửa Bước Đại Tông Sư."
"Tuyệt học: Thiên Sương Quyền."
Đại sư huynh được lên bảng rồi sao?
Hai mắt Nhiếp Phong sáng lên, vui vẻ dùm Tần Sương.
Ngay cả Bộ Kinh Vân, người lúc nào mặt cũng hầm hầm lúc này cũng nở một nụ cười.
Hùng Bá cũng thế, hắn cũng lộ ra nụ cười.
Giữa hai mươi cao thủ Tông Sư mạnh nhất Cửu Châu hiện tại đã có hai người dưới trướng của mình lên bảng rồi.
Còn có Phong Vân, hai đệ tử đắc ý nhất của hắn nữa, chắc chắn cũng sẽ được lên bảng.
Lần này danh tiếng của Thiên Hạ Hội sẽ vang rất xa.
Lưu Tiêu nói: "Tần Sương là đệ tử của bang chủ Thiên Hạ Hội, Hùng Bá, Thiên Sương Quyền của hắn xuất thần nhập hoá, học được hết tinh tuý từ Hùng Bá."
Lúc này ai nấy đều quay sang chúc mừng Hùng Bá, khiến hắn vui vẻ vô cùng.
"Đứng thứ mười ba trên Tông Sư Bảng, Lý Tầm Hoan."
"Cảnh giới: Tông Sư sơ kỳ."
"Tuyệt học: Tiểu Lý Phi Đao."
Hấp.
Nghe được tin tức Lý Tẩm Hoan, một người chỉ vừa là Tông Sư sơ kỳ nhưng lại được lên bảng thì ai nấy đều hít sâu một hơi.
Hơn nữa thứ hạng của hắn còn cao hơn cả một đám cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư cùng Tông Sư hậu kỳ.
"Đại ca, ngưu bức!"
A Phi giơ ngón tay cái trước Lý Tầm Hoan.
"Thám Hoa Lãng khủng bố như vậy sao?"
"Tuyệt kỹ Phi Đao của Lý Thám Hoa quá kinh khủng."

....
Ai nấy đều biết việc Lý Tầm Hoan có thể lên bảng là nhờ tuyệt kỹ Phi Đao Lệ Vô Hư Phát của hắn.
Những cao thủ Đại Tông Sư như Thạch Chi Hiên, Lão Ngoan Đồng, Hùng Bá đều nhìn sang một cách rung động.
Vì Lý Tầm Hoan có thể là cao thủ Tông Sư mạnh nhất khắp Cửu Châu trong tương lai.
Lấy tu vi Tông Sư sơ kỳ để lên bảng, kỹ áp quần hùng, có thể thấy hắn bất phàm ra sao.
"Đứng thứ mười hai trên Tông Sư Bảng, Đoạn Lãng!"
"Cảnh giới: Nửa Bước Đại Tông Sư."
"Tuyệt học: Thực Nhật Kiếm Pháp."
Lời này vừa dứt thì sắc mặt của Hùng Bá hơi khó coi.
Trên đường đi đến Thiên Cơ Lâu thì hắn đã biết tin tức Đoạn Lãng lên Tiềm Long Bảng rồi, khi đó hắn thầm than bản thân quá sơ ý.
Thiên tài như vậy bản thân phải cố gắng bồi dưỡng mới được.
Tuy nhiên bây giờ khi tin tức Đoạn Lãng lên Tông Sư Bảng được truyền ra thì danh tiếng của y đã tăng cao rồi, bây giờ dù có bồi dưỡng thì cũng không có hiệu quả tốt như quá khứ được.
Việc này khiến Hùng Bá hận vì sao mình không coi trọng Đoạn Lãng sớm hơn.
"Đoạn Lãng này là còn trai độc nhất của Đoạn Soái, bây giờ đã gia nhập vào Thiên Hạ Hội."
Con trai độc nhất của Đoạn Soái?
Mọi người thất kinh.
Lại còn gia nhập vào Thiên Hạ Hội nữa à?
"Bang chủ Hùng Bá thật sự có tầm mắt thật cao siêu, chiêu mộ được nhiều thiếu niên anh tài như vậy."
Có người muốn tới nịnh nọt Hùng Bá, tuy nhiên không biết rằng thế chỉ làm Hùng Bá chán ghét thêm mà thôi.
Hùng Bá chỉ cười gượng.
Hắn cũng không thể thanh minh rằng bản thân không phát hiện ra thiên phú của Đoạn Lãng, trước đến nay đều nuôi thả mà thôi.
"Đứng thứ mười một trên Tông Sư Bảng, Thiên Cơ Lão Nhân."
"Đứng thứ mười trên Tông Sư Bảng, Bộ Kinh Vân."
"Cảnh giới: Nửa Bước Đại Tông Sư."
"Tuyệt học: Bài Vân Chưởng."
Lưu Tiêu chỉ vào Bộ Kinh Vân đang đứng kế Hùng Bá.
"Vị này chính là Bộ Kinh Vân, nhị đệ tử của Hùng Bá bang chủ."
"Nếu không phục thì có thể khiêu chiến."
Vị này chính lả Bộ Kinh Vân, người có tên trên Tiềm Long Bảng sao?
Mọi người thất kinh.
Người của Ngũ Cường Hoàng Triều nhìn về phía Lưu Tiêu với vẻ oán trách.

Khi công bố Tiềm Long Bảng Lưu Tiêu chưa từng đề cập tới xuất thân của Bộ Kinh Vân.
May mà bọn họ không bị lừa.
"Đứng thứ chín trên Tông Sư Bảng, Nhiếp Phong."
Hắn lại chỉ về phía Nhiếp Phong đang đứng kế Hùng Bá, sau đó người của Ngũ Cường Hoàng Triều tiếp tục trợn trắng hai mắt.
"Đứng thứ tám trên Tông Sư Bảng, Cừu Thiên Xích."
"Đứng thứ bảy trên Tông Sư Bảng, Công Tôn Chỉ."
"Đứng thứ sáu trên Tông Sư Bảng, Cừu Thiên Nhận."
Lưu Tiêu nói một lượt ba cái tên cùng một lúc, bởi vì hắn đã từng nói qua lai lịch của những người này rồi.
Tuy nhiên không chờ hắn nói tiếp, Anh Cô đã cắt đứt lời hắn.
"Lâu chủ chờ một chút, Cừu Thiên Xích đã chết rồi mà, sao có thể lên bảng được?"
Cừu Thiên Xích chết rồi sao?
Mọi người ngơ ngác.
Lần trước khi Lưu Tiêu nói đến Cừu Thiên Xích cũng đâu có nói hắn đã chết đâu.
Sao Anh Cô lại nói rằng hắn đã chết rồi?
Chẳng lẽ tình báo của Thiên Cơ Lâu sai lầm rồi sao?
Có thể người bình thường sẽ không biết Cừu Thiên Xích là ai.
Nhưng Anh Cô thì khác, con của nàng chết trong tay của Cừu Thiên Nhận, nàng một lòng muốn giết Cừu Thiên Nhận để báo thù cho con trai mình, nên sao có thể không tìm hiểu qua người nhà của hắn được chứ.
Lưu Tiêu gật đầu: "Đúng thật là sau vài năm Cừu Thiên Xích cùng Công Tôn Chỉ lánh đời thì Tuyệt Tình Cốc có nói nàng đã chết."
Anh Cô sửng sốt.
Dựa theo lời nói của Lưu Tiêu thì Cừu Thiên Xích vẫn còn chưa chết.
"Lâu chủ, không lẽ việc này còn có ẩn tình nào khác hay sao?"
Anh Cô tò mò.
Những người khác ai nấy đều hứng thú với việc này.
Dù sao đây cũng là một cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư, coi như không có danh tiếng gì trong giang hồ nhưng ai nấy đều có hứng thú với những bí mật của những cao thủ này.
Còn có một lý do khác là vì trước đó lâu chủ đã từng nói qua về Công Tôn Lục Ngạc, người trên Tình Nhân Bảng chính là nữ nhi của Cừu Thiên Xích cùng Công Tôn Chỉ.
Thế nên với tính cách mê gái của những tên này thì sao có thể không hứng thú với Cừu Thiên Xích được chứ.

Chương 259. Vợ chồng độc ác

"Năm đó Thiết Chưởng Thuỷ Thượng Phiêu - Cừu Thiên Nhận là một cao thủ tuyệt thế có thể sánh vai với cùng với Ngũ Tuyệt."

"Trên thực tế không có bất kỳ nhân sĩ võ lâm nào biết được Cừu Thiên Nhận còn có một người muội muội, và nàng thậm chí còn có thiên phú võ học tốt hơn cả Cừu Thiên Xích."
"Đương nhiên vì là có thiên phú cường hãn như vậy, lại còn là muội muội của bang chủ Thiết Chưởng Bang nên Cừu Thiên Xích vô cùng tự cao tự đại, không coi ai ra gì, hung hãn đanh đá."
"Sau một lần xích mích thì Cừu Thiên Nhận cùng Cừu Thiên Xích tách nhau ra, sau cùng nàng lấy Công Tôn Chỉ đang ẩn cư ở Tuyệt Tình Cốc làm chồng để hả giận."
"Các ngươi không có nghe lầm, trong suy nghĩ của Cừu Thiên Xích thì việc nàng gả cho Công Tôn Chỉ là mất mặt, giảm thân phận."
"Lúc đó thì võ công của Công Tôn Chỉ vẫn rất bình thường."
"Võ công gia truyền của hắn là Âm Dương Đảo Loạn Nhận Pháp cùng Bế Huyệt Công đều có trăm ngàn chỗ hở."
"Nên sau khi Cừu Thiên Xích lấy Công Tôn Chỉ làm chồng thì nàng không chỉ truyền tuyệt học Thiết Chưởng Công cho Công Tôn Chỉ, mà nàng còn hết lòng sửa sang lại hai môn võ học gia truyền của hắn, nhờ đó mà công lực của Công Tôn Chỉ đột nhiên tăng mạnh."
Lời của Lưu Tiêu thật sự khiến mọi người chấn động không ngừng.
Nếu đúng như lời của Lưu Tiêu nói thì khác nào vị cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư như Công Tôn Chỉ hoàn toàn là nhờ Cừu Thiên Xích bồi dưỡng ra được.
"Không ngờ lại có thể cải biến công pháp gia truyền của người khác, thiên phú của Cừu Thiên Xích thật sự quá kinh khủng."
"Cừu Thiên Xích quả là hiền thê lương mẫu, không chỉ truyền tuyệt học gia truyền của mình cho phu quân mà còn cố gắng cải tiến tuyệt học gia truyền cho hắn nữa."
"Công Tôn Chỉ thật sự là quá may mắn mới gặp được một hiền thê như vậy."
...
Lưu Tiêu nhìn đám người đang tán thưởng Cừu Thiên Xích với ánh mắt quỷ dị.
Khó trách sau này Cừu Thiên Xích sẽ gặp phải bi kịch.
Ngay cả những người này đều có suy nghĩ như thế thì huống chi loại hãn thê như Cừu Thiên Xích.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Cừu Thiên Xích cũng có suy nghĩ như các ngươi vậy."
"Nàng cho rằng việc bản thân gả cho Công Tôn Chỉ là một việc cực kỳ uỷ khuất, rồi nàng còn giúp Công Tôn Chỉ nhiều như vậy nữa, thế nên thái độ của nàng cao cao tại thượng, xem Công Tôn Chỉ như là một tuỳ tùng chứ không phải là chồng mình."
"Chỉ cần Công Tôn Chỉ sai một tý thôi là nàng sẽ chửi ầm lên, thậm chí còn động thủ đánh hắn nữa."
Bạo lực gia đình!
Đây là thứ mà không thời đại nào chấp nhận cả.

Tuy nhiên ở thời đại này thì bình thường đều là nam bạo lực gia đình với nữ.
Nên khi nghe việc Công Tôn Chỉ bị lão bà đánh thì ai nấy đều mắng to liên tục.
"Hãn thê, đúng là vô pháp vô thiên."
"Sao nàng lại dám đối xử như thế với chồng nàng vậy, đúng thật là đàn bà chanh chua."
"Tên Công Tôn Chỉ này cũng quả thật là quá mềm yếu rồi, sao lại để nữ nhân của mình đánh như thế."
...
Đừng nói nam, ngay cả những nữ tử kia cũng thấy hành vi này của Cừu Thiên Xích quá không thích hợp.
Lưu Tiêu tiếp tục nói: "Lão bà nhà mình hung hãn như thế nên Công Tôn Chỉ cũng rất ức chế trong lòng."
"Sau này có một nha hoàn tên Nhu Nhi đến Tuyệt Tình Cốc, ôn nhu hiền thục."
"Công Tôn Chỉ thấy thế thì liền thích Nhu Nhi, hắn còn dự định mang theo Nhu Nhi chạy ra khỏi Tuyệt Tình Cốc, cao chạy xa bay."
"Nhưng bọn họ chưa kịp đi thì Cừu Thiên Xích đã phát hiện."
"Trong Tuyệt Tình Cốc có một loại kỳ độc tên là Tình Hoa, đặc biệt không gì sánh được."
"Bất kỳ ai trúng độc của Tình Hoa này thì chỉ cần trong lòng sở hữu tình cảm nam nữ thì sẽ thống khổ cực kỳ."
"Yêu càng sâu thì sẽ càng đau đớn."
"Nếu như không có giải dược thì bốn mươi chín ngày sau sẽ tử vong."
Tình yêu nam nữ, chắc chỉ có những cao tăng đại đức kia mới không có mà thôi, người khác không có ai có thể chắc nịch rằng bản thân không có cả.
"Cừu Thiên Xích này cũng là một người có tâm địa độc ác."
"Sau khi phát hiện gian tình giữa Nhu Nhi cùng Công Tôn Chỉ thì nàng trực tiếp quăng cả hai vào bụi Tình Hoa, khiến cả hai trúng độc, thống khổ kêu gào."
Mọi người dựng hết cả tóc gáy, bị doạ trước sự tàn nhẫn của Cừu Thiên Xích.
"Nữ tử này thật ác độc."
"Độc của Tình Hoa thật sự kỳ lạ, Công Tôn Chỉ cùng Nhu Nhi này thật sự đã chịu khổ."
"Nhu Nhi số khổ."
...
Có người bắt đầu đồng tình Nhu Nhi.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Đây chưa phải là hết đâu, Cừu Thiên Xích còn hơn thế nhiều."
"Giải dược của Tình Hoa Độc đã thất truyền từ lâu, chỉ còn có giải dược tiền nhân để lại mà thôi."
"Sau khi quăng cả hai vào bụi Tình Hoa thì Cừu Thiên Xích tiêu huỷ hết giải

dược, chỉ để lại ba viên."
"Sau đó nàng giấu hai viên đi, phòng hờ sau này nàng và nữ nhi vô tình trúng độc."
"Cuối cùng nàng đưa một viên giải dược này cho Công Tôn Chỉ cùng Nhu Nhi, bắt cả hai lựa chọn xem ai sống ai chết, ai là người sử dụng giải dược."
Lời này vừa dứt thì ai nấy đều giật mình.
Dùng tánh mạng để khảo nghiệm, điều này thật sự quá thâm độc.
"Đây quả thật quá tru tâm!"
"Mẹ nó, thật sự tổn hại âm đức."
"Không hổ là muội muội của Cừu Thiên Nhận, thật sự vô sỉ như nhau."
....
Giờ khắc này ai nấy đều đang mắng Cừu Thiên Xích.
Lưu Tiêu nói: "Khi Nhu Nhi đối mặt tình huống này thì kiên cường bất khuất, tình nguyện chết cũng không thoả hiệp với Cừu Thiên Xích."
"Ý tưởng của nàng là cả hai cùng chết, xuống dưới âm phủ làm một đôi quỷ phu thê, khiến Cừu Thiên Nhận tức chết."
"Nhưng nàng không biết tên hèn nhát Công Tôn Chỉ là một tên không có cốt khí, hắn không dám đối mặt cái chết."
"Vì mạng sống nên hắn giết chết Nhu Nhi, nữ tử hắn yêu quý, sau đó sử dụng viên giải dược cuối cùng."

Chương 260. Tiêu Phong đệ nhất

"Moá nó! Tên súc sinh Công Tôn Chỉ này."
"Rác rưởi, không ngờ vì mạng sống mà hắn lại hạ thủ với nữ tử mình yêu quý được."
"Thương Lục Ngạc của ta thật, cha mẹ đều là người cùng hung cực ác."
"Công Tôn Chỉ quá rác rưởi."
"Đôi phu phụ này không có ai là tốt cả."
"Cặn bã!"
Ai nấy đều mắng to giận dữ.
"Còn gì nữa không lâu chủ!"
Mọi người đều biết câu chuyện vẫn còn.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Sau khi Công Tôn Chỉ giết Nhu Nhi thì Cừu Thiên Xích vẫn chưa hết giận, nên nàng đã tiết lộ việc còn hai viên giải dược trong phòng nàng, khiến Công Tôn Chỉ giận đến mức muốn thổ huyết."
"Mà Cừu Thiên Xích này cũng có vấn đề về đầu óc, sau khi bức Công Tôn Chỉ giết nữ nhân mà hắn yêu thương xong nhưng vẫn tiếp tục làm vợ hắn."
"Nàng không ý thức được việc lúc này Công Tôn Chỉ đã hận nàng đến tận xương cốt."
"Vì trả thù Cừu Thiên Xích mà Công Tôn Chỉ đã ẩn nhẫn, nghe lời cực kỳ để lấy niềm tin từ nàng."
"Sau cùng Công Tôn Chỉ cũng tìm được cơ hội, sử dụng mê dược khiến

Cừu Thiên Xích hôn mê."
"Công Tôn Chỉ cũng là lòng dạ độc ác, sau khi hạ dược được Cừu Thiên Xích thì hắn đánh đứt gân tay gân chân của nàng, sau đó quăng vào một hang động."
"Cừu Thiên Xích cũng mạng lớn, sau khi bị đánh đứt gân tay chân nhưng nàng vẫn không chết, còn âm thầm luyện được một môn ám khí đặc biệt."
Nghe được hạ tràng của Cừu Thiên Xích thì mọi người vô cùng thoải mái."
"Tên cặn bã Công Tôn Chỉ thì sao lâu chủ? Có vị tiền bối nào thu thập hắn không?"
"Công Tôn Chỉ chết chắc rồi, khi lâu chủ vạch trần việc này ra thì Thiết Chưởng Thuỷ Thượng Phiêu - Cừu Thiên Nhận còn không phát điên ư?"
Đối với Cừu Thiên Xích cùng Công Tôn Chỉ thì không có ai đồng tình cả, đó chỉ là quả báo của bọn hắn mà thôi.
Cả hai đều là súc sinh, chỉ là Công Tôn Chỉ vẫn còn chưa bị báo ứng nên mọi người vẫn không quá thoải mái mà thôi.
Khoé miệng Lưu Tiêu nhếch lên.
Hiện tại Cừu Thiên Nhận đã đổi tên thành Từ Ân, đi theo Nhất Đăng đại sư ăn chay niệm phật rồi.
Nhưng mà thi thoảng hắn vẫn phát cuồng, tính tình nóng nảy.
Sợ rằng tin tức hôm nay truyền vào tai của hắn thì hắn sẽ chạy đi giết Công Tôn Chỉ quá.
"Đứng thứ năm trên Tông Sư Bảng, Hồng Thất Công."
"Tu vi: Nửa Bước Đại Tông Sư."
"Tuyệt học: Hàng Long Thập Bát Chưởng."
Lời này vừa dứt thì ai nấy đều tò mò.
Không ngờ Ngũ Tuyệt nổi danh khắp thiên hạ nhưng lại có người chưa tấn thăng lên Đại Tông Sư.
"Hồng Thất Công thật sự khiến Ngũ Tuyệt mất mặt thật, lại chưa thể đột phá Đại Tông Sư."
"Dù là Âu Dương Phong đã điên rồi nhưng hắn cũng đã tấn thăng lên Đại Tông Sư."
"Hồng Thất Công thật sự khiến danh khí của Ngũ Tuyệt sụt giảm."
...
"Im lặng!"
Nghe những lời chửi bới Hồng Thất Công này thì Lão Ngoan Đồng giận dữ vô cùng.
"Các ngươi thì biết cái gì chứ."
"Năm đó Lão Khất Cái bị Âu Dương Phong hạ độc, dẫn tới mất hết tu vi, thân thể còn có tổn thương."
"Hắn có thể trùng tu lại lên Nửa Bước Đại Tông Sư đã là một thành tựu vô cùng ghê gớm rồi."
Lưu Tiêu cũng gật đầu theo: "Lão Ngoan Đồng nói không sai."
"Năm đó nếu như Hồng Thất Công không bị hạ độc dẫn tới mất hết tu vi thì giờ đây tuyệt đối là Đại Tông Sư rồi."

"Uy danh của Ngũ Tuyệt không phải là hư danh."
"Dù là Cửu Thiên Nhận trước khi tham gia Hoa Sơn Luận Kiếm cũng phải sử dụng thủ đoạn hèn hạ để tiêu hao công lực của Nam Đế."
Lão Ngoan Đồng gật đầu đầy thoả mãn.
"Đứng thứ tư trên Tông Sư Bảng, Thích Vũ Tôn."
"Đứng thứ ba trên Tông Sư Bảng, Chúc Ngọc Nghiên."
"Đứng thứ hai trên Tông Sư Bảng, Phạm Thanh Huệ."
"Đứng đầu Tông Sư Bảng, Tiêu Phong."
Những người còn lại đều là các cao thủ danh chấn giang hồ.
Lưu Tiêu nói hết trong một hơi, cũng không cần giải thích gì nhiều.
"Ta lại không có tên trên bảng sao?"
Nhậm Ngã Hành ngẩn ngơ.
Hắn tự nhận rằng cùng cảnh giới Tông Sư thì không có mấy ai địch nổi mình, nhưng không ngờ bản thân thậm chí còn không có tên trên Tông Sư Bảng.
"Kiếm Đạo Tông Sư như ta cũng không có tên trên bảng sao?"
Kinh Vô Mệnh cũng bất ngờ.
"Tiêu Phong huynh tuy đang không ở Thiên Cơ Lâu nhưng cũng phải mở tiệc chúc mừng, đợi hắn về kêu hắn mời rượu mới được."
Lý Tầm Hoan cười.
Hắn cùng Tiêu Phong uống thật sự quá nhiều rượu, nên Lưu Tiêu đã ra quy định nếu như hai bọn hắn muốn uống thì phải trả tiền để hạn chế.
"Tiêu đại ca thật sự quá đỉnh!"
Mộc Uyển Thanh cùng Chung Linh đều vui vẻ dùm cho Tiêu Phong.
"Sư phụ được lên Tông Sư Bảng!"
Loan Loan vui vẻ.
"Hừ! Xếp hạng còn thua sư phụ ta."
Sư Phi Huyên nhìn Loan Loan với ánh mắt khinh thường,
Sau khi kết thúc việc công bố bảng danh sách thì mọi người cũng bắt đầu tản ra.
Cùng lúc đó tin tức Ngộ Đạo Tháp cùng lợi ích của việc khiêu chiến thành công những người trên Tông Sư Bảng cũng dần dần truyền rộng khắp Cửu Châu.
Rất nhiều Tông Sư tự nhận bất phàm cũng lần lượt xuất sơn, muốn khiêu chiến những người trên Tông Sư Bảng.

Chương 261. Cửu Thiên Nhận nổi điên

"Thiên Nhai, ngươi đi khiêu chiến tên Tạ Yên Khách này một chút."
Là người đứng cuối trên Tông Sư Bảng, Tạ Yên Khách lập tức trở thành mục tiêu của rất nhiều người, ngay cả Chu Vô Thị cũng kêu Đoạn Thiên Nhai ra khiêu chiến.

Kinh Vô Mệnh, Nhậm Ngã Hành cũng bắt đầu rục rịch.
"Ta đi nhìn Chiến Thần Tháp kia!"
Thạch Chi Hiên cũng hành động, hắn mang theo đám người Thạch Thanh Tuyền cùng Hầu Hi Bạch đi về phía Chiến Thần Tháp.
Ba người Hùng Bá cùng Kiếm Thần cũng đi theo một cách hiếu kỳ.
Còn về phần khiêu chiến Tạ Yên Khách thì hoàn toàn không khiến bọn hắn hứng thú hơn tý nào.
Sau đó thì đại sảnh của Thiên Cơ Lâu chỉ còn vài người mà thôi.
Ngay cả Lưu Tiêu cũng chạy đến xem đám người Thạch Chi Hiên xông Chiến Thần Tháp.
"Phòng Chế Tạo Đại Tông Sư? Thứ tốt!"
Bên ngoài Lạc Dương Thành, đám người Hồng Thất Công cùng Quách Tĩnh đang chạy đến Thiên Cơ Lâu thì nghe được tin tức về Phòng Chế Tạo Đại Tông Sư, hai mắt của Hồng Thất Công sáng lên.
Một khắc sau thì hắn thở dài, ba triệu lượng bạc, hắn kiếm đâu ra số tiền lớn như thế chứ.
"Dung nhi, ngươi nghĩ cách giúp sư phụ đi."
Quách Tĩnh thở dài.
Hắn cực kỳ thanh liêm.
Bổng lộc mà hắn nhận được những năm nay hắn đều đã chia cho những tướng sĩ hết rồi, hắn còn nghèo hơn Hồng Thất Công, một người ăn mày nữa.
Ba triệu lượng, dù bán cả nhà hắn đi cũng không đủ.
Nhưng trong lòng hắn vẫn muốn sư phụ trở thành Đại Tông Sư.
Hoàng Dung nói: "Việc này thì đơn giản thôi, cho Thất Công sư phụ gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì sợ gì không được xài Phòng Chế Tạo Đại Tông Sư chứ."
"Biện pháp này hay."
Quách Tĩnh cười nói: "Vẫn là đầu óc của Dung nhi thông minh."
Quách Phù nghe vậy thì vội vàng hô lên: "Thất Công gia gia, nếu như ngươi gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì mang theo ta cùng với."
Bây giờ nàng đã dần dần tự biết mình hơn rồi.
Biết với tố chất của bản thân thì Thiên Cơ Lâu sẽ chướng mắt.
Nhưng nếu như đi theo Hồng Thất Công gia gia thì có lẽ vẫn còn cơ hội.
Hồng Thất Công lắc đầu: "Bây giờ ta dù sao cũng là tiền bối có bối phận già nhất trong Cái Bang, nếu như ta gia nhập Thiên Cơ Lâu thì sợ rằng người trong thiên hạ sẽ cười chê Cái Bang của chúng ta mất."
Hắn cũng muốn lắm, nhưng nếu như thật sự hắn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì Cái Bang chắc chắn sẽ biến thành một trò cười.
Quách Tĩnh sửng sốt, thấy lời của Hồng Thất Công có đạo lý.
Hoàng Dung nói: "Thất Công sư phụ, cả đời này ngươi lo lắng cho Cái Bang rồi."
"Tới bây giờ nên quan tâm mong muốn của ngươi chứ đừng quan tâm đến mọi người nữa, giờ ngươi muốn làm chuyện gì thì có người nào dám nói

chứ."
Hoàng Dung hoàn toàn không quan tâm những thứ này.
Hồng Thất Công vẫn lắc đầu: "Đến Thiên Cơ Lâu rồi nói."
"Các ngươi là người mời, nhưng để cho Hoàng Lão Tà cùng Nhất Đăng tới trước thì rất thất lễ."
Mọi người gật đầu, nhanh chóng chạy tới Lạc Dương Thành.
Thì ra là vì Kim Luân Pháp Vương liên thủ với Tất Huyền để đột kích nên Quách Tĩnh mời cả Hoàng Dược Sư cùng Nhất Đăng ra để toạ trấn lần Võ Lâm Đại Hội này.
Thật sự là danh tiếng của Đại Tông Sư Tất Huyền quá vang dội, dù là một Đại Tông Sư bình thường chắc chắn sẽ không phải là đối thủ.
...
Một bên khác thì Nhất Đăng đại sư cũng mang theo Từ Ân dần đi tới Lạc Dương Thành.
Nhưng chưa tới Thiên Cơ Lâu thì Từ Ân đã nghe được tin tức muội muội của mình bị Công Tôn Chỉ đánh gãy tay chân, nhốt vào động đá.
"Công Tôn Chỉ, tên súc sinh không bằng heo chó nhà ngươi."
Từ Ân, khi xưa là Cửu Thiên Nhận bắt đầu nổi điên.
Gương mặt hắn vặn vẹo đến cực độ, sát khi toả ra xung quanh, khiến tất cả mọi người xung quanh chạy tán loạn.
"Từ Ân, bây giờ ngươi đã quy y ngã phật."
"Những tục sự hồng trần đã không còn liên quan tới ngươi nữa."
Nhất Đăng đại sư vội tới gần, muốn khuyên bảo Từ Ân.
Từ Ân chợt ngẩng đầu, nhìn Nhất Đăng với ánh mắt hung ác.
"Nhất Đăng ngươi nói dối!"
"Nếu như những tục sự hồng trần không còn liên quan tới ngươi nữa thì vì sao ngươi lại nhận lời mời của tên tiểu tử Quách Tĩnh kia tới đây."
Lúc này Từ Ân đã bị hung tính khống chế, hoàn toàn không kiêng kỵ gì cả, gọi thẳng tên huý của sư phụ hắn.
"Tên hoà thượng dối trá nhà ngươi, nhốt ta hai mươi năm."
"Trước tiên ta giết ngươi, sau đó đi giết tên cẩu tặc Công Tôn Chỉ kia để báo thù cho muội muội."
Trong lúc nói chuyện thì trên tay của Cửu Thiên Nhận đã hiện lên một luồng hắc khí, đánh một chưởng về phía ngực của Nhất Đăng đại sư.
Lần này rốt cuộc cũng có người nhận ra Nhất Đăng đại sư, cũng biết người còn lại chính là Từ Ân, cũng là tên Nửa Bước Đại Tông Sư Cửu Thiên Nhận trong miệng của Lưu Tiêu.
"Moá! Lại là Nhất Đăng đại sư trong Ngũ Tuyệt."
"Tên Cửu Thiên Nhận này hung hãn thật, sắp thành Đại Tông Sư rồi."
"Không được, Cửu Thiên Nhận đã sắp phát điên rồi."
"Quả nhiên là một hung nhân, những năm nay Nhất Đăng đại sư cũng không thể hoá giải được lệ khí của hắn."
Mắt thấy cả hai đã bắt đầu đánh nhau nên ai nấy đều chạy ra xung quanh, cũng hô to liên tục.

Nơi này cũng là trước Thiên Cơ Lâu.
Chỉ một lúc thôi người trong Thiên Cơ Lâu đều chạy ra để xem náo nhiệt, trong đó có cả Lưu Tiêu.
Liếc mắt Lưu Tiêu đã thấy Nhất Đăng đại sư đang bị Thiết Chưởng của Thiên Nhận đánh tới mức lùi về sau liên tục.
Nhưng Nhất Đăng đại sư không hoàn thủ, hắn chỉ dùng công lực mạnh mẽ của mình để đỡ tất cả đòn tất công của Cừu Thiên Nhận mà thôi.
Tăng bào trắng như tuyết của hắn lúc này cũng nhuộm một vệt tiên huyết, vô cùng chói mắt.

Chương 262. Cừu Thiên Nhận nổi điên (2)

Dù có công lực thâm hậu nhưng Nhất Đăng đại sư hoàn toàn không hoàn thủ, thế nên dù chênh lệch một cảnh giới lớn nhưng lúc này Nhất Đăng đại sư đã dần không chống đỡ nổi công kích của Cừu Thiên Nhận rồi.
"Lão hoà thượng ngươi bị ngốc sao? Nhanh hoàn thủ đi kìa!"
Chu Bá Thông vừa chạy đến thì thấy một màn như vậy, giật mình vô cùng.
Hắn lập tức nhún người một cái, lướt qua đám người để đến gần Cừu Thiên Nhận và Nhất Đăng, quay người đánh một phát Không Minh Quyền về phía Cừu Thiên Nhận.
Cừu Thiên Nhận trúng quyền, bị đẩy lùi ra sau vài chục bước, sắc mặt trắng bệch.
"Tên Cừu Thiên Nhận nhà ngươi thật sự muốn giết Nhất Đăng sao? Đó là khi sư diệt tổ đấy."
"Người hại muội muội của ngươi chính là Công Tôn Chỉ, không phải Nhất Đăng, vậy ngươi đánh giết hắn làm gì."
Lão Ngoan Đồng nhìn chằm chằm Cừu Thiên Nhận với vẻ mặt khó chịu, nhưng không xuất thủ tiếp nữa.
"A Di Đà Phật!"
Nhất Đăng đại sư áp chế huyết khí đang tán loạn trong cơ thể, sau đó mở miệng nói: "Chỉ cần có thể tiêu trừ được Ma Chướng trong lòng của Từ Ân thì để hắn đánh chết lão nạp cũng được."
"Lão Ngoan Đồng, ngươi tránh ra đi."
"Nhất Đăng ta phải tiếp tục tiến lên, lấy thân mình hoá giải lệ khí trên người Cừu Thiên Nhận."
"Thật đúng là cao tăng!"
"Nam Đế - Nhất Đăng, thật sự đúng là lòng dạ từ bi."
"So với những con lừa trọc mua danh chuộc tiếng trong Thiếu Lâm Tự kia thì Nhất Đăng đại sư mới là cao tăng chân chính.
....
Lời của Nhất Đăng đại sư vừa dứt thì ai nấy đều mở miệng tán thưởng.
Đặc biệt là trong tình hình hiện tại, khi Thiếu Lâm Tự gần đây tiếng xấu

vang xa, thế nên hành vi của Nhất Đăng càng khiến mọi người thấy rõ Phật Tu chân chính khác biệt như sao.
"Ngươi muốn nhân cơ hội này để báo thù cho con trai của ngươi phải không?"
"Tới đi! Ta giết Lão Ngoan Đồng ngươi luôn một thể, sau đó đi giết tên cẩu tặc Công Tôn Chỉ kia."
Nhưng Lão Ngoan Đồng nghe thế thì vẫn bình tĩnh, không có động tác gì khác.
Cừu Thiên Nhận sử dụng Thiết Chưởng, hắn muốn tiếp tục công kích Nhất Đăng,
Bỗng nhiên tới giữa chừng thì Cừu Thiên Nhận dừng tay lại, hắn quay sang một hướng khác với vẻ cừu hận cực độ để nhìn một đám người đang đi từ xa đến.
Lưu Tiêu lúc này cũng nhìn ra đám người đó gồm những ai.
Đó là Đoàn Dự, Hư Trúc cùng với đám người Công Tôn Chỉ.
Thật đúng là trùng hợp, không ngờ tất cả lại chọn chạy đến Thiên Cơ Lâu vào lúc này, khoé miệng của Lưu Tiêu giật giật liên tục.
Việc Công Tôn Chỉ giết đám người Đoàn Diên Khánh cũng đã được Thiên Cơ Bản công bố.
Không ngờ cả hai người Hư Trúc cùng Đoàn Dự người thì chứng kiến cảnh cha mình bị giết, người thì chứng kiến cảnh mẹ mình bị giết, nhưng cả hai lại không biết, cuối cùng lại còn đi chung với Công Tôn Chỉ nữa.
"Công Tôn Chỉ, tên cẩu tặc nhà ngươi, để mạng lại!!"
Khi thấy Công Tôn Chỉ xuất hiện thì Cừu Thiện Nhận hoàn toàn không để ý tới Lão Ngoan Đồng cùng Nhất Đăng đại sư nữa.
Hắn trực tiếp bay thẳng về hướng Công Tôn Chỉ đang ngơ ngác cách đó mười mấy mét.
Người chưa tới nhưng khí cơ của một cao thủ Đại Tông Sư đã đánh thẳng về hướng của Đoản Dự cùng Hư Trúc rồi.
"Cẩn thận!"
"Nửa Bước Đại Tông Sư!"
Đoàn Dự cùng Hư Trúc biến sắc, cả hai đều tự mình lui lại, đồng thời lôi kéo Lý Thanh Lộ cùng Công Tôn Lục Ngạc kế bên mình theo.
Mà lúc này Công Tôn Chỉ cũng đã nâng Kim Đao trên tay mình lên để bổ tới Cừu Thiên Nhận trước mặt.
Cả hai đòn đánh đụng nhau, kình khí bắn ra tứ phía, khiến đường phố xung quanh nát tươm không còn một mảnh.
Đám người Đoàn Dự bối rối cực độ.
Nếu không phải cả hai rút lui sớm, tránh thoát ra khỏi vòng xoáy giao thủ giữa hai cao thủ Nửa Bước Đại Tông Sư thì sợ rằng chỉ bằng kình khí tản ra xung quanh thôi cũng đủ giết bọn hắn rồi.
Hiển nhiên công lực của Cừu Thiên Nhận thâm hậu hơn Công Tôn Chỉ nhiều.
Sau khi giao phong thì Công Tôn Chỉ bị chấn lui về sau vài bước, dưới chân

hắn cũng lún xuống một đoạn.
"Đại ca, sao ngươi lại ra tay với ta thế?"
Sau khi lùi lại thì Công Tôn Chỉ lập tức nhận ra Cừu Thiên Nhận là ai, không khỏi biến sắc.
Bởi vì hắn biết tên anh vợ này khi điên lên thì đáng sợ hơn Cừu Thiên Xích nhiều lắm.
Coi như tu vi cả hai đều sàng sàng với nhau nhưng theo bản năng thì hắn vẫn hoảng sợ trước Cừu Thiên Xích.
Cái gì?
Hắn chính là Công Tôn Chỉ?
Mọi người vội vàng nhìn sang Công Tôn Chỉ, liền nhận ra Kim Đao Hắc Kiếm.
Hai binh khí này chính là vũ khí để phối hợp với Âm Dương Đảo Loạn Nhận Pháp.
"Giết tên cặn bã Công Tôn Chỉ này đi!"
"Đánh chết tên chó chết tham sống sợ chết này."
"Tên chó chết vô tình vô nghĩa này hay thật, lại còn dám đến Thiên Cơ Lâu nữa à."
Một khắc sau thì tiếng mắng chửi Công Tôn Chỉ vang lên đầy trời.
Cừu Thiên Xích tuy đáng trách, nhưng Công Tôn Chỉ lại không bằng heo chó.
Mọi người ai nấy đều muốn tên Công Tôn Chỉ này bị đánh chết cho thoả lòng người.
Công Tôn Chỉ biến sắc, có chuyện gì xảy ra thế?
Vì sao mọi người đều hận mình như vậy? Nhìn qua có vẻ như bản thân là ác ma tái thế hay gì vậy.
"Vì sao ta ra tay với ngươi à? Chuyện của ngươi làm không lẽ ngươi không biết hay sao?"
"Hôm nay lão tử phải giết ngươi, báo thù cho tiểu Xích."
Cừu Thiên Nhận rít gào một tiếng, giơ Thiết Chưởng lên tiếp tục công sát về phía Công Tôn Chỉ.

Chương 263. Công Tôn Chỉ chết

Bồng bồng bồng...
Hai người giao thủ một cách điên cuồng, nhìn dáng vẻ vô cùng kinh khủng, đường phố xung quanh cũng bị huỷ diệt vì dư âm toả ra.
Công Tôn Chỉ tuy bị đánh nhưng nhìn qua thì trong thời gian ngắn Cừu Thiên Nhận khó mà giết được hắn.
"Đại ca, ngươi điên sao?"
"Thiên Xích tử vong là do trượt chân, sao ngươi lại đổ lên người của ta được."
Công Tôn Chỉ vừa sợ vừa giận, liều mạng phòng thủ.
Sau khi giao thủ mấy chiêu thì hắn dần phát hiện có vẻ Cừu Thiên Nhận

không đáng sợ đến thế.
Nên hắn bắt đầu bớt sợ hãi Cừu Thiên Nhận.
Cũng từ đó hắn bắt đầu có thể phản kích lại, không còn trong thế bị động như trước nữa.
"Tên chó chết nhà ngươi, không bằng heo chó."
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã kể hết chuyện xấu xa của ngươi rồi."
"Thiên Xích là bị ngươi hạ dược, sau đó bị ngươi đánh gãy tứ chi rồi quăng nào vào hang động."
Trong nháy mắt thì da đầu Công Tôn Chỉ tê lại, mém chút nữa là sợ bể mật rồi.
Chuyện này đã qua mấy chục năm, sao Thiên Cơ Lâu có thể biết được nó?
"Thiên Cơ Lâu đáng chết!"
Công Tôn Chỉ giận dữ trong lòng, hận không thể giết tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu lắm mồm kia cho hả giận.
Tuy nhiên bởi vì một khoảnh khắc phân tâm, hắn để lộ ra sơ hở và Cừu Thiên Nhận nắm bắt được, bị y đánh một chưởng vào ngực.
Dù có chân khí hộ thể nhưng một chưởng này của Cừu Thiên Nhận cũng khiến thân thể Công Tôn Chỉ chấn động kịch liệt, huyết khí tán loạn.
"Cẩu tặc! Để mạng lại!"
"Hôm nay nếu không giết ngươi thì coi như ta có lỗi với tiểu Xích."
Sát khí của Cừu Thiên Nhận tăng vọt, lập tức truy sát Công Tôn Chỉ.
"A..."
Công Tôn Lục Ngạc đứng kế nghe tin dữ này thì hai mắt trợn trắng, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.
May mà tay mắt Lý Thanh Lộ lanh lẹ, vội vàng đỡ nàng.
Ba người Đoàn Dự đưa mắt nhìn nhau, không biết làm sao bây giờ.
Trên đường đến đây biểu hiện của Công Tôn Chỉ vô cùng ôn tồn lễ độ, quân tử cực kỳ.
Nhưng không ngờ đây thật sự là một nhân vật hung ác, đánh gãy tứ chi của lão bà mình, sau đó bỏ vào trong hang động sâu thẳm.
"Từ Ân, ngươi không thể tạo thêm sát nghiệt nữa, nếu không thì lệ khí trong người ngươi càng khó mà khống chế."
Nhất Đăng đại sư đứng bên cạnh mở miệng.
Nhưng lập tức Chu Bá Thông lên tiếng đầy khó chịu.
"Lão hoà thượng ngươi đừng có xía vào."
"Tên chó chết Công Tôn Chỉ này chết chưa hết tội, cứ để Cừu Thiên Nhận giết hắn đi."
"Người ta muốn báo thù cho muội muội mà ngươi ngăn cản làm gì, nếu như ngươi dám can thiệp thì đừng trách ta."
Thậm chí Chu Bá Thông còn đứng chặn trước mặt Nhất Đăng.
Chỉ cần Nhất Đăng dám chạy tới cản Từ Ân thì hắn liền xuất thủ cản Nhất Đăng lại.
Nhất Đăng đại sư ngẩn ngơ, im lặng.
Vô số người lúc này đều âm thầm khen hành động của Chu Bá Thông, Nhất

Đăng đại sư có vẻ hơi từ bi quá mức rồi.
Lúc này chiến đấu giữa Cừu Thiên Nhận cùng Công Tôn Chỉ cũng dần dần gay cấn.
Cả hai đối chiến điên cuồng, đến cuối cả hai đều bị thương không nhẹ.
Trên tăng bào của Cừu Thiên Nhận đã xuất hiện nhiều lỗ thủng, còn có máu tươi chảy ra.
Công Tôn Chỉ thì thảm hại hơn nhiều, bị đánh tới mức phun máu nhiều lần, thậm chí còn có ý định chạy trốn.
Nhưng mà Cừu Thiên Nhận cùng mọi người hoàn toàn không cho hắn cơ hội.
Đám người Thạch Chi Hiên, Lý Tầm Hoan, Kiếm Thần đã sớm không vừa mắt hắn rồi, thế nên đã âm thầm đứng xung quanh canh chừng, có mấy lần Công Tôn Chỉ muốn chạy thì đều bị đánh bay trở về.
Đến hiện tại hắn đã sắp tuyệt vọng.
Hắn không ngờ bản thân đi cùng nữ nhi tới Thiên Cơ Lâu, cuối cùng lại bị lâu chủ Thiên Cơ Lâu đâm một đao.
"Không sai, Cừu Thiên Xích là do ta giết."
"Đầu tiên ta hạ dược nàng, khiến nàng hôn mê, sau đó dựng nàng đứng lên."
"Đợi nàng hơi tỉnh táo lại thì ta dần dần gõ nát xương cốt của nàng, sau đó bỏ lại đầm cá sấu."
Lúc này Công Tôn Chỉ cũng điên cuồng, hắn đang cố ý dùng ngôn ngữ để kích thích Cừu Thiên Nhận, muốn qua đó khiến Cừu Thiên Nhận sơ xuất.
"Ngươi đáng chết!"
Quả nhiên Cừu Thiên Nhận không thể kiềm được.
Khi y nghe được những thứ này thì đau khổ cực kỳ, không biết chịu những đau khổ như thế này thì sao những năm nay muội muội mình có thể sống được.
Công Tôn Chỉ cũng lợi dụng lần sơ hở này để đâm thủng bụng của Cừu Thiên Nhận.
"Chết!"
Sát khí trong mắt Cừu Thiên Nhận bạo phát, chưởng một chưởng vào trán Công Tôn Chỉ.
Y hoàn toàn lấy thương đổi thương, chịu một kiếm này của Công Tôn Chỉ để đổi lấy cơ hội giết hắn.
Nếu nói riêng về độ hung hãn thì Công Tôn Chỉ thua xa Cừu Thiên Nhận.
Két!
Như là tiếng quả dưa hấu bị đập vỡ, đầu của Công Tôn Chỉ trực tiếp nứt ra, chết thảm tại chỗ.
Xong kịch!
Công Tôn Chỉ cũng đã chết, lúc này mọi người cũng không còn hứng thú nữa, tự mình quay về Thiên Cơ Lâu.
Đây cũng không phải là lần đầu những chuyện như này xảy ra trước Thiên Cơ Lâu.
Không có gì kỳ quái.

Cũng đã có nhiều người chủ động đứng trước Thiên Cơ Lâu để chờ đợi cừu nhân của mình.
Một lúc sau thì đám người Lão Ngoan Đồng mới trở về.
Đoàn Dự cùng Hư Trúc đang đỡ Cừu Thiên Nhận bị thương vào.
Còn về phần Công Tôn Lục Ngạc thì ngơ ngơ ngác ngác, cha nàng bị cậu của nàng đánh chết, giờ nàng không biết làm gì nữa.
Nếu không phải Cừu Thiên Nhận giữ nàng lại, kêu rằng khi thương thế lành sẽ quay lại tìm Cừu Thiên Xích thì sợ rằng nàng đã về Tuyệt Tình Cốc rồi.

Chương 264. Quách Phù không biết tự lượng sức

"Lâu chủ!
"Ơ? Ngữ Yên cùng đại ca đâu?"
Đoàn Dự vui vẻ cười, nhìn xung quanh như tìm kiếm thứ gì, tuy nhiên lại không thấy bóng dáng của Tiêu Phong cùng Ngữ Yên đâu.
"Bọn họ có việc phải đi rồi, một thời gian ngắn sau mới có thể trở về."
Gia hoả này thật sự đã thoát khỏi bóng ma của Vương Ngữ Yên rồi.
Thấy Đoàn Dự trở về thì hắn cũng biết y cũng đã trở lại bình thường.
Đoàn Dự gật đầu, lôi kéo Hư Trúc cùng Lý Thanh Lộ tới để giới thiệu cho lâu chủ: "Lâu chủ, đây chính là anh em kết nghĩa của ta, Hư Trúc, hắn cũng muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu."
"Còn đây là Lý Thanh Lộ, nàng cũng muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu luôn."
Mộng Cô?
Lưu Tiêu nhịn không được mà nhìn Lý Thanh Lộ một tý.
Nhưng nàng đã mang một chiếc khăn che mặt, không thể thấy rõ chân dung, chỉ có thể sử dụng công năng của Thiên Cơ Lâu mà thôi.
Khi thấy được chân dung của nàng thì Lưu Tiêu không khỏi nể phục, đúng là hậu đại của Lý Thu Thuỷ.
Nếu không phải những nữ tử trên Tuyệt Sắc Bảng đều quá nghịch thiên thì lúc này Lý Thanh Thuỷ cũng đã có hy vọng rồi.
"Ừm!"
Lưu Tiêu gật đầu, xem như bằng lòng.
Nói xong Lưu Tiêu không nhìn Đoàn Dự mà nhìn sang đám người vừa đi vào Thiên Cơ Lâu.
Bởi vì đi vào cùng Nhất Đăng đại sư không phải ai khác mà là đám người Hồng Thất Công.
"Tên: Quách Tĩnh"
"Thân phận: Đệ tử Hồng Thất Công, đệ tử Giang Nam Thất Quái."
"Tu vi: Đại Tông Sư sơ kỳ"
"Võ học: Cửu Âm Chân Kinh, Hàng Long Thập Bát Chưởng"
"Mục đích: Dùng địa bàn của Thiên Cơ Lâu để tổ chức Võ Lâm Đại Hội, chống lại Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương gần tấn công Tương Dương"
Nếu như Quách Tĩnh mà gặp phải Tiêu Phong thì sợ rằng cả hai sẽ có cảm giác gặp nhau hận muộn.
Lưu Tiêu cũng nhìn sang những người khác một tý.
Ngoại trừ Hoàng Dung là Lưu Tiêu có nhìn sơ qua, còn về phần những tên ngu ngốc như Đại Võ Tiểu Võ, Quách Phù thì Lưu Tiêu không thèm ngó tới.
"Quách bá bá!"
Lưu Tiêu còn chưa kịp giao lưu với Quách Tĩnh thì Dương Quá liền chạy

tới với vẻ mừng rỡ.
Sau khi được Lưu Tiêu đả thông tư tưởng thì Dương Quá lúc này chỉ có tôn kính cùng sùng bái Quách Tĩnh, không còn một tia oán hận nào.
"Quá nhi!"
Quách Tĩnh cũng vui mừng khôn xiết, vội vàng kéo Dương Quá lại để quan sát.
"Tốt! Cao lớn thêm không ít."
"Cơ sở võ công rất vững chắc, tiến bộ cũng rất nhanh, có khí khái của cha ngươi năm đó lắm."
Quách Tĩnh vừa xem vừa khen Dương Quá, vui mừng vì Dương Quá có thể gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
"Quách bá bá, lâu chủ đã kể hết về cha ta rồi."
Ánh mắt Dương Quá đỏ lên.
Lúc này mà Quách Tĩnh vẫn không quên an ủi mình, Dương Quá lúc này nhớ tới những oán hận khi trước hắn dành cho Quách Tĩnh thì xấu hổ vô cùng.
Quách Tĩnh sửng sốt: "Hảo hài tử!"
Sau khi nói xong thì Quách Tĩnh ôm quyền cảm tạ Lưu Tiêu.
"Cảm tạ giáo dục của lâu chủ đối với Quá nhi."
"Ân tình lớn như vậy Quách Tĩnh ghi khắc trong lòng."
Lưu Tiêu cũng rất khâm phục người đại hiệp vì dân vì nước như Quách Tĩnh, lập tức ôm quyền đối đáp: "Quách Đại Hiệp nói quá lời."
"Quách bá bá, để ta mang các ngươi đi tham quan Thiên Cơ Lâu một chút nha."
Dương Quá nhiệt tình.
Hai mắt của Quách Phù, Đại Tiểu Võ sáng lên, nóng lòng vô cùng.
Qua lời đồn thì trong Thiên Cơ Lâu có rất nhiều đồ vật thần kỳ.
Quách Tĩnh nói: "Ngươi mang Quách Bá Mẫu đi trước đi, ta còn có việc."
Hoàng Dung cũng biết việc Quách Tĩnh tìm lâu chủ Thiên Cơ Lâu để bàn bạc về việc Võ Lâm Đại Hội, thế nên sau khi an bài xong Cửu Thiên Nhận cung Nhất Đăng đại sư thì nàng cũng muốn tham quan Thiên Cơ Lâu một tý.
"Dương Quá, ngươi có thể kêu lâu chủ thu chúng ta làm đệ tử sao?"
Sau khi rời xa tầm mắt của Lưu Tiêu thì Quách Phù bắt đầu mơ mộng hão huyền.
Ngay cả Hoàng Dung khi nghe tới đây cũng có chút động tâm.
Nếu như có thể trở thành đệ tử của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì chắc chắn từ đây một bước lên trời.
Đi ngang khắp cả giang hồ.
Mơ hay thật!
Dương Quá tuy rất tôn trọng Quách Tĩnh, nhưng không có nghĩa là hắn thích Quách Phù.
Nếu không phải do Quách Phù lúc nào cũng chống đối hắn thì hắn cũng sẽ không bị đưa lên Chung Nam Sơn, trải qua nhiều bi kịch như vậy.
Thế nên Dương Quá cười gượng: "Lâu chủ không thu đệ tử."

"Dù là những thiên kiêu trên Tiềm Long Bảng như Khấu Trọng, Lý Tầm Hoan đại ca đều chỉ là đệ tử bình thường trong Thiên Cơ Lâu mà thôi."
"Ta ở Thiên Cơ Lâu này cũng chỉ là một tiểu nhị bưng trà rót nước, sao lâu chủ có thể nghe ta được."
Lời bóng gió chính là ngay cả thiên tài đứng thứ ba trên Tiềm Long Bảng như Lý Tầm Hoan mà lâu chủ còn không quan tâm, vậy sao hắn có thể thu người ngu ngốc như ngươi được chứ.
Nhưng mà Quách Phù lại không nghe được ý đó, vẫn dây dưa không ngớt.
"Ngươi đi nói với lâu chủ một tý đi!"
"Nếu hắn biết ta là con gái của Quách Tĩnh thì không chừng hắn sẽ thu ta làm đồ đệ đó."
Đúng là không biết tự lượng sức.
Người ta kính nể cha ngươi, vậy thì mắc mớ gì tới việc phải thu một người ngu ngốc như ngươi làm đệ tử?
Đến lúc ngươi làm xấu mặt thanh danh của Thiên Cơ Lâu thì ngươi nghĩ lâu chủ có giết ngươi không?
Lúc này Dương Quá cũng nhìn ra được rồi.
Ba người Quách Phù tuy đi theo Quách Tĩnh học võ, tuy nhiên lại không tới đâu, một tay của hắn thôi cũng có thể đánh bại cả ba rồi.
Ngu ngốc như vậy thì dù lâu chủ có kính phục Quách bá bá tới mức nào thì cũng sẽ không thu bọn hắn làm đồ đệ.
Lúc này Dương Quá cũng có chút hối hận.
Nếu biết như thế thì mình đứng ở bên kia nói chuyện với Quách bá bá là được rồi, trêu chọc thứ này làm gì.

Chương 265. Ngũ Tuyệt dần hội ngộ

"Ngươi nói thử xem!"
Quách Phù không nhìn ra được Dương Quá làm khó dễ nàng, tiếp tục thúc giục.
"Phù nhi đừng làm rộn nữa."
"Quá nhi ở Thiên Cơ Lâu này chỉ là một tiểu nhị làm việc vặt mà thôi, sao hắn có thể bắt lâu chủ làm gì được chứ."
"Hơn nữa lâu chủ Thiên Cơ Lâu tính tình cổ quái còn hơn Hồng Thất gia gia nữa, đừng làm khó dễ Quá nhi."
Hoàng Dung đứng cạnh một lúc lâu, sau khi xác định Dương Quá không có khả năng giúp Quách Phù thì nàng mới lên tiếng.
Tuy thất vọng nhưng nàng cũng ngăn Quách Phù, không cho làm phiền Dương Quá nữa.
Quách Phù tức giận, trốn sang chỗ khác để dỗi, nàng vẫn chưa từ bỏ ý định của mình.
Nàng cảm thấy rằng Dương Quá chỉ là không muốn nàng gia nhập Thiên

Cơ Lâu, hắn sợ nàng cướp mất vị trí của hắn thôi.
Hai tên Tiểu Võ Đại Võ thấy thế vội vàng chạy đi an ủi Quách Phù, cũng không tham quan Thiên Cơ Lâu nữa.
Còn Hoàng Dung thì vẫn khám phá xung quanh với vẻ đầy hứng khởi.
"Nếu như Thất Công gia gia muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu thì sao?"
Hoàng Dung hỏi nhỏ Dương Quá.
Dương Quá suy nghĩ một chút rồi trả lời: "Chắc là có thể."
"Ta cũng không biết tiêu chuẩn nhận người của lâu chủ ra sao nữa."
"Nếu như hắn nhìn ngươi thấy thuận mắt thì thu."
"Nếu thấy ngứa mắt thì dù ai đi xin cũng vô dụng."
Người muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu nhiều như biển.
Nhưng có thể thật sự gia nhập vào thì không được mấy người.
...
"Lâu chủ, lần này Quách mỗ đến đây là để.."
Lời của Quách Tĩnh còn chưa dứt thì Lưu Tiêu đã chặn lại.
"Ý đồ của Quách Đại Hiệp ta đã biết rồi."
"Trong Thiên Cơ Lâu này thì ngoại trừ quy tắc không được chém giết nhau ra thì khách nhân muốn làm gì cũng được."
"Quách Đại Hiệp muốn mở Võ Lâm Đại Hội thì vô tư, miễn đừng đụng tới quy củ của Thiên Cơ Lâu ta sẽ không quản."
Vì sao Quách Tĩnh lại muốn đến Thiên Cơ Lâu?
Bởi vì ở đây nhiều cao thủ.
Hắn có thể tuyên bố bản thân muốn tập hợp cao thủ để đối chiến với Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương, nếu như hắn có thể tụ tập được ai thì đó là bản lãnh của hắn.
Chỉ cần bọn hắn trả tiền thuê phòng ở đây là được, những việc khác tuỳ ý.
Dù sao mỗi ngày hắn đều công bố một bảng danh sách khác nhau, người đến đây không thiếu, nên không cần quan tâm.
"Đa tạ lâu chủ!"
Quách Tĩnh vui mừng, tiếp tục ôm quyền.
"Tĩnh nhi, không ngờ các ngươi đã tới trước rồi."
Lúc này bỗng có một tiếng nói vang lên.
Trên thiên hạ này còn có ai dám gọi Quách Tĩnh như thế chứ? Chắc chỉ có vài người mà thôi.
Lưu Tiêu cùng Quách Tĩnh đều quay đầu nhìn sang.
"Nhạc phụ?"
Quách Tĩnh cười tươi, nhanh chóng chạy tới.
"Tên: Hoàng Dược Sư."
"Tu vi: Đại Tông Sư sơ kỳ"
"Võ học: Bích Hải Triều Sinh Khúc, Lạc Anh Thần Kiếm Chưởng, Đạn Chỉ Thần Thông."
"Mục đích: Tham gia Võ Lâm Đại Hội của Quách Tĩnh"
Hoá ra là Đông Tà - Hoàng Dược Sư.
Hoàng Dược Sư, Lưu Tiêu cho rằng người này là người có thiên phú gần

bằng Vương Trùng Dương nhất trong Ngũ Tuyệt.
Bởi vì những người khác đều là người có địa vị, có truyền thừa.
Còn Hoàng Dược Sư thì hoàn toàn do chính bản thân lĩnh ngộ.
Có thể nói rằng con đường tu luyện của hắn trắc trở hơn người khác rất nhiều.
"Đi kêu Trình Anh tới đây, sư tôn Hoàng Dược Sư của nàng tới rồi này!"
Lưu Tiêu nói cho Chung Linh đang kè kè bên hắn một tiếng.
Bởi vì Hùng Bá đang xông Chiến Thần Tháp nên đám người Trình Anh đều kéo ra đó để hóng hớt rồi, còn chưa biết việc Quách Tĩnh, Hoàng Dung cùng những người khác đã tới Thiên Cơ Lâu.
"Được!"
Chung Linh chạy đi gọi người.
Hoàng Dược Sư?
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều ngây người.
Hôm nay thật sự có nhiều cao thủ tới Thiên Cơ Lâu thật, tất cả đều là nhân vật danh tiếng lẫy lừng cả.
Còn có cả đại hiệp như Quách Tĩnh nữa.
Chắc chỉ có thể là Thiên Cơ Lâu mới sở hữu khung cảnh rầm rộ này mà thôi.
Đùng!
Yêu Nguyệt dùng sức ném mạnh Lục Nhâm Thần Đầu xuống đất.
Dù mặt đất bị đập tới mức nứt ra một đường cực lớn nhưng Lục Nhâm Thần Đầu vẫn không tổn hại gì cả.
Đệ tử Di Hoa Cung đứng ngoài cửa thì run rẩy không ngừng.
Tính khí của Đại Cung Chủ quả thật càng lúc càng nóng nảy.
Từ sau khi lấy được Lục Nhâm Thần Đầu thì đã có vài cung nữ bị Đại Cung Chủ giết do vô tình chọc giận nàng.
"Tỷ... Sao ngươi lại lên cơn nữa thế."
Liên Tinh thở dài, đi từ ngoài cửa vào.
Đừng nói là những cung nữ bình thường này, hiện tại dù ngay cả nàng cũng hơi sợ Yêu Nguyệt rồi, hỉ nộ vô thường.
"Đây là thứ quỷ gì đấy, mãi không thể nào giải được là sao."
Tóc tai Yêu Nguyệt bù xù, hai mắt dần dần có quầng thâm.
Đã mấy ngày liên tiếp nàng không chợp mắt tý nào rồi, tất cả thời gian đều dùng để nghiên cứu Lục Nhâm Thần Đầu, nàng muốn lấy được áo nghĩa tối cao Di Hoa Tiếp Mộc trong đó.
Nhưng đáng tiếc, nàng cũng giống những người nắm giữ Lục Nhâm Thần Đầu trước đó, dù cho Yêu Nguyệt có trí tuệ siêu việt ra sao thì nàng vẫn không thể mở ra Lục Nhâm Thần Đầu được.
Giờ khắc này nếu như có bất kỳ người nào ở đây thì đều sẽ giật mình, Yêu Nguyệt còn đâu dáng vẻ của mỹ nữ đứng đầu trên Tuyệt Sắc Bảng nữa, nhìn liếc qua cứ như là Lệ Quỷ hiện thế.
Nàng đã sắp điên tới nơi rồi.
Cảm thấy trí tuệ của mình bị vũ nhục.

Đồ vật chỉ to bằng nắm đấm thôi mà nàng mất tới mấy ngày cũng không mở được.

Chương 266. Phía sau Phá Toái Hư Không là gì?

"Chúng ta đến Thiên Cơ Lâu đi!"
"Không phải lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã từng tuyên bố sao? Trên thiên hạ này chỉ có Thiên Cơ Lâu bọn hắn là biết cách để mở Lục Nhâm Thần Đầu ra mà thôi, chúng ta chỉ cần tốn ít tiền kêu bọn hắn mở là được rồi."
Liên Tinh đành nói ra lời trong lòng.
"Không được!"
Yêu Nguyệt thét lên, chói tai cực kỳ, biểu tình của nàng vặn vẹo.
"Thiên Cơ Lâu kia đem chuyện quá khứ của ta kể cho tất cả mọi người, hắn chính là đại địch của ta."
"Đợi đến khi ta luyện thành Di Hoa Tiếp Mộc thì ta nhất định sẽ san bằng Thiên Cơ Lâu."
Trong mắt Yêu Nguyệt là nỗi thù hận cực kỳ lớn.
Nàng hận Thiên Cơ Lâu tới thấu xương.
Không ngờ bọn hắn lại dám đem chuyện năm đó giữa mình cùng Giang Phong kể cho tất cả mọi người.
Với tính cách hung tàn của Yêu Nguyệt thì nàng không lập tức giết tới Thiên Cơ Lâu để trả thù đã là rất lý trí rồi.
Nếu như nàng có tự tin đánh thắng được lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì nàng đã đi từ lâu rồi.
Nếu như bắt nàng đi cầu lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì thà giết nàng cho rồi.
Thậm chí nàng thà không lấy được Di Hoa Tiếp Mộc chứ không đời nào nàng chịu đi Thiên Cơ Lâu.
"Tỷ tỷ, Giá Y Thần Công thật sự rất bình thường, trên Tâm Pháp Thiên Bảng còn rất nhiều công pháp có thể nghiền ép nó đấy."
"Với lực chiến của ngươi thì thà đi xông Chiến Thần Tháp của Thiên Cơ Lâu để kiếm thần công mạnh hơn Giá Y Thần Công cũng được."
"Hiện tại toàn bộ cao thủ giang hồ đều hướng về Thiên Cơ Lâu, muốn có được những thần công trong Chiến Thần Tháp."
"Di Hoa Cung của chúng ta dù cho có thể mở Lục Nhâm Thần Đầu ra được thì sợ rằng lúc đó đã bị đào thải khỏi giang hồ rồi."
Sao Yêu Nguyệt lại không biết những việc này được chứ.
Nhưng nàng quá tự phụ, nàng không thể bỏ xuống lòng tự tôn được.
Đặc biệt là chuyện của Giang Phong, việc này thôi đã khiến nàng không dám lộ mặt trên giang hồ rồi, sợ bị người khác bàn tán.
Hơn nữa nếu nàng đến Thiên Cơ Lâu thì khác nào chứng minh nàng sợ Thiên Cơ Lâu chứ.
Việc này đối với người luôn tự cho mình là nhất như Yêu Nguyệt là không

thể chấp nhận được.
"Chắc là tỷ tỷ vẫn chưa biết, gần đây Thiên Cơ Lâu đã công bố một thứ mới gọi là Ngộ Đạo Tháp."
"Ở trong Ngộ Đạo Tháp thì ngộ tính sẽ được tăng cường gấp mấy lần."
"Hơn nữa còn có cả Phòng Chế Tạo Đại Tông Sư nữa, chỉ cần Nửa Bước Đại Tông Sư vào đó, trong vòng một tháng nhất định sẽ trở thành Đại Tông Sư."
"Nếu như chúng ta cứ thế này mãi thì đợi đến khi những địch nhân kia đột phá thì hậu quả chúng ta phải đối mặt thật sự không khó tưởng tượng."
Yêu Nguyệt biến sắc.
Di Hoa Cung cũng không phải là nơi hiền lành gì, phong cách hành sự kịch liệt.
Thậm chí trên giang hồ Di Hoa Cung còn bị quy về Tà Đạo nữa.
Thế nên cừu nhân của Di Hoa Cung trên chốn giang hồ này nhiều lắm, người muốn hai nàng chết cũng không ít.
Lúc võ công của bọn nàng cao thì không sao, tất cả chỉ có thể nén giận.
Nhưng nếu bọn hắn có thể mượn Thiên Cơ Lâu để cường đại lên thì Di Hoa Cung sẽ gặp đại nạn.
"Ta dự định hai ngày sau sẽ đi Thiên Cơ Lâu."
"Nếu như tỷ tỷ ngươi không đi thì Di Hoa Cung nhờ ngươi quản lý."
Liên Tinh nói xong liền rời khỏi nơi này.
Nhưng ngoài ý muốn là Yêu Nguyệt nghe vậy nhưng cũng chỉ trầm mặc, không nói và cũng không ngăn cản Liên Tinh lại, không nổi điên tiếp nữa.
....
"Kí chủ: Lưu Tiêu"
"Cảnh giới: Đại Tông Sư hậu kỳ."
"Võ học: Thần Võ Huyền Công, Hàng Long Thập Bát Chưởng, Lục Mạch Thần Kiếm."
Sau khi tỉnh lại từ trạng thái tu luyện thì việc đầu tiên Lưu Tiêu làm là xem xét số liệu của bản thân.
"Thần Võ Huyền Công thật sự khủng bố, không hổ là thần công có thể áp chế được Chiến Thần Đồ Lục."
Chỉ trong vài ngày thôi mà hắn đã tấn thăng lên Đại Tông Sư hậu kỳ rồi.
Đây chính là một trong những điểm khủng bố của Thần Võ Huyền Công.
Nhưng đây chỉ là phương diện cảnh giới mà thôi, nếu như xét về sức chiến đấu thì ngay cả Lưu Tiêu cũng không biết bản thân mình mạnh mẽ tới đâu nữa.
Đại Tông Sư đến Thiên Cơ Lâu này cũng không ít.
Hắn đã thử cảm nhận qua, người mạnh nhất chính là Hùng Bá, nhưng đối với hắn thì y vẫn thật sự quá yếu, chỉ cần một tay thôi là trấn áp được rồi, không cần dùng tới năng lực của Thiên Cơ Lâu.
Tu luyện Thần Võ Huyền Công thật sự không có bình cảnh hay trở ngại gì cả, cứ quét ngang tất cả mà tiến, đột phá liên tục.
Nếu không phải là vì rèn luyện thân thể cùng chân khí hoàng kim cần quá

nhiều năng lượng thiên địa thì hắn đã đột phá lên Võ Thánh từ lâu rồi.
"Sau khi Phá Toái Hư Không thì ta sẽ tiến vào thế giới có cao cấp hơn hay là Tiên Giới trong truyền thuyết thế?"
Lưu Tiêu hơi có chút thắc mắc.
Đối với hắn bây giờ thì Phá Toái Hư Không không còn chút độ khó nào cả.
Nếu như không phải do hắn còn muốn hưởng thụ tại thế giới này thêm, ở đây còn nhiều thần công chưa lấy được thì hắn đã mua lượng lớn đan dược để Phá Toái Hư Không rồi.
Phá Toái Hư Không tại thế giới này không có ghi chép cụ thể nào cả, chỉ có một cái tên mà thôi.
Còn về phần sau khi Phá Toái Hư Không xong đi đâu thì không ai biết.
"Chắc hẳn là đánh vỡ hàng rào của thế giới này, tiến vào Đại Vũ Trụ Thế Giới mênh mông rộng lớn."
Lưu Tiêu suy đoán.

Chương 267. Phung phí của giời

Nếu như Cửu Châu đã có Tiểu Thế Giới.
Thì có khi nào chính bản thân Cửu Châu cũng là một Tiểu Thế Giới do một cường giả tuyệt đỉnh nào đó để lại không, chỉ khi nào Phá Toái Hư Không mới có thể thoát ra khỏi Tiểu Thế Giới này.
Việc này cũng không phải là không có khả năng!
Như là Chiến Thần Đồ Lục thần bí kia vậy, dường như nó không phải là sản phẩm của người thế giới này.
Nó đã tồn tại từ rất rất lâu rồi.
Thế nên người để Chiến Thần Đồ Lục lại thế giới này cũng có thể là người sáng tạo ra cả Cửu Châu.
Suy nghĩ một lúc thì Lưu Tiêu phát hiện không có đáp án nào là chắc chắn cả, nên hắn bắt đầu kiểm tra hệ thống.
"Hùng Bá đã ở đủ 24 giờ trong Thiên Cơ Lâu, có thể chọn bất kỳ môn võ học nào của hắn."
"Thạch Chi Hiên đã ở đủ 24 giờ trong Thiên Cơ Lâu, có thể chọn bất kỳ môn võ học nào của hắn."
"Nhất Đăng đại sư đã ở đủ 24 giờ trong Thiên Cơ Lâu, có thể chọn bất kỳ môn võ học nào của hắn."
"Hoàng Dược Sư đã ở đủ 24 giờ trong Thiên Cơ Lâu, có thể chọn bất kỳ môn võ học nào của hắn."
Hôm qua thật sự có nhiều cao thủ tới Thiên Cơ Lâu lắm, cũng cống hiến rất nhiều thần công.
Trên người Hùng Bá Phong Vân thì Lưu Tiêu lựa chọn Tam Phân Quy Nguyên Khí.
Trên người Kiếm Thần thì là Mạc Danh Kiếm Pháp.
Thạch Chi Hiên thì chắc chắn là Bất Tử Ấn Pháp rồi.
Hoàng Dược Sư thì là Bích Hải Triều Sinh Khúc.

Nhất Dương Chỉ của Nhất Đăng đại sư.
Thiết Chưởng Công của Cừu Thiên Nhận.
...
Tiếp thu xong võ học, hệ thống còn có thông báo khác.
"Lại mở khoá."
"Chúc mừng ký chủ, danh khí của ngài đã tiếp tục tăng cao, mở khoá thêm năm Phòng Chế Tạo Tông Sư."
Lưu Tiêu nghe đến đây thì hơi thất vọng một tý, đối với hắn thì Phòng Chế Tạo Tông Sư không còn là một cái gì quá quan trọng nữa.
"Cũng tốt, một Phòng Chế Tạo Tông Sư bây giờ cũng hơi không đủ thật."
"Hiện tại người đặt trước Phòng Chế Tạo Tông Sư đã kéo dài ra tận hai năm sau rồi."
Nhiều người nghe nói phải đợi tới hai năm thì cũng không đặt trước nữa.
Trong hai năm không chừng bọn hắn đã có thể tự đột phá lên Tông Sư luôn rồi.
Dù bọn hắn có đột phá nhưng Thiên Cơ Lâu vẫn không trả lại tiền.
"Cho Lâm Bình Chi cùng A Phi mỗi người một Phòng Chế Tạo Tông Sư."
"Còn lại thì đưa ra sử dụng ngay được."
A Phi cùng Lâm Bình Chi đều là Nửa Bước Tông Sư hết rồi.
Nếu như có Phòng Chế Tạo Tông Sư hỗ trợ thì có thể để cả hai tiết kiệm không ít thời gian.
"Ơ, người đâu?"
Khi Lưu Tiêu vừa xuống lầu thì phát hiện đại sảnh hiện tại chỉ có le que vài bóng người, cũng chỉ có Chu Chỉ Nhược đang tính toán sổ sách, nàng ngẩng đầu nói.
"Hôm qua Thạch Chi Hiên đã trở thành Tứ Tinh Chiến Thần, khi nãy Hùng Bá của Thiên Hạ Hội cũng bắt đầu xông vào Chiến Thần Tháp nên mọi người đều kéo đi xem hết rồi."
Nghe thế thì Lưu Tiêu gật đầu.
Hùng Bá là cao thủ Nửa Bước Võ Thánh, hắn là người mạnh nhất trong Thiên Cơ Lâu từ trước tới nay, đương nhiên là trừ Lưu Tiêu ra.
Thế nên việc hắn vào Chiến Thần Tháp gây nên oanh động không nhỏ.
"Moá! Không ngờ Hùng Bá lại thu được Cửu Dương Thần Công."
"Ngưu bức! Ngoại trừ đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì hắn là người đầu tiên đạt được danh hiệu Ngũ Tinh Chiến Thần."
"Những lời lâu chủ nói trước đó là thật, bất kỳ ai trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần thì sẽ thu được một môn thần công bất kỳ."
Rất nhanh đã có người quay lại đại sảnh.
Lúc trước tuy Vương Ngữ Yên cùng Tiêu Phong đều đạt được danh hiệu Ngũ Tinh Chiến Thần, đã được ban thưởng.
Tuy nhiên cả hai đều là đệ tử của Thiên Cơ Lâu nên mọi người không quá tin tưởng.
Hiện tại thì Hùng Bá cũng thu được thần công, nên mọi người đã triệt để tin tưởng Lưu Tiêu.

"Quách đại hiệp cùng Hoàng Dược Sư thật sự quá đỉnh, cả hai đều đã trở thành Tứ Tinh Chiến Thần, chỉ cần một tý nữa thôi là Ngũ Tinh rồi."
Những người vừa quay lại thì ai nấy đều thảo luận về chuyện xảy ra ở Chiến Thần Tháp.
Sau đó mọi người cũng phát hiện Lưu Tiêu.
"Lâu chủ, cố gắng tiết chế."
"Lâu chủ, thân thể của ngươi có được không đó, ngày nào cũng tới tận gần trưa mới xuống."
Lưu Tiêu nói: "Những tên bậy bạ các ngươi nghĩ gì đấy, lão tử tu luyện nên mới xuống trễ, chứ các ngươi cho rằng ta làm gì cả đêm?"
Thiên Cơ Lâu âm thịnh dương suy, ai cũng là mỹ nữ tuyệt thế, nên những người này có suy nghĩ như vậy là bình thường.
"Không bằng súc sinh!"
"Moá ơi, ngày nào ngươi cũng tu luyện sao? Ngươi có phải là con người không thế?"
"Phung phí của trời."
"Không bằng cầm thú, thì ra mỗi ngày ngươi dậy trễ như thế là vì tu luyện sao?"
"Ai... Tiếc một đám mỹ nữ."
Lưu Tiêu không lên tiếng thì tốt, hắn vừa lên tiếng thì tất cả người ở đây đều khinh thường hắn.
Đây còn là người sao?
Nhiều nữ tử trên Tuyệt Sắc Bảng vây quanh ngươi như thế mà ngươi chỉ tu luyện thôi sao?
Mặt Lưu Tiêu đen lại, la lên: "Cút!"
Hắn thở hổn hển.
Chẳng lẽ ta không muốn sao?
Ta cũng muốn lắm chứ, nhưng việc gì cũng phải làm theo chất lượng, không vội được.

Chương 268. Thân thế của Tiểu Ngư Nhi

"Đây chính là Thiên Cơ Lâu sao?"
Tâm tình của Tiểu Ngư nhi kích động.
Thời gian gần đây khi hắn hành tẩu giang hồ thì đâu đâu cũng là truyền thuyết về Thiên Cơ Lâu cả.
Hắn rời khỏi Ác Nhân Cốc là vì tìm hiểu về thân thế bí ẩn của mình, nhưng hắn không có bất kỳ đầu mối nào cả, không biết bắt đầu từ đâu.
Hiện tại hy vọng duy nhất của hắn chính là Thiên Cơ Lâu, nơi được đồn là chỗ có hệ thống tình báo đệ nhất thiên hạ.
"Đi thôi!"
"Nếu như ngay cả Thiên Cơ Lâu cũng không biết được thân thế của ngươi

thì ngươi cứ tiếp tục làm cô nhi đi, hết cách rồi."
Hoa Vô Khuyết cũng ở đây.
Số mệnh thật sự là trêu ngươi, cuối cùng cả hai huynh đệ lại gặp nhau giữa đường.
Nhưng mà bởi vì sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu nên lúc này Giang Biệt Hạc đã tử vong, do đó tạo nên một loạt thay đổi trong tương lai.
Hiện tại Tiểu Ngư Nhi vẫn chưa kết bạn với Tiểu Tiên Nữ.
Hoa Vô Khuyết lúc này cũng chưa kết bạn với Thiết Tâm Lan.
Lưu Tiêu thấy hai người mới tới thì liền sử dụng công năng của Thiên Cơ Lâu để điều tra.
"Tên: Hoa Vô Khuyết"
"Thân phận: Đệ tử Di Hoa Cung, con trai của Giang Phong"
"Tu vi: Tiên Thiên sơ kỳ"
"Võ học: Giá Y Thần Công"
"Mục đích: Đi theo Tiểu Ngư Nhi để điều tra về thân thế bí ẩn của y."
Chỉ nhìn người đầu tiên thôi là Lưu Tiêu đã đoán người còn lại là ai rồi, không cần tiếp tục xem xét.
Bởi vì bộ dáng của cả hai thật sự quá giống nhau.
Đương nhiên người đẹp nhất vẫn là Hoa Vô Khuyết.
Tuy Tiểu Ngư Nhi cùng Hoa Vô Khuyết là sinh đôi nhưng nhìn y lại có chút hèn mọn, không có khí chất xuất trần được như người sống và lớn lên tại Di Hoa Cung từ nhỏ là Hoa Vô Khuyết.
Lưu Tiêu khi thấy nhan sắc của cả hai thì không khỏi tặc lưỡi.
Hoa Vô Khuyết không hổ là con trai của mỹ nam tử đệ nhất thiên hạ Giang Phong, ngay cả bản thân hắn cũng có chút đố kỵ với vẻ đẹp của Hoa Vô Khuyết.
Thấy bộ dạng của Hoa Vô Khuyết thì Lưu Tiêu cũng hiểu vì sao khi xưa Yêu Nguyệt điên cuồng tới vậy rồi.
....
"Tên tiểu bạch kiểm này thật đẹp!"
"Má nó! Sao trên đời này lại có nam tử đẹp trai như vậy được."
"Ta lấy tiền của bữa nhậu này ra để cược, tên này chắc chắn giống như Triệu Mẫn quận chúa, đều là gái giả trai cả."
Không chỉ Lưu Tiêu mà cả Thiên Cơ Lâu ai cũng chú ý tới sắc đẹp của Hoa Vô Khuyết, ai nấy đều đố kỵ tới mức đỏ bừng cả mắt.
Nhiều nữ tử thậm chí còn nhìn hai người Hoa Vô Khuyết với ánh mắt say mê.
Lưu Tiêu nhìn thoáng những nữ tử bên cạnh mình một tý.
Khi thấy không ai có vẻ say mê thì hắn hơi yên tâm một tý.
Người mà hắn lo nhất là Giang Ngọc Yến thì lúc này còn không thèm chú ý tới Hoa Vô Khuyết.
"Bái kiến lâu chủ Thiên Cơ Lâu!"
Hai người Hoa Vô Khuyết ôm quyền.
Lưu Tiêu gật đầu đáp lại: "Mười hai vạn, ta sẽ nói toàn bộ những gì mà các

ngươi muốn biết."
Tiểu Ngư Nhi sửng sốt.
Một khắc sau thì hắn bắt đầu mừng như điên.
Hiển nhiên là lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí này biết về thân thế của hắn, thậm chí là còn biết được mục đích hắn tới đây làm gì nên mới có thể nói như thế, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.
Đúng thật là làm tình báo.
Vừa ra tay liền thấy không tầm thường rồi, cả hai rung động trong lòng cực kỳ.
Chưa mở miệng mà người ta đã biết ngươi muốn gì rồi.
"Thiên Cơ Lâu quả nhiên là nơi khiến người khác bội phục, lâu chủ quả nhiên là một thần nhân."
Tiểu Ngư Nhi bội phục sát đất.
Hiển nhiên là cả hai đã có chuẩn bị từ trước rồi, nhanh chóng lấy tiền ra để trả.
"Mong lâu chủ báo tin tức về thân thế của ta!"
Lưu Tiêu lấy tiền, nhìn chằm chằm vào Tiểu Ngư Nhi rồi mới lên tiếng:
"Ta đã từng đề cập tới thân thế của các ngươi rồi đó."
Lưu Tiêu có chút cạn lời.
Tên Tiểu Ngư Nhi này đáng ra phải cơ trí lắm chứ, không lẽ hắn không thể suy đoán ra thân thế của mình qua lần bản thân nói về Yêu Nguyệt hay sao?
Ngươi có nói à? Hoa Vô Khuyết chau mày.
Hình như Thiên Cơ Lâu chưa từng nhắc qua thân thế của Tiểu Ngư Nhi mà.
"Các ngươi có phát hiện là dung mạo của hai ngươi rất giống nhau không?"
"O..."
Cả hai tiếp tục sửng sốt.
Chúng ta giống nhau thì có liên quan gì tới thân thế của ta chứ?
Một khắc sau thì bỗng Tiểu Như Nhi như nhận ra gì đó: "Ý của lâu chủ là hai chúng ta là anh em ruột sao?"
Trong lòng Hoa Vô Khuyết lúc này là sóng to gió lớn.
Lưu Tiêu nói: "Ngay cả người mù cũng có thể thấy rõ chuyện này mà, ngươi hỏi những người ở đây thử đi, ai mà không nhìn ra hai các ngươi là anh em chứ."
Hai người nhìn xung quanh, quả nhiên ai nấy đều gật đầu xác nhận lời của lâu chủ.
"Mong lâu chủ giải thích!"
Hoa Vô Khuyết cũng bắt đầu khẩn trương.
Không ngờ hắn chỉ đi theo Tiểu Ngư Nhi để tìm hiểu thân thế của y thôi mà lại lòi ra bí mật động trời này.
Lưu Tiêu nói: "Lúc mà ta kể chuyện xấu của Yêu Nguyệt thì ta đã từng đề cập tới rồi, trước khi chết thì Hoa Nguyệt Nô, thị nữ của Yêu Nguyệt đã sinh ra một cặp song sinh."
"Con cả thì bị Yến Nam Thiên mang đi, đứa nhỏ hơn thì bị Yêu Nguyệt mang đi."

"Tiểu Ngư Nhi ngươi được Yến Nam Thiên mang tới Ác Nhân Cốc để nuôi dưỡng, còn Hoa Vô Khuyết thì lớn lên tại Di Hoa Cung."
"Các ngươi đã rõ quan hệ của cả hai chưa."

Chương 269. Yêu Nguyệt độc ác

Hoa Vô Khuyết cùng Tiểu Ngư Nhi nghẹn họng nhìn trân trối.
Hai ta là anh em ruột!
Phụ thân của chúng ta là Giang Phong! Mẫu thân là Hoa Nguyệt Nô.
Thì ra việc đệ nhất mỹ nam tử trên giang hồ Giang Phong cùng thê tử của hắn Hoa Nguyệt Nô bị Yêu Nguyệt giết mà lâu chủ kể lần trước là phụ mẫu của chúng ta sao?
"Moá? Hèn chi hắn đẹp trai như thế, thì ra hắn là con của mỹ nam tử thiên hạ đệ nhất, Giang Phong."
"Trời, Yêu Nguyệt hận Giang Phong như thế mà sao nàng lại nuôi dưỡng con trai của hắn được?"
"Có âm mưu! Yêu Nguyệt giết người như ma, sao có thể nuôi lớn con trai của Giang Phong với ý đồ tốt được."
...
Người trong Thiên Cơ Lâu cũng bị giật mình.
Không cần dùng đầu bọn hắn cũng có thể biết được rắp tâm của Yêu Nguyệt không tốt một tý nào.
"Đại ca?"
Hoa Vô Khuyết vẫn chưa quen cách xưng hô thế này với Tiểu Ngư Nhi.
Sau đó cả hai ôm nhau.
Qua một lúc thì cả hai tách ra, nhìn về phía Lưu Tiêu, Tiểu Ngư Nhi lên tiếng: "Lâu chủ, Yêu Nguyệt nuôi lớn Hoa Vô Khuyết là nhằm mục đích gì thế?"
Trong giang hồ thì Yêu Nguyệt nổi danh độc ác cực độ, hỉ nộ vô thường.
Nàng giết và hận cha mẹ của Hoa Vô Khuyết như thế, không ai cho rằng nàng nuôi lớn Hoa Vô Khuyết là bởi vì hối lỗi cả.
Lưu Tiêu nói: "Năm đó thật sự Yêu Nguyệt đã hận cha mẹ ngươi đến tận xương tuỷ."
"Nàng không chỉ độc ác mà còn vô cùng thông minh, nham hiểm."
"Trên thực tế thì năm đó nàng biết rằng Yến Nam Thiên đã ôm ngươi rời đi rồi, chỉ là nàng không ngăn cản, để hai người các ngươi đi mà thôi."
"Mục đích của nàng là để huynh đệ các ngươi bị chia tách nhau ra, sau đó nàng sẽ khiến cả hai tự chém giết lẫn nhau, qua đó trả thù mẹ các ngươi."
"Nếu như không phải các ngươi tới đây thì trong thời gian ngắn nữa thôi nàng sẽ an bài hai người các ngươi chém giết lẫn nhau."
Hoa Vô Khuyết cùng Tiểu Ngư Nhi lạnh hết cả sống lưng.
Nếu như cả hai không vô tình kết bạn thì chắc hẳn giờ đây cả hai đã tự giết lẫn nhau rồi.
"Kế hoạch thật độc ác!"

"Yêu Nguyệt này thật sự là rắn độc thành tinh, tâm tư còn độc hơn cả rắn rết nữa."
"Đáng tiếc túi da của nàng đẹp như vậy nhưng bên trong đã sớm bốc mùi rồi."
...
Mọi người đều bị doạ trước sự ác độc của Yêu Nguyệt.
Giết cha mẹ của người ta thì thôi đi, còn muốn cho con trai của người ta tàn sát lẫn nhau.
Thù hận có lớn tới đâu thì nghĩa tử là nghĩa tận.
Hành vi như thế không khác gì heo chó cả.
"Độc phụ đáng chết!"
Ngay cả người đứng đầu Ma Đạo như Tà Vương - Thạch Chi Hiên cũng nghe không vào.
"Độc phụ thế này, đáng chết!"
Quách Tĩnh tức giận đến mức run cả người.
Ác tính của người này thật sự khiến Quách Tĩnh không thể kiềm nổi sát khí của mình nữa.
"A Di Đà Phật!"
"Nếu như có một ngày bần tăng gặp phải Yêu Nguyệt này, chắc không thể tránh khỏi một trận trừ ma rồi."
Ngay cả người tốt tính như Nhất Đăng đại sư cũng bắt đầu có sát tâm.
Chỉ vì người ta không đáp lại tình cảm của ngươi mà ngươi lại trả thù, thậm chí là lên kế hoạch thâm độc như thế.
Quả thật không đáng làm người.
"Mong lâu chủ chỉ điểm cho hai huynh đệ chúng ta thoát được một kiếp này!"
Tiểu Ngư Nhi mém chút đã quỳ xuống rồi.
Hiện tại kế hoạch của Yêu Nguyệt đã bị vạch trần, chắc chắn cả hai sẽ không tự giết lẫn nhau.
Với tính cách của Yêu Nguyệt thì sao có thể bỏ qua cả hai một cách dễ dàng như vậy được.
Một vị cao thủ Đại Tông Sư.
Dù là người bày mưu tính kế nghịch thiên như Tiểu Ngư Nhi cũng phải bó tay chịu trói.
Phương pháp giúp hai người Hoa Vô Khuyết vượt qua được lần nguy cơ này có rất nhiều.
Như là giết chết Yêu Nguyệt.
Hoặc là cho bọn hắn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
Đến lúc đó thì dù cho là Yêu Nguyệt có muốn thì nàng cũng không dám làm càn trong Thiên Cơ Lâu.
Nhưng còn một phương pháp khác, đó chính là tìm một cao thủ tuyệt đỉnh làm hậu phương cho bọn hắn, khiến Yêu Nguyệt không dám ra tay.
Cao thủ tuyệt đỉnh đương nhiên không ai khác ngoài Yến Nam Thiên rồi.
Cũng chỉ có Yến Nam Thiên mới có thể không tiếc bất kỳ giá nào mà bảo vệ

hai người này mà thôi.
"Cứu sống Yến Nam Thiên, hắn sẽ hộ tống chu toàn cho cả hai người các ngươi."
Tiểu Ngư Nhi sửng sốt?
Yến Nam Thiên đã bị biến thành người thực vật nhiều năm rồi, ngay cả thần y Vạn Xuân Lưu cũng bó tay không chữa.
Nhưng một khắc sau thì hai mắt Tiểu Ngư Nhi sáng lên
Vạn Xuân Lâu không làm được không có nghĩa Thiên Cơ Lâu không làm được.
Thiên Cơ Lâu thần kỳ cực độ, không gì không thể.
Có khi bọn hắn có cách để cứu tỉnh Yến Nam Thiên thì sao.
Tiểu Ngư Nhi cắn răng, hắn lấy tất cả tiền bạc mà mấy hôm nay cả hai cướp phú tế bần ra đưa cho Lưu Tiêu, cả Hoa Vô Khuyết cũng thế.
Cả hai đã lấy tất cả đồ đạc quý giá trên người mình ra đưa cho Lưu Tiêu rồi.
Biểu tình của Tiểu Ngư Nhi vô cùng thành khẩn: "Xin lâu chủ hãy hỗ trợ chúng ta cứu trị Yến Nam Thiên bá bá, nếu không thì ngài đưa chúng ta cách cứu chữa cũng được."
"Nếu như số tiền này không đủ thì lâu chủ để hai người chúng ta nghĩ cách một lát."

Chương 270. Thiên Đao Tống Khuyết

Lưu Tiêu nhìn sang, tất cả những thứ này cũng gần năm vạn lượng.
Nhưng hắn không tỏ thái độ ngay lập tức, mà là âm thầm sử dụng khả năng của Thiên Cơ Lâu.
"Thôi diễn cách để cứu Yến Nam Thiên tốn bao nhiêu tiền."
"Không lấy tiền!"
Lưu Tiêu ngẩn ngơ, hệ thống tốt bụng như vậy sao?
Nhưng một khắc sau hắn biết trên đời này làm gì có chuyện tốt như vậy.
Bởi vì Yến Nam Thiên thật ra đã tỉnh lại từ lâu, nhưng mà hắn cảm giác võ công của mình vẫn chưa đủ mạnh, khi xuất sơn cũng không thể đánh thắng hai tỷ muội Yêu Nguyệt được.
Thế nên bao lâu nay hắn đều âm thầm giả chết để tăng thực lực lên, khôi phục võ công.
"Yến Nam Thiên rốt cuộc cũng không còn ngu xuẩn nữa rồi."
"Không ngờ hắn cũng học được cách ẩn nhẫn, biết giả chết để tránh né thế nhân."
Lưu Tiêu thở dài.
Thần Kiếm Vô Địch - Yến Nam Thiên không phải là hư danh.
Năm đó võ công của hắn cực cao, dù là Yêu Nguyệt cũng không dám đối đầu.

Nhưng cuối cùng lại gặp thất bại liên tiếp vì hắn chỉ biết dựa vào thực lực, như một mãng phu.
Thù của huynh đệ không thể báo được, mém chút còn chết trong tay của các ác nhân trong Ác Nhân Cốc.
Có vẻ sau khi tỉnh lại thì hắn đã chín chắn và có đầu óc hơn lúc trước rồi.
Lưu Tiêu lấy tất cả tiền trước mặt một cách nhẹ nhàng, sau đó lên tiếng:
"Các ngươi đem Yến Nam Thiên tới đây, bổn lâu chủ sẽ giúp các ngươi cứu sống hắn."
Ác Nhân Cốc gần như tách biệt khỏi thế giới bên ngoài.
Người bình thường không dám vào Ác Nhân Cốc.
Những ác nhân trong đó cũng không dám ra ngoài.
Phỏng chừng những ác nhân trong Ác Nhân Cốc, hay thậm chí là Yến Nam Thiên vẫn chưa biết trên đời này còn có một nơi thần kỳ như là Thiên Cơ Lâu.
Nếu như Yến Nam Thiên biết thì hắn sẽ không tiếp tục giả chết mà chạy đến đây để đề thăng công lực rồi.
"Có thể cứu sống Thần Kiếm Vô Địch - Yến Nam Thiên sao? Thật là tốt, cuối cùng cũng có thể gặp vị cao thủ này rồi."
"Nếu như Yến Nam Thiên sống lại thì Yêu Nguyệt đẹp mặt."
"Đúng vậy! Trước đây nếu không phải do Yến Nam Thiên sơ suất, để trúng độc của những ác nhân trong Ác Nhân Cốc, thì sợ rằng Di Hoa Cung của Yêu Nguyệt đã bị san bằng từ lâu rồi."
...
Nghe được Yến Nam Thiên có thể tỉnh dậy thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều kích động.
Vị thần nhân này như là sao băng giữa bầu trời, toả sáng cực kỳ rồi bất ngờ biến mất.
Không biết nếu như hắn không bị ám hại thì sẽ mạnh tới mức nào.
Bởi vì năm đó có thể nói Yến Nam Thiên là Kiếm Đạo Đại Tông Sư mạnh nhất.
"Đa tạ lâu chủ!"
Tiểu Ngư Nhi cùng Hoa Vô Khuyết giật mình, kích động cực kỳ, mém chút nữa đã rơi nước mắt.
Không ngờ lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại tốt như thế, còn giúp bọn hắn cứu Yến Nam Thiên nữa.
Cả hai còn muốn ở lại Thiên Cơ Lâu thêm một chút, tuy nhiên nghĩ tới nguy cơ sau lưng cả hai thì bọn họ liền cảm tạ Lưu Tiêu rồi xoay người rời khỏi Thiên Cơ Lâu.
Khi cả hai vừa quay lại thì mém chút nữa đã đụng đầu vào một người đang bước vào Thiên Cơ Lâu.
Một khắc sau thì trên thân người kia loé lên một tia cương khí, đem cả hai người Hoa Vô Khuyết đánh bay ra ngoài.

Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều giật mình, đồng tử co lại.

Cương Khí Hộ Thể!
Đây chính là một trong những tiêu chí của Đại Tông Sư đó!
Tên này khí độ phi phàm, trong mắt liên tục lấp loé ánh sáng.
Đặc biệt là Cương Khí Hộ Thể kia, như được tạo thành từ những thanh đao nhỏ xíu, vô cùng đẹp mắt.
"Tên: Tống Khuyết"
"Thân phận: Phiệt Chủ của Lĩnh Nam Tống Phiệt"
"Tu vi: Đại Tông Sư hậu kỳ"
"Võ học: Thiên Đao Bát Quyết, Thân Ý Tâm Pháp..."
"Mục đích: Đến đây vì Chiến Thần Tháp"
Hai mắt Lưu Tiêu sáng lên, thậm chí y còn không thèm nhìn Tống Ngọc Trí bên cạnh Tống Khuyết nữa.
Cuối cùng Tống Khuyết đại lão cũng tới để đưa thần công rồi sao?
"Xin lỗi!"
Tiểu Ngư Nhi vội vàng mói xin lỗi, cả hai còn chưa kịp phản ứng lại rằng bản thân đã gặp cao thủ khó lường như thế nào.
"Tống Khuyết!!"
Thạch Chi Hiên đứng lên một cách cả kinh.
Nếu liệt kê ra những người mà hắn kiêng kỵ nhất trong Đại Đường thì người đứng đầu bảng danh sách đó không ai khác ngoài Thiên Đao - Tống Khuyết.
"Thiên Đao - Tống Khuyết!"
Hùng Bá cũng có chút ngưng trọng.
Dù Nguyên Châu không còn giao du với những Đại Châu khác nhưng ngay cả Hùng Bá cũng đã nghe qua danh hào của Tống Khuyết rồi.
Đặc biệt là sau khi Thiên Đao - Tống Khuyết tới Nguyên Châu khiêu chiến Trư Hoàng, tuy Trư Hoàng không xuất sơn nhưng cũng có không ít cao thủ của Nguyên Châu nhảy ra ứng chiến, coi thường Tống Khuyết.
Tuy nhiên không có ai là đỡ được một đao của y cả.
Thậm chí hắn còn có chút ngứa nghề.
Tuy nhiên Thiên Hạ Hội thế lực to lớn, lúc nào cũng bị nhìn chằm chằm nên hắn phải nhẫn nhịn không giao phong với Tống Khuyết.
"Đao Đạo cao thủ này thật khủng khiếp!"
Kiếm Thần cũng hít một hơi thật sau.
Anh Hùng Kiếm trong tay hắn cũng dần rung lên, bị hấp dẫn bởi đao ý trên người Tống Khuyết.
Loại khí cơ sát phạt này thường chỉ có những cao thủ Kiếm Đạo Đại Tông Sư bọn hắn mới có mà thôi.
Mà giờ đây thậm chí hắn còn có cảm giác dựng hết cả tóc gáy lên trước Tống Khuyết.
"Thiên Đao - Tống Khuyết, có tư chất Võ Thánh!"
Kiếm Thần nhớ rõ khi sư phụ Vô Danh của mình đang đánh giá cao thủ trên khắp Cửu Châu thì hắn có đánh giá Tống Khuyết như thế này.
Hôm nay gặp mặt, quả nhiên đáng sợ vô cùng.

Chương 271. Tống Khuyết xông chiến thần tháp

"Có không ít bạn bè cũ nhỉ!"
Tống Khuyết nhìn quanh Thiên Cơ Lâu, phát hiện có không ít cao thủ có cùng cấp bậc với hắn.
Hắn là chủ nhân của Lĩnh Nam, thường những cao thủ tuyệt đỉnh từng đi qua Lĩnh Nam thì đều đã bái phỏng hắn rồi.
"Bái kiến Tống Phiệt Thủ!"
Trong lúc nhất thời có không ít người đứng lên chào hỏi Tống Khuyết.
Đám người Quách Tĩnh, Nhất Đăng, Lão Ngoan Đồng cũng đứng lên luôn.
"Lâu chủ, cho chúng ta hai phòng chữ "Thiên" đi."
Tống Ngọc Trí nhìn lâu chủ với ánh mắt tò mò.
Còn về phần Tống Khuyết thì đã được Quách Tĩnh mời sang một bên để bàn chuyện.
Trước mắt Quách Tĩnh còn cần chiêu mộ cao thủ để đối phó với Tất Huyền, cao thủ như Tống Khuyết đương nhiên sẽ là đối tượng chính để lôi kéo rồi.
Nếu như Tống Khuyết có thể đồng ý thì chắc chắn có thể khiến Tất Huyền sợ hãi lui binh.
"Quả nhiên Tống Khuyết cưới một lão bà có nhan sắc xấu xí."
Lưu Tiêu thở dài trong lòng.
Dáng dấp Tống Khuyết không kém tý nào, nếu không thì năm đó hắn cũng sẽ không mém lấy được Phạm Thanh Huệ làm vợ.
Nhưng nữ nhi Tống Ngọc Trí của hắn cũng chỉ có tướng mạo bình thường, coi như không xấu mà thôi.
Tướng mạo này hoàn toàn không xứng với mấy đời Tống gia tới nay.
"Tất Huyền."
Ánh mắt Tống Khuyết khựng lại một tý, nhưng sau đó lên tiếng: "Ta sẽ không đến Tương Dương Thành."
"Nhưng nếu các ngươi có thể dẫn Tất Huyền tới đây thì chắc chắn bổn toạ sẽ xuất thủ."
Tống Khuyết vẫn rất nể mặt Quách Tĩnh.
Nên hắn đồng ý việc nếu Quách Tĩnh dẫn Tất Huyền tới đây thì hắn chắc chắn sẽ xuất thủ, còn nếu như phải tới Tương Dương Thành thì miễn.
Hắn từ Lĩnh Nam xa xôi tới đây là vì muốn xông vào Chiến Thần Tháp.
Với tính cách của hắn thì đưa ra phương cách trên đã là vì mị lực từ nhân cách của Quách Tĩnh rồi.
Một lát sau thì Tống Khuyết đứng dậy đi tới Chiến Thần Tháp.
Lần này thì gần như đa số người đều đổ xô đi theo.
Ngay cả Lưu Tiêu cũng bỏ Thiên Cơ Lâu lại không quan tâm, muốn đi nhìn xem phong thái của Tống Khuyết ra sao.

"Ta đoán tối thiểu phải là Tứ Tinh Chiến Thần!"
"Ngươi quá khinh thường Thiên Đao - Tống Khuyết, ta đoán chắn chắc hắn sẽ đạt tới Ngũ Tinh Chiến Thần."
"Cũng có thể là Lục Tinh đó."
"Theo ta thì với bản lĩnh của Tống Khuyết thì việc lấy được thần thông không phải dễ dàng vô cùng sao."
Tống Khuyết chỉ vừa bước vào Chiến Thần Tháp thì người bên ngoài đã cãi nhau rồi.
Tầng đầu tiên!
Tầng thứ hai!
Hắn quét ngang liên tục tới tận tầng thú năm.
Tuy thời gian hắn tiêu tốn tại tầng thứ năm hơi dài một tý nhưng cuối cùng hắn vẫn vượt qua được.
Lúc này tất cả mọi người ở đây đều hoan hô vô cùng nhiệt liệt.
Quá phấn chấn rồi.
Sau Hùng Bá thì hắn chính là người thứ hai đạt được Ngũ Tinh Chiến Thần ngoài đệ tử của Thiên Cơ Lâu.
Mọi người ai nấy đều đang chờ đợi khoảnh khắc Tống Khuyết trở thành Lục Tinh Chiến Thần đầu tiên.
Bởi vì tới hiện tại vẫn chưa có ai đạt được danh hiệu Lục Tinh Chiến Thần cả, dù là đệ tử của Thiên Cơ Lâu cũng không được.
Nhưng chỉ một lát sau thì Tống Khuyết đã bước ra từ Chiến Thần Tháp.
Thất bại!
Mọi người hơi thất vọng một tý.
Lưu Tiêu nhìn sang, biểu tình của Tống Khuyết hơi kích động, không bị đả kích vì thất bại tý nào.
Trong tay hắn lúc này đang cầm một bản Dịch Cân Kinh.
"Vận khí cũng không tệ lắm!"
Việc thu được thần công nào trong Chiến Thần Tháp đều là ngẫu nhiên.
Dịch Cân Kinh có thứ hạng khá cao.
Tống Khuyết có thể đạt được Dịch Cân Kinh từ đó thì có thể nói vận khí của hắn không tệ lắm.
"Lâu chủ, ta muốn vào đó thêm một lần nữa."
Tống Khuyết đi tới gần Lưu Tiêu với vẻ kích động.
Tầng thứ sáu rất khó, hắn không thể nào băng qua trong thời gian ngắn được.
Nhưng mà do người ở trong đó đều sử dụng Thiên Đao Bát Quyết của hắn nên hắn đã thấy được một tia cơ hội để thôi diễn ra đao thứ chín rồi.
Còn về phần Dịch Cân Kinh trên tay thì hắn không quá coi trọng.
"Mỗi người chỉ có một cơ hội một ngày mà thôi, không ai có ngoại lệ cả."
Lưu Tiêu lắc đầu từ chối.
Không phải là hắn sợ Tống Khuyết sẽ cày thần công.
Bởi vì chỉ có người đạt được danh hiệu Ngũ Tinh Chiến Thần lần đầu mới có thể thu được thần công mà thôi.

Tống Khuyết muốn thu được thần công mới thì chỉ có cách trở thành Lục Tinh Chiến Thần.
Quy củ này là do hệ thống quy định, Lưu Tiêu không có cách nào cả.
Tống Khuyết hơi sửng sốt một tý, nhưng cũng chỉ có thể gật đầu,
Một lát sau thì đám người đã quay trở lại Thiên Cơ Lâu.
"Tĩnh ca ca, ngươi không muốn đi xông Chiến Thần Tháp thử một lần sao?"
Lúc này khi Hoàng Dung thấy được Dịch Cân Kinh trong tay của Tống Khuyết thì hơi nóng mắt."
"Nhưng chúng ta phải có tiền mới được..."
Quách Tĩnh lắc đầu.
Hắn cũng muốn xông Chiến Thần Tháp lắm chứ, tuy nhiên số bạc trong tay lại không cho phép hắn làm như thế, không thể lãng phí thêm được.
Muốn tổ chức Võ Lâm Đại Hội thì đương nhiên phải chiêu đãi mọi người, thuê phòng rồi.
Những người xuất gia như Nhất Đăng đại sư thì đương nhiên sẽ không có đồng bạc nào trên người cả.
Hắn mời người ta xuất sơn thì đương nhiên phải có trách nhiệm phụ trách sinh hoạt của người ta chứ.

Chương 272. Nữ Oa có thật?

"Lâu chủ, có phải hôm nay ngài sẽ công bố Đại Tông Sư Bảng phải không?"
Khi mọi người vừa trở về Thiên Cơ Lâu thì lập tức có người nhắc tới bảng danh sách mới.
Lập tức ai nấy đều hứng thú vô cùng.
Hiện tại người Thiên Cơ Lâu đều có một thói quen.
Nếu như lâu chủ không kể chuyện xấu của ai ra, hoặc không công bố những tin tức động trời hay bảng danh sách mới thì mọi người đều sẽ cảm thấy thiếu thiếu thứ gì đó.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Đại Tông Sư Bảng sẽ được dời lịch công bố đi một thời gian cái đã."
"Bảng danh sách hôm nay ta công bố sẽ cho mọi người chiêm ngưỡng phong thái của Thần Khí trên khắp Cửu Châu."
Thần Khí Bảng?
Mọi người sửng sốt, sau đó thì hứng thú dạt dào.
Trong chốn giang hồ thì ngoài bí tịch võ công ra thì thứ hấp dẫn mọi người nhất là thần binh lợi khí.
Diệt Tuyệt Sư Thái tuy chỉ là một cao thủ Nửa Bước Tông Sư nhưng có uy danh lớn như vậy hoàn toàn là nhờ Ỷ Thiên Kiếm do Đấu Tửu Tăng chế tạo ra để đối phó Đế Thích Thiên.
Tạ Tốn vì nắm giữ Đồ Long Đao nên cũng phải ẩn cư vài chục năm, không dám ló mặt trên giang hồ.
Trong giang hồ cũng có tin tức về nhiều Thần Binh uy danh hiển hách, nếu

như có được một trong số chúng thì sức chiến đấu có thể được đề cao lên nhiều lần.
Lưu Tiêu nói: "Thần Khí Bảng, chỉ công bố những Thần Khí có uy năng đặc biệt mà thôi."
"Bảng danh sách này sẽ không chỉ giới hạn bởi binh khí."
"Bất kỳ thứ gì có năng lực kỳ lạ, mạnh mẽ đều sẽ có thể lên bảng."
"Mục đích của bảng danh sách này là để mọi người biết trong thiên hạ này có những kỳ vật ra sao."
"Đương nhiên binh khí vẫn sẽ chiếm số nhiều trên bảng."
"Bởi vì đa số những vật liệu thần kỳ trên Cửu Châu đều đã bị lấy đem đi chế tạo binh khí hết rồi."
"Còn một vài binh khí thì tuy vật liệu thường thường, nhưng do kỹ năng của người rèn nó xuất quỷ nhập thần, nên được giao phó uy năng to lớn."
Trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều nín thở, ai cũng mong đợi Lưu Tiêu công bố Thần Khí Bảng cả.
Bởi vì nếu tâm tình của Lưu Tiêu tốt thì rất có khả năng hắn sẽ tiết lộ địa điểm của một vài Thần Khí trên bảng
Lúc này Lưu Tiêu cũng âm thầm sử dụng khả năng của Thiên Cơ Lâu để suy tính thần vật trên khắp Cửu Châu.
Chỉ một lát sau thì bảng danh sách về các thần binh lợi khí đã hiện thị trước mặt Lưu Tiêu rồi.
"Thần Khí Bảng, Băng Phách!"
"Vật này được truyền là một trong những hòn đá mà Nữ Oa nương nương khi Bổ Thiên xong để lại, có công năng đặc biệt."
"Ngoại trừ có vẻ đẹp rực rỡ ra thì nếu để trong miệng người chết sẽ có thể giúp cho thi thể không bị hư thối, vĩnh viễn không thay đổi."
Nữ Oa Bổ Thiên?
Mọi người sửng sốt.
Khi mọi người nghe về chuyện Nữ Oa Bổ Thiên thì cũng xem nó là một câu chuyện thần thoại mà thôi.
Nhưng nếu những lời này xuất phát từ miệng lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí thì chắc chắn nó sẽ có ý nghĩa không tầm thường tý nào.
Với sự nghiêm cẩn của Thiên Cơ Lâu thì sẽ không công bố tin tức chưa được nghiệm chứng.
"Chẳng lẽ trong lịch sử của Cửu Châu thì Nữ Oa có thật và đã từng Bổ Thiên hay sao?"
Lão Ngoan Đồng nhịn không được mà hỏi.
"Suy tính truyền thuyết Nữ Oa Bổ Thiên."
Lưu Tiêu lại bắt đầu suy tính.
Tuy nhiên câu trả lời vẫn vậy, vẫn là quyền hạn chưa đủ.
Nhưng đối với Lưu Tiêu thì nhiêu đây đã đủ rồi.
Rõ ràng là do cấp độ của Nữ Oa quá cao, hắn còn chưa có tư cách để suy tính.
Nhưng đây cũng như đã trả lời cho câu hỏi Nữ Oa có tồn tại hay không rồi.

Còn về phần truyền thuyết kia thì chắc hẳn cũng đã từng xảy ra.
Nhưng Bổ Thiên này không giống với mọi người lý giải mà thôi.
Lưu Tiêu nói: "Truyền thuyết về Nữ Oa thật sự quá xa xôi, thậm chí còn lâu đời hơn cả truyền thuyết của Chiến Thần Tháp."
"Tuy Thiên Cơ Lâu ta thần thông quảng đại, nhưng cũng khó mà biết được việc xảy ra mấy vạn năm trước được."
"Nhưng truyền thuyết này được lưu truyền nhiều đời như thế thì chưa hẳn là giả."
"Mọi người có thể thử tưởng tượng, ở một thời kỳ cực kỳ lâu trước kia, Võ Đạo của Cửu Châu đại lục hưng thịnh cực độ, cường giả Phá Toái Hư Không đi dây đất."
"Dưới bối cảnh này thì chỉ cần hai vị cao thủ Phá Toái Hư Không liều mạng với nhau thì ngay cả bầu trời của Cửu Châu cũng bị phá vỡ."
"Lúc này Nữ Oa đứng ra để khôi phục lại vùng trời mà hai cường giả kia phá hoại, nếu như thế thì cũng được tính là Bổ Thiên rồi."
Cường giả Phá Toái Hư Không đi đầy đất!
Cường giả Phá Toái Hư Không còn đại chiến ở Cửu Châu?
Mọi người sửng sốt.
Đúng vậy!
Chưa chắc không có khả năng.
Lịch sử của Cửu Châu chỉ được ghi chép một cách rõ ràng từ thời của Vũ Hoàng trị thuỷ mà thôi, còn trước đó thì không ai biết được.
Có khi lúc đó yêu nghiệt xuất hiện tầng tầng lớp lớp, trong cùng một thời đại xuất hiện vài vị cường giả Phá Toái Hư Không cũng không chừng.
"Lời của lâu chủ không sai, có thể là Nữ Oa là người để Chiến Thần Đồ Lục lại cho Cửu Châu đó."
Rất nhiều tán thành với cách nói của Lưu Tiêu.
Ai khai sáng Võ Đạo?
Ai để lại Chiến Thần Tháp?
Sau khi Phá Toái Hư Không thì đi đâu?
Có nhiều việc tại Cửu Châu này không có lời giải đáp lắm.
Nếu như Nữ Oa đã từng tồn tại trên thế giới này thì cũng không phải là chuyện khó tiếp thu gì.
Có thể là do một vị cường giả nào đó vừa Phá Toái Hư Không xong quay lại chữa trị hư không thì sao, đó cũng là Bổ Thiên mà?
Lưu Tiêu nói tiếp: "Chúng ta nói tiếp tới ba viên đá kỳ lạ tiếp theo mà Nữ Oa để lại."
"Thần Khí Bảng, Bạch Lộ."

Chương 273. Huyết Ẩm Cuồng Đao

"Bạch Lộ, đây chính là vật chí hàn trong thiên địa, hàn khí mà nó toả ra bên ngoài thậm chí có thể ngưng kết thành băng, Băng Phong Tam Xích."
"Không ngờ nó lại có công dụng giống như Hàn Băng Chân Khí của ta như

vậy, không hổ là thần vật."
Trong lòng Tả Lãnh Thiền suy nghĩ.
Thậm chí khả năng đóng băng của nó còn mạnh hơn cả Hàn Băng Chân Khí của bản thân, chỉ cần xuất hiện thôi là đóng băng được ba xích xung quanh. Sợ là dù hắn có dùng hết tất cả nội lực của bản thân thì cũng không thể đóng băng được ba thước xung quanh nữa chứ đừng nói ba xích.
"Bạch Lộ nằm trong Tứ Đại Kỳ Thạch, cuối cùng lại rơi vào tay của tổ tiên Nhiếp gia, Nhiếp Anh, sau đó y đã lấy nó chế tạo ra một món binh khí."
"Đây cũng chính là Huyết Ẩm Cuồng Đao mà Nhiếp Nhân Vương sử dụng để hoành hành thiên hạ năm đó."
Cái gì?
Huyết Ẩm Cuồng Đao được chế tạo từ một trong Tứ Đại Kỳ Thạch mà khi xưa Nữ Oa để lại à?
Tất cả mọi người thất kinh.
Nhiếp Phong thì chấn động không ngớt.
Đây chính là bí văn của Nhiếp gia hắn, nhưng không ngờ hôm nay lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại có thể nói ra một cách rõ ràng như vậy.
Nghĩ tới đây hắn liếc mắt sang Hùng Bá.
Chính tên đáng chết này là người đại chiến với cha mình, Nhiếp Nhân Vương, khiến công lực của y bị tiêu hao nhiều, từ đó chết thảm dưới miệng của Hoả Kỳ Lân.
"Năm đó ta đã bỏ lỡ một thanh thần binh như thế sao?"
Hùng Bá lúc này hơi hối hận một tý.
Nhưng dù sao năm đó công lực của hắn cũng đã bị tiêu hao cực nhiều rồi, không còn dư lực mà cướp đồ trước miệng của Hoả Kỳ Lân.
"Huyết Ẩm Cuồng Đao là bảo vật mà Nhiếp Anh để lại cho Nhiếp gia."
"Có nhiều người không biết, Nhiếp gia sở hữu Máu Điên, vô cùng khủng bố."
"Một khi Máu Điên phát tác thì người của Nhiếp gia sẽ mất hết lý trí, nhưng công lực thì lại bạo tăng."
"Chắc hẳn các vị đều biết đến Hoả Kỳ Lân phải không?"
Mọi người gật đầu.
Hung danh của Hoả Kỳ Lân thì cả Cửu Châu đều biết được.
Xưa nay có không ít các thiếu hiệp muốn đi diệt trừ Hoả Kỳ Lân, xoá bỏ tai hoạ này, tuy nhiên tất cả đều chết thảm dưới miệng của Hoả Kỳ Lân.
Nhiếp Phong đương nhiên biết rõ hơn ai hết, chính phụ thân hắn là người đã bỏ mạng dưới miệng của Hoả Kỳ Lân mà.
Nhưng việc khiến đồng tử hắn co rụt lại là Thiên Cơ Lâu lại biết về huyết mạch bí mật của gia tộc hắn.
Xưa tới nay lúc nào hắn cũng sợ rằng Máu Điên trong cơ thể sẽ phát triển và phát tác vào một lúc nào đó, rồi cuối cùng hắn sẽ trở thành một ma đầu lạm sát người vô tội.
Thế nên từ trước đến nay hắn không nói chuyện này với bất kỳ người nào cả.

"Máu Điên?"
Hùng Bá sửng sốt, liếc về phía Nhiếp Phong một tý.
Người khác không biết Nhiếp Phong là con của Nhiếp Nhân Vương, nhưng hắn thì biết.
"Nếu như Máu Điên của Nhiếp Phong phát tác thì công lực sẽ bạo tăng, sợ rằng ngay cả ta cũng khó mà khống chế được."
"Đợi sau khi biết được âm mưu của Đế Thích Thiên là gì thì phải nghĩ biện pháp diệt trừ Phong Vân mới được."
Hùng Bá hạ quyết tâm trong lòng.
"Năm đó tổ tiên của Nhiếp Nhân Vương là Nhiếp Anh, hiệp khách cả một đời, dừng chân ở tuổi 27."
"Sau khi võ công của hắn đại thành thì hắn muốn đi giết Hoả Kỳ Lân, tiêu trừ tai hoạ."
"Trong lúc kịch chiến thì Nhiếp Anh đã làm Hoả Kỳ Lân bị thương, nhưng hắn cũng lỡ nuốt nhầm máu của nó."
"Hoả Kỳ Lân này cũng được tính là một trong Tứ Thần Thú, ngang hàng với Thần Quy, Thần Long, Thần Phượng, cũng là thuỵ thú duy nhất trong cả bốn."
"Nhưng bởi vì một vài nguyên nhân đặc biệt, máu của Hoả Kỳ Lân không thể khiến người khác trường sinh bất lão như những thần thú khác, mà nó còn chứa ma tính vô hạn."
"Sau khi Nhiếp Anh nuốt nhầm máu của Hoả Kỳ Lân thì Máu Điên của Nhiếp gia tăng cao."
"Từ đó về sau thì tuy thế hệ nào của Nhiếp gia cũng có thiên phú kinh tài tuyệt diễm, nhưng lúc nào cũng phải đối mặt với nguy cơ huyết mạch bạo phát."
"Nhiếp Anh vì không muốn gây hoạ cho tử tôn nên lấy Bạch Lộ đúc thành Huyết Ẩm Cuồng Đao để trấn Máu Điên."
"Vô số năm qua người của Nhiếp gia nhờ sự trấn áp từ Huyết Ẩm Cuồng Đao, nên chưa từng có ai vì Máu Điên bộc phát mà hoạ hại giang hồ."
"Đương nhiên trấn áp Máu Điên chỉ là một trong những năng lực của Huyết Ẩm Cuồng Đao mà thôi."
"Nếu như có đao này trong tay, phối hợp với Ngao Hàn Lục Quyết mà Nhiếp Anh truyền xuống thì sẽ có thể phát huy ra công kích đáng sợ như Băng Phong Thiên Lý."
Vô số người cả kinh, đứng hết cả lên.
Băng Phong Thiên Lý!
Sợ là ngay cả cao thủ Võ Thánh cũng không thể làm được tới mức độ đó.
"Nữ Oa Bổ Thiên, chắc là chuyện thật rồi."
"Không sai! Nếu như không phải do Bạch Lộ cường đại đến mức nghịch thiên thì sao Huyết Ẩm Cuồng Đao lại có được uy lực đáng sợ như vậy được."
"Huyết Ẩm Cuồng Đao, khủng bố tới mức này."
...

Uy lực của Huyết Ẩm Cuồng Đao thật sự khiến mọi người sợ hãi.
Đây mới chính là thần khí thật sự.
Nếu so sánh nó với Ỷ Thiên Kiếm, Đồ Long Đao thì không khác nào đom đóm mà so với ánh trăng cả.
Lưu Tiêu càng nói thì sắc mặt của Hùng Bá càng tái nhợt một phần.
Nếu như năm đó mình lấy được Huyết Ẩm Cuồng Đao, và nếu mình có thể phát huy ra uy lực Băng Phong Thiên Lý thì còn sợ gì Đế Thích Thiên nữa, một đao chém chết là được rồi."
"Ta nhất định phải lấy lại Huyết Ẩm Cuồng Đao, báo thù cho cha ta."
Nhiếp Phong thầm thề trong lòng.
Hùng Bá mưu toan giết chết hai người Phong Vân, thì sao cả hai người này lại không muốn lấy mạng của Bùng Bá cơ chứ.
Người tính kế hổ, hổ cũng đang săn lùng người.
Chỉ là do cánh chim của bọn hắn vẫn chưa đủ vững, còn chưa thể chống đối được Hùng Bá, nên chỉ đành nghe lệnh.
Lưu Tiêu nói: "Đương nhiên vẫn phải có công lực nhất định mới được."
"Nhưng không phải chỉ cần có được Huyết Ẩm Cuồng Đao cùng Ngao Hàn Lục Quyết thì sẽ có thể sử dụng được nó, Nhiếp gia truyền thừa đến nay cũng đã gần ngàn năm, nhưng chưa có ai có thể kích hoạt được uy lực chân chính của Huyết Ẩm Cuồng Đao cả."

Chương 274. Hung Binh tuyệt thế

Mọi người biến sắc.
Nhiếp gia có nhiều cao thủ như vậy, thậm chí trong ngàn năm qua còn có vài vị cường giả Võ Thánh, nhưng lại không có ai phát huy ra uy lực thật sự của Huyết Ẩm Cuồng Đao cả.
"Lúc này Huyết Ẩm Cuồng Đao đã biến mất theo Nhiếp Nhân Vương rồi."
"Nếu ai muốn mua tình báo của Huyết Ẩm Cuồng Đao thì có thể tìm ta."
"Một thanh Huyết Ẩm Cuồng Đao có thể giúp các ngươi vô địch đó."
Lời này vừa dứt thì sắc mặt của Hùng Bá cùng Nhiếp Phong đại biến.
Hai người bọn họ đều biết Huyết Ẩm Cuồng Đao nằm trong Lăng Vân Quật, cả hai còn tính thực lực tăng lên sẽ vào đó lấy nữa.
Vô số người động tâm.
Dù không thể phát huy ra uy lực như Băng Phong Thiên Lý nhưng đó cũng là bảo vật khó mà đạt được, chắc chắn là vượt xa khỏi những binh khí như Ỷ Thiên Kiếm, Đồ Long Đao rồi.
"Huyết Ẩm Cuồng Đao có duyên với ta!"
Thiên Đao - Tống Khuyết cũng bắt đầu động lòng.
Đao pháp của hắn vô song, chỉ thiếu một thanh bảo đao đỉnh cấp mà thôi.
"Lâu chủ rất xấu, mọi người đừng tin vội!"
"Moá! Tim tên lâu chủ quá đen rồi, công bố bảng danh sách mới mà cũng muốn kiếm tiền nữa."
"Tên ngốc nhà ngươi, nếu như Huyết Ẩm Cuồng Đao dễ lấy như thế thì

Thiên Cơ Lâu đã đi lấy từ lâu rồi."
...
Có người bắt đầu lên tiếng, cãi nhau.
Đặc biệt là những thế lực đã từng bỏ tiền mua tư liệu về những thiên kiêu như Phong Vân, Bộ Kinh Vân để lôi kéo, nhắc lại ai nấy đều tức giận.
Nếu Huyết Ẩm Cuồng Đao mà dễ lấy thì Thiên Cơ Lâu cớ gì bỏ qua chứ.
Đồ vật mà ngay cả Thiên Cơ Lâu cũng không dám đi lấy thì có mua được tin tức cũng vô dụng thôi.
Những người vừa động tâm thì nghe thế đều như được dội một thau nước lạnh, lúc này họ cũng tỉnh táo lại.
Ai cũng giật mình tỉnh táo.
Nếu Huyết Ẩm Cuồng Đao dễ lấy thì Thiên Cơ Lâu đã sớm đi thu hồi rồi.
Sau đó trực tiếp bán đấu giá nó, đương nhiên đáng giá hơn bán tình báo rồi
Mặt Lưu Tiêu tối sầm lại.
Đám người này thông minh tới mức độ này rồi sao?
Thần khí như Huyết Ẩm Cuồng Đao này chỉ cần tốn một tý tiền là có tin tức rồi, các ngươi không bị hấp dẫn sao?
Hắn chỉ đánh nói tiếp với vẻ mặt đen nhánh: "Thần Khí Bảng, Hắc Hàn."
"Hắc Hàn giống như Bạch Lộ, đều có thuộc tính Chí Hàn."
"Nhưng mà Hắc Hàn khác Bạch Lộ ở một chỗ chính là hàn khí của Bạch Lộ toả ra ngoài, còn Hắc Hàn thì là nội liễm vào trong."
"Hắc Hàn chỉ hấp thu năng lượng từ thế gian để nó sử dụng, không ngừng tự cường hoá, như là có sinh mạng vậy."
"Nắm giữ Hắc Hàn càng lâu thì nó sẽ càng mạnh."
"Nếu như có thể chế tạo nó thành binh khí thì các ngươi hẳn cũng có thể tưởng tượng uy lực của nó."
"Bởi vì... Thần Binh này thậm chí có thể tự động tu luyện như Võ Giả vậy, càng lúc càng mạnh mẽ."
Hấp!
Lời này vừa dứt thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều hít sâu.
Thần Binh có thể tự động mạnh lên, đây còn là binh khí sao?
"Hắc Hàn này thật sự quá khủng khiếp!"
"Có vẻ Bạch Lộ cùng Băng Phách thua kém Hắc Hàn hơi nhiều."
"Cũng may, trên thiên hạ này ta chưa từng nghe có ai đem Hắc Hàn chế tạo thành một binh khí cả, nếu không thì với đặc tính của nó sợ rằng nó sẽ là Thần Binh đệ nhất thiên hạ mất."
...
Mọi người đều có thể tưởng tượng ra được quang cảnh nếu Hắc Hàn bị chế tạo ra thành binh khí sẽ đáng sợ ra sao.
Một thanh binh khí có thể tự động hấp thu năng lượng để mạnh lên, ngẫm lại thôi cũng giật mình rồi.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Các ngươi sai rồi."
"Ngàn năm trước Hắc Hàn đã có chủ, sau đó đã được đúc thành binh khí rồi."

Mọi người hoảng sợ.
Thứ kinh khủng như vậy đã được người khác chế tạo thành binh khí rồi sao?
Nghĩ thôi đã tê hết da đầu.
"Lâu chủ, nó được đúc thành binh khí gì thế, đã từng xuất hiện trên giang hồ lần nào chưa?"
Có người hô hấp dồn dập.
Những người khác tuy giữ im lặng nhưng ai nấy đều nín thở để lắng nghe câu trả lời.
Lưu Tiêu nói: "Uy lực của Hắc Hàn lớn như vậy thì việc rèn nó thành binh khí sao có thể là việc dễ dàng được."
"Một ngàn năm trước thì có một vị Đúc Kiếm Đại Sư đỉnh tiêm tìm được nó, sau đó liên hiệp với mười vị Đúc Kiếm Đại Sư cao siêu nhất thời bấy giờ để lấy Hắc Hàn đúc kiếm, giết chết Hoả Kỳ Lân."
"Kiếm này được bọn hắn đặt tên là Bại Vong Chi Kiếm."
"Một vị Đúc Kiếm Đại Sư đỉnh tiêm cộng với mười vị Đúc Kiếm Đại Sư giỏi nhất đương đại, cuối cùng cũng chế tạo được hình dáng ban đầu của Bại Vong Chi Kiếm."
"Nhưng khi Bại Vong Chi Kiếm sắp hoàn thành thì đã có chín vị Đúc Kiếm Đại Sư bị hung khí mà thanh kiếm này toả ra giết chết."
"Kể từ đó vị Đúc Kiếm Đại Sư đỉnh tiêm cùng một vị Đúc Kiếm Đại Sư còn sống kia không còn dám chế tạo thanh Bại Vong Chi Kiếm chí hung chí ác này tiếp nữa."
Hoàng Dược Sư nhíu mày: "Kiếm này chưa thành hình mà đã giết chết người đúc nó rồi, nếu tiếp tục chế tạo thì sợ rằng sẽ hoạ hại thương sinh."
"Khủng bố! Kiếm còn chưa được đúc thành công mà đã có thể khắc chết chín vị Đúc Kiếm Đại Sư rồi, không biết khi được rèn thành công thì nó sẽ có uy lực ra sao nữa!"
Lão Ngoan Đồng tặc lưỡi liên tục.
"Trí tuệ của cổ nhân thật là đáng sợ, dù một ngàn năm trước mà vẫn có thể chế tạo ra hung vật bậc này."
Những người khác cũng gật đầu tán thành.

Chương 275. Hoả Lân Kiếm

Thế giới Cửu Châu này khá là kỳ lạ, giống như là đang tiến hoá lùi vậy, các loại tuyệt kỹ, bí pháp hay thậm chí là những công pháp võ kỹ đều được chế tạo bởi người đi trước, hoặc là từ thời thượng cổ.
Đến cận đại thì ngoại trừ Thiết Cuồng Đồ ra thì những kỹ thuật cao siêu kia như đã thất truyền hết rồi, không ai nghe nói gì về những đại sư nữa.
Lưu Tiêu gật đầu: "Hung tính của Bại Vong Chi Kiếm khiến hai vị Đúc Kiếm Sư sợ hãi cực độ, nhưng khi cả hai từ bỏ việc tiếp tục đúc Bại Vong Chi Kiếm thì bọn hắn lại lên kế hoạch đúc một thanh thần binh mới."
"Bởi vì Bại Vong Chi Kiếm chỉ được tạo ra từ một nửa khối kỳ thạch Hắc

Hàn mà thôi, thế nên cả hai bắt đầu nghiên cứu nửa khối kỳ thạch còn lại, định lấy nó chế tạo ra một thanh thần binh khác."
"Cả hai đặt tên cho nó là Tuyệt Thế Hảo Kiếm."
"Thanh Tuyệt Thế Hảo Kiếm này chế tạo khó khăn vô cùng, nó khó ngoài dự liệu của cả hai vị Đúc Kiếm Đại Sư."
"Mãi cho đến khi cả hai chết đi cho tới nay, cũng đã hơn một ngàn năm, nhưng thanh Tuyệt Thế Hảo Kiếm đó vẫn chưa được chế tạo thành công."
"Một ngàn năm qua thì những hậu đại, đệ tử của hai vị Đúc Kiếm Đại Sư kia lúc nào cũng cực lực chế tạo Tuyệt Thế Hảo Kiếm."
"Với tình báo của Thiên Cơ Lâu thì ta có thể tiết lộ rằng Tuyệt Thế Hảo Kiếm đã sắp được rèn thành công rồi."
Mọi người động dung!
Những người đại biểu cho Ngũ Cường Hoàng Triều hoặc là Hùng Bá, Thạch Chi Hiên, Thiên Đao - Tống Khuyết đều đứng hết cả lên.
Một thanh Thần Binh tốn công sức của nhiều đời người, tới tận một ngàn năm mới có thể đúc thành, sợ rằng uy lực của nó khủng bố tới mức không ai tưởng tượng nổi.
Nếu như có thể lấy được thì sợ rằng hiệu lệnh võ lâm cũng không phải là việc gì khó, không ai dám không theo.
"Tuyệt Thế Hảo Kiếm, thật cuồng vọng!"
Kiếm Thần lúc này cũng hơi động tâm.
Anh Hùng Kiếm trong tay hắn có lai lịch phi phàm, nhưng cũng chưa dám xưng là Tuyệt Thế Hảo Kiếm.
"Lâu chủ, ngươi đang muốn gài người khác nữa à?"
Có người trêu đùa.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Lần này hoàn toàn là sự thật.'
"Tuy nhiên loại Thần Binh như Tuyệt Thế Hảo Kiếm này được đúc thành sau một ngàn năm, không phải thứ mà người bình thường có thể khống chế."
"Nếu như không phải chủ nhân chân chính của nó thì dù lấy được nó cũng chỉ là một đống sắt vụn mà thôi."
"Nếu ai có tự tin bản thân có thể thuần phục được Tuyệt Thế Hảo Kiếm cùng có đủ tiền thì đến đây, ta có thể bán tin tức của Tuyệt Thế Hảo Kiếm cho."
"Đương nhiên là không phải bây giờ!"
"Nếu như hiện tại các ngươi tới đó thì có thể ảnh hưởng tới việc xuất thế của Tuyệt Thế Hảo Kiếm, được không bù mất."
"Đợi Tuyệt Thế Hảo Kiếm sắp xuất thế thì bổn lâu chủ sẽ công bố cho các ngươi."
Những người có dã tâm thì lúc này cũng tỉnh táo lại, ai nấy đều có dự định cho riêng mình.
Lúc này là lúc quan trọng trong việc rèn đúc Tuyệt Thế Hảo Kiếm, chúng ta không nên đi quấy rầy thì tốt hơn.
Đợi khi nó xuất thế thì tranh đoạt cũng không muộn.

Lưu Tiêu nhìn về phía Bộ Kinh Vân.
Đây là chủ nhân trời sinh của Tuyệt Thế Hảo Kiếm, nếu như lúc đó mình tới sớm hơn một bước thì chắc là có thể đoạt được Tuyệt Thế Hảo Kiếm.
"Viên đá cuối cùng trong Tứ Đại Kỳ Thạch mà Nữ Oa để lại, Thần Thạch."
"Đây chính là viên đá mạnh nhất cũng như là thần bí nhất trong cả bốn viên, đến nay chưa từng có ai nhìn thấy nó cả, cũng chưa có ai sở hữu."
"Ngay cả Thiên Cơ Lâu chúng ta tạm thời cũng không có được tin tức quá kỹ lưỡng về nó."
Lưu Tiêu khá là tiếc nuối đối với Thần Thạch.
Quyền hạn của hắn hiện tại vẫn chưa đủ để suy tính Thần Thạch đang ở nơi đâu.
Nếu không thì đi lấy là được rồi, quan tâm gì Tuyệt Thế Hảo Kiếm nữa.
Thần Thạch này không cần chế tạo gì cả, khi sinh ra nó đã là một Thần Binh tối cường rồi.
"Thần Khí Bảng, Hoả Lân Kiếm!"
Hoả Lân Kiếm!
Đây chính là phối kiếm của Đoạn Soái, người năm đó nổi danh ngang với Nhiếp Nhân Vương, đây cũng là Thần Binh tổ truyền của Đoạn gia.
Điểm này có không ít người trên Cửu Châu biết được.
Lưu Tiêu nói: "Hoả Lân Kiếm này cao lai lịch bắt nguồn từ Hoả Kỳ Lân."
"Năm đó Hoả Kỳ Lân hoạ hại Cửu Châu, tàn sát bừa bãi, lạm sát kẻ vô tội khắp nơi."
"Tổ tiên của Đoạn gia là Đoạn Chính Hiền cũng giống như tổ tiên của Nhiếp gia, muốn giết chết Hoả Kỳ Lân để giải cứu thương sinh."
"Thế nên hắn xách kiếm đi đại chiến Hoả Kỳ Lân, Đoạn Chính Hiền cuối cùng cũng chém được một miếng da to trên người Hoả Kỳ Lân xuống."
"Sau đó Đoạn Chính Hiền lấy miếng da đó gắn trên một thanh kiếm, từ đó tạo thành Hoả Lân Kiếm mà mọi người biết ngày hôm nay."
Thì ra Hoả Lân Kiếm được tạo ra bằng cách đó.
Tất cả mọi người bừng tỉnh đại ngộ.
"Lâu chủ, Hoả Lân Kiếm có những năng lực gì thế?"
Nhiếp Phong lên tiếng hỏi.
Hắn đã từng thấy qua Hoả Lân Kiếm.
Năm đó Nam Lân Kiếm Thủ - Đoạn Soái chính là hảo hữu chí giao của phụ thân Nhiếp Nhân Vương của mình, thường xuyên gặp mặt.
Có lần vì hiếu kỳ nên hắn muốn đi sờ thử Hoả Lân Kiếm, tuy nhiên phụ thân phát hiện sớm nên quát lớn ngăn lại, thậm chí còn dạy đỗ mình một trận.
Còn bắt hắn thề độc rằng sau này vĩnh viễn không đụng vào Hoả Lân Kiếm nữa.
Lưu Tiêu nói: "Vì thanh kiếm này được chế tạo từ da của Hoả Kỳ Lân, nên nó có rất nhiều năng lực phi phàm khác nhau."
"Cầm Hoả Lân Kiếm trong tay thì có thể tăng công lực của người cầm không ngừng."

"Thời gian càng lâu thì công lực tăng càng nhanh."
Mọi người tiếp tục động tâm.
Hoả Lân Kiếm này thật sự là một lợi khí dùng để trục lợi trong tu hành cực kỳ tốt.
Chỉ cần cầm nó trong tay thì công lực sẽ tự động tăng lên.

Chương 276. Anh Hùng Kiếm

"Thảo nào năm đó Đoạn Soái có công lực kinh khủng như thế, thì ra là do Hoả Lân Kiếm có công năng thần kỳ đến vậy."
"Đáng tiếc! Nó đã biến mất theo chân của Đoạn Soái rồi, không còn ai nghe về tung tích của nó nữa."
"Ta cũng muốn có một thanh Hoả Lân Kiếm."
"Lâu chủ, có phải ngươi biết Hoả Lân Kiếm đang nằm ở đâu không?"
Hai mắt Vi Tiểu Bảo toả sáng.
Thứ lợi khí như thế này thích hợp với những người lười tu luyện như hắn.
Lưu Tiêu lên tiếng: "Biết chứ! Nếu ai muốn biết tình báo cụ thể thì có thể tìm ta để mua."
Mọi người im lặng không nói.
Nói đi nói lại cũng là về tiền, có thể nói chuyện một cách vui sướng với nhau không vậy.
"Moá! Tên lâu chủ lòng dạ hiểm độc này, người nghèo không có quyền biết bí mật sao?"
"Sợ là Hoả Lân Kiếm cũng không dễ lấy đâu."
"Đoạn Soái cũng bỏ mình, sợ rằng nơi mà Hoả Lân Kiếm đang lưu lạc không phải là đất lành gì."
...
Lưu Tiêu chỉ đành cười gượng.
Hoả Lân Kiếm cùng Huyết Ẩm Cuồng Đao lúc này đều nằm trong Lăng Vân Quật.
Đừng nói là những võ giả bình thường ở đây, cho dù là Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh khi đi vào trong cũng phải chịu muôn vàn hung hiểm.
Nếu có ai bỏ tiền ra mua tình báo thì sợ rằng sẽ chửi mẹ.
Lăng Vân Quật chính là nơi ở của Hoả Kỳ Lân, chỉ có điên mới xông vào vì vài món binh khí."
"Hoả Lân Kiếm còn có một công năng đặc thù, khi nó giúp chủ thể tăng trưởng công lực thì ma tính cùng hung tính trong Hoả Kỳ Lân cũng sẽ truyền vào người của chủ thể."
"Thời gian càng lâu thì người nắm giữ nhập ma càng sâu, cho đến một ngày thì người đó hoàn toàn bị Hoả Kỳ Lân khống chế, trở thành Kiếm Nô."
"Nếu như không có tâm trí siêu việt, ý chí vững như bàn thạch thì ta khuyên đừng nên quan tâm tới nó."
"Bởi vì nó có thể khiến ngươi mê muội mà ngươi hoàn toàn không thể nhận thức được."

Lúc này mọi người quá sợ hãi.
Lại là một thanh Ma Binh, lại còn có thể khống chế người khác.
"Thảo nào phụ thân không cho ta đụng vào Hoả Lân Kiếm."
Lúc này Nhiếp Phong cũng bừng tỉnh.
Máu Điên trên người Nhiếp gia vốn đã bị Hung Tính trong máu của Hoả Kỳ Lân cường hoá.
Nếu như lại đụng vào Hoả Lân Kiếm thì không chừng Máu Điên sẽ lập tức bạo phát, trở thành một ma đầu chỉ biết giết chóc.
"Hoả Lân Kiếm này thật sự quá gân gà!"
Có người cảm thấy đáng tiếc.
Những người này đều là những người tự biết mình.
Nhưng lại có số ít người tự cho rằng bản thân là người có ý chí sắt đá trong lời của Lưu Tiêu, có thể chống lại Ma Tính trong Hoả Lân Kiếm.
Thiên phú của Đoạn Lãng cực cao.
Hắn có thể ẩn vào Thiên Hạ Hội, chậm rãi luyện võ công thì đương nhiên là có tâm trí kiên định rồi.
Nhưng cuối cùng hắn vẫn bị Hoả Lân Kiếm ảnh hưởng, trở thành phản diện lớn nhất Phong Vân.
Vào lúc đầu tuy Đoạn Lãng không phải người tốt nhưng hắn cũng không phải người xấu gì.
Từ lúc hắn lấy lại được Hoả Lân Kiếm thì tính cách mới bắt đầu biến đổi, cuối cùng trở thành một đại ác nhân.
"Thần Khí Bảng, Anh Hùng Kiếm!"
Lời này vừa dứt thì vẻ mặt Kiếm Thần vui mừng.
Anh Hùng Kiếm có thể lên Thần Khí Bảng là một vinh dự lớn lao dù đối với hắn hay là đối với Kiếm Tông.
Lúc này Lưu Tiêu còn lấy tay chỉ vào Kiếm Thần rồi lên tiếng: "Đến đây! Rút Anh Hùng Kiếm ra cho mọi người chiêm ngưỡng một tý."
Một khắc sau thì ánh mắt của mọi người đều đổ dồn về phía Kiếm Thần.
Anh Hùng Kiếm!
Đây chính là thần khí đã đi theo từ lúc Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh quật khởi tới khi danh chấn Cửu Châu.
Bọn họ đang đáng tiếc vì việc Vô Danh đã quy ẩn rồi, trên thiên hạ này không có mấy ai được tận mắt thấy phong mang của Anh Hùng Kiếm nữa.
"Vô Danh lại đem Anh Hùng Kiếm truyền cho Kiếm Thần sao!"
Có người thất kinh.
Uy lực của Anh Hùng Kiếm ra sao thì không ai không biết.
Năm đó Vô Danh khiến mười môn phái khuất nhục dưới chân, cũng một phần là nhờ phong mang của Anh Hùng Kiếm.
Tự đem Thần Binh của bản thân truyền thừa cho đệ tử, đều này gần như đã chứng minh Vô Danh thật sự đã quy ẩn, rút lui khỏi giang hồ rồi.
Đương nhiên vẫn có thể do một nguyên nhân khác, có thể là do đệ tử của hắn có tư chất quá mạnh mẽ, khiến Vô Danh quá yêu quý, thế nên đem Anh Hùng Kiếm cho y để hộ thân.

Keng!
Tiếng kiếm ngân vang lên một cách thanh thuý, trong nháy mắt đã truyền khắp cả Thiên Cơ Lâu, quang mang bắn ra tứ phía, kiếm khí cuộn trào mãnh liệt.
Nhiều người ở đây khi chứng kiến cảnh này thì biến sắc, cảm giác da của mình nhói nhói như bị lợi khí đâm vào vậy, sau lưng thì lạnh hết cả rồi.
Vô số kiếm khách phát hiện kiếm của bản thân như đang run rẩy, như là thần dân khi gặp Vương Giả, hoảng sợ cực kỳ.
"Thật đúng là một thanh Thần Kiếm, nếu như có được nó thì chắc chắn uy lực của Kiếm Thuật ta sẽ bạo tăng."
Mắt của Khoái Kiếm - Kinh Vô Mệnh đỏ lên.
Làm một Kiếm Đạo Tông Sư, bản thân hắn cũng quý kiếm như mạng.
Nhưng hiện tại trên thế gian cũng chỉ có vài thanh Thần Kiếm như vậy thôi, không có thanh nào là dễ dàng lấy được cả.
"Không có nội lực thôi phát mà Kiếm Khí đã có uy lực như vậy rồi sao?"
"Nếu như thật sự chém giết thì nó còn mạnh mẽ ra sao nữa?"
A Phi cũng nóng mắt, uy lực của Anh Hùng Kiếm khiến hắn ước ao cực độ.
Kiếm Thần cũng chỉ vừa rút Anh Hùng Kiếm ra khỏi vỏ thôi đó mà động tĩnh đã như thế rồi.
Thậm chí Kiếm Thần còn chưa thôi động mà nó đã phát ra Kiếm Khí cực kỳ khủng bố, Kiếm Khí này còn mạnh hơn cả nhiều kiếm khách tu luyện cả một đời nữa.
Thanh Thần Binh này không thể được hình dung bằng chém sắt như bùn nữa rồi.
"Kiếm Khí mênh mông cuồn cuộn, quang minh lỗi lạc, đây là một thanh kiếm chính nghĩa."

Chương 277. Có hai Anh Hùng Kiếm

Lưu Tiêu cất cao giọng:" Một ngàn năm trước, tổ sư Kiếm Tông biết được Cửu Châu sắp nghênh đón một đại kiếp từ miệng Thôi Bối Đồ, nên đã cố gắng đúc thanh Anh Hùng Kiếm này cho hậu thế dùng để đẩy lùi đại kiếp, khi kiếm thành hắn đã rót Kiếm Ý trong Kiếm Quyết vào nó."
"Đại Kiếm Sư còn đưa ra dự ngôn là người xứng đáng với Anh Hùng Kiếm này tạm thời chưa xuất thế, thế nên Đại Kiếm Sư đã đúc ra thêm một thanh Anh Hùng Kiếm nữa để thanh ban đầu không chờ đợi trong tịch mịch."
Có hai thanh Anh Hùng Kiếm?
"Không thể nào, sao ta chưa từng nghe nói được chứ!"
Kiếm Thần hô to.
Chuyện của nhà mình không lẽ mình còn không rõ ràng bằng người ngoài sao?

Mọi người cũng vô cùng nghi hoặc.
Có tận hai thanh Anh Hùng Kiếm sao, nhưng sao thế gian đều chỉ mới chứng kiếm một thanh trong tay Kiếm Thần thôi?
Lưu Tiêu như thấy được sự nghi hoặc của mọi người nên lên tiếng: "Bởi vì thanh Anh Hùng Kiếm còn lại đã bị sư phụ Vô Danh của Kiếm Thần lấy thanh Anh Hùng Kiếm này chặt đứt."
Có lẽ chuyện về Mộ Ứng Hùng thì Vô Danh chừa từng đề cập qua với Kiếm Thần.
Nếu không Kiếm Thần cũng không bất ngờ đến thế.
Cũng đúng!
Chuyện của Mộ Ứng Hùng chắc là chuyện thống khổ nhất trong lòng của Vô Danh rồi.
Với tính cách của Vô Danh thì dù cho là đồ đệ thì y chắc chắn cũng không nhắc lại chuyện thương tâm này.
Kiếm Thần ngẩn ngơ!
Tất cả mọi người xung quanh thì chấn động.
Bọn họ đã tận mắt nhìn thấy sự đáng sợ của Anh Hùng Kiếm.
Thần Binh như thế mà Vô Danh lại có thể chặt đứt ư.
"Không hổ là Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh!"
"Nhìn khắp Cửu Châu thì trừ hai Lão Quái Vật như Tiếu Tam Tiếu cùng Đế Thích Thiên ra thì chắc chỉ có Trương Tam Phong của núi Võ Đang xứng để so với Vô Danh mà thôi."
"Khủng bố, thần khí như vậy mà cũng có thể chặt đứt sao?"
...
Lúc này mọi người mới thấy rõ được sự khủng bố của Vô Danh.
Hùng Bá thì kiêng kỵ đến cực độ.
Hắn muốn xưng bá Nguyên Châu, bắt buộc phải nhấc lên giết chóc, chắc chắn Vô Danh là một cửa ải nhất định phải vượt qua.
Lúc này nghe được sự khủng bố của Vô Danh thì hắn thấy đau đầu vô cùng.
"Thần Khí Bảng, Vô Song Thần Kiếm!"
"Kiếm này sinh ra từ khoảng ba trăm năm trước, nhưng trên thiên hạ không ai có thể sử dụng kiếm này."
"Bởi vì thanh kiếm này luôn chờ đợi một người có Kiếm Tâm thông suốt tìm đến nó, đến tận gần đây khi Độc Cô Kiếm xuất thế, nó mới tìm được minh chủ."
"Loại Thần Binh có thể tự chọn chủ nhân như thế này thì đã thông linh rồi, uy lực chắc mọi người cũng đoán được."
Mọi người gật đầu.
Phối kiếm của Kiếm Thánh - Độc Cô Kiếm, chính là Thần Binh thiên hạ ít thấy.
Binh khí bình thường đụng phải lập tức hoá thành sắt vụn.
Không có mấy ai đủ tư cách để Kiếm Thánh - Độc Cô Kiếm phát huy ra toàn bộ uy lực của Vô Song Kiếm cả.

"Nếu có cơ hội thì phải so sánh thử Anh Hùng Kiếm cùng Vô Song Kiếm mới được."
Kiếm Thần hùng tâm tráng chí.
Hắn muốn đi trên con đường thần thoại của Vô Danh, muốn đánh bại Độc Cô Kiếm.
Nếu không phải là Thiên Cơ Lâu thần bí này thì hắn đã đi tìm Kiếm Thánh - Độc Cô Kiếm để so đấu, giống như Vô Danh khi xưa, chỉ so Kiếm Đạo không so tu vi.
"Thần Khí Bảng, Thiên Kiếp Chiến Giáp."
"Thiên Kiếp Chiến Giáp này ta đã từng nói qua rồi, không nhắc lại làm gì."
"Thần Khí Bảng, Kinh Tịch Đao."
Kinh Tịch Đao?
Mọi người sửng sốt, chưa nghe qua bao giờ.
Dù là cao thủ Đao Đạo hàng đầu như Tống Khuyết thì lúc này cũng ngơ ngác.
"Kinh Tịch Đao!"
"Đao này chính là Hoàng Giả của tất cả thanh đao khác, Cái Thế Thần Đao."
"Nhìn khắp Cửu Châu thì chắc cũng chỉ có Huyết Ẩm Cuồng Đao có thể so sánh với nó."
"Còn những thanh đao khác trước mặt nó chỉ là sắt vụn mà thôi."
Lời này vừa dứt thì tim Tống Khuyết đập nhanh vô cùng, tinh quang từ mắt chiếu ra.
Một thanh Thần Đao không chỉ có thể khiến uy lực đao pháp của hắn tăng cao mà còn có thể khiến cho chủ nhân cảm ngộ rõ hơn Đao Đạo.
Người người truy cầu Thần Binh không phải chỉ là vì phong mang của nó.
Một thanh Thần Đao, bắt buộc phải yêu cầu người đúc có cảm ngộ cực sâu đối với Đao Đạo, chắc chắn phải là một cao thủ Đao Đạo mới có thể đúc được một thanh Thần Đao.
"Lâu chủ, Thần Đao này uy phong như vậy sao chúng ta chưa từng nghe nói qua vậy?"
Tống Khuyết là người đầu tiên mất bình tĩnh, đây là lần đầu tiên hắn gấp gáp đưa ra vấn đề hỏi Lưu Tiêu như những nhân sĩ võ lâm tầng dưới chót kia.
Lời của hắn to rõ hữu lực, trong lời như chứa đựng một thanh đao vậy.
Chỉ cần lên tiếng thôi là mọi người đã biết hắn là một cao thủ Đao Đạo rồi.
Một câu nói cũng có thể ẩn chứa Đao Ý.
Lưu Tiêu lên tiếng: "Chưa nghe qua là chuyện bình thường, bởi vì Kinh Tịch Đao không phải là Thần Khí của Cửu Châu, mà nó là đồ của Đông Doanh."
Lại là Đông Doanh!
Mọi người chấn động cực độ, lúc này mọi người không thể nào khinh thị nơi nhỏ bé như Đông Doanh nữa rồi.
Đây không phải là lần đầu mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu nhắc tới Đông Doanh.
"Nó chưa bao giờ xuất hiện trên giang hồ, cũng không có ai biết được uy

lực của nó ra sao."
"Bởi vì dù tính từ ngày Kinh Tịch Đao được rèn ra tới nay là một trăm năm."
"Nhưng chưa từng có ai có thể rút nó ra được."
"Bởi vì đao khí trên thanh đao này quá nồng, sát khí quá nặng."
"Ngay cả cao thủ Tông Sư khi đến gần cũng bị Đao Khí toả ra làm bị thương."
Mọi người động dung vô cùng.
Thần Đao như thế thật sự có thể coi là Thần Khí.
Chỉ là Đao Khí vô tình phát tán ra ngoài thôi mà đã có thể khiến Tông Sư bị thương, vậy thì hạng người gì mới có thể thuần phục binh khí như vậy.
"Đao tốt!"
Có người nhịn không được mà hô lớn, bị uy lực của Kinh Tịch Đao kinh động.
Tống Khuyết thì rơi vào trầm tư, hắn đang tính xem có nên đi tới Đông Doanh để lấy Kinh Tịch Đao hay không.

Chương 278. Long Quy chi xác

"Thần Khí Bảng, Thiên Tội!"
"Thiên Tội không phải đao cũng chẳng phải kiếm, nếu nói đúng thì nó không còn là khí nữa rồi, phải là Hung Thú mới đúng."
"Bởi vì Sát Lục Chi Khí của nó quá nặng."
"Sau khi được Thiết Môn chế tạo xong thì nó đã bị trấn áp bằng một vỏ kiếm không thể bị phá vỡ, còn có một vị nội lực cao thủ liên tục truyền nội lực vào để trấn áp nữa."
"Thiên Tội không thể xuất thế, vừa xuất thế thì phải thấy máu mới có thể bình ổn."
"Cho dù là chủ nhân của nó muốn sử dụng cũng phải dùng nội lực để trấn áp, bằng không thương địch một ngàn lại tự tổn tám trăm."
Mọi người hít sâu.
Quả thật là Hung Binh.
Những Hung Binh khác dù ra sao thì khi nhận chủ cũng sẽ không tổn thương tới chủ nhân.
Còn Thiên Tội này thì khác, lại còn bắt chủ nhân liên tục dùng nội lực để trấn áp nữa.
Lại còn ra khỏi vỏ thì phải lấy mạng nữa chứ.
"Môn phái Thiết Môn này sao toàn tạo ra những Hung Khí có uy lực kinh khủng không thế."
"Thiết Môn này có hận gì với ông trời hay sao! Thiên Tội! Thiên Kiếp! Cớ gì như vậy?"
"Binh khí như thế này sợ rằng không có ai dám dùng, nếu như nội lực của bản thân bị tiêu hao sạch thì người ta chưa kịp giết mình thì mình đã bị vũ khí của mình giết chết trước."
...

Bắt đầu có người nhổ nước bọt Thiên Tội.
Đương nhiên loại Hung Binh chạm vào tức tử như Thiên Tội này chắc chắn sẽ có tăng phúc cực kỳ khủng bố, nếu không thì chả ai mạo hiểm làm gì.
Chỉ cần có thể trấn áp được, đem Hung Tính của Thiên Tội đưa về hướng địch nhân thì người không may chỉ có địch nhân mà thôi.
Ở hồi sau trong Phong Vân thì nhờ Hoài Không xả thân, để Hung Binh Thiên Tội nhập thể, mới có thể đả thương được Đế Thích Thiên, từ đó giúp cho Đoạn Lãng mưu đồ thành công.
Nếu như không thể chưởng khống được nó thì chỉ có thể trách ngươi không đủ mạnh, tu vi của ngươi chưa đủ cao, không thể khiến thanh Hung Binh này triệt để thần phục được.
"Thần Khí Bảng, Thiên Nhận Đao, Tham Lang Kiếm."
Mọi người lại tiếp tục ngơ ngác, không ai nghe nói qua Thiên Nhận Đao, Tham Lang Kiếm là cái gì cả.
"Lâu chủ, đây có phải là binh khí bên Đông Doanh hay không?"
Lúc này Vi Tiểu Bảo đã có kinh nghiệm, bất kỳ thứ gì không có danh tiếng thì sẽ đoán nó thuộc Đông Doanh, nhất định sẽ không sai.
Lưu Tiêu đáp: "Đáp án chính xác."
"Thiên Nhận Đao, Tham Lang Kiếm lúc này đang được giấu ở một nơi nào đó trong Đông Doanh, ai có hứng thú thì có thể mua tình báo từ ta."
Lúc này Lưu Tiêu sử dụng khả năng tính toán của Thiên Cơ Lâu thì phát hiện Phá Quân vẫn chưa thu được Thiên Nhận Đao Tham Lang Kiếm.
Lúc này Thiên Nhận Đao, Tham Lang Kiếm còn đang nằm trong Lang Cốc ở Đông Doanh.
Bất quá muốn lấy được bọn chúng không dễ tý nào đâu.
Trong Phong Vân thì ngay cả Phá Quân cũng phải mạo hiểm cửu tử nhất sinh mới có thể lấy được Thiên Nhận Đao cùng Tham Lang Kiếm.
Mọi người sửng sốt, không ngờ thật sự nó nằm ở Đông Doanh.
"Không thể xem thường Đông Doanh!"
Đông Doanh chưa gây sóng gió gì lên Cửu Châu mà đã có nhiều thứ của Đông Doanh lên bảng danh sách của Thiên Cơ Lâu rồi.
"Đây là một binh khí dạng tổ hợp, năng lực phi thường đặc biệt."
"Thiên Nhận Đao, Tham Lang Kiếm có một đặc tính cực kỳ cường đại, bất kỳ ai bị binh khí này làm bị thương thì vết thương đó sẽ càng lúc càng nặng thêm, rất khó khép lại."
"Nếu như có một ngày các ngươi đối đầu với Thiên Nhận Đao , Tham Lang Kiếm thì tốt nhất đừng để nó thương tổn tới các ngươi, nếu không thì dù thắng nhưng rất có thể các ngươi vẫn sẽ mất máu tới chết."
"Lực lượng có thể khiến vết thương khó lành lại này cực kỳ khó nhằn, dù xài dược thạch cũng khó chữa."
Tất cả mọi người rùng mình.
Năng lực này thật sự quá đặc biệt, cũng quá nguy hiểm.
"Binh khí này thật sự quá hèn hạ!"

"Vết thương không ngừng mở rộng, rốt cuộc là nó có nguyên lý gì?"
"Người dùng binh khí này sợ rằng cũng không phải người tốt lành gì, ai thấy thì tốt nhất nên tránh xa ra."
Tất cả mọi người đều bị doạ bởi năng lực của Thiên Nhận Đao, Tham Lang Kiếm doạ.
"Vết thương không khép lại, cứ đổ máu liên tục thì dù cho là Võ Thánh cũng khó mà chống đỡ."
"Thần Khí Bảng, Vô Song Âm Dương Kiếm!"
"Đây là nhân tố cần thiết để thi triển Thần Kỹ đệ nhất thiên hạ Khuynh Thành Chi Luyến, chắc ta cũng không cần nhiều lời."
"Thần Khí Bảng, Long Quy Chi Xác!"
"Long Quy là một trong Tứ Đại Thần Thú, máu của nó có thể khiến người ta trường sinh, hưởng phúc đời đời.
"Quy Giáp lên lưng của Long Quy còn là một Đạo Đồ thiên nhiên, uẩn hợp một số tuyệt học tuyệt thế."
"Nếu như có đủ thiên phú thì có thể xem xét Đạo Đồ trên Quy Giáo của Long Quy, từ đó có cơ hội lĩnh ngộ ra được một môn thần công chí cường."
Tim mọi người đập mạnh.
Đạo Đồ thiên nhiên, vậy rốt cuộc thần công trên lưng của Long Quy nghịch thiên tới mức nào thế.
"Lâu chủ, Thiên Cơ Lâu có biết hiện tại Thần Quy đang ở đâu không."
Hô hấp của Hùng Bá dần dần tán loạn, không còn bình tĩnh được nữa.
Bản thân hắn luôn nghiên cứu huyền bí của Tam Phân Quy Nguyên Khí.
Nếu có thể đạt được Đạo Đồ trên lưng Thần Quy thì còn cần nghiên cứu làm gì nữa.
Đạo Đồ trên người Thần Quy đã mạnh hơn Tam Phân Quy Nguyên Khí gấp trăm lần rồi.
Lúc này mọi người đều nhìn chằm chằm vào Lưu Tiêu.

Chương 279. Tin tức về Long Quy

"Suy tính nơi ở của Long Quy."
Lưu Tiêu âm thầm suy tính.
Trong nguyên tác chỉ nói là Tiếu Tam Tiếu nuốt được máu của Long Quy mà thôi, chứ chưa từng tuyên bố Long Quy đã chết.
"Long Quy đã chết...."
Một khắc sau một loạt tin tức liên quan tới Long Quy bắn ra.
Long Quy thật sự đã chết rồi, được chôn ở trong một di tích.
Cũng may mà Long Quy chết rồi.
Nếu không thì sợ rằng với cấp độ hiện tại của hắn thì khó mà suy tính ra tin tức về những thứ này.
Giờ khắc này Lưu Tiêu đang phân vân có nên bán tin tức về Long Quy ra hay không, dù sao Long Quy chết rồi nhưng cả cơ thể của nó toàn là bảo bối không đó.

Còn bộ thần công trên Đạo Đồ kia nữa, nếu như có thể lĩnh ngộ được thì chắc hẳn là diệu dụng vô cùng, dù nó không nằm trong Tâm Pháp Thiên Bảng nhưng chắc cũng không kém quá nhiều.
Đương nhiên có thể là mạnh hơn.
Dù sao đó cũng là Thần Đồ trời sinh, đến tột cùng nó ẩn chứa Võ Đạo Chí Lý ra sao thì không ai dám kết luận cả.
Ba vị trí đầu của Tâm Pháp Thiên Bảng hoàn toàn là do Lưu Tiêu sắp xếp theo những gì hắn biết mà thôi.
"Biết!"
Một khắc sau Lưu Tiêu đã có quyết định, gật đầu không chút do dự nào.
Chỉ cần những người này trả nổi thì bán cho bọn hắn cũng có sao.
Có khi bọn hắn còn mang thần công trên lưng Long Quy đến đây nữa kìa.
Chỉ cần mang thần công đến Thiên Cơ Lâu thì không khác nào thần công đó bây giờ là của Thiên Cơ Lâu cả.
Khi nghe câu trả lời đó thì cả Thiên Cơ Lâu an tĩnh dị thường.
Thần Binh Thần Khí cái gì, đều không hấp dẫn bằng một bộ công pháp tuyệt đỉnh cả.
Người của Ngũ Cường Hoàng Triều, Hùng Bá, Tống Khuyết lúc này đều đang im lặng, không ai có dấu hiệu sẽ mua hoặc là không mua cả.
Chỉ là trầm mặc, không ai biết bọn họ đang suy nghĩ gì
Lưu Tiêu cười, hắn đã nhìn ra rồi, những người này tuy động tâm nhưng lại kiêng kỵ thực lực của Long Quy.
Lúc này chỉ cần quăng thêm một tin tức nặng ký ra là được.
"Long Quy đã chết, các ngươi không cần lo lắng về con súc sinh đó làm gì."
Trong nháy mắt thì chân khí của đám người Chu Vô Thị, Hùng Bá đều có dấu hiệu không kìm chế được.
Long Quy chết rồi, điều này có nghĩa hệ số nguy hiểm của chuyến đi này giảm xuống đáng kể.
"Ai có hứng thú thì có thể trò chuyện riêng với bổn lâu chủ."
"Mua bình thường hay là mua độc quyền."
"Nhanh tay thì còn, chậm tay thì hết."
"Đương nhiên trước tiên phải chuẩn bị đầy đủ bạc ròng cái đã."
"Trước khi giao tiền thì bổn lâu chủ hoàn toàn có thể đổi ý đó."
Xem, vừa dứt lời thì ngay cả Thái Tử Đại Tống, Vi Tiểu Bảo đều quay sang giao lưu với người bên cạnh.
Chỉ một lát sau liền có nhiều người chạy khỏi Thiên Cơ Lâu.
Ngay cả Nhiếp Phong thì dưới sự phân phó của Hùng Bá cũng chạy ra khỏi Thiên Cơ Lâu.
"Lâu chủ, buổi tối ta tới tìm ngươi."
Triệu Mẫn hô to.
Việc này khiến Lưu Tiêu than nhẹ là kiềm không nổi.
Chỉ đành nói tiếp để phân tán lực chú ý: "Thần Khí Bảng, Vũ Hoàng Cửu Đỉnh."
"Vũ Hoàng tấn thăng lên vị trí chí cường, nhất thống Cửu Châu, luyện Cửu

Đỉnh để định thiên hạ."
"Bây giờ Cửu Đỉnh phân tán ở các châu, những người có năng lực thì nắm giữ."
Hiện tại ngay cả Thiên Cơ Lâu ta cũng không biết Cửu Đỉnh nằm ở nơi nào.
Vũ Hoàng!
Đây là một nhân vật bất hủ của Cửu Châu.
Đây là vị cường giả Phá Toái Hư Không đầu tiên mà lịch sử Cửu Châu ghi chép được, cũng là tồn tại đầu tiên nhất thống cả Cửu Châu.
Địa vị của hắn tại Cửu Châu không khác gì thần thoại cả.
Hắn còn là một trong vài người được Chiến Thần Điện chọn trúng để trở thành đệ tử, được học tập Chiến Thần Đồ Lục.
"Lâu chủ, vì sao trước kia Vũ Hoàng lại muốn luyện Cửu Đỉnh?"
Hoàng Dược Sư hỏi.
Học thuật của hắn bao la, thông cổ kim.
Tuy nhiên hắn vẫn không hiểu được lý do vì sao sau khi thống nhất thiên hạ thì Vũ Hoàng lại luyện Cửu Đỉnh để trấn áp Cửu Châu, vậy thì có lợi ích gì?
"Hệ thống, vì sao Vũ Hoàng lại luyện Cửu Đỉnh!"
Lưu Tiêu sao biết được, nên chỉ có thể nhờ Thiên Cơ Lâu.
"Thủ hộ Cửu Châu!"
Hệ thống trả lời tuy ít nhưng ý nhiều, như là không muốn lãng phí quá nhiều thời gian để trả lời Lưu Tiêu vậy.
Lưu Tiêu hỏi tiếp thì hiện ra quyền hạn không đủ.
"Thủ hộ Cửu Châu!"
Lưu Tiêu tung ra những chữ này thì im lặng, tuỳ ý để những người thông minh trong Thiên Cơ Lâu suy đoán.
"Thần Khí Bảng, Chiến Thần Điện!"
"Chiến Thần Điện đặc biệt ra sao thì chắc mọi người cũng biết rồi."
"Từ xưa đến nay nó luôn du đãng dưới phía dưới mặt đất của Cửu Châu."
"Nếu như gặp trúng người hữu duyên thì nó sẽ dẫn người đó vào Chiến Thần Điện để học tập Chiến Thần Đồ Lục."
"Nếu như không có duyên mà vẫn xông vào thì sẽ bị Ma Long bảo vệ tiêu diệt."
Chiến Thần Điện!
Tự thành một giới!
Lưu Tiêu cũng có mưu đồ với thứ này rồi.
Đợi sau khi thần công của hắn đại thành thì sẽ lập tức tính toán vị trí của nó, xông vào tham quan thử địa danh thần kỳ này.
"Thần Khí Bảng, Thiên Cơ Lâu!"
"Thiên Cơ Lâu ta đặc biệt chỗ nào thì có lẽ mọi người cũng đã biết được rồi."
"Còn về những bí mật sâu hơn về Thiên Cơ Lâu thì bổn lâu chủ không tiện tiết lộ cho lắm."
"Về sau mọi người sẽ thấy Thiên Cơ Lâu ngày càng thần kỳ, yên tâm."

Mọi người thất vọng.
Lâu chủ lại không nói gì tới lai lịch cử Thiên Cơ Lâu.
"Thần Khí Bảng đã xong, mọi người tản đi!"
Lưu Tiêu vung tay lên ra hiệu, tất cả mọi người cũng ai về nhà nấy.
Hôm nay có thể nghe được nhiều kỳ vật trong thiên hạ như vậy thì đối với nhiều người đã là một thu hoạch to lớn rồi.
Còn một vài người khác thì đang phân vân có nên bỏ tiền ra mua tin tức về tình báo của những Thần Binh vô chủ không.

Chương 280. Cứu chữa Tố Tâm

"Phía trước tránh ra, đừng có cản đường!"
Một đội ngũ mấy trăm người, đẩy một chiếc xe ngựa chở quan tài băng hướng về phía Thiên Cơ Lâu.
Ven đường có vệ binh mở đường, xua đuổi đoàn người.
Có nhân sĩ giang hồ vì bị xua đuổi, không khỏi nổi giận.
Thế nhưng khi nhìn thấy người nằm trong quan tài băng trong suốt, mọi người đều không khỏi ngây người.
"Đẹp thật!"
"Oa... Dung nhan khuynh thế, ta thấy không thua gì các nhân vật trên Tuyệt Sắc Bảng."
"Ta x, đây là một nữ tử 'hồng nhan họa thủy', sao lại chết vậy."
...
Trong quan tài băng, một khuôn mặt nghiêng nước nghiêng thành đang lẳng lặng ngủ say.
Coi như nhắm hai mắt lại, cũng có một luồng cảm giác u buồn và đau lòng lan tỏa.
Vừa nhìn một cái, khiến người ta không nhịn được muốn tâm sự với nàng.
Tố Tâm tới!
Khi tin tức truyền tới Thiên Cơ Lâu, oành một tiếng, mọi người đều chạy ra ngoài.
Mặc dù Tố Tâm không lên bất kì bảng xếp hạng nào của Thiên Cơ Lâu.
Nhưng ở nơi thiếu thốn mỹ nữ này, Tố Tâm có dung mạo vô cùng nổi bật.
Hơn nữa, đây là một kỳ nữ làm cho Thần Hầu Chu Vô Thị của Đại Minh hoàng triều si mê tới mức hai mươi năm cũng không cưới vợ.
Hắn càng vì nữ tử này, đã làm ra nhiều chuyện có lỗi đối với hảo huynh đệ Cổ Tam Thông.
Khi nhìn thấy dung nhan khuynh thế nằm giữa quan tài băng, cùng với khí chất phảng phất như Tây Thi của Tố Tâm, mọi người đều không giữ được bình tĩnh.
"Vãi chưởng! Ta không nằm mơ đấy chứ!"
"Đúng vậy! Nữ tử cỡ này, ta cũng nguyện ý đâm huynh đệ mình hai đao vì nàng."
"Còn ta thì trực tiếp giết chết."

"Tự nhiên cảm thấy Chu Vô Thị không có giết Cổ Tam Thông, quả thật là nhân từ nương tay."
"Cổ Tam Thông hai mươi năm trong Thiên Lao, không oan."
...
Nhìn thấy Tố Tâm, mọi người đều tỏ thái độ nguyện ý vì nàng mà đâm huynh đệ mình hai đao.
Loại khí chất vừa thấy đã yêu này, thật sự là quá vô đối.
Chưa kể người ta còn đang trong trạng thái ngủ say.
Nếu như tỉnh lại, thì có mấy ai có thể chống cự lại mị lực đó chứ.
Đừng nói những nhân sĩ giang hồ bình thường này, kể cả các nhân vật bá chủ như Hùng Bá, Tống Khuyết, Thạch Chi Hiên, khi nhìn thấy Tố Tâm, trên mặt đều xuất hiện thần sắc kinh diễm, bị khí chất u buồn của Tố Tâm mê hoặc.
Lúc này, Chu Vô Thị ngơ ngác nhìn Tố Tâm trong quan tài băng.
Có tự trách, có đau đớn, không thể tha thứ.
Nhất thời, lời nói của nhân sĩ giang hồ xung quanh, hắn vờ như không nghe thấy.
Sắc mặt của Cổ Tam Thông kích động, mang theo Thành Thị Phi và Vân La quận chúa đi tới.
"Phi!"
"Đám háo sắc các ngươi mau cút sang một bên, đừng cản trở người nhà bọn họ đoàn tụ."
Lúc này, Lưu Tiêu khinh bỉ đám người.
Trên thực tế, hắn cũng bị kinh diễm.
Đám người mau chóng lui lại, nhường đường cho Cổ Tam Thông.
Rất nhanh, quan tài băng bị mở ra.
"Ngươi làm cái gì?"
Chu Vô Thị muốn đi lên, nhưng bị vẻ mặt bất thiện của Thành Thị Phi cản lại.
Sắc mặt của hắn tái xanh, căn bản không làm gì được.
Cổ Tam Thông tiến lên, ôm chầm lấy Tố Tâm rồi mang tới trước mặt Lưu Tiêu.
"Lâu chủ..."
Đường đường là cao thủ Đại Tông Sư, lúc này kích động đến nỗi nói không nên lời.
Lưu Tiêu nói: "Mang vào trong, rồi mài hai viên Thiên Hương Đậu Khấu thành bột cho nàng dùng."
Đi cùng với Tố Tâm, còn có viên Thiên Hương Đậu Khấu trong tay Tào Chính Thuần.
Không có náo nhiệt, đoàn người bắt đầu tản đi.
Lưu Tiêu mang theo A Phi và Lâm Bình Chi, để bọn họ đi phòng chế tạo Tông Sư đột phá.
"Các ngươi cố gắng đột phá, ta có chuyện quan trọng sẽ sắp xếp cho các ngươi đi làm sau."

A Phi và Lâm Bình Chi trịnh trọng gật đầu.
Tới Thiên Cơ Lâu lâu như vậy, đây là lần đầu tiên nghe nói có nhiệm vụ, hai người đều cực kỳ mong chờ.
Lưu Tiêu dự định mở rộng địa bàn sang Hiệp Khách Đảo.
Hiệp Khách Đảo, không phải ai cũng có thể tới đó!
Chỉ có người nhận được lệnh bài Thưởng Thiện Phạt Ác mới có thể lên đảo.
Cho nên hắn dự định chờ sau khi A Phi với Lâm Bình Chi đều trở thành cao thủ Tông Sư, nhờ Lý Thám Hoa mang bọn họ đi tới Đại Mạc, chọn một nơi thích hợp để thành lập phân lâu Thiên Cơ Lâu, lặng lẽ chờ hai sứ giả Thưởng Thiện Phạt Ác tới.
Còn dư ba gian phòng chế tạo Tông Sư, Lưu Tiêu cũng sắp xếp cho những người đặt trước đi vào trong để tiến hành đột phá.
Tả Lãnh Thiền mừng rỡ như điên!
Hắn là một trong những người đến sớm nhất.
Cũng chỉ đến sau Diệt Tuyệt Sư Thái.
Lại thêm năm gian phòng chế tạo Tông Sư, Thiên Cơ Lâu lần nữa oanh động, những người lúc trước không dám đặt trước, bây giờ chạy tới đặt phòng như ong vỡ tổ.
"Lâu chủ, ta đã trở về!"
Thiên Cơ Lão Nhân cuối cùng cũng mang đủ tiền trở lại phòng chế tạo Đại Tông Sư.
Bỏ tiền, hắn ngay lập tức để Tôn Tiểu Hồng dẫn hắn đi phòng chế tạo Đại Tông Sư.
Lưu Tiêu cười!
Thiên Cơ Lão Nhân đi lâu như vậy mới trở về, xem ra đã bán tổ trạch thật rồi.
Lại một lúc sau, mọi người nhìn chằm chằm vào Thiên Cơ Bản.
Bởi vì gần đến ngày Thiên Cơ Bản đưa tin các sự kiện lớn trong võ lâm.

Chương 281. Đồ Long Đao bị cướp?

zalo 0704730588

« Giáo chủ Trương Vô Kỵ của Minh Giáo từ Băng Hỏa Đảo đón Tạ Tốn trở về, trên đường quay về Thiên Cơ Lâu bị tập kích, Bạch Mi Ưng Vương, Thanh Dực Bức Vương chết trận »

Bạch Mi Ưng Vương và Thanh Dực Bức Vương chết rồi?

Rất nhiều người giật mình.

Hai người này, chính là cao thủ ma đạo tiếng tăm lừng lẫy.

Đặc biệt là sau khi Trương Vô Kỵ quật khởi, danh tiếng của bọn họ càng lúc càng vang dội.

Mặc dù bọn họ không phải là Tông Sư, nhưng có phòng chế tạo Tông Sư của Thiên Cơ Lâu, trở thành Tông Sư chỉ còn là chuyện sớm hay muộn.

"Minh Giáo liên thủ với Đại Nguyên hoàng triều, vậy mà có người xuất thủ đi đoạt Đồ Long Đao ư?"

"Bạch Mi Ưng Vương, Thanh Dực Bức Vương đều chết trận, vậy thì Đồ Long Đao còn không ta?"

"Người nào to gan như vậy, phải biết sau lưng Trương Vô Kỵ, là Tam Phong chân nhân a."

"Chỉ sợ là gặp phải cao thủ tuyệt đỉnh, chuyến đi này của Trương Vô Kỵ, cũng có hai cao thủ Tông Sư theo sau."

...

Trong Thiên Cơ Lâu đều nổ tung.

Đều biết chuyến đi này của đám người Trương Vô Kỵ, là đi lấy Đồ Long Đao để cởi bỏ bí mật Ỷ Thiên Đồ Long.

Rất nhiều người đều cho rằng không ai dám xuất thủ cướp đoạt.

Dù sao một phe là một trong Ngũ Cường hoàng triều, một phe là Trương Tam Phong của Minh Giáo làm chỗ dựa.

Kể cả Ngũ Cường hoàng triều, đều phải suy nghĩ kỹ càng mới dám ra tay.

Ăn gan hùm gan báo, mới dám xuất thủ.

Lỡ mà chọc giận Trương Tam Phong xuống núi, thì ai chống lại được.

"Các ngươi được lắm!"

Triệu Mẫn cắn răng, căm tức nhìn đám người Ngũ Cường hoàng triều.

Dưới cái nhìn của nàng, cũng chỉ có người của Ngũ Cường hoàng triều, mới dám liên thủ và ra tay với các nàng.

Chu Vô Thị nhướng mày một cái: "Không liên quan gì tới Đại Minh hoàng triều, nếu như Đại Minh hoàng triều ta xuất thủ, thì không chỉ có chuyện một hai người chết."

Đại Minh hoàng triều không sợ Đại Nguyên hoàng triều, nhưng mà không thể cũng nổi thay đổi phương.

Nếu thật sự xuất thủ, thì đúng như lời hắn nói, sẽ giết sạch toàn bộ, chứ không chỉ chết một hai người.

Đại Đường Thái Tử cười: "Ta cũng muốn ra tay, nhưng vì một thanh Đồ Long Đao vô dụng, không đáng lắm."
Trước khi Minh Giáo rời đi, đã nhờ Dương Bất Hối cầm theo Ỷ Thiên Kiếm ở lại Thiên Cơ Lâu, chính là vì phòng hờ có người cướp đoạt nó, chứ không ai nghĩ sẽ cướp đoạt một thanh Đồ Long Đao vô dụng.
Cũng vì vậy, rất nhiều thế lực vốn dĩ định xuất thủ, cũng dẹp ý nghĩ này.
Đại Tống Thái Tử cùng với Vi Tiểu Bảo, lắc đầu biểu thị không phải bọn họ làm.
"Lâu chủ, cha ta bọn họ không có sao chứ!"
Dương Bất Hối lo lắng.
Lưu Tiêu cười không nói.
"Lâu chủ, tình báo này bao nhiêu tiền, Đại Nguyên hoàng triều mua!"
Triệu Mẫn cắn răng, sao mà không biết Lưu Tiêu đang muốn vòi tiền.
Ngay sau đó, nàng hung tợn nhìn về phía những người đang ở trong Thiên Cơ Lâu.
"Hy vọng không phải là ai trong số các ngươi làm, bằng không thì các ngươi không gánh nổi hậu quả."
Điều mà nàng lo lắng nhất bây giờ chính là Đồ Long Đao gặp chuyện không may.
Phải biết rằng phía trước bị tên ngu xuẩn Vi Tiểu Bảo kia cố ý tăng giá, Đại Nguyên hoàng triều tốn hơn một triệu lượng bạc.
Nếu như Đồ Long Đao bị cướp, Đại Nguyên hoàng triều nhiều khả năng sẽ trực tiếp phát động chiến tranh.
"Mười vạn!"
Lưu Tiêu giơ một ngón tay lên, cười híp mắt nói: "Chỉ cần mười vạn, Thiên Cơ Lâu sẽ nói cho ngươi biết bọn Trương Vô Kỵ bây giờ ra sao, Đồ Long Đao có bị cướp hay chưa, đến tột cùng là thế lực nào xuất thủ ở sau lưng."
Triệu Mẫn nghe được, đều có chút nhức nhối.
Bí mật Ỷ Thiên Đồ Long còn chưa biết, hiện tại lại tốn thêm mười vạn ngân lượng.
Trong lòng nàng, sát khí bộc phát hừng hực.
"Đi trả tiền!"
Nàng phân phó A Đại ở bên cạnh.
Thu tiền, Lưu Tiêu bắt đầu câu thông với Thiên Cơ Lâu để tìm hiểu.
Chỉ chốc lát sau, toàn bộ tin tức về việc bọn Trương Vô Kỵ bị tập kích, hắn liền rõ mồn một.
"Người xuất thủ lần này, tổng cộng có hai thế lực."
"Một là gia tộc Liễu Sinh ở Đông Doanh!"
"Hai là Minh Giáo Ba Tư Tổng Giáo!"
"Hai thế lực này liên thủ với nhau, chặn đường giết Trương Vô Kỵ."
Triệu Mẫn sửng sốt, vậy mà thật không phải là người của Ngũ Cường hoàng triều làm.
Luồng oán khí trong lòng nàng, lập tức tiêu tán đi không ít.
"Đồ Long Đao có bị cướp chưa?"

Triệu Mẫn hỏi vấn đề mà nàng quan tâm nhất.
Nếu Đồ Long Đao vẫn còn, thì chuyện báo thù có thể từ từ tính sau.
Đương nhiên, người chết là người của Minh Giáo.
Huyền Minh nhị lão mà nàng phái đi, hiển nhiên là còn chưa chết.
Có báo thù hay không cũng không quan trọng.
Dù sao Đông Doanh cách đây quá xa, việc báo thù không hề dễ.
Về phần Minh Giáo Ba Tư Tổng Giáo gì đó, thì chưa hề nghe nói qua.
Báo thù!
Tạm thời không vội.
Việc cấp bách, là bảo đảm Đồ Long Đao không xảy ra chuyện gì.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Đồ Long Đao vẫn còn trên tay Tạ Tốn!"
Triệu Mẫn thở phào nhẹ nhõm.
Bên này, Dương Bất Hối đã rất bất mãn.
Triệu Mẫn hỏi hồi lâu, vậy mà không quan tâm đến sống chết của người Minh Giáo.
"Lâu chủ, cha ta và Vô Kỵ ca ca thế nào rồi?"
Tống Viễn Kiều lộ ra vẻ mặt ân cần nhìn lại.
"Tốt nhất là chết đi!"
Tống Thanh Thư cực kì đố kị tư chất của Trương Vô Kỵ.
Không hẳn là vì Vô Kỵ có được Chu Chỉ Nhược.
Mà là vì trong ba đời, chỉ có Trương Vô Kỵ là người có thể uy hiếp ứng cử viên cho vị trí chưởng giáo Võ Đang là hắn đây.
"Trương Vô Kỵ và cha ngươi đều bị trọng thương!"
Dương Bất Hối biến sắc.
Lưu Tiêu tiếp tục nói: "Hơn nữa bọn họ vẫn còn đang bị cao thủ của Minh Giáo Ba Tư Tổng Giáo và gia tộc Liễu Sinh truy sát."
"Nếu mà không có ai đi chi viện, e là không sống được bao lâu."

Chương 282. Nguồn gốc của Minh giáo

Lần này, đến phiên Triệu Mẫn biến sắc.
Thanh Dực Bức Vương và Bạch Mi Ưng Vương đã chết, nhưng lại không có tiêu diệt địch nhân, người của Minh Giáo vẫn còn đang bỏ trốn.
"Lập tức liên hệ với Vương phủ, để cho Phạm sư phụ mang theo tất cả cao thủ đi trợ giúp."
"Mau báo cho hoàng thượng, nhờ hắn phái thêm trọng binh, giết bọn tặc tử này."
Thân ảnh của A Đại lóe lên, trong nháy mắt bay ra ngoài Thiên Cơ Lâu.
"Quận chúa, có thể cho người thông báo với sư phụ ta một tiếng không."
"Hắn sẽ không muốn nhìn thấy Vô Kỵ gặp chuyện không may đâu."
Tống Viễn Kiều mở miệng nói.
Trương Tam Phong không ưa người của Đại Nguyên hoàng triều, nhưng

tuyệt đối sẽ không muốn nhìn thấy Trương Vô Kỵ gặp chuyện không may.
"Được, đa tạ ân tình viện thủ của Võ Đang!"
Triệu Mẫn ôm quyền, trên mặt vô cùng mừng rỡ.
Có Tam Phong chân nhân xuất thủ, trừ phi Đế Thích Thiên và Tiếu Tam Tiếu tới.
Bằng không Đồ Long Đao vẫn sẽ an toàn.
Sau khi Trương Tam Phong bị Thiên Cơ Lâu làm bại lộ, thánh chỉ của Đại Nguyên hoàng triều liền truyền tới Võ Đang Sơn đầu tiên, muốn phong Trương Tam Phong làm Hộ Quốc chân nhân của Đại Nguyên hoàng triều.
Tuy nhiên, Trương Tam Phong căn bản không để ý thánh chỉ của Đại Nguyên hoàng triều.
Người đi truyền thánh chỉ, chưa lên tới Võ Đang Sơn là đã bị ngăn cản và trở về.
"Lâu chủ, xin hãy nói cho ta biết chi tiết về gia tộc Liễu Sinh ở Đông Doanh và Minh Giáo Ba Tư Tổng Giáo."
Sau khi phân phó xong, Triệu Mẫn quan tâm tới chuyện đám người xuất thủ với Trương Vô Kỵ.
Lưu Tiêu nói: "Gia tộc Liễu Sinh, cũng chính là gia tộc của cao thủ Liễu Sinh Đãn Mã Thủ mà ta nói trước đó trên Tông Sư Bảng."
"Người xuất thủ lần này, chính là Liễu Sinh Đãn Mã Thủ."
Liễu Sinh Đãn Mã Thủ, lúc trước Lưu Tiêu có nói qua bên trên bảng xếp hạng, năng lực ám sát của người này cực kì đáng gờm.
Còn là một vị nửa bước cao thủ Đại Tông Sư!
Sắc mặt Triệu Mẫn có chút thay đổi.
Thảo nào Vi Nhất Tiếu và Bạch Mi Ưng Vương đều chết trận, thì ra là gặp phải cao thủ trên Tông Sư Bảng.
"Về phần Minh Giáo Ba Tư Tổng Giáo, thì sẽ phải nói từ lai lịch Minh Giáo."
"Trong các ngươi, có phải rất nhiều người đều cảm thấy Minh Giáo cũng không xấu, mà là bị nhân sĩ võ lâm của Đại Nguyên hoàng triều coi là Ma Giáo, đúng chứ?"
Rất nhiều người gật đầu.
Đích thị là như vậy.
Bởi vì theo bọn họ biết, Minh Giáo cũng không có làm bao nhiêu chuyện ác trên chốn giang hồ.
Nói là Ma Giáo, thì có hơi nghiêm trọng.
Có thể coi Minh Giáo là mốn phái nửa chính nửa tà.
Lưu Tiêu nói: "Minh Giáo cũng không phải đến từ Đại Nguyên hoàng triều, mà là từ Ba Tư."
"Vào lúc đó, Đại Nguyên hoàng triều đã coi Minh Giáo là ngoại tộc."
"Với lại, khi vừa mới vào Đại Nguyên hoàng triều, Minh Giáo cũng đích thật là có tâm tư độc ác, dùng thủ đoạn ma đạo."
"Nên ở một thời điểm nào đó, Minh Giáo đã bị quy về Ma Giáo."
Triệu Mẫn nhẹ giọng nói: "Hóa ra đây chính là lai lịch của Minh Giáo."

Rất nhiều người đều bừng tỉnh đại ngộ.
Tỷ như nói hiện tại, nếu mà có cao thủ Đông Doanh tới Cửu Châu thành lập giáo phái, sợ là nhân sĩ võ lâm ở Cửu Châu, cũng sẽ quy chụp thành Ma Giáo.
"Từ nhiều năm về trước, Ba Tư có một vị cao thủ võ giả cực kì lợi hại, tên là Sơn Trung lão nhân Hoắc Sơn."
"Hiện nay thần công trấn phái Càn Khôn Đại Na Di của Minh Giáo, chính là do Sơn Trung lão nhân Hoắc Sơn sáng chế."
Càn Khôn Đại Na Di!
Mặc dù không có lên Võ Kỹ Thiên Bảng, nhưng mọi người đều biết đó chính là thần công tuyệt đỉnh.
Ở phương diện mượn lực trả lực, chỉ thua mỗi Đấu Chuyển Tinh Di của Mộ Dung gia.
Người có thể sáng chế ra thần kỹ này, nhất định không phải là hạng người tầm thường.
"Sau khi Minh Giáo truyền vào Đại Minh, bị các nhân vật võ lâm của Đại Minh hoàng triều nhất trí phản đối."
"Trăm năm trước, bọn họ càng mất trí hơn khi huyết tẩy cả nhà Hoàng Thường."
"Cũng vì thế mà chọc giận Hoàng Thường."
"Khi võ công đại thành, lĩnh ngộ được Cửu Âm Chân Kinh, Hoàng Thường suýt nữa diệt tuyệt toàn bộ Minh Giáo, khiến cho Minh Giáo không dám ló đầu ra."
"Sau đó qua một thời gian phát triển, Minh Giáo liền phát sinh biến hóa, cao thủ trong giáo đều là người của Cửu Châu, dần dần cắt đứt liên hệ với Ba Tư Tổng Giáo."
Tống Viễn Kiều thở dài: "Lợi hại, Hoàng Thường vậy mà không có tiêu diệt Minh Giáo."
Lúc này Trương Vô Kỵ làm giáo chủ Minh Giáo, Võ Đang đương nhiên sẽ không cùng Minh Giáo là địch.
Thế nhưng mấy thập niên chém giết, Võ Đang vẫn có không ít người chết dưới tay Minh Giáo.
Đối với sự đáng sợ của Minh Giáo, nhân sĩ võ lâm ở Đại Nguyên hoàng triều đều biết rõ.
Lưu Tiêu nói: "Mất liên hệ với Tổng Giáo, Ba Tư Tổng Giáo đương nhiên không cam lòng, vẫn luôn muốn khống chế Đại Nguyên hoàng triều Minh Giáo lần nữa."
"Thế nhưng khi đó, giáo chủ Dương Đỉnh Thiên của Đại Nguyên hoàng triều Minh Giáo, là người tâm cao khí ngạo, há có thể để người khác khống chế mình."
"Ba Tư Tổng Giáo phái sứ giả tới, hắn lần lượt giết từng tên một."
"Vài thập niên trước, bởi vì ngoài ý muốn, công pháp trấn phái Càn Khôn Đại Na Di của Ba Tư Tổng Giáo bị thất truyền, chỉ có Đại Nguyên hoàng triều Minh Giáo là còn đó."

“Trừ việc muốn khống chế Minh Giáo ra, bọn họ còn muốn người của Đại Nguyên hoàng triều Minh Giáo đưa Càn Khôn Đại Na Di cho bọn hắn."

Chương 283. Đá mài dao tốt nhất

"Lần này bọn họ phái Tam Sứ Phong Vân Nguyệt liên thủ với Liễu Sinh Đãn Mã Thủ, mục đích không phải vì Đồ Long Đao, mà là Càn Khôn Đại Na Di trên người Trương Vô Kỵ."
"Ba người này võ công quỷ dị, biết một tuyệt học của Sơn Trung lão nhân Hoắc Sơn mà Minh Giáo đều không biết đó là Thánh Hỏa Lệnh Thần Công."
"Nếu các ngươi đối đầu, tốt nhất là phải cẩn thận một chút."
Triệu Mẫn gật đầu.
Dương Bất Hối đã gấp lắm rồi, nhưng lại không thể rời khỏi Thiên Cơ Lâu.
"Lâu chủ cũng sẽ không đuổi ta ra khỏi Thiên Cơ Lâu chứ..."
Bên ngoài Thiên Cơ Lâu, Lệnh Hồ Xung bồi hồi một lúc lâu, nhưng vẫn cắn răng tiến đến.
Lưu Tiêu nhìn hắn một cái, không để ý đến.
Sau khi gia hỏa này bị mình mắng một trận, hiện giờ đã thành thật hơn không ít.
Ít nhất chuyện hắn và Nhạc Bất Quần cùng nhau cứu Nhậm Ngã Hành, đã làm cho Lưu Tiêu nhìn hắn bằng cặp mắt khác.
Ít ra thì vì sự xuất hiện của Nhậm Ngã Hành, mà kéo được thêm một chút thời gian cho sư phụ Nhạc Bất Quần của hắn.
"Tiễn Độc Cô Cửu Kiếm tới!"
Trong lòng Lưu Tiêu cười cười, vùi đầu vào làm việc.
"Lệnh Hồ Xung, ngươi còn có mặt mũi tới Thiên Cơ Lâu nữa à?"
"Cút ra ngoài, trong Thiên Cơ Lâu, không có ai làm bằng hữu với ngươi như Điền Bá Quang đâu."
"Mặt của ngươi, cũng dày thật đấy."
...
Lưu Tiêu không để ý Lệnh Hồ Xung, nhưng mà người trong Thiên Cơ Lâu thì không nể mặt Lệnh Hồ Xung.
Chế nhạo một hồi, hắn suýt nữa không nhịn được quay đầu chạy ra ngoài.
Nhưng nghĩ tới thời khắc nguy cơ của Hoa Sơn Phái, hắn chỉ có thể cắn răng nhẫn nhịn.
"Đây chính là đệ tử Hoa Sơn Phái học được tuyệt kỹ Độc Cô Cửu Kiếm sao?"
"Độc Cô Cửu Kiếm được xưng là có thể phá bất cứ võ công nào trong thiên hạ, không biết có thể phá Mạc Danh Kiếm Pháp của ta không."
Nhìn thấy Lệnh Hồ Xung, Kiếm Thần có chút ngứa tay.
Thần kỹ của Độc Cô Cầu Bại, trước đây có nghe sư phụ Vô Danh nói, nên giờ muốn thử mở mang tầm mắt.

"Công lực quá thấp!"
Thấy Lệnh Hồ Xung ngay cả Tông Sư còn chưa đạt đến, Kiếm Thần chỉ đành lắc đầu.
Tu vi chênh lệch quá nhiều.
Đừng nói là Mạc Danh Kiếm Pháp, tùy tiện một đạo kiếm khí của hắn, Lệnh Hồ Xung còn không chống đỡ nổi.
Qua thêm một lúc, Tố Tâm rốt cuộc tỉnh lại.
Cổ Tam Thông mang theo nàng và Thành Thị Phi, cùng nhau đi nói lời cảm tạ với Lưu Tiêu.
Nếu không phải Lưu Tiêu nói ra bí mật hắn còn có một đứa con trai, và còn giúp hắn trị nội thương, thì e là giờ đây hắn đã không còn trên nhân thế.
Nói lời cảm tạ xong, Tố Tâm lôi Cổ Tam Thông và Thành Thị Phi đi tìm Chu Vô Thị.
Ba người nói chuyện gì đó với nhau, Lưu Tiêu không quan tâm cho lắm.
Bởi vì trải qua hai ngày, Hùng Bá cũng không ngồi yên nữa, đến tìm Lưu Tiêu.
"Lâu chủ, ta muốn biết chuyện tại sao Đế Thích Thiên lại ẩn thân ở Thiên Hạ Hội ta."
Hùng Bá cũng hiểu chuyện, trực tiếp để một đống ngân phiếu trước mặt Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu nhìn một cái, ước chừng hai mươi vạn lượng.
"Gia hỏa này, còn muốn giết hai người Phong Vân."
Lưu Tiêu thầm nghĩ.
Nếu không phải Hùng Bá còn muốn giết hai người này, thì phỏng chừng đã để hai người vào phòng chế tạo Đại Tông Sư để đột phá thành Đại Tông Sư rồi.
Lời nói của Nê Bồ Tát, xem ra có sức ảnh hưởng rất lớn với Hùng Bá.
Hắn bảo Chung Linh ở bên cạnh thu bạc, Lưu Tiêu bắt đầu âm thầm câu thông với hệ thống.
Nguyên nhân Đế Thích Thiên ẩn thân ở Thiên Hạ Hội, đương nhiên là vì bồi dưỡng hai người Phong Vân cho kế hoạch Đồ Long.
Điều mà hắn tò mò là thân phận của Nê Bồ Tát, có phải cũng là hóa thân của Đế Thích Thiên hay không.
Rất nhanh, Thiên Cơ Lâu liền có kết quả.
Nê Bồ Tát, đúng là có quan hệ với Đế Thích Thiên.
"Nói ở đây luôn sao?"
Lưu Tiêu hỏi.
Hùng Bá sửng sốt.
Lại tỉ mỉ ngẫm lại, bí mật của hắn đã bị Lưu Tiêu tiết lộ gần hết.
Hơn nữa lần này hắn hỏi về Đế Thích Thiên, cũng không dính líu gì đến hắn.
Lỡ mà Đế Thích Thiên có âm mưu gieo họa cho Cửu Châu, thì để Lưu Tiêu nói ra ở đây cũng có thể dễ dàng chia sẻ với mọi người.
Mỗi Thiên Hạ Hội, còn chưa thể chống lại Đế Thích Thiên được.

Nếu như đơn độc hỏi Lưu Tiêu, thì mọi người chưa chắc sẽ tin lời của mình.
"Ừm!"
Tâm niệm chuyển biến rất nhanh, Hùng Bá gật đầu bằng lòng.
"Đế Thích Thiên núp ở Thiên Hạ Hội, mưu đồ cực lớn."
Lời này vừa nói ra, Hùng Bá lập tức khiếp sợ.
Đúng là có mưu đồ.
Cùng lúc đó, người trong Thiên Cơ Lâu, nhìn thấy Hùng Bá đến tìm Lưu Tiêu, mọi sự chú ý đều đổ dồn qua đó.
"Thiên Hạ Hội ta, có thứ gì khiến Đế Thích Thiên không tiếc dùng hóa thân để đến sao?"
Hùng Bá biến sắc.
Thiên Hạ Hội cường thịnh hơn nữa, cũng không phải là đối thủ của Ngũ Cường hoàng triều.
Hắn trái lo phải nghĩ, cũng không thể hiểu nổi Đế Thích Thiên muốn gì từ Thiên Hạ Hội.
Cũng chính vì vậy, hắn dự định làm sáng tỏ chuyện này, rồi mới xuống tay với hai người Phong Vân sau.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Thiên Hạ Hội hoàn toàn chính xác còn không có đồ vật gì làm Đế Thiên để mắt tới."
"Nhưng Hùng Bá ngươi, lại là đá mài dao tốt nhất!"
"Nguyên Châu hiện tại, Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh quy ẩn, Kiếm Thánh Độc Cô bị Vô Danh bức bách ẩn thế."
"Hùng Bá ngươi là cường giả mạnh nhất, nên Đế Thích Thiên chỉ có thể tìm ngươi."

Chương 284. Nguy cơ chí mạng

Sắc mặt Hùng Bá lại biến hóa.
Nói cách khác, toan tính của Đế Thích Thiên căn bản không phải nhằm vào Thiên Hạ Hội, mà là Hùng Bá hắn.
"Cầu lâu chủ chỉ giáo!"
Hùng Bá thành khẩn nói.
Lưu Tiêu nói: "Năm đó Nê Bồ Tát bói cho ngươi, tặng ngươi câu 'Kim lân khởi thị trì trung vật, nhất ngộ Phong Vân tiện hóa long', đúng chứ?"
Dịch nghĩa câu thơ trên: Kim Lân nào phải vật trong ao, vừa gặp Phong Vân dần hoá rồng.
Hùng Bá chấn động
"Lâu chủ quả nhiên lợi hại, thậm chí ngay cả chuyện này cũng biết."
Hùng Bá lộ ra thần sắc bội phục.
Năm đó tìm Nê Bồ Tát bói, tuy giang hồ đều biết.
Nhưng Nê Bồ Tát cho hắn câu sấm ngôn, trừ hắn và Nê Bồ Tát ra, lúc đó tuyệt đối không có người thứ ba ở đấy.
Mấy năm nay, hắn cũng chưa từng tiết lộ sấm ngôn này cho người ngoài

nghe.
"Chẳng lẽ lâu chủ quen biết Nê Bồ Tát sao?"
Lưu Tiêu lắc đầu.
"Ngươi vắt óc suy nghĩ, có phải đã tính ra 'Phong Vân' ở đây là hai người Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân, đúng không?"
"Chỉ cần tìm được hai người đó, bá nghiệp của ngươi sẽ thành."
Hùng Bá lần nữa chấn động.
Vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này quả thực đáng sợ, thậm chí ngay cả chuyện này hắn cũng biết.
"Phong, Vân là chỉ bọn ta!"
Một bên, Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân liếc nhau, trong nháy mắt liền hiểu lý do tại sao mấy năm nay Hùng Bá lại không tiếc mọi thứ để bồi dưỡng hai người bọn họ.
Mặc dù hai người bọn họ, đều có huyết hải thâm cừu với Hùng Bá.
Lưu Tiêu nói: "Sở dĩ ngươi tạo ra thảm sát trong giang hồ, là vì muốn tìm hai người Phong Vân."
"Sau cùng, ngươi hại chết Nhiếp Nhân Vương, giết cả nhà Hoắc Bộ Thiên."
"Ngươi thành công thu con trai Nhiếp Phong của Nhiếp Nhân Vương, và con riêng Bộ Kinh Vân của Hoắc Bộ Thiên làm đệ tử."
"Cũng vì thế, Thiên Hạ Hội ngươi nhanh chóng bành trướng thế lực, trở thành một bang hội đứng đầu Nguyên Châu, ẩn ẩn có ý đồ nhất thống Nguyên Châu."
Mọi người khiếp sợ nhìn về phía Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân.
Hóa ra Thiên Hạ Hội của Hùng Bá có thể bành trướng nhanh như vậy, là vì hai người này.
"Cái gì? Nhiếp Nhân Vương là do Hùng Bá hại chết!"
"Nhiếp Phong là con trai của Nhiếp Nhân Vương."
"Hai vị môn sinh đắc ý của Hùng Bá, vậy mà có huyết hải thâm cừu với hắn."
...
Trong Thiên Cơ Lâu, mọi người đều sốc trước những lời của Lưu Tiêu.
Đặc biệt là quan hệ giữa Hùng Bá, Bộ Kinh Vân và Nhiếp Phong, khiến cho bọn họ giật mình.
Hùng Bá vậy mà vì bá nghiệp, dám bồi dưỡng hai thiếu niên có huyết hải thâm cừu với mình.
Phải biết rằng, Nhiếp Phong trên Tiềm Long Bảng, xếp thứ hai.
Bộ Kinh Vân, cũng nằm ở vị trí thứ 5.
Hùng Bá này đúng là nằm ngoài dự doán của mọi người.
Bộ Kinh Vân và Nhiếp Phong mặt lạnh như tiền.
Không vì lời nói của Lưu Tiêu mà có bất kỳ biểu hiện ngoài ý muốn nào.
Khi đó tuy bọn họ còn nhỏ, nhưng cừu hận đã ăn sâu vào trong xương tủy.
"Xem ra thật phải giết hai người này."
Hùng Bá nhìn thấy biểu hiện của hai người Phong Vân, trong lòng lần nữa

hạ quyết tâm.
Lưu Tiêu nói: "Mấy tháng trước, ngươi lo lắng, nên đã sai người đi khắp thiên hạ tìm kiếm Nê Bồ Tát."
"Bởi vì lần bói trước đó mà Nê Bồ Tát cho ngươi, chỉ là vận mệnh nửa đời trước."
"Ngươi suy nghĩ muốn biết vận mệnh tuổi già của mình là gì, phải không?"
Hùng Bá gật đầu.
Lưu Tiêu nói: "Lần này Nê Bồ Tát đưa cho ngươi sấm ngôn, chính là 'Cửu tiêu long ngâm kinh thiên biến, Phong Vân tế hội tiệm thủy du'.
Dịch thơ: Long ngâm trên chín tầng trời, Phong Vân hội tụ hoá đời phù du.
"Ta cmn!"
Trong lòng Hùng Bá bắt đầu chửi thầm.
Đã nói là hỏi chuyện về Đế Thích Thiên, sao giờ lại nói về ta vậy trời.
Chậc!
Xem ra, vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này muốn tiết lộ chuyện hắn dự định giết hai người Phong Vân.
Trong nháy mắt, Hùng Bá có loại cảm giác khó chịu "gậy ông đập lưng ông".
Có điều, cũng chẳng sao cả.
Coi như không cần mưu kế, mình cũng có thể giết hai người Phong Vân.
Chỉ là sẽ phải mang danh tiếng xấu mà thôi.
"Ừm!"
Hùng Bá gật đầu.
"Lâu chủ, hai câu 'Cửu tiêu long ngâm kinh thiên biến, Phong Vân tế hội tiệm thủy du' này có ý nghĩa gì?"
Có người không nhịn được hỏi.
Lưu Tiêu nói: "Ý là Hùng Bá bang chủ này chính là Chân Long ngao du Cửu Tiêu, nhưng vì Phong, Vân hội tụ, nên đã trở thành một con cá chạch mắc cạn, chứ không phải Chân Long gì cả."
Lời này vừa nói ra, trong Thiên Cơ Lâu lần nữa chấn động.
Nê Bồ Tát quả thật là người có bản lãnh, bói cho người khác, sẽ không có chuyện không linh nghiệm.
Giữa Cửu Châu, vô số đại lão hàng đầu, đều muốn tìm Nê Bồ Tát để xin bói.
Đáng tiếc, hành tung của Nê Bồ Tát như sương mù, không phải ai cũng có thể thấy.
"À! Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân đều có huyết hải thâm cừu với Hùng Bá, bây giờ bọn họ trưởng thành, tất nhiên là sẽ báo thù."
"Hai người đều là thiên tài trên Tiềm Long Bảng, đợi thêm một thời gian nữa, liên thủ với nhau rồi giết Hùng Bá bang chủ cũng không khó."
"Hùng Bá bang chủ, đây rõ ràng là nuôi ong tay áo."
...
Người trong Thiên Cơ Lâu, không để ý sắc mặt khó coi của Bộ Kinh Vân và Nhiếp Phong, thấp giọng thảo luận.

Hai người liếc nhau, đều từ trong mắt của đối phương nhìn thấy được nguy cơ chí mạng.
Lấy tâm tính của Hùng Bá, làm sao có thể nhận mệnh được, chắc chắn sẽ nghịch thiên cải mệnh.
Cải mệnh như thế nào?
Đương nhiên là giết hai người Phong Vân.
Trong nháy mắt, bọn họ đều cảm nhận được nguy cơ chí mạng.

Chương 285. Là do ai?

"Nên là ngươi muốn nghịch thiên cải mệnh, diệt trừ hai người Phong Vân."
"Mà bước đầu tiên, chính là dùng Khổng Từ để ly gián hai người bọn họ, có đúng không?"
???
Trong lòng Hùng Bá ngán ngẩm hết nói nổi.
Ngươi đang nói về Đế Thích Thiên, hay là đang nói về ta vậy.
Ngay cả kế hoạch của ta, ngươi cũng nói ra hết.
"Ừm!"
Hắn lần nữa khó chịu gật đầu.
Nếu là người bình thường, e rằng hắn đã dùng Thiên Sương Quyền đập chết.
Thế nhưng đối với vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí này, Hùng Bá cũng không dám nảy sinh tâm tư gì.
Ngay cả Đế Thích Thiên người ta cũng dám tiết lộ bí mật, đây là người mà hắn căn bản không thể trêu vào.
"Hùng Bá! Ngươi vô sỉ!"
Bộ Kinh Vân có tính khí trầm tĩnh nhất cũng đứng ngồi không yên, lập tức đứng dậy lớn tiếng mắng chửi Hùng Bá.
“Nếu thích thì ngươi cứ việc nhắm vào ta và Vân sư huynh, lợi dụng Khổng Từ thì có tài cán gì chứ.”
Vẻ mặt Nhiếp Phong khinh bỉ.
Nghe được Hùng Bá lợi dụng Khổng Từ, hắn cũng không giữ được bình tĩnh.
Bởi vì chuyện Khổng Từ vẫn luôn đi cùng hai huynh đệ bọn họ, thì ra đó là kế hoạch của Hùng Bá.
Trong nháy mắt, nét mặt của Bộ Kinh Vân và Nhiếp Phong đều trở nên vặn vẹo.
Thì ra huynh đệ bọn họ, vẫn luôn bị Khổng Từ lừa dối.
Hùng Bá nhìn hai người một cái, không nói gì.
Kế hoạch đã bại lộ, thế thì dựa vào bản lãnh của mình vậy.
"Lâu chủ, ta tới đây để mua tình báo Đế Thích Thiên cơ mà...”
Vẻ mặt Hùng Bá oai oán.
Hắn thật sự rất ấm ức.
Nói hồi lâu, nhưng chẳng nói gì về Đế Thích Thiên.

Mà trái lại còn bại lộ kế hoạch của mình, và còn bị tiết lộ rất nhiều.
"Ha ha... Lâu chủ ngươi 'tỉnh' thật đấy, Hùng Bá bang chủ không phải dùng tiền để bảo ngươi nói về hắn."
"Lâu chủ đang đào bí mật, đương nhiên là phải đào cho triệt để một chút."
"Lâu chủ, nãy giờ ngươi không có nói gì về Đế Thích Thiên, mà toàn nói về Hùng Bá bang chủ không đấy."
Sau câu nói của Hùng Bá, người trong Thiên Cơ Lâu đều bật cười.
Còn chưa nghe gì về âm mưu của Đế Thích Thiên, mà đã thấy hai kiện tướng đắc lực Bộ Kinh Vân và Nhiếp Phong này đã đoạn tuyệt với Hùng Bá vì lời nói của lâu chủ.
Đây là dùng tiền tự rước họa vào thân, Lưu Tiêu khoát tay: "Đừng làm rộn."
"Chẳng phải Hùng Bá bang chủ muốn ta nói tường tận sao? Ta không nói tỉ mỉ, thì một hồi nữa không cách nào giải thích mưu đồ của Đế Thích Thiên."
Sắc mặt Hùng Bá dễ chịu hơn trước khá nhiều.
Chỉ cần không phải cố ý gây thêm phiền phức cho mình là được.
Lưu Tiêu nói: "Nếu ta nói, cái gì mà nhất ngộ Phong Vân tiện Hóa Long, Phong Vân tế hội tiệm thủy du đều là giả, lời sấm ngôn gì đó của Nê Bồ Tát đều là nói dối hết, ngươi tin không?"
Lưu Tiêu nhìn chằm chằm Hùng Bá, chỉ thấy sắc mặt Hùng Bá điên cuồng biến hóa.
"Đều là giả?"
Hùng Bá ngây người: "Ý của lâu chủ, Nê Bồ Tát gạt ta từ đầu tới cuối?"
Trong Thiên Cơ Lâu, lúc này mọi người đều xôn xao.
Nê Bồ Tát, từ đầu tới cuối đều lừa gạt Hùng Bá ư?
Lưu Tiêu nói: "Giang hồ đều đồn Nê Bồ Tát là kỳ nhân bất thế, là thầy tướng số số một."
"Thế nhưng ngươi tự hỏi mà xem Cửu Châu rộng lớn như thế, trừ ngươi ra, có ai từng thấy Nê Bồ Tát chưa?"
"Ngươi đi khắp Cửu Châu thăm dò thử, Nê Bồ Tát đã từng bói cho ai chưa?"
Sắc mặt của Hùng Bá trắng bệch.
"Đúng vậy! Ngoại trừ Hùng Bá bang chủ ra, ta chưa từng nghe thấy có người từng gặp Nê Bồ Tát."
"Ta kết giao bằng hữu bốn bể, cũng chưa từng nghe nói Nê Bồ Tát bói cho ai khác ngoài Hùng Bá ra."
"Lâu chủ, ý của ngươi là, Nê Bồ Tát chẳng qua là đang nói dối, đang diễn kịch?"
...
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này toàn trường xôn xao.
Mọi người suy nghĩ kỹ lại, quả thật đúng như lời Lưu Tiêu nói.
Trong chốn giang hồ, chỉ có truyền thuyết về Nê Bồ Tát, chứ chưa từng nghe nói có ai thấy Nê Bồ Tát trừ Hùng Bá.
"Ngu xuẩn!"
Bộ Kinh Vân không chút khách khí.

Nhiếp Phong thì lại lắc đầu, hắn cũng không nghĩ tới nhân vật như Hùng Bá, lại nghe theo lời của một ông thầy tướng số.
“Lâu chủ nói thế là không đúng, nếu những gì Nê Bồ Tát nói là giả, vậy thì tại sao sấm ngôn của hắn lại linh nghiệm.”
Hùng Bá vẫn đang giãy dụa, không nguyện ý đối mặt với hiện thực này.
Nếu thật sự bị Nê Bồ Tát lừa, hắn không chỉ trở thành trò cười của thiên hạ, mà còn tổn thất hai người Phong Vân.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Vậy ngươi nói thử xem, Thiên Hạ Hội của ngươi có thể chiếm được địa bàn lớn như Nguyên Châu, là vì sấm ngôn của Nê Bồ Tát, hay là do nỗ lực của chính ngươi."
"Hay là những địa bàn này, đều là do bọn Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân giúp ngươi chiếm."
"Ngươi nghĩ kỹ một chút, không có hai người Phong Vân, vậy thì Thiên Hạ Hội của ngươi ngày hôm nay sẽ ra sao?"
Hùng Bá ngẩn người: "Không có ta, hai người Phong Vân đã sớm bị người ta giết rồi."
"Không có bọn họ, bằng vào võ lực của ta, người ở Nguyên Châu ai có thể ngăn cản bước tiến khuếch trương thế lực của Thiên Hạ Hội.”

Chương 286. Đại sự của Đế Thích Thiên

Hùng Bá tỉ mỉ nghĩ lại.
Coi như không có Phong Vân, Thiên Hạ Hội vẫn có thể xưng bá Nguyên Châu.
Hai người có công lao với Thiên Hạ Hội, nhưng không phải chỉ có mỗi hai người.
Không có hai người, hắn vẫn có thể bành trướng Thiên Hạ Hội đến quy mô như ngày hôm nay.
Lưu Tiêu nói: "Coi như ngươi là phế vật, không bành trướng được Thiên Hạ Hội, nhưng nếu Đế Thích Thiên muốn giúp ngươi bành trướng, chẳng phải là chuyện dễ như cơm bữa sao."
"Lấy võ lực của Đế Thích Thiên, cùng với thế lực mà hắn chưởng khống, coi như bói ngươi có thể nhất thống Nguyên Châu, đối với hắn mà nói, hắn cũng có thể dễ dàng giúp ngươi đạt được ý đồ."
"Cái gọi là bói, thật ra cũng chỉ là lời nói dối của Đế Thích Thiên dành cho ngươi mà thôi."
Cả người Hùng Bá đều chấn động.
Không thể nào phản bác!
Những gì mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói, quá có lý.
Nê Bồ Tát có quan hệ với Đế Thích Thiên!
Trong Thiên Cơ Lâu lần nữa náo động.
Những người đã từng truy tìm Nê Bồ Tát, muốn đối phương bói giúp mình.

Lúc này nghe được tin tức đó, tóc gáy đều dựng cả lên.
"Tại sao hắn phải làm như vậy?"
Lưu Tiêu nói: "Đương nhiên là vì Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân."
"Hai người đều là thiên tài trên Tiềm Long Bảng của Thiên Cơ Lâu ta, thiên phú không thể nghi ngờ, nên đã bị Đế Thích Thiên coi trọng từ lâu."
"Chưa kể hai người còn có một điểm đặc thù, trong cơ thể bọn hắn có một cỗ lực lượng tiềm ẩn, nếu như có thể khai phá, chắc chắn sẽ kinh động thế nhân."
"Đây chính là nguyên nhân mà Đế Thích Thiên coi trọng bọn hắn."
...
Đế Thích Thiên tính kế hắn, là vì hai người Phong Vân?
Hùng Bá ngẩn người, không nhịn được nói: "Bên trong cơ thể bọn họ có lực lượng gì?"
Lưu Tiêu nói: "Ma Kha Vô Lượng!"
"Đây là một loại lực lượng vừa thần bí vừa bá đạo, uy lực kinh thiên."
"Mà ngươi, chính là đá mài đao mà Đế Thích Thiên sắp đặt để giúp Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân khai phá Ma Kha Vô Lượng."
"Đế Thích Thiên lần đầu tiên để Nê Bồ Tát bói cho ngươi, chính là muốn ngươi tìm ra hai người Phong Vân để bồi dưỡng, gieo xuống mầm móng cừu hận trong lòng hai người bọn hắn."
"Lần bói thứ hai, cho ngươi câu sấm ngôn 'Phong Vân tế hội tiệm thủy du', chính là muốn ngươi trở mặt với Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân, để các ngươi triệt để đoạn tuyệt."
"Đương nhiên, đây là việc làm thừa thãi, vì dù gì giữa hai người Phong Vân và ngươi, thì việc đoạn tuyệt chỉ còn là vấn đề thời gian."
"Chỉ có điều, hiện tại hai người bọn họ còn trẻ, đây chính là thời cơ tốt nhất để khai phá Ma Kha Vô Lượng."
"Hắn cần ngươi ra tay để bức ép lực lượng trong cơ thể Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân bại lộ."
Hùng Bá đầu đầy mồ hôi lạnh.
Kế hoạch giết Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân của hắn, xem ra căn bản không có cơ hội.
Cho dù Đế Thích Thiên như thế nào, cũng sẽ không để hắn giết chết Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân.
Chờ vận mệnh làm đá mài dao của hắn kết thúc, kết cục cuối cùng chính là bị hai người Phong Vân giết chết.
Lưu Tiêu nói: "Mấy năm nay, công lực của ngươi không thể tiến bộ, chậm chạp không thể tu thành Võ Thánh, thật ra là vì Tam Phân Quy Nguyên chính là thứ mà Đế Thích Thiên dùng để cản bước ngươi."
"Hắn muốn ngươi làm một hòn đá mài đao phù hợp, không mạnh đến mức đánh chết Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân trong tức khắc."
Hùng Bá sợ hãi và cả kinh, sau một khắc liền chửi ầm lên.
"Vô liêm sỉ!"
Cản bước.

Thì ra mình vẫn không thể trở thành Võ Thánh, Tam Phân Quy Nguyên Quyết, vậy mà đã bị lão quái vật Đế Thích Thiên động tay động chân!
Hắn cũng kinh hãi, mình bị người ta động tay động chân nhiều năm như vậy, thế mà từ trước tới giờ vẫn không phát hiện ra.
"Ta không thể rời khỏi Thiên Cơ Lâu!"
Hùng Bá đầu đầy mồ hôi lạnh.
Rời khỏi Thiên Cơ Lâu, bản thân sẽ trở thành đá mài đao.
Lúc này, coi như hắn muốn Bộ Kinh Vân và Nhiếp Phong ở cùng với hắn cũng không được.
Dù sao huyết hải thâm cừu vẫn còn đó, chỉ khi ở trong Thiên Cơ Lâu đột phá tu vi, mạnh đến mức có thể đứng ngang hàng với Đế Thích Thiên.
Còn may!
Lần này mình tới đây, đã mang theo toàn bộ ngân lượng.
"Thiên Hạ Hội tính sao bây giờ? Giải tán sao?"
Hùng Bá do dự về giang sơn mà mình đã chiếm được, hắn cũng luyến tiếc không buông.
Nhưng hắn vẫn quyết định trốn ở Thiên Cơ Lâu, không muốn ra ngoài để bị người giết.
"Hắn bồi dưỡng Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân làm cái gì?"
Hùng Bá hỏi.
Loại cao thủ như Đế Thích Thiên, tại sao lại coi trọng Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân đến vậy?
Lấy tích cách của lão quái vật này, cũng không giống như loại cao nhân tiền bối bồi dưỡng cao thủ vì võ lâm giang hồ.
Hắn không sợ bồi dưỡng Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân, tương lai hai người họ sẽ giết hắn sao.
Tuy toàn bộ đều là mình làm, nhưng mà Đế Thích Thiên hỗ trợ ở phía sau màn, hơn nữa nhìn bộ dáng cắn răng nghiến lợi của Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân, hiển nhiên cũng cực kì hận Đế Thích Thiên.
"Đế Thích Thiên muốn làm một đại sự, bằng vào một mình hắn thì không làm được."
"Vì thế hắn muốn bồi dưỡng cao thủ tuyệt đỉnh trong võ lâm, chờ những cao thủ tuyệt đỉnh này trưởng thành, khống chế những cao thủ đó đi giúp hắn hoàn thành đại sự."
Mọi người đều cảm thấy tê cả da đầu.
Lão quái vật như Đế Thích Thiên, sống mấy nghìn năm, sâu không lường được, vậy mà muốn bồi dưỡng cao thủ để giúp hắn ư.
Vậy đại sự mà hắn muốn làm, phải kinh người tới nhường nào.

Chương 287. Ít ra còn có chút tự trọng

"Đừng hỏi, mưu đồ của Đế Thích Thiên, hai mươi vạn lượng bạc ít ỏi này

của ngươi còn chưa mua nổi."
Hùng Bá còn chưa có mở miệng, đã bị Lưu Tiêu ngắt lời.
Đại sự Đồ Long này, không trả mấy triệu, thì sao có thể nói ra.
"Hắn đừng có hòng!"
Hùng Bá nghiến răng nghiến lợi.
Mặc kệ Đế Thích Thiên làm chuyện lớn gì, nhưng đã đùa bỡn hắn như vậy, còn muốn biến hắn thành đá mài dao cho hai người Phong Vân.
Nếu được, thì hắn chắc chắn sẽ ngăn cản.
Lưu Tiêu cười, cũng không nói gì.
Sợ là đến lúc ngươi biết được kế hoạch Đồ Long, thì ngươi sẽ là người đầu tiên muốn tham gia.
Long Nguyên quá mê người, không phải ai cũng có thể chống cự sức hấp dẫn của nó.
Coi như hắn có Thiên Cơ Lâu, nhưng vẫn muốn được chia một chén canh.
Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân liếc nhau, trong lòng có dự định.
"Cầu lâu chủ thu nhận bọn ta!"
Hai người trực tiếp quỳ nửa chân xuống.
Nguy cơ mà bọn họ gặp phải, không hề kém gì Hùng Bá.
Hùng Bá chỉ là đá mài đao, mà bọn họ, vì kích phát Ma Kha Vô Lượng trong cơ thể bọn hắn, e là Đế Thích Thiên sẽ dùng mọi thủ đoạn để dằn vặt bọn họ.
Nếu muốn vượt qua kiếp nạn này, chỉ có Thiên Cơ Lâu là có thể bảo vệ bọn họ toàn thây.
Mọi người, đều đang nhìn về phía Lưu Tiêu.
Nhìn xem hắn có dám ở trước mặt Hùng Bá, thu nhận Bộ Kinh Vân và Nhiếp Phong hay không.
Dù sao Hùng Bá cho đến tận bây giờ, là cao thủ mạnh nhất xuất hiện trong Thiên Cơ Lâu.
Để xem Thiên Cơ Lâu có kiêng kỵ bang chủ Hùng Bá của Thiên Hạ Hội không.
Bên cạnh, sắc mặt Hùng Bá xanh lại, nhưng cũng không dám ngắt lời.
Trong lòng, càng thống hận Đế Thích Thiên.
Nếu không phải tên Đế Thích Thiên đó giở trò quỷ, thì sao mình lại chọc phải hai thanh niên biến thái mà ngay cả Đế Thích Thiên còn muốn bồi dưỡng cơ chứ.
"Mang bọn hắn xuống dưới, nói cho bọn hắn biết quy củ của Thiên Cơ Lâu."
Lưu Tiêu giơ tay về phía Kiếm Thần
Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân đại hỉ, vội vàng nói tạ ơn.
Về phần Hùng Bá tái mét mặt mày, Lưu Tiêu đâu có để ý tới.
Tương lai, hai người Phong Vân có giết chết Hùng Bá hay không, hắn cũng không quan tâm.
Có điều, dựa theo tình huống trước mắt mà nói, e là rất khó xảy ra.
Hai người Phong Vân có Thiên Cơ Lâu bảo hộ, Hùng Bá cũng có thể dựa

dẫm vào Thiên Cơ Lâu để thoát khỏi sự truy sát của Đế Thích Thiên.
Chỉ cần Hùng Bá không rời khỏi Thiên Cơ Lâu, thì kể cả đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng không thể động võ trong Thiên Cơ Lâu.
Thiên phú của Hùng Bá cũng không tệ.
Xem như có Thiên Cơ Lâu, nếu hai người Phong Vân muốn đuổi kịp hắn thì còn lâu lắm...
"Đơn giản như vậy liền trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu rồi ư?"
Cách đó không xa, Quách Phù thấy Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân chỉ quỳ một cái, nói một câu xin lâu chủ thu nhận, là lâu chủ Thiên Cơ Lâu liền thu nhận bọn họ vào Thiên Cơ Lâu.
Tuy bản thân cũng muốn làm đệ tử của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, nhưng mà nếu không làm đệ tử của lâu chủ được, thì làm đệ tử bình thường cũng không tệ.
"Tên khốn Dương Quá quả nhiên đang gạt ta, nói cái gì mà trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu rất khó."
"Hắn đang ghen tỵ ta, không muốn ta trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu."
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu tốt bụng như vậy, quỳ xuống là được."
Trong lòng Quách Phù giận dữ.
"Chờ ta trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu, sẽ tới tìm ngươi tính sổ sau."
Đơn giản như vậy liền gia nhập Thiên Cơ Lâu, ngươi lại nói với ta là rất khó?
Mọi người trợn mắt ngoác mồm, Quách Phù chạy tới quỳ một chân trên đất.
"Cầu lâu chủ thu nhận!"
Nàng hoàn toàn bắt chước y hệt lời nói của Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân.
Ngay sau đó, nàng dùng nét mặt tự tin, chờ mong và mỉm cười nhìn về phía Lưu Tiêu.
"Lâu chủ, ta muốn trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu!"
Nha đầu ngốc nào đây!
Vậy mà có dũng khí muốn trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Luận về sắc đẹp!
Không bằng các nữ tử trên Tuyệt Sắc Bảng.
Tính cách cũng chẳng ôn nhu như những người trên Tình Nhân Bảng.
Mấu chốt là quá não tàn.
Cho rằng cha mình là Quách Tĩnh, thiên hạ đều phải nuông chiều nàng.
Nếu không phải có cha là Quách Tĩnh, thì có một trăm mạng cũng không đủ xài.
Theo nguyên tác, người mà Lưu Tiêu ghét nhất chính là Quách Phù.
Thậm chí còn ghét nàng hơn cả Lý Mạc Sầu.
Khi nhìn thấy, hắn hận không thể để nữ tử não tàn ảo tưởng này chết đi cho khuất mắt.
Trong Thiên Cơ Lâu, bầu không khí yên tĩnh một cách kỳ lạ, mọi người đều trợn mắt hốc mồm nhìn về phía Quách Phù bỗng nhiên xuất hiện.
Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân, há là người mà ngươi có thể so sánh.
Loại thiên tài này, ngay cả không có Thiên Cơ Lâu làm chỗ dựa, cũng có thể

trở thành cao thủ tuyệt thế.
Ngươi có một vị phụ thân Đại Tông Sư, hiện tại còn chưa tới Tiên Thiên, có thể tưởng tượng được tư chất của ngươi kém đến cỡ nào.
Thiên Cơ Lâu thu ngươi để làm gì?
Làm bình hoa à? Còn cả đống người xinh đẹp hơn ngươi nhiều.
"Sao Quách đại hiệp lại sinh ra một đứa con gái ngu như thế???"
Nếu không phải mặt mũi của Quách Tĩnh đủ lớn, thì e là lúc này mọi người đều muốn mắng chửi Quách Phù.
Lưu Tiêu không thèm nhìn Quách Phù một cái, quay đầu tán chuyện với Chung Linh ở bên cạnh.
Trong nháy mắt, sắc mặt Quách Phù trắng bệch, như sắp rơi lệ.
Ít ra thì còn có chút tự trọng, biết mất mặt, biết khóc.

Chương 288. Hôn ước

"Mau đứng lên!"
Trình Anh vội vàng đỡ Quách Phù dậy.
Nàng là sư thúc của Quách Phù, tuy rằng cũng hơi ghét Quách Phù đần độn này, nhưng cũng không thể để cho Quách Phù mất mặt được.
Dương Quá cũng có chút ngớ người, không nghĩ tới mình nói nhiều như vậy, Quách Phù vẫn không biết tự lượng sức mình chạy ra, nhưng mà vì mặt mũi của Quách Tĩnh, hắn vẫn phải nhanh chóng chạy tới.
Nhưng cũng chỉ là chạy tới.
Cơ trí như hắn, bây giờ lại không tìm được một câu nào để an ủi Quách Phù.
"Trở về phòng đi!"
"Không có lệnh của ta, ngươi dám đi ra, ta liền chặt chân ngươi."
Sắc mặt của Quách Tĩnh tái xanh, lớn tiếng quát hành vi không chỉ não tàn của Quách Phù, mà còn làm bẽ mặt bọn Quách Tĩnh.
"Híc híc..."
Quách Phù nắm lấy tay của Trình Anh, vừa khóc, vừa chạy lên lầu.
"Muội!"
Hai tên nịnh bợ Đại Võ, Tiểu Võ muốn cùng đi lên tranh thủ cơ hội, thế nhưng vừa nhìn thấy ánh mắt như thể muốn giết người của Quách Tĩnh, lúc này bèn đứng tại chỗ không dám di chuyển.
"Ngươi dạy nữ nhi cho tốt vào!"
Lần này Quách Tĩnh quả thật rất tức giận, nổi giận nhìn về phía Hoàng Dung.
Bình thường đều là do Hoàng Dung quá nuông chiều Quách Phù, nên giờ mới hình thành loại tính cách 'tự cho mình là nhất' này của Quách Phù.
Hoàng Dung cúi đầu không dám nhìn Quách Tĩnh, sắc mặt cũng tái xanh.
"Thực sự là mất hết thể diện."
Hoàng Dược Sư cũng lộ vẻ mặt tái nhợt.
Nếu nàng không phải là cháu ngoại của hắn, thì e là hắn cũng tát vài bạt tai.

"Lâu chủ ca ca, liệu có làm bẽ mặt Quách đại hiệp quá rồi không?"
Chung Linh cảm nhận bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu, có chút bận tâm hỏi.
“Ngày hôm nay, không chỉ làm Quách Phù mất mặt, mà ngay cả khuôn mặt của mấy người Quách Tĩnh, Hoàng Dược Sư cũng tối sầm lại.”
Chung Linh đã rất nhỏ giọng.
Thế nhưng trong Thiên Cơ Lâu, ai cũng là cường giả.
Huống hồ hiện giờ trong đây không có mấy người lên tiếng.
Chung Linh vừa nói xong, mọi người đều nhìn sang.
Lưu Tiêu nói: "Không có việc gì, ta đang giúp Dương Quá giáo dục nàng ta."
Dương Quá ngẩn người!
Chuyện này đâu liên quan gì tới ta.
Giáo dục Quách Phù, không phải là giúp Quách bá bá sao?
"Lâu chủ, sao ngươi lại nói như thế?"
Trình Anh không nhịn được hỏi.
Dương Quá cũng khó hiểu nhìn về phía Lưu Tiêu, có loại cảm giác da đầu muốn nổ tung.
Bởi vì hắn quá hiểu nét mặt này của Lưu Tiêu.
Phàm là xuất hiện, là sắp có người gặp chuyện không may.
Lưu Tiêu nói: "Các ngươi không biết à, thời đại hai nhà Quách Dương giao hảo."
" Gia gia của Dương Quá và gia gia của Quách Phù, chính là huynh đệ kết nghĩa."
"Bọn họ cùng nhau ẩn cư và sống một cách bình thường, lúc đó hai người hứa với nhau rằng, nếu như hậu đại đều là con trai, vậy thì kết nghĩa làm Kim Lan.”
"Nếu như một nam một nữ, vậy thì kết nghĩa phu thê."
"Sau này Quách đại hiệp, liền kết nghĩa huynh đệ với cha của Dương Quá."
"Hiện tại, Dương Quá và Quách Phù một nam một nữ, dựa theo truyền thống của hai nhà Quách Dương, thì Quách Phù chính là vị hôn thê của Dương Quá.”
"Quách đại hiệp, cũng dự định muốn Dương Quá làm rể hiền của hắn."
Lưu Tiêu cười khà khà, dự định giúp hai nhà Quách Dương hoàn thành tâm nguyện ở thời đại này.
Dương Quá nghe vậy, khuôn mặt đều tái đi, da đầu triệt để nổ tung.
Nha đầu điên Quách Phù này, là một người ngu, ai mà nguyện ý cưới nàng làm vợ chứ, đây không phải tự chuốc họa vào thân thì là gì?
Thế nhưng theo Lưu Tiêu thấy, sắc mặt của Dương Quá có chút phức tạp.
Trên thực tế lần đầu tiên Dương Quá gặp Quách Phù, cũng rất có hảo cảm.
Trong nguyên tác, nghiêm chỉnh mà nói, Quách Phù mới là mối tình đầu của Dương Quá, là nữ tử đầu tiên khiến hắn động lòng.
Chỉ là trong lúc học nghệ ở Đào Hoa Đảo, Quách Phù làm ra một loạt cử động tìm đường chết, hơn nữa sau này lại gặp Tiểu Long Nữ, hình bóng

của Quách Phù ở trong lòng hắn mới dần dần trở nên phai nhòa.
Tuy nhiên, thế giới này, Thiên Cơ Lâu bỗng nhiên xuất hiện, hiển nhiên đã phá hủy rất nhiều thứ.
Thời khắc này giữa Dương Quá và Tiểu Long Nữ, chỉ đơn thuần là tình thầy trò.
Dương Quá đối xử với Tiểu Long Nữ, là sự cung kính không gì sánh bằng.
"Bội phục!"
"Không hổ là lâu chủ Thiên Cơ Lâu, thậm chí ngay cả tâm tư của Quách mỗ cũng biết."
Quách Tĩnh đứng dậy ôm quyền với Lưu Tiêu, gương mặt bội phục.
"Ta vốn định sau đại hội võ lâm, sẽ nói với Quá nhi về chuyện này."
"Nếu lâu chủ đã nói ra, thế thì không biết ý của Quá nhi như thế nào?"
Quách Tĩnh nói xong, mắt nhìn về phía Dương Quá.
Một cảm giác áp bách, khiến cho Dương Quá trong nháy mắt đầu đầy mồ hôi lạnh.
Quách Tĩnh uy nghiêm, có địa vị không hề thua kém Tiểu Long Nữ ở trong lòng hắn.
"Xong đời!"
Trong lòng Dương Quá kêu lên.
Trực tiếp cự tuyệt Quách Tĩnh, hắn không có có loại can đảm 'có chơi có chịu' này, hơn nữa hắn cũng không nguyện ý.
Trong tiềm thức, vào thời khắc này hắn rất muốn 'đá' Quách Phù đi.
Đặc biệt là cử động não tàn lúc nãy của Quách Phù, lại càng khiến cho hảo cảm của hắn dành cho Quách Phù mất sạch.
Bên cạnh, hai tên nịnh bợ Đại Võ, Tiểu Võ này hoàn toàn biến sắc, gương mặt tuyệt vọng.
Sư phụ lại muốn gả Phù muội cho tiểu tử Dương Quá này.
Hai người đều muốn đứng ra phản đối, nhưng lại không có dũng khí dám phản đối Quách Tĩnh.
Người như Dương Quá còn sợ Quách Tĩnh, huống chi là bọn hắn.
Hoàng Dược Sư mặt lạnh như tiền, không có mở miệng.
Tính tình của hắn tuy rất cổ quái, bị người đời xưng là Hoàng Lão Tà.
Thế nhưng bây giờ Quách Phù là nữ nhi của Quách Tĩnh, Quách Tĩnh muốn bắt Quách Phù gả cho ai, hắn cũng sẽ không bày tỏ ý kiến gì.
Huống hồ hai ngày nay ở Thiên Cơ Lâu, Dương Quá chạy lên chạy xuống chiếu cố bọn họ, hắn cũng biết rõ Dương Quá cũng là một người không tệ cho lắm.
Vả lại, Dương Quá còn có thân phận là đệ tử Thiên Cơ Lâu, là thiên tài trên Tiềm Long Bảng, tương lai nhất định sẽ thành cao thủ tuyệt đỉnh giang hồ.
Người như vậy, dư sức xứng với tôn nữ của Hoàng Lão Tà.

Chương 289. Dương Quá xanh mặt

Hoàng Dung muốn mở miệng.

Có điều, nàng sáng suốt suy nghĩ quan sát tình hình tiếp rồi hẳng nói.
Hoàng Dung hiểu rất rõ tính khí của Quách Tĩnh, ngoan cố vô cùng.
Đây là quy củ của hai nhà Quách Dương, nếu nàng đứng ra phản đối vào lúc này, Quách Tĩnh lập tức sẽ nổi điên.
"Ta chỉ coi Phù muội là muội muội ruột của ta mà thôi."
Dương Quá cắn răng nói, căn bản không dám nhìn ánh mắt của Quách Tĩnh.
Quách Tĩnh nghe vậy, hài lòng.
"Ha ha...!"
"Các ngươi ở chung với nhau chỉ có mấy tháng, không nghĩ tới Quá nhi ngươi lại có cảm tình với Phù nhi thâm hậu đến thế."
Dương Quá suýt nữa thổ huyết.
Ý ta là ta không có tình cảm nam nữ với Quách Phù, sao giờ lại đổi trắng thay đen thành tình cảm thâm hậu vậy.
"Quách bá bá, ý ta không phải thế..."
Dương Quá chân tay luống cuống, vẻ mặt đen lại.
Người đời đều nói Quách bá bá ngốc nghếch, quả nhiên không sai.
Mình nói rõ ràng như vậy, hắn lại hiểu theo một ý khác.
"Ta còn nhỏ, còn chưa muốn kết hôn."
Quách Tĩnh không cười nổi nữa.
Sầm mặt lại: "Chẳng lẽ ngươi cảm thấy Phù nhi không xứng với ngươi ư?"
"Hay là nói ngươi không nghe lời Quách bá bá?"
"Cha mẹ ngươi không có ở đây, ta là trưởng bối duy nhất của ngươi, chẳng lẽ còn không thể làm chủ việc hôn nhân của ngươi?"
Cha mẹ đặt đâu, con ngồi đó.
Lúc này, Hoàng Dung cũng không dám chen vào.
Dương Quá cự tuyệt, trực tiếp chọc giận Quách Tĩnh.
"Đây là quy củ mà trưởng bối đã đặt ra, nếu ngươi dám làm trái, Quách bá bá thà rằng đập chết ngươi, chứ không để cho ngươi làm mất mặt Dương gia."
Thời đại này vẫn còn áp đặt con cái.
Sắc mặt của Dương Quá cũng thay đổi.
Loại ý nghĩ này của Quách Tĩnh, hắn thật sự là dám làm.
"Quách bá bá, ngươi không phải trưởng bối duy nhất của ta, ta còn có lâu chủ."
Dương Quá phản ứng lại, cầu cứu với Lưu Tiêu.
Hiện tại, chỉ có lâu chủ là có thể cứu được mình.
Nếu lâu chủ nói không thể, vậy thì Quách bá bá tuyệt đối sẽ nghe theo.
Quách Tĩnh sửng sốt!
Hoàn toàn chính xác, hiện tại Dương Quá là đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Đại sự chung thân, thật đúng là không thể do một mình hắn định đoạt.
"Lâu chủ, ngươi thấy như thế nào?"
Lưu Tiêu nói: "Thiên Cơ Lâu ta tương đối thoải mái, không nhúng tay vào đại sự hôn nhân của đệ tử."

Vẻ mặt của Dương Quá u oán.
Hắn còn trông cậy vào Lưu Tiêu giúp hắn cự tuyệt.
Lời này rõ ràng là đang hại hắn thì có.
Lưu Tiêu chỉ Tiểu Long Nữ.
"Quách đại hiệp không ngại hỏi nàng một chút, mặc dù ta là lâu chủ, nhưng sư phụ trên danh nghĩa của Dương Quá mới là nàng."
Cô cô...
Dương Quá lập tức dời mắt, lộ vẻ mặt bi thảm nhìn về phía Tiểu Long Nữ.
Tiểu Long Nữ cười cười, không còn vẻ mặt lạnh như băng trước kia.
Quách Tĩnh cũng nhìn sang.
"Long cô nương, thời đại hai nhà Quách Dương giao hảo."
"Quy củ này, là tổ tiên đời trước truyền lại."
"Năm đó, lần cuối ta gặp mẫu thân của Quá nhi, cũng hứa với nàng nếu là một nam một nữ, sau này lớn lên sẽ kết nghĩa phu thê."
Quách Tĩnh tỏ thái độ rằng ngươi không nên phá hư quy củ.
Ngoại trừ quan hệ giao hảo lâu năm, thật ra Quách Tĩnh cũng cực kì hài lòng về Dương Quá.
Thiên tài Tiềm Long Bảng!
Đệ tử Thiên Cơ Lâu, người như vậy đi đâu mà tìm.
Tiểu Long Nữ nói: "Quách cô nương không tệ."
"Thế nhưng thành thân thì còn quá sớm."
"Võ công của Quá nhi vẫn còn đang trong giai đoạn khởi bước, thành thân quá sớm sẽ gây bất lợi cho hắn."
“Tuy nhiên, để hắn và Quách cô nương chung sống với nhau mấy năm, quan sát trước rồi hẵng tính tiếp."
Dương Quá cuối cùng cũng thở phào một hơi.
Không đáp ứng là được rồi.
Qua mấy năm nữa, võ công của mình sẽ đại thành, coi như Quách bá bá muốn giết mình, hắn cũng không có năng lực đó.
"Biện pháp này của Long cô nương không tệ lắm!"
Hoàng Dung cũng thở phào nhẹ nhõm, tiếp lời.
"Tĩnh ca ca, võ công của Quá nhi quan trọng hơn, tạm thời không nên để hắn phân tâm."
Nghe có vẻ như đang quan tâm Dương Quá.
Nhưng thật ra là nàng không hài lòng về Dương Quá, lo rằng sau này Dương Quá sẽ giống như Dương Khang.
Nhắc tới võ công, Quách Tĩnh quả nhiên cẩn thận suy nghĩ một hồi.
"Được, vậy thì chờ mấy năm nữa rồi tính tiếp..."
Ngoại trừ Quách Tĩnh, Dương Quá và Hoàng Dung ra, Đại Võ và Tiểu Võ cũng thở phào nhẹ nhõm.
"Lâu chủ, nếu Quách cô nương gả cho Dương Quá, thế thì nàng có được coi là đệ tử Thiên Cơ Lâu không?"
Chung Linh hiếu kỳ.
Trước đó Lưu Tiêu đã trực tiếp cự tuyệt Quách Phù.

Dương Quá nghe vậy, trong lòng liền căng thẳng, u oán nhìn về phía Chung Linh.
Chẳng lẽ ngươi không biết đạo lý không nên bàn chuyện riêng tư của người khác trước mặt mọi người hay sao.
Phải biết rằng, nguyện vọng của Quách Phù chính là gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Nếu như nàng gả cho mình là có thể gia nhập Thiên Cơ Lâu, hắn cam đoan Quách Phù sẽ quấn lấy mình không buông.
Huống chi, liệu Quách Phù có tình cảm với hắn hay không, hắn vẫn có thể cảm nhận được.
Sau một khắc, Lưu Tiêu nói ra câu khiến Dương Quá lo lắng.
"Đương nhiên!"
"Làm phu quân hoặc thê tử của đệ tử Thiên Cơ Lâu, đương nhiên cũng sẽ được xem là đệ tử Thiên Cơ Lâu."
"Hết thảy đãi ngộ đều có thể hưởng thụ, và cũng phải tuân thủ theo quy củ."

Chương 290. Tuyệt Vô Thần vào Nguyên Châu

Sắc mặt của Dương Quá đại biến!
Bởi vì hắn nhìn thấy Quách bá mẫu còn đứng cùng chiến tuyến với hắn vào lúc trước, đã lộ ra thần sắc động tâm.
Hơn nữa trong Quách bá bá và Hoàng Dược Sư, cũng lộ ra thần sắc thèm thuồng.
Đãi ngộ gả cho mình là có thể trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu, trong nháy mắt địa vị của hắn ở trong lòng Hoàng Dung thay đổi đáng kể.
Hơn nữa trong Thiên Cơ Lâu, cũng có rất nhiều nữ tử, lúc này nhìn về phía đám người Lý Tầm Hoan, phát sinh quang mang dị thường.
Gả cho người của Thiên Cơ Lâu, là có thể trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Ai mà không động tâm cơ chứ.
...
Qua thêm một hồi lâu, một tin tức truyền ra từ Thiên Cơ Lâu.
Bang chủ Hùng Bá của Thiên Hạ Hội, quyết định giải tán Thiên Hạ Hội.
Toàn bộ, là vì Thiên Cơ Lâu nói cho hắn biết hắn đã bị Đế Thích Thiên để mắt tới.
Tình nguyện giải tán Thiên Hạ Hội, từ đây cư trú ở Thiên Cơ Lâu, hắn sẽ không đi ra ngoài trở thành đá mài dao của Đế Thích Thiên.
Tin tức này vừa truyền ra, Cửu Châu chấn động.
Võ lâm Nguyên Châu, rất nhiều thế lực thở phào nhẹ nhõm.
Thiên Hạ Hội!
Vô số đệ tử chạy tán loạn.
Bọn họ đi theo Hùng Bá, làm qua không ít chuyện ác.

Hiện tại Hùng Bá bỏ mặc Thiên Hạ Hội, bọn họ ở lại Thiên Hạ Hội, thì người của Nguyên Châu nhất định sẽ không bỏ qua cho bọn họ.
“Nói, tài sản ở đâu?”
Đoạn Lãng bắt Văn Sửu Sửu lại, đao đã kề lên cổ.
Hắn còn muốn từ từ trưởng thành dưới sự che chở của cây đại thụ Thiên Hạ Hội này, sau đó đi Lăng Vân Quật lấy lại thần kiếm gia truyền Hỏa Lân Kiếm.
Nào ngờ tên Hùng Bá đó lại sợ hãi như thế, đi Lạc Dương Thành ở Trung Châu có một chuyến, còn chưa quay về mà đã giải tán Thiên Hạ Hội.
Văn Sửu Sửu sắp khóc.
Đây đã là người thứ mười mấy kề đao lên cổ hắn.
Mấy lần muốn chạy khỏi Thiên Hạ Hội, nhưng lại bị đám ‘thừa dịp loạn đi cướp của’ này trói lại và mang về.
"Trước khi đi, Hùng Bã đã mang toàn bộ tài sản đi rồi."
"Còn lại một ít, lúc trước cũng đã bị Tần Sương mang theo, đi Trung Châu tìm Hùng Bá."
"Hắn đã dời hết toàn bộ bảo khố của Thiên Hạ Hội, rồi sau đó mới tuyên bố giải tán Thiên Hạ Hội."
Vô liêm sỉ!
Đoạn Lãng giận dữ.
Lão gia hỏa này, vậy mà vơ vét sạch sẽ, rồi mới tuyên bố giải tán.
"Tần Sương?"
Trong lòng Đoạn Lãng dâng lên sát khí, sinh ra tâm tư nửa đường chặn giết Tần Sương.
Hắn cũng muốn đi Thiên Cơ Lâu.
Nhưng Thiên Cơ Lâu đó là một địa phương tiêu tiền, không có tiền thì căn bản không thể đi.
"Hiện tại Thiên Hạ Hội chỉ còn mình ngươi là người mạnh nhất, Hùng Bá không làm bang chủ, vậy ngươi đi làm đi."
Văn Sửu Sửu cũng làm rất nhiều việc ác.
Hùng Bá không trở lại, hắn sẽ bị nhân sĩ võ lâm ở Nguyên Châu truy sát.
Để cho Đoạn Lãng – vị thiên tài trên Tiềm Long Bảng này lên nắm quyền Thiên Hạ Hội, không thể nghi ngờ là cách tốt nhất.
"Ta không có ngu đến vậy!"
Hùng Bá cũng không dám nắm quyền Thiên Hạ Hội, chỉ có đồ ngu mới đi làm bang chủ.
Lỡ mà bị Đế Thích Thiên để mắt tới, có chết cũng không biết mình chết như thế nào.
Hơn nữa hắn cũng biết tự lượng sức mình, hiện tại hắn còn chưa thể trấn áp được tất cả mọi người.
Thân ảnh lóe lên, Đoạn Lãng biến mất khỏi Thiên Hạ Hội, trái lại cũng không có giết Văn Sửu Sửu.
Thiên Môn!
"Thiên Cơ Lâu đáng chết, lại phá hỏng chuyện của ta!"

Đế Thích Thiên thở hổn hển.
Hùng Bá giải tán Thiên Hạ Hội thì cũng chẳng sao cả, dù sao thì cừu hận giữa Hùng Bá và hai người Phong Vân đã sinh, sớm muộn cũng sẽ quyết đấu.
Chủ yếu là, bây giờ hai người Phong Vân đều đã trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Tương lai muốn khống chế hai người phục vụ cho kế hoạch Đồ Long, e là khó như lên trời.
"Chẳng lẽ ngay cả kế hoạch Đồ Long của ta hắn cũng đều biết sao."
Dưới lớp mặt nạ băng, gương mặt của Đế Thích Thiên âm trầm.
Đủ mọi dấu hiệu cho thấy, lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí này, biết hắn bồi dưỡng hai người Phong Vân là vì Đồ Long.
Hơn nữa, xem ra đối phương hình như đang giúp hắn che giấu.
"Hắn cũng coi trọng Long Nguyên ư?"
Trong lòng Đế Thích Thiên run lên.
Thiên Cơ Lâu coi trọng Long Nguyên, vậy thì phiền phức rồi.
"Chờ Lạc Tiên đi tìm hiểu kỹ càng."
"Nếu như Thiên Cơ Lâu chỉ là cọp giấy, nhất định phải lập tức diệt trừ."
Đế Thích Thiên rất nhanh có quyết định.
Đối với võ công của bản thân, hắn vẫn có rất tự tin.
Vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu kia có lợi hại hơn nữa, cũng không thể sống mấy nghìn năm như hắn.
Nói cách khác về phương diện võ công, dù có lợi hại hơn nữa thì cùng lắm cũng chỉ bằng Võ Vô Địch.
Thiên Môn có vô vàn cao thủ.
Huống chi, vẫn còn đó Nộ Phong Lôi.
...
Cùng lúc đó, Đông Doanh!
Thiên Hạ Hội suýt chút nữa nhất thống đại phái Nguyên Châu, chuyện giải tán động trời này, không chỉ ở Cửu Châu, mà đến cả bên ngoài Cửu Châu cũng có người quan tâm.
Tuyệt Vô Thần muốn tiến vào Nguyên Châu, nên càng bận tâm hơn.
"Tốt!"
Lúc Tuyệt Vô Thần nghe được tin tức này, phấn chấn không thôi.
"Hùng Bá rời khỏi Nguyên Châu!"
"Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh quy ẩn."
"Kiếm Thánh Độc Cô không xuất thế."
"Ta tiến vào Nguyên Châu, không ai có thể ngăn cản ta."
"Tuyệt Thiên, triệu tập quỷ xoa la, theo ta tiến vào Nguyên Châu tiếp quản địa bàn của Thiên Hạ Hội."
Một bên, Nhan Doanh đại hỉ, lộ vẻ sùng bái nhìn về phía Tuyệt Vô Thần khí phách hiên ngang.
Nàng được xưng là người ham phú quý, nên càng thích người có khí phách vênh váo như vậy...

Chương 291. Công pháp độc nhất của đệ tử thiên cơ lâu

Đêm đó, bởi vì Tố Tâm thức tỉnh, cộng thêm Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân gia nhập Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu đặc cách cho phép Lý Tâm Hoan mấy hôm chưa được uống rượu uống đến mức say khướt.

Ăn cơm xong, trở về phòng và đóng cửa lại, những người mới gia nhập đều bị Lưu Tiêu gọi tới phòng của hắn.

Lưu Tiêu đưa Tiểu Vô Tướng Thần Công và Dịch Cân Kinh cho Tố Tâm.

"Ta cũng phải luyện võ à?"

Tố Tâm ngẩn người.

Nàng cũng không thích võ công.

Bằng không thì có hai cao thủ Chu Vô Thị và Cổ Tam Thông ở bên người, nàng không thể nào là người bình thường được.

"Mẫu thân, luyện võ có thể trường thọ, cũng có thể làm trì hoãn việc xuống sắc."

"Có Thiên Cơ Lâu, cha và ta sớm muộn sẽ trở thành Võ Thánh, có thể sống mấy trăm năm."

"Ngươi hẳn là không muốn thấy sau mấy chục năm, cha vẫn là một tiểu tử trẻ tuổi, còn ngươi thì đã là một lão thái bà, đúng chứ?"

Thành Thị Phi nói khoác không biết ngượng, cảm thấy Võ Thánh không có gì khó.

Đối với Cổ Tam Thông, hắn vẫn chưa thể thích nghi.

Nhưng mà Tố Tâm tỉnh lại, quan hệ giữa hắn và mẫu thân vô cùng thân thiết.

"Thành Thị Phi ngươi lại ba hoa nữa rồi đó."

Vân La quận chúa vạch trần Thành Thị Phi.

“Hình như có ai đó luyện độc công kích phát tiềm lực, mỗi ngày đều bị dọa đến mức quỷ hống quỷ gào”.

Thành Thị Phi trừng Vân La quận chúa một cái, không có phản ứng nàng.

"Phi nhi nói đúng đó."

"Ngươi ngủ say hai mươi năm, luyện võ có chỗ tốt không hề nhỏ đối với việc rèn luyện thân thể."

Cổ Tam Thông đứng ở bên cạnh Tố Tâm, hai người như Kim Đồng Ngọc Nữ.

Đều đã mấy chục tuổi, nhưng tuế nguyệt phảng phất như không để lại vết tích gì trên người bọn họ.

"Ừm!"

"Mọi chuyện đều nghe theo ngươi!"

Tố Tâm phát cẩu lương một cái, rồi mới tiếp nhận bí tịch mà Lưu Tiêu cho.

Hư Trúc luyện thành công La Hán Phục Ma Thần Công, Lưu Tiêu cũng đưa một thần công Phật môn khác là Cửu Dương Thần Công cho hắn.

Còn loại thần công khai phá tiềm lực Dịch Cân Kinh này, hiện tại Thiên Cơ Lâu đã phân phối đầy đủ.
Mỗi người có một bản.
Vừa có thể phát huy tiềm lực của bản thân, vừa phụ tá cho việc tu luyện những thần công khác.
Đoàn Dự, Lý Thanh Lộ, Kiếm Thần, Bộ Kinh Vân và Nhiếp Phong, cũng có được thần công của riêng mình.
Còn về Công Tôn Lục Ngạc, ban đầu nàng đến đây để gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Thế nhưng Công Tôn Chỉ chết, cộng thêm việc biết Cừu Thiên Xích không chết, lúc này nàng đã không còn tâm tư gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Theo như lời Đoàn Dự, sau khi nàng trở về cứu Cừu Thiên Xích, phỏng chừng sẽ ở lại trong Tuyệt Tình Cốc không ra.
Phân phối kết thúc, Lưu Tiêu vung tay lên, mọi người đều trở phòng tu luyện của mình.
"Hệ thống, có cách nào để khai phá Ma Kha Vô Lượng trong cơ thể hai người Phong Vân sớm hơn không?"
Lưu Tiêu chưa hề quên chuyện này.
Nếu mà có thể khai phá ra tiềm lực chân chính của Phong Vân, để cho hai người họ giết Đế Thích Thiên, thế thì sẽ rất thú vị.
"Có!"
"Công pháp độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu, có thể nhanh chóng khai phá tiềm lực của bọn hắn."
Hệ thống trả lời, làm cho Lưu Tiêu sửng sốt.
Công pháp độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu? Còn có thứ này nữa à.
"Hiện nay đẳng cấp của kí chủ không đủ, công pháp độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu còn chưa có mở khóa."
"Chờ công pháp độc nhất mở khóa, rất nhanh liền có thể khai phá tiềm lực của hai người họ."
Lưu Tiêu gật đầu.
Chưa mở khóa, hỏi cũng vô dụng.
Thu hồi tâm tình, hắn dự định bắt đầu tu luyện.
Có điều, còn chưa bắt đầu, hắn đã thấy Chung Linh lén lén lút lút âm thầm đi vào.
Đi vào phòng tu luyện của hắn!
Lưu Tiêu đâu còn tâm tư tu luyện.
Sau khi tu luyện xong, Chung Linh lần nữa rời đi.
Lúc này, Lưu Tiêu mới tiếp tục vùi đầu vào tu luyện.
...
Ngày thứ hai, sáng sớm, Lưu Tiêu tỉnh lại.
Cảm nhận một chút lực lượng mênh mông trong cơ thể, tối đa tu luyện thêm vài ngày, là hắn có thể tiến tới cảnh giới nửa bước Võ Thánh mà người người đều tha thiết ước ao.
"Thần Võ Huyền Công, nghịch thiên!"

Lưu Tiêu mỉm cười, bắt đầu nhìn lên hệ thống.
Theo thường lệ, hắn lựa chọn làm mới tuyệt học, sau đó mới nhìn hệ thống có mở khóa thứ gì mới hay không.
« Chúc mừng độ nổi tiếng của kí chủ tăng lên, mở khóa Truyền Thừa Tháp »
« Chúc mừng độ nổi tiếng của kí chủ tăng lên, mở khóa thần công độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu, Thiên Cơ Vạn Tượng Công »
Thần công độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu mở khóa rồi?
Lưu Tiêu mừng rỡ, tối hôm qua hệ thống mới chỉ nói với hắn, không nghĩ tới sáng sớm là đã mở khóa rồi.
Xem ra chuyện Hùng Bá giải tán Thiên Hạ Hội, đã ảnh hưởng rất nhiều.
Còn có Truyền Thừa Tháp gì đó, nghe có vẻ cũng là một thứ tốt.
Thế nhưng rất nhanh hắn liền hiểu ra, Truyền Thừa Tháp căn bản giống hệt công pháp độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Đệ tử Thiên Cơ Lâu tiến vào Truyền Thừa Tháp, mới có thể thu được thần công độc nhất.
Hơn nữa thần công độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu, cũng không phải là tâm pháp khẩu quyết gì, mà hoàn toàn dựa vào việc đệ tử tiến vào Truyền Thừa Tháp tự mình ngộ ra.

Chương 292. Mãi mãi là thần

"Thiên Cơ Vạn Tượng Công sẽ khác nhau dựa theo đặc điểm của mỗi người, và công pháp lĩnh ngộ được trong Truyền Thừa Tháp cũng sẽ khác nhau."
"Thần công này bao la vạn tượng, biết căn cứ theo tính đặc thù của mỗi cá nhân, đây là thần công thích hợp nhất với bọn hắn."
"Tỷ như thể chất Chiến Thần của Tiêu Phong lĩnh ngộ Thiên Cơ Vạn Tượng Công sẽ có thiên hướng phụ trợ cho thể chất Chiến Thần của hắn."
"Hay như Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân, sẽ lĩnh ngộ ra thần công chuyên dùng để khai phá Ma Kha Vô Lượng."
"Lại tỷ như Lâm Bình Chi, Thiên Cơ Vạn Tượng Công mà hắn lĩnh ngộ, sẽ thiên hướng về việc khống chế kịch độc."
Lưu Tiêu nghe thấy mà tim đập thình thịch.
Công pháp độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu này, vô cùng nghịch thiên.
Vậy mà căn cứ theo tính đặc thù của mỗi cá nhân, Thiên Cơ Vạn Tượng Công lĩnh ngộ được sẽ không giống nhau.
Đây cũng không phải là một bản công pháp, mà là hàng vạn hàng nghìn bản.
"Thiên Cơ Vạn Tượng Công, so với Chiến Thần Đồ Lục như thế nào?"
"Ở Tâm Pháp Thiên Bảng có thể xếp hạng mấy?"
Lưu Tiêu không nhịn được hỏi.
"Hạng 1!"
Âm thanh của hệ thống lạnh nhạt.
Lưu Tiêu ngẩn người, không nhịn được hít vào một hơi.

Đây chẳng phải là còn bá đạo hơn Thần Võ Huyền Công của hắn sao?
Thần Võ Huyền Công của hắn, chính là tâm pháp được dung hợp từ mấy ngàn bản võ học tâm pháp khác nhau.
Thiên Cơ Vạn Tượng Công, cấp bậc còn cao hơn cả Thần Võ Huyền Công của hắn.
Đồ vật mà hệ thống mở khóa ra, quả nhiên nghịch thiên.
"Hệ thống, Thiên Cơ Vạn Tượng Công này, ta cũng có thể tu luyện chứ?"
Tức khắc, Lưu Tiêu đã cảm thấy Thần Võ Huyền Công không còn mạnh nữa.
Lập tức nảy sinh tâm tư thay đổi tâm pháp.
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu, cũng có thần công độc nhất."
"Chỉ là lâu chủ ngươi còn chưa mở khóa nó."
"Kí chủ có thể tiếp tục tu luyện Thần Võ Huyền Công, đương nhiên ngươi là lâu chủ, cũng có thể lựa chọn đi Truyền Thừa Tháp lĩnh ngộ Thiên Cơ Vạn Tượng Công."
"Có điều, Thiên Cơ Vạn Tượng Công rất đặc biệt, sau khi tu luyện, công pháp này sẽ là tâm pháp chủ tu của ngươi, không thể đổi sang tu luyện các thần công khác."
Thế thì thôi!
Lưu Tiêu trong nháy mắt cảm thấy Thiên Cơ Vạn Tượng Công không còn ngon cho lắm.
Không thể chuyển sang tu công pháp độc nhất của lâu chủ, vậy thì có ý nghĩa gì chứ.
Công pháp độc nhất của lâu chủ, dù thế nào cũng không hề kém Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Hơn nữa Thần Võ Huyền Công vẫn có thể dung hợp tiếp, cũng có khả năng sẽ siêu việt Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Một thần công mà một khi tu luyện liền phải theo nó đến cùng, hắn đúng thật là không muốn tu luyện.
Tiêu Phong!
Lý Tầm Hoan!
Vương Ngữ Yên!
Chung Linh!
Rất nhanh, hệ thống truyền một tin tức cho Lưu Tiêu.
Mấy người kể trên, là nhóm đầu tiên có tư cách bước vào Truyền Thừa Tháp để lĩnh ngộ Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Còn những người khác, tạm thời còn chưa có tư cách đi lĩnh ngộ Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Không phải ngộ tính của những người đó không đủ.
Hệ thống giải thích là, nếu lòng trung thành của bọn họ đối với Thiên Cơ Lâu đủ cao.
Thì có thể đi vào Truyền Thừa Tháp.
Về phần những người kia, bởi vì lòng trung thành đối với Thiên Cơ Lâu còn chưa đủ, nên chưa có tư cách bước vào Truyền Thừa Tháp.

Coi như để bọn họ đi vào, cũng sẽ bị Truyền Thừa Tháp bài xích đưa ra ngoài.
"Lòng trung thành sao?"
Lưu Tiêu tay chống cằm.
Thứ này, chắc là có liên quan đến sự trung thành.
Thiên Cơ Lâu có năng lực suy tính, ai có dị tâm hoặc không trung thành với Thiên Cơ Lâu, thì Thiên Cơ Lâu có thể suy tính ra được.
"Xuống dưới trước đã!"
Lưu Tiêu rửa mặt một cái, rất nhanh xuống lầu một, triệu tập mọi người lại một chỗ.
Kể cả A Phi và Lâm Bình Chi đang bế quan đột phá Tông Sư, cũng bị gọi.
Rất nhanh, một đám người ùn ùn kéo tới.
Người bên trong Thiên Cơ Lâu, nhìn thấy bọn Lưu Tiêu đi đâu đó, bọn họ cũng đi theo xem cho vui.
"Lâu chủ, Thiên Cơ Lâu lại có đồ mới ra à?"
Có người tò mò hỏi.
Trên cơ bản, Lưu Tiêu sẽ không tới Chiến Thần Tháp này.
Bình thường mà nói, chỉ khi có đồ thần kỳ xuất hiện, thì hắn mới sẽ tới nơi này.
Lời này vừa nói ra, những người khác không khỏi phấn chấn.
Thiên Cơ Lâu mỗi lần cho ra đồ mới, đều là vật phẩm thần kỳ có thể khiến người khác tiêu sạch túi tiền.
Nếu mà có thể bán máu, e là không ít võ giả ở đây sẽ bán máu để tiêu phí thay tiền.
"Ừm!"
Lưu Tiêu gật đầu.
"Vãi chưởng! Thật sự có đồ mới ư."
"Đây rồi!"
"Ta x, túi tiền lại sắp cạn."
"Lâu chủ! mãi mãi là Thần!"
"Lâu chủ! mãi mãi là Thần!"
Một đám người hô to "mãi mãi là Thần", Lưu Tiêu chỉ cảm thấy hiện trường vô cùng quỷ dị.
Từ khi hắn vô ý nói từ này, liền bị đám nhân sĩ giang hồ trong Thiên Cơ Lâu bắt chước theo, cảm thấy lời này tương đối hay, thích hợp với người không biết văn hóa như bọn họ.
"Lâu chủ, có phải xuất hiện một căn phòng có thể khiến người ta trở thành Võ Thánh trong một đêm không."
Vi Tiểu Bảo hỏi.
Hắn quá chán tu luyện.
Coi như ở trong phòng chữ "Thiên", còn có các phòng như phòng trọng lực phụ trợ tu luyện, nhưng khó khăn lắm mới trở thành võ giả Tam Lưu, lót đáy trong chốn giang hồ.
Đương nhiên, đó đều là do hắn hàng đêm gái gú, căn bản không có tâm tư tu

luyện.
Người trong Thiên Cơ Lâu, ít tiến bộ nhất chính là hắn.
Mỗi lúc trời tối, Lưu Tiêu đều phải cố ý tách căn phòng của Vi Tiểu Bảo ra, bằng không người ở sát vách căn bản không thể nào yên tâm tu luyện.

Chương 293. Thiên Cơ Vạn Tượng Công

"Không phải!"
Lưu Tiêu lắc đầu.
"Lần này đồ vật được đẩy ra, chỉ có đệ tử Thiên Cơ Lâu mới có thể sử dụng."
"Sẽ không áp dụng cho người ngoài."
Mọi người hoàn toàn thất vọng, vẻ mặt tiếc nuối.
"Lâu chủ, đồ vật được mở khóa là gì?"
Bên cạnh, Chung Linh hiếu kỳ hỏi.
Lưu Tiêu nhìn thoáng qua đệ tử Thiên Cơ Lâu, nói: "Các ngươi gia nhập Thiên Cơ Lâu tới nay, vẫn đang học tâm pháp từ các thế lực khác truyền thụ."
"Đồ vật lần này, tên là Truyền Thừa Tháp."
"Trong Truyền Thừa Tháp, có thần công độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu."
"Khi học được thần công độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu, các ngươi mới được xem là đệ tử chân chính của Thiên Cơ Lâu ta."
Mọi người chấn động!
Đám người Dương Quá, nhất thời hai mắt lóe sáng.
Lưu Tiêu cho bọn hắn tâm pháp, tuy đều là thần công.
Thế nhưng gia nhập Thiên Cơ Lâu, ai mà không thèm thần công của thế lực thần bí này chứ.
Thần Võ Huyền Công, chính là thần công số một Tâm Pháp Thiên Bảng, áp đảo thần công tuyệt thế Chiến Thần Đồ Lục.
Đừng nói đệ tử Thiên Cơ Lâu, ngay cả người ngoài nhìn mà còn thèm.
"Lâu chủ, ngươi muốn truyền cho bọn ta Thần Võ Huyền Công rồi sao?"
Miệng của Song Long sắp chảy nước miếng.
Bình tĩnh như Lý Tầm Hoan, cũng lộ ra dáng vẻ ý động.
Lâm Bình Chi cần gấp sức mạnh để báo thù, sắc mặt đều kích động đến đỏ cả lên.
Những người khác, cũng vểnh tai lên, rất sợ không nghe được cuộc đối thoại giữa Lưu Tiêu và đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không phải!"
"Thần công độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu, tên là Thiên Cơ Vạn Tượng Công."
Thiên Cơ Vạn Tượng Công?
Mọi người sửng sốt.

Nghe tên có vẻ dọa người, rất trâu bò.
Nhưng mà Tâm Pháp Thiên Bảng lúc trước, không có tên Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Chẳng lẽ thần công độc nhất của Thiên Cơ Lâu, là một thần công không có lên Tâm Pháp Thiên Bảng?
Từng người một, ánh mắt đều ảm đạm.
"Lâu chủ, thần công độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu, làm sao mà ngay cả Tâm Pháp Thiên Bảng cũng không lên bảng được."
"Chuyện này hơi phi lý."
Vi Tiểu Bảo nghi ngờ nói.
Những người khác gật đầu theo.
Lưu Tiêu cười: "Làm sao có chuyện đó chứ!"
"Thần công của Thiên Cơ Lâu ta vô tận, có thể trở thành thần công độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu, làm sao có thể yếu hơn thần công trên Tâm Pháp Thiên Bảng được."
"Bảng xếp hạng Thiên Cơ Lâu ta, đều cường điệu thứ hạng của các sự vật ở Cửu Châu, thi thoảng có đồ của bọn ta lên bảng, nên sẵn tiện để mọi người biết một chút về nội tình của Thiên Cơ Lâu ta."
"Và đó cũng là thứ giúp mọi người mở mang tầm mắt, để không trở thành một con ếch ngồi dưới đáy giếng."
"Tỷ như Thần Võ Huyền Công lúc trước, ta cũng đưa ra để mọi người xem."
"Thiên Cơ Vạn Tượng Công này, lợi hại hơn Thần Võ Huyền Công."
Vãi chưởng! Vãi chưởng!
Lưu Tiêu dứt lời, khắp nơi đều là âm thanh khiếp sợ.
Trong nháy mắt, khắp nơi đều có người đang điên cuồng hít lãnh khí.
Mọi người, lập tức bị chấn động, Thần Võ Huyền Công áp đảo Chiến Thần Đồ Lục, cũng chỉ là thứ để nhân sĩ giang hồ ở Cửu Châu mở mang tầm mắt.
Ý của lâu chủ Thiên Cơ Lâu là, Thần Võ Huyền Công so với Thiên Cơ Vạn Tượng Công, thì Thần Võ Huyền Công chỉ có thể là thần công phổ thông của Thiên Cơ Lâu.
Mọi người, đều bị rung động.
"Thiên Cơ Lâu, bá đạo!"
Lần này, ngay cả Lý Tầm Hoan cũng không giữ được bình tĩnh, là người đầu tiên rống to.
Thật khó tin người như hắn, lại có biểu hiện cuồng nhiệt như vậy.
Hắn đều đã như vậy, thì đừng nói gì tới loại người có tính cách hoạt bát như A Phi, Dương Quá, Song Long.
Trong nháy mắt, đám người trong Thiên Cơ Lâu, đều liên tục gào thét.
"Quá đỉnh!"
"Ngũ Tinh Chiến Thần, ta chết cũng phải trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần."
"Chấn động, thần công tuyệt đỉnh như vậy, vượt qua cả Thần Võ Huyền Công, lại còn là thần công độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu, vậy thần công

của lâu chủ hắn là còn vô đối hơn."
"Liều mạng thôi, chỉ cần trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần, là có thể gia nhập Thiên Cơ Lâu, từ hôm nay trở đi, tiêu sạch tiền cũng phải đi vào Chiến Thần Tháp mỗi ngày."
Mọi người, đều hăng máu cả lên, điên cuồng rống to.
Trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu, là có thể thu được Thiên Cơ Vạn Tượng Công càng cường đại hơn, ai mà không điên cuồng cơ chứ.
Bên cạnh!
Lưu Tiêu cũng âm thầm lắc đầu.
Trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu, cũng không đồng nghĩa với việc có thể thu được Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Kể cả đám người đã gia nhập Thiên Cơ Lâu, cũng chỉ có mấy người Tiêu Phong là có tư cách tiến vào Truyền Thừa Tháp thu được truyền thừa.
Người có tâm tư càng không thuần túy, thì khi gia nhập Thiên Cơ Lâu, sẽ càng khó tiến vào Truyền Thừa Tháp lĩnh ngộ Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Hắn cũng không giải thích!
"Lần này, sợ là danh tiếng của Thiên Cơ Lâu sẽ tiếp tục tăng vọt, phỏng chừng ngay cả Trương Tam Phong cũng sẽ đứng ngồi không yên."
Dù Thái Cực Thần Công của hắn mạnh hơn đi chăng nữa, thì sao có thể so sánh với Thiên Cơ Vạn Tượng Công của Thiên Cơ Lâu.
Hơn nữa bản thân tự mình lĩnh ngộ, thì sẽ thuận tiện hơn nhiều so với việc đi học công pháp của những người đi trước.
Huống chi, hắn muốn đi xa hơn, thì càng phải xem trọng loại thần công tuyệt thế và vô địch này.
Thiên Đao Tống Khuyết, hai mắt sáng lên.
Lời của những người này vô tình nhắc nhở hắn.
Lúc trước hắn không muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Thế nhưng Thiên Cơ Vạn Tượng Công, khiến hắn rục rịch tâm tư.
Võ thuật còn mạnh hơn cả Thần Võ Huyền Công.
Bất kì võ giả nào, cũng đều coi trọng nó.

Chương 294. Xông Truyền Thừa Tháp

"Lâu chủ, ta muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu."
Bất kì một vị Ngũ Tinh Chiến Thần nào, nếu như muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu thì đều được chấp thuận.
Đây là quy định của hệ thống.
Mà Tống Khuyết, lại vừa vặn có tư cách này.
Trừ Hùng Bá ra, hắn là Ngũ Tinh Chiến Thần còn lại.
Tống Khuyết kích động nhìn về phía Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu gật đầu: "Ngươi là Ngũ Tinh Chiến Thần, có thể gia nhập Thiên Cơ Lâu."

"Có điều, ngươi suy nghĩ cho kỹ, sau khi gia nhập Thiên Cơ Lâu, Lĩnh Nam Tống gia, sẽ không còn quan hệ với ngươi."
Tống Khuyết không chút do dự: "Ta biết!"
"Ta sẽ lập tức truyền tin trở về, từ chức gia chủ."
Hắn căn bản không có lo lắng.
Chỉ cần một ngày hắn còn ở Thiên Cơ Lâu, thì sẽ không có ai dám động đến Tống gia.
Thậm chí Tống gia còn sẽ mừng vì thân phận đệ tử Thiên Cơ Lâu của hắn, một người đắc đạo, gà chó cũng thăng thiên.
"Lâu chủ, ta cũng muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu!"
Hùng Bá, vị Ngũ Tinh Chiến Thần cuối cùng, cũng mở miệng theo.
Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Khiến hắn gạt bỏ toàn bộ mọi lo lắng, quyết tâm muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Lưu Tiêu nhìn về phía bậc kiêu hùng này!
Thu nhận Hùng Bá, hắn không sợ Hùng Bá sẽ nhấc lên sóng gió gì.
Vì hắn còn có lòng tin thu phục Hùng Bá.
Vẻ mặt của Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân ở bên cạnh khá khó coi.
Hùng Bá gia nhập Thiên Cơ Lâu, thế thì ân oán giữa bọn họ sau này sẽ như thế nào.
Nhiếp Phong còn tốt, Nhiếp Nhân Vương chết, cũng không phải hoàn toàn là lỗi của Hùng Bá.
Nhưng mà Bộ Kinh Vân, cả nhà bố dượng đều chết dưới tay Hùng Bá.
Hiện tại, hắn vẫn không thể giống như nguyên tác, có thể buông bỏ cừu hận, dùng nước mắt của mình để Tuyệt Thế Hảo Kiếm khai phong, Lưu Tiêu liếc mắt nhìn ba người: "Ta nói rồi, bất kì Ngũ Tinh Chiến Thần nào, có nhu cầu gia nhập Thiên Cơ Lâu, ta đều sẽ không cự tuyệt."
Hùng Bá đại hỉ.
Ý của lâu chủ là việc hắn gia nhập Thiên Cơ Lâu, đã được chấp thuận.
Lưu Tiêu lại nói tiếp: "Có điều, ngươi cùng Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân có ân oán."
"Sau khi gia nhập Thiên Cơ Lâu, nếu ngươi dám cả gan âm thầm gian lận, chèn ép bọn họ, phá hư quy củ của Thiên Cơ Lâu, thì ta sẽ tự tay giết ngươi."
Hùng Bá cả kinh.
Lâu chủ thông thiên triệt địa, nếu hắn thật sự dám gian lận, e rằng sẽ không thể gạt được lâu chủ.
"Tốt!"
Hùng Bá gật đầu.
Hắn cũng không muốn gây sự với Bộ Kinh Vân và Nhiếp Phong, suy cho cùng người chịu thiệt không phải là hắn.
Mà là Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân.
Còn về tranh bá thiên hạ, hắn cũng không còn tâm tư này.
Cho dù có nhất thống Cửu Châu thì như thế nào.

Không thấy Thái Tử của Ngũ Cường hoàng triều ở Thiên Cơ Lâu, đều như một người bình thường không dám sĩ diện sao?
Tranh bá thiên hạ, liệu có dương oai hơn thời khắc phá toái hư không hay không!
Một loại dã tâm mới được nảy sinh trong lòng Hùng Bá.
Lưu Tiêu nhìn về phía Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân: "Ân oán giữa các ngươi, bổn lâu chủ sẽ không cưỡng ép hòa giải cho các ngươi."
"Đệ tử Thiên Cơ Lâu, có cừu báo cừu, có ân báo ân."
"Giả sử một ngày nào đó, tu vi của các ngươi có thể theo kịp Hùng Bá, bổn lâu chủ cho phép các ngươi quyết đấu công bằng với nhau, đánh một trận để giải quyết ân cừu."
"Đến lúc đó dù cho hươu chết vào tay ai, các ngươi cũng phải dựa vào bản lãnh của mình."
"Nếu mà cả đời này, các ngươi không bắt kịp Hùng Bá, thì đừng có bàn tới cừu hận."
"Và ở trong Thiên Cơ Lâu, các ngươi không thể tính kế lẫn nhau."
"Có làm được không?"
Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân cùng nhau trầm giọng nói: "Đa tạ lâu chủ!"
"Bọn ta có thể làm được."
Được phép báo thù là tốt rồi!
Dựa theo lời của lâu chủ, nếu như tu vi không bắt kịp Hùng Bá, thì báo thù chẳng phải là tự tìm đường chết sao.
Còn về tu vi đuổi kịp Hùng Bá, hai người vẫn có sự tự tin này.
Trong lòng bọn họ, đều không cho rằng mình kém hơn Hùng Bá.
Lưu Tiêu gật đầu: "Tốt!"
"Nếu ai trong ba người các ngươi dám vi phạm, thì sẽ bị ta đánh chết, không được oán bất kì một ai."
"Sau này, Thiên Cơ Lâu chỉ nhận Ngũ Tinh Chiến Thần làm đệ tử."
"Không thành Ngũ Tinh Chiến Thần, cho dù là ai cũng không thu."
Sau khi thu Hùng Bá và Tống Khuyết, Lưu Tiêu lập tức tuyên bố tin tức này.
Hồng Thất Công trợn tròn mắt.
Lúc trước hắn còn cảm thấy xấu hổ khi gia nhập Thiên Cơ Lâu, cảm thấy mình làm mất mặt Cái Bang.
Hắn mới vừa động lòng vì Thiên Cơ Vạn Tượng Công, quyết định chuẩn bị gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Nhưng lâu chủ lại trực tiếp tuyên bố, chỉ thu Ngũ Tinh Chiến Thần.
Rất nhanh, đoàn người đi tới trước mặt Truyền Thừa Tháp.
"Các ngươi ai tới trước?"
Lưu Tiêu không tính phân phó cho ai tới trước.
Nếu bọn họ có thể coi Thiên Cơ Lâu như nhà của mình, mọi chuyện đều suy nghĩ vì Thiên Cơ Lâu, thế thì tất nhiên có thể tiến vào.
Nếu mà Thiên Cơ Lâu ở trong lòng bọn hắn, vẫn chưa có vị trí quan trọng, đương nhiên là không có tư cách đi lĩnh ngộ Thiên Cơ Vạn Tượng Công.

“Ta tới!”
Dương Quá là người đầu tiên bước ra, nóng lòng muốn thử.
Hắn không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp thi triển khinh công nhanh chóng tới gần Truyền Thừa Tháp.

Chương 295. Xông Truyền Thừa Tháp (2)

Sau một khắc, trong khoảnh khắc thân ảnh Dương Quá sắp tiến vào Truyền Thừa Tháp, chỉ thấy bên trên Truyền Thừa Tháp lóe lên một luồng sáng chói lóa.
Tiếng rít vang lên, Dương Quá trong nháy mắt bị ánh sáng đó bắn ra ngoài.
"Quá nhi!"
Quách Tĩnh biến sắc, bay lên đỡ lấy Dương Quá.
"Lâu chủ, sao lại không thể đi vào?"
Dương Quá giật mình nhìn về phía Lưu Tiêu.
Chẳng lẽ mình bị lâu chủ lừa.
Lưu Tiêu nói: "Truyền Thừa Tháp, không phải cứ là đệ tử của Thiên Cơ Lâu liền có thể đi vào."
"Còn phải đạt được một điều kiện nào đó, mới có thể thuận lợi tiến vào."
"Đừng bảo các ngươi cho rằng loại thần công kinh thế này, dễ như vậy liền đạt được sao?”
Vẻ mặt của mọi người ngơ ngác, có chút bừng tỉnh đại ngộ.
"Lâu chủ, phải đạt điều kiện gì thì mới được?"
Hùng Bá không nhịn được mở miệng.
Hắn vì Thiên Cơ Vạn Tượng Công nên mới gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Không thể đạt được, vậy thì có tác dụng gì chứ.
Là phụ thuộc vào tư chất thiên phú sao? Có vẻ như không phải thế.
Dương Quá là thiên tài trên Tiềm Long Bảng còn không vào được, vậy thì thiên hạ này có mấy ai có thể tiến vào chứ.
Hơn nữa nếu mà phụ thuộc vào tư chất, thì lâu chủ cũng sẽ không tỏ vẻ thần bí như vậy.
Lúc trước lâu chủ cũng đã nói, đệ tử Thiên Cơ Lâu đều có thể học Thiên Cơ Vạn Tượng Công, càng giải thích rõ không cần tư chất.
Lưu Tiêu cười cười không nói, không trả lời Hùng Bá.
"Các ngươi ai lên tiếp thử xem."
"Yên tâm, ánh sáng kia chỉ bài xích các ngươi vì các ngươi không đạt điều kiện mà thôi, chứ sẽ không làm các ngươi bị thương."
Lưu Tiêu nhìn mọi người ở chung quanh: "Đương nhiên, vẫn phải là đệ tử Thiên Cơ Lâu."
"Nếu không phải đệ tử Thiên Cơ Lâu mà dám tới gần Truyền Thừa Tháp, bị giết chết thì đừng có trách bổn lâu chủ không có nhắc nhở các ngươi."
Có mấy người ở Thiên Cơ Lâu muốn lặng lẽ đi vào thử, lúc này sắc mặt

đại biến, dẹp bỏ ý nghĩ đó.
"Huynh đệ bọn ta tới!"
Khấu Trọng và Từ Tử Lăng đứng ra, nhưng bị đẩy lùi.
Sau đó, mấy người A Phi, Chu Chỉ Nhược, Thành Thị Phi tiến lên, cũng bị đẩy lùi.
Đại Tông Sư như Cổ Tam Thông tiến lên trước, tương tự cũng bị đẩy lùi.
Tống Khuyết và Hùng Bá liếc nhau, hai người cùng nhau liên thủ tiến lên.
Bọn họ cho rằng, cần phải phá hào quang mới có thể đi vào.
"Ba người chúng ta liên thủ!"
Lúc này, Cổ Tam Thông bạo phát Kim Cương Bất Hoại Thần Công, đứng song song với Tống Khuyết, Hùng Bá.
"Uy!"
Tống Khuyết quát lạnh một tiếng, đao khí đã đạt đến cấp bậc bạch ngân lúc này phá thể mà ra, bảo đao xuất hiện trong tay.
Hùng Bá song quyền, một mảnh băng hàn, cũng vận dụng Thiên Sương Quyền.
Ba vị cao thủ Đại Tông Sư, muốn liên thủ phá vỡ Truyền Thừa Tháp.
Lưu Tiêu cũng không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn.
Lúc này, hào quang phía trên Truyền Thừa Tháp lần nữa phát sáng.
"Uông uông..."
Liên tiếp quát lớn, ba người Hùng Bá đều xuất thủ, cùng nhau công kích về phía hào quang.
Đao khí bạch ngân, trong nháy mắt tan biến!
Thiên Sương Quyền của Hùng Bá, trực tiếp bị đánh trở về, làm đóng băng cơ thể của hắn.
Kim Cương Bất Hoại Thần Công của Cổ Tam Thông, kim sắc trong nháy mắt biến mất.
Đồng thời, ba người thổ huyết bay ngược.
Xung quanh, lúc này đều là âm thanh hít lãnh khí.
Lúc này, Lưu Tiêu lên tiếng: "Đừng dùng vũ lực để phản kháng."
"Các ngươi càng phản kháng, lực phản chấn sẽ càng mạnh."
"Nếu các ngươi toàn lực phản kích, thì có thể sẽ bị đánh chết."
"Sao ngươi không nói sớm!"
Ba người Hùng Bá thổ huyết, ánh mắt vô cùng u oán nhìn về phía Truyền Thừa Tháp, cũng càng thêm ngưng trọng.
Ba người bọn họ liên thủ với nhau, đều có thể giao thủ với Võ Thánh, thế nhưng cả đám lại bị thương chỉ trong nháy mắt.
"Thám Hoa Lang, ngươi đi thử xem."
...
Lưu Tiêu nhìn về phía Lý Tầm Hoan.
Hiện tại đệ tử Thiên Cơ Lâu, còn chưa có mấy người tiến lên thử.
"Tốt!"
Lý Tầm Hoan cười, chậm rãi đi về phía Truyền Thừa Tháp.
Hắn ghi nhớ lời của Lưu Tiêu, không nghĩ tới việc phản kháng.

Có người trợn mắt ngoác mồm, Lý Tầm Hoan tiến vào Truyền Thừa Tháp mà không có xảy ra biến hóa gì.
"Lý Tầm Hoan vào trong rồi sao?"
Tròng mắt của mọi người suýt nữa trợn tròn cả lên.
Hùng Bá, Thiên Đao Tống Khuyết và Cổ Tam Thông liên thủ đều không có đi vào Truyền Thừa Tháp, Lý Tầm Hoan không có chút áp lực nào liền đi vào.
Dễ như cơm bữa.
"Lâu chủ, là vì thiên phú sao?"
A Phi hô lên.
Tiểu Lý Thám Hoa!
Tư chất đứng thứ 3 trên Tiềm Long Bảng.
Bàn về thiên phú, e là Thiên Đao Tống Khuyết, nửa bước Võ Thánh Hùng Bá cũng phải kém hơn hắn.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không phải."
Lúc này, vẻ mặt Lý Tầm Hoan ngơ ngác bước ra.
Vậy mà mình có thể đi vào.
Thậm chí hắn còn chuẩn bị tinh thần bị người ta cười vào mặt.
"Đại ca, sao ngươi đi vào trong được vậy?"
A Phi hô to.
"Cứ đi vào như thế thôi."
Lý Tầm Hoan nhún vai, biểu thị mình cũng không rõ.
"Ta đi lĩnh ngộ Thiên Cơ Vạn Tượng Công trước đây!"
Lý Tầm Hoan đã sớm không nhịn được, chợt lách người, hắn lần nữa biến mất ở trước mặt mọi người.
Cảnh tượng này, khiến bọn Hùng Bá, Tống Khuyết đỏ bừng hai mắt.
Bọn họ liều mạng còn không vào được Truyền Thừa Tháp, Lý Tầm Hoan lại đi ra đi vào như đang đi dạo quanh sân nhà hắn.
Muốn vào thì vào, muốn ra thì ra.

Chương 296. Kiếm Thần Bảng

"Chung Linh ngươi đi thử xem!"
Lưu Tiêu kêu Chung Linh.
Theo danh sách mà hệ thống đưa ra, Chung Linh cũng có thể đi vào.
Đoán chừng là vì quan hệ của hai người, dẫn tới việc lòng trung thành của Chung Linh đối với Thiên Cơ Lâu tăng vọt, nên nàng mới có thể đi vào.
"Được!"
Chung Linh rất nghe lời, đi về phía Truyền Thừa Tháp.
Giống như Lý Tầm Hoan, trước sự ngỡ ngàng của mọi người, Chung Linh tương tự cũng có thể tiến vào.
"Không liên quan đến thiên phú!"
A Phi thì thào, Chung Linh còn không lên Tiềm Long Bảng, hiển nhiên là tư chất không bằng những người trên Tiềm Long Bảng như bọn hắn.

"Lâu chủ, rốt cuộc là phải đạt điều kiện gì thì mới có thể đi vào?"
Dương Quá không cam lòng hỏi.
Thần công đang ở trước mắt, nhưng lại không lấy được, hắn rất không cam lòng.
Lưu Tiêu nói: "Các ngươi tự suy nghĩ đi!"
"Đạt điều kiện, thì các ngươi hiển nhiên có thể đi vào trông."
"Còn không đạt được, thì như ta nói, các ngươi không cách nào tiến vào bên trong."
Đám người Dương Quá đành phải ngậm miệng lại.
Nếu Lưu Tiêu không muốn nói, thì ai hỏi cũng vô dụng.
"Được rồi, mạnh ai làm việc nấy đi."
"Hiện nay các ngươi đều không thể đi vào, qua một khoảng thời gian nữa, thì tới thử lại lần nữa."
Vung tay lên, mọi người rời khỏi nơi này, chỉ để lại Chung Linh và Lý Tầm Hoan lĩnh ngộ Thiên Cơ Vạn Tượng Công bên trong Truyền Thừa Tháp.
…
"Lâu chủ, mở phòng chữ "Thiên" cho ta!"
Một giọng nói trong trẻo và lạnh lùng vang lên.
Lưu Tiêu đang cười nói với Chu Chỉ Nhược nghe được giọng nói này, theo bản năng phát động ra năng lực phân tích rồi ngẩng đầu lên.
Có thể mở được phòng chữ "Thiên", địa vị nhất định không đơn giản.
Hơn nữa nghe giọng nói này, Lưu Tiêu trong nháy mắt liền đoán được người nọ là mỹ nữ.
Ngẩng đầu một cái, một nữ tử mặc áo đen đứng ở trước người.
Theo bản năng, trong đầu Lưu Tiêu hiện lên một ý nghĩ: Nữ nhân dám mặc áo đen, vóc người thường sẽ rất thon thả.
Mộc Uyển Thanh là người như vậy!
Nữ tử trước mắt cũng tương tự là như thế.
Loại cảm giác hiên ngang khí thế, lúc này phả vào mặt.
« Tính danh: Lạc Tiên »
« Thân phận: Thần Mẫu Thiên Môn, đệ tử Đế Thích Thiên »
« Tu vi: Nửa bước Võ Thánh »
« Võ học: Thánh Tâm Quyết « tàn » »
« Mục đích đến: Phụng mệnh Đế Thích Thiên, đến tìm hiểu về Thiên Cơ Lâu »
Lạc Tiên???
Hai mắt Lưu Tiêu sáng lên.
Lão ô quy Đế Thích Thiên không dám tới Thiên Cơ Lâu, nhưng lại phái Lạc Tiên tới đây.
Đối với nữ tử này, Lưu Tiêu cũng có ấn tượng cực sâu, tuy rằng kết cục của nàng không tốt, nhưng cũng là người dám yêu dám hận.
Đương nhiên, ngọn nguồn bi kịch của nàng là vì Đế Thích Thiên.
Đế Thích Thiên ở trong lòng của nàng đã "thâm căn cố đế", tựa như Thần Nhân.

"Đế Thích Thiên quả nhiên coi trọng Lạc Tiên."
Lưu Tiêu thầm nghĩ.
Đế Thích Thiên vì muốn Lạc Tiên có thể sống lâu thêm mấy năm, kéo dài tuổi thọ, vậy mà lại cam lòng truyền thụ Thánh Tâm Quyết cho Lạc Tiên.
Đối với một Đế Thích Thiên lòng dạ độc ác, đây quả là chuyện cực kỳ hiếm thấy.
Lưu Tiêu cũng không có bại lộ thân phận của Lạc Tiên.
Đế Thích Thiên muốn dò xét tận đáy, vậy thì để hắn dò xét tận đáy.
Thiên Cơ Lâu là hố sâu không thấy đáy, không phải ai cũng có thể điều tra rõ được.
Lưu Tiêu thậm chí đều đang có suy nghĩ, có cần làm bộ làm tịch cho Lạc Tiên biết gốc gác của Thiên Cơ Lâu, để dụ lão ô quy Đế Thích Thiên tới Thiên Cơ Lâu hay không.
Lão gia hỏa đó sống mấy nghìn năm, tuyệt đối biết không ít thần công.
Trên người của hắn có máu Phượng Hoàng, đó cũng là một thứ đáng để nghiên cứu.
Không nhiều lời, Lưu Tiêu rất nhanh mở gian phòng chữ "Thiên" cho Lạc Tiên.
"Oa... Mỹ nữ!"
"Lâu chủ háo sắc, lần này sao lại thành thật như thế nhỉ."
"Lâu chủ, ngươi đổi tính rồi à?"
Lạc Tiên xuất hiện, hiển nhiên khiến cho bọn sắc lang trong Thiên Cơ Lâu cảm thán không thôi.
Lưu Tiêu đang suy nghĩ, có cần nói ra tu vi nửa bước Võ Thánh của Lạc Tiên, dọa bọn họ một chút hay không?
Đám háo sắc các ngươi, thật sự cho rằng ta cũng xấu xa như các ngươi à?
Lưu Tiêu lời lẽ chính nghĩa.
Trên thực tế, hắn không có hứng thú với lão bà bà.
Vì để cho Lạc Tiên trường sinh, Đế Thích Thiên mới truyền thụ Thánh Tâm Quyết cho Lạc Tiên.
Có thể tưởng tượng, vị Lạc Tiên này đã sống rất lâu rồi.
Chưa kể còn có tu vi nửa bước Võ Thánh, coi như thiên phú cường thịnh, và có thêm Thánh Tâm Quyết, nhưng đối với một lão a di ba bốn mươi tuổi, Lưu Tiêu quả thật là không có tí hứng thú nào.
Đùa giỡn một hồi, Lưu Tiêu quyết định lần nữa công bố bảng xếp hạng mới.
Công pháp độc nhất của lâu chủ hắn còn chưa có mở khóa, nhất định phải tiếp tục cố gắng thêm.
Nghe được có bảng xếp hạng ra đời.
Mọi người lần nữa chạy ra, trong Thiên Cơ Lâu, bắt đầu nhộn nhịp hẳn lên.
"Bảng xếp hạng lần này, bổn lâu chủ đặt tên là Kiếm Thần Bảng."
Kiếm Thần Bảng?
Đây là muốn xếp hạng các cao thủ kiếm đạo ở Cửu Châu sao?
Mọi người đều lộ ra thần sắc ý động.

"Kiếm Thần Bảng, Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh sẽ đứng đầu bảng."
"Kiếm Thánh Độc Cô, chắc chắn sẽ có một chỗ đứng."
"Vị kiếm đạo Đại Tông Sư ẩn thế Phong Thanh Dương của Hoa Sơn Phái cũng có thể sẽ lên bảng."
Rất nhiều người, bắt đầu tán dương thần tượng trong lòng bọn họ.

Chương 297. Thua một con chim

"Liệu ta có thể lên bảng không?"
Kinh Vô Mệnh suy nghĩ.
Từ sau Tiềm Long Bảng, hắn không còn xuất hiện trên bất kì bảng xếp hạng nào của Thiên Cơ Lâu, trong lòng khát khao được lên bảng thêm lần nữa, để chứng minh thực lực kiếm đạo của mình.
Trong mắt Sư Phi Huyên hừng hực khí thế: "Sư phụ Phạm Thanh Huệ của ta, tu Từ Hàng Kiếm Điển."
"Cảnh giới kiếm đạo của nàng, đã đạt đến cảnh giới thứ 3 Kiếm Linh Hoàn Vũ của Từ Hàng Kiếm Điển."
"Bàn về cảnh giới kiếm đạo, Cửu Châu không có bao nhiêu người có thể bắt kịp nàng."
Từ Hàng Kiếm Điển, vốn chính là một trong bốn kỳ thư của võ lâm.
Sự tinh diệu trong kiếm đạo, thế nhân khó có thể phỏng đoán.
Lưu Tiêu nói: "Kiếm Thần Bảng, sẽ xếp hạng 10 người có tu vi kiếm đạo mạnh nhất."
"Quy tắc xếp hạng, không dựa vào tu vi công lực, cũng không dựa vào chiến lực."
"Tiêu chuẩn duy nhất, chính là mức độ tinh thông đối với kiếm đạo."
"Chỉ cần kiếm đạo cao thâm, coi như chỉ có tu vi Tiên Thiên, cũng có thể lên bảng."
Trong bóng tối, Lưu Tiêu bắt đầu câu thông với Thiên Cơ Lâu.
"Suy tính mười vị cao thủ kiếm đạo mạnh nhất Cửu Châu."
A Phi mừng rỡ, nói như vậy, chẳng phải hắn cũng có cơ hội lên bảng sao.
Phi kiếm khách A Phi, cũng không phải là hạng người vô danh.
Khoái kiếm nơi tay, hung danh hiển hách trong chốn giang hồ.
"Lâu chủ, liệu Kiếm Thần có lên bảng không?"
Dương Quá hâm mộ nhìn về phía Kiếm Thần lãnh khốc ở một bên, cực kỳ ước ao.
Kiếm Thần là một kiếm đạo Đại Tông Sư tân tấn, còn là đệ tử của Vô Danh, tu thành tuyệt học Mạc Danh Kiếm Pháp của Kiếm Tông.
Nếu mà không xét theo tu vi, thì tỷ lệ Kiếm Thần lên bảng là cực kì cao.
Có thể lên Kiếm Thần Bảng, thì sẽ được dương danh trước mọi người.
Đáng tiếc hắn còn quá trẻ, chưa có trưởng thành.
Ngoại trừ Tiềm Long Bảng ra, hắn không có lên những bảng xếp hạng khác.
Lúc này, Thiên Cơ Lâu vừa vặn có kết quả suy tính.

Lưu Tiêu nghe vậy, lắc đầu nói: "Để lên Kiếm Thần Bảng, hắn còn kém một chút."
Tròng mắt mọi người đều trừng ra ngoài.
Đệ tử Vô Danh, một vị kiếm đạo Đại Tông Sư còn không có lên bảng?
"Ta x, cao thủ kiếm đạo ở Cửu Châu lợi hại đến vậy sao?"
"Không ngờ rằng, Kiếm Thần còn không có tư cách lên bảng."
"Lâu chủ, đừng đùa quá trớn, Kiếm Thần không có lên bảng, vậy những kiếm khách như bọn ta tính sao đây."
"Lâu chủ, làm phiền ngươi hôm nào đó xếp hạng Lâu La Bảng, ta cảm thấy ta có thể lên bảng đó."
...
Không có lên bảng?
Kiếm Thần hô hấp đình trệ, tròng mắt như muốn trừng ra ngoài.
Hắn cho rằng kiếm đạo của mình, cũng chỉ có sư phụ Vô Danh mới hơn hắn, cùng lắm thì có thêm Kiếm Thánh Độc Cô.
Nhưng không ngờ rằng, Kiếm Thần hắn đây ngay cả chót bảng còn không lên được.
A Phi và Kinh Vô Mệnh nghe thấy Kiếm Thần không có lên bảng, trực tiếp bị hụt hẫng.
Một quả hùng tâm, bị dập tắt ngay tại chỗ.
"Lâu chủ nói mau, bọn ta gấp lắm rồi."
Kiếm Thần không có lên bảng, thế thì có thể tưởng tượng được chất lượng của Kiếm Thần Bảng.
Mọi người đều trở nên gấp gáp.
Lưu Tiêu nói: “Kiếm Thần Bảng lần này, chỉ lấy mười người."
"Kiếm Thần Bảng hạng 10, Thần Điêu!"
???
...
Thần Điêu???
Mọi người đều không hiểu chuyện gì đang xảy ra.
Cái tên này, nghe không giống tên người chút nào.
"Lâu chủ, ngươi có chắc mình không có nói sai Sa Điêu thành Thần Điêu không vậy?"
Có người mở miệng nói.
So với Thần Điêu, Sa Điêu càng giống tên của một người hơn.
Cái tên Thần Điêu này, nghe càng giống một động vật nào đó.
Một động vật lên Kiếm Thần Bảng, mọi người đều cảm thấy có chút cổ quái.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Chính là Thần Điêu."
"Đương nhiên, đây cũng không phải là con người, mà là một con chim khổng lồ kỳ dị, trí tuệ không thua gì con người."
Thật đúng là không phải người.
Mọi người lập tức chấn động.
Một con chim lên Kiếm Thần Bảng, chuyện này đúng thật là vãi chưởng.

"Ta vậy mà không bằng một con chim!"
Kiếm Thần ngây dại ra ngay tại chỗ, trợn mắt ngoác mồm.
"Một con chim lên Kiếm Thần Bảng, lâu chủ ngươi có chắc không đùa bọn ta đấy chứ?"
"Ta x, con chim này nghịch thiên thật, thế mà lên được Kiếm Thần Bảng."
"Lâu chủ, Thần Điêu này, chẳng lẽ là một con Thần Thú như Long Quy, Phượng Hoàng."
...
Nhắc tới năng lực tứ đại Thần Thú, mọi người đều có thể tiếp nhận hiện thực này.
Nội lực có thể giúp người ta trường sinh bất lão đều có, một con chim học được kiếm pháp, thật đúng là không có gì quá kỳ lạ.
Trên thực tế khi nhìn thấy Thần Điêu bên người Độc Cô Cầu Bại lên bảng, Lưu Tiêu cũng cảm thấy có chút ngỡ ngàng.
Nhưng vừa nghĩ tới Thần Điêu bồi bạn ở bên cạnh Độc Cô Cầu Bại lâu như vậy, kiếm đạo ắt hẳn thông thần.
Học được một ít bản lĩnh kiếm đạo của Độc Cô Cầu Bại cũng không có gì là lạ.
Phải biết rằng, Độc Cô Cầu Bại chính là nhân vật khủng bố hư hư thực thực phá toái hư không.
Theo nguyên tác, Thần Điêu còn dạy Huyền Thiết Kiếm Pháp cho Dương Quá.
Thông hiểu kiếm đạo, quả thực là không kỳ quái chút nào...
Lưu Tiêu nói: "Thần Điêu không giống Tứ Thần Thú lắm."
"Tuy nói Tứ Thần Thú có thần thông quảng đại, nhưng cuối cùng bọn chúng vẫn chỉ như dã thú trong rừng mà thôi, chưa mở linh trí."
"Còn nữa, khi vừa sinh ra Thần Điêu không có những lực lượng siêu phàm như là Tứ Thần Thú."
"Nó có thể lên Kiếm Thần Bảng hoàn toàn là nhờ trí tuệ của chính nó."
Việc này thật sự là quá thần kỳ.
Một con chim dựa vào trí tuệ, ngộ tính để lên làm cao thủ trên Kiếm Thần Bảng.
Những nhân sĩ giang hồ luyện kiếm kia chấn động tới mức ngơ ngác, như người mất hồn.
Người! Cuối cùng lại thua một con chim.

Chương 298. Chó biết tu luyện

"Lâu chủ, Kiếm Đạo của Thần Điêu này chắc chắn không phải tự học thành tài phải không?"
Có người lên tiếng một cách chần chừ.
Nếu thật như thế thì quá là doạ người rồi.
"Cũng có thể đó!"
"Giống như là những môn Hầu Quyền, Trường Quyền đang lưu truyền trên

giang hồ thôi, không phải tất cả đều tham quan học tập trên khỉ, vượn, dã thú sao?"
Lưu Tiêu lắc đầu: "Thần Điêu này có tu vi Kiếm Đạo như thế là nhờ nó đi theo một vị đại lão Kiếm Đạo, mưa dầm thấm đất, nên mới có thể như thế."
"Là vị đại thần nào thế?"
Có không ít người nhịn không được mà lên tiếng.
Chỉ là một con dã thú thôi, nhưng nhờ lâu ngày ở cùng lại có thể đạt được tu vi Kiếm Đạo cao đến thế do mưa dầm thấm đất.
Vậy có thể tưởng tượng vị đại lão mà nó ở cùng có tu vi Kiếm Đạo mạnh mẽ ra sao rồi.
"Kiếm Ma - Độc Cô Cầu Bại."
Độc Cô Cầu Bại!
Lời này vừa dứt thì Thiên Cơ Lâu hô to không ngớt, không ai giữ được bình tĩnh cả.
Lần đầu tiên cái tên Độc Cô Cầu Bại được nhắc tới là vạn kiếm tề minh, không người nào có thể tranh phong.
Lưu Tiêu nói: "Trước kia Độc Cô Cầu Bại quy ẩn sơn lâm, cả ngày lúc nào cũng làm bạn với thần điêu, cảm nhận núi sông."
"Trong quá trình hắn ngộ Kiếm thì Thần Điêu luôn đứng bên mà quan sát."
"Thêm việc rất nhiều lần Độc Cô Cầu Bại ngồi giảng về Kiếm Tâm trước mặt thần điêu."
"Vào lúc Độc Cô Cầu Bại để lại bốn thanh kiếm đại diện cho bốn quá trình trong Kiếm Đạo của hắn thì Thần Điêu đã đạt tới cảnh giới Trọng Kiếm rồi."
Mọi người hít sau một hơi!
Khi Độc Cô tiền bối để bốn thanh kiếm lại thì Thần Điêu đã đạt tới cảnh giới thứ ba rồi sao.
Nếu thế thì trí tuệ cùng ngộ tính của nó hoàn toàn không tầm thường tý nào.
"Lâu chủ, ý của ngươi là con Thần Điêu này vẫn còn sống trên đời hay sao?"
Thạch Chi Hiên hỏi lại.
Kiếm Thần Bảng, đương nhiên sẽ không xếp hạng một thứ đã chết.
Khi mọi người dần phản ứng lại thì có một số người kinh ngạc tới nỗi đứng lên.
Nếu thế thì khác nào nói chỉ cần tìm được Thần Điêu liền có thể học được Kiếm Đạo của Độc Cô Cầu Bại rồi.
Lưu Tiêu gật đầu: "Thần Điêu còn sống.
"Muốn biết nó ở đâu không! Các ngươi có thể dùng tiền để mua tin tức về nó."
"Nhưng mà các ngươi xác định các ngươi đủ lực lượng để tới nơi ẩn cư của Độc Cô Cầu Bại??"
Trong giọng của Lưu Tiêu có vài phần trêu tức.
Lúc này mọi người mới nhớ tới quang cảnh vạn kiếm tề minh khi trước, sợ

hãi vô cùng.
Nhân vật này kinh khủng tới mức chỉ cần nhắc tên thôi là dị tượng nảy sinh.
Nếu như bản thân dám đi nơi ẩn cư của hắn để khinh nhờn thì không biết sẽ xảy ra chuyện kinh khủng gì nữa.
"Quên đi! Ta cũng chỉ là hơi tò mò mà thôi."
Thạch Chi Hiên cười gượng.
Nhân vật tuyệt thế như Độc Cô Cầu Bại là người mà hắn chỉ có thể ngước nhìn mà thôi.
Người khác cũng liên tục lắc đầu, biểu thị bản thân không dám.
"Một con chim lại có được tu vi kiếm đạo như thế, quả thật nghịch thiên."
"Đúng vậy, chuyện thần kỳ như thế sợ rằng thế gian chỉ có một."
"Nếu như con chim này xuất sơn thì có lẽ gần một nửa giang hồ đều bị đánh bại."
...
Nhiều nhân sĩ giang hồ cảm thán liên tục, bị kinh hãi trước Thần Điêu.
Lưu Tiêu nói: "Thần kỳ thì thần kỳ."
"Nhưng nếu nói đây là điều kỳ lạ duy nhất trên thế gian thì chưa chắc."
Trong chốn giang hồ này cũng không phải chỉ có một mình Thần Điêu là thần kỳ đâu.
Thần Điêu không cùng một cấp bậc với Tứ Thần Thú, tuy có thiên phú dị bẩm, nhưng cuối cùng cũng chỉ là dã thú.
Nếu muốn nói thứ gì thật sự thần kỳ hơn Thần Điêu thì nhiều lắm.
"Lâu chủ, ý của ngươi là sao thế?"
"Chẳng lẽ còn dị thú gì tinh thông Kiếm Đạo, thần kỳ như Thần Điêu này hay sao?"
Chung Linh chớp hai mắt to tròn hỏi Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu gật đầu: "Ở Đại Mạc có một con chó tên là Hoàng A Cẩu, mặc dù nó không tinh thông Kiếm Đạo nhưng nó có thể tu luyện nội công đó."
Chó tu luyện nội công!
Tất cả mọi người khi nghe tin này thì chấn động cực độ, sợ tới mức không nói lên lời.
Thần Điêu tu luyện Kiếm Đạo thì thôi đi, bây giờ còn có một con chó tu luyện nội công nữa à?
"Moá, lâu chủ ngươi chắc không, ngươi không phải đang đùa chứ?"
"Chó cũng có thể tu luyện nội công sao, thế giới quá điên cuồng."
...
Nhiều người bắt đầu thấy tam quan của mình dần dần vỡ vụn.
"Chẳng lẽ là con chó của Cẩu Tạp Chủng kia sao?"
Tạ Yên Khách như nhớ ra thứ gì đó.
Hắn nhớ rằng mỗi khi Cẩu Tạp Chủng bắt đầu tu luyện thì A Hoàng cũng dần chạy lại gần, ngồi một bên bắt chước như là đang tu luyện.
Lưu Tiêu nói: "A Hoàng này có công lực không yếu tý nào."
"Nếu như lấy cảnh giới bây giờ để mà so thì nội lực của nó đã đạt tới mức

Nửa Bước Tông Sư, sắp thành một cao thủ Tông Sư rồi."
Lưu Tiêu còn nhớ rất kỹ, ở trong nguyên tác khi thì vợ chồng Thạch Thanh tìm tới Thạch Phá Thiên thì gặp phải A Hoàng.
Cả hai muốn chạm vào A Hoàng nhưng cuối cùng lại bị nội lực của A Hoàng đẩy ra, không thể đụng vào.
Phải biết rằng tu vi của hai vợ chồng Thạch Thanh trong nguyên tác cũng đã gần bằng Tạ Yến Khách cùng Bạch Tự Tại rồi.
Nhưng không ngờ nội lực của hai cao thủ tuyệt đỉnh này lại không bằng A Hoàng.
Nếu như không có gì bất ngờ thì A Hoàng đã tu luyện công pháp giống Thạch Phá Thiên, Viêm Viêm Công trên Tâm Pháp Thiên Bảng, chỉ có luyện thành nó mới khiến A Hoàng có công lực cao như vậy thôi.

Chương 299. Không bằng cả con chó

"Má nó, chó cũng sắp thành Tông Sư rồi, còn ta chỉ mới Tiên Thiên."
"Hoá ra ta không bằng một con chó."
"Mẹ, con chó này đã thành tinh rồi, không biết thịt của nó sẽ có mùi vị ra sao?"
"Ta quả thật là phế vật, không bằng một con chó."
"Trời, không lẽ trong tương lai sẽ xuất hiện một Cẩu Tông Sư sao?"
...
Lời của người này quả thật khiến cho tất cả Tông Sư trong Thiên Cơ Lâu căm phẫn, vì nó không khác gì mắng bọn hắn cả.
Mọi người dần dần cảm giác Cửu Châu càng lúc càng biến thái.
Tạ Yên Khách muốn lên tiếng để hỏi đó có phải là A Hoàng của Cẩu Tạp Chủng hay không.
Nhưng khi hắn nhìn lại hầu bao của mình thì chỉ có thể yên lặng ngậm miệng lại.
Đối với hắn tiền phải tiêu phí ở chỗ chính đáng, như là thuê phòng của Thiên Cơ Lâu, chứ không phải là mua tin tức của một con chó.
Giờ dù có mua cũng chẳng được gì, dù sao A Hoàng cũng chỉ nghe lời tên Cẩu Tập Chủng đó mà thôi.
Ngay cả hắn cũng không biết quá nhiều về A Hoàng.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Đứng thứ chín trên Kiếm Thần Bảng, Kiếm Tham!"
Kiếm Tham?
Nhiều người ngơ ngác, không biết đây là nhân vật nào cả.
Trong mắt Hùng Bá loé lên một tia sáng: "Kiếm Tham? Ý lâu chủ là vị Kiếm Tham nghiện kiếm như mạng, đi khắp thiên hạ để thu thập các loại danh kiếm kia?"
Hắn biết người này.
Mọi người bừng tỉnh đại ngộ.
Thì ra là cao thủ của Nguyên Châu, thảo nào mọi người chưa từng nghe nói qua.
Nguyên Châu quả thật là bài ngoại quá mức, nên cũng chỉ có một vài người nổi danh ở châu khác mà thôi.
"Lâu chủ, nghe nói rằng người này biết được Ngự Kiếm Thuật, có thể nói là thủ đoạn của thần tiên, không biết thật hay giả."
Kiếm Thần cũng đặt câu hỏi.
Hiển nhiên y cũng biết Kiếm Tham là ai.
Ngự Kiếm Thuật?
Mọi người trợn to hai mắt, hít một hơi thật sâu.
Ngự Kiếm Thuật là thủ đoạn của thần tiên trong truyền thuyết đó.
Vì sao Lý Thái Bạch được người đời xưng là Kiếm Tiên? Bởi vì hắn đã từng ngự kiếm, lấy đầu của địch nhân ở xa trăm dặm.

Lưu Tiêu nói tiếp: "Kiếm Tham, bởi vì tính cách nghiện kiếm như mạng, đi khắp nơi thu thập các danh kiếm nên có biệt hiệu là Kiếm Tham."
"Kiếm Đạo của hắn thật sự là gần đạt tới đỉnh cao rồi."
"Còn về phần Ngự Kiếm Thuật cũng chỉ là phương thức sử dụng kiếm quỷ dị mà hắn nghiên cứu ra được mà thôi, không phải Ngự Kiếm Thuật thật sự."
"Nhưng dù thế chiêu Nguỵ Ngự Kiếm Thuật của hắn cũng không phải là người bình thường có thể phá giải được."
Kiếm Thần cảm giác thất vọng cực kỳ.
Mục tiêu đầu tiên của hắn là noi theo Vô Danh, đánh bại Độc Cô.
Sau đó là đi tìm Kiếm Tham, chứng kiến Ngự Kiếm Thuật thần kỳ của y.
Lúc này khi nghe Lưu Tiêu nói đó không phải là Ngự Kiếm Thuật thực sự thì hắn không còn gì nữa.
"Thì ra là thế!"
Hùng Bá cũng gật đầu: "Nếu thật sự Kiếm Tham học được Ngự Kiếm Thuật chân chính thì hẳn hắn không chỉ đứng thứ chín trên Kiếm Thần Bảng rồi, hẳn phải là đứng nhất."
Lưu Tiêu nói tiếp: "Đứng thứ tám trên Kiếm Thần Bảng, Đằng Nhĩ Ni Cách!"
"Đây là cao thủ Kiếm Đạo của Ba Tư, tuyệt học là Lưỡng Nghi Kiếm Pháp."
"Người này ta đã từng nhắc qua rồi, hiện không nhắc lại nữa."
"Đứng thứ bảy trên Kiếm Thần Bảng, Phong Thanh Dương!
"Đứng thứ sáu trên Kiếm Thần Bảng, trai chủ của Từ Hàng Tĩnh Trai, Phạm Thanh Huệ."
Việc Phong Thanh Dương cùng Phạm Thanh Huệ lên bảng cũng không ngoài ý muốn lắm.
Dù sao Kiếm Kỹ mà bọn hắn tu luyện đều nằm trong Tuyệt Học Thiên Bảng, hơn nữa lúc trước Lưu Tiêu đã từng giới thiệu qua rồi.
Nên nhiều người cũng biết Kiếm Đạo của cả hai cao siêu ra sao.
"Đứng thứ năm trên Kiếm Thần Bảng, Kiếm Ma!"
Tất cả mọi người giật mình, là đại lão Độc Cô Cầu Bại sao?
Lưu Tiêu thấy thế thì lên tiếng: "Đây không phải là Độc Cô Cầu Bại, tên Kiếm Ma này còn thua Độc Cô Cầu Bại nhiều lắm."
Mọi người cũng hú vía.
Còn tưởng rằng Độc Cô Cầu Bại còn sống ở đây, chưa Phá Toái Hư Không đi chứ.
"Lâu chủ, đây là tên cuồng đồ nào thế? Lại dám dùng lại danh hào của Độc Cô Cầu Bại tiền bối."
"Kiếm Ma? Gia hoả này là ai thế? Tên này không biết danh hiệu này đã từng là danh hiệu của một vị nhân vật tuyệt đỉnh vang dội cổ kim sao?"
"Lại dám khinh nhờn đại lão Độc Cô Cầu Bại, người này muốn chết sao?"
Sau khi Lưu Tiêu kể sự tích của Độc Cô Cầu Bại ra thì đã có rất nhiều người bắt đầu say mê hắn.

Lúc này khi nghe có người dám dùng danh hiệu Kiếm Ma thì không ít người hâm mộ của Độc Cô Cầu Bại đều bắt đầu mắng chửi.
Trong lòng bọn hắn thì danh hiệu Kiếm Ma này chỉ thuộc về một người Độc Cô Cầu Bại mà thôi.
"Bất kỳ ai dám dùng danh hiệu này đều là một sự khinh nhờn đối với Độc Cô Cầu Bại."
"Đây là người phương nào thế, sao có thể xứng với hai chữ Kiếm Ma."
Vẻ mặt Kiếm Thần bắt đầu trở nên lạnh lùng.
Phải biết rằng khi câu nói của Độc Cô Cầu Bại vừa được truyền ra thì sư phụ của hắn liền nhìn rõ được phương hướng.
Người mà ngay cả sư tôn vô danh của hắn đều tôn sùng thì không phải tên vô danh nào cũng có thể vấy bẩn.
Hùng Bá trầm giọng nói: "Lâu chủ, tên Kiếm Ma mà ngươi nói có phải là vị cao thủ Kiếm Đạo bỗng nhiên biến mất ở mười mấy năm trước phải không."

Chương 300. Chuyện cẩu huyết

Trong Thiên Cơ Lâu lúc này ngay cả đám người Hoàng Dược Sư, Nhất Đăng Đại Sư đều đang ngơ ngác không biết vị Kiếm Ma này là ai, chỉ có riêng Hùng Bá là nhớ tới nhân vật tuyệt thế này.
"Đúng! Chính là người đó!"
Lưu Tiêu gật đầu.
Kiếm Ma đã biến mất trong giang hồ cũng được vài chục năm rồi, lại còn là cao thủ Nguyên Châu nữa.
Nên chỉ có Hùng Bá biết cũng không có gì bất ngờ.
"Hùng Bá huynh biết người này sao?"
Thấy dáng vẻ ngưng trọng của Hùng Bá thì Thiên Đao - Tống Khuyết cũng hiếu kỳ vô cùng.
Nhân vật có thể khiến Hùng Bá coi trọng như vậy chắc chắn không phải là người bình thường.
Không nói những thứ này, nhìn dáng vẻ của Hùng Bá là biết thành tựu trên Kiếm Đạo của người này đã được y tán thành rồi.
Hùng Bá gật đầu: "Lúc hắn xuất đạo đã lấy Kiếm Đạo khiêu chiến quần hùng tại Nguyên Châu, chưa một lần thất bại."
"Cho tới sau này khi gặp được Kiếm Thánh - Độc Cô mới thua dưới kiếm của y."
Hoá ra là nhân vật đáng sợ như vậy sao!
Tống Khuyết hứng thú vô cùng.
Có thể giao thủ với Độc Cô thì chứng tỏ gia hoả Kiếm Ma này cũng rất khủng bố.
Hơn nữa với sát tính của Độc Cô mà người này còn có thể sống sót tới nay chắc chắn không phải do Kiếm Thánh - Độc Cô lưu tình.
Hẳn là do Kiếm Đạo của hắn cao siêu, ngay cả Độc Cô cũng không thể giết

hắn.
Những người khi nãy kêu gào người này không xứng danh hiệu Kiếm Ma thì lúc này đều ngậm miệng lại, không dám lên tiếng.
"Lâu chủ, trên giang hồ của Nguyên Châu truyền rằng người này sau khi khiêu chiến Độc Cô thì đã bị giết chết, cho nên mới tuyệt tích trên giang hồ."
Chẳng lẽ...
"Kiếm Ma vẫn còn sống?"
Hùng Bá nhìn về phía Lưu Tiêu.
Nếu như Kiếm Ma vẫn còn sống thì chắc chắn lúc này tu vi của y không thua kém gì hắn cả.
Quả nhiên, suy nghĩ xưng bá thiên hạ của mình khi trước đúng thật như người si nói mộng.
Những tên khó chơi này không hiểu vì sao cứ thích ẩn núp lánh đời làm gì không biết.
Bản thân mình còn không biết được một góc của băng sơn nữa chứ nói gì là tranh bá thiên hạ.
Súng bắn chim đầu đàn, cuối cùng bản thân mình lại trở thành con cờ trong tay Đế Thích Thiên.
Nếu không phải nhờ Thiên Cơ Lâu bỗng nhiên xuất hiện này thì sợ rằng bản thân chết cũng không biết chết như thế nào.
Lưu Tiêu tiếp tục gật đầu: "Vẫn còn sống!"
"Nhưng mà chuyện của hắn hơi cẩu huyết một tý!"
Cẩu huyết?
Chẳng lẽ Kiếm Ma không đi khiêu chiến lại Độc Cô để lấy lại danh dự sao?
Nếu được xưng là Kiếm Ma thì đương nhiên hắn phải truy cầu Kiếm Đạo đến cực độ, coi Kiếm Đạo như mạng chứ.
"Lâu chủ, xin kể ra!"
Lòng hiếu kỳ của Hùng Bá được đốt cháy rừng rực
Đối với nhân vật tuyệt đỉnh như Kiếm Ma thì hắn không thể nào nói không hứng thú được.
"Kiếm Ma bị Kiếm Thánh - Độc Cô đánh bại."
"Sau khi trở về thì hắn tổng kết được lý do mà hắn thua Kiếm Thánh - Độc Cô, hắn cho rằng bởi vì kiếm của hắn không phải là Vô Song Thần Kiếm cho hên mới thua."
"Thế nên lúc này hắn bắt đầu vừa tu luyện Kiếm Đạo cùng vừa đi tìm Thần Binh có thể sánh ngang được với Vô Song Thần Kiếm, để có thể trả lại mối thù năm xưa với Độc Cô."
Mọi người ở đây đều gật đầu.
Việc này cũng có thể lý giải được, giữa tranh phong của hai cao thủ Kiếm Đạo có trình độ sàn sàn nhau thì binh khí của ai lợi hại hơn người đó thắng."
Uy danh của Kiếm Thánh - Độc Cô một phần cũng là nhờ Thần kiếm Vô Song Kiếm, thần binh gia truyền của Vô Song Thành.

"Vì thế nên Kiếm Ma đi hỏi thăm khắp nơi, rốt cuộc hắn biết được một thế gia rèn kiếm ẩn núp ngàn năm là Bái Kiếm Sơn Trang, nơi này không chỉ thu thập vô số danh kiếm mà kỹ thuật rèn đúc của bọn hắn cũng xứng đáng với danh đệ nhất võ lâm."
"Vì cầu kiếm nên Kiếm Ma mới đi tìm Bái Kiếm Sơn Trang."
"Nhưng mà khi Kiếm Ma tìm được Bái Kiếm Sơn Trang rồi thì hắn không lo tìm Thần Kiếm nữa, mà hắn đã bị say đắm trước sắc đẹp của phu nhân trang chủ Bái Kiếm Sơn Trang."
"Từ đây trong lòng của Kiếm Ma không còn kiếm nữa, chỉ còn Ngao phu nhân của Bái Kiếm Sơn Trang mà thôi."
Mọi người nghẹn họng trân trối.
Một đời Kiếm Ma, Kiếm Đạo có thể tranh phong cùng với Kiếm Thánh - Độc Cô.
Cuối cùng Kiếm Thánh không thể bẻ gãy hùng tâm của hắn, nhưng lại chịu quỳ gối dưới váy của một vị phu nhân.
"Moá, Ngao phu nhân này thật sự quá trâu bò."
"Muốn thử chứng kiến nhan sắc của vị Ngao phu nhân này quá."
"Nữ nhân! Quả nhiên chỉ có thể ảnh hưởng tới việc tu luyện."
Hùng Bá lúc này cũng không biết nói thêm gì nữa.
Cao thủ Kiếm Đạo, si kiếm một đời như Kiếm Ma, năm đó không biết phong thái vô địch ra sao, quét ngang Nguyên Châu vô địch thủ.
Nhưng ai có thể nghĩ tới lý do mà hắn biến mất không phải là do tử vong, mà là do ái mộ một vị phu nhân đã có chồng, nên mới quyết định tuyệt tích trên giang hồ.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Hắn mê Ngao phu nhân tới nổi quên đi đông tay nam bắc."
"Vì để đạt được Ngao phu nhân mà hắn giết chết trang chủ Bái Kiếm Sơn Trang, cũng là chồng của nàng."
"Sau khi giết xong hắn liền đi vào Bái Kiếm Sơn Trang, quỳ ngày đêm để cầu Ngao phu nhân lấy hắn."
"Các ngươi không nghe lầm đâu, hắn thật sự quỳ xuống đấy."
"Đường đường là Kiếm Ma, quỳ trước cửa phòng ngủ của Ngao phu nhân mấy ngày, cầu nàng lấy hắn."
???
Chuyện này.... Thật sự quá cẩu huyết.

Chương 301. Võ lâm thần thoại chỉ xếp thứ hai

Ngay cả Hùng Bá cũng đờ cả ra.
Con mẹ nó, đây còn là Kiếm Ma sao?
"Người này, không xứng với Kiếm Đạo!"
Kiếm Thần nói ra mấy chữ, thần sắc vô cùng lạnh lùng.

Lưu Tiêu nói: "Kiếm Ma đã hoàn toàn mê đắm Ngao phu nhân rồi."
"Vì để lấy lòng nàng hắn đã giết chết chính thê tử của mình, sau đó huỷ đi dung nhan của nhi tử."
"Nhưng dù như thế Ngao phu nhân vẫn không gả cho hắn."
"Còn nữa, các ngươi hoàn toàn không biết hắn say mê Ngao phu nhân tới mức độ nào đâu."
"Dù làm ra nhiều chuyện ác như vậy nhưng hắn chưa bao giờ dùng bạo lực đối với Ngao phu nhân."
"Thậm chí dưới sự thỉnh cầu của Ngao phu nhân thì Kiếm Ma còn thu con trai nàng làm đồ đệ, sau đó dạy võ công cho hắn nữa."
"Ngao phu nhân cố gắng lá mặt lá trái với Kiếm Ma vì đợi một ngày con trai của nàng có thể học xong hết võ công của y, sau đó báo thù cho trượng phu."
"Đáng tiếc con của nàng cũng chỉ là một đống bùn nhão không dính được lên tường mà thôi."
"Còn việc Kiếm Ma ngày nào cũng quỳ trước phòng ngủ của Ngao phu nhân đã trở thành một thói quen kỳ lạ."
Lưu Tiêu lúc này cũng không biết nói gì.
Trong nguyên tác thì tất cả tiền bối của Bái Kiếm Sơn Trang hao tốn tâm huyết cả ngàn năm, sắp đúc thành Tuyệt Thế Hảo Kiếm rồi, ban đầu con trai của Ngao phu nhân hoàn toàn có cơ hội lấy được nó.
Nhưng mà do hắn không chịu nổi thống khổ, không có dũng khí để bước ra một bước cuối cùng, thế nên mới bỏ lỡ, khiến Bộ Kinh Vân được lợi.
Còn về phần Kiếm Ma thì hết thuốc chữa rồi.
Người này dám giết cả trượng phu của người ta nhưng lại không dám dùng sức mạnh với Ngao phu nhân, đây không phải là một tên ngu ngốc sao?
Đến lúc chết cũng không lấy được gì.
"Quả nhiên kỳ lạ!"
"Kiếm Ma đã phế rồi!"
"Thật vũ nhục danh hiệu Kiếm Ma này."
"Người này lên bảng không khác nào đang sỉ nhục Kiếm Thần Bảng cả."
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này tất cả mọi người đều chửi rủa Kiếm Ma.
"Một tên phế vật, không ngờ lúc trước ta lại coi trọng ngươi đến thế."
Mặt Hùng Bá lạnh lẽo, không thèm quan tâm tới Kiếm Ma nữa.
Tống Khuyết cũng thất vọng hoàn toàn, đồng thời cũng thấy may mắn.
Hên mà mình lấy một lão bà xấu về.
Nếu không sợ rằng sau này hắn sẽ có kết cục như trang chủ Bái Kiếm Sơn Trang mất.
Quả nhiên phụ nữ chỉ ảnh hưởng tới việc rút đao của hắn mà thôi.
"Đứng thứ tư trên Kiếm Thần Bảng, Kiếm Hoàng."
"Đúng thứ tư trên Kiếm Thần Bảng, Kiếm Hoàng!l
Kiếm Hoàng!
Hoàng giả trong Kiếm Đạo!
"Thật là cuồng vọng!"

Lời Lưu Tiêu vừa dứt thì mọi người sôi nhào hết cả lên.
Rốt cuộc người này có Kiếm Đạo nghịch thiên tới mức nào mới có thể tự xưng bản thân mình là Kiếm Hoàng thế.
Lúc này ngay cả Hùng Bá cũng lắc đầu, tới cả hắn cũng chưa từng nghe qua danh hào Kiếm Hoàng này.
Nhưng Kiếm Thần thì lại lên tiếng: "Người mà lâu chủ nói có phải là một vị tiền bối trong Kiếm Tông của ta không?"
Lưu Tiêu đáp: "Đúng thế, chính là hắn!"
"Nhưng mà Kiếm Hoàng tự xưng mình là Kiếm Hoàng không phải là vì hắn thấy Kiếm Đạo của bản thân vô địch thiên hạ, nên tự xưng mình là Hoàng giả của kiếm."
"Chữ Hoàng có được là bởi vì Kiếm Hoàng còn một thân phận khác, đó là hoàng tử của một quốc gia."
"Nhưng bởi vì hắn si mê Kiếm Đạo, lúc nào cũng truy cầu cực hạn của Kiếm Đạo nên buông tha vị trí hoàng tử kia để gia nhập vào Kiếm Tông, thế nên mới có biệt danh là Kiếm Hoàng."
Kiếm Thần gật đầu.
Người bình thường có thể không biết Kiếm Thần là ai.
Nhưng hắn là đệ tử của Vô Danh, lại còn là truyền nhân của Kiếm Tông nữa, nên đã có lần nghe Vô Danh nói qua về Kiếm Hoàng rồi.
"Đây thật sự mới là cao nhân truy cầu Kiếm Đạo chứ."
"Đúng vậy! Nếu so sánh với Kiếm Ma thì người này thật sự hơn quá nhiều."
"Buông tha Hoàng Vị để truy cầu Kiếm Đạo, thảo nào người này có thành tựu phi phàm đến thế."
Hiện tại có vô số người tán thưởng Kiếm Hoàng..
"Đứng thứ ba trên Kiếm Thần Bảng, Trương Tam Phong!"
Sư tôn được lên bảng!
Lúc này đám người Võ Đang như Tống Viễn Kiều vui mừng vô cùng.
"Đứng thứ hai trên Kiếm Thần Bảng, Vô Danh!"
Vô Danh lại đứng thứ hai sao?
Việc này như một tia sét giữa trời quang, khiến mọi người giật mình không ngớt, sóng biển ngập trời trong lòng.
Đây chính là Võ Lâm Thần Thoại đó!
Trước khi Thiên Cơ Lâu xuất hiện thì hắn chính là người đầu tiên được xác nhận là cao thủ Võ Thánh
Hơn nữa cả võ lâm ai đều biết Kiếm Đạo của hắn đã gần đạt tới cảnh giới cao nhất rồi, Kiếm Thánh cũng không phải địch thủ.
Nên cơ bản gần như trong lòng của tất cả mọi người thì vị trí thứ nhất đã dành riêng cho Vô Danh.
"Không thể nào, nếu chỉ nói về tu vi Kiếm Đạo thì trên thiên hạ này có ai có thể vượt mặt sư phụ ta chứ."
Kiếm Thần thất thanh.
Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh, đây chính là một huyền thoại sống.

Nếu nói về thiên phú Kiếm Đạo thì cả những người mấy trăm năm trước cũng không ai so sánh được với Vô Danh.
"Ta không tin trên đời này còn có ai sở hữu tu vi Kiếm Đạo còn trên cả Vô Danh cả."
Hùng Bá cũng lắc đầu.
Hắn nắm võ lâm Nguyên Châu trong tay, đương nhiên hắn biết rõ sự khủng bố của Vô Danh hơn ai hết.
Hắn có gan để tranh hùng một phen với Kiếm Thánh - Độc Cô nhưng nếu trêu chọc Vô Danh thì miễn đi.
"Đứng đầu Kiếm Thần Bảng, Độc Cô!"
Nghe thế thì Lưu Tiêu trực tiếp công bố người đứng đầu Kiếm Thần Bảng ra luôn.
Kiếm Thần cùng Hùng Bá đều ngẩn ngơ.
Bọn họ đều là cao thủ của Nguyên Châu, đương nhiên cả hai bọn họ sẽ là người có quyền lên tiếng nhất ở đây.

Chương 302. Không thể nào!

"Không thể nào, hai mươi năm trước sư phụ ta đã đánh bại Kiếm Thánh trên Kiếm Đạo."
"Sao tu vi Kiếm Đạo của Kiếm Thánh lại có thể cao hơn sư phụ của ta được."
Kiếm Thần rống to, không thể nào tin được.
Hắn càng nói càng thấy Lưu Tiêu nói bậy nói bạ.
Trong lòng của hắn thì vị trí đầu tiên chỉ có một mình Vô Danh mà thôi, đứng thứ hai mới là Kiếm Thánh - Độc Cô.
Hắn còn đang muốn khiêu chiến Kiếm Thánh - Độc Cô mà.
Không lẽ người mà hắn tính khiêu chiến lại có tu vi Kiếm Đạo còn mạnh hơn sư phụ hắn sao?
Hùng Bá đứng bên cũng lắc đầu, y cũng không tin tu vi Kiếm Đạo của Kiếm Thánh - Độc Cô lại có thể vượt qua Vô Danh được.
"Ha ha... Lại có người không tin lâu chủ sao?"
"Lại dám khiêu chiến quyền uy của lâu chủ."
"Ta có dự cảm hai cao thủ này sắp mất mặt vô cùng."
"Lâu chủ, đừng thừa nước đục thả câu nữa, chúng ta muốn thấy cảnh cao thủ mất mặt lắm rồi."
...
Đại đa số người ở đây đều cười nhạt.
Cũng chỉ có Hùng Bá cùng Kiếm Thần mới dám nghi vấn lâu chủ thôi, dù sao cả hai cũng mới vừa tới.
Còn những người ở Thiên Cơ Lâu được một thời gian dài rồi thì đều tin tưởng lâu chủ Thiên Cơ Lâu một cách tuyệt đối.
Dù là tin tức có bất ngờ tới đâu thì ngươi bắt buộc phải tin, nếu không thì cực kỳ mất mặt.

Lưu Tiêu nói: "Trong quá khứ thì Kiếm Thánh - Độc Cô thật sự không bằng Vô Danh thật."
"Nhưng bây giờ thì khác, Kiếm Thánh - Độc Cô đã lĩnh ngộ ra được Kiếm Thứ 23, Diệt Thiên Tuyệt Địa Kiếm."
"Hiện tại tu vi Kiếm Đạo của hắn đã vượt qua Vô Danh rồi."
"Nếu như cả hai giao thủ thì người chết chắc chắn sẽ là Vô Danh.
...
Sắc mặt Kiếm Thần đại biến.
Hùng Bá cũng trở nên cực kỳ khiếp sợ.
Rõ ràng, cả hai đều bị doạ trước lời của Lưu Tiêu.
Kiếm Thứ 23, đây chính là tuyệt kỹ mà Đế Thích Thiên cũng kinh sợ, không dám để Độc Cô thật sự thi triển chiêu kiếm Diệt Thiên Tuyệt Địa này ra.
Dù Vô Danh lợi hại hơn nữa thì cũng không thể bằng Đế Thích Thiên được.
Diệt Thiên Tuyệt Địa Kiếm vừa được sử dụng thì chắc chắn sẽ chết.
Loại Kiếm Pháp giết địch xong cũng tự huỷ diệt mình này thì có thể nói là khủng bố.
Mọi người chấn động, sôi nhào hết cả lên.
"Moá, Kiếm Thứ 23 của Kiếm Thánh - Độc Cô lại được hoàn thiện xong rồi sao."
"Diệt Thiên Tuyệt Địa Kiếm khủng bố như vật sao, lại có thể giết được Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh sao."
"Lâu chủ thật sự quá ngưu bức, chỉ cần chỉ điểm vài câu thôi mà có thể giúp Kiếm Thánh - Độc Cô đột phá."
"Lâu chủ thật sự quá thần!"
"Lâu chủ thật sự quá thần!"
...
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này ai nấy đều đang gào thét một cách điên cuồng.
Ban đầu còn có người khen tặng Kiếm Thánh - Độc Cô.
Nhưng khi có người nhớ lại việc lâu chủ đã từng chỉ điểm Thánh Linh Kiếm Pháp khi sắp xếp Võ Kỹ Thiên Bảng thì ai nấy đều cuồng nhiệt vô cùng.
Tất cả mọi người lúc này đều sùng bái Lưu Tiêu cực độ.
Chỉ cần chỉ điểm một tý thôi mà Kiếm Thánh đã trở thành người đứng đầu Kiếm Thần Bảng rồi, xem thử có ngưu bức hay không chứ.
"Lâu chủ mới là người có Kiếm Đạo đứng đầu!"
"Bỏ qua hết, ta chỉ nhận lâu chủ là người đứng đầu Kiếm Thần Bảng mà thôi."
"Có vẻ lâu chủ không xếp hạng cao thủ của Thiên Cơ Lâu đó."
"Đúng thế, những Kiếm Đạo Đại Tông Sư xuất hiện hôm trước còn chưa được lên bảng."
Lưu Tiêu nói: "Hiện tại thì Kiếm Thánh mới đúng thật sự là Kiếm Thánh."
"Không chỉ ngộ ra được Kiếm Thứ 23, mà hắn còn đột phá tu vi, trở thành một cao thủ Võ Thánh nữa."
"Nếu như Vô Danh vẫn không thể ngộ được thần kỹ Vạn Kiếm Quy Tông

thì sợ rằng sau này mãi mãi sẽ đi sau lưng của Kiếm Thánh - Độc Cô."
Không ngờ sau khi lĩnh ngộ được Kiếm Thứ 23 Diệt Thiên Tuyệt Địa này Kiếm Thánh - Độc Cô còn có thể bước qua lạch trời nữa.
Mọi người ai cũng chấn động trong lòng.
Lúc này Kiếm Thần cũng chỉ có thể chấp nhận rằng tu vi Kiếm Đạo của Kiếm Thánh - Độc Cô đã cao hơn sư phụ Vô Danh của hắn rồi.
Kiếm Thứ 23!
Diệt Thiên Tuyệt Địa!
Vô Danh đã từng kể về sự khủng bố của kiếm chiêu này rồi.
Nếu như Kiếm Thánh đã thôi diễn ra được Kiếm Thứ 23 thì Vô Danh thực sự không thể so được.
Thậm chí chính sư phụ Vô Danh của hắn cũng đã từng nói qua, chiêu kiếm thức này không còn thuộc nhân gian nữa rồi, nó sở hữu năng lực huỷ diệt cực độ.
"Vạn Kiếm Quy Tông khó khăn ra sao, sư tôn ta đã tìm hiểu nó hơn mười năm rồi mà bây giờ vẫn chưa thể nhập môn được, chưa có đầu mối gì cả."
Kiếm Thần khổ sở.
Hắn cũng đã từng được sư phụ Vô Danh cho học tập Vạn Kiếm Quy Tông.
Nhưng mà Tâm Pháp Khẩu Quyết của nó không chỉ tối tăm khó hiểu, ngay cả lộ tuyến vận công của nó cũng kỳ lạ cực kỳ, khi làm theo thì sẽ thấy chân khí phồng lên, kinh mạch như một nứt ra vậy, không thể tu luyện được.
Nếu như muốn tu luyện một cách gượng ép thì cuối cùng bản thân cũng sẽ chết mà thôi, bị chân khí của bản thân nổ chết, thành một đống thịt vụn.

Chương 303. Vạn Kiếm Quy Tông, Tự Phế Võ Công

Lưu Tiêu lắc đầu.
"Ngươi có biết vì sao Kiếm Hoàng khi nãy ta nhắc tới không có danh tiếng gì trên giang hồ dù thực lực mạnh như thế hay không?"
Kiếm Thần sửng sốt, lắc đầu liên tục.
Hắn cũng không biết những việc này.
Hắn chỉ từng nghe khi Vô Danh nói về Vạn Kiếm Quy Tông thì tiện thể nhắc chính Kiếm Hoàng là người đưa thần kỹ này cho y.
Còn về chính bản thân Kiếm Hoàng thì hắn không biết rõ lắm.
Lưu Tiêu nói: "Kiếm Hoàng vốn là đệ tử Kiếm Tông, thiên phú dị bẩm."
"Sau khi gia nhập vào Kiếm Tông thì do nhìn lén tuyệt học Vạn Kiếm Quy Tông nên mới bị tiền bối Kiếm Tông giam cầm vài chục năm."
Nhìn lén Vạn Kiếm Quy Tông thôi mà bị giam cầm vài chục năm.
Mọi người lúc này cũng hiểu ra.
Thảo nào cao thủ như thế mà ngay cả Hùng Bá cũng không biết.
"Sau này Kiếm Tông có đại sự xảy ra, trước khi sư huynh của Kiếm Hoàng

chết thì hắn đã đem bí tịch Vạn Kiếm Quy Tông giao cho Kiếm Hoàng để bảo quản, để y sau này giao nó cho đệ tử mạnh nhất của Kiếm Tông."
"Kiếm Hoàng bị giam ở băng lao cũng vài chục năm."
"Nhưng dù cho lý do hắn bị giam cầm là nhìn lén tuyệt học Vạn Kiếm Quy Tông, nhưng trong mấy chục năm bị giam cầm hoàn toàn không tu luyện Vạn Kiếm Quy Tông."
"Ngươi biết vì sao không?"
Kiếm Thần ngẩn ngơ, Kiếm Hoàng bị giam là bởi nhìn lén Vạn Kiếm Quy Tông.
Nhưng sau đó hắn được năm giữ Vạn Kiếm Quy Tông một cách danh chính ngôn thuận rồi, không thể nào Kiếm Hoàng lại không chịu tu luyện Vạn Kiếm Quy Tông cả.
Nếu như nói là vì hứa hẹn thì không thể nào.
Dù sao trong quá khứ hắn đã từng bất chấp môn quy mà nhìn trộm Vạn Kiếm Quy Tông rồi.
"Không lẽ là do tư chất của Kiếm Hoàng tiền bối không đủ, nên hắn cũng như sư phụ ta, hoàn toàn không thể lĩnh ngộ được Vạn Kiếm Quy Tông sao?"
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không phải! Hắn đã lĩnh ngộ được Vạn Kiếm Quy Tông nên hắn mới không tu luyện nó."
Kiếm Thần cả kinh.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Bởi vì điều kiện ban đầu để tu luyện Vạn Kiếm Quy Tông chính là tự phế võ công của bản thân."
"Coi như ngộ được nó nhưng hắn không có quyết đoán để tự phế tất cả võ công của mình."
Dù hiện tại Vô Danh đã thoái ẩn giang hồ, không có đại địch tuyệt thế nào cả.
Nhưng nói muốn tự phế võ công để tu luyện được Vạn Kiếm Quy Tông thì nghe không thật lắm.
Hơn nữa cũng đã là cảnh giới Võ Thánh rồi, ai mà cam lòng tự phế hết võ công để luyện lại chứ.
"Má ơi! Phải tự phế võ công sao."
"Đây là võ công rác rưởi gì thế, lại bắt tự phế võ công, nếu như tán hết tu vi thì Võ Lâm Thần Thoại vẫn còn là Võ Lâm Thần Thoại sao?"
"Vạn Kiếm Quy Tông này thật sự quá bá đạo, không phế võ công liền không thể tu luyện được."
...
Đám người Hùng Bá cũng lắc đầu, không ai cho rằng Vô Danh có quyết đoán tự phế võ công để tu luyện Vạn Kiếm Quy Tông cả.
Đối với những cao thủ như bọn hắn thì tự phế võ công không khác nào chịu chết.
Lỡ như dù phế võ công rồi nhưng vẫn không thể luyện thành thì sao, chẳng phải là hối hận chết à.
Lưu Tiêu cũng không biết là liệu Vô Danh có quyết đoán này hay không.

Bên trong nguyên tác thì do Vô Danh bị Tuyệt Vô Thần hạ độc, sau đó bị giam giữ, không làm gì được Tuyệt Vô Thần cả, lúc này mới có cách là tự phế võ công, tu luyện Vạn Kiếm Quy Tông.
Đương nhiên việc Vạn Kiếm Quy Tông mạnh mẽ là không có gì để bàn cãi rồi.
Sau khi tự phế võ công, Vô Danh đã luyện thành Vạn Kiếm Quy Tông, tuy chỉ hồi phục được hai thành công lực thôi mà hắn đã có thể gần giết được Tuyệt Vô Thần rồi.
Nếu như thật sự Vô Danh có quyết đoán tự phế võ công thì đường tương lai của hắn càng xa và rộng hơn.
Lưu Tiêu nhìn thoáng qua Kiếm Thần!
Chính tên khốn khiếp này là người hạ độc Vô Danh, thế nên Vô Danh mới bị Tuyệt Vô Thần bắt giữ.
Gia hoả này hiện tại chỉ mới tham gia vào giang hồ, vẫn còn hăm hở lắm.
...
Nếu như sau này hắn vẫn là một tên ngu ngốc như trong nguyên tác thì Lưu Tiêu sẽ không nhân từ như Vô Danh đâu.
Dám thu Kiếm Thần thì Lưu Tiêu hoàn toàn không sợ sau này hắn sẽ phản nội.
Thần Võ Huyền Công không sợ độc tố nào cả.
Hơn nữa hắn còn có Thiên Cơ Lâu, nếu như có ai sở hữu tâm tư xấu với hắn thì hắn là người phát hiện đầu tiên.
...
Nơi ẩn cư của Kiếm Thánh.
"Kiếm Ma?"
"Dám can đảm khinh nhờn Cầu Bại lão tổ à, ngươi lập tức chạy về Vô Song Thành, truyền lệnh xuống, phải tìm ra bằng được Bái Kiếm Sơn Trang cho ta, ta muốn giết chết người này."
Vẻ mặt của Kiếm Thánh - Độc Cô đằng đằng sát khí.
Biệt hiệu Kiếm Ma này gần như đã chọc giận hắn rồi.
Nếu như muốn lấy danh hiệu đó ít nhất cũng phải xứng cái đã.
Nhưng gia hoả này lại lấy danh hào Kiếm Ma để quỳ trước mặt của nữ nhân.
Chuyện này thật sự quá vũ nhục hình tượng Cầu Bại lão tổ vô địch trong lòng hắn rồi.
"Vâng! Đại ca!"
Độc Cô Nhất cũng tức giận vô cùng, vẻ mặt đầy sát khí,
Hiện tại Thiên Hạ Hội đã giải tán, đại ca lại trở thành người đứng đầu trên Kiếm Thần Bảng.
Thời khắc này là lúc mà Vô Song Thành bắt đầu khuếch trương.
Nếu như Kiếm Ma có gan tiếp tục sử dụng danh hiệu này thì Vô Song Thành sẽ lấy hắn làm mục tiêu lập uy đầu tiên.
...

Chương 304. Vương Ngữ Yên thần công đại thành

Anh Hùng Lâu!
"Tự phế võ công!"
"Ta không có quyết đoán thế sao?"
Vô Danh tự hỏi, mặt không biểu tình.
Không phải là hắn không có quyết đoán đó, mà là do hắn cảm thấy chưa cần mà thôi, hắn tin rằng hắn có thực lực để trấn áp thiên hạ.
Nhưng bây giờ Thiên Hạ Hội đã giải tán, Nguyên Châu đại loạn.
Vì thiên hạ thương sinh, hắn thật sự dám tự phế võ công.
Không nói chuyện khác, chỉ nói riêng việc Kiếm Thánh sáng chế ra được Kiếm Thứ 23, Kiếm Đạo đã vượt quan hắn.
Chỉ cần như thế là sau này hắn sẽ không sống yên ổn được rồi.
Năm đó bản thân hắn khiêu chiến thắng Kiếm Thánh, lý do vì sao mà mình lại kêu Kiếm Thánh phải quy ẩn giang hồ?
Bởi vì hắn biết gia hoả dã tâm bừng bừng như Kiếm Thánh nếu không tị thế thì chỉ có thể hoạ hoạn giang hồ mà thôi.
"Hiện tại Thần nhi đã gia nhập vào Thiên Cơ Lâu!"
"Vô Danh ta cũng không còn cần lo lắng gì nữa."
"Kiếm Thứ 23, Diệt Thiên Diệt Địa, thật sự muốn lãnh giáo một phen."
Một tia sáng loé lên trong mắt Vô Danh!
Vừa nói hắn vừa dựng chỉ thành kiếm, đâm thẳng vào đan điền của chính mình.
Phốc phốc!
Như là tiếng của một quả bóng xì hơi, xung quanh Vô Danh bỗng xuất hiện cuồng phong, công lực của Võ Thánh phân tán ra khắp nơi.
Việc Kiếm Thánh đột phá thúc đẩy quyết tâm tự phế võ công của hắn để tu luyện Vạn Kiếm Quy Tông.
Công lực xói mòn nên cảnh giới của hắn dần dần hạ xuống.
Da dẻ của Vô Danh bắt đầu trở nên nhăn nheo, tóc cũng trắng ra.
Ban đầu với cảnh giới Võ Thánh thì hắn có thể sống ba trăm năm, tuy nhiên hiện tại hắn chỉ là một ông già bình thường mà thôi.
"Phốc!"
Sau cùng hắn phun một ngụm máu ra, Vô Danh triệt để trở thành người bình thường.
Hắn không còn là Võ Lâm Thần Thoại, cũng không còn là cao thủ Võ Thánh kinh hãi thế tục nữa.
Lúc này hắn chỉ là một Vô Danh hấp hối thôi!
"Chưởng môn, lúc nào rảnh thì quay lại đây thăm sư phụ một tý!"
Tô Tình Hà đứng phía sau hô lớn về hướng Vương Ngữ Yên, trong mắt không giấu nổi vẻ buồn bã.
Trong lòng của hắn còn nhớ tới khung cảnh sư phụ mỉm cười nhìn về phía

Vương Ngữ Yên, sau đó qua đời.
Vương Ngữ Yên quay đầu, như tiên tử giáng trần, vạn vật thất sắc.
"Được, sư bá!"
"Nếu như ngươi rãnh thì có thể tới Thiên Cơ Lâu để thăm ta."
Tô Tinh Hà gật đầu một cách thoả mãn: "Đợi sau khi ta giữ trọn đạo hiếu với sư phụ thì chắc chắn ta sẽ đến đó."
Tiêu Phong lúc này lên tiếng: "Đi thôi!"
Một khắc sau hắn kéo theo A Chu, cả ba thi triển khinh công để bay xuống núi.
Lúc này mọi việc xảy ra đúng như kế hoạch của Lưu Tiêu, Vương Ngữ Yên chính thức đạt được nội lực cả đời khổ tu Bắc Minh Thần Công của Vô Nhai Tử, nàng đã tấn thăng lên làm cao thủ Đại Tông Sư không ai bì nổi. Cộng thêm môn khinh công Lăng Ba Vi Bộ này nữa, nên lúc này nàng bay xuống núi như là tiên nữ hạ phàm.
Khi xuống tới chân núi thì Vương Ngữ Yên không nhịn nổi nữa mà bắt đầu khóc.
Vô Nhai Tử dù có cặn bã ra sao thì hắn vẫn là ông ngoại ruột của mình.
Lý Thu Thuỷ có ác độc tới đâu thì cũng không thể phủ nhận nàng là bà ngoại của mình.
Tận mắt thấy chí thân của mình rời đi, không ai có thể thờ ơ được.
Khi đang hấp hối Vô Nhai Tử còn biểu đạt sự áy náy đối với mẫu thân của nàng nữa, càng khiến Vương Ngữ Yên dần dần tha thứ cho Vô Nhai Tử,
"Ngữ Yên đừng khóc, ông ngoại của ngươi rời đi trong trạng thái không có tiếc nuối, ngươi nên cao hứng dùm hắn mới phải, bởi vì cuối cùng hắn cũng đã được giải thoát rồi."
A Chu vội vàng đi tới an ủi Vương Ngữ Yên.
Tiêu Phong nói: "Đinh Xuân Thu đã chết."
"Khi Vô Nhai Tử biết được mẹ con các ngươi không có chuyện gì, sau đó biết Lý Thương Hải tiền bối rất có thể đã Phá Toái Hư Không rồi thì dù cho dưới Cửu Tuyền hắn vẫn có thể mỉm cười."
"Tiêu Dao Phái lúc này cũng có người truyền thừa là ngươi, hắn không còn tiếc nuối nào cả đâu."
Vương Ngữ Yên gật đầu: "Ừm!"
Sau đó nàng lau sạch nước mắt: "Giờ thì trở về thôi, đi lâu như vậy rồi, chắc lâu chủ lo lắng chúng ta lắm."
Thấy Vương Ngữ Yên cũng đã bắt đầu bình tĩnh trở lại thì tâm tình của Tiêu Phong cũng tốt.
A Chu nói: "Chắc là ngươi nhớ lâu chủ rồi chứ gì!"
"Đừng tưởng là tỷ tỷ ta không thấy, mấy ngày nay dáng vẻ của ngươi cứ như người mất hồn ấy."
Vương Ngữ Yên đỏ mặt, cuối gầm mặt xuống rồi nói: "Ta không để ý tới ngươi nữa đâu A Chu tỷ tỷ."
Một khắc sau nàng thi triển khinh công bay xa.
Tiêu Phong trách cứ: "Da mặt của Ngữ Yên mỏng, ngươi nói thẳng như thế

làm gì."
A Chu trừng mắt một cái rồi nói: "Ngươi thì biết cái gì chứ."
"Những cô gái nhỏ kia ai nấy đều nhìn chằm chằm vào lâu chủ."
"Nếu như ngươi không giúp Ngữ Yên làm rõ chuyện này thì ngươi nghĩ nàng sẽ chủ động không?"
Tiêu Phong bừng tỉnh đại ngộ: "Vậy không phải lâu chủ thu hết là tốt nhất sao?"
Ánh mắt A Chu hiện lên vẻ sát khí: "Có phải là ngươi cũng có ý tưởng như thế hay không?"
Tiêu Phong đại hiệp xưa nay không sợ trời không sợ đất nay bỗng nhiên lại lộ ra vẻ mặt kinh sợ vô cùng.
"Ta nói lâu chủ mà, sao ta lại có thể có suy nghĩ như vậy được."
"Ta cũng tin là ngươi không dám."
Nhưng một khắc sau thì A Chu đổi giọng: "Nếu như lâu chủ muốn thu hết thì chắc chắn Ngữ Yên nhà ta cũng sẽ là đại tỷ."
Tiêu Phong giơ hai tay tán thành: "Chắc chắn rồi."
"Đi thôi, đừng để Ngữ Yên bỏ quá xa."
May mà hiện tại hắn cũng đã học được khinh công tuyệt đỉnh như Lăng Ba Vi Bộ, nếu không thì dù công lực của hắn có vượt Vương Ngữ Yên một tý thì hắn cũng không thể đuổi kịp nàng.

Chương 305. Thiên Sơn Đồng Lão bị phục kích

Rất nhanh sau đó cả hai người Tiêu Phong và A Chu đều lên đường đuổi theo Vương Ngữ Yên, hướng về phía Thiên Cơ Lâu.
Cùng lúc đó, trên Phiêu Miểu Phong - Linh Thứu Cung.
Sau khi Vu Hành Vân thu thập xong hết tiền tài thì không chào hỏi bất kỳ một ai cả, nhanh chóng đi xuống Phiêu Miểu Phong.
Từ đầu tới cuối nàng luôn dùng khinh công để đi đường nhanh hơn.
Lúc này đã gần tới thời gian nàng phản lão hoàn đồng.
Hiển nhiên nàng sẽ không chờ tới lúc bản thân thật sự phản lão hoàn đồng mới đi tới Thiên Cơ Lâu.
Nàng phải đảm bảo khi bản thân tới Thiên Cơ Lâu thì trạng thái công lực của nàng vẫn ở mức đỉnh cao.
Vu Hành Vân không chọn đường cái để đi.
Lấy tu vi Đại Tông Sư của nàng để thi triển khinh công thì một bước cũng gần mấy chục thước.
Dù hành tẩu trên đỉnh núi thì đối với nàng cũng như đất bằng vậy.
Hiện tại khi thấy Lạc Dương Thành đang ở trong tầm mắt rồi thì Vu Hành Vân nghĩ.
"Thiên Cơ Lâu, hi vọng ngươi có thể cam đoan rằng nơi đó không ai được động võ, bằng không thì bà bà ta lần này sẽ gặp nguy hiểm đó."

Nàng biết nhất định Lý Thu Thuỷ sẽ tính được đúng thời gian mà nàng phản lão hoàn đồng để báo thù.
Dù sao vài thập niên trước chính nàng đã rạch nát mặt của Lý Thu Thuỷ để trả thù mà, đến nay Lý Thu Thuỷ vẫn không dám lấy mặt thật để gặp người khác.
Oanh!
Bỗng nhiên có một khí cơ kinh người phóng lên cao, đâm thẳng về phía Vu Hành Vân đang trên cao.
Một luồng cương khí cực kỳ kinh khủng đánh về phía Vu Hành Vân.
"Không tốt!"
Sắc mặt Vu Hành Vân thay đổi hoàn toàn, biết rằng bản thân đã bị phục kích.
Hơn nữa thời điểm đối phương đánh lén cũng vô cùng nhạy cảm, đúng lúc bản thân vừa thất thần.
Đợi khi mình vừa phản ứng lại thì đòn đánh đó đã gần chạm tới mục tiêu rồi, hoàn toàn không có thời cơ để phản kích, chỉ đành vận khí, phóng cương khí của Đại Tông Sư ra ngoài cơ thể để phòng thủ mà thôi.
Như là sấm sét nổ tung.
Chưởng lực chí cương chí mãnh, lập tức đánh tan cương khí hộ thể của Vu Hành Vân.
Chưởng lực còn thừa lại đánh thẳng vào lưng nàng.
Vu Hành Vân chỉ có thể vận khí để chờ đợi cơ hội phản kích, cả người nàng chấn động, bay về phía khác.
"Bạch Hồng Chưởng Lực!"
"Là tiểu tiện nhân Lý Thu Thuỷ kia!"
Khi vừa tiếp xúc với chưởng lực thì Vu Hành Vân đã biết ai là người phục kích nàng rồi.
Vu Hành Vân rơi xuống đất một cách chật vật, tạo thành một cái hố sâu.
Chờ khi Vu Hành Vân vừa đứng lên thì đã thấy Lý Thu Thuỷ đi ra từ rừng rậm.
"Sư tỷ, ta chờ ngươi rất lâu rồi."
"Sao bây giờ ngươi mới đến thế."
Lý Thu Thuỷ cười yêu kiều
Nếu như người không biết thì còn tưởng đây là hai tỷ muội tình cảm vô cùng tốt nữa.
Trên người cùa Lý Thu Thuỷ bẩn vô cùng, hiển nhiên là do phục kích Vu Hành Vân nên nàng đã mai phục ở đây nhiều ngày rồi, lấy rừng rậm làm nhà.
"Tiểu tiện nhân nhà ngươi!"
Vu Hành Vân vừa giật mình vừa sợ.
Nàng tính được vào ngày bản thân mình sẽ phản lão hoàn đồng thì Lý Thu Thuỷ sẽ đến quấy rối.
Nhưng nàng không ngờ Lý Thu Thuỷ lại có gan như vậy, lại dám phục kích nàng tại thời điểm nàng vẫn toàn thịnh.

Lý Thu Thuỷ không chỉ đoán được bản thân sẽ đi Thiên Cơ Lâu mà còn tính được tuyến đường mà nàng sẽ đi nữa.
"Nghe nói sư tỷ sắp tới đại thọ 90 rồi, tiểu muội tự mình đến để đưa lễ."
"Tỷ có hài lòng với lễ vật này không."
Giọng nói của Lý Thu Thuỷ vẫn như là một bằng hữu cũ muốn ôn chuyện, không có tý sát khí nào.
Nhưng mà cương khí Đại Tông Sư hiện lên xung quanh nàng lại khiến cỏ cây bốn phía bị tổn hại liên tục, không giống giọng nói ôn hoà của nàng tý nào.
"Nếu như ngươi dâng mạng của ngươi cho ta thì ta sẽ cực kỳ hài lòng."
Vu Hành Vân cười nhạt, thu hồi vẻ giận dữ của mình.
"Sư tỷ đừng gượng chống nữa, nếu muốn thì có thể phun một ngụm máu ra đi, sẽ dễ chịu hơn đó, không mất mặt tý nào đâu."
Lý Thu Thuỷ sử dụng Bạch Hồng Chưởng Lực để đánh lén, dù công lực của Vu Hành Vân có cao hơn Lý Thu Thuỷ đi nữa thì chắc chắn nàng cũng sẽ dính nội thương.
"Với nội lực nhỏ nhoi của ngươi thì sao có thể khiến ta bị thương được cơ chứ."
"Ngươi đã quên việc năm đó ai là người rạch từng đao, từng đao lên mặt ngươi tại Tây Hạ địa cung rồi à."
Lúc này Lý Thu Thuỷ cũng không còn kiềm được nữa.
Tao ngộ thê thảm năm đó như xuất hiện lại trước mắt nàng.
Nếu nói về công lực thì nàng không bằng Vu Hành Vân được.
Dù sao Vu Hành Vân cũng là đại sư tỷ, thiên phú võ học đương nhiên sẽ cao hơn nàng.
"Mụ phù thuỷ như ngươi còn muốn phản lão hoàn đồng à, đi chết đi."
Nhưng lúc này Vu Hành Vân đã bị thương, Lý Thu Thuỷ cũng không sợ nữa.
Hơn nữa nàng không dám cho lần phản lão hoàn đồng này của Vu Hành Vân thành công.
Tuy việc phản lão hoàn đồng sau ba mươi năm của Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công là nhược điểm, nhưng ưu điểm của nó cũng rất rõ ràng,
Sau khi kết thục giai đoạn ban đầu của phản lão hoàn đồng thì công lực của người đó sẽ bạo tăng.
Đến lúc đó chênh lệch giữa hai người sẽ càng lúc càng lớn mà thôi.

Chương 306. Đại Tông Sư giao thủ

Chân đạp Lăng Ba Vi Bộ, Lý Thu Thuỷ giơ tay đánh thẳng về phía Vu Hành Vân.
Hai vị cao thủ Đại Tông Sư bắt đầu giao thủ.
Chiến trường của cả hai điên cuồng phá huỷ xung quanh.
Cả hai đánh từ trên đỉnh núi xuống dưới chân núi, từ núi rừng đánh tới

đường lớn.
Những đại thụ ven đường cũng bị phá tan vì dư âm toả ra.
"Tiểu tiện nhân, ngươi chắc không biết bản thân ngươi cũng chỉ là đồ thay thế của Thương Hải trong lòng của sư đệ đâu phải không?"
"Hắc... Có phải sư đệ của ta vẫn hay cứ kêu Thương Hải bên tai của ngươi nhỉ."
Hai người giao thủ điên cuồng, nhưng vẫn không quên chế nhạo đối phương.
Mặt của Lý Thu Thuỷ đỏ lên vì tức giận.
Lúc này nàng cũng trả lời lại.
"Dù sao cũng tốt hơn đồ người lùn như ngươi, ngươi thậm chí còn không có tư cách làm người thay thế."
"Tối thiểu thân thể của sư huynh cũng chỉ có một mình ta được hưởng mà thôi."
Vu Hành Vân giận dữ: "Tiểu tiện nhân nhà ngươi thật sự không biết xấu hổ."
Chưởng lực lúc này lại càng mạnh hơn, Vu Hành Vân bỗng có thể đánh lui Lý Thu Thuỷ.
Mặc dù lời của Lý Thu Thuỷ thật sự mất liêm sỉ, nhưng nó đánh đúng vào chỗ đau của nàng.
Thậm chí nàng còn không có tư cách làm đồ thay thế.
"Cuối cùng cũng vào được khu vực Lạc Dương Thành rồi."
Vương Ngữ Yên vui vẻ, trong mắt loé lên ánh sáng, như bạch liên đang nở rộ.
Đi đường cả ngày lẫn đêm, cuối nàng cũng đã có thể gặp lại người kia rồi nghe hắn khoác lác cả ngày.
À không, hắn nói sự thật.
Ông ngoại Vô Nhai Tử của mình thật sự vô cùng ngốc ngếch, nếu như thu hết hai người thì mọi người đều vui vẻ rồi, cũng sẽ không có kết cục bi kịch thế này.
Không thể không nói, sau khi chứng kiến Vô Nhai Tử và nghe được hắn kể lại quá khứ thì lúc này Vương Ngữ Yên đã có suy nghĩ rất khác.
Lưu Tiêu không ngờ hạt giống mà hắn trồng lúc này đã gần nảy mầm rồi.
"Cẩn thận!"
Bỗng sắc mặt Tiêu Phong đại biến, vội vàng dừng lại, cả người căng thẳng vô cùng, như là tuỳ thời đều có thể đại chiến vậy.
Vương Ngữ Yên nghe thế cũng cả kinh, vội vàng quay người lại.
Kinh nghiệm giang hồ của Tiêu Phong chắc chắn là nhiều hơn mình, chắc chắn hắn đã nhận ra điều gì đó.
Trong nháy mắt bản thân nàng cũng căng thẳng cực độ, vội vàng vận khí chuẩn bị.
"Tiêu đại ca, xảy ra chuyện gì thế?"
A Chu khó hiểu, bởi vì cả ba đã dừng lại được nữa ngày rồi mà vẫn không có chuyện gì xảy ra.

Tiêu Phong nói: "Gần đây có cao thủ Đại Tông Sư."
Hắn nhận ra có một khí cơ riêng biệt của cao thủ Đại Tông Sư tràn ngập trong không khí nên mới kêu cả ba dừng lại.
Bọn họ đang tới gần chúng ta!"
"Các ngươi lui lại đằng sau ta đi!"
Tiêu Phong bước một bước ra, che chắn trước người Vương Ngữ Yên cùng A Chu.
Không phải một, mà tận hai Đại Tông Sư.
Tiêu Phong lúc này cảm nhận được rõ ràng hơn, hắn đã thấy được ít nhất có hai khí cơ của Đại Tông Sư ở đây.
Và nó càng lúc càng đậm hơn, hiển nhiên là đối phương đang dần tiến tới bọn họ.
Rừng núi hoang sơ, Đại Tông Sư phóng thích khí cơ toàn lực, rất có thể mục tiêu là muốn giết bọn họ.
Dù sao Thiên Cơ Lâu cũng đắc tội không ít người,
Người ta không dám chọc tới lâu chủ không có nghĩa là không dám giết những đệ tử Thiên Cơ Lâu như bọn hắn,
"Nếu có việc gì thì ngươi bảo vệ A Chu tỷ tỷ đu trước."
Sắc mặt Tiêu Phong ngưng trọng.
Chỉ qua khí cơ thôi hắn đã đoán được đối phương là cao thủ đỉnh cao rồi, cũng tính là nhân vật tuyệt đỉnh trong hàng ngũ Đại Tông Sư.
Tam Độ Thần Tăng của Thiếu Lâm hoàn toàn không thể so sánh được.
Vương Ngữ Yên lên tiếng: "Khí cơ thật kinh khủng, hẳn là cao thủ cùng cấp độ với đại ca."
Nàng không thể nào mặc kệ mà bỏ Tiêu Phong tại đây được, A Chu thì thà chết cũng không bỏ đi.
Hơn nữa chưa chắc là địch nhân mà.
Đùng đùng.
Chỉ một lát sau thì trong không khí đã truyền đến tiếng vang kinh người.
Vừa nghe cũng biết đây là tiếng của cương khí va chạm nhau.
"Hai vị tiền bối Đại Tông Sư đang giao thủ!"
Ba người thở phào nhẹ nhõm.
"Đi lên xem một chút có chuyện gì xảy ra đi!"
Tiêu Phong mở miệng, chủ động tiếp cận hướng mà khí cơ toả tới.
Không mất quá nhiều thời gian, trong mắt cả ba đã hiện lên hai vị lão nhân tóc tai bù xù, cả hai tóc hoa tâm, y phục mất trật tự.
Ở khoé miệng của mỗi người đều có vết máu chưa khô, trên người tràn đầy chưởng ấn.
"Lăng Ba Vi Bộ!"
"Tiểu Vô Tướng Thần Công!"
A Chu cùng Tiêu Phong kinh hô.
Bọn hắn nhận ra được hai môn thần công này, vì cả hai đều có tu luyện nó.
"Bạch Hồng Chưởng Lực."
"Thiên Giám Thần Công!"

"Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công!'
Sau khi đạt được chân truyền từ Vô Nhai Tử thì Vương Ngữ Yên nhận ra được nhiều thứ hơn.
Võ công mà hai người này sử dụng không ngờ đều thuộc về tuyệt học Phái Tiêu Dao.
Trong nháy mắt nàng đã đoán được thân phận của hai người này.

Chương 307. Hoá giải ân cừu

"Là bà ngoại Lý Thu Thuỷ của ta cùng sư bá Vu Hành Vân đang giao thủ."
Sắc mặt Vương Ngữ Yên đại biến.
Hai người không biết đã chém giết bao nhiêu lâu rồi, khí cơ hỗn loạn vô cùng.
Hơn nữa với bộ dáng này thì cả hai đã bắt đầu liều mạng.
Nguyên khí cùng công lực của cả hai dần dần bắt đầu xói mòn rồi, trên mặt đã thấy nếp nhăn.
Nếu như tiếp tục thì kết cục của cả hai sẽ không khác gì Tiêu Viễn Sơn cùng Mộ Dung Bác cả.
"Dừng tay, cả hai đừng đánh nữa!"
Vương Ngữ Yên quát lớn một tiếng, lao thẳng ra ngoài muốn nhăn cản Lý Thu Thuỷ cùng Vu Hành Vân.
"Nguy hiểm!"
Tiêu Phong hét lớn, hắn không ngờ lại là hai người này.
Hắn muốn ngăn cản nhưng Vương Ngữ Yên quá nhanh, lúc này nàng đã bay ra.
Hắn đành phải sử dụng khinh công để đuổi theo.
Vu Hành Vân cùng Lý Thu Thuỷ lúc này đã đánh tới mức không còn lý trí, lúc này trong mắt của cả hai chỉ còn đối thủ trước mặt mà thôi.
Sự xuất hiện của ba người Tiêu Phong không có tác dụng gì cả.
Dù Vương Ngữ Yên thét lớn ngăn cản nhưng cả hai vẫn như cũ.
"Lục Mạch Thần Kiếm!"
Vương Ngữ Yên điểm một chỉ ra, kiếm khí cô đọng tới mức tận cùng, sát nhập vào chiến trường của cả hai.
Lập tức khiến cả hai người hơi thanh tỉnh một.
Lúc này Vu Hành Vân cùng Lý Thu Thuỷ cũng hoàn hồn lại, giật mình thu tay về.
"Người nào dám xem vào việc bà bà giết người!"
Vu Hành Vân quát lớn, âm thanh thương tâm.
Nhưng một giây sau khi chứng kiến Vương Ngữ Yên thì mắt Vu Hành Vân trừng lớn.
"Thương Hải sư muội?"
Vu Hành Vân hô lên, nàng không phát hiện âm thanh của nàng bây giờ đã rất yếu ớt rồi.
"Ngươi là Thương Hải?"

Lý Thu Thuỷ cũng rít gào một tiếng.
Nhưng Vương Ngữ Yên lắc đầu.
Đây không phải là lần đầu có người nhận nhầm nàng thành Lý Thương Hải.
Lần đầu khi Vô Nhai Tử nhìn thấy nàng thì hắn cũng có phản ứng thế này.

"Ta tên là Vương Ngữ Yên, không phải là Thương Hải bà bà."
"Ta là cháu gái của ngươi, con gái của Lý Thanh La."
Lý Thu Thuỷ cùng Vu Hành Vân sửng sốt.
Đúng rồi, Lý Thương Hải đã Phá Toái Hư Không cùng sư phụ Tiêu Dao Tử, sao có thể trở về được.
Coi như có về thì cũng đã 70-80 tuổi, không thể trẻ trung như thế được.
"Con gái của Thanh La?"
"Lúc này Lý Thu Thuỷ mới nhớ tới bản thân còn có một người con gái cùng Vô Nhai Tử."
"Ngươi là cháu gái của tiểu tiện nhân này? Bà bà giết ngươi trước."
Nếu đối phương không phải là Lý Thương Hải thì Vu Hành Vân cũng không cần quan tâm gì nữa.
Hai người đã đánh tới đỏ mắt rồi, không khống chế được bản thân, có thể nói là gần nhập ma.
Nên cháu gái của Lý Thu Thuỷ tới đương nhiên sẽ muốn giết rồi.
Lách người một cái, Vu Hành Vân đánh một chưởng về phía Vương Ngữ Yên.
Nhưng Vương Ngữ Yên đâu phải người bình thường.
Chiến Thần Tháp của Thiên Cơ Lâu khó ra sao? Mà bản thân nàng lại là người đầu tiên đạt tới Ngũ Tinh Chiến Thần.
Nếu nói về chém giết thì ngay cả Tiêu Phong cũng kém hơn nàng.
Việc Vu Hành Vân xuất thủ đã nằm trong dự tính của nàng rồi.
Khi né xong thì nàng dùng một chưởng để đẩy lùi Vu Hành Vân.
"Bắc Minh nội lực thật hùng hồn, ngươi làm gì Vô Nhai Tử?"
Sắc mặt Vu Hành Vân đại biến, ánh mắt đỏ bừng, nhìn chằm chằm Vương Ngữ Yên.
Lý Thu Thuỷ cũng thế.
Cả hai đều biết nếu Vô Nhai Tử mất hết nội lực thì sẽ có kết cục ra sao.
"Ông ngoại lúc này cũng là đèn đã cạn dầu rồi, sau khi truyền tất cả nội lực cho ta xong thì qua đời."
Vương Ngữ Yên lấy Chưởng Môn Ban Chỉ ra.
"Hiện tại ta lấy thân phận là chưởng môn Phai Tiêu Dao, ra lệnh hai ngươi dừng tay."
Oanh!
Vu Hành Vân cùng Lý Thu Thuỷ nghe thế như sét đánh ngang tai, biểu tình cả hai vô cùng phức tạp.
Vô Nhai Tử, chết rồi!
Lúc này cả hai coi như cũng triệt để tỉnh táo lại.

"Hắc... Đều chết hết rồi, vậy hai người chúng ta đánh nhau chết sống vì cái gì chứ."
Lý Thu Thuỷ cười thảm.
Nàng đã nhận thức được tình trạng của mình, dù dừng tay thì cũng không sống nổi mấy ngày.
"Sư tỷ, ta đi trước một bước."
Lý Thu Thuỷ tiến lên, cầm hai tay Vương Ngữ Yên rồi nói: "Bà ngoại có lỗi với mẹ con ngươi, tới tận bây giờ ta mới biết đến sự tồn tại của ngươi."
Vẻ mặt nàng hiền lành, cưng chiều Vương Ngữ Yên.
"Bà ngoại không có gì tốt cho ngươi cả, thôi thì tặng một thân công lực này cho ngươi vậy!"
Nói xong nàng bắt đầu truyền công lực của mình vào người Vương Ngữ Yên.
"Ta tuy chán ghét ngươi, nhưng ta thích đứa bé giống Thương Hải này."
"Dù sao cũng chết, không bằng chừa lại chút gì cho trưởng môn Phái Tiêu Dao vậy."
Vu Hành Vân cũng tiến lên trước.
Nàng cũng dầu hết đèn tắt, không sống được.
Hai người sắp chết nên cũng không còn thù oán gì nữa.
Nàng cũng bắt đầu truyền nội lực của Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn công cho Vương Ngữ Yên.
"Không..."
Sắc mặt Vương Ngữ Yên đại biến, muốn đẩy hai người ra.
"Đứa bé ngoan, đừng chống cự, hai ta không sống nổi nữa đây, thà rằng giúp ngươi vậy."
Lý Thu Thuỷ mở miệng, sinh cơ dần dần mất đi.
"Sư tỷ, xin lỗi!"
Vào cuối cùng Lý Thu Thuỷ cũng mở miệng xin lỗi Vu Hành Vân.
Mặt Vu Hành Vân đầy nước mắt, nhìn kỹ lại Lý Thu Thuỷ sau đó cười thảm.
Đợi khi Tiêu Phong chạy tới thì khí cơ của cả hai đã tắt hẳn rồi.

Chương 308. Mở phân lâu

Ở một sơn lâm nào đó, sát khí xung thiên, khiến chim muông bay ra tứ phía.
Một đám người bịt mặt vây quanh Nhạc Bất Quần.
"Ha ha... Tên thái giám chết bầm Nhạc Bất Quần nhà ngươi, ngay cả ria mép cũng không có."
Có người thấy gò má trụi lủi của Nhạc Bất Quần thì bắt đầu cười nhạo.
"Giao Tịch Tà Kiếm Phổ ra đây, chúng ta tha cho ngươi không chết!"
Sát khí chấn động mãnh liệt, cuồng phong nổi lên bốn phía.
Vẻ mặt Nhạc Bất Quần vẫn lạnh lùng vô cùng, nhìn những người này với ánh mắt âm hiểm.
"Thập Tam Thái Bảo của Phái Tung Sơn, đừng tưởng ta không nhận ra,

đừng giấu nữa."
"Ta luyện Tịch Tà Kiếm Phổ, người duy nhất ăn không ngon ngủ không yên chỉ có Tả Lãnh Thiền mà thôi."
Từ đầu đến cuối thì người đuổi giết hắn chỉ có mỗi Phái Tung Sơn.
Sau khi việc muốn luyện Tịch Tà Kiếm Phổ phải tự thiến bị lộ ra thì người có thể giết hắn thì chướng mắt.
Những người đuổi giết hắn chỉ có thể là đi tìm đường chết mà thôi.
Thế lực duy nhất có thể bám theo không bỏ chỉ có Phái Tung Sơn.
Đinh Miễn tháo miếng vải đen trên mặt ra, không che giấu nữa.
"Biết thì tốt rồi, ngươi muốn huynh đệ ta tiễn ngươi lên đường hay là ngươi tự giải quyết."
Phái Tung Sơn danh chấn giang hồ, nhất thống Ngũ Nhạc.
Ngoại trừ nhờ thực lực của Tả Lãnh Thiền thì nhiều uy danh cũng đến từ Thập Tam Thái Bảo dưới trướng hắn.
Thập Tam Thái Bảo mà liên thủ lại thì ngay cả Tả Lãnh Thiền cũng phải dè chừng.
Muốn bắt một tên Nhạc Bất Quần không có gì là khó cả.
Nếu không thì Nhạc Bất Quần cũng sẽ không bị Thập Tam Thái Bảo truy sát lâu như vậy.
"Tự giải quyết?"
Nhạc Bất Quần cười ha ha một tiếng: "Những tên ngu xuẩn các ngươi, chẳng lẽ các ngươi nghĩ rằng chính bản thân các ngươi có khả năng tìm được ra à?"
"Nếu như không phải ta cố ý lộ ra một tý tin tức thì còn lâu."
Sau khi cười to thì trên người hắn bắt đầu hiện lên một khí tức khủng bố.
Nội lực dư thừa đan xen trong tiếng cười, khiến lá cây xung quanh rơi liên tục.
"Ngươi đột phá được Tông Sư rồi?"
Sắc mặt Đinh Miễn đại biến, chỉ bằng tiếng cười thôi mà Nhạc Bất Quần đã khiến đầu hắn như muốn nổ tung rồi.
Cố ý để lộ tin tức.
Nói cách khác Nhạc Bất Quần đã có đủ tự tin để giết chết hết tất cả bọn họ.
Tịch Tà Kiếm Phổ đáng sợ như vậy sao, trong thời gian ngắn thôi mà có thể khiến Nhạc Bất Quần đột phá.
Một đao tự thiến, đáng giá.
"Chạy mau!"
Phí Bân cảm thấy da đầu mình như muốn nổ tung, tim gan như sắp nứt ra.
Thập Tam Thái Bảo tuy mạnh mẽ, nhưng không thể nào đối kháng được với một cao thủ Tông Sư cả.
Huống chi Tịch Tà Kiếm Phổ thoát ly từ Quỳ Hoa Bảo Điển, chính là thần công mạnh mẽ cực độ trên Tâm Pháp Thiên Bảng của Thiên Cơ Lâu.
Nếu như Nhạc Bất Quần trở thành cao thủ Tông Sư thì chắc chắn sẽ mạnh hơn cao thủ bình thường rất nhiều.

"Muốn trốn sao?"
Giờ khắc này trong mắt Nhạc Bất Quần hiện lên vẻ hung ác, sát khí được phóng thích ra.
Hắn bay về phía một người, bắn năm cây Tú Hoa Châm ra, lập tức năm trong số mười ba người bị bắn nát trái tim.
Chân khí hộ thể của những cao thủ Tiên Thiên này không thể nào chống đỡ đòn tất công của một cao thủ Tông Sư đã gia trì cương khí được.
Phí Bân, Đinh Miễn thấy vậy thì sợ hãi.
Bọn họ còn chưa thấy được động tác của Nhạc Bất Quần nữa, lúc giật mình lại thì năm người đã chết rồi.
"Ngươi...."
Phí Bân còn chưa kịp nói chữ dám ra thì hắn đã thấy lạnh lạnh ngay cổ rồi, sau đó tầm mắt biến đổi, thiên địa như muốn đảo ngược, đầu của hắn đã bị Nhạc Bất Quần chém đứt, hắn không cảm thấy đau đớn gì cả.
Sau đó Nhạc Bất Quần như hổ lạc bầy dê, như một trận đồ sát vậy.
Cái gọi Thập Tam Thái Bảo lúc này không có bất kỳ phản kháng nào, không ai đỡ nổi một hiệp cả.
Tốc độ cực hạn mà Tịch Tà Kiếm Phổ mang tới khiến cho những người chỉ có cảnh giới Tiên Thiên như Đinh Mẫn hoàn toàn không thể nhìn rõ.
"Minh chủ đã vào Phòng Chế Tạo Tông Sư của Thiên Cơ Lâu rồi."
"Hắn sẽ không buông tha cho ngươi đâu."
Đinh Miễn chỉ kịp nói ra câu uy hiếp này thôi thì đã bị Nhạc Bất Quần chém ngang thân.
"Vậy thì ta sẽ tới Thiên Cơ Lâu để giết hắn."
Nhạc Bất Quần nói khẽ, bắt đầu đi ra khỏi rừng núi.
Trốn lâu như vậy rồi, hiện tại rốt cuộc hắn cũng có đủ lực lượng để tái hiện giang hồ.
"Thái giám thì sao, nếu ta mạnh như Đông Phương Bất Bại thì ai dám chê cười ta nữa.
Sau khi gào to một tiếng thì Nhạc Bất Quần chạy thẳng tới Thiên Cơ Lâu.
...
Bên ngoài Thiên Cơ Lâu lúc này đứng rất nhiều người, có Lý Tầm Hoan, A Phi, Khấu Trọng, Từ Tử Lăng, Lâm Bình Chi, ai cũng đều mang một đống hành lễ.
Đặc biệt là trên người A Phi đang mang một tấm bảng hiệu cực kỳ to lớn.
Từ đường nét sau lớp vải đỏ thì ta có thể thấy được ba chữ Thiên Cơ Lâu.
Đây chính là bảng hiệu phân lâu của Thiên Cơ Lâu mà Lưu Tiêu tốn mấy nghìn vạn bạc ròng để mua từ hệ thống.
Chỉ cần đem tấm biển này treo ở bất kỳ đâu thì nơi đó sẽ biến thành phân lâu của Thiên Cơ Lâu.
Mà Lưu Tiêu cũng có thể đi đến phân lâu bằng năng lực của Thiên Cơ Lâu.

Chương 309. Dặn dò

Lúc này Lưu Tiêu đang đưa tiễn đám người Lý Tầm Hoan.
Bởi vì bọn họ sẽ đi tới Đại Mạc để thành lập phân lâu theo kế hoạch của Lưu Tiêu.
"Lý Thám Hoa lại trở thành Đại Tông Sư rồi sao!"
"Không ngờ Thiên Cơ Vạn Tượng Công lại khủng bố tới mức này, Lý Thám Hoa chỉ vừa nhập môn thôi mà đột phá một đại cảnh giới rồi."
Mọi người nhìn Lý Thám Hoa với vẻ mặt giật mình,
Chỉ mấy ngày ngắn ngủi từ khi Lý Tầm Hoan đi từ Truyền Thừa Tháp ra, tu vi của hắn trực tiếp tăng từ Tông Sư thành Đại Tông Sư.
Ai cũng biết đó là công lao của Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Nếu không thì dù Lý Thám Hoa có là thiên tài đứng thứ ba trên Tiềm Long Bảng thì cũng không thể nào đề thăng nhanh như vậy được.
"Lúc Chung Linh đi vào chỉ có tu vi Tiên Thiên sơ kỳ thôi, hiện tại ngươi xem, đã là Nửa Bước Đại Tông Sư rồi."
Chung Linh cũng trở thành mục tiêu bàn tán của mọi người.
Ngộ được Thiên Cơ Vạn Tượng Công, tu vi của nàng cùng Lý Tầm Hoan tăng lên như tên lửa.
Một màn này trong mắt của những nhân sĩ giang hồ phổ thông không khác nào thao tác của thần tiên vậy.
Ngay cả người của Thiên Cơ Lâu cũng đỏ mắt.

Đáng tiếc, bọn hắn không thể vào Truyền Thừa Tháp.
"Ta nhất định phải học được Thiên Cơ Vạn Tượng Công!"
Hùng Bá nắm chặt hai tay.
Càng là cao thủ hắn càng biết sự khủng bố của Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Người khác chỉ thấy Lý Tầm Hoan đột phá thành Đại Tông Sư.
Nhưng trong mắt của một người Nửa Bước Võ Thánh như hắn thì Lý Tầm Hoan vô cùng sặc sỡ loá mắt, khí cơ cuồn cuộn.
Hắn có dự cảm rằng là hiện tại Lý Tầm Hoan chỉ cần một đao là có thể giết hắn rồi.
Phi đao vừa ra liền có thể lấy mạng hắn.
Cảm giác uy hiếp này chưa bao giờ là rõ ràng đến thế.
"Không hổ là thần công còn trâu bò hơn Thần Võ Huyền Công."
Thiên Đao - Tống Khuyết cũng chấn động.
Dưới sự cảm ứng của hắn thì Lý Tầm Hoan như được tạo thành từ hàng ngàn, hàng vạn đao mang cả, sắc bén cùng phong mang lộ rõ.
Dù là hắn cũng không có dũng khí rút đao trước mặt Lý Tầm Hoan.
Mấy ngày thôi mà đã có biến hoá to lớn như vậy rồi, ngoại từ Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì hắn không nghĩ ra được lý do nào khác cả.
"Sau khi đi thì ta không có yêu cầu gì, chỉ có một lời dặn dò duy nhất là đừng làm gì tổn hại tới thanh danh của Thiên Cơ Lâu."
Lưu Tiêu nhìn về phía Lý Tầm Hoan đang dẫn đầu.
Hắn cũng chấn động trước Thiên Cơ Vạn Tượng Công vô cùng.
Lý Tầm Hoan lúc này đáng sợ cực kỳ, đừng nói là Nửa Bước Võ Thánh,

cho dù là Võ Thánh tới đây y cũng có thể giết chết.
Môn công pháp này dựa trên thiên phú của ngươi mà điều chỉnh, khiến cho điểm mạnh của ngươi càng trở nên khủng bố hơn.
Phi Đao Tuyệt Kỹ của Lý Tầm Hoan đã lên được một cảnh giới mới.
Đừng nói là Hùng Bá, ngay cả Vô Danh tới thì Lý Tầm Hoan cũng đủ sức đánh một trận.
Thậm chí cơ hội thắng cũng rất cao.
Ngay cả Chung Linh cũng vậy, tuy lúc này chỉ là Nửa Bước Đại Tông Sư mà thôi, nhưng nếu nàng đột phá lên Tông Sư thì hoàn toàn có thể đánh một trận với Hùng Bá.
Phải biết rằng đây chỉ là tác dụng đầu khi tu luyện nhập môn Thiên Cơ Vạn Tượng Công thôi, sau này sẽ càng thêm kinh khủng.
"Lâu chủ yên tâm, đại ca có thể sẽ hơi mềm lòng, nhưng còn có ta."
A Phi ôm quyền!
Hắn cùng Lâm Bình Chi đều đã đột phá Tông Sư hết rồi.
Hiện tại trên Cửu Châu này không có ai dám trêu người của Thiên Cơ Lâu cả.
Nhưng mà Đại Mạc thì tin tức không linh thông, sợ rằng nơi đó không biết Thiên Cơ Lâu là thế lực nào.
Lưu Tiêu nhìn về phía Lâm Bình Chi rồi nói: "Ngươi đã thành Tông Sư, có tư cách đi báo thù rồi."
"Ngươi có thể chọn bây giờ đi báo thù, hay là sau khi tới Đại Mạc rồi báo thù."
Trong tất cả những đệ tử Thiên Cơ Lâu thì Lâm Bình Chi chắc chắn là một trong những đệ tử trung thành nhất với Lưu Tiêu.
Nhưng việc hắn không thể vào Truyền Thừa Tháp theo Lưu Tiêu đoán chắc là do huyết cừu đại hận còn đó.
Tâm của hắn vẫn chưa thuộc về Thiên Cơ Lâu.
"Đa tạ lâu chủ đồng ý!"
Lâm Bình Chi trực tiếp quỳ xuống.
Trở thành Tông Sư, sát tâm của hắn đã dần dần không nhịn được rồi.
Nhạc Bất Quần, Dư Thương Hải, Mộc Cao Phong!
Hắn hận không thể ăn thịt của những người này.
Một lát sau đám người Lý Tầm Hoan cũng đã rời đi.
Sau khi ra khỏi Lạc Dương Thành thì Lâm Bình Chi nói với Lý Tầm Hoan.
"Lý đại ca, ta đi báo huyết cừu của Lâm gia."
"Sau khi xong ta sẽ hội hợp với các ngươi ở Đại Mạc."
Lý Tầm Hoan gật đầu.
Lâu chủ cũng đã bàn giao xong rồi, hắn cũng không can thiệp vào chuyện của Lâm Bình Chi.
Huống hồ đã có năng lực rồi nhưng không được báo thù, đối với Lâm Bình Chi không có việc nào thống khổ bằng việc này cả,
"Ngươi nhớ lời của lâu chủ, không được lạm sát kẻ vô tội."
"Huynh đệ chúng ta chờ ngươi ở Đại Mạc."

Lâm Bình Chi gật đầu đầy ngưng trọng.
Chưa từng có cảm tình với Nhạc Linh San, Lâm Bình Chi vẫn chưa hắc hoá như trong nguyên tác.

Chương 310. Ma công?

"Tạm biệt!"
"Bảo trọng!"
"Nếu như không đánh lại thì cứ chạy trốn, bảo đảm tính mạng quan trọng hơn, về sau huynh đệ chúng ta báo thù giúp ngươi."
Song Long cùng A Phi đều căn dặn Lâm Bình Chi.
Mấy người ở đây đều là người hiệp nghĩa, đương nhiên đồng tình với tao ngộ của Lâm Bình Chi rồi.
Nếu không phải lâu chủ đã giao nhiệm vụ thì bọn họ còn tính đi giúp Lâm Bình Chi nữa.
Lâm Bình Chi cảm động, đỏ ngầu cả mắt.
"Được!"
"Lâm Bình Chi ta còn chưa muốn chết, ta còn phải giữ cái mạng này để báo đáp lâu chủ nữa, muốn cùng với các sư huynh đệ các ngươi đi mở rộng Thiên Cơ Lâu chúng ta ra những vùng đất mới nữa chứ."
Sau đó Lâm Bình Chi ôm quyền, hai mắt dõi theo bóng lưng đám người Lý Tầm Hoan đi càng lúc càng xa, rồi dần dần biến mất trong tầm mắt.
"Tiểu Lâm Tử??"
Bỗng một âm thanh cực kỳ kinh ngạc xen lẫn vui mừng vang lên.
Lâm Bình Chi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Nhạc Linh San đang đứng nhìn mình một cách mừng rỡ.
Ngoại trừ Nhạc Linh San ra thì hắn còn thấy một vài gương mặt quen thuộc trong Phái Hoa Sơn.
Rõ ràng đây là đoàn người Ninh Trung Tắc đang đi từ Phái Hoa Sơn đến Thiên Cơ Lâu.
Khi nhìn thấy Nhạc Linh San thì sắc mặt Lâm Bình Chi trầm xuống.
Căn nguyên của toàn bộ đau khổ mà Lâm gia hứng chịu đều từ lúc hắn cứu Nhạc Linh San.
"Là ngươi?"
Lâm Bình Chi phóng thích sát khí ngập trời.
Khí cơ Tông Sư kinh khủng của Lâm Bình Chi toả ra khiến sắc mặt của đám người Phái Hoa Sơn đại biến.
Thương thương...
Tiếng kiếm ra khỏi vỏ vang lên liên tục, mọi người lúc này như đang lâm đại địch vậy.
Hiện tại có ai mà không biết ân oán giữa Lâm Bình Chi và Nhạc bất Quần chứ.
Mọi người đều nhìn về phía Nhạc Linh San với ánh mắt ảo não, đúng thật là não tàn.

Rõ ràng cha ngươi là người đứng sau âm mưu hại chết cả nhà người ta, ngươi còn nhảy ra chào hỏi làm gì.
"Tông Sư???"
Ninh Trung Tắc la thất thanh.
Chỉ trong một thời gian ngắn mà Lâm Bình Chi đã trở nên kinh khủng như vậy rồi sao.
"Bình Chi, trước đây Linh San hoàn toàn không biết đó là kế hoạch của Nhạc Bất Quần, ngươi đừng nên trách nàng."
"Nếu muốn báo thù thì cứ nhằm vào ta là được rồi."
Ninh Trung Tắc vội vàng đứng trước mặt con gái để bảo vệ.
"Tiểu Lâm tử, trước đây ta hoàn toàn không biết phụ thân ta đang muốn hại cả nhà của ngươi."
Nhạc Linh San sợ tới mức mặt không còn tý máu nào, đâu còn vẻ mừng rỡ khi vừa nhìn thấy Lâm Bình Chi nữa.
"Trước đây vì cứu ngươi nên ta hại chết cả nhà của ta."
"Hôm nay ta sẽ trả ngươi một chưởng, thu hồi ân tình ban đầu."
Lúc thanh âm của Lâm Bình Chi vừa vang lên thì thân ảnh của hắn đã biến mất.
Tóc gáy của Ninh Trung Tắc dựng thẳng, trước mặt Lâm Bình Chi thì nàng hoàn toàn không có tý sức chống cự nào.
Đợi tới lúc người của Phái Hoa Sơn phản ứng lại thì Lâm Bình Chi đã về tới chỗ cũ rồi.
Cùng lúc đó vẻ mặt của Nhạc Linh San trắng bệch, chân khí của nàng nhanh chóng xói mòn.
Lâm Bình Chi không giết Nhạc Linh San, hắn chỉ phế võ công của nàng mà thôi.
"Võ công của ta...."
Vẻ mặt Nhạc Linh San hoảng sợ, xám như tro tàn.
"Lâm Bình Chi ngươi muốn chết sao!"
Bỗng một tiếng quát lớn vang lên.
Một thân ảnh nhanh như điện bay vọt tới.
Những cỏ cây ven đường tung bay liên tục, cương khí tung hoành.
"Là chưởng môn!"
Khi nghe được âm thanh này thì tất cả đệ tử của Phái Hoa Sơn vui mừng.
Vì đây chính là giọng của chưởng môn, cũng là sư phụ của bọn hắn, Nhạc Bất Quần.
"Cuối cùng tên cẩu tặc Nhạc Bất Quần nhà ngươi cũng đã tới rồi."
Một tia hàn mang hiện rõ trong mắt của Lâm Bình Chi, khí cơ lập tức bạo động.
Nội lực kịch độc của hắn lúc này cũng sôi nhào hết cả lên.
Hai tay hợp lại, lập tức đánh nát tia kiếm khí vừa bay tới.
Một khắc sau hắn bay lên với không chút do dự, chủ động chạy tới tiếp cận Nhạc Bất Quần.
Đại thù diệt môn, không có gì để nói nữa.

Không phải ngươi chết chính là ta vong.
"Vì lực lượng mà ngươi lại đi tu luyện Ma Công sao?"
Thấy chân khí đen như mực của Lâm Bình Chi thì tinh quang trong mắt Nhạc Bất Quần tăng cao.
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại cho ngươi luyện thứ đồ này ư?"
Hắn không biết rằng nội lực đen như mực trên người Lâm Bình Chi không phải Ma Công gì cả, mà đó chính là bản kịch độc của Dịch Cân Kinh.
Nhạc Bất Quần luôn bị Thập Tam Thái Bảo đuổi giết nên hắn không thể nắm giữ tin tức trong giang hồ được.
Nếu như hắn biết được việc Lâm Bình Chi đã giết chết Đinh Xuân Thu thì phỏng chừng hắn sẽ không chạy ra ngoài chỉ vì việc con gái bị phế nội lực đâu.
"Ma Công?"
Lâm Bình Chi chỉ cười lạnh một tiếng: "Nếu như ngươi coi nó là Ma Công thì nó là Ma Công đi."
Hắn vận chưởng, kịch độc cương khí đen nhánh lúc này đẩy mũi kiếm của Nhạc Bất Quần ra.
Nhưng bàn tay của hắn cũng dính một vết kiếm do cú chém của Nhạc Bất Quần.
"Ma Công của ngươi không gì hơn cái này."
Nhạc Bất Quần thấy chỉ đòn đầu tiên của mình thôi mà đã đả thương được Lâm Bình Chi thì lòng tin tăng cao.
Hắn còn đang sợ lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã truyền một môn kỳ công nào đó cho Lâm Bình Chi nữa mà.
Lúc này nhìn lại thì tuy Lâm Bình Chi có vẻ mạnh hơn những Tông Sư khác nhưng bản thân vẫn có nắm chắc chiến thắng.

Chương 311. Nhạc Bất Quần chết

"Chưởng môn cẩn thận, Lâm Bình Chi không phải luyện Ma Công, nội công của hắn chứa đựng kịch độc vô cùng kinh khủng."
Lúc này có người lên tiếng nhắc nhở Nhạc Bất Quần.
Nhạc Bất Quần nghe vậy thì giật mình lui lại.
Nội lực kịch độc?
Rốt cuộc nội lực này chứa đựng kịch độc ra sao mà lại có thể khiến nội lực đen nhánh tới mức này thế.
Lúc này thì bắt đầu chú ý lại thì trường kiếm của mình có khói độc bốc lên.
Thân kiếm khi nãy bị chưởng lực của Lâm Bình Chi đánh trúng lúc này đã ăn mòn thành hình năm ngón tay.
"Hấp..."
Nhạc Bất Quần hít sâu một hơi, tâm thần chấn động.
"Lui!"
Trong lòng hắn hiện lên một lời cảnh báo cực lớn.
Loại nội lực kịch độc kinh khủng này sợ là dù cho cao thủ Đại Tông Sư

cũng phải kiêng kỵ ba phần.
Thân kiếm còn bị ăn mòn nữa mà.
Nếu như đánh vào thân thể con người thì ai có thể gánh nổi chứ.
Nhưng đã không còn kịp rồi.
Lâm Bình Chi tiếng tới, lấy tay không bắt lấy kiếm của Nhạc Bất Quần, muốn từ cơ hội đó để sát lại gần Nhạc Bất Quần rồi lấy nội lực kịch độc công sát Nhạc Bất Quần.
Cùng lúc đó tay còn lại của hắn cũng chấn động liên tục, nội lực kịch độc dồn về phía Nhạc Bất Quần một cách điên cuồng.
"Nhạc Bất Quần, hôm nay ta lấy đầu của ngươi để tế điện cả nhà của ta."
Lâm Bình Chi thét dài một tiếng, nội lực cuồng cuộn bắn ra.
"Đáng chết!"
Nhạc Bất Quần thở hổn hển.
Kiếm của hắn đã bị Lâm Bình Chi bắt lấy, dù máu chảy đỏ cả kiếm mà y vẫn không chịu buông tay.
Lợi khí không thể phát huy, cả hai người chỉ có thể so đấu nội lực với nhau mà thôi."
Kiếm chiêu hay kinh nghiệm chiến đấu giờ đây đều hoàn toàn vô dụng.
Có một vài đệ tử Phái Hoa Sơn muốn tới gần để trợ giúp nhưng nhạnh chóng bị khí tràng của hai Tông Sư đánh bay.
Người đó vừa rơi xuống đất thì đã thân trúng kịch độc, khí tuyệt bỏ mình.
"Không muốn chết thì lăn ra xa một tý."
Lâm Bình Chi quát lớn.
Những cây cỏ xung quanh đều héo úa vì bị nội lực kịch độc của hắn ảnh hưởng.
Một màn này khiến những đệ tử Hoa Sơn đang rục rịch muốn động đều trở nên an phận hơn rất nhiều.
Thế nên mọi người dần dần tránh ra xa, còn không quên kéo theo hai mẹ con Ninh Trung Tắc.
Chỉ một lát sau thôi thì trên mặt Nhạc Bất Quần xuất hiện một vệt hắc khí, sau đó nó nhanh chóng lan ra xung quanh.
Hắn đã bắt đầu trúng độc, hắn dần dần rơi vào hạ phong, không chống cự nổi với nội lực kịch độc của Lâm Bình Chi nữa.
Đến tình trạng hiện tại thì Lâm Bình Chi đã lật kèo thành công.
Tuy kinh mạch của hắn đã bắt đầu bị thương do so đấu nội lực.
Nhưng tình trạng của Nhạc Bất Quần còn phức tạp hơn nhiều.
Sau khi bị nội lực xâm lấn thì cả người hắn dần biến thành màu đen, sinh cơ tiêu tán.
Oanh!
Đến cuối cùng, nội lực của Lâm Bình Chi đã có thể tràn vào thân thể của Nhạc Bất Quần với không một sự cản trở nào.
Lúc này thân thể của Nhạc Bất Quần bị đánh bay ra, đợi khi nó rớt xuống đất thì Nhạc Bất Quần đã không còn hình người nữa rồi, giống như là bị tưới acid lên vậy.

Một lát sau liền hoá thành một vũng máu đặc.
"Cha! Mẹ! Ta đã giết Nhạc Bất Quần rồi."
Lâm Bình Chi lúc này đã chìm trong sự vui mừng cực độ, không quan tâm việc bàn tay của mình đã máu thịt be bết, thậm chí còn lộ cả xương trắng, ngửa mặt lên trời gào to.
Nhạc Linh San đứng một bên thì khóc thầm.
Biểu tình của Ninh Trung Tắc phức tạp vô cùng.
Nàng thở dài, đau lòng, không đành lòng nhìn thẳng, cùng đủ loại cảm xúc.
"Phái Hoa Sơn muốn báo thù thì bất kỳ lúc nào đều có thể đến Thiên Cơ Lâu để tìm ta."
Sau khi rống to một lúc thì Lâm Bình Chi cũng bình tĩnh lại, quay về nhìn Ninh Trung Tắc một cách lạnh lùng.
"Hắn hại cả nhà ngươi, ngươi giết hắn là chuyện thiên kinh địa nghĩa, Phái Hoa Sơn không vô sỉ tới mức muốn đi báo thù."
Cuối cùng Ninh Trung Tắc cũng lắc đầu.
Lâm Bình Chi không nhiều lời nữa, lách người biến mất.
Không bao lâu trên giang hồ đã có tin tức về việc Mộc Cao Phong bị giết.
Bất kỳ đệ tử nào của Thanh Thành Phái từng tham gia việc diệt môn Phúc Uy Tiêu Cục thì đều không thể thoát khỏi.
Phái Thanh Thành cùng Dư Thương Hải bị Lâm Bình Chi giết tới mức gần diệt môn, chỉ còn lẻ tẻ vài bóng.
Núi Võ Đang!
Cọt kẹt...
Cửa lớn của Chân Võ Đại Điện dần dần mở ra, Tam Phong chân nhân tiên phong đạo cốt dần dần đi ra.
"Sư tổ, có chuyện gì mà đáng ngươi ra mặt thế, chỉ cần thông báo cho đệ tử là được rồi, sao ngài lại tự ra đây thế."
Thấy Trương Tam Phong đi ra, đệ tử đứng đợi liên tục 24h trước Chân Võ Đại Điện thấy thế thì kinh hãi, vội vàng chạy tới quỳ xuống lĩnh tội.
Từ sau khi Trương Vô Kỵ mất tích thì Tam Phong lão tổ đã không đi ra khỏi Chân Võ Đại Điện nhiều năm trời rồi.
Sau đó Du Liên Châu cũng nghe được tin tức này, vội vàng chạy tới.
Du Liên Châu lúc này cũng sợ hãi cực độ, cho rằng là đã có chuyện lớn gì phát sinh.
Trương Tam Phong lên tiếng: "Từ bây giờ đừng gọi ta là sư tổ hay sư phụ nữa."
"Ta muốn xuống núi bái vào làm đệ tử của Thiên Cơ Lâu.

Chương 312. Ác Nhân Cốc

Du Liên Châu cùng một đám đệ tử Võ Đang há to miệng, không khép được mồm.
Trương Tam Phong lúc này cũng không còn nhịn nổi nữa.
Gia nhập vào Thiên Cơ Lâu là có thể học tập Thiên Cơ Vạn Tượng Công,

sao hắn có thể ngồi yên được cơ chứ.
"Sư phụ, ngày là tổ sư sáng lập nên Phái Võ Đang đó."
"Nếu như ngài gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì chúng ta phải làm sao đây."
Du Liên Chu chỉ thấy đầu mình ong ong, không tin vào những gì đang xảy ra nữa.
Mị lực của Thiên Cơ Lâu đúng thật là cực lớn, không ngờ lại có thể thu hút một người như thần tiên sống như sư phụ, khiến Trương Tam Phong cam lòng bỏ một sản nghiệp to lớn như Võ Đang.
"Làm sao à?"
Tính khí táo bạo của Trương Tam Phong cũng lộ ra.
"Các ngươi muốn làm gì thì làm đi."
"Ngày nào cũng ngộ đạo, đầu ta sắp nổ tới nơi rồi này."
"Gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì sẽ có thể học được thần công đệ nhất thiên hạ rồi, chỉ có đồ ngốc mới tiếp tục ngộ đạo."
Bản thân hắn không phải là thích ngộ đạo, chỉ là hắn không thể không ngộ đạo mà thôi.
Nếu như có thần công rồi thì ai lại muốn chịu khổ như thế chứ.
Nếu như hắn có tuyệt thế thần công này thì giờ đây chắc hắn đã Phá Toái Hư Không từ lâu rồi.
"Các ngươi tự bảo vệ gia nghiệp cho tốt đi, chuyện của Võ Đang sau này Lão Đạo sẽ không còn quan tâm nữa đâu."
Trương Tam Phong cũng quyết tâm gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
Một khắc sau hắn bước một bước ra, trực tiếp biến mất trước mặt mọi người.
"Sư phụ, ngươi mang theo ta với!"
Du Liên Châu hô to.
Hắn cũng muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
Sư phụ cũng không cần Võ Đang nữa rồi, bản thân còn ở đây làm cái gì.
"Thiên Cơ Lâu chỉ nhận Ngũ Tinh Chiến Thần mà thôi, ngay cả lão đạo cũng không chắc bản thân có thể thành công nữa, dựa vào đâu mà mang theo ngươi."
Tiếng của Trương Tam Phong truyền từ phía cuối chân trời.
Du Liên Châu nghẹn họng nhìn trân trối, ngay cả sư phụ cũng không nắm chắc sẽ trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu sao?
Đệ tử bình thường khi thấy Trương Tam Phong rời núi Võ Đang mà đi thì giật mình quát to.
...
Trên Hắc Mộc Nhai.
"Như thế nào mới có thể trở thành Âm Dương Đồng Thể, Thiên Nhân Hoá Sinh đây."
Sắc mặt Đông Phương Bất Bại đỏ bừng, nhìn sơ qua như sắp nhập ma vậy.
Biết được bước tiếp theo của Quỳ Hoa Bảo Điển là một chuyện, có thể ngộ ra hay không mới là một chuyện khác hoàn toàn.

Thiên hạ này không phải ai cũng có thiên phú như Kiếm Thánh - Độc Cô, chỉ nhờ mấy câu nói của lâu chủ Thiên Cơ Lâu là có thể ngộ ra Võ Học Chi Lý.
"Thiên Cơ Vạn Tượng Công!"
"Nếu như Thiên Cơ Vạn Tượng Công này nếu là đệ nhất thần công trên thiên hạ, có thể siêu việt cả Thần Võ Huyền Công cùng Chiến Thần Đồ Lục thì chắc chắn trong đó sẽ có cách Thiên Nhân Hoá Sinh."
Hai mắt Đông Phương Bất Bại sáng lên, hô hấp dồn dập.
Nếu không thì sao lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại biết những thứ này được chứ.
Coi như trong Thiên Cơ Vạn Tượng Công không có thì chỉ cần mình trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu liền có thể hỏi lâu chủ cách để Thiên Nhân Hoá Sinh rồi.
Đến lúc đó bản thân liền có thể trở thành một nữ nhân chân chính.
"Liên Đình, ta đi Thiên Cơ Lâu một chuyến để tìm kiếm phương pháp Thiên Nhân Hoá Sinh, ngươi cứ yên tâm ở Hắc Mộc Nhai để chờ ta."
Bỗng nhiên trong tai của Dương Liên Đình vang lên âm thanh của Đông Phương Bất Bại.
Đợi đến khi hắn chạy tới nơi ở của Đông Phương Bất Bại thì y đã đi từ lâu rồi.
Ác Nhân Cốc.
Sau khi tốn thời gian mấy ngày rốt cuộc Tiểu Ngư Nhi đã trở về và tìm được cơ hội để đưa Yến Nam Thiên ra ngoài.
Hắn chưa đem chuyện bản thân đã tìm được thân thế nói cho đám người Lý Đại Chuỷ.
Bởi vì trong miệng của lâu chủ Thiên Cơ Lâu hắn đã biết được bộ dáng thảm hại bây giờ của Yến Nam Thiên đều là nhờ một tay những người này ban tặng.
Đám người Lý Đại Chuỷ sẽ không hại bản thân, nhưng bọn họ sẽ cản việc bản thân mang theo Yến Nam Thiên ra ngoài.
"Gia hoả này rốt cuộc muốn dắt ta đi nơi nào thế?"
Yến Nam Thiên kỳ thực đã thanh tỉnh từ lâu, nhưng vẫn giả vờ như bản thân vẫn còn bất tỉnh, tuỳ ý để Tiểu Ngư Nhi bày bố.
"Ơ? Phong đệ?"
Sau khi chứng kiến Hoa Vô Khuyết thì bỗng Yến Nam Thiên ngẩn ngơ.
"Không đúng, Phong đệ đã chết từ lâu rồi mà."
"Đây là đứa con trai còn lại của hắn."
Yến Nam Thiên tỉnh táo lại, mém chút nữa hắn đã nhịn không được mà tỉnh dậy để nhận quen biết với Hoa Vô Khuyết.
"Đây chính là Yến Nam Thiên bá bá, hiện tại bị biến thành người thực vật, nhưng vẫn có khí chất oai hùng như cũ."
Thấy Yến Nam Thiên trên lưng Tiểu Ngư Nhi thì Hoa Vô Khuyết cũng không nhịn nổi mà thất kinh.
"Đi mau, bị phát hiện thì không tốt!"
Tiểu Ngư Nhi thúc giục.

"Đại ca, để ta cho!"
Võ công của Hoa Vô khuyết tương đối cao, vội vàng tiến đến đỡ Yến Nam Thiên.
Tiểu Ngư Nhi cũng biết bây giờ là tình huống khẩn cấp, để Hoa Vô Khuyết có võ công cao hơn mình cõng Yến Nam Thiên mới là lựa chọn đúng đắn nhất.
Sau đó cả hai cõng Yến Nam Thiên rồi nhanh chóng đi xa, biến mất trước Ác Nhân Cốc.
Chỉ chốc lát sau đám người Lý Đại Chuỷ xuất hiện tại chỗ khi nãy Tiểu Ngư Nhi đang đứng.
Lý Đại Chuỷ nói: "Tên tiểu tử đáng chết Tiểu Ngư Nhi này, bản lãnh của hắn toàn là học từ chúng ta không, hắn dựa vào đâu mà cho rằng hắn có thể vượt mặt chúng ta."
Tằng Kiều Kiều nói: "Ngươi mà nhìn ra được ý đồ của hắn á? Nếu không phải nhờ ta nhắc nhở thì tên ngốc nhà ngươi có thể nhìn ra à?"
Vạn Xuân Lưu cũng lên tiếng: "Được rồi! Chớ ồn ào nữa, quay trở về đi."
"Xem ra Tiểu Ngư Nhi đã tìm về thân thế của mình rồi."
"Đáng tiếc rằng chúng ta không thể rời cốc, nếu không thì chắc chắn sẽ giúp hắn một tý."
Huyết Thủ Đỗ nói: "Hắn là không cần."
"Hắn mang Yến Nam Thiên đi chắc chắn là đã tìm được cách cứu y dậy rồi, nếu việc này ngay cả Yến Nam Thiên cũng không thể giải quyết thì chúng ta không khác nào chịu chết cả."
Một lát sau thì một đám ác nhân cũng trở về Ác Nhân Cốc.
...

Chương 313. Hắn sắp chết rồi

Bên ngoài Thiên Cơ Lâu lúc này cũng có đại chiến đang bộc phát.
Tạ Yên Khách cùng Nhậm Ngã Hành đang giết tới đỏ cả mắt.
Sau khi công bố Tông Sư Bảng cùng những phần thưởng khi khiêu chiến thắng thì người đứng cuối trên Tông Sư Bảng là Tạ Yên Khách liên tục nhận được khiêu chiến.
"Hấp Tinh Đại Pháp!"
Nhậm Ngã Hành sử dụng tuyệt chiêu độc môn của mình, muốn hấp thu nội lực của Tạ Yên Khách.
Trong lúc nhất thời cuồng phong mịt mù.
"Quả nhiên Hấp Tinh Đại Pháp thật sự bất phàm."
Hai mắt Tạ Yên Khách sáng lên.
Đây chính là công pháp được diễn biến từ Bắc Minh Thần Công, mặc dù không khủng bố được như Bắc Minh Thần Công nhưng Tạ Yên Khách cũng đã thấy được nội lực của bản thân có dị động, có một phần đã bị Nhậm Ngã Hành hút đi.
"Nhìn Bích Châm Thanh Chưởng của ta."

Tạ Yên Khách sử dụng kình lực, nội lực ngưng tụ cuồng cuộn, hoá thành ngân châm đầy trời, đánh về phía Nhậm Ngã Hành.
"Lại thấy Bích Châm Tuyệt Độc nữa rồi."
"Nhậm Ngã Hành sẽ xử dụng cách nào để phá tuyệt học của Tạ Yên Khách đây?"
"Lợi hại, có thể sử dụng nội lực phô thiên cái địa để hoá thành ngân châm, tấn công về phía đối thủ, thật sự là không gì không phá."
"Kinh Vô Mệnh bại cũng là do chiêu Bích Châm Thanh Chưởng này, hẳn là Nhậm Ngã Hành cũng sẽ không ngoại lệ đâu, quyền uy của Thiên Cơ Lâu không phải dễ phá."
...
Mọi người xung quanh sáng cả hai mắt lên, âm thầm nghị luận.
Khá ít người xem trọng Nhậm Ngã Hành.
Bởi vì bọn hắn tin tưởng quyền uy của Thiên Cơ Lâu.
Nhậm Ngã Hành biến sắc.
Hắn muốn dùng hấp lực của Hấp Tinh Đại Pháp để xoắn nát những thanh châm kia.
Thế nhưng sau khi những thanh châm này tiến vào cơ thể của hắn thì điên cuồng phá hư tất cả mọi thứ.
Sau khi dùng nội lực để trấn áp thì những ngân châm đó bỗng nổ tung, mém chút khiến kinh mach của hắn tổn thương nặng.
Cuối cùng Nhậm Ngã Hành phun một ngụm máu tươi, sắc mặt đỏ lên, trọng thương rút lui.
Cuối cùng Hấp Tinh Đại Pháp vẫn không thể bằng Bắc Minh Thần Công được, không thể nào hấp thu những nội lực này trong nháy mắt được.
"Nhậm Ngã Hành cũng thất bại rồi!"
"Quyền uy bảng danh sách của Thiên Cơ Lâu quả nhiên là không thể nghi ngờ."
Đoàn người lúc này cũng bắt đầu sôi nổi lên.
Nhậm Ngã Hành tung hoành giang hồ cũng nhiều năm trời rồi, chắc chắn không phải hạng yếu ớt gì.
Nhưng nếu so với Tạ Yên Khách thì vẫn không thể bằng được.
"Cha..."
Nhậm Doanh Doanh vội vàng chạy tới để đỡ Nhậm Ngã Hành dậy.
"Ngay cả Nhậm Ngã Hành mà ta còn đánh không lại thì làm sao có thể khiêu chiến Tạ Yên Khách chứ."
Tả Lãnh Thiền vừa xuất quan, lúc này đã trở thành cao thủ Tông Sư, ngọn lửa dã tâm của hắn bừng bừng.
Tuy nhiên sau khi chứng kiến một trận chiến này thì như được dội một chậu nước lạnh.
Lưu Tiêu đứng bên cạnh thì lắc đầu.
Nhậm Ngã Hành tranh cường hiếu thắng, lần này tuy thất bại nhưng chắc chắn hắn vẫn chưa chịu phục đâu.
Bị nhốt dưới đáy hồ Tây Hồ vài chục năm mà vẫn không thể khiến ngạo

khí của Nhậm Ngã Hành bị mai một mà.
Dù mấy ngày này hắn đều làm việc vặt trong Thiên Cơ Lâu với không lời kêu ca nào, nhưng Lưu Tiêu vẫn có thể thấy được rõ ràng vẻ không phục của Nhậm Ngã Hành.
Nếu không phải chênh lệch của cả hai quá lớn thì sợ rằng Nhậm Ngã Hành đã không nhịn nổi rồi.
"Lâu chủ, vì sao ngươi lắc đầu thế?"
Giang Ngọc Yến đứng bên cạnh vô cùng hiếu kỳ.
Tạ Yên Khách đánh bại Nhậm Ngã Hành là chuyện chứng tỏ quyền uy của Thiên Cơ Lâu mà, phải là gật đầu mới đúng chứ?
"Hắn sống không được lâu nữa."
Lưu Tiêu nói một cách thản nhiên.
Lời này vừa dứt thì tất cả mọi người thất kinh, đều quay về nhìn Lưu Tiêu.
"Ngươi nói Tạ Yên Khách hay là Nhậm Ngã Hành thế?"
Giang Ngọc Yến hỏi.
Chẳng lẽ lâu chủ nhận được tin tức gì đó sao, không lẽ có người nào đó đang tới đây để giết một trong hai.
Lưu Tiêu nói: "Nhậm Ngã Hành!"
Lời này vừa dứt thì Tạ Yên Khách thở phào nhẹ nhõm.
Nếu như lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói hắn sắp chết thì chắc chắn hắn sẽ tin.
"Làm ta sợ muốn chết!"
Tạ Yên Khách lau mồ hôi trên trán, nhìn về phía Lưu Tiêu với ánh mắt u oán.
Lúc Lưu Tiêu chưa nói tên thì hắn còn tưởng người chết là mình nữa kìa, sợ hãi cực kỳ.
Nhưng một bên khác thì Hướng Vấn Thiên cùng Nhậm Doanh Doanh thì sợ hãi cực độ.
Sắc mặt của Nhậm Ngã Hành cũng biến đổi.
Bọn hắn cũng có suy nghĩ như Giang Ngọc Yến, cho rằng có người tới đây để giết Nhậm Ngã Hành.
"Lâu chủ, Đông Phương Bất Bại muốn giết cha ta sao?"
Nhậm Doanh Doanh lúc này cũng bất chấp Nhậm Ngã Hành, trực tiếp tiến lên hỏi Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Ở Thiên Cơ Lâu, đừng nói là Đông Phương Bất Bại, dù cho là Đế Thích Thiên cũng đừng hòng giết được ai trong đây."
Không phải là Đông Phương Bất Bại muốn tới đây sao?
Vậy thì vì sao lâu chủ nói cha mình sắp chết.
Nhậm Doanh Doanh ngẩn ngơ: "Mong lâu chủ chỉ điểm."
Nàng cũng rất hiểu chuyện, vội vàng lấy tiền để mua tình báo.
Thấy Lưu Tiêu gật đầu, Giang Ngọc Yến cũng vội vàng thu tiền lại.
Lưu Tiêu nói: "Hấp Tinh Đại Pháp vốn là một cuốn Tà Công, luyện hoá nội lực của người khác một cách gượng ép, nên không thể triệt để được."
"Trong cơ thể của cha ngươi lúc này đã có đầy ám thương rồi."
"Cộng thêm việc bị nhốt tại Tây Hồ nhiều năm như thế, thân thể hắn càng

lúc càng suy sụp."
"Hắn tới Thiên Cơ Lâu, ta tưởng rằng trấn áp hắn đi làm việc vặt là có thể để tâm tính của hắn thay đổi, nhưng e rằng chỉ càng lúc càng trầm trọng thêm mà thôi."
"Nếu như hắn không chịu tu tâm dưỡng tính lại, không quá nửa năm, một khi chân khí nghịch chuyển thì chắc chắn sẽ chết bất đắc kỳ tử."
Lưu Tiêu không phải đang kể chuyện cười.
Trong nguyên tác thì đó là lý do mà Nhậm Ngã Hành chết.
Hơn nữa với ánh mắt của hắn lúc này để xem xét thì không quá nửa năm, Nhậm Ngã Hành sẽ chết bất đắc kỳ tử.

Chương 314. Danh sách Đại Tông Sư mạnh nhất Cửu Châu

Nhậm Doanh Doanh nghe tin như sét đánh ngang tai, chớp mắt liền dại ra.
Sắc mặt của Nhậm Ngã Hành cũng thay đổi hoàn toàn: "Không thể nào, di chứng của Hấp Tinh Đại Pháp mang lại đã bị ta giải quyết hoàn toàn rồi, sao có thể chết bất đắc kỳ tử được."
Lưu Tiêu nhướn mày lên, nói: "Không tin sao?"
"Ngươi có thể đi tìm Tiết Mộ Hoa để chứng thực chuyện này."
"Đương nhiên nếu không tin cũng không sao, muốn chết thì ta cũng không cản."
Lưu Tiêu nói xong câu đó thì cũng quay đi, không còn quan tâm nữa.
Nhậm Ngã Hành kiêu ngạo tự phụ, vì tiền nên mới hắn nói những thứ này.
Nếu không phải do thành lập phân lâu khiến tài chính của hắn trở nên khó khăn thì việc Nhậm Ngã Hành sống hay chết thì có liên quan gì đến hắn chứ."
Nói xong thì Lưu Tiêu tính vào lại Thiên Cơ Lâu.
"Tỷ tỷ đã về!"
Tỷ tỷ?
Nét mắt Lưu Tiêu vui vẻ, tỷ tỷ của bọn nàng không phải A Chu cùng Vương Ngữ Yên sao?
Vương Ngữ Yên cùng A Chu về rồi à.
Hắn vội xoay người.
Một khắc sau thì hắn cảm nhận được một làn hương đặc trưng phả vào mặt, một bóng trắng hiện lên, hắn cảm giác được như có một ai đó vừa nhào vào ngực hắn.
Bóng người trong ngực Lưu Tiêu run rẩy, sau đó là tiếng khóc nức nở vang lên.
Lúc này vẻ mặt Lưu Tiêu đầy sát khí: "Ngữ Yên ngươi đừng khóc nữa, nói cho ta biết là ai khi dễ ngươi, ta đi quát hắn."
"Ông ngoại ta chết rồi!"
"Bà ngoại của ta cũng chết rồi!"

"Ta rất nhớ ngươi đó!"
....
Sắc mặt Lưu Tiêu biến đổi, vội vàng vỗ nhẹ vào lưng Vương Ngữ Yên.
"Ta cũng rất nhớ ngươi!"
Xuỵt..
Lúc này những người xung quang cũng phản ứng lại, hừ lạnh cùng tiếng huýt sáo nổi lên bốn phía.
"Lâu chủ, ngươi có phúc rồi1'
"Lâu chủ, ngươi còn dám nói ngươi không đê tiện à!"
"Cuối cùng Ngữ Yên cô nương cũng đã bày tỏ được nỗi lòng."
"Trai tài gái sắc, tối nay lâu chủ phải đãi rượu ngon mới được đó."
Vương Ngữ Yên sau khi nghe được lời xung quanh thì đỏ mặt, đẩy Lưu Tiêu ra.
Vẻ mắt Lưu Tiêu lúc này không lành.
"Dám làm hỏng chuyện tốt của ta, vậy mà còn dám kêu ta mời rượu nữa chứ, tiền rượu hôm nay tính mắc gấp đôi."
Một đám người ở đây kêu rên.
Lưu Tiêu hất tay một cái, quay đầu chạy vào Thiên Cơ Lâu, lên tầng cao nhất, chạy theo Vương Ngữ Yên.
Những người đằng sau đều cười một điệu cười mà ai cũng hiểu.
"Tất cả giải tán đi, còn đứng ở đây làm gì thế!"
"Nếu ai lại tiếp tục lên tiếng thì tiền thuê phòng tăng gấp đôi!"
Đoàn Dự lúc này xụ mặt đi ra, bên cạnh là Lý Thanh Lộ cùng Hư Trúc.
Mọi người không dám thờ ơ, tản ra như ông vỡ tổ.
Một lát sau Vương Ngữ Yên mặt vẫn còn đỏ bừng, đi xuống lầu cùng Lưu Tiêu.
Thần sắc Lưu Tiêu lúc này có chút chột dạ sau đó nhìn xung quanh, thấy sắc mặt của đám người Chu Chỉ Nhược cùng Chung Linh đều bình thường thì thở phào nhẹ nhõm.
Lúc này Lưu Tiêu mới nhìn tin tức của Vương Ngữ Yên."
"Tên: Vương Ngữ Yên"
"Thân phận: Đệ tử Thiên Cơ Lâu"
"Tu vi: Nửa Bước Võ Thánh"
"Võ học: Bắc Minh Thần Công, Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công, Bạch Hồng Chưởng Lực, Thiên Giám Thần Công."
Lưu Tiêu hít sâu một hơi.
Không ngờ nàng đã là Nửa Bước Võ Thánh rồi, thảo nào khi nãy mém chút nữa mình cũng không phản ứng kịp.
Không ngờ nội lực của ba Đại Tông Sư Phái Tiêu Dao lại có thể giúp Vương Ngữ Yên tấn thăng nên Nửa Bước Võ Thánh.
Nếu như đi lĩnh ngộ Thiên Cơ Vạn Tượng Công hẳn là sẽ trực tiếp trở thành Võ Thánh mất.
Võ Thánh dưới hai mươi tuổi, nếu nói ra sợ rằng sẽ có một đám người bị hù chết.

"Đêm nay lấy trước Thiên Tường Địa Cửu Bất Lão Trường Xuân Công!" Lưu Tiêu nghĩ.
Tuy lúc này hắn đã chướng mắt Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Xuân Công.
Tuy nhiên môn công pháp này lại có thể khiến người khác giữ mãi thanh xuân, công năng này của nó thật sự có sức hấp dẫn quá lớn.
Thật sự Lưu Tiêu không muốn chứng kiến bất kỳ nữ nhân nào trong Thiên Cơ Lâu này già đi cả.
Lúc này Vương Ngữ Yên vẫn có tý xấu hổ do được Lưu Tiêu nắm tay.
Một đám đệ tiện trong Thiên Cơ Lâu hâm mộ đỏ cả mắt.
Nhưng mà có cảnh cáo khi nãy của Đoàn Dự, ai cũng biết da mặt Vương Ngữ Yên mỏng nên không ai dám lên tiếng cả.
"Đây là biểu muội của ngươi, Thanh Lộ."
Lưu Tiêu dắt tay của Vương Ngữ Yên tới chỗ của Lý Thanh Lộ.
Nghe vậy Vương Ngữ Yên ngẩn ngơ.
Lưu Tiêu nói: "Bà ngoại của ngươi cũng là bà ngoại của nàng."
Sau khi giải thích xong xuôi thì Lý Thanh Lộ ôm Vương Ngữ Yên khóc rống.
"Lâu chủ, ngươi cao hứng đủ rồi, bây giờ tới phiên chúng ta chưa."

"Đúng, mấy ngày rồi mà ngươi không công bố bất kỳ bảng danh sách mới nào cả."
"Lâu chủ, Ngữ Yên cô nương cũng đã trở về rồi, bây giờ ngươi có thể công bố bảng danh sách mới được chưa?"
Trong Thiên Cơ Lâu dần dần cũng xuất hiện nhiều tiếng hô hào.
Lưu Tiêu lúc này cũng vô cùng vui vẻ, thế nên mới lên tiếng.
"Được, hôm nay ta sẽ nói về bảng danh sách của những cao thủ Đại Tông Sư mạnh nhất Cửu Châu cho mọi người."

Chương 315. Cửu Châu ngoạ hổ tàng long

Đại Tông Sư Bảng!
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này ai cũng phấn chấn cả.
Đặc biệt là những cao thủ Đại Tông Sư kia, ai nấy đều sáng cả hai mắt lên.
Bảng dánh sách của Thiên Cơ Lâu sở hữu quyền uy không ai nghi ngờ cả.
Tông Sư Bảng được tuyên bố nhiều ngày như vậy rồi mà vẫn chưa có tin tức về người nào có thể lật đổ quyền uy của Thiên Cơ Lâu cả.
Nếu như có bất kỳ cao thủ Đại Tông Sư nào được lên Đại Tông Sư Bảng của Thiên Cơ Lâu thì không khác nào một xác nhận thực lực cả.
"Đại Tông Sư Bảng không xếp hạng dựa trên tu vi, chỉ xếp theo thực lực chiến đấu!"
"Bất kỳ ai chỉ cần đạt được cảnh giới Đại Tông Sư thì đều có cơ hội lên

bảng nếu có đủ chiến lực."
"Sức chiến đấu ở đây là đã tính thêm binh khí vào nữa, không phải chỉ so sánh sức mạnh thuần tuý không."
"Bảng danh sách này chỉ xếp hạng hai mươi vị cao thủ Đại Tông Sư mạnh nhất Cửu Châu mà thôi, thứ tự dựa trên sức mạnh."
Hai mươi vị?
Mọi người sửng sốt.
"Lâu chủ, Cửu Châu này có nhiều cao thủ Đại Tông Sư như vậy sao, ngài có tính lộn không thế?"
"Ta đã đếm kỹ thử một lần rồi, cao thủ Đại Tông Sư trên Cửu Châu này không đạt tới con số hai mươi được, lâu chủ, bảng danh sách này của ngươi có bị trống vị trí nào không?"
Nghe được có tới tận hai mươi cao thủ Đại Tông Sư trên bảng thì mọi người đều thất kinh.
Trước khi Thiên Cơ Lâu xuất hiện thì Cửu Châu cũng chỉ có tầm mười mấy vị cao thủ Đại Tông Sư là hiện diện trước mặt của mội người thôi.
Mà Đại Tông Sư Bảng này lại muốn xếp hạng tới tận hai mươi vị cao thủ Đại Tông Sư, trên quy tắc còn quy định là hai mươi vị Đại Tông Sư mạnh nhất nữa, đâu thể nào chỉ cần trở thành Đại Tông Sư là được lên bảng phải không?
Nếu thật như vậy thì còn xếp hạng làm gì nữa.
Nói cách khác thì số lượng cao thủ Đại Tông Sư trên khắp Cửu Châu này không dừng ở con số hai mươi.
Sau khi Lưu Tiêu tuyên bố xong thì hắn bắt đầu sử dụng năng lực của Thiên Cơ Lâu.
"Suy tính hai mươi vị cao thủ Đại Tông Sư mạnh nhất trên Cửu Châu!"
Trước mặt Lưu Tiêu càng lúc càng xuất hiện nhiều màn sáng, một lát sau vị cao thủ Đại Tông Sư đầu tiên trên bảng xuất hiện.
Những người khác ai cũng biết việc trước khi công bố một bảng danh sách nào đó thì Lưu Tiêu đều đứng im một lúc, nên lúc này mọi người đều đang tranh luận một cách kịch liệt.
"Đại Tông Sư Bảng, cha ta là Quách đại hiệp chắc chắn sẽ có tên trên bảng!"
Quách Phù đại hỉ: "Cha, ngươi sắp nổi danh rồi kìa."
Nếu Quách đại hiệp nổi danh thì nàng là nữ nhi của hắn, sao có thể không nổi danh theo được.
Đại Võ, Tiểu Võ cũng cười nói: "Ngoại trừ sư phụ thì chắc ngoại công cũng có thể lên bảng."
"Ha ha... Lần này Tương Dương Thành ta có tới ba cao thủ lên bảng."
Sư công bọn hắn là Nhất Đăng cùng Hoàng Dược Sư.
Hoàng Dược Sư là nhạc phụ của Quách tĩnh, cũng được coi là sư công của bọn hắn.
Phụ thân của Đại Võ, Tiểu Võ chính là đệ tử của Nhất Đăng, thế nên Nhất Đăng cũng chính là sư công của bọn hắn.

Sau khi nói xong thì hai người nhìn Dương Quá với ánh mắt khiêu khích.
Ánh mắt kia như muốn nói là thấy ta lợi hại chưa, sư phụ của chúng ta có thể lên bảng đó, sư phụ ngươi có bản lãnh đó hay không?
"Câm miệng!"
"Các ngươi phải biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!"
Quách Tĩnh nghe được lời của ba người ngu ngốc Quách Phù thì vội quát lớn.
"Sư phụ ta có khả năng ra sao thì ta tự biết được."
"Nếu như sư phụ ta có bản lĩnh lớn như vậy thì bây giờ sẽ không đến đây để mở Võ Lâm Đại Hội đâu."
Nhất Đăng đại sự đứng kế thì không cảm xúc gì cả, dù có lên bảng hay không thì hắn cũng không quá để ý.
Còn Hoàng Dược Sư thì tuy mặt không có cảm xúc gì nhưng tay hắn đã siết chặt lại rồi.
Từ cổ tới nay văn không đệ nhất, võ không đệ nhị, trong võ lâm ai chịu thừa nhận bản thân không bằng người khác chứ.
Lệnh Hồ Xung lúc này cũng đã hội họp lại với Ninh Trung Tắc cũng lên tiếng: : "Phong sư thúc tổ chắc cũng sẽ có tên trên bảng, uy danh của Phái Hoa Sơn sẽ càng lúc càng tăng."
Ninh Trung Tắc gật đầu.
Hiện tại Nhạc Bất Quần đã chết, chỗ dựa duy nhất của Phái Hoa Sơn chỉ còn Phong Thanh Dương mà thôi.
Nếu như Phong Thanh Dương có thể lên bảng thì hẳng năm Phái Hoa Sơn có thể hấp dẫn được thêm nhiều đệ tử.
"Mong tên cẩu tặc Đông Phương Bất Bại kia đừng có tên trên bảng."
Hướng Vấn Thiên cầu nguyện!
Nhậm Ngã Hành đứng kế bỗng hiện lên vẻ giận dữ, sau đó liền bình tĩnh lại.
"Hướng thúc thúc, ngươi nhắc tới tên thái giám bất nam bất nữ chết bầm đó làm gì, đây không khác nào chọc giận cha ta cả."
Nhậm Doanh Doanh lúc này trách cứ.
"Xin lỗi, ta quên!"
Hướng Vấn Thiên vội vàng xin lỗi Nhậm Ngã Hành.
"Trên Đại Tông Sư Bảng, chắc chắn có tên của Chu Vô Thị ta!"
Tuy hắn thất bại trước Cổ Tam Thông, nhưng Chu Vô Thị vẫn còn rất tự tin.
Trên người Cổ Tam Thông có nhiều thần công như vậy, thua cũng không quá mất mặt tý nào.
Nếu như Đại Tông Sư hậu kỳ mà còn không thể lên bảng thì hắn thật sự không dám tưởng tượng trên Cửu Châu này có ai có thể lên bảng nữa.
Không lẽ nước ở Cửu Châu sâu như vậy sao, có nhiều kẻ khó chơi đi núp như vậy à.

Chương 316. Ai là người đứng đầu?

"Hai vị cung chủ của Di Hoa Cung chắc đều có thể lên bảng."
"Còn có Tất Huyền nữa, nếu hắn có thể gây áp lực tới mức khiến Quách đại hiệp đây tổ chức Võ Lâm Đại Hội thì chắc hẳn hắn có thể lên bảng."
"Kim Luân Pháp Vương tu Long Tượng Bàn Nhược Công chắc hẳn cũng sẽ có tên trên bảng."
"Hùng Bá bang chủ, chúc mừng ngươi, chắc chắn ngươi có một chỗ trên Đại Tông Sư Bảng rồi."
...
Mọi người đều đang thảo luận một cách vô cùng sôi nổi.
Mỗi khi có một bảng danh sách nào đó mới xuất hiện thì cũng là lúc Thiên Cơ Lâu sôi nổi nhất
Ngay cả Tiểu Long Nữ cùng Trình Anh đều đang nghị luận một cách ríu rít.
Có khi cả hai không cùng ý kiến thậm chí còn cãi nhau tới mức đỏ cả mặt, khí thế vô cùng hùng hổ.
"Chúc mừng sư phụ!"
"Chúc mừng cha!"
Đám người Dương Hư Ngạn, Thạch Thanh Tuyền đã bắt đầu chúc mừng Thạch Chi Hiên.
Tà Vương - Thạch Chi Hiên tung hoành thiên hạ, không có quá nhiều đối thủ.
Đại Tông Sư Bảng, chắc chắn sẽ có vị trí cao nhất, nói thật, thậm chí Thạch Chi Hiên còn không quá coi trọng những người ở đây.
Trong lòng của hắn đã nhận định bản thân có thể lên bảng rồi.
Hắn nhìn về phía Tống Khuyết: "Tống huynh, không bằng chúng ta thử đoán xem ai đứng đầu bảng không??"
"Ta cũng thử đoán một tý!"
Ánh mắt Tống Khuyết đảo khắp tất cả những cao thủ Đại Tông Sư ở trong Thiên Cơ Lâu.
"Đứng đầu không ai khác là Đệ Nhất Tà Hoàng!"
Sau khi nghe lâu chủ chuẩn bị công bố bảng danh sách mới thì ngay cả Thiên Cơ Lão Nhân đang trong phòng chế tạo Đại Tông Sư cũng chạy ra, lời của hắn được vô số người tán thành.
Danh tiếng của Đệ Nhất Tà Hoàng quá rõ ràng rồi.
Hơn nữa đao pháp Ma Đao của hắn theo lâu chủ từng nói thì tà mị không gì sánh được.
Hắn có thực lực để đứng đầu bảng danh sách Đại Tông Sư này.
Quách Tĩnh nói: "Ta nghĩ là Long Đảo Chủ mà lâu chủ đã từng nhắc tới, dù sao người ta cũng có tu vi Nửa Bước Võ Thánh, võ học còn có liên quan đến Thái Huyền Kinh nữa."
"Nếu tổ sư Tam Phong chân nhân của ta vẫn ở cảnh giới Đại Tông Sư thì chắc chắn lão nhân gia sẽ đoạt vị trí thứ nhất."
Tống Thanh Thư lên tiếng một cách ngạo nghễ.

Đáng tiếc là ngay cả hắn cũng không biết chính xác tu vi của Trương Tam Phong đã đạt tới cảnh giới ra sao.
Không có người nào phản bác lời của Tống Thanh Thư cả.
Dù sao Tam Phong chân nhân là người có thể tự nghĩ ra được tâm pháp cùng võ kỹ đứng hạng thứ mười một trên bảng danh sách của Thiên Cơ Lâu đó.
Trên Kiếm Thần Bảng y cũng đứng vị trí thứ ba.
Những đệ tử như bọn hắn còn hiểu rõ sư tổ nhà mình hơn nữa, chủ tu của y không phải là Kiếm Đạo, mà là quyền, kiếm, chưởng, cước toàn tu, có thể nói là toàn năng.
Nếu như chỉ dốc lòng tu luyện mỗi Kiếm Đạo thì sợ rằng sẽ giành được vị trí đứng đầu trên Kiếm Thần Bảng với không một chút áp lực nào.
Lão Ngoan Đồng đứng dậy, nhìn xung quanh.
Hắn nói với giọng điệu khinh thường tất cả: "Nếu sư huynh của ta vẫn còn sống thì ai có thể tranh ngôi vị đệ nhất này của hắn."
"Ai dám phản đối?"
Trong lúc nhất thời không ai dám lên tiếng.
Trùng Dương chân nhân cũng là một người trâu bò, áp chế được cả Tứ Tuyệt còn lại.
Hoa Sơn Luận Kiếm, người khác ai cũng đấu tay đôi với nhau, riêng Trùng Dương chân nhân là lấy một địch bốn, lại còn có thể trấn áp tất cả nữa.
Dù có lấy được Cửu Âm Chân Kinh cũng không thèm tu luyện.
Thiên Cơ Lão Nhân lúc này mới lên tiếng một cách yếu ớt: "Lão ca, phần mộ của sư huynh ngươi lúc này sợ rằng đã cỏ cây rậm rập luôn rồi, ngươi nói những thứ này thì có tác dụng gì chứ."
Hô hấp của Lão Ngoan Đồng bị chậm một nhịp.
Một khắc sau thì cả Thiên Cơ Lâu ai nấy đều cười to.
Lão Ngoan Đồng nghiến răng nghiến lợi: "Tiểu lão đệ, có vẻ ngươi gan quá rồi nhỉ."
"Chờ sau khi ngươi đột phá Đại Tông Sư thì ta sẽ tìm ngươi luận bàn một tý nha."
Hắn uy hiếp một cách hung tợn.
"Các vị, các ngươi quên bang chủ Hùng Bá đang ngồi đây rồi hay sao? Hắn cũng là một cao thủ Nửa Bước Võ Thánh đấy."
Tống Khuyết mới nhìn về phía Hùng Bá.
Lúc này mọi người mới giật mình nhận ra.
Vị này chính là một cao thủ Nửa Bước Võ Thánh, cũng là người sở hữu danh hiệu Ngũ Tinh Chiến Thần đó.
Hùng Bá lắc đầu lên tiếng: :"Ta không có hy vọng đứng đầu bảng."
"Theo cá nhân ta thì người đứng đầu bảng này không ai khác ngoài Lý Thám Hoa, Lý Tầm Hoan."
Hắn vẫn chưa quên một màn khi sáng, Lý Tầm Hoan mang lại cho hắn một sự uy hiếp khủng bố cùng đáng sợ ra sao.
Lý Tầm Hoan, người tu luyện thần công đứng đầu thiên hạ, Thiên Cơ Vạn Tượng Công.

Lại còn gần đạt được Nửa Bước Võ Thánh!
Giờ khắc này đại đa số cao thủ Đại Tông Sư trong Thiên Cơ Lâu đều gật đầu.
Ai nấy đều nhớ tới khí cơ nguy hiểm cực độ phát ra từ trên người của Lý Tầm Hoan khi sáng.
"Hẳn là Lý Tầm Hoan rồi, không còn nghi ngờ gì nữa!"
Cổ Tam Thông gật đầu.
"Lão ca, Lý Thám Hoa học Thiên Cơ Vạn Tượng Công, nếu như sư huynh ngươi còn sống thì sợ rằng cũng sẽ bị đánh te tua mà thôi."
Thiên Cơ Lão Nhân nhìn về phía Lão Ngoan Đồng.
Nếu như ngươi không muốn thì ta càng nói.
Lão Ngoan Đồng mém chút nữa là nhịn không được rồi, hắn thật sự rất muốn đánh tơi bời Thiên Cơ Lão Nhân.
Tống Khuyết cũng gật đầu một cách đầy sợ hãi.
Tuy chỉ là cao thủ cùng cảnh giới, tuy nhiên hắn chưa bao giờ thấy ai kinh khủng như vậy cả.

Chương 317. Phó Thái Lâm chỉ xếp thứ 20

"Các vị, chẳng lẽ các vị đã quên Thiết Cuồng Đồ, người mà lâu chủ đã từng nhắc tới rồi à."
Lúc này tiếng của Hoàng Dược Sư vang lên.
"Nếu như những gì lâu chủ nói là đúng thì Thiết Cuồng Đồ cũng là một cao thủ Đại Tông Sư."
"Nhưng nếu hắn mặc Thiên Kiếp Chiến Giáp kia vào thì thậm chí còn có thể đánh ngang cơ với Võ Thánh."
Lúc này mọi người chấn động vô cùng.
Chỉ cần chịu suy nghĩ một tý thì có vẻ trên đời này có rất nhiều lão quái vật.
Ai đứng đầu bảng? Đây có vẻ là một câu hỏi khó mà trả lời.
"Thạch Chi Hiên không có tên trên bảng."
"Trong Ngũ Tuyệt không có ai được lên bảng cả."
"Quách đại hiệp cũng không có tên trên bảng."
Âm thanh của Lưu Tiêu bỗng nhiên vang lên, khiến lòng của mọi người chấn động, sắc mặt biến hoá.
"Ta vậy mà lại không có tên trên bảng sao?"
Thạch Chi Hiên thất thố cực kỳ, thậm chí không thể khống chế nổi bản thân mình, bóp vỡ chén trà trong tay.
Bất Tử Ấn Pháp của hắn có tên trên Tâm Pháp Thiên Bảng, bản thân còn có tu vi Đại Tông Sư hậu kỳ, vậy mà vẫn không đủ điều kiện lên bảng sao?
Quách Tĩnh, Lão Ngoan Đồng cũng ngẩn ngơ.
Ngay cả Nhất Đăng đại sư, người không có hứng thú gì với việc lên bảng cũng nhịn không được mà cau mày.
Thậm chí cả Ngũ Tuyệt, bao gồm hắn cũng không có tên trên bảng sao, Cửu Châu có nhiều Đại Tông Sư đến thế à.
"Cha ta không thể lên bảng sao???"
Quách Phù lúc này cảm giác như sét đánh ngang tai, ngơ ngác tại chỗ.
Đại Võ, Tiểu Võ cũng bắt đầu hoài nghi nhân sinh.
Ba vị Đại Tông Sư của Tương Dương Thành, cả Lão Ngoan Đồng có quan hệ mật thiết với Tương Dương Thành nữa, vậy mà không có một ai lên bảng sao.
"Lâu chủ, sao lần nào ngươi cũng như vậy thế."
"Đúng vậy đó lâu chủ, nhiều Đại Tông Sư không được lên bảng như vậy sao? Ngươi không sợ bọn hắn tập hợp lại để kiếm chuyện với ngươi à."
"Hai mươi vị trí trên bảng, vậy mà Ngũ Tuyệt lại không chiếm một vị trí nào cả."
"Má nó, thậm chí Tà Vương còn không có tư cách lên bảng nữa, lâu chủ mau mau nói những ai có tên trên bảng đi, cho chúng ta mở rộng tầm mắt đó là những ngưu nhân nào."
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu sau khi im lặng một tý vì quá shock

thì sôi nhào hết cả lên.
Nhiều người thậm chí còn cho rằng bản thân sắp điên rồi.
Thạch Chi Hiên!!
Ngũ Tuyệt!!
Rất nhiều người ở đây lớn lên cùng câu chuyện của những người này đó, vậy mà họ thậm chí lại còn không có tên trong danh sách hai mươi cao thủ Đại Tông Sư mạnh nhất Cửu Châu nữa.
Chu Vô Thị thấy Lưu Tiêu nhìn mình thì căng thẳng trong lòng.
"Chu Vô Thị cũng không có tên trên bảng!"
Lưu Tiêu mở miệng một cách lạnh lùng, khiến Chu Vô Thị lúng túng cực kỳ.
Khi nãy hắn còn tự tin nói rằng bản thân chắc chắn sẽ có tên trên bảng, hiện tại khi nghe Lưu Tiêu nói thế thì hắn cảm giác như vừa có ai tát bản thân mình một cú thật mạnh vậy.
Hiện tại trong lòng của hắn vừa cảm thấy mất mặt cùng hoảng sợ.
Hắn đường đường là một cao thủ Đại Tông Sư hậu kỳ, vậy mà vẫn không có tên trên bảng sao.
"Phong Thanh Dương không có tên trên bảng!!!"
Lưu Tiêu tiếp tục nói, như là đang phủ định tất cả suy đoán của mọi người khi nãy vậy.
Đám người Lệnh Hồ Xung sợ hãi.
Thật sự chuyện này quá khó tin.
Phong Thanh Dương, cao thủ Kiếm Đạo Đại Tông Sư, tu luyện Độc Cô Cửu Kiếm, vậy mà lại còn không thể lên bảng nữa.
Không chỉ bọn hắn mà tất cả người ở trong Thiên Cơ Lâu này đều chấn động không ngớt.
Tống Khuyết cũng không ngoại lệ.
Hắn không biết Phong Thanh Dương, nhưng Thạch Chi Hiên cùng Chu Vô Thị thì hắn đều đã gặp và giao thủ qua.
Hai người này hoàn toàn không kém hắn bao nhiêu cả.
"Hai vị cung chủ của Di Hoa Cung cũng không thể lên bảng!!"
"Đông Phương Bất Bại không có tên trên bảng!!"

Giờ khắc này thật sự không có ai mà không thất thố cả.
Nhiều cao thủ thành danh đã lâu, vậy mà thậm chí còn không thể đứng trong top hai mươi cao thủ mạnh nhất.
Dù sao bảng danh sách này tận hai mươi vị trí đó.
Mà trước đó số lượng cao thủ Đại Tông Sư nổi lên trên mặt nước ở Cửu Châu thậm chí còn không tới hai mươi người.
Rốt cuộc trên thiên hạ này có bao nhiêu người đang ẩn núp thế.
"Lâu chủ công bố nhanh đi, ta đã không đợi được nữa rồi."
Có người thúc giục, hưng phấn không thôi.
Sau một khắc bỗng Thiên Cơ Lâu đang ồn ào bỗng im lặng cực độ, không còn ai lên tiếng nữa mà đều nhìn về phía Lưu Tiêu.

"Đứng thứ hai mươi trên Đại Tông Sư Bảng, Phó Thái Lâm!!"
"Tu vi: Đại Tông Sư hậu kỳ!!"
"Tuyệt học: Dịch Kiếm Thuật, Cửu Huyền Đại Pháp!!"

"Binh khí: Dịch Kiếm!!"
"Đại Tông Sư Bảng hạng 20, Phó Thái Lâm!!!"

"Tu vi: Đại Tông Sư hậu kỳ!!!"

"Tuyệt học: Dịch Kiếm Thuật, Cửu Huyền Đại Pháp!!!"
"Binh khí: Dịch Kiếm!!!"

Phó Thái Lâm?

Rất nhiều người đều tỏ vẻ mờ mịt, chỉ có người đến từ Đại Đường hoàng triều, mới có vẻ mặt chấn động.

"Phó Thái Lâm vậy mà chỉ xếp thứ 20!"

Đại Đường Thái Tử điên cuồng hít lãnh khí.

Chương 318. Truyền kỳ Phá Quân

Vẻ mặt của đám Loan Loan, Sư Phi Huyên, Thạch Thanh Tuyền cũng không dễ coi cho mấy, Lưu Tiêu nói: "Phó Thái Lâm chính là người ở ngoài Cửu Châu, là một Đại Tông Sư tuyệt thế của nước Cao Câu Ly, một vị võ giả uy chấn Cao Câu Ly."

"Hắn đã từng tỷ võ với Tất Huyền - kẻ được xưng là Võ Tôn ở Tây Vực, hai người một chín một mười với nhau."

"Bên cạnh Tất Huyền, hắn còn có thể sánh vai với cao thủ số một của Đạo Môn là tán nhân Ninh Đạo Kỳ ở Đại Đường hoàng triều."

"Võ kỹ Dịch Kiếm Thuật mà hắn sáng tạo ra dù không phải là võ kỹ trên Thiên Bảng, nhưng cũng không kém là bao."

"Dịch Kiếm Thuật cực kì thú vị, chính là võ kỹ mà Phó Thái Lâm dung hợp với cờ đạo của Cửu Châu để sáng chế ra, mỗi một kiếm đều hung hiểm và đầy sát phạt."

"Vũ khí Dịch Kiếm, dùng thiên ngoại hàn thiết để chế tạo, cũng là một thần binh lợi khí đương đại."

“Có thể giao thủ bất phân thắng bại với Võ Tôn Tất Huyền."

Giờ khắc này, ngay cả Đại Tông Sư đều rung động.

Phải biết Võ Tôn Tất Huyền chỉ là tung tin muốn tới xâm chiếm Tương Dương, Quách Tĩnh đều sợ đến mức vội vã tổ chức đại hội võ lâm để bàn bạc cách đối kháng.

"Nước Cao Câu Ly còn nhỏ hơn cả Đông Doanh, vậy mà lại có cao thủ tuyệt thế như vậy."

"Có thể tự sáng tạo ra Dịch Kiếm Thuật, thứ không kém gì các võ kỹ khác trên Thiên Bảng, quả nhiên cường đại."

"Cờ đạo cũng có thể dung hợp với võ công ư? Đúng thật là thần kỳ."

Lưu Tiêu cũng không để ý những người này khiếp sợ.

Cửu Châu từ trước đến nay tự nhận Hạ quốc Thượng quốc, coi thường người ở nơi khác.

Nhiều cao thủ như vậy, trong đó còn có cả Đại Tông Sư, thậm chí còn chưa nghe nói qua cái tên Phó Thái Lâm.

"Đại Tông Sư Bảng hạng 19, Tất Huyền!"

"Tu vi: Đại Tông Sư hậu kỳ!"

"Tuyệt học: Viêm Dương Kỳ Công!"

Tất Huyền, bởi vì người này dã tâm bừng bừng, vẫn muốn nhúng chàm vào Cửu Châu, nên có rất nhiều người biết đến hắn.
Thế nhưng, lại chỉ xếp thứ 19, khiến cho không ít người lần nữa hít thở không thông.

Cao thủ như thế mà lại đứng thứ 19, chẳng lẽ tiếp theo đều là một đám nửa bước Võ Thánh thôi ư?
Giờ khắc này, rất nhiều người không dám chắc rốt cuộc ai mới là người đứng đầu Đại Tông Sư Bảng.

"Đại Tông Sư Bảng hạng 18, Phá Quân!"

"Tu vi: Đại Tông Sư hậu kỳ!"

"Tuyệt học: Sát Phá Lang!"

"Binh khí: Thiên Nhận Đao, Tham Lang Kiếm!"

Là hắn?

Kiếm Thần kinh ngạc!

Hắn biết Phá Quân là ai, về phần những người khác, kể cả Hùng Bá, cũng đều là bộ dáng mờ mịt.

"Ta x, Thiên Nhận Đao, Tham Lang Kiếm, đây không phải là thần khí trên Thần Khí Bảng của lâu chủ sao?"

"Người này có thể lên bảng, e là vì có thần khí."

"Lâu chủ, không phải ngươi nói Thiên Nhận Đao và Tham Lang Kiếm còn chưa có chủ sao, chẳng lẽ ngươi lừa người à?"
...
Lưu Tiêu giận dữ: "Nói điên nói khùng!"

"Mấy ngày trước còn chưa có chủ, khi đó bảo các ngươi mua tình báo thì các ngươi tiếc, bây giờ Thiên Nhận Đao, Tham Lang Kiếm đã bị lấy đi rồi."

Hùng Lôi đạo: "Lâu chủ, vị Phá Quân này là người phương nào, tại sao chưa từng nghe nói qua."
Người khác cũng gật đầu theo.

Lưu Tiêu nói: "Phá Quân, người này là đệ tử Kiếm Tông."

"Hắn còn có một thân phận khác, là sư huynh của Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh!"

Sư huynh Vô Danh!
Mọi người vô cùng chấn động.

Thân phận này, dọa chết người.

Chỉ bằng vào danh hiệu sư huynh Vô Danh này, là đã biết bá đạo tới cỡ nào.

"Người này là nhi tử của chưởng môn Kiếm Tuệ của Kiếm Tông, bởi vì thất bại trong việc tranh đoạt Vạn Kiếm Quy Tông với Vô Danh, đến bây giờ đã rời khỏi Cửu Châu, lui về Đông Doanh."

Thảo nào!

Thì ra là đi Đông Doanh.

Lúc này, khóe miệng Lưu Tiêu cười cười, nói: "Người này có một vài truyền kỳ."
"Truyền kỳ?"

Mọi người sửng sốt.

Có thể để cho lâu chủ Thiên Cơ Lâu dùng hai chữ "Truyền kỳ", sợ là đã làm ra loại chuyện kinh thiên động địa.

"Lâu chủ, cầu phổ cập kiến thức!"

"Lâu chủ là người tốt, lại sắp sửa tiết lộ bí mật!"

"Lâu chủ, ngươi chính là ngọn đèn sáng của ta, cầu ngươi đừng thừa nước đục thả câu."
...
Nhìn thấy biểu tình của Lưu Tiêu, những ai hiểu hắn đều đứng ngồi không yên.
Bí mật.

Tuyệt đối có bí mật.

Hơn nữa còn là loại bí mật cực kì động trời.

Bằng không lâu chủ sẽ không lộ ra nụ cười như thế.

Chúng nữ, càng bắt đầu ân cần châm trà, mát xa vai hắn.
Lưu Tiêu vẫn ung dung, mở miệng nói: "Truyền kỳ thứ nhất, là sư huynh của Vô Danh!"

"Về điểm này, không có nghi vấn gì!"

Mọi người gật đầu.

Sư huynh của Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh, đây đích thị được xem là một truyền kỳ.

Chỉ là cái danh này, có thể nói hoành hành giang hồ cũng không có mấy ai dám trêu chọc.
Lưu Tiêu tiếp tục nói: "Truyền kỳ thứ hai: Cắm sừng Nhiếp Nhân Vương!"

...
???

Cắm sừng Nhiếp Nhân Vương???

Lời này vừa nói ra, vô số người trong Thiên Cơ Lâu như muốn nổ tung, trực tiếp ngây dại cả ra.
Bên cạnh, sắc mặt của Nhiếp Phong lúc xanh lúc tím.

Những ký ức đã bị hắn muốn quên đi, giờ lại bắt đầu hiện lên trong đầu.

Từ lần đó về sau, phụ thân cứ rầu rĩ không vui, mình cũng chưa từng gặp lại mẫu thân Nhan Doanh.

Chương 319. Nhiếp Phong nhập ma

Động trời!

Quả nhiên động trời!

Nụ cười đó của lâu chủ, quả nhiên là không hề bình thường.

Trong lòng có chút rống to, suýt chút nữa không nhịn được đồng thời hô lên.

Nhưng thấy vẻ mặt lúc xanh lúc tím của Nhiếp Phong, quyết định không có mở miệng.
Dù sao Nhiếp Phong cũng là đệ tử của Thiên Cơ Lâu.

Lâu chủ dám nói Nhiếp Nhân Vương, nhưng bọn họ lại không có can đảm này.

Hơn nữa ở một bên, ánh mắt của Bộ Kinh Vân đằng đằng sát khí nhìn về phía bọn họ.

"Phá Quân chạy trốn tới Đông Doanh, một nguyên nhân trong đó là vì Nhiếp Nhân Vương phát điên, chạy khắp thiên hạ để đuổi giết hắn, nên hắn không thể không chạy đến Đông Doanh để ẩn núp."

Lúc trước, mọi người đều cảm thấy cho dù bại bởi Vô Danh, Phá Quân cũng không cần phải chạy trốn.

Lấy lòng dạ của Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh, sau khi thắng, sẽ không hạ thủ với sư huynh của mình.
Thì ra gia hỏa này cắm sừng Nhiếp Nhân Vương, nên lúc này mới bỏ trốn.

"Nữ tử Nhan Doanh này, quả nhiên phóng đãng."

Ánh mắt Hùng Bá lộ ra vẻ khinh bỉ.

Người khác kiêng kỵ Nhiếp Phong không dám nói, nhưng hắn thì không sợ.

Hắn từng qua lại với Nhan Doanh, nên đương nhiên biết nàng ta là hạng người gì.

Người mà Nhan Doanh thích nhất, chính là bọn đại lão có quyền có thế trong chốn võ lâm.

Khi đó Nhiếp Nhân Vương nghĩ đến việc quy ẩn, làm sao Nhan Doanh có thể cam tâm theo Nhiếp Nhân Vương cùng quy ẩn được.

"Ngươi nói cái gì?"

Răng ngà của Nhiếp Phong đều sắp cắn nát, căm tức Hùng Bá.

"Lâu chủ???"

Sát khí của Bộ Kinh Vân nảy sinh, nhìn về phía Lưu Tiêu.

Hắn cho rằng Hùng Bá đang cố ý khiêu khích Nhiếp Phong, vi phạm quy củ mà Lưu Tiêu đặt ra trước đó.
Lưu Tiêu nói: "Bớt nóng lại, hắn không phải cố ý khiêu khích Nhiếp Phong."

"Những gì mà Hùng Bá nói, đều là sự thật."

"Người mẹ của Nhiếp Phong, khiến người ta hết nói nổi."

"Ngươi biết không? Nàng ta còn có một biệt hiệu, đó là cỗ máy thu gặt đại lão."
Ánh mắt Nhiếp Phong như muốn phun ra lửa.

Dù vậy thì đây cũng là mẫu thân hắn, hắn có thể nói gì chứ.
Lời nói của lâu chủ, hắn vẫn hết sức tin tưởng.

"Phụ thân Nhiếp Nhân Vương của ngươi, tung hoành thiên hạ, là kỳ tài hiếm có trên đời."

"Cha ngươi tráng niên mất sớm, trên thực tế có thể nói là do mẹ Nhan

Doanh của ngươi hãm hại."

Nhiếp Phong cả kinh, cung kính nói: "Xin lâu chủ giải đáp nghi hoặc."

Lưu Tiêu nói: "Cha ngươi Nhiếp Nhân Vương, trọn đời cái thế vô địch, không hề si mê quyền quý."

"Hắn cũng không muốn tạo ra danh tiếng kinh thiên gì trong giang hồ, càng không muốn xưng bá giang hồ."

"Tâm nguyện duy nhất của hắn, chính là mang theo các ngươi thoái ẩn cùng hắn, nghiên cứu võ học."

"Thế nhưng mẹ ngươi, không khác gì Lâm Tiên Nhi lúc trước, chỉ nghĩ đến việc bằng vào sắc đẹp của mình trở thành mỹ nữ nổi danh trong giang hồ."

"Quy ẩn, đối với nàng mà nói là đang lãng phí cuộc đời."

"Thậm chí việc nàng gả cho phụ thân Nhiếp Nhân Vương của ngươi, cũng là vì địa vị giang hồ của Nhiếp Nhân Vương."

"Nhiếp Nhân Vương muốn quy ẩn, nàng đâu thể nào chấp nhận diều đó."

"Trong lúc cha ngươi quy ẩn, nàng liền lặng lẽ qua lại với Hùng Bá."

Răng rắc...

Nhiếp Phong nghe đến đây, bàn tay siết chặt, đằng đằng sát khí nhìn về phía Hùng Bá.

Lưu Tiêu: "Sau đó cha ngươi và Hùng Bá quyết đấu một trận tử chiến, cũng vì nguyên nhân này mà xuất sơn đánh với Hùng Bá một trận."

"Nàng theo Phá Quân đi Đông Doanh, lập tức từ bỏ Phá Quân, bám vào đùi nhân vật số một Đông Doanh - Tuyệt Võ Thần."

"Nói như thế, mẹ ngươi, vĩnh viễn chỉ thích cường giả đứng đầu, ai đứng đầu thì nàng sẽ đi theo người đó."

Mọi người, chỉ cảm thấy tam quan ầm ầm sụp đổ.
Vị Nhan Doanh này, phóng đãng tới mức khiến người ta muốn đánh.

"Phi!"

Đám nữ tử Vương Ngữ Yên, đồng loạt nhổ nước miếng.

"Ta tất giết ngươi!"

Ánh mắt Nhiếp Phong đỏ bừng nhìn về phía Hùng Bá, trên người mơ hồ có hắc khí hiện lên.
Mọi người cả kinh, phong huyết của Nhiếp Phong muốn phát tác.

"Còn có Phá Quân, Tuyệt Vô Thần gì đó."

"Nhiếp Phong ta thề rằng, đời này tất sát ba người này."

Nhiếp Phong sắp điên rồi.

Báo thù cho phụ thân Nhiếp Nhân Vương.

"Còn có Nhan Doanh!"

Phong huyết mơ hồ phát tác, hắn trực tiếp gọi thẳng tên Nhan Doanh.

"Phong sư đệ, bình tĩnh lại nào!"

Bộ Kinh Vân biến sắc, vội vàng kéo Nhiếp Phong lại.

Nhưng tay hắn còn chưa tiếp xúc Nhiếp Phong, liền bị một cỗ khí kình bắn văng ra ngoài.

Sau một khắc, oanh một tiếng, chỉ thấy trên người Nhiếp Phong, bắt đầu bốc lên một cỗ cương khí màu đỏ, khí tức đang không ngừng tăng vọt.

"Đại Tông Sư???"

Sắc mặt của Hùng Bá hoàn toàn thay đổi.

Vừa nói xong mấy câu, Nhiếp Phong lại trực tiếp trở thành một cao thủ Đại Tông Sư.

"Mê muội!"

Tinh quang trong mắt Tống Khuyết tăng vọt, nhìn chòng chọc vào Nhiếp Phong.

Theo hắn cảm ứng, công lực của Nhiếp Phong, lúc này đang tăng lên với một tốc độ khủng khiếp.

"Phong huyết của Nhiếp gia, bạo phát!"

Trong lòng mọi người đều hiểu, Nhiếp Phong đã thực sự bị ép đến phát điên, mê muội.
Căn bản không giống như nguyên tác, mượn Ma Đao của Đệ Nhất Tà Hoàng để nhập ma.

Lưu Tiêu nói mấy câu, trực tiếp kích thích Nhiếp Phong trở nên mê muội.
Bộ Kinh Vân u oán nhìn lại.

Toang!

Trong lòng mọi người đều là ý nghĩ này.

Có trách thì trách lâu chủ thất đức, vậy mà cứ chọc điên Nhiếp Phong, Nhiếp Phong xui xẻo thật.

Chương 320. Lâu chủ thất đức

Lưu Tiêu nhìn về phía Bộ Kinh Vân: "Đừng nóng vội!"

"Phong sư đệ của ngươi phải trải qua một kiếp này."

"Hơn nữa phong huyết bạo phát, đối với hắn mà nói là chuyện tốt."

"Phong huyết của Nhiếp gia bị Hỏa Kỳ Lân ô nhiễm, uy lực bạo tăng, không nhập ma để tăng cường công lực thì quả là đáng tiếc."

"Trong lúc này, công lực của hắn đang liên tục tăng mạnh."

"Chờ gần xong, mang Tuyết Ẩm Đao và Băng Tâm Quyết của Nhiếp gia tới đây, là hắn có thể khôi phục bình thường."

"Coi như không được, còn có lâu chủ ta, ngươi sợ cái gì???"

Bộ Kinh Vân gật đầu, đồng ý lời nói của lâu chủ.
Hùng Bá nghe thấy mà sợ hết cả hồn.

"Nhập ma để tăng cường công lực, cũng chỉ có lâu chủ mới dám làm như vậy."

Phong sư đệ...

Bộ Kinh Vân lo lắng nhìn về phía Nhiếp Phong.
Lưu Tiêu vung tay lên, một cỗ lực lượng trực tiếp giam cầm Nhiếp Phong lại.

Để tình huống nhập ma của hắn, không làm ảnh hưởng tới người khác.
Làm xong, Lưu Tiêu cũng không để ý tới Nhiếp Phong nữa.

Lưu Tiêu nói: "Tiếp tục thôi, cứ mặc kệ Nhiếp Phong."

"Chúng ta nói tiếp về truyền kỳ của Phá Quân."

Mọi người không nói gì.

Ngươi kích thích người ta thành ra như vậy, lại còn có thể thoải mái nói tiếp.

"Truyền kỳ thứ 3 của Phá Quân: Độc sát vợ Vô Danh!"

Lời này vừa nói ra, Kiếm Thần lập tức thất thanh.

"Cái gì? Sư nương bị tên súc sinh Phá Quân này độc sát."
Kiếm khí khắp người hắn mất kiểm soát, suýt chút nữa tổn thương lên người hắn.

Còn may Lưu Tiêu biết khi nói ra chuyện này, Kiếm Thần nhất định sẽ mất kiểm soát, nên đã loại bỏ sạch kiếm khí trên người hắn.

"Vợ Vô Danh, thế mà bị Phá Quân độc sát!"

"Ta x, còn có chuyện này cơ à."

"Vãi chưởng! Phá Quân lang tâm cẩu phế đến thế ư, độc sát thê tử của sư đệ Vô Danh?"

Trong Thiên Cơ Lâu, vô cùng xôn xao.

Năm đó Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh quy ẩn, vì thê tử bị người độc sát.
Nên đã nản lòng thoái chí, hắn bèn lựa chọn quy ẩn.

Lúc đó, Vô Danh cũng phát cuồng như Nhiếp Nhân Vương, khắp thiên hạ tìm kiếm hung thủ.
Thế nhưng căn bản không tra được là ai làm.

Lưu Tiêu nói: "Phá Quân đi tới Đông Doanh, nguyên nhân thứ hai chính là vì

độc sát vợ Vô Danh, nên lúc này mới đi tới đó."

Khi đó tuy Nhiếp Nhân Vương cũng vô địch, nhưng không đến mức dọa Phá Quân phải bỏ chạy.
Nguyên nhân chính, vẫn là vì Vô Danh.

Gia hỏa Phá Quân này, tuy là đệ tử Kiếm Tông, nhưng thật ra không phải hạng người tốt lành gì.
Lòng dạ nhỏ mọn, vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn.

"Súc sinh này, năm đó sư tôn ta tha cho hắn một mạng, hắn lại dám trả thù bằng cách giết sư nương ta!"

Kiếm Thần không kiềm chế được lửa giận.

Giờ phút này hắn khí thế hùng hồ, đầy chính khí.

"Nếu sư phụ ta biết tin tức này, đừng nói hắn ở Đông Doanh, coi như ở trên trời, cũng không thoát khỏi cái chết. "

Tinh thần của Vô Danh sa sút, hùng tâm tráng chí không còn.

Là vì cái chết của ái thê đã tác động đến hắn.
Giờ khắc này, Kiếm Thần lộ sát khí với Phá Quân.

"Đa tạ lâu chủ nói ra, hiện tại tại hạ muốn lập tức trở về Nguyên Châu, báo tin tức này cho sư phụ biết."

Kiếm Thần cầm theo Anh Hùng Kiếm, ngay lập tức cáo từ với Lưu Tiêu, muốn nói tin tức này cho Vô Danh.

"Tùy ngươi!"

Lưu Tiêu cũng không nói nhiều, nhìn Kiếm Thần đang hối hả rời đi.

Theo hắn nhớ, trong nguyên tác, Kiếm Thần lần đầu tiên trở thành tên khốn kiếp, thật ra là vì ảnh hưởng bởi Phá Quân, bị Phá Quân thu phục.

Rồi sau đó là một loạt sự kiện hắn trợ giúp Tuyệt Vô Thần hạ độc Vô Danh.
Mặc dù chuyện hắn cắm sừng Bộ Kinh Vân là do bị ép buộc.

Nhưng cũng vì không muốn để cho bản thân cảm thấy áy náy, nên từ nhỏ nuôi lớn hài tử của mình, vừa là thầy vừa là cha.

Có thể nói hành vi của Kiếm Thần, rất súc sinh.

Lưu Tiêu cũng hiếu kỳ, liệu Kiếm Thần vẫn sẽ đi theo hướng phát triển trong nguyên tác hay không.

Dù sao hiện tại có thân phận đệ tử Thiên Cơ Lâu, bất kì kẻ nào muốn đối phó hắn, cũng phải suy nghĩ đến việc chọc giận Thiên Cơ Lâu.

Đương nhiên, hắn cho Kiếm Thần cơ hội, là vì không muốn Kiếm Thần trở thành một tên khốn kiếp.
Nếu thật sự trở thành tên khốn kiếp.

Vô Danh có thể tha thứ cho hành vi của Kiếm Thần, nhưng Lưu Tiêu thì không giàu lòng vị tha như Vô Danh.

"Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh, sắp tái xuất giang hồ."

"Mong chờ thật!"

"Phá Quân trốn ở Đông Doanh, Đông Doanh e là sắp náo nhiệt."

"Thật sự muốn đi Đông Doanh xem Vô Danh đại sát tứ phương, thế nhưng ta lại luyến tiếc Thiên Cơ Lâu."
“Haizz."

Qua vài ngày nữa, Đại Tông Sư Bảng liền sẽ thiếu đi một người, đáng tiếc không cách nào nhìn thấy đại chiến đó...

Nhìn thấy Kiếm Thần rời đi, mọi người đều dự đoán được Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh sắp náo động Cửu Châu.

Đáng tiếc, nếu mà bọn họ biết Vô Danh vào giờ phút quan trọng này vì lời nói của Lưu Tiêu, đã tự phế võ công để tu luyện Vạn Kiếm Quy Tông, e là muốn thổ huyết.

Còn nếu Vô Danh biết, sợ là sẽ thổ huyết gấp bội...

Nói không chừng, sẽ trực tiếp chửi bới Lưu Tiêu.
Con mẹ nó, quá thất đức!!!

Muốn để mình tự phế võ công, mới chịu nói ra hung thủ giết chết thê tử mình.
Khiến hắn không có năng lực để báo thù.

Chương 321. Ai hơn ai?

"Lâu chủ, nói tiếp chuyện bảng xếp hạng đi."

Thu hồi sự quan tâm dành cho Vô Danh, có người mở miệng.

Lưu Tiêu nói: "Đại Tông Sư Bảng hạng 17: Ninh Đạo Kỳ!"

"Tu vi: Đại Tông Sư hậu kỳ!"

"Tuyệt học: Tán Thủ Bát Phác!"

"Binh khí: Không!"

Ninh Đạo Kỳ!

Mọi người đều gật đầu.

Uy danh của Ngũ Tuyệt so với Ninh Đạo Kỳ, quả thực là không đáng giá nhắc tới.
Ninh Đạo Kỳ đã nổi danh từ thời niên thiếu, thành danh đã lâu.

Giữa Cửu Châu, hễ là người biết chút ít võ công đều sẽ biết đến uy danh của Ninh Đạo Kỳ.

Lưu Tiêu nói: "Ninh Đạo Kỳ từng giao thủ với Võ Tôn Tất Huyền và Phó Thái Lâm, đánh bại hai người."

Hắn cười cười, nhìn về phía Thạch Chi Hiên: "Năm đó lúc Tà Vương hoành hành, Ninh Đạo Kỳ được Từ Hàng Tịnh Trai mời ra, và thế là Tà Vương bị Ninh Đạo Kỳ năm lần bảy lượt truy sát."

Mọi người, đều khiếp sợ nhìn về phía Thạch Chi Hiên.

Chuyện hắn bị Ninh Đạo Kỳ đuổi giết, không có nhiều người biết.

Thạch Chi Hiên gật đầu: "Lúc đó Bất Tử Ấn Pháp của ta chưa thành, bị đánh bại bởi độ thâm niên của hắn."

"Hiện tại cho dù ta không bằng hắn, nhưng nếu như liều mạng quyết đấu."

"Ta chết, hắn cũng sẽ không tốt đẹp gì."

Thạch Chi Hiên thản nhiên thừa nhận chuyện mình bị đuổi giết.

Lưu Tiêu gật đầu: "Đúng vậy!"

"Ngươi không có lên bảng, nhưng ngươi lại không hề yếu hơn đám người trên bảng."

"Chẳng qua là bảng xếp hạng Thiên Cơ Lâu ta, chỉ cần ngươi cường đại thêm một chút, là sẽ được lên bảng."

"Nếu như thật sự phân định sinh tử, thì chí ít cũng có thể đồng quy vu tận."

Lưu Tiêu nhìn toàn trường: "Những Đại Tông Sư như các ngươi, đừng có không phục với những người được lên bảng."

"Lần này nếu các ngươi thật sự muốn khiêu chiến, muốn phân định thắng bại thì phải phân định sinh tử."

"Bởi vì rất nhiều người, thật ra chỉ yếu hơn người có hạng cao hơn mình một xíu."

"Nếu thật sự khiêu chiến, phỏng chừng chỉ khi có người chết thì mới có thể phân định thắng thua."

Trong lòng mọi người đều rùng mình.

Có thể trở thành Đại Tông Sư, ai cũng không yếu hơn ai.

Quả thật là nếu muốn biết ai hơn ai kém, thì đoán chừng chỉ khi có người chết mới có thể xác định được.

"Lâu chủ, Ninh Đạo Kỳ có bí mật nào không?"

Vi Tiểu Bảo hô lên.

Hắn phát giác nghe bảng xếp hạng, còn không thú vị bằng nghe bí mật.

Nghe vậy, rất nhiều người không khỏi sáng hai mắt, hứng thú bừng bừng.
Lưu Tiêu cười: "Có quan hệ mập mờ với Phạm Thanh Huệ, thì có tính là bí mật không?"

Khuôn mặt Tống Khuyết lập tức đen lại, ánh mắt hung ác trừng Vi Tiểu Bảo.

Người không biết đạo lý không nên đề cập chuyện riêng tư của người khác trước mặt mọi người à?

Năm đó, hai người bọn họ không đến được với nhau, ngoại trừ thân phận và lý tưởng khác biệt ra, thì còn có sự tác động của lão gia hỏa Ninh Đạo Kỳ đó.
Vi Tiểu Bảo chỉ cảm thấy sống lưng lạnh toát.

Bị Tống Khuyết đại lão để mắt tới, hắn cũng có chút không bình tĩnh được.

"Sao ta lại không đoán ra bí mật của Ninh Đạo Kỳ có liên quan đến Phạm Thanh Huệ."

Trong lòng Vi Tiểu Bảo ủy khuất không gì sánh được.

Lưu Tiêu nói: "Ninh Đạo Kỳ, là cao thủ số một ở Đạo Môn."

"Nhưng nếu các ngươi là người quen biết hắn, thì sẽ không thấy hắn làm việc cho Đạo Môn."

"Mà trái lại là mấy lần hắn giao phong với cao thủ tuyệt đỉnh giang hồ, đều do phật môn Từ Hàng Tịnh Trai mời ra tay."

"Mà có thể có loại mặt mũi này, và hết lần này đến lần khác mời Ninh Đạo Kỳ xuất thủ, thì cũng chỉ có trai chủ Phạm Thanh Huệ của Từ Hàng Tịnh Trai."

Cả đám náo động một phen.

"Tỉ mỉ ngẫm lại, quả thật là như vậy."

Từ Hàng Tịnh Trai?
Ah...
Thạch Chi Hiên cười lạnh một tiếng.

"Từ Hàng Tịnh Trai, đánh không lại ngươi, ngươi liền trở thành phu quân của Thánh Nữ bọn ta."

"Thánh Nữ Từ Hàng Tịnh Trai vừa ra, có ai mà bọn họ không thể hàng phục chứ."

"Tà Vương năm đó không oan."

Rất nhiều người, đồng loạt phỉ báng môn phái chuyên môn bán đứng Thánh Nữ xinh đẹp.
Trên mặt Sư Phi Huyên trong nháy mắt trắng bệch.

Nàng cảm thấy lâu chủ Thiên Cơ Lâu đang có chút chán ghét Từ Hàng Tịnh Trai.

Mà khởi nguồn của sự chán ghét, chính là tác phong từ trước tới giờ của Từ Hàng Tịnh Trai.
Đánh không lại ngươi, bọn ta còn có Thánh Nữ.

Thánh Nữ không hàng phục được ngươi.

Phu quân Thánh Nữ sẽ hàng phục ngươi.

Suy cho cùng, trong tương lai dù ai là cường giả số một thiên hạ, thì nhất định đều sẽ có quan hệ mập mờ với Thánh Nữ bọn họ.

"Đại Tông Sư Bảng hạng 16, Tống Khuyết!"

"Tu vi: Đại Tông Sư hậu kỳ!"

"Tuyệt học: Thiên Đao Bát Quyết!"

Tống Khuyết!

Xếp trước Ninh Đạo Kỳ.

"Cha, lâu chủ xếp ngươi trước Ninh Đạo Kỳ!"

Tống Ngọc Trí đại hỉ.

Thiên hạ đều muốn biết cha mình Tống Khuyết so với Ninh Đạo Kỳ, đến tột cùng ai mạnh hơn ai.
Lúc này, Thiên Cơ Lâu đã đưa ra đáp án.

"Lâu chủ, Tống Khuyết đại lão thực sự có thể vượt qua Ninh Đạo Kỳ sao."

Có người hoài nghi nói.

Ở Cửu Châu, có nhiều người vẫn cho rằng Ninh Đạo Kỳ mạnh hơn Tống Khuyết.
Dù sao Ninh Đạo Kỳ xuất đạo sớm hơn Tống Khuyết.

Tuy hai người đều là cao thủ bất thế, nhưng dù sao Ninh Đạo Kỳ lớn tuổi hơn đôi chút.
Lưu Tiêu cười, nhìn về phía Tống Khuyết: "Ngươi tới giải thích với bọn

họ."

Tống Khuyết khẽ động, đao ý khắp người sôi trào.

"Ta sẽ dùng thử đệ cửu đao mà ta sáng chế."

"Uy lực của nó, ta không cách nào khống chế, đệ cửu đao vừa ra, Ninh Đạo Kỳ tất bại."

Trong giọng nói của hắn, tràn đầy tự tin.

Chương 322. Bất thế cao thủ Tảo địa tăng

"Vãi chưởng! Đệ cửu đao!"

"Bá đạo, cúng bái Tống Khuyết đại lão."

"Thiên Đao Bát Quyết, bây giờ muốn đổi tên thành Thiên Đao Cửu Quyết."

"Đệ cửu đao, thảo nào a!"
...

Trong Thiên Cơ Lâu xôn xao, đều bị lời của Tống Khuyết làm chấn động. Thiên Đao Bát Quyết của Tống Khuyết tung hoành giang hồ, không có mấy ai là đối thủ.

Đệ cửu đao vừa ra đời, ai cũng không biết nó khủng bố đến mức nào.

"Tống tiền bối còn lợi hại hơn Ninh Đạo Kỳ, ngươi còn không mau nói tin tức này cho sư phụ ngươi biết."

Loan Loan trêu ghẹo Sư Phi Huyên, làm cho những người khác đều đỏ mặt.

"Đại Tông Sư Bảng hạng 15: Cổ Tam Thông!"

Cổ Tam Thông vậy mà xếp trên mình?
Tống Khuyết sửng sốt.

Hắn cho rằng Cổ Tam Thông giống như Chu Vô Thị, không cách nào lên bảng.

Cho rằng ngày hôm đó hắn quan sát Cổ Tam Thông đại chiến với Chu Vô Thị, cảm thấy có lòng tin đánh bại Cổ Tam Thông.

"Không thể nào, thứ hạng của Cổ Tam Thông cao như thế cơ à!"

Chu Vô Thị cảm thấy không thể tin được.

Hắn không ngờ là, hôm đó Cổ Tam Thông căn bản không có thi triển toàn bộ tuyệt học.
Một chưởng đánh bại hắn, đã là nương tay.

"Cổ huynh, có hứng thú luận bàn một trận không?"

Tống Khuyết nhìn về phía Cổ Tam Thông.

Bọn họ và Hùng Bá đã gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Thế nhưng Lưu Tiêu không có cho bọn hắn thần công.

Bọn họ cũng thu được thần công bên trong Chiến Thần Tháp, nhưng mà còn chưa kịp tu luyện.
Tố Tâm tâm lập tức nắm chặt tay.

Cổ Tam Thông nhạy cảm phát hiện, lúc này cười ha ha một tiếng.

"Quên đi, hiện tại vợ con ta đều đang ở đây, không có hứng thú chém chém giết giết."

"Ngoại trừ đấu giá danh ngạch trong Thiên Cơ Lâu ra, còn lại thì thôi."

Tố Tâm cười.

"Chờ ta lợi hại hơn, ta sẽ đánh với ngươi."

Thành Thị Phi la ầm lên, quơ tay.
Lão cha không dám, nhi tử tới khiêu chiến.

"Đồ mất dạy, Tống đại ca chính là người mà ta phải kêu một tiếng 'tiền bối', ngươi có tư cách gì đánh với hắn."

Cổ Tam Thông lập tức tát một bạt tai.

"Cổ huynh đừng khiển trách hắn, thanh niên mà, có hùng tâm là chuyện tốt."

Tống Khuyết cười ha ha một tiếng, lơ đễnh.

"Đại Tông Sư Bảng hạng 14, Kiếm Ma!"

"Đại Tông Sư Bảng hạng 13, Kiếm Hoàng!"

"Đại Tông Sư Bảng hạng 12, Đệ Tam Trư Hoàng!"

Lúc trước đã giới thiệu qua những người này rồi, nên Lưu Tiêu cũng không có đề cập gì về bọn họ nữa.

"Đại Tông Sư Bảng hạng 11, Hoàng Ảnh!"

"Tu vi: Đại Tông Sư hậu kỳ!"

"Tuyệt học: Thất Thức Đao Ý!"

Võ Kỹ Thiên Bảng, Thất Thức Đao Ý!

Lưu Tiêu nói: "Người này là một vị đao khách chân chính, thiên phú đao đạo có thể nói là cái thế vô song."

"Ngoại trừ Thất Thức Đao Ý tự sáng tạo, tuổi còn trẻ mà tu vi đao đạo đã đạt đến cảnh giới Bạch Ngân đao khí."

"Đợi một thời gian nữa, chắc chắn sẽ thăng cấp lên Hoàng Kim đao khí!"

Nghe thấy Hoàng Ảnh là đao khách, Tống Khuyết đều không kìm được sự kích động.
Cửu Châu chi địa, người tu đao đạo đích thị là rất ít.

Muốn tìm một cao thủ cùng đẳng cấp giao lưu, cũng rất khó.

"Lâu chủ, người này đang ở đâu?"

Tống Khuyết hỏi.

Lưu Tiêu nói: "Hắn chính là đao khách ở Đông Doanh."

"Ngươi đừng vội, đợi Hoàng Kim đao khí của hắn tu thành, nhất định sẽ tới Cửu Châu để kiểm nghiệm võ công của mình."

"Đến lúc đó, ngươi có thể cùng hắn đánh một trận."

Tống Khuyết chấn động, còn chưa tu luyện tới cảnh giới Hoàng Kim đao khí.

Đến lúc đó Hoàng Ảnh tới đây, nếu mà còn chưa tu thành, sợ là ngay cả tư cách làm đối thủ của hắn cũng không có.

"Đại Tông Sư Bảng hạng 10, Đệ Nhị Đao Hoàng!"

"Đại Tông Sư Bảng hạng 9, Tảo Địa Tăng!"

"Tu vi: Nửa bước Võ Thánh!"

"Tuyệt học: 72 tuyệt kỹ Thiếu Lâm!"

Tảo Địa Tăng!

Lúc trước lâu chủ nói qua, nhưng không có nói cụ thể là ai.
Nửa bước Võ Thánh!

Tê!

Trong Thiên Cơ Lâu, lúc này đều là tiếng hít thở.

Người nọ chỉ là đại lão quét sân, vậy mà đã có nửa bước Võ Thánh.

"Lâu chủ, lần này ngươi phải giới thiệu cho bọn ta Tảo Địa Tăng là ai."

"Nửa bước Võ Thánh quét rác, Thiếu Lâm Tự ngang tàng đến vậy ư!"

"Người ta là nửa bước Võ Thánh, lại đi quét rác, loại tâm tính này, khiến người ta phải bội phục."
...

Trong lòng Hư Trúc hơi động.

Nhớ tới vị lão tăng chỉ điểm La Hán Phục Ma Thần Công cho mình.

"Lâu chủ, người mà ngươi nói là vị lão tăng kia của Thiếu Lâm Tự ta hả?"

Xẹt!

Ánh mắt mọi người đều nhìn về Hư Trúc, khiến cho hắn không biết nên làm thế nào.

Khắp thiên hạ đều đang tìm Tảo Địa Tăng, tiểu hòa thượng này lại nói ra Tảo Địa Tăng đang ở đâu.
Lưu Tiêu gật đầu: "Chính là hắn!"

Lưu Tiêu nói: "Người này là một cao tăng chân chính, phật pháp vô biên."

"Hắn bằng vào phật pháp vô biên này, tu được 36 bộ trong 72 tuyệt kỹ Thiếu Lâm."

Lời này vừa nói ra, quả thực kinh động lòng người.

"Vãi chưởng! Đỉnh vãi!"

"36 tuyệt kỹ, con mẹ nó quá dọa người."

"Khủng bố, có người nói 72 tuyệt kỹ Thiếu Lâm, người bình thường có thể luyện được một bộ, là đã có uy lực bất thế."

"Vãi thật, có người nói ngay cả thủ tọa La Hán Đường của Thiếu Lâm, cũng chỉ luyện được một môn Cà Sa Phục Ma Công."
...

Chương 323. Đệ Nhất Tà Hoàng sắp nhập ma

Mọi người, đều bị dọa trước sự khủng bố của Tảo Địa Tăng.

Phải biết rằng 72 tuyệt kỹ của Thiếu Lâm Tự, truyền thuyết kể rằng người nghịch thiên nhất cũng chỉ luyện được hơn mười bộ tuyệt kỹ.
36 tuyệt kỹ, đây quả thực là một thần thoại.

"Hít..."

Cưu Ma Trí điên cuồng hít lãnh khí.

Hắn cũng từng học trộm 72 tuyệt kỹ Thiếu Lâm, nhưng không luyện được một bộ nào.

Toàn bộ đều là mưu lợi, chủ yếu dùng Tiểu Vô Tướng Thần Công, căn bản không phải 72 tuyệt kỹ chân chính.

"Bội phục!"

Kể cả đám người Hùng Bá, cũng không nhịn được nói ra lời này.

Một người tu thành 36 tuyệt kỹ, e là vô cùng kinh khủng.

"Quả nhiên là một cao tăng!"

Vương Ngữ Yên cũng lên tiếng.

Bởi vì nàng biết, 72 tuyệt kỹ Thiếu Lâm, không có tương ứng với tu vi của phật pháp, căn bản không cách nào luyện thành.
Quan điểm của nàng, khác với mọi người.

Lưu Tiêu gật đầu: "Thiên phú của người này rất cao, hiếm thấy trên đời."

"Lúc hắn còn trẻ, tâm cao khí ngạo, muốn một mình luyện hết 72 tuyệt kỹ."

"Nhưng trong lúc luyện đến tuyệt kỹ thứ 36, thì mới tá hỏa phát hiện tu vi phật pháp không đủ, đủ loại nội thương bạo phát."

"Mấy năm nay, Tảo Địa Tăng vẫn đang khổ tu phật pháp, áp chế di chứng do cưỡng ép tu luyện 36 bộ tuyệt kỹ mang tới."

"Nếu không làm như vậy, hắn đã sớn trở thành một cao thủ Võ Thánh."

"Cũng vì thương thế trên người, không phát huy hết được chiến lực."

"Bằng không Tảo Địa Tăng, nhất định sẽ đứng đầu Đại Tông Sư Bảng."

Không ai mà không biến sắc.

Luyện 36 bộ tuyệt kỹ, vậy mà còn là chuyện từ vài thập niên trước.
Thiên phú như thế, chỉ sợ đủ để xưng là Võ Lâm Thần Thoại thứ hai.

"Đại Tông Sư Bảng hạng 8, Đệ Nhất Tà Hoàng!"

"Tu vi: Đại Tông Sư hậu kỳ!"

"Tuyệt học: Ma Đao Đao Pháp!"

Thứ hạng của Đệ Nhất Tà Hoàng, không ai dám có thành kiến.

Uy danh của hắn có được từ từng đao mà hắn chém ra.

Lưu Tiêu nói: "Nếu Tà Hoàng không khống chế được ma tính, thế thì sau đó một là hắn tự phế võ công, không để bản thân gây họa loạn cho thiên hạ."

"Hai là tới Thiên Cơ Lâu, bổn lâu chủ sẽ giúp hắn giải quyết."

Đệ Nhất Tà Hoàng rất bá đạo.

Theo nguyên tác, vì khống chế ma tính, hắn trực tiếp chém hai tay của mình. Cuối cùng, vì truyền Ma Đao cho Nhiếp Phong, bị Nhiếp Phong nhập ma giết chết.

Trong trí nhớ của Lưu Tiêu, mỗi khi nhắc tới Tà Hoàng, đều sẽ không nhịn được bắt đầu nghĩ tới dáng vẻ vừa trắng vừa đen đáng sợ kia.
Nhân vật thiên tài như vậy, bị phế bỏ thì quá đáng tiếc.

Nếu đối phương nghe được lời hắn nói, đi tới Thiên Cơ Lâu, hắn không ngại dùng Thần Võ Huyền Công, giúp đối phương luyện hóa và thanh tẩy tất cả ma tính trong cơ thể.

Đối với Ma Đao Đao Pháp, hắn cũng khá tò mò.

Loại ma tính này, không giống với ma công bình thường.

Phảng phất vì sáng chế Ma Đao, hắn đã kết nối với một loại lực lượng thần bí.

Hoặc nói là một loại ý thức khó có thể diễn tả bằng lời, thứ đó vẫn đang có ý đồ khống chế cơ thể Đệ Nhất Tà Hoàng.
Nhiếp Phong luyện thành Ma Đao, tình huống nhập ma không giống Đệ Nhất Tà Hoàng.

Hắn cũng không giống Đệ Nhất Tà Hoàng, có loại trạng thái Thần Ma đồng thể kỳ dị.
Nói ra lời này, xem như là Lưu Tiêu muốn dụ Đệ Nhất Tà Hoàng tới Thiên Cơ Lâu.

Có điều, Đệ Nhất Tà Hoàng lánh đời, cũng không biết có thể nghe được lời của hắn hay không.

"Ta x, nếu Đệ Nhất Tà Hoàng triệt để nhập ma, sợ là chỉ có lâu chủ mới có thể khống chế hắn."

"Tuyệt đối đừng nhập ma a, Đại Tông Sư Bảng hạng 8, ai là đối thủ của hắn cơ chứ."

"Đệ Nhất Tà Hoàng ẩn cư, vẫn chưa có tiêu diệt hết ma tính à?"
...
Lời nói của Lưu Tiêu, làm cho tất cả mọi người giật mình.

Sự đáng sợ của nhập ma, nhìn Nhiếp Phong là biết.

Nửa bước Đại Tông Sư, lập tức trở thành cao thủ Đại Tông Sư.

Vậy nếu nhân vật như Đệ Nhất Tà Hoàng nhập ma, sợ là sẽ sinh linh đồ thán.
Ngay cả Hùng Bá, cũng có chút cảm thấy may mắn khi mình đã giải tán Thiên Hạ Hội.

Bằng không thì dù rằng hắn là lão đại trong giới võ lâm Nguyên Châu, Đệ Nhất Tà Hoàng nhập ma, Thiên Hạ Hội ắt gặp nguy.

Coi như tu vi của hắn cao hơn Đệ Nhất Tà Hoàng một bậc, cũng không có nhiều lòng tin có thể đánh thắng một Đệ Nhất Tà Hoàng đã nhập ma.

"Hùng bang chủ, nếu có cách tìm được Đệ Nhất Tà Hoàng, thì truyền những gì mà lâu chủ nói cho hắn."

Quách Tĩnh ngưng trọng nhìn về phía Hùng Bá.

Hùng Bá lắc đầu: "Thiên Hạ Hội đã giải tán, hiện tại ta cũng không cách nào liên lạc được với Nguyên Châu trong tức khắc."

"Hơn nữa coi như Thiên Hạ Hội còn đó, ta cũng không biết Đệ Nhất Tà Hoàng ẩn cư ở nơi nào."

Mọi người hoàn toàn thất vọng.

"Có điều, không cần phải lo lắng, tuy Đệ Nhất Tà Hoàng đã ẩn cư, nhưng các ngươi đừng quên bạn thân Đệ Tam Trư Hoàng của hắn vẫn còn du tẩu trong giang hồ."

"Mọi người chỉ cần nghĩ cách mau chóng truyền tin tức tới Nguyên Châu, để Đệ Tam Trư Hoàng biết, hắn sẽ đi tìm Đệ Nhất Tà Hoàng."

Lời nói của Hùng Bá, làm cho tất cả mọi người mừng rỡ, nhìn thấy hy vọng.

Đám Đại Đường Thái Tử, Chu Vô Thị lúc này nhỏ giọng phân phó với mật

thám ở bên người, để bọn họ lập tức truyền tin tức đến Nguyên Châu. Ngũ Cường hoàng triều, vẫn phải có trách nhiệm cơ bản.

Cũng hiểu lung lạc dân tâm.

Trăm năm trước, Đế Thích Thiên hóa thân Thiên Trì Huyết Ma, bọn Đấu Tửu Tăng, Hoàng Thường, cũng đều là đầu lĩnh của Ngũ Cường hoàng triều.

Chương 324. Tuyệt Vô Thần và Hùng Bá

"Đại Tông Sư Bảng hạng 7, Tuyệt Vô Thần!"

"Tu vi: Nửa bước Võ Thánh!"

"Tuyệt học: Bất Diệt Kim Thân, Sát Quyền!"

Lại là một vị nửa bước Võ Thánh chưa từng nghe nói qua.
Mọi người ầm ầm chấn động.

Lưu Tiêu nói: "Người này là cao thủ số một Đông Doanh, coi như Hoàng Ảnh bây giờ, cũng đánh không lại hắn."

"Tuyệt Vô Thần cũng là kỳ tài ngút trời, thời trẻ lẻn vào Cửu Châu, trộm Kim Chung Tráo - một trong 72 tuyệt kỹ Thiếu Lâm, rồi trở về Đông Doanh."

"Hắn dựa vào Kim Chung Tráo, dung hợp với đủ loại ngoại công tinh túy khác, sáng chế ra Bất Diệt Kim Thân uy lực kinh người trên Tâm Pháp Thiên Bảng."

"Bây giờ Bất Diệt Kim Thân của Tuyệt Vô Thần, đã đạt đến cảnh giới đao thương bất nhập."

"Một cao thủ Đại Tông Sư, cũng không thể thương tổn được một sợi tóc của hắn."

"Coi như Kim Cương Bất Hoại Thần Công, cũng kém hơn mấy phần."

"Đợi thêm một thời gian nữa, người này tất thành Võ Thánh."

Lợi hại!

Hùng Bá đều cảm thán, đối phương có thể sáng chế ra loại tuyệt học bất thế Bất Diệt Kim Thân, trong khi Tam Phân Quy Nguyên của hắn vẫn chậm chạp không có tiến triển.

"Đều là do lão hỗn đản Đế Thích Thiên!"

Trong lòng hắn thầm mắng.

"Bá đạo, dựa vào Kim Chung Tráo, sáng chế Bất Diệt Kim Thân, chuyện này chả khác nào đang tát vào mặt người của Thiếu Lâm Tự."

"Kỳ tài ngút trời, Đông Doanh thực sự là không thể coi thường."

"Lợi hại, không đến Võ Thánh, nhưng lại sáng tạo ra Bất Diệt Kim Thân, thậm chí nó còn cường hãn hơn Kim Cương Bất Hoại Thần Công của Thiên Trì Quái Hiệp."
…

Mọi người đều lộ vẻ mặt bái phục với Tuyệt Vô Thần.

Loại cao thủ có thể dựa vào tư chất của mình để sáng chế ra thần công tuyệt thế, có thể sánh ngang với những võ học của các bậc tiền nhân, khiến cho người khác không khỏi bội phục.

Người như vậy, đã có thể nói là thủy tổ khai sơn.
Xưng một tiếng nhân kiệt cũng không quá đáng.

Lưu Tiêu nói: "Chính vì thế mà Nhan Doanh đã từ bỏ Phá Quân, đầu nhập vào Tuyệt Vô Thần để ôm ấp hoài bão."

"Tuyệt Vô Thần dã tâm bừng bừng, vẫn đang dòm ngó Nguyên Châu."

"Bây giờ Thiên Hạ Hội giải tán, không quá mấy ngày, hắn liền sẽ xâm chiếm Nguyên Châu."

Bầu không khí đột nhiên trở nên lạnh lẽo.

"Nguyên Châu, há là nơi mà Đông Doanh nho nhỏ có thể nhúng chàm?"

"Nửa bước Võ Thánh mà thôi, e rằng hắn đang tự tìm đường chết."

"Hắn cho rằng Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh sẽ để yên cho hắn tác oai tác

quái sao?"
...

Mọi người đều lạnh lùng mở miệng.

"Đầu tiên là Tất Huyền và Kim Luân Pháp Vương, bây giờ là Tuyệt Vô Thần, cũng coi Cửu Châu như miếng thịt béo bở."

Vẻ mặt Quách Tĩnh âm trầm, hiểu rõ bản thân vẫn chưa có thực lực vô địch thiên hạ.

Hùng Bá nói: "E rằng hắn đang tự tìm đường chết."

"Tuy ta đã giải tán Thiên Hạ Hội, nhưng Nguyên Châu còn có Vô Danh."

Trong lòng Lưu Tiêu thì thầm nói: Vô Danh đã phế rồi, không trông cậy được.

"Coi như Vô Danh ẩn thế, thì còn có những thế lực bá chủ của Vô Song Thành."

Mọi người sửng sốt.

Đúng rồi!

Suy cho cùng Thiên Hạ Hội, cũng không dám chiếm đoạt Vô Song Thành... Hễ mà Kiếm Thánh còn sống, ai dám động đến Vô Song Thành?

Hùng Bá cười lạnh một tiếng: "Bây giờ Kiếm Thánh đã ngộ ra kiếm thức thứ 23, sợ là phải tiếp tục tái nhậm chức."

"Tuyệt Vô Thần, ha hả..."

Hắn hiểu Kiếm Thánh rất rõ.

Năm đó cũng hùng tâm bừng bừng giống như hắn, nếu không phải bị Vô Danh đánh bại, thì Nguyên Châu nào có Thiên Hạ Hội.

Huống hồ, còn có Nhiếp Phong!

Tuyệt Vô Thần có quan hệ với Nhan Doanh, Nhiếp Phong quật khởi ở Thiên Cơ Lâu, sợ là người đầu tiên muốn giết Tuyệt Vô Thần, "giải cứu" mẹ của hắn.

"Đại Tông Sư Bảng hạng 6, Hùng Bá!"

"Tu vi: Nửa bước Võ Thánh!"

"Tuyệt học: Thiên Sương Quyền, Phong Thần Thối, Bài Vân Chưởng, Cửu Dương Thần Công!"

Hùng Bá!

Đại Tông Sư Bảng xếp thứ sáu!

"Chúc mừng!"

"Hùng Bá bang chủ vô đối!"

"Vãi chưởng, vậy mà chỉ là xếp thứ sáu, Cửu Châu có nhiều cao thủ biến thái đến vậy à?"

"Kinh khủng! Ta cho rằng lấy sự cường đại của Hùng Bá bang chủ, coi như không phải hạng 1, thì chí ít sẽ nằm trong top 3."
...

Thứ hạng của Hùng Bá, làm cho rất nhiều người đều ngạc nhiên.

Vị nhân vật bá đạo suýt chút nữa nhất thống Nguyên Châu này, thế mà chỉ xếp thứ 6 trên Đại Tông Sư Bảng.

"Ta chỉ đứng thứ sáu!"

Trong lòng Hùng Bá giật mình.

Hắn cũng cho rằng ngoại trừ Lý Tầm Hoan và Thiên Kiếp Chiến Giáp Thiết Cuồng Đồ ra, thì giữa các Đại Tông Sư không có ai là địch thủ của hắn.
Thế nhưng đó chỉ là suy nghĩ của hắn, thực tế thì hắn chỉ xếp thứ sáu.

Thần sắc khó tin, xuất hiện trong mắt hắn.

"Cửu Châu chi địa, quả thực ngọa hổ tàng long!"
Tống Khuyết đều phát sinh cảm thán.

Hùng Bá là cao thủ cùng thời với hắn, mặc dù chưa đến mức vô đối thiên hạ nhưng cũng là một trong số các nhân vật rất mạnh.
Không nghĩ tới, vậy mà chỉ xếp thứ sáu.

Nguyên tác, rất nhiều người đều tò mò Hùng Bá và Tuyệt Vô Thần đến tột cùng ai mạnh hơn ai.
Lưu Tiêu cũng tiếc rằng không thấy Hùng Bá và Tuyệt Vô Thần đại chiến.

Hiện tại, hệ thống đã cho ra đáp án.

Có điều, Lưu Tiêu vẫn muốn xem Hùng Bá đại chiến một trận với Tuyệt Vô Thần.
Muốn nhìn thử xem hai vị cao thủ tài trí mưu lược, kiệt xuất kinh thế này đại chiến với nhau.

"Tuyệt Vô Thần tới, có cần phái Hùng Bá đi đánh với hắn một trận không nhỉ???"

Lưu Tiêu thầm nghĩ, có chút suy nghĩ muốn giải tỏa nỗi tiếc nuối trong nguyên tác.

Chương 325. Đệ Nhất Tiểu Lý Phi Đao

"Đại Tông Sư Bảng hạng 5, Mộc đảo chủ!"

"Đại Tông Sư Bảng hạng 4, Long đảo chủ!"

Thứ hạng của hai đảo chủ Long Mộc, Lưu Tiêu cũng không ngờ còn cao hơn Hùng Bá.
Thái Huyền Kinh, quả nhiên nghịch thiên.

Đám người tùy tiện luyện chơi chơi, đều có thể luyện thành tu vi kinh khủng như thế.

"Lâu chủ, lần này ngươi có thể nói Long Mộc nhị đảo chủ không?"

Có người ẩn chứa mong chờ trong mắt.

Thần bí nhất, là hai người biết Thái Huyền Kinh này, lâu chủ Thiên Cơ Lâu vẫn chưa nói gì về họ.
Nếu muốn biết, thì phải mua tình báo với một cái giá cao ngất ngưỡng.

Lưu Tiêu lắc đầu: "Muốn biết, thì bỏ tiền."

Các tin tức khác, có thể nói, duy chỉ có tin tức về Hiệp Khách Đảo, Lưu Tiêu không muốn nói.
Đồ đạc mà hắn muốn mưu đồ, trừ phi dùng tiền thì mới biết được.

"Haizz..."

Mọi người hoàn toàn thất vọng, thở dài.

Thần công của Kiếm Tiên Lý Thái Bạch, không ai mà không thèm khát cả.

"Đại Tông Sư Bảng hạng 3, Vương Ngữ Yên!"

"Tu vi: Nửa bước Võ Thánh!"

"Tuyệt học: Lục Mạch Thần Kiếm, Bắc Minh Thần Công, Tiểu Vô Tướng Thần Công, Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn Công, Bạch Hồng Chưởng Lực, Thiên Giám Thần Công, Lăng Ba Vi Bộ, Cửu Âm Chân Kinh..."

Nghe thấy một loạt tâm pháp và võ kỹ khoa trương trên Thiên Bảng của Vương Ngữ Yên, mọi người đều nháo nhào cả lên, tròng mắt đỏ bừng.

Những thần công này, người khác cầu một bộ còn không được.
Mà nàng, thì có gần như toàn bộ.

"Vãi chưởng! Thật sự muốn đánh cho Vương cô nương bất tỉnh, đoạt những tuyệt học này của nàng."

"Đánh không lại a!"

"Số đỏ thật, Thiên Cơ Lâu quá kinh khủng mà."

"Hâm mộ ghê, vị lâu chủ háo sắc này, chắc thiên vị Vương cô nương rồi!"
...

Đừng nói những người khác, kể cả đệ tử Thiên Cơ Lâu, đều là vẻ mặt hâm mộ và ghen ghét.
Chuyện này quá khoa trương.

Lưu Tiêu nói: "Đừng vu khống ta, những thần công này của Ngữ Yên, đều là nàng tự lấy được."

"Đối với mọi người, ta vẫn luôn đối xử bình đẳng."

Nhìn thấy vẻ mặt bất thiện của đám Chu Chỉ Nhược, Tôn Tiểu Hồng, Lưu Tiêu vội vàng giải thích.

"Tỷ tỷ, ngươi thật lợi hại, đứng thứ 3 trên Đại Tông Sư Bảng kìa!"

Chung Linh vây quanh Vương Ngữ Yên ríu ra ríu rít.

"Ngươi mau chóng tu luyện Thiên Cơ Vạn Tượng Công của ngươi đi, không bao lâu nữa ngươi cũng sẽ trở nên lợi hại như vậy."

Lưu Tiêu đã nói với nàng và Tiêu Phong về chuyện Truyền Thừa Tháp.

Nếu không phải Lưu Tiêu công bố bảng xếp hạng, thì nàng và Tiêu Phong đã sớm đi Truyền Thừa Tháp rồi.
Không có ai hoài nghi thực lực của Vương Ngữ Yên!

Ngũ Tinh Chiến Thần đầu tiên, bây giờ còn sắp trở thành Lục Tinh Chiến Thần.
Nàng tập hợp nội lực của Tiêu Dao tam lão, bây giờ đã là nửa bước Võ Thánh, võ học của nàng được rèn luyện hàng ngày, trên cơ bản là vô địch cùng cảnh giới.

Chưa đến mức có thể ung dung nghiền ép Hùng Bá, thế nhưng đánh bại hắn cũng không quá khó.

"Đại Tông Sư hạng 2, Thiết Cuồng Đồ!"

"Đại Tông Sư Bảng hạng 1, Lý Tầm Hoan!"

"Tu vi: Đại Tông Sư trung kỳ!"

"Tuyệt học: Thiên Cơ Vạn Tượng Công, Tiểu Lý Phi Đao!"

Mới tu luyện sơ sơ Thiên Cơ Vạn Tượng Công, tu vi của Lý Tầm Hoan, đã trực tiếp từ Đại Tông Sư sơ kỳ, đạt tới Đại Tông Sư trung kỳ.
Mà chiến lực của hắn, càng mạnh lên một cách khủng khiếp.

Trực tiếp vượt trên cả Thiết Cuồng Đồ đã mở ra Thiên Kiếp Chiến Giáp có thể chiến Võ Thánh, trở thành Đại Tông Sư Bảng hạng 1.

"Vãi chưởng! Thiết Cuồng Đồ có thể chiến Võ Thánh vậy mà không đứng nhất!"

"Đáng sợ! Thám Hoa Lang có còn là người không vậy?"

"Thiên Cơ Vạn Tượng Công, đây nhất định là công lao của Thiên Cơ Vạn Tượng Công, thần công kia quá bá đạo."

"Lý Thám Hoa vậy mà hạng 1!"
...
Không ai mà không chấn động!

Kể cả đám Hùng Bá đã sớm có dự đoán trong lòng, cũng đầy vẻ hoảng sợ.

Có Thiết Cuồng Đồ so sánh, mới biết được Thiên Cơ Vạn Tượng Công mà Lý Thám Hoa học được khủng bố tới mức nào.
Từng người một, tròng mắt đều đỏ cả lên!

Chỉ là mới tu thành sơ bộ, mà đã từ Tông Sư Bảng, nhảy lên đầu bảng Đại Tông Sư Bảng, áp đảo một Thiết Cuồng Đồ có thể chiến cả Võ Thánh.

"Ta muốn trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần và gia nhập Thiên Cơ Lâu!"

Đừng nói người bình thường, giờ khắc này Hoàng Dược Sư đều đứng ngồi không yên.

Coi như là Nhất Đăng Đại Sư, trên mặt đều xuất hiện vẻ chấn động, phật tâm bất ổn.
Lão ngoan đồng, càng gấp đến mức vò đầu bức tóc.

Thần công như vậy không có duyên gặp lại một lần, còn làm hắn khó chịu hơn cả việc giết hắn.
Graooo graooo...

"Ta đi Truyền Thừa Tháp!"

Công bố xong bảng xếp hạng, Tiêu Phong lập tức hăng máu, gào thét, vội vã chạy đi.
Vương Ngữ Yên, cũng vội vàng rời đi.

Nội tình của nàng, nếu như học được Thiên Cơ Vạn Tượng Công, lúc này đầu bảng Đại Tông Sư Bảng, đâu có chỗ cho Lý Tầm Hoan.

"Lâu chủ, ngươi thực sự không định nói cho bọn ta biết làm thế nào mới có thể tiến vào Truyền Thừa Tháp sao?"

Dương Quá cầu xin, suýt nữa quỳ xuống.

Cả đám bọn họ mỗi ngày đều tụ tập lại để nghĩ cách làm thế nào để tiến vào Truyền Thừa Tháp, nhưng đến bây giờ vẫn chưa có đầu mối.
Lưu Tiêu mỉm cười, làm cho tất cả mọi người có cảm giác khó chịu…

Chương 326. Gian tế của Tuyệt Vô Thần

Tuyệt Vô Thần biết đây là cơ hội khó có được.

Sau khi từ trong miệng mật thám ở Nguyên Châu biết được tin Thiên Hạ Hội giải tán, việc đầu tiên mà hắn làm là tập trung nhân mã, thẳng tiến Nguyên Châu.

Mấy ngày qua, hắn và đám thủ hạ đã bắt đầu lên đường.

"Nguyên Châu, sau ngày hôm nay sẽ do Tuyệt Vô Thần ta vi tôn!"

Thời khắc bước lên mảnh đất Nguyên Châu, Tuyệt Vô Thần hùng tâm tráng chí, rống to lên trời.
Phía sau hắn, quỷ la sát mà người vừa nghe tên liền đã sợ mất mật, cũng bắt chước rống theo.
Bên cạnh, vẻ mặt của Nhan Doanh sùng bái, si ngốc nhìn Tuyệt Vô Thần.

Đây mới là nam nhân mà nàng thích.
Khí phách tung hoành!

Và tương tự cũng có thực lực đó.

"Chỉ là có chút xấu trai!"

"Nếu mà có thể đẹp trai như Nhiếp Nhân Vương, thì hoàn mỹ."

Trên mặt Nhan Doanh, hiện lên một vệt thần sắc tiếc nuối.

Nàng trải qua bốn nam nhân.

Người xấu nhất chính là Tuyệt Vô Thần, nhưng lại là người có dã tâm lớn nhất.
Người như vậy, nàng cam tâm tình nguyện thần phục.

"Cẩn thận Vô Danh!"

Nhan Doanh nhắc nhở Tuyệt Vô Thần.

Con đường bá nghiệp của Tuyệt Vô Thần, chướng ngại vật lớn nhất chính là Vô Danh.
Nếu không có Vô Danh, thì mười năm trước Tuyệt Vô Thần đã xâm chiếm Nguyên Châu rồi.

"Vô Danh?"

"Tuyệt Vô Thần ta có gì mà phải sợ chứ?"

Trong mắt Tuyệt Vô Thần lóe lên tinh quang.

Dám đến Nguyên Châu, hắn đã sớm thương lượng với Phá Quân nên giải quyết Vô Danh như thế nào cho tốt rồi.
Đánh bại Vô Danh, đến lúc đó Nguyên Châu sẽ là của hắn.

Kiếm Tông và Vạn Kiếm Quy Tông là của Phá Quân.

Làm sư huynh, có thể nói Phá Quân là người hiểu rõ Vô Danh, nên đã giúp Tuyệt Vô Thần bày mưu tính kế, nghĩ cách đối phó Vô Danh.

Hai mắt Nhan Doanh sáng lên, mừng rỡ trong lòng.

Có thể đánh bại Vô Danh, đừng nói Nguyên Châu, kể cả Ngũ Cường hoàng triều cũng không dám làm loạn.
Đến lúc đó, còn ai có thể ngăn cản bước tiến nhất thống Nguyên Châu của Tuyệt Vô Thần.

"Vô Danh liền giao cho ngươi!"

Tuyệt Vô Thần nhìn về phía Phá Quân.

Phá Quân gật đầu, nhưng vẫn không nói gì, chỉ thấy một bóng người cao to đang nhanh chóng tới gần nơi này.

"Là ai?"

Tuyệt Tâm cả kinh, chuẩn bị xuất thủ với kẻ đến.

"Dừng tay, đây là người một nhà!"

Tuyệt Vô Thần vung tay lên, ngăn cản động tác của Tuyệt Tâm.
Đây là tâm phúc của hắn, từ đầu tới cuối lén lút giám sát Vô Danh.

Người tới mau chóng tiến tới, tới gần bên cạnh Tuyệt Vô Thần rồi rỉ tai.

"Ha ha... Ông trời cũng giúp ta!"

Tuyệt Vô Thần ngửa mặt lên trời cười to, phấn chấn không thôi.

"Dẫn đường, lập tức đi Anh Hùng Lâu."

Tuyệt Vô Thần vung tay lên, cũng không gấp gáp đi tiếp nhận địa bàn của Thiên Hạ Hội.

"Ngươi không sợ Vô Danh hả?"

Phá Quân giật mình.

Theo kế hoạch nguyên bản thì không phải là như vậy.

Hiện tại trực tiếp đi đối đầu với Vô Danh, hai người bọn họ hợp sức lại cũng không đánh nổi Vô Danh chấp 1 tay.
Coi như có thêm mấy ngàn tên quỷ la sát này cũng không đủ.

Võ Lâm Thần Thoại, cũng không phải là thổi phồng.

Tuyệt Vô Thần ở trong Đông Doanh nhỏ bé nhiều năm trời, hắn vẫn không dám quay trở lại Nguyên Châu, là tại vì hắn kiêng kỵ Vô Danh.

"Ha ha... Không sợ!"

Tuyệt Vô Thần cười to: "Tên ngu xuẩn Vô Danh kia, nghe lời của lâu chủ Thiên Cơ Lâu chó má gì đó, vậy mà tự phế võ công."

"Cái gì?"

"Vô Danh tự phế võ công rồi ư?"

Phá Quân chấn động ngay tại chỗ, nghẹn ngào gào thét.

Vô Danh, đầu óc bị động kinh à, vậy mà tự phế võ công?

"Chúc mừng cha!"

"Chúc mừng cha!"

Tuyệt Tâm và Tuyệt Thiên nghe vậy đại hỉ, vội vàng quỳ xuống đất và chúc mừng Tuyệt Vô Thần.
Vô Danh tàn phế, vậy thì ai có thể ngăn cản cả nhà bọn họ cướp đoạt Nguyên Châu cơ chứ?

"Đứng lên!"

Tuyệt Vô Thần rất hài lòng hành động của Tuyệt Tâm và Tuyệt Thiên, như thể là một vị Hoàng Đế.

"Cha, lâu chủ Thiên Cơ Lâu này có lai lịch gì?"

"Hùng Bá bởi vì hắn mà giải tán Thiên Hạ Hội."

"Hiện tại Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh, cũng vì tự phế võ công những lời mà hắn nói."

Tuyệt Tâm nghi hoặc.

Ở Đông Doanh xa xôi, bọn họ cũng không biết đến danh tiếng của Thiên Cơ Lâu.

Lần này, nếu không phải tại Hùng Bá giải tán Thiên Hạ Hội, thì bọn họ cũng không biết đến sự tồn tại của Thiên Cơ Lâu.
Trong lòng Tuyệt Vô Thần vui sướng: "Mặc kệ hắn có lai lịch gì."

"Hắn có ơn giúp ta, không chỉ giải quyết Thiên Hạ Hội, mà còn giải quyết luôn Vô Danh."

"Ta còn phải cảm tạ hắn mới đúng."

Tuyệt Vô Thần, trên thực tế là một tên mãng phu không có não.
Tự cao tự đại.

Đương nhiên, cũng tại vì hắn tin chắc nịch chỉ cần có đầy đủ sức mạnh, là có thể bình định toàn bộ, rất ít khi động não.

"Đi thôi, không ngờ Vô Danh lại ngu xuẩn như vậy."

"Tu vi Võ Thánh cả đời, vậy mà tự phế đi."

Lúc này, Tuyệt Vô Thần đang rất hăng máu.

Suy nghĩ ra vô số mưu kế để đối phó Vô Danh.

Không ngờ rằng giờ lại vô ích, Vô Danh đã phế rồi.

"Có thể tin được tin tức của hắn không?"

Phá Quân lưỡng lự, nhìn về phía người vừa mới chạy tới.

Rất sợ đó là đòn tung hỏa mù của Vô Danh, muốn lừa tất cả địch nhân còn sống bước ra, hốt gọn một mẻ.

"Ngươi nhìn xem hắn là ai!"

Mệnh lệnh của Tuyệt Vô Thần, khiến cho người này lộ ra bộ mặt thật.
Sau một khắc, con ngươi của Phá Quân co rụt lại.

"Ngươi là đầy tớ của Vô Danh?"

Hắn nhớ ra người này, hình như là một vị đầy tớ đi theo Vô Danh nhiều năm trời, trung thành và tận tâm.
Thậm chí người này, hình như còn từng đỡ một nhát đao cho Vô Danh.

Người này gật đầu: "Đại nhân vẫn còn nhớ ta, quả là vinh hạnh."

Phá Quân hít vào một hơi: “Thì ra rất lâu về trước, ngươi đã nằm vùng bên người Vô Danh."

Hắn khiếp sợ nhìn Tuyệt Vô Thần, phảng phất như lần đầu có cái nhìn khác về tên mãng phu này.

Tuyệt Vô Thần nói: "Đi thôi!"

"Mười năm trước Vô Danh đánh bại ta, ta đã lui về Đông Doanh mười năm theo ý hắn."

"Hiện tại, đây là thời điểm trừ khử chướng ngại vật này."

Rất nhanh, đoàn người tìm đúng phương hướng, bắt đầu đi nhanh hơn.

Tinh quang trong mắt Phá Quân nháy mắt tăng vọt: "Ta mới là chủ nhân của Kiếm Tông."

"Vô Danh ngươi đoạt vị trí tông chủ Kiếm Tông của ta lâu như vậy, đây là thời điểm nên trả lại."
...

Chương 327. Bị tập kích

Kiếm Thần đi thẳng một mạch!

Rất nhanh liền đã đi được mấy ngàn dặm.

Đến cảnh giới Đại Tông Sư, nội lực liên tục sinh sôi.
Nếu thật sự toàn lực thi triển khinh công phi hành, thì một đêm đi được mấy ngàn dặm là chuyện bình thường.

Cửu Châu tuy lớn, nhưng đối với người ở đẳng cấp như hắn mà nói, thời gian mấy ngày là có thể từ điểm đầu chạy đến điểm cuối.

"Anh Hùng Lâu!"

Kiếm Thần nhìn Anh Hùng Lâu ở trước mắt liền có chút kích động, uể oải trên mặt đều vì thế mà mất sạch.
Trong đầu hắn đang liên tưởng đến tràng cảnh lúc sư phụ Vô Danh biết tin Phá Quân độc sát sư nương.

"Người nào?"

Kiếm Thần mới tiếp cận Anh Hùng Lâu, liền có bốn năm bóng người xuất hiện.

"Kiếm Thần thiếu gia?"

Sau một khắc, những người này nhìn thấy tướng mạo của Kiếm Thần, không khỏi giật mình, vội vàng hành lễ.
Kiếm Thần gật đầu: "Ta đi tìm sư phụ."

Không nói gì thêm, Kiếm Thần cấp tốc tiến vào trong Anh Hùng Lâu.
Rất nhanh, Kiếm Thần tìm thấy Vô Danh.

Thời khắc này, sắc mặt Vô Danh trắng bệch, tinh thần uể oải.
Một mái tóc đen, bây giờ đã xen lẫn thêm một ít tóc bạc.

"Sư phụ, ngài bị thương nặng rồi hả?"

Kiếm Thần giật mình, trong nháy mắt hoảng sợ.

Thảo nào lúc trước những người hầu kia đề phòng như vậy, thì ra sư phụ bị thương.
Hơn nữa trông có vẻ, thương thế rất nghiêm trọng.

Kiếm ý kinh người toàn thân dâng trào, nhưng lại không cảm ứng được tí nào.

"Sư phụ, là Kiếm Thánh tới sao?"

Vô Danh nhìn thấy Kiếm Thần trở về, lúc này sắc mặt mừng rỡ.
Hắn đối xử với Kiếm Thần, giống như nhi tử ruột thịt.

Trong nguyên tác, Kiếm Thần mấy lần phản bội hắn nhưng hắn vẫn tha thứ.
Không chỉ tha thứ, mà còn cho rằng đó là lỗi của hắn.

Sau một khắc, Vô Danh sầm mặt lại: "Ngươi không phải ở Thiên Cơ Lâu sao, trở về làm gì."

Nếu không phải hắn đang ẩn cư, thì hắn cũng muốn đi Thiên Cơ Lâu.

"Chẳng lẽ... Lâu chủ Thiên Cơ Lâu không có thu nhận ngươi?"

Vô Danh biến sắc.

Kiếm Thần vội vàng lắc đầu: "Không có!"

"Ta đã gia nhập Thiên Cơ Lâu."

"Sư phụ, ngươi mau nói cho ta biết là đã xảy ra chuyện gì đi."

Điều mà hắn quan tâm là thương thế trên người Vô Danh.

Lúc này hắn bắt đầu tiếp xúc với Vô Danh, càng là biến sắc.

Công lực Võ Thánh kinh thiên động địa của Vô Danh, lúc này đã không còn.
Không chỉ vậy, hắn còn nhận thấy được kinh mạch khắp người Vô Danh đều là vết rách.
Đây là... Võ công của sư phụ bị phế rồi.

Kiếm Thần ngây dại ra, sau một khắc lại không kiềm chế được lửa giận.

Tên nào xuống tay độc ác như vậy, phế sư phụ Vô Danh của hắn?

"Không có ai tổn thương ta cả, là vì muốn tu luyện Vạn Kiếm Quy Tông, ta đã tự phế công lực."

Nghe thấy Kiếm Thần đã gia nhập Thiên Cơ Lâu, và quan tâm đến mình như thế, Vô Danh cao hứng trong lòng.
Sắc mặt âm trầm lập tức dịu đi rất nhiều, giải thích với Kiếm Thần.

Kiếm Thần ngây dại ra, cả buổi trời không nói nên lời.

Sư phụ Vô Danh, vậy mà thực sự vì lời nói của lâu chủ, nảy sinh tâm tư tự phế võ công.
Thế nếu biết Phá Quân là cừu nhân giết vợ, thì hắn còn có công lực đi báo thù nữa không?

"Tại sao ngươi trở lại đây vậy?"

Vô Danh không có quên chuyện lúc trước.

Bởi vì hắn đã thông báo, để Kiếm Thần ở lại Thiên Cơ Lâu.
Kiếm Thần trong nháy mắt do dự.

"Nói!"

Vô Danh trầm giọng, nhìn ra sự do dự trong mắt Kiếm Thần.

"Sư phụ, chuyện là như vậy..."

Vô Danh ở trong lòng Kiếm Thần vẫn có uy nghiêm nhất định.
Một khi hắn nộ, Kiếm Thần không dám thờ ơ.

Cắn răng một cái, hắn nói ra toàn bộ mọi chuyện.

"Phốc..."

Nghe được tin Phá Quân độc sát ái thê, Vô Danh cũng không kiềm chế được, lập tức phun máu.

Nảy sinh cảm giác thống hận Phá Quân, cũng có cảm giác cay cú vì sau khi phế võ công mới biết nguyên nhân cái chết của ái thê.

"Sư phụ... Ngài đừng nóng giận, ta sẽ giúp ngài giết Phá Quân."

"Ta sẽ lấy thủ cấp của hắn, tế điện sư nương."

Kiếm Thần quá sợ hãi, vội vàng đỡ Vô Danh.

Trong lòng hắn, cũng vô cùng sợ vị lâu chủ thất đức kia.
Hắn cũng không có quên, Nhiếp Phong bị lâu chủ chọc tức đến mức nhập ma.

"Súc sinh này..."

Vô Danh mắng chửi, nghiến răng nghiến lợi.

Không biết là đang mắng Phá Quân, hay là đang mắng lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Kiếm Thần chưa từng thấy sư phụ Vô Danh tức giận như thế bao giờ.

"Người nào..."

"Các ngươi muốn làm gì?"

"Đây là nơi ẩn cư của Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh."

Bỗng nhiên, bên ngoài truyền đến mấy tiếng kinh hô của tùy tùng.

Ngay sau đó, chính là âm thanh chiến đấu nổ ra, cùng với tiếng kêu thảm của đám người hầu.

"Có cường địch tới!"

Vô Danh và Kiếm Thần đồng loạt biến sắc.

Những người hầu của Vô Danh không hề yếu chút nào, trong đó thậm chí có mấy vị cao thủ Tông Sư.
Thế nhưng bây giờ ngay cả mấy vị đầy tớ Tông Sư, đều đang kêu thảm.

"Muốn chết!"

Kiếm Thần đầy bụng tức giận, đang không tìm được chỗ để phát tiết.

Có người tới Anh Hùng Lâu gây sự, lập tức làm sát cơ của hắn bạo phát.
Chọp lấy Anh Hùng Kiếm, hắn liền xoay người ra ngoài.

Vừa mới đến cửa, thì có một luồng kiếm khí từ ngoài cửa phòng bắn tới.

"Cẩn thận!"

Vô Danh nhắc nhở, nhưng mà đã không còn kịp.

Cương khí hộ thể trên người Kiếm Thần vừa mới dâng lên, trong nháy mắt đã bị đánh bay trở về.

Chương 328. Tình tiết thay đổi lớn đến thế sao?

"Sát Phá Lang!"

Con ngươi Vô Danh co rụt lại, trong nháy mắt liền nhận ra đây là chiêu thức gì.

"Là Phá Quân, đi mau!"

Vô Danh thốt lên cái tên, và nhìn về phía Kiếm Thần đang phun máu trong miệng.
Sự lợi hại của Phá Quân, hắn đương nhiên biết.

Căn bản không phải là nhân vật mà Kiếm Thần có thể đối phó.

"Ha ha... Vô Danh, ngươi quả nhiên đã phế."

Giọng nói của Phá Quân tùy tiện vang lên từ bên ngoài.
Phá Quân???

Hắn biết võ công của sư phụ bị phế rồi ư?

Sắc mặt của Kiếm Thần hoàn toàn thay đổi: "Sư phụ, ta mang ngươi đi!"

Mang theo Vô Danh bị phế võ công, Kiếm Thần đột phá ra khỏi một phương hướng khác.
Cương khí Đại Tông Sư chấn động, đánh vỡ bức tường.

Sau một khắc, một quyền ấn màu hoàng kim nhanh chóng phóng đại trong nháy mắt.

"Mau lui lại, là nửa bước Võ Thánh!"

Con ngươi Vô Danh co rụt lại, cảm nhận một tia thánh uy yếu ớt từ trong quyền ấn.

Kiếm Thần suýt nữa hồn phi phách tán, sắp nứt cả tim gan.

Ngoại trừ Phá Quân, lại còn có một cao thủ nửa bước Võ Thánh tới đây. Hắn mang theo Vô Danh, dùng tốc độ vô cùng nhanh bay ngược trở về.

"Tuyệt Vô Thần!"

Vô Danh nghẹn họng, thấy quỷ la sát ở bốn phía, trong nháy mắt liền biết đi cùng Phá Quân là người nào.
Sau một khắc, hắn và Kiếm Thần đều bị kề đao lên cổ.

"Vô Danh sư đệ, lâu rồi không gặp, ngươi có khỏe không!"

Phá Quân đắc ý nhìn Vô Danh.

Rất nhanh, trên người Tuyệt Vô Thần lóe lên kim quang và bay đến đây.

"Súc sinh, năm đó sư phụ tha cho ngươi một mạng, ngươi lại độc sát sư nương."

Mặc dù Kiếm Thần không dám manh động, nhưng vẫn phẫn nộ quát Phá Quân.

Dáng vẻ cắn răng nghiến lợi, hận không thể muốn nuốt sống máu thịt của Phá Quân.

Phá Quân biến sắc, lộ ra thần sắc kinh sợ, theo bản năng hoảng sợ vì sự việc bị bại lộ.

"Tiểu tử, mẹ nó, ngươi bớt nói nhảm!"

Phá Quân đang muốn hỏi Kiếm Thần làm thế nào mà biết được chuyện này, chỉ thấy Tuyệt Vô Thần tung một cước đá Kiếm Thần ngã lăn trên mặt đất, ngạo mạn đi tới.

"Vô Danh, không nghĩ tới lần gặp mặt này, ngươi lại không có tí sức chống trả nào."

"Ha ha... Làm thiệt ta nhiều năm qua vẫn kiêng kỵ ngươi đến vậy."

"Từ hôm nay trở đi, Nguyên Châu sẽ là của Tuyệt Vô Thần ta."

Vô Danh không nói được một lời, Kiếm Thần mặt xám như tro tàn.

Sau một khắc, trong mắt Kiếm Thần sáng lên.

"Ta là đệ tử Thiên Cơ Lâu, tốt nhất là các ngươi nên thả ta ra."

Hắn uy hiếp.

Đệ tử Thiên Cơ Lâu, ai dám động đến?

Vô Danh âm thầm lắc đầu, lần nữa thất vọng về Kiếm Thần.

Lúc trước đệ tử Kiếm Thần này, cũng thường hay não tàn trong những tình huống như vậy, đã nhắc đến chuyện Phá Quân độc sát ái thê.
Thì loại hành vi đó, hiển nhiên là đang tự tìm đường chết.

Lúc đầu Phá Quân chưa chắc sẽ giết bọn hắn.

Bởi vì trên mặt hắn không có bao nhiêu cừu hận, nhưng bí mật giết ái thê Vô Danh vừa bại lộ, Phá Quân sẽ không từ mọi thủ đoạn.
Chưa kể Tuyệt Vô Thần còn ở đó.

Hiện tại, nhắc đến thân phận đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Bộ ngươi đang kêu đối phương mau chóng giết người diệt khẩu à???

"Đệ tử Thiên Cơ Lâu?"

Hai mắt Tuyệt Vô Thần sáng lên, nhìn kỹ về phía Kiếm Thần.

"Điểm huyệt hắn, người này đối với ta có trọng dụng!"

Dùng thủ pháp độc môn điểm huyệt Kiếm Thần lại, Tuyệt Vô Thần liền không để ý tới Kiếm Thần nữa.
Thiên Cơ Lâu mà người người ở Cửu Châu đều phải kiêng kỵ, hắn căn bản không biết là vì lý do gì.
Do đó lời nói của Kiếm Thần, ở trước mặt hắn căn bản không có tác dụng gì.

Vô Danh thở phào nhẹ nhõm.

Còn may đối phương sống ở Đông Doanh xa xôi, nên không biết Thiên Cơ Lâu.

Bằng không trong tình huống này, kể cả Vô Danh hắn đều sẽ lựa chọn giết người diệt khẩu, để không đắc tội Thiên Cơ Lâu.

"Ta tu Độc Cô Cửu Kiếm, thậm chí ngay cả Kiếm Thần Bảng cũng không có lên bảng???"

Hoa Sơn Tư Quá Nhai, Phong Thanh Dương trợn mắt ngoác mồm.

Đúng thật là làm mất mặt Độc Cô Cầu Bại.

Phải biết rằng, Độc Cô Cửu Kiếm của hắn, xếp hạng cực cao trên Võ Kỹ Thiên Bảng.
Nhưng lại không có lên Kiếm Thần Bảng, quả thực là bôi nhọ uy danh của Kiếm Ma Độc Cô Cầu Bại.

“Thậm chí ngay cả một con chim bên cạnh Độc Cô Cầu Bại tiền bối cũng không bằng."

Càng khiến cho Phong Thanh Dương chán nản đó là, hắn không có lên bảng, mà con chim bên người Độc Cô Cầu Bại lại lên bảng.
Chuyện này đối với hắn mà nói, đả kích gấp bội.

"Ta không thể làm mất mặt Độc Cô Cầu Bại tiền bối được!"

Hắn cũng đứng ngồi không yên.

Không chỉ không lên Kiếm Thần Bảng, mà kể cả Đại Tông Sư Bảng cũng không lên được.

Đường đường là một kiếm đạo Đại Tông Sư, hơn nữa còn là truyền nhân của Độc Cô, không có gì mất mặt bằng chuyện này.

"Thiên Cơ Lâu, ta tới!"

Hô lên một tiếng, kiếm khí khắp người Phong Thanh Dương dâng trào, trong nháy mắt lao xuống Tư Quá Nhai, muốn chạy tới Thiên Cơ Lâu...

Thiên Cơ Lâu!

"Tình tiết chuyển biến lớn như vậy sao?"

Lưu Tiêu trợn mắt ngoác mồm nhìn Dương Bất Hối ngồi chung một chỗ với Ân Lê Đình.

Đám người Trương Vô Kỵ, Dương Tiêu bị đuổi giết, Dương Bất Hối thương tâm gần chết, lấy nước mắt rửa mặt.

Ân Lê Đình thấy Dương Bất Hối rất giống Kỷ Hiểu Phù, nên rất là đau lòng, lấy thân phận trưởng bối Trương Vô Kỵ để an ủi.

Vừa nghĩ đến, chuyện giữa hai người đã xảy ra là không thể tránh khỏi, quan hệ càng ngày càng kỳ quái.

Chương 329. Ngươi còn định giả vờ tới bao giờ?

"Lâu chủ! Có người tới!"

Ngay lúc Lưu Tiêu suy nghĩ lung tung, giọng nói của Chu Chỉ Nhược vang lên.
Lưu Tiêu vội vàng quay đầu.

Thì ra là người quen cũ!

Chính là Tiểu Ngư Nhi và Hoa Vô Khuyết mang theo Yến Nam Thiên trở về Thiên Cơ Lâu.

"Lâu chủ, bọn ta mang Yến Nam Thiên bá bá đến."

Hai người nâng đỡ Yến Nam Thiên đứng ở trước quầy.

“Cầu xin lâu chủ ra tay cứu hắn, hai huynh đệ bọn ta sẽ vô cùng cảm kích."

Tiểu Ngư Nhi trịnh trọng ôm quyền.

"Đây chính là Yến Nam Thiên đại hiệp à?"

"Quả nhiên oai hùng bất phàm, giống như là một thanh lợi kiếm sắc bén."

"Thiên Hạ Đệ Nhất Thần Kiếm Yến Nam Thiên, hôm nay cuối cùng cũng được gặp tận mắt."
...

Nghe thấy thế, biết được người được Hoa Vô Khuyết cõng là Yến Nam Thiên, trong Thiên Cơ Lâu lập tức nháo nhào lên, mọi người đều giật mình nhìn sang.

Chờ đến cái ngày dáng vẻ oai hùng bất phàm đó trở lại, nhiều người đều cảm thán.

Nếu mà Yến Nam Thiên không bị biến thành hoạt tử nhân ở 20 năm trước, thì e là trên Kiếm Thần Bảng và Đại Tông Sư Bảng, đều sẽ có tên của hắn.

Rất nhiều người, đều thở dài lắc đầu, là một thiên kiêu kiếm đạo.

Người khác không phát hiện, nhưng Yến Nam Thiên ở trước mặt, coi như không có Thiên Cơ Lâu suy tính, thì hắn cũng có thể nhận thấy được sinh cơ thịnh vượng trong cơ thể Yến Nam Thiên.

Đây căn bản không phải là hoạt tử nhân.

Khóe miệng Lưu Tiêu cười cười, nói: "Yến đại hiệp có cần giả vờ giả vịt tiếp không?"

"Ở Thiên Cơ Lâu ta, Yêu Nguyệt cũng không dám ở đây làm càn."

"Nếu mà ngươi tiếp tục giả bộ nữa, thì hai đứa cháu của ngươi sẽ bị Yêu Nguyệt giết chết đấy."
???

Yến Nam Thiên đang giả chết?

Trong mắt Hùng Bá lóe lên tinh quang, linh giác võ đạo của nửa bước Võ Thánh lúc này lan tràn tới, tỉ mỉ cảm ứng Yến Nam Thiên.
Những người khác, cũng dùng thủ đoạn của riêng mình để kiểm tra.

Lập tức, Yến Nam Thiên trong nháy mắt đổ mồ hôi, áp lực tăng lên gấp bội.

Phải biết rằng ở trong Thiên Cơ Lâu, có tới bảy tám vị Đại Tông Sư, nhiều người như vậy đều đang dùng thủ đoạn để cảm ứng hắn, coi như Yến Nam Thiên cũng cảm thấy áp lực gấp bội.

Huống hồ hắn thanh tỉnh từ hoạt tử nhân, võ đạo rơi xuống, lúc này võ công còn chưa đạt được trạng thái đỉnh phong trước khi hôn mê.
Sao mà chịu đựng được sự thăm dò của nhiều cao thủ như vậy.

"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu quả nhiên bất phàm!"
"Yến Nam Thiên bội phục!"

Không giả bộ được, Yến Nam Thiên thành thật "tỉnh lại".

Kỹ thuật giả chết của hắn, phải biết rằng ngay cả thần y Vạn Xuân Lưu đều không phát hiện được.

Nhưng lâu chủ Thiên Cơ Lâu này, liếc mắt một cái liền nhìn ra là đang giả chết.

Đương nhiên, hắn sở dĩ không giả chết nữa, cũng một phần là vì hiếu kỳ về Thiên Cơ Lâu.

Trên đường Hoa Vô Khuyết và Tiểu Ngư Nhi cũng hắn tới đây, nói là Thiên Cơ Lâu thần kỳ như thế nào.
Khiến mọi người không bình tĩnh được.

Thiên Hạ Đệ Nhất Thần Kiếm Yến Nam Thiên, vậy mà thực sự giả chết từ đầu tới cuối, tránh thoát sự truy sát của Yêu Nguyệt, tránh thoát ác nhân của Ác Nhân Cốc hãm hại.

Yến đại hiệp, rốt cuộc đã mất chất!

Mọi người không thể không cảm thán, nếu là Yến Nam Thiên của ngày xưa, thì sao lại giả chết chứ, coi như hai vị cung chủ của Di Hoa Cung, hắn đều có can đảm cùng đánh một trận.

"Yến bá bá... Ngươi không bị gì hết à?"
Tiểu Ngư Nhi và Hoa Vô Khuyết mắt chữ O mồm chữ A.

Kinh hỉ!

Giật mình!

Giận!

Vì bị lâu chủ Thiên Cơ Lâu độc ác này gài bẫy!

Đủ loại biểu cảm phức tạp liên tiếp xuất hiện trên mặt bọn họ.

Ba người Yến Nam Thiên cũng vội vã tiến vào trong Thiên Cơ Lâu, rất nhanh liền kích động và kể về Thiên Cơ Lâu.

Qua một hồi, Lưu Tiêu nói: "Tới đây, cho Yến Nam Thiên bá bá của các ngươi combo phòng chữ "Thiên", thêm phòng trọng lực, Chiến Thần Tháp, hắn rất nhanh liền có thể khôi phục đỉnh phong."

Tiểu Ngư Nhi điên cuồng gật đầu.

Hắn không chỉ mang Yến Nam Thiên từ Ác Nhân Cốc ra ngoài, mà còn mang theo không ít tiền.

Lúc này liền đưa cho Yến Nam Thiên.

"Yến bá bá, toàn bộ nhờ ngươi."

Yến Nam Thiên gật đầu: "Yên tâm, Yến bá bá sẽ không để huynh đệ các ngươi gặp chuyện không may."

Hiểu rõ toàn bộ mọi thứ về Thiên Cơ Lâu, sau khi đã trả tiền, Yến Nam Thiên và huynh đệ Tiểu Ngư Nhi vội vàng đi lên lầu trải nghiệm sự thần kỳ của phòng chữ "Thiên".

Lưu Tiêu giương mắt nhìn Yến Nam Thiên rời đi.

Gia hỏa này cực kỳ oai hùng, trời sinh thần lực.

Luận thần lực, không ai trong Thiên Cơ Lâu có thể so sánh với hắn.

"Kiếm pháp Huyền Thiết Trọng Kiếm, e rằng ở trong tay Yến Nam Thiên mới có thể phát huy uy lực lớn nhất."

Lưu Tiêu thầm nghĩ.

Loại người trời sinh thần lực như Yến Nam Thiên, chỉ thích loại võ công cương mãnh.

"Vãi chưởng! Trang điểm diêm dúa quá!"

"Mẹ nó, đây là nam hay nữ vậy trời???"

"Mù mắt thật! Đâu ra tên bán nam bán nữ này vậy?"
...

Bỗng nhiên, trong Thiên Cơ Lâu vang lên nhiều tiếng kinh hô.

Lưu Tiêu nhìn lại, phát hiện ánh mắt của mọi người đều trợn tròn.

Có người làm ra dáng vẻ nôn ói, có người thì tràn đầy phấn khích, phảng phất như thấy được cực phẩm ngàn năm có một.
Ở trên lầu, bọn Yến Nam Thiên cũng bị hấp dẫn bởi động tĩnh này, ngừng lại quay đầu sang.

Lưu Tiêu cũng vậy.

Vừa quay đầu lại, hắn liền thấy một người mặc trường bào màu đỏ, cực kỳ

yêu diễm và khoa trương.

Chương 330. Đông Phương Bất Bại

Má hồng, phấn mắt, kẻ mí, son môi...

Cách trang điểm của ngươi này, thoạt nhìn còn khoa trương hơn con gái.

Bởi vì coi như nữ tử trong Di Hồng Viện, cũng sẽ không trang điểm đậm giống như hắn.
Phảng phất... Là đang tận lực cường điệu nét nữ tính trong người.

Hơn nữa dưới lớp trang điểm khoa trương, là xương gò má cao.
Vừa nhìn một cái, liền biết đó là tướng mạo của một nam nhân.

Trong lòng Lưu Tiêu hơi động, ráng nhịn cảm giác buồn nôn, phát động năng lực suy tính của Thiên Cơ Lâu.

« Tính danh: Đông Phương Bất Bại »

« Thân phận: Giáo chủ Nhật Nguyệt Thần Giáo »

« Cảnh giới: Đại Tông Sư trung kỳ »

« Tuyệt học: Quỳ Hoa Bảo Điển »

« Mục đích đến: Tìm kiếm phương pháp "Thiên Nhân Hóa Sinh và Âm Dương Đồng Thể" »
Đông Phương đại lão!

Thảo nào lại khiến hắn suýt ói cả ra.
Tự thiến cũng không có gì lạ.

Thái giám cũng là người.

Thế nhưng mà con mẹ nó, mất một cái chân biến thành cong rồi, mà còn mặc trang phục này, đây chẳng phải là muốn chọc mù mắt mọi người sao.

Nếu không phải Thiên Cơ Lâu có quy củ riêng, thì Lưu Tiêu không dám hứa chắc rằng mình sẽ không xuất thủ đuổi Đông Phương Bất Bại ra ngoài.

"Đông Phương Bất Bại, tên cẩu tặc nhà ngươi, còn dám tới Thiên Cơ Lâu?"

Nhậm Ngã Hành buông cây chổi trong tay xuống, nộ khí đằng đằng nhìn về

phía Đông Phương Bất Bại.

Coi như Đông Phương Bất Bại trở thành một tên bán nam bán nữ, hắn liếc mắt một cái cũng có thể nhận ra.

"Đông Phương Bất Bại!"

Nhậm Doanh Doanh và Hướng Vấn Thiên cả kinh, còn tưởng rằng Đông Phương Bất Bại tới giết bọn hắn.
Xôn xao...

Nghe thấy người đến là Đông Phương Bất Bại, mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều không giữ được bình tĩnh.
Chẳng phải gia hỏa này là một nhân vật trên Ngoan Nhân Bảng sao.

Theo lâu chủ giới thiệu, còn có quan hệ rất thân với Dương Liên Đình.

"Là Đông Phương Bất Bại đại lão!"

"Mắc ói!"

"Hả? Sao ta cảm thấy Đông Phương Bất Bại đại lão kỳ thực cũng không xấu lắm."

"Vãi chưởng! Trang phục này, tuyệt đối là cong."
...

Đông Phương Bất Bại phớt lờ những người này.
Hắn không thèm để ý, cũng không dám bất cẩn.

Ở bên ngoài Thiên Cơ Lâu, ai dám nói hắn như vậy, e rằng đầu đã lìa khỏi cổ.
Thế nhưng hắn đang ở trong Thiên Cơ Lâu, cho dù là ai cũng không được động võ.

Hắn còn chưa có lá gan đi khiêu khích quy củ của Thiên Cơ Lâu.

"Nhậm giáo chủ, lâu ngày không gặp, ngươi có khỏe không!"

Giọng nói chói tai của Đông Phương Bất Bại vừa cất lên, lập tức tạo thành lực sát thương kinh khủng.
Rất nhiều người bỗng biến sắc, chỉ cảm thấy nổi da gà.

Sắc mặt Lưu Tiêu cực kỳ khó coi, trên trán nổi gân xanh, trong lòng suy

nghĩ: có cần ra tay đuổi Đông Phương Bất Bại ra ngoài hay không?

"Ngươi tới tiếp đãi hắn!"

Lưu Tiêu trực tiếp lôi Dương Quá qua đây, lập tức chạy đi.

Ở lại đây thêm nữa, hắn sợ rằng lâu chủ hắn đây sẽ là người đầu tiên vi phạm quy củ Thiên Cơ Lâu.

"Lâu chủ, ngươi đang đẩy ta vào hố lửa đấy à?"

"Ta vẫn còn nhỏ, ngươi nhẫn tâm như vậy sao???"

Vẻ mặt Dương Quá cay đắng.

Hắn cũng có loại cảm giác muốn xuất thủ đánh Đông Phương Bất Bại tới bời.

Giọng nói của Đông Phương Bất Bại, cùng với loại trang phục bán nam bán nữ này, thật sự là quá kinh tởm.

"Con mẹ nó, bớt nói nhảm!"

Lưu Tiêu tung một cước đá Dương Quá vào quầy hàng, chạy đi ngồi với đám Thạch Thanh Tuyền.

"Còn không mau quét rác!"

"Con mẹ nó, không lên tiếng không ai nói ngươi câm đâu!"

Vẻ mặt Lưu Tiêu bất thiện, trừng Nhậm Ngã Hành một cái, ngươi phớt lờ Đông Phương Bất Bại, mọi người cũng sẽ không phải nghe âm thanh chết người này.

Bọn Hùng Bá, đằng đằng sát khí trừng mắt về phía Nhậm Ngã Hành.
Trong nháy mắt, mọi người đều hình thành nên một sự ăn ý.

Về sau kẻ nào mà nói chuyện với Đông Phương Bất Bại, thì sẽ trở thành kẻ địch chung của tất cả mọi người.

"Cha, chú ý tu tâm dưỡng tính!"

Nhậm Doanh Doanh nhắc nhở Nhậm Ngã Hành.

Mấy ngày nay, đây là những lời mà nàng nói với Nhậm Ngã Hành nhiều nhất.

Lưu Tiêu suy đoán, không cần đi tìm thần y, bọn họ đều tin tưởng thân thể của Nhậm Ngã Hành xảy ra vấn đề.
Nhậm Ngã Hành vô cùng ủy khuất.

Con mẹ nó, ta gặp phải cừu địch, chẳng lẽ không thể nói đôi lời sao?
Trong Thiên Cơ Lâu, trong lúc nhất thời bầu không khí trở nên ngưng trọng.

Đông Phương Bất Bại cũng biết là nguyên nhân gì, nhìn thấy ánh mắt bất thiện của mọi người, và cả cao thủ Đại Tông Sư đang nhìn về phía mình.
Nguyên nhân chính là hắn, trong lúc nhất thời có chút kinh hồn khiếp đảm.

Hắn đi về phía quầy hàng, thức thời nhỏ giọng nói chuyện với Dương Quá.
Toàn bộ quá trình, Lưu Tiêu nhìn thấy Dương Quá cắn răng chịu đựng.
Trình Anh, Tiểu Long Nữ đều nhìn về phía Dương Quá bằng cặp mắt thương cảm.

Cách đó không xa, Quách Phù vốn dĩ vẫn luôn quấn quít theo Dương Quá, vẫn còn muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu, bây giờ đã trực tiếp cao chạy xa bay.

"Có người đang phi hành!"

"Mau nhìn, có thần tiên!"

"Vãi chưởng! Có người bay trên trời!"

"Là một đạo trưởng tiên phong đạo cốt!"
...

Chương 331. Cao thủ Hư Cảnh?

Trong Thiên Cơ Lâu, mọi người đều cảm nhận được toàn bộ Lạc Dương Thành đều đang run rẩy, phát ra tiếng hô to điên cuồng.
Có người đang phi hành trên trời ở Lạc Dương Thành.

Là phi hành thật sự, chứ không phải dùng khinh công như cao thủ võ lâm, kiểu "một bước vượt mấy chục mét" kia.

Tiếng sấm cuồn cuộn, từ xa truyền đến gần.
Thiên địa như đang chấn động.

Nhân sĩ giang hồ trong Lạc Dương Thành, từng người đều rung động, tự mình thi triển khinh công, bay đến nóc nhà gần đó để quan sát.
Trong Thiên Cơ Lâu, mọi người đều lập tức chấn động, chạy ra ngoài như ong vỡ tổ.

Phi hành là năng lực của Võ Thánh.

Có điều, muốn tạo ra thiên tượng kinh khủng như vậy, khiến cho cả Lạc Dương Thành đều phải chấn động theo, tuyệt đối không phải là một vị Võ Thánh bình thường có thể làm được.

"Cao thủ tuyệt thế!"

Đến cả nửa bước Võ Thánh như Hùng Bá, nhìn thấy xung quanh không gian người đang bay tới xuất hiện một luồng sóng trắng, cũng không nhịn được kinh sợ.

"Đây có còn là người không vậy?"

Tống Khuyết điên cuồng hít lãnh khí, mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Đao đạo và kiếm đạo, sau khi trở thành Võ Thánh, ngược lại là có thể ngự binh khí của mình để phi hành.
Nhưng tuyệt đối không thể khoa trương như người ở trước mắt.

Đối phương phi hành, hoàn toàn không dựa vào ngoại lực.

Tốc độ như tia chớp, hoàn toàn phi hành dựa vào công lực nằm ngoài sức tưởng tượng, nên mới hình thành một loại công lực kèm theo tiếng sấm trên không trung, sợ là một đại nhân vật cao thâm khó dò.

"Võ đạo thông thần, e rằng đây là cao thủ Nhập Hư theo lời của lâu chủ, có thể thôi động thiên địa chi lực."

Hoàng Dược Sư hoảng sợ.

Nhất Đăng Đại Sư ở bên cạnh, cũng lộ ra dáng vẻ rất thất thố.

Giờ khắc này, ở trước Thiên Cơ Lâu, không có mấy ai có thể thong dong nhìn cảnh tượng này.
Kể cả cao thủ Đại Tông Sư, đều là dáng vẻ kinh hãi muốn chết.

"Cao thủ Nhập Hư?"

Có người nghe được lời của Hoàng Dược Sư, quát to lên.

"Vãi chưởng! Là Đế Thích Thiên hay là Tiếu Tam Tiếu tới đây."

"Mục tiêu của hắn dường như là phía chúng ta."

"Có khả năng là Đế Thích Thiên, dù sao lâu chủ tiết lộ mấy bí mật của hắn."

"Đúng vậy! Lâu chủ không ngừng soi mói bí mật của hắn, còn phá hỏng kế hoạch của hắn."

"Khiến Hùng Bá giải tán Thiên Hạ Hội, rồi còn thu Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân."

Mẹ nó!

Nghe được người đến có thể là lão quái vật Đế Thích Thiên, mọi người đều không giữ được bình tĩnh.
Nếu thật là đến để đối đầu với Thiên Cơ Lâu.

Thì dựa theo sự khủng bố của cao thủ ở đẳng cấp này, e rằng Lạc Dương Thành đều sẽ bị san bằng, trở thành một vùng phế tích.
Có vài người thậm chí đều muốn chạy trốn trước, sợ rằng lát nữa sẽ bị vạ lây từ trận đại chiến.

Thế nhưng quan sát vẻ mặt bình tĩnh thong dong của Lưu Tiêu, bọn họ mới không chạy đi.
Lưu Tiêu đương nhiên sẽ không chạy!

Thị lực của hắn kinh người, lúc những người này còn chưa thấy rõ hình dáng người đến, thì hắn đã thấy rõ người khiến Lạc Dương Thành chấn động là ai rồi.
Hơn nữa người này, hắn từng gặp qua.

Lúc Thiên Cơ Lâu suy tính bảng xếp hạng đã từng thấy hư ảnh đó.
Chính là Trương Tam Phong!

Cho dù là kiếp trước ở thế giới kia, đều là nhân vật đứng trên đỉnh, Tam Phong chân nhân.

"Quả nhiên khủng bố!"

Lưu Tiêu đều có chút chấn động.

Hiện tại hắn không dựa vào Thiên Cơ Lâu, kỳ thực cũng có thể bay.

Nhưng về phương diện tốc độ, tuyệt đối không phải là tốc độ phi hành siêu thanh như Trương Tam Phong.
Không có Thiên Cơ Lâu, e là hắn cũng đánh không lại Trương Tam Phong.

Cảnh giới của đối phương, sơ rằng đã sắp siêu việt Võ Thánh.

"Không phải Đế Thích Thiên!"

"Là sư tôn ta tới!"

Bỗng nhiên, người của Võ Đang như Tống Viễn Kiều đều kinh hô lên, từng người trở nên phấn khích.
Là Tam Phong chân nhân?

Mọi người sửng sốt, ầm ầm chấn động.

Tuy rằng qua lời kể của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, bọn họ đều biết Tam Phong chân nhân tuyệt đối rất bá đạo.
Nhưng không có nghĩ đến, lại bá đạo tới mức này.

"Võ Đang Trương Tam Phong, vậy mà khủng bố đến vậy!"

Lão ngoan đồng ầm ầm chấn động.

Cùng là chân nhân.

Sư huynh Vương Trùng Dương của hắn tráng niên mất sớm, nửa đường bị ông trời hại chết.

Còn Võ Đang Trương Tam Phong, đã khủng bố đến mức như thể là tiên nhân trên trời.

"Bội phục! Cho dù ta là đệ nhất cao thủ đương đại, hay là Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh."

"Võ Đang Trương Tam Phong, khiêm tốn như vậy, hắn mới thật sự là Võ Lâm Thần Thoại."

Hùng Bá chấn động!

Hắn cùng với Vô Danh từng xuất hiện cùng thời.

Luận kiếm đạo, Trương Tam Phong không bằng Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh.

Nhưng về tổng thể chiến lực, Trương Tam Phong muốn bỏ xa Võ Lâm Thần Thoại Vô Danh mấy con phố, tuyệt đối có thể 'bán hành' cho Vô Danh.
Dù sao đều là kỳ tài ngút trời.

Vô Danh mới hơn năm mươi tuổi, Trương Tam Phong hơn một trăm tuổi.
Độ tinh thâm tu vi, đương đại hiếm thấy.

"Tam Phong chân nhân, dù nói là vang dội cổ kim cũng không hề quá."

Hoàng Dược Sư cũng tự phụ vô cùng.

Tuyệt học mà hắn học, toàn bộ là do chính hắn sáng tạo ra.
Nhưng vừa so sánh với Trương Tam Phong, đều thua về mọi mặt.

Võ kỹ và tâm pháp của người ta, đều lên bảng xếp hạng Thiên Bảng của Thiên Cơ Lâu.
Còn hắn, ngay cả vị trí chót bảng còn không mò tới được.

Chương 332. Kỳ nhân đương thời

"Thiếu Lâm Tự, có mắt như mù!"

"Kỳ tài kinh thế như vậy, lại bị bọn họ đuổi ra ngoài."
Có người nhắc tới chuyện xưa của Trương Tam Phong.

Nhân sĩ giang hồ quen biết Trương Tam Phong, cơ bản đều biết hắn chính là đồ đệ mà Thiếu Lâm vứt bỏ, bị Thiếu Lâm đuổi ra ngoài.

Mà chính vì hắn là đồ đệ bị Thiếu Lâm vứt bỏ, chỉ dựa vào một phần ba Cửu Dương Thần Công, cố gắng sáng lập nên phái Võ Đang, trở thành thủy tổ khai sơn lập phái.

Lúc này, càng thể hiện thủ đoạn võ đạo siêu phàm như một tiên thân, lăng không hư độ, phá không phi hành.

"Sư phụ! Bọn ta ở đây!"

"Sư tổ!"

"Sư tổ!"
...

Đệ tử Võ Đang, lập tức điên cuồng, liều mạng rống to hơn.

Tổ sư Tam Phong chân nhân nghịch thiên như vậy, dương uy trước mọi người, bọn họ càng nở mày nở mặt.
Vừa hô một tiếng, ánh mắt của mọi người đều hâm mộ nhìn sang.

Có loại nhân vật bá đạo như thế làm tổ sư, ai mà dám chọc.

"Hả? Có nhiều người hoan nghênh lão đạo đến vậy à?"

Giữa không trung, Trương Tam Phong nhìn thấy đoàn người đông nghìn nghịt ở trước Thiên Cơ Lâu, lộ ra tiếu ý.
Vài thập niên không có xuống núi.

Dương uy trước đám người này, cảm giác vẫn cực kỳ tuyệt vời.

Phảng phất như trở về thời điểm lúc còn trẻ rong ruổi giang hồ, khiến cho người lớn trong nhà xúc động.

Thu liễm công lực, nhắm ngay phương hướng Thiên Cơ Lâu, Trương Tam Phong từng bước từng bước, chậm rãi hạ xuống mặt đất.
Đoàn người không dám thờ ơ, rất nhanh thối lui nhường một khoảng đất trống cho Trương Tam Phong.

Mọi người, đều sùng bái nhìn về phía Trương Tam Phong.

"Sư tôn!"

"Sư tổ!"

Đám người Tống Viễn Kiều vui mừng quá đỗi, vội vàng chạy về phía Trương Tam Phong.

"Đừng gọi ta sư tôn, cũng đừng gọi ta sư tổ!"

Trương Tam Phong khoát tay.

Hắn vừa mở miệng, lời nói ra khiến nhóm Tống Viễn Kiều ngớ người ngay tại chỗ.
Sau một khắc, Trương Tam Phong nhìn về phía Lưu Tiêu, nói ra lời khiến

tất cả mọi người đều rung động.

"Lâu chủ, ta muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu, trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu."

Trương Tam Phong từ Võ Đang Sơn cách xa mấy ngàn dặm bay tới đây, vậy mà muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Oanh!

Lời này vừa nói ra, mọi người như bị sét đánh ngang tai, đứng hình tại chỗ.

Thiên Cơ Lâu mị lực đến thế sao, có thể hấp dẫn một vị tổ sư khai phái của Võ Đang, một vị cao thủ tuyệt thế như là tiên nhân chạy tới đây để thỉnh cầu gia nhập.

Người của Võ Đang, trợn mắt ngoác mồm.

Những người khác cũng không nhịn được, lập tức gào rú vang trời.

"Thiên Cơ Lâu vô đối!"

"Lâu chủ bá đạo a!"

"Vãi chưởng! Trương chân nhân tới gia nhập vào Thiên Cơ Lâu!"
« Tính danh: Trương Tam Phong »

« Thân phận: Tổ sư khai phái Võ Đang »

« Cảnh giới: Nửa bước Nhập Hư »

« Võ học: Thái Cực Kiếm Pháp, Thái Cực Thần Công, Võ Đang Thê Vân Tung, Cửu Dương Thần Công《Tàn》 »
...
« Đặc tính: Đại tài trưởng thành muộn »

« Mục đích đến: Gia nhập Thiên Cơ Lâu »
Tu vi nửa bước Nhập Hư!

Ngoại trừ hai lão quái vật Đế Thích Thiên và Tiếu Tam Tiếu ra, thì Lưu Tiêu cũng không nghĩ còn có ai có thể có tu vi ngang hàng với Trương Tam Phong.

Võ Thánh có thể sống 300 tuổi!

Trương Tam Phong hiện tại mới chỉ hơn một trăm tuổi.

Thành cao thủ Nhập Hư, tuyệt đối là chuyện ván đã đóng thuyền.

"Đặc tính, đại tài trưởng thành muộn?"

Mí mắt của Lưu Tiêu giật giật.

Trương Tam Phong vượt ngoài dự đoán của mọi người, sợ rằng là do nguyên nhân này.
Trương Tam Phong lúc còn trẻ, tuy rằng cũng không tệ.

Nhưng đặt ở nơi Cửu Châu rộng lớn này, kỳ thực chỉ có thể nói là bình thường.

Hiểu rõ Trương Tam Phong, sẽ phát hiện sự cường đại của hắn, đó là trưởng thành theo tuổi tác.
Vào thọ yến trăm tuổi của hắn, lúc Trương Thúy Sơn bị ép chết, hắn cũng chỉ là cao thủ Đại Tông Sư.
Thế nhưng ngắn ngủi hai mươi năm, ai cũng không ngờ sau hai mươi năm ở Võ Đang Sơn, tu vi của hắn vậy mà lại tinh thâm đến mức độ kinh khủng như vậy.

"Lâu chủ, ta muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu, trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu."

Trương Tam Phong trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Soạt một tiếng, ánh mắt của mọi người đều đổ dồn lên người Lưu Tiêu.

"Mau đồng ý đi!"

"Loại cường giả bá chủ này, không thu sẽ bị trời đánh đấy."

Trong lòng mọi người đều đang thúc giục Lưu Tiêu thu nhận Tam Phong chân nhân.
Có thể nói nhiều người gia nhập Thiên Cơ Lâu, Trương Tam Phong là người duy nhất, không có ai đố kỵ, mà trái lại còn hy vọng Lưu Tiêu mau chóng thu nhận.

Kỳ nhân đương thời!

Cho dù ở phương diện nào, Trương Tam Phong đều được mọi người tán thành.

Hắn muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu, không ai lộ vẻ ghen tỵ nào.

Đương nhiên, lúc này chỉ có đệ tử Võ Đang lộ vẻ "như cha mẹ chết".

Đối mặt với lời này, Lưu Tiêu lắc đầu nói: "Thiên Cơ Lâu bây giờ, chỉ thu nhận Ngũ Tinh Chiến Thần."
Tròng mắt của mọi người như muốn rớt ra ngoài.

"Lâu chủ, ngươi từ từ đã!"

"Vãi chưởng, lâu chủ, ngươi đang đùa với Tam Phong chân nhân đấy à!"

"Lâu chủ lão đệ, đây là Tam Phong chân nhân đó nha!"
...

Chương 333. Kỷ lục mới của Chiến Thần Tháp

Trương Tam Phong sửng sốt, nói: "Ngũ Tinh Chiến Thần sao? Vậy thì lão đạo đi Chiến Thần Tháp thử một chút, xem thử có thể thông quan hết không!"

Thông quan hết Chiến Thần Tháp?

Có người không giữ được bình tĩnh.

Lúc trước bọn họ cũng nghĩ như vậy.

Thế nhưng hiện thực đã đập vào mặt bọn họ, để bọn họ tỉnh lại.

"Hắn trả tiền!"

Trương Tam Phong cũng biết quy củ của Thiên Cơ Lâu, sau khi chỉ chỉ Tống Viễn Kiều, thân ảnh của hắn lóe lên, trong nháy mắt không đi vào hậu viện của Thiên Cơ Lâu.

Trương Tam Phong muốn xông Chiến Thần Tháp!

Lúc này, mọi người giống như phát cuồng, thi triển khinh công chạy tới Chiến Thần Tháp.

Cái gì mà bang chủ Hùng Bá của Thiên Hạ Hội, Thiên Đao Tống Khuyết, Đông Tà Hoàng Dược Sư, ai nấy đều sợ mình chậm một bước, chạy thục mạng.

"Vãi chưởng! Bá đạo!"

"Quá đỉnh!"

"Mẹ nó, muốn hù chết người à, chưa gì đã đánh tới tầng thứ ba."

"Tam Phong chân nhân, mãi mãi là Thần!"

"Tam Phong chân nhân có còn là người không vậy?"
...

Chờ mọi người chạy tới Chiến Thần Tháp, không ai mà không chấn động.

Bọn họ chỉ đứng ở bên ngoài Thiên Cơ Lâu, chỉ cách mấy chục mét.

Thế nhưng khi chạy tới đây, Trương Tam Phong đã xông qua 2 tầng Chiến Thần Tháp, lên tới tầng thứ ba.
Tốc độ xông quan kinh khủng này, kể cả Vương Ngữ Yên, vị Ngũ Tinh Chiến Thần đầu tiên này cũng thua xa.

"E rằng vị Lục Tinh Chiến Thần đầu tiên sắp xuất hiện!"

Hùng Bá chấn động!

Loại tốc độ xông quan này, hắn cũng không biết tại sao Trương Tam Phong lại làm được.
Phải biết rằng địch nhân trong đó, giống hệt mình y như đúc.

Có thể xông qua tầng thứ nhất, kỳ thực đã là thành tựu không tầm thường rồi.
Trong nháy mắt xông qua hai tầng, quả thực khó có thể tưởng tượng.

"Cái gì? Lục Tinh Chiến Thần?"

Nghe được lời nói của Hùng Bá, rất nhiều người đều khiếp hãi tột độ.

Nhưng vừa nghĩ đến tốc độ xông quan khủng khiếp của Trương Tam Phong, bọn họ cũng có thể lý giải.

"Thậm chí Thất Tinh Chiến Thần đều có thể!"

Tống Khuyết tự lẩm bẩm.

Đây mới là Nhất Đại Tông Sư chân chính, không dựa vào tu vi, mà dựa vào tu luyện võ học, có thể nói là Nhất Đại Tông Sư của Cửu Châu, có tư cách chỉ điểm bất kì ai.

Chiến Thần Tháp tầng thứ ba!

Chiến Thần Tháp tầng thứ tư!

Trương Tam Phong thế như chẻ tre, một đường càn quét, rất nhanh liền tiến gần đến tầng thứ năm Chiến Thần Tháp.
Thế nhưng đến tầng thứ năm, tốc độ xông quan của Trương Tam Phong cũng chậm lại.

"Lâu chủ, Tam Phong chân nhân có thể trở thành là Chiến Thần mấy sao?"

Điềm tĩnh như Trình Anh, lúc này cũng không nhịn được tò mò hỏi.

Thật sự là cách thể hiện của lão đạo Trương Tam Phong này quá chói lóa, khiến người ta không nhịn được mà dâng trào cảm xúc, phụng làm thần tượng.
Hắn là người đầu tiên, trực tiếp oanh động toàn bộ Lạc Dương Thành.

Do đó, rất nhiều người của Lạc Dương Thành đều đang chạy tới Thiên Cơ Lâu, đến thăm thần tiên.
Thời gian ngắn ngủi, Thiên Cơ Lâu đã có thu hoạch lớn.

Trên đường phố bên ngoài, khắp nơi đều là nhân sĩ võ lâm chạy tới muốn gặp Trương Tam Phong tận mắt.
Nghe vậy, hai mắt mọi người đều sáng lên, ánh mắt sáng quắc nhìn về phía Lưu Tiêu.

Trương Tam Phong xông tháp chưa kết thúc, bọn họ đã không nhịn được muốn biết trước kết quả.
Uy tín của lâu chủ, trên cơ bản nói Chiến Thần bao nhiêu sao, thì nhất định sẽ là Chiến Thần nhiêu đó sao.
Lưu Tiêu cũng không dám chắc.

Đành phải dùng Thiên Cơ Lâu để suy tính.

"Thất Tinh Chiến Thần, Bát Tinh Chiến Thần thì quá sức!"

Kết quả là Trương Tam Phong có thể trở thành Thất Tinh Chiến Thần.

"Thất Tinh Chiến Thần, Tam Phong chân nhân nghịch thiên!"

"Khoa trương a!"

"Phá kỷ lục, không biết sau này có ai có thể phá kỷ lục của Tam Phong chân nhân không?"
...

Lưu Tiêu vừa nói ra, mọi người oanh động.

Chiến Thần Tháp xuất hiện chưa được bao lâu, người trên Tiềm Long Bảng, Tông Sư Bảng, Đại Tông Sư Bảng cùng với Kiếm Thần Bảng đều đã thử qua.

Nhưng mà tính đến thời điểm hiện tại, chỉ xuất hiện bốn vị Ngũ Tinh Chiến Thần, không có một vị Lục Tinh Chiến Thần nào.
Trương Tam Phong trở thành Thất Tinh Chiến Thần, tuyệt đối là thành tựu nghịch thiên.

Quả nhiên, Trương Tam Phong thẳng tiến đến tầng thứ bảy của Chiến Thần Tháp.

Lúc đến tầng thứ tám, sau cùng vẫn không thể thông qua, trở thành vị Thất Tinh Chiến Thần đầu tiên.
Phía trước Chiến Thần Tháp, đương nhiên là toàn trường sôi trào, chấn động.

Chờ Trương Tam Phong lấy được Cửu Dương Thần Công và Cửu Âm Chân Kinh, đi ra khỏi Chiến Thần Tháp, thứ nghênh tiếp hắn chính là tiếng kinh hô oanh trời.

Mỗi một người đều phấn khích, điên cuồng reo hò tên của Trương Tam Phong.

Loại tràng diện sôi động như vậy, vẫn là lần đầu tiên xuất hiện ở Thiên Cơ Lâu.
Vẻ mặt của Lưu Tiêu khiếp sợ.

Trương Tam Phong, vậy mà chiếm được hai môn tâm pháp thủy hỏa bất dung, hoàn toàn đối lập Cửu Dương Thần Công và Cửu Âm Chân Kinh.
Thái Cực Chi Đạo của hắn, sợ là sẽ thực sự hòa hợp Cửu Âm Cửu Dương thành một.

"Lâu chủ! Bây giờ, lão đạo được coi là đệ tử Thiên Cơ Lâu rồi chứ?"

Trương Tam Phong tỏ thái độ khách khí với những nhân sĩ giang hồ nhiệt tình một phen, sau đó ôm quyền mở miệng với Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu gật đầu: "Tất nhiên!"

"Cho dù bất kì Ngũ Tinh Chiến Thần nào, nếu có nhu cầu gia nhập Thiên Cơ Lâu, Thiên Cơ Lâu sẽ không cự tuyệt."

Chương 334. Đế Thích Thiên và Tiếu Tam Tiếu đều không bằng

Quan sát Trương Tam Phong tiên phong đạo cốt, trong lòng Lưu Tiêu không cách nào giữ được bình tĩnh.

Thất Tinh Chiến Thần!

E rằng trong một khoảng thời gian dài, sẽ không có ai có thể phá vỡ được kỷ lục này.
Độ khó của Chiến Thần Tháp, không phải người có tu vi càng mạnh thì càng dễ xông quan.
Mà trái lại tu vi càng mạnh, thần công tuyệt học càng nhiều, thì độ khó xông quan sẽ càng cao.

Kể cả Đế Thích Thiên và Tiếu Tam Tiếu tới đây, Lưu Tiêu đoán rằng hai người họ cũng không thể trở thành Thất Tinh Chiến Thần.
Thậm chí Ngũ Tinh Chiến Thần đều là quá sức với họ.

Bởi vì thiên phú võ học của hai người quá kém cỏi, bằng không sống mấy nghìn năm, sẽ không còn bôn ba trên Cửu Châu nữa, mà đã sớm phá toái hư không rời khỏi đây.

"Lão đạo Trương Tam Phong, gặp qua lâu chủ!"

Nghe thấy mình đã trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu, Trương Tam Phong không có chút lãnh đạm nào, lần nữa trịnh trọng hành lễ với Lưu Tiêu.
"Trương Chân Nhân khách khí."

Lưu Tiêu vội vàng tiến lên, đỡ tay Trương Tam Phong.

"Không được!"

"Ngươi là lâu chủ, ta là đệ tử bình thường, những lễ nghi này vẫn phải có!"

Trương Tam Phong nghiêm túc nhìn về phía Lưu Tiêu.

Không được phép vì tu vi cao, mà không coi ai ra gì, trái lại còn phải lễ nghi phép tắc đàng hoàng.
Lưu Tiêu gật đầu, thản nhiên nhận thi lễ của Trương Tam Phong.

Sau một khắc, Trương Tam Phong xoay người nhìn về phía Tống Viễn Kiều.

"Hiện tại, ngươi là chưởng giáo Võ Đang, sau này toàn bộ Võ Đang, đã không còn quan hệ với lão đạo nữa."

Tống Viễn Kiều chấn động!

Sư phụ, ngươi đùa ta à.

Trực tiếp chỉ định mình trở thành chưởng môn Võ Đang.

"Sư phụ..."

Tống Viễn Kiều nghẹn ngào, ánh mắt đỏ bừng.

Đám người Ân Lê Đình, cũng lộ vẻ mặt không nỡ.

Là một chỗ dựa cực kì vững chắc, trong trường hợp Đế Thích Thiên và Tiểu Tam Tiểu không xuất hiện, thì trong chốn giang hồ hắn là cao thủ tuyệt thế vô địch, không có đối thủ.

Bọn họ mới nhìn thấy, còn chưa kịp ôm bắp đùi, liền trở thành đệ tử của người khác.
Nếu đổi lại là ngươi, ngươi có nỡ không?

"Đừng có mít ướt như đàn bà nữa, sư phụ ta chỉ không quản chuyện của Võ Đang, chứ có phải đã chết đâu."

Trương Tam Phong mặt tối sầm lại.

Bọn đệ tử Tống Viễn Kiều này, không giải thích thì chắc người ngoài còn tưởng rằng Trương Tam Phong hắn đã chết rồi.

"Đây là Thái Cực Kiếm Pháp và Thái Cực Thần Công, sư huynh sư đệ các ngươi tìm hiểu và tu luyện đi."

Tuy rằng đã rời khỏi Võ Đang, nhưng Trương Tam Phong vẫn giao hai công pháp trên Võ Kỹ Thiên Bảng và Tâm Pháp Thiên Bảng cho Tống Viễn Kiều.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người chung quanh đều đỏ mắt cả lên, hô hấp dồn dập, ánh mắt nhìn chòng chọc vào hai quyển bí tịch trong tay Tống Viễn Kiều.

Trương Tam Phong cường hoành như thế, thần công trên Thiên Bảng của hắn phải cường hãn đến cỡ nào.

"Nếu như lấy được..."

Nếu không phải Trương Tam Phong ở đây, và ở trong Thiên Cơ Lâu, thì e rằng Tống Viễn Kiều trong nháy mắt cũng bị bọn nhân sĩ giang hồ đỏ mắt này chém chết.

"Lâu chủ, bây giờ ta có thể đi Truyền Thừa Tháp rồi chứ?"

Bàn giao xong xuôi, Trương Tam Phong cũng không để ý Tống Viễn Kiều, vội vã muốn tiến vào Truyền Thừa Tháp lĩnh ngộ Thiên Cơ Vạn Tượng Công.

Lưu Tiêu gật đầu.

Đệ tử Thiên Cơ Lâu, chỉ cần có đủ lòng trung thành với Thiên Cơ Lâu, đạt được sự tán thành của Truyền Thừa Tháp, ai cũng có thể tiến vào Truyền Thừa Tháp.

Rất nhanh, Trương Tam Phong phảng phất là idol ở kiếp trước, đi tới đâu đều có một đám fans cuồng đi theo hắn, kéo tới Truyền Thừa Tháp.

"Lão thần tiên, Truyền Thừa Tháp rất cổ quái, không phải ai cũng có thể đi vào."

Dương Quá sùng bái nhìn về phía Trương Tam Phong, nhắc nhở hắn đừng hy vọng quá nhiều.

"Đúng vậy a! Lão thần tiên, Truyền Thừa Tháp đó, không dựa vào chiến lực, cũng không dựa vào tu vi ngộ tính, mà hình như là xem mặt mũi."

Thành Thị Phi cũng hưng phấn tiến lại gần.

Trương Tam Phong xuất hiện, khiến động lực luyện võ của hắn tăng gấp trăm lần.

Trước kia bị Cổ Tam Thông bức ép học võ, nhưng bây giờ, hắn thực sự muốn học võ.
Nhớ tới ngày mà hắn thử sức tiến vào Truyền Thừa Tháp và bị đánh bay ra ngoài mấy chục lần, Thành Thị Phi lộ vẻ phiền muộn.

Trương Tam Phong ngẩn người, sau một khắc, mỉm cười nhìn về phía Thành Thị Phi: "Ngươi cảm thấy lão đạo như thế nào?"

"Tiên phong đạo cốt!"

Thành Thị Phi điên cuồng gật đầu.

Trương Tam Phong nói: "Thế thì lão đạo chắc là có cơ hội."

Dương Quá và Thành Thị Phi thổ huyết.

Ý của ngươi là bọn ta xấu đấy hả?

Đậu xanh?!

Sau một khắc, Vân La quận chúa liền đẩy hai người ra.

"Hai người các ngươi cút ngay, đừng tưởng rằng Tam Phong chân nhân sẽ đen đủi như các ngươi!"

Đanh đá trừng Thành Thị Phi một cái, Vân La quận chúa lập tức trở nên nhu thuận.

Tràn đầy phấn khởi nói với Trương Tam Phong: "Tam Phong chân nhân, ta cũng là đệ tử Thiên Cơ Lâu, sau này ngươi có thể dạy ta võ công không?"

Một bên, sắc mặt của Cổ Tam Thông tối sầm lại.
Phản đồ này, nên trục xuất sư môn.

Trương Tam Phong sửng sốt, cười đến: "Đều là đồng môn đệ tử, theo lý thì nên chỉ giáo cho nhau."

Lời này vừa nói ra, Vân La quận chúa mừng như điên.

Chương 335. Thông Thiên Bia

Rất nhanh, Trương Tam Phong tách khỏi đoàn người, bắt đầu tới gần Truyền Thừa Tháp.
Trái tim của tất cả mọi người, đập thình thịch.

Đặc biệt là bọn Hùng Bá, ánh mắt của từng người đều tập trung, nhìn chằm chằm vào Trương Tam Phong.

Bọn họ mong chờ Trương Tam Phong có thể đi vào Truyền Thừa Tháp, có thể học được một ít kinh nghiệm từ trên người Trương Tam Phong.
Thế nhưng trong nội tâm, bọn họ lại cảm thấy Trương Tam Phong không có khả năng tiến vào Truyền Thừa Tháp.

Dù sao bọn họ suy tư nhiều ngày trời, rồi còn thảo luận với Lý Tầm Hoan và Chung Linh đã từng tiến vào Truyền Thừa Tháp, nhưng cũng không tìm ra điều kiện tiến vào Truyền Thừa Tháp.

Xem mặt mũi!

Đây là điều kiện mà bọn hắn nhất trí giả định.

"Tam Phong chân nhân có thể thành công chứ?"

Kể cả bản thân là fan cuồng não tàn của Trương Tam Phong, Vân La quận chúa cũng không dám chắc.

"Đi vào rồi hả???"

Sau một khắc, đám người Hùng Bá Tống Khuyết trợn tròn hai mắt, điên cuồng nuốt nước miếng.

Giống như Thám Hoa Lang Lý Tầm Hoan, Trương Tam Phong cũng đi vào Truyền Thừa Tháp một cách bình thường.
Cảnh tượng này, khiến cho tròng mắt của bọn Hùng Bá bị bắn văng tung tóe vô số lần, đều sắp rơi xuống đất.
Thật sự là xem mặt mũi ư?

Giờ khắc này, bọn họ xoắn xuýt không thôi.
Lưu Tiêu cũng có chút ngây dại, hắn cũng không ngờ Trương Tam Phong lại có thể đi vào Truyền Thừa Tháp.
Dù sao Trương Tam Phong gia nhập Thiên Cơ Lâu đến bây giờ, cũng chưa quá mấy phút.

"Lòng trung thành, vậy mà lập tức đạt yêu cầu."
Quả nhiên là tâm tính siêu nhiên!

Lưu Tiêu cảm thán.

Trương Tam Phong nói không quản Võ Đang Phái, muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu, thực sự đã hoàn toàn coi mình trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Loại tâm tính này, trên đời hiếm thấy.

Giờ khắc này, đối với việc Trương Tam Phong sáng chế ra loại tuyệt học bất thế Thái Cực Thần Công này, Lưu Tiêu giờ đây cũng đã hiểu ra.

"Tản đi đi!"

Lưu Tiêu vung tay lên, rời khỏi Truyền Thừa Tháp.

Trương Tam Phong tiến vào Truyền Thừa Tháp, e rằng mấy ngày nữa mới ra.
Người khác, cũng nên trở về làm việc của mình.

Có người đi xông quan Chiến Thần Tháp, nhưng phần nhiều vẫn là đi phòng trọng lực.

« Chúc mừng kí chủ, phân lâu Thiên Cơ Lâu đã được xây thành công »

« Kí chủ có thể thông qua công năng của Thiên Cơ Lâu, trong nháy mắt đi phân lâu Thiên Cơ Lâu để dò xét »
Vừa xuống quầy hàng, hệ thống liền xuất hiện và nói phân lâu đã xây thành công.

Vừa nhìn, Lưu Tiêu không nhịn được lộ vẻ mừng rỡ.

"Nhóm Lý Tầm Hoan, rốt cuộc đã tới Đại Mạc, tìm được vị trí thích hợp để gắn bảng hiệu phân lâu Thiên Cơ Lâu."

"Lâu chủ ca ca, ngươi cười cái gì vậy?"

Chung Linh ở bên cạnh thấy Lưu Tiêu ý cười đầy mặt, không nhịn được hỏi.
Đưa mắt nhìn Chung Linh, Lưu Tiêu vẫn cười tươi như hoa, mở miệng nói: "Đi thôi, lâu chủ ta sẽ dẫn ngươi đi chỗ vui này."

Hắn nóng lòng muốn đi phân lâu nhìn thử.

Hai mắt Chung Linh sáng lên: "Được!"

Cuối cùng, Lưu Tiêu chỉ chỉ, mang theo Vương Ngữ Yên, Chung Linh Tiểu Long Nữ lên tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu.

"Bất công!"

Chu Chỉ Nhược bĩu môi, lập tức bất mãn.

Mặc dù không biết Lưu Tiêu muốn làm gì, nhưng không mang theo nàng, làm nàng mất hứng.

Bọn Trình Anh, Tôn Tiểu Hồng không được chọn, đồng loạt gật đầu, biểu thị sự bất mãn của mình.

"Lần sau sẽ đến phiên các ngươi! Các ngươi đều sẽ có cơ hội."

Nhìn thấy đám người Chu Chỉ Nhược bất mãn, Lưu Tiêu cười cười.
Lập tức, bọn Chu Chỉ Nhược mới cao hứng trở lại.

Rất nhanh, Lưu Tiêu mang theo bọn Tiểu Long Nữ đi tới tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu, phòng của hắn.

Lúc này trong phòng của hắn, có một khối bia ngọc to lớn được dựng lên, giống như một cánh cửa.
Trên khối bia ngọc này, có muôn vàn hoa văn thần bí.

Từng trận hào quang, đang chảy xuôi như dòng nước, tạo nên từng đợt gợn sóng.

Thứ này, xuất hiện trong phòng hắn sau khi hắn dựng bảng hiệu phân lâu Thiên Cơ Lâu.
Hệ thống đặt tên là Thông Thiên Bia!

Hệ thống giải thích, chỉ cần bước vào bia ngọc, là có thể xuất hiện giữa phân lâu trong nháy mắt.
Bất chấp phân lâu cách nơi đây bao xa!

"Lâu chủ, đây là cái gì vậy?"

Tiểu Long Nữ hiếu kỳ, vô cùng kinh ngạc nhìn Thông Thiên Bia.

Gần đây, nàng không có tới phòng của Lưu Tiêu, nên không biết chỗ này từ

khi nào xuất hiện một khối bia ngọc thần kỳ như vậy.

Lưu Tiêu nói: "Vào xem là sẽ biết ngay!"

"Các ngươi cũng đi theo sau!"

Dặn dò Chung Linh và Vương Ngữ Yên xong, sau một khắc, hắn lôi kéo tay của Tiểu Long Nữ cùng nhau đi về phía bia ngọc.
Hai gò má của Tiểu Long Nữ bỗng đỏ lên, nàng còn chưa kịp xấu hổ, liền rung động thấy bản thân nàng và Lưu Tiêu đã đi thẳng vào trong bia ngọc ở trước mắt.

Cảnh sắc trước mắt thay đổi, Tiểu Long Nữ phát hiện bọn họ đã xuất hiện ở một căn phòng khác có chút tương tự.
Nhưng nàng có thể khẳng định, đây không phải là chỗ cũ.

Bởi vì trước mặt, Chung Linh và Vương Ngữ Yên không có ở đây.

Sau một khắc, Tiểu Long Nữ chợt xoay người, ánh mắt kinh hãi nhìn chằm chằm bia ngọc ở sau lưng.
Cùng lúc đó, hào quang của bia ngọc sáng lên, gợn sóng chấn động.

Tiểu Long Nữ cực kỳ chấn động.

Chỉ thấy Vương Ngữ Yên và Chung Linh giống như hàng lâm từ Tiên cảnh, đi ra từ giữa bia ngọc.
Trong thoáng chốc này, hào quang thánh khiết khiến hai người trông như Tiên Tử.

Chương 336. Tới thăm phân lâu

"Quá thần kỳ!"

Tiểu Long Nữ rung động nhìn về phía Lưu Tiêu: "Lâu chủ, đây là thứ gì? Chúng ta tới đâu vậy?"

Lưu Tiêu cười cười, tiếp tục lôi kéo tay của Tiểu Long Nữ.

Đều đã kéo tay, làm sao có thể buông tay chứ.

Lưu Tiêu nhẹ giọng nói: "Thứ này tên là Thông Thiên Bia, một hồi nữa ngươi sẽ biết."

"Đi thôi, đi xuống phân lâu đầu tiên của Thiên Cơ Lâu ngắm một chút."

Dứt lời, dẫn theo ba người, đẩy cửa ra và đi ra ngoài.
Cộc cộc...

Nghe thấy tiếng bước chân trên lầu truyền tới, nhóm Lý Tầm Hoan, A Phi đồng loạt biến sắc.

Bởi vì giờ khắc này, trong Thiên Cơ Lâu còn chưa có một vị khách nhân nào, trên lầu không thể nào có người được.

"Có người xông vào Thiên Cơ Lâu!"

Người đến có thể giấu diếm được bọn họ, tuyệt đối là cao thủ cực kỳ đáng sợ.
Trong lúc nhất thời, tinh thần của mấy người căng thẳng, ánh mắt tập trung về phía cầu thang.
Vèo vèo...

Tiếng xé gió nhè nhẹ, trên người Lý Tầm Hoan hiện lên một loạt phi đao đen nhánh.

Đây là phi đao được chế tạo từ huyền thiết, chính là thứ mà Lưu Tiêu tận lực đổi cho Lý Tầm Hoan, để hắn tới đây thành lập phân lâu Thiên Cơ Lâu.
Phi đao lúc đầu của hắn, đã không còn phù hợp với tu vi của hắn nữa.

Thiên Cơ Vạn Tượng Công tu ra nội lực quán chú, phi đao lập tức bể ra.
Có bộ phi đao này, Võ Thánh ở trước mặt Lý Tầm Hoan cũng không chiếm được chỗ tốt gì.
Phi đao lơ lửng, đã không đơn giản là lấy khí ngự đao.
Hàn khí nội liễm, sát khí ẩn ẩn không phát.

Rất nhanh, có người từ trên lầu đi xuống.

"Lâu... Lâu chủ?"

Con ngươi của bọn Lý Tầm Hoan co rụt lại, chỉ thấy từ trên lầu đi xuống, vậy mà là lâu chủ và chúng nữ Vương Ngữ Yên.
Trong nháy mắt, mọi người kinh hô, không nhịn được mà hoảng sợ.

Sao lâu chủ lại xuất hiện ở đây?

"Các ngươi giương cung bạt kiếm như vậy làm cái gì? Chẳng lẽ muốn giết

ta à?"

Lưu Tiêu nhìn thấy đám người Lý Tầm Hoan như lâm đại địch, cười ha ha một tiếng.

Hắn biết khi bốn người bọn họ bỗng nhiên xuất hiện ở đây, e rằng đám Lý Tầm Hoan sẽ hoảng sợ.
Lý Tầm Hoan vội vàng thu hồi phi đao.

"Lâu chủ, sao ngươi lại xuất hiện ở đây?"

Lý Tầm Hoan vẫn không nhịn được hỏi.

Chẳng lẽ sau khi bọn họ xuất phát, lâu chủ vẫn luôn đi theo sau?
Ngẫm lại, hắn lại cảm thấy điều đó là bất khả thi.
Lưu Tiêu cười cười không nói, quan sát tỉ mỉ phân lâu Thiên Cơ Lâu này.
Hắn thực sự không muốn giải thích.

Bởi vì hắn đã giải thích cho Chung Linh một lần, và giải thích cho Vương Ngữ Yên thêm một lần nữa.
Mới vừa nãy cũng đã giải thích cho Tiểu Long Nữ.

Liên quan tới công năng của Thông Thiên Bia, hắn đã giải thích nhiều tới mức phát ngán rồi.

"Không tệ!"

Lưu Tiêu gật đầu!

Bố trí của phân lâu này, dưới sự cải tạo từ bảng hiệu Thiên Cơ Lâu, không khác gì Thiên Cơ Lâu ở Lạc Dương Thành cho lắm.
Có điều, ở đây không có mấy thứ như phòng trọng lực hay Chiến Thần Tháp.

Phân lâu mới thành lập, chỉ có phòng tu luyện và một gian phòng chế tạo Tông Sư.
Mọi thứ, rất giống với thời điểm tổng lâu vừa mới thành lập.

Mang theo đám Tiểu Long Nữ đi tới cửa bên ngoài, nhìn một vùng sa mạc ở trước mắt, không thấy một gốc cây xanh nào, bọn họ đều há to miệng.

Lúc này, bọn họ mới thật sự tin rằng trong chớp mắt các nàng đã từ Lạc Dương Thành đi tới Đại Mạc.
Địa phương vắng vẻ như này, Cửu Châu tuyệt đối không có.

Lối kiến trúc, cũng hoàn toàn khác biệt.

"Lâu chủ, xem ra Thiên Cơ Lâu ở Đại Mạc không có danh tiếng gì lắm."

Phía trước Thiên Cơ Lâu, tuy rằng có khá nhiều người tò mò đang nhìn tòa lâu không biết từ đâu xuất hiện này.
Thế nhưng rất hiển nhiên, đối với ba chữ "Thiên Cơ Lâu", bọn họ không có phản ứng gì quá lớn.

Khi Lưu Tiêu lần đầu bước ra ngoài Thiên Cơ Lâu, những người này đều đang nghị luận Thiên Cơ Lâu là cái gì.
Lưu Tiêu gật đầu.

Đại Mạc hoang vu, cách xa Cửu Châu.

Nếu không phải mưu đoạt Thái Huyền Kinh để hợp thành võ công, thì Lưu Tiêu quả thật không muốn xây phân lâu Thiên Cơ Lâu đầu tiên ở nơi này.
Cao thủ nơi đây rất ít ỏi, tuyệt học cũng khan hiếm.

"Oa! Thật đẹp!"

"Đây là tiên nữ hạ phàm sao?"
...

Lưu Tiêu mang theo ba nữ Vương Ngữ Yên cùng xuất hiện, những người hóng chuyện ở trước cửa Thiên Cơ Lâu đều không giữ được bình tĩnh, trên mặt từng người một đều là vẻ kinh diễm.

Đại Mạc, là một khu vực có nhiệt độ cao.
Cho nên da dẻ của ngươi nơi này thường là ngăm đen.

Tiểu Long Nữ và Vương Ngữ Yên có dung nhan kinh thế xuất hiện ở đây, thoạt nhìn càng trông giống một Tiên Tử.

"Tránh ra!"

"Đừng cản đường Tứ gia gia ta!"

Bỗng có một giọng nói trong đám người vang lên.
Chỉ thấy một nam nhân gài búi tóc, bá đạo xô đẩy đoàn người và đi về phía trước.
Nhiều người ngã lăn trên mặt đất do bị hắn xô đẩy.

Thế nhưng nhìn khí tức khổng lồ của người nọ, những người bị đẩy ngã, không ai dám nói bất mãn.
Loại lực lượng này, nhất định là nhân sĩ giang hồ, khả năng cao là một cao thủ.

Cùng lúc đó, ánh mắt của Lưu Tiêu cũng nhìn về phía người nọ.
Suy tính phát động!

Sau một khắc, tin tức liên quan tới người này xuất hiện ở trước mắt hắn.

« Tính danh: Đinh Bất Tứ »

« Thân phận: Truyền nhân của Đinh gia Quyền Pháp »

« Tu vi: Nửa bước Tông Sư »

« Võ học: Đinh gia Cầm Nã Thủ, Kim Long Roi Pháp, Đinh gia Quyền Pháp »

Chương 337. Cần tiền mới được vào

Là lão già khốn nạn Đinh Bất Tứ này, thảo nào bá đạo như vậy, trực tiếp đẩy ngã những người cản đường hắn.
Trong Hiệp Khách Hành, phần tử xấu không nhiều lắm.

Nhưng Đinh Bất Tứ này, tuyệt đối là một ác nhân.

Cách hành sự của Đinh Bất Tứ, không có bất kỳ nguyên tắc ranh giới cuối cùng nào, toàn dựa vào sở thích, vô cùng độc ác.

"Hừ? Thiên Cơ Lâu của ngươi có tác dụng gì?"

Đinh Bất Tứ một tay chống nạnh, ngẩng đầu nhìn về phía Lưu Tiêu.

Hai chòm râu của hắn có chút ố vàng, híp đôi mắt còn nhỏ hơn cả mắt của Vi Tiểu Bảo, tinh quang cũng thỉnh thoảng hiện lên.
Chợt nhìn bộ dáng, phảng phất như một con chuột đang đứng nói chuyện.

Tự mình nhìn thấy loại diện mạo này của Đinh Bất Tứ, Lưu Tiêu cũng không lạ khi Sử Tiểu Thúy không thích Đinh Bất Tứ, lựa chọn Bạch Tự

Tại.
Cho dù ở phương diện nào, Đinh Bất Tứ cũng không đuổi kịp Bạch Tự Tại.

"Là khách điếm dừng chân, ăn cơm uống rượu!"

Loại chuyện này, còn chưa tới phiên lâu chủ Lưu Tiêu tự mình đứng ra giải thích.

Lâm Bình Chi đã chạy tới nơi này, lập tức mở miệng trả lời Đinh Bất Tứ.

"Đồng thời, Thiên Cơ Lâu cũng kinh doanh buôn bán tình báo."

"Ở chỗ bọn ta, còn có đủ loại gian phòng thần kỳ."

"Có phòng chữ "Thiên" tăng tốc độ tu luyện lên gấp mười lần!"

"Phòng chữ "Địa" tăng tốc độ tu luyện lên gấp năm lần!"
...

"Còn có phòng chế tạo Tông Sư!"

"Bất kì vị nửa bước Tông Sư nào ở trong đó, trong vòng mười ngày nhất định sẽ đột phá Tông Sư."

"Chỉ cần bỏ tiền, mọi người đều có thể sử dụng mấy thứ này."

Lâm Bình Chi giới thiệu xong, mọi người đều "Ồ" cả lên.

"Vãi chưởng! Phòng tu luyện này ngay cả Tuyết Sơn Phái cũng không có, chỉ có nơi có võ đạo thịnh vượng như Cửu Châu hay những đại thế lực kia mới có."

"Nếu mà Thiên Cơ Lâu này không có nói khoác, thì đúng thật là đỉnh!"

"Ôi trời ạ, mấy thứ này, kể cả ở Cửu Châu, mấy đại thế lực đó cũng sẽ không mở cho người ngoài, Thiên Cơ Lâu này vậy mà đem ra cho mọi người sử dụng."
...

Mọi người đều rung động nhìn đám Lưu Tiêu đang đứng trước Thiên Cơ Lâu.
Đại Mạc là nơi võ đạo cằn cỗi, mấy thứ này chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

Trước mắt, một Thiên Cơ Lâu không biết từ đâu xuất hiện, thế mà chỉ cần

bỏ tiền là có thể sử dụng.

Về phần buôn bán tình báo gì đó, đều bị những người này tự động bỏ quên.
Trong tai bọn hắn, chỉ có phòng chế tạo Tông Sư và phòng tu luyện nghịch thiên.
Mấy thứ tình báo gì đó, đúng thật là không có mấy ai bỏ tiên mua chúng.

Vừa nghe xong, liền có rất nhiều người xoay người rời đi, dự định đi gom tiền rồi quay lại.
Đương nhiên, cũng có mấy thành phần không có hảo ý muốn dùng vũ lực chiếm đoạt.

Tỷ như, cao thủ Trường Lạc Bang mới tuần tra sang đây, là hương chủ Triển Phi của Báo Tiệp Đường.

"Nhanh thông báo cho Bối tiên sinh!"

Trong ánh mắt Triển Phi xuất hiện vẻ tham lam.

Thiên Cơ Lâu này xuất hiện trên địa bàn của Trường Lạc Bang, quả thật là tặng lễ cho bọn hắn.
Nếu có thể chiếm Thiên Cơ Lâu, huynh đệ trong bang đều có thể tới đây tu luyện.

Cộng thêm phòng chế tạo Tông Sư gì đó, nói không chừng chờ tới lúc Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ tới đây, Trường Lạc Bang đã có thực lực đánh bại Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ.

Lại cho thêm một chút thời gian, thì việc dẹp yên Hiệp Khách Đảo cũng không còn là mơ.

"Thiên Cơ Lâu này, ta thích!"

Đinh Bất Tứ vui mừng quá đỗi, thậm chí kích động đến nỗi thân thể run rẩy, đôi mắt càng ngày càng híp nhỏ lại.

Hắn đang định liên thủ với tam ca Đinh Bất Tam cùng nhau giết tới Tuyết Sơn Phái, từ trong tay Bạch Tự Tại giành lại tiểu Thúy.
Có điều, hai huynh đệ bọn họ vẫn còn là nửa bước Tông Sư, chưa chắc có thể đánh bại Bạch Tự Tại.

Nếu mà có thể ở đây đột phá Tông Sư, đánh bại Bạch Tự Tại thì chuyện giành lại Sử Tiểu Thúy cũng không phải là chuyện khó gì.

"Nhanh! Tiểu oa oa mang ta đi phòng chế tạo Tông Sư!"

Dưới sự kích động, Đinh Bất Tứ kéo Lâm Bình Chi lại, muốn nhờ Lâm Bình Chi dẫn hắn đi phòng chế tạo Tông Sư.
Vẻ mặt Lâm Bình Chi tối sầm lại.

Ta dầu gì cũng là cao thủ Tông Sư, ngươi chỉ là nửa bước Tông Sư, vậy mà dám xưng hô với ta như thế cơ à?
Nếu hắn không phải là đệ tử Thiên Cơ Lâu, thì e rằng Đinh Bất Tứ đã gặp chuyện ngay tại đây rồi.

"Đưa tiền trước, trả tiền xong mới có thể vào."

Lâm Bình Chi đẩy cánh tay mà Đinh Bất Tứ kéo hắn ra.

Đinh Bất Tứ sửng sốt, giống như mới vừa phản ứng lại.

Sau một khắc, tròng mắt của hắn chuyển động, mạnh miệng nói: "Trả tiền cái gì cơ, ta không trở thành Tông Sư, thì sao mà biết lời của ngươi nói là thật hay giả chứ."

"Để ta vào trước, chờ ta đột phá Tông Sư, nghiệm chứng lời của các ngươi là thật, thì ta sẽ trả tiền."

"Nếu như các ngươi gạt ta, đừng trách ta phá hủy Thiên Cơ Lâu này của các ngươi."

Tiền?

Trên người Đinh Bất Tứ hắn không bao giờ có tiền.
Đói bụng thì đi cướp, làm gì cần đến tiền chứ?

Lâm Bình Chi sầm mặt lại, kịp phản ứng lại.
“Thì ra gia hỏa này căn bản không muốn trả tiền."

Không có tiền, đi gom đủ tiền rồi hẵng tới.

"Quy củ của Thiên Cơ Lâu, đều phải trả tiền trước!"

Chương 338. Trường Lạc Bang cũng tới

Mắt thấy Lâm Bình Chi ngăn lại lối đi, Đinh Bất Tứ nổi giận, cũng không còn giả ngu.

Phẫn nộ quát: "Oắt con, ngay cả đường của Tứ gia gia ta mà ngươi cũng dám cản, không sợ ta vặn cái đầu của ngươi xuống à?"
Đinh Bất Tứ chính là một lão đầu vô liêm sỉ, ngang ngược không biết lý, cản bản không sợ trời không sợ đất.

Ngay cả Tuyết Sơn Phái, lão bà Sử Tiểu Thúy của Tông Sư Bạch Tự Tại, hắn còn có ý định liên thủ với ca ca Đinh Bất Tam cùng đi đoạt lại.
Thiên hạ này, chuyện mà Đinh Bất Tứ không dám làm quả thật là đếm trên đầu ngón tay.

Giả ngu không được, hắn lập tức báo ra danh hào nhằm uy hiếp Lâm Bình Chi.
Đinh Bất Tứ?

Vẻ mặt của Lâm Bình Chi vẫn bình chân như vại.
Toàn bộ Đại Mạc, lâu chủ chỉ nhắc tới ba người.

Một người là Tạ Yên Khách ở Thiên Cơ Lâu, một người là Bạch Tự Tại, còn người cuối cùng, chính là Thạch Phá Thiên, người đứng đầu Tiềm Long Bảng.
Còn về tên nửa người nửa chuột này, căn bản chính là một tên vô danh tiểu tốt.

Danh hào của Đinh Bất Tứ vừa ra, Lâm Bình Chi không có phản ứng gì, thế nhưng những người đang đứng trước Thiên Cơ Lâu, đều kinh hãi nhìn về phía Đinh Bất Tứ.

Vị lão gia này, là người không biết kiêng kỵ gì, cũng được coi là một nhân vật tà đạo.

Cách hành sự của Tạ Yên Khách còn có chừng có mực, nhưng còn về Đinh Bất Tứ, danh tiếng trên giang hồ đều là tiếng xấu.
"Là Đinh Bất Tứ!"

"Mau lui lại, không chọc nổi tên Đinh Bất Tứ này!"

"Thiên Cơ Lâu gặp phải tai ương rồi, vậy mà gặp ngay tên đần Đinh Bất Tứ, hắn chính là kẻ không thể giảng đạo lý."

Rất nhiều người đều lui lại theo bản năng, lo sợ đầu của Lâm Bình Chi bị vặn xuống, huyết dịch văng lên người mình.

Đối với Đinh Bất Tứ, người ở Đại Mạc không kiêng kỵ hắn kỳ thực không nhiều.

Bản thân hắn là nửa bước Tông Sư, còn có một vị ca ca Đinh Bất Tam cũng là nửa bước Tông Sư.

Nếu không phải Đinh Bất Nhị đã chết, thì Đinh gia tam huynh đệ liên thủ với nhau, cao thủ Tông Sư đều phải nhượng bộ lui binh.
Lưu Tiêu không nói gì!

Hắn không tính nhúng tay vào chuyện Đinh Bất Tứ.

Phân lâu này, về sau đều phải dựa vào bọn Lý Tầm Hoan xử lý.
Xử trí như thế nào, thì phải xem bọn Lý Tầm Hoan.
Sắc mặt Lâm Bình Chi trầm xuống, mới vừa đại khai sát giới, sát khí của hắn có chút mất kiểm soát.
Nếu không phải là hôm nay là ngày đầu phân lâu Thiên Cơ Lâu thành lập, và có Lưu Tiêu ở đây.

Thì tên Đinh Bất Tứ tự xưng là gia gia này, chính là đang tự tìm đường chết.

Những người nói chuyện đều phải cẩn thận một chút, che miệng lại, sợ rằng họa từ miệng mà ra.
Lý Tầm Hoan chính là chủ phân lâu mà Lưu Tiêu chỉ định.
Lâm Bình Chi nhất thời không biết xử lý Đinh Bất Tứ như thế nào, hắn đứng dậy.
A Phi, Song Long đã đằng đằng sát khí.

Nếu không phải là quy củ của Thiên Cơ Lâu, bọn họ đã sớm xuất thủ.

"Tiểu oa oa từ đâu tới, lúc Tứ gia gia hoành hành giang hồ, ngươi vẫn còn trong bụng mẹ, thế mà dám uy hiếp Tứ gia gia của ngươi à?"

Đinh Bất Tứ cười nhạt, trong mắt lóe lên quang mang nguy hiểm.
Hắn có loại thực lực để nói ra lời này.

Nhìn chung toàn bộ Đại Mạc, cao thủ hàng đầu, chỉ có Bạch Tự Tại, Tạ Yên Khách cùng với Bối Hải Thạch.
Trừ ba vị này ra, Đinh Bất Tứ không kiêng kỵ bất kì ai.

Hơn nữa thấy da mặt trắng nõn của Lý Tầm Hoan, bộ dáng thư sinh, hắn càng thêm không sợ.
Hơn nữa dưới sự cảm ứng, Lý Tầm Hoan trông như không có võ công.

"Hừ!"

Lý Tầm Hoan hừ lạnh một tiếng.

Đinh Bất Tứ lần nữa mạo phạm, há mồm ngậm miệng là Tứ gia gia, coi như tính khí của hắn tốt, lửa giận cũng có chút sôi sùng sục.

"Đều cút đi, Trường Lạc Bang làm việc, không muốn chết thì cút ngay!"

Bỗng nhiên, đại đội nhân mã vọt tới Thiên Cơ Lâu.

Chính là cao thủ Trường Lạc Bang nhận được tin tức tới đây, người vây xem giật mình, vội vàng nhường đường cho người của Trường Lạc Bang. Lý Tầm Hoan vốn dĩ muốn nổi đóa, đành phải nhẫn nhịn.

...

Xem ra cũng giống như lần đầu bọn họ gặp lâu chủ, ngày đầu tiên Thiên Cơ Lâu khai trương, liền gặp phải thế lực bản địa đến kiếm chuyện.

"Đang lo không tìm được đối tượng lập uy!"

Vẻ mặt A Phi cười nhạt, Khấu Trọng, Từ Tử Lăng ở bên cạnh xoa tay, rất là háo hức.

"Chỉ hy vọng lát nữa lâu chủ đừng bảo Thám Hoa Lang giết!"

Lý Tầm Hoan thở dài.

Chuyện làm ăn buôn bán đàng hoàng của Thiên Cơ Lâu, những người này tội gì mà phải tự tìm đường chết.

Giang hồ đúng thật là nơi cạnh tranh khát máu nhất, nhưng bộ các ngươi không thăm dò trước liệu mình có thể trêu chọc hay không à?

« Tính danh: Bối Hải Thạch »

« Thân phận: Quân sư Trường Lạc Bang »

« Tu vi: Tông Sư trung kỳ »

« Tuyệt học: Y thuật, Ngũ Hành Lục Hợp Chưởng »

« Mục đích đến: Chiếm cứ Thiên Cơ Lâu »

Lưu Tiêu nhìn về phía Bối Hải Thạch đang đi ở phía trước, cầm cây quạt.

"Đích thị là một người âm hiểm!"

Bối Hải Thạch tâm tình nội liễm, như thể mang theo thiện ý giúp người mà đến, không có bất kỳ biểu hiện khác thường nào.
Hắn lại quay đầu nhìn về phía một thanh niên sắc mặt trắng nõn bên cạnh Bối Hải Thạch.

« Tính danh: Thạch Trung Ngọc »

« Thân phận: Bang chủ Trường Lạc Bang, con trai của Hắc Bạch Song Hiệp, kẻ phản bội Tuyết Sơn Phái »

« Tu vi: Nhị Lưu »

« Võ học: Tuyết Sơn Kiếm Pháp, nội công Tuyết Sơn Phái, Thượng Thanh Kiếm Pháp »
Kẻ chết thay Thạch Trung Ngọc, lại bị Bối Hải Thạch bắt trở lại làm bang chủ rồi hả?

Lưu Tiêu sửng sốt, Thạch Phá Thiên đều trở thành Đại Tông Sư, Thạch Trung Ngọc lần nữa bị Trường Lạc Bang tìm được và bắt trở về, nói cách khác tình tiết Hiệp Khách Hành cũng sắp đến thời điểm Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ ra khỏi Hiệp Khách Đảo.

Chương 339. Đá trúng thiết bản

"Bối tiên sinh!"

Triển Phi chạy trước người Bối Hải Thạch và hành lễ.

Về phần bang chủ Thạch Trung Ngọc trên danh nghĩa, hắn cũng không thèm để ý đến.

"Mọi chuyện có thật không?"

Bối Hải Thạch hỏi.

"Đinh Bất Tứ đang náo loạn, vẫn chưa có bất kỳ ai tiến vào để nghiệm chứng."

"Có điều, đối phương đã xây toà cao lâu này thì chắc là có thật."

Ánh mắt của Triển Phi hừng hực khí thế.

Phòng tăng tốc độ tu luyện lên gấp mười lần, nếu mà hắn vào đó, rất nhanh liền có thể trở thành nửa bước Tông Sư.
Đến lúc đó sử dụng thêm phòng chế tạo Tông Sư, hắn cũng có một ngày trở thành Tông Sư...

Bối Hải Thạch gật đầu, trong lòng có tính toán.

Hắn vốn là người dã tâm bừng bừng, muốn thống nhất Đại Mạc.
Thiên Cơ Lâu!

Thà giết lầm, còn hơn bỏ sót.

Trước tiên cướp đoạt rồi tính tiếp, cho dù là thật hay giả, cũng không thể để nó rơi vào tay người khác được.
Nếu như là thật, tốt nhất là đoạt lấy khi không có ai nghiệm chứng.

Hắn nháy mắt ra hiệu cho chó săn Triển Phi, Triển Phi trong nháy mắt liền hiểu ý của Bối Hải Thạch.
Một bên, Thạch Trung Ngọc nhìn thấy bọn Vương Ngữ Yên, Tiểu Long Nữ, ánh mắt mê mẩn.

Cái gì mà Đinh Đinh Đang Đang, Bạch A Tú, so với chúng nữ Vương Ngữ Yên ở trước mắt, quả thật là vịt so với thiên nga.
Bang chủ.

"Bối tiên sinh, giữ mấy nữ tử đó lại cho ta, ta sẽ không tiếp tục chạy trốn nữa, thành thành thật thật ở lại Trường Lạc Bang làm bang chủ của các ngươi."
Thạch Trung Ngọc như muốn chảy nước bọt cả ra, hai mắt loé sáng.

"Được!"

Bối Hải Thạch gật đầu.

Đừng nói Thạch Trung Ngọc, kể cả hắn khi nhìn thấy dung nhan tuyệt thế nghiêng nước nghiêng thành của Vương Ngữ Yên và Tiểu Long Nữ, đều có chút động lòng.

"Thiên Cơ Lâu, là của Trường Lạc Bang, ai không liên quan lập tức cút

ngay!”

Triển Phi đường đường chính chính, uy hiếp những người chung quanh.

Đinh Bất Tứ biến sắc, kiêng kỵ nhìn về phía Bối Hải Thạch cùng với đoàn người đi lủi thủi phía sau bọn chúng.

"Muốn chết!"

Sắc mặt của Lưu Tiêu phát lạnh.

Giọng nói của Thạch Trung Ngọc tuy nhỏ, nhưng làm sao có thể giấu diếm được tai mắt của hắn.
Tên vô liêm sỉ này, không phải là thứ gì tốt.

Bị phụ mẫu làm hư, giao du với đủ mọi phần tử xấu.
Lưu Tiêu cũng không muốn hành hiệp trượng nghĩa gì.

Thế nhưng Thạch Trung Ngọc lại dám mở miệng, muốn nhúng chàm vào chúng nữ Vương Ngữ Yên.

Đừng nói cha mẹ Thạch Trung Ngọc là Hắc Bạch Song Hiệp, coi như Long Mộc nhị đảo chủ, cũng không bảo vệ hắn được.

"Ngươi muốn chết!"

Bọn Vương Ngữ Yên, Tiểu Long Nữ, trong nháy mắt lộ ra sát khí.

"Dám mạo phạm phu nhân của lâu chủ, ngươi nhất định phải chết!"

Lâm Bình Chi trong nháy mắt nổi giận.

Hắn coi Lưu Tiêu là đại ân nhân, cũng coi nhóm Vương Ngữ Yên là hậu cung của lâu chủ.
Thạch Trung Ngọc mạo phạm chúng nữ Vương Ngữ Yên, còn nghiêm trọng hơn cả việc mạo phạm hắn.

Lúc trước còn có thể nhẫn nhịn, nhưng bây giờ không nhịn được.
Oanh!

Mặt đất bằng phẳng bỗng có một tiếng sét vang lên, trên người Lâm Bình Chi dâng lên khí tức Tông Sư kinh khủng.
Nội lực kịch độc kinh khủng khắp toàn thân, lúc này tuôn ra như khói, lan tràn xung quanh.

"Cao thủ Tông Sư!"

Đinh Bất Tứ lập tức thét chói tai.

Người thanh niên thoạt nhìn không có gì đặc biệt lúc trước, lại là cao thủ cường hãn như vậy.

Sau một khắc, Đinh Bất Tứ cảm nhận được một lực lượng kinh khủng rơi vào lồng ngực, lúc này đánh bay hắn ra ngoài.
Lâm Bình Chi vừa bạo phát, trước tiên liền dẫn động khí tức Tông Sư đánh bay Đinh Bất Tứ.

Loại nửa bước Tông Sư ở Đại Mạc như Đinh Bất Tứ, căn bản không cùng một đẳng cấp với nửa bước Tông Sư ở Cửu Châu.
Huống hồ Lâm Bình Chi, ở giữa các Tông Sư là người thuộc hàng đỉnh tiêm.

Chỉ bằng khí tức, đã đánh bay Đinh Bất Tứ ra ngoài.

"Động thủ, để nhân sĩ võ lâm ở Đại Mạc nhìn, cái gì là Thiên Cơ Lâu."

Khấu Trọng, Từ Tử Lăng, A Phi kêu to lên, lúc này khí tức đều phóng thích.

"Trời ạ! Hai vị cao thủ Tông Sư, hai vị nửa bước Tông Sư!"

"Thật là dọa người, Đinh Bất Tứ và Trường Lạc Bang đá trúng thiết bản rồi."

"Chủ yếu nhất là, những người xuất thủ này hình như đều là thủ hạ, chính chủ còn chưa ra tay."
...

Đám người A Phi và Lâm Bình Chi vừa bạo phát, khiến rất nhiều người bối rối.
Mấy người thoạt nhìn đều rất trẻ.

Thế nhưng người yếu nhất cũng là nửa bước Tông Sư.

"A!"

Trong miệng Đinh Bất Tứ phát ra tiếng kêu thảm, hoảng sợ nhìn bọn A Phi bạo phát tu vi.
Mấy người này, vẫn đứng sau lưng Lưu Tiêu, trông có vẻ chỉ là người hầu.

"Không xong rồi!"

"Đá trúng thiết bản!"

Trong lòng Bối Hải Thạch sợ hãi, lập tức sợ đến mức chảy mồ hôi lạnh, ướt sũng cả người.

Lâm Bình Chi và A Phi bùng nổ khí tức, đều khiến hắn cảm nhận được sự sợ hãi.
Giờ khắc này, hắn hận không thể tát chết Thạch Trung Ngọc.

Cũng tại vì lời nói của Thạch Trung Ngọc, những người này lập tức từ cừu biến thành sói đói.

"Trước hết xử lý tên hỗn đản này!"

Ánh mắt của đám người tràn ngập sát cơ, trước tiên rơi vào trên người Thạch Trung Ngọc.
A!

Sắc mặt Thạch Trung Ngọc lúc này trắng bệch, suýt bị hù chết.

Nhiều ánh mắt đáng sợ như vậy tập trung vào người, khiến hắn suýt nữa trực tiếp sụp đổ tinh thần.

Chương 340. Ngươi có thể ngăn cản ta sao?

"Ta, con mẹ nó..."
Triển Phi tiến lên nói chuyện, sợ tới mức sắp nứt cả tim gan.
Đám người Lâm Bình Chi bạo phát khí tức, khiến dáng vẻ giương nanh múa vuốt lúc đầu của hắn, trong nháy mắt trở nên kinh hãi gần chết.
Đinh Bất Tứ cũng bị khí tức bắn văng ra ngoài.
"Bối tiên sinh cứu ta!"
Triển Phi bay ngược và sợ đến mức hai chân mềm nhũn.
Sau một khắc Lâm Bình Chi xông tới và tung một chưởng, trực tiếp đánh bay Triển Phi ra ngoài.
Nội lực kịch độc kinh khủng, kể cả Nhạc Bất Quần và Đinh Xuân Thu cũng không chịu nổi, chứ đừng nói gì đến Triển Phi.
Những người khác ở chung quanh đã biến thành màu đen, khí tuyệt bỏ mình.
Chờ sau khi rơi xuống đất, liền bị nội lực kịch độc ăn mòn tới nỗi không ra

hình thù gì, xương trắng cũng bị lộ ra một ít.
Lời nói của Thạch Trung Ngọc, triệt để chọc giận bọn Lâm Bình Chi nổi lên sát khí.
Hít...
Bốn phía đều là âm thanh hít thở đầy hoảng sợ, không ai mà không lộ ra vẻ hoảng sợ.
"Quả là độc chưởng khủng khiếp!"
"Đây là võ công gì!"
"Một chưởng liền đánh cao thủ Tiên Thiên sơ kỳ Triển Phi này thành bạch cốt, mẹ nó, đây có còn là võ công không vậy?"
...
Mọi người đều kinh hãi.
Bị nội lực kịch độc của Lâm Bình Chi dọa sợ.
Đây cũng không phải là nội lực, mà là Acid Sulfuric.
Bọn họ không thể nào tưởng tượng, loại nội lực kinh khủng này, tổn hại đến thân thể của người khác như thế nào.
Có điều, ngẫm lại 30 năm trước khi Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ lần đầu tiên xuất hiện ở Đại Mạc, hai hài tử mười mấy tuổi liền quét ngang toàn bộ Đại Mạc, cũng biết võ đạo ở đây đã lạc hậu tới cỡ nào.
Trong mấy chục năm, chỉ cần có chút thiên phú, đều sẽ được mời lên Hiệp Khách Đảo và không trở về.
Về phần những người khác, chỉ là những người mà ngay cả tư cách lên Hiệp Khách Đảo đều không có, thì có chiến tích gì chứ.
"A..."
Khắp nơi đều là tiếng thét thất thanh.
Lúc trước Đinh Bất Tứ còn ra vẻ lưu manh, sau khi bị đánh bay còn muốn đi lên tìm lại thể diện, bây giờ cũng sợ đến mức co giò bỏ chạy.
Loại nội lực kịch độc kinh khủng đó, ngay cả hắn cũng phải sợ.
"Ngươi muốn đi?"
Thân ảnh của Khấu Trọng lóe lên, trong nháy mắt đuổi theo Đinh Bất Tứ.
Ban nãy, gia hỏa này còn càn quấy, còn tự xưng là gia gia, sao có thể dễ dàng để hắn bỏ chạy được chứ.
"Cùng là nửa bước Tông Sư, ngươi có thể ngăn cản ta sao?"
Đinh Bất Tứ hừ lạnh một tiếng.
Mười mấy năm trước hắn đã là nửa bước Tông Sư, công lực tuyệt đối thâm hậu hơn Khấu Trọng trẻ tuổi này.
Có điều, hai người chỉ vừa mới tiếp xúc, Đinh Bất Tứ liền kêu thảm và bị đánh bay.
Khấu Trọng tu luyện Trường Sinh Quyết, Đinh Bất Tứ cản bản không thể đối kháng được nội lực của hắn.
Chớ nói chi Khấu Trọng đã là đệ tử Thiên Cơ Lâu, biết không ít võ kỹ và tâm pháp trên Thiên Bảng.
Cùng lúc đó, A Phi thi triển khinh công, trong nháy mắt vượt lên trước mặt Lâm Bình Chi.

Mục tiêu của hắn, là cao thủ Tông Sư Bối Hải Thạch.
Trước đây lâu chủ cũng đã nói, Bối Hải Thạch mới là lão đại chân chính của Trường Lạc Bang.
"Hiểu lầm!"
"Mọi chuyện đều là hiểu lầm!"
Bối Hải Thạch bị dọa sợ, lớn tiếng hô lên.
Đây là mãnh long từ đâu tới, ai ai cũng trẻ, mà chiến lực thì đã biến thái đến mức khiến người ta hãi hùng.
Kể cả hai vị nửa bước Tông Sư kia, nội lực cũng tinh thuần khiến hắn có chút đố kị.
"Hiểu lầm con mẹ ngươi!"
Khoái kiếm nơi tay, A Phi soạt soạt vài phát liền có một luồng kiếm quang bao phủ Bối Hải Thạch lại.
Liên tiếp ra mấy kiếm, đều bị Bối Hải Thạch dùng cây quạt ngăn cản.
Có thể chống cự thì sao chứ, Cửu Dương Thần Công của A Phi đã tu tới trình độ nội lực cuồn cuộn như nước chảy, khiến cho Bối Hải Thạch rách lòng bàn tay, thân thể liên tiếp run rẩy.
Vẻn vẹn giao thủ mấy chiêu, khí huyết của hắn đã hỗn loạn, bị chấn thương kinh mạch.
"Hiểu lầm! Bọn ta chỉ vô ý mạo phạm."
Bối Hải Thạch liên tục giải thích, nghênh tiếp hắn là A Phi xuất kiếm càng lúc càng nhanh.
Phốc phốc!
Một cánh tay của Bối Hải Thạch suýt chút nữa bị chém rụng.
Một vết thương sâu tới mức có thể thấy xương trắng trên cánh tay hắn, máu chảy đầm đìa.
Làm chúa tể sơn lâm quá lâu, hắn cũng không ngờ Đại Mạc không biết từ đâu bỗng xuất hiện một thế lực mạnh đến như vậy.
Bên này, Lâm Bình Chi vỗ một chưởng giết Triển Phi diễu võ dương oai trước, sau đó mang theo Từ Tử Lăng nhảy vào chiến trường, chém giết người của Trường Lạc Bang.
"Cha mẹ ta là Hắc Bạch Song Hiệp, ngươi dám giết ta ư?"
Thấy Lâm Bình Chi đánh tới, Thạch Trung Ngọc kinh hãi gần chết, vội vàng báo ra bối cảnh của mình.
Danh vọng của Hắc Bạch Song Hiệp ở Đại Mạc, kể cả Tuyết Sơn Phái cũng phải nể mặt.
Cũng vì thế, nên Thạch Trung Ngọc mới không kiêng nể ai và luôn làm chuyện xấu.
Tuy nhiên, hiển nhiên là Lâm Bình Chi không biết Hắc Bạch Song Hiệp.
Dù có biết, cũng sẽ không nể mặt.
Dám nói năng lỗ mãng với chúng nữ Vương Ngữ Yên, coi như Hắc Bạch Song Hiệp ở đây, hắn cũng muốn giết.
"Dám mạo phạm mấy người Vương cô nương, Thiên Vương lão tử cũng không bảo vệ được ngươi."

Vận chuyển độc công, sắc mặt Thạch Trung Ngọc xám như tro tàn, Lâm Bình Chi vỗ một chưởng oanh sát, đánh xẹp nửa người của Thạch Trung Ngọc ngay tại chỗ.
Nội lực kịch độc khinh khủng mạnh mẽ ập đến, trong chốc lát, Thạch Trung Ngọc thậm chí không còn bộ xương, trực tiếp hóa thành một vũng máu.
"Dám nhúng chàm Thiên Cơ Lâu, các ngươi có loại thực lực này sao?"
Tiểu lâu la của Trường Lạc Bang, lúc này cũng bị giết đến mức vứt mũ cởi giáp, liều mạng bỏ chạy.
Đặc biệt là vị sát thần Lâm Bình Chi này, quả thực làm người ta phải khiếp sợ.

Chương 341. Hút khô nội lực

Sau mấy hơi thở, người của Trường Lạc Bang đã bỏ chạy toàn bộ, chỉ còn lại một mình Bối Hải Thạch vẫn đang đau khổ chống cự.
"Còn dám chống cự!!!"
Hàn quang trong mắt Lâm Bình Chi lóe lên, nhìn về phía Bối Hải Thạch đang giao thủ với A Phi.
Ánh mắt của hắn vừa nhìn sang, Bối Hải Thạch trong nháy mắt hoảng sợ, sống lưng lạnh toát.
Thủ đoạn của Lâm Bình Chi quá dọa người.
Bất kì kẻ nào bị đánh chết, thi cốt đều không còn, mà chỉ còn một vũng máu tại chỗ.
"Dừng tay!!!"
"Ta đầu hàng!"
Bối Hải Thạch hô to, vội vàng thu tay lại.
Hắn sợ Lâm Bình Chi, chứ không sợ A Phi.
Nếu Lâm Bình Chi qua đây cho hắn một chưởng, hắn cũng không biết mình sẽ có kết cục gì.
Sau một khắc, Bối Hải Thạch bị một kiếm của A Phi đánh bay, rơi xuống chỗ Lưu Tiêu.
Lâm Bình Chi thu tay lại, hắn đã đến nơi, nhưng không có giết Bối Hải Thạch.
Có điều, Bối Hải Thạch vào thời khắc này, tương đối thê thảm.
Khắp toàn thân đều chồng chất vết thương do khoái kiếm của A Phi gây ra.
Oanh!
Đinh Bất Tứ cũng bị Khấu Trọng một chưởng đánh bay, ngã ở bên cạnh Bối Hải Thạch.
Thời khắc này, Đinh Bất Tứ đã sớm không còn bộ dáng kiêu ngạo như trước kia.
Khí tức hỗn loạn, trên người dính đầy máu do chính hắn phun ra.
Hắn và Bối Hải Thạch liếc nhau, đều thấy được vẻ kinh sợ trong mắt đối phương.

"Vãi chưởng! Bối Hải Thạch và Đinh Bất Tứ đều bại!"
"Nghiền ép! Hoàn toàn nghiền ép."
"Các ngươi có ai biết Thiên Cơ Lâu rốt cuộc có lai lịch gì, sao lại kinh khủng như vậy."
"Khủng bố thật, ngay cả Tuyết Sơn Phái, cũng không có loại thực lực này."
...
Nhân sĩ giang hồ ở chung quanh, chứng kiến kết quả này, trong lúc nhất thời đều sôi trào.
Thế lực số một ở Đại Mạc là Tuyết Sơn Phái!
Số hai thuộc về Trường Lạc Bang.
Trường Lạc Bang này hoành hành ngang dọc ở Đại Mạc, giết người cướp của, người người đều sợ.
Nhưng lần này chỉ tới đoạt một Thiên Cơ Lâu không biết từ đâu mà đến, liền bại trận.
Bang chủ Thạch Trung Ngọc bị đánh chết ngay tại chỗ.
Đệ nhất cao thủ Bối Hải Thạch, thì đang nằm sấp trên mặt đất giống như chó chết, thành thành thật thật không dám động đậy.
Khiến cho bọn họ thật sự sợ hãi, chính là Lâm Bình Chi.
Lúc này, gần như không có ai dám nhìn vào mắt của Lâm Bình Chi.
Kể cả A Phi đánh bại Bối Hải Thạch, ở trong lòng bọn họ đều không đáng sợ bằng Lâm Bình Chi.
Nhìn vào ánh mắt Lâm Bình Chi, như thể thấy quỷ vậy.
"Thiên Cơ Lâu, xem như Đế Thích Thiên tới đây cũng không dám dương oai, các ngươi vậy mà cả gan làm loạn."
Khấu Trọng hừ lạnh một tiếng, từ từ đi tới.
Đế Thích Thiên?
Nhân sĩ giang hồ Đại Mạc đều ngây người.
Nghe rất bá đạo.
Nhưng mà hiển nhiên, bọn họ đều không biết Đế Thích Thiên là ai.
"Hùng Bá vào Thiên Cơ Lâu, cũng không dám làm loạn, các ngươi lại đang tự tìm đường chết!"
Hùng Bá?
Khắp nơi đều là tiếng hít thở.
Bọn họ không biết Đế Thích Thiên là vị bá chủ gì, nhưng Hùng Bá thì biết.
Hùng Bá của Thiên Hạ Hội, có thực lực nhất thống Nguyên Châu, đừng nói ở Cửu Châu, danh tiếng của hắn ở vực ngoại cũng cực kì vang dội.
Giờ khắc này, đám người này đã biết Thiên Cơ Lâu là thế lực khủng bố cỡ nào.
Thậm chí đến cả nhân vật như Hùng Bá, cũng không dám tìm đường chết ở Thiên Cơ Lâu.
"Lý huynh, ngươi tới xử lý!"
Nhìn Đinh Bất Tứ và Bối Hải Thạch ở dưới chân, Lưu Tiêu giao toàn quyền xử lý cho Lý Tầm Hoan.
Lý Tầm Hoan gật đầu: "Dựa vào võ công tùy ý làm bậy, có ý đồ chiếm

đoạt, phế bỏ võ công mà hai người bọn họ ỷ vào để hoành hành ngang ngược, cả đời làm việc cho Thiên Cơ Lâu, như thế nào?"
Lời này vừa nói ra, sắc mặt của Đinh Bất Tứ và Bối Hải Thạch đều xám như tro tàn.
Phế bỏ võ công của bọn hắn, còn thống khổ hơn cả việc giết chết bọn hắn.
"Có thể!"
Lưu Tiêu gật đầu!
Tính tình của Lý Tầm Hoan thiện lương, không muốn giết người.
Nhưng hắn căn bản không nghĩ rằng, Lý Tầm Hoan lại muốn phế bỏ võ công của Bối Hải Thạch và Đinh Bất Tứ.
"Hắc hắc..."
Thấy Lưu Tiêu gật đầu, Khấu Trọng lập tức tiến lên và phát động Bắc Minh Thần Công, hút khô nội lực của Bối Hải Thạch và Đinh Bất Tứ.
"Hấp Công Đại Pháp!"
Cảnh tượng này, khiến những người chung quanh thấy mà kiêng kỵ, lập tức chấn động!
Nói phế bỏ Bối Hải Thạch và Đinh Bất Tứ, liền phế bỏ, căn bản không có chút kiêng kỵ nào.
Hơn nữa, phương thức phế bỏ chính là dùng tuyệt học Hấp Công Đại Pháp của Thiên Trì Quái Hiệp vào năm đó.
Giờ khắc này, bọn họ đã hiểu ra tại sao đám người trước mặt tuổi còn trẻ, mà võ công đã đạt đến tuyệt đỉnh.
Có loại tà công Hấp Công Đại Pháp có thể hấp thụ công lực của người khác chuyển thành công lực của mình, thì việc tăng cường công lực đúng thật là không quá khó.
Oanh!
Hắn vốn dĩ là nửa bước Tông Sư, sau khi hút khô nội lực của Bối Hải Thạch và Đinh Bất Tứ, tại chỗ đột phá, trở thành một vị cao thủ Tông Sư.
"Thủ đoạn độc ác thật!"
"Vừa ra tay, toàn bộ đều là tà công, Đinh Bất Tứ ta cũng không ngờ trong chốn giang hồ vẫn còn có người như vậy."
Vẻ mặt Đinh Bất Tứ cười thảm, khuôn mặt tuyệt vọng.
Hắn nằm mơ cũng không ngờ rằng, có một ngày mình sẽ rơi vào kết cục phế bỏ võ công.
Nhân vật như thế mới là tà đạo chân chính!
Nực cười thay khi trước đó hắn còn trêu chọc và kiếm chuyện với người ta.
Đối với loại người này, tốt nhất là không nên đến gần.

Chương 342. Hiệp Khách Đảo

Lưu Tiêu cười, nói: "Đây không phải là Hấp Công Đại Pháp, là Bắc Minh Thần Công, tổ tông của Hấp Công Đại Pháp."
"Là thần công chính thống của Đạo gia, Đinh Bất Tứ ngươi lại nói nó là là tà công."

Sau một khắc, Lưu Tiêu hừ lạnh nói: "Muốn nói độc ác, trong thiên hạ này cũng không có mấy ai độc ác và lang tâm cẩu phế hơn Đinh Bất Tứ ngươi."
"Bỏ vợ vứt con, cưỡng đoạt vợ người khác, phá trinh tiết người ta."
"Đinh Bất Tứ ngươi cũng xứng nói hai chữ "độc ác" sao!"
Đinh Bất Tứ, được người đời gọi là Đinh lão ma, có thể tưởng tượng tác phong của hắn trong giới giang hồ như thế nào.
Trong nguyên tác, mặc dù không có miêu tả nhiều về những chuyện ác mà Đinh Bất Tứ làm, nhưng từ khi hắn gặp Sử Tiểu Thúy, muốn cưỡng ép nàng, bắt nàng lên Bích Loa Đảo thì đã biết Đinh Bất Tứ là loại người gì.
Người ta là thê tử của người khác, nhưng hắn vẫn có thể làm ra loại chuyện này.
Tuy rằng sau đó bị Thạch Phá Thiên phá hỏng, nhưng Đinh Bất Tứ vẫn không cam tâm, muốn liên thủ với Đinh Bất Tam lên Tuyết Sơn Phái cướp lại Sử Tiểu Thúy.
Không gặp được Sử Tiểu Thúy, hắn trực tiếp ăn không nói có, vu khống Sử Tiểu Thúy có quan hệ 'không sạch sẽ' với hắn.
Cũng vì thế mà cuối cùng Bạch Tự Tại tức điên, tẩu hỏa nhập ma và đại khai sát giới ở Tuyết Sơn Phái.
Nếu nói là người tốt, Đinh Bất Tam và Đinh Bất Tứ đều không xứng.
Thanh danh của bọn hắn, còn xấu hơn cả Tạ Yên Khách nửa chính nửa tà.
"Sao ngươi lại biết ta có vợ con?"
Đinh Bất Tứ nghĩ mà sợ...
Chuyện hắn có thê tử, số người trong thiên hạ biết về nó đếm trên đầu ngón tay.
Lưu Tiêu trực tiếp nói chuyện này ra, Đinh Bất Tứ đều giật mình, quên mất chuyện võ công của mình đã bị phế.
Đinh Bất Tứ, lúc đầu có vợ con.
Nhưng vì muốn có được Sử Tiểu Thúy, hắn quả quyết vứt bỏ vợ con để theo đuổi Sử Tiểu Thúy.
Cơ mà Sử Tiểu Thúy, sao có thể để ý đến loại người không đúng đắn như Đinh Bất Tứ được.
Theo Lưu Tiêu nhớ, trong nguyên tác, nữ nhi của Đinh Bất Tứ, chính là Mai Phương Cô, giành Thạch Phá Thiên từ tay hai vợ chồng Thạch Thanh, nuôi lớn Thạch Phá Thiên từ nhỏ, đặt tên hắn là Cẩu Tạp Chủng.
Đinh Bất Tứ, chính là cha ruột của Mai Phương Cô.
Thế nhưng lão già khốn nạn Đinh Bất Tứ lại si mê Sử Tiểu Thúy, đâu có quan tâm đến sống chết của nữ nhi mình.
Bi kịch của Mai Phương Cô, không thể không nói là có liên quan nhất định đến việc Đinh Bất Tứ bỏ rơi nàng.
"Thiên Cơ Lâu thông thiên triệt địa, không có bí mật nào có thể qua mắt Thiên Cơ Lâu."
Lưu Tiêu hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía nhân sĩ võ lâm Đại Mặc đang hoảng sợ và đứng trước Thiên Cơ Lâu.
Sẵng giọng nói: "Thiên Cơ Lâu không quản chuyện thiên hạ, chỉ muốn làm

ăn buôn bán."
"Ở đây, các ngươi chỉ cần bỏ tiền, là có thể nhận được tất cả dịch vụ."
"Cho dù kẻ nào dám cả gan động thủ ở đây, kết cục chỉ có một, đó là chết."
Bối Hải Thạch và Đinh Bất Tứ bò dậy từ mặt đất, có đánh chết cũng không dám mạo phạm Thiên Cơ Lâu.
"Vậy xin hỏi phòng chữ "Thiên", cần bao nhiêu tiền mới có thể sử dụng?"
Có người thấy bộ dáng Lưu Tiêu không giống làm bộ làm tịch, mạnh dạn hỏi.
Lưu Tiêu cười: "Các ngươi có thể tiến vào trong Thiên Cơ Lâu xem!"
"Thiên Cơ Lâu không phải long đàm hổ huyệt!"
"Chưa kể."
"Chỉ cần tuân thủ quy củ Thiên Cơ Lâu, thì coi như Thiên Vương lão tử tới đây, cũng không dám đụng các ngươi một cọng lông!"
Lời này vừa nói ra, nhân sĩ võ lâm Đại Mạc triệt để tin tưởng, hơn phân nửa nhân số đều bắt đầu đi vào Thiên Cơ Lâu.
Những người khác thấy vậy, cũng đi theo.
Từ Tử Lăng và Khấu Trọng thấy thế, vội vàng chạy vào bên trong.
"Sau này, ta là bang chủ Trường Lạc Bang!"
"Khi Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ của Hiệp Khách Đảo tới, bảo bọn họ đưa Thưởng Thiện Phạt Ác Lệnh cho Thiên Cơ Lâu."
Sắc mặt Bối Hải Thạch như tro tàn, trong lòng đang hối hận.
Chợt nghe được lời nói của Lưu Tiêu, hắn bỗng sửng sốt, sau đó là giật mình.
Chính hắn cũng không dám làm bang chủ, nên đã tìm Thạch Trung Ngọc làm kẻ chết thay.
Vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí này, lại muốn làm bang chủ Trường Lạc Bang.
Chẳng lẽ Cửu Châu muốn xử lý khối u ác tính Hiệp Khách Đảo này ư?
Nghĩ tới đây, Bối Hải Thạch kích động.
Đối với Hiệp Khách Đảo, võ lâm Đại Mạc ghét cay ghét đắng đến cực điểm.
Hắc Bạch Song Hiệp, vừa nghe tin đã sợ mất mật.
Tự phụ như Bạch Tự Tại, cũng không dám đi Hiệp Khách Đảo.
Tạ Yên Khách, thì đã ẩn núp từ lâu.
Liên tưởng đến Thiên Cơ Lâu bỗng nhiên xuất hiện, coi như là Thưởng Thiện Phạt Ác mười năm một lần của Hiệp Khách Đảo, những người này còn tỏ thái độ như thế, thì không thể không loại trừ khả năng đó.
"!!!"
Bối Hải Thạch nào dám cự tuyệt, mà trái lại còn mừng thầm.
Lưu Tiêu nhìn về phía Lâm Bình Chi, nói: "Ngươi và hắn đi Trường Lạc Bang tuyên bố chuyện này."
"Ngươi đi tuyên bố mệnh lệnh của bang chủ ta đây, sau này Trường Lạc Bang ai dám gây họa cho bá tánh và làm chuyện ác, tam đao lục động*."
*tam đao lục động: dùng dao đâm ba phát xuyên qua người.

Hiệp Khách Đảo cũng không tệ, nên Lưu Tiêu không muốn dùng vũ lực để lên đó.
Cứ thành thật dựa theo quy củ của đối phương, trở thành người đứng đầu một bang rồi đi lên đảo là được.
"Vâng!"
Lâm Bình Chi cúi đầu, rất nhanh bế Bối Hải Thạch theo, đi tới Trường Lạc Bang.

Chương 343. Bạch Tự Tại khó chịu

"Lâu chủ, ngươi muốn đi Hiệp Khách Đảo à?"
Tiểu Long Nữ vừa nghe, liền biết Lưu Tiêu muốn đi Hiệp Khách Đảo.
Mặc dù Lưu Tiêu chưa từng nói qua Thái Huyền Kinh ở Hiệp Khách Đảo.
Thế nhưng chuyện về Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ, hắn không chỉ nói qua một lần trong Thiên Cơ Lâu.
Lưu Tiêu gật đầu: "Các ngươi có muốn cùng ta đi Hiệp Khách Đảo xem thử không?"
Hai mắt của ba nữ sáng lên!
Hiệp Khách Đảo hết sức thần bí, ngoại trừ cái tên, và mỗi mười năm sẽ phái ra hai sứ giả Thưởng Thiện Phạt Ác đi khắp Đại Mạc trao Thưởng Thiện Phạt Ác Lệnh, thì không ai biết gì thêm về nơi này.
Địa phương như thế, bọn họ cũng khá tò mò.
Nếu Lưu Tiêu dám đi, thì sao mà bọn họ không dám đi cơ chứ.
"Muốn chứ!"
Ba nữ trăm miệng một lời.
Lưu Tiêu nói: "Vậy các ngươi đi tìm mấy bang phái hay làm việc ác, giết bang chủ, rồi đoạt vị trí bang chủ."
“Một là vì dân trừ hại, hai là vì thu được Thưởng Thiện Phạt Ác lệnh.”
Ba nữ Vương Ngữ Yên điên cuồng gật đầu, cực kì tâm động trước lời đề nghị này.
"Tốt nhất là các ngươi nhanh chân một chút!"
Theo như Lưu Tiêu suy tính, Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ đã rời khỏi Hiệp Khách Đảo để tiến tới Đại Mạc.
"Được!"
"Hai vị muội muội, chúng ta đi thôi!"
"Trở thành bang chủ, cùng lâu chủ của chúng ta đi lên Hiệp Khách Đảo xem thử."
Vương Ngữ Yên ra dáng như thể là đại tỷ của phái đoàn, cũng không nói nhảm, mang theo Tiểu Long Nữ và Chung Linh rời đi.
Lưu Tiêu cũng yên tâm về các nàng.
Vương Ngữ Yên lúc này, đã bước ra từ Truyền Thừa Tháp, thuận lợi thu được Thiên Cơ Vạn Tượng Công, và nàng đã trở thành Võ Lâm Thần Thoại chân chính, đột phá Võ Thánh.
Coi như Võ Thánh tới đây, cũng không đánh lại nàng.

Nói ra, sợ là sẽ hù chết rất nhiều người.
Cao thủ Võ Thánh hai mươi tuổi, trong mấy ngàn năm lịch sử ở Cửu Châu, e rằng chưa từng xuất hiện một ai.
Tiểu Long Nữ, cũng đã trở thành cao thủ Tông Sư, và có thể đánh một trận với Đại Tông Sư.
Mặc dù Chung Linh vẫn là nửa bước Tông Sư, nhưng nàng cũng lĩnh ngộ Thiên Cơ Vạn Tượng Công, Đại Tông Sư cũng không đánh thắng nàng.
Toàn bộ Đại Mạc, xem như cao thủ Hiệp Khách Đảo dốc hết toàn bộ lực lượng, ba người cũng có thể hoành hành không kiêng kỵ.
« Gợi ý: Lòng trung thành của Tiểu Long Nữ đã đủ, đạt điều kiện để tiến vào Truyền Thừa Tháp »
Lúc này, hệ thống bỗng nhiên xuất hiện gợi ý này.
Khóe miệng của Lưu Tiêu mỉm cười!
Tiểu Long Nữ!
Đã thuận lợi quy tâm.
Xoay người lại, Lưu Tiêu vào trong Thiên Cơ Lâu…
"Thật có thể tăng tốc độ tu luyện lên gấp mười lần ư!"
Đã có người trả tiền, chạy đến phòng chữ "Thiên" để nghiệm chứng.
Tăng tốc độ tu luyện lên gấp mười lần, khiến hắn mừng như điên.
Trong lúc khiếp sợ, người này móc hết tiền của ra, nện ở trên quầy.
"Nhanh, dùng toàn bộ số tiền để nạp."
Nhất thời, bắt đầu có người đã chứng minh Thiên Cơ Lâu không có nói khoác.
Căn phòng của bọn họ, thật có thể tăng tốc độ tu luyện.
Lần này, nhân sĩ võ lâm Đại Mạc triệt để oanh động.
Cộng thêm chuyện lão ma đầu Đinh Bất Tứ và Bối Hải Thạch bị phế võ công, vĩnh viễn bị giam trong Thiên Cơ Lâu, danh tiếng của Thiên Cơ Lâu lập tức vang khắp Đại Mạc.
Một bên, Đinh Bất Tứ bị ép quét sân, đau khổ nhìn cảnh tượng này.
Vốn dĩ dùng tiền là có thể giải quyết được vấn đề, nhưng hắn lại đi quấy phá khóc lóc om sòm, ỷ võ cậy mạnh.
Bây giờ thì chừa rồi, võ công bị phế, trở thành trò cười trong thiên hạ.
"Tam ca, tốt nhất là ngươi đừng đến báo thù cho ta!"
Trong lòng Đinh Bất Tứ cầu nguyện, càng cảm nhận được sự kinh khủng của Thiên Cơ Lâu.
Lúc trước, vị kiếm đạo Tông Sư trẻ tuổi tên A Phi suýt ra tay đánh chết Bối Hải Thạch, lúc này cũng đang làm chuyện vặt.
Hai vị nửa bước Tông Sư 17 18 tuổi khác, cũng đang làm chuyện vặt.
Thế lực kinh khủng như vậy, làm cho da đầu của Đinh Bất Tứ như muốn nổ tung.
Hắn quả thực không cách nào tưởng tượng thế lực này phải kinh khủng tới cỡ nào, mới có thể để cao thủ Tông Sư làm việc vặt.
Hiện tại, hắn chỉ sợ tam ca Đinh Bất Tam biết tin mình bị phế, nổi đóa, tìm đến Thiên Cơ Lâu báo thù.

Khi đó, e rằng hai huynh đệ bọn họ đều sẽ có chung một kết cục.
Tuyết Sơn Phái, Lăng Tiêu Điện!
"Trường Lạc Bang bị thu phục, võ công của Bối Hải Thạch bị phế, bị bắt làm việc vặt?"
Tự đại như Bạch Tự Tại, lúc nghe được tin tức này cũng có chút kinh hồn táng đảm.
Đối với Bối Hải Thạch, hắn có lòng tin đánh bại.
Nhưng muốn thu phục Trường Lạc Bang, Tuyết Sơn Phái không có loại bản lĩnh đó.
"Một chưởng liền đánh người khác thành một vũng máu, tà công thâm độc thật."
Bạch Tự Tại chấn động không thôi.
Nổi bật nhất, vẫn là tin tức liên quan tới Lâm Bình Chi.
Nội lực kịch độc đáng sợ đó, ngay cả Bạch Tự Tại cũng có chút thấp thỏm.
"Sư phụ, bọn họ đã làm một chuyện tốt, đó là giết chết tên súc sinh Thạch Trung Ngọc."
Phong Vạn Lý vỗ tay.
Ngược lại là cảm thấy Thiên Cơ Lâu không tệ.
Cho dù là Trường Lạc Bang, hay là Đinh Bất Tứ, Thạch Trung Ngọc, đều không phải là thứ tốt lành gì.
Thiên Cơ Lâu giết những người đó, cũng được xem là làm chuyện tốt cho Đại Mạc.
Ánh mắt của Bạch Tự Tại ngưng lại.
Hắn vốn dĩ cũng có suy nghĩ này.
Nhưng hắn là người tự cao tự đại.
Dù là Trường Lạc Bang hay Đinh Bất Tứ, hắn là phải do Tuyết Sơn Phái hắn tới xử lý.
Nhưng bây giờ bị Thiên Cơ Lâu hớt tay trên, thể diện của nhân vật số một Tuyết Sơn Phái chẳng phải mất hết sao.

Chương 344. Hắc Bạch Song Hiệp

"Ngươi biết cái gì, Thiên Cơ Lâu này, có khi là thế lực tà ác như Hiệp Khách Đảo."
"Dùng độc công tà đạo, hấp thụ nội lực của người khác, chẳng qua là chó cắn chó mà thôi."
"Bọn họ, còn chưa xứng mang danh anh hùng."
Bạch Tự Tại lập tức khó chịu!
Kỳ hạn Thưởng Thiện Phạt Ác mười năm một lần đang cận kề.
Hắn còn dự định sau khi bình định Hiệp Khách Đảo, quét sạch khối u ác tính của Đại Mạc, vang danh Bạch Tự Tại, ra khỏi Đại Mạc, truyền đến Cửu Châu.
Nhưng Thiên Cơ Lâu vừa xuất hiện, lập tức cướp hết danh tiếng của hắn.
"Tập hợp đủ tinh anh chưa, theo ta kéo tới Thiên Cơ Lâu."

Lời này vừa nói ra, Phong Vạn Lý và Hoa Vạn Tử sợ hãi.
"Sư phụ, ngươi muốn làm gì?"
Bọn họ cho rằng Bạch Tự Tại đang tính làm chuyện não tàn, muốn đi gặp Thiên Cơ Lâu.
Trường Lạc Bang đều bị trấn áp tới mức không có sức kháng cự, nhân thủ của Tuyết Sơn Phái còn ít hơn Trường Lạc Bang, vậy thì đi tìm Thiên Cơ Lâu kiếm chuyện, chẳng phải là chịu chết à.
Bạch Tự Tại nổi giận.
Hai tên đệ tử này, bộ coi hắn là đồ ngu sao.
Còn chưa có bình định Hiệp Khách Đảo, trừ phi đầu hắn động kinh, mới đi tìm Thiên Cơ Lâu kiếm chuyện.
"Bọn đần các ngươi!"
"Chẳng phải Thiên Cơ Lâu có phòng tu luyện sao?"
"Mang hết tinh anh trong giáo đi tu luyện, nghênh tiếp sứ giả Hiệp Khách Đảo đến."
Phong Vạn Lý và Hoa Vạn Tử bừng tỉnh đại ngộ, đồng thời thở phào nhẹ nhõm.
Toàn bộ Đại Mạc, việc cấp bách là ứng phó Thưởng Thiện Phạt Ác mười năm một lần của Hiệp Khách Đảo.
Những chuyện khác, tạm thời bỏ qua một bên.
"Vâng!"
Phong Vạn Lý và Hoa Vạn Tử rất nhanh lui đi, lựa chọn tinh anh trong Tuyết Sơn Phái và chuẩn bị tiền tài.
"Tiểu Thúy!"
"Ngươi xem Bạch Tự Tại ta, sẽ bình định Hiệp Khách Đảo như thế nào, từ đó dương danh khắp Đại Mạc, trở thành Đại Mạc đệ nhất nhân."
Ánh mắt Bạch Tự Tại phảng phất xuyên thấu qua Lăng Tiêu Điện, nhìn thấy Sử Tiểu Thúy trên Bích Loa Đảo.
Tự đại?
Tạ Yên Khách đều né tránh hắn, thành tựu Đại Mạc đệ nhất nhân, với tư cách là cường giả mạnh nhất Tuyết Sơn Phái, chẳng lẽ ngay cả chút vốn liếng tự đại đó cũng không có sao.
Tiểu Thúy!
Người cứ chờ xem.
...
Bích Loa Đảo!
"Lão già khốn nạn Đinh Bất Tứ bị phế?"
Sử Tiểu Thúy ngẩn người, tiếp theo liền cười ha hả.
"Phế hay lắm!"
"Lần này, hắn rốt cuộc đá trúng thiết bản."
"Lão già khốn nạn đó làm nhiều chuyện bất nghĩa, ỷ vào võ công muốn ép ta đi sơn trang của hắn, làm hỏng thanh danh của ta, phế là đúng."
"Thiên Cơ Lâu kia, nên trực tiếp giết hắn."
Đối với Đinh Bất Tứ, Sử Tiểu Thúy không có bất kì hảo cảm gì.

Nếu không phải có Thạch Phá Thiên xuất thủ, thì e rằng lúc này danh tiếng của mình đã bị Đinh Bất Tứ làm ô uế.
Một bên, Thạch Phá Thiên ngẩn người: "Võ công của Đinh Bất Tứ gia gia bị phế, e rằng Đinh Đinh Đang Đang sẽ thương tâm gần chết."
A Tú im lặng nhìn về phía Thạch Phá Thiên.
Thiên ca quá lương thiện.
Loại bại hoại như Đinh Bất Tứ, mà đáng sống cơ à?
Nhưng nàng không hiểu lầm thành Thạch Phá Thiên có ý đồ với Đinh Đinh Đang Đang, biết đây chỉ xuất phát từ bản tính lương thiện của Thạch Phá Thiên.
"Ngươi làm ta tức chết a!"
Sử Tiểu Thúy chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.
Có đôi khi nàng thưởng thức tính tình lương thiện của Thạch Phá Thiên, có đôi khi lại chán ghét Thạch Phá Thiên lương thiện thái quá.
"Nãi nãi, Thiên Cơ Lâu có lai lịch gì, bà biết không?"
A Tú hiếu kỳ!
Thiên Cơ Lâu không biết từ đâu xuất hiện, thực lực cường đại như vậy, nàng cũng không biết gì về nó.
Sử Tiểu Thúy nói: "Muốn biết lai lịch ra sao, đi xem thử là biết ngay ấy mà?"
"Thạch Trung Ngọc bị đánh chết, e rằng Hắc Bạch Song Kiếm sẽ trả thù."
"Vừa hay có thể thông qua chuyện này tìm hiểu căn cơ của Thiên Cơ Lâu."
"Phòng tu luyện Thiên Cơ Lâu, cũng vừa vặn giúp ta đột phá Tông Sư."
Nguyện vọng của Sử Tiểu Thúy, chính là đánh bại tên Bạch Tự Tại tự cao tự đại ấy.
Nhưng nàng chỉ nghiên cứu ra cách phá giải Tuyết Sơn Kiếm Pháp và Kim Ô Đao Pháp, về phần nội lực hỏa hầu, nàng còn thua Bạch Tự Tại một bậc.
Chỉ cần nội lực mạnh lên, nàng có lòng tin giáo huấn phu quân Bạch Tự Tại cách đối nhân xử thế.
Chịu dạy dỗ Thách Phá Thiên đần độn này.
Nếu mà công lực của nàng không đủ, thì đao pháp có lợi hại hơn đi chẳng nữa, cũng đánh không lại Bạch Tự Tại.
"Sắp rời khỏi Bích Loa Đảo rồi ư?"
Thạch Phá Thiên đại hỉ, vốn dĩ cũng không muốn ở lại Bích Loa Đảo.
Thu dọn hành lý một phen, ba người cùng rời khỏi Bích Loa Đảo.
...
Huyền Tố Trang.
"Ngọc nhi..."
Nghe được tin Thạch Trung Ngọc bị một chưởng đánh chết, thi cốt đều không còn, hóa thành một vũng máu, Mẫn Nhu thê thảm hô to một tiếng, sau một khắc liền trực tiếp xỉu đi.
"Nhu muội..."
Thạch Thanh thấy vậy, liền sợ hãi.
Trong mắt hắn ẩn chứa nước mắt, bi thương vô cùng, luống cuống tay chân

giúp Mẫn Nhu thôi cung hoạt huyết, độ chân khí.

Chương 345. Yêu Nguyệt tới

Sau một hồi, Mẫn Nhu dần dần tỉnh lại.
Sau một khắc, nước mắt lại chảy đầm đìa.
Từ lúc biết con trai cả bị Mai Phương Cô cướp đi và "Giết chết", nàng đã vô cùng cưng chiều tiểu nhi tử Thạch Trung Ngọc của mình.
Thậm chí vì hắn, mà nàng còn hạ thấp mình, đưa Thạch Trung Ngọc đến Tuyết Sơn Phái học nghệ.
Gần đây, người của Tuyết Sơn Phái "Vu tội" cho nhi tử Thạch Trung Ngọc, khiến nàng vừa tức vừa điên, giang hồ suýt chút nữa bị hai vợ chồng này náo động tung trời.
Nhưng ai ngờ, cuối cùng lại nhận được tin tức này.
"Ngọc nhi thiện lương và hoạt bát như thế, sao bọn họ lại nhẫn tâm xuống tay tàn nhẫn với hắn như vậy chứ."
Giọng nói của Mẫn Nhu bi thương.
Cảm thấy nhi tử của mình dễ thương và hiếu thuận, dù là ai cũng không nỡ lòng ra tay tàn nhẫn được.
Nàng cũng không biết con trai nàng ngoan ngoãn và hiền lành trong mắt nàng, nhưng ở trong mắt người khác lại không khác gì ác ma.
"Bất kể là ai, dám giết con trai của Thạch Thanh ta, đều phải trả giá."
Vẻ mặt Thạch Thanh lộ sát cơ.
Cái chết của Thạch Trung Ngọc, cũng kích thích hắn.
"Đi thôi! Đi Thiên Cơ Lâu."
Thạch Thanh một tay chộp lấy bảo kiếm, muốn đi Thiên Cơ Lâu đòi lại công đạo.
"Khoan đã!"
Mẫn Nhu ngăn cản, nói: "Thiên Cơ Lâu đó ngay cả Bối Hải Thạch cũng không phải là đối thủ, hai vợ chồng chúng ta đi tới đó e là cũng không chiếm được chỗ tốt gì."
"Thanh ca, truyền tin tức cho Thượng Thanh Phái sư huynh, chúng ta cần viện trợ."
Mặc dù muốn báo thù, nhưng Mẫn Nhu vẫn còn lý trí.
Biết chỉ dựa vào hai vợ chồng bọn họ, thì không làm gì được Thiên Cơ Lâu.
"Được!"
Thạch Thanh gật đầu, xoay người bắt đầu viết thư.
Sau khi viết thư xong, hắn đưa cho đầy tớ.
"Mau chóng chuyển lá thư này đến Thượng Thanh Phái sư huynh."
Dặn dò xong xuôi, hai vợ chồng Thạch Thanh rời khỏi Huyền Tố Trang, tiến về phía Thiên Cơ Lâu.
Trong lúc nhất thời, ở Đại Mạc phàm là cao thủ hàng đầu, đều đang chạy đến Thiên Cơ Lâu.
...

Lưu Tiêu bắt đầu qua lại giữa tổng lâu và phân lâu Thiên Cơ Lâu.
Có điều, nơi hắn ở lại lâu nhất, vẫn là bên tổng lâu.
Thiên Cơ Lâu ở Đại Mạc, không có nhân vật tuyệt đỉnh nào, nên thời gian dạo chơi ở bên đó cũng không nhiều cho lắm.
Ngày hôm nay, có hai bóng người bước vào Lạc Dương Thành.
Hai người đều mang khăn che mặt, nhưng chỉ dựa vào vóc người, đã khiến cho vô số người đang nghỉ chân phải ghé mắt.
"Đẹp thật!"
"Đây nhất định là người trên Tuyệt Sắc Bảng của Thiên Cơ Lâu."
"Hình như đó là hai vị cung chủ của Di Hoa Cung, không muốn chết thì tốt nhất không nên nhiều chuyện."
...
Yêu Nguyệt?
Nghe được hai chữ "Yêu Nguyệt", sắc mặt của mọi người hoàn toàn thay đổi, vội vàng ngậm miệng.
Yêu Nguyệt bị Giang Phong kích thích, chuyên giết nam nhân, đây là chuyện mà thiên hạ đều biết.
Chưa kể có tu vi Đại Tông Sư, không ai mà không sợ nàng.
Ngay sau đó, không ít người đều tự giác cách xa, rất sợ Yêu Nguyệt bỗng dưng nổi khùng, đại khai sát giới.
Lão bà bà này, ở trong miệng lâu chủ Thiên Cơ Lâu, tâm tính đã vặn vẹo đến cực điểm.
Dưới lớp dung nhan khuynh thành tuyệt thế, là một trái tim độc ác và âm hiểm ẩn đằng sau.
"Xú nam nhân!"
Yêu Nguyệt thấy mình bị dòm ngó, cực kì khó chịu.
Thế nhưng nàng không có bản lĩnh như Trương Tam Phong, bay thẳng đến Thiên Cơ Lâu.
"Tỷ tỷ, đây là địa bàn của Thiên Cơ Lâu, không nên xằng bậy."
Cảm nhận được sát khí của Yêu Nguyệt, Liên Tinh vội vàng nhắc nhở.
Thiên Cơ Lâu, không dễ trêu chọc.
Chưa bàn đến lâu chủ sâu không lường được kia, chỉ bằng vào bọn Hùng Bá, Lý Tầm Hoan, đã là những nhân vật mà Di Hoa Cung bọn họ không thể trêu chọc.
Yêu Nguyệt nghe thấy vậy, chỉ có thể kìm nén lửa giận.
Rất nhanh, liền thấy Thiên Cơ Lâu ở trước mắt!
"Đi thôi tỷ tỷ, chúng ta đi cầu tình."
Liên Tinh lại nhắc nhở Yêu Nguyệt thêm lần nữa.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu, sẽ không quan tâm việc ngươi có phải là mỹ nữ đệ nhất thiên hạ hay không.
Kết cục của Lâm Tiên Nhi, đã cho thấy đối phương tuyệt đối không phải hạng người thương hoa tiếc ngọc.
"Ừm!"
Hít sâu một hơi, Yêu Nguyệt bước lên trước, tiến vào Thiên Cơ Lâu.

Cùng lúc đó, Lưu Tiêu đang trêu chọc đám Mộc Uyển Thanh, Lý Thanh Lộ, lập tức phát hiện có cao thủ Đại Tông Sư tiến vào Thiên Cơ Lâu.
Quay đầu nhìn lại, hắn liền phát động năng lực suy tính.
« Tính danh: Yêu Nguyệt »
« Thân phận: Cung chủ Di Hoa Cung »
« Tu vi: Đại Tông Sư trung kỳ »
« Võ học: Giá Y Thần Công »
« Mục đích đến: Tìm kiếm phương pháp mở ra Lục Nhâm Thần Đầu »
Yêu Nguyệt!
Trong mắt Lưu Tiêu toát lên vẻ kinh ngạc.
Nàng rốt cuộc chủ động đưa Giá Y Thần Công tới rồi sao.
Yêu Nguyệt là một lão bà điên, kiêu ngạo tự mãn.
Chính hắn đã tiết lộ nhiều bí mật của nàng đến thế, nàng vẫn có thể hạ mình đến Thiên Cơ Lâu, nói thật là, chuyện này nằm ngoài dự đoán của Lưu Tiêu, hắn cho rằng lấy tính cách của Yêu Nguyệt, cả đời sẽ không bao giờ hạ mình cầu hắn.
Chuyện này còn khó hơn việc giết Yêu Nguyệt.
"Yêu Nguyệt, độc phụ nhà ngươi tới Thiên Cơ Lâu làm gì?"
Yến Nam Thiên lập tức đứng lên, đằng đằng sát khí nhìn về phía Yêu Nguyệt.
Nghe được lời của Yến Nam Thiên, Thiên Cơ Lâu trong nháy mắt yên tĩnh, tất cả ánh mắt đổ dồn về phía Yêu Nguyệt.
Phải biết rằng, Yêu Nguyệt chính là người được Thiên Cơ Lâu bầu làm người đứng đầu Tuyệt Sắc Bảng.
Thiên Cơ Lão Nhân, Chu Bá Thông, Hoàng Dược Sư!
Ngay cả Nhất Đăng Đại Sư cũng không ngoại lệ, ánh mắt lập tức nhìn chằm chằm vào Yêu Nguyệt.

Chương 346. Lâu như vậy rồi chưa thăng cấp

"Đáng tiếc! Mang khăn che mặt!"
"Ta cảm thấy nên đề nghị lâu chủ như sau, bất kì người nào tới Thiên Cơ Lâu, đều phải để lộ diện mạo thật."
"Mang theo khăn che mặt, mà đã có mị lực đến vậy, thực sự là khó có thể tưởng tượng sau lớp khăn che mặt đó, là một dung nhan khuynh thế đến cỡ nào."
Nhìn thấy Yêu Nguyệt không để lộ khuôn mặt của mình, tất cả bọn sắc lang đều tỏ vẻ thất vọng, trề môi.
Sau lớp khăn che mặt, sắc mặt Yêu Nguyệt tái mét, tức giận đến mức phát run.
Hành động chỉ trỏ không kiêng nể này, khiến sát khí của nàng tăng vùn vụt.
Bởi vì Thiên Cơ Lâu có quy củ không thể động võ, nên kể cả bọn tiểu lâu la

Nhị Tam Lưu trên giang hồ, cũng dám xoi mói ở trước mặt nàng.
"Các ngươi đều có thể tới đây, thì sao tỷ muội bọn ta không thể tới Thiên Cơ Lâu chứ."
Trong lòng Liên Tinh căng thẳng, vội vàng dời sự chú ý của mọi người, đánh trống lãng sang câu hỏi của Yến Nam Thiên.
"Đường đường là cung chủ Yêu Nguyệt của Di Hoa Cung nhưng lại cam chịu cười cười, không dám nổi giận, quả thật là bất ngờ."
"Yêu Nguyệt, tính khí nóng nảy của ngươi đâu rồi?"
"Sao không thấy ngươi phát tác nhỉ?"
Tiểu Ngư Nhi thêm mắm thêm muối, dự định chọc tức Yêu Nguyệt, để Thiên Cơ Lâu thu thập Yêu Nguyệt.
Lưu Tiêu chợt ngẩng đầu, ánh mắt cảnh cáo nhìn về phía Tiểu Ngư Nhi.
Muốn dùng Thiên Cơ Lâu như công cụ 'mượn đao giết người'?
Coi chừng Thiên Cơ Lâu xử lý ngươi trước.
Trong nháy mắt, sắc mặt Tiểu Ngư Nhi hoàn toàn thay đổi, vội vàng ngồi xuống.
"Lâu chủ, phương pháp mở ra Lục Nhâm Thần Đầu, phải trả bao nhiêu tiền mới có thể mua được?"
Liên Tinh mở miệng.
Về phần Yêu Nguyệt, có thể đi tới đây đã là ranh giới cuối cùng của nàng, mở miệng là điều không thể nào xảy ra.
Nàng vẫn rất ngạo kiều.
"Một trăm vạn!"
Lưu Tiêu cũng không nể nang gì!
Hắn có cái nhìn không tốt về nữ nhân độc ác ngạo mạn Yêu Nguyệt này, coi như nàng là đệ nhất mỹ nữ, hắn cũng không quan tâm.
Lập tức dùng công phu sư tử ngoạm.
Liên Tinh biến sắc, biết lâu chủ Thiên Cơ Lâu đang có thành kiến với hai tỷ muội họ.
Hừm...
Yêu Nguyệt suýt không nhẫn nhịn được.
"Ta trả!"
"Sẵn tiện cho tỷ muội bọn ta một gian phòng chữ "Thiên"."
Liên Tinh kìm nén sự ấm ức, mau chóng đưa tiền sang.
Lưu Tiêu lấy bút ra, dùng hệ thống suy tính ra phương pháp rồi viết nó lên tờ giấy, đưa cho Liên Tinh.
Đưa xong, hắn bảo Giang Ngọc Yến: "Dẫn bọn họ đi phòng chữ "Thiên"."
"Lâu chủ, chuyện lúc trước, ta thay mặt Tiểu Ngư Nhi xin lỗi."
"Hắn cũng không có ý đó, ta cam đoan lần sau hắn sẽ không tái phạm."
Dẫn Yêu Nguyệt tỷ muội đi, Yến Nam Thiên vội vàng nhận tội thay cho Tiểu Ngư Nhi.
Lưu Tiêu gật đầu: "Đây chỉ là lần đầu!"
"Các ngươi có ân oán gì với Yêu Nguyệt, thì có thể ra ngoài kia giải quyết."
"Còn dám coi Thiên Cơ Lâu như công cụ "mượn đao giết người", thì đừng

trách bổn lâu chủ không khách khí."
Yến Nam Thiên đại hỉ, vội vàng quỳ xuống.
Tiểu Ngư Nhi ở bên cạnh, đã sợ đến mức đầu đầy mồ hôi lạnh.
Trò mèo của hắn, dùng sai chỗ.
"Gặp qua lâu chủ!"
Lúc này, một giọng nói vang lên.
Lưu Tiêu ngẩng đầu lên, thấy Kiếm Thần đứng ở trước quầy hàng.
"Trở về rồi à?"
Lưu Tiêu mặt lạnh như tiền.
"Ừm!"
Kiếm Thần gật đầu.
Lưu Tiêu nói: "Đi làm việc đi, gần đây đang thiếu nhân lực."
Kiếm Thần sửng sốt, nhìn kỹ lại, phát hiện rất nhiều đệ tử Thiên Cơ Lâu đã biến mất không thấy tăm hơi.
Đặc biệt là chúng nữ cả ngày vây quanh lâu chủ, lúc này cũng không thấy đâu.
"Được!"
Kiếm Thần không nhiều lời, rất nhanh chạy đến phòng bếp làm việc.
"Kí chủ: Lưu Tiêu"
"Cảnh giới: Võ Thánh hậu kỳ"
"Võ học: Thần Võ Huyền Công, Lục Mạch Thần Kiếm, Hàng Long Thập Bát Chưởng, Lăng Ba Vi Bộ..."
Lưu Tiêu thở dài, không ngờ trong lúc vô tình vậy mà bản thân cũng đã trở thành Võ Thánh hậu kỳ.
Ở thế giới này thì thế không khác nào đứng ở đỉnh cao rồi cả.
Dù là không có công năng vô địch của Thiên Cơ Lâu thì hắn cũng không kiêng kỵ bất kỳ ai cả
Huống hồ hiện tại hắn còn sở hữu vô số đại tướng nữa.
Có Trương Tam Phong, một cao thủ Nửa Bước Nhập Hư, có Vương Ngữ Yên lúc này đã lĩnh ngộ được Thiên Cơ Vạn Tượng Công, tấn thăng từ Đại Tông Sư lên Võ Thánh.
Tiêu Phong, Lý Tầm Hoan cũng là những người có thể đánh ngang cơ với Võ Thánh.
Ngoại trừ Tiếu Tam Tiếu thì hắn không sợ bất kỳ người nào cả, thậm chí là cả Đế Thích Thiên.
"Trương Tam Phong đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn bất kỳ võ học nào trên người của hắn."
"Yến Nam Thiên đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn bất kỳ võ học nào trên người của hắn."
"Yêu Nguyệt đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn bất kỳ võ học nào trên người của nàng."
...
Sau khi chọn xong công pháp như thường lệ thì hắn tiếp tục nhìn những thông báo tiếp theo.

Thiên Cơ Lâu đã xuất hiện lâu như vậy rồi, trên Cửu Châu này thật sự có rất ít người không biết về Thiên Cơ Lâu.
Mở khoá nhờ danh tiếng cũng càng lúc càng khó, đã lâu rồi mà hệ thống không mở khoá thêm một cái gì mới cả.

Chương 347. Võ Lâm Đại Hội

"Chúc mừng ký chủ, danh khí của ngài lại tiếp tục tăng cao, thu được một cơ hội dung hợp công pháp"
Lưu Tiêu vui vẻ.
Mắc dù thứ được mở khoá không phải công pháp chuyên chúc của Thiên Cơ Lâu như hắn mong đợi, nhưng dung hợp công pháp cũng không tệ lắm.
So với lần dung hợp đầu tiên thì hiện tại hắn đã sở hữu nhiều thần công hơn.
Từ Hàng Kiếm Điển, Bất Tử Ấn Pháp, Trường Sinh Quyết, Thái Cực Thần Công, Thánh Tâm Quyết các thứ.
Nếu như những thần công này có thể dung hợp vào Thần Võ Huyền Công thì nhất định có thể khiến công năng của Thần Võ Thần Công tăng vọt.
"Không vội!"
Lưu Tiêu lắc đầu, không sử dụng cơ hội dung hợp công pháp này vội.
Lần ăn cháo mồng 8 tháng chạp của Hiệp Khách Đảo cũng sắp bắt đầu, Thái Huyền Kinh sắp tới tay rồi.
Thêm một khoảng thời gian nữa, chờ tu vi của hắn tăng lên thì hắn định suy tính vị trí của Chiến Thần Điện, đi lấy Chiến Thần Đồ Lục.
Hắn muốn dung hợp tất cả thần công trên Cửu Châu này vào làm một qua lần dung hợp công pháp này, sẽ không lãng phí như lần đầu tiên.
Hiện tại hắn cũng không cần thần công mạnh mẽ gì gấp lắm.
Thần Võ Huyền Công của hắn cũng đủ để hắn vượt qua tất cả mọi người rồi.
Thùng thùng...
Tiếng đập cửa vang lên.
"Bộ Kinh Vân?"
Hiện tại Võ Đạo của Lưu Tiêu gần như đã thông thần.
Dù có một cánh cửa nhưng Lưu Tiêu vẫn có thể thấy được gương mặt lo lắng kia của Bộ Kinh Vân.
Đây là chỗ tốt của Tinh Thần Lực.
Giúp Lưu Tiêu không cần dựa vào ánh mắt mà vẫn có thể "nhìn" được rất xa.
"Lâu chủ, trạng thái của Phong sư đệ không đúng lắm, ngươi mau đi xem một chút."
Lưu Tiêu mở cửa, Bộ Kinh Vân lập tức nói.
Nhiều ngày như vậy, Lưu Tiêu vẫn chưa giúp Nhiếp Phong giải trừ trạng thái nhập ma.
Ngược lại, bởi vì bị giam cầm nên Nhiếp Phong vẫn luôn nằm trong trạng

thái giận dữ, Ma Công lúc nào cũng bạo tăng.
"Được!"
Lưu Tiêu gật đầu, Bộ Kinh Vân gật đầu, hai người đi tới gian phòng của Nhiếp Phong.
"Máu Điên của Nhiếp gia quả nhiên vô cùng cường hãn."
Lúc này khí cơ trên người Nhiếp Phong đã đạt tới trạng thái Đại Tông Sư hậu kỳ, đây là tu vi mà người bình thường có tốn vài chục năm cũng không thể đạt được.
Nhưng dưới trạng thái nhập ma thì chỉ cần bảy tám ngày thôi mà Nhiếp Phong đã đạt được rồi.
Bất quá, theo lời của Bộ Kinh Vân thì trạng thái của Nhiếp Phong càng lúc càng không đúng.
Dưới đôi mắt đỏ bừng kia là vẻ uể oải khó mà che giấu.
Hắn giống như một con trâu sau khi cày ruộng xong, phát ra tiếng kêu khan vô cùng kịch liệt.
Hơn nữa hai mắt của hắn không còn hung ngoan như trước nữa.
"Không xong!"
Lưu Tiêu cả kinh.
Giam giữ Nhiếp Phong đích thật có thể kích thích ma tính của hắn.
Nhưng bên cạnh đó thân thể của hắn cũng sẽ phải hoạt động liên tục không ngừng.
Một thời gian dài như vậy mà cơ thể vẫn luôn trong trạng thái nổi điên, không nghỉ ngơi gì cả, từ thân thể cho tới tinh thần của Nhiếp Phong đang dần dần hỏng mất.
Bản thân mấy ngày nay đều chạy đi chạy lại từ Thiên Cơ Lâu tại Lạc Dương Thành tới Thiên Cơ Lâu ở Đại Mạc, quên cả việc kêu Bộ Kinh Vân cho Nhiếp Phong nghỉ ngơi một tý.
Nếu như tiếp tục kéo dài thì sợ rằng Nhiếp Phong sẽ chết vì quá sức mất.
Thế nên hắn vung tay, thả Nhiếp Phong ra và đánh ngất hắn với một chưởng trước khi hắn chuẩn bị công kích cả hai.
"Xem ra cứ duy trì trạng thái nhập ma mãi cũng không phải chuyện tốt lành gì."
Lưu Tiêu nghĩ thầm.
Ý thức luôn nằm ở trạng thái điên cuồng thì tinh thần rất dễ hỏng mất.
Tinh thần nếu như tan vỡ thì Nhiếp Phong sẽ biến thành một người thực vật mất.
Lưu Tiêu đặt tay lên người Nhiếp Phong, sau đó luyện hoá tất cả Ma Khí trên người y.
Cho Nhiếp Phong nghỉ ngơi một đoạn thời gian cái đã, sau khi nghỉ ngơi và phục hồi thân thể xong thì sẽ cho hắn nhập ma tiếp.
Sau khi giải quyết xong chuyện của Nhiếp Phong, cho hắn nghỉ ngơi xong thì Lưu Tiêu đi xuống dưới lầu cùng Bộ Kinh Vân.
"Người đâu?"
Lúc vừa xuống thì Lưu Tiêu liền thấy đại sảnh của Thiên Cơ Lâu trống

trơn, không có một bóng người, hắn hơi ngơ ngác một tý.
Không chỉ những nhân sĩ giang hồ kia đi đâu mất, mà ngay cả đám người Dương Quá phụ trách trông coi quầy hàng lúc này cũng biệt tăm biệt tích.
Bộ Kinh Vân lên tiếng: "Hôm nay là ngày Quách đại hiệp tổ chức Võ Lâm Đại Hội, chắc là tất cả bọn hắn đi xem Võ Lâm Đại Hội hết rồi."
Quách Tĩnh tổ chức Võ Lâm Đại Hội vào hôm nay sao?
Lưu Tiêu sửng sốt, mấy ngày nay hắn chạy qua chạy lại giữa hai bên, cũng mang một đám nữ tử đi qua đi lại, thực sự không quan tâm việc này cho lắm.
"Những tên vô liêm sỉ này, không để bất kỳ ai ở lại xem quầy hàng sao, không sợ có kẻ trộm vào Thiên Cơ Lâu lấy tiền sao?"
Lưu Tiêu mắng to.
Bộ Kinh Vân lên tiếng: "Chắc bọn họ nghĩ rằng không có ai dám tới Thiên Cơ Lâu để trộm đồ cả."
Trộm đồ của Thiên Cơ Lâu, chán sống mới dám làm như thế.
"Đi! Đi xem!"
Một khắc sau thì Lưu Tiêu cũng cảm thấy hứng thú, không còn quan tâm việc có người trong coi hay không nữa.
Dù sao mười tên Thiên Cơ Vệ có tu vị Đại Tông Sư kia không phải là để trang trí.
Bất kỳ ai dám nổi máu tham đối với Thiên Cơ Lâu thì Thiên Cơ Vệ sẽ dạy bọn hắn cách làm người.
Hắn đã đáp ứng Quách Tĩnh rồi, sẽ lấy sân sau của Thiên Cơ Lâu cho Quách Tĩnh mở Võ Lâm Đại Hội.
Hai người quay lại, đi về hướng sân sau của Thiên Cơ Lâu.

Chương 348. Tự chui đầu vào rọ

"Các vị, Tây Vực lấn Cửu Châu ta, coi Cửu Châu ta không có cao thủ."
"Võ Tôn - Tất Huyền càng quá đáng hơn nữa, hắn liên tục phái Thiết Kỵ ra để quấy rầy Tương Dương Thành, giết người Cửu Châu ta..."
Lưu Tiêu vừa tới thì liền nghe Quách Tĩnh đứng giữa, lớn tiếng thuyết phục mọi người, vô cùng kích tình cùng cảm động.
"Thực sự là quá làm khó hắn rồi."
Lưu Tiêu thầm nghĩ.
Quách Tĩnh là một người ăn nói vụng về, không biết để có thể đọc được một bản diễn văn hào hùng như thế này hắn đã phải tốn bao nhiêu công sức nữa.
"Lâu chủ!"
"Tránh ra, lâu chủ tới!"
"Nhanh nhường đường, đừng chặn đường của lâu chủ!"
...
Có người phát hiện ra Lưu Tiêu tới, đoàn người lập tức dạt sang hai bên để lộ ra một con đường.

Lưu Tiêu cũng không khách khí, nhanh chóng đi vào giữa.
Thấy Lưu Tiêu tự mình đến đây thì Quách Tĩnh như được tiếp thêm sức mạnh, lòng tin tăng nhiều.
Hắn nghĩ rằng chỉ cần có Lưu Tiêu cổ vũ thì Anh Hùng Đại Hội này sẽ thu được một cái kết viên mãn mà thôi.
"Ta đề nghị, sau khi kết thúc lần Anh Hùng Đại Hội này thì cả Cửu Châu ta nên bầu ra một Minh Chủ Võ Lâm."
"Sau này nếu có kẻ thù nào từ bên ngoài dám xâm chiếm Cửu Châu thì Minh Chủ Võ Lâm chỉ cần tuyên bố một tờ Anh Hùng Lệnh ra, người người đều phải tuân thủ, cùng nhau kháng địch."
Quách Tĩnh trầm giọng:" Tỷ như Nguyên Châu, nơi vừa bị Tuyệt Vô Thần chiếm lĩnh."
"Chỉ là Uy Khấu cũng dám nhúng chàm Cửu Châu ta."
"Nếu như chúng ta có một vị Minh Chủ Võ Lâm có thể hiệu lệnh giang hồ, thì Tuyệt Vô Thần sao dám chiếm lĩnh Nguyên Châu sau khi Thiên Hạ Hội vừa giải tán chứ."
Hiện tại Tuyệt Vô Thần đã tiếp thu được địa bàn của Thiên Hạ Hội, đang giết hại ở Nguyên Châu, tin tức này đã được lan truyền khắp Cửu Châu rồi.
Ở Nguyên Châu thật sự không có quá nhiều người có thể chống cự lại.
Lúc này mọi người đều coi trọng Vô Song Thành, tuy nhiên Vô Song Thành lại không có va chạm gì với Tuyệt Vô Thần cả.
Tuyệt Vô Thần cũng là một người thông minh.
Hắn không chỉ không nhúng chàm bất kỳ địa bàn nào của Vô Song Thành mà còn chủ động nhường ra không ít.
"Như vậy thì nên tuyển ai làm Minh Chủ Võ Lâm đây?'
Uy vọng của Quách Tĩnh vẫn rất kinh khủng.
Lời hắn vừa dứt liền có người tiếp nhận.
Lưu Tiêu nhìn quanh, phát hiện có nhiều thế lực lúc trước chưa từng xuất hiện ở Thiên Cơ Lâu nhưng bây giờ đều tới.
"Việc này còn phải chọn sao? Với danh vọng cùng võ công của Quách đại hiệp thì còn có ai khác ngoài hắn có thể đảm đương chức vụ trọng yếu này chứ, chỉ có hắn tiếp nhận chức vị này ta mới phục thôi."

Lập tức có một tên tiểu lâu la nhảy ra lên tiếng.
"Không! Ta thấy phải là Tam Phong chân nhân mới xứng vị trí này, với thực lực của hắn thì còn ai dám tới Cửu Châu để làm càn nữa chứ."
"Không sai, kể cả danh vọng hay là võ công Tam Phong chân nhân đều cao hơn Quách đại hiệp cả."
"Tống Khuyết đại hiệp cũng không tệ, sao không chọn hắn."
"Không! Các ngươi sai hết cả rồi, theo ta người phù hợp với chứ vị này nhất chính là lâu chủ."
"Lâu chủ! Nếu như lâu chủ làm Minh Chủ Võ Lâm thì ta hoàn toàn không có ý kiến, nghe theo trăm phần trăm."
"Ta cũng tán thành!"

Bỗng việc này được kéo lên người Lưu Tiêu.
Ban đầu có nhiều người không quan tâm đến Anh Hùng Đại Hội lắm thì lúc này cũng sáng mắt lên.
Nếu như Lưu Tiêu có thể trở thành Minh Chủ Võ Lâm thì sẽ rất thú vị đó.
"Lâu chủ làm Minh Chủ!"
"Lâu chủ làm Minh Chủ!"
Một khắc sau tiếng hô vang trời, kêu gọi Lưu Tiêu làm Minh Chủ.
Tiếng hô liên miên không dứt.
Nhưng Lưu Tiêu làm gì có hứng thú làm Minh Chủ Võ Lâm gì chứ.
Bây giờ chỉ cần bản thân mình nói một câu ra thì còn ai dám vi phạm nữa?
Hắn khoát tay, kêu gọi mọi người an tĩnh lại.
Khục khục...
Lưu Tiêu hắng giọng một tý, muốn cho mọi người thấy thái độ của mình.
Một khắc sau đằng xa truyền tới một âm thanh.
"Không có Tất Huyền ta thì cũng xứng gọi là Anh Hùng Đại Hội sao?"

Một đám người có khí thế cuộn trào mãnh liệt đang dần dần đi tới.
Hai người dẫn đầu sở hữu cương khí Đại Tông Sư vô cùng mãnh liệt, chấn động không ngừng, khiến không ít người phải lùi lại.
"Tên: Tất Huyền"
"Thân phận: Cao thủ đứng đầu Tây Vực"
"Tuyệt học: Viêm Dương Kỳ Công"
"Cảnh giới: Đại Tông Sư hậu kỳ"
"Mục đích: Phá hư Anh Hùng Đại Hội, lập uy"
"Tên: Kim Luân Pháp Vương"
"Thân phận: quốc sư của Đại Thảo Nguyên"
"Cảnh giới: Đại Tông Sư sơ kỳ"
"Tuyệt học: Long Tượng Bàn Nhược Công"
"Mục đích: Phá hư Anh Hùng Đại Hội, lập uy"
Cuối cùng Kim Luân Pháp Vương cũng mang môn kỳ công luyện thể Long Tượng Bàn Nhược Công tới rồi."
Đây chính là một môn thần công luyện thể có thể sánh ngang với Kim Cương Bất Hoại Thần Công cùng Bất Diệt Kim Thân đó.
Nếu như có thể đem nó dung hợp vào Thần Võ Huyền Công thì chắc chắn có thể tăng lên về mặt luyện thể của Thần Võ Huyền Công rất nhiều.
Tất Huyền?
Chính là tên Tất Huyền nằm trên Đại Tông Sư Bảng kia à?
Lúc này mọi thứ hoàn toàn yên tĩnh.
Nếu như ở chỗ khác thì sự xuất hiện của Tất Huyền chắc chắn sẽ là một đại sự.
Tuy nhiên nếu ở Thiên Cơ Lâu thì ngay cả kẻ trâu bò như Trương Tam Phong cũng đã xuất hiện.
Vậy tên Tất Huyền này dựa vào đâu mà tới nơi này để kiêu ngạo thế?
Mọi người đều nhìn Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương với dáng vẻ

xem kịch vui.
Võ Lâm Đại Hội hôm nay được tổ chức với lý do chính là để đối phó với hai người này.
Nhưng không ngờ hai người này lại gan to bằng trời như thế, lại dám tự mình đến đây.

Chương 349. Đá phải thiết bản

"Tránh ra hết, đây chính là cao thủ Đại Tông Sư, Tất Huyền, cao thủ đệ nhất Thảo Nguyên đó, không muốn chết thì đi mau đi."
Triệu Chí Kính bỗng đi lên phía trước với bộ dáng diễu võ giương oai.
Sau khi chạy đến Đại Thảo Nguyên thì hắn lập tức gia nhập vào dưới trướng của Tất Huyền.
Bởi vì hiện tại thân phận của hắn là phản đồ của Toàn Chân, thế nên lập tức được trọng dụng.
"Tên phản bội khi sư diệt tổ này."
Khâu Xử Cơ lúc này nghiến răng nghiến lợi, nhìn Triệu Chí Kính với ánh mắt căm thù.
Quả nhiên lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói không sai, tên súc sinh thật sự là lòng lang dạ thú.
Lúc này hắn hận bản thân vì không có đủ công lực, không thể đuổi kịp Triệu Chí Kính.
"Sỉ nhục của Toàn Chân!"
"Triệu Chí Kính, tên súc sinh nhà ngươi, không ngờ người lại đi cấu kết với người của Đại Thảo Nguyên."
Người của Toàn Chân thấy vậy thì liên tục mắng to Triệu Chí Kính.
Nhưng mà do lo ngại Kim Luân Pháp Vương cùng Tất Huyền bên cạnh Triệu Chí Kính cùng quy củ của Thiên Cơ Lâu nên không ai động thủ cả.
"Ha ha..."
Triệu Chí Kính cười to một cách khoái chí: "Các ngươi cứ việc mắng thoải mái!"
"Tất Huyền đại nhân đã bằng lòng với ta là sẽ tiêu diệt Toàn Chân Giáo rồi."
"Về sau Triệu Chí Kính ta sẽ là chưởng môn của Toàn Chân."
Lúc này Lão Ngoan Đồng cũng nghe không vô nữa rồi, đứng dậy lên tiếng:
"Tiểu súc sinh, người cho rằng ta đã chết rồi sao."
"Chỉ bằng Tất Huyền mà cũng đòi diệt Toàn Chân Giáo hay sao."
Đồng tử của Triệu Chí Kính co rụt lại.
Hắn vẫn sợ hãi Chu Bá Thông như một loại bản năng.
"Ngươi xem thường bổn toạ sao?"
Âm thanh của Tất Huyền vang lên, ẩn chứa đầy sự tự tin cùng bá đạo.
Trong âm thanh còn ẩn chứa một luồng nội lực hỗn loạn, khiến màn tai của mọi người đau đớn cực độ.
"Nếu như Trùng Dương chân nhân còn sống thì có quyền nói thế với bổn

toạ."
"Còn về phần Chu Bá Thông nhà ngươi á? Không phải ta xem thường ngươi chứ ngươi còn kém xa lắm."
Ánh mắt khinh thường của Tất Huyền lộ rõ, không che giấu tý nào.
Chu Bá Thông mém chút tức đến ngất đi.
Nhưng mà Tất Huyền cũng không phải đang chém gió.
Dù sao người ta cũng là người đứng trên Đại Tông Sư Bảng, hắn thật sự có sức mạnh đó.
"Nếu như sư huynh ta còn sống thì một tay cũng đủ diệt ngươi rồi."
Chu Bá Thông không phục.
Y có một loại tự tin cực độ đối với Vương Trùng Dương.
Theo y thì nếu như Vương Trùng Dương còn sống thì chắc chắn sẽ trở thành một Võ Lâm Thần Thoại mới.
Dù sao Trùng Dương chân nhân khủng bố ra sao thì chỉ có người sư đệ như Chu Bá Thông là hiểu rõ nhất mà thôi.
"Vậy nếu ngươi có thể đi hồi sinh hắn thử đi, cho bổn toạ xem hắn có thể trấn áp bổn toạ bằng một tay hay không."
Kiệu ngạo!
Tất Huyền vô cùng kiêu ngạo!
Lúc này tư thế của hắn như là bản thân hắn đã vô địch thiên hạ rồi, thậm chí không thèm quan tâm đến Vương Trùng Dương.
Điều này khiến cho không ít fan hâm mộ của Ngũ Tuyệt tức giận cực độ.
"Lúc Vương Trùng Dương chết bất đắc kỳ tử thì thậm chí hắn còn chưa đạt tới cảnh giới Đại Tông Sư."
"Giờ nếu hắn sống lại thì chưa chắc đã đánh bại được ta, chứ đừng nói gì là tướng quân."
Kim Luân Pháp Vương cười ha hả, tiến một bước lên.
"Cửu Châu, không gì hơn cái này."
Trong mắt hắn thì đám người này thật sự chả ra gì, nhóm người của mình đến đây cũng nửa ngày rồi mà không có bao nhiêu người dám đứng ra để nói chuyện.
Hắn nhìn sơ, thấy ngay cả Quách Tĩnh cũng im lặng thì càng tự tin cùng tin lời của Triệu Chí Kính nói.
"Đại Thảo Nguyên tự đại như vậy sao, khinh thường cả Cửu Châu à?"
Những Đại Tông Sư ban đầu không muốn quan tâm đến chuyện của Đại Thảo Nguyên lúc này cũng không nhịn nổi nữa.
Thạch Chi Hiên là người đầu tiên đứng lên.
"Tà Vương cũng ở đây sao?"
Tất Huyền thấy ngay cả Tà Vương - Thạch Chi Hiên cũng ở đây thì kiêng kỵ một tý.
Nhưng mà cũng chỉ là kiêng kỵ mà thôi.
Hắn là người cùng thời với Ninh Đạo Kỳ, trước mặt hắn thì Thạch Chi Hiên cũng là một vãn bối.
"Võ Tôn - Tất Huyền, người khác nói ngươi kiêu ngạo tự phụ, giờ đây gặp

mặt mới biết đúng là như thế."
Tống Khuyết cũng lên tiếng.
Tống Khuyết?
Mắt của Tất Huyền co rụt lại.
Một mình Thạch Chi Hiên thì hắn không sợ, tuy nhiên nếu thêm Tống Khuyết thì hắn chỉ có nước chạy trốn mà thôi.
Vị Tống Khuyết này tuy cũng chỉ là văn bối tuy nhiên võ công của y đã hoàn toàn không thua hắn.
"Vô liêm sỉ!"
Lúc này trong lòng của Tất Huyền đã mắng to Triệu Chí Kính, tin tình báo hoàn toàn không chính xác.
"Tất Huyền?"
"Vô danh tiểu tốt ở đâu mà cũng dám kiêu ngạo lớn lối trước mặt Hùng Bá ta thế?"
Tên Tất Huyền này gan thật, thậm chí còn không thèm nhìn mình một cái.
Chẳng lẽ sau khi giải tán Thiên Hạ Hội thì người bên ngoài đã coi thường bản thân đến như thế rồi sao?
Khi Hùng Bá lên tiếng thì cả hai người Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương đều chấn động.
Vị này chính là một cao thủ Nửa Bước Võ Thánh đó.
Hai người bọn họ dù có liên thủ cũng không thể đánh lại.
"Các vị, xin hãy tự báo tên của mình ra!"
"Để tên Tất Huyền này nhìn thử xem Anh Hùng Đại Hội này có xứng với hai chữ Anh Hùng hay không."
Chu Bá Thông mở miệng nói với vẻ đắc thắng.

Chương 350. Vô Danh vượt ngục

"Đông Tà, Hoàng Dược Sư!"
"Bắc Cái, Hồng Thất Công!"
"Nam Đế, Nhất Đăng!"
"Yến Nam Thiên!"
"Di Hoa Cung, Yêu Nguyệt!"
"Di Hoa Cung, Liên Tinh!"
"Hộ Long Sơn Trang, Chu Vô Thị!"
"Thiên Cơ Lão Nhân, Tôn Bạch Phát!"
"Đệ tử Vô Danh, Kiếm Tông - Kiếm Thần!"
"Tiêu Phong!"
"Võ Đang, Trương Tam Phong!"
"Truyền nhân của Thiên Trì Quái Hiệp, Cổ Tam Thông."
"Tương Dương Thành, Quách Tĩnh!"
"Nhật Nguyệt Thần Giáo, Đông Phương Bất Bại."
....
Một đám cao thủ Đại Tông Sư nổi danh trên giang hồ lần lượt báo tính danh

của mình ra, khiến sắc mặt Tất Huyền kịch biến, tê hết cả da đầu.
Đây chính là ổ Đại Tông Sư hay sao thế.
Từ khi nào mà Quách Tĩnh lại có uy vọng lớn như thế này chứ, vậy mà có thể tề tụ gần hết Đại Tông Sư trên khắp Cửu Châu về đây.
Nếu như Quách Tĩnh có lực hiệu triệu lớn như vậy thì Đại Thảo Nguyên đã bị diệt từ lâu rồi.
Kim Luân Pháp Vương kinh hãi gần chết.
Triệu Chí Kính thì trắng bệch.
Lúc bản thân rời khỏi đây thì bên trong Thiên Cơ Lâu cũng chỉ có le que vài mống thôi mà, sao bây giờ lại xuất hiện nhiều nhân vật tuyệt đỉnh thế.
Trong lúc nhất thời đám người Tất Huyền kinh hồn táng đảm, kém chút sợ tới mức tè ra quần.
Vô Thần Tuyệt Cung!
Nơi này trước kia là tổng bộ của Thiên Hạ Hội.
Nhưng sau khi nó được Tuyệt Vô Thần tiếp quản thì hắn đã đổi tên nơi này thành Vô Thần Tuyệt Cung.
Tuyệt Vô Thần không giết chết Vô Danh liền mà chọn cách nhốt y lại.
Còn về phần hắn có âm mưu gì thì cũng chỉ có một mình hắn biết mà thôi.
"Đường đường là Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh, không ngờ bây giờ lại thê thảm như vậy."
Thấy Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh lúc này khuôn mặt trắng bệch thì tên tiểu lâu la trông coi không khỏi cảm thán.
"Trước kia thì ngay cả Hùng Bá cũng không dám trêu chọc Vô Danh."
"Tuyệt Vô Thần vừa đến liền có thể bắt Vô Danh lại, nói không chừng Tuyệt Vô Thần thậm chí còn có thể nhất thống Nguyên Châu nữa đó."
Những tên tiểu lâu la này trước đó đều là người của Thiên Hạ Hội.
Sau khi Tuyệt Vô Thần vào chiếm Thiên Hạ Hội thì những tên này lập tức quay trở về phục vụ.
"Các ngươi dám nói bậy bạ gì ở đây thế, không sợ chết à?"
Bỗng nhiên có một tiếng hừ lạnh vang lên, khiến sắc mặt của những tên lâu la này đại biến.
Một khắc sau bất nam bất nữ Văn Sửu Sửu đi đến.
"Tình huống của Vô Danh thế nào rồi!"
Có người vội vàng trả lời: "Đã ba ngày rồi hắn vẫn không chịu ăn cơm, cứ ngồi im không nhúc nhích như vậy thôi."
Văn Sửu Sửu biến sắc: "Mau mở cửa cho ta vào kiểm tra."
"Trước khi đi Tuyệt Vô Thần đã bàn giao cho ta, Vô Danh còn có tác dụng rất lớn, không thể chết được."
Tuyệt Vô Thần lo lắng Vô Danh không chịu nổi nỗi nhục này, nên trước khi đi hắn đã dặn dò Văn Sửu Sửu nhất định phải chú ý kỹ lưỡng Vô Danh, thế nên lúc này y mới tới để xem xét Vô Danh.
Trong nhà giam, bỗng Vô Danh mở mắt, phóng ra hai tia hàn mang.
Bản thân hắn vẫn đang muốn tiếp tục ẩn núp thêm một tý, đợi cho công lực của Vạn Kiếm Quy Tông tinh thâm thêm nữa mới bắt đầu hành động.

Tuy nhiên lúc này vừa nghe Văn Sửu Sửu nói rằng Tuyệt Vô Thần đã rời khỏi thì hắn đã biết không thể đợi thêm được nữa, thời cơ tẩu thoát của hắn đến rồi.
Một khắc sau đám người Văn Sửu Sửu bỗng cảm thấy lạnh run cả người, bọn hắn cảm giác được trên người Vô Danh bỗng toát ra khí thế kinh khủng.
"Dừng tay!"
Văn Sửu Sửu hoảng hốt, vội kêu người đang mở phòng giam dừng lại.
Tuy nhiên đã muộn rồi!
Chỉ nghe hai tiếng răng rắc vang lên, khoá chế tạo từ thép ròng đã bị mở ra.
Cùng lúc đó Vô Danh cũng nhảy từ dưới đất lên.
Hắn điểm một chỉ ra, vô số kiếm khí hiện lên, lập tức đánh tên tiểu lâu la mở cửa kia thành cái sàng.
"Vô Danh chạy trốn!"
Văn Sửu Sửu hét to đầy hoảng sợ.
Nhưng tại thiên lao này cũng chỉ có một đội Quỷ La Sát đóng quân mà thôi.
Vô Danh tự phế võ công để tu thành Vạn Kiếm Quy Tông, mặc dù lúc này hắn chỉ khôi phục được một thành công lực thì những tên lâu la Quỷ La Sát này cũng không thể là đối thủ được.
Vô Danh nhanh chóng giết từ thiên lao ra ngoài, thây phơi khắp nơi.
Đừng nói là Tuyệt Vô Thần, ngay cả Phá Quân cũng không thấy mặt mũi đâu.
Giống như là cả Vô Thần Tuyệt Cung to lớn như vậy mà lại không có được một người cao thủ nào cả.
"Không hổ là Vạn Kiếm Quy Tông!"

Lúc này Vô Danh cũng hơi kích động một tý.
Hắn đã cảm nhận được sự mạnh mẽ của Vạn Kiếm Quy Tông.
Mặc dù công lực của hắn chỉ mới khôi phục được một thành so với hồi toàn thịnh, tuy nhiên uy lực cùng công kích hoàn toàn có thể so với ba thành công lực khi xưa.
"Tên súc sinh Phá Quân nhà ngươi chờ đó!"
Vô Danh dựa vào Vạn Kiếm Quy Tông, giết thẳng ra ngoài Vô Thần Tuyệt Cung, nhanh chóng biến mất không còn hình bóng.
...

Chương 351. Để ta thử một chút

Thiên Cơ Lâu!
Tất Huyền đổ mồ hôi lạnh đầy đầu, sợ tới mức gần tiểu ra quần.
Gia hoả Quách Tĩnh này có mặt mũi lớn như vậy từ lúc nào thế, tổ chức Anh Hùng Đại Hội thôi mà có thể mời được gần hết các cao thủ tuyệt đỉnh trên giang hồ khắp Cửu Châu tới.
Ngay cả Tất Huyền lúc này cũng như vậy thì đừng nói là đám chó săn như

Triệu Chí Kính.
"Võ Tôn cuồng vọng như thế, khinh thường anh hùng trên khắp Cửu Châu, vậy để Tống Khuyết ta lãnh giáo một tý."
Tống Khuyết lấy Thiên Đao ra khỏi vỏ, lấy khí ngự đao, trên người phát ra Đao Ý trùng thiên.
Hắn đã hứa với Quách Tĩnh rồi, nếu như đám người Võ Tôn dám đến đây thì hắn sẽ hỗ trợ xuất thủ.
Coi như không có lời hứa này thì khi nghe những phát ngôn bừa bãi của Tất Huyền thì hắn cũng sẽ đứng ra.
Tất Huyền biến sắc.
Tống Khuyết là người ngay cả Ninh Đạo Kỳ cũng kiêng kỵ vô cùng chứ đừng nói là hắn.
"Tống lão đệ, cuộc chiến này nhường cho ta có được không."
"Hùng Bá ta chưa bao giờ bị người khác khinh thường như vậy."
Hùng Bá lúc này cũng tức giận tới cực độ, cần tìm một cái gì đó để phát tiết.
Thái độ của Tất Huyền quá phách lối, khiến hắn khó chịu vô cùng.
"Chỉ là người đứng thứ hai mươi trên Đại Tông Sư Bảng thôi mà, nơi này thậm chí còn có nhân vật đứng trong top mười, Tất Huyền lấy tư cách gì mà kiêu ngạo thế."
"Ha ha... Đá trúng tấm sắt rồi chứ."
"Những cao thủ Đại Thảo Nguyên này lại bị Triệu Chí Kính hố chết rồi."
"Đúng thế, nếu không có Triệu Chí Kính thì sợ rằng bọn hắn còn không dám tới đây phách lối như vậy đâu."
"Ngay cả cao thủ Võ Thánh như Tam Phong chân nhân cũng có mặt tại đây, thật không biết tên Tất Huyền này lấy gan ở đâu để coi thường anh hùng của Cửu Châu nữa."
...
Mọi người lúc này cũng định thần lại, nhìn Tất Huyền với vẻ mặt hài hước.
Giờ tốt rồi, không cần tổ chức Anh Hùng Đại Hội gì đó nữa, trực tiếp đánh gục đám người Tất Huyền, tiêu trừ hậu hoạn.
Quách Tĩnh, Nhất Đăng, Hoàng Dược Sư đều từ từ đứng dậy, không ai trong số họ muốn để một người nào trong đám người Tất Huyền chạy thoát cả.
Tất Huyền nhìn về phía Triệu Chí Kính với ánh mắt hận thù.
Chính là do bị tên hỗn đản này đầu độc, hắn nói rằng ở Thiên Cơ Lâu chỉ có mấy tên cao thủ Tông Sư mà thôi, nên bản thân mới đâm đầu tới đây.
"Lâu chủ, bọn ta được xuất thủ ở đây không!"
Hùng Bá chắp tay hỏi Lưu Tiêu.
Thiên Cơ Lâu cấm võ!
Lưu Tiêu chưa lên tiếng thì không ai dám động thủ ở đây cả.
Đám người Quách Tĩnh đều nhìn về phía Lưu Tiêu.
Đồng tử của Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương co rụt lại.
Bởi vì bọn họ không còn tin vào những gì mình đang thấy nữa, Hùng Bá,

một cao thủ Nửa Bước Võ Thánh lại nhìn Lưu Tiêu với dáng vẻ vô cùng tôn kính.
Giờ khắc này trong lòng của đám người Tất Huyền đều có chung một suy nghĩ.
Khi nãy vì sao mà bọn họ lại cho rằng lâu chủ Thiên Cơ Lâu là một người yếu đuối chứ.
Lưu Tiêu nói: "Bọn họ đã xúc phạm quy củ của Thiên Cơ Lâu, nên không được bảo hộ ở đây."
Khi nãy vì phô trương thanh thế nên Tất Huyền đã truyền nội lực vào âm thanh, khiến người khác kinh sợ.
Tuy việc này không đả thương ai cả nhưng cũng có thể xem như là đã phạm vào quy củ của Thiên Cơ Lâu.
Hơn nữa y còn dám trang bức trước mặt Lưu Tiêu, cắt ngang màn trình diễn của Lưu Tiêu, nên việc này khiến hắn khó chịu cực kỳ.
Không có được bảo hộ từ Thiên Cơ Lâu?
Nói cách khác thì dù có đánh chết đám người Tất Huyền thì Thiên Cơ Lâu cũng không thèm quan tâm.
"Thiên Sương Quyền!"

Một khắc sau thì Hùng Bá lập tức xuất thủ một cách hung hãn!
Một tia hàn khí màu trắng bao quanh trên nắm đấm của hắn, bay thẳng về phía Tất Huyền.
Nhất thời phạm vi chung quanh của Hùng Bá cũng đã được phủ một lớp sương trắng.
"Hùng Bá, đừng chơi xấu như vậy chứ!"
Tống Khuyết bất mãn với việc Hùng Bá ra tay trước.
Cùng lúc đó hắn cũng chém một đao ra.
Một đạo đao khí trắng bạc dài ba bốn mét bay thẳng ra, như muốn tách đôi không khí ra vậy, hướng về phía Tất Huyền.
Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương đồng loạt biến sắc, nháy mắt sau lưng cả hai đã ướt nhẹp rồi.
Hai đại cao thủ tuyệt thế đồng thời xuất thủ, khí thế khủng bố này thực sự quá kinh dị.
Oanh!
Coi như Kim Luân Pháp Vương cùng Tất Huyền đều đồng loạt ra tay chống đỡ thì cả hai vẫn bị đánh bay ra ngoài.
Trong đó do Kim Luân Pháp Vương có công lực yếu nhất nên lúc này nửa người của hắn đã bị đánh cho cứng đơ, mém chút đã bị Hàn Lãnh Chân Khí của Thiên Sương Quyền đánh thành khối băng.
Mặc dù Tất Huyền không thê thảm như Kim Luân Pháp Vương, nhưng gương mặt của hắn lúc này cũng đã ửng hồng, huyết khí chấn động.
Cương khí bạo liệt bắn ra xung quanh, trung tâm là cả hai người bọn họ, khiến không ít thủ hạ của Tất Huyền bị đánh chết.
Triệu Chí Kính cũng mém chút bị chấn động thành một khối thịt nát rồi.

Sau khi rơi xuống đất hắn đã bị đóng thành một khối băng.

Chương 352. Bị vây công

zalo 0704730588

Một quyền!

Chỉ một quyền của Hùng Bá thôi mà có thể đánh cho cả hai người là Võ Tôn - Tất Huyền cùng với Kim Luân Pháp Vương bị thương.

Giờ khắc này cuối cùng mọi người cũng cảm giác được Hùng Bá khủng bố ra sao rồi.

"Ngăn lại!"

Tất Huyền gầm lên.

Bởi vì đây không phải là kết thúc, mà chỉ là mới bắt đầu mà thôi.

Đao khí trắng bạc của Thiên Đao - Tống Khuyết lúc này cũng đã bay tới, sát khí kinh khủng cực độ.

Đao khí chưa đến mà Đao Ý kinh khủng khủng đã bay mạnh vào mặt rồi.

Nếu như nơi này không phải là kiến trúc của Thiên Cơ Lâu thì sợ rằng mặt đất đã nổ tung.

"Uống!"

Chân khí của Kim Luân Pháp Vương chấn động, muốn khu trục hàn khí của Hùng Bá.

Sau đó hắn cầm lấy Kim Luân trên tay mình đưa ra để cản đao khí của Tống Khuyết.

Răng rắc!

Một tiếng nổ vang lên, Kim Luân của Kim Luân Pháp Vương bể nát, bị đao khí trắng bạc của Tống Khuyết đánh bể ra bốn năm mảnh.

Thiên Đao - Tống Khuyết, quả nhiên ghê gớm!

Vô số người chấn động trong lòng, Đao Đạo Đại Tông Sư quả nhiên sở hữu công kích sắc bén không ai sánh được.

Thấy vũ khí của mình bị huỷ thì sắc mặt của Kim Luân Pháp Vương tối sầm lại.

Nhưng nhờ đó mà uy lực của đòn vừa nãy của Tống Khuyết giảm mạnh. Đao khí còn thừa lại thì hoàn toàn không đủ gây sợ, chớp mặt đã bị trường mâu trong tây Tất Huyền ngăn cản.

"Nhìn người khác đánh nhau lão phu cũng ngứa nghề, các ngươi tiếp một chiêu của lão phu xem."

Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương lúc này đã chọc trúng ổ Đại Tông Sư.

Hùng Bá cùng Tống Khuyết vừa dừng thì Hoàng Dược Sư cũng lên tiếng. Hắn cong ngón tay lại, bắn hai hạt bi thép xuyên qua hư không, đánh về phía hai người Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương.

"Chỉ bằng ngươi sao?"

Tất Huyền giận dữ.

Hùng Bá cùng Tống Khuyết thì thôi đi, dù sao thực lực của người ta cũng mạnh ngang, hơn mình.

Còn Hoàng Dược Sư nhà ngươi tính là cái thá gì chứ?

Chỉ là một Đại Tông Sư sơ kỳ thôi mà cũng dám nói những lời như thế sao?
Nhưng một khắc sau sắc mặt của Tất Huyền thay đổi.
"Tiếp một chiêu của ta thì ta sẽ không quan tâm chuyện lúc trước nữa!"
Lúc này Thạch Chi Hiên cười nhạt, xuất thủ gần như cùng lúc với Hoàng Dược Sư.
"Lão nạp cũng tham gia với!"
Nhất Đăng đại sư ban đầu cũng là người được Quách Tĩnh mời tới, nên lúc này sử dụng Nhất Dương Chỉ bắn về phía đám người Tất Huyền.
Tiếp đến là một đạo cương khí vô cùng ngưng luyện bắn về phía Tất Huyền.
Chu Bá Thông, Không Minh Quyền!
Quách Tĩnh, Hàng Long Thập Bát Chưởng!
Đông Phương Bất Bại phất tay, một đám Tú Hoa Châm bắn ra.
Thần Kiếm Vô Địch - Yến Nam Thiên cũng giơ tay chém một kiếm.
Bảy tám tên cao thủ Đại Tông Sư xuất thủ cùng một lúc.
Bọn hắn vô cùng ăn ý!
Chỉ đánh một chiêu thì lập tức dừng tay.
Nhưng dù vậy cũng đã đủ để Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương chật vật vô cùng rồi.
Thấy các đường lui lúc này đều đã bị phong toả thì Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương đành ngăn cản trực diện những công kích này.
Da đầu của cả hai như muốn nổ tung.
Quá kinh khủng!
Đây không phải là một hai cao thủ Đại Tông Sư xuất thủ, mà là một đám đó.
Chiêu nào cũng là tuyệt kỹ thành danh của người sử dụng nữa chứ.
Sợ là dù cho cao thủ Nửa Bước Võ Thánh đối mặt nhiều công kích như vậy đều phải kiêng kỵ ba phần.
"Dám đến Thiên Cơ Lâu ta dương oai sao?"
Dương Quá thấy vậy cũng tấn công vào góp vui.
Có người mở đầu thì lúc này nhiều người trong Thiên Cơ Lâu cũng không nhịn được nữa.
Bộ Kinh Vân, Hư Trúc, Chu Chỉ Nhược lúc này cũng lần lượt xuất thủ.
Tất cả công kích đều có mục tiêu chung là Kim Luân Pháp Vương cùng Tất Huyền.
Một khắc sau thì nhiều nhân sĩ giang hồ cũng tham gia vào.
Đám người Diệt Tuyệt Sư Thái cùng Tả Lãnh Thiền đều đánh về phía Tất Huyền.
Lần này ngay cả Hùng Bá cùng Tống Khuyết cũng tê cả da đầu rồi.
Nhiều người đồng loạt ra tay như vậy, đừng nói là Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương, dù là thêm mấy người như vậy cũng sẽ bị đánh chết tại chỗ.
Bởi vì hiện tại thậm chí có tận hơn hai mươi mấy cao thủ Tông Sư cũng đã đồng loạt xuất thủ, Tiên Thiên cao thủ cùng Nửa Bước Tông Sư nhiều

không đếm xuể.
"Chết chắc rồi!"
"Không lẽ Võ Tôn - Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương lại có kết cục thê thảm như vậy sao."
Lúc này mọi người cũng đã tưởng tượng ra được cảnh Kim Luân Pháp Vương cùng Tất Huyền bị đánh thành thịt nát.
Những nữ nhân nhát gan kia thậm chí còn không dám nhìn, quay đầu ra chỗ khác.
Kim Luân Pháp Vương cùng Tất Huyền sợ tới mức tè ra quần luân rồi, thậm chí còn không có dũng khí để phản kích lại, chỉ nhắm mắt chờ chết.
Một khắc sau nhiều tiếng kêu rên vang lên.
Tất cả người khi nãy xuất thủ thì lúc này đều thổ huyết, lùi lại.
Vô số công kích lúc này chỉ đi được nửa đường đã biến mất, còn chưa kịp đánh trúng hai người Tất Huyền nữa.

Chương 353. Đều bị hạ độc?

"Ta trúng độc!"
Hùng Bá lúc này cũng lui lại với vẻ mặt kinh hãi, hắn cảm thấy khí hải của mình đau đớn vô cùng.
Hắn muốn sử dụng nội lực để áp chế độc tố, tuy nhiên lúc này đan điền của hắn bỗng như sắp nổ tung.
Đám người Thiên Đao - Tống Khuyết, Hoàng Dược Sư lúc này cũng đang thổ huyết.
Lập tức có không ít người đều ngã xuống.
Chỉ còn những nhân sĩ giang hồ tầng dưới chót là chưa ngã xuống mà thôi.
"Đã có chuyện gì xảy ra thế?"
Sắc mặt Đoàn Dự đại biến!
Hắn chỉ vừa chớp mắt thôi mà mọi người đã lần lượt ngã xuống rồi.
Không có bất kỳ cao thủ trên Tông Sư nào còn đứng cả.
Ngay cả Trương Tam Phong lúc này cũng trông đau khổ vô cùng.
Không phải!
Còn có hai người!
Lâu chủ và Kiếm Thần còn đứng vững!
Bởi vì vừa rồi cả hai hoàn toàn không động thủ.
"Lâu chủ, bọn hắn trúng độc rồi sao?"
Đoàn Dự nhìn về phía Lưu Tiêu!
Thể chất của hắn Bách Độc Bất Xâm, bất kỳ độc tố nào cũng vô hiệu đối với hắn.
Chỉ sợ là ngay cả lâu chủ cũng trúng độc mà thôi.
Lưu Tiêu nhìn về phía Kiếm Thần.
Tên khốn khiếp này thật sự là giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời mà, cuối cùng hắn cũng trở thành tên khốn khiếp.
Mặc dù mình đã cho hắn thân phận là đệ tử Thiên Cơ Lâu để hộ thể rồi, tuy

nhiên bản chất của hắn vẫn không thể thay đổi.
Lúc Kiếm Thần trở lại thì Lưu Tiêu đã biết việc Kiếm Thần bị Tuyệt Vô Thần uy hiếp, bắt hắn phải hạ độc toàn bộ Thiên Cơ Lâu rồi.
Lưu Tiêu dù biết nhưng cũng không chủ động vạch trần, xem thử xem Kiếm Thần sẽ lựa chọn ra sao.
Không ngờ tới Kiếm Thần vẫn lựa chọn sư phụ Vô Danh của hắn, xuống tay với Thiên Cơ Lâu.
Hắn thừa dịp phòng bếp đang bận rộn, đem kỳ độc mà Tuyệt Vô Thần định dùng để đối phó Vô Danh bỏ vào đồ ăn của Thiên Cơ Lâu.
Hiện tại thì ngoại trừ Lưu Tiêu cùng Đoàn Dự thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều đã trúng độc.
"Xin lỗi, lâu chủ!"
"Bọn hắn bắt sư phụ để uy hiếp ta, nếu ta không làm theo thì bọn hắn sẽ giết sư phụ Vô Danh của ta!"
Khi thấy ánh mắt Lưu Tiêu nhìn sang thì Kiếm Thần cũng nhận ra Lưu Tiêu biết người hạ độc là ai.
Hắn cúi gầm mặt xuống để xin lỗi, không dám ngước mặt lên nhìn Lưu Tiêu dù chỉ một chút, cả những người trong Thiên Cơ Lâu kia nữa.
"Tên hỗn đản Kiếm Thần nhà ngươi!"
"Súc sinh vong ơn phụ nghĩa!"
"Kiếm Thần, ngươi thật đúng là không bằng heo chó!"
Rất nhiều người ở đây đều mở miệng mắng to Kiếm Thần.
"Ha ha... Trời cũng giúp ta!"

Tất Huyền cười to, giữa tiếng cười thì có một đoàn người đi vào, dẫn đầu là Tuyệt Vô Thần cũng Phá Quân.
Đi đằng sau cả hai là một đám người mang mặt nạ Quỷ La Sát cùng với Thiên Trì Thập Nhị Sát.
Lúc này Tất Huyền cùng Kim Luân Pháp Vương cực kỳ vui mừng.
Mém chút nữa!
Mém chút nữa bọn hắn đã bị đánh chết rồi!
May mà Tuyệt Vô Thần giữ chữ tín, không hố bọn hắn.
"Hai người các ngươi làm không tệ!"
"Sau này địa bàn của Đại Tống sẽ là chỗ ở mới của Đại Thảo Nguyên các ngươi."
Tuyệt Vô Thần nhìn về phía hai người Tất Huyền một cái, sau đó liền quay sang nhìn Lưu Tiêu.
"Ngươi chính là lâu chủ Thiên Cơ Lâu sao!"
"Ta phải cảm tạ ngươi vì đã tụ tập đầy đủ cao thủ trên khắp Cửu Châu về đây."
Tuyệt Vô Thần hoàn toàn không sợ gì Lưu Tiêu cả.
Bởi vì hắn vô cùng tự tin đối với loại độc dược mà hắn đưa cho Kiếm Thần, nhìn Trương Tam Phong thì biết.
Ngay cả Võ Thánh cũng không thể chống lại loại kịch độc này.

Hơn nữa loại kịch độc này còn có một loại đặc tính nữa, không vận công thì không sao, chỉ sau khi vận công thì nó mới phát tác mà thôi.
Lưu Tiêu buồn cười: "Ngươi tự tin là ta sẽ trúng độc như vậy sao?"

Tuyệt Vô Thần nói: "Đương nhiên!"
Tuyệt Vô Thần cực kỳ tự tin.
Lưu Tiêu lại cười nói: "Tình báo của Thiên Cơ Lâu ta thiên hạ vô song, ngươi có bao giờ nghĩ là ta đã biết trước kế hoạch này của ngươi, sau đó tương kế tựu kế để dụ ngươi vào đây không?"
Lưu Tiêu không vạch trần Kiếm Thần thật ra là vì còn một lý do khác, hắn muốn Tuyệt Vô Thần tự đâm đầu vào lưới, dễ dàng hốt gọn trong một mẻ.
Chứ bản thân hắn không rãnh tới mức đuổi giết Tuyệt Vô Thần khắp thiên hạ.
Còn về phần kỳ độc gì đó thì sao có thể đầu độc được nội lực Thần Võ Huyền Công của hắn chứ.
Môn thần công dung hợp vô số võ học mà thành này gần như đã đạt tới huyền huyễn rồi.
Hơn nữa Lưu Tiêu cũng đã sử dụng năng lực của Thiên Cơ Lâu để suy tính thử, biết được độc này không thể làm gì được hắn, nên hiện tại Lưu Tiêu mới dám tương kế tựu kế để Tuyệt Vô Thần đi tìm cái chết.
Tuyệt Vô Thần biến sắc!
Kiếm Thần sợ hãi cả kinh!
Có vẻ lâu chủ đã biết trước việc mình hạ độc rồi.
"Hắn chỉ đang hù ngươi thôi!"
Phá Quân đứng một bên nhắc nhở.
"Nếu như ngươi không trúng độc thì còn đứng nói nhảm với chúng ta làm gì?"
Tuyệt Vô Thần tự trấn định bản thân lại.
Tới nước này rồi thì không còn cơ hội để lùi bước.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Lời thật lòng không khuyên được người muốn chết."
Một khắc sau trong mắt Lưu Tiêu toát ra sát khí: "Giết sạch bọn hắn!"
Tiếng kêu thảm thiết vang lên!
Mười tên Thiên Cơ Vệ Đại Tông Sư xuất hiện một cách vô thanh vô thức, bắt đầu tàn sát.
Quỷ La Sát, Thiên Trì Thập Nhị Sát gì đó lúc này đều trở thành vong hồn dưới kiếm của Thiên Cơ Vệ.

Chương 354. Giết

"Không!"
Tuyệt Vô Thần sắp điên tới nơi rồi.
Tên ngu ngốc Phá Quân này, đây mà là đang hù doạ sao?
Bọn hắn thật sự không trúng độc đó, tính riêng mười tên Kiếm Đạo Đại Tông Sư này thì mỗi một người trong số chúng đã gần như ngang ngửa

mình rồi.
Phá Quân đứng kế thì sợ tới mức mém đứng tim.
Mười vị Kiếm Đạo Đại Tông Sư, tu vi cũng gần đạt tới cực hạn, đã sắp đột phá lên Nửa Bước Võ Thánh.
"Kiếm Thần, ngươi hạ độc kiểu gì thế?"
Phá Quân nhìn về phía Kiếm Thầnn với vẻ oán độc.
Những người khác ai nấy đều trúng độc, vì sao mười tên Đại Tông Sư này lại không có chuyện gì.
Tuyệt Tâm cùng Tuyệt Thiên lúc này cũng cực kỳ tuyệt vọng, sợ tới mức không biết làm gì nữa.
Còn có Nhan Doanh, lúc này nàng mới được đánh thức từ giấc mộng đệ nhất phu nhân, sắc mặt trắng bệch.
"Các ngươi còn có một tý tác dụng."
Lưu Tiêu lắc đầu!
Lần dung hợp công pháp thứ hai này hắn còn cần thu thập thêm nhiều loại thần công.
Dù sao trên người Phá Quân hoặc Tuyệt Vô Thần thì đều sở hữu công pháp thần công tốt cả.
Thân ảnh Lưu Tiêu loé lên, chớp mắt đã tới gần Tuyệt Vô Thần.
Một khắc sau hắn sử dụng Thần Võ Huyền Công, hút khô tất cả nội công của Tuyệt Vô Thần.
Cùng lúc đó qua nội lực hút được từ người Tuyệt Vô Thần, Lưu Tiêu học được Bất Diệt Kim Thần cùng một vài thần công khác.
Phá Quân kinh hãi gần chết!
Không ngờ Tuyệt Vô Thần lại bị đánh bại với không một sức phản kháng tý nào, chớp mắt đã bị hút khô.
Ngay sau đó thì tóc gáy hắn dựng hết cả lên.
Bởi vì lúc này Lưu Tiêu đã quay đầu lại chú ý tới hắn rồi.
Phá Quân còn không bằng Tuyệt Vô Thần mà, thế nên hắn không trốn khỏi số mệnh bị hút khô.
Sau đó là tới Kim Luân Pháp Vương, Tất Huyền!
Tất cả đều bị giết sau khi Lưu Tiêu đã hấp thu toàn bộ võ công cùng học hết được tuyệt học.
Chỉ trong chốc lát nơi này đã tràn ngập mùi máu tươi rồi.
Tất cả người mà Tất Huyền cùng Tuyệt Vô Thần mang tới lúc này đều đã bị Thiên Cơ Vệ chém chết.
Ngay cả Nhan Doanh cũng bị chặt thành hai khúc.
Lưu Tiêu chỉ lo hút công lực, quên mất Nhan Doanh vẫn còn ở đây, chờ lúc hắn phản ứng lại thì Nhan Doanh đã bị chém thành hai nửa rồi.
Chỉ còn có một mình Kiếm Thần đứng đó với vẻ mặt kinh sợ.
Máu tươi chảy ra đã nhuộm giày hắn ướt đẫm.
Sự ấm áp từ máu tươi cũng không thể xoá đi vẻ lạnh lẽo trong lòng hắn lúc này.
Quá kinh khủng!

"Lâu chủ, ta chỉ vì sư phụ ta mà thôi...."
Hàm răng của Kiếm Thần lúc này cũng run lên.
Hùng Bá, Thạch Chi Hiên!
Nếu đem so sánh với lâu chủ thì gần như không đáng giá nhắc tới.
Đây mới thật sự là sát thần chân chính.
Phải biết rằng số thủ hạ của Tuyệt Vô Thần cùng Tất Huyền mang đến ít nhất cũng lên tới con số ngàn người.
Vậy mà tất cả đều bị chém giết.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Ta không trách ngươi!"
"Vì sư phụ ngươi nên ngươi lựa chọn bán Thiên Cơ Lâu, ngươi không sai."
"Dù sao ngươi cũng chỉ vừa gia nhập Thiên Cơ Lâu mà thôi, thật sự không có quá nhiều cảm tình."
Nghe như thế thì Kiếm Thần bỗng thở phào nhẹ nhõm theo bản năng, cho rằng Lưu Tiêu sẽ buông tha cho hắn.
Sau một khắc thì Lưu Tiêu giải trừ độc tố cho Giang Ngọc Yến rồi kêu nàng lại đây.
"Hút nội lực của hắn!"
Lưu Tiêu không khách khí tý nào.
Giết Kiếm Thần thì lãng phí quá, nên đem đi giúp Giang Ngọc Yến thì tốt hơn.
Cô nàng này luôn trung thành và tận tâm với hắn, đã tới lúc cho nàng một ít chỗ tốt rồi.
"Đừng mà..."
Kiếm Thần tuyệt vọng.
Hắn cho rằng lâu chủ sẽ hiểu và tha thứ cho hắn.
Dù sao sư phụ hắn chính là Vô Danh đó.
Lúc trước cũng nhờ báo tên của Vô Danh mà lâu chủ đã thu nhận mình mà.
Giang Ngọc Yến lúc này không do dự một tý nào, chấp hành mệnh lệnh của Lưu Tiêu, dưới trạng thái tuyệt vọng của Kiếm Thần mà hút cạn nội lực của y.
Sau đó nàng ngồi xuống để luyện hoá công lực của Kiếm Thần.
"Giết ta đi!"
Sau khi bị hút khô nội lực thì vẻ mặt của Kiếm Thần trắng xám cực kỳ, tuyệt vọng không gì sánh được.
"Được!"
Lưu Tiêu gật đầu.
Hắn cũng không có ý định cho Kiếm Thần sống.
Chỉ là muốn lợi dụng một chút trước khi giết mà thôi.
Sắc mặt Kiếm Thần biến đổi.
Hắn cho rằng lúc này Lưu Tiêu đã tha cho hắn rồi nên mới lấy cái chết để bày tỏ sự tuyệt vọng của mình.
Không ngờ Lưu Tiêu lại đáp ứng một cách quả quyết như vậy.
Một khắc sau thì Lưu Tiêu đánh một chưởng ra, khiến đầu óc của Kiếm Thần vỡ toang, vô cùng thê thảm.

"Ngươi nghĩ rằng ta giống như sư phụ của ngươi à, bị ngươi lừa xong vẫn tha thứ cho ngươi."
Mọi người đều im lặng.
Bởi vì ngay cả bọn hắn cũng cho rằng Lưu Tiêu sẽ không giết Kiếm Thần.
Tất cả mọi người đều thấy được sự khó hiểu trong đôi mắt của Kiếm Thần trước khi chết.
Lưu Tiêu vung tay lên, vô số điểm sáng bay ra, hướng về phía những người đang trúng độc.
Chỉ chốc lát sau tất cả mọi người thấy bản thân đã cử động được bình thường thì vội vàng đứng dậy.

Chương 355. Phong Thanh Dương tới

"Đa tạ lâu chủ!"
"Đại ân này tại hạ khắc ghi!"
Sau khi cảm tạ thì mọi người cũng thấy sợ hãi.
Nếu không phải nhờ Lưu Tiêu miễn nhiễm với độc tố thì hôm nay đám người mình đã bị hốt trọn bởi Tuyệt Vô Thần rồi.
"Các ngươi tới hỗ trợ dọn dẹp thi thể giúp ta một tý!"
Sau khi nói xong thì Lưu Tiêu quay người lại, hắn không muốn ở nơi tanh tưởi này thêm một phút một giây nào nữa.
Tại Vô Thần Tuyệt Cung.
"Mẹ, tên Tuyệt Vô Thần ngu ngốc này!"
"Chạy mau đi, tên Tuyệt Vô Thần này đã làm nhiều việc khiến nhân thần công phẫn, nếu như ở lại thì sợ rằng sẽ bị những nhân sĩ chính đạo đó bắt mất."
"Má! Nếu như ta biết tên ngu ngốc này đi trêu chọc Thiên Cơ Lâu thì lão tử đã trốn từ lâu rồi."
Vô Thần Tuyệt Cung lại lâm vào đại loạn.
Tin tức Tuyệt Vô Thần cùng Phá Quân bị giết ở Thiên Cơ Lâu được truyền đi một cách nhanh chóng.
Những thuộc hạ khi xưa của Thiên Hạ Hội quay về quy thuận dưới trướng của Tuyệt Vô Thần để kiếm sự che chở thì giờ này tiếp tục chạy trối chết.
Hơn nữa lần này Tuyệt Vô Thần còn đi đắc tội Thiên Cơ Lâu nữa chứ, khiến bọn hắn càng trở nên e ngại hơn.
"Mẹ, sau này ai muốn về đây thì cứ về, lão tử không thèm nữa đâu."
Văn Sửu Sửu cắn răng, lấy một cây đuốc đốt trụi cả Vô Thần Tuyệt Cung, sau đó cũng vội vàng chạy trốn.
Chưa uy phong được vài ngày mà đã phải chạy trốn tiếp rồi.
Hơn nữa lần này do hắn thông đồng với kẻ thù bên ngoài Cửu Châu, nên kẻ thù truy sát bọn hắn cũng không ít.
"Thần nhi!"

Vô Danh rống lớn một cách bi thương.
Hắn đã đoán được đám người Tuyệt Vô Thần sẽ lấy mạng của mình để uy hiếp Kiếm Thần làm gì đó rồi.
Thế nên vừa thoát ra khỏi thiên lao thì hắn đã thúc ngựa, nhanh chóng đi tới Lạc Dương Thành.
Tuy nhiên còn chưa kịp chạy tới thì hắn đã nghe được tin tức Kiếm Thần bị lâu chủ Thiên Cơ Lâu đánh chết vì phản bội.
Khoảnh khắc này mắt Vô Danh đỏ lên, nước mắt lưng tròng, như là mất đi tinh khí thần.
Cừu nhân Phá Quân của mình đã chết tại Thiên Cơ Lâu, ái đồ cũng chết!
Những kẻ thù trước kia lúc này cũng đã bị Tuyệt Vô Thần tiêu diệt rồi.
Trong nháy mắt bỗng Vô Danh cảm giác hắn không còn bất kỳ mục tiêu nào cả.
...
Phong Thanh Dương mặc một bộ áo bào trắng, phong thái tuyệt đỉnh, đi vào Lạc Dương Thành để tìm kiếm Thiên Cơ Lâu.
Nhưng kỳ quái là khi hắn tìm được và bước vào Thiên Cơ Lâu thì hắn thấy được một khung cảnh vô cùng lạ kỳ, liên tục có người mang những cái xác ra ngoài, sau đó còn có mùi máu tươi nồng nặc xông thẳng vào mũi nữa.
"Cái này....!"
Phong Thanh Dương cả kinh.
Chẳng lẽ có người tấn công Thiên Cơ Lâu hay sao thế.
"Quá kinh khủng!"
"Hơn ngàn người đó, cuối cùng bị giết như là những con gà con vậy."
"Đáng đời, tất cả đều là người Đông Doanh đó, ngươi thấy thương cho bọn hắn sao?"
"Tên Tuyệt Vô Thần này cũng thật sự muốn tìm đường chết, sau khi tiếp nhận địa bàn của Thiên Hạ Hội thì ngoan ngoãn ở Nguyên Châu đi, đi tới đây chọc lâu chủ làm gì."
Thời khắc này trước cửa Thiên Cơ Lâu có không ít người đứng xem và bàn tán.
Bang chúng của Kim Tiền Bang được Thượng Quan Kim Hồng hô sang để dọn dẹp xử lý thi thể.
Thiên Cơ Vệ hạ thủ vô cùng dứt khoát!
Dù cho người của Kim Tiền Bang cũng không ít, tuy nhiên tất cả thi thể bị Thiên Cơ Vệ xử lý đều bị chém làm hai nữa.
Muốn xử lý cũng vô cùng phiền phức.
Mùi máu tươi ngập trời, khiến ngay cả những nhân sĩ xử lý xác chết chuyên nghiệp nhìn thấy cũng biến sắc, có người thậm chí còn ói cả ra.
Phong Thanh Dương đứng cạnh nghe những lời này thì sợ hết hồn.
Sự tàn nhẫn của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thật sự khiến hắn phải cực kỳ thận trọng!
Ngay cả người từng trải như hắn cũng không thể nào hạ quyết tâm xử lý hơn một ngàn người cùng lúc được.

Tạm thời Thiên Cơ Lâu không mở cửa kinh doanh bởi vì bận xử lý thi thể. Thế nên Phong Thanh Dương chỉ có thể đứng ở ngoài cửa chờ đợi mà thôi. Nhưng mà hình tượng của hắn tiên phong đạo cốt, khiến không ít người chú ý.
Nhưng do hắn đã ẩn cư vài thập niên rồi, không có mấy ai nhận biết hắn cả, nên mọi người chỉ chú ý một tý rồi thôi.
Chờ sau khi xử lý xong xuôi hết thi thể của đám người Tuyệt Vô Thần thì cũng đã qua nửa canh giờ.
Sau đó mọi người ở ngoài cũng dần đi vào Thiên Cơ Lâu.
"Phong thái sư thúc tổ?"
Phong Thanh Dương dường như hạc giữa bầy gà.
Mặc dù đứng trong đám người thì khí chất xuất trần của hắn vẫn lộ rõ ra, chỉ cần vừa liếc mắt thôi đã thấy rồi.
Qua tiếng kêu của Lệnh Hồ Xung thì không ít người giật mình nhận ra.
Vô số ánh mắt lúc này đều đổ dồn vào người Phong Thanh Dương.
Đây chính là Kiếm Đạo Đại Tông Sư lánh đời, người mang tuyệt kỹ Độc Cô Cửu Kiếm, Phong Thanh Dương sao?
Lưu Tiêu cũng quay sang.
Nếu như tính về khí chất thì vị này cũng ngang ngửa Trương Tam Phong, tuy nhiên nếu so về tu vi thì kém xa tít tắp.
Nhưng mà khí chất cao nhân của hắn đúng thật sự là được thể hiện ra hết.

Chương 356. Mười nhân vật trang bức nhất giới võ hiệp

"Phong thái sư thúc tổ, ngươi cuối cùng cũng chịu xuống núi rồi sao."
Lệnh Hồ Xung vui mừng cực độ, vội vàng chạy tới.
Ninh Trung Tắc lúc này cũng mang theo đệ tử Phái Hoa Sơn chạy tới nghênh tiếp.
Còn về phần tranh chấp giữa Kiếm Tông Khí Tông gì đó thì hiện tại Phái Hoa Sơn đâu còn quan tâm những việc này nữa đâu, chỉ cần không bị diệt môn là may lắm rồi.
Phong Thanh Dương gật đầu, ánh mắt nhìn lướt qua Thiên Cơ Lâu.
Thật nhiều cao thủ.
Thậm chí nhiều nhiều người còn khiến hắn cực kỳ kiêng kỵ nữa kìa.
"Còn không mau đi an bài một phòng chữ 'Thiên' cho Phong thái sư thúc tổ."
Ninh Trung Tắc vội vàng phân phó đệ tử chuẩn bị, nói xong nàng nhìn về phía Phong Thanh Dương.
Dù sao hiện tại đây chính là chỗ dựa vững chắc nhất của Hoa Sơn.
Phong Thanh Dương cũng không chối từ.
Hắn ẩn cư lâu như vậy rồi, đào đâu ra tiền cơ chứ.
Nói đi cũng phải nói lại, hắn cũng không muốn nhìn thấy cảnh Phái Hoa Sơn bị diệt tý nào.

Bằng không thì hắn cũng sẽ không hiện thân để dạy Độc Cô Cửu Kiếm cho Lệnh Hồ Xung làm gì.
"Lâu chủ, ngươi biết rõ kế hoạch của tên khốn Kiếm Thần, nhưng lại im lặng nhìn chúng ta trúng chiêu, ngươi nói xem phải giải quyết việc này bằng cách nào đây."
Lúc này có người bỗng nhắc lại chuyện lúc trước.
Ánh mắt của mọi người lập tức chuyển từ người Phong Thanh Dương sang Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu ngẩng đầu, nở nụ cười.
"Giải quyết à?"
"Vậy ta công bố một bảng danh sách mới để bồi thường mọi người được không."
Các ngươi muốn thuê miễn phí à, không có cửa đâu!
Nhưng khi mọi người nghe thế thì đều sáng mắt lên.
Đã nhiều ngày lâu chủ không công bố bất kỳ bảng danh sách mới nào rồi đó.
"Được, bồi thường như thế thì ta chấp nhận!"

"Bảng danh sách mới sao? Vậy ngươi còn chờ gì nữa mà không công bố."
"Hy vọng ngày nào cũng có người như Tuyệt Vô Thần đến đây để gây chuyện, nếu như vậy thì ngày nào lâu chủ cũng sẽ tuyên bố một bảng danh sách mới."
"Lâu chủ, ngươi chỉ vừa nhắc tới mà ta đã tỉnh táo lại rồi đó."
...
Trong lúc nhất thời vô số người kêu to trong Thiên Cơ Lâu, hưng phấn không thôi.
"Nhanh chóng mang rượu lên cho lâu chủ đi kìa, ta thanh toán cho!"
Vi Tiểu Bảo quát to, như là được tiêm dopping.
Hắn là một người không thích luyện võ, nếu như không nghe bảng danh sách của lâu chủ thì một ngày không khác gì một năm cả, khó chịu vô cùng.
Triệu Mẫn trừng Vi Tiểu Bảo một cái, khó chịu khi tên này đoạt lời kịch của mình.
Nàng cũng muốn lấy lòng Lưu Tiêu để xin gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
Tuy nhiên khi trước nàng còn rụt rè, tiếc thân phận Quận Chúa của mình.
Tuy nhiên hiện tại Thiên Cơ Vạn Tượng Công đã được đưa ra ánh sáng, nàng muốn gia nhập thì Lưu Tiêu lại đưa ra điều kiện phải trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần mới có thể xin vào Thiên Cơ Lâu.
Đừng nói là Ngũ Tinh, hiện tại ngay cả Tam Tinh Chiến Thần đối với nàng cũng là một thứ khó nhằn rồi, cố gắng hết sức nàng vẫn chỉ có thể đạt tới Nhị Tinh Chiến Thần mà thôi.
Dù cả đời này nàng vẫn không thấy được hy vọng trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần.
Chu Chỉ Nhược cùng Tôn Hiểu Hồng đều vô cùng hiểu chuyện, biết Lưu Tiêu sắp công bố bảng danh sách mới thì vội vàng dừng việc trong tay lại mà chạy tới hầu hạ Lưu Tiêu.

Lỡ như Lưu Tiêu cao hứng thì hắn sẽ tiết lộ bí quyết để vào Truyền Thừa Tháp thì sao.
Không chỉ là đám người Chu Chỉ Nhược, ngay cả Thạch Thanh Tuyền cũng chạy tới dưới sự xúi giục của Thạch Chi Hiên.
Sư Phi Huyên cùng Loan Loan cũng thế.
Lưu Tiêu rất hài lòng đối với hành động của Chu Chỉ Nhược.
Khái khái...
Lưu Tiêu ho nhẹ vài tiếng, trầm giọng nói: "Bảng danh sách hôm nay bổn lâu chủ sẽ đặt tên là: Mười Nhân Vật Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp!"
Mười Nhân Vật Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp?
Hai mắt mọi người sáng lên, tràn đầy hứng khởi!
Chỉ cảm thấy cái tên này cực kỳ có phong cách, vừa nghe thôi đã thấy phô trương rồi.
"Bảng danh sách này không sai!"
"Chỉ cần nghe tên thôi là biết bảng danh sách này rất có ý tứ rồi."
"Moá! Nếu như ta biết lâu chủ sẽ làm một bảng danh sách này thì trước kia ta đã đi trang bức rồi."
"Bảng danh sách này vui đó!"
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu đang vô cùng sinh động!
Bất kỳ ai hành tẩu giang hồ đều có thể biết được một điều vô cùng cơ bản, đó chính là nhân sĩ giang hồ cực kỳ yêu thích trang bức.
Việc này có thể dễ dàng nhận ra qua các biệt hiệu cùng tên các võ kỹ.
Cái gì mà Bách Bộ Thần Quyền!
Kim Đao Vô Địch!
Kiếm Thần - Trác Bất Phàm!
Những biệt hiệu này nếu nghe qua thì có vẻ rất doạ người.
Nếu ai mà không biết nội tình thì có thể sẽ bị những danh hiệu này doạ cho phát sợ.
"Quy tắc của bảng danh sắc này rất đơn giản, đó chính là liệt kê những nhân vật biết trang bức nhất trong giang hồ."
"Không nhìn kết quả ra sao, chỉ nhìn vào quá trình của bọn hắn mà thôi."
"Có thể bọn hắn sẽ trang bức thất bại, tuy nhiên chắc chắn cách trang bức của bọn hắn sẽ vô cùng tươi mới thoát tục."
Một lát sau Lưu Tiêu đã phổ cập xong quy tắc của bảng danh sách mới này.

Chương 357. Xung Hư

"Ơ? Thiên Cơ Lão Nhân - Tôn Bạch Phát ta, người có biệt hiệu tương tự như Thiên Cơ Lâu có được vị trí nào trên bảng không thế lâu chủ?"
Thiên Cơ Lão Nhân vui mừng, hắn cảm thấy biệt hiệu của bản thân rất trang bức, chắc là có hi vọng để được xướng tên trên bảng.
"Má nó, Tôn lão đệ thật tốt!"
Chu Bá Thông nhìn về phía Thiên Cơ Lão Nhân với vẻ mặt hâm mộ: "Ai là người đặt biệt hiệu cho ta là Lão Ngoan Đồng thế, không ngầu một chút nào

cả."
Hiện tại sức ảnh hưởng của Thiên Cơ Lâu cực kỳ lớn, dù cho là bảng danh sách có tai tiếng thì cũng có cực kỳ nhiều người giành giật nhau để lên.
Nếu như có tên trên bảng danh sách của Thiên Cơ Lâu thì sẽ có mặt mũi cực kỳ lớn trên giang hồ.
Nếu như người trên bảng báo tên của mình ra thậm chí còn có thể hù doạ được những tên tiểu lâu la.
"Ôi chao? Biệt hiệu Cửu Chỉ Thần Cái của Hồng Thất Công ta cũng ngầu lắm chứ, chắc là có hy vọng lên bảng."
Hồng Thất Công cũng vui mừng, khiến mọi người đều quay sang nhìn hắn với ánh mắt hâm mộ.
Hoàng Dược Sư trông có vẻ rất tự tin: "Đông Tà - Hoàng Dược Sư cũng không kém tý nào đâu!"
Tống Khuyết vui mừng: "Thiên Đao - Tống Khuyết ta cực kỳ bá đạo, ta nên có tên trên bảng mới được."
Thạch Chi Hiên lên tiếng: "Hoàng Dược Sư lão ca, danh hiệu Tà Vương của ta cùng Đông Tà của ngươi cũng tương tự, chắc hẳn cũng sẽ có tư cách lên bảng."
...
"Tiểu Lý Phi Đao, Lệ Vô Hư Phát!"
"Biệt hiệu này cũng vô cùng trang bức, tuy nhiên Lý Thám Hoa lại không có ở đây."
"Lâu chủ, hiện tại ta đi đổi một biệt hiệu khác trang bức hơn còn kịp không."
"Lâu chủ, sau này ngươi muốn công bố bảng danh sách nào đó thì mong ngươi nói sớm cho chúng ta một tiếng, để chuẩn bị kỹ càng."
Những người có biệt hiệu bình thường hoặc không có biệt hiệu lúc này la lớn.
Lưu Tiêu lắc đầu nói: "Những biệt hiệu này của các ngươi chỉ là tầng thứ nhất của trang bức thôi."
"Trang bức chân chính phải là trang bức trong vô hình."
"Phải trông thật tự nhiên, như thế mới là trí mạng nhất!"
"Hơn nữa các ngươi đều là cao thủ tuyệt đỉnh rồi, những danh hiệu này phần nào cũng phù hợp với các ngươi, sao có thể gọi là trang bức được chứ."
"Moá, không lẽ vì võ công của ta cao nên không thể trang bức sao?"
Đám người Thiên Cơ Lão Nhân không phục lắm.
Lưu Tiêu nói: "Đừng quấy rầy nữa!"
"Chờ sau khi ta công bố bảng danh sách này ra thì các ngươi sẽ biết trình độ trang bức bản thân các ngươi thua xa những người ở đây."
"Trang bức chân chính không phải chỉ là một biệt hiệu đâu."
"Nó còn phải được dung hoà vào từng tiếng nói, cử động, dù ngươi đối mặt với bất kỳ người nào, dù cho là Đế Thích Thiên cũng vậy, ngươi cũng phải có dũng khí trang bức, kêu một tiếng rác rưởi, một chiêu thôi là ta sẽ tiêu

diệt được ngươi, đó mới gọi là trang bức."
"Các ngươi có gan đó sao?"
Giờ khắc này mọi người đều im lặng.
....
Mẹ nó!
Dám trang bức trước mặt Đế Thích Thiên sao, đó thì khác nào tìm đường chết chứ?
Mọi người nghĩ lại, phát hiện bản thân hoàn toàn không có loại can đảm đó.
"Mười Người Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp, Xung Hư!"
Lưu Tiêu chậm rãi mở miệng, nói ra người đầu tiên trên bảng danh sách.
Nhưng nhiều người hoàn toàn ngơ ngác, không biết Xung Hư này là thần thánh phương nào, chưa có ai nghe qua nhân vật này.
"Danh ngôn trang bức: Để sư bá chỉ điểm võ nghệ của ngươi một tý!"
????
Đây mà gọi là trang bức ư?
Có người không hiểu chuyện gì đang xảy ra!
Lưu Tiêu mới lên tiếng: "Đừng nóng vội, nếu như các ngươi biết hắn nói lời này với ai thì các ngươi sẽ hiểu vì sao hắn có tên trên bảng."
"Giới thiệu trước một tý, tên Xung Hư này chỉ là một tên Tiên Thiên trung kỳ rác rưởi mà thôi, võ nghệ yếu kém vô cùng."
???
Một câu này của Lưu Tiêu như là khiêu khích tất cả người có tu vi Tiên Thiên vậy, nhiều người trong Thiên Cơ Lâu kêu lên.
Phải biết rằng cao thủ có tu vi Tiên Thiên là tầng lớp nhiều nhất ở Thiên Cơ Lâu đó.
Không ít người khi nghe lời đó thì đen mặt lại.
"Má nó! Ta biết người đứng đầu của bảng danh sách này là ai rồi, chắc chắn đó là lâu chủ."
"Ta cũng có dự cảm như vậy, ai có thể là đối thủ của lâu chủ chứ."
"Moá! Lâu chủ ngươi trang bức quá, cao thủ Tiên Thiên mà cũng là rác rưởi sao?"
"Lâu chủ, trang bức trong vô hình, trí mạng nhất."
..
Lưu Tiêu cười hắc hắc, nói: "Ta không trang bức, đối với ta thì cao thủ Tiên Thiên thật sự không khác rác rưởi là mấy đâu."
Khi mọi người nhớ lại cảnh khi nãy, Lưu Tiêu hút khô nội lực của Tuyệt Vô Thần trong chớp mắt.
Có lẽ lời hắn nói là thật, không phải đang trang bức.
Cao thủ Tiên Thiên, sợ rằng chỉ cần phất tay là Lưu Tiêu đã đánh bại một đống lớn rồi.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Tên Xung Hư này lấy thân phân cao thủ Tiên Thiên, lại muốn chỉ điểm cho thiên tài đứng đầu Tiềm Long Bảng, người có tu vi Đại Tông Sư, trên người tu luyện Viêm Viêm Công cùng La Hán Phục Ma Thần Công, Thạch Phá Thiên!"

Lời này vừa dứt thì mọi người náo động.
"Moá! Tên Xung Hư này thật sự biết trang bức, lại muốn đi chỉ điểm Thạch Phá Thiên!"
"Phục, ta phục rồi!"
"Quả nhiên, nếu so sánh với Xung Hư thì Tà Vương, Thiên Đao gì đó cũng như đom đóm với mặt trăng mà thôi."
....

Chương 358. Khô Vinh đại sư

Thạch Phá Thiên, người đứng nhất trên Tiềm Long Bảng, sợ là ngoài lâu chủ cùng Tam Phong chân nhân ra thì không có ai có tự tin rằng có thể chỉ điểm cả.
Lần trang bức này của Xung Hư thật sự quá tươi mới thoát tục.
Lập tức ngay cả Tam Phong chân nhân cũng nhớ cái tên này, lấy tu vi Tiên Thiên trung kỳ muốn đi chỉ điểm thiên kiêu đứng đầu trên Tiềm Long Bảng.
Hoàng Dược Sư: "Nếu nói về trang bức thì ta không bằng được!"
Lão Ngoan Đồng: "Bội phục! Đây mới chính là cảnh giới tối cao của trang bức, tự thuyết phục bản thân tin mình là cao thủ tuyệt thế."
Thạch Chi Hiên rung đùi đắc ý: "Ta vẫn còn quá trẻ, không ngờ còn cách trang bức này."
Thiên Cơ Lão Nhân thở dài: "Mặc cảm, ta cũng không có loại tư tưởng kỳ diệu này, quả thật là thần lai chi bút."
Tống Khuyết nói: "Phục, vừa nghe ta còn tưởng tên Xung Hư này là cao thủ Võ Thánh nữa chứ."
Mọi người đều có thể tưởng tượng ra khuôn mặt ngơ ngác, giật mình của Thạch Phá Thiên rồi.

"Lâu chủ, vậy cuối cùng kết quả của lần trang bức này ra sao? Thành công không lâu chủ?"
Dương Quá hiếu kỳ không gì sánh nổi, hắn cảm giác như bản thân đã mở ra cánh cửa đến một thế giới khác rồi.
Thành công?
Sao có thể thành công được chứ!
Trang bức trước mặt Thạch Phá Thiên, đó không phải là muốn bị đánh sao?
Lưu Tiêu lên tiếng: "Đương nhiên là không thành công rồi!"
"Hắn chỉ điểm võ công của Thạch Phá Thiên không thành công, còn bị Thạch Phá Thiên đánh cho một trận nữa, mém chút bị đánh chết, nên rời đi một cách ảo não."
Phốc!
Nhiều người nhịn không được mà bật cười.
Trang bức trước mặt Thiên Kiêu đứng đầu Tiềm Long Bảng, có thể tưởng tượng được kết cục sẽ thê thảm ra sao.
Bọn họ ai nấy đều có thể tưởng tượng được gương mặt của Xung Hư sau

khi bị Thạch Phá Thiên đánh một trận.
"Mười Nhân Vật Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp - Khô Vinh đại sư!"
"Tu vi: Tiên thiên hậu kỳ!"
Mặt Đoàn Dự đen lại, đây không phải là lão tổ của Đoàn gia, người lúc này đang tu luyện trong Thiên Long Tự Đại Lý sao?
Nếu nói về công lực trang bức thì công nhận hắn rất thâm hậu.
Hai mắt Cưu Ma Trí sang lên, hắn cũng bội phục công lực trang bức của người quen biết cũ này, thật đúng là lô hoả thuần thanh.
Trước đây hắn cũng mém bị doạ mà.
Đám người Cưu Ma Trí cùng Thượng Quan Kim Hồng đã mãn hạn bị phạt tại Thiên Cơ Lâu từ lâu rồi.
Nhưng bọn hắn vẫn không chọn rời đi mà là ở lại.
Có lẽ là do quen với việc bị trấn áp rồi, bệnh cũ còn đó, nên lúc này vẫn giúp Thiên Cơ Lâu làm việc vặt.
"Khô Vinh đại sư? Ý lâu chủ nói là vị đại sư trong Thiên Long Tự phải không?"
Có người nhận ra danh hào của Khô Vinh đại sư nên hô lên hỏi Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu gật đầu đáp lại!
"Thì ra là Khô Vinh đại sư đó, hình như hắn chính là đường ca của Nhất Đăng ngươi phải không?"
Lão Ngoan Đồng nhìn về phía Nhất Đăng đại sư.
Nhất Đăng gật đầu, sắc mặt cũng hơi đen lại.
Đường đường là một cao tăng của Thiên Long Tự, lại có tên trên danh sách mười vị trang bức nhất võ lâm, đây không phải là thứ đáng tự hào gì.
Hơn nữa với bộ dáng vui vẻ kia của lâu chủ thì chắc là trang bức thất bại rồi.
"Lâu chủ, Khô Vinh đại sư từng trang bức như thế nào thế?"
Hoàng Dược Sư, Lão Ngoan đồng cùng một vài người khác đều tò mò phấn khởi vô cùng.
Bọn họ kết bạn với Nhất Đăng đại sư, đương nhiên là nhận biết Khô Vinh đại sư rồi.
Bọn hắn vô cùng hứng thú với việc vị cao tăng có bối phận còn cao hơn Nhất Đăng này đã làm việc gì mà hôm nay được lâu chủ nhắc tên.
Lưu Tiêu nói: "Trước đây khi Cưu Ma Trí vừa vào Đại Lý, muốn lấy được tuyệt học Lục Mạch Thần Kiếm từ Đoàn Thị."
Ánh mắt của mọi người lúc này đều quay sang nhìn Cưu Ma Trí.
Nhất Đăng đại sư lúc này cũng liếc sang.
Dù ánh mắt đó rất bình tĩnh nhưng Cưu Ma Trí lại không thể bình tĩnh nổi.
Nếu như biết Đoàn Thị của Đại Lý còn một cao thủ Đại Tông Sư như Nhất Đăng toạ trấn thì dù cho tiền hắn cũng không dám tới Đại Lý để trang bức.
"Vào lúc đó hoàng đế của Đại Lý dẫn theo Đoàn Dự đến Thiên Long Tự để cầu y."
"Khi Cưu Ma Trí tới thì một đám cao tăng của Đại Lý tập hợp lại sử dụng Lục Mạch Thần Kiếm để bảo vệ Kiếm Phổ của Lục Mạch Thần Kiếm.

"Vì thế ngay cả Khô Vinh đại sư, người bế quan lâu ngày cũng xuất quan mà ra."
"Khi đứng trước Cưu Ma Trí thì Khô Vinh đại sư đã từng nói với thế tử Đại Lý - Đoàn Dự như thế này: Ngươi ngồi ở sau lưng ta, dù Đại Luân Minh Vương có lợi hại ra sao thì hôm nay hắn cũng không thể chạm vào một sợi lông của ngươi."
...
Gương mặt của Đoàn Dự quẫn bách!
Trước kia hắn còn ngơ ngơ ngác ngác mà tin lời đó, cuối cùng một mình Cưu Ma Trí đánh xuyên qua cả Thiên Long Tự.
Ngay cả hoàng đế của Đại Lý cũng bị Cưu Ma Trí bắt đi.
"Quả nhiên là danh ngôn trang bức kinh điển!"
"Ngươi ngồi phía sau ta, dù lâu chủ Thiên Cơ Lâu có tới thì hắn cũng không làm tổn thương dù chỉ một sợi lông của ngươi được."
"Moá! Câu này thật sự có thể sử dụng được trong bất kỳ hoàn cảnh nào."
"Khô Vinh đại sư ngưu bức! Ngay cả Xung Hư nếu so sánh với hắn thì cũng thua kém không ít."
...

Chương 359. Người thật việc thật

Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu như nhặt được bảo bối vậy.
Người càng tỉ mỉ thì càng thấy công lực trang bức của Khô Vinh đại sư thâm sâu ra sao.
Chỉ một câu nói đã lột tả được hết tinh tuý của trang bức rồi.
"Tôn giả đệ, ngươi đến phía sau ta, dù là Ngũ Tuyệt liên thủ lại đánh tới thì cũng không thể làm tổn thương ngươi nửa phần."
"Anh Cô đi ra đằng sau ta, dù là Vô Danh có tới cũng không thể làm ngươi bị thương dù chỉ là một sợi lông."
...
Lão Ngoan Đồng lúc này đang chơi vui quên cả trời đất, lần lượt nhập vai từng nhân vật khác nhau.
Càng lúc càng thấy câu trang bức này diệu dụng vô cùng.
"Thiên Long Tự của Đại Lý lại có nhân tài như vậy sao??"
Thạch Chi Hiên cảm thán.
Luận võ công, hắn tự nhận mình không kém bất kỳ người nào.
Tuy nhiên nếu nói đến bản lĩnh trang bức thì hắn hoàn toàn khâm phục Khô Vinh.
"Đáng tiếc! Khô Vinh đại sư lúc này không còn hành tẩu giang hồ nữa rồi, nếu không thì giang hồ lại có thêm nhiều câu danh ngôn."
Người trong Thiên Cơ Lâu cảm thán liên tục.
Đều là tiền bối, nhưng chênh lệch quá xa.
"Lâu chủ, cuối cùng kết quả thế nào?"
Ánh mắt Dương Quá sáng rực.

Lưu Tiêu nói: "Khô Vinh đại sư cuối cùng trang bức thất bại."
"Toàn bộ Thiên Long Tự đều bị Cưu Ma Trí đánh bại, Kiếm Phổ của Lục Mạch Thần Kiếm bị tiêu huỷ, Hoàng Đế của Đại Lý bị bắt lại để uy hiếp."
"Tuy cuối cùng Hoàng Đế Đại Lý cũng có thể chạy trốn được nhưng Đoàn Dự cũng bị lưu lạc giang hồ, trốn sự truy sát của Cưu Ma Trí, sau cùng mới tới Thiên Cơ Lâu này của ta."
Mặt của Đoàn Dự lúc này chuyển sang màu gan heo.
Cảm thấy thẹn vô cùng.
Khô Vinh đại sư nói những lời nghe vô cùng uy phong lẫm liệt ra, sau đó lại bị đánh mặt ngay lập tức.
"Hắc... Cười chết ta!"
"Con bà nó! Mém chút nữa ta còn cho rằng Khô Vinh đại sư thắng nữa chứ."
"Lần trang bức này thật sự ta phải cho mười điểm, ta còn cho rằng Cưu Ma Trí sẽ bị trấn áp tại Thiên Long Tự nữa."
"Khô Vinh đại sư: Đánh lộn có thể ta sẽ thua, nhưng nói về trang bức thì ngươi mãi mãi cũng chỉ sẽ là rác rưởi mà thôi."
"Má nó! Kiếm Phổ cũng bị đốt, hắc, xin lỗi, bình thường ta sẽ không cười đâu, chỉ trừ phi là nhịn không được mà thôi."
Là người của Đoàn thị nhất mạch, Nhất Đăng đại sư cùng Đoàn Dự đều vô cùng xấu hổ.
Ngay cả người có tính tình thong dong như Nhất Đăng đại sư lúc này cũng không biết sau này làm cách nào nhìn mặt sư huynh của hắn nữa.
Lưu Tiêu nói: "Mười Nhân Vật Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp - Bạch Tự Tại!"
"Tu vi: Tông Sư trung kỳ!"
Tạ Yên Khách dường như không bất ngờ lắm, thậm chí dáng vẻ của hắn như muốn nói quả nhiên là vậy nữa.
Bức khí của Bạch Tự Tại vô cùng nổi danh tại Đại Mạc.
Ngay cả hắn cũng phải tới đây để trốn lão gia hoả đó nữa mà.
"Danh ngôn trang bức: Từ cổ chí kim kiếm pháp ta đứng nhất, quyền cước đứng nhất, nội công đứng nhất, ám khí đứng nhất, đại hào kiệt, đại hiệp sĩ, đại tông sư!"
Lời này vừa dứt thì mọi người bị hù không nhẹ.
Nếu không phải lâu chủ đã giới thiệu tu vi của người này chỉ là Tông Sư trung kỳ thì mọi người còn tưởng rằng hắn là Võ Thánh nữa chứ, bức cách vô cùng.
Nếu như người khác không biết rõ nội tình của Bạch Tự Tại thì cho dù Đế Thích Thiên khi nghe thấy cũng phải sửng sốt.
Đứng đầu từ xưa đến nay, hỏi thử ngươi có sợ hay không.
"Lợi hại, thậm chí còn trang bức hơn cả Khô Vinh đại sư nữa!"
"Nếu xét trong giới trang bức thì hắn thật sự cũng đứng hàng đầu."
"Hắn hẳn phải thêm một câu nữa, đứng nhất về trang bức."
"Con bà nó, tên Bạch Tự Tại này trang bức như vậy không sợ vừa ra khỏi

cửa liền bị đánh chết sao?"
Lưu Tiêu nói: "Ở Đại Mạc thì hắn chỉ thua một mình Tạ Yên Khách mà thôi."
"Coi như hắn trang bức thì cũng không ai có thể làm gì hắn được."
"Nên với tình hình hiện tại thì chưa lần nào hắn trang bức thất bại cả."
Lão Ngoan Đồng lắc đầu nói: "Cách trang bức của Bạch Tự Tại chỉ phù hợp ở nơi như Đại Mạc mà thôi, nếu như ở Cửu Châu thì ta sợ ngày nào đó sẽ bị đánh chết ở đầu đường."
Thiên Cơ Lão Nhân cũng lên tiếng: "Cách này thì hợp với lâu chủ, cũng chỉ có lâu chủ là có thực lực đủ mà thôi."
Tống Khuyết nói: "Tuy tu vi hơi rác rưởi một tý, nhưng có thể trang bức tới mức này thì cũng tính là một nhân tài."
Hùng Bá gật đầu tán thưởng.
"Nếu như có cơ hội gặp mặt thì phải học hỏi một tý mới được!"
Lưu Tiêu nói tiếp: "Mười Nhân Vật Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp - Cưu Ma Trí!"
"Tu vi: Tông Sư sơ kỳ!"
Cưu Ma Trí đã vào Phòng Chế Tạo Tông Sư, nên giờ đây cũng đã trở thành một cao thủ Tông Sư!
Cưu Ma Trí ngẩn ngơ, bản thân được lên bảng rồi à?
Rốt cuộc cũng được lên bảng!
Coi như bảng danh sách này là bảng danh sách mười người trang bức nhất nhưng nó cũng là một vinh dự vô thượng rồi.

Chương 360. Kha Trấn Ác

A!
Mọi người lúc này đều quay mặt sang nhìn Cưu Ma Trí.
Rốt cuộc nhìn thấy người thật việc thật.
Lưu Tiêu nói: "Danh ngôn trang bức: Trên đời này không có mấy người có thể đánh thắng ta cả!"
"Nam Mộ Dung không chịu nổi một kích, Bắc Kiều Phong chỉ thủ mà không chiến!"
"Lúc đó Cưu Ma Trí mới tới Cửu Châu, đầu tiên là đánh bại cả Thiên Long Tự Đại Lý, sau đó là đánh bại Nam Mộ Dung, người nổi danh cùng với Tiêu Phong."
"Thế nên hắn vô cùng tự mãn, nói ra những danh ngôn trang bức này."
"Ừm..."
Lưu Tiêu noi: "Xem như là trang bức thành công!"
"Trừ việc bị lâu chủ ta trấn áp thì cho tới nay Tiêu Phong vẫn chưa giao thủ với hắn."
Ánh mắt Tiêu Phong lúc này cũng nhìn sang, khiến Cưu Ma Trí bỗng cảm giác áp lực tăng gấp mấy lần.
Tiêu Phong hiện tại đừng nói là đánh hắn tơi bời, ngay cả Hùng Bá cũng

không ngoại lệ đâu.
"Cưu Ma Trí, công lực trang bức của ngươi cũng rất thâm hậu nhỉ!"
"Câu nói của ngươi thật hay, sau này ta cũng có thể dùng để chém gió rồi, Vô Danh cũng chỉ thủ mà không chiến!"
"Cưu Ma Trí đại sư, ngươi lúc nào cũng chậm rãi quét rác ở Thiên Cơ Lâu, không ngờ công lực trang bức lại lợi hại đến thế."
"Tiêu đại hiệp, ngươi không muốn giúp Cưu Ma Trí đại sư thoả mãn nguyện vọng sao?"
Cưu Ma Trí khi nghe có người giật dây Tiêu Phong đánh hắn thì trắng bệch cả mặt.
"Đừng, đừng, đó chỉ là quá khứ mà thôi, tiểu tăng đã thu hồi lời nói trước kia lại rồi."
Lão Ngoan Đồng vẫy tay: "Tiểu hoà thượng qua đây, chúng ta trao đổi một tý đi."
Cưu Ma Trí lắc đầu liên tục, nào dám qua kia để giao lưu cùng Chu Bá Thông chứ.
Chu Bá Thông giận dữ: "Qua đây!"
"Ta không muốn giao lưu võ công với ngươi, ý ta là giao lưu công lực trang bức."
Giao lưu công lực trang bức?
Cái này thì dễ rồi.
"Yes sir~!"
Cưu Ma Trí vui vẻ, nhanh chóng chạy về phía bàn của Lão Ngoan Đồng.
"Trang bức thì phải có dũng khí không sợ hết thảy!"
"Trong chốn giang hồ thì thấy ai là người mạnh nhất thì lấy hắn ra làm mục tiêu!"
Một lát sau Cưu Ma Trí cũng đã truyền thụ không ít kinh nghiệm trang bức cho mọi người, tất cả đều có được lợi ích rất lớn.
Theo như lời hắn thì là nhờ hắn lấy Tiêu Phong ra để hạ thấp, từ đó bản thân liền rất ngầu.
"Mười Nhân Vật Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp - Đinh Xuân Thu."
"Cách trang bức của Đinh Xuân Thu là nhờ thông qua phụ trợ."
"Thủ đoạn thường dùng sẽ là mướn một đám người đứng cạnh để hô to!"
"Danh ngôn trang bức: Tinh Tú Lão Tiên, Pháp Lực Vô Biên! Pháp Cái Trung Nguyên, Thần Thông Quảng Đại!"
Nhắc tới Đinh Xuân Thu thì mọi người vẫn còn nhớ rõ như in cách trang bức của hắn.
Đáng tiếc là lại đụng phải lâu chủ, cuối cùng cũng bị chơi chết.
Trong giới trang bức thì Đinh Xuân Thu cũng được coi là một nhân vật đáng gờm!
"Mười Nhân Vật Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp - Kha Trấn Ác!"
"Cảnh giới: Tiên Thiên Sơ Kỳ!"
Mọi người lúc này đều đồng loạt nhìn về phía Quách Tĩnh, y lúc này mặt mày đen hết lại.

Ai cũng biết Kha Trấn Ác chính là sư phụ của Quách Tĩnh.
Hoàng Dược Sư gật đầu: "Công lực trang bức của Kha Trấn Ác hoàn toàn xứng đáng để lên bảng này, ngay cả lão phu cũng mặc cảm!"
Chu Bá Thông nói: "À thì ra là Kha người mù, hắn thật sự trang bức rất lợi hại, mặc kệ ngươi là cao thủ Ngũ Tuyệt hay là nhân sĩ giang hồ bình thường, hắn đều có thể trang bức được hết."
Lưu Tiêu nói: "Công lực trang bức của Kha Trấn Ác có thể xưng là trang bức chưa từng bại, nhưng đánh nhau chưa từng thắng!"
"Ở trước mặt Hoàng Dược Sư, Âu Dương Phong, hắn đã từng trang bức ra bộ dáng như hắn đã thiên hạ vô địch thủ."
"Hắn có thể trang bức ở trước mặt bất kỳ ai, nhưng chưa bao giờ trang bức thành công cả."
"Hắn là tấm gương thành công trong giới trang bức, nhưng cũng là tấm gương xấu!"
"Đáng tiếc, Quách đại hiệp không kế thừa được dù chỉ là một thành trong công lực trang bức của hắn!"
"Nhưng mà tốt nhất thì đừng học!"
Mọi người ở đây đều lắc đầu, nếu như Quách Tĩnh học theo cách trang bức của Kha Trấn Ác thì thật sự không cách nào nhìn thẳng.
Không ai có thể tưởng tượng một người thành thật phúc hậu như Quách Tĩnh khi trang bức sẽ ra sao cả.
Dương Quá gào khóc: "Kha gia gia là nhân vật trong Mười Nhân Vật Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp, tiếc thật, trước kia ta không học tập được gì từ hắn cả."
Lần đầu tiên Dương Quá mới phát hiện bên người mình vẫn có cao nhân như vậy.
Nếu như trước kia mình học được kỹ năng này thì sao có thể bị những đạo sĩ của Toàn Chân Giáo khi dễ chứ.
"Mười Nhân Vật Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp - Linh Trí Thượng Nhân!"
Quách Tĩnh, Hoàng Dược Sư cùng với Chu Bá Thông đều sửng sốt, lập tức liền nhớ lại ngưu nhân Linh Trí Thượng Nhân này."
Lưu Tiêu nhìn sang Dương Quá rồi nói: "Tên Linh Trí Thượng Nhân chính là thủ hạ của cha ngươi đó!"
"Nếu bàn về công lực trang bức thì ngay cả Kha Trấn Ác cũng không bằng hắn được."
Dương Quá sửng sốt, thủ hạ của cha mình lại có nhân tài như vậy sao?

Chương 361. Hoàng Dược Sư và Vương Trùng Dương cũng lên bảng

Lưu Tiêu nói: " Linh Trí Thượng Nhân này có quá nhiều danh ngôn trang bức!"
"Lần đầu tiên gặp Tây Độc - Âu Dương Phong, hắn cười nhạo rằng đó là

lần đầu tiên hắn nghe qua danh hào của y."
"Âu Dương Phong nghe thế cũng bối rối cực kỳ."
"Lão Ngoan Đồng - Chu Bá Thông cũng đã từng bị hắn trang bức, khi đó Lão Ngoan Đồng tới Sấm Vương Phủ trong đêm để làm việc, sau đó khi muốn đi thì bị Linh Trí Thượng Nhân kêu lại, còn nói rằng: Vương phủ là nhà của ngươi à, muốn đi thì đi, muốn tới thì tới, chúng ta không cần mặt mũi sao?"
"Câu nói đó hắn cũng đã từng nói với Hoàng Dược Sư!"
"Đương nhiên ba lần trang bức trước mặt Tam Tuyệt này hắn đều thất bại."
Dám trang bức trước mặt Ngũ Tuyệt, tên Linh Trí Thượng Nhân này thật sự có chút vốn liếng!
"Lợi hại! Nếu ta gặp phải Ngũ Tuyệt thì ta sẽ tìm đường vòng mà đi!"
"Muốn đến thì đến, muốn đi thì đi, Thiên Cơ Lâu là nhà ngươi à?"
"Câu nói này thật sự quá hay."
Dương Quá hỏi: "Lâu chủ, tên Linh Trí Thượng Nhân này đã bị đánh chết chưa thế?"
Dám trang bức trước mặt Ngũ Tuyệt, sợ là cỏ ở mộ người này cũng đã cao ba thước.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Hắn chưa chết, hiện tại còn bị giam ở Toàn Chân Giáo."
"Mười Nhân Vật Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp - Cửu Thiên Trượng!"
"Người này mới thực sự lợi hại!"
"Công lực trang bức của hắn thực sự đã cao đến doạ người!"
"Có thể nói rằng ở giới trang bức thì không có bất kỳ ai so sánh được với hắn cả."
"Hắn là một nhân sĩ chuyên nghiệp về trang bức."
"Nếu như so sánh cùng Cửu Thiên Trượng thì những người khác chỉ như trò trẻ con mà thôi."
Mọi người cảm thấy giật mình!
Lâu chủ đã công bố nhiều cao thủ trang bức từ nãy đến giờ, tuy nhiên đây là lần đầu thấy lâu chủ đánh giá cao một người như vậy.
Lưu Tiêu nói: "Người này trang bức thôi mà đã khiến không ít người bị doạ sợ."
"Ngay cả Quách đại hiệp cũng đã từng bị hắn doạ lui!"
Tất cả mọi người cả kinh!
Trang bức mà có thể doạ lui Quách đại hiệp, thật sự quá trâu bò.
"Lâu chủ, hắn trang bức như thế nào thế?"
Dương Quá hứng khởi vô cùng.
Lưu Tiêu nói: "Hắn trang bức như thế nào à?"
"Người bình thường trang bức thì cùng lắm chỉ thể hiện qua lời nói, khí thế mà thôi."
"Nhưng tên Cửu Thiên Tượng này thì khác, hắn đã dung hoà trang bức vào đạo cụ cùng hành động!"
"Hắn đã từng giả thành cao thủ khinh công tuyệt thế bằng cách đóng vô số

cọc gỗ ở đáy hồ lúc giữa đêm! Ngày thứ hai hắn đến và bước đi trên mặt hồ một cách dễ dàng, khiến tất cả mọi người ở Thái Hồ Quy Vân Trang sợ hãi vô cùng, trong đó có cả Quách đại hiệp."
"Vì trang bức, hắn đã đi học xiếc, ảo thuật, để rồi biểu diễn tiết mục kình khí đánh gãy thanh sắt trước mặt Quách đại hiệp, khiến Quách đại hiệp cho rằng hắn là cao thủ tuyệt thế."
Có người nhìn về phía Quách Tĩnh, phát hiện y gật đầu liên tục!
Năm đó thật sự hắn khó mà phát biệt được thật giả.
"Lợi hại, tên Cừu Thiên Nhận này thật sự quá biết trang bức!"
"Nhưng mà đại giới hắn bỏ ra để trang bức có phải là hơi lớn không? Hắn tốn công đóng cọc gỗ xuống toàn bộ Thái Hồ là có mưu đồ gì?"
Lưu Tiêu nói: "Lý do mà Cừu Thiên Trượng trang bức thành công đa phần là nhờ ngoại hình của hắn."
"Hắn chính là anh ruột của Thiết Chưởng Thuỷ Thượng Phiêu - Cừu Thiên Nhận, hai người này giống nhau như đúc."
"Hắn giả bộ bản thân mình là Cừu Thiên Nhận, dù có người hoài nghi thì cũng không dám vạch trần, bởi vì sợ gặp phải Cừu Thiên Nhận thật sự."
"Năm đó Quách đại hiệp cũng đã chịu không ít đau khổ trên người bình thường này."
Quá biết trang bức!
"Hơn nữa hắn còn có ưu thế cục lớn để trang bức nữa chứ."
"Lâu chủ, còn hai vị nữa, nói một lần luôn đi!"
Có người thúc giục!
Lưu Tiêu gật đầu: "Mười Nhân Vật Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp - Hoàng Dược Sư!"
"Danh ngôn trang bức: Cả đời Hoàng mỗ cần gì quan tâm suy nghĩ của người khác!"
"Mười Nhân Vật Trang Bức Nhất Giới Võ Hiệp - Vương Trùng Dương!"
"Danh ngôn trang bức: Cả đời Trùng Dương ta chưa từng thua một ai!"
Hoàng Dược Sư cùng Vương Trùng Dương đồng thời lên bảng!
Hoàng Dược Sư vô cùng tự đắc!
Người của Đào Hoa Đảo cùng Tương Dương Thành đều vui mừng vô cùng!
Không ngờ hai người này lại có thể lên bảng danh sách của Thiên Cơ Lâu.
Chu Bá Thông cũng vui mừng khôn xiết: "Hoàng Lão Tà, ngươi thật sự biết cách trang bức đó!"
Còn sư huynh của mình nữa, không ngờ hắn cũng có thể lên bảng, Trung Thần Thông không hổ là Trung Thần Thông!
Nhưng sau đó Chu Bá Thông cũng phản ứng lại: "Lâu chủ, sư huynh ta chưa từng nói câu này mà!"
Lưu Tiêu nói: "Không có mấy người biết được câu nói này của Vương Trùng Dương!"
"Khi tổ sư bà bà của Phái Cổ Mộ vừa tử vong thì Vương Trùng Dương lặng lẽ tiến vào Cổ Mộ, lời này được nói ra vào khi đó!"

"Nhưng mà khi hắn nói lời này thì thật sự hơi quá trang bức."
Mọi người đều gật đầu!
Cái này thật sự quá giả.
Cái gì mà không kém một ai chứ.
Ngươi có thể so sánh với Trương Tam Phong sao?
Ngươi có thể sánh được với lâu chủ Thiên Cơ Lâu sao?
Còn có Độc Cô Cầu Bại, Vũ Hoàng cùng nhiều thiên kiêu tuyệt thế khác nữa, ai cho ngươi dũng khí để nói lời đó ra thế!

Chương 362. Cao thủ Võ Thánh trong truyền thuyết

"Mặc dù võ công của ta tuyệt thế, nhưng nếu xét về trang bức thì ta hoàn toàn thua trước những tên trên bảng này!"
Hùng Bá thở dài một cách âm thầm!
Lão Ngoan Đồng nói: "Trước đó ta không phát hiện tên Cừu Thiên Trượng này lợi hại như vậy, hôm nay nhờ lâu chủ nói ta mới biết, hắn thật sự là một thiên tài!"
Tống Khuyết nói: "Sau này không chỉ chú tâm vào mỗi võ công nữa, đôi khi chém gió một tý cũng có thể doạ lui địch nhân rồi!"
Tiểu Ngư Nhi cảm thán: "Uổng công ta tự hào bản thân tinh thông bàng môn tà đạo, không ngờ bản thân lại bỏ lỡ một thần thông lợi hại như trang bức."
Hoàng Lão Tà cùng Cưu Ma Trí vì được lên bảng nên trong chốc lát đã bị vây kín lại, được người khác lãnh giáo kinh nghiệm trang bức.
"Đi, lâu chủ dẫn ngươi đi Đại Mạc!"
Lưu Tiêu không thèm để ý những người này nữa, quay người, lôi kéo Giang Ngọc Yến đi tới tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu.
Mọi người lúc này đều nhìn theo bóng lưng của Lưu Tiêu một cách đầy hâm mộ.
Tên lâu chủ đê tiện này, hốt hết tuyệt sắc trong Thiên Cơ Lâu.
Việc này khiến không ít người ganh tỵ đỏ cả mắt.
Đám người Triệu Mẫn thì càng đố kỵ hơn nữa, các nàng hối hận vì sao trước đây bản thân không quyết đoán, không chịu chủ động gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
Đi qua Thông Thiên Bia, Lưu Tiêu cùng Giang Ngọc Yến xuất hiện ở phân lâu Thiên Cơ Lâu ở Đại Mạc.
Men theo cầu thang, cả hai người đi xuống dưới tầng trệt.
"Kêu lâu chủ các ngươi ra đây, việc này lâu chủ Thiên Cơ Lâu phải cho vợ chồng chúng ta một công đạo mới được!"
Khi sắp xuống tới đại sảnh thì trong tai Lưu Tiêu bỗng nghe thấy lời này.
Cùng lúc đó hắn cũng thấy được một bầu không khí vô cùng giương cung bạt kiếm, cực kỳ khẩn trương.

"Có người đến tìm ta sao?"
Trong nháy mắt thân ảnh của Lưu Tiêu loé lên, nhanh chóng xuống dưới!
Ngày đó bản thân dùng Bối Hải Thạch cùng Đinh Bất Tử của Trường Nhạc Bang để lập uy, không ngờ việc đó vẫn không thể khiến người của Đại Mạc kinh sợ.
Hơn nữa từ lời nói thì hắn cũng đã biết đây là người nào rồi.
Vợ chồng Thạch Thanh!
Tất nhiên là họ tìm đến đây vì việc Thạch Trung Ngọc bị giết.
Khi đã xuống tới nơi, nhìn ra bên ngoài thì thấy có không ít người đứng đó.
Xem ra tất cả đều là người mà vợ chồng Thạch Thanh mời tới để trợ uy.
Không ngờ Bức Vương - Trùng Hư hôm trước cũng có mặt tại đây!
"Thượng Thanh Phái chưa từng sợ bất kỳ ai!"
"Hôm nay nếu Thiên Cơ Lâu không đưa ra được một công đạo cho chuyện này thì đừng trách chúng ta lấy nhiều lấn ít!"
Bức Vương - Trùng Hư đứng bên cạnh vợ chồng Thạch Thanh lên tiếng.
Trong nháy mắt bức khí ngợp trời.
Phảng phất hắn đã biến thành một cao thủ tuyệt thế, đang chỉ điểm người của Thiên Cơ Lâu vậy.
"Nếu như ngươi thật sự trâu bò như thế thì mau chóng động thủ đi, còn đứng ở đó ba hoa làm gì!"
Lưu Tiêu nhổ nước bọt trong lòng!
"Lâu chủ!"
Lý Tầm Hoan là người đầu tiên phát hiện sự xuất hiện của Lưu Tiêu, vội vàng tới hành lễ.
Lưu Tiêu gật đầu, tiếp tục tiến lên phía trước.
"Ngươi chính là lâu chủ của Thiên Cơ Lâu?"
Thạch Thanh thấy cuối cùng chính chủ cũng xuất hiện thì nhìn về phía Lưu Tiêu rồi nói: "Con ta là Thạch Trung Ngọc chỉ nói có một vài câu mà bị các ngươi giết chết."
"Hành vi như vậy thì khác tà ma ở chỗ nào chứ?"
Sai!
Mẫn Nhu hơi kiềm lòng không được, lập tức rút bảo kiếm ra.
"Thiên Cơ Lâu không thể bị khiêu khích!"
Lưu Tiêu liếc mắt nhìn đám người Lý Tầm Hoan!
Đối với những người đến đây để kiếm chuyện như thế này thì đánh một trận rồi nói sau, đó mới là cách tốt nhất.
Một khắc sau Lưu Tiêu chưởng một chưởng ra.
Nội lực kinh khủng tuôn ra từ trên người hắn, như là sóng lớn nuốt trọn tất cả mọi thứ!
Trong ánh mắt kinh hãi của vô số người, mấy trăm cao thủ mà vợ chồng Thạch Thanh mang tới đều bị đánh ngã trên đất.
Mặt đất phía trước Thiên Cơ Lâu cũng bị lõm xuống không ít.
Đùng đùng!
Tiếng binh khí rơi xuống đất vang vọng khắp nơi, kế tiếp đó là tiếng kêu

thảm thiết.
Vô số người đứng xem náo nhiệt cũng dựng hết cả tóc gáy lên, nhìn một màn khủng bố này với ánh mắt đầy hoảng sợ.
Rốt cuộc người này có cảnh giới kinh khủng ra sao mới có thể sử dụng ra được nội lực cuồn cuộn, sâu như vực thẳm thế chứ.
Không ai trong bọn hắn có thể tưởng tượng ra cả.
"Võ Thánh! Đây nhất định là cao thủ Võ Thánh, lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại là một cao thủ như vậy sao?"
Bạch Tự Tại lúc này cũng đã chạy tới Thiên Cơ Lâu, khi thấy một màn này thì chấn động vô cùng.
Khi vừa xuất chưởng, nội lực của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thậm chí có thể bay được mười thước!
Nếu như không phải là do lâu chủ Thiên Cơ Lâu này không muốn giết người, thì bây giờ đám người mà vợ chồng Thạch Thanh mời tới này đã bị đánh chết tươi hết rồi.
Giờ khắc này mọi người đều cảm giác tê cả da đầu.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu không ngờ lại là cao thủ Võ Thánh trong truyền thuyết.
"May mà ta không xuất thủ!"
Đinh Bất Tam đứng trong đám người lúc này cũng trắng bệch cả mặt, cảm thấy may mắn vô cùng.
Còn về phần thù của Đinh Bất Tứ thì hắn chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt mà thôi.
Chọc tới cao thủ kinh khủng như vậy thì chỉ bị phế võ công đã là may mắn cực kỳ rồi.

Chương 363. Nói lý

"Thạch huynh! Tại hạ còn có việc quan trọng, xin cáo từ!"
Sau khi biết được sự khủng bố của Lưu Tiêu thì mọi người cũng đã biết đối phương đã lưu tình.
Không ít người vội vàng bò dậy một cách chật vật, sau đó xin rời đi.
"Sư đệ! Người của Hiệp Khách Đảo sắp tới rồi, sư huynh phải về chuẩn bị để nghênh tiếp bọn hắn."
Bức Vương - Trùng Hư sợ hãi không gì sánh được, thậm chí tới mức không dám liếc sang Lưu Tiêu dù chỉ là một cái.
Hắn nói một câu với hai vợ chồng Thạch Thanh, sau đó nhanh chóng mang theo người của Thượng Thanh Bang rời đi.
Chỉ trong chốc lát thì giữa sân chỉ còn hai vợ chồng Thạch Thanh vô cùng chật vật.
"Các ngươi..."
Mẫn Nhu cắn chặt răng, không nói được thêm gì.
Muốn người ta đi liều mạng với Võ Thánh, mặt mũi nàng vẫn chưa lớn tới mức nói được những lời đó ra.

Tuy xuất thủ nhưng Lưu Tiêu vẫn không muốn giết vợ chồng Thạch Thanh.
Ngoại trừ việc cưng chiều con trai là Thạch Trung Ngọc quá khiến hắn sinh hư ra thì Lưu Tiêu không thấy điểm xấu nào ở hai người cả.
Hơn nữa cả hai cũng không phải là người tính toán chi li, ích kỷ.
Chỉ là do tên Thạch Trung Ngọc kia quá dẻo miệng mà thôi, khiến cả hai vợ chồng Thạch Thanh đều bị hắn lừa.
"Lâu chủ, võ công của ngươi dù cao tới đâu thì cũng không thể nào không nhìn đạo lý!"
Lưu Tiêu tuy không giết người.
Nhưng vợ chồng Thạch Thanh đều là đối tượng mà hắn cật lực nhằm vào.
Những người khác thì chỉ chật vật một tý thôi, còn về phần hai người này thì đã chịu tổn thương, lúc này đã dìu nhau.
Dù những người kia đều chạy hết nhưng bọn hắn vẫn muốn đòi lại công đạo cho con của mình.
Lưu Tiêu nhướn mày: "Phân rõ phải trái? Vậy ta sẽ phân rõ phải trái với ngươi."
"Ngươi thấy nhi tử của ngươi vô tội, chỉ nói vài câu thôi mà bị ta giết, rất oan uổng phải không!"
"Vậy xin hỏi Thạch đại hiệp, ngươi có phải đang suy nghĩ đợi con trai ngươi làm ra đều gì đó rồi bị Thiên Cơ Lâu giết mới là không oan uổng?"
"Trường Nhạc Bang là nơi ra sao thì ta nghĩ ngươi rõ ràng hơn ta nhiều."
"Con trai của ngươi có thể lên làm bang chủ của bọn hắn thì ngươi nghĩ con của ngươi sẽ hành hiệp trượng nghĩa, lấy sự nhân nghĩa của hắn khiến bang chúng của Trường Nhạc Bang chịu phục?"
Rốt cuộc ngươi cũng đã nói đạo lý rồi!
Mẫn Nhu cảm động không ngừng, nàng sợ rằng Lưu Tiêu không thèm nói gì mà tiếp tục đánh một chưởng tới, không thèm nói đạo lý gì cả!
"Nhưng dù như thế ngươi cũng không thể giết hắn chỉ vì một câu nói, hắn cũng chỉ là con nít thôi mà!"
Tiếng nói của Mẫn Nhu bi thương vô cùng, biểu tình kích động không thôi.
Lưu Tiêu nói: "Không giết hắn vậy ta làm gì? Thả hắn à?'
"Con nít?"
"Con của ngươi lúc này cũng đã được mười chín tuổi, hắn mà còn con nít à?"
"Con trai ngươi vốn là đệ tử của Phái Tuyết Sơn, lý do vì sao hắn rời khỏi Phái Tuyết Sơn thì ta nghĩ hai người các ngươi rõ ràng hơn ta."
"Một kẻ cặn bã rác rưởi như vậy mà các ngươi còn bao bọc đủ điều!"
Sai!
Kiếm ra khỏi vỏ, Lưu Tiêu cười lạnh: "Nếu không phải bởi vì mấy năm nay các người luôn hành hiệp trượng nghĩa, danh tiếng trong chốn giang hồ cực tốt."
"Thì các ngươi nghĩ chỉ với việc chạy tới Thiên Cơ Lâu để khiêu khích thì có ai trong cả hai còn sống đi ra khỏi đây không?"

Sắc mặt của vợ chồng Thạch Thanh tái nhợt, như muốn phản bác điều gì đó!
Tuy nhiên cuối cùng lại không nói được gì.
Phái Tuyết Sơn vì cố kỵ mặt mũi của A Tú nên không công bố việc này ra ngoài.
Nhưng sao bọn hắn lại không biết việc mà Thạch Trung Ngọc đã làm với A Tú chứ.
"Thạch Thanh, nếu ngươi muốn công đạo thì trước hết hãy cho Phái Tuyết Sơn ta một công đạo trước đi!"
"Cháu gái của lão phu tới bây giờ vẫn còn biệt tăm biệt tích!"
"Ngươi đừng nghĩ con của các ngươi chết là xong hết mọi việc!"
"Nếu như cháu gái của ta gặp chuyện không may gì thì các ngươi khó mà từ chối tội lỗi."
Bạch Tự Tại lúc này cũng lên tiếng.
Ban đầu hắn còn có giao tình với Hắc Bạch Song Kiếm, tuy nhiên sau việc của A Tú thì không còn tình cảm gì nữa, hắn không trực tiếp động thủ đã là nể mặt lắm rồi.
Hai vợ chồng Thạch Thanh khi nghe lời nói của Bạch Tự Tại thì cũng biến sắc, im lặng không nói.
"Bạch chưởng môn, dù phải đi chân trời góc biển thì ta nhất định cũng sẽ tìm được Bạch cô nương cho ngài"
Sau khi trầm mặc một tý thì Thạch Thanh ôm quyền nói.
Nói đạo lý không lại, mà đánh nhau cũng không xong, tiếp tục ở đây thì chỉ tổ chuốc lấy nhục nhã mà thôi.
Chỉ trong chốc lát thì hai vợ chồng Thạch Thanh rời khỏi.
Bọn hắn không dám nhắc tới việc của Thạch Trung Ngọc nữa.
"Nhanh đi thông báo cho bang chủ, nói trong Thiên Cơ Lâu có một cao thủ Võ Thánh toạ trấn."
"Nhanh kêu bang chủ tới Thiên Cơ Lâu để tỵ nạn!"
"Có Võ Thánh toạ trấn, lần này xem Hiệp Khách Đảo sẽ thưởng thiện phạt ác ra sao!"
...
Lưu Tiêu vừa ra tay thì toàn bộ Đại Mạc chấn động.
Vô số người đều điên cuồng chạy tới Thiên Cơ Lâu để lánh nạn khi thời hạn của Thưởng Thiện Phạt Ác sắp tới!
...

Chương 364. Thưởng Thiện Phạt Ác xứ giả

"Hải Sa Bang, kêu bang chủ của các ngươi ra để nhận Thưởng Thiện Phạt Ác Lệnh!"
Lý Tứ đi tới trước của Hải Sa Bang, sử dụng nội lực để hét to lên.

Đại Mạc vô biên, tuy khinh công của cả hai cao tuyệt, lại còn có tu vi Tông Sư, nhưng muốn đi khắp Đại Mạc thì cũng cần thời gian vài tháng để tìm được hết những người trong danh sách.
"Xem ra là không dám ra!"
Trương Tam lắc đầu!
Võ lâm của Đại Mạc không có gì có thể uy hiếp cả hai cả.
Thưởng Thiện Phạt Ác Lệnh vừa ra thì không bị hù chết đã là gan lớn rồi.
"Những tên ngốc này không biết việc có thể lên đảo là cơ duyên to lớn ra sao!"
Hai người lắc đầu, nhưng lại chưa bao giờ giải thích cho thế nhân hiểu.
Một khắc sau thì đại môn của Hải Sa Bang mở rộng, một đám bang chúng chạy ra, khiến Trương Tam Lý Tứ bất ngờ vô cùng.
"Cung nghênh Thưởng Thiện Phạt Ác Nhị Sứ!"
Đàn Hải Sa là người đầu tiên mở miệng, những bang chúng của Hải Sa Bang này như không sợ gì bọn hắn.
Hơi cảm giác không ổn, Trương Tam nói: "Bang chủ các ngươi không lẽ đã đi Thiên Cơ Lâu rồi?"
Gần nhất đã xảy ra chuyện gì thế, hai bang phái gần nhất bọn họ tới thì đều giống nhau như đúc, mỗi lần bọn họ tới thì những bang phái này đều chủ động ra đón tiếp bọn hắn rất niềm nở, và bang chủ của họ đều đã đến Thiên Cơ Lâu.
Trước khi đi còn bàn giao cho thủ hạ chiêu đãi hai vị sứ giả chu đáo nữa.
Còn dặn dò nói với Thưởng Thiện Phạt Ác Nhị Sứ rằng hãy đưa Thưởng Thiện Phạt Ác Lệnh tới Thiên Cơ Lâu.
"Bẩm nhị sứ, đúng vậy!"
Sau đó đám người này nói ra lời kịch y như đúng những môn phái kia.
Đều kêu bọn hắn hãy tới Thiên Cơ Lâu.
Dần dần Trương Tam cùng Lý Tứ đều có chút bối rối!
Bọn hắn Thưởng Thiện Phạt Ác ba mươi năm nay, đây là lần đầu tiên bọn hắn gặp phải tình trạng những người này không né không trốn, còn chủ động cho bọn hắn địa điểm để tìm nữa chứ.
Trương Tam hơi suy nghĩ rồi nói: "Có phải bang chủ cũ của Hải Sa Bang đã bị giết, hiện tại là một nữ tử đang cầm quyền phải không?"
Dựa theo kịch bản của hai bang phái trước thì Trương Tam suy đoán.
Người của Hải Sa Bang gật đầu rồi nói: "Đúng vậy, bang chủ trước kia của chúng ta làm nhiều việc ác, đã bị bang chủ hiện tại là Chung Linh chém chết."
"Hai vị sứ giả yên tâm, Hải Sa Bang hiện tại đã cải tà quy chính, sau này sẽ là một bang phái hữu ích cho giang hồ."
"Bang chủ của chúng ta còn nói, đợi đến ngày mồng tám tháng chạp thì chắc chắn nàng sẽ lên Hiệp Khách Đảo để ăn cháo."
Lý Tứ cũng có chút ngơ ngác, đứng sững sờ không biết làm gì.
Lại là một bang chủ không sợ Hiệp Khách Đảo.
Tất cả đều giống nhau như đúc, bang chủ bị giết, bang chủ hiện tại là một

mỹ nhân.
Tất cả tình báo của bang chủ cũ giờ đây đều không còn đúng nữa.
"Hai vị sứ giả, chúng ta đã chuẩn bị xong tiệc rượu hết rồi, mời hai vị vào trong thưởng thức."
Người của Hải Sa Bang vô cùng khách khí, còn chủ động kéo hai vị sứ giả vào vị trí nữa chứ.
"Không cần, ta còn phải đi tiếp!"
Thưởng Thiện Phạt Ác Nhị Sứ cười gượng, từ chối sau đó rời đi.
"Đại ca, chúng ta phải đi bang phái tiếp theo sao?'
Lý Tứ hỏi Trương Tam.
Sau khi kết bái cùng Thạch Phá Thiên thì cả hai cũng đổi xưng hô với nhau.
Trương Tam suy nghĩ một tý thì nói: "Không cần, ta nghĩ nên đi tìm Thiên Cơ Lâu bỗng nhiên xuất hiện này trước cái đã!"
"Nhiều bang chủ chưởng môn đều tới đó, không chừng người khác cũng tới."
"Tới đó nhìn trước, nói không chừng cũng có một đám bang chủ cũng đang chạy tới đó đấy, chúng ta cũng đỡ mệt hơn!"
Sau khi xác định phương hướng thì hai người không đi tới những bang phái khác nữa, mà trực tiếp chạy tới Thiên Cơ Lâu.
Sau khi tỉnh ngủ, Lưu Tiêu thần thanh khí sảng.
Giang Ngọc Yến đỏ mặt, vội vàng hầu hạ Lưu Tiêu mặc quần áo.
"Nhi nữ tình trường!"
Lưu Tiêu thở dài, hắn biết gần đây bản thân có hơi sa đoạ, vui chơi quên cả trời đất, không tu luyện gì cả.
Không chỉ bỏ bê việc tu luyện, ngay cả việc quản lý Thiên Cơ Lâu dạo này bản thân cũng hoàn toàn không quan tâm, toàn là do đám người Tiêu Phong xử lý toàn bộ.
"Kí chủ: Lưu Tiêu"
"Tu vi: Nhập Hư"
"Võ học: Thần Võ Huyền Công, Thiên Trường Địa Cửu Bất Lão Trường Xuân Công, Lục Mạch Thần Kiếm..."
Nhưng dù không tu luyện gì cả thì tu vi của hắn cũng đã đạt tới cảnh giới Nhập Hư, đã siêu việt Võ Thánh.
Thần Võ Huyền Công, môn công pháp gần đạt tới mức độ huyền huyễn này thật sự quá bá đạo, khiến gần như hắn không cần gặp bất kỳ bình cảnh nào.
Nội lực, nhục thân, tinh thần đều tiến bộ một cách đồng đều.
Coi như là chân khí tự chân chuyển, hắn hoàn toàn không chủ động đi tu luyện thì dưới môi trường tốc độ tu luyện tăng gấp năm mươi lần của Thiên Cơ Lâu tiến bộ của hắn tăng lên với một cách thần tốc, không thể tưởng tượng nổi.
"Một lát nữa ngươi đi Truyền Thừa Tháp! Sớm ngày lĩnh ngộ được Thiên Cơ Vạn Tượng Công, đến lúc đó lâu chủ ta sẽ cùng dẫn các ngươi Phá Toái Hư Không."
Sau khi ăn được Giang Ngọc Yến thì Lưu Tiêu cũng phát hiện nàng đã đạt

đủ điều kiện tiến vào Truyền Thừa Tháp.
Không chỉ là Giang Ngọc Yến, bất kỳ nữ tử nào sau khi bị hắn ăn thì lòng trung thành đều tăng một cách nhanh chóng, lập tức sẽ đạt tới điều kiện để tiến vào Truyền Thừa Tháp để lĩnh ngộ Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Đám người Tôn Tiểu Hồng, Chu Chỉ Nhược, Tiểu Long Nữ lúc này đều đã học được Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
"Ừm!"
Giang Ngọc Yến đỏ mặt, bằng lòng.

Chương 365. Cự tuyệt

"Còn thiếu Trình Anh với Mộc Uyển Thanh mà thôi!"
Lưu Tiêu nghĩ thầm.
Mộc Uyển Thanh thì có chút ác, không thuần chân, khó mà cua được.
Hơn nữa Mộc Uyển Thanh còn rất thân với Chung Linh, cả hai luôn đứng với nhau, khó mà có cơ hội.
Sau khi mặc quần áo tử tế thì cả hai đi xuống dưới.
Thấy Giang Ngọc Yến đi thẳng đến Truyền Thừa Tháp thì mọi người đều hiểu chuyện gì vừa xảy ra.
Mộc Uyển Thanh cùng Trình Anh thì lộ ra thần sắc hâm mộ.
Người học được Thiên Cơ Vạn Tượng Công đều có sự bay vọt về chất.
Hiện tại dù cho người có tư chất kém như Chung Linh cũng đã có tu vi Nửa Bước Võ Thánh rồi.
Mà hai người bọn họ vẫn bồi hồi ở Nửa Bước Tông Sư.
Đám người Dương Quá thì kêu rên liên tục.
Bởi vì đến hiện tại thì trừ những nữ nhân như Tiểu Long Nữ ra thì chỉ có một mình Tiêu Phong, Lý Tầm Hoan cùng Lâm Bình Chi sau khi báo được thù là những nam đệ tử đủ điều kiện để tiến vào Chiến Thần Tháp thôi.
Còn những người khác thì khi tới gần đều bị đẩy ra.
"Lâu chủ, giờ ngươi có vẻ an nhàn nhỉ!"
"Sao thế lâu chủ, mấy ngày nay ta thậm chí còn không thể thấy bóng dáng của ngươi."
"Lâu chủ, bảo trọng thân thể!"
...
Lưu Tiêu vừa xuất hiện thì tiếng huýt gió bay đầy trời Thiên Cơ Lâu.
Mọi người đều mang vẻ mặt ta hiểu mà.
Lâu chủ này gần đây có vẻ đã bị phế rồi, như là một quân vương sa đoạ không thèm quan tâm đến triều chính vậy.
Đám người Thạch Thanh Tuyền, Sư Phi Huyên cùng Triệu Mẫn đều lộ ra bộ dáng u oán.
Các nàng thật sự không hiểu vì sao, đám người tụi mình cũng có tên trên Tuyệt Sắc Bảng mà, sao tên lâu chủ này lại không quan tâm tới các nàng thế?
Chẳng lẽ là vì các nàng không phải đệ tử của Thiên Cơ Lâu sao?

Nhưng bây giờ Thiên Cơ Lâu chỉ nhận Ngũ Tinh Chiến Thần làm đệ tử thôi, các nàng cũng muốn nhưng thật sự là lực bất tòng tâm.
Lưu Tiêu cười hắc hắc: "Bổn lâu chủ còn long tinh hổ mãnh lắm, không cần các ngươi nhọc lòng quan tâm đâu."
Mọi người sửng sốt!
Phi!
Đám người Loan Loan sau khi hiểu ra thì không khỏi hừ lạnh một cái.
"Kiếm Tông - Vô Danh, tới Thiên Cơ Lâu để chuộc tội cho đệ tử Kiếm Thần, cũng xin lâu chủ Thiên Cơ Lâu thu lưu."
Bỗng nhiên một âm thanh khàn khàn vang lên ngoài cửa.
Một khắc sau Thiên Cơ Lâu sôi nhào cả lên.
Vô Danh!
Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh tới!
Nếu nói hiện tại người có danh tiếng lớn nhất ở Cửu Châu thì không ai khác ngoài Vô Danh cả.
Mặc dù có một phần danh tiếng của hắn bị hai Lão Quái Vật Đế Thích Thiên cùng Tiếu Tam Tiếu cướp mất, tuy nhiên danh khí của Vô Danh vẫn đứng cao nhất.
A!
Lúc này tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều nhìn về phía thân ảnh hơi lôi thôi kia.
Hiện tại mọi người đã biết lý do vì sao Kiếm Thần phản bội Thiên Cơ Lâu rồi, bởi vì do Vô Danh tự phế võ công để luyện Vạn Kiếm Quy Tông, rồi bị Tuyệt Vô Thần nhân cơ hội đó bắt lại.
Kiếm Thần vì cứu Vô Danh nên mới chọn phản bội Thiên Cơ Lâu.
"Vô Danh không tới để báo thù sao?'
"Chuộc tội? Nói như vậy thì chính Vô Danh cũng cảm thấy việc Kiếm Thần làm là đáng chết sao?"
"Quyết đoán thật lớn, Vô Danh lại tự phế võ công thật."
"Đáng tiếc vận khí quá kém, bị Tuyệt Vô Thần nắm bắt thời cơ."
....
Mọi người đều thất kinh.
Ai nấy đều tưởng Vô Danh tới đây là để báo thù cho Kiếm Thần, nhưng không ngờ hắn tới đây là để chuộc tội.
"Tên: Vô Danh"
"Tu vi: Đại Tông Sư sơ kỳ"
"Võ học: Mạc Danh Kiếm Pháp, Vạn Kiếm Quy Tông, Bi Thống Mạc Danh."
"Đặc tính: Thiên Kiếm"
"Mục đích: Tới đây để chuộc tội cho đệ tử Kiếm Thần"
Lưu Tiêu cũng đang xem thông tin của Vô Danh
"Lợi hại!"
Lưu Tiêu hơi chấn động một tý, tính từ lúc Vô Danh tự phế võ công tới nay cũng chỉ mới được một thời gian ngắn mà thôi, không ngờ hiện tại hắn đã

tấn thăng lên lại Đại Tông Sư sơ kỳ rồi.
Nhưng mà Võ Lâm Thần Thoại bây giờ đã không còn được phong thái như xưa nữa.
Sau khi Kiếm Thần chết thì trông Vô Danh rất chán chường, hiển nhiên việc đó đả kích Vô Danh cực lớn.
Lưu Tiêu nói: "Kiếm Thần phản bội Thiên Cơ Lâu, bổn lâu chủ đã giết hắn theo đúng quy củ của Thiên Cơ Lâu."
"Hắn cùng Thiên Cơ Lâu không còn ân oán gì nữa!"
"Đương nhiên cũng không có chuyện chuộc tội dùm!"
Lưu Tiêu lắc đầu!
Kiếm Thần gia nhập vào Thiên Cơ Lâu, hắn đối xử bình đẳng với những người khác, cho thần công cùng các phúc lợi, tài nguyên ngang với đệ tử khác.
Nếu Kiếm Thần chọn Vô Danh mà phản bội Thiên Cơ Lâu, thì việc hắn ra tay giết Kiếm Thần là hợp lý.
Người cũng đã chết, đương nhiên Kiếm Thần không còn thiếu nợ gì Thiên Cơ Lâu.
Vô Danh nghe vậy thì sửng sốt!
Hắn thì không nghĩ như vậy.
Ơn nghĩa mà Thiên Cơ Lâu cho Kiếm Thần nhiều như thế, Kiếm Thần lại đi phản bội.
Tuy Kiếm Thần đã chết tuy nhiên hắn vẫn cảm thấy y thiếu Thiên Cơ Lâu rất nhiều.
Thế nên hắn mới định dùng phần đời còn lại để chuộc lỗi cho Kiếm Thần.
Sau khi nghe Lưu Tiêu cự tuyệt thì hắn suy nghĩ một chút, sau đó mở miệng nói: "Vậy ta gia nhập vào Thiên Cơ Lâu được không."
Mọi người chấn động cực độ.
Vô Danh muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu!
Đây không phải là nhân sĩ võ lâm bình thường, mà đây chính là Võ Lâm Thần Thoại sống đó.
Một cao thủ Kiếm Đạo áp chế hết cao thủ trên khắp Cửu Châu.
Lưu Tiêu nói: "Thiên Cơ Lâu chỉ nhận Ngũ Tinh Chiến Thần!"
Lưu Tiêu lại cự tuyệt!
Quy định đã được đặt ra, dù ra sao cũng không thể phá được.
Bằng không thì sẽ không có uy tín.

Chương 366. Vô Danh xông Chiến Thần Tháp

"Làm phiền chư vị đồng đạo mang ta đi tới Chiến Thần Tháp!"
Vô Danh vẫn kiên trì muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
Khi nói lời này thì chiến ý của hắn cao vút.
Hiển nhiên hắn rất tự tin với việc bản thân có thể trở thành Ngũ Tinh Chiến

Thần.
"Ta dẫn ngươi đi!"
Bộ Kinh Vân đứng dậy, vẻ mặt không thay đổi.
Trên thực tế thì trước khi gia nhập Thiên Hạ Hội hắn có quen biết Vô Danh.
Khi đó Vô Danh còn thán phục trước thiên phú Kiếm Đạo của Bộ Kinh Vân, còn muốn thu làm đệ tử nữa.
Bất quá trên người Bộ Kinh Vân có sát khí quá nặng, Vô Danh sợ rằng sau này hắn sẽ trở thành một ma đầu trong giang hồ, hại hoạ thế gian, nên cuối cùng mới không thu nữa.
Khi đó nếu Vô Danh thu Bộ Kinh Vân làm đệ tử thì Hùng Bá cũng không dám đụng tới gia đình của hắn.
Nếu vậy thì giang hồ của Nguyên Châu sẽ không tranh bá mấy thập niên nay.
"Được!"
Khi thấy Bộ Kinh Vân thì hai mắt Vô Danh sáng lên.
Kiếm Thần chết rồi.
Phá Quân cũng bị Thiên Cơ Lâu chém chết.
Hắn đã trở thành truyền nhân cuối cùng của Kiếm Tông, hắn phải tìm một truyền nhân mới, nếu không thì truyền thừa của Kiếm Tông sẽ bị đứt đoạn mất.
Nhưng Vô Danh cũng nhíu mày lại.
So với mười mấy năm trước thì sát khí trên người Bộ Kinh Vân càng rõ ràng cùng nồng đậm hơn.
Dưới sự hướng dẫn của Bộ Kinh Vân thì Vô Danh cũng đi tới Chiến Thần Tháp.
Oanh!
Lúc này không còn ai có thể ngồi yên được nữa.
Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh xông Chiến Thần Tháp của Thiên Cơ Lâu, oanh động mà nó mang tới không nhỏ hơn lần Trương Tam Phong khi trước tý nào.
Tối thiểu là tất cả người trong Thiên Cơ Lâu đều chạy ra.
Ngay cả lão đạo sĩ Trương Tam Phong cũng không nhịn nổi hiếu kỳ mà cũng chạy đi xem.
"Đi! Chúng ta cùng đi xem!"
Lưu Tiêu cũng đứng ngồi không yên, nhân cơ hội kéo tay Mộc Uyển Thanh rồi chạy ra.
Mặt Mộc Uyển Thanh đỏ lên.
Nhưng nàng cũng không có phản kháng.
Tên đê tiện này cuối cùng cũng xuống tay với Mộc Uyển Thanh rồi.
Nhiều người nhổ nước bọt, tuy nhiên lại sợ phá hư chuyện tốt của Lưu Tiêu.
"Ta không có tiền!"
Lúc Lưu Tiêu đến thì thấy mặt của Vô Danh đã đổi thành màu gan heo.
Bởi vì lúc này trên người hắn không có một đồng bạc nào, muốn vào nhưng

bị Thành Thị Phi đang trông coi Chiến Thần Tháp ngăn lại.
Bộ Kinh Vân nhìn Vô Danh với vẻ mặt thương nhưng không giúp gì được.
Bởi vì bình thường Thiên Cơ Lâu không phát bất kỳ bổng lộc bằng tiền nào cho nhân viên cả, thế nên lúc này Bộ Kinh Vân cũng lực bất tòng tâm, tiền hắn có hiện tại chỉ đủ để mua đồ dùng sinh hoạt hằng ngày mà thôi, không đủ để sử dụng Chiến Thần Tháp.
Đường đường là Võ Lâm Thần Thoại, nay thậm chí còn không có được vài ngàn lượng bạc, thật khiến người khắc tặc lưỡi không ngớt.
Tên lưu manh Thành Thị Phi này hoàn toàn không quan tâm ngươi có phải là Võ Lâm Thần Thoại hay không, kiên quyết chấp hành lệnh của lâu chủ.
Nếu không có tiền thì con ông trời xuống đây cũng không được vào!
"Vô Danh đại lão, tiền này để ta trả giúp ngài cho, chỉ mong lúc rảnh rỗi ngài chỉ điểm ta một tý là được!"
Vi Tiểu Bảo khá là lanh lợi, lập tức đứng dậy trả tiền thay cho Vô Danh.
"Má nó! Sao ta lại không nghĩ tới chứ!"
"Mẹ! Lại bị tên đê tiện Vi Tiểu Bảo này giành trước rồi."
"Má! Gia hoả này thật sự quá nhạy, luôn có thể nhìn thấy chỗ tốt mà người khác chưa nhìn ra được."
...
Khi mọi người phản ứng lại thì không khỏi tức giận.
Đây chính là cơ hội để tiếp cận cùng lấy lòng Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh đó.
Đặc biệt là vào lúc này, đệ tử của hắn đã bị giết, nếu như lỡ bản thân mình biểu hiện tốt thì sẽ được Vô Danh thu làm đệ tử thì sao?
Được Võ Lâm Thần Thoại thu làm đệ tử, thậm chí có thể nói là không sợ ai.
Phải biết rằng hiện tại tuy tu vi của Võ Lâm Thần Thoại không bằng trước kia nhưng đó là do hắn tự phế để tu luyện thần công tốt hơn.
Nếu như có thể quay trở lại đỉnh phong thì tuyệt đối có thể trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều.
"Được! Đạ tạ!"
Vô Danh nhìn Vi Tiểu Bảo một cách cẩn thận rồi lên tiếng.
Lần này nhiều người thậm chí đã ghen tỵ tới mức đỏ cả mắt.
Triệu Mẫn, Chu Vô Thị, Thái Tử Đại Đường cùng một vài người không thiếu tiền lúc này đều hối hận muốn chết.
"Không cần khách khí, đó là việc ta phải làm!"
Vi Tiểu Bảo vui mừng, nụ cười như muốn rộng ra tới hai mang tai.
Chỉ với mấy ngàn lượng bạc mà có thể mua một cơ hội Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh chỉ điểm, đây quả thật là kiếm lời lớn.
Chủ yếu nhất là còn có thể thành lập mối quan hệ.
"Vô Danh tiền bối, chúng ta cũng có thể trả tiền cho ngươi!"
Có người hô lên.
Nhưng Vô Danh thậm chí còn không thèm nhìn người này dù chỉ một cái, chỉ cắm đầu đi thẳng vào Chiến Thần Tháp.

"Những tên vô liêm sỉ các ngươi, muốn chặn đường làm ăn của Tước gia à, khi nãy không lên tiếng thì bây giờ lên tiếng làm gì."
Chờ sau khi bóng lưng của Vô Danh đã triệt để biến mất trong Chiến Thần Tháp thì Vi Tiểu Bảo bắt đầu nhịn không được mà lên tiếng mắng to.
Nhưng một lát sau mọi người đã không bắt đầu quan tâm tới chuyện này nữa.
Bởi vì Vô Danh đã bắt đầu xông Chiến Thần Tháp.

Chương 367. Võ Thánh Bảng

Tầng thứ nhất!
Tầng thứ hai!
Tầng thứ ba!
Một đường tiến lên liên tục, không nghỉ tý nào.
Tốc độ vượt Chiến Thần Tháp của Vô Danh hoàn toàn không kém hơn lần của Trương Tam Phong bao nhiêu, chỉ trong chốc lát hắn đã tới tầng thứ năm rồi.
Chỉ cần vượt qua tầng thứ năm thì Vô Danh sẽ có thể gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
Mọi người ngừng thở, vô cùng khẩn trương!
Giống như là người đang xông Chiến Thần Tháp lúc này là bọn hắn vậy.
Oanh!
Bỗng nhiên tầng thứ sáu của Chiến Thần Tháp sáng lên.
Có nghĩa là Vô Danh đã trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần rồi.
"Ngũ Tinh Chiến Thần!"
Mọi người chấn động cực độ.
Không hổ là Võ Lâm Thần Thoại, tốc độ trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần cũng đã gần bằng Trương Tam Phong.
Đến tầng thứ sáu thì thời gian mà Vô Danh tiêu tốn nhiều hơn mấy tầng trước một tý, tuy nhiên vẫn có thể xông qua một cách gian nan.
Nhưng đến tầng thứ bảy thì Vô Danh chỉ kiên trì được một khoảng thời gian mà thôi, sau đó vẫn phải nhận kết cục thất bại, trở thành Lục Tinh Chiến Thần!
Việc Vô Danh trở thành Lục Tinh Chiến Thần mặc dù không bằng được Trương Tam Phong, tuy nhiên cũng khiến mọi người hơi náo động một tý!
Kết quả này thật sự mà nói thì cũng không có quá ngoài ý muốn.
Dù sao đây cũng là Vô Danh, chính là Võ Lâm Thần Thoại sống đó.
Thiên phú của hắn cao cực kỳ, không ai có quyền phủ định điều đó.
Một lát sau thì Vô Danh cũng đi ra, trên tay là hai bản bí tịch thần công.
"Lâu chủ, hiện tại ta có phải là đệ tử của Thiên Cơ Lâu chưa?"
Vô Danh nói một cách thành khẩn!
Lưu Tiêu đáp: "Hoan nghênh ngươi trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu."
Vô Danh lúc này cũng nở nụ cười: "Đệ tử Vô Danh, bái kiến lâu chủ!"
Cùng lúc đó trước mắt Lưu Tiêu cũng có một màn sáng bắn ra: "Đệ tử Vô

Danh đã đạt đủ điều kiện để tiến vào Truyền Thừa Tháp!"
Ngưu bức!
Lưu Tiêu chỉ có thể âm thầm hô to.
Vô Danh giống như Trương Tam Phong vậy, chỉ cần vừa trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu là lập tức trung thành.
Loại tâm cảm này thật sự thế gian ít có.
Nhìn những người khác kìa, gia nhập vào Thiên Cơ Lâu biết bao lâu rồi, vậy mà bây giờ vẫn không đủ điều kiện để vào Truyền Thừa Tháp.
"Ngươi dẫn hắn tới Truyền Thừa Tháp!"
Lưu Tiêu nói với Bộ Kinh Vân.
Y sửng sốt một tý, khi giật mình tỉnh lại thì biết lâu chủ kêu mình dẫn Vô Danh tới Truyền Thừa Tháp.
Giờ khắc này trên gương mặt của người có biệt danh Bất Khốc Tử Thần cũng hiện lên vẻ khiếp sợ.
Ý nghĩa của việc này đã quá rõ ràng rồi, hiển nhiên là Vô Danh đã có đủ điều kiện để vào Truyền Thừa Tháp, nếu không lâu chủ không cần kêu mình dẫn hắn tới đó làm gì.
Hiện tại tất cả mọi người đều đang kinh nghi bất định.
Sau khi Lưu Tiêu phân phó xong thì liền quay về đại sảnh, không còn quan tâm tới nữa.
Tất cả mọi người lúc này cũng đi theo với vẻ mặt chấn động.
Duy nhất chỉ không thấy hình bóng của Vô Danh mà thôi.

"Lâu chủ, điều kiện để vào Truyền Thừa Tháp là gì thế?"
Lúc này Mộc Uyển Thanh cũng nhịn không được mà lên tiếng hỏi.
Bởi vì chính người đã vào Truyền Thừa Tháp cũng không biết vì sao họ được vào.
Lưu Tiêu nói: "Tối ta tìm tới ngươi ta sẽ nói cho!"
Hắn nhẹ nhàng thổi một hơi vào tai Mộc Uyển Thanh.
Mộc Uyển Thanh không phản ứng kịp, hai gò má đỏ ửng, như bị điện giật vậy, cứng đơ cả người.
"Lâu chủ, phiền ngươi chú ý một tý, bây giờ vẫn còn ban ngày ban mặt đó!"
Triệu Mẫn không nhìn nổi nữa, lên tiếng cắt ngang.
Mẹ nó, ta không đẹp sao, sao ngươi lại không tìm đến ta đi.
Mộc Uyển Thanh nghe vậy thì lui lại, mặt mũi đỏ bừng.
Lưu Tiêu cực kỳ tức giận.
Ta sắp thành công rồi, ngươi nhảy ra phá làm gì đấy.
"Ngươi chờ ta!"
Lưu Tiêu trừng Triệu Mẫn một cách hung tợn.
"Có gan thì ngươi tới đây, chẳng lẽ ta sợ ngươi à?"
Triệu Mẫn tiếp tục khiêu khích, giống như là sợ Lưu Tiêu không tới kiếm vậy.
Lưu Tiêu càng lúc càng tức, như có xúc động lập tức ăn Triệu Mẫn vì dám khiêu khích uy nghiêm của hắn.

"Lâu chủ, gần đây ngươi không công bố bảng danh sách nào mới cả."
"Ngươi thoải mái thì ngươi có nghĩ cho chúng ta hay không, hãy công bố một bảng danh sách mới đi."
Lúc này có người bắt đầu bất mãn.
Má nó, ngày nào ngươi cũng đi tán gái, những người ngươi tán đều là mỹ nữ trên Tuyệt Sắc Bảng, Tình Nhân Bảng thôi, chiếu cố tâm tình của chúng ta một tý đi chứ.
"Lâu chủ, mau công bố bảng danh sách mới đi!"
"Đúng vậy, đã lâu rồi ngươi chưa vạch trần ai đó."
"Lâu chủ, ta quỳ ta xin ngài, mấy ngày nay không nghe bảng danh sách mới khiến ta ăn ngủ không yên."
Lời này vừa dứt thì rất nhiều người cũng lên tiếng phụ hoạ.
Làm gì có nhiều bảng danh sách như vậy chứ!
Lưu Tiêu nhổ nước bọt trong lòng.
Trên giang hồ cũng chỉ có nhiêu đó chuyện, chẳng lẽ có vô cùng vô tận bảng danh sách để ta công bố hay sao.
Lưu Tiêu gật đầu: "Được, vậy hôm nay lâu chủ ta sẽ công bố một bảng danh sách mới."
"Bảng danh sách này có tên là Võ Thánh Bảng!"
Võ Thánh Bảng?
Hai mắt mọi người sáng lên.
"Cuối cùng lâu chủ cũng chịu xếp hạng cao thủ tuyệt đỉnh trên khắp Cửu Châu sao?"
"Mau ngồi xuống!"
"Cưu Ma Trí, mau đem rượu lên cho ta!"
"Thượng Quan Kim Hồng, mau tới dọn dẹp đồ ăn thừa này."
"Con bà nó! Khoái Kiếm của ngươi đâu Kinh Vô Mệnh, nhanh lấy ra đi, quá chậm rồi kìa."
Mọi người ai nấy đều kích động, tìm một chỗ ngồi xuống, tỉ mỉ nghe danh sách sắp được lâu chủ công bố.
Cùng lúc đó những người trong Phòng Trọng Lực, Chiến Thần Tháp sau khi nghe tin tức này đều vội vàng chạy ra, chỉ một lúc sau thôi Thiên Cơ Lâu đã chật kín người.

Chương 368. Lâm Triều Anh chưa chết

"Võ Thánh Bảng, lần này không có quy tắc gì, chỉ cần là Võ Thánh đều có thể lên bảng."

Lưu Tiêu lắc đầu nói: "Dù sao Võ Thánh ở Cửu Châu, chỉ có mấy vị."

Mọi người gật đầu.

Có thể lên bảng xếp hạng đã không tệ lắm rồi.

Dù sao trước khi Thiên Cơ Lâu xuất hiện, bọn họ chỉ biết một cao thủ Võ Thánh duy nhất, đó là Vô Danh.

Lưu Tiêu tiếp tục nói: "Lần này, Võ Thánh của Thiên Cơ Lâu ta sẽ không tham dự, trọng điểm là giới thiệu cho mọi người biết về cao thủ Võ Thánh ngoài Thiên Cơ Lâu."

"Dù sao nếu Võ Thánh của Thiên Cơ Lâu ta lên bảng, thì quả là khi dễ các Võ Thánh ở bên ngoài."

Hiện tại Thiên Cơ Lâu có không ít Võ Thánh.

Hơn nữa cũng từng giới thiệu qua, việc lên bảng quả thật không còn ý nghĩa gì.
Mọi người lần nữa điên cuồng gật đầu.

Võ Thánh của Thiên Cơ Lâu, hiện tại đều đang tu luyện Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Nếu thật so với Võ Thánh ở ngoại giới, đích thị là quá khi dễ người khác.

Một bảng xếp hạng bị Võ Thánh của Thiên Cơ Lâu áp đảo, vậy thì bảng xếp hạng còn nghĩa lý gì nữa.

"Võ Thánh Bảng hạng 6, Lâm Triều Anh!"

"Tu vi: Võ Thánh sơ kỳ!"
???

Trực tiếp bắt đầu từ hạng 6, nói cách khác trên toàn bộ Cửu Châu, ngoại trừ đám người Trương Tam Phong đã gia nhập Thiên Cơ Lâu ra, thì chỉ còn sáu vị Võ Thánh.

"Con bà nó! Sáu vị Võ Thánh!"

"Thiên Cơ Lâu không bao giờ làm người khác thất vọng, luôn biết những chuyện mà chúng ta không biết!"

"Ngoại trừ Tam Phong chân nhân, Vô Danh, cùng với Kiếm Thánh Độc Cô vừa mới trở thành Võ Thánh ra, trong chốn giang hồ còn có nhiều Võ Thánh đến vậy cơ à?"

"Cửu Châu quả nhiên là long đàm hổ huyệt, trừ hai lão quái vật Đế Thích Thiên và Tiểu Tam Tiểu này ra, vẫn còn nhiều Võ Thánh mà chưa hề nghe danh bao giờ?"
...

Nghe được có sáu vị Võ Thánh, mọi người đều không giữ được bình tĩnh.

Bọn giấu nghề này, rõ ràng tu vi đã ở mức tuyệt thế, còn trốn ở đáy nước không ra.
Đương nhiên, đây là phản ứng của người bình thường.

Bọn lão ngoan đồng, Hoàng Dược Sư, cũng lập tức đứng lên.
Bọn họ nghe được cái gì?

Lâm Triều Anh!

Lâm Triều Anh không chết, mà trái lại còn trở thành Võ Thánh.
Lão ngoan đồng lập tức không giữ được bình tĩnh.

"Lâu chủ, Lâm Triều Anh, chính là tổ sư của Cổ Mộ Phái, có phải là Lâm Triều Anh mà năm xưa có uẩn khúc với sư huynh Vương Trùng Dương của ta hay không?"

Nhất Đăng Đại Sư, Hồng Thất Công cùng với Hoàng Dược Sư, những người quen biết Lâm Triều Anh, đều không cách nào bình tĩnh.
Chợt nghe được Lâm Triều Anh khi xưa còn chưa chết, trái lại còn trở thành Võ Thánh.

Mặc dù tâm tính của bọn hắn siêu nhiên, trong lòng cũng dậy sóng, nhấc lên phong ba.
Trong nháy mắt, con ngươi của bọn họ đều chuyển động, trong lòng hiện lên đủ loại suy đoán.

Lưu Tiêu cười cười, gật đầu: "Nếu thiên hạ này không có hai tổ sư Cổ Mộ Phái, vậy hắn là Lâm Triều Anh mà ngươi nói."

Tổ sư bà bà của ta còn chưa chết?

Tiểu Long Nữ và Dương Quá đều ngẩn người!

Hai người bọn họ, chắc chắn sẽ không hoài nghi lời nói của Lưu Tiêu.

Lưu Tiêu từng nói là có thể phục sinh cho Bạch Cốt, bọn họ đều tin.

"Vãi chưởng! Lâm Triều Anh không chết!"

"Mẹ nó, tổ sư Cổ Mộ Phái, trước đây chẳng lẽ là giả chết."

"Không chỉ không chết, mà còn trở thành Võ Thánh."

Oanh...

Phản ứng lại, người trong Thiên Cơ Lâu đều nháo nhào cả lên.

Đều biết tổ sư bà bà Lâm Triều Anh của Cổ Mộ Phái, đó là một người có thể sánh ngang với cao thủ tuyệt đỉnh Trùng Dương chân nhân - người đứng đầu Ngũ Tuyệt, đã chết từ vài thập niên trước, nhưng bây giờ lại biết được tin kỳ thực nàng vẫn còn sống.

Loại tin tức này, như một tin sét đánh ngang tai, khiến mọi người trực tiếp ngớ người.

Lão ngoan đồng sắp phát điên, quát: "Không đời nào, lúc trước sau khi Lâm Triều Anh chết đi, sư huynh của ta còn lẻn vào Cổ Mộ Phái nhìn thử."

"Sau khi sư huynh trở về, khóc rống cả lên, Lâm Triều Anh không thể nào còn sống được."

Lão ngoan đồng đã không kìm chế được cảm xúc.

Bởi vì dựa theo phỏng đoán của hắn, cái chết của sư huynh hắn có liên quan đến Lâm Triều Anh.
Chứng kiến Lâm Triều Anh vì sư huynh hắn, đau lòng thần suy, cuối cùng tráng niên mất sớm.
Sư huynh cũng vì thế mà tự trách bản thân cực độ, không bao lâu sau liền chết theo.

Nếu Lâm Triều Anh không chết, chẳng phải nói là sư huynh mình năm đó bị nàng gạt, vì bi thương quá độ mà tử vong.
Tiểu Long Nữ nghe vậy, cũng có chút cau mày.

"Lâu chủ, trong Cổ Mộ Phái, thi cốt của tổ sư bà bà vẫn còn đó."

"Dưới sự chỉ dẫn của sư phụ, ta đã mở ra và nhìn thấy."

Tuy tin tưởng Lưu Tiêu, nhưng Tiểu Long Nữ cũng nói ra nghi vấn trong lòng mình.
Dương Quá cũng điên cuồng gật đầu theo.

Cổ Mộ Phái chỉ có một nhóm người, khắp nơi đều là quan tài.

Thi cốt của Lâm Triều Anh, hắn cũng từng thấy.
Lưu Tiêu nói: "Ngươi cũng đã nói là sư huynh của ngươi đi xem, ngươi không có tự mình nhìn thấy Lâm Triều Anh chết, vậy thì tại sao ngươi lại dám chắc nàng đã chết."

Thiên Cơ Lâu suy tính, chưa bao giờ sai.

Hiện tại quyền hạn của hắn trong Thiên Cơ Lâu, suy tính nhân vật cấp bậc Võ Thánh, căn bản không cần tốn bao nhiêu thời gian.
Lão ngoan đồng nghe vậy liền ngẩn người.

Chẳng lẽ Lâm Triều Anh có cách để giả chết, mà đến cả sư huynh của hắn đều có thể qua mắt.

"Thế thì tại sao nàng phải giả chết chứ?"

"Để sư huynh của ta hổ thẹn à?"

Đám người Hoàng Dược Sư gật đầu, cũng cảm thấy khó hiểu.

Chương 369. Vương Trùng Dương cũng chưa chết

Khóe miệng Lưu Tiêu lộ ra nụ cười: "Có phải sư huynh ngươi sau khi Lâm Triều Anh giả chết không lâu, bỗng nhiên ngã bệnh, sau đó liền chết theo?"

Lão ngoan đồng tỉ mỉ hồi ức lại, tính toán thời gian năm đó, lúc này mới gật đầu.

Nhất Đăng Đại Sư mở miệng, nói: "Lão đạo nhớ là ba tháng sau khi Lâm nữ hiệp chết, thì bỗng nhiên nhận được tin tức động trời, đó là Trùng Dương chân nhân qua đời."

Giữa các Ngũ Tuyệt, giao tình giữa Nhất Đăng Đại Sư và Vương Trùng Dương là sâu đậm nhất.
Cho nên đối với cái chết của Vương Trùng Dương, hắn cũng nhớ rõ nhất.
Mọi người, đều ngừng thở, im lặng lắng nghe.

Thấy bộ dáng của Lưu Tiêu, đều biết e rằng sắp phải nghe được một tin tức oanh trời.

"Lâu chủ chuẩn bị tiết lộ bí mật!"

"Lâm Triều Anh nữ hiệp giả chết, lừa gạt Trùng Dương chân nhân, trong chuyện này, e rằng có không ít bí mật."

"Lâu chủ ra tay, tất nhiên sẽ moi móc đến cùng, coi như Tiểu Long Nữ của Cổ Mộ Phái gia nhập Thiên Cơ Lâu, hắn cũng không lưu tình tí nào."
...

Mọi người chung quanh réo rít, tràn đầy phấn khởi.

Tin động trời ngày hôm nay, thậm chí có dính dáng đến Vương Trùng Dương, người đứng đầu Ngũ Tuyệt.

Vương Trùng Dương đỉnh tới cỡ nào, từ khi hắn lấy được Cửu Âm Chân Kinh nhưng lại không học nó thì đã có thể thấy được lốm đốm.
Đương nhiên, Tiên Thiên Công của hắn cũng có loại sức mạnh này.

Hoa Sơn Luận Kiếm, hắn một tá võ.

Người bị hắn 'bán hành', ngày hôm nay trừ Hồng Thất Công đã bị thương ra, thì các cao thủ Ngũ Tuyệt khác ở đây cũng không phải là đối thủ của hắn.

"Lâu chủ, lời này của ngươi là có ý gì?"

Mí mắt của Chu Bá Thông bỗng nhiên giật giật.

Đang nói về chuyện Lâm Triều Anh, sao bây giờ lại nói sang chuyện sư huynh hắn chết lúc nào?
Mí mắt của Chu Bá Thông giật một cái.

Năm đó, cái chết của Trùng Dương chân nhân vốn là rất kỳ quặc.

Một cao thủ tuyệt đỉnh như thế, cao nhân của Đạo gia, thủ đoạn dưỡng sinh cao siêu tới nhường nào.

Bỗng dưng lại chết, khi tin tức này truyền khắp giang hồ, kỳ thực đã có rất nhiều người đều cho rằng đó là tin đồn nhảm.

"Có ý gì sao?"

Lưu Tiêu cười: "Thời điểm Lâm Triều Anh chết, chỉ mới hơn 40 tuổi."

"Chưa kể, nàng sắp đột phá cảnh giới Đại Tông Sư, bộ ngươi thật sự cảm thấy thân thể của nàng sẽ xảy ra vấn đề, và cứ chết như thế sao?"

"Còn nữa, sư huynh Vương Trùng Dương của ngươi, Đạo gia chân nhân, coi trọng dưỡng sinh nhất, tu vi càng là có một không hai trong thiên hạ, là người đứng đầu Ngũ Tuyệt."

"Nhưng lại chết bất đắc kỳ tử, không hề có điềm báo, cũng không có gặp phải nội thương khi chém giết với người khác."

"Ngươi hỏi mọi người ở đây xem, có mấy người tin tưởng tin tức sư huynh ngươi chết vào năm đó?"

Mọi người đều đang lắc đầu!

Ngay cả Hoàng Dược Sư và Nhất Đăng Đại Sư, năm đó khi nghe được tin Vương Trùng Dương chết, phản ứng đầu tiên cũng cho rằng đó là tin đồn nhảm.
Bởi vì trước đó Vương Trùng Dương cũng đã giả chết để dụ Âu Dương Phong đến, tất cả mọi người đều cho rằng hắn đang tiếp tục giả đò.

Mãi đến khi quan tài được chôn xuống, mọi người mới tin rằng Vương Trùng Dương thật sự đã chết.
Lão ngoan đồng trợn mắt ngoác mồm, khó tin.

Hắn cà lăm, nói: “Ngươi… Ý của ngươi là sư huynh ta chưa chết."

Ta x!

"Ý là, không chỉ Lâm Triều Anh không chết, mà kể cả Trùng Dương chân nhân cũng còn sống.”
“Năm đó hắn bắt chước theo Lâm Triều Anh, cũng giả chết hòng lừa gạt người đời ư?"

"Lâu chủ! Xin hãy nói rõ!"

"Kích thích thật! Trùng Dương chân nhân và Lâm Triều Anh đều giả chết, ta nghĩ ta biết được chút gì rồi."

"Một cặp oan gia giả chết, các ngươi vẫn chưa rõ sao? Trùng Dương chân nhân đã là thần tiên rồi, chẳng qua là thần tiên đang tận hưởng khoái hoạt

mà thôi."
...
Bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu, lập tức trở nên nóng hơn bao giờ hết.
Bọn sắc lang kia, từng người đều đang huýt sáo.

Lưu Tiêu cũng không trả lời những người này, mở miệng nói: "Võ Thánh Bảng hạng 5, Vương Trùng Dương!"

"Tu vi: Võ Thánh sơ kỳ!"

Ùng ùng!

Lời này vừa nói ra, chẳng khác nào triệt để xác nhận chuyện Trùng Dương chân nhân cũng còn sống.
Trong lòng vô số người run rẩy, trực tiếp ngây dại ra.

Người đứng đầu Ngũ Tuyệt, Trùng Dương chân nhân, vậy mà thực sự còn sống.
Sau một khắc, trong Thiên Cơ Lâu xôn xao.

"Ha ha... Ta cũng không tin Trùng Dương chân nhân đã chết."

"Vãi thật, Trùng Dương chân nhân và Lâm Triều Anh nữ hiệp, đều cùng nhau giả chết làm đôi uyên ương."

"Trùng Dương chân nhân cuối cùng đã hiểu ra, tuy không có quang minh chánh đại chung sống với Lâm Triều Anh nữ hiệp, nhưng người hữu tình vẫn sẽ thành thân thuộc."
...

"Vương Trùng Dương vẫn còn sống!"

Hoàng Dược Sư cả kinh đứng lên, khó có thể tin được.

"A Di Đà Phật!"

Khuôn mặt Nhất Đăng Đại Sư lộ vẻ kích động.
Năm đó hắn từng khuyên Vương Trùng Dương.

Thế nhưng gia hỏa đó chết bầm kia đến chết vẫn sĩ diện, mất hết mặt mũi, cuối cùng thì xuất gia làm đạo sĩ trong cơn tức giận.

"Su huynh ta..."

Lão ngoan đồng vui đến phát khóc, lôi kéo Anh Cô.

Vương Trùng Dương ở trong lòng hắn, chính là một thiên thần.
Người mà hắn sùng bái nhất, chính là Vương Trùng Dương.

Phàm là gặp phải có người ra vẻ, câu nói đầu tiên của hắn chính là nếu sư huynh ta còn sống, một tay là có thể trấn áp ngươi.
Bởi vậy có thể thấy được, cảm tình của Lão ngoan đồng dành cho Vương Trùng Dương đã đạt tới mức độ tin cậy tuyệt đối.

Chương 370. Hai mươi vạn lượng

"Tổ sư còn sống?"

Bọn Khâu Xử Cơ, cũng bị chấn động trong lòng, sau một khắc lại mừng như điên.

"Thần kỳ! Trùng Dương chân nhân cũng sĩ diện thật, vì muốn chung sống với Lâm Triều Anh, thế mà nghĩ ra biện pháp này."

Hoàng Lão Tà cảm thấy kinh ngạc.

Lưu Tiêu lắc đầu: "Đây cũng không phải là biện pháp của Trùng Dương chân nhân."

"Gia hỏa này thà chết vì sĩ diện, chứ không chịu thua!"

"Năm đó hắn đánh cược thua, tình nguyện xuất gia, chứ không cưới Lâm Triều Anh, làm sao hắn có thể nghĩ ra biện pháp đó được."

Tiểu Long Nữ khó tin nhìn về phía Lưu Tiêu, nói: "Lâu chủ, ý của ngươi là, đây là chủ ý của tổ sư bà bà ta."

Lưu Tiêu gật đầu: "Đúng vậy!"

"Là tổ sư bà bà của ngươi!"

"Nàng giả vờ u sầu thành bệnh, tráng niên mất sớm."

"Trùng Dương chân nhân biết tin nàng chết, lập tức rung động, tự trách bản thân."

Một bên, Chu Bá Thông gật đầu.

Lúc trước tin tức Lâm Triều Anh qua đời truyền đến.

Người ngoài không biết, nhưng sao hắn lại không biết chuyện sư huynh Vương Trùng Dương khóc lóc, tự trách không thôi.

"Hắn hối hận, lúc này bèn vi phạm lời thề, lặng lẽ lẻn vào Cổ Mộ ngắm Lâm Triều Anh lần cuối."

"Khi nhìn thấy dung nhan của Lâm Triều Anh, hắn cũng không kìm nén được cảm xúc, vô cùng hối hận, không nhịn được nói ra hết những chuyện

mà hắn hối hận và tự trách trong những năm qua, ngay trước di thể của Lâm Triều Anh."

Khóe miệng của Lưu Tiêu cười cười.

Năng lực suy tính của Thiên Cơ Lâu, để cho hắn như thể lạc vào một thế giới thần kỳ, chứng kiến hình ảnh Vương Trùng Dương rơi lệ bi thương trước quan tài của Lâm Triều Anh.
"Chờ Trùng Dương chân nhân kể hết, Lâm Triều Anh lập tức sống lại, bắt lấy Trùng Dương chân nhân không buông."
"Và thế là Vương Trùng Dương trúng kế!"

Ha ha...

Sau khi Lưu Tiêu nói đến đây, trong Thiên Cơ Lâu đều tràn đầy tiếng phì cười.
Phảng phất là nhìn thấy được cảnh Trùng Dương chân nhân bị bắt tại trận.

"Lúc này, mặc dù Trùng Dương chân nhân biết mình lại bị Lâm Triều Anh lừa, thế nhưng khi hắn nghe được tin Lâm Triều Anh qua đời, hắn đã hiểu ra tình cảm trong lòng mình, hận rằng thế gian này không có thuốc hối hận."

"Hai người ở trong cổ mộ tình chàng ý thiếp một hồi, liền bàn bạc và tương kế tựu kế, sau đó hai người quyết định cùng nhau giả chết."

"Vừa không bị người đời cười nhạo, vừa có thể chân chính sống cạnh nhau, trở thành một cặp thần tiên tiêu dao khoái hoạt."

Mọi người, trợn mắt ngoác mồm!

Trùng Dương chân nhân, cuối cùng vẫn bại dưới tay Lâm Triều Anh.
Vừa dùng một chiêu, Trùng Dương chân nhân liền khóc sướt mướt chạy đến.

"Cuối cùng, vẫn là Lâm Triều Anh nữ hiệp cao tay hơn!"

Hoàng Dược Sư cảm thán vị kỳ nữ này.

Năm đó Vương Trùng Dương dùng tài nghệ của mình trấn áp Ngũ Tuyệt, nhưng người duy nhất khiến hắn đau đầu chính là Lâm Triều Anh.

Nếu không phải Lâm Triều Anh không có tham dự Hoa Sơn Luận Kiếm, thì kẻ đứng đầu Ngũ Tuyệt là ai còn chưa dám chắc.

"Lâu chủ, sư huynh của ta bây giờ đang ở đâu?"

Chu Bá Thông kích động, dùng ánh mắt chứa đầy hy vọng nhìn về phía Lưu Tiêu.

Lưu Tiêu lắc đầu: "Hai mươi vạn lượng bạc, còn không thì ta sẽ không tiết lộ địa phương ẩn cư của Trùng Dương chân nhân."

“Hơn nữa các ngươi nghĩ cho kỹ, nếu Trùng Dương chân nhân đã giả chết, thì liệu hắn có bằng lòng gặp lại ngươi hay không?”

Chu Bá Thông ngây ngốc ngay tại chỗ.
Đúng vậy!

Biết địa phương ẩn cư của sư huynh thì sao chứ.

Nói không chừng chính hắn chưa gặp sư huynh, sư huynh đã chạy trước rồi.
Dù sao sư huynh cực sĩ diện, giả chết để chung sống với Lâm Triều Anh.
Nếu bọn hắn tìm tới cửa, thì e rằng sắc mặt của sư huynh sẽ hết sức khó coi.

"Chu lão ca, ngày hôm nay lâu chủ tiết lộ bí mật giữa sư huynh ngươi và Lâm Triều Anh, thế nhưng sư huynh ngươi biết chuyện mình bị bại lộ rồi thì có thể sẽ đến tìm ngươi cũng không biết chừng."

"Mấy thập niên qua, có lẽ sư huynh ngươi đã không còn là người sĩ diện đến chết của năm xưa."

Thiên Cơ Lão Nhân khuyên nhủ Chu Bá Thông.

Hai người gần đây rất thân thiết.

Phỏng chừng nếu không có Anh Cô xen vào, thì hai người đều trực tiếp ở chung một phòng chữ "Thiên".

"Có đạo lý!"

Lão ngoan đồng gật đầu, không còn quan tâm đến chuyện tìm Vương Trùng Dương.
"Ta..."

Dưới Chung Nam Sơn, Vương Trùng Dương suýt nữa hộc máu.

Tuy đã ẩn cư, nhưng hắn cũng lo cho tình hình của Toàn Chân Giáo, nên đã cùng Lâm Triều Anh ẩn cư ở Chung Nam Sơn nhằm có thể tùy thời biết được động thái của Toàn Chân Giáo.

Thiên Cơ Lâu xuất hiện ở giang hồ, Vương Trùng Dương và Lâm Triều Anh cũng quan tâm.

Chuyện mà hắn không muốn nhìn thấy nhất, đó là chuyện hắn với Lâm Triều Anh giả chết bị bại lộ.
Trùng Dương chân nhân là một người cực kì sĩ diện, giờ khắc này trong lòng liên tục chửi thầm "con mẹ nó".

Những lão hữu đó đã biết chuyện này, sợ là đều đang liên tục phá cười.

Đồ tử đồ tôn của hắn, e rằng trong lòng đang suy nghĩ: sư tổ để bọn ta xuất gia, nhưng chính hắn lại chạy đi lấy vợ.
Thanh danh của hắn, bị hủy hoại trong thoáng chốc!

Toàn bộ giang hồ, đã không còn ai nể Trùng Dương chân nhân hắn nữa rồi.

Chương 371. Chỉ có thể đi Thiên Cơ Lâu

"Sao thế? Ngươi hối hận à?"

Ánh mắt của Lâm Triều Anh bất thiện nhìn về phía Vương Trùng Dương.
Vương Trùng Dương lộ ra nụ cười trừ: "Đâu có!"

Sao ta dám chứ!

Lâm Triều Anh nói: "Thiên Cơ Lâu này quả nhiên thần bí, thông thiên triệt địa."

"Mỗi lần ta đi ra ngoài, kể cả mua sắm, đều ngụy trang rất kỹ, không nghĩ tới bọn họ cũng biết sự việc ta giả chết."

"Tình báo này, có thể nói là khủng bố."

"Nếu bọn họ muốn thống nhất Cửu Châu, e là không ai có thể ngăn cản bọn họ."

Năng lực tình báo khủng bố của Thiên Cơ Lâu, làm cho Lâm Triều Anh

kinh hãi.

Hai người giả chết ẩn cư, ngay cả đệ tử đều không nhìn ra kẽ hở, nhưng lại bị người ngoài phát hiện.
Loại năng lực tình báo này, quả thực nghe rợn cả người.

"Vậy tính sao đây?"

Vương Trùng Dương cũng lo lắng.

Dù tình báo của Thiên Cơ Lâu dọa người đi chăng nữa, hắn căn bản cũng không quan tâm.

Hiện tại tin tức hắn không chết bị bại lộ, hắn đau đầu không muốn đi ra ngoài gặp sư đệ, những lão hữu và đồ tử đồ tôn.

Hơn nữa mấy đồ vật thần kỳ của Thiên Cơ Lâu, đủ loại thần công tuyệt học, hắn và Lâm Triều Anh đã sớm động tâm.
Nếu không phải đang giả chết ẩn cư, bọn họ đã sớm chạy tới Thiên Cơ Lâu.

"Tính sao đây? Khắp thiên hạ đều biết chuyện, có giấu giếm, thì Trùng Dương chân nhân ngươi cũng sẽ bị chọc quê mà thôi."

Lâm Triều Anh ước gì khắp thiên hạ đều biết chuyện của mình và Trùng Dương chân nhân.

Vốn là chuyện tốt, nhưng lại làm như thể là chuyện xấu không muốn ai biết đến.

"Ý của ngươi là, chúng ta cứ trực tiếp đi tới Thiên Cơ Lâu?"

Vương Trùng Dương có chút tâm động!

Thiên Cơ Lâu là nơi hội tụ nhóm bằng hữu và đồ tử đồ tôn của hắn.
Toàn bộ cao thủ tuyệt đỉnh ở Cửu Châu đều đang ở đó.

Đối với tính cách của hắn mà nói, ẩn cư nhiều năm không ra giang hồ, cũng không phải là chuyện sung sướng gì.
Trên thực tế, có đôi khi hắn cũng muốn bằng mọi giá, để cho toàn bộ thiên hạ đều biết chuyện của bọn họ.
Hiện tại đã bại lộ rồi, thì đây chính là cơ hội.

Cười thì cứ việc cười!

Thời điểm lâu chủ Thiên Cơ Lâu tiết lộ bí mật này, e là những người đó đã cười đã đời rồi.

"Ừm!"

Lâm Triều Anh gật đầu.

"Vậy đi, thu dọn hành lý, chúng ta chuẩn bị xuất phát."

Trong lòng có quyết định, Vương Trùng Dương lập tức khẩn trương.

Trung Thần Thông Vương Trùng Dương mai danh ẩn tích đã lâu, hắn đang nóng lòng muốn cho thế nhân thấy phong thái của mình một lần nữa.
Bây giờ đã là cao thủ Võ Thánh!

Kẻ đứng đầu Ngũ Tuyệt tới, để cho thế nhân trầm trồ...

"Tổ sư bà bà vẫn còn sống?"

Khi Lý Mạc Sầu biết được tin tức này, trong lòng sợ hãi không thôi.
Thế nhân đều đang chạy tới Thiên Cơ Lâu, nhưng nàng lại không dám.

Nàng là ma đầu giết người tùy tiện, có đi thì cũng sẽ bị người ta trừ ma vệ đạo.

Hơn nữa sư muội Tiểu Long Nữ đi trước một bước, còn trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu, càng khiến nàng chùn bước.
Có điều, trải qua nhiều lần quan sát, có thể tin cậy sự uy tín của Thiên Cơ Lâu.

Kể cả lâu chủ của bọn hắn, cũng sẽ không phá hư quy củ.
Hơn nữa hiện tại, tổ sư bà bà Lâm Triều Anh còn sống.

Sẽ không đời nào bỏ mặc Cổ Mộ Phái, đến lúc đó, e là sẽ phải thanh lý tên phản đồ như nàng.
Tổ sư bà bà là Võ Thánh, đừng nói nàng chỉ là nửa bước Tông Sư, coi như nàng là Đại Tông Sư, cũng không đánh lại.

"Chỉ có thể đi Thiên Cơ Lâu!"

Lý Mạc Sầu trong nháy mắt hạ quyết tâm.

Thiên Cơ Lâu cấm động võ, chỉ cần tranh thủ trước lúc tổ sư bà bà chạy tới

Thiên Cơ Lâu, nàng ở trong Thiên Cơ Lâu không ra, thì ngay cả tổ sư bà bà cũng không dám làm gì nàng.

"Lăng Ba, Vô Song, thu dọn đồ đạc, chúng ta lập tức lên đường đến Thiên Cơ Lâu."

Lý Mạc Sầu lập tức hành động.

Hồng Lăng Ba và Lục Vô Song nghe vậy đại hỉ.

Các nàng đã sớm muốn đi Thiên Cơ Lâu.

Nhưng tại sư phụ Lý Mạc Sầu không dám đi, nên các nàng cũng đành bó tay.

"Sư phụ vạn tuế!"

Hồng Lăng Ba hô lên.

Bây giờ lâu chủ Thiên Cơ Lâu, được truyền tụng là thiên hạ đệ nhất kỳ nam tử, được rất nhiều thiếu nữ xem là tình nhân trong mộng.
Nàng cũng không ngoại lệ!

Theo đồn đãi của giang hồ, lâu chủ Thiên Cơ Lâu mặt như ngọc, phong thái tuyệt thế khó tìm.
Hơn nữa, còn có một gương mặt ôn nhu và tươi cười, khiến cho bất kỳ cô gái nào vừa nhìn thấy đã lập tức si mê.
Chưa kể đó, võ công của hắn, được đồn là có một không hai trong thiên hạ.

Đến cả lão quái vật sống mấy ngàn năm như Đế Thích Thiên mà còn bị lâu chủ Thiên Cơ Lâu moi móc bí mật, nhưng Đế Thích Thiên lại không dám tìm đến cửa.

Mà hắn chỉ mới là một thiếu niên 18 19 tuổi, trong lòng của Hồng Lăng Ba cũng có huyễn tưởng về lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Hơn nữa có người nói lâu chủ Thiên Cơ Lâu phóng khoáng và ngông nghênh, phong lưu vô cùng.

Không ít mỹ nữ trên Tuyệt Sắc Bảng và Tình Nhân Bảng, đều bị hắn thu nhận.
Mặc dù Hồng Lăng Ba nàng không có lên bảng, nhưng cũng là một mỹ nhân hiếm thấy.

"Biểu tỷ! Ta tới!"

Trong lòng Lục Vô Song hô to, nàng vẫn dành sự quan tâm đến Thiên Cơ Lâu.
Chuyện biểu tỷ Trình Anh gia nhập Thiên Cơ Lâu, nàng đã sớm biết tin.

Chỉ là ma đầu Lý Mạc Sầu ở trước mặt, nàng không dám biểu lộ gì...

Chương 372. Tà Đế Hướng Vũ Điền

Trong Thiên Cơ Lâu!

Sự việc của Lâm Triều Anh và Vương Trùng Dương, khiến cho mọi người ở đây đều sững sờ.

Không ai ngờ rằng, chuyện người đứng đầu Ngũ Tuyệt - Vương Trùng Dương qua đời làm chấn động giang hồ là một âm mưu.
Giả chết, chỉ là vì muốn "như hình với bóng" cùng Lâm Triều Anh.

Sau khi Lưu Tiêu để tin tức động trời này lắng xuống, tiếp tục nói: "Võ Thánh Bảng hạng 4, Nộ Phong Lôi."

"Tu vi: Võ Thánh sơ kỳ!"

"Người này ta đã giới thiệu qua, nếu ai không biết, thì hỏi những người khác."

Lưu Tiêu rất nhanh cho qua Nộ Phong Lôi!

Ngoại trừ Võ Thánh trong Thiên Cơ Lâu, Võ Thánh ở ngoại giới rất ít thông tin.

"Võ Thánh Bảng hạng 3, Quỳ Hoa Lão Tổ!"

"Tu vi: Võ Thánh trung kỳ!"

Lưu Tiêu đã từng giới thiệu cái tên này, tiếp tục cho qua Quỳ Hoa Lão Tổ.

"Quỳ Hoa Lão Tổ, chỉ là Võ Thánh trung kỳ!"

Chu Vô Thị chấn động!

Quỳ Hoa Lão Tổ của Đại Minh hoàng triều hắn, sống mấy trăm trời.

Không nghĩ tới, tu vi vẫn chỉ là Võ Thánh trung kỳ.

Bởi vậy có thể tưởng tượng, Võ Thánh tu luyện khó tới cỡ nào.
Những người khác, cũng đều tặc lưỡi.

Thảo nào trên đời chỉ có mấy người là Võ Thánh, Quỳ Hoa Lão Tổ sống mấy trăm năm, thế mà mới chỉ là Võ Thánh trung kỳ.

"Võ Thánh Bảng hạng 2, Hướng Vũ Điền!"

"Tu vi: Võ Thánh trung kỳ!"

Hướng Vũ Điền?
Mọi người đều lộ vẻ mờ mịt.

"Ta x, lại là một đại lão chưa từng nghe nói qua."

"Mẹ ơi! Mấy Võ Thánh này nghĩ gì vậy trời, ai cũng có tu vi kinh thế hãi tục, nhưng lại trốn tránh không muốn gặp người."

"Ta lại cảm thấy bình thường, dù sao Võ Thánh ít nhất có thể sống tới ba trăm năm, có lẽ là lão quái vật mấy trăm tuổi, đã sớm không còn sống trên giang hồ cũng nên."

"Mẹ nó, ta cảm thấy giữa ta và cao thủ tuyệt thế, chỉ kém nhau ở chỗ ẩn thế."
...
Lại một cái tên chưa hề nghe nói qua, mọi người đều không giữ được bình tĩnh.

Bảng xếp hạng lần này của Thiên Cơ Lâu, những kẻ mạnh nhất đều là những người chưa bao giờ ra giang hồ.
Trái ngược hoàn toàn so với các cao thủ có danh có tiếng trên giang hồ, bọn hắn đều là cao thủ tuyệt thế chân chính.

Bên này, Tà Vương Thạch Chi Hiên nhíu chặt lông mày, ngưng trọng nói: "Lâu chủ, ngươi nói Hướng Vũ Điền, có phải là Tà Đế Hướng Vũ Điền, cao thủ tuyệt thế của Ma Môn ta hơn ở hai trăm năm trước hay không?"

Tà Đế Hướng Vũ Điền?

Loan Loan, Sư Phi Huyên nghe vậy, chợt biến sắc.

Bởi vì môn phái của bọn họ, đều xuất hiện cùng thời với Hướng Vũ Điền.

Thạch Chi Hiên vừa nói, bọn họ cũng nhớ ra Hướng Vũ Điền là thần thánh phương nào.
Người này từng quét ngang một thời đại, ép cho chính đạo và tà đạo đều run rẩy.

Coi như Từ Hàng Tịnh Trai, Hoa Gian Phái đều phải cúi đầu xưng thần trước Tà Đế Hướng Vũ Điền, không dám nói xấu.

Lưu Tiêu gật đầu: "Đúng thế, chính là người đó."

Sư Phi Huyên biến sắc: "Lâu chủ, chẳng phải nói Tà Đế Hướng Vũ Điền bởi vì luyện Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp, bạo thể mà chết rồi sao?"

Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp!

Lời này vừa nói ra, trong Thiên Cơ Lâu đều là tiếng hít lãnh khí.

Có người không biết nhân vật từ hai năm trước Hướng Vũ Điền này, nhưng bọn hắn biết Đạo Tâm Chủng Ma có lai lịch gì.

Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp, chính là tuyệt thế thần công được ghi bên trong Thiên Ma Sách của Ma Môn, có người nói tu luyện đến cực hạn, có thể cảm ngộ sinh tử áo nghĩa.
Kể cả ma đạo và chính đạo, đều đang truy tìm môn tuyệt thế thần công này.
Thạch Chi Hiên cũng gật đầu theo.

Tà Đế là tiền bối của Ma Môn, hắn cũng nghe nói qua kết cục sau cùng của Hướng Vũ Điền, chính là bạo thể mà chết vì tu luyện Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp.

Trong lúc nhất thời, hô hấp của Thạch Chi Hiên, Sư Phi Huyên và Loan Loan đều trở nên dồn dập, tâm tình có chút kích động.
Bọn họ cũng không phải quan tâm đến Hướng Vũ Điền.

Mà là theo truyền thuyết về Hướng Vũ Điền, hắn là người thực sự tiếp xúc qua thánh vật Tà Đế Xá Lợi của Ma Môn.
Điều này chẳng phải đã nói rõ, chỉ cần tìm được Hướng Vũ Điền, là có thể tìm được Tà Đế Xá Lợi.
Đặc biệt là Thạch Chi Hiên.

Hắn làm Tà Vương đương đại của Ma Môn, nhưng ngay cả thánh vật Tà Đế Xá Lợi đều chưa thấy qua, có thể nói là vô cùng mất mặt.

"Lâu chủ, cầu phổ cập kiến thức về Tà Đế Hướng Vũ Điền!"

"Tà Đế? Khẩu khí thật là lớn, nhưng tu vi của người này, đã đủ để gánh nổi hai chữ 'Tà Đế'!"

"Tà Đế, cái tên này nghe oách thật!"

"Cầu phổ cập kiến thức a!"

Ngắn ngủi vài câu đối thoại, mọi người đều biết Tà Đế Hướng Vũ Điền là nhân vật tuyệt đỉnh tới cỡ nào.
Trong lúc nhất thời, mọi người đều trở nên phấn khởi.

Lưu Tiêu gật đầu, nói: "Tà Đế Hướng Vũ Điền bá đạo tới cỡ nào, các ngươi chưa hề nghe qua nên phỏng chừng là khó có thể tưởng tượng."

"Thiên Ma Sách xuất hiện từ mấy nghìn năm, trong đó có ghi lại tuyệt học chí cao vô thượng Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp của Ma Môn, hắn là người duy nhất trong mấy ngàn năm qua, tu luyện thành công kỳ công Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp này."

...

Chương 373. Kiếm Thánh xếp đầu bảng

Mọi người lập tức chấn động!

Thiên Ma Sách bắt nguồn từ Chiến Thần Đồ Lục, xuất hiện từ rất lâu trong lịch sử, thậm chí có khả năng bắt nguồn từ thời đại Vũ Hoàng.

Thời gian lâu như vậy, đủ loại thiên kiêu cái thế của Ma Môn lần lượt xuất hiện.

Mọi người đều không thể luyện thành công Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp. Nhưng Hướng Vũ Điền lại luyện thành, có thể tưởng tượng được tài nghệ của hắn sâu bao nhiêu.

"Vãi chưởng! Không hổ là Võ Thánh đại lão!"

"Tuy Hướng Vũ Điền là cao thủ ma đạo, nhưng ngay cả ta cũng không thể không nói hai chữ 'kỳ tài'."

"Thảo nào Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp thường hay thất truyền, hóa ra là độ khó tu luyện của nó biến thái đến thế, mấy nghìn năm nhưng chỉ có một người luyện thành."

"Một đời Tà Đế, khủng bố như vậy, thảo nào Thạch Chi Hiên cũng chỉ dám đặt tên là Tà Vương, không dám sánh vai cùng hắn."

Những gì mà Lưu Tiêu vừa nói, khiến cho rất nhiều người giật mình.
Kể cả lão đạo Trương Tam Phong, đều lộ ra thần sắc dị thường.

Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp mà mấy nghìn năm qua không ai luyện thành, nhưng lại bị Hướng Vũ Điền luyện thành, đích thị là vô cùng kinh diễm.

"Lâu chủ, truyền thuyết kể vị Tà Đế Hướng Vũ Điền kia vì tu luyện Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp nên bạo thể mà chết rốt cuộc thực hư là như nào?"

Thạch Chi Hiên hỏi.

Tà Đế cũng không thể nào giống như Trùng Dương chân nhân, bởi vì muốn cùng chung sống với một nữ tử, mà lại không biết xấu hổ đi giả chết.

Lấy phong thái của Tà Đế Hướng Vũ Điền, sẽ không cổ hủ như Vương Trùng Dương, để tâm đến quan điểm của người đời.

Lưu Tiêu nói: "Chuyện này có liên quan đến Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp."

"Cũng có liên quan đến cách đối nhân xử thế của Tà Đế Hướng Vũ Điền!"

“Tuy nói hắn là Tà Đế, là đệ nhất cao thủ của Ma Môn, nhưng cũng không phải là tà ma chân chính, lạm sát vô số kẻ vô tội."

Thạch Chi Hiên cung kính: "Xin lâu chủ giải đáp thắc mắc!"

Lưu Tiêu nói: "Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp, chú trọng Tuỳ Đạo Nhập Ma."

"Trong quá trình này, tính cách của người đó sẽ thay đổi từng chút một."

"Chỉ cần sơ sẩy một cái, liền sẽ nhập ma, triệt để trở thành một cỗ máy giết chóc."

Thạch Chi Hiên gật đầu.

Mặc dù hắn không có tu luyện Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp, nhưng liên quan tới môn kỳ công này, vẫn có đôi chút hiểu biết.

"Môn công pháp này vô cùng nguy hiểm!"

"Dù rằng vị Tà Đế này là cao thủ ma đạo, nhưng trong lòng cũng có lương tri."

"Vì không muốn để cho môn kỳ công này làm hại thương sinh, nhưng đồng thời cũng không muốn nó thất truyền, nên sau khi Tà Đế luyện kỳ công này đến mức đại thành, hắn liền thu mấy vị đệ tử trời sinh tính tình lương thiện."

"Để bọn đệ tử đó, một lòng một dạ chú tâm vào việc tranh đoạt Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp, chứ không được phép ra ngoài làm hại thương sinh."

"Đồng thời, vì hù dọa hậu nhân, để hậu nhân không tu luyện môn kỳ công đó, hắn đã truyền ra ngoài tin tức hắn bạo thể mà chết vì tu luyện Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp."

"Toàn bộ bố cục của hắn, có thể nói là dụng tâm lương khổ!"

"Chỉ có điều, người giang hồ lòng tham không thấy đáy, không ai có thể đối mặt với Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp mà không tâm động."

"Đương nhiên, nếu thật sự không biết lượng sức mình mà đi tu luyện, không phải ai cũng là Hướng Vũ Điền."

"Nên là kết quả sau cùng, vẫn sẽ là bạo thể mà chết."

"Phải biết rằng, thứ cốt lõi để tu luyện Đạo Tâm Chủng Ma, chính là đạo tâm."

"Không có đạo tâm, như thế nào có chủng ma."

Một đời Tà Đế, cao thủ chí cao vô thượng của Ma Môn, vậy mà lo lắng cho thương sinh.
Vừa nghe thấy lời này, rất nhiều người đều thấy vô cùng kỳ lạ.

Đặc biệt là những người như Thạch Chi Hiên biết sự tích của Tà Đế, càng cảm thấy tam quan bị phá vỡ.

"Tà Đế thật không ngờ lại trượng nghĩa như thế!"

"Vãi chưởng! Trên thực tế có khá nhiều nhân vật tà đạo, nhưng cũng chỉ là xuất thân tà đạo của họ mà thôi, còn về phong cách hành sự của bọn họ, còn quang minh lỗi lạc hơn rất nhiều người chính đạo khác."

"Thiên hạ thương sinh, nợ Tà Đế một lời cảm tạ."
...

Thành tựu của Hướng Vũ Điền, đương nhiên khiến cho mọi người cảm thán.
Nếu tà đạo là như vậy, thì mọi người càng hi vọng có thêm nhiều người giống như hắn.

Giữa chính nghĩa và sư môn truyền thừa, hắn lựa chọn giả chết để vẹn cả đôi đường.
Việc giả chết này vĩ đại hơn Vương Trùng Dương nhiều.

Không thể không nói, một đời Tà Đế, phong thái xác thực khiến không ít người ngưỡng mộ.

Đợi người trong Thiên Cơ Lâu tiêu hóa xong tin về Hướng Vũ Điền, Lưu Tiêu mới nói tiếp: "Võ Thánh Bảng hạng 1, Kiếm Thánh!"

"Tu vi: Võ Thánh sơ kỳ!"

Lời này vừa nói ra, Thiên Cơ Lâu vừa lắng xuống lại lần nữa nổ tung.

"Ta x, Kiếm Thánh vậy mà là Võ Thánh Bảng đệ nhất!"

"Vãi chưởng, Võ Thánh sơ kỳ, đứng đầu bảng!"

"Kiếm thức thứ 23, khủng bố đến vậy ư."
...

Mọi người đều biết, Kiếm Thánh có thể xếp thứ nhất, tuyệt đối có liên quan đến Thánh Linh Kiếm Pháp.

Lưu Tiêu gật đầu: "Kiếm thức thứ 23, Diệt Thiên Tuyệt Địa, kinh khủng hơn các ngươi tưởng tượng nhiều!"

"Bây giờ giữa các Võ Thánh, ngoại trừ Võ Thánh của Thiên Cơ Lâu ta ra, thì thiên hạ này không có bất kỳ Võ Thánh nào có thể giữ được cái mạng trước kiếm thức thứ 23."

"Kể cả Đế Thích Thiên, đều bị kiếm thức thứ 23 làm cho kinh sợ thối lui!"

Chương 374. Đại hội Hiệp Khách Đảo

Oanh!

Đế Thích Thiên cũng bị Kiếm Thánh làm kinh sợ thối lui, khiến cho trong lòng mọi người sững sờ.
Đế Thích Thiên là cao thủ gì, không cần phải bàn nhiều.
Một thức kiếm pháp, dọa lui Đế Thích Thiên.

Điều này đối với mọi người mà nói, quả thực là một thần thoại.

"Lợi hại! Thảo nào trên Kiếm Thần Bảng, hắn có thể xếp trước lão đạo!"

Trương Tam Phong chấn động!

Lúc trước không có thu được Thiên Cơ Vạn Tượng Công, hắn không dám giao thủ với Đế Thích Thiên.
Mấy năm nay khiêm tốn như vậy, chính là không muốn Đế Thích Thiên để mắt tới.

Nếu mà hắn có thực lực uy hiếp được Đế Thích Thiên, thì đã không cần ngồi ngây người trên Võ Đang Sơn mấy thập niên.
Khi Võ Thánh Bảng xuất hiện, nhanh chóng đã làm rung chuyển cả Cửu Châu.

Không chỉ Cửu Châu chấn động, mà các Võ Thánh lên bảng cũng bị chấn động.

Trong thâm sơn nào đó ở Đại Đường hoàng triều, nơi này chính là địa phương ẩn cư của Hướng Vũ Điền.

Hắn ngộ ra sinh tử áo nghĩa, tấn thăng trở thành Võ Thánh tuyệt thế, liền ẩn cư tại đây.

Vốn cho rằng thiên hạ không có bất kỳ người nào biết mình còn sống, không ngờ Thiên Cơ Lâu thần bí khó lường kia, vậy mà biết hết mọi chuyện.

Đến cả việc hắn dàn xếp Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp, đối phương cũng

biết.

"Nếu thiên hạ đều biết, vậy đi ra ngoài thôi!"

Hướng Vũ Điền hào hiệp không thôi.

"Hoặc... Đây cũng là cơ hội của ta!"

Bây giờ, hắn đã 230 tuổi, nhưng vất vả lắm mới tu thành Võ Thánh trung kỳ.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thì tới lúc đạt tuổi thọ 300 tuổi của cao thủ Võ Thánh, thì cùng lắm chỉ là Võ Thánh hậu kỳ.
Khoảng cách cảnh giới Nhập Hư, ngay cả tư cách mò ngưỡng cửa cũng không có.

Không vào Hư Cảnh, hắn cuối cùng chỉ có thể chết già trong thâm sơn, trở thành một bộ xương khô.

Tuy là ẩn thế, nhưng không có nghĩa là hắn sẽ từ bỏ toàn bộ, không chỉ đăng lâm đỉnh phong võ đạo, mà thậm chí còn muốn phá toái hư không.
Sự thần kỳ của Thiên Cơ Lâu, Hướng Vũ Điền cũng biết.

Giờ khắc này bị lộ ra, hắn không nhịn được muốn đi ra ngoài.

Thần Võ Huyền Công siêu việt cả Chiến Thần Đồ Lục và Thiên Ma Sách, cùng với Thiên Cơ Vạn Tượng Công dành riêng cho đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Thiên hạ này, phàm là võ giả, không ai mà không thèm khát.

Sau một khắc, Hướng Vũ Điền một bước phá không, bay về hướng Lạc Dương Thành ở Trung Châu.

Coi như không có cơ duyên, hắn cũng dự định sau vài thập niên, quay lại Cửu Châu...

…
"Thành Thị Phi, lâu chủ của các ngươi, mấy ngày rồi không thấy đâu, vị lâu chủ háo sắc đó, đừng bảo là vui quá trớn, không bò dậy nổi nha."

Lời này vừa nói ra, trong Thiên Cơ Lâu đều vang lên tiếng cười.
Hằng ngày, công việc của lâu chủ luôn khiến người ngoài và cả đám đệ tử Thiên Cơ Lâu như Thành Thị Phi, đều đỏ cả mắt.
Lúc này, Lưu Tiêu đã vài ngày chưa từng xuất hiện.

Một đám háo sắc bên trong Thiên Cơ Lâu, nhớ nhung hắn không thôi.
Lâu chủ chưa từng xuất hiện, Thiên Cơ Lâu liền mất đi tiếng cười.
Mọi người tu luyện, đều cảm thấy ỉu xìu.

Thành Thị Phi nói: "Các ngươi bớt nói xấu lâu chủ!"

"Lâu chủ có việc quan trọng phải làm, phỏng chừng vài ngày nữa mới có thể trở về."

Hắn trừng mắt nhìn về phía người vừa mới mở miệng: “Ta nhớ kỹ dáng dấp của ngươi, chờ lâu chủ trở về, ta sẽ nói cho hắn biết."

Hắn tỉ mỉ suy nghĩ.

Dường như muốn lập công lớn gì đó.

"Đừng! Thành Thị Phi!"

"Tha cho ta đi!"

Người này bị lời nói của Thành Thị Phi dọa sợ hết hồn.

Trong số các đệ tử Thiên Cơ Lâu, nếu nói ai là tên lưu manh nhất, thì đó là Thành Thị Phi.
Thân là đệ tử Thiên Cơ Lâu cao quý, có đôi khi lại ra vẻ du côn, khiến cho không ít người cũng đau đầu.
Chính vì gia hỏa này, thường hay mách lẻo với lâu chủ, để cho rất nhiều người bị phạt tăng giá phòng.

Lưu Tiêu cũng đích thật không ở Thiên Cơ Lâu.
Và cũng không ở phân lâu!

Hắn đang dẫn theo bọn Vương Ngữ Yên đi tới Hiệp Khách Đảo, tới ăn cháo Lạp Bát đại danh đỉnh đỉnh.
Trên Hiệp Khách Đảo!

Sau khi Long Mộc nhị đảo chủ giới thiệu xong phối phương nấu ra cháo Lạp Bát, sắc mặt của nhiều người đều đại biến.
Nấu đủ loại kịch độc thành cháo, ai muốn chết mới ăn nó.

Sau một khắc, tất cả những người vừa lên Hiệp Khách Đảo, ánh mắt đều rơi vào trên người “Võ Thánh” Lưu Tiêu.
Khác với nguyên tác, hành trình lần này của Hiệp Khách Đảo, nhân sĩ võ lâm ở Đại Mạc đã sảng khoái hơn nhiều.

Bởi vì!

Lâu chủ Thiên Cơ Lâu cũng tới!

Rất nhiều người âm thầm suy đoán, lâu chủ Thiên Cơ Lâu tới bình định khối u ác tính Hiệp Khách Đảo này.
Một vị Võ Thánh muốn tới bình định Hiệp Khách Đảo, cho dù có sợ, cũng phải đến hóng chuyện.
Mọi người, bao gồm cả Thạch Phá Thiên đều giương mắt nhìn về phía Lưu Tiêu.

Nếu Lưu Tiêu dám ăn, thì bọn họ phải ăn hoặc có lẽ là, tất cả người trên Hiệp Khách Đảo vừa lên tới đây đều phải ăn thứ kịch độc này, mọi người đều đang chờ Lưu Tiêu nổi điên.

Chương 375. Cho cháo

"Nếu ngươi dám ăn, sau này đừng tìm ta!"

Đám Chung Linh, đồng loạt mở miệng, cảnh cáo Lưu Tiêu.
Khi các nàng nghe xong phối phương, đều cảm thấy mắc ói.

Mặc dù biết cháo Lạp Bát này là đồ tốt, có thể tăng cường công lực.

Thế nhưng nghe thấy nguyên liệu nào là độc xà, bò cạp, ngô công…
Dù có đánh chết, các nàng cũng sẽ không ăn.
Còn cảnh cáo nếu Lưu Tiêu dám ăn, sau này đừng đụng tới các nàng.

Hiển nhiên, chúng nữ đều bị dọa sợ.

"Lâu chủ, tranh thủ cháo còn nóng!"

Long đảo chủ nhắc nhở Lưu Tiêu.

Trương Tam, Lý Tứ trở về, báo cáo rằng Đại Mạc xuất hiện một nhân vật tuyệt thế -- lâu chủ Thiên Cơ Lâu, Long Mộc nhị đảo chủ nghe xong đều đích thân ra mặt.

Theo nguyên tác, đến khi ăn hết cháo Lạp Bát, Long Mộc nhị đảo chủ mới xuất hiện.
Nhưng vì Lưu Tiêu, Long Mộc nhị đảo chủ đi thẳng đến bến tàu để nghênh đón.

Vì vậy quan hệ giữa hắn và Lưu Tiêu, cũng có thể coi là quen thuộc.

Lưu Tiêu nhìn thoáng qua bát cháo bốc lên khói xanh, thậm chí còn có nửa con ngô công bị dầm trong đó, liền cảm thấy buồn nôn.
Khẩu vị của hắn cũng không có nặng đến vậy.

Chưa nói đến việc đạt đến cảnh giới như hắn hiện giờ, cháo Lạp Bát không có tác dụng gì.

Mà dù có tăng thêm mấy năm công lực, hắn cũng sẽ không ăn thứ ẩm thực "hắc ám" và nặng đô này.

"Hảo ý tâm lĩnh, thế nhưng thứ này, ta thật sự không thể nuốt trôi được."

Lưu Tiêu cười gượng: "Các ngươi mau ăn nhanh đi!"

"Ăn hết cháo Lạp Bát, chúng ta sẽ bắt đầu chủ đề chính."

Hắn biết chuyện Thái Huyền Kinh!

Trong lòng Long Mộc nhị đảo chủ chấn động kịch liệt!

Tuy bọn họ vốn dĩ là người mời mọi người tới phá giải bí ẩn Thái Huyền Kinh, nhưng vẫn bị năng lực tình báo của Thiên Cơ Lâu dọa sợ.
Bởi vì mấy thập niên qua, người trên Hiệp Khách Đảo, chỉ có Trương Tam và Lý Tứ là hai người duy nhất đi tới Đại Mạc.
Hai người này, ngay cả huynh đệ kết nghĩa Thạch Phá Thiên, bọn hắn đều không có tiết lộ chút thông tin nào.

Suy nghĩ nát cả óc, bọn họ cũng không thể nào hiểu được sao Thiên Cơ Lâu lại biết nó.

"Được! Vậy không cưỡng ép mấy vị nữa!"

Long đảo chủ gật đầu.

Thấy dáng vẻ của chúng nữ Chung Linh phảng phất như tiên nữ hạ phàm, đích thị là không thể nuốt được cháo Lạp Bát "khẩu vị nặng" này.

Đương nhiên, bọn họ cũng không có phái người mang đi.

Cháo Lạp Bát, phải vào thời điểm lần đầu tiên ăn mới có hiệu quả tốt.
Sau này có ăn thêm, cũng không có dược tính gì.

"Các vị! Mời a!"

Mộc đảo chủ nhìn về phía những người khác.

Nhóm Bạch Tự Tại, khuôn mặt đều tái mét.

Còn tưởng rằng lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí thật sự làm theo lời của người Hiệp Khách Đảo.
Nhưng không ngờ hai người trò chuyện vui vẻ, căn bản không có phát sinh mâu thuẫn gì.

Chuyện này khiến những kẻ "hóng hớt" như bọn họ đều gặp xui xẻo.
Ăn không được, không ăn cũng không được!

Bên cạnh, cái bụng của Thạch Phá Thiên âm thầm kêu lên, chỉ cảm thấy cháo Lạp Bát ở trước mắt giống như mỹ thực, phát sinh mùi thơm mê người.

Hắn thử ăn một ngụm, chỉ cảm thấy một luồng nhiệt khí đang chạy tán loạn trong người, vô cùng thoải mái.

"Thạch Phá Thiên, ngươi làm gì vậy?"

Bạch Tự Tại sợ hãi cả kinh, hét lên.

Sự chú ý của hắn đều đang tập trung vào lâu chủ Thiên Cơ Lâu và đảo chủ Hiệp Khách Đảo, không chút nào để ý đến mọi thứ xung quanh.
Chờ phản ứng lại, hắn đã thấy Thạch Phá Thiên ăn một ngụm cháo Lạp Bát.

Bất ngờ này, không hề nhỏ chút nào, suýt chút nữa hù chết Bạch Tự Tại.

Thứ mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu đều "không dám" ăn, chẳng phải ăn vào sẽ lập tức ruột xuyên bụng nát sao.

"Gia gia, thứ này ăn ngon thật?"

Vẻ mặt Thạch Phá Thiên tràn đầy vui sướng.

Theo hắn nghĩ, người của Hiệp Khách Đảo đang hù người ta mà thôi.

Dứt lời, hắn bưng cái chén lên, vù vù mấy hơi liền ăn sạch.
Trái tim Bạch Tự Tại giật giật, muốn ngăn cản nhưng đã muộn.

"Thạch huynh, ta thấy ngươi chưa thỏa mãn lắm thì phải, chi bằng ngươi ăn luôn bát của ta đi!"

Lưu Tiêu vẫy tay với Thạch Phá Thiên.

Đối với Thạch Phá Thiên bản tính lương thiện này, hắn cực kì ưa thích, không ngại thỏa mãn đối phương.
"Tốt!"

Hai mắt Thạch Phá Thiên sáng lên, đã chạy tới bưng lên bát cháo Lạp Bát ở trước người Lưu Tiêu rồi húp một hơi cạn sạch.

Đám Chung Linh, Vương Ngữ Yên mưa dầm thấm lâu, cũng có hảo cảm với Thạch Phá Thiên, mang cháo Lạp Bát ở trước người cho Thạch Phá Thiên.

Trong chốc lát, Thạch Phá Thiên liền ăn trọn bảy tám bát cháo Lạp Bát, còn tỏ ra vô cùng sung sướng.
Công lực như vậy, ngay cả Long Mộc nhị đảo chủ đều tặc lưỡi, lúc này, bị ảnh hưởng bởi Thạch Phá Thiên, bọn Bạch Tự Tại cũng trở nên hào khí, bắt chước ăn theo.
Còn mấy tên sợ chết, thì đều bưng cháo của mình cho Thạch Phá Thiên.
Đối với những người đang trên Hiệp Khách Đảo, Lưu Tiêu cũng không nhắc chỗ tốt của cháo Lạp Bát với bọn họ.

Trong chốc lát, dược lực của cháo Lạp Bát phát tác, bọn Thạch Phá Thiên ăn cháo Lạp Bát đều bất tỉnh nhân sự, nhất thời những người chung quanh hoảng sợ, vừa âm thầm kêu lên "may mắn".

Chương 376. Lĩnh hội Thái Huyền Kinh

"Không tệ! Cháo Lạp Bát này, một bát có thể tăng cường mấy năm công lực!"

"Chờ bọn họ tỉnh lại, công lực sẽ tăng vọt lên không ít!"

Lưu Tiêu cười gật đầu.

Thạch Phá Thiên ăn nhiều nhất, sẽ tăng mấy chục năm công lực.

Chờ sau khi tỉnh lại, e rằng sẽ trực tiếp đạt đến công lực của Đại Tông Sư

hậu kỳ.
Gia hỏa này, quả thực là khí vận chi tử, vận khí tốt đến mức biến thái.

"Lâu chủ, cháo Lạp Bát mà ngươi nói không phải kịch độc, còn có thể tăng công lực nữa ư?"

Lại nhìn thấy Long Mộc nhị đảo chủ gật đầu phụ họa, những người không ăn cháo đều giật mình.

Lưu Tiêu gật đầu: "Đúng vậy!"

"Đây chính là hảo ý của hai vị đảo chủ, đáng tiếc các ngươi lại cô phụ."

Lưu Tiêu rung đùi đắc ý, ra vẻ như thể đều do các ngươi lựa chọn.
???

Bọn ta có thể chửi "má nó" không?

Những người đưa cháo Lạp Bát cho Thạch Phá Thiên, trong lòng mắng thầm "má nó", suýt nữa không nhịn được chửi thành tiếng.
Hết cháo Lạp Bát rồi ngươi mới chịu nói ra, đây chẳng phải là đang lừa người ta sao?

Về phần người sáng suốt, khuôn mặt đều tái mét.
Mẹ nó, thâm độc thật.

Biết rõ chỗ tốt, nhưng lại không nói ra.

Chờ hết cháo rồi thì mới chịu nói, lâu chủ thật biết cách chọc tức người khác.

"Chắc là bọn họ cần thêm một thời gian nữa mới có thể tỉnh lại, lâu chủ, hai huynh đệ bọn ta dẫn ngươi đi mật thất."

Long Mộc nhị đảo chủ đứng lên.

Lưu Tiêu dẫn theo đám Vương Ngữ Yên, mở miệng: "Đa tạ!"

"Thái Huyền Kinh của Kiếm Tiên Lý Thái Bạch, tại hạ nóng lòng muốn xem thử!"

Long Mộc nhị đảo chủ chấn động, lộ ra thần sắc khó tin.

Thái Huyền Kinh!

Thái Huyền Kinh vậy mà do Kiếm Tiên Lý Thái Bạch để lại.
Hai người ầm ầm chấn động!

Chẳng lẽ lâu chủ Thiên Cơ Lâu trước mắt, biết cách phá giải Thái Huyền Kinh ư?

"Lâu chủ? Thái Huyền Kinh mà ngươi nói, là do Kiếm Tiên Lý Thái Bạch để lại sao?"

Long đảo chủ kích động nắm lấy hai tay, khuôn mặt đỏ bừng.

Nhiều năm như vậy, bọn họ liên tục tìm tòi cách để phá giải Thái Huyền Kinh, nhưng đến cả việc người nào để lại Thái Huyền Kinh cũng không biết.

Tâm nguyện lớn nhất của hai người, chính là phá giải bí ẩn về Thái Huyền Kinh.

Bằng không cũng sẽ không cách mỗi mười năm, đi tới Đại Mạc mời những người có thiên phú cùng nhau phá giải.
Lưu Tiêu gật đầu.

Người của Hiệp Khách Đảo điên cuồng hít lãnh khí.

Thứ mà Lý Thái Bạch đã phá toái hư không để lại, chẳng trách mấy năm qua, bọn họ vẫn không ngộ ra được.
Cường giả phá toái hư không, cực kì kinh khủng.

"Lâu chủ, mời!"

Long Mộc nhị đảo chủ mừng như điên: "Hy vọng lâu chủ, có thể giúp một tay phá giải nan đề ngàn năm này."
Lưu Tiêu biết cả lai lịch của Thái Huyền Kinh, nói không chừng có thể triệt để phá giải Thái Huyền Kinh.

Không kịp chờ đợi, bọn họ dẫn Lưu Tiêu mau chóng đi về mật thất.

Rất nhanh, bọn họ đi tới gian mật thất thứ nhất, quả nhiên trên tường có khắc vô vàn chữ viết.

Chỗ mà người thường không cảm giác được, Hư Cảnh của Lưu Tiêu có thể cảm ngộ tinh thần của thiên địa, hắn liền cảm nhận được một luồng kiếm khí đáng sợ giống như đang tồn tại ở đây.

Hắn dùng tinh thần cảm ứng, ngay lập tức đụng phải một cỗ phản kích, tinh thần trở nên đau đớn.
Hắn thu liễm tinh thần, bắt đầu dùng phương pháp mà Thạch Phá Thiên lĩnh ngộ Thái Huyền Kinh để cảm ngộ.

Trong cơ thể, Hoàng Kim chân khí của hắn bắt đầu vận chuyển theo quỹ tích của những chữ viết này.

Quả nhiên, trong nháy mắt, Lưu Tiêu cảm nhận được Hoàng Kim chân khí của mình, càng linh động hơn trước đây.
Khả năng chứa của Hoàng Kim chân khí vốn dĩ đã cực mạnh, bắt đầu có thêm một thuộc tính kiếm đạo.

Dùng tinh thần tỉ mỉ hơn để cảm ứng, khi Hoàng Kim chân khí của hắn vận chuyển, bỗng biến thành từng luồng kiếm khí nho nhỏ dày đặc và chằng chịt, nhanh chóng vận chuyển trong kinh mạch.
Trong nháy mắt, hắn cảm nhận được nhục thân của mình đang mạnh lên không ít.

"Không hổ là tuyệt học của Lý Thái Bạch!"

"Đến cả Hoàng Kim chân khí của ta, hắn đều có thể tác động được!"

Lưu Tiêu đại hỉ.

Thái Huyền Kinh quả nhiên vô đối, bây giờ còn đang tách biệt với Thần Võ Huyền Công, mà đã có không ít công dụng đối với hắn.
Nếu như triệt để dung hợp với Thần Võ Huyền Công, nhất định sẽ được lợi cực nhiều.

Tĩnh tâm lại, Lưu Tiêu bắt đầu ghi nhớ lộ tuyến vận chuyển nội lực.
Còn về đám Vương Ngữ Yên, hoàn toàn không để ý tới.

Các nàng tu luyện Thiên Cơ Vạn Tượng Công, căn bản không thể tu luyện các tâm pháp khác.
Nên đối với Thái Huyền Kinh mà các nàng thèm thuồng lúc trước, giờ đây đã không còn tí hứng thú nào.

Hơn nữa, Lưu Tiêu chỉ cần hiểu Thái Huyền Kinh, các nàng muốn, chẳng phải là chuyện dễ như cơm bữa sao.

Gian mật thất thứ hai!

Gian mật thất thứ ba!
Gian mật thất thứ bốn!
...

Thời điểm rạng sáng, Lưu Tiêu đã đi hết toàn bộ mật thất.
Lộ tuyến vận chuyển hoàn chỉnh của Thái Huyền Kinh, đã bị hắn ghi nhớ toàn bộ.
Mà công lực của hắn, đã tăng lên không ít.
Lúc trước lộ tuyến tu luyện mà Thần Võ Huyền Công không có, giờ đã được Thái Huyền Kinh bổ sung và hoàn thiện.
Có thể nói coi như không phải dung hợp, nhưng Thái Huyền Kinh hiện tại có chỗ tốt không nhỏ đối với Lưu Tiêu.

Chương 377. Toàn là cao thủ

"Như thế nào? Ngươi lĩnh ngộ được rồi sao?"

Mọi chuyện kết thúc, Long Mộc nhị đảo chủ kích động nhìn về phía Lưu Tiêu.
Toàn bộ quá trình bọn họ sợ làm Lưu Tiêu phân tâm, nên không nói gì.

Chờ Lưu Tiêu bước ra từ gian mật thất cuối cùng, bọn họ mới không nhịn được hỏi.

"Ừm! May mắn không làm nhục mệnh!"

Lưu Tiêu gật đầu: "Kiếm Tiên Lý Thái Bạch quả nhiên bất phàm, quả là kỳ tư diệu tưởng."
Lời này vừa nói ra, cả người Long Mộc nhị đảo chủ chấn động dữ dội, chân khí đều hơi mất kiểm soát, chấn động bốn phía nổi lên bụi mù.

"Xin hãy chỉ điểm!"

Hai người trịnh trọng ôm quyền, hai mắt sáng lên.

Lưu Tiêu suy nghĩ một chút, vẫn là quyết định nói cho hai người nghe phương pháp lĩnh ngộ Thái Huyền Kinh.
Bên trong nguyên tác, khi hai người này chết cũng có chút đáng tiếc.

Hơn nữa còn là hạng người quang minh lỗi lạc, đáng được tôn trọng.

Cũng không lo lắng Thái Huyền Kinh bại lộ, làm dậy sóng giang hồ.

Lưu Tiêu rất nhanh liền nói bí mật Thái Huyền Kinh cho hai người.

Có điều, hắn không muốn vì chuyện này mà đoạt mất cơ duyên của Thạch Phá Thiên.

Sau khi bàn giao mọi chuyện, Lưu Tiêu dựa theo hướng phát triển của nguyên tác, để hai người đóng kịch với Thạch Phá Thiên, làm hỏng Thái Huyền Kinh.

Hai người họ đương nhiên vô cùng bằng lòng.

Lúc này biết được bí mật của Thái Huyền Kinh, coi như muốn bọn họ chết, bọn họ cũng sẽ đồng ý.
Dặn dò xong xuôi, Thái Huyền Kinh đã tới tay, Lưu Tiêu cũng không ở lại Hiệp Khách Đảo nữa.
Mang theo bọn Vương Ngữ Yên, đoàn người lúc này phá không bay thẳng, để lại người của Hiệp Khách Đảo đang rung động.
Quá rung động!

Thì ra không phải chỉ có một vị Võ Thánh tới.
Mà là nguyên một đám.

"Chờ rời khỏi Hiệp Khách Đảo, liền dẫn theo toàn bộ đệ tử trên đảo đi tìm Thiên Cơ Lâu làm nơi nương tựa!"

Mộc đảo chủ đề nghị.

"Được!"

Long đảo chủ cũng có suy nghĩ như vậy.

Sau một khắc, hai người vội vã trở về, bắt đầu làm theo phương pháp lĩnh ngộ Thái Huyền Kinh của Lưu Tiêu.
Một tháng sau, xuất hiện một tin tức làm oanh động giang hồ.

Các cao thủ biến mất mấy chục năm ở Đại Mạc, thì ra còn chưa có chết, mà là đang trốn ở Hiệp Khách Đảo để lĩnh ngộ Thái Huyền Kinh của Kiếm Tiên Lý Thái Bạch.

Bọn họ không phải bị người của Hiệp Khách Đảo giết, mà là bị Thái Huyền Kinh hấp dẫn, không nguyện ý trở về.

Nghe được tin tức này, vô số người ảo não và hối hận vì lúc trước bọn họ ngồi đoán già đoán non, không dám đi Hiệp Khách Đảo.

Cùng lúc đó, trong Thiên Cơ Lâu cũng oanh động.
Hiệp Khách Đảo!

Dưới sự sắp xếp của Lưu Tiêu, vẫn làm như nguyên tác, Hiệp Khách Đảo bị phá hủy sau trận giao thủ giữa Thạch Phá Thiên và Long Mộc nhị đảo chủ.
Núi lửa phun trào, Thái Huyền Kinh bị hủy hoại trong chớp mắt.

Trên thực tế Long Mộc nhị đảo chủ cũng hiểu ra, sau khi lĩnh ngộ được Thái Huyền Kinh, nếu như còn giữ nó lại, nhất định sẽ gieo họa cho giang hồ.
Coi như Lưu Tiêu không dặn dò, bọn họ cũng sẽ phá hủy nó.

Những năm qua, bọn họ đều lặng lẽ dẫn người lên đảo.
Có thể thấy được, bọn họ vô cùng cẩn trọng.
Các cao thủ ở Cửu Châu, cũng có nỗi lo này.

Có điều, điểm khác biệt so với nguyên tác đó là, dưới sự can thiệp của Lưu Tiêu, Long Mộc nhị đảo chủ đã học xong Thái Huyền Kinh từ trước.
Trận đại chiến khuynh thế với Thạch Phá Thiên, ba vị Võ Thánh tuyệt thế đại chiến, thực chất chỉ nhằm mục đích phá hủy Hiệp Khách Đảo.
Long Mộc nhị đảo chủ vì đã học được Thái Huyền Kinh, khám phá ra sinh tử áo nghĩa, trở thành Võ Thánh, sinh cơ cũng không có lụi tàn mà chết khi giao thủ với một Thạch Phá Thiên vừa học xong Thái Huyền Kinh và đột phá Võ Thánh.

Sau đó, một tổ đội Tông Sư cùng với ba vị Võ Thánh từ Hiệp Khách Đảo di chuyển tới Đại Mạc, sự việc ở Hiệp Khách Đảo, như một trận cuồng phong, từ Đại Mạc oanh tạc đến Cửu Châu.

Thiên hạ chấn động, Cửu Châu oanh động vì Thái Huyền Kinh.

Công pháp đệ tam trên Tâm Pháp Thiên Bảng của Thiên Cơ Lâu.
Chính là thứ mà Kiếm Tiên Lý Thái Bạch phá toái hư không để lại.

Môn thần công tuyệt cường này lại được để ở Hiệp Khách Đảo, người ta cách mười năm một lần, lái thuyền mời người sang đó lĩnh ngộ thần công.
Những kẻ lúc trước né tránh Hiệp Khách Đảo, đều đấm ngực giậm chân, hối hận vô cùng.

Thiên Cơ Lâu!

"Ta cmn!"

"Thái Huyền Kinh vậy mà nằm ở Hiệp Khách Đảo!"

Vô số người lập tức thổ huyết!

Sự việc về Hiệp Khách Đảo và Thưởng Thiện Phạt Ác, lâu chủ đã nói qua.

Thế nhưng rất nhiều người đều lựa chọn lo cho sự an toàn của bản thân, nên không có quan tâm đến võ lâm Đại Mạc đang trong tình thế "dầu sôi lửa bỏng".

Nếu như trước đây bọn hắn có hảo tâm đi qua đó, được Hiệp Khách Đảo chú ý, thì tuyệt học Thái Huyền Kinh của Kiếm Tiên Lý Thái Bạch, còn không phải mặc cho họ lĩnh ngộ sao.

Phải biết rằng, người trở về từ Hiệp Khách Đảo, chính là một tổ đội Tông Sư.

Những người làm việc vặt ở Hiệp Khách Đảo, hầu hạ người khác, đều là cao thủ Tông Sư.
Chỉ cần có chút thiên phú, đều sẽ cất bước từ nửa bước Đại Tông Sư.

Còn những người cực kì mạnh mẽ, thì trực tiếp thành Vô Thượng Đại Tông Sư.

Coi như không thể lĩnh ngộ Thái Huyền Kinh, Tông Sư cũng là cấp độ mà nhiều người cả đời khó có thể sánh bằng.

Chương 378. Hối hận đến xanh ruột

"Ích kỷ hại chết người!"

"Mẹ nó! Đây mới là bí mật của Hiệp Khách Đảo sao, hộc máu!"

"Ta x, Hiệp Khách Đảo cứ cách mười năm một lần quét ngang Đại Mạc, nhưng đó không phải là giết người, mà là mời người đến học Thái Huyền Kinh."

"Mẹ, ai có thể nghĩ rằng, những người lên Hiệp Khách Đảo không phải bị giết, mà là ở đó lĩnh ngộ tuyệt thế thần công Thái Huyền Kinh."

"Đúng vậy a! Kể cả người có tư duy mẫn cảm, e rằng cũng không ngờ rằng

Hiệp Khách Đảo không phải là nơi tử cục, mà là nơi có thiên đại cơ duyên."

"Tuyệt học của Kiếm Tiên Lý Thái Bạch, có hảo ý mời đến học, thậm chí còn chiêu đãi cháo Lạp Bát có thể tăng công lực, nếu là ngươi, ngươi tin nổi không?"

"Đúng vậy a! Trước khi sự việc chưa bại lộ, e rằng dù có nói ra khỏi miệng, không ai mà không tin đây là một âm mưu."

"Thì ra Long Mộc nhị đảo chủ trên Ẩn Thế Bảng, chính là hai vị đảo chủ của Hiệp Khách Đảo, lâu chủ kỳ thực đã nói rõ mọi chuyện, chỉ là chúng ta không nghĩ tới mà thôi."

"Không phải không nghĩ tới, mà là không dám nghĩ, đổi lại là ngươi xem, có được Thái Huyền Kinh, ngươi sẽ mời người khác tới cùng tham ngộ chung với ngươi sao? Cũng một phần là do ánh mắt của chúng ta quá thiển cận, vì thói quen tư lợi, suy bụng ta ra bụng người."

"Thái Huyền Kinh, hóa ra đây chính là lai lịch của Thái Huyền Kinh."
...

Trong Thiên Cơ Lâu, là một bầu không khí xôn xao.
Rất nhiều người, âm thầm nuối tiếc.

"Ta tức chết mà!"

Đại Mạc Hào Kiệt Tạ Yên Khách, càng hối hận đến phát điên.

Hắn chạy tới Thiên Cơ Lâu, còn có một nguyên nhân là vì Thưởng Thiện Phạt Ác nhị sứ của Hiệp Khách Đảo sắp càn quét Đại Mạc, nên hắn mới tới đây tị nạn, nhưng nào ngờ Hiệp Khách Đảo lại có dụng ý tốt như thế.

"Ta hộc máu!"

Vi Tiểu Bảo cũng kêu lên.

Lúc trước, bọn họ đều luyến tiếc bỏ tiền mua tình báo Thái Huyền Kinh.

Phải biết rằng Thái Huyền Kinh dễ như vậy liền đạt được, nhưng vì quốc khố của hoàng triều có hạn, nên phải tiết kiệm tiền khi mua tình báo.

"Đều do ta quá ích kỷ!"
Khuôn mặt Triệu Mẫn cũng tái xanh.

Phàm là Ngũ Cường hoàng triều bọn họ có chút đồng tình, có hảo ý hỗ trợ Đại Mạc giải quyết khối u ác tính Hiệp Khách Đảo này, coi như không mua tình báo về Thái Huyền Kinh, thì mua tình báo về Hiệp Khách Đảo, cũng có thể sẽ không bỏ lỡ cơ duyên Thái Huyền Kinh đó.

Hiện tại thì vừa lắm.

Thái Huyền Kinh sau trận chiến đã bị phá hủy.

Kẻ "duy nhất" lĩnh ngộ Thái Huyền Kinh là Thạch Phá Thiên thì đã thành Võ Thánh, ai cũng không dám nảy sinh ý đồ đen tối gì.

Hơn nữa đệ nhất thiên tài trên Tiềm Long Bảng, không phải là hạng người dễ trêu chọc.

"Đáng chết!"

Chu Vô Thị cũng suýt thổ huyết.

Hộ Long Sơn Trang của hắn vốn đã bắt đầu toan tính đến Đại Mạc, cũng quan tâm về vấn đề ở Hiệp Khách Đảo.
Nhưng vì Thiên Cơ Lâu xuất hiện, bại lộ bí mật của hắn.

Hắn sợ tạo phản, nên không thể không triệu tập nhân thủ ở Đại Mạc trở về.

"Lần sau, ta nhất định phải xen vào chuyện của người khác!"

Hùng Bá càng khó chịu hơn.

Là người ngồi vững vị trí số một trong võ lâm Nguyên Châu lúc bấy giờ, võ lâm ở Đại Mạc đã từng cầu viện hắn, muốn mời hắn hỗ trợ diệt trừ "u ác tính" Hiệp Khách Đảo.

Tuy nhiên, tính cách của Hùng Bá, vào thời điểm đó đâu rảnh đi làm loại chuyện tốn công vô ích.
Hơn nữa khi đó, hắn không biết gì về Hiệp Khách Đảo, nên cũng không dám làm liều.

Có thể nói giờ khắc này, ngoại trừ những người đạt được Thiên Cơ Vạn Tượng Công, thì không ai ở đây mà không mắng thiên chửi địa.

"Tiềm Long Bảng đệ nhất, Thạch Phá Thiên quả nhiên vô đối!"

"Hai mươi tuổi thành Võ Thánh, khủng khiếp thật!"

"Lĩnh ngộ Thái Huyền Kinh, con đường tu luyện của Thạch Phá Thiên e rằng chỉ mới cất bước!"
...

Than thở một hồi, mọi người đều đang kinh ngạc sau khi biết được sự biến thái của đệ nhất thiên tài trên Tiềm Long Bảng.

Chưa tới hai mươi tuổi đã trở thành Võ Thánh, dù nói vang dội cổ kim cũng không hề quá.

Người như vậy, cho hắn thêm thời gian, sợ rằng phá toái hư không đối với hắn mà nói chẳng phải là chuyện gì khó.
Hơn nữa còn chưa gặp được danh sư.

Nếu có cao thủ chỉ điểm, thiên phú của hắn sẽ như diều gặp gió.
Có điều, đối với Thạch Phá Thiên, Lưu Tiêu đã có sắp xếp.

Bây giờ, Thạch Phá Thiên đã cùng với nhóm người Hiệp Khách Đảo gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Đương nhiên, Lưu Tiêu chỉ thu những người lớn lên ở Hiệp Khách Đảo như Trương Tam, Lý Tứ.

Còn về nhân sĩ võ lâm Đại Mạc được mời lên Hiệp Khách Đảo, hắn không thu nhận bất kì ai.
Ban đầu, hắn muốn thông qua Thông Thiên Bia mang bọn họ trực tiếp đến tổng lâu.

Nhưng mà những người này, cả đời đều lớn lên ở Hiệp Khách Đảo, lần đầu tiên rời khỏi Hiệp Khách Đảo, nên muốn đi bộ đến Cửu Châu để tận hưởng phong cảnh.

"Lâu chủ, nghe nói ngươi cũng lên Hiệp Khách Đảo, ngươi lĩnh ngộ Thái Huyền Kinh rồi à?"

Thạch Thanh Tuyền tò mò nhìn sang.

Lưu Tiêu gật đầu: “Ngươi cảm thấy lâu chủ ta là phế vật hả? Thạch Phá Thiên còn có thể lĩnh ngộ Thái Huyền Kinh, bộ ta không thể à?"

Lời này vừa nói ra, Thạch Thanh Tuyền bỗng xấu hổ.

Ờ ha!

Lâu chủ sâu không lường được.

Chuyện mà Thạch Phá Thiên có thể làm, làm sao mà hắn không thể làm được cơ chứ.

Chương 379. Ngươi tình ta nguyện

"Ha ha... Cô nương, ngươi coi thường lâu chủ đến vậy cơ à?"

"Thạch cô nương nên chịu phạt đi, vậy mà dám xem thường lâu chủ!"

"Phạt như thế nào đây?"

"Có cần phạt nàng trở thành nữ bằng hữu thân thiết của lâu chủ không nhờ?"

Bọn sắc lang này, đã sớm nhìn ra Thạch Thanh Tuyền có tình ý với Lưu Tiêu, tương tự Thạch Chi Hiên cũng nhìn ra điều đó, ước gì Thạch Thanh Tuyền và Lưu Tiêu thành đôi.
Đương nhiên, bọn họ cũng hiểu rõ bản tính háo sắc của Lưu Tiêu.

Một câu nịnh bợ, đồng thời lấy lòng ba người.

Lưu Tiêu âm thầm giơ ngón cái với mấy tên sắc lang nịnh bợ này.

"Ý kiến này không tệ!"

"Tiểu nữ lại dám cả gan hoài nghi lâu chủ, vậy phạt nàng đi hầu hạ lâu chủ."

Thạch Chi Hiên làm ra bộ dáng như thể bồi tội, vẻ mặt nghiêm túc.

"Thanh Tuyền, còn không mau tới!"

Hắn quát lớn với Thạch Thanh Tuyền.

"Dạ vâng!"

Thạch Thanh Tuyền cũng biết đây là cơ hội ngàn năm có một.

Tất cả mọi người đều ồn ào, coi như lâu chủ không muốn, cũng sẽ không cự tuyệt ngay bây giờ.
Rất hiển nhiên, chỉ là Thạch Thanh Tuyền suy nghĩ nhiều.

Lưu Tiêu là simp chúa, không biết xấu hổ.
Cự tuyệt ư?
Đó là cái gì vậy?

"Muội muội, ngươi tới xoa bóp bả vai cho lâu chủ đi!"

Vương Ngữ Yên cũng hiểu chuyện, kéo Thạch Thanh Tuyền qua!
Thạch Thanh Tuyền cảm kích nhìn Vương Ngữ Yên một cái.

Đại tỷ, thực sự rất có phong phạm.

"Lâu chủ, bọn ta cũng hoài nghi ngươi không có ngộ được Thái Huyền Kinh!"

"Lâu chủ, ta hoài nghi ngươi đang nói khoác!"
...
Loan Loan, Sư Phi Huyên và Triệu Mẫn không nhịn được, cũng dồn dập bắt chước làm theo.

"Vậy phạt các ngươi cùng nhau hầu hạ lâu chủ, làm nha hoàn cho hắn!"

Vi Tiểu Bảo hâm mộ đến mức tròng mắt đỏ bừng, cắn răng vuốt mông ngựa cho Lưu Tiêu.
Ngươi cuối cùng cũng đi theo con đường này!

Triệu Mẫn hài lòng nhìn thoáng qua Vi Tiểu Bảo đang trợ lực.

Ba người phóng khoáng hơn Thạch Thanh Tuyền nhiều, nói xong trực tiếp chủ động chạy tới.
Lưu Tiêu âm thầm giơ ngón cái về phía Vi Tiểu Bảo, chấp nhận vuốt mông ngựa của hắn.
Điều này khiến Vi Tiểu Bảo mừng rỡ như điên.

"Chúc mừng lâu chủ!"

Sau một khắc, khắp nơi trong Thiên Cơ Lâu đều là tiếng nịnh bợ.
Làm cho Lưu Tiêu vô cùng hưởng thụ.

"Lâu chủ, ta cũng hoài nghi ngươi!"

Đinh Mẫn Quân đại hỉ, bắt chước học theo.

"Lâu chủ, ta cũng hoài nghi ngươi đang nói khoác!"

Hồng Lăng Ba đã tới Thiên Cơ Lâu, cũng không nhịn được đứng lên hô to.
Kể cả Lý Mạc Sầu, đều có chút ý động, muốn kêu lên.

Không chỉ riêng bọn hắn, rất nhiều nữ tử, lúc này đều muốn noi theo.
Nhạc Linh San bên cạnh Phong Thanh Dương, cũng đang rục rịch.

"Lớn mật! Các ngươi lại dám hoài nghi lâu chủ, tự sát đi!"

"Thật to gan, lâu chủ há là người mà các ngươi có thể nghi ngờ?"

"To gan lớn mật, dám hoài nghi lâu chủ, ai cho các ngươi lá gan đó vậy."

Hoài nghi lâu chủ, đuổi bọn hắn cút khỏi Thiên Cơ Lâu...

Lưu Tiêu không nói gì, đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng không nói gì.

Nhưng nhiều người đã nhảy ra, bắt đầu lớn tiếng quát bọn Đinh Mẫn Quân.
???

Đinh Mẫn Quân và Hồng Lăng Ba đều bối rối, ngây người tại chỗ.
Hoài nghi lâu chủ, không phải cũng bị phạt đi hầu hạ lâu chủ sao?
Đám hai mặt các ngươi!

Tại sao tới phiên bọn ta, thì lại thành gan to bằng trời, bị chỉ trích?
Hai người xấu hổ và tức gần chết, suýt chút thổ huyết, hận không thể tìm một cái hố để chui vào cho bớt nhục.
Bọn hỗn đãn này!

"Quay về phòng đi!"

Khuôn mặt Diệt Tuyệt Sư Thái đều tái mét, suýt nữa không nhịn được quất Đinh Mẫn Quân.
Ngươi là hạng người gì, bộ ngươi không có liêm sỉ à?

Người ta chàng hữu tình, nàng hữu ý.
Mọi người đều tác thành chuyện đó.

Còn mặt hàng như ngươi, lâu chủ sẽ để ý ư?
Nếu những người này phụ họa theo, e rằng sẽ đắc tội với lâu chủ.

"Phốc..."

Cảnh tượng buồn cười này, khiến mọi người không nhịn được cười to.

"Ha ha... chết cười thật!"

"Trong người các ngươi không có chút liêm sỉ nào à?"

"Thạch cô nương và Thánh Nữ Sư Phi Huyên, đó là liếc mắt đưa tình, các ngươi muốn noi theo, liệu có vốn liếng này không?"

"Không biết tự lượng sức mình, các ngươi có hiểu cái gì gọi là biết lượng sức mình không!"

Hồng Lăng Ba và Đinh Mẫn Quân, như muốn khóc.

Mấy lời này... đau lòng thật.

Hơn nữa để bọn họ hộc máu là, từ đầu đến cuối, Lưu Tiêu không có phản ứng gì.
Không thèm liếc nhìn bọn họ một cái!

"Lâu chủ, hôm nay ngươi thoải mái như thế, nói về bảng xếp hạng đi!"

"Đúng vậy lâu chủ, chúng ta tận tâm tận lực giúp ngươi đến thế rồi, ngươi nên hồi báo chút gì đó cho bọn ta đi chứ."

"Nghe bảng xếp hạng, lâu chủ ngươi hưởng phúc của mọi người, chỉ có bảng xếp hạng mới có thể bù đắp công sức của bọn ta."
...
Một lát sau, đám háo sắc bắt đầu khẩn cầu.

Nhìn lướt qua nhóm Triệu Mẫn, Sư Phi Huyên ở bên cạnh, tâm tình của Lưu Tiêu cao hứng.
Đêm nay, xem ra có thể khuây khỏa rồi.

"Được thôi!"

"Nể tình các ngươi hiểu chuyện, hôm nay liền nói bảng xếp hạng mới sửa lại gần đây nhất."

Lời này vừa nói ra, mọi người mừng như điên.

Biết lâu chủ là simp chúa, nên chỉ cần làm cho hắn cao hứng, cái gì cũng không thành vấn đề.
Bảng xếp hạng tùy tiện liền nghe được.

"Lâu chủ vạn tuế!"

"Lâu chủ anh minh!"

Khắp nơi đều là tiếng nịnh bợ.

Bởi vì đã một tháng rồi, Lưu Tiêu không nói gì về bảng xếp hạng.

Nhiều người, chỉ cảm thấy nhân sinh không có chút ý nghĩa nào.
Trông mòn con mắt, lâu chủ Thiên Cơ Lâu rốt cuộc lại lên tiếng.

Chương 380. Vấn đề của Đệ Nhất Tà Hoàng

"Xem ra vận khí của ta không tệ, lần đầu liền được chứng kiến lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói bảng xếp hạng trong truyền thuyết!"

Bỗng nhiên một giọng nói cực kì trung khí vang lên.

Coi như động tĩnh bên trong Thiên Cơ Lâu không hề nhỏ, nhưng giọng nói này vẫn truyền rõ vào tai của mọi người.
Cao thủ!

Phản ứng đầu tiên của đại đa số người, chính là cho rằng đây là một cao thủ có công lực tuyệt thế, chí ít cũng là Đại Tông Sư.
Đương nhiên, đó chỉ là phản ứng của nhân sĩ giang hồ bình thường.

Còn về cao thủ đích thật như Hùng Bá, phản ứng đầu tiên là điên cuồng hít lãnh khí.
Trong giọng nói, bọn họ cảm nhận được thánh uy.

Nói cách khác, người đến là một cao thủ cái thế cấp bậc Võ Thánh.
A!

Mọi người đều quay đầu lại, chỉ thấy trước cửa Thiên Cơ Lâu, không biết từ bao giờ bỗng xuất hiện một bóng người cao to và uy mãnh.

"Tà Đế Hướng Vũ Điền!"

"Hoan nghênh!"

Lưu Tiêu mở miệng, nói ra thân phận của người đến.

« Tính danh: Hướng Vũ Điền »

« Tu vi: Võ Thánh trung kỳ »

« Võ học: Đạo Tâm Chủng Ma »

« Mục đích đến: Tìm kiếm cơ duyên đột phá cảnh giới Võ Thánh »
Tà Đế Hướng Vũ Điền!

Mọi người đều giật mình, chấn động trong lòng!

Hướng Vũ Điền ẩn thế hơn hai trăm năm, vì bị Thiên Cơ Lâu làm bại lộ tung tích, nên đã tìm đến Thiên Cơ Lâu.
Loại nhân vật tuyệt thế này, bất kể là chính đạo hay tà đạo.

Lúc này rất nhiều người đều dồn dập đứng dậy, tỏ thái độ tôn kính với vị Tà Đế này.
Hướng Vũ Điền xuất hiện, không có mấy ai có thể thản nhiên ngồi cả.

"Xin ra mắt tiền bối!"

Thành tựu Tà Vương của Ma Môn, Thạch Chi Hiên càng vội vàng nghênh đón, hành lễ với Hướng Vũ Điền.

"Không tệ!"

"Có phong thái của ta vào năm đó, đợi thêm một thời gian nữa, ngươi nhất định có thể khám phá ra sinh tử áo nghĩa."

Câu nói đầu tiên mà Hướng Vũ Điền nói với Thạch Chi Hiên, khiến tất cả mọi người ở đây lần nữa chấn động kịch liệt.
Đánh giá này, rất có trọng lượng!

Một vị cao thủ tuyệt thế ở mấy trăm năm trước, lại đánh giá Thạch Chi Hiên như vậy, có thể tưởng tượng hắn xem trọng Thạch Chi Hiên tới cỡ nào.

"Tiền bối, mời sang đây ngồi!"

Sau khi Hướng Vũ Điền ôm quyền với Lưu Tiêu, liền ngồi chung một chỗ cùng Thạch Chi Hiên.

Trong lúc nhất thời, sự chú ý của rất nhiều người không phải ở trên người Lưu Tiêu, mà là đang âm thầm quan sát Hướng Vũ Điền.
Có điều, vì cảnh giới của Hướng Vũ Điền, rất nhiều người căn bản không nhìn thấy được.

Dưới Võ Thánh, chỉ cảm thấy trước mắt là một mảnh mơ hồ.

Cưỡng ép quan sát, ngay lập tức sẽ cảm thấy sợ hết hồn, giống như có tai họa sắp lâm đầu...
Bá!

Ngay lúc Lưu Tiêu chuẩn bị nói về bảng xếp hạng, thì bỗng nhiên cảm ứng được trong Thiên Cơ Lâu xuất hiện một tình huống bất thường.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nam tử da mặt trắng noãn, có hắc khí vờn quanh trên người, ma khí cuồn cuộn.
Cùng lúc đó, gò má vốn dĩ trắng nõn của người này, dường như đổi màu, biến thành nửa trắng nửa đen.
Trong chớp mắt, một luồng khí tức tà mị khiến người ta kinh hồn táng đảm bắt đầu tràn ngập khắp Thiên Cơ Lâu.

Người này, chính là Đệ Nhất Tà Hoàng, hắn đã tới Thiên Cơ Lâu.

"Vãi chưởng! Đệ Nhất Tà Hoàng đại lão lại nhập ma rồi!"

"Mặc dù đây không phải là lần đầu nhìn thấy cảnh Đệ Nhất Tà Hoàng nhập ma, nhưng lần nào cũng quá mức dọa người."

"Mẹ nó, đêm nay phỏng chừng không ngủ được rồi, bộ dáng của Đệ Nhất Tà Hoàng quá dọa người."
...

Trong Thiên Cơ Lâu, mọi người thấy cảnh tượng đó, đều dồn dập nuốt nước bọt.
Đây cũng không phải là lần đầu.

Thế nhưng mỗi lần Đệ Nhất Tà Hoàng xuất hiện với dáng vẻ tà mị nửa trắng nửa đen, vẫn dọa sợ không ít người.

"Ma khí sinh sôi nữa rồi sao?"

Lưu Tiêu nhướng mày.

Đây không phải lần đầu hắn giúp Đệ Nhất Tà Hoàng luyện hóa ma khí.

Thế nhưng sau một thời gian, ma khí trên người Đệ Nhất Tà Hoàng lại bắt đầu xuất hiện.

"Trong Thiên Cơ Lâu ta, ngươi vậy mà dám tác oai tác quái, muốn chết nhanh hơn à?"

Lưu Tiêu cười lạnh một tiếng.

Lúc trước hắn đã cảm thấy tình huống của Đệ Nhất Tà Hoàng rất quỷ dị, tò mò dụ Đệ Nhất Tà Hoàng xuất sơn.

Quả nhiên, sau khi Đệ Nhất Tà Hoàng tới Thiên Cơ Lâu, hắn đã quan sát tỉ mỉ, tình huống nhập ma của Đệ Nhất Tà Hoàng, rất khác so với Nhiếp Phong và Quy Hải Nhất Đao.

Nhiếp Phong nhập ma, là mất đi lý trí, chỉ biết giết chóc.

Còn tình trạng của Đệ Nhất Tà Hoàng, lại giống như có một cỗ ma niệm muốn chui vào thân thể hắn, khống chế toàn bộ cơ thể của hắn.
Xem như hắn hỗ trợ luyện hóa ma khí, qua một khoảng thời gian tình huống nhập ma của Đệ Nhất Tà Hoàng sẽ tái phát lần nữa.

Vì tò mò, Lưu Tiêu tiêu một khoản tiền để nhờ Thiên Cơ Lâu suy tính, cuối cùng đã hiểu rõ tình trạng của Đệ Nhất Tà Hoàng.

Đệ Nhất Tà Hoàng, quả thực bị một cỗ ma niệm theo dõi.

Thần Võ Huyền Công của hắn, chỉ có thể tạm thời luyện hóa ma khí trên người Đệ Nhất Tà Hoàng.
Muốn giải quyết triệt để, chỉ có thể tiêu diệt triệt để ngọn nguồn ma niệm mới được.

Nếu không thì luyện hóa ma khí, sau một khoảng thời gian, ma niệm sẽ lần nữa xuất hiện trên người Đệ Nhất Tà Hoàng.
Nếu không phải Đệ Nhất Tà Hoàng ý chí kiên định, thì đã sớm bị ma niệm thần bí đó khống chế.

Chương 381. Trồng ma chủng

"Đạo Tâm Chủng Ma???"

Hướng Vũ Điền giật mình đứng lên, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Đệ Nhất

Tà Hoàng.

Từ trên người Đệ Nhất Tà Hoàng, hắn cảm nhận được khí tức của Đạo Tâm Chủng Ma.

"Cái gì? Đệ Nhất Tà Hoàng tu luyện Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp!"

Nghe được lời nói của Hướng Vũ Điền, vô số người cả kinh.

Chẳng phải nói toàn bộ Cửu Châu, chỉ có Tà Đế Hướng Vũ Điền tu luyện thành công Đạo Tâm Chủng Ma thôi sao?
Hơn nữa, Đệ Nhất Tà Hoàng lấy Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp từ đâu cơ chứ.

Không phải vì sáng chế Ma Đao Đao Pháp, hắn mới nhập ma sao?

"Đạo Tâm Chủng Ma? Đây là Ma Đao Đao Pháp của hắn!"

Đệ Tam Trư Hoàng ở bên cạnh Đệ Nhất Tà Hoàng nghe vậy, liền chỉnh lại lời nói của Hướng Vũ Điền.

Hướng Vũ Điền lắc đầu: "Không thể nào!"

"Ta tu luyện Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp, sẽ không nhận lầm."

Có thể nhận lầm bất kì thứ gì, nhưng Hướng Vũ Điền không đời nào nhận lầm Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp.

Đệ Tam Trư Hoàng biến sắc.

Hướng Vũ Điền chính là cao thủ Võ Thánh sống hơn hai trăm năm, còn tu luyện Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp.

Người như vậy, nếu như đến cả Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp cũng không nhận ra, thì sao mà biết về tình huống này.
Trong lúc nhất thời, Đệ Tam Trư Hoàng ngơ ngác nhìn về phía Lưu Tiêu.

"Trước khi ta tới đây, chưa từng nghe nói qua Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp nào cả!"

"Hơn nữa lúc trước sở dĩ trở nên như vậy, là bởi vì ta ngộ ra Ma Đao Đao Pháp."

Tuy đây là lần thứ hai Đệ Nhất Tà Hoàng biến hóa, biến thành dáng vẻ đáng

sợ nửa trắng nửa đen, thế nhưng lý trí của hắn vẫn còn đó.

"Là vậy sao?"

Hướng Vũ Điền sửng sốt.

Chẳng lẽ vị Đệ Nhất Tà Hoàng kỳ tài ngút trời này, lúc sáng chế ra Ma Đao Đao Pháp, đã lĩnh ngộ ra thần công như Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp?

“Ể? Thứ này quả nhiên có chút khác so với Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp..."

"Kỳ lạ thật..."

"Nhưng khí tức này, rõ ràng là khí tức của Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp cơ mà..."

Nghe được lời nói của Đệ Nhất Tà Hoàng, Hướng Vũ Điền liền đi tới quan sát tình trạng của Đệ Nhất Tà Hoàng một cách tỉ mỉ.

Thế nhưng vừa nhìn một phát, liền phát hiện trên người Đệ Nhất Tà Hoàng, không có vết tích tu luyện Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp.

"Đây chính là Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp!"

Lưu Tiêu đột nhiên mở miệng nói, khiến cho mọi người giật nảy mình.

Đặc biệt là Hướng Vũ Điền và Đệ Nhất Tà Hoàng, càng trực tiếp sững sờ.

"Lâu chủ, ý của ngươi là Ma Đao Đao Pháp mà hắn lĩnh ngộ, chung loại với Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp của Ma Môn ta?"

Hướng Vũ Điền nhìn về phía Lưu Tiêu.

Đến cả nhân vật tuyệt thế từ hai trăm năm trước như hắn, đều cung kính xưng Lưu Tiêu là lâu chủ.
Người có công lực càng thâm hậu, thì mới biết được sự đáng sợ của Lưu Tiêu.

Võ đạo của bọn họ gần như thông thần, linh giác nhạy cảm.

Phàm là có chút ý niệm không tốt nảy sinh trong đầu, trong lòng liền sẽ sợ hết hồn, có cảm giác như đại họa lâm đầu vậy.

Lưu Tiêu nói: "Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp, không chỉ gieo trồng ma chủng lên người."

"Nếu như tu vi cường đại, thì có thể lấy tinh thần ý niệm, dùng người khác làm lô đỉnh, trồng ma chủng lên cơ thể người khác."
Oanh!
Lời này vừa nói ra, giống như thiên lôi đánh xuống, trong lòng mọi người đều bị sốc.
Mặc dù không có nghe hiểu hết lời nói của Lưu Tiêu.

Tuy vậy, bọn họ vẫn biết đại khái là.

Đệ Nhất Tà Hoàng, đã bị người ta coi thành lô đỉnh, gieo ma chủng.

"Ta cmn! Người nào lớn mật như thế, dám trồng ma chủng lên người Đệ Nhất Tà Hoàng, biến hắn thành lô đỉnh."

"Có thể gieo trồng ma chủng lên người Đệ Nhất Tà Hoàng một cách bất tri bất giác, bộ ngươi cảm thấy người như vậy sẽ sợ Đệ Nhất Tà Hoàng ư?"

"Vãi chưởng! Tinh thần ý niệm, sợ rằng chỉ có cao thủ Võ Thánh mới có thể tiếp xúc đến thứ này."

"Ta x, chắc là lão ô quy Đế Thích Thiên làm chuyện này."

"Cũng chỉ có hắn, mới có loại thực lực cường hãn như thế."

"Đúng đấy! Đế Thích Thiên sống mấy nghìn năm, phỏng chừng cũng từng hóa thân học Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp ở Ma Môn."
...

Mọi người điên cuồng hít lãnh khí.

Đệ Nhất Tà Hoàng đều trúng chiêu, có thể tưởng tượng người biến Đệ Nhất Tà Hoàng thành lô đỉnh, khủng bố tới nhường nào.
Mà nhìn chung Cửu Châu.

Người có loại năng lực đó, cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Mà nếu nói ai có khả năng làm ra chuyện này nhất, biến Đệ Nhất Tà Hoàng thành lô đỉnh, cũng chỉ có lão già Đế Thích Thiên.

"Người này nên trảm!"

Sát khí của Tà Đế Hướng Vũ Điền dâng trào.

Loại hành vi coi người khác như lô đỉnh này, kể cả Tà Đế hắn đây đều không thể nhìn nổi, quá độc ác.

"Vô liêm sỉ!"

Đệ Tam Trư Hoàng, bạn thân của Đệ Nhất Tà Hoàng cũng không kìm chế được cơn giận, siết chặt cây đao, sát khí sôi trào.

Đệ Nhất Tà Hoàng ngộ sát nhi tử, đủ loại biến cố, đều vì nguyên nhân này.

Chuyện này làm sao mà không khiến hắn tức điên được.

Nếu như biết là ai làm, hắn muốn chém người đó trước tiên.

Vào thời khắc Đệ Nhất Tà Hoàng chợt nghe được tin tức này, suýt chút nữa triệt để nhập ma.

Nếu không phải lý trí hắn hắn vẫn còn đó, biết rằng không thể để đối phương toại nguyện, đang cật lực trấn áp sát khí trong lòng.
Lại thêm chuyện Lưu Tiêu hỗ trợ luyện hóa ma khí lúc trước, nói không chừng, cũng đã đúng theo ý muốn của đối phương.

Giờ khắc này, trên mặt Đệ Nhất Tà Hoàng, hai màu trắng đen cấp tốc lưu động, giống như đang đánh nhau vậy.

Chương 382. Trị ngọn không trị gốc

Lưu Tiêu vung tay lên, một đạo Hoàng Kim chân khí bay đi, trong nháy mắt luyện hóa ma khí trong cơ thể Đệ Nhất Tà Hoàng, để cho hắn lần nữa khôi phục lại bình thường.

Dáng vẻ kinh khủng nửa trắng nửa đen, trong nháy mắt biến mất ở trên mặt Đệ Nhất Tà Hoàng, lộ ra gò má trắng noãn của hắn.

"Hoàng Kim chân khí!"

"Luyện hóa ma khí!"

Hướng Vũ Điền lần đầu tiên nhìn thấy Lưu Tiêu xuất thủ, liền sợ hãi thất

thanh.
Ta x!

Còn có thủ đoạn này nữa à, có thể luyện hóa ma khí trong chớp mắt.
Chuyện này đối với hắn mà nói, cực kỳ đả kích.

Như thể là phá vỡ lý niệm võ học của hắn.

"À! Thì ra Tà Đế Hướng Vũ Điền đại lão, cũng có thời điểm như người nhà quê."

"Vãi chưởng! Đại lão, mấy thứ này đối với lâu chủ mà nói đều là chút chuyện nhỏ, đừng có lộ ra bộ dáng nhà quê như thế chứ."

"Tiền bối, bình tĩnh đã nào! Mấy chuyện này đối với lâu chủ mà nói, nhỏ như kiến."
...

Người trong Thiên Cơ Lâu, đối với thủ đoạn của Lưu Tiêu đã sớm quen thuộc như cơm bữa.

Nhưng Hướng Vũ Điền lại giật mình, để bọn họ sinh ra một cảm giác tự hào, cười to không ngớt.
Bọn họ ưa thích các đại lão như Hướng Vũ Điền, lộ ra bộ dáng nhà quê như này.

"Tiền bối, lâu chủ còn có thể phục sinh người chết nữa đó, ngươi đừng có giật mình nha."

Thạch Chi Hiên nhắc nhở Hướng Vũ Điền, sắc mặt Hướng Vũ Điền biến hóa, cũng hiểu mình có chút mất mặt.
Hắn thế mà thất thố.

Thất thố thì đã đành!

Hết lần này tới lần khác, các nhân sĩ giang hồ cấp bậc tiểu lâu la đều là vẻ mặt bình tĩnh, chỉ riêng hắn thì thất thố, giống như mấy tên nhà quê chưa từng va chạm xã hội.

"Lâu chủ, hậu quả khi ma chủng thành công là gì?"

Đệ Tam Trư Hoàng ngưng trọng hỏi.

Đối phương gieo trồng ma chủng lên người Đệ Nhất Tà Hoàng, khẳng định

là có âm mưu.

Lưu Tiêu nói: "Hậu quả khi ma chủng thành công, đó là tinh thần khí lực cùng với huyết nhục toàn thân Tà Hoàng sẽ bị hút cạn, trở thành ma chủng tăng cường tu vi và tư chất."

Lời này vừa nói ra, da đầu của mọi người như muốn nổ tung.

Công lực cả đời khổ tu, trở thành chiến lợi phẩm của người khác.
Nếu bất kì ai có được thứ này, đều sẽ vô cùng kích động.

Đệ Tam Trư Hoàng, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, sát khí xao động.

"Cho dù ta có chết, cũng sẽ không để hắn được như ý!"

Vẻ mặt Đệ Nhất Tà Hoàng lạnh lùng, hạ quyết tâm.
Nếu có một ngày không chống lại được ma chủng, hắn sẽ lựa chọn tự sát, chứ không để người kia được lợi.

Lưu Tiêu lắc đầu: "Đối phương cũng không phải muốn tu vi của ngươi!"

"Nếu mà hắn muốn tu vi của ngươi, ngươi đã sớm bị ma chủng hút khô rồi."

"Hơn nữa, chỉ bằng vào chút tu vi này của ngươi, hắn còn chướng mắt."

Đệ Nhất Tà Hoàng hô hấp ngưng lại!

Mất mặt!

Con mẹ nó, ta là Đệ Nhất Tà Hoàng, tu vi cấp Đại Tông Sư.

Lần đầu tiên bị người ta dùng từ "chút tu vi này" để hình dung.

"Thế thì mục đích của hắn là gì?"

Hướng Vũ Điền không nhịn được hỏi.

Lưu Tiêu nói: "Khống chế, dùng ma chủng để khống chế Đệ Nhất Tà Hoàng."

"Nếu Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp trồng ma chủng ở trong cơ thể của người khác, cũng có thể khống chế tâm trí của người khác."

"Đáng tiếc, tâm trí Đệ Nhất Tà Hoàng siêu tuyệt, vẫn đang đối kháng với đối phương."

"Cộng thêm lần đầu tiên phát hiện ra đầu mối, quả quyết rời khỏi thế tục để ở ẩn, chặt đứt các loại tạp niệm, đối phương cũng không thể khống chế Tà Hoàng trong thời gian ngắn."

Da đầu Hướng Vũ Điền như muốn nổ tung.

Dùng ma chủng để khống chế người khác, tinh thần ý niệm của đối phương, tuyệt đối cao siêu đến mức không thể tưởng tượng nổi.
Bởi vì coi như hắn, đều không có bản lĩnh này.

Lưu Tiêu nói: "Đương nhiên, Đệ Nhất Tà Hoàng ẩn thế, trên thực tế vừa là chuyện tốt vừa là chuyện xấu."

"Không có tạp niệm, đối phương sẽ rất khó lập tức khống chế tâm trí của ngươi, dẫn phát dục niệm trong lòng ngươi, tiện đà khống chế ngươi."

"Mà trong quá trình dùng ma chủng để khống chế người, tạp niệm càng ít, thì hung hiểm mà đối phương gặp phải cũng sẽ càng ít."

"Bởi vì đủ loại tạp niệm của ngươi, sẽ truyền đến trong đầu người gieo trồng ma chủng."

"Cứ như vậy, tuy quá trình khống chế ngươi dài dằng dặc, nhưng đã ổn định."
???

Đệ Nhất Tà Hoàng trong nháy mắt đều không biết nên làm thế nào cho phải.

Ẩn thế không phải là chuyện tốt, không ẩn thế cũng không phải là chuyện tốt.
Thực sự chỉ có thể tự sát thôi sao?

Mấy năm nay, hắn cũng nhận ra đối kháng với đối phương, bản thân càng ngày càng khó thắng.

"Lâu chủ, ngươi cũng không giải quyết được vấn đề này à?"

Đệ Tam Trư Hoàng không nhịn được, hỏi.

Bởi vì Lưu Tiêu, từ đầu tới cuối không có nói nguyên nhân chính cho bọn họ.

Nếu không phải ngày hôm nay Hướng Vũ Điền tới đây, vừa vặn gặp phải tình huống này, thì e là còn không biết Đệ Nhất Tà Hoàng đã bị người khác ám hại.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Có thể!"

"Luyện hóa ma khí, chỉ là trị ngọn chứ không trị gốc!"

"Tại vì ma chủng, đã hòa làm một thể với tinh thần của Đệ Nhất Tà Hoàng, không cách nào phá hủy."

"Muốn giải quyết triệt để, thì chỉ cần giết chết người gieo ma chủng cho Đệ Nhất Tà Hoàng là được."

Đệ Tam Trư Hoàng nghe vậy, lúc này mới hiểu ra.

Trên thực tế, Đệ Nhất Tà Hoàng tái phát ma khí mấy lần, hắn cũng có đôi chút hoài nghi về thủ đoạn của Lưu Tiêu.
Thì ra là luyện hóa ma khí không có tác dụng, chỉ có thể giết chết người trồng ma chủng mới giải quyết triệt để.

Chương 383. Không phải là người

"Người nọ là Đế Thích Thiên, phải không?"

Ngoài Đế Thích Thiên ra, thì Đệ Tam Trư Hoàng cũng không nghĩ ra còn có ai có bản lĩnh này.
Nhưng nếu thật sự là Đế Thích Thiên, bọn họ cũng không thể nào giải quyết hắn.

Giết Đế Thích Thiên, trừ phi Thiên Cơ Lâu xuất thủ.

Bằng không, dù cho Cửu Châu rộng lớn như thế, nhưng ai có thể giúp Đệ Nhất Tà Hoàng chứ?
Tiếu Tam Tiếu sao?

Nếu hắn muốn giết Đế Thích Thiên, thì đã xuất thủ từ lâu rồi.

Thế nhưng Thiên Cơ Lâu, dựa vào cái gì để giúp Đệ Nhất Tà Hoàng giết Đế Thích Thiên.
Tôn chỉ của Thiên Cơ Lâu, sẽ không quản mấy chuyện này.

Trong lúc nhất thời, sắc mặt Đệ Nhất Tà Hoàng và Đệ Tam Trư Hoàng đều ảm đạm.

"Lâu chủ, người này là ai?"

"Độc ác như thế, là kẻ thù chung của toàn bộ thiên hạ."

Vô Danh trầm giọng mở miệng.

Có được Thiên Cơ Vạn Tượng Công.

Vậy thì chẳng bao lâu nữa hắn sẽ lần nữa đăng lâm Võ Thánh, thậm chí sẽ còn tiến thêm một bước.
Đế Thích Thiên thì như thế nào chứ.

Thời khắc này, Vô Danh căn bản không sợ!

"Đế Thích Thiên? Ta sớm muộn sẽ lấy thủ cấp của hắn!"

Đám Bộ Kinh Vân cũng lộ ra sắc mặt khó coi.

"Tốt nhất là hắn nên ngoan ngoãn trốn ở Thiên Môn, bằng không lão đạo ta sẽ dọn dẹp mầm hoạ này vì giang hồ!"

Sát khí của Trương Tam Phong dâng trào.

Thiên Cơ Vạn Tượng Công, đã khiến hắn trở nên mạnh hơn, thành công trở thành cao thủ Hư Cảnh.

Nếu không phải có tôn chỉ của Thiên Cơ Lâu, cộng với việc chưa biết tu vi cụ thể của Đế Thích Thiên, thì e rằng hắn đã sớm đi tìm Đế Thích Thiên.
Một bên!

Trong lòng Lạc Tiên căng thẳng!

Chỉ khi ở trong Thiên Cơ Lâu, mới biết được mấy người đang lên tiếng khủng bố tới cỡ nào.
Chủ nhân của nàng, Đế Thích Thiên, đã sớm không còn là người mạnh nhất thiên hạ.
Có điều, nàng không dám nói ra.

Đương nhiên, nàng cũng không biết rốt cuộc việc này có phải là do Đế Thích Thiên làm ra hay không.
Bố cục của Đế Thích Thiên, nàng căn bản không biết.

Lưu Tiêu lắc đầu: "Không phải Đế Thích Thiên!"

"Người gieo ma chủng, không phải người!"

Không phải người?

Trong lòng tất cả mọi người căng thẳng, cảm giác da đầu sắp nổ tung.
Không phải người!

Đây là ý gì?

Là Thần?

Tiên?

Hay là Ma?

Không phải người, chỉ bằng ba chữ này, mọi người cũng biết thứ trồng ma chủng lên người Đệ Nhất Tà Hoàng khủng bố đến mức nào.

Bởi vì bọn họ nhìn thấy, lúc lâu chủ nói ra lời này, trên mặt đều xuất hiện thần sắc ngưng trọng.

"Không cần lo lắng, ta đã kế hoạch, qua một thời gian ngắn sẽ diệt thứ này."

"Đến lúc đó, ma chủng của Đệ Nhất Tà Hoàng tự nhiên sẽ biến mất."

Hô...

Trong Thiên Cơ Lâu, mọi người đều thở phào một cái.

Nếu lâu chủ đã nói như vậy, thế thì chứng minh thứ "không phải người" kia cũng không đáng sợ cho lắm.
Sau một khắc, hai mắt của mọi người sáng lên.

"Lâu chủ, đến lúc đó có thể dẫn ta theo không?"

"Lâu chủ, chúng ta có thể hỗ trợ kêu 6666 không?"

"Lâu chủ, cầu ôm bắp đùi, ta muốn đi xem ngươi thi triển dáng vẻ thần uy."
...

Rất nhiều người trong nháy mắt tâm động, muốn đi xem thứ "không phải người" trong miệng lâu chủ đến tột cùng là cái gì.

"Lâu chủ, bọn ta có thể đi cùng chứ?"

Chúng nữ Vương Ngữ Yên cũng mở miệng.

"Nguyện theo lâu chủ đánh một trận!"

Tiêu Phong trầm giọng mở miệng.

Vật kia không phải là người thì sao chứ, hắn căn bản không sợ.

Đương nhiên, bởi vì hắn đã học Thiên Cơ Vạn Tượng Công, nên cũng có loại thực lực này.

"Lâu chủ! Tại hạ xin đánh!"

Trương Tam Phong, Vô Danh, thậm chí cả Tống Khuyết và Hùng Bá, từng người đều lên tiếng xin đánh.
Từng đệ tử Thiên Cơ Lâu, đều chiến ý dâng trào, xoa tay.

Lưu Tiêu cười, nói: "Có thể!"

"Đến lúc đó ai muốn đi, đều có thể đi!"

Mọi người mừng như điên.

Coi như không có tư cách tham dự đại chiến, thế nhưng có thể quan sát một chút, nhất định là chuyện mà bọn họ có thể dùng để khoác lác cả đời.

"Đa tạ lâu chủ!"

"Sau này nếu có sai khiến gì, tại hạ dù chết quyết không chối từ!"

Đệ Nhất Tà Hoàng và Đệ Tam Trư Hoàng cảm kích.
Lưu Tiêu lắc đầu.

Hắn xuất thủ, không hoàn toàn là vì Đệ Nhất Tà Hoàng.

Coi như đây là Đệ Nhất Tà Hoàng, tuy hắn cũng có chút thưởng thức, nhưng vẫn chưa tới mức độ tình nguyện ra tay vì đối phương.

"Lâu chủ, vật kia, tại sao lại để mắt tới Đệ Nhất Tà Hoàng, chẳng lẽ ở trên

người Đệ Nhất Tà Hoàng, có chỗ kỳ quái nào ư?"

Đệ Tam Trư Hoàng hỏi.

Trên thực tế, đây cũng là ý nghĩ của không ít cao thủ.

Đối phương để mắt đến Đệ Nhất Tà Hoàng, chưa chắc sẽ không để mắt đến những người khác.

Lưu Tiêu nói: "Để mắt đến Đệ Nhất Tà Hoàng, đó là bởi vì Đệ Nhất Tà Hoàng chính là Đạo Tâm Đạo Thể."

"Đạo Tâm Chủng Ma, không phải tùy tiện lựa chọn một người làm lô đỉnh là được."

"Mà nhất định phải là Đạo Tâm Đạo Thể, mới có thể trồng ma chủng."

Mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Đồng thời cũng kinh ngạc, Đệ Nhất Tà Hoàng vậy mà lại là Đạo Tâm Đạo Thể.
Thảo nào từ khi sinh ra tới nay, làm cái gì đều là đệ nhất.

Nhưng không vì thế mà thứ "không phải người" không để mắt tới, hiện tại dù cho Đệ Nhất Tà Hoàng trở thành Võ Thánh e rằng cũng sẽ bị để mắt.

"Được! Ban đầu muốn nói về bảng xếp hạng!"

"Bị tình huống này làm quên đi chính sự."

"Hiện tại, chúng ta nói tiếp về bảng xếp hạng thôi!"

Lập tức, bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu vốn đang nặng nề, lập tức thoải mái trở lại.

Chương 384. Nhân Kiệt Bảng và Vô Thượng Đại Tông Sư Bảng

"Bảng danh sách lần này sẽ có tên là Nhân Kiệt Bảng!"
"Tôn chỉ của bảng danh sách này là liệt kê những tuyệt thế nhân kiệt đã sáng tạo ra những Thần Công Tuyệt Đỉnh từ lúc Vũ Hoàng thống nhất Cửu Châu đến nay."
Nhân Kiệt Bảng!

Hai mắt mọi người sáng lên.
"Lâu chủ, tên của bảng danh sách này gợi lên hứng thú của ta rồi đó!"
"Ha ha... Tên của bảng danh sách này có vẻ rất thú vị!"
"Vô số tiên hiền nhân kiệt, sáng tạo cống hiến cho Võ Đạo, công lao của bọn hắn khó mà xoá nhoà được, bảng danh sách này của lâu chủ giúp những hậu nhân như chúng ta có thể ghi khắc công lao của các bậc tiền bối một cách rõ ràng hơn."
"Nhân kiệt của các đời sao, ta thật sự muốn biết xem từ khi Vũ Hoàng nhất thống Cửu Châu tới nay thì đã có những nhân kiệt tuyệt thế nào xuất hiện rồi."
"Lâu chủ nhanh lên, đừng thừa nước đục thả câu nữa, ta không chờ được nữa rồi."
...
Mọi người lúc này đều tràn đầy phấn khởi.
Ai mà không hiếu kỳ về truyền thuyết của các tiền bối chứ.
Ngay cả đám người Trương Tam Phong, Vô Danh lúc này cũng ngồi ngay ngắn lại, sợ bản thân sẽ bỏ lỡ một chữ nào đấy.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Quy tắc của bảng danh sách này hơi khác một tý, đó là người sống thì không được lên bảng!"
Vậy người trong thời đại này không được lên bảng rồi sao!
"Nói cách khác, những người còn sống, vẫn ở Cửu Châu như Tam Phong cùng Kiếm Thánh - Độc Cô thì đều không được lên bảng, dù bọn hắn có sáng tạo ra Vô Thượng Thần Công."
"Bởi vì những nhân kiệt kia đã mất nên mới cần nhắc lại để mọi người không quên những cống hiến của bọn hắn đối với Võ Đạo!"
"Để bày tỏ lòng tôn kính thì bảng danh sách này chỉ liệt kê thôi chứ không xếp hạng gì cả."
Lời Lưu Tiêu vừa dứt thì liền có người phụ hoạ theo.
"Đúng vậy, nếu như xếp hạng thì sợ rằng hơi mất tôn trọng đối với những tiền bối kia!"
"Đó đều là người có cống hiến to lớn đối với Võ Đạo, lấy xếp hạng để mà bàn thì thật sự không thích hợp."
"Việc này ta hoàn toàn tán thành."
"..."
Vậy là ta không được lên bảng à?
Trương Tam Phong ngẩn ngơ, sau đó lắc đầu.
Hắn còn tưởng rằng bản thân sẽ được xướng tên trong một hai bảng danh sách nữa chứ.
Nhưng không ngờ lâu chủ lại hoàn toàn không cho mình cơ hội đó.
"Lâu chủ, Thiên Đao Bát Quyết của tại hạ không kém bất kỳ ai, không thua các bậc tiền bối bao nhiêu, sao lại vẫn không có cơ hội lên bảng thế."
Tống Khuyết lên tiếng một cách bất mãn.
Bảng danh sách này của Thiên Cơ Lâu sợ rằng còn có thể ảnh hưởng lâu dài đối với hậu thế.

Tất cả mọi người đều cố gắng nắm bắt một cơ hội để lên bảng danh sách của Thiên Cơ Lâu.
"Lâu chủ, việc này không công bằng!"
"Người chết có thể lên bảng, vậy sao những người sống chúng ta không thể chứ."
Những người không tự nghĩ ra thần công thì không có ý kiến gì với quy tắc lần này.
Tuy nhiên đối với những người như Thạch Chi Hiên, những người đã tự khai phá được thần công cho riêng mình thì khác, bọn hắn không phục.
Bất Tử Ấn Pháp của hắn là thần công dung nhập cả ba trường phái khác nhau là Ma, Đạo, Phật.
Nếu nói về cống hiến với Võ Đạo thì hắn tự nhận bản thân không thua những bậc tiền bối quá nhiều.
Mặc dù đám người Hoàng Dược Sư, Lão Ngoan Đồng không lên tiếng, nhưng bọn hắn cũng dùng thần sắc trên mặt mình để biểu thị sự bất mãn.
Lưu Tiêu cười, giơ tay ra hiệu im lặng.
"Đừng nóng vội! Thiên Cơ Lâu vô cùng tôn kính những người có thể sáng tạo ra thần công, đóng góp cho Võ Đạo."
"Việc không cho các ngươi lên bảng là vì muốn thể hiện sự tôn kính đối với tiền bối."
"Sau này Thiên Cơ Lâu vẫn sẽ công bố một bảng danh sách có tên là Vô Thượng Tông Sư Bảng, dùng để xếp hạng những thiên tài có thể tự khai phá thần công như các ngươi."
Sau này còn có bảng danh sách?
Đám người Tống Khuyết cùng Thạch Chi Hiên cùng nhau im lặng, gật đầu đầy thoả mãn.
"Lâu chủ, ngươi đừng quan tâm nãy giờ ta nói gì, cứ cho là ta đang nói sảng đi!"
Tống Khuyết cười to, mắt hắn híp lại thành một đường.
Đám người Trương Tam Phong, Thạch Chi Hiên lúc này đều gật đầu một cách đầy thoả mãn.
Vô Thượng Tông Sư Bảng!
Vừa nghe tên thôi là đã thấy bảng danh sách này rất ngầu rồi.
Bảng danh sách này còn xếp hạng người sống nữa chứ, ai muốn đứng cùng hàng ngũ với người đã chết.
"Lâu chủ, mong ngươi dời lịch công bố bảng danh sách này một tý, ta định sắp tới sẽ sáng tạo ra một môn thần công."
Tim Hùng Bá đập nhanh vô cùng, trong mắt như có một ngọn lửa đang cháy.
Tuy hắn có tu vi tuyệt thế, tuy nhiên đều là nhờ trí tuệ của tiền nhân.
Bản thân mình lại không khai sáng bất kỳ môn thần công nào dành riêng cho bản thân cả.
Hắn cũng muốn có tên trên Vô Thượng Đại Tông Sư Bảng mà!
"Lời Hùng Bá nói rất có lý, xin lâu chủ tạo thuận lợi cho chúng ta."

Hai mắt của Đông Phương Bất Bại cũng sáng lên.
Mặc dù hiện tại hắn đã là cao thủ Đại Tông Sư, nhìn quanh cũng rất ít ai là đối thủ của hắn, tuy nhiên bản thân hắn cũng giống Hùng Bá, chưa sáng tạo ra bất kỳ môn thần công nào.
"Lâu chủ, phiền ngươi một tý!"
Có không ít Đại Tông Sư chưa từng sáng tạo ra thần công lúc này cũng mở miệng.
Ngay cả các cao thủ Tông Sư, hay thậm chí là cao thủ Tiên Thiên cũng kích động không ngớt.
Đương nhiên là vì đây là bảng danh sách liệt kê những người tự mình khai sáng thần công.
Không quan tâm tu vi của ngươi ra sao!
Chỉ cần có thể sáng chế ra được thần công thì rất có thể sẽ có cơ hội lên bảng.

Chương 385. Đấu Tửu Tăng

"Kiếm pháp của bần ni cũng cần thêm một thời gian nữa để hoàn thiện!"
Trong mắt Diệt Tuyệt Sư Thái bắn ra ánh sáng.
Nàng đường đường là một cao thủ Tông Sư, lại còn đứng đầu Phái Nga Mi, vậy mà thậm chí không có tên trên bảng danh sách nào của Thiên Cơ Lâu, thật sự quá mất mặt.
"Hàn Băng Chân Khí! Sắp tới bản Minh Chủ phải đi nghiên cứu thêm về Hàn Băng Chân Khí mới được!"
Tả Lãnh Thiền kích động.
Có thể danh truyền thiên cổ, lưu danh sử sách hay không thì phải nắm chặt cơ hội này, cố gắng để có tên trên Vô Thượng Tông Sư Bảng của Thiên Cơ Lâu.
"Sư huynh, Xung Linh Kiếm Pháp của chúng ta có khi có một tý cơ hội đấy!"
Nhạc Linh San nói xong, nhưng sau đó thì liền im lặng.
Đáng tiếc, võ công của nàng đã bị Lâm Bình Chi phế đi.
Lời không biết trời cao đất rộng của nàng khiến Lệnh Hồ Xung đứng kế xấu hổ vô cùng.
Xung Linh Kiếm Pháp chỉ là một công phu mèo quào, sao có thể có tư cách lên Vô Thượng Tông Sư bảng cơ chứ.
"Phong thái sư thúc, ngài có thể thử chút tý đó."
Lệnh Hồ Xung nhìn về phía Phong Thanh Dương, thấy hắn cũng gật đầu đầy tự tin.
"Lâu chủ, đệ tử Thiên Cơ Lâu có cơ hội lên bảng hay không thế?"
Cổ Tam Thông cũng kích động.
Hắn cũng chưa từng sáng tạo ra thần công.
Nhưng đạt tới tu vi như hắn thì muốn sáng chế ra một môn thần công không phải là chuyện quá bất khả thi, vẫn còn có cơ hội.

Đám người Vương Ngữ Yên, Tiêu Phong cùng những người có tự tin rằng bản thân có thể tự sáng tạo ra thần công khi nghe lời của Cổ Tam Thông thì sáng hai mắt lên.
Lưu Tiêu nói: "Có thể!"
"Chỉ cần tự bản thân sáng tạo ra được một môn thần công thì đều có cơ hội có tên trên bảng, dù có là đệ tử của Thiên Cơ Lâu hay không đều được đối xử công bằng."
Tốt lắm!
Đệ tử Thiên Cơ Lâu kích động vô cùng.
Bọn họ vốn là những thiên tài tuyệt thế, nếu không thì sao có thể gia nhập vào Thiên Cơ Lâu được.
Cơ hội có thể nổi tiếng trước mắt nhiều người như thế này thì không ai muốn bỏ lỡ cả.
Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì bảng danh sách này sẽ là một trong những bảng danh sách có chất lượng cùng danh tiếng cao nhất mà Thiên Cơ Lâu từng công bố.
Có khả năng bảng danh sách này có thể lưu truyền tới mấy ngàn năm sau nữa.
Những người chưa từng khai sáng ra thần công thì đều âm thầm hạ quyết tâm, sau hôm nay thì phải bế quan sáng tạo ra một môn thần công trước rồi tính sau.
Còn những người đã có thần công cho riêng mình thì cũng quyết định, tiếp theo phải hoàn thiện thần công của mình thêm nữa, nắm cơ hội để có tên trên Vô Thượng Tông Sư Bảng.
Những nhân sĩ giang hồ biết tự lượng sức mình lúc này không còn quan tâm tới thần công nữa, mà đã tụ tập lại với nhau bàn xem ai là người có thể lên bảng.
"Chắc chắn Thiên Trì Quái Hiệp sẽ được lên bảng, hai tuyệt học Kim Cương Bất Hoại Thần Công cùng Hấp Công Đại Pháp đều là những công pháp mạnh mẽ, nó còn là tuyệt kỹ thành danh của Cổ Tam Thông cùng Chu Vô Thị, nếu nói về nhân kiệt thì Thiên Trì Quái Hiệp chắc chắn cũng được tính."
"Không sai, Thiên Trì Quái Hiệp đúng là một kỳ tài nghút trời, nếu như không gặp phải Thiên Trì Huyết Ma do Đế Thích Thiên hoá thân rồi bị giết chết thì giờ đây hắn y cũng đã Phá Toái Hư Không rồi."
"Đấu Tửu Tăng đại lão cũng có tư cách lên bảng!"
"Còn có Tiêu Dao Tử nữa, hắn khai sáng nhiều thần công như vậy, không lên bảng ta chết cho ngươi xem."
...
Đoàn Dự đứng một bên cũng khoe với Hư Trúc: "Tổ tiên Đoàn thị ta là Đoàn Tư Bình, một tay sáng lập cơ nghiệp ngàn năm của Đoàn thị, sáng lập Thiên Long Tự."
"Hắn sáng tạo ra tuyệt học Lục Mạch Thần Kiếm, được lên top mười của Võ Kỹ Thiên Bảng."

"Đây là chưa nhắc tới những tuyệt học như Nhất Dương Chỉ,..."
"Chắc chắn tổ tiên của Đoàn thị ta sẽ có một vị trí trên bảng."
Đoàn Dự đắc ý vô cùng, giống như người được lên bảng là chính hắn vậy.
"Vị Tảo Địa Tăng kia trong Thiếu Lâm của ngươi có lẽ không được."
"Tuy hắn nghịch thiên tới mức luyện được 36 môn tuyệt kỹ nhưng hình như hắn chưa từng sáng tạo ra một môn thần công nào."
Hư Trúc nói: "Ngươi quên à tam đệ, Đạt Ma Tổ Sư của Thiếu Lâm ta cũng đã sáng tạo ra Dịch Cân Kinh, Tẩy Tuỷ Kinh, La Hán Phục Ma Thần Công cùng 72 tuyệt kỹ Thiếu Lâm đó."
"Chất lượng cùng số lượng thần công mà hắn sáng tạo ra đều vượt xa tổ tiên của Đoàn gia ngươi rất nhiều."
Dáng vẻ thiên chân vô tà của hắn khiến cho Lý Thanh Lộ đứng kế không nhịn được mà bật cười.
Đoàn Dự lúc này cũng đen mặt lại.
Đúng rồi!
Không ngờ mình lại quên một người trâu bò như Đạt Ma Tổ Sư.
"Nhiếp Anh, tổ tiên của Nhiếp gia ta chắc chắn sẽ có tên trên bảng!"
Hai mắt Nhiếp Phong sáng lên.
Ngàn năm trước tổ tiên của Nhiếp gia cũng đã cống hiến rất nhiều cho Cửu Châu, hiện tại là lúc nên cho mọi người biết rồi.
"Tất cả câm miệng lại! Để lâu chủ nói, các ngươi nói thì có tác dụng gì chứ."
"Nếu có gan thì ngươi lên nói thay lâu chủ đi kìa."
Rốt cuộc có người nhịn không được, thấy cuộc thảo luận này cứ tiếp diễn mãi không dừng thì đứng lên quát lớn.
Mặc dù người lên tiếng chỉ là một tiểu lâu la không có danh tiếng gì, tuy nhiên những đại lão kia cũng im miệng một cách thức thời.
Hiện tại trong Thiên Cơ Lâu rất kỳ diệu, dù chỉ là một cao thủ Tam Lưu thôi cũng dám chính diện nói thẳng mặt Hùng Bá.
Hơn nữa sau khi nói xong còn không bị gì nữa.
Thấy mọi người cuối cùng cũng an tĩnh lại, Lưu Tiêu hắng giọng nói:
"Nhân Kiệt Bảng, Đấu Tửu Tăng!"
Việc Đấu Tửu Tăng lên bảng cũng không có gì quá bất ngờ.
Dù sao trước đó lâu chủ cũng đã nói Đấu Tửu Tăng ngưu bức ra sao rồi.
Cửu Dương Thần Công của hắn còn có tên trên Tâm Pháp Thiên Bảng mà.
"Sáng tạo ra thần công - Cửu Dương Thần Công!"
Lưu Tiêu nói tiếp: "Đấu Tửu Tăng ngưu bức ra sao thì ngay cả Thiên Cơ Lâu ta cũng không quá rõ ràng."
"Bởi vì hắn rất ít giao du cùng hành tẩu trên giang hồ, số lần hắn xuất thủ cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay."
"Lần xuất thủ được ghi lại rõ ràng nhất là đi đánh Thiên Trì Huyết Ma."

Chương 386. Hoàng Thường khủng

bố

Trương Tam Phong gật đầu.
Sư phụ Giác Viễn của hắn có quan hệ gần như là thầy trò với Đấu Tửu Tăng, đương nhiên hắn sẽ biết một vài việc về Đấu Tửu Tăng.
Đấu Tửu Tăng vô cùng thích uống rượu.
Mặc kệ chuyện gì xảy ra thì hắn đều dùng rượu để giải quyết, thế nên mới có được mỹ danh là Đấu Tửu Tăng.
Hắn còn là một cao tăng Phật Môn chân chính, đương nhiên sẽ không tranh đấu với người khác rồi.
"Đấu Tửu Tăng ngưu bức ra sao à?'
Lưu Tiêu nói: "Người bình thường khi sáng tạo ra một môn thần công thì tốn hết công sức, lo lắng vô cùng, nghiệm chứng liên tục, sau đó mới có thể sáng chế ra một môn thần công hoàn chỉnh được."
"Còn hắn thì khác, hắn sáng tạo ra Cửu Dương Chân Kinh là vì Hoàng Thường khoe khoang Cửu Âm Chân Kinh y vừa sáng tạo trước mặt hắn, vì không chịu thua kém nên sau khi nhìn Cửu Âm Chân Kinh một lần hắn liền đi sáng tạo Cửu Dương Chân Kinh."
"Nếu như người này không gặp Lão ô quy có mấy ngàn năm công lực như Đế Thích Thiên thì việc siêu việt Võ Thánh với hắn cũng chỉ là chuyện nhỏ."
Mọi người chấn động không ngớt!
Xem Cửu Âm Chân Kinh một lần liền có thể sáng tạo ra Cửu Dương Chân Kinh để khắc chế.
Vậy nếu như hắn có thể coi được Thánh Tâm Quyết của Đế Thích Thiên thì chắc cũng sẽ sáng chế được một môn võ học để khắc chế nó quá.
"Kỳ tài ngút trời!"
"Ngưu bức! Đối với hắn thì việc sáng tạo thần công dễ như uống rượu vậy."
"Lão hỗn đản Đế Thích Thiên kia thật đáng chết."
"Đúng vậy, năm đó nhiều nhân vật tuyệt thế đều bị tên hỗn đản này hại chết, thật đáng tiếc."
...
Vừa nói tới Đấu Tửu Tăng thì mọi người trong Thiên Cơ Lâu liền điên cuồng mắng Đế Thích Thiên.
Lạc Tiên ngồi một bên mà run sợ không thôi, sợ Lưu Tiêu sẽ tiết lộ thân phận của mình ra, lúc đó e rằng tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều bay vào xé xác nàng mất.
"Trận đánh năm đó ban đầu ta có thể đã tham dự rồi!"
"Tuy nhiên do ta ẩn cư tại thế ngoại, tin tức bế tắc."
"Chờ sau khi ta biết việc nhiều cao thủ đi ngăn cản Thiên Trì Huyết Ma thì đại chiến cũng đã kết thúc rồi."
Tà Đế - Hướng Vũ Điền cảm thán, khiến không ít người chấn động.
"Tà Đế cao thượng!"

"Haiz! Nếu như năm đó có cao thủ như Tà Đế tham gia thì không chừng kết quả cuối cùng sẽ khác."
Rất nhiều người lúc này đều đã bắt đầu bội phục Hướng Vũ Điền, Ma Môn Tà Đế.
Tuy xuất thân từ Ma Môn.
Nhưng hắn còn chính hơn cả chính đạo nữa.
Hướng Vũ Điền nói: "Gần một trăm năm nay Cửu Châu không có cao thủ gì, thậm chí Võ Thành cũng thưa thớt cực kỳ, nguyên do chính đều do trận chiến năm ấy cả."
Trong trận chiến đó không chỉ có những cao thủ như Hoàng Thường cùng Đấu Tửu Tăng tử vong, có rất nhiều Lão Quái Vật Võ Thánh đã khám phá ra bí ẩn của sinh tử cũng tham gia sau đó bỏ mạng.
Tiếp theo mọi người lại tiếp tục chửi bới Đế Thích Thiên.
Tên hỗn đản này qua một đoạn thời gian đều nhảy ra để quét sạch võ lâm chỉ vì bảo trì địa vị.
Tuy nhiên mọi người cũng biết tên Đế Thích Thiên này cũng không nhảy nhót được bao lâu nữa.
Có Thiên Cơ Lâu ở đây, nếu hắn dám xuất hiện để gây sóng gió lên võ lâm thì cùng lắm chạy tới Thiên Cơ Lâu là xong.
Nếu Đế Thích Thiên dám đến Thiên Cơ Lâu thì tự nhiên lâu chủ sẽ có cách trị hắn thôi.
Lưu Tiêu nói: "Nhân Kiệt Bảng, Hoàng Thường!"
"Sáng tạo ra thần công - Cửu Âm Chân Kinh!"
"Người này cũng là một truyền kỳ, câu chuyện quật khởi của hắn cũng chứa nhiều ly kì."
Lưu Tiêu nhìn về phía mọi người rồi nói: "Trong số các ngươi có ai biết cách mà Cửu Âm Chân Kinh được tạo ra không?"
Mọi người sửng sốt, đó không phải thần công do Hoàng Thường sáng tạo ra sao.
Lời của lâu chủ là có ý gì.
Sau đó tất cả mọi người ở đây đều lắc đầu.
Cửu Âm Chân Kinh, đây là công pháp tới tận lúc Ngũ Tuyệt tham gia Hoa Sơn Luận Kiếm mới được đưa ra ánh sáng cho mọi người đều biết.
Thậm chí lúc đó có nhiều người còn không biết ai là người sáng tạo ra Cửu Âm Chân Kinh nữa kìa.
Phải đến gần đây khi Thiên Cơ Lâu phổ cập khoa học, mọi người mới biết đến sự tồn tại của Hoàng Thường.
Lưu Tiêu nói: "Hoàng Thường ban đầu cũng chỉ là một quan văn mà thôi, không biết gì về võ học cả."
"Đến khi hắn bốn mươi tuổi, hắn phụng mệnh mang binh đi vây quét và tiêu diệt giáo đồ còn lại của Minh Giáo."
"Sau đó những người Minh Giáo trốn thoát từ cuộc vây quét đó quay lại trả thù, giáo đồ của Minh Giáo giết cả nhà Hoàng Thường."
"Nhưng khi đó Hoàng Thường không biết chút gì về võ công cả, những

người có thể sống sót sau trận vây quét kia đều là cao thủ."
"Dù cả nhà bị diệt nhưng hắn lại không thể làm gì được."
"Sau đó vì thân phận là quan văn, nên hắn được phân phó đi sửa sang lại những sách vở của Đạo Gia.
"Cũng trong khoảng thời gian này hắn mới bắt đầu nghiên cứu kinh thư của Đạo Gia, sau đó vô sự tự thông, hắn từ một người bình thường không biết chút gì về võ học, bỗng sáng tạo ra được môn thần công kinh thế Cửu Âm Chân Kinh."
????
Từ một người bình thường, sau khi đọc xong kinh thư của Đạo Gia liền lĩnh ngộ được một môn thần công tuyệt thế như Cửu Âm Chân Kinh.
Đây là ngộ tính biến thái gì thế!
Vô số người kinh hãi.
Bị sự khủng bố của Hoàng Thường doạ sợ.
"Má ơi, đây còn là người sao?"
"Thật đáng sợ, ngộ tính này thật sự quá nghịch thiên rồi."
"Nếu như Hoàng Thường đại lão luyện võ từ nhỏ thì sợ rằng Đế Thích Thiên không có bất kỳ cơ hội thắng nào."
"Nếu so sánh với Hoàng Thường đại lão thì chúng ta khác gì rác rưởi chứ."
...

Chương 387. Một đoạn truyền thuyết bị phủi bụi

"Bội phục!"
Trương Tam Phong cũng động dung.
Tối thiểu hắn có một nửa bản Cửu Dương Thần Công để làm cơ sở, cũng có tri thức võ học của Thiếu Lâm.
Nhưng Hoàng Thường này thậm chí từ người bình thường sau đó liền trở thành một cao thủ tuyệt đỉnh võ lâm.
Ngộ tính thế này thì ngay cả hắn cũng phải phục sát đất.
"Ngưu bức, đây mới chính là Võ Lâm Thần Thoại."
Vô Danh nhịn không được mà hô lên.
Ngộ tính thế này thật sự là nghe rợn cả người,
Người như Hoàng Thường mới xứng đáng trở thành Võ Lâm Thần Thoại!
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều bị Hoàng Thường doạ sợ.
Năm sáu chục tuổi, một buổi sáng ngộ được chí lý của Võ Đạo, trực tiếp đột phá Võ Thánh.
Nếu như không chết thì chắc chắn có thể Phá Toái Hư Không.
Đáng tiếc bị tên súc sinh Đế Thích Thiên kia ngăn chặn, một nhân kiệt cũng vì thế mà tiêu vong.
"Nhân Kiệt Bảng, Thiên Trì Quái Hiệp!"
"Sáng tạo thần công - Kim Cương Bất Hoại Thần Công, Hấp Công Đại Pháp!"
"Nhân Kiệt Bảng, Hoắc Sơn Lão Nhân!"
"Sáng tạo thần công - Càn Khôn Đại Na Di, Thánh Hoả Lệnh Công Pháp!"
"Nhân Kiệt Bảng, Việt Nữ - A Thanh!"
"Sáng tạo thần công - Việt Nữ Kiếm Pháp!"
Việt Nữ - A Thanh?
Việt Nữ Kiếm Pháp?
Rất nhiều người khi nghe tới hai cái tên này đều nhướng mày, đầu tiên là do bọn hắn chưa từng nghe qua danh tiếng của Việt Nữ - A Thanh nào cả.
Thứ hai, hình như Việt Nữ Kiếm Pháp cũng không phải là một môn thần công ghê gớm gì lắm.
Nếu như người khai sáng ra Việt Nữ Kiếm Pháp cũng có thể có tên trên Nhân Kiệt Bảng thì có không ít người nghĩ rằng bản thân họ cũng có cơ hội.
"Lâu chủ! Ta cũng biết Việt Nữ Kiếm Pháp!"
"Bộ kiếm pháp này rất bình thường mà lâu chủ."
Triệu Mẫn mở miệng nói.
Rất nhiều nữ tử trong Thiên Cơ Lâu đều gật đầu tán thành.
Việt Nữ Kiếm Pháp được lưu truyền cực kỳ rộng rãi, nói là võ kỹ tam lưu, đầy đường cũng không quá.
Hầu như bất kỳ nữ tử nào cũng đã từng học qua một hai chiêu Việt Nữ Kiếm Pháp rồi.

"Việt Nữ Kiếm? Lão phu cũng đã từng nghe nói nó được sáng tạo từ một vị cao thủ Kiếm Đạo tuyệt thế."
"Nếu lâu chủ đã nói vậy thì trong này có chuyện gì mà chúng ta không rõ sao?"
Hoàng Dược Sư cau mày, mở miệng nói.
Giữa chốn giang hồ này thì nói hắn là học bá cũng không quá đáng.
Không chỉ có võ học cao cường, hắn còn vô cùng bác học cùng đa tài, biết rất nhiều chuyện của võ lâm mà mọi người không biết.
Nhưng ngay cả hắn cũng chỉ biết một vài lời về lai lịch của Việt Nữ Kiếm Pháp mà thôi, nó còn xuất sứ từ một quyển sách vô danh nữa chứ.
"Lâu chủ, ngươi chắc không, có sai sót gì không đấy?"
"Nếu như Việt Nữ Kiếm lợi hại như vậy thì tại sao trên Võ Kỹ Thiên Bảng hôm trước lại không có tên của nó?"
Có người mở miệng.
Khoé miệng Lưu Tiêu vểnh lên, nói: "Việt Nữ Kiếm Pháp bình thường?"
"Đó là bởi vì các ngươi không biết lai lịch của môn kiếm pháp này mà thôi."
"Vì bản gốc của Việt Nữ Kiếm Pháp đã thất truyền từ khi chủ nhân của nó mang theo nó để Phá Toái Hư Không rồi."
"Việt Nữ Kiếm Pháp trên Cửu Châu hiện tại chỉ là bắt chước một tý da lông của bản gốc mà thôi, nó là sản phẩm hậu nhân ngưỡng mộ mà mô phỏng theo một vài chiêu thức từ bản gốc mà thành."
Phá Toái Hư Không???
Người khai sáng ra Việt Nữ Kiếm Pháp là một cao thủ Phá Toái Hư Không sao?
Hô!
"Phá Toái Hư Không? Việt Nữ Kiếm Pháp lại có lai lịch lớn như vậy sao?"
"Lâu chủ, ngươi không chém gió đó chứ?"
"Lâu chủ, không phải chúng ta không tin ngươi, nhưng chỉ là tin tức này quá doạ người mà thôi."
...
Lưu Tiêu cũng hơi nghẹn họng nhìn trân trối.
Lúc hắn định dùng năng lực của Thiên Cơ Lâu để suy tính A Thanh thì phát hiện là quyền hạn không đủ.
Nhân vật một ngàn năm trước như A Thanh mà hắn suy tính không được thì chắc chắn là nàng chưa tử vong rồi.
Hiển nhiên là đã Phá Toái Hư Không, tới một thế giới cao cấp hơn.
Nói đi thì cũng nói lại, việc này cũng không quá ngoài ý muốn lắm.
Dù sao qua biểu hiện của A Thanh thì việc sau khi ẩn cư thì nàng đã Phá Toái Hư Không cũng không phải là việc quá bất ngờ.
"Phá Toái Hư Không?"
Hoàng Dược Sư giật mình: "Đây sợ là nữ tử đầu tiên Phá Toái Hư Không trong các đời Cửu Châu tới nay."
Trong lịch sử Cửu Châu thì không có quá nhiều người Phá Toái Hư Không được.

Mọi người cũng chưa từng nghe nói qua việc có bất kỳ nữ tử nào Phá Toái Hư Không.
Lúc này bỗng Lưu Tiêu công bố người sáng tạo ra môn kiếm pháp tam lưu lại là nữ tử đầu tiên Phá Toái Hư Không trong lịch sử Cửu Châu.
Thế nên không ai có thể bình tĩnh được cả.
Dù cho đánh chết thì cũng không ai nghĩ người sáng tạo ra Việt Nữ Kiếm Pháp lại là một cường giả Phá Toái Hư Không.
"Trong lịch sử lại có một vị cường giả như vậy sao? Ta lại không biết?"
Hướng Vũ Điền ngẩn ngơ.
Hắn đã sống mấy trăm năm rồi, không ngờ ngay cả chuyện lớn như thế này cũng không biết.
"Lâu chủ, ta quỳ xuống xin ngươi phổ cập cho chúng ta về Việt Nữ - A Thanh."
"Lâu chủ, làm người tốt trọn đời bình an!"
"Một đoạn truyền thuyết bị phủ bụi, cũng chỉ có Thiên Cơ Lâu mới đủ năng lực để tìm ra nó mà thôi."
"Việt Nữ Kiếm Pháp, xem ra sau này phải xem trọng môn kiếm pháp này hơn mới được, dù sao nó cũng là kiếm pháp của một vị cường giả Phá Toái Hư Không, dù là bản sao thì nhất định cũng thần bí vô cùng."
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều điên cuồng.

Chương 388. Chuyện tình ngang trái

Lưu Tiêu khoát tay, lúc này mọi người mới dần dần bình tĩnh lại.
"Việt Nữ - A Thanh, câu chuyện của người này mang một màu sắc rất truyền kỳ."
"Bản thân A Thanh chỉ là một nữ tử chăn dê bình thường mà thôi."
"Một ngày nọ nàng vô tình bắt gặp một con vượn trắng vô cùng thần dị trong thâm sơn đang cầm gậy trúc quơ múa."
"Từ đó về sau nàng thường xuyên giao thủ cùng vượn trắng."
"Dần dần nàng cũng ngộ ra được một môn kiếm pháp thực chiến vô cùng kinh hãi thế tục."
"Đây chính là Việt Nữ Kiếm Pháp!"
"Bởi vì A Thanh vẫn chưa đặt tên cho môn kiếm pháp này nên hậu nhân mới lấy thân phận của nàng, Việt Nữ, để đặt tên cho nó.
Lúc này mọi người kinh hãi gần chết, run rẩy không ngừng.
Ngộ tính bực này thật sự quá kinh khủng.
Thậm chí nó còn kinh hủng hơn việc Hoàng Thường đọc hết kinh thư của Đạo Môn rồi sáng tạo ra Cửu Âm Chân Kinh nữa.
"Lấy thiên địa tự nhiên làm thầy, bội phục!"
Trương Tam Phong chấn động.
Không ngờ sau khi giao thủ với vượn liền có thể lĩnh ngộ được kiếm pháp

tuyệt thế.
"Vạn pháp tự nhiên, Kiếm Đạo của tiền bối A Thanh này chính là cảnh giới tối cao mà bao người mơ ước."
Vô Danh cũng nhận phải kinh hãi gần chết.
Đạo lý này thì ai cũng hiểu, nhưng việc làm được nó thì khó khăn muôn trùng.
"Sau khi A Thanh xuất sơn thì một mình nàng đối đầu với ba ngàn Càn Giáp Binh, sau đó đánh bại tất cả."
Mọi người lúc này đã gần như chết lặng.
Càn Giáp Binh!
Mọi người đều biết đây là binh lính của một Vương Triều khi ấy.
Đừng nói là ba ngàn, dù năm trăm Càn Giáp Binh thôi là đủ để Đại Tông Sư nuốt hận, một ngàn thậm chí còn có thể đánh đi đánh về với Võ Thánh.
Lưu Tiêu lại lên tiếng: "Chú ý!"
"Ba ngàn Càn Giáp Binh này đều được trang bị vũ trang hạng nặng!"
"Mà trong tay A Thanh thì cũng chỉ có một cây gậy trúc mà thôi."
"Hơn nữa nàng hoàn toàn chỉ dùng kỹ xảo kiếm pháp, không vận dụng công lực để đánh tan tất cả một cách mạnh mẽ."
Mọi người hít sâu một hơi.
Rốt cuộc năng lực thực chiến của nàng phải nghịch thiên ra sao mới có thể đánh tan ba ngàn Càn Giáp Binh mà không dùng ưu thế nội lực.
Hoàn toàn chỉ dùng kĩ xảo, độ khó của việc này thật sự tăng lên không chỉ một bậc.
"Bội phục, không hổ là cường giả có thể Phá Toái Hư Không!"
Vẻ mặt Vô Danh sùng bái.
So với tu vi Kiếm Đạo này thì hắn chỉ có thể mặc cảm.
Chỉ suy nghĩ thôi mà hắn đã không dám rồi, chứ đừng nói là có thể đánh bại được hết ba ngàn Càn Giáp Binh với kỹ xảo.
"Đừng nói ba ngàn, dù chỉ là năm trăm thì lão đạo cũng thấy bản thân quá sức rồi!"
Trương Tam Phong cũng thử đặt bản thân vào trong tình cảnh đó.
Hắn phát hiện dưới tình huống bản thân không sử dụng nội lực thì chỉ với năm trăm Càn Giáp Binh là bản thân đã trong tình trạng nguy hiểm rồi.
"Tối đa ta chỉ đối phó được năm mươi!"
Bộ Kinh Vân cũng lên tiếng!
Lưu Tiêu nói tiếp: "Nhờ vậy mà danh tiếng A Thanh vang xa, được Tử Quốc mời tới để huấn luyện binh lính của họ."
"Nhưng do kiếm pháp của A Thanh là kinh nghiệm được tổng kết từ mấy trăm nghìn trận đánh cùng vượn trắng, toàn là kinh nghiệm thực chiến, không có các chiêu thức cấp thấp nào cả."
"Muốn dạy cũng không thể nào mà dạy được!"
Trương Tam Phong, Vô Danh đều gật đầu!
Kiếm pháp cua A Thanh đã là đỉnh phong của Kiếm Đạo rồi, không thể nào dạy cho người khác một cách đơn giản được.

Người như thế coi như không dùng kiếm pháp tuyệt đỉnh thì cũng có thể đánh bại đa số cao thủ Kiếm Đạo rồi.
Những thứ như kinh nghiệm này thì không thể dùng kiếm pháp để mô tả.
"Sau đó A Thanh đã nghĩ ra được một biện pháp, đó chính là để Càn Giáp Binh giao thủ với nàng, từ đó ngộ ra kiếm pháp."
"Việt Nữ Kiếm Pháp hiện tại cũng có nguồn gốc từ đó, mọi người khi quan sát A Thanh giao thủ thì học hỏi được một vài chiêu thức da lông, từ đó tổng hợp lại, mới có môn kiếm pháp này."
"Việt Nữ Kiếm Pháp chân chính là không thể học được!"
Mọi người đều bừng tỉnh đại ngộ.
Thì ra Việt Nữ Kiếm Pháp hiện tại có nguồn gốc như thế, chỉ là một ít da lông bên ngoài mà thôi.
Thảo nào tất cả mọi người đều cảm thấy uy lực của Việt Nữ Kiếm Pháp không hợp với thân phận của A Thanh lắm.
Thì ra trên đời này vẫn không có ai ngoài A Thanh học được Việt Nữ Kiếm Pháp chân chính cả.
"Lâu chủ, vì sao kỳ nữ như vậy lại không có danh tiếng gì?"
Vương Ngữ Yên khó hiểu!
Coi như A Thanh là nhân vật của ngàn năm trước thì dù sao nàng cũng là một cao thủ Phá Toái Hư Không mà, việc nàng không có bất kỳ danh tiếng nào là vô cùng phi lý.
Đáng tiếc hơn chính là nàng hoàn toàn không có đệ tử hay bất kỳ truyền thừa nào.
Lưu Tiêu nói: "Đương nhiên là có nguyên nhân!"
"A Thanh vốn là một người chăn dê bình thường trong núi, ngây ngơ hồn nhiên!"
"Trong một lần xuống núi nàng đã bị vài tên Kiếm Khách nổi danh đùa giỡn."
"Dưới cơn nóng giận nàng đã dạy dỗ mấy tên đó một trận ra trò."
"Tình cờ việc này bị Phạm Lãi nhìn thấy, quá kinh sợ trước Kiếm Đạo của nàng nên hắn đã mời nàng tới trợ giúp Việt Vương huấn luyện binh sĩ."
Phạm Lãi?
Mọi người gật đầu.
Có thể bọn họ không biết Việt Nữ - A Thanh, tuy nhiên danh tiếng của Phạm Lãi tại Cửu Châu lớn vô cùng.
Thậm chí nhờ sự phụ trợ của hắn mà Việt Vương mém chút nữa đã thống nhất được Cửu Châu rồi.
"Cũng từ đây mà Kiếm Đạo mạnh mẽ của A Thanh xuất hiện trước mặt mọi người!"
Lưu Tiêu nói tiếp: "Trong lúc ở chung A Thanh cũng đã đem lòng yêu Phạm Lãi!"
"Nhưng mà chắc mọi người cũng biết, người mà Phạm Lãi yêu lại chính là một trong tứ đại mỹ nữ, Tây Thi."
Lời này vừa dứt thì mọi người cũng đã đoán được kết quả sau cùng.

...

Chương 389. Yêu Nguyệt ngồi không cũng dính đạn

Trong lịch sử, thê tử của Phạm Lãi cũng không phải tên A Thanh.
Hơn nữa đại đa số nam nhân trong Thiên Cơ Lâu đều biết, nam nhân thích mỹ nữ, nhưng không bao giờ muốn cưới một cao thủ tuyệt thế về làm vợ, động một chút sẽ đánh ngươi một chầu, khóc cũng không có chỗ khóc, chỉ có bệnh mới cưới một lão bà mạnh hơn mình.
Giáo huấn máu của Công Tôn Chỉ, Giang Phong còn nằm sờ sờ ở đó.
"Lâu chủ, A Thanh sẽ không phải biến thành một Yêu Nguyệt thứ hai chứ?"
Có người hỏi một cách lo lắng.
Võ công của A Thanh tuyệt thế, sợ rằng cũng có khả năng nàng từ yêu sinh hận, biến thành một người điên.
"Ngươi muốn chết!"
Yêu Nguyệt đứng một bên tức đến mức ánh mắt như muốn phun lửa, nhìn về phía người vừa lên tiếng với vẻ hung tợn.
Tên ngu ngốc này!
Từ lúc nào ta biến thành từ để mọi người hình dung thế.
Nhưng mà Yêu Nguyệt cũng chỉ dám uy hiếp một câu mà thôi, không dám xuất thủ thật sự.
Người kia hoàn toàn không sợ Yêu Nguyệt sẽ động thủ.
Đối với lời uy hiếp của Yêu Nguyệt thì y hoàn toàn không quan tâm.
Lưu Tiêu gật đầu: "Không khác gì mấy!"
Mọi người náo động.
"Những nữ tử tâm khí cao ngạo này dều có một điểm chung, nếu như người mình yêu không yêu lại mình thì đều sẽ đại khai sát giới."
"Có thể là do cảm thấy mất mặt!"
"Có thể là do bọn họ thấy mình thật quá ưu tú, người kia không chọn mình là do mắt mù."
"Không đúng, trong lịch sử thì Tây Thi cùng Phạm Lãi đâu phải là do A Thanh giết chết."
....
Lời Lưu Tiêu chưa dứt thì mọi người đã bắt đầu nhạo báng.
Liên Tinh cùng Yêu Nguyệt đứng một bên thì tái xanh cả mặt, giận dữ không gì sánh được.
Những tên này đang nhân cơ hội để nói các nàng à?
Giang Phong không thích các ngươi thì có lỗi gì, tự nhiên lại đi giết hai vợ chồng người ta.
Lưu Tiêu nói: "Bởi vì Phạm Lãi thích Tây Thi nên A Thanh cũng đã từng có suy nghĩ giết nàng rồi."
"Tuy nhiên sau cùng, khi mũi kiếm của A Thanh sắp xuyên qua ngực của

Tây Thi thì A Thanh bỗng thấy được dung nhan khuynh thế của Tây Thi."
"Nhất thời A Thanh mặc cảm, tha cho Tây Thi một mạng, nàng thấy việc Phạm Lãi không thích nàng mà thích Tây Thi là đúng."
"Nhưng dù A Thanh có thu tay lại thì kiếm khí của nàng vẫn vô cùng sắc bén."
"Nó đã kịp gây tổn thương tới tâm mạch của Tây Thi, không thể nào chữa trị."
"Những điển cố sau này về tâm mạch của Tây Thi đều là nghe nhầm đồn bậy, tất cả đều là do A Thanh gây ra."
"Yêu mà không được, A Thanh buồn bã rời đi, không còn xuất hiện trên giang hồ nữa, chỉ để lại một thần thoại vô địch."
"Không chỉ Việt Nữ Kiếm Pháp không được tiếp tục truyền thừa, mà ngay cả việc A Thanh Phá Toái Hư Không cũng không ai biết trừ Thiên Cơ Lâu."
Mọi người bừng tỉnh đại ngộ, thần sắc thả lỏng.
Tuy đây lần đầu tiên mọi người nghe được danh tiếng của A Thanh.
Nhưng tất cả đều vô cùng bội phục trước vị kỳ nữ này.
Bọn họ không muốn nghe A Thanh sẽ biến thành người giống như Yêu Nguyệt.
"Moá ơi! Rõ ràng là Tây Thi mới là lựa chọn tốt nhất, sao ta lại thấy Phạm Lãi mắt mù nhỉ."
"Ta cũng có suy nghĩ như vậy, nếu như là ta thì ta sẽ chọn A Thanh!"
"Ngươi cút cmn đi, bằng loại rác rưởi như ngươi mà cũng đòi chọn A Thanh à?"
"Đó không phải là chọn, đó là do ngươi muốn được bao nuôi mà thôi."
"Quan trọng là tâm cảnh, đây chính là chỗ mị lực của A Thanh, Yêu Nguyệt là cái thá gì, sao có thể đánh đồng với A Thanh được."
"Nếu như Yêu Nguyệt có tâm cảnh như A Thanh thì chắc nàng đã Phá Toái Hư Không rồi."
...
Yêu Nguyệt tiếp tục nằm cũng trúng đạn, lại bị người thoá mạ.
Nhưng đang ở trong Thiên Cơ Lâu, dù có sát khí nàng cũng không dám phát tác.
Đừng nói lâu chủ, hiện tại đếm sơ trong Thiên Cơ Lâu, số lượng người có thể trấn áp nàng lên tới hai chữ số.
Thế nên nàng chỉ có thể nhịn nhục mà thôi.
Cuối cùng Lưu Tiêu tổng kết lại: "Việt Nữ Kiếm Pháp mặc dù không được truyền thừa lại, nhưng cống hiến của A Thanh đối với Kiếm Đạo là không thể xoá nhoà."
"Kiếm Đạo của hậu thế có thể hưng thịnh như vậy là cũng nhờ thần thoại của nàng ảnh hưởng.
"Việt Nữ Kiếm Pháp có thể truyền lưu khắp Cửu Châu là chứng minh cho ảnh hưởng của nàng đối với Kiếm Đạo."
"Đến tận hiện tại thì chỉ cần là nữ tử thì đều biết vài chiêu của Việt Nữ Kiếm Pháp."

Mọi người gật đầu.
Nếu như nghĩ kỹ thì lời lâu chủ nói vô cùng có đạo lý.
Việt Nữ Kiếm Pháp có thể trở thành một môn kiếm pháp truyền lưu rộng khắp là vì chủ nhân của nó là một cao thủ vô địch cái thế.
Thế nên khi đó rất nhiều người đều đổ dồn đi học Việt Nữ Kiếm Pháp với mong ước trở thành một người như vậy.
Thế nên mới dẫn tới tình trạng như ngày nay.
Việc A Thanh lên Nhân Kiệt Bảng là một việc hợp lý vô cùng
"...."
Khi mọi người đang cảm thán trước sự vô địch của A Thanh thì một tiếng kêu vang lên, thu hút sự chú ý của mọi người.
Mọi người quay đầu nhìn lại, thấy trước Thiên Cơ Lâu chính là một con chim lớn hơn hai mét, đi theo Dương Quá vào Thiên Cơ Lâu.
"Quá Nhi đã trở về!"
Tiểu Long Nữ cùng Trình Anh đều cười.
Bởi vì bọn họ đều biết Dương Quá đã được lâu chủ an bài đến nơi ẩn cư của Độc Cô Cầu Bại, học kiếm pháp Huyền Thiết Trọng Kiếm của y.
Hiện tại ngay cả Thần Điêu của Độc Cô Cầu Bại cũng đi theo hắn về đây, hiển nhiên là đã học được kiếm pháp rồi.
"Oa..."
Thấy nhiều người như vậy thì Thần Điêu kêu to không ngừng, giống như đang hỏi Dương Quá vậy.
"Con chim này thật lớn!"
"Không có học vấn thật đáng sợ, đây là điêu, không phải chim!"
"Má nó, có con điêu nào lớn như vậy à, ta chưa từng nghe nói qua đó."
"Trời đất! Dương Quá đi đâu mà có thể mang theo thứ này về thế, nhìn bộ dáng của nó có vẻ rất có linh tính đó."
..

Chương 390. Cho Thần Điêu tu luyện

Khi thấy Thần Điêu thì mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều không thể giữ được bình tĩnh.
Dáng vẻ uy mãnh của nó thật sự quá ngầu, nếu như bên cạnh của mình có một con thì việc cua gái không còn lo nữa rồi.
Nhìn thử xem, các nữ tử lúc này trong Thiên Cơ Lâu đã bị nó thu hút hết rồi kìa.
"Kiếm ý này thật dày và nặng!"
Vô Danh đứng lên một cách đầy kinh ngạc: "Đây chính là Thần Điêu bên cạnh Độc Cô Cầu Bại tiền bối sao?"
"Kiếm ý thế này lại nằm trên người một con điêu, thật là quá đáng sợ!"
Cái gì?

Đây là con Thần Điêu nằm trên Kiếm Thần bảng à?
Là Thần Điêu nghịch thiên từng đi theo Độc Cô Cầu Bại tiền bối?
Những người không biết việc mấy hôm nay Dương Quá đi ra ngoài là để tìm truyền thừa của Độc Cô Cầu Bại thì kinh ngạc vô cùng.
"Moá, đây chính là con thần điêu kia phải không?"
"Đúng thật là Hồng Hoang dị chủng, thảo nào có linh tính như vậy."
Thấy dáng vẻ của nó bây giờ như đang nói chuyện với Dương Quá vậy.
"Dương Quá, ngươi đi đâu mà mang được con Thần Điêu này về thế, không lẽ ngươi đã tìm được truyền thừa của Độc Cô Cầu Bại tiền bối rồi.
"Trời đất!"
Mọi người kinh nghi bất định.
Coi như Dương Quá là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, nhưng việc hắn thu được truyền thừa của Độc Cô Cầu Bại cũng là một việc cực kỳ lớn, khiến cho vô số người đỏ bừng hai mắt.
"Quá nhi lại có cơ duyên như vậy sao?"
Quách Tĩnh mừng rỡ như điên, hắn còn vui hơn Dương Quá nữa, giống như người đạt được truyền thừa là chính bản thân hắn vậy.
"Hảo tiểu tử, ngươi mà không làm con rể ta thì thật là đáng tiếc!"
Hai mắt Hoàng Dung cũng sáng lên, nhìn Dương Quá đang vác Huyền Thiết Trọng Kiếm một cách hài lòng.
Tới hiện tại ánh nhìn của nàng đối với Dương Quá mới dần dần được đổi mới.
Trước đây nàng cảm giác Dương Quá hoàn toàn không xứng với nữ nhi của mình.
Nhưng hiện tại thì nàng lại cảm giác nữ nhi ngu ngốc của mình có thể lấy Dương Quá đã là trèo cao rồi.
Có thân phận đệ tử Thiên Cơ Lâu, dù lấy công chúa của Ngũ Cường Hoàng Triều cũng dư, chứ đừng nói là nữ nhi ngu ngốc, cái gì cũng tệ của nàng.
Sau đó nàng lập tức nháy mắt ra hiệu cho Quách Phù.
"Dương đại ca, ngươi đã về rồi!"
"Trong lúc ngươi đi thì ở đây ta rất nhớ ngươi đó!"
Trong nháy mắt Quách Phù cũng ngầm hiểu, nhanh chóng chạy tới gần Dương Quá.
Trong nháy mắt mặt Dương Quá đen lại!
Người này là thuốc cao da chó hay sao thế?
Thà rằng hắn chọn Lục Vô Song chứ không bao giờ hắn chọn Quách Phù.
"Lâu chủ, Dương Quá may mắn không làm nhục mệnh!"
Hắn không quan tâm tới Quách Phù, mà báo cáo lại cho Lưu Tiêu một cách cực kỳ tôn kính.
"Ừm!"
Gia hoả Dương Quá này thật sự đúng là có vận khí cực cao.
Thần Điêu kiêu ngạo như vậy, sợ là cho bất kỳ người nào đi cũng không thể được nó tán thành.
"Điêu huynh, đây chính là lâu chủ Thiên Cơ Lâu chúng ta, là nhân vật tuyệt

thế đệ nhất thiên hạ!"
"..."
Nghe được lời của Dương Quá thì Thần Điêu cũng quay sang kêu vài tiếng để chào Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu lúc này cũng đang quan sát Thần Điêu.
Gia hoả này tuy không sở hữu nội lực như chó của Thạch Phá Thiên, tuy nhiên thân của nó cao tới hai ba mét, còn cường tráng hơn cả gấu đen nữa.
Chỉ bằng lực lượng thuần của nó thôi đã đủ chém giết đại đa số cao thủ Tông Sư rồi.
Hơn nữa do quanh năm nó ăn mật rắn của Bồ Tư Khúc Xà, trong cảm giác của Lưu Tiêu thì huyết khí của gia hoả này hùng hậu đến đáng sợ.
Nếu xét riêng về khí lực thì trong số đông cao thủ ở đây, chắc chỉ có Cổ Tam Thông tu luyện Kim Cương Bất Hoại Thần Công là đủ sức phân cao thấp với nó mà thôi.
Đây quả thực là một dị chủng, cái gì mà bách thú chi vương, thậm chí chỉ xứng đáng làm thức ăn cho nó mà thôi.
Ngoại trừ Tứ Thần Thú thì Thần Điêu này chắc chắn là dị thú đứng đầu thiên hạ rồi.
Nếu như nó có thể tu luyện được nội công như A Hoàng thì sau này rất có thể nó sẽ Phá Toái Hư Không, trở thành một thần thú chân chính.
Chủ yếu nhất là, Thần Điêu khác hẳn Tứ Thần Thú.
Tứ Thần Thú tuy mạnh nhưng cũng chỉ có thể xếp vào hàng dã thú mà thôi, không có bất kỳ trí tuệ nào cả.
Mà Thần Điêu thì khác, trí tuệ của nó không khác gì con người.
Nếu nói về tiềm lực thì Tứ Thần Thú không thể nào so sánh được với Thần Điêu.
"Qua đây!"
Lưu Tiêu ngưng không nói về bảng danh sách nữa, hắn rất tò mò việc có thể cho Thần Điêu tu luyện nội công hay không.
Trong lòng hắn có một ý tưởng vô cùng to gan.
Cho Thần Điêu tu luyện nội công, đây không phải ý tưởng quá mới mẻ gì.
Nhưng muốn làm được điều đó thì vô cùng khó khăn.
Nhưng đối với Lưu Tiêu thì việc này cũng không trắc trở gì lắm!
Bởi vì hắn đã gặp A Hoàng, chó của Thạch Phá Thiên, đồng thời cũng đã phát hiện bí mật vì sao nó có thể tu luyện được.
Hắn có tự tin rằng bản thân có thể thành lập một lộ tuyến vận hành chân khí cho Thần Điêu.
Khi hắn vẫy tay thì Thần Điêu thấy một lực lượng vô hình vô cùng to lớn đang đẩy nó lại gần Lưu Tiêu.
"Hấp!"
Thần Điêu sợ tới mức kêu to, giương hai cánh như muốn bay lên.
"Lâu chủ, chớ làm Điêu huynh bị thương!"
Dương Quá khẩn trương, hắn tưởng rằng Lưu Tiêu muốn giết Thần Điêu để ăn thịt.

Lưu Tiêu nói: "Yên tâm, ta đang giúp nó mà thôi!"
"Tiểu gia hoả đừng sợ, để ta tới giúp ngươi lần thuế biến cuối cùng này."
Lưu Tiêu sử dụng ý chí tinh thần, khiến Thần Điêu nghe hiểu được lời của hắn.
Quả nhiên, sau đó Thần Điêu không hoảng loạn nữa mà nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt tò mò.

Chương 391. Toạ kị của ta

"Thật xấu!"
Chung Linh chê bai.
Nếu nhìn ở cự ly gần thì lông vũ của Thần Điêu vô cùng thưa thớt, nhìn chỗ đen chỗ đỏ, vô cùng xấu xí.
Hơn nữa trên đỉnh đầu nó còn có hai bướu thịt cực to, nhìn sơ qua thì vô cùng mất thẩm mỹ.
Việc này khiến Thần Điêu như một con gà phiên bản khổng lồ vậy.
Lưu Tiêu cũng không quan tâm lời chê bai của Chung Linh, tay hắn để lên người Thần Điêu.
Một khắc sau chân khí hoàng kim của Thần Võ Huyền Công tuôn ra, tràn vào cơ thể của Thần Điêu.
Dưới sự không chế của ý chí tinh thần, Lưu Tiêu dần bắt chước cơ chế vận hành chân khí của A Hoàng, sau đó tạo dựng một hệ thống hoàn chỉnh trong cơ thể của Thần Điêu.
Đương nhiên đây là phiên bản đã được Lưu Tiêu cải tiến.
Thời khắc này ai cũng cảm thấy việc Lưu Tiêu làm kinh hãi thế tục vô cùng.
Thần Võ Huyền Công dung hợp nhiều thần công như vậy, nên Lưu Tiêu cực kỳ hiểu rõ cách vận hành và di chuyển của chân khí, có thể nói hắn là người hiểu rõ nhất Cửu Châu.
Ngay cả những nhân vật có Phá Toái Hư Không tới đây thì sợ rằng cũng sẽ không bằng hắn được.
Ùng ùng...
Vào lúc lộ tuyến vận hành chân khí trong người Thần Điêu được tạo thành thì cả người Thần Điêu chấn động, huyết khí dư thừa của nó toả ra, tạo thành một nội lực đặc biệt.
"Oa oa..."
Trong miệng Thần Điêu phát ra tiếng hoan hô, phân chấn vô cùng.
Độc Cô Cầu Bại cũng đã từng giúp nó, tuy nhiên ở thời khắc cuối cùng thì lại vỡ nát, tuy nhiên nó cảm nhận lần này Lưu Tiêu đã thành công.
Một nguồn lực lượng đang quét ngang cả người nó, nó cảm giác sức mạnh của mình đang dần tăng lên.
"Đừng kích động, nhanh chóng cảm thụ lộ tuyến vận hành chân khí này."
Hoàng kim chân khí thần kỳ vô cùng, sau khi cơ sở của hệ thống vận hành chân khí được tạo dựng thành công thì nó đã tự động vận chuyển.

Tuy nhiên tình huống này chỉ kéo dài trong thời gian ngắn mà thôi, về sau vẫn cần Thần Điêu tự vận chuyện chân khí mới được.
Đường thứ hai!
Đường thứ ba!
Chỉ trong chốc lát thì một hệ thống phức tạp chằng chịt để vận hành chân khí được tạo nên trong người Thần Điêu.
Cùng lúc đó vẻ bề ngoài của Thần Điêu cũng có biến hoá cực lớn.
Lông vũ lưa thưa lúc này cũng dần dần mọc ra thêm.
Những lông vũ ban đầu cũng dần dần rụng xuống hết.
"Moá! Lâu chủ vừa làm thủ đoạn gì đấy, giống như là thần tiên vậy."
"Đậu xanh, Thần Điêu hiện tại có vẻ uy mãnh hơn nhiều!"
"Trời, nó muốn biến thành Kim Sí Đại Bàng à?"
Vô số người nhìn một màn trước mắt này rồi tặc lưỡi.
Chỉ thấy khi nãy lông của Thần Điêu vẫn còn màu đen, thì hiện tại nó đã mang trên mình một màu vàng óng ánh.
Hơn nữa nếu nhìn kỹ thì những lông vũ vừa mọc ra này mang theo một cảm giác như là kim loại vậy, giống như trên người Thần Điêu hiện tại đang mang hàng ngàn lưỡi dao.
"Răng rắc..."
Cùng lúc đó trong cơ thể Thần Điêu vang lên tiếng nổ vang của xương khớp.
Ban đầu thân thể của nó đã rất lớn rồi, nhưng hiện tại còn đang dần dần biến lớn hơn, đã có thể nói là khổng lồ rồi.
Miệng Dương Quá há to.
Chỉ trong một thời gian ngắn sau thì dáng vẻ của Thần Điêu đã thay đổi cực nhiều, có thể nói là biến hoá long trời lở đất.
Lưu Tiêu cũng hơi bất ngờ.
Bộ dáng lúc này của Thần Điêu rất giống lúc những dị thú trong truyện Huyền Huyễn vừa được kích hoạt huyết mạch vậy, như đây là diện mục vốn có của nó.
Ngay cả hai bướu thịt trên đầu kia lúc này cũng nổ ra, để lộ hai miếng lông vũ như được làm bằng hoàng kim chân chính.
Thậm chí khi hai miếng lông vũ này ma sát Lưu Tiêu còn nghe được tiếng như tiếng kim loại đang ma sát vào nhau.
Rầm rầm.
Tiếng nổ vang vang lên liến tiếp, chờ sau khi tất cả đều kết thúc thì tu vi công lực của Thần Điêu đã dừng ở mức Võ Thánh sơ kỳ.
Thậm chí ban đầu Thần Điêu chỉ cao có hai thước, thì hiện tại chiều cao của nó đã tăng lên bốn thước, gần như tăng gấp đôi.
Đứng trong Thiên Cơ Lâu, nó như là một quái vật to lớn vậy.
"Hấp."
Sau khi cảm nhận được tình trạng thân thể của bản thân thì Thần Điêu mừng rỡ như điên.
Oanh!

Mỗi một lần nó vỗ cánh đều bạo phát ra hàng nghìn hàng vạn kiếm khí, mỗi miếng lông vũ như một thanh kiếm, đều bộc phát kiếm khí vô cùng mãnh liệt, bắn ra tứ tung.
"Vạn Kiếm Quy Tông! Vô Danh hét lớn, vô cùng chói tai!"
Một màn trước mắt này rất giống với lúc hắn sử dụng Vạn Kiếm Quy Tông.
Kiếm khí màu vàng óng bay ra như mưa, khiến mọi người tê cả da đầu.
Kiếm khí hoàng kim này bắt buộc người sử dụng phải có một trình độ Kiếm Đạo vô cùng siêu phàm mới có thể sử dụng, lực công kích không ai bằng, có thể xuyên kim nứt đá.
"Ngươi muốn huỷ Thiên Cơ Lâu của lão tử sao?'
Lưu Tiêu vung tay lên, hàng nghìn hàng vạn tia kiếm khí lúc này đều tan biến trong vô hình.
Lúc này nhìn lại, có vẻ trí tuệ của Thần Điêu càng lúc càng được tăng cao, linh tính cũng tăng rất nhiều.
Ngoại trừ việc không biết nói ra thì trí thông minh của nó đã ngang với nhân loại rồi.
Thân thể hoàn toàn thuế biến cùng nội lực dồi dào trong cơ thể khiến nó nhịn không được mà thí nghiệm năng lực mới của mình một tý.
Hai mắt Dương Quá toả sáng!
Thần Điêu lúc này thật sự là quá uy mãnh khí phách, gần giống với sinh vật trong thần thoại rồi.
Nếu đem ra ngoài thì sẽ cực kỳ thu hút ánh mắt của người khác.
"Sau này ngươi sẽ là toạ kỵ của ta!"
Ánh mắt Lưu Tiêu nhìn Thần Điêu cũng nóng rực.
Tạo hình này quá ngầu rồi, nếu như dắt theo đám người Vương Ngữ Yên ngồi lên thì chắc chắn sẽ tuyệt lắm.
Tuy bản thân hắn cũng có thể bay nhưng làm sao có thể ngầu bằng việc cưỡi toạ kỵ được.
"Khấu..."
Thần Điêu la to, hảo cảm của Lưu Tiêu trong mắt nó tăng mạnh.

Chương 392. Lừa gạt trẻ con

Dương Quá tấm tắc không ngớt!
Thần Điêu là do bản thân mang về, không ngờ lại bị lâu chủ đoạt mất rồi.
Ta cũng muốn cưỡi lên nó mà.
"Lâu chủ, Điêu huynh là do ta mang về!"
Dương Quá không cam lòng!
Cướp đồ của tiểu hài tử, ngươi nỡ lòng nào?
Lưu Tiêu nói: "Hiện tại Thần Điêu đã là Võ Thánh, nó vô cùng nguy hiểm, ngươi không quản được đâu, để lâu chủ cho!"
Dương Quá nghẹn lời.
Thần Điêu có nguy hiểm hơn nữa thì nó cũng sẽ không làm ta bị thương mà.

"Nếu ngươi không phục thì ngươi kêu nó thử xem, xem nó có quan tâm tới ngươi không."
"Nếu như Thần Điêu nguyện ý đi chung với ngươi thì bổn lâu chủ không có ý kiến gì."
Sự rộng lượng của Lưu Tiêu khiến Dương Quá vui vẻ vô cùng, la lên:
"Điêu huynh, Điêu huynh! Mau tới đây."
"Quay lại đây, ta cho ngươi ăn Huyết Bồ Đề, tuyệt đối ngon hơn mật rắn gấp trăm lần."
????
Dương Quá lúc này phát hiện, tên lâu chủ không biết xấu hổ kia lại lấy một thần vật như Huyết Bồ Đề ra để đút cho Thần Điêu.
Như vậy thì Thần Điêu quan tâm tới hắn mới là lạ.
"Dương Quá, chịu thua đi!"
"Đúng vậy! Lâu chủ vô liêm sỉ như thế, ngươi lại ngơ ngác mang Thần Điêu tới đây là chết rồi!"
"Đức hạnh của lâu chủ ra sao chẳng lẽ ngươi không biết?"
...
Mọi người ở đây đều mở miệng khuyên Dương Quá.
Tên ngốc này thật là, tới hiện tại còn chưa tỉnh sao.
Tiểu Long Nữ cùng Trình Anh ngươi mang tới lúc này đều nằm trong tay của lâu chủ rồi.
Không biết ngươi nghĩ sao mà còn dám mang Thần Điêu tới trước mặt lâu chủ nữa.
Dương Quá rầu rĩ không vui.
Thần Điêu mà bản thân tốn bao công sức để lừa gạt giờ sắp không còn là của mình nữa rồi.
Mấu chốt là trước đó Thần Điêu không chỉ xấu mà còn không biết bay nữa chứ.
Nhưng hiện tại Thần Điêu lại vô cùng ngầu, thậm chí còn có thể chở người khác bay lên nữa.
Dương Quá rỉ máu trong lòng. Tuy vậy nói đi cũng phải nói lại, không có Lưu Tiêu chỉ điểm thì hắn cũng không có được cơ duyên gặp được Thần Điêu đồng thời lừa gạt nó về đây.
Lưu Tiêu nói: "Đừng tức giận, Thần Điêu đi theo ta như bảo kiếm phối anh hùng."
Tên khốn này, nhặt được món hời mà còn khoe mẻ!
Dương Quá nhổ nước bọt.
"Cùng lắm thì về sau ngươi muốn đi ra ngoài trang bức thì ta cho ngươi mượn Thần Điêu."
Một khắc sau Dương Quá mừng như điên.
"Đa tạ lâu chủ!"
Trong nháy mắt hắn đã quên những việc không vui nãy giờ, cảm động tới mức rơi nước mắt.
"Ngươi mang Thần Điêu ra sau, cầm vài bình rượu tốt ra để chiêu đãi nó."

Thần Điêu đam mê uống rượu, Lưu Tiêu chưa quên điểm này.
"Điêu huynh tới đây, ta dẫn ngươi đi uống rượu!"
Dương Quá gật đầu một cách vui vẻ, vẫy tay với Thần Điêu.
Nghe được có thể uống rượu thì Thần Điêu vội vàng chạy tới.
...
Mọi người không còn gì để nói!
Tên ngu si Dương Quá này thật sự là hết thuốc chữa, hắn không biết lâu chủ chỉ nói mồm một câu thôi đã biến hắn thành một người nuôi chim dùm hắn rồi à?
Nhưng mà coi như là nuôi dùm thì Dương Quá cũng trở thành đối tượng khiến không ít người nóng mắt.
"Lâu chủ, lát nữa ngươi phải cho Thần Điêu chở ta bay một đoạn đó!"
Chung Linh cũng nóng lòng muốn thử, kích động vô cùng!
Hiện tại nàng không còn thấy Thần Điêu xấu nữa.
"Ta cũng muốn!"
Đám người Vương Ngữ Yên cũng kích động dị thường.
Tuy bọn họ đều có thể tự bay, nhưng ai cũng muốn ngồi trên lưng Thần Điêu cùng với Lưu Tiêu, thử làm thần tiên.
Lưu Tiêu gật đầu, bằng lòng tất cả.
"Lâu chủ, công bố tiếp bảng danh sách của ngươi đi kìa!"
Thấy xong việc của Thần Điêu thì có ngươi lên tiếng thúc giục.
Bởi vì bọn họ không muốn ăn cơm chó của Lưu Tiêu thêm tý nào nữa.
Nếu tiếp tục im lặng nhìn Lưu Tiêu biểu diễn thì họ sợ họ sẽ nhịn không được mà bay lên cướp đoạt Thần Điêu.
"Được! Tiếp tục bảng danh sách thôi!"
Tâm tình của Lưu Tiêu tốt hơn rất nhiều.
Có Thần Điêu thì sau này có ra ngoài cũng không cần tự phi hành nữa.
"Nhân Kiệt Bảng, Nhiếp Anh!"
"Sáng tạo võ học - Ngao Hàn Lục Quyết, Băng Tâm Quyết."
"Thần Binh Huyết Ẩm Cuồng Đao vang danh thiên hạ cũng là do một tay hắn chế tạo!"
"Thậm chí Tuyệt Thế Hảo Kiếm gần xuất thế khi xưa cũng có dấu tay của hắn."
"Thiên phú của người này có thể nói là ngạo thị cổ kim!"
Tổ tiên Nhiếp gia, Nhiếp Anh!
Mọi người nghe mà cảm xúc dâng trào.
Nhất là Nhiếp Phong càng kích động hơn nữa.
Tổ tiên Nhiếp gia một lòng vì thương sinh, Nhân Kiệt Bảng là nơi khẳng định công lao đó.
"Đáng tiếc công lực của ta không đủ, không thể về nhà để lấy lại chí bảo gia truyền."
Nhiếp Phong tự trách bản thân, cảm thấy bản thân có lỗi với hùng phong của tổ tiên.
Lưu Tiêu nói: "Từ xưa đến nay có không ít người muốn đi giết Hoả Kỳ Lân

để trừ hại cho thương sinh."
"Nhưng người có thể làm nó bị thương chỉ đủ đếm trên đầu ngón tay mà thôi."
"Nhiếp Anh năm đó có thể làm Hoả Kỳ Lân tổn thương, có thể thấy hắn mạnh mẽ bao nhiêu."
"Thậm chí sau khi nuốt phải Kỳ Lân Huyết thì hắn còn có thể khai sáng ra Băng Tâm Huyết để trấn áp ma tính của bản thân."
"Khiến nguyền rủa từ Hoả Kỳ Lân thành nguồn gốc của sự cường đại của Nhiếp gia, giúp Nhiếp gia đứng vững nghìn năm trên giang hồ, cao thủ tầng tầng lớp lớp."
Hùng Bá đứng một bên gật đầu!
Nhiếp Nhân Vương năm đó tung hoành thiên hạ, ít ai có thể đánh thắng.
Thế nhưng sau đó Nhiếp Nhân Vương vẫn bị Hoả Kỳ Lân kéo vào Lăng Vân Quật như một con gà con, không có sức phản kháng tý nào.
Mà hắn thì thậm chí còn không dám nhúng tay, chỉ có thể chạy càng xa càng tốt.
Qua đó có thể thấy việc Nhiếp Anh có thể làm Hoả Kỳ Lân thương tổn là việc khó khăn ra sao.

Chương 393. Tà Đế đời đầu

"Nhân Kiệt Bảng, Đoàn Chính Hiền!"
"Sáng tạo thần công: Thực Nhật Kiếm Pháp!"
"Chế tạo ra thần binh Hoả Lân Kiếm!"
"Nhân Kiệt Bảng, Võ Vô Địch!"
"Sáng tạo thần công: Thập Cường Võ Đạo, Huyền Võ Chân Công!"
"Nhân Kiệt Bảng, Mộ Dung Long Thành!"
"Sáng tạo thần công: Đấu Chuyển Tinh Di, Tham Hợp Chỉ!"
Nghe tới đây thì có người nhịn không được mà lên tiếng thắc mắc: "Lâu chủ, tên Mộ Dung Long Thành này có phải tổ tiên của Cô Tô Mộ Dung không?"
Lưu Tiêu gật đầu: "Đúng vậy, Mộ Dung Long Thành chính là tổ tiên của Mộ Dung gia."
"Năm đó người này cũng có chí mưu đoạt thiên hạ, tuy nhiên do thời vận không đủ, nên đã bị Thái Tổ của Đại Tống Hoàng Triều là Triệu Khuông Dận giành trước một bước, mất đi tiên cơ tranh đoạt thiên hạ."
"Cũng vì thế mà hậu nhân của hắn cũng không bao giờ quên được việc này, lúc nào cũng muốn lật đổ giang sơn của Đại Tống Hoàng Triều cả."
Sau đó vì bị ngươi vạch trần mà diệt tộc.
Có người nhổ nước bọt trong lòng.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Nhân Kiệt Bảng, Đoàn Tư Bình!"
"Sáng tạo thần công: Lục Mạch Thần Kiếm, Nhất Dương Chỉ, Khô Mộc Thiền Công!"
Tổ tiên của Đoàn thị được lên bảng!

Đoàn Dự vui mừng khôn xiết.
Nhất Đăng đại sư cũng không nhịn được mà nở một nụ cười.
"Tổ tiên của Đoàn thị là Đoàn Tư Bình chính là cao thủ tuyệt đỉnh từng vô địch một thời."
"Tư tưởng của hắn cũng cực kỳ cao, bất kỳ Hoàng Đế nào của Đại Lý sau khi về già đều sẽ xuất gia, phần lớn là bị ảnh hưởng bởi hắn."
Nhất Đăng gật đầu!
Trên cơ bản thì bất kỳ vị Hoàng Đế nào của Đại Lý sau khi về già đều quy y tại Thiên Long Tự cả.
Đương nhiên còn một phần là do Đại Lý chọn Phật Môn là quốc giáo nữa.
Tăng nhân có địa vị cực cao ở Đại Lý!
Người có quyền uy nhất ở đó không phải là Hoàng Đế, mà là chủ trì của Thiên Long Tự.
"Nhân kiệt Bảng, Địa Ni!"
"Sáng tạo thần công - Từ Hàng Kiếm Điển!"
Việc tổ sư của Từ Hàng Tịnh Trai lên bảng cũng không khiến mọi người quá bất ngờ, Địa Ni là người khai sáng và thành lập Từ Hàng Tịnh Trai, là một trong số ít môn phái cổ xưa nhất trên Cửu Châu còn tồn tại.
Nếu như tính kỹ hơn một tý thì hẳn chỉ có Ma Môn là có tuổi đời lâu hơn Từ Hàng Tịnh Trai mà thôi.
Hơn nữa cách mà môn phái này có thể tồn tại được cũng vô cùng đặc biệt.
Mỗi khi loạn thế xảy ra thì họ chỉ cần tìm ra Đế Vương chân chính, sau đó cột chặt vào đối phương.
Nếu như thời bình thì các nàng còn có quan hệ mập mờ với cao thủ tuyệt đỉnh thiên hạ.
Đây chính là lý do mà dù trải qua mấy ngàn năm, dù Ma Môn đã mấy lần xuất thủ nhưng cũng không làm được gì Từ Hàng Tịnh Trai.
"Lâu chủ, trước kia ngươi đã từng nói rằng Kiếm Điển của Từ Hàng Tịnh Trai cùng hai quyển kỳ thư các đều có nguồn gốc từ Chiến Thần Đồ Lục."
"Việc đó giải thích ra sao?'
"Bởi vì trong ghi chép của môn pháp ta thì tổ sư Địa Ni của ta chưa từng đi tới Chiến Thần Điện, đương nhiên là không có cơ duyên nhìn thấy được Chiến Thần Đồ Lục rồi."
Sư Phi Huyên đứng cạnh vừa nắn vai nhẹ cho Lưu Tiêu vừa đặt nghi vấn của bản thân ra.
Do trước kia quan hệ của cả hai chưa đủ, nên nàng không dám lên tiếng.
Nhưng hiện tại thì gan nàng đã lớn hơn rất nhiều rồi.
"Đúng vậy lâu chủ!"
"Nếu như ba bộ kỳ thư kia đều có nguồn gốc từ Chiến Thần Đồ Lục thì không lẽ những người sáng tạo ra chúng đều đã đặt chân tới Chiến Thần Điện rồi sao?"
Mọi người cũng bắt đầu thắc mắc.
"Có người đã từng ghi lại, sư tổ đời đầu Tạ Thiếu của Ma Môn ta từng có cơ duyên đặt chân vào Chiến Thần Điện, đã liếc sơ qua Chiến Thần Đồ

Lục."
"Còn Quảng Thành Tử, người sáng tạo ra Trường Sinh Quyết cũng thế, hắn là người ngộ ra được bí quyết Phá Toái Hư Không tại Chiến Thần Điện, sau đó hắn mới sáng tạo ra Trường Sinh Quyết."
"Còn về phần Địa Ni thì khác, chưa từng có ai nghe nói về việc nàng đã đặt chân lên được Chiến Thần Điện cả."
Hướng Vũ Điền nhịn không được mở miệng.
Dù sao hắn cũng đã từng là Tà Đế của Ma Môn, cũng đã hai trăm tuổi rồi, đương nhiên hắn sẽ biết nhiều chuyện về Tứ Đại Kỳ Thư hơn.
Hắn hoàn toàn không đồng ý việc Địa Ni sáng tạo Từ Hàng Kiếm Điển dựa trên Chiến Thần Đồ Lục giống như Thiên Cơ Lâu nói.
Hơn nữa Địa Ni cũng là một trong số ít nhân vật có thể Phá Toái Hư Không. Muốn sáng tạo ra một bộ công pháp như Từ Hàng Kiếm Điển thì không có gì là khó khăn cả.
Phải biết rằng trước khi truyền thuyết A Thanh được lâu chủ kể thì Địa Ni chính là nữ tử duy nhất Phá Toái Hư Không trên khắp Cửu Châu đó, kinh diễm vô cùng.
Lưu Tiêu gật đầu, nói: "Các ngươi không tin là mới là chuyện bình thường."
"Đợi ta giải thích xong thì các ngươi sẽ rõ!"
"Nhân Kiệt Bảng, Tà Đế đời đầu của Ma Môn - Tạ Thiếu!"
"Sáng tạo thần công: Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp!"
"Nhân Kiệt Bảng, Quảng Thành Tử!"
"Sáng tạo thần công: Trường Sinh Quyết!"
Khi nghe tới đây thì mọi người đều biết những việc tiếp theo sẽ liên quan tới những người này, thế nên Lưu Tiêu mới liệt kê tất cả ra một lượt như thế.
Lưu Tiêu lên tiếng: "Chiến Thần Điện, tồn tại từ thượng cổ tới nay, vẫn di chuyển không ngừng ở dưới mặt đất."
"Theo truyền thuyết thì chỉ có người hữu duyên mới có cơ hội tiến vào Chiến Thần Điện, chiêm ngưỡng Chiến Thần Đồ Lục"

Chương 394. Bỉ Ngạn Kiếm Quyết

Chiến Thần Điện, Chiến Thần Đồ Lục!
Lúc này mọi người đều nóng mắt vô cùng.
Bởi vì trong ghi chép của Cửu Châu thì bất kỳ người nào có cơ hội vào Chiến Thần Điện, quan sát Chiến Thần Đồ Lục thì đều có thiên phú nghịch thiên, ai cũng có thể Phá Toái Hư Không.
Ước mơ duy nhất của vô số võ giả đó là đi vào Chiến Thần Điện để quan sát Chiến Thần Đồ Lục.
Tứ Kỳ Thư trên võ lâm, trong đó ba quyển là có nguồn gốc từ Chiến Thần Đồ Lục rồi, thế nên nó nằm ở một đẳng cấp hoàn toàn khác.
Vô số đời Đế Vương, đại hiệp giang hồ vẫn luôn theo đuổi hình bóng của

Chiến Thần Điện.
Thậm chí còn có nhiều người tới Thiên Cơ Lâu để mua tình báo của Chiến Thần Điện.
Chỉ là do cái giá mà Lưu Tiêu báo ra quá cao, khiến ngay cả Ngũ Cường Hoàng Triều cũng phải biến sắc, không thể nào mua nổi.
Đương nhiên không phải là do không có đủ tiền.
Mà là do có một truyền thuyết nói rằng Chiến Thần Điện đang được Ma Long thủ hộ!
Nếu như không phải người hữu duyên đi vào thì chỉ có một con đường chết mà thôi.
Những người tới hỏi thăm này chỉ nghe thấy giá cả liền quay đầu bỏ đi, vì phong hiểm cùng giá cả quá lớn.
Lưu Tiêu nói: "Tứ Kỳ Thư của võ lâm, chỉ có một mình Trường Sinh Quyết là có nguồn gốc với Chiến Thần Đồ Lục mà thôi!"
"Chỉ có một mình Trường Sư Quyết là công pháp được Quảng Thành Tử đi vào Chiến Thần Điện sau đó sáng chế."
???
Mọi người ngơ ngác, không hiểu gì cả.
Khi nãy ngươi còn nói ba quyển kỳ thư còn lại đều có nguồn gốc từ Chiến Thần Đồ Lục, giờ lại nói chỉ có một mình Trường Sinh Quyết là sao?
"Lâu chủ, giải thích cho chúng ta với?"
Lưu Tiêu trả lời: "Đừng nóng vội!"
"Hai quyển khác tuy không có xuất xứ trực tiếp từ Chiến Thần Đồ Lục nhưng nguồn gốc của nó vẫn là Chiến Thần Đồ Lục."
"Việc Trường Sinh Quyết bắt nguồn từ Chiến Thần Đồ Lục là không còn nghi ngờ gì nữa."
"Sau đây ta muốn nói về lai lịch của Thiên Ma Sách cho mọi người."
Thạch Chi Hiên, Hướng Vũ Điền đều vội vàng nghiêm túc.
Hai người bọn hắn, một người từng là Tà Đế đời trước của Ma Môn, một người là Tà Vương của Ma Môn hiện tại.
Nhưng mà lịch sử của Ma Môn cực kỳ xa xưa, lại liên tục bị chính đạo vây giết, nhiều điển tịch điển cố đều đã thất truyền cả rồi.
Thế nên dù cả hai đều là nhân vật đứng đầu Ma Môn nhưng lại không biết quá rõ về lai lịch của Thiên Ma Sách, công pháp chí cao vô thượng của Ma Môn.
"Xin lâu chủ chỉ điểm!"
Hướng Vũ Điền cung kính.
Việc mà Lưu Tiêu sắp làm không khác nào giúp Ma Môn tìm lại một đoạn lịch sử đã thất truyền vậy, ân tình này quá lớn.
"Các ngươi ráng nhớ kỹ lời lâu chủ nói, lát nữa ghi lại, để sau này đệ tử Ma Môn chúng ta học."
Thạch Chi Hiên cũng dặn dò Dương Hư Ngạn đứng kế.
Lưu Tiêu nói: "Thiên Ma Sách, là do Thánh Quân đời đầu của Ma Môn là Thiên Ma - Thương Hào chắt lọc, quy nạp từ rất nhiều điển tịch kỳ dị mà

thành."
"Nói cách khác, ban đầu Thiên Ma Sách không có tý liên quan nào đến Chiến Thần Đồ Lục cả."
"Ban đầu Thiên Ma Sách chỉ có mười quyển mà thôi, là công pháp do một vị kiêu hùng tổng hợp lại sau khi thống nhất tất cả môn phái trong Ma Môn."
Nguồn gốc của Thiên Ma Sách đây sao?
Hướng Vũ Điền cũng Thạch Chi Hiên đều có vẻ bừng tỉnh đại ngộ.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Sau này, thời đại mà Thánh Quân Thiên Ma - Thương Hào thống trị Ma Môn cũng biến mất, Ma Môn lại bị tách ra làm nhiều mảnh, nội chiến không ngừng, không ai phục ai."
"Lúc này Tà Đế đời đầu của Ma Môn là Tạ Thiếu cũng xuất hiện."
"Tạ Thiếu có duyên được tiến vào Chiến Thần Điện, có cơ hội quan sát sơ Chiến Thần Đồ Lục."
"Thế nên hắn đã sáng tạo ra thần công Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp, cũng là kỳ công đệ nhất Ma Đạo, sau đó thêm vào Thiên Ma Sách."
"Tới lúc này Chiến Thần Đồ Lục mới liên quan tới Thiên Ma Sách."
"Trước khi Tà Đế - Tạ Thiếu Phá Toái Hư Không thì hắn đem kỳ ngộ của bản thân ghi vào Ma Đạo Tuỳ Tưởng Lục, sau này mọi người mới biết được khi xưa Tà Đế còn có kỳ ngộ đó."
Mọi người bừng tỉnh.
Nếu vậy thì nói Thiên Ma Sách không có quan hệ gì với Chiến Thần Đồ Lục cũng được.
Dù sao ban đầu Thiên Ma Sách cũng có liên quan gì tới Chiến Thần Đồ Lục đâu.
Chỉ là sau này Tà Đế - Tạ Thiếu đem Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp bỏ vào Thiên Ma Sách, nên cả hai mới có một tý quan hệ thôi.
"Chiến Thần Đồ Lục thật ngưu bức!'
"Lại một nhân vật Phá Toái Hư Không nhờ Chiến Thần Đồ Lục!"
Nghe được việc Tà Đế đời đầu - Tạ Thiếu Phá Toái Hư Không thì có không ít người cảm thán.
Chiến Thần Đồ Lục thật sự quá thần kỳ, bất kỳ ai đã từng tiếp xúc với nó thì thì đều Phá Toái Hư Không.
Thậm chí nếu như không Phá Toái Hư Không thì người đã từng vào được Chiến Thần Điện cũng sẽ không dám nói việc mình đã có cơ duyên như vậy, vì thật sự quá mất mặt.
Thậm chí không chỉ chính người đó mất mặt, mà nó còn khiến Chiến Thần Điện mất mặt nữa.
Người dám công bố việc bản thân đã từng vào Chiến Thần Đồ Lục đều là những người tự tin cực độ, bởi vì chỉ khi xác định được bản thân chắc chắn Phá Toái Hư Không nên những người này mới dám công bố.
"Lâu chủ, vậy còn Từ Hàng Kiếm Điển của Từ Hàng Tịnh Trai của ta thì sao"
"Chẳng lẽ cũng giống Thiên Ma Sách à?"
Sư Phi Huyên hỏi.

Lưu Tiêu: "Cũng gần đúng!"
Sư Phi Huyên nghe vậy thì sửng sốt, giật mình nói: "Sư tổ Địa Ni của Từ Hàng Tịnh Trai ta cũng đã từng đi vào Chiến Thần Điện, nhìn xem Chiến Thần Đồ Lục rồi sao?"
Lưu Tiêu nói ngay: "Không phải!"
"Tên gốc của Từ Hàng Kiếm Quyết là Bỉ Ngạn Kiếm Quyết!"

Chương 395. Nguồn gốc sâu xa

Bỉ Ngạn Kiếm Quyết?
Vẻ mặt của Sư Phi Huyên ngơ ngác, nàng chưa bao giờ nghe tới cái tên này cả.
"Từ Hàng Tịnh Trai của ta vẫn luôn hưng thịnh, chưa từng xuất hiện một đại hoạ diệt môn gì."
"Từ khi thành lập tới nay thì tất cả điển tịch lịch sử của môn phái ta đều được bảo tồn hoàn hảo."
"Vậy vì sao trước tới nay ta chưa từng nghe nói tới Bỉ Ngạn Kiếm Quyết này?"
????
Sư Phi Huyên đang cố gắng nhớ lại.
Chuyện lớn như thế này chắc chắn phải có ghi lại chứ.
Nhưng ngay cả Thánh Nữ của Từ Hàng Tịnh Trai như nàng cũng chưa từng nghe qua Bỉ Ngạn Kiếm Quyết nào cả.
Lưu Tiêu nói: "Đó là bởi vì sư tổ Địa Ni của ngươi ngại, không dám nói chuyện này cho hậu nhân."
Tiền thân của Từ Hàng Kiếm Điển là Bỉ Ngạn Kiếm Quyết, việc này thì có gì phải ngại cơ chứ.
Tất cả mọi người lúc này vô cùng tỉnh táo, ai nấy cũng cảm giác bản thân sắp nghe một chuyện vô cùng quan trọng.
Sắc mặt của Sư Phi Huyên cũng bắt đầu trở nên khó coi.
Thấy bộ dáng này của lâu chủ thì nàng biết đây là chuyện xấu của Từ Hàng Tịnh Trai rồi.
Hơn nữa còn là chuyện do tổ sư Địa Ni của các nàng làm nữa.
Sư Phi Huyên muốn nói lại thôi.
Nàng biết việc Lưu Tiêu sắp nói không vui vẻ gì cho nàng, nhưng nàng lại không ngăn cản được.
"Thôi kệ, đây cũng không phải lần đầu Từ Hàng Tịnh Trai bị vạch trần chuyện xấu."
Sau một lúc thì Sư Phi Huyên không do dự nữa, ngồi im để nghe.
Lưu Tiêu nói: "Sau khi Tà Đế đời đầu Phá Toái Hư Không được một thời gian thì trên giang hồ lại xuất hiện một nhân vật tuyệt thế tên Địa Ni."
"Nàng tu luyện Bỉ Ngạn Kiếm Quyết, mặc dù đây không phải thần công nổi danh gì nhưng dưới thiên phú tuyệt thế của Địa Ni, võ học dù có tầm thường thì cũng có thể toả ra hoà quang chói mắt."

"Là cao thủ đệ nhất thiên hạ, Địa Ni lại còn tự nhận bản thân là 'chính đạo', không có hảo cảm gì với Ma Môn."
"Do không có ai là đối thủ, nên nàng lật tung cả Ma Môn lên, cướp hết tất cả điển tịch của Ma Môn."
"Đây cũng là lý do vì sao từ trước đến nay Ma Môn luôn có hận thù với Từ Hàng Tịnh Trai."
"Bởi vì một mình Đoạn Ni mém chút đã khiến truyền thừa Ma Môn đoạn tuyệt."
Sư Phi Huyên cùng Loan Loan ngồi đối diện nhau.
Thì ra ân oán của Ma Môn và Từ Hàng Tịnh Trai là do sư tổ Địa Ni.
"Sau đó thì sao?"
Có người nhịn không được, lên tiếng hỏi.
Lưu Tiêu nói: "Sau đó Địa Ni dần dần nghiên cứu những điển tịch mà nàng cướp được từ Ma Môn, phát hiện được việc Tà Đế - Tạ Thiếu đã từng vào Chiến Thần Điện để quan sát Chiến Thần Đồ Lục trong Ma Đạo Tuỳ Tưởng Lục."
"Từ đó Địa Ni cũng biết được bí mật của Phá Toái Hư Không cùng việc Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp có xuất xứ từ Chiến Thần Đồ Lục."
"Sau khi khổ tâm nghiên cứu thì Địa Ni ngộ ra được cách tạo ra Đạo Thai, kết hợp với tuyệt học Bỉ Ngạn Kiếm Quyết của mình thì nàng cuối cùng cũng sáng chế ra được Từ Hàng Kiếm Điển."
"Nếu như xét đúng thì truyền thừa của Từ Hàng Tịnh Trai cũng có xuất xứ từ Chiến Thần Đồ Lục, bắt nguồn từ Đạo Tâm Chủng Ma của Ma Môn."
"Địa Ni tự xưng bản thân là chính đạo, ghét cay ghét đắng Ma Môn, sao nàng có thể ghi lại việc Từ Hàng Kiếm Điển có xuất xứ từ Đạo Tâm Chủng Ma của Ma Môn được chứ."
Mọi người nghẹn họng trân trối!
Không ngờ căn cơ của Từ Hàng Tịnh Trai lại có liên quan mật thiết với Ma Môn như vậy.
"Địa Ni ngưu bức! Học công pháp của người ta, lại kêu đệ tử chèn ép người ta."
"Lâu chủ, nếu nói vậy thì chẳng phải Từ Hàng Tịnh Trai cũng tính là một chi nhánh của Ma Môn sao?"
"Từ Hàng Tịnh Trai đẹp mặt, giờ để xem bọn hắn đối mặt với Ma Môn như thế nào đây, công pháp cũng có xuất xứ từ người ta."
....
Mọi người xôn xao liên tục, ngay cả Sư Phi Huyên cũng không ngờ.
Sao chỉ nói có một tý mà Từ Hàng Tịnh Trai lại biến thành Ma Môn rồi?
"Từ Hàng Tịnh Trai lại có quan hệ như vậy với Ma Môn ư?"
Hướng Vũ Điền cùng Thạch Chi Hiên đều không ngờ tới, đây quả thật là bí mật kinh thiên.
Địa Ni, đường đường là một nhân vật tuyệt thế Phá Toái Hư Không, không ngờ lại nhìn trộm điển tịch của Ma Môn.
Lưu Tiêu nói: "Nếu nói Từ Hàng Tịnh Trai là một chi nhánh Ma Môn cũng

được."
"Trên thực tế lối hành sử của cả hai cũng không quá khác nhau."
"Từ Hàng Kiếm Điển của bọn hắn muốn tu luyện phải mẫn diệt tình cảm, nhìn sơ qua là biết thủ đoạn của Ma Đạo rồi."
"Chỉ là Địa Ni không chịu thừa nhận mà thôi!"
"Ngoài Địa Ni thì từ đó đến nay không có một đệ tử nào của Từ Hàng Tịnh Trai có thể luyện thành Từ Hàng Kiếm Điển cả, không phải là do bọn hắn không giỏi."
"Mà nguyên nhân căn bản là do các nàng không có được Ma Chủng."
"Đây vốn là pháp môn bắt nguồn từ Đạo Tâm Chủng Ma, không có Ma Chủng phụ trợ thì ai mà luyện thành được."
Lập tức hô hấp của Sư Phi Huyên trở nên dồn dập.
Lâu chủ vừa nói tới mấu chốt của Từ Hàng Kiếm Điển.
"Lâu chủ, làm cách nào để có được Ma Chủng thế?"
Hai mắt Sư Phi Huyên sáng rực.
Lưu Tiêu liếc sang Đệ Nhất Tà Hoàng một cái rồi nói: "Đợi khi Đệ Nhất Tà Hoàng chết thì nếu như ngươi đứng bên cạnh hắn và đủ may mắn, có thể đoạt Ma Chủng đang được trồng trong người hắn."
"Hoặc ngươi có thể thỉnh giáo Tà Đế - Hướng Vũ Điền một chút, khiến hắn dạy người cách trồng Ma Chủng, sau đó ngươi đi tìm một người nào có Đạo Tâm Đạo Thể rồi trồng là được."

Chương 396. Lão ca

Trong nháy mắt ánh mắt của Đệ Nhất Tà Hoàng nhìn về phía Sư Phi Huyên chứa đầy sát khí.
Hướng Vũ Điền cũng lắc đầu.
Dù bất kỳ việc gì xảy ra hắn cũng sẽ không dạy Đạo Tâm Chủng Ma cho người khác.
Huống chi Sư Phi Huyên còn là Thánh Nữ của Từ Hàng Tịnh Trai nữa.
Hô hấp của Sư Phi Huyên bị khựng lại: "Mặc dù ta tự nhận bản thân không phải là người hiền lành gì."
"Nhưng nếu vì luyện công mà đi hại người thì ta không làm được."
Nếu như ngươi là ngươi như vậy thì ta đá bay ngươi từ lâu rồi.
Lưu Tiêu nghĩ thầm.
Sư Phi Huyên không giống các đời trai chủ của Từ Hàng Tịnh Trai.
Chỉ là do được nhận dạy dỗ từ nhỏ nên cách suy nghĩ vẫn chưa thay đổi mà thôi.
Trong nguyên tác thì nàng cũng không quá tuân thủ theo quy tắc của Từ Hàng Tịnh Trai.
Bởi vì cả hai thế lực này từ xưa đến nay đều đối địch với nhau, có thể nói là kẻ thù không đội trời chung.
Không ai ngờ Từ Hàng Tịnh Trai lại có quan hệ như vậy với Ma Môn, nên hiện tại người của cả hai phe đều vô cùng ngơ ngác.

Thực tế thì trong mắt nhiều nhân sĩ võ lâm thì Từ Hàng Tịnh Trai không khác gì Ma Đạo cả, chỉ là bọn hắn tự nhận mình là Chính Đạo mà thôi.
Vào lúc tranh đoạt thiên hạ thì những người không được Từ Hàng Tịnh Trai chọn trúng cũng không có kết quả tốt đẹp gì.
"Đã tới đây rồi mà ngươi còn ngại ngùng như vậy làm gì thế?"
Bỗng nhiên bên ngoài Thiên Cơ Lâu vang lên một âm thanh.
Những người trong Thiên Cơ Lâu cũng không có phản ứng gì cả.
Chỉ cần tới tu vi nhất định thì dù âm thanh có nhỏ tới đâu thì bản thân đều có thể nghe được.
Nhưng đám người Hồng Thất Công, Lão Ngoan Đồng, Nhất Đăng đại sư cùng Hoàng Dược Sư thì khác.
Âm thanh này vừa vang lên thì bốn người đều đồng loạt đứng lên cùng một lúc, tất cả đều quay mắt ra ngoài để nhìn xem chủ nhân của thanh âm đó.
Tiếp theo bọn hắn thấy được hai thân ảnh mà cả đời bọn hắn cũng không thể quên được.
Chớp mắt, đã mấy chục năm trôi qua.
Nhưng hình dạng của cả hai vẫn y hệt năm đó.
"Lâm Triều Anh!"
"Trung Thần Thông - Vương Trùng Dương!"
"Sư huynh!"
Đám người hô to!
Thiên Cơ Lâu yên tĩnh như chết, không còn ai dám chém gió nữa.
Trung Thần Thông - Vương Trùng Dương cùng Lâm Triều Anh lại thực sự còn sống.
Hơn nữa dung mạo của cả hai còn không thay đổi quá nhiều nữa chứ, hẳn là cả hai đều đã đột phá, trở thành cao thủ Võ Thánh.
"Cái gì? Vương Trùng Dương cùng Lâm Triều Anh?"
Một tiếng hô khi nãy thu hút ánh mắt của tất cả mọi người đang ngồi ở đây, tất cả đều quay ra cửa.
Bất kể là ai cũng tò mò về người đứng đầu Ngũ Tuyệt này.
Lưu Tiêu cũng đang quan sát!
Hắn còn cho rằng Vương Trùng Dương sẽ không tới Thiên Cơ Lâu nữa chứ.
Dù sao gia hoả này sĩ diện cực kỳ, hắn thà chết cũng không cho thiên hạ biết việc hắn lấy Lâm Triều Anh.
"Tiên Thiên Công tới!"
Lưu Tiêu vui vẻ trong lòng.
Vương Trùng Dương tới thì đồng nghĩa với việc Tiên Thiên Công cũng sắp vào tay hắn.
Bản thân cố gắng nói nhiều như vậy không phải là vì lý do này sao, thu hút những cao thủ mang tuyệt thế thần công tới đây.
Trước đó Hướng Vũ Điền đã tới để đưa Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp cho hắn.
Hiện tại thì Vương Trùng Dương cũng đã tới, coi như Tiên Thiên Công

cũng tới tay.
Hiện tại thì bản thân đã gom góp gần đủ công pháp trên Tâm Pháp Thiên Bảng rồi, chỉ còn thiếu bản hoàn chỉnh của Thánh Tâm Quyết mà thôi.
Nhưng Lưu Tiêu cũng đã lấy được bản không hoàn chỉnh từ người của Lạc Tiên rồi.
"Tên: Lâm Triều Anh"
"Thân phận: Tổ Sư khai phái của Cổ Mộ"
"Tu vi: Võ Thánh sơ kỳ"
"Tuyệt học: Ngọc Nữ Tâm Kinh, Tiên Thiên Công"
Lưu Tiêu nhìn tin tức của Lâm Triều Anh, lập tức mắng to tên mê gái Vương Trùng Dương.
Gia hoả này hay thật, không truyền Tiên Thiên Công cho sư đệ, cũng không truyền cho đệ tử.
Sau khi song túc song phi với Lâm Triều Anh thì lại truyền cho nàng.
Nếu hắn truyền Tiên Thiên Công cho đệ tử sớm hơn thì bản thân đã lấy được từ lâu rồi.
"Sư huynh..."
Lão Ngoan Đồng lúc này như con nít, chạy thẳng về phía Vương Trùng Dương.
Đợi tới lúc đến trước mặt Vương Trùng Dương thì đã rơi lệ đầy mặt rồi.
Hai nam nhân, giờ khắc này ôm chầm lấy nhau.
Đám người Khâu Xử Cơ cũng vội vàng đứng dậy, đi tới cạnh cửa rồi quỳ xuống nghênh tiếp Vương Trùng Dương.
Đám người Nhất Đăng đại sư cũng chạy tới để ôn chuyện.
Một lát sau thì đám người này nói xong.
"Bái kiến lâu chủ Thiên Cơ Lâu!"
Sau khi kết thúc cuộc trò chuyện thì Vương Trùng Dương quay sang chào Lưu Tiêu.
"Đa tạ Thiên Cơ Lâu đã bắt đệ tử bất hiếu của ta!"
Hiển nhiên Vương Trùng Dương cũng biết chuyện của Triệu Chí Kính.
Lưu Tiêu đáp: "Trùng Dương chân nhân không cần quá đa lễ."
Vương Trùng Dương gật đầu một cái, sau đó mang theo Lâm Triều Anh tới bàn của Lão Ngoan Đồng.
"Vương Trùng Dương lão ca, ta là Tôn Bạch Phát!"
"Ta là anh em kết nghĩa với sư đệ Lão Ngoan Đồng của ngươi!"
Khi Vương Trùng Dương vừa ngồi xuống thì Thiên Cơ Lão Nhân giới thiệu bản thân một cách nghiêm túc.
Đám người không còn gì để nói.
Đường đường là người đứng đầu Binh Khí Phổ, còn là cao thủ Đại Tông Sư, không ngờ lại không biết xấu hổ như vậy.
Mẹ nó Vương Trùng Dương lão ca, ngươi có thấy mất mặt hay không?
Tôn Tiểu Hồng đứng cạnh Lưu Tiêu nhịn không được mà lấy tay che mặt.

Chương 397. Thiên thu đại kiếp

"Xin chào!"
Vương Trùng Dương chào lại một cách lễ phép, nhất thời khiến Thiên Cơ Lão Nhân cảm thấy thụ sủng nhược khinh.
"Sư huynh, Tôn lão đệ này rất hợp với ta, nhưng mà đôi khi lại hơi không muốn mặt."
Chu Bá Thông cũng khá là thích Thiên Cơ Lão Nhân.
Cảm thấy tiểu lão đệ này cũng giống như mình, đều là người không tim không phổi.
"Nhân Kiệt Bảng, Bành Tổ!"
Lúc này âm thanh của Lưu Tiêu vang lên.
Tất cả mọi người lập tức ngậm miệng, chuyển lực chú ý từ trên người Vương Trùng Dương sang người Lưu Tiêu.
"Sáng tạo thần công: Long Tượng Bàn Nhược Công!"
Lưu Tiêu nhớ rõ, trong nguyên tác thì không có nhắc tới ai là người sáng tạo ra Long Tượng Bàn Nhược Công.
Tuy nhiên theo suy tính của Thiên Cơ Lâu thì môn thần công này được một cao thủ tuyệt thế tên Bành Tổ sáng tạo.
Long Tượng Bàn Nhược Công vốn là thần công của Cửu Châu.
Chỉ là sau này bị người của Tây Vực lĩnh ngộ, sau đó trở thành Hộ Giáo Thần Công Mật Tông, Tây Vực.
"Lâu chủ, Bành Tổ mà ngươi nói là cao nhân sống tới tận 800 tuổi trong truyền thuyết kia?"
Hô hấp Vương Trùng Dương dần gấp gáp.
Mục tiêu của hắn vốn là truy cầu trường sinh, thế nên hắn rất quan tâm tới những người sống lâu.
Khi nhiều người còn đang ngơ ngác không biết Bành Tổ là ai thì hắn là người đầu tiên nhớ ra!
Bởi vì Bành Tổ này chính là một vị tổ sư của Đạo Gia, theo truyền thuyết thì ông có tuổi thọ tận 800 năm, có thể coi ông là một vị Lục Địa Thần Tiên.
Lưu Tiêu gật đầu: "Chính là người này!"
"Cũng do hắn sống lâu, thế nên mới có thể sáng tạo ra môn thần công như Long Tượng Bàn Nhược Công, môn thần công cần thời gian luyện dài tới biến thái."
Thế gian này không có ai có thể luyện thành tầng 13 của Long Tượng Bàn Nhược Công cả.
Nhìn lướt từ xưa tới nay, cũng chỉ có một mình Bành Tổ là có thể luyện thành mà thôi.
Những người đã nghe qua danh sách của Thiên Cơ Lâu đều biết.
Ngoại trừ Lão Ô Quy - Đế Thích Thiên thì còn ai có thể sống lâu như vậy chứ.
Lưu Tiêu nói: "Nhân Kiệt Bảng - Đại Kiếm Sư!"
Đại Kiếm Sư!

Vô Danh chấn động, bắt đầu ngồi nghiêm chỉnh lại.
Đây chính là tổ sư của Kiếm Tông hắn, không thể vô lễ được.
"Sáng tạo thần công: Mạc Danh Kiếm Pháp, Vạn Kiếm Quy Tông!"
"Chế tạo ra thần binh truyền thế: Anh Hùng Kiếm!"
"Đại Kiếm Sư!"
"Người này chính là thuỷ tổ của Kiếm Tông, là một Kiếm Khách Cái Thế."
"Mặc dù Kiếm Đạo của hắn vẫn chưa sánh bằng Kiếm Tiên - Lý Thái Bạch, Kiếm Ma - Độc Cô Cầu Bại hay Việt Nữ - A Thanh."
"Thế nhưng nếu nhìn khắp Cửu Châu thì rất ít Kiếm Khách có thể sánh ngang với hắn."
"Hắn có công tích không thể xoá nhoà đối với Kiếm Đạo."
Vô Danh gật đầu liên tục!
Mọi người cũng thế!
Kiếm Tông mạng như thế nào, cả giang hồ đều biết.
Trước kia trong bất kỳ bảng danh sách xếp hạng Kiếm Khách nào thì đều sẽ có một vị trí dành cho truyền nhân Kiếm Tông.
Thậm chí ngay cả Võ Lâm Thần Thoại, Thiên Kiếm - Vô Danh cũng xuất thân từ Kiếm Tông.
"Lâu chủ, trong nhật ký của tổ sư Kiếm Tông chúng ta thì hắn có nói, hắn chế tạo Anh Hùng Kiếm là để ứng phó với Thiên Thu Đại Kiếp của Cửu Châu."
"Xin hỏi lâu chủ rằng Thiên Thu Đại Kiếp này là sao?"
Lúc này Vô Danh bỗng nhiên mở miệng.
Thiên Thu Đại Kiếp, việc này vẫn luôn lưu truyền trong Kiếm Tông.
Mấy trăm ngàn năm qua, Kiếm Tông vẫn luôn điều tra Thiên Thu Đại Kiếp này là gì.
Nhưng từ đầu tới cuối không ai hiểu Thiên Thu Đại Kiếp này là gì cả.
Hiện tại!
Vô Danh đã biết Thiên Kiếm, người có thể ngăn cản Thiên Thu Đại Kiếp mấy trăm năm mà Đại Kiếm Sư nói tới là bản thân hắn.
Tuy nhiên hắn vẫn không biết Thiên Thu Đại Kiếp là gì cả.
Nguyện vọng của hắn không phải là ngăn cản Thiên Thu Đại Kiếp mấy trăm năm theo như lời của Đại Kiếm Sư, mà hắn muốn giải quyết một lần cho xong luôn.
Lúc này thấy Lưu Tiêu nhắc tới sư tổ Đại Kiếm Sư, hắn cũng nhân cơ hội này mà hỏi lâu chủ.
Hiện tại ở đây có rất nhiều nhân sĩ giang hồ tuyệt đỉnh, còn có người đại biểu của Ngũ Cường Hoàng Triều.
Nếu như có thể biết rõ Thiên Thu Đại Kiếp là gì thì dễ dàng tập hợp sức của tất cả mọi người sau đó giải quyết triệt để rồi.
Thiên Thu Đại Kiếp??
Một đám nhân sĩ giang hồ tầng dưới chót mộng bức, không biết đây là gì.
Thế nhưng nhiều cao thủ tuyệt đỉnh đều đồng loạt biến sắc.
"Thiên Thu Đại Kiếp sao, xin lâu chủ phổ cập một tý."

"Vô Danh đại lão, Thiên Thu Đại Kiếp này là sao thế?"
"Thiên Thu Đại Kiếp, vừa nghe tên liền biết không phải chuyện tốt lành gì, ta cảm giác như nó là tai nạn diệt thế vậy."
Rất nhiều người không hiểu.
Ngay cả những cao thủ như Quách Tĩnh, Yến Nam Thiên đều ngơ ngác.
Nhưng chỉ cần nghe sơ qua thôi cũng biết Thiên Thu Đại Kiếp này không phải chuyện tốt lành gì.
Nếu không thì với người như Vô Danh chắc chắn sẽ không đứng lên hỏi lâu chủ với vẻ trịnh trọng như thế đâu.
"Thiên Thu đại kiếp, lão tăng đã từng thấy qua nó tại nhật ký của Tăng Hoàng, trong đó miêu tả rất mơ hồ, nhưng hắn cũng đã nói, Thiên Thu Đại Kiếp là thứ không thể tránh khỏi."

Chương 398. Thứ đáng sợ hơn cả Thiên Thu Đại Kiếp

Lời của Nhất Đăng đại sư khiến không ít người biến sắc.
"Nhất Đăng đại sư, Tăng Hoàng có nói Thiên Thu Đại Kiếp là cái gì không?"
Hô hấp của Vô Danh dồn dập.
Nếu như biết nó là cái gì thì chắc chắn sẽ có thể chuẩn bị trước.
Nhất Đăng đại sư lắc đầu.
"Trước khi Tăng Hoàng lâm chung, hắn may mắn nhìn được một phần của tương lai, nên không kịp bàn giao lại gì cả."
Vô Danh gật đầu.
"Ta nhớ rồi, trong điển tịch của Ma Môn ta cũng đã có miêu tả về Thiên Thu Đại Kiếp."
Hướng Vũ Điền mở miệng một cách ngưng trọng: "Cũng giống như các ngươi nói, Ma Môn ta cũng chỉ miêu tả một vài lời về Thiên Thu Đại Kiếp mà thôi."
Vương Trùng Dương cũng mở miệng: "Nghe nói là thiên kiếp."
"Đại kiếp hàng lâm, quét sạch Cửu Châu, thiên hạ rung chuyển."
"Ngay cả Vực Ngoại cũng khó lòng sống yên ổn!"
Chỉ vài câu nói thôi mà khiến tất cả mọi người chấn động không ngừng.
Có thể thấy được, cho dù là Vô Danh hay Hướng Vũ Điền, Vương Trùng Dương lúc này đều vô cùng ngưng trọng.
Việc này khiến trái tim của tất cả mọi người đập mạnh liên hồi, vội nhìn về phía Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu chỉ cười mà nói: "Cố làm ra vẻ huyền bí mà thôi!"
Mọi người sửng sốt?
Đây là dự ngôn mà vô số cao thủ để lại trước khi lâm chung, không ngờ qua miệng của Lưu Tiêu lại là cố làm ra vẻ huyền bí.
Vậy thì vì sao bọn hắn còn chuẩn bị, dặn dò hậu nhân chống Thiên Thu Đại

Kiếp làm gì.
"Xin lâu chủ giải thích!"
Vô Danh đứng dậy, hành lễ một cách cung kính.
Kiếm Tông của hắn truyền thừa ngàn năm, tất cả chuẩn bị đều là để chống lại Thiên Thu Đại Kiếp.
Anh Hùng Kiếm, Mạc Danh Kiếm Pháp, Vạn Kiếm Quy Tông, tất cả những thứ này đều là đồ được sư tổ chế tạo ra nhằm chống lại Thiên Thu Đại Kiếp.
Chín vị sư phụ trước kia trong Kiếm Tông của hắn dù có chết cũng muốn thu hắn làm đồ, truyền Tuyệt Thế Kiếm Đạo cho hắn, có khi là vì hắn chính là Thiên Kiếm, là người có thể làm đại kiếp tới chậm mấy trăm năm.
Dù cho là hắn cũng có dũng khí cực kỳ lớn, đó chính là tự phế võ công để tu luyện Vạn Kiếm Quy Tông.
Khi hắn ra quyết định này thì có một phần lý do là hắn là người trong lời tiên đoán, muốn hoá giải đại kiếp thì cần dũng khí như vậy.
Nếu không thì hắn đã là Võ Lâm Thần Thoại rồi, cần gì tự phế võ công nữa.
Lưu Tiêu nói: "Thiên Thu Đại Kiếp!"
"Toàn bộ Cửu Châu thì thiếu gì Thiên Thu Đại Kiếp chứ?"
"Một trăm năm trước Đế Thích Thiên muốn phá vỡ võ lâm, nếu không phải là bị đám người Võ Vô Địch, Đấu Tửu Tăng đẩy lùi thì ngươi nghĩ thử đây có phải Thiên Thu Đại Kiếp không?"
"Không nói chuyện quá xa xưa, nói gần đây đi, lúc ngươi tự phế võ công, tên Đông Doanh Tuyệt Vô Thần vào tiếp quản Thiên Hạ Hội."
"Nếu như hắn không tìm đường chết kiếm chuyện với ta, thì ngươi nghĩ đó có tính là Thiên Thu Đại Kiếp hay không?"
"Nói không chừng ngày mai Ngũ Cường Hoàng Triều bỗng nhiên giao chiến, đến lúc đó tử thương vô số, vậy có tính là Thiên Thu Đại Kiếp hay không?"
"Trong dự ngôn thì Thiên Thu Đại Kiếp chỉ có thể chậm lại chứ không thể dứt điểm."
"Ngươi nghĩ làm sao giải quyết triệt để đây?"
"Các nước Vực Ngoại lúc nào cũng lăm le Cửu Châu, trong Cửu Châu thì nội loạn không ngừng."
"Ngay cả sau khi Chí Cường Giả thống nhất Cửu Châu thì vẫn còn những nơi bị chia ra, tranh đấu không ngừng, Thiên Thu Đại Kiếp sẽ còn mãi."
Vô Danh nghẹn họng trân trối.
Thì ra đây mới là ý nghĩa của Thiên Thu Đại Kiếp.
Sau khi nghe được lời Lưu Tiêu nói thì mọi người không biết nói gì.
Nhưng khi nghĩ kỹ lại thì cũng đúng.
Mỗi người nói về Thiên Thu Đại Kiếp đều lập lờ nước đôi, khiến người khác như lạc vào trong sương mù.
Thì ra đại kiếp này không phải là chỉ một việc cụ thể."
Lưu Tiêu nói: "Nhưng mà trên Cửu Châu vẫn có một kiếp nạn tồn tại từ

Vạn Cổ tới nay."
"Nếu như không hoá giải được kiếp nạn này thì có khi một ngày nào đó Cửu Châu sẽ bị biến thành một tuyệt địa, không còn người sống?"
Không còn người sống?
Mọi người cả kinh, sắc mặt đại biến!
Phải biết rằng dù cho Ngũ Cường Hoàng Triều có tranh đấu thì cũng không thể nào biến Cửu Châu thành nơi không còn người sống được.
Cuối cùng kiếp nạn này là cái gì mà lại có hậu quả đáng sợ như thế?
"Lâu chủ! Ta hy vọng ngươi chỉ đang hù chúng ta chơi mà thôi."
"Không còn người sống? Chẳng lẽ trời sập, thế giới huỷ diệt hay sao?"
"Không phải! Có khi là viễn cảnh hồng thuỷ đầy trời như trong truyền thuyết, đây cũng có thể là lý do khiến Cửu Châu biến thành một tuyệt địa."
...
Mọi người đều không nhịn nổi nữa mà lên tiếng nghị luận, suy đoán xem màn đại kiếp này là gì.
Đám người Trương Tam Phong, Vô Đanh đều nghiêm túc cực kỳ.
Vừa mới thở phào vì biết bản chất của Thiên Thu Đại Kiếp, nhưng một khắc sau Lưu Tiêu lại tiết lộ một việc rợn người như vậy.
Thiên Thu Đại Kiếp cái gì chứ, nếu so sánh với tai nạn diệt thế này thì không đáng nhắc tới.
"Kiếp nạn tồn tại vạn cổ tới nay? Ý lâu chủ là kiếp nạn này xuất hiện từ vạn năm trước nhưng lại không ai hoá giải sao?"
Vô Danh nghe thế thì càng nghiêm túc hơn, sợ hãi cực kỳ.
Không có Thiên Thu Đại Kiếp, nhưng lại có thứ còn đáng sợ hơn nó nữa.
Vào lúc này bầu không khí của Thiên Cơ Lâu vô cùng ngưng trọng.
Vô số người cảm giác tay chân lạnh buốt, lo lắng cực kỳ.

Chương 399. Cường giả Phá Toái Hư Không cũng không thể giải quyết

"Lâu chủ! Chúng ta tới rồi!"
Đột nhiên có một âm thanh vang lên, khiến tất cả mọi người hoàn hồn lại, nhìn về phía cửa lớn của Thiên Cơ Lâu.
Đạp đạp.
Tiếng bước chân dày đặc vang lên, người đến lúc này không phải là một người, mà là một đám người.
Nhìn sơ qua thì số lượng người đến không ít hơn ba mươi.
Nhưng vấn đề chủ yếu là tu vi của đám người này cao đến mức doạ người, người có tu vi kém nhất theo cảm nhận của tất cả thì cũng có tu vi Tông Sư.
Người mạnh nhất thì dù cho là đám người Hùng Bá cũng không thể nhìn ra sâu cạn.

"Má nó, đám cao thủ này chạy từ đâu tới thế, tất cả đều là cao thủ Tông Sư."
"Phỏng chừng là cao thủ trên Hiệp Khách Đảo, khi Hiệp Khách Đảo bị huỷ diệt thì tìm tới Thiên Cơ Lâu."
"Đúng vậy, nhìn xem hai lão giả đang dẫn đầu đó kìa, hình tượng cực kỳ giống Long Mộc Nhị Đảo Chủ mà lâu chủ miêu tả."
Có người liên tưởng ngay tới Hiệp Khách Đảo, thế lực mới xuất thế gần đây.
Cũng chỉ có đám người may mắn tập trung lĩnh ngộ Thái Huyền Kinh mới có được tu vi cao cường như vậy thôi.
"Nữ tử kia..."
"Ta động lòng rồi, đây quả thật quá đẹp."
"Buông cô gái kia ra, để ta tới!"
"Đây mới là dáng vẻ nên có của một người nữ tử, ôn nhu, hiền diệu!"
....
Thấy Thạch Phá Thiên cũng mang theo A Tú tới thì có không ít tên đê tiện bị thu hút bởi sắc đẹp của nàng, tiếng kêu rên vang lên không ngừng.
"Thiên ca..."
Thấy ánh mắt như sói đói của những tên này thì A Tú sợ hãi, vội nép vào gần người Thạch Phá Thiên.
"A Tú đừng sợ, có Thiên ca ở đây?"
Thạch Phá Thiên vội vàng an ủi A Tú.
A Tú?
Mọi người lúc này cũng tỉnh ngộ, thì ra đây là người đứng đầu Tình Nhân Bảng, A Tú.
Lúc này mọi người đố kị tới mức đỏ cả mắt.
Dáng vẻ yêu kiều dễ vỡ này của A Tú thật sự quá hấp dẫn.
"Hoan nghênh!"
Lưu Tiêu cười lớn, đứng dậy, vội vàng kêu đám người Thành Thị Phi chạy ra tiếp đãi.
"Thiên Cơ Lâu quả nhiên thần bí vô cùng!"
Sau khi ngồi xuống thì Long Mộc Nhị Đảo Chủ âm thầm kinh hãi.
Dưới sự chỉ điểm của Lưu Tiêu, bọn hắn đã lĩnh ngộ được Thái Huyền Kinh chân chính, còn đã đột phá lên làm cao thủ Võ Thánh.
Nếu bước ra giang hồ thì cũng được coi là cao thủ đứng đầu.
Tuy nhiên trong Thiên Cơ Lâu thì bọn hắn cũng chỉ tính là cũng mạnh mà thôi.
Rất nhiều người trong đây đều có khí cơ thâm thuý, nội liễm, ngay cả bọn hắn cũng không thể suy đoán.
"Đệ tử Hiệp Khách Đảo ta sau này phải nhờ Thiên Cơ Lâu chiếu cố!"
Long Đảo Chủ ôm quyền một cách trịnh trọng.
Những đệ tử này của bọn hắn lớn lên trong Hiệp Khách Đảo.
Nếu không tìm một chỗ nào để an bài, mà để bọn hắn tự tiện vào giang hồ thì sợ rằng...

Lưu Tiêu nói: "Nếu đã là đệ tử Thiên Cơ Lâu ta thì đều sẽ được đối xử bình đẳng!"
"Bình thường thì chỉ đi bưng trà rót nước, mang đồ ăn cho khách mà thôi."
Hai người bọn họ mừng như điên!
Cũng bởi vì địa vị cùng mục tiêu của Thiên Cơ Lâu vô cùng siêu nhiên, không tranh đấu chém giết gì với ai, nên bọn hắn mới yên tâm mang theo đệ tử đến đây để nương tựa.
"Không nhanh đi hỗ trợ đi!"
Hai người bội vàng phân phó cho đệ tử sau lưng mình.
Lưu Tiêu giơ tay gọi Bộ Kinh Vân tới, kêu hắn dắt đám đệ tử của Hiệp Khách Đảo đi làm quen với cách vận hành của Thiên Cơ Lâu.
Sau đó hàn huyên vài câu cùng Long Mộc Nhị Đảo Chủ, rồi mới quay về chỗ của mình rồi nói tiếp.
"Chúng ta nói tiếp về Vạn Cổ Kiếp Nạn!"
Nhớ tới việc này thì tất cả đều ngưng trọng.
"Lâu chủ, Vạn Cổ Kiếp Nạn này bí ẩn tới mức chỉ có Thiên Cơ Lâu mới biết thôi à?"
Trương Tam Phong nghi hoặc.
Bản thân hắn đã không biết Thiên Thu Đại Kiếp thì thôi đi.
Vậy mà Vạn Cổ Kiếp Nạn này tồn tại lâu như vậy mà mình chưa từng nghe nói nữa.
Ngay cả Ma Môn, Từ Hàng Tịnh Trai cùng một vài môn phái xuất thân cổ xưa cũng không biết.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Không phải!"
"Thật ra các Chí Cường Giả của Cửu Châu đều biết chuyện này."
"Chỉ là bọn hắn không ghi chép lại mà thôi."
Mọi người sửng sốt.
Sau đó tất cả đều hoảng sợ vô cùng, không dám tin những gì mình vừa nghe được.
"Nếu bọn họ biết thì tại sao lại không giải quyết?"
Vô Danh ngây người như phỗng.
Đây là loại đại kiếp ra sao mà những Chí Cường Giả kia lại mặc kệ thế?
Lưu Tiêu nói: "Không phải là mặc kệ, mà là không thể giải quyết được."
Lời này vừa dứt thì da đầu của tất cả mọi người như muốn nổ tung.
Chí Cường Giả biết về sự tồn tại của đại kiếp này!
Chỉ là ngay cả bọn hắn không có đủ năng lực để giải quyết mà thôi, chứ không phải là không muốn.
Đây cuối cùng là kiếp nạn khủng bố gì thế? Ngay cả Chí Cường Giả, những người có thể Phá Toái Hư Không cũng không thể giải quyết được.
Vậy thì trên khắp Cửu Châu này còn ai có bản lĩnh để giải quyết nữa chứ?
Trong nháy mắt tất cả mọi người đều hít một hơi thật sâu, như vừa suy nghĩ tới viễn cảnh kinh khủng nào đó.
Chí Cường Giả Phá Toái Hư Không cũng không thể giải quyết, vậy khác nào bọn hắn chỉ có thể ngồi không chờ chết.

Nhiều người thất thố tới mức không không chế nổi chân khí của bản thân.

Chương 400. Kế hoạch đồ Ma Long

"Không thể nào, cường giả Phá Toái Hư Không mạnh mẽ tuyệt đối, không có vấn đề nào là không giải quyết được cả."
Vô Danh sắp điên rồi, thật sự việc này quá khó tin!
Cường giả Phá Toái Hư Không, trong lòng của tất cả mọi người trên Cửu Châu đều là tồn tại sánh ngang với thần linh.
Trong mắt bọn hắn thì không có gì làm khó được bọn hắn cả.
"Cường giả Phá Toái Hư Không biết nhưng lại không đủ năng lực để giải quyết, cuối cùng đây là đại kiếp kinh thiên gì thế lâu chủ?"
Hướng Vũ Điền cũng nhịn không được mà hít sâu một hơi.
Hiện tại thì dù có là kiêu hùng cũng không khác gì những nhân sĩ bình thường tý nào, ai nấy đều mang thần sắc hoảng sợ.
Đám người Vương Trùng Dương, Trương Tam Phong cũng không vui vẻ nổi.
Giờ khắc này thì người có dã tâm bừng bừng cũng sẽ phải thất thố.
Lưu Tiêu nói: "Các ngươi có bao giờ suy nghĩ Vũ Hoàng thống nhất Cửu Châu xong vì sao lại đúc Cửu Đỉnh không?"

"Còn có Thuỷ Tổ - Long Hoàng nữa, vì sao hắn lại bỗng nhiên Phá Toái Hư Không sau đó rời đi? Để thiên hạ lại tiếp tục đại loạn, Đại Tần bị chia thành nhiều mảng."
"Phải biết rằng cường giả Phá Toái Hư Không sẽ không bao giờ bị người khác khống chế, cường giả giống Thuỷ Tổ - Long Hoàng nếu không phải do bản thân hắn muốn thì hắn ít nhất phải trị vì Cửu Châu mấy trăm năm nữa mới có thể rời khỏi."
Không ai trả lời được hai vấn đề này cả.
Đặc biệt là việc Thuỷ Tổ - Long Hoàng vội vàng Phá Toái Hư Không sau đó rời đi, dẫn tới thiên hạ đại loạn, đây đã trở thành bí ẩn mấy ngàn năm không có lời giải.
Hơn nữa theo lâu chủ nói thì việc Vũ Hoàng đúc Cửu Đỉnh để trấn áp Cửu Châu là có mục đích khác.
"Những cường giả này đều biết rằng sau này sẽ có một ngày trận đại nạn liên luỵ khắp Cửu Châu sẽ bạo phát."
"Thế nên từng người đều lấy thủ đoạn của mình để cố gắng hỗ trợ hậu thế vượt qua nó."
"Như Độc Cô Cầu Bại, hắn tuy không thu đồ đệ nhưng lại để chí bảo Vô Song Âm Dương Kiếm có thể xé nát hư không."
"Kiếm Tiên - Lý Thái Bạch cũng vậy, hắn khắc thần công Thái Huyền Kinh của mình tại một hòn đảo xa xôi."
Chuyện này Lưu Tiêu cũng vừa biết khi Đệ Nhất Tà Hoàng tới Thiên Cơ Lâu gần đây.

Lúc đó chỉ là đầu mối nhỏ, nhưng với năng lực suy tính cẩu Thiên Cơ Lâu thì Lưu Tiêu mới phát hiện nguy cơ mà thậm chí nhiều Chí Cường Giả cũng không thể giải quyết.
"Lâu chủ, vậy chuyện này có cách nào giải quyết hay không?"
Vương Trùng Dương lên tiếng hỏi.
Lúc này mọi người nghe thế thì sáng hai mắt lên, nhìn về phía Lưu Tiêu.
Việc mà Chí Cường Giả không thể giải quyết, vậy trên khắp Cửu Châu này chỉ có mỗi Thiên Cơ Lâu là có thể mà thôi.
Nếu như ngay cả Thiên Cơ Lâu không thể giải quyết thì Cửu Châu chỉ có nước chờ chết.
Hoặc trước khi đại nạn bộc phát, bản thân có thể đột phá thành Chí Cường Giả, Phá Toái Hư Không bỏ đi.
Lưu Tiêu cười: "Đơn giản! Ma chủng trong người của Đệ Nhất Tà Hoàng ta nói kia trước chính là đầu nguồn của tai hoạ này."
"Chuyện mà Chí Cường Giả không giải quyết được này thì đối với Thiên Cơ Lâu ta chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay mà thôi."
Lưu Tiêu muốn làm một cú lớn!
Hơn nữa đây còn là một công nhiều việc!
Bởi vì hắn phát hiện gần đây danh khí đã không thể tiếp tục tăng nữa rồi.
Dù hắn có vạch trần hay công bố nhiều bảng danh sách hơn nữa thì cuối cùng nó chỉ truyền lưu trong giang hồ mà thôi.
Hiện tại thì gần như không có nhân sĩ giang hồ nào là không biết Thiên Cơ Lâu cả.
Dù Thiên Cơ Lâu có thần kỳ ra sao thì dân chúng bình thường ở Cửu Châu cũng không thèm quan tâm.
Thế nên danh khí của hắn đã đạt tới bình cảnh.
Nếu muốn tăng cấp thì chỉ có thể nhắm tới đối tượng là dân chúng bình thưởng.
Mà đại nạn hắn vừa nói cũng không phải là cái gì quá mới mẻ.
Đó chính là Ma Long bị giam cầm trong Chiến Thần Điện.
Từ vạn cổ tới nay, Ma Long đó chỉ có thể bị trấn áp trong Chiến Thần Điện, không thể rời khỏi, nó đã bị Ma Hoá và trở nên điên cuồng từ lâu rồi.
Vì thế nên nó mới có thể khống chế Đệ Nhất Tà Hoàng bằng Ma Chủng.
Sau khi nó có thể triệt để khống chế Đệ Nhất Tà Hoàng thì có thể bắt y vào Chiến Thần Điện để thả nó ra.
Giết Ma Long, thu được Chiến Thần Đồ Lục, giải quyết vấn đề mà Chí Cường Giả bao đời nay cũng không làm được, chắc chắn danh khí của Thiên Cơ Lâu sẽ tăng cao.
Khi đó danh khí của Thiên Cơ Lâu không chỉ nằm trong giang hồ nữa, thậm chí nó còn có thể lan ra khắp Cửu Châu.
Lần hành động này không biết sẽ có thể mở khoá ra đồ vật nghịch thiên gì đây.
Mọi người nghe Lưu Tiêu nói vậy thì chấn động không ngừng, sau đó mừng như điên.

"Quả nhiên lâu chủ Thiên Cơ Lâu không làm người khác thất vọng!"
"Lâu chủ, ngươi hù chết chúng ta."
"Lâu chủ!"
"Ngưu bức!"
"Trâu bò!"
Mọi người hét lên một cách điên cuồng, như bị kích thích cực lớn.
Khi tất cả nghe nói việc này thậm chí Chí Cường Giả cũng không thể giải quyết thì ai nấy đều tuyệt vọng cực độ.
"Lâu chủ! Tạ hạ nguyện dâng hiến một phần lực lượng này ra!"
Vương Trùng Dương hô to.
Đám người Hướng Vũ Điền cũng gật đầu, tỏ ý sẽ giúp một tay.
"Các ngươi thì thôi đi, vật kia hung mãnh không gì sánh được, Chí Cường Giả cũng chưa chắc là đối thủ."
"Võ Thánh? Dù là cao thủ Động Hư cũng không có tư cách giúp."
"Đương nhiên, nếu có hứng thú thì các ngươi có thể đi tới để xem náo nhiệt."

Chương 401. Thiên Kiếp Chiến Giáp tới tay

Lời của Lưu Tiêu khiến mọi người càng thêm xấu hổ, sau đó thì cảm thấy khủng bố.
Như này không phải có nghĩa là trong Thiên Cơ Lâu có cao thủ mạnh hơn cả Chí Cường Giả sao?
Nếu không thì lâu chủ lấy đâu ra tự tin có thể giết được tai hoạ vạn cổ tại Cửu Châu.
Mọi người tiếp tục chấn động.
Thiên Cơ Lâu không có cường giả Phá Toái Hư Không sao?
Nhưng nó có một đám cao thủ tu luyện Thiên Cơ Vạn Tượng Công, đây chính là võ học đã thoát khỏi thế giới này.
Đám người Trương Tam Phong chưa từng xuất thủ, không ai biết đám người này cường đại tới mức độ nào cả.
Mọi người còn dùng cấp độ của thế giới này để cân nhắc sức mạnh của Trương Tam Phong thì đó là một điều sai lầm.
"Nhân Kiệt Bảng, Độc Cô Cầu Bại!"
"Sáng tạo thần công: Độc Cô Cửu Kiếm, Khuynh Vực Chi Luyến Kiếm Pháp!"
"Nhân Kiệt Bảng, Lý Thái Bạch!"
"Sáng tạo công pháp: Thái Huyền Kinh!"
"Nhân Kiệt Bảng, Tiêu Dao Tử!"
"Sáng tạo thần công: Thiên Trường Địa Cửu Trường Xuân Công, Thiên Giám Thần Công, Bạch Hồng Chưởng Lực,..."
"Nhân Kiệt Bảng, Đạt Ma Lão Tổ!"

"Sáng tạo thần công: La Hán Phục Ma Thần Công, Dịch Cân Kinh, Tẩy Tuỷ Kinh,..."
"Kỹ năng..."
Lưu Tiêu nói ra một loạt cái tên trong một hơi.
Bởi vì đây đều là nhân vật nổi tiếng tại Cửu Châu, ai cũng biết cả, không cần giới thiệu làm gì.
Khi lần công bố bảng danh sách này kết thúc thì tin tức cũng dần truyền vang khắp Cửu Châu.
Đặc biệt là việc về đại kiếp mà thậm chí là cường giả Phá Toái Hư Không cũng không thể giải quyết, quả thật là khiến thiên hạ chấn động.
Lần này thậm chí là dân chúng bình thường cũng đã biết Cửu Châu sắp đối mặt với một nguy cơ diệt thế.
Toàn bộ đều đang mong chờ Thiên Cơ Lâu sẽ có thể giải quyết nó.
Đồng thời vô số người cũng hiếu kỳ rằng lần đại kiếp này là gì.
Mọi thứ yên tĩnh như đang sắp chứng kiến một cơn bảo.
Vô số ánh mắt lúc này đều nhìn về phía Thiên Cơ Lâu.
...
Một lúc sau thì một thân ảnh mặc một bộ thiết giáp đi vào Thiên Cơ Lâu.
Đây chính là Thiết Cuồng Đồ!
"Lâu chủ, ta muốn mua tin tức của Thiết Lan!"
Thiết Cuồng Đồ đi thẳng vào vấn đề.
A!
Nghe được lời này thì tất cả mọi người đều quay sang nhìn về hướng này.
"Moá, đó chính là Thiên Kiếp Chiến Giáp sao?"
"Nhìn sơ qua thì Thiên Kiếp Chiến Giáp có vẻ rất bình thường mà! Sao mà sử dụng nó lại có thể đánh ngang Võ Thánh!"
"Đây chính là Thiết Cuồng Đồ sao? Lòng dạ hẹp hòi hại chết người."
...
Mọi người đều đã biết việc Thiết Cuồng Đồ bỏ lỡ một đoạn tình cảm chân thành ra sao, sợ rằng bây giờ đã hối hận tới xanh cả ruột.
Thiết Cuồng Đồ giả như không nghe thấy những lời nghị luận trong Thiên Cơ Lâu.
Dù là khó chịu hắn vẫn cố gắng nhịn!
"Được!"
Lưu Tiêu gật đầu: "Nhưng cái giá của tình báo này là Thiên Kiếp Chiến Giáp của ngươi!"
Lưu Tiêu không quá thích tên hẹp hòi Thiết Cuồng Đồ này.
Tất cả bi kịch của hắn đều là do một tay hắn tạo thành.
Lưu Tiêu muốn thử xem sau khi biết chân tướng của tất cả mọi việc rồi thì Thiết Cuồng Đồ sẽ chọn Thiết Lan hay Thiên Kiếp Chiến Giáp.
"Thiên Kiếp Chiến Giáp sao?"
Thiết Cuồng Đồ sửng sốt, chớp mắt như bị đóng băng.
Thiên Cơ Lâu lại không lấy bạc, mà lấy Thiên Kiếp Chiến Giáp.
Mọi người ngừng thở, muốn xem thử xem Thiết Cuồng Đồ sẽ lựa chọn ra

sao.
Nếu như hắn chọn Thiết Lan thì mọi người sẽ đánh giá cao hắn hơn một tý.
"Ta không tháo được nó!"
Cuối cùng Thiết Cuồng Đồ thở dài, chỉ vào Thiên Kiếp Chiến Giáp!
Tới lúc này hắn mới chạy tới Thiên Cơ Lâu hoàn toàn là do Thiên Kiếp Chiến Giáp xảy ra vấn đề.
Thứ này vẫn chưa hoàn thiện.
Hung tính của nó bạo phát, hiện này đã cắm chặt vào máu thịt của hắn.
Lưu Tiêu không quá bất ngờ, trước khi Thiết Cuồng Đồ bước vào thì hắn đã biết rõ chuyện này rồi.
"Không sao cả, chỉ cần ngươi đồng ý thì ta có thể gỡ xuống."
Lại tiếp tục trầm mặc một lúc!
"Được!"
Cuối cùng Thiết Cuồng Đồ đã lựa chọn Thiết Lan.
"Không sai!"
"Thiết Cuồng Đồ, ngươi tính là một tên đàn ông!"
"Thiết Cuồng Đồ có giác ngộ như vậy thật là quá tốt, không uổng công Thiết Lan từng yêu ngươi như vậy."
Lựa chọn của Thiết Cuồng Đồ khiến tất cả mọi người tán thưởng.
Lưu Tiêu tự xuất thủ, lấy chân khí hoàng kim của Thần Võ Huyền Công để bao phủ Thiết Cuồng Đồ lại, cuối cùng bóc từ từ Thiên Kiếp Chiến Giáp ra.
Đợi sau khi Thiên Kiếp Chiến Giáp bị tháo ra hết, biến thành một cái hộp nằm trong tay của Lưu Tiêu thì mọi người không khỏi hít một ngụm khí lạnh.
Lúc này trên người Thiết Cuồng Đồ đã bị lủng vô số lỗ nhỏ!
Hắn không trấn áp được Hung Tính của Thiên Kiếp Chiến Giáp, thế nên nó liên tục hút máu của hắn.
"Thứ tốt!"
Lưu Tiêu cầm Thiên Kiếp Chiến Giáp, cười tươi vô cùng.
Sau khi sử dụng công năng của Thiên Cơ Lâu thì hắn đã biết cách bài trừ hung tính của Thiên Kiếp Chiến Giáp.
Hơn nữa sau khi được hoàn thiện thì Thiên Kiếp Chiến Giáp còn mạnh hơn nữa.
"Ta có phương pháp để hoàn thiện Thiên Kiếp Chiến Giáp, ngươi có muốn giúp ta hay không?"
Thiết Cuồng Đồ sửng sờ, hai mắt sáng lên, nói một cách sợ hãi: "Thật sao?"
Việc mà nhiều đời người của Thiết Môn cũng không làm được, không ngờ Thiên Cơ Lâu lại có cách.
Lưu Tiêu gật đầu: "Có thể!"
"Đợi sau khi ta gặp mặt được Thiết Lan thì ta sẽ quay về trợ giúp lâu chủ hoàn thiện Thiên Kiếp Chiến Giáp."
Hắn vốn là người chế tạo ra Thiên Kiếp Chiến Giáp, nghe được có cách hoàn thiện Thiên Kiếp Chiến Giáp thì sao có thể chịu đựng được chứ.
Hắn cũng muốn biết sau khi Thiên Kiếp Chiến Giáp được hoàn thiện thì sẽ

khủng bố ra sao.
"Ngươi cứ nghĩ ngơi và dưỡng thương đi, mai ta sẽ nói tin tức về Thiết Lan cho ngươi."
Lưu Tiêu khoát tay, kêu Thành Thị Phi an bài cho Thiết Cuồng Đồ một gian phòng.

Chương 402. Bí mật của Lăng Vân Quật

Lăng Vân Quật!

Lưu Tiêu mang theo cao thủ Thiên Cơ Lâu, cùng với rất nhiều nhân sĩ võ lâm chạy tới đây hóng chuyện.

"Thì ra Hỏa Kỳ Lân sống ở Lăng Vân Quật!"

"Chẳng lẽ Diệt Thế đại kiếp mà lâu chủ nói, là đến từ Hỏa Kỳ Lân?"

"Nhưng mà, suy cho cùng mấy ngàn năm qua, xuất hiện nhiều cao thủ tre già măng mọc như vậy, đều không thể giết chết Hỏa Kỳ Lân."

"Đúng vậy, nếu mà Hỏa Kỳ Lân bỗng nhiên thay đổi thói quen, rời khỏi Lăng Vân Quật, ai có thể làm đối thủ của con súc sinh này."
...
Nhìn thấy Lưu Tiêu đứng vững, mọi người đều nghị luận.
Bên cạnh, tâm tư Nhiếp Phong bay bổng, phảng phất như thấy được cảnh phụ thân bị Hỏa Kỳ Lân kéo vào Lăng Vân Quật rồi cắn chết.

“Lâu chủ, vạn cổ đại kiếp, là do Hỏa Kỳ Lân gây ra ư?”

Vô Danh tiến lên, hỏi.

Đối với tai họa Hỏa Kỳ Lân này, hắn đã sớm có ý định muốn diệt trừ.

Thế nhưng lúc trước, coi như hắn là Võ Lâm Thần Thoại, sở hữu tu vi Võ Thánh, cũng không dám tới Lăng Vân Quật chịu chết.
Bao năm qua, cao thủ Võ Thánh bị Hỏa Kỳ Lân cắn chết, tuyệt đối là hai chữ số trở lên.

Lưu Tiêu lắc đầu, nói: "Lăng Vân Quật xuất hiện, còn sớm hơn cả thời đại thuỷ tổ Long Hoàng nhất thống Cửu Châu."

"Nói cách khác, vào thời điểm thuỷ tổ Long Hoàng thống nhất Cửu Châu,

Lăng Vân Quật và Hỏa Kỳ Lân đã tồn tại rồi."

"Bộ các ngươi chưa từng nghĩ rằng, tại sao tu vi của thuỷ tổ Long Hoàng kinh thiên động địa như thế, lại không đến đây giết mầm họa Hỏa Kỳ Lân này."

"Còn nữa, những cường giả phá toái hư không như Lý Thái Bạch, muốn giết Hỏa Kỳ Lân cũng chỉ là chuyện nhỏ."

"Những cường giả phá toái hư không như bọn hắn, tại sao không một ai tới trảm sát Hỏa Kỳ Lân? Mà cứ để mầm họa này tồn tại ở Cửu Châu mấy nghìn năm."
Đúng vậy.
Tai họa.
Những cường giả phá toái hư không đó, vì sao lại không có một ai trước thời điểm phá toái hư không, ra tay giết Hỏa Kỳ Lân.
Chân mày của mọi người cau lại, suy nghĩ sâu xa.

Thật sự là cường giả phá toái hư không, mấy trăm năm cũng không xuất hiện một người.
Coi như có xuất hiện, cũng không muốn người khác biết.

Rất nhiều người đang suy tư, theo bản năng bỏ quên sự tồn tại của cường giả phá toái hư không.

"Lâu chủ, là bởi vì Hỏa Kỳ Lân không thể giết sao?"

Vương Ngữ Yên nhẹ giọng, nói.

Lưu Tiêu gật đầu: "Đích thật là không thể giết!"

"Hơn nữa Hỏa Kỳ Lân, Thần Long, Long Quy, Phượng Hoàng đều được xưng là Tứ Đại Thần Thú."

"Dòng máu của ba con Thần Thú kia, có thể khiến người ta trường sinh bất lão, thế nhưng chỉ có mỗi dòng máu của Hỏa Kỳ Lân, không chỉ không thể giúp người ta trường sinh bất tử, mà ngoài ý muốn tiếp xúc với nó, còn sẽ bị tẩu hỏa nhập ma."

Trong thời khắc Lưu Tiêu vừa dứt lời, xa xa có một giọng nói vang lên.

"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu, quả nhiên thần bí!"

"Lão phu cho rằng Cửu Châu hiện giờ, cũng chỉ có một mình lão phu biết bí

mật này."

"Bất ngờ thay, lại có người thứ hai biết chuyện này!"

Mọi người nhìn về phía giọng nói phát ra, chỉ thấy xa xa có một thân ảnh phá không bay tới.

Hơn nữa, thanh thế phi hành khác với Trương Tam Phong, đối phương giống như một chiếc lông vũ, hành tẩu trong hư không.
Mọi người hít vào một hơi.

Loại phi hành không trọng lực này, vừa nhìn một phát liền biết ngay cao minh hơn loại phi hành có trọng lực của Trương Tam Phong nhiều.

"Tiếu Tam Tiếu!"

Khóe miệng Lưu Tiêu cong lên, trong nháy mắt nhận ra người bay tới là ai.
Oanh!
Đoàn người lập tức không giữ được bình tĩnh.

Là vị Tiếu Tam Tiếu sống lâu hơn cả Đế Thích Thiên.

"Đây chính là sự thần kỳ của cường giả Động Hư Cảnh sao?"

Tinh quang trong mắt Lưu Tiêu bắn ra.

Tiếu Tam Tiếu phi hành, cũng không phải vận dụng nội lực cao thâm của mình, mà là dùng một loại lực lượng thiên địa càng thần kỳ hơn, nâng cơ thể hắn lên không trung.

Phương thức tu luyện của hắn, nghiêm chỉnh mà nói đã không giống với phương thức tu luyện truyền thống của Cửu Châu.

Trong tiên hiệp, người của Cửu Châu thế giới đi con đường pháp tắc, còn Tiếu Tam Tiếu hắn thì dùng lực chứng đạo.

Tỷ như Lưu Tiêu cũng không có cảm ngộ thiên địa đại đạo gì.

Nhưng hắn vẫn tiến bộ, khí lực càng ngày càng biến thái và có cả Hoàng Kim chân khí.

Hơn nữa hắn cũng từng hỏi hệ thống, muốn phá toái hư không, chỉ cần thế lực đủ cường đại, không cần dựa vào lực lượng của tiểu thế giới cũng được.

"Hỏa Kỳ Lân, chính là Thụy Thú trong Tứ Đại Thần Thú, có thể hàng ma."

"Năm đó dưới cơ duyên xảo hợp, Vũ Hoàng tiến vào Chiến Thần Điện học Chiến Thần Đồ Lục, liền nhìn thấy Ma Long trong Chiến Thần Điện không hề bình thường."
"Sớm muộn sẽ có một ngày mất kiểm soát, trở thành đại họa cho toàn bộ Cửu Châu."

"Trở thành chí cường giả, trước khi phá toái hư không, Vũ Hoàng đã thử lần nữa tiến vào Chiến Thần Điện, trảm sát Ma Long để giải quyết mối họa cho Cửu Châu."

"Nhưng vì Ma Long đã tồn tại quá lâu đời, kể cả Vũ Hoàng cũng thua thiệt trước Ma Long."

"Cửu tử nhất sinh chạy ra khỏi Chiến Thần Điện, Vũ Hoàng liền tìm tới Hỏa Kỳ Lân, đúc Cửu Châu Đỉnh để hóa giải lệ khí của Ma Long, kéo dài thời gian mất kiểm soát của Ma Long."

Tiểu Tam Tiểu ở bên cạnh bay xuống, nói ra, khiến cho tất cả mọi người đều biến sắc trừ Lưu Tiêu.

Chương 403. Phá Toái Hư Không

Nhiều năm về trước, Vũ Hoàng thế mà suýt chết ở Chiến Thần Điện!
Bọn họ cho rằng ngọn nguồn của tai họa chính là Hỏa Kỳ Lân.

Nhưng không ngờ rằng, lại chính là Ma Long bên trong Chiến Thần Điện.

"Hỏa Kỳ Lân, đang hóa giải lệ khí của Ma Long!"

"Hiểu rồi, Hỏa Kỳ Lân quan trọng như vậy, thảo nào các chí cường giả đó cũng không ra tay giết Hỏa Kỳ Lân."

"Đây chính là nguyên nhân mà Hỏa Kỳ Lân tràn ngập ma tính sao? Hóa ra đầu sỏ của mọi chuyện, là do Ma Long gây ra."
...

Trong lúc hoảng sợ, mọi người bừng tỉnh đại ngộ.

Lưu Tiêu nói: "Vũ Hoàng lo lắng người đời sau không biết sự kinh khủng của Ma Long, và lo rằng Hỏa Kỳ Lân bị ma khí của Ma Long xâm nhiễm

dẫn đến việc tính tình đại biến, khiến cho cao thủ hậu thế hiểu lầm Hỏa Kỳ Lân, vì thế đã tìm kiếm tinh huyết Long Quy để tạo ra một người trường sinh bất tử, để hắn sống sót trên thế gian, thủ hộ bí mật này, thủ hộ Hỏa Kỳ Lân."

"Hậu thế hễ là có người đủ thực lực kích sát Hỏa Kỳ Lân, sau khi đi tới nơi này, đều bị người trường sinh bất tử đó khuyên bảo rời đi."

"Vị trường sinh bất tử kia, chính là ngươi!"

Tiếu Tam Tiếu chấn động.

Khởi nguồn tinh huyết Long Quy của hắn, coi như là người thân cận nhất, hắn đều nói dối.
Không ngờ rằng vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này, lại biết bí mật mà chỉ có hắn và Vũ Hoàng biết.

"Bội phục!"

"Thiên Cơ Lâu thông suốt Cửu Châu, lão phu đã tin."

Tiếu Tam Tiếu nói: "Thuỷ tổ Long Hoàng sau này, cũng giống như Vũ Hoàng muốn tới trảm sát Ma Long để trừ hại."

"Lúc đó, ta cũng khuyên can hắn."

"Cuối cùng, đã trôi qua ngàn năm, lệ khí trên người Ma Long càng nặng hơn!"

"Thuỷ tổ Long Hoàng ở trong Chiến Thần Điện, không chỉ bị Ma Long đánh trọng thương, mà còn nhiễm phải lệ khí của Ma Long."

"Bất đắc dĩ, thuỷ tổ Long Hoàng lựa chọn lập tức phá toái hư không rời đi, dựa vào lực lượng lúc phá toái hư không để loại bỏ lệ khí Ma Long trên người, và đồng thời đến thế giới cao cấp hơn, đi tìm kiếm phương pháp giải quyết Ma Long."

"Mấy nghìn năm sau, Vũ Hoàng, thuỷ tổ Long Hoàng vẫn chưa trở về."

Nan đề thiên cổ được Tiếu Tam Tiếu nói ra khỏi miệng, làm mọi người chấn động.

"Quay lại đi, tu vi của ngươi là Nhập Hư!"

"Có thực lực giết Hỏa Kỳ Lân!"

"Nhưng không thể giết Hỏa Kỳ Lân được, một khi Hỏa Kỳ Lân chết, lệ khí của Ma Long sẽ mất kiểm soát, bước ra khỏi lòng đất của Chiến Thần Điện, bá tánh Cửu Châu sẽ đối mặt với thảm họa diệt vong."

Hắn không cho rằng sau khi Thiên Cơ Lâu giết Hỏa Kỳ Lân, có thể chống lại Ma Long.
Đừng nói hắn cảm ứng được, tiểu thế giới trong cơ thể Lưu Tiêu còn chưa mở ra.

Coi như tiểu thế giới của Lưu Tiêu đã hoàn thiện, đạt đến tình trạng phá toái hư không, cũng không có thực lực để giết Ma Long.
Vũ Hoàng và thuỷ tổ Long Hoàng là những nhân vật gì, nhưng sau khi tiến vào Chiến Thần Điện giết Ma Long, đều suýt chết ở trong đó.

"Tu vi của ta chỉ là Nhập Hư? Ngươi có chắc mình không nhìn lầm chứ?"

Chân mày Lưu Tiêu cau lại, mặt tươi cười.

Dựa theo sự phân chia của Cửu Châu thế giới, hắn đích thị chỉ là Nhập Hư cảm ngộ thiên địa, thế nhưng công lực của hắn, đâu còn cần cảm ngộ thiên địa chi nữa.

Trong lòng Tiếu Tam Tiếu giật mình.
Nếu Lưu Tiêu biết những thứ này, sẽ không ngốc đến mức thả Ma Long ra để chịu chết.
Sau một khắc, tròng mắt Tiếu Tam Tiếu suýt nữa trợn tròn cả lên, chỉ thấy Lưu Tiêu đưa tay ấn vào hư không một cái, bàn tay bỗng trở nên vàng óng ánh, không giống huyết nhục chi khu.
Oành!

Tiếng nổ vang vọng, chỉ thấy hư không bị bàn tay của Lưu Tiêu ấn, như một khối băng nổ tung.
Một mảnh tinh thể trong suốt, nổ thành một đống bột phấn ở trên không.

Cùng lúc đó, mặt đất bị bàn tay của Lưu Tiêu đè vào, xuất hiện một vùng hư không sâu thẳm và đen nhánh.

Lục hút hư không kinh khủng xuất hiện, trong lúc nhất thời cuồng phong ở chung quanh bắt đầu nổi lên, vô số đất đá bị lực hút đó nuốt vào trong hư không đen nhánh và xoắn nát.

"Phá toái hư không!"

Tiếu Tam Tiếu rít gào một tiếng, da đầu như muốn nổ tung.

Hắn sống đã lâu, và vì thủ hộ bí mật của Chiến Thần Điện, nên đã tiếp xúc với không ít cường giả phá toái hư không.
Trong đó có vài người, lúc phá toái hư không rời đi, đã từng cho phép hắn lại gần để quan sát.

Lưu Tiêu ở trước mắt dùng một chưởng nhẹ nhàng, trông y hệt như các chí cường giả phá toái hư không rời khỏi Cửu Châu.

Trong chốc lát, không gian bị phá vỡ tự động khép lại, toàn bộ khôi phục lại bình thường.
Thế nhưng người ở đây, không có mấy ai có thể bình tĩnh được.

Lâu chủ vẫn luôn trò chuyện vui vẻ với bọn họ, vậy mà là một nhân vật phá toái hư không khủng bố.
Những người thường hay kêu Lưu Tiêu là sắc lang, lúc này ai nấy cũng nuốt nước bọt, sợ bị tính sổ.

"Có chút nhãn lực!"

Lưu Tiêu rất hài lòng phản ứng của Tiếu Tam Tiếu.

Chương 404. Ai đi bắt Hoả Kỳ Lân đây?

Thời khắc này, thực lực của Lưu Tiêu kỳ thực đã vượt qua cao thủ phá toái hư không của Cửu Châu thế giới.

Chỉ cần hắn muốn, tuy thời có thể chân chính phá vỡ hư không, tiến vào thế giới cao cấp hơn.

Chỉ có điều, hắn còn chưa thu hết toàn bộ chỗ tốt của thế giới này, tạm thời không muốn phá toái hư không rời đi.

Chưa kể, lực lượng toàn thân của hắn, hoàn toàn là của chính hắn, chứ không phải lực lượng truyền thống của Cửu Châu, dựa vào việc sáng tạo tiểu thế giới để đạt được.

Thế nên, chỉ cần hắn nguyện ý, liền có thể sống ở Cửu Châu cả đời, sẽ

không giống như các chí cường giả khác, sau khi tiểu thế giới hoàn thiện, không thể không phá toái hư không rời đi...

Hắn cũng không phải ảo tưởng sức mạnh.

Mà là đã thông qua sự xác nhận của Thiên Cơ Lâu, bản thân có đủ năng lực để giết chết Ma Long, nên mới đến đây.

"Lại đây! Để cho hắn thấy Thiên Cơ Lâu, có thủ đoạn giết chết Ma Long hay không!"

Sau khi Lưu Tiêu xuất thủ, còn muốn để đám Trương Tam Phong thể hiện một phen.

Bằng không, những người này còn không biết Thiên Cơ Vạn Tượng Công mà bọn họ tu luyện, rốt cuộc mạnh tới cỡ nào.

"Lâu chủ! Chúng ta cũng có thể sao?"

Trương Tam Phong nuốt nước miếng.

Ý của lâu chủ, là bọn hắn cũng có thực lực phá toái hư không ư?

Giờ khắc này, không chỉ mình hắn bối rối, đến cả đám Vô Danh và Tiêu Phong, cũng bối rối theo.
Chúng ta đã có thể phá toái hư không rồi ư???

"Ngươi dùng một thành công lực đánh một chưởng thử xem!"

Lưu Tiêu không dám để Trương Tam Phong ra tay toàn lực.
Tu vi hiện tại của lão đạo này, gần bằng hắn.

Nếu như ra tay toàn lực, sợ là sẽ trực tiếp phá toái hư không rời khỏi Cửu Châu.

"Tốt!"

Trương Tam Phong nóng lòng muốn thử, hắn vỗ một chưởng vào hư không.
Một cảnh tượng kinh khủng xảy ra.

Sau một chưởng, âm dương trên tay hắn lưu chuyển, một luồng nội lực đen trắng hòa vào nhau và phun ra.
Ngay sau đó, hư không vỡ nát, giới bích nổ tung.

Một vết rách hư không dài hơn mười thước xuất hiện, bị cỗ nội lực đen trắng cắt ra.
Cách đó không xa, một ngọn núi lập tức nổ nát vụn, trực tiếp biến mất!

Đây là một thành công lực của hắn ư???
Trương Tam Phong nhìn líu lưỡi.

Chính hắn cũng bị uy lực của mình dọa sợ.

"Vãi chưởng! Đây là một thành công lực?"

"Tam Phong chân nhân vô đối!"
...

"Một thành công lực? Con mẹ nó, quá dọa người!"

Vô số người kinh hãi gần chết.

Đám Tiếu Tam Tiếu, Vô Danh đều đang điên cuồng hít lãnh khí.
Người bình tĩnh duy nhất, cũng chỉ có Lưu Tiêu.

Thiên Cơ Vạn Tượng Công, siêu việt công pháp của Cửu Châu đại lục, vượt qua Thần Võ Huyền Công được dưng hợp từ mấy ngàn quyển tâm pháp.

Thứ này đã vượt khỏi phạm trù của võ học.

Lưu Tiêu tin tưởng Thiên Cơ Vạn Tượng Công, kể cả những thế giới cao cấp sau khi những chí cường giả đó phá toái hư không đi đến, thì Thiên Cơ Vạn Tượng Công vẫn sẽ là công pháp số một ở đó.

Dù sao hệ thống quá trâu bò, mở khóa ra công pháp độc nhất, tuyệt đối là công pháp siêu tuyệt ở chư thiên.

"Tốt!"

Tiếu Tam Tiếu không nhịn được rống to hơn, kích động đến mức cả người run rẩy.
Giết Ma Long, giải quyết mối họa cho Cửu Châu là mục tiêu cả đời hắn.

Lúc này, hắn tin tưởng Thiên Cơ Lâu có thực lực giải quyết Ma Long.

Lưu Tiêu nói: "Còn cần bọn họ xuất thủ nữa sao?"

Lưu Tiêu chỉ đám Tiêu Phong, Vô Danh và Vương Ngữ Yên học Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Ma Long cường thịnh đi chăng nữa, nhưng vẫn chỉ là con súc sinh, còn bị vây ở bên trong Chiến Thần Điện.

Nhiều cao thủ siêu việt phá toái hư không như thế, mà không giết nổi một con Ma Long ư?
Nếu Ma Long thật sự nghịch thiên đến vậy, đã không bị vây ở Chiến Thần Điện từ lâu rồi.

Nhóm Vũ Hoàng, thuỷ tổ Long Hoàng không giết được Ma Long, đó là bởi vì bị hạn chế bởi thế giới và hệ thống tu luyện.
Thực lực của bọn họ ở Cửu Châu thế giới cũng chỉ có thể đạt đến một trình độ nhất định.

"Không cần!"

Tiếu Tam Tiếu kích động đến nỗi hưng phấn cả lên.
Sắc mặt đỏ trót, ai còn dám hoài nghi thực lực của Thiên Cơ Lâu nữa.

"Có điều, ta hi vọng các ngươi tha cho Hỏa Kỳ Lân, nó vốn là Thụy Thú, chỉ ở đây hóa giải lệ khí Ma Long, bị lệ khí của Ma Long xâm nhiễm nên mới trở thành một con hung thú."

"Chờ Ma Long chết đi, nó tất sẽ khôi phục lại trạng thái bình thường."

Lưu Tiêu gật đầu, nhìn trái phải chung quanh: "Ngoại trừ người của Thiên Cơ Lâu ra, mọi người lui lại mười dặm!"

Đại chiến sắp diễn ra!

Những người tới đây hóng chuyện rùng mình trong lòng, thi triển khinh công nhanh chóng thối lui.

Kể cả cao thủ như Vương Trùng Dương, Hướng Vũ Điền, đều không có tư cách quan sát ở khoảng cách gần, đang điên cuồng lui lại.

"Người đã tu luyện Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì ở lại, những người khác lui đi!"

Đám Bộ Kinh Vân, Hùng Bá, Thiên Đao Tống Khuyết nghe vậy, cũng rời đi.

Trong chốc lát, Lưu Tiêu bên người cũng chỉ còn mấy người Trương Tam

Phong, Vô Danh, cùng với chúng nữ Vương Ngữ Yên.

"Ai đi bắt giữ Hỏa Kỳ Lân đây?"

"Để ta!"

Giọng nói của Tiêu Phong vang lên, cả người đã tiến vào trong Lăng Vân Quật...

Lưu Tiêu còn chưa kịp nói gì, gia hỏa này quá sốt ruột.

Ban đầu, hắn còn muốn nhắc nhở Tiêu Phong chú ý Huyết Bồ Đề ở trong đó, đừng phá hủy nó.
Không nghĩ tới hắn còn chưa kịp nói, Tiêu Phong đã đi vào trong Lăng Vân Quật.

Chương 405. Cửu Đỉnh hiện thế

zalo 0704730588

Ùng ùng..

Mấy hô hấp sau, Lăng Vân Quật chấn động, trời long đất lở.
Trong bán kính mười dặm, giống như đang phát sinh động đất.

Động tĩnh rất lớn, khiến cho những người hóng chuyện ở xa xa đều hoảng sợ.

Lại một lát sau, đám Lưu Tiêu liền thấy chân khí cả người Tiêu Phong dâng trào, một tay cầm Huyết Ẩm Cuồng Đao và Hỏa Lân Kiếm, tay còn lại cầm Huyết Bồ Đề.

Còn về phần Hỏa Kỳ Lân, đã bị hắn trực tiếp đánh bất tỉnh nhân sự, dùng chân khí trói lại và đem ra ngoài...
Hỏa Kỳ Lân bị đánh cho bất tỉnh nhân sự và khiêng ra ngoài?

Nhân sĩ võ lâm ngoài mười dặm chấn động không ngớt.

Vô số năm qua, rất nhiều cao thủ thành danh, võ lâm bá chủ tre già măng mọc tới đây giết Hỏa Kỳ Lân nhưng đều không giết được, ngày hôm nay vậy mà bị đánh cho bất tỉnh và khiêng đi.

Độ khó này, còn khó hơn việc giết chết nó.

"Tiêu Phong đại hiệp, e rằng cũng có thực lực phá toái hư không, thậm chí còn mạnh hơn!"

Nghĩ đến đây, trong lòng mọi người chấn động kịch liệt.

Tiêu Phong đến bây giờ, còn chưa đến ba mươi tuổi.
Không đến ba mươi tuổi đã là chí cường giả!

Rất nhiều người kinh hãi gần chết, suýt nữa bị dọa chết.
Mà hết thảy chuyện này, đều là vì Thiên Cơ Lâu.

Lúc Tiêu Phong tiến vào Thiên Cơ Lâu, vẫn chỉ là Tông Sư hậu kỳ.
Thời gian ngắn ngủi, thế mà đã khủng bố đến tình trạng này.

"Không phải!"

"Không chỉ Tiêu Phong đại hiệp, phỏng chừng những người bên cạnh lâu chủ lúc này, mỗi người ít nhất đều có thực lực phá toái hư không."
Lời này vừa nói ra, mọi người lại chấn động.

Đúng rồi!

Ma Long kinh khủng như vậy, mấy ngàn năm trước suýt chút nữa đã giết chết Vũ Hoàng và thuỷ tổ Long Hoàng.

Kể cả những đại lão như Độc Cô Cầu Bại, Kiếm Tiên Lý Thái Bạch sau này, cũng không dám vào Chiến Thần Điện giết Ma Long.
Bây giờ ở lại, nếu mà không có thực lực phá toái hư không, sợ rằng lúc giao thủ sẽ không chống lại được.
Không thấy Tiếu Tam Tiếu, loại cao thủ Động Hư này, còn phải cách xa mười dặm, không dám ở lại sao?

Nghe vậy, mọi người nhìn về phía Lưu Tiêu, lần nữa bị choáng váng.

Tiêu Phong, Vô Danh, Trương Tam Phong, Lý Tầm Hoan, Lâm Bình Chi, Cổ Tam Thông!

Và cả chúng nữ Vương Ngữ Yên, Tiểu Long Nữ, Trình Anh, Chung Linh, không dưới mười mấy người.
Mà những người này, đều đã từng tiến vào Truyền Thừa Tháp, học Thiên Cơ Vạn Tượng Công.

Trong số họ, người yếu nhất cũng có tu vi phá toái hư không, quả thực là vô tiền khoáng hậu.
E rằng đám Vũ Hoàng chứng kiến cảnh này, cũng sẽ choáng ngộp theo.

Trong lịch sử dài vô biên của Cửu Châu, chưa từng xuất hiện mười mấy chí cường giả cùng tồn tại rầm rộ chung một đời như thế này cả.

"Thiên Cơ Lâu! Mãi mãi là Thần!"

"Thiên Cơ Lâu! Mãi mãi là Thần!"
...

Mọi người khó kìm nén được cảm xúc, điên cuồng gào thét.
Quá rung động!

Mãi tới hôm nay, mọi người mới hiểu được sự đáng sợ của Thiên Cơ Lâu.

Phải biết rằng, người trong đám Tiêu Phong gia nhập Thiên Cơ Lâu sớm nhất, cũng chỉ mới mấy tháng.
Vậy tu vi của lâu chủ, đã mạnh đến mức nào rồi?

Coi như được suy nghĩ thỏa thích, nhưng bọn họ cũng không thể tưởng tượng nổi.
Lưu Tiêu nhìn về phía Tiêu Phong.

Gia hỏa này cuối cùng cũng biết, thứ tốt chớ lãng phí.

Huyết Ẩm Cuồng Đao và Hỏa Lân Kiếm đều là Thần Binh hiếm có, nếu phá hủy chúng thì quá uổng.
Huyết Bồ Đề, cũng có thể dùng để uy hiếp Thần Điêu.

"Nơi này quả nhiên không bình thường!"

"Thảo nào những năm gần đây, tuy Hỏa Kỳ Lân thường hay nổi điên, nhưng vẫn không hề rời khỏi Lăng Vân Quật."

Trương Tam Phong ngưng trọng.

Sau khi Tiêu Phong khiêng Hỏa Kỳ Lân ra khỏi Lăng Vân Quật, bên trong Lăng Vân Quật xuất hiện một cỗ lệ khí khiến người ta khiếp sợ, phảng phất như có một hung vật tuyệt thế và khủng bố, đang từ từ thức tỉnh kể từ thời điểm Thụy Thú Hỏa Kỳ Lân bị mang ra ngoài.

Người bình thường không cảm nhận được cỗ lệ khí hung hãn này, thế nhưng người ở đây, đều đã siêu phàm thoát tục.

"Ừm?"

Bỗng nhiên Tiêu Phong nhướng mày, cảm thấy có một lực lượng cường đại, đang lôi kéo Hỏa Kỳ Lân quay lại Lăng Vân Quật!

"Lâu chủ?"

Tiêu Phong nhìn lại.

Lưu Tiêu nói: "Phía dưới Lăng Vân Quật, có chôn một trong Cửu Châu Đỉnh."

"Mấy năm nay Hỏa Kỳ Lân nhập ma không phải là không muốn rời khỏi Lăng Vân Quật, mà là không thể rời khỏi chỗ này."

Đã hiểu.

Tiêu Phong gật đầu một cái, công lực trong nháy mắt bạo động, đối kháng với cỗ lực lượng ấy.
Ầm ầm...

Trong khoảnh khắc, núi rung đất lở.

Ngay sau đó, chỉ thấy ở trong Lăng Vân Quật, hiện ra hào quang vô tận.
Tạch tạch tạch...

Cùng lúc đó, toàn bộ đỉnh núi bị lay động bắt đầu xuất hiện khe nứt khổng lồ.

"Có chuyện gì xảy ra vậy?"

Người ở ngoài lấy làm kinh ngạc.

Một ngọn núi khổng lồ, phải cần lực lượng kinh khủng đến nhường nào, mới có thể khiến cho nó nứt ra.

Bọn họ căn bản không biết đỉnh núi bị nứt, là vì Tiêu Phong đang dùng lực để đối kháng với Cửu Châu Đỉnh được chôn ở Lăng Vân Quật.

Chương 406. Vô Song Âm Dương Kiếm

"Cửu Châu Đỉnh sắp ra ngoài!"

Tiếu Tam Tiếu chấn động.
Thiên Cơ Lâu quả nhiên đều là cường giả.

Hắn tự mình nhìn Vũ Hoàng mai phục Cửu Châu Đỉnh, thậm chí vây khốn Ma Long ở đây vô số năm.
Sự cường hãn của Cửu Châu Đỉnh, không hề thua kém một vị chí cường giả nào.

Nhưng mà Tiêu Phong, đối kháng với Cửu Châu Đỉnh, Cửu Châu Đỉnh căn bản không phải là đối thủ của hắn, cũng bị lôi ra từ dưới lòng đất.

"Cái gì? Cửu Châu Đỉnh!"

"Một trong Cửu Châu Đỉnh mà Vũ Hoàng để lại, ở trong Lăng Vân Quật!"

Người chung quanh nghe vậy, cả kinh.

Sau một khắc, chỉ thấy đỉnh núi nổ tung, một cự đỉnh khổng lồ bay ra khỏi ngọn núi, phi thẳng lên không trung.

"Thực sự là Cửu Châu Đỉnh kìa!"

Vô số người thét chói tai, ánh mắt tham lam nhìn về phía Cửu Châu Đỉnh đang trôi nổi giữa không trung.
Đây là chí bảo mà Vũ Hoàng để lại, có thể trấn áp Ma Long, vô vàn ánh sáng chói lóa, phát ra từ chiếc đỉnh khổng lồ ấy, trông giống như một mặt trời đang lan tỏa ánh sáng khắp nơi.

"Đồ tốt!"

Lưu Tiêu cũng nóng mắt nhìn về phía Cửu Châu Đỉnh.

Chất liệu của chiếc đỉnh này tuyệt đối bất phàm, bị chôn sâu dưới lòng đất mấy ngàn năm, hấp thụ năng lượng thiên địa của Cửu Châu, giống như là thông linh.

Đại đỉnh, có năng lượng thiên địa nồng nặc bao quanh.

Thậm chí Lưu Tiêu dùng tinh thần ý chí cảm ứng, bên trong chiếc đỉnh lớn có một bãi dịch thể trong suốt, phát ra năng lượng đáng sợ.

"Chiến Thần Điện! Đi ra!"

Lưu Tiêu bước ra một bước, tung một chưởng nhắm thẳng vào bên trong.

Một luồng đao khí thô ráp trong nháy mắt hình thành, đánh về phía Lăng Vân Quật, khiến nó nổ tung.
Hư không nứt ra, bị đao khí làm nứt, cuồng phong kinh khủng, khiến cho rất nhiều cây đại thụ xung quanh Lăng Vân Quật bị đốn ngã.

Lập tức, mối liên kết giữa Cửu Châu Đỉnh và Hỏa Kỳ Lân vẫn còn đang toả ra lực hút muốn kéo Hỏa Kỳ Lân trở về Lăng Vân Quật, lập tức bị chặt đứt.

"Vãi chưởng! Lâu chủ xuất thủ kìa!"

"Con bà nó, lâu chủ có phải là người không vậy, đao khí mấy trăm trượng,

thuận tay liền bổ ra."

"Lâu chủ mãi mãi là Thần!"

"Lâu chủ vô đối!"
...

Vô số người điên cuồng rống to hơn.

Đao khí hoàng kim như muốn ngưng thành thực chất, giống như là một cự đao hoàng kim đang bổ xuống.

Không chỉ cắt đứt liên kết giữa Cửu Châu Đỉnh và Hỏa Kỳ Lân, mà còn trực tiếp chẻ Lăng Vân Quật ra làm đôi.
Răng rắc!

Dãy núi chấn động, phát sinh tiếng nổ.
Đại địa nứt nẻ!

Bị đao khí hoàng kim bổ ra một vết nứt khó có thể tưởng tượng.

"Chiến Thần Điện!"

Vô số người la hét hoảng loạn, ánh mắt nhìn chòng chọc vào vết nứt.

Sau vết nứt ấy, một hình cầu to lớn trông giống như bong bóng.

Có thể nhìn thấy mọi thứ bên trong bong bóng đó, giống như một thế giới, có đồi núi thảo nguyên, cùng với một tòa thần điện cao ngất.

Một con Ma Long, bị xích sắt khổng lồ khóa lại, đang ngủ say ở trước thần điện.

Cùng lúc đó, giữa vết nứt, từ trên người Ma Long, một cỗ khí tức hung lệ phóng lên trời, khiến sơn hà run rẩy, phong vân biến sắc.

"Rống... ống.."

Một tiếng long ngâm vang vọng, vết nứt mà Lưu Tiêu bổ ra lần nữa bị mở rộng.
Ma Long!

Thức tỉnh!

Cùng lúc đó, đại địa bỗng run rẩy, điên cuồng lay động.

Bong bóng khổng lồ đang yên ắng trong lòng đất, bùn đất chung quanh nó bắt đầu rơi ra, bay ra bên ngoài.
Ong ong...

Phảng phất là vì Chiến Thần Điện xuất thế, cảm ứng được sự thức tỉnh của Ma Long, những tiếng "ong ong" lớn, phát sinh trên Cửu Châu Đỉnh. Một cỗ ba động kỳ dị, trong nháy mắt khuếch tán, triệt để lan đến toàn bộ Cửu Châu.

Giờ khắc này, toàn bộ Cửu Châu đều đang rung chuyển, phát sinh tiếng ầm vang.

Ở những nơi mà chỉ có cao thủ Hư Cảnh mới có thể cảm nhận, năng lượng thiên địa của Cửu Châu đều đang bạo động.
Trung Châu đệ nhất danh sơn, Tung Sơn!

Lúc này bỗng nhiên có hào quang chiếu rọi, ầm ầm chấn động.

"Động đất, chạy mau!"

Một nhóm hòa thượng đang liều mạng thi triển khinh công, điên cuồng chạy xuống núi.
Ầm ầm...

Đột nhiên, Tung Sơn chấn động bỗng ngừng lại, chỉ thấy giữa vô số tảng đá lớn trùng thiên, có một cự đỉnh phá không bay lên, mang theo hào quang vô biên và biến mất trong hư không.

"Đó là... Cửu Châu Đỉnh mà Vũ Hoàng dùng để trấn áp Cửu Châu?"

Tảo Địa Tăng hoảng sợ thất thanh.

Cửu Châu Đỉnh mà Vũ Hoàng để lại, vậy mà nằm ngay dưới chân núi, nhưng bọn hắn lại không hề hay biết.
Cảnh tượng tương tự, cũng diễn ra ở nhiều nơi khác nhau trên Cửu Châu.

Đại Nguyên hoàng triều, Côn Lôn Sơn, chưởng giáo Côn Lôn Phái ngơ ngác nhìn Cửu Châu Đỉnh cùng với tam môn bị đánh thành một vùng phế tích, khóc không ra nước mắt.

Đại Minh hoàng triều, Ngũ Nhạc đứng đầu Thái Sơn, cũng có một ngọn núi bỗng nổ tung, một chiếc đỉnh lớn trong nháy mắt phá không và biến mất...

Toàn bộ Cửu Châu, trong chớp mắt trở nên sôi trào.

Rất nhiều người, đều nhìn thấy cự đỉnh toả ra vô số tia sáng đang bay lượn trên trời.
Sơn cốc mà Kiếm Thánh ẩn cư!

Độc Cô Kiếm vẫn chưa từ bỏ việc nghiên cứu Vô Song Âm Dương Kiếm.

Dù đã sử đụng đủ loại thủ đoạn khác nhau, nhưng vẫn chưa thể giải được bí mật trên Vô Song Âm Dương Kiếm.
Ong ong...

Bỗng nhiên, Độc Cô Kiếm bị tiếng kiếm ngân hấp dẫn.

Cùng lúc đó, hắn cảm giác được một cỗ kiếm khí sâu không lường được xuất hiện ở sau lưng.
Bá!

Quay người lại, Độc Cô Kiếm nhìn thấy Vô Song Âm Dương Kiếm vốn đang bị treo lơ lửng, lúc này phát sinh kiếm khí kinh người cùng với hào quang vô tận.

"Hư không bị nghiền nát!"

Kiếm Thánh hoảng sợ.

Chỉ thấy xung quanh Vô Song Âm Dương Kiếm, không gian đang bị nghiền nát, xuất hiện một vùng hư không đen nhánh khiến người ta sợ hãi...
Hưu!

Sau một khắc, Vô Song Âm Dương Kiếm phá không bay lên, trực tiếp khiến cho nhà tranh mà Kiếm Thánh ẩn cư trở thành đống tro tàn.

Chương 407. Vây công Ma Long

"Vô Song Âm Dương Kiếm tự đi?"

Kiếm Thánh ngẩn người, mặt lộ ra vẻ hoảng sợ.

"Chẳng lẽ đúng như lời của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, Vô Song Âm Dương Kiếm là thứ mà Cầu Bại lão tổ để lại để đối phó với Ma Long ư?"

Đi xem.

Tâm niệm vừa động, Kiếm Thánh Độc Cô trong nháy mắt đuổi theo phương hướng Vô Song Âm Dương Kiếm bay đi.

Thế nhưng kiếm quang chỉ vừa lóe, Vô Song Âm Dương Kiếm liền biến mất ngay lúc hắn đang suy nghĩ...
Lăng Vân Quật!

Rất nhiều người ngơ ngác khi thấy cự đỉnh từ bốn phương tám hướng bay tới.

"Đây chính là hậu chiêu mà Vũ Hoàng để lại sao?"

Ánh mắt Lưu Tiêu sáng lên.

Xứng đáng là bá chủ đầu tiên nhất thống Cửu Châu, Cửu Châu Đỉnh này quá nghịch thiên.

Phân tán ra khắp các nơi trên mảnh đất Cửu Châu, đồng thời trấn áp Chiến Thần Điện dưới lòng đất, hấp thụ năng lượng thổ địa mạnh mẽ của Cửu Châu.
Lúc này cảm ứng được Chiến Thần Tháp sắp xuất thế, thì từng cự đỉnh một bỗng bay đến từ khắp nơi trên Cửu Châu.

Sau khi Cửu Châu Đỉnh tề tụ lại, càng trực tiếp tiến vào Chiến Thần Điện, công sát Ma Long.

Chỉ thấy có thứ gì đó bên trong Cửu Châu Đỉnh đổ xuống, thiêu cháy Ma Long đến mức nó phải gào khóc kêu to, huyết nhục sụp đổ.

Cùng lúc đó, Cửu Châu Đỉnh giống như bị người dùng bàn tay vô hình khống chế, không ngừng va vào người Ma Long.

"Bọn vọng ân phụ nghĩa các ngươi!"

"Ta cho các ngươi vào Chiến Thần Điện học Chiến Thần Đồ Lục, các ngươi không báo ân cứu ta, còn muốn giết ta!"

"Chờ ta đi ra ngoài, nhất định phải giết chết đồng tộc các ngươi, giết các ngươi."

Khiến người ta hoảng sợ là, ma khí trên người Ma Long chấn động, trong

lúc đánh bay Cửu Châu Đỉnh, nó vậy mà phát ra tiếng người.
Trên người Ma Long, ma khí trùng thiên.

Năng lượng mà Cửu Châu Đỉnh trút xuống, vẫn đang liên tục thiêu cháy, đốt đỏ những sợi xích sắt đang xích Ma Long lại.

Nhưng dù là vậy, Ma Long vẫn không chết.

Huyết nhục bị thiêu hủy, cũng đang liên tục mọc lại.

Giờ khắc này, mọi người đều hiểu tại sao đến cả chí cường giả đều không giết được gia hỏa này.
Ngoại trừ khả năng hồi phục, lực lượng của Ma Long cũng rất biến thái.

Thời gian ngắn ngủi, có mấy cự đỉnh đều bị móng vuốt của nó cào trúng, suýt nữa bị đánh xuyên.
Rất nhanh, tiếng xé gió vang lên.

Vô Song Âm Dương Kiếm cũng bay đến đây, lập tức thẳng tiến vào Chiến Thần Điện.

Là kiếm khí tuyệt thế, Kiếm Thể của Vô Song Âm Dương Kiếm, phá nát hư không, trong nháy mắt trảm sát Ma Long.
Một khắc sau, Ma Long trực tiếp bị chém thành hai khúc.

"Đáng chết!"

Ma Long phát sinh tiếng rống giận, như thể không ngờ rằng kiếm khí bỗng nhiên bay tới này lại kinh khủng đến vậy, chặt đứt thân thể của nó ra làm đôi.

Nhưng dù thế, hai khúc thân thể của Ma Long rất nhanh dung hợp lại, lần nữa khôi phục.

"Ta không thể bị giết chết!"

"Thế giới này vì ta mà sống, thế giới bất diệt, ta sẽ vĩnh hằng bất tử!"

Thế giới trong Chiến Thần Điện bây giờ, vô số năng lượng bạo động.

Khi tức Ma Long bị suy yếu, lần nữa khôi phục đỉnh phong.

Uy lực của Vô Song Âm Dương Kiếm, vượt ngoài dự đoán của Ma Long.

Nhưng mà sinh mệnh lực của hắn, vẫn tràn trề, sau khi bị chém đứt làm đôi, vẫn có thể khép lại và trọng sinh.
Thế giới bong bóng nổi bồng bềnh giữa không trung, phóng ra ánh sáng vô biên.

Sau khi Vô Song Âm Dương Kiếm phóng ra một kích kinh khủng đó, liền triệt để tan vỡ và biến mất, chỉ còn lại Cửu Châu Đỉnh của Vũ Hoàng vẫn còn đang va chạm với Ma Long.

"Đánh nát thế giới này là giết được hắn!"

Lưu Tiêu nhẹ giọng mở miệng.

Chiến Thần Điện tự hình thành một thế giới, giống như tiểu thế giới của các chí cường giả.

Sau một khắc, bên người hắn, bọn Trương Tam Phong, Vô Danh, Tiêu Phong đồng loạt ra tay.

Mười mấy vị cao thủ phá toái hư không siêu việt tuyệt đỉnh, lập tức đi tới trước thế giới bong bóng, dùng lực lượng kinh khủng và tuyệt thế, đánh vào trong thế giới bong bóng ấy.

Chỉ một cú đánh, bong bóng trực tiếp bị diệt.
Dãy núi rung chuyển, hồ nước biến mất.

Vô số huyễn ảnh tan biến, chỉ còn mỗi Ma Long ở phía trước Chiến Thần Điện đã sắp thoát khốn, kinh hãi nhìn đám cao thủ khủng bố bỗng nhiên xuất hiện này.

Ánh mắt của nó trở nên điên cuồng, lúc này xuất hiện một thần sắc kinh sợ khó có thể diễn tả bằng lời.
Cửu Châu thế giới, từ khi nào trở nên kinh khủng như vậy?

Trong ngàn năm mà hắn ngủ say, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?
Trong nháy mắt, Ma Long hoài nghi "long sinh".

Bị nhóm cao thủ có khí tức còn đáng sợ hơn chí cường giả để mắt tới.
Kể cả nó là một Ma Long hung hãn, cũng cảm thấy tê cả da đầu.

"Vãi chưởng! Khủng bố!"

Người ở xa xa kinh hãi gần chết.

Thế giới mà ngay cả Cửu Châu Đỉnh của Vũ Hoàng và Vô Song Âm Dương Kiếm đại chiến với Ma Long cũng không thể hủy diệt, vậy mà bị bọn Vô Danh dùng một kích đánh nát.

"Giết!"

"Tiễn Ma Long này lên đường!"

"Vì an nguy vạn thế của Cửu Châu!"

Trong lúc lớn tiếng quát, đám người Trương Tam Phong từ nhiều phương hướng khác nhau tiến công Ma Long.

Chương 408. Công pháp độc môn của lâu chủ

Ma Long không có khó giết như trong tưởng tượng của Lưu Tiêu.

Thậm chí hắn còn chưa xuất thủ, Ma Long đã bị bọn Trương Tam Phong tiêu diệt.
Có điều, sự cường đại của Ma Long cũng không thể đùa được.

Một hai người đơn độc, tuyệt đối không đánh lại Ma Long.
Giao thủ chân chính, sức phòng ngự của Ma Long mạnh mẽ đến đáng sợ.

Chờ đến khi Ma Long bị đánh chết, trở thành một cỗ thi thể, coi như Trương Tam Phong là người mạnh nhất cũng phải thổ huyết.
Những người khác, ít nhiều cũng sẽ chịu thương thế.

"Mang hết toàn bộ về Thiên Cơ Lâu thôi!"

Lưu Tiêu cũng không vào trong Chiến Thần Điện.

Hắn ra lệnh một tiếng, đám người Trương Tam Phong phân tán ra nhiều hướng, trực tiếp khiêng Chiến Thần Điện và mang về Thiên Cơ Lâu.

Cửu Châu Đỉnh của Vũ Hoàng, Hỏa Kỳ Lân, thi thể Ma Long, không chừa một thứ gì.
Rất nhanh, chuyện xảy ra ở đây truyền khắp Cửu Châu, thậm chí ra ngoài Cửu Châu.

Bất kể là Hỏa Kỳ Lân, hay là Chiến Thần Điện, trong mấy ngàn năm qua đều là những đồ vật trong truyền thuyết trên thế giới này, sức ảnh hưởng

cực kì lớn.

Chưa kể, lúc trước sự việc Cửu Châu Đỉnh bay ngang trời, lần này, danh tiếng của Thiên Cơ Lâu đã không chỉ giới hạn trong nhân sĩ giang hồ.

Lên tới vương công quý tộc, xuống đến dân chúng bình thường, đều biết chuyện Thiên Cơ Lâu thu phục Hỏa Kỳ Lân, giết chết Ma Long, mang Chiến Thần Điện trở về.

Hơn nữa, trên đường đám người Trương Tam Phong khiêng Chiến Thần Điện từ Nguyên Châu bay về Trung Châu, cũng có không ít người chứng kiến chuyện đó...

Trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu ngạc nhiên nhìn hệ thống liên tiếp thông báo gợi ý.

Chuyện diệt Ma Long trước mặt người trong thiên hạ, nghênh ngang mang Chiến Thần Điện trở về đăy, quả nhiên mang tới chỗ tốt rất lớn.

« Chúc mừng kí chủ, độ nổi tiếng tăng lên, mở khóa năm phòng chế tạo Đại Tông Sư »

« Chúc mừng kí chủ, độ nổi tiếng tăng lên, mở khóa một phòng chế tạo Võ Thánh »

« Chúc mừng kí chủ, độ nổi tiếng tăng lên, mở khóa thần công độc nhất của lâu chủ Thiên Cơ Lâu »
...

"Vãi chưởng! Cuối cùng cũng mở khóa thần công độc nhất của lâu chủ!"

Theo sự việc lan rộng, danh tiếng của Thiên Cơ Lâu cũng nổi theo, hệ thống đã im ắng từ lâu lần nữa đưa ra động tĩnh.
Hơn nữa, bây giờ tiếng mở khóa thăng cấp "đùng đùng" vẫn vang lên.

Chờ nhìn thấy mở khóa thần công độc nhất của lâu chủ, Lưu Tiêu cũng mừng rỡ không thôi.
Thiên Cơ Vạn Tượng Công cực kì biến thái.

Nếu thần công độc nhất của lâu chủ hắn còn chưa mở khóa, thì tu vi của đám Trương Tam Phong rất nhanh liền sẽ đuổi kịp hắn.
Đến lúc đó, mặt mũi của lâu chủ còn đâu.

Năm phòng chế tạo Đại Tông Sư, Lưu Tiêu trực tiếp không để ý.

Cho dù là phòng chế tạo Võ Thánh, hắn cũng lười đi tìm hiểu.

Trước tiên, hắn lựa chọn tiếp nhận thần công độc nhất của lâu chủ.

Mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công!

Chứng kiến cái tên này, Lưu Tiêu lập tức điên cuồng hít một hơi.
Cái tên này, nghe có vẻ rất oách.

Sau một khắc, vô số tin tức tuôn vào trong đầu Lưu Tiêu liên hồi.
Rất nhiều khẩu quyết khó hiểu và thâm ảo vang vọng giống như thiên âm.
Từng âm thanh Hỗn Độn, Thái Sơ đánh vào trong óc hắn.

Lập tức, tinh thần của Lưu Tiêu ngẩn người, ý thức chủ quan triệt để lạc mất phương hướng.

Trong thoáng chốc, hắn nhìn thấy cảnh tượng Hồng Mông sụp đổ, Hỗn Độn hình thành, diễn biến Địa Thủy Phong Hỏa, ở trung tâm hình thành từng thế giới cực kì đồ sộ đến mức khó tin.

Cuối cùng, các thế giới đó, lại hợp thành một người khổng lồ.

Vô số thế giới khổng lồ, cũng chỉ là một mảng tế bào trên người khổng lồ ấy.
Lưu Tiêu chấn động, trong nháy mắt giật mình tỉnh lại.

"Tu vi của ta!"

Hắn hoảng sợ phát hiện, Hoàng Kim chân khí của mình đã biến mất, vô ảnh vô tung.

Có điều, tuy rằng chân khí đã biến mất, nhưng trong cơ thể hắn, một thứ huyền diệu khác lại sinh ra.

Thứ này trong suốt vô hình, nếu không phải trong cơ thể hắn, đang chịu sự khống chế của hắn, thì chính hắn cũng không phát giác được đồ vật huyền diệu này.

Tâm niệm của hắn vừa động, thứ đồ huyền diệu rốt cuộc hóa thành Hoàng Kim chân khí và xuất hiện.
Nhất niệm vừa động, Hoàng Kim chân khí tản đi, bỗng hóa thành một thứ vô hình và huyền diệu.

"Thực lực của ta, mạnh hơn rồi!"

Lúc này, Lưu Tiêu mới tỉ mỉ cảm ứng tình trạng của bản thân, giờ phút này, nói không khoa trương tí nào, thì hắn có thể dùng một đầu ngón tay giết hắn của trước kia.

Mà đây chỉ là đang tiếp thu công pháp, chứ chưa có tu luyện nó, nhưng đã khiến thực lực của hắn tăng vọt đến mức độ này rồi.
Nếu mà tu luyện, hắn cũng không biết sẽ còn đem lại biến hóa kinh khủng nào nữa.

Lúc này, hắn cảm nhận được trong cơ thể dâng trào tinh khí sung mãn, sinh mệnh tinh nguyên.
Một cỗ tín niệm vô địch, bắt đầu sinh sôi trong lòng hắn.

Sinh mệnh của Ma Long, dù cách không thì chỉ cần một đầu ngón tay là có thể giết chết.

Nếu như hắn nguyện ý, trong nháy mắt có thể đánh chìm toàn bộ Cửu Châu.
Trước cảm giác bành trướng thực lực, nhìn toàn bộ Cửu Châu ở trong mắt.

Hắn thấy được Đế Thích Thiên trên Thiên Môn.
Thấy Kiếm Thánh đang chạy đến Lăng Vân Quật.

Cũng nhìn thấy Tảo Địa Tăng đang quét sân ở Thiếu Lâm Tự.

Càng thấy được trong phân lâu của Thiên Cơ Lâu ở Đại Mạc , Lâm Bình Chi và A Phi đang ngồi với nhau nói chuyện phiếm.

Chương 409. Du ngoạn chư thiên

« Chúc mừng kí chủ, độ nổi tiếng tăng lên, mở khóa giai đoạn 2 của Thiên Cơ Lâu »

« Có muốn lập tức tiến hành mở khóa giai đoạn 2 của Thiên Cơ Lâu hay không? »
Ánh mắt Lưu Tiêu ngưng lại.

Bỗng nhiên xuất hiện gợi ý này, làm cho trong lòng hắn chấn động mãnh liệt.

Mở khóa nhiều đồ đạc như vậy, Thiên Cơ Lâu của mình, vậy mà vẫn chỉ là giai đoạn 1 thôi sao?

Thiên Cơ Lâu trâu bò tới vậy, thế mà chỉ mới giai đoạn 1, giai đoạn 2 sẽ còn kinh khủng tới cỡ nào.

"Chẳng lẽ còn có giai đoạn 3, giai đoạn 4?"

Trong lòng Lưu Tiêu nổi lên sóng gió ngập trời.

Hắn cho rằng Thiên Cơ Lâu trước mắt, đã rất nghịch thiên rồi.
Nhưng không ngờ là, vẫn chỉ là giai đoạn 1.

"Có!"

Lưu Tiêu không chút do dự.

Thu hoạch lần này, khiến hắn lần nữa chấn động.

Dù sao cũng muốn nhìn thử, giai đoạn 2 của Thiên Cơ Lâu, sẽ khủng khiếp đến mức độ nào.
Ùng ùng...

Sau một khắc, trong tai Lưu Tiêu truyền đến tiếng vang ầm ầm.
Cùng lúc đó, toàn bộ Thiên Cơ Lâu đều đang chấn động.

Thần quang lóa mắt, bắt đầu phóng ra từ khắp nơi, áng sáng chói loá.
Phốc phốc!

Vô số tiếng vang nhỏ nhẹ vang lên, từ khắp nơi trong Thiên Cơ Lâu truyền đến.

"Đã xảy ra chuyện gì!"

"Vãi chưởng! Lâu chủ lại chuẩn bị giở trò!"
...

Thiên Cơ Lâu bị hào quang che phủ, khắp nơi đều là tiếng kinh hô giật mình.
Xung quanh Thiên Cơ Lâu, đều đang nứt ra như thể lột xác vậy.

Thần quang vô tận, cũng từ những vết nứt này truyền ra.
Trong chốc lát, khuôn mặt của toàn bộ người trong Thiên Cơ Lâu đại biến, tiên khí lượn lờ.

Ngoại giới nhìn vào, Thiên Cơ Lâu bị hào quang năm màu bao phủ, trông như cung điện của Tiên gia.

Lưu ly sáng rực, đình đài ngọc bích.

Vừa nhìn một cái, phảng phất như một tòa lâu đài mờ ảo, hư huyễn phiêu miểu.

Càng khiến người ta giật mình đó là, bốn phía chung quanh Thiên Cơ Lâu bốc lên tiên vụ, thỉnh thoảng có tiên hạc bay cao, thần long du tẩu.

"Đây là chỗ ở của Tiên gia à?"

Thành Lạc Dương lập tức sôi trào.

Vô số người kinh hãi nhìn Thiên Cơ Lâu đang biến hóa.

Sương mù mông lung, tiên quang mịt mù, toàn bộ trở nên mờ mờ ảo ảo.

"Sao chúng ta trở lại Thiên Cơ Lâu rồi?"

Trong Thiên Cơ Lâu, A Phi, Lâm Bình Chi và Song Long hãi hùng gần chết. Bọn họ vốn dĩ đang ở phân lâu Đại Mạc.

Thế nhưng sau khi cảnh sắc trước mắt thay đổi, bọn họ và cả khách nhân trong Thiên Cơ Lâu ở Đại Mạc, mọi người đều xuất hiện trong Thiên Cơ Lâu ở Lạc Dương Thành.

Cùng lúc đó, Thiên Cơ Lâu ở Đại Mạc đột nhiên biến mất, khiến cho tất cả mọi người kinh sợ gần chết.
Du tẩu chư thiên!

Lưu Tiêu khiếp sợ nhìn công năng mới tinh của giai đoạn 2 Thiên Cơ Lâu này.
Giai đoạn 2, Thiên Cơ Lâu có khả năng di chuyển giữa các chư thiên.

Cách mỗi một tháng, Thiên Cơ Lâu sẽ xuất hiện ở một thế giới khác!

Nói cách khác, một tháng sau, Thiên Cơ Lâu sẽ rời khỏi Cửu Châu thế giới, xuất hiện ở một thế giới khác.

"Năng lực này, nghịch thiên như vậy ư?"

Lưu Tiêu rục rịch.

Cửu Châu thế giới hiện tại, hắn cũng đã ở đây khá lâu rồi.
Đủ loại chỗ tốt, đã kiếm gần hết.

Hắn đang lên kế hoạch khi nào phá toái hư không, đi thế giới cao cấp hơn để khám phá.
Không nghĩ rằng, giai đoạn 2 của Thiên Cơ Lâu lại có năng lực nghịch thiên đến thế.
Du tẩu chư thiên, vừa nghe đã thấy dọa người.

So với năng lực này, biến hóa bên ngoài của Thiên Cơ Lâu, căn bản chỉ là dệt hoa lên gấm.

"Một tháng sau, sẽ tiến hành lần đầu đi du lịch thế giới khác!"

Thiên Cơ Lâu sẽ còn ở lại Cửu Châu thế giới thêm một tháng nữa.
Lưu Tiêu cũng có chút nóng lòng sốt ruột.

"Thế giới tiếp theo, liệu sẽ là thế giới mà ta biết hay chăng?"

Trong lòng Lưu Tiêu cuồng loạn.

Nói thật, kiếp trước hắn biết rất thế giới, mà cấp thấp nhất chính là thế giới võ hiệp.

Mặc dù thế giới này có phá toái hư không, có thể vào thế giới cao cấp hơn, nhưng Lưu Tiêu không hứng thú gì về thế giới này cho lắm.

Ngoại trừ vì giết Ma Long nên phải rời khỏi Thiên Cơ Lâu một lần, hắn không hề có tí hứng thú dạo chơi thế giới này.
Nếu không phải có nhiều mỹ nữ, thì thế giới này sẽ không có thứ gì có thể khiến hắn cảm thấy hứng thú.
Sau một khắc, trong lòng Lưu Tiêu nảy sinh một vấn đề.

Đó là Thiên Cơ Lâu du tẩu chư thiên, thế thì người bên trong Thiên Cơ Lâu sẽ đi đâu, liệu có theo cùng du tẩu chư thiên hay không?
Rất nhanh, hệ thống cho câu trả lời.

Một tháng sau, lúc Thiên Cơ Lâu bắt đầu du tẩu chư thiên, chỉ cần là khách của Thiên Cơ Lâu, đều có thể du tẩu chư thiên cùng.

Đương nhiên, đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng sẽ đi theo.

Mà các khách nhân trong Thiên Cơ Lâu, nếu ngày nào đó chưa trả nổi tiền phòng, thì sẽ bị bỏ lại.

Nói cách khác, những người nào trả tiền đầy đủ, sẽ được Thiên Cơ Lâu

nhét vào một thế giới xa lạ.
Ngoài ra, còn có một cái vấn đề.

Đó là Thiên Cơ Lâu ở các thế giới khác nhau, thì tiền tệ sẽ khác nhau.

Tỷ như Cửu Châu thế giới dùng vàng bạc làm thước đo, vậy thì khách khứa sẽ dùng vàng bạc để thanh toán trong này.

Nếu đi đến một thế giới dùng linh thạch làm tiền tệ, thế thì người của Cửu Châu, cũng cần phải dùng linh thạch để thanh toán tiền phòng, nếu không thì sẽ bị Thiên Cơ Lâu bỏ con giữa chợ.

"Xem ra, phải nói với mọi người trước một tiếng!"

Lưu Tiêu thầm nghĩ.

Chương 410. Hàng mới

Du ngoạn chư thiên, đoán chừng là có một bộ phận người không nguyện ý rời đi.
Đệ tử Thiên Cơ Lâu thì không sao.

Nhưng các khách nhân kia, chờ dùng hết tiền rồi bị đưa sang một thế giới khác, chưa hẳn là chuyện tốt lành gì.
Đương nhiên, người thật sự có dã tâm, sẽ biết đây là một chuyện vô cùng tốt.

Du tẩu chư thiên, nói không chừng sẽ lập tức từ thế giới tầng dưới chót như Cửu Châu, tiến vào một thế giới cao cấp hơn.

"Cuối cùng, trước khi rời đi, phải cướp thêm một chút!"

Sau khi du tẩu chư thiên, Thiên Cơ Lâu sẽ ngẫu nhiên xuất hiện ở một thế giới.
Còn có thể trở lại Cửu Châu hay không cũng là một vấn đề.

Tuy rằng Thiên Cơ Lâu vì chuyện trảm sát Ma Long, độ nổi tiếng đã tăng vọt.
Nhưng Lưu Tiêu khẳng định, còn chưa đạt đến tình trạng người người đều biết.

Dự định của hắn hiện tại đó là, trong một tháng này, cần phải thúc đẩy danh

tiếng của Thiên Cơ Lâu lên tới đỉnh điểm ở Cửu Châu, để cho tất cả mọi người đều biết đến nó.

"Mở Chiến Thần Tháp cho toàn bộ Cửu Châu! Ai ai cũng có thể vào Chiến Thần Tháp để quan sát Chiến Thần Đồ Lục!"

Lưu Tiêu định dùng Chiến Thần Tháp như một thủ đoạn để nâng cao danh tiếng.

Hiện tại có thần công độc nhất "mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công", Chiến Thần Đồ Lục là thần công thần bí nhất Cửu Châu, nhưng đối với hắn mà nói cũng chỉ là tiểu kỹ, hoàn toàn chướng mắt.

Dùng nó để tăng độ nổi tiếng, tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất.

Thậm chí hắn còn dự định sắp xếp Trương Tam Phong và Vô Danh, khiêng Chiến Thần Điện chạy khắp Cửu Châu, dùng thứ này để nhanh chóng tăng độ nổi tiếng.

Lần này, xem như hắn nếm được trái ngọt.
Nhân sĩ võ lâm ở Cửu Châu không nhiều, phần nhiều vẫn là dân chúng bình thường.

Lướt lướt vài cái, lập tức mở khóa bốn năm mục, độ nổi tiếng và sức ảnh hưởng cũng bất chợt tăng lên gấp mấy lần.

"Đi xuống xem thử một tí! Phía dưới sắp loạn xì ngầu rồi!"

Lưu Tiêu đã sớm phát hiện ở dưới lầu, mọi người đều đang nháo nhào cả lên.
Thiên Cơ Lâu trở nên càng thêm thần bí, khắp nơi đều là tiếng ồn ào.

Đặc biệt là thần quang lóa mắt, khiến cho tất cả mọi người đều không thể mở mắt.
Trong lòng khẽ động, thần quang bên trong Thiên Cơ Lâu biến mất, chỉ còn thần quang ở bên ngoài là vẫn còn sáng.
Đứng dậy, Lưu Tiêu chuẩn bị đi xuống lầu.

Bởi vì hắn cho rằng hệ thống mở khóa đã kết thúc.

Sau một khắc, Lưu Tiêu ngây người tại chỗ, hệ thống truyền ra gợi ý mới.

« Chúc mừng kí chủ, độ nổi tiếng tăng vọt, mở khóa thân phận tác giả video cửu tinh của vạn giới »

???
...

Tác giả video cửu tinh của vạn giới?
Lưu Tiêu hít vào một hơi.

Kiếp trước hắn là một tác giả, sao mà lại không biết tác giả video cửu tinh của vạn giới là thứ gì được chứ.

"Tốt quá rồi!"

Lưu Tiêu lại lần nữa mừng rỡ như điên.

Có tác giả video cửu tinh của vạn giới, hắn muốn tăng độ nổi tiếng, địa điểm sẽ không chỉ giới hạn trong Cửu Châu.
Chỉ cần tạo ra những video clip ngầu lòi, rồi phát trên nền tảng video vạn giới, làm cho người của vạn giới đều thấy.
Bằng cách này, danh tiếng của hắn, có thể truyền ra ngoài vạn giới.

"Quá tuyệt!"

Lưu Tiêu cũng không ngờ rằng, sau khi Thiên Cơ Lâu cho ra du tẩu chư thiên, vẫn còn một tính năng mới "tác giả video cửu tinh của vạn giới".

"Có điều... Bàn điều khiển video vạn giới đâu rồi?"

Lưu Tiêu tìm nửa ngày, cũng không có phát hiện video vạn giới ở đâu.
???

Hắn có chút bối rối.

Chẳng lẽ không có tác giả video cửu tinh của vạn giới, thì không cách nào tiến hành sáng tác ư?

"Chẳng lẽ tại vì video vạn giới không có tính Cửu Châu thế giới, cho nên không nhìn thấy bàn điều khiển video vạn giới."

"Chờ Thiên Cơ Lâu tiến vào một thế giới có tính năng video vạn giới, ta mới có thể dùng thân phận tác giả cửu tinh để tiến hành sáng tác."

Lưu Tiêu nghĩ như thế.

Sau một khắc, trong óc của hắn liền vang lên một giọng nói.

« Chúc mừng sinh linh của Cửu Châu thế giới, thế giới của các ngươi có tín hiệu video vạn giới »

« Bất kì kẻ nào, đều có thể ở trên nền tảng video vạn giới tiến hành sáng tác, công bố tác phẩm của mình »
Trong lòng Lưu Tiêu lần nữa chấn động kịch liệt, sóng biển ngập trời.

Hệ thống quá kinh người.

Không chỉ cho hắn thân phận tác giả video cứu tinh của vạn giới, bây giờ xem ra, phỏng chừng cũng là hệ thống mang video vạn giới đến Cửu Châu.

Cùng lúc đó, trong tai toàn bộ sinh linh ở Cửu Châu, đều nghe được lời nói của Lưu Tiêu.

Trong Thiên Cơ Lâu, Trương Tam Phong, Vương Ngữ Yên cùng với tất cả mọi người, giật mình nghe âm thanh bỗng nhiên xuất hiện ở trong đầu.

Ngoại trừ Thiên Cơ Lâu, toàn bộ Cửu Châu thế giới, phàm là người còn sống lúc này, cho dù trong đầu ai, đều xuất hiện một đoạn âm thanh, nghe được tất cả tin tức liên quan đến video vạn giới.

Trong lúc nhất thời, những người không biết video là gì, đều ngớ người không thôi.

Tổng bộ Thiên Môn, Đế Thích Thiên như lâm đại địch, giật mình đứng dậy.

"Kẻ nào nói chuyện, lén lén lút lút, có gan thì ra đây nói chuyện với bổn tọa."

"Video vạn giới? Bớt giả thần giả quỷ với bổn tọa."

"Ngoại trừ Tiếu Tam Tiếu và đệ tử Thiên Cơ Lâu, bổn tọa không sợ bất kì ai!"

Tuy là rất mạnh miệng, nhưng tinh thần Đế Thích Thiên căng thẳng vô cùng.
Sau khi cẩn thận cảm ứng, căn bản không có phát hiện bất kì ai.

Kinh hồn táng đảm, trước mắt hắn bỗng xuất hiện một màn ảnh được tạo từ ánh sáng.

Chương 411. Live stream

Video vạn giới!

Đế Thích Thiên ngẩn người.

Không phải có người đang giả thần giả quỷ, mà là có đồ vật thần kỳ phát sinh trên người hắn.
Loại thủ đoạn này, hắn tin đã vượt khỏi phạm trù của Cửu Châu thế giới.

Bằng không sẽ không thần kỳ đến thế!

"Ta gặp được kỳ ngộ kinh thế!"

Đế Thích Thiên đã quên tình cảnh toát mồ hôi lạnh lúc nãy của hắn, nhịn không được mừng như điên.
Video vạn giới!

Mặc dù không hiểu là thứ gì, hắn không biết video nghĩa là gì.

Nhưng hai chữ "vạn giới" này, hắn vẫn hiểu, biết đây là một từ rất đặc biệt.
Trong nháy mắt, Đế Thích Thiên hùng tâm vạn trượng.

"Thiên Cơ Lâu, các ngươi chờ đấy!"

Đế Thích Thiên suy tư, chuẩn bị nghiên cứu video vạn giới này một cách tỉ mỉ.
Sau một khắc, hắn ngơ ngác ngay tại chỗ!

Chỉ thấy Nộ Phong Lôi đang bị đóng băng, trước nó cũng tương tự như hắn, xuất hiện một màn ảnh về video vạn giới.

"Cái quái gì vậy?"

Đế Thích Thiên như bị điện giật, cứng đờ ngay tại chỗ.
Hắn có loại dự cảm xấu.

Video vạn giới này, dường như không phải cơ duyên của riêng mình hắn.
Hô!

Thân ảnh lóe lên, Đế Thích Thiên biến mất khỏi mật thất.

Đi ra bên ngoài, hắn nhìn thấy từng đệ tử của Thiên Môn, đều đang kinh hãi gần chết khi nhìn thấy màn ảnh video vạn giới hiện ở trước người.

Tất cả mọi người đều có!

Video vạn giới này, nhà nhà đều có!

Trong nháy mắt, Đế Thích Thiên suýt nữa thổ huyết.

Ở một con đường cái nào đó, Kiếm Thánh đang chạy đến Thiên Cơ Lâu, ngơ ngác nhìn cảnh tượng trước mắt.

"Video vạn giới, đây là thứ quỷ?"

Màn ảnh trước mặt, trống rỗng.

Tìm tòi một hồi, hắn cuối cùng đã thấy được dòng chữ nhỏ có ký hiệu tam giác ở kế bên, phía dưới màn ảnh.

« Bảng livestream của Cửu Châu »

« Bảng video clip nhiều lượt xem nhất ở Cửu Châu »

« Bản thân »

Quan sát từ từ, Kiếm Thánh chọn mở hai chữ 'bản thân'.

« Tạm thời chưa có tác phẩm/ theo dõi, không thể sử dụng công năng này »
???

Khuôn mặt của Kiếm Thánh mờ mịt khó hiểu.

Hắn nhận ra những chữ này, nhưng sau khi tỉnh dậy, hắn giống như đang nhìn một cuốn bí tịch tuyệt thế, căn bản không hiểu ý nghĩa của nó...
Toàn bộ Cửu Châu, sôi trào.

Rất nhiều người, đều ngơ ngác nhìn màn ảnh video vạn giới trống rỗng ở trước người.
Thứ đồ này thoạt nhìn rất thần kỳ, rất cao siêu.

Thế nhưng lại không biết nó đến tột cùng có tác dụng gì.
Thiên Cơ Lâu!

"Livestream nghĩa là gì?"

Mọi người đang nghị luận ầm ĩ.

Vẻ mặt Trương Tam Phong thành thật, ngưng trọng nói: "Theo lão đạo hiểu, livestream này chắc là một thứ gì đó giống bảng xếp hạng!"

Vãi!

Miệng vừa nói ra lời này, trên mặt Tam Phong chân nhân cũng có chút nóng lòng.

"Tam Phong chân nhân, bọn ta không biết, nhưng hai chữ "nhiệt bảng" này, bọn ta vẫn có thể hiểu được."

Có người cười đùa, nói.

"Vậy các ngươi nói thử xem livestream là cái gì?"

Trương Tam Phong có chút thẹn quá hóa giận.

Hắn có thể sáng chế ra Thái Cực Thần Công, lúc này lại bị hai chữ viết làm khó dễ.

"Video clip này, theo lão đạo hiểu, chắc là dùng để xem."

Giọng nói của Vương Trùng Dương vang lên.

"Sư huynh cao kiến!"

Chu Bá Thông nghe vậy, ánh mắt sáng lên, ngay lập tức vuốt mông ngựa cho Vương Trùng Dương.

"Đám nhà quê này!"

"Ngay cả video clip và livestream mà cũng không biết là gì nữa à!"

Lưu Tiêu vừa mới xuống lầu, nghe mấy người này nghị luận, không nhịn được khinh bỉ.

"Lâu chủ tới!"

"Mau mời lâu chủ chỉ giáo, lâu chủ không gì không biết, chắc chắn sẽ biết video vạn giới này là thứ gì."

"Lâu chủ, ngươi rốt cuộc đã tới!"

"Lâu chủ, cầu phổ cập kiến thức về video clip này!"

...

Lưu Tiêu vừa tới, vô số người gào tên.

Cho dù là cao thủ tuyệt thế, kỳ tài ngút trời đều không thể hiểu được video vạn giới này là gì, thật khiến người ta đau đầu.
Nhìn thấy Lưu Tiêu, từng người như tìm được chủ kiến.

Đều biết video vạn giới nhất định là vô cùng thần kỳ, đáng tiếc lại không hiểu gì về nó.
Hắn ngồi xuống, đám người Vương Ngữ Yên ân cần chạy tới bóp vai đấm chân cho hắn.

"Mọi người im lặng! Để lâu chủ nói!"

Trương Tam Phong cũng thất thố.

Coi như hắn không biết gì về hệ thống, nhưng video vạn giới khiến cho trước mặt mọi người ở Cửu Châu đều xuất hiện một màn hình nhỏ, giờ khắc này cũng biết đây nhất định là thứ cực kì nghịch thiên.

Hắn vừa mở miệng, Thiên Cơ Lâu trong nháy mắt yên tĩnh hẳn, nghe được cả tiếng kim rơi.

"Video vạn giới!"

"Các ngươi có thể hiểu đây là một thứ cực kì ghê gớm, có thể để ngươi ngồi ở trong nhà, nhìn thấy sự việc của người ở thế giới khác."

Có thể nhìn thấy sự việc của người ở thế giới khác?
Mọi người lập tức chấn động.

"Lâu chủ, còn có thế giới khác nữa sao?"

Vô Danh chấn động.

Trương Tam Phong trợn mắt ngoác mồm.

Đây là tiên thuật à, vậy mà có thể quan sát người của thế giới khác.

Lưu Tiêu nói: "Ngươi nghĩ sao?"

"Ngươi nghĩ rằng chỉ có mỗi Cửu Châu thôi à?"

"Không nói đâu xa, kể cả ở Cửu Châu, cũng có không ít chí cường giả lúc phá toái hư không đã để lại tiểu thế giới, trong tiểu thế giới đó có hậu duệ của chí cường giả sinh sống."

Tiếu Tam Tiếu điên cuồng gật đầu.

Hắn từng đi qua tiểu thế giới.

Rất nhiều chí cường giả không quan tâm sự việc về Ma Long, là tại vì hậu nhân của bọn họ đều tiến vào trong tiểu thế giới.
Coi như Ma Long diệt thế, cũng không làm tổn thương hậu nhân của bọn họ được.

Chương 412. Vạn giới

Vì sao Cửu Châu có nhiều chí cường giả như thế, nhưng lại không có một vị hậu đại nào sinh sống ở Cửu Châu.
Là vì đã nhận thấy nguy cơ về Ma Long, trước khi rời đi, bọn họ đã dàn xếp mọi thứ cho con cháu đời sau.

"Chưa kể, những chí cường giả phá toái hư không đó, các ngươi nghĩ bọn họ đã đi đâu?"

"Còn chẳng phải là đi một thế giới khác sao!"

Mọi người điên cuồng gật đầu, nịnh bợ.

"Lâu chủ! Mãi mãi là Thần!"

"Lâu chủ ngươi quá đỉnh, thậm chí ngay cả video vạn giới cũng biết."

"Lâu chủ, thiên hạ có thứ gì mà ngươi không biết không?"
...

Ở trên lầu, Lưu Tiêu đã giải thích xong về video vạn giới.
Lúc này thành thật lên tiếng.

"Chờ một chút! Ta mở livestream trước!"

"Bổn lâu chủ, sẽ dạy toàn bộ người của Cửu Châu một bài học!"

Lưu Tiêu biết chỗ tốt của người hâm mộ.

Trở thành tác giả, khi đạt được một lượng người hâm mộ nhất định, là sẽ được tăng cường tu luyện, cùng với nhiều chỗ tốt khác.
Mà hắn còn có Thiên Cơ Lâu.

Danh tiếng tăng lên, Thiên Cơ Lâu sẽ còn có chỗ tốt ở tại đây.

Mà hắn chính là người đầu tiên mở livestream ở Cửu Châu, còn là người phổ cập kiến thức về livestream.

Có thể tưởng tượng, người hâm mộ của hắn nhất định sẽ nhiều vô số kể, thậm chí sẽ không cần bọn Trương Tam Phong khiêng Chiến Thần Điện chạy khắp thiên hạ nữa.

Video vạn giới này, đối với hắn mà nói quả thực là mang tới chỗ tốt cực lớn.

Coi như không có phần thưởng về số lượng người hâm mộ, mà chỉ có thể tăng độ nổi tiếng để mở khóa đồ vật trong Thiên Cơ Lâu, chỉ cần nhiêu đó thôi cũng đã khiến hắn đặt trọng tâm vào video vạn giới.

Mở livestream???

Bài học???

Đám Trương Tam Phong ngơ ngác nghe mấy lời này, biểu thị không hiểu.
Bá!

Sau một khắc, trước mặt Lưu Tiêu, màn ảnh video vạn giới bắn ra.

Hơn nữa, khác với mọi người chính là, màn ảnh của hắn vô cùng to lớn, trực tiếp chiếu lên trên một bức tường của Thiên Cơ Lâu.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm!

"Vãi chưởng! Video vạn giới của lâu chủ, làm sao lại không giống với chúng ta vậy?"

"Lâu chủ, màn ảnh của ngươi, tại sao có thể lớn tới vậy?"

"Màn hình của lâu chủ không ngừng to lên, những thứ trong đó cũng khác với chúng ta!"
...

Mọi người đều không giữ được bình tĩnh.

Video vạn giới của bọn hắn, chỉ trống không và có một vài chữ.

Thế nhưng video vạn giới của Lưu Tiêu, rậm rạp chằng chịt, vô cùng phức tạp.

« Đấu Khí thế giới, Đan Vương Cổ Hà livestream truyền thụ kỹ thuật luyện đan, một ngày tăng một ngàn vạn người hâm mộ »

« Tây Du thế giới, Hằng Nga thu một đoạn Nguyệt Quang Vũ, thu hoạch được phần thưởng trăm vạn, bạo tăng vô số công đức »

« Già Thiên thế giới, Dao Trì Thánh Nữ và Diêu Quang Thánh Nữ pk với nhau, đang luận đạo »
...

« Bảng xếp hạng livestream của Tinh Thần thế giới »

« Bảng xếp hạng livestream của Hùng Hài Tử thế giới »

« Bàn Long thế giới là nơi tập hợp video clip được bấm chọn nhiều nhất »
...

Trước đây Lưu Tiêu đã biết, video vạn giới đã xuất hiện ở những thế giới khác từ lâu rồi.
Chỉ có Cửu Châu, bởi vì hệ thống mở khóa, nên mới có tín hiệu phủ sóng của video vạn giới.
Vì vậy ở đây, hiện giờ chưa có một video clip nào.

Hơn nữa video vạn giới, cũng không phải có thể tùy ý xem đồ vật của các thế giới khác.
Người Cửu Châu, chỉ có thể xem video trong Cửu Châu thế giới.

Người của thế giới khác, cũng chỉ có thể xem video do người của thế giới mình tạo ra.

Trừ phi là tác giả cửu tinh giống như Lưu Tiêu, video được công bố có thể cho phép chư thiên vạn giới đều xem được.

"Thật sự có quá nhiều thế giới!"

Nhìn thấy những cái tên của các thế giới khác, mọi người chấn động không ngớt.

Lâu chủ không có lừa bọn họ, quả thực là có rất nhiều thế giới.

"Tinh Thần, Đấu Khí, Bàn Long, lâu chủ, ngươi biết những thế giới đó không?"

"Đừng nói nhảm, nghe lâu chủ nói!"

"Con mẹ nó, ta chỉ muốn biết là tại sao màn hình của chúng ta chẳng có gì, còn của lâu chủ thì cái gì cũng có."
...

Mọi người nháo nhào cả lên.

Nhìn thấy đồ vật của thế giới khác, hận không thể bảo Lưu Tiêu mau phát cho bọn hắn xem.

Lưu Tiêu nói: "Bổn lâu chủ chính là tác giả cửu tinh, cấp bậc cao nhất của video vạn giới, có thể xem vạn giới, tác phẩm được công bố cũng sẽ cho vạn giới xem."

"Còn đám cùi bắp các ngươi, chỉ có thể xem tác phẩm do người Cửu Châu làm ra, làm sao mà giao diện có thể giống như ta được."

Tác giả cửu tinh, cấp bậc cao nhất???

Mọi người vẫn có cái hiểu cái không.

Có điều, bọn họ hiểu được một chuyện, đó là bởi vì lâu chủ cực kì phi phàm, nên những thứ trong video vạn giới cũng khác biệt theo.

Trong lúc nói chuyện, Lưu Tiêu tìm được mục livestream.

"Mời lựa chọn khu vực livestream!"

"Chư thiên vạn giới!"

"Cửu Châu thế giới!"

Khung thông tin hiện ra, Lưu Tiêu lựa chọn Cửu Châu thế giới.

"Xin đặt tên!"

"Thiên Cơ Lâu chi chủ!"

Toàn bộ chuẩn bị xong xuôi, livestream bắt đầu.

"Con bà nó! Có gì đó xuất hiện kìa!"

Những người đang mở giao diện video vạn giới, chợt phát hiện trên giao diện video vạn giới, xuất hiện một đoạn chat "Thiên Cơ Lâu chi chủ đang livestream".

Mọi người theo bản năng bấm vào nó, trên giao diện livestream trong video vạn giới của bọn hắn, xuất hiện hình dáng Lưu Tiêu đang ngồi trong Thiên Cơ Lâu.

Chương 413. Thử chút sẽ biết

"Vãi chưởng! Lâu chủ xuất hiện trên màn ảnh của ta kìa!"

"Thần kỳ thật đấy, đây chính là livestream sao?"

"Vãi chưởng! Sao ta có cảm giác lâu chủ trong video vạn giới này, hình như còn đẹp trai hơn ngoài đời nữa."
Cả đám, ngạc nhiên không thôi.

Sau khi lâu chủ mở tính năng livestream, vậy mà cũng xuất hiện trong màn hình trước người bọn họ.
Mà Lưu Tiêu, cũng xuất hiện một loạt thông báo.

« Trương Tam Phong tiến vào phòng livestream của Thiên Cơ Lâu chi chủ »

« Tiểu Tam Tiểu tiến vào phòng livestream của Thiên Cơ Lâu chi chủ »

« Đế Thích Thiên tiến vào phòng livestream của Thiên Cơ Lâu chi chủ »

« Độc Cô Kiếm tiến vào phòng livestream của Thiên Cơ Lâu chi chủ »

« Tiểu Tam Tiểu tiến vào phòng livestream của Thiên Cơ Lâu chi chủ ».

Trong khoảnh khắc, kênh chat phòng livestream ở trước mặt Lưu Tiêu như mưa đạn.

Bởi vì video vạn giới vốn dĩ trống rỗng, bỗng nhiên xuất hiện chữ "Thiên Cơ Lâu chi chủ đang livestream", mọi người đều chọn vào xem.

Số người ở Cửu Châu, đâu chỉ ức vạn.

Nếu như là phòng livestream ở kiếp trước, thì e là trong chớp mắt, server sẽ trực tiếp bị sập, bị nhóm người lũ lượt tiến vào phòng livestream làm tắc nghẽn.

Nhưng mà video vạn giới thì khác, căn bản không có vấn đề này.
Tổng bộ Thiên Môn!

Đế Thích Thiên nhìn thấy lâu chủ Thiên Cơ Lâu bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt mình, suýt nữa bị hù chết.
Hắn không phải hạng người tốt lành gì, điều mà hắn sợ nhất đó là người của Thiên Cơ Lâu tới tìm hắn để gây sự.

"Thiên Cơ Lâu chi chủ? Vô Danh?"

Kiếm Thánh không nghĩ tới sau khi vừa bấm "vào phòng", liền thấy Vô Danh và vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí.

"Thì ra đây chính là phòng livestream!"

"Quá lợi hại, cách xa như thế mà ta vẫn có thể thấy toàn cảnh trong Thiên Cơ Lâu."

Kiếm Thánh dừng lại giữa đường, muốn nhìn thử xem lâu chủ Thiên Cơ Lâu sẽ nói cái gì.

"Đây chính là video vạn giới ư?"

Tảo Địa Tăng chấn động, cây chổi trong tay rơi xuống đất, không quét sân nữa.
Đương nhiên, sẽ không có ai quan tâm đến hắn.

Bởi vì giờ khắc này, tất cả nhà sư trong Thiếu Lâm Tự đều vào phòng livestream, không có ai quan tâm tình hình ở bên ngoài.
Khắp mọi nơi trên Cửu Châu, rất nhiều người điên cuồng kéo vào.

"Video vạn giới, các ngươi có thể hiểu là sau khi mở livestream, toàn bộ người ở Cửu Châu đều có thể nhìn thấy các ngươi đang làm gì."

"Đồng thời, các ngươi cũng có thể thông qua phòng livestream, nói chuyện với nhiều người đến từ nhiều nơi khác nhau trên Cửu Châu."

Trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu bắt đầu giải thích.

"Lâu chủ, thứ này có thể để người ta thấy mình đang làm gì, để chi thế?"

Có người vẫn không hiểu.

Livestream để người ta nhìn thấy mình đang làm gì, thì quá tẻ nhạt.
Hơn nữa người trong giang hồ, thứ mà bọn họ làm nhiều nhất chính là luyện võ.

Nếu mà để người ta học tuyệt kỹ độc môn của mình, chẳng phải là thiệt thòi lớn sao.

"Đúng vậy a! Làm vậy để chi!"

"Vãi thật! Các ngươi cảm thấy không có gì hay ho à? Chứ ta thì cảm thấy khá thú vị ấy chứ."

"Cách thiên sơn vạn thủy đều có thể nhìn thấy lâu chủ Thiên Cơ Lâu, chuyện này mà lại bảo không có ý nghĩa gì?"
...
Kênh chat loạn cả lên.

Rất nhiều người bây giờ mới phản ứng lại.

Lời của mình, vậy mà trực tiếp được chuyển hóa thành chữ viết xuất hiện trên kênh chat video vạn giới.
Lập tức, rất nhiều người lần nữa cảm thấy vô cùng thần kỳ.

Khóe miệng Lưu Tiêu cười cười, nói: "Không có ý nghĩa?"

"Nếu mà Ngữ Yên, Tiểu Long Nữ, các nàng livestream nhảy múa, các ngươi sẽ cảm thấy có ý nghĩa ngay, đúng chứ?"

Tuyệt cú mèo!

Một đám dại gái bắt đầu điên cuồng gật đầu.

Bởi vì các nàng cũng ở Thiên Cơ Lâu, nhưng chỉ thấy mỗi Lưu Tiêu, thì đúng là nhàm chán thật.
Nhưng nếu đối tượng đổi sang những mỹ nữ tuyệt thế như Chung Linh nhảy múa, thì sẽ không còn tẻ nhạt nữa.

"Bọn ta không muốn nhảy múa!"

Mộc Uyển Thanh chu mỏ.

Lưu Tiêu nói: "Chớ nóng vội, sau này chỉ sợ cho dù ta không cho phép ngươi nhảy, ngươi cũng muốn nhảy cho bằng được."

Mộc Uyển Thanh lắc đầu, cảm thấy đây là chuyện bất khả thi.

Làm sao có chuyện nàng nhảy múa để cho bọn xú nam nhân này xem chứ.

Chỉ có mình Lưu Tiêu biết, kiếp trước những idol trên mạng vì muốn nổi tiếng, làm đủ mọi trò, không biết điểm dừng.
Chờ livestream phổ biến hơn, e là ai ai cũng muốn livestream.

"Các ngươi nhìn kỹ màn hình của các ngươi một chút, coi thử còn có thứ gì khác không!"

Lưu Tiêu nhắc nhở.

Mọi người cúi đầu nhìn lại.

"Ở đây có một phần thưởng!"

Vi Tiểu Bảo là người đầu tiên phát hiện, lập tức mở ra.
Những người khác nghe vậy, cũng rất nhanh tìm thấy.

« Phần thưởng công lực »

« Phần thưởng thọ mệnh »

« Phần thưởng bảo vật »

« Phần thưởng công pháp »
Mọi người hít vào một hơi.

"Lâu chủ, những phần thưởng này, là phần thưởng cho streamer ư?"

Ánh mắt của mọi người đều lấp lánh.

Ở đây không ai là đồ đần cả, trong nháy mắt liền liên tưởng đến rất nhiều thứ.

Lưu Tiêu nói: "Thử một chút chẳng phải sẽ biết ngay sao!"

Sau một khắc, trên kênh chat của Lưu Tiêu xuất hiện một loạt thông báo.

« Trương Tam Phong thưởng cho streamer Thiên Cơ Lâu chi chủ một năm công lực, trở thành người hâm mộ của Thiên Cơ Lâu chi chủ »

« Tiếu Tam Tiếu thưởng cho streamer Thiên Cơ Lâu chi chủ mười năm công lực, trở thành người hâm mộ của Thiên Cơ Lâu chi chủ »

« Đế Thích Thiên thưởng cho streamer Thiên Cơ Lâu chi chủ một năm công lực, trở thành người hâm mộ của Thiên Cơ Lâu chi chủ »

« Hướng Vũ Điền thưởng cho streamer Thiên Cơ Lâu chi chủ hai năm công lực, trở thành người hâm mộ của Thiên Cơ Lâu chi chủ »

« Vi Tiểu Bảo thưởng cho streamer Thiên Cơ Lâu chi chủ một ngày công lực, trở thành người hâm mộ của Thiên Cơ Lâu chi chủ »
...

Chương 414. Thời của ta tới rồi

Lưu Tiêu đại hỉ!

Một câu nói dóc, không biết bao nhiêu nhân sĩ giang hồ ở Cửu Châu lúc này đều đang thưởng công lực cho hắn.
Chỉ trong chớp mắt, hắn chí ít nhận được hơn một nghìn năm công lực.

Hơn nữa, đây là kết quả sau khi đã khấu trừ một nửa phí trên nền tảng video vạn giới.
Lập tức, thực lực của hắn gần như đã tăng lên 1%.

"Quá sung sướng!"

Trong lòng Lưu Tiêu mừng như điên, ngồi không cũng tăng công lực, không có gì vui bằng chuyện này cả.
Quan trọng nhất là, phàm là có người thưởng cho hắn, đều sẽ trở thành người hâm mộ của hắn.

Mà người hâm mộ trong video vạn giới, theo hắn tìm hiểu lúc trước thì đây là một thứ rất quan trọng.
Vô số người trợn mắt ngoác mồm, kinh hãi gần chết.

Mắt thấy công lực của Lưu Tiêu điên cuồng tăng vọt, bọn họ phát hiện công lực trong cơ thể mình cũng tăng lên.

"Đây là thật ư!"

Môi của Trương Tam Phong run lẩy bẩy.

Những người khác, ánh mắt cũng lóe lên.

Vậy nếu trở thành streamer, để người khác thưởng công lực cho mình, thì chẳng phải công lực của mình sẽ tăng như điên sao.
Lần này, bọn họ cuối cùng cũng biết chỗ tốt của việc làm streamer.

"Nếu ta livestream truyền thụ Thái Cực Thần Công, Thái Cực Kiếm Pháp, rồi đặt hạn chế yêu cầu tặng thưởng một năm công lực mới có thể quan sát, chẳng phải là sẽ phát tài sao?"

Trương Tam Phong rục rịch.

Hiện tại Thái Cực Thần Công và Thái Cực Kiếm Pháp, đối với hắn mà nói đã vô dụng.
Nếu như truyền thụ ra ngoài, nhất định có thể hấp dẫn rất nhiều người.

"Thiên Đao Bát Quyết của ta, cũng có thể livestream truyền thụ!"

Ánh mắt của Tống Khuyết lóe lên.

Toàn bộ Cửu Châu, người mà không để bụng đến Thiên Đao Bát Quyết của hắn rất ít.

Mấy triệu võ giả, mỗi người thưởng một ngày công lực, e rằng hắn sẽ trực tiếp đột phá đến tận đỉnh tận đâu.
Giờ khắc này, trong lòng mọi người đều vô cùng chấn động, biết được chỗ tốt của livestream.

Đặc biệt là những cao thủ thành danh bên ngoài, ai nấy đều hết sức tự tin.

"Bọn tỷ muội, nhóm chúng ta thành lập một đội ngũ livestream nhảy múa, để kiếm chác nào!"

Vương Ngữ Yên mừng rỡ như điên, phảng phất nhìn thấy muôn vàn công lực đang chờ đợi các nàng tới lấy.

"Được!"

Chúng nữ Chung Linh lập tức đáp ứng.

Mộc Uyển Thanh, càng trực tiếp gật đầu, quên đi lời thề trước đó.

"Nhóm Vương cô nương nhảy múa, tại hạ thổ huyết cũng muốn tặng thưởng mỗi ngày."

Rất nhiều sắc lang đều đang ủng hộ việc này, khiến cho đám Vương Ngữ Yên lập tức trở nên nhiệt tình.

"Con mẹ nó, câm miệng cho ta, bọn họ nhảy múa chỉ có thể cho mình ta xem!"

Khuôn mặt Lưu Tiêu lập tức đen lại.

Đây là dàn hậu cung của hắn, làm sao có thể nhảy múa cho người khác xem được.

Lưu Tiêu nói: "Chỗ tốt của video vạn giới không chỉ có như vậy!"

"Nếu người hâm mộ của các ngươi đạt được một số lượng nhất định, liền có thể trở thành tác giả nhất tinh."

"Trở thành tác giả nhất tinh, phần trăm mà các ngươi phải chia cho nền tảng video vạn giới cũng sẽ giảm bớt."

"Nếu mà người hâm mộ đủ nhiều, sẽ giống như bổn lâu chủ, trở thành một tác giả cửu tinh có thể đăng tải tác phẩm của mình ra khắp vạn giới."

"Khi đó, một phần thưởng tùy ý của đại lão trong chư thiên vạn giới, sẽ có thể để các ngươi trực tiếp phá toái hư không."

"Chưa kể, người hâm mộ càng nhiều, thì các ngươi sẽ càng nhận được tư chất tu luyện nhất định."

Lời nói của Lưu Tiêu, lần nữa để cho lòng người chấn động không ngớt, hưng phấn như điên.
Quá nghịch thiên!

Phải biết rằng, phần thưởng không chỉ có công lực, mà còn có những đồ tốt khác.
Chỉ là Cửu Châu cằn cỗi, bọn họ chỉ có thể dùng công lực để làm phần thưởng.

Nếu như tiến vào nền tảng lớn như chư thiên vạn giới, những cao thủ phá toái hư không đó tùy tiện quăng một cọng lông, đều sẽ là vô thượng chí bảo

trong mắt bọn họ.

"Lâu chủ, làm streamer cần điều kiện gì?"

"Lâu chủ, bọn ta có thể livestream tu luyện không?"
...

Sau đó, mọi người điên cuồng đặt câu hỏi.

Rất nhiều người đều đang thông qua phòng livestream đặt câu hỏi.
Lưu Tiêu giải đáp từng cái một.

Chờ không ai hỏi nữa, hắn dự định kết thúc buổi livestream này.
Bởi vì hắn còn nhớ những video clip mà hắn xem trước kia.

Đã lâu không lướt xem video clip, Lưu Tiêu rất hoài niệm cảm giác mỗi ngày ôm điện thoại di động ở kiếp trước.

"Mẹ! Phổ cập kiến thức cho thổ dân mệt thật!"

Sau khi chửi xong, Lưu Tiêu đóng livestream lại.
Trong Thiên Cơ Lâu, mọi người muối mặt.

Hai chữ "thổ dân" này, mọi người đều biết lâu chủ đang phỉ báng bọn họ là một lũ quê mùa.
Vô số thế giới?

Còn cường đại hơn Cửu Châu?

Cửu Châu ở trong chư thiên vạn giới, là yếu nhất!

Sau khi Lưu Tiêu kết thúc livestream, nhiều người cảm xúc dâng trào, thấy được thiên địa mênh mông ở bên ngoài, rất đặc sắc.
Mà video vạn giới, sẽ là cơ hội để bọn hắn thông qua livestream, có thể được người ta tặng thưởng công lực cho mình.

Đồng thời cũng có thể thông qua livestream, tăng cấp độ sáng tác, từ đó tiến vào sân khấu lớn của chư thiên vạn giới.

"Thời của ta tới rồi!"

Đế Thích Thiên mừng như điên.

Hắn sống quá lâu, nắm giữ thần công cường đại nhất.

Nếu như bằng lòng lấy ra, chắc chắn có thể hấp dẫn rất nhiều người hâm mộ quan tâm đến nó.

"Lúc trước, ánh mắt của ta, vậy mà chỉ đặt ở trên người Vô Danh!"

"Chư thiên vạn giới mới là sân khấu cho ta tỏa sáng!"

Kiếm Thánh Độc Cô phấn khích.

Thiên kiêu vạn giới, mới là đối tượng tranh hùng xưng bá của hắn.

"Đi Thiên Cơ Lâu trước rồi tính sau!"

Sau một khắc, Kiếm Thánh Độc Cô không còn đi bộ nữa, mà là trực tiếp bay thẳng.

Chương 415. Công đức

Trong Thiên Cơ Lâu!

Lưu Tiêu phổ cập kiến thức cho toàn bộ người Cửu Châu xong, số người hâm mộ của hắn đang điên cuồng tăng vọt.

Hậu quả của nó đó là hệ thống đang yên tĩnh, lần nữa xuất hiện một lượng lớn thông báo.

Định nghĩa về người hâm mộ của chư thiên vạn giới, không phải cứ bấm theo dõi trên nền tảng livestream như kiếp trước là thành người hâm mộ. Mà cần người xem thưởng cho streamer hoặc tác giả, mới có thể được tính là người hâm mộ.

« Chúc mừng độ nổi tiếng của kí chủ tăng lên, toàn bộ phòng của Thiên Cơ Lâu được +1 »
Thông báo vừa ra, bên ngoài Thiên Cơ Lâu thoạt nhìn không có gì thay đổi.

Nhưng Lưu Tiêu hòa làm một thể với Thiên Cơ Lâu, phát hiện mỗi một tầng trong Thiên Cơ Lâu, lặng lẽ xuất hiện thêm gian phòng.

"Không tệ!"

Lưu Tiêu mừng như điên, cũng không uổng công hắn hạ mình làm idol trên

mạng!
Idol trên mạng trong kiếp trước của Lưu Tiêu, gần như là một định nghĩa xấu.
Đối với việc làm idol trên mạng, trong lòng hắn vẫn có đôi chút mâu thuẫn.

Lúc này nhìn thấy chỗ tốt, chút mâu thuẫn ấy trong nháy mắt tan biến không còn vết tích.
Hiện tại căn phòng trong Thiên Cơ Lâu, gần như đã đầy người, đã sớm không đủ chỗ.

Hơn nữa quan trọng nhất là, một tháng sau, Thiên Cơ Lâu sẽ rời khỏi Cửu Châu, du tẩu vạn giới!
Đến lúc đó ngay cả phòng cho khách khứa cũng không có, thì uy danh của Thiên Cơ Lâu sẽ tính sao đây.

Có thể nói lần mở khóa này, mang tới lợi ích không nhỏ cho bước kế tiếp trong kế hoạch của hắn.

« Chúc mừng độ nổi tiếng của kí chủ tăng lên, phòng trọng lực lần nữa mở khóa, khu vực có trọng lực cao nhất có thể lên đến vạn lần »
Lưu Tiêu vui vẻ, lần này độ nổi tiếng tăng lên rất nhiều, rốt cuộc lại mở khóa liên tục.

Trọng lực vạn lần, sợ rằng chí cường giả phá toái hư không tiến vào trong, trong nháy mắt cũng sẽ bị ép thành một hạt bụi!

"Đồ tốt!"

Hắn đang lo lắng sau này nếu mà đi những thế giới kinh khủng như Già Thiên thế giới hay Bàn Long thế giới, không có thứ gì để thu hút người của hai thế giới đó.

Trọng lực vạn lần, e là sẽ có tác dụng không nhỏ đối với Vương Giả đại thành trong Già Thiên thế giới.

"Còn một tháng nữa, phải cố gắng thôi, hắn là còn có thể mở khóa thêm không ít thứ tốt."

Trong lòng đang suy tư, hệ thống lần nữa truyền thông báo.

« Chúc mừng độ nổi tiếng của kí chủ tăng lên, mở khóa một tòa Thời Gian Tháp »
Thời Gian Tháp!

Lại mở khóa kiến trúc mới.

Lưu Tiêu tỉ mỉ tìm hiểu, thì ra Thời Gian Tháp này, là thứ dùng để gia tốc tu luyện.

Có điều, không thể so sánh với gia tốc tu luyện vài lần trong phòng chữ "Thiên", trong Thời Gian Tháp, có thể thông qua gia tốc tốc độ thời gian để đạt gia tốc tu luyện hiệu quả.

Hiện nay, mở khóa tầng thứ nhất của Thời Gian Tháp, có nghìn lần Thời Gian Gia Tốc.

Bên ngoài một ngày, ở trong Thời Gian Tháp đã qua 1000 ngày.
Nghìn lần Thời Gian Gia Tốc!

Trong lòng Lưu Tiêu vô cùng chấn động.
Thời Gian Tháp khủng bố này chính là bảo vật dính líu đến thời gian.
Công năng này, sợ là đến cả Cực Đạo Đại Đế cũng phải nóng mắt.

"Được!"

Trong lòng Lưu Tiêu đại hỉ.

Có Thời Gian Tháp, coi như tiến vào Hồng Hoang, Thời Gian Tháp cũng có thể tạo ra cơn địa chấn.

« Chúc mừng kí chủ, mở khóa Huyễn Thần Đài »

Lại thêm một thứ đồ mới toanh.
Huyễn Thần Đài!

Lưu Tiêu tìm hiểu kỹ càng, phát hiện Huyễn Thần Đài này, là hệ thống chuẩn bị cho công việc sáng tác của hắn ở video vạn giới.

Công dụng của thứ này rất đơn giản, đó là có thể biến những hình ảnh trong đầu hắn trở thành hiện thực, sau đó ghép thành video clip, rồi đăng lên video vạn giới.

Thông báo của hệ thống đến đây là kết thúc nhưng mà trên video vạn giới, bỗng xuất hiện một tin tức nổi bật lướt qua:

« Chúc mừng tác giả Thiên Cơ Lâu chi chủ, vì hoàn thành phổ cập kiến thức video vạn giới cho Cửu Châu thế giới, có công lao giáo hóa, thu được một phần công đức »

Công đức?

Vẻ mặt của mọi người mờ mịt.

Là phần thưởng mà video vạn giới trả cho livestream lần trước của lâu chủ sao?

"Lâu chủ, cái gì là công đức?"

Có người nóng mắt, hỏi Lưu Tiêu.

"Công đức???"

Trong lòng Lưu Tiêu không giữ được bình tĩnh, căn bản không ngờ rằng phổ cập kiến thức video vạn giới cho toàn bộ Cửu Châu, thế mà thu được công lao giáo hóa, được thưởng công đức.
Hắn biết rằng, công đức là một thứ vô cùng đắt giá.

Quan trọng hơn là, công đức rất khó kiếm, không phải cứ làm chuyện tốt là có thể có được công đức.

"Công đức của ta đâu?"

Lưu Tiêu đâu rảnh trả lời câu hỏi của người khác, hắn tìm tòi khắp nơi, cũng không có phát hiện công đức được thưởng đang ở đâu.
Răng rắc!

Trên bầu trời Lạc Dương Thành, bỗng nhiên xuất hiện một thần lôi màu tím khổng lồ nổ tung.

Ánh sáng màu tìm tuyệt thế lóa mắt, nhuộm toàn bộ bán kính trăm dặm trong Lạc Dương Thành thành một màu tím.
Tiếng sét đánh đinh tai nhức óc, khiến cho Lạc Dương Thành đều đang chấn động dữ dội.

Trong lúc nhất thời, mọi người đều bịt tai lại.

"Tiếng sấm lớn thật!"
Mọi người hít vào một hơi.

"Ta sống nhiều năm như vậy, nhưng chưa từng nghe qua tiếng sấm lớn như thế này."

Khuôn mặt Tiếu Tam Tiếu lộ vẻ hoảng sợ.

Mấy nghìn năm tuế nguyệt, hắn chưa từng thấy sấm sét như ngày hôm nay.

Chương 416. Ta muốn trở thành streamer

"Mau nhìn kìa, thứ trên bầu trời là cái gì vậy?"

Bên ngoài Thiên Cơ Lâu, tiếng kinh hô kinh ngạc vang lên ở khắp nơi.

Mọi người đều biết lôi đình ở trước mặt không bình thường.
Nghe vậy, vội vàng chạy ra khỏi Thiên Cơ Lâu.

Trên thực tế, mọi người cũng phát hiện một tình huống rất lạ.

Bởi vì sau khi lôi đình tan biến, một ánh sáng màu vàng thay thế ánh sáng màu tím lúc nãy.
Trên bầu trời Lạc Dương Thành, lúc này bỗng xuất hiện một đám mây vàng khổng lồ.

Chính là đám mây vàng đó phát ra kim quang vô biên, chiếu rọi khắp toàn bộ Lạc Dương Thành.

"Kim Vân biết phát sáng?"

Người của Cửu Châu thế giới, giật mình nhìn thứ chưa từng thấy qua bao giờ.

"Sau khi lôi đình màu tím biến mất, liền xuất hiện Kim Vân này!"

Có người giải thích.

Hơn nữa lúc này, đám mây kim sắc này vẫn đang bành trướng, càng lúc càng to.

Chỉ trong chốc lát, bán kính trăm dặm trong Lạc Dương Thành đều bị Kim Vân khổng lồ bao phủ lại, ngay cả ánh nắng mặt trời cũng không thấy đâu.

"Kim Vân công đức!"

Lưu Tiêu cả kinh.

Hắn vẫn còn đang tìm công đức của mình ở đâu, thì ra không phải video vạn giới trực tiếp phát cho hắn, mà là sẽ hạ từ trên trời xuống.

Mặc dù hắn chưa từng thấy qua Kim Vân công đức, nhưng kiếp trước đọc qua rất nhiều sách, sao mà không biết đám mây vàng trên trời, chính là Kim Vân công đức cơ chứ.

"Quy mô của Kim Vân này, xem ra công đức không hề ít!"

Lưu Tiêu mừng như điên.

Lại một lúc sau, Kim Vân công đức bành trướng hết mức có thể, sau đó nhanh chóng teo lại.
Một tiếng nổ vang trời, thiên địa đều bị oanh động!

"Lâu chủ cẩn thận!"

Đám người Trương Tam Phong hoảng sợ kêu lên, sắc mặt đồng loạt biến sắc.

Chỉ thấy Kim Vân co rút lại đến mức tận cùng, thì giữa nó bỗng bắn ra một cột sáng màu vàng khổng lồ, nhắm thẳng vào đỉnh đầu Lưu Tiêu.

Thiên uy vang trời, thiên địa đều đang chấn động kịch liệt, tạo nên một đợt sóng.

Bên cạnh Lưu Tiêu có một đám võ giả tụ tập, sợ đến mức kinh hồn táng đảm, vô số người thi triển khinh công mau chóng né tránh nó.
Trước thiên uy, Võ Thánh đều như con sâu cái kiến.

Đệ tử Thiên Cơ Lâu thì lại không chạy.

Bọn Tiêu Phong, Vô Danh, không chỉ không chạy, mà còn vận chuyển công lực phản kích Kim Vân.
"Tất cả dừng tay!"

Lưu Tiêu vội vàng quát bảo ngưng lại.

Công đức đánh xuống, không biết có thể bị đánh tan hay không.
Lỡ mà bị đánh tan, hắn sẽ khóc không thành tiếng mất.

Đám người Tiêu Phong nghe vậy, mặc dù không hiểu, nhưng vẫn vội vàng dừng tay.

Ông ông..

Cột sáng hủy thiên diệt địa trong mắt tất cả mọi người, sau khi bắn vào người Lưu Tiêu, cấp tốc hội tụ thành một đạo Kim Luân xoay quanh sau ót hắn.

Chờ sau khi cột sáng biến mất, trên người Lưu Tiêu xuất hiện hào quang thần thánh, vô cùng uy nghiêm.
Dân chúng chung quanh thấy vậy, càng vội vã quỳ xuống đất bái phục.

"Lâu chủ, ngươi thành Thần rồi ư?"

Vẻ mặt Dương Quá cuồng nhiệt, chỉ cảm thấy lâu chủ vào thời khắc này, uy nghiêm khó lường, thánh khiết sâu xa.
Chúng nữ Vương Ngữ Yên, Tiểu Long Nữ, ánh mắt nhìn về phía Lưu Tiêu đều trở nên ngây dại.

Lưu Tiêu vào lúc này, tràn ngập mị lực.

Công Đức Kim Luân sau cái ót, khiến cả người hắn xuất hiện hào quang thần thánh, giống như Thiên Thần hàng thế.
Chính hắn cũng có chút giật mình!

Phần thưởng công đức này, không ngờ lại lớn như vậy, ngưng tụ ra Công Đức Kim Luân.

Thứ này, chỉ có đại năng tuyệt thế trong truyền thuyết, hoặc người của thần tiên mới có được.

"Đây chính là công đức!"

Lưu Tiêu vừa mở miệng, trong nháy mắt hình tượng thần thánh của hắn biến mất không còn một mảnh.
Sự tương phản này, khiến người ta muốn thổ huyết.

"Vãi chưởng! Công đức quá kinh người!"

Vi Tiểu Bảo chạy về.

Nhìn Công Đức Kim Luân trôi nổi sau đầu Lưu Tiêu, tròng mắt hâm mộ và đỏ bừng.
Đây tuyệt đối là lợi khí cưa gái số một.

Bởi vì hắn nhìn thấy, kể cả Song Nhi A Kha, ánh mắt nhìn về phía Lưu

Tiêu cũng có chút mê ly.
Quá soái!

Con mẹ nó, quá ngầu!

Đến cả Yêu Nguyệt luôn lộ khuôn mặt lạnh lùng và không nể nang bất kỳ ai, lúc này cũng có chút ít sự kích động, nhìn về phía lâu chủ, có chút đỏ mặt.

"Cút ngay, tên sắc lang nhà ngươi, không muốn nói chuyện với ngươi!"

"Đường đường là Công Đức Kim Luân, lại nghĩ dùng nó để đi tán gái."

Lưu Tiêu lười để ý tên sắc lang Vi Tiểu Bảo này, quay người lại đi vào Thiên Cơ Lâu.
Những người chạy trốn lúc trước, bây giờ đều ngượng ngùng quay lại.

"Lâu chủ, Công Đức Kim Luân có ích lợi gì không?"

Vương Ngữ Yên rục rịch, không nhịn được đưa tay sờ Công Đức Kim Luân sau ót Lưu Tiêu.
Nào ngờ, vừa sờ một cái, cánh tay của nàng trực tiếp xuyên qua, không có cảm giác gì.

Nếu không phải mắt thấy vòng sáng kim sắc đang lơ lửng sau đầu Lưu Tiêu, thì e rằng người khác cũng không khỏi hoài nghi sự tồn tại của Công Đức Kim Luân.

Lưu Tiêu nói: "Tác dụng rất lớn!"

"Công đức, kể cả Thánh Nhân cũng phải nóng mắt."

Sau khi nói xong, Lưu Tiêu phản ứng lại.

"Quên mất, các ngươi đâu biết Thánh Nhân là gì."

“Thánh Nhân, hắt hơi một cái cũng có thể diệt Cửu Châu thành tro tàn.”
Lời này vừa nói ra, mọi người đều vô cùng rung động.

Tồn tại khủng bố như vậy, thế mà nóng mắt với cả công đức.

"Ta muốn mở livestream!"

"Ta muốn trở thành một streamer!"

Rất nhiều người kích động.

Bởi vì lúc trước lâu chủ cũng đã nói, mở livestream trên video vạn giới, cũng có thể được thưởng công đức.
Công đức vô đối như thế, mặc kệ nó có hữu dụng hay không, đoạt nó trước rồi tính.

Chương 417. Ngọc Hoàng đại đế cũng đi câu like

Lưu Tiêu nói: "Công đức cực kì huyền diệu, công đức trên người tích lũy đến một mức độ nhất định, thì khi tu luyện, tu vi sẽ tăng lên rất nhiều."

"Cái gì mà tẩu hỏa nhập ma, cũng không dám mò đến tìm ngươi."

"Nếu như cam lòng, dùng công đức luyện bảo, thì ắt là một chí bảo."

"Nó còn có thể tăng vận khí, nói không chừng vừa ra ngoài, là có thể nhặt được thần binh lợi khí, thiên tài địa bảo."

"Công đức hộ thể, nếu mà có người muốn hại ngươi, không biết chừng hắn vừa ra khỏi cửa liền bị té gãy chân, trên đường bị người khác giết."

Mọi người lần nữa chấn động không thôi, đỏ mắt cả lên.

Công đức này có thể nói là nghịch thiên.

Có điều, bọn họ cũng không biết thứ này, rất khó thu được.

"Được rồi! Mọi người giải tán đi!"

"Muốn công đức, thì đều đi ngẫm lại xem mình am hiểu cái gì, làm sao để livestream cho tốt vào."

Lưu Tiêu vung tay lên, cúi đầu mở video vạn giới ra.

Phổ cập kiến thức cho thổ dân này một hồi, hắn còn chưa kịp xem nội dung trong video vạn giới.

"Ể?"

Lưu Tiêu phát hiện có gì đó sai sai, ngẩng đầu một cái, phát hiện mọi người đều không hề rời đi, vẫn còn vây quanh hắn.

"Các ngươi muốn làm gì?"
Bọn người kia, thế mà không đi mở livestream.

"Lâu chủ, chúng ta muốn quan sát thế giới khác."

"Đúng vậy a lâu chủ, mở video vạn giới của ngươi ra, bọn ta cũng muốn xem."
...

Mọi người nhìn về phía Lưu Tiêu bằng cặp mắt thèm thuồng.

Bởi vì video vạn giới của hắn không giống người thường, có thể nhìn thấy đồ vật của những thế giới khác.
So với việc livestream mơ hồ, bọn họ càng muốn xem tình hình của những thế giới khác hơn.
Nên là, mọi người đều không hề rời đi.

Lưu Tiêu nói: "Thôi được!"

Tâm niệm vừa động, màn ảnh video vạn giới nhanh chóng phóng to ra.

« Bảng xếp hạng livestream của Tây Du thế giới »

Lưu Tiêu nhìn đến đây, trực tiếp bấm vào.

« Nhị Lang Thần dạy ngươi như làm sao huấn luyện một con chó biết nghe lời »

« Thất Tiên Nữ livestream trích Bàn Đào »

« Na Tra đang livestream giảng về yếu quyết Ba Đầu Sáu Tay »

« Hằng Nga Tiên Tử: Ta đang đợi ngươi »
...

Nhị Lang Thần!

Na Tra!

Hằng Nga!

Chứng kiến từng nhân vật trong thần thoại vậy mà thực sự tồn tại ngoài đời, không ai có thể bình tĩnh được.

"Thì ra Thần Thoại là có thật!"

Trương Tam Phong chấn động.

"Thế chẳng phải nói, Đạo Tổ Tam Thanh, đều là những người có thật sao!"

Vương Trùng Dương cũng rất kinh ngạc.

"Lâu chủ, Tây Du thế giới là gì vậy, là nơi ở của Thiên Đình sao?"

Đây chính là nguyên nhân mà những người này không muốn rời đi, muốn xem video vạn giới của Lưu Tiêu.

"Lâu chủ, ta muốn xem Thất Tiên Nữ livestream!"

Hai mắt Vi Tiểu Bảo tỏa sáng.

"Tên hám gái nhà ngươi, xem Thất Tiên Nữ thì có gì hay chứ!"

Sắc mặt Tiêu Phong khó coi nhìn về phía Vi Tiểu Bảo.

"Lâu chủ, xem phòng livestream của Na Tra đi, bọn ta muốn học Ba Đầu Sáu Tay."

Tiêu Phong là người ưa thích chiến đấu, nhìn thấy Ba Đầu Sáu Tay, ánh mắt nhìn mãi không rời.

"Lâu chủ, xem Hằng Nga, nàng đang chờ ta."

"Không phải! Nàng đang chờ ta!"

Vi Tiểu Bảo vội vàng đổi giọng, căn bản không sợ Tiêu Phong.
Vị Hằng Nga này, cũng khéo thật!

Lưu Tiêu cũng không ngờ là, video vạn giới ở Tây Du, đã phát triển đến nước này.
Đường đường là Hằng Nga Tiên Tử, đều học được những chiêu trò của mấy nữ idol trên mạng ở kiếp trước.

Cố ý tạo một tiêu đề phóng đãng để câu view, sợ là bọn sắc lang nhìn thấy

nó, đều cho rằng mình là người mà Hằng Nga đang chờ.

"Lâu chủ, xem Hằng Nga đi!"

Không chỉ Vi Tiểu Bảo, rất nhiều người đều đang kêu ca.

Lưu Tiêu mắt điếc tai ngơ, nhìn người đứng đầu bảng livestream bên Tây Du thế giới.

« Ngọc Hoàng Đại Đế: Livestream Tôn Hầu Tử đi lấy kinh »

Đã bắt đầu đi lấy kinh rồi ư?

Lưu Tiêu sửng sốt!

Hắn không hứng thú với Hằng Nga và Thất Tiên Nữ gì đó.

Thất Tiên Nữ bị Tôn Ngộ Không nhốt ở vườn Bàn Đào, ai cũng không biết trong đó xảy ra chuyện gì.
Một vị Hằng Nga Tiên Tử, khắp nơi đều là một đám mê gái.

Hậu Nghệ, Ngô Cương, Ngọc Đế, Thiên Bồng.
Nếu là thời điểm hiện tại mà nói, chuyện xấu đầy thân.

So ra, vẫn là đầu bảng livestream thú vị hơn.

Phỏng chừng cũng đã đến diễn biến then chốt, bằng không sẽ không có nhiều người xem đến thế.
Không do dự, Lưu Tiêu bấm vào xem...
"Các vị đạo hữu, theo dõi bản đế, xem con đường thỉnh kinh ở Tây Du, không nên xem mấy kênh lậu!"

"Nhắc lại lần nữa, bản đế là kênh livestream độc quyền, là streamer duy nhất có thể livestream con đường thỉnh kinh ở Tây Du."

"Muốn xem đại sự kiện về Tây Du, chỉ có thể ghé qua phòng livestream của bản đế."

Phòng livestream của Ngọc Hoàng Đại Đế mở ra, Lưu Tiêu không nhìn thấy thầy trò Đường Tăng đâu, mà chỉ thấy Ngọc Hoàng Đại Đế đang điên cuồng gào thét giống như bọn khoe mẻ của kiếp trước???

Lưu Tiêu như bị sét đánh!

Má nó!

Video vạn giới này giống y hệt như kiếp trước.

Thậm chí đến cả người như Ngọc Hoàng Đại Đế, hạ mình làm streamer thì đã đành, bây giờ còn đang lôi kéo người xem trở về phòng mình.
Uy nghiêm của Thiên Đế, không khỏi có chút thấp kém.

"Vì công đức và người hâm mộ, xem ra Ngọc Hoàng Đại Đế cũng đang liều mình."

Lưu Tiêu cạn lời.

Biết nguyên nhân mà Ngọc Hoàng Đại Đế bỏ nhiều công sức như vậy là gì.

Nằm ở vị trí Chí Tôn của Tam Giới, sau lưng có rất nhiều đại lão chống đỡ.
Toàn bộ Tam Giới, người có thể hiệu lệnh ít càng thêm ít.

Ngọc Hoàng Đại Đế, cũng rất biệt khuất.

Chương 418. Mắng chửi Ngọc Đế

"Đây chính là Ngọc Hoàng Đại Đế?"

Trong Thiên Cơ Lâu, đám người Trương Tam Phong cũng bị hành động lôi kéo người xem của Ngọc Hoàng Đại Đế làm sốc tới mức há hốc mồm.

"Ngọc Đế lợi hại thật! Như Lai Phật Tổ cũng không có quyền livestream Tây Du!"

"Tây Du được lắm, để con khỉ kia đi gieo họa Đại Lôi Âm Tự."

"Người ở trên chớ nói lung tung, nếu để con khỉ kia thấy được, ngươi sẽ ăn trái đắng đấy."
...

Bên trên kênh chat, là một đám thần tiên quỳ liếm Ngọc Hoàng Đại Đế.

"Tây Du?"

"Bọn ngu xuẩn các ngươi!"

"Đến lúc đó, Tây Phương Giáo truyền vào Trung Thổ, tín đồ của các ngươi đều chạy đi tin tưởng Tây Phương Giáo."

"Chuyện này đối với các ngươi có chỗ tốt gì?"

"Lại còn ngu xuẩn phối hợp với nhau!"

Không có Tôn Ngộ Không, Lưu Tiêu cũng không muốn xem người bình thường ở đây thổi phồng Ngọc Hoàng Đại Đế.
Ném câu nói tiếp theo, hắn lập tức tắt phòng livestream.

Tây Du thế giới, Lăng Tiêu Bảo Điện, Ngọc Hoàng Đại Đế đang livestream lập tức ngây dại ra.
Tiếng nịnh bợ điên cuồng, lập tức biến mất.

Toàn bộ Thiên Giới, trở nên yên tĩnh.
Bọn ngu xuẩn các ngươi!

Đây không phải là chửi luôn cả Ngọc Hoàng Đại Đế sao.

"Vãi chưởng! Mau đăng xuất!"

"Mau lên mau lên, Ngọc Đế bị mắng, chớ bị vạ lây vô tội!"

"Mẹ nó! Cuồng đồ từ đâu tới, lá gan lớn như vậy, mắng chúng tiên, còn dám mắng cả Ngọc Đế."

"Thiên Cơ Lâu chi chủ là vị nào, không thể trêu vào, đi mau!"
...

Vô số thần tiên, yêu quái chấn động không thôi, vội vàng rời khỏi phòng livestream của Ngọc Đế.
Ngọc Hoàng Đại Đế bị chửi, đây cũng không phải là chuyện nhỏ.

Trong lòng Thiên Đế tức giận, Tam Giới cũng không yên bình.
Vị trí của Ngọc Hoàng Đại Đế, hoàn toàn chính xác là biệt khuất.
Nhưng đó là đối với Ngọc Hoàng Đại Đế.

Trong bọn họ, không biết có bao nhiêu người đều nóng mắt với vị trí này.
Lửa giận của Ngọc Hoàng Đại Đế, không phải ai cũng có thể chịu được.
Về phần lâu chủ Thiên Cơ Lâu, rất nhiều người đều không để ý tới.
Điều mà bọn họ chú ý, đó là đối phương mắng Ngọc Hoàng Đại Đế là đồ ngu xuẩn.

"Lớn mật!"

Ngọc Hoàng Đại Đế tức giận!

Chớ nhìn hắn lộ ra bộ dáng gần gũi trên livestream, đó chỉ là vì công đức và người hâm mộ.
Bây giờ nổi giận đùng đùng, Tam Giới đều nổi lên phong vân.

Bị người trong phòng livestream mắng là đồ ngu xuẩn, mất hết thể diện.

Thân là Chí Tôn của Tam Giới, Ngọc Đế sao có thể nhịn được.
Nếu là Thượng Cổ Đại Thần, Hỗn Nguyên Thánh Nhân mắng hắn thì còn tạm chấp nhận được.

Thế nhưng một Thiên Cơ Lâu chi chủ mà chưa từng nghe nói qua, vậy mà dám mắng hắn.

"Thái Bạch Tinh Quân, lấy Hạo Thiên Kính cho bản đế!"

"Tìm cho bản đế!"

"Thiên Cơ Lâu chi chủ này dám mạo phạm thiên uy, nhất định phải để hắn chịu hình phạt sét đánh hỏa thiêu."

Ngọc Hoàng Đại Đế tức giận!

Thái Bạch Tinh Quân không dám thờ ơ, vội vàng dùng Hạo Thiên Kính để dò xét Tam Giới.

Ba động vô hình xao động trong Tam Giới, cũng không có bất kỳ bóng dáng nào về Thiên Cơ Lâu chi chủ.
Lần này, cái trán của Thái Bạch Tinh Quân điều khiển Hạo Thiên Kính cũng mơ hồ đổ mồ hôi.

"Bẩm báo Ngọc Đế, không có phát hiện tung tích của Thiên Cơ Lâu chi chủ."

Trong lòng Thái Bạch Tinh Quân run sợ, nói kết quả ra.

Có thể ẩn giấu tung tích trước Hạo Thiên Kính, Thiên Cơ Lâu chi chủ này, phỏng chừng không chỉ là một cuồng đồ, mà là một vị cao thủ ẩn thế.

Chuẩn Thánh???

Mí mắt Ngọc Hoàng Đại Đế điên cuồng giật giật.

Sau Phong Thần, từng vị Thượng Cổ Đại Thần đều thoái ẩn.

Tam Giới có nhân vật tuyệt đỉnh nào, hắn đều biết.

Trên Chuẩn Thánh, hắn dám cam đoan không có vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này.
Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, bầu không khí ngột ngạt đến đáng sợ.

Một vị Chuẩn Thánh, không tìm được danh xưng, đối phương mắng ngươi, ngươi cũng không làm gì được.

Thiên Đình không sợ một vị Chuẩn Thánh, nhưng trước hết ngươi phải biết được đối phương đang ở đâu.
Về phần Hỗn Nguyên Thánh Nhân!

Bọn họ chưa bao giờ nghĩ đến điều này.

Mặt mũi của Thánh Nhân, sẽ không tự hạ mình đi mắng Ngọc Đế.
Coi như mắng, cũng sẽ không dùng thân phận giả.

"Lưu ý tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này cho bản đế!"

Ngọc Hoàng Đại Đế cắn răng.

Nếu tra ra được ai là Thiên Cơ Lâu chi chủ, cho dù là Chuẩn Thánh thì sao chứ.
Coi như mạnh hơn Hạo Thiên hắn.

Cùng lắm thì, chạy đi khóc lóc nhờ lão tổ ra tay...

"Vãi chưởng! Kích thích thật!"

Tôn Ngộ Không nhìn thấy Ngọc Đế bị chửi, thống khoái không thôi.
Bọn họ vốn là nhân vật chính trong Tây Du.

Thế nhưng lão gia hỏa Ngọc Đế này lại cấu kết với Phật Tổ ở phương Tây, thế mà không cho phép bọn họ livestream con đường thỉnh kinh ở Tây Du.
Lợi dụng quyền lực này, người hâm mộ của Ngọc Đế có không ít, thu hoạch được lượng lớn công đức.

"Hầu ca, vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này, có phải đã nói ra những lời mà đến cả ngươi cũng không dám nói không."

Trư Bát Giới ý cười đầy mặt.

Trên thực tế, hắn cũng muốn nói như vậy.

Nhưng hắn không có lá gan làm chuyện này, nên đành phải trông cậy vào Tôn Ngộ Không.

"Ngươi nói lão tôn ta không dám mắng Ngọc Đế lão nhi?"

Hỏa Nhãn Kim Tinh của Tôn Ngộ Không lóe lên, xuất hiện hung quang dọa người.
Lúc này, cái cổ của Trư Bát Giới co rụt lại, không dám nói lời nào.

Ầm ầm!

Tiếng sấm vang vọng bầu trời, đang cảnh cáo Tôn Ngộ Không.
Hiện tại Ngọc Đế đang tức giận.

Lôi Công, Điện Mẫu giám sát thiên hạ, có người mắng Ngọc Đế, bọn họ sẽ ra tay.

Chương 419. Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật của chư thiên vạn giới

"Có ngon thì nhắm lôi đình vào người lão tôn này!"

Tôn Ngộ Không kiệt ngạo ngẩng đầu, giống như đang liếc nhìn Lôi Công Điện Mẫu trên đám mây.
Thân thể của Lôi Công Điện Mẫu run lên, không dám nhắm thẳng vào người Tôn Ngộ Không.

Nhưng có cảnh cáo này, Tôn Ngộ Không cũng không tiếp tục mắng.
Ngũ Trang Quan!

Trấn Nguyên Tử nhíu chặt lông mày!

"Kỳ quái, ta không suy tính được thân phận của vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này."

Bất kể là ai, dám cả gan mắng Ngọc Đế cùng với quần tiên là bọn ngu xuẩn, thì đều gợi cho hắn hứng thú cực lớn.

Đặc biệt là sau khi Hạo Thiên Kính nhìn quét Tam Giới, nhưng lại không có kết quả gì.

Điều này hiển nhiên là Thiên Đình không tra được Thiên Cơ Lâu chi chủ là ai.

Trấn Nguyên Tử dùng thần thông suy tính, phát hiện bản thân cũng không suy tính được thân phận của Thiên Cơ Lâu chi chủ.
Lần này, đến lượt Trấn Nguyên Tử rung động.

Hắn cũng không suy tính ra thân phận của Thiên Cơ Lâu chi chủ, thế thì Hạo Thiên Kính không tìm được người đó cũng là điều rất bình thường.

Về phần Thiên Cơ Lâu chi chủ nói hậu quả của việc Tây Phương Giáo truyền vào Trung Thổ trong phòng livestream, các đại lão đứng đầu như bọn họ sao mà không biết chứ.

Chỉ có điều, lượng kiếp của Tây Du chính là "Thiên" định, Tam Thanh đều phải diễn kịch theo, chứ đừng nói là Địa Tiên Chi Tổ hắn đây...

Đại Lôi Âm Tự!

"A Di Đà Phật!"

"Vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này, có cơ hội phải mời hắn đến Linh Sơn ta làm khách!"

Vẻ mặt của Phật Tổ Như Lai hiện lên nụ cười hiền lành.

Nhưng trong lòng thì vô cùng tức giận.

Một tên Thiên Cơ Lâu chi chủ không biết từ đâu nhảy ra, muốn vạch trần bản chất của Tây Du.
Có điều, Tây Phương Giáo rầm rộ, đây là "Thiên ý", có người biết cũng chẳng sao.

Cơ mà, đối với tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này, Như Lai cũng nảy sinh hứng thú.
Dự định "Mời" đối phương đến Đại Lôi Âm Tự làm khách.

Tây Du thế giới, trông có vẻ bình tĩnh.

Nhưng những gì mà Lưu Tiêu nói, đã tạo ra động tĩnh không hề nhỏ.

Chí ít, rất nhiều người đều biết có một người tên là Thiên Cơ Lâu chi chủ, gan to bằng trời mắng Ngọc Đế.
Thậm chí, bắt đầu có những người có chủ ý với Thiên Cơ Lâu chi chủ, muốn nhìn thử hắn khi nào sẽ xuất hiện lại.

Có thể nói, bởi vì một câu nói của Lưu Tiêu, Tây Du như quả bom nổ chậm...

Chưa kể, bên trong Thiên Cơ Lâu.

Lưu Tiêu lướt video một hồi, phát hiện người của chư thiên vạn giới, cũng không có nắm giữ tinh túy của video clip.
Đại đa số người, không livestream tu luyện, thì livestream đánh lộn, thám hiểm...

Về phần người làm video clip, không có mấy mống.

Kể cả những video có nội dung ngắn, trên cơ bản là nghìn bài mới có một.

Hoặc là đăng tải một đoạn khẩu quyết tu luyện, hoặc là đăng tải một đoạn video đánh nhau.
Xem một hồi, trong lòng Lưu Tiêu đã có lòng tin.

Nếu hệ thống cho hắn thân phận tác giả cửu tinh, đương nhiên là phải tận dụng cho thật tốt rồi.
Hơn nữa đồ vật được sáng tác ra, không thể cô phụ danh tiếng tác giả cửu tinh được.

"Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật của chư thiên vạn giới đã kiểm kê xong!"

Rất nhanh, một chuỗi tiêu đề cho video đã được Lưu Tiêu nghĩ ra.

Cũng có kinh nghiệm từ Thiên Cơ Lâu trước đó, nên hắn biết thứ gì mới có thể hấp dẫn người khác.
Có manh mối, Lưu Tiêu quay trở về phòng, mở Huyễn Thần Đài ra rồi bắt đầu vào việc.

« Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật của chư thiên vạn giới kiểm kê xong »

« Lần kiểm kê này, chỉ dựa vào độ ngông cuồng, không dựa vào tu vi »

"Suy tính Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật của chư thiên vạn giới!"

Xác định xong tiêu đề, Lưu Tiêu bắt đầu dùng Thiên Cơ Lâu suy tính.

Rất nhanh, trên màn ảnh trước mặt Lưu Tiêu, xuất hiện cái tên đầu tiên.

"Là hắn?"

Lưu Tiêu vô cùng kinh ngạc, rất nhanh thì nhớ tới hình dáng của chủ nhân này.

Bạo ngược!

Cuồng vọng vô biên!

Ánh mắt như lửa dốt, binh khí hình côn!

Một sống lưng chưa từng luồn cúi trước ai!

Coi như thân thể rách nát, hắn cũng sẽ toả ra chiến ý vô tận.
Coi như đối mặt với Thần Vương Thiên Tôn, hắn cũng không chút kinh sợ nào.

"Đây chính là một nhân vật kiêu căng khó thuần!"

Trong lòng Lưu Tiêu thầm than.

Cùng lúc đó!

Huyễn Thần Đài cũng căn cứ theo những gì mà Lưu Tiêu tưởng tượng trong đầu, xuất hiện nội dung tương ứng.

"Không tệ!"

Lưu Tiêu nhìn một cái, đồ vật xuất hiện giống y như đúc ấn tượng của hắn đối với người nọ.
Rất nhanh, từng câu từng chữ xuất hiện!

"Hắn là Siêu Cấp Thần Thú!"

"Con trai cưng của Thiên Địa!"

"Hắn kiêu căng khó thuần, bất kính thiên, không biết bái!"

"Đối mặt với cường địch, chỉ có tử chiến cuồng bạo!"
...

Lưu Tiêu căn cứ những gì nhân vật này đã trải qua, một vài hình ảnh về trận đại chiến tuyệt thế bắt đầu xuất hiện trong Huyễn Thần Đài.
Chỉ chốc lát, mọi thứ kết thúc.

Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật của Chư thiên vạn giới, video đầu tiên đã hoàn thành.

Lưu Tiêu không do dự, tiện tay lựa chọn đồng bộ chư thiên vạn giới, đăng nhân vật thứ nhất này lên video vạn giới.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ, lão tôn ta thưởng thức ngươi nhất!"

Trên đường đi Tây Du, Tôn Ngộ Không đăng một dòng trạng thái.

Kèm theo biểu cảm "cười đắc trí", hắn đang nhạo báng chuyện Ngọc Đế bị chửi.
Mọi người đều biết, Tôn Ngộ Không không ưa Ngọc Đế.

Chưa bàn đến ân oán lúc trước, chỉ bằng vào việc Ngọc Đế cưỡng ép độc quyền livestream hành trình Tây Du, khiến cho Tôn Ngộ Không rất không vui.

Chương 420. Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật của chư thiên vạn giới (2)

"Đại Thánh, Thiên Cơ Lâu chi chủ là ai!"

"Người có thể để cho Đại Thánh bội phục người, nhất định không đơn giản!"

"Vãi chưởng! Có thể để cho Đại Thánh cũng phải bội phục, Thiên Cơ Lâu chi chủ này có chút bất phàm a!"

Tôn Ngộ Không nhìn những lời bình luận này, tâm tình cao hứng!

Ngọc Đế không muốn tất cả mọi người nói về nó, thì hắn càng muốn nói ra chuyện Ngọc Đế lão nhi bị chửi.

"Ngộ Không, ngươi đừng phát video clip!"

"Lần trước, vì ngươi phát video clip làm bại lộ vị trí của chúng ta, nên mới bị yêu quái tìm tới!"

Âm thanh trách cứ của Đường Tăng vang lên.

Không cho phép bọn họ livestream, cũng là vì "Bảo hộ" bọn họ.

Coi như Ngọc Đế livestream, cũng chỉ vào lúc bọn hắn trải qua đau khổ mới livestream.

"Sư phụ, ngươi không cần phải lo!"

"Yêu quái tới, lão tôn ta cho một gậy là chết ngay ấy mà!"

Tôn Ngộ Không đang nói, giọng nói của Trư Bát Giới vang lên.

"Hầu ca mau nhìn, ở đây có một video rất hay!"

Rất hay?

Tôn Ngộ Không sao mà không biết, video mà Trư Bát Giới cảm thấy hay, đều là liên quan đến Hằng Nga, hắn không có chút hứng thú nào.

"Đi, đừng quấy rầy lão tôn ta xem video!"

Tôn Ngộ Không đuổi Trư Bát Giới đi chỗ khác giống như đuổi ruồi. Những người kia cũng không phải là hầu tử, có gì mà hay chứ.

"Hầu ca, ngươi xem thử cái này đi!"

"Ta cảm thấy video này, hình như đang nói về ngươi."

Trư Bát Giới không cam lòng, đưa màn ảnh video vạn giới sang.

« Kiểm kê Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật của chư thiên vạn giới »

Hai mắt Tôn Ngộ Không sáng lên.

Xem ra đã bị tiêu đề này hấp dẫn!

Nếu bàn về điều này, thì ai có thể so sánh với Tôn Ngộ Không hắn chứ.

"Tiêu đề này rất phù hợp khí chất của lão tôn ta!"

Tôn Ngộ Không lập tức mặt mày rạng rỡ.

"Bát Giới làm tốt lắm!"

"Lần sau có yêu quái, hầu ca ta lên trước."

Trư Bát Giới mừng như điên, tiếp tục nói: "Hầu ca, ta cảm thấy kiểm kê này, ngươi hẳn là đứng nhất!"

"Nói không chừng sau đợt này, hầu ca ngươi sẽ có thêm không ít người hâm mộ!"

Xem hai người nói xong hăng say như thế, Sa Hòa Thượng cũng bu lại.

"Kiểm kê Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật của chư thiên vạn giới?"

Sa Hòa Thượng nhìn một cái, ánh mắt trong nháy mắt trừng lớn, bị tiêu đề này hấp dẫn.

"Video này thú vị thật!"

"Nhớ năm đó Quyển Liêm Đại Tướng ta, cũng là một nhân vật kiệt ngạo bất tuân."

"Bảng xếp hạng này, nên có một chỗ cho ta!"

Gia hỏa Sa Tăng này, trong nháy mắt cũng cho rằng mình có thể sẽ lên bảng.
Trư Bát Giới nghe vậy, trong mắt lóe lên hào quang.

"Lão Trư ta tình nguyện bị đánh xuống thế gian, mất Thần Vị, cũng không phủ nhận tình yêu dành cho Hằng Nga Tiên Tử."

"Lão Trư ta, cũng coi như là một nhân vật kiệt ngạo!"

Lập tức, ba người đều cho rằng mình có tư cách lên bảng.

"Ngươi còn dám xuất hiện!"

Lăng Tiêu Bảo Điện, sau khi Lưu Tiêu đăng video, Ngọc Hoàng Đại Đế liền phát hiện.
Nhưng chỉ sau một khắc, hắn đã bị tiêu đề của video hấp dẫn.

“Liệt kê Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật của chư thiên vạn giới?"

Trong mắt Ngọc Đế lóe lên tinh quang.

"Bản đế thống ngự Tam Giới, quản thúc tiên yêu ma!"

"Kể cả Tôn Hầu Tử, cũng bị hàng phục."

"Luận về kiệt ngạo bất tuân, ai có thể so sánh với bản đế chứ!"

Trong Tây Du thế giới, bởi vì sự kiện Lưu Tiêu mắng Ngọc Đế cùng với chúng tiên thần, độ nổi tiếng của hắn đang nhanh chóng tăng vọt.
Người chú ý đến hắn có rất nhiều.

Video vừa được đăng lên, không ít người lựa chọn bấm vào xem.
Sư Đà Lĩnh!

Kim Sí Đại Bằng cũng chú ý đến cái tên tác giả Thiên Cơ Lâu chi chủ!

"Ngay cả Như Lai Phật Tổ ở Tây Thiên, ta đều không sợ!"

"Luận về bất tuân, đương đại ai có thể so bì với ta."

Vẻ mặt Kim Sí Đại Bằng cười nhạt.

Tôn Ngộ Không đệ nhất?

Hỏi qua Kim Sí Đại Bằng ta chưa?
Ngũ chủ quan Đông Tây Nam Bắc Tứ Hải Long Vương, cũng bị video của Lưu Tiêu hấp dẫn.
Phàm là người nào nhìn thấy tiêu đề video này, đều sáng rực hai con mắt.
Cả ngàn buổi livestream chỉ có một chủ đề về tu luyện tranh đấu, đã sớm khiến người ta phát ngán.

Bất thình lình xuất hiện một video độc đáo như thế, liền hấp dẫn ánh mắt của rất nhiều người.
Huống chi, tác giả của video, chính là người mà lúc trước gan to bằng trời mắng chửi Ngọc Hoàng Đại Đế là đồ ngu xuẩn.
Coi như hắn livestream ăn cơm, e là cũng sẽ có người vào xem thử.

"Vãi chưởng! Thiên Cơ Lâu chi chủ ghê thật, ta còn tưởng rằng sau khi mắng Ngọc Đế, hắn phải ẩn trốn chứ."

"Kiệt ngạo bất tuân, bảng xếp hạng này hay đấy chứ."

"Thiên Cơ Lâu chi chủ, đây là đang tiếp tục khiêu khích Ngọc Đế a."
...
Lúc này, video bắt đầu.

Giữa tiếng ầm ầm vang dội, một cây côn lớn nhét đầy thiên địa.
Cây côn quét ngang, dãy núi hơn mười dặm lúc này đều bị vỡ nát.

Ngay sau đó, một đôi mắt đỏ rực như lửa, con cự viên màu xanh lam xuất hiện trong video.
Khắp người cự viên rỉ máu, tràn đầy vết rách loang lổ.

Đối diện với nó, đó là mấy trăm con yêu quái đang giương cung bạt kiếm.

Nhưng mà cự viên không sợ, trên người của nó, có một cỗ lực lượng cuồng bạo.

"Hỏa Nhãn Kim Tinh!"

"Hầu ca đây là ngươi thì phải?"

Trư Bát Giới hô to.

Hình tượng này, rất giống với Tôn Ngộ Không.

Giữa Tam Giới, hầu tinh lợi hại nhất, cũng chỉ có mình hầu ca hắn.

"Ngốc tử, đây không phải là Hỏa Nhãn Kim Tinh, mà là một loại thiên phú.”
Ánh mắt của con khỉ này, tuy là rất giống với Hỏa Nhãn Kim Tinh.

Nhưng hắn vừa liếc mắt liền nhận ra, đó không phải là Hỏa Nhãn Kim Tinh.

Chương 421. Một thiếu niên đội mũ rơm

Phụ đề độc thoại xuất hiện: « Hắn đối mặt cả trăm cả ngàn địch nhân, vẫn mặt lạnh như tiền »

« Kiệt ngạo ngông nghênh, khiến hắn trở thành cuồng nhân trời sinh chỉ biết chiến đấu »
Đây chẳng phải là đang nói mình sao?

Cộng thêm đối phương còn là một con khỉ, Tôn Ngộ Không rất nhập tâm.

"Chút chuyện nhỏ mà thôi!"

"Trước đây, lúc lão tôn ta đại náo Thiên Cung, đối mặt với mười vạn thiên binh thiên tướng, chư thiên tiên thần."

"Có điều, tiểu nói Hầu Tộc này, có vài phần phong thái của lão tôn!"

Hình ảnh tiếp tục thay đổi.

Chỉ thấy trong tình huống cả người đồng nát, con cự viên này không chỉ không lui, mà khí tức còn cuồng bạo, lần thứ hai biến thân, chém giết với hàng trăm địch nhân.

Mãi đến khi địch nhân của cự viên này toàn bộ chết sạch, bản thân suýt nữa bị đánh thành một bộ tro cốt, dù vậy, nó vẫn đứng vững, không hề cúi đầu!

"Phong thái ngông nghênh thật!"

Đám người Tây Du đều thán phục.

Người bình thường chém giết với nhiều người như vậy, còn chưa kịp đánh là đã bỏ chạy trước.
Địch nhân đông như vậy, bản thân thì chồng chất vết thương mà đòi đánh nhau, chỉ có đồ đần mới đi làm việc này.

"Tiểu bối này! Quả không làm mất mặt lão tôn ta!"

Trong mắt Tôn Ngộ Không chớp lóe, cũng muốn lập tức chém giết thống khoái một phen.
Loại niềm vui thỏa sức chém giết này, rất lâu rồi hắn không có trải qua.

"Dưới ta, người này có thể coi là Chiến Thần Đệ Nhị!"

Quán Giang Khẩu, Nhị Lang Thần cũng xem video này.
Nếu không bàn về tu vi, cự viên này có thể coi là chiến thần.

"Bọn hầu tử này, con nào con nấy cũng rất hung hăng và kiệt ngạo!"

Hầu tử quả nhiên đều là một lũ khiến người ta đau đầu!

« Liệt kê Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật của chư thiên vạn giới »

« Tên: Hầu Phí »

« Thế giới ra đời: Tinh Thần thế giới »

« Lý do lên bảng: Thành tựu Siêu Cấp Thần Thú Hỏa Nhãn Thủy Viên, hắn trời sinh là người si mê chiến đấu, dã tính khó thuần, đầu rơi mới thôi. Cho dù đối mặt với Thần Vương Thiên Tôn, hắn cũng dám xuất côn mà chiến » ???

Tinh Thần thế giới?

Siêu Cấp Thần Thú Hỏa Nhãn Thủy Viên!?
Thần Vương?

Thiên Tôn?

Nhóm người Tây Du, đầu đầy dấu chấm hỏi...
Siêu Cấp Thần Thú, đây là nghiêm túc sao?
Thần Vương Thiên Tôn, cái tên phách lối như vậy.

Kể cả Hỗn Nguyên Thánh Nhân, cũng không dám vọng tưởng xưng "Thiên Tôn".

"Chư thiên vạn giới!"

Một bộ phận người của Tây Du thế giới đã phản ứng lại, lúc này đều điên cuồng hít lãnh khí.
Thảo nào Ngọc Hoàng Đại Đế giơ chân cũng không tìm được Thiên Cơ Lâu chi chủ.

Thảo nào tràng cảnh và thủ đoạn chiến đấu lúc trước trông rất lạ lẫm.

Cùng lúc đó, Tinh Thần thế giới cũng có người xem video này.
Bạo Loạn Tinh Hải!

"Nhị đệ! Đây là ngươi kìa!"

Tần Mông vội vàng hô hoán Hầu Phí lại đây.
Hầu Phí không sợ trời không sợ đất.

Chỉ sợ đại ca Tần Mông, cùng với sư tôn đã mất tích.

"Đại ca, ta sao cơ?"

Hầu Phí hỏi.

Tần Mông nói: "Ngươi lên một bảng xếp hạng rất thú vị, được tôn là nhân

vật kiệt ngạo thứ 10 của chư thiên vạn giới đó."

"Thật sao?"

Hầu Phí lập tức hứng thú, chạy lại nhìn.

"Đáng tiếc Tạp Mao Điểu không có ở đây, bằng không phải để hắn xem phong thái của nhị ca hắn!"
...

Tiên Mộ thế giới!

Tử Kim Thần Long cũng xem video của Lưu Tiêu.

"Hầu Phí này, hoàn toàn chính xác kiệt ngạo khó thuần, có một chút dã tính của bản Thần Long!"

"Hắn đều có thể lên bảng, coi như bản Thần Long không đứng nhất, cũng sẽ nằm trong top 3!"

"Nếu mà Thiên Cơ Lâu chi chủ này dám không cho bản Thần Long lên bảng, bản Thần Long nhất định phải bắt hắn lại rồi quất một trăm lần." Mặc dù Tử Kim Thần Long không biết Thiên Cơ Lâu chi chủ là ai.

Nhưng hắn thừa nhận bảng xếp hạng của đối phương rất thú vị, khiến hắn động tâm.

"Đi hỏi tiểu tử kia một chút, để coi hắn có biết Thiên Cơ Lâu chi chủ này không."

"Tìm được đối phương trước, hỏi thử xem ta có đứng đầu bảng không!"

"Nếu không phải, bản Thần Long nhất định phải để hắn sửa lại!"

Tử Kim Thần Long khẽ động, trong nháy mắt biến mất khỏi đỉnh núi.

Hắn cũng biết rằng, Đông Phương đại lục có mấy nhân vật hung ác, còn kiệt ngạo hơn rất rất nhiều...

"Nhanh! Ta nóng lòng muốn biết ai sẽ hạng 9!"

"Hầu Phí gì đó, chưa từng nghe nói qua... Dựa vào cái gì mà lên bảng chứ."

"Lần này, trên bảng xếp hạng nhất định có tên của ta!"

Tây Du thế giới, rất nhiều người không giữ được bình tĩnh.

Bởi vì Hầu Phí là cái tên đầu tiên xuất hiện trong video, trong nháy mắt khiến cho mọi người nháo nhào lên.
Càng có rất nhiều đại thần, đều đang bình luận.
Có thể lên bảng, nhất định là được cả danh và lợi.

Lúc này, kể cả Ngọc Hoàng Đại Đế, đều động lòng muốn được lên bảng.

Nếu có thể lên bảng xếp hạng này, nhất định có thể làm tăng danh tiếng của hắn lên không ít.

"Lão Trư ta không muốn hạng 1, đó là vị trí của hầu ca."

"Ta chỉ muốn hạng 9 thôi, để cho Hằng Nga Tiên Tử biết Lão Trư ta vì nàng hi sinh đến nhường nào."

"Muốn cho nàng nhìn thấy, Lão Trư ta cũng là một hán tử chân chính!"

"Là một nam nhân đầu đội trời chân đạp đất, kiệt ngạo khó thuần, cho dù là Ngọc Đế cũng không thể để ta khuất phục."

Bên cạnh, Tôn Ngộ Không bình chân như vại.

Nhân vật kiệt ngạo thứ chín!

Làm sao Tôn Ngộ Không hắn có thể đứng thứ 9 cơ chứ?

Dám xếp hắn hạng chín, cho dù Ngọc Đế lão nhi và Như Lai Phật Tổ nói giúp cũng vô dụng.

"Nhị sư huynh, ngươi nói nhảm gì vậy?"

"Lần trước yêu quái xuất hiện, chẳng phải ngươi là người chạy nhanh nhất sao."

"Nếu mà ánh mắt của Thiên Cơ Lâu chi chủ không mù, thì cũng sẽ không để ngươi lên bảng."

Sa Tăng không nghe nổi nữa, phỉ báng Trư Bát Giới.

Chỉ bằng vào bộ dáng sợ hãi như ngươi?

Mà cũng đòi làm nhân vật kiệt ngạo trong video, thì toàn bộ Tam Giới này, e rằng sẽ có tới mấy ngàn người được lên bảng.

"Lão sa, ngươi làm ta quá thất vọng!"

"Ở trong lòng ngươi, ngươi lại coi thường ta như thế?"

Trư Bát Giới đau lòng nhức óc.

"Hạng 9? Ta nhất định nằm trong top 3!"

Nhị Lang Thần mặt lạnh như tiền.

Bàn về kiêu căng khó thuần, Tam Giới cũng chỉ có hầu tử đó là tương xứng với mình.

Đối với người hạng 9 sắp xuất hiện, hắn cảm thấy hứng thú, nhưng không cho rằng đó sẽ là vị trí của mình.
Cùng lúc đó, hình ảnh bắt đầu chiếu tiếp.

Là một thiếu niên đội mũ rơm!

Chương 422. Phệ Thần Thử

Thiếu niên này đội một chiếc mũ rơm trên đầu, nhìn qua thì có vẻ rất thanh tú.
Cùng lúc đó một hàng phụ đề xuất hiện.
"Hắn là con Phệ Thần Thử thứ hai trên thiên địa này."
"Trong cùng cảnh giới thì có thể nói nó là vô địch, có thể miểu sát bất kỳ ai."
Thấy được dòng phụ đề này thì tất cả mọi người ở Chư Thiên Vạn Giới đều chấn động không ngừng.
Vô địch cùng có thể miểu sát bất kỳ ai cùng cảnh giới.
Sức chiến đấu mạnh mẽ tới mức khiến người khác sợ hãi.
"Chém gió quá mức à? Ngay cả chiến thần Dương Tiễn, Tề Thiên Đại Thánh - Tôn Ngộ Không cũng chưa chắc dám tuyên bố miểu sát tất cả cùng cấp."
Sau khi chấn động trước lời giới thiệu này thì rất nhiều người không tin.
Đồng cấp vô địch đã là một thành tựu khó có thể tưởng tượng rồi.
Miểu sát tất cả cùng cấp, cái này còn thần thoại hơn cả thần thoại.
"Cuồng vọng!"
"Đây là ai thế, ta thật sự muốn đọ sức với nó một phen, xem lời giới thiệu có thể miểu sát bất kỳ người nào cùng cấp kia có phải sự thật hay không!"
Dương Tiễn giận dữ vô cùng!
Giọng điệu của tên kia làm cho hắn khó chịu vô cùng.
Ta là Chiến Thần Tam Giới, mà ta còn không dám tuyên bố có thể miểu sát bất kỳ kẻ nào.
"Phệ Thần Thử? Là thứ gì?"
Tôn Ngộ Không nghi hoặc.
Đây rõ ràng là một người mà, sao lại là chuột được.
"Moá, lâu chủ Thiên Cơ Lâu thật sự quá biết chém gió!"
"Miểu sát cùng cấp, coi chúng ta là người ngu sao?"
Trư Bát Giới nhổ nước bọt.
Vô địch cùng cấp thì hắn tin có người làm được.
Ví dụ sờ sờ chính là Hầu ca của hắn đây.
Nhưng miểu sát cùng cấp thì thật sự quá hư cấu, chém gió thì cũng có mức độ thôi chứ.
Hỗn Nguyên Thánh Nhân cũng không có bản lĩnh lớn như vậy đó.
"Đây là huyết mạch vô địch cao quý cực kỳ trên thế gian, bản tính vô cùng ngông nghênh, kiêu căng khó thuần."
"Bất kỳ địch nhân nào trước mặt hắn thì chỉ cần không có thần khí phòng ngự linh hồn thì đều là cặn bã cả."
Bỗng trong bức tranh xuất hiện hình ảnh của một địch nhân có khí tức mạnh hơn Phệ Thần Thử xuất hiện.
Khí tức kinh khủng đó khiến phong vân biến sắc.
Tất cả mọi người đang xem video đều ngừng thở, muốn xem tên Phệ Thần

Thử này miểu sát địch nhân cùng cảnh giới bằng cách nào.
Một khắc sau thì bỗng có một tiếng hét vang lên.
Một hư ảnh của một con chuột màu tím lao ra từ trên người của Phệ Thần Thử, địch nhân kia dù có sử dụng hết thủ đoạn cũng không thể phòng ngự được đòn tấn công vừa rồi.
Ngay sau đó bỗng thấy hư ảnh của con chuột to lớn này ngậm một thứ gì đó như hạch đào bay về.
Mà địch nhân có khí tức mạnh hơn hắn gấp mấy lần lúc này đã không còn bất kỳ khí tức nào, ngã xuống đất.
"Làm sao có thể được"
Vô số tiếng la thất thanh vang lên khắp Chư Thiên Vạn Giới.
Hư ảnh khổng lồ kia không lẽ không có cách nào chống lại sao.
Hơn nữa sau khi hư ảnh đó tiến vào thân thể của người kia thì hắn lập tức tử vong.
Miểu sát!
Thực sự là miểu sát!
Rất nhiều người thử đặt bản thân vào vị trí của Phệ Thiên Thử rồi suy tính, nếu bản thân gặp phải một đối thủ có khí tức mạnh hơn mình nhiều lần thì có thể bảo mệnh đã là tốt lắm rồi.
"Đó là cái gì, Nguyên Anh hay là Kim Đan?"
Tại Tây Du Thế giới, Nhị Lang Thần nhìn một màn này với ánh mắt đầy giật mình.
Hiện tại hắn đã tin việc có thể miểu sát đồng cấp rồi.
Nhưng hắn nghiên cứu một lúc vẫn không biết thứ mà hư ảnh kia ngậm sau khi trở về là gì, nó vừa giống Nguyên Anh cũng vừa giống Kim Đan.
"Chư Thiên Vạn Giới Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật"
"Đứng thứ chín: Bối Bối"
"Thế giới: Bàn Long"
"Lý do lên bảng: Là Phệ Thần Thử, thứ lấy Thần Cách làm thức ăn, có thực lực miểu sát cùng cấp, thế nên trời sinh ngông nghênh, vĩnh viễn không chịu khuất phục người khác"
???
Thế giới Bàn Long?
Thần Cách?
Là thứ gì thế?
Cái mà con chuột to lớn kia ngậm khi nãy gọi là Thần Cách sao?
Tên thì nghe có vẻ rất cao thượng, nhưng không biết rõ thứ gọi là Thần Cách này huyền diệu ra sao.
Cùng lúc đó, tại thế giới Bàn Long.
Bối Lỗ Đặc sợ hãi vô cùng.
"Ai!"
"Tên khốn này lại tiết lộ thân phận Phệ Thần Thử của Bối Bối."
Cái gì mà Chư Thiên Vạn Giới Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật chứ, không ngờ lại đi vạch trần thân phận của Bối Bối ra.

Phải biết rằng con Phệ Thần Thử thứ nhất trên thiên địa như hắn đã tốn biết bao nhiêu công sức để ẩn dấu thân phận của Bối Bối.
"Nhanh đi tìm Bối Bối về!"
Bối Lỗ Đặc khẩn trương cực độ, vội vàng phân phó cho nhi tử.
Phải biết rằng lúc này chiến tranh vị diện đã sắp bạo phát rồi.
Bối Bối thân là Phệ Thần Thử, có khả năng miểu sát cùng cấp, chỉ cần không có thần khí phòng ngự linh hồn thì dù cho Pháp Tắc Đại Viên Mãn cũng có thể bị miểu sát.
Những chủ thần kia chắc chắn sẽ không chịu buông tha cho Bối Bối đâu.
Vị diện Hoả Hệ!
"Thiên địa này lại có con Phệ Thần Thử thứ hai được ra đời ư!"
Trong mắt Bột Nhiếp Thi loé lên một tia ánh sáng.
Là Chủ Thần Hoả Hệ, hắn có thể cảm giác được ý chí của thiên địa thay đổi ra sao.
Chớp mắt thì trên người hắn loé lên một cỗ Thần Hoả, biến tất cả thành một mảnh hư vô.
"Người đâu, đi tìm tên Bối Bối này cho ta, ta muốn hắn làm sứ giả Chủ Thần tham gia chiến tranh vị diện."
Là một Chủ Thần cao cao tại thượng, hắn không quan tâm Bối Bối có phải là trời sinh ngông nghênh hay không.
Dám không nghe lời thì trực tiếp giết ngươi là được.
Còn về phần Bối Lỗ Đặc sau lưng Bối Bối thì hắn hoàn toàn không để trong lòng.
Chỉ là một tên Pháp Tắc Đại Viên Mãn mà thôi.
Nó dám đến Thất Đại Vị Diện rồi tính sau.

Chương 423. Tất cả bằng 0

"Con Phệ Thần Thử thứ hai sao, khủng bố!"
"Nhớ kỹ cái tên Bối Bối này, sau này đừng chọc nó!"
"Má ơi! Ta như vừa được chứng kiến lại phong thái vô địch của Bối Lỗ Đặc năm đó vậy, ngoại trừ Chủ Thần cao cao tại thượng ra thì hắn không nể mặt bất kỳ ai cả."
"Thần Cách là thứ không ai có thể phá vỡ được ngoài Chủ Thần, thế nên có thể thấy được sự khủng bố của Phệ Thần Thử!"

....
Bàn Long Thế giới có vô tận vị diện lớn nhỏ.
Ngoại trừ vị diện vật chất cơ bản thì còn có Thất Đại Nguyên Tố Vị Diện, Tứ Đại Chí Cao Vị Diện nữa.
Dù Thiên Cơ Lâu hoàn toàn không có bất kỳ danh tiếng gì ở thế giới này nhưng cũng có không ít người chứng kiến video này của Lưu Tiêu.
"Bảng Danh Sách Nhân Vật Kiệt Ngạo? Có ý tứ!"
"Phệ Thần Thử lên bảng sao, còn có ai biết con siêu cấp thần thú Hoả Nhãn

Thuỷ Viên kia là gì không, ta chưa từng nghe qua loại Ma Thú này!"
"Bối Lỗ Đặc đã lui về vị diện vật chất, hiện tại thế giới lại có con Phệ Thần Thử thứ hai xuất hiện, xem ra lần chiến tranh vị diện này sẽ rất náo nhiệt đây."
...
Cả thế giới Bàn Long cũng trở nên náo nhiệt vì đoạn video này.
Rất nhiều Chủ Thần đều phái sứ giả ra để mời chào Bối Bối về làm sứ giả cho bọn hắn, giúp bọ hắn tiến hành chiến tranh vị diện với thế giới Cửu Châu!
Video này Lưu Tiêu đăng tải trên khắp Vạn Giới, đương nhiên người ở đâu cũng có thể xem được.
"Không ngờ Chư Thiên Vạn Giới Kinh Khủng như vậy! Ta cảm giác được con siêu cấp thần thú Hoả Nhãn Thuỷ Viên - Hầu Phí gì đó kia hoàn toàn có khả năng gõ chết ta bằng một gậy."
Trương Tam Phong nghẹn họng nhìn trân trối.
Hiện tại trên Cửu Châu thì lâu chủ là người mạnh nhất, còn hắn thì có thể nói là người mạnh thứ nhì, không ai có thể phản đối.
Ngay cả Tiếu Tam Tiếu hiện tại cũng không mạnh bằng một phần nhỏ của hắn.
Vậy mà qua video Chư Thiên Vạn Giới hắn mới biết được những cường giả của thế giới khác khủng bố ra sao.
Nhưng mà điều này cũng đã kích thích ngọn lửa bên trong hắn.
Nếu đi theo lâu chủ thì hắn có tự tin một ngày nào đó bản thân cũng sẽ mạnh mẽ được như vậy, thậm chí là siêu việt những cường giả này.
"Ma Long gì chứ, nếu so sánh với Phệ Thần Thử - Bối Bối thì chả khác nào đom đóm so với trăng sáng!"
"Chư Thiên Vạn Giới mới thật sự là sân khấu của ta!"
Mọi người đều chấn động cực độ.
Hoả Nhãn Thuỷ Viên cao mấy trăm mét.
Phệ Thần Thử miểu sát tất cả cùng cấp, những cao thủ cường giả mạnh mẽ này mới đúng là mục tiêu của tất cả mọi người theo đuổi.
Những thiên tài võ hiệp kia khi nhìn thấy những việc này thì huyết dịch đều sôi trào cả lên.
Tuy yếu nhưng bọn hắn không ai tự coi nhẹ mình cả!
Bởi vì lâu chủ đã từng nói rồi, không phải là do bọn họ kém, mà là do mốc sức mạnh của Cửu Châu Thế giới chỉ đến được mức đó mà thôi, chính nó là thứ hạn chế sự trưởng thành của bọn hắn.
"Ta quyết định rồi, dù có bán hết gia sản đi thì ta cũng phải đi du tẩu chư thiên cùng Thiên Cơ Lâu."
"Cho dù có một ngày bản thân không còn đủ tiền nữa, bị Thiên Cơ Lâu bỏ lại một thế giới nào đó khác thì ta cũng cam tâm tình nguyện."
Thạch Chi Hiên vẫn chưa gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Trước kia khi lâu chủ tuyên bố Thiên Cơ Lâu sẽ rời khỏi Cửu Châu để hành tẩu chư thiên thì hắn còn hơi do dự một tý.

Nhưng hiện tại thì hắn không còn thấy bất kỳ do dự nào nữa.
Nếu như không liều một lần, đi chứng kiến những cường giả của các thế giới khác nhau thì hắn thật sự không cam tâm.
"Chu lão ca, ta dự định đi theo Thiên Cơ Lâu để hành tẩu Chư Thiên Vạn Giới, đi được tới đâu hay tới đó."
Thiên Cơ Lão Nhân cười híp mắt, nhìn về phía Chu Bá Thông.
Hắn hi vọng vị lão ca mình nhận thức không lâu này sẽ có lựa chọn giống hắn.
Đã đến tuổi này rồi thì cùng lắm là chết thôi mà, chết kiểu nào cũng vậy.
Nếu liều một phen có khi có thể trở thành tiên, trường sinh bất tử.
Lão Ngoan Đồng nói: "Sư huynh của ta cũng có dự định đi theo Thiên Cơ Lâu, ta đi theo hắn."
Thiên Cơ Lão Nhân vui mừng cực kỳ.
"Ta có nhà có sự nghiệp, không thể nào rời đi!"
"Ta cũng muốn đi theo lâu chủ, đáng tiếc ta còn quá nhiều thứ để lo tại Cửu Châu!"
...
Việc Thiên Cơ Lâu phải rời khỏi Cửu Châu, hành tẩu Chư Thiên Vạn Giới khiến không ít người tiếc nuối không thôi.
Đối với nhiều người thì chỉ cần tốn một ít tiền là có thể rời khỏi vùng nước cạn như Cửu Châu là một cơ duyên vô cùng to lớn.
Nếu như lời của lâu chủ nói là thật thì nơi mà Thiên Cơ Lâu sắp đến rất có thể là nơi mà các Chí Cường Giả bao đời nay tại Cửu Châu Phá Toái Hư Không để tới.
Đây vừa là cơ duyên nhưng cũng vừa là nguy cơ cực lớn.
Không có thực lực tương ứng thì đến thế giới cao hơn chưa chắc là một việc tốt lành gì, sinh tử cũng không còn nằm trong tay của bản thân.
"Lâu chủ đâu, đã một thời gian dài rồi chưa từng thấy hắn xuất hiện!"
Đương nhiên Lưu Tiêu đang vùi đầu vào biên tập, chế tác cùng kiểm tra lại video rồi.
Nếu so với Chư Thiên Vạn Giới thì danh tiếng tại Cửu Châu chỉ như muối bỏ bể mà thôi, thậm chí còn không bằng.
Đương nhiên hắn phải đặt tất cả tinh lực lên việc chế tạo ra video mới rồi.
"Không có tiếng tăm, thật sự không có quá nhiều người xem video!"
Lưu Tiêu nhìn thoáng qua số liệu của video vừa đăng lên, ngoại trừ Tây Du Thế giới thì tại những thế giới khác không có mấy ai xem video của hắn.
Thậm chí có thế giới số người xem video của hắn bằng 0 nữa.

Chương 424. Tam thái tử

"Những tên chó Tây Du này!"
Tại Tây Du Thế giới thì video của hắn vô cùng nổi tiếng, số người xem còn nhiều hơn cả Cửu Châu nữa.
Nhưng việc khiến Lưu Tiêu khó chịu là nhiều người coi như vậy nhưng lại

không có bất kỳ ai chuyển thành fan cả.
Hơn nữa những người này xem có vẻ rất điên cuồng, nhận xét cũng rất khả quan, nhưng lại không có bất kỳ ai khen thưởng.
Ban đầu Lưu Tiêu còn tính dựa vào chức năng khen thưởng này để lấy vài viên Tiên Đan tại Tây Du Thế giới ăn chơi.
Nhưng hắn quên việc hắn mắng Ngọc Hoàng Đại Đế.
Mặc dù đám thần tiên yêu quái tại Tây Du xem video đó đều cảm thấy rất thoải mái, nhưng không có bất kỳ ai dám khen thưởng hắn cả.
Phải biết rằng trên khắp Tam Giới ai mà không biết Ngọc Đế là một gia hoả lòng dạ hẹp hòi.
Ai mà khen thưởng tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu dám mắng Ngọc Đế này thì không bị làm khó dễ mới là lạ.
Mặc dù không quá thoải mái nhưng Lưu Tiêu vẫn tiếp tục đăng tải video thứ tư lên Huyễn Thần Đài.
"Hầu ca, người thứ bảy đã được đăng lên rồi!"
Trư Bát Giới nhắc nhở Tôn Ngộ Không.
"Thật sao?"
Tôn Ngộ Không nghe vậy thì vội mở ra xem.
"Má! Là tiểu thí hài Na Tra kia!"
Mặc dù chưa hiện tên nhưng những người biết Na Tra đều nhận ra thân ảnh đang xuất hiện trong video người thứ bảy trong Vạn Giới Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật chính là Tam Thái Tử - Na Tra.
Càn Khôn Quyển!
Hỗn Thiên Lăng!
Phong Hoả Luân!
Hoả Tiêm Thương!
Còn có bộ dáng nhỏ nhắn vô cùng quen thuộc đó nữa, ai trong Tam Giới đều có thể đoán ra.
"Là Tam Thái Tử!"
"Tam Thái Tử thật sự là kiêu căng khó thuần, năm đó ngay cả cha hắn là Thác Tháp - Lý Thiên Vương cũng không thể hàng phục được hắn."
"Tam Thái Tử mà cũng chỉ đứng thứ bảy thôi sao?"
...
Cả Tây Du Thế giới đều sôi nhào lên khi thấy người được xuất hiện trên bảng là Na Tra.
Ba vị được lên bảng khi nãy đều là những cái tên lạ lẫm, không ai trong bọn họ biết cả, nên nó khiến cho rất nhiều người cảm thấy khó chịu.
Hiện tại khi Tam Thái Tử lên bảng thì bọn hắn cũng cảm giác được tự hào chung, giống như là thả được một gánh nặng vậy.
"Ngay cả Na Tra cũng chỉ có thể đứng thứ bảy thôi sao!"
Thấy Na Tra xuất hiện thì Dương Tiễn không những không đố kỵ mà ngược lại, hắn còn cảm thấy tự tin hơn gấp trăm lần.
.....
"Thưởng!"

"Thái Bạch Tinh Quân, ngươi mau dẫn người đi tới bảo khố, lấy một bầu Ngự Tửu vạn năm, mười hạt Kim Đan ra để đưa cho Na Tra."
Tâm tình của Ngọc Hoàng đại đế vô cùng vui vẻ.
Đại tướng dưới trướng của hắn có thể lên bảng, đây thật sự là chuyện tăng cao thanh uy của Thiên Đình lên.
Trong video hiện lên hình ảnh lúc Na Tra đang cưỡi rồng, sau đó rút gân rồng ra.
Sau khi một cái gân rồng sáng lấp lánh được rút ra thì con rồng dưới người hắn kêu thảm.
Cùng lúc đó phụ đề cũng dần dần hiện lên chữ viết.
"Bởi vì rồng làm chuyện ác, hắn rút gân giết chết!"
"Nhưng không ngờ con rồng này lại là Tam Thái Tử của Long Vương, hắn gây ra hoạ lớn."
"Tuổi còn nhỏ, còn làm Long Vương tức giận, khiến gia hương phụ lão đều phải bị liên luỵ."
"Phụ thân hắn là Lý Tịnh trách cứ, cho rằng là vì hắn nên mới mang tai hoạ này đến cho mọi người."
Lúc này hình ảnh cũng được thay đổi, Na Tra quỳ gối trước cha mẹ, mở miệng quát to: "Hôm nay ta gọt xương trả cha, lóc thịt trả mẹ!"
"Từ nay Na Tra ta không còn liên quan gì tới Lý Tịnh nhà ngươi nữa!"
Một hài tử năm sáu tuổi, lại trực tiếp lóc thịt mình ra thành một bộ xương trắng.
"Không ngờ Tam Thái Tử lại cương liệt như vậy!"
"Moá nó! Thật khủng bố, gọt thịt trả cha, lóc thịt trả mẹ, Tam Thái Tử lại còn không rên một tiếng nào."
"Tam Thái Tử lúc đó thật sự quá kiệt ngạo, thà rằng chết cũng không chịu nhận mình sai."
...
Tại Tây Du Thế giới thì rất nhiều người khi thấy cảnh này đều kinh sợ vô cùng.
Ngạo khí của Tam Thái Tử - Na Tra thật khiến người khác động lòng.
Bởi vì đây hoàn toàn không phải là lỗi của hắn, nên hắn thà rằng chết chứ không chịu nhận sai.
Hơn nữa thủ đoạn này còn vô cùng thảm thiết, khiến người khác không đành lòng nhìn thẳng.
"Má ơi, tên tiểu thí hài Na Tra này có gan như vậy sao?"
Thấy thủ đoạn thảm liệt của Na Tra thì Tôn Ngộ Không dựng hết lông mao lên.
Không ngờ tên tiểu thí hài đó lại cương liệt như vậy.
"Ngươi không biết năm đó Tam Thái Tử ngông nghênh cùng mạnh mẽ ra sao đâu!"
"Hắn là chuyển thế của Linh Châu Tử!"
"Nếu như hắn không gọt xương trả cha, lóc thịt trả mẹ, mất đi nhục thân chân chính, sợ rằng hiện tại đệ nhất cao thủ tại Thiên Đình không phải là

tên ba mắt Dương Tiễn, mà chính là Tam Thái Tử."
Sa Tăng: "Đáng tiếc Tam Thái Tử lại quá kiêu ngạo!"
...
Sư Đà Lĩnh!
Kim Sí Đại Bàng khi thấy một màn này thì cũng có một chút chấn động:
"Tên Na Tra này không tồi, thật sự là kiêu căng khó thuần!"
Thanh Sư Vương, Bạch Tượng Vương cũng gật đầu liên tục.
Không chỉ Tây Du Thế giới, ở khắp Chư Thiên Vạn Giới, chỉ cần bất kỳ ai nhìn thấy video này thì đều bội phục Na Tra không thôi.
Hình ảnh bản thân mình tự cắt từng đao, từng đao vào thân thể, sau cùng chỉ còn lại một bộ bạch cốt thật sự quá chấn động, nhiều người không thể quên được một màn này.

Chương 425. Được thưởng

Tại Già Thiên Thế giới.
"Má! Tên chó chết nhà ngươi lại chảy nước miếng kìa!"
"Tên chó chết nhà ngươi thật sự đen từ trong ra ngoài, muốn ăn xương của Tam Thái Tử à!"
Diệp Thiên Đế nhìn Hắc Hoàng đang chảy nước bọt đầm đìa thì khoé miệng giật giật liên tục.
Con chó chết này, hai mắt sáng lên khi nhìn thấy Tam Thái Tử biến thành một khung xương, lại còn nghiến răng không ngừng nữa.
"Chẳng lẽ không thể sao?"
"Thức ăn mà lúc đầu Bản Hoàng ăn chính là xương đó!"
"Với lại xương của Tam Thái Tử óng ánh, trắng suốt như ngọc, vừa nhìn qua là biết đồ đại bổ."
Hắc Hoàng hận không thể nhào vào video trước mặt.
"Nhục thân của Linh Châu Tử chuyển thế, đương nhiên phải bất phàm rồi."
"Nhưng mà nếu ngươi dám có ý đồ với xương của Tam Thái Tử thì đừng trách hắn giết ngươi làm lẩu thịt chó."
Hắc Hoàng thích ăn xương cốt, trùng hợp thay, Tam Thái Tử lại rất thích ăn thịt chó.
Khi Hạo Thiên Khuyển thấy Tam Thái Tử thì lúc nào nó cũng trở nên run rẩy.
Hắc Hoàng sửng sốt: "Ngươi biết tên Na Tra này sao?"
"Không phải hắn đã chết rồi à?"
Diệp Thiên Đế nói: "Sao có thể chết được chứ!"
"Sư phụ của hắn đã giúp hắn chế tạo lại Liên Hoa Chân Thân, bây giờ hắn vẫn là Tam Thần Hải Hội đại thần, hắt hơi một cái là tiêu diệt ngươi."
Hắc Hoàng giật mình thom thóp.
Nhục thân nát tới mức này mà vẫn có thể còn sống à, đây rốt cuộc là yêu nghiệt gì thế?
Cùng lúc đó trong Chư Thiên Vạn Giới, còn có một người đang chảy nước

bọt đầm đìa.
"Thịt thịt! Ta muốn ăn thịt thịt!"
Hùng Hài Tử nhìn chằm chằm vào con rồng vừa bị Tam Thái Tử rút gân giết chết, kích động vô cùng.
Cái gì hắn cũng đã ăn qua rồi, chỉ là chưa thử nếm thịt rồng ra sao thôi.
Đừng nói là ăn, ngay cả thấy cũng chưa từng được thấy.
"Tam Thiên Châu không có rồng, về sau nhất định ta sẽ tới cái Tây Du Thế giới này, bắt một con nướng ăn thử."
"."
"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này không sai, những cái tên xuất hiện trên bảng đều là nguyên liệu nấu ăn thượng đẳng, đoán chừng hắn cũng là người trong đồng đạo, trước tiên mời hắn ăn một tý đồ tốt."
Cắn răng một cái, Hùng Hài Tử móc một cái chân của Hoàng Kim Sư Tử ra.
Đây là một trong những miếng cuối cùng của Hoàng Kim Sư Tử còn sót lại, cũng là một trong những món ăn ngon nhất mà hắn để dành.
Hơn nữa Hoàng Kim Sư Tử này đã có một tý huyết thống của Cửu U Ngạo, là vật đại bổ, cũng mỹ vị vô cùng.
"Thưởng!"
"Hy vọng lâu chủ có thể giới thiệu cho ta thêm nhiều nguyên liệu nấu ăn quý giá hơn nữa, chúng ta có thể trao đổi."
Sau khi khen thưởng thì Hùng Hài Tử cũng để lại một nhận xét ở phần bình luận.
"Ngươi thu được một quà tặng, có muốn lấy ra ngay hay không?"
"Lấy!"
"Không lấy!"
"Có người tặng quà sao?"
Lưu Tiêu đang ngồi chế tác video thì thấy thông báo của hệ thống, vội vàng dừng tay lại.
Nhìn liếc qua thì thấy Hùng Hài Tử - Hoang vừa thưởng cho mình một cái chân của Hoàng Kim Sư Tử có huyết thống của Cửu U Ngạo.
Đây chính là mỹ thực đó!
Đáng tiếc đây chỉ là một cái chân, sau khi bị hệ thống chia đều thì hắn chỉ còn nửa cái mà thôi.
Trong chớp mắt mùi thơm truyền khắp Thiên Cơ Lâu.
Vô số người lúc này đều hướng ánh mắt lên tầng cao nhất của Thiên Cơ Lâu, chảy nước bọt đầm đìa.
"Hoang Thiên Đế hào phóng!"
Những tên chó Tây Du kia thật sự quá keo kiệt, không ai tặng quà gì cho hắn cả.
Trong chớp mắt Lưu Tiêu đã có hảo cảm cực lớn đối với Hoang Thiên Đế.
Người xem video nhiều vô cùng, cuối cùng cũng chỉ có một mình Hoang Thiên Đế là có khen thưởng.
"Ngươi thu được một quà tặng, có muốn rút hay không?"
"Lấy!"

"Không lấy!"
Có người thưởng tiếp à?
"Là của Tam Thái Tử? Không tệ!"
Lần khen thưởng này là của Na Tra.
Sau khi Lưu Tiêu lấy ra thì trong tay hắn có thêm một viên đan dược màu hoàng kim.
Không một chút do dự nào, hắn lập tức nuốt viên Kim Đan này xuống.
Trong nháy mắt trong cơ thể hắn bạo phát một nguồn năng lượng ngập trời.
Sau đó Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công của hắn bắt đầu vận chuyển, nguồn năng lượng to lớn này được hắn hấp thu một cách nhanh chóng.
Bỗng Lưu Tiêu cảm giác được năng lượng vô hình vô chất kia bỗng có một tý màu sắc, như đang muốn hoá hình vậy.
Lưu Tiêu gọi Vương Ngữ Yên tới, kêu nàng mang một nửa cái chân của Hoàng Kim Sư Tử tới phòng ăn, làm đồ ăn cho buổi tối.
Cùng lúc đó tại Tây Du Thế giới.
Thác Tháp Thiên Vương vội vã tìm tới phủ đệ của Na Tra: "Ngươi lấy Kim Đan mà Ngọc Đế thưởng ngươi cho tên Thiên Cơ Lâu chi chủ kia à?"
"Ngọc Đế ban thưởng Kim Đan cho ngươi, ngươi lại lấy đi cho người mắng Ngọc Đế, đây khác nào đang đánh mặt hắn chứ!"
"Hắn cho ta rồi, không lẽ hắn còn cấm ta không được xài sao?"
Na Tra chẳng hề để ý.
Hắn cũng khó chịu với Ngọc Đế lâu rồi.
Nếu năm đó không phải Ngọc Đế bao che cho Đông Hải Long Vương, thì sao hắn có thể bị bức tới nước phản bội phụ thân, cuối cùng phải gọt xương trả cha.
Hơn nữa khi thấy lại một màn năm đó thì lửa giận trong lòng hắn cũng được đốt lên lại.
Nếu nhục thân của bản thân không phải là hoa sen thì tu vi của những năm nay sao lại không thể tiến lên được.
Lý Tịnh nhìn dáng vẻ hiện tại của Na Tra, cũng biết video của Thiên Cơ Lâu chi chủ làm y nhớ lại chuyện thương tâm khi đó.
Việc khen thưởng khi nãy chắc cũng là đang cố ý làm mình cùng Ngọc Đế giận.

Chương 426. Đấu Chiến Thánh Hoàng

"Tên chó chết lâu chủ Thiên Cơ Lâu này!"
Lý Tịnh thầm mắng trong lòng.
Mấy vạn năm nay không ai còn nhắc tới việc năm đó nữa.
Nhưng chỉ với một video này thôi là không khác nào vạch lại vết xẹo năm xưa cùng xát muối vào nó.

Hơn nữa những năm gần đây đúng thật là tu vi của Na Tra đã đạt tới bình cảnh, không thể tiến triển thêm, đã có sẵn không ít oán khí.
Nếu như cứ tiếp tục thế này sợ rằng sẽ có mâu thuẫn diễn ra mất.
Cùng lúc đó video về người đứng thứ sáu trên Chư Thiên Vạn Giới Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật cũng xuất hiện.
Trong hình, có một hư ảnh đứng giữa thiên địa, quơ múa thiết côn trong tay, đang chém giết cùng một địch nhân bí ẩn.
Bầu trời nứt ra, hỗn độn tràn ngập.
Từng hư ảnh trong suốt dần dần bay ra.
"Lại là hầu tử, bản đế ghét nhất hầu tử!"
Khi thấy hư ảnh này thì Ngọc Hoàng Đại Đế bắt đầu không vui.
Những con hầu tử này con nào cũng kiệt ngạo khó thuần, cuồng vọng vô biên.
Tôn Ngộ Không!
Trước đó là Hoả Tình Thuỷ Viên!
Hiện tại là thêm một con hầu tử khác.
Hơn nữa nếu nhìn kỹ thêm một tý thì sẽ thấy, con sau còn cuồng vọng hơn con trước.
Nếu đúng như trong video thì đối thủ của con hầu tử này chính là "Thiên".
"Ta muốn hoá thân thành Chiến Tiên, ai có thể cản được ta?"
Cự viên trong hình gào thét một cách điên cuồng, quơ múa thiết côn trong tay, đánh bể cả một vùng hư không.
Trong lúc mơ hồ, phía sau những kẽ hở, xuyên qua không gian tràn ngập hỗn độn, có thể thấy được đó là một thế giới.
Hắn đang muốn phá giới mà đi sao, bây giờ sao con hầu tử nào cũng mạnh như thế à?
Chư Thiên Vạn Giới, khi tất cả mọi người thấy cảnh này thì đều hít một hơi thật sâu.
"Phụ thân!"
Già Thiên Thế giới, Thánh Hoàng Tử chứng kiến hình ảnh trước mặt thì kích động không gì sánh được.
"Đây là hình ảnh của Đấu Chiến Thánh Hoàng đang chiến với trời năm đó!"
Vô số chủng tộc Thái Cổ thất thanh.
Những thế giới khác có thể không nhận ra được con cự viên này là ai, nhưng tại Già Thiên Thế giới thì không sinh linh nào là không nhận ra nó cả.
Đây là Cổ Tộc Hoàng Giả cuối cùng của thời kỳ Thái Cổ - Đấu Chiến Thánh Hoàng.
"Bảng Danh Sách Chư Thiên Vạn Giới Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật"
"Tên: Đấu Chiến Thành Hoàng"
"Nơi sinh ra: Già Thiên Thế giới"
"Lý do lên bảng: Là tôn Cổ Hoàng cuối cùng trong thời kỳ Thái Cổ, tính cách kiệt ngạo, hắn không muốn bản thân chết già, cuối đời muốn tranh đấu một trận với trời, muốn đánh vào trong Tiên Vực trong truyền thuyết, đáng tiếc là thời vận không đủ, bị tiểu nhân vô sỉ đánh lén, chiến tiên thất bại,

cuối cùng cũng toạ hoá"
Sau khi phụ đề được hiện ra thì những thế giới khác không cảm thấy gì.
Nhưng tại Già Thiên Thế giới thì sôi nhào lên.
Là vị Cổ Hoàng cuối cùng của thời kỳ Thái Cổ, lực ảnh hưởng của Đấu Chiến Thánh Hoàng cực kỳ to lớn.
Nhiều người đều cho rằng là do sức chiến đấu của hắn không đủ, nên chưa thể đánh vào Tiên Vực, hoá thân thành Chiến Tiên.
Tây Mạc, Đại Lôi Âm Tự lúc này tràn ngập Đế Uy, một hư ảnh to lớn gần bằng trời xanh đạp ra, lướt qua toàn bộ Bắc Đẩu.
"Là ai?"
Đấu Chiến Thắng Phật cuồng nộ, sát khí ngập trời.
Thì ra huynh trưởng của mình là bị người khác đánh lén nên mới thất bại trong việc tiến hoá Chiến Tiên.
Trong khoảnh khắc này toàn bộ người của Bắc Đẩu đều lạnh sống lưng.
Đặc biệt là những người của Cổ Tộc kia, ai nấy đều sợ hãi vô cùng.
Bởi vì trọng tâm của ánh mắt Đấu Chiến Thắng Phật chính là bọn hắn.
Tại Thái Cổ, người có thể ra tay đánh lén Đấu Chiến Thắng Hoàng chỉ có thể là người của Cổ Tộc mà thôi.
"Vô liêm sỉ!"
Thánh Hoàng Tử cũng cuồng nộ vô cùng, sát khí như có thể hoá lỏng.
Tiên Thiết Côn trong tay hắn chấn động liên tục, Đế Uy toả ra khắp nơi.
Chớp mắt Bách Lý Sơn Xuyên tiêu thất vô tung.
Cùng lúc đó tại Dao Trì Thánh Địa, Hoang Cổ Cơ gia cùng các thế lực có Đế Khí đều đang dần nhận ra Tiên Thiết Côn như sắp khôi phục, Đế Khí của bọn hắn cũng đang chấn động theo.
Lập tức toàn bộ Bắc Đẩu run rẩy.
"Moá ơi! Chẳng lẽ bởi vì một cái video mà có một cuộc giao phong giữa Đế Khí diễn ra sao?"
"Mong là đừng diễn ra đại chiến, Đấu Chiến Thắng Phật tay cầm Đế Khí, trên đời này nếu không có Cực Đạo Đại Đế thì còn có ai có thể trấn áp hắn nữa."
Lúc này tất cả Bắc Đẩu Thánh Linh đều run sợ.
Không ngờ chỉ một video nhỏ nhoi lại nhấc lên được cơn sóng to lớn như thế, vậy mà tiết lộ nguyên nhân chân chính về cái chết của Đấu Chiến Thắng Hoàng.
"Má nó! Tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu này là thần thánh phương nào thế, thậm chí ngay cả nguyên nhân thật sự về cái chết của Đấu Chiến Thánh Hoàng thời kỳ Thái Cổ mà hắn cũng biết."
"Chẳng lẽ tên này là một Cổ Tộc vừa hồi phục sao?"
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu nghịch thiên, nói không chừng người đánh lén Đấu Chiến Thánh Hoàng chính là hắn."
...
Khi người của Bắc Đẩu sợ hãi thì cũng có người bắt đầu thảo luận về nội dung của video.

"Đó là thế giới nào thế, thành tiên khó như vậy sao?"
"Không có Thiên Kiếp, muốn thành tiên phải tự bản thân đánh vỡ bình chướng của thế giới!"
Hầu Phí đã vượt qua được Thiên Kiếp, chuẩn bị phi thăng Tiên Giới thì thất kinh sau khi thấy một màn khi nãy.
Tu vi kinh khủng như Đấu Chiến Thắng Hoàng, thậm chí còn có thể đánh nát thương khung nữa, nhưng cuối cùng lại chưa thể thành tiên.
Tuy chỉ là video nhưng hắn có thể khẳng định, đối phương có thể diệt tiêu diệt siêu cấp thần thú Hoả Tình Thuỷ Viên có tu vi Đại Thừa Kì như mình chỉ trong một chiêu.

Chương 427. Nhất tinh cũng không được

"Là tên vô liêm sỉ nào ám toán cường giả của Hầu tộc thế?"
Trên người Hầu Phí toả ra một khí cơ bạo ngược vô cùng.
Nghe được tin Đấu Chiến Thánh Hoàng bị đánh lén, sau đó toạ hoá thì hắn không thể kiềm được sự cuồng nộ trong mình.
"Phí Phí, kìm tâm tính của ngươi lại."
"Hầu tộc ngươi quá bạo ngược, chuyện này không phải chuyện tốt lành gì!"
Tần Mông thấy ánh mắt của Hầu Phí đỏ bừng thì cũng biết gia hoả này lại sắp nổi điên rồi.
...
Tại Cửu Châu Thế giới.
Một đám nhân sĩ võ lâm đứng trong Thiên Cơ Lâu đang nhìn những video của Lưu Tiêu vừa đăng với ánh mắt rung động cực kỳ.
Những cảnh tượng hở một tý là đánh nát một dãy núi trăm dặm này để những người trong võ lâm như bọn hắn sợ hãi không thôi.
"Những người của thế giới khác còn là người không vậy? Quá mạnh!"
"Lâu chủ quá ngưu bức, ngay cả việc của Chư Thiên Vạn Giới hắn cũng biết."
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều vừa xem video vừa thán phục.
Bỗng nhiên tất cả mọi người đều cảm nhận được một luồng lãnh ý cực lớn.
Cao thủ!
Cảm nhận được luồng lãnh ý này thì mọi người đều biết có cao thủ tới Thiên Cơ Lâu, vội vàng nhìn ra cửa.
Một người tóc bạc trắng, lưng thẳng như kiếm đang dần dần đi tới.
"Kiếm Thánh - Độc Cô!"
Hùng Bá, Vô Danh đứng lên một cách giật mình.
Ở bảng danh sách Kiếm Thần lần trước mà Thiên Cơ Lâu công bố thì người đứng đầu chính là Độc Cô Kiếm.
"Xin hỏi lâu chủ có ở đó không?"

Khi thấy người quen cũ là Vô Danh thì Kiếm Thánh không chào hỏi gì, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.
Trước đây mục tiêu của Kiếm Thánh là trở thành người đứng đầu Kiếm Đạo, có thể áp chế được Vô Danh.
Nhưng hiện tại thì dù cho Vô Danh hay Kiếm Thánh, mục tiêu cùng ánh mắt của cả hai đều không còn nằm trong Cửu Châu nữa rồi, hiện tại mục tiêu của hai người là Chư Thiên Vạn Giới.
Nếu không thì dựa vào ân oán trước đây của hai người thì vừa gặp lại nói không chừng cả hai đã hẹn ra để so tài Kiếm Đạo, xem ai cao ai thấp.
"Lâu chủ đã bế quan, Kiếm Thánh có chuyện gì thì cứ việc nói thẳng!"
Vô Danh đứng ra tiếp đãi.
Lưu Tiêu không hiện thân, ở trong phòng nghỉ để biên tập video, bọn hắn nghĩ là Lưu Tiêu đang bế quan.
"Ta muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu."
Kiếm Thánh - Độc Cô rất dứt khoát.
Hắn biết hiện tại nếu so về Kiếm Đạo thì Vô Danh chắc chắn sẽ thua người ngộ ra Kiếm Thứ 23 như hắn.
Nhưng nếu bàn về chém giết sinh tử thì Vô Danh hoàn toàn có thể giết hắn trong một chiêu.
Mà nguyên nhân Vô Danh có thể biến thánh như vậy hoàn toàn là vì y đã trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu, học được Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
"Muốn trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì phải trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần cái đã."
"Đến lúc đó lâu chủ tự nhiên sẽ xuất hiện.
Trong lúc Vô Danh đang phổ cập thì Kiếm Thần cũng dần đi tới Chiến Thần Tháp.
"Năm vạn lượng bạch ngân!"
Khoé miệng Vô Danh co giật liên tục, nhớ lại khung cảnh khi trước bản thân không có tiền, bị Thành Thị Phi chặn ngoài cửa Chiến Thần Tháp.
May mà Kiếm Thánh cũng có chuẩn bị từ trước.
Sau khi đưa tiền cho người thủ tháp là Thành Thị Phi thì Kiếm Thánh bắt đầu đi vào Thiên Cơ Lâu.
Kiếm Thánh - Độc Cô tới Thiên Cơ Lâu xông Chiến Thần Tháp, việc lớn như vậy nên tất cả mọi người đều bị thu hút.
"Chào mọi người, ta là Thành Thị Phi, đệ tử Thiên Cơ Lâu, người thủ hộ Chiến Thần Tháp và cũng là lão bằng hữu của các ngươi đây."
"Lần này ta mở trực tiếp là vì Kiếm Thánh - Độc Cô vừa tới Thiên Cơ Lâu và muốn xông Chiến Thần Tháp."
Đầu óc của Thành Thị Phi tương đối nhạy bén, bắt đầu lợi dụng thân phận của mình để mở livestream tại Cửu Châu.
Không làm thì thôi, không ngờ thật sự có không ít người quan tâm tới chuyện này.
Rất nhiều nhân sĩ giang hồ trên khắp Cửu Châu đều đang chú ý hắn.
"Những người lần đầu tiên vào đây thì xin ấn nút 'quan tâm'"

"Những người đã ấn thì sau này không sợ bỏ lỡ trực tiếp của ta nữa."
"Nếu sau này có đại lão nào xông Chiến Thần Tháp thì ta đều sẽ là người đầu tiên phát sóng trực tiếp cho mọi người, để mọi người cập nhật tình hình."
Không chỉ Thành Thị Phi, hiện tại Thiên Cơ Lâu cũng sắp trở thành nơi tụ tập của các hiện tượng mạng rồi.
Tại Chiến Thần Tháp cũng có không ít người có ý tưởng giống Thành Thị Phi.
Khi Kiếm Thánh vừa vào Chiến Thần Tháp thì đã có không ít người đã phát sóng.
"Các vị đồng đạo, các ngươi nghĩ rằng Kiếm Thánh sẽ đạt được danh hiệu chiến thần mấy sao, bình luận đi."
"Phúc lợi tới rồi, việc Kiếm Thánh xông Chiến Thần Tháp chắc chắn là một phúc lợi lớn vô cùng."
...
Chỉ một lát sau tầng thứ nhất của Chiến Thần Tháp sáng lên!
Điều này đại biểu cho việc Kiếm Thánh bắt đầu.
"Với thiên phú của Kiếm Thánh thì trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần hoàn toàn không phải vấn đề gì khó, sau này trong Thiên Cơ Lâu chúng ta lại có thêm một người sư huynh!"
Dương Quá hứng khởi cực kỳ.
Đứng đầu Kiếm Thần Bảng, vậy lấy danh hiệu Ngũ Tinh Chiến Thần không phải dễ như trở bàn tay sao.
A Phi nói tiếp: "Tên lưu manh Thành Thị Phi kia nữa, biết rõ Kiếm Thánh chắc chắn có thể thông qua rồi mà không chịu dàn xếp một tý."
Vô Danh nhìn về phía Trương Tam Phong: "Trương chân nhân, ngươi thấy Kiếm Thánh có thể trở thành Chiến Thần mấy sao."
Trương Tam Phong vuốt râu của mình một cái rồi lên tiếng: "Trăm phần trăm là Ngũ Tinh, cũng có thể Lục Tinh."
"Còn Thất Tinh Chiến Thần thì hơi khó."
Vô Danh nghe vậy cũng gật đầu, hắn cũng cảm thấy như thế.
"Ta cũng vậy...."
Lời của Vô Danh còn chưa dứt thì bỗng hắn khựng lại, như bị ai bóp cổ vậy, nói không nên lời.
Bởi vì khi hắn nói câu đó ra thì ánh sáng tại tầng thứ nhất của Chiến Thần Tháp bỗng trở nên ảm đạm, nhưng tầng thứ hai cũng không được thắp sáng lên.
Điều này đại biểu Kiếm Thánh còn không thể vượt qua cửa ải đầu tiên.
Đừng nói là Lục Tinh Chiến Thần, thậm chí hắn còn không thể trở thành Nhất Tinh Chiến Thần nữa.

Chương 428. Thiên Giác Kiến

"Chuyện gì vừa xảy ra thế?"

"Sao Kiếm Thánh lại không thể vượt qua tầng đầu tiên được?"
Vô số người nghẹn họng trân trối, biểu cảm vô cùng quỷ dị.
Đường đường là Kiếm Thánh, người đứng đầu Kiếm Thần Bảng, mà thậm chí còn không thể trở thành Nhất Tinh Chiến Thần.
"Là do Chiến Thần Tháp có vấn đề gì sao?"
Trương Tam Phong cùng Vô Danh đứng đối diện nhau, vẻ mặt mờ mịt cực độ.
Bọn họ cảm thấy tin tức Kiếm Thánh thất bại ngay cửa đầu tiên thật khó tin.
"Kiếm Thánh không thể thông qua tầng đầu tiên?'
Hùng Bá há hốc mồm kinh ngạc!
Ngay cả hắn cũng có thể trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần mà, không có lý nào Kiếm Thánh lại yếu hơn hắn cả.
Coi như Kiếm Thánh có trở thành Tứ Tinh Chiến Thần thì hắn cũng không thất thố như bây giờ.
Nhưng tình huống trước mắt này thật sự là quá quỷ dị, ánh đèn tại tầng đầu tiên chỉ sáng lên một tý rồi tắt, thời gian vô cùng ngắn ngủi.
Cái này không khác nào nói rằng Kiếm Thánh bị miểu sát cả.
Đám người Thành Thị Phi đang phát sóng trực tiếp cũng ngớ người, không biết nói thêm gì nữa, cũng không biết nên giải thích thế nào với những khán giả này.
"Chuyện gì xảy ra?"
Khi Kiếm Thánh rời khỏi Chiến Thần Tháp thì Vô Danh vội vàng tiến lên hỏi.
Kiếm Thánh nói một cách khổ sở: "Người ở bên trong vừa nhìn thấy ta liền sử dụng Kiếm Thứ 23 - Diệt Thiên Tuyệt Địa."
"Diệt Thiên Tuyệt Địa vừa được sử dụng thì cả hai người chúng ta đều đồng quy vu tận."
Bị kiếm pháp mà mình sáng tạo ra miểu sát trong một giây, cảm giác thật sự rất kỳ lạ.
Diệt Thiên Tuyệt Địa, giết địch rồi giết mình.
Uy lực khủng bố!
Kiếm Thánh vừa ngộ ra nó thôi là đã có thể doạ Đế Thích Thiên lùi lại, tất nhiên uy lực đã không cần bàn cãi gì rồi.
Kiếm Thứ 23 - Diệt Thiên Tuyệt Địa, đây vốn là tuyệt chiêu cùng át chủ bài để đe doạ địch nhân của Kiếm Thánh.
Nhưng ở trong Chiến Thần Tháp thì Kiếm Thứ 23 - Diệt Thiên Tuyệt Địa thì lại trở thành một viên đá cản đường cực kỳ to lớn trước mặt Kiếm Thánh - Độc Cô.
Vô Danh ngẩn ngơ.
Cái này...
Giờ bản thân hắn mới nhớ lại sự khủng bố của Kiếm Thứ 23.
Trong Chiến Thần Tháp, độ khó của Kiếm Thánh ít nhất phải cao hơn người khác gần một trăm lần.

Mọi người cũng ngẩn ngơ.
Việc thất bại không phải là do Kiếm Thánh quá yếu, mà là do hắn quá mạnh.
Nhưng mà nếu vậy thì sợ rằng hắn khó mà trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần, không thể trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu.
Nhất thời không ai biết làm cách nào để an ủi Kiếm Thánh cả.
Lưu Tiêu trong phòng đương nhiên cũng biết việc Kiếm Thánh không thể thông qua tầng đầu tiên của Thiên Cơ Lâu.

Bất quá hiện tại hắn đã không còn quá quan tâm chuyện của Cửu Châu nữa rồi.
Hắn chỉ chờ đến lúc Thiên Cơ Lâu du tẩu Chư Thiên Vạn Giới mà thôi.
Sau đó hắn đăng tải một video mà hắn vừa chế tác ra lên Vạn Giới Video.
"Có clip mới rồi!"
"Thiên Cơ Lâu chi chủ lại đăng clip mới lên rồi!"
Khi video vừa được đăng lên thì khắp Chư Thiên Vạn Giới có vô số người ấn vào xem ngay lập tức.
Trong clip là hình ảnh của một con quái vật cực lớn, đang xé rách trời cao, làm mặt đất nứt ra.
Chủ yếu nhất là dáng vẻ khổng lồ của sinh vật này vô cùng dữ tợn.
Đường nét lưu loát, thân thể sáng bóng, cảm giác mạnh mẽ vô cùng.
"Đây là cái gì thế? Một con kiến lớn sao?"
Vô số người tại Chư Thiên Vạn Giới chấn động.
Hình tượng của con kiến trước mắt này thật sự quá khiến người khác ấn tượng.
Giống như trong thân thể của nó chứa đựng một lực lượng vô biên vậy, nó có thể lấy tay không xé nát trời cao, đập nứt mặt đất.
"Thân thể thật mạnh, lực lượng của nó không yếu hơn Bát Cửu Huyền Công của ta tý nào."
Dương Tiễn cũng có một chút chấn động.
"Nó là một trong Thập Hung Thái Cổ, lực phá càn khôn, sức của nó có thể lấy một vật và ném ra khỏi Cửu Trọng Thiên."
"Nếu nói về nhục thân thì ngay cả Chân Long cũng không thể so bì với nó"
Chỉ vài lời phụ đề ngắn ngủi thôi mà đã cho mọi người biết đây là Hung Thú bực nào rồi
Lực Chi Cực Trí, có thể phá nát thương khung.
"Trên đời này còn Hung Thú kinh khủng như vậy sao?'
Tại thế giới Già Thiên, những chủng tộc Thái Cổ kia khi thấy hình tượng của Thiên Giác Kiến thì đều run rẩy không ngừng.
Một cảm giác sợ hãi bắt nguồn từ huyết mạch của bọn hắn toả ra, khiến không ai giữ được bình tĩnh cả.
"Chân Long cũng không thể so bì sao!"
Hắc Hoàng sợ hãi: "Lại là Thiên Giác Kiến, chẳng lẽ con Hung Thú khủng bố như thế này còn tồn tại cơ à?"

Diệp Phàm thất kinh.
Theo lời con chó chết này thì không lẽ nó biết lai lịch của Thiên Giác Kiến này?
Hắc Hoàng nói với một giọng điệu hoảng sợ: "Thập Hung Thái Cổ, đây là một loại Hung Thú trong truyền thuyết, nó khủng bố vô biên."
"Thái Cổ Bách Tộc nếu ở niên đại của Thập Hung thì chỉ xứng đáng làm thức ăn mà thôi."
"Đấu Chiến Thánh Viên, Thiên Tằm thì ngay cả tên tuổi cũng không có nếu trong thời kỳ này."
Đạo sĩ Đoạn Đức đứng kế cũng lên tiếng một cách sợ hãi: "Ta đã từng đào một ngôi mộ lớn, trong đó có ghi chép lại."
"Bất kỳ hậu đại nào của Thập Hung Thái Cổ thì khi thành niên đều sẽ có tu vi siêu việt Đế Cấp."
"Ta còn tưởng rằng nó chỉ đang chém gió mà thôi, nhưng khi thấy hình ảnh Hung Thú kinh khủng như thế này thì ta tin rồi."
Khi chứng kiến Thiên Giác Kiến thì sự sợ hãi nằm sâu trong huyết mạch hắn được thức tỉnh.
"Kiêu căng khó thuần, khí khái sơn hà."
"Đối mặt sự vây công của ba vị Tiên Vương có tu vi mạnh hơn mình nhưng nó vẫn tử chiến không lùi"
Hình ảnh thay đổi, lúc này Thiên Giác Kiến đang bị ba vị cao thủ khủng bố vô biên vây công.
Hỗn độn bạo loạn, trật tự pháp tắc cũng bị đánh gãy.
Thế nhưng đối mặt với ba vị cao thủ Tiên Vương hơn bản thân một đại cảnh giới như vậy nhưng Thiên Giác Kiến lại có thể đánh tới mức ba vị Tiên Vương bại lui liên tục.
Lực lượng mạnh mẽ tới nổi kéo đứt cả Dây Xích Pháp Tắc.
"Rất muốn đọ sức với con Thiên Giác Kiến này một trận!"
Dương Tiễn khi thấy một màn này thì ngứa ngáy khó nhịn.
"Không ngờ chỉ bằng lực lượng thuần mà có thể đạt tới mức độ này!"

Chương 429. Cả Dương Tiễn lẫn Tôn Ngộ Không đều không được lên bảng

Tại Tây Du Thế giới, vô số người chấn động.
Chỉ với lực lượng của nhục thân thôi mà đã có thể nghiền ép đối thủ, mạnh mẽ tới mức đáng sợ.
Lực lượng của Thiên Giác Kiến như mở ra một hướng đi mới cho tất cả mọi người.
"Không thể nào, lực lượng của một con kiến thì sao có thể mạnh mẽ hơn Long Tộc chúng ta được cơ chứ."

Đông Hải Long Vương khó mà tin được những gì diễn ra trước mắt mình.
"Thiên Giác Kiến này rốt cuộc là cái gì thế, không lẽ là thứ Thiên Cơ Lâu sáng chế ra sao?"
"Lực lượng mạnh hơn cả Long Tộc chúng ta, sao ta chưa từng nghe nói qua về nó."
Sư Đà Lĩnh!
Kim Sí Đại Bàng cười lạnh: "Chân Long sao?"
"Rồng cuối cùng chỉ là đồ ăn của Kim Sí Đại Bàng ta mà thôi!"
"Thiên Giác Kiến, nghe tên thôi là đã thấy rất ngông cuồng rồi, thật là muốn nếm thử mùi vị của nó quá, không biết có ngon bằng Long Tộc không."
Bạch Tượng Yêu Vương cũng lắc đầu: "Chắc là chém gió mà thôi!"
"Loài vật như kiến thì chỉ cần một cước ta có thể dẫm chết một đám lớn."
"Tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu này chém gió mà hoàn toàn không biết chừng mực gì hết."
Tinh Thần Biển Thế giới, trên Long Đảo.
Thập Nhị Kiếp Tán Yêu, hay là tộc trưởng Long Tộc sắp phi thăng Yêu Giới, thậm chí là siêu cấp thần thú Ngũ Trảo Kim Long cũng đã xem qua video về Thiên Giác Kiến.
"Chân Long?"
"Ta là Long Tộc Chi Chủ, Long Tộc chia ra rất nhiều loại, còn đây cũng chỉ là thần thú hạ cấp mà thôi."
"Thứ mà Thiên Giác Kiến này đánh bại chỉ là thần thú hạ cấp thấp kém nhất!"
"Tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu này thật ngu ngốc, ngay cả việc Long Tộc ta còn có siêu cấp thần thú cùng biến dị siêu cấp thần thú cũng không biết sao?"
"Ngũ Trảo Kim Long của Long Tộc ta ở đâu mà không phải vô địch chứ?"
"Thậm chí có người nói dù là Đại Viên Hoàng, Bằng Ma Hoàng trên Thượng Giới cũng không phải là đối thủ của tộc trưởng Long Tộc."
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu, ngươi biết thực lực chân chính của Long Tộc sao?'
Sau khi coi xong clip về Thiên Giác Kiến thì vị Ngũ Trảo Kim Long chưa phi thăng này để lại một bình luận chất vấn Thiên Cơ Lâu.
Long Tộc mới là mạnh nhất!
Thiên Giác Kiến gì đó thậm chí hắn còn chưa từng nghe nói qua, vậy mà cũng dám xưng nhục thân mạnh hơn Long Tộc!
....
Cuối cùng video cuối cũng được đăng tải lên!
Tôn Ngộ Không: "Lần này người đứng đầu chắc chắn là lão Tôn ta rồii!"
Hắn vô cùng chắc chắn rằng vị trí đầu bảng là dành cho hắn.
Nếu như hiện tại mà hắn không có tên trên bảng thì chẳng phải có nghĩa rằng bảng thân không phải là một nhân vật kiệt ngạo sao?
Nhưng thế thì vô lý lắm, tên tiểu thí hài Na Tra kia chỉ cần gọt mấy cái xương cùng một tý thịt thôi mà đã có thể lên bảng.
Còn bản thân mình trước kia thì bởi vì khó chịu, nên tự xưng là Tề Thiên Đại Thánh.

Sau đó còn mém chút nữa phá banh Thiên Đình, kéo được Ngọc Đế lão nhi từ trên ghế xuống rồi.
Nhắc tới Tôn đại thánh hắn thì ai mà không giơ ngón tay cái chứ.
Nếu nói về kiêu căng khó thuần thì hắn bỏ xa tên thí hài Na Tra kia mấy con phố.
"Nhưng mà chỉ còn một vị cuối cùng!"
"Thế chẳng phải tên ba mắt Dương Tiễn kia cũng chưa có tên trên bảng."
Sao có thể có chuyện đó được!
Đường đường là Chiến Thần đệ nhất Thiên Giới, vậy mà còn không được lên bảng danh sách nhân vật kiệt ngạo sao?
Chẳng lẽ Dương Tiễn đã từng chịu thua?
Còn về việc bản thân hắn không được bảng danh sách thì hắn chưa từng nghĩ tới.
Nếu Đại Thánh đã từng đại náo Thiên Cung cũng không thể lên bảng thì ai còn có tư cách đó nữa.
"Chỉ còn một vị trí cuối cùng!"
"Chỉ còn ta cùng Tôn Ngộ Không!"
Quán Giang Khẩu, Nhị Lang Thần - Dương Tiễn ngẩn ngơ.
Nói cách khác giữa hắn và Tôn Ngộ Không chỉ có một người được lên bảng mà thôi.
Đây không phải là chuyện thứ tự ai cao ai thấp, mà là một người không có tư cách cùng một người có.
Phát hiện vấn đề này không chỉ có Dương Tiễn, rất nhiều người ở Tây Du Thế giới cũng phát hiện.
Thậm chí nhiều người còn có suy nghĩ vô cùng to gan, đó chính là cả hai người Dương Tiễn cùng Tôn Ngộ Không đều không được lên bảng.
"Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn cũng muốn lên bảng sao?"
"Vị trí đầu bảng này là của Kim Sí Đại Bằng ta rồi."
"Chiến Thần Thiên Giới gì chứ, vào lúc ta xưng vương tại hạ giới cũng không dám đến thảo phạt ta, tên Dương Tiễn kia có tư cách gì mà lên bảng."
"Còn con khỉ Tôn Ngộ Không kia nữa, bị Như Lai Phật Tổ trấn áp năm trăm năm, hiện tại chắc đã bị thuần phục rồi."
"Vì muốn không bị trấn áp nữa hắn đã chịu cúi đầu, bảo hộ Đường Tăng đi Tây Thiên thỉnh kinh!"
"Kiêu căng khó thuần?"
"Ngạo khí của hắn đã bị ma diệt từ lâu lắm rồi!"
Trên Sư Đà Lĩnh, Kim Sí Đại Bằng cười to sung sướng.
Tôn Ngộ Không!
Dương Tiễn!
Hắn không thèm để ý tý nào.
Hai người này trong mắt hắn thì còn không bằng được Na Tra nữa.
Một tên co đầu rụt cổ tạo Quán Giang Khẩu, một tên đã chịu cúi đầu, bái người như Đường Tăng làm thầy.

"Bản đế chính là Tam Giới Chí Tôn, vị trí này chắc chắn là dành cho bản đế!"
Trong lòng của Ngọc Hoàng Đại Đế gào thét.
Một hành khúc viễn cổ bi tráng vang lên trong video.
Dù chưa thấy người nhưng khán giả khi xem cũng đã thấy nhiệt huyết của bản thân dâng trào.
Hình ảnh trong clip chuyển đổi, hiện ra một chiến trường hỗn độn.
Vô số cao thủ cái thể mạnh mẽ đang đại chiến với một tồn tại không rõ.
Bầu trời là một mảnh hỗn độn, máu tươi khắp nơi.
"Giết!"
"Thiên vô đạo, chúng sinh diệt thiên!"
Một thanh âm hùng hồn vang lên giữa chiến trường hỗn độn này.
Vố số đại cao thủ như muốn tử chiến với tồn tại kia.

Chương 430. Diệt Thiên chi chiến

"Thương thiên vô đạo, diệt!"
"Hoàng thiên vô đạo, diệt!"
"Thanh thiên vô đạo, diệt!"
"Thiên nếu diệt chúng sinh!"
"Thì chúng sinh diệt thiên!"
Tiếng kêu giết vang lên khắp chiến trường.
Không ngờ đối thủ của nhóm người trước mắt lại là 'Thiên', chém giết Thiên Đạo, hô hào diệt thiên.
"Bọn họ đang muốn giết Thiên Đạo, muốn đánh vỡ nó!"
Tại Tây Du Thế giới có vô số đại năng khi thấy một màn này thì hoảng sợ tới mức đứng lên.
Thiên Đạo có thể bị giết chết sao?
Chắc là được!
Bởi vì tại một khoảng không gian hư vô trong video mọi người có thể thấy thương thiên đang bị máu tươi nhuộm đỏ.
"Đây là một đám mãnh nhân nào thế, lại dám sát thiên!"
Tại Ngũ Trang Quan, Trấn Nguyên Tử cũng thất thố, mém chút nữa hắn đã không khống chế nổi mà huỷ đi nơi này rồi.
Thiên Đạo có thể bị giết, cũng có thể bị đánh nát.
"Nếu vậy không lẽ chúng ta cũng có thể học theo, đánh nát Thiên..."
Ùng ùng...
Bỗng trên bầu trời của Ngũ Trang Quan vang lên một tiếng sấm vô cùng to lớn, mây đen đang kéo tới liên tục, giống như đang muốn Thiên Phạt vậy.
Trấn Nguyên Tử biến sắc, hắn biết điều hắn vừa nói đã phạm vào kiêng kỵ của Thiên Đạo, vội vàng im miệng, không còn suy nghĩ tới ý nghĩ điên cuồng đó nữa.
Chúng sinh diệt thiên!
Đây là lời nói đại nghịch bất đạo gì thế?

Nhưng vừa nghe thôi đã thấy nhiệt huyết sôi trào rồi.
"Bọn họ đang diệt thiên!"
Trên Lăng Tiêu Bảo Điện, Ngọc Hoàng Đại Đế đang hít sâu liên tục để trấn an bản thân lại.
Vô số tiên thần cũng chấn động không ngớt.
Vị cuối cùng trên danh sách Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vậy lại dám dẫn dắt chúng sinh đi diệt thiên.
"Hắn là đại thần cấm kỵ đệ nhất của Thái Cổ"
"Luân hồi bách thế, vạn kiếp bất diệt."
Khi phụ đề vừa hiện ra thì vô số người giật mình.
Phối hợp với tư thế vô địch trong video thì mọi người có cảm giác như muốn quỳ bái tên này.
Luân hồi bách thế!
Vạn kiếp bách diệt!
Thế chẳng phải là đã đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Bất Diệt, Vạn Kiếp Bất Hủ rồi sao.
"Bảng Danh Sách Chư Thiên Vạn Giới Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật"
"Đứng đầu: Độc Cô Bại Thiên"
"Thế giới: Tiên Mộ"
"Lý do lên bảng: Uy nghi cái thế, anh khí trùng tiêu, hắn là đại thần cấm kỵ nhất Thái Cổ, luân hồi bách thế, vạn kiếp bất diệt, mang thần ma chiến Thiên Đạo, hắn hiệu lệnh một tiếng, không ai dám không theo, tuy nhiên Thiên khó diệt, tuy thất bại nhưng Thiên Đạo cũng không làm gì được hắn."
Vị cuối cùng không phải là Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn hay là Kim Sí Đại Bằng, càng không thể nào là Ngọc Đế.
Mà người ở Tây Du Thế giới cũng chưa bao giờ nghe tới danh tiếng của Thần Ma Cấm Kỵ nhất Thái Cổ - Độc Cô Bại Thiên.
Cuồng nhân!
Việc làm của hắn lại càng điên cuồng hơn nữa.
Không ngờ hắn lại dẫn đầu một đám thần ma đi giết Thiên Đạo.
Giờ khắc này sấm sét vang lên khắp nơi tại Tây Du Thế giới vì đoạn video này.
...
Kiếp Vân đen nhánh khiến tất cả sinh linh tại Tây Du Thế giới lo lắng không ngớt.
Giết chết Thiên Đạo.
Vô số người cũng bắt đầu tâm động, tuy nhiên lại bị Thiên Đạo đánh một tia kiếp lôi xuống để cảnh cáo.
Vô số người ở Tây Du Thế giới thổ huyết, bị Thiên Đạo giận dữ đánh cho thổ huyết.
"Ta không có tên trên bảng, ngay cả tên ba mắt kia cũng vậy sao?"
Tôn Ngộ Không giật mình nhớ lại, giận dữ vô cùng.
Bản thân mình không bằng được một thằng nhóc như Na Tra sao?
"Tên chó chết tác giả, ngươi có gan đưa địa chỉ của ngươi ra đi, lão Tôn ta

đi tìm ngươi tâm sự một tý."
"Lão Tôn ta đại náo Thiên Cung, như thế vẫn chưa đủ kiệt ngạo sao?"
Lấy đại giới một trăm năm tu vi, hắn phát một lá thư tư nhân cho Thiên Cơ Lâu chi chủ.
Sa Tăng không nhịn được mà lên tiếng: "Đại sư huynh, vị Độc Cô Bại Thiên này chắc chắn đứng đầu rồi, nếu so với việc dám chiến Thiên Đạo, vạn kiếp bất diệt, ý chí bất tử như hắn thì đại náo Thiên Cung của ngươi hoàn toàn không đáng giá nhắc tới."
Tôn Ngộ Không ngẩn ngơ.
Nếu lấy chiến tích đại náo Thiên Cung của mình so với vị đại lão Độc Cô Bại Thiên này thì thật sự không khác gì đánh nhau ở nhà chòi cả.
"Không thể nói như vậy được, dựa vào đâu mà tên nhóc Na Tra chỉ cần gọt một tý xương cùng thịt là có thể lên bảng, còn lão Tôn thì không thể?"
"Không đứng đầu thì cũng được đứng hàng thứ mười chứ!"
"Tên lâu chủ chó chết của Thiên Cơ Lâu này thật đáng ghét, lão Tôn thật sự muốn gõ chết hắn."
Sa Tăng đang do dự thì Trư Bát Giới đã lên tiếng.
Hắn nói nhỏ: "Hầu ca, ngươi quên rồi sao, hiện tại ngươi đâu còn là Tề Thiên Đại Thánh nữa đâu, ngươi chỉ còn là Tôn Ngộ Không mà thôi!"
"Hiện tại ngươi đã không còn ngông nghênh như hồi đại náo Thiên Cung rồi."
"Chỉ một cái Kim Cô Chú của sư phụ thôi là ngươi đã quỳ xuống gọi cha."
"Còn Na Tra thì dù có chết cũng không lui lại."
Xương của ta đã mềm sao?
Ngộ Không ngơ ngác.
Nhưng khi nhớ lại cảm giác sống không bằng chết kia thì Tôn Ngộ Không bắt đầu sợ hãi.
Dù bị nhốt trong Lò Bát Quái của Thái Thượng Lão Quân 77-49 ngày hắn cũng không sợ hãi đến thế.
"Lão hoà thượng, ngươi mau chóng tháo cái Kim Cô trên đầu lão Tôn xuống mau."
"Nếu không lão Tôn sẽ gõ chết ngươi."
Việc không thể lên bảng danh sách những nhân vật kiệt ngạo là một đả kích vô cùng lớn đối với Tôn Ngộ Không.
Chỉ khi nào hắn thoát khỏi Kim Cô Chú thì hắn mới có thể trở lại làm Mỹ Hầu Vương Tề Thiên Đại Thánh - Tôn Ngộ Không kiêu căng khó thuần được.
Thế nên hắn bắt đầu uy hiếp Đường Tăng.

Chương 431. Thiên Đạo cũng không thể làm gì được

Hoang Thần Thành ta lại không có tên trên bảng sao?

Không có tên trên Kiệt Ngạo Bảng, thế khác gì nói ta là một tên nhát gan cơ chứ!
Dương Tiễn đang ở Quán Giang Khẩu cũng đang tức giận vô cùng.
"Chó chết! Đưa địa chỉ của ngươi cho bản thần nhanh, để ta gửi một ít lưỡi đao cho ngươi."
Con khỉ kia không có tên trên bảng thì thôi đi, đến Chiến Thần Thiên Giới như hắn cũng không tên trên bảng là có ý gì, người ngoài sẽ nhìn và nói hắn ra sao?
Nói Dương Tiễn hắn không có dũng khí, không bằng Na Tra đã là nhẹ.
"Ngươi muốn chết!"
Kim Sí Đại Bằng vỗ nát một ngọn núi.
Khi nãy hắn chém gió trước mặt các yêu quái của Sư Đà Lĩnh rằng bản thân chắc chắn sẽ đứng đầu bảng.
Hiện tại thì hay rồi, thậm chí còn không được xếp hạng, khiến bản thân mất mặt vô cùng.
Nếu như lúc này tên Thiên Cơ Lâu chi chủ đó đứng trước mặt hắn thì hắn chắc chắn sẽ hầm người đó ra.
Tên chó chết này không ngờ lại khinh thường Kim Sí Đại Bằng như thế.
Nhìn bảng danh sách kia một lượt, việc không có tên trên đó khiến hắn cảm thấy xấu hổ vô cùng.
Hiện tại hắn nhìn bất kỳ tên yêu quái nào thì đều cảm giác đối phương đang trào phúng mình cả.
"Người hiểu ta chắc chỉ có một mình Thiên Cơ Lâu chi chủ mà thôi!"
Na Tra vui vẻ không gì sánh được.
Tây Du Thế giới này nhiều đại lão như vậy.
Thái Thượng Lão Quân này, Như Lai Phật Tổ này!
Ngọc Hoàng Đại Đế, Dương Tiễn!
Tất cả những người này, thậm chí là Tôn hầu tử cũng không được lên bảng, cả thế giới chỉ có một mình hắn là có vinh dự đó.
Hơn nữa hắn đã sử dụng thần thông để nhìn dáng vẻ nổi giận đùng đùng của tên ba mắt kia.
"Thưởng!"
Hắn lại móc ra hai viên Kim Đan, lại tiếp tục khen thưởng cho Thiên Cơ Lâu.
Thế giới Tiên Mộ.
"Đại thần cấm kỵ nhất Thái Cổ, Độc Cô Bại Thiên!"
"Trong sử sách có ghi lại trận Diệt Thiên Thượng Cổ năm đó, nhưng trong đó có nói rằng Độc Cô Bại Thiên đã chết trận rồi mà?"
Sau khi thấy video cuối cùng này thì Tử Kim Thần Long hét rầm.
Một khắc sau thế giới Tiên Mộ chấn động không ngừng.
Đại thần cấm kỵ nhất Thái Cổ, không phải chỉ là hư danh, đây là một tồn tại không thể nói tên.
Chỉ cần vừa nói tên hắn ra thì đã khiến thiên địa chấn động, có biến hoá vô cùng khó lường.

"Ngươi sợ sao?"
Tại trong Mộ Viên cổ xưa, một tia tàn hồn ngồi trên một toà mộ bia, nhìn Thiên Đạo đang chấn nộ.
"Bại Thiên chưa chết, hẳn là sẽ có một ngày ta và hắn tiếp tục kề vai chiến đấu."
"Ngươi cứ ở đó chờ chúng ta diệt ngươi đi!"
Việc thiên địa kịch biến cũng không thể hù doạ được tàn hồn của Ma Chủ, ngược lại hắn cũng nhờ đó biết được tin tức Độc Cô Bại Thiên chưa chết, làm hắn mừng rỡ như điên.
Tuy trước đó hắn cũng đã mang suy đoán này rồi, tuy nhiên tới tận bây giờ suy đoán đó mới được xác thật, cũng làm cho lòng hắn có thể thở phào nhẹ nhõm.
Giờ khắc này vô số lão quái vật từng tham gia cuộc chiến năm đó tại thế giới Tiên Mộ dần dần thức dậy.
Thiên Đạo tức giận, nhưng nó không dám khai chiến vào lúc này.
...
Tại Cửu Châu Thế giới , Đế Thích Thiên nhìn Vô Danh cùng Trương Tam Phong đều đang ngăn trước mặt mình thì sợ hãi không thôi.
"Các ngươi muốn làm gì?"
"Bổn toạ đã tự hỏi bản thân, ta chừa từng trêu chọc Thiên Cơ Lâu bao giờ."
Hắn cho rằng khi Thiên Cơ Lâu rời khỏi Cửu Châu thì hắn lại sẽ trở thành đệ nhất cao thủ.
Không ngờ tới tại một đêm trước khi Thiên Cơ Lâu rời khỏi Cửu Châu thì Vô Danh thì Trương Tam Phong đã liên thủ để tìm tới trước cửa Đế Thích Thiên.
Tuy nhiều người có dự định đi theo Thiên Cơ Lâu rời khỏi Cửu Châu, liều mạng tại một thế giới cao hơn.
Nhưng Đế Thích Thiên thì không có suy nghĩ đó.
Tới thế giới cao hơn thì bản thân hắn cũng trở thành tầng dưới chót.
Còn nếu ở Cửu Châu thì chỉ cần Thiên Cơ Lâu rời khỏi thì hắn là Vương Giả đứng ở đỉnh cao nhất.
Coi như tất cả cao thủ đều đã rời khỏi thì hắn cũng có kế hoạch để đồ long.
"Làm cái gì sao?"
"Để ngươi ở lại Cửu Châu thì chúng ta lo lắng!"
Vô Danh cười nhạt, nếu như Vô Danh cũng khiêm tốn và ở ẩn như Tiếu Tam Tiếu, không thích đi gây sự thì để hắn lại Cửu Châu cũng không phải chuyện lớn lao gì.
Nhưng gia hoả này dã tâm bừng bừng, mấy trăm năm lại chạy ra tàn sát thiên tài trong võ lâm.
Nếu để người như vậy ở lại Cửu Châu, cùng tất cả cao thủ tại Cửu Châu đều rời đi thì Đế Thích Thiên hoàn toàn không còn hạn chế gì nữa."
"Việc rời khỏi Cửu Châu hay không là việc của ta, ta không muốn đi mà các ngươi vẫn ép ta, các ngươi thật sự quá bá đạo."
Dưới mặt nạ gương mặt của Đế Thích Thiên khó coi vô cùng.

Vô Danh! Trương Tam Phong!
Hiện tại cả hai đều là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, còn học được cả Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Trận đánh gần đây nhất bọn hắn còn đánh chết Ma Long, thứ mà ngay cả cường giả Phá Toái Hư Không cũng không thể giải quyết.
Mấy ngàn năm công lực của hắn nếu so sánh với Ma Long thì thật sự không khác nào đom đóm so với trăng sáng cả.
Nếu hai người này thật sự muốn xuất thủ thì ngay cả chạy hắn cũng không có cơ hội.
"Không phải!"
"Ngươi có rời khỏi Cửu Châu hay không là chuyện của ngươi, chúng ta hoàn toàn không quan tâm.
Thanh âm của Vô Danh rất nhẹ, nhưng khiến cho Đế Thích Thiên cảm giác lạnh lẽo vô cùng.
"Ta nguyện rời khỏi Cửu Châu cùng với các ngươi, đi theo Thiên Cơ Lâu du tẩu chư thiên vạn giới."
Đế Thích Thiên đổi giọng ngay lập tức!
Hắn vừa quên, tuy Vô Danh cùng Trương Tam Phong đều thuộc chính đạo, là người chính nghĩa, nhưng điều đó cũng phải xem bọn hắn đang đối đầu với ai nữa.
Loại ác ma tiếng xấu lan xa như hắn thì bọn hắn sao có thể buông tha dễ dàng như vậy được.

Chương 432. Đến thế giới mới

"Đã chậm!"
Trương Tam Phong hừ lạnh, trong nháy mắt sát khí toả ra xung quanh, như muốn hoá thành thực chất.
Ban đầu bọn họ không có ý định giết chết Đế Thích Thiên.
Nếu như hắn chịu đi theo Thiên Cơ Lâu rời khỏi Cửu Châu thì bọn họ sẽ không ra tay.
Tuy nhiên gia hoả này thật sự quá tham lam, lại còn giữ ý định ở lại Cửu Châu làm hoàng đế.
Trốn!
Đế Thích Thiên vừa nghe thế thì vội vàng lùi lại, sợ bể mật.
Sát khí mà Trương Tam Phong toả ra thậm chí còn có thể khiến da thịt của hắn hơi hơi đau đớn.
"Ngươi...."
Đế Thích Thiên vận công, nhưng phát hiện bản thân đang bị một lực lượng vô cùng to lớn trói buộc.
Thậm chí bản thân hắn còn không biết bản thân bị dính trói buộc này từ khi nào.
"Nếu như có thể để ngươi trốn thì sau này lão đạo sao có thể lăn lộn giang hồ được?"

Trương Tam Phong cười khẽ.
Một khắc sau thì thân thể Đế Thích Thiên lập tức nổ tung, bị huỷ diệt ngay lập tức.
Vô Danh phất tay, toàn bộ Thiên Môn bị san thành bình địa.
Tất cả đệ tử Thiên Môn có tu vi Đại Tông Sư đều bị hắn tiêu diệt.
"Đế Thích Thiên đã chết, các ngươi tự giải quyết cho tốt đi!"
Vô Danh dứt lơi, chỉ thấy ở dưới phế tích Thiên Môn có một đạo thân ảnh bay ra.
"Tên cẩu tặc Đế Thích.... Thiên!"
Nộ Phong Lôi còn chưa dứt lời thì bỗng thấy tổng bộ Thiên Môn đã hoá thành một vùng phế tích, mà đầu sỏ là hai người đang tung bay này.
Nộ Phong Lôi ngây ngẩn cả người!
Vì hắn thấy được một cái đầu lâu nằm ở đó không xa đang chết không nhắm mắt, đó chính là đầu lâu của Đế Thích Thiên.
"Đa tạ hai vị đã giết chết tên ác ma Đế Thích Thiên này."
Vừa được giải thoát khỏi phong ấn, Nộ Phong Lôi không dám thờ ơ mà vội vàng hành lễ đối với Trương Tam Phong cùng Vô Danh.
"Đi thôi!"
Trương Tam Phong cùng Vô Danh liếc nhau, sau đó lập tức rời khỏi, hoàn toàn không để ý tới Nộ Phong Lôi...
Gia hoả này dù có tu vi Võ Thánh nhưng vẫn điệu thấp như vậy, đương nhiên không phải một người xấu.
Thế nên Vô Danh cùng Trương Tam Phong không có ý định quan tâm Nộ Phong Lôi.
Hơn nữa hắn bị Đế Thích Thiên đóng băng lâu như vậy, sinh mệnh của Nộ Phong Lôi cũng đã dần cạn kiệt, sống không được thêm mấy năm.
Chỉ cần không phải nhân vật nguy hiểm thì để hắn ở lại Cửu Châu cũng không sao.
...
Ngày hôm nay sau khi người của Lạc Dương Thành tỉnh dậy thì lập tức phát hiện Thiên Cơ Lâu đã hoàn toàn biến mất khỏi Cửu Châu.
Và bên cạnh đó một đám cao thủ tuyệt thế cũng biến mất cùng với Thiên Cơ Lâu.
Võ Lâm Thần Thoại - Vô Danh!
Ngươi khai sáng ra Phái Võ Đang, tổ sư Trương Tam Phong, Trương chân nhân!
Bang chủ đời trước của Thiên Hạ Hội, Hùng Bá!
Ngũ Tuyệt Nam Tống!
Tiểu Lý Phi Đao!
Bang chủ cũ của Cái Bang, Tiêu Phong.
Cùng với một đám mỹ nữ tuyệt thế trên khắp Cửu Châu.
Đến tận nay đoạn truyền thuyết này vẫn còn đang được lưu truyền.
Sau đó có một truyền thuyết bắt đầu hình thành trên khắp Chư Thiên Vạn Giới.

Tại Già Thiên Thế giới , trên Bắc Đẩu Tinh, tại Đông Hoang Thần Thành.
Nơi này là trung tâm của Đông Hoang, và cũng là Thần Thành trung tâm nhất trên Bắc Đẩu.
Bởi vì nơi này tiếp giáp với Thái Sơ Cổ Quáng, có vô số mỏ nguyên.
Có tài nguyên tu hành dư thừa, cộng thêm việc có tin đồn bên trong mỏ nguyên có Thái Sơ Vật, nên nơi này trở thành một thành thị phồn hoa nhất khu vực, không có gì ngạc nhiên.
Buổi tối hôm nay, không ai phát hiện ra tại một khu đất trống của Thần Thành bỗng xuất hiện thêm một khu kiến trúc.
Nó xuất hiện một cách vô cùng đột ngột, nhưng lại cho cảm giác là nó ở đây từ rất lâu rồi.
Sự xuất hiện của nó hoàn toàn không khiến bất kỳ ai chú ý, ngay cả cao thủ Vương Giả trong toà Thần Thành này cũng không biết.
Đến khi tới sáng ngày thứ hai thì mới có người vô tình đi ngang qua và vô cùng kinh ngạc trước việc nơi này bỗng xuất hiện thêm một khu kiến trúc.
Một khu kiến trúc treo một tấm biển viết ba chữ to: Thiên Cơ Lâu.
"Má! Ta chưa từng nghe nói Thiên Cơ Lâu gì mà."
Sau đó liền có không ít người bắt đầu dần tụ tập trước cửa Thiên Cơ Lâu.
Với thủ đoạn của một tu sĩ thì một đêm xây dựng một khu kiến trúc thì không phải điều bất khả thi lắm.
Nhưng phải biết rằng nơi này là Thần Thành đó.
Nơi này không chỉ có các thế lực tuyệt đỉnh của Đông Hoang đánh cờ, thậm chí ngay cả các thế lực lớn của Ngũ Vực còn lại đều đang để mắt tới Thần Thành.
Muốn xây dựng một khu kiến trúc đồ sộ như thế ở Thần Thành thì không phải một thế lực nhỏ nào cũng có thể làm được.
Thậm chí một ít nơi dừng chân của các Thánh Địa tại Thần Thành cũng không có diện tích to bằng Thiên Cơ Lâu.
Đây quả thật là quá thu hút sự chú ý.
"Chưa nghe nói không sao, hiện tại ngươi không chỉ biết mà còn nhìn thấy rồi kìa."
"Diện tích của kiến trúc này còn lớn hơn cả các thế gia Thái Cổ cùng Thánh Địa rồi, sợ là sắp có trò hay để nhìn."
"Làm gì có việc hay gì chứ, Thần Thành có quy củ của Thần Thành, đâu phải muốn là có thể động thủ đâu."
"Đúng thế, nếu Thiên Cơ Lâu này không đi tranh đoạt tài nguyên Thái Sơ Cổ Quáng thì Thánh Địa đâu có rảnh mà đối phó một thế lực bí ẩn như vậy."
"Thiên Cơ Lâu? Các ngươi không hiếu kỳ nó phục vụ cái gì à? Không giống Tửu Quán lắm, cũng không giống khách sạn, nhưng khá giống coi bói đó."
Trong tiếng nghị luận ầm ĩ, ai cũng chờ đợi khi Thiên Cơ Lâu mở cửa.

Chương 433. Già Thiên thế giới

Khi trời sáng, tất cả người trong Thiên Cơ Lâu đều tỉnh lại, sau đó đi xuống

lầu một và chờ Lưu Tiêu xuống một cách yên tĩnh.
Hiện tại tất cả đã đến một thế giới khác.
Tâm tình của mọi người đều kích động vô cùng.
Ngay cả Tiếu Tam Tiếu, Trương Tam Phong cũng không ngờ bản thân sẽ có một ngày đi tới thế giới khác.
"Thế giới này sẽ là một thế giới ra sao đây?"
"Ta hy vọng đây là một thế giới mạnh mẽ hơn thế giới Cửu Châu!"
"Lữ hành đến dị thế, ha ha, có cái để chém gió rồi."
"Ta bồn chồn quá rồi, sao lâu chủ còn chưa xuất hiện thế."
"Bên ngoài xem ra có rất nhiều người, chúng ta nên mở cửa ra xem một tý không?"
Có người đưa ra đề nghị.
Lời này vừa dứt thì vô số người bắt đầu tâm động.
Tất cả dậy sớm như vậy đều là vì muốn chứng kiến thế giới mới này có bộ dáng ra sao.
Nhưng khi tất cả mọi người đều đã rời giường thì lâu chủ vậy mà vẫn còn nằm ỳ chưa chịu dậy.
"Đừng!"
"Lâu chủ đã từng nói, thế giới mà chúng ta tới không thể nào là một thế giới còn yếu hơn thế giới Cửu Châu được, thế nên rất có thể chúng ta sẽ đến một thế giới có hệ thống sức mạnh mạnh hơn Cửu Châu mấy ngàn lần."
"Lỡ như bên ngoài là một đám yêu ma ăn thịt người, vừa mở cửa bọn hắn liền xông vào tàn sát chúng ta thì sao?"
Lời này vừa dứt thì người mạnh mẽ như Trương Tam Phong, Vô Danh đều khẩn trương, căng thẳng vô cùng.
Chư Thiên Vạn Giới, không phải nơi nào cũng hoà bình được như Cửu Châu.
Theo lời của lâu chủ thì có thể ngươi đang ngồi trong nhà bỗng có tên nào lỡ tay đánh bể tinh cầu.
Đến lúc đó cho dù chết cũng không biết lý do vì sao mình chết.
"Đúng vậy! Cứ chờ lâu chủ dậy rồi tính sau."
"Tên lâu chủ này thật là, đến thế giới mới rồi mà còn dậy trễ như vậy."
Lỡ như có một cao thủ tuyệt thế nào đấy đang giao chiến xong lỡ tay đánh vào đây, đến khi đó...
Lưu Tiêu lúc này cũng đã thức dậy rồi.
Hắn đang đi xuống lầu.
Đối với việc đây là thế giới gì thì hắn hoàn toàn không biết, thế nên cũng hiếu kỳ cực kỳ.
Sau lưng hắn là đám mỹ nhân oanh oanh yến yến.
Tuy tất cả chưa ngủ chung một chăn nhưng đám người Vương Ngữ Yên, Chu Chỉ Nhược đều dậy sớm vô cùng, đợi hắn xuống chung để nghênh đón thế giới mới.
"Đi thôi!"
"Đây là một thế giới to lớn mạnh mẽ, tràn đầy nhiệt huyết!"

"Có vạn cổ thiên kiêu!"
"Có hào kiệt tái thế!"
"Có chiến huyết của Nhân Tộc phủ khắp mọi nơi!"
Sau khi bắt chuyện cùng Vương Ngữ Yên một tý thì đoàn ngươi nhanh chóng đi xuống lầu một.
Lưu Tiêu đã vận dụng cảm giác của mình toả ra khỏi Thiên Cơ Lâu để dò xét đây là thế giới nào.
Đông Hoang Thần Thành!
Đây là cái tên của nơi Thiên Cơ Lâu cư ngụ.
Sau đó có rất nhiều thông tin đều được hắn thu thập.
Vạn tộc đại hội!
Hoàng Hư Đạo!
Thiên Hoàng Tử!
Thân thể của Diệp Phàm!
Đại Hắc Cẩu!
Vô Thuỷ Chung đã vang liên tục ba tháng!
Sau khi tập hợp tất cả các tin tức lại thì Lưu Tiêu cũng đã biết lai lịch của thế giới này rồi.
Già Thiên!
"Lâu chủ, thế giới này nếu đem đi so sánh với Cửu Châu thì sao?"
Đám người Vương Ngữ Yên sáng hai mắt lên, hỏi một cách tò mò.
Thế giới này chắc chắn là một thế giới cực kỳ thú vị nên Lưu Tiêu mới có thể đưa ra đánh giá như vậy.
Lưu Tiêu cười và lập lại câu hỏi: "So sánh với Cửu Châu sao?"
"Cao thủ cấp Võ Thánh ở Cửu Châu nếu đặt ở đây thì còn chưa tính là nhập môn nữa."
"Kim Đan Võ Thánh thì mới chỉ là nhập môn của tu luyện!"
"Người có thể búng ngón tay huỷ diệt cả Cửu Châu ở đây có rất nhiều."
"Đánh nát tinh hà, đánh bể tinh hệ thì mới được tính là cao thủ một phương ở đây."
???
Đám người Vương Ngữ Yên vì có quan hệ với Lưu Tiêu nên hơi hiểu được khái niệm về tinh hệ.
Nhưng cũng bởi vì như thế mà tất cả đều chấn động trong lòng, khuôn mặt sợ hãi cực độ.
Đánh bể tinh hà!
Chúng nữ đều hít sâu một hơi.
Lưu Tiêu thấy thế thì vội vàng an ủi: "Đừng nản chí."
"Tuy ở đây có rất nhiều cao thủ nhưng đó là do đẳng cấp của thế giới."
"Tinh khí cùng năng lượng thiên địa ở đây dồi dào hơn Cửu Châu rất rất nhiều, không tin thì các ngươi thử tu luyện một tý xem."
Đám người Vương Ngữ Yên nghe vậy thì vội vàng tu luyện theo bản năng, vận chuyển Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Oanh!

Một khắc sau thì thiên địa bạo động.
Vô số tinh khí cùng năng lượng vội vàng bay về hướng chúng nữ như thác nước.
"Cái này."
Chúng nữ nghẹn họng nhìn trân trối, chấn động trong lòng càng mãnh liệt.
Năng lượng thiên địa cùng tinh khí dư thừa như thế này là một cảm giác bọn họ chưa từng cảm nhận qua.
"Ta sắp đột phá!"
Tuy chỉ vận công trong thời gian rất ngắn thôi mà người có tu vi thấp nhất là Giang Ngọc Yến đã có thể chạm tới bình cảnh rồi.
Nếu không phải vì tò mò về thế giới mới thì nàng đã quay lại phòng để tu luyện từ lâu rồi.

Chương 434. Mở cửa làm ăn

"Không chỉ do năng lượng quá dư thừa, mà hẳn là còn có một phần lý do là vì Thiên Cơ Vạn Tượng Công phải không?"
Vương Ngữ Yên nhìn sang Lưu Tiêu.
Trong chớp mắt này tuy tu vi của nàng tuy không tiến triển tới mức sắp đột phá tuy nhiên nàng cũng đã nhìn thế giới bằng ánh mắt rất khác trước kia.
Khả năng hấp thụ năng lượng của Thiên Cơ Vạn Tượng Công càng trở nên kinh khủng hơn so với lúc ở Cửu Châu.
Hiệu quả tu luyện càng tốt hơn, đây mới là nguyên nhân chính.
Lưu Tiêu nói: "Thiên Cơ Vạn Tượng Công chính là thần công đứng đầu dù xét trên khắp Chư Thiên Vạn Giới, trước kia lấy nó để tu luyện ở Cửu Châu thì không khác gì mai một nó cả."
"Ngay cả thế giới này cũng chưa đủ tư cách để phát huy toàn bộ uy năng của Thiên Cơ Vạn Tượng Công."
Đám người Vương Ngữ Yên tiếp tục chấn động.
"Một tháng này các ngươi phải cố gắng tu luyện, cộng thêm các phúc lợi của Thiên Cơ Lâu thì nhất định sẽ giúp các ngươi có một bước tiến dài."
Chúng nữ gật đầu liên tục.
Ở Cửu Châu thì các nàng đã là tuyệt đỉnh rồi.
Nhưng ở thế giới này thì các nàng cũng chỉ vừa cất bước mà thôi.
Nếu muốn tung hoành Chư Thiên Vạn Giới thì tý tu vi này sao mà đủ được.
"Lâu chủ!"
"Lâu chủ tới!"
"Nhanh lên lâu chủ, chúng ta rất muốn thấy phong thái của thế giới này rồi."
Thấy Lưu Tiêu xuất hiện thì mọi người hưng phấn như xài dopping vậy.
Người ở Cửu Châu đi theo Lưu Tiêu để hành tẩu chư thiên cũng không ít.
Thời khắc này ở đây đã có hơn mấy trăm người.
Những người này đều là những người không chịu thua kém, muốn liều một phen.
"Hy vọng các ngươi sẽ không bị hù!"

Lưu Tiêu nghĩ thầm.
Theo tin tức hắn thu thập được thì lúc này tại thế giới Già Thiên đã bước vào giai đoạn Thái Cổ Vạn Tộc bắt đầu khôi phục cùng xuất thế.
Mặc dù đây chưa phải là giai đoạn nguy hiểm cùng hắc ám nhất nhưng cũng không thua kém quá nhiều.
Đế Lộ tranh hùng!
Từng tên yêu nghiệt đang dần khôi phục tại thời đại này.
Cao thủ như Diệp Phàm cũng chịu nguy hiểm tại thời đại này.
Những võ giả Cửu Châu tại thế giới này hoàn toàn không mạnh tý nào, thậm chí còn ngang người bình thường nữa.
Đương nhiên đây cũng là thời đại tốt nhất, là đại thế khó gặp trong suốt mấy trăm ngàn năm.
Chỉ cần dám liều thì chưa chắc bọn hắn không thể quật khởi tại thế giới này.
"Đi! Mang bọn hắn đi nhìn thế giới này ra sao."
Lưu Tiêu nói, sau đó tự mình đi ra mở cửa.
"Mở cửa!"
"Có người đi ra rồi!"
Khi cửa lớn vừa mở thì người của hai thế giới đều bắt đầu mắt lớn trừng mắt nhỏ.
"Thật nhiều cao thủ!"
Người từ Cửu Châu thì ai nấy đều chấn động, hoảng sợ cực kỳ.
Những người bên ngoài kia ai nấy đều có khí tức khủng bố cực điểm, đều là những nhân vật khủng bố bọn hắn khó mà tưởng tượng.
Và điều kinh khủng hơn là những người này đều chỉ là nhân vật tầng dưới chót mà thôi, bằng chứng là không có nhân vật quan trọng nào mà tò mò đứng trước Thiên Cơ Lâu như thế kia cả.
Vậy mà những người có thể đứng tầng dưới chót này đều có khí tức tu vi mạnh hơn Tam Phong chân nhân nhiều.
Đây quả thật là hù chết người.
"Đám người này thật cổ quái!"
"Khí tức của bọn hắn cũng cổ quái không kém."
"Trong đám người này có nhiều người yếu đuối thật nhỉ."
Trong đám người quan sát Thiên Cơ Lâu thì cũng có vài cao thủ chân chính, chỉ cần liếc sơ là đã thấy được sự khác biệt của đám người Cửu Châu.
Đương nhiên lý do chính khiến bọn hắn bất ngờ là đám người xuất hiện trong Thiên Cơ Lâu này lại là một đám gà mờ.
Kia nãy bọn hắn còn cho rằng trong Thiên Cơ Lâu thần bí này ít nhất cũng có một Vương Giả, nếu không thì cũng phải có vài vị Đại Năng Tuyệt Thế.
Nhưng không ngờ lại chỉ là một đám người thường.
Có vài người khí tức hơi mạnh thì cùng lắm cũng chỉ đạt tới mức Khổ Hải mà thôi.
Người mạnh nhất là lão đạo râu bạc kia, nhưng tu vi cũng chỉ dừng ở mức Đạo Cung.

"Một đám gà mờ như thế này cũng dám chiếm giữ nơi ở lớn như thế tại Thần Thành sao?"
"Những người này muốn chết à?"
"Quá yếu, ta còn tưởng là Thái Cổ Vương Tộc xuất thế chứ, thì ra là một đám Nhân Tộc."
Lời của những cao thủ Đông Hoang khiến cho người Cửu Châu nghẹn lời, tức nhưng không thể phản bác được.
Trong đám người Cửu Châu này có cao thủ Ngũ Tuyệt, cũng có hùng chủ của Ma Môn.
Nhưng chỉ cần lôi đại một người từ đám người này ra thì đã đủ để đánh bại tất cả bọn họ rồi.
Người ta thật sự có tư cách khinh thường bọn hắn.
"Đám nữ tử này thật đẹp!"
"Nếu như không xét tới tu vi thì những người này hoàn toàn không thua kém những Thánh Nữ của Thánh Địa kia."
Tu vi của người Cửu Châu khiến người của Đông Hoang Thần Thành khinh thường.
Nhưng sắc đẹp của đám người Vương Ngữ Yên thì lại khiến tất cả những người này sáng mắt lên, cảm thấy kinh diễm cực độ.
Thứ mà những nữ tử này thua các Thánh Nữ kia chỉ là tu vi mà thôi.
"Ê! Thiên Cơ Lâu của các ngươi buôn bán gì thế?"
Có người lên tiếng hỏi.
Lưu Tiêu đáp: "Bổn lâu có rất nhiều nghiệp vụ khác nhau như kinh doanh ăn ở."
"Bảo hộ người khác!"
"Bất kỳ kẻ nào ở bên trong Thiên Cơ Lâu của ta đều có thể an toàn, bình yên vô sự, dù là Thánh Nhân có tới đây cũng không thể làm các ngươi bị thương tổn mảy may."

Chương 435. Thổ dân

"Bất kỳ ai ở trọ trong Thiên Cơ Lâu thì đều sẽ được sự bảo vệ tuyệt đối."
Lời này vừa dứt thì tu sĩ của Đông Hoang Thành sửng sốt.
Thật sự ngoài những Thánh địa cùng Thái Cổ thế gia ra thì không ai dám nói như vậy cả.
Bọn họ thừa nhận, Thiên Cơ Lâu có thể chiếm được một khối đất lớn như thế tại Thần Thành thì chắc chắn cũng có một tý nội tình.
Tuy nhiên nếu nói ở trong Thiên Cơ Lâu thì Thánh Nhân cũng không làm gì được thì hơi quá.
Phải biết Nguyên Thạch Phường của Dao Trì Thánh Địa cũng đã từng bị ăn cướp.
Đội ngũ vận chuyển của Hoang Cổ Cơ gia cũng từng bị cướp đoạt, thế gian này ai dám xưng vô địch?
Ai dám nói mình có thể trấn áp chư hùng?

Lưu Tiêu cũng không thèm để ý những người này, nói tiếp: "Bổn lâu cung cấp nơi tu luyện đặc biệt!"
"Phòng chữ Thiên, tốc độ tu luyện tăng gấp mười!"
"Phòng chữ Địa, tốc độ tu luyện tăng gấp năm!"
"Phòng chữ nhân, tốc độ tu luyện tăng gấp ba..."
Sau khi tung ra vài tin tức nặng ký thì tu sĩ của Thần Thành bị hù doạ không nhẹ.
Thấy bộ dáng thất thố của những người kia thì võ giả Cửu Châu như được xả giận, vui sướng không ngớt.
Ai biểu đám thổ dân các ngươi coi thường người khác.
Chưa từng nghe qua Thiên Cơ Lâu phải không!
Lâu chủ chính là một ngưu nhân có thể xuyên qua Chư Thiên Vạn Giới, đây chỉ là một thế giới mà thôi, các ngươi làm gì mà quá thế.
Những tên các ngươi sao biết sự khủng bố của Thiên Cơ Lâu được.
"Phòng Chế Tạo Võ Thánh!"
"Bất kỳ kẻ nào ở trong này một tháng thì đều có thể đột phá được Võ Thánh!"
Lưu Tiêu nói thêm: "Nếu tính theo hệ thống sức mạnh của các ngươi thì đó chính là Luân Hải!"
"Chỉ cần ở trong này một tháng thì bất kỳ ai cũng có thể phá vỡ Luân Hải, trở thành một tu sĩ chân chính."
Tất cả mọi người đứng trước Thiên Cơ Lâu đều hít sâu một hơi.
Thủ đoạn này bình thường chỉ có các Thánh Địa kia mới có mà thôi.
Có rất nhiều người kẹt cứng ở giai đoạn này, thậm chí tới chết cũng không thể đột phá được Luân Hải Cảnh, thuế biến từ một người bình thường lên một tu sĩ.
Ngay cả Đông Hoang Thần Thành, nơi gần như không có bất kỳ người bình thường nào cũng chấn động vô cùng trước tin tức này.
Nhưng mà không bài trừ khả năng Thiên Cơ Lâu trước mắt này đang khoác lác.
"Phòng Trọng Lực!"
"Hiện tại hạn mức tối đa của nó là trọng lực gấp một vạn lần!"
"Dưới trọng lực gấp một vạn lần thì ngay cả một vị Vương Giả cũng có thể nhờ nó mà rèn luyện nhục thân, khiến pháp lực trở nên tinh thuần hơn, tiếp tục khai phá tiềm năng của bản thân."
Võ giả của Cửu Châu thế giớilúc này đang nhìn đám tu sĩ trước mắt đang chấn động một cách vui vẻ.
Tu vi cao thì sao chứ.
Cuối cùng cũng chỉ là nhà quê mà thôi.
Bỗng đám võ giả Cửu Châu thế giớicó cảm giác hơi thượng đẳng một tý, cảm giác như bản thân rất tài trí hơn người.
"Khoác lác!"
"Những thứ mà ngươi nói chúng ta chưa từng nghe nói qua!"
Có tu sĩ hô lên.

Không nhịn nổi nữa rồi!
Thiên Cơ Lâu này thật sự quá biết chém gió.
Có khi để một tý thig bọn hắn còn có thể nói bản thân sở hữu kinh văn của Cổ Chi Đại Đế quá.
"Thổ dân!"
"Các ngươi chưa nghe nói qua không có nghĩa là không có!"
"Thiên Cơ Lâu còn có thứ thần kỳ hơn mấy cái này nhiều."
Tu sĩ Đông Hoang cứng họng, nói không ra lời.
Không ngờ bản thân lại bị khinh bỉ!
Nhưng bọn hắn lại không tìm ra lời để phản bác.
Chưa từng nghe qua có nghĩa là không có sao?
Lời này ban đầu đã sai rồi, sao có thể phản bác được.
Lưu Tiêu tiếp tục lên tiếng: "Thời Gian Tháp!"
"Bên ngoài một ngày, bên trong đã trải qua một ngàn ngày."
"Dù là tu luyện hay phá cảnh đều sử dụng được, quả thật là một lựa chọn có một không hai."
Tu sĩ Đông Hoang lại tiếp tục ê răng.
Mẹ nó!
Quả nhiên càng nói càng hư cấu.
Ngay cả vật như Thời Gian Tháp cũng có thể chém gió ra được.
Cải biến thời gian, đây quả thật là quá hư cấu, dù là Cổ Chi Đại Đế hay là Thái Cổ Hoàng Giả cũng không thể đặt chân lên lĩnh vực này.
Chỉ có Hành Tự Bí trong Cửu Bí mới có thể liên quan tới lĩnh vực này, nhưng đó đã là vật trong truyền thuyết rồi.
"Chiến Thần Tháp!"
"Bên trong có chứa đựng thần công tuyệt thế."
"Chỉ cần có thể trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần liền có thể đạt được một môn thần công bất kỳ trong đó."
"Thánh Nhân Huyền Công!"
"Kinh Văn Đại Đế!"
"Đại Đế Bí Thuật Thiên!"
"Còn có cơ hội trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu ta nữa!"
Chiến Thần Tháp!
Tu vi càng biến thái thì độ khó qua màn càng cao.
Cái gì mà Thánh Nhân Huyền Công, Đại Kế Kinh Văn, tuy hiện tại Thiên Cơ Lâu vẫn chưa có những cái đó.
Nhưng Lưu Tiêu tin rằng chỉ cần danh khí của nơi này truyền ra khắp nơi, càng nhiều người biết và đi tới Thiên Cơ Lâu thì hắn cũng sẽ có những thần công trên thôi.
Trước tiên chém gió để thu hút sự chú ý trước cái đã.
Lần này đám người tu sĩ Đông Hoang mới thật sự chấn động!
Cái gì mà Thời Gian Tháp, Phòng Trọng Lực, đây đều là thứ mà bọn họ chưa từng nghe nói qua.
Tuy công năng nghe nói cũng khá là ngưu bức, nhưng chưa được sử dụng

nên bọn hắn không biết cảm giác và hiệu quả thật sự như nào.
Thế nên bọn hắn biết rõ Thánh Nhân Huyền Công, Đại Đế Kinh Văn là vật gì.
Dù chỉ một thứ hiện thế thôi là có thể khiến những Thánh Địa cùng Thái Cổ Thế Gia kia sống mái với nhau bể đầu rồi,
Dù có lấy Cực Đạo Binh Khí ra sống mái với nhau cũng không phải là không thể.

Chương 436. Dã tâm

"Nếu những thứ này là thật thì dù Ngũ Vực có loạn cỡ nào thì cũng chạy tới đây tranh đoạt mất."
"..."
"Những tên này thật ngốc, có những thứ thần kỳ như thế thì công bố làm gì chứ."
Đã có người không có hảo ý, muốn tính kế Thiên Cơ Lâu rồi.
Nhưng mà do còn hơi lo lắng một tý nên không cần động thủ gấp làm gì.
"Khoác lác, những thứ quý giá như thế này thì dù cho là Thái Cổ Thế Gia cùng Thánh Địa cũng chưa chắc có, mà có thì họ cũng sẽ giấu vội, sao có thể công bố và cho mọi người sử dụng được."
"Trước khi các ngươi khoác lác thì mong các ngươi tìm hiểu trước một tý, xem Thần Thành đây là nơi nào, có thể tới được nơi này thì ai không phải tinh anh một phương."
"Vậy mà các ngươi coi chúng ta là đồ ngốc dễ lừa gạt à, chém gió như thế làm gì."
"Đại Đế Kinh Văn, ngươi tưởng đó là rau cải trắng bên đường à?"
"Đúng vậy! Đại Đế Kinh Văn đối với Cực Đạo Đại Đế cũng tính là trọng bảo, cực kỳ có giá trị tham khảo."
...
Khi các tu sĩ Đông Hoang phản ứng lại thì không có mấy người tin lời của Thiên Cơ Lâu cả.
Lưu Tiêu lắc đầu: "Khoác lác?"
"Bổn lâu chủ còn cần khoác lác à?"
"Các ngươi nếu như không tin thì có thể đến đây để nghiệm chứng, không ai cấm các ngươi cả."
"Đương nhiên không miễn phí!"
"Bất kỳ cái gì cũng có cái giá của nó."
"Thiên Cơ Lâu không phải chỗ làm từ thiện!"
Sau đó Lưu Tiêu quay người lại, dắt đám người Vương Ngữ Yên quay trở về.
Đã nói ra thì chắc chắn sẽ có người tới để nghiệm chứng.
Sau đó khi có kết quả thì tất cả mọi người không muốn cũng phải tin mà thôi.
"Lâu chủ, chúng ta có thể đi tham quan thế giới này sao?"

Những cao thủ chưa gia nhập Thiên Cơ Lâu như Hướng Vũ Điền, Vương Trùng Dương đều dồn dập tiến lên hỏi.
Đây là một thế giới hoàn toàn mới, mạnh mẽ hơn, ai cũng muốn ra ngoài tham quan một tý.
Lưu Tiêu khoát tay: "Tuỳ tiện!"
"Nhưng mà sau khi các ngươi rời khỏi Thiên Cơ Lâu thì ta cũng sẽ không phụ trách sinh tử của các ngươi, các ngươi có chuyện gì thì Thiên Cơ Lâu sẽ không quản."
"Đương nhiên rồi!"
Đám người Vương Trùng Dương đồng thời gật đầu.
"Đừng ra khỏi thành, nơi này là Đông Hoang Thần Thành, người bình thường không dám động thủ ở đây."
"Nếu như các ngươi có lỡ chọc phải một địch nhân mạnh mẽ nào thì cứ nhanh chóng chạy về Thiên Cơ Lâu, dù là Hùng Chủ của Thánh Địa tới bổn lâu chủ cũng sẽ bảo vệ được ngươi."
Sau khi suy nghĩ một tý thì Lưu Tiêu căn dặn đám người này vài câu.
Đám người hiếu kỳ bu quanh Thiên Cơ Lâu nghe thấy những lời này thì nhịn không được nhếch miệng.
Chém gió nhưng cũng có mức độ thôi chứ, gan của người này thật sự cũng lớn.
Nhưng mà...
Nếu đây không phải chém gió thì Thiên Cơ Lâu có vẻ khá là kinh khủng đó.

"Đa tạ lâu chủ!"
Đám người Vương Trùng Dương ôm quyền!
Lập tức có hơn một nửa người trong Thiên Cơ Lâu rời khỏi cùng nhau, kết thành đội để tham quan và tìm kiếm cơ duyên ở thế giới này.
Ngay cả đám người Trương Tam Phong, Đoàn Dự cũng rục rịch vô cùng.
Chúng nữ cũng nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt khát vọng.
Bọn hắn cũng muốn đi tham quan phong thái của thế giới mới.
"Những người chưa tu luyện Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì đi sang Truyền Thừa Tháp xem thử đi."
"Nếu các ngươi muốn đi ra ngoài thì chờ mấy ngày nữa rồi nói sau."
Trước khi rời khỏi Cửu Châu thế giớithì những người như A Phi, Khấu Trọng đều chưa đạt đủ điều kiện để tiến vào Truyền Thừa Tháp học tập Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Hiện tại thì tất cả đều đã trung thành tuyệt đối với Thiên Cơ Lâu, nên đã có đủ tư cách rồi.
A Phi, Song Long, Phong Vân, Tống Khuyết,... đều đã đủ tư cách.
Nếu như còn có người nào không đủ thì thật sự không biết nói gì hơn.
Đám người Trương Tam Phong chỉ đành nhịn lại tâm tình kích động của bản thân, quay lại làm việc của mình.
Người đi quét sân thì quét sân, quét rác thì quét rác.
"Thiên Cơ Vạn Tượng Công, ta tới đây!"

Còn về phần đám người Khấu Trọng, Dương Quá thì vội vàng chạy tới Truyền Thừa Tháp, kêu to liên tục.
Lâu chủ kêu bọn họ như thế đương nhiên là tất cả đều đã đủ điều kiện rồi.
Tất cả ai cũng trông mà thèm Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Dương Quá vào Truyền Thừa Tháp một cách dễ dàng!
Song Long cũng thế!
Ai cũng vào một cách thuận lợi cả.
...
Cuối cùng cũng chỉ có một mình Hùng Bá là bị đẩy trở về mà thôi, đứng tại chỗ, nghẹn họng trân trối.
Tất cả đều có tư cách vào Truyền Thừa Tháp, ngay cả Tố Tâm cũng thế, nhưng chỉ có duy nhất hắn là không được.
"Là bởi vì dã tâm của ta à?"
Hùng Bá dần hiểu rõ.
Nguyên nhân hắn gia nhập Thiên Cơ Lâu là vì Thiên Cơ Vạn Tượng Công, còn về lòng trung thành thì hoàn toàn không có.
Hắn có thể cảm nhận được khi vừa rời khỏi Cửu Châu thì đám người Dương Quá, Song Long đã xem Thiên Cơ Lâu như nhà của mình, muốn bảo vệ nó suốt đời.
Cũng chỉ có một mình hắn là còn dã tâm, muốn tranh đoạt Chư Thiên Vạn Giới mà thôi.

Chương 437. Muốn lừa đảo hả?

Cùng lúc đó bên phía Lưu Tiêu.
Có nhiều người vào Thiên Cơ Lâu để nghiệm chứng lời của Lưu Tiêu nói khi nãy có phải là thật hay không.
"Ta muốn vào Thời Gian Tháp!"
"Nếu như không có hiệu quả như các ngươi nói thì ta lật tung cái Thiên Cơ Lâu này lên."
Ngữ khí của người này bất thiện cực kỳ.
Bởi vì những câu nói của Lưu Tiêu khi nãy nên hắn đã nghĩ Lưu Tiêu coi bọn hắn là ngu ngốc.
Lưu Tiêu nhìn liếc sang người này.
Trong nháy mắt số liệu của hắn bắn ra.
Tu vi cũng không tệ lắm, là một tu sĩ Tứ Cực Cảnh, cũng tính là tiểu cao thủ một phương.
"Thành giao!"
"Thời Gian Tháp, một ngày cần năm mươi cân Thần Nguyên!"
Mặt Lưu Tiêu hoàn toàn không có biểu cảm gì.
"Cái gì? Năm mươi cân Thần Nguyên một ngày?"
Tên này ngẩn ngơ, nghĩ là bản thân nghe nhầm, sau đó rít gào lên.
Đùa gì thế!
Năm mươi cân Thần Nguyên, dù là đối với Thánh Địa thì năm mươi cân

Thần Nguyên cũng không phải là con số nhỏ gì.
Nhưng lại chỉ có thể sử dụng một ngày.
Lưu Tiêu gật đầu, xác định lại.
Cái giá tiền này chính là giá cả của hệ thống đưa ra sau khi đến thế giới Già Thiên, không phải là do Lưu Tiêu tự đặt.
Những người này khi nghe tới giá cả thì cũng sắp điên rồi.
Đừng nói là năm mươi cân Thần Nguyên, ngay cả Nguyên Thạch bình thường hắn cũng không đào được ra năm mươi cân .
"Ngươi muốn Thần Thạch tới mức điên rồi à!"
"Thời Gian Tháp gì đó của ngươi sao có thể đáng cái giá này chứ."
"Coi như một ngày ở ngoài bằng một ngàn ngày ở trong đó thì sao, nếu ta có nhiều Thần Nguyên để tu luyện như vậy thì tốc độ tu luyện của ta chắc chắn sẽ nhanh hơn khi vào Thời Gian Tháp gì đó của ngươi."
Những tu sĩ kia cũng gật đầu liên tục.
Coi như một ngày bằng một ngàn ngày, nhưng nó không đáng giá năm mươi cân Thần Nguyên.
Năm mươi cân Thần Nguyên có thể khiến cho bất kỳ ai, miễn không có thể chất biến thái như Hoang Cổ Thánh Thể là được, có thể tấn thăng từ Khổ Hải lên thẳng Hoá Long Cảnh.
"Đúng vậy, không đáng giá!"
"Coi như nó thật sự có tác dụng đó thì chỉ có thằng ngu mới lấy năm mươi cân Thần Nguyên đổi 1000 ngày."
"Muốn lừa Thần Nguyên thì đổi cách khác đi."
Tu sĩ Đông Hoang rất khó chịu, bọn hắn cảm giác như iq của bản thân không được coi trọng vậy.
Khoé miệng Lưu Tiêu nhếch lên, tất cả người Cửu Châu đều giật mình.
Quả nhiên!
Sau đó là một màn trào phúng tất cả.
"Nhũng tên nhà nghèo các ngươi đúng thật là, tư tưởng cùng tầm mắt cũng chỉ tới mức đó mà thôi."
"Các ngươi chỉ thấy được việc lấy năm mươi cân Thần Nguyên để đổi 1000 ngày tu luyện."
"Nhưng các ngươi không nghĩ thử xem, thứ quý nhất trên thế gian này là thời gian chuẩn đó."
"1000 ngày, đối một vài cao thủ Tiên Đài Nhị Trọng Thiên coa thọ nguyên sắp khô kiệt thì không khác gì cọng cỏ cứu mạng cả, có khi hắn đột phá, kéo dài thọ nguyên."
"Hoặc là cao thủ của thế hệ này, có thể dùng 1000 ngày đó để kéo dài khoảng cách, sau đó áp chế mọi người."
"1000 ngày, nếu dùng nó để hấp thu tài nguyên tu luyện thì tác dụng còn lớn hơn nữa."
"Nhà nghèo chính là nhà nghèo, tầm mắt cũng chỉ tới đó mà thôi."
Người của Cửu Châu thế giớinghe vậy thì khoé miệng giật giật.
Một màn này quen thuộc vô cùng.

Bởi vì trước kia khi bọn hắn nghi vấn Thiên Cơ Lâu thì cũng bị trào phúng như thế.
Không ngờ bản thân lại bị khinh bỉ!
Lại còn bị khinh bỉ trước mặt rất nhiều đồng đạo nữa chứ.
Tên cao thủ Tứ Cực này giận dữ vô cùng.
Hắn cũng được tính là một tiểu thiên tài, tuổi tác hiện tại cũng chưa quá năm mươi.
Mặc dù không thể nào so sánh được với những thiên kiêu tuyệt thế như Diêu Quang Thánh Tử, Kim Sí Điểu Bằng Vương.
Nhưng với số tuổi chưa quá năm mươi mà đã có tu vi Tứ Cực như hắn thì hoàn toàn có thể xưng là thiên tài.
"Ngươi...."
Người này giận dữ, bị nói tới mức nghẹn lời.
Hắn muốn hỏi tên nam nhân khiến người ta tức đến mức nghiến răng nghiến lợi này biết giá trị thật sự của Thần Nguyên hay không, biết với số Thần Nguyên như vậy thì có thể làm được chuyện lớn lao gì hay không?
"Quá bất hợp lý, đây rõ ràng là một Hắc Điếm!"
"Chúng ta phải cùng nhau chống lại những nơi như thế này!"
"Mẹ, coi tu sĩ Thần Thành của chúng ta là những tên coi tiền như rác sao, năm mươi cân Thần Nguyên một ngày, sao ngươi không đi cướp đi!"
...
Sắc mặt của những người xung quanh khó coi vô cùng.
Vốn là muốn xem thử là thật hay giả, nhưng lúc này khi nghe báo giá thì không ai dám lên tiếng nữa.
Nếu như lại bị châm chọc là đồ nhà nghèo thì quá mất mặt rồi.
"Cho ta một phòng chữ Thiên!"
"Nếu nó không có hiệu quả như ngươi nói thì đừng trách ta báo lên Thần Thành, kêu Thành Chủ trị tội ngươi."
Cuối cùng vị tu sĩ Tứ Cực này cũng lùi một bước, lựa chọn phòng chữ Thiên.
Mặt Lưu Tiêu không biểu tình, nói: "Phòng chữ Thiên, một cân Tịnh Nguyên tinh khiết một ngày."
Tu sĩ Thần Thành lúc này sắc mặt càng khó coi hơn.
Coi như nơi này gần mỏ nguyên, tài nguyên cũng cực kỳ phong phú, ở gần Thái Sơ Cổ Quáng, nhưng Tịnh Nguyên cũng không phải là đá ven đường, muốn là nhặt lên.

Chương 438. Thử nghiệm

Một cân Tịnh Nguyên tinh khiết đối với nhiều tu sĩ là một tài sản cực lớn mà nhiều tu sĩ cả đời cũng chưa thấy qua.
Bởi vì công năng tu luyện của nó nên bất kỳ ai khai thác được liền lập tức sử dụng để tu luyện.
"Cho ta một phòng chữ Thiên!"

Người này cắn răng một cái, bỏ một cân Tịnh Nguyên tinh khiết ra để thuê phòng.
Mặc dù Đông Hoang khá là loạn, nhưng cũng tuỳ chỗ.
Tại Thần Thành thì khác, rất nhiều Đại Hoang Cổ thế gia cùng các Thánh Địa kia đều mở Nguyên Thạch Phường tại đây, thế nên nơi này cũng có quy củ rõ ràng.
Không có lý do hợp lý thì không có bất kỳ ai dám xuất thủ ở nơi này cả.
"Nếu mà lời của ngươi không phải sự thật thì, chờ xem!"
Người này doạ một câu sau đó dưới sự hướng dẫn của Tiêu Phong, hắn đi lên phòng chữ Thiên.
"Cho ta một phòng chữ Thiên!"
"Cho ta một phòng chữ Địa!"
...
Sau đso lập tức có bốn năm người lập tức tiến lên, móc Tịnh Nguyên ra, sau đó lên lầu.
"Lâu chủ, đây là tiền của thế giới này sao?'
Nhìn thấy Tịnh Nguyên sáng lấp lánh thì đám người Vương Ngữ Yên vây lại một cách tò mò.
"Cũng có thể nói là như vậy."
"Nhưng mà viên Tịnh Nguyên tinh khiết này không thể khái quát được bằng hai chữ tiền tệ được."
"Bởi vì nó là kết tinh của Thiên Địa Tinh Khí, nên nếu như dùng đó để tu luyện thì tu vi sẽ tăng cao như hoả tiễn."
"Hơn nữa bên trong nó còn chứa một nồng độ sinh mệnh tinh khí cực cao, có thể cải thiện thể chất ở một mức nào đó."
"Thứ này hoàn toàn có thể nói là Thần Vật."
Cửu Châu cằn cỗi, năng lượng thiên địa ít đến đáng thương, hoàn toàn không đủ điều kiện để sản sinh ra được tinh thể năng lượng cao cấp như thế này.
Lưu Tiêu nhìn về phía những người còn đứng trong Thiên Cơ Lâu rồi nói:
"Xung quanh Thần Thành còn có không ít vật thế này."
"Nếu các ngươi dám đi mạo hiểm thì hoàn toàn có thể ra đó để kiếm thứ hỗ trợ tu luyện, có ích lợi cực kỳ lớn."
Lời này vừa dứt thì có không ít người của Thiên Cơ Lâu bắt đầu rục rịch.
Nghe ý của lâu chủ là thứ có tên Tịnh Nguyên tinh khiết này dường như ở khắp mọi nơi.
Nếu có thể tìm được thì...
Nghĩ tới đây thì tim mọi người dần dần đập nhanh hơn.
Nếu như dùng thứ gọi là Tịnh Nguyên tinh khiết này để tu luyện thì có lẽ tu vi sẽ tăng lên một cách chóng mặt.
"Hơn nữa chờ khi ngân lượng mà các ngươi ứng trước hết sạch thì nó sẽ trở thành tiền tệ dùng để thanh toán cho Thiên Cơ Lâu đó."
"Đến lúc đó nếu như các ngươi không có Tịnh Nguyên tinh khiết thì các ngươi sẽ bị bỏ rơi tại thế giới này."

????
Đám tu sĩ Thần Thành hoàn toàn không hiểu đối thoại giữa Lưu Tiêu cùng những người kia.
"Đa tạ lâu chủ đã chỉ điểm!"
"Các vị hiện tại trong Thiên Cơ Lâu có muốn đi cùng hay không, cùng lắm thì liều một lần thôi mà!"
"Các vị."
"Nếu ai không sợ chết thì ra ngoài cùng ta."
Những võ giả này cắn răng một cái, tất cả đều đã rời đi.
Nếu như không có nổi dũng khí bước chân ra khỏi cửa Thiên Cơ Lâu thì đừng sống làm gì nữa, thắt cổ tử tự đi, thế thì đỡ khổ hơn.
Tuy người nơi này lợi hại thật!
Nhưng không cần phải tự coi nhẹ bản thân mình,
Bọn họ lợi hại chỉ vì sống trong hoàn cảnh như thế này, có công pháp mạnh mẽ hơn mà thôi.
Còn bản thân thì đều là những cao thủ đỉnh tiêm tại Cửu Châu.
Nếu như có thể có được điều kiện của thế giới này thì chắc chắn sẽ không thua kém gì thổ dân nơi đây.
Trong nháy mắt thì Thiên Cơ Lâu đã trở nên hơi trống vắng.
Một lát sau, rất nhiều người đứng ngoài trông ngóng đều không thấy động tĩnh gì, bắt đầu thấy hơi gấp gáp.
"Có khi nào bọn hắn bị ngộ hại rồi không!"
Có người hoài nghi, lên tiếng.
Lời này vừa dứt thì tu sĩ của Thần Thành chấn động.
"Ngộ hại em gái ngươi!"
Lưu Tiêu nói một cách tức giận: "Những tên ngu xuẩn các ngươi còn chưa hiểu sao?"
"Bọn hắn tới giờ này vẫn chưa xuống là vì bọn hắn đã thấy được hiệu quả đúng như ta đã nói, ai rãnh mà xuống thông báo với các ngươi làm gì."
"Một cân Tịnh Nguyên tinh khiết một ngày, ai mà rãnh chạy xuống báo cho các ngươi chứ."
"Ở trên đó tu luyện, đề thăng tu vi không vui hơn sao? "
Tất cả mọi người chấn động trong lòng.
Bọn hắn thấy khả năng này cực kỳ khả thi.
Dám mở Hắc Điếm giết người cướp của ở Thần Thành thì không khác nào muốn chết cả, ngay cả Thánh Địa cũng không dám làm như vậy.
Thần Thành hiện tại vẫn còn bàng quan, có phải đang nói nước của Thiên Cơ Lâu sâu vô cùng không.
Vào khoảng thời gian trước thì rất nhiều Thánh Địa đã sử dụng Thần Thành làm nơi bảo mệnh khi tấn công Tử Sơn.
Dám làm xằng bậy ở Thần Thành thì hậu quả thật sự quá rõ ràng.
"Đi thông báo Thánh Địa, kêu người của Thánh Địa tới đây."
Có người không dám thử, vội vàng rời đi báo tin.
Chỉ một thời gian ngắn sau thì việc Thiên Cơ Lâu hiện diện tại Thần Thành

đã truyền khắp Bắc Đẩu Tinh rồi.
Bởi vì có liên quan đến Đế Kinh, rất nhiều thế lực lớn mang thái độ thà tin còn hơn không.
Bất kỳ gió thổi cỏ lay nào đều không thể mặc kệ được, chắc chắn phải chạy tới nghiệm chứng thử.

Chương 439. Diêu Quang thánh nữ

Một lúc sau không ngờ thật sự có một đại nhân vật tới.
Bởi vì gần đây Dao Trì sắp tổ chức Vạn Tộc Đại Hội, Đông Hoang là nơi trung tâm của mọi việc.
Thế nên có rất nhiều nhân vật lớn tụ họp tại đây.
Người tới là một nữ tử như đi từ Tiên Quang ra vậy, xuất trần tuyệt thế.
Ánh sáng mông lung bao phủ cả người nàng, khiến người khác không thể thấy rõ dung nhan.
Khi thật sự thấy một trong những nhân vật tuyệt đỉnh của thế giới này thì đám người Vương Ngữ Yên cũng chấn động không ngừng.
Cảnh tượng này không khác gì tiên nhân hạ phàm.
Lưu Tiêu ngước lên, hai mắt chiếu sáng.
Ánh mắt của hắn trực tiếp xuyên qua màn ánh sáng mờ ảo đang bao phủ Thánh Nữ kia.
"Thật đẹp!"
Chỉ một khoảnh khắc thôi mà ánh sáng trong mắt Lưu Tiêu lại mạnh hơn ba phần, sáng như một cái bóng đèn.
Bất kể là dung nhan hay khí chất của người này đều vượt trên đám người Vương Ngữ Yên.
Dung nhan tinh xảo hoàn mỹ, khuôn mặt tỉ lệ vàng.
Người đến chính là Diêu Quang Thánh Nữ.
"Hanh!"
Diêu Hi hừ lạnh một tiếng, trong lòng cũng bắt đầu nghiêm túc.
Nàng cảm giác được có một khí tức đang dò xét nàng, vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí này có thể nhìn thấu thủ đoạn của mình.
Điều này khiến trong lòng nàng hơi hoảng sợ một tý.
Lớp bảo hộ này thì trừ Diệp Phàm cùng những nhân vật cấp độ Thánh Tử của các Thánh Địa ra thì gần như không có ai có thể xem thấu được cả.
Nhưng người trước mắt nhìn sơ qua thì có vẻ còn rất trẻ, trẻ hơn những Thánh Tử gì đó rất nhiều.
Khi hừ lạnh thì Diêu Hi cũng sử dụng cảm ứng chi lực, thần mục như điện, nhìn về phía Lưu Tiêu.
Nàng nhận được một tin tức báo về rằng nơi này sở hữu Đế Kinh, còn có nhiều loại đồ đạc khó có thể tưởng tượng khác nữa, nên nàng mới đến đây để nghiệm chứng.
Hiện tại thì đương nhiên muốn xem xét nội tình của Lưu Tiêu một tý.
Ngoại trừ lần thăm dò khi nãy chứng minh Lưu Tiêu không đơn giản ra thì

trong cảm giác của nàng Lưu Tiêu hoàn toàn là một người bình thường.
Ngoại trừ hơi đẹp trai ra thì cũng không có gì đặc biệt cả.
Một khắc sau thì Thần Niệm của Diêu Hi tăng vọt, bắt đầu dò xét trong cơ thể Lưu Tiêu.
Lần này thì thậm chí có thể thấy được khí tức của Diêu Hi nổi lên bốn phía, nhìn được cả bằng mắt trần.
Ngay cả ánh sáng mông lung bao phủ người nàng cũng dần phập phồng một cách kịch liệt.
"Đã có chuyện gì xảy ra thế?"
"Cái này..."
"Vì sao khi Diêu Quang Thánh Nữ vừa nhìn thấy lâu chủ liền thất thố như vậy thế?"
"Chẳng lẽ là nhất kiến chung tình."
"Cút đi, Diêu Quang Thánh Nữ chắc chắn là dành cho Diêu Quang Thánh Tử, sao chuyện đó có thể xảy ra được chứ, ngươi nghĩ Diêu Quang Thánh Nữ là loại nữ nhân nông cạn như vậy sao?"
....
Danh tiếng của Diêu Quang Thánh Nữ vang khắp Bắc Đẩu Tinh.
Hơn nữa nàng còn đã từng đến Thần Thành mấy lần, nên mọi người đều khá là quen thuộc.
Nàng vừa tới liền có người nhận ra thân phận.
Nên lúc này khi thấy phản ứng của nàng khi vừa gặp Lưu Tiêu thì tất cả mọi người đều không còn giữ được bình tĩnh.
Rốt cuộc là lý do gì mà có thể khiến Diêu Quang Thánh Nữ thất thố đến vậy khi thấy lâu chủ Thiên Cơ Lâu thế, hơi thở gấp rút, màn sáng xung quanh như sắp tản mất.
"Những tên vô liêm sỉ này lại dám nói ta như vậy sao?"
Diêu Hi cắn răng, ngậm bồ hòn làm ngọt.
Thần thức của nàng đang muốn xâm nhập vào người của Lưu Tiêu để thăm dò sâu cạn, nhưng như gặp phải một cái hố đen, thần thức của nàng bị hút vào đó, nát bấy.
Thậm chí lực hút đó còn muốn men theo thần thức của nàng để thôn phệ Thần Hồn Chi Lực trong biển ý thức của nàng nữa.
"Trong thân thể của người này rốt cuộc có chứa đồ đạc kinh khủng gì thế?"
Diêu Hi hoảng sợ trong lòng.
Thần thức của nàng khi nãy giống như một người phàm đối mặt với Thái Cổ Yêu Thần, bị hấp thụ hết một cách tham lam.
Diêu Hi không hề biết sự khủng bố của Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công mà Lưu Tiêu tu luyện khủng bố ra sao, bất kỳ thứ gì cũng có thể hoá thành chất dinh dưỡng cho công pháp đó cả.
Và đây chỉ là kết quả của việc công pháp tự động vận chuyển thôi.
Nếu như được Lưu Tiêu khống chế thì Diêu Hi không chỉ mất một tý thần thức như vậy đâu.
Nói không chừng thần hồn của nàng có thể bị thôn phệ sạch chỉ trong một

chớp mắt mà thôi.
Bị thua thiệt như vậy nhưng Diêu Hi chỉ có thể nuốt trôi cục tức này.
Vì việc dùng thần thức để thăm dò người khác là một việc rất vô lễ.
Cùng lúc đó ánh mắt của nàng khi nhìn về Lưu Tiêu cũng bắt đầu trở nên nghiêm túc hơn bao giờ hết.
Người này hoàn toàn không phải một tên yếu gà giống như trong tin tức nàng nhận.
Có thể hấp thu cùng đánh nát thần thức của nàng chỉ trong một thời gian cực ngắn, khiến nàng hoàn toàn không có sức hoàn thủ thì ít nhất cũng là một cao thủ Vương Giả đại thành mới làm được.
Đương nhiên đây có khi cũng là một tin tốt, vì một cao thủ Vương Giả đại thành chắc chắn sẽ không nhàm chán đến mức đi lừa gạt những tên này làm gì, những gì hắn nói rất có thể là thật.

Chương 440. Diêu Hi xông Chiến Thần Tháp

Cao thủ Vương Giả đại thành lại còn trẻ tuổi như vậy, nếu tới Thánh Địa thì cũng có thể coi là thượng khách, không rãnh sử dụng những thủ đoạn vô sỉ này để lừa gạt một tý Thần Nguyên.

"Ngoại trừ Diệp Phàm cùng con chó của hắn, à còn đạo sĩ Đoạn Đức nữa." Diêu Hi nói thầm trong lòng.

Nếu như với tính cách của ba tên này thì dù có trở thành Cực Đạo Đại Đế thì cũng có thể làm ra việc hèn hạ như vậy.

"Diêu Quang Thánh Nữ?"

Lưu Tiêu hơi hiểu, thảo nào nàng lại siêu phàm thoát tục như thế, không ngờ lại là Diêu Hi.

Lưu Tiêu sử dụng khả năng suy tính của Thiên Cơ Lâu.

"Tên: Diêu Hi"

"Thân phận: Diêu Quang Thánh Nữ"

"Cảnh giới: Tiên Đài nhị trọng thiên"

"Mục đích: Dò xét sâu cạn của Thiên Cơ Lâu"

Diêu Quang Thánh Nữ!

Diêu Quang mặc dù không có Đế Kinh, cũng không có Cực Đạo Đại Đế. Nhưng Thánh Địa này lại có thể sánh vai được với những Thánh Địa sở hữu Cực Đạo Đại Đế cùng với các Thái Cổ Thế Gia kia.

Nguyên nhân là do Thánh Địa này sở hữu một Cực Đạo Đế Khí duy nhất tại thế giới Già Thiên không phải binh khí thành đạo của Đại Đế, Hắc Kim Đỉnh.

Nếu xét về nội tình thì Diêu Quang hoàn toàn không thua gì với Thánh Địa có Cực Đạo Đại Đế cả.

Hơn nữa Diêu Quang Thánh Tử của thời đại này lại còn có được truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế nữa chứ.

Mặc dù có Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công, nhưng Lưu Tiêu vẫn rất thèm những thần công tuyệt thế của thế giới này.

Nếu như có thể đem thần công của khắp Chư Thiên Vạn Giới tụ lại mà dung hợp thành một thì chắc chắn nó sẽ cực kỳ ngưu bức, dù có thể nó sẽ không bằng Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công nhưng cũng sẽ không kém bao nhiêu.

Tu luyện một bộ thần công tuyệt đỉnh cùng tu luyện hai bộ là hoàn toàn khác nhau.

"Nghe nói Thiên Cơ Lâu có một thứ gọi là Thời Gian Tháp, một ngày ở ngoài bằng một ngàn ngày trong đó."

"Còn có Chiến Thần Tháp nữa, khi trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần thì sẽ có cơ hội nhận được Đế Kinh."

Diêu Hi vừa mở miệng thì như Thiên Âm vang vọng, khiến không ít người lập tức si mê.

Thanh âm này thật tuyệt!
"Ta nói đúng chưa, Thánh Nữ cũng không tin."
"Hẳn là nàng đang tính nghiệm chứng thử."
"Dù là Chiến Thần Tháp hay thời gian tháp, nơi nào cũng là lò đốt tiền cả."
"Coi như có thể trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần thì cũng chưa chắc thu được Đế Kinh, lại còn dựa vào vận khí nữa."
Lưu Tiêu cũng khá là tò mò, nếu dựa theo sức chiến đấu có thể giao thủ với Diệp Phàm như Diêu Hi thì nàng sẽ có thể trở thành Chiến Thần mấy sao.
"Chiến Thần Tháp có lệ phí ra sao?"
Diêu Hi đi thẳng vào vấn đề.
Trước khi đến nàng đã biết lệ phí của nơi này cao tới mức quá đáng.
Nhưng nàng hoàn toàn không quan tâm, chưa ai có gan dám trêu chọc Diêu Quang Thánh Địa một cách công khai cả.
Lưu Tiêu nói: "Chiến Thần Tháp thu phí theo tu vi."
"Thánh Nữ có tu vi Tiên Đài Nhị Trọng Thiên."
"Một lần xông Chiến Thần Tháp tốn một cân Tịnh Nguyên tinh khiết."
Diêu Hi gật đầu, vung tay lên, một đống Tịnh Nguyên tinh khiết toả ra tinh khí nồng nặc xuất hiện dưới chân Lưu Tiêu.
Một màn này khiến đám người Vương Ngữ Yên giật mình ngơ ngác, vì đây là lần đầu tiên các nàng biết tới trữ vật pháp khí.
Một khắc sau thì đồng tử của Diêu Hi co lại, bởi vì nàng không thấy Lưu Tiêu làm bất kỳ động tác nào mà đống Tịnh Nguyên khi nãy đã biến mất.
"Thánh Nữ, mời!"
Lưu Tiêu tự mình dẫn Diêu Hi đi tới Chiến Thần Tháp.
Dọc theo đường đi Diêu Hi có thể quan sát toàn bộ Thiên Cơ Lâu.
Dưới Thần Nhãn của nàng thì toàn bộ kiến trúc ở đây đều toát ra thần huy.
"Tất cả đều được chế tạo từ những vật liệu không biết, có đặc tính vô cùng thần kỳ."
Diêu Hi rung động cực độ.
Thân là Diêu Quang Thánh Nữ, thứ gì mà nàng chưa từng gặp qua chứ.
Cửu Thiên Thần Ngọc, Long Văn Hắc Kim, Phượng Huyết Xích Kim, Tiên Lệ Lục Kim.
Nhưng những kiến trúc Thiên Cơ Lâu trước mắt này được chế tạo từ một thứ nàng chưa thấy bao giờ.
Kinh khủng hơn là, những tài liệu cao quý như thế này lại chỉ được dùng để xây nhà.
"Thiên Cơ Lâu này giá trị vô lượng."
Đừng nói là Đế Kinh, những Thần Tài này thậm chí đáng giá để sử dụng Đế Binh để đoạt.
"Nơi này là Chiến Thần Tháp!"
Lưu Tiêu hoàn toàn không quan tâm Diêu Hi đang suy nghĩ gì, nếu đối phương không muốn động thủ thì mình phục vụ toàn tâm toàn ý.
Còn nếu động thủ...
Ai chết còn chưa biết được đâu.

Đoạt một món Cực Đạo Đế Khí cũng là một ý tưởng không tồi.
"Được!"
Diêu Hi gật đầu, đi vào Chiến Thần Tháp.
Việc Diêu Hi xông Chiến Thần Tháp không phải là một việc nhỏ, rất nhiều tu sĩ của Thần Thành đều kéo tới như ong vỡ tổ để xem.
Ngay cả đám người Vương Ngữ Yên cùng các đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng kéo tới xem.
Mọi người vô cùng tò mò với thủ đoạn chiến đấy của tu sĩ ở thế giới này.
Chỉ trong chóc lát thì tầng đầu tiên trong Chiến Thần Tháp đã sáng lên.

Chương 441. Tuyên bố

Tầng thứ hai!
Tầng thứ ba!
Tới tận tầng thứ tư thì ánh đèn chỉ sáng một tý, sau đó liền tắt ngúm.
Diêu Hi dừng bước trước tầng thứ tư, trở thành một vị Tam Tinh Chiến Thần.
Chiến Thần Tháp!
Người càng biến thái bao nhiêu, tuyệt học nhiều bao nhiêu thì độ khó khi vượt ải lại càng lớn.
Trước kia Vương Ngữ Yên còn có thể trở thành Lục Tinh Chiến Thần.
Nhưng sau khi nàng học xong Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì thậm chí còn không thể vượt qua tầng thứ hai nữa.
Trương Tam Phong, người từng lập kỷ lục của Chiến Thần Tháp cũng thế, sau khi học xong Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì cao nhất cũng chỉ tới tầng thứ tư mà thôi.
Còn về phần đám người Tiêu Phong thì không khá hơn là bao, bất kỳ ai học tập xong Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì thành tích tại Chiến Thần Tháp đều giảm mạnh.
Lúc Diêu Hi đi ra thì ngoại trừ Lưu Tiêu không ai nhìn thấy rõ được mặt của nàng cả.
"Diêu Hi tiên tử, xin hỏi bên trong thật sự có Đế Kinh không thế?"
Thấy Diêu Hi đi ra thì nhiều tu sĩ vội vàng tiến lên hỏi.
"Ta vẫn chưa trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần, cũng không biết trong đó có Đế Kinh hay không nữa."
Lúc lời này vừa dứt thì Lưu Tiêu bắt được một vệt tiếc nuối cùng với chấn động trong mắt của Diêu Hi.
Với lực chiến đấu của nàng thì nói thật, nhìn khắp Ngũ Vực không có mấy ai có thể vượt qua được nàng.
Thậm chí nàng còn có thể chém giết với nhân vật ở cấp độ Diệp Phàm.
Nhưng tại Chiến Thần Tháp chín tầng, nàng cố gắng hết sức cũng chỉ xông qua được tầng thứ ba mà thôi.
"Chỉ sợ ngay cả Diệp Phàm, Thiên Hoàng Tử cùng nhiều đại thiên kiêu khác cũng chưa chắc có thể trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần."

Diêu Hi lắc đầu!
Trong đó có thể có Đế Kinh đó!
Nhưng độ khó để đạt được Đế Kinh hoàn toàn có thể khiến những tu sĩ khác tuyệt vọng.
Ngay cả nàng cũng chỉ có thể trở thành Tam Tinh Chiến Thần mà thôi.
"Quả nhiên Thiên Cơ Lâu thật sự siêu phàm."
Diêu Hi nhìn về phía Lưu Tiêu, trong mắt như có ánh sáng loé qua.
Suy nghĩ của nàng lúc này xuất hiện liên tục, khó mà bình tĩnh được.
Võ giả Cửu Châu không biết Thần Hồn là cái gì cả, nhưng người ở thế giới Già Thiên thì biết.
Chiến Thần Tháp này không dùng nhục thân để khiêu chiến, mà là khiêu chiến trên phương diện Thần Hồn.
Bằng không thì không thể giải thích được lý do vì sao trong đó bị đánh bị giết, nhưng ra ngoài thì nhục thân hoàn toàn không có vấn đề gì cả.
Đương nhiên, những thứ này đối với nàng cũng không phải việc quá mới lạ gì, vẫn có thể tiếp thu được.
Thứ làm cho Diêu Hi rung động thực sự là địch nhân xuất hiện trong Chiến Thần Tháp, không ngờ tất cả đều sở hữu tuyệt kỹ giống y đúc của nàng.
Không chỉ là tuyệt kỹ, mà là toàn bộ chiêu thức, dù là đã thi triển hay chưa từng thi triển cũng thế, địch nhân trong đó đều sở hữu hết.
Thậm chí có một vài bí kỹ mà chỉ một mình nàng biết thôi, vậy mà người bên trong cũng biết.
Đây mới là thứ làm cho nàng kinh hãi nhất.
Đám tu sĩ Thần Thành cũng kinh hãi không kém gì.
Bọn hắn vừa nghe được gì?
Câu nói đầu tiên của Diêu Quang Thánh Nữ sau khi đi ra từ Chiến Thần Tháo lại là tán thưởng Thiên Cơ Lâu thật sự siêu phàm.
Đường đường là Thánh Nữ, lại dùng hai từ siêu phàm để khen một thế lực khác, thật khiến người khác phải chấn động.
Trong chớp mắt tu sĩ của Thần Thành vô cùng hiếu kỳ trong Chiến Thần Tháp đã xảy ra chuyện gì.
"Ta muốn biết, nếu như gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì sẽ có chỗ tốt gì?"
Diêu Hi nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt toả sáng.
Trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần là có tư cách gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Ngưỡng cửa này thật sự là quá cao.
Người cao ngạo như Diêu Hi cũng vô cùng tò mò việc trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì sẽ thu được chỗ tốt gì.
Lưu Tiêu nói: "Nếu trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì có thể sử dụng các kiến trúc thần kỳ của bổn lâu một cách miễn phí."
"Nếu như có thể đạt tới điều kiện nhất định thì có thể thu được công pháp dành riêng cho đệ tử Thiên Cơ Lâu."
Diêu Hi gật đầu: "Nếu như ta gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì ngươi không sợ Diêu Quang Thánh Chủ sẽ mang theo Long Văn Hắc Kim Đỉnh đánh tới đây sao?"

Lời này của Diêu Hi ngoại trừ hiếu kỳ ra thì còn có ý thăm dò.
Thật sự ngoại trừ Diệp Phàm ra thì những người thật sự có thể đạt được thành tựu Ngũ Tinh Chiến Thần chắc chắn đều là đại thiên kiêu của các thế lực lớn như Thánh Địa. Hoang Cổ Thế Gia.
Thiên Cơ Lâu thật sự dám thu nhận những người này sao?
Lưu tiêu nói: "Nếu như ngươi muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì hơi khó đó!"
???
Tu sĩ Thần Thành bốn phía đều hít sâu liên tục.
Theo lời của Lưu Tiêu thì có vẻ tư chất của Diêu Quang Thánh Nữ cũng không đủ để trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu!
Tất cả mọi người ở đây đều chấn động không ngớt.
Bị Lưu Tiêu chê bai một cách thẳng thừng như vậy thì Diêu Hi hừ lạnh một tiếng.
Gia hoả này thật là, hoàn toàn không cho người Thánh Nữ như mình một tý mặt mũi nào cả.
"Nếu Thánh Chủ các ngươi mang Long Văn Hắc Kim Đỉnh tới đây thì ta không ngại việc có thêm một món Cực Đạo Đế Khí để chơi."
"Diêu Hi tiên tử, chớ hoài nghi thực lực của Thiên Cơ Lâu."
"Cũng xin chư vị ở đây đừng có tâm tư xấu gì với Thiên Cơ Lâu cả."
"Chúng ta dám đưa ra những thứ này thì đương nhiên không sợ người khác lấy đi."
"Thiên Cơ Lâu chỉ muốn làm một thế lực trung lập, bàng quang ở giữa."
"Nếu không, dù là Hoang Cổ Thế Gia thì Thiên Cơ Lâu cũng có thể lật đổ cho các ngươi coi."

Chương 442. Cuồng ngôn

Diêu Hi trầm mặc!
Khi thật sự bước vào Thiên Cơ Lâu thì nàng mới biết được nơi này thần bí ra sao.
Nếu không có thực lực tương ứng thì để lộ ra nhiều thứ tốt như vậy không khác nào muốn chết cả.
Bắc Đẩu Tinh cũng không phải là nơi đất lành gì.
Đặc biệt là hiện tại, thời điểm vạn tộc đang lần lượt xuất thế, lấy mấy cái này công bố thiên hạ thì sẽ càng nguy hiểm hơn.
Những người khác thì bị lời này của Lưu Tiêu doạ cho phát sợ.
Hoang Cổ Thế Gia!
Ai cũng biết phân lượng của bốn chữ này cả.
Dám đem nó ra làm ví dụ thì một là điên rồi, hai là có thực lực tuyệt đối.
Chỉ một thời gian ngắn mà lời của Lưu Tiêu đã truyền khắp tất cả các thế lực lớn tại Thần Thành, sau đó lan dần ra cả Đông Hoang, thậm chí là toàn bộ Ngũ Vực.
Diêu Quang Thánh Địa!

...
"Trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần liền có cơ hội thu được Đế Kinh sao?"
"Bọn hắn thực sự có Đế Kinh sao?"
Trong mắt Diêu Quang Thánh Chủ bắn ra hai đường ánh sáng, hư không chấn động rầm rầm.
Diêu Quang Thánh Địa!
Chưa từng có một vị Cực Đạo Đại Đế nào.
Bọn hắn chỉ có Đế Binh cùng một cuốn Đế Kinh không hoàn chỉnh mà thôi.
Nếu như có thể đoạt được một bộ Đế Kinh thì chắc chắn địa vị của Diêu Quang Thánh Địa tại Ngũ Vực sẽ được tăng lên rất nhiều.
"Dựa theo suy đoán của Thánh Nữ thì có."
Một vị Thái Thượng Trưởng Lão lên tiếng.
"Thời Gian Tháp, Chiến Thần Tháp, Phòng Trọng Lực, những thứ thần kỳ như thế thậm chí ta còn chưa từng nghe qua."
"Bọn hắn đã có những thứ này rồi thì chưa chắc không có Đế Kinh."
"Nếu như tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu này không khoác lác thì ngoại trừ Cực Đạo Đại Đế thì không ai có thể chế tạo ra những thứ thần kỳ như vậy được cả."
Diêu Quang Thánh Tử được bao bọc bởi một lớp hào quang.
Hắn cũng tin tưởng việc Thiên Cơ Lâu có Đế Kinh.
Phán đoán của Diêu Hi rất đáng tin.
...
"Vậy ngươi xuống núi đi, tới Thần Thành một chuyến."
"Với tư chất của ngươi thì hoàn toàn có thể trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần."
"Nhớ kỹ, để người khác làm chim đầu đàn."
"Gần lúc Vạn Tộc Đại Hội sắp tổ chức thì bỗng Thiên Cơ Lâu thần bí này mới xuất hiện, ngươi cẩn thận một tý."
"Ừm!"
Diệu Quang Thánh Tử gật đầu, sau đó rời đi.
...
Hoang Cổ Cơ Gia
"Lật đổ Hoang Cổ Thế Gia?"
Phía sau Cơ Hạo Nguyệt có một vầng Minh Nguyệt đang từ từ xoay tròn, còn có âm thanh của sóng biển nữa.
Dị tượng!
Hải Thượng Sinh Minh Nguyệt.
Đây chính là dị tượng Thần Thể của hắn.
"Hoang Cổ Thế Gia lẽ nào lại yếu đuối như thế sao? Dù là Thái Cổ Vạn Tộc xuất thế thì cũng không dám khinh thị Hoang Cổ Thế Gia như vậy."
Người này cao ngạo cực độ!
Ban đầu thậm chí hắn còn coi thường Hoang Cổ Thánh Thể.
Lời của Lưu Tiêu khi được truyền vào tai hắn thì hắn thấy đó không khác nào một lời khiêu khích với Hoang Cổ Thế Gia.

Tây Mạc!
Đại Lôi Âm Tự!
"Thiên Cơ Lâu?"
"Thiên Cơ Lâu chi chủ?"
Đấu Chiến Thắng Phật bị suy đoán của mình doạ cho giật mình.
Chẳng lẽ Thiên Cơ Lâu thần bí vừa xuất hiện này có liên quan tới tên Thiên Cơ Lâu chi chủ đã lập bảng danh sách Chư Thiên Vạn Giới Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật.
"Cái gì?"
Bởi vì việc Đấu Chiến Thắng Hoàng bị người ám hại bị lộ ra nên Thánh Hoàng Tử cũng chạy tới Đại Lôi Âm Tự.
Lúc này khi hắn nghe thấy lời của Đấu Chiến Thắng Phật thì cũng thất kinh.
Nếu như cả hai là một thì bọn họ chỉ cần tìm được Thiên Cơ Lâu kia là có thể biết được việc năm đó ai là người đánh lén Thánh Hoàng rồi.
"Ta đi Thiên Cơ Lâu liền đây!"
Thánh Hoàng Tử lập tức đứng ngồi không yên.
Bất kể ra sao hắn cũng phải đi tới Thiên Cơ Lâu một chuyến.
"Mang nó theo!"
Đấu Chiến Thắng Phật vung tay lên, Cực Đạo Binh Khí - Tiên Thiết Côn bay vào tay Thánh Hoàng Tử.
"Trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần liền có cơ hội tìm được Đế Kinh sao?"
Đại Hắc Cẩu bắt đầu chảy nước miếng.
Thời Gian Tháp, Phòng Trọng Lực!
Phòng chữ Thiên tốc độ tu luyện gấp mười.t
Hắn muốn cướp những thứ này làm của riêng.
"Diệp Phàm, chúng ta làm một vố lớn đi, đi cướp Thiên Cơ Lâu này."
"Đạo sĩ Đoạn Đức, ngươi dám liên thủ làm một cú lớn hay không."
"Đến lúc đó ta làm lâu chủ, ngươi là phó lâu chủ."
Đại Hắc Cẩu muốn xúi giục Đoạn Đức một tý.
Bởi vì trong tay Đoạn Đức đang nắm giữ một nửa cái Thôn Thiên Ma Quán.
"Cút đi, tên chó chết nhà ngươi muốn đi chết thì ta không cản, ta còn yêu đời lắm!"
Đạo sĩ Đoạn Đức tuy cũng cực kỳ thèm những thứ đó, nhưng hắn biết những thứ thần kỳ này không phải là ngươi như hắn có thể chấm mút được.
Thái Cổ Vạn Tộc, Thánh Địa, Hoang Cổ Thế Gia đều đang rục rịch.
Đứng nói một nửa Thôn Thiên Ma Quán đang nằm trong tay hắn, thậm chí là Thôn Thiên Ma Quán hoàn hảo không có chút tổn hại nào cũng không có tác dụng gì.
"Chó chết, ngươi đừng tìm đường chết được không!"
"Ta đoán tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu tại Thần Thành này chính là tên Thiên Cơ Lâu chi chủ đã là bảng danh sách mười nhân vật kiệt ngạo."
"Nếu đúng như vậy thì Hoang Cổ Thế Gia, Thái Cổ Vạn Tộc lần này sợ là

sẽ đá phải thiết bản rồi."
Diệp Phàm cười nhạt.

Chương 443. Con chó vô sỉ

Vạn Giới Video đã xuất hiện rất lâu trên khắp Chư Thiên Vạn Giới rồi. Nhưng mỗi thế giới đều cho rằng nó chỉ xuất hiện ở riêng thế giới của mình mà thôi.
Nhưng tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu này lại đăng video liệt kê nhiều nhân vật từ rất nhiều thế giới khác nhau trên khắp Chư Thiên Vạn Giới, cho mọi người biết còn tồn tại rất nhiều thế giới khác nhau.
Kẻ trâu bò như thế thì Hoang Cổ Thế Gia cùng Thái Cổ Vạn Tộc chắc chắn không thể trêu nổi.
Hắc Hoàng cả kinh, có chút sợ hãi.
Thiên Cơ Lâu?
Thiên Cơ Lâu chi chủ?
Đây thật sự có thể là cùng một người.
Hơn nữa sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu thật sự cũng hơi kỳ quặc.
Cho tới hiện tại thì đã có rất nhiều tin tức về Thiên Cơ Lâu này được truyền ra ngoài, nhưng không ai biết nó xuất hiện từ lúc nào.
Thậm chí ngay cả Thần Thành cũng không rõ.
Ngược dòng tìm hiểu khắp cả lịch sử của Bắc Đẩu Tinh cũng không có ai từng nghe nói qua Thiên Cơ Lâu.
Một thế lực thần bí như thế nếu như không có chút vốn liếng thì sao có thể kiêu căng trong lúc Thái Cổ Vạn Tộc đang xuất thế như vậy, còn công bố nhiều đồ vật khiến người khác động tâm như thế.
Theo lời của bọn hắn thì sức mạnh của bọn hắn lớn tới nổi trở tay là có thể lật đổ được Hoang Cổ Thế Gia.
"Tiểu tử ngươi đang mưu đồ xấu xa gì đấy?"
Đạo sĩ Đoạn Đức nhìn biểu tình của Diệp Phàm liền biết tên này đang suy tính một chủ ý xấu xa nào đó.
Ba gia hoả lòng dạ đen tối tụ lại cùng nhau, cũng đã làm ra không ít đại sự rồi.
Việc Vô Thuỷ Chung vang lên ba tháng liên tiếp, khiến Thái Cổ Vạn Tộc lạnh run cũng là kết quả sau khi bọn hắn liên thủ.
Diệp Phàm nói: "Ta đang suy nghĩ việc làm cách nào để lợi dụng Thiên Cơ Lâu để đối phó với Thái Cổ Vạn Tộc."
Hiện tại Thái Cổ Vạn Tộc nhìn chằm chằm vào nhân tộc, những trí giả trong nhân tộc đều đang lo lắng vấn đề này.
Đám người Diệp Phàm cũng đã tốn rất nhiều công sức để nghĩ cách cho vấn đề này.
Đoạn Đức nói: "Việc này không phải rất đơn giản sao? Ngươi và chó chết hiện tại đều là nhân vật bị người người kêu đánh."
"Chỉ cần ngươi tới Thiên Cơ Lâu, trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần, sau đó

gia nhập vào Thiên Cơ Lâu, trở thành đệ tử của nó."
"Đến lúc đó ngươi còn sợ những địch nhân kia của ngươi sẽ bGâu tha cho ngươi sao?"
Đoạn Đức nói mà không biết ngượng.
Hắn nói giống như bản thân hắn là người tốt lành gì lắm vậy.
Hai mắt của Diệp Phàm cùng Hắc Hoàng đều sáng lên.
Ý tưởng này ổn đó.
Vừa lấy được Đế Kinh, nói không chừng còn có thể tận diệt được địch nhân.
Đương nhiên là vẫn có phong hiểm.
Lỡ như Thiên Cơ Lâu chỉ đang chém gió mà thôi.
Nếu vậy lúc này bọn hắn ló đầu ra thì những địch nhân kia không xé xác họ ra mới là lạ.
"Nếu nói về chuột chạy qua đường, người người kêu đánh thì ngươi còn đáng ghét hơn cả chó chết nữa."
Diệp Phàm nhìn sang đạo sĩ Đoạn Đức với vẻ mặt khó coi.
Gia hoả này đi đào mộ tổ tiên của người ta ở khắp nơi, người muốn chặt hắn ra làm tám khối còn nhiều hơn bản thân cùng chó chết rất nhiều.
Đây mới thật sự là chuột chạy qua đường.
Ngay cả những người không có ân oán cũng muốn chém chết tên chuyên đi đào mộ tổ tiên người ta này.
Hắc Hoàng lên tiếng: "Cũng không cần gia nhập vào Thiên Cơ Lâu!"
"Tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã từng nói rồi, trong Thiên Cơ Lâu không ai được động thủ cả."
"Chúng ta chỉ cần vào ở Thiên Cơ Lâu cũng là một khiêu khích cực lớn đối với những tên khốn khiếp kia rồi, buộc bọn hắn xuất thủ với chúng ta tại Thiên Cơ Lâu là xong."
Không hổ là chó chết!
Nhiều chủ ý xấu xa thật.
Chỉ trong thời gian ngắn thôi đã nghĩ ra được thủ đoạn lợi dụng Thiên Cơ Lâu để đối phó với địch nhân rồi.
"Vô Thuỷ Đại Đế có thể nuôi ra con sủng vật như ngươi thì đúng thật là tổn hại uy danh của hắn."
"Thảo nào Vô Thuỷ Đại Đế lại phong ấn ngươi tại trong Thần Nguyên, không dám thả ngươi ra."
"Vô Thuỷ Đại Đế thật sự chịu không nổi tiếng xấu mà ngươi mang tới!"
Khoé miệng Đoạn Đức co giật.
Chủ ý của con chó này thật sự quá âm hiểm.
Với sự kiêu ngạo của những tên Thái Cổ Vạn Tộc kia thì nếu mỗi ngày Đại Hắc Cẩu đều kêu gào trước mặt bọn chúng thì bọn chúng hoàn toàn không quan tâm Thiên Cơ Lâu gì cả, chắc chắn sẽ lao vào tấn công."
Kể từ đó cao thủ của Thái Cổ Vạn Tộc cứ chờ tới khi bị lâu chủ Thiên Cơ Lâu giết thôi.
Gia hoả này không dám tự nhận bản thân mình đã từng đi theo Vô Thuỷ Đại

Đế chắc là do hắn sợ làm Vô Thuỷ Đại Đế mất mặt.
Ai có thể nghĩ tới chứ, Vô Thuỷ Đại Đế từng trấn áp vạn cổ, lại nuôi ra một con chó vô sỉ tới vậy.
"Uông... Ngươi mới là sủng vật, con mẹ nó, ta cắn chết ngươi!"
Đại Hắc Cẩu thẹn quá thành giận, dí theo cắn Đoạn Đức.
Một lát sau hai tên quái vật này bắt đầu đánh thành một đoàn, quần sơn cũng bắt đầu lay động.
"Đừng làm rộn nữa!"
"Chúng ta tụ lại, bàn bạc việc làm cách nào hố những tên vương bát đản đó!"
Cuối cùng Diệp Phàm cũng chỉ có thể tự ra tay trấn áp hai tên này lại.
...

Chương 444. Nếu cùng một thế giới thì chưa biết ai ăn ai

"Trong Thiên Cơ Lâu, không ai được động võ?"
Tại một sơn cốc nào đó, hai mắt Hoa Vân Phi sáng lên.
Hiện tại hắn đã trở thành công địch của cả thiên hạ, người người đều đang đuổi giết hắn.
Ngay cả Thái Huyền thánh địa cũng đã vạch rõ giới hạn với hắn rồi.
Nếu thật sự Thiên Cơ Lâu có bản lĩnh đó thì đó là nơi cứu mạng tốt nhất của hắn.
Diêu Quang Thánh Tử muốn lấy hắn là đá kê chân, nếu cho hắn đủ thời gian thì chưa chắc không thể cắn ngược một cái.
"Tạm thời ta vẫn không thể mạo hiểm được, quan sát thêm một tý vậy."
Lý Tiểu Mạn cũng khá là thích thú.
Nhưng mà việc Thiên Cơ Lâu có đang nói láo hay không thì còn chờ được nghiệm chứng.
Đợi sau khi nó trấn áp vài Hoang Cổ Thế Gia thì tới đó cũng không muộn.
...
Thiên Cơ Lâu đã chật ních!
Có vài thứ không cần biết là đã được chứng thực hay chưa thì đều khiến mọi người tò mò.
Bất kỳ tu sĩ nào cũng có tâm lý muốn xem náo nhiệt cả.
Huống chi Diêu Quang Thánh Nữ - Diêu Hi còn đã từng khen Thiên Cơ Lâu siêu phàm mà.
Chỉ bằng những việc này thôi thì Thiên Cơ Lâu đã trở nên cực kỳ nổi tiếng rồi.
Phải biết rằng Diêu Hi là Diêu Quang Thánh Nữ, là thê tử tương lai của Diêu Quang Thánh Chủ.
Có rất nhiều trang tuấn kiệt tự cho mình là siêu phàm, muốn đào góc tường của Diêu Quang Thánh Địa.

Diêu Hi ở lại Thiên Cơ Lâu thì đương nhiên cũng sẽ kéo theo một đám người theo đuổi.
Chờ đến khi những võ giả Cửu Châu quay về Thiên Cơ Lâu thì đều phát hiện nơi này gần khôi phục lại không khí náo nhiệt giống như hồi còn ở Cửu Châu.
Mặc dù đã có rất nhiều đệ tử của Hiệp Khách Đảo gia nhập Thiên Cơ Lâu rồi nhưng những đại lão như Vô Danh, Trương Tam Phong cũng không tránh khỏi số phận làm việc vặt.
"Lâu chủ, công bố một bảng danh sách ra để chúng ta hiểu rõ thế giới này hơn đi."
"Đúng vậy đó lâu chủ, hôm nay chúng ta ra ngoài hoàn toàn không thu thập được tin tức hữu dụng gì."
"Người nơi này quá kiêu ngạo, ai cũng khinh thường chúng ta."
"Mẹ nó, đi hỏi thăm tin tức thôi mà những tên đó toàn nhìn chúng ta bằng lỗ mũi."
...
Tất cả đều bị đả kích nặng nề.
Nhất là Ngũ Tuyệt, Hướng Vũ Điền, Tiếu Tam Tiếu, bọn họ là những người bị đả kích nặng nhất.
Tu vi của bọn họ tại Thần Thành này không khác gì rác rưởi cả.
Ngay cả người mạnh nhất là Tiếu Tam Tiếu, sở hữu tu vi của mấy nghìn năm, nhưng nếu đặt ở Thần Thành cũng chỉ bằng cao thủ Đạo Cung mà thôi.
Ngay cả đám người Vương Trùng Dương, Hướng Vũ Điền, Lâm Triều Anh cũng chỉ được tính là vừa mới nhập môn.
Còn những người khác trong mắt của tu sĩ Thần Thành không khác nào người bình thường cả.
Những tên tu sĩ Thần Thành này cực kỳ cao ngạo, hoàn toàn không để ý gì tới bọn họ.
Đi hỏi thăm tin tức thì cực khổ vô cùng, nếu như may mắn thì người ta không quan tâm mà thôi.
Nhưng có nhiều người còn bị những tu sĩ đó đánh cho một trận.
Nhiều người hiện tại vẫn còn sưng mặt sưng mũi, có thể thấy được, nếu như đây không phải là Thần Thành thì thậm chí có khi có vài người còn bị đánh chết nữa kìa.
Ngũ Tuyệt, Tà Đế, Tà Vương đều thu hồi sự cao ngạo của mình lại.
Lưu Tiêu nghe thế thì sáng hai mắt lên.
Cửu Châu tuy lớn nhưng nếu lấy đi so sánh với thế giới Già Thiên này thì thật sự không đáng nhắc tới.
Thậm chí gộp mấy trăm cái thế giới Cửu Châu lại cũng không to lớn bằng một Bắc Đẩu Tinh.
Huống chi tại thế giới này cũng không chỉ có một tinh cầu có sinh mệnh là Bắc Đẩu Tinh.
Còn có Tử Vi Tinh!

Câu Trần Cổ Tinh!
...
Mỗi một tổ địa của Đại Cổ Tộc!
Nếu như có thể truyền bá danh tiếng của Thiên Cơ Lâu ra khắp thế giới này thì chắc chắn sẽ khổng lồ hơn Cửu Châu rất rất nhiều lần.
Đến lúc đó Thiên Cơ Lâu cũng sẽ có thể mở khoá ra nhiều chức năng hơn.
Mà thủ đoạn để nâng cao danh tiếng nhanh nhất đó chính là làm như hồi ở Cửu Châu, liên tục công bố ra nhiều bảng danh sách khác nhau.
Bảng danh sách?
Bảng danh sách gì?
Tu sĩ Thần Thành vô cùng mờ mịt, không biết những tên yếu đuối này đang nói cái gì.
Thậm chí những tu sĩ này đã cảm thấy hơi mất hứng khi thấy những tên yếu đuối này có thể thuê được phòng trong Thiên Cơ Lâu.
Bởi vì Thiên Cơ Lâu hiện tại khá là nổi tiếng, thế nên có rất nhiều người không thể thuê được phòng.
Hiện tại khi nhìn thấy những tên yếu đuối này thì càng lúc càng bất mãn.
"Lâu chủ, ngươi cho những tên yếu đuối này vào đây làm gì?"
"Những thứ như này mà cũng có thể vào Thiên Cơ Lâu sao, thế thì khác nào đang vũ nhục chúng ta cơ chứ?"
"Tống những tên này ra ngoài đi lâu chủ, tiền thuê nhà chúng ta trả!"
...
Tu sĩ Thần Thành bắt đầu hô lên, bọn hắn cảm giác phải sống chung với những tên yếu đuối này là một điều sỉ nhục.
Võ giả Cửu Châu cũng trợn mắt nhìn.
Người nào cũng như sắp phun lửa tới nơi.
"Các ngươi vênh váo cái gì chứ, do hoàn cảnh các ngươi tốt mà thôi, các ngươi may mắn khi sinh ra trong một thế giới có hoàn cảnh tốt."
Hướng Vũ Điền mở miệng một cách âm trầm.
Bản thân hắn trước kia tự phụ ra sao, lại còn tu thành được Đạo Tâm Chủng Ma Đại Pháp mà cổ kim không ai tu được.
Nếu nói về tài tình thì hắn tự nhận bản thân không thua kém bất kỳ một ai cả.

Chương 445. Bảng danh sách mới

"Đúng vậy!"
"Nếu như tất cả đều được sinh ra cùng một thế giới thì chúng ta giết các ngươi như giết chó lợn mà thôi."
Thạch Chi Hiên cũng bắt đầu mở miệng.
Không phải do bọn hắn không bằng người khác, mà là do hoàn cảnh của cả hai quá chênh lệch, dù tài tình cỡ nào cũng không thể so sánh với những người này.
Nếu như đặt tất cả cùng một vạch xuất phát thì những tên này thật sự

không lọt vào mắt.
"Thiểu năng!"
"Lâu chủ là cha các ngươi hay sao?"
"Muốn đuổi chúng ta đi á, các ngươi ngon thì động thủ đi."
Thiên Cơ Lão Nhân cười lạnh nhìn những người này.
Chỉ cần đám người này dám động thủ tại Thiên Cơ Lâu thì chắc chắn lâu chủ sẽ thu thập bọn hắn.
"Ha ha... Đúng vậy, bọn hắn cho rằng lâu chủ là cha của bọn hắn sao, nói gì là lâu chủ sẽ làm nấy?"
"Đám người ngu xuẩn các ngươi, các ngươi rãnh thì sao không tự động thủ đuổi chúng ta ra ngoài đi, ngồi nói như thế làm gì."
"Đây chính là tu sĩ sao? Ta còn tưởng rằng các ngươi ngon lắm chứ, sợ rồi à?"
Khi các võ giả Cửu Châu phản ứng lại thì bắt đầu trào phúng tu sĩ Thần Thành một cách điên cuồng.
Bọn hắn muốn lợi dụng quy củ của Thiên Cơ Lâu để dạy dỗ đám người tu sĩ ngạo mạn này.
Những võ giả Cửu Châu hoàn toàn không biết vì sao đám người này lại như thế nữa.
Dù ở Cửu Châu thì cũng chưa từng có chuyện như thế này xảy ra.
Những võ giả này chưa bao giờ trào phúng những phàm nhân đã từng đi vào Thiên Cơ Lâu bao giờ cả.
Lần này tới lượt đám tu sĩ Thần Thành trợn trắng mắt
Những tu sĩ nhịn không được mà động thủ kia đều bị đánh ra ngoài, sắc mặt ai nấy đều trắng bệch.
Tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí này thật sự quá mạnh mẽ!
Ngay cả việc hắn xuất thủ ra sao cũng không ai phản ứng kịp.
"Ngươi chờ đó!"
"Chúng ta đóng tiền rồi, dựa vào đâu mà các ngươi lại đuổi chúng ta đi!"
"Dám làm vậy với chúng ta sao, sợ rằng ngươi chịu không nổi thôi!"
Có tu sĩ bối cảnh không tầm thường lên tiếng nghiêm túc, sau đó rời đi một cách vô cùng gian nan.
Bị đả thương thì không nói, nhưng lúc bị đánh ra ngoài thì lâu chủ Thiên Cơ Lâu còn tuyên bố cấm chỉ bọn hắn không được quay lại nữa chứ.
Phải biết rằng trong bọn hắn có không ít người hoàn toàn không thiếu Tịnh Nguyên, và đều đã thanh toán tiền phòng trong một thời gian không ngắn rồi.
Lần bị đánh ra ngoài này không khác nào tuyên bố đống Tịnh Nguyên đó trôi theo mây nước cả.
Lưu Tiêu hừ lạnh: "Nếu không phục thì các ngươi đi gọi trưởng bối tới đây."
"Vi phạm quy củ của Thiên Cơ Lâu ta thì không bị giết đã là ta nhân từ lắm rồi."
"Nhưng mà lúc các ngươi kêu gọi trưởng bối, nhớ kêu bọn hắn mang Cực

Đạo Binh Khí theo."
Mang theo Cực Đạo Binh Khí.
Những tên vừa mở miệng đe doạ thì bỗng cảm thấy rùng mình.
Chẳng lẽ trong Thiên Cơ Lâu còn sở hữu một thanh Cực Đạo Binh Khí hay sao mà lại dám lớn lối như vậy?
Rất nhiều người đều biết môn phái của mình sẽ không phát động một cuộc giao phong Đế Khí vì bọn hắn đâu.
Hơn nữa thế lực sau lưng của bọn hắn còn không có Cực Đạo Đế Khí.
Lời vừa rồi của Lưu Tiêu khiến không ít người sợ hãi.
Những người trong Thiên Cơ Lâu cũng đổ mồ hôi lạnh liên tục, nhất là những người khi nãy gần như đã sắp nhịn không nổi nữa.
Trong lúc nhất thời những tu sĩ Thần Thành trong Thiên Cơ Lâu bỗng nhiên lại trở nên im lặng hơn rất nhiều, lần đầu tiên bọn hắn cảm nhận được sự cường thế cùng bá đạo của Thiên Cơ Lâu.
Đương nhiên cũng có người mừng rỡ như điên.
Đuổi một đám ngươi đi, thì có nghĩa là trong Thiên Cơ Lâu lại có một đống phòng trống.
Phòng chữ Thiên một ngày cần một cân Tịnh Nguyên tinh khiết, tuy đắt nhưng cũng có không ít người có thể bỏ ra nổi.
"Lâu chủ, thuê phòng!"
Rất nhiều người lập tức chạy tới.
Lưu Tiêu đem việc giao cho Dương Quá, sau đó nói tiếp: "Các ngươi khinh thường bọn hắn?"
"Bọn hắn nói đúng đó, nếu không phải các ngươi may mắn, sinh ra trong hoàn cảnh tốt, thì rất nhiều người trong số các ngươi đều không thể bằng một góc của họ."
Lưu Tiêu chỉ vào một võ giả Cửu Châu rồi nói: "Trong đám người này thì người thấp nhất cũng đã đạt tới Nhị Tinh Chiến Thần của Chiến Thần Tháp."
"Có người thậm chí còn là Tam Tinh, Tứ Tinh Chiến Thần."
"Các ngươi thì sao? Trong số các ngươi có mấy tên đạt được Nhất Tinh Chiến Thần?"
Lời này vừa dứt thì vô số tu sĩ Thần Thành chấn động.
Phải biết rằng Dao Trì Thánh Nữ - Diêu Hi cũng chỉ đạt tới Tam Tinh Chiến Thần mà thôi.
Những tên này có thể trở thành Tam Tinh Chiến Thần mặc dù có một phần lý do là tu vi của những tên này quá rác rưởi, nhưng độ khó của Chiến Thần Tháp cũng không vì thế mà thấp hơn bao nhiêu.
Thấy Lưu Tiêu nâng đỡ đám người tụi mình như thế thì những võ giả đến từ thế giới Cửu Châu đều ưỡn ngực, ngẩng đầu, sống lưng thẳng tắp.
"Đa tạ lâu chủ!"
"Lâu chủ vạn tuế!"
"Lâu chủ, ta biết chúng ta lợi hại rồi, giờ ngươi xếp hạng một cái bảng danh sách cho chúng ta đi."

"Lâu chủ, công bố bảng danh sách mới đi, nếu không chúng ta khác gì người mù tại thế giới này đâu."
Tu sĩ Thần Thành khi thấy những con kiến hôi Cửu Châu này trò chuyện vui vẻ với Lưu Tiêu một cách tuỳ ý như vậy thì giật mình vô cùng.
Cao thủ tốt tính như vậy sao?
Lưu Tiêu đang suy nghĩ là nên công bố bảng danh sách gì?
Thiên Kiêu Bảng?
Đế Kinh Bảng?
Vạn Cổ Thập Cường Đại Đế Bảng?
Hay là Độc Thủ Bảng?
Vạch trần tất cả những kẻ khó chơi núp lùm đứng ở phía sau màn trên khắp thế giới Già Thiên.

Chương 446. Khương Dật Phi

"Bảng danh sách là cái gì?"
Có tu sĩ tò mò, chạy tới ngồi kế đám người Thạch Chi Hiên để dò hỏi.
"Các ngươi không biết bảng danh sách à?'
"Lâu chủ đã từng đăng một bảng danh sách về mười nhân vật kiệt ngạo nhất Chư Thiên Vạn Giới lên Vạn Giới Video đó."
"Bảng danh sách cũng giống như vậy."
Võ giả Cửu Châu này lại tiếp tục xem thường những tu sĩ này.
Những người này chỉ sở hữu tu vi cao một chút thôi, nhưng lại hoàn toàn không có kiến thức gì.
Thế nên đám người Cửu Châu bỗng cảm thấy bản thân hơi thượng đẳng hơn một tý.
Nếu nói về việc hiểu rõ lâu chủ thì bọn hắn tự tin không ai hơn bản thân cả, qua việc khi nãy lâu chủ còn nói nói giúp cho bọn hắn là thấy.
Có vẻ lâu chủ khá là thân cận với người quen như bọn hắn.
"Cái gì? Lâu chủ chính là Thiên Cơ Lâu chi chủ kia ư?"
"Má nó, không ngờ lâu chủ lại là tác giả của những video đó."
"Đại lão kia lại là lâu chủ sao?"
...
Nghe được lời của võ giả Cửu Châu thì tu sĩ Thần Thành chấn động trong lòng, mặt lộ vẻ hoảng sợ.
Phải biết rằng bảng danh sách Chư Thiên Vạn Giới Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật kia chính là thứ đã công bố nguyên nhân thật sự về cái chết của Đấu Chiến Thánh Hoàng đó, chính việc đó cũng là việc dấy lên ngàn cơn sóng tại Bắc Đẩu Tinh.
Ấu đệ của Đấu Chiến Thánh Hoàng, người hiện tại đã trở thành hộ pháp của Tây Mạc Đại Lôi Âm Tự - Đấu Chiến Thánh Phật toả khí cơ ra để bao trùm toàn bộ Bắc Đẩu, mém chút hắn đã huyết tẩy toàn bộ Cổ Tộc rồi.
Cũng chính là vì việc này mà Cổ Tộc mới bắt đầu điệu thấp, không dám vọng động.

"Ngươi kia chính là hắn sao?"
Thái Thượng Trưởng Lão của Dao Trì Thánh Địa chấn động, bắt đầu nghiêm túc mà xem xét Thiên Cơ Lâu.
Thời đại của Đấu Chiến Thánh Hoàng cách hiện tại mấy chục vạn năm.
Việc này là việc ngay cả Đấu Chiến Thắng Phật cũng không biết rõ, vậy mà tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu này lại biết,
Tin tức mà việc này mang tới thật sự là quá không lồ, khó mà tưởng tượng được.
"Hắn chính là người tiết lộ bí mật Đấu Chiến Thánh Hoàng bị ám toán chết kia sao?"
Thần sắc của Khương Dật Phi lạnh lùng nghiêm nghị, dừng lại trước Thiên Cơ Lâu.
Chỉ một video của người này thôi mà cả Bắc Đẩu Tinh đều bị bảo phủ trong khí thế khủng bố của Đấu Chiến Thánh Phật, Thánh Địa cùng Hoang Cổ Thế Gia khắp nơi đều khôi phục Đế Khí để đối kháng.
Loại bản sự chỉ nói một lời liền khiến phong vân biến sắc này thật sự là thâm khả bất trắc.
Ban đầu Khương Dật Phi đã không muốn khoe khoang, hiện tại thì hắn lại càng chắc chắn với lựa chọn của mình hơn.
Bên này Lưu Tiêu cũng đã phát hiện Khương Dật Phi đang tiến vào.
Vừa nhìn thì ánh mắt của Lưu Tiêu đã bị Khương Dật Phi hấp dẫn.
Khương Dật Phi muốn điệu thấp, nhưng không ngờ xung quanh hắn vạn đạo vờn quanh, khí tượng toả ra xung quanh, không thể nào gạt được ánh mắt của Lưu Tiêu.
Dù bí thuật ẩn nấp của Khương Dật Phi có bất phàm ra sao thì Lưu Tiêu đều có thể nhìn thẳng vào bản nguyên của hắn.
"Tên: Khương Dật Phi"
"Thân phận: Gia chủ tương lai của Hoang Cổ Thế Gia - Khương gia"
"Thể chất: Đông Hoang Thần Thể"

"Tu vi: Tiên Đài Nhị Trọng Thiên đỉnh phong"
"Tâm pháp: Hằng Vũ Kinh, Thiên Diễn Thần Thuật, Thần Vương Tái Sinh Thuật, Thần Vương Tung Thiên Bộ..."
"Mục đích: Tìm hiểu Thiên Cơ Lâu"
Lại là Khương Dật Phi!
Trong lòng Lưu Tiêu thở dài, thảo nào trên người hắn lại có dị tượng vờn quanh, thần quang tràn ngập.
"Trong nguyên tác thì Diệp Phàm đã từng suy đoán Khương Dật Phi chính là tương lai sau này của Khương Gia, quả nhiên đúng vậy."
Lưu Tiêu còn nhớ rõ bên trong nguyên tác thì Khương Dật Phi khá là siêu nhiên, lúc nào cũng ẩn nhẫn sau màn, chẳng bao giờ quyết đấu với người khác.
Chỉ biết là Khương Gia cực kỳ coi trọng Khương Dật Phi, còn lý do vì sao thì không ai biết.

Lúc này nhờ khả năng suy tính của Thiên Cơ Lâu thì Lưu Tiêu biết được tên Khương Dật Phi này mang trong người Thần Thể của Khương Gia.
"Hằng Vũ Kinh!"
Khi thấy được Khương Dật Phi đã tu luyện được Hằng Vũ Kinh thì trong mắt Lưu Tiêu không còn thứ gì khác nữa.
Hắn đang lo rằng Chiến Thần Tháp không có Đế Kinh, giờ không phải có rồi sao?
Mặc dù trong Thiên Cơ Lâu có không ít đệ tử của Thánh Địa cùng Hoang Cổ Thế Gia.
Tuy công pháp cấp bậc như Đế Kinh hoàn toàn không phải là thứ mà bất kỳ đệ tử nào cũng có thể học tập.
Khương Dật Phi là người đầu tiên mang Đế Kinh vào Thiên Cơ Lâu.
Khương Dật Phi thi lễ với Lưu Tiêu một cách lễ phép, sau đó đi vào một góc của Thiên Cơ Lâu.
Người có thân phận như hắn hoàn toàn không cần phải làm gì, trước đó đã có người của Khương gia tới đây để chuẩn bị hết rồi.
Thấy Khương Dật Phi xuất hiện thì lập tức có người chạy tới tiếp đón.
"Vậy ta sẽ công bố một bảng danh sách!"
Lưu Tiêu không chú ý tới Khương Dật Phi nữa.
Bởi vì trong lòng của hắn đã nghĩ ra ý tưởng cho bảng danh sách này rồi.
Nghe thế thì những võ giả Cửu Châu hưng phấn vô cùng.
Tu sĩ Thần Thành thì tò mò cực độ.
"Thế giới này sắp không còn bình tĩnh nữa."
"Lâu chủ sắp khuấy động phong vân của thế giới này rồi."
"Những tên núp sau màn kia hay run rẩy đi!"
"Khi danh sách của lâu chủ được tuyên bố ra thì sẽ đại loạn mất!"
Võ giả Cửu Châu biết uy lực của bảng danh sách mà Lưu Tiêu công bố có sức công phá ra sao, chắc chắn sẽ có không ít người bị lật tung gốc gác, thế nên ai nấy cũng đều hưng phấn.
Mặc dù bọn hắn không thuộc Thiên Cơ Lâu nhưng bọn hắn vẫn muốn thấy được Lưu Tiêu sẽ tạo nên một cơn sóng lớn ra sao tại nơi này.

Chương 447. Thần Thể

"Bảng danh sách lần này lâu chủ ta sẽ đặt tên là Thể Chất Bảng!"
Thể Chất Bảng?
Mắt của các tu sĩ Thần Thành lập tức sáng lên.
Từ xưa đến nay Nhân Tộc đã xuất hiện không biết bao nhiêu thể chất mạnh mẽ, nhưng không ai xếp hạng chúng cả.
Hơn nữa tất cả những người sở hữu thể chất đều kết luận rằng thể chất của bản thân mới là mạnh nhất.
Không có ai có quyền uy để chứng minh điều này cả, thế nên việc này từ đó đến nay vẫn không có bất kỳ lời khẳng định nào.
Sau này cũng có không ít người vì tranh luận xem loại thể chất nào mạnh

mẽ mà đánh tới mức đầu rơi máu chảy.
Trong lúc nhất thời cả Thiên Cơ Lâu yên tĩnh.
Tất cả mọi người ở đây đều chờ đợi bảng danh sách đó.
Người của thế giới Cửu Châu muốn biết nơi này biến thái ra sao, còn người của thế giới này thì muốn biết thể chất nào là mạnh nhất.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Thể Chất Bảng, liệt kê ra mười loại thể chất mạnh nhất của Nhân Tộc thế giới này."
"Quy tắc của bảng danh sách này rất đơn giản, chọn mười loại thể chất mạnh nhất mà xếp hạng."
"Thứ tự chỉ nhìn tiềm lực, không lấy sức mạnh của một cá thể để xét xem thể chất mạnh hay yếu."
Nghe nói chỉ xếp hạng mười loại thể chất mạnh nhất thì nhiều người trong Thiên Cơ Lâu cảm thấy thất vọng.
Bọn họ còn tưởng tên lâu chủ này sẽ xếp hạng tất cả Thần Thể chứ.
"Chắc chắn Tà Vương Thần Thể sẽ có tên trong ba vị trí đầu."
Người mang Đông Hoang Thần Thể như Khương Dật Phi sáng hai mắt lên, đứng lên một cách đầy phấn khởi.
Thần Vương Thể uy chấn Đông Hoang.
Bất kỳ đời Thần Vương Thể nào xuất thế thì đều có thể trấn áp một thời đại.
Sáu ngàn năm trước, ông tổ nhà họ Khương là Khương Thái Hư đã sở hữu Thần Vương Thể đại thành, vô địch thời đại đó, được xưng là người có công kích mạnh nhất trong sáu ngàn năm.

Qua đó có thể thấy được sức mạnh của Thần Vương Thể.
Loại thể chất này đối với Hoang Cổ Thế Gia cũng là một bảo bối to lớn.
Không nói đâu xa, Cơ gia - Cơ Hạo Nguyệt bởi vì sở hữu Thần Vương Thể mà giúp uy danh của Cơ gia tăng mạnh.
Khương Dật Phi cũng mang Thần Vương Thể, đương nhiên hắn biết loại thể chất này mạnh mẽ ra sao.
Không có thể chất nào có thể tranh phong với Thần Vương Thể nếu cùng cấp cả.
Khương Dật Phi rất chắc chắn.
Đông Hoang Thần Vương Thể, bất kỳ ai nhắc tới thì đều kính nể ba phần.
Cùng lúc đó khi lời của Lưu Tiêu vừa dứt thì tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu cũng trở nên náo nhiệt hơn.
"Nếu chỉ lấy mười loại thể chất mạnh nhất thì Đông Hoang Thần Vương Thể của ta nhất định sẽ chiếm một trong ba vị trí đầu."
Có không ít tu sĩ cùng ý tưởng với Khương Dật Phi.
"Không sai, có người nói Cơ Hạo Nguyệt sở hữu Thần Vương Thể muốn đại chiến với Diệp Phàm sở hữu Hoang Cổ Thánh Thể, nhưng Diệp Phàm chỉ thủ mà không chiến, hiển nhiên là hắn đang sợ Thần Vương Thể."
"Có người nói là lúc tu vi của Diệp Phàm không bằng Cơ Hạo Nguyệt thì cả hai đã từng lấy dị tượng của thể chất cả hai giao phong với nhau."

"Thần Vương Thể có mạnh hay không? Khi xưa Thần Vương Khương Thái Hư đã hố nhiều cường địch như thế chắc mọi người cũng rõ."
"Đúng vậy, khi Thần Vương vừa khôi phục thì đã giết bảy tôn bất thế vương giả, oai của Thần Vương Thể toả khắp thiên hạ."
...
Nói đến Đông Hoang Thần Thể thì không ít tu sĩ mặt mày hớn hở, cảm xúc dâng trào.
Ngày đó Thần Vương - Khương Thái Hư phục sinh, đại phát thần uy, trảm sát cường địch, một màn này khiến không người quan sát từ xa cảm thấy rằng thể chất Thần Vương chắc chắn vô cùng mạnh mẽ.
Sau này Thần Vương - Khương Thái Hư lại còn dựa vào thể chất mạnh mẽ Thần Vương Thể của mình để trấn áp quần hùng, tạo nên một Hoang Cổ Thế Gia trường thịnh không suy trong ba ngàn năm.
Ở thời đại này thậm chí uy danh của Đông Hoang Thần Vương Thể còn cao hơn cả Hoang Cổ Thánh Thể.
Nhất là Diệp Phàm, người mang Thánh Thể lại không dám giao phong với Cơ Hạo Nguyệt, việc đó càng khiến uy danh của Thần Vương Thể tăng cao.
"Ngũ Đại Vương Thể của Trung Châu cũng có thể lên bảng, mỗi cái đều có thể tranh phong với Thần Vương Thể, coi như không nằm trong ba vị trí đầu nhưng chắc chắn là có thể lên bảng."
"Đúng thế, lúc trước trong những địch nhân muốn ám sát Thần Vương thì có một người sở hữu Song Tử Vương Thể của Trung Châu, hắn là người mém chút đã khiến Thần Vương nuốt hận."
"Còn có Hắc Ám Vương Thể nữa, thậm chí còn mém đánh chết Man Vương!"
"Không biết Hoang Cổ Thánh Thể lại có vị trí thứ mấy đây, đoán chừng là nằm trong ba vị trí đầu."
"Đứng đầu đương nhiên là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai rồi, việc này chắc không còn ai phản đối phải không?'
"Tiên Thiên Đạo Thai, đây là thể chất không kém gì Hoang Cổ Thánh Thể, thậm chí vào niên đại Hoang Cổ Thánh Thể sa sút thì nó còn có thể bảo trì vô địch."
Bảng danh sách của Lưu Tiêu còn chưa được công bố thì ở dưới đã nháo nhào hết cả lên rồi.
"Thể chất?"
"Thể chất là thứ gì?"
Võ giả Cửu Châu trợn tròn mắt, bọn hắn hoàn toàn không biết thể chất là gì cả.
"Thể chất, là một loại thiên phú huyết mạch vô cùng thần kỳ."
Cuối cùng cũng có một tu sĩ hảo cảm giải đám nghi hoặc của đám người Cửu Châu.
Đến khi nghe được tới Thượng Cổ Dị Tượng như Hải Thượng Sinh Minh Nguyệt thì người của Cửu Châu đã trợn tròn mắt hết cả lên, bối rối cực độ.
Càng giải thích thì vấn đề cũng càng nhiều.

Cuối cùng tên tu sĩ này cũng câm miệng lại, không để ý đám người Thạch Chi Hiên nữa.

Chương 448. Thật nhiều Đế Kinh

"Xếp hạng thể chất của Nhân Tộc?"
"Gâu ...Xem ra chúng ta tới đúng lúc đặc sắc nhất nhỉ."
Một tiếng chó sủa vang lên bên ngoài.
Nhưng trong tai của nhiều tu sĩ thì tiếng chó sủa đó không khác gì ma âm kinh khủng nhất cả.
Trong nháy mắt thì tất cả tu sĩ Thần Thành trong Thiên Cơ Lâu đều như đang chứng kiến một quái vật kinh khủng gì vậy.
Chỉ thấy ngoài cửa là một con chó đen lớn đang đứng thẳng, nhe răng nói chuyện.
Nhiều người rờ xuống vết chó cắn dưới chân, đó là dấu ấn vĩnh viễn không bao giờ phai.
Chỉ một tiếng chó sủa, mà đã khiến toàn bộ Thiên Cơ Lâu im lặng ngay lập tức.
Lưu Tiêu khi nghe thấy tiếng chó sủa thì cũng quay sang đó theo bản năng.
Một khắc sau có một màn sáng bắn ra.
"Tên: Hắc Hoàng"
"Thân phận: Sủng vật của Vô Thuỷ Đại Đế"
"Cảnh giới: Tiên Đài Nhị Trọng Thiên"
"Công pháp: Hắc Hoàng Kinh, Yêu Đế Cửu Trảm, Đại Đế Trận Văn(tàn), Hành Tự Bí..."
"Mục đích: Muốn lợi dụng Thiên Cơ Lâu để giết Thái Cổ Vạn Tộc, nếu được thì chiếm luôn Thiên Cơ Lâu."
Quả nhiên là con chó kia của Vô Thuỷ Đại Đế.
Vẻ mặt Lưu Tiêu vui vẻ.
Con chó này từng theo hầu bên người Vô Thuỷ Đại Đế, trên người có rất nhiều bí pháp tu hành tuyệt thế.
Nhưng mà chờ đến khi hắn thấy được mục đích của con chó này là muốn lợi dụng Thiên Cơ Lâu thì mặt Lưu Tiêu đen lại ngay lập tức.
Quả nhiên con chó này là một con chó vô liêm sỉ.
Thiên Cơ Lâu chỉ vừa mới xuất hiện mà thôi, vậy mà nó đã muốn hố bản thân đi giao phong với Thái Cổ Vạn Tộc rồi.
Tuy khi xem nguyên tác thì Lưu Tiêu cũng vô cùng thống hận Thái Cổ Vạn Tộc.
Những súc sinh này lấy nhân tộc làm thức ăn, quả thật nên bị giết chết.
Tuy nhiên nếu biết bản thân bị lợi dụng thì không ai có thể thoải mái được cả.
"Là con chó đáng ghét kia!"
"Thật muốn giết nó ăn thịt quá!"
Danh tiếng của Đại Hắc Cẩu quả thật là quá thúi.

Tất cả tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu đều nghiến răng nghiến lợi, hận không thể giết nó để ăn thịt.
Đương nhiên còn có một phần lớn là bị kinh hãi.
Đại Hắc Cẩu cùng Diệp Phàm, một đôi tổ hợp này không biết đã từng sử dụng Đại Đế Trận Văn để hố chết không biết bao nhiêu cao thủ rồi.
"Con chó này thật là lớn!"
"Moá nó! Cẩu tinh à, sao có thể nói chuyện."
"Đây là chó hay là trâu thế?"
...
Khi võ giả Cửu Châu thấy được Đại Hắc Cẩu thì ai nấy đều kinh nghi bất định, vì con chó này thậm chí còn lớn hơn cả con trâu.
Hơn nữa thần thái của con chó này vô cùng đặc biệt, nhìn rất muốn ăn đòn.
"Hình dáng con chó này thật hung dữ!"
Đám người Vương Ngữ Yên khi thấy Đại Hắc Cẩu thì đều như tim đập nhanh.
Hắc Hoàng hiện tại đang nhe hai hàm răng của mình ra, như có thể cắn nát đầu người trong một ngụm vậy.
A Hoàng lúc này đang nằm ngủ dưới chân chúng nữ vừa thức dậy, khi nó nhìn thấy Hắc Hoàng thì lông tơ dựng đứng lên hết.
"Gâu..."
A Hoàng không biết nói, giờ khắc này nó chỉ có thể sủa to liên tục.
A Hoàng là đi theo Thạch Phá Thiên gia nhập vào Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu cũng khà tò mò đối với gia hoả này.
Hắn đã giúp nó tẩy tinh phạt tuỷ, hiện tại thì A Hoàng cũng trông rất thần tuấn.
Nhưng nếu so sánh với Đại Hắc Cẩu thì thật sự có hơi không đáng chú ý một chút.
Trong lòng Lưu Tiêu như có suy nghĩ, nếu như Hắc Hoàng Kinh của Hắc Hoàng sáng tạo thì chắc là nó rất phù hợp với loài chó.
Đợi đến khi chọn lựa thì phải lưu ý giúp A Hoàng một tý.
"Uông..."
Nghe được tiếng chó sủa, Hắc Hoàng đáp lại bằng một tiếng chó sủa theo bản năng.
Trong nháy mắt A Hoàng sợ tới mức ngậm miệng.
Khi vừa thấy A Hoàng thì Hắc Hoàng sáng cả hai mắt lên.
"Má nó! Đây là một con chó cái phải không!"
Đạo sĩ Đoạn Đức đi theo sau nghe thế thì thất kinh, cười to: "Hắc Hoàng ngươi có thể thoát khỏi kiếp độc thân rồi!"
"Chó chết! Miệng ngươi như cái thác nước rồi kìa!"
Diệp Phàm sau lưng đá Hắc Hoàng một cái.
Gia hoả này khi vừa nhìn thấy A Hoàng thì như bị dính định thân thuật.
A Hoàng lúc này tuy không có hình thể khổng lồ như Hắc Hoàng nhưng cũng có thể nói là vô cùng thần tuấn.
A Hoàng cũng không phải là một con chó tầm thường, nếu không thì nó sẽ

không thể tu luyện được nội công ở thế giới võ hiệp được.
Huống chi sau này Lưu Tiêu còn giúp nó tẩy tinh phạt tuỷ, chế tạo một lộ tuyến vận chuyển nội lực càng thâm ảo hơn.
Hiện tại A Hoàng tuy vẫn chưa thành tinh nhưng không cần lo lắng về việc đó, chỉ là vấn đề sớm hay muộn mà thôi.
Linh tính trong mắt nó đã gần giống người rồi.
"Chó chết, đừng cản đường ta!"
Có một thanh âm vang lên.
Có không ít người đi vào Thiên Cơ Lâu cùng lúc với Hắc Hoàng.
Lưu Tiêu cũng đã suy tính được thân phận của tất cả.
Diệp Phàm!
Đoạn Đức!
Còn có cả Cơ Tử Nguyệt cùng với Cơ Hạo Nguyệt.
"Thật nhiều Đế Kinh!"
Lưu Tiêu vui mừng tới mức mém cười.
Những người này thì mỗi người đều tu luyện một bản Đế Kinh cả.
Đặc biệt là Diệp Phàm, trên người hắn chứa nhiều bí thuật nhất, và chúng cũng là những bí thuật cấp cao nhất.

Chương 449. Chỉ xếp thứ mười thôi sao?

"Cẩu gia đã tới đây, đám nhóc con Thái Cổ Vạn Tộc đâu, không phải các ngươi đang đợi Cẩu gia sao?"
Hắc Hoàng thu hồi ánh mắt trên người A Hoàng lại một cách lưu luyến, sau đó rống lớn một tiếng rồi mới bước vào Thiên Cơ Lâu.
Hắn vẫn chưa quên mục đích ban đầu khi tới đây, đó chính là khiêu khích Thái Cổ Vạn Tộc.
"Bái kiến lâu chủ!"
Diệp Phàm tiếng lên chào hỏi rất lễ phép: "Phiền lâu chủ chuẩn bị cho chúng ta một phòng chữ Thiên!"
Phòng của Cơ gia đã được đặt trước từ lâu rồi.
Lưu Tiêu nhìn kỹ Diệp Thiên Đế tương lai một tý, tới tận khi thấy Diệp Phàm đã có chút sợ hãi thì mới đưa phòng cho đối phương.
Chỉ một lát sau thì Thiên Cơ Lâu đã bình tĩnh trở lại, ai nấy đều nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt mong đợi.
Ban đầu Lưu Tiêu đã chuẩn bị công bố bảng danh sách rồi, nhưng lại bị Hắc Hoàng cắt ngang.
"Lâu chủ, bắt đầu đi!"
Có người lên tiếng thúc giục.
Lưu Tiêu gật đầu, hắng giọng rồi nói: "Đứng thứ mười trên Thể Chất Bảng, Đông Hoang Thần Vương Thể."
????

Đông Hoang Thần Vương Thể mà chỉ đứng thứ mười à?
Lời này vừa dứt thì trong Thiên Cơ Lâu bỗng trở nên cực kỳ im lặng.
Đông Hoang Thần Vương Thể mạnh mẽ vô địch mà chỉ đứng thứ mười thôi à???
Mọi người đều giật mình trước lời nói này của Lưu Tiêu.
Đang đùa sao?
Đông Hoang Thần Vương Thể không thể nào chỉ đứng thứ mười được, thế gian này có nhiều thể chất mạnh mẽ như vậy sao?
"Có nói sai tên không?"
"Moá nó! Lâu chủ ngươi hiểu Đông Hoang Thần Vương Thể là gì không thế?"
"Nhất định là do ta nghe lầm!"
"Đùa ta chắc, Thần Vương Thể mà chỉ đứng thứ mười, ta không phục bảng xếp hạng này."
...
Rất nhiều tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu lập tức lên tiếng phản bác.
Đối với việc Đông Hoang Thần Vương Thể được xếp hạng mười trên Thể Chất Bảng thì không ít người phản đối, không riêng gì Khương Dật Phi cùng Cơ Hạo Nguyệt.
"Đông Hoang Thần Vương Thể mà chỉ đứng thứ mười thôi sao!"
Diệp Phàm cũng có chút chấn động!
Hoang Cổ Thánh Thể của hắn có thể cảm ứng lẫn nhau với Đông Hoang Thần Vương Thể, thế nên hắn biết rõ sự mạnh mẽ của Đông Hoang Thần Vương Thể.
"Không có khả năng!"
Khương Dật Phi chấn động vô cùng, hắn đã biết việc lâu chủ Thiên Cơ Lâu đáng sợ ra sao, cũng cực kỳ có quyền uy.
Nhưng khi này thì hắn hoàn toàn không thể đồng ý được.
"Lâu chủ ngươi có vẻ hơi coi thường Đông Hoang Thần Vương Thể rồi đó."
Cơ Tử Nguyệt nghiến răng, nhìn về phía Lưu Tiêu với ánh mắt cực kỳ không hài lòng.
Lúc này tất cả mọi người đều nhìn về phía Lưu Tiêu, chờ đợi một lời giải thích cho việc xếp hạng này.
Lưu Tiêu nhìn về phía Cơ Tử Nguyệt rồi cười nói: "Chỉ là một Thần Vương Thể mà thôi, bổn lâu chủ không rãnh để chèn ép."
Khi nghe lời này thì Cơ Hạo Nguyệt cùng Khương Dật Phi đều biến sắc.
Quá ngông cuồng!
Đây là lần đầu bọn hắn nhìn thấy người cuồng vọng như vậy.
Ngay cả Thánh Nhân cũng không dám nói như thế với Thần Vương Thể đó.
Trong nháy mắt rất nhiều fan của Đông Hoang Thần Vương Thể trợn mắt nhìn Lưu Tiêu.
"Tên lâu chủ này có vẻ rất ngông cuồng đó!"
Đại Hắc Cẩu nhe răng, cảm giác như hắn đã gặp được đồng loại.

Thần Vương Thể gì chứ, chỉ bình thường mà thôi.
Lưu Tiêu trực tiếp đứng lên: "Đông Hoang Thần Thể, tu luyện tới đại thành, khai phát hết tiềm lực của nó thì cùng lắm cũng chỉ là Tiên Tam Trảm Đạo, Vương Giả đại thành mà thôi."
"Vương Giả đại thành cách xa Đế Đạo vạn dặm."
"Sống mấy nghìn sau liền chết già, thật sự là quá bình thường."
Má ơi!
Vương Giả đại thành!
Chẳng lẽ như thế còn chưa đủ trâu bò sao?
Nhìn khắp Ngũ Vực xem có bao nhiêu Vương Giả đại thành?
Mọi người ở đây đều nhổ nước bọt liên tục, thấy được cuồng vọng chân chính là như thế nào.
Giống như trong mắt của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì Vương Giả đại thành chỉ là gà đất chó sành mà thôi.
"Thậm chí ngươi còn không để Vương Giả đại thành trong mắt?"
Cơ Hạo Nguyệt lập tức đứng lên.
Ta, người mang Thần Thể, truyền nhân kiệt xuất của Hoang Cổ Thế Gia còn không dám trang bức như thế, ngươi tính là gì chứ?
Lưu Tiêu nhìn về phía Cơ Hạo Nguyệt.
Gia hoả này còn chưa bước vào Tinh Không Cổ Lộ, còn chưa bị đánh đập, thế nên hiện tại có vẻ còn rất ngạo kiều, cho rằng Thần Vương Thể chính là thể chất ngưu bức nhất.
Hắn thậm chí còn nghĩ bản thân còn có thể đánh bại được Hoang Cổ Thánh Thể nữa chứ.
Đúng thật là bành trướng đến đáng sợ!
Cơ Hạo Nguyệt lúc này tự cao tự đại.
"Vậy còn việc trong quá khứ Thần Vương - Khương Thái Hư tiền bối liên sát bảy tôn Vương Giả đại thành thì sao, ngươi chắc cũng biết việc này mà?'
"Nếu Đông Hoang Thánh Thể không mạnh thì sao có thể có thành tựu như vậy?"
"Lực công kích đứng đầu trong sáu ngàn năm, Thần Vương Thể như thế mà còn chưa cường đại sao?"
Cơ Hạo Nguyệt nhìn thẳng vào Lưu Tiêu, khiến những người của Cơ gia đã từng thấy màn đại phát thần uy của Lưu Tiêu đổ mồ hôi lạnh liên tục.
Lâu chủ thần bí này có thể là Thánh Nhân đó.
Chỉ cần hắn không thật sự giết chết Cơ Hạo Nguyệt thì Cơ gia cũng không có cách nào.
Cùng lúc đó một đám fan của Đông Hoang Thần Thể cũng gật đầu một cách điên cuồng với lời của Cơ Hạo Nguyệt.

Chương 450. Thần tộc

"Dị tượng Thần Thể toàn là những dị tượng đỉnh cấp, ngươi dựa vào đâu

mà nói nó không mạnh."
"Khi Đông Hoang Thần Thể đại thành liền lập tức trở thành Tiên Tam Trảm Đạo, như vậy mà còn không mạnh sao?"
"Nhìn khắp Ngũ Vực thì ai có thể là đối thủ với Thần Thể khi cùng cấp."
"Lâu chủ, mau đánh mặt hắn đi!"
"Những tên nhà quê này lại dám nghi ngờ lời nói của lâu chủ."
"Lâu chủ, dạy dỗ bọn hắn một trận đi!"
Đám người Cửu Châu lúc này cũng la ầm lên, không ai là có hảo ý cả, giống như bọn hắn rất muốn thấy cảnh những tu sĩ này mất mặt vậy.
Nếu chỉ thảo luận một cách bình thường thì cũng không ai ghét những người không tin.
Chỉ cần không vi phạm quy củ của Thiên Cơ Lâu thì Lưu Tiêu vẫn rất hoà ái.
Điểm này những võ giả Cửu Châu đều biết.
Thế nên những tu sĩ này mới giật mình khi thấy Lưu Tiêu lại nói chuyện hoà ái với những tên yếu đuối này.
"Không thể nào!"
"Không lẽ thật sự có người cho rằng việc Thần Vương - Khương Thái Hư có thể trấn áp cả một thời đại là nhờ vào Đông Hoang Thần Thể à?"
Lưu Tiểu biểu hiện ra một biểu tình cực kỳ khoa trương: "Khương Thái Hư thật sự rất bất phàm, nhưng ai nói cho các ngươi biết hắn bất phàm là vì Thần Vương Thể thế?"
"Thể chất chỉ là một nhân tố mà thôi!"
"Đầu tiên!"
"Nếu như Khương Thái Hư không có Hằng Vũ Kinh của Khương gia, không có Đấu Tự Bí, thì các ngươi nghĩ hắn còn có thể giữ danh hiệu lực công kích mạnh nhất sáu ngàn năm không?"
"Thần Vương Thể này chỉ trùng hợp xuất hiện trên người của một thiên tài tại Hoang Cổ Thế Gia, cùng với việc hắn tu luyện Đại Đế Kinh Văn, nên các ngươi mới thấy nó cường đại mà thôi."
"Đại Đế Kinh Văn cường đại vô cùng, cho dù là phàm thể nếu có thể ngộ được nó thì đều có thể trở thành cao thủ tuyệt thế."
"Sự mạnh mẽ của Khương Thái Hư không bắt nguồn từ Thần Vương Thể, mà bắt nguồn từ ngộ tính đáng sợ của hắn."
"Ngộ tính, cái này không quan hệ gì với thể chất hết, các ngươi phải hiểu rõ."
Một đám fan của Thần Vương Thể lúc này đều không nói ra lời.
Thần Vương Thể không có Đại Đế Kinh Văn, không ai biết nó sẽ ra sao
Bởi vì bất kỳ ai sở hữu huyết mạch của Thần Vương Thể đều là người của Hoang Cổ Thế Gia.
Một khi Hoang Cổ Thế Gia xuất hiện người nào có Thần Vương Thể thì đều sẽ được truyền thụ Đế Kinh.
Thế nên rất khó nói Thần Vương Thể cường đại hay là do Đế Kinh cường đại.

Cơ Hạo Nguyệt lúc này đành ngồi xuống với vẻ mặt khó coi vô cùng.
Ý tứ trong lời Lưu Tiêu quá rõ ràng.
Nếu không có Cơ gia thì Cơ Hạo Nguyệt hắn không là cái thá gì cả.
Nếu như nghĩ kỹ lại thì hắn không tìm được lời phản bác.
Sau khi hắn được xác định là có Thần Vương Thể thì gần như tất cả tài nguyên trong gia tộc đều nghiêng về hắn, muốn cái gì có cái đó.
Đại Đế Kinh Văn, Cực Đạo Bí Thuật, muốn học cái gì thì có cái đó.
Dù là một con heo nếu có tài nguyên như thế thì cũng có thể trở nên phi phàm.
Mà giờ khắc này hắn vẫn chưa thể vô địch cùng thế hệ.
Thậm chí là về danh tiếng thì hắn còn không bằng tên Diệp Phàm này.
"Coi như đúng theo lời ngươi nói thì Đông Hoang Thần Vương Thể cũng không tới mức yếu đuối như vậy chứ."
Tiểu Nguyệt Nguyệt không phục.
Trong lòng của hắn thì đại ca Cơ Hạo Nguyệt luôn vô địch.
Mà sự tự tin đó bắt nguồn từ Đông Hoang Thần Thể.
"Yếu đuối?"
Lông mày Lưu Tiêu nhướn lên: "Ta cho lên hạng mười đã là cất nhắc lắm rồi đó."
Lời này vừa dứt thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu xôn xao.
Má nó!
Thần Vương Thể đứng thứ mười mà còn là đã cất nhắc à?
Cơ Tử Nguyệt tức tới mức giậm chân, rất muốn cắn người.
"Cái gọi là Đông Hoang Thần Thể chỉ là một thể chất sinh ra từ sự thông hôn giữa Thần Tộc và Nhân Tộc mà thôi."
"Bất kỳ Vương Tộc nào trong Thái Cổ Vạn Tộc mà không có huyết mạch mạnh hơn Đông Hoang Thần Thể chứ?"
"Một thể chất sinh ra từ sự thông hôn của Thần Tộc cùng Nhân Tộc mà có thể trở thành thể chất đứng trong top 3 trong Nhân Tộc thì Nhân Tộc ta đã bị Cổ Tộc diệt từ sớm rồi."
Lưu Tiêu lắc đầu!
Uy danh của Đông Hoang Thần Thể đa số là nhờ Hoang Cổ Thế Gia.
Huyết mạch Thần Thể này chỉ có mỗi Cơ gia và Khương gia sở hữu mà thôi.
Những Cực Đạo Gia Tộc này có Đế Kinh, có tài nguyên, thậm chí một con heo bọn hắn cũng có thể được bồi dưỡng thành tinh.
Nếu như Thần Vương Thể có thể vào trong top 3 thì Nhân Tộc đã sớm bị diệt rồi, lấy gì mà tranh phong cùng vạn tộc được.
"Cái gì, Đông Hoang Thần Thể lại có nguồn gốc như vậy sao?"
"Thần Tộc? Đây là chủng tộc gì thế!"
"Không ngờ Vương tộc lại khủng bố như vậy, lấy đại một tên Vương tộc nào cũng không yếu hơn Thần Vương Thể."
...
Khi Lưu Tiêu nói nguồn gốc của Thần Thể ra thì không ít tu sĩ trong Thiên

Cơ Lâu thất kinh.
Nhưng nếu nghĩ kỹ lại thì cũng có lý.
Nếu với lai lịch như vậy mà Thần Vương Thể lại có thể trở thành một trong ba thể chất mạnh mẽ nhất của Nhân Tộc thì Nhân Tộc thật sự quá yếu.
Mà cái gọi là Thần Tộc kia đã sớm thống nhất tinh không từ lâu rồi.
"Hắn lại biết lai lịch của Đông Hoang Thần Thể sao!"
Cơ Hạo Nguyệt cùng Khương Phi Dật đều biến sắc.
Đây là bí mật của Hoang Cổ Thế Gia, bọn hắn luôn giữ kín bí mật này như bưng.
"Coi như ngươi nói có lý!"
Cơ Tử Nguyệt tuy vẫn tức giận bất bình nhưng vẫn ngồi xuống.
"Lâu chủ, mong ngài phổ cập một tý cho chúng ta Thần Tộc là gì!"
"Ta chưa từng nghe nói qua Thần Tộc, hình như trong Thái Cổ Vạn Tộc không có chủng tộc này."
"Lâu chủ, mong phổ cập khoa học!"
...
Võ giả Cửu Châu nhìn về đám tu sĩ đang đau khổ cầu xin Thiên Cơ Lâu một cách thống khoái.
Trước kia bọn hắn còn cãi lại lâu chủ, giờ lại sắp quỳ xuống để cầu xin.

Chương 451. Không phải huyết mạch của Nhân tộc

"Hơn nữa Thần Vương Thể vốn không thể xem như huyết mạch của Nhân Tộc ta."
"Sơ kỳ, người sở hữu Thần Vương Thể hoàn toàn rất cường đại, gần như là vô địch cùng giai."
"Nhưng một khi đại thành thì muốn tiến thêm một bước nữa cũng vô cùng khó khăn."
Khương Dật Phi cùng Cơ Hạo Nguyệt đồng thời biến sắc.
Hùng tâm của bọn hắn hoàn toàn không cho phép bản thân chỉ dừng ở mức Thần Thể đại thành được.
Không ngờ Thần Vương Thể lại có điểm yếu chết người như vậy.
"Thần Vương Thể gì chứ, trước kia Bản Hoàng còn chưa từng nghe nói qua nữa."
Hắc Hoàng cũng nhổ nước bọt rồi nói: "Cơ Hạo Nguyệt, ngươi muốn đánh với Diệp Phàm sao?"
"Nếu ngươi không phải là đại ca của Tử Nguyệt, hắn ngại việc đánh đại cữu ca của mình thì hắn đã thu thập ngươi từ lâu rồi."
Cơ Hạo Nguyệt im lặng không nói.
Hắn cũng không ngờ tới tình cảnh hôm nay.
Thần Vương Thể mà hắn luôn tự hào không ngờ chỉ có thể đứng thứ mười

trên bảng, trông vô cùng gân gà.
Đứng hạng bét thì không nói đi, vậy mà sau khi đại thành Thần Vương Thể lại còn có một điểm yếu chết người đó là tiến bộ cực kỳ khó khăn.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Thần Vương - Khương Thái Hư nghịch thiên, lấy máu của Thần Thể để nối tiếp đường đi của Hoang Cổ Thánh Thể, chém sạch bổn nguyên của Thần Vương Thể."
"Đầu tiên, hắn là vậy là vì hắn thực sự muốn giúp Diệp Phàm."
"Một nguyên nhân khác là vì hắn biết hạn chế của Thần Vương Thể."
"Đây vốn cũng không phải là huyết mạch của Nhân Tộc, nếu như tồn tại cùng với huyết mạch của Nhân Tộc thì một khi tấn thăng lên Vương Giả chắc chắn sẽ trở thành một gông xiềng đối với chủ sở hữu."
Nhớ tới Khương Thái Hư thì Diệp Phàm không giấu nổi vẻ cảm kích.
Nếu không có Thần Vương thì con đường của hắn đã bị chặn kín, không thể nào mà đi tiếp được.
Người khác thì chấn động không ngừng.
Việc Thần Vương - Khương Thái Hư chém sạch bổn nguyên của Thần Vương Thể để nối lại đường cho Hoang Cổ Thánh Thể lại có nguyên nhân sâu xa thế này sao.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì sau khi chém sạch bổn nguyên rồi thì Thần Vương đã sống lại cuộc sống thứ hai."
"Đến lúc đó các ngươi sẽ thấy được Thần Vương không có Thần Vương Thể mạnh hơn hay yếu hơn xưa."
Sau khi Thần Vương giúp đỡ Diệp Phàm xong thì liền biến mất.
Tất cả mọi người đều cho rằng vì thời gian còn lại ít ỏi, nên hắn muốn đi ngắm nhìn phong cảnh khắp Ngũ Vực.
"Ban đầu hắn vốn là Vương Giả đại thành."
"Sau khi sống lại cuộc sống thứ hai thì hắn hắn có thể phá vỡ được bình cảnh của Vương Giả, tấn thăng thành một vị Thánh Nhân."
"Thần Vương ngưu bức!"
"Sống lại đời thứ hai, Thần Vương nghịch thiên!"
"Không ngờ việc bổn nguyên của Thần Thể bị chém rụng lại là do Thần Vương cố ý."
....
Trong nháy mắt thì tất cả mọi người như không thể giữ được bình tĩnh.
Diệp Phàm luôn lo lắng về an nguy của Thần Vương thì giờ đây cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.
"Tốt!"
Diệp Phàm sau khi thở nhẹ thì kích động tới mức hô to một tiếng, vui vẻ dùm Thần Vương.
"Biến thái! Không ngờ hắn lại sống lại cuộc đời thứ hai."
Hắc Hoàng đã từng đi theo hầu Vô Thuỷ Đại Đế nên tầm mắt của hắn thật sự vô cùng bất phàm, nhưng hiện tại cũng không kiềm nổi sự kinh ngạc mà hô lên thất kinh.
Sống lại cuộc đời thứ hai không chỉ là kéo dài sinh mạng ra như bình

thường, trên bản chất nó đã là thăng hoa của sinh mệnh rồi.
Trước đến nay dù là Cực Đạo Đại Đế cũng không thể làm được việc đó.
"Đa tạ lâu chủ!"
Hậu đại của Thần Vương - Khương Thái Hư là Khương Dật Phi càng vui mừng hơn nữa, đứng lên hành lễ một cách cung kính đối với Lưu Tiêu.
Tin tức Thần Vương sống lại đời thứ hai đối với Khương gia mà nói thì tuyệt đối là một tin tức cực tốt.
Đặc biệt là trong giai đoạn Thái Cổ Vạn Tộc xuất thế như thế này nữa, có một vị Thánh Nhân đương đại tay cầm Cực Đạo Đế Khí thì sẽ là một uy hiếp cực lớn cho Thái Cổ Vạn Tộc.
"Ta có nên chém rụng bổn nguyên của Thần Vương Thể hay không?"
Cơ Hạo Nguyệt đứng một bên cũng không còn giữ được bình tĩnh.
Đối với người tâm cao khí ngạo như hắn thì Thần Vương Thể chỗ hại nhiều hơn chỗ lợi.
Dã tâm của hắn không thể dừng bước ở Thần Vương Thể đại thành được.
Hoàng Kim Đại Thế sắp hàng lâm.
Dã tâm của hắn là chứng đạo thành Đế, kéo dài thần thoại Hư Không Đại Đế của Cơ gia hắn.
"Được!"
"Nhân Tộc ta lại có thêm một vị Thánh Nhân, giờ xem những tên Cổ Tộc kia còn có thể kiêu ngạo gì nữa."
"Thần Vương phục sinh rồi thì ai dám đụng Nhân Tộc tại Đông Hoang nữa."
Trong lúc nhất thời thì rất nhiều tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu đều vỗ tay hoan hô.
Gần đây Thái Cổ Vạn Tộc xuất thế, không ngừng ma sát với Nhân Tộc.
Rất nhiều Nhân Tộc đã trở thành đồ ăn của Cổ Tộc rồi.
Nguyên nhân cơ bản nhất là do Nhân Tộc không có cao thủ tuyệt đỉnh.
Người lợi hại nhất chỉ có một mình Man Vương mà thôi.
Mà Man Vương đã gần ba ngàn năm tuổi rồi, uy hiếp của hắn đối với Thái Cổ Vạn Tộc thật sự không còn quá lớn nữa.
Trong Thiên Cơ Lâu có chứa rất nhiều thám tử của các thế lực lớn cùng với những Nhân Tộc phản bội để đầu nhập vào Cổ Tộc.
Có thể thấy sau khi Lưu Tiêu công bố tin tức này ra thì đã có không ít người lặng lẽ rời đi để truyền tin thức về.

Chương 452. Cơn sóng ngầm do Thời gian tháp tạo ra

Chỉ một thời gian ngắn sau thì tin tức Thần Vương đã phục sinh truyền vang khắp thiên hạ.
Tuy Thái Cổ Vạn Tộc đang khôi phục rất rầm rộ, nhưng các cao thủ tuyệt đỉnh của bọn hắn còn chưa khôi phục xong, vẫn còn đang ngủ say bên trong

Thần Nguyên.
Hiện tại lại rộ lên tin tức Nhân Tộc sở hữu thêm một vị Thánh Nhân, không thể không thận trọng được.
Một giọt máu của Thánh Nhân thôi là có thể đè sập cả sơn hà.
Không thể lấy số lượng của Vương Giả để bù được.
Nếu không phải cao thủ cùng cấp thì không người nào có thể giết được Thánh Nhân!
Đây là chân lý từ hằng cổ rồi!
"Nhanh đi mời các cao thủ Cổ Tộc khôi phục nhanh, Nhân Tộc đã sinh ra Thánh Nhân rồi!"
Long Thủ Tộc!
Đây là một Vương Tộc trong Thái Cổ Vạn Tộc, trong tộc đã từng có một vị Đại Thánh, huyết mạch mạnh mẽ vô cùng.
Hơn nữa Long Thủ Tộc này lại là một trong các Cổ Tộc có địch ý lớn nhất đối với Nhân Tộc.
Lần nào bọn hắn cũng là người ủng hổ ý kiến khai chiến với Nhân Tộc.
"Giết Thánh Nhân của bọn hắn, để xem Nhân Tộc các ngươi sao có thể đối kháng với Cổ Tộc chúng ta nữa!"
Vạn Tộc Đại Hội sắp tổ chức rồi.
Ban đầu Long Thủ Tộc đã muốn gây chuyện.
Việc Nhân Tộc có thể một Thánh Nhân thì bọn hắn không buồn mà ngược lại còn vui mừng.
Đây chính là một cơ hội chứng minh sự mạnh mẽ của Cổ Tộc.
Cái gì mà Thần Vương - Khương Thái Hư chứ?
Bọn hắn chưa từng nghe nói qua!
Lực công kích đứng đầu trong sáu ngàn năm?
Đó là bởi vì Cổ Tộc ngủ say, chỉ còn mỗi Nhân Tộc nên Khương Thái Hư mới có thể giành được danh hiệu đó.
Cổ Tộc không quan tâm quá nhiều.
Chỉ cần mời một vị Cổ Tổ phục sinh thì sẽ có thể tiêu diệt được.
Một lát sau liền có một khí thế khủng bố truyền ra, khiến Phong Vân biến sắc.
"Ta còn đang lo Nhân Tộc không có cường giả để chúng ta lập uy, giờ thì dễ rồi."
"Lực công kích đứng đầu trong sáu nghìn năm, thật biết chém gió."
"Thật muốn chứng kiến khuôn mặt tuyệt vọng của những tên Nhân Tộc khi thấy đầu lâu của Khương Thái Hư bị chặt xuống.
...
Có vô số thanh âm lãnh truyền ra từ khắp nơi, rất nhiều Cổ Tộc đã khôi phục lên tiếng.
Tất cả đều có một điểm chung, đó là hoàn toàn không thèm để Khương Thái Hư ở trong lòng.
Ai cũng muốn đi giết Khương Thái Hư để lập uy cho Cổ Tộc.
"Hoàng Tử, cho ta đi lấy đầu của ngươi nọ!"

Một Cổ Tổ đứng bên người Thiên Hoàng Tử lên tiếng với vẻ tràn đầy sát khí.
"Còn có Thánh Thể - Diệp Phàm nữa, chúng ta không thể bỏ qua."
"Bọn hắn huỷ diệt Thần Linh Hồ, chúng ta phải giết bọn hắn để lấy lại công đạo cho Thái Cổ Vạn Tộc."
Thiên Hoàng Tử đã tự coi mình là vua của Thái Cổ Vạn Tộc, là người dẫn đầu tất cả.
Thế nên hắn luôn canh cánh trong lòng về việc Thần Linh Hồ bị đám người Thánh Thể hủy diệt gần đây.
Thiên Hoàng Tử chính là con trai của Bất Tử Thiên Hoàng, là Thần Linh mà cả Thái Cổ Vạn Tộc đều tôn vinh, thế nên hiện tại mới có tình trạng dù Nhân Tộc chỉ mới có một cao thủ Thánh Nhân như Khương Thái Hư mà thôi, nhưng tuỳ tùng bên người của Thiên Hoàng Tử lại có nhiều cao thủ cấp Cổ Tổ.
Cổ Tổ!
Đây chính là cấp độ mà chỉ có Thánh Nhân so sánh được trong Thái Cổ Vạn Tộc.
Hắn sở hữu khí chất vô song, thần tuấn cực điểm.
Mặc dù ở trạng thái bình thường hắn cũng đã toả ra quang mang vạn trượng, như thần linh trên đời.
"Thánh Thể - Diệp Phàm, chính là đá mài dao của ta, không ai có thể giết cả!"
Thiên Hoàng Tử mở miệng một cách tuỳ ý, nhưng lại như ban bố pháp chỉ, vạn linh khuất phục, hư không bốn phía gợn lên liên tục.
"Vâng!"
Cả người tên Cổ Tổ vừa đề xuất việc giết chết Diệp Phàm chấn động không ngừng, khom mình hành lễ.
"Thiên Cơ Lâu này mới là thứ khiến cho bản hoàng tử cảm thấy hứng thú nhất."
Trong mắt Thiên Hoàng Tử toả ra ánh sáng.
"Tới Thiên Cơ Lâu để xem thử, xem những Nhân Tộc này đang giở trò quỷ gì."
"Thời Gian Tháp?"
"Dù là cha ta cũng không thể đặt chân tới lĩnh vực thời gian."
Một lát sau thì Thiên Hoàng Tử đã mang theo một đám thủ hạ lên đường, chạy về hướng Thiên Cơ Lâu.
...
Tại một nơi nào đó tại Đông Hoang, dư huy của mặt trời chiếu lên người của Thần Vương - Khương Thái Hư, khiến bạch y của hắn bị nhuộm thành màu vàng óng.
Vóc người của hắn cao ráo, thẳng tắp như trường thương.
"Thiên Cơ Lâu này rốt cuộc là lai lịch ra sao thế, không ngờ lại có thể biết tin tức về việc ta sống lại!"
Khương Thái Hư chấn động trong lòng, có chút hoảng sợ.

Ngoại trừ chính hắn thì đáng lý ra không ai biết tin tức về việc bản thân phục sinh chứ.
"Có người nói rằng lâu chủ Thiên Cơ Lâu cùng những đệ tử kia của hắn đều là người thuộc Nhân Tộc."
Ánh mắt của Khương Thái Hư xa xăm vô cùng, chớp mắt liền có thể nhìn thấy Thiên Cơ Lâu trong Thần Thành.
Việc đối phương tiết lộ tin tức phục sinh của hắn thì hắn hoàn toàn không quan tâm.
Dù sao tại Vạn Tộc Đại Hội không lâu sau bản thân cũng phải xuất hiện mà thôi.
Hắn chỉ hy vọng Thiên Cơ Lâu này có thể xuất lực vì Nhân Tộc vào lúc đó mà thôi.
Dù hắn đã sống lại rồi nhưng hắn vẫn cảm giác khó mà cứu vãn Nhân Tộc.
Lúc này bên người của hắn là Tiểu Đình Đình đã lớn lên không ít.

Chương 453. Nhân Vương thể

"Lão tổ, ta muốn đi Thiên Cơ Lâu, ta muốn gặp mặt đại ca ca của ta."
Nghe được tin tức Diệp Phàm xuất hiện ở Thiên Cơ Lâu thì Tiểu Đình Đình vui mừng vô cùng, lập tức đứng lên."
Khương Thái Hư lắc đầu: "Lão tổ ta đưa ngươi về Khương gia!"
"Ta và Diệp đại ca của ngươi còn chuyện để bàn, nếu như xong thì ta sẽ kêu hắn đi tìm ngươi."
"Đến lúc đó nếu như tu vi của ngươi vẫn không tiến triển thì sợ rằng Diệp đại ca sẽ không cao hứng đâu đó!"
Vị Thần Vương Đông Hoang sở hữu danh hiệu người có lực công kích cao nhất trong sáu ngàn năm nay hoàn toàn không nhịn được vui vẻ khi thấy Tiểu Đình Đình cười.
"Được!"
"Chắc chắn lão tổ và Diệp đại ca sẽ thành công!"
Thần Vương mang theo Tiểu Đình Đình phá không mà đi, chỉ còn âm thanh thanh thuý của Tiểu Đình Đình vang vọng không gian mà thôi.
"Cấm chỉ động võ?"
"Bọn hắn có thực lực trấn áp toàn bộ Bắc Đẩu Tinh sao?"
Dao Trì Thánh Nữ lẩm bẩm.
Sắp tới Dao Trì muốn chủ trì Vạn Tộc Đại Hội, sợ nhất là việc Cổ Tộc trực tiếp khai chiến với Nhân Tộc.
Lại càng sợ trong mấy trăm ngàn Cổ Tộc đang ngủ say xuất hiện một cao thủ mà Nhân Tộc hoàn toàn không thể chống lại.
Nếu như Thiên Cơ Lâu dám cuồng vọng như vậy thì sao bản thân không đổi địa điểm của Vạn Tộc Đại Hội tới Thiên Cơ Lâu, vậy thì chắc sẽ không ai dám động thủ.
Nghĩ tới đây thì hai mắt Dao Trì Thánh Nữ sáng lên.
Dù Dao Trì có sở hữu Tiên Lệ Lục Kim Tháp đi nữa thì việc tổ chức cùng

chủ trì Vạn Tộc Đại Hội cũng vô cùng nguy hiểm.
Nếu như tổ chức đại hội tại một nơi không ai dám động thủ thì chưa chắc trong lần hiệp nghị này Cổ Tộc cùng Nhân Tộc không thể bàn bạc được một giới hạn mà cả hai đều đồng ý.
"Ta đi thương lượng với sư tôn một lát!"
Dao Trì Thánh Nữ nghĩ tới liền làm ngay, nàng cảm thấy nếu tổ chức lần Vạn Tộc Đại Hội này tại Thiên Cơ Lâu là một cơ hội cực kỳ sáng suốt.
Nhưng mà người quyết định vẫn là sư tôn của nàng, thế nên nàng phải đi thương lượng với sư tôn một chút.
Thiên Cơ Lâu!
Khi mọi người còn đang chìm trong chấn động về việc Khương Thái Hư sống lại đời thứ hai thì Lưu Tiêu bỗng nói tiếp về bảng danh sách.
"Đứng thứ chín trên Thể Chất Bảng, Nhân Vương Thể!"
Nhân Vương Thể?
Đừng nói là võ giả Cửu Châu, thậm chí là những tu sĩ bên trong Thiên Cơ Lâu đều ngơ ngác.
Bọn hắn hoàn toàn không biết Nhân Vương Thể là gì cả!
Chỉ có Diệp Phàm là giật mình, nhìn về phía Lưu Tiêu một cách hoảng sợ.
Nhân Vương Thể!
Trước kia hắn từng thử trở về Trái Đất, quê hương của hắn, khi viễn độ tinh không thì hắn tới một nơi gọi là Tử Vi Tinh.
Ở nơi đó có một thế lực tên là Nhân Vương Điện, vị điện chủ cường đại kia là người sở hữu Nhân Vương Thể
.
"Thậm chí hắn cũng biết Nhân Vương Thể sao!"
Diệp Phàm chấn động trong lòng!
Vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này có phải giống như mình, đã từng đi qua Tử Vi Tinh rồi nên mới biết được Nhân Vương Thể?
Nếu không thì sao hắn lại biết tồn tại của Nhân Vương Thể được chứ.
"Nhân Vương Thể? Có loại thể chất này sao? Không ngờ lại mạnh hơn cả Thần Vương Thể!"
"Có ai từng nghe nói qua về thể chất này không?"
"Nhân Vương Thể nghe có vẻ rất trâu bò đó, ai phổ cập cho ta với!"
"Chỉ nghe tên thôi mà đã thấy nó cực kỳ ngưu bức rồi."
....
Tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu bốn mắt nhìn nhau, thấy tất cả mọi người ở đây đều lắc đầu không biết, tất cả mọi người đều khá là lạ lẫm đối với thể chất đứng thứ chín trên Thể Chất Bảng này.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Nhân Vương Thể uy mãnh tuyệt luân!"
"Người sở hữu thể chất này thậm chí còn có thể tranh hùng với Đại Đế khi trẻ, đây chính là một trong những thể chất chí cường của Nhân Tộc."
Lời này vừa dứt thì tất cả tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu đều chấn động không ngớt.
Đại Đế thời trẻ là gì?

Đây chính là danh từ đại biểu cho vô địch đó.
Từ vạn cổ tới nay thì ngoại trừ Loạn Cổ Đại Đế ra thì những Đại Đế khác ai mà không từng vô địch một đường, cuối cùng đánh vào Đế Cảnh chứ.
Có thể tranh phong cùng Đại Đế khi trẻ đã là một lời đánh giá cho sự mạnh mẽ của Thể Chất này rồi.
Nếu như có thể duy trì thì thể chất này có tiềm lực chứng đạo đó.
"Lâu chủ, ở thời nay còn người nào sở hữu Nhân Vương Thể không thế?"
Nghe được tin tức Nhân Vương Thể có thể tranh hùng cùng Đại Đế thì nhiệt huyết của Cơ Hạo Nguyệt sôi trào.
Huống hồ Nhân Vương Thể này còn có xếp hạng trên Thần Vương Thể của hắn nữa chứ, hắn muốn đấu một trận để phân mạnh yếu.
Khi nãy lâu chủ cũng đã từng nói.
Thể chất không phải thứ then chốt quyết định hết thảy.
Lưu Tiêu gật đầu: "Ở một tinh không xa xôi, có một Vương Giả đại thành mang theo Nhân Vương Thể, gần như đã xưng bá một tinh!"
Cơ Hạo Nguyệt sửng sốt!
Nhân Vương Thể này không ở Bắc Đẩu sao?
Hơn nữa đối phương đã là Vương Giả đại thành rồi, người như hắn không có tư cách giao thủ.
"Người lâu chủ nói có phải người kia hay không?"
Diệp Phàm đứng lên một cách cả kinh, muốn xác nhận lại người mà Lưu Tiêu nói có phỉa là điện chủ của Nhân Vương Điện tại Tử Vi Tinh hay không.
Lưu Tiêu gật đầu!
Lúc này Diệp Phàm hít một hơi thật sâu.
Nhờ vào cơ duyên xảo hợp nên hắn mới có thể cưỡi lại Cửu Long Kéo Quan để du lịch vũ trụ.
Ngoại trừ cách này thì dù là Thánh Nhân cũng khó khăn vô cùng trong việc di chuyển trong vũ trụ,

Chương 454. Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai

"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này cực kỳ thâm khả bất trắc!"
Trong lòng Diệp Phàm chấn động không ngừng!
Ngay cả nhân vật tuyệt thế như Lão Phong Tử nếu muốn du lịch vũ trụ cũng phải trải qua muôn vàn khó khăn, thế nên có thể thấy tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu khủng bố thế nào.
"Nhân Tộc được cứu rồi!"
Diệp Phàm phấn chấn trong lòng.
Nếu tính tới nay thì tên lâu chủ này vẫn thiên về nhân tộc.
Có một cao thủ thuộc Nhân Tộc sâu không lường được như vậy thì coi như y không có hành động gì thì cũng đã trở thành một uy hiếp cực lớn đối với

Thái Cổ Vạn Tộc.
Cứ như vậy thì bọn hắn có thể to gan thi triển kế hoạch để hố chết Cổ Tộc rồi.
Trước kia hắn còn lo lắng tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu này là một tên miệng cọp gan thỏ, sợ rằng không thể hố chết Thái Cổ Vạn Tộc, ngược lại còn hại chết tên lâu chủ này.
Hiện tại đã không còn sầu lo gì rồi.
Cùng lắm thì kêu đạo sĩ Đoạn Đức lấy Thôn Thiên Ma Quán ra cho Lưu Tiêu mượn sử dụng.
Đây là một loại thể chất chưa từng xuất hiện trên Bắc Đẩu Tinh, thế nên sự xuất hiện của nó trên Thể Chất Bảng khiến không ít người bàng hoàng.
Thể chất này lại còn có thể tranh hùng với Đại Đế khi trẻ nữa chứ, qua đây có thể thấy sự mạnh mẽ của nó.
Việc nó xếp hạng trên Đông Hoang Thần Vương Thể thực sự là danh xứng với thực.
Và chủ yếu nhất vì đây là thể chất của nhân tộc, không phải thể chất được sinh ra sau khi thông hôn với chủng tộc khác.
"Đáng trách thật, thể chất mạnh mẽ như vậy mà ta lại không có duyên để nhìn thấy."
"Đông Hoang Thần Vương Thể cũng chỉ đứng thứ mười, xem ra những Vương Thể của Trung Châu không thể lên bảng được rồi."
"Nhân Vương Thể! Loại thể chất này cần được ghi lại trên sách sử, nó đã lập được đại công cho Nhân Tộc ta!"
Hai chữ Nhân Vương quá nặng!
Nếu không phải do thể chất này đã từng lập công lao cực kỳ to lớn cho Nhân Tộc thì nó cũng sẽ không được giao phó cho hai chữ 'Nhân Vương' đâu.
Dù là người như Cơ Hạo Nguyệt cũng không dám tuyên bố rằng Thần Vương Thể mạnh hơn Nhân Vương Thể.
"Lâu chủ, thể chất đứng thứ tám là gì thế?"
Cơ Tử Nguyệt hơi tò mò một chút!
Tuy ngoài miệng không nói nhưng trong lòng nàng thật ra đã thừa nhận việc Nhân Vương Thể mạnh hơn Thần Vương Thể rồi.
"Chắc là Hoang Cổ Thánh Thể rồi!"
"Có thể!"
"Nhưng Hoang Cổ Thánh Thể ở thời đại này còn không có cách để tu luyện một cách bình thường nữa kìa, thậm chí có thể nó còn không có tư cách lên bảng!"
"Có thể là Man Thần Chiến Thể, chính là thứ mạnh nhất của Man Vương, ngay cả Vương Giả đại thành của Bắc Nguyên Vương Gia cũng bị Man Vương đánh chết mà."
"Có thể...."
Nghe những lời nghị luận này thì Lưu Tiêu âm thầm lắc đầu.
Tại thời gian cực kỳ xa xôi trước kia, có mười vị người mang Hoang Cổ

Thánh Thể liên tục xuất hiện, vô địch thiên hạ, trấn áp mấy thời đại liên tục.
Nhưng tới hiện tại thì ngay cả những Thái Cổ Thế Gia cùng Thánh Địa tại Đông Hoang này lại hoàn toàn quên mất hung uy của Hoang Cổ Thánh Thể rồi, cũng quên đi công lao của nó.
Những người này vậy mà còn cho rằng Hoang Cổ Thánh Thể không còn tư cách lên bảng nữa chứ.
Lưu Tiêu nói tiếp: "Đứng thứ tám trên Thể Chất Bảng, Thái Thượng Tiên Thể!!"

Lưu Tiêu có ấn tượng cực sâu đối với Thái Thượng Tiên Thể.
Trong nguyên tác tuy chỉ có một đoạn văn ngắn ngủi miêu tả Thái Thượng Tiên Thể thôi mà cũng khiến hắn ấn tượng cực mạnh.
Thuật pháp cường đại, khí lực vô song!
Còn có thể lấy tiên thể làm tên!
Thể chất này là thể chất duy nhất trong nguyên tác dám lấy hai chữ tiên thể làm tên đó.
Đương nhiên sức mạnh của thể chất này hoàn toàn không phụ với miêu tả của nó.
Người sở hữu thể chất này chỉ dựa vào nó thôi mà đã có thể thống nhất Vĩnh Hằng Quốc Độ tại vạn năm trước.
"Thái Thượng Tiên Thể, ai đặt tên mà gan thế!"
"Má nó, cái tên này thật sự là hơi doạ người!"
"Vừa nghe tên thôi là đã thấy được ý cảnh vô địch của người sáng tạo ra nó rồi!"
Tất cả mọi người đều động dung khi nghe thấy tên của loại thể chất này!
Tại Già Thiên thế giới thì bất kỳ vật gì dính phải một chữ 'Tiên' thôi thì đều sẽ có nguồn gốc hoặc công năng siêu cấp ngưu bức.
Tiên Tháp!
Đây chính là Tiên Khí - Tiên Lệ Lục Kim trong truyền thuyết của Đông Hoang.
Thần Kim cao cấp nhất có thể đúc được hư thai của Đế Khí!
Thành Tiên, đây chính là thứ mà vô số Đại Đế cùng Cổ Hoàng từ xưa đến nay đều chạy theo như vịt.
...
Những thứ khác chỉ cần dính tới một chữ 'Tiên' thôi là sẽ được rất nhiều thế lực khác nhau săn đón.
"Lâu chủ, mời ngươi giới thiệu về Thái Thượng Tiên Thể này một tý!"
Đại Hắc Cẩu từng đi theo Vô Thuỷ Đại Đế, kiến thức phi phàm như vậy mà nó còn không biết lai lịch của thể chất này, chỉ đành chủ động mở miệng.
Lưu Tiêu nhìn sang, mí mắt nhảy lên liên tục.
Chỉ thấy không biết từ khi nào mà A Hoàng đã chạy tới cạnh Đại Hắc Cẩu để giúp nó chăm sóc lông.

Lưu Tiêu nói tiếp: "Thái Thượng Tiên Thể, khí lực vô song, pháp lực vô tận, là thể chất mạnh mẽ gần với đạo nhất."
Suy nghĩ một tý thì Lưu Tiêu bổ sung thêm: "Các ngươi có thể tưởng tượng Thái Thượng Tiên Thể này là bản yếu hơn của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai là được."
Tất cả mọi người đều hít sâu kinh ngạc.
Tất cả tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu lúc này đều đã động dung.
Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!
Vô Thuỷ Đại Đế là người sở hữu thể chất mạnh mẽ này.

Chương 455. Vĩnh Hằng Quốc Độ

Trước đây Hoang Cổ Thế Gia của Đông Hoang liên hợp cùng với Thánh Địa để tấn công Tử Sơn, nơi chứa Đế Binh của Vô Thuỷ Đại Đế, thậm chí bọn họ còn mang theo vài kiện Đế Binh để tấn công nữa, muốn lấy được Vô Thuỷ Chung của Vô Thuỷ Đại Đế.
Tuy nhiên Vô Thuỷ Chung chỉ vang lên một tiếng thôi thì mém chút đã tiêu diệt được Thánh Chủ đang có Đế Khí hộ thể rồi.
Nếu không phải do Thần Thành đặc thù, che chở những Thánh Chủ kia thì sợ rằng dù có Đế Khí hộ thân thì bọn hắn khó mà tránh khỏi cái chết.
Còn có việc Vô Thuỷ Chung vang lên liên tục ba tháng lần trước nữa, khiến tất cả Thái Cổ Vạn Tộc vừa xuất thế kinh sợ không ngừng, nhờ đó mà Thái Cổ Vạn Tộc mới chịu ngồi xuống bàn đàm phán với Nhân Tộc ta nữa chứ.
"Bản yếu hơn của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!"
Mọi người sợ hãi vô cùng!
Hiện tại Tử Sơn cũng đã hiện ra trước mặt người đời, nhân sinh ngưu bức của Vô Thuỷ Đại Đế cũng đã được lưu truyền cho nhiều tu sĩ biết tới.
Bằng vào Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, Vô Thuỷ Đại Đế quả thật là thiếu niên vô địch, quét ngang hết thảy.
Thậm chí khi chưa thành Đế hắn đã lấy tay không chống lại Đế Binh, kinh khủng tới rối tinh rối mù.
Có thể nói nhờ Vô Thuỷ Đại Đế mà uy danh của các cao thủ Đế Cấp được đẩy lên tới tình trạng khó mà tưởng tượng được.
Thái Thượng Tiên Thể này lại có thể được khen là bản yếu hơn của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, có thể tưởng tượng được nó mạnh tới đâu.
"Moá nó! Thái Thượng Tiên Thể này cũng quá ngưu bức rồi!"
"Quả nhiên, việc Thần Vương Thể đứng hàng thứ mười là việc chính xác, ta phục."
"Ta cảm giác ta như là ếch ngồi đáy giếng, ta hoàn toàn chưa nghe qua về Thái Thượng Tiên Thể này luôn."
Tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu đang không ngừng thán phục.
Thật sự nếu so sánh Đông Hoang Thần Vương Thể với những thể chất này thì nó có hơi không bằng thật.
Lưu Tiêu nói: "Thái Thượng Tiên Thể cũng không phải thể chất tại Bắc

Đẩu Tinh!"
"Thể chất này từng xuất hiện tại một Tinh Vực mạnh mẽ."
"Chủ nhân của thể chất này trực tiếp thống nhất tất cả thành một quốc gia."
Vĩnh Hằng Quốc Độ chính là gia hương của Cực Đạo Đại Đế, là nền văn minh kết hợp giữa tu tiên cùng khoa học kỹ thuật.
Lưu Tiêu nhớ kỹ ở nơi đó kết tinh của khoa học kỹ thuật kinh khủng tới mức có thể đối kháng, thậm chí là chém giết Thánh Nhân, trình độ của nền văn minh đó mạnh mẽ vô biên, nếu không phải do vị trí của Bắc Đẩu Tinh khá là đặc thù tại thế giới này thì nó thậm chí còn không bằng Vĩnh Hằng Quốc Độ.
Có thể nhất thống được chỗ đó thì chủ nhân của Thái Thượng Tiên Thể ít nhất cũng phải là một vị Đại Thánh.
Thậm chí là cao thủ Chuẩn Đế!
Vĩnh Hằng Quốc Độ cũng có Lão Quái Vật đang ngủ say.
Nếu Thái Thượng Tiên Thể có thể nhất thống nơi đó thì tu vi Đại Thánh thật sự có hơi không đủ.
"Lâu chủ, phần mộ của vị Thái Thượng Tiên Thể này ở đâu thế!"
Đoạn Đức nhịn không được mà lên tiếng hỏi.
Thật muốn đi đào phần mộ của hắn.
"Thiếu đạo đức!"
"Vô sỉ!"
"Cặn bã!"
Lời Đoạn Đức vừa dứt thì tiếng chửi rủa vang lên không ngừng.
Tên vô liêm sỉ này lại muốn đi đào mộ tổ của người ta.
"Chúng ta không quen hắn."
Diệp Phàm cùng Đại Hắc Cẩu cũng cảm thấy mất mặt vì Đoạn Đức, vội chạy tới một bàn khác, chỉ để lại Đoạn Đức ngồi tại chỗ với sắc mặt đỏ bừng.
"Đám các ngươi thật sự không có nghĩa khí!"
Đoạn Đức mắng to hai người trong lòng.
Hắn dám cam đoan hai tên vô liêm sỉ này cũng có ý tưởng giống như hắn mà thôi.
"Lâu chủ, Tinh Vực mà ngươi nói là Tử Vi Đế Tinh hay là tinh cầu có sinh mệnh nào khác thế?"
Có người nhịn không được mà lên tiếng hỏi.
Hiện tại thì người của Bắc Đẩu chỉ biết hai tinh cầu có sinh mệnh, một là Tử Vi Đế Tinh, hai là Trái Đất, quê hương của Diệp Phàm.
Còn về phần những tinh cầu khác thì không phải tu sĩ phổ thông có thể biết được.
Lưu Tiêu nói: "Nơi đó được xưng là Vĩnh Hằng Tinh Vực!"
"Viên tinh cầu đó được xưng là Vĩnh Hằng Quốc Độ!"
"Đó là một nơi vô cùng đặc biệt, cường đại cùng siêu phàm!"
Vĩnh Hằng Quốc Độ!
Đặc biệt! Cường đại! Siêu phàm!

Những từ hình dung này khiến cho tất cả tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu đều chấn động trong lòng.
"Đây là nơi kết hợp giữa khoa học kỹ thuật cùng tu tiên."
"Văn minh của bọn hắn xán lạn tới cực độ, đã phát triển được Đạo của riêng mình rồi!"
"Thậm chí một cao thủ có tu vi Tiên Đài Nhất Trọng Thiên nếu có thể khống chế cơ giáp, sử dụng các loại vũ khí kết tinh từ văn minh, thậm chí người đó còn có thể chém giết Thánh Nhân!"
Lưu Tiêu còn nhớ khá rõ, trong nguyên tác thì dưới sự dẫn dắt của hai tên lòng dạ hiểm độc là Diệp Phàm cùng Nam Yêu, cả hai khu lang trục hổ, dẫn dắt cho Vĩnh Hằng Quốc Độ tìm được Bắc Đẩu, tấn công Bắc Đẩu, để cho Vĩnh Hằng Quốc Độ đại chiến với Cổ Tộc.
Thậm chí dù cho Thái Cổ Vạn Tộc cao thủ nhiều như mây, còn có không ít cao thủ Đại Thánh nữa, nhưng vẫn chịu thiệt lớn trong tay của cao thủ Vĩnh Hằng Quốc Độ.
Nếu như không phải sau cùng Cổ Tộc vận dụng vài chuôi Cổ Hoàng Binh thì chưa chắc chúng có thể thắng được Vĩnh Hằng Quốc Độ.
Qua đó cũng có thể thấy được sự lợi hại của Vĩnh Hằng Quốc Độ.
Nếu không phải tại Bắc Đẩu có nhiều Đế Binh thì Vĩnh Hằng Quốc Độ sẽ không thua một cách dễ dàng như vậy.
Phải biết rằng đám người này thật sự là gan to bằng trời, thậm chí còn dám tấn công Sinh Mệnh Cấm Khu nữa.
"Tiên Đài Nhất Trọng Thiên? Chém giết cao thủ Thánh Nhân?"
Rất nhiều người cả kinh tới nổi đứng lên! Chấn động trong lòng vô cùng mãnh liệt.
Phải biết là cho dù Bán Thánh cũng không thể nghịch thiên tới mức đánh bại được Thánh Nhân.
Vậy mà người của Vĩnh Hằng Quốc Độ này lại có thể dựa vào cái gọi là vũ khí khoa học kỹ thuật gì đấy để giúp tu sĩ Tiên Đài Nhất Trọng Thiên chém giết được Thánh Nhân.
Kinh sợ mà việc này mang tới không nhỏ tý nào.

Chương 456. Thái Âm Thái Dương

Diệp Phàm, Cơ Hạo Nguyệt, Khương Dật Phi, thậm chí là vị Thái Thượng Trưởng Lão kia của Diêu Quang Thánh Địa đều chấn động mãnh liệt.
"Khoa học kỹ thuật lại có thể kết hợp cùng với tu tiên sao!"
Diệp Phàm là người đến từ Trái Đất, hắn biết cái gì gọi là khoa học kỹ thuật.
Trong lòng hắn tuy hoảng sợ nhưng hai mắt lại sáng lên.
"Lâu chủ, khoa học kỹ thuật của bọn hắn đã phát triển tới trình độ nào rồi?"
Trong lòng Diệp Phàm như có một ngọn lửa đang cháy!
Hắn nhớ Trái Đất, hắn muốn gặp lại cha mẹ của mình.
Nhưng tu vi của hắn hoàn toàn không thể di chuyển trong tinh không được.

Lần trước cố lắm hắn cũng chỉ tới được Tử Vi Đế Tinh mà thôi, còn chưa tới Trái Đất được.
Trong lòng của hắn vẫn không thể quên được Trái Đất.
Nếu như có thể tới được Vĩnh Hằng Quốc Độ này thì...
"Bọn hắn đã phát triển ra được phi thuyền, có thể cho người bình thường đi thăm dò vũ trụ rồi."
Lưu Tiêu thấy biểu tình của Diệp Phàm thì cũng biết hắn đang suy nghĩ gì.
"Ngươi đừng suy nghĩ quá nhiều, tới Vĩnh Hằng Quốc Độ còn khó hơn ngươi đi về Trái Đất đó."
Diệp Phàm bỗng trở nên vô cùng chán chường!
"Lâu chủ, Vĩnh Hằng Quốc Độ này có nguy hiểm hay không?"
Khương Dật Phi nghiêm túc.
Lưu Tiêu nói: "Nguy hiểm!"
"Bọn hắn tuân theo nguyên tắc cá lớn nuốt cá bé, luôn đi tìm các tinh cầu có sự sống trên khắp vũ trụ."
"Nếu như bọn hắn tìm được Bắc Đẩu thì sẽ không tránh được xảy ra một trận đại chiến!"
Vĩnh Hằng Quốc Độ điên cuồng tìm kiếm những khoáng vật chất có Thần Tính để trích xuất các loại dược tề.
Trong mắt bọn hắn thì Bắc Đẩu Tinh là một bảo tàng khổng lồ.
Trong nguyên tác thì việc ý kiến tấn công Bắc Đẩu Tinh được Vĩnh Hằng Quốc Độ là vì bọn hắn bị những vật chất chứa Thần Tính ở đây thu hút, thế nên không tiếc giá nào bay tới đây để tấn công Cổ Tộc.
Đương nhiên!
Kết quả cuối cùng vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ mém chút nữa bị Cổ Tộc tiêu diệt.
Trong lúc nhất thời tất cả tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu đều đang tưởng tượng về sự cường đại của Vĩnh Hằng Quốc Độ.
Nếu không phải là do Hoàng Kim Đại Thế đã tới, các Lão Quái Vật của Bắc Đẩu Tinh đã khôi phục thì thật sự nơi này không hơn nổi Vĩnh Hằng Quốc Độ.
Lưu Tiêu đợi mọi người xử lý xong thông tin liên quan tới Vĩnh Hằng Quốc Độ xong thì tiếp tục nói.
"Đứng thứ bảy trên Thể Chất Bảng, Thái Âm Chi Thể!!"
....
Lại là Thái Âm Chi Thể!
Diệp Phàm hít sâu một hơi.
Không ngờ Thái Âm Chi Thể mà mình gặp qua lại được xếp hạng thứ bảy.
Loại thể chất đặc thù luôn dằn vặt Tiểu Đình Đình lại có thứ hạng cao như vậy sao?
"Không ngờ thể chất của Đình Đình lại cao như thế!"
Ngay sau đó Diệp Phàm mừng rỡ vô cùng.
Vì hắn biết Thần Vương - Khương Thái Hư đã dẫn Đình Đình đi rồi, chắc chắn y đã giúp Đình Đình kích hoạt thể chất mạnh mẽ này.

Sau này Thái Âm Chi Thể không những không dằn vặt Đình Đình nữa mà còn giúp Đình Đình bay cao hơn bao giờ hết.
Lưu Tiêu nói: "Thái Âm Chi Thể chính là huyết mạch Thái Âm Cổ Hoàng của Nhân Tộc."
Không có quá nhiều giải thích.
Chỉ bốn chữ Thái Âm Cổ Hoàng là đủ.
Phải biết rằng hai người Thái Âm Cổ Hoàng cùng Thái Dương Cổ Hoàng là hai người được xưng là Hoàng giả xưa nhất của Nhân Tộc.
Cổ Kinh mà cả hai sáng chế thậm chí còn trở thành Mẫu Kinh của Nhân Tộc.
Mặc dù Lưu Tiêu biết việc này có một vài thành phần là phóng đại, bởi vì Pháp tại Già Thiên thế giới có nguồn gốc không phải từ hai vị Thái Âm Cổ Hoàng cùng Thái Dương Cổ Hoàng, mà là đến từ Hoang Thiên Đế lấy thân làm hạt giống nên mới có.
Nhưng đây cũng đã đủ chứng minh địa vị của Thái Âm Cổ Hoàng cùng Thái Dương Cổ Hoàng trong lòng của Nhân Tộc rồi.
"Lâu chủ, ý của ngươi là người sở hữu Thái Âm Chi Thể đều là hậu đại của Thái Âm Cổ Thần sao?"
Lưu Tiêu gật đầu.
"Sao, các ngươi nghi vấn lâu chủ sao?'
Võ giả Cửu Châu mở miệng!
Người có kiến thức vừa ra tay liền có thể thấy sự khác biệt.
Lâu chủ chỉ cần xếp hạng vài cái thôi đã khiến những tên thổ dân này kinh ngạc rồi.
Võ giả Cửu Châu thật sự rất muốn hỏi các ngươi có phục hay không.
"Không dám!"
"Kiến thức của lâu chủ uyên bác, là chúng ta có mắt không thấy thái sơn, ếch ngồi đáy giếng!"
"Phục rồi, lâu chủ uyên bác, chúng ta không thể sánh bằng!"
...
Tất cả tu sĩ ở đây đều lắc đầu!
Dù là Cơ Hạo Nguyệt, người từng công khai đối đầu với Lưu Tiêu không nhịn được mà chịu phục.
Nhóm người chúng mình chỉ biết mảnh đất nhỏ Đông Hoang này thôi.
Còn kiến thức của người ta bao la khắp vũ trụ.
Vĩnh Hằng Quốc Độ!
Những thứ này thậm chí bọn hắn còn chưa nghe qua nữa, ngay cả chuyện của nhân vật mấy ngàn năm trước người ta còn biết.
Bản thân có tư cách gì để nghi vấn đây.
Thiên Cơ Lâu đã hoàn thành bước đầu tiên để nổi tiếng tại thế giới này rồi, khuất phục những tu sĩ này, thành lập quyền uy.
"Đứng thứ sáu trên Thể Chất Bảng, Thái Dương Chi Thể!"
Đây giống như Thái Âm Chi Thể, chỉ bốn chữ Thái Dương Cổ Hoàng là đủ rồi.

Vào mấy trăm năm sau khi Diệp Phàm biến mất, Diệp Đồng dựa vào Thái Dương Chi Thể giết đến người ngã ngựa đổ, đánh bại cả các nhân vật cùng thời với Diệp Phàm.
Loại thể chất này thậm chí còn mạnh mẽ hơn Thái Âm Chi Thể mấy lần, bởi vì nó không có những tác hại của Thái Âm Chi Thể.
Đường tu hành có thể nói là thuận buồm xuôi gió.

Chương 457. Hút sạch linh khí xung quanh

Đêm!

Người trong Thiên Cơ Lâu hoàn toàn không thể bình tĩnh được!

Đây là ngày đầu tiên Thiên Cơ Lâu đi tới Thần Thành, võ giả Cửu Châu lập tức tu luyện cực lực, cũng thấy rõ sự khác biệt giữa hai thế giới.

Võ giả đến từ Cửu Châu quả thật không khác gì người bình thường trong mắt tu sĩ Thần Thành.

Nhưng sau khi trải qua một thời gian ngắn để thích nghi thì võ giả Cửu Châu cũng dần lấy tuyệt học của riêng mình ra để trao đổi phương pháp tu hành của các tu sĩ khác.

Phải biết rằng ở thế gới này thì việc phá vỡ Khổ Hải khó khăn vô cùng.

Mà nếu không thể phá vỡ được Khổ Hải thì có rất nhiều tu sĩ đã hoá điên, đến chết vẫn chỉ là một phàm nhân.

Những người tâm trí không kiên định thì chắc chắn đã bỏ cuộc giữa đường.

Bởi vì nếu không thể phá vỡ được Khổ Hải thì hoàn toàn không thể thấy được lực lượng của bản thân tăng lên, rất nhiều người không thể kiên trì qua được quá trình này.

Còn về phương pháp tu hành của Cửu Châu thì khác, không cần phá vỡ Khổ Hải cũng có thể tăng lực lượng của mình lên, thậm chí còn có thể kéo dài thọ nguyên nữa.

Có rất nhiều người thấy hứng thú với nó.

Dù là đám người Diệp Phàm, Cơ Hạo Nguyệt, Khương Dật Phàm cũng ra tay, cầm mấy bản công pháp tu hành bình thường để đổi với những võ công bí tịch của võ giả Cửu Châu để nghiên cứu.

"Nếu như tu luyện Tâm Pháp Võ Học này thì chắc chắn sẽ có thể gia tăng tỷ lệ phá vỡ Khổ Hải!"

Đây là kết luận sau khi Diêu Hi cùng Hộ Đạo Giả của nàng xem qua những Tâm Pháp Võ Học này.

Đám người Diệp Phàm cũng đưa ra ý kiến y như vậy.

Hắc Hoàng từng theo Vô Thuỷ Đại Đế còn dám khẳng định, nếu như phát triển Võ Đạo tới mức tận cùng thì hoàn toàn không thua kém gì thủ đoạn của các tu sĩ cả.

Thế nên Tâm Pháp Võ Học càng được hoan nghênh hơn.

Võ giả Cửu Châu ai nấy đều đổi được một bản công pháp tu hành của thế giới này.

Hơn nữa những người dám theo Thiên Cơ Lâu chu du Chư Thiên Vạn Giới thì đều là những người đứng đầu của Cửu Châu thế giới, kém nhất cũng có tu vi Tông Sư.

Đám người này xác thật rất khủng bố!

Sau khi thu được công pháp tu hành của Già Thiên thế giới thì tu vi của những người này đều tăng vọt như ngồi tên lửa vậy.

Ngưu bức vô cùng.
Lưu Tiêu chưởng khống Thiên Cơ Lâu, nên chỉ cách một đoạn thời gian ngắn hắn lại nghe được thanh âm phá võ Khổ Hải.
Một đêm nay cả Thiên Cơ Lâu chìm trong tiếng phá cảnh.
Tất cả tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu đều chấn động.
Không ngờ những tên yếu đuối như thế này lại có thể bạo phát tiềm lực lớn như vậy sau khi thu được công pháp tu hành.
Thêm việc Thiên Cơ Lâu còn có thể gia tốc tốc độ tu luyện nữa chứ.
Mà việc gia tốc này không phải là Thiên Cơ Lâu sản xuất tinh khí cho bọn hắn tu luyện, mà là Thiên Cơ Lâu thu hút Tinh Khí từ bên ngoài về.
Tinh Khí mênh mông đang được tập trung từ khắp Thần Thành tới Thiên Cơ Lâu, khiến cả toà Thiên Cơ Lâu được bao phủ trong một làn sương mờ.
"Chuyện gì xảy ra thế, sao Tinh Khí ở đây đều tụ tập về một hướng."
Tu sĩ trong Thần Thành thất kinh vô cùng!
Phải biết rằng do Thần Thành tiếp xúc với Thái Sơ Cổ Quáng, Tinh Khí vô cùng dồi dào, không bao giờ có tình trạng mỏng manh như đêm nay.
Thậm chí hiện tại những Tinh Khí đang chảy về một hướng kia đã có thể sắp hoá lỏng tới nơi rồi.
Dù sao trong Thiên Cơ Lâu cũng không phải chỉ có võ giả Cửu Châu tu luyện không, còn có tu sĩ, Diệp Phàm, Cơ Hạo Nguyệt, Khương Dật Thần và vài thiên tài khác nữa.
Tất cả đều có thể chất tuyệt cường, thế nên nhu cầu Tinh Khí đều rất cao.
Còn có đệ tử Thiên Cơ Lâu nữa.
Thiên Cơ Vạn Tượng Công cộng với phòng tu luyện tăng tộc độ gấp năm mươi lần, tinh khí mà bọn hắn tiêu thụ cũng cực kỳ khủng bố.
Còn Lưu Tiêu nữa, giống như là một cái động không đáy.
Tinh khí trong ngàn dặm đều nhanh chóng chảy về đây với tốc độ cực kỳ khủng khiếp.
Đồng thời động tĩnh này cũng khiến cực kỳ nhiều thế lực chú ý.
Tu sĩ Thần Thành chấn động không ngớt.
Cảnh tượng này giống như có một vị Đại Đế đang hô hấp ở Thần Thành vậy.
"Ai dám hấp thụ tinh khí của Thái Sơ Cổ Quáng?"
Ở gần Thái Sơ Cổ Quáng có một tiếng gầm nhỏ truyền ra.
Thanh âm này uy nghiêm vĩ đại, giống như truyền từ viễn cổ đến nay.
Nơi này chính là một trong các Sinh Mệnh Cấm Khu kinh khủng của Bắc Đẩu, thần bí khó lường, cách biệt hoàn toàn với thế giới bên ngoài.
Từ trước đến nay chỉ có Thái Sơ Quáng Cổ hấp thụ tinh khí vào trong chứ chưa có chiều hướng ngược lại bao giờ.
Động tác hấp thu Tinh Khí một cách điên cuồng này của Thiên Cơ Lâu đã kinh động tồn tại bên trong Thái Sơ Cổ Quáng, khiến cho một tồn tại Chí Tôn dần hồi phục lại từ miên mang.
Một màn này nếu như được truyền ra bên ngoài thì có thể khiến toàn bộ Bắc Đẩu, thậm chí là cả vũ trụ đại loạn.

Những Hoang Cổ Thế Gia cùng Thánh Địa có nội tình xa xưa đều biết mỗi khi những Chí Tôn kia tỉnh dậy thì đại biểu Hắc Ám Náo Động đã không còn xa nữa.
Có đạo văn hiện lên, những tinh khí trong Thái Sơ Cổ Quáng rốt cuộc không còn tiết ra bên ngoài nữa.
Nhưng mà đây hoàn toàn không phải là kết thúc.
Chí Tôn cổ đại đã thức dậy, sao có thể không thăm dò xem ai là người đã lớn mật tới mức dám hập thu Tinh Khí của Thái Sơ Cổ Quáng.
Một khắc sau thì hai con ngươi khổng lồ như núi mở ra giữa không trung, nhìn về hướng Thần Thành, mục tiêu là Thiên Cơ Lâu cao vút.
Thiên Cơ Lâu tầm thường trong mắt của những tu sĩ khác thì giờ đây lại toả ra hào quang vạn trượng trong đôi mắt của tồn tại Chí Tôn này, được những Dây Xích Pháp Tắc không rõ vờn quanh.

Chương 459. Diêu Hi xuất quan

"Không phải các ngươi nói Khổ Hải rất khó phá à? Sao ta lại thấy cực kỳ nhẹ nhàng nhỉ!"
Hướng Vũ Điền như xả được cơn tức, nhìn về những người tu sĩ kia rồi hỏi.
Bản thân hắn là cao thủ Võ Thánh, sau khi phá vỡ Khổ Hải xong thì Mệnh Tuyền của hắn rộng rãi vô cùng!
Chỉ một đêm hắn đã xây dựng được Thần Kiều, đến được Bỉ Ngạn.
Ở giữa sương mù dày đặc hắn đã thấy lấp ló hình dáng của một cung điện khổng lồ đang lơ lửng rồi.
Nói cách khác, hắn đã sắp tấn thăng lên cảnh giới Đạo Cung rồi.
Những tên tu sĩ trước kia khinh thường bọn hắn, kêu bọn hắn là đám yếu đuối thì lúc này đều căng hai mắt ra to hết cỡ.
Không thể tưởng tượng được chỉ sau một đêm mà đám yếu đuối này có thể trở thành tu sĩ cùng cấp với bọn họ rồi.
Đặc biệt là Hướng Vũ Điền, đây mới là người khiến bọn hắn há hốc mồm kinh ngạc.
Chỉ một đêm thôi đó!
Vậy mà người ban đầu có vẻ như mới đạt tới cảnh giới Mệnh Tuyền này hiện tại lại gần tấn thăng lên Đạo Cung Cảnh.
Những người này thật sự không có chém gió!
Bọn họ yếu không phải là do thiên phú, mà là do bọn hắn không có hoàn cảnh tu luyện tốt mà thôi.
Hiện tại những tu sĩ kia cảm giác khuôn mặt của bản thân cực kỳ đau.
Sau khi thấy thiên phú kinh khủng của Hướng Vũ Điền thì không còn ai dám khinh thị hắn nữa.
"Lực lượng này quả nhiên huyền diệu vô cùng, ta cảm giác nếu hiện tại ta thi triển Diệt Thiên Tuyệt Địa thì tối đa ta cũng chỉ nửa chết nửa sống mà thôi, không tới mức lập tức chết ngay!"

Một luồng Kiếm Ý huỷ diệt cực kỳ kinh khủng toả ra từ trên người của Độc Cô Kiếm, khiến không ít tu sĩ lui lại một cách thất kinh.
Bản thân hắn cũng là người kinh tài tuyệt diễm, thế nên tiến bộ cũng nhiều hơn.
"Lại một tên biến thái!"
Khoé mắt không ít tu sĩ giật liên tục!
Sức mạnh của Kiếm Thánh tăng lên còn khủng bố hơn cả Hướng Vũ Điền nữa.
Rất nhiều tu sĩ Đạo Cung đều có cảm giác Kiếm Thánh hoàn toàn có thể giết chết bọn hắn trong một kiếm vậy.
"Các vị, chuyện gì xảy ra thế, ta cảm giác ta như biến thành thần linh!"
Tròng mắt Vương Trùng Dương chuyển một cái, đỉnh đầu liền hiện lên một toà Thiên Cung phiêu miểu vô cùng.
Muốn đánh mặt sao?
Vậy thì đánh mặt triệt để một tý!
Ngày hôm qua hắn bị những tên thổ dân này khinh thường, lúc đó tuy giận nhưng lại không thể làm gì được, giờ thì khác.
"Moá nó! Đạo Cung!"
"Mẹ! Chỉ một đêm thôi mà đã tấn thăng từ Khổ Hải lên Đạo Cung!"
"Má nó, quá doạ người rồi!"
...
Quả nhiên những tu sĩ này lại tiếp tục bị giật mình.
Lâm Triều Anh, Thạch Chi Hiên, Đông Phương Bất Bại lúc này cũng toả khí cơ của bản thân ra, muốn khiến những tu sĩ này nếm mùi nhục nhã.
Những người ban đầu đã là thiên kiêu này hiện tại đều đã vượt qua Khổ Hải, xây dựng Thần Kiều, đi tới Bỉ Ngạn.
Một đêm! Chỉ một đêm thôi mà!
Không ngờ đám yếu đuối này lại mạnh mẽ như thế.
Cho bọn hắn thêm một tý thời gian thì không biết rằng bọn hắn còn đạt tới mức độ nào nữa đây.
Giờ khắc này không còn bao nhiêu người dám khinh thị võ giả Cửu Châu nữa.
Ngay cả đám người đến từ Thánh Địa cùng Hoang Cổ Thế Gia cũng nhìn về phía đám người Cửu Châu một cách ngưng trọng.
Đám người này có bí pháp để nhìn xem sau khi phá vỡ Khổ Hải thì đám người này đạt được bao nhiêu Đạo Văn.
Không ngờ rất nhiều người trong số đó đều đạt tới mấy trăm đường.
Thần Tuyền chảy mạnh, phun ra Tinh Nguyên dư thừa.
Chỉ nhìn thôi là đã thấy tư chất tu hành cực cao rồi.
Dù là nhìn khắp Bắc Đẩu thì bọn hắn cũng được tính là thiên tài top đầu.
Khương Dật Phi!
Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa!
Cơ Hạo Nguyệt!
Tất cả những người này đều có ý tưởng mời chào đám người này về dưới

trưởng của mình.
"Thổ dân! Xem sau này các ngươi còn dám kêu chúng ta là yếu đuối nữa không!"
Thấy một màn này thì võ giả Cửu Châu thống khoái tới cực độ.
Cơn tức của ngày hôm qua đã được phát tiết ra.
Đương nhiên, không chỉ đám người Cửu Châu có được lợi ích to lớn, bất kỳ tu sĩ nào tu luyện trong Thiên Cơ Lâu đêm qua đều có tiến bộ nhất định.
Chỉ là nếu đem đi so sánh với đám người Thạch Chi Hiên thì hơi ít mà thôi.
"Lâu chủ đâu? Hôm nay mới là ngày đầu tiên thôi đó, bệnh ngủ nướng của hắn lại tái phát à!"
"Moá! Lâu chủ lại muốn ngủ tới mặt trời mọc hay sao?"
Võ giả Cửu Châu nhìn sơ thì không thấy lâu chủ đâu, tất cả đều bắt đầu chê trách, bọn hắn còn muốn khoe khoang một tý trước mặt Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu không xuất hiện khiến cho mọi người khó chịu vô cùng.
"Ơ? Có nhiều người tới như vậy à?"
Bỗng một giọng nói vang lên, hấp dẫn sự chú ý của mọi người lại!
Khi tất cả nhìn sang người vừa lên tiếng thì giật mình, cũng có nhiều người giật mình khi vừa nghe giọng rồi.
Vì cũng có khá nhiều người biết chủ nhân của thanh âm này của ai.
Diêu Hi!
Người hôm qua tốn năm mươi kg Thần Nguyên để nghiệm chứng Thời Gian Tháp.
Hiện tại khi thấy nàng xuất hiện thì mọi người đều tò mò năm mươi kg Thần Nguyên rốt cuộc có chỗ tốt ra sao.
Diêu Hi lúc này tiên quang sáng lạn, thần sắc như hoa.
Nàng rất đẹp, đẹp tới mức kỳ cục!
Trong nguyên tác thì nàng luôn là người đối đầu với Diệp Phàm.
Nhưng bởi vì phong thái tuyệt thế của mình mà Diệp Phàm đã buông tha nàng tới mấy lần, y hoàn toàn không đành lòng giết nàng.

Chương 460. Quá nghịch thiên

"Tiên Tam Trảm Đạo!"
Khi thấy Diêu Hi đi ra từ Thời Gian Tháp thì Hộ Đạo Giả của nàng, cũng chính là Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa la thất thanh, không khống chế được nỗi lòng của mình!

Chỉ trong một đêm thôi mà Diêu Hi đã có thể Trảm Đạo rồi sao!
Coi như nàng có là Diêu Quang Thánh Nữ đi nữa thì dựa theo suy đoán của mọi người, nàng hoàn toàn không thể tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo với thời gian ngắn được.
Tại cửa ải Trảm Đạo này không biết đã vây khốn bao nhiêu thiên tài kinh tài tuyệt diễm.
Bởi vì cần phải hiểu được Đạo của bản thân là gì thì mới có thể phá cảnh

được.
Một khắc sau thì lập tức tiếng thét chói tai vang vọng Thiên Cơ Lâu: "Diêu Hi Thánh Nữ đã Trảm Đạo rồi sao?'
"Tiên Tam Trảm Đạo!"
"Cảnh giới Vương Giả!"
"Không ngờ nàng lại vượt qua Hùng Chủ của Thánh Địa rồi!"
...
Lời của Thái Thượng Trưởng Lão Diêu Quang Thánh Địa như một cơn bão cuốn trôi đi hết yên bình.
Khiến toàn bộ tất cả tu sĩ có trong Thiên Cơ Lâu đều cuống cuồng hết cả lên.
Chỉ trong một đêm!
Diêu Hi đã tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo, đứng ngang hàng với những cao thủ thời kỳ trước.
"Thời Gian Tháp lại có thể nghịch thiên như vậy sao!"
Sự chấn động trong lời của Diệp Phàm cực kỳ mãnh liệt, hai mắt sáng lên.
Tuy nói hắn gần như đã một đường quét ngang.
Con đường quật khởi của hắn hoàn toàn thẳng tiến không lùi.
Vào lúc hắn còn là một tiểu tu sĩ, không, thậm chí là lúc hắn vẫn còn là phàm nhân thì những địch nhân này của hắn đã danh chấn Đông Hoang, thậm chí là cả Ngũ Vực, tuy nhiên tất cả đều bị hắn đuổi kịp cùng vượt qua.
Hắn có tự tin rằng dù địch nhân có ra sao thì một khi bị hắn đuổi kịp thì chắc chắn sẽ bị hắn vượt qua, sau này sẽ không thể đuổi kịp hắn.
Nhưng không ngờ lần này Diêu Hi lại có thể vượt lên trước, lại Trảm Đạo trước hắn.
Đây quả thật là một chuyện quá khó tin.
Nhưng nó lại đã xảy ra rồi.
"Không ngờ nàng lại là người đầu tiên Trảm Đạo trong thế hệ này!"
Trong mắt Cơ Hạo Nguyệt bắn ra hai luồng ánh sáng, phát ra tiếng kêu phốc phốc trong không khí.
Đông Hoang Thần Vương Thể tuy bị lâu chủ Thiên Cơ Lâu xếp thứ mười trên Thể Chất Bảng.
Nhưng chính miệng lâu chủ Thiên Cơ Lâu cũng đã từng nói, trước khi đạt tới cảnh giới Vương Giả đại thành thì Đông Hoang Thần Vương Thể vẫn sở hữu tốc độ tu luyện cao nhất.
Hắn vẫn là một trong những người đỉnh tiêm nhất trong thế hệ này.
Nhưng mà không ngờ Diêu Hi lại Trảm Đạo trước hắn.
"Đoạt Thời Gian Tháp này, trốn vào trong đó một năm, vậy thì tương đương với một ngàn năm tu luyện rồi, đến lúc đi ra thì còn sợ không thể đè chết những ngưu quỷ xà thần gì đó sao!"
Đại Hắc Cẩu cùng đạo sĩ Đoạn Đức chảy nước miếng giàn giụa, mém chút nữa nhịn không được mà tế ra nửa cái Thôn Thiên Ma Quán để cướp đoạt Thời Gian Tháp rồi.

Phải biết rằng trong cùng thế hệ thì Diêu Hi tuy cũng được coi là kinh diễm, tuy nhiên không phải là người mạnh mẽ nhất.
Ở trên nàng còn có Diêu Quang Thánh Tử, Diệp Phàm, Nam Yêu nữa, đây toàn là những thiên kiêu tuyệt thế có thể tranh hùng Đế Lộ.
Nhưng mà những người này đều bị khựng lại trước cửa ải Trảm Đạo này.
Còn những con trai trưởng của các Cổ Hoàng vừa xuất thế như Thiên Hoàng Tử, Hoả Linh Chi, Thánh Hoàng Tử đều chưa Trảm Đạo.
Nhưng mà Diêu Hi lại có thể vượt lên trên tất cả để tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo.
Mà nguyên nhân chính khiến nàng có thể có được thành tựu ngày hôm này là do nàng đã ở một đêm trong Thời Gian Tháp.
Một đêm!
Dựa theo lời của Thiên Cơ Lâu thì như thế bằng một ngàn ngày ở ngoài, tầm khoảng chừng ba năm.
Kết quả như vậy thật sự quá rung động.
Quả thật là một tin tức nặng ký!
Năm mươi kg Thần Nguyên, lại có thể gúp cho Diêu Hi vượt lên trên tất cả thiên kiêu cùng thời đại.
Có thể tưởng tượng được nếu như các thiên kiêu này không muốn bị người khác bỏ quá xa thì chỉ có nước đi vào Thời Gian Tháp mà thôi.
Giờ khắc này trong lòng tất cả mọi người đều như có một cơn sóng to lớn, cảm thấy da đầu như muốn nổ tung.
Bất kỳ ai cũng dần cảm giác được cơn bão mà Thiên Cơ Lâu mang tới Bắc Đẩu Tinh chỉ vừa mới bắt đầu mà thôi.
Không chỉ những thiên tài thế hệ của Diêu Hi mới trở nên điên cuồng, thậm chí là những Lão Quái Vật kia, hay là cao thủ đời trước đều muốn cướp đoạt Thời Gian Tháp.
Cái này quá nghịch thiên!
Ở bên ngoài chỉ trôi qua một ngày những trong đó lại là một ngàn ngà.
Ngoại trừ thay đổi thời gian thì tất cả đều không tưởng tượng được lý do vì sao Diêu Hi lại có thể vượt qua những người như Thiên Hoàng Tử, Diệp Phàm, trở thành người Trảm Đạo đầu tiên trong thế hệ này.
Giờ khắc này!
Không còn ai hoài nghi là Thiên Cơ Lâu nói thật hay không nữa.
Thời Gian Tháp thật sự có thể can thiệp vào lĩnh vực thời gian, khiến cho dòng chảy của thời gian trở nên khác biệt.
"Nhất định phải thông báo cho Thánh Chủ!"
"Trước tiên phải báo cáo về cho gia tộc!"
"Ta không mong có thể quật khởi bằng Thời Gian Tháp, chỉ mong là đừng để bị những thế lực khác vượt qua là được rồi."
...

Chương 461. Cơ Tử

Tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy thế cục của Bắc Đẩu sẽ thay đổi như thế nào sau khi hiệu quả của Thời Gian Tháp được truyền ra.
Một thế lực có bị đào thải hay không thì phải xem bọn hắn có trèo lên thuyền của Thiên Cơ Lâu hay không.
Một lúc sau chuyện mà Diêu Hi nhờ Thời Gian Tháp để tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo được truyền ra khắp Bắc Đẩu Tinh, khiến tất cả đều bị oanh động!
"Đây là Tiên Khí sao? Lại có thể can thiệp vào lĩnh vực thời gian!"
Đây là một câu nói cực kỳ rung động được truyền từ trong Thánh Địa ra, ánh sáng đầy trời.
"Lập tức triệu tập cao thủ chạy tới Đông Hoang Thần Thành."
Có Hoàng Triều cổ xưa gõ trống trận lên, chiến xa viễn cổ lần lượt bay ngang qua trời.
Nhiều đội lính cưỡi Man Thú, mang trên người sát khí trùng tiêu hành quân.
"Coi như không đoạt được Thời Gian Tháp thì cũng không thể để bất kỳ thế lực nào có được nó!"
Đây là mệnh lệnh từ một gia tộc cổ xưa, hiện đang tập hợp cao thủ số lượng lớn.
Thời Gian Tháp thật sự rất nghịch thiên, có thể chế tạo ra nhiều cao thủ chỉ với thời gian ngắn.
Thứ đồ nghịch thiên như vậy thì thậm chí tác dụng của nó còn cao hơn cả Cực Đạo Binh Khí.
Không người nào chịu để yên khi đồ vật như thế rơi vào tay những thế lực khác đâu.
Coi như bọn hắn không tấn công vào Thiên Cơ Lâu thì bọn hắn cũng sẽ không cho thế lực khác động thủ.
Thứ mà Thiên Cơ Lâu giữ có tác dụng với tất cả mọi người.
Nếu như nó bị một Thánh Địa nào đó cướp đi thì thật sự không ai có thể cạnh tranh với nó được cả.
"Vật ấy hữu duyên với tộc ta, mau đi mời Cổ Tổ xuất thế!"
Trong Bạch Ngân Tộc, có sinh vật Cổ Tộc bắt đầu chạy theo lệnh.
Bạch Ngân Tộc là một trong các Vương Tộc!
Nếu như có thể đạt được Thời Gian Tháp này thì rất có thể bọn hắn sẽ trở thành một tộc sánh vai cùng với Hoàng Tộc.
"Đúng vậy, chỉ là Nhân Tộc thôi mà có tài đức gì mà giữ được vật ấy!"
Có tiếng hừ lạnh vang ra từ trong một Vương Tộc nào đó, sau đó tiếng Thần Nguyên nổ vang liên tục vang lên.
Khí thế khủng bố bao phủ cả nơi này lại, một tiếng kêu vang lên như thần ma.
"Muốn chết sao! Sở hữu loại thần vật này lại không đi giấu mà lại công khai cho tất cả mọi người, muốn tặng lễ vật này cho Cổ Tộc ta sao?"
"Gọi Cổ Tổ tỉnh dậy, mang Đế Binh theo, san bằng Thiên Cơ Lâu này."
Thậm chí còn có Hoàng Tộc trong Thái Cổ Vạn Tộc đã lên tiếng, xuất động một kiện binh khí của Cổ Hoàng.

Một đợt bão táp kinh khủng đang trong quá trình thai nghén.
Những Cổ Tộc này đều mang trong mình ý định cướp đoạt.
Còn về phần Vạn Tộc Đại Hội gì đó thì bọn hắn đã quên từ lâu rồi.
Bởi vì đừng nói là bọn họ, ngay cả trong nội bộ Nhân Tộc đã có thế lực nhăm nhe mang ý định cướp đoạt thứ này.
Hoang Cổ Thế Gia, Cơ gia!
Một thanh niên u buồn đang chắp tay ra sau, ngẩng đầu nhìn trời.
Ánh mắt của hắn như có thể xuyên qua thời không, thấy được tuế nguyệt hỗn loạn của Thượng Cổ Nhân Tộc vô cùng xa xôi kia.
"Cha ta trọn đời này đều chinh chiến cho Nhân Tộc, ba lần đánh vào Cấm Khu, bình định náo động!"
"Cuộc đời của hắn chỉ có chinh chiến mà thôi, nếu thời khác nào không phải đang chinh chiến thì cũng là trên đường đến chiến trường."
"Vì thế thậm chí hắn còn không có cơ hội sống lại cuộc đời thứ hai, dù là Bất Tử Thần Dược cũng không thể nào kéo dài tính mệnh của hắn."
Người này chính là Cơ Tử!
Là con nhỏ nhất của Hư Không Đại Đế - Cơ Hư, cũng là đứa con có thiên phú mạnh nhất.
Trước tới nay Cơ gia luôn là cột sống của Nhân Tộc!
Ngay cả trọn đời của Hư Không Đại Đế đều được dùng để thủ hộ Nhân Tộc.
Thậm chí vào thời khắc cuối đời hắn còn hố chết được một vị Chí Tôn, khiến cho những Đại Đế đời sau của Nhân Tộc giảm bớt rất nhiều gánh nặng.
Toàn bộ Cơ gia đương nhiên đều mang theo khí khái của Hư Không Đại Đế.
Tại tiểu tiết thì có lẽ có không ít người lên án bọn hắn!
Thế nhưng đụng tới chuyện quốc gia đại sự thì không ai dám nói gì Cơ gia cả.
Trên Cơ Tử vẫn còn vài vị huynh trưởng, nhưng bọn hắn đều xuất thế trong các đời Hắc Ám Náo Động, đều đã vẫn lạc khi trấn áp Hắc Ám Náo Động.
Khiến cho hiện tại cũng chỉ còn một mình Cơ Tử là con trai duy nhất trên đời này của Hư Không Đại Đế.
Đứng sau lưng Cơ Tử là một đám Thái Thượng Trưởng Lão cùng với đại gia chủ hiện thời.
Tất cả đều khom người cung kính sau lưng Cơ Tử.
Người ngoài hoàn toàn không biết người con út có thiên phú mạnh nhất lại xuất thế tại một thế này.
Dù là hai huynh muội Cơ Hạo Nguyệt cũng không biết.
"Tiểu Tổ, ngài muốn đích thân tới Thần Thành sao?'
Người lên tiếng là gia chủ đương đại của Cơ gia, cha của Cơ Hạo Nguyệt cũng cực kỳ giật mình.
Thời Gian Tháp nghịch thiên cực độ, vạn cổ không có thứ gì có thể so sánh

được!
Chắc chắn Thái Cổ Vạn Tộc sẽ chạy theo nó như vịt, thậm chí rất có thể sẽ xuất động Cổ Hoàng Binh để cướp đoạt.
Dù là những Chí Tôn cổ đại đang ngủ say trong Sinh Mệnh Cấm Khu kia đều có thể sẽ xuất thủ cướp đoạt.
Chuyện này không phải là chuyện tốt lành gì đối với Nhân Tộc cả.
Thậm chí việc Hắc Ám Náo Động bạo phát sớm hơn dự kiến cũng không phải là không thể xảy ra.

Chương 462. Không biết phải xử lí thế nào

Cơ Tử gật đầu nhẹ!
"Nhưng mà Cổ Tổ để ngài xuất thế tại một kiếp này là vì muốn ngài Chứng Đạo, công phạt đường thành Tiên."
"Thiên Cơ Lâu tại Thần Thành hiện nay chắc chắn sẽ vô cùng hung hiểm!"
"Ngài không cần phải đi mạo hiểm làm gì, chúng ta có thể tới Thần Thành trấn giữ mà."
"Hiện tại Cơ gia vẫn chưa tới lúc Tiểu Tổ ngài phải liều mạng đâu!"
Lời này vừa dứt thì một đám trưởng lão của Cơ gia gật đầu liên tục.
Nếu nói người của Cơ gia ai có khả năng cao nhất để Chứng Đạo tại một thế này thì chắc chắn không phải Cơ Hạo Nguyệt sở hữu Thần Vương Thể, cũng không phải Cơ Tử Nguyệt sở hữu Nguyên Linh Thể, mà là con trai út của Hư Không Đại Đế, Cơ Tử.
"Tiểu Tổ, hôm nay ta đã trở thành Vương Giả đại thành, có thể lời này hơi mạo phạm tới ngài nhưng cho ta đi sẽ phù hợp hơn ngài nhiều."
"Tiểu Tổ, mong ngài nghĩ lại!"
"Để cho chúng ta đi thì chắc chắn sẽ không khiến danh tiếng của Cơ gia bị hao tổn, thậm chí sẽ không để cho Cổ Tộc kiêu ngạo tại Thần Thành.
...
Tất cả mọi người ở đây đều đang khuyên ngăn Cơ Tử.
Có thể thấy được chắc chắn Đông Hoang Thần Thành và Cổ Tộc sẽ có một cuộc đại chiến diễn ra vì Thiên Cơ Lâu, thậm chí có thể dẫn tới Cực Đạo Giao Phong.
Tình hình giữa Thái Cổ Vạn Tộc cùng Nhân Tộc đang có dấu hiệu hoà hoãn nhờ Đấu Chiến Thánh Phật nay sẽ vì Thiên Cơ Lâu mà diễn biến trở lại thành đại chiến chủng tộc.
Nhân Tộc chắc chắn sẽ không ngồi yên mà nhìn Thời Gian Tháp bị Cổ Tộc cướp đi.
Còn Thiên Cơ Lâu?
Thật sự không có mấy ai tin tưởng việc bọn hắn có thể bảo vệ được Thời Gian Tháp cả.
Trừ phi Thiên Cơ Lâu sở hữu một vị Đại Đế còn sống, nếu không thì dưới

áp lực của mấy chuôi Cổ Hoàng Binh thì dù là cao thủ cấp bậc Đại Thánh cũng phải nuốt hận.
Cơ Tử lắc đầu: "Người của Cơ gia không có ai là hèn nhát cả."
"Nếu như cha ta năm đó biết hiện tại ta chọn cúi đầu lùi bước thì chắc chắn sẽ không mang hi vọng ta thành Tiên!"
"Được rồi! Chuyện của ta thì các ngươi không cần xen vào nữa, đây là trách nhiệm của ta!"
Mắt thấy bản thân không còn khuyên được Cơ Tử thì người của Cơ gia thở dài.
"Vậy mong ngài mang theo Hư Không Kính!"
Cuối cùng cha của Cơ Tử Nguyệt đành lên tiếng một cách bất đắc dĩ.
Nếu như nắm giữ Hư Không Kính thì Cơ Tử sẽ không có chuyện gì xảy ra.
Bọn hắn không có khả năng khôi phục Đế Khí lại thời kỳ toàn thịnh của nó, nhưng nếu như Cơ Tử gặp phải nguy hiểm thì Hư Không Kính thân là binh khí Thành Đạo của Hư Không Đại Đế, chắc chắn nó sẽ không đứng im nhìn Cơ Tử gặp chuyện không may.
...
"Đáng chết! Đây khác nào khiến Nhân Tộc phiền thêm không?"
Một giọng nói cực kỳ không cao hứng truyền ra từ một Hoang Cổ Thế Gia.
Được sự giúp đỡ của Đấu Chiến Thánh Phật, Thái Cổ Vạn Tộc đã đồng ý đàm phán một tý cùng Nhân Tộc.
Thế nhưng sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu đã phá hư hoàn toàn cục diện này.
Đến lúc đó chỉ có những Hoang Cổ Thế Gia như bọn hắn là người phải chùi đít thôi.
"Nếu như ngươi không thể bảo quản được thì giao Thời Gian Tháp lại cho chúng ta đi!"
Có một chưởng giáo Thánh Địa lên tiếng một cách lạnh lùng.
Không biết lời này là do hắn lo lắng Thời Gian Tháp sẽ bị Thái Cổ Vạn Tộc cướp đi hay là do sự tham lam của hắn đây.
Một thời gian ngắn sau thì toàn bộ Trung Châu Hoàng Triều, Nam Lĩnh Yêu Tộc, Bắc Nguyên Thế Gia...
Vô số nhân mã ban đầu định tham gia Vạn Tộc Đại Hội nhưng giờ đây thì đều đổi hướng sang Thần Thành.
Vô số phàm nhân lúc này đều có thể chứng kiến khung cảnh Chiến Xa bay khắp trời, Man Thú đạp nát hư không.
"Vì bảo hộ Nhân Tộc, ta xin mời Hằng Vũ Lô!"
Khương Thái Hư cẩn thận thu cất một cái lò cũ nát.
Đây chính là Cực Đạo Binh Khí của Khương gia, Hằng Vũ Lô, là thứ mà Hằng Vũ Đại Đế để lại.
Vào lúc Thái Cổ Vạn Tộc xuất thế thì đừng nhìn những thế gia này rất an phận.
Tuy nhiên tất cả đều đã chuẩn bị xong Cực Đạo Đế Khí, tụ mà không phát, đều chuẩn bị có thể sử dụng bất kỳ lúc nào.

"Tiền bối, nên làm chuyện gì mới đúng?"
Trước người Cái Cửu U chính là Lão Phong Tử cùng Lão Già Mù, hai người cùng nhau mưu đồ Phong Thần Bảng.
Kế hoạch của Diệp Phàm cũng có mặt của những người này.
Nếu không thì với sức của một mình Diệp Phàm sao lại có thể khiến Vô Thuỷ Chung kêu liên tục ba tháng được chứ.
Hiện tại bọn hắn đang tu luyện chữ 'Binh', dự định khi Vạn Tộc Đại Hội diễn ra thì bọn hắn cầm Phong Thần Bảng tới để hù doạ Thái Cổ Vạn Tộc một tý.
Nhưng sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu đã hoàn toàn khiến thế cục trở nên loạn.
Ban đầu có thể chỉ là đấu tranh trong khu vực thôi, hiện tại rất có thể nó sẽ diễn biến thành chiến tranh chủng tộc.
Người ổn trọng như Cái Cửu U cũng không nhịn được mà cau mày.
Không có ai biết hắn đã là một cao thủ Chuẩn Đế, có sức mạnh để khiến Thái Cổ Vạn Tộc e dè.
Nhưng nếu thật sự diễn biến thành Cực Đạo Đại Chiến thì hắn hoàn toàn không thể khống chế nổi.
Dù là Thái Cổ Vạn Tộc không có cao thủ Chuẩn Đế, nhưng chúng có cao thủ cấp bậc Đại Thánh.
Một khi Đế Binh giao phong thì tuy Nhân Tộc có thể thắng nhưng cũng chỉ là thắng thảm, đường nào thì sẽ cũng sinh linh đồ thán.
Hơn nữa lần Hắc Ám Náo Động tiếp theo cũng sắp bạo phát rồi.
Nếu như bọn hắn tiếp tục thăng hoa, bước vào cảnh giới Chuẩn Đế thì ai sẽ là người trấn áp lần Hắc Ám Náo Động tiếp theo?
Ngay cả Cái Cửu U cũng không biết xử lý việc này như thế nào.

Chương 463. Gọi một tiếng sư công là được

"Ngươi đi tới Thiên Cơ Lâu tại Thần Thành trước, ta cùng Lão Già Mù đi tìm tiền bối Cổ Thiên Thư thương lượng."
"Coi như nếu thật sự đại chiến có diễn ra thì Phong Thần Bảng cũng có tác dụng."
Cuối cùng Cái Cửu U vẫn tiếp tục muốn mưu đồ Phong Thần Bảng, kéo thử da hổ của Vô Thuỷ Đại Đế ra để doạ Thái Cổ Vạn Tộc một tý.
Hơn nữa hắn cũng hoài nghi rằng Vô Thuỷ Đại Đế chưa chết.
Nếu đem việc này báo cho Cổ Thiên Thư thì không chừng có thể truyền tin tức tới tai của Vô Thuỷ Đại Đế thì sao.
Nếu như đại chiến giữa Nhân Tộc và Thái Cổ Vạn Tộc có diễn ra thì chắc chắn Vô Thuỷ Đại Đế sẽ không ngồi yên không quan tâm.
"Được!"
Lão Phong Tử lúc này đã sống lại đời thứ hai, biến thành một trung niên gật

đầu đồng ý.
Sau đấy hoá thành một vệt sáng bay thẳng tới Đông Hoang Thần Thành.
Trong Thiên Cơ Lâu thì đám người Diệp Phàm cũng cảm giác được tình hình hơi không ổn rồi.
Công năng của Thời Gian Tháp nay đã được chứng thực, chưa nói tới Thái Cổ Vạn Tộc đang thèm thuồng cực độ, chỉ xét ở trong nội bộ Nhân Tộc thôi thì đã bắt đầu có người nhịn không được mà muốn nhúng chàm Thời Gian Tháp rồi.
Vì vậy cục diện mà bọn hắn sử dụng Vô Thuỷ Chung để tạo ra rất có thể sắp bị huỷ diệt.
Nói không chừng đại chiến giữa những Cực Đạo Khí sẽ xảy ra nữa.
Chuyện lớn rồi!
Đám người Diệp Phàm, Đại Hắc Cẩu đều sợ hết hồn.
Nơi này là Đông Hoang Thần Thành, có thể nói là một trong những toà Thần Thành của Nhân Tộc khổng lồ nhất tại Bắc Đẩu.
Nơi này không chỉ có rất nhiều tu sĩ mà còn có số lượng người thường rất nhiều.
Nếu như đại chiến giữa Cực Đạo Binh Khí diễn ra tại đây thì chắc chắn đó là một trận tai nạn sinh linh đồ thán.
Hơn nữa nếu như Thời Gian Tháp thật sự bị Thái Cổ Vạn Tộc cướp đi thì chắc chắn không phải là chuyện tốt lành gì.
"Lâu chủ của các ngươi đâu? Mau tìm hắn tới đây gặp ta, ta có chuyện quan trọng muốn nói với hắn."
Diệp Phàm lập tức chạy tới nói chuyện với Dương Quá đang ngồi ở quầy một cách lo lắng.
Mặc dù hôm qua đã có người suy đoán rằng lâu chủ Thiên Cơ Lâu rất có thể là cao thủ Thánh Nhân, nhưng bọn hắn thấy dù là cao thủ Thánh Nhân cũng không thể bảo vệ một món đồ nghịch thiên như Thời Gian Tháp.
Nếu nói từ nhiều phương diện thì năng lực của Thời Gian Tháp hoàn toàn vượt qua khỏi Cực Đạo Binh Khí.
"Có chuyện gì thì nói với ta này!"
"Hiện tại lâu chủ vẫn đang ngủ, không ai có thể quấy rầy cả."
"Nếu các ngươi muốn vào Thời Gian Tháp hay là Phòng Trọng Lực thì cứ nộp Thần Nguyên là được, không cần tìm lâu chủ đâu."
Còn đang ngủ?
Đám người Diệp Phàm ngẩn ngơ!
Bây giờ là lúc nào rồi mà vẫn còn đang ngủ thế?
"Có thể là hắn thật sự đang ngủ đó!"
Sau khi nghĩ đến đám mỹ nữ tuyệt thế Vương Ngữ Yên, Tiểu Long Nữ kia thì bỗng Diệp Phàm cũng hơi hiểu vì sao rồi, nếu là hắn thì hiện tại hắn cũng đang ngủ mà thôi.
"Ngươi nhanh chóng thông báo cho lâu chủ đi, nói là rất có thể Thái Cổ Vạn Tộc sẽ lấy Cổ Hoàng Binh để tấn công Thiên Cơ Lâu đó."
Cơ Hạo Nguyệt đứng kế với vẻ mặt nghiêm túc cực kỳ, vội nói suy đoán

của bọn hắn cho Dương Quá.
Trên thực tế dù là ở trong Thiên Cơ Lâu bọn hắn đã thấy có vài tên Nhân Tộc ngu xuẩn bắt đầu nhịn không được.
"Cổ Hoàng Binh? Là cái gì thế?"
"Cứ để cho đám ngu ngốc đó đến đây đi, dám trêu chọc Thiên Cơ Lâu sao, bọn hắn chán sống rồi à."
Dương Quá hoàn toàn không biết Cổ Hoàng Binh là cái gì cả, hắn hoàn toàn không sợ hãi.
Nhưng nếu như kêu hắn đánh thức lâu chủ dậy thì hắn không dám.
Đối với Lưu Tiêu thì gần nhất tất cả võ giả Cửu Châu cùng đệ tử của Thiên Cơ Lâu đều tin tưởng tuyệt đối.
"Tiểu huynh đệ, ngươi đừng ầu như vậy, Cổ Hoàng Binh có khả năng huỷ thiên diệt địa đó, có thể trấn áp cửu thiên thập địa..."
Diệp Phàm vội vàng mở miệng, nhanh chóng giải thích cho Dương Quá Cổ Hoàng Binh là cái gì, còn có sự khủng bố của Thái Cổ Vạn Tộc nữa.
Võ giả Cửu Châu đứng cạnh cũng nhân cơ hội đó để hiểu thêm về thế giới này.
Nghe được Cực Đạo Đại Đế, Cổ Hoàng Binh Khí gì đó có khả năng huỷ thiên diệt địa thì đám võ giả Cửu Châu đều bắt đầu động dung.
Bọn hắn hoàn toàn không thể tưởng tượng ra được vì sao một cái vũ khí lại có thể mạnh mẽ tới trình độ này.
Đương nhiên tất cả chỉ hơi chấn động một tý đối với uy năng của Cổ Hoàng Binh mà thôi, người từ Cửu Châu hoàn toàn không lo lắng Thiên Cơ Lâu sẽ xảy ra chuyện.
Dù sao đây chính là một tồn tại ngưu bức có thể du tẩu giữa Chư Thiên Vạn Giới mà.
Cổ Hoàng Binh mạnh thì mạnh nhưng sao có thể so sánh với Thiên Cơ Lâu.
Nhưng sau khi biết rõ Cực Đạo Đại Đế cùng Cổ Hoàng Binh có uy lực ra sao thì Dương Quá cũng nóng mắt vô cùng.
"Cổ Hoàng? Nó có ngưu bức bằng Ngọc Hoàng Đại Đế không?"
"Lâu chủ là người từng mắng qua Ngọc Hoàng Đại Đế đó, mà y còn không làm gì hắn được."
"Những tên Cổ Tộc này tốt nhất nên chạy tới nhanh nhanh đi, cống hiến Cổ Hoàng Binh của bọn hắn cho lâu chủ!"
"Đến lúc đó chỉ cần ta kêu lâu chủ hai tiếng sư công thì không chừng hắn vui vẻ, hắn sẽ ban thưởng cho ta một món Cổ Hoàng Khí để chơi thử."
Dương Quá kích động vô cùng!
Hiện tại hắn không phải là đệ tử Thiên Cơ Lâu bình thường nữa rồi.
Dù sao sư phụ Tiểu Long Nữ của hắn đã là nữ nhân của lâu chủ.
Bản thân chỉ cần hô sư công thì không lẽ lâu chủ lại keo kiệt tới mức không tặng một thanh Cổ Hoàng Binh cho mình chơi thử sao?
Giờ khắc này hắn còn ước gì những tên Cổ Tộc đó chạy tới nhanh nhanh đi, tốt nhất là mang nhiều món Cổ Hoàng Binh tới.
Nếu như chỉ có một hai kiện thì sợ rằng lâu chủ sẽ không cam lòng tặng

cho hắn.
Nhưng nếu có nhiều thì chỉ cần bản thân mặt dày một tý, ráng cầu xin trước mặt sư phụ Tiểu Long Nữ, nhờ nàng thổi gió bên tai Lưu Tiêu thì còn sợ gì không có nữa.
Thậm chí cả Ngọc Hoàng Đại Đế lâu chủ còn dám mắng mà, sợ gì Cực Đạo Đại Đế cơ chứ.

Chương 464. Ngọc Hoàng đại đế là ai?

Thái độ của Dương Quá khiến cho đám người Cơ Hạo Nguyệt không biết nói gì.
"Gia hoả này có nghe hiểu uy lực của Cổ Hoàng Binh không thế, hay là thật sự Thiên Cơ Lâu có sức mạnh áp đảo vậy?"
Nhất thời cả đám người Cơ Hạo Nguyệt đều ngơ ngác.
"Ngươi chắc là ngươi nói đúng chứ?"
Diệp Phàm cũng không nhịn được mà hít sâu một hơi.
Đám người Cơ Hạo Nguyệt, ngay cả Đại Hắc Cẩu cùng đạo sĩ Đoạn Đức đều không biết Ngọc Hoàng Đại Đế là ai.
Nhưng hắn thân là người đến từ Trái Đất, hắn biết rõ Ngọc Hoàng Đại Đế có ý nghĩa ra sao.
"Lâu chủ vô địch!"
Khi nói câu này thì Dương Quá ngẩng đầu ưỡn ngực!
Chuyện này là hắn nghe được từ sư phụ Tiểu Long Nữ.
Diệp Phàm cũng chấn động không ngớt.
Hắn tin lời của Dương Quá.
Bởi vì dù nhìn từ bất kỳ phương diện này thì lâu chủ Thiên Cơ Lâu cũng không giống một tên chỉ biết khoác lác lắm.
"Đã hiểu!"
Mặt Diệp Phàm lộ ra vẻ cười nhạt.
Xem ra nếu như đám người Cổ Tộc dám tấn công Thiên Cơ Lâu thì người thua tuyệt đối là bọn hắn.
"Đi! Chúng ta đi xông Chiến Thần Tháp, xem có thể thu được thêm một bộ Đế Kinh nào không."
Diệp Phàm xoay người rời khỏi đây.
"Không quan tâm luôn à?"
Đại Hắc Cẩu hơi kỳ quái một tý, nhìn về phía Diệp Phàm.
Vì sao sau khi nghe tin Ngọc Hoàng Đại Đế bị chửi thì Diệp Phàm bỗng có lòng tin với Thiên Cơ Lâu thế.
Diệp Phàm gật đầu: "Không cần phải xen vào, hiện tại ta thậm chí còn chờ mong đám Cổ Tộc kia sẽ làm gì để tấn công Thiên Cơ Lâu đây, thậm chí là mong bọn chúng mang những Tổ Vương cùng nhiều Cổ Hoàng Binh một chút."

Mặt của hắn bỗng lộ ra một nụ cười cực kỳ đê tiện.
Xem thử nếu không có Cổ Hoàng Binh thì Cổ Tộc sẽ phát triển ra sao đây.
Nói không chừng lần này lâu chủ còn có thể giết tới mức Cổ Tộc sợ hãi.
"Ai là Ngọc Hoàng Đại Đế thế?"
Cơ Tử Nguyệt hiếu kỳ vô cùng.
Nhiều tu sĩ xung quanh cũng im lặng không nói, rất muốn nghe xem Ngọc Hoàng Đại Đế này rốt cuộc có lai lịch gì mà kinh khủng thế.
Diệp Phàm chỉ mới nghe được cái tên này thôi đã không còn lo lắng cho Thiên Cơ Lâu nữa.
Vẻ mặt Diệp Phàm nghiêm trọng: "Thiên Đình Chi Chủ, Tam Giới Chí Tôn."
???
Rất nhiều tu sĩ ở đây đều vô cùng ngơ ngác.
Chỉ có Đại Hắc Hoàng là kính sợ không thôi.
"Là Đế Tôn, Thiên Đình Chi Chủ!"
Cơ Hạo Nguyệt là thất thanh.
"Lâu chủ Thiên Cơ Lâu từng mắng Đế Tôn?"
Đại Hắc Cẩu hít sâu một hơi.
Sự mạnh mẽ của Đế Tôn thật sự khó mà tưởng tượng được.
Đại Đế từ vạn cổ tới nay, khó ai có thể sánh vai.
Diệp Phàm lắc đầu: "Không phải Đế Tôn!"
"Thiên Đình của Đế Tôn là thứ đã phỏng theo Thiên Đình của Ngọc Hoàng Đại Đế."
"Nếu như so sánh với bản gốc thì thật sự khác nhau một trời một vực."
Lời này vừa dứt thì những người biết về Đế Tôn không khỏi giật mình.
Thiên Đình của Đế Tôn vậy mà cũng chỉ là bản phỏng theo của vị Ngọc Hoàng Đại Đế này.
Tin tức rung động này khiến cho đạo sĩ Đoạn Đức cùng đám người kinh sợ không thôi.
Đế Tôn là ai, đó là nhân vật từng thống trị Cửu Thiên Thập Địa, chinh phục toàn bộ vũ trụ đó.
Nếu xét thì chắc chỉ có Bất Tử Thiên Hoàng mới có thể sánh vai mà thôi.
Vào thời kỳ huy hoàng nhất của Đế Tôn thì dưới trướng hắn có tới mấy vị Cực Đạo Đại Đế vô cùng kinh khủng nghe theo hiệu lệnh của hắn.
Mặc dù đã trải qua mấy trăm ngàn năm rồi mà truyền thuyết của Đế Tôn vẫn được lưu truyền ở hậu thế.
Nhưng mà vị Đại Đế từng khiến khắp Cửu Thiên Thập Địa chấn động này lại bị Diệp Phàm nói là Thiên Đình mà hắn khai sáng chỉ là đồ phỏng theo Thiên Đình của một vị tồn tại bí ẩn tên là Ngọc Hoàng Đại Đế này.
"Vì sao Ngọc Hoàng Đại Đế ngưu bức như thế mà ta hoàn toàn chưa nghe nói qua về sự tồn tại của hắn vậy."
Đoạn Đức hơi không tin.
Mặc dù hắn vẫn chưa khôi phục ký ức nhưng nhờ liên tục đào mộ hắn cũng biết khá nhiều bí văn.

"Chém gió à!"
Đại Hắc Cẩu có chút điên.
Lời nói của Diệp Phàm thật sự quá kinh hãi, hoàn toàn lật đổ tất cả nhận thức của hắn.
Diệp Phàm lắc đầu: "Video bảng danh sách lần trước kia ngươi quên rồi à?"

"Mặc dù có rất nhiều nhân vật trong đó ta hoàn chưa nghe nói qua."
"Nhưng tên Tam Thái Tử - Na Tra kia thì ta biết, hắn chỉ là một trong những thống lĩnh dưới trướng của Ngọc Hoàng Đại Đế thôi."
Tên kia mạnh ra sao thì chắc hẳn ai cũng biết.
Khủng bố.
Hắn gọt xương trả cha, lóc thịt trả mẹ, dù khiến bản thân chỉ còn một bộ xương trắng nhưng vẫn còn sống, qua đó có thể thấy hắn khủng bố ra sao.
"Tên Na Tra kia chỉ là một thống lĩnh của Ngọc Hoàng Đại Đế thôi đó."
"Địa vị của Ngọc Hoàng Đại Đế là không thể nghi ngờ."
"Nhưng vì sao hắn cường đại như vậy mà ta chưa từng nghe nói qua danh tiếng của hắn?"
Đám tu sĩ đang nghe trộm đối thoại của đám người Diệp Phàm đều chấn động.
Diệp Phàm lắc đầu, không muốn giải thích quá nhiều.
Hắn đã nói đủ nhiều rồi.
Hắn sợ nếu nói tiếp thì sẽ hù người của Cổ Tộc mất.
Hắn còn đang hy vọng lâu chủ Thiên Cơ Lâu giáo huấn đám người Cổ Tộc mà, sao có thể nói rõ được.
Thế nên đám người bắt đầu đi tới Chiến Thần Tháp.

Chương 465. Sức nặng của người trái đất

"Ai vào trước?"
Diệp Phàm nhìn những người xung quanh.
Cơ Hạo Nguyệt im lặng không nói.
Khương Dật Phi lắc đầu.
Chỉ có Cơ Tử Nguyệt là nóng lòng muốn thử, đi lên trước tiên phong.
Nhưng một khắc sau thì Diệp Phàm ngẩn ngơ.
"Hắc Hoàng đâu?"
Tuy mọi người đi tới cùng nhau nhưng không ngờ hiện tại lại không thấy bóng dáng của Hắc Hoàng đâu.
Với sự tham lam của tên này sao có thể bỏ qua Thiên Cơ Lâu được chứ.
Không lẽ nó không động tâm với Đế Kinh ở trong Thiên Cơ Lâu sao?
"Hình như ta thấy nó đi tìm con chó A Hoàng kia của Thiên Cơ Lâu."
Có đệ tử Cơ gia lên tiếng.

Sắc mặt của đám người Diệp Phàm lập tức đen xuống.
Con chó chết này, không lẽ nó muốn ở rể Thiên Cơ Lâu sao.
"Đi tìm hắn về đây!"
"Nó đi tìm A Hoàng, ta sợ rằng nó làm gì quá khích xong lâu chủ Thiên Cơ Lâu làm thịt nó mất."
Diệp Phàm vội vàng kêu người đi tìm Hắc Hoàng.
Hắn đến từ xã hội hiện đại, hắn biết rằng có nhiều chủ nhân không muốn sủng vật của mình giao du với những con sủng vật hỗn tạp khác.
Trong suy nghĩ của Diệp Phàm thì A Hoàng chắc chắn là một con chó có huyết mạch cao quý như Hạo Thiên Khuyển.
Còn Hắc Hoàng thì chỉ là một con chó cỏ không hơn không kém.
Hắc Hoàng chỉ là một con cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga mà thôi.
Chỉ trong chóc lát thôi Cơ Tử Nguyệt quay lại một cách ủ rũ.
Nàng chỉ là Nhị Tinh Chiến Thần.
"Có ý tứ!"
Hai mắt Cơ Hạo Nguyệt sáng lên.
Lập tức hắn cũng đi vào trong Chiến Thần Tháp.
Một tý sau hắn chỉ trở thành Tam Tinh Chiến Thần thì đã bị Chiến Thần Tháp đánh ra rồi.
"Moá nó, Cơ Hạo Nguyệt chỉ có thể trở thành Tam Tinh Chiến Thần Thôi à."
"Quả nhiên, Đế Kinh không phải là thứ dễ lấy như thế."
"Khó như vậy sao, thế thì trên khắp Ngũ Vực này có mấy ai có thể trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần chứ."
Mọi người không còn bình tĩnh nữa.
Thần Vương Thể của Cơ Hạo Nguyệt thực sự có uy danh quá lớn.
Trước khi Diệp Phàm xuất hiện thì thậm chí hắn còn được xem là người đứng đầu của thế hệ này.
Nhưng mà thiên tài được Hoang Cổ Thế Gia nhìn trúng cũng chỉ được thành tựu Tam Tinh Chiến Thần mà thôi.
Một lát sau thì Khương Dật Phi cũng không nhịn được mà tiến vào Chiến Thần Tháp để thử nghiệm.
Đạo sĩ Đoạn Đức cũng đi theo phía sau.
Hai người cũng không kiên trì được thời gian quá lâu trong Chiến Thần Tháp.
Lúc này ánh mắt của tất cả mọi người đều đặt lên người của Diệp Phàm.
Sức chiến đấu của Thánh Thể đã được Nhân Tộc ghi chép lại trong sách vở, thiên hạ đều biết, thậm chí còn nhiều lần vượt cấp giết địch.
Nếu như ngay cả Diệp Phàm cũng không thể trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần thì sợ rằng trên Bắc Đẩu không ai có thể đạt được thành tựu đó cả.
"Ta nghe những tên yếu đuối kia nói tất cả đệ tử của Thiên Cơ Lâu đều đã đạt được danh hiệu Ngũ Tinh Chiến Thần, không biết bọn hắn làm được bằng cách nào."
Cái gì?

Nghe thế thì đám người Diệp Phàm cũng bất ngờ vô cùng.
Đương nhiên bọn hắn còn chưa biết việc nếu thần công của người đi vào Chiến Thần Tháp càng nhiều thì độ khó càng lớn.
Đám người Hùng Bá có thể trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần không phải là vì ý thức chiến đấu của bọn hắn cao hơn đám người Cơ Hạo Nguyệt.
Chỉ là do lúc bọn hắn xông Chiến Thần Tháp thì tu vi của bọn họ quá yếu thôi.
"Có người còn nói đệ tử Trương Tam Phong kia của Thiên Cơ Lâu thậm chí còn trở thành Thất Tinh Chiến Thần vô cùng kinh khủng."
Lúc này có người nói ra một thông tin vô cùng kinh khủng.
Thất Tinh Chiến Thần!
Rất nhiều người mém chút bị hù chết tại chỗ.
Đùa gì thế!
Ngay cả Cơ Hạo Nguyệt cũng chỉ là Tam Tinh Chiến Thần, vậy mà có ai đạt được danh hiệu Thất Tinh Chiến Thần sao.
Chớp mắt này nhiều người đều hít sâu một hơi để lấy lại bình tĩnh.
"Trương Tam Phong?"
"Thất Tinh Chiến Thần?'
Diệp Phàm tuy rung động nhưng cũng hơi không hiểu.
Từ sau khi Thiên Cơ Lâu xuất hiện thì phong cách của thế giới này càng lúc càng sai sai.
Đầu tiên là Na Tra, sau đó là Ngọc Hoàng Đại Đế.
Hiện tại Trương Tam Phong cũng nhảy ra rồi.
"Mẹ, có khi nào sau này Tôn Hầu Tử cùng Phật Tổ Như Lai cũng xuất hiện không."
Diệp Phàm đứng tại chỗ ngơ ngác, sau khi bị Thành Thị Phi thúc giục thì hắn mới phản ứng lại.
"Không thể để người địa cầu mất mặt được!"
Hắn nhắc nhở bản thân mình.
Trương Tam Phong đã có thể nghịch thiên như vậy thì người hậu bối như bản thân tuy không thể đạt được Thất Tinh Chiến Thần nhưng ít nhất cũng phải được Ngũ Tinh Chiến Thần chứ.
Lúc này hắn mới biết được sức nặng của ba chữ người trái đất.
"Tứ Tinh Chiến Thần!"
Khi thấy Diệp Phàm vừa vào không bao lâu liền đi tới tầng thứ năm của Chiến Thần Tháp thì tất cả tu sĩ đều sôi nhào.
Ban đầu bọn hắn cười nhạo võ giả Cửu Châu yếu đuối, người Cửu Châu cũng cười lại họ là rác rưởi.
Ngay cả Diêu Quang Thánh Nữ lợi hại như vậy cũng phải dừng trước tầng ba của Chiến Thần Tháp, người của hai thế giới đều đang chê trách lẫn nhau.
Hiện tại tất cả tu sĩ đều chờ đợi Thánh Thể - Diệp Phàm xả cơn tức này giúp bọn hắn.

Chương 466. Lấy được Đế Kinh

"Thánh Thể như vậy mới tốt chứ!"
Có người nhịn không được mà ủng hộ cho Diệp Phàm.
Trong mắt Cơ Hạo Nguyệt có vẻ hơi thất lạc một tý.
Không ngờ bản thân thật sự không bằng Diệp Phàm.
"Ca, ngươi xem đi, trước kia Tiểu Diệp tử chỉ là không muốn đánh ngươi thôi, ngươi tin chưa!"
Cơ Tử Nguyệt lúc này còn sát muối lên vết thương của Cơ Hạo Nguyệt nữa.
Mí mắt Cơ Hạo Nguyệt giật liên tục, nhưng cũng không thể nói gì được.
Hắn đã từng vào Chiến Thần Tháp, hắn biết được sự khó khăn trong đó lớn ra sao.
Càng biệt được có thể trở thành Tứ Tinh Chiến Thần khó khăn ra sao.
"Ngũ Tinh Chiến Thần!"
Lúc này tầng thứ sáu của Chiến Thần Tháp sáng lên, có nghĩ là Diệp Phàm đã chắc ăn được danh hiệu Ngũ Tinh Chiến Thần rồi.
Lần này thật sự tất cả đều oanh động.
Cái này không chỉ có nghĩa là Diệp Phàm có cơ hội nhận được Đế Kinh, mà còn là hắn có thể gia nhập vào Thiên Cơ Lâu nữa.
Nhưng mà cuối cùng hắn vẫn không thể vượt qua tầng thứ sáu.
Giờ phút này hắn vẫn chỉ tu luyện tới Thất Cấm mà thôi.
Nếu như có thể tấn thăng lên lĩnh vực Thần Cấm thì tầng thứ sáu chắc chắn không khó khăn.
"Có đạt được Đế Kinh không?"
Chờ sau khi Diệp Phàm đi ra thì tất cả mọi người đều xông tới, nhìn Diệp Phàm với ánh mắt gấp gáp.
Nếu như thật sự có Đế Kinh thì mọi người đều có thể tưởng tượng được trong tương lai mọi người sẽ điên cuồng ra sao.
Có đạt được Đế Kinh không?
Thực tế thì tất cả mọi người đều đã có câu trả lời rồi.
Bởi vì sau khi Diệp Phàm đi ra khỏi Chiến Thần Tháp thì thần sắc hắn cực kỳ kích động, qua đó có thể biết hắn đạt được một món đồ rất tốt.
Phải biết rằng Thánh Thể - Diệp Phàm đã sở hữu không ít đồ tốt, có vài loại trong Cửu Bí, có cả một bộ phận Đạo Kinh, thứ mà cả Nhân Tộc tôn làm Mẫu Kinh.
Thế nên thứ có thể khiến cho Thánh Thể không ngừng kích động chỉ có Đế Kinh mà thôi.
"Ừm!"
Diệp Phàm gật đầu nhẹ.
Hắn thật sự lấy được một môn Đế Kinh, là một bộ kinh văn ngoài sức tưởng tượng của hắn.
Tất cả đều xôn xao!
Sau khi thấy Diệp Phàm gật đầu thì tất cả nháo nhào hết cả lên.

Má nó! Thật sự có Đế Kinh sao.
Mọi người chấn động trong lòng.
"Trời đất! Thiên Cơ Lâu thật sự quá phóng khoáng!"
"Dù có táng gia bại sản ta cũng muốn xông Chiến Thần Tháp!"
"Ta quá kích động!"
Mọi tu sĩ đều hưng phấn cực độ.
Diệp Phàm chỉ tốn có vài cân Tinh Nguyên bình thường thôi liền có thể đổi được một bộ Đế Kinh.
Mặc dù đây không phải là bản hoàn chỉnh nhưng đó cũng cực kỳ lời rồi.
Loại công pháp chỉ thuộc về mỗi Hoang Cổ Thế Gia cùng Thánh Địa này hiện nay chỉ cần trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần là có thể lấy được, ai mà không điên cuồng chứ.
Giống như là trò rút thưởng ở kiếp trước, ai cũng mang theo tâm lý lỡ như bản thân là người may mắn thì sao?
Bất kỳ ai cũng sẽ mang tâm lý này mà xông Chiên Thần Tháp.
Lúc này có rất nhiều tu sĩ không nhịn được mà chạy tới đăng ký với Thành Thị Phi để xông Chiến Thần Tháp.
"Là kinh văn của vị Đại Đế nào đấy?"
Nước miếng của Đại Hắc Cẩu lúc này đã chảy đầy đất.
Bản thân nó còn chưa xông thử Chiến Thần Tháp.
Thế nên lúc này nó rất muốn xông thử xem bản thân có thể đạt được Đế Kinh hay không.
Đạo sĩ Đoạn Đức thì thiếu chút nữa đã bóp cổ Diệp Phàm ép hắn chia sẽ Đế Kinh này ra cho mọi người rồi.
Nhưng Diệp Phàm liếc sơ sang Khương Dật Phi sau đó lắc đầu, không tiết lộ đây là bộ Đế Kinh nào cả.
Hắn cũng hơi giật mình khi nhận được bộ Đế Kinh này.
Hắn không ngờ Đế Kinh bản thân mình đạt được trong Chiến Thần Tháp lại là Hằng Vũ Kinh của Khương gia.
Nếu như hắn nói việc này ra thì Khương gia chắc chắn sẽ điên lên, mang Hằng Vũ Lô tới để tấn công Thiên Cơ Lâu mất.
Đây là Đế Kinh thuộc về Hoang Cổ Thế Gia, không được phép tiết lộ ra ngoài.
Dù là chưởng giáo của một Thánh Địa lấy được nó thì đám người Hoang Cổ Thế Gia cũng sẽ động sát tâm.
Lúc này bản thân không thể khiến cho nội bộ Nhận Tộc có lục đục được.
"Lâu chủ bắt đầu nói tiếp bảng danh sách kìa!"
Lúc này có người lên tiếng, mọi người đều chạy tới như ong vỡ tổ.
Bởi vì ngày hôm qua Lưu Tiêu vẫn chưa công bố hết Thể Chất Bảng.
"Đi, đi nghe bảng danh sách trước rồi tính!"
Đám người Cơ Hạo Nguyệt cũng không còn quan tâm Diệp Phàm lấy được Đế Kinh nào nữa.
Lưu Tiêu liếc mắt nhìn xem Diệp Phàm vẫn còn đang kích động.
Vận khí của người này thật sự quá tốt, phải biết rằng khi đạt được danh

hiệu Ngũ Tinh Chiến Thần thì việc đạt được Tâm Pháp gì là hoàn toàn ngẫu nhiên.
Có khả năng đạt được Cửu Âm Chân Kinh, cũng có thể là Tiên Thiên Công.
Mà gia hoả này lại trực tiếp lấy được Hằng Vũ Kinh.
Vận may của gia hoả này thật sự phải nói là quá nghịch thiên.
Hắn ngủ sớm bởi vì hắn hoàn toàn không sợ việc Thái Cổ Vạn Tộc sẽ cầm theo Cổ Hoàng Binh tấn công Thiên Cơ Lâu.
Chỉ cần ở trong Thiên Cơ Lâu thì hắn là vô địch.
Đừng nói là Cổ Hoàng Binh, dù là bọn hắn có mang theo những loại Tiên Khí như Hoang Tháp, Lục Đồng Đỉnh tới thì hắn cũng không quan tâm.

Chương 467. Tiên Thiên Đạo Thai

"Lâu chủ, ta muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu."
Lời của Diệp Phàm khiến tất cả mọi người thất kinh.
Phải biết rằng với tiềm lực của Diệp Phàm thì hắn hoàn toàn có thể tham gia bất kỳ thế lực nào, nhưng tới bây giờ vẫn chưa có thế lực nào lôi kéo được Diệp Phàm.
Thánh Địa, Hoang Cổ Thế Gia đều đã từng đưa ra mời chào rồi, nhưng tất cả đều bị cự tuyệt.
Đương nhiên nguyên nhân là trên người Diệp Phàm có quá nhiều bí mật, hắn sợ rằng sẽ bị nhìn trộm.
Nếu không thì ai mà không muốn có một chỗ dựa vững chắc chứ.
Tuy việc Diệp Phàm đại sát tứ phương nghe rất uy phong nhưng chả ai thích cuộc sống suốt ngày bị truy sát như một con chó cả.
Hắn không phải là không thích gia nhập vào các thế lực lớn, chỉ là hắn không dám mà thôi.
Nhưng mà Thiên Cơ Lâu lại có thể khiến hắn an tâm, quy củ của Thiên Cơ Lâu cũng rất đúng ý hắn.
Ngoại trừ việc tham gia vào Thiên Cơ Lâu thì sẽ bị sai đi làm việc vặt thì bản thân không cần làm việc gì khác cả.
Đương nhiên còn có nhiều lợi ích khác nữa.
Dù sao Thánh Thể của hắn nếu như muốn đại thành thì sẽ tốn hao một lượng tài nguyên cực lớn.
Nhưng nếu trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu, có những gian phòng thần kỳ này thì hắn hoàn toàn không cần lo về vấn đề tài nguyên.
"Ừm!"
Lưu Tiêu gật đầu!
Chỉ một thời gian ngắn thôi mà tin tức về người sở hữu Thánh Thể Nhân Tộc, kẻ đã từng đối mặt với Thái Thượng Trưởng Lão Cơ gia, suất binh quét ngang Bắc Nguyên Vương gia, hung nhân Diệp Phàm lúc này đã trở thành một tiểu nhị chạy bàn trong Thiên Cơ Lâu một cách vui sướng.
Nếu nói thật thì Diệp Phàm hoàn toàn không có dã tâm gì cả, nguyên vọng duy nhất của hắn chỉ là trở về Trái Đất để gặp lại cha mẹ mà thôi.

Một đường quét ngang tới hiện nay toàn là do những địch nhân của hắn ép mà ra.
"Tên khốn này, sau khi trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần liền không chơi cùng chúng ta nữa."
Đại Hắc Cẩu mắng to Diệp Phàm, kêu hắn không có nghĩa khí, quên anh em.
Ngươi con mẹ nó trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần thì ngon rồi, nhưng ta thì không có đó.
Ngươi được Thiên Cơ Lâu che chở rồi thì sau này ai giúp ta giết địch nữa.
"Đồ chó không có nghĩa khí!"
Đạo sĩ Đoạn Đức cũng mắng Diệp Phàm.
Tên này tinh thông Nguyên Thuật, đã sắp trở thành Nguyên Thiên Sư rồi.
Hắn là một đồng đội cực tốt đối với việc đào mộ của hắn, nếu như có y thì dù là mộ của Cực Đạo Đại Đế hắn cũng có thể xông vào.
Nhưng hiện tại tên chó chết Diệp Phàm này lại gia nhập vào Thiên Cơ Lâu, phỏng chừng lâu chủ sẽ không cho y đi làm những việc đê tiện như đào mộ nữa.
Về sau nếu như tìm được ngôi mộ nào thì bản thân chỉ có thể đào một mình.
"Ngươi nói cái gì? Lão tử cắn chết đồ thiếu đạo đức như ngươi!"
Nghe được đạo sĩ Đoạn Đức mắng Diệp Phàm là đồ chó thì Hắc Hoàng giận dữ, cảm giác bản thân bị mạo phạm.
Nhưng cả hai chưa kịp động thủ thì đã bị Lưu Tiêu trấn áp tới mức nằm trên đất, không thể bò lên nổi.
Diệp Phàm thấy thế cũng không thèm quan tâm.
Chỉ cần không đánh chết thì trừng trị hai tên không biết xấu hổ này một tý cũng tốt.
Việc khiến Lưu Tiêu đen mặt chính là Diệp Phàm không xin tha dùm hai tên này thì thôi, vậy mà A Hoàng lại chạy tới ngậm ống quần Lưu Tiêu xin tha cho Hắc Hoàng.
"Ồ, có vẻ như dù không thể trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần nhưng ta vẫn có thể ở rể tại Thiên Cơ Lâu."
Về sau ta cùng Tiểu Diệp tử không chơi chung với cái thứ thiếu đạo đức nhà ngươi nữa.
Thấy A Hoàng xin tha cho mình thì Hắc Hoàng cực kỳ đắc ý.
Bản thân nó cũng là là uy vũ, dù là Nhân Tộc nhìn cũng thấy uy vũ, đừng nói là A Hoàng.
Mị lực của hắn đã chinh phục được A Hoàng.
"Vô Thuỷ Đại Đế nuôi được một con chó như ngươi thật sự là vận xui tám đời."
Hai người đều là thứ không biết xấu hổ, dù đã bị Lưu Tiêu trấn áp giữa Thiên Cơ Lâu, ngay trước mặt mọi người, vậy mà cả hai vẫn có thể đấu võ mồm một cách vô cùng tự nhiên.
Mọi người đều cạn lời khi thấy hai vị không tim không phổi này, cả hai dù trong tình cảnh nào cũng không bao giờ cảm thấy mất mặt.

Lúc này Lưu Tiêu lên tiếng nói tiếp: "Ta nói tiếp về Thể Chất Bảng ngày hôm qua."
Thấy Lưu Tiêu mở miệng thì tất cả đều im lặng không nói.
Đứng thứ năm trên Thể Chất Bảng, Tiên Thiên Đạo Thai."
Uy danh của Tiên Thiên Đạo Thai thậm chí còn vang dội hơn cả Hoang Cổ Thánh Thể trước khi Diệp Phàm xuất hiện.
Thiên địa hiện tại đã không thích hợp cho Hoang Cổ Thánh Thể tu hành, nhưng Tiên Thiên Đạo Thai vẫn luôn là sủng nhi của thiên địa.
"Tiên Thiên Đạo Thai, trời sinh thân cận với đạo!"
"Ưu điểm của loại thể chất này chính là dễ ngộ đạo."
"Ở thời đại Hậu Hoang Cổ này, sau khi thiên địa đại biến thì ưu điểm của thể chất này gần như vượt qua nhiều loại thể chất khác."
"Người sở hữu loại thể chất này gần như có thể được ví là lúc nào cũng đang uống Ngộ Đạo Trà vậy."
"Các ngươi không thấy khủng bố sao? Thể chất mạnh mẽ như vậy mà cũng chỉ xếp thứ năm mà thôi."
Ngộ Đạo Trà là cái gì? Bất Tử Thần Dược.
Là đồ vật riêng cho Cực Đạo Đại Đế.
Mỗi ngày đều uống Ngộ Đạo Trà, tốc độ tu luyện của người này chắc hẳn phải vô cùng kinh khủng.
Giờ khắc này mọi người đều bị kinh động bởi Tiên Thiên Đạo Thai.
"Đáng tiếc rằng loại thể chất này tuy mạnh mẽ nhưng lại quá thưa thớt."
Khuôn mặt Diêu Hi tỏ rõ sự thương tiếc.
Nếu như nàng có loại thể chất này thì đã Trảm Đạo từ sớm rồi.
"Đúng vậy!"
"Số lần mà Tiên Thiên Đạo Thể xuất hiện trong Nhân Tộc thật sự còn ít hơn cả Hoang Cổ Thánh Thể."
"Tiên Thiên Đạo Thai được ghi lại không đủ một bàn tay nữa."
Khương Dật Phi gật đầu, hiển nhiên tất cả đều biết Tiên Thiên Đạo Thai là thể chất dạng gì.

Chương 468. Chấp niệm của Đại Hắc Cẩu

Thần Vương Thể nếu lấy ra so sánh với Tiên Thiên Đạo Thai thì không khác gì cặn bã cả.
Tiên Thiên Đạo Thai trời sinh rất thân cận với đạo, không chỉ có thể ngộ đạo một cách dễ dàng mà còn có pháp lực nhiều vô cùng, có thể nói là vô cùng vô tận, bền bỉ cực kỳ.
Hơn nữa ở thời đại Hậu Hoang Cổ này vạn đạo không hiện, thể nên tính chất dễ ngộ đạo của Thể Chất này càng nghịch thiên hơn.
"Có người nói rằng Dao Trì Tây Vương Mẫu chính là người sở hữu Tiên Thiên Đạo Thai, không biết là thật hay giả đây?"

Vị Thái Thượng Trưởng Lão của Dao Trì cũng lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.
Lời này vừa dứt thì mọi người đều nhìn về hướng Lưu Tiêu.
"Đúng!"
Lưu Tiêu gật đầu: "Vào thời đại của Tây Vương Mẫu thì thiên kiêu xuất hiện tầng tầng lớp lớp, thậm chí còn có cả Thánh Thể đại thành."
"Nhưng cuối cùng Tây Vương Mẫu lại trở thành người duy nhất có thể Chứng Đạo, có thể nói Tiên Thiên Đạo Thai đã đóng góp rất lớn."
Lúc này Đại Hắc Cẩu đã có chút đứng ngồi không yên.
Xem bộ dáng của lâu chủ thì có vẻ hắn còn biết cả việc Vô Thuỷ Đại Đế là con của Tây Vương Mẫu nữa.
Đại Đế chưa bao giờ tiết lộ việc này ra bên ngoài, Hắc Hoàng cũng không muốn lâu chủ Thiên Cơ Lâu tiết lộ chuyện này ra.
Nhưng một khắc sau thì chuyện hắn lo lắng cũng đã xảy ra.
Chỉ thấy Lưu Tiêu vẫn tiếp tục nói: "Tiên Thiên Đạo Thai còn có một công năng vô cùng kỳ diệu."
"Nếu như Tiên Thiên Đạo Thai kết hợp với Hoang Cổ Thánh Thể thì sẽ sinh ra thể chất Chí Tôn uy chấn cả thời đại Hậu Hoang Cổ, quét ngang Cửu Thiên Thập Địa, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai."
Cái gì?
Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai lại là sự kết hợp giữa Hoang Cổ Thánh Thể cùng Tiên Thiên Đạo Thai sao?
Rất nhiều tu sĩ lần đầu nghe được tin tức này đều không thể tin vào tai của mình.
Tiên Thiên Đạo Thai!
Hoang Cổ Thánh Thể!
Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!
Rất nhiều người đều biết rằng giữa ba loại thể chất này chắc chắn có một mối liên hệ nào đó, nhưng không ngờ lại là thế này.
"Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai lại có lai lịch như vậy sao!"
"Con bà nó, nếu vậy không lẽ giờ cho Diệp Phàm một lão bà có Tiên Thiên Đạo Thai thì con của hai người sẽ sở hữu thể chất chí cường Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai sao?"
Rất nhiều người lúc này đều nhìn Diệp Phàm với ánh mắt sáng rực.
Gần đây Vô Thuỷ Chung vang lên liên tục ba tháng, uy danh của Vô Thuỷ Đại Đế rền vang thiên hạ, ai ai cũng biết sự đáng sợ của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.
Nếu như thời đại này có một người sở hữu Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai được sinh ra thì tương đương với Nhân Tộc có thêm một vị Cực Đạo Đại Đế.
Đây là một điều được rất nhiều tu sĩ công nhận.
Nếu như Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai cũng không thể Chứng Đạo Thành Đế thì quả thật là mất mặt Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.
"Nói cách khác, Vô Thuỷ Đại Đế uy chấn thời đại Hậu Hoang Cổ, trên trời dưới đất cùng tôn vinh có một người cha mang Hoang Cổ Thánh Thể, còn

mẹ thì mang Tiên Thiên Đạo Thai."
Lúc này cũng có người phản ứng lại.
Nếu như thế thì năm đó Vô Thuỷ Đại Đế sở hữu một hậu trường trâu bò vô cùng.
Có cha mẹ như thế thì ai còn dám chọc Vô Thuỷ Đại Đế nữa chứ.
Lưu Tiêu gật đầu: "Cha mẹ của hắn cũng không bình thường!"
"Phụ thân của Vô Thuỷ Đại Đế chính là một vị Thánh Thể đại thành, có thể so tài với Cực Đạo Đại Đế."
"Mẹ của hắn chính là Tây Vương Mẫu đời đầu của Dao Trì!"
...
Lời này vừa dứt thì bỗng Thiên Cơ Lâu trở nên yên tĩnh dị thường.
Mọi người đều dừng việc hô hấp lại.
Vô Thuỷ Đại Đế lại là con của Tây Vương Mẫu sao?
Một khắc sau thì không còn ai có thể bình tĩnh được nữa.
"Lợi hại thật! Phụ thân là Thánh Thể đại thành, mẫu thân là Tây Vương Mẫu, Vô Thuỷ Đại Đế không vô địch mới là lạ."
"Quá kinh người, không ngờ Vô Thuỷ Đại Đế lại là con của Tây Vương Mẫu."
"Hù chết người mất, đây chẳng phải có nghĩa là một nhà của Vô Thuỷ Đại Đế có tận ba vị Đế Cấp sao?"
"Quá trâu bò, trăm vạn năm sau nữa thì ai có thể so sánh với cả nhà Vô Thuỷ Đại Đế chứ."
Một nhà này quá nghịch thiên.
Dù trong tuế nguyệt vô tận của Bắc Đẩu thì cũng sợ rằng không thể tìm ra một nhà nào có thể mạnh mẽ như vậy.
Dù là những vị Chí Tôn danh chấn thiên cổ như Đế Tôn, Bất Tử Thiên Hoàng cũng không có gia đình ngưu bức thế này.
"Lâu chủ, Thánh Nữ đương đại của Dao Trì có sở hữu Tiên Thiên Đạo Thai hay không?"

Đại Hắc Cẩu đang bò trên mặt đất lên tiếng hỏi.
Hắn vẫn luôn có chấp niệm đối với Tiên Thiên Đạo Thai, thậm chí còn đã từng cổ vũ Diệp Phàm đi trói Dao Trì Thánh Nữ lại để sinh một Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai ra, kế thừa y bát của Vô Thuỷ Đại Đế.
Tuyệt học của Vô Thuỷ Đại Đế để ở trong toà Tử Sơn kia quả thật là quá lãng phí.
Hơn nữa bản thân hắn rất muốn nhìn thấy hình ảnh Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai tung hoành ngang dọc, tái hiện con đường vô địch của Vô Thuỷ Đại Đế tại thời đại này.
Trong nguyên tác thì ngay cả khi Diệp Phàm trở thành Diệp Thiên Đế rồi hắn vẫn không buông tha chấp niệm này.
Cuối cùng hắn còn liên thủ với Vạn Mẫu Khí Đỉnh, hố Diệp Phàm một lần, thực sự sinh được ra một người sở hữu Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.
"Chó chết, ngươi nói thế là có ý gì?"

Lưu Tiêu vẫn chưa lên tiếng thì Cơ Tử Nguyệt đã xông lên kéo tai của Đại Hắc Cẩu lại rồi.
Đúng là miệng chó không thể nhả ngà voi!
Quả nhiên không có lời tốt đẹp nào cả.
Chỉ nghe thôi nàng đã biết Đại Hắc Cẩu tính làm gì rồi.
"Ta chỉ hiếu kỳ mà thôi!"
Đại Hắc Cẩu nào dám thừa nhận.
Nếu hắn dám thừa nhận thì hắn sợ một giây sau Cơ Tử Nguyệt sẽ móc Hư Không Kính ra đập hắn một phát.
Tiểu nha đầu này xem như là khắc tinh của hắn.

Chương 469. Thương Thiên Phách Thể

"Ừm!"
Lưu Tiêu gật đầu!
Hắn cũng đang suy nghĩ xem có nên làm một tên Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai hay không.
Hiện tại Diệp Phàm đã trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu rồi, không cần chờ một trăm vạn năm sau nữa.
Thế nên mục tiêu duy nhất lúc này là Dao Trì Thánh Nữ.
Nhưng với tính cách của Cơ Tử Nguyệt thì chắc chắn nàng sẽ không đồng ý.
Còn Diệp Phàm thì sợ rằng hắn cũng đang ước gì,
Bên trong nguyên tác thì gia hoả này không ít lần dây dưa không rõ với các Thánh Nữ.
"Dao Trì Thánh Nữ lại có địa vị như vậy sao!"
"Quả nhiên, ta đã sớm nghe đồn rằng Dao Trì Thánh Nữ có thiên phú tuyệt thế, không ngờ nàng lại sở hữu thể chất Tiên Thiên Đạo Thai này."
"Tiên Thiên Đạo Thai thêm kinh văn của Tây Vương Mẫu, có khi tương lai của Dao Trì lại có thêm một vị Nữ Đế nữa đó."
Mọi người lúc này đều thán phục không ngớt.
Tiên Thiên Đạo Thể thời đại Hậu Hoang Cổ này thì thật sự giống như cá gặp nước, có thể chứng đạo dễ hơn nhiều so với những loại thể chất khác.
Giống như là Tây Vương Mẫu, nàng là người đầu tiên chứng đạo vào thời đại Hậu Hoang Cổ đó.
Ban đầu thì đám người Diệp Phàm, Cơ Hạo Nguyệt đều không coi trọng Dao Trì Thánh Nữ lắm, hoàn toàn không xem nàng là đối thủ cạnh tranh Đế Lộ.
Nhưng giờ khắc này thì tất cả mọi người đều trở nên ngưng trọng.
Tuy Tiên Thiên Đạo Thai chỉ xếp thứ năm thôi.
Nhưng bảng danh sách này của Thiên Cơ Lâu hoàn toàn không quan tâm tới yếu tố hoàn cảnh.

Thời đại Hậu Hoang Cổ như hiện nay thì tuy Tiên Thiên Đạo Thai không phải mạnh nhất nhưng cũng không tính là kém.
Chờ sau khi mọi người tiêu hoá xong tin tức Dao Trì Thánh Nữ sở hữu Tiên Thiên Đạo Thai xong thì Lưu Tiêp tiếp tục công bố bảng danh sách.
"Đứng thứ tư trên Thể Chất Bảng, Thương Thiên Phách Thể!"
???
Thương Thiên Phách Thể?
Tất cả tu sĩ lại lộ ra thần sắc không hiểu.
Diêu Hi thì suy nghĩ sâu xa!
Cơ Hạo Nguyệt nhíu chặt hai lông mày lại, cố gắng nhớ lại một cái gì đó.
Khương Dật Phi cũng cau mày, hình như hắn đã nghe qua cái tên này ở đâu rồi.
"Thương Thiên Phách Thể? Ta chưa từng nghe qua thể chất này!"
"Thương Thiên Phách Thể, cái tên này có vẻ hơi ngưu bức đó, giọng điệu quá ngông cuồng."
"Lợi hại, chỉ nghe tên thôi mà ta đã thấy bá khí vô cùng rồi."
"Qua cái tên này thì ta cũng có thể đoán được loại thể chất này thiên về sức mạnh thuần của nhục thân."
.....
Tất cả tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu trở nên ầm ĩ.
Ai nấy đều cảm thấy bốn chữ Thương Thiên Phách Thể này thật sự mang theo một áp lực vô hình, ép tới mức khiến mọi người đều phải thở dốc.
"Chuyện gì xảy ra thế?"
Bên này thì Diệp Phàm lộ ra vẻ kinh nghi bất định.
Khi bốn chữ Thương Thiên Phách Thể này vừa được công bố thì trong nháy mắt bỗng nhiên hắn cảm giác huyết mạch của bản thân như muốn sôi nhào hết cả lên.
Một ngọn lửa giận vô danh đang cháy bừng trong lòng hắn.
Hiện tại vẫn còn khá sớm, Tinh Không Cổ Lộ vẫn chưa được mở ra nên vẫn không có ai nói cho hắn biết Thương Thiên Phách Thể là gì cả.
Nhưng mà sự cừu hận khắc sâu tận vào trong huyết mạch này khiến cho hắn vừa nghe được bốn chữ Thương Thiên Phách Thể liền không tự chủ được mà cảm thấy tức giận.
"Thương Thiên Phách Thể, đây có thể nói là thể chất đối địch với Hoang Cổ Thánh Thể."
"Hai thể chất này không thể chạm mặt nhau, nếu như gặp phải thì chắc chắn có một bên sẽ phải ngã xuống!"
Hấp...
Lời này vừa dứt thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều hít sâu một hơi.
Bọn họ không biết Thương Thiên Phách Thể, nhưng biết Hoang Cổ Thánh Thể đại diện cho cái gì.
Diệp Phàm quét ngang một đường, Kim Sí - Tiểu Bằng Vương đều bị hắn đánh bại, trong cùng cảnh giới thì tới nay hắn vẫn chưa bại một lần nào.

Thể chất có thể trở thành cừu địch của Hoang Cổ Thánh Thể thì chắc chắn không phải là hạng tầm thường, có thể tưởng tượng được nó khủng bố ra sao.
"Ý của lâu chủ là Thương Thiên Phách Thể này từng giết chết Hoang Cổ Thánh Thể?"
Có người hỏi lại một cách hoảng sợ!
Hoang Cổ Thánh Thể tự hào là nhục thân vô địch, không ngờ lại còn từng bị thể chất khác giết chết sao, quả thật khó có thể tưởng tượng.
Vô số người thấy không thể nào tin được.
Những tu sĩ từng đối đầu hay là nhìn thấy Diệp Phàm chém giết cùng tu sĩ khác thì đều biết được Hoang Cổ Thánh Thể chính là một bạo long hình người, toàn thân đều là binh khí
Trong lúc chém giết thì lấy tay không đánh nát pháp bảo của người khác là chuyện bình thường!
"Mong lâu chủ nói rõ!"
Diệp Phàm chấn động!
Cừu hận cực lớn đến từ huyết mạch này khiến cho hắn xem trọng Thương Thiên Phách Thể cực kỳ.
Cùng lúc đó bỗng hắn cảm giác được một nguy cơ to lớn đang dần dần tiến lại gần hắn.
Trong thiên địa này như có một thứ gì đó vô hình đang cảnh báo hắn rằng hãy coi trọng Thương Thiên Phách Thể.
Những người khác thì trong có vẻ đều rất hứng thú, ai nấy đều muốn nghe.
"Ân oán giữa Thương Thiên Phách Thể và Hoang Cổ Thánh Thể đã kéo dài từ vạn cổ tới nay."
"Tại vô tận tuế nguyệt khi trước, Thánh Thể lão tổ cùng Phách Thể lão tổ giao chiến với nhau để chứng minh thể chất của mình mới là thể chất mạnh mẽ nhất thiên địa."
"Lần đại chiến đó khiến hành tinh nổ nát, trời cũng muốn nứt ra, giết đến thiên hôn địa ám..."

Chương 470. Thế giới quan bị đổ nát

Tất cả tu sĩ đều đắm mình vào trong tình hình khi đó, giống như bản thân đang chứng kiến trận đại chiến giữa Thánh Thể lão tổ cùng Phách Thể lão tổ, mọi người đã tưởng tượng ra được khung cảnh cả hai chỉ cần giơ tay nhấc chân thôi đã có thể khiến hỗn độn sôi trào, dây xích trật tự đứt gãy.
"Lần đại chiến đó thì Thánh Thể lão tổ chiến thắng Phách Thể lão tổ."
"Mặc dù Phách Thể lão tổ bại nhưng hắn vẫn không chịu thừa nhận Phách Thể yếu hơn Thánh Thể."
"Sau này hậu thế của Phách Thể đều tìm tới Hoang Cổ Thánh Thể đại chiến, chứng minh Phách Thể mạnh hơn Thánh Thể."

"Ân oán giữa hai thể chất đã được bắt nguồn từ lúc đó!"
Trên thực tế thì giữa Phách Thể cùng Thánh Thể thì ngay cả Lưu Tiêu cũng không thể phân biệt được ai mạnh ai yếu.
Bởi vì hắn chỉ gặp qua Diệp Phàm, người mang Hoang Cổ Thánh Thể mà thôi, chưa từng thấy truyền nhân của Thương Thiên Phách Thể.
Hai thể chất này đều hướng tới nhục thân vô địch, sau khi khai phá được các bảo tàng nhục thân thì đều có thể đánh ngang cơ với Cực Đạo Đại Đế.
Nếu không phải Thiên Cơ Lâu đã xếp hạng giúp hắn thì hắn thật sự không biết xếp hạng ra sao nữa."
"Sau đó thì sao? Tranh đấu giữa Hoang Cổ Thánh Thể cùng Thương Thiên Phách Thể ai thắng một bậc."
Người siêu phàm thoát tục, tựa như tiên nữ hạ phàm như Diêu Hi cũng nhịn không được mà lên tiếng hỏi.
Nàng là một trong số ít người sau khi giao chiến với Diệp Phàm mà còn sống, đương nhiên biết sự khủng bố của Hoang Cổ Thánh Thể.
Thương Thiên Thánh Thể có thể tranh đấu vô số năm với Hoang Cổ Thánh Thể thì chắc chắn nó cũng không kém quá nhiều.
Đừng nói là nàng!
Coi như hùng chủ Thánh Địa hay là bá chủ của Trung Châu Hoàng Triều đứng ở đây thì đều sẽ hiếu kỳ với Thương Thiên Phách Thể mà thôi.
Lưu Tiêu nhìn sang Diêu Hi một cái!
Sau khi Trảm Đạo thì cô nàng này càng lúc càng tuyệt mỹ.
Khí chất lãnh diễm cao ngạo này thật sự quá thu hút, khó trách được vì sao dù là gia hoả thù dai như Diệp Phàm cuối cùng cũng chịu buông xuống ân oán của cả hai, cho Diêu Hi gia nhập Thiên Đình.
Nếu chỉ nói về nhan sắc thì Cơ Tử Nguyệt hoàn toàn không so được với Diêu Hi.
Diêu Hi thật sự khiến cho mọi người đều có cảm giác muốn chinh phục.
"Ừm??"
Bỗng nhiên Lưu Tiêu cảm nhận được một ý lạnh truyền tới từ phía sau.
Là do tiểu hạt tiêu Mộc Uyển Thanh khi thấy tên mê gái Lưu Tiêu này cứ nhìn chằm chằm vào Diêu Hi thì ngắt hắn một cái.
Lúc này Lưu Tiêu mới thu hồi ánh mắt của bản thân lại, mở miệng nói tiếp:
"Thời kỳ Tiền Hoang Cổ, Hoang Cổ Thánh Thể thắng nhiều bại ít!"
"Hậu Hoang Cổ, Hoang Cổ Thánh Thể thắng ít bại nhiều."
Oanh!
Lời này như một tia sét đánh thẳng vào suy nghĩ của mọi người.
Hậu Hoang Cổ!
Hoang Cổ Thánh Thể thắng ít bại nhiều!
Nếu đúng vậy thì mấy vạn năm gần đây Hoang Cổ Thánh Thể đều bị một loại thể chất khác tên là Thương Thiên Phách Thể chén ép tới mức không thở được.
"Moá ơi!"
Vị Thái Thượng Trưởng Lão kia của Diêu Quang Thánh Địa, cũng là Hộ

Đạo Giả của Diêu Hi nhịn không được mà chửi tục.
Vì sao Thánh Thể lại trở thành mục tiêu săn giết của nhiều thế lực như thế?
Là vì tất cả đều sợ rằng sau khi nó trưởng thành thì nó sẽ ảnh hưởng tới địa vị bá chủ của bọn hắn.
Còn lo lắng Thánh Thể sẽ Chứng Đạo, uy hiếp đệ tử của họ.
Lúc này không ngờ hắn lại nghe được có một loại thể chất chí cường hoàn toàn không thua gì Hoang Cổ Thánh Thể, thậm chí còn mạnh hơn.
Loại tin tức này mang tới một thông tin cực kỳ to lớn, khiến cho Lão Quái Vật sống mấy nghìn năm như hắn cũng không nhịn nổi mà kích động.
"Không ngờ tại thời đại Hậu Hoang Cổ thì Thánh Thể bại!"
"Thương Thiên Phách Thể thật mạnh!"
"Cơ Hạo Nguyệt chấn động không gì sánh được.
Thánh Thể không chỉ có nhục thân mạnh mẽ, còn có dị tượng kinh khủng, pháp lực kim sắc siêu việt hết thảy.
Ngoại trừ việc tiêu hao lượng tài nguyên quá khổng lồ ra thì có thể nói là không có khuyết điểm.
Sự khủng bố của Thương Thiên Phách Thể hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của hắn.
"Khoác lác à!"
"Thánh Thể sao từ thắng chuyển sang bại thế, Thương Thiên Thánh Thể không thể nào mạnh như vậy."
"Thánh Thể của nhân tộc ta lại bị một loại thể chất khác nghiền ép sao."
...
Vô số tu sĩ cảm giác bản thân như muốn điên rồi.
Sự xuất hiện của Diệp Phàm đã tái hiện lại thần thoại vô địch của Hoang Cổ Thánh Thể.
Vậy mà hôm nay vị lâu chủ này lại nói cho bọn hắn Hoang Cổ Thánh Thể không phải là vô địch.
Lại còn bị một thể chất khác chèn ép suốt mấy vạn năm, khuất nhục vô cùng.
Nhiều tu sĩ thấy Thế Giới Quan của bản thân đang dần dần đổ nát.
"Nếu như tin tức này được truyền ra thì những tên coi Hoang Cổ Thánh Thể - Diệp Phàm là đối thủ chắc sẽ điên mất chứ."
"Thánh Thể không phải mạnh nhất ư?"
"Coi như có thể đánh bại Thánh Thể thì bọn hắn có thể chịu được sự chèn ép của nhiều thế lực chứ?"
"Đối mặt với Thương Thiên Phách Thể còn kinh khủng hơn thật khiến người ta phải tuyệt vọng."
...
Sau khi phản ứng lại thì có người bắt đầu trêu tức.
Mặc dù không nói gì, nhưng ai cũng biết chuyện các Thánh Địa cùng Hoang Cổ Thế Gia đều rất kiêng kỵ Thánh Thể.
Rất nhiều thế lực dù không có thù oán gì với Thánh Thể nhưng vẫn chèn ép nó.

Còn những thế lực có thù sẵn thì hận không thể bóp chết từ trong trứng nước, không cho cơ hội trưởng thành.
Mà hiện tại lại có một thể chất tên là Thương Thiên Phách Thể xuất hiện, sợ là nhiều Thánh Địa cùng Hoang Cổ Thế Gia đều sẽ lóng ngóng tay chân.

Chương 471. Bất Tử đạo nhân

"Thánh Thể không ngờ lại thất bại!"
Diệp Phàm lúc này cũng hoảng sợ vô cùng.
Không ai khác ngoài hắn biết được khủng bố của Thánh Thể.
Nếu như cùng giai thì ngoại trừ Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai hắn chưa từng thấy ra thì có thể nói hắn cùng giai vô địch.
Giờ khắc này hắn cũng đã biết vì sao khi bản thân vừa nghe bốn chữ Thương Thiên Phách Thể thì liền cừu hận vô cùng rồi.
"Những năm gần đây, Thương Thiên Phách Thể còn đứng trên Tinh Không Cổ Lộ của Nhân Tộc để đánh chết vài vị Thánh Thể bước lên Tinh Không Cổ Lộ."
...
"Có thể nói là dưới sự chém giết của Thương Thiên Phách Thể thì Thánh Thể nhất mạch gần như đã đoạn tuyệt."
Lúc này âm thanh của Thiên Cơ Lâu lại tiếp tục vang lên.
Cơ Tử Nguyệt nhìn Diệp Phàm với ánh mắt lo lắng cực độ, chỉ thấy lúc này trong mắt của Diệp Phàm như có hàn quang loé qua.
Trên người hắn toả ra một khí cơ kinh khủng, sát khí!
Nhân Tộc Thánh Thể, Hoang Cổ Thánh Thể từng lập qua công lao ngút trời cho Nhân Tộc, lại tao ngộ chuyện bi thảm như thế, bị thể chất khác săn giết đến gần như đoạn tuyệt.
Cũng sắp đoạn tuyệt rồi.
Ngoại trừ Diệp Phàm ra thì trên khắp vũ trụ này chắc chỉ có Dương Hi với huyết mạch Hoang Cổ Thánh Thể mỏng manh mà thôi.
Trong nguyên tác nếu như không xuất hiện một vị Thánh Thể như Diệp Phàm thì Thánh Thể nhất mạch chắc chắn đã đoạn tuyệt rồi.
"Thương Thiên Phách Thể này nên giết!"
"Người của một mạch này chắc không phải là người tốt lành gì!"
Đại Hắc Cẩu cùng đạo sĩ Đoạn Đức lên tiếng một cách lạnh lùng, không có hảo cảm gì với Thương Thiên Phách Thể.
Bọn hắn chán ghét không hẳn là bởi vì Diệp Phàm.
Phải biết rằng ở thời kỳ Hoang Cổ thì đã có mười tôn Thánh Thể đại thành trấn áp Cửu Thiên Thập Địa.
Bọn họ bình Cấm Khu, trấn áp Hắc Ám Náo Động, lập xuống công lao to lớn cho Nhân Tộc, được tôn là Nhân Tộc Thánh Thể.
Trong lịch sử không thiếu chuyện máu của Thánh Thể chảy xuống vì Nhân Tộc được truyền lưu.
Còn Thương Thiên Phách Thể này thậm chí còn chưa ai nghe nói nó lập qua

công lao gì cho Nhân Tộc.
Ngược lại, bọn hắn còn chém giết Nhân Tộc Thánh Thể nữa.
Lão Phong Tử, Khương Thái Hư, Cái Cửu U,... Vì sao những người này lại đối xử tốt và đầy thiện ý với Diệp Phàm như vậy?
Một phần nguyên nhân là vì Hoang Cổ Thánh Thể nhất mạch đã từng lập qua công lao không thể xoá nhoà đối với Nhân Tộc.
Thế nên mọi người đều tin chắc truyền nhân của thể chất này chắc chắn sẽ là Thủ Hộ Thần của Nhân Tộc.
"Lâu chủ, Thánh Thể nhất mạch ta không bằng Thương Thiên nhất mạch có một phần lý do là vì hoàn cảnh phải không?"
Chiến huyết của Diệp Phàm đang sôi trào.
Ban đầu hắn muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu là bởi vì biết Thiên Cơ Lâu có thể giải quyết tai hoạ mà Thái Cổ Vạn Tộc mang tới.
Nhưng mà sau khi nghe xong ân oán giữa Hoang Cổ Thánh Thể cùng Thương Thiên Phách Thể thì hắn muốn tự tay đánh gục một tôn Thương Thiên Phách Thể để an ủi Anh Linh của các đời tiên tổ Thánh Thể nhất mạch.
Lưu Tiêu gật đầu: "Thiên địa của thời kỳ Hậu Hoang Cổ hoàn toàn không thích hợp tu hành, việc này càng không hữu hảo đối với Thánh Thể."
"Con đường tu luyện của Thánh Thể gian nan hơn bất kỳ thể chất nào!"
Diệp Phàm gật đầu, điểm này hắn có thể chứng minh.
Nếu không phải khi vừa cưỡi Cửu Long Kéo Quan đến hắn vô tình ăn được một gốc Cửu Diệu Bất Tử Thần Dược, phá vỡ Khổ Hải thì hiện tại hắn vẫn là một người bình thường.
"Đương nhiên đó chỉ là một nguyên nhân mà thôi."
"Còn một nguyên nhân khác quan trọng hơn, vào mấy vạn năm trước, vị Thánh Thể đại thành cuối cùng khi trấn áp Hắc Ám Nổi Loạn bị Bất Tử Đạo Nhân đóng đinh trên Thánh Nhai, khiến cho các công pháp độc tu, bí pháp của Hoang Cổ Thánh Thể bị thất truyền."
"Đến tận đây Hoang Cổ Thánh Thể mới thật sự xuống dốc, không còn xuất hiện bất kỳ vị Thánh Thể đại thành nào cả."
Tại thời kỳ Hậu Hoang Cổ tuy thiên địa không thích hợp Hoang Cổ Thánh Thể, tu hành trắc trở.
Nhưng Thánh Thể nhất mạch vô cùng kinh diễm, thiên kiêu xuất hiện tầng tầng lớp lớp, trong đó cũng có nhiều người ngang tay với Cực Đạo Đại Đế, đương nhiên có thể tìm ra cách ứng đối.
Nhưng khi vị Thánh Thể đại thành cuối cùng bị đóng đinh trên Thánh Sơn, tất cả công pháp bí pháp đều thất truyền, từ đó Thánh Thể nhất mạch mới bắt đầu xuống dốc.
"Bất Tử đạo nhân?"
Trong mắt Diệp Phàm loé lên hàn quang.
"Người này nên trảm!"
"Không ngờ vị Thánh Thể đại thành cuối cùng lại bị Bất Tử đạo nhân đóng đinh lên Thánh Sơn!"

Thái Thượng Trưởng Lão của Dao Trì hét lên một tiếng đầy kinh ngạc, sắc mặt hoàn toàn thay đổi.
Hiển nhiên hắn đã từng nghe qua cái tên Bất Tử đạo nhân.
"Có người nói rằng Bất Tử đạo nhân vẫn sống trong Bất Tử Sơn từ Hoang Cổ tới nay."
Hoang Cổ tới nay cũng đã có mấy chục vạn năm!
Sống tới tận đây!
Tất cả mọi người đều chấn động.
Quái vật như vậy khiến cho những tu sĩ ở đây sợ tới mức tê cả da đầu, tóc gáy dựng thẳng.
Huống chi Bất Tử Sơn luôn là một trong những Sinh Mệnh Cấm Khu.
Họ không thể tưởng tượng rốt cuộc đây là loại quái vật gì mà có thể sống ở trong đấy thế.
Lưu Tiêu gật đầu, khẳng định lời của Thái Thượng Trưởng Lão Dao Trì là đúng.
Mọi người tiếp tục thấy nóng mắt, dáng vẻ tò mò vô cùng, muốn kêu Lưu Tiêu tiếp tục phổ cập.
Ai ngờ hắn lại tiếp tục ném ra thêm một tin tức nặng ký.
"Ngoại trừ những lý do trên thì còn có một phần là do Nhân Tộc!"
"Có người không muốn Thánh Thể nhất mạch tiếp tục tồn tại."

Chương 472. Bí mật xui xẻo lúc về già của Thánh Thể

"Ngoại trừ hoàn cảnh thiên địa ra thì còn có yếu tố con người ở đây nữa!"
"Có người không muốn Thánh Thể nhất mạch tiếp tục tồn tại trong thiên địa."
Có người vẫn luôn chèn ép Thánh Thể nhất mạch!
Hạng người gì mà lại có tư cách đối đầu với thể chất vô địch này thế?
Tất cả mọi người đều chấn động vô cùng m mãnh liệt.
"Ai là người nhằm vào Thánh Thể nhất mạch thế?"
Có người mở miệng một cách lạnh lùng.
Công lao của Thánh Thể đối với Nhân Tộc là không thể bàn cãi, rất nhiều người đều khắc ghi trong lòng.
Khi này nghe được tin có người vẫn luôn nhằm vào Thánh Thể nhất mạch, muốn diệt tuyệt nó thì không ít tu sĩ cảm thấy tức giận vô cùng, sát khí tăng cao.
"Lời nguyền của Thánh Thể!"
"Tuổi già xui xẻo!"
Đại Hắc Cẩu cùng đạo sĩ Đoạn Đức hét lớn một tiếng cùng một lúc.
Hai người đã trải qua không ít việc cùng với Diệp Phàm, đương nhiên biết được về lời nguyền của Thánh Thể kia.
"Lý do vì sao mà Thánh Thể nhất mạch lại có tuổi già xui xẻo?"

Trong lòng Diệp Phàm chấn động không ngớt.
Bất kể là Thánh Thể nhất mạch của hắn, hay là Nguyên Thiên Sư nhất mạch thì khi về già đều sẽ chịu những chuyện vô cùng quỷ dị cùng khó giải thích.
Những thứ này rất có thể là do có người luôn nhằm vào hai mạch này.
Khi chân tướng bị phơi bày thì Diệp Phàm không kiềm được cơn giận của bản thân, hắn tức giận tới cực độ.
Lưu Tiêu gật đầu: "Nhân Tộc Thánh Thể từ trước đến nay chưa có một ai có thể chết già một cách an bình cả."
"Tất cả Thánh Thể nếu không bỏ mình trên đường trưởng thành thì khi về già đều luôn sẽ chịu xui xẻo, kết cục đều cực kỳ bi thảm."
"Dù là Thánh Thể đại thành cũng không ngoại lệ!"
Kết cục thê thảm!
Không có một ai có thể chết già!
Nghe được Thánh Thể đã đóng góp nhiều công lao hiển hách cho Nhân Tộc lại phải trải qua nhiều bi kịch như vậy thì không ít tu sĩ đều biến sắc.
"Thánh Thể thật sự quá thê thảm!"
"Trời! Rốt cuộc là ai mới có năng lực khiến cho tất cả người sở hữu Thánh Thể đều trải qua vận mệnh giống nhau từ mấy chục năm nay thế."
"Thánh Thể đại thành, thể chất có thể ngang tay với Đại Đế cũng không thoát được lời nguyền đó sao?"
...
Vừa phẫn nộ nhưng đám tu sĩ này cũng vừa hoảng sợ cực kỳ.
Thánh Thể đại thành hoàn toàn có thể ngang tay với Đại Đế.
Vào thời đại Cực Đạo Đại Đế chưa xuất thế thì Thánh Thể đại thành chính là vua không ngai, sức mạnh của nó không khác nào Cực Đạo Đại Đế cả.
Kinh khủng hơn là, dù đã trải qua vài chục vạn năm, không ai biết Thánh Thể nhất mạch đã có bao nhiêu thiên kiêu xuất thể, bao nhiều người đã đạt thành tựu Thánh Thể đại thành, chắc chắn những người này biết rõ về lời nguyền của Thánh Thể
Chỉ tính riêng mười vạn năm trở lại đây thôi thì sử sách đã ghi chép lại vô số tiên hiền của Thánh Thể nhất mạch, mười tôn Thánh Thể đại thành, tuy nhiên tất cả bọn họ đều không thể giải quyết vấn đề này.
Nghĩ tới đây thôi thì nhiều tu sĩ đã lạnh run cả người.
Tin tức như thế của thể khiến cho bất kỳ ai sợ hãi cực độ.
Diêu Hi!
Khương Dật Phi!
Cơ Hạo Nguyệt!
Tất cả những người có địa vị siêu nhiên như thế này cũng phải hô to biến sắc.
Với thân phận cùng thế lực sau lưng của họ vậy mà tất cả đều chưa từng nghe qua tin tức thế này.
"Vì sao bọn hắn phải làm như vậy?"
Mặt Cơ Tử Nguyệt lúc này nghiêm túc cực độ, không còn bộ dáng vô ưu vô

lo khi trước nữa.
Rất ít khi Cơ Tử Nguyệt mang bộ mặt này.
"Thánh Thể nhất mạch đã lập được công lao to lớn cho Nhân Tộc, vì sao bọn hắn lại làm như thế?"
Lúc này nàng đã thực sự tức giận rồi.
Lưu Tiêu nói nhẹ: "Bởi vì bọn hắn sợ!"
Mọi người sửng sốt.
Nhưng một giây sau thì ai cũng hiểu ra.
Đúng vậy!
Những người đó sao lại không nhằm vào những thể chất còn lại.
Bởi vì những thể chất kia không vô địch như là Thánh Thể.
Tới hiện tại tuy Hoang Cổ Thánh Thể vẫn chưa có tên trên bảng nhưng không ai ngốc mà cho rằng nó sẽ không có đủ tư cách cả.
Chưa xuất hiện là vì xếp hạng nó quá cao mà thôi.
"Thánh Thể nhất mạch bảo hộ Nhân Tộc!"
"Chỉ cần đại thành liền có sức mạnh ngang với Đại Đế!"
"Lúc Thánh Thể đỉnh phong thì huyết khí như rồng, thậm chí còn có thể tranh phong với Cực Đạo Đại Đế, ai dám trêu chọc?"
"Những con chuột này chỉ có thể đợi Thánh Thể già nua, sức mạnh dần bị thời gian hao mòn thì mới dám ra tay với nó."
"Bởi vì bọn hắn sợ rằng Thánh Thể khi già nua sẽ bắt đầu sống lại cuộc sống thứ hai."
"Bọn hắn còn sợ rằng Thánh Thể chứng đạo thành Đế!"
"Các ngươi nghĩ thử xem, nếu như Thánh Thể về già rồi sống lại cuộc đời mới, sau đó chứng đạo thành Đế thì sẽ như thế nào."
Đó thật là một cảnh tượng vô cùng kinh khủng.
"Những con chuột chỉ biết sống trong âm u này chỉ biết kéo dài hơi tàn, không dám để cho Thánh Thể thành Đạo."
"Đợi tới khi Thánh Thể trở nên già nua, không còn đỉnh phong nữa thì lập tức bọn hắn sẽ ra tay."
Đúng rồi!
Thánh Thể đại thành đã có thể đánh ngang tay với Đại Đế rồi, nếu như thêm chứng đạo thành Đế nữa thì chắc chắn khủng bố vô biên.
Có người không muốn Thánh Thể thành đạo cũng là chuyện đương nhiên.
"Lâu chủ, những con chuột này là ai thế?"
Diệp Phàm lên tiếng hỏi!
Nếu không có gì bất ngờ thì sau hôm nay hắn sẽ biết được địch nhân chân chính của Thánh Thể nhất mạch là ai.

Chương 473. Sự thật khiến người ta tuyệt vọng

"Một đám Chí Tôn cổ đại!"

Ầm ầm!
Lời của Lưu Tiêu như một tia sét đánh thẳng vào suy nghĩ của tất cả mọi người, cùng lúc đó bên ngoài cũng vang lên một tiếng ầm ầm vang dội, giống như Lưu Tiêu vừa chạm phải một điều cấm kỵ gì đó vậy.
Đám người Diệp Phàm, Đại Hắc Cẩu biến sắc.
Chỉ vừa đề cập thôi đã có tiếng sét vang lên giữa trời xanh rồi.
Giờ khắc này vô số người cảm giác như lòng ngực của bản thân đang bị một thứ gì đó đè ép, áp lực cực độ.
Tiếng sét này cực kỳ giống một lời cảnh cáo đối với lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Chuyện quỷ dị thế này chừa ai từng nghe qua cả.
Dù là khi đề cập tới Cực Đạo Đại Đế cũng không có dị tượng như vậy.
Lúc này ai nấy đều cảm giác được có một bầu không khí áp chế đang lan tràn giữa thien địa, muốn thâm nhập vào Thiên Cơ Lâu.
"Tốt nhất các ngươi đừng có chọc ta!"
Mọi người chỉ thấy Lưu Tiêu quát một tiếng, những khí tức đáng sợ đang tính thâm nhập vào Thiên Cơ Lâu biến mất ngay lập tức.
Rất nhiều người sợ hãi cực độ, lấy khăn lau đi mồ hôi còn động lại trên trán.
Mọi người có cảm giác chỉ cần Lưu Tiêu chậm một giây thôi thì tất cả mọi đều sẽ tử vong.
Nhưng không ngờ những tồn tại khủng bố như vậy lại bị vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này doạ lui bằng một tiếng.
Lúc phản ứng lại thì tất cả mọi người nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt cực kỳ cuồng nhiệt.
"Lâu chủ, ngưu bức!"
"Lâu chủ, ngưu bức!"
"Lâu chủ, ngưu bức!"
Võ giả Cửu Châu hô to một cách cuồng nhiệt.
Cảm giác tim đập nhanh khi nãy không chỉ những tu sĩ kia mới có thể cảm nhận được, tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều có thể cảm nhận.
Thậm chí vì tu vi yếu hơn nên đám người võ giả Cửu Châu còn thấy khí tức đó khủng bố hơn nhiều phần.
Trong nháy mắt đó họ cảm giác như trên cổ bản thân đang bị một thanh kiếm kề lên vậy, lúc nào cũng có thể lấy tính mạng của họ đi.
Nhưng chỉ cần một lời nói thôi Lưu Tiêu đã có thể doạ lùi tồn tại không biết kia, khiến tất cả mọi người càng tin tưởng Lưu Tiêu hơn.
"Đa tạ lâu chủ!"
"Lâu chủ ngưu bức!"
"Lâu chủ quá bá đạo!"
Những tu sĩ này tuy không hiểu những tên võ giả Cửu Châu này đang nói cái gì nhưng cũng bắt đầu học theo.
"Vật vừa rồi là cái gì thế?"
Vẻ mặt Đoạn Đức sợ hãi.
Đại Hắc Cẩu thì giờ khắc này vẫn còn run rẩy không ngừng, thậm chí còn

chưa thể nói được.
Những người khác thì không ai là giữ được bình tĩnh cả.
"Đó chính là đám Chí Tôn cổ đại đó, một đám con chuột chỉ có thể núp trong bóng tối kéo dài hơi tàn."
Lưu Tiêu cười nhạt!
Không phải là lời nói của hắn có thể doạ lùi được những Chí Tôn kia.
Tình huống vừa rồi chỉ là một ít lạc ấn của những Chí Tôn kia còn dư lại trong thiên địa khi bọn chúng tự chém bản thân một đao mà thôi, thế nên khi hắn vừa đề cập thì những lạc ấn đó bị thu hút lại đây.
Chí Tôn, có thể nói đã từng là Cực Đạo Đại Đế, sau khi tự chém thì bọn hắn không thể nào biết rõ thiên hạ được.
Vào bình thường thì bọn họ luôn chìm vào ngủ say để sống lâu thêm một chút.
Dưới tình huống bình thường thì những tên này hoàn toàn không biết gì ở ngoại giới cả.
"Các ngươi biết về Sinh Mệnh Cấm Khu không?"
"Cái gì là Hắc Ám Náo Động?"
Lưu Tiêu tiếp tục đề tài vừa rồi.
Hai vấn đề hắn tung ra khiến cho tất cả mọi người đều có suy nghĩ sâu xa.
Hiển nhiên trong lòng bọn hắn tuy vẫn chưa có định nghĩa rõ ràng về Hắc Ám Náo Động cùng Sinh Mệnh Cấm Khu nhưng cũng đã có suy đoán.
Tất cả mọi người đều im lặng!
Dù là đám người Cơ Hạo Nguyệt vẫn chưa đủ tư cách để tiếp xúc với tin tức về bản chất của Sinh Mệnh Cấm Khu.
Không phải bởi vì những Hoang Cổ Thế Gia muốn giữ mặt mũi cho những Chí Tôn đó nên giữ bí mật chuyện này.
Mà là bọn hắn không dám nói thật, không dám để lộ tin tức này ra cho những đệ tử có tiềm năng chứng đạo của bọn hắn.
Bởi vì nếu tiếp xúc với Sinh Mệnh Cấm Khu từ sớm thì rất dễ dàng cảm thấy tuyệt vọng.
Trong nguyên tác, khi sắp chứng đạo thì bất kỳ người nào có tư cách trùng kích Đế Lộ đều cẩn thận từng li từng tý.
Vị Kim Ô Đại Đế chứng đạo trước Diệp Phàm ẩn núp hay tới mức tới khi hắn gần chứng đạo mọi người mới biết được trên đời này có một nhân vật như thế.
Bởi vì những Chí Tôn cổ đại đó không cho thế giới này xuất hiện thêm bất kỳ vị Cực Đạo Đại Đế nào nữa.
Mỗi một khi có một vị Cực Đạo Đại Đế nào được sinh ra thì đều sẽ bị nhiều vị Chí Tôn ngăn chặn.
Từ vạn cổ tới nay có thể nói là có rất nhiều người có thể thành đạo.
Nhưng phần lớn trong số họ đều đã chết dưới tay của những vị Chí Tôn kia.
Nhất là khi Diệp Phàm sắp chứng đạo, Sinh Mệnh Cấm Khu như bị điên, có tới bảy tám tôn Chí Tôn cộng thêm một vị Phách Thể đại thành tới để ngăn

chặn, không dám để y chứng đạo thành Đế.
Còn về phần Hắc Ám Náo Động!
Trong nhận thức của nhiều tu sĩ thì họ chỉ biết rằng có một thứ như thế mà thôi.
Còn về phần bản chất thật sự nó là cái gì thì không ai rõ ràng cả.
Chỉ biết rõ một khi Hắc Ám Náo Động bộc phát thì chắc chắn đó là một tai nạn thảm khốc đối với Nhân Tộc, tử thương vô cùng thảm trọng, thậm chí có thể bị diệt tộc.
Ngoài những Hoang Cổ Thế Gia cùng các Thánh Địa ra thì không ai rõ Hắc Ám Náo Động là cái gì cả.
Mà Hoang Cổ Thế Gia cùng Thánh Địa đều không dám công bố bản chất của Hắc Ám Náo Động cho thiên hạ.
Bởi vì việc này sẽ tạo nên một cơn sóng hoảng loạn cực lớn, có thể khiến người khác tuyệt vọng.

Chương 474. Đầu nguồn của tai hoạ

Nếu như để cho mọi người biết được một đám Cực Đạo Đại Đế tự trảm Đạo Quả của bản thân lại chăn nuôi Nhân Tộc như gia súc, cứ cách mấy vạn năm là chạy ra thu hoạch huyết nhục thì có lẽ tất cả sẽ tuyệt vọng mất.
Thậm chí có thể dẫn tới tình trạng nhiều người không muốn chứng đạo nữa.
Ngoại trừ phải cạnh tranh với các cao thủ cùng thế hệ, thế hệ trước, riêng việc này thôi đã máu chảy thành sống rồi, vậy mà tới bước cuối cùng, khi sắp phải đối mặt với Thiên Kiếp kinh khủng thì phải đối phó với sự phục kích của các Chí Tôn.
Đế Lộ gian nan tới mức khiến người khác tuyệt vọng, đạo tâm tan vỡ.
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này vô cùng an tĩnh.
Tất cả tu sĩ đều hướng mắt về phía Lưu Tiêu, chờ đợi câu trả lời từ hắn.
Lưu Tiêu nói: "Cái gọi là Sinh Mệnh Cấm Khu trên bản chất nó vẫn chỉ là nơi ở của một đám Cổ Hoàng cùng Cổ Chi Đại Đế không muốn chết già, tại thời khắc cuối cùng họ tự trảm Đạo Quả, nguyện cảnh giới bị hao tổn để đổi lại cơ hội sống trường tồn với thời gian, đợi tới khi Thành Tiên Lộ mở ra."
"Nơi ngủ say của bọn hắn không không thể bị người khác quấy rồi, ai vào người đó chết."
"Lâu ngày thì nơi đó liền được gọi là Sinh Mệnh Cấm Khu."
Đây chính là bản chất của Sinh Mệnh Cấm Khu sao!
Ùng ùng
Trong lòng của mọi người lúc này như sấm rền vạn dặm.
Sinh Mệnh Cấm Khu lại là nơi ngủ say của các Cổ Hoàng cùng Cổ Chi Đại Đế tự trảm Đạo Quả.

Nói các khác thì bên trong Sinh Mệnh Cấm Khu đang có một đám cao thủ đang ngủ say.
Một đám!
Tất cả mọi người khi nghĩ tới đây thì hít sâu liên tục, tinh thần chấn động cực độ.
Đừng nói là tu sĩ thông thường, dù chính là Diệp Phàm, Cơ Hạo Nguyệt cũng lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, cả kinh tới mức đứng dậy.
Trên mặt bọn họ là sự kinh hãi cực độ.
"Thảo nào ngoại trừ Cực Đạo Đại Đế thì chưa từng có ai còn sống mà trở về từ Sinh Mệnh Cấm Khu cả, không ngờ nó lại là nơi đáng sợ như vậy."
"Cực Đạo Đại Đế sau khi chém rụng Đạo Quả thì liền có thể trường tồn mãi mãi sao?"
"Nói cách khác thì có nhiều Đại Đế chưa chết, họ chỉ đang sống trong Sinh Mệnh Cấm Khu."
"Thành Tiên Lộ! Cực Đạo Đại Đế cũng chờ đợi Thành Tiên Lộ sao, vì thế mà không tiếc chém rụng Đạo Quả của bản thân, Tiên thật sự tồn tại sao?"
...
Sau khi chấn động thì tất cả mọi người đều thảo luận một cách nhiệt liệt.
Thiên Cơ Lâu quá ngưu bức.
Toàn bộ thiên hạ này như không gì là họ không biết cả.
Hơn nữa vị lâu chủ này còn rất khủng bố nữa chứ, cái gì cũng dám công bố.
"Có khi nào Vô Thuỷ Đại Đế cũng tự trảm Đạo Quả sau đó ngủ say trong một Sinh Mệnh Cấm Khu không?"
Đại Hắc Cẩu hơi trầm tư một chút.
Nó thật sự tin tưởng Vô Thuỷ Đại Đế tới mức điên luôn.
Nó luôn tin tưởng rằng Vô Thuỷ Đại Đế còn sống, nên nó luôn đi theo bước chân của y.
Nếu như Vô Thuỷ Đại Đế thật sự đang ngủ say trong Sinh Mệnh Cấm Khu thì nó không ngạo mạo hiểm mà chui vào đó tìm Vô Thuỷ Đại Đế.
"Có khi nào tổ tiên của Cơ gia ta cũng đang ngủ say trong Sinh Mệnh Cấm Khu không."
Cơ Hạo Nguyệt vẫn chưa biết Chí Tôn cổ đại có ý nghĩa như thế nào nên hắn vẫn đang mong chờ rằng Hư Không Đại Đế vẫn chưa chết, y vẫn ngủ say trong Sinh Mệnh Cấm Khu.
Khương Dật Phi đứng ở một bên khác thì cũng mang suy nghĩ như thế, cả hai đều hi vọng lão tổ của mình còn sống.
Nhưng bọn họ không biết dù chém rụng Đạo Quả cũng không thể giúp bất tử được.
Dù là đã chém rụng Đạo Quả rồi nhưng chỉ có thể sống lâu thêm mấy trăm ngàn năm mà thôi.
Qua thời gian đó thì buộc phải tàn sát sinh linh để hấp thụ sinh mệnh bổn nguyên, từ đó mới sống tiếp được.
"Là những tên Chí Tôn cổ đại tự trảm Đạo Quả này luôn nhắm vào Thánh

Thể nhất mạch ta sao?"
Diệp Phàm hỏi một cách thất thanh.
Khi lời vừa dứt thì chính bản thân hắn cũng cảm thấy hoảng sợ.
Thảo nào bất kỳ ai sở hữu Thánh Thể đều không có kết cục tốt.
Dù là Thánh Thể đại thành khi về già cũng sẽ gặp phải xui xẻo sau đó nổi điên rồi biến mất.
Người tự phụ như hắn lúc này cũng cảm giác đau đầu, giống như hắn đã thấy được tương lai tuổi già cả bản thân rồi vậy.
Dù bản thân có là Thánh Thể đại thành cũng không chống lại được vận mệnh.
Nhiều Chí Tôn như vậy, đừng nói là Thánh Thể đại thành, cho dù là chứng đạo thành Đế cũng khó mà thoát khỏi.
Không ai biết từ vạn cổ tới nay đã có bao nhiêu Cổ Hoàng cùng Cực Đạo Đại Đế đã được sinh ra.
"Ừm!"
Lưu Tiêu gật đầu.
Mọi người sửng sốt, sau đó liền nháo nhào lên.
"Không thể nào, có thể những Cổ Hoàng đó làm, chứ Đại Đế của Nhân Tộc ta tại sao lại nhằm vào Hoang Cổ Thánh Thể nhất mạch làm gì."
"Nhân Tộc Đại Đế cũng là những người lập công lớn cho Nhân Tộc, sao bọn hắn có thể nhằm vào Hoang Cổ Thánh Thể được chứ."
"Những người nhằm vào Hoang Cổ Thánh Thể lại là những Đại Đế tự chém Đạo Quả đó sao?"
"Không đúng! Các ngươi không nhớ lâu chủ đã từng nói gì sao, những người kia không còn là Đại Đế nữa, mà chỉ là những con chuột trốn trong bóng tối, kéo dài hơi tàn mà thôi, Cực Đạo Đại Đế chân chính không thể nào bị làm nhục như vậy được, chắc hẳn là còn nội tình gì mà chúng ta không biết."
Nghe thế thì mọi người cũng an tĩnh lại, không ai dám nghi vấn khí khái của Cổ Chi Đại Đế cả.
Dù là địch nhân cũng vậy.
Lâu chủ chắc không có thù gì với những Đại Đế đó đâu, nên không thể nào hắn vũ nhục bọn họ một cách vô cớ như vậy được.
Lưu Tiêu nhìn người vừa lên tiếng một cái rồi nói: "Đây chính là lý do ta hỏi các ngươi về Hắc Ám Náo Động."
"Chờ đến khi các ngươi biết được đầu nguồn của tai hoạ này thì các ngươi sẽ rõ."

Chương 475. Coi mạng người như cỏ rác

Hắc ám náo động, mặc dù tu sĩ ở đây đều chưa từng trải qua sự kiện này.

Nhưng không thể phủ nhận, hắc ám náo động là nỗi đau mà Nhân Tộc không thể nào quên.

Có người nói mỗi lần hắc ám náo động bạo phát, nếu mà thời này có Nhân Tộc Cực Đạo Đại Đế còn sống trên cõi đời thì tốt biết mấy, có thể trấn áp nó.
Nếu mà không có Cực Đạo Đại Đế trấn áp, thì trên cơ bản Nhân Tộc gần như là sẽ gặp đại họa diệt tộc.

Bắc Đẩu mênh mông vô bờ bến, xem như một tu sĩ bình thường dùng toàn lực phi hành, cả đời cũng không bay hết một vòng Bắc Đẩu.
Địa vực khổng lồ và vô biên như thế, đều là nơi mà Nhân Tộc đang sinh tồn, có thể tưởng tượng số lượng Nhân Tộc nhiều tới cỡ nào.

Mỗi lần hắc ám náo động, Nhân Tộc đều sẽ rơi vào cảnh diệt tộc, căn bản không thể nào biết được sẽ chết bao nhiêu người.

Bốn chữ "hắc ám náo động" vừa ra, trong nháy mắt, trong lòng người ở đây đều nặng trĩu.
Một nỗi sợ hãi phảng phất đến từ huyết mạch, xuất hiện trong lòng mọi người.

Ngay cả tu sĩ Tiên Đài, lúc này trong lòng cũng nặng nề.

"Cái gì là hắc ám náo động?"

"Ngọn nguồn của hắc ám náo động là gì?"

"Nếu có thể tìm được ngọn nguồn của hắc ám náo động, Hoang Cổ Thế Gia và Thánh Địa của Nhân Tộc ta cùng nhau hợp sức tiêu diệt, Nhân Tộc chắc chắn sẽ thiên thu vạn đại."

"Lâu chủ, xin hãy nói ra ngọn nguồn của hắc ám náo động, đợi hậu thế của Nhân Tộc ta xuất hiện Cực Đạo Đại Đế, hắn chắc chắn sẽ đi dọn dẹp ngọn nguồn hắc ám náo động đó."
...

Tất cả mọi người cho rằng, Cực Đạo Đại Đế vô địch thiên hạ, chắc chắn có thể san bằng ngọn nguồn của hắc ám náo động.
Sở dĩ hắc ám náo động vẫn còn tồn tại, bọn họ cho rằng là bởi vì Cực Đạo Đại Đế không biết ngọn nguồn của hắc ám náo loạn là gì.

Lưu Tiêu nói: "Hắc ám náo động, là năm tháng tăm tối nhất của Nhân Tộc."

"Một ngày bạo phát, Nhân Tộc tử thương thảm trọng."

"Thậm chí có mấy lần Nhân Tộc suýt nữa bị diệt tộc, nếu không phải ngọn nguồn của hắc ám náo động muốn giữ Nhân Tộc sống để tiếp tục thu gặt, thì e là Nhân Tộc đã sớm diệt tuyệt."

Lời này cũng không phải là nói khoác, càng không phải là phóng đại.

Khi xưa có Vô Thủy Đại Đế, hắc ám náo động xuất hiện nhiều lần, nhưng Nhân Tộc suýt nữa rơi vào cảnh diệt tộc.
Những Chí Tôn đó, nếu không phải bọn chúng muốn giữ Nhân Tộc lại để tiếp tục thu gặt, thì Nhân Tộc đã sớm tiêu đời.

"Vô liêm sỉ, vậy mà coi Nhân Tộc ta là rau hẹ nhằm thu gặt!"

"Đồ đáng chết, Nhân Tộc chưa diệt, bọn súc sinh kia thì cứ giữ Nhân Tộc chúng ta lại để tiếp tục thu gặt sinh mệnh."

"Hi vọng một ngày nào đó, Nhân Tộc ta sẽ xuất hiện một vị Đại Đế vô địch, giải quyết triệt để mầm họa này."
...

Nghe được lời nói của Lưu Tiêu, tất cả tu sĩ đều dồn dập mắng chửi.

Kể cả võ giả tới từ Cửu Châu, trong lòng đám người Trương Tam Phong đầy căm phẫn.

Thế giới này rộng lớn hơn Cửu Châu vô số lần, lại suýt rơi vào cảnh diệt tộc, quả thực không thể nào tưởng tượng đã có bao nhiêu người phải chết.

"Coi người khác như rau hẹ, tùy ý thu gặt, nếu ta có năng lực, ắt sẽ tiêu diệt ngọn nguồn của hắc ám náo động này."
Vô Danh là người đầy tinh thần trượng nghĩa nhất, thiên kiếm ầm vang, sát khí khó kìm chế được.

Mặc dù Trương Tam Phong không có nói, nhưng trong lòng hắn rất tức giận, không hề kém gì Vô Danh.

Lưu Tiêu nói: "Muốn giải quyết hắc ám náo động, đến cả Cực Đạo Đại Đế cũng gặp muôn vàn trắc trở."

"Nhân Tộc Đại Đế từ xưa đến giờ, đều đang tận lực giải quyết ngọn nguồn của hắc ám náo động, tiêu trừ đại họa."

"Nhưng mà trải qua vạn cổ tuế nguyệt, hắc ám náo động không chỉ không biến mất, mà trái lại còn bộc phát mạnh hơn."

Tất cả tu sĩ hoảng hốt biến sắc, kinh hãi gần chết.

Căn bản không giống như trong tưởng tượng, Nhân Tộc Đại Đế không phải không biết ngọn nguồn của hắc ám náo động.
Bọn họ biết, và vẫn đang tận lực giải quyết nó.

Nhưng mà từ xưa tới nay, Nhân Tộc Đại Đế lại chưa từng giải quyết được ngọn nguồn hắc ám náo động này.
Đây quả thực là đại sự khiến nhiều người kinh sợ.

Trấn áp Cửu Thiên Thập Địa, Cực Đạo Đại Đế vô địch thiên hạ, vậy mà không cách nào giải quyết nó.

Kinh khủng hơn là Nhân Tộc Đại Đế từng đời tre già măng mọc, ngọn nguồn hắc ám náo động không chỉ không được bình định, mà trái lại còn bộc phát mạnh hơn.

Giờ khắc này, mọi người đều tuyệt vọng.

Kể cả Diệp Phàm, Cơ Hạo Nguyệt, Khương Dật Phi là những thiên kiêu tâm cao khí ngạo, nhưng lúc này vẻ mặt đều xám xịt.

Cực Đạo Đại Đế còn không làm được, chứ đừng nói chi là bọn họ còn chưa Chứng Đạo, coi như Chứng Đạo thành Đế, đối mặt với ngọn nguồn hắc ám náo động cũng đành bó tay chịu trói.

"Nhân Tộc bất khuất!"

"Một vị Cực Đạo Đại Đế không giải quyết được, thế thì nhiều vị Cực Đạo Đại Đế ra tay!"

"Chỉ cần Nhân Tộc bất diệt, chắc chắn sẽ có một ngày giải quyết được ngọn nguồn đó!"

Chương 476. Lão phong tử

zalo 0704730588

Trong lúc tất cả tu sĩ đều đang tuyệt vọng, một âm thanh hùng hồ vang lên, khiến cho màng nhĩ của mọi người run lên.
Mọi người kinh ngạc trong lòng, thần sắc tuyệt vọng mất hết.

Âm thanh này có cỗ ma lực, mang đến cho người ta niềm tin mãnh liệt.

Như thể hắn nói có thể giải quyết ngọn nguồn hắc ám náo động, thì Nhân Tộc nhất định sẽ giải quyết được.
Mọi người vội vàng nhìn lại.

Một nam tử cao lớn vĩ ngạn, không biết từ lúc nào đã xuất hiện ở trước cửa Thiên Cơ Lâu.
Dáng đi cao lớn, thân thể vạm vỡ không thôi.
Đứng ở đâu, nơi đó như thể xuất hiện một Thần Sơn vạn trượng đứng đứng vững ở đấy, mang lại cho người ta cảm giác kiên cố, chắc chắn.
Khuôn mặt kiên định, trông khá tuấn lãng, có cỗ khí chất oai hùng đang bừng bừng phấn chấn.

"Người này thật bất phàm!"

"Như thể có thể chống đỡ cả thương khung!"

"Trời ạ! Nhân Tộc ta còn nhân vật vĩ ngạn như vậy sao."
...

Tu sĩ bên trong Thiên Cơ Lâu cả kinh, lập tức bị khí chất của người tới làm chấn động.

Phảng phất là kể cả trời sụp đất lún, người nam tử cao lớn vĩ ngạn ở trước mặt, cũng có thể gánh nổi.

"Một vị đại hán lợi hại, còn có phần anh khí hơn cả Tiêu Phong đại hiệp."

"Đây là Chiến Thần sao?"

"Người này vừa mở miệng, thế sự trong mắt hắn dường như đang xoay vần!"
...

Đừng nói những tu sĩ kia, kể cả võ giả đến từ Cửu Châu, cũng lộ ra vẻ khiếp hãi, bị người nọ làm giật mình.

Người này giống như một vị hiệp khách tuyệt thế, cho người ta một cảm giác yên tâm, toàn thân hắn toả ra một cỗ khí chất ưu thương, như thể chuyện xưa đầy bụng.

Một mái tóc rối bời, càng lộ vẻ cuồng loạn không chịu gò bó.

Bọn Tiêu Phong, Lý Tầm Hoan, đều lộ ra ánh mắt tò mò.
Người đến, hẳn là một nhân vật cấp bá chủ ở thế giới này.

Chỉ dựa vào khí chất, là đã thấy không hề tầm thường tí nào, đây là khí chất đáng gờm nhất mà bọn hắn từng gặp.

Kể cả lúc trước đám người Diệp Phàm, Cơ Hạo Nguyệt tới đây, cũng không khiến bọn hắn rung động đến vậy.
Lưu Tiêu cũng đang nhìn người nọ.

Trong lòng cũng có suy đoán.

Ở thời đại ngày nay, có thể có loại khí chất cuồng loạn không chịu gò bó như thế, e rằng chỉ có một người.
Lão Phong Tử!

Sáu ngàn năm trước, Thánh Tử của Thiên Tuyền Thánh Địa, nghịch thiên cải mệnh, sống tới đời thứ hai, trở nên trẻ trung hơn, Lão Phong Tử!
Người này tuyệt đối không phải là Khương Thái Hư!

Tuy rằng Khương Thái Hư được ca ngợi là người mạnh nhất về sức công kích trong 6000 năm, nhưng khí chất của hắn không hề bá đạo tí nào, càng không phải cuồng loạn, mà là nho nhã và tiêu sái.

Bằng không năm đó hắn suýt nữa đã biến Dao Trì Thánh Nữ thành vợ của mình.
Ông...

Một tiếng vang nhẹ chỉ có Lưu Tiêu nghe thấy truyền ra, sau một khắc màn ảnh trước mắt bắn ra.
Đồng thời cũng xác nhận phỏng đoán của hắn.

Người đến, chính là Lão Phong Tử.

« Tính danh: Lão Phong Tử »

« Thân phận: Đệ tử của Thiên Tuyền Thánh Địa, vị môn nhân cuối cùng »

« Tu vi: Thánh Nhân Vương »

« Công pháp tu hành: Thiên Tuyền Pháp, Lục Đạo Luân Hồi Quyền, Hành Tự Bí... »

« Mục đích đến: Kinh sợ Cổ Tộc, ngăn cản Cổ Tộc tấn công Thiên Cơ Lâu »
Lão Phong Tử!

Ánh mắt Lưu Tiêu lộ ra vẻ kinh sợ.

Vị Lão Phong Tử này, mức độ hoan nghênh trong nguyên tác, có thể so với bất kì vị Đại Đế nào.

Thậm chí Lưu Tiêu đều quên một vài vị Cực Đạo Đại Đế cũng như Cổ Hoàng, nhưng vẫn nhớ kỹ Lão Phong Tử.
6000 năm không chết, còn sống tới đời thứ hai!

Thành tựu vĩ đại như vậy, rất nhiều Cực Đạo Đại Đế đều không làm được.

Lột xác ra Tiên Thai, Lão Phong Tử tuyệt đối có tư chất Chứng Đạo.
Trong nguyên tác, Lão Phong Tử cũng là cao thủ Chuẩn Đế.

Chỉ vì ngày xưa Kim Ô Đại Đế Chứng Đạo, chặt đứt Đế lộ của tất cả mọi người.
Đơn độc cả một đời, Lão Phong Tử hẳn là có cơ hội Chứng Đạo.

"Lão Phong Tử đại ca!"

Diệp Phàm nhìn thấy Lão Phong Tử, lộ ra thần sắc mừng như điên, nhanh chóng chạy tới.
Ân tình của Lão Phong Tử đối với hắn, không hề nhẹ hơn Khương Thái Hư xíu nào.

Hành Tự Bí!

Lục Đạo Luân Hồi Quyền!

Lão Phong Tử nguyện ý truyền thụ mấy công pháp này cho hắn.
Mối quan hệ giữa hai người, tựa như thầy trò.

Huống chi, Lão Phong Tử còn cứu mạng Diệp Phàm mấy lần.

"Ừm!"

Nhìn thấy Diệp Phàm, Lão Phong Tử trầm ổn cũng không khỏi lộ ra nụ cười.

Có điều, hắn trải đời quá nhiều, cũng chỉ gật đầu với Diệp Phàm, chứ không có nói một chữ nào.

"Tiền bối ngươi cũng tới Thiên Cơ Lâu ta, vừa hay phòng chữ "Thiên" của bọn ta còn thiếu một người, chi bằng ngươi ở cùng với bọn ta đi."
Đại Hắc Cẩu đã được Lưu Tiêu giải trừ trấn áp, ngoắc cái đuôi và chạy đến trước người Lão Phong Tử.

Sự kinh khủng của Lão Phong Tử, kể cả Đại Hắc Cẩu lần đầu tiên nhìn thấy cũng bị dọa sợ.
Gia hỏa này không hề biết điểm dừng, cực kì vô sỉ và gan to bằng trời.

Nhưng mà Lão Phong Tử, lại là người mà hắn phải nể sợ.
Bởi vậy có thể tưởng tượng uy thế của Lão Phong Tử.

Phải biết rằng, Đại Hắc Cẩu tùy tùng cho Vô Thủy Đại Đế đã lâu, ánh mắt cao ngạo tới cỡ nào.

Chương 477. Vận mệnh bi thảm

"Ừm!"

Lão Phong Tử lại gật đầu, biểu thị đáp ứng lời đề nghị của Đại Hắc Cẩu.
Lập tức, Đại Hắc Cẩu và Lão Phong Tử đứng cạnh nhau.

"Là Lão Phong Tử!"

"Vãi chưởng! Lại là vị mãnh nhân này!"

"Người có thể bất phàm và vĩ ngạn như vậy, đáng lẽ phải nghĩ tới hắn sớm hơn mới đúng."

"Sởn hết da gà, có người nói Lão Phong Tử tiền bối sống đời thứ hai, khai sáng ra bước ngoặt lớn từ xưa đến nay, lại là sự thật!"

"Thế thì tuyệt quá rồi! Nhân Tộc ta được cứu rồi!"
...

Là vị mãnh nhân này!

Tất cả tu sĩ chấn động, trở nên phấn khích.

Phải biết rằng sáu ngàn năm trước, Thiên Tuyền Thánh Địa làm ra cử chỉ kinh thiên động địa, toàn phái tấn công Hoang Cổ Cấm Địa.
Tuy rằng cuối cùng thất bại, nhưng toàn bộ Bắc Đẩu vẫn bị kinh sợ.

Hoang Cổ Cấm Địa a!

Phải biết rằng lúc trước lâu chủ Thiên Cơ Lâu từng nói qua, đó chính là nơi mà Cổ Chi Đại Đế ngủ say kể từ khi trảm đạo quả.

Dù là thất bại, nhưng đó chẳng phải là chuyện xấu hổ gì.

Chưa kể, Lão Phong Tử còn là nhân vật từ sáu ngàn năm trước, lúc này với sự xuất hiện của hắn, giống như là mang đến liều thuốc trợ tim cho các tu sĩ ở đây.

Hơn nữa, câu nói đầu tiên của Lão Phong Tử, cũng vô cùng khí phách.
Từng người một, đều lộ ánh mắt sùng bái nhìn về phía Lão Phong Tử.

"Tiểu ca ca này còn trẻ và phóng đãng như vậy, sao lại bị gọi là Lão Phong Tử thế, thật khó nghe a?"

Chung Linh rất tinh quái, cau mày một hồi.

Chỉ cảm thấy cái tên Lão Phong Tử, không phù hợp với khí chất của người trước mặt tí nào.
Đám Vương Ngữ Yên nghe vậy, điên cuồng gật đầu.

Cái gì mà Thần Vương Tiên Chủ, lúc này mới phù hợp với khí chất của người trước mắt.
Lưu Tiêu bật cười to, nhéo cái mũi của Chung Linh.

Khiến cho Chung Linh ngoác miệng, lộ ra biểu tình bất mãn, trông vô cùng dễ thương.

Lưu Tiêu nói: "Cái gì mà tiểu ca ca, Lão Phong Tử đã hơn sáu ngàn tuổi, làm lão tổ tông của ngươi còn thừa sức."

Lời này vừa nói ra, đám người Chung Linh há hốc miệng, hầu như có thể nhét vừa một quả trứng gà.
Tiểu ca ca trông chỉ khoảng chừng 17 18 tuổi, lại là một lão quái vật hơn

6000 tuổi.

Hơn sáu ngàn tuổi?

Võ giả Cửu Châu ầm ầm chấn động, lộ ra biểu tình khiếp sợ.

"Cái gì? 6000 tuổi hả?"

"Mẹ nó, hù chết ta a!"

"Đế Thích Thiên so với người này, đúng thật là tiểu vu gặp đại vu mà!"
...

Đến cả Tiếu Tam Tiếu sống hơn bốn ngàn tuổi, đều hoảng sợ nhìn về phía Lão Phong Tử.

Mọi người, đều điên cuồng hít lãnh khí.
Đương nhiên, phần nhiều vẫn là sự hưng phấn.

Chỉ cần tu vi cao, quả nhiên có thể trường sinh bất tử.

Diệp Phàm dẫn Lão Phong Tử tiến đến, lúc đi qua chỗ Lưu Tiêu, ánh mắt của Lão Phong Tử lộ ra vẻ kỳ dị nhìn về phía Lưu Tiêu, cũng gật đầu một cái.

Cảnh tượng này, lần nữa khiến cho Diệp Phàm cả kinh.
Lão Phong Tử là người cao ngạo tới nhường nào.

Coi như quan hệ giữa hắn và Lão Phong Tử tốt đến thế, chỉ khi tình cờ có đại sự, Lão Phong Tử mới gật đầu và trao đổi với hắn một chút.
Còn những lúc khác, dù là hắn, Lão Phong Tử đều lộ dáng vẻ chẳng ngó chẳng ngàng.

Lưu Tiêu đương nhiên cũng gật đầu đáp lại Lão Phong Tử.
Rất nhanh, trong Thiên Cơ Lâu lại trở nên yên tĩnh.

Lưu Tiêu lần nữa nói về ngọn nguồn của hắc ám náo động.

"Ngọn nguồn hắc ám náo động, đang ở trong Sinh Mệnh Cấm Khu!"

Ngọn nguồn hắc ám náo động đang ở trong Sinh Mệnh Cấm Khu ư?

Tất cả tu sĩ hít thở không thông, đủ loại ý niệm nảy sinh trong đầu.

"Chẳng lẽ hắc ám náo động, là do các Chí Tôn cổ đại đang ngủ say trong Sinh Mệnh Cấm Khu khơi mào sao?"

Có người nghẹn ngào gào lên.

Đúng rồi!

Lúc trước, lâu chủ có nói qua lai lịch của Sinh Mệnh Cấm Khu, chính là nơi mà các cao thủ viễn cổ Đế cấp ngủ say sau khi trảm đạo quả.

Trong nháy mắt, mọi người đều đã biết ngọn nguồn của hắc ám náo động là gì rồi.
Chí Tôn cổ đại!

Là tồn tại đặc thù được hình thành sau khi các Cực Đạo Đại Đế trảm đạo quả.

Thảo nào có thể để cho từng vị Thánh Thể đại thành lúc về già xảy ra chuyện không may, chết một cách thê thảm.
Thảo nào nhiều Cực Đạo Đại Đế, đều không thể giải quyết ngọn nguồn họa loạn.

Ngọn nguồn họa loạn, lại từng là một đám cao thủ Cực Đạo.

Giờ khắc này, sau lưng mọi người đổ mồ hôi lạnh, tâm tình tuyệt vọng lần nữa nảy sinh.
Kể cả Lão Phong Tử, trên mặt cũng lộ vẻ khiếp sợ.

Cực Đạo Đại Đế, xem như trảm đạo quả, sợ là cũng không yếu hơn Thánh Thể đại thành, thậm chí còn mạnh hơn.

Mà từng đời Cực Đạo Đại Đế của Nhân Tộc đều không thể giải quyết được ngọn nguồn hắc ám náo động, e rằng các Chí Tôn đã trảm đạo quả này, còn có thủ đoạn mà bọn họ không hề hay biết, có thể đối kháng với Cực Đạo Đại Đế.

Lưu Tiêu gật đầu: "Đúng vậy!"

"Ngọn nguồn của hắc ám náo động, chính là bọn Chí Tôn cổ đại đang ngủ say ấy."

"Bản chất nổi loạn, là từ những bọn Chí Tôn không muốn chết già, chờ đợi Tiên Lộ hình thành để tăng tuổi thọ của bản thân, lúc thân thể suy yếu sắp chết già, thì chạy ra ngoài hấp thụ tinh khí của sinh linh để bù đắp."

"Sinh linh Nhân Tộc, ở trong mắt bọn họ là huyết thực, là thuốc, là thức ăn để bọn hắn sống tiếp."

"Mỗi lần hắc ám náo động, sau khi các Chí Tôn đó giết chết chín thành người, sẽ để lại một thành người làm hạt giống, chờ lần sau lại thu gặt tiếp."

Lời này vừa nói ra, trong lòng mọi người tràn đầy hàn khí.
Vận mệnh của Nhân Tộc, quá bi thảm.

Chương 478. Hoang cổ thánh thể

Hắc ám náo động, là do Chí Tôn cổ đại vì muốn kéo dài thọ mệnh nên đã phát động.
Sự thật tàn khốc lại càng khiến lòng người nặng trĩu, để cho tất cả mọi người sợ hãi không thôi.

Sau một khắc, Lưu Tiêu tiếp tục nói thêm một tin tức tuyệt vọng khác với tất cả tu sĩ.

"Những Chí Tôn cổ đại đó, ngoại trừ Thái Cổ Vạn Tộc Hoàng, trong đó còn có không ít Nhân Tộc Cực Đạo Đại Đế."

Hắn cười lạnh một tiếng: "Không phải tất cả Nhân Tộc Đại Đế, đều là Đại Đế hợp cách."

"Trong số bọn họ, cũng có người ích kỷ."

"Vào thời điểm đối mặt với việc thọ nguyên cạn kiệt, có người không cam lòng tọa hóa, nên đã lựa chọn trở thành tồn tại trong cấm khu, cùng những Cổ Hoàng đó chăn nuôi Nhân Tộc."

"Các ngươi cho rằng Nhân Tộc Cực Đạo Đại Đế, mỗi người đều sẽ như Hư Không Đại Đế, cả đời tấn công cấm khu, giảm bớt áp lực cho Nhân Tộc Đại Đế đời sau?"

"Các ngươi đã lầm!"

"Nếu mà Nhân Tộc Đại Đế, ai ai cũng đối kháng như Hư Không Đại Đế, không chịu thỏa hiệp, thì Sinh Mệnh Cấm Khu đã sớm bị san bằng, hắc ám náo động cũng đã không còn tồn tại từ lâu rồi."

"Trong Cửu Thiên Tôn của thời đại thần thoại, cũng có mấy vị đã trở thành

một phần của cấm khu."

"Còn có Thương Thiên Phách Thể Tổ Tinh, cũng có hai vị Phách thể đại thành hóa thành súc sinh ăn thịt người."

Trong số bọn Chí Tôn ăn thịt người, lại có Đại Đế của Nhân Tộc!

Lập tức, ánh mắt của những người tuyệt vọng như muốn phun ra lửa.

Hận ý đối với bọn Đại Đế đó, còn lớn hơn những Cổ Hoàng kia.

"Thương Thiên Phách Thể nhất mạch cẩu vật, không chiến vì nhân tộc thì đã đành, giờ lại còn biến thành súc sinh ăn thịt người "

"Súc sinh! Thánh Thể nổi danh cùng loại rác rưởi này, quả thực là sỉ nhục mà."

"Thiên Tôn, bọn họ còn xứng được xưng là Thiên Tôn nữa sao?"

"Súc sinh sẽ không ăn thịt đồng loại mình, bọn Đại Đế này, ngay cả súc sinh cũng không bằng."
...

Tất cả tu sĩ tức miệng mắng to, cũng mặc kệ có phải là Đại Đế hay không. Loại tình huống này, rất hiếm thấy.

Bình thường, không có bất kì ai dám mở miệng nói xấu Đại Đế.
Phàm là nhắc tới, đều sẽ có sự kính nể trong đó.

Thế nhưng lúc này đây, mọi người đều bị những Đại Đế trở thành một phần trong cấm khu kia làm mất hết sự kính nể và tôn kính.

"Hư Không Đại Đế, là sống lưng của Nhân Tộc!"

"Có người nói lúc Hư Không Đại Đế chết, Đế khu đều vẫn là đồng nát."

Nhắc tới Hư Không Đại Đế, Cơ Hạo Nguyệt và Cơ Tử Nguyệt đều ưỡn ngực hất cằm, lưng thẳng tắp.

Lâu chủ Thiên Cơ Lâu tận lực nói rằng tổ tiên Hư Không Đại Đế của Cơ gia cống hiến vì Nhân Tộc, có thể tưởng tượng được Hư Không Đại Đế đã cống hiến cho Nhân Tộc nhiều tới cỡ nào.

"Thương Thiên Phách Thể? Kể từ giờ trở đi, ta gặp người nào thì sẽ giết

người đó!"

Hàn ý trong lòng Diệp Phàm bắt đầu dâng trào.

Thương Thiên Phách Thể đại thành, hắn không làm gì được, nhưng giết mấy vị có huyết mạch Phách thể, hắn vẫn có lòng tin này.
Lão Phong Tử không nói gì, nhưng vẻ mặt của hắn, cũng không còn bình tĩnh.

Coi như hắn sống 6000 năm, nhưng đây là lần đầu tiên hắn nghe chuyện như vậy.
Bọn họ tuyệt vọng, hào quang trong con ngươi lóe lên.

Trời có sập, hắn cũng sẽ chống lưng cho Nhân Tộc.

Sau khi tất cả tu sĩ tiêu hóa xong tin tức tuyệt vọng này, Lưu Tiêu mới lên tiếng tiếp: "Thể Chất Bảng hạng 3, Hoang Cổ Thánh Thể!"

Nghe thấy bảng xếp hạng, tất cả tu sĩ mới hoàn hồn trở lại.

Chờ nghe thấy Hoang Cổ Thánh Thể xếp thứ ba, tất cả tu sĩ không khỏi hoảng sợ.
Diệp Phàm mạnh cỡ nào?

Hắn từ xưa đến nay chưa bại một lần.

Có thể chất như vậy, thế mà vẫn không phải là hạng 1.

"Kinh khủng, Hoang Cổ Thánh Thể mới chỉ hạng 3!"

"Ha ha... Được! Hoang Cổ Thánh Thể, quả nhiên áp đảo Thương Thiên Phách Thể."

"Hạng 1 hạng 2, sẽ là thể chất biến thái đến cỡ nào?"

Mọi người đều không giữ được bình tĩnh.

Vẫn còn hai loại thể chất kinh khủng mạnh mẽ khác, còn lợi hại hơn Hoang Cổ Thánh Thể.

Lưu Tiêu nói: "Hoang Cổ Thánh Thể chính là thể chất cái thế, vô địch tuyệt luân vào thời kỳ Hoang Cổ."

"Pháp lực màu vàng!"

"Hoàng Kim huyết khí!"

"Lực lượng nhục thân dũng mãnh, có thể so với nhục thân của Chân Long."

"Hoang Cổ Thánh Thể trừ những thứ này ra, còn có thiên phú trời sinh khắc chế toàn bộ dị tượng."

"Bất kì loại dị tượng nào đối với Hoang Cổ Thánh Thể, cũng vô dụng."

"Chưa kể, dị tượng của chính Hoang Cổ Thánh Thể, càng là dị tượng đỉnh cấp trong đỉnh cấp."

"Giao phong cùng giai, một thể chất bình thường có thể chống lại tam quyền lưỡng cước của Hoang Cổ Thánh Thể, đã là đáng gờm lắm rồi."

Trời sinh khắc chế toàn bộ dị tượng!

Pháp lực màu vàng!

Hoàng Kim huyết khí!
...

Lưu Tiêu giới thiệu đôi lời ngắn ngủi đối với Hoang Cổ Thánh Thể, khiến cho trong lòng mọi người rùng mình.
Mấy thứ này, cho dù là ai có một loại, thì đã là thiên tài trong thiên tài.

Mà Hoang Cổ Thánh Thể, là sự kết hợp của mấy thứ này lại với nhau.

Kể cả đám người Trương Tam Phong không hề biết gì về thế giới này, khi nghe Lưu Tiêu giới thiệu Hoang Cổ Thánh Thể như thế, đều lấy làm kinh ngạc nhìn về phía Diệp Phàm.

Hơn nữa, Diệp Phàm cũng chứng minh bản lĩnh của hắn.

Trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần đầu tiên của thế giới này ở Thiên Cơ Lâu.
Ưu điểm của Hoang Cổ Thánh Thể có rất nhiều.

Thậm chí Lưu Tiêu còn chưa giới thiệu hết toàn bộ.

Chương 479. Thời đại thần thoại

Lưu Tiêu nói: "Tuy rằng Hoang Cổ Thánh Thể có chứa hai chữ "hoang cổ", nhưng nó cũng không phải xuất hiện từ thời kỳ hoang cổ."

"Từ lúc thời đại thần thoại, thời điểm Cửu Thiên Tôn tung hoành thiên hạ, Nhân Tộc đã ra đời thể chất cường đại này."
Nói tới đây, Lưu Tiêu không nhịn được liếc mắt nhìn Đoạn Đức.

Gia hỏa này chính là một trong Cửu Thiên Tôn của thời đại thần thoại.

Chỉ có điều, tu vi hiện giờ của hắn chưa viên mãn, còn chưa hồi phục lại ký ức.
Chờ ký ức hồi phục lại, đã là lúc Đoạn Đức đạo sĩ trở thành Hồng Trần Tiên.

"Chỉ là Cửu Thiên Tôn của thời đại thần thoại quá kinh diễm, cho dù là thời đại thần thoại, Hoang Cổ Thánh Thể cũng rất khó Chứng Đạo."

"Cho nên Hoang Cổ Thánh Thể, vào thời đại đó không có để lại ấn tượng gì mấy."

"Mãi đến thời đại hoang cổ, liên tiếp xuất hiện mười vị Thánh Thể đại thành, trấn áp mấy thời đại liền, uy danh của Hoang Cổ Thánh Thể mới được dương danh, được ca ngợi là thể chất vô địch."

Liên tiếp xuất hiện mười vị Thánh Thể đại thành!

Nghe nói như thế, da đầu của tất cả tu sĩ như muốn nổ tung.

Khoảng thời gian đó, e là Chí Tôn bên trong Sinh Mệnh Cấm Khu cũng phải sợ, co đầu rụt cổ ở trong cấm khu, không dám ra ngoài trêu chọc Thánh Thể nhất mạch.

Chuyện này quả thực là đáng sợ.

Mười vị Thánh Thể đại thành, mặc dù không phải Cực Đạo Đại Đế, nhưng không kém Cực Đạo Đại Đế là bao.

Phỏng chừng vào lúc đó, biểu hiện của Thánh Thể nhất mạch quá kinh diễm, nên mới chịu sự kiêng kỵ của các Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu.
Ngẫm lại cảnh tượng thịnh thế phồn hoa đó, mọi người đều cảm khái.

Thánh Thể Diệp Phàm, cũng dâng trào cảm xúc.

Thời điểm huy hoàng của dòng dõi hắn, vậy mà liên tiếp trấn áp mấy thời đại liền.
Mười vị Thánh Thể đại thành lần lượt xuất thế.

E là toàn bộ vũ trụ, đều bị Thánh Thể nhất mạch ép tới không thở nổi.

"Thánh Thể thế mà đã từng huy hoàng như vậy ư!"

"Thời đại đó, sợ là đến cả Hoang Cổ Thế Gia còn chưa có xuất hiện!"

"Hiện tại mấy Hoang Cổ Thế Gia và Thánh Địa chèn ép Thánh Thể, nếu đổi lại là thời đại kia, thì e là đã bị diệt môn từ lâu rồi."

"Mười vị Thánh Thể đại thành, chuyện này nhất định là đã sáng tạo ra kinh văn không kém gì Đế Kinh, đáng tiếc nó đã thất truyền, bằng không bây giờ ai dám khi dễ Thánh Thể nhất mạch chứ."

Mọi người đều đang thán phục, tiếc thay cho Thánh Thể nhất mạch, càng tiếc nuối thay cho Nhân Tộc.

Nếu mà Thánh Thể nhất mạch vẫn còn huy hoàng, thì sao Nhân Tộc lại gặp phải hắc ám náo động tận mấy lần trong thời kỳ hậu hoang cổ này cơ chứ.
Có vài người, càng nhân cơ hội này trào phúng những Hoang Cổ Thế Gia và Thánh Địa đã từng xung đột với Thánh Thể Diệp Phàm.
Trước đây, bọn họ không biết Thánh Thể nhất mạch lại có công tích với Nhân Tộc lớn như vậy.

Đối với ân oán giữa Thánh Thể Diệp Phàm với Hoang Cổ Thế Gia và Thánh Địa, cùng lắm là quan sơn hổ đấu.
Thế nhưng bây giờ thì khác!

Kể từ khi biết Thánh Thể nhất mạch vì Nhân Tộc, mỗi một thời đại đều không thể chết một cách tử tế, bọn họ đã không còn hảo cảm gì với những Hoang Cổ Thế Gia và Thánh Địa kia nữa.

Trong lúc nhất thời, người của Cơ gia, Khương gia cùng với Diêu Quang, khuôn mặt có chút đỏ bừng.
Bởi vì rất nhiều người, đều dùng ánh mắt phun lửa nhìn về phía bọn họ.

Ân oán giữa bọn hắn và Thánh Thể nhất mạch, mọi người đều biết.
Nhưng thật ra bọn họ chỉ nhìn trộm bảo vật Thánh Thể mà thôi.

"Sau này ai dám gây khó dễ Thánh Thể, chính là kẻ thù của ta!"

"Thánh Thể nhất mạch có công huân cao đối với Nhân Tộc chúng ta, gây khó dễ Thánh Thể, chính là kẻ phản bội của Nhân Tộc ta."

"Muốn giết Thánh Thể, bước qua xác của ta trước."
...

Lập tức, có rất nhiều người đứng ra che chở cho Thánh Thể nhất mạch.
Cảnh tượng ngoài ý muốn này, khiến nhiều người khá bối rối.
Diệp Phàm cũng đứng ra ôm quyền đáp lễ.

Lưu Tiêu nói: "Cơ mà, đáng tiếc thay, mặc dù thời đại thần thoại và thời đại hoang cổ, môi trường thiên địa vô cùng hưng thịnh, nhưng lại không có vị Thánh Thể nào thành đạo cả."

"Đến cả lão tổ của Thánh Thể nhất mạch, cũng chỉ là Thánh Thể đại thành!"

Nghe đến mấy chuyện về thời đại thần thoại và thời đại hoang cổ, ánh mắt của tất cả tu sĩ đều lộ ra vẻ cuồng nhiệt.

Bởi vì theo như những người thời nay suy tính và khảo chứng, thời đại thần thoại và thời đại hoang cổ, mới là thời kỳ tu hành cường thịnh nhất.
Hiện tại là thời đại hậu hoang cổ, khó khăn lắm mới nhìn thấy một vị Thánh Nhân.

Mà có người nói ở thời đại thần thoại và thời đại hoang cổ, Thánh Nhân nhiều như chó, Vương Giả đi đầy đất.
Khi đó, một bụi cỏ dại ở ven đường, cũng là bảo dược hiếm có ở thời đại ngày nay.
Còn có lời đồn là.

Bây giờ những bảo vật như nguyên thạch, đều là do tinh khí thiên địa quá mức nồng hậu, nên mới hình thành loại nguyên thạch cô đọng tinh thể năng lượng này.

Hầu như có thể nói là, tu sĩ ở thời đại này, đều mong muốn mình có thể trở lại thời đại thần thoại tu hành thịnh vượng kia.
Lúc này, Diêu Hi mở miệng: "Lâu chủ, có người nói ở thời đại thần thoại, chính là thời đại có nhiều vị Đại Đế nhất, không biết là thật hay giả?"

Có người nói rằng, Cực Đạo Đại Đế ở thời này không quá 2 người.

Đối mặt với Cực Đạo Đại Đế vạn cổ tới nay, đến tột cùng ai là người mạnh nhất, căn bản không có cách biết được câu trả lời.

Chương 480. Kẻ thù truyền kiếp

"Ừm!"

Lưu Tiêu gật đầu: "Thời đại thần thoại chính là thời đại tu hành cường thịnh nhất của thế giới này, quy tắc thiên địa gần như hoàn mỹ, và đồng thời cho phép có nhiều nhân vật Đế cấp xuất hiện cùng thời."

Mọi người lần nữa khao khát, ánh mắt lộ ra vẻ cuồng nhiệt.

Cửu Thiên Tôn cùng tồn tại một đời, quả thực là sự kiện trọng đại khó có thể tưởng tượng nổi.

Mặc dù có Thiên Tôn trở thành một phần của cấm khu, nhưng cũng không thể ngăn cản những tu sĩ này mong muốn trở về thời đại thần thoại.

"Hậu thế bởi vì thiên địa không cho phép, rất nhiều nhân vật thiên kiêu rõ ràng có thể Chứng Đạo."

"Nhưng chỉ cần xuất thế muộn mấy năm và bị người khác giành Chứng Đạo trước, thì cả đời liền mất đi cơ đội Chứng Đạo."

Khi nghe được câu này, rất nhiều người đều thở dài.

"Có người nói năm đó Trung Hoàng có tư chất Chứng Đạo, đáng tiếc bị Yêu Đế giành trước một bước."

"Với cả, thời kỳ Đấu Chiến Thánh Hoàng, có người nói Cổ Tộc cũng có một vị thiên kiêu có thể chứng đạo, nhưng vì Đấu Chiến Thánh Hoàng giành Chứng Đạo trước, nên vị thiên kiêu đó của Cổ Tộc đành phải chịu một kết cục ảm đạm."

Chuyện xưa như vậy, Bắc Đẩu có nhiều lắm.

Đâu chỉ một người, người như vậy còn rất nhiều.

"Nếu mà thiên địa cho phép nhiều người Chứng Đạo, Nhân Tộc ta ắt sẽ có không có cục diện như ngày hôm nay!"

Nhiều người đều âm thầm nghĩ như thế.

Diệp Phàm càng nghĩ đến Cái Cửu U.

Người này cũng có thể Chứng Đạo.

Nhưng bởi vì sinh cùng thời với Yêu Đế, nên đã lỡ mất cơ hội Chứng Đạo.

Nếu như Cực Đạo Đại Đế có thể cùng tồn tại với nhau, thì hai vạn năm trước Nhân Tộc đã không bị Yêu Tộc nô dịch.

Còn có rất nhiều Đế Tử kinh tài tuyệt diễm, cũng bởi vì đại đạo bị Đế Phụ áp chế, nên đã mất đi cơ hội thành đạo.

Ngay cả Vô Thủy Đại Đế, Tây Vương Mẫu còn phải phong ấn hắn đến hậu thế, thì hắn mới có được cơ hội thành đạo.

Rất nhiều thiên kiêu, không có thua ở trong tay của địch nhân, cũng sẽ bại bởi thiên địa.
Bằng không vạn cổ tới nay, sẽ không chỉ có 30 vị Đại Đế.

"Lâu chủ, chẳng lẽ từ xưa đến giờ, Thánh Thể nhất mạch của ta, đều không có ghi chép Chứng Đạo thật sao?"

Diệp Phàm hỏi.

Hắn có chí tranh hùng Đế lộ, Chứng Đạo thành Đế.

Nhưng mà trước đó, hắn căn bản không biết tại sao Thánh Thể nhất mạch lại không ghi chép gì về Chứng Đạo.

Ngay cả thời đại huy hoàng của mười vị Thánh Thể đại thành liên tiếp xuất thế, Thánh Thể cũng không có ai Chứng Đạo.
Hắn dù tự phụ đi chăng nữa, lúc này đều không khỏi nhụt chí.

Lúc này mới hỏi, hắn muốn tìm lại chút lòng tin cho bản thân.

Lưu Tiêu lắc đầu: "Không có!"

"Thánh Thể Chứng Đạo, vạn cổ không có!"

"Bởi vì loại thể chất này quá nghịch thiên, thiên địa dường như cũng e ngại thể chất này Chứng Đạo."

Mọi người hít vào một hơi.

Thánh Thể nhất mạch cho ra đời nhiều bậc kiêu hùng cái thế như thế, nhưng không có một ai Chứng Đạo.

Lưu Tiêu tiếp tục nói: "Không chỉ Thánh Thể, Thương Thiên Phách Thể nhất mạch, cũng không có ai Chứng Đạo."

"Hai loại thể chất này đều là thể chất cường hãn vô địch, nên là ngưỡng cửa Chứng Đạo, vượt qua bất kì thể chất nào khác."

Diệp Phàm sửng sốt.

Đến cả Phách thể nhất mạch, cũng không có ai Chứng Đạo thành công ư? Xem ra lời đồn quả không sai.

Thể chất càng mạnh, thì độ khó Chứng Đạo sẽ càng cao.

Trên thực tế vạn cổ tới nay, giữa các thể chất cường đại, chỉ nghe nói Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai Vô Thủy Đại Đế, Tiên Thiên Đạo Thai Tây Vương Mẫu là thành công Chứng Đạo.

Còn về những vị Đại Đế Chứng Đạo khác, hình như đều không phải là người có thể chất mạnh mẽ gì.
Lưu Tiêu nhìn về phía Diệp Phàm.

Hoang Cổ Thánh Thể rất khó Chứng Đạo.

Nhưng bây giờ Diệp Phàm đã trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu, thế thì Chứng Đạo chỉ là chuyện nhỏ.

Một tháng sau, chỉ cần Diệp Phàm nguyện ý theo Thiên Cơ Lâu du tẩu chư thiên, rời xa Già Thiên thế giới không trọn vẹn này.

Thế thì Hoang Cổ Thánh Thể Chứng Đạo, căn bản không phải chuyện khó khăn gì.

Đi đến phiến thiên địa hoàn chỉnh khác, sợ rằng Hoang Cổ Thánh Thể còn có thể bộc lộ thêm nhiều tiềm lực kinh khủng hơn.

Lưu Tiêu nói: "Trên thực tế, Thánh Thể nhất mạch và Phách thể nhất mạch, từ thời đại hoang cổ vẫn thảo phạt và tranh phong với nhau, cũng là vì có liên quan đến chuyện thành đạo."
Có liên quan đến chuyện thành đạo?

Mọi người hít một hơi thật sâu.

Thảo nào hai tộc này vẫn luôn chém giết từ xưa đến giờ, thì ra là có liên

quan đến Chứng Đạo...
Thời đại hoang cổ, từ khi Thánh Thổ lão tổ dùng Lục Đạo Luân Hồi Quyền đánh bại Phách Thể lão tổ, hai thể chất mạnh nhất liền trở thành kẻ thù không đội trời chung, vẫn luôn cạnh tranh với nhau.

Giao phong giữa bọn họ, không chỉ nhằm mục đích phân biệt thể chất nào mạnh hơn.
Mà còn có lời đồn cho rằng, mối hận giữa 2 thể chất này, có liên quan đến chuyện thành đạo.

Theo nguyên tác, sau khi Thánh Thể của Diệp Phàm đại thành, đã từng giáng lâm đến tổ động của Phách Thể Tổ Tinh, đánh chết toàn bộ Phách Thể đại thành hóa thành Chí Tôn, triệt để hủy diệt căn cơ của Phách Thể, từ đó hắn mới có thể bước lên Đế lộ, và trở thành Diệp Thiên Đế vô địch thiên hạ.

Hơn nữa đây cũng không phải là lời đồn.

Thiên Cơ Lâu đã nói cho Lưu Tiêu biết, ở thế giới này, Thánh Thể muốn thành đạo, nhất định phải hoàn toàn đánh bại Phách Thể nhất mạch thì mới được.

Chương 481. Độ khó của thành đạo

"Có liên quan đến chuyện thành đạo!"

Diệp Phàm cả kinh, thành khẩn hỏi: "Ý của lâu chủ là nếu ta muốn Chứng Đạo, thì ắt phải đánh bại Phách Thể mới được."

Mọi người đều không ngờ rằng.

Thánh Thể muốn Chứng Đạo, còn cần phải đánh bại Phách Thể thì mới được.

Vậy nếu thời này không có Phách Thể để ngươi đánh bại, thì chẳng phải nói ngươi không cách nào Chứng Đạo sao?
Thánh Thể nhất mạch, quả nhiên gặp nhiều tai ương.

Từ thiên địa đến sinh linh, tất cả mọi thứ như thể đang đối nghịch với Thánh Thể nhất mạch.

"Giật mình như thế làm cái gì, không phải chỉ cần đánh bại một vị Phách Thể thôi sao?"

"Nếu coi như không đánh lại, chúng ta hợp lực với nhau đánh tên Phách Thể kia gần chết, sau đó để ngươi tới giết là xong."

Đại Hắc Cẩu thấy bộ dáng giật mình của Diệp Phàm, hơi bất mãn.

Người trẻ tuổi mà tính tình lại nhát gan như thế là không được.
Lưu Tiêu nhìn Đại Hắc Cẩu một cái.

Coi như Diệp Phàm liên thủ với bọn họ, cũng không phải là đối thủ của truyền nhân Phách Thể ở thời này.
Thanh Đế Chứng Đạo ở Bắc Đẩu, tọa hóa ở Bắc Đẩu.

Thiên Tâm ấn ký, có thể nói là ảnh hưởng đến Bắc Đẩu nhiều nhất.
Hiện nay, vạn đạo ở Bắc Đẩu còn chưa hiện, tu hành gian nan.
Mà ở Phách Thể Tổ Tinh, thì lại không như vậy.

Phách Thể Tổ Tinh, hiện tại đã có ba vị Phách Thể đại thành, môi trường tu luyện tốt hơn Bắc Đẩu nhiều.

"Truyền nhân Phách Thể đương đại kiệt xuất nhất, đã là Thánh Nhân Vương, ngươi có chắc các ngươi có thể là đối thủ của hắn không."

Sắc mặt của Đại Hắc Cẩu khẽ biến, không nói gì.

Thánh Nhân Vương!

Bọn họ căn bản không cách nào đánh lại.

Diệp Phàm hít vào một hơi.

Bây giờ hắn còn chưa có trảm đạo, đến cả Vương Giả cũng không đánh lại, thì đừng nói gì đến việc đối kháng Thánh Nhân Vương.

"Phách Thể ở thế hệ này vậy mà kinh khủng thế sao."

Mọi người đều hít một hơi thật sâu.

Đúng rồi!

Hậu hoang cổ, Phách Thể nhất mạch hoàn toàn nghiền ép Thánh Thể nhất mạch.

Thánh Thể nhất mạch xuống dốc, không còn thích hợp để tu hành, Phách

Thể nhất mạch thì không có như vậy.

Theo nguyên tác, nếu không phải Diệp Phàm đạp lên Tinh Không Cổ Lộ, một đường liên tục xuất hiện kỳ ngộ, cuối cùng càng thăng cấp đến lĩnh vực thần cấm, hắn còn muốn nắm Phách Thể trong tay.

Lưu Tiêu tiếp tục nói: "Nếu ngươi muốn thành đạo, không chỉ đánh bại truyền nhân thời này của Phách Thể, mà còn phải triệt để đánh bại Phách Thể nhất mạch."

Hắn lộ ra biểu tình hài hước: "Phách Thể sống đến nay, trong tổ động, có tới ba vị Phách Thể đại thành tọa trấn."

"Nếu ngươi có thể đánh chết ba vị Phách Thể đại thành này, Hoang Cổ Thánh Thể Chứng Đạo tất nhiên không phải là chuyện khó gì."

Hoang Cổ Thánh Thể Chứng Đạo không phải là chuyện khó.

Nhưng đánh bại ba vị Phách Thể đại thành, lại khó như lên trời.

Kể cả Cực Đạo Đại Đế đời này, cũng chưa chắc dám nói mình có thể đánh bại ba vị Phách Thể đại thành.
Chỉ mấy chữ này, nghe thôi cũng đã làm người ta tuyệt vọng.

"Ta, con mẹ nó..."

Diệp Phàm suýt thổ huyết.

Truyền thừa của Thánh Thể nhất mạch đã bị đoạn tuyệt.

Mà Phách Thể nhất mạch, lại còn có ba vị Phách Thể đại thành còn sống nhăn răng.
Thế thì sao mà đánh lại?

Hắn dù tự phụ đi chăng nữa, nhưng không hề dám khẳng định mình có thể liên trảm 3 người.

Phách Thể đại thành, đối với hắn mà nói không khác gì Cực Đạo Đại Đế, hắt hơi là có thể diệt trăm ngàn cái mạng của hắn.
Không bị hù chết, thì tâm tính của hắn đã được coi là kiên định lắm rồi.

Chưa kể trong cấm khu, cũng có một đám Chí Tôn không hề có hảo cảm gì mấy với Thánh Thể nhất mạch.
Cả thế gian đều là kẻ địch, không đủ để hình dung khốn cảnh trước mắt

của Diệp Phàm.

Hầu như tất cả tu sĩ, đều đồng tình nhìn về phía hắn.
Loại tình cảnh này, có thể nói là thảm nhất, không ai sánh bằng.

Đế lộ của Hoang Cổ Thánh Thể, thế mà gian nan tới mức này.

"May mà ta gia nhập Thiên Cơ Lâu!"

Diệp Phàm đầu đầy mồ hôi lạnh, may mà bản thân đã trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần, gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Bằng không một ngày nào đó sẽ bị vị Chí Tôn cổ đại nào đó đập chết.

Lưu Tiêu nói: "Thể Chất Bảng hạng 2, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!"

Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!

Đây là sự kết hợp giữa Tiên Thiên Đạo Thai đứng thứ 5 và Hoang Cổ Thánh Thể đứng thứ 3!

Lúc trước đã giới thiệu qua, mọi người cũng không bất ngờ khi thấy thứ hạng của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai lại trên cả Hoang Cổ Thánh Thể.
Điều mà bọn họ thật sự ngoài ý muốn, là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai vậy mà không phải thể chất số một.

"Đáng sợ, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai chỉ đứng thứ 2!"

"Bảng xếp hạng này kinh khủng thật!"

"Thể chất số một, đến tột cùng là thể chất khủng bố tới mức nào!"
...

Mí mắt của tất cả tu sĩ đều điên cuồng giật giật.
Con mẹ nó, quá dọa người!

Nhân Tộc thế mà có nhiều thể chất khủng bố đến vậy.

Hoang Cổ Thánh Thể đại thành đều có thể phần nào so bì với cả Đại Đế, thế thì thể chất xếp trên Hoang Cổ Thánh Thể một khi đại thành, liệu có trực tiếp trở thành Đại Đế luôn không?

Nghĩ tới đây, rất nhiều người đều sợ hết hồn.

Chương 482. Ắt sẽ chứng đạo

"Thể chất của Vô Thủy Đại Đế vậy mà không phải mạnh nhất?"

Đại Hắc Cẩu ngẩn ngơ, cảm giác như sắp điên lên.

Nếu theo kiếp trước, Đại Hắc Cẩu là một fan của Vô Thủy.

Trong lòng của hắn, cho dù là gì, Vô Thủy Đại Đế đều sẽ đứng nhất, thổi phồng Vô Thủy, như một fan cuồng.
Thế nhưng quyền uy của vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu – Lưu Tiêu, hắn lại cảm thấy khó có thể phản bác.

Trong nháy mắt, tín ngưỡng của Đại Hắc Cẩu có chút sụp đổ.

"Không đời nào!"

"Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai vốn có nhục thân vô địch của Hoang Cổ Thánh Thể, có đặc tính cận đạo của Tiên Thiên Đạo Thai, sao mà có thể chất nào khác mạnh hơn Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai được chứ."

Cuối đường của Tiên lộ ai tranh phong, vừa thấy Vô Thủy đạo thành không!
Đây là những lời miêu tả chân thật nhất về vị Vô Thủy Đại Đế ấy.
Nhưng lại có người dám nói Đại Đế không phải đệ nhất.

Lấy tính khí của Đại Hắc Cẩu, nếu không phải lời này xuất phát từ miệng Thiên Cơ Lâu chi chủ thần bí khó dò, đổi lại là người bình thường khác, thì hắn đã trực tiếp phun nước miếng đầy mặt đối phương.

Thậm chí còn có khả năng sẽ động thủ.

Lưu Tiêu không để ý đến Đại Hắc Cẩu.

Loại fan cuồng không não này, dù cho ngươi nói như thế nào, hắn vẫn sẽ bảo thủ với quan điểm của mình.
Biện pháp duy nhất, đó là sau khi nói ra thể chất số một, dùng sự thật để làm Đại Hắc Cẩu ngậm miệng lại.

Hắn tiếp tục giới thiệu Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai: "Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, sinh ra ở thời kỳ hoang cổ, có thể gọi là thể chất số một thời hậu hoang cổ."

"Thời đại hoang cổ đến nay, cũng chỉ có một người ra đời mang thể chất này trên người."

"Mà Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai của Vô Thủy Đại Đế thành đạo, tuyệt đối là một trong những Đại Đế mạnh nhất của Nhân Tộc thời hậu hoang cổ."

Nghe thấy Thiên Cơ Lâu chi chủ cũng có thổi phồng Vô Thủy như thế, biểu hiện của Đại Hắc Cẩu mới dễ chịu hơn đôi chút.

Hắn không có chú ý tới cách dùng từ trong lời nói của Lưu Tiêu, Vô Thủy Đại Đế chỉ là một trong những Đại Đế cường đại nhất của Nhân Tộc thời hậu hoang cổ, chứ không phải duy nhất.

Nếu mà hắn chú ý tới điều này, sợ là trong lòng sẽ vô cùng khó chịu.

"Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, thể chất này mạnh bao nhiêu?"

Lưu Tiêu nói: "Vô Thủy Đại Đế mang Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai trong mình, vừa mới chào đời, hắn chính là trời sinh Thánh Nhân."
Trời sinh Thánh Nhân!

Mọi người lộ ra thần sắc hoảng sợ, trong lòng sóng biển ngập trời.
Rất nhiều người, suýt nữa bị hù chết ngay tại chỗ.

Vừa ra đời đã là Thánh Nhân, quả thực là kinh khủng đến mức khiến người khác tê cả da đầu.
Phải biết rằng toàn bộ Bắc Đẩu, sinh linh có ức ức vạn, một con số gần như vô cùng.

Nhưng mà nhiều người tu hành như vậy, Bắc Đẩu đến nay cũng chỉ có mấy vị Thánh Nhân.

Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai vừa ra đời, vạch xuất phát lại chính là vạch đích của ức ức vạn tu sĩ mà không ai sánh bằng.

"Sau khi Vô Thủy Đại Đế được sinh ra, mẹ của hắn, Tây Vương Mẫu lo lắng khởi điểm tu hành của hắn quá cao, lo lắng căn cơ sau này bất ổn, nên đã làm hủy đi không ít đạo hạnh của hắn, để hắn bắt đầu tu luyện như một người bình thường."
???

Mọi người đều là tròng mắt hâm mộ.

Diệp Phàm cũng không ngoại lệ.

Con đường tu luyện của hắn đầy gian truân, đánh nhau tới bán sống bán chết còn chưa thành Thánh Nhân.

Nhưng Vô Thủy Đại Đế bị ghét bỏ chỉ vì tu vi trời sinh quá cao, thế mà lại chém rụng một phần.
Ai ai cũng tức muốn chết.

"Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, khủng bố như vậy!"

"Diệp huynh đệ, nếu ngươi không có lòng tin đánh bại Phách Thể nhất mạch để Chứng Đạo, thì ta kiến nghị ngươi đi trói Thánh Nữ của Dao Trì Thánh Địa lại rồi sinh một hài tử Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, sau này để con trai của ngươi thay ngươi đánh bại Phách Thể nhất mạch."

"Ta kiến nghị Dao Trì Thánh Địa vì tương lai của Nhân Tộc chúng ta, để cho Thánh Nữ của các ngươi thông gia với Thánh Thể Diệp Phàm."

"Tại sao ta không phải là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai cơ chứ?"
...

Trong sự hâm mộ, mọi người đều nghĩ đến Diệp Phàm.

Gia hỏa này, có thể sở hữu một thể chất mạnh mẽ vô biên.

Đến lúc đó, sinh ra một đứa con trai có Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai vô địch, thì hỏi ai còn dám gây chuyện với Diệp Phàm nữa chứ.
Đại Hắc Cẩu tim đập thình thịch.

Chỉ cần có thêm một vị Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, hắn ắt có niềm tin vào Tử Sơn đọc được Vô Thủy Kinh.
Lần này, đến phiên ánh mắt của Cơ Tử Nguyệt phun lửa.

Những người đề nghị, đều bị Cơ Tử Nguyệt dùng tiểu bổn bổn ghi lại.

Lưu Tiêu nói: "Nhục thân khó bề địch lại, pháp lực vô biên, trời sinh tương hợp với đạo!"

"Có thể nói chỉ cần Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai không xuất hiện trên người một con heo, thì dù là người nào có được thể chất này ắt sẽ Chứng Đạo."

Ắt sẽ Chứng Đạo!

So sánh với điều này, toàn bộ đặc tính còn lại của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai đều là cặn bã.
Lời này vừa nói ra, tất cả tu sĩ bên trong Thiên Cơ Lâu ầm ầm chấn động, tê cả da đầu.

"Ắt sẽ Chứng Đạo! Đây là đặc tính khủng bố đến nhường nào!"

Vị Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa không để ý thể diện của mình, lập tức nghẹn ngào gào thét lên.

Mọi người đều chỉ biết Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai rất mạnh, nhưng không nghĩ tới nó lại mạnh đến mức độ này.
Ắt sẽ Chứng Đạo, quả thực là lật đổ toàn bô nhận thức của tất cả tu sĩ.

Ngay cả Cực Đạo Đại Đế nghe được điều này, sợ là cũng lớn tiếng kêu to: Trâu bò.

"Vãi chưởng! Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai kinh khủng thật!"

"Ghê gớm! Nó xứng được xưng là thể chất số một."

"Khủng bố!"
...

Chương 483. Hỗn Độn thể

Không chỉ Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa, rất nhiều tu sĩ đều đang thét chói tai, bị giật mình.

"Tiểu Diệp Tử, ngươi nhất định phải sinh cho ta một thằng nhãi con Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!"

Đại Hắc Cẩu kêu to.

Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai càng lợi hại, chấp niệm của Đại Hắc Cẩu đối với Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai sẽ càng sâu.
Đây không phải là lần đầu hắn giật dây Diệp Phàm trói Dao Trì Thánh Nữ lại.

Lần này, Diệp Phàm cũng động lòng.

Sinh con trai Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, tuyệt đối là chuyện kinh thiên

động địa.
Nói không chừng khả năng mà con trai hắn trở thành Cực Đạo Đại Đế còn cao hơn hắn.
Nhất định thành đạo!

Dạng thể chất tuyệt đỉnh này, làm sao chỉ dừng lại ở việc thành đạo.

Nói không chừng, có thể trở thành Tiên trong truyền thuyết, trở thành kẻ khai sáng ra trang sử mới của vạn cổ.

Kể cả Cơ Tử Nguyệt, lúc này trong lòng cũng có một chút động tâm, có cần làm một đứa Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai hay không.
Thiên Cơ Lâu chi chủ nói nhiều chuyện liên quan tới Hoang Cổ Thánh Thể như vậy, thế nhưng mà Tiểu Diệp Tử của nàng vẫn không hiểu ý.

Nếu muốn để Tiểu Diệp Tử nửa đời sau không xảy ra điềm hung, không bị Phách Thể nhất mạch hoặc Chí Tôn cổ đại giết chết, thì sinh một đứa hài tử Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Không chỉ đám bọn hắn, nhiều người đều hy vọng sẽ có một vị Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai ra đời.
Nếu có thể nhìn thấy phong thái của người sở hữu thể chất vô địch, thì có chết cũng cam lòng.

Giữa Tử Sơn, muôn vàn tu sĩ chỉ vì muốn thấy phong thái của Vô Thủy Đại Đế, cam nguyện chết ở trong đó.
Đến cả thiên kiêu như Cổ Thiên Thư, cũng cam tâm tình nguyện đi theo.

Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai của Vô Thủy Đại Đế trọn đời vô địch, chưa bại một lần.

Lúc còn trẻ, vì thành Đế, có thể tay không chém giết với Đế Binh, kinh khủng tới mức hoa mắt chóng mắt.
Nhắc tới Vô Thủy Đại Đế, ấn tượng đầu tiên của tất cả mọi người chính là vô địch.

Mà nguyên nhân, chính là vì thể chất vô địch Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai đó.

"Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai nghịch thiên như vậy cũng chỉ đứng thứ 2, thế thể chất nào mới là số một?"

Đôi mắt đẹp của Diêu Hi lóe lên, có thần huy bắn ra.

Mọi người nghe vậy, trong lòng rùng mình.

Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai khủng bố như thế mà mới xếp thứ 2, thế thì thể chất số một, sẽ nghịch thiên tới cỡ nào?
A!

Từng ánh mắt, trong nháy mắt đổ dồn lên người Lưu Tiêu.

Tất cả tu sĩ đều mong đợi nhìn sang, thành khẩn muốn biết thể chất số một là gì.
Lưu Tiêu vừa vặn mở miệng: "Thể Chất Bảng hạng 1, Hỗn Độn Thể!"

"Nếu nói Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai ắt thành Đế, vậy thì Hỗn Độn Thể có thể xưng là ắt thành Tiên."
Hỗn Độn Thể!

Chỉ bằng cái tên này, mọi người đều cảm giác một áp lực nặng nề và vô hình đập vào mặt.
Hỗn Độn là cái gì?

Đó là thứ đã tồn tại trước cả lúc khai thiên, là bổn nguyên của vạn vật, là khởi nguồn của vạn pháp.

Có thể xưng hai chữ "Hỗn Độn", cũng đã thấy sự nghịch thiên của thể chất này.
Trong Thiên Cơ Lâu, lập tức im lặng không một tiếng động.
Ngay cả võ giả võ giả Cửu Châu, đều biết hai chữ "Hỗn Độn" này có ý nghĩa như thế nào.
Lấy hai chữ này để đặt tên, e là đã khiến không ít người phải choáng váng.

"Ắt thành Tiên? Trên đời này thật sự có Tiên ư?"

Cùng lúc đó, có nhiều người bỗng nghĩ đến vấn đề này.
Trên thế giới này, thật sự có Tiên trong truyền thuyết sao?

Có một đám Cổ Hoàng và Đại Đế, cũng muốn chờ đợi Tiên lộ mở ra.

Nhưng mà trên thực tế, những tồn tại ngủ say trong Sinh Mệnh Cấm Khu, đều không chắc là có Tiên hay không.
Lúc này, Thiên Cơ Lâu chi chủ nói Hỗn Độn Thể ắt thành Tiên, khiến cho trong lòng của mọi người dậy sóng.
Hỗn Độn Thể!

Ắt thành Tiên!

"Không ngờ Hỗn Độn Thể lại kinh khủng đến vậy!"

Giờ khắc này, mí mắt của Diệp Phàm, Đại Hắc Cẩu cùng với Đoạn Đức đạo sĩ điên cuồng giật giật.

Đủ loại dấu hiệu cho thấy, đại địch của bọn hắn - Diêu Quang Thánh Tử cùng với Hoa Vân Phi đều có được Thôn Thiên Ma Công của Ngoan Nhân Đại Đế.
Mà căn cứ theo tin tức lấy được từ trong mộ mà bọn hắn "khảo cổ", sau khi Thôn Thiên Ma Công thôn phệ bổn nguyên của đủ loại thể chất, có thể sáng tạo ra Hỗn Độn Thể.

"Lâu chủ, thật sự có thể chất Hỗn Độn Thể này hả?"

Diêu Hi không thể không hoài nghi.

Hỗn Độn Thể trong truyền thuyết, nàng có nghe nói qua.

Nhưng kể cả nơi như Diêu Quang Thánh Địa, đều không có ghi chép thông tin Hỗn Độn Thể từng xuất hiện ở thời đại nào cả.
Phảng phất như loại thể chất này, chỉ là thứ mà tu sĩ tưởng tượng ra mà thôi, chứ không hề tồn tại.

"Có!"

Lưu Tiêu đưa ra câu trả lời chắc nịch.

"Có điều, loại thể chất này, từ kỷ nguyên Loạn Cổ đến giờ, chưa từng xuất hiện."

"Có lời đồn rằng có người sở hữu Hỗn Độn Thể, nhưng chỉ là Hỗn Độn Thể thiếu hụt."

"Hỗn Độn Thể chân chính, từ sau kỷ nguyên Loạn Cổ, ở trong phiến thiên địa không trọn vẹn này, vĩnh viễn không thể xuất hiện."

Chương 484. Thiên địa thiếu hụt

Kỷ nguyên Loạn Cổ!

Trong lòng tất cả mọi người nghiêm nghị.
Sau Loạn Cổ mới là Minh Cổ.

Sau Minh Cổ là Thái Cổ.

Sau Thái Cổ là thời đại thần thoại.

Sau khi thời đại thần thoại chấm dứt mới là thời đại hoang cổ.

Giữa chúng, mỗi một thời đại thường sẽ tồn tại ít nhất mười vạn năm.
Thời đại hoang cổ kết thúc, mới đến thời đại hậu hoang cổ ngày nay.

Nhưng mà thời đại hậu hoang cổ bây giờ đã trôi qua qua mười vạn năm.

"Một khoảng thời gian rất dài, vậy mà không có một vị Hỗn Độn Thể chân chính ra đời cơ à?"

"Thiên địa không trọn vẹn?"

Đoạn Đức đạo sĩ cả kinh, mọi người chỉ chú ý đến mấy chữ "kỷ nguyên Loạn Cổ", còn hắn thì nhạy bén bắt được tin tức kinh người trong lời nói của Lưu Tiêu.

"Thiên địa không trọn vẹn?"

Phản ứng lại, mọi người hoảng sợ không thôi!
Câu nói này, bọn họ lần đầu tiên nghe thấy.

"Thiên địa làm sao lại không trọn vẹn chứ? Là thiếu mất thứ gì sao?"

Mọi người há hốc mồm, không hiểu hàm ý của câu này.

Lưu Tiêu gật đầu: "Thế giới này có thiếu hụt."

"Không nói đâu xa, từ thời đại thần thoại cho phép nhiều người đồng thời thành Đế, đến thời đại hậu hoang cổ thì chỉ có một vị Đại Đế đó là Thanh Đế trong mười vạn năm."
"Có thể thấy được, cả thế giới đang từng bước sụp đổ."

"Không phải thời đại này thiếu kỳ tài Chứng Đạo, mà là Chứng Đạo càng lúc càng khó."

Trên thực tế, thế giới không trọn vẹn, mỗi khi có người Chứng Đạo, đều sẽ tạo thành tổn thất đối với thế giới này.
Theo nguyên tác, sau khi Diệp Phàm Chứng Đạo, qua mấy trăm ngàn năm mới có người thứ hai Chứng Đạo.

Thiên địa thật sự đã thiếu hụt!

Mọi người nhất trí tán đồng lời giải thích này của Lưu Tiêu.

Bởi vì từ kỷ nguyên Loạn Cổ đến thời đại hậu hoang cổ ngày nay, dựa theo sự phát triển trong giới tu hành, môi trường thiên địa đang dần suy yếu.

Không nói đâu xa, ngay tại lúc này, Bắc Đẩu bao la rộng lớn, ức ức vạn sinh linh, lại chỉ có vài vị Thánh Nhân.

"Môi trường tu hành vẫn đang suy yếu, là vì thiên địa thiếu hụt sao?"

"Nguyên nhân gì, làm cho thiên địa thiếu hụt, hay là nói thiên địa này vốn dĩ đã thiếu hụt ngay từ đầu?"

"Vãi chưởng, thiên địa thiếu hụt, tàn khuyết không trọn vẹn, vậy thì sau này sẽ xảy ra chuyện gì?"

Mọi người đều đang nghi hoặc.

Thiên địa thiếu hụt, đây là nỗi lo chung của tất cả mọi người.

Đến cả những người lúc trước nghe về hắc ám náo động, cho rằng không liên quan đến mình, bây giờ đều đang âm thầm suy đoán.
Lưu Tiêu nói: "Thiên địa thiếu hụt, nếu không được bù đắp, kết quả cuối cùng, đó là sẽ có một ngày vũ trụ sẽ rơi vào thời đại vô pháp, không thể tu hành."

"Nếu như phát triển đến cuối cùng, toàn bộ vũ trụ sẽ băng diệt, biến thành một vũ trụ cô quạnh không hề có sinh cơ, sinh mệnh sẽ trở thành ngọn lửa cuối cùng."

Vũ trụ tăm tối và huyền bí, các vì sao thì vỡ ra, cạn kiệt và tĩnh mịch, không hề có sinh cơ.
Tưởng tướng đến cảnh ấy, mọi người đều cảm thấy vô cùng hoảng sợ.

Ức ức vạn sinh linh, đều sẽ tiêu vong cùng vũ trụ.
Giờ khắc này, mọi người đột nhiên biến sắc.

Cả thế giới, ngoại trừ những tồn tại trong Sinh Mệnh Cấm Khu đang nhìn chằm chằm Nhân Tộc ra, lại còn có nguy cơ trí mạng như vậy.

Trong tức khắc, mọi người chỉ cảm thấy trong lòng phát lạnh.

Nếu mà để thế giới đang thiếu hụt này qua thêm một khoảng thời gian nữa, không ngờ là sẽ có hậu quả kinh khủng đến thế.
Hơn nữa có thể tưởng tượng, kết quả này tuyệt đối sẽ xảy ra trong một tương lai không xa.

Nguyên nhân là vì thời đại này, đều đã bị nhiều người xưng là thời đại vô pháp.

Sau 2 vạn năm kể từ thời điểm Thanh Đế Chứng Đạo, đến bây giờ thiên địa mới khôi phục lại, bắt đầu tốt trở lại và có thể tiến hành tu luyện.
Đại Hắc Cẩu thấp giọng nói mớ, biểu tình như thể hồi ức.

"Ta từng thỉnh thoảng nghe Vô Thủy Đại Đế nói, hắn muốn bổ thiên."

"Cũng không biết lời này của Vô Thủy Đại Đế, có phải là liên quan đến chuyện thiên địa thiếu hụt như lâu chủ hay không."

Mọi người lần nữa chấn động, Vô Thủy Đại Đế đã từng nói như vậy ư?

Đến bây giờ, hầu như mọi người đều biết, Đại Hắc Cẩu chính là con chó hoang mà Vô Thủy Đại Đế thu nuôi lúc về già.
Hắn không có bị giết chết và làm thịt, không thể không nói là vì có liên quan đến chuyện này.

Bằng không hắn và Đoạn Đức đạo sĩ mấy lần hợp tác đào mộ phần của gia tổ người ta, nếu không phải nể mặt Vô Thủy Đại Đế, thì đã sớm có Đế Binh đánh tới.

Vẻ mặt của Diệp Phàm và Đoạn Đức đạo sĩ bất thiện, nhìn về phía Đại Hắc Cẩu.

Con chó vô liêm sỉ này, tin tức quan trọng như thế, vậy mà chẳng nói cho bọn hắn biết.

"Vô Thủy Đại Đế cũng biết chuyện thiên địa thiếu hụt, còn nói muốn bổ thiên hả?"

Mọi người cả kinh, ngay sau đó liền kích động.

Nếu Vô Thủy Đại Đế đã từng nói như vậy, vậy hắn là có cách giải quyết vấn đề thiên địa không trọn vẹn này.

Nói không chừng Vô Thủy Đại Đế vẫn còn sống như trong lời đồn, sở dĩ không tìm thấy hắn, là vì hắn đang đi bổ thiên.

Đối với Vô Thủy Đại Đế, coi như không phải fan của Vô Thủy, lúc này cũng khẩn thiết hy vọng Vô Thủy Đại Đế có năng lực đó.

Chương 485. Thành tiên trước rồi hãy nói

"Thỉnh giáo lâu chủ, làm sao để bổ thiên?"

Đại Hắc Cẩu không để ý đến ánh mắt như sắp phun lửa của Diệp Phàm và Đoạn Đức đạo sĩ, mà là nghiêm túc nhìn về phía Lưu Tiêu.
Mười mấy vạn năm trước, hắn đã nghe Vô Thủy Đại Đế nói muốn bổ thiên.

Nhưng bây giờ mấy trăm ngàn năm trôi qua, thiên địa vẫn không trọn vẹn. Chứng tỏ Đại Đế vẫn chưa thành công.

Ý định của Đại Hắc Cẩu là, lỡ mà Vô Thủy Đại Đế thực sự tọa hóa và chết, thì hắn cũng muốn hoàn thành nguyện vọng bổ thiên của Vô Thủy Đại Đế.

Bổ thiên!

Hoang Thiên Đế đã và đang làm.

Lưu Tiêu nói: "Muốn bổ thiên, ngươi thành Tiên trước đã rồi tính."

Hắn không có nhiều lời.

Không thành Tiên, không vào Tiên Vực, thì không cần bàn luận về bổ thiên.

Hít hà...

Trong Thiên Cơ Lâu, khắp nơi đều là âm thanh hít lãnh khí.
Bước đầu tiên của bổ thiên, lại là thành Tiên.

Trong bọn họ, Hoang Cổ Thánh Thể Diệp Phàm, Đông Hoang Thần Vương Thể Cơ Hạo Nguyệt, Diêu Quang Thánh Nữ Diêu Hi, Lão Phong Tử nghịch thiên sống đến đời thứ hai, cũng không có lòng tin mình có thể Chứng Đạo thành Đế, chứ đừng nói gì đến thành Tiên.

Kỷ nguyên Loạn Cổ đến bây giờ chí ít đã trôi qua 200 vạn năm, chưa bao

giờ nghe nói có người thành Tiên.

Thời đại thần thoại của Cửu Thiên Tôn, cũng từ việc trảm đạo quả, hóa thành Chí Tôn và ngủ say trong Sinh Mệnh Cấm Khu, không có thành Tiên, Đế Tôn xây Thiên Đình, Bất Tử Thiên Hoàng mà vạn tộc cùng tôn vinh, cũng không có chứng cớ nào chứng minh bọn họ đã thành Tiên cả.

Vô Thủy Đại Đế, vô địch một thời đại, trấn áp Cửu Thiên Thập Địa, làm cho Sinh Mệnh Cấm Khu không dám tác oai tác quái, và rồi chết đi một cách khó hiểu.
Ngoan Nhân Đại Đế, chưa thành Tiên là đã kinh tài tuyệt diễm, xưa nay tài nghệ đứng đầu, có truyền thuyết kể rằng cũng chỉ sống "Tam thế" liền chết, không có thành Hồng Trần Tiên.

Thành Tiên!

Kỷ nguyên Loạn Cổ tới nay, vô số nhân vật tuyệt thế đều đang truy tìm thứ này.

Đừng nói những tu sĩ đang ở trong Thiên Cơ Lâu, xem như Cực Đạo Đại Đế, Thái Cổ Vạn Tộc Hoàng, cũng không có ai dám khẳng định mình có thể thành Tiên.

Bước này của bổ thiên, đã rơi vào ngõ cụt.
Theo thời gian dần trôi, toàn bộ Thiên Cơ Lâu yên tĩnh không một tiếng động.
Lão Phong Tử không nói được một lời.

Sắc mặt của Diệp Phàm thì khó coi.

Đại Hắc Cẩu thì vô cùng tuyệt vọng.

Đoạn Đức đạo sĩ, cắn răng và thở dài.
Quá khó.

Cho dù phong hoa tuyệt đại tới cỡ nào, thành Đế còn không xong, chứ đừng nói gì đến thành Tiên.

"Nếu như có một vị Hỗn Độn Thể ra đời, liệu người đó có thể thành Tiên hay không."

Bỗng nhiên, hai mắt của Cơ Tử Nguyệt sáng lên, kích động nhìn về phía Lưu Tiêu.
Thành Tiên khó!

Nhưng lâu chủ nói, loại thể chất nghịch thiên Hỗn Độn Thể ấy, ắt thành Tiên.
Chỉ cần sinh một vị Hỗn Độn Thể, khẳng định có thể thành Tiên.

Cơ Tử Nguyệt vừa nói xong, ánh mắt của tất cả tu sĩ sáng lên, đồng thời kích động nhìn về phía Lưu Tiêu.

Lưu Tiêu nói: "Ta nói rồi, ở thế giới này còn đang trong tình trạng thiếu hụt, không thể nào xuất hiện Hỗn Độn Thể chân chính."

Diệp Phàm cau mày: "Có người nói Thôn Thiên Ma Công của Ngoan Nhân Đại Đế, nếu có thể thôn phệ bổn nguyên của các loại thể chất mạnh mẽ, sẽ sáng tạo ra Hỗn Độn Thể."

"Chẳng lẽ thứ này cũng không phải là Hỗn Độn Thể chân chính sao?"

Bọn họ vẫn rất kiêng kỵ Hoa Vân Phi đang ẩn trốn, càng muốn vạch trần chuyện Diêu Quang Thánh Tử tu luyện Thôn Thiên Ma Công, là bởi vì tu luyện Thôn Thiên Ma Công đến bước cuối cùng, sẽ cho ra đời loại thể chất nghịch thiên Hỗn Độn Thể.

"Hoa Vân Phi muốn trở thành Hỗn Độn Thể sao?"

"Vãi chưởng! Hiện tại khắp thiên hạ đều đang truy sát Hoa Vân Phi, nếu như hắn có được Hỗn Độn Thể và trở thành Tiên, sợ là sẽ tiêu diệt tất cả đạo thống chính thống đã từng đuổi giết hắn."

"Con bà nó, Thôn Thiên Ma Công của Ngoan Nhân Đại Đế, quá nghịch thiên!"
...

Nghe được tin Thôn Thiên Ma Công còn có công dụng nghịch thiên này, rất nhiều tu sĩ lần đầu nghe thấy đều cả kinh.
Bởi vì kẻ truyền tin Hoa Vân Phi tu luyện Thôn Thiên Ma Công của Ngoan Nhân Đại Đế, có một số người trong bọn họ, hoặc là thế lực sau lưng của những người đó, đều tham dự vào đội ngũ truy sát Hoa Vân Phi.

Một là Hoa Vân Phi đi khắp nơi đào tổ mộ của người ta, thu thập và thôn phệ bổn nguyên của đủ loại thể chất.

Hai là, hắn cũng giống như Diệp Phàm, mọi người đều lấy tiếng trừ gian diệt ác, nhưng thật ra là vì muốn nhìn trộm Thôn Thiên Ma Công.
Lúc này nghe được tin Thôn Thiên Ma Công có thể sản sinh ra Hỗn Độn

Thể, mọi người đều sợ hết hồn.

Hoa Vân Phi bị toàn bộ thiên hạ truy sát, nhưng đã mất tích từ lâu.

Nếu mà ngày nào đó Thôn Thiên Ma Công của Hoa Vân Phi đại thành và quay về tính sổ, thì trong số bọn hắn có rất nhiều người sẽ phải chết.

Lưu Tiêu lắc đầu: "Thôn Thiên Ma Công đến cực hạn, thể chất được sinh ra sau khi thôn phệ vạn chủng thể chất, cùng lắm cũng chỉ có một ít đặc tính của Hỗn Độn Thể mà thôi, chứ không phải phải Hỗn Độn Thể chân chính."

"Hỗn Độn Thể chân chính, cái thế vô địch, là căn nguyên của vạn pháp, là bổn nguyên của vạn đạo, không thể địch nổi."
...

Theo nguyên tác, kết quả sau cùng của Hoa Vân Phi là thân tử đạo tiêu, chỉ có mình Diêu Quang Thánh Tử tu luyện Thôn Thiên Ma Công đến cực hạn. Chính vì như thế, Hỗn Độn Thể của Diêu Quang Thánh Tử cũng không trọn vẹn, bị đập ở cửa ải thành đạo.
Cuối cùng vào thời điểm đạt Chuẩn Đế cảnh, bị Diệp Phàm giết chết.

Lưu Tiêu còn nhớ rất rõ lời Diệp Phàm nói lúc đó: nếu là Hỗn Độn Thể chân chính, kẻ chết chính là hắn.

Chương 486. Loạn cổ tới nay chưa ai thành Tiên

"Thế mà cũng không phải là Hỗn Độn Thể chân chính sao?"

Bọn Diệp Phàm và Đại Hắc Cẩu nghe vậy, không biết nên vui hay nên buồn.

Theo lập trường cá nhân của mình, bọn họ tất nhiên không hy vọng địch nhân của mình trở thành Hỗn Độn Thể cái thế vô địch, thế nhưng đứng trên góc nhìn của sinh linh thiên địa, bọn họ thật sự hy vọng sẽ xuất hiện một vị Hỗn Độn Thể thành Tiên, để bù đắp cho thiên địa thiếu hụt.
Lưu Tiêu tiếp tục nói: "Đừng nghĩ Thôn Thiên Ma Công của Ngoan Nhân Đại Đế mạnh đến thế!"

"Phải biết là Ngoan Nhân Đại Đế, người khai sáng Thôn Thiên Ma Công, cũng không có thành Tiên."

"Bọn Hoa Vân Phi chẳng qua là học Thôn Thiên Ma Công, chuyện mà Ngoan Nhân Đại Đế còn không làm được, thì bọn họ càng đừng hòng làm được."

Tính theo thời gian, bây giờ Ngoan Nhân Đại Đế cùng lắm là đang ở đời thứ sáu hoặc đời thứ bảy, cách cảnh giới Hồng Trần Tiên, còn xa vạn dặm.

Theo nguyên tác, khoảng thời điểm Ngoan Nhân Đại Đế trở thành Hồng Trần Tiên, gần giống với Diệp Phàm.

Bây giờ Ngoan Nhân Đại Đế, mạnh hơn Cực Đạo Đại Đế, nhưng cũng chưa đến mức Hồng Trần Tiên.
Không chỉ Ngoan Nhân Đại Đế, hiện tại toàn bộ thiên hạ, cũng không có một vị Tiên chân chính.

Bây giờ, Vô Thủy Đại Đế chỉ sống hơn trăm ngàn năm, không có thành Hồng Trần Tiên, chắc là đang sống ở đời thứ 3.
Còn về phần Bất Tử Thiên Hoàng và Đế Tôn, cũng chưa có thành Tiên.

Nếu không, Vô Thủy Đại Đế không thể nào giằng co với Bất Tử Thiên Hoàng nhiều năm như vậy.

Vô Thủy Đại Đế cường thịnh trở lại, nếu trong trường hợp chưa thành Tiên, thì không thể nào uy hiếp được Bất Tử Thiên Hoàng.
Tình huống hiện tại, Lưu Tiêu suy đoán tu vi của Bất Tử Thiên Hoàng, chỉ cao hơn Vô Thủy Đại Đế một chút.

Có thể nói nhóm người nghịch thiên nhất của Già Thiên thế giới, phảng phất đang chờ Diệp Phàm vậy, đều cùng nhau thành Tiên vào thời khắc cuối cùng.

Người quan trọng lúc này, vẫn là Diệp Phàm.

Hoa Vân Phi và Diêu Quang Thánh Tử chỉ học được Thôn Thiên Ma Công.

Mà Ngoan Nhân Đại Đế có Thôn Thiên Ma Công, lại có thêm Bất Diệt Thiên Công, hai thứ này gia trì, cũng không giúp nàng thành Tiên.

"Vạn cổ tới nay, có ai thành Tiên chưa?"

Đạo tâm của Diêu Hi bất ổn.

Thành Tiên thật sự khó đến vậy sao?

Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai của Vô Thủy Đại Đế, chưa thành Đế đã là tồn tại cái thế có thể dùng tay không tiếp Đế Binh, nhưng vẫn chưa thành Tiên.
Ngoan Nhân Đại Đế được xưng là người kinh tài tuyệt diễm nhất từ trước đến giờ, dùng Phàm Thể quét ngang thiên hạ và không có đối thủ, cũng chưa thành Tiên.
Độ khó thành Tiên, e là còn khó hơn thành Đế gấp trăm ngàn lần.

"Kỷ nguyên Loạn Cổ tới nay, chưa ai thành Tiên!"

Lưu Tiêu đưa ra câu trả lời khẳng định.

Mặc dù là có người từng tiến vào Tiên lộ, nhưng lại chưa thật sự tiến vào Tiên giới.
Hơn nữa, dù tiến vào Tiên giới, cũng không đồng nghĩa với việc sẽ thành Tiên...
Đừng nghĩ Thôn Thiên Ma Công của Ngoan Nhân Đại Đế lợi hại.

Ngoan Nhân Đại Đế cũng chưa có thành Tiên.

Hai câu này, có thể nói như một gáo nước lạnh.

Vạn cổ tới nay không có ai thành Tiên, đây chính là lý do mà ngươi xem thường Ngoan Nhân Đại Đế ư?
Trong Thiên Cơ Lâu, đều là fan của Ngoan Nhân.

Đại Hắc Cẩu chính là một trong số đó.

Hắn vừa là fan của Vô Thủy, vừa là fan của Ngoan Nhân.

Nếu nói ai khiến Đại Hắc Cẩu nể sợ, thì đó chính là Ngoan Nhân Đại Đế.

Bởi vì thời đại mà Ngoan Nhân Đại Đế vô địch, còn trước cả thời của Vô Thủy Đại Đế.
Hắn từng theo hầu hạ Vô Thủy Đại Đế, đương nhiên biết sự hung tàn của Ngoan Nhân Đại Đế.
Nếu như người khác nói ra lời này, Đại Hắc Cẩu đã sớm mắng chửi.

Nhưng mà Thiên Cơ Lâu vô cùng thần bí, đến cả chuyện của kỷ nguyên Loạn Cổ mà cũng biết, khiến cho trong lòng hắn vô cùng chấn động.
Hắn cũng không biết bí mật của Vô Thủy Đại Đế, đối phương lại có thể thuộc như lòng bàn tay.

Nói không chừng, đối phương là một lão quái vật thành Tiên trước kỷ nguyên Loạn Cổ cũng nên.
Bởi vì có người nói trước kỷ nguyên Loạn Cổ, tu hành đã sớm tồn tại.

Con ngươi đảo một vòng, trong lòng Đại Hắc Cẩu có một ý kiến.

"Lâu chủ, ngươi mới vừa nói bọn Hoa Vân Phi, ý là người tu hành Thôn Thiên Ma Công, không chỉ có mỗi mình Hoa Vân Phi ư?"

Bọn Đại Hắc Cẩu và Diệp Phàm, đã từng hoài nghi Diêu Quang Thánh Tử cũng tu hành Thôn Thiên Ma Công.
Thế nhưng Diêu Quang Thánh Tử ẩn giấu quá sâu, không hề lộ ra tí nanh vuốt gì.

Mặc dù có sự hoài nghi, nhưng bọn họ vẫn chưa tìm được chứng cứ.

Nếu như mượn miệng của lâu chủ tiết lộ chuyện Diêu Quang Thánh Tử cũng tu hành Thôn Thiên Ma Công, thế là có thể giải quyết một đại địch bất thế một cách dễ dàng.

Đại Hắc Cẩu vừa nói xong, trong lòng mọi người căng thẳng.

Thôn Thiên Ma Công quá tà môn, chỉ có mỗi Hoa Vân Phi, cũng đã khiến thiên hạ đại loạn, nhiều người bị Hoa Vân Phi giết chết và hấp thu bổn nguyên.

Nếu như có thêm mấy người nữa, Bắc Đẩu ắt sẽ đại loạn.

Năm đó, Ngoan Nhân Đại Đế giết đến mức tàn khốc, Bất Hủ hoàng triều và Vũ Hóa hoàng triều đều bị một chưởng của nàng làm biến mất khỏi bản đồ Trung Châu.

Rất nhiều thế lực, đều không muốn thấy Ngoan Nhân Đại Đế thứ hai xuất hiện.

Hơn nữa, Thôn Thiên Ma Công còn là một bộ Đế Kinh phải đạp lên ngàn vạn xương cốt để tu luyện.

Chương 487. Ba truyền nhân của Ngoan Nhân Đại Đế

"Có ý gì? Ngoại trừ Hoa Vân Phi của Thái Huyền Phái, còn có người khác

tu luyện Thôn Thiên Ma Công nữa à?"

Người biết Diêu Quang Thánh Tử tu luyện Thôn Thiên Ma Công cũng không nhiều.

Không có mấy ai có thể ngờ rằng, Hoa Vân Phi - bậc kỳ tài ngút trời này, lại là đứa con rơi của Ngoan Nhân nhất mạch.
Sự hiện hữu của hắn, chỉ là đá kê chân cho Diêu Quang Thánh Tử.

"Lâu chủ, cầu phổ cập kiến thức!"

"Hoa Vân Phi còn có đồng loại sao? Lâu chủ mau nói a."

"Hoa Vân Phi vì tu hành mà tàn sát đồng loại, nếu thật sự có một ngày Chứng Đạo, thì đừng trông cậy hắn sẽ bảo hộ Nhân Tộc, chinh chiến cấm khu, tốt hơn hết là cứ tìm và diệt hết cả lũ là được."

Danh tiếng của Ngoan Nhân Đại Đế cũng không tốt.

Thậm chí trong lòng của rất nhiều tu sĩ Nhân Tộc, nàng bị coi là người của ma đạo.
Thôn Thiên Ma Công!

Từ khi Ngoan Nhân Đại Đế khai sáng ra Đế Kinh xuất hiện hai chữ "Ma Công" này, thì đã biết đây là loại Đế Kinh gì.

Hơn nữa, trong số các Cực Đạo Đại Đế từ trước tới nay, Ngoan Nhân Đại Đế là người duy nhất sau khi thành Đế, xử lý những người chưa thành đạo có mặt ở hiện trường.

Một Đại Đế bình thường, cho dù ân oán trước khi thành đạo có sâu tới cỡ nào, thì sau khi thành đạo vẫn sẽ dùng lòng dạ của Đại Đế mà bỏ qua, không truy cứu nữa.

Chỉ có Ngoan Nhân Đại Đế, sau khi thành đạo, cách không tung một chưởng tiêu diệt Vũ Hóa hoàng triều ở Trung Châu.

Nên là người đời, đều cực kì kiêng kị vị Đại Đế này và truyền nhân của nàng.
Còn nữa, Ngoan Nhân Đại Đế làm người quá kiêu ngạo.

Sau khi nàng thành đạo, vì Nhân Tộc làm ra những cống hiến khó có thể ma diệt.

Chẳng qua là vì tính cách của Ngoan Nhân Đại Đế, bên người nàng không có tùy tùng, cho nên những cống hiến mà nàng đóng góp cho Nhân Tộc không được truyền ra ngoài.

Bản thân nàng, cũng sẽ không trắng trợn tuyên dương vì lo rằng người đời không biết đến cống hiến của mình.
Cho nên tuy nàng là Đại Đế kinh tài tuyệt diễm nhất, nhưng danh tiếng lại không hề dễ nghe.
Điều này cũng liên quan đến việc thành đạo giết người lúc trước của nàng.

Phàm là chọc phải nàng, đều sẽ bị giết chết và hấp thu bổn nguyên.

Càng về sau, bởi vì không có những vật liệu như thần kim để luyện chế Cực Đạo binh khí thành Đế khí, và sau đó đã trực tiếp dùng thân thể của bản thân để luyện chế Đế khí, sự hung tàn của Ngoan Nhân Đại Đế, trực tiếp đạt tới tình trạng xưa nay chưa từng có.

Dám xuống tay với chính người của mình, không có mấy ai cho rằng người như vậy sẽ nhân từ với những người khác.

Lưu Tiêu nói: "Ngoan Nhân Đại Đế nhất mạch, hoàn toàn chính xác không chỉ có mình Hoa Vân Phi là truyền nhân."

"Nhìn chung toàn bộ Bắc Đẩu, có 3 người tu luyện Thôn Thiên Ma Công."

Lời này vừa nói ra, mọi người tê cả da đầu.

Ngoài sáng thì có Hoa Vân Phi, giết vô số thiên tài tuấn kiệt để hấp thu bổn nguyên.
Trong tối còn hai người khác, rốt cuộc đã có bao nhiêu người phải chết vì bọn hắn.

"Cái gì? Có ba người?"...

"Ba truyền nhân của Ngoan Nhân Đại Đế, thật là đáng sợ."

"Nổi hết da gà, nếu ba người tu luyện Thôn Thiên Ma Công muốn đại thành, thì phải giết bao nhiêu người mới đủ đây?"
...

Không ai có thể giữ được bình tĩnh.

Cơ Hạo Nguyệt, Khương Dật Phi, thậm chí Diêu Hi cùng với Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa, đều đột nhiên biến sắc.

Ngay cả Lão Phong Tử, trong mắt cũng xuất hiện thần sắc ngưng trọng.

Đây quả thực là đại họa.

Đặc tính của Thôn Thiên Ma Công, đã định sẵn truyền nhân của hắn nhất định phải kích sát thiên tài với đủ loại thể chất thì mới được.

Mà những thể chất mạnh mẽ như Hoang Cổ Thánh Thể của Diệp Phàm, Đông Hoang Thần Vương Thể của Cơ Hạo Nguyệt, chính là chất dinh dưỡng tốt nhất cho truyền nhân của Thôn Thiên Ma Công.

Ai cũng không biết ở trong lòng, truyền nhân Thôn Thiên Ma Công đã giết bao nhiêu thiên kiêu rồi.

"Lâu chủ ngươi nói là Ngoan Nhân nhất mạch!"

"Ngoan Nhân nhất mạch, không phải đã bị tiêu diệt rồi sao?"

Khương Dật Phi cả kinh.

Hoa Vân Phi bị Bắc Đẩu kiêng kỵ như vậy, thiên hạ công phạt.

Còn có một chuyện đó là nhất mạch mà Ngoan Nhân để lại trước đây vô cùng tà ác, giết người ở mọi nơi để hấp thu bổn nguyên, bị thiên hạ cùng nhau đuổi giết.
Trước sức ảnh hưởng của tất cả mọi người, Ngoan Nhân nhất mạch đã bị giết sạch.
Mọi người, cũng đều cho rằng Hoa Vân Phi ngoài ý muốn thu được truyền thừa của Ngoan Nhân.
Lúc này nghe Lưu Tiêu nói như vậy, khả năng cao là Ngoan Nhân nhất mạch vẫn còn tồn tại ngoài kia.
Mọi người đều ngưng trọng.

Nếu mà Ngoan Nhân nhất mạch còn sót lại, thế thì chuyện Hoa Vân Phi nhất định phải làm một cách nghiêm túc.
Hoa Vân Phi, chính là người mà Ngoan Nhân nhất mạch tận lực bồi dưỡng.

Mà năm đó, những người bao vây và diệt trừ Ngoan Nhân nhất mạch, có rất nhiều Hoang Cổ Thế Gia và Thánh Địa đều tham dự.

Lưu Tiêu nói: "Nghiêm túc mà nói, bọn họ cũng không tính là truyền nhân của Ngoan Nhân Đại Đế."

"Sau khi Ngoan Nhân Đại Đế Chứng Đạo, không có thu truyền nhân, cũng

không có tổ kiến môn phái."

"Chỉ là khi còn nhỏ vận mệnh của nàng bi thảm, được những người trong thôn tốt bụng chiếu cố."

"Nên sau khi thành đạo, vì báo ân, Ngoan Nhân Đại Đế đã để lại tuyệt học của mình ở trong thôn xóm đó."

“Ngoan Nhân nhất mạch mà các ngươi hay gọi, thật ra chỉ là hậu đại của thôn mà Ngoan Nhân Đại Đế từng sinh sống.”

"Hành động của bọn họ, có thể nói kỳ thực không có liên quan gì đến Ngoan Nhân Đại Đế."

"Ngoan Nhân Đại Đế có cống hiến khó có thể ma diệt cho Nhân Tộc, nên là ấn tượng của mọi người về Ngoan Nhân Đại Đế, thật ra đã có sự hiểu lầm."

Chương 488. Bí mật của Diêu Quang Thánh Tử

Ngoan Nhân Đại Đế còn chưa chết.

Vẫn đang sống trong Hoang Cổ Cấm Địa, và luôn chú ý đến "Ca ca" Diệp Phàm của nàng.

Nếu thật là truyền nhân của nàng, thì các thế lực ở Bắc Đẩu, làm sao có thể có năng lực tiêu diệt truyền nhân Ngoan Nhân.
Vị Đại Đế bá đạo và ưu việt như thế, làm sao có thể để người ta diệt truyền thừa của mình mà không thèm để ý đến chứ.

Sở dĩ không có xuất thủ, một là vì những hậu nhân của thôn này quả thực đã vượt quá ranh giới, vì tu luyện mà giết người dù không cừu không oán với người ta.

Thứ hai, người mà nàng thiếu ân tình là những người của thôn xóm kia chiếu cố nàng, chứ không phải những hậu đại cách mấy trăm ngàn năm của bọn họ.

"Cái gọi là Ngoan Nhân nhất mạch, chỉ là hậu nhân của thôn mà Ngoan Nhân Đại Đế ra đời thôi sao?"

Tin tức kinh người này, lần đầu tiên mọi người nghe được.
Không ai có thể ngờ rằng, trong chuyện này còn có ẩn tình như vậy.

Thảo nào!

Lúc trước đã có người nghi ngờ, Thôn Thiên Ma Quán của Ngoan Nhân Đại Đế, tại sao không để lại cho truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch.
Thì ra cái gọi là Ngoan Nhân nhất mạch, chỉ là vì báo ân, nên Ngoan Nhân Đại Đế mới để Đế Kinh lại nơi đó.

Những người này, căn bản không có đạt được sự tán thành của Ngoan Nhân Đại Đế.

"Thế thì rốt cuộc người tu luyện Thôn Thiên Ma Quán trừ Hoa Vân Phi ra, còn có những người đó ư?"

Đám người này, căn bản không quan tâm đến việc Ngoan Nhân Đại Đế cống hiến những gì cho Nhân Tộc.

Thứ mà bọn họ quan tâm lúc này, chính là tìm ra người tu luyện Thôn Thiên Ma Công.

Lưu Tiêu nói: "Hiện tại tu luyện Thôn Thiên Ma Công, có Hoa Vân Phi, còn có Lý Tiểu Mạn đi theo bên người Hoa Vân Phi."

Hoa Vân Phi vậy mà truyền Thôn Thiên Ma Công cho Lý Tiểu Mạn?

Diệp Phàm ngẩn người.

Lý Tiểu Mạn chỉ biết bợ đít, Diệp Phàm biết cô người yêu cũ này, không bao giờ cam lòng làm một người bình thường.
Sau khi Hoa Vân Phi bị đuổi giết, liền nhanh chóng chạy đến Thái Huyền Đô gầy dựng mối quan hệ với Hoa Vân Phi.

Chỉ có một mình Lý Tiểu Mạn, là đứng về phía Hoa Vân Phi, đi trốn cùng Hoa Vân Phi.

Lúc này xem ra, không biết có tạo mối quan hệ thành công hay chưa, nhưng Lý Tiểu Mạn đã thuận lợi chiếm được đỉnh cấp Đế Kinh - Thôn Thiên Ma Công vẫn là một sự thành công.

"Lâu chủ, người còn lại thì sao?"

Đại Hắc Cẩu truy vấn.

Lưu Tiêu nói: "Người còn lại, chính là đương kim Diêu Quang Thánh Tử, Diêu Quang Vương tương lai..."

"Hắn công khai thân phận là Diêu Quang Thánh Tử, nhưng, thật ra hắn là truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch."
...
Yên tĩnh!

Trong Thiên Cơ Lâu yên tĩnh như chết lặng, tất cả tu sĩ, đều bị tin tức động trời này làm kinh ngạc.
Đường đường là Diêu Quang Thánh Tử, vậy mà lại là truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch.

Hắn!

Phản bội Diêu Quang Thánh Địa.

Tin tức động trời, khiến trong lòng tất cả mọi người run lên.

Ngoại trừ bọn Diệp Phàm ra, không có ai có thể ngờ rằng người tu luyện Thôn Thiên Ma Công còn lại lại chính là Diêu Quang Thánh Tử.

Đây chính là Thánh Tử của Diêu Quang Thánh Địa đó, là người cầm đầu Diêu Quang Thánh Địa trong tương lai, thế mà lại trở thành truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch trong bóng tối.

"Không thể nào, Diêu Quang Thánh Tử của bọn ta, làm sao lại biến thành truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch chứ."

Diêu Hi là người đầu tiên đứng ra phản đối.

Không làm Diêu Quang Thánh Tử, lại đi làm truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch mà người người kêu đánh, sao có thể chứ?

Nếu là vô ý thu được Thôn Thiên Ma Công, nàng tin tưởng Diêu Quang Thánh Tử sẽ tu luyện.

Nhưng trường hợp trước mắt, không chỉ tu luyện Thôn Thiên Ma Công, mà Diêu Quang Thánh Tử còn phản bội Diêu Quang Thánh Địa, trở thành truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch.

"Diêu Quang Thánh Tử, không thể bị sỉ nhục!"

Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa, mặc dù trong lòng cũng kiêng kỵ Thiên Cơ Lâu sâu không lường được này, nhưng vẫn nghiêm túc đứng ra nói chuyện, đối với tu sĩ bình thường, thì chỉ mang tâm thái hóng chuyện.
Nhưng đối với Diêu Quang Thánh Địa, đây tuyệt đối là chuyện lớn.

Thánh Tử nhà mình trở thành kẻ phản bội, không chỉ đơn giản là làm mất mặt.
Mọi người, đều đang lau mồ hôi thay cho Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa, rất sợ hắn sẽ chọc Lưu Tiêu nổi giận.
Lưu Tiêu nhìn Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa một cái, không nói gì thêm.

Chỉ cần không động thủ, thì sao hắn lại động thủ được.

"Đúng thế, ngày xưa có mấy lần ta gặp phải truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch mai phục, nhắm đến bổn nguyên Thánh Thể của ta."

"Khi đó, ta đã hoài nghi kẻ mai phục giết ta là Diêu Quang Thánh Tử!"

Diệp Phàm vừa hay đứng dậy, nói ra chuyện mà hắn gặp phải.
Chuyện này khiến cho Diêu Hi và Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa biến sắc.

"Ta đã từng gặp phải tình cảnh tương tự, và cũng hoài nghi là Diêu Quang Thánh Tử làm!"

Đông Hoang Thần Vương Thể Cơ Hạo Nguyệt và Cơ Tử Nguyệt của Cơ gia cũng lên tiếng.

Cơ Hạo Nguyệt!

Đông Hoang Thần Vương Thể!

Mà Cơ Tử Nguyệt, ngoại giới cũng suy đoán rằng nàng vốn có thể chất bất phàm.

Bởi vì đủ loại rau dưa rễ má, Cơ gia dường như coi trọng nàng hơn Thần Vương Thể của Cơ Hạo Nguyệt.

Chương 489. Thiên Hoàng Tử tới

Lần này, đám người Diêu Hi biến sắc.

Diệp Phàm và Diêu Quang Thánh Tử không hợp nhau, có khả năng sẽ vu oan giá họa.

Nhưng khả năng Cơ Hạo Nguyệt và Cơ Tử Nguyệt vu oan giá họa rất thấp.

Loại chuyện như vậy một khi bị vạch trần, đó chính là đại chiến giữa Hoang Cổ Thế Gia và Thánh Địa, không một ai dám làm như vậy.

"Diêu Quang Thánh Tử là truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch, không nhận ra luôn!"

"Chỉ có thể nói hắn ẩn giấu quá sâu."

"Diêu Quang Thánh Tử thực sự là âm hiểm mà!"

"Diêu Quang Thánh Địa chuẩn bị xảy ra địa chấn."
...

Tất cả tu sĩ đều không giữ được bình tĩnh.

Đặc biệt là người quen biết Diêu Quang Thánh Tử, lúc này vẻ mặt của họ như thể nghĩ mà sợ.
Ở cùng với người nguy hiểm như thế, một ngày nào đó sẽ bị giết chết và hấp thu bổn nguyên cũng không biết chừng.

"Có lẽ Hoa Vân Phi chính là hỏa lực bị cố ý bại lộ để hấp dẫn sự chú ý của mọi người, mục đích là vì che giấu Diêu Quang Thánh Tử cũng nên."

Đại Hắc Cẩu mở miệng, nói ra suy đoán trước đây của bọn họ.

Diệp Phàm phối hợp, nói: "Lúc Hoa Vân Phi rời khỏi Thái Huyền Đô đã từng không cam lòng nói rằng, hắn chính là một đứa con rơi thì phải."

"Ta đoán, hắn là đang nói mình bị Ngoan Nhân nhất mạch vứt bỏ."

"Nói cách khác, Hoa Vân Phi cũng không phải là truyền nhân thật sự của Ngoan Nhân nhất mạch."

"Hơn nữa trong lúc hắn bị đuổi giết, cũng chẳng thấy người của Ngoan Nhân nhất mạch đến cứu viện hắn."

Hai người một xướng một họa, kể chuyện như đúng rồi.

Tất cả tu sĩ ở đây, đều có loại dự cảm sẽ đại loạn.

Diêu Quang Thánh Địa Thánh Tử là truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch, Diêu Quang Thánh Địa nhất định sẽ phát sinh chấn động.
Bởi vì gần đây đã có lời đồn rằng, Diêu Quang Thánh Chủ muốn truyền ngôi cho Diêu Quang Thánh Tử.
Khi chuyện này vừa bại lộ, Diêu Quang Thánh Địa tuyệt đối sẽ náo động.

"Lâu chủ, xin chỉ giáo!"

Diêu Hi không dám thờ ơ, cung kính hành lễ với Lưu Tiêu.
Nàng và Diêu Quang Thánh Tử không phải là người đi chung đường.

Theo nguyên tác, sau này Diêu Hi cũng sẽ gia nhập Thiên Đình của Diệp Phàm.
"Hoa Vân Phi, đích thị là một đứa con rơi!"

Lưu Tiêu nhìn mọi người.

Ngoại trừ đám người Diệp Phàm ra, những người còn lại đều là bộ dáng kinh hãi gần chết.

Diêu Quang Thánh Tử hẳn là nghịch thiên lắm, nên Hoa Vân Phi mới bị coi là một đứa con rơi.

Phải biết rằng Diêu Quang Thánh Địa có thể so sánh với Hoang Cổ Thế Gia như Cơ Gia, Thái Huyền Phái căn bản không cùng đẳng cấp.
Nhưng mà uy danh của Hoa Vân Phi, cũng không có thua kém vị tuyệt đỉnh thiên kiêu Cơ Hạo Nguyệt này là bao.
Lúc trước còn tung tin vịt Hoa Vân Phi âm thầm giao chiến với Cơ Hạo Nguyệt, kết quả là Cơ Hạo Nguyệt bại.
Hạng người kinh diễm như thế, không ngờ lại bị vứt bỏ.

"Đương nhiên, nghiêm chỉnh mà nói, cũng không hẳn là đứa con rơi."

"Ngoan Nhân nhất mạch tìm tới Hoa Vân Phi, bồi dưỡng từ nhỏ, còn truyền Thôn Thiên Ma Công cho hắn, làm sao có thể vứt bỏ dễ dàng như thế được!"

Trong lòng tất cả tu sĩ rùng mình.

"Còn có ẩn tình?"

Đám người Diệp Phàm biến sắc.
Phải ha.

Trước kia khi Hoa Vân Phi bị bại lộ, bên người của hắn còn có hộ đạo giả.

Và mấy hộ đạo giả đều là cao thủ hơn người.
Trả giá nhiều đến vậy, chưa kể Hoa Vân Phi hắn quả thật kinh diễm, làm sao có thể vứt bỏ hắn đơn giản như vậy được.

"Thôn Thiên Ma Công? Sao địch lại Bất Tử Thiên Công của phụ thân ta!"

Một giọng nói như muốn ăn đòn truyền đến.

"Vạn cổ tới nay, cha ta là mạnh nhất."

"Kể cả Ngoan Nhân Đại Đế, nếu sinh cùng thời với phụ thân ta, ngay cả cơ hội Chứng Đạo, nàng cũng không có."

A!
Mọi ánh mắt dồn về phía âm thanh vang lên.

Lời này vừa nói ra, rất nhiều người trợn mắt nhìn về phương hướng phát ra âm thanh.

Chỉ thấy bên ngoài Thiên Cơ Lâu, có một vị thanh niên anh tuấn với khí chất cao quý dẫn theo một nhóm người đi đến.
Thanh niên này như là Thần Linh chi tử đi lại giữa thế gian, thần quang khắp người nở rộ, ung dung hoa quý.

Trong lúc hành tẩu ở bên ngoài, lòng bàn chân có thụy thải bốc lên, nghìn sợi tử khí.

Chưa bàn những thứ khác, chỉ dựa vào khí chất này, đã khiến cho tất cả mọi người hết sức kinh ngạc trong lòng.

"Là Thiên Hoàng Tử!"

"Vãi chưởng! Thiên Hoàng Tử tới."

Đây rồi, có trò hay để xem rồi.

"Phách lối như vậy, lát nữa để lâu chủ dạy cho hắn cách làm người."

"Vậy mà còn trang bức hơn cả lâu chủ, tiểu bạch kiểm này muốn chết rồi sao?"
...

Thiên Hoàng Tử lên sàn, làm cho tất cả mọi người đều biến sắc.
Võ giả tới từ Cửu Châu, càng hoảng sợ không thôi.

Từ thế giới võ hiệp mà đến, bọn họ chưa từng gặp qua cảnh tượng kinh người như này bao giờ.
Lưu Tiêu cũng đang nhìn Thiên Hoàng Tử.

Trong nguyên tác, trong số các địch nhân của Diệp Phàm, ngoại trừ Diêu Quang Thánh Tử ra, người để cho hắn có ấn tượng sâu sắc nhất chính là Thiên Hoàng Tử này.

Thiên Hoàng Tử vừa sinh ra liền được Tạo Hóa Nguyên Nhãn, sở hữu huyết mạch chi lực đệ nhất thiên hạ lúc bấy giờ.
Phải biết rằng, Bất Tử Thiên Hoàng cũng không phải là sinh vật bình thường.

Hắn đến từ Tiên giới, bản thể là Bất Tử Phượng Hoàng.

Sau khi trở thành Thần Linh được Thái Cổ vạn tộc cùng tôn vinh, huyết mạch của Bất Tử Thiên Hoàng lại tiến thêm một bước, trở nên khủng bố hơn.

Chương 490. Hắc Hoàng độc mồm độc miệng

Thiên Hoàng Tử là con trai trưởng của Bất Tử Thiên Hoàng, dù nói là đệ nhất huyết mạch từ xưa đến nay cũng không quá.

Thậm chí sau này khi bọn địch nhân mà Diệp Phàm gặp phải, không có bất kỳ ai có huyết mạch có thể sánh ngang với Thiên Hoàng Tử.

Nếu bàn về lai lịch, sợ là chỉ có Thanh Đế - thân là Bất Tử Thần Dược Chứng Đạo, mới có thể sánh ngang với gia đình Bất Tử Thiên Hoàng.

Đáng tiếc Thanh Đế sinh không gặp thời, Chứng Đạo trong hoàn cảnh thiên địa ở thời đại hậu hoang cổ này, vật chất bất diệt quá ít, không thể sống đến đời thứ hai.

Bất Tử Thiên Hoàng cho Thiên Hoàng Tử hai con đường để lựa chọn.

Con đường thứ nhất quang minh rực rỡ, hộ đạo giả, tiên trân gì cần có đều sẽ có.

Mà con đường còn lại cũng chỉ có một thanh Bất Tử Thiên Đao, để Thiên Hoàng Tử dùng cây đao này chém rụng Ngộ Đạo Trà Thụ, chặt hết tất cả tiên trân, triệt để đoạn tuyệt con đường thứ nhất.

Mà Thiên Hoàng Tử cuối cùng lựa chọn con đường thứ nhất, lựa chọn vô số tiên trân, cùng với lượng lớn hộ đạo giả.

Điều này khiến cho hắn thiếu đi sự ma luyện, thiếu tâm tính bền bỉ, không có tín niệm mà cường giả vô địch nên có, nên mới bị trảm sát sau này.

Dù vậy, hắn bị Thánh Hoàng Tử, Diệp Phàm, Cơ Tử liên thủ kích sát. Chứ không ai có thể đơn độc giao thủ và đánh chết hắn.

Diệp Phàm!

Diệp Thiên Đế tương lai, Hồng Trần Tiên, đứng đầu trong tam Đế.
Thánh Hoàng Tử!

Con trai trưởng của Đấu Chiến Thánh Hoàng, thiên phú đương nhiên không cần phải bàn, tương lai cũng Chứng Đạo.
Cơ Tử!

Đứa con út của Hư Không Đại Đế, cũng là hài tử có thiên phú cao nhất trong số các người con của Hư Không Đại Đế, nên hắn đã cố ý đưa con trai về Hoàng kim đại thế để Chứng Đạo trong tương lai.

Nhưng muốn kích sát Thiên Hoàng Tử, vẫn cần ba người bọn họ liên thủ với nhau.

Bởi vậy có thể tưởng tượng sự khủng bố của Thiên Hoàng Tử.

Kể cả sau khi Diệp Phàm kích sát Thiên Hoàng Tử, cũng phải thừa nhận Thiên Hoàng Tử rất cường đại, tự nhận thiên phú của mình, không bằng Thiên Hoàng Tử.

Thiên Hoàng Tử bại, là thua do thiếu ma luyện, từ trước đến nay không có quyết tâm.

Nếu mà Thiên Hoàng Tử lựa chọn con đường thứ hai mà Bất Tử Thiên Hoàng cho hắn, ba người bọn họ cũng chưa chắc giết được Thiên Hoàng Tử.

Huyết mạch Bất Tử Phượng Hoàng, cộng với Tạo Hóa Nguyên Nhãn cùng

với đủ loại thần vật cải tạo, sẽ để cho thiên phú của Thiên Hoàng Tử mạnh đến mức không hề thua Hỗn Độn Thể là bao, có thể sánh ngang với Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.

« Tính danh: Thiên Hoàng Tử »

« Thân phận: Bất Tử Thiên Hoàng chi tử, huyết mạch Bất Tử Phượng Hoàng »

« Cảnh giới: Tiên Đài nhị trọng thiên »

« Công pháp tu hành: Bất Tử Thiên Công, Bí tự "Đấu"... »

« Mục đích đến: Thu phục Thiên Cơ Lâu »

Thu phục Thiên Cơ Lâu?

Lưu Tiêu suýt nữa bật cười.

Gia hỏa này quả nhiên rất ngông cuồng, rất tự phụ.

Trăm vạn năm trôi qua, nhưng vẫn chịu ảnh hưởng bởi Bất Tử Thiên Hoàng, cho rằng thời đại bây giờ, vẫn là thời đại mà lão cha hắn vô địch thiên hạ.

Càng tưởng bở rằng, Thiên Cơ Lâu là quả hồng mềm, rất dễ bóp.

Gia hỏa này tốt nhất là đừng có động thủ với Thiên Cơ Lâu, bằng không Lưu Tiêu không ngại giết chết Thiên Hoàng Tử, để cho Bất Tử Thiên Hoàng ra đây và đánh chết luôn một thể.

"Cha ngươi tính là thứ gì!"

"Hang ổ của hắn đều bị Đại Đế tìm được, nắp quan tài bị mở ra, thi thể thì bị vứt như rác."

"Nếu cha ngươi cùng tồn tại chung thời với Ngoan Nhân Đại Đế, nói không chừng đã bị Ngoan Nhân Đại Đế làm thịt từ lâu rồi."

"Cha ngươi lợi hại, là do được sinh đúng thời, gặp ngay một đám phế vật mà thôi."

Giữa Vạn Long Sào, rất nhiều người đều thấy cảnh Vô Thủy Đại Đế lúc tuổi già tìm được mộ của Bất Tử Thiên Hoàng, ném “thi thể” của Bất Tử

Thiên Hoàng như ném rác, sau đó Vô Thủy Đại Đế ngủ lại.

Do đó rất nhiều người đều cho rằng Bất Tử Thiên Hoàng và Vô Thủy Đại Đế đã chết.
Đại Hắc Cẩu không chỉ là fan của Vô Thủy, còn là fan của Ngoan Nhân.

Nghe thấy Thiên Hoàng Tử không nhìn trúng Ngoan Nhân Đại Đế, lúc này liên tục mắng, khiến cho ánh mắt của Thiên Hoàng Tử như muốn phun ra lửa.

"Vô liêm sỉ!"

Thiên Hoàng Tử suýt nữa tức nổ phổi.

Hắn cũng nhìn thấy cảnh tượng kia.

Mặc dù không tin Bất Tử Thiên Hoàng đã chết, nhưng cảnh tượng Vô Thủy Đại Đế ném thi thể của cha hắn, khiến cho ánh mắt của hắn như muốn phun ra lửa.
Đại Hắc Cẩu thật biết cách chọc tức người khác.

Mỗi lần gặp, luôn biết cách làm hắn tức điên.

Hận ý của hắn đối với Đại Hắc Cẩu, thậm chí còn mãnh liệt hơn Thánh Thể Diệp Phàm.
Hắc Hoàng chính là đức hạnh này ư, nói năng chanh chua, luôn biết cách chọc tức người ta.
Đến cả Diệp Phàm lần đầu tiên nói chuyện với nó, cũng muốn giết chết nó.

"Ngươi dám sỉ nhục Thiên Hoàng!"

Không chỉ Thiên Hoàng Tử suýt tức điên, bên cạnh hắn còn có mấy thủ hạ đang phục tùng hắn, ánh mắt cũng nóng lên, sát khí sôi trào.

Bất Tử Thiên Hoàng đối với Thái Cổ vạn tộc mà nói, hắn chính là thần, là Thái Cổ vạn tộc chi chủ.

Coi như Thái Cổ Hoàng hoàng tộc, cũng không dám khinh nhờn Bất Tử Thiên Hoàng, nói ra giọng điệu bất kính như thế.
Mà Nhân Tộc, ở trong mắt Cổ Tộc bọn hắn, chính là huyết thực, là nô lệ.

Về phần Đại Hắc Cẩu, địa vị trong mắt bọn họ còn thấp kém hơn.

Trong lúc Cổ Tộc Cổ Tổ nói chuyện, khí tức Thánh Nhân lan tràn ra, sau

lưng xuất hiện một bàn tay lớn nhắm thẳng đến Hắc Hoàng, muốn tát chết Hắc Hoàng.

Chương 491. Chỉ là một đám súc sinh nửa người nửa thú mà thôi

"Dám động thủ ở Thiên Cơ Lâu!"

Đại Hắc Cẩu cười lạnh không ngớt, lẳng lặng nhìn Cổ Tộc Thánh Nhân động thủ.

Để Thiên Cơ Lâu chi chủ tới thăm dò Thiên Hoàng Tử, đồng thời để Thiên Hoàng Tử thăm dò Thiên Cơ Lâu.
Khí tức Thánh Nhân kinh khủng bạo động, khiến cho vô số tu sĩ run lên, sợ hết hồn.

"Tu vi thật là khủng khiếp!"

Tiểu Tam Tiểu cảm nhận được khí tức Thánh Nhân kinh khủng này, sắc mặt lúc này liền trắng bệch.
Mấy ngàn năm công lực của hắn vừa so với nó, quả là một chuyện tiếu lâm.

Đến cả Hắc Long bên trong Chiến Thần Điện, trước loại khí thế khủng bố này, cũng chỉ là con sâu cái kiến.
Võ giả Cửu Châu, lần đầu tiên chứng kiến được sự kinh khủng của thế giới này.

Loại khí tức này, e là đã đủ đánh bể Cửu Châu thế giới.
Thiên Hoàng Tử cũng không có ngăn cản thủ hạ.

Vị thủ hạ này xuất thủ, vừa hay có thể thử thăm dò thực lực của Thiên Cơ Lâu, không biết có đủ khả năng để bảo hộ loại đồ vật nghịch thiên như Thời Gian Tháp này không.

"Trong Thiên Cơ Lâu nghiêm cấm động thủ!"

"Người vi phạm chết!"

Giọng nói vô cùng bình tĩnh của Lưu Tiêu vang lên.

Đối mặt với Cổ Tộc coi Nhân Tộc là sinh vật cấp thấp, hắn không có hảo cảm gì.

Nếu không phải vì e ngại vi phạm quy củ, thì hắn đã sớm diệt bọn người đó.

"Cái gì?"

Sau một khắc, tùy tùng bên cạnh Thiên Hoàng Tử thét chói tai.

Chỉ thấy bàn tay lớn vừa ra, giống như là bị cuồng phong thổi tan.

“Phù” một tiếng, vị Cổ Tộc Thánh Nhân xuất thủ kia nổ tung ngay tại chỗ, tro bụi cũng không còn.
Cảnh tượng đáng sợ, làm người ta nhìn mà thấy tê cả da đầu!

Một vị Cổ Tổ, tu vi Thánh Nhân, không có chút động tĩnh nào, cứ như thế liền biến mất ở ngay trước mắt.

"Đáng sợ!"

Mí mắt của mọi người điên cuồng giật giật, nhưng lại hưng phấn.

Thiên Hoàng Tử không hề có hảo cảm với Nhân Tộc.

Vừa xuất thế, liền coi khinh Nhân Tộc.

Thấy hắn kinh ngạc, tất cả tu sĩ Nhân Tộc đều thống khoái.

Còn về Hắc Hoàng vô liêm sỉ thấy cảnh này, cũng triệt để kích động.
Một câu nói, liền giết chết một vị Cổ Tộc Thánh Nhân.

Hắn cảm thấy mình có thể tiếp tục chửi tiếp.

"Thiên Hoàng của các ngươi chính là một đống cứt chó!"

Cứt chó!

Đại Hắc Cẩu cảm thấy nói Bất Tử Thiên Hoàng như vậy là đang tự vả mặt mình, lúc này bèn sửa lại.

"À không! Nói hắn là cứt chó thì hơi quá, sao hắn có thể ngang hàng với Cẩu Gia ta được."

"Ngay cả cứt chó cũng không bằng!"

Đại Hắc Cẩu thừa thắng xông lên, dự định giết chết mấy vị Cổ Tộc Thánh

Nhân.
Đương nhiên, nếu có thể thuận tiện giết luôn Thiên Hoàng Tử thì quá tốt.
Lập tức, bọn tùy tùng bên cạnh Thiên Hoàng Tử lần nữa đỏ mắt cả lên.

"Tất cả dừng tay!"

Trong lòng Thiên Hoàng Tử hết sức chấn động, vội vàng ngăn cản đám thủ hạ này.

Trên người hắn có cổ bảo, là phụ thân Bất Tử Thiên Hoàng để lại cho hắn hộ thân.
Mà giờ khắc này, cổ bảo trên người hắn đang điên cuồng chấn động.

Hắn biết điều này có ý nghĩa gì.

Có thể khiến cổ bảo mà Bất Tử Thiên Hoàng để lại đều chấn động, vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu ở trước mắt tuyệt đối là nhân vật cực kì đáng sợ.

"Một đám ngu xuẩn, các ngươi có ngon thì động thủ!"

Hắc Hoàng vẫn đang điên cuồng phỉ báng.

Thiên Hoàng Tử liếc nhìn Hắc Hoàng một cách hung tợn, hạ quyết tâm nếu có cơ hội nhất định phải xử lý con chó này.
Kìm chế cơn giận, hắn sợ bản thân cũng không nhịn được mà động thủ, nhìn về phía Lưu Tiêu.

"Con chó này sỉ nhục Thiên Hoàng mà vạn tộc cùng tôn vinh, các hạ lại tận lực bảo hộ hắn, không sợ chọc phải vạn tộc của bọn ta sao?"

Lời này vừa nói ra, võ giả tới từ Cửu Châu đều dùng ánh mắt bội phục nhìn về phía Thiên Hoàng Tử.

Lợi hại!

Thế mà dám chất vấn lâu chủ.

Nghe khẩu khí này, trong giọng điệu chất vấn còn mang theo uy hiếp.

Đám Tống Khuyết, Thạch Chi Hiên, đều bội phục, giơ ngón cái với Thiên Hoàng Tử.

Hàn quang trong mắt Lưu Tiêu lóe lên, lạnh lùng nói: "Vạn tộc?"

"Chỉ là là một đám súc sinh nửa người nửa thú mà thôi."

"Muốn hạ mã uy, ngươi tìm lộn chỗ rồi."

Thiên Hoàng Tử vốn rất cẩn trọng.

Lưu Tiêu càng cường thế, trong lòng hắn càng không có lòng tin.

Nghe thấy Lưu Tiêu trực tiếp mắng vạn tộc là súc sinh, hắn càng tỏ ra kiêng kỵ.

Những tùy tùng kia tuy cũng lửa giận đầy bụng, nhưng thấy Thiên Hoàng Tử không nói gì, bọn họ cũng không dám xen mồm vào lúc này.

"Hắn nói đúng đó, nếu cha ngươi không có huyết mạch Bất Tử Phượng Hoàng, thì ở cùng thời với Ngoan Nhân, ngay cả tư cách xách giày cho Ngoan Nhân hắn cũng không có."

Lưu Tiêu không phải fan của Ngoan Nhân.

Lời này của hắn cũng không phải đang hạ thấp Bất Tử Thiên Hoàng.
Mà là đang nói sự thật.

Bất Tử Thiên Hoàng là Bất Tử Phượng Hoàng từ Tiên giới rơi xuống hạ giới, huyết mạch nghịch thiên.

Thời kỳ thành đạo, còn sớm hơn Ngoan Nhân Đại Đế, là người Chứng Đạo cuối cùng ở thời đại thần thoại, môi trường thiên địa còn rất tốt.

Cung chính vì thế, thành đạo sớm hơn Ngoan Nhân Đại Đế trăm vạn năm, nhưng sau cùng lúc đột phá Hồng Trần Tiên lại không chênh lệch gì mấy so với Ngoan Nhân.

So với Ngoan Nhân Đại Đế, Bất Tử Thiên Hoàng có thể nói là vô năng.

Chưa bàn đến việc trước một thời, coi như cùng một thời, Ngoan Nhân Đại Đế sẽ không bận tâm đến Bất Tử Thiên Hoàng.

Chương 492. Làm sao ngươi biết?

Bất Tử Thiên Hoàng thành đạo trăm vạn năm, lúc Ngoan Nhân chuẩn bị thành đạo, lão gia hỏa này lại không biết xấu hổ ra tay với Ngoan Nhân Đại Đế, nhưng cũng không làm gì được đối phương.

Lời nói của Đại Hắc Cẩu, quả thật không tính là sỉ nhục Bất Tử Thiên Hoàng.

Mà thành tựu sau này của Ngoan Nhân Đại Đế, nói Bất Tử Thiên Hoàng ngay cả tư cách xách giày cũng không có, đích thị là không hề khoa trương.

"Bất Tử Thiên Hoàng có huyết mạch của Bất Tử Phượng Hoàng ư?"

Bên này, tu sĩ bên trong Thiên Cơ Lâu oanh động.

Bất Tử Thiên Hoàng kinh khủng tới cỡ nào, thì ra là do có căn cơ nghịch thiên.
Bất Tử Phượng Hoàng a!

Đây chính là cổ sinh vật thuộc cấp bậc nghịch thiên sánh vai cùng Chân Long, từ kỷ nguyên Loạn Cổ tới nay đã sớm tuyệt chủng.
Chủng loại này, thành niên đã có thể so với Đế cấp.

"Thảo nào Bất Tử Thiên Hoàng lại sống lâu như vậy."

"Bọn ngu Cổ Tộc vẫn thổi phồng Bất Tử Thiên Hoàng nghịch thiên, là Thần Linh bất tử."

"Còn tưởng rằng là do tu vi của hắn nghịch thiên, hóa ra là vì có huyết mạch Bất Tử Phượng Hoàng, nên mới có thể sống lâu như vậy."
Lưu Tiêu bại lộ căn nguyên của Bất Tử Thiên Hoàng, lập tức khiến cho nỗi sợ của tu sĩ Nhân Tộc đối với Bất Tử Thiên Hoàng đã bớt đi phân nửa."

Cổ Tộc vẫn đang thổi phồng về Thiên Hoàng của bọn chúng, nói là Thần.

Bởi vì xưa nay ghi chép, cho dù là Cổ Hoàng hay là Đại Đế, người sống lâu nhất chính là Bất Tử Thiên Hoàng.
Tất cả mọi người đều cho rằng gia hỏa này đã thành Tiên thật.

Không ngờ nguyên nhân sống lâu như thế, là vì bản thể của hắn chính là Bất Tử Phượng Hoàng.
Chuyện này căn bản chả có gì để khoe mẽ.

Sống được lâu, chẳng qua là nhờ ưu thế huyết mạch mà thôi.
Súc sinh nửa người nửa thú!

Tu sĩ bên trong Thiên Cơ Lâu, suýt nữa đều quỳ dưới chân Lưu Tiêu.

Thái Cổ vạn tộc cao ngạo tới cỡ nào, thậm chí luôn tự cho mình là Thần trước mặt Nhân Tộc.

Sau khi xuất thế, càng không coi Nhân Tộc ra gì, muốn diệt tuyệt Nhân Tộc, đoạt lại các loại bảo địa bị Nhân Tộc chiếm lĩnh.

Mà thế lực Nhân Tộc, kể cả những Hoang Cổ Thế Gia và Thánh Địa, cũng đều kiêng kỵ Cổ Tộc.

Đến nay, ngoại trừ Dao Trì Thánh Địa đứng ra triệu tập một đại hội vạn tộc ra, thì không có bất kì Hoang Cổ Thế Gia hay Thánh Địa nào đứng ra lên tiếng về những hành vi từ xưa tới giờ của Cổ Tộc.

Đủ loại dấu hiệu cho thấy rằng, các Hoang Cổ Thế Gia kia đều đang e ngại Cổ Tộc, không dám tức giận.
Ngay cả bọn Cái Cửu U, cũng muốn nói gì đó.

Không phải bọn họ không có lá gan tiêu diệt Thái Cổ vạn tộc, mà là không có thực lực ấy.

Nhưng vào lúc này, Thiên Cơ Lâu chi chủ vậy mà "gan to bằng trời", gọi Cổ Tộc là súc sinh nửa người nửa thú.

"Lâu chủ vô đối!"

"Lâu chủ mãi mãi là Thần!"

"Lâu chủ mãi mãi là Thần!"

Tất cả tu sĩ, chỉ cảm thấy thống khoái không thôi.

Bởi vì có thể nhìn thấy, những Cổ Tộc Thánh Nhân kia, mặc dù ánh mắt của từng người như phun lửa, như thể ăn trúng con ruồi chết, nhưng lại không dám phát tác.

Thiên Hoàng Tử thường rất kiêu ngạo, nếu mà nghe thấy lời này, đã sớm động thủ.
Coi như không động thủ, e là cũng muốn uy hiếp đối phương, muốn hiệu triệu vạn tộc để diệt đối phương.
Nhưng giờ khắc này, Thiên Hoàng Tử cũng lộ ra gương mặt hoảng sợ, nghẹn ngào gào lên.

"Làm sao ngươi biết được những chuyện này về cha ta?"

Loại dáng vẻ này, quả thực không hợp với hình tượng mà Thiên Hoàng Tử hay tự cho mình là Thần Linh chi tử.
Thất thố!

Đủ loại biểu hiện điên cuồng, hoảng sợ, phức tạp đan xen nhau, xuất hiện ở trên người Thiên Hoàng Tử, pháp lực cả người bạo động.
Trong lòng của hắn, sóng biển ngập trời, kinh hãi gần chết.

Bất Tử Phượng Hoàng!

Bất Tử Phượng Hoàng là bí mật của Bất Tử Thiên Hoàng, trừ người nhà bọn họ ra, căn bản không có người ngoài nào biết bí mật này cả.

Đến cả Thần Tướng tâm phúc mà phụ thân Bất Tử Thiên Hoàng tín nhiệm nhất vào năm đó, cũng không biết Bất Tử Thiên Hoàng là Bất Tử Phượng Hoàng.
Lúc này Lưu Tiêu nói bí mật đó ra, Thiên Hoàng Tử hoảng sợ tột cùng.

"Bất Tử Thiên Hoàng chính là Bất Tử Phượng Hoàng thành đạo!"

Thiên Hoàng Tử vừa thất thố xong, mọi người hít vào một hơi.
Những gì Thiên Cơ Lâu chi chủ nói, vậy mà là sự thật.

Thiên Hoàng Tử không có thừa nhận, nhưng lời của hắn, đã không khác gì thừa nhận.

"Lâu chủ, trong thiên địa có chuyện nào mà ngươi không biết không vậy?"

Không ai mà không chấn động.

Trăm vạn năm trước, chuyện liên quan tới bản thể của Bất Tử Thiên Hoàng, ngay cả sinh vật thời đại kia và bọn thủ hạ của Bất Tử Thiên Hoàng cũng không biết chuyện này.

Thiên Cơ Lâu chi chủ thế mà nói toạc ra.
Có thể nói là ngoài sức tưởng tượng!

Mọi người, càng cảm thấy da đầu như muốn nổ tung.

Bất Tử Thiên Hoàng là sinh linh cuối cùng Chứng Đạo vào thời đại thần thoại, cách nay đã hơn một triệu năm.
Ngoại trừ Cực Đạo binh khí, cho dù là cái gì cũng sẽ bị thời gian ăn mòn.

Nói cách khác, Thiên Cơ Lâu chi chủ biết được bí mật này không phải là từ

trong ghi chép nào hết.

Cùng với chuyện lúc trước Thiên Cơ Lâu chi chủ nói Cực Đạo Đại Đế tự chém một đao để sống.

Rất nhiều người đều suy đoán Thiên Cơ Lâu chi chủ, phải chăng chính là một vị Chí Tôn sống sót từ thời cổ đại?

Chương 493. Bất Tử Thiên Hoàng không bằng Ngoan Nhân

"Bất Tử Phượng Hoàng?"

Điều mà Diệp Phàm thích nhất là ăn các loài sinh vật có huyết mạch mạnh mẽ, nước bọt sắp chảy ra.

Đại Hắc Cẩu, cũng tương tự nước miếng chảy dài, nhìn Thiên Hoàng Tử như thể đang nhìn thức ăn.
Bất Tử Thiên Hoàng "Đã chết", muốn ăn Bất Tử Phượng Hoàng, chỉ có thể ăn Thiên Hoàng Tử.

"Đáng chết!"

Nhìn thấy phản ứng của các tu sĩ xung quanh, Thiên Hoàng Tử biến sắc.
Hắn cũng phản ứng lại.

Lời của mình, chẳng khác nào thừa nhận lời lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói là sự thật.
Chuyện này đối với hắn mà nói, không phải là chuyện tốt lành gì.

Biết huyết mạch của hắn, nói không chừng những địch nhân kia sẽ tìm được nhược điểm để đối phó hắn.

Một ít Thái Cổ vạn tộc, còn có thể sẽ vì chuyện này mà bớt đi sự kính ý đối với phụ thân Bất Tử Thiên Hoàng của hắn.

Bởi vì thân phận đã bị bại lộ, mọi người đều đã biết việc phụ thân hắn có thể sống lâu ở thời đại thần thoại như thế, không phải là vì phụ thân hắn là Đệ Nhất Đế từ cổ chí kim tới nay, mà là nhờ có huyết mạch của Bất Tử Phượng Hoàng.

Quả nhiên!

Thiên Hoàng Tử nhìn lại bên người, phát hiện có thủ hạ đang nhìn về phía hắn, sự kính ý và sùng bái pha lẫn chút điên cuồng trước đó đã giảm đi nhiều.

"Gia hỏa này là quái vật gì, chẳng lẽ hắn là một vị cổ Thiên Tôn từ thời đại thần thoại sống đến tận bây giờ ư?"

Suy nghĩ này vừa lóe lên, Thiên Hoàng Tử cũng không khỏi giật mình.

Cửu Thiên Tôn ở thời đại thần thoại, thời gian thành đạo còn sớm hơn Bất Tử Thiên Hoàng.

Thậm chí là nhờ Cửu Thiên Tôn biến mất, phụ thân hắn mới có thể quật khởi, trở thành Thiên Hoàng mà vạn tộc cùng tôn vinh.
Cửu Thiên Tôn ở thời đại thần thoại, uy danh không hề thua kém phụ thân Bất Tử Thiên Hoàng của hắn là mấy.

Thậm chí ở thời đại hậu hoang cổ này, mỗi một vị tu sĩ đều biết Cửu Thiên Tôn ở thời đại thần thoại, nhưng người biết Bất Tử Thiên Hoàng thì không nhiều cho lắm.

Nếu thật sự là một vị cổ Thiên Tôn ở thời đại thần thoại sống đến bây giờ, thì quả thực có khả năng biết được bí mật bản thể của Bất Tử Thiên Hoàng, cùng với những chuyện mà đối phương nói trước đó.
Lập tức, nỗi sợ mà Thiên Hoàng Tử đối với Thiên Cơ Lâu đã tăng thêm ba phần.

Chỉ cần đối phương không động thủ với hắn, hắn tự nhủ thầm bản thân quyết sẽ không chọc tức đối phương.

Nếu thật sự là một vị cổ Thiên Tôn ở thời đại thần thoại sống đến bây giờ, thì đích thị là không cần nể mặt cha hắn.

Bởi vì đối với người như vậy, kể cả cha hắn cũng không dám xem thường.

Lúc này đây, hắn càng nhớ tới cảnh phụ thân Bất Tử Thiên Hoàng tôn sùng Cửu Thiên Tôn của thời đại thần thoại, nói thẳng chín người đó sáng tạo ra chín loại bí thuật, là thần thông cường đại nhất.

"Nói như vậy, ngươi thừa nhận phụ thân Bất Tử Thiên Hoàng của ngươi, vị Điểu Nhân này không bằng Ngoan Nhân Đại Đế rồi chứ gì?"

Với tư cách là fan Ngoan Nhân, Hắc Hoàng lần nữa nhảy ra.

Đã biết bí mật của Bất Tử Thiên Hoàng, hắn càng cảm thấy Bất Tử Thiên Hoàng không bằng Ngoan Nhân Đại Đế.

Trong lời nói, cũng không hề có chút kính ý gì đối với vị Bất Tử Thiên Hoàng đã từng thống trị Thái Cổ vạn tộc, được coi là Thần Linh này, bất chợt dùng hai chữ "Điểu Nhân" trong lúc nói.

Thiên Hoàng Tử sắp điên lên!

Hắn rất muốn bảo thủ hạ Cổ Tổ thu thập Hắc Hoàng, nhưng bỗng nhớ tới vị Cổ Tổ kia bị Lưu Tiêu diệt chết một cách vô thanh vô tức, hắn lại sợ.

Thế nhưng Hắc Hoàng lại tiếp tục sỉ nhục phụ thân Bất Tử Thiên Hoàng của hắn, khiến cho sát khí trong lòng hắn dâng trào mãnh liệt.
Bất Tử Thiên Hoàng!

Không chỉ là Thần Linh trong mắt Thái Cổ vạn tộc.
Mà còn là Thần Linh trong lòng hắn.

Nói như vậy, chẳng khác nào đang sỉ nhục tín ngưỡng của hắn.

"Dựa vào cái gì, chỉ vì thân phận Bất Tử Phượng Hoàng của phụ thân ta, liền nói phụ thân ta không bằng Ngoan Nhân Đại Đế gì đó ư."

"Phải biết là vào những năm cuối của thời đại thần thoại, coi như là Cực Đạo Đại Đế mà các ngươi hay gọi, cũng chỉ là Thần Tướng thủ hạ của cha ta."

"Ở thời đại thần thoại, ngay cả Cổ Hoàng cũng phải cúi đầu trước cha ta, thống trị trên trời dưới đất."

"Thái Cổ hoàng tộc, vương tộc, Vô Miện Chi Hoàng của Ngân Huyết Cổ Tộc, đều nằm dưới trướng của cha ta."

"Thần Dụ của hắn vừa ra, Vạn Linh không ai dám không theo."

"Hắn trường sinh bất tử vài chục vạn năm, thống trị vũ trụ."

"Cái gì mà Ngoan Nhân Đại Đế, theo ta được biết, cũng chỉ sống một vạn năm mà thôi."
...

Thiên Hoàng Tử miệng không ngừng nói, kể ra từng công tích vĩ đại của Bất Tử Thiên Hoàng, khiến sắc mặt của các tu sĩ hoàn toàn thay đổi, kinh hãi không thôi.

Kể cả Hắc Hoàng, mặc dù đầy mặt coi thường.
Nhưng thật ra nội tâm của hắn, cũng ầm ầm rung động.
Bất Tử Thiên Hoàng xác thực cũng nghịch thiên.

Hắn có rất nhiều kỳ tích, từ kỷ nguyên Loạn Cổ đến thời đại hậu hoang cổ

ngày nay, chỉ bằng vào việc Thái Cổ vạn tộc cùng tôn vinh hắn, coi là Thần Linh, cũng đã khiến người ta phải kinh sợ thán phục.

Những Cổ Tộc này kiêu ngạo và tự phụ đến nhường nào, hắn là một nhân vật tuyệt đỉnh lắm, mới có thể để bọn chúng tôn sùng như Thần Linh.
Hơn nữa trong trăm vạn năm trôi qua, phân lượng của Bất Tử Thiên Hoàng ở trong lòng bọn họ cũng không hề nhẹ đi tí nào.

Chương 494. Đại năng Nam Cung Chính

Thiên Hoàng Tử chỉ dựa vào thân phận con trai của Bất Tử Thiên Hoàng, những Cổ Tộc này vẫn tôn hắn như thiếu chủ.

Thiên Hoàng Tử hoành hành vô kỵ, cho dù trăm vạn năm trôi qua, dư uy của Bất Tử Thiên Hoàng ở trong Thái Cổ vạn tộc vẫn không hề suy giảm tí nào.

Cũng chỉ có Thiên Cơ Lâu chi chủ thần bí, cùng với bọn Hắc Hoàng này xen vào, mới dám chướng mắt Bất Tử Thiên Hoàng.
Chứ bình thường khi có người nhắc tới bốn chữ "Bất Tử Thiên Hoàng", đều dâng lòng kính ý.

"Ngươi biết Thanh Đồng Tiên Điện không?"

"Xưa nay vô số nhân vật cái thế tiến vào đó, muốn vào trong Thanh Đồng Tiên Điện trở thành Tiên."

"Nhưng cho dù là ai tiến vào trong đó, đều là một con đường chết."

Thanh Đồng Tiên Điện!

Mọi người biến sắc.

Đến cả Thiên Hoàng Tử, vẻ mặt cũng ngưng trọng.

Thanh Đồng Tiên Điện không rõ lai lịch, có cơ duyên thành Tiên, truyền thuyết kể rằng nó đã tồn tại trước cả kỷ nguyên Loạn Cổ.
Ở thời điểm Bắc Đẩu còn chưa có Sinh Mệnh Cấm Khu, Thanh Đồng Tiên Điện chính là tuyệt địa đáng sợ nhất thế gian.

Nếu như nói Sinh Mệnh Cấm Khu hiện giờ là cấm khu của tu sĩ bình bình thường, thế thì Thanh Đồng Tiên Điện chính là cấm khu của Cực Đạo Đại Đế.

Thiên Hoàng Tử đến từ thời đại thần thoại, càng biết ở thời đại thần thoại, có Cổ Hoàng tiến vào Thanh Đồng Tiên Điện mà không thấy trở ra.

Hơn nữa hắn còn biết, phụ thân hắn đã từng suy tính vị trí và tìm đến Thanh Đồng Tiên Điện, nhưng cũng chỉ quan sát từ đằng xa, sau cùng vẫn không có bước vào Thanh Đồng Tiên Điện.

"Ta biết Thanh Đồng Tiên Điện, có người nói trong đó có liên quan đến chuyện thành Tiên, là nơi mà xưa nay vô số anh tài cái thế dành cả đời để theo đuổi."

"Chính là nơi mà Thánh Thể Diệp Phàm đạt được Vạn Vật Mẫu Khí!"

"Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc ta, có người nói đã sống sót trở về từ Thanh Đồng Tiên Điện!"

"Đúng vậy, ta cũng nghe nói lúc trước trên thịnh hội Bàn Đào, Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc đã xuất hiện."
...

Nhắc tới Thanh Đồng Tiên Điện, rất nhiều người đều không giữ được bình tĩnh, dồn dập nói ra những tin tức có liên quan đến Thanh Đồng Tiên Điện. Nhờ Thánh Thể Diệp Phàm nhấc lên phong ba ở Bắc Đẩu, Thanh Đồng Tiên Điện lần nữa được tất cả tu sĩ biết đến.

Đặc biệt là Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc, muốn thành Tiên, mời Khổng Tước Vương cùng nhau tiến vào Thanh Đồng Tiên Điện.

Sau cùng thì Nam Cung Chính, từ xưa đến nay chính là người sống sót trở về từ Thanh Đồng Tiên Điện, còn mang về một ít bí mật liên quan tới Thanh Đồng Tiên Điện.

"Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc, Bức Vương đương thời a!!!"

Nghe đến Đại Năng Nam Cung Chính, Lưu Tiêu đều lộ ra ánh mắt khiếp sợ. Thủ pháp trang bức của Nam Cung Chính, trọn đời không kém ai.

Có thể nói là trong giới trang bức, hắn là Bức Vương.

Chỉ là Đại Năng, lại dám xông vào Thanh Đồng Tiên Điện, hô lên cuồng ngôn muốn thành Tiên.
Lúc đó lời tuyên bố của Nam Cung Chính, khiến cả Bắc Đẩu đều chấn động.

Rất nhiều người, thậm chí đều cho rằng Nam Cung Chính muốn từ trong Thanh Đồng Tiên điện thành Tiên trở về.
Hơn nữa cũng đích thật là đã trở về.

Mặc dù không có thành Tiên, nhưng cũng làm cho Nam Cung Chính vượt qua cánh cửa Đại Năng, trở thành Nhân Tộc Vương Giả.
Lưu Tiêu cũng biết, gia hỏa này chiếm được một ít truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế ở trong đó.

Diệp Phàm và Cơ Tử Nguyệt có thể sống sót đi ra ngoài từ Thanh Đồng Tiên Điện, đó là do có Ngoan Nhân tận lực hộ tống.
Nhưng gia hỏa này có thể còn sống đi ra ngoài, tuyệt đối là chuyện mà đến cả Cực Đạo Đại Đế nghe được cũng phải giật mình.

"Lâu chủ, vị Nam Cung Chính này có lai lịch gì, mà lại được ngươi ta xưng là một đời Bức Vương vậy!"

Bên cạnh Lưu Tiêu, Dương Quá, những người trẻ tuổi này vô cùng hiếu kỳ.

Bức Vương à!

Lúc lâu chủ xướng danh Thập Đại Trang Bức Nhân Vật ở Cửu Châu, cũng không có cho bất kì ai mang danh hiệu Bức Vương.

Có thể tưởng tượng người được xưng là Đại Năng Nam Cung Chính, thủ pháp trang bức đã đạt tới một trình độ kinh người.

"Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc, vừa nghe cái tên này thôi đã cảm thấy rất trang bức rồi."

Tiêu Phong cũng không nhịn được cảm thán.

Lưu Tiêu nói: "Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc, muốn thành Tiên."

"Thân mang Đế Thể, chân đạp Thần Tiên!"

"Bàn về trang bức, người này là đương thời đệ nhất!"

Đám Dương Quá dồn dập chấn động.

Đây chính là thế giới Thần Tiên.

Có thể ở trong thế giới này được lâu chủ xưng là trang bức đệ nhất nhân,

tuyệt đối có thủ đoạn bất phàm.

"Thân mang Đế Thể, chân đạp Thần Tiên!"

"Lời này quả nhiên hết sức trang bức!"

Tiêu Phong cảm thán, Trương Tam Phong ghé mắt, chỉ cảm thấy trong nháy mắt Nam Cung Chính vô cùng chất lừ.

"Có cơ hội, nhất định phải lãnh giáo người này mới được."

Bọn Dương Quá, càng lộ vẻ mặt sùng bái.

"Vậy hắn có thành Tiên không?"

Chung Linh tính tình nhiều chuyện, không nhịn được hỏi.

Chương 495. Ngoan Nhân trâu bò

"Về con đường trang bức, hắn đã thành Tiên."

Sau một khắc, Lưu Tiêu nghiêm túc nói: "Thành Tiên cố cơ trăm vạn năm, năm tháng dằng dặc, thương hải tang điền, xuyên qua dòng sông tuế nguyệt, ngưng tụ hồng hoang vũ trụ, thoát khỏi Lục Đạo Luân Hồi, chém hết thiên địa đại đạo, vạn cổ 70 đế, duy ta Nam Cung Chính!"

Lời này vừa nói ra, trong lòng mọi người sững sờ.

Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc, từng nói qua lời này ư?

Lưu Tiêu lại nghiêm túc, nói: "Ở tương lai, trong sách sử cổ xưa không trọn vẹn có lẽ sẽ ghi chép như sau: Ở thời đại tuế nguyệt cổ xưa nào đó khi Chư Thánh còn tranh đấu, loạn thiên động địa, tuyệt đại nhân kiệt đều xuất hiện, Thần Thể, Thiên Yêu Thể, Bá Thể, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, đang hô thiên hoán địa; ở sâu trong đại lục mênh mông còn có ngọn nguồn hắc ám đang ngủ say, mà Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc ở trên sử sách, cũng để lại một câu thơ sâu sắc và nghịch thiên!"

"Nam Cung Đại Tiên, pháp lực vô biên."

"Thân mang Đế Thể, chân đạp Thần Tiên!"

"Cho đến lúc đó, cái tên Nam Cung Chính này sẽ thành một cấm kỵ, không

ai dám đề cập tới."

Hít...

Trong Thiên Cơ Lâu, khắp nơi đều là tiếng hít thở.

Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc ta, ở trong miệng Thiên Cơ Lâu chi chủ hóa ra lại kinh khủng như vậy.
Sau vạn cổ, Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc, đều được ghi chép trong cổ sử không trọn vẹn trong cổ sử.

"Nam Cung đại lão, mãi mãi là Thần của Nhân Tộc!"

"Nam Cung Đại Tiên, pháp lực vô biên.".

"Thân mang Đế Thể, chân đạp Thần Tiên!"
...

Vô số tu sĩ điên cuồng gào thét.

Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc, thế mà lại khiến cho Thiên Cơ Lâu chi chủ tôn sùng như vậy.
Con đường trang bức, lại là đương đại đệ nhất nhân.

Sau vô số tuế nguyệt, lại trở thành một nhân vật cấm kỵ, không thể đề cập đến.
Đây là người lợi hại đến cỡ nào!

"Thanh Đồng Tiên Điện, ngươi muốn nói cái gì?"

Trong lòng Thiên Hoàng Tử không ngừng dậy sóng, ánh mắt sắc lẻm nhìn về phía Hắc Hoàng.
Trong Nhân Tộc, lại có người sống sót trở về từ Thanh Đồng Tiên Điện.

Phải biết rằng ở thời đại thần thoại, Cổ Hoàng vào Thanh Đồng Tiên Điện cũng chỉ là một con đường chết.
Về phần Lưu Tiêu dành mấy lời này cho Nam Cung Chính, hắn thấy đây chỉ mang hàm ý trêu đùa.

Đại Năng?

Đó chẳng phải là cái gai mắt gì, trở tay liền có thể giết.

Tu luyện mấy nghìn năm mà mới chỉ Đại Năng, quả thực là phế vật.

"Nói về Ngoan Nhân Đại Đế đi, làm sao nàng đến Thanh Đồng Tiên Điện được?"

Trong lòng Thiên Hoàng Tử âm thầm tự nhủ, cũng âm thầm nhớ kỹ cái tên Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc này.
Có cơ hội, nhất định phải trói tên Nam Cung Chính này lại, tỉ mỉ hỏi một chút chuyện liên quan tới Thanh Đồng Tiên Điện.
Những người khác, từng lỗ tai dựng lên.

Thanh Đồng Tiên Điện quá thần bí.

Thần bí đến nỗi trăm vạn năm vẫn là tuyệt địa ở Bắc Đẩu, nhiều người đều chỉ biết cái tên này.
Lúc này nghe Đại Hắc Cẩu nhắc, mọi người đều hy vọng có thể nghe được một vài bí mật liên quan đến nó.

Khi xưa Dao Trì Thánh Địa mở hội Bàn Đào, tuy rằng Nam Cung Chính có nói không ít chuyện liên quan đến Thanh Đồng Tiên Điện.
Thế nhưng trong bọn họ, cũng không có mấy người có tư cách được mời đến tham gia thịnh hội Dao Trì Bàn Đào.

Đại Hắc Cẩu nói: "Ngoan Nhân Đại Đế đã từng tiến vào Thanh Đồng Tiên Điện và bị nhốt, cuối cùng hắn dùng một chưởng đánh xuyên Thanh Đồng Tiên Điện, trở ra từ trong Thanh Đồng Tiên Điện."

Ùng ùng!

Những người biết về Thanh Đồng Tiên Điện, lúc này như sấm rền bên tai, bị sốc và hoảng sợ.
Ngoan Nhân Đại Đế, thế mà đã từng tung một chưởng đánh xuyên Thanh Đồng Tiên Điện.

"Thật là mạnh!"

"Quá nghịch thiên, Ngoan Nhân Đại Đế!"

"Ngoan Nhân Đại Đế mãi mãi là Thần!"

Tất cả tu sĩ điên cuồng hô to, con mắt lộ ra vẻ cuồng nhiệt.

Tuyệt địa mà đến cả Cổ Chi Đại Đế cũng phải bỏ mình, lại bị một chưởng của Ngoan Nhân Đại Đế đánh xuyên.
Đại Hắc Cẩu nói xong, dùng ánh mắt cầu trợ giúp nhìn về phía Lưu Tiêu.

Bởi vì đối với Ngoan Nhân Đại Đế, hắn không biết nhiều cho lắm.

Chỉ biết là Ngoan Nhân Đại Đế là Nhân Tộc Đại Đế tuyệt diễm nhất từ xưa đến nay.

Coi như là Vô Thủy Đại Đế mà hắn tôn kính nhất, cũng không kinh diễm bằng Ngoan Nhân Đại Đế.

Chuyện liên quan tới Thanh Đồng Tiên Điện mà hắn mới nói, hắn đoán được là nhờ kết hợp giữa chuyện của Nam Cung Chính và của Diệp Phàm. Muốn triệt để đặt Bất Tử Thiên Hoàng dưới chân Ngoan Nhân Đại Đế, vẫn phải dựa vào lâu chủ mới được.

Bởi vì giờ khắc này lâu chủ ở trong mắt Hắc Hoàng, cũng là một đồng đạo của hắn, fan của Ngoan Nhân...
Ngoan Nhân Đại Đế bị nhốt ở trong Thanh Đồng Tiên Điện, sau đó lại dùng một chưởng đánh xuyên nó?

Thiên Hoàng Tử trợn mắt ngoác mồm.

Bên cạnh những Cổ Tổ Thánh Nhân bên cạnh hắn, mỗi một người đều đang điên cuồng hít lãnh khí.

Thanh Đồng Tiên Điện là nơi nào, phỏng chừng ở thời đại này, không có mấy người có quyền lên tiếng lớn hơn Cổ Tộc đến từ thời đại thần thoại như bọn hắn.

Ở thời đại thần thoại, số lần Thanh Đồng Tiên Điện xuất hiện còn nhiều hơn bây giờ.

Tuy nhiên, chỉ cần Thanh Đồng Tiên Điện xuất hiện, nhất định sẽ kéo theo một lượng lớn cao thủ tuyệt thế bỏ mình, thậm chí Cổ Hoàng, đều đã từng có một vài vị phải mất mạng ở trong đó.

Chương 496. Chỉ là kẻ bị bỏ rơi

"Khoác lác!"

"Thanh Đồng Tiên Điện đó là nơi nào, Cổ Hoàng cũng phải bỏ mạng."

"Ngươi nói với bản hoàng tử Ngoan Nhân sống sót trở về từ trong đó."

"Còn đánh xuyên Thanh Đồng Tiên Điện, ngươi phóng đại hơi quá rồi đó."

Phản ứng lại, Thiên Hoàng Tử lập tức cho rằng Đại Hắc Cẩu đang lừa hắn.

Thanh Đồng Tiên Điện mà cha hắn Bất Tử Thiên Hoàng cũng không dám vào, lại bị Ngoan Nhân Đại Đế một chưởng đánh xuyên, chuyện này có thể sao?

"Chuyện mà Bất Tử Thiên Hoàng không làm được, là Ngoan Nhân Đại Đế không làm được ư?"

"Vãi! Ngươi lấy đâu ra cái logic này vậy."

"Chuyện Thanh Đồng Tiên Điện bị Ngoan Nhân Đại Đế tung một chưởng đánh xuyên đã truyền khắp thiên hạ, cũng không phải là Hắc Hoàng khoác lác đâu, mà là đích thân Đại Năng Nam Cung Chính của Nhân Tộc ta kể lại."

"Ngoan Nhân Đại Đế kinh diễm vạn cổ, tài nghệ từ cổ chí kim đến nay là đệ nhất nhân, chuyện mà Bất Tử Thiên Hoàng không làm được, Ngoan Nhân Đại Đế làm được, thì có vấn đề gì chứ?"
...
Trong Thiên Cơ Lâu, fan của Ngoan Nhân cũng không chỉ có mỗi mình Đại Hắc Cẩu.
Đoạn Đức, cùng với rất nhiều tu sĩ, đều là fan của Ngoan Nhân.

Hơn nữa hiện tại, người được tranh luận là Bất Tử Thiên Hoàng mà Nhân Tộc ôm địch ý cực lớn.
Coi như không phải là fan của Ngoan Nhân, lúc này cũng sẽ đứng về phía Hắc Hoàng.

"Bọn fan của Ngoan Nhân này đúng là quá đáng mà!"

Cổ Tổ bên cạnh Thiên Hoàng Tử không nhịn được nói.

Trong trường hợp hai Đại Đế không gặp nhau, ai thổi phồng ghê hơn, thì người đó càng lợi hại hơn.

"Lâu chủ, ngươi nói câu công đạo xem nào!"

Thiên Hoàng Tử không nhịn được nhìn về phía Lưu Tiêu đầy uy tín này.

Sau khi biết Lưu Tiêu nhiều khả năng là một vị cổ Thiên Tôn ở thời đại

thần thoại, hắn vẫn cực kì tin tưởng lời nói của Lưu Tiêu.
Hắn cũng không hy vọng xa vời rằng Lưu Tiêu sẽ bênh cha mình, nhưng chỉ cần nói lời công đạo là được.

"Lâu chủ, ngươi nói cho gia hỏa này, Ngoan Nhân Đại Đế đến tột cùng là bỏ xa Bất Tử Thiên Hoàng mấy con phố."
Đại Hắc Cẩu cũng nhìn về phía Lưu Tiêu.

Lưu Tiêu nói: "Khi Ngoan Nhân Đại Đế sống ở đời thứ hai lúc về già, hoàn toàn chính xác đã từng tiến vào Thanh Đồng Tiên Điện và bị vây chết ở trong đó không thể nào đi ra."

Quả nhiên!

Ngoan Nhân Đại Đế sống tới ba đời!

Diệp Phàm đã sớm có suy đoán, nghe được những gì mà Lưu Tiêu nói, càng thêm tin tưởng vào suy đoán trong lòng mình.

"Chẳng qua chỉ là đang bị nhốt ở trong Thanh Đồng Tiên Điện, Ngoan Nhân Đại Đế nghịch thiên sống ba đời, trở về trạng thái đỉnh phong."

"Trong thời điểm ở nơi đó, Ngoan Nhân Đại Đế dựa trên Thôn Thiên Ma Công, sáng chế ra Bất Diệt Thiên Công càng kinh khủng hơn, cởi hết Ma Khu, sinh ra Tiên Thai, khiến hắn tiến bộ thần kỳ, tiến vào cánh cửa Tiên đạo."

"Cuối cùng một chưởng đánh xuyên Thanh Đồng Tiên Điện, tiêu sái rời đi."

Nghịch thiên sống ba đời.

Sáng chế Bất Diệt Thiên Công còn nghịch thiên hơn Thôn Thiên Ma Công.
Đánh xuyên Thanh Đồng Tiên Điện.

Hành động vĩ đại này của Ngoan Nhân Đại Đế, làm cho tất cả mọi người run lên trong lòng.

Kể cả Thiên Hoàng Tử, vẻ mặt cũng không khỏi chấn động.

Xem như bản thân không muốn thừa nhận Ngoan Nhân Đại Đế vượt qua phụ thân Bất Tử Thiên Hoàng của hắn, nhưng Ngoan Nhân Đại Đế tuyệt đối có tư cách ngồi ngang hàng với cha hắn.

Đại Đế bình thường, trên cơ bản đều chỉ có thể sống một đời.

Muốn sống đời thứ hai, cũng chỉ có thể nhờ vào Bất Tử Thần Dược.

Sống ba đời, dựa theo kiến thức của hắn, chưa từng nghe nói có Đại Đế nào làm được.

Đến cả thời đại thần thoại là thời kỳ tu hành cường thịnh, cũng chưa từng nghe qua có vị Đại Đế nào giống như thế.
Hơn nữa với tư cách là con trai của Bất Tử Thiên Hoàng, thứ hắn biết được càng nhiều.

Sống mấy đời liên tiếp, trên cơ bản sẽ mở ra cánh cửa thành Hồng Trần Tiên.
Thiên Hoàng Tử im lặng.
Nếu thật sự đặt hai người ở cùng một thời, ai kinh diễm hơn ai quả thật là khó nói.
Mặc dù không nguyện ý thừa nhận.

Nhưng phụ thân của hắn có thể có thành tựu như vậy, đích thị là nhờ vào huyết mạch Bất Tử Phượng Hoàng.
Lúc này, Lưu Tiêu trở về chủ đề chính, nói tiếp chuyện Diêu Quang Thánh Tử và Hoa Vân Phi lúc trước.

"Mặc dù Hoa Vân Phi được xưng là đứa con rơi, nhưng bởi vì Ngoan Nhân nhất mạch bồi dưỡng hắn, mục đích là vì phục vụ cho truyền nhân của Bất Diệt Thiên Công."

"Đợi Thôn Thiên Ma Công của hắn tu luyện đến một mức độ nhất định, sẽ để truyền nhân của Bất Diệt Thiên Công - Diêu Quang Thánh Tử hút khô hắn, cuối cùng tạo ra Hỗn Độn Thể."

Đây chính là vận mệnh của Hoa Vân Phi.

"Thật là độc ác!"

"Quá thảm!"

"Hoa Vân Phi vậy mà chỉ là rau hẹ, mục đích là vì phục vụ cho Diêu Quang Thánh Tử."
...

Lời này vừa nói ra, rất nhiều tu sĩ cũng bắt đầu đồng tình với Hoa Vân Phi.
Vốn tưởng rằng bị Ngoan Nhân nhất mạch nhìn trúng, là cơ duyên bất thế.

Ai ngờ đâu đó căn bản là một cái hố, bị bồi dưỡng như rau hẹ.

Lúc này bị vứt bỏ, không chỉ trợ giúp chính chủ Diêu Quang Thánh Tử thu hút sự chú ý, mà còn muốn dựa vào hắn để có thêm cơ hội hấp thu nhiều bổn nguyên hơn, đợi đến lúc chín muồi rồi thu gặt.

Chương 497. Bí mật của Ngoan Nhân nhất mạch

"Ngoan Nhân nhất mạch quá độc ác!"

"Diêu Quang Thánh Tử không ngờ lại âm hiểm như thế, vẫn trốn sau màn."

"Diêu Quang Thánh Tử? Sau ngày hôm nay, để coi kết cục của hắn sẽ như thế nào."

"Lâu chủ, tại sao Hoa Vân Phi không phản kháng, không nói ra hết thảy chuyện này?"

Có người nghi hoặc.

Tại sao Hoa Vân Phi không công khai chuyện này, bại lộ Ngoan Nhân nhất mạch.
Dựa vào cừu hận của tất cả tu sĩ đối với Ngoan Nhân nhất mạch, tuyệt đối sẽ bao vây và tiêu diệt.

Lưu Tiêu lắc đầu: "Hoa Vân Phi không phải không muốn công khai chuyện này."

“Điểm đầu tiên, hắn cũng không có chứng cứ chứng minh là truyền nhân Bất Diệt Thiên Công chính là Diêu Quang Thánh Tử."

"Công khai chuyện này, hắn cũng không biết nên bắt đầu công khai từ đâu."

"Lỡ mà chẳng may, Thái Huyền Phái có lẽ sẽ không chịu nổi lửa giận của Diêu Quang Thánh Địa."

Mọi người gật đầu.

Thái Huyền Phái tuy cũng là một đại phái.

Nhưng so với Diêu Quang Thánh Địa, căn bản không cùng đẳng cấp.

Mặc dù Diêu Quang Thánh Địa không có một vị Cực Đạo Đại Đế nào, nhưng bọn hắn đã có Đế Binh, so với những Thánh Địa có Đại Đế, không thua kém gì mấy.

"Còn có một điểm nữa, Hoa Vân Phi cũng tự phụ."

"Hắn muốn phản kích, mượn Ngoan Nhân nhất mạch áp lực, phản kích truyền nhân của Bất Diệt Thiên Công."

"Nếu có thể thành công, Thái Huyền Phái chắc chắn sẽ chân chính quật khởi."

Trong lòng mọi người rùng mình.

Hóa ra là Hoa Vân Phi đang đi nước cờ hiểm, muốn nhân cơ hội này triệt để trưởng thành, chấn hưng Thái Huyền Phái.
Hắn vẫn chưa hề từ bỏ.

Không có vì chuyện bị Ngoan Nhân nhất mạch vứt bỏ, bị coi là rau hẹ mà cam tâm chịu đựng, trái lại dã tâm còn bừng bừng.

Lưu Tiêu nói: "Còn nữa, coi như Hoa Vân Phi tiết lộ chuyện này."

"Nhưng trước khi Ngoan Nhân nhất mạch bị thiên hạ bao vây và diệt trừ, thì Thái Huyền Phái nhất định sẽ bị Ngoan Nhân nhất mạch diệt trước."

"Dù sao ngay bây giờ, chuyện hắn tu luyện Thôn Thiên Ma Công đã bại lộ lâu như vậy, cũng không có Hoang Cổ Thế gia và Thánh Địa nào thật sự ra tay với hắn."

"Hắn hiểu rõ Hoang Cổ Thế Gia và Thánh Địa là dạng đức hạnh gì hơn các ngươi nhiều."

"Không có lợi ích, những Hoang Cổ Thế Gia và Thánh Địa ấy làm sao có chuyện đi liều mạng."

Mọi người âm thầm tặc lưỡi.

Lá gan của Thiên Cơ Lâu chi chủ lớn thật.

Lúc trước nói Thái Cổ vạn tộc là súc sinh nửa người nửa thú, hiện tại lại trực tiếp công kích Hoang Cổ Thế Gia và Thánh Địa, quả thực là nói tới ai liền nói thẳng về người đó.

Cho dù thế lực của ngươi khổng lồ như thế nào, không cho tí mặt mũi nào.

"Ngoan Nhân nhất mạch đã phát triển đến mức có thể diệt Thái Huyền Phái rồi sao?"

Có người cả kinh, hoảng sợ không thôi.

Phải biết rằng, ngoại trừ Thánh Địa và Hoang Cổ Thế Gia ra, Thái Huyền Phái đã được coi là đỉnh cấp thế lực ở Bắc Đẩu tinh vực.
Bây giờ, Thái Huyền Phái ra đời tuyệt thế Đại Năng Lý Nhược Ngu, uy thế không gì sánh bằng.

Tuy là như vậy, Hoa Vân Phi vẫn lo rằng sau khi chuyện này bị bại lộ, Thái Huyền Phái sẽ bị Ngoan Nhân nhất mạch tiêu diệt.

"Ngoan Nhân nhất mạch, mạnh hơn những gì mà các ngươi tưởng tượng."

Diệp Phàm nói, nhìn về phía Diêu Quang Thánh Nữ.

Bởi vì căn cứ theo suy đoán của bọn họ, Ngoan Nhân nhất mạch đã để mắt tới Diêu Quang Thánh Địa.
Coi Thánh Địa thành chất dinh dưỡng, đang không ngừng hấp thu.

Thậm chí bọn họ đều cho rằng một ngày nào đó ở tương lai, Diêu Quang Thánh Địa có thể sẽ xuất hiện biến hóa bất ngờ, trở thành Ngoan Nhân nhất mạch thế lực cũng nên.

Mấy lần hắn giao phong với Ngoan Nhân nhất mạch, đương nhiên biết trong Diêu Quang Thánh Địa, thật ra có rất nhiều trưởng lão đều là người của Ngoan Nhân nhất mạch.

Diêu Hi và Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa, càng nghe càng ngưng trọng.

Lúc Thiên Hoàng Tử tới, bọn họ đã sắp xếp người truyền tin, đưa tin tức này truyền về Diêu Quang Thánh Địa.
Nếu không phải chuyện liên quan tới Diêu Quang Thánh Tử còn chưa nghe xong, thì bọn họ đều đã quay về Diêu Quang Thánh Địa từ lâu rồi.

Lưu Tiêu gật đầu, nói: "Ngoan Nhân nhất mạch, hoàn toàn chính xác không thể khinh thường."

"Những năm gần đây, người của nhất mạch này trốn ở Diêu Quang Thánh Địa, coi Diêu Quang Thánh Địa như chất dinh dưỡng, đang không ngừng

lớn mạnh."

"Dùng một Thánh Địa như thổ nhưỡng, có thể tưởng tượng thế lực bây giờ của bọn họ đã lớn mạnh đến mức nào."

Hít...
Khắp nơi đều là tiếng hít thở.

Ngoan Nhân nhất mạch gan to bằng trời, vậy mà xem Diêu Quang Thánh Địa như thổ nhưỡng.
Lúc này, cả người Diêu Hi ngớ ra, lộ ra thần sắc hoảng sợ.

"Lâu chủ, xin hỏi lời này của ngươi có thật không?"

Diêu Hi đã thất thố.

Đã không còn tự tin và thong dong như trước.

Nghe ý của lâu chủ, như thể là Diêu Quang Thánh Địa đã bị Ngoan Nhân nhất mạch lẻn vào.
Diêu Quang Thánh Địa, đang đối mặt với nguy cơ bị tiêu diệt.

Không chỉ Diêu Hi.

Kể cả Cơ Hạo Nguyệt và Khương Dật Phi đều có chút biến sắc.

Đường đường là Thánh Địa, lại bị người ta lẻn vào đến mức này mà lại không hề hay biết gì, thủ đoạn của Ngoan Nhân nhất mạch quả thực cao minh.
Nếu như để mắt tới gia tộc bọn họ, có lẽ kết quả cũng không khác gì Diêu Quang Thánh Địa cho lắm.

Chương 498. Bị lộ rồi

Lưu Tiêu nói: "Thánh Tử của các ngươi đều là truyền nhân của người ta, ngươi nói đây là thật hay giả?"

Ánh mắt vừa quét tới, Lưu Tiêu lại lạnh lùng nói: "Không chỉ mỗi Thánh Tử của các ngươi đâu."

"Mà ngay cả binh khí Cực Đạo binh khí Long Văn Hắc Kim Đỉnh của các ngươi, cũng bị Ngoan Nhân nhất mạch nắm giữ."

Oanh!

Lời này vừa nói ra, như lôi đình hàng thế, đinh tai nhức óc.
Cực Đạo binh khí!!!

Đây tuyệt đối là mệnh mạch của Thánh Địa, là thứ trọng yếu nhất.

Các Hoang Cổ Thế Gia và Thánh Địa có thể trường tồn tới bây giờ, là nhờ có Cực Đạo binh khí có thể uy hiếp chư địch.
Mất Cực Đạo binh khí, thì Hoang Cổ Thế Gia cũng sẽ cận kề với tình cảnh diệt môn.

"Không thể nào!"

Diêu Hi trực tiếp thét ầm lên.

Tin tức này quá rung động, để cho tâm tình của nàng không kìm chế được.

"Giống với suy đoán của chúng ta!"

Người rung động còn có bọn Diệp Phàm.

Mỗi một câu mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói, bọn họ đều đã từng suy đoán như thế.
Lúc này vừa được nghiệm chứng, bọn họ cũng không thể bình tĩnh.

Người khác, càng cảm thấy da đầu như sắp nổ tung.

Nếu Long Văn Hắc Kim Đỉnh của Diêu Quang Thánh Địa bị người của Ngoan Nhân nhất mạch nắm giữ, đây tuyệt đối là đại sự kinh thiên động địa.
Lưu Tiêu nói: "Ngoan Nhân nhất mạch, từ rất lâu đã nhìn chằm chằm vào Diêu Quang Thánh Địa."

"Bởi vì binh khí Long Văn Hắc Kim Đỉnh của các ngươi, là binh khí duy nhất có nhiều tiềm lực trở thành Cực Đạo binh khí nhất, nhưng tại vì chưa có Cực Đạo Đại Đế ra đời, nên nó không thể trở thành Đế Binh."

"Vào một buổi tối, sấm rền gió nổi, Long Văn Hắc Kim Đỉnh bỗng dưng trở thành Đế Binh."

"Các ngươi tưởng rằng Long Văn Hắc Kim Đỉnh tự trở thành Đế Binh được à?"

"Diêu Quang Thánh Địa không có Cực Đạo Đại Đế, không có đạo văn của Đại Đế khắc ghi, thì làm sao Long Văn Hắc Kim Đỉnh trở thành Đế Binh được?"

"Mọi chuyện, đều là do bọn truyền nhân của Ngoan Nhân Đại Đế âm thầm hỗ trợ mà thôi."

"Là bọn họ giúp Long Văn Hắc Kim Đỉnh khắc ghi đế văn của Cực Đạo Đại Đế, nên mới khiến cho Long Văn Hắc Kim Đỉnh bước ra một bước cuối cùng này."

"Bộ các ngươi cho rằng Long Văn Hắc Kim Đỉnh, là kết quả do người của từng đời tế luyện ra ư?"

“Diêu Quang Thánh Địa của ngươi, đến nay từng sinh ra mấy vị Chuẩn Đế, nhưng bọn họ tế luyện ra Cực Đạo binh khí sao?"

Mỗi một câu nói của Lưu Tiêu, giống như một thanh búa tạ ngàn vạn cân đập vào đầu Diêu Hi, để nàng hoảng loạn lùi bước.
Chờ Lưu Tiêu lời nói xong, sắc mặt của Diêu Hi trắng đi không còn tí huyết sắc.

Không chỉ mỗi Thánh Tử.

Đến cả Đế Binh của môn phái mình, đều là của Ngoan Nhân nhất mạch.

"Đi!"

Vị Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa đứng ngồi không yên, sắc mặt cực kì khó coi.
Phía sau lưng hắn, đã bị mồ hôi lạnh làm ướt đẫm.

Lưu quang lóe lên, hắn đã biến mất khỏi Thiên Cơ Lâu.
Ngay sau đó, thân thể của Diêu Hi cũng biến mất khỏi đây.

Hai người đều không còn tâm tư để nghe tiếp nữa.
Chuyện lớn như vậy, nhất định phải nhanh chóng quay về tông môn.

Trước khi sự việc truyền ra, phải bẩm báo nó cho chưởng giáo.
Trong Thiên Cơ Lâu, mọi người đã sớm ngây dại ra.

Không ai ngờ rằng, có thể nghe thấy tin tức rợn người như thế ở đây.
Đường đường là Diêu Quang Thánh Địa, vậy mà đã tứ bề thọ địch.

Đến cả Cực Đạo binh khí, cũng không phải là của bọn họ.

"Ta có dự cảm qua một lúc nữa, bão táp sẽ kéo đến Bắc Đẩu tinh vực."

"Diêu Quang xảy ra chuyện lớn rồi!".

"Hy vọng đừng để Đế Binh hồi phục, bằng không sinh linh sẽ phải đồ thán."

Mọi người đều đang chấn động.

Coi như là Thiên Hoàng Tử, cũng mắt chữ O mồm chữ A.
Ngoan Nhân nhất mạch mạnh đến vậy sao?

Một Thánh Địa bị người thâm nhập vào mà không hề hay biết, còn nắm giữ Cực Đạo binh khí của người ta.

Rất nhanh, sau khi hai người Diêu Hi biến mất, không ít người cũng cực kì lo lắng chạy ra khỏi Thiên Cơ Lâu.
Chuyện lớn như vậy, mặc dù xảy ra ở Diêu Quang Thánh Địa, nhưng cũng phải quay về báo cáo trước.
Bởi vì không ai biết sau khi Diêu Quang Thánh Địa nội loạn, sẽ phát sinh sự kiện kinh người gì.

Chỉ cần là người có thế lực, đều lo rằng thế lực của mình sẽ giống như Diêu Quang Thánh Địa, bị Ngoan Nhân nhất mạch thâm nhập.

Trong chốc lát, chuyện Diêu Quang Thánh Tử là truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch liền trở thành một trận cuồng phong, cấp tốc truyền ra khắp toàn bộ Bắc Đẩu tinh vực.

Hoang Cổ Thế Gia có quan hệ thâm hậu với Diêu Quang Thánh Địa, thậm chí đã chuẩn bị sẵn Đế Binh, để ứng đối cho đại loạn sắp bạo phát vào bất cứ lúc nào.

Trong lúc nhất thời, Bắc Đẩu tinh vực chấn động, tất cả thế lực bày binh bố trận như nghênh đón đại địch.
"Moá! Bị lộ rồi!"
Diêu Quang Thánh Tử còn chưa chạy tới Thần Thành đã nhận được tin tức từ nội gián trong Thần Thành truyền tới.
Quan hệ của hắn cùng Ngoan Nhân nhất mạch, cùng với nhiều âm mưu quỷ kế đều bị Thiên Cơ Lâu công bố ra khắp thiên hạ.

Chương 499. Chuông cảnh báo vang lên khắp nơi

"Vô liêm sỉ!"
"Thiên Cơ Lâu này thật sự quá ghê tởm!'
Một lão giả với khuôn mặt âm trầm bước từ trong hư không ra.
Hắn chính là Hộ Đạo Giả của Diêu Quang Thánh Tử, cũng là người thuộc Ngoan Nhân nhất mạch nằm vùng Diêu Quang Thánh Địa.
Nhưng tất cả kế hoạch khi nãy đều đã bị tiết lộ ra ngoài ánh sáng, đại nghiệp chưa thành, lúc này hắn hận không thể giết tất cả người trong Thiên Cơ Lâu để xả giận.
"Sao bọn hắn lại có thể biết chuyện này được chứ, chẳng lẽ có người phản bội chúng ta sao?"
Sắc mặt của Diêu Quang Thánh Tử lúc này không khá hơn là bao, cũng vô cùng khó coi.
Hắn chỉ cần đợi tới khi bản thân đột phá Vương Giả, sau khi Trảm Đạo thành công thì Diêu Quang Thánh Chủ sẽ truyền ngôi cho hắn.
Nhưng hiện tại thì chắc Diêu Quang Thánh Chủ đã cực kỳ muốn giết hắn rồi, đừng nói là truyền ngôi.
Truyền nhân mà mình tân tân khổ khổ bồi dưỡng lại là người của Ngoan Nhân nhất mạch.
Sợ rằng Diêu Quang Thánh Chủ đã có suy nghĩ lấy Hắc Kim Đỉnh ra để đập chết mình rồi.
"Không lẽ Hoa Vân Phi tiết lộ việc này ra!"
Sát khí trên mặt Hộ Đạo Giả của Diêu Quang Thánh Tử cực kỳ rõ ràng.
Một phần là muốn giết Hoa Vân Phi, một phần là muốn giết Thiên Cơ Lâu.
"Hắn nghĩ rằng chúng ta không thể diệt Thái Huyền được hay sao, hay là hắn cho rằng chúng ta không dám diệt?"
"Nghĩ rằng có một tên như Lý Nhược Ngu là lợi hại rồi à?"
Bọn họ đã cảnh cáo Hoa Vân Phi rồi.
"Thánh Tử, tiếp theo chúng ta nên làm gì đây?'
Tuy sát khí tràn đầy nhưng vị Hộ Đạo Giả này vẫn trưng cầu ý kiến của Diêu Quang Thánh Tử.
Cho tới hiện nay thì có thể nói Diêu Quang Thánh Tử đã trở thành người dẫn đầu của Ngoan Nhân nhất mạch.
Ngay cả một Hộ Đạo Giả sống vài nghìn năm như hắn cũng không biết làm gì khi mọi việc là bị lộ ra.
Đừng nói là hắn, hiện tại ngay cả Diêu Quang Thánh Tử với rất nhiều suy nghĩ xấu xa cũng không biết nên làm gì tiếp theo.
Giờ phút này hắn còn chưa Trảm Đạo, còn chưa tới giây phút có thể hoành hành vô kị.
Diêu Quang Thánh Địa vẫn còn nội tình.
Tới hiện nay bọn hắn vẫn cố gắng giấu diếm là vì trong Diêu Quang Thánh

Địa còn thứ mà bọn hắn e ngại.
Chưa nói tới việc bọn hắn còn chưa nắm giữ được Long Văn Hắc Đỉnh một cách triệt để, dù là những Lão Quái Vật thu mình ở trong Thần Nguyên kia tại Diêu Quang Thánh Địa đã là một uy hiếp to lớn không thể không chú ý tới rồi.
"Ngươi trở về một cách lặng lẽ, ra lệnh cho mọi người rút lui."
"Chỉ hi vọng chuyện này vẫn chưa thể truyền tới Diêu Quang mà thôi."
Diêu Quang Thánh Tử thở dài, hắn không chọn triệt để khai chiến cùng Diêu Quang Thánh Địa vào lúc này, mà chọn cách thu thế lực của bản thân lại, âm thầm cho người của Ngoan Nhân nhất mạch rút lui.
Hộ Đạo Giả kia sửng sốt, sau đó nhìn Diêu Quang Thánh Tử một cách nghiêm túc, rồi xoay người biến mất.
Đông Hoang, Hoang Cổ THế Gia, Cơ gia.
"Diêu Quang Thánh Tử lại là người của Ngoan Nhân nhất mạch sao!"
Khi tin tức này được truyền về Cơ gia thì ngay cả một Hoang Cổ Thế Gia to lớn như thế cũng phải chấn động.
Một Thánh Địa lại bị người khác xâm nhập được tới tận tình trạng này, ngay cả Thánh Tử cũng là nội gián của người khác.
Nghĩ thôi cũng đã thấy lạnh cả sống lưng rồi.
Nếu không phải Hoang Cổ Thế Gia đa số là nhờ vào huyết mạch, người trong tộc để phát triển thì sợ rằng đối tượng mà Ngoan Nhân nhất mạch nhắm tới là Cơ gia mất.
"Nói như thế thì việc Tử Nguyệt cùng Hạo Nguyệt bị người khác đuổi giết là do Diêu Quang Thánh Tử rồi, tuy đã có suy đoán như thế nhưng lúc đó không ai dám chắc chắn cả."
Trong mắt của cha Cơ Hạo Nguyệt hiện lên một vệt hàn quang.
"Bọn hắn coi Cơ gia ta không có ai à!"
"Lập tức phái người đích thân tới Diêu Quang Thánh Địa, kêu bọn hắn phải cho chúng ta một câu trả lời hợp lý mới được."
Trưởng lão Cơ gia la ầm lên, vẻ mặt đằng đằng sát khí.
"Đừng nóng vội, nếu lúc này chúng ta tới Diêu Quang thì không khác nào đi dò mìn dùm bọn hắn."
"Trước tiên để bọn hắn nội loạn một tý mới được."
Gia chủ Cơ gia mở miệng một cách âm trầm.
Hiện tại người gấp hơn chính là Thánh Chủ của Diêu Quang Thánh Địa.
"Hắc, trước kia còn đứng trước mặt ta ra vẻ đắc ý, nói là truyền nhân của hắn ưu tú ra sao, bây giờ thì mất mặt chưa."
Tại Hoang Cổ Khương gia, có một tiếng cười to vang lên không ngừng, giọng nói truyền đi khắp trăm dặm.
Hiện tại thật sự không có bao nhiêu người là thật sự đồng tình với Diêu Quang Thánh Địa cả, đa số là đều xem kịch cùng cười trên nỗi đau của người khác mà thôi.
Đặc biệt là những thế lực cùng cấp bậc, bọn hắn còn ước gì Diêu Quang Thánh Địa nội loạn càng lớn càng tốt nữa kìa.

"...."
Chín tiếng chuông vang lên liên tục, khiến toàn bộ Thái Huyền Môn chấn động.
"Đây là chuông cảnh báo cao cấp nhất!"
Sau khi chín tiếng chuông vang lên thì nhiều đệ tử Thái Huyền Môn gào lên một cách nghẹn ngào.
Một khi tiếng chuông vang lên liên tục chín lần thì đồng nghĩa với việc Thái Huyền Môn đang đứng trước tai nạn diệt môn.
Gặp phải tình huống này thì dù có đang bế tử quan thì người đó cũng phải lập tức xuất quan.

Chương 500. Toàn thiên hạ điên cuồng xuất động

Ù ù.
Tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc vang lên, trên đỉnh Thái Huyền Môn hiện ra Đạo Văn, Thần Uy ngất trời
"Ngay cả Đại Trận Hộ Sơn của tông môn cũng được mở."
Tất cả đệ tử của Thái Huyền Môn tiếp tục hoảng sợ cực kỳ."
"Ơ, có Hoang Cổ Thế Gia nào tấn công Thái Huyền Môn sao?"
Vài vạn năm nay Thái Huyền Môn chưa bao giờ phải đánh chín tiếng chuông liên tiếp cùng mở ra Đại Trận Hộ Sơn cả.
Hưu hưu...
Một khắc sau xung quanh Thái Huyền Môn có nhiều Thần Huy phóng thẳng lên trời, bay thẳng tới Tổ Phong Sơn.
"Ngươi cứ an tâm đứng ở đây!"
Lý Nhược Ngu lúc nào cũng vô cùng trầm ổn, thần sắc của hắn luôn khiến cho mọi người an tâm vô cùng, cảm giác như trời sập xuống hắn cũng sẽ không đổi sắc vậy, nhưng hiện tại ngay cả hắn cũng biến sắc một cách giật mình.
Hắn vẫy tay, Cung Thần Chí Bảo của truyền thừa Chuyết Phong bay tới tay hắn, Lý Nhược Ngu còn chưa giải thích gì với Trương Văn Xương liền biến mất tại Chuyết Phong rồi.
Chín tiếng chuông này không chỉ khiến mỗi Thái Huyền Môn chấn động, càng khiến cho nhiều thế lực tại Đông Hoang chưa nhận được tin tức hoảng sợ vô cùng.
Không ai biết rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra mà có thể khiến toàn bộ Đại Trận Hộ Sơn của Thái Huyền Môn mở ra hết, 108 ngọn núi như lâm đại địch.
Việc này khiến cho thiên hạ náo động, mọi người đều cố gắng tìm hiểu xem là có chuyện gì xảy ra.
Đến khi mọi người biết được việc Thiên Cơ Lâu vừa công bố thân phận thật sự của Diêu Quang Thánh Tử thì cả Bắc Đẩu đều chấn động.

"Ta muốn trở về!"
Ánh mắt của Hoa Vân Phi kiên định vô cùng.
Sắc mặt của Lý Tiểu Mạn bên cạnh hắn có hơi khó coi.
Không ngờ Thiên Cơ Lâu lại tiết lộ việc bọn hắn không dám mang ra ánh sáng, đây không khác nào đẩy bọn hắn lên đài quyết đấu với Ngoan Nhân nhất mạch cả.
"Ngươi có thể rời đi!"
Hoa Vân Phi không yêu cầu Lý Tiểu Mạn đi cùng hắn về Thái Huyền Môn.
Sau khi nói xong thì hắn liền đạp một bước, bay thẳng lên cao, hướng về phía Thái Huyền Môn.
Chỉ một lát sau thì Hoa Vân Phi phát hiện sau lưng đang có người bám theo.
Hắn chợt quay đầu, phát hiện Lý Tiểu Mạn đang cố gắng đuổi theo hắn một cách vô cùng chật vật.
Giờ khắc này trong lòng Hoa Vân Phi dâng lên một cảm giác cảm động vô cùng.
Sau đó hắn sử dụng pháp lực, kéo theo Lý Tiểu Mạn bay về Thái Huyền Môn với tốc độ gấp mấy lần.
"Thương Thiên Phách Thể chính là đối thủ cũ của Thánh Thể, mấy vạn năm nay vẫn luôn muốn giết Thánh Thể nhất mạch."
"Nếu như ta quyết đấu với hắn thì hoàn toàn có thể giết hắn trong một trăm chiêu."
"Thánh Thể đứng thứ 3 trên bảng xếp hạng thì sao chứ!"
"Người vô địch thật sự từ đó tới nay không ai chỉ dựa vào thể chất không cả."
"Coi như Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai còn trên đời thì Vương Đằng ta cũng tự tin vô địch."
Thâm sơn Bắc Nguyên, có người nghe được một tiếng rống giận cực lớn, Bắc Đế - Vương Đằng có vẻ như đã hiện thân sau một thời gian dài biến mất.
Mọi người đều biết được việc lúc trước Thánh Thể - Diệp Phàm dẫn dắt đại quân Man Tộc gần như quét ngang cả Hoang Cổ Thế Gia, gần như đồ sát toàn bộ Bắc Nguyên Vương Gia, chỉ còn có mỗi một mình Bắc Đế - Vương Đằng là sống sót do không có mặt.
Sau khi gia tộc bị diệt thì cũng không còn ai nghe gì về tin tức của Vương Đằng nữa.
"Diệp Phàm, nếu như ngươi còn ở Thần Thành thì cứ chờ đó, chờ Vương Đằng ta tới giết ngươi."
Suy đoán sắp thành sự thật rồi.
Đó chính là Vương Đằng.
Thậm chí tên này còn tuyên bố một cách thẳng thừng, muốn tới Thần Thành để trảm sát Diệp Phàm, báo thù cho gia tộc.
Một lát sau thì đã có người thấy Cửu Long Chiến Xa bay ngang qua bầu trời, thẳng về hướng Đông Hoang Thần Thành.
"Bắc Đế- Vương Đằng sẽ giao thủ cùng với Thánh Thể - Diệp Phàm."

Tin tức gây shock này lại lần nữa quét ngang Bắc Đẩu, khiến cho vô số tu sĩ vội vã chạy về phía Thần Thành, muốn chứng kiến cuộc đại chiến khuynh thế này giữa Bắc Đế - Vương Đằng cùng với Thánh Thể - Diệp Phàm.
"Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, chắc chắn sẽ thành đế."
"Hỗn Độn Thể, tất nhiên thành tiên."
Trong mắt của Trung Hoàng lúc này đã có chiến ý sôi nhào, hắn là một nhân vật cái thế của chín ngàn năm nay, xét về thế hệ thì hắn cùng lứa với Cái Cửu U.
Năm đó hắn kinh diễm ra sao?
Vì để hắn có cơ hội thành đạo mà phủ chủ của Kỳ Sĩ Phủ đã tự tay phong ấn hắn, né khoảng thời gian áp chế mà Thanh Đế thành đạo.
Nếu nói về độ kinh diễm thì Chuẩn Đế - Cái Cửu U cũng không thể nào so với hắn.
Mà khi hắn thức dậy tại một thế này thì hắn thấy cơ hội thành đạo của mình tới rồi.
Đúng vậy!
Thành đạo!
Phủ chủ của Kỳ Sĩ Phủ cho rằng hắn chắc chắn sẽ có thể thành đạo.
Qua đây cũng có thể thấy được Trung Hoang kinh diễm tới mức độ nào.
Khi hắn vừa tỉnh lại thì đối với hắn, Thánh Thể - Diệp Phàm khuấy đảo thiên hạ, hay là Bắc Đế - Vương Đằng, hoặc là Đông Hoang Thần Vương Thể - Cơ Hạo Nguyệt hoàn toàn không đủ điều kiện để hắn sinh ra chiến ý.
Nhưng hiện tại khi nghe tới Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai cùng Hỗn Độn Thể thì Trung Hoàng mới bắt đầu sinh ra chiến ý bừng bừng.
"Đi Đông Hoang xem một chút thử!"
Trong nháy mắt Trung Hoàng đã đưa ra một quyết định thế này.

Chương 501. Đế uy hiện

Nam Lĩnh, Yêu Hoàng Điện.
"Đông Hoang Thần Vương Thể mà chỉ được xếp thứ mười thôi sao, đại ca, Thiên Cơ Lâu này thật biết chém gió."
Trước người của Nam Yêu hiện tại là muội muội của hắn, Tề Hoạ Thuỷ, lúc này nàng đang kinh ngạc cực độ.
Đùa gì thế!
Đông Hoang Thần Thể danh chấn Bắc Đẩu, có thể nói là thứ đã che chở Hoang Cổ Thế Gia mấy ngàn năm lại chỉ xếp thứ mười, đùa gì thế?
Nam Yêu Trầm Mặc không nói.
Hắn cũng đang chấn động không ngừng, trên thế gian này lại có nhiều thể chất khủng bố như vậy sao?
"Không biết nếu so sánh Thiên Yêu Thể với những thể chất của nhân tộc này thì nó có thể xếp thứ mấy?
Hắn là hậu duệ của Yêu Hoàng, không phải Nhận Tộc.
Thế nên trong bảng danh sách của Thiên Cơ Lâu không có Thiên Yêu Thể

của hắn.
"Nếu như đại ca hiếu kỳ thì chúng ta tự mình đi Thiên Cơ Lâu một chuyến được không?"
...
"Có người nói rằng dưới sự trợ giúp của Thiên Cơ Lâu, Diêu Quang Thánh Nữ đã tấn thăng Tiên Tam Trảm Đạo, tên Nam Yêu nhà ngươi đã thua người khác rồi kìa."
Tề Hoạ Thuỷ nói một cách kinh sợ, sự hiếu kỳ của nàng đối với Thiên Cơ Lâu đã cực kỳ to lớn rồi.
Chỉ bằng một mình nó thôi mà có thể khuấy động phong vân của cả Bắc Đẩu trong một thời gian ngắn, nàng thật sự muốn tìm hiểu về Thiên Cơ Lâu này một chút, nàng cũng muốn biết vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này có phong thái bậc nào.
Đối phương không chỉ coi Thái Tộc Vạn Cổ là đám súc sinh nửa người nửa thú, lại còn dám giết một thủ hạ của Thánh Hoàng Tử trước mặt y, nhưng y lại không thể báo thù.
"Được!"
Nam Yêu cũng tò mò.
Phong vân khắp nơi đều tụ tập về Thiên Cơ Lâu, hắn cũng muốn đi xem thử một chút.
Sau khi cả hai rời khỏi Yêu Hoàng Điện một lúc thì cả hai lại còn thu được một tin tức còn rung động hơn nữa.
Trên đường Diêu Quang Thánh Nữ cùng Hộ Đạo Giả của nàng chạy về Diêu Quang Thánh Địa thì gặp phải Diêu Quang Thánh Tử.
Hai người này yêu cầu Diêu Quang Thành Tử cùng họ đi về Diêu Quang Thánh Địa để thẩm tra.
Diêu Quang Thánh Tử cự tuyệt, cả hai đánh nhau.
Trận chiến này kinh khủng tới nỗi sau khi kết thúc thì dãy núi vạn dặm cũng bị đánh nát, núi sông đổi chỗ.
Mà thứ khiến người ta hoảng sợ nhất là Diêu Quang Thánh Tử tuy chỉ có tu vi Tiên Đài Nhị Trọng Thiên nhưng lại có thể chém chết được Hộ Đạo Giả của Diêu Hi.
Còn bản thân Diêu Hi tuy cao hơn Diêu Quang Thánh Tử một đại cảnh giới nhưng lại bị hắn đánh tới mức trọng thương, chạy trối chết.
Tin tức này vừa được truyền ra thì thiên hạ chấn động.
Sức chiến đấu kinh khủng của Diêu Quang Thánh Tử quả thật khiến các tu sĩ của Bắc Đẩu hoảng sợ.
Phải biết rằng người bị Diêu Quang Thánh Tử đánh chết kia chính là Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa, không phải đầu đường xó chợ gì.
Ngay cả Diêu Hi, người đã Tiên Tam Trảm Đạo cũng bị đánh trọng thương chạy trốn.
Có tu sĩ đứng xa chứng kiến cuộc chiến đấu kia, họ kể lại rằng Đại Đạo Bảo Bình ngang trời, chỉ một kích đã đánh nổ được vị Thái Thượng Trưởng

Lão kia của Diêu Quang Thánh Địa.
Đại Đạo Bảo Bình!
Đây chính là tiêu chí của Ngoan Nhân Đại Đế.
Khi trảm sát được Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa thì thân phận nội gián của Ngoan Nhân nhất mạch cũng đã được khẳng định.
Ngay lúc tất cả mọi người đang đợi Diêu Quang Thánh Địa có phản ứng ra sao thì bỗng một khí thế khủng bố bao trùm cả Bắc Đẩu.
Sơn mạch vô tận, ức vạn sinh linh đều đang run rẩy dưới khí thể khủng bố này.
Đế Uy!
Ai đã từng trải qua rồi thì đều biết khí cơ khiến toàn bộ Bắc Đẩu Tinh run rẩy này chính là Đế Uy.
Có thế lực đang cố gắng đánh thức Cực Đạo Binh Khí.
"Người phương nào đang sử dụng Đế Binh?"
Sinh Mệnh Cấm Khu của Đông Hoang, có Chí Tôn ngủ say từ thời cổ đại bị đánh thức bởi khí thế này.
Những sinh vật cấp bậc Chí Tôn chỉ khi lúc có Đế Binh khôi phục, bọn chúng cảm thấy bị uy hiếp thì mới thức dậy.
"Thật muốn tiêu diệt những con kiến hôi này!"
Trong cấm khu, có Chí Tôn bắn hai tia hàn quang từ mắt ra.
Loại tồn tại như bọn hắn tới hiện tại thì chỉ có thể nói là kéo dài hơi tàn mà thôi.
Mặc kệ là vì lý do gì, mỗi lần bị tỉnh lại thì bọn chúng đều phải trả giá rất nặng nề, sinh mệnh lực nhanh chóng xối mòn.
Khi thấy những con kiến hôi này dám đánh thức bọn hắn thì bất kỳ vị Chí Tôn nào ở đây đều nổi giận phừng phừng.
"Đánh nhau, Long Văn Hắc Kim Đỉnh của Diêu Quang Thánh Địa đã khôi phục."
Gia chủ Cơ gia lập tức nhận ra đầu nguồn của Đế Uy là từ Long Văn Hắc Kim Đỉnh của Diêu Quang Thánh Địa, sau đó cười hả hê.
"Long Văn Hắc Kim Đỉnh khôi phục!"
Diêu Quang Thánh Tử đang đuổi giết Diêu Hi khi cảm thấy khí thế này thì không khỏi biến sắc, hắn dừng lại một cách nhanh chóng.
Hắn có chút bối rối.
Hắn chỉ ra lệnh cho Ngoan Nhân nhất mạch rời khỏi Diêu Quang Thánh Địa thôi mà, không khai chiến.
Tuy bọn hắn cũng có bí thuật để chưởng khống Long Văn Hắc Kim Đỉnh.
Nhưng hình thái ban đầu của Long Văn Hắc Kim Đỉnh là do tiền bối của Diêu Quang Thánh Địa chế tạo ra.
Nếu như giờ tranh đoạt quyền khống chế với Diêu Quang Thánh Chủ thì tuy bọn họ có nắm chắc tranh đoạt thành công.
Nhưng phải biết rằng Diêu Quang Thánh Địa vẫn còn có nhiều nhân vật tuyệt thế phong ấn mình trong Thần Nguyên, đó có thể là cao thủ Thánh Nhân đó.

Một khi cướp đoạt Long Văn Hắc Kim Đỉnh thì Diêu Quang Thánh Địa chắc chắn sẽ đánh thức những Lão Quái Vật này dậy.
Đến lúc đó người của Ngoan Nhân nhất mạch muốn rút đi cũng không dễ đâu.

Chương 502. Thiên Cơ Lâu, các ngươi chờ đó!

Một luồng Đế Uy bao phủ vạn dặm sơn hà.
"Đám não tàn này!"
Diêu Quang Thánh Tử tức giận vô cùng.
Không ngờ không có sự cho phép của mình mà đám người này lại dám đi đụng Long Văn Hắc Kim Đỉnh.
"Đi!"
Chuyện lớn rồi.
Đụng tới Đế Binh thì Diêu Quang Thánh Tử cũng biết chuyện lớn rồi.
Cục diện tới mức như thế này thì có vẻ Diêu Quang Thánh Địa sẽ không chết không thôi với Ngoan Nhân nhất mạch.
Vì bảo vệ danh dự của mình, Diêu Quang Thánh Địa nhất định sẽ đánh thức Thánh Nhân tới để đuổi giết bọn hắn.
Diêu Quang Thánh Tử vội vàng xoay người, không còn truy sát Diêu Hi nữa mà là nhanh chóng lẩn trốn, biến mất giữa Man Hoang Sơn Mạch.
Chỉ một thời gian ngắn sau thì đã có tin tức về Diêu Quang Thánh Địa truyền khắp Bắc Đẩu Tinh.
Không ngờ trước khi Ngoan Nhân nhất mạch rời khỏi Diêu Quang Thánh Địa thì bọn chúng còn muốn mang Long Văn Hắc Kim Đỉnh đi nữa.
Bọn hắn đứng một chỗ gần Diêu Quang Thánh Địa rồi tổ chức tế tự, muốn triệu hoán Long Văn Hắc Kim Đỉnh đi.
Nếu không phải nhờ Diêu Quang Thánh Địa kịp thời đánh vỡ phong ấn, mời nhân vật tuyệt đỉnh từ trong Thần Nguyên ra thì rất có thể Long Văn Hắc Kim Đỉnh sẽ bị Ngoan Nhân nhất mạch lấy mất.
Có người ở gần Diêu Quang Thánh Địa còn thấy được cảnh Thánh Nhân giận giữ, bay ngang trời để truy sát đám người Ngoan Nhân nhất mạch.
Có người còn nói vị Thánh Nhân kia động chân nộ, sau khi cướp lại Long Văn Hắc Kim Đỉnh sau đó phát động một luồng Đế Uy, san bằng gần một nửa số cao thủ của Ngoan Nhân nhất mạch.
Ở xung quanh Diêu Quang Thánh Địa thì vạn dặm sơn mạch mẫn diệt, chỉ còn Đế Uy của Long Văn Hắc Kim Đỉnh là còn tồn tại, tất cả sinh linh đều không còn tồn tại.
Và việc khiến tất cả mọi người hoảng sợ nhất chính là, gần như một nửa số trưởng lão cùng Thái Thượng Trưởng Lão của Diêu Quang Thánh Địa vậy mà đều là người của Ngoan Nhân nhất mạch.
Qua lần này thì thật sự Diêu Quang Thánh Địa đã trọng thương, thương

địch một ngàn mà tự tổn tám trăm.
Gần như phân nửa trưởng lão lập tức biến thành người của Ngoan Nhân nhất mạch, thế lực có thể nói là mất đi một nửa.
"Ai có thể mang đầu lâu của Diêu Quang Thánh Tử tới thì Diêu Quang Thánh Địa thưởng một món Binh Khí Thánh Nhân Truyền Thế, hoặc là mười vạn cân Nguyên Thạch."
"Nếu như có thể cung cấp tin tức về tàn dư của Ngoan Nhân nhất mạch thì tuỳ cấp độ mà ban thưởng."
Tới sau cùng Diêu Quang Thánh Địa lại còn tuyên bố ra hai thông cáo như thế này khắp thiên hạ.
Kêu gọi mọi người truy sát Diêu Quang Thánh Tử cùng tàn dư của Ngoan Nhân nhất mạch.
Đây có thể thấy rằng Diêu Quang Thánh Địa đã nổi giận triệt để rồi.
Thánh Tử mà mình bồi dưỡng là nội gián của đối thủ thì không nói, nhưng nếu bọn hắn lại còn dám nhăm nhe Cực Đạo Binh Khí - Long Văn Hắc Kim Đỉnh, đây quả thật không khác nào huỷ diệt Diêu Quang Thánh Địa cả.
Thậm chí vị Thánh Nhân đã phá vỡ Thần Nguyên xuất thế kia cũng không trở về môn phái, mà nhận lệnh mang theo Long Văn Hắc Kim Đỉnh đi truy sát khắp thiên hạ.
Chưa từng có ai nghĩ tới chỉ một bảng danh sách của Thiên Cơ Lâu thôi mà lại có thể khiến Diêu Quang Thánh Địa gần như trọng thương.
Lập tức danh tiếng của Thiên Cơ Lâu càng lúc càng tăng cao.
"Thiên Cơ Lâu, ngươi chờ đó!"
Tàn dư của Ngoan Nhân nhất mạch lúc này bị đuổi giết như chó nhà có tang, chỉ có thể kêu gào một tiếng mà thôi.
Tất cả kế hoạch của bọn hắn đã chuẩn bị kỹ càng, chỉ chờ ngày Diêu Quang Thánh Tử nhận chức mà thôi.
Nhưng không ngờ Thiên Cơ Lâu thần bí này lại đào hết tất cả gốc gác của bọn hắn ra.
Nếu không phải sau lưng còn có Thánh Nhân đang cầm Đế Binh đi truy sát thì nói không chừng tất cả người của Ngoan Nhân nhất mạch đã chạy tới Thần Thành để tìm Thiên Cơ Lâu báo thù rồi.
Trong Thiên Cơ Lâu, khi các tu sĩ biết được tình hình của Diêu Quang Thánh Địa thì đều há hốc mồm kinh ngạc.
Tuy tất cả bọn họ đều không có hoài nghi lời của Lưu Tiêu là giả, nhưng không ai ngờ được chỉ vì vài câu nói này thôi mà trực tiếp khiến cho Diêu Quang Thánh Địa nội loạn.
"Diêu Quang Thánh Địa vì thế mà gần như trọng thương à?'
"Diêu Quang Thánh Tử cũng mạnh thật, Thánh Nữ - Diêu Hi với tu vi Tiên Tam Trảm Đạo cũng bị hắn truy sát."
"Má nó, may mà Diêu Quang Thánh Địa có thể cướp lại Long Văn Hắc Kim Đỉnh, nếu như Long Văn Hắc Kim Đỉnh mà rời vào tay của Ngoan Nhân nhất mạch thì thiên hạ này loạn thật rồi.
....

Tất cả tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu đều không thể cảm nhận được Đế Uy mà Long Văn Hắc Kim Đỉnh phát ra.
Dưới uy thế của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, Đế Uy không thể xâm nhập vào được.
Phải đợi đến khi bên ngoài nháo nhào hết cả lên thì người trong Thiên Cơ Lâu mới biết có chuyện gì vừa xảy ra.
"Lâu chủ làm tốt lắm!"
Đại Hắc Cẩu đứng thẳng người lên, lấy hai chân trước vỗ vỗ.
Diêu Quang Thánh Tử luôn là hoạ trong đối với ba người bọn hắn, mấy lần đám người bọn hắn còn bị Diêu Quang Thánh Tử truy sát.
Không chỉ có Diệp Phàm, người mang Hoang Cổ Thánh Thể này là bị Diêu Quang Thánh Tử để mắt tới, ngay cả con chó kỳ dị này cũng là mục tiêu của y.
Hắc Hoàng mặc dù chỉ là một con chó cỏ bình thường mà thôi, nhưng nhờ đi theo Vô Thuỷ Đại Đế, được Cực Đạo Chi Lực của Vô Thuỷ Đại Đế thanh tẩy bổn nguyên.
Nếu nói về đặc thù thì nó hoàn toàn không kém hơn Đông Hoang Thần Vương Thể tý nào.
Bên trong nguyên tác, lần đầu gặp mặt Hắc Hoang đã từng dùng nhục thân để giao thủ với Diệp Phàm, kết quả nhục thân của cả hai ngang nhau.

Chương 503. Thánh Hoàng Tử với Thiên Hoàng Tử

"Lâu chủ, cẩn thận Ngoan Nhân nhất mạch đến đây trả thù ngươi đó."
Đạo sĩ Đoạn Đức nhìn về phía Lưu Tiêu.
Đừng nghĩ rằng Ngoan Nhân nhất mạch bị Diêu Quang Thánh Địa truy sát như chó nhà có tang mà cảm thấy bọn hắn yếu.
Nếu không phải vị Thánh Nhân kia của Diêu Quang Thánh Địa xuất thế, trên tay còn mang theo Long Văn Hắc Kim Đỉnh, thì ai giết ai còn chưa biết đâu.
"Ha hả...."
Lưu Tiêu không nói gì, chỉ cười nhạt một tiếng.
"Thiên Hoàng Tử, lăn ra đây cho ta!"
Một tiếng hét vang lên.
Tất cả mọi người sau khi nghe tiếng hét này thì đều thất kinh.
Trước khi Thiên Cơ Lâu xuất thế thì chỉ có đám người Diệp Phàm là dám đối nghịch với Thiên Hoàng Tử mà thôi.
Lấy địa vị của Thiên Hoàng Tử dù là hùng chủ Hoang Cổ Thánh Thể đến cũng chưa chắc có thể ngông cuồng như thế này.
Đây chính là con trai của Bất Tử Thiên Hoàng, là thần linh của vạn tộc tôn thờ đó.
Dù hiện tại Bất Tử Thiên Hoàng không ở đây thì Thái Cổ Bách Tộc vẫn còn

trung thành với Bất Tử Thiên Hoàng.
Nếu như chọc tới mức Thiên Hoàng Tử ác lên thì hắn hiệu lệnh một tiếng, chưa chắc không thể san bằng một cái Hoang Cổ Thế Gia.
"Ai mà to gan như thế vậy, dám kêu Thiên Hoàng Tử như thế."
"Mãnh nhân này tới từ đâu, không muốn sống nữa sao?"
Tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu đều vội vàng chạy ra xem ai mà to gan như vậy, dám nói ra lời cuồng vọng như thế.
Chỉ thấy một tên Lôi Công mặt đầy lông lá, cả người thì vàng óng, như là người vượn vậy.
Tên này đứng bên ngoài Thiên Cơ Lâu với khí thế hung hăng cực kỳ.
Trong tay hắn đang cầm một thanh Tiên Thiết Côn.
"Là Thánh Hoàng Tử!"
Thấy hình dáng của người này thì tất cả mọi người đều biết đây là ai mà có gan lớn như vậy rồi.
Thánh Hoàng Tử!
Đây chính là ấu tử của Cổ Hoàng Đấu Chiến Thánh Hoàng.
Cũng chính là cháu trai của Đấu Chiến Thánh Phật bên trong Đại Lôi Âm Tự kia.
Lưu Tiêu nhướn mày, sử dụng năng lực của Thiên Cơ Lâu để xem xét.
"Tên: Thánh Hoàng Tử"
"Thân phận: Con trai của Đấu Chiến Thánh Hoàng"
"Tu vi: Tiên Đài Nhị Trọng Thiên"
"Tuyệt học: Đấu Chiến Thắng Pháp, Cổ Hoàng Kinh hoàn chỉnh"
"Mục đích tới đây: Làm rõ nguyên nhân cái chết của Đấu Chiến Thắng Hoàng."
Thấy được thông tin của Thánh Hoàng Tử thì trong mắt của Lưu Tiêu không giống nổi ý cười.
Dù là Cơ Hạo Nguyệt hay là Khương Dật Phi, Diệp Phàm hay là Hắc Cẩu, trên người bọn hắn không ai có một bản Đế Kinh hoàn chỉnh cả.
Mỗi người đều học một phần trong Đế Kinh mà thôi.
Thánh Hoàng Tử là người đầu tiên mang một bộ Đế Kinh hoàn chỉnh tới Thiên Cơ Lâu.
Đế Kinh hoàn chỉnh là bao gồm cả tu hành, Bí Thuật cùng Cực Đạo.
Mà đám người Cơ Hạo Nguyệt thì thường chỉ có phần tu hành cùng với một ít Bí Thuật mà thôi.
Còn về Cực Đạo Thiên thì không có ai sở hữu cả.
"Má ơi! Sao Thánh Hoàng Tử lại muốn tới đây sống mái với Thiên Hoàng Tử thế?"
"Con trai của vị Cổ Hoàng cuối cùng thời kỳ Hoang Cổ, đối đầu với con trai của vị thần mà cả vạn tộc tôn thờ, có trò hay để nhìn rồi."
"Khí phách của Thánh Hoàng Tử hoàn toàn phi phàm, vậy mà hắn dám gọi thẳng tên của Thiên Hoàng Tử, hắn có thể ngang hàng với Thánh Thể - Diệp Phàm."
Tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu vô cùng kích động, ước gì Thánh Hoàng Tử trực

tiếp đánh nhau với Thiên Hoàng Tử.
"Lại sắp có đánh nhau!"
"Lâu chủ ngưu bức, khi nãy vì ngươi mà Diêu Quang Thánh Địa nguyên khí đại thương, hiện tại xem bộ dáng của Thánh Hoàng Tử thì có thể nguyên nhân của việc này cũng bắt nguồn từ lâu chủ, chắc là về cái chết thật sự của Đấu Chiến Thắng Hoàng."
"Moá ơi! Thánh Hoàng Tử tới đây với đầy đủ chuẩn bị đó, thậm chí còn mang theo cả Tiên Thiết Côn của Đấu Chiến Thắng Hoàng."
Lời này vừa dứt thì tất cả ánh mắt đều đổ dồn về phía cây gậy trong tay của Thánh Hoàng Tử.
Cực Đạo Binh Khí!
Việc này thu hút ánh mắt của tất cả.
"Không lẽ hắn muốn giết chết Thiên Hoàng Tử sao, còn mang binh khí của Cổ Hoàng đến!"
"Ta thật hy vọng Thánh Hoàng Tử có thể giết chết tên Thiên Hoàng Tử đáng ghét này."
Nếu trong quá khứ thì không có ai có can đảm nói xấu Thiên Hoàng Tử một cách công khai như vậy cả, thậm chí là soi mói cũng không thể.
Nhưng hiện tại nhờ có Thiên Cơ Lâu, bọn hắn không còn phải sợ Thiên Hoàng Tử nữa.
Nếu hắn dám ra tay với bọn họ trong Thiên Cơ Lâu thì lâu chủ hoàn toàn có thể dạy Thiên Hoàng Tử làm người.
Không có Nhân Tộc nào có hảo cảm đối với Thiên Hoàng Tử cả.
Bởi vì bản thân Thiên Hoàng Tử cũng vô cùng ghét Nhân Tộc.
Còn về phần Thánh Hoàng Tử thì khác, rất nhiều người trong Nhân Tộc thích hắn.
Bởi vì Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch khá là thân thiết với Nhân Tộc.
Thái Cổ Vạn Tộc có thể bằng lòng ngồi xuống bàn luận với Nhân Tộc thì trong đó có một phần công lao rất lớn là nhờ Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch.
Bản thân Đấu Chiến Thánh Phật tự thân ban bố pháp chỉ, thế nên Thái Cổ Vạn Tộc hoàn toàn không dám hành động thiếu suy nghĩ.
Nếu không thì lúc này Nhân Tộc đã khai chiến với Thái Cổ Vạn Tộc từ lâu rồi.

Chương 504. Có người mang Cực Đạo Binh Khí tấn công Thần Thành

"Con khỉ gió nhà ngươi, muốn chết à?"
Thiên Hoàng Tử giận không kiềm được.
Từ lúc tới Thiên Cơ Lâu hắn đã bị kinh ngạc quá nhiều, mém chút nữa tức điên rồi.
Nếu như hiện tại nhịn tiếp thì hắn nghĩ mình sẽ điên mất.

Thiên Hoàng Tử muốn đứng lên, đi ra ngoài thu thập Thánh Hoàng Tử. Nếu không thể xuất thủ trong Thiên Cơ Lâu thì chạy ra ngoài giải quyết Thánh Hoàng Tử là được rồi.
"Không thể, điện hạ!"
Thủ hạ của Thiên Hoàng Tử là Cổ Tổ lập tức ngăn trước người Thiên Hoàng Tử, nhìn Tiên Thiết Côn trong tay Thánh Hoàng Tử một cách kiêng kỵ.
Thiên Hoàng Tử không có Cổ Hoàng Binh Khí.
Bất Tử Thiên Hoàng không hề để lại Bất Tử Thiên Đao lại cho Thiên Hoàng Tử.
"Tránh ra!"

Mặt Thiên Hoàng Tử đen lại, quát lớn.
Bị Thánh Hoàng Tử khiêu khích đến thế này cũng không dám ra ngoài, nếu việc này bị truyền bá ra ngoài thì mặt mũi hắn để ở đâu được chứ.
Thân ảnh của Thiên Hoàng Tử loé lên, lập tức lướt qua người thủ hạ, ra ngoài.
"Thánh Hoàng Tử, làm phiền ngươi gõ chết con chó chết này với."
Đại Hắc Cẩu la một tiếng, sau đó chạy ra ngoài một cách hưng phấn.
Tất cả tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu cũng chạy ra ngoài như ong vỡ tổ.
"Tên chó chết Bất Tử Thiên Hoàng kia đánh lén cha ta, khiến công cuộc hoá tiên của cha ta thất bại, phải toạ hoá."
"Ta giết ngươi, nếu không phục thì kêu Bất Tử Thiên Hoàng tới đây."
Thấy Thiên Hoàng Tử rốt cuộc cũng đi ra thì chiến ý trên người Thánh Hoàng Tử dâng trào, huyết khí toả ra từ đỉnh đầu, tuy nhiên hắn cũng không xuất thủ trước.
Tay hắn đang cầm Tiên Thiết Côn, lại còn trong Thần Thành nữa.
Nếu như cả hai thật sự động thủ tại đây thì không biết sẽ ảnh hưởng bao nhiêu sinh mạng vô tội.
Tuy chiến ý dâng trào, nhưng Thánh Hoàng Tử có thể nhịn xuống, không lao lên chém Thiên Hoàng Tử.
"Giết ta sao? Sợ ngươi không có năng lực đó thôi!"
Thiên Hoàng Tử không phủ nhận chuyện cha hắn là Bất Tử Thiên Hoàng đánh lén Đấu Chiến Thánh Hoàng.
Bởi vì ngay cả hắn cũng không biết nội tình của chuyện này, Bất Tử Thiên Hoàng có làm hay không thì hắn cũng không rõ.
Vừa được sinh ra không lâu thì hắn đã bị Bất Tử Thiên Hoàng phong ấn rồi.
Đến khi bản thân xuất thế thì đây không còn là Đại Hoang Cổ hắn quen thuộc nữa rồi, mà là thời đại mấy trăm vạn năm sau, Thời Đại Hậu Hoang Cổ.
Còn một điều nữa, với sự kiêu ngạo của Thiên Hoàng Tử thì hắn sẽ không đi giải thích chuyện gì với ai, nếu người khác hiểu lầm thì kệ đó.
Bởi vì đối với hắn hay là cả phụ thân Bất Tử Thiên Hoàng của hắn, đều cho rằng giải thích là một hành động cực kỳ vũ nhục bản thân.

Cường giả chân chính chỉ dùng thực lực để nói chuyện.
Thân thể Thiên Hoàng Tử chấn động, vạn đạo sôi trào, hào quang nở rộ khắp người.
Thánh Hoàng Tử nhếch miệng cười, như là có hơi bất ngờ trước sự can đảm của Thánh Hoàng Tử, không ngờ y lại không giải thích.
"Thật can đảm!"
"Đừng tổn thương tới người vô tội, lên trời đi."
Thánh Hoàng Tử nói xong liền bay lên trời.
"Thánh Hoàng Tử, ngươi dám ra tay với Thiên Hoàng Tử sao, không để ý tới quy củ của Vạn Tộc nữa à?'
"Thánh Hoàng Tử ngươi hay lắm, thật sự là gan to bằng trời, dám động thủ với hậu đại của thần linh.
"Lời của ngươi nói chỉ là lời của một bên thôi, cái chết của Đấu Chiến Thánh Hoàng chưa chắc có liên quan tới Thần Linh."
Thủ hạ của Thiên Hoàng Tử thấy sắp đánh nhau thì vội vàng ngăn cản hai người.
Nhưng Thánh Hoàng Tử cùng Thiên Hoàng Tử đều giả như mắt điếc tai ngơ.
Khi thấy cả hai sắp chạm vào nhau thì có dị biến diễn ra.
Ông..
Hư không chấn động mãnh liệt, phong vân biến sắc, một khí cơ khủng bố tràn ngập khắp nơi, như muốn xé nát thương khung, huỷ diệt thế giới.
Cực đạo chi uy!
Đây là đang có người cố gắng phục hồi Cực Đạo Binh Khí!
Dưới Cực đạo chi uy kinh khủng thì toàn bộ Thần Thành lạnh run, vô số người sợ tới mức như nứt tim gan.
Cho dù là Thần Thành cổ xưa, là một trong những thành trì xa xưa nhất của Nhân Tộc, nhưng cũng không chống nổi một kích của Cực Đạo Binh Khí.
Giống như Thiên Uy Hàng Lâm, Lôi Đình Diệt thế.
Áp lực khủng bố tới mức khó mà tưởng tượng hàng lâm từ phía chân trời, oanh kích thẳng xuống dưới.
Thiên Hoàng Tử cùng Thánh Hoàng Tử đều bị đập xuống đất ngay lập tức.
"Hanh!"
Tiên Thiết Côn trong tay Thánh Hoàng Tử toả ra một vầng sáng bao bọc thân thể chủ nhân, giúp hắn không bị Cực đạo chi uy xé rách thân thể.
Trên người Thiên Hoàng Tử cũng có một khối ngọc đang phát sáng, bảo vệ Thiên Hoàng Tử khỏi Cực đạo chi uy.
Cùng lúc đó, cả toà Thần Thành như đang phát sáng.
Một vầng sáng được tạo thành từ vô số đạo vân xuất hiện, bao phủ cả bầu trời Thần Thành, ngăn chặn Đế Uy.
"Có người mang Cực Đạo Binh Khí tấn công Thần Thành!"
Đây là suy nghĩ đầu tiên trong đầu rất nhiều người ở đây.
Thần Thành bị Cực Đạo Binh Khí tấn công, không ai có thể sống cả.
Mặc dù trong tay Thánh Hoàng Tử có Tiên Thiết côn, có thể đối kháng với

Cực Đạo Binh Khí.
Nhưng hai Cực Đạo Binh Khí giao phong trong khoảng cách gần, mọi người xung quanh cũng rất khó sống sót.
"Chẳng lẽ người của Ngoan Nhân nhất mạch chiếm được Long Văn Hắc Kim Đỉnh rồi quay lại trả thù Thiên Cơ Lâu à?"
Ngoại trừ đám dư nghiệt điên cuồng của Ngoan Nhân nhất mạch thì không người ai có can đảm mang một Cực Đạo Binh Khí tấn công Thần Thành cả.
Phải biết rằng Thần Thành chính là trọng thành của Nhân Tộc đó, cho dù Thái Cổ Vạn Tộc tới đây thì đều phải tuân thủ theo đúng quy củ.
Nếu Thần Thành mà bị Cực Đạo Binh Khí tiêu diệt thì bất kỳ người hay thế lực nào đều không thể chịu nổi hậu quả đó đâu.
Dù là Thái Cổ Vạn Tộc cũng thế.
Bởi vì khi đó thì tất cả thế lực sở hữu Cực Đạo Binh Khí đều sẽ trả thù một cách điên cuồng.
Đến lúc đó Cực Đạo Binh Khí hỗn chiến, Bắc Đẩu cũng bị đánh thành tro bụi.

Chương 505. Vương Giả đại thành

Một lúc sau lại có khí cơ từ Cực Đạo Binh Khí toả ra, Đế Uy quét ngang toàn bộ Bắc Đẩu Tinh.
Dù là tu sĩ cũng kinh hồn táng đảm, sợ rằng sẽ có một trận đại chiến Đế Binh diễn ra.
"Đáng chết! Những con kiến hôi này lại muốn làm gì thế!"
Trong các Đại Sinh Mệnh Cấm Khu, có Chí Tôn rống giận liên tục.
Vừa ngủ say lại bị đánh thức tiếp, bọn hắn thật sự muốn giết người đó.
Nếu không phải là do mỗi lần xuất thủ họ đều phải trả giá bằng sinh mệnh lực thì nhiều người đã đánh một phát vào chỗ Cực Đạo Binh Khí đang hồi phục rồi.
"Là thế lực nào đang khiến Đế Binh thức tỉnh vậy? Chờ đến lần Hắc Ám Náo Động lần sau có thể chiếu cố một tý."
Những tồn tại trong tất cả Cấm Khu lúc này đều đang hướng mắt nhìn về phía Đế Uy đang bạo phát.
"Đông Hoang Thần Thành!"
"Đó là nơi nào?"
Một khắc sau thì ánh mắt của tất cả Chí Tôn đều vô cùng hoang mang.
Thần Thông của bọn hắn tuy không thể nói là thông suốt thiên hạ.
Nhưng chỉ cần có bất kỳ Đế Binh nào được hồi phục thì bọn họ đều có thể biết được, thậm chí bọn hắn còn biết mục đích của nó nữa kìa.
Lần khôi phục Đế Binh này là vì tấn công một nơi tên là Thiên Cơ Lâu!
Nơi này nằm ngay chỗ Đế Binh đang khôi phục.
Tuy nhiên thứ làm các Chí Tôn hoang mang là ánh mắt của bọn hắn hoàn toàn không thể xuyên thấu vào toà tửu lâu nho nhỏ này, hoàn toàn không nhìn ra được sâu cạn.

Trong mắt của bọn hắn thì nơi đó chỉ có tiên vụ mịt mờ.
"Có ai biết Thiên Cơ Lâu này lai lịch ra sao không?"
"Hai trăm ngàn năm nay ta chưa từng thức tỉnh, Thiên Cơ Lâu này là đồ vật của vị Đế Cấp nào đấy!"
Trong vô ngần tinh không của Bắc Đẩu Tinh, các Chí Tôn trong các Đại Sinh Mệnh Cấm Khu cổ đại đang bắt đầu giao lưu.
Cùng lúc đó, Đại Hắc Cẩu đang đứng trước Thiên Cơ Lâu rít gào.
"Đây là Cổ Hoàng Binh, là những tên súc sinh Thái Cổ Vạn Tộc kia."
Khi rít gào xong thì Đại Hắc Cẩu nhanh chóng chạy về gần đạo sĩ Đoạn Đức.
"Mau lấy Thôn Thiên Ma Quán ra."
Một khi Cực Đạo Binh Khí đã khôi phục thì chỉ có Cực Đạo Binh Khí mới có thể đối kháng mà thôi.
Không chỉ Đại Hắc Cẩu, huynh muội Cơ Tử Nguyệt cũng nhanh chóng tới gần đạo sĩ Đoạn Đức.
Sau khi hợp lực của nhiều người lại để khôi phục Thôn Thiên Ma Quán, tuy nói không thể bảo vệ được cả Thần Thành nhưng ít nhất là có thể bảo vệ được bọn hắn.
Không cần người nhắc, với tính cách của đạo sĩ Đoạn Đức thì khi hắn cảm ứng được có Cực Đạo Binh Khí đang hồi phục thì hắn đã tế Thôn Thiên Ma Công rồi.
Một khắc sau có một bóng người loé lên.
Một thân ảnh với tốc độ vô cùng khủng khiếp nhanh chóng vượt qua Đại Hắc Cẩu, tới trước người của đạo sĩ Đoạn Đức.
Trong nháy mắt đạo sĩ Đoạn Đức kinh hãi cực độ, chưa kịp phản ứng lại thì Thôn Thiên Ma Quán đã không còn nằm trong tay của hắn nữa rồi, lúc này nó đã nằm trên tay của người kia.
"Để ta cho!"
Thanh âm của Lão Phong Tử vang lên.
Đạo sĩ Đoạn Đức ngẩng đầu lên nhìn, phát hiện người cướp Thôn Thiên Ma Quán của hắn không ngờ lại là Lão Phong Tử.
Pháp lực vô cùng vô tận trên người y đang tràn vào Thôn Thiên Ma Quán.
"Tốt!"
Đạo sĩ Đoạn Đức cuối cùng cũng phản ứng lại, vui sướng vô cùng.
Nếu như Lão Phong Tử là người nắm giữ Thôn Thiên Ma Quán thì không chừng có thể cứu được Thần Thành.
Lão Phong Tử có tu vi Thánh Nhân Vương, chắc chắn nếu Đế Binh trong tay hắn thì sẽ có thể phát huy ra uy lực lớn hơn trong tay của tên Tiên Đài Nhị Trọng Thiên như hắn nhiều.
"Đi xem Thánh Hoàng Tử đang ở đâu!"
Đám người Đại Hắc Cẩu thấy vậy thì vội vàng chạy đi tìm Thánh Hoàng Tử.
Trong Dao Trì đại hội thì bọn hắn cũng đã làm quen được với Thánh Hoàng Tử.

Thánh Hoàng Tử cũng muốn thêm nhiều người cùng sử dụng Tiên Thiết Côn, thế nên thu Đế Uy của Tiên Thiết Côn lại, cho đám người Đại Hắc Cẩu đi vào.
"Diệp huynh..."
Thánh Hoàng Tử nhìn Diệp Phàm với ánh mắt nghi ngờ.
Bởi vì hiện tại Diệp Phàm lại không đi cùng đám người Đại Hắc Cẩu tới đây để cùng sử dụng Tiên Thiết Binh để ngăn trở Cực Đạo Thần Uy.
Diệp Phàm lắc đầu, sau đó đi thẳng về phía Lưu Tiêu, trong mắt là vẻ cười nhạt.
Cuối cùng người của Thái Cổ Vạn Tộc cũng tới tìm cái chết rồi.
"Ai dám vọng động Đế Binh tại Thần Thành của Nhân Tộc?"
Lúc này ở trung tâm của Thần Thành vang lên một tiếng quát lớn.
Một thân ảnh toả ra Vương Giả oai vô cùng vô tận đi ra, xung quanh là Thần Quang ngất trời, người này đi thẳng về hướng Đế Binh đang khôi phục.
"Ở Thần Thành không ngờ lại có Vương Giả đại thành của Nhân Tộc ta toạ trấn."
Hiện tại trong Thần Thành thì mọi người đều vui mừng kinh ngạc.
Vương Giả đại thành!
Ở thời đại Thánh Nhân không xuất thế này thì Vương Giả đại thành chính là tồn tại vô địch.
"Kiến hôi!"
Chỉ nghe một tiếng hừ lạnh vang lên, Thánh Uy tràn ngập thiên địa, tên Vương Giả đại thành kia như bị sét đánh, rơi xuống mặt đất một cách vô cùng chật vật, khiến một đám kiến trúc bị phá tanh bành.
Một màn này khiến tu sĩ khắp nơi tức giận cực độ.
Những người này thật sự mặc kệ sống chết của người bình thường, lại dám động thủ ngay bên trong Thần Thành.
Vừa phẫn nộ nhưng mọi người cũng vừa hoảng sợ cực độ.
Một vị Vương Giả đại thành của Nhân Tộc
mà lại bị một tiếng hừ lạnh đánh bay trở về.

Chương 506. Lão Phong Tử ra tay

"Vô liêm sỉ!"
"Đáng chết, không ngờ bọn chúng lại dám động thủ trong Thần Thành, làm tổn thương đến người vô tội."
Đây là khiêu khích cực lớn đối với Nhân Tộc.
Vô số tu sĩ mắng to, hai mắt như muốn nứt ra.
Đã bao nhiêu năm trôi qua rồi, ngay cả người của Hoang Cổ Thế Gia cũng không dám động thủ trong Thần Thành.
Nếu không phải biết cách biệt giữa hai bên quá lớn thì tất cả tu sĩ đã bay lên xuất thủ từ lâu rồi.
"Trước tiên phá huỷ nơi này, diệt uy phong của Nhân Tộc một tý."

"Cũng vừa lúc Vạn Tộc Đại Hội sắp diễn ra rồi, để những tên Nhân Tộc này xem một vài thủ đoạn của Thái Cổ Vạn Tộc ta."
"Chỉ là một tên Vương Giả đại thành cũng dám chất vấn chúng ta à, giết hắn đi!"
Lúc này, trên bầu trời của Thần Thành xuất hiện vài thân ảnh.
Nếu nhìn kỹ thì có thể thấy trên đó có tầm bảy tám 'người', có người mọc đầy lân giáp, có người thì có đuôi, có tai nữa.
Càng khiến người khác phải hoảng sợ là trên người của tám tên Cổ Tộc này đều có Thánh Nhân Pháp Tắc đang lưu chuyển, toả ra uy áp kinh khủng của Thánh Nhân, khiến tầng mây bốn phía tiêu tán sạch sẽ.
"Tám tên Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc!"
Thấy một màn này thì tất cả tu sĩ của Nhân Tộc đều la to.
Thánh Nhân Vương!
Đây chính là tồn tại trên cả Thánh Nhân, khủng bố vô biên!
Có thể đi xuyên Tinh Hà, có năng lực đánh bể tinh cầu nữa.
Đừng nói là tám tên, dù chỉ có một người tới đây thôi thì đã đủ để diệt Thần Thành rồi.
Mà trước người của tám tên Thánh Nhân Vương này là một cây Kỳ Lân Trượng đang lơ lửng.
Đây chính là Đế Khí đang được hồi phục - Kỳ Lân Trượng.
Đế Uy khiến toàn bộ Bắc Đẩu Tinh hoảng sợ là xuất phát từ trên Kỳ Lân Trượng.
Một khắc sau thì có một vị Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc xuất thủ.
Một bàn tay to lớn ép từ trên trời xuống, đánh về phía tên Vương Giả đại thành khi nãy, muốn lấy Nhân Tộc lập uy.
Bàn tay lớn này xuyên qua hư không, mang theo một áp lực to lớn khó mà tưởng tượng được.
Những màn sáng ban đầu bao quanh Thần Thành giờ đây cũng như không thể chịu nổi, vang lên từng tiếng đứt gãy, gợn sóng toả ra khắp nơi.
Nếu như một chưởng này trúng đích thì sợ Thần Thành cũng phải chịu tử thương thảm trọng.
"Con súc sinh chết tiệt này, dám tuỳ ý tàn sát Nhân Tộc, các ngươi sẽ bị các Thánh Địa thanh toán mà thôi."
Có tu sĩ không cam lòng, bay lên phản kích.
Hắn không phải là người duy nhất xuất thủ, vô số pháp khí bay lên từ các nơi trên khắp Thần Thành, phóng thẳng về bàn tay không lồ đang hạ xuống.
Nhưng dưới uy áp của Thánh Nhân thì những pháp khí này thậm chí còn chưa tiếp cận được bàn tay kia thì đã bị một lực lượng to lớn nghiền ép bể nát rồi.
"Hanh!"
"Hanh!"
"A!"
Tiếng kêu thảm vang lên từ khắp mọi nơi trong Thần Thành, đây là tiếng kêu thảm của những tu sĩ liều mạng tế pháp khí ra để phản kích.

"Vô liêm sĩ, những tên này hoàn toàn không coi mạng người là gì!"
"Chó chết, nếu ngày sau tu vi của ta tăng cao thì ta thề sẽ giết chết hết những tên súc sinh nhà ngươi."
Hành vi tuỳ ý làm bậy như thế này khiến cho tất cả võ giả Cửu Châu đều phẫn nộ tới cực độ.
Bàn tay khổng lồ kia toả ra uy áp khó mà tưởng tượng được.
Nếu như nó đánh xuống thì ngay cả sơn mạch vạn dặm cũng có thể bị đánh nát, tử thưởng khó mà tưởng tượng được.
"Cầu lâu chủ xuất thủ!?"
Diệp Phàm nhìn về phía Lưu Tiêu với vẻ cầu khẩn cực độ.
Vào thời điểm này thì chỉ có lâu chủ vô địch mới có thể cứu Thần Thành, dạy những tên Thánh Nhân Vương Cổ Tộc này làm người mà thôi.
"Lâu chủ, đừng đứng xem nữa, diệt những tên súc sinh này đi."
Ánh mắt của đám người Dương Quá, đệ tử Thiên Cơ Lâu như có thể phun ra lửa.
Tại Cửu Châu thế giới bọn hắn chưa từng thấy qua việc bi thảm đến thế.
"Chúng ta liều với những tên súc sinh này!"
Đám người Đại Hắc Cẩu, đạo sĩ Đoạn Đức đang truyền pháp lực của mình vào Tiên Thiết Côn một cách điên cuồng, bọn hắn muốn sử dụng Cực Đạo Nhất Kích, khai trương Cực Đạo Đại Chiến.
Đấu Chiến Thánh Viên nhất tộc vốn rất thân cận với Nhân Tộc, Thánh Hoàng Tử cũng vô cùng chán ghét những tên Thánh Nhân Vương Cổ Tộc lạm sát kẻ vô tội này...
Lại thêm việc đại chiến của hắn cùng Thiên Hoàng Tử bị những tên này cắt ngang nữa.
Thế nên hiện tại lửa giận đã chất đầy trong bụng hắn rồi.
Thế nên hắn phối hợp vô cùng, cầm Tiên Thiết Côn, hắn muốn đánh một đòn Cực Đạo về phía những tên Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc kia.
"Dừng tay!"
"Nếu như Cực Đạo Giao Phong diễn ra thì hậu quả không ai tưởng tượng được đâu!"
Lão Phong Tử đó tới nay không nói lời nào bỗng hiện tại vội lên tiếng ngăn cản.
Hậu quả của Cực Đạo Giao Phong là không thể nào khống chế được.
Đầu tiên, chắc chắn Thần Thành sẽ hôi phi yên diệt.
Một khắc sau Lão Phong Tử đấm một quyền ra, tạm thời đình chỉ việc quán chú pháp lực vào Thôn Thiên Ma Quán.
Một khí cơ cương mãnh cực độ bỗng quét ngang mọi thứ.
Trên quả đấm của hắn đang có hư ảnh của sáu thế giới thay đổi liên tục, khí cơ tuyệt thế như có thể đánh sập chư thiên.
Đánh chính là tuyệt học chí cường của Thánh Thể nhất mạch, Lục Đạo Luân Hồi Quyền.
Lão Phong Tử vừa ra tay liền sử dụng tuyệt học trấn gia của mình ra, có thể thấy sự coi trọng của hắn đối với vị Cổ Vương vừa xuất thủ kia.

Chương 507. Lâu chủ lên đài

Ùng ùng...

Tiếng rít gào đinh tai nhức óc vang vọng trời đất, dường như vạn lôi cùng đánh.

Đòn đánh của Thánh Nhân Vương Cổ Tộc bị Lục Đạo Luân Hồi Quyền của Lão Phong Tử đánh nát giữa hư không.

Không chỉ như thế, một quyền này còn cuốn theo tất cả dư ba bay thẳng về phía tám vị Thánh Nhân Vương kia, không để cho chúng ảnh hưởng tới Thần Thành.

"Có cao thủ cùng cấp bậc ở đây."

Tám tôn Thánh Nhân Vương Cổ Tộc trên trời lập tức nhìn về phía Lão Phong Tử.

"Trong tay có Đế Khí sao, thảo nào dám ra tay."

Khi nhìn sang Lão Phong Tử thì bọn hắn cũng thấy được Thôn Thiên Ma Quán đang hồi phục trong tay của y.

"Chỉ là một thanh Đế Binh không trọn vẹn mà thôi."

Sau khi thấy Thôn Thiên Ma Quán không hoàn chỉnh thì tám người Thánh Nhân Vương cười lạnh không ngừng.

Đừng nói là Đế Binh không trọn vẹn, dù là bản hoàn chỉnh thì bọn hắn cũng không sợ tý nào.

Bởi vì đối phương chỉ có một người mà thôi, còn bọn hắn thì có tận tám tên.

Nếu như vậy mà còn không thể chiến thắng thì bọn hắn hoàn toàn không có tư cách sống sót từ vạn cổ tới nay.

"Các ngươi muốn khai chiến toàn diện với Nhân Tộc sao?"

Lão Phong Tử không công kích tếp, đầu mang Thôn Thiên Ma Quán, hắn bay lên, giằng co với tám tôn Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc.

Không phải là hắn sợ hãi, mà là hắn không muốn Cực Đạo Giao Phong diễn ra tại Thần Thành.

Dù chưa chiến đấu nhưng riêng việc hai kiện Đế Binh chạm nhau thôi đã có thể khiên thương khung nứt ra rồi.

Nếu như Lão Phong Tử không dùng Thần Binh thì Thần Thành chắc đã bị huỷ diệt từ lâu rồi.

"Giao Thời Gian Tháp ra, chúng ta không tranh chấp với Nhân Tộc nữa."

"Nếu như cự tuyệt thì chỉ có thể khai chiến toàn diện mà thôi."

Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc mở miệng, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Đám người này mang Cổ Hoàng Binh đến, không chào hỏi gì mà trực tiếp kích hoạt Cổ Hoàng Binh tấn công Thần Thành, qua việc này là thấy quyết tâm của bọn hắn lớn ra sao.

Nếu không chiếm được Thời Gian Tháp thần kỳ kia thì Thái Cổ Vạn Tộc không ngại đại chiến toàn diện với Nhân Tộc.

Tuy ở đây chỉ có tám tôn Thánh Nhân Vương mà thôi, nhưng các Đại

Vương Tộc, thậm chí là Hoàng Tộc cũng có thể là người đứng sau việc này.
Lần này dù là Đấu Chiến Thánh Tộc có đến để điều đình thì bọn hắn cũng không quan tâm.
Thời Gian Tháp thật sự quá nghịch thiên, không thể để cho Nhân Tộc có nó được.
Mặt nổi thì chỉ có tám người bọn họ tới đây thôi, nhưng trong âm thầm thì đã có không ít Cổ Hoàng Binh đang âm thầm nhắm thẳng vào nhiều Thánh Địa, Hoang Cổ Thế Gia của Nhân Tộc.
Thái Cổ Vạn Tộc không sợ đại chiến toàn diện.
Lần đại chiến trước một là vì không có lý do, hai là nể mặt của Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch.
Hiện tại thì Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch hoàn toàn không có tác dụng gì.
Bá!
Ánh mắt của mọi người lúc này đều đổ dồn về phía Lưu Tiêu.
Đám Cổ Tộc này đến đây vì Thiên Cơ Lâu, thế nên Thiên Cơ Lâu không thể im lặng được.
"Giao Thời Gian Tháp cho Thái Cổ Vạn Tộc đi, đừng làm Nhân Tộc bị liên luỵ.
"Thiên Cơ Lâu cần trả lời!"
Nghe thế thì nhiều người trong Thần Thành bắt đầu oán giận Thiên Cơ Lâu, có người còn kêu Thiên Cơ Lâu nhanh chóng nộp Thời Gian Tháp lên.
Điều này khiến không ít tu sĩ biến sắc.
Những tên thỏ đế này, đại chiến còn chưa xảy ra mà đã nội chiến trước rồi.
"Lão Phong Tử đại ca, Nhân Tộc không bao giờ chịu thoả hiệp, tiếc gì mà không chiến!"
Diệp Phàm hô to!
"Ngày hôm nay bọn hắn đòi Thời Gian Tháp, ngày mai lại đòi Hư Không Kính của Cơ gia ta."
Cơ Hạo Nguyệt mở miệng một cách lạnh lùng, đại biểu cho thái độ của Cơ gia.
Toàn diện đại chiến thì sao, lưng của Cơ gia sẽ không cong xuống, cả Nhân Tộc cũng vậy.
"Lâu chủ sư công, mau ra tay đi, đừng cho Cổ Hoàng Binh kia chạy mất đó."
Dương Quá hô to.
Hắn hoàn toàn không lo lắng việc Cực Đạo Binh Khí đang tiếp cận, cái hắn sợ là Cổ Hoàng Binh sẽ chạy trốn.
Tiểu hài này có gan thật, chắc là do không biết Cổ Hoàng Binh có sức mạnh ra sao.
"Lui ra đi, nếu như bọn hắn tới đây vì Thiên Cơ Lâu thì việc này do Thiên Cơ Lâu ta giải quyết."
Lưu Tiêu nói với Lão Phong Tử.
"Moá nó! Rốt cuộc cũng chứng kiến được tư thế vô địch của lâu chủ rồi."

"Ha ha.... Muốn chết thì nói đi, tới khiêu khích Thiên Cơ Lâu làm gì."
"Lâu chủ, nhanh cho những tên nhà quê này thấy vô địch thật sự là như thế nào đi."
"Tốt! Cuối cùng cũng có người chịu đến khiêu khích Thiên Cơ Lâu rồi, nhanh dạy những tên nhà quê này làm người."
Lưu Tiêu vừa mở miệng thì võ giả Cửu Châu liền đứng ngồi không yên, ai cũng hưng phấn như tiêm dopping.
Việc này khiến rất nhiều tu sĩ ngơ ngác, không hiểu chuyện gì.
Không biết những người này đang khoác lác hay là lâu chủ Thiên Cơ Lâu thật sự là một mãnh nhân nữa.
Thiên Hoàng Tử đã lặng lẽ lui về sau..
Một màn trước mắt đã nói cho hắn biết, nếu những người này không phải là người điên thì chắc chắn vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu kia là một cao thủ có thực lực vô địch.
Mà theo phán đoán của hắn thì chắc chắn là vế sau.
"Hoàng tử, chúng ta có nên nhắc nhở những Cổ Vương này không?"
Thủ hạ của Thiên Hoàng Tử vội hỏi.
"Không cần..."
Thiên Hoàng Tử vội vàng ngăn lại, mém chút nữa là sợ đổ mồ hôi.
Những tên Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc này có chết hay không thì không liên quan tới hắn lắm.
Nếu mà vì thế đắc tội với Thiên Cơ Lâu thì được không bù mất.

Chương 508. Đoạt Hoàng Binh, giết Thánh Nhân Vương

Tuy thanh âm của Lưu Tiêu không quá lớn, nhưng Lão Phong Tử cùng những Thánh Nhân Vương kia của Cổ Tộc trên trời đều có thể nghe thấy rõ ràng.
Lão Phong Tử khi nghe vậy thì vội lui về sau.
Nhưng mà hắn vẫn đội Thôn Thiên Ma Quán trên đầu, vẫn tiếp tục khôi phục lại Đế Binh để đều phòng vạn nhất.
"Ngươi chính là Thiên Cơ Lâu chi chủ?"
"Dám bàn về Thiên Hoàng đại nhân, khơi mào tranh chấp giữa Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch cùng Thiên Hoàng nhất mạch."
"Giao Thời Gian Tháp ra đây, chúng ta cho ngươi thời gian để tự sát."
Thanh âm này băng lãnh vô cùng.
Tám tôn Thánh Nhân Vưởng của Cổ Tộc đứng trên trời cao, cúi đầu nhìn xuống Lưu Tiêu ở dưới.
"Chúng ta tới đây chỉ là để giáo huấn Thiên Cơ Lâu chi chủ, ngươi dám bàn luận Thần Linh - Bất Tử Thiên Hoàng của Vạn Tộc chúng ta."
"Người không liên quan thì cút mau, nhanh chóng chạy ra khỏi Thần Thành."

Có Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc lên tiếng, muốn tách Thiên Cơ Lâu ra khỏi Nhân Tộc rồi tính tiếp.
Lập tức trên khắp Thần Thành xuất hiện nhiều tia sáng loé lên, nhiều tu sĩ cố gắng phi hết tốc độ ra xa.
"Các ngươi nên thức thời một tý, Nhân Tộc vất vả lắm mới bồi dưỡng được một Thánh Nhân Vương như ngươi, chết rồi thì đáng tiếc quá."
"Ngươi nên rõ ràng, đừng để vì quyết định của ngươi mà khiến toàn bộ Nhân Tộc vất vả."
Có một tên Thánh Nhân Vương khác lên tiếng cảnh cáo Lão Phong Tử đang đứng khôi phục Thông Thiên Ma Quán.
Giọng nói của những tên này không hề kiêng nể gì, hoàn toàn không coi Nhân Tộc là chuyện lớn lao gì.
Trong lời nói hiện rõ vẻ cao cao tại thượng, bọn chúng nói giống như Thái Cổ Vạn Tộc cường đại tới mức trở tay là có thể diệt Nhân Tộc vậy.
Sắc mặt Lão Phong Tử lạnh lẽo.
Người tốt tính như hắn vậy mà cũng tức điên lên với mấy câu nói này.
Nếu việc không trọng đại lắm thì thật sự Nhân Tộc khó mà tranh lại với Thái Cổ Vạn Tộc, nếu không thì hắn đã đánh Thông Thiên Ma Quán ra nãy giờ rồi.
Ở dưới kia thì bất kỳ Nhân Tộc nào có chút máu nóng thì đều muốn phun lửa khi nghe những lời này.
Quá cuồng vọng.
"Thái Cổ Vạn Tộc?"
"Chỉ là một đám tạp chủng lai giữa người và thú mà thôi."
"Các ngươi tự ra vẻ thượng đẳng như thế làm gì, các ngươi quên mất tổ tiên của các ngươi cũng từng là loài người à."
Lời Lưu Tiêu vừa dứt thì mí mắt mọi người co giật liên tục.
Ý của lời này là sao, là hắn chỉ đang mắng đám Cổ Tộc này thôi hay đó là sự thật thế?
Thái Cổ Vạn Tộc thật sự là con cháu của Nhân Tộc sao, nếu vậy thì thật sự quá khó tin.
"Vô liêm sỉ!"
"Làm càn!"
"Ngươi dám đặt điều nói xấu Thái Cổ Vạn Tộc!"
"Lớn mật, ngươi dám đem chủng tộc yếu ớt như con kiến này so sánh với tổ tiên của Thái Cổ Vạn Tộc sao?"
Đám Thánh Nhân Vương kia tức giận không gì sánh được.
Lời của Lưu Tiêu dù thật hay giả thì đều là một lời sỉ nhục vô cùng lớn đối với Cổ Tộc.
"Chính các ngươi mới là người làm càn!"
Lưu Tiêu hừ lạnh một tiếng, trong mắt hiện lên quang mang sắc lạnh, vô cùng nguy hiểm.
Một khắc sau Lưu Tiêu vồ một cái vào hư không, bỗng sắc mặt của tám tên Thánh Nhân Vương Cổ Tộc biến đổi ngay lập tức.

Bỗng Kỳ Lân Trượng đang khôi phục trước mặt bọn hắn dần trở nên chấn động, sau đó bay thẳng về hướng tay của Lưu Tiêu.
Cùng lúc đó thì Đế Uy trên Kỳ Lân Trượng cũng dần dần yếu bớt.
"Không tốt, Kỳ Lân Trượng không còn nghe theo khống chế của chúng ta nữa."
Tám tôn Thánh Nhân Vương sợ hãi tột độ, vội vàng bộc phát tu vi, muốn cầm Kỳ Lân Trượng lại.
Nhưng Kỳ Lân Trượng đã hoá thành một vệt sáng, nhanh chóng bay xuống, bị Lưu Tiêu cầm trên tay.
"Làm sao có thể chứ?"
"Sao hắn có thể khống chế được Kỳ Lân Trượng?"
Một màn này thật sự là chấn động tới cực độ.
Đây chính là một Đế Khí đang hồi phục đó, coi như Thần Chi trong đó chưa hồi phục xong thì không phải ai muốn cướp cũng được đâu.
Sắc mặt của tám tôn Thánh Nhân Vương đã thay đổi hoàn toàn, nhìn về phía Lưu Tiêu đang nắm Kỳ Lân Trượng một cách sợ hãi.
"Bí tự 'Binh'?"
Diệp Phàm rít gào lên một tiếng, chấn động không ngớt.
Lâu chủ lại nắm giữ Bí tự 'Binh' trong tay ư, thậm chí còn có thể khống chế binh khí cấp độ như Cổ Hoàng Binh.
"Không phải! Đây không phải là Bí tự 'Binh'!"
Những chỉ một lát sau thì Diệp Phàm vội bỏ suy nghĩ này ra khỏi đầu của mình.
Hắn cũng nắm giữ Bí tự 'Binh'.
Nhưng dù cho Bí tự 'Binh' có thần kỳ thâm ảo tới đâu thì cũng không thể nào khống chế được Cổ Hoàng Binh.
Bởi vì Cổ Hoàng Binh đã sinh ra Thần Chi rồi, không thể bị khống chế bằng bí thuật nữa.
"Khá tốt!"
Lưu Tiêu ngắm nhìn Kỳ Lân Trượng trong tay.
Kỳ Lân Trượng chính là Cổ Hoàng Binh của Hoả Lân Động, cũng là binh khí thành đạo của Kỳ Lân Cổ Hoàng.
Tuy hắn không dùng được nhưng có thể lấy để thưởng cho đệ tử Thiên Cơ Lâu mà.
Còn về phần bí thuật hắn dùng để cướp Kỳ Lân Trượng thì đương nhiên là Bí tự 'Binh' hắn học được từ Diệp Phàm rồi.
Chỉ là do hắn lấy Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công để thôi động Bí tự 'Binh', hiển nhiên bí thuật này đã vượt khỏi phạm trù của Bí tự 'Binh' bình thường.
Dù là Cổ Hoàng Binh hắn cũng có thể cướp đoạt.
"Trả lại Cổ Hoàng Binh cho chúng ta!"
Thánh Nhân Vương của Hoả Lân Tộc vừa giật mình vừa sợ, hắn hoàn toàn không thể tin được Lưu Tiêu lại có thể cướp Hoả Lân Trượng từ tay tám vị Thánh Nhân Vương một cách dễ dàng như vậy.

Nghĩ tới đây thôi thì da đầu của Hoả Lân Vương như muốn nổ tung.
"Trả lại cho ngươi sao? Được!"
Lưu Tiêu cười một cách tà mị, quơ múa Kỳ Lân Trượng trong tay, rạch một phát trên không.
Oanh!
Cực Đạo Thần Uy kinh khủng bạo phát ra, hư không bị xé toạc, vạn đạo tan vỡ.
Không đợi tới khi tám tôn Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc phản ứng kịp, một đạo hồng mang bắn ra từ trên Kỳ Lân Trượng đã bao phủ tám người trên hư không kia.
Ngay sau đó thân thể của tất cả đều hoá thành bột mịn, tiêu tán tại chỗ.
Tám tôn Thánh Nhân Vương, bị giết một cách cực kỳ dễ dàng, thậm chí còn không kịp nói thêm một câu.
Tất cả đều bị Cổ Hoàng Binh do chính bọn hắn mang tới bắn thành bụi mịn.

Chương 509. Cao thủ cấp bậc Chuẩn Đế?

"Thật là khủng khiếp!"
Thiên Hoàng Tử thấy thế thì hoảng sợ không thôi, mặt mũi trắng bệch.
Từ đầu tới cuối vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này chưa từng thể hiện thực lực cường đại ra sao, hắn chỉ cướp đoạt Kỳ Lân Trượng từ tay tám vị Thánh Nhân Vương sau đó dùng nó để giết chết tất cả mà thôi.
Nhưng chỉ với thân thủ kinh khủng như vậy thôi thì mọi người đã có thể đoán được hắn ít nhất cũng mạnh hơn cao thủ Đại Thánh Cấp, Đại Thánh Cấp hoàn toàn không thể xử lý chuyện này một cách nhẹ nhàng như vậy được.
"Không lẽ hắn chính là Cổ Thiên Tôn mà thời đại thần thoại nhắc tới hay sao? Hoặc ít nhất là một cao thủ Chuẩn Đế."
Thiên Hoàng Tử nhìn về phía người vừa tru diệt tám tôn Thánh Nhân Vương Cổ Tộc một cách dễ dàng này với ánh mắt kiêng kỵ.
Phải biết rằng dù là nhân vật Đại Thánh Cấp cũng không thể trấn áp Đế Binh một cách dễ dàng như vậy.
Chỉ có siêu cao thủ cấp bậc như Chuẩn Đế, bản thân đã có một tý Đế Uy thì mới có thể sử dụng Cổ Hoàng Binh một cách dễ dàng như thế.
Hắn bỗng cảm thấy may mắn vô cùng.
May mà trước đây khi thủ hạ mình bị giết thì mình nuốt bồ hòn làm ngọt, không cậy thế là trưởng tử của Bất Tử Thiên Hoàng mà trả thù.
Nhân vật cấp bậc thế này thì cần gì sợ Bất Tử Thiên Hoàng nữa.
Dù Bất Tử Thiên Hoàng có ngưu bức hơn đi nữa thì cũng là nhân vật từ trăm vạn năm trước rồi, không thể uy hiếp được nhân vật đời này.
Coi như Bất Tử Thiên Hoàng vẫn còn sống thì những người như thế này

rất khó tha thứ bản thân nếu bản thân sợ hãi, họ không thể để Đạo Tâm Vô Địch của mình có vấn đề được.
Thế nên lúc xuất thủ chắc chắn không mềm tay.
"Tám tôn Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc nắm giữ Cổ Hoàng Binh chết một cách đơn giản như vậy sao?"
Người như Lão Phong Tử lúc này cũng cảm thấy sợ hãi cực độ.
Đây chính là những cao thủ cùng cấp với hắn đó, đương nhiên hắn biết bọn chúng đáng sợ ra sao.
Đánh bể hành tinh chỉ là chuyện nhỏ đối với những cao thủ này.
Nếu như cả hai đấu nhau mấy ngày mấy đêm, đánh tới mấy trăm hiệp, thiên băng địa liệt, dời non lấp bể thì hắn sẽ không kinh ngạc tới mức như bây giờ.
Nhưng Thiên Cơ Lâu chi chủ chỉ quơ tay là đoạt được Kỳ Lân Trượng.
Sau đó rạch một cái liền khiến Cổ Hoàng Binh khôi phục, rồi bắn một tia Đế Uy ra miểu sát tám tôn Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc.
Nói cách khác thì ngay cả hắn cũng chắc chắn bị tiêu diệt trong một chiêu, việc này không khiến Lão Phong Tử sợ hãi sao được.
"Giết tốt, đa tạ lâu chủ đã giúp Nhân Tộc giương danh!"
Sau khi sợ hãi xong thì Lão Phong Tử bắt đầu mừng như điên.
Giờ khắc này hắn kích động tới run cả người.
Từ Thái Cổ Vạn Tộc xuất thế tới nay thì bọn họ, những cao thủ tuyệt đỉnh được ví như sống lưng của Nhân Tộc lúc nào cũng như đi trên băng mỏng, sợ rằng chỉ cần sơ xuất một cái thì Nhân Tộc sẽ bị Cổ Tộc nô dịch.
Việc tám tôn Thánh Nhân Vương bị miểu sát cùng với đoạt được một Cổ Hoàng Binh nếu nói thì không còn là giết gà doạ khỉ nữa rồi, mà là giết khỉ để doạ khỉ.
"Quá mạnh!"
Đại Hắc Cẩu, đạo sĩ Đoạn Đức cùng vài người khác cũng kích động như thế, ánh mắt bọn hắn nhìn Lưu Tiêu không khác nào bầu trời sau cả.
"Nếu như ta có thể gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì mẹ nó ai có thể bắt nạt được ta nữa chứ, những mộ lớn trên thiên hạ đều sẽ để ta đào."
Đạo sĩ Đoạn Đức cảm thấy cảm xúc dâng trào.
Muốn ôm bắp đùi quá.
"Thật ngưu bức!"
Thánh Hoàng Tử chấn động không ngớt, Tiên Thiết Côn trong tay hắn lúc này cũng chấn động không ngừng, cảnh báo cho hắn.
"Lâu chủ trâu bò!"

"Lâu chủ vạn tuế!"
"Moá nó! Tám tôn Thánh Nhân Vương thêm một Cổ Hoàng Binh, tất cả đều hôi phi yên diệt."
"Thiên Cơ Lâu thật thần kỳ!"
Một khắc sau thì tất cả tu sĩ đều phản ứng lại, hét lên một cách điên cuồng!
Bất kỳ tu sĩ nào hiện tại đều hưng phấn tới cực độ, sắc mặt ửng hồng, trái

tim như muốn nổ tung vì hưng phấn.
Quá ngưu bức!
Lâu chủ của Thiên Cơ Lâu không ngờ lại là cao thủ tuyệt thế mạnh như vậy.
Trong mắt Diệp Phàm chỉ còn hai chữ sùng bái.
Đại Hắc Cẩu thì giống như không nhịn được nữa mà muốn cưới A Hoàng, làm rể Thiên Cơ Lâu.
Cơ Tử Nguyệt của Cơ gia cũng ước gì lập tức thành hôn với Diệp Phàm, vào làm đệ tử Thiên Cơ Lâu.
...
"Bình tĩnh thôi! Đây chỉ là thao tác bình thường đối với lâu chủ."
"Đám nhà quê các ngươi thấy chưa, ta biết ngay đám người kia không có kiến thức gì mà."
"Đúng vậy, ta biết chắc lâu chủ sẽ miểu sát người khác trong một chiêu thôi, có gì đáng kinh ngạc chứ."
"Ta đã tưởng tượng ra cảnh đám nhà quê này sẽ bất ngờ trước sự ngưu bức của lâu chủ rồi.."
...
So với những tu sĩ đang kích động cực độ kia thì những võ giả Cửu Châu bình tĩnh hơn rất nhiều, còn coi thường đám tu sĩ kia nữa chứ.
Đối với bọn hắn thì lâu chủ nếu không thể hiện ngưu bức như thế này thì mới là chuyện lạ đó.
Lời của những võ giả này vừa dứt thì những tên tu sĩ mắt cao hơn đầu đó đều đỏ mặt vô cùng.
Không ngờ những người như bản thân lại có ngày bị những người bình thường này khinh bỉ.
Cùng lúc đó, trong các Đại Sinh Mệnh Cấm Khu trên khắp Bắc Đẩu Tinh, tất cả tồn tại Chí Tôn đều đã bị Đế Uy đánh thức.
Tất cả Chí Tôn dõi theo chuyện này từ đầu tới cuối đều trầm mặc.
Lưu Tiêu hoàn toàn không tiết lộ khí cơ của bản thân ra, huống chi với sự huyền diệu của Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công thì không ai có thể nhìn ra sâu cạn của Lưu Tiêu được cả.
Thế nhưng bọn hắn vẫn có thể suy đoán một tý, bọn hắn cho rằng tên này ít nhất cũng có tu vi Chuẩn Đế.
Loại cao thủ cấp bậc này quả thật có một tý uy hiếp đối với các Đại Sinh Mệnh Cấm Khu.
Tuy không đủ để giết chết bọn hắn, mà bọn hắn hơi phí chút sức lực để dọn dẹp tên này.
Mà đối với những Chí Tôn tự chém mình một đao như bọn hắn thì xuất thủ tương đương với tiêu hao sinh mệnh lực.

Chương 510. Tròng mắt suýt lòi ra

"Hoàng Kim Đại Thế chưa tới mà không ngờ trong thiên địa lại có cao thủ

như thế này.
Có Chí Tôn chấn động trong lòng.
Đặc biệt là những tên sắp xuất thể để thôn phệ sinh kéo dài tuổi thọ, những tên này có sắc mặt khó coi không gì sánh được.
Người như thế quả thật là một khối đá cản đường lớn đối với con đường thành tiên của bọn hắn.
"Kỳ Lân Hoàng, ngươi không đoạt lại Cổ Hoàng Binh của ngươi sao?'
Có Chí Tôn hơi suy nghĩ, liên hệ với Kỳ Lân Hoàng.
Kỳ Lân Hoàng!
Thuỷ tổ của Kỳ Lân Cổ Tộc.
Vị Chí Tôn vừa mở miệng muốn chọc giận Kỳ Lân Hoàng, mong y giận dữ xuất thế, cướp lại Cổ Hoàng Binh, giúp bọn hắn giải quyết hoặc thăm dò sâu cạn tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu thần bí này.
"Ta còn cần đi lấy lại sao?"
"Đó chính là binh khí thành đạo của ta đó, chỉ cần lúc ta xuất thế thì nó sẽ bay tới thôi."
"Còn Thạch Hoàng ngươi thì khác, sắp tới ngươi cần phát động Hắc Ám Náo Động để hấp thụ huyết thực."
"Hiện tại nếu ngươi không ra tay thì ngươi không sợ lúc ngươi xuất thế thì người này đã thành đạo rồi sao?"
Kỳ Lân Hoàng không bị lừa, sao hắn không biết Thạch Hoàng đang cố ý kích để cơ chứ.
Giữa các Sinh Mệnh Cấm Khu hiện nay thì đã tới phiên đám người Thạch Hoàng cần phát động Hắc Ám Náo Động để hấp thu huyết thực rồi.
Sao Kỳ Lân Hoàng lại không biết Thạch Hoàng muốn kích hắn để hắn đi tiêu diệt Thiên Cơ Lâu dùm y cơ chứ?
Vào lúc này thà hắn mất mặt một tý còn hơn là trêu chọc một cao thủ thần bí.
Đó là Cổ Hoàng Binh của mình, để ở đâu cũng như thế thôi.
Nếu thật sự cần thì chỉ cần động ý niệm một cái là thu hồi được.
"Không sao cả, đừng nói là người này chưa thành đạo, dù người này đã thành đạo rồi thì hắn có thể chịu được đám chúng ta liên thủ hay không? Đạo quả của một Đại Đế bổ hơn linh huyết của ức ức vạn sinh linh đó!"
Lúc này có một âm thanh vang lên.
Tên Chí Tôn này tên là Quang Ám Chí Tôn, là một nhân vật đã bị thời gian quên lãng.
Tại thời đại Hậu Hoang Cổ này thì danh hào của Quang Ám Chí Tôn đã không còn được xuất hiện nữa rồi.
Không phải là do cuộc sống của bọn hắn không vang dội, mà là do đã quá lâu rồi, thời gian đã xoá nhoà đi hết những vết tích của bọn hắn.
"Quang Ám Chí Tôn nói rất có lý, năm đó Cơ Hư Không cũng không thể ngăn cản chúng ta mà, huống hồ là người này."
Thạch Hoàng mở miệng.
"Hắn muốn thành đạo, chúng ta cho phép sao?"

Lại một âm thanh xa lạ truyền đến.
Những Chí Tôn đang nói chuyện khi nghe tới âm thanh này thì rùng mình.
Bởi vì ai cũng biết người mở miệng là ai, đây là một vị tồn tại vô cùng cổ xưa - Luân Hồi Chí Tôn.
Mà Luân Hồi Chí Tôn cũng giống như Thạch Hoàng, cũng là một trong những vị sắp tới phải phát động Hắc Ám Náo Động để bổ sung huyết nhục, phục hồi sinh cơ.
Đối với nhiều nhân vật tuyệt thế thì cái đáng sợ nhất không phải là Thiên Kiếp Diệt Tuyệt, mà là những tên Chí Tôn này.
Những Chí Tôn này sẽ đợi thời điểm ngươi độ kiếp mà ra tay với ngươi.
Đây mới là giai đoạn khó nhất của thành đạo, vào lúc độ kiếp đã vô cùng nguy hiểm rồi, mà lại còn phải chống chọi với những tên Chí Tôn mạnh mẽ này nữa.
Việc thành đạo còn khó hơn thế nhân tưởng tưởng mấy triệu lần.
"Không thành Đế thì chỉ là con kiến hôi mà thôi."
"Trước tiên để viên thuốc đại bổ này trưởng thành một chút."
Sau khi nói chuyện một lát thì Lưu Tiêu càng không được sự coi trọng của những tên Chí Tôn này, lại còn bị coi là thuốc nữa chứ.
Lưu Tiêu đã cảm nhận được có ánh mắt của nhiều Chí Tôn đang dòm ngó, hắn cũng biết được chủ nhân của Kỳ Lân Trượng là Kỳ Lân Hoàng chưa chết, y vẫn còn kéo dài hơi tàn trong các Sinh Mệnh Cấm Khu.
Hắn vốn tưởng Kỳ Lân Hoàng sẽ ra tay.
Nhưng chờ một lát thì chỉ thấy những tên Chí Tôn này thu ánh mắt lại, hắn cũng chỉ có thể lắc đầu chán nản.
Còn tưởng rằng có thể giết mấy tên Chí Tôn chứ.
Không ngờ đám người kia lại cẩn thận như vậy.
Chuyện không liên quan đến Thành Tiên Lộ thì bọn hắn hoàn toàn không xuất thủ.
"Ong ong..."
Bỗng nhiên Kỳ Lân Trượng trong tay hắn chấn động không ngừng, muốn thoát khỏi tay của Lưu Tiêu.
Cùng lúc đó Thần Chi trong Kỳ Lân Trượng cũng bắt đầu khôi phục, phóng thích Đế Uy.
"Là người của Cổ Tộc đang triệu hoán Cổ Hoàng Binh."
Mọi người chấn động không ngừng.
Đế Binh không dễ cướp như vậy.
Mặc dù đã bị lấy đi những nếu nhờ nghi thức tế tự đặc thù thì hoàn toàn có thể triệu hoán trở về.
Cũng có thể cho Thần Chi hồi phục, tự tìm đường về.
Cùng lúc đó mọi người đã thấy rõ bên trong Kỳ Lân Trượng có một hư ảnh Kỳ Lân khổng lồ đang khôi phục.
"Lâu chủ cẩn thận, Thần Chi của Kỳ Lân Trượng đang khôi phục, mạnh ngang Cực Đạo Đại Đế đó, lâu chủ mau buông tay."
Cơ Tử Nguyệt hiểu khá rõ Cực Đạo Binh nên vội nhắc nhở Lưu Tiêu.

Bất kỳ ai cũng không nghĩ tới việc Lưu Tiêu có thể trấn áp Kỳ Lân Trượng cả.
Bởi vì... Việc này không thực tế.
Nếu thật như vậy thì Đế Khí của Hoang Cổ Thế Gia đã bị đoạt đi hết từ lâu rồi.
"Im lặng!"
Lưu Tiêu hừ lạnh.
Một khắc sau hắn tát Thần Chi kia một cái, nó trực tiếp bay ngược về Kỳ Lân Trượng.
Đế Uy biến mất, Kỳ Lân Trượng cũng không còn chấn động nữa.
Thần Chi của Cổ Hoàng Binh, có thể nói là tồn tại mạnh tương đương với Cổ Chi Đại Đế, lại bị đánh một cái tát sau đó im lặng lại.
Thấy một màn này thì tròng mắt của mọi người đều mém chút lòi ra, hít sâu liên tục.
Loại thủ đoạn này thật sự chưa ai nghe qua cả.
Thậm chí Thần Chi kia hiện tại thật sự không dám hó hé gì.
"Lão Phong Tử đại ca, mau trả Thôn Thiên Ma Quán lại cho ta đi."
Đạo sĩ Đoạn Đức không cần giữ được bình tĩnh, sợ rằng Lưu Tiêu sẽ cướp luôn Thôn Thiên Ma Quán của hắn.
Thánh Hoàng Tử cũng vội vàng thu Tiên Thiết Côn lại, sợ rằng Thần Chi trong binh khí thành đạo của cha hắn cũng sẽ gặp phải vũ nhục như vậy.

Chương 511. Diệp Phàm đã trảm đạo?

"Lâu chủ, mau cho chúng ta xem thử Cổ Hoàng Binh có hình dáng ra sao với."
Sau khi trở về Thiên Cơ Lâu thì đám người Dương Quá vội vàng chạy tới bao vây Lưu Tiêu lại.
Đừng nhìn khi nãy Lưu tiêu trấn áp Cổ Hoàng Binh một cách ung dung như vậy mà có người cảm thấy Cổ Hoàng Binh yếu.
Đế Uy khi nãy đã khắc sau vào tâm trí của đám người Dương Quá rồi, cảm giác kinh dị đó khó mà quên được.
Dưới Đế Uy thì tất cả bọn hắn chỉ như là con kiến hôi mà thôi, thậm chí con kiến hôi đã là đề cao bọn hắn rồi.
Lưu Tiêu cũng không từ chối, cầm Kỳ Lân Trượng ném ra cho đám người tò mò này nghiên cứu.
"Kỳ Lân khi nãy bị lâu chủ đánh về đi đâu rồi."
Thành Thị Phi nghiên cứu một lát thì không thấy Thần Chi của Kỳ Lân Trượng đâu.
"Thần kỳ thực sự, chỉ một cây gậy nho nhỏ mà lại có uy lực khủng bố như thế."
Võ giả Cửu Châu lần đầu được chứng kiến Cực Đạo Binh Khí của thế giới này thì không khỏi than nhẹ một cách sợ hãi.
"Đây là vũ khí được luyện thành từ Thần Kim, thứ cực kỳ khó tìm, trưởng thành cùng lúc Đại Đế còn trẻ cho đến chứng đạo."
"Sau đó nó còn được Đại Đế tự tay khắc ghi Đạo Văn lên, ghi tất cả cảm ngộ về đạo của bản thân lên nó."
"Sau cùng khi cao thủ Đế Cấp thành đạo thì nó cũng vượt qua Thiên Kiếp cùng với chủ nhân, tới lúc này nó mới được tính là một thanh Cực Đạo Binh Khí thật sự."
"Thanh vũ khí này có sức mạnh có thể so sánh với một vị Đại Đế còn sống, nên nó có sức mạnh to lớn như vậy thì cũng đâu có gì lạ đâu."
"Chỉ là do những tên nhà quê các ngươi không có kiến thức mà thôi."
Những tu sĩ này cuối cùng cũng tìm được cơ hội để chế nhạo lại võ giả Cửu Châu, đem xưng hô nhà quê này trả lại võ giả Cửu Châu.
Sau đó thì tất cả đều vui vẻ hoà thuận.
Võ giả Cửu Châu cùng tu sĩ ở Già Thiên thế giới đều cùng nhau trao đổi tình báo của riêng mình.
Lúc này đám người Đại Hắc Cẩu cùng Diệp Phàm đều đã lôi kéo Thánh Hoàng Tử vào trong Thiên Cơ Lâu.
"Ngày khác rồi đi thu thập tên người chim đó, còn nhiều cơ hội mà."
Miệng của Đại Hắc Cẩu vô cùng độc.
Chỉ cần mở miệng vô cùng chua ngoa.
Dù là đám người Diệp Phàm cũng thường xuyên bị Hắc Hoàng chọc tức.

Ngay cả người quen còn thế chứ đừng nói là Thiên Hoàng Tử đứng bên cạnh, khi y nghe lời như vậy thì ánh mắt như có thể phun lửa.
Nhưng mà nghĩ tới thực lực kinh khủng của Lưu Tiêu thì Thiên Hoàng Tử không dám phát tác ở Thiên Cơ Lâu.
Nếu nói về ngông nghênh thì Thiên Hoàng Tử thật sự kém một vài tu sĩ.
"Ừm!"
Thánh Hoàng Tử gật đầu.
Sau khi trải qua chuyện vừa rồi thì hắn cũng không có tâm tư gì đi tìm Thiên Hoàng Tử tính sổ nữa.
Khi nãy là do bản thân quá nổi nóng, nên vừa gặp mặt hắn liền muốn quyết đấu với Thiên Hoàng Tử.
Hắn còn cần phải xác nhận lại việc có phải thật sự Bất Tử Thiên Hoàng là người đánh lén khiến Đấu Chiến Thánh Hoàng thất bại hay không.
Nếu như thật sự mình cầm Tiên Thiết Côn đánh chết Thiên Hoàng Tử thì ngay cả thúc thúc mình, Đấu Chiến Thắng Phật cũng không thể bảo vệ mình.
Dù sao đa số Thái Cổ Vạn Tộc đều phụng Bất Tử Thiên Hoàng làm chủ nhân, hoàng tử bị đánh chết mà vẫn thờ ơ thì quả thật quá mất mặt.
"Thánh Hoàng Tử, không bằng ngươi thử gia nhập vào Thiên Cơ Lâu xem sao?"
"Nếu như ngươi trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu rồi thì với sự rộng lượng của lâu chủ có khi hắn sẽ nói hết những tin tức ngươi cần về Đấu Chiến Thánh Hoàng đó."
"Hơn nữa, việc gia nhập vào Thiên Cơ Lâu cũng là một cơ duyên cực kỳ lớn."
Diệp Phàm nhịn không được mà lên tiếng khuyên nhủ Thánh Hoàng Tử.
Người khác rất khó để trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần, nhưng Thánh Hoàng Tử tuyệt đối có thực lực như vậy.
Thánh Hoàng Tử nhìn về phía Diệp Phàm một cách đầy nghi ngờ.
Tư giao của cả hai khá tốt, thế nên hắn biết được việc Cơ gia đã từng đưa ra điều kiện cho Diệp Phàm ở rể, nhưng y hoàn toàn không bằng lòng.
Còn có Diêu Quang Thánh Địa cùng nhiều Thánh Địa khác nữa, tất cả đều đã từng đưa ra lời mời cho Diệp Phàm rồi, nhưng tất cả đều bị từ chối.
Lúc này khi hắn nghe nói Diệp Phàm gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì hắn giật mình vô cùng.
Hắn chạy từ Tây Mạc tới đây, không nghỉ ngơi quá nhiều, thế nên cũng không hiểu lắm về Thiên Cơ Lâu.
Lấy thân phận của Thánh Hoàng Tử thì dù cho tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu này có là Cực Đạo Đại Đế thì hắn cũng không cần gia nhập thế lực của đối phương làm gì.
Đấu Chiến Thánh Viên!
Đây chính là vị vua không ngai trong Thái Cổ Vạn Tộc, thậm chí bọn hắn còn có Cổ Hoàng.
Gia nhập vào thế lực khác đối với Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch không

phải là một vinh dự gì cả, mà đó là một điều sỉ nhục.
Việc Đấu Chiến Thắng Phật gia nhập Đại Lôi Âm Tự của A Di Đà Phật đã khiến không ít Cổ Tộc cười nhạo rồi.
Diệp Phàm không giải thích thêm, hắn đã biết bản thân nói đủ nhiều rồi, giải thích thêm thì phiền phức lắm.
Lúc này Diệp Phàm chấn động khí cơ của bản thân, Thánh Hoàng Tử chỉ cảm nhận được một luồng khí cơ có thể khiến hắn biến sắc loé lên rồi biến mất.
Thoáng chốc thì lông của Thánh Hoàng Tử đã dựng đứng hết cả lên.
Hắn xù lông.
Khí cơ này mang lại cho hắn một cảm giác vô cùng nguy hiểm, nếu không sử dụng Tiên Thiết Côn để giao thủ cùng Diệp Phàm thì rất có thể y chỉ dùng một chiêu liền miểu sát được hắn.

Chương 512. Thần Công của Thiên Cơ Lâu quá nghịch thiên

Miểu sát mình trong một chiêu!
Thánh Hoàng Tử chấn động vô cùng.
Phải biết rằng khi trước tu vi của Diệp Phàm còn không bằng hắn đó.
Hơn nữa với thân phận cùng sức chiến đấu của hắn thì dù tu vi của Diệp Phàm có cao hơn mình một đại cảnh giới thì y hoàn toàn không thể nào miểu sát hắn được.
Việc này quá vô lý.
Người có tư chất như hắn thì dù có phải đối đầu với kẻ địch hơn mình một đại cảnh giới đi nữa thì không ai có thể miểu sát hắn cả.
"Tiên Tam Trảm Đạo?"
Đại Hắc Cẩu rít gào lên một tiếng, chấn động không gì sánh được.
Bọn họ hoàn toàn không biết việc Diệp Phàm đã tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo.
"Cái này..."
Cơ Hạo Nguyệt biến sắc, cảm giác bị đả kích vô cùng.
Khí cơ vừa rồi tuy Diệp Phàm chỉ phóng thích một khoảnh khắc ngắn ngủi thôi mà hắn đã cảm giác vô cùng kinh dị rồi.
Hắn cũng giống như Thánh Hoàng Tử, đều có cảm giác chỉ cần một chiêu là Diệp Phàm liền có thể miểu sát hắn.
Không ngờ Hoang Cổ Thánh Thể mà hắn coi thường lại có thực lực cường đại đến như vậy.
"Thật sự là Tiên Tam Trảm Đạo."
"Nhưng mà nếu như vậy thì vô lý quá, lấy tư chất của thể chất ngươi thì chắc chắn Thiên Kiếp của Tiên Tam Trảm Đạo chắc chắn sẽ kinh khủng dị thường, sao ta lại chưa từng thấy ngươi Độ Kiếp?"

Đạo sĩ Đoạn Đức cau mày.
Hắn biết rất rõ Diệp Phàm.
Mỗi lần y đột phá thì Thiên Kiếp sẽ giáng xuống giống như là diệt thế vậy, Cửu Tử Nhất Sinh.
Nhưng lần này Diệp Phàm hoàn toàn không Độ Kiếp.
"Chuyện gì xảy ra thế, nói mau!"
Cơ Tử Nguyệt đã bắt đầu mài răng, cảm giác như nàng sắp sửa động thủ vậy.
Diệp Phàm gật đầu, trong mắt loé lên ánh sáng.
"Ta thật sự đã tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo rồi, còn việc vì sao không cần Độ Kiếp thì theo lời của lâu chủ là vì Thiên Cơ Lâu."
Thánh Hoàng Tử cau mày:
"Tuy ngươi đã đạt tới cảnh giới Tiên Tam Trảm Đạo nhưng ngươi cũng không thể cho ta cảm giác nguy cơ giống khi nãy được."
Hắn có tư cách tự phụ như thế.
Dù là Diệp Phàm tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo trước hắn thì cùng lắm là hắn không địch lại Diệp Phàm mà thôi, chứ không thể nào hắn bị Diệp Phàm miểu sát trong một chiêu được.
Coi như giao thủ thì ít nhất qua một trăm chiêu mới có thể phân thắng bại.
"Bởi vì ta gia nhập vào Thiên Cơ Lâu và được tu luyện công pháp chuyên chúc cho đệ tử của nó."
Lúc nói chuyện thì vẻ chấn động vẫn hiện rõ trong mắt Diệp Phàm.
Hắn không thể nào quên được giây phút bản thân vừa luyện thành Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì công pháp này cải biến cơ thể hắn ra sao.
Hoang Cổ Thánh Thể của hắn như đã tìm được công pháp thích hợp nhất để phát triển, tiềm lực tăng vọt một cách kinh khủng.
Khổ Hải kim sắc!
Nhục thân vô địch!
Huyết Khí hoàng kim!
Đây đều là những dị tượng của Thánh Thể, tuy nhiên dưới sự tăng phúc của Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì chúng đều trở nên cực kỳ biến thái.
Thậm chí bên trong ghi chép thì khi đạt tới tu vi Thánh Nhân thì Thánh Thể mới có thể sinh ra một tia Huyết Dịch hoàng kim, vậy mà hiện tại hắn mới đạt tới tu vi Tiên Tam Trảm Đạo là đã có rồi.
Đây chính là điều thần kỳ của Thiên Cơ Vạn Tượng Công, có thể khai phá thế mạnh của bản thân.
Có thể nói là Thiên Cơ Vạn Tượng Công của mọi người đều khác nhau, mỗi người đều có thể học được thứ thích hợp bản thân nhất trên Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
"Vậy là chỉ trong thời gian ngắn này ngươi đã có thể tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo rồi à."
Đại Hắc Cẩu chảy nước bọt đầm đìa, giống như nó hận không thể gõ đầu của Diệp Phàm ra để học tập công pháp chuyên chúc cho đệ tử Thiên Cơ Lâu.

Nó cũng biết rõ Diệp Phàm.
Nếu theo đúng suy đoán của bọn hắn thì Diệp Phàm có thể tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo trong một hai năm tới đã là không tệ lắm rồi.
Nhưng mà không ngờ rằng y chỉ mới gia nhập Thiên Cơ Lâu được vài ngày thì lập tức Trảm Đạo.
"Chó chết, ngươi xoa nước bọt của ngươi một chút đi kìa, thật sự quá mất mặt."
Diệp Phàm đập bay Đại Hắc Cẩu xuống đất.
Quen một bằng hữu không biết xấu hổ như thế này thì không biết nên vui hay nên buồn nữa.
"Tiên Tam Trảm Đạo chỉ là tiện thể mà thôi."
Lời của Diệp Phàm càng khiến đám người Thánh Hoàng Tử kinh hãi thêm.
"Hiện tại thứ kinh khủng nhất của ta là Nhục Thân."
"Thân thể của ta hiện tại đã được khai phá thêm một đoạn dài, thậm chí còn có thể so sánh với nhục thân của Thánh Nhân."
Mà tất cả đều là kết quả của Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Nếu như để thêm một thời gian nữa thì Diệp Phàm tin rằng chỉ cần bản thân đạt tới cảnh giới Thánh Nhân Vương thì Hoang Cổ Thánh Thể liền đại thành.
Hoang Cổ Thánh Thể đại thành là khái niệm gì? Đó là cảnh giới có thể sánh ngang với Cực Đạo Đại Đế đó.
Nhưng nếu xét về cảnh giới thì hắn vẫn chỉ là Thánh Nhân Vương, chỉ là một con kiến hôi trong mắt Cực Đạo Đại Đế mà thôi.
"Thần công chuyên dụng cho đệ tử của Thiên Cơ Lâu thật sự quá nghịch thiên."
Đại Hắc Cẩu lúc này cũng xoay người đứng lên, không thèm quan tâm chuyện khi nãy Diệp Phàm đập bay mình, mà trong mắt nó hiện tại chỉ toàn là vẻ cuồng nhiệt.
Da mặt cùng cách suy nghĩ của hắn rất giống với đạo sĩ Đoạn Đức!
Thấy bất kỳ cái gì tốt liền muốn chiếm làm của riêng.

Chương 513. Các tộc sợ hãi

"Ta nghĩ rằng đây là một bộ Tiên Kinh!"
Diệp Phàm hạ giọng, nói nhỏ với những người xung quanh.
Trên người hắn có một bộ phận của Đế Kinh.
Nhưng nếu lấy nó so sánh với Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì thật sự không đáng giá nhắc tới.
Tiên Kinh!
Dù là Thánh Hoàng Tử, người có địa vị siêu phàm cũng nhịn không được mà kinh ngạc.
Từ Loạn Cổ Kỷ Nguyên tới nay thì gần như không có bộ kinh văn nào có thể được đặt tên là Tiên Kinh cả.
Sau đó Diệp Phàm cũng liệt kê một loạt phúc lợi còn lại của Thiên Cơ Lâu.

Sau khi nghe xong tất cả thì Thánh Hoàng Tử lúc này cũng cảm giác tim bản thân đập nhanh liên hồi
"Ta đi xông Chiến Thần Tháp ngay đây!"
Thánh Hoàng Tử sau khi xong tất cả thì liền đứng ngồi không yên, hiện tại hắn không thèm để ý thân phận hay gì nữa, chỉ muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu để lấy Tiên Kinh mà thôi.
"Đừng mang Tiên Thiết Côn vào."
Diệp Phàm vội nhắc nhở.
Nếu Thánh Hoàng Tử mang theo Tiên Thiết Côn vào đó thì hắn sẽ phải đối mặt với một đám địch nhân cầm Cổ Hoàng Binh, dù là Chuẩn Đế cũng phải nuốt hận.
"Được!"
Thánh Hoàng Tử giao Tiên Thiết Côn lại cho Diệp Phàm, sau đó đi thẳng tới Chiến Thần Tháp.
Diệp Phàm muốn đi theo sau nhưng lại bị Đại Hắc Cẩu kéo lại.
"Lôi lôi kéo kéo, ngươi làm gì thế chó chết."
Nhìn thấy y phục của bản thân bị Hắc Hoàng làm ướt nhẹp thì vẻ mặt Diệp Phàm giận dữ.
Đôi khi con chó chết này làm bản thân muốn hầm nó ghê.
Đại Hắc Cẩu thấy vậy thì liền thả Diệp Phàm ra, thầm nghĩ bản thân chỉ có thể nhịn.
Hỗn đản này càng lúc lớn gan.
Tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo mà cũng không chịu nói cho mình.
"Một hồi ngươi hỏi giúp lâu chủ dùm ta, còn có biện pháp nào khác để trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu ngoài trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần không?"
"Kiểu như là dáng vẻ đẹp trai, anh minh thần võ,..."
Danh ngôn của Đại Hắc Cẩu: Ở đâu có chỗ tốt thì chui chỗ đó.
Nếu không phải hắn muốn nhờ Diệp Phàm hỏi lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì hắn đã đánh nhau với Diệp Phàm từ chuyện khi nãy rồi.
Bản thân hắn không có gan hỏi.
Hiện tại trong danh sách những người mà Đại Hắc Cẩu sợ hãi lại có thêm tên của lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Diệp Phàm chỉ nhìn hắn một cái rồi quay sang nơi khác, nơi này không chỉ hắn có suy nghĩ đó, ngay cả huynh muội Cơ Hạo Nguyệt cùng đạo sĩ Đoạn Đức cũng vô cùng tò mò.
"Ngươi nghĩ ta là người không đáng tin như ngươi sao, ta đã hỏi qua rồi, không được."
"Lâu chủ nói nếu ngươi là sủng vật của ta thì được."
Cả nhà ngươi mới là sủng vật!
"Cút!"
"Sao ngươi không nói cho lâu chủ ta là chủ nhân của ngươi, ngươi chỉ là nhân sủng mà thôi."
Nghe được việc Diệp Phàm đã hỏi rồi thì Đại Hắc Cẩu liền trở mặt, không thèm quan tâm Diệp Phàm nữa.

Diệp Phàm cũng không thèm để ý tới Đại Hắc Cẩu, mà là cười cười, nhìn về phía Cơ Tử Nguyệt.
"Lâu chủ còn nói nếu như ngươi gả cho ta thì ngươi cũng được tính là đệ tử của Thiên Cơ Lâu."
Cơ Tử Nguyệt nhướn mày rồi nói.
"Vậy sao ngươi còn không mau quỳ xuống cầu hôn đi!"
Nàng vô cùng lớn mật, với lại nàng cũng muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
Cơ Hạo Nguyệt đứng kế với vẻ khó chịu cực độ.
Hắn vẫn không ưa Diệp Phàm, cảm thấy Diệp Phàm cua được muội muội Cơ Tử Nguyệt đã là trèo cao rồi.
Thế nhưng lúc này hắn cũng hy vọng Cơ Tử Nguyệt gả cho Diệp Phàm để trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Đạo sĩ Đoạn Đức cũng không nhịn được:
"Ta làm sủng vật của ngươi, ngươi nói lâu chủ thu ta làm đệ tử Thiên Cơ Lâu đi."
Tên này thậm chí còn vô liêm sỉ hơn cả Hắc Hoàng.
Có thể đạt được Tiên Kinh thì làm sủng vật có sao chứ.
Diệp Phàm lắc đầu:
"Không được, lâu chủ nói chỉ có chó mới được mà thôi."
"Ta cắn chết con mẹ ngươi, bới mộ tổ tiên nhà ngươi lên."
Đại Hắc Cẩu nghe vậy thì liền nhào tới cắn Diệp Phàm.
Sau khi đám người đùa giỡn một hồi thì Thánh Hoàng Tử cũng nhanh chóng trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần, sau đó gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
Sau khi việc này được truyền ra thì Thiên Cơ Lâu tiếp tục khiến thiên hạ oanh động.
Đường đường là con trai của Đấu Chiến Thánh Hoàng, không ngờ lại gia nhập vào Thiên Cơ Lâu theo Diệp Phàm.
Oanh động mà tin tức này mang tới không hề nhỏ hơn tin tức lâu chủ Thiên Cơ Lâu oanh sát tám tôn Cổ Vương bao nhiêu.
Cùng lúc đó, chuyện Cổ Tộc mang theo Cổ Hoàng Binh cướp Thời Gian Tháp cũng lưu truyền khắp thiên hạ.
"Đoạt Cổ Hoàng Binh từ tay của tám tôn Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc, sau đó miểu sát đối phương trong một chiêu?"
Phụ thân của Cơ Hạo Nguyệt hít sâu liên tục.
Hùng chủ của Hoang Cổ Thế gia lúc này cũng không thể nào bình tĩnh được.
"Truyền lệnh cho toàn tộc, bất luận kẻ nào dám làm càn ở Thiên Cơ Lâu thì đều phải tự sát tạ tội, đừng trở về liên luỵ tới gia tộc."
Hoang Cổ Khương gia cũng có một mệnh lệnh giống thế.
Sau khi trải qua việc này thì tất cả thế lực ở Bắc Đẩu Tinh cũng thấy được sự khủng bố của Thiên Cơ Lâu.
Nội tình của những thế lực này chỉ là một thanh Cực Đạo Binh Khí mà thôi, nhưng có vẻ như nó hoàn toàn vô dụng đối với Thiên Cơ Lâu.

Chương 514. Không thể lấy lại

"Những thứ người không ra người ngợm không ra ngợm Cổ Tộc kia lần này đá trúng thiết bản rồi, ăn phải quả đắng."
"Đáng đời, bọn chúng tưởng bây giờ là Hoang Cổ hay sao, giờ đâu còn là thời đại mà bọn chúng có thể hoành hành nữa."
"Thiên Cơ Lâu thật bá đạo, cuối cùng cũng giúp Nhân Tộc xả được cục tức, nếu hắn có thể diệt luôn Thái Cổ Vạn Tộc thì tốt quá.
...
Khi các đại thế lực đang ra những mệnh lệnh liên quan tới Thiên Cơ Lâu thì Nhân Tộc lúc này cũng đã có cớ để cười nhạo Thái Cổ Vạn Tộc.
Lần này thật sự Thái Cổ Vạn Tộc thảm cực kỳ.
Tám vị Thánh Nhân Vương thêm một thanh Cổ Hoàng Binh, dù là Cổ Tộc cũng phải đau lòng không ngớt.
Có thể thấy được số lượng Cổ Tộc trong lĩnh vực của Nhân Tộc đang giảm bớt một cách đáng kể, dù có xuất hiện cũng không dám lớn lối như trước.
Lực lượng của Thiên Cơ Lâu gần như đã chấn nhiếp được Thái Cổ Vạn Tộc.
...
Hoả Lân Động!
Đây là sào huyệt của Hoả Lân Tộc, là nơi ngủ say của cả tộc tại trăm vạn năm trước.
Nhưng hiện tại không khí trong nơi đó như muốn nổ tung, giống như tai nạn diệt thế vậy.
Tất cả mọi người đều nhìn về phía tế đàn vừa nổ tung với ánh mắt sợ hãi.
"Tế đàn nổ tung, Kỳ Lân Trượng không hề có cảm ứng gì."
"Kỳ Lân Trượng của Kỳ Lân Tộc ta đã mất, không thể triệu hoán về."
Người phụ trách triệu hồi Kỳ Lân Trượng có sắc mặt khó coi cực kỳ.
Hoả Lân Động mất đi một vị Thánh Nhân Vương thì không nói, hiện tại thì ngay cả Cổ Hoàng Binh cũng mất theo.
Việc này không khác nào rút củi dưới đáy nồi của Kỳ Lân Tộc cả.
Và còn một chuyện khiến tất cả sợ hãi hơn nữa, đó chính là Hoả Lân Động đã chọc phải một thế lực vô cùng đáng sợ.
"Thiếu chủ, chúng ta có nên chạy trốn không?"
Có một vị trưởng lão của Hoả Lân Tộc đặt ra nghi vấn.
Thậm chí trong lòng người này hiện tại thì Kỳ Lân Trượng cũng không còn quan trọng nữa.
"Trốn? Có thể trốn đi đâu?"
Hoả Lân Tử đáp lại một cách trấn tĩnh, sau đó nói:
"Lập tức liên hệ những Hoàng Tộc cùng Vương Tộc khác nơi đây."
"Cổ Hoàng Binh của tộc ta bị đoạt, còn chọc một thế lực khủng bố cực độ thế này, nhưng đây không phải chuyện riêng của một mình tộc ta."
Kế hoạch tấn công Thiên Cơ Lâu để đoạt Thời Gian Tháp có sự tham gia của rất nhiều Cổ Tộc, đây cũng là một lần dò xét đối với Nhân Tộc.

Thế nên hiện tại khi thất bại thì sao có thể để một mình Hoả Lân Tộc gánh chịu được.
Hơn nữa, trong tám vị Thánh Nhân Vương đó có rất nhiều là tộc khác mà. Sự thất thế của Hỏa Lân Tộc đại diện cho Thái Cổ Vạn Tộc luôn chiếm giữ địa vị áp chế nay đã nếm mùi thất bại thảm hại.
Chỉ trong một lần mà Lưu Tiêu đã có thể miểu sát tám vị Thánh Nhân Vương, việc này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của tất cả.
Nhưng việc còn kinh dị hơn là ngay cả Cổ Hoàng Binh của Hỏa Lân Tộc cũng bị cướp đi một cách cực kỳ đơn giản.
Khi chuyện này được truyền tới tai của Thái Cổ Vạn Tộc thì oanh động mà nó mang tới không thua gì tin tức tám vị Thánh Nhân Vương bị miểu sát cả.
Nếu đối phương đã có thể đoạt Kỳ Lân Trượng của Hỏa Lân Tộc một cách dễ dàng như vậy thì đồng nghĩa đối phương cũng có thể cướp đoạt Cổ Hoàng Binh của những tộc khác.
Trong thoáng chốc thôi thì Hoàng Kim Quật, Huyết Hoàng Sơn, Vạn Long Sào, thậm chí ngay cả Vương Tộc được coi là mạnh nhất là Ngân Huyết Tộc cũng nhanh chóng tề tụ đông đủ tại Hỏa Lân Động.
Hỏa Lân Động lúc này đã có mười vạn Cổ Tộc tề tụ, khung cảnh thật sự vô cùng hùng vĩ.
"Không ngờ trong Thánh Vực của Nhân Tộc lại tồn tại một cao thủ cấp bậc Chuẩn Đế như thế này!"
"Các ngươi thật sự quá lỗ mãng rồi, chẳng lẽ trước đó không có ai điều ra thực lực của Thiên Cơ Lâu này sao?"
"Trước đây các lão già khọm các ngươi nói cái gì mà Nhân Tộc không chịu nổi một kích, muốn mượn cơ hội này để khai chiến với Nhân Tộc, hiện tại khi thất bại thì lại đổ lên đầu chúng ta là sao?"
Tuy lần Cổ Tộc khiêu khích Thiên Cơ Lâu này có lý do là vì Thời Gian Tháp, tuy nhiên đằng sau nó có rất nhiều bàn tay của các Vương Tộc, thậm chí là Hoàng Tộc trong Thái Cổ Vạn Tộc.
Nhưng không ngờ Thiên Cơ Lâu hoàn toàn không phải là quả hồng mềm cho bọn hắn bóp một cách dễ dàng.
Lâu chủ Lưu Tiêu chỉ tốn một thời gian ngắn thôi đã đoạt được Kỳ Lân Trượng từ tay của tám vị cao thủ Thánh Nhân Vương, sau đó miểu sát tất cả.
Những kế hoạch ban đầu dùng để khai chiến với Nhân Tộc của Thái Cổ Vạn Tộc cũng tuyên cáo thất bại.
Các Đại Vương Tộc kinh hãi trước thực lực vô cùng kinh khủng của Thiên Cơ Lâu, sau đó lại bắt đầu trỉ trích cùng đổ lỗi cho nhau tại lần hội nghị này.
"Bí mật trong Thiên Cơ Lâu này thật sự quá kinh người, thật khiến người khác không thể tưởng tượng nổi, trước kia lâu chủ của Thiên Cơ Lâu chỉ cần nói vài câu thôi mà hiện tại Diêu Quang Thánh Địa đã loạn thành một nùi rồi."
"Đúng vậy, chỉ trong một buổi nói chuyện thôi mà hiện tại Diêu Quang

Thánh Tử hiện nay đã phải chạy trốn mất tăm, không biết đang ở chỗ nào."
"Nhưng Thiên Cơ Lâu dù sao cũng chỉ là một thế lực ngoại lai mà thôi, chưa chắc bọn hắn sẽ đứng cùng phe với Nhân Tộc mà?"
Tuy hiện tại tất cả đều đang ở Hỏa Lân Động, vị trí cách xa Thiên Cơ Lâu vạn dặm, nhưng khi tất cả nói về Lưu Tiêu thì đều không nhịn được mà coi chừng tứ phía.
Lần hành động này của Lưu Tiêu coi như là đã chấn nhiếp được tất cả thế lực trên Bắc Đẩu Tinh.

Chương 515. Nhân vật cấp bậc Đại Đế?

"Hỏa Lân Tử, vì sao mà Cổ Hoàng Binh của các ngươi bị đoạt đi thế?"
Huyết Hoàng Trưởng Lão vô cùng khiếp sợ trước tin tức mới vừa được truyền về này, nhưng đồng thời hắn cũng cực kỳ tò mò.
"Không chỉ bị đoạt, ngay cả nghi thức triệu hoán của chúng ta cũng đã thất bại."
Câu nói này của Hỏa Kỳ Lân lập tiếc khiến Hỏa Lân Động vốn đang ồn ào cực kỳ nay lại yên tĩnh như chết.
Rất nhiều Cổ Tộc như đã nghĩ tới cái gì đó, mặt xám như tro tàn, nhìn về phía Hỏa Lân Tử.
Cổ Hoàng Binh chính là binh khí thành đạo của Chí Tôn, đã vượt qua Thiên Kiếp cùng các Đại Đế, có thể so sánh với Cực Đạo Đại Đế.
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu chỉ cần dùng sức mạnh của bản thân để áp đảo Cổ Hoàng Binh thì bình thường, chỉ đơn giản là lấy mạnh thắng yếu mà thôi.
Nhưng nếu một người hoàn toàn không thuộc Thái Cổ Vạn Tộc lại có thể chống lại nghi thức cúng tế của Hỏa Lân Tộc, khiến cho Kỳ Lân Trượng không thể không trả lời lời triệu hoán của tộc nhân mình, đây hoàn toàn không nằm trong khái niệm mạnh mẽ nữa rồi.
Trong quá khứ, Thái Cổ Vạn Tộc có thể tùy ý bức hiếp Nhân Tộc có một công rất lớn là bởi vì Cổ Hoàng Binh của bọn chúng không thể bị cướp đoạt.
Dù Nhân Tộc có sở hữu cao thủ tuyệt thế tới mức nào đi nữa thì chỉ cần Cổ Hoàng Binh không thể bị cướp đoạt, công kích của Cổ Tộc vĩnh viễn sẽ không ngừng lại.
Nhưng Thiên Cơ Lâu hoàn toàn phá vỡ quy luật đó, y giống như nói thẳng cho bọn hắn biết rằng một khi những Cổ Hoàng Binh này nằm trong tay của y rồi thì đừng mong lấy về.
Thái Cổ Hoàng Tộc mà không có Cổ Hoành Binh thì còn đâu là Thái Cổ Hoàng Tộc nữa.
"Thiên Cơ Lâu này hàng lâm Bắc Đẩu Tinh từ hư không, chẳng lẽ thật sự là một vị Thái Cổ Đại Đế trọng lâm sao?"
"Đừng ngáo quá, nhân vật cấp bậc Đại Đế sao có thể buôn bán tại nơi này

được chứ!"
"Lập trường của Thiên Cơ Lâu vẫn chưa hoàn toàn nghiêng về phía Nhân Tộc, nếu như chúng ta tới cửa xin lỗi hắn thì không biết có thể lấy lại Kỳ Lân Trượng hay không?"
Lúc này bỗng Hỏa Lân Tử mở miệng.
Cổ Hoàng Binh có ý nghĩa cực kỳ phi phàm đối với Hỏa Lân Tộc, Thánh Nhân thì có thể bồi dưỡng ra thêm, nhưng Cổ Hoàng Binh thì chỉ có một thanh như thế mà thôi.
Nếu thật sự không thể lấy lại nó từ tay của Thiên Cơ Lâu thì rất có thể địa vị của Hỏa Lân Nhất Tộc trong Thái Cổ Vạn` Tộc sẽ hạ xuống không chỉ một bậc thôi đâu.
"Xin lỗi á? Vậy không bằng tuyên chiến với Thiên Cơ Lâu luôn đi!"
Ngân Huyết Tộc là tộc có tính khí táo bạo nhất, khi nghe thấy thế thì lên tiếng một cách căm tức.
"Đúng vậy, nơi này của chúng ta tề tập đông đủ Thập Đại Hung Tộc cùng Thập Đại Vương Tộc, không lẽ chúng ta đối phó không nổi một cái Thiên Cơ Lâu hay sao chứ?"
Thủy Vương Tộc có tính khí rất giống Ngân Huyết Tộc cũng lên tiếng phản bác lại ý kiến khi nãy, sắc mặt không cam lòng cực độ.
Lúc này Đại Lực Ngưu Ma, Huyết Nguyệt Tộc, Lam Ma Tộc cùng các tộc quần hiếu chiến khác đều lần lượt đứng lên đầu hưởng ứng, nhất thời tiếng rống kinh thiên,
Tuy lần này tổn thất tám tôn Thánh Nhân Vương tuy nhiên Thái Cổ Vạn Tộc dù sao cũng có tới Vạn Tộc không thiếu cao thủ Thánh Nhân Vương, Hoàng Tộc thì đều có Cổ Hoàng Binh của riêng mình.
,,,
Nếu so sánh thì lần này đúng thật chỉ như một lần thăm dò mà thôi, đối với thực lực Cổ Tộc hoàn toàn không ảnh hưởng quá nhiều, chỉ bằng một sợi lông trên chín con trâu mà thôi.
Nếu quả thật mười vị Thánh Nhân Vương mang theo Thần Tàm Chiến Y, Vạn Long Linh, Phương Si Thái Kim Duệ, Nguyên Hoàng Hồ Lô, Luyện Hồng Hồ tới tấn công Thiên Cơ Lâu thì đúng thật là khó phân định thắng bại thật.
Nhưng vấn đề là trước thực lực cường đại của Thiên Cơ Lâu thì nội bộ của Thái Cổ Vạn Tộc đã không còn bền chắc như thép nữa rồi.
"Không được, Kỳ Lân Trượng đã mất, nếu như chúng ta cứ xuất thủ một cách tùy tiện thì lỡ xảy ra chuyện gì thì sao?"
"Nếu toàn bộ Cổ Hoàng Binh bị đoạt thì Thái Cổ Vạn Tộc chúng ta còn có thể sống yên ổn trên Bắc Đẩu Tinh này nữa không?"
Một đám phần tử của Phái Chủ Hòa nhanh chóng hô to.
…
"Đúng vậy, hiện tại Thiên Cơ Lâu đã thu Thánh Hoàng Tử làm đệ tử rồi, điều này chứng minh lâu chủ Thiên Cơ Lâu vẫn không quá kỳ thị Cổ Tộc chúng ta."

“Chúng ta nên dựa vào đó để giữ gìn mối quan hệ tốt với Thiên Cơ Lâu, có khi từ đó ta sẽ lấy được Kỳ Lân Trượng về thì sao?”
Ban đầu đại đa số Thái Cổ Vạn Tộc đều kỳ thị Nhân Tộc cực kỳ, tuy nhiên hiện tại thì nó lại chia ra làm hai thái cực hoàn toàn khác biệt nhau chỉ vì sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu.
“Người đánh mất Cổ Hoàng Binh đâu phải các ngươi đâu, nên các ngươi nói cái gì mà chả được.”
“Lúc đầu thì cả Vạn Tộc liên thủ bày mưu lần công kích này, hiện tại xảy ra chuyện như thế thì không thể để chỉ một mình Hỏa Lân Tộc chúng ta chịu thiệt được.”
Hỏa Lân Tử nóng lòng thu hồi Cổ Hoành Binh của tộc mình nên giờ đây hoàn toàn không quan tâm mặt mũi của Cổ Tộc nữa.
Chỉ một buổi nói chuyện ngắn tại Thiên Cơ Lâu thôi mà đã có thể gây lên sóng to gió lớn tại Bắc Đẩu Tinh, Diêu Quang Thánh Địa nổi loạn, Thánh Tử chạy trốn, Long Văn Hắc Kim Đỉnh tỏa ra Đế Uy khắp ngàn dặm.
Nhưng dù như vậy cũng không thấy Thiên Cơ Lâu bị bất kỳ ảnh hưởng nào cả, có thể thấy được nó khủng bố ra sao rồi.
Thế nên Hỏa Lân Tộc đoán rằng Thiên Cơ Lâu không phải là nơi bọn hắn có thể cầm Cổ Hoàng Binh là có thể đánh bại được, chỉ có đầu hàng chịu thua mà thôi.

Chương 516. Kế hoạch

“Thiên Cơ Lâu này chỉ đang phô trương thanh thế mà thôi, các ngươi tin nó thật à?”
“Nếu như chúng ta tiếp tục không quan tâm thì đợi tới khi Nhân Tộc sử dụng Thời Gian Tháp để chế tạo ra một đống cao thủ thì đã muộn rồi.”
Ngân Huyết Tộc bắt đầu lấy Thời Gian Tháp ra để thuyết phục mọi người.
Cổ Tộc luôn coi Nhân Tộc là những tồn tại như con kiến hôi vậy, thế nên không thể nào chịu được sự thật Nhân Tộc có thể phản công lại bọn hắn.
Nghe Ngân Huyết Tộc nói thế thì thanh âm hưởng ứng kêu vang trời.
Mà lúc này bên trong Thiên Cơ Lâu thì vang lên tiếng hoan hô không ngừng.
Ngoại trừ những võ giả Cửu Châu thì hiện tại xung quanh Thiên Cơ Lâu đã bị những tu sĩ của Thần Thành bao vây kín mít.
Từ khi Thái Cổ Vạn Tộc xuất thế tới nay thì bọn chúng luôn nhìn chằm chằm Nhân Tộc, khiến cho tất cả mọi người đều phải căng thẳng, không thể buông lỏng cảnh giác tý nào.
Hơn nữa Cổ Tộc càng lúc càng ức hiếp Nhân Tộc một cách quá đáng hơn hơn, nhưng trong Nhân Tộc lại không có bất kỳ ai dám đứng ra mà chỉ trích cả, càng khiến cho Thái Cổ Vạn Tộc càng lúc càng không kiêng dè gì.
Lý do mà lần này bọn chúng dám tới Thần Thành của Nhân Tộc để cướp đồ một cách ngông cuồng như thế này là do bọn hắn hoàn toàn không coi trọng Vạn Tộc Đại Hội mà Dao Trì Thánh Địa sắp tổ chức.
Nhưng vào thời điểm nhạy cảm như thế này thì lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại

có thể miểu sát tám vị Thánh Nhân Vương một cách cực kỳ nhẹ nhàng như vậy.
Đây quả thật là một hy vọng cực kỳ to lớn đối với nhân tộc, thậm chí hai chữ hy vọng vẫn chưa đủ để diễn tả tâm tình của Nhân Tộc lúc này.
Việc làm của Lưu Tiêu giống như có thể giúp Nhân Tộc đứng thẳng lưng trước mặt Cổ Tộc vậy.
"Lần này Lâu Chủ thay mặt Nhân Tộc xuất thủ, Lão Phong Tử ta không biết phải lấy gì để báo đáp cả."
Lúc này Lão Phong Tử đi tới trước mặt Lưu Tiêu, không thèm quan tâm danh tiếng của bản thân mà cúi đầu trước mặt Lưu Tiêu.
Trước đó hắn cùng Cái Cửu U liều chết tu luyện Bí Tự 'Binh', muốn khống chế Phong Thần Bảng để hù dọa Cổ Tộc trên Vạn Tộc Đại hội.
Nhưng hiện tại Nhân Tộc lại xuất hiện một cao thủ đáng sợ nhìn không ra sâu cạn như thế này, còn cần Phong Thần Bảng làm gì nữa chứ!
Hiện tại hắn là cao thủ cảnh giới Thánh Nhân Vương, nhưng lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại có thể nhấc tay liền miểu sát tám vị cao thủ như hắn!
Lúc này Lão Phong Tử cũng đã tưởng tượng được nếu như lâu chủ có thể ngồi trong Vạn Tộc Đại Hội thì chắc rằng Cổ Tộc sẽ không dám thở mạnh dù chỉ một cái.
Người này quả thật đúng là một cây cỏ cứu mạng cho Nhân Tộc vào thời khắc này.
"Chỉ một cái nhấc tay mà thôi, huống hồ đối phương tới đây là vì Thời Gian Tháp của Thiên Cơ Lâu, không có lý nào mà ta không ra mặt cả."
Lưu Tiêu khoát tay, sau đó trả lời một cách thong dong.
"Lâu chủ lúc này cũng khiêm tốn như vậy cả, từ từ ngươi sẽ quen mà thôi!"
"Đúng vậy, lâu chủ vừa ra tay liền biết là có nghề hay không liền!"
"Lấy thực lực của lâu chủ thì chuyện này dễ như trở bàn tay mà thôi."
Các võ giả Cửu Châu khá là quen thuộc trước lực lượng nghịch thiên của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, thế nên ai nấy đều lên tiếng.
Các tu sĩ Đông Hoang khi thấy Lão Phong Tử bỗng chuyển biến thái độ như vậy đối với lâu chủ thì cũng bắt đầu kính nể Lưu Tiêu.
Lão Phong Tử có tu vi cao thâm vô cùng, lại còn cực kỳ kiêu ngạo, ngoại trừ lâu chủ thì ai có thể khiến hắn khúm núm như vậy được chứ.
"Nếu như lâu chủ có thể tham dự được Vạn Tộc Đại Hội thì thiên hạ thái bình hoàn toàn trong tầm tay!"
Lão Phong Tử thấy thế thì vội nói thỉnh cầu của bản thân ra.
Lúc này trong mắt hắn thì lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã trở thành hy vọng của cả ức vạn sinh linh, Nhân Tộc có thể an cư lạc nghiệp hay không thì đều nằm trong tay của Lưu Tiêu, thế nên hắn khúm núm ra sao cũng được.
"Đợi tý, không thể nói như thế được!"
Nhưng lúc này Lưu Tiêu lại hơi cau mày, đáp nhẹ.
"Thiên Cơ Lâu ta vốn không thuộc về Bắc Đẩu, chúng ta không thể nhúng tay vào cuộc phân tranh giữa Nhân Tộc và Cổ Tộc."
Trong lòng Lưu Tiêu đương nhiên cũng có kế hoạch của riêng hắn.

Thiên Cơ Lâu ngao du khắp vạn giới, mỗi thế giới chỉ có thể ở tối đa một tháng mà thôi.
Thời gian này hắn phải nhanh chóng mời chào quần hùng, mở rộng thế lực của bản thân ra chứ không phải là đi khắp nơi làm Chúa Cứu Thế.
Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công của hắn mới chỉ nhập môn mà thôi, đang cần rất nhiều năng lượng.
Nhìn khắp thế giới Già Thiên thì còn thứ gì có nhiều năng lượng hơn những lão gia hỏa ở trong Sinh Mệnh Cấm Khu kia chứ?
Những Chí Tôn cổ đại trong các Sinh Mệnh Cấm Khu kia coi Lưu Tiêu như một viên đan dược đại bổ, nhưng không ngờ trong mắt Lưu Tiêu thì chúng cũng không khác gì những nguồn năng lượng lớn cả.
Cho nên Lưu Tiêu không có ý định đi bình định các Sinh Mệnh Cấm Khu trong thời gian này, trước tiên phải cho bọn họ dưỡng thương cái đã.
Đợi tới lúc Thiên Cơ Lâu gần rời đi thì hắn đi thu hoạch tất cả cũng không muộn.

Chương 517. Cơ Tử

"Nhưng lâu chủ, khi nãy ngươi xuất thủ ngươi cũng chán ghét dáng vẻ kiêu căng phách lối của chúng mà!"
Lão Phong Tử nghe được lời này của Lưu Tiêu thì giật mình, hắn vốn tưởng rằng chuyện này chắc chắn sẽ nước chảy thành sông rồi, không ngờ lâu chủ Thiên Cơ Lâu có vẻ không có suy nghĩ như hắn.
"Nếu như lâu chủ còn chuyện gì băn khoăn hay không thích thì cứ nói với ta, nếu như làm được thì chắc chắn ta sẽ không chối từ!"
Lão Phong Tử lập tức gập người xuống vô cùng thành kính với không một chút do dự nào, việc này khiến cho tất cả tu sĩ Đông Hoang đang tụ tập tại Thiên Cơ Lâu đều khiếp sợ cực độ.
Lão Phong Tử là nhân vật ra sao?
Đây chính là đại năng sống 6000 năm đó, thậm chí y cũng đã sống lại cuộc đời thứ hai rồi!
Nhìn khắp Đông Hoang này thì Lão Phong Tử cũng tính là một trong những cường giả mạnh nhất.
Nhưng đại năng như thế lại chủ động cúi người trước mặt lâu chủ Thiên Cơ Lâu để cầu xin.
Đúng thật là mặt mũi của Thiên Cơ Lâu càng lúc càng lớn.
Lưu Tiêu còn chưa kịp đáp lại thì hắn đã cảm ứng được có một khí tức cực kỳ bất phàm đứng trước của.
"Lâu chủ, nếu như Nhân Tộc chúng ta có thể được đại năng như ngài thủ hộ thì Cơ gia ta nguyện ý đi theo Thiên Cơ Lâu!"
Người này dường như đã lẫn vào đám người từ sớm, nếu như không phải do hắn đột nhiên mở miệng thì ngay cả đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng không thể thấy được sự bất phàm của hắn.
"Ồ?"

Lưu Tiêu nhìn thoáng qua người này, nhất thời biết được đây là ai.
"Tên: Cơ Tử"
"Thân phận: Con của Hư Không Đại Đế"

"Công pháp tu hành: Hư Không Kinh…."
"Mục đích: Thăm dò lập trường của Thiên Cơ Lâu tại Bắc Đẩu Tinh"
Vì sao ngay cả Tiểu Tổ Tông của Cơ gia cũng tới đây thế?
Nhân Tộc thật sự bị khi dễ tới mức đó rồi à, vì sao ai cũng muốn ta thủ hộ Nhân Tộc thế?
Lưu Tiêu không khỏi cười khổ trong lòng.
Nhưng mà tên này có thể nói ra lời đó thì cũng đúng thật, hắn chính là con nối dõi của Hư Không Đại Đế, là cột sống của tôn nghiêm Nhân Tộc.
Nếu tính trong các con của Cổ Hoàng thì thiên phú của Cơ Tử hoàn toàn không kém tý nào, tuy nhiên cuối cùng vận mệnh của y cũng vô cùng thê thảm.
Theo những gì Lưu Tiêu còn nhớ thì bên trong nguyên tác, tại thời kỳ Hắc Ám Náo Động thì y tự hi sinh bản thân để triệu hoán Hư Không Đại Đế để đối kháng với Chí Tôn, chiến công lừng lẫy.
"Tiểu Tổ của Cơ gia? Đó là ai thế?"
"Đâu ra có chuyện chỉ một người qua đường liền có thể đại diện Cơ gia để lên tiếng thế?"
"Đúng vậy, nơi này còn có những người của Hoang Cổ Thế Gia đó!"
"Không lẽ đây chính là thám tử của Cơ gia?"
Đám người lúc này cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra, vội vàng suy đoán.
"Ta tưởng là ai chứ, thì ra là Tiểu Tổ của Cơ gia."
Sắc mặt Lưu Tiêu bình tĩnh, sau đó mở miệng nói.
Lời hắn vừa dứt thì không chỉ đám người xung quanh kinh ngạc làm ngay cả Cơ Tử cũng giật mình cực kỳ.
Hắn bị Hư Không Đại Đế phong ấn vào trong Thần Nguyên, sau khi ngủ say mười mấy vạn năm mới thức tỉnh được, người biết hắn cực kỳ ít.
Đừng nói là người của Cơ gia, ngay cả hai huynh muội Cơ Hạo Nguyệt cũng không rõ thân phận của bản thân.
Nhưng không ngờ lâu chủ Thiên Cơ Lâu lạ có bộ dáng như nắm rõ tất cả trong lòng bàn tay!
"Tiểu tổ của Cơ gia? Lâu chủ, rốt cuộc chuyện này là sao?"
Cơ Tử Nguyệt hỏi lại một cách đầy nghi ngờ.
"Chẳng lẽ vị tiểu ca này lại là đại lão từ phương nào đến sao?"
"Lâu chủ mau tiết lộ một tý cho chúng ta với, chúng ta đợi không kịp nữa rồi!"
Đám người lúc này vội vàng quan sát Cơ Tử, tuy nhiên không ai có thể nhìn ra được bất kỳ cái gì cả.
Khí tức quanh người của Cơ Tử như phản phác quy chân, ngay cả tướng mạo cũng phổ thông vô cùng, dù nhìn kỹ cũng không thể để lại bất kỳ ấn

tượng nào.
Nhưng chính loại cảm giác bình thản mơ hồ này chính là thứ sau khi tu luyện Hư Không Kinh tới cực hạn mới có thể sở hữu.
Tuy nhiên lực lượng này không thể ngăn cản được Thiên Cơ Lâu.
"Con trai của Hư Không Đại Đế, đồng thời cũng là người có thiên phú cao nhất trong tất cả anh chị em, Đại Đế phong ấn ngươi vào trong Thần Nguyên cũng đã được mấy vạn năm rồi, xem ra ngươi chỉ vừa thức tỉnh cách đây không lâu phải không?"
Lưu Tiêu liếc mắt sang Cơ Tử, phát hiện tu vi của y lúc này vẫn còn chưa đạt tới cảnh giới Chuẩn Đế.
Nhưng trên người lại có Hư Không Kính cùng Hư Không Kinh đã được tu luyện đến cực hạn, nếu thực sự đánh nhau thì không thể coi thường.
Chỉ một câu nói hời hợt của lâu chủ thôi mà có thể khiến cả Thiên Cơ Lâu đều sôi nhào hết cả lên.
Trong mắt của thế nhân thì ai cũng cho rằng người có thiên phú cao nhất của Cơ gia thời điểm hiện tại là Cơ Hạo Nguyệt với Đông Hoang Thần Vương Thể vô cùng nổi tiếng mới đúng.
Hơn nữa hiện tại đã cách thời đại của Hư Không Đại Đế mười vạn năm rồi, sao có thể có huyết mạch của y tồn tại trên thế gian nữa chứ.
Nếu như vẫn còn một đứa con của Hư Không Đại Đế còn sống thì ưu thế của Nhân Tộc trong cuộc phân tranh với Cổ Tộc hoàn toàn không nhỏ tý nào, và ưu thế của Hoang Cổ Cơ gia cũng thế.

Chương 518. Khách còn chưa tới đông đủ mà

"Con trai của Hư Không Đại Đế? Là thật sao? Không thể nào!"
"Lâu chủ đã nói như vậy rồi không lẽ còn là giả sao!"
"Đã qua mấy chục, gần cả trăm ngàn năm rồi, không ngờ con trai của Hư Không Đại Đế vẫn còn sống trên đời!"
Các tu sĩ Đông Hoang khi này cũng không thể nhìn được mà cảm giác nhiệt huyết sục sôi, ngay cả huynh muội Cơ Hạo Nguyệt cùng Cơ Tử Nguyệt cũng giật mình vô cùng.
Hai huynh muội bọn hắn ở Cơ gia lâu như thế, thân phận cũng vô cùng tôn quý, vậy mà hoàn toàn lại không biết về chuyện này một tý nào, bọn hắn chưa từng nghĩ trong gia tộc lại có một tấm bài tẩy kinh khủng như thế.
"Thứ cho ta lắm lời, các hạ thật sự là con trai của Hư Không Đại Đế sao?"
Mặc dù biết lâu chủ sẽ không nói dối nhưng Cơ Hạo Nguyệt vẫn không nhịn được mà lên tiếng hỏi Cơ Tử.
Hắn là thiên kiêu chi tử của Cơ gia, người mang Đông Hoang Thần Vương Thể, ngay cả Thái Cổ Vạn Tộc cũng phải nể mặt hắn một tý.
Nhưng hiện tại khi biết hắn không được tính là người có thiên phú mạnh nhất trong Cơ gia thì không khỏi cảm thấy hơi bất mãn trong lòng.

Cơ Tử không mở miệng mà chỉ lặng lẽ đem khí tức của bản thân tỏa ra ngoài.
Khi Cơ Hạo Nguyệt cảm nhận được luồng khí tức đó thì kinh ngạc không gì sánh được, khí tức này rõ ràng là Hư Không Kính của Cơ gia hắn.
Cổ lực lượng Không Gian quỷ di này cũng khiến cho vô số tu sĩ cùng võ giả ở đây chấn động vô cùng, ngay cả Lão Phong Tử cũng không nhịn được mà phòng thủ.
Hư Không Kính chính là Đế Binh của Hư Không Đại Đế đó, trải qua vô số lần luân hồi, vào trận chiến cuối cùng với Chí Tôn thì thậm chí nó còn đã nhiễm phải Đế Huyết, hiện tại nó thậm chí còn có cơ hội đột phá lên Tiên Phẩm.
Mà lúc này Cực Đạo Binh Khí kinh khủng này lại trong người của Cơ Tử!
Còn có cái gì có sức thuyết phục hơn việc này nữa chứ?
Hư Không Kính, Đế Binh truyền thừa của Cơ gia lại nằm trong người của Cơ Tử, thân phận của hắn đương nhiên là sự thật.
"Ngươi thật sự là con trai của Hư Không Đại Đế!"
Cơ Hạo Nguyệt cùng Cơ Tử Nguyệt nhất thời á khẩu, không biết nói gì tiếp theo, sắc mặt kinh ngạc.
Không ngờ tấm bài tẩy này của Cơ gia được giấu sâu như vậy, không chỉ lừa được Thái Cổ Vạn Tộc mà còn lừa được người một nhà, nhưng không ngờ lại bị lâu chủ nói toạc ra trong một câu!
"Quả nhiên lâu chủ thật sự thần thông quản đại, nếu như trên Vạn Tộc Đại Hội lâu chủ ngươi có thể tọa trấn thì Vạn Tộc chắc chắn không dám lỗ mãng!"
Lần này Cơ Tử khư khư cố chấp đến đây thì đương nhiên hắn đã chuẩn bị tinh thần bại lộ thân phận rồi, thế nên hoàn toàn không thèm để ý.
Thậm chí sau khi thấy được lâu chủ có thể biết rõ thân phận của bản thân thì hắn càng tin tưởng suy nghĩ của mình hơn.
Có Thiên Cơ Lâu thì Nhân Tộc có thể nghị hòa cùng với Thái Cổ Vạn Tộc!
"Đừng có gấp chứ, khách còn chưa tới đông đủ mà."
Lưu Tiêu cười cười, hắn không trả lời vấn đề này, mà nhìn sang bốn phía xung quanh.
Không chỉ có Cơ Tử, vô số khí tức cường hãn khác bắt đầu tiến tới từ bốn phương tám hướng chạy tới Thiên Cơ Lâu.
Bắc Nguyên, Trung Châu, Nam Lĩnh, hay thậm chí là người của Thái Cổ Vạn Tộc cũng bắt đầu chạy tới.
Nhưng mục đích lần này của mọi người hoàn toàn không giống với lần trước, không ai có can đảm dám cướp đồ của Thiên Cơ Lâu nữa, mà lần này ai cũng mộ danh Thiên Cơ Lâu mà tới.
Đây cũng chính là cục diện mà Lưu Tiêu muốn thấy.
Công năng của Thiên Cơ Lâu được mở khóa bằng danh khí, nếu uy danh càng lan xa trên thế giới này thì công năng được giải tỏa cũng càng cường đại.
Còn về phần muốn thiện danh đối với Nhân Tộc hay là ác danh coi thường

thiên hạ thì đều nằm trong một suy nghĩ của Lưu Tiêu mà thôi.
“Khách nhân? Chẳng lẽ còn nhiều mãnh nhân đang tới đây hay sao?”
“Không thể nào, con của Hư Không Đại Đế, Lão Phong Tử đều đã đến đây rồi, còn mãnh nhân nào nữa chứ?”
Nhiều tu sĩ Đông Hoang vẫn còn chưa lấy lại tinh thần sau tin tức về con trai của Hư Không Đại Đế thì nghe Lưu Tiêu nói vậy, kích động không thôi.
Quả nhiên khi lâu chủ vừa dứt lời thì xung quang Thiên Cơ Lâu hiện đầy những tia sáng đầy màu sắc.
Có không ít tu sĩ từ phương xa bay xuống, ai nấy đều có tướng mạo đặc biệt.
“Đông Hoang Băng Tuyết Cung tới đây bái kiến Thiên Cơ Lâu!”
“Thiên Yêu Cung tới đây bái kiến Thiên Cơ Lâu!”
“Âu Dương Thế Gia tới đây bái kiến Thiên Cơ Lâu!”
“Âm Dương Gíao tới đây bái kiến Thiên Cơ Lâu!”
“Thanh Hà Môn tới đây bái kiến Thiên Cơ Lâu!”
…
Rất nhiều môn sinh đệ tử đến từ khắp các môn phái mở miệng, cung kính chào hỏi Thiên Cơ Lâu.
Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn thôi mà trong Thiên Cơ Lâu đã đông nghịt người rồi.
“Đó không phải là Âu Dương Thế Gia trong Nguyên Thuật Tứ Tông sao!”
“Thậm chí còn có cả quan nhân của Minh Thần cũng tới, có người nói rằng truyền thừa của bọn hắn đến từ Long Sào Cổ Tộc, không phải là Nhân Tộc!”
“Không chỉ có Cổ Tộc, ngay cả Yêu Tộc cũng tới kìa, nhìn xem, đó không phải là người của Yêu Hoàng Điện tại Nam Lĩnh sao?”

Chương 519. Đến nhận sai

Các tu sĩ dần nhận ra những môn sinh đệ tử tới cửa bái phỏng này thuộc về những thế lực nào, sau đó thì tất cả phát hiện những người này đến từ khắp nơi trên Bắc Đẩu.
Giữa những người này hoàn toàn chưa có sự gặp mặt hay hẹn trước gì cả, có người còn mang quan hệ thù địch nữa chứ, nhưng tất cả đều có chung một đích đến là Thiên Cơ Lâu.
Xem ra lần xuất thủ này hoàn toàn không lỗ vốn rồi, danh tiếng thu được cũng không nhỏ tý nào.
Lưu Tiêu nhìn các trưởng lão của các môn phái lớn lần lượt bái phỏng, trên đỉnh đầu của mỗi người đều hiện lên các tin tức khác nhau, thậm chí nó còn khiến Lưu Tiêu hơi không thấy đường.
“Chúc mừng kí chủ, danh tiếng của ngài đã được tăng cao, thưởng cho quy mô của Thiên Cơ Lâu tăng lên gấp đôi”
Hắn vừa có suy nghĩ hơi chật chội thì trong đầu đã vang lên tiếng của hệ thống.

Quy mô tăng gấp đôi?
Trước kia cũng không có loại phần thưởng mập mờ kiểu này, không biết rốt cuộc nó ra sao.
Hắn vừa thắc mắc thì liền cảm ứng được Thiên Cơ Lâu đang dần dần mở rộng.
Từ phòng khách tới phòng ở, tất cả đang dần dần to ra.
Càng kỳ diệu chính là những võ giả trong Thiên Cơ Lâu hoàn toàn không cảm nhận được bất kỳ điều gì khác thường.
Chỉ trong một thời gian cực ngắn thôi mà Thiên Cơ Lâu biến thành một tòa nhà như là phủ đệ của Hoàng Thất vậy, rộng lớn cao nhã, thậm chí có thể tổ chức thịnh hội với sức chứa một vạn người.
Lưu Tiêu hơi suy nghĩ một tý, phát hiện số lượng phòng chữ Thiên, Địa cùng Nhân đều đã tăng gấp đôi.
Phần thưởng này xem ra cũng cực kỳ giá trị, hiện tại đã đủ để chứa Vạn Tộc rồi.
Chẳng lẽ hệ thống cũng muốn nhúng tay vào phân tranh của các thế lực tại Bắc Đẩu à?
Lưu Tiêu nghĩ thầm.
Lúc này ngoài cửa bụi cát bay khắp nơi, Thần Thông từ các nơi hạ xuống trước cửa Thiên Cơ Lâu.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ có thần uy như thế thì sao có thể để một mình Nhân Tộc độc hưởng được?"
Một tiếng gầm hùng hồn vang lên, Hỏa Lân Tộc, Huyết Hoàng Sơn, Nguyên Thủy Hồ cùng các loại Thái Cổ Vạn Tộc khác vội vàng xuất hiện trước của Thiên Cơ Lâu.
Thế nên hiện tại gần như tất cả Dị Tộc trên Bắc Đẩu đều sẽ có ít nhất một người trong Thiên Cơ Lâu, tình hình này hoàn toàn có thể so sánh với Hoang Cổ Đại Hội.
"Mọi người cẩn thận, người của Cổ Tộc tới nữa rồi kìa!"
"Đúng vậy, có khi bọn hắn đến là vì cướp Kỳ Lân Trượng lại đó!"
"Thực sự là gan to bằng trời, chỉ vừa thất bại thôi mà đã muốn đánh tiếp như vậy sao."
"Mọi người cứ yên tâm đi, dù có cho thì bọn hắn cũng không có cái gan này đâu!"
Lập tức Dương Quá la lớn, trấn an của mọi người.
Những đệ tử Thiên Cơ Lâu này là người đi theo Lưu Tiêu lâu nhất, tình hình giống như vậy bọn hắn cũng đã từng thấy không ít.
Sau khi thấy được thực lực kinh người của lâu chủ thì những người này một là quy phục, hai chính là lấy lòng, không có bất kỳ ngoại lệ nào cả.
Lưu Tiêu nhìn thoáng ra ngoài cửa.
"Tên: Hỏa Lân Tử"
"Thân phận: Thiếu chủ Hỏa Lân Tộc"
"Huyết mạch: Hỏa Lân Tộc"
"Tuyệt học: Kỳ Lân Hống, Kỳ Lân Cửu Thức, Kỳ Lân Trảm,…"

“Mục đích: Lấy lòng Thiên Cơ Lâu, thu hồi Cổ Hoàng Binh Kỳ Lân Trượng của bọn hắn.”
Ngoại trừ Hỏa Kỳ Lân ra thì còn có trưởng lão hoặc thiếu chủ của Nguyên Thủy Hồ, Huyết Hoàng Sơn cũng đi theo, tất cả đều có ý nghĩ là lấy lòng Thiên Cơ Lâu cả.
“Các ngươi nói như vậy là có ý gì, nơi này là nơi các ngươi có thể tới sao?”
Lão phong Tử vừa mới giao phong cùng các Thánh Nhân Vương của các Hoàng Tộc này xong, hiện tại khi chứng kiến những tên chủ mưu sau màn này thì cảm thấy tức giận cực độ, không có chỗ phát tiết.
Tuy lúc đó chỉ có tám vị Thánh Nhân Vương xuất hiện nhưng ngay cả người mù cũng biết việc này là do những tên Thái Cổ Vạn Tộc kia ngầm đồng ý, nếu không thì sao bọn chúng có thể hung hăng như vậy chứ!
Thứ mà bọn chúng nhắm tới không chỉ là Thời Gian Tháp của Thiên Cơ Lâu không, cái mà bọn chúng thật sự muốn thăm dò chính là Nhân Tộc!
Nếu như không phải nhờ lâu chủ xuất thủ một cách lôi đình khiến cho đám Cổ Tộc này trở tay không kịp thì có khi hiện tại tình hình đã diễn biến tới mức đại chiến chủng tộc rồi.
“Thiên Cơ Lâu đến từ hư không, tộc của ta vô cùng vui lòng khi bái kiến Thiên Cơ Lâu, sao có thể không tới được chứ!”
Hỏa Lân Tử này tuy cảm thấy hơi bối rối nhưng vẫn có thể trả lời một cách nhẹ nhàng.
Nghe giọng nói của hắn như là bản thân không liên quan gì tới việc tám tôn Thánh Nhân Vương mang theo Cổ Hoàng Binh tấn công Thiên Cơ Lâu vậy.
“Ta nghĩ ngươi là do kiêng kỵ lực lượng của lâu chủ cho nên mới đến nhận sai đúng không? Hay là muốn lấy lại Kỳ Lân Trượng của các ngươi?”
Lão Phong Tử khoanh tay, trào phúng một cách lớn tiếng.
“Lâu chủ minh giám! Lần tập kích này chỉ là do một ít tên hiếu chiến trong Thái Cổ Vạn Tộc chủ mưu cùng lên kế hoạch! Không liên quan gì tới tộc của chúng ta hết!”
“Bọn hắn lấy danh nghĩa để mượn Kỳ Lân Trượng đi, không ngờ bọn chúng lại dùng cho mục đích này!”
“Chúng ta phụng ý chỉ của Đấu Chiến Thắng Phật, đã sớm chuẩn bị đầy đủ để dự hội nghị với Nhân Tộc rồi, sao lại có thể làm ra chuyện như thế cơ chứ!”

Chương 520. Một công đôi việc

“Vô sỉ, thật sự là quá vô sỉ!”
“Các ngươi nói những lời này ra thì các ngươi có tin hay không?”
“Thái Cổ Vạn Tộc của ngươi sẽ tốt tánh như vậy sao? Còn chuẩn bị sẵn sàng để thương nghị nữa chứ?”
Lời này của Hỏa Lân Tử vừa dứt thì phần lớn tu sĩ Nhân Tộc đều không nhịn được mà lên tiếng mỉa mai
Từ sau khi Thái Cổ Vạn Tộc dần phục hồi trở lại thì Nhân Tộc chịu tất cả

kỳ thị cùng khi dễ từ chúng, thậm chí Nhân Tộc còn không dám nói lớn tiếng một tý trước mặt Cổ Tộc.
Nhưng trong Thiên Cơ Lâu này thì bọn hắn hoàn toàn không cần cố kỵ cái gì cả.
Tất cả là nhờ việc lâu chủ Thiên Cơ Lâu trở tay liền có thể miểu sát tám vị Thánh Nhân Vương.
"Ta nguyện ý thay mặt Cổ Tộc xin lỗi Thiên Cơ Lâu, hy vọng lâu chủ có thể khoan dung độ lượng, tha thứ cho chúng ta!"
Tên Hỏa Lân Tử này hoàn toàn không quan tâm tiếng trào phúng của những chủng tộc xung quanh, tiếp tục nói.
Hắn không phải nhưng tên Cuồng Chiến Sĩ ngu ngốc không não như Ngân Huyết Tộc, hắn nhìn rõ tình thế vô cùng.
Trong Thiên Cơ Lâu có thể ẩn chứa nhiều pháp bảo thần kỳ như thế, lâu chủ còn là một cao thủ khủng bố sâu không thấy đáy, việc này đã được chứng thực.
Nếu như thực sự chọc Thiên Cơ Lâu tức giận thì đợi đến khi nó đứng về phía Nhân Tộc thì đừng nói là Đông Hoang Đại Lục, sau này thì không gian sinh tồn của Cổ Tộc cũng sẽ trở thành một vấn đề lớn.
Chỉ cần có thể để Thiên Cơ Lâu bỏ qua chuyện cũ thì coi như kêu hắn quỳ gối hắn cũng sẽ làm.
"Những tên Cổ Tộc các ngươi thật sự đúng là co được dãn được, vừa tới để đưa Đế Binh cho ta sau đó liền đến để xin lỗi."
Lưu Tiêu cười lạnh một tiếng, vuốt vuốt Kỳ Lân Trượng trong tay, cứ như nó là một cây gậy bình thường vậy.
Hắn không ngờ người của Thái Cổ Vạn Tộc lại cúi đầu nhanh như vậy, trước kia hắn còn tưởng rằng Cổ Tộc sẽ cử binh, đưa thêm mấy thanh Cổ Hoàng Binh thì sau đó mới chịu cúi đầu.
Tuy đối với hắn thì Cực Đạo Binh Khí khá là vô dụng nhưng cầm đưa cho những đệ tử trong Thiên Cơ Lâu cũng được mà.
Nếu không tính về cảm xúc thì thái độ của Hỏa Lân Tử vẫn khá tốt, điểm ấy Lưu Tiêu không thể không thừa nhận được.
Nhưng nếu phóng mắt nhìn xem thì hiện tại cũng chỉ có lác đác hai ba Cổ Tộc đến Thiên Cơ Lâu mà thôi.
Trong Thái Cổ Vạn Tộc có Thập Đại Vương Tộc, Thập Đại Hung Tộc, còn có nhiều Hoàng Tộc khác nhau nữa, nếu thế thì có vẻ trong nội bộ của Thái Cổ Vạn Tộc cũng không quá đồng nhất, còn khá nhiều Cổ Tộc không sợ hãi Thiên Cơ Lâu.
"Nếu như các ngươi có thành ý thì trên Vạn Tộc Đại Hội phải hứa là không khi dễ Nhân Tộc nữa!"
"Nếu như Thiên Cơ Lâu tọa trấn Bắc Đẩu thì tộc của ta hoàn toàn đồng ý! Hay là hiện tại chúng ta xuất phát đến Dao Trì Thánh Địa đi?"
"Ai muốn tới Dao Trì Thánh Địa với các ngươi, lỡ như vừa ra khỏi Thiên Cơ Lâu các ngươi làm chuyện gì mờ ám thì sao?"
Lúc này Cổ Tộc cùng Nhân Tộc kêu to qua lại, cực giống như hai bên đang

thăm dò lẫn nhau.
“Trừ phi Vạn Tộc Đại Hội tổ chức ở trong Thiên Cơ Lâu, lúc này mới có thể đảm bảo cho cả hai!”
Bỗng Lão Phong Tử lên tiếng, đây cũng trúng ý của Lưu Tiêu.
Hắn còn đang lo sợ rằng không ai nói ý tưởng này ra đây, lập tức có người lên tiếng giúp hắn.
Vạn Tộc Đại Hội được định ra là vì mặt mũi của Đấu Chiến Thắng Phật, nếu như thêm uy danh của Thiên Cơ Lâu nữa thì hắn là không có bất kỳ ai tại Bắc Đẩu bỏ qua lần thịnh hội này.
Đến lúc đó chắc chắn tất cả cường giả khắp nơi trên Bắc Đẩu đều sẽ vào Thiên Cơ Lâu để ở ít nhất là ba ngày.
Lưu Tiêu có thể dễ dàng lợi dụng Thiên Cơ Lâu để rút tuyệt học công pháp của những cường giả này ra, rất có thể sau đợt này thì hắn sẽ bỏ túi được toàn bộ Đế Kinh tại Bắc Đẩu.
Lại tiện thể an bài cách cục của các tộc tại Bắc Đẩu luôn, thật đúng là một công nhiều việc.
Phải biết rằng Thiên Cơ Lâu chỉ có thể dừng chân tại Già Thiên thế giới trong một thời gian nhất định thôi, Lưu Tiêu không thể chỉ tọa lạc tại Bắc Đẩu hoài được.
Tại thế giới này vẫn còn những nơi như Tử Vi Tinh, Vĩnh Hằng Quốc Độ, Thí Luyện Cổ Lộ đó.
“Vạn Tộc Đại Hội? Sợ rằng mặt mũi của Thiên Cơ Lâu vẫn chưa đủ đâu.”
Tuy Thiên Hoàng Tử bị kinh sợ bởi thực lực của Thiên Cơ Lâu nhưng lúc này hắn cũng không nhịn được mà trào phúng.
Vạn Tộc Đại Hội là lần hội nghị được tổ chức tại Dao Trì Thánh Địa, người tham dự không chỉ có Nhân Tộc cùng Cổ Tộc, còn có Yêu Tộc, Chư Tử Bách Giáo, Tứ Đại Triều, Cửu Đại Quốc tại Trung Châu, việc cần thương nghị có vô số.
Loại đại hội quan trọng như thế này đặt tại Dao Trì Thánh Địa thì còn có thể trấn được, nếu đặt tới một nơi tới từ vực ngoại như Thiên Cơ Lâu thì?

Chương 521. Cuồng vọng

“Thiệp mời của Đại Vũ Hoàng Triều đến!”
“Thiệp mời của Cổ Hoa Hoàng Triều đến!”
“Thiệp Mời của Cửu Lê Hoàng Triều đến!”
“Thiệp mời của Thần Châu Hoàng Triều đến!”
Lời của Thiên Hoàng Tử vừa dứt thì từng con Tiên Hạc miệng ngậm thiệp mời của các Hoàng Triều bay đến, nhất thời Đế Tức dạt dào trong Thiên Cơ Lâu.
Rất nhiều tu sĩ Đông Hoang mở to hai mắt, nhiều người trong số bọn họ còn chưa từng được chứng kiến một phong Tín Hàm của Hoàng Triều nữa chứ đừng nói là Tứ Phong!
Mỗi tấm thiệp mời này đều được viết tay từ Tứ Đại Bất Hủ Hoàng Triều

tại Trung Châu.
Mặc dù không tự mình đưa tới nhưng nhiêu đây cũng đã chứng minh uy danh của Thiên Cơ Lâu đã vang xa tới tận Trung Châu xa xôi ra sao!
"Mau nhìn, không chỉ có nhiêu đó!"
Rất nhiều tu sĩ đứng ngoài cửa Thiên Cơ Lâu bỗng hét ầm lên.
Đằng sau bốn con Tiên Hạc tỏa đầy tiên quang này còn có vô số Đồng Tước miệng ngậm thư từ bay tới trước cửa Thiên Cơ Lâu.
"Xích Dương Quốc nguyện bàn bạc thêm với Thiên Cơ Lâu!"
"An Bình Quốc nguyện bàn bạc thêm với Thiên Cơ Lâu!"
"Bách Hiểu Môn nguyện bàn bạc thêm với Thiên Cơ Lâu!"
"Hồng Trần Hiên nguyện bàn bạc thêm với Thiên Cơ Lâu!"
Sau khi Kim Quang Tiên Hạc cùng Thải Quang Đồng Tước đưa tin xong thì liền hóa thành Vương Khí rồi tán đi, điều đó biểu thị mỗi một phong thư này đều là do chính tay những trưởng lão hoặc Đế Vương viết ra.
"Không chỉ có Bất Hủ Hoàng Triều mà còn có cả Tín Hàm của Cửu Cổ Quốc Trung Châu!"
"Một số đại giáo của Chư Tử Bách Gia đều đã tới!"
"Đây chính là uy danh hiện nay của lâu chủ đó!"
Khi mọi người thấy một màn này thì đều há hốc mồm kinh ngạc, lâu chủ Thiên Cơ Lâu không chỉ khiến cho Thái Cổ Vạn Tộc cao ngạo phải cúi đầu xin lỗi, mà còn khiến cho toàn bộ quốc gia lớn nhỏ tại Trung Châu đều tự mình gửi thư đến đây.
Thế lực như thế này quả thật có thể sánh vai với các Chí Tôn cùng Đại Đế!
Thiên Hoàng Tử thấy thế cũng không dám nói thêm tý nào nữa, lấy danh vọng của Thiên Cơ Lâu lúc này thì đừng nói là mở Vạn Tộc Đại Hội, dù là mở một đại hội Già Thiên cũng được.
"Nếu như các ngươi đều có ý nguyện như thế thì ta không phản đối!"
Lưu Tiêu mỉm cười, chuyện này quả thật quá đúng với suy nghĩ của hắn, đương nhiên hắn sẽ không phản đối rồi.
Ban đầu trong đầu hắn cũng đã tính thừa dịp một tháng này để thu thập lại các công pháp của Đại Đế, Thiên Đế.
Đặc biệt là bí mật của Cửu Tự, đợi khi hắn rời đi thì thử dùng công năng dung hợp tất cả thử xem nó sẽ tạo ra được công pháp tuyệt thế ra sao.
"Nhưng Thiên Cơ Lâu đến từ ngoại vực, chỉ có là một thế lực trung lập mà thôi, hoàn toàn không được đứng trên lập trường của bất kỳ chủng tộc nào cả!"
Đám người Cổ Tộc như Hỏa Lân Tộc không phản đối, tuy nhiên họ cũng lên tiếng la to.
"Lập trường của Thiên Cơ Lâu chỉ dựa trên suy nghĩ của ta mà thôi!"
Lưu Tiêu lắc đầu.
"Lâu chủ, nói như ngươi thì khác nào ép người quá đáng không? Nếu Cổ Tộc chúng ta không còn không gian sinh tồn nữa thì không bằng quyết một trận tử chiến cho rồi!"
Trưởng lão Huyết Hoàng Sơn khi nghe Lưu Tiêu nói như thế thì lập tức lộ

ra biểu tình khó coi.
"Ngu Giả lo xa quá rồi, nếu như ta muốn thay Nhân Tộc hủy diệt Thái Cổ Vạn Tộc của các ngươi thì cần gì mở hội nghị nữa, ta đi thẳng một đường quét ngang là được rồi!"
Lưu Tiêu lập tức cười lạnh một tiếng, bầu không khí bỗng trở nên cực kỳ kiềm chế, bổn nguyên trong đám người này cũng lập tức bị tỉnh lại!
Thật sự lời này quá cuồng vọng, ngay cả những đệ tử Thiên Cơ Lâu luôn đi theo lâu chủ cũng phải hít một hơi thật sâu.
Đệ tử của Thiên Cơ Lâu còn thế thì đừng nói là những tu sĩ Đông Hoang kia, ai nấy đều vô cùng khiếp sợ!
Thái Cổ Vạn Tộc dù sao cũng từng là chúa tể của Bắc Đẩu Tinh thời kỳ Thái Cổ, danh hiệu Vạn Tộc không phải chỉ là hư danh, tộc quần trong đó nhiều vô số kể, cường giả như mây, thế lực trải dài khắp vũ trụ.
Trong đó còn có không ít Thái Cổ Hoàng Tộc, thậm chí có một ít còn đang ngủ say trong Sinh Mệnh Cấm Khu.
Việc nói có thể hủy diệt Vạn Tộc đã là lời cuồng vọng cực kỳ rồi, lại còn nói một cách hời hợt như vậy nữa?
Nếu những lời này không phải được phát ra từ miệng của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì sợ rằng người vừa nói câu đó đã bị những tên Cổ Tộc có tại đây xé thành mảnh nhỏ rồi.
Nhưng vì người nói là lâu chủ Thiên Cơ Lâu nên đám người Hỏa Lân Tộc, Huyết Hoàng Tộc đều không dám có thái độ gì, dáng vẻ giận nhưng vẫn phải nhịn.
Bởi vì đám người bọn họ rất rõ ràng, lâu chủ Thiên Cơ Lâu có thực lực đó! Chỉ giơ tay liền miểu sát tám vị Thánh Nhân Vương, coi như không nói việc này thì việc trở tay liền có thể đoạt được Cổ Hoàng Binh thì đã nói rõ rất nhiều đều.

Chương 522. Vạn Tộc Đại Hội

Uy lực của Cực Đạo Binh Khí động một chút là nghiền nát sơn hà, dời núi lấp biển.
Nếu như Cực Đạo Giao Phong diễn ra thì uy áp tỏa ra thôi cũng đã đủ hủy diệt thành trấn rồi.
Có thể thấy được Cực Đạo Binh Khí có uy lực to lớn, quả thật là kinh thiên động địa, vang dội cổ kim.
Nhưng chính binh khí cường đại như vậy mà lâu chủ có thể đoạt đi một cách dễ dàng, nếu như y thật sự đoạt bảy tám thanh Cực Đạo Binh Khí rồi sau đó sử dụng thì ít nhất cũng một phần ba trong Thái Cổ Vạn Tộc phải hôi phi yên diệt.
"Lâu chủ uy vũ!"
"Có lâu chủ chủ trì thì ta xem các ngươi còn bất mãn gì nữa, thực sự là không biết cao thấp!"
"Cũng bởi vì có lâu chủ nên chúng ta mới đồng ý đàm phán cùng các ngươi

đó!"
Những tu sĩ Nhân Tộc này kích động vô cùng, bọn họ bị áp bách tại Đông Hoang quá lâu rồi, vừa rồi còn mém chút nữa bị Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc tiêu diệt, thế nên hiện tại ai nấy đều kích động vô cùng.
Lão Phong Tử cùng Cơ Tử hao hết tâm tư vì Nhân Tộc, lúc này cũng có thể thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi bọn hắn còn sợ rằng Thiên Cơ Lâu sẽ không ra mặt giúp Nhân Tộc chứ, giờ đây có câu nói này của Lưu Tiêu thì bọn hắn cũng an tâm hơn rồi.
"Bản chất của Vạn Tộc Đại Hội chỉ là thương thảo về vấn đề địa bàn cùng cách các tộc sống chung hòa thuận với nhau, các ngươi cứ yên tâm đi."
Lúc này Lưu Tiêu cũng lên tiếng trấn an.
"Nếu lâu chủ nói như vậy thì chúng ta đồng ý tin tưởng."
Hỏa Lân Tử cùng những người của Cổ Tộc còn lại cũng chỉ đành gật đầu đồng ý mà thôi.
Sau khi Lưu Tiêu bày ra thực lực khủng bố miểu sát tám tôn Thánh Nhân Vương thì Vạn Tộc Đại Hội cũng đã trở lựa chọn duy nhất của Cổ Tộc rồi.
Còn về phần tổ chức ở đâu thì hoàn toàn không trọng yếu.
Quan trọng là Thiên Cơ Lâu với thực lực cường đại này có đại diện cho Nhân Tộc hay không mà thôi.
Nếu theo tình hình hiện tại thì thái độ của Thiên Cơ Lâu vẫn không hoàn toàn đứng về phía Nhân Tộc.
Nhưng dù thế nào thì vì sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu nên vận mệnh của Già Thiên thế giới đã chệch hoàn toàn khỏi quỹ đạo ban đầu của nó rồi.
"Nhưng Vạn Tộc Đại Hội vốn là tổ chức tại Dao Trì Thánh Địa, hiện tại lại đột nhiên đổi chỗ như vậy thì ta sợ rằng những thế lực trên Bắc Đẩu sẽ không biết được.
Sau khi Lão Phong Tử nghe thấy lâu chủ Thiên Cơ Lâu đồng ý thì lập tức đứng ra chỉ đạo.
Dao Trì Thánh Địa không tranh quyền thế, việc đổi địa điểm không phải là việc quá khó khăn gì cho lắm.
Việc khó nhất là làm cách nào truyền tải tin tức này đến tất cả thế lực trên Bắc Đẩu Tinh có tham gia lần đại hội này.
Tuy lúc này danh tiếng của Thiên Cơ Lâu đã truyền ra nghìn dăm, nhưng Bắc Đẩu rộng lớn cực độ, sợ rằng sẽ có sơ sót.
Gần đây do không đăng video lên, nên Lưu Tiêu thấy thế thì phất tay mở Huyễn Thần Đài ra, lập tức đăng video bản thân trở tay liền miểu sát tám vị Thánh Nhân Vương cùng đoạt Kỳ Lân Trượng lên.
Màn sáng tỏa ra bốn phía quanh người Lưu Tiêu, hắn nhanh chóng đặt tên cho những video vừa đăng:
"Khiếp sợ!! Thiên Cơ Lâu ngồi vững vị trí Đệ Nhất Lâu tại Già Thiên thế giới!"
"Sau khi được Thái Cổ Vạn Tộc đồng ý thì địa điểm tổ chức Vạn Tộc Đại Hội dời lại sang Thiên Cơ Lâu!!"
Nội dung của video này là chiếu lại cảnh Lưu Tiêu diệt sát tám vị Thánh

Nhân Vương của Cổ Tộc, tuy nhiên ghi chú lại là trải qua Cổ Tộc đồng ý, giống như là Cổ Tộc bị Thiên Cơ Lâu đánh phục vậy.
Đương nhiên sự thật cũng là như vậy, nhưng vì cách đặt tiêu đề thẳng thắng như thế khiến cho đám người Hỏa Lân Tử hơi cảm thấy xấu hổ.
Lưu Tiêu lại rạch một cái, Video nhanh chóng phủ sóng khắp toàn bộ Bắc Đẩu Tinh.
Bởi vì trong video truyền tải nội dung về Vạn Tộc Đại Hội, không phải là bảng danh sách gì đó nên Lưu Tiêu không cho nó đồng bộ lên sever Chư Thiên Vạn Giới, chỉ giới hạn ở Già Thiên mà thôi.
Nhưng dù vậy thì lượt xem cũng tăng chóng mặt chỉ trong nháy mắt.
Bắc Đẩu Tinh, Trái Đất, Tử Vi Tinh, Vĩnh Hằng Quốc Độ, Thí Luyện Cổ Lộ, có thể nói là toàn bộ Già Thiên đều sôi nhào cả lên!
Phần mở đầu của Video Lưu Tiêu trảm Bát Thánh một bầu trời trong xanh, tám luồng cường quang hạ xuống như Thiên Thần.
Ẩn hiện sâu trong tầng mây, tám thân ảnh dần dần xuất hiện, giống như chúng thần đang quan sát thế gian, Thánh Nhân Pháp Tắc của bọn hắn vờn quanh như lưu quang, tỏa ra uy áp cực kỳ kinh khủng.
Lời diễn tả này hoàn toàn không khoa trương chút nào, bởi vì đây chính là tám vị Thánh Nhân Vương thật sự đó!
Những cường giả này đều đã trả qua Tiên Đài Ngũ Trọng Thiên, trở thành một tồn tại siêu việt cả Thánh Nhân - Thánh Nhân Vương, cảnh giới này không chỉ thăng hoa cấp độ sinh mệnh của bản thân mà còn tinh thông lực lượng của lĩnh vực pháp tắc.
Mà cao thủ như thế này lại được Cổ Tộc phái ra tám vị!
Đây là còn chưa tính thanh Cổ Hoàng Binh đáng sợ đang bay lơ lửng trước mặt bọn hắn nữa.

Chương 523. Đấu Chiến Thắng Phật muốn xuất sơn

Nhưng người trong video không uy phong quá lâu, khi lâu chủ Thiên Cơ Lâu vừa xuất hiện thì đã đoạt được Cổ Hoàng Binh từ tay của tám vị Thánh Nhân Vương.
Sau đó thanh Cổ Hoàng Binh đó giống như trở thành một món đồ chơi trong tay của lâu chủ Thiên Cơ Lâu vậy, trở tay liền có thể trấn áp.
Rồi một đạo hồng mang hiện lên, tám tôn Thánh Nhân Vương trên tận tầng mây kia bị tiêu diệt trong nháy mắt.
Thần Tàm Lĩnh, trên cung điện, tộc nhân Thần Tàm sau khi xem được video thì im lặng không nói.
Đây chính là video đã được cắt ngắn rồi đăng ra khắp Già Thiên thế giới, chỉ là một clip ngắn với thời gian mười giây thôi nhưng lại khiến toàn bộ vũ trụ chấn kinh!
Cho dù là không ít người trên Bắc Đẩu Tinh đã nghe về tin tức này rồi

nhưng có khá ít người chứng kiến tận mắt khung cảnh đó.
Hiện tại có video làm chứng, bản thân chính mắt thấy khung cảnh tám vị Thánh Nhân Vương bị miểu sát, đương nhiên độ tin tưởng sẽ cao hơn khi nghe tin vỉa hè rồi.
Cho dù là cách một cái màn hình nhưng ai cũng có thể cảm nhận được lực lượng mang tính áp đảo của Thiên Cơ Lâu.
"Trở tay liền có thể miểu sát cảnh giới Thánh Nhân Vương, dù là trong lịch sử của tộc ta cũng chưa từng nghe thấy đó!"
Một lúc sau thì một vị trưởng lão Thần Tàm Tộc mở chậm rãi mở miệng.
Thần Tàm Tộc dù sao cũng là một trong những Thái Cổ Hoàng Tộc, tộc nhân sau khi chuyển sinh xuất thế liền có hình thái Thần Tàm, sau khi lột xác hoàn toàn thì liền có thể trở thành Đế Đạo.
Có một câu nói tả Thần Tàm nhất tộc, Cửu Biến vô địch trên trời dưới đất, Thập Biến thành Hoàng ngạo thị cổ kim!
Nếu so sánh những Đế Lộ hung hiểm dị thường khác thì con đường này được xem như là rất yên bình.
Nhưng sau khi bọn hắn thấy được lực lượng kinh khủng của lâu chủ thì trong lòng mỗi người đều như có một câu hỏi lớn.
"Thiếu chủ, chúng ta có nên liên hệ với Đấu Chiến Thắng Phật để nói là chúng ta đồng ý tham gia Vạn Tộc Đại Hội không?"
Có trưởng lão lên tiếng hỏi.
Tây Mạc, Đại Lôi Âm Tự.
Tiếng cười to vang vọng trong tự miếu.
Hư ảnh khổng lồ như thế gới kia khó có khi nào vui sướng được như lúc này, ánh mắt nó đang nhìn chằm chằm vào video trước mắt.
"Hảo tiểu tử, thì ra ngươi đi theo một đại năng ngưu bức như vậy!"
Đấu Chiến Thắng Phật nhanh chóng thu hư ảnh Pháp Thiên Tướng Địa của bản thân vào, vẻ mặt cười vang.
Hắn vừa nghe nói chuyện Thiên Cơ Lâu đánh lui Thái Cổ Vạn Tộc cùng chuyện cháu hắn là Thánh Hoàng Tử gia nhập vào Thiên Cơ Lâu mà thôi, trong lòng còn có chút nghi hoặc.
Hiện tại khi chứng kiến video này trên Vạn Giới Video thì hắn mới biết được sự cường hãn của lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Ban đầu hắn hơi trách cứ Thánh Hoàng Tử một tý, hắn cho y Tiên Thiết Côn là để y đi tìm một lời giải thích, chứ không phải là đi gia nhập vào thế lực khác.
Nhưng hiện tại sau khi chứng kiến biểu hiện mạnh mẽ của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì hắn đã hoàn toàn yên lòng.
Trong thiên hạ này còn có ai có tư cách làm sư phụ của cháu hắn ngoài tồn tại vừa trở tay liền tiêu diệt tám cao thủ Thánh Nhân Vương chứ?
Hơn nữa đám gia hỏa không an phận Thái Cổ Vạn Tộc này vẫn âm thầm cãi lời bản thân, muốn khơi mào đại chiến hai bên.
Nếu như không có vị Thiên Cơ Lâu chi chủ xuất thủ ngăn cản thì chắc hẳn lúc này Đông Hoang đã đánh tới mức núi sông bể nát rồi.

“Xem ra ta phải đi Thiên Cơ Lâu một chuyến để kết bạn với vị đại năng này mới được!"
Đấu Chiến Thắng Phật vẫn luôn cuồng ngạo không ngờ bây giờ lại sinh ra nhiều kính ý như vậy đối với lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Trái Đất, Ấn Độ Giáo.
“Những người trên tầng mây kia đều là cường giả có tu vi Thánh Nhân Vương đó, không ngờ lại bị miểu sát một cách dễ dàng như vậy!”
“Công pháp mà vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này tu hành rất có thể là một công pháp đại vô thượng vô địch đó!”
Trong đại điện, lúc này vài vị giáo hoàng đang cùng nhìn vào Vạn Giới Video sau đó hét ầm lên, mỗi người đều nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt đố kỵ.
Ấn Độ Giáo là một trong những tôn giáo lớn nhất Trái Đất, thậm chí mơ hồ còn có thể vượt qua Thiên Chúa giáo.
“Nếu như có thể đạt được công pháp của người này thì Ấn Độ giáo chúng ta không phải có thể đánh bại những môn phái khác một cách cực kỳ dễ dàng hay sao?”
Những người tầm mắt hạn hẹp này không ngờ lại có ý tưởng cướp bóc Thiên Cơ Lâu.
Vĩnh Hằng Quốc Độ, đoàn cướp Tiên Vũ Tinh Hãi, Thiên Đường.
“Kỹ thuật bọn hắn sử dụng thì vô cùng lạc hậu, tuy nhiên uy lực cũng vô cùng kinh người!”
Người lên tiếng chính là người phụ trách Tiên Vũ, hắn vừa xuống chiến hạm thì đã thấy video này.
Vĩnh Hằng Quốc Độ đã đi lên một con đường hoàn toàn khác với Bắc Đẩu Tinh từ thời Đạo Diễn Đại Đế thống trị.
Với gốc rễ là tu chân, bọn hắn khai phá ra được một nền khoa học kỹ thuật vô cùng tiên tiến, đã gần như khai sáng ra một con đường mới, khi mà người khác đang lấy Thần Thông kéo dài qua Tinh Hải thì bọn hắn đã lấy thuyền vũ trụ chinh chiến tứ phương rồi.

Chương 524. Đứng đầu bảng

“Nhưng cũng tới mức đó mà thôi, cách sử dụng năng lượng thô sơ như vậy, thảo nào liền có thể phân ra thắng bại chỉ trong một chiêu.”
Bên cạnh người này còn có con thứ của đại gia tộc Tiên Vũ, y cũng nhìn video, tuy nhiên thì thần sắc lại bình tĩnh hơn rất nhiều.
Sức mạnh của một người tại Vĩnh Hằng Quốc Độ được tính bằng việc khống chế khoa học kỹ thuật, kết tinh vũ khí làm chủ, tu vi của bản thân chỉ là phụ mà thôi, cho nên bọn hắn không quá rõ ràng tám tôn Thánh Nhân Vương có sức mạnh ra sao.
Nhưng mà cũng khó trách, trong nguyên tác thì Vĩnh Hằng Quốc Độ chính là bá chủ một phương, cho dù là lúc tiến công Bắc Đẩu Tinh bọn hắn cũng có chiến công vô cùng ngạo nghễ.
…

Tại thế giới của bọn hắn thì cường giả phải biết sử dụng khoa học kỹ thuật cùng bọc thép, thế nên lấy thấp giết cao cũng không tính là chuyện gì quá kinh người.
"Đừng nghĩ nhiều như thế, lập tức triệu tập bộ đội đi, có khi đây là bắt đầu của một cuộc đại chiến đó!"
Con thứ của đại gia tộc Tiên Vũ lúc này mới vỗ vai hắn, cả hai cùng xoay người vào trong tập kết hạm đội vũ trụ.
Đối với Vĩnh Hằng Quốc Độ thì thứ trong video này làm bọn hắn chú ý nhất không phải là việc Lưu Tiêu có thể miểu sát tám tôn Thánh Nhân Vương, mà là đại biểu tại trong vũ trụ sâu xa còn có tinh cầu khác có sự sống.
Và quan trọng hơn là nguồn năng lượng trên tinh cầu này dồi dào cực kỳ, đủ để khai sinh ra được tám tên Thánh Nhân Vương như trong video!
Vĩnh Hằng Quốc Độ luôn khan hiếm các loại tài nguyên, đã tốn thời gian dài để thăm dò những tinh cầu có sinh mệnh trong vũ trụ, video vừa được tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này đưa lên không khác gì một ngọn đèn chỉ đường cả.
Vì vậy khi nhìn thấy video thì đã có người báo sự tình này lên đại gia tộc rồi.
"Đợi sau khi xác định được vị trí của tinh cầu này thì cũng là lúc đội quân của chúng ta xuất phát!"
Có người cười lạnh nói.
Toàn bộ vũ trụ, không cần biết là thiện ác gì cả, tất cả đều đã nháo nhào lên vì video này rồi.
Còn về phần đầu sỏ gây ra sự rối loạn này thì đang ngồi trong Thiên Cơ Lâu trơ mắt nhìn số lượt xem càng lúc càng tăng, chỉ trong nháy mắt số lượt xem đã đạt tới con số một trăm triệu.
Hơn nữa quan trọng hơn là qua video này hắn còn nhận được không ít khen thưởng từ khắp các nơi trên vũ trụ.
Nhân Tộc bị Cổ Tộc khi dễ thời gian quá dài rồi, thế nên khi xuất hiện một video khiến bọn hắn xả giận như thế này thì đương nhiên sẽ không keo kiệt mà khen thưởng.
Tuy những người xem đều là những tu sĩ nhân tộc có tu vi bình thường, tuy nhiên thắng ở nhân số nhiều!
Video chỉ vừa mới được đăng tải lên mười phút thôi mà bình luận ở dưới cùng khen thưởng đã nhiều cực kỳ rồi.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ thật ngưu bức! Xả giận dùm Nhân Tộc chúng ta!"
"Thiên Cơ Lâu chi chủ thật sự là Thủ Hộ Thần của Nhân Tộc chúng ta!"
"Ta ủng hộ việc Thiên Cơ Lâu tổ chức Vạn Tộc Đại Hội!"
Những bình luận ở dưới video tăng lên với tốc độ nhanh tới chóng mặt, đồng thời khen thưởng cũng không ít.
"Trương Tam khen thưởng một năm công lực cho Thiên Cơ Lâu chi chủ."
"Lý Tứ khen thưởng một năm công lực cho Thiên Cơ Lâu chi chủ."
"Vương Lục Phong khen thưởng ba năm công lực cho Thiên Cơ Lâu chi

chủ"
"Bái Nguyệt Đại Sứ khen thưởng mười năm công lực cho Thiên Cơ Lâu chi chủ"
Thời gian đăng tải video này thật sự phải nói là quá tuyệt diệu, Thái Cổ Vạn Tộc từ lúc xuất thế tới nay hoành hành ngang ngược, đã khiến cho cả Đông Hoang oán hận vô cùng.
Nhưng vì ngại thực lực cách biệt hai bên nên không có người dám đứng ra công khai chống lại Cổ Tộc mà thôi.
Nhưng khi video này của lâu chủ Thiên Cơ Lâu này vừa được công bố thì cơn tức của tất cả mọi người như tìm được một chỗ để xả vậy.
Quan trọng nhất, dù có khen thưởng hay là bình luận như thế nào ở dưới đều sẽ không sợ Cổ Tộc sẽ trả thù mình.
Bởi vì đây chính là video do chính Thiên Cơ Lâu đăng tải, Thái Cổ Vạn Tộc cho dù có thấy được thì cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt mà thôi.
"Video của lâu chủ lại đứng đầu bảng nữa rồi!"
"Chỉ tính riêng khen thưởng công lực thôi thì cũng đã đạt được tới con số trăm vạn năm rồi!"
"Trời đất, nếu như ta có thể hot được bằng một phần trăm của lâu chủ thì ta chết cũng không tiếc!"
Những võ giả Cửu Châu đi theo lâu chủ kia cũng có một ít hiểu biết về Vạn Giới Video, nên bọn hắn biết những số liệu này có ý nghĩa ra sao.
"Trời đất! Mọi người mau nhìn kìa! Sư tôn của Dao Trì Thánh Địa lại đích thân bình luận cùng khen thưởng!"
Lúc này trong đám người có một tu sĩ đang nhìn màn hình lớn rồi hô to, Trong video lâu chủ đăng lên vừa có thêm một khen thưởng cùng bình luận, chủ nhân của nó lại là sư tôn của Dao Trì Thánh Địa!
"Sư tôn Dao Trì Thánh Địa khen thưởng mười năm công lực cho Thiên Cơ Lâu chi chủ, trở thành fan cứng của Thiên Cơ Lâu chi chủ"
Không ngờ vị sư tôn, người mà ban đầu đứng ra chủ trì Vạn Tộc Đại Hội lại đích thân đứng ra đồng ý quyết định của Thiên Cơ Lâu!
Không chỉ như thế, y còn khen thưởng thêm mười năm công lực nữa chứ, điều này chứng tỏ sư tôn Dao Trì Thánh Địa hoàn toàn chịu phục trước quyết định này!
Như thế thì trên toàn bộ Bắc Đẩu này còn ai dám không phục việc này cơ chứ.

Chương 525. Âm Tà Xảo Trá Bảng

Sư tôn Dao Trì Thánh Địa giống như mở đầu một trào lưu vậy, sau khi y khen thưởng xong thì bỗng có hằng hà sa số khen thưởng khác kéo tới.
"Lão Phong Tử khen thưởng hai mươi năm công lực cho Thiên Cơ Lâu chi chủ"
"Cơ Tử khen thưởng hai mươi năm công lực cho Thiên Cơ Lâu chi chủ"
"Cái Cửu U khen thưởng hai mươi năm công lực cho Thiên Cơ Lâu chi

chủ"
"Đấu Chiến Thắng Phật khen thưởng năm mươi năm công lực cho Thiên Cơ Lâu chi chủ"
Sau đó thì khen thưởng kéo tới liên tục, cái sau càng lớn hơn cái trước.
Một đám tu sĩ biết rõ thân phận của những người vừa khen thưởng thì không khỏi trừng lớn hai mắt.
Tới khi ngay cả Đấu Chiến Thắng Phật cũng khen thưởng Thiên Cơ Lâu thì tất cả mọi người dường như đã không nhịn được mà kích động cực độ.
Đấu Chiến Thắng Phật hiện đang ở Đại Lôi Âm Tự, tuy nhiên hắn là một trong những cường giả có khả năng hiệu lệnh vạn tộc, không ngờ ngay cả hắn cũng khen thưởng lâu chủ.
Tuy nhiên trong mắt của Lưu Tiêu thì nhiêu đây vẫn chưa đủ lắm.
Dù sao Vạn Giới Video cũng khác hoàn toàn những nền tảng phát sóng khác mà hắn biết ở kiếp trước, muốn trở thành fan cứng không đơn giản như việc ấn nút quam tâm thôi đâu.
Nếu muốn trở thành một fan cứng thì không những phải khen thưởng, mà bản thân ngươi phải thực lòng hâm mộ streamer này thì mới được tính là một Fan cứng.
Nhưng hiện tại số lượng phần thưởng hắn nhận được là hơn một trăm vạn năm công lực, nhưng Fan cứng chỉ tăng thêm có mười vạn mà thôi.
Có thể thu hoạch được mười vạn Fan cứng trong vô số Nhân Tộc ở Đông Hoang thì đối với Lưu Tiêu đó vẫn là một thu hoạch lớn.
"Quyết định của ngươi đúng thật, không ngờ lực hiệu triệu của tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này tại Đông Hoang lớn tới mức khủng bố!"
Lúc này có một tên Huyết Hoàng Tộc im lặng nãy giờ bỗng lên tiếng nói với Hỏa Lân Tử.
Đám người bọn hắn đều là Cổ Hoàng Tộc, đi theo Hỏa Lân Tộc tới đây để bái phỏng Thiên Cơ Lâu, đây vốn là một quyết định cực kỳ mạo hiểm, có nguy cơ bị quy là ruồng bỏ vạn tộc, thế nên trong lòng bọn hắn rất lo lắng.
Nhưng hiện tại khi tận mắt thấy uy thế của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì bọn hắn bỗng cảm thấy bản thân thật may mắn khi chọn đúng.
Uy thế của Thiên Cơ Lâu này thậm chí còn đáng sợ hơn cả Đấu Chiến Thắng Phật đang ở Đại Lôi Âm Tự phía xa xa.
"Lâu chủ chỉ thuận tay đăng tải một video lên thôi mà đã có thể thu hoạch được khen thưởng lên tới trăm vạn năm công lực, không biết khi nào ta mới có thể như thế đây!"
"Đừng mơ nữa, lâu chủ chính là sáng tác giả Cửu Tinh đó! Cỡ như ngươi thì được khen thưởng mười năm công lực đã là không tệ rồi!"
"Đúng vậy, so với những video này thì ta càng muốn nghe bảng danh sách mới hơn!"
Các võ giả cùng tu sĩ ở dưới khi nghe vậy thì cực lực hưởng ứng.
Nhất là các tu sĩ Đông Hoang, sau khi bọn hắn biết được uy lực của bảng danh sách Thiên Cơ Lâu công bố thì tất cả đều chạy theo như vịt.
Lúc trước lâu chủ chỉ công bố một Thể Chất Bảng thôi mà đã có thể khiến

toàn bộ Bắc Đẩu nháo nhào, bây giờ thêm một bảng danh sách nữa thì ai biết được sẽ câu thêm được bí mật nào nữa chứ?
Những võ giả đi theo lâu chủ từ Cửu Châu đến đây là người rõ ràng nhất, Thiên Cơ Lâu vừa công bố bảng danh sách mới thì thiên hạ chắc chắn sẽ đại loạn!
"Yên lặng, yên lặng!"
Lâu chủ phất phất tay, ra hiệu cho đám người đang hỗn loạn ở dưới im lặng lại.
Đầu tiên hắn rút tất cả trăm vạn năm công lực vừa được khen thưởng ra, sau khi bị hệ thống trừ đi vài % thì hắn dùng toàn bộ năng lượng đó đưa vào Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công.
Sau đó hắn nhìn sang Thánh Hoàng Tử, người vừa trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần, nay đã là đệ tử của Thiên Cơ Lâu.
Kỳ thực Lưu Tiêu không muốn nói về bảng danh sách mới lắm, bởi khi trước hắn vừa nói xong Thể Chất Bảng rồi.
Nhưng nếu hiện tại Thánh Hoàng Tử đã là người của Thiên Cơ Lâu thì hắn thân là lâu chủ, không thể nào bạc đãi đệ tử của mình được, có một số việc hiện tại Thánh Hoàng Tử cũng nên biết rồi!
Lúc này ở dưới tất cả ánh mắt đều đổ dồn vào người của Lưu Tiêu, mong đợi hắn đồng ý công bố một bảng danh sách mới.
"Đã như thế thì hôm nay ta sẽ công bố một bảng danh sách mới đi!"
Lưu Tiêu cười cười, trong lòng đã có ý tưởng hôm nay sẽ nói về bảng danh sách gì rồi.
Thể Chất Bảng kỳ diệu ra sao thì cũng chỉ đơn giản là xếp hạng những thể chất nghịch thiên nhất trên đời này thôi, cùng lắm là có thể khiến những tên dân bản thổ này mở mang tầm mắt một tý, không thể khiến cách cục của Bắc Đẩu bị ảnh hưởng gì quá lớn.
Nhưng nếu hắn công bố bảng danh sách hắn định nói này ra thì thật sự có thể khiến mọi thứ trở nên hỗn loạn.
"Lần này ta sẽ không nói những gì quá xa xôi nữa, trong dòng sông thời gian, ta sẽ xếp hạng những tên âm tà gian xảo cho mọi người biết!"
"Bảng danh sách lần này ta đặt tên là Âm Tà Xảo Trá Bảng!"
Mặc dù giọng của lâu chủ có vẻ như rất hời hợt, nhưng trên thực tế thì tin tức trong lời nói này của hắn khiến cho tất cả mọi người ở dưới như muốn nổ tung!
Thiên Cơ Lâu chi chủ thông hiểu vạn vật, không gì không biết!
Lần trước y chỉ xếp hạng những thể chất nghịch thiên mà thôi, không có gì quá lớn lao.
Nhưng lần này thì khác, bảng danh sách lần này là trực tiếp liệt kê những tên ác đồ âm hiểm xảo trá đó!
Chỉ cần có một người nổi tiếng nào có tên trên bảng thôi thì chắc chắn sẽ thay đổi hoàn toàn cách cục của Bắc Đẩu.
"Vì phòng ngừa bảng danh sách này quá dài, ta sẽ không liệt kê những Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu kia."

Những Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu kia hoàn toàn đạt đủ điều kiện để lên Âm Tà Xảo Trá Bảng này, tuy nhiên số lượng Chí Tôn thật sự hơi nhiều.
Nếu tính cả bọn hắn luôn thì bảng danh sách này thật sự phải rất dài!

Chương 526. Trung Châu Thái gia

"Bọn Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu không phải đã kiểm kê rồi sao?"
"Ta còn tưởng rằng lâu chủ sẽ liệt kê các Chí Tôn đọa lạc trong đó nữa chứ!"

"Ta cảm thấy rất hợp lý, bây giờ chúng ta đều đã biết những Đại Đế đọa lạc trong Sinh Mệnh Cấm Khu là vì sao rồi."

"Đúng vậy a, chi bằng kể một vài tên âm tà xảo quyệt mà chúng ta không biết đi!"

Mọi người nhất thời sôi trào với bảng xếp hạng này, nghị luận ầm ỉ.

"Quy tắc bảng xếp hạng lần này, bổn lâu chủ sẽ dựa theo mức độ âm tà xảo trá, để bọn bất lương lên bảng!"

"Lên bảng không chỉ giới hạn ở người, mà cũng có thể là một thế lực nào đó!"

"Những người lên bảng cũng không phải là vì thời thế bức bách họ làm chuyện xấu, mà bản chất của họ vốn đã độc ác như thế, bởi vì một tia chấp niệm hoặc là ác ý, nên đã làm ra một việc cực kì độc ác đến nỗi phải lên bảng!"

Lâu chủ miêu tả, nhất thời khiến người nghe xung quanh đều phẫn nộ.
Lần này quy tắc để lên bảng, xem ra không có một chút gì để người ta có thể đồng tình.

"Nếu là kẻ âm tà gian xảo, ta thấy Diêu Quang Thánh Tử mà lâu chủ vừa tiết lộ cách đây không lâu phỏng chừng sẽ nằm trong top 3!"

Trong đám người nhất thời có người nói như vậy.

Diêu Quang Thánh Địa Thánh Tử lại là truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch trong bóng tối.

Thằng nhãi này ẩn giấu ở Diêu Quang Thánh Địa lâu như vậy, lừa toàn bộ thánh địa thế lực và lấy cả Đế Binh, khi tin tức này vừa bị lâu chủ tiết lộ,

quả thực là tin kinh thiên động địa!

Phải biết rằng nếu không phải lâu chủ vạch trần chuyện này, Diêu Quang Thánh Địa rất có thể sẽ bị người này lừa gạt!

Sau khi chuyện này bị lộ ra, đến cả Đông Hoang cũng chấn động kịch liệt, thậm chí còn để cho Diêu Quang Cổ Tổ phải thức tỉnh, sử dụng Đế Binh để truy sát.

"Diêu Quang Thánh Tử xác thực nằm trong bảng xếp hạng, nhưng chút âm mưu này, không vào top 5 được."
Sau khi lâu chủ nghe được lời này, chỉ khẽ gật đầu một cái, thuận miệng trả lời.

"Tin tức về Diêu Quang Thánh Tử kinh người như thế, thế mà không vào top 5!"

"Người trên Âm Tà Xảo Trá Bảng phải khủng bố đến mức nào!"

Đám người nghe xong, nhất thời ai nấy cũng đều khiếp sợ.
Cao thủ các phái vốn đã định rời khỏi Thiên Cơ Lâu, nhất thời mỗi một người đều ngồi nghiêm chỉnh trở lại, không chịu rời đi.

"Thánh Hoàng Tử, ta thấy lâu chủ đang muốn mượn tên của bảng xếp hạng, nói cho ngươi biết chân tướng về Thánh Hoàng đó!"
Diệp Phàm len lén nói với Thánh Hoàng Tử ở bên cạnh.

Lâu chủ lại vào đúng lúc này nói về bảng xếp hạng của những kẻ âm tà xảo trá, thấy thế nào cũng không hề giống trùng hợp tí nào.
Mục đích mà Thánh Hoàng Tử đến đây, chính là muốn hỏi chuyện Đấu Chiến Thánh Hoàng.

"Lâu chủ xác thực đối xử với ta không tệ, nếu mà lần này có thể từ trong miệng lâu chủ biết được chân tướng cái chết của Thánh Hoàng, ta nhất định sẽ cảm tạ hắn!"

Thánh Hoàng Tử gật đầu, bây giờ ánh mắt nhìn về phía lâu chủ càng thêm mấy phần bội phục.
Đây cũng là một trong những toan tính của Lưu Tiêu, xem như là một mũi tên trúng hai con nhạn.

Thánh Hoàng Tử tiềm lực siêu nhiên, tuyệt đối đáng để Thiên Cơ Lâu chiêu nạp, nhưng nếu mà một tháng sau muốn hắn ở lại Thiên Cơ Lâu không rời đi, e rằng độ trung thành hiển nhiên còn chưa đủ.

Hắn cũng muốn dùng chân tướng này, để Thánh Hoàng Tử hoàn toàn bội phục trước Thiên Cơ Lâu.

"Lâu chủ, nhanh chóng bắt đầu thôi!"

Lúc này, trong đám người rốt cuộc có người lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, bên trong Thiên Cơ Lâu rốt cuộc yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người đều đang đợi lâu chủ lên tiếng.

"Âm Tà Xảo Trá Bảng hạng 10, Trung Châu Thái gia!"

Lâu chủ bắt đầu bình tĩnh nói.

Hắn vừa nói ra lời này, nhất thời chung quanh đều là tiếng nghị luận ầm ĩ.

Thái gia là thế gia ở Trung Châu, ở đây cũng có không ít tu sĩ đến từ Trung Châu biết điều này.

Đặc biệt là cửu đại cổ quốc đến từ Trung Châu, người của tứ đại Bất Hủ hoàng triều, bọn họ càng quen thuộc Thái gia hơn.
Tuy Thái gia chưa đến mức là đại thiện nhân, nhưng dù thế nào cũng không thể lên Âm Tà Xảo Trá Bảng mới phải chứ...

"Lâu chủ, bảng xếp hạng này có nhầm lẫn không vậy?"

"Đừng ngắt lời, mau để lâu chủ nói cho chúng ta một chút thủ pháp âm tà gian xảo của Thái gia là như thế nào!"

Đủ loại âm thanh nhất thời vang lên trong Thiên Cơ Lâu này.

"Trung Châu Thái gia này là hậu duệ của Nguyên Thiên Sư đời thứ 3, chính là một đại thế gia ở Trung Châu, rất có máu mặt, lúc trước là dòng dõi ở Đông Hoang, sau này mới dời đến Tần Lĩnh ở Trung Châu.

Sắc mặt lâu chủ ngược lại là khá bình tĩnh, không chút hoang mang nào, tiếp tục nói.

"Quan trọng hơn đó là, trong Thái gia, có bí tự "Binh" trong cửu bí, cường thịnh không thôi!"

Lời này của lâu chủ, mọi người vốn dĩ đã yên tĩnh nhất thời sôi trào.

Trung Châu Thái gia sở hữu bí tự "Binh", mặc dù ở Trung Châu có rất nhiều người biết, nhưng Đông Hoang vẫn có kha khá tu sĩ không biết đến chuyện này.

Phải biết rằng cửu bí chính là bí thuật do Cửu Đại Thiên Tôn sáng tạo ra ở thời đại thần thoại, mỗi một bí thuật đều có công hiệu cực hạn trên một phương diện nào đó, không kém Đế Kinh chút nào!

Chương 527. Lời nguyền rủa

"Nếu lâu chủ biết Thái gia ta sở hữu cửu bí, thì không nên ở đây bịa đặt, hủy hoại danh dự của Thái gia ta!"

Trong đám người rốt cuộc có một người lên tiếng kêu gào, nói rõ thân phận Thái gia của mình.

Thiên Cơ Lâu kinh sợ tứ phương, mỗi một gia tộc ở Trung Châu đều phái người đến đây, Thái gia đương nhiên cũng ở trong đó.

Chỉ là người này không thể ngờ rằng lâu chủ lại đột nhiên tuyên bố bảng xếp hạng mới, hơn nữa gia tộc của mình còn bị lên bảng, lúc này hắn mới không nhịn được đứng ra.

Thái gia vẫn còn hậu nhân sao?
Trong lòng Lưu Tiêu giật mình.

Dựa theo nguyên tác, tuy Thái gia vô cùng cường đại, nhưng bởi vì một vài lý do, nó đã bị Thanh Đế hủy diệt từ vạn năm trước rồi mới đúng chứ.

Nhưng trên thực tế vì Thiên Cơ Lâu tiến vào Già Thiên thế giới, nhân quả của Thanh Đế đã xuất hiện sai lệch, Thái gia mới có thể may mắn còn tồn tại.

Vị đệ tử Thái gia này có can đảm trực tiếp đứng ra ngang nhiên phản đối lời nói của Thiên Cơ Lâu chi chủ, làm cho mọi người chung quanh đều rối rít vây xem.

"Thái gia ngươi e rằng vẫn chưa nảy sinh tâm tư đen tối, nhưng chuyện đang diễn ra bên trong Thái gia ngươi, sẽ gieo họa đến thương sinh!"

Tuy có ngoài ý muốn, nhưng lâu chủ vẫn cười lạnh một tiếng, nói với vị đệ tử đệ tử Thái gia ấy.

"Ta hỏi ngươi, mặc dù Thái gia các ngươi cường thịnh ở Trung Châu, nhưng có phải là thường cách một khoảng thời gian sẽ phát sinh họa loạn, đúng chứ?"

Lâu chủ cao giọng hỏi, hỏi thẳng vào tim đen của vị đệ tử này, khiến hắn nghẹn họng.

Thế lực Thái gia bọn hắn ở Trung Châu đích thật rất cường thịnh, thậm chí có thể sánh vai với một cổ quốc.

Nhưng câu nói vừa rồi của lâu chủ, đã nói toẹt nguyên nhân mà gia tộc của hắn vẫn không cách nào phất lên.

Thái gia thường cách một quãng thời gian, sẽ xuất hiện dị tượng Hoang Cổ, thường tập kích vào ban đêm, quỷ hỏa tái hiện, gây đại loạn trong Thái gia.

Vì vậy thường cách một khoảng thời gian, nội bộ Thái gia đều sẽ một lần nữa xào xáo trở lại, căn bản không cách nào quật khởi.

"Lại nói tiếp, Thái gia cách mỗi năm năm mười năm, sẽ bộc phát cuộc tàn sát ở gần đô thành."

"Đúng thế, những gì mà lâu chủ vừa nói, đây đúng là chuyện mang tính chu kỳ!"

Các đệ tử thế gia khác đến từ Trung Châu nghe thấy lâu chủ nói như vậy, nhất thời dồn dập gật đầu phụ họa.

"Hừ, coi như là thế thì sao chứ?"

Đệ tử Thái gia không biết lời này của lâu chủ là có ý gì, nhưng vẫn lắp ba lắp bắp trả lời.

"Các ngươi không biết, trên thực tế chuyện này chính là do Thái gia của các ngươi bị nguyền rủa! Căn bản không phải dị tượng gì cả!"

Lâu chủ nhất thời nói ra những lời dọa người, khiến vị đệ tử Thái gia đó lập tức khiếp sợ.
Những người khác trong Thiên Cơ Lâu cũng dồn dập lộ vẻ kinh ngạc, khó tin!
Mặc dù Trung Châu Thái gia ở Đông Hoang không đến mức quá nổi tiếng, nhưng dù sao cũng là đại thế gia nắm giữ cửu bí trong tay.
Ở Trung Châu này, còn là một thế lực có danh vọng tương đối cao, cổ quốc khắp nơi đều phải nể mặt mấy phần.

Thế gia như vậy lại bị nguyền rủa, hơn nữa còn bị nguyền rủa lâu đến như thế.
Nếu như tin tức này truyền về Thái gia, nhất định sẽ để toàn bộ người của Thái gia đều phải thổ huyết.
"Rốt cuộc là ai đã hạ nguyền rủa độc ác như thế để hại Thái gia vậy?"
"Lâu chủ, hình như không đúng cho lắm, nếu Thái gia đã bị nguyền rủa làm hại, tại sao lại có tên trên bảng chứ?"
"Phải đấy, lâu chủ, rốt cuộc là ai có thể nghịch thiên tới mức dám nguyền rủa một đại gia tộc vốn có cửu bí...!"
Mọi người đồng loạt lộ vẻ mặt hiếu kỳ, nhìn về phía lâu chủ.
"Bởi vì người nguyền rủa Thái gia đời này qua đời khác không phải người khác, chính là người của Thái gia."
Lâu chủ ngừng một chút, thuận miệng nói ra chân tướng.
"Ta vốn cho rằng Thiên Cơ Lâu thần thông quảng đại tới cỡ nào, hóa ra cũng chỉ ăn nói lung tung mà thôi!"
"Thử hỏi xem sao Thái gia ta có thể nguyền rủa chính mình cơ chứ?"
Đệ tử Thái gia này mới vừa nghe đến hai chữ "nguyền rủa" còn căng thẳng không ngớt, cho rằng gia tộc bị kẻ thù nào đó hãm hại.
Nhưng nghe thấy lâu chủ nói người nguyền rủa Thái gia lại là người của Thái gia mình, lập tức trở lại bộ dáng phản bác như lúc đầu.
Mỗi lần Thái gia náo loạn, đều giết đến máu chảy thành sông, không chỉ có người của Thái gia hắn, còn liên lụy đến một lượng lớn dân chúng vô tội.
Loại chuyện ác độc này, dù nghĩ thế nào cũng không thể là do gia tộc tự mình hại mình được.
"Quả thực vô tri, nguyền rủa độc ác đó, vốn là Nguyên Thiên Sư đời thứ 3 của Thái gia ngươi làm ra!"
Lâu chủ cười lạnh một tiếng, lời này như sấm sét bổ vào đầu vị đệ tử Thái gia này.
"Nguyên Thiên Sư đời thứ ba của Thái gia tự táng trong Tiên Huyệt ở Tần Lĩnh, cũng không phải yên giấc ngàn thu, mà là tìm kiếm giải thi chứng đạo!"
"Chuyện này, ta nói không sai chứ?"
Lâu chủ không hề chần chờ, tiếp tục lớn tiếng nói.
"Rốt cuộc có phải hay không vậy, mau trả lời kìa..."
Người ở dưới đang vểnh tai lên nghe, dồn dập thúc giục đệ tử Thái gia đang bị kinh sợ ấy.
"Quả thật là như vậy..."
Vị đệ tử Thái gia này bị những gì mà lâu chủ nói làm khiếp sợ, còn chưa tỉnh táo lại, chỉ hơi hơi gật đầu trả lời.

Chương 528. Diêu Quang Thánh Tử chỉ xếp thứ 9

"Nhưng các ngươi không biết rằng, chuyện giải thi của Nguyên Thiên Sư không chỉ thất bại, mà còn bởi vì oán niệm mà tự thành nguyền rủa, cứ thế trở thành một quỷ vật oán niệm trên huyết thống, đời đời kiếp kiếp nguyền rủa hậu nhân của nhất mạch các ngươi!"

"Nên là cứ một quãng thời gian gia tộc lớn mạnh, Nguyên Thiên Sư của các ngươi sẽ hóa thành quỷ vật nguyền rủa và lại xuất hiện, không chỉ sát hại con cháu đời sau của chính hắn, mà còn làm hại đến những người vô tội xung quanh!"

"Cho dù là sau họa loạn, những kẻ may mắn còn sống sót của Thái gia cũng thường sẽ vô cớ nổi giận, mất kiểm soát một cách thất thường, trở thành bạo chúa làm hại muôn dân!"

"Việc như thế không ngừng lặp đi lặp lại, các ngươi thử nói xem, những năm gần đây các ngươi rốt cuộc đã sát hại bao nhiêu sinh linh Trung Châu rồi!"

Giọng nói đanh thép của lâu chủ liên tục vang lên, lập tức như cây búa ngàn cân bổ vào đầu vị đệ tử Thái gia.

"Chính ngươi nói, Thái gia Nguyên Thiên Sư vì chấp niệm của mình, sát hại con cháu, vạ lây sinh linh, có được xem là ác nhân hay không?"

Vị đệ tử Thái gia này căn bản hoàn toàn không ngờ rằng sự việc quỷ dị của gia tộc hắn lại là vì nguyên do này, vừa ngẫm lại, tất cả chi tiết nhỏ lại hoàn toàn ăn khớp với lời nói của lâu chủ!

Hắn lập tức ngồi co quắp trên mặt đất như quả bóng xì hơi, vẻ mặt khiếp sợ!

Lời này của lâu chủ vừa ra, không chỉ hắn, mà bọn tu sĩ xung quanh nghe thấy đều là vẻ mặt kinh ngạc.

Nếu nói là kẻ thù nguyền rủa, thì cũng là chuyện bình thường mà thôi, chí ít sẽ không nghe rợn người như thế.

Nhưng đây chính là tổ tiên tai họa con cháu của chính mình, còn làm tổn thương đến người vô tội, quả thực là chuyện dọa người chưa từng nghe qua.

"Trời ạ, vị Nguyên Thiên Sư đời thứ ba này rốt cuộc có bao nhiêu oán niệm? Thậm chí ngay cả con cháu của mình cũng không buông tha?"

"Đúng thế! Có câu nói là hổ dữ không ăn thịt con, người này quả thực là độc ác đến cực điểm!"

"Tiểu tử ngu xuẩn nhà ngươi còn không mau đa tạ lâu chủ? Nếu không phải lâu chủ nói ra chuyện này, gia tộc của các ngươi e là đến chết cũng không biết chân tướng này!"

Không ít tu sĩ xung quanh lập tức chuyển từ ánh mắt hoài nghi sang khiếp sợ, nhìn về phía lâu chủ.

Còn có lượng lớn cổ quốc hoặc thế gia đến từ Trung Châu, thì lại nhao

nhao nhìn về phía đệ tử Thái gia với cặp mắt tham lam.
Trung Châu Thái gia bao năm qua xảy ra không ít cuộc náo loạn tàn sát, thậm chí thỉnh thoảng sẽ tai họa đến thế lực bên ngoài của bọn hắn.
Thì ra nguyên nhân là như vậy.
Nói như thế, chỉ cần thừa dịp lần sau Thái gia lại xuất hiện tai họa, chờ người Thái gia chết gần hết mới hạ thủ đánh lén, là có thể chiếm trọn địa bàn to lớn của Thái gia!
So sánh với tu sĩ Đông Hoang hóng chuyện, bí mật này đối với Trung Châu mà nói là một tin tức lớn đủ để khơi mào một trận chiến âm mưu!
"Lập tức truyền lệnh về cho gia chủ, báo cáo việc này!"
"Ta có tình báo quan trọng phải bẩm báo cho Vương tộc, xin cáo từ trước!"
Trong đám người, có không ít người đến từ cửu đại cổ quốc, đệ tử thế gia ở Trung Châu nhao nhao rời đi không lời từ biệt, triển khai đủ loại công pháp cấp tốc rời đi.
Sự việc nguyền rủa liên quan tới Thái gia, rất nhanh sẽ được truyền khắp Trung Châu.
"Xem ra Trung Châu lại sắp xảy ra một trận gió tanh mưa máu nữa rồi..."
Tu sĩ Đông Hoang trong Thiên Cơ Lâu lúc này mới ngộ ra, hiểu rõ lý do mà bọn họ vội vã rời đi.
"Ta, ta cũng phải rời đi trước đây!"
Vị đệ tử Thái gia này sửng sốt cả buổi trời, lúc này mới nhanh chóng bò dậy từ dưới đất, niệm công pháp chạy về gia tộc.
Chỉ còn lại nhiều tu sĩ nghe chuyện thổn thức.
"Thì ra giải thi chứng đạo còn có nguy cơ này, xem ra Đế lộ quả nhiên có tầng tầng lớp lớp nguy cơ, không dễ đi a."
Diệp Phàm cũng ở một bên tính toán.
"Tu hành ám lưu ở thế gian này còn hung hiểm hơn cả Cửu Châu, ngay cả chết cũng không an phận, mà còn tiếp tục làm hại huyết thống của mình, quả thực là tàn ác!"
Cho dù là Tiểu Tam Tiểu sống ba ngàn năm, cũng chưa từng nghe qua chuyện như vậy bao giờ.
"Lâu chủ, bảng xếp hạng của ngươi thật sự là quá kích thích! Lúc này mới vừa dứt lời một cái, Trung Châu e là đã sắp loạn cả lên!"
"Đúng đấy, bảng xếp hạng của lâu chủ quả thực là bước dạo đầu cho trận gió tanh mưa máu sắp kéo đến!"
"Bọn tu sĩ này xem ra đều đã bị dọa sợ cả rồi, bảng xếp hạng của lâu chủ dù đi đến đâu cũng sẽ để cho thế gian chấn động!"
Võ giả Cửu Châu nhao nhao khinh bỉ bọn tu sĩ mới đến này, bọn họ đã sớm làm quen đủ loại tình huống chấn động từ bảng xếp hạng của lâu chủ rồi.
"Nhưng nếu như có người hỏi ta, ta sẽ nói là bọn họ rời đi hơi sớm rồi."
Vẻ mặt lâu chủ bình tĩnh, chỉ cười khẽ đáp lại.
Lâu chủ vừa nói ra lời này, quần chúng ở dưới đều không giữ được bình tĩnh.
Đây rõ ràng là đang ám chỉ, tiếp đó sẽ còn có càng nhiều bí mật động trời

liên quan tới Trung Châu.
"Không thể nào, Trung Châu này xui xẻo thế ư, người trên bảng không chỉ có một!"
"Bọn ngu kia nghe xong tin tức vừa nãy đã vội vã chạy đi, còn may ta vì gia tộc mà chờ đến phút cuối!"
"Lâu chủ nói mau, ta gấp lắm rồi!"
Trong Thiên Cơ Lâu lập tức nảy sinh vô số tiếng thúc giục, từng người một đều là vẻ mặt vui mừng.
"Bình tĩnh chớ gấp! Ta xếp Diêu Quang Thánh Tử đứng thứ 9 Âm Tà Xảo Trá Bảng, cơ mà lúc trước ta đã nói với mọi người về người này rồi."
Lâu chủ xua tay, ngay sau đó tiếp tục nói.

Chương 529. Âm Dương giáo

"Người này vốn là Phàm Thể, nhờ cơ duyên đạt được truyền thừa của Ngoan Nhân nhất mạch, tu luyện Thôn Thiên Ma Công và Bất Diệt Thiên Công."
"Ở mặt ngoài là Diêu Quang Thánh Địa Thánh tử, sau lưng lại ngấp nghé Long Văn Hắc Kim Đỉnh và toàn bộ Diêu Quang Thánh Địa."
"Mọi người đã hiểu nội tình của người này, nên sẽ không nói thêm gì nữa."
Liên quan tới Diêu Quang Thánh Tử, bởi trước đó Thể Chất Bảng đã vạch trần khá nhiều thứ, cho nên lâu chủ chỉ đơn giản nói qua loa mà thôi.
Tuy người này đã bị lâu chủ làm bại lộ bí mật, giờ khắc này đang bị Diêu Quang Cổ Tổ cầm Đế Binh trong tay truy sát khắp Bắc Đẩu.
Nhưng bàn về mức độ âm hiểm xảo quyệt, không thể không lên bảng này.
Tuy nhiên, dù rằng trước đó đã nói qua, nhưng lâu chủ vừa nói ra lời này, vẫn gây nên không ít xôn xao trong Thiên Cơ Lâu.
Bởi vì, Diêu Quang Thánh Tử chính là kẻ âm hiểm xảo quyệt đến từ Ngoan Nhân nhất mạch, nhưng lại chỉ xếp thứ 9 trên bảng xếp hạng!
"Ta cũng hiểu đạo lý, nhưng chuyện ác của Diêu Quang Thánh Tử vậy mà chỉ đứng thứ 9!"
"Những người còn lại trên bảng xếp hạng, đến tột cùng là phải xảo quyệt và tà ác đến cỡ nào a!"
"Trời ạ, vừa nghĩ tới Bắc Đẩu còn có tám người ác độc hơn cả Diêu Quang Thánh Tử, ta liền kinh hồn bạt vía!"
Người ở đây cũng không phải kinh ngạc vì Diêu Quang Thánh Tử, mà là kinh ngạc vì trên bảng xếp hạng còn có tám vị trí chưa xuất hiện.
Thánh Hoàng Tử ở một bên nghe rất nhập tâm, vốn dĩ cũng cảm thấy có chút kỳ quái.
Nhưng hắn lại ngẫm lại, nếu như tên ác nhân đánh lén Đấu Chiến Thánh Hoàng thật sự cũng nằm trên bảng xếp hạng của lâu chủ.
Thế thì chút xảo quyệt ấy của Diêu Quang Thánh Tử so sánh với tên đó đích thị là nhỏ bé không đáng kể, xếp thứ 9 đã coi như hắn gặp may lắm rồi.
Dù sao một tên chỉ ngấp nghé Thánh Địa, một tên thì đánh lén Đấu Chiến

Thánh Viên Cổ Hoàng!
"Các ngươi đừng bảy mồm tám mỏ chõ vào! Làm ngắt lời lâu chủ đang nói!"
Nghĩ tới đây, Thánh Hoàng Tử vội vàng dựng đứng Tiên Thiết Côn trên mặt đất, lớn tiếng nói.
Âm thanh hỗn loạn trong Thiên Cơ Lâu lúc này mới chậm rãi nhỏ xuống, tất cả mọi người đều nhao nhao chờ lâu chủ nói tiếp về bảng xếp hạng.
"Âm Tà Giảo Trá Bảng hạng 8, Âm Dương Giáo!"
Lâu chủ gằn giọng, lại một lần nữa nói với đám đệ tử tu sĩ Trung Châu trong Thiên Cơ Lâu.
Âm Dương Giáo!
Nghe cái tên này, không chỉ tất cả tu sĩ của Trung Châu, mà đến cả tu sĩ và cao thủ Đông Hoang đều nhao nhao liếc mắt.
Mặc dù ở đây không có đệ tử của Âm Dương Giáo, nhưng trong bách phái được mời đến Thiên Cơ Lâu, có thiệp mời của Âm Dương Giáo!
Âm Dương Giáo chính là đại giáo có thể tiến vào top 5 trong chư tử bách giáo!
Mặc dù cắm rễ ở Trung Châu, nhưng trên thực tế chi nhánh của Âm Dương Giáo phân bố khắp thiên hạ, Đông Hoang, Trung Châu, Nam Lĩnh, Bắc Vực tất cả đều có!
Đại giáo như vậy, đương nhiên là rất nhiều tu sĩ đều biết rõ.
Mà đại giáo vang danh thiên hạ này, bây giờ lại bị lâu chủ điền tên lên Âm Tà Giảo Trá Bảng!
"Ta không có nghe lầm chứ? Âm Tà Giảo Trá Bảng hạng 8 lại là Âm Dương Giáo ư?"
"Chờ đã, hẳn là trong Âm Dương Giáo có kẻ lòng dạ độc ác, gạt giáo làm chuyện xấu nào đó?"
Có kinh nghiệm từ chuyện Thái gia khi nãy, lần này các tu sĩ Đông Hoang đồng loạt nghi hoặc và suy đoán.
"Ta nói rồi, bảng xếp hạng này sẽ xếp hạng những thứ có ý đồ xấu nhiều nhất, chuyên làm chuyện ác, chứ không giới hạn ở người."
"Bảng xếp hạng hạng 8, chính là cả Âm Dương Giáo ở Trung Châu!"
Lâu chủ lại lập tức sửa lời, chỉ thẳng toàn bộ Âm Dương Giáo một cách dõng dạc.
"Tất cả mọi người đều biết rõ, ở Đông Hoang Thánh Địa chiếm đại đa số. Các tộc cùng nổi lên, còn Trung Châu thì hoàng triều và cổ quốc mọc lên như rừng, tất cả đại thế gia cắt cứ."
"Các thế lực có thể chiếm một chân, đều phải có nhân vật sở hữu đủ loại thiên phú cường hãn."
Lâu chủ vung tay lên, những tất cả thiệp mời mà đích thân đưa đến Trung Châu từ trong miệng Thần Hạc nhao nhao xòe ra.
Lâu chủ vừa liếc nhìn một cái, lập tức thuộc như lòng bàn tay, có thể ung dung liệt kê vị trí và nội tình của các đại gia tộc.
"Đại Hạ hoàng triều, chỗ dựa là Thái Hoàng Kinh và Hoàng Đạo Long

Khí!"
"Cổ Hoa hoàng triều, do Hằng Vũ Đại Đế âm thầm sáng lập!"
"Chu Tước Giáo, chỗ dựa là Thiểu Dương Chân Kinh!"
"Thần Châu hoàng triều, Thần Châu Đại Đế sáng lập, nhưng Đế khí kì thực đã bị hủy!"
Những cổ quốc hoàng triều này có đủ loại bí mật bất truyền đối với ngoại giới, nhưng ở trước mặt lâu chủ lại bị kể ra hết giống như là chuyện thường như cơm bữa vậy.
Tu sĩ Trung Châu tại đây, từng người nghe mà trợn mắt ngoác mồm.
Có một vài người biết được nội tình cũng không thể nào hình dung được rốt cuộc là lâu chủ biết được những chuyện này bằng cách nào.
Trong đó có rất nhiều nội tình, thậm chí là bí mật mà trong tông môn chỉ có vẻn vẹn mấy người biết.
"Cổ Hoa hoàng triều lại cùng gia tộc ta có chung cội nguồn ư? Lẽ nào trong tay bọn họ cũng có Hằng Vũ Kinh?"
Đệ tử Khương gia ở trong đám người không khỏi bắt đầu trầm tư.
"Thì ra Thần Châu hoàng triều căn bản không có Đế khí trấn áp? Xem ra Trung Châu sắp phát sinh chiến tranh, cũng không chỉ mỗi Thái gia!"
Có không ít trinh sát đến từ các cổ quốc khác, ẩn náu ở Thiên Cơ Lâu nghe được tin tức chấn động như thế, nhao nhao cười thầm.

Chương 530. Vạch trần âm mưu thâm độc

"Lâu chủ, ngươi kể ra chỗ dựa của nhiều phe thế lực ra như thế, là có ý gì?"
Trong đám người cuối cùng cũng có người nói tới trọng điểm.
"Trong đại gia tộc của các ngươi, đã từng xuất hiện không ít đứa bé kế thừa hoặc xuất hiện thể chất và thiên phú kỳ dị."
"Nhưng mà rất nhanh đều mất tích không rõ nguyên nhân, biệt tăm biệt tích, đúng không?"
Lâu chủ lập tức cười cười, ánh mắt lơ đễnh.
Vừa nói ra lời này, đám người của các đại thế lực ở chung quanh đều đồng loạt khiếp sợ.
"Trung Châu Vương Thể, Song Tử Vương Thể, Bích Lạc Vương Thể, Ám Hắc Chi Thể, những thể chất hiếm thấy trên đời này tuy không đến mức kinh thiên động địa, nhưng cũng được coi là thiên phú thượng giai!"
Ánh mắt của lâu chủ nhìn về phía mấy đại thế lực, đều là thế lực sở hữu những thiên phú thượng giai mà hắn vừa kể.
Mấy người này đều kinh hãi đến mức biến sắc, đều nhớ lại môn phái hoặc trong gia tộc của bọn họ, đích thị từng xuất hiện những thần đồng có thiên phú như vậy!
Nhưng đều không ngoại lệ, những thần đồng đó, tất cả đều biệt tăm biệt

tích từ lâu!
"Lâu chủ, nếu mà ngươi biết con cháu của đang ở đâu! Ta nhất định sẽ hậu tạ ngươi gấp trăm lần! Van ngươi!"
"Lâu chủ! Sư phụ của ta bảy đời con một mới có được một thần đồng ba đời truyền thừa! Thỉnh cầu ngươi nói cho ta biết chỗ ở của hắn!"
"Lâu chủ! Tiểu sư muội của ta ba tuổi nhập đạo, xô đổ kỷ lục môn phái! Rốt cuộc nàng hiện tại đang ở nơi nào!"
Trong nháy mắt, những cổ quốc môn phái bị lâu chủ điểm mặt, lập tức có không ít đệ tử dồn dập quỳ xuống, từng người dập đầu xuống đất.
Lâu chủ chỉ ra môn phái và thiên phú thể chất, hoàn toàn trùng khớp với các thần đồng và thiên tài mất tích của bọn họ.
Lại thêm Thiên Cơ Lâu không gì không biết, bọn họ lập tức liền nhận ra rằng lâu chủ nhất định sẽ biết bọn họ đang ở đâu.
"Yên tâm, Thiên Cơ Lâu xưa giờ không làm khó dễ người tốt, các ngươi đứng dậy trước đã!"
Lâu chủ lập tức phất tay, ra hiệu bọn họ không cần kích động như thế.
Nếu hắn đã chỉ bọn họ, vậy thì không cần thù lao của bọn hắn, mà là muốn nói cho bọn hắn biết chân tướng.
Hơn nữa, lấy chút thực lực này của bọn họ, kỳ thực không có thứ gì đáng để lâu chủ để ý.
"Bọn thần đồng trẻ tuổi của các đại môn phái ở Đông Hoang, Trung Châu bị bắt cóc không còn một ai, vốn là do Âm Dương Giáo làm!"
Ngay sau đó, lâu chủ quăng xuống một câu nói mang theo tin tức động trời này.
"Âm Dương Giáo mặt ngoài là đại giáo ở Trung Châu! Giáo đồ phân bố khắp thiên hạ, nhưng thực chất chỉ là môn phái đê tiện dùng đủ loại thủ đoạn để bắt cóc những thần đồng có thiên phú của các môn phái, để làm lớn mạnh giáo phái của mình!"
"Bọn họ phân bố chi nhánh khắp nơi, chỉ là vì thuận tiện cho việc bọn họ dễ dàng giám thị các đại môn phái hơn, để dễ cướp những đứa bé xuất hiện thiên phú xuất chúng từ tay các ngươi!"
“Không chỉ vậy, trong một vài trường hợp không chịu hợp tác, bọn họ thậm chí sẽ còn đại khai sát giới!"
Nếu như nói lúc trước việc vạch trần bí mật của Thái gia, những người khiếp sợ chỉ là tu sĩ Trung Châu, thế thì lần này lâu chủ nói ra chân tướng của Âm Dương Giáo, trực tiếp làm tất cả tu sĩ tại đây đều sợ hãi.
Thậm chí ngay cả cao thủ như Lão Phong Tử và Thánh Hoàng Tử, ai nấy cũng lộ vẻ mặt kinh ngạc.
"Vào thời điểm này, trong Nhân Tộc ta còn có loại chuyện tàn sát lẫn nhau như này ư!"
Cơ Tử chiến đấu anh dũng vì Nhân Tộc, lập tức phẫn nộ nói.
"Chư tử bách giáo kia trông như là đang giáo hóa chúng sinh, thì ra sau lưng lại là bộ mặt này sao?"
Thánh Hoàng Tử đương nhiên là đã sớm nghe được cái tên Âm Dương

Giáo này, nên lúc này mặt đầy khó hiểu.
"Thì ra nhiều năm qua, anh tài ở Âm Dương Giáo xuất hiện tầng tầng lớp lớp là vì nguyên nhân này sao, ngẫm lại cũng đúng."
"Bộ công pháp Âm Dương Đại Đạo, âm dương hợp nhất kia, xem ra chính là vì chuẩn bị cho việc dung hợp thể chất trong giáo hắn."
Thiên Hoàng Tử cũng tương tự không hề rời đi, ở trong đám người lén lút tính toán.
Bảng xếp hạng Thiên Cơ Lâu chính là tồn tại đủ để nhiễu loạn Bắc Đẩu, làm sao hắn có thể bỏ qua được.
Nhưng hắn lại không biết, khi bảng xếp hạng đang liên tục réo tên các nhân vật, thì tình hình của hắn cũng sẽ càng lúc càng nguy hiểm.
Mà lúc này người kinh ngạc nhất trong đám người, chắc chắn vẫn là những môn phái vừa mới quỳ xuống kia.
Bọn họ nằm mơ cũng không ngờ là, những đứa bé thần đồng trong môn phái của bọn họ đột nhiên mất tích, thế mà bị Âm Dương Giáo bắt đi!
"Tam quan của ta sụp đổ rồi! Âm Dương Giáo lại dựa vào việc bắt cóc thần đồng từ các môn phái khác để làm lớn mạnh giáo phái của mình!"
"Thảo nào qua nhiều năm như vậy, Âm Dương Giáo vẫn có thể xuất hiện vô số anh tài ưu thế đều đều như vậy!"
"Bọn họ ở Trung Châu lại còn tự cho mình thanh cao, tự xưng phổ độ bá tánh! Quả thực là đê tiện và vô liêm sỉ!"
Trong đám người lập tức xuất hiện vô số tiếng chỉ trích phẫn nộ, các môn phái hiển nhiên đều không thể nào chấp nhận được hành động vô sỉ này của Âm Dương Giáo.
Mặc dù Bắc Đẩu Nhân Tộc cũng chia bè kéo phái, nhưng đấu đá với nhau như thế nào đi chăng nữa, cũng sẽ không đem chuyện giết chóc vạ lây đến trẻ em.
Hành động lần này của Âm Dương Giáo không chỉ nhận được sự phẫn nộ của nhiều người, mà còn trực tiếp tạo thêm cho mình không ít kẻ thù.

Chương 531. Khuấy động chúng nộ

"Những thần đồng bị Âm Dương Giáo bắt cóc, bọn chúng cũng không được đãi ngộ gì tốt, chỉ cần không nghe lời, sẽ chịu đủ loại trừng phạt dằn vặt!"
"Bởi vì bọn chúng bắt cóc bọn hài tử có thiên phú này quá dễ dàng, cho nên cũng không để ý đến việc ra tay nặng nhẹ!"
"Nên là bao năm qua không chỉ có nhiều nhi đồng bị bắt đi, mà những đứa bé có thiên phú chết trên tay bọn họ cũng không hề ít tí nào!"
Lâu chủ nhìn đệ tử thế gia ở Trung Châu ở phía dưới, tiếp tục lớn tiếng nói.
"Từng đứa trẻ có thiên phú trong môn phái các ngươi, vào thời khắc này còn sống hay không cũng rất khó nói!"
Lời này của lâu chủ dường như con dao khứa vào trái tim bọn họ, để bọn họ nhao nhao hét rầm lên.
Bọn họ vốn nghe được tin Âm Dương Giáo bắt cóc thần đồng của bọn họ,

trong lòng vẫn còn một chút hy vọng.
Nhưng bây giờ nghe lâu chủ nói như thế, xem ra sống chết của các hài đồng ấy đã...
"Thì ra con trai của ta đã bị Âm Dương Giáo bắt cóc! Tạ ơn lâu chủ chỉ điểm!"
"Âm Dương ác giáo gieo họa Trung Châu, cướp thần đồng của ta! Hôm nay ta muốn các ngươi nợ máu trả bằng máu!"
"Lâu chủ, ta có chuyện quan trọng cáo từ, đợi ta san bằng xong Âm Dương Giáo, sẽ trở về báo đáp ngươi!"
"Lâu chủ! Ân tình này, tộc ta không thể không báo đáp! Ngày sau chỉ cần ngươi mở miệng, tộc ta chắc chắn sẽ không chối từ! Ta xin đi trước một bước!"
Những đệ tử của các môn phái này khi biết được chân tướng, lập tức đều trợn tròn mắt, lần lượt rời khỏi Thiên Cơ Lâu.
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu chỉ là khí tức phẫn nộ tăng vọt đến mức hình thành uy thế ngút trời.
Mà trong đó, có từng người đằng đằng sát khí, đang nhanh chóng rời khỏi Thiên Cơ Lâu, đi tới Trung Châu.
Trung Châu nhấc lên phong ba bão táp vì những lời mà lâu chủ nói, đồng thời Thiên Cơ Lâu cũng đã nhận được lượng lớn ân tình của tất cả đại thế gia ở Trung Châu.
Thiên Cơ Lâu, thoáng chốc trở thành hình tượng công chính nghiêm minh trong mắt các quốc gia ở Trung Châu, không gì không biết.
"Xem ra Trung Châu lại sắp nổi lên một trận gió tanh mưa máu nữa rồi!"
"Âm Dương Giáo ẩn giấu sâu như vậy, mấy chục năm qua thế mà không có người phát giác!"
"Ta dám nói một câu, nếu không phải nhờ có bảng xếp hạng của lâu chủ tiết lộ chuyện này, thì Bắc Đẩu căn bản không ai biết được bộ mặt thật của bọn chúng."
"Toàn bộ nhờ vào bảng xếp hạng của lâu chủ, nên mới có thể tìm ra khối u ác tính lớn như thế ở Trung Châu a!"
Các tộc đến từ Trung Châu đồng thời phẫn nộ rời đi, sự sùng bái của các tu sĩ vây xem đối với Thiên Cơ Lâu cũng tăng vọt lên đến tột đỉnh.
Âm Dương Giáo này ở Trung Châu được xem là danh môn vọng tộc, là giáo phái hàng đầu trong chư tử bách giáo.
Nếu không phải bảng xếp hạng của lâu chủ vạch trần chuyện này, thì căn bản sẽ không có ai liên tưởng bọn họ đến trọng tội bắt cóc hài đồng của các tộc.
Thiên Cơ Lâu thần thông quảng đại, quả thực đã đạt đến mức độ vượt qua khỏi lẽ thường của bọn họ.
Trung Châu, Âm Dương Giáo có một chi nhánh giáo phái ở đó.
"Thiên Cơ Lâu này rốt cuộc là yêu quái từ đâu ra, vậy mà biết rõ mọi việc trong giáo phái ta rành rành đến vậy?"
Phía trên cung điện, Âm Dương Thánh Nữ không nhịn được nổi giận mắng,

bên trong Thiên Cơ Lâu có trinh sát từ các môn phái ẩn náu để ghi lại tình báo, trong đó đương nhiên cũng có trinh sát của Âm Dương Giáo.
Trước đó bọn họ còn ở một bên say sưa nghe chuyện Diêu Quang Thánh Tử và Thái gia bị vạch trần.
Không ngờ rằng trong nháy mắt mình lại trở thành đối tượng vạch trần tiếp theo của Thiên Cơ Lâu.
"Lúc ta rời đi, trong Thiên Cơ Lâu đã có không ít đệ tử trở về tông môn của mình, ngang nhiên tuyên bố muốn san bằng Âm Dương Giáo chúng ta!"
"Bây giờ chúng ta rốt cuộc nên ứng đối như thế nào cho phải đây?"
Nghe nói Thiên Cơ Lâu đã làm bại lộ mọi chuyện về bọn hắn, những đệ tử khác trong Thánh Điện lập tức đều hoảng hồn, nhìn về phía Âm Dương Thánh Nữ.
"Có nhận ra là những môn phái nào hay không?"
Sau khi Âm Dương Thánh Nữ phẫn nộ, hỏi ngược lại.
"Tiêu gia, Yến Tộc, Bách Hiểu Môn, Chu Tước Giáo, Hồng Trần Hiên, thậm chí ngay cả người của hoàng triều cũng có!"
Sắc mặt của vị trinh sát kia càng ngày càng khó coi, bởi vì từ lúc đệ tử các tộc rời khỏi Thiên Cơ Lâu nhiều không kể xiết, căn bản không đếm hết được.
Sau khi nghe xong báo cáo này của trinh sát, sắc mặt của Âm Dương Thánh Nữ lập tức khẽ biến, ngược lại là bình tĩnh hơn vừa nãy nhiều.
"Trước mắt ta phải quay về tổng giáo thương lượng đối sách với sư tôn đã, các ngươi mau chóng mang bọn hắn trở về!"
Nàng lập tức xoay người, chỉ năm, sáu hài đồng phía sau bọn họ, rồi nói.
Lúc này, Âm Dương Thánh Nữ mới vừa bắt trói mấy hài tử có tư chất tốt từ Đông Hoang trở về.
Mấy hài tử này đang bị hôn mê, còn trong trạng thái ngủ say.
"Thời điểm như này rồi mà còn để ý đến bọn hài tử này nữa à, chẳng phải bây giờ chúng ta nên lập tức trở về tổng giáo để chuẩn bị ngăn địch hay sao?"
Mấy đệ tử và bọn trinh sát này đồng loạt lộ ra thần sắc hoảng sợ.
"Chẳng lẽ ngươi còn muốn cãi lời sư mệnh sao! Nếu như tất cả môn phái thật sự dám vây công Âm Dương Giáo ta, những hài đồng này đương nhiên có thể dùng làm con tin để uy hiếp!"
Những gì mà Âm Dương Thánh Nữ nói ngược lại là có chút đạo lý, mấy đệ tử này nghe vậy, thế là mau chóng mang hài đồng theo, cấp tốc bay đến chi nhánh Thánh Điện.
Chỉ có còn lại Âm Dương Thánh Nữ, nàng cũng không tính trở về Âm Dương Giáo, mà là chuẩn bị rời khỏi Trung Châu.

Chương 532. Kỳ Sĩ Phủ

Sự việc bây giờ đã bị Thiên Cơ Lâu vạch trần, chuyện này chẳng mấy chốc sẽ được lan truyền khắp nơi.

Các môn phái và gia tộc mà bọn họ đã từng bắt cóc, chẳng mấy chốc sẽ phái người tìm tới cửa, vây công Âm Dương Giáo đòi một lời giải thích.
Nếu chỉ là đội ngũ Chu Tước Giáo, Tiêu gia, Yến Tộc, thì còn dễ đối phó.
Âm Dương Giáo đoạt nhân tài của tộc bọn họ để phát triển giáo phái mình, là phương pháp thiệt người lợi mình, thi hành nhiều năm như vậy, hiệu quả vẫn rất rõ rệt.
Tam lưu thế gia tầm thường ở Trung Châu, đã sớm dần dần yếu thế trước phương thức phát triển này của Âm Dương Giáo.
Hôm nay dù nói thế nào, Âm Dương Giáo cũng đã là đại giáo có chi nhánh phân bố rộng khắp thiên hạ.
Muốn đối phó mấy nhị lưu, tam lưu thế gia, dù sao cũng không phải là vấn đề gì.
Nhưng Âm Dương Thánh Nữ lại không ngu xuẩn, vấn đề nằm ở chỗ, sự việc truyền đi từ Thiên Cơ Lâu!
Thiên Cơ Lâu chi chủ thông qua video vạn giới, danh tiếng đã sớm vang khắp Bắc Đẩu, tin tức được truyền đi từ trong miệng hắn, không ai sẽ chất vấn tính thật giả của nó.
Đến lúc đó các môn các phái, phàm là từng có vụ việc hài đồng mất tích, cho dù là thật hay giả, đều sẽ cùng nhau đổ tội lên đầu Âm Dương Giáo!
Có thể tưởng tượng, một khi Âm Dương Giáo trở thành mục tiêu công kích của mọi người ở Trung Châu.
Các thế lực vốn dĩ đang nhìn chằm chằm vào bọn họ, nhất định cũng sẽ mượn cơ hội này để công kích bọn họ.
Một câu nói của Thiên Cơ Lâu, đủ khiến một đại giáo chiếm cứ năm vực bị hủy diệt trong nháy mắt.
Ngay cả Diêu Quang Thánh Tử nắm giữ truyền thừa của Ngoan Nhân nhất mạch, sau khi bị Thiên Cơ Lâu làm bại lộ bí mật cũng phải chật vật đào tẩu.
Âm Dương Thánh Nữ lập tức liền kết luận Âm Dương Giáo đã hết cứu được, nàng căn bản không có ý định trở về Âm Dương Giáo.
Tuy nhiên, nàng thân là Âm Dương Giáo Thánh Nữ, danh tiếng đã truyền ra khỏi Đông Hoang.
Coi như không trở về Âm Dương Giáo, nàng có thể đi đâu cơ chứ?
"Thiên Cơ Lâu là nơi duy nhất ta có thể đi!"
Âm Dương Thánh Nữ bình tĩnh suy nghĩ, liền phát hiện Đông Hoang rộng lớn, cũng chỉ có Thiên Cơ Lâu có thể chứa chấp nàng.
Dù sao trong Thiên Cơ Lâu, cấm động võ!
Thế là nàng không nghĩ gì thêm, trước tiên lên đường chạy tới Thiên Cơ Lâu.
Mà cùng lúc đó, bên trong Thiên Cơ Lâu lại xuất hiện tiếng người huyên náo.
Âm Tà Xảo Trá Bảng của lâu chủ vừa ra, vừa mới nói tới hạng 8, gần như đã lật Trung Châu tung trời.
Hơn nữa chỉ ba vị trí từ trên xuống, cũng đã là bí mật động trời mà Đông Hoang căn bản không ai biết được.

Top 3 của bảng xếp hạng này rốt cuộc sẽ rung động đến cỡ nào?
Lúc này tu sĩ Đông Hoang trong Thiên Cơ Lâu, từng người đều càng lúc càng mong đợi.
"Ta còn tưởng rằng thế giới các ngươi thần thông quảng đại tới cỡ nào, thậm chí ngay cả trong đám các ngươi có loại người cặn bã như vậy mà cũng không biết!"
Dương Quá lớn tiếng nói ở bên cạnh.
"Đúng thế, nếu như chuyện này xảy ra ở Cửu Châu bọn ta, Âm Dương Giáo này nhất định sẽ bị diệt giáo!"
Trương Tam Phong cũng gật đầu, cả đời hắn rất có thiện cảm với hài đồng, nên cũng không thích hành động này của Âm Dương Giáo.
Thiên Cơ Lâu có không ít người đều biết Trương Tam Phong là Thất Tinh Chiến Thần trong số các đệ tử của Thiên Cơ Lâu, nhìn thấy hắn nổi giận, mọi người đều lộ vẻ sợ hãi.
"Lâu chủ, ta phát hiện! Bảng xếp hạng của ngươi, người lên bảng, cho tới bây giờ đã có hai người đến từ Trung Châu!"
"Đúng vậy a, lẽ nào địa phương Trung Châu này có rất nhiều ác nhân tụ tập tại đây?"
"Có điều, Trung Châu có Bất Hủ hoàng triều, còn có Kỳ Sĩ Phủ tọa trấn, hẳn là sẽ không xuất hiện hỗn loạn gì đâu?"
Lúc này có tu sĩ Trung Châu đã đứng ngồi không yên, đồng loạt thảo luận.
Bảng xếp hạng của lâu chủ đã nói đến hạng 8, liên tiếp chỉ ra hai đại thế gia có tiếng của Trung Châu.
Mặc dù lúc này số người rời đi cũng không nhiều, tất cả mọi người còn ở lại Thiên Cơ Lâu đang mong đợi nhân vật xuất hiện tiếp theo trên bảng xếp hạng.
Nhưng kỳ thật trong lòng đám tu sĩ đều biết rất rõ, giờ khắc này nếu mà đi Trung Châu, khả năng cao cũng có thể nhìn thấy trò hay.
Lúc này đây, rất nhiều thế gia môn phái chắc chắn đã phái người đi tiêu diệt Thái gia và Âm Dương Giáo, cục diện trận chiến hết sức căng thẳng.
"Bắc Đẩu năm vực, cũng không có nơi nào nhiều ác nhân cả, thiện ác đều nằm ở con người, cũng không phải nằm ở địa phương."
Lâu chủ xua tay, phủ nhận câu nói của bọn hắn.
Nơi nhiều người, thiện ác đương nhiên nhiều, nơi ít người, thiện ác đương nhiên ít, đây là đạo lý từ xưa tới giờ.
"Về phần Trung Châu, dựa theo tình huống trước mắt, Kỳ Sĩ Phủ nhỏ bé cũng không trấn áp được."
Ngay sau đó, lâu chủ biểu thị thái độ khinh thường Kỳ Sĩ Phủ.
Ở trong nguyên tác, Kỳ Sĩ Phủ đến nay vẫn chưa bồi dưỡng ra được vị Đại Năng cấp bậc Đại Đế nào.
Ngược lại là có không ít kẻ hung hăng phách lối.
Dù lâu chủ nói một cách vô tư, nhưng người nghe vẫn để tâm đến nó, từng người trong Thiên Cơ Lâu lập tức lộ ra sắc mặt kinh ngạc.

Chương 533. Khí vận chỉ tử Vương Đằng

Kỳ Sĩ Phủ nhỏ bé trong miệng lâu chủ, chính là đệ nhất học phủ vạn năm mới mở một lần ở Trung Châu.
Trong học phủ ấy có tài nguyên nằm ngoài sức tưởng tượng của các thế gia bình thường, những đệ tử trong đó, hầu như đều là kỳ tài ngút trời được công nhận thời nay.
Sự thần bí của bọn họ, thậm chí có lời đồn rằng Kỳ Sĩ Phủ có quan hệ với vực ngoại chi lực.
Bây giờ thiên chi kiêu tử Bắc Đế Vương Đằng của Bắc Nguyên Vương gia, chính là đệ tử của Kỳ Sĩ Phủ.
Nhưng kể cả một học phủ kinh khủng như thế, ở trong mắt lâu chủ chỉ có thể dùng hai chữ "nhỏ bé" để hình dung.
"Lâu chủ, Kỳ Sĩ Phủ chính là đệ nhất học phủ ở Trung Châu, thậm chí là ở cả Bắc Đẩu."
"Đúng vậy, nghe đâu trong Kỳ Sĩ Phủ, thần dược và linh đan đếm không xuể, coi như một người bình thường tiến vào trong đó, cũng có tỷ lệ rất cao sẽ được Thánh Nhân gia thân."
"Chẳng lẽ Kỳ Sĩ Phủ này thật sự tệ hại đến thế sao?"
Mặc dù mọi người tâm phục khẩu phục trước Thiên Cơ Lâu không gì không biết này, nhưng dù sao Kỳ Sĩ Phủ là đệ nhất học phủ ở Trung Châu.
Bọn họ cũng không cảm thấy Kỳ Sĩ Phủ kém cỏi đến vậy.
"Đệ nhất học phủ? Ngay cả Thánh Nhân gia thân cũng không dám đảm bảo?"
"Vậy Thiên Cơ Lâu bọn ta sở hữu phòng chế tạo Tông Sư, Thời Gian Tháp, há chẳng phải là đệ nhất học phủ có một không hai?"
"Đúng thế, phần thưởng trong Chiến Thần Tháp không có cái nào thua kém linh đan diệu dược của bọn họ?"
Nghe thấy lời ấy, các võ giả đến từ Cửu Châu không vui.
Đặc biệt là đệ tử Thiên Cơ Lâu, nhao nhao lớn tiếng phản bác.
Âm thanh nghị luận phía dưới trong nháy mắt vang lên, đám tu sĩ Đông Hoang cũng phản ứng lại.
"Nếu nói như vậy, giữa Kỳ Sĩ Phủ và Thiên Cơ Lâu, ta tình nguyện lựa chọn Thiên Cơ Lâu!"
"Quả thật là như vậy, nhưng mà lâu chủ, Kỳ Sĩ Phủ bao năm qua nhân tài xuất hiện tầng tầng lớp lớp, lẽ nào không có một ai có thể trấn trụ Trung Châu sao?"
Bọn tu sĩ này nhất thời chỉ coi Thiên Cơ Lâu là nơi cư trú của Đại Năng, tuyên bố tình báo.
Chứ không nhớ rằng Thiên Cơ Lâu mới là nơi tu hành nhanh nhất của Bắc Đẩu hiện nay.
Tuy nói nơi này không có linh đan thần dược gì, nhưng lại có vô số gian

phòng có công hiệu còn nghịch thiên hơn cả linh đan diệu dược.
"Đại tài chân chính, xưa giờ đều tự mình ngộ đạo, hoặc là thông qua kỳ ngộ ngẫu nhiên lấy được công pháp, tự mình tu hành."
"Trong lịch sử Đại Đế hiếm thấy như thế, ngươi thấy có ai thành tài từ một học phủ chưa?"
Lâu chủ cười lạnh một tiếng, lập tức trả lời.
Nếu Kỳ Sĩ Phủ đặt ở trong mắt những người phàm thai, có gia thế tầm thường, thì đúng là một sự lựa chọn không tồi.
Nhưng nếu là đại tài thật sự có chí hướng, có tư chất thành Đế, Kỳ Sĩ Phủ đúng thật là không bồi dưỡng bọn họ nổi.
Qua nhiều năm trời, cũng chỉ có Trung Hoàng bị phong ấn ở Thần Nguyên là có tư chất này, dù là vậy, Trung Hoàng cuối cùng cũng không thể thành Đế.
"Nhưng Kỳ Sĩ Phủ đã cho ra Bắc Đế Vương Đằng, người này thiên phú dị bẩm, nghe đâu chính là đại tài giữa thiên địa!"
"Tư chất của Vương Đằng tạm được, nhưng tiếc là kiêu căng tự phụ, không thành đại tài được!"
Lâu chủ nghe được cái tên Bắc Đế Vương Đằng, chỉ khẽ bình luận một câu.
"Tư chất của Bắc Đế Vương Đằng vậy mà chỉ tạm được! Ánh mắt của lâu chủ thực sự là quá cao!"
"Ta nghe nói Vương Đằng được xưng là Cổ Đế chuyển thế, chính là đệ nhất nhân ở Bắc Nguyên, người như vậy lại còn không thành đại tài được ư?"
"Lâu chủ, xin lắng tai nghe!"
Bắc Đế Vương Đằng trong thế hệ trẻ tuổi đời này rất có tiếng, nghe đâu có đủ mọi kỳ ngộ gia thân.
Lại thêm hắn là đệ tử tuyệt đỉnh của Kỳ Sĩ Phủ, ở trong tai tu sĩ Đông Hoang đương nhiên là có tiếng tăm rất lớn.
Nhưng Vương Đằng ở trong mắt Lưu Tiêu, cùng lắm cũng chỉ có thể coi là tư chất tạm được.
Cũng không phải nói khí vận của hắn không đủ, mà là đại tài xuất thế ở thế hệ này quả thực là quá nhiều!
Thánh Thể Diệp Phàm, Diệp Thiên Đế tương lai, đủ loại khí vận gia thân.
Thánh Hoàng Tử, Cái Cửu U... Ai mà không phải là đại tài có tư chất tuyệt hảo cơ chứ?
Nếu bàn về tư chất bẩm sinh, Vương Đằng còn lâu lắm mới có tư chất kinh khủng bằng Thiên Hoàng Tử.
"Khí vận của vị Vương Đằng này cũng tàm tạm, lúc còn trẻ gặp được rất nhiều kỳ ngộ."
"Vào thời còn là đứa bé đã có tiên hạc tới đón, năm tuổi bắt rồng, bảy tuổi lấy được cổ chiến xa màu vàng bên trong Cổ Thần Hồ ở Bắc Vực."
"Chín tuổi tiến vào Cổ Đế Sơn, từ đó đạt được Loạn Cổ Thần Phù và Thiên Đế Thánh Kiếm, cũng như một nửa truyền thừa của Loạn Cổ Đại Đế!"

"Lại lớn thêm vài tuổi, rơi xuống Thần Hoàng Động, tình cờ đạt được máu của Bất Tử Thần Hoàng!"
"Nếu như hôm nay đang nói về Tiềm Long Tư Chất Bảng, thì hắn cũng có thể xếp thứ 7, thứ 8!"
Nghe thấy lâu chủ kể những chuyện mà Vương Đằng trải qua thời còn trẻ một cách chi tiết như vậy, miệng của bọn tu sĩ Đông Hoang này càng ngoác càng lớn.
Cho dù là Cơ Tử vừa thức tỉnh, nghe nói đời này của Nhân Tộc cũng có người có gặp được kỳ ngộ lớn như thế, không nhịn được có chút giật mình.
Nếu như những kỳ ngộ của Vương Đằng xuất hiện trên người bọn hắn, dù chỉ là một kỳ ngộ cũng đủ để bọn hắn thoát thai hoán cốt.
Mà vị Vương Đằng ấy, vậy mà đã trải qua hết tất cả lúc còn thành niên.
Hơn nữa tất cả kỳ ngộ này đều chỉ tập trung vào mình hắn.

Chương 534. Ếch ngồi đáy giếng

"Mặc dù tính cách của hắn cổ quái, nhưng bàn về tư chất quả thật là cường đại một cách dị thường."
Ngay cả Diệp Phàm có quan hệ với Vương Đằng, cũng âm thầm thừa nhận trong lòng.
Chỉ có điều khác xa quá khứ, bây giờ hắn đã là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, sau khi đạt được Thiên Cơ Vạn Tượng Công gột rửa, đã hoàn thành trảm đạo.
Hiện tại hắn không sợ Vương Đằng xíu nào.
"Lâu chủ, nếu thật sự đúng như lời ngươi nói, người này nắm giữ nhiều kỳ ngộ như vậy, tuyệt đối không phải là phàm nhân bình thường!"
"Có thể được thiên địa chiếu cố cho nhiều kỳ ngộ đến thế, nhất định là người có được đại khí vận của thiên địa!"
Cơ Tử lập tức không nhịn được mở miệng nói.
Nếu không phải hắn tận mắt nhìn thấy thực lực khủng bố của lâu chủ, hắn thậm chí còn cảm thấy Vương Đằng nắm giữ khí vận nghịch thiên như vậy, khả năng thành Đế sẽ vô cùng cao.
"Khí vận của người này quả thật rất tốt, nhưng đáng tiếc đức hạnh lại không khác gì Thiên Hoàng Tử, rước họa vì phúc, tư chất quá cao, dễ dàng lạc lối."
Mặc dù Lưu Tiêu kể ra các loại kỳ ngộ của Vương Đằng, nhưng từ đầu tới cuối vẫn là bộ dáng khinh thường.
Thiên Hoàng Tử bị hắn ngang nhiên nêu tên ở dưới lầu dù cũng nảy sinh oán khí, nhưng lại không dám nhiều lời.
"Vương Đằng ngông cuồng tự đại, không coi ai ra gì!"
"Tu vi còn chưa bước vào Đế cảnh, liền đã tự xưng là thiếu niên Đại Đế! Thật sự là ánh mắt thiển cận!"
"Nào ngờ rằng đời này của hắn, tư chất căn bản không tính là siêu nhiên gì, cùng lắm cũng chỉ ngang ngửa với Trung Hoàng Hướng Vũ Phi của Kỳ Sĩ Phủ!"

"Đáng tiếc tính nết của hắn, lại hoàn toàn khác xa Trung Hoàng, coi như là Trung Hoàng, hắn cũng không bằng!"
Lúc này, lâu chủ mới hời hợt đưa ra một lời đánh giá cuối cùng về Vương Đằng, đó là không thành đại tài.
Lời đánh giá này của lâu chủ rất thẳng thắn, lập tức để đám tu sĩ ở dưới đều khiếp sợ không thôi.
Thiên hạ ngày nay có thể có tư cách phê bình cao thủ ở khắp nơi, cũng chỉ có mình Thiên Cơ Lâu chi chủ.
"Sự việc Trung Hoàng thoát khốn ở Kỳ Sĩ Phủ, lâu chủ ngươi cũng biết sao?"
"Lâu chủ quả nhiên thần thông quảng đại."
Lão Phong Tử nghe Cái Cửu U nhắc qua chuyện này, nhưng hắn không ngờ rằng lâu chủ cũng biết rõ đến thế.
Về phần trong đám tu sĩ này, cũng có không ít người nghe qua cái tên Trung Hoàng Hướng Vũ Phi.
Nghe nói người nọ chính là kỳ tài cái thế của Trung Châu vào chín ngàn năm trước, tư chất tương đối đáng gờm, thậm chí còn bị ông trời đố kỵ.
Nhưng rất nhiều người lại không biết là, lúc đó Kỳ Sĩ Phủ vì bảo tồn vị đại tài này, lựa chọn phong ấn hắn mấy ngàn năm.
Lúc này, bên ngoài Thiên Cơ Lâu đột nhiên vang lên tiếng long ngâm oanh trời, sau đó lôi đình kim quang chợt nổ vang ở bên ngoài Thiên Cơ Lâu.
Thần Thành, nơi mà Thiên Cơ Lâu đang tọa lạc vừa mới trải qua Đế Binh giao phong, đột nhiên lại có một đám mây đen bảo phủ.
Vô số cao thủ trong Thiên Cơ Lâu, đồng loạt cảm nhận được một luồng khí tức cuồng bạo hoàn toàn không che giấu, đang từ trong tầng mây hạ xuống.
Mặc dù luồng khí tức đó không kinh khủng bằng tám vị Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc đồng loạt xuất hiện, nhưng lại mang theo sát khí nồng nặc.
"Được lắm, Thiên Cơ Lâu chi chủ, Bắc Đế Vương Đằng ta ở trong miệng ngươi lại chỉ là người khó thành đại tài!"
Cổ chiến xa màu vàng hóa thành thánh lôi hoàng kim lập tức nhảy ra từ trong hư không.
Có một nam tử cởi trần đang ngồi trên đó, tư thế trông rất oai phong và bất phàm, khắp toàn thân đều đầy rẫy ánh sáng lóa mắt.
Tay hắn cầm một thanh Thiên Đế Kiếm, mặc dù chưa vào Đế cảnh, nhưng khí tức trên người lại mơ hồ có một tia đế uy.
Chính là Bắc Đế Vương Đằng!
Trên người hắn có truyền thừa của Loạn Cổ Đại Đế, tu hành Loạn Cổ Kinh, khí tức trên người đương nhiên có đế uy.
Chuyến này, hắn vốn chỉ muốn tìm Diệp Phàm tính sổ, nhưng không ngờ rằng lại trùng hợp nghe được Thiên Cơ Lâu chi chủ đánh giá mình như thế.
Ban đầu, hắn nghe thấy lâu chủ kể về các loại kỳ ngộ của mình, còn cảm thấy kiêu ngạo, thậm chí cho rằng Thiên Cơ Lâu chi chủ cũng có chút ánh mắt nhìn người.
Nhưng khi nghe được câu đánh giá cuối cùng của lâu chủ nói hắn khó thành

đại tài, lúc này hắn mới không nhịn được điều khiển cổ chiến xa màu vàng từ đám mây lao xuống.
Hắn là ai?
Hắn chính là Bắc Đế Vương Đằng!
Tuyệt đỉnh thiên tài trăm năm có một của Bắc Nguyên Vương gia.
Truyền thừa còn là của Loạn Cổ Đại Đế hiếm thấy ở Bắc Vực.
Cho dù thế nào, hắn vẫn sẽ là ứng cử viên có một không hai đạp chân vào Đế cảnh.
Mà Thiên Cơ Lâu chi chủ này lại nói hắn không thành đại tài được.
Quả thực là vô cùng nhục nhã!
"Đợi ta dùng một chưởng phá huỷ tòa nhà nhỏ bé này của ngươi, để coi ngươi đánh giá vị đại tài như ta như thế nào!"
Vương Đằng cầm Thiên Đế Kiếm trong tay cấp tốc giơ lên, trong nháy mắt thần quang hội tụ, thần lực của Loạn Cổ Kinh tập trung vào một đó.
"Người thì chẳng có tài cán gì, nhưng khẩu khí lại không nhỏ a."
Lưu Tiêu cười lạnh một tiếng, không hề sợ loại hành vi ếch ngồi đáy giếng này tí nào.

Chương 535. Tranh nhau xuất chiến

Thiên Cơ Lâu chính là tồn tại có phòng ngự tuyệt đối, coi như Ngoan Nhân Đại Đế đích thân tới đây, cũng đừng nghĩ đụng được một viên gạch ngói ở nơi này.
Chứ đừng nói chi là Vương Đằng còn chưa có thực lực Chuẩn Đế, căn bản không xứng để Thiên Cơ Lâu động thủ.
"Quả thực hồ đồ, Thiên Cơ Lâu chính là nơi tổ chức đại hội vạn tộc!"
Lão Phong Tử vừa mới mong chờ lâu chủ sẽ chủ trì đại hội vạn tộc, vào lúc này dù có chuyện gì xảy ra, cũng không thể để tiểu tử này phá hỏng được.
"Tình hình của Nhân Tộc hiện giờ đang rất tồi tệ rồi, ngươi sở hữu tư chất cao như thế, lại muốn cùng tộc nhân là địch ư?"
Cơ Tử cũng đánh thức Hư Không Kính, trong lúc này Thiên Cơ Lâu còn chưa động thủ, các khách nhân ở đây đã không nhịn được muốn ra tay.
"Mọi người khoan đã! Nếu hắn đã nhắm tới Thiên Cơ Lâu, dù thế nào cũng không thể để các ngươi ra tay được."
Diệp Phàm chớp thời cơ nhanh chóng ngăn cản mọi người lại, nói.
Đây chính là thời cơ tốt để đệ tử Thiên Cơ Lâu như hắn thể hiện ở trước mặt lâu chủ.
Hắn tự biết bản thân không ở trong Thiên Cơ Lâu lâu bằng bọn võ giả Cửu Châu như Trương Tam Phong kia, nên càng phải nắm lấy cơ hội để thể hiện.
Phải biết hiện tại trên tay lâu chủ có một món Đế Binh, binh khí này thấy thế nào đều sẽ là đồ vật ban cho đệ tử trong tương lai.

Nếu mà hắn không nắm bắt cơ hội này tranh thủ biểu hiện một chút, thì Thiên Cơ Lâu có nhiều đệ tử đến từ Cửu Châu như thế, lúc nào mới đến phiên hắn chứ?
"Chờ đã, Diệp Phàm, chuyện này làm sao lại làm phiền đến ngươi! Hắn là ta đi."
Nhưng Thánh Hoàng Tử ở bên cạnh vừa nghe, lập tức liền biết ý đồ của Diệp Phàm, lập tức giành chân.
Bây giờ chính là Ngũ Tinh Chiến Thần thông qua Chiến Thần Tháp, cũng là đệ tử Thiên Cơ Lâu, Thánh Hoàng Tử đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.
"Thánh Hoàng Tử, ngươi vừa xông Chiến Thần Tháp trở về, loại chuyện nhỏ này cũng không nhọc đến phiên ngươi đâu."
"Không được không được, ta là hậu bối của Thiên Cơ Lâu, chuyện này phải để ta xử lý mới phải."
"Đừng đừng đừng, Vương Đằng nhất định đang nhắm đến ta, làm sao có thể liên lụy đến ngươi chứ."
"Ta bình sinh luôn thích xen vào chuyện của người khác."
Thánh Hoàng Tử và Diệp Phàm, hai vị đệ tử Thiên Cơ Lâu này đang ngươi tranh ta cướp, không ai nhường ai, hai người đều muốn nhân cơ hội này thể hiện trước mặt lâu chủ này.
Cảnh tượng này khiến cho Lão Phong Tử, Cơ Tử cùng với đám tu sĩ Đông Hoang ở bên cạnh nhìn trợn mắt ngoác mồm.
Kẻ đột kích ở trước mắt chính là Bắc Đế Vương Đằng đã mai danh ẩn tích một quãng thời gian.
Từ khi Man Tộc san bằng Bắc Nguyên Vương gia, có trời mới biết hắn đã tu luyện bao lâu và ở nơi nào?
Lúc này, tuy nói tu vi của hắn còn chưa đến mức bước chân vào Chuẩn Đế, nhưng cũng đã trảm đạo, tuyệt đối không phải là nhân vật có thể dễ dàng đối phó.
Nhưng hai vị đệ tử Thiên Cơ Lâu này, lại đang giành nhau?
Cho dù hai người này, một người là Thánh Hoàng Tử, một người là Thánh Thể Diệp Phàm, nhưng chuyện này quả thật là khiến người ta khó có thể tưởng tượng nổi.
Thiên Cơ Lâu này rốt cuộc đáng sợ tới cỡ nào?
Tại sao phàm là người trở thành đệ tử, hầu như đều không coi cường giả của thế gian ra gì?
"Đấy chẳng phải là thúc thúc Đấu Chiến Thắng Phật của ngươi sao?"
Diệp Phàm không lay chuyển được Thánh Hoàng Tử, đành phải chỉ trỏ ở bên ngoài Thiên Cơ Lâu và hô lên.
Thừa dịp Thánh Hoàng Tử phân tâm, hắn lập tức ra tay trước, hóa thành một đạo hư quang đi trước một bước, lao ra ngoài cửa sổ.
Hoang Cổ Thánh Thể của hắn lúc này đã sơ bộ tiểu thành, hoàng kim huyết khí trong cơ thể đã dung hợp với Đế Kinh của hắn, nên là đạo hư quang này cũng tràn trề đế uy trong đó.

Lúc này, Diệp Phàm đã gia nhập Thiên Cơ Lâu được một khoảng thời gian, vẫn bận bịu xông Chiến Thần Tháp.
Đối với ngoại giới mà nói, Thánh Thể của hắn đã khá lâu rồi chưa ra tay. Cho nên ấn tượng của Diệp Phàm trong mắt không ít người, vẫn chỉ ở mức bình thường như mấy ngày trước.
Nhưng lần xuất thủ này của Diệp Phàm, trong nháy mắt khiến mọi người khiếp sợ không thôi.
Thánh Thể Diệp Phàm trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu chỉ vẻn vẹn trong một khoảng thời gian ngắn, tu vi lại không ngừng tăng vọt, thậm chí ngay cả hoàng kim huyết khí đều tu luyện ra một cách khó hiểu.
Hóa thành hư quang mang theo uy lực của Đế Kinh, Diệp Phàm tận dụng công lực mạnh gấp mấy lần trước đây, trong nháy mắt chặn lại chiến xa màu vàng óng đang lao xuống của Vương Đằng.
Hai cỗ pháp tắc chi lực đều là truyền thừa Đại Đế, trong nháy mắt đối kháng với nhau giữa không trung, nhất thời bất phân cao thấp.
"Loạn Thiên Bí Thuật của ta vậy mà không cách nào xâm nhập vào đế quang của hắn, hắn cũng đã trảm đạo rồi ư?"
Vương Đằng khó tin, nhìn thần thức của Diệp Phàm trong hư quang.
Từ khi Vương gia gặp chuyện, hắn tự lực gánh sinh chạy đến Bất Tử Sơn, trảm đạo thành công nhờ sự giúp đỡ của tàn niệm Cổ Hoàng ở trong Bất Tử Sơn, lúc này mới tự tin truy sát Diệp Phàm.
Hắn nghĩ rằng Diệp Phàm dù là Thánh Thể hiếm thấy trên đời, cũng không thể nào trảm đạo nhanh như vậy được, nhưng khi nhìn thấy hiện thực đang được phơi bày trước mắt hắn, lại khiến hắn không thể không tin!
Thế nhưng sự thật là, sau khi gia nhập Thiên Cơ Lâu, Diệp Phàm không chỉ trảm đạo, mà còn nhảy vọt đến loại trảm đạo khác.
Giờ khắc này khổ hải màu vàng trên người hắn vẫn còn đang bày ra, một vùng khí huyết màu vàng óng đang không ngừng mở rộng đạo hư quang này.
Trông như thể hai bên cân tài cân sức với nhau, nhưng trên thực tế Diệp Phàm sắp đâm thủng cổ chiến xa màu vàng đó.

Chương 536. Vương Đằng cuồng vọng

"Ngắn ngủi mười mấy ngày không thấy mà thôi, làm sao tu vi của Diệp Phàm lại tăng đến trình độ kinh người như vậy?"
Lão Phong Tử ở trong Thiên Cơ Lâu quan sát trận giao phong đó, nhìn chằm chằm không chớp mắt.
Lúc hắn và Diệp Phàm cáo biệt, Diệp Phàm, rõ ràng còn chưa trảm đạo, tại sao lúc này đã có thể ung dung đứng sánh vai cùng Vương Đằng rồi?
Vương Đằng của hiện tại, cho dù là ai cũng có thể cảm ứng rõ hắn đã hoàn thành trảm đạo, cảnh giới chí ít từ Bán Thánh đến Thánh Nhân.

Lại có thêm kỳ ngộ và thiên phú, người này còn kinh khủng hơn không ít cao thủ cùng cấp.
Nhưng xem ra, người đáng sợ căn bản không phải là Thánh Thể Diệp Phàm, mà là Thiên Cơ Lâu chi chủ!
Lúc nay, ánh mắt của Lão Phong Tử nhìn về phía lâu chủ, đã từ bội phục biến thành kính nể.
Có thể nhấc tay liền tùy tiện nâng tu vi cảnh giới của người khác lên, tùy ý trảm đạo, chuyện này nếu không phải là Đại Năng trên cả Đại Đế, thì không đời nào làm được.
"Thánh Thể mới gia nhập Thiên Cơ Lâu mấy ngày? Nhanh như vậy liền trảm đạo rồi sao?"
"Thiên Cơ Lâu chính là có rót tài nguyên hằng ngày cho Diệp Phàm cũng không thể nào nhanh đến thế được?"
"Ta cũng muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu và trở thành đệ tử."
Biểu hiện của Diệp Phàm, trực tiếp để cho rất nhiều tu sĩ Đông Hoang đều ý thức được Thiên Cơ Lâu kinh khủng cỡ nào trong việc tăng cường tu luyện.
"Gia hỏa này quả thực gặp quỷ rồi! Trong một thời gian ngắn làm sao có thể trưởng thành nhanh như vậy được?"
Giờ khắc này, trong lòng Vương Đằng quả thực xuất hiện một vạn dấu chấm hỏi, căn bản không biết chuyện gì đang diễn ra.
Nhưng hắn vẫn dứt khoát, kéo dây cương trong tay, cổ chiến xa màu vàng hóa thành một vạn vòng hào quang rẽ ở bên cạnh, né tránh va chạm với Diệp Phàm.
Hai cỗ kim quang giao phong trong chớp mắt ngắn ngủi, sau đó liền kết thúc khi Vương Đằng lựa chọn né tránh.
Nhưng kể cả như vậy, giao phong giữa bọn họ vẫn khiến cho bầu trời phủ đầy mây đen trong nháy mắt tách ra, chỉ còn lại huyễn cảnh khổ hải màu vàng còn sót lại trên không trung.
Diệp Phàm, thấy Vương Đằng né tránh công kích, cũng không tiếp tục đuổi theo, mà quay người trở lại Thiên Cơ Lâu.
Sau đó cổ chiến xa màu vàng của Vương Đằng lộn một vòng trên không trung, và rồi đuổi theo Diệp Phàm tiến vào trong Thiên Cơ Lâu.
Bắc Đế Vương Đằng cuốn theo khí tức đáng sợ, hắn nhanh chân bước vào trong Thiên Cơ Lâu, dáng vẻ dường như không có sợ hãi vì trận giao phong vừa rồi.
"Ồ? Sao trên người hắn lại có hai loại đế khí khác nhau đan xen như thế?"
Hắn vừa tiến vào, Lão Phong Tử liền phát giác được chỗ kỳ quái trong khí hải của hắn.
Về phần Lưu Tiêu, vừa liếc mắt liền nhìn thấu hắn.
"Bắc Đế Vương Đằng, sau khi Bắc Nguyên Vương gia bị Man Tộc san bằng, ngươi đi theo con đường khác, ngay cả Bất Tử Sơn mà ngươi cũng dám đi ư?"
Trong nguyên tác, Vương Đằng cũng nhờ vào lực lượng Cổ Hoàng trong

Bất Tử Sơn cứu sống mấy lần.
Nhưng do Thiên Cơ Lâu tạo ra đủ loại biến cố, làm ảnh hưởng tới toàn bộ Bắc Đẩu Tinh, Vương Đằng vậy mà đã đạt được sự trợ giúp trong Bất Tử Sơn từ lâu, thành công trảm đạo bước chân vào cảnh giới Thánh Nhân.
"Nếu đã biết truyền thừa của ta là đến từ Bất Tử Sơn, ngươi hẳn là biết tiến thoái!"
Vương Đằng nghe thấy lâu chủ ung dung nói ra nơi mà hắn tu đạo lần hai, phản ứng đầu tiên là hơi kinh ngạc.
Từ khi Diệp Phàm mang đại quân Man Tộc san bằng Trung Nguyên Vương gia của hắn, hắn cũng ẩn nấp một khoảng thời gian, tìm kiếm con đường Đại Năng khác để tăng cường tu vi của bản thân.
Đời này của hắn đi kèm với kỳ ngộ, càng đơn độc xông vào nơi hung hiểm, hắn càng dễ được nhân họa đắc phúc.
Bắc Vực Cổ Thần Hồ, Cổ Thần Sơn, Huyết Hoàng Động, lần nào cũng như vậy.
Vì vậy, hắn cũng không chút do dự liền đi Bất Tử Sơn cầu đạo.
Theo lý thuyết, việc này sẽ không có ai biết mới đúng, không biết vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này làm sao mà biết được chuyện này.
Nhưng Vương Đằng cũng chỉ kinh ngạc trong thoáng chốc, rất nhanh liền khôi phục lại bộ dáng cao ngạo trước kia.
Sau khi cầu đạo ở Bất Tử Sơn, trên người hắn không chỉ mang truyền thừa Đại Đế Loạn Cổ Thần Phù, mà còn bất ngờ đạt được một tia tàn niệm của Cổ Hoàng trong Bất Tử Sơn gia thân.
Không chỉ trảm đạo, mà ngay cả Võ Đạo Thiên Nhãn cũng trở nên vô cùng trong suốt.
Lúc này, hắn ngẩng đầu lớn tiếng nói chuyện trong Thiên Cơ Lâu, âm thanh vang vọng xung quanh giống như tiếng sấm, âm vang đanh thép.
Lưu Tiêu cười, tiểu tử ếch ngồi đáy giếng này, lại dám liếc mắt nhìn hắn.
【 Tính danh: Vương Đằng 】
【 Thân phận: Hậu nhân của Bắc Nguyên Vương gia 】
【 Huyết thống: Bắc Vực Nhân Tộc 】
【 Tu vi: Tiên Đài tầng ba 】
【 Tuyệt học: Loạn Cổ Kinh, Vạn Linh Hóa Đạo, Loạn Thiên Bí Thuật, Trảm Ngã Minh Đạo... 】
【 Mục đích đến: giết chết Diệp Phàm, báo thù cho Bắc Nguyên Vương gia 】
Mặc dù Thiên Cơ Lâu thăm dò hắn chỉ là Tiên Đài tầng ba, nhưng tư chất của hắn cũng không tồi, lại còn đạt được sự trợ giúp của bọn Cổ Hoàng bên trong Bất Tử Sơn.
Lưu Tiêu có thể cảm ứng được tu vi hiện tại của hắn đã là Vương Giả đại thành, có thể so với nửa bước Thánh Nhân.
"Tên ngông cuồng nhà ngươi, trận chiến ở Bắc Vực, ngươi may mắn đào tẩu, bây giờ lại dám khiêu khích Thiên Cơ Lâu ư?"
Lúc đầu khi Diệp Phàm gia nhập Thiên Cơ Lâu, không khỏi nảy sinh chút

tâm tư muốn chiếm tiện nghi.
Nhưng sau khi thấy được thực lực khủng bố của lâu chủ, đã triệt để bái phục, một lòng hướng về Thiên Cơ Lâu.
"Ta từng nghe vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này của ngươi, biết xếp hạng mấy thứ kỳ quái."
"Việc này là ân oán giữa ta và Diệp Phàm, không có liên quan gì đến các ngươi!"
"Ai không sợ chết thì cứ đến!"
Uy thế này của Vương Đẳng quả thật là đã dọa sợ không ít người, từng tu sĩ Đông Hoang tại đây đều không dám lên tiếng.

Chương 537. Đào hố cho người ta nhảy

Vương Đẳng cả đời cuồng ngạo cũng không phải là không có lý do, hắn vốn dĩ có kỳ ngộ gia thân, bây giờ lại từ di tích đại điện nào đó trong Bất Tử Sơn tu đạo một lần nữa.
Lúc này hắn đã tu thành Vương Giả đại thành, nhưng lại cường hãn hơn Vương Giả đại thành bình thường không ít.
Nhưng lúc này, các tu sĩ Đông Hoang ở xung quanh chỉ nhao nhao cảm thấy Vương Đẳng đầy dũng khí!
Bởi vì hắn dám khiêu khích vị Đại Năng Thiên Cơ Lâu chi chủ này.
"Ta cũng muốn xem thử một mình Vương Đẳng ngươi có bao nhiêu phân lượng!"
Thánh Hoàng Tử làm người nóng nảy, lúc này nghe không lọt tai lời khiêu khích của hắn, đứng ra lớn tiếng đáp lại.
"Khoan đã."
Lưu Tiêu ở bên cạnh bỗng nhiên mở miệng, mọi người nhất thời căng thẳng không ngớt.
Đám tu sĩ ở đây đều từng thấy thực lực kinh khủng của lâu chủ lúc phẫn nộ, nếu mà đối thủ của Vương Đẳng là Diệp Phàm, thế thì vẫn còn có thể chiến một trận.
Nhưng nếu lâu chủ tức giận, Vương Đẳng e là sống không qua tối hôm nay.
Mọi người đồng loạt đều yên tĩnh lại, không dám ồn ào, sợ bị vạ lây khi lâu chủ tức giận.
Nhưng Lưu Tiêu cũng không tức giận, chẳng qua là tràn đầy hứng thú nhìn về phía Vương Đẳng, trong lòng đã có dự tính.
Trong trường hợp bình thường, loại chuyện nhỏ này dù thế nào cũng không cần Thiên Cơ Lâu chi chủ ra tay.
Mặc dù Vương Đẳng có rất nhiều kỳ ngộ ở trên người, nhưng hiện giờ Diệp Phàm đã là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, người mang Thiên Cơ Vạn Tượng Công gia trì, Vương Đẳng muốn thắng Diệp Phàm cũng cực kì khó.
Nhưng tình huống trước mắt rất đặc thù, đụng đến tên Vương Đẳng này, là

một mũi tên trúng ba đích!
Đích đầu tiên, chính là đẩy lùi người này, để hắn biết được mình rốt cuộc ếch ngồi đáy giếng tới nhường nào.
Để hắn đến lúc đó cũng không dám nghĩ đến việc báo thù gì nữa, thậm chí sẽ còn tôn sùng Thiên Cơ Lâu.
Thứ hai, Vương Đằng ngang nhiên đến Thiên Cơ Lâu khiêu khích, nếu mà lâu chủ hắn hoàn toàn mặc kệ không quan tâm, khi chuyện này truyền ra ngoài sợ là sẽ trở thành tấm gương cho người khác noi theo.
Hiện tại có rất nhiều tu sĩ ở trong Thiên Cơ Lâu, lại còn có đệ tử và trinh sát từ khắp nơi, hắn vừa vặn dùng tên Vương Đằng này nói cho những người này biết, kết cục của việc tùy tiện đến Thiên Cơ Lâu khiêu khích.
Về phần đích thứ ba, Vương Đằng là người cầu đạo hai lần ở Bất Tử Sơn, đụng đến hắn chẳng khác nào đụng đến Bất Tử Sơn.
Những lão bất tử trong Sinh Mệnh Cấm Khu kia, Lưu Tiêu đã nhiều lần muốn khiêu khích bọn họ từ lâu rồi.
"Mặc dù ngươi muốn khiêu chiến đệ tử Thiên Cơ Lâu, nhưng đường xa mà đến dù sao cũng xem như là khách nhân."
"Ta sẽ cho ngươi một cơ hội."
Lâu chủ khẽ mỉm cười, dáng dấp khá bình thản và ung dung.
Các tu sĩ xung quanh đều không biết lâu chủ đang tính làm gì, nhao nhao lộ ra vẻ mặt hoài nghi.
"Xem ra lâu chủ muốn dùng Vương Đằng để lập uy, tiểu tử này vừa hay có thể giúp ta thăm dò thực lực của Thiên Cơ Lâu chi chủ."
Thiên Hoàng Tử ở một bên đương nhiên là hết sức mừng rỡ xem trò hay này.
"Lâu chủ muốn nghiêm trị tên Vương Đằng này thì phải? Mặc dù hắn ngông cuồng, nhưng dù sao cũng là cường giả của Nhân Tộc ta..."
Cơ Tử ở một bên ngược lại là có chút lo lắng cho sống chết của Vương Đằng.
Cao thủ và tu sĩ giàu lòng yêu tộc trong Thiên Cơ Lâu cũng không phải là số ít, nếu mà lâu chủ tùy tiện hủy diệt Vương Đằng, dù có thể lập uy, nhưng e rằng sẽ khiến cho danh tiếng của Thiên Cơ Lâu trở nên xấu đi.
Cơ mà nếu hoàn toàn không thèm để ý đến hắn, thì lại có phần nhu nhược.
Vì vậy, hiện tại lâu chủ sẽ xử lý Vương Đằng như thế nào, trên thực tế cũng là chuyện khá khó nói.
"Lâu chủ, người này có ân oán với ta nên không cần phiền đến ngươi!"
Diệp Phàm ở bên cạnh vội vàng nói.
"Đúng vậy đó, lâu chủ, là một tên cuồng ngạo mà thôi, kỳ thực để cho bọn ta ra tay không phải tốt hơn sao!"
Ngay cả đệ tử võ giả đến từ Cửu Châu như Trương Tam Phong đều nhao nhao khó hiểu.
"Được! Nếu hôm nay hắn đã là người của Thiên Cơ Lâu, ta cũng muốn xem thử ngươi tính làm trò mèo gì!"
Vương Đằng vô cùng tự phụ, tư thế như thể không biết trời cao đất rộng,

lập tức không chút do dự liền đồng ý.
"Chênh lệch giữa ta với ngươi rất lớn, nếu mà định ra sinh tử, thì có hơi ức hiếp ngươi quá."
Lâu chủ cũng không hề khiêm tốn gì, trực tiếp nói thẳng.
"Ngươi đến báo thù, đệ tử Diệp Phàm của ta, mang đại quân Man Tộc san bằng ngươi Bắc Nguyên Vương gia, phá hủy non sông nước biếc của ngươi."
"Đã như vậy, một thù trả một thù, Thiên Cơ Lâu nho nhỏ này của ta, mặc ngươi phá hủy!"
"Ngươi chỉ cần có thể đụng đến Thiên Cơ Lâu ta, dù chỉ phá hỏng một cái ghế! Một cái bàn! Cũng đều tính là ta thua!"
"Tới lúc đó, Thiên Cơ Lâu chi chủ ta đây, mặc ngươi xử lý!"
Lâu chủ mở ra điều kiện này, trực tiếp làm tất cả mọi người ở đây phải kinh ngạc.
Lâu chủ làm cho độ khó của trận tỷ thí này, đạt đến mức siêu việt lẽ thường.
Chuyện này căn bản không khác gì cuộc thi chạy 100m nhưng lại để đối thủ chạy trước 99m vậy.
"Nói cách khác, Vương Đằng có thể tùy ý trắng trợn phá hoại mọi thứ bên trong Thiên Cơ Lâu, cho dù phá huỷ cả Thiên Cơ Lâu luôn cũng được!"
"Ngươi nói thật chứ?"
Vương Đằng lúc đầu còn xem thường điều kiện của lâu chủ, thậm chí cảm thấy Thiên Cơ Lâu chi chủ căn bản sẽ không dám giao phong trực diện với hắn.

Chương 538. Vương Đằng vô sỉ

Nhưng sau khi nghe xong toàn bộ lời nói của lâu chủ, hắn lại thấy hứng thú.
Bởi vì tiền đặt cược chính là tùy ý xử lý vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này.
Hắn đi một mạch tới đây, cũng biết địa điểm tổ chức đại hội vạn tộc đã đổi sang Thiên Cơ Lâu.
Nói cách khác, Thiên Cơ Lâu ở Bắc Đẩu bây giờ, có thể nói là uy danh tương đối lớn.
Nếu hắn có thể chiến thắng Thiên Cơ Lâu, nào chỉ là Bắc Nguyên Vương gia, toàn bộ Bắc Vực kiểu gì mà không thể trỗi dậy cơ chứ?
Chuyện này còn hời hơn việc bây giờ hắn vật lộn đến chết với Diệp Phàm.
"."
"Đương nhiên, nếu như ngươi không thể đụng một tí nào đến Thiên Cơ Lâu ta, thì ta sẽ phá hủy chỗ tu hành của ngươi, xem như là ngươi thua."
Sau đó, lâu chủ mới chậm rãi nói tiếp.
"Đó chính là đánh sào huyệt của nhau, ngươi đừng có mà hối hận! Đừng nói ta không nhắc nhở ngươi trước, sào huyệt hiện tại của ta nằm ở xa cuối chân trời."

“Đừng nói xuất thủ, ngay cả việc tìm đến nó cũng phải bỏ rất nhiều công sức."
Vương Đằng vừa nghe điều kiện này, càng cười chúm chím một cách ngông cuồng.
Bây giờ nơi ở của hắn đã sớm không phải là Bắc Nguyên Vương gia, mà là trong thần điện ở Bất Tử Sơn.
Thiên Cơ Lâu cách nơi ở của hắn, có thể nói là mười vạn tám ngàn dặm, lầu này lâu chủ căn bản không thể nào ra tay tới bên kia.
Nhưng mà Vương Đằng lại chưa từng nghĩ rằng, Lưu Tiêu kỳ thực là đang nhắm vào nơi ở của hắn ở Bất Tử Sơn.
"Điều kiện này, ngươi hẳn là tâm phục khẩu phục rồi đúng không?"
Sắc mặt lâu chủ bình tĩnh, đưa ánh mắt chuyển hướng nhìn mọi người.
Cuộc tỷ thí lần này rất hệ trọng, không chỉ mang ý nghĩa muốn tên Vương Đằng này phải im miệng, mà còn muốn dùng trận tỷ thí này nhằm răn đe thế lực các nơi đến từ Đông Hoang đang có mặt trong Thiên Cơ Lâu.
Mặc dù Thiên Cơ Lâu cường đại, nhưng cũng không phải là loại người ỷ mạnh hiếp yếu, càng sẽ không giết người tùy tiện.
Lâu chủ không phải là muốn Vương Đằng tâm phục khẩu phục, mà là muốn toàn bộ Bắc Đẩu phải tâm phục khẩu phục trước Thiên Cơ Lâu.
Không chỉ thi chạy 100m để ngươi chạy trước 99m, khiến người ta câm như hến.
Mà còn muốn thắng nữa.
"Lâu chủ! Tiền đặt cược như thế chẳng phải quá thiệt thòi cho Thiên Cơ Lâu sao? Không cần phải thế đâu."
"Lâu chủ, loại hậu bối này cần phải cho hắn ăn chút đau khổ, không cần nhường nhịn hắn đến thế a!"
"Đúng vậy đó, lâu chủ, Vương Đằng từ trước đến giờ ngông cuồng tự đại, không cần tha cho hắn."
Trong lúc nhất thời, mọi người lập tức bênh vực Thiên Cơ Lâu, từng người bắt đầu lên án Vương Đằng.
Bởi vì dưới cái nhìn của mọi người, lâu chủ mở ra điều kiện như vậy, căn bản chẳng khác nào trực tiếp nhận thua.
Mặc dù trong miệng lâu chủ là địa phương nhỏ bé, nhưng trên thực tế Thiên Cơ Lâu vừa mới được hệ thống mở rộng gấp đôi, đến cả đại hội vạn tộc đều có thể chứa tất cả mọi người.
Nơi này quá rộng lớn, muốn tùy ý đánh nát một vài thứ quả thực là chuyện dễ như trở bàn tay.
Nếu mà so đấu những cái khác thì còn được, nhưng so đấu tấn công sào huyệt của nhau, thì Thiên Cơ Lâu thật sự là quá thiệt thòi.
Chứ đừng chi nói là sào huyệt hiện tại của Vương Đằng đang ở đâu, có bao xa, không ai biết được.
"Xem ra lâu chủ lại sắp ra tay."
"Bọn ta chưa từng biết sợ, xem bọn nhà quê các ngươi gấp gáp kìa."
"Đúng thế, các ngươi còn được chứng kiến nhiều về cử động nghịch thiên

của lâu chủ mà thôi."
Nhưng những đệ tử Trương Tam Phong, Dương Quá đi theo lâu chủ lâu nhất, lại không hề lo lắng gì.
Đối với không ít võ giả Cửu Châu mà nói, cử động này của lâu chủ cũng không phải là lần đầu, mà trái lại bọn họ còn tràn đầy lòng tin về lâu chủ.
"Chính ngươi nói điều kiện này, nếu như ngươi thua mà không chịu công nhận, thì đừng trách Vương Đằng ta không khách khí."
Đối mặt với điều kiện ấy, Vương Đằng căn bản không có lý do nào để từ chối cả, lập tức cười khoái trá.
"Nếu ta thua, Thiên Cơ Lâu mặc cho ngươi xử lý, kỳ trân dị bảo bao gồm cả Thời Gian Tháp, toàn bộ đều sẽ thuộc về ngươi."
Lâu chủ bình thản gật đầu.
Tu sĩ làm khách xung quanh lại kinh hô và khiếp sợ.
Thời Gian Tháp!
Đây chính là bảo vật mà Thái Cổ vạn tộc đều ngấp nghé.
Thậm chí là đồ vật mà bọn họ không tiếc điều động tám vị Thánh Nhân Vương đến đây cướp đoạt.
Nhưng hôm nay lâu chủ lại tùy ý dùng nó như tiền đặt cược, hơn nữa còn là trận cá cược quá chênh lệch.
"Đã như thế thì đừng trách ta không khách khí."
Vương Đằng lên tiếng đồng ý, lập tức rút Thiên Đế Kiếm của mình ra, khí hải toàn thân lập tức hóa thành ánh sáng màu vàng hòa vào trong kiếm.
Hắn muốn dùng một kiếm này chém Thiên Cơ Lâu thành hai nửa.
"Đồ hèn hạ! Lâu chủ rõ ràng đã nói chỉ cần phá hủy một chiếc ghế đều sẽ tính là thua, ngươi lại xuất thủ mạnh tay như thế làm chi?"
Tu sĩ ở dưới thấy Vương Đằng vừa ra tay liền dùng toàn lực, đều nhao nhao nổi giận mắng.
Thế nhưng Vương Đằng không phải là loại người quân tử gì, Thiên Đế Kiếm trong tay hắn lập tức ngưng tụ thành khí tức khổng lồ, trong nháy mắt vọt lên, chém về phía đỉnh lâu của Thiên Cơ Lâu.
Mặc dù uy lực của chiêu kiếm này không có kinh khủng như cổ chiến xa màu vàng lao xuống ban nãy, nhưng đủ để tiêu diệt một sườn núi nhỏ.

Chương 539. Tiên Lâu

Trên đỉnh Thiên Cơ Lâu chỉ có một vài ngọn đèn lưu ly vàng son lộng lẫy, cùng đế nến màu vàng, trông vô cùng yếu ớt.
Thiên Đế Kiếm của Vương Đằng vạch ra một lưỡi kiếm cực kỳ đáng sợ, bỗng nhiên xông thẳng tới đỉnh lâu.
Chỉ trong nháy mắt, một tiếng "ông" vang lên, mọi người đồng loạt ngẩng đầu, từng người đều căng thẳng không thôi.
Nhưng mà đỉnh lâu có khí tức tản ra, vẫn bình yên vô sự.
"Cái gì? Chuyện này sao có thể."
Sắc mặt Vương Đằng ngạc nhiên, lập tức không hiểu chuyện gì đang diễn

ra.
Mà khán giả ở phía dưới, ai nấy cũng trợn mắt ngoác mồm.
Ngọn đèn lưu ly trên đỉnh lâu Thiên Cơ Lâu, đế nến màu vàng, tơ lụa băng gấm, chỉ vẻn vẹn như bị gió thổi qua, căn bản không bị tổn hại chút nào.
Chuyện này làm sao có thể chứ?
Cho dù là những đồ vật được chế tạo từ vật liệu chí cương chí cường, ít nhất cũng sẽ xuất hiện tiếng động phản kích.
Thế nhưng trong khoảnh khắc đó, căn bản không nghe thấy bất kì âm thanh gì.
Phảng phất là một kiếm kia chém vào cây bông mềm mại vậy, không để lại tí tổn hại nào.
"Ôi trời ơi! Rốt cuộc chuyện gì vừa mới xảy ra vậy?"
"Chẳng lẽ một kiếm vừa rồi đã chém lệch sang hướng khác, nên mới không có chút phản ứng nào sao?"
"Thiên Cơ Lâu vậy mà lại kinh khủng đến mức này?"
Quần chúng vây xem nhất thời không hiểu chuyện gì đang diễn ra, từng người đều ngây người như phỗng, chấn động không ngớt!
"Cứ từ từ, đừng có gấp, ta chờ ngươi."
Lâu chủ nhẹ nhàng cười cười, lớn tiếng nói với Vương Đằng đang rơi xuống lầu hai.
Trên trán Vương Đằng nổi đầy gân xanh.
Lời này của lâu chủ, quả thực là đang chế giễu hắn một cách trần trụi.
Muốn hạ nhục Bắc Đế hắn!
Lẽ nào ta đường đường là Bắc Đế Vương Đằng, còn không phá hủy nổi một tòa lâu nho nhỏ này?
Vương Đằng nghĩ đến đây, lửa giận đang kìm nén trong lòng hắn, lập tức bộc phát ra, lúc này trực tiếp khởi động Loạn Cổ Thần Phù trong cơ thể.
Trên người hắn có Loạn Cổ Thần Phù, đạt được truyền thừa Đế Kinh của Loạn Cổ Đại Đế.
"Đây là thần uy của Đế Kinh a! Đây chính là lực lượng của Loạn Cổ Đại Đế ư?"
Lão Phong Tử nhanh chóng phát giác được Đế Vương chi uy trong cơ thể của Vương Đằng.
Mặc dù lấy thực lực hiện tại của Vương Đằng, còn chưa thể nói là có thể thật sự khởi động những đế uy đó, cùng lắm chỉ mang theo một tia Đế Vương chi khí trong khí tức mà thôi, nhưng dù là vậy cũng đã khá đáng gờm rồi.
Dù sao Đại Đế trên đời này vốn là hiếm như lá mùa thu, trong đó lại có một phần truyền thừa không có để lại.
Do vậy, Đế Kinh ở thời này mới được mọi người tôn sùng đến thế, tôn thờ như Thần Linh.
Vương Đằng thôi động Đế Kinh trong cơ thể đến khí hải của hắn, trong nháy mắt huyễn cảnh hoàng kim hội tụ lại.
Quanh thân Vương Đằng lập tức hiện ra đủ loại hoa văn hoàng kim, Đế

Kinh chi nộ hóa thành Loạn Cổ Bí Thuật ở trong tay hắn.
Đây chính là bí thuật được truyền thừa từ Loạn Cổ Đại Đế, truyền thuyết Loạn Cổ Đại Đế bách bại không khuất phục, từ trong sự thảm bại vô tận xác Ma Thai, lúc này mới một mình bước tới đỉnh phong, luyện thành thực lực khủng bố.
Chiêu thức trải qua rèn luyện mà thành này, đương nhiên là cực kỳ cường hãn!
Uy lực kinh khủng như vậy, coi như dùng để chống lại Thánh Nhân, cũng đủ để làm Thánh Nhân trọng thương, mà bây giờ Vương Đằng lại sử dụng bí thuật đáng sợ này, nhắm ngay cột trụ của Thiên Cơ Lâu.
"Xem Loạn Thiên Bí Thuật của ta!"
Vương Đằng hô lên một tiếng, thần quang vạn trượng trong tay hóa thành vòng xoáy xoắn ốc, đâm về phía cây cột bình thường của Thiên Cơ Lâu với uy thế kinh người.
Trong nháy mắt, lại một tiếng vang truyền ra.
Vòng xoáy thần quang ngưng tụ trong tay Vương Đằng lập tức tan thành mây khói, không còn thấy tăm hơi.
Mà cột trụ bị Loạn Cổ Bí Thuật nhắm đến, lại không hư hao tí nào.
Thậm chí ngay cả một vết cắt cũng không có để lại.
"Chuyện này, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"
"Lẽ nào đây là tòa nhà này ngươi dùng long văn hắc kim tạo thành à?"
Vương Đằng mơ hồ biết được trong thiên địa này có bảy loại vật liệu hiếm có, thuộc tính đặc biệt, thậm chí có thể dùng để tôi luyện thành Cực Đạo binh khí.
"Ngu xuẩn, coi như là tiên kim gì, cũng không cách nào chống đỡ được một kích vừa rồi mà không xuất hiện chút tổn hại nào."
Nhưng Lão Phong Tử ở bên cạnh lập tức lắc đầu một cái, kiên định nói.
Vừa nãy chính là một kích do Loạn Cổ Bí Thuật đi kèm với tu vi khí hải toàn thân của Vương Đằng ngưng tụ thành, xem như là đồ vật được chế tạo từ chất liệu tiên kim, ít nhất cũng sẽ để lại một vết tích lớn.
Nhưng trên cột trụ, căn bản không có một vết nứt nào, phảng phất như đòn đánh vừa rồi từ đầu tới cuối không có chạm đến nó vậy.
Lúc này, đám tu sĩ ở chung quanh rốt cuộc bị chấn động đến nỗi không nói nên lời.
Nếu như nói đòn thứ nhất là sơ suất, thế thì đòn đánh vừa rồi dù như thế nào cũng không thể giải thích được.
Hai kích toàn lực của Bắc Đế Vương Đằng, thậm chí ngay cả đồ vật phổ thông của Thiên Cơ Lâu cũng không mảy may đả thương được.
"Thiên Cơ Lâu, quả thực là tiên lâu mà."
"Vương Đằng là Vương Giả đại thành, nhưng thậm chí đến cả cột trụ của Thiên Cơ Lâu cũng không làm gì được."
"Nói thật đi, lâu chủ, ngươi nhất định là Đại Năng đến từ Tiên Giới, đúng chứ?"

Chương 540. Không thể nào!

Lúc này, mọi người mới ý thức được chỗ siêu nhiên của tòa Thiên Cơ Lâu này, đương nhiên càng ngày càng tôn sùng vị Thiên Cơ Lâu chi chủ Lưu Tiêu.

Tuy nhiên, trên thực tế căn bản không có phức tạp như vậy.

Xa xa còn chưa phải là Thiên Cơ Lâu được chế tạo từ tài liệu gì, mà vấn đề chính là coi như trước mắt là một chiếc đũa bình thường ở nhân gian, một kích vừa rồi của Vương Đằng cũng sẽ không có tí tác dụng nào.

Nguyên nhân rất đơn giản, từ khi Thiên Cơ Lâu xuất hiện và đi theo Lưu Tiêu tới nay, công năng được mở ra đầu tiên chính là bất kì người nào cũng không được động võ bên trong Thiên Cơ Lâu.

Chỉ cần ở bên trong Thiên Cơ Lâu, tất cả lực lượng đều sẽ hóa thành hư vô, có kinh khủng đến mấy cũng sẽ trở nên vô dụng.

Cơi như Phật Tổ Như Lai đích thân tới đây, vỗ một thần chưởng phô thiên cái địa, thì khi chưởng lực tiến vào trong Thiên Cơ Lâu, đều phải tuân thủ pháp tắc của Thiên Cơ Lâu, trong khoảnh khắc tan thành mây khói.

Cho nên Vương Đằng dù có công kích mười ngày mười đêm, cũng sẽ không có tí hiệu quả gì.

Lúc trước, người động võ bên trong Thiên Cơ Lâu, trong nháy mắt đều bị phản phệ dưới ý niệm của Lưu Tiêu, gặp phải kết cục thê thảm.

Hiện tại nếu đã cá cược với tên Vương Đằng này, Lưu Tiêu đương nhiên sẽ thu lại ý thức tự động phản kích, mặc cho tên Vương Đằng này đại náo bên trong Thiên Cơ Lâu.

"Đây chính là thực lực của lâu chủ, quả thật là mở mang tầm mắt!"

"Thiên Cơ Lâu không phải là nơi mà loại người như ngươi có thể động thủ một cách tùy tiện! Quả thực là có mắt như mù mà!"

"Đúng thế, xem như lâu chủ nhường ngươi, ngươi cũng hoàn toàn không có cửa thắng đâu."

Các đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng nhao nhao kích động, bọn họ đều biết rõ thực lực của Thiên Cơ Lâu sâu không thấy đáy, đồng loạt kiêu ngạo nhìn tu sĩ Đông Hoang đang kinh ngạc.

"Chuyện này, chuyện này căn bản không thể nào."

Vương Đằng nhìn hai chỗ trong Thiên Cơ Lâu mà hắn vừa mới ra tay, đúng là không hư hao chút nào, lập tức có chút hoài nghi bản thân, trên mặt thậm chí có phần kinh hoảng.

Hắn lần nữa thúc giục Đế Kinh trong cơ thể, đồng thời lại thêm khí hải gia thân, kim quang tăng vọt.

Lúc này, hắn đã không còn ra tay với những đồ vật cỡ lớn trong Thiên Cơ Lâu nữa, mà là vận khí lực toàn thân, dùng Loạn Cổ Thần Quyết để ngưng tụ khí hải, cô đọng vào một quyền một cước.

Hắn nhìn về phía hơn trăm chiếc bàn bên trong tửu lâu của Thiên Cơ Lâu, một quyền một cước vung lên.

Hiện tại, Vương Đằng đã không còn cầu mong một kích chẻ Thiên Cơ Lâu

ra làm đôi nữa, chỉ cần có thể phá hủy một chiếc ghế chiếc bàn mà thôi.
Tuy nhiên, dù là như thế, công lực Vương Giả đại thành dồi dào đánh ra, cũng không mang lại chút hiệu quả nào.
Mỗi một quyền mà hắn vung ra, ẩn chứa lực đạo cùng với Thần Quyết gia trì trong đó, đều có thể dễ dàng xé nát một con cự giao trong thần đầm hoặc là ác hổ trên đỉnh núi.
Nhưng khi đối mặt với Thiên Cơ Lâu bình thường ấy, vô số bàn ghế kia lại như thể là thiết quyền đánh trúng bông gòn, không hề có tác dụng.
"Chuyện này không thể nào, chuyện này không thể nào..."
Vương Đằng mắt thấy chiêu thức mạnh mẽ của mình vậy mà không làm gì được chiếc bàn, hoàn toàn không nhúc nhích, lập tức thần sắc hoài nghi trên khuôn mặt càng lúc càng nồng đậm...
Hắn như phát điên, rút Thiên Đế Kiếm ra, giơ cao khỏi đầu rồi lấy khí hải toàn thân ngưng tụ vào mũi kiếm, trong nháy mắt đâm về phía một chiếc ghế bình thường không đáng chú ý.
Chiêu kiếm này có thể nói là một kích chứa đầy lửa giận của hắn.
Mặc dù không có điều động toàn bộ uy lực của các loại thần công trong cơ thể hắn, nhưng lửa giận cực thịnh, dồn thành toàn lực.
Chiêu kiếm mãnh mẽ này đâm về phía chiếc ghế kia, uy lực trên thân kiếm trong nháy mắt bị Thiên Cơ Lâu xóa bỏ, một tia uy lực cũng không còn sót lại.
Thiên Đế Kiếm trên tay Vương Đằng lập tức rơi xuống, hắn ngồi co quắp trên mặt đất, vẻ mặt khó tin nhìn cảnh tượng trước mắt.
Chiếc ghế gỗ bình thường gặp phải đòn tấn công toàn lực của hắn, lại không bị hư hỏng gì.
Trên mặt ghế, thậm chí ngay cả một tí dấu vết do lợi khí làm nứt cũng không thấy đâu.
"Chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi! Cả đời ta chưa từng gặp qua sự việc nào kinh người như vậy!"
"Chiếc bàn chiếc ghế trong Thiên Cơ Lâu này, cũng bất phàm đến thế sao! Nơi này quả thực là tiên lâu mà!"
"Chắc chắn có đại thần thông che chở ở đâu đây, coi như Đại Đế đích thân tới đây cũng phải cung kính."
Chiêu thức ấy hạ xuống, Lưu Tiêu vẫn không hề làm gì cả, khiến toàn bộ tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu coi Thiên Cơ Lâu như thể là Thần Linh.
Hết cách rồi, sự việc diễn ra trước mắt bọn hắn thật sự là quá mức phi lý.
Bọn họ căn bản không cách nào lý giải được.
"Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra! Ta chính là truyền nhân của Loạn Cổ Đại Đế! Kiếp này ắt thành Đế Vương!"
"Tại sao lại không thể làm gì được chiếc ghế này?"
Vương Đằng căn bản không cách nào tiếp nhận sự thật là công kích của hắn hoàn toàn vô dụng, lập tức ngửa mặt lên trời gào thét.

Chương 541. Giờ đến lượt ta

"Xem ra ngươi đã không còn ý định tiếp tục nữa, vậy hắn là đến phiên ta chứ?"
Lâu chủ thấy tên Vương Đằng này gần như đã tuyệt vọng, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói.
Dù sao hắn đã dùng qua ba chiêu, Loạn Cổ Thần Phù, Thiên Đế Kiếm, Loạn Cổ Thần Quyết, nhưng lại không đánh nát được một chiếc ghế.
Chuyện này xảy ra trên người một nhân vật cao ngạo như Vương Đằng, phỏng chừng hắn sẽ hoài nghi nhân sinh mấy năm trời.
Lâu chủ vừa nói ra lời này, lập tức lần nữa khơi dậy sự chờ mong của các tu sĩ ở chung quanh.
Giờ đây, Vương Đằng đã thất bại, tất cả mọi người rất mong chờ lâu chủ sẽ làm thế nào để phá hủy sào huyệt của Vương Đằng.
Dù sao trong Thiên Cơ Lâu vô cùng kỳ diệu, một bông hoa một cọng cỏ đều không thể động là một chuyện.
Nhưng Vương Đằng ẩn nấp lâu như vậy, vậy thì sào huyệt của hắn đang ở đâu, lại là một chuyện khác.
"Lâu chủ, nói như vậy chẳng phải bọn ta cũng cùng đi với ngươi sao?"
"Chờ đã, nếu mà đường sá xa xôi thì làm cách nào đây?"
"Vừa rồi chẳng phải lâu chủ đã nói Vương Đằng tu luyện ở Bất Tử Sơn sao, tới nơi đó ít nhất cũng mất một ngày?"
Bọn tu sĩ lập tức nghị luận sôi nổi ở phía dưới.
Bọn họ từng trải nghiệm qua thực lực siêu nhiên của lâu chủ và Thiên Cơ Lâu, đương nhiên sẽ không hoài nghi lâu chủ.
Nhưng Bất Tử Sơn cách vị trí Đông Hoang Thần Thành của Thiên Cơ Lâu đích thị là có chút xa xôi, coi như tu sĩ bình thường dùng thần thức cũng không thể nhìn thấy với khoảng cách xa như này.
Chí ít phải là cao thủ bước vào Tiên Đài, toàn lực sử dụng thần thức nhìn xa, mới có thể miễn cưỡng thấy được.
Nhìn còn khó khăn như thế, chớ nói chi là phá huỷ.
"Sự việc trong chớp mắt mà thôi, đâu cần phiền toái đến vậy?"
Nhưng lâu chủ lại lắc đầu một cái, hời hợt nói.
"Bất Tử Sơn có bán kính khoảng mười triệu dặm, ngươi không lên đường, căn bản không thể nào tìm được vị trí tu luyện của ta!"
Mặc dù Vương Đằng thua trước Thiên Cơ Lâu thần kỳ này, nhưng sau khi nghe thấy câu nói này của lâu chủ, vẫn không nhịn được dữ tợn mắng.
Cả đời hắn đều đi kèm với đại đạo khí vận, cho dù đi đến đâu đều sẽ có khí vận chiếu cố, nên là đời này cực kỳ cuồng vọng.
Nhưng hôm nay, thất bại triệt để ở Thiên Cơ Lâu này, đã để phần kiêu ngạo của hắn trở thành hoài nghi bản thân, không còn lòng tin như trước.
Cho nên giờ phút này, hắn căn bản không có cách tiếp nhận Thiên Cơ Lâu chi chủ có thể có thần thông quảng đại như vậy.
"Ta không cần ra khỏi Thiên Cơ Lâu, cũng không cần điều động binh lực,

một chỉ là đủ."
Lâu chủ cười lạnh một tiếng, lập tức đáp lại.
"Một chỉ? Không cần ra ngoài Thiên Cơ Lâu? Quả thực là người si nói mộng!"
Vương Đằng trợn tròn mắt, lớn tiếng rống giận.
Trong giọng nói của lâu chủ, hắn cảm nhận được rõ sự khinh bỉ, lập tức liền phẫn nộ đến cực điểm.
Hắn không tin trên đời này lại có thể có tồn tại đùa bỡn hắn như thế.
Hắn cả đời cuồng ngạo, chưa bao giờ thua khó coi như vậy, nếu như lần này thật sự bị thua trận áp đảo như thế, hắn không biết mình phải bàn giao như thế nào.
"Không ra ngoài Thiên Cơ Lâu mà chỉ dựa vào một chỉ? Đây chẳng lẽ là tuyệt thế thần công gì ư?"
"Xem ra lần này thật sự có trò hay để xem! Ta mong chờ lâu chủ xuất thủ từ lâu rồi!"
"Ta vẫn không tin một chỉ có thể làm được gì, chuyện này quá vô lý, không phải sao?"
Những tu sĩ vừa nghe lâu chủ nói như vậy, lập tức từng người đều ôm đầu tỏ vẻ khó hiểu, lộ ra sắc mặt cực kì chấn động.
Trên đời này, kể cả Đại Đế có một không hai thiên địa, cường đại tới đâu cũng có giới hạn.
Nhưng vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này không chỉ cường đại, mà còn còn cực kỳ thần kỳ, dường như hoàn toàn không có giới hạn gì, khiến người ta nhìn không thấu.
Lâu chủ không trả lời Vương Đằng đang phẫn nộ, chỉ là duỗi ra một cánh tay, bắn về phía hư không.
Mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công của hắn, trong nháy mắt này được phát động một giây, một đạo thánh quang nhanh chóng hội tụ lại từ ngón giữa của hắn rồi bắn ra, lập tức bay ra khỏi Thiên Cơ Lâu.
Mọi người chỉ cảm thấy có một trận gió lốc cực lớn thổi qua, bắn ra ngoài từ ngón giữa của lâu chủ như một viên đạn, toàn bộ Thiên Cơ Lâu chỉ còn lại một trận cuồng phong, uy lực của một chỉ này đã xông ra ngoài.
"Thật là chỉ pháp khủng khiếp, đây chính là loại uy lực mà kể cả Đế Kinh cũng không có thì phải?"
Cơ Tử mau chóng ổn định thân thể, ánh mắt lập tức nhìn theo một chỉ đó.
"Đây căn bản không phải là bí pháp gì, phản phác quy chân, chỉ đơn thuần là chuyển thánh lực thành một chỉ rồi bắn ra ngoài mà thôi!"
Vẻ mặt của Lão Phong Tử khiếp sợ, nếu mà lâu chủ thật sự sử dụng công pháp thần bí mà không ai biết thì cũng chẳng sao cả.
Nhưng lâu chủ căn bản không vận dụng kỹ xảo gì, chỉ đơn thuần là ngưng tụ thánh lực trong cơ thể sau đó bắn nó ra mà thôi.
Tuy nhiên, một kích tầm thường mà bất kì ai cũng có thể làm được, ở trên tay lâu chủ lại có thể vượt qua mười vạn tám ngàn dặm, hóa thành thần công ngoài sức tưởng tượng đánh úp đến Bất Tử Sơn trong khi người còn

đang ở Đông Hoang.
Mọi người ở đây đều cảm nhận rõ uy lực của một chỉ này, trong đó bao gồm pháp tắc chi lực không phải ở thế giới này, mà là khí tức tràn đầy siêu nhiên.

Chương 542. Đế Kinh?

Mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công chính là thứ mà hệ thống dung hợp các đại thần công ở Cửu Châu mà thành, ẩn chứa thiên đạo chi lực bên trong, đừng nói Đế Kinh, đến cả Tiên Kinh cũng không sánh bằng.
Dù rằng chỉ vẻn vẹn thức tỉnh một giây, nhưng uy lực gia trì lên một chỉ này, đã đủ sức chống đỡ nó trong nháy mắt vượt qua Đông Hoang, xông thẳng đến Bất Tử Sơn.
"Lâu chủ! Chúng ta không nhìn thấy a!"
Phần lớn tu sĩ phía dưới còn chưa đạt đến cảnh giới cao như vậy, căn bản không cách nào đuổi kịp chỉ lực.
Lâu chủ dứt khoát vung tay lên, trực tiếp dùng video vạn giới lần theo hình ảnh chỉ lực đó, trực tiếp chiếu lên màn ảnh lớn.
Bọn họ vừa nghị luận, chỉ lực kia đã bay khỏi Đông Hoang, rơi vào trong Bất Tử Sơn.
Bất Tử Sơn!
Một trong bảy Sinh Mệnh Cấm Khu của Đông Hoang.
Có thể so với địa phương Hoàng cấp mà Thánh Linh Thạch Hoàng sáng lập nên, cùng với các Sinh Mệnh Cấm Khu khác, đều là nơi nguy hiểm có Chí Tôn ngủ say trong đó, kể cả cao thủ Thánh Nhân, cũng không dám tới gần trêu chọc.
Nhưng chỉ lực của lâu chủ, không chút nể nang gì, trực tiếp xuyên qua rất nhiều dị tượng của Bất Tử Sơn, cấp tốc rơi vào trong một tòa thần điện.
Trong nháy mắt, chỉ lực hóa thành xung kích kinh khủng bộc phát trong thần điện.
Trở lại nguyên trạng, cô đọng luồng thánh quang ấy đến mức tận cùng, trực tiếp hóa thành gợn sóng năm màu đáng sợ bên trong thần điện Bất Tử Sơn.
Uy lực của một chỉ hời hợt mà lâu chủ nói đến, trong chớp mắt đã phá hủy toàn bộ thần điện hầu như không còn một mống.
Sức mạnh nghiền ép đến đáng sợ, quả thực khiến tất cả tu sĩ Đông Hoang ở đây thậm chí cũng không phản ứng được gì.
Không đến mấy giây, thần điện trong màn ảnh đã triệt để trở thành một đống tro tàn, ngay cả lòng đất đều bị nổ tung lên, đá vụn và hài cốt đầy đất.
"Vậy mà thật sự không cần ra khỏi Thiên Cơ Lâu, một chỉ phá hủy thần điện, quả thực là một vị Tiên Đế sống!"
"Thần thông của lâu chủ thật sự là khiến ta ta mở mang tầm mắt, quá đỉnh!"
"Bên trong cửu thiên thập địa này, còn ai có thể so sánh với Thiên Cơ Lâu chi chủ? Không có một ai!"

Những tu sĩ này chưa bao giờ thấy thần thông kinh khủng như thế bao giờ, lập tức từng người một đều hét rầm lên.
So với những thần công tuyệt học chỉ nghe nói mà chưa từng gặp qua kia, thì một chiêu mà lâu chủ tiện tay thi triển, quả thực là vô cùng chấn động.
Cao thủ ở chung quanh, bọn Lão Phong Tử, Hắc Hoàng, Cơ Tử, đều lộ vẻ sợ hãi.
Bọn họ hoàn toàn không ngờ thực lực của lâu chủ lại sâu đến mức độ này.
Bên trong Sinh Mệnh Cấm Khu, bị trận náo động này làm ảnh hưởng, có vài vị Chí Tôn đang ngủ say phải giật mình thức tỉnh.
"Vừa rồi ta còn tưởng rằng có vị Đại Đế nào đó của Nhân Tộc liều mạng tập kích!"
Âm thanh uy nghiêm cổ lão lần nữa vang lên từ trong đó, nhưng lần này hiển nhiên đã không còn sự bình thản và ung dung như trước, mà trái lại có chút kinh hoảng.
Con ngươi trong tinh không chậm rãi mở ra, Thạch Hoàng Chí Tôn nhìn Bất Tử Sơn một cái, muốn biết vừa nãy đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì?
Trăm ngàn năm qua, Sinh Mệnh Cấm Khu chính là địa phương mà rất ít người dám cả gan bước vào.
Thái Cổ thế gia và Thánh Địa bình thường đều biết rõ nguy cơ bên trong những cấm khu đó, chớ nói chi là phá hủy nó.
Thanh Đế ở thời đại này đã chết, nhân khẩu trong phiến thiên địa này cũng đã khôi phục được hơn vạn năm, chính là thời cơ tốt để các Chí Tôn kia phát động hắc ám náo động, Thạch Hoàng dù thế nào cũng không nghĩ rằng mình lại bị đánh thức bởi phương thức này.
Nếu là bí thuật tầm thường, hoặc là có người giao thủ trong Bất Tử Sơn, mức độ náo động như thế còn lâu mới có thể kinh động đến Chí Tôn.
Nhưng luồng ngoại lực này căn bản không phải náo động bình thường, mà là một đòn công kích toàn lực.
Lưu Tiêu ở trong Thiên Cơ Lâu bắn ra chỉ lực đó, vốn là nhắm về phía Chí Tôn.
Chỉ lực này vượt qua nửa biên giới Đông Hoang, uy lực không giảm, dựa vào một sợi thần thuật mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công, bắn vào trong Bất Tử Sơn, đồng thời nhắm ngay mạch nguồn của cấm khu.
Loại bí thuật uy lực cỡ này, các Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu cũng không phải lần đầu tiên cảm nhận được.
Hoang Cổ Kỷ Nguyên, Hằng Vũ Đại Đế, Hư Không Đại Đế, Vô Thủy Đại Đế đã từng giao thủ với Sinh Mệnh Cấm Khu, đều có uy năng như thế.
"Náo động này rốt cuộc là từ đâu mà đến, tại sao lại có Đế Kinh chi uy, nhưng lại không có bóng dáng của Đế Kinh?"
Thạch Hoàng Chí Tôn cảm ứng cấm khu Bất Tử Sơn của hắn, lập tức càng cảm thấy kỳ quái.
Mặc dù luồng ngoại lực kia quả thật có uy lực giống hệt Nhân Tộc Đại Đế đích thân tới đây, nhưng lại hoàn toàn khác so với bất kì khí tức Đế Kinh nào.

Lẽ nào trong khoảng thời gian vạn năm ngủ say của các Chí Tôn, lại có bí thuật siêu nhiên hơn cả Đế Kinh được sáng tạo ra ư?
Nhưng vị Chí Tôn đó vừa nhìn về phía Đông Hoang một cái, rất nhanh lại từ bỏ ý nghĩ này.

Chương 543. Phong thái Đại Đế

Thời đại kỷ nguyên trong thiên địa này, vốn đang trong xu thế từ thịnh chuyển suy, từ thời đại thần thoại có thể chứa nhiều vị Thiên Tôn Đại Đế cùng tồn tại, cho tới bây giờ đã khan hiếm tới mức chỉ có một người có thể Chứng Đạo.
Hiển nhiên đủ loại ngọn nguồn lực lượng trong thiên địa, đều đang không ngừng suy yếu, thậm chí thiên tài Đại Năng từ khắp nơi, cũng tương tự là như vậy.
Thần nhãn của Thạch Hoàng Chí Tôn lập tức mở ra, quần tinh lập tức lu mờ và ảm đạm.
Hắn truy tìm dấu vết của luồng ngoại lực này, lập tức thấy được người thi triển đang ở Thần Thành, bên trong Thiên Cơ Lâu.
Mà giờ khắc này, Thiên Cơ Lâu lại tản ra đế uy đáng sợ như Đại Đế giáng lâm.
Đó là mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công của lâu chủ!
Mặc dù chỉ vẻn vẹn phát động ra trong nháy mắt, nhưng bởi vì công lực vẫn chưa hoàn toàn tản đi, cho nên khí tức tàn dư vẫn cứ vờn quanh bên trong Thiên Cơ Lâu.
Nhưng chỉ bằng vào một tia khí tức ấy, đã mạnh hơn các loại Đế Kinh chi uy khác mà Thạch Hoàng từng gặp.
Loại cảm giác ngột ngạt này, mấy vạn năm qua chỉ khi đối mặt với Vô Thủy Đại Đế, hắn mới có loại cảm giác này.
Nhưng giờ khắc này, cảm giác ấy lại xuất hiện lần nữa!
"Lại là Thiên Cơ Lâu thần bí khó lường kia, đó rốt cuộc là nơi nào?"
Lần trước, Đông Hoang Thần Thành phát sinh tình huống Cực Đạo binh khí thức tỉnh, Sinh Mệnh Cấm Khu đã có không ít Chí Tôn theo dõi Thiên Cơ Lâu này.
Lúc đó, Thiên Cơ Lâu này không chỉ xuất thủ kinh diễm, mà còn cướp lấy Cổ Hoàng Binh của Kỳ Lân Hoàng.
Khi ấy, Thạch Hoàng từng muốn dùng phép khích tướng, để Kỳ Lân Hoàng ra tay diệt mầm họa này, nhưng đáng tiếc vẫn chưa thành công.
Không ngờ rằng tồn tại khó giải quyết đó, bây giờ lại một lần nữa không biết thân biết phận.
Nghĩ đến đây, Thạch Hoàng thậm chí muốn ngay lập tức phát động đế uy, trực tiếp đánh xuống thiên lôi hủy diệt Thiên Cơ Lâu.
Nhưng mà tình huống bây giờ đã khác.
Lần trước, Lưu Tiêu chỉ ra tay qua loa, vẫn chưa tiết lộ khí thế, nên là lúc đó tập hợp các Chí Tôn, cũng chỉ suy đoán hắn có tu vi Chuẩn Đế mà thôi.

Nhưng bây giờ, Lưu Tiêu lại trực tiếp khiêu khích, bắt đầu dùng thần uy của mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công.
"Người này, nếu bàn về tu vi, ít nhất là đã vượt trên Chứng Đạo Đại Đế, nhưng tại sao lại không chịu áp chế của thiên đạo trong phiến thiên địa này cơ chứ?"
Nếu mà đương thời có người muốn Chứng Đạo thành Đế, tất nhiên sẽ thức tỉnh đám Chí Tôn bọn hắn.
Cho dù lui một vạn bước mà nói, người này thật sự đã tìm thấy biện pháp qua mắt các Chí Tôn để lén lút Chứng Đạo, thế thì giờ khắc này, trong thiên địa cũng sẽ có đầy rẫy đạo vận Đại Đế áp chế, để những người khác có cơ hội Chứng Đạo thành Đế mất đi khí vận mới phải.
Nhưng Thạch Hoàng cảm ứng thiên địa, lại không có bất kì thứ gì xảy ra.
Phiến thiên địa chỉ có thể chứa một vị Đại Đế Chứng Đạo, vẫn còn ở đấy, chứng minh đời này vẫn chưa có người leo lên Đế cấp.
Thế thì vị Thiên Cơ Lâu chi chủ đó, rốt cuộc là quái vật từ đâu nhô ra?
"Xem ra tình hình có dị biến, ta phải liên hệ các Chí Tôn khác nghiêm túc thương thảo vụ này mới được..."
Thạch Hoàng Chí Tôn lập tức không bị tức giận chi phối, mà là khôi phục lại lý trí, từ trong hư không một lần nữa biến mất.
Điểm quỷ dị của Thiên Cơ Lâu khiến hắn thậm chí còn có chút cảnh giác, cũng không đoái hoài tới sự việc càn rỡ xuất hiện ở Bất Tử Sơn.
"Ta đều đã ra tay đến thế mà còn chưa phản ứng gì, lẽ nào bọn Chí Tôn đó đều sợ hãi hết rồi sao?"
Lưu Tiêu ở trong Thiên Cơ Lâu cảm ứng hồi lâu, chung quy vẫn không thấy đế uy của một vị Chí Tôn nào, lập tức có chút thất vọng.
Nhưng rất nhiều khán giả bên trong Thiên Cơ Lâu lại không biết dụng ý thật sự của lâu chủ.
Bọn họ chỉ biết đây là đang cá cược mà thôi, Bắc Đế Vương Đằng vẫn luôn ngạo thị quần hùng, lúc này có thể coi là thất bại thảm hại.
"Được xưng là Bắc Đế Vương Đằng thì ra cũng chỉ có thế, ở trước mặt lâu chủ vậy mà không thắng nổi một ván."
"Lâu chủ cũng đã nhường tới cỡ đó rồi, thế mà vẫn có thể thảm bại được, ta thật không ngờ luôn đấy."
"Coi như Đại Đế còn trên đời, phỏng chừng cũng không có phong thái như lâu chủ."
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu lập tức trở nên náo nhiệt đến cực điểm, tại vì, lần này lâu chủ thật sự là quá ngầu.
Việc này vốn dĩ là Vương Đằng chủ động tới cửa khiêu chiến và quấy phá, cách xử lý của lâu chủ không thể nói là không khoan dung độ lượng.
Mà trong lúc khiêu chiến còn nhiều lần khiêm nhường, thậm chí còn mở ra loại điều kiện thắng bại hết sức bất lợi cho mình.
Nhưng dù là như vậy, cuối cùng vẫn là Bắc Đế Vương Đằng triệt để thảm bại chung cuộc.
Vương Đằng chỉ cần đập nát một chiếc đũa, một chiếc túi là có thể thắng,

nhưng vẫn không thể làm được.
Điều này quả thực là giết người tru tâm, muốn Vương Đằng không phục cũng phải phục, hơn nữa còn phải phục sát đất, tâm phục khẩu phục.

Chương 544. Vương Đằng xin ra nhập

Hiện giờ, Vương Đằng mặt đầy vẻ thảm bại, căn bản không thể nào chấp nhận được sự thật đang diễn ra trước mặt hắn.
Vương Đằng hắn thắng cả đời, dựa vào đại khí vận vô thượng, lấy một thể chất Nhân Tộc tầm thường không có gì đặc biệt, đủ để tranh đấu với những người mang thể chất thần kỳ, thậm chí hắn còn đạt được truyền thừa Đại Đế trước một bước.
Nhưng hôm nay lại hoàn toàn thảm bại dưới tay Thiên Cơ Lâu, hơn nữa còn là bị nghiền ép triệt để.
Nếu mà một chỉ vừa rồi không phải nhắm vào nơi tu luyện Bất Tử Sơn của hắn, mà là nhắm về phía bản thân hắn thì sao?
Lấy Loạn Cổ Thần Phù cộng với tu vi Vương Giả đại thành của hắn, liệu có thể có một thành xác suất sống sót hay không?
"Ta thua rồi!"
Trong lòng Vương Đằng đã từng có lòng tự ái vô cùng cao quý, lập tức bị lâu chủ triệt để đánh nát, hắn hoàn toàn chịu thua, xụi lơ trên mặt đất.
Đời này của hắn nhận được vô số lời khen và nịnh nọt, bàn về tư chất không thua bất kì đối thủ nào, cho dù biết trên đời vẫn còn Đại Năng hơn hắn, nhưng hắn cảm thấy rằng qua một thời gian nữa là mình có thể ung dung vượt qua.
Chỉ khi đối mặt với Thiên Cơ Lâu chi chủ, hắn mới triệt để cảm nhận được sự tuyệt vọng đến tột cùng.
Trong lòng Vương Đằng vào lúc này, cái gì mà truyền thừa Loạn Cổ Đại Đế, cái gì mà một sợi tàn niệm trong Bất Tử Sơn.
Mọi thứ đều không sánh bằng thần công của Thiên Cơ Lâu chi chủ.
"Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, ngày hôm nay rốt cuộc đã được mở mang tầm mắt."
"Vương Đằng ta từ Bắc Nguyên đến Đông Hoang, chưa từng gặp qua Đại Năng nào tựa như lâu chủ ngươi."
Mọi người nghe thấy Vương Đằng chịu thua tâm phục khẩu phục như thế, ai nấy đều tỏ vẻ khiếp sợ.
Bắc Nguyên Vương Đằng cuồng ngạo tự đại, mọi người đều biết, người này từ khi sinh ra tới nay, kỳ ngộ nhiều không kể xiết, nên đã tạo thành tính cách xem thường hết thảy của hắn.
Nhưng ngày hôm nay hắn lại triệt để bái phục trước Thiên Cơ Lâu, còn nói ra câu nhân ngoại hữu nhân này.
Có điều, chuyện này cũng khó trách Vương Đằng, cho dù là ai bị thua áp

đảo như vậy, phỏng chừng cũng sẽ hoài nghi bản thân.
Đặc biệt là đối với những thiên tài ngông cuồng có thiên phú bẩm sinh.
Bọn họ suốt đời vượt qua người khác, phẳng phất được thượng thiên sủng ái, tập hợp ngàn vạn khí vận và thiên phú gia thân, nhưng cuối cùng ngay cả một chiếc ghế bên trong Thiên Cơ Lâu cũng không đánh nát được.
Mà đối phương thì nháy mắt vượt qua ngàn dặm, hời hợt phá hủy sào huyệt của hắn.
Nếu chuyện này xảy ra ở trên người thiên tài của thế gia binh thường, thì e rằng người đó đã phát điên lên mất.
"Xem ra ngươi còn chưa đến mức có mắt không tròng, bằng không ngày hôm nay coi như Thánh Nhân Vương đích thân tới cũng không cách nào cứu được ngươi."
Bọn đệ tử Thiên Cơ Lâu như Diệp Phàm đều nhao nhao buồn bực chuyện Vương Đằng không coi ai ra gì vừa rồi, ai cũng không cam lòng.
"Nếu sau này còn có ai lại nói năng lỗ mãng với lâu chủ, bọn ta sẽ không khách khí."
"Đúng thế, nếu mà ai cũng giống như ngươi, khiêu chiến hết lần này đến lần khác, thế thì Thiên Cơ Lâu bọn ta há chẳng phải là quả hồng mềm trong mắt các ngươi sao?"
Có minh chứng sống Vương Đằng ở đây, uy nghiêm của Thiên Cơ Lâu thoáng chốc được gầy dựng.
Sau này nếu có thêm loại chuyện đến nhà khiêu chiến như này nữa, lâu chủ liền có thể trực tiếp nghiêm trị, và không ai có thể nói gì Thiên Cơ Lâu cả.
Xem ra, lần xuất thủ với Vương Đằng này, ngược lại là không thiệt thòi tí nào.
"Ngươi chỉ mất mấy ngày ngắn ngủi liền trảm đạo, lẽ nào là vì bái nhập vào môn hạ của Thiên Cơ Lâu sao?"
Vương Đằng khẽ cắn răng, không nhịn được hỏi Diệp Phàm.
Hắn đương nhiên có thể phát giác được khí hải hoàng kim đang cuộn trào trên người Diệp Phàm lúc này, mặc dù hai người bọn họ vẫn còn thâm cừu đại hận, nhưng hắn vẫn không nhịn được đặt câu hỏi.
"Đương nhiên là vậy rồi, ngoài Thiên Cơ Lâu ra, thế gian này còn có ai có thể làm được chuyện này chứ?"
Diệp Phàm lập tức khinh thường đáp lại.
Mặc dù Diệp Phàm trả lời ung dung, nhưng khi lọt vào tai bọn tu sĩ Đông Hoang lại khá đáng sợ.
Lúc trước, Thánh Thể Diệp Phàm còn chưa tới Tiên Đài nhị trọng thiên, nhưng ngắn ngủi mười mấy ngày sau khi gia nhập Thiên Cơ Lâu, vậy mà chớp mắt cái đã trảm đạo.
Tốc độ kinh khủng như thế, Thiên Cơ Lâu quả thực không thể dùng từ "kỳ ngộ" để hình dung, mà phải là Tiên ngộ.
"Lâu chủ! Nếu Vương Đằng ta cũng có thể bái nhập vào môn hạ của Thiên Cơ Lâu, ta sẽ không ngại làm trâu làm ngựa cho ngươi."
Vị Vương Đằng luôn khinh thường chúng sinh này, sau khi nghe câu trả lời

chắc nịch của Diệp Phàm, lập tức không chút do dự liền quỳ gối xuống đất.
Cả đời hắn không ngừng xuất hiện kỳ ngộ, được cho rằng là thiên tuyển chi tử tụ tập thiên địa đại khí vận gia thân, là nhân vật chính của một thời đại trong lịch sử Nhân Tộc.
Dưới cái nhìn của hắn, Thiên Cơ Lâu nhất định là kỳ ngộ lớn nhất mà ông trời ban tặng cho hắn!
Kỳ ngộ cấp bậc Tiên cảnh như thế, Vương Đằng dù thế nào cũng không thể bỏ qua.
Đám tu sĩ Đông Hoang chung quanh còn chưa từ khôi phục lại tinh thần từ trong sự khiếp sợ sau câu nói của Diệp Phàm, trong thoáng chốc nghe thấy Vương Đằng nói ra lời này, bọn họ càng thêm rung động.
Thiên Cơ Lâu trong vòng mười mấy ngày kéo Diệp Phàm lên cảnh giới trảm đạo thì đã đành, hiện tại đến cả Vương Đằng đều cầu bái nhập làm môn hạ?
Như vậy xem ra, Thiên Cơ Lâu dự định độc chiếm toàn bộ cường giả Đông Hoang luôn rồi.

Chương 545. Tam Đại Sát Thủ Thần Triều

"Chiến Thần Tháp đang ở đó, nếu ngươi có thể xông qua cửa ải Ngũ Tinh, ta sẽ không ngại thu nhận ngươi."
"Có điều, ta phải nhắc nhở ngươi, một khi trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu của ta, cho dù lúc trước có ân oán gì, từ giờ phải xóa sạch."
Mặc dù Lưu Tiêu có chút bất ngờ, nhưng cũng lập tức nhàn nhạt trả lời.
Tư chất của vị Bắc Đế Vương Đằng này thật ra cũng không tệ cho lắm, vấn đề lớn nhất của hắn tương tự như Thiên Hoàng Tử, không nằm ở tư chất, mà là tâm tính và phẩm hạnh của hắn mà thôi.
Sau lần thảm bại này, tính cách cao ngạo tự ái kia đều đã bị lâu chủ đánh nát hoàn toàn, nếu như có thể cố gắng tu luyện, vẫn có thể được xem là một nhân tài.
Huống hồ trên người hắn còn có Loạn Cổ Kinh, cũng coi như là thêm một phần thưởng cho Chiến Thần Tháp.
Về phần các đệ tử như Diệp Phàm, Dương Quá, nếu lâu chủ đã lên tiếng, bọn họ đương nhiên cũng không dám ý kiến ý cò gì.
Huống hồ muốn xông qua tầng 5 Chiến Thần Tháp, trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần, không phải là chuyện dễ dàng gì.
Nhưng Vương Đằng không chút do dự, lập tức khấu tạ trên đất rồi đồng ý, lúc này hắn để tiền từ trên người xuống.
"Vậy ta đi xông Chiến Thần Tháp đây!"
Tên Vương Đằng này nói đi là đi, được Trương Tam Phong chỉ đường, lúc này mang theo các loại thần khí rồi vọt vào trong.
Một lát sau, Chiến Thần Tháp lần lượt sáng lên.

Tầng thứ nhất, tầng thứ hai, mãi đến tận tầng thứ ba thì tắt, Vương Đằng lập tức bị Chiến Thần Tháp bắn ra ngoài.
Chiến ý dồi dào của Bắc Đế Vương Đằng lần đầu gặp phải trùng kích, cũng chỉ miễn cưỡng trở thành Tam Tinh Chiến Thần, thành tích thậm chí còn kém hơn Diêu Hi Tiên Tử.
"Vương Đằng, ta thấy ngươi muốn tiến vào Thiên Cơ Lâu cũng không dễ dàng như vậy."
"Tội gì phải tự làm bẽ mặt mình ở đây, hay là trở về nhà tu luyện thêm mấy năm rồi quay lại sau đi."
Mặc dù ở nơi đây, đa số bọn tu sĩ ồn ào này đều không thông qua được tầng thứ nhất, nhưng quần chúng vây xem từ trước đến giờ đều thích cười trên nỗi đau của người khác, đặc biệt là đối với loại người cuồng ngạo như Vương Đằng.
Cơ mà Vương Đằng lại không nản chí chút nào, xốc lại tinh thần, lập tức xông lên lại.
Trương Tam Phong ở bên cạnh nhìn số tiền mà hắn để lại, phỏng chừng cũng đủ để hắn ra ra vào vào mười mấy lần, thế là cũng mặc kệ hắn tự tiện như thế.
Tên Vương Đằng này tính tình vô cùng tự kiêu, cũng có một mặt tốt, đó là hắn có thể duy trì sự dũng mãnh và kiên cường mãi mãi, không chịu thua.
Đáng tiếc hắn vẫn chưa nắm giữ kỹ xảo xông Chiến Thần Tháp, cũng không biết kẻ địch trong tháp sẽ sao chép các loại pháp bảo mà hắn mang theo.
Mọi người rất nhanh liền mất hứng thú với vị Vương Đằng đang liên tục xông tháp nhiều lần này, đồng loạt chuyển chủ đề quay về bảng xếp hạng của lâu chủ.
"Lâu chủ! Âm Tà Xảo Trá Bảng còn chưa nói hết nha."
"Đúng đó, lâu chủ, cầu ngươi mau nói tiếp đi, ta cũng nóng lòng lắm rồi."
"Vạn người viết huyết thư cầu bảng xếp hạng a!"
Các khách nhân bên dưới không quên rằng lâu chủ vẫn đang xếp bảng xếp hạng.
Vừa mới nói đến hạng 8, liền bị Vương Đằng đột nhiên xuất hiện cắt ngang, bảng xếp hạng của lâu chủ bị trận chiến giữa hai người trực tiếp làm bỏ dở.
Đặc biệt là trong đám người kia có những trinh sát hoặc đệ tử đến từ vô số thế lực trong năm vực, bọn họ gây rối nhiều nhất.
Bảng xếp hạng của lâu chủ mới vừa đề cập đến hạng 8, đã liên tiếp tiết lộ bí mật đen tối của hai đại thế lực ở Bắc Đẩu.
Có thể tưởng tượng, không qua bao lâu, Trung Châu tất nhiên sẽ bị thanh tẩy một lần nữa.
Nhưng Bắc Đẩu rộng lớn như vậy, những địa phương luôn trông mong có thể thanh tẩy, và những thế lực muốn chiếm đoạt các môn phái và thế gia khác đâu chỉ có mỗi Trung Châu?
Tất cả mọi người đang mong chờ thế lực lên bảng tiếp theo sẽ là người

của nơi mình, như vậy mới có thể danh chính ngôn thuận phát động chiến tranh.
"Bảng xếp hạng hiện đang tiếp tục."
Lâu chủ đương nhiên biết những người này đang chờ đợi, bèn gằn giọng chậm rãi tuyên bố.
Bảng xếp hạng này, ba vị trí cuối vẫn chỉ là vài dòng dõi thế gia tầm thường ở Bắc Đẩu.
Nhưng sau khi tiến vào top 7, người và thế lực lên bảng đều sẽ là những cái tên trong truyền thuyết.
Sau khi những chuyện này tuồn ra ngoài Thiên Cơ Lâu, đó mới gọi là thiên hạ đại loạn thật sự!
Nghe thấy lâu chủ tuyên bố tiếp tục, Thiên Cơ Lâu vốn dĩ đang ồn ào lập tức tự động yên tĩnh lại, cũng không dám làm cản trở lâu chủ tiếp tục tuyên bố bảng xếp hạng.
"Âm Tà Xảo Trá Bảng hạng 7 và hạng 6, bởi vì cùng xuất thân từ một nơi, nên sẽ đồng thời công bố!"
Lâu chủ bình tĩnh nói tiếp.
"Trong số các ngươi, hẳn là có không ít người từng nghe nói qua thời kỳ viễn cổ, Đông Hoang từng có Tam Đại Sát Thủ Thần Triều, đúng chứ?"
Lâu chủ nói tới đây, lập tức dẫn tới không ít người hồi ức về quá khứ.
Sát Thủ Thần Triều, đây là một cái tên xuất hiện từ thời viễn cổ, thậm chí còn xa xưa hơn lịch sử của một vài Thánh Địa.
Thiên Đình!
Nhân Thế Gian!
Địa Ngục!
Nghe đâu ở thời điểm toàn thịnh, Tam Đại Sát Thủ Thần Triều không e ngại bất kì thế gia thế lực nào, chỉ cần đối với bọn họ có lợi, thì kể cả Thánh Nhân cũng sẽ dám ám sát.
Nhìn chung trong lịch sử, các Thánh Địa và thế gia có không ít Thánh Tử Thánh Nữ, đều bị sát hại dưới tay bọn họ.
Tiếng xấu của bọn họ, không kém gì Ngoan Nhân nhất mạch bây giờ, một khi xuất hiện, đều sẽ khiến người người kinh hô.
Nghe đâu bọn họ muốn Chứng Đạo bằng cách giết chóc, cho nên vô số công pháp bí thuật của bọn họ, tất cả đều nhắm đến việc giết người, tàn nhẫn hơn công pháp của các thế gia bình thường rất nhiều.

Chương 546. Bí mật kinh thiên động địa

zalo 0704730588

"Tam Đại Sát Thủ Thần Triều, năm đó Thiên Đình sau khi bị rất nhiều Thánh Địa và thế gia liên thủ với nhau tiêu diệt, chẳng phải toàn bộ đều đã biến mất rồi sao?"

"Nghe đâu Sát Thủ Thần Triều từ viễn cổ liền đã có truyền thừa, sở hữu thực lực khủng bố một môn ba Thánh!"

"Tam Đại Sát Thủ Thần Triều đứng đầu là Thiên Đình, thế lực cường đại nhất, lúc đó thậm chí còn trùng tên với thượng cổ Thiên Đình."

Ba cái tên này, trong đám người vẫn có không ít tu sĩ từng nghe nói qua, mặc dù thời đại xa xưa, nhưng những truyền thuyết cổ xưa vẫn cứ được lưu truyền.

Sát Thủ Thần Triều, đều sở hữu các loại bí thuật ám sát ở cảnh giới cao nhất.

Thậm chí Thiên Đình cầm đầu, bí thuật môn hạ bao gồm một trong cửu bí, nên là có thể hoành hành đương đại, để Thánh Địa thế gia đương thời đều cảm thấy bất an.

Nhưng giống như các tu sĩ nói, cho dù là nguy hiểm, thì đây đã là chuyện ở thời kỳ viễn cổ rồi.

"Chờ đã, lẽ nào ý của lâu chủ ngươi là, Sát Thủ Thần Triều kỳ thực vẫn còn tồn tại, hơn nữa còn lên bảng?"

Trong đám người, lập tức có người bắt đầu hiểu được ẩn ý của lâu chủ, từng người đều bắt đầu rít gào lên.

Sát Thủ Thần Triều chính là tổ chức sát thủ đáng sợ nhất ở Đông Hoang, đã từng là tồn tại khiến các Thái Cổ thế gia đều phải run rẩy.

Nếu mà bọn họ thật sự vẫn đang truyền thừa trong bóng tối nhiều năm mà lại không hề bị phát hiện, thế thì đích thị là một tin tức động trời nhất ở Đông Hoang.

"Đúng vậy, Âm Tà Xảo Trá Bảng hạng 7 và hạng 6, theo thứ tự là Nhân Thế Gian và Địa Ngục của Tam Đại Sát Thủ Thần Triều!"

Lâu chủ cũng không thừa nước đục thả câu, lúc này gật đầu lớn tiếng nói.

Lâu chủ nói ra lời này, lập tức làm cho toàn bộ Thiên Cơ Lâu yên tĩnh lần nữa trở nên sôi trào.

Chuyện này quả thật là bí mật động trời ở Đông Hoang, còn kinh động hơn cả tin tức Diêu Quang Thánh Tử là người của Ngoan Nhân nhất mạch nhiều.

Bởi vì thế lực trên bảng xếp hạng mà lâu chủ đang nói đến, toàn bộ đều còn tồn tại đến bây giờ, chứ không phải những cái tên chỉ xuất hiện trong lịch sử.

Nói cách khác, nếu hai Sát Thủ Thần Triều Nhân Thế Gian và Địa Ngục đã lên bảng, vậy thì mang ý nghĩa gián tiếp là thừa nhận bọn họ giờ khắc này

vẫn còn sống trên đời.
Mười mấy vạn năm trước, tất cả Thánh Địa thế gia ở Đông Hoang liên thủ với nhau, thế mà cũng không có tiêu diệt được bọn họ, mà vẫn để bọn họ truyền thừa đến giờ.
"Sát Thủ Thần Triều thế mà còn hoạt động trên đời ư, chuyện này quả thật là quá dọa người mà."
Cơ Tử Nguyệt khi còn bé đã từng nghe nói câu chuyện về Sát Thủ Thần Triều, lập tức không nhịn được rùng mình một cái.
"Các ngươi hẳn là từng nghe qua, ở thời kỳ viễn cổ các Thánh Địa và thế gia ở Đông Hoang liên thủ với nhau tiêu diệt Thiên Đình – đầu sỏ của Tam Đại Sát Thủ Thần Triều, sau lần đó toàn bộ bọn chúng đều biến mất, từ đó mai danh ẩn tích."
"Nhưng trên thực tế, chân tướng phía sau căn bản không phải như vậy."
Lâu chủ chậm rãi làm dịu đi nỗi khiếp sợ của bọn hắn, tiếp tục nói.
"Chân tướng là, Thiên Đình bị tiêu diệt, hắc thủ phía sau màn chân chính lại chính là Sát Thủ Thần Triều Nhân Thế Gian và Địa Ngục."
"Năm đó đúng là hai phe bọn họ hãm hại và bán đứng nhau, mới khiến cho các Thánh Địa và thế gia liên thủ với nhau có cơ hội để lợi dụng, nói là đã tiêu diệt Tam Đại Sát Thủ Thần Triều, nhưng trên thực tế thế lực thật sự bị tiêu diệt chỉ có mình Thiên Đình."
"Còn Nhân Thế Gian và Địa Ngục, kỳ thực đã toàn thân trở ra, hơn nữa còn biến mất trong lịch sử, chưa bao giờ xuất hiện trở lại."
Những gì mà lâu chủ nói, lập tức khiến cho vô số tu sĩ và khách nhân trong Thiên Cơ Lâu bị dọa sợ.
Tin tức Nhân Thế Gian và Địa Ngục chưa bao giờ tiêu vong, không thể bảo là không khiếp sợ, thậm chí còn để cho bọn họ mới thấp thỏm lo âu.
Nếu như nói Nhân Thế Gian và Địa Ngục còn chưa tiêu vong.
Vậy trong mấy vạn năm qua, vô số cái chết ly kỳ, đệ tử thế gia vô tội mất tích ở Đông Hoang, thậm chí cường giả khắp nơi gặp phải ám sát, rốt cuộc có liên quan gì đến bọn chúng không?
Bọn chúng trong mấy vạn năm qua đã giết bao nhiêu người rồi?
Bao nhiêu vụ giết người là có liên quan đến bọn chúng?
"Sát Thủ Thần Triều vậy mà vẫn còn ẩn nhẫn trên đời, xem ra ta và Tử Nguyệt không thể đi lại xung quanh một cách lộ liễu như thế nữa rồi..."
Trong lòng Cơ Hạo Nguyệt lập tức nghĩ mà sợ, mục tiêu thường thấy nhất của Sát Thủ Thần Triều chính là những gia tộc đại tài nổi danh như bọn họ.
Thảo nào gia tộc lại che giấu bọn họ về sự việc tiểu tổ Cơ Tử, hiện tại xem ra làm như vậy quả thực là rất đúng.
"Việc này can hệ trọng đại, nhất định phải lập tức trở lại bẩm báo gia chủ mới được."
Trong đám người cũng có đệ tử Khương gia, vừa nghe đến tin tức này lập tức liền lo lắng cho sự an toàn của Khương Dật Phi.
Các môn phái khác như Dao Trì Thánh Địa, Vạn Kiếp Giáo, Ngũ Hành Cung, Yến Vân Môn, lập tức có không ít người rời đi.

Bởi vì, tin tức này thực sự quá nguy hiểm.
"Qua nhiều năm như vậy, bọn họ rốt cuộc ẩn nấp như thế nào mà vẫn không bị phát hiện? Chuyện này căn bản không thể nào."
Thánh Hoàng Tử nghi ngờ hồi lâu, vẫn không nhịn được lớn tiếng hỏi.
"Ngươi nói không sai, một tổ chức muốn ẩn giấu hành tung của mình mấy vạn năm là chuyện bất khả thi, trong thời gian dài như vậy, đương nhiên là có thế lực từng phát hiện ra bọn chúng."
Lâu chủ cười cợt, nhưng không có phủ nhận lời này của Thánh Hoàng Tử.
"Đã như thế, vậy tại sao lại chưa từng nghe có ai nhắc tới hai đại Sát Thủ Thần Triều này?"
Lâu chủ vừa nói như thế, các tu sĩ Đông Hoang ở phía dưới càng ngây người.
"Vậy ta hỏi ngươi, nếu người phát hiện Nhân Thế Gian còn sống trên đời là ngươi, ngươi sẽ làm gì?"
Lâu chủ lập tức mỉm cười, hỏi ngược lại.

Chương 547. Lòng người

"Ta..."
Thánh Hoàng Tử vừa định trả lời theo trực giác, nhưng tỉ mỉ suy ngẫm một hồi, lúc này mới nhận ra rất thiệt thòi cho mình.
Bởi vì nếu nổi giận thông cáo với thiên hạ ngay lập tức, rồi toàn lực công kích bọn họ, đối với mình cũng chả có ích lợi gì.
Không chỉ không có lợi, mà trái lại còn tự làm khó bản thân, bởi vì suy cho cùng đối phương chính là Sát Thủ Thần Triều sống lâu như thế, có lẽ cũng không hề đơn giản.
Ngược lại, nếu như bỉ ổi hơn một xíu, nắm lấy cơ hội này tiến hành giao dịch ám sát với bọn họ, đối với môn phái mà nói, được lợi vô cùng lớn.
Bởi vì người trên thế gian này đều cho rằng Sát Thủ Thần Triều đã sớm bị tiêu diệt từ lâu, vì vậy không ai sẽ đề phòng một tổ chức được cho là đã không còn tồn tại.
Nói cách khác, nếu như tìm bọn họ để ám sát, tỷ lệ thành công sẽ rất cao.
"Lẽ nào những thế lực biết sự tồn tại của bọn chúng, tất cả đều âm thầm dính líu đến bọn chúng, thậm chí còn mượn tay của bọn chúng để đối phó với các thế lực khác?"
Thánh Hoàng Tử làm người cũng rất kiên cường và khí khái, đương nhiên không thể nào chấp nhận phương pháp hành sự nham hiểm và xảo quyệt này.
Về phần những đệ tử môn phái khác bên trong Thiên Cơ Lâu nghe Thánh Hoàng Tử vừa nói như thế, cũng đều hiểu đạo lý này.
Lần này, thế lực khắp nơi trong Thiên Cơ Lâu càng thêm ngờ vực lẫn nhau, người người bắt đầu cảm thấy bất an, cũng không ai biết đối phương có phải đã sớm biết được sự tồn tại của Sát Thủ Thần Triều, trong bóng tối cấu kết làm ra loại chuyện ác này hay chưa.

Dù sao Sát Thủ Thần Triều trong quá khứ, là thế lực làm việc theo yêu cầu.
"Các ngươi không cần nghi ngờ lẫn nhau ở đây, hai Đại Sát Thủ Thần Triều Nhân Thế Gian và Địa Ngục, đã sớm đầu phục Thái Cổ vạn tộc, trong quá khứ, quả thật đã có vụ việc ám sát trong bóng tối xảy ra."
Lâu chủ có thể thấy biểu cảm trên mặt mọi người đều cực kì nghi hoặc và khiếp sợ, lập tức giơ một tay lên rồi nói.
Sát Thủ Thần Triều vẫn ẩn nấp, thì ra bây giờ đã đầu phục Thái Cổ vạn tộc.
Sát Thủ Thần Triều Nhân Thế Gian và Địa Ngục này, vì lấy sát chứng đạo, giết chư vương khắp thiên hạ, rồi còn bán đứng Thiên Đình, bây giờ lại nương tựa vào Thái Cổ vạn tộc, xem ra là đang chĩa mũi nhọn vào Nhân Tộc hiện nay.
Trong nháy mắt, một làn sóng phẫn nộ trong Thiên Cơ Lâu lập tức bạo phát, đồng thời có không ít đệ tử nhao nhao rời khỏi nơi này, mang tin tức trở về nơi của mình.
Tin tức động trời nhất ở Thiên Cơ Lâu, Âm Tà Xảo Trá Bảng hạng 7 và hạng 6 lại chính là Sát Thủ Thần Triều Nhân Thế Gian và Địa Ngục còn chưa tiêu vong.
Tin tức này lập tức như ném đá xuống sông, nổi lên gợn sóng trong nháy mắt khuếch tán đến toàn bộ Bắc Đẩu.
Bên trong Diêu Quang Thánh Địa, Cổ Tổ cầm Hắc Kim Long Văn Đỉnh trong tay truy tìm Diêu Quang Thánh Tử mà không có kết quả gì, vừa trở lại Thánh Địa.
"Cái gì? Hai Đại Sát Thủ Thần Triều Nhân Thế Gian và Địa Ngục này vẫn còn sống ư?"
Diêu Quang Cổ Tổ cũng ngủ say được thời gian dài, ở thời đại khi xưa của hắn, danh tiếng của Sát Thủ Thần Triều vẫn tương đối vang dội.
"Chúng ta có cần triệu tập các đệ tử Diêu Quang ở bên ngoài trở về, để đề phòng chiến tranh có thể bộc phát bất cứ lúc nào hay không?"
Diêu Quang Thánh Nữ ở bên cạnh hỏi.
Dưới cái nhìn của nàng, Sát Thủ Thần Triều bây giờ đã bị Thiên Cơ Lâu làm bại lộ, đã không tồn tại bất kì khả năng ẩn nấp nào.
Tiếp đó sợ rằng sẽ tái diễn lại tình huống của vạn năm trước một lần nữa, các Thánh Địa và thế gia cùng nhau liên thủ, đi tiêu diệt hai Đại Sát Thủ Thần Triều.
"Triệu tập trở về? Ta muốn ngươi lập tức đi tìm Nhân Thế Gian, nói cho bọn hắn biết, chỉ cần bọn hắn có thể thay ta lấy thủ cấp của Diêu Quang Thánh Tử, Diêu Quang Thánh Địa ta sẽ có trọng thưởng hậu hĩnh!"
Tuy nhiên, Diêu Quang Cổ Tổ lại bỗng chốc dựng đứng Hắc Kim Long Văn Đỉnh trên mặt đất, tức giận nói.
Diêu Quang Thánh Địa bây giờ phát sinh chuyện phản bội nghiêm trọng như này, hắn đâu còn thời gian đi quan tâm bên ngoài phát sinh chuyện gì.
Hiện tại chỉ cần có thể giúp hắn lấy cái đầu của Diêu Quang Thánh Tử, bất kể là Sát Thủ Thần Triều hay là Thái Cổ vạn tộc cũng chẳng sao cả.

Thái Cổ dị tộc, một trong Sát Thủ Thần Triều, tổng điện của Nhân Thế Gian.
"Trưởng lão, hành tung của chúng ta đã bị một thế lực ở Đông Hoang có tên là Thiên Cơ Lâu bại lộ rồi!"
Mang theo tin tức kinh người, một vị đệ tử Nhân Thế Gian hốt hoảng đi vào trong phòng, lại nhìn thấy mấy chục trưởng lão đã tụ tập lại trong phòng từ lâu.
Bọn họ đã sớm biết tin tức này, Thiên Cơ Lâu trở thành nơi hội tụ phong vân ở Đông Hoang, bọn họ thân là tổ chức sát thủ làm sao lại không có trinh sát ở trong đó cơ chứ.
Vốn chỉ là muốn ẩn nấp trong đó thăm dò một vài bí mật của các thế lực khác, nhưng chưa từng nghĩ rằng vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này lại đột nhiên bại lộ bí mật của bọn hắn.
"Thực sự là ngay thời điểm mấu chốt, lại dã tràng xe cát rồi!"
Giờ khắc này biểu tình trên mặt từng vị trưởng lão, đều là vô cùng khó coi, sầu bi đầy mặt.
Hai Đại Sát Thủ Thần Triều Nhân Thế Gian và Địa Ngục, vốn là dự định ở đại thế hoàng kim này tuyên bố sự trở lại của bọn hắn một cách khoa trương, lại một lần nữa lấy sát chứng đạo, khiến Nhân Tộc kinh sợ.
Vừa vặn ở thời đại hậu hoang cổ này, các Cổ Tộc trước thời thái cổ ở Bắc Đẩu cũng nhao nhao bắt đầu trở lại, hơn nữa còn triển lộ ra chiến lực cường đại, nghiền ép Nhân Tộc.
Vì vậy, ngay cả kẻ giật dây bọn họ cũng đã tìm được, mọi chuyện đều đang chờ thời cơ chín muồi, bọn họ chuẩn bị tuyên bố trở lại.
Không ngờ rằng vào thời điểm mấu chốt lại bị Thiên Cơ Lâu bại lộ.
"Kỳ thực mọi sự chuẩn bị của chúng ta đã sớm bố trí được kha khá, cho dù tuyên bố trở lại sớm hơn dự kiến, cũng không có gì đáng ngại."
Một vị trưởng lão lấy lại bình tĩnh, lập tức đáp lại.

Chương 548. Toan tính của Cổ Tộc

"Đúng vậy a, so với bị động chờ đợi thế cục chuyển biến, chi bằng chúng ta giành trước một bước, để xem bọn chúng sẽ phản ứng như thế nào."
"Không được, vấn đề là người làm bại lộ chúng ta chính là Thiên Cơ Lâu, nếu như lập trường Thiên Cơ Lâu muốn cùng chúng ta là địch, thế thì tình thế của chúng ta sẽ vô cùng nguy hiểm!"
Mặc dù có không ít âm thanh đề nghị, nhưng rất nhanh gặp phải phủ quyết.
Bởi vì bí mật của bọn họ bị bại lộ, nhưng mà hiện nay Thiên Cơ Lâu ở Đông Hoang có sức hiệu triệu và uy vọng vô thượng.
Nếu nói Thánh Địa thế gia khác muốn hợp lực lại lần nữa và tiêu diệt Sát Thủ Thần Triều, thật ra bọn họ cũng không sợ hãi gì, bởi vì vật đổi sao dời, những Thánh Địa thế gia này đã sớm không còn đoàn kết như xưa, cũng không có thế lực nào thật sự có sức hiệu triệu đến thế.
Nhưng nếu chuyện này có Thiên Cơ Lâu ra tay, thế thì tình thế sẽ khác.

"Ta nghe nói sau khi Cổ Tộc tập kích Thiên Cơ Lâu thất bại, nội bộ bọn họ đã nảy sinh chia rẽ, lấy Ngân Huyết Tộc cầm đầu, tương đối không phục."
"Đi tìm Ngân Huyết Tộc trước, hỏi thử ý của bọn hắn."
Vị trưởng lão Nhân Thế Gian này lập tức nghĩ tới chỗ dựa Thái Cổ dị tộc của bọn họ, lập tức nói ra.
Mà trong Thiên Cơ Lâu vào thời khắc này, người của các Cổ Tộc như Hỏa Lân Tử, khi biết được tin tức liền lập tức trở về Thánh Địa Cổ Tộc.
Bọn họ muốn nhanh chóng trở về, phủi sạch quan hệ giữa Cổ Tộc và Sát Thủ Thần Triều.
Sự thần kỳ của Thiên Cơ Lâu, bọn họ đã tận mắt chứng kiến, nếu mà lần này chỉ vì mối quan hệ với Sát Thủ Thần Triều mà bị Thiên Cơ Lâu trở mặt, tuyệt đối là lợi bất cập hại!
Đặc biệt là Hỏa Lân Tử, hắn còn mong mỏi có thể cầm lại Kỳ Lân Trượng của Hỏa Lân Tộc từ trên tay lâu chủ.
Rất nhanh, các Thánh Địa và thế gia ở Đông Hoang đã phản ứng, Diêu Quang Cổ Tổ đích thân hạ lệnh truy sát với Nhân Thế Gian, muốn thủ cấp của Diêu Quang Thánh Tử, cũng được truyền khắp Đông Hoang.
Mọi người đều đang khiển trách Diêu Quang Thánh Địa sốt ruột báo thù, nhưng cũng rất nhanh ý thức được trong nội bộ Nhân Tộc hiện giờ, đã sớm không còn bền chắc như thép.
Nếu là như vậy, lỡ mà Sát Thủ Thần Triều thật sự trở lại, Nhân Tộc bọn họ sẽ phải tăng cường đề phòng một kẻ địch tiềm ẩn.
Cũng là một trong Sát Thủ Thần Triều, bên trong tổng điện Địa Ngục.
"Thiên Cơ Lâu quả thực là chán sống mà, bại lộ Trung Châu Thái gia, Âm Dương Giáo thì đã đành, ngay cả Sát Thủ Thần Triều ta cũng dám bại lộ?"
Mặc dù đều là Sát Thủ Thần Triều ẩn nấp vạn năm, chuẩn bị trở lại, nhưng bầu không khí bên trong tổng điện Địa Ngục, rõ ràng hoàn toàn khác xa Nhân Thế Gian.
Giờ khắc này, xoay quanh tổng điện Địa Ngục, ngoại trừ mấy vị Thánh Thứ Tôn Giả của Địa Ngục ra, còn có trưởng lão Cổ Tộc ủng hộ bọn hắn ở sau lưng.
Cổ Tộc đúng ở đây, từng người đều có địa vị không hề thấp.
Trưởng lão Huyết Nguyệt Tộc, đồng thời là Thập Đại Vương Tộc và Thập Đại Hung Tộc, mức độ tàn bạo ở trong Cổ Tộc cũng được coi là điên cuồng, độc nhất vô nhị.
Bởi vì bí thuật trong tộc chuyên hút tu vi trong huyết dịch vạn linh để tiến hành cường hóa bản thân, do đó càng ưa thích giết chóc hơn các Cổ Tộc khác, gần như là phe thiện chiến nhất.
"Sau khi Thiên Cơ Lâu xuất hiện ở Thần Thành của Nhân Tộc, đã liên tục tuồn không ít bí mật của các phái ra ngoài."
"Ta thấy hành động này của hắn, là muốn thu mua lòng người, muốn vơ vét chỗ tốt ở đại hội vạn tộc a!"
Đứng ở bên cạnh hắn, là trưởng giả ngàn tuổi của Thủy Vương Tộc.
Thủy Vương Tộc chính là Vương Tộc nổi danh hiếu chiến cùng Ngân

Huyết Tộc, luận về chiến lực, Thủy Vương Tộc thậm chí còn vượt qua Ngân Huyết Tộc, được khen là tộc có chiến lực cường hãn nhất trong Thái Cổ Thập Đại Vương Tộc!
"Chớ bị tên lâu chủ đó gạt, Thiên Cơ Lâu và Dao Trì Thánh Địa vốn là cùng một giuộc."
"Thoạt nhìn có vẻ rất mạnh, kỳ thực mọi bí ẩn đều nằm trong pháp bảo mà thôi, chủ nhân của nó căn bản chẳng mạnh như vậy."
"Theo ta thấy, kẻ sở hữu thực lực Đế cấp chính là tòa Thiên Cơ Lâu thần kỳ mà thôi, chứ không phải là tên lâu chủ kia!"
Giữa Huyết Nguyệt Tộc và Thủy Vương Tộc, lập tức có một vị võ giả mình rồng cao lớn và cường tráng hơn bọn họ gấp mấy lần.
Vạn Long Sào, một trong Hoàng Tộc!
Ở thời đại mà các Cổ Hoàng Tử nhao nhao thức tỉnh và xuất thế, Vạn Long Sào cũng có đại tài như Cổ Hoàng Nữ và Càn Lôn Đại Thánh xuất thế.
Nói cách khác, Cổ Tộc ở sau lưng ủng hộ Địa Ngục, tất cả đều là bọn sinh vật Thái Cổ hiếu chiến và cường đại.
Thảo nào thái độ của Địa Ngục đối với chuyện này, hoàn toàn khác xa Nhân Thế Gian thận trọng.
"Đã như vậy, vậy không biết ý của Càn Lôn Đại Thánh là gì?"
Thánh Thứ Tôn Giả của tổng điện Địa Ngục lập tức cúi đầu hỏi.
"Chỉ cần dụ vị Thiên Cơ Lâu chi chủ đó ra khỏi Thiên Cơ Lâu, để hắn không cách nào dựa vào uy lực thần kỳ của Thiên Cơ Lâu, hắn đương nhiên sẽ không còn chỗ dựa."
"Vạn Long Sào ta ở Đông Hoang còn để lại một Thánh Địa, từng ban tặng huyết thống Long Tộc bọn ta cho một bộ tộc, bọn họ hẳn là có thể giúp một tay."
Càn Lôn Đại Thánh căn bản không tin tưởng Đông Hoang sẽ có cao thủ cấp bậc Đại Đế như Thiên Cơ Lâu chi chủ.
Dưới cái nhìn của hắn, tất cả mọi sự thần kỳ đều là công lao của Thiên Cơ Lâu mà thôi.

Chương 549. Cho một ngàn lá gan cũng không dám

Chuyện như vậy ở trong lĩnh vực tu tiên cũng rất bình thường, có vài pháp bảo của truyền thừa thượng cổ quả thật có được đủ loại năng lực khó bề tưởng tượng, thường thì một khi thu được liền có thể tăng cường thực lực cho kẻ sở hữu nó.
Nhưng Càn Lôn Đại Thánh vẫn không biết rằng, so sánh với Thiên Cơ Lâu, mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công trong cơ thể Lưu Tiêu mới thật sự là đại sát khí.
"Nếu thật sự có thể dụ hắn ra ngoài, ông trời cũng không cách nào cứu được hắn!"

Vị Thánh Thứ Tôn Giả này hiển nhiên cũng bị Càn Lôn Đại Thánh làm động tâm, đột nhiên trở nên tự tin hơn.
Hắn chính là Tôn giả trong Địa Ngục, người mang đủ loại tuyệt học ám sát, như là Tử Vong Trớ Chú, Địa Ngục Trấn Hồn Khúc.
Coi như cao thủ bước vào Tiên Đài cảnh, cũng không tránh được ám sát của hắn.
"Vậy chúng ta sẽ thừa dịp đại hội vạn tộc động thủ!"
Càn Lôn Đại Thánh gật gù, lập tức cười nói.
Nếu như có thể chiếm được Thiên Cơ Lâu thần kỳ này, đến lúc đó người hiệu lệnh Thái Cổ vạn tộc không còn là Thiên Hoàng Tử gì nữa, mà là Vạn Long Sào Đại Thánh hắn.
Vào lúc này, bên trong Thiên Cơ Lâu, đã liên tục truyền ra không ít tin tức kinh người.
Đầu tiên chính là sau khi bị Thiên Cơ Lâu làm bại lộ, hai Đại Sát Thủ Thần Triều cũng bất đắc dĩ nhao nhao chính thức tuyên bố trở lại từ Thái Cổ vạn tộc.
Nhưng dưới áp lực của Thiên Cơ Lâu, cũng không phải là kế hoạch trở lại khoa trương như ban đầu bọn hắn đề ra, cho nên cũng không có tác dụng hù dọa Nhân Tộc.
Phản ứng của năm vực đối với chuyện này, đương nhiên là không giống nhau.
Nhưng nếu Sát Thủ Thần Triều đã quyết định nương tựa vào Thái Cổ Dị Tộc, kỳ thực đã cho thấy rõ lập trường của mình.
Nhân Tộc vốn dĩ gặp phải sự ức hiếp của Cổ Tộc, bây giờ lại có thêm hai tổ chức sát thủ lấy giết chóc Chứng Đạo uy hiếp một cách khó hiểu, lập tức đều nhao nhao phẫn nộ.
Các Thánh Địa ở Đông Hoang, có không ít Đế Binh vốn dĩ đã im ắng, đều bị đánh thức trong bóng tối.
Trong Nhân Tộc cũng có thế gia, đã bắt đầu đồng loạt động sát tâm đối với mấy thế lực ngoại lại nhằm vào Nhân Tộc.
Nhân Tộc bây giờ có Thiên Cơ Lâu âm thầm làm chỗ dựa ở sau lưng, hiện tại bọn họ sẽ không ngồi chờ chết.
"Trong đại hội vạn tộc, ta muốn Sát Thủ Thần Triều này phải nói rõ rốt cuộc bọn họ muốn gì ở Bắc Đẩu!"
Trong Tứ Tượng Thánh Địa, đã có chân nhân đương thời chuẩn bị chất vấn hai Đại Sát Thủ Thần Triều này ở đại hội vạn tộc.
"Nếu như Cổ Tộc cố ý muốn bảo vệ hai Đại Sát Thủ Thần Triều này, ta nhất định phải đòi lại công bằng ở trước mặt Thiên Cơ Lâu chi chủ!"
Bên trong Đại Diễn Thánh Địa, trong lòng Kim Thế thiếu chủ đã có kế hoạch.
"Càn Lôn Đại Thánh đã có mệnh lệnh, trong đại hội vạn tộc, chúng ta phải nghĩ cách để Thiên Cơ Lâu chi chủ rời khỏi Thiên Cơ Lâu."
Đông Hoang Minh Thần Cung, bề ngoài cũng là Thánh Địa, nhưng trên thực tế là Vạn Long Sào được truyền thừa từ lòng đất.

Nơi này, đã sớm bị Cổ Hoàng Nữ của Long Tộc khống chế.
Ở trong đại hội vạn tộc của Thiên Cơ Lâu sắp tới, hiển nhiên các nơi đều đã có kế hoạch của riêng mình, chuẩn bị nhao nhao nhấc lên một trận phong ba bão táp ở Đông Hoang.
"Ngay cả Sát Thủ Thần Triều ẩn nấp đến nay mà lâu chủ cũng biết rõ như vậy, xem ra lâu chủ quả nhiên là thượng cổ Đại Năng."
Bên trong Thiên Cơ Lâu, rất nhiều tu sĩ xung quanh nhao nhao nảy sinh đủ loại suy nghĩ viễn vông về thân phận thần bí của lâu chủ!"
"Nói bậy, đến cả Bất Tử Thiên Hoàng có huyết mạch Phượng Hoàng ở Tiên Giới, lâu chủ còn rõ như ban ngày, rõ ràng hắn chính là Chí Tôn của thời đại thần thoại."
"Không không, lâu chủ hẳn là một vị Chúa Tể Tiên Nhân trong vũ trụ mới phải."
Bị mọi người truyền tụng như thế, trong Thiên Cơ Lâu có không ít thế gia thiên kim, Thánh Địa Thánh Nữ đều nhao nhao ném ánh mắt "xuân ý" với lâu chủ.
"Lâu chủ, Sát Thủ Thần Triều chính là thế lực mà ở thời kỳ thượng cổ ngay cả Thánh Nhân cũng dám ám sát, ngươi không sợ Thiên Cơ Lâu vì chuyện này mà bị bọn họ truy sát sao?"
Mặc dù cũng có tu sĩ biểu thị nghi hoặc về vấn đề này, nhưng rất nhanh loại ý nghĩ này đã bị loại bỏ.
Lấy thực lực của Bắc Đế Vương Đằng, vẫn chưa thể phá hủy một chiếc bàn hay một chiếc ghế trong Thiên Cơ Lâu.
Huống chi là Thiên Cơ Lâu chi chủ và các đệ tử của hắn?
Lúc này những tu sĩ Đông Hoang này dù vẫn không quá để mắt tới võ giả Cửu Châu, nhưng lại vô cùng kính nể đệ tử Thiên Cơ Lâu.
"Bây giờ Thiên Cơ Lâu chính là địa điểm tổ chức đại hội vạn tộc, coi như cho hắn một ngàn lá gan cũng không dám động thủ ở nơi này."
"Đúng thế, ta thấy nếu bọn họ thức thời, thì hẳn là ngoan ngoãn phái người tới tham gia đại hội vạn tộc mới phải."
"Nói không sai, Đông Hoang chúng ta cũng không chứa chấp hai tổ chức giết người như ngóe ấy!"

Chương 550. Tinh Không Cổ Lộ

Cùng lúc đó, các đệ tử rời khỏi Thiên Cơ Lâu, nhao nhao mang theo tin tức trở về môn phái của riêng mình.
Trung Châu vào giờ khắc này, ba hoàng triều, sáu cổ quốc tập hợp toàn bộ binh lực, đang vây công tổng điện Âm Dương Giáo ở Trung Châu.
Ngoài ra, những chư tử bách giáo khác như Bách Hiểu Môn, Thiên Cơ Các, Hồng Trần Hiên, cũng đồng loạt hợp thành đàn, bắt đầu không hẹn mà cùng tập kích chi nhánh Âm Dương Giáo ở Đông Hoang và Bắc Vực.
Âm Dương Giáo chính là đại giáo hàng đầu trong chư tử bách giáo, thế lực khổng lồ như thế nhưng giờ lại lộ ra vết thương, đương nhiên sẽ khiến cho

rất nhiều bầy sói lao vào cắn xé.
Rất nhanh, toàn bộ Âm Dương Giáo diễn ra đúng như những gì Âm Dương Thánh Nữ đoán, rất nhanh bị các thế lực khác ở Trung Châu chia cắt.
Mặc dù trong đó cũng có không ít chi nhánh ngoan cường chống cự, nhưng bởi vì nhân số vây công thực sự là quá nhiều, căn bản là vượt ngoài sức tưởng tượng của bọn hắn.
Trong đó thậm chí có rất nhiều đệ tử thế gia căn bản không có quan hệ gì với bọn hắn, cũng chạy tới muốn được chia một chén canh.
Mặc dù không đến nỗi vận dụng Cực Đạo binh khí, nhưng giao phong giữa các Thánh Nhân, vẫn liên tiếp xảy ra ở khắp Trung Châu.
Về phần Thái gia, bởi bí mật kinh khủng bị truyền ra ngoài, các thế lực vây quét thậm chí còn nhiều hơn.
Nhưng mà Thái gia đã sớm biết được tin tức từ trong Thiên Cơ Lâu, nhạy bén lựa chọn tránh chiến, bắt đầu trốn trong Trung Châu đại lục.
Tham dự vào trong chuyện này, không chỉ có mỗi thế gia Nhân Tộc, mà đến cả Vạn Yêu Điện của Trung Châu và Kỳ Sĩ Phủ cũng có phần.
Nhân Tộc, Cổ Tộc, Yêu Tộc, tất cả đều bởi vì tình báo của Thiên Cơ Lâu mà trở nên điên rồ.
Vào thời khắc này, người của Thái gia bị hơn một nửa Trung Châu truy sát, cùng với Âm Dương Thánh Nữ, đều đang chạy tới Thiên Cơ Lâu ở Đông Hoang Thần Thành.
Bởi vì bọn họ biết rất rõ, lúc này ở Bắc Đẩu, chỉ có Thiên Cơ Lâu có thể bảo đảm sống chết của bọn họ!
"Lâu chủ, nói tiếp về bảng xếp hạng đi."
Bấy giờ, rốt cuộc có người khôi phục lại tinh thần sau bầu không khí xôn xao về việc Sát Thủ Thần Triều lên bảng, lớn tiếng hô lên.
Trên thực tế, Tam Đại Sát Thủ Thần Triều ở viễn cổ vẫn còn tồn tại đến nay, tin tức như thế tất nhiên cực kì dọa người.
Nhưng kỳ thực dọa người hơn chính là, trên bảng xếp hạng của lâu chủ, hai Đại Sát Thủ Thần Triều đáng sợ như vậy, thế mà chỉ xếp hạng 6 và hạng 7.
Mà bây giờ trên bảng xếp hạng, vẫn còn năm vị trí đầu!
Năm nhân vật lên bảng tiếp theo rốt cuộc là có âm mưu kinh thiên động địa đến cỡ nào?
Đặc biệt là top 3, hẳn là phải lừa gạt toàn bộ thiên địa mới có thể được lên bảng?
Sau khi 5 thứ hạng cuối của bảng xếp hạng lần lượt được lâu chủ chỉ ra, mọi người càng ngày càng hiếu kỳ về top 5 lần này.
"Bảng xếp hạng đương nhiên phải nói, nhưng ta muốn nhắc nhở một thoáng."
"Năm người lên Âm Tà Xảo Trá Bảng từ nãy đến giờ, chí ít vẫn là người mà trong năm vực nhỏ bé của các ngươi có thể nghe hoặc biết đến nội tình."
"Nhưng kể từ top 5 trở đi, phạm vi đặt chân vào có thể sẽ rất lớn, thậm chí sẽ xuất hiện rất nhiều thế lực mà các ngươi chưa từng nghe nói qua."

Lâu chủ cười cợt, vì sợ một hồi nói xong bọn họ lại không hiểu, nên hắn bèn nhắc nhở trước một thoáng.
Dù sao có thể tiến vào top 5 của bảng xếp hạng này, đã không còn là vị trí mà thế gia ở Đông Hoang hay Trung Châu có thể lên bảng, những người còn lại, không có đại nhân vật nào mà không vượt tầm vũ trụ hoặc là vượt qua thời đại thần thoại.
Lúc này, mặc dù bên trong Thiên Cơ Lâu quả thật có không ít cao thủ hoặc là đại tài có kiến thức sâu rộng đang ẩn náu.
Nhưng trên cơ bản, phần lớn tu sĩ đều là Nhân Tộc bình thường sinh ra ở Đông Hoang, ánh mắt quả thật còn quá nông cạn.
Lần này nói cho bọn họ biết nhiều tin tức kinh thiên động địa đến vậy, không biết bọn họ chịu nổi hay không nữa.
"Lâu chủ nói mau đi, ta gấp lắm rồi!"
Nhưng Thánh Hoàng Tử ở bên cạnh đã gấp đến mức con ngươi đều sắp rớt xuống.
Hắn tin chắc gia hỏa đánh lén Đấu Chiến Thánh Hoàng khẳng định đang nằm trong top 5 của bảng xếp hạng, đã không nhịn được lập tức muốn biết đối phương là ai.
Nếu thật là Bất Tử Thiên Hoàng, ngày hôm nay hắn nhất định phải làm thịt Thiên Hoàng Tử cho hả giận!
"Từ khi ở trong Thiên Cơ Lâu nghe qua Thể Chất Bảng, ta cảm thấy tầm mắt của ta đã được lâu chủ ngươi hoàn toàn mở rộng."
"Đúng vậy a, hiện tại đã không còn thứ gì có thể khiến ta phải kinh sợ nữa rồi, lâu chủ ngươi cứ việc nói tiếp."
"Có lâu chủ mỗi ngày đều tiết lộ tin tức động trời như thế, ai mà còn khiếp sợ nữa chứ."
Những người này đều đã nghe lâu chủ tiết lộ nhiều bí mật, đương nhiên ai ai cũng khá tự tin, nhao nhao mở miệng nói.
"Đã như vậy, Âm Tà Xảo Trá Bảng hạng 5, chính là Thần Vực của thần thoại Cổ Lộ Bỉ Ngạn!"
Lâu chủ ngừng một chút, sau đó lớn tiếng, tiếp tục nói.
Thế nhưng sau khi hắn nói xong, bên trong Thiên Cơ Lâu đã không còn tiếng kinh hô khiếp sợ trước đó, mà ngược lại là hoàn toàn tĩnh mịch.
Trên mặt của từng người, hầu như đều lộ ra biểu hiện hãi hùng.
Những tu sĩ Đông Hoang tầm thường này, số người biết Tinh Không Cổ Lộ của Kỳ Sĩ Phủ ít càng thêm ít, càng khỏi phải nhắc tới Bỉ Ngạn của thần thoại Cổ Lộ.

Chương 551. Phương pháp chứng đạo

"Mất mặt chưa kìa, ban nãy còn khoác lác, hiện tại lâu chủ nói xong vậy mà không ai biết gì."

Dương Quá cười ha ha, mặc dù hắn cũng không biết thần thoại Cổ Lộ là cái gì, nhưng vẫn vui mừng khi thấy bộ dáng mất mặt của bọn tu sĩ Bắc Đẩu này.
"Thần thoại Cổ Lộ, quả thật là chưa từng nghe qua!"
"Hình như ta biết mang máng là Kỳ Sĩ Phủ có một Tinh Không Cổ Lộ, không biết hai thứ này liên quan gì với nhau không?"
"Lâu chủ mau nói cho bọn ta biết đi."
Đám người kia lập tức lộ ra sắc mặt hết sức nghi hoặc, rất muốn biết thần thoại Cổ Lộ trong miệng lâu chủ rốt cuộc là thứ gì.
"Trong các ngươi, chí ít hẳn là có người biết nó, đúng chứ?"
Lâu chủ khẽ mỉm cười, ngược lại là không vội vã giới thiệu, mà là nhìn ngược lại về phía đám cao thủ Đông Hoang như Lão Phong Tử.
"Cái... Kỳ Sĩ Phủ có một Tinh Không Cổ Lộ, việc này ta ngờ ngợ biết được..."
Sáu ngàn năm trước, Lão Phong Tử đã tiến công Hoang Cổ Cấm Địa, sau khi thất bại tinh thần liền bắt đầu suy sụp, cả đời cổ quái và lạnh lùng, làm sao có thời gian quan tâm đến những chuyện như Tinh Không Cổ Lộ.
"Lâu chủ, những gì mà ta biết cũng tựa như Lão Phong Tử, chỉ biết được đại khái có một nơi tu luyện như thế, nhưng trên thực tế vẫn chưa có đi qua."
Cơ Tử bị ánh mắt của lâu chủ đảo qua, mau chóng thành thật trả lời.
"Cẩu Tử, ngươi biết chút nội tình gì không, nói thử xem?"
Lâu chủ lại nhìn về phía Hắc Hoàng, Hắc Hoàng là sủng vật của Vô Thủy Đại Đế, những thứ mà hắn biết được phỏng chừng là nhiều nhất ở nơi này.
Dù sao trong mấy vị Đại Đế cận đại, người xông qua Tinh Không Cổ Lộ ít càng thêm ít, Vô Thủy Đại Đế chính là một người trong số đó, Hắc Hoàng chí ít sẽ biết được chuyện này.
"Tinh Không Cổ Lộ là một con đường tinh tú hết sức chông gai, tiếp nối với từng Cổ Tinh vô cùng hung hiểm, nhưng đối với Vô Thủy Đại Đế mà nói quả thực là chuyện thường như cơm bữa, Vô Thủy Đại Đế tùy tiện liền có thể quét ngang vùng Tinh Vực đó!"
Hắc Hoàng hiếm thấy mới có dịp ra oai, bởi vì kiến thức của hắn về chuyện này đích thật là nhiều hơn những người khác.
"Nói không sai, Vô Thủy Đại Đế quả thật đã từng đi qua Tinh Không Cổ Lộ, hơn nữa còn đích thân tới Vĩnh Hằng Tinh Vực, thậm chí còn xé nát một kiện Thánh Y của Thần Linh, gần như phá nát hoàn toàn chủ tinh của bọn họ!"
Lâu chủ gật đầu, bổ sung những chi tiết nhỏ mà Hắc Hoàng không biết.
Lâu chủ vừa nói ra lời này, rốt cuộc lại lần nữa làm các tu sĩ Đông Hoang trong Thiên Cơ Lâu phải chấn động.
Bởi vì cho dù bọn họ nghe không hiểu Tinh Không Cổ Lộ là gì, nhưng cũng có thể nghe hiểu được đại khái ý trong lời nói vừa rồi.
Vô Thủy Đại Đế đã từng đi qua, hơn nữa còn đi xa đến những cổ tinh khác, đánh nát Thánh Y của Thần Linh.

Thậm chí còn phá hủy một cổ tinh.
Những thứ này đều là chiến tích vô cùng kinh khủng.
Động một tí là dính đến quy mô tinh không đại chiến.
Lúc này, trong lòng mọi người đã phần nào hiểu được.
Thần thoại Cổ Lộ này cho dù là nơi nào, thì nhất định cũng là một địa phương đầy nguy hiểm và đáng sợ.
Mà Thần Vực lên bảng này, còn là thế lực được xưng là Bỉ Ngạn của thần thoại Cổ Lộ!
"Lâu chủ, hôm nay coi như ta chết ở đây cũng muốn biết đó là thứ gì! Cầu ngươi mau nói cho ta biết!"
"Đúng đấy, lâu chủ, thân là tu sĩ mà đến cả một con đường tu hành như thế cũng không biết, quả thực là phí đời người mà."
"Cầu lâu chủ mau chóng phổ cập kiến thức a!"
Những tu sĩ kia lập tức trở nên vô cùng kích động, lớn tiếng thỉnh cầu ở phía dưới.
"Đừng có gấp, bọn họ nói cũng không có sai, Tinh Không Cổ Lộ đúng là một con đường thí luyện vô cùng chông gai."
"Đường này xuất phát từ Bắc Đẩu, tiến vào trong từ Kỳ Sĩ Phủ, vạn năm một lần, nếu như có thể thuận lợi xông qua thí luyện dọc đường, gột rửa cường giả chi huyết, chắc chắn có thể trở thành Đế vị!"
Lúc này, lâu chủ mới giới thiệu qua loa vài câu, vậy mà đã tạo ra oanh động cực lớn.
Con đường thành Đế xưa giờ muôn trùng khó khăn, nhưng trong tinh không vậy mà có một Cổ Lộ như thế, chỉ cần có thể đi đến cuối đường là có thể đạt thành tựu Đế vị, khó tránh khỏi có chút quá mức dọa người!
"Lâu chủ, lời ấy là thật chứ? Trên đời này thật sự có Đại Đế Chứng Đạo như thế ư?"
Lần này ngay cả Lão Phong Tử cũng đứng ngồi không yên, lập tức đứng lên hỏi.
Thánh Hoàng Tử và Thiên Hoàng Tử trong Thiên Cơ Lâu là những người có cơ hội trùng kích Đế cảnh, cũng nhao nhao vểnh tai lên, nghe một cách chăm chú.
"Thanh Đế ở thời đại hậu hoang cổ, chính là dùng phương pháp này, tu vi lúc bấy giờ của hắn, Bắc Đẩu đã không còn gì để hắn khiêu chiến, bèn lựa chọn bước chân vào Tinh Không Cổ Lộ của Kỳ Sĩ Phủ."
"Sau này cũng để lại vô số truyền thuyết ở Vĩnh Hằng Tinh Vực, xông qua nhiều cửa ải vô cùng hung hiểm, cuối cùng xông vào chỗ sâu trong tinh không, nơi sâu xa nhất trong Cổ Lộ đạt được thiên địa tạo hóa, Chứng Đạo thành Đế."
Mọi người nghe được lời ấy của lâu chủ, con mắt đều sáng cả lên!
Không hề ngờ rằng thành tựu Đế vị, vẫn còn có một con đường thần kỳ như thế, trong đám bọn họ thậm chí đã có người vội vã muốn lập tức lên đường đi tới Kỳ Sĩ Phủ.

Chương 552. Tiên Lộ?

"Có điều, hung hiểm trong Tinh Không Cổ Lộ, chỉ sợ không phải thứ mà các ngươi có thể tưởng tượng nổi, mặc dù con đường này có không ít thiên chi kiêu tử xông qua, thế nhưng lại có nhiều thiên tài vượt ải thất bại hơn, chết ở trong đó."

"Một khi bước vào Tinh Không Cổ Lộ, liền không còn khả năng quay đầu lại, muốn chính diện khiêu chiến với hung hiểm vô tận và từng Tinh Vực, phải biết trong tinh không bát ngát này, không chỉ có mỗi Bắc Đẩu Cổ Tinh!"

"Trong này có vô số các hành tinh, đương nhiên cũng có vô số thiên chi kiêu tử của Nhân Tộc từng đời xông qua Cổ Lộ, nhiều đến mức đếm mãi không hết, ở trong Cổ Lộ này, từng có ba vị Nhân Tộc Thánh Thể thất bại và chết!"

Lâu chủ đương nhiên biết trong lòng mọi người đang suy nghĩ gì, lập tức tạt cho bọn họ một gáo nước lạnh.

Tinh Không Cổ Lộ chính là con đường thí luyện của bổn tộc, cũng là đá thử vàng thành Đế.

Nếu như dễ dàng xông qua như thế, thì chẳng phải đã sản sinh ra hàng tá Đại Đế từ lâu rồi sao?

Nghe thấy vậy, suy nghĩ vừa nảy sinh trong lòng tất cả mọi người lập tức bị lâu chủ dập tắt.

Nhân Tộc Thánh Thể!

...

Cho dù đặt nó ở trong vũ trụ vạn vực, cũng là thể chất cường hãn hàng đầu, càng là thể chất xếp thứ 3 trên Thể Chất Bảng của lâu chủ!

Nhưng coi như là thể chất đó, vậy mà chết 3 người ở trên Tinh Không Cổ Lộ.

Con đường tu luyện này, xem ra mức độ hung hiểm của nó vượt qua khỏi sức tưởng tượng của bọn họ.

"Nói như thế, Vô Thủy Đại Đế và Thanh Đế xông qua Tinh Không Cổ Lộ há chẳng phải là cường đại đến mức khủng bố?"

"Nói nhảm, đó chính là Vô Thủy Đại Đế! Là Đế Quân không ai sánh bằng trong lịch sử Nhân Tộc!"

Trong đám người này cũng có người rất nhanh ý thức được Vô Thủy Đại Đế đến tột cùng là cường đại đến nhường nào, lập tức đều nhao nhao nghị luận.

"Lâu chủ, Tinh Không Cổ Lộ mà ngươi nói, nó có liên quan gì đến thần thoại Cổ Lộ ở Thần Vực thế?"

Có tu sĩ kinh hãi một hồi lâu, lúc này mới nhỏ giọng hỏi.

"Con đường thí luyện này, trong đó cũng có phân chia đoạn trước đoạn sau."

Lâu chủ chậm rãi nhấp một ngụm trà, lúc này mới tiếp tục nói với bọn họ.

"Nửa đoạn trước của Tinh Không Cổ Lộ, kỳ thực cũng chính là bên trong

vũ trụ mịt mờ, là con đường thí luyện của mỗi tộc duệ."
"Tỷ như đặt ở Bắc Đẩu Nhân Tộc, thì chính là Nhân Tộc Cổ Lộ, nếu mà ở Yêu Tộc, thì sẽ là Yêu Tộc Cổ Lộ của bọn hắn."
"Con đường Cổ Lộ của mỗi tộc duệ này, đều chưa hẳn là giống nhau."
Tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu lúc này, hầu như hoàn toàn không có khái niệm về Tinh Không Cổ Lộ, lâu chủ không thể làm gì khác ngoài việc giải thích tường tận.
Kỳ thực nghiêm túc mà nói, thậm chí cũng không thể xưng là đường.
Sở dĩ hiện giờ nó có tên là Cổ Lộ, chẳng qua là bởi vì các đời xông vào, người đi qua càng ngày càng nhiều, tạo thành một con đường cố định mà thôi.
Trong mấy triệu năm đầu, Nhân Tộc chưa bao giờ bước ra khỏi Bắc Đẩu Cổ Tinh, càng chưa thấy qua vũ trụ bao la.
Những tiền bối Nhân Tộc sáng tạo ra Cổ Lộ này, là vì muốn nhìn thấy thiên địa rộng lớn hơn cũng như đối thủ càng mạnh hơn.
"Mà dù là Cổ Lộ của một tộc nào đi chăng nữa, đi tới cuối đường, cũng sẽ dừng lại trước lối vào thần thoại Cổ Lộ."
"Thần thoại Cổ Lộ, cần nhiều loại huyết mạch trong truyền thuyết dung hợp và tưới vào, mới có thể mở ra cánh cửa đó."
"Tiến vào thần thoại Cổ Lộ, mới thật sự là Tu La Tràng của thiên kiêu vạn tộc trong vũ trụ, bởi vì đến lúc đó người mà các ngươi phải đối mặt, đều là cường giả chân chính của các tộc đến từ vũ trụ, đã xông qua Cổ Lộ của tộc mình!"
"Mà thần thoại Cổ Lộ này, lại chính là chỗ sâu chân chính trong tinh không, nơi đó có Cửu Đại Đế Quan, nguy hiểm đến cực điểm."
Mấy câu nói của lâu chủ, lập tức dẫn dắt ánh mắt thiển cận của đám tu sĩ vượt ra khỏi Bắc Đẩu Cổ Tinh, phảng phất ngao du khắp tinh không mênh mông vậy, quả thực là để cho bọn họ mở mang tầm mắt.
Thứ mà cả đời bọn họ nghe nhiều nhất, ngoại trừ thời đại thần thoại trong truyền thuyết và tên gọi của mấy vị Đại Đế ra, thì chưa từng nghe thêm điều gì mới mẻ.
Nghe xong những gì mà lâu chủ miêu tả về thần thoại Cổ Lộ, bọn họ mới hoàn toàn hiểu ra vũ trụ đến tột cùng là bao lớn, trong đó có bao nhiêu cường giả, mà Bắc Đẩu lại nhỏ bé đến cỡ nào.
"Thậm chí con đường thành Tiên trong truyền thuyết, cũng tương tự chính là ở đây."
Câu nói cuối cùng của lâu chủ, càng làm cho bọn tu sĩ này đều sôi trào.
Không chỉ có bọn họ, ngay cả những cao thủ như Diệp Phàm, Thánh Hoàng Tử, Lão Phong Tử, cũng lập tức kinh hãi đến cực điểm...
"Lâu chủ, Tiên Lộ... Thật sự tồn tại ư?"
Cả người Cơ Tử lập tức kích động và run rẩy hỏi.
Tiên Lộ, chính là bí ẩn lớn nhất bao phủ toàn bộ vùng trời thế giới.
Hắc ám náo động, Sinh Mệnh Cấm Khu, Chí Tôn cấm khu, tất cả đều là bắt nguồn từ thứ này.

Thành Tiên chính là mục tiêu theo đuổi tối thượng mà tất cả Đại Đế từ cổ chí kim đến nay đều tha thiết và ao ước.
Nhưng chưa từng có một vị Đại Đế nào thành công.
Nhưng vì bọn họ đều tin chắc rằng có Tiên Lộ tồn tại, cho nên những Cổ Hoàng Chí Tôn kia mới tự chém tu vi, ẩn náu ở Sinh Mệnh Cấm Khu.
Các Chí Tôn đó phát động hắc ám náo động, không ngừng kéo dài tuổi thọ của mình, kỳ thực là vì đang chờ Tiên Lộ mở ra mà thôi.

Chương 553. Nguyền rủa của Cổ Thiên Tôn

"Con đường thành Tiên đúng là tồn tại, chỉ cần có thể thâm nhập và quan sát Tiên Lộ, xông thẳng đến cuối đường, liền có thể Chứng Đạo thành Tiên."
"Đáng tiếc thời điểm Tiên Lộ xuất hiện căn bản không cách nào đoán trước được, cho dù là thời gian, địa điểm đều không hề xuất hiện sai số gì, cho nên đó dường như là chuyện bất khả thi."
Lâu chủ lập tức bình thản gật đầu.
Tiên Lộ này đương nhiên là có thật, nhưng đợi đến khi nó xuất hiện, thì còn phải cần một thời gian rất dài nữa.
Huống hồ bên trong nguyên tác, đến cuối cùng hình như chỉ có mấy người thành Tiên từ Tiên Lộ.
Nhưng lời này đặt ở Đông Hoang hiện nay, quả thực là tin tức khủng khiếp nhất!
Tinh Không Cổ Lộ, thần thoại Cổ Lộ, Tiên Lộ, đều tồn tại!
Mặc dù trên thực tế, các đời Đại Đế đều tin chắc rằng Tiên Lộ thật sự tồn tại, bằng không thì đã không có nhiều Chí Tôn tình nguyện tự chém một đao như hôm nay, chờ đợi trong cơn ngủ say vô tận.
Nhưng dù sao trăm vạn năm qua, chưa bao giờ có người tận mắt nhìn thấy một vị Đại Đế nào thông qua Tiên Lộ.
Kể cả người có thiên phú kinh khủng trong lịch sử, dù là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai xếp thứ 2 trên Thể Chất Bảng, chính là Vô Thủy Đại Đế đứng đầu và vô địch của Nhân Tộc, cũng không thể chờ đến lúc Tiên Lộ xuất hiện.
Cho nên Tiên Lộ rốt cuộc có tồn tại hay không, kỳ thực chuyện này ở trong toàn bộ giới tu hành đều là một bí ẩn.
Nhưng bây giờ Thiên Cơ Lâu đích thân thừa nhận chuyện này, đây là một tin tức oanh động không hề nhỏ.
Dù sao phân lượng của Thiên Cơ Lâu ở Bắc Đẩu hiện giờ không hề nhẹ tí nào, đặc biệt là ở phương diện tình báo.
"Mà thế lực Thần Vực lên bảng, lại chính là thế lực chí cao bên trong thần thoại Cổ Lộ Bỉ Ngạn, cũng là thế lực chí cao tu hành tín ngưỡng chi lực."
Lúc này lâu chủ tiếp tục giới thiệu, cuối cùng mới chịu nói nguyên nhân mà thế lực ấy lên bảng.

Nhờ lần giới thiệu trước đó, các tu sĩ Đông Hoang và cao thủ xung quanh đều đã hiểu rõ thần thoại Cổ Lộ này đến tột cùng có bao nhiêu hung hiểm.
Vì vậy sau khi nghe thấy Thần Vực lại còn là thế lực chí cao của thần thoại Cổ Lộ Bỉ Ngạn, lập tức người người đều khó có thể tưởng tượng được sự cường đại của thế lực này.
Đặc biệt, bọn họ lại còn là thế lực tu hành tín ngưỡng chi lực.
Ở Bắc Đẩu, lấy tín ngưỡng chi lực để tu hành có vẻ như chỉ có Đại Lôi Âm Tự của Tây Mạc, nhưng phái này cũng không phải là thế lực có nguồn gốc từ Bắc Đẩu, nghe nói là từ ngoài hành tinh truyền đến, cực kì thần bí.
Nếu không phải Đấu Chiến Thắng Phật hiện tại đã gia nhập Đại Lôi Âm Tự, phỏng chừng Bắc Đẩu sẽ không có nhiều người biết đến bọn họ.
"Thần Vực chính là một vùng Tinh Vực rộng lớn, dân số cũng nhiều vô số kể, được xưng là khu vực của Thần, nhưng trên thực tế vốn chính là lao tù ở thời đại thần thoại, dùng thiên địa để giam cầm Thần Ma mà thôi."
"Hơn nữa trước nguyền rủa của Cổ Thiên Tôn, bí thuật mà Thần Vực đang lợi dụng tín ngưỡng chi lực thật ra là vô cùng nguy hiểm."
"Nhưng cho dù là vậy, Thần Vực chi chủ vẫn tự xưng là Thần, thông qua tín ngưỡng sùng bái của toàn bộ Thần Vực, hút tín ngưỡng chi lực khổng lồ của bọn họ để tu luyện."
Lâu chủ lập tức kể ra bí mật đằng sau Thần Vực như thể thuộc làu làu.
Thần Vực lợi dụng tín ngưỡng chi lực của sinh linh để tăng cường tu vi, ở trong nguyên tác còn dẫn tới không ít người ngấp nghé vị Thần sở hữu tín ngưỡng chi lực gia thân này, thậm chí còn tạo ra chấn động lớn.
Dù sao sau khi những cổ miện và thế lực bước vào thí luyện Cổ Lộ, hầu như mọi thế lực đều mang ý đồ riêng, cho dù là các đại gia tộc cũng tương tự là như vậy.
"Tín ngưỡng chi lực ở Bắc Đẩu chúng ta dường như cũng tương đối hiếm thấy thì phải?"
"Quả thật là vậy, ở Bắc Đẩu rất ít khi nghe thấy loại thủ đoạn tu luyện này a!"
"Hút tín ngưỡng chi lực của chúng sinh cũng chả sao cả, nhưng biết rõ có nguyền rủa nghiêm trọng mà vẫn làm như thế, quả thật là không thể chấp nhận được."
Mặc dù bọn họ đều là tu sĩ Bắc Đẩu, rất ít khi phẫn uất thay cho một Tinh Vực cách xa mấy triệu dặm ở bên ngoài, nhưng bọn họ vẫn không chịu được chuyện ác mà Thần Vực làm.
Suy cho cùng lâu chủ đã nói rõ là, sinh linh bên trong Thần Vực là hàng trăm triệu.
Tín ngưỡng chi lực sản sinh trong đó, khẳng định là khổng lồ như sóng thần cao ngút trời vậy!
Nhưng Thần Vực này lợi dụng tín ngưỡng chi lực có nguyền rủa phản phệ, đến lúc đó người bị hại chính là hàng trăm triệu sinh linh kia.
"Thần Vực đúng là đáng hận đến cực điểm, nhưng Tinh Không Cổ Lộ này quả nhiên là kỳ diệu bất phàm."

"Nếu mà ta đột phá khí hải, ta cũng muốn đi thử thí luyện Cổ Lộ một chuyến, xem thử tu vi của ta rốt cuộc như thế nào?"
"Ta thấy thí luyện Cổ Lộ này đích thật là hung hiểm dị thường, trừ khi xông qua tầng 6 của Chiến Thần Tháp, bằng không thì không nên tùy tiện thử nghiệm!"
Có điều, do tình báo về Tinh Không Cổ Lộ quá kinh người, cho nên sự chú ý của mọi người tựa hồ không còn để ý đến Thần Vực nữa.
Ngay cả chúng đệ tử của Thiên Cơ Lâu, khi nghe thấy có một nơi thí luyện như thế, đều nhao nhao nóng lòng muốn thử.
Mà đám tu sĩ Đông Hoang, thì lại càng cảm thấy kinh ngạc đối với Thiên Cơ Lâu không gì không biết này.

Chương 554. Chúa tể vũ trụ

"Lâu chủ, ăn ngay nói thật đi, không chỉ lịch sử thần thoại ở Bắc Đẩu ngươi rõ như lòng bàn tay, mà đến cả chuyện ở vũ trụ bên kia ngươi cũng rõ mồn một, ngươi nhất định là Chí Tôn vũ trụ!"
"Phải đấy! Nếu lâu chủ không phải là Chúa Tể vũ trụ ở thái cổ hóa thân đến đây, thì ta sẽ trực tiếp trồng cây chuối!"
"Đại Năng như lâu chủ đột nhiên giáng lâm Bắc Đẩu, quả thực là phúc khí lớn nhất của Nhân Tộc mà."
Bọn tu sĩ này càng ý thức được chỗ bất phàm của Thiên Cơ Lâu, càng suy đoán thân phận của lâu chủ tuyệt đối là Đại Năng cấp bậc Chúa Tể Chí Tôn kinh khủng nào đó.
Lưu Tiêu đương nhiên chỉ cười mà không nói, vào lúc này không trả lời mới là sáng suốt nhất.
Chỉ cần bọn họ không biết, thì thân phận lâu chủ hắn đây sẽ mãi mãi tồn tại trong sự thần bí, chẳng khác gì vô cực.
"Hóa ra thiên địa còn có thí luyện Cổ Lộ để Chứng Đạo."
Diệp Phàm, Thánh Hoàng Tử, thậm chí cả Thiên Hoàng Tử, sau khi nghe xong thí luyện Cổ Lộ, cũng đều có tính toán của riêng mình.
Phía cuối con đường chinh chiến ấy, chém giết đến cuối đường Cổ Lộ, không cần nghĩ cũng biết khá là nguy hiểm.
Nhưng nếu thật sự có thể đi đến cuối đường, thì chính là con đường tắt để trở nên mạnh hơn một cách nhanh nhất.
Dù sao gột rửa máu của cường giả, còn có thể tăng cường tu vi.
Hư Không Kính của Cơ gia, cũng chính bởi vì đi theo Hư Không Đại Đế tham dự qua không ít trận chiến với các Chí Tôn và Cổ Hoàng, nên đã được tắm dưới lượng lớn Đế huyết, lúc này mới từ từ tiến hóa thành Tiên Khí.
Nếu mà không có Đế huyết gột rửa, thì Cực Đạo Binh bình thường cần dựa vào luyện chế diễn hóa thành Tiên Khí là chuyện muôn vàn khó khăn.
Tin tức thí luyện Cổ Lộ, ngược lại là không có nhấc lên oanh động lớn ở Bắc Đẩu như những lần trước.
Dù sao trong Thánh Địa và thế gia, sư tôn hay lão tổ sống ngàn năm, kỳ thực

đều từng nghe nói hoặc biết đến sự tồn tại của thí luyện Cổ Lộ.
Ngược lại là trong thần thoại Cổ Lộ, nửa đoạn đường sau của thí luyện Cổ Lộ, vẫn còn đó vô số tộc duệ, và Đại Năng tồn tại, để cho bọn họ mở mang tầm mắt.
Thiên Cơ Lâu không chỉ hiểu rõ mọi thứ về Bắc Đẩu Cổ Tinh, thậm chí là đến cả tinh không bao la, dùng thần nhãn cũng không nhìn thấy được phần cuối của thần thoại Cổ Lộ, nhưng lại rõ như ban ngày.
Sự việc kinh người như thế truyền ra ngoài, tất cả thế gia Thánh Địa càng ngày càng kiêng kỵ và kính nể Thiên Cơ Lâu hơn.
"Lâu chủ, có truyền thuyết nói rằng sau thời Thanh Đế, thiên địa khí vận đã tu dưỡng hoàn mỹ, Đại Đế sẽ xuất hiện ở đời này của bọn ta, có thật là vậy không?"
Trong đám tu sĩ lập tức có người lên tiếng đặt câu hỏi.
"Đúng vậy, đời này đã trôi qua mấy vạn năm kể từ khi Thanh Đế Chứng Đạo, thiên địa đủ để chứa đựng khí vận của Đại Đế đã khôi phục hoàn toàn, có thể nói Đế Lộ đã hiện."
"Huống hồ tất cả nhân kiệt đời này đều thức tỉnh, bọn Cổ Hoàng Tử Hoàng Nữ cũng ào ào xuất hiện, đại tài sở hữu tư cách trùng kích Đế Lộ đếm mãi không hết."
"Đời này có thể coi là đại thế hoàng kim!"
Lâu chủ cũng không thừa nước đục thả câu, trực tiếp nói với tất cả mọi người bên trong Thiên Cơ Lâu.
Trong nguyên tác, đời này của Diệp Phàm chính là đời mà các đời Đại Năng đều cho rằng có khí vận tuyệt giai, đây cũng là lý do tại sao dù là các đại tài như Cơ Tử hay Trung Hoàng của mấy ngàn năm trước, đều lựa chọn thức tỉnh ở đời này.
Chỉ tiếc trong nguyên tác, bởi vì ánh hào quang của nhân vật chính, nên bọn họ đều chỉ có thể bị Diệp Phàm áp chế.
Đặc biệt là Kim Ô Đại Đế, quả thực là ví dụ điển hình cho sự thương hại.
Có điều, hiện tại Lưu Tiêu mang theo Thiên Cơ Lâu xuất hiện ở đây, tình hình có thể sẽ thay đổi rất nhiều.
Dựa theo tình hình bây giờ, Thiên Cơ Lâu giúp ai, thì người đó có khả năng Chứng Đạo thành Đế cao nhất.
Những gì mà lâu chủ khiến cho rất nhiều tu sĩ khách nhân bên trong Thiên Cơ Lâu đều trở nên sôi nổi, kích động không thôi.
Bọn họ đương nhiên là không phải tự cho rằng mình có cơ hội trùng kích Đế Lộ ở đại thế hoàng kim này, nhưng Đế Lộ trở nên sôi động, tóm lại là chuyện tốt.
Dù sao lúc trước lâu chủ đã bại lộ bí mật về hắc ám náo động, Sinh Mệnh Cấm Khu.
Căn cứ kinh nghiệm của từng đời, muốn ngăn cản hắc ám náo động phát sinh và Chí Tôn trong cấm khu hút khô ngàn tỉ sinh linh, thì cách tốt nhất đó là xuất hiện một vị Đại Đế đương thời.
Như lúc Hư Không Đại Đế, Vô Thủy Đại Đế còn sống, Sinh Mệnh Cấm

Khu đều bởi vì kiêng kỵ thực lực của bọn họ, không dám làm càn.
Chưa kể, quan trọng hơn là, trong các vị Đại Đế được sản sinh từ kỷ nguyên hoang cổ tới nay, Nhân Tộc Đại Đế vẫn chiếm số lượng khá nhiều.
Nếu như đời này có thể sản sinh thêm một vị Nhân Tộc Đại Đế, thì bọn họ sẽ không cần e ngại uy hiếp của những chủng tộc khác.

Chương 555. Tín ngưỡng chi lực

"Đại thế hoàng kim đời này, Nhân Tộc Thánh Thể Diệp Phàm chắc chắn là hắc mã mạnh nhất!"
"Có lời đồn là Kỳ Sĩ Phủ đã giải phong ấn của Trung Hoàng từ trong Thần Nguyên, đây chính là kỳ tài cái thế ở Trung Châu từ chín ngàn năm trước."
"Nhân sĩ dị năng đời này thực sự quá nhiều, khó nói lắm, đừng quên còn có Thiên Yêu Thể của Yêu Hoàng Điện."
Người phía dưới lần lượt kể tên những kỳ tài có thiên phú dị bẩm mà bọn họ biết.
Kỳ thực nếu không bàn về nhân phẩm, thì Bắc Đế Vương Đằng xác thực cũng là một trong những kỳ tài có triển vọng.
"Ta cuối cùng cũng thành công! Ông trời quả không phụ ta!"
Ngay khi mọi người bên trong Thiên Cơ Lâu đang nghị luận sôi nổi về bảng xếp hạng của lâu chủ, Bắc Đế Vương Đằng lại mặt mày xám xịt bò ra khỏi Chiến Thần Tháp.
Trên thân tháp hiện ra, thành tích mới nhất của hắn, cuối cùng đã đạt đến Ngũ Tinh Chiến Thần!
Gia hỏa này cương mãnh và thẳng thắn, đầu óc đơn thuần, sau khi để lại túi tiền, liền một mạch xông Chiến Thần Tháp.
Hắn cũng không thỉnh giáo các đệ tử khác của Thiên Cơ Lâu, Diệp Phàm bất hòa với Vương Đằng, đương nhiên sẽ không chủ động chỉ cho tên ngốc này đừng mang theo các pháp bảo cường hãn như cổ chiến xa hoàng kim, Thiên Đế Kiếm cứng rắn xông vào, để rồi hết lần này đến lần khác bị đánh văng ra ngoài.
Nhưng nghị lực của hắn xác thực rất kinh người, hai mươi lần, ba mươi lần, năm mươi lần bị bắn ra ngoài nhưng vẫn cứ tiếp tục.
Lần thành công cuối cùng này, cũng không phải là kết quả của nỗ lực gì.
Chỉ đơn thuần là số lần mà hắn vượt ải thực sự quá nhiều, nguyên thần và thể lực đã tiêu hao đến cực hạn, ngay cả thần binh pháp bảo đều không còn sức lực để dùng, bị đánh bay ra ngoài tháp mà cũng không hay biết, vượt qua tầng thứ năm một cách mơ hồ.
"Lâu chủ, Vương Đằng ta kể từ hôm nay chính là một phần tử của Thiên Cơ Lâu, ta nhất định sẽ cố gắng không làm ngươi thất vọng."
Mặc dù tên Vương Đằng này đã mệt bở hơi tai, nhưng vẫn quỳ gối xuống đất và hưng phấn nói.
"Đi tắm trước đi..."
Lưu Tiêu cũng thật sự bị kinh ngạc bởi nghị lực của tên Vương Đằng đó,

xem ra lòng trung thành của người này đối với Thiên Cơ Lâu có thể so với nhóm đệ tử Cửu Châu như Dương Quá.
Nếu Vương Đằng đã trở thành Ngũ Tinh Chiến Thần, hắn đương nhiên sẽ không có lý do gì để cự tuyệt, chỉ là hiện tại cả người hắn đã đầy mồ hôi, mặt đầy bụi bặm, thế là phất tay một cái bảo Song Long dẫn hắn rửa mặt sơ sơ trước đã.
Sau khi có sự gia nhập của Bắc Đế Vương Đằng, Thiên Cơ Lâu trước mắt đã thu được chí ít ba vị đại tài đương thời có tư chất thành Đế.
Đặc biệt là Thánh Thể Diệp Phàm, dường như là người có khả năng Chứng Đạo thành Đế cao nhất.
Nói cách khác, Thiên Cơ Lâu rất có thể trở thành nơi cư trú của một Đại Đế.
"Lẽ nào ý đồ chân chính của Thiên Cơ Lâu, chính là muốn tự tay bồi dưỡng Đại Đế đời này sao?"
Hoang Cổ Cơ gia, sau khi gia chủ nghe xong tin tức từ trong Thiên Cơ Lâu truyền về, lập tức không nhịn được suy đoán như vậy.
Không chỉ có Cơ gia gia chủ, đại đa số Thánh Địa thế gia của Đông Hoang vào thời khắc này, đều suy nghĩ như thế...
"Nhưng Thiên Cơ Lâu xuất hiện đến nay, tổng cộng đã thu ba vị đệ tử, ngoại trừ Thánh Thể Diệp Phàm ra, còn có Thánh Hoàng Tử và Bắc Đế Vương Đằng."
"Diệp Phàm và Vương Đằng tuy là Nhân Tộc, nhưng bất hòa với nhau, Thánh Hoàng Tử còn là Hoàng Tử của Cổ Tộc."
"Xem ra Thiên Cơ Lâu cũng không phải triệt để đứng về phe Nhân Tộc."
Bên trong Hoang Cổ Khương gia, những suy đoán liên quan tới Thiên Cơ Lâu ngày càng xa vời.
Bên trong Khương gia tuy có Hằng Vũ Kinh, nhưng Chiến Thần Tháp trong Thiên Cơ Lâu không chỉ có phần thưởng Đế Kinh, còn có nhiều thứ như phòng công pháp và Thời Gian Tháp.
Nếu nói địa phương bồi dưỡng tu hành sau này, toàn bộ Bắc Đẩu hẳn là không có nơi nào thích hợp bằng Thiên Cơ Lâu.
"Xem ra phải kết giao sớm với Thiên Cơ Lâu, dù như thế nào cũng sẽ có chỗ tốt cực lớn."
Trong lòng Khương gia gia chủ lập tức kính nể và nghĩ thầm.
Bên trong Đại Lôi Âm Tự ở Tây Mạc, Phật âm vờn quanh Đại Thiên Phật Pháp.
"Trên con đường tín ngưỡng chi lực, vậy mà có thế lực khác đã đi xa đến thế sao?"
"A Di Đà Phật Đại Đế Chứng Đạo đến nay đã hơn ba mươi vạn năm, số người tín ngưỡng Đại Lôi Âm Tự còn chưa đủ ngàn vạn, thế nhưng Thần Vực vậy mà đã để cho sinh linh của một vùng Tinh Vực thờ phụng là Thần rồi ư?"
"Rốt cuộc là làm chuyện đó bằng cách nào?"
Thích Ca Mâu Ni ở trong huyễn cảnh có Phật âm vờn quanh không khỏi suy

nghĩ về Thần Vực mà Thiên Cơ Lâu nói đến.
Phật Giáo ở Tây Mạc là do A Di Đà Phật Đại Đế mang đến từ một Tinh Vực khác, tương tự cũng đi nhầm đường, dựa theo tín ngưỡng chi lực của giáo phái ngoại lai để Chứng Đạo.
Quy mô tín ngưỡng của bọn họ đã từng rất khổng lồ, nhưng tại vì toàn thể trùng kích Tiên Lộ thất bại, trải qua một trận tai họa ngập đầu, vì thế mà đã suy bại mấy vạn năm.
Nhưng cho dù là vậy, cũng không thể phủ định giá trị của tín ngưỡng chi lực.
Loại lực lượng tu hành đặc thù này, có khác biệt so với những tu hành bình thường, cực kì đặc biệt, thậm chí để Đấu Chiến Thắng Phật cũng cam tâm tình nguyện gia nhập Đại Lôi Âm Tự.
Điểm đặc thù lớn nhất của tín ngưỡng chi lực, một là có thể trực tiếp hấp thu từ chúng sinh, hơn nữa không hề giống hắc ám náo động, cần phải giết người để lấy máu, nó chỉ cần chúng sinh thờ phụng.
Mà điểm thứ hai cũng có chút nghịch thiên, tín ngưỡng chi lực là tuổi thọ cực kì cường đại, có thể trì hoãn tuổi thọ của mình để trường sinh bất lão.
Dựa theo nguyên tác, Khương Thái Hư kết hợp với Thần Nông, vì bình định hắc ám náo động mà hi sinh, Diệp Phàm đời sau làm thế nào mà phục sinh bọn họ?
Tín ngưỡng chi lực!

Chương 556. Minh Hoàng

Thông thường mà nói, kể cả đồ vật thần kỳ như Bất Tử Thần Dược, cùng lắm chỉ có thể để người ta kéo dài tuổi thọ của mình trước khi chết, tuổi thọ đủ để sống thêm một đời.
Nhưng mà tín ngưỡng chi lực trong lĩnh vực sinh mệnh, tuổi thọ này, dường như có được năng lực cường đại mà đến cả Bất Tử Thần Dược cũng không cách nào sánh bằng.
Chỉ cần chúng sinh thờ phụng, chỉ cần có đủ tín ngưỡng chi lực từ chúng sinh, lại thêm sự trợ giúp từ ngoại lực đủ mạnh, thì coi như là người đã chết được mấy nghìn năm, cũng có thể phục sinh trở lại.
Bởi vậy có thể thấy được, tín ngưỡng chi lực tuyệt đối là một loại lực lượng tu hành tiềm lực nhất ở Già Thiên thế giới, nhưng lại bị xem thường.
"Nếu như có thể lật đổ Thần Vực này, đổi thành Phật Vực, bằng vào Vãng Sinh Đại Bi Chú mà ta dạy, muốn Chứng Đạo thành Đế há chẳng phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao?"
Trong ánh mắt của Thích Ca Mâu Ni, lập tức lóe lên một tia tham lam.
Mà bên trong Thiên Cơ Lâu, mọi người dường như không thèm chú ý đến sự việc phát sinh ở ngoại giới, vẫn đang nháo nhào cả lên.
Mặc dù lúc này, trong lòng mọi người đều biết rõ, Trung Châu đang lâm vào đại loạn, thậm chí nghiêm trọng đến mức sắp sửa đối mặt với tình cảnh các thế lực bị thanh tẩy, nhưng chỉ cần không dùng đến Đế Binh, chắc hẳn

thắng bại rất nhanh liền sẽ có kết quả.
Hiện tại, Âm Tà Xảo Trá Bảng của Thiên Cơ Lâu đang nói về top 4, thân phận của thế lực lên bảng bắt đầu càng lúc càng dọa người.
Lúc này, trinh sát trong Thiên Cơ Lâu đến từ các tộc các phái nhiều hơn bao giờ hết, nếu không phải Thiên Cơ Lâu trước đây vừa đạt được mở rộng vô hình, thì giờ khắc này đã không có đủ chỗ cho nhiều khách khứa đến vậy.
"Tiếp tục nói về Âm Tà Xảo Trá Bảng thôi."
Lâu chủ liếc nhìn Thiên Cơ Lâu đang sôi trào một cái, lập tức nói một câu.
Thoáng chốc, đại sảnh vốn dĩ ồn ào trong nháy mắt tự động yên tĩnh trở lại.
Bây giờ Âm Tà Xảo Trá Bảng sắp đến hồi kết, càng là thời điểm nói về mấy nhân vật top đầu, thì càng là thời điểm căng thẳng.
Những tin tức khủng khiếp lúc trước truyền ra đều chỉ có thể xếp sau những người trong top đầu này.
Top 4 của bảng xếp hạng, tuyệt đối đều sẽ là âm mưu lớn nhất trong thiên địa mà không muốn người biết!
"Âm Tà Xảo Trá Bảng hạng 4, Địa Phủ!"
"Cũng chính là Sinh Mệnh Cấm Khu thứ 8, bên cạnh bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu ở Đông Hoang!"
Mặc dù giọng nói của lâu chủ không lớn, nhưng lọt vào tai của mỗi người quả nhiên là tin chấn động.
Địa Phủ mà hắn nói đến, không có mấy người ở đây biết nó là nơi nào, nhưng câu "Sinh Mệnh Cấm Khu thứ 8", bọn họ lại nghe hiểu.
Sinh Mệnh Cấm Khu chính là khu vực đáng sợ mà tất cả Chí Tôn ngủ say sau khi tự chém tu vi, là nơi không thể xâm phạm của các Đại Đế Cổ Hoàng.
Cho tới nay, người biết rõ Bắc Đẩu nhất, xưa giờ cũng chỉ có bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu.
Đây chính là nhận thức chung ở Đông Hoang trong mấy ngàn năm, mấy vạn năm tới nay.
Vì vậy, lúc này nghe thấy ngoài bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu ra, vẫn còn Sinh Mệnh Cấm Khu thứ 8.
Bọn họ lập tức cảm thấy tam quan của mình gặp phải cú sốc cực lớn.
"Đông Hoang ngoài bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu ra, còn có cái thứ tám ư?"
"Ôi trời ơi, bên ngoài vũ trụ này, rốt cuộc còn có bao nhiêu Sinh Mệnh Cấm Khu? Bao nhiêu Chí Tôn đang ngủ say?"
"Địa Phủ này đến tột cùng là nơi nào thế, lâu chủ?"
Mọi người đồng loạt kinh ngạc, đặc biệt là Lão Phong Tử từng theo Thiên Tuyển Thánh Địa tiến công Sinh Mệnh Cấm Khu, càng là vẻ mặt khiếp sợ không thôi.
Cho dù là Cơ Tử, cũng lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.
Hư Không Đại Đế cả đời bôn ba và đại chiến trong Sinh Mệnh Cấm Khu, lúc Hư Không Đại Đế còn sống, chính là thời đại sôi nổi nhất của bảy đại cấm khu, nên là đại chiến hầu như không có đình chỉ.
Nhưng dù là vậy, ở trong lịch sử của Cơ gia liên quan đến Hư Không Đại

Đế, cũng chưa từng nghe nói ngoài bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu, còn có cấm địa khác tồn tại.
"Sinh Mệnh Cấm Khu Địa Phủ này, vị trí cũng không nằm ở Bắc Đẩu Cổ Tinh chúng ta, mà là sâu trong tinh không mênh mông của thí luyện Cổ Lộ."
"Thời đại nó tồn tại, có thể bắt nguồn từ thời đại thần thoại Cửu Thiên Thập Địa, là một Sinh Mệnh Cấm Khu do Minh Hoàng khai sáng ra."
Kỳ thực cái gọi là Minh Hoàng, vốn là đời thứ hai của Độ Kiếp Thiên Tôn.
Độ Kiếp Thiên Tôn là một vị Thiên Tôn đặc biệt nhất trong Cửu Thiên Tôn của thời đại thần thoại, hắn tu luyện vô thượng thần công Độ Kiếp Thiên Công, nên chắc chắn phải liên tục độ kiếp đời đời kiếp kiếp bên trong luân hồi, cuối cùng tập hợp tu vi thành Tiên.
Nói cách khác, trong khi các Đại Đế Chí Tôn bình thường vẫn còn ngây người ở bình địa nhằm tìm kiếm Tiên Lộ, thì Độ Kiếp Thiên Tôn từ lúc thời đại thần thoại đã xác định thần công thành Tiên.
Sự thật quả là như vậy, ở trong nguyên tác, Độ Kiếp Thiên Tôn xuyên từ thời đại thái cổ đến thời đại hậu hoang cổ, tổng cộng đã luân hồi 9 đời, đồng thời khi đời thứ 9 vừa thức tỉnh liền đã tập hợp tu vi của 9 đời và trở thành Hồng Trần Tiên.
Nếu bàn về thực lực, thần công kia quả thực là công pháp thành Tiên đơn giản và nhàn hạ nhất trong toàn bộ Già Thiên thế giới.

Chương 557. Bí mật của Độ Kiếp Thiên Tôn

Đại Đế bình thường sống đến đời thứ hai đã là muôn vàn khó khăn, nhưng hắn trời sinh nhất định phải liên tục luân hồi, căn bản không giống như các Đại Đế bình thường phải nghịch thiên mới có thể sống thêm nhiều đời.
Mà mỗi một đời luân hồi của Độ Kiếp Thiên Tôn, cũng không cần phải dồn toàn lực đạt đến cảnh giới nào, ở trong luân hồi chín đời này, trên cơ bản mỗi một đời đều hơn một vạn tuổi mới Chứng Đạo, sống một cuộc sống tiêu sái là đủ.
Trong khi đó, kể cả Ngoan Nhân Đại Đế vô tiền khoáng hậu, mỗi đời đều cực kì gian nan, từ đời thứ nhất rút đi Ma Thai, hóa kén thành Hỗn Độn Thể, còn phải chặt đứt nhân quả, sau đó lại dùng Bất Tử Thần Dược để kéo dài tính mạng...
Chẳng qua kiếp này của Độ Kiếp Thiên Tôn đang ở trong Thiên Cơ Lâu, chính là tên đạo sĩ bất lương Đoạn Đức ấy.
Bởi vậy, Lưu Tiêu cũng không tính nói ra sự việc liên quan tới Độ Kiếp Thiên Tôn, để khỏi phải phát sinh ảnh hưởng ngoài ý muốn.
Dù sao chỉ cần để tên mập mạp này tiếp tục du hí nhân gian, sau chín đời, hắn tự nhiên sẽ thành Hồng Trần Tiên.
"Minh Hoàng, chẳng phải là vị Cổ Hoàng Chí Tôn đã từng dùng thi thể để Chứng Đạo ở thời đại thần thoại sao?"

Trong đám người có Thánh Tử của một thế gia có đôi chút kiến thức, lập tức khẩn trương nói.
Minh Hoàng cũng là một trong Cổ Hoàng Thiên Tôn mà người người đều biết, nhưng bởi vì niên đại xa xưa, lại không có truyền thừa gì ở Bắc Đẩu, vì vậy những chuyện mà bọn họ biết được cực kì mơ hồ.
"Nói không sai, Minh Hoàng là người lấy thi thể Chứng Đạo thành Đế, nhưng đây chỉ là một trong con đường Chứng Đạo của hắn mà thôi."
Mặc dù lâu chủ gật gù, nhưng đồng thời lại bồi thêm một câu nói dọa người.
Mặc dù Minh Hoàng quả thật giống như thế nhân nói, là vị Cổ Hoàng đầu tiên dùng thi thể để Chứng Đạo, nhưng cách Chứng Đạo của Minh Hoàng rõ ràng là không hề đơn giản như vậy.
"Lâu chủ, ý của ngươi là sao cơ?"
"Lẽ nào Minh Hoàng còn thành công với những cách Chứng Đạo khác sao?"
"Nếu thật sự là như thế, chuyện đó đúng thật là kinh người! Trong các đời Đại Đế cũng chưa từng nghe nói qua chuyện này."
Ngay lập tức, rất nhiều tu sĩ phía dưới đều kích động, tất cả mọi người nhận ra lâu chủ muốn bắt đầu tiết lộ bí mật.
"Người đời biết rõ Minh Hoàng dùng thi thể để Chứng Đạo, nhưng trên thực tế, Minh Hoàng đồng thời cũng là người khai sáng Nguyên Thuật nhất mạch, là Chí Tôn Cổ Hoàng dùng thi thể và Nguyên Thuật để Chứng Đạo."
"Bây giờ Nguyên Thiên Sư nhất mạch đang hoạt động ở Đông Hoang, chính là truyền thừa do Minh Hoàng khai sáng."
"Mà Địa Phủ, chính là thế lực cấp Sinh Mệnh Cấm Khu do Minh Hoàng một tay sáng lập nên."
Một loạt câu nói động trời của lâu chủ, lập tức bắn ra liên hồi như pháo nổ, khiến tất cả mọi người phải kinh ngạc há hốc mồm.
Quả thật, thế nhân biết rõ Minh Hoàng là Cổ Hoàng dùng thi thể để Chứng Đạo, nhưng lại không ai biết Nguyên Thuật ban đầu cũng được truyền thừa từ Minh Hoàng, điều càng khiến mọi người bất ngờ đó là Minh Hoàng chính là Cổ Hoàng song trọng Chứng Đạo.
"Về phần Địa Phủ, lại hoàn toàn là thế lực được truyền thừa thi đạo của Minh Hoàng, nghiên cứu thần thông thi thể thành đạo của Minh Hoàng, bọn họ cố gắng thông qua áo nghĩa thi đạo để khống chế luân hồi và sinh tử."
"Bọn họ thông qua bí thuật âm tà đến cực điểm để thi thể hồi hồn, phục sinh linh huyết, thông qua vạn linh chi huyết để nghiên cứu và chế tạo ra quái vật như Nguyên Quỷ, Nguyên Thần, thậm chí vẫn đang âm thầm thu thập thi thể và linh huyết của cường giả."
"Bây giờ trong Địa Phủ, thậm chí có không ít thi thể của các đời Chí Tôn và Đại Đế sau khi lão hóa, thông qua nguyền rủa linh huyết để có thể phục sinh lại chiến lực khi xưa của bọn họ, biến bọn họ thành con rối chiến lực mặc chúng sử dụng."
Lâu chủ giới thiệu sơ lược về Địa Phủ, trực tiếp khiến tất cả mọi người đồng thời cảm thấy oán giận và sợ hãi.

Oán giận là bởi vì bọn hắn không thể tin rằng trên đời này lại có người đi thu thập thi thể của Đại Đế, trộm Đế huyết để làm ra loại chuyện buồn nôn này, càng không thể tưởng tượng nổi Đại Đế ngày xưa được phục sinh lại bị chế thành những con quái vật.
Mà sợ hãi thì lại càng đơn giản hơn, trên đời này vậy mà có người có thể khiến thi thể của các Cổ Hoàng Đại Đế một lần nữa phục sinh thành quái vật, làm con rối chiến lực, nếu thật sự là như thế, thực lực của Địa Phủ há chẳng phải đã vượt qua tầm vũ trụ rồi sao?
Đám tu sĩ Đông Hoang đối với các loại kỳ thuật của thế gian này, nhận thức vẫn chỉ dừng lại ở khía cạnh Đại Đế, đương nhiên là sẽ cảm thấy cực kỳ khiếp sợ đối với thần thông quỷ bí chưa từng nghe nói này.
"Thế gian này, vậy mà có người nắm giữ loại bí thuật phục sinh quái vật kinh khủng như này, có thể thông qua thi thể của người khác để chế tạo quái vật?"
"Nếu thật sự là như thế, thì nhiều Đại Đế các đời chết già, gom tất cả bọn họ lại sẽ tạo thành một đội quân càn quét cả vũ trụ."
"Coi như không phải Đại Đế, mỗi thời đại đều có đại tài, thi thể của bọn họ cũng rất nguy hiểm a!"

Chương 558. Lời nguyền

Mọi người nhất thời đều lo lắng, đặc biệt là các cao thủ như Cơ Tử, Lão Phong Tử, cũng không nhịn được nghĩ rằng, nếu mà mình chết rồi, thi thể bị chế tạo thành quái vật thì nên làm thế nào đây.
"Đúng là thế lực đê tiện đến cực điểm mà, vậy mà lại dùng thủ đoạn đánh cắp thi thể của cường giả sau khi bọn họ chết."
"Đúng thế, thế lực như vậy xếp hạng 1 cũng tuyệt đối không hề quá tí nào."
"Làm ra nghiên cứu và thần thông như thế lại không bị thiên địa phản phệ, thật sự là không có thiên lý mà."
Lần này, mọi người ngược lại là cảm nhận được rõ ràng sự âm tà xảo trá của Địa Phủ, suy cho cùng dù là đương thời vô địch như thế nào, cường giả từ đầu tới cuối đều không địch lại thời gian, chắc chắn có một ngày sẽ an nghỉ dưới đất.
Chờ đến ngày đó, thi thể của cường giả sẽ biến thành một chiến lực đáng sợ cho Địa Phủ.
Chuyện như vậy chỉ ngẫm thôi cũng cảm thấy vô cùng độc ác, quả thực là buồn nôn đến cực điểm!
"Lâu chủ, hiện giờ có phải Địa Phủ đó đã xưng bá vũ trụ rồi phải không?"
Trong đám người rất nhanh lại có người lên tiếng hỏi vấn đề này.
Dựa theo những gì mà lâu chủ miêu tả về Địa Phủ, chiến lực của Địa Phủ đến ngày hôm nay hẳn là độc nhất vô nhị.
"Địa Phủ khống chế luân hồi, trong tay có nhiều thi thể hoặc linh huyết của cường giả đỉnh cấp, ban đầu xác thực là hết sức cường đại, nhưng kể từ khi Minh Hoàng ngủ say, quyền khống chế Địa Phủ cũng theo đó mà

chuyển từ người này sang người khác."
"Sau khi Địa Phủ chuyển tới tay một vị Đại Năng đương thời, vị Đại Năng này lập tức lợi dụng lực lượng của Địa Phủ để làm phản Cổ Thiên Đình lúc bấy giờ."
"Sau trận đại chiến đó, Cổ Thiên Đình và Địa Phủ lưỡng bại câu thương! Địa Phủ cũng từ đó mà trốn vào tinh không, trở thành một Sinh Mệnh Cấm Khu mai danh ẩn tích."
Lời này của lâu chủ khá chấn động, bởi vì trong lời nói của hắn bất tri bất giác lại nhắc tới một thế lực còn cường đại và bá đạo hơn ở thời đại thượng cổ.
Cổ Thiên Đình!
Đế Tôn bắt chước theo Thiên Đình trong thần thoại, ở thời đại thần thoại sáng lập nên một đại thế lực khủng bố.
Do quá mức kinh diễm, trong Cửu Thiên Thập Địa lúc bấy giờ có một không hai, được công nhận là Chí Tôn, cho nên dù đã trải qua nhiều năm như vậy, cái tên Cổ Thiên Đình vẫn được người đời biết đến.
Mà Địa Phủ, thế mà đã từng cả gan phản kháng Thiên Đình, thậm chí còn khai chiến với Thiên Đình ư?
Đoạn lịch sử chưa từng được thế nhân biết đến này quả thực là quá giật gân.
"Đại chiến giữa Thiên Đình và Địa Phủ... Nếu ta có thể sinh ra ở thời đại đó thì tốt biết mấy..."
"Những cái tên vừa nghe là biết toàn bộ đều nằm trong lịch sử thần thoại, trận đại chiến lúc đó nhất định là kinh thiên động địa."
"Nếu Địa Phủ đã dựa vào việc phục sinh thi thể cường giả Đại Đế cảnh làm chiến lực, xem như khai chiến với Thiên Đình mà vẫn ngang cơ thì cũng là chuyện rất bình thường."
Các tu sĩ Đông Hoang phảng phất như được tận mắt chứng kiến trận đại chiến khoáng cổ tuyệt luân, nhao nhao lộ vẻ như si như mê.
Còn về không ít đệ tử Thánh Địa hoặc thế gia, thì lại cực kì ao ước mấy thần công mà đang được Thiên Cơ Lâu chi chủ kể ra.
Thi đạo chi pháp khống chế luân hồi, mặc dù vô đạo đức vô cùng, nhưng uy lực lại rất kinh người.
Nếu như có thể nghĩ cách tìm được công pháp mà Minh Hoàng để lại, ở Bắc Đẩu tái hiện lại một tiểu Địa Phủ, há chẳng phải là vô địch thiên hạ sao?
Đặc biệt là một vài tai mắt của Cổ Tộc và Yêu Tộc, và người người đều vội vã muốn truyền tin tức này trở về Thánh Địa của mình.
Mặc dù thời đại thần thoại cách ngày nay đã cực kì xa xôi, nhưng khác với cửu bí mà Cửu Thiên Tôn sáng chế không thể lưu truyền, chỉ cần công pháp đó được Minh Hoàng để lại, thì nhất định sẽ tìm được ở trong Bắc Đẩu.
Rất nhiều đệ tử Yêu Tộc và Cổ Tộc, trong nội tâm tin chắc là như vậy.
Ở Bắc Đẩu, càng có không ít tu sĩ vừa hay đang nghiên cứu dùng thi thể để Chứng Đạo, sau khi biết Thiên Cơ Lâu truyền ra tin tức đó, sự tự tin càng

tăng lên gấp bội.
Trong tinh không, đặc biệt là thế lực nửa đoạn sau trong thí luyện Cổ Lộ, cũng đang vì Thiên Cơ Lâu mà phát sinh biến động bất ngờ.
"Không chỉ như vậy, thậm chí ngay cả cái gọi là nguyền rủa Thánh Thể, cũng là do vị Đại Năng nào đó của Địa Phủ làm liên luỵ, kể cả các Chí Tôn cổ đại bị ảnh hưởng."
Câu nói này của lâu chủ vừa ra, lập tức để trong đầu Diệp Phàm vì thế mà choáng váng.
Những người khác trong Thiên Cơ Lâu cũng nhao nhao lộ ra đủ loại vẻ mặt khiếp sợ và nghi ngờ.
Nguyền rủa Thánh Thể, lúc trước lâu chủ đã từng nhắc trên Thể Chất Bảng, nhưng cũng không có nói tỉ mỉ về nguyên nhân trong đó, chỉ là nói một cách mơ hồ là do các Chí Tôn cổ đại gây nên.
Nhưng bây giờ khi nói về Âm Tà Xảo Trá Bảng, lâu chủ lại trực tiếp công khai vị Đại Năng nào đó của Địa Phủ chính là đầu mối của nguyền rủa.
"Lâu chủ! Xin hỏi vị Đại Năng ấy rốt cuộc là ai vậy?"
"Đúng thế, lại dám nguyền rủa cả những người sở hữu huyết mạch kinh khủng Hoang Cổ Thánh Thể, lẽ nào hắn không sợ bị trả thù hay sao?"
"Phải nói là, Hoang Cổ Thánh Thể ở thời đó rốt cuộc là bị bọn họ nguyền rủa như thế nào?"
Cuộc nghị luận trong nháy mắt bùng nổ, ngay cả Diệp Phàm cũng không nhịn được hỏi.
"Hoang Cổ Thánh Thể và Thương Thiên Phách Thể, vốn là bắt nguồn từ ân oán giữa Thiên Đình và Địa Phủ ở thời đại thượng cổ, quan hệ giữa hai thể chất đó cũng là từ đó về sau, không ngừng xa cách."

Chương 559. Hạng 3

Lúc này, lâu chủ lại thừa nước đục thả câu, cũng không có nói thẳng ra tên của vị Đại Năng kia.
Hoang Cổ Thánh Thể trước thời đại hoang cổ là thể chất số một thiên địa, tu luyện bình thản như uống nước, ở thời đại thần thoại do ủng hộ phe Thiên Đình, nhiều lần giao thủ với Địa Phủ.
Sau khi đại chiến kết thúc, thừa dịp Thánh Thể nhất tộc bắt đầu suy yếu, Chí Tôn cai quản Địa Phủ lúc bấy giờ mới dùng bí thuật nguyền rủa để tiến hành nguyền rủa Thánh Thể.
"Thánh Thể huyết mạch, thậm chí ngay cả Nguyên Thiên Sư nhất mạch đều sẽ gặp phải loại nguyền rủa khó hiểu đó, các đời Đại Năng cũng không thể thoát khỏi nó, cho dù là phụ thân của Vô Thủy Đại Đế, cũng chết một cách bí ẩn ở tuổi già."
"Mà mẫu thân Tây Hoàng Mẫu của hắn, đã làm một chuyện sau khi phụ thân Vô Thủy Đại Đế chết đi, đó là dồn toàn lực đánh nát bảng hiệu của Địa Phủ."
"Đây đã là ám hiệu tương đối rõ ràng, dấu hiệu nguyền rủa Hoang Cổ

Thánh Thể, căn bản chính là vật tế trong trận chiến giữa Địa Phủ và Thiên Đình!"
Lâu chủ vừa nói như thế, lúc này kể cả bọn Hắc Hoàng và Lão Phong Tử đều trở nên cực kỳ phẫn nộ.
Thậm chí ngay cả phụ thân của Vô Thủy Đại Đế cũng vì thế mà chết, nguyền rủa này quả thực là gieo họa vạn năm!
Loại bí thuật độc ác đời đời kiếp kiếp dây dưa không ngừng nghỉ này, rốt cuộc là do tên gia hỏa đáng chém ngàn đao nào làm ra?
"Lâu chủ, rốt cuộc là tên Cổ Hoàng nào độc ác đến thế, dùng độc thủ này với Hoang Cổ Thánh Thể! Quả thực là hoàn toàn không coi mặt mũi của Đế Tôn ra gì mà."
Diệp Phàm nghe được là cắn răng nghiến răng, lập tức hỏi lâu chủ một cách thành khẩn.
"Đúng vậy a, lâu chủ, cửu đại Thánh Thể đại thành ở Hoang Cổ, đã có rất nhiều thiên tài phải hy sinh, tuyệt đối không thể để nguyền rủa này tiếp tục gieo họa Thánh Thể đời này nữa."
Hắc Hoàng lập tức lo lắng nói.
Hắn đang lo cho Diệp Phàm, cũng là đang lo lắng cho thể chất Hoang Cổ Thánh Thể duy nhất trên đời.
"Diệp Phàm đã là người của Thiên Cơ Lâu, nguyền rủa gì đó sẽ không có tác dụng gì, nên không cần phải lo lắng."
"Về phần vị Địa Phủ Chí Tôn đầu sỏ của chuyện này..."
"Chính là Âm Tà Xảo Trá Bảng hạng 3, Trường Sinh Thiên Tôn!"
Lâu chủ nhìn bọn cao thủ này, trong chớp mắt nhẹ nhàng nói ra vị trí thứ 3 của Âm Tà Xảo Trá Bảng.
Thế mà lại là Trường Sinh Thiên Tôn!
Lời này vừa nói ra, không chỉ có bọn Diệp Phàm, thậm chí ngay cả các đại tu sĩ bên trong Thiên Cơ Lâu, đều lần lượt ngẩn người ra, tưởng rằng mình đã nghe lầm.
Trường Sinh Thiên Tôn, chính là một trong Cửu Thiên Tôn của thời đại thần thoại trong truyền thuyết.
Cửu bí gây chấn động Bắc Đẩu hiện nay, có một bí tự "Giả" trong đó chính là do Trường Sinh Thiên Tôn sáng chế.
Nghe đâu vị Thiên Tôn này tay cầm một thanh Trường Sinh Kiếm, có được sinh mệnh lực khủng bố cho dù là trong Cửu Thiên Tôn cũng đủ để hắn kiêu ngạo.
Cũng chính vì như vậy, nên danh tiếng của vị Thiên Tôn này sau mấy trăm ngàn năm vẫn khoáng cổ tuyệt kim!
Thế nhưng người này lại ghi tên mình lên Âm Tà Xảo Trá Bảng hạng 3.
"Chờ một chút đã, lâu chủ! Ngươi vừa rồi có nói qua, Âm Tà Xảo Trá Bảng này chỉ xếp hạng những người còn tồn tại trên đời, có đúng như vậy không?"
Mặc dù rất nhiều tu sĩ Đông Hoang đều khiếp sợ không thôi, nhưng cũng có người rất nhanh kịp phản ứng, lập tức lớn tiếng hỏi.

"Nói không sai, người lên Âm Tà Xảo Trá Bảng, đến tận lúc ta nói chuyện bây giờ, đều vẫn còn sống."
Lâu chủ lại gật đầu, thừa nhận lời này của người nọ.
Khách nhân bên trong Thiên Cơ Lâu lúc này đều ngây người, còn chưa phản ứng lại câu này của lâu chủ.
"Chờ đã, điều này há chẳng phải là nói, Thiên Tôn sáng tạo ra bí tự "Giả", vẫn còn sống đến bây giờ ư?"
"Không thể nào! Ta không tin! Trường Sinh Thiên Tôn chính là người của thời đại thần thoại cơ mà."
"Vượt qua tuế nguyệt mấy trăm ngàn năm trời, thật sự còn có người có thể sống lâu đến thế sao?"
Bọn người kia lập tức như muốn nổ tung, mọi người quả thực là bị tin tức này của Thiên Cơ Lâu dọa cho phát sợ.
Có điều, cũng khó trách bọn hắn, Trường Sinh Thiên Tôn chính là Cửu Thiên Tôn của thời đại thần thoại, nếu mà không tính thời đại loạn cổ thì hầu như có thể nói là một trong nhóm Thiên Tôn đầu tiên của thời kỳ đầu lịch sử.
Nếu mà người này thật sự vẫn còn sống, thế thì mang ý nghĩa hắn dùng tuổi thọ của một đời vượt qua thời đại thần thoại, thời đại thái cổ, thời đại hoang cổ cho tới thời đại hậu hoang cổ ngày nay.
Chuyện này dù thế nào cũng là một chuyện bất khả thi.
"Trường Sinh Thiên Tôn giờ này ngày này vẫn đang nằm trong Tiên Lăng, hắn chính là một trong bảy Sinh Mệnh Cấm Khu, Tiên Lăng chi chủ!"
Lâu chủ lại khẽ mỉm cười, lập tức lạnh giọng nói.
"Lúc đầu ta đã nói, Âm Tà Xảo Trá Bảng này vì lược bớt độ dài, nên sẽ không đề cập đến những Cổ Hoàng Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu."
"Vị Trường Sinh Thiên Tôn này, là trường hợp đặc biệt duy nhất lên bảng, không chỉ tại vì việc hắn phát động hắc ám náo động nuốt chửng mấy tỉ sinh linh."
"Mà còn vì hắn đồng thời cũng là nhân vật ở thời đại thần thoại, liên quan đến ân oán giữa Thiên Đình và Địa Phủ."
"Mà hắn, chính là hắc thủ phía sau màn chân chính dẫn tới nguyền rủa Thánh Thể ở Đông Hoang."
Lưu Tiêu lập tức nói tiếp, khi hắn nói về bảng xếp hạng, đã cố hết sức lược bớt các Chí Tôn Cổ Hoàng trong Sinh Mệnh Cấm Khu, nhưng vị Trường Sinh Thiên Tôn này lại là một trường hợp đặc biệt.
Hắn dính dáng đến quá nhiều sự việc, trước khi hắn tiến vào Tiên Lăng, trở thành Chí Tôn cấm khu, thì đã từng làm không ít việc ác.
Nên càng không cần phải bàn đến những việc mà hắn làm sau khi trở thành Chí Tôn cấm khu.
Do đủ loại nguyên nhân, nên Lưu Tiêu không thể không xếp hạng trường hợp đặc biệt này, đặt ở hạng 3.

Chương 560. Bí tự "Giả"

Lưu Tiêu vừa nói ra lời này, bọn Diệp Phàm và Hắc Hoàng lập tức ngây ra như ngỗng, ban nãy bọn họ còn đang cắn răng nghiến lợi, nhưng khi biết địch nhân là Trường Sinh Thiên Tôn, lại lộ vẻ mặt khó coi.

Mặc dù nguyền rủa Thánh Thể là chuyện ác tuyệt đối không có thể tha thứ, nhưng sự cường đại của kẻ địch vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Vị Trường Sinh Thiên Tôn này không hổ được xưng là Trường Sinh Thiên Tôn, thế mà vẫn sống hơn mấy trăm ngàn năm cho tới tận bây giờ, quả là lão bất tử.

Mà Diệp Phàm mới vừa vặn trảm đạo, khoảng cách trùng kích Đế vị còn cần một thời gian rất dài, lúc nào mới có thể báo thù chứ?

Diệp Phàm vừa muốn nói gì, lập tức từng làn sóng âm thanh Cổ Hoàng hiệu triệu xa xưa truyền đến từ bốn phương tám hướng trong hư không, trực tiếp chèn ép về phía Thiên Cơ Lâu.

Lại là cảm giác này!

Trong lòng mọi người đồng thời đều nghĩ như vậy, lúc trước khi lâu chủ tiết lộ về hắc ám náo động, tình huống tương tự cũng đã từng xảy ra một lần.

Mặc dù các Chí Tôn cấm khu đã ngủ say, nhưng thiên địa này vẫn còn để lại không ít dấu ấn của bọn hắn, sẽ tự động cảnh cáo khi có người dám cả gan nhắc tới bọn hắn.

"Thực sự là đáng ghét!"

Nhưng Lưu Tiêu hơi nheo mắt lại, từ trong thần thức của hắn lập tức có một đạo tiên khí vô hình bay ra như thiểm điện, trong nháy mắt chặt đứt những dấu ấn thượng cổ đang chèn ép Thiên Cơ Lâu.

Trong Thiên Cơ Lâu không được động võ, kể cả công lực mạnh như Bắc Đế Vương Đằng, đều sẽ tự động bị chuyển hóa thành hư vô.

Nhưng quy củ này không có hiệu lực với Lưu Tiêu.

Bị đạo tiên khí của Lưu Tiêu trong nháy mắt chặt đứt, trên đỉnh đầu mọi người có một cỗ sát khí đáng sợ lơ lửng, lập tức bặt âm vô tín, để cho bọn họ thở phào nhẹ nhõm.

"Lại là cảm giác phảng phất như sinh tử đang trong một ý niệm của bọn họ, may mà có lâu chủ ra tay trợ giúp."

"Đúng thế, vừa rồi ta suýt nữa nghĩ rằng mình đã chết rồi."

Vẻ mặt của mọi người như bị dọa sợ, hoảng hốt nói lời cảm tạ.

Những dấu ấn Đông Hoang đang ẩn náu trong bóng tối, trước khi tức kinh khủng của Lưu Tiêu, căn bản không cách nào tồn tại được thêm nửa giây trong Thiên Cơ Lâu.

Chúng chỉ là một vài tai mắt nhỏ mà các Chí Tôn bố trí ở Đông Hoang trước khi ngủ say, nhưng cũng không cách nào đánh thức Chí Tôn đang ngủ say.

Nhưng mà chẳng sao cả, Thiên Cơ Lâu ở Đông Hoang tạo nên rất nhiều náo loạn, đặc biệt là Bất Tử Sơn khiêu khích, đã sớm để Thiên Cơ Lâu tiến vào tầm ngắm của các Chí Tôn.

"Trường Sinh Thiên Tôn cả đời làm vô số chuyện ác, điều đó là không phải nghi ngờ, nhưng hắn còn là một người cực kì đáng thương."
Sau khi Lưu Tiêu đẩy lui dấu ấn Chí Tôn, lúc này mới thu hồi tiên khí, chậm rãi nói tiếp.
Lời này của lâu chủ dường như có thâm ý, để tất cả mọi người bên trong Thiên Cơ Lâu đều không tự chủ được mà yên tĩnh, nín thở ngưng thần lắng nghe.
Ngay cả Vương Đằng vừa rửa mặt mũi xong xuôi, mặc quần áo đệ tử Thiên Cơ Lâu vào, cũng đã trở lại tiền sảnh và yên lặng lắng nghe.
Trường Sinh Thiên Tôn là một trong Cửu Thiên Tôn của thời đại thần thoại, địa vị vô cùng cao quý, bản thân càng là người phát hiện ra bí tự "Giả", một trong cửu bí.
Cả đời hắn tham gia có rất nhiều sự kiện, từ thời đại thần thoại đến Đế Tôn quật khởi, đến Cổ Thiên Đình, đến cai quản Địa Phủ, làm nhiều việc ác, trải qua vô số sóng to gió lớn.
Người như vậy, cuộc đời đầy tài hoa, lên voi xuống chó, cho dù dùng từ cường đại hay là tà ác để hình dung hắn, đều chuẩn xác, chỉ có điều không hề đáng thương tí nào.
Nhưng lâu chủ lại cho rằng, hắn thật sự đáng thương.
"Trường Sinh Thiên Tôn, người cũng như tên, cả đời chấp niệm đều dính với trường sinh bất tử, coi như khai sáng ra cửu bí, bí tự "Giả" mà hắn sáng tạo ra, cũng là công pháp chữa lành vết thương trong nháy mắt, khôi phục thực lực."
Bí tự "Giả" chính là công pháp chữa thương duy nhất bên trong cửu bí, đủ để khiến bất kì tuyệt học Đế Kinh khôi phục thương thế trong thiên hạ đều phải ảm đạm phai mờ.
Điểm đặc biệt của bí tự "Giả" nằm ở chỗ nhanh, bất kì thân thể chịu trọng thương gì, hay là tinh lực khí hải đã khô cạn tới mức độ nào đi nữa, đều có thể hồi phục trong nháy mắt, thậm chí vừa có thể đánh nhau vừa có thể hồi phục.
"Điểm khác biệt lớn nhất của hắn so với những ác nhân lên bảng khác nằm ở chỗ, hắn cũng không phải là cố ý làm chuyện ác, hắn cũng không phải là mưu cầu địa vị vô địch thiên hạ gì, thứ mà hắn truy cầu, không khác gì các vị đang ngồi ở đây."
"Chẳng qua chỉ là vì hai chữ “trường sinh” mà thôi!"
Lâu chủ lẳng lặng nói.
Thẳng thắn nói một câu với các tu sĩ đang ngồi tại đây, nếu thật sự có cơ duyên vô thượng, ai mà không muốn Chứng Đạo thành Đế?
Sau khi thành Đế, ai mà không muốn trường sinh bất tử?
Khác với Âm Dương Giáo hay Diêu Quang Thánh Tử, thứ mà Trường Sinh Thiên Tôn theo đuổi căn bản không phải là lực lượng, không phải là vô địch xem thường thiên hạ, thậm chí cũng không phải là muốn làm Chí Tôn cường đại nhất Cửu Thiên Thập Địa.
Trong lòng hắn muốn, chỉ vẻn vẹn là một sợi chấp niệm vô tận đối với

trường sinh mà thôi.

Chương 561. Đại đế cũng không thể giải quyết

"Đáng tiếc người này đã hãm sâu trong chấp niệm, vì đạt mục đích trường sinh, mấy trăm ngàn năm qua làm ra quá nhiều chuyện ác."
"Trong lúc hắn còn sống, tiếp nhận Địa Phủ từ trong tay Minh Hoàng, chuyển sang đối kháng với Cổ Thiên Đình, khơi mào đại chiến."
"Vì chiến thắng chiến tranh, lợi dụng bí thuật Địa Phủ, cùng với các Chí Tôn khác, để nguyền rủa Thánh Thể vẫn còn tồn tại đến ngày nay."
"Sau khi tuổi thọ của hắn đã hết, vì chờ đợi Tiên Lộ mở ra, đã trở thành một trong số các Chí Tôn thuở đầu của Sinh Mệnh Cấm Khu."
"Chí Tôn bên trong Sinh Mệnh Cấm Khu, mỗi lần thức tỉnh đều phải nuốt chửng tinh hoa sinh mệnh của sinh linh thông qua hắc ám náo động, nhằm bổ sung tuổi thọ."
"Mà tinh hoa sinh mệnh, giống như tất cả thần dược khác, có dược tính kháng thuốc, hiệu quả hấp thu sẽ càng ngày càng kém, nên là mỗi khi cắn nuốt, lần thức tỉnh sau sẽ cần số lượng gấp bội."
Những gì mà lâu chủ nói để cho tất cả mọi người kinh ngạc không thôi, những Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu hấp thu tinh hoa của sinh linh vì tuổi thọ, vậy mà còn có dược tính kháng thuốc.
Nói như thế, há chẳng phải là số người cần thu gặt sẽ tăng trưởng vô hạn, thế thì chẳng phải sinh linh Bắc Đẩu bọn họ sẽ không có ngày dừng lại ư?
"Bất Tử Thiên Tôn chính là Chí Tôn cấm khu có thời gian tồn tại lâu nhất, số lần thức tỉnh nhiều nhất, dựa theo ta suy đoán, đến nay số lượng sinh linh mà hắn đã nuốt chửng đã vượt qua mười tỉ!"
Bốn chữ "mười tỉ sinh linh" từ trong miệng lâu chủ nói ra, lập tức dọa sợ những tu sĩ Đông Hoang này phải giật mình một cái.
Kể cả võ giả đến từ Cửu Châu đi theo lâu chủ, cũng không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.
Đây chính là mười tỉ sinh linh đó, xem như Cửu Châu mênh mông bao la, nhân khẩu cũng không đạt được mười tỉ, mà Bắc Đẩu Cổ Tinh cùng lắm cũng chỉ có khoảng 1 tỉ 800 triệu.
Nói như vậy, chỉ là người bị thôn phệ dưới tay Bất Tử Thiên Tôn, đã vượt qua tổng số người của mười Bắc Đẩu Cổ Tinh gộp lại.
Càng không cần phải nói đến một đống Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu, nếu mà tính luôn cả bọn họ, người đâu cho đủ?
Vừa trầm tư về chuyện này, cho dù là ai cũng sẽ lập tức cảm thấy sợ nổi da gà, vô cùng khiếp sợ.
Thì ra từ thời đại thần thoại đến đại thế hoàng kim ngày nay, Bắc Đẩu Cổ Tinh xưa giờ không có ai là người tự do.
Bắc Đẩu Cổ Tinh nhìn như mỗi một thời đại đều có Đại Năng xuất hiện

tầng tầng lớp lớp, thiên tài xuất thế, tất cả đại thế gia tranh đấu với nhau, Cổ Tộc Yêu Tộc cướp đoạt địa bàn.
Nhưng trong mắt các Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu, bọn họ căn bản không khác gì nhau cả, đều là dược liệu để bọn chúng kéo dài tính mạng mà thôi.
Dân số của Bắc Đẩu khổng lồ như thế, lại không khác hoa màu được trồng trong ruộng.
Cho dù thỉnh thoảng có Nhân Tộc Đại Đế xuất hiện, nhưng cùng lắm cũng chỉ có thể dọa sợ, cho dù mạnh như Vô Thủy Đại Đế, chung quy vẫn không thể nhổ tận gốc bảy đại cấm khu ấy.
Mà tuổi thọ của Đại Đế chung quy là có hạn, chỉ là một Đại Đế, có thể giữ gìn hòa bình được bao nhiêu vạn năm cơ chứ?
Đợi đến khi bọn hắn tọa hóa, ngàn tỉ sinh linh sẽ phải đối mặt với cảnh khốn cùng như trước kia.
"Vì trường sinh, thật sự có thể che giấu lương tâm làm ra loại chuyện doạ người này ư?"
"Lẽ nào vận mệnh của chúng ta, nhất định phải trở thành một cây dược liệu bị Chí Tôn hấp thu sao?"
"Đồ Phương ta tu luyện cả đời, cuối cùng lại trở thành của hồi môn cho người khác."
Bọn tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu vừa mới hoan hô vì đại thế hoàng kim đã đến, bây giờ từng người lại trở nên bi ai và oán giận.
Nhưng các võ giả Cửu Châu đi theo lâu chủ, cũng không có ý nghĩ như vậy.
"Bọn tu sĩ Đông Hoang các ngươi đúng là yếu đuối, muốn nghe theo ý trời dễ dàng như vậy ư?"
"Đúng thế, không thử nhìn xem bây giờ các ngươi đang ở đâu, đây chính là Thiên Cơ Lâu! Có lâu chủ ở đây, có âm mưu gì mà không phá được cơ chứ?"
"Lâu chủ chính là người chuyên trị các loại âm mưu động trời, chuyện này đối với lâu chủ mà nói chẳng phải chỉ là một bữa ăn sáng thôi sao?"
Những võ giả đến từ Cửu Châu, ai nấy đều tận mắt nhìn thấy lâu chủ phá nát đủ loại âm mưu.
Cái gì mà Tà Đế, Thiên Môn, Hùng Bá, và cả Đế Thích Thiên sau này, cái gì mà thiên thu đại kiếp nạn, tất cả đều bị lâu chủ ra tay nhẹ nhàng hóa giải.
Vì vậy, dưới cái nhìn của bọn họ, vấn đề Sinh Mệnh Cấm Khu này, đối với lâu chủ mà nói căn bản chẳng phải là vấn đề to tác gì.
"Lâu chủ, sự việc Sinh Mệnh Cấm Khu, thật sự hết cách rồi sao? Nếu đời này của bọn ta xuất hiện một vị Nhân Tộc Đại Đế thì sao?"
Cơ Tử ở bên cạnh nghe nói Bắc Đẩu thế mà đã có mấy chục tỷ sinh linh chết đi, lập tức siết chặt nắm đấm, hỏi.
"Đây không phải là vấn đề mà một Đại Đế có thể giải quyết, huống hồ dù có mạnh hơn đi nữa, ngươi có thể mạnh bằng Vô Thủy Đại Đế hay không? Kể cả Vô Thủy Đại Đế cũng chỉ có thể dọa sợ bọn Chí Tôn, chứ không thể nhổ cỏ tận gốc."

Lâu chủ thành thật lắc đầu, để thần sắc trên mặt Cơ Tử lập tức ảm đạm đi. Không chỉ có hắn, nghe được câu này, ngay cả khuôn mặt của Hắc Hoàng cũng lập tức cúi thấp đầu xuống một cách bất đắc dĩ.

Chương 562. Nếu như

Hắc Hoàng chính là fan của Vô Thủy, cho tới nay Vô Thủy Đại Đế uy chấn thiên địa, ngay cả các Chí Tôn của Sinh Mệnh Cấm Khu đều biết thân biết phận không dám làm dị động gì.

Chuyện này từ đầu đến cuối được xem là bằng chứng về sự cường hãn của Vô Thủy Đại Đế.

Nhưng bây giờ bị lâu chủ chỉ ra như vậy, chuyện này dường như được hiểu theo một cách hiểu khác.

Cũng chính là mặt khác, Vô Thủy Đại Đế vô địch đương đại, cũng không hề có lòng tin có thể quét sách bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu.

Nếu không thì, lấy sự cường thế giành được địa vị sinh tồn cho Nhân Tộc của Vô Thủy Đại Đế, không thể nào chỉ là chung sống hòa bình với Sinh Mệnh Cấm Khu được.

Nói cách khác, Nhân Tộc có một Vô Thủy Đại Đế cường đại ra đời, mới có thể giữ được mấy vạn năm yên bình của Bắc Đẩu.

Tuy nhiên, nếu không tính trường hợp đặc biệt Ngoan Nhân Đại Đế, thì Vô Thủy Đại Đế đã là vị Đại Đế mạnh nhất và cực kỳ hiếm thấy trong lịch sử Nhân Tộc.

Đại Đế như vậy, phỏng chừng vạn năm cũng khó tìm được.

"Muốn cưỡng cầu một vị Đại Đế giải quyết vấn đề này là rất khó, nhưng nếu là Thiên Cơ Lâu thì ngược lại là rất đơn giản."

Nhưng lâu chủ ngay sau đó lại ung dung bổ sung một câu.

Lâu chủ vừa nói ra lời này, lập tức khiến cho các tu sĩ lộ vẻ tuyệt vọng lập tức cả kinh, nhao nhao giơ tay lên.

Bọn họ ưu sầu không ngớt vì Sinh Mệnh Cấm Khu, nghĩ đến chuyện hắc ám náo động này sẽ liên tục xuất hiện, cho dù bọn họ may mắn tránh thoát, nhưng con cái của bọn họ sẽ không thể nào may mắn thoát khỏi nó được.

Nhưng lâu chủ vừa nói như thế, lập tức khiến cho bọn họ phảng phất là thấy được chút hy vọng từ trong bóng tối.

"Lâu chủ ngươi nói thật chứ? Hắc ám náo động của Sinh Mệnh Cấm Khu uy hiếp ngàn tỉ thương sinh, có hi vọng sẽ kết thúc ở thế hệ bọn ta ư?"

Lão Phong Tử với tư cách là người đã từng tiến công Hoang Cổ Cấm Địa, đương nhiên biết rất rõ mức độ hung hiểm trong Sinh Mệnh Cấm Khu này.

Chỗ kinh khủng nhất trong những nơi này, nằm ở chỗ trải qua mấy thời đại, mấy trăm ngàn năm tích lũy, trong mỗi cấm khu không chỉ có một hai Chí Tôn ẩn núp.

Thử nghĩ xem thiên địa khí vận mỏng manh như vậy, vạn năm mới cho ra một vị Đại Đế, mà bên trong cấm khu kia, mỗi nơi đều có ít nhất bốn, năm vị Chí Tôn sở hữu thực lực Chuẩn Đế cửu trọng thiên.

Huống hồ dù cho thật sự may mắn đánh bại những Chí Tôn cấm khu đó, trong bảy đại cấm khu, mỗi cấm khu hình như còn một chủ nhân ở đằng sau.
Tiên Lăng Trường Sinh Thiên Tôn, Thần Khư Thần Khư chi chủ, Bất Tử Sơn Thạch Hoàng, Luân Hồi Hải Luân Hồi Chi Chủ...
Những Chí Tôn này đều là chủ nhân chiếm cứ ban đầu hoặc là người sáng tạo Sinh Mệnh Cấm Khu, có sức uy hiếp mạnh hơn những Chí Tôn Cổ Hoàng khác gấp mấy lần.
Đừng thấy trong nguyên tác, Diệp Phàm sau cùng đã càn quét toàn bộ bảy đại cấm khu, nhưng trên thực tế thời gian và khí lực bị tiêu tốn là không cách nào tưởng tượng nổi.
Đầu tiên là đêm tân hôn của hắn, Tiên Lộ mở ra, các Chí Tôn cấm khu ẩn núp nhao nhao xông ra, Tiên Lộ lại một lần nữa bị Đại Năng từ các nơi đè ép.
Lúc này, Cổ Hoàng và Chí Tôn mới bất đắc dĩ phát động hắc ám náo động, diễn biến thành hỗn chiến, nhờ vậy đã tổn hại không ít lực lượng của các Chí Tôn cấm khu.
Nhưng cho dù là vậy, trong lần náo động đó, Diệp Phàm dường như suýt phải chết trong đấy, nếu không phải Ngoan Nhân Đại Đế âm thầm ra tay, thì hậu quả khó bề tưởng tượng.
Qua trăm năm sau vụ việc đó, Tiên Lộ xuất hiện lần thứ hai, lại lừa sáu vị Chí Tôn mất mạng ở trong đó.
Có thể nói nếu không có hai lần Tiên Lộ mở ra, làm các Chí Tôn chết một cách vô ích, thì phỏng chừng là Diệp Phàm phải mất thêm ngàn năm nữa mới có thể làm được chuyện này.
Nhưng nếu là Thiên Cơ Lâu xuất thủ, chuyện này phỏng chừng không cần quá ba tháng.
Lưu Tiêu bấm ngón tay, lấy thế lực của các đệ tử Thiên Cơ Lâu lúc này, phỏng chừng trong vòng một tháng chưa hẳn là không thể thành công.
"Ngươi không nên hiểu lầm, ta nói chính là nếu như Thiên Cơ Lâu ra tay."
"Nhưng Thiên Cơ Lâu ta vốn cũng không phải là người của Bắc Đẩu Cổ Tinh ngươi, chuyện phiền toái này ta muốn nhúng tay hay không, còn phải cân nhắc thêm chút nữa."
Kỳ thực, Lưu Tiêu đã muốn giáo huấn những lão bất tử trong cấm khu từ lâu rồi, đặc biệt đây là thời điểm mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công của hắn đang cần gấp năng lượng.
Có điều, nếu như Thiên Cơ Lâu nhanh như vậy liền giúp bọn họ giải quyết xong vấn đề chung cuộc này, thì sẽ không có nhiều đại tài ở đời sau xuất hiện cùng chống lại hắc ám náo động.
Có câu nói là, có trắc trở mới có đại tài, Lưu Tiêu vẫn mong chờ những cao thủ sở hữu Thái Dương Chân Kinh, Thái Âm Chân Kinh, Tây Hoàng Kinh, Thái Hoàng Kinh sau này sẽ xuất hiện để chống lại hắc ám náo động.
"Thế nhưng có một việc ta có thể bảo đảm với các ngươi, chỉ cần Thiên Cơ Lâu vẫn còn ở Bắc Đẩu ngày nào, thì hắc ám náo động tuyệt đối sẽ không

phát sinh ngày đó."
"Nếu mà bọn họ dám tới, ta cam đoan sẽ đánh đuổi bọn họ."
Lâu chủ chuyển đề tài, lập tức lạnh giọng nói.
Hắn muốn chờ mối uy hiếp Sinh Mệnh Cấm Khu thay hắn ma luyện ra những đại tài đời sau đó, nhưng cũng không phải muốn bỏ mặc Sinh Mệnh Cấm Khu tùy ý xằng bậy.
Nếu mà bọn lão bất tử đó dám ra tay với Bắc Đẩu, thì Lưu Tiêu sẽ không khách khí với bọn họ.

Chương 563. Chỉ có một người có thể chứng đạo

zalo 0704730588

Chí ít Thiên Cơ Lâu còn ở lại Già Thiên thế giới khoảng hai mươi ngày, chỗ tốt ở nơi này còn chưa tới tay hết, Sinh Mệnh Cấm Khu tốt nhất là đừng có kiếm chuyện với hắn vào thời điểm này.

"Lâu chủ uy vũ a! Có câu nói này của lâu chủ, đêm nay ta cuối cùng có thể yên tâm đi ngủ rồi."

"Nếu lâu chủ có thể thuận lợi giải quyết mấy vị Cổ Hoàng Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu, ta nguyện xưng lâu chủ ngươi là Thần."

"Có lâu chủ ở đây, toàn bộ Sinh Mệnh Cấm Khu này sớm muộn cũng sẽ bị giải quyết."

Mặc dù Lưu Tiêu không có đáp ứng chuyện này, nhưng sự bảo hộ của hắn vẫn để cho bọn tu sĩ này đều phấn chấn không ngớt.

Thiên Cơ Lâu gần đây ngạo nghễ thiên hạ, hơn nữa lại còn hướng thiện, làm sao có thể khoan dung cho những tồn tại bên trong Sinh Mệnh Cấm Khu chứ?

"Đáng tiếc tu vi của ta còn kém xa Thiên Cơ Lâu chi chủ, hi vọng ta cũng có thể giúp một tay!"

Sau khi Cơ Tử nghe xong bảng xếp hạng của lâu chủ, tầm mắt mở mang hơn không ít, hiện giờ càng biết nhiều bí mật liên quan tới Sinh Mệnh Cấm Khu, thì hắn càng cảm thấy thực lực của bản thân thật bé nhỏ.

Huống hồ lâu chủ nói cũng không sai, Thiên Cơ Lâu từ đầu tới cuối là thế lực vực ngoại, điều này càng làm củng cố lòng tin của hắn, chấm dứt hắc ám náo động này, chung quy vẫn cần phải dựa vào lực lượng của chính Nhân Tộc.

Đáng tiếc hắn đã là đứa con cuối cùng của Hư Không Đại Đế, thân phận đại biểu cho tiểu tổ của toàn bộ Hoang Cổ Cơ gia, nếu mà muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu, thì về mặt thân phận quả thực là không phù hợp cho lắm.

Bằng không hắn tuyệt đối sẽ đồng ý cúi đầu, khiêm tốn lĩnh giáo với lâu chủ, thỉnh cầu gia nhập Thiên Cơ Lâu.

Chỉ cần có thể đạt được lực lượng tăng vọt, như phụ thân Hư Không Đại Đế của hắn đối kháng với Sinh Mệnh Cấm Khu, thì chút tự tôn của hắn không đáng kể tí nào.

Mà Lưu Tiêu ở bên cạnh cũng biết rõ tâm tư của Cơ Tử, nhưng lại không hề nói gì.

Kỳ thực khi hắn vừa tới đây, hắn đã cân nhắc xong việc liên quan đến đại tài muốn thu phục ở Già Thiên thế giới, trong lòng hắn chỉ có hai thí sinh sáng giá nhất.

Một là Diệp Phàm, người còn lại chính là Thiên Hoàng Tử.

Diệp Phàm càng không cần nhiều lời, đủ loại đại khí vận gia thân, lại còn là nhân vật chính.

Mặc dù tính khí của Thiên Hoàng Tử rất kém cỏi, nhưng thiên phú của hắn quả thật là vô cùng tốt, thậm chí có thể sánh ngang với thiên phú của Diệp Phàm.
Về phương diện huyết mạch, hắn kế thừa huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng đến từ Tiên Giới của Bất Tử Thiên Hoàng.
Về phương diện đại khí vận, sinh ra liền có Tạo Hóa Nguyên Nhãn, thêm vào vạn tộc cùng tôn vinh gia thân, biến huyết mạch trở nên kinh khủng hơn.
Đáng tiếc sau khi Lưu Tiêu thật sự tiếp xúc với Thiên Hoàng Tử, phát hiện tính cách của người này quá tệ, hơn nữa cũng không giống Vương Đằng, khó có thể thuần phục, thế là lập tức nản chí bỏ đi suy nghĩ ấy.
Đệ tử Thiên Cơ Lâu, thiên phú và trung thành đều là điều kiện cân nhắc hàng đầu, hai người đều không thể thiếu.
Về phần Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai Diệp Y Thủy, Ngũ Sắc Thần Hoàng kinh thiên động địa, nhưng lại là người mà không biết bao nhiêu ngàn năm sau mới xuất hiện, Thiên Cơ Lâu chỉ ở đây có một tháng, nên càng không nằm trong đối tượng cân nhắc.
"Lâu chủ, chỉ cần có thể bình định hắc ám náo động, cho dù có phải chịu nhiều khổ cực, ta cũng không chối từ!"
Diệp Phàm ngay lập tức cúi người, lớn tiếng nói.
Hắn thân là Thánh Thể nhất mạch của Nhân Tộc, trách nhiệm này gần như là bụng làm dạ chịu, huống hồ sự việc ở Già Thiên thế giới, cũng không thể để những đệ tử đến từ Cửu Châu của Thiên Cơ Lâu đi giải quyết.
Sau khi hắn đã nhận được Thiên Cơ Vạn Tượng Công độc nhất của đệ tử Thiên Cơ Lâu, tu vi đã được tăng cường một cách đáng kinh ngạc.
Hắn rất tự tin, cơ hội để hắn Chứng Đạo ở đời này là rất cao.
"Lâu chủ, Cổ Hoàng Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu tính là gì, ta chắc chắn sẽ thanh trừng toàn bộ bọn hắn vì Thiên Cơ Lâu."
Vương Đằng đương nhiên cũng không cam lòng yếu thế, lập tức cũng lớn tiếng nói.
Bây giờ, gia hỏa này ngược lại là hoàn toàn bị Lưu Tiêu, người có thực lực như Thần Linh thu phục, cũng một lòng một dạ.
Tư chất của Vương Đằng thật ra cũng không tệ, nếu Bất Tử Sơn đã tiếp nhận hắn tu hành, thì điều đó đã chứng minh đến cả Bất Tử Sơn Thạch Hoàng cũng coi trọng tư chất của hắn.
Có điều, đời này rốt cuộc muốn để ai trở thành Đại Đế, Lưu Tiêu vẫn chưa cân nhắc xong.
Điều đáng tiếc nhất chính là phiến thiên địa này không trọn vẹn, kể cả Lưu Tiêu cũng không có cách để bù đắp nó.
Điều này sẽ dẫn đến việc Thiên Cơ Lâu dù có tài nguyên vô tận, nhưng bị thiên đạo này áp chế, cùng lắm cũng chỉ có thể bồi dưỡng ra một vị Đại Đế.
Sau khi thành Đế, thiên tâm ấn ký tràn ngập thiên địa, coi như bồi dưỡng như thế nào, cũng khó mà đột phá áp chế của đạo ngân.
Liên quan về phương diện này, Lưu Tiêu cần phải có thời gian dùng công

năng thăm dò coi thử Thiên Cơ Lâu có biện pháp gì hay không.
"Hai người các ngươi tự tin là tốt, nhưng tiếc là người Chứng Đạo thành Đế cuối cùng sẽ là ta."
Thánh Hoàng Tử cũng rất tự tin, lập tức gia nhập trận phân tranh của bọn họ.

Chương 564. Kim Ô nhất tộc

Mọi người xung quanh thấy môn hạ của Thiên Cơ Lâu có nhiều đại tài hội tụ như thế, trừ ba người bọn họ ra, còn có rất nhiều đệ tử võ giả Cửu Châu như Trương Tam Phong, Dương Quá đều yên lòng.
"Nhìn thấy cao thủ đại lão tụ tập bên trong Thiên Cơ Lâu, xem ra cho dù sau này đối mặt với đại nạn gì, cũng sẽ không thành vấn đề."
"Thiên Cơ Lâu bây giờ mới gọi là quần hùng hội tụ đây này, ta nhìn mà còn cảm thấy nhiệt huyết sôi trào nữa."
"Bàn về cao thủ, ta chỉ phục trước mỗi mình lâu chủ Thiên Cơ Lâu."
Các tu sĩ Đông Hoang bên trong Thiên Cơ Lâu đồng loạt hoan hô.
Mà cùng lúc đó, vực ngoại chi địa, cũng có không ít ánh mắt đã nhìn chằm chằm vị trí Bắc Đẩu của Thiên Cơ Lâu.
Tử Vi Cổ Tinh, Phù Tang Thần Thụ Quốc.
"Cái gọi là hắc ám náo động, quả nhiên là chuyện bắt nguồn từ những cấm khu ở Bắc Đẩu Đông Hoang gây ra."
"Xem ra thời kỳ hoang cổ, sự nghi ngờ của mọi người quả nhiên không sai."
Phía trên cung điện, khi Kim Ô tiên tổ nghe thấy tình báo truyền ra từ trong Thiên Cơ Lâu, lập tức cắn răng nghiến lợi nói hắc ám náo động, là bọn Chí Tôn trong cấm khu vì muốn sống tiếp mà triển khai đại đồ sát sau khi thức tỉnh, đương nhiên nó không chỉ phát sinh ở Bắc Đẩu.
Mấy vạn năm qua, một khi có Chí Tôn thức tỉnh giữa chừng, hắc ám náo động lại sẽ bắt đầu, toàn bộ vũ trụ bát hoang đều là mục tiêu nuốt chửng của bọn họ.
Mấy vạn năm nay, Tinh Vực bị hắc ám náo động thu gặt, quả thực là nhiều vô số kể.
Thậm chí Bắc Đẩu cũng đã được Đại Năng của rất nhiều Tinh Vực đích thân giáng lâm, hoài nghi hắc ám náo động vốn là bắt nguồn từ cổ tinh này, chỉ tiếc cuối cùng vẫn là không có được chứng thực mà thôi.
Nhưng mà bây giờ, từ trong Thiên Cơ Lâu truyền ra sự việc có liên quan đến chuyện Trường Sinh Thiên Tôn lên bảng, kèm theo việc nhắc lại chân tướng của hắc ám náo động một lần nữa.
Lần này, tình báo rốt cuộc truyền khắp mọi nơi trong vũ trụ bát hoang.
"Nếu thật sự là như thế, làm sao chúng ta có thể ngồi chờ chết được?"
Rất nhiều trưởng lão của Kim Ô nhất tộc nhao nhao vỗ hai cánh, huyết mạch chi lực bắt đầu chấn động ở trong bọn họ.
Kim Ô nhất tộc bọn họ sở hữu tàn quyển của Thái Dương Kinh, từ mấy

năm trước vì đạt được huyết mạch của Thái Dương Thánh Hoàng, thừa dịp hậu duệ của họ yếu thế, nên đã diệt gia tộc của Thánh Hoàng.
Bây giờ Kim Ô nhất tộc lớn mạnh hơn, thậm chí ngay cả công pháp có thể hiển hiện hình chiếu ở vực ngoại đều nắm giữ.
"Xem ra Bắc Đẩu Cổ Tinh không thể giữ lại."
Kim Ô Thánh Tử gật gù, đồng ý sự lo lắng của các vị trưởng lão, lập tức đưa ánh mắt nhìn về phía tinh không xa xăm.
Tổ tinh của Thương Thiên Phách Thể.
"Hoang Cổ Thánh Thể vậy mà gia nhập Thiên Cơ Lâu gì đó rồi sao?"
"Đúng là buồn cười, Thánh Thể sắp bị tiêu diệt này muốn vượt qua Phách Thể ta ư?"
"Để xem Thương Thiên Phách Thể ta giết chết ngươi như thế nào."
Giữa Thương Thiên Phách Thể và Nhân Tộc Thánh Thể là kẻ thù không đội trời chung của nhau, mấy vạn năm qua, tổ tinh của Thánh Thể đã sớm trở thành tử tinh, thậm chí ngay cả truyền nhân đều biến mất từ lâu.
Mà tổ tinh của Thương Thiên Phách Thể lại hoàn toàn ngược lại, do Phách Thể quật khởi, dần dần bài xích những huyết mạch khác ra ngoài, độc bá tổ tinh.
Cho tới hôm nay, Thương Thiên Phách Thể từ lâu đã chiếm cứ một góc ở ngoài Tinh Vực, nhưng lại chưa bao giờ đặt chân đến Bắc Đẩu.
Mãi đến tận lúc Thiên Cơ Lâu truyền tin tức ra ngoài.
"Đợi ta san bằng Thiên Cơ Lâu, giải quyết Hoang Cổ Thánh Thể này, rồi nhìn thử xem những Chí Tôn cấm khu này rốt cuộc là là thứ gì?"
Tu vi của vị truyền nhân này vậy mà cũng đã trảm đạo, trên người đã xuất hiện chín loại thần hình của Thương Thiên Phách Thể.
Bằng vào tu vi của hắn, cộng với Thương Thiên Phách Thể chí cương chí cường, đối chiến với Thánh Nhân cũng có thể ung dung giành chiến thắng, chẳng trách hắn sẽ cuồng ngạo như vậy.
Trên một Cổ Tinh vô danh, ở trong một vùng hoang vu hẻo lánh nào đó.
"Tiểu tổ tiểu tổ, chúng ta được cứu rồi."
Lúc này, một lão bộc đang cầm lương khô đi vào trong miếu cũ, đưa lương khô đến trước mặt một đứa trẻ.
Chính là hậu duệ cuối cùng của Thái Dương Thánh Hoàng nhất mạch, Diệp Đồng!
Người này tuy tuổi nhỏ, nhưng lại là Tiên Thiên Thái Dương Chi Thể vạn cổ khó tìm, và trông giống y như đúc Thái Dương Thánh Hoàng.
Bây giờ mặc dù hắn còn chưa bắt đầu tu hành, nhưng trong đầu từ khi sinh ra đã có lạc ấn trời sinh Đế Kinh Thái Dương Kinh hoàn mỹ.
Chỉ tiếc sau khi bị Kim Ô nhất tộc diệt tộc, chỉ còn lại hắn và lão bộc chạy thoát ra ngoài, lúc này hai người đang lang thang trong vũ trụ bát hoang.
"Tỷ tỷ chết rồi, ta cũng không muốn sống nữa."
Lúc này, Diệp Đồng còn đang chìm đắm trong cái chết đầy bi thương của tỷ tỷ mình khi xưa, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.
"Tiểu tổ, Bắc Đẩu có một cái thần vực tên là Thiên Cơ Lâu, dám cả gan

vạch trần chân tướng hắc ám náo động, tiết lộ sự tồn tại của Địa Phủ, bây giờ toàn bộ vũ trụ bát hoang, đều là tin tức muốn thảo phạt Sinh Mệnh Cấm Khu."
"Chúng ta chỉ cần thừa dịp đại loạn này chạy trốn đến Bắc Đẩu, ở trong Thiên Cơ Lâu thần kỳ đó, chắc chắn có thể bảo vệ tính mạng của tiểu tổ."

Chương 565. Không thể để mặc nó như vậy được

Vị lão bộc này ngược lại là tâm sáng như gương.
Sau khi Thiên Cơ Lâu truyền chân tướng hắc ám náo động ra ngoài, đã khiến cho hàng loạt chủng tộc ở vũ trụ bát hoang tức giận.
Bởi vì mấy vạn năm qua, chủng tộc và Cổ Tinh bị hắc ám náo động thu gặt, nhiều không kể xiết.
Trước đây không biết chuyện này rốt cuộc là thiên tai hay là nhân họa, cũng không tìm được ngọn nguồn, nên dù có lực cũng không thể ra tay.
Nhưng bây giờ Thiên Cơ Lâu đã chỉ rõ ngọn nguồn nằm trong Sinh Mệnh Cấm Khu của Bắc Đẩu Cổ Tinh, điều này cực kỳ khủng khiếp.
Thoáng chốc, Vĩnh Hằng Quốc Độ, Tử Vi Cổ Tinh, Trái Đất, Câu Trần Cổ Tinh… Tất cả đại Tinh Vực đều đang rục rà rục rịch.
Nếu Thiên Cơ Lâu đã biết nhiều chuyện lớn chấn động vũ trụ như vậy, hơn nữa còn nói ra mà không hề kiêng kỵ tí nào, tuyệt đối không phải là hạng người tầm thường.
Lại thêm nghe nói bên trong Thiên Cơ Lâu không được động võ, càng khiến cho hắn nhận định rằng nơi này tuyệt đối an toàn.
"Chúng ta chạy tới Thiên Cơ Lâu đi."
Lão bộc không suy nghĩ gì thêm, bèn nói với Diệp Đồng.
Mà lúc này, Chí Tôn đã tỉnh lại trong Sinh Mệnh Cấm Khu, nhưng cũng không nhiều lắm.
Mặc dù sự thật là vũ trụ bát hoang hiện giờ đã khá chấn động, đều đã "xắn tay áo lên", nhưng Cổ Hoàng Chí Tôn trong cấm khu một khi ngủ say, liền mất đi phần lớn tin tức đối với ngoại giới.
Cho nên trong bọn họ, rất nhiều người căn bản còn chưa biết chuyện này.
Trừ khi giống như Lưu Tiêu, cố tình dùng uy năng cấp bậc Đại Đế đánh thức bọn họ, hoặc là Cực Đạo giao phong với nhau, bằng không trong trường hợp bình thường mà nói rất khó đánh thức bọn họ.
Nhưng mà vừa rồi Thạch Hoàng bị thức tỉnh bởi Lưu Tiêu khiêu khích, lại rõ như ban ngày.
Thiên Cơ Lâu không chỉ biết rõ mọi chuyện của bọn họ, mà còn không kiêng dè tí nào nói chuyện này ra bên ngoài.
Chuyện này quả thật là khiến Thạch Hoàng nghe được mà giận, thậm chí còn nghĩ đến việc một tát phá nát nơi đó.
Nhưng hắn vẫn rất nhanh khôi phục lý trí, trong lúc suy nghĩ truyền ý đến

tai các Chí Tôn khác.
Lúc này thức tỉnh và chú ý đến Thiên Cơ Lâu, cũng không chỉ có một mình hắn.
Trong tinh không, từng con mắt khổng lồ như ẩn như hiện nhao nhao mở ra.
"Nếu như lại mặc kệ Thiên Cơ Lâu tùy ý như thế nữa, e rằng sự việc sẽ càng ngày càng mất kiểm soát a…"
"..."
Người đầu tiên mở miệng, là giọng nói của Thạch Hoàng.
"Có chắc là giờ khắc này thiên địa vẫn chưa có người Chứng Đạo Đại Đế không? Lẽ nào vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này đã âm thầm Chứng Đạo trong bóng tối, nên mới dám cả gan nói hết mọi chuyện như thế?"
Một Cổ Hoàng khác trong Bất Tử Sơn hơi nghi hoặc một xíu, hỏi.
"Nếu thật sự là người đã Chứng Đạo, thiên địa khí vận phát sinh kịch biến lớn như vậy, làm sao chúng ta có thể không biết cơ chứ?"
Nhưng rất nhanh, suy nghĩ này đã bị Huyết Hoàng Cổ Hoàng bác bỏ.
"Đúng vậy, thay vì lãng phí thời gian nghĩ về mấy những chuyện bất khả thi này, chẳng thà nên nghĩ cách làm sao ứng phó với người của vũ trụ bát hoang đi kìa."
"Vũ trụ bát hoang từ lần thu gặt trước, đến nay vẫn chưa có uy hiếp gì, chẳng sao cả."
"Nếu mà bọn họ dám làm liều, ta không ngại thu gặt bọn họ trước thời gian dự kiến."
Một đám sinh vật Thái Cổ Cổ Hoàng như Kỳ Lân Cổ Hoàng, Vạn Long Hoàng cùng với Hoàng Kim Cổ Hoàng đều nhao nhao hồi đáp từ trong Thái Sơ Cổ Khoáng.
Bọn họ cũng không sợ người bên ngoài vũ trụ bát hoang tập kích và xâm lược, bọn họ sợ là các cường giả liên thủ với nhau, chứ không phải kẻ yếu liên thủ.
"Thế thì Thiên Cơ Lâu, đến tột cùng là nên xử lý như thế nào?"
Thạch Hoàng vừa liếc nhìn tòa Thiên Cơ Lâu tiên khí dạt dào, thần nhãn kinh khủng được tuế nguyệt gia thân của bọn họ, dù như thế nào đều không thể nhìn thấu bên trong nơi đó.
"Trường Sinh Thiên Tôn, Thiên Cơ Lâu vạch trần gốc gác của ngươi, để ngươi ở nhân gian bị thóa mạ, lẽ nào ngươi không có ý định ra tay sao?"
Lần này âm thanh mở miệng đến từ Luân Hồi Hải, vậy mà là một trong Cửu Thiên Tôn, Tiêu Dao Thiên Tôn.
"Nếu hắn đã biết lai lịch của ta, đương nhiên cũng sẽ biết lai lịch của ngươi, Cửu Thiên Tôn đừng nghĩ có ai thoát khỏi hắn."
Nhưng Trường Sinh Thiên Tôn lại không bị lay động tí nào, mà còn châm biếm ngược lại.
Hắn giống hệt như những gì Lưu Tiêu nói, thứ mà cả đời hắn cầu chỉ là trường sinh, trừ khi Tiên Lộ mở ra hay là cần ăn uống, bằng không hắn chắc chắn sẽ không làm thêm bất kì chuyện hao phí tinh lực nào.

"Có điều, đã đến nước này rồi, Thiên Cơ Lâu, e là không thể để mặc nó như vậy nữa."
Thạch Hoàng đang nhìn chằm chằm Thiên Cơ Lâu thần bí khó dò kia.
Mới vừa giật mình thức tỉnh sau một kích kia của hắn, đó thật sự là uy lực của cấp bậc Đại Đế đã Chứng Đạo, hơn nữa bàn về mức độ uy hiếp, thậm chí còn vượt qua Hư Không Đại Đế đã từng giao thủ.
Thạch Hoàng nhắm mắt như có điều suy nghĩ, cảm nhận một kích bị khiêu khích vừa rồi, chia sẻ cho mấy vị Cổ Hoàng Chí Tôn này.
Sau khi bọn họ động đến một sợi tâm niệm này của Thạch Hoàng, lập tức người người đều trở nên im lặng không lên tiếng.
Vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này, uy lực xuất thủ thật không ngờ lại kinh người đến vậy, để mấy vị Cổ Hoàng lúc trước còn khinh địch, bây giờ lại kinh hãi không ngớt.

Chương 566. Cái tên nào sẽ là thứ 2 đây?

"Thiên Cơ Lâu này... Có thể giữ lại!"
Một lúc lâu, trong tinh không lúc này mới có một giọng nói uy nghiêm truyền đến.
"Tiêu Dao Thiên Tôn, không phải ngươi có một linh thân ở Bắc Đẩu sao?"
Trường Sinh Thiên Tôn lúc này mới chậm rãi nói ở trong tinh không.
Các Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu, đại đa số đều là người sau khi tự chém một đao, ngủ say dài dằng dặc và chờ đợi Tiên Lộ mở ra.
Nếu mà giữa chừng bị tuổi thọ làm thức tỉnh, thì lại phát động hắc ám náo động thu gặt tinh hoa sinh mệnh.
Nhưng Tiêu Dao Thiên Tôn này, lại không giống với bọn họ, có thể nói là đi một con đường hoàn toàn khác.
Hắn ẩn núp bên trong Luân Hồi Hải, chuyên nhìn chằm chằm những đại tài đương thời có thiên phú dị bẩm và tu vi kinh người sắp Chứng Đạo, thừa dịp đối phương sắp bước vào lĩnh vực Hoàng Đạo, trong lúc Chứng Đạo hoàn thành, đoạt xá đối phương.
Thông qua phương pháp này, nguyên thần của Tiêu Dao Thiên Tôn mượn thân thể và tư chất của đối phương, sau khi nguyên thần trải qua dung hợp, cũng gần như là tiêu hủy toàn bộ nguyên thần của đối phương.
Thông qua phương pháp cướp đoạt thiên địa tạo hóa và đoạt xá thân thể đại tài, hắn giống như Trường Sinh Thiên Tôn, cũng sống đến nay.
Mà đời này, thân thể mà hắn đoạt xá, còn đang ở Bắc Đẩu.
“Đã như vậy, vậy thì ta đi một chuyến đây."
Mặc dù Tiêu Dao Thiên Tôn biết bọn họ đang mượn tay hắn để thăm dò Thiên Cơ Lâu, nhưng hắn vẫn đáp ứng.
Hắn rủ xuống con ngươi lấp lóe lưu quang ngũ sắc từ trong Tuyên Cổ tinh không, bên trong phế tích nào đó ở Bắc Đẩu, Quân Tuyên tỉnh lại.

Mà lúc này bên trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu đương nhiên cũng biết rất rõ giờ khắc này, Thiên Cơ Lâu đang bị mấy đại Cổ Hoàng Chí Tôn theo dõi. Đặc biệt là những Cổ Hoàng của Thái Cổ Tộc, thức tỉnh nhiều nhất.
Chỉ tiếc trò chuyện tâm niệm giữa các Cổ Hoàng, hắn không nghe được, nhưng chỉ bằng hành động của bọn họ, cảm nhận ra rằng bọn họ vẫn không có ý định xuất thủ.
Bị khiêu khích như thế mà vẫn không có phản ứng gì, xem ra những Cổ Hoàng này đã sợ thật rồi, tiếc thật đấy.
Chẳng qua hiện nay thiên địa vẫn còn chưa có người Chứng Đạo, đã có địch nhân cấp bậc Đại Đế như hắn ở bên ngoài, coi như cẩn thận chút cũng là điều bình thường.
"Im lặng im lặng, Âm Tà Xảo Trá Bảng cũng chỉ còn hai người lên bảng cuối cùng."
Trong đám người không ngừng xuất hiện âm thanh nghị luận, rốt cuộc bị câu nói này của Thánh Hoàng Tử đè ép xuống.
Lúc này, mọi người mới nhớ ra còn chưa nói xong Âm Tà Xảo Trá Bảng, lập tức ai nấy đều kích động trở lại.
Bởi vì, vừa rồi Sinh Mệnh Cấm Khu chi chủ Trường Sinh Thiên Tôn tru diệt ngàn tỉ sinh linh, vậy mà chỉ là xếp thứ ba.
Thế thì hạng 1 hạng 2 này, phỏng chừng hắn là ác nhân độc ác nhất trong lịch sử vũ trụ bát hoang.
Mà Thánh Hoàng Tử chủ động nhắc nhở như thế, hiển nhiên cũng nóng lòng muốn biết hung thủ đánh lén Đấu Chiến Thánh Hoàng rốt cuộc là ai.
Hắn nói cũng không sai, Âm Tà Xảo Trá Bảng này rốt cuộc chỉ còn hai vị trí đầu bảng.
Trường Sinh Thiên Tôn tội ác tày trời, chỉ nằm ở hạng 3, nhưng tốt xấu gì cũng tính là vạch trần hắc thủ phía sau màn nguyền rủa Thánh Thể vì Diệp Phàm.
Nhưng mà Trường Sinh Thiên Tôn, cuối cùng lại không có bị nói là có liên quan đến Đấu Chiến Thánh Hoàng.
Nói cách khác, hung thủ đang nằm trong hai vị trí đầu bảng này.
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đương nhiên cũng nhao nhao yên tĩnh lại, Âm Tà Xảo Trá Bảng được kể đến nay, từ Thiên Cơ Lâu truyền ra bí mật nội tình có thể nói là kinh thiên động địa.
Không chỉ Đông Hoang Trung Châu, thậm chí đã náo động đến Sinh Mệnh Cấm Khu, thế giới bên ngoài vũ trụ bát hoang.
Hai người còn lại, không cần nghĩ cũng biết tuyệt đối sẽ tiếp tục bị tiết lộ kinh thiên động địa nào đó.
Trong đám người Thái Cổ Tộc hiện tại chỉ còn lại Thiên Hoàng Tử, còn có bọn Hỏa Lân Tử đến đây nhận lỗi, đã sớm quay trở lại xác nhận vụ việc liên quan tới Sát Thủ Thần Triều.
Thiên Hoàng Tử theo bản năng phát giác được một tia nguy hiểm, kỳ thực đang suy nghĩ có cần rời khỏi Thiên Cơ Lâu trước hay không.
Nhưng khi nghe đến bảng xếp hạng của lâu chủ chỉ còn hai người cuối

cùng, lại không nhịn được sự tò mò trong lòng.
Bảng xếp hạng trước đó, đã cho ra không ít nội tình kinh thiên, thậm chí trong đó có rất nhiều sự việc mà đến cả Thiên Hoàng Tử hắn đây cũng không biết.
Thế là Thiên Hoàng Tử vẫn quyết định tạm thời ở lại, nghe xong hết rồi lại đi.
Theo tình báo bên trong Thiên Cơ Lâu lan truyền ra bên ngoài càng ngày càng kinh người, đệ tử của tất cả môn phái được phái đến đây thăm dò cũng càng lúc càng nhiều, khách nhân bên trong Thiên Cơ Lâu thậm chí ngay cả lầu hai sau khi mở rộng cũng chật ních người.
Thiên Cơ Lâu ở thời điểm này, tiếng tăm đã gần như bao phủ toàn bộ Bắc Đẩu, còn thiếu một xíu mà thôi.
Xem ra kể xong bảng xếp hạng này, phỏng chừng cũng có thể mở khóa chức năng mới tiếp theo, Lưu Tiêu nghĩ thầm.
Thế là hắn phấn chấn tinh thần, nhìn một đám người tinh thần sáng láng phía dưới.
Đặc biệt là Thánh Hoàng Tử, giờ khắc này con mắt đang trợn tròn, phảng phất như đang chờ chính miệng lâu chủ nói ra cái tên nào đó vậy.

Chương 567. Diệp Hắc

"Âm Tà Xảo Trá Bảng hạng 2, Bất Tử Thiên Hoàng!"
Lúc này, lâu chủ cũng không có thừa nước đục thả câu, trực tiếp lớn tiếng nói cái tên này ra.
Bất Tử Thiên Hoàng!
Mặc dù thời điểm Thiên Hoàng Tử xuất hiện ở Thiên Cơ Lâu trước đó, đã kể một vài nội tình của hắn, nhưng trên thực tế bí mật trên người Bất Tử Thiên Hoàng vẫn còn nhiều lắm.
Với tư cách là nhân vật duy nhất đến từ Tiên Giới của toàn bộ Già Thiên thế giới, Bất Tử Thiên Hoàng có thể nói là người sở hữu thiên phú dị bẩm thật sự.
Lâu chủ bất ngờ lớn tiếng công bố như thế, để rất nhiều khách nhân phía dưới đồng loạt tỏ vẻ khiếp sợ không thôi.
Các tu sĩ Đông Hoang thậm chí đều tưởng rằng mình đã nghe lầm, tai mắt của các Thái Cổ tộc thì lại người người vừa giận vừa sợ, lo rằng lâu chủ sẽ bôi nhọ Thần Linh của bọn họ.
Về phần Thánh Hoàng Tử thì lại trực tiếp siết chặt Tiên Thiết Côn trong tay hắn, lỗ mũi thở phì phò, sát khí khắp toàn thân trở nên cực kỳ khủng bố.
Top 2 bảng xếp hạng của lâu chủ, vậy mà xuất hiện cái tên Bất Tử Thiên Hoàng!
Thánh Hoàng Tử lại không nghĩ rằng đây là một sự trùng hợp chút nào.
Hiện tại hắn chỉ đợi lâu chủ chính miệng nói ra chuyện Bất Tử Thiên Hoàng đánh lén Đấu Chiến Thánh Hoàng, hắn liền ngay lập tức sẽ vung Tiên Thiết Côn lên bất chấp mọi thứ, đánh chết Thiên Hoàng Tử rồi mới

thôi.
Thù giết cha, không đội trời chung!
...
Về phần Thiên Hoàng Tử, lại thoáng chốc đã trở thành mục tiêu công kích của mọi người, bị vô số ánh mắt trong Thiên Cơ Lâu trong nháy mắt nhìn chằm chằm vào người.
Đặc biệt là ánh mắt như thể muốn giết người kia của Thánh Hoàng Tử.
"Thiên Cơ Lâu ngươi nói hươu nói vượn gì vậy? Phụ hoàng ta chính là Thần Linh được Thái Cổ vạn tộc cung phụng! Làm sao lại lên Âm Tà Xảo Trá Bảng của ngươi được."
Thiên Hoàng Tử hiển nhiên hoảng hốt, lập tức lớn tiếng chỉ trích lâu chủ.
"Lời này của ngươi sai rồi, nếu vừa rồi ngươi đã ở đây lắng nghe, nghe lâu như vậy mà vẫn không có phản đối gì, chứng minh ngươi vẫn tán đồng bảng xếp hạng của ta."
"Sao bây giờ lại đột nhiên nói ta nói hươu nói vượn như thế?"
Lâu chủ cười ha ha, hỏi ngược lại hắn một câu.
"Đúng thế, nếu ngươi cảm thấy chột dạ, thì có thể rời đi trước."
Diệp Phàm lập tức ở bên cạnh kêu lên, dùng phép khích tướng.
"Ai nói để hắn rời đi? Trước khi lâu chủ nói hết bảng xếp hạng, không cho phép ngươi rời đi."
Nhưng Thánh Hoàng Tử đang nổi giận đùng đùng, hiển nhiên không hiểu được phép khích tướng của Diệp Phàm, lập tức giơ Tiên Thiết Côn rồi nhảy đến cửa Thiên Cơ Lâu, đứng im một hồi lâu.
Khắp toàn thân hắn đã sớm bừng bừng sát khí, giờ khắc này không hề kiềm nén, lập tức bộc phát ra.
Rất nhiều khách nhân trong Thiên Cơ Lâu đứng gần hắn đều không chịu nổi cỗ uy áp đáng sợ như vậy, nhao nhao lùi lại.
"Thế nào, ngươi tưởng mình là Thiên Vương lão tử, ngươi nói không thể đi là không thể đi à?"
Thiên Hoàng Tử cũng cười lạnh một tiếng, hắn đoán rằng con khỉ này cùng lắm cũng chỉ là Tiên Đài nhị trọng thiên, không thua mình là bao.
Nhưng nếu bàn về huyết mạch, Bất Tử Thần Hoàng nhất mạch chung quy vẫn là đệ nhất huyết mạch trong thiên hạ ngày nay, lại thêm Tạo Hóa Nguyên Nhãn, hắn tự tin có thể đánh bại con khỉ đó.
"Sao gia hỏa này lại gấp như vậy, tuy nói là gia nhập Thiên Cơ Lâu, thế nhưng còn chưa bắt đầu tu luyện cái gì cả, ngay cả Thiên Cơ Vạn Tượng Công còn chưa có!"
Diệp Phàm lập tức âm thầm mắng, mặc dù thiên phú của Thánh Hoàng Tử bất phàm, nhưng nếu dựa theo tình huống bây giờ cứng rắn đối kháng với Thiên Hoàng Tử, thì rất khó nói trước thắng thua.
Mười hộ đạo giả bên người Thiên Hoàng Tử cũng lập tức phun trào pháp tắc thánh quang trên người bọn họ, nhất thời tình thế rơi vào cảnh giương cung bạt kiếm.
Lúc này, Thánh Hoàng Tử cầm Đế Binh Tiên Thiết Côn trong tay, lại thêm

chiến ý vang dội, trong khi trên người Thiên Hoàng Tử lại không có Cực Đạo binh khí nào.
Một khi giao phong, sẽ mang ý nghĩa Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch, chính thức tách khỏi Thái Cổ vạn tộc, chuyện như vậy sẽ tạo ra hậu quả gì, không ai có thể nói rõ được.
"Trong Thiên Cơ Lâu cấm động võ, cho dù là đối với đệ tử hay là người ngoại lai đều là như thế."
Lúc này, lâu chủ rốt cuộc mở miệng, quay người nói với hai người bọn họ đang đứng song song ở cửa ra vào.
Đặc điểm lớn nhất của Thiên Cơ Lâu chính là trung tâm hòa bình giữa các thế lực, quy củ này không thể phá hỏng.
Có điều, Lưu Tiêu cũng hoàn toàn không ngờ rằng, hắn mới vừa nói ra cái tên, còn chưa bắt đầu nói cái gì, hai người họ đã giương cung bạt kiếm với nhau.
Thánh Hoàng Tử quả nhiên là hoàn toàn kế thừa tính cách cuồng ngạo xem thường thiên hạ của phụ thân Đấu Chiến Thánh Hoàng.
"Chẳng qua nếu các ngươi vẫn cho rằng cần phải giải quyết, có thể ra ngoài Thiên Cơ Lâu, các ngươi muốn làm gì cũng được."
Tiếp đó, lâu chủ lại bổ sung thêm.
Tranh chấp giữa hai người bọn họ rõ ràng đã ảnh hưởng đến Thiên Cơ Lâu, Diệp Phàm thức thời, lập tức đã hiểu ẩn ý trong lời nói của lâu chủ, mau chóng chạy tới kéo Thánh Hoàng Tử lại.
"Chờ lâu chủ nói xong trước đã, lát nữa có đánh cũng chưa muộn!"
Diệp Phàm kỳ thực cũng hoàn toàn không muốn Thánh Hoàng Tử lỗ mãng ra tay ngay bây giờ.
"Tên ngốc, bây giờ ngươi đã là đệ tử Thiên Cơ Lâu! Ở đây nghỉ ngơi hai ngày trước đã, có Thời Gian Tháp và công pháp độc nhất Thiên Cơ Vạn Tượng Công của đệ tử, đến lúc đó muốn đánh Thiên Hoàng Tử như thế nào chẳng phải chỉ là việc tùy ý thôi sao?"
Hắn vừa nói, vừa không quên thủ thỉ bên tai Thánh Hoàng Tử.
Quả nhiên không hổ là Diệp Hắc, vào thời điểm này vẫn duy trì năng lực tính kế xấu tính ấy.

Chương 568. Công tích và tội danh

“Có chuyện gì sao, lâu chủ đã nói như vậy thì không lẽ ngươi muốn phản đối Thiên Cơ Lâu à?”
Thiên Hoàng Tử không thèm qua tâm Diệp Phàm nói gì cả, hắn chỉ cho rằng lâu chủ vì không muốn bọn hắn gây chuyện ở đây nên mới nói như thế mà thôi, nên hắn không có gì phải sợ cả.
“Được! Ta để ngươi chết cũng nhắm mắt! Chờ sau khi lâu chủ chính miệng nói ra tội ác của Bất Tử Thiên Hoàng thì ta thu thập ngươi cũng không muộn!”
Thánh Hoàng Tử tuy rằng tính cách nóng nảy, rất dễ nổi giận tuy nhiên

cũng không phải là ngu xuẩn, sau khi nghe lời nói của Diệp Phàm xong thì cũng ráng cắn răng gật đầu.
Thế nên tình hình giằng co căng thẳng này tạm thời được dừng lại, chư vị khách nhân trong Thiên Cơ Lâu cũng như trút được một tảng đá lớn trong lòng.
Nếu hai vị Cổ Hoàng Tử này thật sự đánh nhau trong Thiên Cơ Lâu thì chưa nói tới chuyện ai thắng ai thua, người gặp nạn đầu tiên chắc chắn là Thần Thành của Nhân Tộc.

"Bất Tử Thiên Hoàng, trước kia ta cũng đã từng nói sơ qua về hắn rồi, hẳn các ngươi cũng đã biết rõ bản thể của hắn chính là Bất Tử Thần Hoàng."
"Mắc dù thực lực của hắn không thể so sánh với Ngoan Nhân Đại Đế những nếu tính trong các đời Cổ Hoàng thì Bất Tử Thiên Hoàng cũng xứng đáng đứng hàng đỉnh tiêm."
"Công tích của Bất Tử Thiên Hoàng không thể nói là không hoa lệ được."
Lâu chủ không trực tiếp nói những điều xấu xa vô sỉ Bất Tử Thiên Hoàng từng làm mà lại từ từ nói về lai lịch cùng công tích của hắn.
Bất Tử Thiên Hoàng thật sự liên lụy quá nhiều chuyện trong lịch sử, không thể nào nói một cách qua loa được, ngoại trừ việc hắn là người đánh lén những Đại Đế khác thì bản thân Bất Tử Thiên Hoàng cũng là một trong những thành viên trọng yếu tại các sự kiện lớn như Cổ Thiên Đình sụp đổ, Đế Tôn vẫn lạc.
Thế nên những chuyện liên quan tới Bất Tử Thiên Hoàng thì không thể không nói tường tận được.
"Bất Tử Thiên Hoàng chính là Bất Tử Thần Hoàng, nhân vật đã hạ xuống thế gian từ Tiên Giới trong những năm cuối của thời kỳ Thần Thoại, lúc hắn xuất thế thì cũng là lúc Cổ Thiên Đình đại loạn, Cửu Thiên Tôn tại vị."
"Hắn biết rõ vận khí của bản thân không tốt, thế nên tự phong ấn mình trong Tiên Nguyên một vạn năm, đợi sau khi đại chiến thời đại Thần Thoại kết thúc thì hắn mới nhanh chóng thành đạo, trở thành Thiên Địa Cộng Chủ của thời đại đó!"
"Trong lúc hắn tại vị thì khinh thường Bát Hoang, chưa từng gặp được địch thủ nào, trở thành cộng tôn của cả vạn cổ, nếu bàn về thực lực thì tuy hắn chưa được tính là đỉnh phong trong lịch sử, nhưng nếu nói về công tích hay địa vị thì hắn là đỉnh cao nhất từ trước đến nay!"
"Xưng hô của những Cổ Hoàng hiện tại đều có sự ảnh hưởng rất lớn từ hắn."
"Bắt đầu từ việc hắn bỏ qua danh hiệu Thiên Tôn của thời đại Thần Thoại khi xưa, tự phong bản thân mình là Bất Tử Thiên Hoàng, chính việc này khiến cho những Chứng Đạo Giả của hậu thế bắt chước theo liên tục, lấy Hoàng làm tên, cũng chính từ Bất Tử Thiên Hoàng, thời đại Thái Cổ mới được mở ra!"
Mặc dù tại đây có không ít người không thích Bất Tử Thiên Hoàng, tuy nhiên nếu nói thật lòng thì dấu vết của Bất Tử Thiên Hoàng để lại trên dòng

sông lịch sử là không thể nào phai mờ được, cực kỳ huy hoàng.
Chỉ là bởi vì hiện tại là thời kỳ Hoang Cổ, chủng tộc có nhân khẩu cao nhất Bắc Đẩu là Nhân Tộc thế nên mọi người không có cảm giác gì thôi.
Nhưng nếu đối với Thái Cổ Vạn Tộc hay là Yêu Tộc thì công tích của Bất Tử Thiên Hoàng có thể nói là từ cổ chí kim tới nay không có ai so sánh được.
Có thể nói địa vị của hắn ngang bằng với Vô Thủy Đại Đế trong lòng Nhân Tộc vậy.
Trong thời kỳ Bất Tử Thiên Hoàng tại vị thì hắn có thể nói là có một không hai, Tứ Vũ Bát Hoang vô địch thủ, Bất Tử Thiên Hoàng cũng để lại một uy danh cực kỳ lớn, lại còn mở ra một thời đại mới đó chính là thời đại Thái Cổ.
Thế nên hắn mới trở thành Thần Minh duy nhất mà Thái Cổ Vạn Tộc cung phụng trong vài vạn năm đến nay.
Lời này của lâu chủ đương nhiên khiến cho Thiên Hoàng Tử cảm thấy tự hào cực độ.
Một số Yêu Tộc cùng Cổ Tộc sau khi nghe Lưu Tiêu giới thiệu thì cũng nhịn không được mà kích động không thôi.
Còn về phần đám người Hắc Hoàng thì mặt mũi ghét bỏ vô cùng, không ưa thích gì đoạn này cả.
Theo bọn hắn nghĩ thì dù thời đại Thái Cổ có huy hoàng ra sao thì nó cũng đã là quá khứ rồi.
Tại thời đại Hoang Cổ hiện tại thì không phải những danh hiệu Cổ Hoàng kia đều bị danh hiệu Đại Đế thay thế sao? Cũng trở thành thịnh thế của Đại Đế Nhân Tộc!
"Nếu như công tích của Bất Tử Thiên Hoàng lóa mắt như vậy thì sao còn có thể có tên trên Ác Nhân Bảng chứ, lại còn đứng thứ hai nữa!"
Lão Phong Tử cũng thấy dáng vẻ không cam lòng của đám người Diệp Phàm, thế nên lập tức cao giọng lên hỏi một câu, dáng vẻ cực kỳ bất cần.
Lúc này lâu chủ đang nói về Ác Nhân Bảng, trên đó xuất hiện tên của Bất Tử Thiên Hoàng thì đương nhiên không phải chuyện tốt lành gì rồi.
"Mặc dù công tích của Bất Tử Thiên Hoàng thật sự rất vĩ đại, tuy nhiên hắn lại không cam lòng tọa hóa như thế, hắn không muốn bản thân chỉ để lại một câu chuyện thần thoại rồi rời đi."
"Ngược lại, hắn bắt đầu lựa chọn một con đường cực kỳ hèn hạ, trở thành một ác nhân ác tới cực điểm!"
Lúc này lời nói của lâu chủ Thiên Cơ Lâu bỗng xoay chuyển một cách đột ngột, lập tức khiến tất cả mọi người ở đây đều trở nên căng thẳng!

Chương 569. Huyết mạch nghịch thiên

"Bản thể của Bất Tử Thiên Hoàng chính là Thần Hoàng trên Tiên Giới

nhưng bị giáng xuống thế gian, mong muốn suốt đời của hắn chỉ có một mà thôi, đó chính là trở về Tiên Giới, nơi thuộc về hắn!"
"Nhưng từ Tiên Giới đi xuống thì dễ, đường về thì lại khó khăn muôn trùng!"
"Vì để đạt được tuổi thọ lâu dài để chờ đợi tới ngày Thành Tiên Lộ mở ra, giúp hắn quay về Tiên Giới của mình, Bất Tử Thiên Hoàng lúc già đã bắt đầu lựa chọn một con đường không có lối về!"
"Vào một thời gian sau, hắn ngụy trang rằng bản thân đã tiêu vong trong dòng sông lịch sử, tuy nhiên hắn lại núp trong bóng tối để tập kích những Cổ Hoàng cùng Đại Đế khác!"
"Trong vài vạn năm trở lại đây, có rất nhiều Cổ Hoàng cùng Đại Đế đều đã dính phải độc thủ của hắn!"
Lời này của lâu chủ như một cục đá dấy lên ngàn cơn sóng, chỉ một câu nói đã công bố ra tội ác của Bất Tử Thiên Hoàng!
Trong nháy mắt thì tất cả người trong Thiên Cơ Lâu đều sôi nhào hết cả lên, bởi vì lời nói của lâu chủ thật sự quá rung động!
Các đời Đại Đế từ cổ kim đến nay lại có nhiều người dính phải độc thủ của Bất Tử Thiên Hoàng mà chết!
Đường đường là Bất Tử Thiên Hoàng, là Thần Minh mà cả Thái Cổ Vạn Tộc, không ngờ lại âm thầm sống vài vạn năm để làm việc trơ trẽn thế này!
Tập kích Đại Đế đương thời, tội ác này đúng thật là ngập trời, đã vượt qua Trường Sinh Thiên Tôn để đứng thứ hai trên Ác Nhân Bảng rồi.
"Có phải hiện tại ngươi chết cũng nhắm mắt đúng không?"
…
Sát khí của Thánh Hoàng Tử nổi lên, từ lúc lâu chủ nói cái tên Bất Tử Thiên Hoàng ra thì hắn đã xác nhận được hung thủ ám toán cha hắn là ai rồi!
Hiện tại còn được chính miệng lâu chủ xác nhân thì Tiên Thiết Côn trong tay hắn thật sự khó mà kiềm chế lại được
"Sao có thể có chuyện này được!"
Chính bản thân Thiên Hoàng Tử cũng không thể tin được những gì bản thân vừa nghe, hắn chừa từng ở cùng một thời đại với phụ hoàng hắn, nên cũng không rõ thật sự những chuyện này là đúng hay sai được.
"Phụ hoàng ta chính là Thiên Địa Cộng Chủ, Chí Tôn của thời đại Thái Cổ! Coi như hắn muốn cầu trường sinh thì cùng lắm cũng chỉ trở thành những Chí Tôn trong Cấm Khu mà ngươi nói thôi!"
"Hắn hoàn toàn không cần đi tập kích những Cổ Hoàng khác làm gì cả!"
Thiên Hoàng Tử cố gắng trấn tĩnh bản thân, lập tức phản bác lại.
"Ngươi nói không sai, những Đại Đế bình thường khi tuổi thọ sắp hết thì chỉ có một biện pháp đó là mở ra Hắc Ám Náo Động để chờ Thành Tiên Lộ tới."
"Nhưng Bất Tử Thiên Hoàng không phải là người của vũ trụ này, hắn chính là người từ Tiên Giới hạ xuống đây, người mang huyết mạch Tiên Giới.
Đạo pháp trên người hắn hiển nhiên là khác biệt với người ở đây."

“Đối với Bất Tử Thần Hoàng thì không cần mở Hắc Ám Náo Động để kéo dài tuổi thọ thêm vạn năm.”
“Tu thành Đại Đế Bất Tử Thần Hoàng nhất mạch thì chỉ cần tắm rửa Đế Huyết thì liền có thể Niết Bàn trọng sinh!”
Lâu chủ cười lạnh một tiếng rồi công bố tin tức khiến toàn bộ Thiên Cơ Lâu chấn kinh tới mức không nói lên lời.
Bất Tử Thần Hoàng nhất mạch lại có khả năng Niết Bàn trọng sinh thông qua việc tắm rửa Đế Huyết sao, đây quả thật là một tin tức quá lớn.
Huyết mạch của Bất Tử Thiên Hoàng vậy mà lại có thể trọng sinh cùng kéo dài tuổi thọ bằng cách tắm rửa Đế Huyết sao?
Việc máu của cường giả là đường tắt tuyệt hảo để đề thăng công lực đã là nhận thức chung của tất cả mọi người.
Coi như là máu của Chuẩn Đế hay là Tiên Đài Lục Trọng Thiên đều là những vật tăng cường sức mạnh cực kỳ hi hữu.
Các tộc đều có Thí Luyện Cổ Lộ, bản chất của Thí Luyện Cổ Lộ chỉ là một con đường cho những người thuộc tộc của mình có thể thông quan giết chóc, thông qua tắm rửa máu của cường giả để đề thăng công lực.
Hậu duệ của Thái Dương Thánh Hoàng cũng bởi vì bị Địa Phủ dòm ngó Thái Dương huyết mạch mà mấy vị Chuẩn Đế đều vẫn lạc, dẫn tới huyết mạch suy bại.
Còn có Đế Binh – Hư Không Kính của Cơ gia nữa, nó nhờ được tắm rửa vô số tiên huyết của Hư Không Đại Đế trong vô số cuộc chiến đấu, từ đó mới bắt đầu chuyển hóa thành Tiên Khí.
Những ví dụ này đều là bằng chứng rõ ràng nhất để chứng minh Đế Huyết có hiệu quả to lớn để đề thăng công lực, việc này thì mọi người ai cũng đã biết.
Nhưng Đế Huyết tuy trân quý như vậy, cuối cùng vẫn không có công hiệu kéo dài tuổi thọ.
Nhưng không ngờ Bất Tử Thiên Hoàng lại có thể nhờ Đế Huyết để sống tới tận thời đại Thần Thoại tới nay, không cần phong ấn bản thân vào Sinh Mệnh Cấm Khu để ngủ say cùng đồ sát ức vạn sinh linh.
“Bất Tử Thần Hoàng của Tiên Giới ban đầu đã là sinh vật thần thoại. trời sinh lấy Niết Bàn để thành đạo rồi, thân là hậu duệ của Thái Cổ Thập Hung, đương nhiên hắn có phương pháp trường sinh khác với người khác.”
“Bản thân ngươi là người có huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng, không lẽ ngay cả ngươi cũng không biết rõ chuyện ấy ư?”
Lưu Tiêu nhìn thoáng qua Thiên Hoàng Tử rồi nói với giọng khá là buồn cười.
Thế nên mọi người mới nói rằng thiên phú của Thiên Hoàng Tử còn cao hơn cả Diệp Phàm là vậy, tất cả đều đến từ huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng, huyết mạch này thật sự là quá nghịch thiên.

Chương 570. Thù giết cha

Đại Đế bình thường cần phải thu thập đỉ Sinh Mệnh Tinh Hoa của cả ức vạn sinh linh để kéo dài thọ nguyên của bản thân, tiếp tục sống tiếp, còn đám người này chỉ cần tắm rửa Đế Huyết liền có thể Niết Bàn trọng sinh, mỗi một lần dài tới tận một hai vạn năm.
Với lại Sinh Mệnh Tinh Hoa mà các Chí Tôn kia không khác gì Bất Tử Dược, sau khi xài xong thì dược tính đều sẽ giảm mạnh, cần phải tăng cường liều lượng lên rất cao.
Nhưng công năng của huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng lại không có điểm hạn chế này.
Từ Thái Cổ đến lúc Thành Tiên Lộ, tới khi giằng co cùng Ngoan Nhân Đại Đế thì Bất Tử Thiên Hoàng cũng chỉ mới đánh lén năm vị Đại Đế mà thôi.
Nếu như đó không phải là Bất Tử Thiên Hoàng mà là Ngoan Nhân Đại Đế hay là Vô Thủy Đại Đế thì chuyện này còn không phải vô cùng đơn giản sao.
"Huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng lại có khả năng khủng bố như thế hay à!"
"Tắm rửa Đế Huyết liền có thể Niết Bàn, không chỉ như thế, sau khi tắm rửa Đế Huyết còn có thể giúp tu vi tăng vọt nữa chứ!"
"Đây quả thật là quá vô lý đi mà! Như thế thì khác nào nói hắn càng sống lâu thì càng mạnh sao? Hay là hắn còn có thể đồng thọ với trời đất nữa?"
Thêm nữa là trong đám người này có không ít người đến từ các môn phái lớn hoặc Thánh Địa, những người này thậm chí còn đã bắt đầu có ý đồ với Thiên Hoàng Tử.
Nếu huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng có công hiệu khủng bố như vậy thì chỉ cần lấy được một tý thôi, nói không chừng là có thể luyện ra được một Thần Dược có công hiệu đặc thù nào đấy.
Phải biết rõ là chính bản thân Phượng Hoàng đã là một Thần Dược kỳ diệu tới cực điểm rồi.
"Lâu chủ, tên Bất Tử Thiên Hoàng kia đã tập kích vị Cổ Hoàng, Đại Đế nào thế!"
Bỗng có một người lớn tiếng hỏi.
Vấn đề này hiển nhiên là đang nhắm thẳng vào hai người Thánh Hoàng Tử cùng Thiên Hoàng Tử, lập tức ánh mắt của cả hai người này đều đổ dồn vào người của lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
"Thời đại Thái Cổ thì có Thái Âm Nhân Hoàng, Đấu Chiến Thắng Hoàng, vào thời đại Hoang Cổ thì có Thái Hoàng của Đại Hạ Hoàng Triều!"
Lâu chủ nói xong liền hướng về phía Thánh Hoàng Tử rồi gật đầu một cái, biểu thị ngờ vực vô căn cứ của y là chính xác.
Bất Tử Thiên Hoàng chính là hắc thủ sau màn ám toàn Đấu Chiến Thánh Hoàng lúc đó!
Và không chỉ như thế, thậm chí còn có cả Thái Âm Nhân Hoàng cùng Thái Hoàng!
Lần vạch trần này của lâu chủ lập tức khiến nhiều tu sĩ đứng xung quanh kinh ngạc tới mức há hốc mồm, cằm như muốn rớt xuống đất vậy, ai cũng

không nhịn được mà hít sâu một hơi.
Không ngờ Bất Tử Thiên Hoàng không chỉ không chọn những quả hồng mềm để bóp, vậy mà hắn còn chuyên môn lựa chọn những cường giả cực kỳ ghê gớm làm mục tiêu của mình!
Nhưng nói đi cũng phải nói lại, việc này cũng đã chứng minh huyết mạch của Bất Tử Thiên Hoàng không thể dùng bất kỳ Đế Huyết nào là có thể trọng sinh được, ít nhất cũng phải đạt được một chất lượng nhất định.
Thái Âm Nhân Hoàng chính là cường giả đã được ghi lại từ thời đại Thái Cổ, hắn là một trong những vị Đại Đế cường hãn từng xâm nhập vào Thành Tiên Lộ thành công, thậm chí còn cách một xíu nữa là hắn đã có thể xông lên Tiên Lộ rồi, chỉ là tới bước cuối cùng xảy ra ngoài ý muốn mới khiến hắn thất bại trong gang tấc!
Còn Thái Hoàng thì là đại năng của thời Hoang Cổ!
Hắn sáng tạo ra Thái Hoàng Kinh, có được Hoàng Đạo Long Khí cử thế vô song!
Thứ có thể so sánh với Bí Tự 'Đấu' trong Cửu Bí!
Còn về phần Đấu Chiến Thánh Hoàng thì không cần phải nói. Vị Cổ Hoàng một đời cương liệt của Đấu Chiến Thánh Viên nhất tộc, tráng niên mất sớm, nhưng tu vi lại có thể ngang hàng với những Đại Đế hàng đầu!!
Nhưng ba vị Đại Đế đương đại, Thiên Kiêu chi tử này đều bị Bất Tử Thiên Hoàng đánh lén tới mức bỏ mình!
"Quả nhiên phụ hoàng của ta chết là do bị Bất Tử Thiên Hoàng hạ độc thủ! Trước mắt ta chỉ có giết nhi tử của hắn để bắt hắn đền mạng mà thôi!"
Thánh Hoàng Tử sau khi nghe lâu chủ rốt cuộc cũng công bố bí mật động trời này ra thì không còn quan tâm Thời Gian Tháp, Thiên Cơ Vạn Tượng Công gì nữa, hắn đã không còn nhớ gì đến những thứ đó nữa rồi!
Thù giết cha, dù một giây hắn cũng không muốn chờ đợi!
Ta chính là con trai của Thần Minh mà Thái Cổ Vạn Tộc cung phụng! Chỉ bằng con khỉ nhỏ nhoi đến từ Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch như ngươi muốn khiêu chiến ta sao?"
Sau khi Thiên Hoàng Tử nghe thấy lời của Lưu Tiêu nói thì ngược lại y còn cảm thấy bình tĩnh hơn.
Thiên Hoàng Tử không ngờ huyết mạch Bất Tử Thiên Hoàng của bản thân còn có được công năng đặc thù này, hiện tại sau khi được lâu chủ tiết lộ cho thì còn khiến y tự tin hơn gấp trăm lần.
Xem ra người có thể chứng đạo thành Đế tại một đời này chỉ có Bất Tử Thiên Hoàng Nhất Mạch mà thôi!
Suy nghĩ của hắn lúc này là làm cách nào để giết chết con khỉ ngu ngốc này, để dọa những con khỉ Thái Cổ Vạn Tộc khác!

Chương 571. Ân oán cá nhân

"Nợ máu trả máu!"
Không đợi tới khi Diệp Phàm khuyên can, Thánh Hoàng Tử đã phẫn nộ tới

mức hai mắt bốc lửa, hắn trực tiếp móc Tiên Thiết Côn ra sau đó lao thẳng tới Thiên Hoàng Tử!
Thân pháp của hắn cực nhanh, trên thân còn có Đấu Chiến Thánh Pháp bản hoàn chỉnh cùng bản không hoàn chỉnh của Cửu Chuyển Thiên Công, phải nói là thế không thể đỡ!
Nhưng dù sao bên người Thiên Hoàng Tử cũng có vài vị Thánh Nhân hộ pháp.
Những người bọn hắn hợp lực ngăn cản, sau cùng thì tất cả cùng với Tiên Thiết Côn đều bay ra ngoài Thiên Cơ Lâu!
"Hầu tử thúi, ngươi có gan tập kích con trai của Thái Cổ Vạn Tộc Cộng Chủ, đúng thật là tội lỗi ngập trời! Hiện tại là dù có Đấu Chiến Thắng Phật Tới đây cũng không bảo vệ được ngươi!"
Thiên Hoàng Tử sau khi thấy con khỉ này cố ý đẩy đám người bọn mình ra khỏi Thiên Cơ Lâu thì cũng biết y thật sự nghiêm túc, nên lập tức hô to.
Một khi ra khỏi Thiên Cơ Lâu thì không còn gì có thể ước thúc Thánh Pháp chi lực trên người bọn hắn nữa.
Tiên Thiết Côn trên tay Thánh Hoàng Tử, còn Thiên Hoàng Tử thì có bốn vị Thánh Nhân hộ pháp cộng thêm pháp khí nữa, tất cả đều phát ra tiếng động đáng sợ, trong không khí tràn ngập Khí Hải của Thánh Nhân!
Quần chúng trong Thiên Cơ Lâu không những không sợ hãi mà còn ngước cổ ra xem một cách vô cùng tò mò, người của lầu một, lầu hai cũng ráng ngó ra cửa sổ để xem trận đại chiến này, nhưng tất cả không ai dám ra khỏi vùng bảo hộ Thiên Cơ Lâu.
Bên ngoài đánh nhau tới mức thiên băng địa liệt, Cực Đạo Giao Phong, nhưng chỉ cần bản thân ngồi trong Thiên Cơ Lâu thì chắc chắn sẽ không bị ảnh hưởng gì cả.
"Lâu chủ, chuyện này chúng ta mặc kệ hay sao thế?"
Diệp Phàm đương nhiên là cảm thấy lo lắng cho hảo hữu của mình, khi thấy bên ngoài tình hình đang là một đấu năm thì hơi khẩn trưởng một tý, dù cho là Thánh Hoàng Tử nắm giữ Cổ Hoàng Binh – Tiên Thiết Côn trong tay thì cũng khó mà thắng nổi!
"Đệ tử của Thiên Cơ Lâu sau này sẽ chu du khắp Chư Thiên Vạn Giới, đâu thể nào yếu đuối quá mức được!"
Nhưng Lưu Tiêu lại hoàn toàn không có ý định xen vào cuộc chiến này, nói một cách thờ ơ.
Tương lai Thiên Cơ Lâu này của hắn phải chu du khắp Chư Thiên Vạn Giới, khi đến một vị diện khác thì Lưu Tiêu không yêu cầu đệ tử của bản thân là vô địch đương đại, nhưng ít nhất cũng phải có thể không kém ai.
Nếu như một kẻ thù tìm tới cửa liền muốn người làm lâu chủ như hắn xuất thủ thì hắn cho đệ tử mình nhiều phúc lợi tu hành như thế làm gì?
"Đúng vậy, đệ tử của Thiên Cơ Lâu ta chỉ chọn những đại tài đỉnh tiêm tại mỗi thế giới, yên tâm đi!"
Một đám đệ tử Thiên Cơ Lâu như Dương Quá cười cười sau đó lên tiếng.
"Nhưng đây là năm đấu một đó, không công bằng tý nào!"

Diệp Phàm mặc dù minh bạch ý tứ của lâu chủ tuy nhiên hắn vẫn rất lo lắng bạn mình.
"Vậy sao ngươi lại không đi ra trợ giúp sư đệ của ngươi đi?"
Lúc này Lưu Tiêu mới nhíu mày, hỏi ngược lại Diệp Phàm.
Loại chuyện cỏn con này mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu như hắn ra mặt thì khác gì lấy lớn hiếp nhỏ đâu, tuy nhiên lại không có quy định nào bắt những đồng môn trong Thiên Cơ Lâu không được trợ giúp lẫn nhau cả.
"Vâng lâu chủ!"
Lúc này Diệp Phàm mới giật mình tỉnh lại, cười to sau đó bước theo sau Thánh Hoàng Tử lao ra khỏi Thiên Cơ Lâu!
Thánh Hoàng Tử chỉ vừa gia nhập vào Thiên Cơ Lâu có mấy tiếng mà thôi, mới chỉ trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu trên danh nghĩa, vẫn chưa hưởng thụ được các phúc lợi tu hành.
Nhưng Diệp Phàm thì khác!
Lúc này dưới sự che chở cùng trợ giúp từ Thiên Cơ Lâu, chỉ trong vài ngày ngắn ngủi thôi mà hắn đã hoàn thành tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo, còn tu luyện được sơ thành Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Lúc này dù tu vi của hắn còn chưa đạt tới mức Ngũ Trọng Thiên, nhưng nhục thân của hắn đã hoàn toàn so sánh được với Thánh Nhân, trong cơ thể lại còn sinh ra được Hoàng Kim Huyết Khí, đối phó với Thiên Hoàng Tử dễ như trở bàn tay.
"Ai dám khi dễ người của Thiên Cơ Lâu chúng ta, muốn chết à!"
Diệp Phàm lúc này thụ ý của lâu chủ, lao ra Thiên Cơ Lâu, can thiệp vào cuộc chiến kia một cách danh chính ngôn thuận, Khí Hải hoàng kim cực kỳ khủng bố bộc phát quanh người của hắn!
Dị tượng Thánh Thể kinh khủng này chớp mắt đã ép khí tràng của cả hai người là Thánh Hoàng Tử và Thiên Hoàng Tử xuống, vừa gia nhập đã chiếm giữ vị trí thượng phong tuyệt đối!
"Thánh Thể - Diệp Phàm chỉ gia nhập Thiên Cơ Lâu có mười ngày thôi mà đã tiến bộ thần tốc như thế rồi, lâu chủ quả nhiên là một vị Tiên Đế đại năng!"
Lúc này Vương Đằng đang đứng trong Thiên Cơ Lâu để quan sát tỉ mỉ Diệp Phàm đang triển lộ thực lực, khi thấy y tiến bộ thần tốc như thế thì hắn không khỏi suy nghĩ sâu xa.
Trong mắt hắn bây giờ thì lâu chủ Thiên Cơ Lâu thậm chí còn có thể sánh vai với Tiên Đế.
"Diệp Phàm, đây là chuyện nội bộ của Thái Cổ Vạn Tộc ta, từ khi nào một Nhân Tộc Thánh Thể như ngươi có quyền lên tiếng ở đây thế?"
Thiên Hoàng Tử nhìn thoáng qua Khí Hải của Diệp Phàm, lộ ra thần sắc kiêng kỵ.

Chương 572. Bất Tử Đạo Nhân

"Thánh Hoàng Tử bây giờ đã là đệ tử của Thiên Cơ Lâu rồi, ta thân cũng là

đệ tử của Thiên Cơ Lâu, đương nhiên là cũng có liên quan rồi."
Tây Hoàng Kinh trên tay Diệp Phàm đã tỏa ra lưu quang tứ phía, hóa thành dị tượng kinh khủng.
Nếu nói về thực lực hiện tại thì trên thân Diệp Phàm hưởng nhiều tài nguyên từ Thiên Cơ Lâu như vậy, dù là Thiên Hoàng Tử cộng thêm bốn vị Thánh Nhân kia cũng không thể địch nổi một mình hắn.
Huống chi trên tay của Thánh Hoàng Tử còn một kiện Đế Binh là Tiên Thiết Côn.
"Ngoan ngoãn mà đền mạng đi!"
Thánh Hoàng Tử thừa dịp Khí Hải của Diệp Phàm đang chấn nhiều bốn vị Thánh Nhân hộ pháp thì nhất thời lao lên, cầm Tiên Thiết Côn tấn công thẳng về phía Thiên Hoàng Tử.
Người hắn hóa thành một đạo tàn ảnh, chỉ trong chớp mắt Thánh Hoàng Tử đã vận dụng toàn bộ uy lực của Đấu Chiến Thánh Pháp cùng Tiên Thiết Côn đánh vào mi tâm Thiên Hoàng Tử.
Bốn vị Hộ Pháp của Thiên Hoàng Tử nhất thời đều bị Diệp Phàm chấn trụ lại, không thể nào phản ứng kịp, mắt thấy Tiên Thiết Côn đã gần đánh trúng đầu của Thiên Hoàng Tử thì bỗng dị biến phát sinh.
Một luồng Tà Phong tuyệt luân thổi qua, nó men theo sống lưng của Thiên Hoàng Tử mà lên, sau đó đẩy Tiên Thiết Côn của Thánh Hoàng Tử sang một bên!
Mặc dù chưa khôi phục nhưng Tiên Thiết Côn vẫn là một thanh Cực Đạo Binh Khí, trải qua việc được thôi động bằng Đế Kinh, sức mạnh của nó đã được cường hóa mà không ngờ lại có thể bị đẩy ra một cách dễ dàng như vậy, Thánh Hoàng Tử kinh ngạc tới cực độ.
Diệp Phàm thấy thế thì nhất thời nóng ruột, vận dụng Tây Hoàng Kinh cùng Hoàng Kim Khí Hải đồng loạt đánh về phía luồng Tà Phong này!
Luồng Tà Phong này tụ tập tại không trung, phong vân biến sắc, hóa thành một bộ Thần Thể, hắc quang phun trào khắp nơi!
Người thần bí này chỉ giơ một tay ra trước thôi mà đã có thể chặn ngang công kích toàn lực của Diệp Phàm, hoàn toàn không rơi vào thế hạ phong!
Chính việc này cũng khiến bản thân Diệp Phàm kinh hãi không thôi, sau khi tu luyện sơ thành Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì Hoang Cổ Thánh Thể của hắn đã được khai thác tới một mức một cách đáng sợ, gần như đã tăng lên gấp đôi!
Dù cho hiện tại một vị Thánh Nhân Vương đến đây thì cũng không thể tiếp được một chiêu vừa rồi của hắn một cách hời hợt như vậy được!
Đây rốt cuộc là thần thánh phương nào thế?
Đám người đang quan chiến trong Thiên Cơ Lâu lúc này cũng nhịn không được mà dời mắt sang nhân vật bí ẩn này, tuy ai cũng tò mò nhưng không có ai biết được đây rốt cuộc là vị đại năng nào!
"Khí tức của tên này hơi giống với Bất Tử Thiên Hoàng!"
"Khí Hải tà mị khó lường này chắc chắn không phải là đại năng của Nhân Tộc rồi!"

“Ta nghĩ đây là một vị cường giả trong Thái Cổ Vạn Tộc tới đây để ứng cứu!”
Đông đảo quần chúng trong Thiên Cơ Lâu đang thảo luận về danh tính của người này một cách nhiệt liệt.
“Vậy thì nguy rồi, tu vi của người này thậm chí còn trên cả ta nữa.”
Lực cảm ứng của Cơ Tử đã được Hư Không Kinh phóng đại lên nhiều lần, khi nhìn người này thì Hư Không Kính trong cơ thể hắn liên tục phát ra tiếng cảnh báo.
“Đương thời không có quá nhiều người có được tu vi Chuẩn Đế như vậy? Rốt cuộc người này là ai?”
Còn Lão Phong Tử thì trực tiếp xác định được đây là một cao thủ với cấp độ Chuẩn Đế, với lại Khí Hải Pháp Tắc của người này cũng cực kỳ quái dị nữa.
Tà Phong rút đi, lúc này trước mặt mọi người chỉ còn một đạo nhân gầy thân mang một đạo bào màu đen mà thôi.
Nhưng khi đạo nhân này ngưng tụ Khí Hải Luân Đài trong hai tay thì liền có thể đánh tan Tây Hoàng Kinh của Diệp Phàm một cách dễ dàng, cộng thêm việc hóa giải công kích đang nhắm tới Thiên Hoàng Tử!
Hắn hạ xuống bên người Thiên Hoàng Tử, đứng bên người y như một vị hộ pháp!

“Ngươi là…?”
Ngay cả người kiêu ngạo như Thiên Hoàng Tử cũng cảm giác được tu vi của người vừa cứu mình rất kinh người, nên y lập tức thu hồi thái độ cao ngạo của mình lại.
“Thiên Hoàng Tử yên tâm, hôm nay tại nơi này không ai có thể đụng một cọng tóc của ngươi cả.”
Đạo Nhân này không trả lời mà nhìn sang Diệp Phàm cùng Thánh Hoàng Tử rồi nói.
Khí tức trên thân người này cực kỳ cường đại, chí ít là một cao thủ cấp bậc Chuẩn Đế, nhưng nếu cảm ứng một cách cẩn thận lại thì mọi người lại phát hiện người này có vẻ không tu hành theo Chính Đạo, giống như đi một con đường khác vậy, nói chung là khí tức cực kỳ quái dị.
“Đến cùng ngươi là ai? Thiên Hoàng Tử có liên quan gì tới ngươi mà ngươi lại đứng ra bảo vệ hắn?”
Thánh Hoàng Tử siết Tiên Thiết Côn trong tay, nói một cách giận dữ.
Đạo nhân kia vẫn không trả lời, trong mắt hắn thì dù là Thánh Thể - Diệp Phàm hay là Thánh Hoàng Tử tay mang Cổ Hoàng Binh đều không thể uy hiếp được hắn.
Tuy nhiên bỗng hắn cảm nhận được một tầm mắt không thể ngăn cản như Đế Uy chiếu thẳng vào người hắn, nháy mắt người này như lâm đại địch.
“Bất Tử Đạo Nhân, không ngờ ngươi bị Phong Thần Bảng áp chế lâu như vậy rồi nhưng vẫn có thể tìm được đường thoát ra được.”
Lúc này Lưu Tiêu đi xuyên qua đám người, nhẹ nhàng lên tiếng.

Chương 573. Cao thủ Chuẩn Đế

Bất Tử Đạo Nhân vừa rồi còn khinh thường quần hùng, không thèm quan tâm tới bất kỳ ai, hắn còn nghĩ thầm rằng trong Thiên Cơ Lâu này sẽ không có ai biết được thân phận của hắn cả, không ngờ một giây sau liền bị lâu chủ Thiên Cơ Lâu công bố thân phận ra.

"Trong Thiên Cơ Lâu nhỏ nhoi như thế này lại có người biết được thân phận của ta à?"

Bất Tử Đạo Nhân từ từ hạ xuống từ không trung, nhìn về phía Thiên Cơ Lâu với ánh mắt kiêng kỵ.

Hắn là Thần Khu được sinh ra từ thời đại Thái Cổ, vào thời đại Hoang Cổ thì nhục thân cùng nguyên thần bị tách ra rồi phong ấn bên trong Phong Thần Bảng, nếu đúng ra thì một đời này sẽ không có quá nhiều người biết được thân phận của hắn mới đúng.

Lúc này những tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu nãy giờ không dám đi ra khi nghe thấy việc này thì không hiểu gì cả, chỉ biết là rất lợi hại mà thôi.

Nhưng tất cả mọi người lúc này đều có chung một suy nghĩ, đó chính là trong Thiên Cơ Lâu này thì không còn bí mật nào là có thể bị che giấu.

Lưu Tiêu nhìn về phía đạo nhân đang đứng ở xa xa này, bảng tin tức của y đã được Thiên Cơ Lâu chiếu ra trước mặt Lưu Tiêu rồi.

"Tên: Bất Tử Đạo Nhân"

"Thân phận: Tín Ngưỡng Thân của Bất Tử Thiên Hoàng"

"Huyết mạch: Tín Ngưỡng Thần Khu"

"Tu vi: Tiên Đài Thất Trọng Thiên"

"Tuyệt học: Hành Tự Bí, Giả Tự Bí, Bất Tử Thiên Pháp"

"Mục đích: Bảo hộ Thiên Hoàng Tử quay trở lại Hoàng Sào"

Dù là người thần thông quảng đại như Lưu Tiêu thì khi thấy Bất Tử Đạo Nhân xuất hiện thì hắn cũng cảm thấy kinh hỉ không thôi..

Nhất là khi bảng danh sách mà hắn công bố đúng lúc vừa nói tới Bất Tử Thiên Hoàng nữa chứ, chỉ vừa nhắc tới thôi thì Tín Ngưỡng Thân của y đã xuất hiện rồi, nếu như nói đây là trùng hợp thì ai mà tin chứ.

"Lâu chủ, rốt cuộc người này là ai?"

"Trời ạ, khí tức của người này thật sự quá kinh khủng, ít nhất cũng là Chuẩn Đế Thất Trọng Thiên!"

"Hoàng Kim Đại Thế mới chỉ vừa bắt đầu thôi mà, có người đã nhanh chân đi một bước tới cảnh giới Chuẩn Đế rồi sao?"

Đông đảo tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu không biết Bất Tử Đạo Nhân là ai, nhưng mọi người đều có thể cảm nhận được khí tức kinh khủng tỏa ra trên thân của người này, tuy khí tràng không giống như Đại Đạo nhưng vẫn rất cường đại, chỉ là cảm giác nó mang tới cho mọi người hơi không ổn mà thôi, nhưng không ai biết cảm giác đó đến từ đâu cả.

"Không chỉ là Chuẩn Đế thôi đâu, mặc dù tu vi bên ngoài của người này chỉ thể hiện ra là Thất Trọng Thiên, tuy nhiên nếu so kèo thì thực lực của y

thậm chí còn có thể đánh ngang cơ với cả những Đại Đế đã Chứng Đạo, đương nhiên chỉ là những người hơi yếu."
Lưu Tiêu cười cười, Bất Tử Đạo Nhân là cao thủ Đế Cấp đầu tiên mà hắn gặp sau khi tới Già Thiên thế giới đó, đương nhiên là có chút hưng phấn rồi. Nhất là khi trên thân của tên này lại còn hai phần trong Cửu Bí nữa chứ!
"Đừng hành động thiếu suy nghĩ, trước tiên nghe xem lâu chủ nói sao cái đã!"
Đương nhiên Diệp Phàm cũng cảm nhận được thực lực của Bất Tử Đạo Nhân vô cùng kinh khủng nên hắn lập tức kéo tay của Thánh Hoàng Tử lại rồi nói nhỏ.
Tây Hoàng Kinh của hắn khi nãy đã bị đối phương hóa giải một cách rất tùy tiện, điều này chứng minh rằng thức lực của cả hai bên hoàn toàn không nằm trên một cấp độ.
Thánh Hoàng Tử thì tuy siết chặt Tiên Thiết Côn trong tay nhưng y cũng đã tỉnh táo lại không ít.
"Những người các ngươi gan lắm, dám tập kích cả con trai của Thần Linh mà Thái Cổ Vạn Tộc tôn thờ sao, chỉ bằng hai người các ngươi cũng dám động võ trước mặt bổn hoàng tử?"
Mặc dù Thiên Hoàng Tử cũng không quá rõ ràng thân phận của Bất Tử Đạo Nhân, nhưng hắn cũng biết rõ một điều đó chính là người này muốn bảo vệ mình.
Vị cao thủ cấp độ Chuẩn Đế đột nhiên xuất hiện này thật đúng là khiến cho không ít người xung quanh bị dọa sợ.
Thế nhân đều biết Thiên Hoàng Tử thiên tư bất phàm, khi vừa ra đời đã được Bất Tử Thiên Hoàng an bài thập phương hộ vệ, nhưng không ai ngờ rằng trong đó lại có một cao thủ đẳng cấp thế này!
"Chỉ là một Thần Khu có được Sinh Mệnh Tín Ngưỡng mà thôi, ngươi nghĩ rằng chỉ thế này liền có thể bảo vệ được tính mạng của ngươi à?"
Ánh mắt của Lưu Tiêu lúc này xuyên thấu qua người của Bất Tử Đạo Nhân, chiếu thẳng lên người của Thiên Hoàng Tử.
Lưu Tiêu còn chưa làm gì nhưng ánh mắt đó thôi cũng đã như vạn tiễn xuyên tâm rồi, Thiên Hoàng Tử hoàn toàn bị chấn nhiếp!
Đây chính là cảnh báo đến từ Thiên Cơ Lâu chi chủ!
Lúc này Thiên Hoàng Tử mới nhớ lại người trước mặt này là một tồn tại đã miểu sát tám tôn Thánh Nhân Vương, đùa giỡn Bắc Đế - Vương Đằng một cách dễ dàng, vị đại năng này bóp chết hắn như một con kiến vậy!
Thế nên Thiên Hoàng Tử lập tức ngậm miệng, không dám cáo mượn oai hùm nữa.
"Cao thủ Chuẩn Đế này lại chỉ là một Tín Ngưỡng Thần Khu thôi sao?"
Trước kia Lão Phong Tử cùng Cái Cửu U nghiên cứu Phong Thần Bảng nhưng cả hai hoàn toàn không phát giác được trong đó phong ấn một cao thủ như vậy, thế nên khi nghe lời nói của Lưu Tiêu thì Lão Phong Tử không nhịn nổi mà càng thêm nghi ngờ.

Chương 574. Trong vũ trụ bát hoang này, không gì là ta không biết

"Không sai, với lại đúng lúc thật, hắn còn chính là Tín Ngưỡng Thân của Bất Tử Thiên Hoàng nữa."

Lời của lâu chủ vừa dứt thì Bất Tử Đạo Nhân đang đứng trước của Thiên Cơ Lâu cũng lên tiếng.

"Bất Tử Thiên Hoàng khai sáng ra thời kỳ Thái Cổ, được sinh linh của Thái Cổ Vạn Tộc cung phụng làm Thần Linh, qua thời gian lâu dài thì lượng tín ngưỡng chi lực khổng lồ này đã giúp hắn rèn đúc ra một Tín Ngưỡng Thần Khu."

Khi nói tới tồn tại của Bất Tử Đạo Nhân này thì Lưu Tiêu cũng không nhịn được mà âm thầm hiếu kỳ với tín ngưỡng chi lực thần bí này.

Tại Già Thiên thế giới này có vẻ như là chưa từng có vị Đại Đế nào dựa vào tín ngưỡng chi lực để Chứng Đạo cả.

Nhưng tín ngưỡng chi lực lại có nhiều công năng cường đại đến cực độ.

"Ban đầu hắn là Tín Ngưỡng Thân, chỉ là một phần thần thức được Bất Tử Thiên Hoàng tách ra mà thoi, nhưng trước khi Bất Tử Thiên Hoàng Niết Bàn trọng sinh thì y đã trao quyền cho Bất Tử Đạo Nhân thành một sinh mệnh độc lập."

Lưu Tiêu đứng một bên, vừa nói vừa quan sát vị Bất Tử Đạo Nhân này.

Chỉ dựa vào tín ngưỡng chi lực, không cần bất kỳ cố gắng hay tu luyện gì mà vẫn có thể đúc được một bộ Tín Ngưỡng Thân có sức mạnh gần như ngang bằng Bất Tử Thiên Hoàng, lại còn có thể được giao sinh mệnh độc lập nó nữa chứ.

Càng kỳ quái hơn là bởi vì tên Bất Tử Đạo Nhân này trên bản chất không phải là sinh linh chứng đạo, nên không cần tự chém Đạo Quả, trên người cũng không có Thiên Tâm Ấn Ký.

Cái gì mà Độ Thiên Giai, công pháp tu hành hay là Tiên Đài mấy trọng thiên gì đó hoàn toàn không liên quan gì tới hắn cả, bởi vì tất cả đều đã được hắn lấy tín ngưỡng chi lực phục chế từ Bất Tử Thiên Hoàng sang rồi.

Nếu nói một cách khác thì dù hắn vẫn chưa Nhập Đạo tuy nhiên lại không khác gì Hiện Thế Đại Đế cả.

"Mặc dù hắn không phải Bất Tử Thiên Hoàng, không có ý chí lực tự mình bước lên đỉnh phong kia, nhưng nếu tính riêng về sức mạnh thì hắn không kém Bất Tử Thiên Hoàng là bao.

Lời này của lâu chủ khiến cho tất cả các cao thủ cùng tu sĩ đang hiện diện ở đây hít một hơi thật sâu!

Thì ra trên Ngộ Đạo Đài của Bất Tử Thiên Hoàng lại còn có một Tín Ngưỡng Thần Khu cực kỳ cường đại như thế này!

Hơn nữa nó còn có sức mạnh không kém Bất Tử Thiên Hoàng bao nhiêu nữa!

Nhớ năm đó Bất Tử Thiên Hoàng quân lâm vũ trụ bát hoang, khinh thường

quần hùng, khiến cho Vạn Tộc vũ trụ phải cúi đầu xưng thần, tín ngưỡng chi lực của mấy ức sinh linh hội tụ lại, thế là đúc ra được một tồn tại như là Bất Tử Đạo Nhân.
"Tại một đời này lại còn có một tín ngưỡng Thần Khu mạnh như Bất Tử Thiên Hoàng còn sống sao, quả nhiên Bất Tử Thiên Hoàng đời đời bất hủ!" Việc này khiến cho không ít tai mắt của Thái Cổ Vạn Tộc ẩn nấp trong Thiên Cơ Lâu khiếp sợ không thôi.
Đối với bọn hắn thì Bất Tử Thiên Hoàng chính là Thần Minh vĩ đại dẫn dắt Thái Cổ Vạn Tộc đi tới một thời đại cực kỳ huy hoàng, xứng đáng để Thái Cổ Vạn Tộc thờ phục vạn năm.
Đối với bọn hắn mà nói thì uy vọng của Bất Tử Thiên Hoàng lớn tới mức dù đã trải qua vạn năm nhưng Thiên Hoàng Tử chỉ cần dựa vào thân phận con trai của Bất Tử Thiên Hoàng thôi là đã có thể chấn phục cả Vạn Tộc! Nhưng hiện tại lại còn có thêm một Thần Khu không kém Bất Tử Thiên Hoàng xuất hiện, việc này đối với Thái Cổ Vạn Tộc thì không khác gì thần tích cả!
Dù lâu chủ đã tiết lộ chuyện ác của Bất Tử Thiên Hoàng là tập kích các đời Cổ Hoàng, Đại Đế, tuy nhiên chỉ nhiêu đó hoàn toàn không cải biến được địa vị của Bất Tử Thiên Hoàng trong lòng của bọn hắn.
"Sao ngươi có thể biết được nhiều chuyện liên quan tới Bất Tử Thiên Hoàng như thế được?"
Bất Tử Đạo Nhân lúc này không còn một tý cao ngạo nào, thậm chí hắn còn đang trong trạng thái kiêng kỵ cực độ, kiêng kỵ vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này.
"Trong vũ trụ bát hoang này sợ rằng không có việc gì mà ta không biết cả." Lưu Tiêu chỉ nhếch miệng cười nhẹ rồi nói.
Ban đầu hắn đã nhớ rất nhiều tình tiết liên quan tới Già Thiên thế giới rồi, thêm có Thiên Cơ Lâu phụ trợ nữa nên biết những bí mật này với hắn chỉ dễ như trở bàn tay mà thôi.
Theo tin tức mà Thiên Cơ Lâu cung cấp cho hắn thì Lưu Tiêu còn biết rõ vị Bất Tử Đạo Nhân này tới đây là nhờ Bất Tử Thiên Hậu mời tới chứ không phải là tự thân hắn muốn tới.
Căn cơ mà Bất Tử Thiên Hậu để lại tại hậu thế chính là Hoàng Sào, sau khi thời đại Hoang Cổ qua đi thì nàng đã âm thầm triệu tập những cường giả khi xưa dưới trướng của Thiên Hoàng, lấy uy danh của Bất Tử Thiên Hoàng nhằm thành lập nên một Hoàng Triều mới.
"Tín Ngưỡng Thể có tu vi Chuẩn Đế thì sao chứ? Bất Tử Thiên Hoang nhất mạch của ngươi đã đánh lén phụ hoàng của ta, khiến cho công cuộc trùng kích Tiên Giới của hắn thất bại rồi chết, thù này không đội trời chung, nếu ta không báo thì thẹn với uy danh của Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch." Tới lúc này thì Thánh Hoàng Tử đã không chịu nổi đối thoại giữa hai người này nữa, lập tức đem Khí Hải của bản thân rót vào trong Tiên Thiết Côn một cách điên cuồng.
Hắn biết rõ người địch nhân trước mắt này cường đại vô cùng, thế nên hắn

chọn phương pháp có thể nói là cực đoan nhất, đó chính là khôi phục thanh Cực Đạo Binh Khí – Tiên Thiết Côn trong tay hắn!

Chương 575. Can thiệp

Tiên Thiết Côn chính là Đế Binh đã đi theo Đấu Chiến Thánh Hoàng chứng đạo, nếu xét về lực phá hoại cùng bộc phát thì nó hoàn toàn siêu việt những Đế Binh khác.

Trong nguyên tác thì vào lúc Hắc Ám Náo Động, Thánh Hoàng Tử thậm chí còn có thể triệu hồi ra hư ảnh của Đấu Chiến Thánh Hoàng Đại Đế thông qua Tiên Thiết Côn để đánh trọng thương những Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu!

Tuy nhiên giờ khắc này thì Thánh Hoàng Tử mới đạt tới tu vi Tiên Đài Tam Trọng Thiên, đừng nói là triệu hoán hư ảnh của Đấu Chiến Thánh Viên Đại Đế, ngay cả việc khôi phục Cực Đạo Binh Khí đã là một việc vô cùng miễn cưỡng rồi.

Tiên Thiết Côn vừa tỉnh lại thì bầu trời đã phủ đầy mây đen rồi, Pháp Tắc Chi Lực đáng sợ lao xuống nơi này từ tứ phương tám hướng.

"Lại có Cực Đạo Binh Khí khôi phục sao, không lẽ hắn muốn hủy diệt Thần Thành của Nhân Tộc nữa à!"

Lão Phong Tử nhịn không được mà thở gấp.

Chỉ vừa mới mấy canh giờ trước thôi nơi này đã bị tám tôn Thánh Nhân Vương cùng một Cổ Hoàng Binh của Thái Cổ Vạn Tộc giáng từ trên trời xuống, Kỳ Lân Trượng cùng Thôn Thiên Ma Quán thi nhau khôi phục, mém chút liền xảy ra một cuộc Cực Đạo Giao Phong.

Cố gắng lắm mới có thể đè xuống việc đó, không lẽ bây giờ lại tiếp tục đánh nhau sao?

Bất Tử Đạo Nhân thấy thế thì cũng không để yên cho Thánh Hoàng Tử khôi phục Cực Đạo Binh Khí một cách dễ dàng như vậy được.

"Thật sự không biết tự lượng sức mình, ngươi nghĩ chỉ bằng ngươi là đã có thể khôi phục Đế Binh sao?"

Tu vi của Bất Tử Đạo Nhân tuy bị Phong Thần Bảng áp chế đi không ít nhưng hắn vẫn là một đại năng cấp bậc Chuẩn Đế, trên tay của hắn ngưng tụ Bất Tử Thiên Công, chớp mắt đã di chuyển tới trước người của Thánh Hoàng Tử!

Một bên là Cực Đạo Binh Khí đang dần được thức tỉnh, một bên là công lực của Đế Kinh được sử dụng bởi một cao thủ Chuẩn Đế, một khi khai chiến thì chắc chắn có một bên nhận phải phản phệ cực kỳ lớn!

Tuy nhiên một luồng thánh quang lại ngăn trở giữa hai người, ẩn chứa trong đó là Thần Uy của Hồng Mông Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới!

Vào thời khắc mấu chốt này thì lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã xuất thủ ngăn cản cả hai lại.

Thánh quang này tỏa ra Khí Hải Thần Luân như Đế Binh, chỉ trong chớp mắt đã đánh cho Bất Tử Đạo Nhân bay ngược trở về, đồng thời cũng lấy uy

áp tuyệt đối trấn áp Tiên Thiết Côn vừa mới khôi phục lại một tý.
Loại lực lượng không thể bị nghi ngờ kia cực kỳ giống năng lượng Lưu Tiêu sử dụng lúc đập Kỳ Lân bay ngược về Kỳ Lân Trượng!
"Địa bàn của Thiên Cơ Lâu từ lúc nào trở thành nơi các ngươi muốn đánh là đánh thế?"
Lâu chủ thu hồi thần uy, lớn tiếng nói, âm thanh phát ra từ trong Thiên Cơ Lâu.
Đông đảo khách nhân cùng các cao thủ trong Thiên Cơ Lâu chỉ biết im lặng, hít một hơi thật sâu, sợ rằng lâu chủ sẽ quở trách!
Đòn vừa nãy của lâu chủ vừa sử dụng thật sự có uy lực quá đáng sợ, không chỉ tiếp tục trấn áp Đế Binh mà nó còn không có bất kỳ điềm báo nào cả!
Tất cả những cao thủ đang đứng ở đây như Cơ Tử, Lão Phong Tử đều không hề phát giác một tý nào, chỉ khi đòn vừa rồi được Lưu Tiêu đánh ra thì tất cả mọi người mới thấy được là lâu chủ vừa mới xuất thủ.
Nếu như luồng thánh quang này không phải là dùng để ngăn cản cả hai người đang đánh nhau kia mà là để giết người thì sao?
Bọn họ có thể phát hiện được hay không, hay là tới khoảnh khắc trước khi chết bản thân mới có thể phát giác được.
Đám người không dám tiếp tục nghĩ nữa!
Thánh Hoàng Tử chưa bao giờ thấy Tiên Thiết Côn có phản ứng như vậy cả, sau khi bị Lưu Tiêu dạy dỗ liền như biến thành một cây gậy bình thường.
Còn về phần Bất Tử Đạo Nhân thì nhìn Thiên Cơ Lâu chi chủ với ánh mắt như lâm đại địch.
Hắn đã từng kịch chiến với Vô Thủy Đại Đế trong một canh giờ mà vẫn chưa thua, không ngờ hắn lại cảm nhận được loại cảm giác áp chế vô cùng cường hãn đó trên người tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này!
"Rõ ràng là con khỉ ngu ngốc này muốn gây sự với chúng ta, không lẽ đệ tử Thiên Cơ Lâu thì có thể không coi ai ra gì sao?"
Thiên Hoàng Tử lúc này đứng sau lưng Bất Tử Đạo Nhân rồi lên tiếng một cách cẩn thận.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ, hiện tại người gây chuyện hoàn toàn không phải ta."
Bất Tử Đạo Nhân hoàn toàn không biết rõ Thiên Cơ Lâu chi chủ này rốt cuộc là đại năng phương nào, hắn không thể nhìn thấu được huyền bí trong tòa Thiên Cơ Lâu kia.
Nếu lấy Thần Chi Nguyên Nhãn để quan sát thì chỉ thấy một luồng Tiên Khí mông lung đang bao quanh Thiên Cơ Lâu.
Việc này khiến hắn cực kỳ kiêng kỵ Thiên Cơ Lâu..
"Lâu chủ, đối với Thánh Hoàng Tử thì đây chính là thù giết cha đó!"
Diệp Phàm sợ rằng lâu chủ sẽ buông tha cho Thiên Hoàng Tử một cách dễ dàng như vậy, thế nên nhịn không được mà lên tiếng."
Đương nhiên Lưu Tiêu sẽ không buông tha cho Thiên Hoàng Tử rồi, mặc dù hiện tại thì tràng diện khá là xấu đối với danh tiếng của Thiên Cơ Lâu, tuy

nhiên Thánh Hoàng Tử dù sao cũng đã là đệ tử của mình rồi, đương nhiên Lưu Tiêu sẽ thiên vị hơn.
Vừa rồi Thánh Hoàng Tử muốn đánh Thiên Hoàng Tử thì hắn chỉ im lặng không nói gì, cho Diệp Phàm lên hỗ trợ mà thôi.
Nhưng giờ phút này bỗng nhiên vì tên Bất Tử Đạo Nhân này xuất hiện nên hắn mới vội vã lấy lý do gây chuyện để can thiệp.

Chương 576. Ước chiến

Lấy tu vi trước mắt của Diệp Phàm cùng Thánh Hoàng Tử thì khó mà đánh thắng được tên Bất Tử Đạo Nhân này lắm, thế nên Lưu Tiêu ngăn cả hai lại không phải là cản không cho cả hai báo thù, mà là bảo vệ tính mạng của họ.
"Thiên Cơ Lâu ta vô cùng công bằng, mặc dù đây là thù của đệ tử Thiên Cơ Lâu nhưng ta tuyệt đối sẽ không vì thế mà thiên vị bất kỳ một ai."
Lâu chủ không vội vã chút nào, giơ tay trấn an Diệp Phàm cùng Thánh Hoàng Tử lại.
Từ đầu đến cuối chưa bao giờ hắn có suy nghĩ sẽ xuất thủ miểu sát Thiên Hoàng Tử cả.
Đây là thù giết cha của Thánh Hoàng Tử, lấy tính cách cương liệt của y thì nếu như bản thân miểu sát Thiên Hoàng Tử, báo thù dùm Đấu Chiến Thánh Viên thì mối hận trong lòng Thánh Hoàng Tử cũng khó mà tiêu tan.
Thứ Thánh Hoàng Tử khát vọng đó chính là tự tay giết chết Thiên Hoàng Tử để báo thù, Lưu Tiêu rất rõ việc này.
"Nhưng việc Bất Tử Thiên Hoàng đã tắm rửa Đế Huyết để Niết Bàn trọng sinh là thật, việc hắn đánh lén Đấu Chiến Thánh Hoàng cũng là thật."
"Đã như vậy thì ta cho các ngươi một cơ hội quyết đấu công bằng."
"Trong Thiên Cơ Lâu này của ta có một nơi gọi là Đài Đấu Võ, mười ngày sau ta sẽ tổ chức một cuộc quyết đấu công bằng giữa Thiên Hoàng Tử cùng Thánh Hoàng Tử."
"Đến lúc đó ai thắng ai thua thì hoàn toàn xem thực lực, nghe theo mệnh trời, được không?"
Lời này của Lưu Tiêu công chính nghiêm minh, tại nơi này cũng có tu sĩ Đông Hoang, đệ tử của các Thánh Địa cùng Hoang Cổ Thế Gia, thậm chí còn có cả sứ giả của các Hoàng Triều cùng người của Thái Cổ Vạn Tộc.
"Ta đồng ý!"
Thánh Hoàng Tử đang lo sẽ không có cơ hội quyết đấu với con của tên có mối thù giết cha này, thế nên khi nghe thấy đề nghị của Lưu Tiêu thì vội rống to đồng ý.
Lúc này tất cả mọi người đều đổ dồn ánh mắt lên người của Thiên Hoàng Tử.
Nơi này còn có không ít tai mắt của Thái Cổ Vạn Tộc, nhất là những người thuộc Phái Chủ Chiến như Huyết Tộc, Thủy Vương Tộc, Đại Lực Ngưu Ma Tộc,…

Nhìn bộ dáng của bọn hắn thì biết tất cả đều mong chờ Thiên Hoàng Tử ứng chiến.
"Mười ngày sau? Nếu như Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch ngươi đã chấp mê bất ngộ như vậy, muốn đối đầu với Thần Minh của Thái Cổ Vạn Tộc thì lúc thua ngươi cũng đừng hối hận!"
Bất Tử Đạo Nhân hơi suy nghĩ sâu xa một tý rồi cười lạnh, đồng ý ngay lập tức.
Nếu như cho hai người này quyết đấu ngay bây giờ thì hắn có thể sẽ đổi ý. Vì hiện tại Thánh Hoàng Tử đang trong trạng thái giận dữ, tay còn cầm Cổ Hoàng Binh – Tiên Thiết Côn, nếu như hắn thật sự điên lên, cộng thêm Diệp Phàm ở kế thì khó mà đảm bảo không xảy ra việc gì ngoài ý muốn được.
Nhưng nếu là một đối một vào mười ngày sau thì sẽ khác.
Hắn nhìn Thánh Hoành Tử một cái, thấy rằng tu vi của cả hai thật sự không quá khác biệt nhau, đều là Tiên Đài Nhị Trọng Thiên đến Tiên Đài Tam Trọng Thiên mà thôi.
Nếu như so sánh thì Thiên Hoàng Tử còn có thiên tư xuất chúng hơn Thánh Hoàng Tử một chút nữa, nên phần thắng vẫn hơi nghiêng về mình.
Sau khi được bồi dưỡng mười ngày cộng thêm huyết thống kinh khủng của Bất Tử Thần Hoàng, cộng thêm việc Hoàng Sào sẽ chuẩn bị những kỳ trân dị bảo tăng công lực cho Thiên Hoàng Tử nữa, mười ngày là đủ để lột xác hoàn toàn rồi.
"Tại nơi này, dưới sự chứng kiến của các Đại Thánh Địa, Thế Gia, ước định sẽ là như vậy."
"Nếu mười ngày sau mà có người nào không tuân thủ thì ta sẽ cho hắn nếm thử Thần Phạt kinh khủng của Thiên Cơ Lâu!"
Âm thanh của Lưu Tiêu cũng không lớn, tuy nhiên lúc này nó lại được truyền quanh Thiên Cơ Lâu như Thiên Lý Truyền Âm, ai nấy đều có thể nghe được rõ ràng.
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu bắt đầu nhao nhao run sợ, tất cả đều đang ở Thiên Cơ Lâu nhưng đã tưởng tượng ra cảnh Thiên Cơ Lâu đánh tới Bất Tử Sơn rồi.
Nếu như thật sự lâu chủ sở hữu thần thông có thể bắn tới tận Bất Tử Sơn thì đúng thật nó không khác gì Thần Phạt cả!
Có lời này của lâu chủ thì người của Thiên Cơ Lâu cũng yên tâm, nếu như lúc đó Thiên Hoàng Tử có lỡ hẹn thì lâu chủ Thiên Cơ Lâu cũng đã có lý do can thiệp vào chuyện này, đến lúc đó y giết Thiên Hoàng Tử cũng không ai nói gì hết.
"Ngươi có nắm chắc như vậy sao?"
Thiên Hoàng Tử ban đầu cực kỳ cao ngạo, tự nhân huyết mạch của bản thân là vô địch thiên hạ.
Nhưng sau khi chứng kiến Diệp Phàm mạnh lên một cách kinh khủng sau khi gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì hắn đã biết rõ Thiên Cơ Lâu thần bí ra sao, thế nên Thiên Hoàng Tử không khỏi lo lắng một tý, hắn chỉ có thể cầu

mong Bất Tử Đạo Nhân thật sự là Tín Ngưỡng Thần của phụ hoàng mình và hắn có khả năng giúp mình lột xác trong mười ngày.
"Bất Tử Thiên Hậu có để lại một phần Ngũ Sắc Thần Dược, cây Ngộ Đạo Trà, ta còn có các vật quý hiếm của Thiên Hoàng, ngươi sợ gì tên Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch đó chứ?"
Bất Tử Đạo Nhân nói nhỏ, đồng thời nhìn sang Thánh Hoàng Tử với ánh mắt khinh miệt.
Hắn đường đường là Tín Ngưỡng Thần Khu do vô số tín ngưỡng của Bất Tử Thiên Hoàng hội tụ mà thành, khi mà Thiên Hoàng Niết Bàn rời đi thì đáng ra hắn thân là Tín Ngưỡng Thần Khu, bản thân nên tọa hóa rồi, nhưng không ngờ Thiên Hoàng lại ban một sinh mệnh độc lập cho hắn.
Thế nên Bất Tử Đạo Nhân cực kỳ trung thành với Bất Tử Thiên Hoàng, hắn là Thần Khu được tạo thành từ vô số tín ngưỡng nên không cần tự chém cũng có thể sống sót, thế là hắn luôn đợi ngày trở về của Thiên Hoàng.
Thiên Hoàng Tử thân là nhi tử của Bất Tử Thiên Hoàng, nếu nói từ một góc độ nào đó thì Thiên Hoàng Tử cũng là con ruột của Bất Tử Đạo Nhân nữa, nên hắn sẽ trợ giúp một cách toàn lực.
"Mười ngày sau ta sẽ thay phụ thân của ta để trả lại món nợ máu này!"
Thánh Hoàng Tử lập tức giơ Tiên Thiết Côn sau đó chỉ vào Thiên Hoàng Tử rồi la lớn.
"Mười ngày sau ta không chỉ muốn thắng ngươi, mà ta còn muốn loại trừ Đấu Chiến Thánh Viên nhất tộc của ngươi ra khỏi Thái Cổ Vạn Tộc!"
Thiên Hoàng Tử nghe thấy lời của Thánh Hoàng Tử thì cũng không nhịn được mà lớn tiếng.
Bất Tử Đạo Nhân lập tức mang theo Thiên Hoàng Tử cùng những Hộ Đạo Giả của y cuốn vào một luồng gió đen rồi bay đi.
…

Chương 577. Ác niệm của Đại Đế

"Xem ra mười ngày sau tại Thiên Cơ Lâu sẽ có trò hay để nhìn rồi…"
"Bất Tử Thần Hoàng nhất mạch cùng với Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch đại chiến, đây có phải là một trận khoáng thế đại chiến không?"
"Lâu chủ, cho ta thuê phòng trong vòng mười ngày!"
Sau khi Bất Tử Đạo Nhân rời khỏi thì bầu không khí giương cung bạt kiếm kia cũng biến mất theo, đám người dần dần bàn tán trở lại, không khí trở nên náo nhiệt lên không ít.
Chỉ mười ngày ngắn ngủi mà thôi, đối với Thánh Hoàng Tử hay là Thiên Hoàng Tử thì chỉ chớp mắt một tý thôi là đã qua rồi.
Thứ khiến cho tất cả mọi người kể cả các Đại Thánh Địa cùng Thế Gia hiếu kỳ không phải là kết quả sau cùng, mà là trong mười ngày này Thiên Cơ Lâu có thể giúp cho Thánh Hoàng Tử tiến bộ được tới tình trạng nào.
Không chỉ có các tu sĩ Bắc Đẩu, ngay cả đám võ giả Cửu Châu cũng tò mò

phi thường.
Dù sao qua miệng của lâu chủ thì bọn hắn cũng biết được huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng kinh khủng tới mức nào.
"Lâu chủ đang tạo một cơ hội tự tay báo thù cho ngươi đó, nên hắn mới trì hoãn mười ngày giúp ngươi!"
Đương nhiên Diệp Phàm hiểu vì sao lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại có an bài như vậy rồi, nên hắn nói với Thánh Hoàng Tử.
Đầu tiên là lâu chủ nói chân tướng cái chết của phụ hoàng Thánh Hoàng Tử, Đấu Chiến Thánh Hoàng thông qua Ác Nhân Bảng, hiện tại lại thiết lập thời gian là mười ngày sau, Thánh Hoàng Tử cũng nhìn ra được nên y vô cùng cảm động.
Người thông minh liền có thể nhìn ra được lâu chủ đã thiên vị đệ tử Thiên Cơ Lâu như thế nào.
"Lâu chủ, ta nhất định sẽ không khiến ngươi thất vọng, mười ngày sau đệ tử sẽ nhất định giết chết cừu nhân để báo thù!"
Thánh Hoàng Tử cảm động cực độ, ôm quyền cúi đầu trước mặt Lưu Tiêu.
"Nhưng mà lâu chủ, huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng nhất mạch khủng bố như vậy, tên Bất Tử Đạo Nhân kia nhìn cũng cực kỳ tự tin nữa, ngài có chắc là mọi chuyện ổn thỏa không?"
Những tu sĩ đứng cạnh thì đưa ra nghi vấn liên tục, dù sao huyết mạch của Thiên Hoàng Tử có công năng tắm rửa Đế Huyết để Niết Bàn đó, không thể khiến người khác bớt lo được.
"Chỉ là một con Phượng Hoàng nhỏ nhoi mà thôi, đối thủ của hắn chính là Thiên Cơ Lâu đó."
"Trong mười ngày, ta muốn ngươi thoát thai hoán cốt, trở thành Tề Thiên Đại Thánh chân chính!"
Lưu Tiêu cười một cách tự tin, có thể Thiên Cơ Lâu thiếu nhiều thứ, tuy nhiên sẽ không bao giờ thiếu cách để bồi dưỡng và tăng cao sức mạnh, những thứ này Thiên Cơ Lâu nhiều tới mức khó mà đếm nổi, mỗi cái đều là thần khí kinh thiên động địa mà thôi.
...
Trong thời gian dài như mười ngày thì đừng nói là Tiên Tam Trảm Đạo, thậm chí Lưu Tiêu còn có thể bồi dưỡng hắn đi đạo náo Thiên Cung còn được!
Lúc này có không ít tai mắt của Thái Cổ Vạn Tộc nhanh chóng quay về báo cáo tin tức này về.
Tín Ngưỡng Thần Khu của Bất Tử Thiên Hoàng xuất hiện tại Bắc Đẩu là một chuyện khá lớn, được truyền đi với tốc độ chóng mặt.
Đương nhiên bên cạnh đó thì chuyện Bất Tử Thiên Hoàng đứng thứ hai trên Âm Tà Xảo Trá Bảng cùng việc hắn đánh lén nhiều vị Đại Đế, Cổ Hoàng cũng được truyền ra.
Tây Thiên, Đại Lôi Âm Tự.
"Rốt cuộc là có chuyện gì đang xảy ra thế?"
Giờ phút này Đấu Chiến Thắng Phật đang vò đầu bứt tai, không biết có

chuyện gì đang xảy ra.
Hắn vừa nhận được tình báo truyền đến từ Thiên Cơ Lâu, biết được chính Bất Tử Thiên Hoàng là người đánh lén đại ca Đấu Chiến Thánh Hoàng của hắn.
Hắn đang không nuốt trôi được cục tức này, muốn đi tới Đông Hoang để lấy mạng chó của Thiên Hoàng Tử thì bỗng nhiên toàn bộ Đại Lôi Âm Tự phát sinh một chấn động khủng bố.
Việc Đại Lôi Âm Tự chấn động thì bình thường, nhưng kinh khủng hơn là ở dưới Đại Lôi Âm Tự hình như đang có một Thần Niệm vô cùng cường đại đang bạo động!
Giống như ngay dưới chân Đại Lôi Âm Tự đang phong ấn một vị Đại Đế đang nổi điên vậy!
Đấu Chiến Thắng Phật không biết một chuyện đó chính là năm đó sau khi Thái Âm Cổ Hoàng xông Tiên Lộ rồi gặp phải chuyện ngoài ý muốn dẫn tới thất bại thì Ác Niệm của hắn hình thành một Thần Niệm vô cùng khủng bố.
Mà Thần Niệm này đã được A Di Phật Đà trấn áp dưới tế đàn máu, cầm tù nó trong Huyết Phật để nghiên cứu về Trường Sinh Chi Đạo.
Hiện tại thì ngay cả tôn Thần Niệm bị cầm tù vạn năm trong Đại Lôi Âm Tự này cũng đã nghe được bí mật kinh thiên mà Thiên Cơ Lâu vừa công bố.
Thế nên nó cũng biết rõ được thủ phạm thật sự tập kích hắn khi bản thân đang xông Thành Tiên Lộ!
Giờ khắc này thì Ác Niệm của Thái Âm Cổ Hoàng đã thật sự nổi giận rồi, ngay cả Huyết Phật mà A Di Đà Đại Đế để lại cũng không trấn nổi vị đại năng này nữa!
Dù sao lý do mà tôn Thần Niệm cường đại này được sinh ra đó chính là sự không cam lòng cực độ của Thái Âm Cổ Hoàng, khi hắn đã gần như đặt chân lên Thành Tiên Lộ rồi thì lại thất bại trong gang tấc, thế nên tôn Ác Niệm cực đoan này mới được sinh ra!
Khi nó biết được nguyên nhân bản thân thất bại khi xưa là do có tiểu nhân đánh lén thì Ác Niệm này lập tức trở về trạng thái tức giận cực độ như vài vạn năm trước!

Chương 578. Hoàng Sào

"Dưới Đại Lôi Âm Tự các ngươi đang trấn giữ cái gì thế, không muốn sống nữa rồi à?"
Tôn Ác Niệm này thật sự mạnh một cách đáng sợ, uy lực cũng to lớn vô cùng, ngay cả cao thủ đã gần đạt tới cảnh giới Chuẩn Đế như Đấu Chiến Thắng Phật cũng nhịn không được mà muốn cầm Tiên Thiết Côn ra.
Nhưng Tiên Thiết Côn đã sớm bị hắn đưa cho Thánh Hoàng Tử cầm theo đi đến Thiên Cơ Lâu rồi, không có Đế Binh ở đây thì Đấu Chiến Thắng Phật khó mà đối phó với Thần Niệm đang cuồng bạo này!
"Đáng chết, nếu như tiếp tục kéo dài thì rất có thể ta cũng sẽ gặp tai ương!"
Sau khi thấy Đại Lôi Âm Tự sắp không chịu nổi nữa thì Đấu Chiến Thắng

Phật không biết làm gì cho phải, nên hắn chỉ có thể sử dụng Độn Pháp để bay về phía Bắc Đẩu.
Trung Châu, Đại Hạ Hoàng Triều.
"Thì ra Cổ Hoàng của Hoàng Triều ta bị tên lão tặc Bất Tử Thiên Hoàng nhà ngươi đánh lén!"
"Nếu không phải do lão tặc nhà ngươi thì có lẽ Cổ Hoàng của Hoàng Triều ta đã đánh vỡ Tiên Vực, trở thành một vị Tiên Đế cực kỳ cường đại rồi!"
Giờ phút này các Vương Tử đều lên triều, mỗi người đều có nét mặt giận dữ vô cùng.
Lúc này cũng là lúc Đại Hạ Hoàng Triều vừa nhận được tin tức từ tai mắt trở về từ Thiên Cơ Lâu.
"Thái Hoàng của Hoàng Triều ta cả đời chinh chiến, chưa từng thất bại một lần nào, nếu tính về công phạt thì hắn có tư cách coi thường tất cả Cổ Hoàng, Đại Đế khác, nếu như hắn bị đánh bại một cách đường đường chính chính thì không sao, tuy nhiên bị đánh lén thì không thể!"
Sau khi biết được tin tức Thái Hoàng thật ra là do bị Bất Tử Thiên Hoàng đánh lén nên mới bỏ mình thì toàn bộ Vương Thất của Đại Hạ đều khiếp sợ cùng nổi giận cực điểm!
Đại Hạ Hoàng Triều là một trong những Bất Hủ Hoàng Triều có được truyền thừa của Thái Hoàng, có sức ảnh hưởng vô cùng quan trọng tại Trung Châu.
Trong Thái Hoàng Kinh, thứ được Vương Thất truyền thừa thì có một cái gọi là Hoàng Đạo Long Khí, đây có thể coi là một Công Phạt Chi Pháp đỉnh cao, nghe đồn chỉ có mỗi Đấu Chiến Thánh Pháp của Đấu Chiến Thánh Hoàng mới có thể so sánh với nó!
Cực Đạo Binh Khí – Thái Hoàng Kiếm cũng là một trong những Đế Binh công phạt mạnh nhất Trung Châu!
Mà giờ đây, Hoàng Triều nổi danh với truyền thừa công phạt cực kỳ cường đại này đã bị Bất Tử Thiên Hoàng chọc giận hoàn toàn.
"Mặc dù không biết rõ lúc này Bất Tử Thiên Hoàng đang ở phương nào, nhưng dòng dõi của hắn đã xuất hiện tại Bắc Đẩu!"
"Thù này ta nhất định phải báo, dù cho có là bất kỳ cái giá nào!"
Đại Hạ Vương lúc này nghiến răng nghiến lợi, thậm chí hắn hận không thể lập tức cầm Thái Hoàng Kiếm lên, tập kết binh sĩ sau đó tiến đánh Thiên Hoàng Tử ngay lập tức!
"Phụ vương bớt giận, thù này không đội trời chung! Tuy nhiên trong tình hình hiện tại thì mong ngài hãy nghĩ lại!"
"Đúng vậy đó phụ vương, Vạn Tộc Đại Hội vừa được công bố tổ chức tại Thiên Cơ Lâu rồi, nếu như lúc này bản thân chúng ta khai chiến thì đoán chừng các môn phái cùng Thánh Địa khác cũng khó mà viện trợ được."
"Với lại nghe nói rằng ngay cả Tín Ngưỡng Thần Khu của Bất Tử Thiên Hoàng cũng đã xuất hiện rồi, với lại Thiên Hoàng Tử cùng là con trai của Thần Linh Thái Cổ Vạn Tộc, nếu chúng ta xuất binh một cách tùy tiện thì sợ rằng Đại Hạ Hoàng Triều sẽ trở thành địch nhân của Thái Cổ Vạn Tộc

đó!"
Những Hoàng Tử ở dưới tuy cũng vô cùng phẫn nộ với việc làm của Bất Tử Thần Hoàng, nhưng tất cả vẫn chưa mất hết lý trí.
Đại Hạ Hoàng Triều thật sự rất mạnh về mặt công phạt, tuy nhiên vẫn chưa cường đại được tới mức đó.
Nếu không thì Thái Cổ Vạn Tộc cũng sẽ không chèn ép Nhân Tộc tới mức như bây giờ.
Các Hoàng Triều tại Trung Châu chỉ có đủ thực lực để bảo hộ địa vị của Nhân Tộc trong lãnh thổ của bản thân mình mà thôi.
Nếu nói một cách khách quan thì Thái Cổ Vạn Tộc thật sự mạnh hơn Vạn Tộc không ít lần, đây chính là sự thật khó mà chối cãi.
"Mười ngày sau, Thiên Hoàng Tử sẽ quyết một trận tử đấu với Thánh Hoàng Tử tại Thiên Cơ Lâu, nói không chừng Thánh Hoàng Tử có thể thắng được Thiên Hoàng Tử đó."
Một Hoàng Tử khác lập tức có suy nghĩ mượn đao giết người.
"Được, dù sao Vạn Tộc Đại Hội cũng đã sắp đến, lúc đó ta sẽ đưa việc này ra, có Thiên Cơ Lâu chi chủ tọa trấn thì ta xem thử Thái Cổ Vạn Tộc sẽ bàn giao việc này cho chúng ta ra sao!"
Đại Hạ Vương tuy giận dữ cực độ nhưng vẫn ráng kiềm cơn giận để nói ra.
Mà ngay tại lúc này thì Thiên Hoàng Tử đang đi theo Bất Tử Đạo Nhân xuyên qua Đông Hoang một cách nhanh chóng, chỉ một thời gian ngắn thôi đã quay trở về nơi gọi là Hoàng Sào kia rồi.
Hoàng Sào này chính là sào huyệt của Bất Tử Thiên Hậu, từ sau khi nàng thoát khỏi phong ấn thì nơi này đã biến thành căn cứ địa của nàng.
Thiên Hoàng Tử vừa hạ xuống đất cùng Bất Tử Đạo Nhân, chưa kịp định hình rằng bản thân đang ở nơi nào thì đã thấy được trước mắt mình là một nữ nhân mang áo tím.
Dáng vẻ của nữ nhân này khó mà hình dung, một thân áo tím cực độ bá khí, chỉ bằng khí tức cũng có thể thấy được đây là một đại năng có cấp độ ít nhất cũng là Chuẩn Đế.

Chương 579. Bất Tử Thiên Đao

"Không ngờ Thiên Hoàng lại còn có dòng dõi tại Hoàng Kim Đại Thế này…"
Nữ nhân này sờ bả vai của Thiên Hoàng Tử, lập tức cảm giác được huyết thống Bất Tử Thần Hoàng cẩu hắn không khác gì Bất Tử Thiên Hoàng.
Nữ nhân này là không ai khác ngoài thê tử của Bất Tử Thiên Hoàng, Bất Tử Thiên Hậu!

"Ngươi chính là Bất Tử Thiên Hậu sao?"
Thiên Hoàng Tử mặt cao hơn trời, lập tức lên tiếng hỏi.
"Bất Tử Thiên Hậu gì cứ, dù ta không phải mẹ đẻ của người nhưng ngươi

phải kêu ta hai tiếng mẫu thân!"
Vị Bất Tử Thiên Hậu này cảm thấy không vui, lập tức chỉnh sửa.
"Mẫu thân!"
Thiên Hoàng Tử mặc dù cảm giác hơi không tình nguyện, nhưng dù sao đối phương cũng là một đại năng cấp bậc Chuẩn Đế nên chỉ đành thôi.
Bất Tử Thiên Hậu cũng đã từng đi theo Thiên Hoàng chinh chiến Vô Thủy Đại Đế, nhưng cuối cùng lại bị Vô Thủy Đại Đế trấn áp trong Vô Thủy Chung.
May mắn sau này được Bất Tử Thiên Hoàng cứu giúp rồi tự phong ấn bản thân trong Thần Nguyên, đợi tới một ngày thức tỉnh.
Thật ra thì thời cơ của Thần Nguyên của Bất Tử Thiên Hậu được mở ra còn cách hiện tại tới mấy chục năm lận, tuy nhiên do sự xuất hiện của Bất Tử Đạo Nhân nên dẫn tới việc Bất Tử Thiên Hậu thoát khỏi phong ấn trước thời hạn.
Khi này nàng vừa mới tỉnh lại từ trong Thần Nguyên, đang trong lúc dã tâm bừng bừng, muốn mưu tính xem làm cách nào xây dựng lên một Hoàng Triều thịnh thế thuộc về bản thân.
Chỉ trong một thời gian ngắn tìm hiểu thì nàng biết được mặc dù Bất Tử Thiên Hoàng đã biến mất một thời gian rất lâu rồi nhưng uy danh của hắn vẫn lưu truyền trong Thái Cổ Vạn Tộc, hắn vẫn được Thái Cổ Vạn Tộc cung phụng như Thần Linh, là một Chí Tôn vô thượng.
Nếu như nàng có thể khống chế được dòng dõi của Bất Tử Thiên Hoàng sau đó lấy danh nghĩa của Thiên Hoàng Tử thì có thể khiến cho cả Thái Cổ Vạn Tộc cúi đầu xưng thần.
"Hiện tại Thiên Cơ Lâu đã đem chuyện xấu của phụ hoàng ngươi truyền khắp Bắc Đẩu Bát Hoang rồi, sau này ngươi sẽ phải đối mặt với rất nhiều kẻ thù."
"Muốn gây dựng lại uy danh của phụ hoàng ngươi thì một đời này ngươi nhất định phải chứng đạo thành Đế!"
Bất Tử Thiên Hậu nhìn huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng trong người Thiên Hoàng Tử một cách tán thưởng rồi nói.
"Chứng đạo thành Đế, nói thì dễ? Hiện tại thì ngay cả con hầu tử thúi kia cũng không đối phó một cách dễ dàng đâu!"
"Trên tay hắn hiện tại đang cầm một kiện Đế Binh đó!"
Thiên Hoàng Tử không quen với việc bỗng nhiên một trưởng bối từ đâu xuất hiện rồi chỉ đạo bản thân này kia, nên hắn nói với giọng vô cùng bất mãn.
"Tiên Thiết Côn là gì chứ, ngươi còn có Bất Tử Thiên Đao cơ mà!"
Bất Tử Thiên Hậu vừa nói vừa quay người lại, đi lên đài cao trong huyệt động này rồi chỉ vào thanh đao to lớn đang cắm dưới đất kia.
Không ngờ Bất Tử Thiên Đao vốn phải đang thủ hộ Ngũ Sắc Thần Noãn lại bị Bất Tử Đạo Nhân mang tới Hoàng Sào.
"Đây chính là Đế Binh mà phụ hoàng sử dụng để chinh phục thiên hạ sao?"
Thiên Hoàng Tử ngắm nhìn thanh đao này một cách tinh tế, nhịn không

được mà kêu lên.
Dù hắn thiên phú dị bẩm, vừa sinh ra liền đã được hưởng nhiều loại kỳ trân mà Thiên Hoàng để lại, tuy nhiên không có thứ gì có thể so sánh với cây đao trước mắt hắn lúc này cả.
Bất Tử Thiên Đao chính là Đế Binh mà Bất Tử Thiên Hoàng dùng để chứng đạo, nguyên liệu để tạo ra nó bao gồm năm loại Tiên Kim như Long Văn Hắc Kim, Hoàng Huyết Xích Kim, Vĩnh Hằng Lam Kim, Thần Ngân Tử Kim, Vũ Hóa Thanh Kim.
Không chỉ như thế, tại thân đao của nó còn được Bất Tử Thiên Hoàng khắc họa một bộ phận pháp tắc của Tiên Chung nữa.
Trong quá trình đi theo Bất Tử Thiên Hoàng chinh chiến vũ trụ bát hoang thì nó không ngừng dung hợp các Hoàng Đạo pháp khí của kẻ bại trận, nếu xét về phẩm chất thì nó đã siêu việt Đế Binh rồi.
Có thanh Thiên Đao này thì Tiên Thiết Côn là cái thá gì chứ?
Thiên Hoàng Tử lúc này đi lên bảo tọa trong huyệt động này, rút thanh Bất Tử Thiên Đao này ra khỏi mặt đất, quả nhiên tứ phương cùng kêu, Đế Uy cực kỳ cường đại xuất hiện trong nháy mắt sau đó được thu liễm lại.
Bất Tử Thiên Hậu nhìn thấy cảnh này thì vừa mừng vừa sợ, từ khi Bất Tử Đạo Nhân mang theo thanh Bất Tử Thiên Đao này về thì nàng cũng đã thử âm thầm khống chế thanh Đế Binh này, tuy nhiên dù cố gắng ra sao nàng vẫn không thể thành công được.
Hiện tại Bất Tử Thiên Đao vừa nằm trên tay của Thiên Hoàng Tử thì đã nhanh chóng nhận diện được huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng, không còn phản kháng chủ nhân của nó nữa.
"Ngoại trừ Thiên Đao thì ta còn có Thông Thiên Bảo Nhãn, Phượng Lệ Tịnh Thủy, Thái Sơ Mệnh Thạch, Bất Tử Bàn Đào, mười ngày là đủ khiến Thiên Hoàng Tử ngươi thoát thai hoán cốt rồi."
Bất Tử Đạo Nhân nhìn xem Thiên Hoàng Tử rút Bất Tử Thiên Đao ra một cách nhẹ nhàng thì cười nói.
Hắn từng là Tín Ngưỡng Thân của Bất Tử Thần Hoàng, vào lúc sắp biến mất thì Bất Tử Thần Hoàng ban cho mình sinh mệnh độc lập, thế nên nếu nói thì Bất Tử Đạo Nhân khá là trung thành đối với Bất Tử Thiên Hoàng.
Từ sau khi hắn phá giải phong ấn và đi ra khỏi Phong Thần Bảng thì luôn bôn ba khắp nơi chuẩn bị những Tiên Trân, Thần Dược dành cho những dòng dõi của Bất Tử Thiên Hoàng này."
Mặc dù vẫn chưa tìm được tất cả tuy nhiên những thứ này hoàn toàn không dễ kiếm tý nào.

Chương 580. Không lẽ Bất Tử Thiên Hoàng còn sống hay sao ?

"Đây đều là những Thần Dược bên trong Sinh Mệnh Cấm Khu, sao ngươi có thể lấy ra được?"

Thiên Hoàng Tử cũng không ngờ bản thân lại có thể gặp được một quý nhân mang theo nhiều kỳ trân dị bảo như thế tới để giúp đỡ mình, thên nên nhịn không được mà tôn sùng Bất Tử Thiên Hoàng.
Nếu không phải nhờ uy danh của Bất Tử Thiên Hoàng lớn tới mức một ngàn năm sau vẫn có thể uy chấn bát hoang thì hắn cũng sẽ không thể có được nhiều viện trợ như vậy.
"Ta không cần đi tìm những Thần Dược này, hoàn toàn là có người đưa tới cho ta."
Nhưng Bất Tử Đạo Nhân không trở lời câu hỏi của Thiên Hoàng Tử luôn mà chỉ đáp một cách mập mờ thần bí.
Theo trong nguyên tác thì nguyên thần cùng nhục thân của Bất Tử Đạo Nhân phải bị tách rời ra cùng phong ấn trong Phong Thần Bảng mới đúng. Việc hắn được giải cứu ra sớm hơn dự tính là có nguyên nhân hết.
"Là ai thức thời như thế vậy? Đợi sau khi ta gây dựng lại Bắc Đẩu Vương Triều của phụ thân ta thì ta sẽ thưởng nặng cho!"
Ánh mắt của Thiên Hoàng Tử vô cùng thiển cận, hoàn toàn không lĩnh hội được ý tứ của Bất Tử Đạo Nhân.
"Sau khi Thiên Cơ Lâu công bố những bí mật động trời ra thì chắc hắn Hoàng Tử cũng biết được những Chí Tôn đang ngủ say trong Sinh Mệnh Cấm Khu phải không?"
"Chính những Chí Tôn, Cổ Hoàng trong Sinh Mệnh Cấm Khu đó là người đưa những thứ này cho ta!"
"Không chỉ như thế, bọn hắn còn giải phóng ta từ trong Phong Thần Bảng ra ngoài."
Bất Tử Đạo Nhân chỉ vừa nói dứt lời thì Thiên Hoàng Tử đã bị dọa tới mức không biết phản ứng ra sao.
Vừa rồi hắn còn nói khoác không biết ngượng là muốn ban thưởng đối phương nữa chứ, không ngờ đó lại là những Cổ Hoàng Chí Tôn trong các Cấm Khu kia.
Có lẽ là bởi vì Thiên Cơ Lâu đã khiêu khích những tồn tại trong Sinh Mệnh Cấm Khu nên một trong số bọn chúng đã bắt đầu hành động rồi.
Nhưng những tên Chí Tôn giảo hoạt này sao lại chỉ chừa một con đường lui cho bản thân được?
Tại Tiêu Dao Thiên Tôn đang chấp hành kế hoạch đoạt xá thì những Chí Tôn còn lại đã tìm được những đối tượng thích hợp, sau đó uy hiếp, lợi dụ bọn chúng đi dò xét Thiên Cơ Lâu sâu cạn ra sao.
Bất Tử Đạo Nhân là một trong những quân cờ của các Chí Tôn đó.
"Vì sao những Chí Tôn trong Cấm Khu kia lại muốn làm như thế?"
Thiên Hoàng Tử dần lấy lại được bình tĩnh, lúc này mới hỏi tiếp.
"Bọn hắn đang muốn mượn đao giết người, có lẽ một trong số bọn chúng đang muốn mượn tay chúng ta để diệt trừ Thiên Cơ Lâu."
Bất Tử Thiên Hậu đứng bên cạnh cũng lên tiếng.
Các Chí Tôn trong Cấm Khu có kế hoạch thì nàng cũng có kế hoạch riêng của mình.

Nữ nhân này có dã tâm cực lớn, thậm chí vì đó mà nàng có thể cam tâm tình nguyện bỏ qua chân ái của mình chứ đừng nói là vị Thiên Hoàng Tử thậm chí còn không phải là con ruột này.
Trong mắt nàng thì Thiên Hoàng Tử chỉ là một công cụ dùng để hiệu lệnh Thái Cổ Vạn Tộc mà thôi, nàng muốn mượn nhờ thân phận con Bất Tử Thiên Hoàng của hắn để giúp Hoàng Sào quật khởi.
"Ta cũng không có hứng thú tìm hiểu lý do những Chí Tôn trong Cấm Khu đó làm thế là vì lý do gì, tóm lại ta tỉnh lại trong một đời này là vì mục đích chứng đạo thành Đế, tiếp nhận truyền thừa của Thiên Hoàng!"
Ngoại trừ lễ vật của các Chí Tôn ra thì trên người Bất Tử Đạo Nhân còn có mấy loại công pháp của Bất Tử Thiên Hoàng mà Thiên Hoàng Tử chưa được học.
Hắn là Thần Khu được ngưng tụ từ tín ngưỡng, tất cả công pháp, bí pháp của hắn đều là do phỏng chế từ trên người Bất Tử Thiên Hoàng, Bất Tử Thiên Hoàng biết cái gì thì hắn biết cái đó.
Chờ sau khi Thiên Hoàng Tử tu luyện thành công Bất Tử Thiên Công, tay cầm Bất Tử Thiên Đao, lại thêm tấn thăng trở thành Tiên Tam Trảm Đạo, đến lúc đó đừng nói là Thánh Hoàng Tử, ngay cả Diệp Phàm cũng chưa chắc có thể trở thành đối thủ của hắn không nữa!
Lúc này bởi vì sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu mà vận mệnh của toàn bộ Già Thiên đều đã bị thay đổi một cách chóng mặt.
Bởi vì Thiên Cơ Lâu đã trở thành một uy hiếp không thể coi thường đối với các Sinh Mệnh Cấm Khu nên các Chí Tôn trong đó đều đã nhịn không được mà ảnh hưởng gián tiếp đối với thế cục của Bắc Đẩu.
Ngoại trừ việc Đoạt Xá Thân của Tiêu Dao Thiên Tôn bị tỉnh lại cùng Bất Tử Đạo Nhân được giải thoát từ Phong Thần Bảng ra thì ngay cả đứa con rơi như Hoa Vân Phi cũng được Thạch Hoàng triệu hồi.
Tóm lại thì vào giờ phút này tại Bắc Đẩu, bất kỳ thiên kiêu hay người nào có quan hệ với Thiên Cơ Lâu thì đều là mục tiêu của chúng.
Vậy mà trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu vẫn đang nằm một cách bình thản ung dung, không sợ một chút nào.
Nếu như là Chư Thiên Vạn Giới đều đối địch với Thiên Cơ Lâu thì hắn còn cảm thấy phải thận trọng hơn, nhưng nếu đó chỉ là một hai ba con tép tại thế giới này muốn đối phó hắn thì thật sự không khác gì bọ ngựa đá xe cả.
"Lâu chủ, người vừa rồi thật sự là Tín Ngưỡng Thân của Bất Tử Thiên Hoàng sao? Ta chu du khắp nơi nhiều năm, chưa hề thấy qua bất kỳ Tín Ngưỡng Thân gì cả."
Mặc dù Lão Phong Tử cũng hơi hiểu rõ tín ngưỡng chi lực một chút, nhưng hắn chưa hề nghe nói tới thứ gì gọi là Tín Ngưỡng Thân cả.
Thần Thức của Đại Đế Hoàng Cấp thật sự rất cường đại, hắn đã từng gặp qua một tia chấp niệm của Đại Đế cũng có thể hóa Thần Linh, còn có người để lại một hư ảnh trong Đế Binh nữa.
Nhưng đây là lần đầu tiên hắn nghe nói tới thứ là Tín Ngưỡng Thân.
"Mặc dù Tín Ngưỡng Thân hơi hiếm thấy nhưng nó lại có thật."

Lưu Tiêu gật đầu.
“Nói như thế thì tên Bất Tử Đạo Nhân kia như một phân thân của Bất Tử Thiên Hoàng sao? Ta có nên giết hắn hay không?”
Thánh Hoàng Tử nghe thế thì lập tức xù lông.
“Lâu chủ, khi nãy ngươi đã nói rằng Âm Tà Xảo Trá Bảng chỉ liệt kê những người còn sống mà thôi, vậy không lẽ Bất Tử Thiên Hoàng còn sống hay sao?”
Lúc này bỗng có một tu sĩ hô lớn

Chương 581. Giằng co hai ngàn năm

zalo 0704730588

“Đương nhiên, tới giờ phút này thì Bất Tử Thiên Hoàng vẫn còn sống!”

Lưu Tiêu cũng không thừa nước đục thả câu mà lập tức gật đầu khẳng định.

Lão tặc Bất Tử Thiên Hoàng có thể đúng thứ hai trên Ác Nhân Bảng thì sao có thể dễ chết như thế được chứ.

Dù nói như thế nào đi nữa thì huyết mạch của gia hỏa này vẫn là Bất Tử Thần Hoàng, nếu không phải cuối cùng đụng phải vị Đại Đế xưa nay chưa từng có của Nhân Tộc là Vô Thủy Đại Đế thì chắc hẳn giờ này hắn vẫn còn hoành hành Bắc Đẩu rồi.

“Tên Bất Tử Thiên Hoàng đó đang ở phương trời nào?”

Thánh Hoàng Tử nghe vậy thì trực tiếp nổi trận lôi đình, mặc dù hắn biết rõ tu vi của bản thân hiện tại vẫn chưa đủ để so sánh với Bất Tử Thiên Hoàng, nếu có tìm được thì cũng chỉ như châu chấu đá xe mà thôi, nhưng hắn vẫn không nhịn được mà la to.

“Bất Tử Thiên Hoàng đã gặp phải túc địch vận mệnh của hắn vào khoảng sáu vạn năm trước, cả hai chiến đấu tại Thành Tiên Lộ, sau đó hai người giằng co ngay tại giao điểm của Thành Tiên Lộ trong hai ngàn năm.”

Chỉ một câu nói hời hợt của lâu chủ thôi mà đã khiến cả Thiên Cơ Lâu không còn bình tĩnh nổi nữa!

Bất Tử Thiên Hoàng dù sao cũng là một Lão Quái Vật sống từ thời đại Thần Thoại đến thời đại Hoang Cổ, hắn còn không cần tự chém Đạo Quả để kéo dài hơi tàn giống những tên Chí Tôn kia.

Nhờ vào huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng đến từ Tiên Giới, hắn chỉ cần tắm Đế Huyết là có thể Niết Bàn rồi, trời mới biết hiện tại hắn đã đạt tới cảnh giới gì.

Bất Tử Thiên Hoàng có tu vi thâm khả bất trắc như vậy mà lại đụng độ một đối thủ có thể đánh ngang tay với hắn, khiến cuộc chiến này dây dưa đến tận hai ngàn năm trên Thành Tiên Lộ sao?

Cuối cùng đây là vị đại năng nào thế?

“Thế gian này lại có người có thể kịch chiến cùng lão quái vật sống mấy chục vạn năm này hay sao, thậm chí đánh tới lúc Thành Tiên Lộ cũng bất phân thất bại, còn giằng co thêm hai ngàn năm!”

“Ông trời ơi, chắc đây phải là một cuộc chiến thần tiên lắm!”

“Đến cùng là ai trâu bò như vậy được thế vậy, ta quyết định ta sẽ trở thành fan của hắn!”

Tất cả tu sĩ ở dưới đều kinh hô không ngừng, ai nấy đều lên tiếng một cách sợ hãi.

“Người này chính là Vô Thủy Đại Đế lúc về già!”

Lập tức lâu chủ liền quăng một quả bom cực kỳ nặng ký này cho tất cả mọi

người.
Cái tên này có thể khiến cho tất cả như muốn nổ tung.
Đây không còn chỉ là kinh ngạc nữa rồi, tất cà im bặc trong giây lát, không ai còn có thể nói thêm một lời nào nữa.
Vô Thủy Đại Đế khi già vậy mà đã từng kịch chiến cùng với Bất Tử Thiên Hoàng!
Hơn nữa cả hai còn có thể giằng co tại tiết điểm Thành Tiên Lộ trong một thời gian dài như vậy!
Những tu sĩ Đông Hoang này không ai là không biết Vô Thủy Đại Đế cả, tất cả đương nhiên sẽ không quên người đã đưa vị thế của Nhân Tộc lên tới đỉnh tiêm, có thể nói là vô địch xưa nay chưa từng có.
Nhưng thật sự có rất ít người biết rõ việc khi về già thì Vô Thủy Đại Đế không đi xông Thành Tiên Lộ để tiến thêm một bước mà lại chọn ngăn cản vị Thiên Hoàng của Thái Cổ Vạn Tộc này lại.
Phải biết rõ rằng lần lựa chọn này là quyết định ảnh hưởng tới tất cả mọi thứ của hậu thế trong Già Thiên thế giới.
Vô Thủy Đại Đế đã ngăn chặn Bất Tử Thiên Hoàng tại tiết điểm Thành Tiên Lộ, chính việc này đã cản bước tiến của cả hai đi rất nhiều, đến mức tới thế hệ này của Diệp Phàm thì Bất Tử Thiên Hoàng gần như không thể nhúng tay vào được!
Nếu như Bất Tử Thiên Hoàng vẫn còn hoành hành tại Bắc Đẩu thì Diệp Phàm hoàn toàn không thể phát triển một cách thông thuận như vậy được, thậm chí hắn còn có thể đã bị Bất Tử Thiên Hoàng bóp chết từ trong trứng nước rồi.
Nhưng chỉ vì một quyết định của Vô Thủy Đại Đế tại sáu vạn năm trước, khiến cho Bất Tử Thiên Hoàng bị khựng lại mất một thời gian rất dài, không thể tham gia vào bất kỳ nội dung cốt truyện nào ở hiện tại cả!
"Người cản trở Bất Tử Thiên Hoàng lại là Vô Thủy Đại Đế sao?"
"Vô Thủy Đại Đế quét ngang vũ trụ bát hoang, không ngờ còn đối kháng với cả Bất Tử Thiên Hoàng nữa!"
"Trận quyết đấu giữa hai vị đại năng này chắc chắn vô cùng kinh khủng, hẳn là một cuộc đại chiến kinh thiên động địa?"
Lúc này đa số những tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu đều là Nhân Tộc, thế nên ai nấy đều cảm thán trước vị Đại Đế được công nhận là người mạnh nhất của Nhân Tộc này, không ngờ tới cuối đời mà y vẫn kính dâng cho Nhân Tộc.
Ngay cả Cơ Tử, người luôn kiêu ngạo vì Hư Không Đại Đế cũng không khỏi thán phục trước công tích của Vô Thủy Đại Đế!
"Chó chết, sao ngươi không nói chuyện này cho ta?"
Diệp Phàm lập tức quay sang hỏi Hắc Hoàng một cách khó hiểu.
Nhưng lúc này vẻ mặt của Hắc Hoàng cũng vô cùng nghi hoặc, mặc dù hắn là sủng vật của Vô Thủy Đại Đế nhưng bản thân hắn lại chưa từng nghe qua chuyện này.
"Vô Thủy Đại Đế đã từng giằng co cùng Bất Tử Thiên Hoàng sao? Sao ta

không biết cái gì hết vậy?"
Hắc Hoàng cũng trở lời Diệp Phàm với vẻ mặt rất khó tin.
"Ngươi được Vô Thủy Đại Đế thu dưỡng lúc tuổi già, sau khi hắn phong ấn ngươi trong Thần Nguyên xong thì cảm thấy khí huyết của bản thân bắt đầu suy bại, sau đó mới lên Thành Tiên Lộ đối kháng với Bất Tử Thiên Hoàng."
Lâu chủ biết rõ nguyên nhân trong đó nên cũng lên tiếng trả lời.

Chương 582. Ai thắng ai thua

Lúc này Hắc Hoàng lại tự trách bản thân một phen, không ngờ tới khi tuổi già như vậy mà Vô Thủy Đại Đế vẫn phải chiến đấu, hắn thì không thể kề vai với y trong lúc đó được!
"Bằng vào tu vi của ta thì ta không thể nào tưởng tượng được cuộc chiến đó đã diễn ra như thế nào …"
Lão Phong Tử bắt đầu lên tiếng cảm khái.
"Trận đại chiến đó chắc chắn đã khiến thiên băng địa liệt, sát khí ngập trời!"
Vương Đằng thì say mê trong đó, theo đuổi cả đời của hắn là có một thực lực cường đại đánh đâu thắng đó như Vô Thủy Đại Đế.
"Còn cần phải nói sao, Vô Thủy Chung của Vô Thủy Đại Đế chính là Đế Binh mạnh nhất trong lịch sử đó! Vừa ra tay chắc chắn sẽ có một tinh cầu bể nát!"
"Chờ một chút, vậy rốt cuộc là người nào thắng trận chiến đó thế?"
Lập tức tất cả mọi người ở đây đều quay về nhìn sang lâu chủ, tất cả đều yên tĩnh trở lại.
Loại đáp án này thì chỉ khi nào Lưu Tiêu chính miệng công bố thì mọi người mới có thể tin phục.
Một bên là Đại Đế mạnh nhất Nhân Tộc từ xưa đến nay, hoành hành vô địch, quét ngang vũ trụ bát hoang, người đã đánh khắp vũ trụ vô địch thủ - Vô Thủy Đại Đế!
Người còn lại thì là Chân Thần vĩ đại mà cả Thái Cổ Vạn Tộc tôn thờ, người mang huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng từ Tiên Giới, nhân vật đã sống mấy chục vạn năm – Bất Tử Thiên Hoàng!
Cả hai đều là người đã khai sáng một trang lịch sử đầy huy hoàng cho chủng tộc của bản thân, cả hai đều là tồn tại vô địch từng quét ngang vũ trụ bát hoang.
Hai vị đại năng này chém giết thì ai có thể dám chắc được người nào sẽ thắng chứ!
"Các ngươi sai hết rồi, cả hai bọn hắn không lấy Đế Binh ra đánh nhau, cũng không đánh tới mức thiên băng địa liệt."
"Tại giao điểm của Thành Tiên Lộ thì cả hai chỉ ngồi đối diện nhau rồi giằng co hai ngàn năm mà thôi."
Lời này của lâu chủ vừa dứt thì toàn bộ Thiên Cơ Lâu chấn động không

ngừng!
Cả hai chỉ ngồi đối diện nhau thôi mà đã có thể giằng co hai ngàn năm sao? Hai vị đại năng đáng sợ này lại chỉ dám nhìn nhau mà không ai dám ra tay công phạt trước à?
Đối với Bất Tử Thiên Hoàng thì người đối diện hắn lúc đó chính là Vô Thủy Đại Đế, người từng chấn nhiếp Cấm Khu, bình định Địa Phủ, quét ngang Bát Hoang, và cũng là người mang Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!
Mà đối với Vô Thủy Đại Đế lúc già thì người đối diện chính là Bất Tử Thiên Hoàng, một vị Cổ Hoàng dựa vào huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng của bản thân để gắng gượng tới thời đại này mà không cần nhờ tự chém!
Nếu bàn về tu vi thì Bất Tử Thiên Hoàng chưa từng tự chém, hắn cũng đã tắm nhiều Đế Huyết như vậy, chắc chắn tu vi phải siêu việt Đại Đế rất nhiều.
Mà Vô Thủy Đại Đế thì người mang Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, đương nhiên là mạnh một cách đáng sợ.
Nên thế cả hai người này đều không có ý định xuất thủ trước, hai người chỉ ngồi yên quan sát đối phương mà thôi, chờ đợi vị túc địch này của mình bị thời gian mài chết.
"Vậy kết quả cuối cùng của cuộc giằng co này là…"
Cơ Tử nhịn không được nên lên tiếng hỏi.
Không chỉ hắn, một đám cao thủ ở đây như Lão Phong Tử, Diệp Phàm, Hắc Hoàng, Cơ Hạo Nguyệt,… đều đang chờ đợi lâu chủ nói tiếp.
"Thời gian là kẻ thù của tất cả, ai cũng muốn trốn tránh nó cả, sau khi Vô Thủy Đại Đế về già thì việc ngồi giằng co hai ngàn năm đã khiến hắn rơi vào trạng thái cực kỳ bất lợi."
"Còn về phần Bất Tử Thiên Hoàng thì là do có huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng, giỏi về Niết Bàn trọng sinh nên…"
Lâu chủ vừa nói tới đây thì Hắc Hoàng như đã không còn hy vọng gì nữa. Bởi vì mặc dù việc lâu chủ nói rất tàn khốc tuy nhiên nó là sự thật không thể chối cãi được.
Dù các đời Đại Đế có mạnh tới đâu đi chăng nữa thì qua mấy vạn năm cũng chỉ có thể tan vào mây khói mà thôi, cũng sẽ có một ngày phải già đi.
Trừ phi có thể đánh sâu vào Tiên Lộ, đạt được tu vi Hồng Trần Tiên, hoặc là tự chém bản thân một đao giống như những Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu kia, thông qua nhiều thủ đoạn cực đoan để kéo dài tuổi thọ, nếu không thì hoàn toàn không có cách nào khác cả.
"Trong hai ngàn năm giằng co này thì Bất Tử Thiên Hoàng hóa thành một viên thịt để Niết Bàn trọng sinh, còn Vô Thủy Đại Đế thì hao hết thọ nguyên, biến mất tại chỗ."
Thật ra thì vào lúc sau cùng Vô Thủy Đại Đế đã tiến nhập một thế giới kỳ dị có vật chất trường sinh, nên y cũng chưa tiêu vong.
Mặc dù trong đó cũng có địch nhân đẳng cấp Hồng Trần Tiên nhưng Vô Thủy Đại Đế nhân họa đắc phúc, sau khi tiến vào đó thì thọ nguyên của y được kéo dài tới vô tận.

Bằng vào thiên phú kinh khủng của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, Vô Thủy Đại Đế đã có một bước tiến dài trên tu vi.
Nhưng nếu bản thân tiếp tục nói những thứ này cho những người ở đây thì chắc chắn càng nói sẽ càng rời xa chủ đề hiện tại, nên hắn cũng không miêu tả kỹ càng làm gì, chỉ giảng lược sơ qua mà thôi.
"Vậy là sau khi mài chết được Vô Thủy Đại Đế thì Bất Tử Thiên Hoàng cũng phải Niết Bàn trọng sinh?"
"Hiện tại Thái Cổ Vạn Tộc vốn đang hoành hành, lại có thêm một cái Tín Ngưỡng Thân của Bất Tử Thiên Hoàng xuất hiện nữa, làm sao mới ổn đây?"
"May mà hiện tại Nhân Tộc còn có Thiên Cơ Lâu chống lưng cho, nếu không thì tương lai của Nhân Tộc thật đúng sẽ là một vùng tăm tối!"
Những tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu cảm khái không ngừng, ai nấy đều mang vẻ mặt chấn kinh!
Việc Bất Tử Thiên Hoàng vẫn còn sống đã mang tới một trùng kích cực kỳ to lớn với bất kỳ người thuộc Nhân Tộc nào khi nghe thấy.
Bây giờ còn đang là lúc Thái Cổ Vạn Tộc đang hồi phục nữa chứ, Nhân Tộc phải chịu sự ức hiếp toàn diện.

Chương 583. Thiên Đình Chi Chủ

Từ thời của Vô Thủy Đại Đế đến nay thì các đời Đại Đế sau này đều thuộc Yêu Tộc.
Thế hệ này vất vả lắm mới xuất hiện một vị Thánh Thể - Diệp Phàm, nhưng hiện tại thì hươu chết vào tay ai cũng chưa nhất định.
"Nếu như Vô Thủy Đại Đế còn sống thì chúng ta còn sợ gì tên Bất Tử Thiên Hoàng đó nữa?"
Hắc Hoàng oán giận vô cùng.
Theo hắn thì nếu Bất Tử Thiên Hoàng có bản lĩnh thì đã xuất thủ đánh bại Vô Thủy Đại Đế từ sớm rồi, cần gì tốn thời gian ngồi giằng co hai ngàn năm nữa?
Người mà Bất Tử Thiên Hoàng phải đối mặt chỉ một Vô Thủy Đại Đế lúc về già, khí huyết đang không ngừng khô kiệt mà thôi, ngay cả như vậy mà Bất Tử Thiên Hoàng vẫn không dám có hành động thiếu suy nghĩ, chỉ bằng điểm này thì Hắc Hoàng đã có thể nói Vô Thủy Đại Đế mạnh hơn Bất Tử Thiên Hoàng một chút.
"Chờ sau khi ta luyện thành đại công, chứng đạo thành Đế thì ta sẽ khiến tên Bất Tử Thiên Hoàng kia hôi phi yên diệt!"
Thánh Hoàng Tử mang trong người một tính cách không thể bị trói buộc, rất giống Đấu Chiến Thánh Hoàng.
"Trước tiên ngươi nên nghĩ làm cách nào để thắng Thiên Hoàng Tử vào mười ngày sau đi kìa, đừng để Thiên Cơ Lâu chúng ta mất mặt!"
Vương Đằng hừ lạnh một tiếng, hắn có dự cảm nếu cứ đà này thì mười ngày sau rất có thể Thánh Hoàng Tử sẽ khiến Thiên Cơ Lâu mất hết mặt

mũi.
“Đợi một tý nữa ta mang hắn tới Truyền Thừa Tháp để học tập Thiên Cơ Vạn Tượng Công rồi nói sau.”
Việc này Lưu Tiêu đã có kế hoạch từ sớm rồi, thế nên phất tay phân phó cho Dương Quá.
Trong mười ngày này thì Lưu Tiêu muốn bồi dưỡng cho thực lực của Thánh Hoàng Tử bay lên như ngồi tên lửa, để cho Bắc Đẩu biết được Thiên Cơ Lâu rốt cuộc kỳ diệu ra sao.
Cũng thuận tiện cho việc giúp những đệ tử vừa gia nhập Thiên Cơ Lâu này tiến bộ, góp thêm một phần công sức cho Thiên Cơ Lâu.
“Chờ một chút, ta phát hiện một chuyện cực kỳ kinh khủng!”
Lúc này trong đám người bỗng có một tu sĩ hô lên.
“Bất Tử Thiên Hoàng làm những việc như thế mà cũng chỉ đứng thứ hai trên bảng danh sách mà thôi!”
Khi nãy do xung đột giữa Thánh Hoàng Tử cùng Thiên Hoàng Tử diễn ra cùng nhiều thông tin giật gân được công bố quá nên nhiều người tạm quên đi việc này.
Thế nên không còn ai chú tâm tới bảng danh sách mà Thiên Cơ Lâu đang công bố nữa.
Hiện tại khi có người nhắc lại thì lập tức rất nhiều người trong Thiên Cơ Lâu đều giật mình nhớ ra.
“Bất Tử Thiên Hoàng là người đánh lén nhiều đời Đại Đế, Cổ Hoàng để lấy máu trọng sinh, đây phải là âm mưu lớn nhất thiên địa rồi chứ!”
“Đến cùng là tên Ác Nhân đứng đầu bảng này đã làm ra việc kinh thiên động địa gì thế, vậy mà có thể khiến cho Bất Tử Thiên Hoàng chỉ đứng vị trí thứ hai?”
“Lâu chủ mau công bố đi! Ta đã không đợi kịp nữa rồi?”
Tất cả tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu lại tiếp tục trở nên kích động, ngay cả Thần Minh của Thái Cổ Vạn Tộc mà chỉ đáng xếp thứ hai thôi sao, vậy không lẽ người đứng đầu này là Thái Cổ Thiên Ma gì à?
“Người đứng đầu Âm Tà Xảo Trá Bảng này cũng hơi liên quan tới Bất Tử Thiên Hoàng.”
“Thêm nữa là danh khí của người này cực lớn, hắn là các ngươi chưa ai là chưa từng nghe qua danh hào của hắn!”
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu cũng không có ý định che giấu, đây là người cuối cùng trên bảng rồi, người mộ danh Thiên Cơ Lâu để tới cũng càng lúc càng nhiều.
Có thể tưởng tượng được sau khi công bố xong bảng danh sách này thì danh khí của Thiên Cơ Lâu sẽ được tăng cao lên tới một mức độ chưa từng có trước đây, thậm chí còn có thể mở khóa ra chức năng mới.
Bất Tử Thiên Hoàng, Trường Sinh Thiên Tôn, Sinh Mệnh Cấm Khu, những bí mật kinh thiên của thế giới này đều đã bị Thiên Cơ Lâu công bố ra hết rồi, muốn Thiên Cơ Lâu không nổi tiếng cũng khó!
“Là người có cùng nguồn gốc với Bất Tử Thiên Hoàng sao?”

“Bất Tử Thiên Hoàng là người của thời đại Thần Thoại, chẳng lẽ vị này là một đại năng Chí Tôn gì sao?”
“Theo ta thì chắc là một trong Thái Cổ Thập Hung đó!”
Trong khi tất cả mọi người đều đang nhao nhao đoán mò mặc dù không có đầu mối gì, tuy nhiên ai cũng khẳng định nhân vật này là một đại năng vô cùng mạnh mẽ!
“Đứng đầu Âm Tà Xảo Trá Bảng, chính là vị Thiên Đình Chi Chủ của thời đại Thần Thoại, Đế Tôn!”
Lâu chủ chỉ cười nhạt một cái sau đó tuyên bố một cách lớn tiếng.
Vị cuối cùng này đúng là không được công bố thì thôi, nếu mà vừa bị công bố ra thì sức trùng kích của nó không khác gì một cơn sóng thần cả!
Thân phận của vị này quá kinh người, nó khiến cho tất cả mọi người ở đây đều hoang mang, không biết bản thân có nghe nhầm gì hay không!
Đế Tôn của thời đại Thần Thoại, đây đương nhiên là nhân vật quen thuộc đối với tất cả mọi người rồi!
Người này chính là Thiên Đình Cộng Chủ được ghi chép trong Đông Hoang Thần Thoại mà!
Các đời Đại Đế chứng đạo thì có không ít người nhất thống vũ trụ bát hoang, thành Thiên Địa Cộng Chủ, cũng có nhiều người tự khai sáng Vương Triều thuộc về bản thân nữa.
Những đầu nguồn tất cả công tích này, người đầu tiên làm được điều đó thì chỉ có một mình vị Đế Tôn này mà thôi!
Hắn chính là người đầu tiên trong việc bình định vũ trụ bát hoang, khiến Thiên Địa Nhân Thánh Yêu đều phải thần phục chung một chủ!
So với Bất Tử Thiên Hoàng, Ngoan Nhân Đại Đế, Vô Thủy Đại Đế ở hậu thế thì hắn làm việc này sớm hơn bọn hắn trên một vạn năm!
Hắn phỏng theo Thần Thoại để sáng lập ra Cổ Thiên Đình, khiến cho Tứ Đại Bất Hủ Hoàng Triều chỉ có thể ảm đạm phai mờ, từ đó đến nay hoàn toàn không có ai kiến tạo ra một công tích vĩ đại như vậy cả.

Chương 584. Âm mưu bực nào

Thậm chí trong thời đại đó hắn còn dám lấy danh hào Đế Tôn, có nghĩa là Tôn bên trong Chư Đế!
Vị nhân vật có thể nói là đóng một vai trò chí cao vô thượng trong thần thoại Bắc Đẩu này vậy mà hiện tại lại có tên trên Âm Tà Xảo Trá Bảng, lại còn đứng vị trí thứ nhất nữa chứ!
Đó quả thật là một việc khiến cho tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu không khỏi bàng hoàng và im lặng!
Nhất là đám người xuất thân từ Thánh Địa, Thế Gia cùng đám Cổ Hoàng Tử kia, tất cả càng thêm hiểu rõ về sự vĩ đại của Đế Tôn, nhân vật như thế hoàn toàn đủ tư cách để gánh chịu cái danh người đứng đầu trong các Cổ Hoàng Đại Đế, người đứng đầu từ khai thiên tích địa tới nay.
Nhưng không ngờ một nhân vật như thế lại bị Thiên Cơ Lâu đưa lên đứng

đầu của Âm Tà Xảo Trá Bảng.
Nếu như bảng danh sách này không xuất phát từ chính miệng của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì người đó đã bị mọi người chửi chết từ lâu rồi!
"Đế Tôn, Cổ Thiên Đình chi chủ, là người khởi đầu của tất cả Đại Đế, Cổ Hoàng, thậm chí còn làm tốt hơn hậu thế nữa!"
"Nếu nói về thiên phú dị thuật thì Đế Tôn chính là một trong Cửu Thiên Tôn của thời đại Thần Thoại khi xưa, là người khai sáng của Bí Tự Giai!"
"Khi hắn sống lại đời thứ hai thì đã từ bỏ tất cả tu vi, công pháp, thần thuật của bản thân lại, chọn cách luân hồi, biến thành một hài nhi để bắt đầu lại từ đầu, dù như vậy hắn vẫn có thể tiếp tục chứng đạo!"
"Nếu nói về chiến tích thì Đế Tôn chính là người đầu tiên khiến cho thập phương vạn tộc của thiên địa bát hoang đều phải tâm phục khẩu phục, tôn hắn lên làm Vô Thượng Chí Tôn, khí thôn thiên địa, thống ngự chư thiên vạn vực!"|
"Nếu nói về khả năng thành lập Hoàng Triều thì hắn khai sáng Cổ Thiên Đình phỏng theo Thiên Đình trong Thần Thoại, thủ hạ của hắn trong Thiên Đình thì cao thủ vô vàn, chư đế cùng nhau chung sống, tới tận thời đại này vẫn không có ai bắt chước được!"
"Người này có khí thế thôn thiên, hắn còn lập chí dung hợp tất cả, mang theo tất cả Thiên Đình phi thăng chung với hắn!"
Lâu chủ không giấu diếm tý nào mà kể những công tích của Đế Tôn ra.
Đế Tôn chính là thiên kiêu chi tử đầu tiên mà thiên địa sinh ra, hắn khác với những tên Đại Đế hở tý là dựa vào huyết mạch hoặc Thể Chất cường đại khác, tất cả những gì hắn có đều nhờ vào chính bản thân hắn!
Huống hồ tại thời đại của hắn thì trong Cổ Thiên Đình có Chư Đế cùng chung sống, đó thật sự là một thời đại vàng son lộng lẫy mà hậu nhân khó có thể tưởng tượng được!
Nhưng đáng tiếc, việc ác người này làm cũng lớn giống như những công tích của hắn vậy, xếp đầu trên Âm Tà Xảo Trà Bảng hoàn toàn không oan một chút nào.
"Chư Đế chung sống! Đến cùng thì đó là một thời đại ra sao vậy!"
Lão Phong Tử nhịn không được mà ho to lên.
Tại thời đại hiện tại thì không bao giờ có chuyện hai vị Đại Đế ở cùng một thời đại, đời Đại Đế nào cũng áp chế tất cả những thiên kiêu còn lại, nên tất cả rất khó tưởng tượng ra một thời đại mà có nhiều vị Đại Đế còn tồn tại thì sẽ ra sao.
Tại thời đại trăm hoa đua nở như vậy thì bất kỳ kẻ nào cũng có thể nhờ cố gắng của bản thân để chứng đạo, chắc chắn mọi người sẽ không như hiện tại.
"Lâu chủ, cuối cùng Đế Tôn đã làm ra việc thì mà lại xếp trước cả Bất Tử Thiên Hoàng thế?"
"Đúng vậy, bậc Thiên Đình Cộng Chủ như Đế Tôn chắc không thể nào là một tên âm hiểm xảo trá được!"
"Ta đã bắt đầu thấy rùng mình rồi, ta cảm thấy những vị Chí Tôn trong Chư

Thiên này đều không phải là thứ tốt lành gì!"
Đám người mờ mịt cực độ, khi nghe lâu chủ giới thiệu công tích Đế Tôn lớn lao như vậy thì càng không thể nào hiểu được.
"Vào lúc Đế Tôn sáng lập Cổ Thiên Đình thì hắn đã lấy việc bản thân phi thăng làm mồi nhử thì mới có thể triệu tập các vị Thiên Tôn từ khắp nơi tới."
"Lúc ấy Thành Tiên Lộ vẫn chưa mở ra, các Thiên Tôn sốt ruột cầu trường sinh, thế nên bọn hắn mới đáp ứng Đế Tôn việc khai sáng thịnh thế của Cổ Thiên Đình, Chư Đế cùng sống!"
"Nhưng trên thực tế thì Đế Tôn chưa bao giờ muốn đưa tất cả Thiên Đình cùng phi thăng."
"Ngược lại, kế hoạch ban đầu của hắn chính là muốn hi sinh Chư Đế bên trong Cổ Thiên Đình, cho Đế Binh – Vạn Vực Nguyên Đỉnh của hắn luyện hóa toàn bộ Cổ Thiên Đình rồi hóa thành Tiên Binh, để một mình hắn phi thăng Tiên Vực!"
Những lời sau này của lâu chủ bỗng xoay chuyển một trăm tám chục độ, chỉ trong vài ba câu nói liền chỉ ra được kế hoạch kinh thiên của Đế Tôn!
Đám người nghe được những thứ này thì không khỏi lộ ra vẻ mặt sợ hãi cực kỳ, hít sâu một hơi!
Luyện hóa Chư Đế trong Cổ Thiên Đình để bản thân có thể thành tiên, chuyện như thế này hoàn toàn đã vượt qua khỏi trí tưởng tượng của mọi người rồi, phải biết rằng trong Cổ Thiên Đình khi đó chính là Cửu Thiên Tôn đó, những Đại Đế, Cổ Hoàng bình thường hoàn toàn không thể so sánh được với bọn hắn.
Nhưng không ngờ âm mưu của Đế Tôn lại là muốn luyện hóa tất cả!
Rốt cuộc đây là dã tâm bực nào?

Chương 585. Quá rung động

"Bởi vì thấy rõ âm mưu của Đế Tôn nên Trường Sinh Thiên Tôn, người chưởng quản Địa Phủ khi đó mới mở ra đại chiến với Cổ Thiên Đình!"
"Các đời Thánh Thể cũng gia nhập lần phân tranh này, có thể nói là dã tâm của Đế Tôn chính là nguồn gốc chính của tất cả bi kịch sau này!"
Có người bắt đầu xâu chuỗi lại những manh mối mà Trường Sinh Thiên Tôn để lại.
Những câu hỏi như chuyện gì đã xảy ra tại thời đại Thần Thoại, vì sao Trường Sinh Thiên Tôn lại xuất lĩnh Địa Phủ phản bội Cổ Thiên Đình đều đã có lời giải đáp hết rồi.
"Vậy cuối cùng kế hoạch của Đế Tôn có thành công hay không?"
Tất cả tu sĩ tại đây khi nghe tới câu hỏi này thì thần hồn táng đảm, tất cả im lặng tới cực độ, tới mức nghe được cả tiếng tim đập, tất cả đều có thể tưởng tượng ra trận đại chiến năm đó thảm liệt tới mức nào.
Dù là người cuồng ngạo từ xưa tới nay như Thánh Hoàng Tử cùng Bắc Đế - Vương Đằng cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc, không biết nói gì thêm.

“Cuối cùng, vào thời khắc mấu chốt khi Đế Tôn bước vào Thành Tiên Lộ thì bỗng Bất Tử Thiên Hoàng chưa chứng đạo đã lấy Tiên Chung dính máu của Côn Lôn đánh Đế Tôn một kích trí mạng!”
“Đế Tôn từ nay vẫn lạc, sau đó Bất Tử Thiên Hoàng tự phong ấn bản thân trong Thần Nguyên một vạn năm, đợi đến khi đạo vận của Đế Tôn biến mất hoàn toàn thì hắn mới xuất thế chứng đạo, tự tay kết thúc thời đại Thần Thoại, mở ra thời đại Thái Cổ!”
Những lời này của lâu chủ đã hoàn toàn nêu ra nhân quả dây dưa giữa Đế Tôn cùng Bất Tử Thiên Hoàng.
Thì ra năm đó dù chưa chứng đạo nhưng Bất Tử Thiên Hoàng vẫn có thể đánh gãy thời khắc mấu chốt của Đế Tôn!
“Khó trách, thì ra đó là lý do vì sao trong thời đại của hắn thì chỉ có một mình Bất Tử Thiên Hoàng tung hoành, dù sao khi hắn chưa chứng đạo cũng đã dám xuất thủ đánh Cổ Thiên Đình chi chủ rồi!”
“Ông trời ơi, nếu không phải Đế Tôn thất bại thì không biết hậu quả hiện tại sẽ ra sao!”
Đám người đều có cảm giác sống sót sau tai nạn, dù khi nãy vừa kể ra việc ác của Bất Tử Thiên Hoàng thì giờ đây không ai là không tán thưởng sự gan dạ của hắn cả.
Phải biết đối tượng mà Bất Tử Thiên Hoàng xuất thủ chính là Cổ Thiên Đình chi chủ, người đã đứng đầu trong thời đại Thần Thoại, thời đại Chư Đế cùng sống.
Mặc dù lúc đó Bất Tử Thiên Hoàng vẫn chỉ là một thiếu niên mà thôi, thậm chí còn chưa chứng đạo nữa, vậy mà hắn lại dám ra tay tập kích Cổ Thiên Đình chi chủ, ngăn cản âm mưu của y.
“Thời đại Thiên Đình của Đế Tôn đã trải qua rất nhiều chuyện kinh thiên động địa như vậy à…”
Lão Phong Tử cảm khái một cách đầy khiếp sợ, hắn cũng phỏng đoán rằng việc lâu chủ nói thiên địa hiện tại không hoàn chỉnh có nguồn gốc từ khi ấy.
Mà trong Thiên Cơ Lâu lúc này không thiếu tai mắt của Thái Cổ Vạn Tộc, nên rất nhiều người bắt đầu tôn sùng Bất Tử Thiên Hoàng cực độ.
“Lâu chủ, nếu Đế Tôn đã vẫn lạc thì dù hắn có âm hiểm xảo trá, từng bày ra âm mưu nghịch thiên thì cũng đã là chuyện của quá khứ rồi, sao hắn còn có thể có tên trên bảng nữa chứ!”
Mặc dù lúc này Cơ Tử cũng chấn kinh nhưng lại không quên quy tắc của bảng danh sách này.
Dù sao lâu chủ không chỉ nhắc một hai lần, ngoại trừ những vị Chí Tôn trong Cấm Khu ra thì chỉ có người sống mới có tên trên bảng mà thôi.
“Đế Tôn thật sự đã vẫn lạc trong trận đại chiến năm đó rồi, tuy nhiên hắn vẫn chưa tử vong hoàn toàn, nhờ có may mắn nên hắn đã sống sót được, vẫn luôn kéo dài hơi tàn tới hiện tại!”
Lời này của lâu chủ trực tiếp khiến tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu sôi nhào, mặc dù tất cả mọi người đều đã chuẩn bị tâm lý sẵn khi nghe thấy Đế Tôn có tên trên bảng rồi.

Nhưng khi việc này thật sự được chính miệng lâu chủ nói ra thì tất cả không ai là không hít một hơi thật sâu rồi kinh hô liên tục!
Bởi vì tin tức này quá rung động!
Đế Tôn dù sao cũng là Cổ Thiên Đình chi chủ!
Dù thời đại ấy là thời đại của Chư Đế tuy nhiên hắn vẫn là cộng tôn của cả vũ trụ bát hoang này, hắn vẫn là Đế Vương Chí Tôn mà thiên địa quỷ thần đều phải cúng bái!
Nhân vật như vậy vẫn còn sống ư?
"Những Thiên Tôn tại thời đại Thần Thoại thật sự người sau càng kinh khủng hơn người trước, nếu so với Hoàng Kim Đại Thế hiện tại của chúng ta thì bọn hắn không biết đã vượt xa bao nhiêu lần!"
"Nếu Đế Tôn vẫn còn sống tới giờ này thì không lẽ hắn cũng giống như Bất Tử Thiên Hoàng, đang có một âm mưu động trời nào đó?"
"Trời ạ, nếu như Đế Tôn vẫn còn sống thì sao hắn lại không tìm Bất Tử Thiên Hoàng để báo thù chứ?"
Những người này đều nghĩ Đế Tôn đã trở thành một tồn tại như những Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu, nghĩ rằng hắn đã tìm một Cấm Khu nào đó để trốn rồi chờ Thành Tiên Lộ mở ra.
Dù sao thì từ khi thời đại Thần Thoại kết thúc tới nay thì ngoại trừ Bất Tử Thiên Hoàng sở hữu huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng ra thì không có ai có thể thắng được dòng sông thời gian cả, trừ phi là sử dụng cách cực đoan như những Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu kia, có thể nói đó chính là đường tắt duy nhất để tăng cao thọ nguyên lên.

Chương 586. Tiên Đài Cửu Trọng Thiên – Hồng Trần Tiên trong truyền thuyết

"Năm đó khi Tiên Lộ mở ra thì Đế Tôn dính phải tập kích trí mạng của Bất Tử Thiên Hoàng, may mà được các Thiên Tôn xuất thủ cản giúp, sau khi thất bại thì Đế Tôn ngụy trang rằng bản thân hắn đã tử vong."
"Hắn ẩn núp trong dòng sông lịch sử dài đằng đẵng, hắn vẫn luôn quan sát thương thiên vạn vật một cách lạnh lùng, chờ đợi thời cơ của bản thân."
"Mục đích sau cùng của Đế Tôn chính là luyện hóa thế gian này cùng Thành Thiên Lộ thế giới, dung hợp toàn bộ sinh linh của hai giới vào trong Đế Binh của hắn, để hắn thu được Vô Thượng Chí Tôn Tiên Khí – Thế Giới Đỉnh!"
Lâu chủ lập tức lên tiếng cảnh cáo, khi vừa dứt lời thì tất cả tu sĩ nãy giờ vẫn đang tò mò mục đích thực sự của Đế Tôn đều trở nên căng thẳng cực độ, như đang đối mặt đại địch vậy!
Bọn hắn không ngờ rằng lý do mà Đế Tôn ẩn núp mấy chục vạn năm lại là để mưu tính âm mưu động trời như thế này!

Nếu như so sánh thì mục đích của Bất Tử Thiên Hoàng, người đứng thứ hai trên bảng chỉ muốn trở về Tiên Giới – Quê hương của y mà thôi, đối tượng mà y đánh lén chỉ là những Đại Đế, Cổ Hoàng, chưa từng gây họa tới những tu sĩ phổ thông.
"Đế Tôn lại muốn luyện hóa cả hai giới luôn sao?"
"Nếu nói thế thì tất cả sinh linh, vũ trụ vạn vật, thậm chí là những Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu của cả hai giới đều sẽ bị luyện hóa hết luôn à!"
"Nếu thật sự như vậy thì sao hắn không đi luyện hóa tất cả Chí Tôn trong các Cấm Khu đi kìa, lúc đó muốn luyện Tiên Khí gì mà chẳng được, sao lại phải gây họa cho thương sinh như vậy?"
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu rốt cuộc cũng hiểu được lý do vì sao Đế Tôn lại là người đứng đầu bảng danh sách này.
Âm mưu của người này lớn vô cùng, lại còn không ai biết hắn ẩn tàng tại đâu trong vũ trụ rộng lớn này nữa, Đế Binh trên tay hắn lại còn bá đạo vô cùng, chỉ cần trúng kế thôi là có thể sẽ bị luyện hóa ngay lập tức!
Bởi vì âm mưu của Đế Tôn hoàn toàn khác với những Chí Tôn trong Cấm Khu đó, những Chí Tôn kia chỉ thức tỉnh một lần sau đó thu hoạch huyết nhục, rồi lại quay trở về Cấm Khu mà thôi.
Còn nếu như âm mưu của Đế Tôn thành công thì tất cả thế gian vũ trụ này đều sẽ bị luyện hóa một cách triệt để, bao gồm tất cả sinh linh, Chí Tôn Đại Đế, Đế Binh Tiên Khí các loại đều sẽ trở thành chất dinh dưỡng cho Đế Binh của Đế Tôn!
"Không chỉ thế, tu vi của những tu sĩ tại giới này cũng chỉ có thể tính là bình thường mà thôi!"
"Nếu như Đế Tôn thật sự có thể luyện hóa được lưỡng giới thì đồng nghĩa những cao thủ trong Thế Giới Kỳ Dị tại trong Thành Tiên Lộ cũng sẽ bị luyện hóa, tuy trong đó có cao thủ cấp bậc Hồng Trần Tiên, nhưng tất cả đều sẽ bị luyện hóa hết."
Lâu chủ khi nghe thấy có người kêu luyện hóa các Chí Tôn trong Cấm Khu là đủ thì lập tức cười trừ, lên tiếng phổ cập cho những tên ếch ngồi đáy giếng này. dù sao thời đại này cũng đã hạn chế tầm nhìn của bọn hắn hết rồi.
Thế giới này đời sau không bằng đời trước, năng lượng đã bị hao mòn một cách nghiêm trọng, nếu như chỉ luyện hóa một mình thế giới này thì hoàn toàn không đủ năng lượng để đúc Chí Tôn Tiên Khí - Thế Giới Đỉnh.
Phải biết rằng tại thế giới này, dù trải qua mấy chục vạn năm nhưng cuối cùng chỉ có được vài người dựa vào trạng thái bình thường để đột phá Hồng Trần Tiên mà thôi, trong đó bao gồm Diệp Phàm, Ngoan Nhân Đại Đế, Luân Hồi Thiên Tôn, Đoạn Đức.
Sau khi Vô Thủy Đại Đế vô tình rơi vào Thế Giới Kỳ Dị thì dù được Trường Sinh Vật Chất trợ giúp, nhưng hắn muốn vượt qua Hồng Trần Thành Tiên cũng phải tốn mấy chục vạn năm.
Dù cho là những thiên chi kiêu tử như Diệp Phàm, Ngoan Nhân Đại Đế có thiên phú cao tới mức nào đi nữa thì cũng phải nhờ thọ nguyên của nhiều

đời gia thân rồi mới có thể đột phá được Hồng Trần Tiên, riêng Diệp Phàm thì phải tốn tới hơn bảy mươi vạn tuổi mới có thể hoàn thành được hành động vĩ đại thế này.
Qua đó có thể thấy được với mức năng lượng của vũ trụ này thì muốn trở thành Hồng Trần Tiên thật sự quá lâu.
Ngược lại thì tại Thế Giới Kỳ Dị thì Vô Thủy Đại Đế mới chỉ vừa lạc vào không được mấy ngày đã phải giằng co với một vị Hồng Trần Tiên rồi.
Có thể thấy được sự chênh lệch rõ tới mức mắt thường cũng có thể thấy được tại hai thế giới.
"Trời ạ! Hồng Trần Tiên! Đây chính là cảnh giới mà thời gian tuế nguyệt cũng không thể ảnh hưởng được trong truyền thuyết sao?"
"Trong Thế Giới Kỳ Dị mà lâu chủ nói lại có Hồng Trần Tiên tồn tại ?"
"Nhìn khắp lịch sử tại thế giới này thì không có bất kỳ một vị Đại Đế nào có thể tiếp cận được cảnh giới Hồng Trần Tiên này đó!"
Đối với vũ trụ này thì Hồng Trần Tiên chỉ là một cảnh giới này trên lý luận mà thôi.
Cái gọi là Tiên Đài Cửu Trọng Thiên đừng nói là xuất hiện, thậm chí còn chưa từng có người này có thể tiếp cận được nó nữa kìa.
Các đời Đại Đế dù cho mạnh tới mức nào thì trong đầu tất cả chỉ có suy nghĩ trùng kích Thành Tiên Lộ, hoặc là lấy sức của bản thân để xông vào Tiên Vực, từ đó phi thăng thành Tiên, bởi vì tất cả mọi người tại giới này hoàn toàn không tin tưởng việc có thể tu luyện để đạt được cảnh giới Hồng Trần Tiên.
Tại thế giới này thì người gần với cảnh giới đó nhất chỉ có hai người, một là Ngoan Nhân Đại Đế vẫn còn đang ngủ say, hai là Đoạn Đức. đời thứ năm của Luân Hồi Thiên Tôn.
Nếu nghĩ kỹ lại thì Ngoan Nhân Đại Đế phải cực khổ sống lại nhiều lần, trải qua bao nhiêu nghịch cảnh mới có thể Hồng Trần Thành Tiên, còn về phần Đoạn Đức thì mỗi thế chỉ cần chứng đạo một cách khó khăn miễn cưỡng, sau đó tọa hóa chờ đợi luân hồi liền có thể đạt được thành tựu Hồng Trần Tiên, bất kỳ ai nếu biết cũng sẽ cảm khái cái Luân Hồi Thiên Công này thật sự quá vô lại.

Chương 587. Thế Giới Đỉnh

"Tại một đời này lại tồn tại Hồng Trần Tiên sao! Không lẽ thực sự có người đạt tới được cảnh giới này à?"
"Dù cho là có dựa vào Bất Tử Thần Dược để sống lại đời thứ hai đi nữa thì cảnh giới của ta vẫn cách Hồng Trần Tiên vạn dặm, phải làm sao mới có thể đạt tới cảnh giới đó đây!"
Lão Phong Tử cùng Cơ Tử đều hô lớn, một người là thiên tài của Thánh Địa khi xưa, một người là con của Hư Không Đại Đế, vậy mà cả hai đều không thể tưởng tượng được đây rốt cuộc là một cảnh giới ra sao.
"Có thể tu luyện tới cấp độ Hồng Trần Tiên, tuy nhiên quá trình này gian

nan tới cực độ, dù là đại tài nghịch thiên có thiên tư ra sao thì cũng phải có tu vi của nhiều đời mới được."
Ngoan Nhân Đại Đế sỡ hữu trong mình ít nhất tu vi của năm kiếp, Diệp Phàm thì tập hợp tu vi của cả tám kiếp mới có thể Hồng Trần Thành Tiên, chứng minh Hồng Trần là điều kiện thiết yếu đầu tiên, cần phải sống nhiều đời sau đó tập hợp thành một thể.
Hành động nghịch thiên như vậy thì không phải ai cũng có thể tưởng tượng ra được chứ đừng nói là làm, dù sao đối với nhiều vị Đại Đế thì riêng việc sống lại đời thứ hai thôi đã không dễ dàng tý nào rồi.
Còn kêu bọn hắn sống lại năm sáu đời, mỗi một đời đều cần tu vi phi phàm, lại còn phải tập hợp tất cả lại thành một à?
Chuyện này thật sự không khác gì người mơ nói mộng.
"Nếu vậy thì hiện tại chúng ta đã đại nạn lâm đầu rồi!"
Nếu Đế Tôn đã có dã tâm luyện hóa thế giới thì mọi người cũng bắt đầu hoảng loạn.
Không ai biết rõ hiện tại Đế Tôn đang ở phương trời nào cả, chỉ biết hắn đang mưu đồ luyện hóa vạn vật mà thôi.
Uy hiếp dạng này thật sự khiến cho tất cả mọi người tuyệt vọng, còn tuyệt vọng hơn việc những Chí Tôn trong Hắc Ám Cấm Khu sắp mở Hắc Ám Náo Động nữa.
Dù sao một khi âm mưu của Đế Tôn thành công thì toàn bộ vũ trụ đều sẽ bị vạ lây, dù ngươi có trốn sang đâu cũng vô dụng mà thôi!
Vừa suy nghĩ tới chuyện này thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều lộ ra vẻ mặt tuyệt vọng cực độ.
"Gia hỏa này thật sự còn âm hiểm hơn cả Đế Thích Thiên, vừa ra tay liền muốn luyện hóa cả thế giới!"
Ngay cả những võ giả Cửu Châu cũng bất ngờ trước độ nghịch thiên của âm mưu này, vội vàng thảo luận.
"Muốn luyện hóa hai giới đâu phải là chuyện dễ dàng gì, chỉ cần hơi không cẩn thận thôi liền sẽ thất bại trong gang tấc, nếu không thì hắn cũng không cần chuẩn bị lâu như vậy."
"Huống chi Thiên Cơ Lâu không thuộc về hai giới, hắn có luyện hóa thành công thì cũng không thể lan được đến chỗ này của ta."
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu thấy thế thì chỉ nói ra một câu vô cùng hời hợt, giống như hoàn toàn không để Đế Tôn vào mắt vậy.
Dù cho trong nguyên tác thì cuối cùng kế hoạch của Đế Tôn vẫn không thể thành công mà, huống chi giờ đây còn có Thiên Cơ Lâu tọa trấn thế giới này nữa.
Trái lại Lưu Tiêu còn khá là hứng thú với Thế Giới Đỉnh!
Thế Giới Đỉnh hình như là kiện pháp bảo Đế Khí đạt tới cấp Tiên duy nhất trong thế giới này, có thể luyện hóa cả thế giới, lấy lưỡng giới làm tế phẩm để tấn thăng lên Vô Thượng Chí Tôn Tiên Khí.
Nếu so sánh nó với Thiên Đế Đỉnh, thứ mà Diệp Phàm sử dụng Cửu Sắc Tiên Đỉnh dung hợp với Vạn Vật Mẫu Khí mà thành thì nó vẫn nhỉnh hơn

một chút.
Đáng tiếc là tới cuối cùng kiện Vô Thượng Chí Tôn Tiên Khí này vẫn không thể thành hình được.
"Cũng đúng thật, ngay cả Sinh Mệnh Cấm Khu lâu chủ cũng trấn được thì ta tin rằng tên Đế Tôn này chắc chắn sẽ không dám càn rỡ!"
"Nếu như có Thiên Cơ Lâu thì dù tai nạn có lớn hơn đi nữa thì lâu chủ đều có thể giải quyết được!"
"May mà Đông Hoang chúng ta có lâu chủ chống lưng, nếu không thì một một đời thật sự quá nhiều tai nạn rồi!"
Khi các tu sĩ Đông Hoang nghe thấy lâu chủ nói như vậy thì lập tức như thấy được hy vọng trong đêm đen, lúc này trên mặt bọn hắn mới dần có được một tia huyết sắc.
Dù sao trong mắt của tất cả mọi người thì lâu chủ ít nhất cũng là một vị đại năng thần bí thuộc cấp bậc Thiên Tôn!
Có thể biết được nhiều bí văn từ thời đại Thần Thoại đến nay, còn biết rõ về âm mưu của Đế Tôn, Bất Tử Thiên Hoàng như vậy nữa.
Chỉ cần lâu chủ nguyện ý xuất thủ thì mặc kệ là vấn đề gì thì đều sẽ bị giải quyết một cách nhẹ nhàng mà thôi!
"Lúc này Đế Tôn vẫn còn đang ở tại giới khác, Bắc Đẩu hiện tại vẫn đang còn nằm ngoài tầm với của hắn, các ngươi đừng lo lắng gì quá."
"Còn về Âm Tà Xảo Trá Bảng thì tới đây cũng coi như kết thúc."
Nhưng lâu chủ không trả lời vấn đề vừa rồi liền mà quay sang tuyên bố kết thúc lần công bố bảng danh sách này.
Đế Tôn không sở hữu Tiên Khí hiếm thấy gì, cũng chẳng có công pháp kỳ lạ nào cả, thế nên Lưu Tiêu hoàn toàn không có chút hứng thú gì với kẻ đứng đầu Âm Tà Xảo Trá Bảng này, nhưng dù sao tên này vẫn có thể làm năng lượng dự trữ được, đợi tới khi trong Thiên Cơ Lâu có đệ tử đạt tới cảnh giới chứng đạo thì cho người đó sử dụng.
Lấy bản lĩnh của Thiên Cơ Lâu, cộng thêm tài nguyên của Lưu Tiêu thì việc bồi dưỡng ra một cường giả siêu việt Đại Đế chứng đạo chắc hẳn cũng không phải việc quá khó khăn gì.

Chương 588. Thí Luyện Cổ Lộ

"Hết rồi à, sao nhanh thế?"
"Đúng vậy, chỉ nhiêu đây hoàn toàn không đủ đó, nghe không sướng tai gì cả, nếu như bảng danh sách này của lâu chủ có thể xếp hạng hai mươi người thì tốt!"
"Thật sự muốn biết trên Bát Hoang này vẫn còn bí ẩn nào chưa được giải đáp hay không!"
Đám người lúc này mới phản ứng lại được, Đế Tôn đã là người đứng đầu trên Âm Tà Xảo Trá Bảng này, cũng đồng nghĩa y là người cuối cùng được công bố, tất cả Ác Nhân đã được lâu chủ Thiên Cơ Lâu kể ra hết rồi.
Mà từ khi vừa bắt đầu tuyên bố bảng danh sách này tới nay thì số lượng

người từ các Thánh Địa Thế Gia, tai mắt của Ngoại Tộc, thậm chí là các môn phái trên khắp Bắc Đẩu đều đã tụ tập về Thiên Cơ Lâu, đạt tới một con số chưa từng thấy từ trước đến nay!
Sau khi nhận được lần khen thưởng mở rộng Thiên Cơ Lâu lần trước thì hiện tại nơi này có quy mô không nhỏ hơn Đình Viện của Hoàng Tộc tý nào, có thể nói là dư sức để tổ chức Vạn Tộc Đại Hội rồi.
Nhưng dù có quy mô to lớn như vậy mà hiện tại trong Thiên Cơ Lâu đã gần như bị ngồi đầy bởi các khách nhân khắp nơi.
"Trước khi Vạn Tộc Đại Hội diễn ra mà đã có nhiều người tới như vậy rồi sao, xem ra phải để dành một số phòng trống ra rồi…"
Lưu Tiêu thấy tình trạng khách nhân đông đảo như thế này trong Thiên Cơ Lâu thì đang suy nghĩ cách chừa một số phòng trống để dành cho những người tham gia Vạn Tộc Đại Hội.
Dù sao mưu đồ của Lưu Tiêu chính là muốn thu thập công pháp của những người tham gia Vạn Tộc Đại Hội mà, nếu như bọn hắn không nghỉ đêm ở đây thì lần đại hội này hoàn toàn không có ý nghĩa đối với hắn rồi.
Trong lúc hắn đang suy nghĩ miên mang thì bỗng âm thanh của hệ thống truyền vào Thần Thức của hắn!
"Chúc mừng chủ ký sinh, danh khí của Thiên Cơ Lâu lại tiếp tục được tăng cao, mở khóa chức năng Thiên Cơ Cổ Lộ!"
Lưu Tiêu không ngờ vào lúc này lại còn có niềm vui ngoài ý muốn như thế này, hai mắt tỏa sáng ngay lập tức!
Cũng đúng, sau khi Âm Tà Xảo Trá Bảng được công bố ra, nội tình của các Đại Ác Nhân bị Thiên Cơ Lâu tiết lộ thì danh khí của Thiên Cơ Lâu cũng theo đó mà đạt tới một tầm cao mới, gần như lần này đã hấp dẫn được sự chú ý của tất cả Chủng Tộc, Thế Gia.
Lần tăng danh khí này thật sự là một lần nhảy vọt lớn đó!
Cũng đã lâu rồi Thiên Cơ Lâu chưa được mở khóa ra công năng mới nào cả, cũng đến lúc rồi!
Tiếng nhắc nhở này vừa xuất hiện thì một ánh sáng có nguồn gốc từ Cổ Nhân Tuyên Cổ hiện lên trên mái nhà của Thiên Cơ Lâu.
Giống như thánh chỉ của thần, luồng thánh quang cổ lão này mở ra một vết nứt không gian ngay trên mái nhà của Thiên Cơ Lâu.
Nếu như nhìn sâu vào vết nứt kia thì ta có thể thấy được Tuyên Cổ Tinh Không mênh mông.
"Thiên Cơ Cổ Lộ?"
Lưu Tiêu thử dựa vào thần thức để tiến vào đó thăm dò thử, không ngờ hắn lại thấy được vô số Cổ Tinh nguy hiểm cực kỳ đang san sát vào nhau.
Sau đó giới thiệu về công năng của Thiên Cơ Cổ Lộ cũng tự động tràn vào đầu hắn.
Chức năng mới lần này không ngờ lại là một Thí Luyện Cổ Lộ thuộc về Thiên Cơ Lâu!
Trước đó hắn đã nói qua một lần, có vô số Thí Luyện Cổ Lộ tại vũ trụ bát hoang, mỗi chủng tộc đều có được một con đường cường giả của riêng

mình.
Còn về phần Thiên Cơ Cổ Lộ này thì chính là Cổ Lộ của chính Thiên Cơ Lâu, không vào Vạn Tộc, không vào Thần Thoại.
Trong Thiên Cơ Cổ Lộ thì ngẫu nhiên sẽ gặp phải nhiều cường địch của các Cổ Tinh, sau khi đánh bại cường định thì sẽ xuất hiện một con đường đi tới tế đàn của Cổ Tinh khác.
Cứ tiếp tục đi như thế thì tổng cộng phải vượt quá chín chín tám mươi mốt cửa ải, đánh bại hơn ba trăm tên cường địch.
Từ cửa cửa ải thứ mười thì địch nhân có cấp bậc ít nhất là Chuẩn Đế!
Từ cửa ải thứ ba mươi thì địch nhân có cấp bậc ít nhất là Đại Đế Chứng Đạo!
Từ cửa thứ năm mươi thì địch nhân có cấp bậc Thiên Tôn cầm trong tay Tiên Khí trong Thần Thoại!
"Cổ Lộ này thật sự quá khó, nó khủng bố hơn Chiến Thần Tháp nhiều."
Sau khi Lưu Tiêu thấy diễn tả của nó thì không khỏi lắc đầu, nói.
Chiến Thần Tháp ảo diệu ở chỗ nó vô cùng khó chịu, ngươi phải đối mặt với nhiểu đối thủ giống y như ngươi, càng lên cao thì số lượng càng tăng lên, nên quyết định thắng bại hoàn toàn là nhờ vào kỹ xảo.
Giống như Trương Tam Phong khi tu vi còn thấp thì đã có thể đạt được danh hiệu Thất Tinh Chiến Thần.
Giống như Thánh Hoàng Tử, dù trong tay không có Tiên Thiết Côn thì hắn vẫn chỉ cần xông vài lần tích lũy kinh nghiệm thôi là đã có thể đạt tới Ngũ Tinh Chiến Thần.
Nhưng Tinh Không Cổ Lộ thì không như vậy, mỗi lần ngươi tiến vào thì địch nhân của ngươi sẽ hoàn toàn là một người khác, từ công pháp, phong cách chiến đấu cho tới thể chất.
Muốn xông qua hoàn toàn chỉ có thể dựa vào thực lực của bản thân!
Nhưng Lưu Tiêu cũng nhanh chóng phát hiện được một điều, mặc dù độ khó cao tới líu lưỡi những ban thưởng của nó cũng vô cùng kinh người.

Chương 589. Thiên Cơ cổ lộ

Thí Luyện Cổ Lộ này của Thiên Cơ Lâu mặc dù cũng giống như Chiến Thần Tháp, người sử dụng chỉ lấy ý thức để xông vào mà thôi, hoàn toàn không khiến cho nhục thân bị tổn thương.
Tuy nhiên sau khi xông quan thành công thì ngươi sẽ được tắm máu của cường giả để tăng sức mạnh của bản thân lên, đó hoàn toàn là đồ thật!
Nói một cách khác thì khi ngươi vào đây thì ngươi có thể tắm máu tươi của cường giả để giúp mình mạnh hơn, thậm chí nếu đủ khả năng thì ngươi hoàn toàn có thể tắm Đế Huyết, quan trọng hơn hết là không nguy hiểm tới tính mạng!
Nếu đánh không lại thì cùng lắm là ý thức bị đưa ra ngoài mà thôi!
Hơn nữa không chỉ có nhiêu đó, qua mỗi cửa ải tuy độ khó có tăng lên nhưng trên người của những cường địch đó đều sẽ sở hữu nhiều loại Pháp

Bảo, Thánh Binh, Đế Binh, Tiên Trân, Tiên Kim, Cửu Thiên Thần Ngọc, Bất Tử Bàn Đào Thụ, Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ!
Chỉ cần ngươi có thể thông quan thì ngươi hoàn có thể lấy những thứ này đem ra ngoài đời thực được!
Tất cả linh đan diệu dược trong đây chỉ cần người sử dụng thì đều có tác dụng lên cả nhục thân bên ngoài!
Ví dụ Bất Tử Thần Dược, nếu như lấy được cùng lập tức sử dụng thì sẽ có thể tăng thọ nguyên của một đời này lên!
Lưu Tiêu chấn động trong lòng không ngừng.
Từ sau khi có Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì hắn luôn chờ một công năng có thể giúp toàn bộ đệ tử của Thiên Cơ Lâu tăng cao thực lực này!
Dù sao thì với những công năng hiện tại của Thiên Cơ Lâu, nếu muốn kéo dài khoảng cách, giúp tăng cao tu vi cảnh giới trong một thời ngắn thì có thể chứ khó mà bồi dưỡng được một cường giả tuyệt thế!
Công năng chính của Chiến Thần Tháp không phải là đề thăng công lực mà là sau khi thông qua tầng năm sẽ đạt được Đế Kinh.
Nhưng đệ tử của Thiên Cơ Lâu đã có Thiên Cơ Vạn Tượng Công rồi, đối với bọn hắn Đế Kinh chỉ là thứ có cũng được không có cũng không sao mà thôi, dù sao không phải cứ có càng nhiều Đế Kinh thì sẽ càng mạnh.
Mà Thiên Cơ Cổ Lộ này thì khác, nó là một con đường hoàn hảo dùng để chế tạo cường giả.
Dù là Thần Dược, Trường Sinh Thọ Nguyên, Cường Giả Huyết, tất cả đều đã được sắp xếp trong đó hết rồi.
Khi vào trong thì ngươi chỉ cần quan tâm tới một việc thôi, đó chính là chiến thắng.
Chỉ cần ngươi thắng càng nhiều thì chắc chắn ngươi sẽ lột xác hoàn toàn trong Thiên Cơ Cổ Lộ này!
Và cùng lúc đó, biến hóa to lớn xuất hiện ngay trên đầu của Thiên Cơ Lâu lộ liễu như vậy thì đương nhiên đám người trong Thiên Cơ Lâu cũng sẽ không vờ như không thấy rồi.
Nhất là khi lối vào của Thiên Cơ Cổ Lộ này có vẻ sẽ nằm trên đỉnh của Thiên Cơ Lâu trong một thời gian dài về sau nữa, khí thế trong đó như ẩn chứa một vũ trụ hồng hoang vậy, quả thật rất thu hút ánh mắt của mọi người.
"Lâu chủ, đây là thần thông gì thế, ta có thể thấy được Vũ Trụ Tinh Không bên trong nó đó!"
"Không lẽ đây chính là cửa vũ trụ dẫn tới những Cổ Tinh khác à?"
"Trong khe cửa này ta như cảm nhận được một khí tức mờ ảo của "Đại Đạo". giống như trong đó chứa đựng vô số cường giả vậy!"
Đông đảo quần chúng đứng ở dưới lập tức nhao nhao lên, tất cả đều dựa theo tu vi của bản thân để đưa ra suy đoán.
"Trực tiếp mở một cánh cửa dẫn tới một Cổ Tinh khác ngay tại Đông Hoang sao, việc này cho dù là Hư Không Đại Đế cũng không làm được một cách dễ dàng đó…"

Cơ Tử thân mang truyền thừa của Hư Không Đại Đế, người đã lấy Hư Không chứng đạo cũng không thể nào tưởng tượng nổi chuyện này.
"Trong khe nứt này ta cảm nhận được có Đế Tức truyền ra, hơn nữa không chỉ một người, cảm giác giống như là có vài chục tên Đại Đế đang thay nhau trông giữ thứ gì đó vậy."
Tu vi của Lão Phong Tử cao hơn tất cả, thế nên thứ hắn cảm nhận được cũng nhiều hơn, hắn đã cảm nhận được nhiều khí tức kinh khủng mà những người khác không thể cảm giác được.
Còn về phần các đệ tử Thiên Cơ Lâu thì do đã trải qua những việc giống thế này nhiều rồi, biết rõ đây chắc chắn là chức năng mới lâu chủ đã mở khóa nên ai cũng lộ ra vẻ mặt vui mừng.
"Các ngươi thì biết cái gì chứ, đây chính là đồ mới của Thiên Cơ Lâu đó!"
"Đúng vậy, đúng là đám nhà quê, cứ ngồi xuống đợi lâu chủ giải thích đi."
"Lâu chủ, chức năng mới của lần này là gì thế, hẳn là thứ tốt gì đó để năng cao cảnh giới phải không?"
Các đệ tử Thiên Cơ Lâu không bỏ qua cơ hội để khinh bỉ những tên tu sĩ Đông Hoang này một phen, sau đó lập tức quay lại hỏi Lưu Tiêu.
Lúc này Lưu Tiêu vẫn chưa xem xong giới thiệu của Thiên Cơ Cổ Lộ nhưng đã bị người khác cắt ngang, nên chỉ đành ho khan hai tiếng.
"Đây chính là công năng mới nhất mà Thiên Cơ Lâu sở hữu, có tên là Thiên Cơ Cổ Lộ!"
Cái tên này vừa được cất lên thì không ít người trong Thiên Cơ Lâu đều quay sang chú ý tới lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Khi nãy lâu chủ cũng đã phổ cập cho tất cả mọi người biết về Tinh Không Cổ Lộ cùng Thần Thoại Cổ Lộ, thế nên ai nấy đều biết được mỗi chủng tộc trong vũ trụ này đều có Thí Luyện Cổ Lộ của riêng mình.
Thế nên khi lâu chủ công bố tên của thứ này là Thiên Cơ Cổ Lộ thì đám người đương nhiên sẽ tò mò vô cùng.

Chương 590. Làm trâu làm ngựa cũng muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu

"Cái này không lẽ chính là Thí Luyện Cổ Lộ mà lâu chủ nói khi nãy sao?"
"Không sai, chỉ khác một cái chính là đối tượng đi vào Thiên Cơ Cổ Lộ không phải là Vạn Tộc, nó chỉ dành riêng cho Thiên Cơ Lâu chúng ta mà thôi."
"Với lại hiện tại Thiên Cơ Cổ Lộ không phải muốn mở là mở đâu, một tháng ta chỉ có được ba danh ngạch để tiến vào mà thôi."
Sau khi lâu chủ giới thiệu sơ qua thì tất cả mọi người đều nghị luận vô cùng ầm ỉ.
Khi nãy lâu chủ cũng đã nói rồi, Thí Luyện Cổ Lộ chính là một con đường

tuyệt hảo để giúp bản thân mạnh lên, tuy nhiên nó lại có hai hạn chế cực lớn, một là mỗi một vạn năm nó chỉ mở ra một lần, hai là quá mức nguy hiểm.
Hiện tại trong Thiên Cơ Lâu lại xuất hiện cái gọi là Thiên Cơ Cổ Lộ này, thật khiến người ta hướng tới.
"Lâu chủ, danh ngạch này có hạn chế gì không thế?"
Cơ Tử lập tức đứng ra dò hỏi không một chút do dự nào.
Từ khi hắn được giải phóng ra từ Thần Nguyên thì hắn luôn muốn trở thành một cường giả thủ hộ Nhân Tộc như Hư Không Đại Đế, lúc này đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này rồi.
"Danh ngạch này chỉ được chọn lựa trong những đệ tử của Thiên Cơ Lâu mà thôi, khách nhân hoàn toàn không nằm trong phạm vi đó."
Lâu chủ lắc đầu, đây là hạn chế mà hệ thống vừa thông báo vào thần thức của hắn, hiển nhiên là chức năng này được bố trí riêng cho đệ tử của Thiên Cơ Lâu rồi.
Câu nói này của lâu chủ lập tức khiến cho không ít người ở dưới thở dài không thôi.
Dù sao thứ này là đồ của Thiên Cơ Lâu, chắc chắn sẽ không kém rồi, nhìn xem Chiến Thần Tháp liền biết.
Nhưng sau khi nghe lời giới thiệu của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì đám người càng hận việc sao bản thân không thể trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu.
"Trong Thiên Cơ Cổ Lộ này của Thiên Cơ Lâu tổng cộng có chín chín tám mươi mốt cửa ải, đi càng xa thì những địch nhân ngươi đối mặt sẽ đạt tới đẳng cấp Chuẩn Đế, Đại Đế, thậm chí là địch nhân cấp bậc Hồng Trần Tiên cũng sẽ có."
"Nó giống Chiến Thần Tháp vậy, khi ngươi đi vào thì thật sự chỉ là ý thức đang xông quan mà thôi, sẽ không ảnh hưởng tới tính mạng của chủ thể."
"Mặc dù xông quan bằng ý thức nhưng nếu ngươi đánh bại cường địch trong đó rồi tắm máu của cường giả, hoặc là ngươi đoạt được Pháp Bảo, Thần Dược trong đó thì tất cả đều là thật, đều sẽ phản hồi lại nhục thể!"
Chỉ qua lần giới thiệu đơn giản này mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã khiến tất cả mọi người tại đây đều kích động không ngừng, thậm chí có người còn hét rầm lên!
Tắm rửa máu của cường giả, đây là đường tắt thuận tiện nhất để tăng công lực lên mà tất cả giới tu hành đều công nhận, nhất là tắm Đế Huyết.
Ngay cả Đế Binh sau khi được xối Đế Huyết lên liên tục thì cũng sẽ có thể tiến hóa dần lên Tiên Khí, đây là chuyện mà tất cả mọi người đều biết, có thể thấy được công hiệu của Đế Huyết mạnh ra sao.
Mà Thiên Cơ Cổ Lộ này lại có thể giúp ngươi tắm rửa máu tươi của những cường giả dưới điều kiện an toàn tuyệt đối!
Lâu chủ còn vừa nói nếu ngươi đi càng xa thì lúc đó địch nhân của ngươi toàn là cường giả cao thủ Chuẩn Đế, Đại Đế nữa chứ!
Có nghĩa là chỉ cần đánh bại bọn hắn thôi thì ngươi hoàn toàn có thể tắm rửa Đế Huyết, nhất phi trùng thiên!

Đây quả thật là một Thí Luyện Chi Lộ như trong mơ vậy!
"Lâu chủ, cho ta hỏi rằng bên trong Thiên Cơ Cổ Lộ này có chứa đựng Pháp Bảo, Thần Dược gì thế?"
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu bỗng có ngươi lên tiếng đặt câu hỏi.
"Nếu như ngươi đối đầu với Chuẩn Đế thì Pháp Bảo ngươi nhận được sẽ là Chuẩn Đế Binh, nếu như là Đại Đế thì ngươi sẽ lấy được Đế Binh, đây là chuyện đương nhiên rồi."
"Còn về phần Thần Dược thì trong đó ngươi có thể tìm được Cửu Diệu Thần Dược, Chân Long Bất Tử Dược, Kỳ Lân Thần Dược, Thái Cổ Bàn Đào, Nhân Sâm Cổ Quả, Phù Tang Thần Thụ, Sinh Mệnh Cổ Thụ, Lá Ngộ Đạo Trà, có thể nói là bất kỳ thứ gì ngươi muốn đều có trong đây."
Hấp!
Lâu chủ nói một cách vô cùng hời hợt, giống như những kỳ trân dị bảo này là những thứ vô cùng bình thường vậy, chỉ là món đồ ban thưởng nhỏ mà thôi, nhưng vào tai của những khách nhân đang trong Thiên Cơ Lâu này thì đây quả thật là một đáp án như mơ!
Cực Đạo Binh Khí! Các loại Thần Dược bản thân chỉ có thể nghe qua từ truyền thuyết! Không ngờ tất cả đều có trong Thiên Cơ Cổ Lộ này!
Mặc dù nói cưỡng địch cấp bậc Chuẩn Đế, Đại Đế là một độ cao mà rất nhiều người trong Thiên Cơ Lâu này cả đời đều không thể chạm tới được, tuy nhiên phần thưởng mà đạt được cũng quá kinh khủng đi!
Nếu như nó được cường giả có khả năng chứng đạo tại đương thời sử dụng thì đây không phải là một con đường tắt tiến thẳng tới cấp độ Đại Đế có một không hai sao?
"Dù làm trâu làm ngựa ta cũng phải gia nhập vào Thiên Cơ Lâu! Cầu lâu chủ cho ta gia nhập đi mà!"
"Không lẽ Đại Đế chứng đạo tại một kiếp này lại được sinh ra từ Thiên Cơ Lâu sao?"
"Thiên Cơ Cổ Lộ thật sự quá kinh khủng cùng huyền bí!"
Lúc này có nhiều đệ tử Thế Gia đấm ngực dậm chân liên tục, ảo não vì sao bản thân lại không phải là đệ tử Thiên Cơ Lâu, còn một số người khác thì thán phục chỗ thần kỳ của Thiên Cơ Lâu.
Còn những đệ tử Thiên Cơ Lâu thì ngược lại, người nào người náy đều có chiến ý bừng bừng, sau khi nghe những gì lâu chủ tuyên bố thì ai nấy đều cảm giác nhiệt huyết sối trào.

Chương 591. Tranh nhau danh ngạch

Trong Thiên Cơ Lâu có không ít đệ tử bản tính thuần lương, chỉ tu tâm dưỡng tính, những người như Thái Cực – Trương Tam Phong ban đầu vốn không tranh cường háo thắng lắm, tuy nhiên hiện tại nhiệt huyết của bọn hắn đều đã được Thiên Cơ Cổ Lộ đốt lên rồi.

Ngay cả Trương Tam Phong đã như thế rồi thì đừng nói tới những người như Dương Quá, Tiêu Phong, ai nấy đều như muốn xông thẳng tới Thiên Cơ Cổ Lộ này để đạt được các ban thưởng Kỳ Trân Dị Bảo.
"Thiên Cơ Cổ Lộ này thật sự quá thần kỳ, nếu như có thể tiến vào thì Thần Vương Thể của ta nhất định sẽ đại triển thần uy!"
Ngay cả Cơ Hạo Nguyệt cũng không khỏi kích động cực độ.
"Đây quả thật là một Thí Luyện Cổ Lộ được thiết kế dành riêng cho ta đó, chắc chắn ta sẽ thông qua hết tất cả các cửa ải, sẽ không làm lâu chủ thất vọng!"
Vương Đằng thấy thế cũng nhiệt huyết sôi trào, tim hắn đập như sấm sét giữa trời quang.
"Chỉ cần ta thông qua hết tất cả những cửa ải trong này thì dù Bất Tử Thiên Hoàng có đứng trước mặt thì ta cũng có thể báo thù rửa hận!"
Thánh Hoàng Tử nhìn lối vào Thiên Cơ Cổ Lộ này mà ngây người, dù là tại niên đại của Phụ Hoàng hắn thì cũng chưa từng có cơ duyên tuyệt vời như thế này xuất hiện!
Mà lúc này Lưu Tiêu cũng có thời gian để xem hết giới thiệu về Thiên Cơ Cổ Lộ, sau khi xem xong thì ngay cả hắn cũng bị bất ngờ không thôi.
Thì ra Thiên Cơ Cổ Lộ còn có một công năng mạnh nhất nữa!
So với công năng này thì những phần thưởng trước đó của Thiên Cơ Cổ Lộ chỉ như một sợi lông trên chín con trâu mà thôi, ngay cả Lưu Tiêu cũng thấy kinh ngạc khi thấy nó mà, nhưng sau đó lập tức chuyển sang kích động!
"Thiên Cơ Cổ Lộ này còn có một công hiệu cuối cùng nữa!"
Lúc này lâu chủ Thiên Cơ Lâu cũng lớn tiếng tuyên bố.
"Thiên Cơ Cổ Lộ là một Tinh Vực được tạo ra nhờ việc Thiên Cơ Lâu mô phỏng Thiên Đạo Khí Vận, thế nên nó có một Đại Đạo Khí Vận hoàn toàn độc lập để cung cấp chất dinh dưỡng!"
"Nhờ thế nên trong vũ trụ Thiên Cơ Cổ Lộ này có đủ Đại Đạo Khí Vận để thai nghén ra thêm một tôn Đại Đế hoàn toàn độc lập với Đại Đế chứng đạo đương thời!!"
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu không còn ai dám lên tiếng nữa!
Ngay cả khi Lưu Tiêu thấy chức năng này thì cũng cảm giác ngạc nhiên vô cùng!
Bởi vì nếu như vậy thì có nghĩa là chính Thiên Cơ Cổ Lộ này đã tự hình thành nên một thiên địa cho riêng nó, tự mình mô phỏng Đại Đạo Khí Vận một phương!
Nhờ thế Đại Đạo Khí Vận trong đó mới đủ để duy trì việc thai nghén một vị Đại Đế thứ hai!
Cũng có nghĩa là dù ngươi có chứng đạo trở thành Đại Đế trong Thiên Cơ Cổ Lộ thì cũng hoàn toàn không ảnh hưởng gì tới vị Đại Đế đương thời ở ngoài cả, thậm chí người đó còn không phải chịu Thiên Tâm Ấn Ký cùng Đạo Ngân, bởi vì vị Đại Đế này tồn tại độc lập trong Thiên Cơ Cổ Lộ!
Nói một cách khác thì một đời này có thể có hai vị Đại Đế được sinh ra, một người trong số đó chắc chắn sẽ đứng về phía Thiên Cơ Lâu.

Việc này đối với Lưu Tiêu thì không khác gì món quà từ trên trời rơi xuống cả.
"Thiên Cơ Cổ Lộ này lại có thể giúp một người chứng đạo tấn thăng thành Đại Đế trong đó sao! Đây hoàn toàn không phải là phòng luyện công, nó đã trở thành một thiên địa hoàn toàn mới rồi!"
"Ngả bài đi lâu chủ, ngươi có phải là Tiên Tôn – Thích Ca Mâu Ni trong dòng sông lịch sử không, nếu không thì sao ngươi có thể có nhiều thần thông như thế được!"
"Một đời này có thể xuất hiện hai vị Đại Đế, đây quả thật là việc có thể lưu danh thiên cổ đó!"
Lúc này tất cả khách nhân của Thiên Cơ Lâu đều đã kích động tới mức điên lên, ai cũng hét ầm lên cả!
Thiên địa hiện tại không được trọn vẹn, Đại Đạo phải nghỉ ngơi một vạn năm mới có đủ năng lượng để duy trì cho một vị Đại Đế chứng đạo, nhưng không ngờ Thiên Cơ Cổ Lộ này của Thiên Cơ Lâu không chỉ có phần thưởng vô cùng kinh người mà nó còn có khả năng thai nghén ra vị Đại Đế thứ hai nữa!
Dù là nằm mơ thì nhiều người cũng không dám mơ như vậy!
Việc này mang ý nghĩa dù Đại Đế đương thời là địch hay là bạn thì Thiên Cơ Lâu hoàn toàn có đủ vốn liếng để đối kháng lại.
Đây là chưa nói tới trong Thiên Cơ Lâu còn có một vị đại năng cực kỳ thần bí như lâu chủ nữa đó, còn có đông đảo đệ tử với tu vi không thấp tý nào!
Trong nháy mắt thì đông đảo đệ tử của Thiên Cơ Lâu bắt đầu tranh chấp lẫn nhau, ai cũng muốn một trong ba danh ngạch tiến vào Thiên Cơ Cổ Lộ phải là của mình cả.
Mà vô số quần chúng ở dưới thì hoàn toàn không có duyên để đạt được kỳ ngộ này, chỉ có thể nhìn mà chảy nước miếng.
"Nói về bối phận thì lão phu lớn nhất, dù sao cũng phải chia một danh ngạch ra cho lão phu phải không!"
Trương Tam Phong lúc này cũng không thèm để tâm tới phong phạm Tông Sư hay gì cả, lập tức lên tiếng.
"Tiền bối, loại việc máu tanh như thế này hoàn toàn không hợp với ngươi đâu, ngươi nhường cho ta đi!"
Tiêu Phong là người cực kỳ thích giao thủ, đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.
"Chuyện này sao có thể nói bối phận được, danh ngạch có hạn, chắc chắn phải cho đệ tử mạnh nhất của Thiên Cơ Lâu đi mới đúng!"
Vương Đằng khá là tự tin ở phương diện này, dù nói sao thì nói, hắn cũng là người có Đại Khí Vận, nên nhanh chóng lên tiếng.
"Trên người của ta đang mang theo thù giết cha, các ngươi đều là sư huynh, đừng tranh với ta có được không!!"
Thánh Hoàng Tử mặc dù nói như vậy nhưng ánh mắt của hắn hung ác vô cùng, mém chút nữa đã móc Tiên Thiết Côn từ ngực ra rồi.
Diệp Phàm thấy tình hình đang hỗn loạn như vậy thì cũng không biết nói gì

thêm, chỉ có thể cố gắng chen vào giữa.

Chương 592. Sinh Mệnh Cấm Khu đứng ngồi không yên

“Yên lặng lại xem, các ngươi coi đây giống như là Chiến Thần Tháp, có thể vào một cách dễ dàng à?”

“Chưa nói tới chuyện một tháng chỉ có ba danh ngạch, mục đích chính của Thí Luyện Cổ Lộ là để chứng đạo thành Đế, địch nhân của cửa ải đầu tiên chính là năm vị Thánh Nhân đó, trong các ngươi ai có thể chắc chắn bản thân qua được?”

Lâu chủ thấy bất mãn với hành vi tranh chấp của mọi người, nên lên tiếng kêu dừng.

Lời của hắn vừa dứt thì các đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng lập tức yên tĩnh trở lại.

Cửa đầu tiên đã có năm vị Thánh Nhân tọa trấn, điều này thật sự khiến không ít người rút lui.

Dù sao mặc dù những Võ Giả tới từ Cửu Châu này có thể trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu chắc chắn đã có thiên tư thông minh, thiên phú phi phàm, tuy nhiên bọn hắn chỉ được sinh ra tại thế giới cấp thấp mà thôi, dù người mang thần công thì cũng thua thiệt những thiên tài tại thế giới này nhiều. Bọn hắn hoàn toàn không có những cái như là Thần Thể Chất, Đế Kinh của thế giới này.

Mặc dù nơi này có không ít đệ tử của Thiên Cơ Lâu, nhưng sau mười ngày xuyên việt từ Cửu Châu tới Già Thiên thì thật sự không có một ai đã tấn thăng lên Tiên Đài Tam Trọng Thiên cùng tự trảm Đạo của bản thân cả. Trong những đệ tử đến từ Cửu Châu thì chỉ có Trương Tam Phong, Tiếu Tam Tiếu cùng vài người thuộc Phong Vân là đã bước vào Hóa Long Bí Cảnh mà thôi, nhưng tất cả cũng đã chạm tới bình cảnh của bản thân, tiến độ tu hành đã bắt đầu bị chậm lại.

Những đệ tử còn lại thì cao nhất cũng chỉ đạt tới Tứ Cực Bí Cảnh, một phần là do Thần Công mà bọn hắn tu hành cũng không quá giống nhau, nên giữa đệ tử với đệ tử thì chênh lệch càng lúc càng lớn.

Giờ phút này thì ba người có tu vi cao nhất trong hàng đệ tử của Thiên Cơ Lâu vẫn là Diệp Phàm, Vương Đằng cùng Thánh Hoàng Tử mà thôi.

Trên tay của tất cả đều có công pháp chuyên dụng cho đệ tử Thiên Cơ Lâu là Thiên Cơ Vạn Tượng Công, thế giới của bọn hắn lại còn vô cùng dư thừa Linh Khí nữa, vào lúc này thì Thể Chất cùng Thiên Phú vô cùng trọng yếu.

Diệp Phàm sở hữu Thánh Thể của Nhân Tộc, Thánh Hoàng Tử thì mang trong mình huyết mạch của Đấu Chiến Thánh Viên, còn Vương Đằng thì lại có Đại Đạo Khí Vận gia thân, nên cả ba chiếm không ít tiện nghi.

“Vài ngày sau ta sẽ quay lại để xem xét tình huống tu hành của các ngươi,

đến lúc đó thì ba người có cảnh giới cao nhất sẽ nhận được danh ngạch của tháng này."
Lúc này Lưu Tiêu cũng lên tiếng một cách vô cùng công bằng.
Nếu như các đệ tử Cửu Châu cưỡng ép lấy tu vi Tứ Cực Bí Cảnh để xông Thiên Cơ Cổ Lộ thì sợ rằng cửa ải đầu tiên bọn hắn cũng không thể thông qua, tiến vào cũng chẳng có ý nghĩa gì.
Hơn nữa Thiên Cơ Lâu cũng không chỉ ở yên tại một thế giới này, chờ sau khi tới thời hạn một tháng sau thì sẽ xuyên việt qua thế giới khác, đến lúc đó nếu tới một thế giới mạnh hơn thì đám người Diệp Phàm cũng sẽ phải cố gắng gấp đôi để chạy theo mà thôi.
Nói đi nói lại thì quan trọng nhất vẫn là sự chăm chỉ cùng thiên phú của mọi người.
Đông đảo đệ tử của Thiên Cơ Lâu cũng minh bạch dụng ý của lâu chủ, nên không ai dám lãng phí thời gian vào tranh luận nữa, tất cả đều đã hạ quyết tâm bản thân phải cố gắng khổ luyện tu hành mới được.
Mà cùng lúc đó, tại Vực Ngoại, đại năng từ các phe đều bị bảng danh sách này của Thiên Cơ Lâu làm cho chấn động không ngừng!
Trên thực tế thì công năng mới này của Thiên Cơ Lâu có thể được giải khóa thì công lớn là vì nhân vật cuối cùng trên bảng danh sách này, Đế Tôn!
Bởi vì việc Đế Tôn lên bảng không chỉ kinh động những sinh linh khắp vũ trụ, nó thậm chí còn khiến cho cả bảy Sinh Mệnh Cấm Khu cùng các cự đầu dưới Địa Phủ kia bị kinh động cực lớn!
Những đại năng với tu vi kinh người này đều đồng loạt chuyển tầm mắt về phía Thiên Cơ Lâu, qua đó mới khiến danh khí của Thiên Cơ Lâu tăng vọt rồi mở khóa ra Thiên Cơ Cổ Lộ!
Phải biết rằng có tới tận hai vị trong Cửu Thiên Tôn giờ phút này đang nằm trong Sinh Mệnh Cấm Khu.
Mà trong Địa Phủ thì cũng có Thi Hoàng, Trấn Ngục Hoàng cùng nhiều đại năng đã từng tham gia trận đại chiến giữa Cổ Thiên Đình cùng Địa Phủ năm xưa còn sống.
Trong mắt những gia hỏa này thì trận chiến kinh thiên động địa với Thiên Đình năm xưa đã kết thúc từ lâu rồi, gia hỏa Đế Tôn chắc hẳn cũng đã vẫn lạc.
Nhưng hiện tại khi Lưu Tiêu công bố việc này ra thì không khác nào một quả bom nổ chậm đối với mọi người, Đế Tôn vẫn còn sống, hắn chỉ thất bại xong âm thầm trốn đi thôi, chính việc này khiến cho không ít người cảm thấy khẩn trương cực kỳ!
Năm đó mưu đồ của Đế Tôn đã gần như thành công rồi, nhưng tới công đoạn cuối cùng thì lại bị Bất Tử Thiên Hoàng khi trẻ đánh lén bằng Tiên Chung nhuốm máu, thêm được các đại năng từ mọi phương xuất thủ, nên Đế Tôn mới thất bại vào phút cuối.
Nếu thật sự giờ phút này Đế Tôn vẫn chưa chết mà hắn chỉ đang núp ở một nơi nào đấy để tính kế thì khác nào nói bọn hắn là mục tiêu đầu tiên của Đế Tôn!

Lập tức bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu của Đông Hoàng đều cảm thấy đứng ngồi không yên, vấn đề này còn khẩn cấp hơn vấn đề của Thiên Cơ Lâu nữa.

Chương 593. Không phải thượng cổ đại năng hàng thế

Trong Luân Hồi Hải cùng Tiên Lăng thì tất cả Chí Tôn đều cưỡng ép tỉnh dậy.

"Đế Tôn thật sự chưa chết sao?"

Mặc dù Thiên Cơ Lâu đã xác nhận chuyện này rồi nhưng qua ngữ khí của Trường Sinh Thiên Tôn ta vẫn có thể thấy hắn vẫn chưa thể tin được.

Nếu như việc này là thật sự Đế Tôn đã làm cách nào để sống sót trong mấy chục vạn năm nay?

"Ta cũng hy vọng việc này không phải là thật, tuy nhiên cho tới hiện tại thì tin tức được truyền từ Thiên Cơ Lâu ra hoàn toàn chưa có cái nào là không được chứng thực cả, tất cả đều đúng hoàn toàn, giống như việc giữa ta và ngươi!"

Tiêu Dao Thiên Tôn thở dài, qua giọng nói ta cũng có thể thấy hắn già nua thêm không ít.

"Nói như vậy thì chắc hẳn là hắn vẫn còn sống rồi."

Trường Sinh Thiên Tôn cũng không phản bác tiếp nữa.

Cả hai người bọn hắn đều biết rõ về sự khủng bố của Đế Tôn.

Trước khi trận chiến Thành Tiên Lộ diễn ra thì Đế Tôn đã bị hao phí tinh lực vì phải kéo dài mạng sống cho bốn vị Đại Đế, sau đó là đúc Thành Tiên Đỉnh.

Rồi còn lại bị Trường Sinh Thiên Tôn dùng một bông hoa để nhiễu loạn Đạo Tâm.

Sau đó hắn còn bị Bất Tử Thiên Hoàng cầm Tiên Chung đánh lén, các vị Chí Tôn, Đại Đế trong Thiên Đình cũng cùng lúc xuất thủ, chưa hết, ngay cả Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu cũng đã ra tay, đây quả thật là Chúng Thần Chi Chiến.

Tới cuối cùng Thiên Đình vẫn là phe áp đảo, may mà khi bình chướng giữa hai giới tại Thành Tiên Lộ bị đánh xuyên thì có một tồn tại không biết xuất thủ xuyên thẳng từ Tiên Vực xuống, ngăn chặn Đế Tôn lại.

Có nhiều thiên thời địa lợi đến thế nên bọn hắn mới có thể thắng Đế Tôn một cách cực kỳ suýt soát, cuối cùng cũng vây giết được Đế Tôn.

Mà hiện tại thì phương thiên địa này đã tới thời đại Mạt Pháp, thậm chí còn không thể có được hai vị Đại Đế chứng đạo cùng tồn tại nữa, lấy cái gì để đối kháng với Đế Tôn đây?

"Sau khi lời nói dối muốn mang cả Thiên Đình cùng phi thăng bị vạch trần thì ta biết được hắn muốn hiến tế tất cả mọi người để phi thăng một mình, nhưng hiện tại thì dã tâm của hắn càng lớn hơn."

Tiêu Dao Thiên Tôn tiếp tục lên tiếng.
"Mục đích của hắn chính là luyện hóa lưỡng giới, việc này dễ dàng như vậy sao?"
Luân Hồi Chi Chủ mở miệng một cách chậm rãi.
"Dù thật giả ra sao thì trước mắt việc của chúng ta cần làm đó chính là tìm cho ra vị trí mà hắn đang ẩn núp!"
Trường Sinh Thiên Tôn đã từng suất lĩnh Địa Phủ khai chiến cùng Đế Tôn, giữa cả hai đã có bất hòa từ trước.
"Trong phạm vi chúng ta có thể cảm ứng được thì hoàn toàn không có nhân vật nào như Đế Tôn cả, hắn cũng không thể tránh thoát cảm ứng của hai ta, trừ phi hắn tìm được một nơi thần kỳ nào tại Bát Hoang này."
…
Một vị Chí Tôn khác cũng đang ở Tiên Lăng bỗng lên tiếng, gia nhập vào cuộc thảo luận này.
"Thiên Cơ Lâu này biết rõ việc về Đế Tôn như vậy, có khi bọn hắn biết được cả tung tích của hắn đó."
Pháp nhãn của Luân Hồi Chi Chủ lập tức xuyên thẳng qua vũ trụ, nhìn về phía Thiên Cơ Lâu.
Xung quanh Thiên Cơ Lâu vẫn được bao phủ bởi một lớp Tiên Vụ mịt mờ, không thể nào nhìn xuyên qua được.
Đối với những đại năng Chí Tôn đã từng tham gia việc ám sát Đế Tôn trên Thành Tiên Lộ đều rất quen thuộc với khí tức này, vì nó cực kỳ giống với khí tức trên Thành Tiên Lộ!
"Không ngờ lại có một vết nứt cực kỳ giống Thành Tiên Lộ được mở ra tại trên đỉnh của Thiên Cơ Lâu!"
Luân Hồi Chi Chủ khi nhìn thấy Thiên Cơ Cổ Lộ thì nhịn không được mà la lên một cách khiếp sợ.
Lý do chính khiến các Đại Đế, Cổ Hoàng như bọn hắn mạo hiểm tự chém một đao, lại mở Hắc Ám Náo Động ra đều là vì một mục đích duy nhất, kéo dài tuổi thọ để chờ đợi Thành Tiên Lộ mở ra.
Nhưng hiện tại trên đỉnh Thiên Cơ Lâu lại có một thông đạo có khí tức cực kỳ giống Thành Tiên Lộ đang mở ra, việc này sao có thể không khiến bọn hắn khiếp sợ được!
"Thần Thông trong Thiên Cơ Lâu này càng lúc càng nhiều, chuyện này rốt cuộc là sao thế?"
Lúc này ngay cả Quang Ám Chí Tôn, Khí Thiên Chí Tôn cùng vài Chí Tôn khác cũng lấy Thần Nhãn nhìn về hướng của Thiên Cơ Lâu.
Nhưng trừ Thiên Cơ Cổ Lộ cùng Tiên Vụ xung quanh thì không ai trong bọn hắn nhìn ra được gì cả.
Dựa theo tình hình của vết nứt này thì trừ phi tự bản thân tiến vào mới có thể thăm dò ra được sâu cạn của nó, chứ nếu nhìn từ bên ngoài thì hoàn toàn không thể thấy được tý đầu mối nào.
Nếu chỉ nhìn từ vết nứt vào thì ta chỉ có thể cảm thấy trong đó như chứa đựng hàng ngàn hàng vạn ngôi sao, như có cả một vũ trụ riêng biệt tự vận

chuyển ở bên trong vậy, thậm chí khí tức mà nó tỏa ra khiến cho những Chí Tôn như bọn hắn không dám xâm phạm vào!
"Thiên Địa Đại Đạo nơi này không có Thiên Tâm Ấn Ký dung hợp Đại Đế Pháp Tắc!"
Bỗng Trường Sinh Thiên Tôn lên tiếng nói.
"Thế nên ý của ngươi là tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này hoàn toàn không phải là Thượng Cổ Đại Năng hàng thế gì cả, tất cả thần thông của hắn đều chỉ đến từ tòa Tiên Lâu này thôi?"
Tiêu Diêu Thiên Tôn lập tức hiểu ý của Trường Sinh Thiên Tôn.
"Suy đoán này không phải là không có đạo lý."
Luân Hồi Chi Chủ, Quang Ám Chí Tôn cùng vài Chí Tôn đều phát ra âm thanh đồng ý.

Chương 594. Tính toán lẫn nhau

Theo suy nghĩ của các Chí Tôn này thì đây là suy đoán hợp lý nhất.
Thượng Cổ Đại Năng sao có thể xuất hiện ở Đông Hoang một cách dễ dàng như vậy được chứ?
Nhìn khắp lịch sử của Già Thiên, người có thể sống sót từ thời đại Thần Thoại tới nay một là chọn cách giống Trường Sinh Thiên Tôn, tự chém một đao để trở thành Chí Tôn trong Cấm Khu.
Hoặc giống như là Bất Tử Thiên Hoàng vậy, dựa vào huyết mạch của bản thân để Niết Bàn Trọng Sinh, còn không thì như Đế Tôn, trực tiếp đi vào Thế Giới Kỳ Dị để hấp thu Trường Sinh Vật Chất.
Dù thật sự có trường hợp nào đặc biệt lắm, ví dụ như Đoạn Đức - đời luân hồi thứ năm của Luân Hồi Thiên Tôn, tuy hắn thật sự có thể hành tẩu một cách tự do tại Bắc Đẩu, nhưng tất cả tu vi cùng ký ức đều mất sạch.
Nói một cách khác thì dù những Thượng Cổ Đại Năng kia có thể sống tới hiện tại thì bọn hắn hoàn toàn không thể nào sống trên thế gian một cách tiêu sái như Lưu Tiêu được, thậm chí bọn hắn còn không thể hành tẩu một cách tự do nữa chứ đừng nói là mở một cửa hàng làm ăn như Lưu Tiêu.
Trừ phi người này đã đột phá được cấp độ Hồng Trần Tiên, cấp bậc mà chỉ tồn tại trong truyền thuyết, trên khắp lịch sử chưa từng có ai đạt được cả.
Nhưng theo những Chí Tôn này thì khả năng đó gần như bằng không.
"Bất kể ra sao thì tòa Thiên Cơ Lâu này ít nhất cũng là một tòa Tiên Lâu, là một pháp bảo có cấp bậc Tiên Khí, thậm chí còn có thể là Tiên Đế Khí."
Lúc này tất cả những Cổ Hoàng Chí Tôn đều nhìn Thiên Cơ Lâu với một ánh mắt cực kỳ tham lam.
Nếu có thể lấy được Thiên Cơ Lâu thì bọn hắn không cần trốn chui trốn nhũi trong các Sinh Mệnh Cấm Khu như quái vật nữa.
Dù vết nứt rất giống Thành Tiên Lộ kia có không phải là Thành Tiên Lộ thì ít nhất nó cũng là một Thần Thông Bảo Đạo.
"Trong tất cả chúng ta thì không có ai có thể tự mình khống chế được tòa Tiên Lâu này, ta nói đúng không?"

Thanh âm của Trường Sinh Thiên Tôn trở nên trầm ổn cực kỳ, ý tứ trong lời nói của hắn đã cực kỳ rõ ràng.
Đừng nói là Tiên Khí, dù là Tiên Đế Khí thì những Chí Tôn trong đây đều tự tin bản thân hoàn toàn có thể khống chế được.
Tuy nhiên trong mười vị Chí Tôn vừa tỉnh lại này hoàn toàn không có ai đứng lên phản đối lời của Trường Sinh Thiên Tôn cả.
Bất kỳ vị Chí Tôn nào ở đây đều không thể sống sót khi chịu tấn công từ tất cả những vị Chí Tôn còn lại được, đây là ý tứ chân chính mà Trường Sinh Thiên Tôn muốn nói.
Nếu như tòa Tiên Lâu như Thiên Cơ Lâu rơi vào Sinh Mệnh Cấm Khu thì không có bất kỳ vị Chí Tôn nào có thể nuốt trôi cả
"Hiện tại chúng ta vẫn có thể liên hệ với các Chí Tôn tại Địa Phủ phải không?"
"Chuyện này liên quan tới Đế Tôn, tất cả chúng ta đều đã trên cùng một chiếc thuyền rồi, phải xác nhận rõ ràng mới được."
Tất cả Chí Tôn sau khi trầm mặc một lúc thì bỗng Tiêu Diêu Thiên Tôn mở miệng nói.
"Chuyện liên quan tới Đế Tôn là việc cực kỳ trọng đại, chắc chắn bọn hắn sẽ không cự tuyệt đâu."
"Chờ hai người chúng ta dò xét cả vũ trụ bát hoang này một lần nữa thì sẽ có đáp án mà thôi."
Quang Ám Chí Tôn đã từng có liên hệ với Trấn Ngục Hoàng của Địa Phủ tại thời đại Thái Cổ, nên cũng biết được sơ qua về tính tình của bọn hắn.
Mặc dù dụ hoặc từ Thiên Cơ Lâu rất to lớn nhưng tất cả đều chưa quên uy hiếp mà Đế Tôn mang tới.
"Vậy chúng ta nên xử lý Thiên Cơ Lâu như thế nào?"
Lúc này có một vị Chí Tôn lên tiếng hỏi.
"Tín Ngưỡng Thân kia của Bất Tử Thiên Hoàng đã bắt đầu hành động rồi, các ngươi cứ yên tâm đi."
Khí Thiên Chí Tôn là người đã giải phóng Tín Ngưỡng Thân của Bất Tử Thiên Hoàng khỏi Phong Thần Bảng, nên hắn lên tiếng trấn an mọi người.
"Hiện hắn đã và đang trên đường đến Thiên Cơ Lâu rồi, các ngươi cứ chờ đợi đi."
Đoạt Xá Thân của Tiêu Diêu Thiên Tôn cũng đã lên đường đi thẳng tới Thiên Cơ Lâu từ lâu rồi.
"Hoa Vân Phi cùng Diêu Quang Thánh Tử đang bị đuổi giết kia hiện tại đều đang được ta che chở tại Bất Tử Sơn, lấy bọn hắn làm quân cờ để đoạt Thiên Cơ Lâu chắc cũng đã đủ rồi."
Thạch Hoàng sử dụng Thần Thức của bản thân để nhìn về phía Bất Tử Sơn xa xôi.
Hoa Vân Phi cùng Diêu Quang Thánh Tử vừa hay đều là truyền nhân của Bất Diệt Thiên Công cùng Thôn Thiên Ma Công, dù là hi sinh người nào thì cũng sẽ giúp cho người còn lại trở thành Đại Thánh Đỉnh Phong cả.
Có chiến lực từ ba phương liên thủ lại thì sợ rằng ngay cả Chuẩn Đế cũng

phải nuốt hận.
"Vậy thì cứ an bài như vậy đi."
Có một vị Chí Tôn lên tiếng giữa Tinh Không, đồng nghĩa với việc kết thúc lần đối thoại giữa những Chí Tôn này.
Mà cùng lúc đó thì Bất Tử Thiên Hoàng đang ngủ say trong kén thịt của mình vì nhiều lý do cũng đã được thức tỉnh trước dự kiến vì đủ loại nhiễu loạn của thế gian!
Nếu đúng theo nguyên tác thì thời gian ngủ say của Bất Tử Thiên Hoàng đúng ra phải dài đằng đẵng, tận đến khi Đế Binh của Vô Thủy Đại Đế là Vô Thủy Chung cùng Hỗn Độn Thanh Liên kéo hắn vào Thế Giới Kỳ Dị thì hắn mới có thể tỉnh lại.
Tuy nhiên hiện tại vì Thiên Cơ Lâu đã công bố tin tức hắn chưa bỏ mình ra ngoài, khiến Bất Tử Thiên Hoàng lại trở thành một cái tên được khắp vũ trụ bát hoang chú ý.
Bản thân hắn ở trong kén cũng cảm nhận được những cái nhìn chăm chú từ khắp nơi, nhất là ánh mắt từ những đại năng trong Địa Phủ cùng Sinh Mệnh Cấm Khu đó, vì vậy nên hắn không thể không thức tỉnh trước dự kiến.

Chương 595. Bàn kế

"Trong Thiên Cơ Lâu lại có người biết được huyết mạch của ta sao, lại còn biết rõ lý do vì sao ta muốn thành Tiên nữa?"
"Không lẽ là vị Cổ Thiên Tôn nào còn sót lại từ thời đại Thần Thoại."
"Chờ một lát, Vô Thủy, cuối cùng ngươi vẫn không thể sống sót được."
Lúc này Bất Tử Thiên Hoàng đã thức tỉnh, hắn đã cảm nhận được túc địch của bản thân không còn ở trên giao điểm Thành Tiên Lộ nữa.
Những hắn không biết Vô Thủy Đại Đế, túc địch của hắn vẫn chưa tọa hóa, y chỉ lạc vào Thế Giới Kỳ Dị mà thôi.
Sau khi nhận ra địch nhân có uy hiếp lớn nhất với mình hiện tại đã không còn trên thế giới này nữa thì Bất Tử Thiên Hoàng bắt đầu tập trung tất cả sự chú ý của mình vào trong Thiên Cơ Lâu.
"Tiên Lâu này hoàn toàn không thua kém gì Thành Tiên Quả cả…"
Kén thịt của Bất Tử Thiên Hoàng bỗng bị nứt ra hai vệt lớn, hai Lưu Hỏa Tiên Sí phá kén mà ra, Bất Tử Thiên Hoàng ngủ say ngàn năm dần dần được sinh ra lần nữa.
…
Mà lúc này thì sau khi Thiên Cơ Lâu đã công bố xong bảng danh sách lần này thì nhiều khách nhân cũng liên tục rời đi.
Ngoại trừ những thành viên của các Thánh Địa, Thế Gia, Thế lực muốn tham gia Vạn Tộc Đại Hội cùng một vài khách qua đường muốn ở lại hóng hớt ở Thiên Cơ Lâu thì rất nhiều người vội vàng rút lui, dù tất cả đều tò mò Vạn Tộc Đại Hội ra sao nhưng nhiều người hoàn toàn không có đủ tài lực để duy trì.

Mà một đám đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì ai nấy đều cực lực huấn luyện cùng tu luyện vì ba danh ngạch của Thiên Cơ Cổ Lộ, nhất là hai người Diệp Phàm cùng Vương Đằng, cả hai có thể nói là tu luyện tới mức không muốn sống, hai người đều chọn tu luyện ở trong Thời Gian Tháp ba mươi, bốn mươi tiếng, giống như không cần ăn cơm hay ngủ nghê gì cả.
Diệp Phàm đã đạt tới Tiên Tam Trảm Đạo, hiện tại hắn đang tiến thẳng lên Tiên Đài Tứ Trọng Thiên.
Vương Đằng thì cũng sở hữu thiên tư không thua một ai, thiên tư của hắn không nằm trên thể chất, mà nó nằm trên việc bản thân hắn dung hợp Thiên Địa Đại Khí Vận.
Vương Đằng bản thân đã được Đại Khí Vận gia thân, nhận được truyền thừa của Loạn Cổ Đại Đế là Loạn Cổ Kinh, thêm việc vào lúc hai tuổi đã gặp được nhiều loại kỳ ngộ, nội tình của hắn cũng khá là kinh người.
Sau khi đạt được Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì Vương Đằng cảm giác như bản thân đã nhặt được chí bảo, lúc nào cũng ngâm mình ở trong Thời Gian Tháp, một bước không rời.
Lúc này Lưu Tiêu hoàn toàn không có ý định đặc huấn Thánh Hoàng Tử bất kỳ thứ gì cả.
"Lâu chủ, mười ngày sau ngài không có dự định xuất thủ thật à?"
Các đệ tử như Dương Quá hơi cảm thấy lo lắng nên lên tiếng hỏi Lưu Tiêu.
"Ngươi mang huyết mạch của Đấu Chiến Thánh Viên, thiên phú cũng thuộc hàng tốt nhất trong số những đệ tử của Thiên Cơ Lâu, việc tu hành cũng không có vấn đề gì."
Lâu chủ hơi suy nghĩ một lát rồi nói với Thánh Hoàng Tử.
Thật ra thiên phú của Thánh Hoàng Tử hoàn toàn không kém một chút nào cả, chỉ là do trong nguyên tác có quá nhiều người sở hữu tư chất nghịch thiên xuất thế mà thôi, cái gì mà Tiên Thiên Thánh Thể Đại Thai – Diệp Y Thủy, Hỗn Độn Thể - Diệp Tiên.
Việc này khiến cho Thánh Hoàng Tử nhất mạch bị coi nhẹ, không có gì xuất chúng.
"Lâu chủ, theo ngươi thì trong mười ngày sau Thiên Hoàng Tử có thể đạt tới cảnh giới gì?"
Lúc này Thánh Hoàng Tử đã không còn giận dữ nữa, hắn đã trở về trạng thái tỉnh táo, sau đó lên tiếng hỏi lâu chủ.
"Xây Tiên Đài Bí Cảnh như lên núi vậy, một bước một tầng, chỉ có mười ngày thì dù cho Vô Thủy Đại Đế có đích thân tới thì cùng lắm hắn cũng chỉ đạt được cảnh giới Vương Giả mà thôi."
Lâu chủ suy tư rồi lên tiếng khẳng định.
Muốn tăng cao cảnh giới của bản thân thì thứ cần nhất chính là thời gian, dù muốn nhảy vọt cao tới bao nhiêu thì cũng cần thời gian làm cơ sở.
Trong mười ngày, dù có đem toàn bộ Thần Dược trên thiên địa này đút cho Thiên Hoàng Tử thì cũng không thể giúp hắn nhảy qua hai ba cảnh giới được.

“Nói vậy thôi, tuy nhiên cùng một cảnh giới thì thực lực cũng có thể chênh lệch một cách to lớn.”
“Hiện tại Diệp Phàm cũng đã đạt tới cảnh giới Tiên Tam Trảm Đạo, ngươi hẳn có thể thấy được thực lực của hắn đã vượt xa cảnh giới không biết bao nhiêu lần.”
Nhưng sau đó lâu chủ lại bổ sung thêm một câu.
Lời này của lâu chủ lập tức khiến Thánh Hoàng Tử hơi khẩn trương, thực tế thì trong mười ngày tấn cấp Tiên Tam Trảm Đạo đã là một tiến bộ thần tốc rồi.
Với tu vi hiện tại của hắn thì Thánh Hoàng Tử hoàn toàn không có tự tin quá nhiều.
“Vậy mười ngày sau ta có thể đạt được cảnh giới gì thế lâu chủ?”
Thánh Hoàng Tử lập tức hỏi lại.
“Chắc khoảng chừng Vương Giả Đại Thành.”
Lời này của lâu chủ khiến Thánh Hoàng Tử hơi tự tin hơn một chút.
Nhưng mà bản thân hắn cũng cảm thấy hơi thất vọng, khi nghe lâu chủ dám đánh cược với Tín Ngưỡng Thân của Bất Tử Thiên Hoàng thì hắn còn tưởng bản thân sẽ được huấn luyện riêng chuyên môn gì nữa.
Nhưng lúc này khi thấy lâu chủ vẫn bình chân như vại, giống như không quan tâm thì hắn không khỏi cảm thấy sa sút.

Chương 596. Tạ ơn sư nương

“Lâu chủ, chuyện này liên quan tới mặt mũi của Thiên Cơ Lâu, ngươi ra tay giúp hắn một chút đi!”
Vương Ngữ Yên đứng bên cạnh khi thấy dáng vẻ lo nghĩ của tiểu Hầu Tử trước mắt thì hơi không nhịn được, khuyên Lưu Tiêu một câu.
“Cũng được, vậy ta sẽ giúp ngươi một tay vậy.”
Lưu Tiêu thấy bộ dáng sốt ruột của Thánh Hoàng Tử thì cũng không đành lòng lắm.
Kỳ thật công pháp tu hành cùng Phòng Tu Luyện mà Thiên Cơ Lâu cung cấp cho đệ tử đã nghịch thiên cực kỳ rồi, dù là tìm khắp thế giới này cũng không thể tìm được bất kỳ nơi nào ngang được.
Nhưng mà chuyện này liên quan tới quyết đấu mười ngày sau của Thánh Hoàng Tử, lại dính dáng tới mặt mũi của Thiên Cơ Lâu nữa chứ, hắn không thể làm ngơ được.
“Tạ ơn sư nương!”
Sau khi Thánh Hoàng Tử nghe lâu chủ nói xong thì lập tức vui vẻ vô cùng, hắn cúi người tạ ơn Vương Ngữ Yên.
Nhưng khi hắn nói xong thì bỗng cảm giác được ánh mắt của nhiều nữ tử khác trong Thiên Cơ Lâu khi nhìn về phía hắn không được tốt lắm.
Qua đây Thánh Hoàng Tử cũng cảm nhận được sự phức tạp trong Thiên Cơ Lâu!
Lưu Tiêu lấy căn cơ của Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên

Công để trích một tia linh khí ra, ngưng tụ thành châu, đưa tới trước người Thánh Hoàng Tử.
"Đây là Thôn Kiếp Châu, ngươi tới Thời Gian Tháp để tu hành, trước khi ngươi muốn độ kiếp thì đi ra ngoài Thiên Cơ Lâu Độ Kiếp."
Lưu Tiêu đưa hạt châu không đáng chú ý này tới trước người Thánh Hoàng Tử.
Từ sau khi Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công được quán thông vào bản nguyên của Lưu Tiêu thì hắn đã dùng một đường tắt để bước vào cảnh giới Bán Tiên, giơ tay là có thể thành Thần Thông.
Nhưng mà đây không phải là cảnh giới Hồng Trần Tiên trong thế giới này, mà là Thần Tiên chân chính!
"Nhưng ta nghe Diệp Phàm nói là Thiên Cơ Lâu có thể che chở ta khỏi Độ Kiếp mà!"
Thánh Hoàng Tử nhận hạt châu này xong lên tiếng một cách hoài nghi.
"Đúng thật là như vậy, Thiên Kiếp khi đột phá cảnh giới hoàn toàn không thể xâm nhập vào Thiên Cơ Lâu, nếu ngươi đột phá trong đây thì hoàn toàn không cần Độ Kiếp."
Lưu Tiêu gật đầu.
Thế nên biểu lộ của Thánh Hoàng Tử càng lúc càng nghi ngờ.
"Nhưng mà ngươi muốn tăng thực lên của bản thân lên nên không thể làm như thế được, Thiên Kiếp của Tiên Tam Trảm Đạo có thể so sánh với một đòn của Thánh Nhân."
"Khi đó viên Thôn Kiếp Châu này sẽ hấp thu tất cả Thiên Kiếp của ngươi, lúc đó thì ngươi không chỉ không cần Độ Kiếp mà còn có thể nuốt viên Thôn Kiếp Châu này để hấp thụ năng lượng của Thiên Kiếp."
Những lời này được Lưu Tiêu nói ra một cách vô cùng hời hợt, giống như là nó rất bình thường vậy, tuy nhiên khi lời của hắn vừa dứt thì rất nhiều ánh mắt trong Thiên Cơ Lâu đều quay sang ghen tỵ với Thánh Hoàng Tử!
Ngay cả Cơ Hạo Nguyệt cùng Cơ Tử Nguyệt cũng nhìn hạt châu trong tay Thánh Hoàng Tử với ánh mắt hâm mộ cực kỳ.
Độ Kiếp chính là một chướng ngại lớn trên đường tu hành của tất cả tu sĩ, có thể nói đối với những tu sĩ cảnh giới cao thì nó không khác nào Cửu Tử Nhất Sinh cả.
Diệp Phàm có thể tránh việc Độ Kiếp nhờ Thiên Cơ Lâu đã là nghịch thiên lắm rồi, ai ngờ lâu chủ lại còn có thể hấp thu cả Thiên Kiếp nữa chứ!
"Đây khác nào đem nguy cơ Cửu Tử Nhất Sinh của người khác chơi đùa chứ, quả thật quá bất hợp lý!"
"Thần Thông của lâu chủ quá kinh người, ta lo xa rồi!"
Thánh Hoàng Tử khi nghe tới đó thì rốt cuộc cũng tiêu trừ tất cả lo nghĩ của bản thân, thậm chí chính hắn cũng cảm thấy bản thân trước đó thật ngu xuẩn khi dám hoài nghi lâu chủ.
"Ngươi cũng đừng chạy tới Truyền Thừa Tháp làm gì cho tốn thời gian, ta ban thưởng Thiên Cơ Vạn Tượng Công cho ngươi luôn, ngươi chỉ cần chạy tới Thời Gian Tháp để tu luyện thôi."

Lưu Tiêu phất tay một cái, Thiên Cơ Vạn Tượng Công đã được khắc sau trong đầu Thánh Hoàng Tử rồi, nó như đã trở thành bản năng của y luôn.
"Đệ tử hiểu rõ!"
Thánh Hoàng Tử chỉ cảm thấy trong cơ thể mình đang có một luồng Thần Hỏa đang cháy rực, y không khỏi kinh ngạc vì Thiên Cơ Vạn Tượng Công lại cuồng bạo tới thế, hoàn toàn thích hợp với Đấu Chiến Thánh Pháp!
Nhưng trên thực tế thì Thiên Cơ Vạn Tượng Công chỉ tự động điều chỉnh chính nó cho phù hợp với đặc tính của người tu luyện mà thôi, từ đó sinh ra công pháp thích hợp nhất.
Mà Thánh Hoàng Tử thì lại là Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch, cuồng bạo vô cùng, cha hắn lại còn là Đấu Chiến Thánh Hoàng, một trong những Cổ Hoàng có sức chiến đấu với công phạt cao nhất trong hàng Đại Đế, đương nhiên Thiên Cơ Vạn Tượng Công sẽ thiên về hướng này rồi.
Chỉ một thời gian ngắn sau thì trong Thiên Cơ Lâu vang lên tiếng ngộ đạo, đột phá cảnh giới khắp nơi, linh khí như muốn bạo động, toàn bộ Thiên Cơ Lâu hút linh khí từ Thái Sơ Cổ Quáng một cách điên cuồng!
Thêm vài ngày nữa, mọi người lại nghe được bên ngoài Thiên Cơ Lâu vang lên tiếng Thiên Lôi to lớn, có ba tia lửa kinh khủng giáng từ trên trời xuống, khiến toàn bộ Thiên Địa biến sắc.
Tất cả đều biết đây là Thiên Kiếp kinh khủng của Tiên Tam Trảm Đạo, tất cả đang quan sát một cách náo nhiệt thì đã thấy Thánh Hoàng Tử cầm một hạt châu rất bình thường để hấp thu toàn bộ Thiên Kiếp vào trong.
Chỉ trong một chớp mắt mà toàn bộ Thiên Kiếp kinh khủng đã bị hạt châu này hấp thu không còn một mảnh, nó cũng hóa thành một hạt châu hoàng kim, giống như Thánh Linh Châu vậy!

Chương 597. Kim Ô nhất tộc tới gây chuyện

Thánh Hoàng Tử lập tức nuốt hạt châu trong tay mình không chút do dự nào, chỉ trong nháy mắt đã có thể thấy được tu vi của hắn tăng vụt một cách chóng mặt.
Sau đó thì không còn ai thấy bóng dáng của ba người Vương Đằng, Diệp Phàm, Thánh Hoàng Tử đâu nữa, cả ba gần như dành tất cả thời gian để tu luyện, mỗi người thay phiên chạy tới chạy lui giữa Phòng Trọng Lực cùng Thời Gian Tháp.
Kỳ hạn mười ngày trôi qua chỉ trong nháy mắt mà thôi.
Hôm nay việc làm ăn của Thiên Cơ Lâu vô cùng tốt, tất cả mọi người đều biết kỳ hạn mười ngày sắp tới, trong Thiên Cơ Lâu sẽ có trò hay để coi.
Thêm việc sắp tới thì Thiên Cơ Lâu cũng sẽ là nơi tổ chức Vạn Tộc Đại Hội nữa, Thánh Tử Thánh Nữ từ khắp các Thánh Địa, Thế Gia cùng các cao thủ đến từ tất cả các tộc, môn phái đều nhanh chóng tập trung tại Thiên Cơ Lâu.

Lão Phong Tử thấy Vạn Tộc Đại Hội đã được xác định tại Thiên Cơ Lâu, biết rằng sẽ không có ai gan to tới mức làm càn trước mặt lâu chủ nên hắn cũng không rảnh mà chạy về nghiên cứu Phong Thần Bảng.
Cơ Tử thì càng không muốn trở về, hắn thuê một phòng chữ Thiên để tu luyện, quyết tâm cố gắng gấp đôi.
Lưu Tiêu vừa tỉnh dậy thì đã nhận được không ít nhắc nhở.
"Cơ Tử đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn một môn công pháp trên người hắn"
"Lão Phong Tử đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn một môn công pháp trên người hắn"
"Cơ Hạo Nguyệt đã ở đủ 24h trong Thiên Cơ Lâu, ký chủ có thể chọn một môn công pháp trên người hắn"
…
Rất nhiều nhắc nhở tương tự hiện lên trước mắt Lưu Tiêu, khiến hắn tưởng như có chuyện gì vừa xảy ra nữa.
"Sau này thì những công pháp thấp hơn Đế Kinh thì đừng thông báo cho ta, nhiều quá."
Lưu Tiêu khoát tay một cách bất đắc dĩ, hắn chỉ vừa sàng lọc như vậy thôi mà đã loại được hơn một vạn thông báo rồi.
Cơ Hạo Nguyệt cùng Cơ Tử có xuất thân cùng một thế gia, công pháp trên người của cả hai gần như là giống nhau, phần lớn đều cực kỳ vô dụng.
Thế là Lưu Tiêu chỉ chọn Hư Không Kinh trên người Cơ Tử, không quan tâm những cái khác.
Còn về phần Lục Đạo Luân Hồi Quyền trên người Lão Phong Tử thì thực sự rất mê người, nhưng qua nhiều lần suy tư thì Lưu Tiêu vẫn lựa chọn Hành Tự Bí trước.
Danh tiếng của Cửu Bí trong Già Thiên thế giới thật sự rất to lớn, nếu như có thể thu thập đủ Cửu Bí thì lúc dung hợp không biết sẽ có thể dung hợp ra đại công pháp gì nữa.
"Vạn Tộc Đại Hội còn chưa bắt đầu mà ta đã thu hoạch được không ít Đế Kinh cùng Cửu Bí rồi…"
Lưu Tiêu nhìn Hành Tự Bí cùng Hư Không Kinh rồi nói thầm.
Hắn đoạt được quyền tổ chức Vạn Tộc Đại Hội từ tay của Dao Trì Thánh Địa, mục đích chính không phải là vì địa vị của Nhân Tộc gì cả, mục đích tối cao của hắn là những Đế Kinh cùng Cửu Bí trên tay Vạn Tộc.
Nếu dựa theo cách bình thường, muốn thu hút những người sở hữu Cửu Bí cùng Đế Kinh tới Thiên Cơ Lâu thì không biết sẽ tốn bao nhiêu thời gian, hiệu suất thật sự quá chậm, dù sao số lượng Đế Kinh tại thế giới này cũng không ít.
Nhưng nếu có thể lợi dụng Vạn Tộc Đại Hội thì dễ dàng hơn nhiều, tất cả đều chủ động dâng tới cửa rồi, thêm nữa vì đây là một đại hội lớn, tất cả mọi người đều phải ở trong Thiên Cơ Lâu hơn một ngày.
Lưu Tiêu cũng đã mưu đồ làm cách nào để lấy được công pháp của tên Bất Tử Đạo Nhân kia rồi.

Lúc này Lưu Tiêu vẫn chưa thay quần áo, bỗng nghe được bên ngoài Thiên Cơ Lâu vang lên âm thanh không nhỏ, tiếng huyên náo bỗng nhiên lớn hơn không ít.
Sau đó có vài tiếng bước chân vội vàng xuất hiện ngoài cửa, tiếng của Vương Ngữ Yên cùng Chung Linh đều vang lên.
"Lâu chủ, có người tới Thiên Cơ Lâu ta để quấy rối!"
"Đúng vậy! Hình dạng của những tên người chim đó thật khủng khiếp!"
Người chim? Nghe vậy thì Lưu Tiêu hơi nghi hoặc.
Không lẽ là tên yêu tộc cổ quái không có mắt nào dám chạy tới Thiên Cơ Lâu để gây sự sao?
Lập tức Lưu Tiêu thu hồi Hành Tự Bí cùng Hư Không Kinh lại rồi đi theo Vương Ngữ Yên và Chung Linh ra ngoài.
Lúc này thì tiếng ồn ào ngoài cửa Thiên Cơ Lâu cũng đã khá lớn rồi, tình hình này khác với tiếng náo nhiệt bình thường, vừa nghe liền biết có người đang gây hấn.
Lưu Tiêu bước từ từ xuống, sau đó đi tới trước cửa.
Thấy lâu chủ vừa xuất hiện thì tiếng ồn ào ngoài cửa lập tức yên lặng lại không ít, bởi vì có nhiều khách nhân vừa thấy lâu chủ xuất hiện liền im lặng, không còn dám bàn bạc một cách lớn tiếng nữa.
Nhưng chỉ có mười mấy tên yêu nhân dáng vẻ kỳ lạ vẫn còn đại náo trước cửa Thiên Cơ Lâu.
"Diệp Đồng ngươi đừng trốn trốn tránh tránh nữa, nhanh nhanh chạy ra đây cho ta!"
Những tên yêu nhân này liên tục giương cánh sau đó la lớn, bộ dạng vô cùng hung thần ác sát.
Lưu Tiêu nhìn sang liền biết thân phận của những tên này.
"Tên: Kim Ô Thánh Tử"
"Thân phận: Thánh Tử của Kim Ô nhất tộc"
"Tu vi: Thánh Nhân"
"Công pháp: Kim Điểu Đẳng Na Chi Thuật, Kim Ô Tử Chú, Thiên Ngoại Lĩnh Vực Đầu Xạ Hiển Hình"
"Mục đích: Tìm kiếm hậu duệ của Thái Dương Thánh Thể đang trốn tại Thiên Cơ Lâu, Diệp Đồng"
Kim Ô bộ tộc hẳn là người của Tử Vi Cổ Tinh, không ngờ bọn hắn lại chạy một khoảng cách xa như vậy từ nơi đó đến đây, thật sự vô cùng hiếm thấy.
Nhưng thứ thật sự khiến lâu chủ có hứng thú với đám người này là mục đích bọn hắn tới đây.

Chương 598. Thánh Tử hống hách

Diệp Đồng vậy mà đã chạy tới Thiên Cơ Lâu để trốn ư?
Lúc này đám người Kim Ô nhất tộc trước cửa Thiên Cơ Lâu hung hãn vô cùng, không sợ gì cả, khi bọn chúng thấy những khách nhân đang tranh chấp

với mình tự nhiên im lặng thì bọn chúng càng phách lối hơn nữa.
"Lâu chủ đã ra tới nơi rồi, các ngươi vẫn dám phách lối như vậy sao, thật sự biết tìm đường chết quá đi"
Những tu sĩ Đông Hoang này biết rất rõ thực lực của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, thế nên khi thấy những tên Kim Ô nhất tộc này vẫn ngông cuồng như vậy thì không khỏi bàn tán.
"Lâu chủ gì chứ? Cũng đúng lúc thật, mau gọi hắn ra đây, ta muốn lục soát tòa tửu lâu này!"
Tên Kim Ô Thánh Tử dẫn đầu nghe thế thì quay đầu lại nhìn về phía Lưu Tiêu, sau đó lên tiếng.
"Ngươi chính là chủ nhân của nơi này phải không?"
Kim Ô Thánh Tử đánh giá Lưu Tiêu từ trên xuống dưới, nhưng bởi vì Hồng Mông Đại Thiên Công của Lưu Tiêu có đẳng cấp quá cao, khiến cho tên này hoàn toàn không cảm nhận được gì cả.
"Đúng vậy, Kim Ô nhất tộc các ngươi không yên phận tại Tử Vi Cổ Tinh đi, chạy tới nơi đây của ta để tìm người làm gì, thật sự không biết lễ phép."
Lâu chủ cười lạnh rồi lên tiếng.
"Thánh Tử, nghe nói Thiên Cơ Lâu này là nơi buôn tình báo, người lâu chủ này cái gì cũng biết!"
Một tên thủ hạ đứng kế có hơi khiếp đảm, vội nói nhỏ bên tai của Kim Ô Thánh Tử.
"Tình báo à? Đúng lúc thật, có một tên Tiểu Đồng đang trốn trong Thiên Cơ Lâu của ngươi, là người chúng ta muốn tìm, ngươi tranh thủ kiếm tên đó ra đây giao cho ta đi!"
Nhưng tên Kim Ô Thánh Tử này sau khi không thấy bất kì linh khí nào trên người Lưu Tiêu thì càng lúc càng tự tin hơn, còn lên tiếng yêu cầu một cách cuồng ngạo.
Trước tới nay hoàn toàn vẫn chưa có ai to gan nói như vậy trước mặt lâu chủ cả, ngay cả Bất Tử Đạo Nhân khi đối thoại với lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì cũng kiêng kỵ vô cùng.
"Tiểu Đồng gì chứ, người ngươi muốn tìm có phải là hậu duệ của Thái Dương Thánh Thể phải không?"
Nhưng Lưu Tiêu chỉ cười lạnh một tiếng rồi nói ra ý đồ của Kim Ô Thánh Tử.
"Thái Dương Thánh Thể? Đây không lẽ là huyết mạch của Thái Dương Thánh Hoàng à?"
"Trời ạ, nghe nói thể chất này đã không xuất hiện từ lâu rồi, hơn nữa hình như huyết mạch của Thái Dương Thánh Hoàng đã đoạn tuyệt rồi mà?"
"Đây không hổ là Hoàng Kim Đại Thế, không chỉ có Hoang Cổ Thánh Thể mà ngay cả Thái Dương Thánh Thể cũng xuất hiện!"
Chỉ một câu nói của lâu chủ mà đã khiến tất cả tu sĩ đều nghị luận không ngừng rồi.
Kim Ô Thánh Tử thấy ý đồ của mình bị lộ thì cảm thấy xấu hổ cực kỳ.
Mục đích chính chuyến đi này của hắn là vì bắt Thái Dương Thánh Thể -

Diệp Đồng, nhưng Thái Dương Kinh cùng Thái Dương Thánh Thể đều là những thứ mà nhiều người mơ ước, nên hắn muốn giữ chuyện này càng bí mật càng tốt.
Dù sao Thái Dương Thánh Thể cũng là thể chất có thể có tên trên Thể Chất Bảng vô cùng hà khắc của lâu chủ Thiên Cơ Lâu mà, nó còn đứng thứ sáu trên bảng nữa.
Còn Thái Dương Kinh cùng Thái Âm Kinh đều đã được tất cả Nhân Tộc tôn làm Mẫu Kinh rồi, mọi người cho rằng cả hai đã chứa đựng hết tất cả Kinh Văn Đại Đạo.
"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ nhà ngươi muốn chết à, chuyện này là chuyện riêng của Bộ Tộc Kim Ô ta, liên quan gì tới ngươi?"
Kim Ô Thánh Tử cảm giác thẹn quá hóa giận, lập tức lớn tiếng nói với Lưu Tiêu.
"Đến cùng ngươi có giao tên Tiểu Đồng kia ra hay không, nếu không thì đừng có trách chúng ta đó!"
"Đúng vậy, giao ra nhanh đi!"
Những thủ hạ kia của Kim Ô Thánh Tử thấy thế cũng hùa theo hô lớn.
Lưu Tiêu hoàn toàn mặc kệ đám thiểu năng trí tuệ đứng ngoài cửa này, hắn quay đầu nhìn vào trong Thiên Cơ Lâu.
Hôm nay là kỳ hạn mười ngày rồi, khách nhân bên trong Thiên Cơ Lâu cực kỳ nhiều, tuy nhiên không có ai là có thể chạy khỏi Pháp Nhãn của hắn cả.
Chỉ một khắc sau thì hắn đã tìm được Diệp Đồng, trước tới nay hắn chưa từng thấy người này ở trong Thiên Cơ Lâu, hiện y đang trốn trốn tránh tránh trong một góc.
Lưu Tiêu tập trung tinh thần, lập tức thấy được tin tức của Diệp Đồng.
"Tên: Diệp Đồng"
"Thân Phận: Người cuối cùng sở hữu Thái Dương Huyết Mạch"
"Huyết mạch: Thái Dương Chi Thể"
"Tu vi: Không"
"Tuyệt học: Thái Dương Kinh (Bản Hoàn Chỉnh)"
"Mục đích: Muốn dựa vào Thiên Cơ Lâu để trốn khỏi sự truy sát của Kim Ô nhất tộc"
Khi thấy những tin tức này của Diệp Đồng thì hai mắt Lưu Tiêu tỏa sáng, quả nhiên tên này đang trốn trong Thiên Cơ Lâu, hơn nữa việc trọng yếu nhất là trên người của hắn còn mang theo bản hoàn chỉnh của Thái Dương Kinh nữa chứ!
Bên trong nguyên tác thì tên này có thể nói là huyết mạch cuối cùng của Thái Dương Thánh Hoàng còn tồn tại trên đời, trong cơ thể hắn từ lúc sinh ra đã ẩn chứa Thần Dương Chi Khí rồi, trong đầu cũng được khắc bản hoàn chỉnh của Thái Dương Kinh.
Xem ra mặc dù diễn biến của thế giới này đã bị Thiên Cơ Lâu làm cho nhiễu loạn những có nhiều việc vẫn không bị ảnh hưởng.
"Tiểu huynh đệ đang núp ở nơi hẻo lánh kia, ra đây một lát được không?"
Lưu Tiêu cười một cái, sau đó hô lớn về phía phương hướng Diệp Đồng

đang trốn.
Đây chính là bản hoàn chỉnh của Thái Dương Kinh đó, cũng chính là con đường duy nhất để hắn có thể thu thập được nó, chắc chắn Lưu Tiêu sẽ không bỏ qua cơ hội trời cho này rồi.
Phải biết rõ rằng trong Già Thiên thế giới này thì có nhiều bộ Đế Kinh hoàn toàn không được truyền thừa theo cách thông thường, đôi khi nó chỉ nằm trên người của vài nhân vật đặc thù, thậm chí có một vài còn chưa được tìm thấy nữa.
Giống như Vô Thủy Kinh chuyên dụng cho Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, nó hiện tại vẫn còn đang được giấu trong Tử Sơn chứ hoàn toàn không được truyền thừa.
Mà Thái Dương Kinh thì còn đặc biệt hơn nữa, trong một kiếp này thì chỉ có trên người Diệp Đồng sở hữu bản hoàn chỉnh của Thái Dương Kinh mà thôi.

Chương 599. Ăn quả đắng

Diệp Đồng vốn đang cố gắng giấu bản thân đi, hắn không ngờ rằng tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này lại chuyển sự chú ý của tất cả mọi người lên hắn, nên Diệp Đồng có chút bối rối.

Ánh mắt của tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu cùng Kim Ô nhất tộc đều nhìn sang Diệp Đồng.

"Hắn chính là hậu duệ của Thái Dương Thánh Hoàng sao?"

"Đúng, đứa nhỏ này mặc dù vẫn chưa bước vào con đường tu hành những trong thể chất có chứa đựng Thần Dương, đúng thật là hắn đang sở hữu một thể chất Cực Dương!"

"Nếu như tiến hành khai phát thì sau này hắn sẽ trở thành một trong những nhân tuyển nặng ký trong hàng Chứng Đạo Giả đó!"

Không tốn quá nhiều thời gian, đám người đã cảm nhận được dị thường mà Thái Dương Thánh Thể mang tới rồi, ai cũng gật đầu tán thưởng.

"Tiểu tử, ngươi tưởng là ngươi trốn tới đây là ta không tìm được ngươi sao? Ngươi nằm mơ à!"

"Ngươi cứ ngoan ngoãn đi theo ta đi!"

Tên Kim Ô Thánh Tử này khi thấy Diệp Đồng thì lập tức cười lạnh một tiếng, quơ trường kích trong tay rồi nói.

"Từ từ, ta kêu vị tiểu huynh đệ này ra là để mọi người nhận biết mà thôi, hắn vẫn là khách nhân của Thiên Cơ Lâu ta, không ai đụng được hắn cả!

Nhưng bỗng lúc này Lưu Tiêu lại lên tiếng, khiến cho sắc mặt của tên Kim Ô Thánh Tử này đỏ lên .

Lần này Kim Ô Thánh Tử đi từ Tử Vi tới Bắc Đẩu, y hoàn toàn không muốn làm chuyện này to lên làm gì, nhưng Thiên Cơ Lâu này năm lần bảy lượt cản trở chuyện tốt của mình.

"Thật sự không biết sống chết, chỉ một tòa tửu lâu nhỏ nhoi thôi mà các ngươi lại dám cản ta ư, khôn hồn thì giao Diệp Đồng ra đây, Kim Ô Thánh Tử ta sẽ thưởng cho!"

"Nhưng nếu các ngươi vẫn cứ ngoan cố thì cũng đừng trách ta không khách khí!"

Mặc dù Kim Ô Thánh Tử khẩu xuất cuồng ngôn, nhưng dù sao hắn vẫn là cường giả Thánh Nhân Cảnh, cũng cường đại hơn không ít khách nhân ở đây.

Kim Luân Khí Hải trên tay hắn dần được Kim Ô Thánh Tử sử dụng Kim Ô Kinh để điều động, linh quang dần tụ tập lại, trường kích trong tay hắn lúc này như hóa thành một vũ khí được bao phủ bởi Thánh Quang.

Những thủ hạ kia tuy tu vi hơi kém Kim Ô Thánh Tử nhưng tất cả đều là Tiên Đài Tam Trọng Thiên, không thể khinh thường.

Nhưng nói đi thì cũng phải nói lại, tuy tất cả bọn hắn giương cung bạt kiếm như thế, trong mắt của những khách nhân khác thì hành động này không khác gì tự sát cả.

Nơi này chính là Thiên Cơ Lâu, cả Bắc Đẩu hiện nay đều biết một việc chính là thà gây sự trước cửa Diêm La Điện cũng đừng chọc tới Thiên Cơ Lâu.
Những tên hề này thì chắc lâu chủ chỉ dùng mỗi ngón út cũng có thể nghiền ra thành tro!
Nhưng lần này Lưu Tiêu vẫn chưa kịp động thủ thì hai bên trái phải của hắn đã lóe lên hai đạo kim quang lao ra, tỏa ra dị tượng vô cùng đáng sợ.
Tất cả mọi người đều cảm nhận được hai luồng linh khí vô cùng kinh người đang nhanh chóng bay thẳng về phía mười mấy tên Kim Ô trước mắt.
Hai người này chính là Thánh Hoàng Tử cùng Vương Đằng sau khi đã hoàn tất việc bế quan sau kỳ hạn mười ngày!
Chỉ trong mười ngày ngắn ngủi thôi mà hai đệ tử gần như gia nhập Thiên Cơ Lâu cùng một ngày nay đã lột xác một cách hoàn toàn, tu vi tăng vọt một cách kinh khủng!
"Ai!"
Kim Ô Thánh Tử còn chưa thấy rõ thân ảnh của người đang lao tới thì đã thấy một cây côn sắt áp sát bản thân rồi.
Hắn chỉ đành giơ Thánh Quang Trường Kích lên đón đỡ cây côn sắt đó.
Lực công phạt này thật sự quá kinh người, Thánh Quang Trường Kích trên tay hắn vậy mà không thể chịu nổi dù chỉ một đòn, vừa chỉ giao phong thôi đã đứt gãy rồi.
"Đệ tử Thiên Cơ Lâu!"
Lúc này Thánh Hoàng Tử đang đứng đối diện hắn, tay quơ múa Tiên Thiết Côn la lớn, trên người của y có Lôi Điện màu tím vờn quanh, khiến Kim Ô Thánh Tử không khỏi sợ hãi!
"Thánh Hoàng Tử đã trở thành Vương Giả Đại Thành, sợ rằng hắn chỉ thiếu một tý nữa thôi là đã có thể đặt chân vào Thánh Vực Pháp Tắc rồi!"
"Trời ạ, chỉ mười ngày ngắn ngủi thôi mà hắn đã có tiến bộ khủng bố như vậy sao?"
"Khí tức trên người Thánh Hoàng Tử hơi không đúng, vì sao ta lại có thể cảm nhận được khí tức của Thiên Kiếp trên người hắn?"
Trong lúc chấn kinh thì đám người cũng nhận ra một tia khí tức của Thiên Kiếp vô cùng quái dị đang quanh quẩn người của Thánh Hoàng Tử.
Sự thật là sau khi bắt đầu tu luyện Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì Thánh Hoàng Tử đã bị môn công pháp này dọa cho ngây người.
Công pháp này như được chế tạo riêng cho một mình hắn vậy, nó hoàn toàn phù hợp với thể chất cùng huyết mạch của hắn, lại có thể tinh luyện tu vi của hắn một cách nhanh chóng nữa!
Không chỉ như thế, công năng biến thái nhất của Thiên Cơ Vạn Tượng Công đó chính là nó hoàn toàn phù hợp với phương hướng cùng đặc điểm tu hành của từng người.
Mà Thánh Hoàng Tử thì bất kính thiên, bất lễ địa, là con trai của Đấu Chiến Thánh Hoàng cả đời cuồng chiến, nên phương hướng phát triển chỉ hắn chỉ

có một con đường duy nhất mà thôi, không còn con đường thứ hai nào cả! Đó chính là tăng cao sức công phạt tới mức cực hạn!

Chương 600. Vương Đằng trảm đạo

Thiên Cơ Vạn Tượng Công lại còn phát huy con đường này của Thánh Hoàng Tử một cách cực hạn!

Đấu Chiến Thánh Pháp cùng Tiên Thiết Côn trong người hắn nhờ được Thiên Cơ Vạn Tượng Công hỗ trợ mà giờ đây đã tự động hỗ trợ lẫn nhau!

Dưới tình hình cả hai tác động qua lại như thế này thì Thánh Hoàng Tử đã tự động lĩnh ngộ được đủ loại dị tượng trong Tiên Đài của bản thân, như Cửu Chuyển Thiên Công! Hám Thiên Cửu Thức! Pháp Thiên Nhất Tượng! Uy lực của những dị tượng này hoàn toàn không thua kém những đấu pháp công phạt đỉnh cấp như Hoàng Đạo Long Khí cùng Đấu Tự Bí tý nào, mà hắn chỉ mới nhập môn Thiên Cơ Vạn Tượng Công thôi đó!

Không chỉ như thế, trong mười ngày này thì Thánh Hoàng Tử còn mạnh hơn một cách biến thái nhờ một thứ, bởi vì ngoại trừ Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì hắn còn được Lưu Tiêu tặng cho một viên Thôn Kiếp Châu.

Hắn đã sử dụng món đồ này trong lần Độ Kiếp Trảm Đạo mấy ngày trước rồi, nó trực tiếp hấp thu hết uy lực của Thiên Lôi, đồng thời giúp hắn chuyển hóa những năng lượng đó vào trong cơ thể.

Bình thường thì không có gì, nhưng khi năng lượng của Thiên Lôi này kết hợp với Thiên Cơ Vạn Tượng Công đang khai phát khả năng công phạt tới cực hạn thì tất cả lực lượng Lôi Đình trong Thôn Kiếp Châu đã được dung hợp vào những công pháp mà hắn đang tu luyện, việc này không chỉ khiến hắn không còn kiêng kỵ lôi điện nữa mà còn giúp Thánh Hoàng Tử có thể ngộ ra một công pháp biến dị cực kỳ khủng bố - Đấu Chiến Lôi Kiếp Thánh Pháp!

Giờ khắc này chỉ thấy lông trên người Thánh Hoàng Tử xù hết cả lên, lôi điện vờn quanh, không khác gì một Thiên Lôi hình người cả!

"Con khỉ này không đúng, sao khi ta đối kháng với hắn thì ta lại có cảm giác bản thân đang Độ Kiếp??"

Kim Ô Thánh Tử dồn hết lực lượng lên hai cánh của mình để đối kháng thế công của Thánh Hoàng Tử, nhưng cũng vì thế mà Trường Kích trong tay hắn đã không chịu nổi nữa, phá toái thành từng mảnh.

Lúc này nếu so về độ cứng cỏi của thân thể, năng lực chịu đòn thì Thánh Hoàng Tử thật sự không có quá nhiều tiến bộ, cùng lắm cũng chỉ dừng lại ở mức Tiên Đài Tam Trọng Thiên mà thôi.

Nếu như nói về độ công phạt, nói về việc phân thắng thua trong một chiêu thì hắn hoàn toàn có thể khiêu chiến với Đại Thánh Tiên Đài Lục Trọng Thiên!

Thánh Hoàng Tử lúc này đã đi lên một con đường cực kỳ cực đoan, hắn

đem tất cả tu vi của mình đặt vào lực công kích!
"Đây là nội tình của Thiên Cơ Lâu sao, chỉ trong vòng mười ngày mà đã có thể bồi dưỡng một con khỉ thành Lôi Viên Chiến Thần??"
"Thiên Cơ Lâu này không chỉ có lâu chủ là Tiên Đế, mà đệ tử của hắn ai nấy đều là thiên tài biến thái cực kỳ!"
"Hiện nay ai dám nói Thiên Cơ Lâu yếu đuối nữa, dù không có lâu chủ tọa trấn thì những người đệ tử này đã đủ khiến không ai dám giương oai rồi!"
Tất cả mọi người khi thấy Thánh Hoàng Tử tay trái sử dụng Thiên Kiếp Lôi Đình, tay phải dùng Cửu Chuyển Huyền Công thì bất ngờ vô cùng.
Tốc độ tiến bộ như thế này quả thật là thần tốc, không khác nào bật hack cả!
Thánh Hoàng Tử sau khi dùng một chiêu phá địch, chiếm được tiên cơ thì quay người lại, đâm vào Thánh Vực – Pháp Tắc Lĩnh Vực của tên Kim Ô Thánh Tử ở xung quanh.
Tên Thánh Tử có tu vi Tiên Đài Tứ Trọng Thiên, đã bắt đầu đi vào Pháp Tắc Lĩnh Vực này không ngờ lại cực kỳ yếu ớt, bị Thánh Hoàng Tử đánh ngã như một khối đậu hũ mềm, bay thẳng tới trước cửa của Thiên Cơ Lâu!
"Các ngươi còn đứng nhìn ở đó làm gì, lên hết cho ta!"
Kim Ô Thánh Tử đứng dậy một cách vô cùng chật vật, nhưng không ngờ khi quay qua liền thấy mười tên Hộ Pháp của hắn đã bị một nam tử đánh bay xuống đất!
Sau đó thì tên nam tử này người để trần, trên thân tỏa ra kim quang chói mắt đang từ từ hạ xuống, như Chiến Thần hàng thế vậy, đây chính là Vương Đằng.
Sau khi đạt được Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì Vương Đằng đã bỏ đi đủ loại thần binh trên người rồi, giờ phút này hắn đã lấy diện mạo nguyên bản nhất để gặp mọi người!
Nhưng kim quang tỏa ra từ trên người của y lại khiến cho người khác sinh ra ý nghĩ không chiến mà bại, chưa đánh mà đã muốn bỏ chạy rồi!
"Thánh Tử, chúng ta hoàn toàn không thể thắng được gia hỏa này!"
"Ta nghĩ chúng ta nên trốn trước đi Thánh Tử, người này chúng ta trêu không được!"
Những tên Hộ Pháp bị đánh xuống đất kia ai nấy cũng đều là Vương Giả Đại Thành, lúc này tất cả đều nhanh chóng chạy tới gần Kim Ô Thánh Tử.
"Là Vương Đằng! Hiện tại hắn đã biến thành thứ gì thế?"
Đám người lúc này nhìn về phía Bắc Đế - Vương Đằng với một vẻ mặt cực kỳ kinh ngạc.
Vương Đằng là người Trảm Đạo trễ nhất trong cả ba, đến tận tối hôm qua hắn mới có thể tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo.
Nhưng việc này không phải là do tư chất của hắn không đủ, mà là Thiên Cơ Vạn Tượng Công của Vương Đằng cố gắng sắp xếp như vậy.
Khi Vương Đằng vừa tu luyện Thiên Cơ Vạn Tượng Công của hắn thì nó đã chọn được một con đường tu hành cực kỳ phù hợp với hắn rồi!

Chương 602. Thu Diệp Đồng

"Kim Ô bộ tộc của các ngươi chỉ là một nhánh có huyết thống không thuần, rắp tâm không tốt, vì ngấp nghé Mẫu Kinh của Nhân Tộc là Thái Dương Kinh nên đã diệt tộc toàn bộ Thái Dương Thánh Hoàng nhất tộc, không tha cho bất kỳ hậu nhân mang huyết mạch Thái Dương Thánh Hoàng nào."

Lúc này lâu chủ cũng không thèm nhìn sang tên Kim Ô Thánh Tử này dù chỉ là một chút, mà trực tiếp công bố tin tức chấn động này ra.

Lời này vừa dứt thì tất cả cá Thánh Địa, Thế Gia có mặt tại đây đều khiếp sợ vô cùng.

Thế nhân đều biết được huyết mạch của Thái Dương Thánh Hoàng đã gần như đoạn tuyệt rồi, nhưng có rất ít người biết rõ lý do vì sao chuyện đó lại xảy ra, không ai ngờ lại có người cố ý làm việc này.

Sau khi nghe lâu chủ nói xong việc này thì Kim Ô Thánh Tử bắt đầu ấp úng. Hắn không hiểu vì sao tên lâu chủ Thiên Cơ Lâu trước mắt này lại có thể biết được việc đó.

"Thái Dương Thánh Hoàng nhất mạch lại bị chính các ngươi diệt tộc sao? Thật sự là khinh người quá đáng!"

"Thái Dương Thánh Hoàng là Cổ Hoàng của Nhân Tộc ta, vậy mà các ngươi lại dám đối đãi như vậy à? Các ngươi thật sự xem thường Nhân Tộc tới thế ư?"

"Đừng để bọn hắn rời đi một cách dễ dàng! Phải giữ lại hỏi cho rõ mới được!"

Tất cả tu sĩ Nhân Tộc xung quanh đều sôi nhào hết cả lên, không còn mang tâm lý xem kịch nữa.

Hai vị Thái Dương Thánh Hoàng cùng Thái Âm Thánh Hoàng là hai Đại Đế sớm nhất của Nhân Tộc, hai bộ Thái Dương Thái Âm Thánh Kinh đã được Nhân Tộc tôn làm Mẫu Kinh.

Qua đây có thể thấy địa vị của hai người tại Nhân Tộc to lớn ra sao.

Nhưng không ngờ lại có kẻ cả gan dám diệt toàn bộ Thái Dương Thánh Hoàng nhất tộc, khiến cho Thái Dương Thánh Thể nhất mạch gần như đoạn tuyệt, việc này thật sự là một nỗi nhục nhã đối với Nhân Tộc!

"Ngươi đừng có ăn nói lung tung, ngậm máu phun người, vu oan cho Kim Ô bộ tộc ta!"

Kim Ô Thánh Tử khi thấy tình hình không ổn thì vội la lên đòi lại công bằng cho tộc nhân của mình.

"Việc này là thật, ta chính là người cuối cùng của Thái Dương nhất mạch may mắn trốn được!"

"Thậm chí hai vị lão bộc cuối cùng của ta cũng đã chết trên đường ngăn chặn bọn hắn!"

Diệp Đồng tuy không biết rõ tình hình hiện tại ra sao nhưng khi thấy có rất nhiều tu sĩ từ các nơi đều ủng hộ gia tộc mình thì hắn cũng có dũng khí lên tiếng.

Diệp Đồng là hậu duệ cuối cùng của Thái Dương Thánh Thể nhất mạch,

lời của hắn đương nhiên sẽ là chứng cớ vô cùng xác thực cho chuyện này, thế nên Kim Ô Thánh Tử lập tức á khẩu, không nói thêm gì được.
"Chẳng lẽ ngươi muốn nói rằng Thái Dương Thánh Thể nhất mạch tự mình diệt tộc để vu oan cho các ngươi sao?"
Lưu Tiêu lên tiếng, khiến Kim Ô Thánh Tử không nói được gì.
"Các ngươi dám hủy một mạch trong Thánh Đường của Nhân Tộc chúng ta? Thật sự là khinh người quá đáng!"
"Trong mắt của những chủng tộc vực ngoại các ngươi thì rốt cuộc Nhân Tộc chúng ta bị coi thường tới mức nào thế?"
"Hủy một mạch Thánh Thể của Nhân Tộc ta, nợ máu thì phải trả bằng máu!"
Chỉ trong nháy mắt mà tất cả mọi người đều đồng lòng, Diệp Đồng kích động vô cùng.
Còn đám người Kim Ô Thánh Tử thì sắc mặt khó coi tới cực độ.
Hơn nữa vì bọn hắn ngại Thánh Hoàng Tử cùng Vương Đằng nên không thể động thủ.
"Thiên Cơ Lâu, nhớ kỹ chúng ta đó!"
"Ngày sau đại quân của chúng ta giá lâm thì xem các ngươi có thể nói được gì!"
Tên Kim Ô Thánh Tử này không thể nhịn nổi nữa mà nói một câu đe dọa, sau đó nhanh chóng bay khỏi Thiên Cơ Lâu.
"Lâu chủ, đám người chim này bất kính với Thiên Cơ Lâu như thế mà ngươi vẫn buông tha cho bọn hắn sao?"
Vương Đằng giơ bàn tay tràn ngập kim quang lên rồi hỏi.
"Chỉ là một đám ô hợp mà thôi, Thiên Cơ Lâu chúng ta hoàn toàn không phải tà giáo gì cả, đâu đến mức người ta nói xấu mình một hai câu liền muốn giết người ta."
Lời này của lâu chủ mặc dù đang nói cho Vương Đằng nhưng lại khiến cho tất cả những đệ tử Thế Gia, Thánh Địa xung quanh đều bội phục không thôi.
Thiên Cơ Lâu này không chỉ có thực lực cường đại vô song mà còn vô cùng bình dân nữa chứ, không cao cao tại thượng như những Sát Thủ Thần Triều, Bất Hủ Hoàng Triều gì đó, coi thường người khác vô cùng.
Đám đệ tử của Thiên Cơ Lâu cũng gật đầu liên tục.
Nhưng thật ra là Lưu Tiêu đã cố ý thả những tên Kim Ô nhất tộc này đi, nếu như giải quyết bọn hắn tại đây rồi thì lấy gì lôi kéo Diệp Đồng ở lại đây?
Tư chất của Diệp Đồng không tệ, coi như không phải đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì để hắn ở đây cũng rất tốt, huống hồ Lưu Tiêu còn muốn thu thập Thái Dương Thánh Kinh của hắn mà.
"Diệp Đồng, người của ngươi mang Thái Dương Thánh Thể nhưng lại không hiểu tu hành, ngươi cứ việc ở trong Thiên Cơ Lâu đi, bên ngoài nguy hiểm lắm."
Lâu chủ cũng qua đó mà nói chuyện với Diệp Đồng.

“Nhưng trên người ta không có tiền…”
Diệp Đồng nghe xong thì vô cùng vui sướng, nhưng sau đó lại lộ ra vẻ quẫn bách.
“Không cần tiền, ngươi cứ nghỉ ngơi ở đây thật tốt là được rồi.”
Lâu chủ vung tay lên, chỉ riêng Thái Dương Kinh đã đủ để thanh toán tiền trọ của đứa bé này một lúc lâu rồi.
“Đa tạ lâu chủ!”
Diệp Đồng lập tức cúi người thật sâu để cảm tạ lâu chủ.

Chương 603. Tạo quan hệ

“Lâu chủ, thù của Thái Dương Thánh Thể nhất tộc không thể để như vậy mà cho qua được, không thể để Kim Ô nhất tộc kia yên!”
“Đúng vậy lâu chủ, nếu như ngươi đã đồng ý chứa chấp Thái Dương Thánh Thể nhất mạch thì coi như ngươi không muốn xuất thủ cũng được, ít nhất cũng bồi dưỡng cho đứa bé này có năng lực để báo thù chứ, đúng không?”
Mọi người xung quanh cũng nhanh chóng thuyết phục Lưu Tiêu.
Bọn hắn tận mắt thấy quá trình mà Vương Đằng cùng Thánh Hoàng Tử lột xác nên tất cả vô cùng ấn tượng với năng lực bồi dưỡng của Thiên Cơ Lâu.
“Đứa nhỏ này vừa mới trải qua nguy hiểm, chuyện này từ từ rồi nói đi!”
Lâu chủ phất tay, đuổi những tên nhiều chuyện này đi.
Lúc này thì Diệp Phàm cùng nhiều đệ tử khác của Thiên Cơ Lâu đã đi ra từ trong những Phòng Công Pháp.
Trong mười ngày này dưới sự khích lệ của Thiên Cơ Cổ Lộ, tu vi của tất cả mọi người đều đã tăng trưởng không ít, có không ít những đệ tử tới từ Cửu Châu cũng đã đột phá Tiên Đài Bí Cảnh rồi.
Lưu Tiêu liếc nhìn sang, quả nhiên không ngoài dự kiến, Diệp Phàm vẫn dẫn đầu nhờ ưu thế của Thánh Thể.
Mà nếu xét trong ba người Thánh Hoàng Tử, Vương Đằng cùng Diệp Phàm thì hắn cũng là người gia nhập Thiên Cơ Lâu sớm nhất, thế nên tu vi cùng thực lực đều dẫn trước hai người còn lại.
Mặc dù Diệp Phàm chưa xuất thủ biểu hiện nhưng dị tượng Thánh Thể của hắn đã hơi thông thấu rồi, có dấu hiệu của Đại Thành.
Hiện tại tu hành trên Tiên Đài của hắn đã không còn chướng ngại gì cả, chỉ cần đủ thời gian thì sợ rằng ngay cả dị tượng Hỗn Độn Thanh Liên cũng có thể xuất hiện.
Nhưng Diệp Phàm, đạt được tiến bộ lớn như vậy, vậy mà chưa hề xuất hiện đoạt danh tiếng với Thánh Hoàng Tử, Vương Đằng, đây là điều mà Lưu Tiêu không ngờ đến.
"Xem ra Thiên Cơ Cổ Lộ có sức mê hoặc rất lớn đối với các ngươi, chỉ trong vài ngày qua, mà có nhiều người đột phá Tiên Đài bí cảnh như thế."
Lâu chủ liếc mắt nhìn qua, trên cơ bản là những đệ tử có nội tình tốt như Dương Quá, Phong Vân, Trương Tam Phong, Tiểu Tam Tiểu cũng đã đột

phá cảnh giới thành công.
"Xem ra danh ngạch Thiên Cơ Cổ Lộ tháng đầu tiên, ta với không tới rồi."
"Có điều, cảm giác cảnh giới này tăng vọt quả thực không tồi, ta có cảm giác như được luyện công vào năm đó."
Tiêu Phong cười sảng khoái, nói.
"Đúng vậy a, qua một tháng nữa, cảnh giới của chúng ta được củng cố, thì tất nhiên sẽ có cơ hội cho chúng ta."
Tâm trạng của nhiều đệ tử Thiên Cơ Lâu đều rất tốt, dù sao Thiên Cơ Cổ Lộ để ở đó chứ không chạy mất, sẽ có cơ hội.
Huống hồ cảnh giới chưa tới ngưỡng cửa, xông vào cũng không chiếm được chỗ tốt gì.
Lúc này, Diệp Phàm lại tiến lên một bước, bái lâu chủ một cái.
"Lâu chủ, cơ hội xông Thiên Cơ Cổ Lộ lần này, ta quyết định nhường cho Trương Tam Phong tiền bối trước."
Không ngờ Diệp Phàm dừng một chút, lại đột nhiên nói câu này.
Rất nhiều đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng nhao nhao cảm thấy có chút khó tin, cũng không nghĩ rằng Diệp Phàm lại khiêm nhường đến thế.
"Gia hỏa này thật ác độc, vậy mà dùng chiêu này."
Chỉ có Hắc Hoàng và Đoạn Đức ở bên cạnh lập tức chảy nước miếng, khinh thường nhỏ giọng nói.
Tạo quan hệ!
Hắn và Đoạn Đức đạo sĩ hiểu Diệp Phàm quá rõ, gia hỏa này còn hay được gọi là Diệp Hắc, rất khôn vặt, làm gì mà có chuyện khiêm nhường.
Gia hỏa này rõ ràng đang muốn để lại ấn tượng tốt trong lòng lâu chủ, đến lúc đó Thiên Cơ Lâu chia pháp bảo Đế Binh gì, sẽ chia cho hắn trước.
"Hừ! Diệp Hắc ngươi hiểm thật đấy! Giả đò làm gì!"
Ngay cả Đoạn Đức đạo sĩ cũng lộ vẻ mặt ghét bỏ, nhìn về phía Diệp Phàm.
Trong lòng Diệp Phàm biết rất rõ, mặc dù bây giờ hắn là đệ tử Thiên Cơ Lâu có tu vi cao nhất, nhưng đây chỉ là do vị diện của đại thiên thế giới không giống nhau mà thôi.
Khó đảm bảo ngày khác phi thăng đến thế giới Thần Tiên khác, thu nhận một vị đệ tử Thần Tiên, địa vị của hắn cũng sẽ khó giữ.
Cho nên cách tốt nhất, vẫn là sống đàng hoàng trong Thiên Cơ Lâu, nâng cao bối phận của mình.
Không hổ là Diệp Hắc!
Kế sách này rất hiểm.
"Diệp huynh đệ, như vậy không hay cho lắm."
Mặc dù Trương Tam Phong ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng hai tay lập tức nắm lấy tay của Diệp Phàm một cách thành thật.
Trong nhóm đệ tử Cửu Châu, hắn nắm giữ nhiều thần công nhất, sau khi thông hiểu đạo lí, nội lực của hắn đã chuyển hóa thành linh khí với tốc độ nhanh nhất khi đến Già Thiên thế giới.
Trong mười ngày, Trương Tam Phong đã đạt đến Tiên Đài nhị trọng thiên, sắp đến ngưỡng cửa trảm đạo.

Thiên Cơ Vạn Tượng Công trong cơ thể hắn, khai phá Thái Cực Sinh Vạn Vật của hắn đến vô tận, để hắn có thể thông hiểu đạo lí của đủ loại thần thông pháp môn, có chút công năng kỳ diệu của Càn Khôn Đại Na Di.
Nếu mà Diệp Phàm nhường ra một vị trí, tu vi của hắn là người thích hợp nhất trên Thiên Cơ Cổ Lộ.
"Ngươi đã có hảo tâm như vậy, thế thì ba danh ngạch Thiên Cơ Cổ Lộ, liền sẽ là ba người Trương Tam Phong, Vương Đẳng và Thánh Hoàng Tử."
Lâu chủ gật gù, hiếm khi thấy Diệp Phàm biết nhường cơ hội cho tiền bối, chuyện này có thể coi là một chuyện tốt.

Chương 604. Vương giả đại thành

Mọi người trong Thiên Cơ Lâu nghe thấy danh ngạch Thiên Cơ Cổ Lộ rốt cuộc đã xác định xong, lập tức ai nấy cũng đều hưng phấn không thôi.
Lần này có không ít người đến từ Thánh Địa ở bên ngoài, lặn lội đường xa đi tới Thiên Cơ Lâu đều chỉ vì muốn thấy Thiên Cơ Cổ Lộ trong truyền thuyết rốt cuộc là loại thần thông vô thượng gì.
Lời đồn đãi về Thiên Cơ Cổ Lộ, sau khi được truyền ra ngoài từ trong Thiên Cơ Lâu, là càng truyền càng khoa trương, thậm chí truyền tới cuối cùng, đã trở thành lời đồn nói là trong Thiên Cơ Lâu xuất hiện phòng chế tạo Đại Đế.
Có điều, mặc dù Thiên Cơ Cổ Lộ không đến mức khoa trương là phòng chế tạo Đại Đế, nhưng quả thật là có năng lực chế tạo Đại Đế.
"Thực sự là rất mong chờ, bên cạnh Nhân Tộc Cổ Lộ, Yêu Tộc Cổ Lộ, lại còn có Thiên Cơ Cổ Lộ, không biết bên trong đó rốt cuộc có cái gì?"
"Đám đệ tử Thiên Cơ Lâu người người đều tựa như Chiến Thần hàng thế, nếu bọn họ xông qua đó, hẳn là có thể xông qua mấy ải?"
"Ta chỉ quan tâm ở trong đó rốt cuộc có thật là có thể mang Đế Binh ra ngoài hay không?"
Đám khách nhân này đều nhao nhao kích động, từng người đều vô cùng mong chờ.
Nhưng vào lúc này, mây đen đầy trời bắt đầu hội tụ lại từ xa xa, một cảm giác áp bách mãnh liệt lập tức lượn lờ trên bầu trời phía ngoài Thiên Cơ Lâu.
Luồng hơi thở này dù không phải là cỗ uy lực Cực Đạo khủng bố khi Cổ Tộc xâm lược Thần Thành lúc trước, nhưng cũng đủ để kinh thiên động địa.
Toàn bộ khu vực chung quanh Thiên Cơ Lâu, giống như gặp phải thiên khiển, cuồng phong lập tức nổi dậy.
"Nhất định là Thiên Hoàng Tử sắp đến rồi."
"Trong vòng mười ngày, Thiên Hoàng Tử vậy mà cũng tiến bộ thần tốc đến vậy?"
Mặc dù mọi người đều xác định rằng đây là Thiên Hoàng Tử, nhưng trong lòng lại vô cùng giật mình.

Trong nháy mắt, đám mây linh khí đen kịt cuộn tròn như bão táp, hai luồng ánh sáng lập tức xuất hiện ở trong Thiên Cơ Lâu.
Quả nhiên đúng như mọi người đoán, chính là Thiên Hoàng Tử và Bất Tử Đạo Nhân.
Trong đó, trên người Thiên Hoàng Tử mặc một bộ áo giáp ngũ sắc, cầm Cực Đạo binh khí trong tay, cơ thể có thánh quang ngũ sắc chảy xuôi, bộ dáng oai phong lẫm liệt.
Trong vòng mười ngày, người thoát thai hoán cốt không chỉ có Vương Đằng và Thánh Hoàng Tử, mà còn có Thiên Hoàng Tử.
Hắn dưới sự hỗ trợ từ Bất Tử Đạo Nhân và toàn bộ Hoàng Sào ở sau lưng, cũng đã trực tiếp trảm đạo, về mặt cảnh giới thì hai người bọn họ bất phân cao thấp.
"Quả nhiên là Vương Giả đại thành, lâu chủ đoán không sai chút nào."
Thánh Hoàng Tử nhìn thấy Thiên Hoàng Tử và Bất Tử Đạo Nhân, trong lòng liền nghĩ đến thù giết cha của bản thân, tức khắc nổi trận lôi đình.
Mà tất cả mọi người ở nơi đây, sau khi thấy Thiên Hoàng Tử, ai nấy cũng đều hít một ngụm khí lạnh.
Không chỉ vì tu vi của Thiên Hoàng Tử tiến bộ thần tốc, mà vì trên người hắn còn chuẩn bị pháp bảo rất xa xỉ.
Sau lưng Bất Tử Đạo Nhân có các đại bảo địa Sinh Mệnh Cấm Khu ủng hộ, gom góp Thần Kim chế tạo khôi giáp quả thực là chuyện dễ như trở bàn tay.
Thanh đao mà Thiên Hoàng Tử cầm trên tay, chính là thanh Bất Tử Thiên Đao đã cắn nuốt không ít Cực Đạo binh khí.
"Trên tay Thiên Hoàng Tử, chẳng phải đó là Bất Tử Thiên Đao của Bất Tử Thiên Hoàng sao?"
"Trời ạ, nghe đâu Cực Đạo binh khí này đã sớm thất truyền, ở thời đại thái cổ từng hấp thu không ít Đế Binh a!"
"Nói như vậy, ưu thế Cực Đạo binh khí giữa hai bên là ngang nhau... Tuyệt đối là một trận giao phong Cực Đạo a!"
Mọi người lấy làm kinh ngạc, đến mức không nói nên lời, có người thì lại lo lắng không thôi.
Trên thực tế không chỉ chuẩn bị trang bị, huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng trong cơ thể Thiên Hoàng Tử lúc này được bù đắp bởi rất nhiều thần dược, đã sớm kích thích không ít.
Bất Tử Thiên Công trong cơ thể hắn, có bí tự "Đấu" bổ trợ, về phương diện thiên phú huyết mạch, hắn thậm chí còn vượt qua Thánh Hoàng Tử.
Giờ khắc này trong cơ thể hắn chí ít được trộn bởi công hiệu của bảy loại thần dược, trong đó thậm chí có hai loại là bất tử thần dược, linh khí quả thực là ở trạng thái tăng vọt, nhất thời cả hai người đều khó phân cao thấp.
"Con khỉ này vậy mà cũng đã bước vào Vương Giả đại thành rồi ư?"
Mặc dù Thiên Hoàng Tử đã sớm biết sự thần kỳ của Thiên Cơ Lâu, nhưng mà không ngờ rằng lại có thể bắt kịp tiến độ của hắn.
Kỳ ngộ lần này của hắn, quả thực còn khoa trương hơn tiền đồ tươi sáng

mà Bất Tử Thiên Hoàng để lại cho hắn ở thời khắc hắn sinh ra.
Bởi vì ở sau lưng trợ lực cho hắn, chính là các Chí Tôn Cổ Hoàng bên trong Sinh Mệnh Cấm Khu ở Đông Hoang, có bọn họ bật đèn xanh, Thiên Hoàng Tử dường như hưởng thụ đủ loại bảo vật trong tất cả đại cấm khu.
Phải biết mặc dù Sinh Mệnh Cấm Khu vô cùng hung hiểm, người thường chớ nên tiến vào, nhưng cũng là nơi tụ tập đủ loại thiên tài địa bảo.
"Sau lưng ngươi là cả Hoàng Sào ủng hộ, sợ cái gì?"
Bất Tử Đạo Nhân thận trọng nói với Thiên Hoàng Tử.
Tư chất của Thiên Hoàng Tử, vốn là đỉnh cấp nhất bên trong Già Thiên thế giới.
Về điểm này, ngay cả Diệp Phàm trong nguyên tác cũng từng thừa nhận thiên phú cường hãn của huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng, thứ khoa trương nhất còn chưa phải ở trên người Thiên Hoàng Tử, mà là Thần Vi ngũ sắc trên người đứa con thứ hai của Bất Tử Thiên Hoàng.
Người này chỉ kế thừa huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng cường hãn, cộng thêm năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn, vậy mà có thể địch lại Diệp Thu Thủy - con trai của Diệp Phàm.
Phải biết, Diệp Thu Thủy chính là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai thứ hai sau Vô Thủy Đại Đế, hơn nữa phụ thân còn là Thiên Đế Diệp Phàm, tu hành Vô Thủy Kinh, bàn về bối cảnh đã là vô địch vũ trụ.
Nhưng mà bối cảnh phô trương như thế, cũng chỉ gần bằng huyết thống Ngũ Sắc Thần Hoàng, tiến bộ tu vi của hai người không có bị dãn ra quá nhiều, có thể thấy được sự kinh khủng của huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng.

Chương 605. Mười ngày đã tới

"Thiên Cơ Lâu chi chủ, kỳ hạn mười ngày đã đến, ngươi hẳn là còn nhớ ước hẹn giữa chúng ta chứ?"
Bất Tử Đạo Nhân dẫn Thiên Hoàng Tử chậm rãi đi vào Thiên Cơ Lâu, dáng dấp tương đối tự tin, thậm chí có chút không coi ai ra gì.
Đỉnh đầu của hắn lại lần nữa hiện ra đủ loại thông tin, nhưng Lưu Tiêu lại chỉ quan tâm và nhìn chằm chằm vào hai bí mật mà hắn nắm giữ.
Nếu có thể nghĩ cách lấy được hai bí mật trên tay hắn thì quá tốt.
Đại địch ở trước mắt, nhưng Lưu Tiêu lại nghĩ tới chuyện này.
"Ta được lâu chủ dốc lòng bồi dưỡng, hôm nay chính là thời điểm tính sổ huyết hải thâm cừu mà cha ngươi để lại."
Không chờ lâu chủ đáp lại, Thánh Hoàng Tử đã nổi trận lôi đình, hung hăng nói.
Bây giờ tu vi của hắn tăng mạnh, có được Thiên Cơ Vạn Tượng Công, nên cũng tự tin trăm phần trăm.
Giải quyết xong đại địch Thiên Hoàng Tử này, vừa vặn để hắn có thể vô tư xông vào Thiên Cơ Cổ Lộ.
"Quả thực là chán sống, tên phản đồ nhà ngươi, thân là Cổ Tộc, lại có thái

độ như thế đối với hậu duệ Thần Linh?"
"Ta cho ngươi biết, Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch đã bị ta chính thức xóa tên khỏi Cổ Tộc, từ nay về sau đừng có hối hận."
Thiên Hoàng Tử đã sớm không ưa Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch thân cận với nhân loại thời nay rồi, vừa hay mượn cơ hội này, triệt để cô lập Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch khỏi Cổ Tộc.
"Ngươi lo cho chính ngươi trước đi! Một hồi đừng có mà xin tha thứ."
Trong đôi mắt của Thánh Hoàng Tử dường như bốc lên ngọn lửa hừng hực, khí thế của hai người đã được tăng cường rất nhiều trong mười ngày qua, cả hai đều trở nên vô cùng cường đại.
"Lâu chủ, ngươi đừng quên lời hứa của ngươi, nếu mà Thiên Hoàng Tử thắng, Thiên Cơ Lâu mặc bọn ta xử lý."
Bất Tử Đạo Nhân cũng không quan tâm thù hận giữa hai người bọn hắn, mà là trực tiếp nhìn về phía Lưu Tiêu đang ở phía trên.
"Đương nhiên, sao mà ta nuốt lời được chứ?"
Lưu Tiêu cười ha ha, trông có vẻ như không thèm để ý chút nào.
Mặc dù đệ tử Thiên Cơ Lâu hắn không khoa trương đến mức tới thế giới nào thì sẽ là mạnh nhất đương thời, nhưng nếu thật sự đánh thì chắc chắn sẽ không thua.
"Hôm nay trận quyết chiến của hai người các ngươi, sẽ diễn ra trong Võ Đài."
Lưu Tiêu lập tức chỉ về phía lối vào Võ Đài của Thiên Cơ Lâu, nói với hai người bọn họ.
Võ Đài này là công năng đã mở khóa từ rất lâu trước đó, đi kèm với Ngộ Đạo Tháp.
Nhưng trong trường hợp này, không cần dùng Ngộ Đạo Tháp, chỉ đơn thuần là mượn tạm một sân đấu tỷ võ mà thôi.
Võ Đài vừa hay được dùng để làm nơi cho những người khác khiêu chiến đệ tử Thiên Cơ Lâu, tự thành không gian, cực kì thích hợp.
"Võ Đài trông nhỏ như vậy, đánh nhau trong đó há chẳng phải sẽ ảnh hưởng đến xung quanh sao?"
Bất Tử Đạo Nhân nhìn lối vào của Võ Đài này, lập tức mờ mịt hỏi như một tên quê mùa.
"Đúng là tên nhà quê, ngay cả chút ảo diệu ấy của Thiên Cơ Lâu cũng không biết."
"Đúng thế, còn nói mình là tín đồ của Bất Tử Thiên Hoàng nữa chứ, Võ Đài sẽ tự thành một vùng không gian, bên trong rất rộng."
"Đúng đấy, giống như Chiến Thần Tháp, cho dù bên trong có đánh như thế nào, đều không ảnh hưởng đến bên ngoài."
Lần này đến phiên tu sĩ khách nhân bên trong Thiên Cơ Lâu chán ghét và xem thường Bất Tử Đạo Nhân.
Bọn họ ở Thiên Cơ Lâu chừng mười ngày, đã sớm thăm dò kỹ càng các gian phòng thần kỳ ở đây, lập tức cười nói.
Sắc mặt của Bất Tử Đạo Nhân khó coi, nhưng cuối cùng vẫn không hề nói

gì.
"Võ Đài là thứ mà chuyên dùng để cho người ngoài đến khiêu chiến đệ tử Thiên Cơ Lâu ta, không gian bên trong tự phong bế, coi như Cực Đạo giao phong ở bên trong, cũng sẽ không ảnh hưởng đến bên ngoài."
Lâu chủ gật gù, đồng thời cố ý nhắc đến khả năng phong bế bên trong Võ Đài.
Hắn vừa nói ra lời này, Thánh Hoàng Tử và Thiên Hoàng Tử đều không bận tâm đến nữa, càng nắm chặt Cực Đạo binh khí của riêng mình.
Cho dù là Tiên Thiết Côn hay là Bất Tử Thiên Đao, đều không phải Đế Binh bình thường, uy lực giao phong của hai người này, khó có thể tưởng tượng. Nếu không phải có Võ Đài của Thiên Cơ Lâu, trong thiên hạ này rất khó tìm được địa phương thứ hai có thể để bọn họ toàn lực khai chiến.
"Ngươi đại biểu cho Thiên Cơ Lâu, đừng làm bọn ta mất mặt đó."
Vương Đằng nhìn Thánh Hoàng Tử một cái, lập tức nói.
Lúc này hắn chính là một trong đệ tử trung thành nhất của Thiên Cơ Lâu, so với Thánh Hoàng Tử có thù giết cha, hắn càng để ý thể diện của lâu chủ và Thiên Cơ Lâu.
"Không cần ngươi nói, lát nữa ta sẽ giết hắn thành con chim tàn phế cho ngươi xem."
Thánh Hoàng Tử xua tay, đã sớm nóng lòng muốn ra tay.
"Ta sẽ dùng trận chiến này để giết gà dọa khỉ, để Thái Cổ vạn tộc thấy rõ kết cục khi chống lại Thần Linh."
Thiên Hoàng Tử cũng âm thầm nở nụ cười, dưới cái nhìn của hắn, hoàn toàn không cảm thấy mình có khả năng thua.
"Thánh Hoàng Tử cố lên, không thể để Cổ Tộc hoành hành bá đạo."
"Đúng vậy! Huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng cái gì chứ! Ghê gớm lắm à? Đánh chết hắn."
"Ta tuyệt đối không tin Thiên Cơ Lâu thất bại."
Người của các chủng tộc Thánh Địa hội tụ ở đây, từ đầu tới cuối Nhân Tộc vẫn là nhiều nhất, đương nhiên là quần chúng ủng hộ Thánh Hoàng Tử sẽ nhiều hơn.
Hơn nữa tính cách của Thiên Hoàng Tử rất ương ngạnh, bình thường luôn ức hiếp người khác.
Thế nhưng Thiên Hoàng Tử căn bản không để Thánh Hoàng Tử ở trong mắt, đương nhiên càng sẽ không để ý đến bọn tu sĩ này.

Chương 606. Khai chiến

"Sau ngày hôm nay, chúng ta liền có thể tiếp nhận Thiên Cơ Lâu, xem ra nơi này cũng không khó đoạt cho lắm."
Bất Tử Đạo Nhân nhìn xung quanh tòa tiên lâu vô cùng thần kỳ kia, lập tức mừng thầm trong lòng.
Mặc dù hắn đáp ứng bọn Chí Tôn Cổ Hoàng trong Sinh Mệnh Cấm Khu, phải giúp bọn họ cướp đoạt Thiên Cơ Lâu, nhưng trên thực tế hắn lại là tín

đồ của Bất Tử Thiên Hoàng, trong lòng cũng có ý đồ riêng.
Nếu thật sự có thể cướp Thiên Cơ Lâu dễ như vậy, hắn đương nhiên sẽ dốc lòng bồi dưỡng Thiên Hoàng Tử, chờ đợi Bất Tử Thiên Hoàng trở về. Làm sao có thể giao chí bảo này cho đám lão bất tử trong cấm khu kia được?
Mà một bên khác, Thiên Hoàng Tử và Thánh Hoàng Tử, đã lần lượt đứng ở hai bên Võ Đài, bắt đầu bị Võ Đài hút vào bên trong.
Trận quyết đấu giữa các Đế Tử mạnh nhất, lại diễn ra ở trước mắt mọi người, lập tức khiến cho bọn họ đều nhao nhao hít một ngụm khí lạnh, bắt đầu căng thẳng.
"Bắt đầu rồi, bắt đầu rồi."
"Đệ tử Thiên Cơ Lâu đối kháng với một Thiên Hoàng Tử đã lột xác, liệu sẽ có biến số gì không đây?"
"Ta thấy các ngươi không có niềm tin với đệ tử của lâu chủ cho lắm thì phải, đây chính là đệ tử Thiên Cơ Lâu đó!"
Lúc này, hai bên dường như bất phân cao thấp, mọi người đều không tài nào suy đoán được diễn biến của cục diện trận chiến.
"Trận quyết chiến có thể bắt đầu được rồi."
Lâu chủ chậm rãi nói một câu về phía trong Võ Đài, trong nháy mắt liền châm ngòi trận chiến giữa hai người bọn họ.
Tiên Đài trong cơ thể Thánh Hoàng Tử lập tức bạo phát, mang theo uy thế lôi đình thiên kiếp đặc thù.
Mà Thiên Hoàng Tử thì càng khoa trương hơn, thanh Bất Tử Thiên Đao trên tay hắn, các Đế Binh bị nó cắn nuốt bắt đầu gào thét, phảng phất như Đế uy của Bất Tử Thiên Hoàng đích thân giáng lâm vậy.
Mặc dù có Võ Đài làm bình phong, chưa đến mức ảnh hưởng đến bên ngoài, nhưng khí thế của cả hai đều rất mạnh, cảnh tượng trong Võ Đài làm kinh sợ khán giả ở bên ngoài.
"Khí tức thiên kiếp? Vị Thánh Hoàng Tử này rốt cuộc là học quái chiêu gì vậy?"
Bất Tử Đạo Nhân nghe thấy Thánh Hoàng Tử bộc phát ra khí tức thiên kiếp, lập tức có chút quái dị.
Trong Già Thiên thế giới, có thể biến thiên kiếp thành công pháp tu luyện, cũng chỉ có Thiên Cơ Lâu mới làm được chuyện này.
"Trò mèo, không đáng nhắc tới."
Lưu Tiêu xua tay, không có ý định nói cho bọn họ biết.
Lời này cũng không phải là ra vẻ cao thủ gì, đối với người mang mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công như Lưu Tiêu mà nói, sáng tạo loại công pháp nuốt thiên kiếp chỉ là chuyện nhỏ mà thôi.
Rất nhiều khách nhân và tu sĩ ở đây lập tức càng trông ngóng về thủ đoạn bồi dưỡng của Thiên Cơ Lâu, nhao nhao quăng ánh mắt sùng bái về phía lâu chủ.
"Con khỉ nhà ngươi cũng tiến bộ không ít, xem ra chờ ta chiếm đoạt Thiên Cơ Lâu, cảnh giới của ta thậm chí có thể trùng kích Chứng Đạo thành Đế!"

Mặc dù Thiên Hoàng Tử cảm ứng được khí tức đáng sợ của Thánh Hoàng Tử, nhưng căn bản không để vào mắt.
Trong mười ngày qua, Vương Đằng và Thánh Hoàng Tử khổ luyện Thiên Cơ Vạn Tượng Công, đã có bước nhảy vọt kinh người, nhưng Thiên Hoàng Tử hắn cũng không phải nhàn rỗi ở trong Hoàng Sào.
Trong mười ngày, có thể nói Hoàng Sào đã tập hợp cung phụng của vạn tộc và toàn bộ bảo vật tinh hoa của bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu vào người Thiên Hoàng Tử.
Trên tay hắn lúc này, ngoại trừ Bất Tử Thiên Đao ra, trên người còn mặc một bảo giáp ngũ sắc, dùng năm loại tiên kim, lấy tơ tằm của Thần Tằm Hoàng Tộc Thần để may vá, tinh luyện dưới lòng đất dung nham của Vạn Long Sào.
Mặc dù bảo giáp này không phải là Đế Binh, nhưng cũng đã vượt xa Thánh Khí bình thường rồi.
Mà hắn còn đang ôm ít nhất bảy loại bảo vật bảo mệnh khác trong người, hơn nữa thiên phú ẩn giấu trong huyết mạch được đủ loại thần dược bù đắp trong mười ngày qua, triệt để kích phát ra.
Bất Tử Thiên Công của hắn, đã được bù đắp hoàn chỉnh, bây giờ chỉ chờ cảnh giới tăng lên, muốn bước vào Chứng Đạo căn bản không khó.
Thánh Hoàng Tử mắt thấy kẻ thù, đã nóng lòng không nhịn được, trực tiếp vung Tiên Thiết Côn trên tay và đánh một kích.
Thiên Cơ Vạn Tượng Công phát triển theo phương hướng thích hợp nhất cho Thánh Hoàng Tử, nên lực công kích đã đạt đến trình độ cao nhất.
Thứ này vừa vặn phù hợp với cương mãnh chi đạo của Thánh Hoàng Tử.
Hắn của hiện tại dùng thân thể tam trọng thiên, đánh ra uy lực của ngũ trọng thiên!
Thiên Hoàng Tử phát giác có gì đó không đúng, nhanh chóng đưa Bất Tử Thiên Đao chắn ở trước người, hai Đế Binh lập tức giao phong với nhau, không ai nhường ai.
Uy lực của đòn công kích này liên tục dội ra từ Bất Tử Thiên Đao, rơi xuống bảo giáp trên người Thiên Hoàng Tử, nháy mắt bị hóa giải toàn bộ.
"Ngày hôm nay chính là ngày chết của ngươi!"
Thiên Hoàng Tử lập tức tự tin hơn, trực tiếp lay động Bất Tử Thiên Đao, triệu hồi ra những hư ảnh Đế Binh còn sót lại khi bị Bất Tử Thiên Đao thôn phệ.
Những hư ảnh đó đều là tàn dư của Đế Binh khi bị Bất Tử Thiên Đao thôn phệ, vừa bị hấp thu, vừa trở thành con rối chiến lực của Bất Tử Thiên Đao.
Vô số hư ảnh lập tức gào thét ra, vây công xung quanh Thánh Hoàng Tử .

Chương 607. Huỷ chiến giáp

Mặc dù lực công kích của Thánh Hoàng Tử là vô song, nhưng vì Thiên Cơ Vạn Tượng Công phát triển theo phương hướng cương mãnh chi đạo của hắn, nên năng lực phòng ngự của hắn không xuất chúng cho lắm, chỉ vẻn

vẹn ở mức độ bình thường mà thôi, nhất thời rơi vào thế hạ phong.
"Chỉ là một vài bàng môn tà đạo mà thôi, cũng giống như phụ hoàng ngươi, đều là hạng người lưu manh chỉ biết đánh lén."
Thánh Hoàng Tử không để ý chút nào, trái lại còn điên cuồng hơn, cầm Tiên Thiết Côn trong tay, dùng Cửu Chuyển Thiên Công mà hắn tự ngộ, trực tiếp đánh ra một kích.
Những hư ảnh Đế Binh kia chí ít đều sở hữu chiến lực Thánh Nhân Vương, lấy cảnh giới của Thánh Hoàng Tử vốn dĩ rất khó để giải quyết, nhưng giờ khắc này lại đập nát một hư ảnh chỉ bằng một côn.
Thiên Cơ Vạn Tượng Công đã sớm xác định sẵn phương hướng tu hành độc nhất cho Thánh Hoàng Tử, sau khi phương hướng công phạt được tăng mạnh đến cùng cực, căn bản không thể dùng cảnh giới để phán đoán lực công kích của Thánh Hoàng Tử.
Lấy lực công kích của hắn lúc này, quả thực giống như là Vương Giả đại thành dùng mãi bí tự "Đấu" mà không hết vậy!
"Lại còn có chuyện như vậy ư? Chuyện này sao có thể?"
Thiên Hoàng Tử nhìn này con khỉ này trong nháy mắt xoay chuyển toàn bộ thế cục, còn đánh nát một hư ảnh Đế Binh của hắn chỉ với một côn, lập tức có chút sợ hãi.
Hắn vội vàng điều động linh khí của Bất Tử Thiên Công đến bảo giáp ngũ sắc của mình, lại giơ Bất Tử Thiên Đao rồi bỗng nhiên vung ra chém.
Chiến ý của Thánh Hoàng Tử đang cao, cũng lập tức vận chuyển Cửu Chuyển Thiên Công, phá nát toàn bộ hư ảnh còn lại, rồi nhào về phía Thiên Hoàng Tử.
Mặc dù Đấu Chiến Thánh Hoàng là người có tuổi thọ ngắn nhất trong các đời Cổ Hoàng, nhưng tuyệt đối là vị Cổ Hoàng có công phạt chi đạo điên cuồng nhất, là một Đại Đế đi đầu về phương diện lực công kích.
Mà giờ khắc này, lôi đình thiên kiếp lượn lờ quanh người Thánh Hoàng Tử, thậm chí còn tái hiện lại mấy phần tư thế như thể Đấu Chiến Thánh Hoàng oai hùng của ngày xưa.
Hai đạo tàn ảnh xẹt qua nhau, Cửu Chuyển Thiên Công và Bất Tử Thiên Công, Tiên Thiết Côn và Bất Tử Thiên Đao, trong một sát na giao phong, lực lượng đều nằm ở mức tuyệt đỉnh đương thời.
"Hai người này chỉ là Vương Giả đại thành, nhưng lúc đánh nhau sao lại trông như thể là hai vị Chuẩn Đế đang chém giết lẫn nhau vậy?"
"May là hôm nay đến sớm, bằng không sẽ không có cơ hội nhìn thấy trận quyết chiến đặc sắc này."
"Hai người họ vốn là bất phân cao thấp, xem ra khó có thể phân thắng bại rồi đây."
Bên ngoài có rất nhiều khán giả đều liên tục kinh ngạc và thốt lên, chiến lực mà Thiên Hoàng Tử và Thánh Hoàng Tử đang bày ra đã sớm vượt xa khỏi thực lực của cảnh giới bọn họ.
Lưu quang bộc phát, giao phong trong chốc lát, Thiên Hoàng Tử cảm thấy bản thân không có gì đáng ngại, còn tưởng rằng một kích của mình đã thành

công.
Nhưng khi hắn tự tin cầm đao quay đầu lại, lập tức cảm nhận được bảo giáp ngũ sắc trên người mình đang tự động vỡ ra.
Một kích vừa rồi, Thánh Hoàng Tử đập nát bảo giáp trên người hắn với một côn.
"Chuyện này sao có thể?"
Cảnh tượng này còn chưa khiến Thiên Hoàng Tử ở trong Võ Đài phải kinh ngạc đến ngây người, mà lại là Bất Tử Đạo Nhân đang quan sát cuộc chiến từ bên ngoài.
Bảo giáp này được hỗn hợp từ 2 loại vật liệu Cực Đạo binh khí Vĩnh Hằng Lam Kim, Hoàng Huyết Xích Kim, cộng thêm ba khối Cửu Thiên Thần Ngọc rèn đúc mà thành, chính là pháp bảo vượt qua cấp bậc Thánh Nhân.
Không chỉ khoa trương về tài liệu, người chịu trách nhiệm rèn đúc còn là các Hoàng Tộc trong Thái Cổ vạn tộc, dùng nguồn tơ từ Thần Tằm Động, đúc từ ao dung nham của Vạn Long Sào, quả thực là thiên chuy bách luyện.
Nếu không phải mười ngày quá ngắn, lấy các loại vật liệt tiên kim trong tay bọn họ, thậm chí có thể chế tạo một pháp bảo chiến giáp tiệm cận Đế Binh cho Thiên Hoàng Tử.
Món bảo giáp hộ thân cường hãn như vậy, lại bị đánh nát dễ như thế?
Cho dù bảo giáp này bị đích thân Bất Tử Đạo Nhân công kích, phỏng chừng hắn cũng phải chuẩn bị từ trước, có lẽ sẽ phải vận dụng bí tự "Đấu" và Bất Tử Thiên Công mới có thể làm được chuyện này.
Nhưng lực công kích kia, kỳ thực đã đạt đến trình độ đỉnh tiêm của Tiên Đài bí cảnh, Thánh Hoàng Tử là một vị Vương Giả đại thành, làm sao có thể có công phạt chi lực cỡ đó?
Mà khán giả tu sĩ chung quanh, người người đều lộ ra ánh mắt khiếp sợ.
Mặc dù bọn họ cũng không biết bảo giáp trên người Thiên Hoàng Tử cụ thể là trân quý đến cỡ nào, nhưng có thể để Thiên Hoàng Tử mặc nó lên người. Chí ít không phải là phàm vật.
Nhưng món pháp bảo chiến giáp này, bị một kích của Thánh Hoàng Tử phá nát, chuyện này quả thật là hả lòng hả dạ mà.
"Mang nhiều pháp bảo trên người nữa cũng vô dụng, hôm nay ta nhất định phải lấy mạng chó của ngươi."
Sấm sét vờn quanh người Thánh Hoàng Tử, cả người giống như Thiên Lôi xù lông, đúng là Hỗn Thế Ma Hầu.
Lúc này, Cửu Chuyển Thiên Công trên tay hắn rực rỡ ánh hào quang, trong thế tiến công vô song, mang theo tốc độ của lôi đình, quả thực là như hổ mọc thêm cánh.

Chương 608. Lực công kích cường đại

"Vậy mà phá hủy chiến giáp của ta, muốn chết."

Thiên Hoàng Tử thẹn quá hóa giận, vừa sợ vừa hoảng, lập tức không ràng buộc gì nữa, trực tiếp bắt đầu thức tỉnh Bất Tử Thiên Đao trên tay mình.
Cùng lúc đó, Thánh Hoàng Tử dùng uy lực của Cửu Chuyển Thiên Công bắt đầu thức tỉnh Đế Binh, đánh thức Tiên Thiết Côn trên tay mình.
Hai Cực Đạo binh khí, đồng thời thức tỉnh bên trong Võ Đài, Đế uy ngút trời, không gian bên trong lập tức không chịu được lực lượng Cực Đạo khổng lồ ấy, tạo ra dư chấn đến các khán giả quan sát ở bên ngoài.
"Trời ạ, thật sự muốn bắt đầu giao phong Cực Đạo binh khí rồi ư? Chuyện này đúng là đáng sợ."
"Không thể nào? Tiên Thiết Côn và Bất Tử Thiên Đao đều đang thức tỉnh? Nếu như Võ Đài không chịu được, Đế uy lan tràn ra ngoài Thần Thành, thì Thần Thành sẽ bị hủy hoại chỉ trong một ngày."
"Xem ra không đánh tới cùng, thì không ai chịu thua."
Hai người này đồng thời thức tỉnh Cực Đạo binh khí, dọa sợ đám tu sĩ ở bên ngoài.
Dù sao Cực Đạo binh khí ẩn chứa Đế uy, cho dù phóng thích một ít, cũng có thể hủy thiên diệt địa trong lúc quơ tay nhấc chân, tuyệt đối không phải chuyện đùa.
Chỉ dựa vào Võ Đài, liệu có thể triệt để ngăn cách loại lực lượng kinh khủng này hay không, vẫn chưa thể biết được.
Nhưng mà hai người bọn họ thân ở trong Võ Đài, hiển nhiên không quan tâm nhiều đến vậy.
"Ngày hôm nay liền cho ngươi nếm thử sự lợi hại của Thiên Cơ Lâu! Pháp Lưỡng Tượng Địa."
Thánh Hoàng Tử không chờ Đế Binh triệt để thức tỉnh, Tiên Đài bí cảnh trong người hắn lập tức sinh ra dị tượng pháp tắc chi lực.
Sau khi Thiên Cơ Vạn Tượng Công chi phối phương hướng tu hành của hắn, bản thân lĩnh ngộ được một dị tượng từ trong Đấu Chiến Thắng Pháp.
Cực Đạo binh khí Tiên Thiết Côn dần dần thức tỉnh, đỉnh thiên lập địa, trở nên kinh khủng và to lớn như núi Thái Sơn.
Thiên Hoàng Tử thấy Tiên Thiết Côn này đột nhiên dần biến to lên như muốn xuyên thủng thiên địa, căn bản không biết đây là trò quỷ gì.
Nhưng Bất Tử Thiên Đao trên tay hắn, chính là Cực Đạo binh khí từng cắn nuốt không ít Đế Binh, bàn về tư chất, thậm chí đã ẩn ẩn có dấu hiệu muốn tiến hóa, siêu việt Đế Binh bình thường.
"Bí tự "Đấu"!"
Thiên Hoàng Tử dùng bí tự "Đấu" vận chuyển lực lượng, tăng cường chiến lực trong cơ thể mình lên gấp mười lần ngay tức khắc, đủ để huy động Bất Tử Thiên Đao đã thức tỉnh.
Giờ khắc này, Bất Tử Thiên Đao nặng như núi Thái Sơn, trong lúc huy động lại phát ra uy lực khủng bố tựa như điều khiển lưu tinh, lập tức để Thiên Hoàng Tử vô cùng tự tin.
Thần uy cái thế này, kể cả Chuẩn Đế đến đây, cũng sẽ không dám tùy tiện cứng rắn tiếp chiêu này, huống chi là con khỉ chết bầm kia?

Thiên Hoàng Tử dùng hết toàn lực, vung Bất Tử Thiên Đao lên, cuốn theo cỗ lực lượng kinh khủng, bổ đao về phía đầu của Thánh Hoàng Tử.
Trong nháy mắt, hai Cực Đạo binh khí chân chính giao phong với nhau, Đế uy chi nộ bộc phát ở trung tâm, lực ma sát đủ để hủy diệt một phương sơn hà, trong nháy mắt bộc phát ra bên ngoài.
May là nơi này không phải bên ngoài, mà là Võ Đài của Thiên Cơ Lâu, tất cả lực lượng dư thừa, nhanh chóng bị Võ Đài hấp thu toàn bộ, nên không ảnh hưởng gì đến bên ngoài.
Nhưng mà dị tượng Pháp Lưỡng Tượng Địa này, cũng không có đơn giản như vậy.
Vẻn vẹn trong nháy mắt, Tiên Thiết Côn trong lúc giao phong càng ngày càng biến lớn, bắt đầu điên cuồng áp đảo Bất Tử Thiên Đao trên tay Thiên Hoàng Tử, để hắn trở tay không kịp.
"Chuyện này, chuyện này không thể nào! Đây chính là Đế Binh của Thiên Hoàng, Bất Tử Thiên Đao vô địch a!"
Ở bên ngoài, Bất Tử Đạo Nhân thấy cảnh tượng này, trái tim như chết lặng, liên tục kinh hô.
"Xem ra Thiên Cơ Vạn Tượng Công đã chọn con đường lực công kích cho Thánh Hoàng Tử, thế thì thắng bại đã phân rồi."
Lúc này, Lưu Tiêu mới ngẩng đầu nhìn về phía trong Võ Đài, sau đó khẳng định, nói.
"Lâu chủ, đây rốt cuộc là có chuyện gì? Ta căn bản xem không hiểu trận Thần Tiên đại chiến này."
"Đúng thế, chỉ thấy hai Cực Đạo binh khí giao phong với nhau, còn tình huống cụ thể như thế nào thì không biết."
...
"Lâu chủ mau giải thích cho bọn ta."
Tu vi của mọi người ở đây bình thường không cao, tầm mắt cũng tương tự là như vậy, đương nhiên là xem không hiểu Cực Đạo binh khí thức tỉnh, lại còn là đại chiến dùng dị tượng của mình để trực tiếp quyết đấu.
"Thánh Hoàng Tử tu luyện công pháp độc nhất của Thiên Cơ Lâu ta, sẽ tự động lựa chọn phương hướng tu hành thích hợp nhất cho hắn, đối với hắn mà nói chính là con đường công phạt chi lực."
"Dựa theo tình huống bây giờ, mặc dù cảnh giới của hắn chỉ là Vương Giả đại thành, nhưng thức tỉnh Đế Binh, công phạt chi lực có thể chiến Chuẩn Đế."
Lưu Tiêu cũng không hề chú ý đến việc tu hành của Thánh Hoàng Tử, nhưng giờ khắc này chỉ vừa nhìn một cái, đã nắm rõ tình hình của hắn như lòng bàn tay.
Đối kháng với Chuẩn Đế.
Đây chính là cao thủ vượt qua Tiên Đài bí cảnh, dung hợp toàn bộ năm đại bí cảnh, phải tu luyện Thánh Đạo pháp tắc của năm đại bí cảnh thành Chí Tôn pháp tắc của riêng mình.
Những cường giả như thế đều là người có tư cách đi liều mạng Chứng

Đạo thành Đế!
Lực công kích của bọn họ đương nhiên là hủy thiên diệt địa.
Thánh Hoàng Tử bây giờ chỉ mới có một nửa Tiên Đài, trảm đạo chưa được bao lâu, công phạt chi lực đã có thể vượt qua mấy cấp bậc.

Chương 609. Thần Linh của Bất Tử Thiên Đao

"Quả thực là nói hươu nói vượn, trên đời này làm sao có thể có loại công phạt chi lực kinh người như thế được?"
"Huống hồ Thiên Hoàng Tử còn có bí tự "Đấu", coi như so đấu công phạt chi lực, hắn sẽ không thua."
Bất Tử Đạo Nhân hoang mang, nói.
"Ngươi nói đúng, kỳ thực trận quyết chiến này, người chiếm ưu thế là Thiên Hoàng Tử, mặc dù trong mười ngày qua ngươi giúp hắn thoát thai hoán cốt, trang bị đầy đủ, nhưng lại không thể thay đổi nhược điểm của hắn."
...
"Nhược điểm gì? Trong vòng mười ngày nhảy vọt lên Vương Giả đại thành, người mặc bảo giáp, cầm Bất Tử Thiên Đao trong tay, căn bản không có nhược điểm gì."
Bất Tử Đạo Nhân tức giận, hô với lâu chủ.
"Nhược điểm lớn nhất của Thiên Hoàng Tử chưa bao giờ nằm ở thiên phú kỳ ngộ, mà là hắn thiếu ma luyện tâm tính."
"Năm đó, Bất Tử Thiên Hoàng để lại hai con đường cho hắn, hắn lại lựa chọn con đường được che chở, không hề ma luyện gì, điều này mới khiến cho đời này của hắn chưa bao giờ tự nỗ lực để trở nên cường đại hơn."
"Mặc dù hiện giờ hắn trông như là cường giả có thiên phú dị bẩm, nhưng nội tình lại như một đóa hoa trong nhà ấm."
Vẻ mặt Lưu Tiêu coi thường, nói trúng tim đen, chỉ ra vấn đề lớn nhất của Thiên Hoàng Tử.
"Kỳ thực thứ mà Thánh Hoàng Tử chịu thiệt nhất chính là không có bí tự "Đấu"."
"Mặc dù hắn có Thiên Cơ Vạn Tượng Công gia trì, phương diện công kích đã vượt qua cảnh giới hiện tại của hắn, nhưng đồng thời cũng phải hy sinh sự tiến bộ ở các phương diện khác."
"Nếu mà Thiên Hoàng Tử là một kẻ dứt khoát, ngay từ đầu dùng bí tự "Đấu" mạnh mẽ tấn công, lấy sức phòng ngự bình thường của Thánh Hoàng Tử, đánh vài hiệp là sẽ lộ ra không ít sơ hở."
"Nhưng đáng tiếc, toàn bộ công kích của hắn đều dựa vào mấy pháp bảo trên người hắn, tiếc mệnh như vàng, căn bản không biết chiến đấu thật sự là phải đánh như thế nào."
Lưu Tiêu dù là Thiên Cơ Lâu chi chủ, nhưng lời nói này nói rất công bằng

chính trực, hoàn toàn không thiên vị bất kỳ bên nào.
Dù là thiên phú hay là trang bị, Thiên Hoàng Tử đều hơn Thánh Hoàng Tử một bậc, nhưng bây giờ lại bị Thánh Hoàng Tử áp chế kịch liệt, trong nháy mắt đã bị đánh trả, đúng như lâu chủ nói.
Mọi người đều tâm phục khẩu phục, phục sát đất trước khả năng quan sát nhạy bén của lâu chủ.
Ngay cả Bất Tử Đạo Nhân, hiện giờ cũng không có lời nào để nói.
Bên trong Võ Đài, Pháp Lưỡng Tượng Địa Tiên Thiết Côn dường như cột trụ đồ sộ chống đỡ thiên địa, đuổi theo Thiên Hoàng Tử, liên tục vung từng côn một.
Thiên Hoàng Tử vô cùng chật vật, duy trì bí tự "Đấu" huy động Bất Tử Thiên Đao để cưỡng ép chống lại, bị đánh tới mức liên tục bại lui.
Vừa lộ sơ hở, Thiên Hoàng Tử bị Tiên Thiết Côn đánh trúng trực diện, lập tức khí hải bốc lên, bí tự "Đấu" cũng không chống đỡ nổi, trong nháy mắt rơi xuống đất.
Hai Cực Đạo binh khí lập tức đều hết trạng thái thức tỉnh, chỉ còn lại Thánh Hoàng Tử đuổi theo Thiên Hoàng Tử đang rơi xuống, muốn cho hắn một đòn trí mạng.
"Ngươi quả thực là làm nhục thanh danh của Thiên Hoàng mà."
"Ta đi theo Thiên Hoàng chinh chiến nhiều năm, nhưng chưa từng bị người nào đuổi đánh chật vật như thế."
Thần Linh bên trong Bất Tử Thiên Đao rốt cục không nhịn được, tự bay ra khỏi tay Thiên Hoàng Tử, xoay người thi triển lĩnh vực cấm kỵ, đánh về phía Thánh Hoàng Tử đang truy kích.
Lúc này, Lưu Tiêu ở bên ngoài nheo mắt lại, mắt thấy đệ tử gặp nguy, lập tức dùng vô thượng thần thông truyền âm đến tai Thánh Hoàng Tử bên trong Võ Đài.
"Thiên Đao Thần Linh thức tỉnh, không được tiếp chiêu."
Lưu Tiêu trông có vẻ rất hờ hững, nhưng hành động này thực tế là đang thiên vị cho đệ tử của mình.
Bất Tử Thiên Đao được chế tạo từ năm loại tiên kim, lại đi theo Bất Tử Thiên Hoàng chinh chiến nhiều năm, hấp thu rất nhiều Đế Binh, trên thực tế đã tiếp cận Tiên Khí, nắm giữ ý thức của riêng mình.
Thần Linh trên thân đao không chỉ có thể hoá hình, thậm chí có thể tiến vào lĩnh vực Thần Cấm, kêu gọi ra Đế trận hoàn chỉnh, nếu bàn về chiến lực, thì nói nó có thể sánh ngang một vị Đại Đế đương thời cũng không quá tí nào.
Chính vì như vậy, ngay từ đầu Bất Tử Thiên Hoàng không có ý định để lại Thần Khí này cho Thiên Hoàng Tử, mà là để lại nó nhằm thủ hộ một hậu duệ khác mạnh hơn, cũng chính là Ngũ Sắc Thần Hoàng đời sau.
Chỉ có điều, trong lúc ma xui quỷ khiến, Thiên Đao bị thu hồi và giao cho Thiên Hoàng Tử, dù sao hắn cũng có huyết mạch của Thiên Hoàng, Thần Linh trên đao bây giờ không nhịn được nữa, mới đành phải xuất thủ mà thôi.

Đòn phản kích này, lấy sức phòng ngự lúc này của Thánh Hoàng Tử cũng không đỡ nổi.
Thánh Hoàng Tử đang ở trong Võ Đài, theo lý mà nói không có bất kỳ ngoại lực nào có thể ảnh hưởng đến bọn họ, nhưng bên tai vừa nghe được âm thanh của lâu chủ, lập tức thu lại dị tượng Tiên Thiết Côn, không đuổi theo nữa.
Mặc dù hắn nóng lòng muốn báo thù, nhưng cũng không phải người ngu, rõ ràng là lâu chủ đang âm thầm mật báo cho hắn, hắn lập tức thu côn lại, trở mình tránh né đòn phản kích tự động của Bất Tử Thiên Đao.
Một đao kia không chém trúng Thánh Hoàng Tử, nhưng lại khiến cho toàn bộ Võ Đài chấn động không ngớt.
"Đây là Thần Linh của Bất Tử Thiên Đao sao? Ha ha ha ha, ta biết ngay, ông trời không quên ta!"
Vị Thiên Hoàng Tử này còn tự cho rằng đại nạn không chết, mặc dù ngã trên mặt đất trông rất khó coi, nhưng vẫn không quên mạnh miệng.

Chương 610. Gian lận

"Chỉ biết mượn ngoại lực, quả thật là không biết xấu hổ."
Thánh Hoàng Tử vừa nghe gia hỏa này lớn tiếng khoe khoang, vẫn còn đang mạnh miệng, lập tức không nhịn được, nhấc Tiên Thiết Côn vòng qua Thiên Đao, đuổi đánh tiếp.
Bất Tử Thiên Đao dễ lừa như vậy, một đao không trúng, đã lập tức hoá hình, tự thức tỉnh một thánh tượng giáng lâm.
Coi như là khán giả ở bên ngoài nhìn thấy cảnh tượng này còn phải sững sờ, mặc dù trước đó bọn họ cũng đã gặp Thần Linh thức tỉnh trên Kỳ Lân Trượng...
Nhưng Thần Linh tự mình thức tỉnh như Bất Tử Thiên Đao, hơn nữa còn là Đế Binh có thể hoá hình hiện thân, thật sự là chưa từng nghe qua.
Mà người kinh hãi nhất, không ai khác đó là Bất Tử Đạo Nhân đang quan chiến ở bên ngoài.
Lúc hắn thu hồi Bất Tử Thiên Đao, căn bản không biết Thần Linh trên thanh đao này lại cường đại đến mức độ này.
Mặc dù Đế Binh bình thường cũng có thể bạo phát trong một khoảng thời gian ngắn vào thời khắc mấu chốt, nhưng sở hữu ý thức của riêng mình như Bất Tử Thiên Đao, kỳ thực rất ít.
Nhưng cho dù là như thế nào, nếu Thần Linh Thiên Đao đã có thể tự chủ hoạt động, thắng bại của trận quyết chiến này, sẽ phải nghịch chuyển.
"Xem ra ngay cả ông trời đều muốn Thiên Hoàng Tử thắng, đây là đại đạo khí vận quyết định, chú định là như vậy rồi."
Vẻ mặt của Bất Tử Đạo Nhân lập tức chuyển từ lo lắng thành yên tâm, Thần Linh Thiên Đao có thể dùng lĩnh vực Thần Cấm, chứng minh thực lực vượt xa Chuẩn Đế, căn bản không cần phải lo lắng gì.
Nếu Thánh Hoàng Tử có thể đánh được Thần Linh của Đế Binh, thì Bất Tử

Đạo Nhân sẽ chặt đầu của mình ngay tại chỗ làm ghế ngồi cho hắn.
"Thôi xong, Thần Linh bên trong Bất Tử Thiên Đao thế mà còn có thể tự thức tỉnh?"
"Chuyện này quá xảo quyệt mà? Thế thì có khác gì hai đánh một đâu? Căn bản không công bằng tí nào!"
"Đâu chỉ hai đánh một, đây chính là Thần Linh của Đế Binh, có thực lực của Đại Đế."
Tu sĩ và khán giả ở nơi này vốn dĩ còn tưởng rằng thắng bại đã phân, lập tức đều bất bình hô lên.
Mặc dù trong Tiên Thiết Côn cũng tương tự ẩn chứa Thần Linh, nhưng lại giống Thần Linh trên Kỳ Lân Trượng, trừ khi có ngoại lực điều động, bằng không thì chỉ là Đế Binh bình thường, Thần Linh chắc chắn sẽ không chủ động thức tỉnh.
Lẽ nào thật sự là ông trời đã chú định Thánh Hoàng Tử không thắng được ư?
Thiên Đạo chú định như vậy sao?
Vận mệnh của đệ tử Thiên Cơ Lâu dù là Thiên Đạo cũng không nắm được.
Lưu Tiêu vừa nhìn trận quyến chiến vốn dĩ đang công bằng bỗng nhiên xuất hiện lỗ hổng, lập tức không nhịn được.
Mặc dù Thánh Hoàng Tử đánh không lại, nhưng bên ngoài vẫn còn Thiên Cơ Lâu chi chủ Lưu Tiêu đang ngồi đó.
Nếu như bàn về giở trò gian lận, Thiên Đạo cũng không chơi lại lâu chủ vạn năng hắn đây.
Thần uy vô thượng của Hồng Mông Đại Thiên Công ngay ngón giữa của Lưu Tiêu, lập tức xuyên qua ranh giới Võ Đài, trong nháy mắt bắn về phía Bất Tử Thiên Đao đã hóa hình kia với tốc độ kinh người.
Bất Tử Thiên Đao ở bên trong Võ Đài, lập tức cảm nhận được một cỗ lực lượng vô hình vô chất, nhưng lại có uy áp đáng sợ như núi Thái Sơn, trong nháy mắt khóa chặt hắn trong vùng không gian này.
"Ai? Ai ra tay?"
Hình thái Thần Linh của Bất Tử Thiên Đao dùng Đế uy để công kích, ở trong không gian bị phong kín này, đáng lẽ là không có ai có thể ngăn cản hắn mới đúng.
Mà giờ khắc này hắn vừa sợ vừa giận, vội vàng nhìn bốn phía xung quanh, nhưng lại không thấy gì.
Bởi vì uy áp có mức độ như thế này, trong nhiều năm trời đi theo Bất Tử Thiên Hoàng chinh chiến, chỉ khi đối mặt với Vô Thủy Đại Đế, hắn mới cảm nhận được cỗ uy áp tương tự.
Quỷ dị hơn chính là, cỗ thần thông này khóa chặt Thần Linh của Đế Binh giữa không trung, ngoại trừ Bất Tử Thiên Đao có thể cảm giác được, ở bên ngoài nhìn vào, sẽ không phát hiện tí gì.
Lúc này ở ngoài Võ Đài có mấy ngàn con mắt đang quan sát trận chiến, còn có vị cao thủ như Bất Tử Đạo Nhân, nhưng đều không phát giác được có đồ vật gì đó đang ra tay với Bất Tử Thiên Đao.

Thứ mà bọn họ thấy, chỉ đơn giản là Thần Linh trong Bất Tử Thiên Đao đột nhiên ngừng giữa không trung.
"Đây rốt cuộc là trò quỷ gì, lẽ nào Chứng Đạo Đại Đế đương thời đã xuất hiện rồi ư? Hay là có Đại Năng sống đến đời thứ hai?"
Bất Tử Thiên Đao dùng Đế uy vùng vẫy hết sức, nhưng không có hiệu quả gì.
Thứ quấn trên người hắn chính là Tiên ti từ trong chân nguyên của mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công, cho dù là trói Tiên cũng trói được, huống chi là binh khí ở nhân gian này.
Trừ phi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, bằng không thì đừng nói tránh thoát, ngay cả phát giác được Tiên ti này còn rất khó.
"Sao Bất Tử Thiên Đao lại đột nhiên ngừng lại thế kia? Lẽ nào Thần Linh trong Thiên Đao công bằng như vậy ư? Thật sự muốn để bọn họ tự phân định thắng bại à?"
"Không đời nào, vừa nãy Bất Tử Thiên Đao này còn muốn bổ xuống một đao, làm sao hắn có thể tốt như vậy được?"
"Thế thì xem ra, lần này dù là Thần Tiên cũng khó cứu Thiên Hoàng Tử rồi."
Mọi người cũng không ngờ rằng trận quyết chiến này lại xoay chuyển cục diện nhanh như vậy.
Thần Linh bên trong Bất Tử Thiên Đao chủ động hiện hình, vốn tưởng rằng trận chiến sẽ nghiêng về một bên.
Không ngờ còn chưa tới một phút, Bất Tử Thiên Đao liền ngừng giữa không trung, đã không còn động tĩnh gì.
Bởi vậy, không chỉ viện quân vừa xuất hiện của Thiên Hoàng Tử không còn, mà ngay cả bản thể của Bất Tử Thiên Đao đều ngừng lại giữa không trung, trên tay không có bất kì Cực Đạo binh khí nào nữa.

Chương 611. Bị đánh sấp mặt

"Hôm nay liền lấy mạng chó của ngươi, ngươi phải thay phụ thân ngươi trả món nợ máu này."
Mặc dù Thánh Hoàng Tử cũng không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng mắt thấy Bất Tử Thiên Đao đột nhiên ngừng lại, hắn đương nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội tốt đó.
Hắn lập tức xoay người vòng qua trở ngại Bất Tử Thiên Đao, trực tiếp vung côn đánh về phía Thiên Hoàng Tử ở bên dưới.
Thiên Hoàng Tử vừa rồi còn dương dương tự đắc, cho rằng ông trời không muốn hắn chết, ngay cả Thần Linh bên trong Bất Tử Thiên Đao đều nhảy ra cứu vãn tình thế.
Nhưng hắn không ngờ rằng, nơi này chính là địa bàn của Thiên Cơ Lâu, chỉ cần Lưu Tiêu không cao hứng, thiên ý cũng không cứu được hắn.
Giờ khắc này hắn tay không tấc sắt, Bất Tử Thiên Đao còn bị vây ở phía trên, mà Thánh Hoàng Tử đã giơ Tiên Thiết Côn nhào về phía dưới, hắn lập

tức hoảng hốt.
Lúc này, hắn thậm chí không dùng bí tự "Đấu", trực tiếp xoay người dùng Bất Tử Thiên Công chạy ra khỏi ranh giới Võ Đài.
Đường đường là hậu duệ Thần Linh được Thái Cổ vạn tộc cung phụng, thế mà vào thời khắc này lại vứt hết tôn nghiêm, bắt đầu bỏ chạy thục mạng.
Bởi vì Thánh Hoàng Tử phía sau hắn không có nói giỡn với hắn, mà là thật dự muốn lấy tính mạng của hắn.
Từ lúc sinh ra tới giờ, bất kỳ việc gì đều có người dọn đường sẵn cho Thiên Hoàng Tử, sao hắn có thể có loại tâm tính kiên định như Thánh Hoàng Tử được.
Vừa đến bước ngoặt sinh tử, người này liền trở nên yếu đuối không thể tả nổi, khó thành đại tài, cũng khó trách Bất Tử Thiên Hoàng không đặt cược mọi thứ vào hắn, mà là đặt cược phần lớn vào đứa con trai thứ hai của mình.
"Đường đường là Đế Tử của Bất Tử Thiên Hoàng, lại còn khoác lác là huyết mạch mạnh nhất, sao giờ lại trốn rồi?"
"Lần này, Thái Cổ vạn tộc thể hắn là không biết nói gì hơn, kể cả hậu duệ Thần Linh mà các ngươi cung phụng, cũng không phải là đối thủ của đệ tử Thiên Cơ Lâu."
"Đúng là thảm hại mà, Thiên Hoàng Tử cũng có ngày hôm nay!"
Bên ngoài, mọi người đa phần đều đến từ Thánh Địa thế gia của Nhân Tộc, ít nhiều từng bị Thiên Hoàng Tử hoặc Cổ Tộc chèn ép.
Hiện tại, nhìn thấy Thiên Hoàng Tử thảm hại như thế, trong lòng bọn họ tự nhiên cũng hả giận.
Trong khi đó, sắc mặt của Bất Tử Đạo Nhân càng ngày càng khó coi, cắn răng nghiến lợi.
Hắn nhìn Thiên Hoàng Tử đúng thật là kém cỏi, ban nãy lâu chủ còn nói khuyết điểm của Thiên Hoàng Tử đã hoàn toàn lộ rõ.
Coi như bảo giáp không còn, giờ khắc này, trên người hắn vẫn còn bốn khối pháp bảo hộ mệnh, chưa kể còn có bí tự "Đấu".
Dù đánh thế nào, Bất Tử Thiên Công cũng sẽ không chật vật đến mức bị người ta đuổi đánh.
Nhưng hiện giờ, Thiên Hoàng Tử căn bản đã không còn ý chí chiến đấu, chỉ biết chạy trốn.
Thánh Hoàng Tử trong Võ Đài thấy Thiên Hoàng Tử trực tiếp từ bỏ phản kháng, đương nhiên là càng đánh càng hăng.
Tốc độ của Cửu Chuyển Thiên Công không hề kém gì Thiên Hoàng Tử, hơn nữa Tiên Đài bí cảnh ở trong trận quyết đấu cùng đẳng cấp này, cũng đang liên tục tăng trưởng tu vi, trở nên càng ngày càng mạnh.
Pháp Lưỡng Tượng Địa của Tiên Thiết Côn hung hăng đánh vào sau lưng Thiên Hoàng Tử, một côn, hai côn, nện lên lưng hắn một cách tàn nhẫn.
Pháp bảo hộ mệnh ẩn giấu trên người Thiên Hoàng Tử, cứ như vậy từng khối, từng khối vỡ vụn, rơi ra khỏi cơ thể hắn.

Những pháp bảo này vốn là cơ hội tuyệt hảo của hắn, để trong lúc giao thủ, hắn có thể khiến Thánh Hoàng Tử chịu thiệt thòi.
Nhưng Thiên Hoàng Tử lại bỏ chạy, những món đồ kia liền trở nên vô nghĩa, rất nhanh bị Thánh Hoàng Tử đập nát toàn bộ.
"Hôm nay chính là ngày ta báo thù cho phụ hoàng ta!"
Tiên Thiết Côn trong tay Thánh Hoàng Tử ẩn chứa uy lực vô thượng, dùng đòn tấn công kinh khủng hơn gấp mấy lần trong nháy mắt đập về phía sau lưng Thiên Hoàng Tử đã không còn thứ gì bảo hộ.
Bất Tử Thiên Công của Thiên Hoàng Tử chung quy vẫn khó chạy thoát khỏi vùng không gian có hạn này, một kích trúng đích, trong nháy mắt hắn liền bị đánh rơi ra khỏi Võ Đài.
Uy lực của một côn này không đơn giản, Thiên Cơ Vạn Tượng Công của Thánh Hoàng Tử chuyên về công phạt chi đạo.
Lại thêm Thánh Hoàng Tử lửa giận bừng bừng, uy lực công kích trực tiếp vượt qua mấy cảnh giới, nháy mắt đánh nát công pháp đang lưu chuyển trên người Thiên Hoàng Tử.
Thiên Hoàng Tử kêu "A" một tiếng, lập tức không còn âm thanh nào nữa, nện xuống mặt đất như là sao băng.
Bên ngoài, mọi người thấy cảnh tượng này đều nhao nhao sợ hãi cả kinh, mặc dù bọn họ cũng biết trận quyết chiến này chung quy sẽ phân định thắng bại, nhưng không ngờ cục diện lại một chiều đến vậy.
Mà Bất Tử Đạo Nhân và Lưu Tiêu, thì lại thấy rất rõ uy lực của một côn vừa rồi, Thiên Hoàng Tử đã không có bất kì năng lực đánh trả nào.
Lưu Tiêu lập tức âm thầm xuyên vào bên trong, giải trừ Tiên ti thần thông của mình, không còn trói buộc Bất Tử Thiên Đao nữa.
Bởi vì giờ đã không cần như thế.
Bên trong Võ Đài, Thiên Hoàng Tử bị đánh một côn, nặng nề ngã xuống đất, rồi nôn ra mấy ngụm máu, bộ dáng thảm hại.

Chương 612. Tuyên cáo

Uy lực của một côn này quả thực là kinh người, không chỉ đánh cho Thiên Hoàng Tử tới mức hắn bất lực trả đòn, mà còn phế nát Tiên Đài bí cảnh của hắn.
Mặc dù công hiệu của Thiên Cơ Vạn Tượng Công cực kì kinh người, nhưng biểu hiện của Thánh Hoàng Tử vẫn khiến cho Lưu Tiêu có chút ngoài ý muốn.
Đòn đánh này trực tiếp đánh cho Thiên Hoàng Tử tụt tu vi từ Vương Giả đại thành đã trảm đạo, giờ khắc này linh thai trong cơ thể hắn sụp đổ, linh khí tản đi bốn phía, chí ít đã tụt xuống còn Tiên Đài nhất trọng thiên.
Không chỉ như vậy, sau này coi như muốn tu luyện lại từ đầu, cũng phải tu bổ lại Tiên Đài bí cảnh trong cơ thể, cũng không biết phải tốn bao lâu.
Có thể nói, nếu không phải Thiên Hoàng Tử có huyết mạch nghịch thiên của Bất Tử Thần Hoàng, thì một côn này vừa đánh xuống, hắn đã mất hết

toàn bộ tu vi rồi.
Bây giờ còn có thể giữ lại Tiên Đài bí cảnh, đã là kỳ tích.
Nhưng Thánh Hoàng Tử cũng không có ý định tha cho hắn dễ như vậy, hắn không chỉ muốn đánh tàn phế Thiên Hoàng Tử, mục tiêu từ đầu của hắn chính là muốn nợ máu trả máu.
Hắn cầm Tiên Thiết Côn, bất ngờ giáng đòn từ trên xuống, Cửu Chuyển Thiên Công cường đại mang theo uy thế lôi đình, dường như có thiên kiếp giáng lâm.
Một kích vừa rồi bị giảm bớt uy lực do khoảng cách truy kích, không đến nỗi lấy tính mạng của hắn, nhưng nếu đòn này thật sự đánh trúng hắn, có lẽ coi như huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng cũng không cứu được Thiên Hoàng Tử.
Bất Tử Đạo Nhân quan sát cuộc chiến từ bên ngoài, rốt cuộc không nhịn được nữa, thân hình run lên, thoáng chốc nhảy vào trong Võ Đài, xông thẳng tới Thiên Hoàng Tử với tốc độ kinh người.
Mà cùng lúc đó, Tiên ti đã tản ra, Bất Tử Thiên Đao lấy lại được sự tự do, lập tức nhào về phía dưới.
Hai người bọn họ vì duy trì tâm nguyện của Bất Tử Thiên Hoàng, mặc dù Thiên Hoàng Tử đúng là phế vật khiến người ta thất vọng, nhưng dù sao hắn cũng là huyết mạch của Thiên Hoàng.
Một người một đao, dù thế nào cũng không trơ mắt nhìn Thiên Hoàng Tử mất mạng ở đây được.
Thánh Hoàng Tử giơ cao Tiên Thiết Côn, mang theo lôi đình thiên kiếp giáng xuống, trong nháy mắt liền bị Bất Tử Thiên Đao vừa chạy tới cứng rắn ngăn cản.
Hai Đế Binh lập tức lại giao phong, nhưng lần này, Thần Linh bên trong Bất Tử Thiên Đao đã phóng thích Đế uy.
Đòn đánh này có uy lực kinh khủng như thể Đại Thánh xuất thủ, vậy mà bị Thần Linh hiện hình của Bất Tử Thiên Đao cản lại.
Mà Bất Tử Đạo Nhân chạy đến sau đó, cũng giơ tay mở kết giới ra, trong nháy mắt thi triển bí tự "Đấu" gấp mười lần, bắn Tiên Thiết Côn và cả Thánh Hoàng Tử bay ra ngoài.
"Chuyện này có liên quan gì đến các ngươi đâu?"
Đòn đánh của Thánh Hoàng Tử vậy mà bị bắn ngược trở về, tốn không ít sức lực, lập tức cầm lấy Tiên Thiết Côn, nghiến răng nghiến lợi.
Nhưng hắn còn chưa ngông cuồng đến mức cho rằng mình có thể đồng thời đối kháng Bất Tử Đạo Nhân và Bất Tử Thiên Đao, vì thế cũng không có lỗ mãng xông lên đánh nhau.
"Quyết chiến kết thúc!"
Lúc này, bên ngoài Lưu Tiêu thấy thời gian vừa vặn, không chút do dự vỗ hai tay một cái, bên trong Võ Đài thuận theo khống chế của kí chủ lập tức kết thúc.
Thánh Hoàng Tử và đám Thiên Hoàng Tử vốn dĩ còn đang ở trong Võ Đài, trong nháy mắt bị dịch chuyển ra khỏi Võ Đài, lần nữa trở lại Thiên Cơ

Lâu.
Lưu Tiêu đã sớm đoán được Bất Tử Đạo Nhân sẽ không nhịn được và ra tay, cho nên trận quyết chiến này, hắn căn bản không nghĩ rằng có thể lấy được tính mạng của Thiên Hoàng Tử.
Bây giờ, Thiên Hoàng Tử bị đánh đến mức trực tiếp tu vi tụt xuống Tiên Đài nhất trọng thiên, đã là kết quả ngoài dự đoán của hắn rồi.
"Lâu chủ, quyết chiến còn chưa kết thúc mà!"
Thánh Hoàng Tử vừa thấy mình đã lui trở về Thiên Cơ Lâu một cách vô thanh vô tức, lập tức có chút nóng nảy, nói.
"Con khỉ ngu, lâu chủ đang bảo vệ ngươi đó!"
Vương Đằng ở một bên, lập tức kéo Thánh Hoàng Tử lại, nhỏ giọng mắng.
Thánh Hoàng Tử sửng sốt một hồi, lúc này mới phản ứng được nếu mà còn ở lại bên trong, hắn sẽ phải đối mặt với hai đối thủ Bất Tử Đạo Nhân và Bất Tử Thiên Đao.
Hai người này, một người là tín đồ của Thiên Hoàng, sở hữu tu vi tiệm cận nhục thân của Thiên Hoàng, một người là Thần Linh bên trong Bất Tử Thiên Đao, xem như một trong hai ra tay đều có thể thừa sức trấn áp hắn một cách triệt để, chớ nói chi là hai người.
Quyết chiến kết thúc, mới có thể đảm bảo Thánh Hoàng Tử sẽ không chịu thiệt ở trong đó.
"Nếu đã có ngoại lực can thiệp, quyết chiến đã không thể tiếp tục tiến hành một cách công bằng rồi."
"Các vị, các ngươi đều thấy đấy, mặc dù quyết chiến liên quan đến đệ tử Thiên Cơ Lâu bọn ta, nhưng từ đầu tới đuôi bọn ta hoàn toàn công bằng."
"Nếu Bất Tử Đạo Nhân ngươi đã tự tiện xông vào can thiệp trận quyết chiến, thế thì Thiên Hoàng Tử sẽ tính là đã đầu hàng."
Chiêu này của Lưu Tiêu là một mũi tên trúng hai con nhạn, vừa đảm bảo Thánh Hoàng Tử toàn thây, vừa trực tiếp trả đũa, phán định Thiên Hoàng Tử bại trận.
Rất nhiều tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu đều quan chiến từ đầu tới cuối, ai nấy cũng đều tâm phục khẩu phục, nhao nhao gật đầu.

Chương 613. Toan tính của Dao Trì Thánh địa

"Đúng là khinh người quá đáng, quyết chiến ở nơi như Thiên Cơ Lâu của ngươi, thì căn bản không hề có sự công bằng."
Bất Tử Đạo Nhân lập tức đỡ lấy Thiên Hoàng Tử bị thương không nhẹ, hắn nói một cách dữ tợn
Còn Thần Linh trên Bất Tử Thiên Đao, thì đã rút về thân đao, trở lại trong tay Thiên Hoàng Tử.
"Trận quyết chiến này ban đầu do chính miệng các ngươi đồng ý, bây giờ thua rồi, sao lại vu khống ngược lại bọn ta? Thần Linh của Thái Cổ vạn tộc

các ngươi đều vô sỉ như thế à?"
Lưu Tiêu lập tức bày ra dáng vẻ vô tội, hỏi ngược lại.
"Đúng thế, thua liền bắt đầu kiếm cớ, đúng là kẻ mặt dày."
"Tài nghệ của Thiên Hoàng Tử rõ ràng không bằng người ta, có bị Thánh Hoàng Tử đánh chết cũng không thể nói gì được, kẻ đầu tiên phá vỡ quy tắc chính là các ngươi!"
"Thái Cổ vạn tộc quả nhiên đều là một đám không biết xấu hổ, vô liêm sỉ!"
Tu sĩ Nhân Tộc của các Thánh Địa có mặt ở Thiên Cơ Lâu vừa thấy như vậy, tất cả đều đồng loạt lên tiếng ủng hộ lâu chủ.
"Các ngươi chờ đó cho ta!"
Bất Tử Đạo Nhân nghiến răng nghiến lợi, nhưng cuối cùng vẫn không nói được gì, hắn hung hăng mắng mỏ một câu rồi xoay người dẫn theo Thiên Hoàng Tử rời khỏi Thiên Cơ Lâu.
Bên trong Thiên Cơ Lâu, đệ tử Thánh Hoàng Tử đánh bại Thiên Hoàng Tử của Bất Tử Thiên Hoàng với ưu thế tuyệt đối.
Tin tức này nhanh chóng lan truyền khắp toàn bộ Bắc Đẩu sau khi bọn họ rời đi.
Tin tức này khiến cho các tộc của Bắc Đẩu vô cùng khiếp sợ, không khác gì lúc Thánh Hoàng Tử muốn gia nhập Thiên Cơ Lâu.
Thánh Hoàng Tử và Thiên Hoàng Tử vẫn luôn sàn sàn với nhau, hơn nữa người sáng suốt sẽ nhìn ra được, Thiên Hoàng Tử sẽ chiếm nhiều ưu thế hơn.
Nhưng bây giờ chỉ trong mười ngày ngắn ngủi, Thánh Hoàng Tử lại có thể đánh bại Thiên Hoàng Tử với ưu thế tuyệt đối, chỗ mấu chốt trong việc này đương nhiên chính là Thiên Cơ Lâu thần bí khó dò kia.
"Nghe nói Thời Gian Tháp trong Thiên Cơ Lâu có thể sánh ngang với Tiên Bảo, không ngờ ngay cả thủ đoạn đào tạo đại tài cũng tuyệt vời như thế?"
Trong Dao Trì, mấy vị thiếu nữ đang nghị luận sôi nổi.
Trong đó, đây đã không phải là lần đầu Dao Trì Thánh Nữ nghe thấy lời đồn liên quan đến Thiên Cơ Lâu, giờ đây nàng cảm thấy vô cùng tò mò.
"Nếu như ngươi đã tò mò đến cỡ đó, sao không thay sư phụ tới Thiên Cơ Lâu một chuyến đi?"
Sư tôn ở bên cạnh nhanh chóng bước ra khỏi Dao Trì, mỉm cười hỏi nàng.
"Sư tôn đừng hiểu lầm, đệ tử không có ý gì cả, ta chỉ muốn tu hành trong Dao Trì."
Dao Trì Thánh Nữ lập tức đỏ mặt cả lên, cho rằng sư tôn đang trách cứ nàng, vậy nên lập tức cúi đầu đáp lại.
"Bây giờ Thiên Cơ Lâu đã tiếp nhận địa điểm tổ chức đại hội vạn tộc từ tay Dao Trì chúng ta, dù sao Dao Trì Thánh Địa chúng ta cũng phải đi một chuyến này, ngươi đi tới đó chưa hẳn là chuyện xấu gì."
"Hơn nữa, Thiên Cơ Lâu chi chủ chính là Đại Năng đủ để đè bẹp Bắc Đẩu, thần thông quảng đại, ngay cả chuyện bí mật ngươi là Tiên Thiên Đạo Thai, hắn cũng biết rõ như lòng bàn tay."
Nhưng sư tôn lại lộ vẻ mặt nghiêm túc, nói với nàng.

"Nhưng mà Dao Trì chúng ta từ trước đến giờ hoàn toàn tách biệt với thế gian, chuyện này gần như không có ai biết cả, làm sao hắn lại biết chứ?"
Dao Trì Thánh Nữ có chút bất ngờ, nàng hoảng hốt hỏi lại.
"Thiên hạ mênh mông, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, người ta chính là Đại Năng một phương, đương nhiên là có bản lĩnh nhìn ra được, việc này không có gì lạ cả."
"Ngươi cũng biết Thiên Cơ Lâu ẩn chứa ảo diệu, nếu muốn khai phá thể chất Tiên Thiên Đạo Thai của ngươi,vậy thì Thiên Cơ Lâu chính là lựa chọn duy nhất."
Dao Trì Thánh Địa từ trước đến giờ không tranh với đời, rất ít khi tham dự vào các sự kiện ở Bắc Đẩu.
Bên trong môn phái phần nhiều là nữ đệ tử, tất cả đều là người một lòng một dạ với việc tu hành.
Vị sư tôn này đột nhiên hưng phấn muốn phái Dao Trì Thánh Nữ đi ra ngoài, ngược lại là có chút kỳ lạ.
"Nếu sư tôn đã nói như vậy, vậy đệ tử xin lĩnh mệnh."
Dao Trì Thánh Nữ cũng không nghĩ nhiều, nàng lập tức gật đầu đồng ý.
Vị sư tôn hài lòng gật đầu, kế hoạch trong lòng bước đầu thành công.
Hắn đâu muốn Dao Trì Thánh Nữ đi tu luyện Tiên Thiên Đạo Thai, rõ ràng là không có ý tốt.
Bây giờ Thiên Cơ Lâu có tiếng có miếng ở Bắc Đẩu, trong thời gian ngắn ngủi đã quật khởi trở thành thế lực mạnh nhất về danh vọng và thực lực.
Gần đây thậm chí còn lan truyền tin đồn rằng bên trong Thiên Cơ Lâu còn có thí luyện Cổ Lộ.
Nếu có thể bám víu Thiên Cơ Lâu, vậy thì địa vị sau này của Dao Trì Thánh Địa không cần phải lo lắng nữa.
Nghe nói mặc dù Thiên Cơ Lâu chi chủ thần thông quảng đại, nhưng cũng không đến nỗi thanh tâm quả dục, nghe nói bên cạnh hắn mỹ nữ nhiều như mây.
Sư tôn nghĩ thầm trong lòng, Dao Trì Thánh Nữ nhà chúng ta chính là một đại mỹ nữ ở Đông Hoang, lại còn là thể chất Tiên Thiên Đạo Thai.
Nếu có thể lọt vào mắt xanh của lâu chủ, nói không chừng có thể khiến Dao Trì Thánh Địa lên như diều gặp gió.

Chương 614. Thế lực đáng gờm nhất Bắc Đẩu

Đông Hoang, Thiên Yêu Cung.
"Thiếu chủ, bây giờ Thánh Hoàng Tử đánh trọng thương Thiên Hoàng Tử, nội bộ của Cổ Tộc khẳng định loạn một bầy, thậm chí rất có thể sẽ trở thành nội đấu, đây chính là thời cơ tốt của chúng ta."
Bên trong cung điện, mấy con đại yêu nhao nhao khuyên bảo.
Thiên Yêu Cung chính là đại môn phái Yêu Tộc được truyền thừa từ xa

xưa, nếu bàn về lịch sử truyền thừa, thì Thiên Yêu Cung còn lâu đời hơn cả mấy Thánh Địa ở Đông Hoang.
Vào thời đại hoang cổ trước khi Vô Thủy Đại Đế xuất hiện, Thiên Yêu Cung thậm chí đã từng hiệu lệnh thiên hạ.
Cho dù vào thời đại Nhân Tộc xuất hiện tầng tầng lớp lớp đại tài, ngay cả khi có Đại Đế đương thời và Nhân Tộc Thánh Thể xuất thế, bọn họ cũng có thể chống lại.
Nếu không phải bị Vô Thủy Đại Đế xuất thế ở đời sau đánh cho không vực dậy nổi, nên phải nhẫn nhịn trăm năm, bây giờ bọn họ chí ít có thể thống trị Đông Hoang.
Cho dù là vậy, Thiên Yêu Cung của ngày nay vẫn khiến cho các Thánh Địa khác kiêng kỵ, cùng với một nhánh Yêu Hoàng Điện khác của hậu duệ Yêu Hoàng ở Nam Lĩnh, đồng thời được xưng là hai đại Yêu Tộc Thánh Địa.
Nhưng nói về dã tâm, Thiên Yêu Cung vẫn máu lửa hơn Yêu Hoàng Điện.
"Ưu thế của Cổ Tộc gần đây càng ngày càng kém, bây giờ mất đi Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch, thì chẳng khác nào tự chém một tay."
"Huyết mạch của Thiên Hoàng Tử dù cường hãn, nhưng đầu óc có vẻ không được bình thường cho lắm."
Đứng trước mặt các đại yêu kia chính là thiếu chủ Yêu Nguyệt Không của Thiên Yêu Cung.
Người này sở hữu truyền thừa Yêu Hoàng, là thiên tài được Thiên Yêu Cung công nhận, và có quan hệ huyết thống với Tề Họa Thủy của Nam Lĩnh cùng điện chủ Tề Lân.
"Nếu đã như vậy thì chúng ta còn chờ gì nữa, thừa dịp Cổ Tộc đại loạn, đây chính là thời cơ tốt nhất để chúng ta cướp đoạt địa vị của bọn chúng."
Mấy con đại yêu ở đây đồng loạt gật đầu nói.
Từ sau Vô Thủy Đại Đế, Yêu Tộc bọn họ không có vị đại yêu nào xuất thế nữa, đây là thời cơ tốt nhất để tái hiện lại ánh hào quang năm xưa của Yêu Tộc.
"Không được, bây giờ Bắc Đẩu còn có một thế lực mà chúng ta vẫn chưa nắm rõ ý đồ, nếu tùy tiện ra tay, chỉ sợ sau cùng sẽ chẳng mang lại kết quả tốt gì."
Ánh mắt của Yêu Nguyệt Không vô cùng cảnh giác nhìn ra phía ngoài điện.
"Người mà thiếu chủ nói có phải là Bất Tử Đạo Nhân không? Hay là Kim Ô nhất tộc gì đó của Tử Vi Cổ Tinh?"
Mấy con đại yêu đều không hiểu trong lòng Yêu Nguyệt Không đang suy nghĩ gì, lập tức nhao nhao nghi ngờ nói.
"Thế lực mà ta nói chính là Thiên Cơ Lâu."
Yêu Nguyệt Không lắc đầu một cái, sau đó nói ra mấy chữ.
Dù rằng Yêu Tộc bị Vô Thủy Đại Đế trấn áp, nhưng từ lúc đại thế hoàng kim tới nay, bọn họ vẫn chưa làm khó dễ gì Nhân Tộc, mà trái lại suốt ngày nghĩ cách đối phó với Cổ Tộc.
Môi hở răng lạnh, Thái Cổ vạn tộc kiêu căng xuất thế tới giờ vẫn luôn nhăm nhe, muốn chiếm cứ đại địa mênh mông của Nhân Tộc.

Nếu thật sự ngoảnh mặt làm thinh nhìn bọn họ chiếm cứ Đông Hoang, thì kẻ tiếp theo mà bọn chúng muốn đối phó nhất định là Yêu Tộc.
Cho dù là Tề Lân hay Yêu Nguyệt Không, trong lòng cả hai đều hiểu rõ điều này.
Nhưng trước mắt, Cổ Tộc mà bọn họ muốn đối phó đã bị Thiên Cơ Lâu toàn diện áp chế, mà Bắc Đẩu cũng đã sớm bị Thiên Cơ Lâu làm thành một mớ hỗn độn.
Thế cục của Trung Châu đã thanh tẩy vài lần, Âm Dương Giáo gần như bị diệt sạch, còn Thái gia thì càng thê thảm hơn, bị diệt tộc.
Đại Hạ hoàng triều là một trong tứ đại Bất Hủ hoàng triều, đã tiến vào trạng thái toàn dân đề phòng, vừa nhìn liền biết chuẩn bị khai chiến với Cổ Tộc bất cứ lúc nào, báo thù cho Thái Hoàng của bọn họ.
Phiền toái hơn chính là, có lời đồn rằng Tây Mạc Đại Lôi Âm Tự dường như đã có chấp niệm của một vị thần thoát ra, không biết chuyện này là thật hay giả.
Rất nhiều tin tức bay đầy trời Bắc Đẩu, làm cho tất cả mọi người không cách nào phân biệt được đâu là thật, đâu là giả, tin tức đáng tin cậy duy nhất chỉ có tình báo truyền ra từ trong Thiên Cơ Lâu.
Mà nội bộ Yêu Tộc bọn họ, lại hoàn toàn không biết tí gì về Thiên Cơ Lâu.
"Tề Lân đang trên đường đến Thiên Cơ Lâu, chờ sau khi hắn đến, chúng ta hẵng quyết định sau."
Yêu Nguyệt Không nghiêm túc nói.
Mà giờ khắc này trong Thiên Cơ Lâu, mọi người đều đang chúc mừng Thánh Hoàng Tử đại thắng trở về, bầu không khí ăn mừng náo nhiệt.
Vào thời khắc bước ngoặc nhạy cảm khi vạn tộc đại hội sắp được tổ chức, Thiên Hoàng Tử chịu thiệt thòi lớn như thế, hiển nhiên là càng có lợi hơn trong việc đàm phán tiếp theo với Cổ Tộc.
Vì vậy, ở đây cho dù là Yêu Tộc hay Thánh Địa thế gia của Nhân tộc, cả đám đều vui mừng từ tận đáy lòng.
Mặc dù hiện tại có Thiên Cơ Lâu tọa trấn, nhưng trong Bắc Đẩu tam tộc, thế lực lớn nhất từ xưa tới giờ vẫn là Cổ Tộc, bằng không cũng sẽ không cần vạn tộc đại hội này.
Mặc dù Thánh Hoàng Tử thắng lợi trở về, nhưng bộ dáng rõ ràng là vẫn chưa hài lòng.
"Lâu chủ, thật ra ta đã có cơ hội đánh cho tên Thiên Hoàng Tử kia trở về nguyên hình, tại sao lại vội vã gọi ta ra như vậy?"
Tuy Thánh Hoàng Tử đã đánh một côn rất sảng khoái, nhưng dù sao cũng không đánh chết Thiên Hoàng Tử, không thể gọi là nợ máu trả máu được, cho nên từ nãy đến giờ hắn vẫn cảm thấy có chút tiếc nuối.

Chương 615. Yêu cầu của các fan cứng

"Đánh lén phụ hoàng ngươi là Bất Tử Thiên Hoàng, bây giờ hắn còn chưa tọa hóa đâu."
"Ngươi muốn báo thù, thì hắn mới là mục tiêu thật sự của ngươi."
Lâu chủ lắc đầu một cái rồi nói.
Dục vọng báo thủ đối với Thánh Hoàng Tử mà nói là động lực để hắn trở nên mạnh mẽ, nhưng Lưu Tiêu không muốn hắn đặt mục tiêu báo thù lên một kẻ yếu đuối như Thiên Hoàng Tử.
Nếu như hắn lấy Bất Tử Thiên Hoàng làm mục tiêu, đoán chừng trước lúc rời đi, hắn nhiều khả năng sẽ đạt đến cảnh giới Chuẩn Đế.
"Đúng thật, nếu đã là nợ máu phải trả bằng máu thì sẽ không chuyện tìm người thay thế, ta muốn tự mình báo thù cho phụ hoàng ta!"
Thánh Hoàng Tử suy nghĩ một hồi, cảm giác lời này mới có lý, thế là lập tức khơi dậy hùng tâm tráng chí.
Mà cùng lúc đó, giây phút diễn ra vạn tộc đại hội đã gần kề, các tộc Bắc Đẩu bắt đầu phái người đến Thiên Cơ Lâu, nơi tổ chức đại hội.
Dao Trì Thánh Nữ mang theo Tây Hoàng Kinh, Cơ Tử mang theo Hư Không Kinh, Khương gia mang theo Hằng Vũ Kinh.
Những đệ tử mang theo Đại Đế kinh văn đều đúng theo kế hoạch của Lưu Tiêu, cả đám đồng loạt mang theo công pháp tuyệt thế lên đường đi tới Thiên Cơ Lâu.
Cùng lúc đó, tranh chấp trong Thiên Cơ Lâu đều tạm thời có một kết thúc, rốt cuộc rơi vào một khoảng lặng.
Vào thời khắc đại hội vạn tộc được tổ chức, Thánh Tử, Thánh Nữ của các tộc đã đồng loạt lên đường chạy tới Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu vô cùng mong ngóng Đế Kinh mà bọn hắn đang vội vã mang tới đây.
Về phần Thiên Cơ Cổ Lộ, mặc dù đã xác định ba danh ngạch của tháng đầu tiên, nhưng trước khi đại hội vạn tộc diễn ra, cũng không thích hợp để xông vào trong đó.
Khoảng thời gian rảnh rỗi này, Lưu Tiêu bèn mở ra video vạn giới của bản thân.
Mấy ngày nay chỉ lo nói về Âm Tà Xảo Trá Bảng và xử lý việc của Thánh Hoàng Tử, trái lại hắn đã lâu không quản lý tài khoản cửu tinh tác giả của mình.
Lưu Tiêu nhìn kỹ, cách khoảng thời gian online cũng có chút lâu, không chỉ video lần trước đã hạ nhiệt, mà ngay cả người hâm mộ cũng ít đi đôi chút.
"Ta đường đường là Thiên Cơ Lâu chi chủ, là người nổi tiếng trong video vạn giới, sao có thể như thế được."
Lưu Tiêu thấy chuyện này không ổn chút nào, nhanh chóng mở video vạn giới ra để kiểm tra.
Sau lần công bố Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật cho chư thiên vạn giới, đến nay đã hai mươi ngày hắn không cập nhật video vạn giới mới nào.
Về phần video trước đó khi hắn ra tay miểu sát tám vị Thánh Nhân Vương, video đó chỉ phát trong thế giới này, chứ không đồng bộ đến chư thiên vạn giới.

Trong lòng Lưu Tiêu lập tức toan tính hắn phải nhanh chóng làm thêm một video mới nữa, trong đầu nảy ra không ít ý tưởng hay.
Dù sao sự việc đáng để công bố trong chư thiên vạn giới có rất nhiều, và những chuyện này đối với Lưu Tiêu mà nói không có khó gì cả.
Hắn thuận tay mở khu bình luận ra, lại phát hiện Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật được công bố trước đó, hot nhất chính là bình luận liên quan đến Thiên Giác Nghĩ.
Bình luận liên quan tới Thiên Giác Nghĩ, trong khu bình luận vậy mà đã có hơn một ngàn bình luận.
Chỉ vẻn vẹn là bình luận ấy, lại đứng đầu trong khu bình luận, bởi vì trong đó có mấy trăm bình luận mắng người của Tôn Ngộ Không.
"Sao thế nhỉ?"
Lưu Tiêu tò mò, lập tức mở ra nhìn thử.
Vừa nhìn liền giật nảy mình, những bình luận kia đều là bình luận của những Đại Năng tới từ Hoàn Mỹ thế giới!
【 Thạch Hạo: Lâu chủ uy vũ, Thái Cổ Thập Hung lại thuộc như lòng bàn tay, vừa khéo ta còn thiếu thiếu hai loại Thập Hung Bảo Thuật, cầu xin lâu chủ phổ cập kiến thức! 】
【 Liễu Thần: Lâu chủ, lâu chủ, Thái Cổ Thập Hung đến từ đâu, đang đi về phía nào thế? Ta cũng muốn xem video phổ cập kiến thức! 】
【 Hỏa Linh Nhi: Hình như Thập Hung này ta không nhận biết hết toàn bộ, lâu chủ là Đại Năng của thế giới nào đấy? Tại sao lại biết rõ đến vậy?】
【 Thi Hài Tiên Đế: Ngạc nhiên cái gì, ở thời đại của ta thì Thập Hung đã tồn tại rồi, làm gì có chỗ cho bọn tiểu thí hài các ngươi có thể so sánh chứ?】
Lưu Tiêu liếc nhìn, phía dưới còn có bình luận của các tu sĩ đến từ Hoàn Mỹ thế giới yêu cầu video phổ cập kiến thức.
Hơn nữa không chỉ mỗi thế, ngay cả tu sĩ của Già Thiên thế giới cũng có rất nhiều người bình luận.
Thậm chí Thần Khư thế giới cũng có cao thủ bình luận, ai ai cũng đều là kẻ nổi danh.
"Đúng, Hoàn Mỹ thế giới, Già Thiên thế giới và Thần Khư thế giới, lịch sử của ba thế giới đều liên quan với nhau."
Lúc này, Lưu Tiêu mới phản ứng lại.
Hoàn Mỹ thế giới vừa vặn tồn tại từ mấy ngàn năm trước Già Thiên thế giới, thời đại mà Tiên Vực và Tiên Đế vẫn còn tồn tại.
Mà Diệp Phàm của Già Thiên thế giới, hệ thống tu hành ở trong nguyên tác cũng chính là do Thạch Hạo của Hoàn Mỹ thế giới sáng tạo ra.
Hai người này đến cuối đời đều giúp đỡ lẫn nhau trong dòng sông thời gian.
Mà Thần Khư thế giới, lại chính là thế giới sau này của Già Thiên thế giới.
Vì vậy đương nhiên là, chủng tộc cấm kỵ như Thái Cổ Thập Hung vẫn có thể sống sót trong dòng sông lịch sử kia, nên là người của ba thế giới đều có nghe nói qua.

Chương 616. Phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung

Lưu Tiêu còn đang do dự, vừa quay đầu liền thấy phần thưởng hai trăm năm công lực của Thạch Hạo và Thi Hài Tiên Đế, hắn lập tức không còn do dự nữa.

Vậy trước tiên không làm video bảng xếp hạng!

Thuận theo ý dân, làm một video phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung thôi!

Phần thưởng là chuyện nhỏ, người hâm mộ mới là chuyện lớn, nếu đã có nhiều người muốn xem như vậy, mà Thiên Cơ Lâu vừa hay vẫn còn một tháng ở lại Già Thiên thế giới, cớ sao không làm chứ?

Thế là suy nghĩ của Lưu Tiêu khẽ động, thần thức đã tiến vào Huyễn Thần Đài rồi bắt đầu làm việc.

【 Thiên Cơ Lâu lần nữa ra sản phẩm! Video phổ cập kiến thức cho ba thế giới! 】

【 Thái Cổ Thập Hung! Lâu chủ đưa các ngươi đi tìm kiếm thực hư! 】

Sau khi nghĩ xong tiêu đề, lâu chủ liền bắt đầu thông qua Thiên Cơ Lâu để thôi diễn và thu thập tình báo về Thái Cổ Thập Hung.

Lượng thông tin khổng lồ nhanh chóng tràn vào trong đầu Lưu Tiêu.

"Lượng tin tức nhiều thật, xem ra phải làm từng cái một."

Lưu Tiêu lập tức nắm giữ toàn bộ tin tức về Thái Cổ Thập Hung, thập đại tồn tại cấm kỵ này, cho dù là thả ở chư thiên vạn giới khác, cũng sẽ không hề yếu...

Xem ra ngoại trừ người của ba thế giới này ra, thì chư thiên vạn giới khác đoán chừng cũng sẽ có không ít người truy tìm.

Thế là Lưu Tiêu nhanh chóng đầu tạo ra video thứ nhất, sau đó lập tức cập nhật lên chư thiên vạn giới.

Trong chư thiên vạn giới đều đồng thời nhận được một thông báo.

Do tài khoản của Lưu Tiêu là cửu tinh tác giả duy nhất hiện nay, nó liên thông với nhiều thế giới nhất, vì vậy phạm vi thông báo cũng lớn nhất.

Tây Du thế giới!

"Vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này tại sao lại thông báo video! Chẳng phải ta đã chặn hắn rồi sao?"

Tôn Ngộ Không đang nằm trên Cân Đẩu Vân, cùng với Bạch Long Mã của Đường Tăng chậm rãi tiến bước, đột nhiên nhận được thông báo của hệ thống.

"Đại sư huynh, người ta là cửu tinh tác giả mà, không chặn được đâu."

Trư Bát Giới ở bên cạnh hớn hở cười nói.

"Có gì mà mắc cười, sau này các ngươi đều không được xem video của Thiên Cơ Lâu."

"Ngay cả lão tôn ta đều không được lên bảng xếp hạng, vừa nhìn là biết không hề chất lượng."

Tôn Ngộ Không vẫn còn tức giận vì lần trước hắn không có lên Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật, cho nên bây giờ vừa nhìn thấy năm chữ "Thiên Cơ Lâu chi chủ" hắn liền nổi giận.
"Lần này hình như là video phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung, không phải lần trước sư huynh mới khen tên Thiên Giác Nghĩ lợi hại hay sao?"
Trư Bát Giới vừa ngẩng đầu liền nhìn thấy tiêu đề video của lâu chủ.
"Là video về Thái Cổ Thập Hung à… Vậy thì đã sao, còn lâu lão tôn mới xem!"
Tôn Ngộ Không lộ ra dáng vẻ vô cùng hứng thú, cơ mà hắn nhanh chóng trở mặt lắc đầu.
"Ngươi không xem, vậy để ta xem."
Trư Bát Giới vội vàng bật video lên.
"Thật ra ta cũng muốn xem một chút, sinh vật có thể sánh ngang với Thiên Giác Nghĩ rốt cuộc còn có cái gì, nếu như đại sư huynh không xem, vậy có thể đi xa chút!"
Sa hòa thượng ở bên cạnh vừa nghe xong, lập tức cũng tới lao tới, hắn đứng ở vị trí của Tôn Ngộ Không rồi cười nói.
"Mẹ kiếp, hai người các ngươi đều đi ra chỗ khác cho ta."
Tôn Ngộ Không cũng nhanh chóng phi tới cướp video.
Hoàn Mỹ thế giới!
Thạch Hạo ngồi ngay ngắn trong Thiên Đình, hắn đang tĩnh tâm tu hành thì bỗng dưng nhận được thông báo nhắc nhở video của hệ thống.
Lúc này Thạch Hạo đã là Thiên Đình chi chủ, là người nổi tiếng ở Tiên Vực thịnh hội, được xưng là lĩnh vực Nhân Đạo đệ nhất nhân.
Dựa theo tiến độ của nguyên tác, hiện tại đã tới phần hậu kỳ của truyện.
Hắn mở mắt ra, vừa khéo nhìn thấy tiêu đề video của lâu chủ, lập tức vui mừng khôn xiết.
"Video này tới thật đúng lúc a, ta bất đắc dĩ xem hết toàn bộ Thập Hung Bảo Thuật, xem ra hôm nay rốt cuộc có thể biết toàn bộ về Thập Hung!"
Thạch Hạo hưng phấn, lập tức cảm thấy phần thưởng mấy chục năm công lực của mình không lỗ.
"Gần đây, làm sao ngày nào cũng nhìn chằm chằm video vạn giới này vậy, đừng bảo trong video có mỹ nữ nha?"
Hỏa Linh Nhi vừa vặn đi tới bên cạnh hắn, nhìn thấy Thạch Hạo không có chuyên tâm tu luyện, mà là nhìn video vạn giới rồi cười khúc khích, nàng lập tức không vui, nói.
"Lần trước vị lâu chủ công bố Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật, qua mười mấy ngày rốt cuộc lại có video mới."
Thạch Hạo lập tức lắc đầu thanh minh, chứng minh sự trong sạch của mình.
"Ta xem thử, video phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung? Thứ này ngay cả Tiên Vực và lĩnh vực Nhân Đạo hiện nay đều không có ai dám tự nhận là hoàn toàn hiểu rõ về Thái Cổ Thập Hung."

"Vị lâu chủ này khẩu khí lớn thật đấy?"
Mặc dù lần trước Hỏa Linh Nhi cũng để lại bình luận, nhưng lại không nghĩ rằng vị lâu chủ này lại coi là thật.
Dù sao Thái Cổ Thập Hung đã tồn tại ở những năm tháng cực kỳ cổ lão, tuyệt đối tồn tại ở trước thời đại mà bọn hắn có thể nhận thức, căn bản không có ai biết bọn họ đến từ đâu.
"Lần trước, nếu vị lâu chủ này đã có thể nói về Thiên Giác Nghĩ, thế thì ít nhất hắn cũng biết kha khá về Thái Cổ Thập Hung, xem thử cũng chẳng sao cả."
Thạch Hạo vừa nói, vừa mở ra video của lâu chủ.
Trong nháy mắt, bóng đen của mười Thần Thú khổng lồ trong video liền xuất hiện ở trước màn hình.
Thái Cổ Thập Hung!
Thập đại tồn tại cấm kỵ của thời đại thái cổ!
Rất nhiều người đều biết, Thái Cổ Thập Hung chính là Hung Tộc kinh khủng mang huyết thống tuyệt thế và thần thuật, cực kì cổ lão.
Nhưng mà hiếm có người biết, trên thực tế Thái Cổ Thập Hung đã tồn tại từ thời đại Tiên Cổ.
Bởi vì bọn họ mang huyết mạch kỳ dị và hiếm có trên đời, vì vậy mỗi một con đều có tuyệt kỹ đặc biệt của riêng mình, cũng chính là Thập Hung Bảo Thuật mà người đời hay nói.

Chương 617. Chim không phải chim, cá không phải cá

Trong video này của lâu chủ có nói đến Thập Hung Bảo Thuật, lập tức bình luận bên dưới đã nhanh chóng tăng vọt.
Là bởi vì Thập Hung Bảo Thuật ở Hoàn Mỹ thế giới quả thật là quá nổi tiếng, các môn các phái, thế lực khắp nơi, không ai mà không ao ước nó cả.
Mà theo đoạn giới thiệu sơ lược ban đầu của video, phía sau dần dần xuất hiện thân ảnh đầu tiên, giống như một sinh vật khổng lồ nửa cá nửa chim.
Bất kì một con sinh vật bên trong Thập Hung, đều sở hữu bí thuật tùy thời có thể bộc phát, vượt cấp khiêu chiến.
Coi như chỉ có cảnh giới Chân Tiên, một khi bộc phát cũng đủ để chống lại Tiên Vương, nếu đã đến Tiên Vương, thì càng bá đạo và bất phàm hơn khi chí ít có thể lấy 1 chọi 10.
Về phần thời gian tồn tại thực tế của Thái Cổ Thập Hung, càng là một bí mật kinh người...
Bởi thời gian tồn tại cực kỳ xa xưa, phần lớn người đã không thể nào tưởng tượng được bọn chúng đến từ đâu, sinh ra ở thời đại nào.
Chúng nó có con trực tiếp sinh ra trong Cửu Thiên Thập Địa, có con thì sinh ra ở Tiên Vực, rải rác khắp nơi.
Có thể tham khảo, Thi Hài Tiên Đế ở trong Hoàn Mỹ thế giới, là vị Tiên Đế

đầu tiên có lịch sử tồn tại lâu đời nhất.
Nhưng thời đại xa xưa mà Thi Hài Tiên Đế đang ở, Thập Hung vậy mà đã tồn tại.
Video của lâu chủ chiếu tới đây.
Giới thiệu sơ lược phía trước mới vừa kết thúc, khu bình luận phía dưới đã nháo nhào cả lên.
Mặc dù trên màn hình đã bắt đầu xuất hiện một thân ảnh ngông cuồng và khổng lồ, nửa cá nửa chim, nhưng mọi sự chú ý của mọi người vẫn đang để ở Thi Hài Tiên Đế.
Thế nhân đều biết Thái Cổ Thập Hung đều là tồn tại có lịch sử cổ xưa, nhưng bọn họ cũng không thể tưởng tượng nổi, thời gian bọn chúng tồn tại lại có thể ngược dòng trở về kỷ nguyên của Thi Hài Tiên Đế.
Phải biết Thi Hài Tiên Đế được gọi là Đệ Nhất Đế khai thiên tích địa, thời gian mà hắn tồn tại chí ít đã ngàn tỉ năm, lâu đời đến mức không cách nào ngược dòng tìm hiểu.
Nhắc tới kỷ nguyên của hắn, cùng lắm cũng chỉ có thể nói một câu: vô số kỷ nguyên trước đó.
Người này quả thực là tồn tại cùng thọ với trời đất, nhưng hóa ra Thái Cổ Thập Hung cũng kinh khủng như hắn!
Khu bình luận, lập tức xuất hiện không ít tu sĩ của Hoàn Mỹ thế giới.
"Trời ạ, Thái Cổ Thập Hung lại là quái vật cùng thọ với trời đất, thế thì ít nhất phải trên ức năm?"
"Thì ra các môn phái chúng ta truy tìm nhiều năm như vậy, lại chỉ tìm được một đống hoá thạch sống."
"Thái Cổ Thập Hung, kinh khủng thật sự! Cầu mong lâu chủ tiếp tục phổ cập kiến thức."
Theo bình luận và lượt xem bắt đầu tăng vọt, độ hot của video lại bắt đầu bạo tăng.
Ngay cả bản thân Thi Hài Tiên Đế, cũng không nhịn được chủ động bình luận bên dưới video.
"Lâu chủ, ngươi rốt cuộc làm sao biết kỷ nguyên của ta đã có Thập Hung tồn tại! Lẽ nào ngươi cũng là Cổ Tiên Đế."
Mà cùng lúc đó, bên trong Tây Du thế giới.
"Giới thiệu lắm thế, sao còn chưa bắt đầu chủ đề chính a, mau lên coi..."
Tôn Ngộ Không nâng quai hàm, nhàm chán nhìn màn hình rồi nhổ nước bọt, nói.
Mặc dù con khỉ này ngoài miệng nói không nhìn, nhưng con mắt vẫn rất thành thật, lập tức liền ngắm nghía trước video, trông có vẻ rất say sưa.
Chỉ có điều, vì thế giới khác biệt, nên bọn Tôn Ngộ Không đương nhiên nghe là không hiểu Thi Hài Tiên Đế, kỷ nguyên Tiên Cổ là gì…
"Sư huynh, ngươi nói xem Tiên Vương này, có phải là Thượng Tiên giống như bên chúng ta không?"
Trư Bát Giới tò mò hỏi.
"Sao ta biết được, nhưng nếu lần trước đã công bố vào con Thiên Giác Nghĩ

kia là một trong Thái Cổ Thập Hung, vậy thì phỏng chừng thực lực sẽ không thua Dương Tiễn là bao?"
Đến lúc này rồi mà Tôn Ngộ Không vẫn không quên nói xấu Dương Tiễn. Dù sao quan hệ giữa hắn và bọn Thần Tiên trên Thiên Đình gần như là không tốt, lúc trước vị Dương Tiễn này còn đánh nhau với hắn một lần ở Hoa Quả Sơn.
"Thân ảnh đầu tiên trong video sao lại trông giống như một con quái ngư vậy? Đừng bảo là quái ngư ở Lưu Sa Hà ta nha?"
Sa hòa thượng lập tức nhìn bóng đen nửa cá nửa chim xuất hiện trong video, nói.
"Đồ ngu, vừa nhìn là biết đây chính là chim."
"Không phải đâu, Đại sư huynh, ta cũng thấy con này giống cá lắm."
Ba vị huynh đệ này bắt đầu tranh cãi về bóng đen này.
Sư Đà Lĩnh Tộc!
"A!"
"Tam đệ mau tới! Thiên Cơ Lâu chi chủ mới đăng video phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Đại Hung Tộc, sinh vật đầu tiên hình như là ngươi đó."
Sư Tử Tinh vừa tràn đầy phấn khởi nhìn bóng đen trong video, vừa hô lên.
"Cái gì, cái gì? Từ bao giờ mà ta biến thành Thái Cổ Thập Đại Hung Tộc vậy?"
Kim Sí Đại Bằng Điểu đi tới sau khi vừa tu luyện trở về, tò mò hỏi.
"Ngươi nhìn bóng đen này, chẳng lẽ còn không phải ngươi sao?"
Sư Tử Tinh chỉ vào bóng đen nửa cá nửa chim khổng lồ trong video, nói.
Thân ảnh ấy đúng thật là cực kỳ khổng lồ, còn phất cánh bay cao, đủ để che khuất bầu trời.
Nhưng nó chỉ có một nửa giống như chim, nửa còn lại có đuôi giống cá.
"Đại ca, cái bóng này nhìn không giống bộ tộc ta cho lắm?"
"Hình như ta không có cái đuôi đó."
Kim Sí Đại Bằng Điểu hoài nghi, cảm thấy nhìn thế nào cũng có chút khác biệt.
"Hình như ngươi nói cũng đúng, thế đây là con gì?"
Đại Tượng Tinh cũng mơ hồ.

Chương 618. Côn Bằng

Không chỉ có Sư Đà Lĩnh đang suy đoán, ngay cả Ngọc Đế ở Thiên Đình cũng đang ăn ngọc bồ đào, trông khá say sưa.

"Chúng tiên nữ mau tới, các ngươi đoán thử xem bóng đen này rốt cuộc là chim hay là cá."

Mà lúc này, bóng đen trong video đã trở nên ngày càng khổng lồ, rốt cuộc hiển lộ nguyên hình của mình.

Là một con Côn Bằng có thân thể thần bí và ưu mỹ!

【 Thái Cổ Thập Hung: Côn Bằng Tộc 】

【 Thập Hung Bảo Thuật: Côn Bằng Bảo Thuật 】

【 Đánh giá Thập Hung: Là một chủng tộc dung hợp Âm Dương chi lực, hình thể khổng lồ vô biên, che khuất bầu trời, vắt ngang tinh hà, là sinh vật mạnh nhất của hai chủng tộc Côn và Bằng】

Trong video của lâu chủ, lập tức có phụ đề bắt đầu hiện ra, giới thiệu Côn Bằng Tộc, một trong Thập Hung!

Lượt xem trực tuyến cùng lúc bắt đầu tăng theo cấp số nhân.

"Côn Bằng Tộc, một trong Thập Hung, chính là thể chất cân bằng được thiên sinh địa dưỡng, trong cơ thể có thể chứa đựng hai loại lực lượng Thái Âm, Thái Dương, thân thể cũng có hai hình dạng Côn và Bằng."

"Nổi danh nhất tộc duệ có hai con, một là Nữ Côn Bằng, cả đời chinh chiến nhiều vô kể, một chọi bốn đánh tàn phế bốn vị Chân Tiên, hai là Côn Bằng Vương, còn điên cuồng hơn Nữ Côn Bằng, đã đạt đến Tiên Vương cảnh."

"Côn Bằng Bảo Thuật trong tộc, chính là bảo thuật nắm giữ Âm Dương diễn hóa, sự cân bằng chung cực của hai hình dạng Côn và Bằng, ẩn chứa hai loại lực lượng vô tận khác nhau, Đại Hải Vô Lượng và Liệt Dương Chí Cương."

Giới thiệu của lâu chủ, lập tức truyền khắp bên trong chư thiên vạn giới, trong đó, đặc biệt là ở Già Thiên và Hoàn Mỹ thế giới, dẫn tới oanh động cực lớn.

Mà giờ khắc này, trong Sư Đà Lĩnh, tam đại Yêu Vương cũng đồng loạt nổi trận lôi đình.

"Côn Bằng Tộc, nói là số một Côn Tộc thì đã đành, lại dám tự xưng là Thần của Bằng Tộc ư?"

"Chuyện này căn bản là không coi ta ra gì mà."

Kim Sí Đại Bằng Điểu lập tức tung một chưởng vỗ nát đá vụn, cắn răng nghiến lợi nhìn video rồi nói.

Hắn và Thanh Mao Sư Tử Tinh, Đại Tượng Tinh cũng không giống nhau, bản thể hắn cũng không phải là quái vật nhân gian, mà được xưng là Đại Bằng tiền đồ vô lượng, mang theo gió, biển, mây.

Ngay cả Cân Đẩu Vân mà Tôn Ngộ Không vẫn lấy làm kiêu ngạo, cũng không thể nhanh hơn đôi cánh của nó.

Kim Sí Đại Bằng Điểu kiêu ngạo như thế, đương nhiên không thể nào chấp nhận có người dám tự xưng là Bằng Tộc số một!

"Côn Bằng Tộc trong Thái Cổ Thập Hung, có gan thì tới tìm ta đấu tay đôi."
"Để Kim Sí Đại Bằng ta nói cho ngươi biết cái gì mới là Bằng Tộc số một."
Kim Sí Đại Bằng Điểu tức đến nỗi giận sôi lên, nổi trận lôi đình.
"Đúng thế, ta thấy con chim này không giống chim, cá không giống cá, căn bản chỉ là con quái vật có hình thù hơi kỳ quái mà thôi."
Thanh Mao Sư Tử Tinh lập tức gật đầu, không cam lòng nói.
"Vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này thực sự là không nể nang gì, lần trước không xếp ta lên bảng xếp hạng, lần này còn nói là Bằng Tộc số một gì đó, nếu mà ta gặp hắn, nhất định sẽ một hơi nuốt hắn vào trong bụng."
Kim Sí Đại Bằng Điểu dữ tợn hô to.
Bên trên Thiên Đình.
"Côn Bằng này khá thông minh, nếu có cơ hội thu một con làm sủng vật thì cũng không tồi cho lắm."
Ngọc Đế nhìn thân thể ưu mỹ khổng lồ của Côn Bằng trong hình, trong cơ thể đồng thời chảy xuôi theo hai loại lực lượng thuần chủng Thái Âm và Thái Dương, khá là thưởng thức, nói.
Trong thân thể cao lớn còn chứa đựng và sát nhập hai loại Hồng Hoang chi lực trái ngược nhau, sự cân bằng đó khó có thể tưởng tượng.
Nhưng đối với Côn Bằng Tộc mà nói, lại đơn giản như một bản năng.
Thế nhưng Ngọc Đế không biết là, hậu duệ Côn Bằng Tộc đều là hạng người kiên cường khí khái chinh chiến tứ phương, nếu mà thật sự bắt một con, chỉ sợ sẽ biến thành một trận đại nháo Thiên Cung khác mà thôi.
Sơn Hải Kinh thế giới, các loại kỳ cảnh huyễn cảnh sống lại.
Một con Côn Bằng đang phục sinh khỏi biển, hóa thành con đại bằng che khuất bầu trời, đang truy đuổi Cùng Kỳ.
"Chờ một chút! Trong video Thái Cổ Thập Hung chẳng phải đang nói tới ngươi sao?"
Con Cùng Kỳ này vừa mới đi vào Ma Chủng Cảnh, lại bị đuổi đến mức không thở nổi, mau chóng hô với con Côn Bằng phía sau lưng.
"Giở trò gì đấy, ngươi làm nhiều việc ác, hôm nay chính là ngày hành quyết ngươi."
Côn Bằng đập cánh trên không trung, dáng vẻ trông có vẻ đại nghĩa lẫm liệt.
Ở trong Sơn Hải Kinh thế giới, nhân thần tu hành dựa vào công đức, yêu ma tu hành dựa vào nghiệp chướng.
Con Cùng Kỳ đó sát hại rất nhiều người của Nhân Tộc, nghiệp chướng trên người không ít, lại vừa hay chuyển hóa thành công đức của hắn.
"Thật mà! Ngươi xem thử đi!"
Tính cách của Cùng Kỳ rất xảo quyệt, lập tức mở màn hình trong video vạn giới ra, bật video của lâu chủ lên.
Côn Bằng thoáng chốc bị hấp dẫn bởi Côn Bằng Tộc, một trong Thái Cổ Thập Hung, đang được giới thiệu trong video.
"Thái Âm, Thái Dương chi lực? Côn Bằng Bảo Thuật? Tiên Vương cảnh? Trên đời này vậy mà có Côn Bằng thần kỳ như thế ư?"
Con Côn Bằng này lập tức bị Côn Bằng Tộc bên trong Thái Cổ Thập Hung

làm mê muội.
Mặc dù hai người đều là Côn Bằng, cũng đều có thể hóa thành hai hình dạng chim và cá, nhưng ngoài cái này ra thì căn bản không có bất kì điểm tương đồng nào.
Huống hồ ở trong Sơn Hải Kinh thế giới, lực lượng cũng không chia ra Âm Dương, chỉ có thuộc tính ngũ hành.
Vì vậy, Côn Bằng rất khó lý giải hai loại linh khí có thuộc tính khác nhau làm sao có thể cùng tồn tại trong một cơ thể.
"Phải nhắn tin riêng hỏi vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này một câu mới được."
Côn Bằng này lập tức lộ vẻ chắc nịch, tiện tay bấm theo dõi kênh của lâu chủ.

Chương 619. Có con chim lớn đang mắng ngươi

Bên trong chư thiên vạn giới, có không ít thế giới đều đang nháo nhào vì video phổ cập kiến thức mới toanh của lâu chủ.
"Sơn Hải Kinh thế giới? Tam Quốc thế giới?"
"Các phương thiên địa trong chư thiên vạn giới này càng ngày càng nhiều."
Lâu chủ nhìn video của hắn đang tạo ra địa chấn ở các chư thiên vạn giới mới.
Không chỉ có Tây Du thế giới được liên thông trước kia, mà còn có Tiên Mộ thế giới, Bàn Long thế giới, những thế giới mà hắn đã hết sức quen thuộc nguyên tác.
Bây giờ đến cả Sơn Hải Kinh, Tam Quốc thế giới gì đó, những thế giới mà hắn không hề biết nội tình, đều đang liên tục có người xuất hiện.
Hơn nữa nhìn kỹ, Sơn Hải Kinh thế giới chính là thế giới kỳ dị lấy thuộc tính ngũ hành và công đức nghiệp chướng để tu hành, dị tượng bộc phát, trong đó đã cao thủ Thánh Vương cảnh có vô thượng công đức.
Mặc dù Tam Quốc thế giới vẫn còn chưa có ai bình luận, nhưng Lưu Tiêu cũng biết đây căn bản không phải là Tam Quốc thế giới toàn phàm nhân, tướng lĩnh mà hắn biết.
Bởi vì vừa rồi hắn vô tình mở tài khoản của Điển Vi, lại nhìn thấy giới thiệu tóm tắt viết là: công lao to lớn nhất trong đời chính là hiệp trợ Tào thừa tướng phá diệt ba Cổ Tinh, giết hơn ba trăm vạn thần tướng!
Công trạng của thế giới kia, lại lấy phá diệt Tinh Cầu làm đơn vị đo lường.
Đây là thế giới kỳ ảo gì?
Lưu Tiêu vừa mới nhìn thấy, đều tưởng rằng mình hoa mắt nhìn nhầm.
Tam Quốc thế giới hắn là uống lộn thuốc gì rồi?
Nếu là thật, vậy há chẳng phải Lữ Bố chính là Chiến Thần vũ trụ trực tiếp hủy diệt Tinh Vực sao?
Lưu Tiêu đang cảm thấy kinh ngạc vì từng chư thiên vạn giới kỳ quái xuất hiện, tin nhắn riêng và bình luận cũng đang không ngừng nhắc đến tên hắn.

Lưu Tiêu nhìn chăm chú, những bình luận đó đều nhắm vào video phổ cấp kiến thức vừa mới công bố, hơn nữa còn đến từ nhiều thế giới khác nhau.
Trong đó xông pha đi đầu chính là Thi Hài Tiên Đế của Hoàn Mỹ thế giới.
【 Thi Hài Tiên Đế: Lâu chủ ngươi phổ cập kiến thức thì phổ cập kiến thức, cơ mà đừng hở một chút là nhắc đến tên ta, có được không? 】
【 Kim Sí Đại Bằng Điểu: Lâu chủ ngươi ra đây một xíu, ta có việc quan trọng muốn thương lượng với ngươi! 】
【 Kim Sí Đại Bằng Điểu: Thật sự là việc quan trọng, đừng có hoài nghi! 】
【 Ngọc Đế: Lâu chủ, Côn Bằng trong video phổ cập kiến thức của ngươi, phải đi đâu mới có thể mua một con? 】
【 Côn Bằng: Lâu chủ, con Côn Bằng này ở thế giới nào vậy? Hắn ở bên ngoài không có làm mất mặt ta đó chứ? 】
Lưu Tiêu vừa nhìn, mấy bình luận cái nào cái nấy cũng vãi chưởng thật, không biết nên phản hồi như thế nào.
Có điều, độ hot và lượt xem của video, vẫn đang tăng vùn vụt trong video chư thiên vạn giới.
Bởi vì khu video chư thiên vạn giới chưa bao giờ có video phổ cập kiến thức và xếp hạng, chỉ có kênh của lâu chủ mới có cái này.
Trong chư thiên vạn giới gồm rất nhiều vị diện vô cùng kỳ quặc, vô tận vô biên.
Ngoại trừ Lưu Tiêu sở hữu Thiên Cơ Lâu ra, căn bản không ai có thể nắm giữ thông tin của nhiều vị diện, coi như muốn làm video tổng hợp cũng không được.
Đừng nói chư thiên vạn giới, coi như ở Già Thiên thế giới, có thể tổng hợp và xếp hạng các anh tài đại năng và Đế Kinh mạnh nhất trong lịch sử, ngoài Lưu Tiêu ra thì còn ai cơ chứ?
"Lâu chủ, video phổ cập kiến thức của ngươi hiện tại đang rất hot, mọi người đều nóng lòng muốn biết phần tiếp theo."
Lưu Tiêu vừa ra khỏi Huyễn Thần Đài, Diệp Phàm ở bên cạnh đã không nhịn được mà hưng phấn, nói.
Không chỉ hắn, toàn bộ Thiên Cơ Lâu đã sớm sôi trào.
"Lâu chủ, Thái Cổ Thập Hung hiện tại đến tột cùng là còn tồn tại trên thế gian hay không?"
"Đúng vậy a, sinh vật có huyết thống kinh khủng như thế, ở thời đại Tiên Cổ còn tồn tại, cho dù đến thế hệ của chúng ta, có lẽ là vẫn còn sống."
"Nếu đúng là như thế, vậy thì Thập Hung Bảo Thuật còn cường đại hơn cửu bí nhiều."
Thật ra, Thái Cổ Thập Hung chủ yếu vẫn đang hoạt động trong Hoàn Mỹ thế giới, tuy nói về mặt thời gian, hai thế giới có liên kết với nhau.
Nhưng chênh lệch thời đại giữa Già Thiên thế giới và Thập Hung thực sự là quá lớn.
Vì vậy đối với tu sĩ của Hoàn Mỹ thế giới mà nói, Thái Cổ Thập Hung chính là những bảo thuật cường đại mà bọn họ có thể theo đuổi.

Nhưng ở Già Thiên thế giới, cùng lắm cũng chỉ là thần thoại thượng cổ, nghe cho vui mà thôi.
"Ở thời đại chúng ta, đã hoàn toàn không còn vết tích Thái Cổ Thập Hung hoạt động, dù sao đã qua mấy thời đại rồi."
Lâu chủ rất nhanh đưa ra câu trả lời khẳng định.
Ở Già Thiên thế giới, mục tiêu theo đuổi chủ yếu là Hồng Trần Tiên, Đế Kinh và cửu bí.
"Chẳng sao cả, những dị thú Thập Hung ở thời đại thái cổ này ta cũng muốn nhìn thử, lâu chủ mau chóng đăng video mới đi."
"Đúng thế, video tiếp theo của lâu chủ, ta nhất định sẽ thưởng."
"Bên trong chư thiên vạn giới này, phỏng chừng không có ai có thể tùy ý tổng hợp các loại kỳ trân dị thú như lâu chủ đâu."
Bọn tu sĩ vốn dĩ cũng có ý định muốn tìm hiểu, đồng loạt nói.
"Lâu chủ, ta thấy khu bình luận có một con chim lớn đang mắng ngươi, nói ngươi sỉ nhục Kim Bằng nhất tộc nó."
Diệp Phàm nhìn video chư thiên vạn giới, nói.
Mặc dù tài khoản của bọn họ bị giới hạn trong thế giới này, không thể hoạt động như tài khoản cửu tinh tác giả của Lưu Tiêu.
Nhưng thông qua khu bình luận video của Lưu Tiêu, bọn họ vẫn có thể nhìn thấy bình luận đến từ các thế giới khác.
"Lần trước cũng có con khỉ mắng chửi trong khu bình luận, nhưng đáng tiếc quyền hạn của tài khoản ta có hạn, nên không cách nào mắng hắn lại."
Dương Quá lập tức phẫn nộ, nói.
"Người nổi tiếng đương nhiên là sẽ có anti, con Kim Sí Đại Bằng Điểu này cũng chỉ là Sư Đà Lĩnh Yêu Vương mà thôi, không có gì ghê gớm cả."
Lâu chủ xua tay, dáng vẻ căn bản không có ý định so đo.

Chương 620. Dao Trì Thánh Nữ

"Nếu Kim Sí Đại Bằng Điểu ở thế giới chúng ta, thì không biết nó có thực lực gì nhỉ?"
Diệp Phàm dò hỏi.
"Vấn đề này đúng thật là khó nói, nhưng dù thế nào thì ít ra nó cũng là Đại La Kim Tiên, sẽ không thua Chuẩn Đế."
Lâu chủ suy nghĩ một hồi, hai thế giới này đúng là không dễ so sánh.
Nhưng Kim Sí Đại Bằng Điểu đến cả Như Lai đều phải cho mấy phần mặt mũi, về phương diện thực lực, ít nhất sàn sàn với Tôn Ngộ Không, cho dù ở Tây Du thế giới cũng có tên tuổi.
Mà trong Tây Du thế giới, lại có Thiên Đình chân chính, Thần Tiên thật sự.
Trong khi đó, coi như là Thiên Đình mà Diệp Thiên Đế sáng lập sau này, suy cho cùng cũng chỉ có thể xưng là hàng nhái mà thôi.
"Chí ít Chuẩn Đế, trời ạ!"
Mặc dù lâu chủ nói rất tùy tiện, nhưng sắc mặt của mọi người đều khẽ biến.

Trên thực tế lời này đã là lời thiên vị của lâu chủ dành cho bọn họ, nếu mà nghiêm túc ngẫm lại thần thông của bọn Thần Tiên trong Tây Du thế giới, thì trên cơ bản đều mạnh hơn thế giới này.
Dù sao Già Thiên thế giới vẫn chỉ là vị diện nhân gian, sự việc trong đó nói tới nói lui cũng chỉ vây quanh việc trùng kích Tiên Vực.
Mà trong Tây Du thế giới, trên cơ bản đều lấy danh hiệu nào là Thần Tiên, nào là một phương Đại Ma.
"Trong chư thiên vạn giới này, vẫn còn rất nhiều vị diện cường đại, cao thủ thần bí, quả là làm người ta mơ ước mà."
Diệp Phàm không khỏi cảm khái, nói.
Hoang Cổ Thánh Thể của mình trông có vẻ cực kỳ hi hữu ở thế giới này, tư chất cường đại, nhưng nói không chừng đi tới những thế giới khác lại là ếch ngồi đáy giếng.
"Không cần phải gấp, sau một tháng chúng ta liền phi thăng, tiếp tục đi tới thế giới mới."
"Đúng thế, về phương diện này bọn ta cũng đã có kinh nghiệm."
Hai người Phong Vân ngồi trên ngựa nói với Diệp Phàm.
Võ giả đệ tử đến từ Cửu Châu như bọn họ cũng đã tự mình trải qua cảm giác từ Cửu Châu thế giới chuyển đến Già Thiên thế giới nhờ Thiên Cơ Lâu.
"Sau một tháng, nếu các ngươi vẫn còn nhớ nhung thế giới này, có thể ở lại, muốn đi theo Thiên Cơ Lâu xuyên việt hay không, các ngươi có thể tự quyết định."
Lâu chủ cũng không có ý định ép buộc bọn họ, và nói lời tương tự như ở Cửu Châu lúc trước, hắn tôn trọng quyết định của đệ tử và các khách nhân.
Mặc dù Diệp Phàm đúng là đại tài hiếm thấy, nhưng người mà Lưu Tiêu đối mặt là chư thiên vạn giới.
Chư thiên vạn giới rộng lớn như vậy, thiên tài dù hiếm thấy đi nữa đều đếm mãi không hết.
"Ta đương nhiên đồng ý đi theo lâu chủ xuyên qua chư thiên vạn giới tu hành!"
Diệp Phàm lập tức hưng phấn, nói.
"Ta cũng đồng ý! Coi như là chư thiên vạn giới, ta muốn trở thành người mạnh nhất trong đó!"
Vương Đằng thần phục trước sức mạnh tuyệt đối, đương nhiên cũng không chút do dự nói.
Nhưng chỉ có Thánh Hoàng Tử vẫn chưa có trả lời ngay, mà đang do dự chưa thể quyết định.
Hắn không giống Diệp Phàm đến từ Trái Đất, cưỡi cửu long kéo quan tài mà đến, không có gì để bận tâm.
Lại càng không giống như tên điên hiếu chiến theo đuổi sức mạnh tuyệt đối như Vương Đằng.
Trên lưng hắn gánh sứ mệnh phục hưng Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch, hơn nữa còn có một phần ý thức trách nhiệm giúp Bắc Đẩu hòa bình và ổn

định.
Hắn càng hi vọng có thể nhìn thấy Bắc Đẩu hòa bình trở lại dưới sự giúp đỡ của Thiên Cơ Lâu, lúc này mới có thể yên tâm rời đi.
Trong Thiên Cơ Lâu đang náo nhiệt, lập tức ngay cửa truyền đến một âm thanh nhốn nhào.
"Dao Trì Thánh Nữ đến!"
"Trời ạ, Dao Trì phái Thánh Nữ tới tham gia đại hội vạn tộc kìa!"
"Ngay cả Dao Trì thời gian qua không tranh với đời đều phái người tới tham gia, mặt mũi của Thiên Cơ Lâu quả nhiên đủ lớn!"
Ánh mắt của mọi người nhìn theo, người bên ngoài đi vào Thiên Cơ Lâu quả nhiên là Dao Trì Thánh Nữ.
Dao Trì Thánh Nữ có thể nói là mỹ nhân bại hoại đương thời, cho dù ở toàn bộ Già Thiên thế giới, khí chất thần bí và ưu nhã của nàng là độc nhất vô nhị.
Đặc biệt là nữ đệ tử Dao Trì chuyên tâm tu hành, Thánh Địa hoàn toàn tách biệt với thế gian, trời sinh mang theo một luồng khí tức thần bí, Dao Trì Thánh Nữ thì càng thêm thần bí khó lường trên cơ sở này, khiến người ta nhìn không thấu.
"Bây giờ, Dao Trì Thánh Nữ chủ động đến Thiên Cơ Lâu gặp người, mặt mũi của Thiên Cơ Lâu lớn thật!"
"Không hổ là Dao Trì Thánh Nữ, quả thật là tuyệt sắc giai nhân!"
"Tin đồn quả không sai, hai đại mỹ nhân Thiên Tiên ở Bắc Đẩu, một người là Dao trì Thánh Nữ, một người chính là Nhan Như Ngọc, truyền nhân của Yêu Đế."
"Dung mạo tuyệt thế cộng thêm khí chất, ít nhất bỏ xa Diêu Quang Thánh Nữ mấy con phố."
Sau khi mọi người nhìn thấy dung mạo của Dao Trì Thánh Nữ, lập tức không tự chủ được đưa ra lời bình.
Trước đó, cho dù Dao Trì Thánh Nữ xuất hiện, nhưng hầu như là mây mù vây quanh, có thần thông hộ thể, không lộ ra diện mạo thật của mình.
Nhưng lần này trước khi lên đường, sư tôn có lệnh, vì thể hiện thành ý của Dao Trì, nên giờ nàng mới cố ý để lộ diện mạo thật của mình.
Cả người vẫn có mây mù bao quanh như trước, Dao Trì Thánh Nữ tựa như Thiên Tiên hạ phàm, không bất ngờ gì khi chinh phục được tất cả mọi người ở đây.
Dao Trì Thánh Nữ, quả nhiên ưu mỹ kinh người!
Trong lòng Lưu Tiêu không khỏi có chút giật mình, trong nguyên tác, trong số các mỹ nữ để người ta ấn tượng nhiều nhất, Dao Trì Thánh Nữ chính là tồn tại độc nhất đương thời về mặt khí chất, từ đầu tới cuối thuần khiết và sạch sẽ như là Thiên Tiên hạ phàm vậy.
Dựa theo nguyên tác, nàng từng bị Diệp Phàm vô tình nhìn thấy toàn thân trong lúc vận chuyển Thần Nguyên.
Đây chỉ là một khuyết điểm nho nhỏ.
Nhưng căn cứ theo dòng thời gian, Diệp Phàm và Hắc Hoàng, Đoạn Đức đã

bị Thiên Cơ Lâu thu nhận giữa đường, cho nên chuyện đó cũng không có phát sinh.
Khí chất của vị Dao Trì Thánh Nữ này rất bất phàm, ăn nói nho nhã, trong các hồng nhan tri kỷ cũng được xem là nhất giai.

Chương 621. Trung Hoàng

"Dao Trì Thánh Nữ theo lời sư tôn, đại diện cho Dao Trì tới tham gia đại hội vạn tộc, lâu chủ hữu lễ."
Cả người Dao Trì Thánh Nữ mây mù bao phủ, nhàn nhạt cúi thấp người về phía lâu chủ.
Trên thực tế, Dao Trì Thánh Nữ cũng rất hồi hộp.
Nàng rất ít khi rời khỏi Dao Trì, chớ nói chi là đến Thiên Cơ Lâu vang danh thiên hạ này, trong mười mấy ngày qua, nàng nghe thấy tên của vị Thiên Cơ Lâu chi chủ nhiều vô số kể, nghe đâu người này chính là thượng cổ Đại Năng hiện thân ở Bắc Đẩu, không gì không biết, hơn nữa còn vô cùng cường đại.
Chuyện này không khỏi khiến nàng càng căng thẳng hơn.
Có điều, nhìn thấy Dao Trì Thánh Nữ, người kích động nhất không phải ai khác, mà là Hắc Hoàng!
Giờ khắc này miệng hắn chảy đầy nước miếng, không ngừng chạy lên chạy xuống.
Hắn không phải mơ ước khuôn mặt đẹp của Dao Trì Thánh Nữ, mà là không ngờ rằng đi mòn giày sắt tìm không thấy, đến tay lại chẳng tốn thời gian.
Vừa muốn tìm Dao Trì Thánh Nữ, thì lập tức Dao Trì Thánh Nữ liền chủ động tìm đến tận cửa.
"Diệp Phàm! Đây chính là nhân duyên trời ban, nàng nhất định là số mệnh của ngươi! Vì cứu vớt thương sinh, ngươi không được cự tuyệt!"
"Ngươi thử suy nghĩ một xíu, Hoang Cổ Thánh Thể của ngươi hiếm khi xuất hiện, ngươi cũng không muốn nó tuyệt hậu, đúng chứ?"
"Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai! Đây chính là cơ hội để có được Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai a!"
Hắc Hoàng trong bóng tối, đang ám chỉ Hoang Cổ Thánh Thể của Diệp Phàm và Tiên Thiên Đạo Thai của Dao Trì Thánh Nữ, có thể kết hợp sinh ra Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai như Vô Thủy Đại Đế.
Sinh ra thêm một vị Vô Thủy Đại Đế, chính là tâm nguyện suốt đời của Hắc Hoàng.
Ở trong nguyên tác, coi như Diệp Phàm đã thành Đế, mấy trăm ngàn năm trôi qua, chuyện mà hắn băn khoăn cuối cùng cũng để hắn toại nguyện, lúc này mới có Diệp Y Thủy xuất hiện.
"Cẩu tử, ngươi coi ta là không khí à?"
Cơ Tử Nguyệt lập tức nổi trận lôi đình, một cước đá Hắc Hoàng bay ra ngoài.

Mà Diệp Phàm đương nhiên không dám nhìn Dao Trì Thánh Nữ một cái nào, bằng không có trời mới biết hắn sẽ bị đánh đòn kiểu gì.
"Tiên Thiên Đạo Thai từ thời Tây Hoàng Mẫu đến nay, đã trải qua mười ba đời chưa từng xuất hiện, Thánh Nữ tư chất bất phàm a."
Lưu Tiêu vừa nhìn, Dao Trì Thánh Nữ không chỉ có dung mạo bất phàm, thông tin trên đầu còn cho thấy trên người nàng mang Tây Hoàng Kinh.
Tây Hoàng Kinh chính là Đế Kinh hàng đầu, đặc biệt là Đạo Cung Quyển.
"Để lâu chủ chê cười rồi, ta nghe nói lâu chủ có tổng hợp Thể Chất Bảng, thể chất nho nhỏ này của ta còn không tiến vào top 5, đâu có lọt vào mắt xanh của lâu chủ được."
Dao Trì Thánh Nữ không hổ là nữ tử nho nhã điển hình, lập tức cúi đầu đáp lại.
Lưu Tiêu kỳ thực cũng không ngờ Dao Trì lại phái nàng tới tham gia đại hội vạn tộc, trên người nàng là Tiên Thiên Đạo Thai, vừa vặn có thể kết hợp với Diệp Phàm tạo ra Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.
Có điều, lúc này hai người căn bản không quen nhau, chuyện này rất khó xảy ra.
Trong Thiên Cơ Lâu đang náo nhiệt, lập tức cửa vào lại có một luồng gió nhẹ thổi tới, một luồng linh khí Tiên Thiên dọc theo bên ngoài xống vào.
Tất cả mọi người đều cảm nhận được, lại có cường giả nào đó muốn giáng lâm Thiên Cơ Lâu.
Một bóng người dùng thần thông tuyệt luân từ trên trời đáp xuống cửa ra vào của Thiên Cơ Lâu, phong thái ung dung, vả lại còn rất trẻ.
Sau khi người này đáp xuống, lập tức nhanh chân đi vào Thiên Cơ Lâu.
Lưu Tiêu liếc mắt nhìn qua, người này là một đại tài của Nhân Tộc, Trung Hoàng Hướng Vũ Phi!
【 Tính danh: Hướng Vũ Phi 】
【 Thân phận: Kỳ Sĩ Phủ Trung Hoàng 】
【 Huyết mạch: Nhân Tộc Phàm Thể 】
【 Tu vi: Tiên Đài ngũ trọng thiên 】
【 Tuyệt học: Trung Hoàng Thánh Pháp 】
【 Mục đích đến: Tranh đấu với các thể chất thần kỳ khác từ khắp nơi 】
Vị Trung Hoàng này từ khi thức tỉnh trong Kỳ Sĩ Phủ tới nay, Bắc Đế Vương Đằng, Thánh Thể Diệp Phàm, danh tiếng của các đại tài từ mọi nơi vang khắp thiên hạ, nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc hắn chuyên tâm tu hành.
Mãi đến khi Thể Chất Bảng của lâu chủ vừa ra, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai nhất định thành Đế và Hỗn Độn Thể nhất định thành Tiên, thật sự là khiến hắn vô cùng hiếu kỳ.
Đời này, hắn cho rằng mình có thể Chứng Đạo thành công, làm sao có thể khoan nhượng trước những tồn tại nghịch thiên ấy?
Mục đích đến đây của vị Trung Hoàng này là nhắm vào Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai và Hỗn Độn Thể à?
Sau khi Lưu Tiêu nhìn thấy thông tin này, không nhịn được mà cảm thấy

buồn cười.
Hai huyết mạch này hiện nay vẫn chưa tồn tại trên đời, cùng lắm chỉ có mỗi Vô Thủy Đại Đế.
Huống hồ nếu mà thật sự có, lấy thực lực của hắn e rằng cũng là quá sức.
Mặc dù Lưu Tiêu không lọt mắt thiên phú của Trung Hoàng, nhưng các tu sĩ xung quanh đều nghe danh của Trung Hoàng.
"Đây chính là Trung Hoàng một tát đập chết một vị Vương Thể và tiến vào Kỳ Sĩ Phủ trong truyền thuyết sao?"
"Nghe nói hắn là kỳ tài Trung Châu ở chín ngàn năm trước, nhưng bởi vì trời cao đố kỵ mà phải phong bế đến tận hôm nay, chính là vì muốn trùng kích Chứng Đạo!"
"Trùng kích Chứng Đạo? Bây giờ có Thiên Cơ Lâu ở đây, e là những người khác dù tư chất bất phàm đi nữa cũng rất khó có cơ hội đó?"

Chương 622. Kẻ chống lưng

Mọi người nhao nhao nghị luận về Trung Hoàng, khi Thiên Cơ Lâu xuất hiện, thiên tài từ khắp nơi ngày càng nhiều, bọn họ cũng càng lúc càng quen thuộc.
Trước đó, Diệp Đồng bị Kim Ô nhất tộc truy sát đến tận bây giờ chính là truyền nhân của Thái Dương Thánh Thể, trong khi đó, Trung Hoàng hiện giờ mới xuất hiện, đã không còn đáng để bọn họ phải kinh ngạc.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ, ngưỡng mộ đại danh đã lâu! Nghe nói ngoài Kỳ Sĩ Phủ, chỗ ngươi cũng sở hữu một thí luyện Cổ Lộ, và môn hạ đệ tử mỗi một người đều là đại tài, đúng chứ?"
Hướng Vũ Phi tư thế hiên ngang, lập tức giương tay về phía lâu chủ rồi nói.
"Từ khi thức tỉnh từ trongThần Nguyên tới nay, ta nghe nói đời này có rất nhiều đại tài, nhưng để ta cảm thấy hứng thú nhất vẫn là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai và Hỗn Độn Thể của Thiên Cơ Lâu."
"Không biết hai anh tài sở hữu thể chất cường đại ấy rốt cuộc đang ở nơi nào?"
Trung Hoàng vung tay lên, chuyến đi này hiển nhiên là dự định luận bàn một phen, để thỏa mãn chiến ý hừng hực trong lòng hắn.
"Đừng nghĩ nữa, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai còn chưa sinh ra."
Mặc dù Hắc Hoàng bị Cơ Tử Nguyệt đánh không nhẹ tí nào, nhưng vẫn không bỏ lỡ cơ hội, hô lớn.
Đại Hắc Cẩu vừa hô như vậy, xác thực là để ánh mắt của mọi người đều nhao nhao tập trung nhìn về phía Diệp Phàm và Dao Trì Thánh Nữ.
Mặc dù Thể Chất Bảng hạng 1 và hạng 2 hiện tại còn chưa xuất hiện.
Nhưng Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, trong Thiên Cơ Lâu lúc này đã tập hợp đủ điều kiện để xuất hiện.
Mặc dù Cơ Tử Nguyệt thanh tú và đáng yêu, nhưng dung mạo kinh diễm và không dính hạt bụi trần của Dao Trì Thánh Nữ quả thật khiến cho Diệp Phàm càng động tâm hơn.

"Con chó này, xem ra hôm nay ta không cầm Hư Không Kính gõ chết ngươi thì không được."
Cơ Tử Nguyệt lập tức liền đuổi theo Hắc Hoàng chạy khắp Thiên Cơ Lâu.
"Còn chưa sinh ra? Vậy thì đúng là đáng tiếc..."
Trung Hoàng vẫn luôn chuyên tâm tu hành, tựa hồ không nhạy bén chuyện ở bên ngoài cho lắm, lộ ra vẻ mặt đáng tiếc.
"Được rồi, đừng làm rộn nữa, mang người đại diện của Dao Trì và Kỳ Sĩ Phủ đi tới phòng khách, nghỉ ngơi trước đi."
Lưu Tiêu nhìn đám người càng ồn ào càng hưng phấn, lập tức xua tay ngăn cản mọi người.
"Làm phiền lâu chủ."
Dao Trì Thánh Nữ vừa vặn còn có chút lúng túng, nghe thấy lời này của lâu chủ, lập tức thuận theo ý hắn rồi cảm tạ, theo Dương Quá tiến vào chái nhà.
Trung Hoàng cũng đặt một gian phòng chữ "Địa", nói muốn thưởng thức phòng công pháp thần kỳ của Thiên Cơ Lâu, đi theo Phong Vân.
Chỉ để lại bọn tu sĩ Đông Hoang ở lại Thiên Cơ Lâu tám chuyện, còn đệ tử Thiên Cơ Lâu, và các võ giả Cửu Châu thì trao đổi tâm đắc tu hành với nhau, cảnh sắc an lành.
Lúc này, các thế lực ở Bắc Đẩu đều có dị động, năm vực không có nơi nào không loạn, chỉ có Thiên Cơ Lâu là bồng lai tiên cảnh duy nhất.
Đại hội vạn tộc sắp cử hành, người đại diện cho Thánh Địa thế gia từ khắp nơi tới đây, các Thánh Nữ, Đế Tử, đã lần lượt xuất hiện ở Thiên Cơ Lâu.
Kể cả Trung Châu Kỳ Sĩ Phủ, hay Dao Trì Thánh Địa hoàn toàn tách biệt với thế gian, đều đã phái người tới Thiên Cơ Lâu từ trước.
Hơn nữa người được phái đi cũng chẳng phải là tiểu nhân vật gì, một người là Dao Trì Thánh Nữ kinh diễm, một người là Trung Hoàng Hướng Vũ Phi.
Sau khi tin tức này truyền ra ngoài, tất cả thế lực ở Bắc Đẩu đều biết rõ quy mô và chất lượng của đại hội lần này, hầu như không có thế lực nào mà không muốn tham gia cả.
Xem như là một nhân vật chủ chốt khác trong đại hội lần này, bọn sinh vật Thái Cổ vạn tộc, nội bộ nảy sinh tranh chấp kịch liệt giữa các Thái Cổ vạn tộc vì vấn đề này.
Trong hang động, Thập Đại Vương Tộc, Thập Đại Hung Tộc và rất nhiều Hoàng Tộc tập trung một chỗ với nhau, chính vì chuyện này mà xảy ra sự bất hòa khá nghiêm trọng.
Hỏa Lân Tử cầm đầu một phe, kiên định cho rằng sự cường đại của Thiên Cơ Lâu không thể đối kháng, kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt, đàm phán hoà bình.
Mà Ngân Huyết Tộc thì cầm đầu một phe khác, chủ trương ủng hộ Thiên Hoàng Tử và Hoàng Sào, liên minh với mấy phương thế lực chống lại Thiên Cơ Lâu.
"Cái này mà là đại hội vạn tộc gì? Ta thấy rõ ràng chính là đại hội công khai

xử tội Thái Cổ vạn tộc chúng ta thì có."
"Nếu có người tới đó, thế thì quả thực là làm mất mặt Cổ Tộc chúng ta.'' Ngân Huyết Đại Thánh nhe răng trợn mắt, chém đại đao trên tay xuống đất một cái rồi hô.
"Đúng thế, Thiên Cơ Lâu chính là toà bảo lâu a, chỉ cần chúng ta có thể cướp nó, xưng bá Bắc Đẩu chỉ có thể là chúng ta mà thôi."
"Bọn nhân loại thấp kém này chỉ xứng làm lương thực của chúng ta, vậy mà còn dám vọng tưởng có thể đàm phán với chúng ta ư?"
Thủy Vương Tộc cũng lập tức gật đầu theo, trống trận rung trời.
"Đấu Chiến Thánh Viên đã phản bội và rời khỏi Cổ Tộc, Thiên Hoàng Tử bị Thánh Hoàng Tử đánh trọng thương, đủ thấy sự cường đại của Thiên Cơ Lâu, huống chi hiện tại đến cả Bắc Đế Vương Đằng đều đã trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu."
"Lấy thực lực của chúng ta, căn bản không đủ sức chống lại Thiên Cơ Lâu, đây là hy vọng hão huyền."
Nhưng mà Hỏa Lân Tử đích thân tới Thiên Cơ Lâu, thấy qua những thủ đoạn thần thông vô thượng của lâu chủ, lại hoàn toàn không nghĩ như vậy.
Đừng nói Thiên Cơ Lâu cường đại đến đâu, coi như lấy sức hiệu triệu của Thiên Cơ Lâu vào thời khắc này, có thể tập hợp lực lượng Nhân Tộc cũng đã dọa người lắm rồi.
"Hoàng Sào có Đại Năng chống đỡ, còn có Thái Cổ vạn tộc chúng ta, lại thêm Sát Thủ Thần Triều trợ lực, trên đời này căn bản không có người nào có thể đối kháng lại chúng ta."
Tuy nhiên, sau khi trở về từ Hoàng Sào, dáng vẻ của Ngân Huyết Đại Thánh lập tức tự tin hơn hẳn.
Ở trong Hoàng Sào, hắn rốt cuộc biết ai là người ở sau lưng ủng hộ Thiên Hoàng Tử đối phó Thiên Cơ Lâu.

Chương 623. Thiên Yêu Thể

Có Chí Tôn cấm khu chống lưng, dưới cái nhìn của Ngân Huyết Đại Thánh, việc này căn bản không tồn tại chút khả năng thất bại nào.
Lúc hắn nói chuyện, người của Sát Thủ Thần Triều đều đồng loạt nham hiểm ra hiệu ở phía sau.
Sau khi bọn hắn lên Âm Tà Xảo Trá Bảng của lâu chủ, bây giờ toàn bộ Bắc Đẩu đều đang đề phòng bọn hắn, thậm chí đang âm thầm tìm kiếm tung tích của bọn hắn.
Bọn hắn đương nhiên cũng hận Thiên Cơ Lâu đến thấu xương, muốn diệt trừ cho thống khoái.
"Đại hội vạn tộc lần này, toàn bộ thế lực ở Bắc Đẩu đều sẽ tham dự, đây là cơ hội tốt nhất để chúng ta và Thiên Cơ Lâu khôi phục hòa bình, bọn ta đã quyết định sẽ tham gia."
Bọn Cổ Tộc Hỏa Lân Tử và Nguyên Thủy Hồ cũng không muốn ở đây tranh cãi nữa, lập tức nói.

"Các ngươi thân là Thái Cổ vạn tộc, ngay cả Thần Linh chi tử mà mình cung phụng cũng không ủng hộ, lẽ nào các ngươi muốn giống như Đấu Chiến Thánh Viên sao?"
...
Ngân Huyết Đại Thánh lập tức hét to.
Cổ Tộc đã mất đi Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch, trên thực tế cũng có chút ảnh hưởng, dù sao số lượng Cổ Tộc cường đại có thể dùng trong việc chiến đấu cũng không tính là quá nhiều.
Nếu như đến cả các đại Hoàng Tộc như Hỏa Lân Tử đều muốn tham gia, thì lực lượng nội bộ của Cổ Tộc sẽ phân tán đi không ít.
"Thiên Hoàng Tử đã có đại đạo gia thân, cầm Bất Tử Thiên Đao trong tay, có Bất Tử Đạo Nhân đích thân bồi dưỡng, nhưng vẫn không đánh lại Thánh Hoàng Tử, thủ hạ của lâu chủ!"
"Thiên Cơ Lâu đến tột cùng cường đại tới cỡ nào, các ngươi có thể tưởng tượng rồi đó."
Nội bộ Cổ Tộc trước lúc Thiên Hoàng Tử và Thánh Hoàng Tử quyết đấu, thật ra cũng từng có một giai đoạn đoàn kết với nhau.
Dù sao tín đồ của Bất Tử Thiên Hoàng trở về, còn muốn ngang nhiên quyết đấu với đệ tử Thiên Cơ Lâu, hơn nữa cùng lúc đó, Bất Tử Thiên Hậu cũng suất lĩnh thế lực Hoàng Sào của mình tiến tới.
Nhất thời, dưới sự hiệu triệu của Thiên Hoàng Tử, Hoàng Sào, sinh vật Thái Cổ và Sát Thủ Thần Triều liên minh thành một phe, uy thế phảng phất không thể cản nổi.
Nhưng từ khi Thánh Hoàng Tử suýt dùng một côn đánh chết Thiên Hoàng Tử, trong Cổ Tộc rốt cuộc có một bộ phận Hoàng Tộc đã tỉnh ngộ, hiểu rõ sự cường đại của Thiên Cơ Lâu, vốn là không thể thắng.
"Các ngươi muốn đi tới đại hội vạn tộc tự rước lấy nhục thì tùy các ngươi, nhưng chờ đại quân bọn ta ập đến, đến lúc đó đừng trách đồng tộc bọn ta không thủ hạ lưu tình."
Ngân Huyết Đại Thánh tức đến nổ phổi, quát với bọn Hỏa Lân Tử.
"Ta chỉ sợ ngươi các trù tính như thế nào đi nữa, kết quả cuối cùng vẫn chỉ là tốn công vô ích mà thôi, đừng quên, Thánh Hoàng Tử mới vừa gia nhập Thiên Cơ Lâu chưa tới mấy ngày, bọn họ còn có Thánh Thể Diệp Phàm."
Bọn Cổ Tộc Hỏa Lân Tử lắc đầu một cái, xoay người và đồng loạt rời khỏi hang động.
Bên trong Thiên Cơ Lâu, tin vui liên tục truyền đến.
"Thiếu chủ Khương Dật Phi của Khương gia đến!"
"Môn chủ Tiêu Dao Môn đến!"
"Thánh Tử của Tử Phủ Thánh Địa đến!"
"Thánh Nữ của Đại Diễn Thánh Địa, Tứ Tượng Thánh Địa, Cửu Tiêu Thánh Địa đến!"
"Phong chủ của Thái Huyền Môn đến!"
Toàn bộ Đông Hoang, phàm là đại môn đại phái có danh tiếng, người đại diện của các Thánh Địa đều lũ lượt kéo đến.

Tử Phủ tử khí đông lai, bè phái mạnh nhất Nguyên Vương nhất mạch bên cạnh Nguyên Thiên Sư, Thái Huyền Môn sở hữu 108 toà tiên sơn, phái ra toàn bộ Thánh Tử Thánh Nữ.
Hơn nữa không chỉ có Nhân Tộc, ngay cả Yêu Tộc cũng dốc toàn lực, cho Thiên Cơ Lâu đủ thể diện.
"Thiên Cơ Lâu, đúng là một tiên lâu ở Đông Hoang."
Một âm thanh hùng hồn đanh thép nhưng vô cùng non trẻ truyền vào từ cửa, lập tức khiến bọn Thánh Tử Thánh Nữ đều nhao nhao cả kinh.
Yêu phong từ trên trời hạ xuống, một nam một nữ xuất hiện ở trước cửa Thiên Cơ Lâu, nhấc lên một luồng linh khí khá kinh người.
Chính là Tề Lân và Tề Họa Thủy từ Nam Lĩnh Yêu Hoàng Điện xa ngàn dặm chạy tới.
"Mau nhìn, đó không phải là điện chủ Yêu Hoàng Điện, Nam Yêu Tề Lân sao?"
"Nói như vậy, thế thì người bên cạnh hắn chính là Yêu Nữ Tề Họa Thủy đấy sao? Quả nhiên là yêu diễm động lòng người, danh bất hư truyền!"
"Ngay cả điện chủ Yêu Hoàng Điện đều đích thân ra mặt, trong Thiên Cơ Lâu e là phong vân sắp hội tụ thật rồi."
Không chỉ có đám tu sĩ Đông Hoang, đến cả các thế lực Nhân Tộc đã đến đây, đều vô cùng chấn động.
Lưu Tiêu vừa nhìn về phương hướng kia, lập tức nhận ra Thiên Yêu Thể Tề Lân.
"Điện chủ Yêu Hoàng Điện, Thiên Yêu Thể à, nhưng đáng tiếc chưa đại thành."
Thiên Yêu Cung và Yêu Hoàng Điện có quan hệ thân thích, nếu Yêu Hoàng Điện đã ra mặt, chí ít đã có chỗ đứng nào đó trong Yêu Tộc.
Vì vậy, mặc dù Tề Lân dọa sợ không ít Thánh Địa thế gia tại đây, nhưng trên thực tế mọi người nhìn thấy sự xuất hiện của hắn, phần nhiều vẫn là yên tâm.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ quả nhiên thần thông quảng đại, vừa nhìn liền biết Thiên Yêu Thể của ca ca ta."
Tề Họa Thủy trên đường tới đây, vừa đi vừa liên tục nghe được đủ loại sự tích liên quan tới Thiên Cơ Lâu thần kỳ.
"Ngay cả Thái Cổ Thập Hung, lâu chủ đều rõ như lòng bàn tay, thì Thiên Yêu Thể nho nhỏ như ta đối với lâu chủ mà nói, hẳn là không đáng kể gì."
Tề Lân cười ha ha, hắn tự tin trăm phần trăm về Thiên Yêu Thể của mình, lời này vừa nói ra lại không có chút khiêm tốn nào, trái lại là khá ngông cuồng.
Nếu như có cơ hội, hắn cũng muốn cho lâu chủ thổi phồng Thiên Yêu Thể hắn, tốt nhất là xếp hạng, cho hắn biết địa vị của Thiên Yêu Thể ở Yêu Tộc là như thế nào.

Chương 624. Các tộc đến bái

"Nam Yêu Tề Lân vậy mà là Thiên Yêu Thể, thảo nào nghe nói hắn bá đạo vô cùng, trời sinh thần lực."
"Thiên Yêu Thể nghe nói là Tiên Thiên thể chất tương đối hiếm thấy trong Yêu Tộc, tương tự như Thánh Thể của chúng ta."
"Còn có chuyện này nữa ư? Thế thì thể chất này há chẳng phải có thể áp đảo hầu hết thể chất Nhân Tộc hay sao?"
Trong Thiên Cơ Lâu có rất nhiều tu sĩ dù cũng từng nghe về Thiên Yêu Thể, nhưng cũng chỉ biết vài câu đôi chữ, biết không nhiều.
Tề Lân nghe thấy mấy Nhân Tộc này bắt đầu suy đoán, cũng không giải thích, chỉ là vẻ mặt kiêu ngạo.
"Mức độ hiếm có của Thiên Yêu Thể ở Yêu Tộc quả thật có thể so sánh với Thánh Thể, nếu ta đoán không sai, coi như là vừa thành Đại Năng, ngươi đã có thể tiện tay áp chế dã long đồng cấp rồi, đúng chứ?"
Lưu Tiêu cũng không muốn phủ định tư chất Thiên Yêu Thể, lúc trước Thể Chất Bảng vẫn chưa tính thể chất của những chủng tộc khác, bằng không Thiên Yêu Thể và Bất Tử Thần Hoàng chí ít cũng sẽ lên bảng.
"Lâu chủ quả nhiên lợi hại, đến cả chuyện này cũng biết."
Tề Lân vừa nghe, lập tức sáng mắt lên, gấp rút đáp lại.
"Ngươi đường xa mà đến, không ngại tặng ngươi thêm vài câu."
Lưu Tiêu nhìn vẻ mặt mong chờ của hắn, thuận thế xua tay nói.
"Thể chất này quả thật khá cường đại, đặc biệt là sau khi trảm đạo, có thể tiến vào cảnh giới một cách trót lọt, lúc tu hành thì tu ít nhưng hiệu quả nhiều."
"Một khi ngươi thành công trảm đạo độ kiếp, sẽ phải chịu dị tượng trời giáng, Cửu Yêu Tinh nối thành một đường, giống như Đế quan, dị tượng này được xưng là Yêu Đế chi tư, là tư chất đứng trên bách yêu."
Những gì mà lâu chủ nói, Tề Lân nghe được càng sốt sắng và hưng phấn hơn, gần đây hắn quả thật đã cận kề trảm đạo, yêu khí trong cơ thể hỗn loạn hơn lúc bình thường rất nhiều.
Không ngờ rằng khi Thiên Yêu Thể trảm đạo, vẫn còn có loại dị tượng cường đại này, xem ra Thiên Yêu Thể của hắn thật sự có cơ hội ở đời này.
"Đa tạ lâu chủ chỉ điểm! Lâu chủ quả nhiên thần thông quảng đại mà."
Tề Lân vô cùng mừng rỡ, lập tức khom lưng cung kính, có thêm không ít hảo cảm đối với Thiên Cơ Lâu.
Kỳ thực, ngoại trừ tính cách khá là tự kiêu ra, thì vị Tề Lân này cũng không có gì xấu cả, trái lại là người rất thông minh.
Trong nguyên tác, chính hắn một tay đưa người của Vĩnh Hằng Quốc Độ tới Bắc Đẩu, phát động toàn quân xâm lược Cổ Tộc, công kích thế lực Cổ Tộc...
Việc này khiến cho không ít Cổ Tộc bị hạm đội tinh hà của Vĩnh Hằng Quốc Độ diệt sạch, cũng xem như là một người khá mưu mẹo.
Nhưng đáng tiếc là, cường giả đời này của Yêu Tộc không chỉ có mỗi Thiên Yêu Thể hắn, mà còn có hậu nhân của Yêu Đế, Nhan Như Ngọc.
"Mời điện chủ Yêu Hoàng Điện ngồi ghế."

Lâu chủ lại vung tay lên, mang Tề Lân và Tề Họa Thủy tiến vào.
Có Dao Trì Thánh Nữ đi đầu, về sau mặc dù cũng xuất hiện không ít Thánh Nữ và Yêu Nữ, nhưng cũng không vào mắt xanh của Lưu Tiêu.
Dù sao Dao Trì Thánh Nữ thực sự quá kinh diễm!
Lúc này lại có một trận hào quang giáng lâm, ngay cả đệ tử đại biểu cho Diêu Quang Thánh Địa cũng đến Thiên Cơ Lâu.
Mọi người lại kinh ngạc một phen, bọn họ không ngờ rằng đến cả Diêu Quang Thánh Địa cũng phái người đến.
Phải biết, từ khi Thiên Cơ Lâu tiết lộ Diêu Quang Thánh Tử là truyền nhân của Ngoan Nhân nhất mạch, Diêu Quang Thánh Địa vì chuyện này mà liên tục xuất hiện đại biến.
Diêu Quang Thánh Tử trốn tránh, còn đánh trọng thương Diêu Quang Thánh Nữ, Thánh Địa có Thánh Nhân tỉnh lại, chấp chưởng Hắc Kim Long Văn Đỉnh truy sát Diêu Quang Thánh Tử.
Khi đại biến lắng xuống, Diêu Quang Thánh Địa trực tiếp mất cả Thánh Tử lẫn Thánh Nữ, lúc này ngay cả một người có đủ mặt mũi đều không thể phái ra ngoài, chỉ có thể phái một vị đại đệ tử.
Nhưng cho dù là vậy, Diêu Quang Thánh Địa vẫn phải tới, đủ để thấy bọn họ coi trọng Thiên Cơ Lâu tới cỡ nào.
"Sư tôn có lệnh, Thiên Cơ Lâu kịp thời vạch trần âm mưu của Thánh Tử, cho chúng ta Thánh Địa một đại ân, đại hội vạn tộc lần này nhất định phải đến đây ủng hộ."
Vị đại đệ tử Diêu Quang này vừa tiến vào liền lập tức cung kính, nói.
"Tình hình Diêu Quang Thánh Địa vẫn ổn đấy chứ? Thương thế của Diêu Quang Thánh Nữ như thế nào rồi?"
Lưu Tiêu cũng có hơi bất ngờ, tình hình lúc trước của Diêu Quang Thánh Địa vô cùng xấu, cho dù là địa bàn hay nhân thủ đều mất rất nhiều.
Hắn vốn tưởng rằng Diêu Quang sẽ vắng mặt trong đại hội vạn tộc lần này, không ngờ rằng bọn họ vẫn phái người đến đây.
"Lâu chủ có lòng, thương thế của Thánh Nữ không ảnh hưởng đến tính mạng, đang tu dưỡng trong Thánh Địa."
Đại đệ tử cúi đầu đáp lại.
May mà lúc trước, Diêu Hi dưới sự giúp đỡ của Thiên Cơ Lâu đã trảm đạo thành công, nên hiện giờ cũng không chịu thương thế chí mạng gì khi bị Diêu Quang Thánh Tử ra tay.
Nhưng mà thương thế của nàng quả thực là không nhẹ, nên không cách nào đích thân đến đây.
"Vào ngồi đi."
Lâu chủ gật gù, cũng mời vị đệ tử đó vào ngồi.
Lúc này, Nhân Tộc và Yêu Tộc đều có không ít thế lực đến đây, tâm điểm của mọi người, đương nhiên vẫn là Cổ Tộc.

Chương 625. Ngươi sợ con khỉ đó

rồi à?

Nếu đây đã là đại hội vạn tộc, Nhân Tộc, Yêu Tộc, Cổ Tộc đều phải có mặt.

Nhưng trước đây lâu chủ vừa mới giơ tay miểu sát tám vị Thánh Nhân Vương của Cổ Tộc, đệ tử Thiên Cơ Lâu lại đánh bại Thiên Hoàng Tử.

Thái Cổ vạn tộc đến tột cùng có đến hay không, trong Thiên Cơ Lâu không ai biết cả.

Lâu chủ tiếp đón khách đến, Thiên Cơ Lâu vốn dĩ rộng rãi, lập tức lại bắt đầu trở nên chật chội.

Lưu Tiêu cũng không để tâm Cổ Tộc có đến hay không, về phương diện này hắn đã sớm có kế hoạch, có thể nói dù thế nào cũng sẽ được lợi.

Nếu như Cổ Tộc ngoan ngoãn đến đây, Cổ Hoàng Kinh và Cổ Hoàng bí thuật của bọn họ chẳng khác nào tự động dâng hiến.

Nếu mà bọn họ không cho mặt mũi này, muốn gây sự với Thiên Cơ Lâu, thì đến lúc đó Thiên Cơ Lâu đương nhiên sẽ danh chính ngôn thuận xuất thủ, thu thập bọn Cổ Hoàng.

Do đó, Lưu Tiêu căn bản không quá lo lắng về việc này, huống hồ đại hội vạn tộc còn mười hai canh giờ nữa, thời gian vẫn còn sớm chán.

Hắn nhìn khách nhân đến đều đã tạm thời ổn định chỗ ngồi, bèn xoay người trở lại Huyễn Thần Đài, chuẩn bị phát video phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung tập 2.

Lúc này, thuận theo ý muốn của người hâm mộ, video phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung phát trước đó đã sớm gây chấn động, lượt click chuột đã đạt đến đỉnh điểm.

Mà phần thưởng phía dưới, cũng đã vượt qua hai triệu, đạt đến 3 triệu năm công lực, trong đó có bảy phần mười đều là đến từ Hoàn Mỹ thế giới.

Có điều, nghĩ lại cũng thấy bình thường, tu hành trong Hoàn Mỹ thế giới khác với Già Thiên thế giới sau này, có thể nói là Tiên Vương đi đầy đất.

Phần thưởng của đám người này đương nhiên là xa hoa hơn rất nhiều.

Mà phần thưởng còn lại, thì chủ yếu đến từ Côn Bằng nhất mạch ở Sơn Hải Kinh thế giới.

"Xem ra tiếng vang quả nhiên rất dữ dội, dù không biết bằng cách nào nhưng có thể truyền đến tai những thế giới cổ quái và kỳ lạ cũng không tồi..."

Lưu Tiêu nhìn Tam Quốc thế giới và Sơn Hải Kinh thế giới, ngược lại là có chút mơ hồ.

Có điều, nếu thật sự xuyên việt qua đó, có Thiên Cơ Lâu, thì cũng không cần lo lắng về phương diện tình báo.

Thế nên Lưu Tiêu đầu tiên là rút phần thưởng công lực rồi đưa vào trong Hồng Mông Đại Thiên Công, sau đó mới đăng video tập 2 lên.

Lần này, video mới đột ngột xuất hiện, lập tức tự động đưa đến mục video mới trong chư thiên vạn giới.

Đặc biệt là những người tặng thưởng và từng xem video tập 1, đều nhận

được thông báo quan trọng!
Sau khi độ hot của video này tăng lên, tài khoản Thiên Cơ Lâu chi chủ của Lưu Tiêu, số lượng người hâm mộ trong chư thiên vạn giới đã đạt đến mấy triệu.
Phải biết, người hâm mộ trong video vạn giới không phải cứ bấm theo dõi là sẽ được tính thành người hâm mộ, cho nên muốn phát triển cực kỳ khó.
Tây Du thế giới, chúng Tiên trên Thiên Đình đang nâng chén say sưa và với Ngọc Đế.
"Ngọc Đế, gần đây sao không thấy ngươi livestream Tây Thiên chi lộ nữa vậy, chẳng lẽ sợ con khỉ đó rồi à?"
Thái Bạch Kim Tinh vừa uống vừa cười hỏi.
"Phải là con khỉ kia sợ ta mới đúng, ta đang bận xem video Thái Cổ Thập Hung nên không có livestream, ta còn muốn bắt con dị thú Côn Bằng kia làm vật cưỡi, nhưng đáng tiếc lâu chủ vẫn chưa phản hồi ta..."
Nói tới việc này, Ngọc Đế lập tức bất đắc dĩ.
Ngọc Đế chính là người đứng đầu Tam Giới, Thiên Đình chi chủ, dưới sự quản lý của hắn, mọi thứ đều vào khuôn khổ, linh khí trong thiên địa cũng dồi dào đến mức khó tin, căn bản không cần tranh đoạt tài nguyên tu hành.
Về phần trường sinh bất lão, chỉ cần không gây sự và cố gắng tu luyện, ở Thiên Đình kiếm một Thần vị cũng không khó, có Thần vị đương nhiên là có thể tham gia đại hội bàn đào.
Vì vậy dưới cái nhìn của Ngọc Đế, chuyện này chính là ngươi tình ta nguyện, có qua có lại mà thôi.
Hắn chưa từng nghĩ rằng, Tây Du thế giới tương đối hòa bình này, tài nguyên hết sức dồi dào, ở trong chư thiên vạn giới là cực kì hiếm thấy.
Đại đa số thế giới đều là cằn cỗi, hung hiểm, mỗi người đều bởi vì lực lượng mà tranh giành và hãm hại nhau.
Coi như thật sự có thể xuất hiện một người giống như Thiên Đình chi chủ hắn đây, chưa tới mấy năm chẳng mấy chốc sẽ bị lật đổ, lại lần nữa lâm vào chiến tranh.
"Mấy người các ngươi sao đột nhiên im lặng hết vậy?"
Ngọc Đế đang rầu, chợt thấy bọn Thái Bạch Kim Tinh, Thái Thượng Lão Quân và Thọ Tinh Công đều bỗng nhiên im hơi lặng tiếng, nhìn chằm chằm video vạn giới không chớp mắt.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ đăng video Thái Cổ Thập Hung mới, đừng làm ồn nữa, lo xem đi."
Thái Thượng Lão Quân xua tay, không hề phản ứng Ngọc Đế.
Từ khi Thiên Cơ Lâu chi chủ ra video mới, Thái Thượng Lão Quân không có hứng thú xem những video khác, mỗi ngày đều trông ngóng video mới của lâu chủ.
Video của Tây Du thế giới tới tới lui lui chỉ có mấy người làm, không có tí gì mới mẻ.
Chỉ có cửu tinh tác giả vượt qua vạn giới của lâu chủ, mới có thể nhìn thấy một vài thế giới bên ngoài Tây Du thế giới là như thế nào.

Có thể nhìn thấy nhiều thế giới ngoài thế giới mà mình đang sống, quả thật là có sức hấp dẫn rất lớn.

Chương 626. Thập hung bảo thuật

"Có video mới vậy mà không nói cho ta biết."
Ngọc Đế mau chóng mở video vạn giới ra, lúc này nhìn thấy video phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung của Thiên Cơ Lâu chi chủ có video mới.
【 Video phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung tập 2 】
【 Thập Hung đứng đầu, kinh khủng như thế 】
【 Đối với rất nhiều người tu hành mà nói, Tiên Vương chính là điểm cuối 】
【 Nhưng đối với chúng nó mà nói, Tiên Vương chỉ vẻn vẹn là khởi đầu 】
Kèm theo dòng giới thiệu xuất hiện trong video, lại một bóng đen khổng lồ xuất hiện.
Nhưng lần này, bóng đen không còn hình dạng nửa cá nửa chim mơ hồ, mà là khá rõ ràng.
Bóng đen đó hiển nhiên là hình dạng rồng to lớn và hung hăng, thân thể uốn lượn, móng vuốt cường tráng, miệng phun ra lửa.
"Con rồng thấp kém như vậy, lại là Tiên Vương cấp bước? E là lâu chủ nhận lầm Thần Thú rồi? Khoác lác không biết ngượng."
Trên đường đi Tây Thiên thỉnh kinh, Tôn Ngộ Không cũng đang nhìn video mới, còn tỏ vẻ khinh bỉ.
"Đúng thế, ngày xưa ta làm Thiên Bồng Nguyên Soái, trên bàn tiệc không thể thiếu thịt rồng."
Trư Bát Giới cũng nghi ngờ, nói.
Địa vị của rồng ở trong Tây Du thế giới thật sự không cao cho lắm, bởi vì có rất nhiều yến hội ở Thiên Đình hở một chút là gan rồng phượng tủy, còn khá hơn một chút thì chỉ làm vật cưỡi.
Cho dù là Long Vương tu thành Tiên Gia, cũng chỉ cai quản biển cả và mưa ở hạ giới mà thôi, nói cách khác vẫn là Hạ Tiên, chứ không phải Thượng Tiên trên Thiên Đình.
Có thể nói, phàm là kỳ trân dị thú, ở trong Tây Du thế giới có vẻ như không được xem là đặc biệt xuất chúng gì.
【 Nó từng là sinh vật mạnh nhất trong Thập Hung, trong tộc còn có một trận tranh đoạt kịch liệt để giành lấy danh hiệu Chân Long Vương 】
【 Một khi Chân Long sinh ra, thiên địa bất dung, coi như là Tiên Vương, cũng không thể làm gì được nó 】
Bóng đen hiển hiện ra nguyên hình, một trong Thái Cổ Thập Hung - Chân Long Tộc, lập tức xuất hiện trong video.
Đó chính là cảnh tượng mấy chục con rồng điên cuồng và đáng sợ đồng thời lượn quanh không trung, trong đó mỗi một con đều ẩn chứa Tiên uy, quả đúng là quần long giáng thế.

Khí phách như thế, lập tức khiến người xem video đều có thể cảm nhận được một cách chân thật.
"Chỉ là Long Tộc mà thôi, thế mà có loại khí cỡ này ư? Lẽ nào đây là hiệu ứng video sao?"
Trên Thiên Đình, Na tra lau Hỏa Tiêm Thương của mình rồi nói.
Khi còn bé, hắn cũng đã đại náo Đông Hải, còn rút ra gân của Tam thái tử, có thể nói là một chuyên gia về phương diện đồ long.
Vì thế Na Tra vô cùng xem thường Long Tộc.
"Vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này vẫn còn thổi phồng nữa kìa."
"Xem ra Thái Cổ Thập Hung này, cũng chỉ có thế mà thôi."
Na Tra lập tức tỏ vẻ xem thường.
Nhưng ngay sau đó, các con rồng Tiên Vương trong video lập tức bắt đầu chém giết lẫn nhau.
Đây đều là Chân Long Tộc cấp bậc Tiên Vương, mỗi một con đều có uy lực phá toái sơn hà trong lúc nhấc tay, đột nhiên lại điên cuồng chém giết lẫn nhau.
Uy thế khủng bố của mấy chục Tiên Vương đang điên cuồng chém giết, lập tức xuyên qua màn hình video, khiến tất cả người xem đều có thể cảm nhận rõ được cỗ Tiên uy chi nộ này.
"Long Tộc này vậy mà cường đại đến thế cơ à? Hơn nữa tại sao bọn họ bỗng nhiên lại chém giết nhau thế kia?"
Na Tra bị cỗ khí thế kinh khủng đó dọa sợ, không dám coi thường Chân Long Tộc nữa, trái lại mặt đầy hoài nghi.
【 Phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung: Chân Long Tộc 】
【 Thập Hung Bảo Thuật: Chân Long Bảo Thuật 】
【 Đánh giá Thập Hung: Khi xưa đứng đầu Thập Hung, bởi vì mỗi con Chân Long đến cuối đời sẽ chú định thành Tiên Vương, còn gọi là Tiên Vương Thần Tộc, trong chủng tộc mang tên Chân Long, mỗi một đời chỉ có một con rồng có thể làm được điều đó 】
Vài câu đánh giá đơn giản, lập tức đủ để dọa sợ không ít người đang xem video.
Chú định tu luyện thành Tiên Vương?
Đây rốt cuộc là chủng tộc ngông cuồng cỡ nào mới có thể nói ra câu nói đó.
Tiên Vương chính là điểm cuối xa vời vợicủa ngàn tỉ sinh linh, nhưng ở trước mặt chủng tộc này, vậy mà đã được chú định?
"Chân Long Tộc quả nhiên vô cùng cường đại! Đúng là làm nở mày nở mặt Long Tộc chúng ta mà."
Trong Đông Hải Long Cung, Long Vương nhìn video và hô lên một cách phấn khích.
Địa vị của hắn ở trong các thế lực trên Thiên Đình không cao cho lắm, lại còn có Tôn Ngộ Không ức hiếp vô số Thượng Tiên.
Hôm nay có video phổ cập kiến thức về Chân Long Tộc của lâu chủ, rốt cuộc có thể vênh váo oai phong một lần.
Hoàn Mỹ thế giới, chỗ tu hành Tiên Vực.

"Nhanh như vậy liền đến Chân Long Tộc rồi ư, vừa hay, ta đang thiếu rất nhiều Chân Long Bảo Thuật, để coi lâu chủ có thể nói chúng nó ở đâu cho ta hay không?"
Thạch Hạo vừa nhìn thấy video mới của Thiên Cơ Lâu chi chủ, lập tức ngay cả tu luyện cũng bỏ xó ở đó, bắt đầu xem video.
Bây giờ có thể coi hắn là một trong những người hâm mộ trung thành của Thiên Cơ Lâu chi chủ, vẫn luôn trông đợi vào video của lâu chủ để tập hợp đủ Thập Hung Bảo Thuật.

Chương 627. Chúc Long

【 Đời cuối cùng của Chân Long Tộc sở hữu cái tên Chân Long, chính là một con Chân Long cường hãn ở thời kì Tiên Cổ. 】
【 Sau khi chém giết xong, nó đã đánh bại con Chân Long mạnh thứ hai để đoạt lấy cái tên Chân Long, thăng cấp thành kẻ mạnh nhất được công nhận trong Thập Hung ở thời kì Tiên Cổ 】
【 Sau khi đạt được cái tên Chân Long, thực lực của nó quả thực đạt đến một trình độ kinh khủng có thể khinh thường thiên địa, trong chiến tranh ở thời kì Tiên Cổ, nó dựa vào sức mình chống lại ba Bất Hủ Tiên Vương xâm lược cửu thiên thập địa 】
Cùng lúc đó ở Hoàn Mỹ thế giới, Xích Long Cát Cô gần như quỳ gối khi xem xong video này.
Bởi vì cường giả cuối cùng đoạt lấy cái tên Chân Long trong video mà lâu chủ giới thiệu, chính là phụ thân của hắn.
Lúc đó hắn đã ở hạ giới, mặc dù ít nhiều cũng biết đôi chút về phụ thân, nhưng lại không ngờ rằng thực lực của phụ thân vậy mà đã nghịch thiên đến thế rồi.
Trong lĩnh vực tiên đạo, ngoại trừ Tiên Đế xưa giờ chưa từng có, thì Bất Hủ Tiên Vương đã gần như là cường giả đỉnh cấp nhất.
Mà cha của hắn lại có thể đồng thời chống lại ba Bất Hủ Tiên Vương đến từ vực ngoại.
Thảo nào vẫn luôn nói Chân Long Tộc đứng đầu Thập Hung, thì ra chủng tộc hắn đã từng ra đời cường giả nghịch thiên như thế.
"Đời này ta nhất định phải vượt qua phụ thân, đoạt lấy cái tên Chân Long, phục hưng Chân Long Tộc..."
Xích Long Cát Cô lập tức bừng bừng chiến ý.
Nhưng không chỉ có mỗi Hoàn Mỹ thế giới khiếp sợ, mà còn cả những thế giới khác trong chư thiên vạn giới.
"Uy thế của con rồng ấy, thế mà có thể chống lại ba vị Tiên Vương, sao lại khác với những con rồng mà ta biết thế nhỉ."
Tây Du thế giới, Ngọc Đế thầm nói ở trên Thiên Đình.
"Thế gian này lại có Long Tộc khác có thể cạnh tranh với Tử Long ngươi, thực sự là ngoài ý muốn mà, nhưng đáng tiếc nó lại ở thế giới khác, bằng không có thể mời chào nó làm đồng minh, đại sự của quân Thục liền có thể

thành."
Tam Quốc thế giới, Chiến Thần Quan Vũ và Triệu Tử Long vừa uống rượu vừa xem video của lâu chủ.
"Nếu có cơ hội, ta cũng rất muốn làm quen Chân Long Tộc kia."
Ở thế giới này, trong người Triệu Vân sở hữu huyết mạch Bạch Long bất bại, cảnh giới đã tới hàng ngũ Chuẩn Chiến Thần, nhìn thấy Long Tộc cường đại, không khỏi có chút cộng hưởng với huyết mạch của mình.
"Xem ra dòng máu Long Tộc ta, cho dù ở thế giới nào đều có thể ngạo thị quần hùng, không tồi không tồi, thưởng."
Sơn Hải Kinh thế giới, video của lâu chủ còn hấp dẫn một tồn tại kinh thiên.
Người nói ra câu nói này, chính là Chúc Long chưởng khống nhật nguyệt.
Tôn Đại Thần này chính là Thiên Thần Thánh Thú ở thời đại Bàn Cổ, hình thể to lớn như thiên địa.
Mở mắt chính là ban ngày, nhắm mắt chính là ban đêm!
Sự thay đổi ngày đêm ở Sơn Hải Kinh thế giới, chính là do vị Đại Thần này kiểm soát.
Chúc Long bình thường sẽ không xem video vạn giới, nhưng lần này nhìn thấy video phổ cập kiến thức của lâu chủ là Long Tộc, nên mới không nhịn được xem thử một xíu.
Mặc dù Bất Hủ Tiên Vương không tính là gì đối với Chúc Long, nhưng hắn có thể thấy được ở thế giới đó Bất Hủ Tiên Vương đã là tồn tại vô thượng.
Chân Long này có thể lấy một địch ba, đúng là không làm mất mặt Long Tộc hắn.
Thế là Chúc Long, vị Đại Thần cấp bậc sáng thế này, tiện tay thưởng một cái, vậy mà trực tiếp thưởng năm triệu năm công lực.
Vào lúc này, kể cả các tộc ở Già Thiên thế giới, cũng sôi trào không thôi.
Vạn Long Sào, Hạo Long Tộc, một trong Thái Cổ vạn tộc cũng nhiệt huyết sôi trào, lập tức tự hào không ngớt.
"Đây mới là thực lực chân chính của Long Tộc! Chúng ta với tư cách là hậu duệ huyết mạch của Chân Long, sau này nhất định phải có thực lực như thế."
"Đúng vậy! Ta biết ngay huyết mạch Hạo Long Tộc chúng ta không đơn giản tí nào mà, bây giờ xem ra, chúng ta cũng không thua gì huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng!"
"Long Tộc vạn tuế!"
Phàm là một vài Cổ Tộc có huyết thống Long Tộc, đều lập tức cảm thấy mình có quyền tự hào về uy danh của Thập Hung Chân Long Tộc, ai nấy đều cực kì kích động.
Mà người kích động khác, đương nhiên còn có Lưu Tiêu.
Bởi vì hắn công bố video xong liền nhìn chằm chằm video vạn giới của mình, cứ như vậy trơ mắt mà nhìn phần thưởng đột nhiên từ bốn chữ số trong nháy mắt tăng vọt lên bảy chữ số.
Đó là phần thưởng của Chúc Long Đại Thần ở Sơn Hải Kinh thế giới.

Phần thưởng khổng lồ như vậy, lần đầu xuất hiện trong video vạn giới của Lưu Tiêu.
"Đại Năng phương nào mà lợi hại thế, vừa ra tay là năm triệu năm công lực?"
Lưu Tiêu lập tức có chút kinh ngạc, cũng không có rút liền, mà là kiểm tra thông tin tài khoản vừa tặng thưởng.
Phải biết, coi như là Đại Thần Thiên Đình ở Tây Du, cùng lắm cũng chỉ là năm trăm năm.
Đây chính là năm triệu năm!
Gấp vạn lần năm trăm năm!
"Chúc Long? Là Đại Thần ở Sơn Hải Kinh thế giới ư?"
Lưu Tiêu thật ra cũng biết những cái tên này.
Chúc Long, Côn Bằng, Cùng Kỳ, những cái tên này đều là tên của dị thú ở Sơn Hải Kinh, chỉ là hắn không ngờ rằng Sơn Hải Kinh ở trong chư thiên vạn giới cũng tự thành một thế giới.
"Thì ra là đã có Đại Năng tồn tại ở thời đại sáng thế, cùng thọ với thiên địa, chí ít hơn trăm triệu tuổi, thảo nào tiện tay liền thưởng năm triệu năm."
Sau khi nhìn kỹ thông tin, lúc này Lưu Tiêu mới gật đầu lia lịa.

Chương 628. La bàn chỉ đường đến kho báu

Đối với loại tồn tại cùng thọ với thiên địa như Chúc Long, đã sớm lãng quên thời gian, phỏng chừng chính hắn cũng không để ý mình thưởng như vậy có nhiều hay không.
Bị phần thưởng bất ngờ này làm kinh ngạc, phần thưởng video phổ cập kiến thức về Chân Long Tộc thoáng chốc như diều gặp gió.
Không chỉ có Chúc Long, Hoàn Mỹ thế giới cũng có không ít cao thủ Đại Năng nhao nhao tặng thưởng.
Bởi vì nội dung mà bọn họ thật sự muốn xem, toàn bộ đều xuất hiện ở cuối video.
【 Thập Hung Bảo Thuật của Chân Long Tộc, là một loại bảo thuật khó gom góp hoàn chỉnh nhất, gần như không ai có thể làm được 】
【 Mặc dù uy lực vô tận, đủ để hóa long thành hình, một khi triển khai hoặc nắm giữ cũng đủ để lật đổ chiến lực, nhưng chiêu thức lại rải rác ở khắp nơi 】
【 Bây giờ người nắm giữ Chân Long Bảo Thuật hoàn chỉnh, chỉ có mỗi Thi Hài Tiên Đế, lão Tiên Vương ở Tiên Vực 】
Vài câu giới thiệu cuối cùng, đối với những người khác trong chư thiên vạn giới đương nhiên không tính là tình báo gì.
Bọn họ không phải là người của Hoàn Mỹ thế giới, Bảo Thuật nằm ở đâu hoàn toàn không có chút ý nghĩa nào với bọn họ.
Nhưng mà chuyện này đối với người của Hoàn Mỹ thế giới, lại chính là "la

bàn chỉ đường đến kho báu".
Đặc biệt là Hoàn Mỹ thế giới hiện tại, vừa hay đang là cuộc chiến phòng vệ Đế quan, sau khi trận đại chiến cửu thiên thập địa phá tan Thiên Uyên kết thúc.
Thạch Hạo vừa mới đánh vỡ Chí Tôn Ma Chú, bắt đầu tìm tòi hệ thống tu luyện lưu truyền ở Già Thiên thế giới đời sau, thành lập nên Thiên Đình.
Lúc này các thế lực chỉ vừa ổn định lại, nhưng cũng không phải là thời đại hòa bình lâu dài, cùng lắm chỉ có thể nói là giai đoạn đình chiến.
Khoảng thời gian này, vừa khéo là khoảng thời gian mà các thế lực trở nên mạnh mẽ, là thời kỳ tốt để chuẩn bị.
Đoạn video này của Thiên Cơ Lâu chi chủ, quả thực khiến cho mọi nơi trong Hoàn Mỹ thế giới đều hận không thể nắm "la bàn chỉ đường đến kho báu" ở trong lòng bàn tay.
"Thì ra là như vậy, Tiên Vực còn có lão Tiên Vương biết bản hoàn chỉnh của Bảo Thuật này, thế thì Cát Cô không cần tìm tòi nữa."
Thạch Hạo ở Tiên Nhai xem video, lập tức vỗ đùi, hưng phấn không thôi.
Chỉ cần không phải là đối thủ một mất một còn, hắn tự tin có thể đổi Bảo Thuật này từ trong tay đối phương.
Mà lúc này, một vị cường giả khác cũng ở trong Hoàn Mỹ thế giới, lại đang xem video và liên tục chửi rủa.
"Vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này thực sự là không biết điều! Nói người khác không được sao, sao cứ phải nói ta vậy."
Thi Hài Tiên Đế nhìn thấy kẻ đứng mũi chịu sào chính là hắn, lập tức cạn lời.
Video tổng hợp này mới đến tập hai thôi, nếu còn làm tiếp nữa, thì người của toàn bộ Hoàn Mỹ thế giới đều sẽ biết Thi Hài Tiên Đế hắn nắm giữ toàn bộ mười loại Thập Hung Bảo Thuật mất.
Hắn không muốn trở thành kẻ địch chung của toàn bộ thế giới một chút nào.
Không chỉ có hai người bọn họ, ngay cả các cao thủ bên trong Hắc Ám bản nguyên, cũng đã bắt đầu rục rịch muốn ngóc đầu dậy trước sự thúc giục từ video của lâu chủ.
Mà hiện tại, lâu chủ thậm chí còn không có ở Hoàn Mỹ thế giới.
Chỉ vẻn vẹn là một video đã đủ để làm loạn nơi này.
Trong khi đó, Lưu Tiêu lại đang nhìn phần thưởng video bắt đầu tăng vọt.
Sau khi có phần thưởng bạo tay của Chúc Long, tổng phần thưởng của video đã nhanh chóng vượt qua mốc một ngàn vạn năm công lực.
Cho dù có hệ thống lấy chiết khấu, nhưng ít nhất hắn phải đạt được mấy triệu năm công lực thì mới được phép rút.
Lúc này, Lưu Tiêu mới hài lòng lui ra khỏi Huyễn Thần Đài, nhìn thấy Nhân Tộc và Yêu Tộc trong Thiên Cơ Lâu càng lúc càng nhiều.
Các cao thủ và đệ tử trong Thiên Cơ Lâu, đều đang thảo luận video mới nhất của lâu chủ.
Mặc dù lần trước, lâu chủ đã giải đáp thắc mắc, ở thời đại này của bọn hắn, Thái Cổ Thập Hung đã không còn tồn tại nữa, cái gọi là Thập Hung

Bảo Thuật đương nhiên cũng sẽ không được truyền thừa.
Nhưng bọn họ vẫn cảm thấy thèm khát mười loại bí thuật cực kỳ cường hãn ấy.
"Lâu chủ, Thập Hung Bảo Thuật nghe có vẻ cường đại và thần bí hơn cửu bí chúng ta nhiều."
Thấy lâu chủ lần nữa bước ra từ trong Huyễn Thần Đài, hai người Vương Đằng và Diệp Phàm đều đồng loạt lộ ra vẻ kích động.
"Bàn về uy lực, Thập Hung Bảo Thuật quả thật cường thế hơn cửu bí, hơn nữa Thập Hung Bảo Thuật có một đặc điểm, đó là bất kể chủng tộc nào tu hành, cũng sẽ không bị giảm uy lực."
Lưu Tiêu gật gù, mỗi một Bảo Thuật trong Thập Hung Bảo Thuật đều là bản lãnh của Thái Cổ Thập Hung hung hãn, do đó uy lực đều cực kì cường đại.
Còn về cửu bí thì lại khác, đó là bí thuật mà Cửu Thiên Tôn đã phát triển đến cực hạn theo hướng sở trường của riêng mình, nói cách khác là học lệch một cách nghiêm trọng, chứ không toàn diện.
"Mặc dù thế giới của chúng ta không có, nhưng nói không chừng chư thiên vạn giới tiếp theo mà chúng ta đến sẽ là thời đại Thái Cổ Thập Hung thì sao."
Đầu óc của Vương Đằng cũng nhảy số khá nhanh, lập tức nói.
Chuyện này đương nhiên là có khả năng, nhưng cụ thể như thế nào còn phải chờ tới lúc Thiên Cơ Lâu sẽ truyền tống tới nơi nào.
Nhưng thay vì nghĩ về chuyện này, Lưu Tiêu càng lo về thực lực của bọn họ hơn, theo sự phát triển của video vạn giới, hắn đã thấy thế giới trong chư thiên vạn giới cái nào cái này cũng rất biến thái.
Nếu như truyền tống đến một nơi cường đại hơn Già Thiên thế giới, đệ tử Thiên Cơ Lâu rất khó để theo kịp.

Chương 629. Đồ Phi

"Trong Thiên Cơ Lâu quả nhiên là mỹ nữ như mây, thực sự là danh bất hư truyền."
Vào lúc này, ngoài cửa lại có một đại hán thần thái sáng láng, trên người mặc vải thô, ánh mắt trông như kẻ trộm.
Có mấy đệ tử đến từ Bắc Vực nhìn hắn đều nhao nhao né tránh, tựa hồ rất sợ gia hỏa này.
"Đây chẳng phải là người của Thập Tam Đại Khấu đến từ Bắc Vực sao?"
"Cái gì mà Thập Tam Đại Khấu, đó chẳng phải là bọn lừa bịp, bọn sơn tặc đào mộ trộm của sao?"
"Nhỏ giọng một chút, chớ xem thường bọn họ, nghe đâu bọn họ ai cũng mang bí thuật trong người."
Đại hán đó hiển nhiên nghe được mọi người đang khe khẽ bàn luận, nhưng lại không hề bận tâm, nhanh chân tiến vào Thiên Cơ Lâu.
Lưu Tiêu vừa nhìn lên đầu hắn, lập tức bật cười, vận may tự tới cửa, quả

nhiên là chuyện tốt.
【 Tính danh: Đồ Phi 】
【 Thân phận: Cháu của Đệ Thất Đại Khấu ở Bắc Vực 】
【 Huyết mạch: Nhân Tộc Phàm Thể 】
【 Tu vi: Tiên Đài tam trọng thiên 】
【 Tuyệt học: Tịch Diệt Tiên Kinh, Sát Đạo... 】
【 Mục đích đến: Cướp một Thánh Nữ về làm vợ 】
Lưu Tiêu đương nhiên nhận ra gia hỏa ấy, hắn chính là lão bằng hữu của Diệp Phàm, mặc dù làm người có chút xảo quyệt nhưng cũng rất nghĩa khí.
Đương nhiên những chuyện đó đều không quan trọng, quan trọng là Tịch Diệt Tiên Kinh trên người hắn.
Đây chính là truyền thừa của Tịch Diệt Thiên Tôn, một trong Cửu Thiên Tôn, ma xui quỷ khiến rơi rớt trên người tiểu tặc này.
Trong Cửu Thiên Tôn, người để lại Đế Kinh cũng chỉ có ba người Đạo Đức Thiên Tôn, Linh Bảo Thiên Tôn, Tịch Diệt Thiên Tôn, còn về những người khác thì chưa từng nghe qua.
Tuy nhiên, điều khiến Lưu Tiêu không ngờ đó là, chí hướng của tên Đồ Phi này từ đầu đến khi xuất hiện ở Thiên Cơ Lâu vậy mà chưa hề thay đổi, vẫn nghĩ cướp một vị Thánh Nữ về làm vợ.
"Thổ phỉ Bắc Vực, đây là nơi tổ chức đại hội vạn tộc, loại tiểu tặc như ngươi tới đây làm gì?"
"Đúng thế, đại hội này không phải là nơi mà bọn sơn tặc các ngươi có thể tới."
"Nếu đã là đại hội vạn tộc, thì lẽ ra đây là cơ hội để các thế lực Bắc Đẩu đàm phán hòa bình, bất kể là thổ phỉ hay Thánh Địa, thì vẫn phải đối xử bình đẳng."
Lâu chủ lập tức vỗ bàn một cái, công chính nghiêm minh, cao giọng nói.
Có lâu chủ mở miệng nói như thế, lập tức các thế lực vừa phản đối đều im lặng không dám hó hé gì.
Rất nhiều danh môn thế gia trong Thiên Cơ Lâu, đều lộ ra ánh mắt kính nể về hướng lâu chủ.
Nơi này sẽ là nơi diễn ra đại hội thương thảo dàn xếp hòa bình giữa các tộc ở Bắc Đẩu, Thiên Cơ Lâu chi chủ là người chủ trì đại hội, bình đẳng với người ngoài là điều mấu chốt để thuyết phục quần chúng.
"Lâu chủ quả nhiên công chính nghiêm minh."
Ngay cả Dao Trì Thánh Nữ đang ngồi, cũng không nhịn được cười nhẹ và tán thưởng.
Nhưng sự thật là Lưu Tiêu căn bản không có cân nhắc mấy chuyện đó, hắn chỉ nhắm đến Tịch Diệt Thiên Công ở trên người Đồ Phi.
Đế Kinh có thể gặp nhưng không thể cầu, rất hiếm khi chủ động dâng tới cửa như hiện nay, há lại để nó tuột khỏi tay?
"Oa! Vị Tiên Nữ này là Thánh Nữ của Thánh Địa nào thế? Dung mạo đẹp như thiên tiên a!"
Đồ Phi vừa nhìn thấy Dao Trì Thánh Nữ, con mắt tức khắc phát sáng.

Hắn đưa mắt nhìn sang, trong Thiên Cơ Lâu không chỉ có Thánh Nữ tập hợp, thậm chí còn có những mỹ nhân đến từ Cửu Châu như Sư Phi Huyên, Vương Ngữ Yên, quả thực là trăm hoa khoe sắc!
Mà lúc này, sau khi Diệp Đồng nghỉ ngơi một đêm ở Thiên Cơ Lâu, rốt cuộc cũng yên vị ở đây.
Đây là lần đầu hắn rời khỏi Tử Vi cổ tinh, đi tới Bắc Đẩu, bọn tùy tùng bên cạnh hắn hầu như đã đi hết.
Ngoại trừ Thiên Cơ Lâu ra, có thể nói hắn đã không còn nơi nào để đi ở Bắc Đẩu.
"Lâu chủ, đa tạ ngươi thu nhận và giúp đỡ!"
Diệp Đồng được Dương Quá dẫn ra khỏi phòng khách, sắc mặt có vẻ đã tốt hơn nhiều rồi.
"Lâu chủ, ở đại hội vạn tộc, chúng ta có cần sắp xếp một vị trí cho vị hậu nhân của Thái Dương Thánh Thể này hay không?"
"Đúng vậy a, vị Thái Dương Thánh Thể này chính là hậu nhân Cổ Hoàng của Nhân Tộc chúng ta, nếu bây giờ đã tìm được hắn trở về, thì hắn hẳn là phải chấn chỉnh lại huyết mạch Thái Dương Thánh Thể ở Bắc Đẩu."
"Lâu chủ, Thánh Địa ta đồng ý hiệp trợ, cho đến khi đứa nhỏ này trưởng thành đến mức đủ để một mình chống đỡ một phương."
Trong Thiên Cơ Lâu, mọi người vừa nhìn thấy Diệp Đồng đi ra, lập tức người người đều xung phong đảm nhận chuyện này.
"Thái Dương Thánh Thể chính là huyết mạch của Cổ Hoàng, không nên giao hắn cho Thánh Địa khác bồi dưỡng."
Dao Trì Thánh Nữ không nhịn được nữa, bất mãn ngăn cản mọi người, nói.
“Bọn Nhân Tộc các ngươi đều là bọn đạo đức giả, ai nấy cũng dòm ngó chỗ tốt từ trên người đứa nhỏ ấy."
Đến cả Nam Yêu Tề Lân là người ngoài cuộc, cũng nháy mắt nhìn ra ý đồ của bọn họ.
Lần trước, bọn người này biết Thái Dương Kinh thất lạc trên người Diệp Đồng từ trong miệng lâu chủ, bây giờ ai ai cũng muốn tranh giành công việc trợ giúp đứa nhỏ này trùng kiến gia nghiệp.
Thái Dương Kinh được xưng là một trong hai mẫu kinh của Nhân Tộc, ẩn chứa bản ý của rất nhiều kinh văn sau này, cho dù chỉ là một phần của Đế Kinh, có lẽ đều sẽ mang tới lợi ích cực lớn cho công pháp của bọn họ.

Chương 630. Kẻ thù thực sự của Diệp Đồng

"Không cần nhiều lời, Diệp Đồng sẽ không đi nơi nào cả, hắn sẽ ở lại Thiên Cơ Lâu."
“Huyết hải thâm cừu của Thái Dương Chi Thể nhất mạch, chờ đến khi hắn trở nên đủ cường đại ở Thiên Cơ Lâu, thì sẽ do chính hắn tự tay báo thù."
Nhưng lâu chủ lại khoát tay ngăn lại, trực tiếp đánh gãy mộng tưởng của

mọi người.
Diệp Đồng chính là Thái Dương Thánh Thể còn sống cuối cùng hiện nay, để người này ở bên ngoài thực sự là quá nguy hiểm, chỉ có Thiên Cơ Lâu mới là nơi an toàn cho hắn.
Hơn nữa, hai loại thể chất Hỗn Độn Thể và Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai quá nghịch thiên, trước khi Thiên Cơ Lâu rời đi, tốt nhất đừng tùy tiện xuất hiện.
...
Bây giờ Thái Dương Chi Thể Diệp Đồng và Thánh Thể Diệp Phàm, đều ở Thiên Cơ Lâu, bên ngoài không có khả năng sản sinh hai đại thể chất kia.
Lời này của lâu chủ nói rất rõ ràng, để các đại thế gia lập tức từ bỏ suy nghĩ xằng bậy ấy.
Mặc dù Thiên Cơ Lâu giữ vị thế trung lập, nhưng khi cần can thiệp mạnh mẽ, Thiên Cơ Lâu lại không hề do dự tí nào, các thế lực khác đã thấu hiểu rất rõ điều ấy.
Ngay cả Diệp Đồng cũng thấy rõ, Thiên Cơ Lâu mới là nơi duy nhất mà hắn có thể ở lại.
"Nhưng mà thực lực của Kim Ô nhất tộc rất cường đại, chỉ dựa vào một mình ta, thật sự có thể báo thù ư?"
Diệp Đồng tất nhiên sẽ không cự tuyệt hảo ý của lâu chủ, nhưng lại không có niềm tin báo thù cho lắm.
Kim Ô nhất tộc hầu như đã quét sạch tàn dư của bọn họ ở Tử Vi cổ tinh, ngay cả Đế Binh đều thất lạc, quả thực là không có chút sức phản kháng nào.
Mà lúc này, thậm chí ngay cả con đường tu hành của hắn còn chưa bắt đầu, căn bản không hề biết gì về cảnh giới.
"Sai rồi, người mà ngươi cần phải báo thù không chỉ có Kim Ô nhất tộc, còn có các Chí Tôn của Địa Phủ Diêm La nhất mạch."
"Cho nên mục tiêu của ngươi không chỉ đơn thuần là Tiên Tam trảm đạo hay Thánh Nhân, mà ít nhất phải đạt đến Chuẩn Đế, tiệm cận Chứng Đạo, mới có cơ hội báo thù."
Nhưng lâu chủ lại lắc đầu một cái, lập tức nói một câu dọa người.
Mọi người nghe xong cũng không khỏi khiếp sợ, chớ nói chi là bản thân Diệp Đồng.
Bây giờ còn chưa bước chân vào tu hành, tuy nói có Thái Dương Chi Thể gia trì, nhưng muốn từng bước một bước vào Đạo Cung, Tứ Cực, Hóa Long từ Luân Hải bí cảnh, mỗi một bước chẳng phải là chuyện dễ gì.
Muốn cấp tốc vào Tiên Tam trảm đạo, là chuyện siêu việt lẽ thường.
Thế nhưng lâu chủ lại nói thẳng là đạt đến Chuẩn Đế, tiệm cận Chứng Đạo, lọt vào tai mọi người xác thực là lời nói vô căn cứ!
"Chí Tôn Địa Phủ vậy mà cũng là kẻ thù của Thái Dương Chi Thể? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"
"Lẽ nào đằng sau sự tuyệt diệt của Thái Dương nhất mạch, còn có chân tướng khác mà không muốn người biết ư?"

"Bọn Chí Tôn ở Địa Phủ cấm khu, lại dám hạ độc thủ với Thánh Hoàng Nhân Tộc chúng ta ư?"
Bên trong Thiên Cơ Lâu, không khỏi kinh hãi trước lời nói của lâu chủ.
Trước đây, lâu chủ đã từng nói trên Âm Tà Xảo Trá Bảng, ngoại trừ bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu ra, thì Địa Phủ chính là Sinh Mệnh Cấm Khu thứ 8.
Bây giờ lần nữa nhắc lại cái tên này, nháy mắt khiến tất cả mọi người tràn đầy ấn tượng.
"Lâu chủ, diệt huyết mạch của ta rõ ràng là Kim Ô nhất tộc, có liên quan gì đến Địa Phủ cơ chứ?"
Đến cả Diệp Đồng cũng mơ hồ, lập tức kinh hoảng, hỏi.
"Ngươi ra đời quá trễ, nên có rất nhiều chuyện không biết."
"Ở thế hệ của ngươi, Thái Dương Thánh Hoàng nhất mạch chỉ còn trên danh nghĩa từ lâu rồi, trong gia tộc gần như không còn mấy người, nhìn chung toàn tộc không có nổi một vị Thánh Nhân Vương, có đúng vậy không?"
Lưu Tiêu lại kiên nhẫn giải thích với Diệp Đồng.
Vận mệnh của đứa nhỏ Diệp Đồng này quả thực là quá xui xẻo, Thái Dương Thánh Hoàng nhất mạch bị thế lực khắp nơi ngấp nghé, đến thế hệ của hắn thì gần như đã tuyệt hậu.
"Quả thật là vậy..."
Diệp Đồng không hề do dự, gật gật đầu, lần này lại khiến cho không ít tu sĩ khiếp sợ.
Tư chất của Thái Dương Thánh Hoàng nhất mạch cường đại, lại có Thái Dương Thánh Thể và Thái Dương Kinh.
Cho dù không ở Bắc Đẩu, mà là ở những cổ tinh khác, theo lý mà nói, tuyệt đối cũng không đến mức chỉ còn trên danh nghĩa, không có nổi một vị Thánh Nhân Vương.
Phải biết, vào cái lần Thái Cổ vạn tộc đến Thiên Cơ Lâu cướp đoạt Thời Gian Tháp, nhưng liền xử gọn tám vị Thánh Nhân Vương trong một hơi.
"Lâu chủ từng nói trên Thể Chất Bảng, Thái Dương Chi Thể dễ tu hành hơn Thái Âm Chi Thể nhiều, không gặp trở ngại lớn gì, muốn đột phá Thánh Nhân hẳn không phải là chuyện gì khó mới đúng."
"Nói đúng lắm, Thái Dương Chi Thể trời sinh ẩn chứa Thần Dương trong cơ thể, nào chỉ là Thánh Nhân, coi như là Tiên Đài bí cảnh đại thành cũng không phải là chuyện gì khó."
Lưu Tiêu gật gù, lập tức nói tiếp.
"Vào thời đại trước khi người ra đời, Thái Dương Thánh Hoàng nhất mạch vốn dĩ khá cường đại, không chỉ xuất hiện không ít Thánh Nhân Vương, gia chủ đương thời còn là một vị Thái Dương Chuẩn Đế."
"Nhưng đáng tiếc lúc đó, Địa Phủ Diêm La nhất mạch thèm khát Thái Dương huyết của tộc ngươi, vì tinh luyện loại vật liệu trân quý ấy, nên bọn chúng đã âm thầm tru diệt phần lớn cao thủ của tộc ngươi."
"Thái Dương Thánh Hoàng nhất mạch của ngươi, kể từ khi bị Địa Phủ ra

tay đánh lén, dần dần suy bại, mãi đến lúc Kim Ô nhất tộc xâm lấn, liền rơi vào tình trạng không thể cứu vãn."
"Vì thế, mặc dù Kim Ô nhất tộc là hung thủ diệt tộc ngươi, nhưng trên thực tế thế lực mà ngươi còn phải báo thù đó là Địa Phủ."

Chương 631. Đích thân bồi dưỡng

Lời này của lâu chủ lập tức làm kinh hãi vô số người ở đây, ngay cả Diệp Đồng cũng bị hù dọa.
Hắn chỉ biết vào lúc mình ra đời, gia tộc đã dần dần suy thoái, nhưng lại không ngờ trong chuyện này còn có ẩn tình như thế.
Có người vì tinh luyện Thái Dương huyết của bọn họ, mà đã làm ra sự việc tàn nhẫn không thể tả nổi!
Mà chuyện này, rơi vào tai các Nhân Tộc thế gia ở Đông Hoang càng khiến bọn họ tức giận khôn nguôi.
Thái Dương Thánh Hoàng đường đường là hai đại Thánh Hoàng của Nhân Tộc, chỉ vì muốn lấy máu mà bị người ta giết chết cả Chuẩn Đế, chuyện này đối với bọn họ mà nói quả thực là vô cùng nhục nhã.
"Địa Phủ đúng là mặt dày, không ngờ bọn chúng lại có thể làm ra sự việc độc ác đến thế chỉ vì ham muốn cá nhân."
"Đáng hận là vào lúc này Nhân Tộc ta lại không có Đại Đế đương thời, bằng không thì nhất định phải để Địa Phủ cấm khu trả giá đắt vì chuyện này."
"Tất cả Sinh Mệnh Cấm Khu đều là kẻ địch của Nhân Tộc ta, không đội trời chung!"
Các đại đệ tử của Nhân Tộc Thánh Địa đều vô cùng kích động, cắn răng nghiến lợi, nói.
"Vận mệnh của Thái Dương Thánh Thể không ngờ lại bấp bênh như thế, nói như vậy, tiểu quỷ nhà ngươi đúng là rất thảm."
Sau khi nghe xong câu chuyện này, kể cả Nam Yêu Tề Lân cũng không khỏi nhíu mày.
Con cái của Cổ Hoàng đều được xưng là Đế Tử, tỷ như Thánh Hoàng Tử, Thiên Hoàng Tử, Cơ Tử....
Coi như cuộc đời lận đận, nhưng ít ra thì hành tẩu giữa các Thần Thành ở Bắc Đẩu, nghiền ép bọn phàm nhân tu sĩ tuyệt đối không có vấn đề gì.
Thậm chí có vài kẻ ương ngạnh hơn, tỷ như Thiên Hoàng Tử, thì sẽ càng làm mưa làm gió ở mọi nơi.
Dù tiểu tử này có danh hiệu là hậu duệ của Thái Dương Thánh Hoàng, nhưng huyết mạch đã sớm suy yếu từ lâu, thậm chí là sắp diệt tộc.
Trong số các hậu duệ Cổ Hoàng, vẫn là rất hiếm thấy.
"Lâu chủ, thể chất của ta, kiếp này có cơ hội tự tay báo thù không?"
Diệp Đồng căn bản không nghĩ rằng huyết mạch của mình lại có nhiều kẻ thù, nhiều ác nhân đã từng sát hại huyết thống của mình đến vậy.
Cổ lửa giận trong lòng, lập tức bộc phát triệt để.

"Thái Dương Chi Thể cộng với Thái Dương Thánh Kinh, nếu ngươi tu hành trong Thiên Cơ Lâu, trước khi ta rời đi, ngươi chắc chắn có thể báo thù."
Lưu Tiêu bấm ngón tay tính toán, ngay lập tức ung dung đáp lại.
Những gì mà lâu chủ nói khiến cho đệ tử Thiên Cơ Lâu đều cảm thấy kinh ngạc.
Bọn họ đến Già Thiên thế giới đã hơn mười ngày, thời gian ở đây còn không đến hai mươi ngày.
Mà hiện giờ, ngay cả Luân Hải bí cảnh, Diệp Đồng còn chưa đạt đến, muốn hắn cấp tốc tu luyện tới Tiên Đài bí cảnh, chẳng phải là quá khó sao?
"Chỉ cần có thể báo thù rửa hận, ta đồng ý làm trâu làm ngựa cho Thiên Cơ Lâu!"
Diệp Đồng kích động, trong nháy mắt quỳ xuống đất muốn dập đầu.
Thù này chính là mối thù diệt tuyệt huyết mạch, Diệp Đồng thân là hậu nhân của Thái Dương Thánh Hoàng nhất mạch, làm sao có thể tham sống sợ chết được?
"Nam nhi dưới đầu gối là vàng, ngươi đã có quyết tâm như thế rồi, ta liền thu ngươi làm đệ tử Thiên Cơ Lâu."
Thật ra Lưu Tiêu vốn không có ý định thu nhận thêm đệ tử, nhưng tiểu tử này tuổi còn nhỏ mà đã có chí khí như thế, thật sự là có vài phần phong phạm của Thái Dương Thánh Hoàng.
Mặc dù trên thực tế, con đường trở thành đệ tử Thiên Cơ Lâu cần phải vượt qua tầng 5 của Chiến Thần Tháp, nhưng Lưu Tiêu là lâu chủ, đương nhiên cũng có quyền trực tiếp thu đồ đệ.
Nói cách khác, Thái Dương Chi Thể nhất mạch, kể từ giờ về sau sẽ được Thiên Cơ Lâu bảo hộ.
Lâu chủ vừa nói ra lời này, đương nhiên khiến cho rất nhiều thế lực ở Đông Hoang kinh sợ, nhao nhao hít một ngụm khí lạnh!
Đã như thế, Thiên Cơ Lâu có thể nói là nơi tập hợp nhân sĩ dị năng của các tộc, thực lực lại tăng thêm một bậc.
Diệp Phàm, Vương Đằng và Thánh Hoàng Tử ở một bên đương nhiên cũng có chút sửng sốt.
"Thì ra còn có cách gia nhập Thiên Cơ Lâu như vậy! Sớm biết thế, ta đã không cần phải liều mạng xông Chiến Thần Tháp rồi."
Có điều, hiện tại Diệp Đồng ngay cả Luân Hải bí cảnh còn chưa tiến vào, tốc độ chắc chắn không thể nào đuổi kịp bọn họ, nên cũng chẳng sao cả.
"Lâu chủ, mười mấy ngày muốn để Thái Dương Chi Thể nhảy vọt đến Tiên Đài bí cảnh, nếu thật sự có thể làm được chuyện này, thì chẳng phải Thái Dương Chi Thể còn lợi hại hơn cả Thánh Thể sao?"
Lúc này, Nam Yêu muội muội Tề Họa Thủy cười một cách quyến rũ, lập tức hỏi.
Nàng nghĩ như thế cũng không sai, trong vòng mười ngày, ba người Diệp Phàm chỉ tăng lên một cảnh giới, Diệp Phàm cũng chỉ tiến vào Thánh Nhân.
Nếu Diệp Đồng muốn đến cảnh giới tương tự, trong vòng mười ngày khẳng định là không kịp.

Trừ khi Thái Dương Chi Thể là thể chất đạt đẳng cấp Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai trong truyền thuyết.
"Lâu chủ hẳn là muốn đích thân ra tay bồi dưỡng thì phải, ta thấy Thánh Hoàng Tử sau khi được ngươi chỉ điểm, cũng đã có loại bí thuật thiên kiếp lôi đình kia rồi."
Cơ Tử thì lại suy đoán, nói.
Trước kia, lâu chủ cũng không có đặc huấn gì với Thánh Hoàng Tử, chỉ vẻn vẹn tiện tay chỉ điểm một cái, đã để cho Thánh Hoàng Tử có thêm loại bí thuật thiên kiếp lôi đình.
Nếu lâu chủ thực sự đích thân đặc huấn Diệp Đồng, thì chưa hẳn là chuyện bất khả thi.
Lúc này, ba người Vương Đằng càng khẩn trương hơn, đều đồng loạt nhìn về phía lâu chủ như muốn biết đáp án.

Chương 632. Man tộc tới

"Đúng là ta sẽ ra tay, nhưng không thể nào có thể trực tiếp giúp hắn tu lên Thánh Nhân từ con số không chỉ trong mười mấy ngày được."
"Nhưng không có nghĩa là Thiên Cơ Lâu không làm được, kể cả khi có loại thủ đoạn ấy, thì cũng phải sở hữu tư chất đủ cường đại mới được."
Lưu Tiêu cười cợt, rất nhanh bác bỏ suy nghĩ của của bọn họ.
Không phải là hắn không có phương pháp tu luyện cấp tốc, mà là thể chất của Diệp Đồng đã quyết định tốc độ tu hành của hắn có hạn.
Nếu là Hỗn Độn Thể xưa giờ chưa từng có, thì Lưu Tiêu có thể trực tiếp dùng Tiên khí trong mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công giúp hắn đạt đến Thánh Nhân.
Hay dù là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, chỉ cần phối hợp thêm vài loại thần dược thì cũng là chuyện trong tầm tay.
Nhưng tư chất Thái Dương Chi Thể còn kém hơn Hoang Cổ Thánh Thể, cho nên vẫn tồn tại mặt hạn chế.
Bọn Diệp Phàm nghe xong đều âm thầm thở phào nhẹ nhõm, chí ít lâu chủ không có ý định thiên vị đứa nhỏ đó.
Mà mọi người cũng nghe hiểu được lời của lâu chủ, đều nhao nhao gật đầu.
Chuyện tu hành cấp tốc xưa giờ có hai yêu cầu, trong đó yêu cầu về tư chất là không thể thiếu.
"Cho dù cần nhiều thời gian, đệ tử cũng không để ý! Chỉ cần có thể báo thù là quá đủ rồi!"
Diệp Đồng lại lập tức kiên định, nói.
"Từ từ đã nào, chỉ có Thái Dương Thánh Thể, là chuyện bất khả thi, nhưng nếu có thể thỏa mãn thêm một điều kiện khác, thì cho dù tư chất bẩm sinh không đủ, sau này cũng có thể bù đắp sau."
Tuy nhiên, Lưu Tiêu lại đột nhiên đổi chủ đề.
"Lâu chủ lại muốn thừa nước đục thả câu à, chẳng lẽ thật sự có phương

pháp đó hay sao?"
Các tu sĩ Đông Hoang đều kích động vô cùng, ai nấy cũng hỏi một cách lớn tiếng.
"Điều kiện để thành công hơi hà khắc, khó mà tập hợp đủ một cách dễ dàng lắm, nên tạm thời ta không đề cập tới nó."
Lưu Tiêu cười cười, không có ý định nói thêm gì cả.
Thái Dương Chi Thể này là một thể chất sinh ra đã có, không thể sửa đổi được.
Ưu thế lớn nhất của Diệp Đồng thật ra không phải là Thái Dương Chi Thể của hắn, mà là Thái Dương Kinh bản hoàn chỉnh được khắc sâu trong đầu của hắn.
Đế Kinh hoàn chỉnh không phải là thứ có thể đạt được một cách dễ dàng, ngay cả người như Diệp Phàm cũng vậy, tuy trên tay y cũng nắm giữ vài bản Đế Kinh, nhưng đa số đều là không hoàn chỉnh cả.
Mà nếu như có người thật sự tu luyện cả hai môn Thái Âm Thái Dương Kinh, hai môn Đế Kinh được xưng là Mẫu Kinh của Nhân Loại này thì chắc chắn sẽ cường đại vô cùng.
Tại lịch sử của Già Thiên thế giới chỉ có một người làm được điều đó thôi.
Nếu như người này có tới Thiên Cơ Lâu thì Lưu Tiêu nhất định sẽ lấy Thái Âm Kinh bản hoàn chỉnh đưa cho Diệp Đồng tu luyện, lúc đó Âm Dương cùng luyện, còn có thêm Thiên Cơ Vạn Tượng Công phụ trợ nữa, nói không chừng nó không chỉ tiêu trừ đi những tác hại khi Âm Dương cùng luyện mà qua đó còn có thể tăng cao chất lượng của cả hai lên một tầm cao mới.
"Trong khoảng thời gian này thì ngươi cố gắng rèn luyện cơ sở cho thật tốt đi, cố gắng tu hành theo từng bước mà Thái Dương Chân Kinh trong đầu ngươi hướng dẫn, không cần sốt ruột làm gì."
Lâu chủ quay sang dặn dò Diệp Đồng.
Có Thời Gian Tháp cộng thêm Phòng Chế Tạo Tông Sư, thế nên tại giai đoạn đầu thì Lưu Tiêu hoàn toàn không lo lắng gì cả.
Những khách nhân Thiên Cơ Lâu ở dưới đều kêu la muốn Lưu Tiêu tiết lộ phương pháp mà khi nãy hắn thừa nước đục thả câu ra.
Lưu Tiêu cảm giác việc này quá phiền phức, hoàn toàn chỉ nhờ vận may, chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu nên hắn cũng lười nói.
Bỗng lúc này bên ngoài Thiên Cơ Lâu vang lên tiếng cuồng phong gào thét, bụi cát thổi từ phía nam tới rất nhiều, giống như hướng đó đang có ai lao nhanh tới vậy.
"Có khi nào là người của Cổ Tộc lại ngóc đầu trở lại không?"
Tiếng huyên náo trong Thiên Cơ Lâu cũng biến mất, tất cả trở nên yên tĩnh trong giây lát, tất cả mọi người đều hướng mắt nhìn ra ngoài Thiên Cơ Lâu.
Hiện tại là lúc Vạn Tộc Đại Hội sắp diễn ra, nhưng tới bây giờ vẫn chưa thấy đại diện nào của Cổ Tộc xuất hiện cả, thế nên nếu hiện tại người đang tới này là đại diện của Cổ Tộc thì cũng không có gì bất ngờ.
"Không đúng, khí tức của người này khá là quen thuộc."
Nhưng Tề Lân ở bên trong thì không đồng ý với câu nói vừa rồi, hắn còn

nhướng mày khi cảm nhận được khí tức đó nữa.
Khí tức này khá là ngang ngược, không hề giống những tên Cổ Tộc kia tý nào, ngược lại nó rất giống một thế lực lại Nam Lĩnh.
Lúc này tiếng vó ngựa cũng vang lên nườm nượp, bóng dáng đao kiếm lấp lóe đang dần tiến gần tới Thiên Cơ Lâu hơn.
Quả nhiên đúng với suy đoán của Tề Lân, người đến lần này chính là Man Tộc bộ lạc của Nam Lĩnh!
Đám Man Tộc này tự xưng bản thân mình là Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc, mặc dù ở Nam Lĩnh bọn hắn không giao du với nhiều thế lực lắm, nhưng không thể phủ nhận sự cường đại của bọn hắn được.

Chương 633. Cho một tin tình báo miễn phí

"Lâu chủ, những tên dã nhân ngoại tộc này đến đây làm gì thế?"
Vương Đằng khi thấy những tên Man Tộc này thì khí tức trên người hắn trở nên bất thiện vô cùng.
Tuy hiện tại hắn đã một lòng quy thuận Thiên Cơ Lâu, nhưng đó không có nghĩa là hắn quên mối thù của mình, dù sao trong nguyên tác thì Man Tộc chính là thế lực đã san bằng Vương Gia của hắn.
Đáng tiếc rằng nhìn tuy rất hầm hố nhưng rốt cuộc cũng chỉ có hai ba tên đại diện của Man Tộc tới mà thôi.
Nhưng khi Lưu Tiêu nhìn sang thì hắn không khỏi bật cười một cách vui vẻ.
"Lâu chủ, ngươi cười cái gì thế?"
Ngay cả Thánh Hoàng Tử đứng kế cũng không rõ lý do vì sao bỗng nhiên lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại cười như vậy.
"Khi nãy ta còn nói việc này chỉ có thể ngộ nhưng không thể cầu, không ngờ kỳ ngộ đó lại tự dâng tới cửa luôn rồi, xem ra con đường tu hành của Diệp Đồng sáng lạn vô cùng."
Lưu Tiêu chỉ nói một câu cực kỳ tối nghĩa, đám người hoàn toàn không hiểu được ý tứ của câu nói đó là gì, nhưng bọn họ cũng nhanh chóng đồng ý việc cho hai ba tên đại biểu của Man Tộc này vào Thiên Cơ Lâu.
Trong Thiên Cơ Lâu tuy có rất nhiều môn phái thế lực khác nhau nhưng rất ít người trong số đó biết rõ về Man Tộc, nhất là những người không thuộc Nam Lĩnh, dù nói như thế nhưng ngay cả Tề Lân thuộc Yêu Hoàng Điện Nam Lĩnh cũng chỉ biết một số kiến thức nữa vời về Man Tộc mà thôi.
Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc này mặc dù nhìn vô cùng lạc hậu, tuy nhiên thực lực của bọn hắn không hề tệ một tý nào, trong tộc còn có truyền thừa của Man Vũ Cổ Kinh cùng các loại công pháp.
Nhưng mà đám dã nhân này lại không hiểu lễ tiết của Ngũ Vực, giống như một tộc đàn chỉ biết đến chiến tranh mà thôi.
"Nghe nói Thiên Cơ Lâu muốn triệu tập tất cả để mở Vạn Tộc Đại Hội,

Chiến Thần của tộc ta thấy đây là một cuộc hội nghị phân chia lại thế lực tại Bắc Đẩu, nên Man Tộc ta hẳn cũng phải tham dự!"
Tên đại biểu của Man Tộc này hoàn toàn không khách khí chút nào, vừa vào cửa đã kêu lớn.
Man Tộc bọn hắn trước giờ đều thẳng thắng như thế, không coi ai ra gì, đây có thể coi là một phong cách đặc trưng của Man Tộc.
Mặc dù tất cả các vị đang ngồi ở đây ai cũng biết bản chất của Vạn Tộc Đại Hội là phân chia lại tất cả thế lực tại Bắc Đẩu, nhưng phỏng chừng chỉ có một mình Man Tộc là dám lớn tiếng nói thẳng ra như vậy mà thôi.
"Không ngờ Man Cổ Chiến Thần Nhất Tộc lại nể mặt ta tới như vậy, dù ngàn dặm xa xôi cũng tới đây để tham dự Vạn Tộc Đại Hội."
Lâu chủ không chỉ không ra tay giáo huấn đám gia hỏa không coi ai ra gì này mà ngược lại còn cười cười.
"Ngươi chính là Thiên Cơ Lâu chi chủ phải không? Chiến Thần tộc ta nói rằng mặc kệ những thế lực khác tại Nam Lĩnh, riêng địa bàn của Man Tộc phải lớn!"
Tên Man Tộc này quả nhiên thẳng thắng cực kỳ, thấy Lưu Tiêu khách khí như vậy nên bọn hắn càng thêm to gan.
"Chuyện phân chia địa bàn chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, hôm nay Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc ngàn dặm xa xôi đến đây, Thiên Cơ Lâu ta để tỏ thành ý thì cũng sẽ tiết lộ một tình báo miễn phí cho các ngươi!"
Lưu Tiêu không có ý định nói về việc này mà là nhanh chóng lái qua chuyện khác.
Lời này của lâu chủ khiến không ít người giật mình, đỏ mắt không thôi.
Hiện tại ai cũng biết rõ Thiên Cơ Lâu thần thông quảng đại ra sao, Cửu Thiên Thập Địa không gì là không biết, một tình báo của Thiên Cơ Lâu có thể nói là giá trị liên thành!
Không ngờ lâu chủ lại tặng một tình báo miễn phí cho đám người Man Tộc này!
"Còn có chuyện tốt như thế này sao, vậy thì nói nhanh đi!"
Những tên đại biểu Man Tộc này tuy đầu óc không quá linh hoạt nhưng bọn hắn cũng không phải người ngu, bọn hắn biết rõ một tình báo của Thiên Cơ Lâu có giá trị ra sao nên lập tức thúc giục.
"Nam Lĩnh Man Tộc của các ngươi tuy cái thế vô song, chiến lực vô cùng, nhưng trước mặt Thái Cổ Vạn Tộc thì các ngươi chỉ là một tộc nhỏ không thể ngóc đầu lên được mà thôi, không đáng để nói!"
Lưu Tiêu lập tức thay đổi thái độ, lắc đầu rồi nói với dáng điệu ghét bỏ.
"Ngươi nói cái gì! Chúng ta đường đường là Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc mà lại sợ Thái Cổ Vạn Tộc à? Ngay cả toàn bộ Đông Hoang cũng không quá đáng kể đối với tộc ta mà thôi!"
Những tên đại diện Man Tộc này còn tưởng Lưu Tiêu nói ra tình báo gì ghê gớm lắm, không ngờ vừa mở miệng ra lại chê Man Tộc, nên bọn hắn tức giận vô cùng.
"Đây không phải là do ta nói bậy, lão tổ tông của Nam Lĩnh Man Tộc các

ngươi là Đông Phương Thái Nhất, người vũ lực cái thế đã bị Vạn Long Sào nhất mạch tập kích, giờ còn đang bị trấn áp trong Vạn Long Sào kia kìa!"
Lưu Tiêu thấy bản thân đã câu được lửa giận của mấy tên Man Tộc trước mắt rồi thì nhanh chóng lớn tiếng nói.
Đông Phương Thái Nhất mà hắn vừa nhắc tới khiến cho không ít tu sĩ tại Thiên Cơ Lâu lộ ra thần sắc nghi hoặc cực kỳ, việc này cũng không trách bọn hắn được, Đông Phương Thái Nhất đã nhân vật từ thời đại Thái Cổ rồi, cách thời nay cũng hơn một vạn năm.
Nên hiện nay nếu nói tên thì có rất ít người biết hắn.
Nhưng nếu nói một biệt danh khác của lão giả này, Nhân Ma, thì tin chắc sẽ vẫn còn rất nhiều người nhớ như in!

Chương 634. Một nước cờ cao minh

Nhân Ma lão gia tử, đây chính là điều kiện mà Lưu Tiêu nhắc khi nãy, chỉ có thể ngộ không thể cầu!
Trong nguyên tác thì Thái Dương Kinh còn có người truyền thừa là Diệp Đồng, nhưng Thái Âm Kinh thì lại không được may mắn như vậy.
Dù là Diệp Phàm thì mãi đến sau này mới có thể tìm được một đoạn nhỏ trong Thái Âm Kinh trong vũ trụ tinh không.
Hiện tại thì Khương Đình Đình – nữ đồng của Khương gia là người mang Thái Âm Chi Thể, tuy nhiên bởi vì không có công pháp tương xứng để tu luyện nên mới dẫn tới tình trạng nguy hiểm tới tính mạng, qua đây ta có thể thấy bộ Đế Kinh này hiếm tới mức nào rồi.
Nếu như có thể giải cứu Nhân Ma lão gia tử ra ngoài thì đây có thể nói là cách nhanh nhất để Thiên Cơ Lâu thu hoạch được Thái Âm Kinh.
"Thì ra Nhân Ma Chiến Thần của tộc ta đã bị Thái Cổ Vạn Tộc trấn áp tại đây, theo ý ngươi là tới hiện tại hắn vẫn còn sống sao?"
"Báo về bộ lạc ngay! Thù này liên quan tới mặt mũi danh dự của Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc chúng ta, không thể bỏ qua Cổ Tộc kia một cách dễ dàng được!"
Lúc này thì hai tên đại hán thô kệch này đã tức giận cực kỳ vì lời nói của Lưu Tiêu rồi, nên khi nghe tới việc này thì bọn hắn lập tức nổi trận lôi đình.
Nhân Ma Chiến Thần – Đông Phương Thái Nhất chính là một đại lão tổ ngày xưa của Man Tộc, chính là một vị cường giả muốn chứng đạo Đại Đế bằng hai Đế Kinh là Thái Âm Thái Dương Kinh.
Nhưng tiếc rằng hai bộ Đế Kinh khác biệt này không thể kết hợp một cách hoàn mỹ được, cuối cùng lại khiến cho người tu luyện nhập ma thành quỷ, buổi sáng làm người còn tới đêm thì sẽ là Sát Nhân Cuồng Ma.
Mà không ngờ một vị lão tổ của Man Tộc như vậy mà hiện tại lại bị những tên Thái Cổ Vạn Tộc như Vạn Long Sào kia trấn áp, việc này đối với một bộ lạc thờ phụng vũ lực như Man Tộc không thể nào nhịn được!
"Đi! Chúng ta sẽ quay trở lại nhanh thôi!"
Mấy tên đại biểu Man Tộc này phất tay một cái rồi xoay người, nhanh

chóng rời khỏi Thiên Cơ Lâu, cát bụi bay đầy trời.
Tin tức này cũng dựa vào đông đảo tai mắt từ khắp các thế lực trong Thiên Cơ Lâu truyền đi khắp nơi, mà đại quân của Man Cổ Chiến Thần Nhất Tộc thì đã xuất kích rồi.
Vạn Long Sào bị Thiên Cơ Lâu hại thảm rồi, chỉ một vài câu nói thôi đã khiến cho toàn bộ Thái Cổ Vạn Tộc phải đối phó với một địch nhân phiền toái như Man Tộc bộ lạc, khiến cho tình cảnh của Thái Cổ Vạn Tộc hiện tại trở nên vô cùng xấu hổ.
Nếu như bọn hắn không tham gia lần Vạn Tộc Đại Hội này thì không khác nào trở mặt với toàn bộ Nhân Tộc trên Bắc Đẩu này cả, nếu thế thì một khi khai chiến với Man Cổ bộ lạc thì tất cả Cổ Tộc đều phải đề phòng sau lưng mình có ai muốn đâm một đao hay không.
Với lại nếu thật sự Man Tộc giải thoát được cho Nhân Ma – Đông Phương Thái Nhất thì tương lai gia hỏa này chắc chắn sẽ trở thành một uy hiếp lớn.
Nhân Ma có tu vi kinh khủng cực kỳ, nhưng đó chỉ là thứ yếu mà thôi, cái chính ở đây là người này thích ăn những dị thú quái tộc, nhất là sinh vật thuộc Thái Cổ Vạn Tộc.
Gia hỏa này đã bị trấn áp trong Vạn Long Sào thời gian dài như vậy rồi, không ai biết rõ hắn còn sống hay đã chết.
Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc tuy bí ẩn những bọn hắn không lề mề tý nào, lúc này bọn hắn đã cử đại quân xuất kích rồi.
Trong lúc nhất thời thì toàn bộ thế lực trên Bắc Đẩu đều chú ý tới việc này, bọn họ muốn xem xem rằng Thái Cổ Vạn Tộc có cúi đầu trước Thiên Cơ Lâu hay không.
"Chiêu này của lâu chủ thật sự quá cao minh! Dẫn tộc khác đi đả kích Cổ Tộc là ý nghĩ nhiều năm qua của ta, không ngờ lâu chủ lại đi trước ta một bước!"
Tề Lân thầm kêu hay, khi hắn nghe về Vĩnh Hằng Tinh Vực thì hắn cũng đã có ý nghĩ như vậy rồi.
"Thái Cổ Vạn Tộc rõ ràng là không muốn nể mặt Thiên Cơ Lâu, nên tới hiện tại chúng ta vẫn chưa thấy bóng dáng của bọn hắn đâu, nhưng sau khi bị lâu chủ gài như thế này thì bọn hắn muốn muốn tiếp tục cũng khó." Khương Dật Phi nghĩ thầm.
"May mắn Cơ gia chúng ta quang minh lỗi lạc, không có nhược điểm gì để bị Thiên Cơ Lâu bắt lấy đằng chuôi cả, nếu không thì với lực lượng tình báo của Thiên Cơ Lâu thì muốn hủy một Thế Gia bằng cách mượn đao giết người quá dễ dàng."
Đám người lúc này đã thấy được rõ ràng uy lực từ tình báo của Thiên Cơ Lâu rốt cuộc lớn tới mức nào.
Thậm chí không cần xuất thủ cũng có thể khiến thế lực một phương gặp rắc rối ngập đầu.
Trọng điểm của Vạn Tộc Đại Hội chính là Thái Cổ Vạn Tộc, tộc quần gần đây xuất thế một cách cao điệu, nhưng tất cả mọi người đều biết rõ quan hệ giữa Thiên Cơ Lâu và Thái Cổ Vạn Tộc không quá tốt.

“Chỉ cần tới thời gian thì mặc kệ Thái Cổ Vạn Tộc quyết định ra sao, Vạn Tộc Đại Hội vẫn sẽ diễn ra như bình thường, không có ngoại lệ nào cả.”
Thật ra Lưu Tiêu hoàn toàn không quan tâm quyết định của Thái Cổ Vạn Tộc, nếu như không phải vì tiểu tử Diệp Đồng này thì hắn cũng không rảnh mượn tay của Man Tộc đánh Vạn Long Sào làm gì.
Giờ phút này hắn còn cần đăng tám video phổ cập về Thập Hung Thái Cổ nữa, nhất là khi lúc này những video đó đã thu hút được không ít sự chú ý từ Chư Thiên Vạn Giới.
Nếu như lại có vài vị Viễn Cổ Đại Năng khen thưởng như Chúc Long thì không tốt hơn việc tốn thời gian quan tâm những tên Cổ Tộc này sao?

Chương 635. Nói không chừng lần này tới hắn uy phong rồi

Thấy trong Thiên Cơ Lâu không còn chuyện lớn gì thì nhiều Nhân Tộc cùng Yêu Tộc đều quay về phòng của mình, thế là Lưu Tiêu cũng vội vàng chỉnh sửa và hoàn thành số video phổ cập khoa học còn lại.

Sau khi tập hai của series video phổ cập khoa học về Thái Cổ Thập Hung lên sóng thì Thi Hài Tiên Đế đã nhắn tin liên tục cho Lưu Tiêu.

Vị Thi Hài Tiên Đế này chính là một trong những Tiên Đế đứng đầu trong Thế Giới Hoàn Mỹ, cũng là một trong số ít người nắm giữ mười loại Bảo Thuật, đương nhiên sẽ không thể nhắc tên hắn trong mỗi tập rồi.

Nếu như tin tức này này bị truyền tới Thế Giới Hoàn Mỹ thì không biết sẽ gây ra biến cố lớn tới mức nào.

Lưu Tiêu vào Huyễn Thần Đài thao tác một lát, phối hợp với tình báo của Thiên Cơ Lâu, chỉ trong chóc lát đã hoàn thành được thêm hai clip rồi.

Sau khi chế tác xong thì Lưu Tiêu nhanh chóng đăng tải lên Chư Thiên Vạn Giới.

Tại trang web video của Chư Thiên Vạn Giới thì ngoại trừ những video ca hát khiêu vũ chán ngắt ở bản địa thì chỉ có những video cho Thiên Cơ Lâu Chi Chủ sáng tác là luôn đứng đầu bảng, luôn nổi tiếng.

"Lâu chủ lại đăng video mới lên kìa, gần đây hắn đăng video rất đều, ta thích!"

Dương Tiễn vừa thu thập tín ngưỡng chi lực tại Quán Giang Khẩu xong, đang dắt chó một cách nhàm chán thì lập tức nghe được âm thanh có video mới được đăng lên.

"Những video về Thái Cổ Thập Hùng này thú vị như vậy sao? Không biết ngươi đang nghĩ gì?"

Hạo Thiên Khuyển đang đi phía trước một cách nhàn nhã cực kỳ, hoàn toàn không hiểu vì sao Dương Tiễn lại hứng thú đến thế.

"Đương nhiên là thú vị rồi, ta muốn nhìn xem còn Thần Thú nào mạnh hơn ngươi, sau đó tiện thể ta thay thế luôn."

Dương Tiễn cười gian một tiếng sau đó nói, câu nói này lập tức khiến Hạo Thiên Khuyển chấn động cực độ.

Tại Tây Du thế giới này mặc dù Hạo Thiên Khuyển không được tính là một Thần Thú nghịch thiên gì, nhưng cũng được coi là khá tốt rồi.

Tất cả là bởi vì trong Tây Du hoàn toàn không có khái niệm Thần Thú, dù là yêu quái hay muôn thú lợi hại đều sẽ tu hành thành tiên, không ai là giữ hình dạng thú cả.

Nhưng video về Thái Cổ Thập Hung này lại có thể khiến cho Dương Tiễn mở rộng tầm mắt ra nhiều, để hắn biết được rằng tại thiên ngoại có rất nhiều Thần Thú cường đại vô cùng, đương nhiên là hắn động tâm rồi.

Sau khi video trước của lâu chủ được công bố thì toàn bộ Long Tộc tại Tây Du đều cảm thấy nhiệt huyết sôi nhào, bọn hắn cố gắng tu hành hơn rất

nhiều.
Tứ Hải Long Cung Đông Nam Tây Bắc ai nấy đều muốn gầy dựng lại uy danh của Long Tộc, uy danh của Chân Long.
Không biết trong video mới này thì sẽ gây ra oanh động lớn như thế nào đây,
"Video thứ ba phổ cập khoa học Thái Cổ Thập Hung"
"Thân thể không nhuốm bụi trần, thân mang Hỏa Diễm Trùng Sinh Chi Lực, sinh vật Thượng Tiên kết nối hai giới"
"Mang trong mình thiên phú vô cùng cường hãn, trên lý thuyết thì nó sở hữu sinh mệnh bất hủ vĩnh hằng"
"Thái Cổ Thập Hung, tuổi thọ dài tới cực hạn chắc cũng chỉ như thế này mà thôi."
Sau khi mở video mới lên thì trên màn ảnh hiện một bóng đen to lớn, kế bên là phụ đề.
Bóng đen lần này trong vô cùng nghiêm túc, hơn nữa nó còn đang giơ hai cánh ra cực kỳ uy vũ, vừa nhìn liền biết là một loài chim nào đấyl.
"Tam đệ, video lần này lâu chủ muốn công bố chủng tộc của ngươi rồi kìa!"
Sư Đà Lãnh, trong Tam Yêu Bảo Động, Thanh Mao Sư Vương hưng phấn sau đó la lên về phía Kim Sí Đại Bằng Điểu.
"Không thèm! Video của lâu chủ Thiên Cơ Lâu chỉ là nói bậy mà thôi!"
Kim Sí Đại Bằng Điểu ngồi trong một góc, bộ dạng hờn dỗi cực kỳ, lắc đầu liên tục.
Hắn vẫn còn tức giận việc khi giới thiệu Côn Bằng nhất tộc tại video đầu tiên thì lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã tuyên bố Côn Bằng nhất tộc là tộc quần đứng đầu Bằng tộc, đến tận bây giờ vẫn chưa thể nguôi giận,
Trong suy nghĩ của Kim Sí Đại Bằng Điểu thì Bằng tộc của hắn đều phải là những dị thú anh tuấn, hung mãnh cực kỳ.
Tộc quần đứng đầu Bằng tộc sao có thể là loại nửa cá nửa chim khổng lồ kia chứ?
"Lần này có thể là thật đó, ngươi nhìn thử xem, hình ảnh bóng đen giương cánh vô cùng hùng vĩ này có phải rất giống ngươi không, tam đệ!"
Thanh Mao Sư Vương chỉ vào bóng đen đang được chiếu trên màn hình rồi nói.
Kim Sí Đại Bằng Điểu quay đầu sang một cách tức giận, sau đó hắn liền thấy bóng đen to lớn trong video kia.
"Video phổ cập khoa học về Chân Long kia của lâu chủ đã gây ra oanh động không nhỏ tý nào đâu."
Nghe nói hiện nay Yêu Long, Giao Long ở biển cùng Long Tộc trong Long Cung đang thành lập một cái Long Tộc Liên Minh gì đấy, nghe đâu là muốn trọng chấn lại hùng phong của Long Tộc!"
Thanh Mao Sư Vương mặc dù rất ít rời khỏi Sư Đà Lĩnh này nhưng hắn vẫn khá rõ những việc lớn phát sinh trong thiên địa này.
Từ sau khi video về Chân Long Tộc được đăng lên thì Long Tộc tại Tây Du

bỗng đoàn kết hơn bao giờ hết.
“Nếu Bằng tộc chúng ta cũng có thể đoàn kết nhất trí như vậy thì người xứng đáng chức vị Đại Bằng Vương ngoài ta ra thì còn có ai?”
Kim Sí Đại Bằng Điểu nghe xong thì nhanh chóng chuyển thì nổi giận sang vui mừng.
Với sức ảnh hưởng to lớn từ những video mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu tung ra thì mỗi một tập đều sẽ gây nên sóng to gió lớn tại Chư Thiên Vạn Giới.
Nói không chừng lần này tới phiên Kim Sí Đại Bằng Điểu của hắn uy phong rồi.
Kim Sí Đại Bằng Điểu suy nghĩ như thế nên cuối cùng hắn vẫn mở Vạn Giới video để xem.

Chương 636. Huyết mạch Phượng Hoàng

Thế Giới Hoàn Mỹ, Vô Úy Sư Tử Tộc của Dị Vực Vương Tộc.
“Thân ảnh nào sao quen thuộc thế nhỉ chẳng lẽ là…”
Cổ Tổ của Vô Úy Sư Tử đã từng cùng một thủy tổ của một chủng tộc cường đại sinh ra một giống loài hỗn huyết vô cùng kỳ diệu và cường hãn.
Hiện tại khi thấy thân ảnh trên video của Thiên Cơ Lâu Chi Chủ thì hắn không khỏi chấn kinh, vì đây không lẽ là chủng tộc cường đại kia?
“Tộc này tuy không phải là tộc quần cường hãn nhất trong Thập Hung, nhưng với huyết mạch Trọng Sinh Niết Bàn của mình.”
“Nó chính là một trong số ít tộc quần có nhiều hậu duệ nhất.”
Video của lâu chủ tiếp tục chạy, bóng đen kia cũng dần hiện rõ thân phận ra.
Đó chính là một Phượng Hoàng đang tắm máu trọng sinh, hỏa diễm như đang hòa cùng một thể với hai cánh của nó, đốt cháy toàn thân!
Nhưng dù đang chìm trong biển lửa nhưng từ trên biểu cảm của Phượng Hoàng kia ta hoàn toàn không thấy được bất kỳ thống khổ nào, thậm chí ta còn có thể cảm nhận được có một luồng sinh mệnh lực cường đại đang được sinh ra!
Đây chính là Trùng Sinh Chi Lực của Phượng Hoàng tộc, là một thiên phú có nguồn gốc từ huyết mạch!
“Bảng Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung: Phượng Hoàng Tộc”
“Thập Hung Bảo Thuật: Thần Hoàng Bảo Thuật”
“Thập Hung Đánh Giá: Sinh ra từ Tiên Vực, trong vô số năm tháng dài đằng đẵng thì nó đã có rất nhiều cái tên, Bất Tử Thần Hoàng, Cổ Phượng Hoàng, Thiên Phượng, Ngũ Sắc Thần Hoàng, dù tại phương diện chiến lực nó cũng không quá xuất sắc nhưng nó vẫn được liệt vào hàng Thập Hung”
Trong video phổ cập khoa học của lâu chủ bỗng xuất hiện nhiều loại Thần Hoàng thân mang màu sắc khác nhau đang bay lượn trên không trung
“Đùa à, lại là Phượng Hoàng sao?”

Trong Sư Đà Lĩnh, hai huynh đệ Yêu Vương đều được mở rộng tầm mắt. Sau khi phát hiện đó không phải là chủng tộc của mình thì Kim Sí Đại Bằng Điểu càng bất đắc dĩ tới cực điểm.
Không lẽ trong Thái Cổ Thập Hung này lại không có Bằng Tộc hay sao chứ?
"Tên lâu chủ này chắc chắn đang muốn trêu đùa ta rồi, ném một cái bóng giống Bằng tộc như vậy ra làm gì chứ, cuối cùng lại tuyên bố là Phượng Hoàng!"
Trong thế giới Tây Du thì ngay cả rồng cũng có địa vị kém đến thế thì mọi người có thể biết được Phượng Hoàng ra sao rồi.
Nam Thiên Môn, một người một chó đang tranh chấp với nhau.
"Sao lâu chủ không giới thiệu những động vật dưới đất như bò, sư tử hay lão hổ gì đấy, thật đáng tiếc!"
Mặc dù Dương Tiễn vẫn xem video một cách say xưa ngon lành nhưng hắn vẫn thấy đáng tiếc vô cùng.
"Có sư tử lão hổ thì sao?"
Hạo Thiên Khuyển nghe vậy thì trừng mắt sang.
Sau khi ồn ào một phen xong thì bọn hắn lại phát hiện trong video này nhân vật chính là Phượng Hoàng, không phải dị thú dưới đất.
Dương Tiễn yêu thích Thần Thú nhưng hắn lại không thích ở chung cùng phi cầm, thế nên chỉ có thể tạm gác lại ý định đó.
Mặc dù tại Tây Du thế giới video này không có tiếng vang quá lớn.
Nhưng tại Thế Giới Hoàn Mỹ thì khác biệt hoàn toàn.
Tại thế giới này thì vô số hậu nhân của Phượng Hoàng ở Tiên Vực, Dị Vực đều kích động cực độ sau khi xem xong video này.
Nếu nói về huyết mạch truyền thừa thì Phượng Hoàng Tộc chính là tổ tông của bọn hắn.
"Lực lượng của Phượng Hoàng Tộc khác biệt hoàn toàn với những Thập Hung khác, nó không đến từ Thiên Tư hay là truyền thừa, mà nó nằm trong Huyết Mạch"
"Huyết mạch của Phượng Hoàng Tộc cực kỳ có tính bao dung, có thể sinh ra hậu đại hỗn huyết cùng nhiều tộc quần khác biệt, dù là Trứng Tiên đã được sinh ra rồi cũng rất dễ bị ô nhiễm thành Đọa Lạc Phượng Hoàng"
So với những Thập Hung khác thì huyết mạch của Phượng Hoàng Tộc đã sớm được truyền đi khắp nơi tại Cửu Thiên Thập Địa rồi.
Hiện tại ở Thế Giới Hoàn Mỹ thì những Tuyết Hoàng Tộc, Ngân Hoàng Tộc, Đọa Lạc Huyết Hoàng Tộc đều là hậu nhân mang huyết mạch không thuần của Phượng Hoàng Tộc.
Nên khi bọn hắn nhìn thấy lão tổ tông của mình lại có thể lên trên bảng danh sách này thì đương nhiên sẽ vô cùng kích động rồi.
"Nhất là Đọa Lạc Huyết Hoàng Tộc, đây chính là tộc quần được sinh ra sau khi Trứng Tiên của Phượng Hoàng Tộc bị ô nhiễm, thiên tính thị sát, có thực lực vô cùng đáng sợ, bọn hắn đã từng cùng Vô Úy Sư Tử sinh ra một hậu đại là Huyết Hoàng Sư"

Trong Cửu Thiên Thập Địa này thì bất kỳ ai có huyết mạch Phượng Hoàng trong người đều nhanh chóng nhắn bình luận ở dưới.
"Phượng Hoàng Tộc chính là lão tổ của truyền thừa huyết mạch của chúng ta, lâu chủ quả nhiên quá anh minh!"
Tộc trưởng của Tuyết Hoàng Tộc vui mừng vô cùng, chớp mắt đã tặng Tuyết Hoàng Huyết tới để khen thưởng.
"Phượng Hoàng Tộc vạn tuế! Mọi người nhanh chóng tặng quà đi!"
Ngân Hoàng Tộc sau đó cũng nhắn dưới phần bình luận.
"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này cũng không phải là người của thế giới chúng ta, rốt cuộc hắn đã lấy tình báo từ nơi nào thế?"
Nhưng chỉ có riêng tộc trưởng của Đọa Lạc Huyết Hoàng Tộc là hơi hiếu kỳ thôi.
Nếu như những câu nói trước đó của lâu chủ khiến cho tất cả hậu đại của Phượng Hoàng Tộc tại Thế Giới Hoàn Mỹ đều kích động thì phần sau lại khiến cho toàn bộ đông đảo tu sĩ tại Già Thiên thế giới khiếp sợ cực kỳ!
"Mặt khác, một mạch khác của Phượng Hoàng Tộc có tên là Bất Tử Thần Hoàng đã bị lạc vào vết nứt Tiên Giới, lạc vào Phàm Giới, đến nay vẫn không rõ tung tích"
"Trừ việc đó ra thì cũng có khá nhiều hậu đại của Phượng Hoàng Tộc nay đã chiến tử"
"Thần Hoàng Bảo Thuật được truyền thừa trong Phượng Hoàng Tộc có được Thần Hoàng Bất Tử Thân vô cùng cao thâm khó dò cùng Thập Hoàng Niết Bàn Thuật cùng Tu Thân Niết Bàn Chi Pháp, hiện Bảo Thuật hoàn chỉnh đang nằm trong chỗ sâu nhất của Hư Thần Giới."
Tất cả mọi người đều không chú ý tới việc này, mà đều tập trung tinh thần vào Bất Tử Thần Hoàng nhất mạch bị lạc xuống Phàm Giới kia!
Bởi vì đây hoàn toàn là ám chỉ tới Bất Tử Thiên Hoàng nhất mạch rồi!
Thật ra ngay khi giới thiệu những cái tên của Phượng Hoàng mà trong đó có Bất Tử Thiên Hoàng thì tất cả mọi người tại Già Thiên đã nghị luận ầm ĩ rồi.
Bởi vì danh tự này đã từng được Lưu Tiêu giới thiệu qua là huyết mạch của Bất Tử Thiên Hoàng rồi!

Chương 637. Truyền nhân chân chính của Bất Tử Thần Hoàng

Bất Tử Thiên Hoàng chính là Bất Tử Thần Hoàng nhất mạch kia!
Với lại không chỉ có danh tự giống nhau, cả hai đều không phải sinh linh của giới đó, đều bị lạc từ một nơi gọi là Tiên Vực xuống.
Thậm chí cả hai còn nắm giữ khả năng Niết Bàn Trọng Sinh, Trường Sinh Bất Tử nữa chứ.
Tất cả suy đoán này đều sẽ được Lưu Tiêu chứng thực mà thôi.
Sau khi Lưu Tiêu rời khỏi Huyễn Thần Đài thì phát hiện toàn bộ khách nhân

trong Thiên Cơ Lâu đang nghị luận việc này một cách cực kỳ sôi nổi.
Khi bọn hắn vừa thấy lâu chủ xuất hiện thì ai nấy đều kích động vô cùng.
"Lâu chủ, trong video vừa rồi của ngài có nhắc tới Bất Tử Thần Hoàng, vậy Bất Tử Thiên Hoàng chính là hậu duệ của Phượng Hoàng Tộc trong Thập Hung à?"
"Trời ạ, nếu thế thì có thể giải thích được vì sao Bất Tử Thiên Hoàng chỉ dựa vào thiên phú huyết mạch mà có thể giằng co với Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!"
"Không ngờ tại thời đại này của chúng ta lại có người thừa hưởng huyết mạch cường hãn từ Tiên Cổ!"
Những tu sĩ Đông Hoang này kích động cực kỳ, bọn hắn muốn xác nhận thông tin này với lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Dù sao Thái Cổ Thập Hung là thứ tồn tại cách bọn hắn rất nhiều năm về trước, cũng là tộc quần của tại vị diện Tiên Giới, Bất Tử Thiên Hoàng có thể nói là một trong những sinh vật có liên quan tới cả hai giới.
"Là thật, huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng cực kỳ dễ bị ảnh hưởng, có tỷ lệ cao sinh ra hỗn huyết hoặc là dị biến, thế nên hậu đại vô cùng đông đảo."
"Huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng của Bất Tử Thiên Hoàng cũng chỉ hỗn huyết mà thôi."
Lâu chủ khi nghe những tên này phân tích thì chỉ gật đầu một cách bình thản.
Mặc dù đều có tên là Bất Tử Thần Hoàng nhưng dù sao Bất Tử Thiên Hoàng cũng chỉ là hỗn huyết mà thôi, hơn nữa trải qua biến đổi lớn trong hoàn cảnh, từ Tiên Vực rớt xuống một nơi hoàn toàn không có Trường Sinh Vật Chất.
Thế nên huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng của Bất Tử Thiên Hoàng yếu hơn hồi ở Tiên Vực nhiều lắm.
"Nói như vậy thì Bất Tử Thiên Hoàng cũng được tính là hậu đại của Thái Cổ Thập Hung sao!"
Thánh Hoàng Tử nói thầm, lúc trước khi hắn đánh lui tên Thiên Hoàng Tử thì chưa bao giờ hắn nghĩ trên người của y lại mang huyết mạch cường đại như vậy.
"Thời đại này khác thời đại khi đó, hoàn cảnh của Tiên Vực kia khác với ở đây một trời một vực, Bất Tử Thiên Hoàng cũng không được truyền thừa Thần Hoàng Bảo Thuật, chỉ dựa vào một tý huyết mạch hỗn huyết đó thì cũng không quá bá đạo đâu."
"Cũng không biết tên Bất Tử Thiên Hoàng này là may mắn hay là bất hạnh nữa, việc hắn rớt vào vết nứt rồi lạc vào thế giới này đã vô tình giúp hắn tránh được đại chiến Tiên Vực, nếu không thì sợ rằng hắn cũng khó mà sống sót."
Lưu Tiêu lắc đầu, nói tiếp.
Thánh Hoàng Tử sau khi nghe xem thì cũng thấy có lý, liền có tự tin hơn nhiều.

Nhưng khi lời này vào tai của những tên Thái Cổ Vạn Tộc kia thì lại khác. Thần Minh Bất Tử Thiên Hoàng mà bọn hắn thờ phụng vạn năm quả nhiên là hậu đại của Phượng Hoàng Tộc trong Thập Hung, đây quả thật là một liều thuốc tinh thần cực lớn cho tất cả!
Thái Cổ Thập Hung, đây dù sao chính là những tồn tại cường hãn chỉ được nhắc vài câu trong truyền thuyết thôi đó!
Huyết mạch của bọn hắn mạnh mẽ vô cùng, nhưng trong mười mạch lại chỉ còn có một mình Phượng Hoàng nhất mạch là còn hậu đại còn sống mà thôi.
Việc này đối với những Cổ Tộc theo phái chủ chiến cùng những tên Cổ Tộc đầu nhập vào Hoàng Sào kia tự tin tới cực độ.
"Thân thế của Bất Tử Thiên Hoàng quả nhiên bất phàm, không ngờ hắn lại là hậu đại của Thái Cổ Thập Hung, quả thật xứng đáng làm thần minh của chúng ta!"
Trong Hoàng Sào thì mấy tôn Đại Thánh của Ngân Huyết Tộc, Thủy Vương Tộc đều xoay người cúi đầu trước Bất Tử Đạo Nhân.
Tín ngưỡng chi lực mà bọn hắn cung phụng trong vài vạn năm không ngờ lại có thể tích lũy sau đó sinh ra được một tồn tại như Bất Tử Đạo Nhân, đúng thật là một kỳ tích.
"Sự cường đại của Bất Tử Thiên Hoàng là không cần phải hoài nghi, nhưng lúc này Thiên Cơ Lâu lại cường thế như vậy, sợ rằng Thiên Hoàng Tử sẽ không chịu nổi…"
Bất Tử Đạo Nhân nhìn về phía Thiên Hoàng Tử đang nằm trên đất một cách hư nhược.
Mặc dù y bị Thánh Hoàng Tử đánh tàn phế bằng một côn, nhưng dù sao trong người vẫn mang huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng, chắc chắn sẽ không có nguy hiểm tới tính mạng.
Nhưng chắc chắn tu vi sẽ bị lùi bước, làm lại từ đầu.
Bất Tử Đạo Nhân vô cùng thất vọng trước Thiên Hoàng Tử, dù sao y đã được bồi dưỡng một cách cực kỳ kỹ lưỡng, tất cả thiên tài địa bảo thần binh đều đủ, nhưng cuối cùng lại không thể đánh thắng Thánh Hoàng Tử.
"Nếu như ta tiếp tục mặc kệ Thiên Cơ Lâu, để nó tiếp tục phát triển tiếp thì chúng ta khó mà giữ vững địa vị của Thái Cổ Vạn Tộc đến khi Thiên Hoàng trở về."
Bất Tử Đạo Nhân cầm Bất Tử Thiên Đao rồi lên tiếng.
"Truyền nhân chân chính của Thiên Hoàng huyết mạch từ trước tới giờ không phải là đứa con lớn này của Bất Tử Thiên Hoàng, mà nó còn đang nằm trong Trứng Tiên mà ta đang bảo vệ."
Thần Linh trong Thân Đao tuy không muốn hiện hình tuy nhiên lại lên tiếng.
Trong nguyên tác thì đứa con trai thứ hai của Bất Tử Thiên Hoàng là Ngũ Sắc Thần Hoàng mới đúng là thiên tài chính chân! Vừa xuất thế thì thiên phú tuyệt luân, chỉ có mỗi Thánh Thể - Diệp Phàm cùng Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai – Diệp Y Thủy mới có thể so sánh được.
Bởi vì thời gian dưỡng dục trong Trứng Tiên rất lâu, nên huyết mạch của

Tiểu Tiên Hoàng thuần khiết hơn Thiên Hoàng Tử rất nhiều.

Chương 638. Bi kịch của một gia đình

"Tuy thời gian dưỡng dục của Ngũ Sắc Thần Hoàng rất lâu nhưng thiên phú của hắn vẫn chưa chắc hơn được Thiên Hoàng Tử bao nhiêu đâu."
Bất Tử Đạo Nhân vừa được giải thoát khỏi Phong Thần Bảng nên hắn vẫn chưa nhớ được những vấn đề này.
"Thiên Hoàng đã để lại cho hắn năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn, kẻ này sẽ không xuất thế vào lúc bình thường, một khi xuất thế thì sẽ nhất phi trùng thiên!"
Nhưng lời của Bất Tử Đạo Nhân lại bị Thần Linh trong thân đao cười nhạo không ngớt.
Việc này hoàn toàn khiến cho Bất Tử Đạo Nhân sợ ngây người, ngay cả Bất Tử Thiên Hậu đang lặng yên lắng nghe cũng hít sâu một hơi! Tạo Hóa Nguyên Nhãn chính là Vạn Linh Linh Tuyền được vũ trụ bát hoang dưỡng dục ra, không chỉ có thể tẩy tủy toàn thân mà còn có thể giúp cho một người dù chỉ mang Phàm Thể cũng có thể xung kích Tiên Đài Bí Cảnh trong nháy mắt!
….
Vốn liếng để Thiên Hoàng Tử có được thiên phú như ngày hôm nay tuy có một phần là đến từ huyết mạch của Bất Tử Thiên Hoàng, nhưng việc khi sinh ra hắn đã được Bất Tử Thiên Hoàng để một Tạo Hóa Nguyên Nhãn để làm cơ sở Trúc Cơ cũng đóng một phần rất lớn!
Thiên Hoàng Tử chỉ có một cái mà thôi, tuy nhiên đứa con thứ hai là Ngũ Sắc Thiên Hoàng này lại có tận năm cái!
Dù cho trong nguyên tác thì ta cũng chỉ biết được toàn bộ vũ trụ này chỉ có sáu cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn mà thôi!
Vậy mà Bất Tử Thiên Hoàng lại có thể tìm được nó trong những năm tháng dài đằng đẵng này.
Con trai trưởng được một, lại còn xuất thế sớm nữa chứ, con trai thứ hai được năm, hiện tại vẫn còn đang trong giai đoạn thai nghén.
Việc Bất Tử Thiên Hoàng đặt cược vào ai cũng quá rõ ràng rồi.
"Nếu như vậy thì hiện tại chúng ta đã có thể đánh thức Ngũ Sắc Thiên Hoàng rồi, để hắn thay thế Thiên Hoàng Tử nâng cao cờ lớn của Thái Cổ Vạn Tộc, đến lúc đó thì muốn tuyên chiến hay hòa hoãn với Thiên Cơ Lâu cũng sẽ dễ hơn rất nhiều."
Bất Tử Thiên Hậu lập tức đánh vỡ trầm mặc, lúc đầu thì nàng đã lập ra Hoàng Sào, dã tâm vô cùng, thủ hạ còn có tam đại Thần Tướng, kế hoạch là dựa vào danh hiệu của Thiên Hoàng Tử để hiệu lệnh Vạn Tộc thần phục Hoàng Sào.
Nhưng không ngờ tên phế vậy này lại thất bại trước đệ tử của Thiên Cơ

Lâu dù được duy trì bởi nhiều đại năng như vậy.
Nếu hiện tại muốn Thái Cổ Vạn Tộc thần phục vị hoàng tử chiến bại này thì có vẻ hơi lực bất tòng tâm.
Nhưng khi Bất Tử Thiên Hậu nghe được việc Bất Tử Thiên Hoàng lại đầu tư nhiều vào người con út như vậy thì không đợi được nữa, hơn nữa nàng còn muốn lợi dụng video của lâu chủ, nên không thể để quá lâu được.
"Tuy nói thế nhưng theo an bài của Bất Tử Thiên Hoàng thì Ngũ Sắc Thần Hoàng còn phải thai nghén thêm ngàn…"
Thần Linh trên Bất Tử Thiên Đao Vẫn còn do dự, vì hắn biết tác hại khi thức tỉnh sớm là gì.
Trong an bài của Bất Tử Thiên Hoàng thì hoàn toàn không cân nhắc đến sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu, thế nên hắn mới để Tiểu Tiên Hoàng thai nghén một thời gian cực kỳ dài để đánh chắc cơ sở.
Nhưng sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu đã hoàn toàn làm rối loạn kế hoạch này rồi, nếu Tiểu Tiên Hoàng có thể chiếm được tòa Tiên Lâu như Thiên Cơ Lâu này thì những thứ trong đó như Thời Gian Tháp, Phòng Trọng Lực hoàn toàn có thể bù đắp mấy ngàn năm thai nghén bị mất này.
Nếu tính đi tính lại thì việc này có lời hơn để Tiểu Tiên Hoàng thai nghén như hiện tại nhiều.
"Ta chỉ sợ rằng nếu hiện tại đánh thức Nhị Hoàng Tử thì sẽ khiến hắn tiên thiên không đủ!"
Bất Tử Đạo Nhân hơi lo lắng một tý.
"Chân Nguyên của cả năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn bồi dưỡng đủ để cơ sở của bất kỳ ai bền chắc tới mức không thể phá vỡ được, hơn nữa nếu chúng ta lấy Thiên Hoàng Tử làm tế phẩm thì không chỉ có thể đền bù tiên thiên của Nhị Hoàng Tử, ta còn có thể giúp huyết mạch của hắn càng thêm thuần khiết nữa!"
Nhưng Bất Tử Thiên Hậu lại nhìn về phía Thiên Hoàng Tử đang ngủ say với ánh mắt tham lam vô cùng.
Nếu như hấp thụ Thiên Hoàng Tử, người mang trong mình huyết mạch của Bất Tử Thiên Hoàng cùng Tạo Hóa Nguyên Nhãn thì có thể đền bù được những tác hại của việc thức tỉnh sớm.
Nhưng đây không khác nào huynh đệ tương tàn cả, Bất Tử Thiên Hậu lại có thể nói phương pháp này ra một cách dễ dàng chỉ trong một thời gian ngắn như vậy thì đã thấy được tâm địa của nàng độc ác ra sao!
Nhưng đối với Bất Tử Đạo Nhân cùng Thần Linh trong Bất Tử Thiên Đao thì đây là một đề nghị không tệ lắm.
Dù trong nguyên tác thì Bất Tử Thiên Hoàng cũng chỉ chú ý một mình Tiểu Tiên Hoàng mà thôi.
Tới chết thì Thiên Hoàng Tử vẫn không được Bất Tử Thiên Hoàng xuất thủ cứu giúp, ngay cả Thần Linh trong Bất Tử Thiên Đao cũng không có ý định cứu giá.
Nhưng từ nhỏ Tiểu Tiên Hoàng đã được Thiên Đao thủ hộ, khi y đại chiến với Diệp Y Thủy rồi chiến bại thì Bất Tử Thiên Hoàng còn tự tay xuất thủ

cứu giúp, chênh lệch này có thể nói là cực lớn.
Mà Bất Tử Đạo Nhân chỉ là Tín Ngưỡng Thần, Thần Linh trên Bất Tử Thiên Đao cũng chỉ là Hóa Linh của Đế Binh mà thôi, đối tượng cả hai thần phục chỉ có một mình Bất Tử Thiên Hoàng chứ không phải là Thiên Hoàng Tử.
"Ý kiến này cũng không quá tệ…"
Tâm tính của Thiên Hoàng Tử thật sự quá kém, không có phong phạm của Thiên Hoàng tý nào, khó trách sao Bất Tử Thiên Hoàng lại không quan tâm tới hắn như thế.
Hiện tại hắn còn bị phế đi mấy tầng tu vi, muốn cưỡng ép đề thăng lại như cũ cũng phải tốn hao tài nguyên rất lớn, chẳng bằng để hắn hóa thân làm thuốc bổ, trở thành đá kê chân của Ngũ Sắc Thần Hoàng quật khởi.
Thế nên lúc này ánh mắt của tất cả mọi người nhìn về phía Thiên Hoàng Tử đều trở nên thâm sâu khó lường.

Chương 639. Hậu duệ của thập hung

Cùng lúc đó, trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu hoàn toàn không ngờ chỉ một video của bản thân thôi mà lại khiến cho gia đình Bất Tử Thiên Hoàng sắp xảy ra một thảm kịch như vậy.
Lúc này Lưu Tiêu thấy độ hot của video mình đang tăng không ngừng, khen thưởng của fan cũng dồn dập bay tới.
Chư Thiên Vạn Giới giống như đã quen với việc có video phổ cập của lâu chủ Thiên Cơ Lâu làm bạn rồi, nhất là những đại năng có hứng thù thăm dò thế giới khác kia, bọn hắn giờ đây đã trở thành fan hâm mộ sâu sắc với lâu chủ.
Thế nên tuy nội dung về Phượng Hoàng Tộc trong video lần này tương đối bình thản, nhưng độ hot của nó hoàn toàn không thua kém video về Chân Long Tộc khi trước tý nào.
Trong Tam Quốc thế giới, tại chỗ giao nhau giữa Thục Tinh Vực cùng Ngô Tinh Vực.
"Bàng Thống huynh, xem ra lần này ngươi cũng không còn là người cô đơn nữa rồi, không ngờ bên ngoài phương thiên địa này vẫn còn nhiều tộc nhân của ngươi còn sống đến thế."
Trong ván cờ Tinh Hà, có hai tên nam nhân thần thái tuyệt luân đang ngồi đánh cờ.
Một người mặc đồ rách rưới, tay cầm quạt lông, tuy nhiên thần sắc lại vững như Thái Sơn.
Đây chính là hai Trí Sĩ Đệ Nhất, chấn kinh xưa nay, Ngọa Long cùng Phượng Sồ!
"Ta cũng bất ngờ vô cùng."
Bàng Thống nhìn xem hình ảnh Phượng Hoàng đang ngao du Cửu Thiên

trong video, trên mặt hiện lên vẻ nhớ nhung.
Tại trong Tam Quốc thế giới này thì Phượng Sồ - Bàng Thống chính là hậu duệ cuối cùng của Phượng Hoàng, cũng vì lý do đó mà tài tình của hắn mới có thể đạt tới mức độ có một không hai, sánh ngang được với Ngọa Long – Gia Cát.
"Thật sự muốn đi xem đồng loại của mình, cảm giác có người nhà này thật sự quá tốt!"
Bàng Thống nhìn video một cách chăm chú, thậm chí còn quên cả việc hạ cờ.
"Chuyện của Thiên Cơ Lâu chắc chắn ta sẽ liên hệ dùm ngươi cho, nhưng mà chuyện ta cùng ngươi liên thủ đối kháng Tào Tháo thì sao, ngươi tính thế nào?"
Gia Cát Khổng Minh cười cười, sau đó hỏi lại.
Bầu không khí hai bên bỗng ngưng trệ.
Sơn Hải Kinh thế giới, trong sào huyệt của Phượng Hoàng bộ tộc thì mọi người đều thảo luận ầm ĩ, khí thế ngất trời.
"Mặc dù đều là Phượng Hoàng nhưng sao chênh lệch lại lớn như vậy chứ?'
"Bọn hắn là Phượng Hoàng thì sao lại không chia đực cái vậy?"
"Đây chính là con Phượng Hoàng kỳ quái nhất mà ta gặp, thật sự khó mà lý giải nổi!"
Tất cả Phượng Hoàng tại đây đều nhìn video của lâu chủ rồi cau mày.
Bởi vì tại Sơn Hải Kinh thế giới thì Phượng Hoàng là xưng hô của hai loài sinh vật, giống đực gọi là Phượng, cái gọi là Hoàng, cả hai đều là đứng đầu bách điểu, gọi tắt là Phượng Hoàng.
Phượng Hoàng Tộc bọn hắn trước tới nay từ khi sinh ra đều là sinh đôi, như keo như sơn, vĩnh sinh không tách rồi, thế nên mới bị xưng hô là Phượng Hoàng
Nhưng Phượng Hoàng Tộc trong video đề cập tới thì chỉ là một tộc Phượng Hoàng mà thôi, thế nên bọn hắn cảm giác quái dị cực kỳ!
Tuy nhiên tên cũng là Phượng Hoàng, bộ dáng cũng giống Phượng Hoàng, nhưng lại chỉ là một con, nên khiến cho toàn bộ Sơn Hải Kinh thế giới giới chấn động.
"Đây chính là đực cái đồng thể sao? Lợi hại quá vậy?"
Đế Giang nhất tộc thậm chí còn dừng việc tu hành lại để nhìn Phượng Hoàng Tộc đang sải cánh trong video một cách kinh ngạc.
"Không ngờ bên ngoài lại vẫn còn một chi Phượng Hoàng Tộc kỳ lạ như vậy, đúng là thế giới rộng lớn, không thiếu cái lạ."
Hồng Hoang bộ lạc trong Sơn Hải Kinh, Hoàng Đế, lĩnh tụ của Nhân Tộc cũng quan sát video này một cách mê mẩn.
"Đọa Lạc Huyết Hoàng Tộc? Khát máu giết chóc? Đây thật sự là thích hợp tộc ta, nếu như bọn hắn có thể thần phục chúng ta thì tại Hồng Hoang Đại Địa này còn sợ cái gì nữa?"
Lúc này thì trong Cửu Lê Tộc, cũng là một Hồng Hoang Bộ Lạc, Chiến Ma – Hình Thiên một tay khiêng búa lớn, miệng nở nụ cười.

Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này thần thông quảng đại như vậy, chu du khắp ngàn vạn thế giới, nếu như có thể kết bạn với vị đại năng như thế này thì tuyệt đối là một chuyện tốt đối với Cửu Lê Tộc.
Hình Thiên nghĩ tới đây thì lập tức móc một thanh Chiến Phủ từ trong kho bảo vật của mình ra, khen thưởng cho lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Những khen thưởng từ khắp các vị diện khác nhau cũng nhanh chóng chuyển vào tài khoản của lâu chủ.
Ngay cả Bất Tử Thiên Hoàng, người chỉ vừa thức tỉnh không lâu, lúc này đang ẩn nấp tại một nơi nào đó trên vũ trụ bát hoang cũng nhịn không được mà nhìn xem video của lâu chủ.
"Hậu duệ Thập Hung? Phượng Hoàng Tộc? Trong huyết mạch của ta có Truyền Thừa Bảo Thuật sao?"
Sau khi Bất Tử Thiên Hoàng lạc xuống phàm giới từ Tiên Vực thì hắn đã mất hết ký ức rồi, hắn hoàn toàn không biết huyết mạch của bản thân còn có Truyền Thừa Bảo Thuật gì cả.
Nếu như có thể lấy lại được Bảo Thuật của Thập Hung này thì có khi nào tu vi của bản thân sẽ đột phá, sau đó đánh thắng được Vô Thủy Đại Đế không?
Thiên Cơ Lâu này không chỉ nắm giữ tất cả bí mật trên thiên địa này mà thậm chí nó còn biết rõ việc từ thời thượng cổ nữa, minh chứng là việc bản thân cùng Đế Tôn đều đã bị lâu chủ Thiên Cơ Lâu công bố ra hết rồi.
Xem ra không thể xem thường Thiên Cơ Lâu thần bí này được rồi!
Ánh mắt của Bất Tử Thiên Hoàng khi nhìn về Thiên Cơ Lâu cũng trở nên tôn kính.
Mà lúc này khi Lưu Tiêu nhìn thấy trong sổ sách của mình hiện lên vô số khen thưởng và rất nhiều trong số đó đều không phải công lực thì hắn hải lòng cực kỳ.

Chương 640. Phần thưởng của Hình Thiên

Những khen thưởng từ các thế giới khác nhau có tác dụng lớn nhất là để hắn biết trình độ tu luyện của thế giới đó ra sao.
Nếu như đó là những thế giới có tu vi cường đại đến đáng sợ, ví dụ như là Tây Du thì người xem đều là tiên, thế giới lại còn có tài nguyên vô cùng dư thừa, dù những thứ được khen thưởng đều là các đan dược, vũ khí tiện tay thôi thì giá trị đã lớn vô cùng rồi.
Nếu ngược lại, tại thế giới tu vi bình quân khá kém, giống như những thế giới như Cửu Châu, tất cả đều là người tập võ, coi như bọn hắn khen thưởng hắn một thanh Đồ Long Đao thì cũng chẳng có tác dụng gì mấy.
Lập tức Lưu Tiêu đã chọn được không ít thứ tốt từ những phần thưởng đó sau đó rút từ hệ thống ra.
Tuyết Hoàng Huyết cùng Ngân Hoàng Huyết tại Thế Giới Hoàn Mỹ, Bách

Thú Chiến Phủ tại Sơn Hải Kinh thế giới, cùng nhiều loại thiên tài địa bảo khác.
Hai phần máu của Ngân Hoàng cùng Tuyết Hoàng cũng không tệ, dù sao Thế Giới Hoàn Mỹ cùng Già Thiên thế giới đều tương thông với nhau, thế nên vật dụng của cả hai đều có tác dụng rất lớn ở thế giới này,
Một trong những kỳ ngộ lớn nhất của Vương Đằng chính là đạt được máu của Bất Tử Thiên Hoàng trong Thiên Hoàng Động, nhờ nó mà y có thể tẩy tủy lột xác.
Thế là Lưu Tiêu lập tức lấy phần thưởng ra, sau khi bị hệ thống trích phần trăm thì tất cả đồ vật đều hiện ra trên tay Lưu Tiêu.
Tổng cộng là có hai bình máu, mỗi bình còn một nửa, nửa thanh chiến phủ, bộ Bảo Đồ không trọn vẹn.
Hoàng Huyết Tinh Khí lập tức truyền ra khắp toàn bộ Thiên Cơ Lâu, khiến cho ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung lại đây.
Dù cho là thanh Chiến Phủ nhìn trông có vẻ rất bình thường kia thì bên trong nó cũng đang ẩn chứa một tiếng gầm đầy chiến ý, cuồng bạo tới cực điểm.
"Lần này lâu chủ lại đạt được bảo vật gì thế, sao ta lại ngửi được hương khí của Thần Dược tẩy tủy?"
"Thần Dược tẩy tủy gì chứ, đó chính là khen thưởng mà lâu chủ nhận được từ Vạn Giới Video, đúng là đồ nhà quê!"
Tu sĩ Đông Hoang không thấy trực tiếp việc lâu chủ lấy khen thưởng từ trong Vạn Giới Video ra nên bị đám võ giả Cửu Châu khinh bỉ một phen/
"Vạn Giới Video liên thông vô số Đại Thiên Thế Giới, chẳng lẽ lâu chủ lại có thể thu được các loại bảo vật từ các thế giới khác nhau sao? Dễ dàng như vậy sao?"
"Lâu chủ, đây là bảo vật gì vậy? Cho chúng ta mở mang tầm mắt đi!"
"Theo ta thì thanh Chiến Phủ kia cũng không phải là đồ phổ thông gì đâu, chắc hẳn nó phải là thần binh lợi khí gì đó!"
Rất nhiều tu sĩ Đông Hoang đều kích động vô cùng, nhìn chằm chằm đồ vật trên tay của lâu chủ.
Hoàng Huyết này chính là khen thưởng tới từ Thế Giới Hoàn Mỹ, Chiến Phủ thì đến từ Hình Thiên của Sơn Hải Kinh thế giới, còn Bảo Đồ này thì là thứ kém nhất, không có tác dụng gì quá lớn ngoài làm vật trang trí, đến từ một thế giới vô danh nào đấy.
"Không hiếm lạ gì lắm đâu, hai bình này chỉ là hai loại Hoàng Huyết mà thôi."
Lưu Tiêu nhún vai, trả lời vô cùng thoải mái.
"Hoàng Huyết? Không lẽ nó tới từ Huyết Hoàng Sơn à?"
Tề Lân cảm giác hơi ngoài ý muốn, vì tại thiên địa này thì thế lực có thể tặng máu cho người khác chỉ có Huyết Hoàng Sơn mà thôi, nhưng Huyết Hoàng Sơn chính là thành viên của Thái Cổ Vạn Tộc.
"Không phải, Hoàng Huyết này đến từ Tuyết Hoàng Tộc cùng Ngân Hoàng Tộc, không liên quan gì tới Huyết Hoàng Sơn cả, cả hai đều đến từ Thượng

Cổ bộ tộc trong thời đại Thần Thoại của các ngươi.”
Lưu Tiêu lắc đầu, nói thật.
Già Thiên thế giới cùng Thế Giới Hoàn Mỹ thật sự có sự chênh lệch thời gian quá lớn, thậm chí hoàn cảnh tu hành của cả hai cũng khác nhau một trời một vực.
“Thượng Cổ bộ tộc! Nói như vậy thì bọn hắn đến từ niên đại của Thái Cổ Thập Hung à?”
“Không lẽ đây là máu tổ tiên của đám Hoàng tộc tại Huyết Hoàng Sơn đó sao? Nếu vậy thì huyết thống này có độ tinh khiết rất cao đó!”
“Loại vật này làm cách nào mà có thể xuyên qua hai thế giới để đến tay lâu chủ thế?”
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều kinh hô lên, không ngờ chỉ là một bình đồ vật bình thường không có gì lạ trong tay của lâu chủ thôi mà lại có lai lịch lớn như vậy!
Mặc dù trong Thế Giới Hoàn Mỹ thì Tuyết Hoàng Tộc cùng Ngân Hoàng Tộc không phải là một tộc quần quá cường đại gì.
Nhưng dù sao bọn hắn vẫn là hậu đại hỗn huyết của một trong Thái Cổ Thập Hung, Phượng Hoàng Tộc, nếu bàn về công năng thì nó có thể sánh ngang được với máu của Bất Tử Thiên Hoàng đó, ở đây nó chính một vật có thể giúp tăng thực lực lên một cách vô cùng cường đại!
“Mỗi lần lâu chủ ngươi mở miệng thì đều là tin tức giật gân, ta cảm giác trái tim ta sẽ chịu không nổi mất!”
Đạo sĩ Đoạn Đức ôm ngực mình rồi lắc đầu liên tục.
“Ngay cả máu hậu duệ hỗn huyết của Phượng Hoàng Tộc mà hắn cũng có thể lấy được, xem ra Thiên Cơ Lâu này không chỉ là một tòa Tiên Lâu bình thường nữa rồi.”
Trong lòng của Dao Trì Thánh Nữ cũng chấn kinh vô cùng, qua đó cũng thấy được ngoại trừ Thời Gian Tháp thì Thiên Cơ Lâu còn những thứ đáng kinh ngạc hơn, như việc có thể dễ dàng liên thông sang thiên địa khác.
Công năng này còn lợi hại hơn người tu luyện Hư Không Kinh tới cực hạn nữa.
“Hoàng Huyết này không có tác dụng gì đối với ta nữa rồi, mấy người các ngươi tự chia đi, nó có thể tăng lên nội tình của thể chất các ngươi đó.”
Lưu Tiêu hoàn toàn không thèm quan tâm mấy cái này, nếu là Phượng Hoàng Chi Huyết chân chính thì may ra vẫn còn một tý tác dụng với hắn, Thế nên tiện tay hắn cũng quăng hai bình máu này cho đám người Dương Quá, bởi vì những đệ tử võ giả Cửu Châu này nếu nói về nội tình thì hơi yếu, thứ này cũng vừa lúc có thể giúp bọn hắn.
Còn về phần thanh Chiến Phủ này thì mặc dù nhìn nó như một binh khí phổ thông, nhưng bên trong nó lại chứ đựng Bộ Lạc Chi Hồn, phẩm chất cũng không kém tý nào.
Nếu dựa theo tiêu chuẩn của thế giới này mà đánh giá thì nó ngang tầm Chuẩn Đế Binh, yếu hơn Đế Binh bình thường một xíu.

Chương 641. Tiếp tục danh sách

Thứ khiến cho Lưu Tiêu cảm thấy nó lợi hại không phải là phẩm chất của nó, mà là việc thanh Chiến Phủ này chắc chắn không phải là vũ khí chính của Hình Thiên, nhưng phẩm chất lại vẫn có thể đạt tới Chuẩn Đế Binh.

Người bình thường sau khi nhìn video thấy hay thì cũng sẽ không khen thưởng thứ gì quá quý gia được, đương nhiên đây hoàn toàn không phải là một thanh binh khí cường đại gì ở Sơn Hải Kinh thế giới, Lưu Tiêu đoán chừng lúc đó Hình Thiên chỉ tiện tay lấy một thanh binh khí từ kho quân dụng của Bộ Lạc rồi thưởng tới mà thôi.

Nhưng chỉ một món vũ khí bình thường ở đó mà lại đạt tới cấp độ Chuẩn Đế Binh ở thế giới này, không ngờ cảnh giới của Sơn Hải Kinh thế giới kia cao hơn ở đây nhiều như vậy.

"Nếu tính theo cách đó thì một thanh Thần Binh trân quý ở Sơn Hải Kinh thế giới hẳn sẽ có cấp bậc Tiên Đế Khí ở đây!"

Quả nhiên tại trong Chư Thiên Vạn Tộc thì cường giả như mây, thế giới nào cũng có cái hay riêng của nó.

Lưu Tiêu không khỏi gật đầu liên tục.

Nhưng mà vẫn chưa xong, trên tay hắn vẫn còn một video chưa đăng, theo kế hoạch ban đầu thì hôm nay hắn sẽ đăng một lượt hai video lên, thế nên hiện tại hắn lập tức đăng tải thêm một video nữa.

Vì thế nên vô số người trong Thiên Cơ Lâu bỗng kinh hô không ngừng khi thấy thông báo hiện lên, tất cả mọi người đều nhanh chóng mở Vạn Giới Video lên.

Trước tới nay lâu chủ rất ít khi nào đăng nhiều video lên Vạn Giới Video trong một thời gian ngắn như vậy, lần này thật sự rất may mắn.

Không chỉ bọn hắn, thậm chí cả Chư Thiên Vạn Giới cũng sôi nhào lên sau khi thấy video mới này.

"Hôm nay là ngày vui gì mà Thiên Cơ Lâu chi chủ lại đăng liên tục hai video lên thế!"

Tại trên đường thỉnh kinh, ba người sư đồ đang nghỉ nghơi trong một tòa miếu hoang, lúc này ba huynh đệ Ngộ Không đang chụm đầu lại trước đống lửa để nhìn xem lâu chủ.

"Ta thấy Thái Cổ Thập Hung này rất giống Tứ Thánh Thú của chúng ta đó, đã có Long cùng Phượng rồi, đằng sau nhất định sẽ có Bạch Hổ cùng Huyền Vũ!"

Sa Ngộ Tĩnh thấy bản thân đã nhìn thấu được bản chất của danh sách này, nên nói ra một cách cực kỳ chắc chắn.

"Thái Cổ Thập Hung này chính là dị thú của một thế giới khác, sao có thể suy đoán được bằng một cách dễ dàng như vậy được, ngươi nhớ con Thiên Giác Nghĩ hôm trước không, nó cũng là một trong Thập Hung đó?"

Trư Bát Giới lập tức lắc đầu, hắn không nghĩ như vậy.

"Ngươi nói bậy gì thế, ngươi xem thử đi, bóng đen trên video này rõ ràng là hình dạng của con người mà!"

Ngộ Không vừa bật video thứ tư lên, thấy bóng đen trong này rõ ràng mang hình dáng của con người, có hai tay hai chân.
Hơn nữa cách đứng cùng bộ dáng đều rất khác Tinh Tinh cùng con vượn, nên Tôn Ngộ Không có thể xác định được đây chắc chắn là Nhân Loại.
"Chắc tên này không phải Nhân Loại đâu đại sư huynh à, ngươi nhìn xem hắn uy vũ hiên ngang biết bao nhiêu."
Bát Giới cũng quay đầu sang rồi hỏi lại.
"Đừng nói nữa, lần nào cũng là đám ngốc các ngươi cho ta hy vọng cả, hiện tại thà ta xem video một cách bình thường, khỏi hy vọng gì cho mệt."
Ngộ Không tranh thủ đẩy con heo này ra ngoài, nói một cách tâm bình khí hòa.
Một khi có tên trên video của lâu chủ thì không khác nào nổi tiếng trên khắp cả Chư Thiên Vạn Giới cả, loại cơ hội này không dễ để có được như vậy đâu.
Thế nên hiện tại tâm tính của Tôn Ngộ Không đã đạt tới một cảnh giới nhất định rồi, đại thiên thế giới có nhiều vị diện như vậy, loại cơ hội chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu này không đáng để hắn chấp nhất.
Tại Hoàn Mỹ thế giới, trong đám cây Liễu của Thạch Thôn, có một cây lắc lư liên tục, như có Tiên Khí tràn ra từ trong nó.
"Tên Thiên Cơ Lâu chỉ chủ này thật sự có bản lãnh, không ngờ lại có thể nói một lượt ba vị Thập Hung ra, không sai một tý nào!"
Lúc này nàng vẫn chưa lấy lại được nguyên thần của bản thân, nên chỉ có thể dùng thần thức để nhìn video mà thôi, nhưng sau khi nhìn xong series về Thập Hung này thì nàng lại gật đầu liên tục.
Trong Thập Hung Bảo Thuật có ghi chép công pháp giúp nàng trọng sinh, nếu như có thể dựa vào tình báo của người lâu chủ này để tìm ra Thập Hung Bảo Thuật đang nằm ở đâu thì hắn nàng có thể thay đổi cuộc đại chiến ở Hạ Giới sắp tới.
Nhưng không chỉ một mình Liễu Thần có suy nghĩ như vậy, cơ hồ là tất cả cường giả tại thế giới này, nhất là đám Chuẩn Tiên Đế kia, ai nấy đều là nhân vậy hung ác cả, tất cả đều đặt tâm tư bản thân vào vị Thiên Cơ Lâu chi chủ kia.
"Đáng tiếc vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này không ở thế giới của chúng ta, nếu không thì với tình báo của hắn ta hoàn toàn có thể đạt được thành tựu Tiên Đế Chi Tôn dễ như trở bàn tay."
Người vừa nói chúng là Thiên Đình Chi Chủ khi xưa – Thương Đế, hắn giống như Đế Tôn, đều đã từng thành lập nên Thiên Đình, cũng giết toàn bộ cao thủ trong Thiên Đình để hiến tế tăng cao cảnh giới của bản thân.
Thế nên hắn mới có thể sống lâu tới mấy chục vạn năm, nếu như hắn gặp được Đế Tôn thì hắn cả hai có rất nhiều chuyện để trao đổi.

Chương 642. Tranh nhau lấy lòng

"Lâu chủ, đây chính là lễ gặp mặt của Tiên Đình chúng ta, nếu như có một

ngày ngươi may mắn tiến vào phương thế giới này thì phải tới chỗ của ta làm khách đó"
Tại Hoàn Mỹ thế giới thì đã có người thông minh muốn nịnh bợ lâu chủ rồi.
Một vị cường giả Chuẩn Tiên Đế khác là Hồng Đế, dù video vẫn chưa được chiếu nhưng hắn đã để lại một bình luận trong khi bình luận rồi sau đó lập tức khen thưởng.
Bình luận này vừa hiện lên thì lập tức có nhiều người kêu vị Hồng Đế này thật sự không biết xấu hổ, không ngờ lại sử dụng thủ đoạn này.
"Lâu chủ, thế giới này của chúng ta loạn lắm, đừng tin lời tên Hồng Đế kia, nếu tới thế giới này thì ngày qua chỗ ta này, nhàn nhã lắm!"
Nhưng sau đó lập tức cũng có một bình luận khác xuất hiện, hơn nữa hắn còn khen thưởng một túi bàn đào!
Phải biết rõ những quả bàn đào này chính là trái cây của Bất Tử bàn Đào Thụ mà Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch tại hậu thế nắm giữ.
Tại thế Già Thiên thế giới thì Bất Tử Bàn Đào chính là một Thần Dược có thể giúp con người đề thăng tu vi một cách cực nhanh chóng.
Nó cùng Hợp Đạo Hoa, Thiên Tiên Quả tạo thành Tam Đại Thần Dược danh chấn thiên hạ.
Các quần chúng ăn dưa tại Hoàn Mỹ thế giới vội vàng xem đây là ai mà dám to gan như vậy, dèm pha cả Hồng Đế cùng xuất thủ một cách cực kỳ hào phóng.
Cuối cùng phát hiện thì ra là Vũ Đế.
Trên người Vũ Đế có Thí Thiên Chi Mâu, thực lực vượt qua hẳn Thương Đế cùng Hồng Đế, một thân sát phạt chí thượng.
"Ngươi thôi đi, bản thân ngươi là người hiếu chiến và cũng là người biết đánh nhau nhất, sát phạt khắp nơi, ngươi còn mặt mũi nói nơi của ngươi nhàn nhã à?"
"Thế nào? Không lẽ chỗ của ta có yên bình hay không còn cần hai ngươi các ngươi phê chuẩn nữa à? Không thì đánh một chầu là biết chứ gì?"
Ba vị Chuẩn Đế này lập tức làm rùm ben, cãi nhau ầm trời tại khu bình luận.
Lúc này còn có một vị đại năng khác tại Hắc Ám Khu Vực cũng đang quan sát video của lâu chủ một cách vô cùng chăm chú, chỉ là hắn không khen thưởng mà thôi.
"Video phổ cập Thái Cổ Thập Hung, thật to gan, từ Tiên Cổ tới tận nay chưa có ai dám tự tin nói rằng mình hiểu rõ toàn bộ Thái Cổ Thập Hung cả."
Người nói chuyện này có khí tức phi phàm, cảm giác như là chỉ cần một suy nghĩ của hắn thôi thì thiên địa sẽ bị hủy diệt vật, đây chính là Diệt Thế Lão Nhân!
Hắn chính là sinh linh trường thọ được đản sinh từ khi thiên địa sơ khai, xét về tuổi tác thì hắn chính là sinh linh cổ xưa nhất trên thế giới này.
Còn một trọng yếu hơn nữa, tới hiện tại vẫn không có mấy người biết rõ thân phận thật sự của hắn chính là một vị trong Thập Hung.

Nhân vật chính trong video lần này chính là tộc nhân của hắn, sao hắn lại có thể không có hứng thú được cơ chứ.
"Hắn chính là Nhân Tộc duy nhất ở trong Thập Hung"
"Hắn khống chế Thiên Lôi Chi Trì, thực lực cường đại, hắn như thần minh chưởng quản sát phạt"
"Hắn chính là tồn tại trẻ tuổi nhất trong Thập Hung, cũng là người được phong làm nhân tài có tiềm lực lớn nhất cùng sở hữu Đế danh"
"Pháp tắc mà hắn nắm giữ siêu việt Thần Bí Khu tại vị diện này, có thể xưng là Thiên Đạo Pháp Tắc, ý chí của hắn thay mặt Thiên Đạo, lấy Lôi Đình chấp pháp, phán xét thế nhân"
Âm thanh giới thiệu vang ra từ trong video, như Thiên Lôi chấn nộ, xung quanh bóng đen kia cũng xuất hiện không ít lôi điện.
"Lấy ý chí bản thân thay mặt Thiên Đạo? Thế này thì thật sự quá mức."
"Ngay tại vị diện của chúng ta cũng không có ai dám tự xưng bản thân có thể thế thiên hành đạo, Lôi Công Điện Mẫu cũng chỉ phụng chỉ mà đánh Thiên Lôi xuống mà thôi."
Một đám Lôi Bộ Chính Thần hoàn toàn không hiểu được.
"Thế giới mà lâu chủ giới thiệu kia loạn thật, có nhiều cường giả đấu tranh với nhau như vậy, nếu không có ai đứng lên thống nhất thì sao có thể sinh sống hòa bình?"
Có người lắc đầu ngao ngán.
Trong hệ thống tu hành của Tây Du thế giới thì chưa bao giờ hỗn loạn tới mức như vậy, nên bọn hắn khó mà tưởng tượng được tình cảnh sát phạt hỗn loạn không ngừng như Hoàn Mỹ thế giới.
Bàn Long thế giới, Thượng Vị Thần Lôi Hệ Đại Viên Mãn – Ni Ni Toa đang tụ tập chúng thần lại để xem video này.
"Lấy Thiên Đạo Chi Lôi đế thế ý chí của Thiên Đạo? Cách làm này có vẻ đến từ tay một vị cường giả Lôi Hệ đó!"
"Nếu như có thể nắm giữ được cách làm của hắn thì ta vẫn còn cơ hội trong việc tranh đoạt vị diện vật chất Áo Lạp Luân!"
Tất cả cường giả thuộc tính lôi điện tại thế giới này đều bị gợi lên hứng thú chỉ vì một video ngắn ngủi này.
Tại Sơn Hải Kinh thế giới, bên trong Lôi Trì.
"Thật tốt, thế giới kia còn có Thiên Đạo Ý Chí để thay thế."
"Bên chỗ này của chúng ta hoàn toàn không có đó."
Thần Thú Lôi Trách cười cười, hắn muốn nhìn xem những cường giả chấp chưởng lôi điện của thế giới khác có hình dạng ra sao.
"Bảng Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung: Lôi Đế"
"Thập Hung Bảo Thuật: Lôi Đế Bảo Thuật"
"Thập Hung đánh giá: Mặc dù đây là người trẻ tuổi nhất trong Thập Hung, nhưng bước tiến của hắn nhanh chóng vô cùng, thậm chí hắn còn lấy được Đế Vương chi danh trong Chúng Sinh, danh xưng Lôi Đế, tiềm lực cực lớn, thậm chí khiến cho các Bất Hủ Vương Triều kiêng kỵ."
"Người này chấp chưởng Lôi Đình Chi Lực, cách hắn tu hành hoàn toàn

khác biệt với mọi người, thay thế Thiên Đạo, Lôi Đạo Chi Pháp của hắn thậm chí còn có thể ẩn chứa ý chí thượng thiên trong đó, đủ để diễn hóa ra Thiên Kiếp chi phối chúng sinh"
"Dù cho là Nguyên Thiên Chí Tôn cùng một đám cường giả tại hậu thế cũng muốn nghiên cứu cách hắn tu hành, muốn nắm giữ Lôi Đạo Áo Nghĩa vô thượng đó"

Chương 643. Bàn cãi

Một tia chớp hiện lên, khiến cho không ít người đang xem video bị dọa sợ!
"Tên lâu chủ này thật sự biết không ít nội tình, ngay cả Lôi Đế mà hắn cũng rõ ràng như vậy!"
Bên trong Hắc Ám Cấm Khu, Diệt Thế Lão Nhân giật nẩy cả mình.
Năm đó vào thời đại Thập Hung bọn hắn xưng bá thì tiềm lực của gia hỏa này khiến cho không ít người sợ hãi không thôi.
Năm đó Lôi Đế tấn cấp liên tục trong một thời gian ngắn, hắn muốn nắm giữ Đế vị - Vương Chi Tổ.
Công pháp của hắn quá mức thần bí, lại còn chứa đựng ý chí của thượng thiên trong đó, lấy đại đạo làm pháp, loại Pháp Tắc Chi Lực này một khi có thể đại thành thì không ai biết hắn sẽ phát triển tới độ cao ra sao nữa.
Vì nguyên nhân này nên những Bất Hủ Vương Triều tại dị vực kiêng kỵ Lôi Đế đều tập hợp lại để phục kích hắn, hậu quả đương nhiên không có gì bất ngờ, Lôi Đế chết thảm.
Sau khi việc này xảy ra thì cả thiên hạ đều tìm kiếm Lôi Pháp truyền thừa của hắn, muốn đạt được cách tu luyện thần bí kia, tuy nhiên tất cả đều thất bại.
"Hiện tại thì ngay cả Lôi Linh nhất tộc cũng chưa chắc biết được nhiều chuyện như thế này, tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này thật sự có chút bản lãnh."
Bất Diệt Lão Nhân cũng đã bắt đầu lo lắng không biết tới khi tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này nói về mình thì sẽ công bố bao nhiêu tin tức giật gân ra.
Trong Tây Du thế giới, Lôi Bộ Chính Thần của Thiên Đình đều sợ ngây người khi xem video này.
Nhất là Lôi Chấn Tử, người này kích động vô cùng, vội vã đi tìm Na Tra.
"Na Tra, ngươi có xem video mới nhất chưa! Lôi Đế đó!"
Lôi Chấn Tử sau khi xem video về Lôi Đế thì cười to một cách vui sướng, vội vàng hô lớn kêu Na Tra.
"Ngươi điên rồi, nơi này chính là Thiên Đình, ngoại trừ Tứ Ngự Đại Đế cùng Ngọc Hoàng thì ai dám tự xưng là Đế chứ?"
Na Tra nghe thế thì hoảng hồn, vội vã gõ đầu tên này một cái rồi kéo hắn lại.
Hai người này đã trở thành chiến hữu sau khi Phạt Trụ, Na Tra cũng không muốn Lôi Chấn Tử có mệnh hệ gì.
"Hơn nữa người ta chính là Lôi Đình Chi Chủ tại thế giới khác, có liên quan

gì tới ngươi đâu?"
Na Tra chỉ vào bốn chữ Thái Cổ Thập Hung trên video rồi nói.
"Sao không liên quan được, ngươi nhìn xem, hắn tu luyện Lôi Đình Chi Pháp, hắn có thể đạt được cảnh giới Cửu Thiên Thập Địa không người không biết, thậm chí còn có thể trùng kích Tiên Đế chi vị!"
"Ta cũng tu luyện Lôi Đình Chi Pháp, ta còn chấp chưởng việc đánh sét, hạ mưa xuống toàn bộ hạ giới, vậy không phải là ta cũng đại diện cho Thương Thiên ý chí à?"
Lôi Chấn Tử sau khi xem xong video thì hắn cảm giác bản thân cũng có thể giống được như vậy.
"Cái ngươi đại biểu là Thiên Đình ý chí, có liên quan gì tới Thương Thiên ý chí đâu."
Na Tra lập tức lên tiếng cắt ngang.
Mặc dù Lôi Chấn Tử nhục thân thành thánh, nhưng lại không có tên trên Phong Thần Bảng, tu vi cũng không bằng được Na Tra, những năm nay y cũng không quá thoải mái.
"Không thể nói như thế được, lâu chủ kiến thức rộng rãi, còn có năng lực xuyên qua vạn giới nữa chứ, ngươi nói xem nếu như lâu chủ mang theo Lôi Đình Pháp Tắc đó tới đây rồi truyền thụ cho ta thì không phải là ta cũng có cơ hội tiến thêm một bước rồi sao?"
Lôi Chấn Tử hoàn toàn không quan tâm tới lời của Na Tra, bộ dáng vẫn hưng phấn cực kỳ.
Trên đường thỉnh kinh, Ngộ Không nắm giữ Trường Sinh Chi Pháp sau khi xem video này xong thì không khỏi hãi hùng khiếp vía.
"Thiên Lôi không phải là đồ tốt gì cả, trước kia khi ta đối kháng với nó thì mém chút nữa đã bị nó giết chết rồi!"
Lúc trước hắn đã nghe sư phụ Bồ Đề Lão Tổ nói qua, nếu như Thần Tiên muốn trường sinh bất lão thì cần phải vượt qua ba Thiên Kiếp, một cái trong đó chính là Lôi Kiếp.
Hiện tại khi hồi tưởng lại thì bản thân Ngộ Không cũng không khỏi rùng mình trước Lôi Kiếp kinh khủng đó.
"Oa, nếu như Lôi Kiếp thực sự kinh khủng như đại sư huynh nói thì tên trong Thập Hung này không lẽ vô địch rồi?"
Trư Bát Giới ngẩn người, nhìn về Lôi Đế đang trong video kia.
"Nếu như có cơ hội thì ta thật sự muốn giao thủ với cao thủ này một trận!"
Ngộ Không nhìn thân ảnh trong video một cách chăm chú, hắn thấy rằng thế giới kia thật sự hợp với hắn hơn, cường giả ở khắp nơi, khiến hắn ngứa tay vô cùng.
Tại khu bình luận của video thì lúc này như muốn nổ tung, thêm việc những cường giả tại Hoàn Mỹ Thế Giới kia cũng chạy ra nịnh nọt nên lúc này thần tiên từ khắp nơi đều nhanh chóng lộ mặt.
Tất cả mọi người đều có cùng một suy nghĩ rằng Thiên Cơ Lâu rất có thể sẽ giáng lâm tại thế giới của bản thân trong tương lai, nên ai nấy đều nhanh chóng bắt lấy cơ hội để nịnh nọt lâu chủ.

“Các ngươi thật sự quá vội, bản thân ta đâu có khống chế được thế giới tiếp theo sẽ là thế giới nào đâu.”
Lưu Tiêu nhìn thấy bình luận ngập trời như thế này cũng chỉ có thể cười khổ mà thôi.
Video này được đăng sau khi độ hot của video về Phượng Hoàng Tộc lên tới đỉnh phong, thế nên lượt xem của nó cũng lên theo.
Hơn nữa nhờ Vũ Đế, Thương Đế cùng Hồng Đế mở đầu, lần này khen thưởng thật sự không ít tý nào, trong đó có không ít vật cũng khá là cường hãn.
Nhưng hai thứ mà Lưu Tiêu hài lòng nhất vẫn là Bàn Đào cùng Tiên Đỉnh.
Một cái là Bất Tử Bàn Đào thời Tiên Cổ, dược tính nó tốt hơn Bàn Đào tại thế giới này nhiều.
Một cái khác thì là một Tiên Đỉnh không tên, là một sản phẩm Đại Đế luyện chế thất bại, nó chỉ là một Tiên Khí không hoàn hảo mà thôi, uy lực không thể so với Đế Binh được.
Hơn nữa còn có mấy triệu năm công lực, sau khi bị Hệ Thống trích phần trăm thì chỉ còn là thịt muỗi, không đáng nói làm gì.

Chương 644. Hối lộ

Hai video mà Lưu Tiêu đăng không chỉ khiến cho toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới xem một cách ngon lành, nó còn khiến cho toàn bộ Già Thiên thế giới náo động không ngừng.
Mặc dù thời đại của Thái Cổ Thập Hung cách thời đại này không biết bao nhiêu năm, ngoại trừ Bất Tử Thiên Hoàng ra thì không còn vật gì ở thời đại này liên quan tới thời đại đó nữa.
Tuy nhiên những công pháp cùng cơ duyên từ thời xa xưa này vẫn khiến cho không ít người hướng tới.
“Tên Lôi Đế này vậy mà có thể thông qua tu luyện Lôi Đạo Pháp Tắc tới cực hạn mà xưng Đế, xem ra Thiên Lôi Chi Pháp này của ta tiềm đồ rộng lớn lắm!”
Thánh Hoàng Tử là người kích động nhất sau khi xem xong video này, bởi vì trên người hắn đang có Lôi Đình Chi Lực của Thiên Kiếp mà lâu chủ đã ban cho.
Con đường tu hành mà Thiên Cơ Vạn Tượng Công đưa ra cho hắn là chuyên chú vào khả năng công phạt, đi tới cực hạn.
Nếu như hắn lấy Lôi chứng đạo thì có phải hắn sẽ trở thành vị Lôi Đình Đại Đế đầu tiên chứng đạo trong lịch sử không?
Chỉ suy nghĩ thôi mà đã khiến cho Thánh Hoàng Tử sục sôi không ngừng rồi, hắn cảm thấy cực kỳ tự hào với Thiên Kiếp Lôi Đình Chi Lực trong người mình.
“Ở kiếp này lại có công pháp giúp người tu hành thay thế ý chí của Thiên Đạo à, công pháp của gia hỏa này thật sự quá thần bí.”
Diệp Phàm nhìn thần thông Lôi Đế trong tay mình rồi nói.

Dựa theo lệ cũ thì ở cuối video lâu chủ sẽ nói ra tung tích Bảo Thuật của Lôi Đế, đây cũng chính là phần tất cả cường giả tại Hoàn Mỹ Thế Giới đều mong chờ nhất.
"Còn về Lôi Đế Bảo Thuật thần bí nhất thập hung này thì uy lực của nó mạnh mẽ vô cùng, chính là áo nghĩa chí cao trong tất cả Lôi Đạo Pháp Tắc, các ngươi có thể thông qua Nguyên Thiên Bí Cảnh, cướp đoạt truyền thừa hoàn chỉnh của Lôi Đế Bảo Thuật từ trong tay của Thi Hài Tiên Đế"
"Má nó, sao video này lại nhắc tên ta thế!"
"Nhà ngươi muốn cả thế giới biết việc trên tay ta sở hữu Thập Hung Bảo Thuật à!"
Thi Hài Tiên Đế trợn to hai mắt, video về Phượng Hoàng Tộc vừa rồi không có nhắc tới tên hắn mà, sao tới lần này lại thêm tên của hắn vào thế?
"Chờ chút, chắc là phí che miệng của ta còn chưa đủ!"
Thi Hài Tiên Đế suy nghĩ một hồi thì vỗ đầu một cái, nói ra.
Tại video về Phượng Hoàng nhất tộc lần trước thì đưa một lượng lớn công lực cho Thiên Cơ Lâu chi chủ, thế là hắn không xuất hiện trong video về Phượng Hoàng Tộc.
Lần này hắn thư giãn nên đã quên mất chuyện này!
"Xem ra ta không đủ chu đáo, phải nhanh chóng bù đắp mới được.."
Thi Hài Tiên Đế lập tức mở Vạn Giới Video lên, sau đó thưởng một trăm năm công lực cho video mới này.
Sau khi suy nghĩ một hồi thì hắn cảm giác như vậy vẫn chưa đủ, thế nên Thi Hài Tiên Đế liền lấy một đôi Viên Hoàn từ trong vô số Tiên Khí trên người của hắn ra, sau đó thưởng cho Thiên Cơ Lâu.
Hắn đã sống vô số kỷ nguyên tại Hoàn Mỹ Thế Giới này, Tiên Khí trên người hắn liên tục bổ sung, thế nên hắn hoàn toàn không quan tâm một vài món Tiên Khí nhỏ này tý nào, thời điểm này cũng không phải là lúc tiết kiệm.
Nếu để cho người của Hoàn Mỹ Thế Giới biết được vị Tiên Đế đầu tiên từ hồi khai thiên tích địa tới nay mà lại vẫn nịnh nọt lâu chủ Thiên Cơ Lâu bằng cách khen thưởng thì chắc hẳn bọn hắn sẽ kinh ngạc cực độ.
Trong Hoàn Mỹ Thế Giới này thì Thi Hài Tiên Đế có thể nói là từ ngàn xưa tới nay không ai bằng, hắn xưng bá mấy chục kỷ nguyên, có thể nói là khó tìm địch thủ.
Nguyên Thủy Chân Giải cùng Đại La Kiếm Thai của hắn trân quý cực độ, nếu như có cơ hội thì Lưu Tiêu chắc chắn sẽ cố hết sức để bỏ chúng vào trong túi của bản thân.
Người như vậy lại đang sứt đầu mẻ trán vì tìm cách đưa phí che miệng cho lâu chủ!
Nhưng tung tích liên quan tới Lôi Đế Bảo Thuật này đã truyền tới khắp tất cả các nơi trên Hoàn Mỹ Thế Giới rồi, tất cả các thế lực đều bị kinh động.
Lôi Đế Bảo Thuật lại nằm trong Nguyên Thiên Bí Cảnh, tin tức này là một tin tức vô cùng kinh người tại thế giới này.
Trong Thập Hung Bảo Thuật thì Côn Bằng Bảo Thuật, Thần Hoàng Bảo

Thuật tuy mạnh mẽ nhưng lại không thích hợp để Nhân Loại cùng nhiều tộc quần khác tu luyện nên rất ít người theo đuổi.
Nhưng Lôi Đế Bảo Thuật lại quá thần bí cùng cường đại, nên có không ít thế lực đang ngấp nghé nó.
Lúc này Thạch Hạo đang ở Tiên Vực cũng cảm thấy khá là mệt khi tin tức này bị lộ ra.
Trong quá khứ hắn đã tìm được Lôi Đế Bảo Thuật trong Nguyên Thiên Bí Cảnh, thế nên việc tình báo này bị Thiên Cơ Lâu chi chủ công bố ra không phải là chuyện tốt lành đối với hắn gì.
Còn ngược lại nữa, nếu như để địch nhân của hắn tìm được Bảo Thuật này thì bọn chúng sẽ khó đối phó hơn gấp trăm lần.
"Video phổ cập này đúng là một thứ tốt, nhưng một khi nó được tất cả mọi người cùng xem thì chưa chắc nó sẽ tốt đến như vậy."
Mặc dù Thạch Hạo có thể đi vào Nguyên Thiên Bí Cảnh để bảo vệ Lôi Đế Bảo Thuật, tuy nhiên nếu như vậy thì khác nào khai chiến sớm đâu.
"Ngươi đừng suy nghĩ nhiều nữa, nói không chừng bọn hắn tự đánh nhau sứt đầu mẻ trán trước khi tìm thấy Lôi Đế Bảo Thuật thì sao."
Hỏa Linh Nhi thấy Thạch Hạo lòng sinh phiền não, thế nên lập tức lên tiếng đưa ra lời khuyên.

Chương 645. Bất Tử Bàn Đào

Mà lúc này bên trong Thiên Cơ Lâu, lâu chủ không có rãnh để chú ý hậu quả mà video của hắn đã ảnh hưởng tới những thế giới khác, lúc này hắn đang tranh thủ rút khen thưởng ra.
Những công lực kia sau khi được Vạn Giới Video tinh luyện thì lập tức chuyển vào cơ thể của Lưu Tiêu, hòa vào chân nguyên của Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công.
Còn về phần các Thần Dược, Bảo Vật thì sau khi bị hệ thống trích phần trăm thì lập tức xuất hiện trên tay Lưu Tiêu.
Một quả Bất Tử Bàn Đào nằm trên tay Lưu Tiêu, tuy lúc này nó không còn hoàn chỉnh nữa nhưng Tiên Khí vẫn tỏa ra bốn phía, khiến đám người trong Thiên Cơ Lâu không khỏi ghé mắt nhìn sang.
Bọn hắn có thể cảm nhận cùng biết được thứ trên tay lâu chủ là gì, bởi tại trong thế giới này cũng tồn tại Bất Tử Bàn Đào Thụ
"Lâu chủ, ngươi tìm quả Bất Tử Bàn Đào này ở đâu thế?"
Thánh Hoàng Tử hỏi một cách vô cùng tò mò.
Bởi vì tại thiên đại này thì chỉ có Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch đang nắm giữ Bất Tử Bàn Đào Thụ mà thôi, đây là việc từ rất lâu rồi.
"Đúng vậy lâu chủ, Bất Tử Bàn Đào trong tay ngươi lúc này chính là đồ tốt đó, nếu như sử dụng tốt thì nó còn có thể giúp cho người khác sống lại đời thứ hai nữa!"
Những tu sĩ Đông Hoang vội vàng la lên.
"Không đúng, trên tay lâu chủ lúc này không phải là Bất Tử Bàn Đào phổ

thông, Tiên Khí ẩn chứa trong nó quá nồng đậm, ta chưa từng thấy Thần Dược dạng này bao giờ."
"Nhưng sau khi Dao Trì Thánh Nữ cảm nhận một hồi thì nhanh chóng lắc đầu, nàng đã từng thấy Bất Tử Thần Dược bên trong Dao Trì Thánh Địa rồi, Bất Tử Bàn Đào trên tay lâu chủ lúc này sở hữu Tiên Khí nồng đậm hơn Thần Dược nàng thấy quá nhiều.
"Không sai, đây chính là Bất Tử Bàn Đào, tuy nhiên nó lại không phải là Bất Tử Bàn Đào mà các ngươi biết."
Lưu Tiêu cười cười, gật đầu đồng ý với lời nói của Dao Trì Thánh Nữ.
Quả nhiên tại thời khắc mấu chốt thì chỉ có mỹ nữ hiểu biết rộng mà thôi!
"Lâu chủ, ý của ngươi là sao?"
"Không lẽ trên thế gian này vẫn còn có một cây Bất Tử Bàn Đào khác mà chúng ta không biết hay sao?"
"Ta biết rồi, chắc chắn xuất xứ của nó đến từ một thế giới khác!"
Lúc này các tu sĩ Đông Hoang nhanh chóng đưa ra suy đoán của bản thân.
"Bất Tử Bàn Đào này có xuất xứ từ thời đại Tiên Cổ, cách các ngươi vô số kỷ nguyên về trước, Bất Tử Bàn Đào của Tiên Vực đương nhiên sẽ có dược hiệu mạnh hơn Bất Tử Bàn Đào ở thời đại này không biết bao nhiêu lần."
"Bất Tử Bàn Đào thời đó bên trong có chưa mảnh vỡ Đại Đạo, sau khi sử dụng liền có thể trở thành Chân Tiên, vượt qua nhiều cảnh giới, khá là cường đại!"
Lưu Tiêu giơ Bất Tử Bàn Đào trong tay lên, tiện thể giới thiệu cho mọi người.
Kỳ thật bên trong nguyên tác thì Thạch Hạo đã từng lấy được một viên Bất Tử Bàn Đào, nhưng do hắn không muốn mượn ngoại lực để tăng cường bản thân nên hắn mới không ăn.
Lời của lâu chủ vừa dứt thì đám người trong Thiên Cơ Lâu đều kích động không thôi, không ngờ đây là một thần dược có thể trùng kích Tiên Vị!
Thành Tiên chính là mộng tưởng của gần như tất cả mọi tu sĩ tại thế giới này, đây cũng là nguyên nhân mà các Chí Tôn trong Cấm Khu chịu đựng để kéo dài hơi tàn, nhưng không ngờ hiện tại lâu chủ lại công bố có một loại Thần Dược giúp người dùng trùng kích thẳng lên Chân Tiên.
Thế nên ngay cả Nam Yêu – Tề Lân cùng các đại yêu tộc đều nhìn sang với một ánh mắt vô cùng tham lam!
"Nhưng đáng tiếc là hệ thống tu luyện của Tiên Cổ hoàn toàn khác biệt với vị diện này của các ngươi, Bàn Đào này có thể giúp ngươi đạt được cảnh giới Chân Tiên nhưng Chân Tiên này không phải là Hồng Trần Tiên mà các ngươi biết!"
Lâu chủ thấy thần sắc kích động của mọi người thì cũng biết bọn hắn đang suy nghĩ cái gì, nên hắn nhanh chóng dội một thùng nước lạnh cho tất cả mọi người.
Bất Tử Bàn Đào này chính là thứ dùng cho hệ thống tu luyện Tiên Vương của Hoàn Mỹ Thế Giới, nhưng hệ thống tu luyện của thế giới này chính là

của Thạch Hạo để lại.
Cả hai hoàn toàn khác biệt, thế nên dược hiệu không thể nào nhất trí hoàn toàn được.
"Lâu chủ, vậy Thần Dược này rốt cuộc có tác dụng gì ở thế giới này thế?"
Thánh Hoàng Tử thì không quá kinh ngạc, tiếp tục hỏi.
Khi còn bé hắn đã thấy qua Bất Tử Bàn Đào của nhà hắn rồi, thế nên hiện tại hắn muốn xem xét Bất Tử Bàn Đào trên tay lâu chủ có khác biệt gì so với Bất Tử Bàn Đào của nhà hắn.
"Mặc dù sao khi chuyển dời từ vị diện kia qua đây thì dược hiệu đã bị hao tổn đi một phần, nhưng cũng đủ để chế tạo Bất Tử Thần Dược rồi."
"Nếu có một người không có chút thiên phú nào thì có thể để hắn tấn thăng thành Thánh Nhân."
"Nếu như có thể chất đặc thù thì có thể tối đa tiềm lực của bản thân, không thể đoán được thực lực tăng lên bao nhiêu!"
Lâu chủ giới thiệu một cách rất bình tĩnh, nhưng những người trong Thiên Cơ Lâu thì lại không thể bình tĩnh được như tế, ai nấy cũng hít một hơi thật sâu.

Chương 646. Bàn Vương

Một viên Bất Tử Bàn Đào nhỏ nhoi thôi mà có thể để một người không có tư chất nào tấn thăng lên Thánh Nhân!
Hơn nữa còn có thể khai phá tiềm lực đặc thù của thể chất bản thân nữa!
"Lâu chủ, nếu như Thiên Cơ Lâu nguyện ý bán Bất Tử Bàn Đào này ra thì ta nguyện ra giá mười vạn cân Nguyên!"
Nam Yêu – Tề Lân quyết định một cách nhanh chóng, sau đó đứng lên lớn tiếng nói với lâu chủ.
Khiến một người bình thường biến thành Thánh Nhân là một việc rất rung động, tuy nhiên lại không có ý nghĩa gì với nhiều người.
Thứ khiến cho các cường giả chú ý chính là tác dụng khai phá tiềm lực đặc thù của thể chất, Nam Yêu – Tề Lân sở hữu Thiên Yêu Chi Thể, chuyện này quả thật là một cơ hội trời cho đối với hắn.
"Làm gì có chuyện tốt này cho ngươi chứ, Cơ gia ta ra hai mươi vạn cân Nguyên!"
Cơ Tử còn chưa kịp phản ứng thì Cơ Hạo Nguyệt đã giơ tay lên theo rồi!
Dù là Thần Vương Thể trên người hắn hay là Nguyên Linh Thể trên người Cơ Tử Nguyệt thì đều cần Thần Dược Bất Tử Bàn Đào này cả.
Sao có thể để tên Nam Yêu này cướp đi chỉ với giá mười vạn cân Nguyên chứ?
"Ba mươi vạn!
"Bốn mươi vạn!"
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu lại tiếp tục có hai cánh tay giơ lên, hai âm thanh khác nhau vang lên liên tục, khiến cho giá cả lập tức cao hơn ban đầu gấp bốn lần!

Lúc này bởi vì Vạn Tộc Đại Hội được tổ chức tại Thiên Cơ Lâu nên rất nhiều Thánh Địa, Thế Gia đều đã phái người đại diện tới đây rồi, không thiếu những truyền nhân có thể chất đặc thù.
Mặc dù những thể chất này không mạnh mẽ được bằng những thể chất trên Thể Chất Bảng, tuy nhiên Song Tử Song Thể, Bích Lạc Vương Thể của Trung Châu đều là những thể chất cường hãn danh chấn một thời, cũng có tiềm lực không tệ.
Hiện tại lại có một Thần Dược giúp khai phá tiềm lực của thể chất xuất hiện, đương nhiên không ai ở đây muốn buông tha một cách dễ dàng!
Chỉ riêng có Dao Trì Thánh Nữ đứng ở một bên là hơi xấu hổ.
Thể chất của nàng chính là Tiên Thiên Đạo Thai, có thể nói là thiên phú phi phàm, nếu như nói nàng không có hứng thú gì với Thần Dược này thì chắc chắn là nói dối.
Nhưng Dao Trì Thánh Địa xưa nay tị thế, nàng sinh sống trong môi trường đó nên không muốn tham gia vào phân tranh của những thế lực này, nên hiện tại nàng rất ngại mở miệng.
Đương nhiên vẫn còn một người chỉ có thể nhìn mọi người tranh đoạt mà cảm thấy vô lực, đó chính là Thái Dương Chi Thể - Diệp Đồng.
Lưu Tiêu thấy đám người này bắt đầu kêu giá liên tục thì chỉ cảm thấy buồn cười.
Hắn đâu có nói rằng bản thân muốn bán Bàn Đào này đâu, tự nhiên các ngươi nâng giá lên làm gì.
Thu nhập của Thiên Cơ Lâu dạo này khá tốt, chỉ dựa vào Chiến Thần Tháp cùng tiền phòng cũng đã dư dả lắm rồi, cần nhiều Nguyên như vậy để làm gì chứ?
Huống chi Lưu Tiêu còn nhìn thấy dáng vẻ quẫn bách của Dao Trì Thánh Nữ cùng Diệp Đồng.
So với Cơ gia cùng Nam Yêu không có quan hệ gì với hắn này thì Lưu Tiêu càng muốn hai người quen này của mình sử dụng Bàn Đào hơn.
"Im lặng, ta sẽ an bài Bất Tử Bàn Đào này sau khi Vạn Tộc Đại Hội kết thúc, các ngươi không cần phải lo."
Thế nên Lưu Tiêu phất tay, dừng cuộc nháo kịch này lại.
Đám người sau khi thấy lâu chủ đã tỏ thái độ thì chỉ đành nhanh chóng ngậm miệng lại, không nói tiếp nữa.
Lâu chủ không nói thẳng là để quả Bất Tử Bàn Đào này cho đệ tử Thiên Cơ Lâu sử dụng, thế nên bọn hắn vẫn còn một tia hi vọng.
"Nếu như vậy thì Bất Tử Bàn Đào Thụ sinh ra viên Bất Tử Bàn Đào này với Bất Tử Bàn Đào thụ mà Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch chúng ta chấp chưởng là hai cây hoàn toàn khác nhau à lâu chủ?"
Thánh Hoàng Tử tiếp tục hỏi.
"Việc này cũng không đúng, quan hệ của hai thứ này khá rắc rối, tại thời đại Tiên Cổ trước đó thì Bất Tử Bàn Đạo Thụ đã tu thành Tiên Vương Đại Đế, lúc hắn ngã xuống thì tinh hoa bổn nguyên hóa thành Bất Tử Bàn Đào Thụ trong tay của các ngươi."

Lâu chủ nói một câu, khiến cho đám người khiếp sợ không thôi!
Bất Tử Bàn Đào Thụ tại Tiên Cổ vậy mà lại có thể tu thành Tiên Vương sao! Sau khi vẫn lạc lại còn hóa thành lại thành Bất Tử Bàn Đào Thụ nữa.
"Lâu chủ, Thần Dược có thể tu hành sao, truyền thuyết là thật?"
Nam Yêu kích động không thôi, trong Yêu Tộc bọn hắn thì có một truyền thuyết nói rằng Thần Dược cũng có thể tu hành, nhưng nếu nhìn khắp lịch sử thì chỉ có một mình Thanh Đế là làm được chuyện này.
Mặc dù vạn vật trong Già Thiên thế giới đều có linh tính, tuy nhiên Bất Tử Thần Dược nếu muốn tu hành cũng không phải là chuyện dễ dàng gì.
"Là thật, nhưng mà quá trình lại vô cùng gian nan, từ Tiên Cổ tới nay thì chỉ có Thanh Đế cùng Bàn Vương là làm được mà thôi."
Lâu chủ gật đầu trả lời.
Đám người đương nhiên biết được Thanh Đế là ai, hắn chính là hóa thân của Hỗn Độn Thanh Liên, một đời Yêu Đế Thiên Kiêu!
Nhưng về phần Bàn Vương thì không có ai trên phương thiên địa này từng nghe qua cả!

Chương 647. Trực tiếp thăng cấp cho Đế Khí

"Bàn Vương chính là vị Đại Năng hóa hình từ Bất Tử Bàn Đào Thụ!"
"Không ngờ truyền thuyết Bất Tử Thần Dược có thể tu luyện thành người là thật sự!"
"Nếu như Bất Tử Thần Dược mà có thể tu luyện thì tư chất của bọn hắn chắc chắn sẽ không kém gì Thần Vương Thể cả!"
Lúc này tất cả mọi người đều kích động vô cùng, nhanh chóng nghị luận.
Dù sao việc này quả thật cũng quá hiếm thấy, thế gian này tuy có nhiều Bất Tử Thần Dược, nhưng lại có rất ít Thần Dược biết tu hành chứ đừng nói là thành công.
Nhưng cùng lúc đó thì mọi người cũng thấy được một khi các Bất Tử Thần Dược biết tu hành thì thiên phú sẽ cực kỳ đáng sợ, nhìn Thanh Đế là biết, thiên tư tung hoành, xem thường thiên hạ, cưỡng ép xông qua Tinh Không Cổ Lộc để chứng đạo thành Đế, có thể nói là nghịch thiên mà đi!
"Chắc hẳn các ngươi cũng biết được thọ nguyên của Bất Tử Thần Dược là vô tận, nếu so sánh với Nhân Tộc thì có ưu thế tu hành cực lớn."
"Nhưng nếu Bất Tử Thần Dược muốn tu hành thì phải xóa bỏ tính chất Bất Tử Thần Dược của bản thân, hóa thành nhân hình, một bước này cực kỳ hung hiểm."
"Một khi cắt đứt dược tính của bản thân thì sẽ không còn đường để quay đầu nữa, nếu như hóa thành hình người thất bại thì vẫn lạc cũng là chuyện rất bình thường."
Một lời này của lâu chủ lập tức khiến mọi người tâm phục khẩu phục, không nói thêm cái gì nữa.

Mặc dù tiên thiên thì Bất Tử Thần Dược chiếm ưu thế rất lớn, tuy nhiên con đường tu hành của bọn chúng hung hiểm hơn nhiều sinh linh khác nhiều, mọi người chưa từng nghĩ tới việc này.
Năm đó không biết Thanh Đế phải đối mặt với những hung hiểm ra sao!
"Bàn Vương này năm đó lấy một gốc Bất Tử Bàn Đào Thụ làm thân, chặt đứt nhân quả để đi lên con đường tu hành!"
"Đáng tiếc cuối cùng thân thể có thiếu, không thể nào tiến vào Tiên Cấp được, ngược lại còn chết trận."
Đám người nghe thế thì lập tức ai nấy đều lộ ra vẻ tiếc hận.
Hoàn cảnh tu hành của Tiên Cổ nói thật là thoải mái hơn thời đại này nhiều lắm, cho dù bọn họ không ở thời đại kia nhưng cũng có thể cảm nhận được tiếc nuối của Bàn Vương lớn bao nhiêu.
"Thì ra Bất Tử Bàn Đào Thụ lại còn có lai lịch như vậy!"
Thánh Hoàng Tử cũng không khỏi sợ hãi thán phục.
Lưu Tiêu thu viên Bất Tử Bàn Đào trong tay mình vào, không để cho đám người vì nó mà tranh đoạt nữa.
Còn về phần Tiên Khí – Viên Hoàn trong tay hắn nhìn sơ qua thì giống một món trang sức hơn, không hề giống một vũ khí tý nào.
"Ngươi lấy Tiên Thiết Côn của ngươi ra."
Lưu Tiêu suy tư một hồi thì gọi Thánh Hoàng Tử lại rồi nói.
Thánh Hoàng Tử tuy vẫn không biết gì những vẫn làm theo lệnh, quơ tay lấy Tiên Thiết Côn ra.
Lưu Tiêu ném hai cái Tiên Khí – Viên Hoàn kia ra ngoài, nó lập tức bay lên Tiên Thiết Côn.
Cả hai gắn chặt vào đầu và đuôi của Tiên Thiết Côn, nó như thật sự trở thành một phần của thanh Đế Binh này vậy.
Việc này khiến cho toàn bộ cây côn trở nên vô cùng siêu phàm thoát tục, đẳng cấp cũng từ từ đề thăng tang cao, đã có cảm giác nó bắt đầu trở thành một thanh Chuẩn Tiên Khí!
"Đây là thần khí gì thế, chỉ một lát thôi đã giúp Tiên Thiết Côn trở nên cường đại như vậy rồi!"
Thánh Hoàng Tử vui mừng vô cùng, nhìn Tiên Thiết Côn đang tỏa thần quang ra bốn phía rồi nói.
"Chắc đây là Hộ Tý của một kiện Tiên Khí nào đó không may bị rớt ra ngoài, sau đó được khen thưởng tới đây, mặc dù không có tác dụng gì lớn những cũng coi như mạnh hơn đôi chút."
Lưu Tiêu thấy trong hàng đệ tử của Thiên Cơ Lâu lúc này chỉ có Thánh Hoàng Tử là sở hữu cùng sử dụng nhuần nhuyễn Đế Binh, thế nên tiện tay hắn quăng hai cái Tiên Khí này cho Tiên Thiết Côn luôn.
Diệp Phàm cùng Vương Đằng đứng ở một bên thì chảy nước miếng liên tục, nhưng Diệp Phàm hoàn toàn không ghen tỵ tý nào, tay không của hắn đã bằng được Cực Đạo Binh Khí rồi.
Còn Vương Đằng thì là xui xẻo nhất, Thiên Cơ Vạn Tượng Công cho hắn đi một con đường Bách Thắng Bất Bại, tự tay hắn phải trảm tất cả ràng

buộc của bản thân, thế nên Vương Đằng đã phải tự tay đánh nát Hoàng Kim Cổ Chiến Xa cùng Thiên Đế Kiếm.
Bất kỳ ai sáng suốt trong Thiên Cơ Lâu đều có thể nhìn ra được phẩm chất của Tiên Thiết Côn này đã được tăng lên đáng kể.
Đối với lâu chủ thì đây chỉ là một hai món lễ vật nhỏ mà người xem tặng cho hắn thôi, không đáng giá nhắc tới.
Mọi người thầm kinh hô, phải biết rằng dù là việc gia công hay là rèn đúc lại Đế Binh từ xưa đến này hoàn toàn không phải là một chuyện dễ dàng gì.
Bất kỳ Đế Binh nào đều được tạo thành từ Tiên Kim Thần Thiết hoặc là chất liệu đặc thù.
Hơn nữa bản thân Cực Đạo Binh Khí còn đang nương nhờ theo Đại Đế để chứng đạo, binh khí được khắc Đại Đế Đạo Văn chắc chắn có tính chất khác hẳn với bình thường rồi.
Binh khí như vậy thì muốn tăng phẩm chất của nó lên thực sự khó như lên trời, chỉ có cách chém giết, thôn phệ Cực Đạo Binh Khí của đối phương cùng ngâm mình trong Đế Huyết thì mới có thể tăng cao chất lượng của Cực Đạo Binh Khí.
Nhưng hiện tại lâu chủ chỉ gia cố thêm hai cái vòng nhỏ lên Tiên Thiết Côn thôi cả thanh binh khí liền trở nên cực kỳ có linh tính, thậm chí nó còn bước lên con đường tiến giai nữa chứ, thật sự khiến người khác khó mà tưởng tượng được.
Việc này khiến cho Cơ Tử, Đoạn Đức cùng nhiều người đang sở hữu Cực Đạo Binh Khí nhịn không được mà muốn nhờ lâu chủ giúp đỡ.

Chương 649. Giải cứu Nhân Ma

Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc đã lấy tộc độ cực nhanh để tấn công toàn diện Vạn Long Sào!
Thời gian mà Man Tộc rời khỏi Thiên Cơ Lâu để trở về báo tin cũng chỉ có mấy canh giờ mà thôi, nghe nói rằng Vạn Long Sào cùng Thái Cổ Vạn Tộc đang muốn giải thích chuyện này, nói rằng tất cả đều là do Thiên Cơ Lâu vu khống.
Nhưng người mà Thái Cổ Vạn Tộc đối mặt chính là Man Tộc đang giận dữ cực độ, bọn người này hoàn toàn không muốn nói chuyện gì với Cổ Tộc cả!
Chỉ mấy canh giờ ngắn ngủi thôi mà Man Tộc Chiến Thần Bộ Lạc đã chuẩn bị xong sau đó tiến công Vạn Long Sào rồi, bọn hắn thề phải giải cứu Lão Tổ Tông ra ngoài!
“Lâu chủ đã đoán được việc này từ sớm rồi sao, sao hắn có thể làm được?”
“Không lẽ trên toàn bộ Bắc Đẩu này đều có tai mắt của Thiên Cơ Lâu hay sao?”
So với tin tức này thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu càng chấn kinh với tốc độ nhận được tin tức của lâu chủ hơn.
Bởi vì tất cả mọi người đều không biết rõ năng lực tình báo của Thiên Cơ Lâu hoạt động ra sao, bọn hắn chỉ đoán chừng là Thiên Cơ Lâu đã sắp xếp

nhiều tai mắt vào trong nhiều thế lực trên Bắc Đẩu này rồi.
Lúc này độ kinh sợ của bọn hắn đối với Thiên Cơ Lâu lại tăng thêm một điểm.
"Trừ bọn ngươi ra thì những Cổ Tộc còn lại đang tập trung về Hoàng Sào à?"
"Một bộ phận thì đang chuẩn bị chiến tranh, lấy Ngân Huyết Tộc cùng Thủy Vương Tộc cầm đầu."
Hỏa Lân Tử lập tức gật đầu.
Phái chủ hòa trong Cổ Tộc có thể nhìn thấy được tình thế cũng chỉ có năm tộc bọn hắn thôi.
Hơn nữa Hạo Long Tộc chịu đến đây là vì video nói về Chân Long trong Thái Cổ Thập Hung nữa.
Còn Quang Minh Tộc thì không phải là một tộc quần mạnh mẽ gì, bọn hắn chỉ muốn hòa bình mà thôi.
"Lâu chủ, Hoàng Sào là thế lực nào thế? Sao từ trước tới nay ta chưa từng nghe nói qua?"
Cơ Hạo Nguyệt lên tiếng hỏi một cách đầy nghi ngờ.
"Hoàng Sào chính là sào huyệt của thê tử Bất Tử Thiên Hoàng - Bất Tử Thiên Hậu, nàng đã ẩn nấp một thời gian dài rồi, dã tâm lớn vô cùng."
"Theo ta thấy thì hẳn là nàng định sử dụng thân phận của Bất Tử Đạo Nhân cùng Thiên Hoàng Tử để hiệu triệu Vạn Tộc, thành lập một vương triều mới thuộc về nàng."
Lúc trước người ra mặt chỉ có Thiên Hoàng Tử cùng Bất Tử Đạo Nhân thôi nên mọi người mới không biết ai là người đứng sau chỉ đạo.
Nhưng hiện tại Lưu Tiêu đã cho mọi người biết rõ thân phận của người đó rồi.
"Hoàng Sào của Bất Tử Thiên Hậu! Không ngờ cuối cùng thế lực của Bất Tử Thiên Hoàng tro tàn lại cháy!"
"Tên hèn nhát này, đánh lén các đời Đại Đế khác nhau để giữ sự sống cho bản thân, thật sự là sỉ nhục của Vạn Tộc!"
"Những tên Cổ Tộc này thật sự không biết tốt xấu, Hoàng Sào gì chứ, đối với Thiên Cơ Lâu chỉ là trò đùa trẻ con mà thôi!"
Mặc dù tin tức này khá là nghiêm trọng, tuy nhiên tất cả mọi người đều không e ngại quá nhiều về vị Đại Đế Bất Tử Thiên Hoàng này rồi, thậm chí còn nhiều người lên tiếng mắng y nữa.
Bởi vì tất cả lúc này thân ở Thiên Cơ Lâu, có lâu chủ đại nhân che chở, ngay cả Đại Đế đích thân tới đây hẳn là cũng phải cho vài phần mặt mũi!
"Lâu chủ, vậy theo ý của ngươi thì trận chiến này sẽ kết thúc trong thời gian ngắn thôi sao??"
Diệp Phàm hỏi lại.
"Man Cổ bộ lạc mặc dù văn minh lạc hậu, nhưng thực lực của bọn hắn hoàn toàn không yếu tý nào, Man Vũ Cổ Kinh bọn hắn hoàn toàn không kém hơn Đế Kinh, đó là còn chưa kể tới những truyền thừa lặt vặt khác."
"Huống hồ bọn hắn còn có tam đại Thần Thú là Thương Long, Bạch Hổ,

Huyền Vũ tọa trấn, Chiến Thần lĩnh quân, đoán chừng hiện tại Vạn Long Sào cũng bị bọn hắn đánh cho trở tay không kịp."
Lâu chủ cố ý chọc giận Man Tộc đương nhiên không phải là không có lý do, từ trước tới nay Man Tộc bộ lạc luôn cố chấp đối với cừu hận, theo bọn hắn thì nợ máu phải trả bằng máu, rất dễ bị kích động.
"Trọng yếu nhất là Man Tộc bộ lạc còn có một tính chất đặc thù vô cùng, bất kỳ khi nào xuất quân thì đều sẽ sử dụng toàn lực xuất kích."
Đây cũng là điểm mà Man Tộc bị rất nhiều thế lực kiêng kỵ.
Bọn hắn khác hoàn toàn những Thánh Địa, Thế Gia trên Bắc Đẩu khác, lúc khai chiến thì sẽ không cân nhắc quá nhiều, một khi đã quyết định xuất thủ thù sẽ dốc hết sức mạnh đi đánh.
Cách đánh này rất có hiệu quả khi đối đầu với những thế lực khác trên Bắc Đẩu, bởi vì bình thường ai nấy cũng sẽ thăm dò nhau trước, thế nên một khi bị Man Cổ bộ lạc đánh thì đều sẽ không trở tay kịp.
Trong lúc tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đang nói chuyện thì Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc đã đánh sâu vào trong tổng điện của Vạn Long Sào rồi.
Vô số Man Cổ đại quân cùng Tam Đại Thủ Hộ Thần Thú lấy thế như trẻ che, gần như đã phá hủy hoàn toàn sức phản kháng của Vạn Long Sào, mà lúc này đây thậm chí toàn bộ đại quân của Vạn Long Sào còn chưa tập kết đầy đủ nữa.

Chương 650. Giải cứu Nhân Ma (2)

"Viện binh từ những Cổ Tộc khác đâu?"
Đại Thánh của Vạn Long Tộc hỏi một cách tuyệt vọng.
"Thần Tàm Tộc cùng Ngân Huyết Tộc vẫn còn đang trên đường tới, người của Sát Thủ Thần Triều thậm chí còn chưa xuất phát nữa!"
"Thư Đàm Phán vừa được chúng ta gửi ra thì bọn hắn đã đánh tới nơi rồi, ai mà chuẩn bị kịp!"
Tên thám tử của Vạn Long Sào này hô to, cái bộ lạc khỉ gió này hoàn toàn không hành động như bình thường gì cả!
Nếu như theo đúng kế hoạch thì đợi sau khi Vạn Long Sào tập kết xong binh lực, thêm trợ giúp từ các Cổ Tộc khác thì hoàn toàn đủ sức khai chiến với Man Cổ bộ lạc.
Huống hồ sau lưng bọn hắn còn có một thế lực khổng lồ như Hoàng Sào nữa, bên trong Hoàng Sào không chỉ có Thái Cổ Vạn Tộc mà còn có người của Sát Thủ Thần Triều.
Nhưng tất cả những thứ này chỉ diễn ra nếu như tất cả đi theo kế hoạch ban đầu.
Mà Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc lúc này đã đánh tới Tổng Điện của bọn hắn rồi!
"Cuối cùng Thiên Cơ Lâu sao có thể biết được Nhân Ma đang được trấn áp trong đây thế, hắn làm cách nào? Đáng ra không ai biết chuyện này chứ!"
Đại Thánh của Vạn Long Sào hô to một cách tuyệt vọng, cuối cùng hắn chỉ

có thể bất lực.
Tiếng nổ vang lên, đại quân của Man Tộc bộ lạc đã đánh vỡ phong ấn trấn áp dưới Vạn Long Sào, một khí thế mang trong mình âm dương hòa hợp bỗng dần được thức tỉnh!
Nhân Ma! Người trong truyền thuyết đã tu luyện hai loại Đế Kinh là Thái Âm Thái Dương Kinh cùng một lúc – Đông Phương Thái Nhất!
Tin tức kinh khủng này được truyền đi khắp toàn bộ Bắc Đẩu đại lục với một tốc độ nhanh chóng mặt.
Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc dốc toàn bộ sức lực, tấn công Vạn Long Sào một cách điên cuồng với tốc độ sét đánh, sau đó giải phóng Đông Phương Thái Nhất!
Không ngờ gia hỏa này bị phong ấn lâu như vậy rồi mà còn chưa có chết, cuối cùng dưới sự báo thù của Nhân Ma cùng Man Cổ bộ lạc, những tên còn sống sót của Vạn Long Sào nhanh chóng từ bỏ Bắc Đẩu, trở về Tổ Tinh của bọn hắn.
Một cái Vạn Long Sào lớn như vậy mà đã bị hủy diệt chỉ trong vài canh giờ ngắn ngủi, tất cả tộc nhân phải chạy về Tổ Tinh, không thể ảnh hưởng thế cục tại Bắc Đẩu được nữa.
Mà lần này thậm chí Thiên Cơ Lâu còn không tự động thủ nữa chứ, chỉ lợi dụng một tình báo thôi!
Thủ đoạn của Thiên Cơ Lâu không khác nào một đòn phủ đầu mạnh mẽ lên Thái Cổ Vạn Tộc cả!
“Thiên Cơ Lâu? Tình báo của bọn hắn báo cho các ngươi biết vị trí của ta sao?”
Tại Tổng Điện Vạn Long Sào, Nhân Ma lão gia tử vừa nướng rồng ăn vừa lẩm bẩm nói.
Sau khi đại chiến kết thúc, toàn bộ Vạn Long Sào đã rút lui, lão gia tử cũng không bắt được còn rồng cường đại nào cả, chỉ có thể bắt đỡ tên Đại Thánh này ăn tạm.
Bị nhốt trong thời gian dài như vậy, cơ thể hắn cần một lượng năng lượng lớn để bổ sung!
Tại thời đại Thái Cổ bản thân hắn đã là Đại Thánh đỉnh phong, nếu theo bình thường thì hiện tại hắn phải là Nửa Bước Chuẩn Đế.
Nhưng do bị phong ấn vài vạn năm, thiên địa đại biến, hiện tại thực lực của hắn chỉ giảm không tăng, khí huyết còn suy bại liên tục nữa, không còn thời gian bao lâu.
“Lão tổ tông, hôm nay chúng ta có thể cứu ngươi ra khỏi Vạn Long Sào quả thật là một vinh quang vô thượng.”
Chiến Thần của Man Cổ lập tức quỳ xuống, nói một cách kích động.
Nhân Ma – Đông Phương Thái Nhất dù sao cũng là lão tổ Man Tộc từ thời đại Thái Cổ, xưng hắn là lão tổ tông cũng không có gì quá đáng.
“Vạn Long Sào này đã bị công hãm rồi, cần báo thù những Cổ Tộc khác không?”
Chiến Thần hỏi lại.

Lâu lắm rồi hắn mới được đánh một trận đã ghiền như vậy, trong mắt chiến ý trùng thiên.
"Ta bị phong ấn quá lâu rồi, hiện tại ngay cả thế cục thiên hạ cũng không biết, chúng ta không nên hành động thiếu suy nghĩ!"
"Khi nãy ngươi vừa nói Thiên Cơ Lâu tổ chức Vạn Tộc Đại Hội gì đó, muốn phân chia lại tất cả thế lực trên Bắc Đẩu?"
Nhân Ma lão gia tử ăn sạch thân rồng trước mắt này sau đó ợ một cái, hỏi.
"Đúng vậy, Thiên Cơ Lâu này chính là một thế lực vừa quật khởi tại Bắc Đẩu, nó mạnh mẽ cùng thần bí vô cùng."
Mặc dù Chiến Thần cao ngạo nhưng hắn cũng biết sức ảnh hưởng của Thiên Cơ Lâu tại Bắc Đẩu là lớn bao nhiêu.
Huống hồ lần này bọn hắn có thể cứu viện lão tổ của bản thân ra hoàn toàn là nhờ vào tình báo của người ta, nên khi hắn nói về Thiên Cơ Lâu thì không còn vẻ quá kiêu ngạo.
"Vậy chúng ta cần đi nhìn xem thử…"
Nhân Ma lão gia tử gật đầu, dù thế nào hắn cũng phải đến Thiên Cơ Lâu một chuyến để xem thử, vài vạn năm tới nay không có bất kỳ ai biết hắn bị trấn áp ở đâu cả, không biết Thiên Cơ Lâu này rốt cuộc là thần thánh phương nào mà lại thần thông quảng đại như vậy.
Tin tức Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc đánh bại Vạn Long Sào cùng Nhân Ma thoát khỏi phong ấn nhanh chóng truyền khắp nội bộ Thái Cổ Vạn Tộc, khiến tất cả lòng người bàng hoàng, nhiều thế lực do dự vô cùng.
Thứ bọn hắn lo lắng không phải là Man Cổ bộ lạc, mà là người đứng sau tất cả những chuyện này, Thiên Cơ Lâu!
Chuyện về Vạn Long Sào thì bất kỳ ai sáng suốt cùng có thể thấy được đó là một cái hạ mã uy Thiên Cơ Lâu đưa cho Thái Cổ Vạn Tộc.
Hiện tại ngoại trừ năm tộc đã đến Thiên Cơ Lâu từ trước thì không ai là không lo lắng cả.

Chương 651. Lần này cổ tộc lại sốt ruột hơn rồi

Trong lúc Thái Cổ Vạn Tộc còn đang lo lắng về Thiên Cơ Lâu thì Nhân Ma đã bắt đầu họa hại Cổ Tộc rồi.
Mặc dù Man Cổ bộ lạc không còn muốn khai chiến nữa, tất cả đã thu binh lại nhưng Nhân Ma hoàn toàn không nói đạo lý gì cả!
Thánh Nhân của Hoàng Kim Tộc, Thánh Nhân Vương của Huyết Hoàng Tộc, thậm chí là Ngũ Biến Kim Tằm, Thạch Linh cũng không thoát khỏi số phận, tất cả đều bị Nhân Ma tập kích sau đó biến thành đồ nhắm của đối phương!
Nhân Ma lão gia tử thật sự muốn tới Thiên Cơ Lâu, nhưng không ai cấm hắn vừa đi vừa ăn cả!
Mặc kệ trên đường hắn đụng phải Yêu Tộc hay Cổ Tộc gì, phàm bất kỳ

thứ gì bị hắn để mắt tới đều bị lão giả tử ăn sạch!
Lão già này ăn mặc như dã nhân, tay cầm một cây gậy lớn, tiến thẳng tới Thiên Cơ Lâu.
Chỉ trong một thời gian ngắn thôi thì có rất nhiều Cổ Tộc không chịu nổi nữa, nhanh chóng phản chiến mà chạy tới Thiên Cơ Lâu, muốn tham gia Vạn Tộc Đại Hội để mưu cầu hòa bình!
Lúc này cũng có một luồng sát khí cực lớn đang dần tiếp cận Thiên Cơ Lâu.
"Nhân Ma – Đông Phương Thái Nhất lại được phóng thích ra ngoài, không ngờ hắn lại thật sự bị trấn áp trong Vạn Long Sào!"
"Trời ạ, Đại Thánh thời kỳ Thái Cổ, không biết tới hiện nay cảnh giới của hắn đã tới được một bước nào rồi, đoán chừng lần này Thái Cổ Vạn Tộc sẽ chịu xui xẻo!"
"Vạn Long Sào đã nhanh chóng rút lui về Tổ Tinh của bọn hắn, hoàn toàn từ bỏ Bắc Đẩu Cổ Tinh rồi!"
Từng tin tức kinh người được truyền về Thiên Cơ Lâu với tốc độ nhanh tới chóng mặt, khiến cho đám người kinh ngạc không thôi.
Nhất là những chuyện liên quan tới Đông Phương Thái Nhất, nghe nói người này mặc dù là Nhân Tộc nhưng tính tình thị sát, ăn không ít những chủng tộc khác, khiến cho Cổ Tộc thời đại đó đau đầu không thôi.
Nếu nói về Thiên Phú và Tu Vi thì Nhân Ma cùng Lão Phong Tử cũng có chút tương tự, hai người đều là lão tiền bối từ thời xưa sống tới nay.
Lúc này bên ngoài Thiên Cơ Lâu vang lên tiếng oanh động to lớn, âm thanh của Chiến Xa một lần nữa tới gần Thiên Cơ Lâu, khua chiêng gõ trống, người của Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc đã quay lại Thiên Cơ Lâu.
Nhưng người đến lần này không phải chỉ là một sứ giả nho nhỏ nữa, ngồi trên xe ngựa hiện tại chính là Nhân Ma cùng Chiến Thần Man Tộc!
Ở đây không ít người biết Chiến Thần Man Tộc, nhưng lại không biết hình dáng của Nhân Ma lão gia tử vừa xuất thế.
Y phục của y hiện tại vẫn giống như dã nhân, trên tay còn cầm một cây gậy bạch cốt, bộ dáng quả thật vô cùng dọa người.
Nhưng nếu lại gần để xem xét thì ta còn có thể thấy trên tay lão già này đang cầm một phần thân thể của Long Tộc để ăn, qua đây mọi người cũng đã đoán được thân phận của người này rồi.
Chiến xa dần hạ xuống trước Thiên Cơ lâu, hai người Chiến Thần cùng Nhân Ma lão gia tử xuống xe, nhìn Thiên Cơ Lâu trước mắt.
"Quả nhiên là một tòa Tiên Lâu, sương mù mờ mịt này có thể ngăn cản được ánh mắt của ta."
Nhân Ma lão gia tử nhanh chóng ném phần thân rồng trên tay đi, gật đầu đánh giá Thiên Cơ Lâu.
Ngay cả Chí Tôn Cấm Khu cùng Bất Tử Thiên Hoàng cũng không thể nhìn thấu Thiên Cơ Lâu, nên Nhân Ma không nhìn thấu được cũng là chuyện bình thường.
Hai người này nhanh chóng tiến vào Thiên Cơ Lâu, khiến cho nhiều người đang ngồi ở trong giật mình không ngớt, nhất là những Cổ Tộc có hình thù

kỳ quái kia, ai nấy đều run sợ.
Nhân Ma lão gia tử thích ăn, hơn nữa còn không ăn thịt già, điểm này mọi người đều biết rõ!
"Tên ôn thần này sao lại chạy tới Thiên Cơ Lâu thế, ta có nên đi trốn không?"
Hắc Hoàng cũng khá là thức thời, khi thấy Nhân Ma thì hắn lập tức chạy tới kế bên lâu chủ để trốn, sợ bản thân sẽ bị bắt đi.
"Tên này không lẽ là Nhân Ma – Đông Phương Thái Nhất vừa được giải phóng ra à, sao chạy tới đây nhanh thế?"
"Không lẽ hắn tới đây để tham gia Vạn Tộc Đại Hội? Nghe nói vì muốn đề thăng tu vi nên hắn ăn không chừa cái gì cả!"
"Ngay cả lão tổ của Man Tộc bộ lạc cũng tới sao, xem ra lần này Cổ Tộc càng phải sốt ruột hơn rồi!"
Đám người nghị luận liên tục, mỗi người ở đây đều có một cái nhìn riêng về Nhân Ma lão gia tử, hơn nữa Chiến Thần cùng Nhân Ma đến đây hoàn toàn không phải là vì bọn hắn, hai người họ đến là vì lâu chủ.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ, may mà có tình báo của ngươi nên chúng ta mới có thể giải cứu lão tổ Man Tộc của chúng ta trong Vạn Long Sào, Man Tộc thiếu Thiên Cơ Lâu ngươi một nhân tình!"
Tên Chiến Thần này cũng phóng khoáng vô cùng, thậm chí hắn còn không thèm khách sáo, vừa gặp mặt đã cúi đầu nói lớn.
Từ xưa đến này Man Tộc lúc nào cũng thẳng thắng, ân oán rõ ràng, lần này Thiên Cơ Lâu thật sự đã giúp một ân tình cực lớn cho bọn hắn, điểm này không cần nghi ngờ.
"Không cần khách khí như vậy, chuyện của lão tổ nhà ngươi vẫn chưa giải quyết xong đâu."
Lưu Tiêu nhìn xem Nhân Ma lão gia tử, lập tức bảng thông tin của y hiện lên.
"Tên: Đông Phương Thái Nhất"
"Thân phận: Lão tổ của Man Tộc Chiến Thần Bộ Lạc"
"Huyết mạch: Nhân Tộc"
"Tu vi: Tiên Đài Lục Trọng Thiên"
"Tuyệt học: Man Vũ Cổ Kinh, Thái Âm Kinh, Thái Dương Kinh, Chiến Thần Chi Nộ, Chiến Thần Chú…"
"Mục đích: Tìm hiểu sâu cạn của Thiên Cơ Lâu"

Chương 652. Thái Cực Điều Hoà Chi Pháp

Lưu Tiêu không quan tâm những thông tin khác, chỉ quan tâm Thái Âm Kinh cùng Thái Dương Kinh mà thôi, khi hắn thấy được hai bộ Đế Kinh này trên người của Nhân Ma thì cuối cùng cũng yên lòng.
"Lời này của lâu chủ là có ý gì?"

Man Cổ Chiến Thần có chút ngoài ý muốn, hắn quay sang nhìn lão tổ của bản thân một cái rồi nói.
"Mặc dù phong ấn của hắn đã được mở ra, nhưng dù sao hắn cũng đã bị phong ấn mấy vạn năm, hiện tại khí huyết của hắn hắn là đã dần suy bại, thọ nguyên sắp hết."
Lưu Tiêu lắc đầu rồi nói.
"Tựa hồ lâu chủ hiểu ta rất rõ!"
Nhân Ma lão gia tử hoàn toàn không phủ nhận những lời vừa rồi của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, hắn chỉ hứng thú với thân phận của người lâu chủ này mà thôi.
"Ngươi là người đầu tiên trên lịch sử dám thử tu luyện cùng một lúc hai bộ Thái Âm Kinh cùng Thái Dương Kinh, đáng tiếc là Âm Dương nghịch nhau, khiến ngươi tẩu hỏa nhập ma, cuối cùng biến thành Nhân Ma trong miệng của mọi người."
"Kể từ đó buổi sáng làm người, tới tối làm ma, lúc đó ngươi ăn không ít người của Cổ Tộc nên bọn hắn mới phong ấn ngươi, phải không?"
Đương nhiên Lưu Tiêu biết rất rõ Nhân Ma lão gia tử rồi.
Lão gia tử này có thể nói là ăn khắp Thiên Hạ, ngang tàng tới cực độ, coi như Hắc Hoàng khi thấy hắn cũng phải nhanh chóng tìm chỗ trốn.
Nếu nhìn ở góc nhìn của Nhân Tộc thì người này cũng tạm được, nhưng nếu ngươi là Cổ Tộc thì đây quả thật là một tên Ác Ma, hắn không thẹn với xưng hào Nhân Ma.
Một khi đêm xuống thì mặc kệ là Long Tộc Chuẩn Đế hay Thánh Nhân Vương của Hoàng Tộc đều trở thành đồ ăn trong mâm hắn.
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu nhịn không được mà hít một hơi thật sâu, truyền thuyết về Nhân Ma lão gia tử được truyền từ thời kỳ Thái Cổ tới, nên mọi người cũng không quá biết rõ.
Hiện tại nghe lâu chủ nói thế thì mọi người mới biết rõ lão già này năm đó đáng sợ ra sao!
"Thái Dương Kinh là vật Chí Dương, Thái Âm Kinh là vật Chí Âm, cả hai hoàn toàn trái ngược, sao có thể tu hành chung với nhau được chứ!"
Cơ Tử của Cơ Gia cũng vô cùng nghi hoặc.
"Ta đã từng nghe nói qua bốn câu, Thái âm thái dương, bên cường bên nhược, âm dương tề hợp, chứng đạo thành Hoàng, nhưng mà đây chỉ là một truyền thuyết mà thôi, phải không?"
Có không ít người nghe qua bốn câu nói mà Trung Hoàng vừa nêu.
Theo truyền thuyết thì nếu đem hai bộ Mẫu Kinh Thái Dương Thái Âm Kinh của Nhân Tộc tới cực hạn thì có thể chứng đạo thành Hoàng, nhưng đó chỉ là một truyền thuyết mà thôi.
Huống hồ bây giờ lão gia tử còn tự mình thử pháp, hắn đã chứng minh cho mọi người thấy con đường này đi không được.
"Cách Âm Dương đồng luyện này cũng không phải hoàn toàn vô dụng, tu vi của ta tăng vọt một cách nhanh chóng, chỉ là tác dụng phụ hơi lớn mà thôi.."
Nói tới đây thì Nhân Ma lão gia tử giống như không hối hận tý nào khi

bước lên con đường này, chỉ là hắn vẫn còn khốn nhiễu khi về đêm mà thôi.
"Thái Âm Thái Dương cùng luyện quả thật có thể tăng tốc độ tu luyện lên gấp đôi, mặc dù chưa thể nói là đường tắt để chứng đạo thành Hoàng tuy nhiên nó vẫn là một phương pháp tu hành cực tốt."
"Tuy tác dụng phụ của nó vô cùng nghiêm trọng, nhưng nếu như có người nắm giữ công pháp điều hòa Âm Dương Thái Cực thì không phải là không thể tiêu trừ."
Chỉ một câu nói ngắn ngủi của lâu chủ thôi mà khiến cho lão gia tử khiếp sợ vô cùng!
Mặc dù Âm Dương Đồng Luyện Chi Pháp này là thứ khiến cho tu vi của hắn tăng lên nhanh chóng, tuy nhiên bản thân lại tẩu hỏa nhập ma, thị sát vô độ.
Vào thời đại Thái Cổ Vạn Tộc thống trị thiên hạ lúc trước thì vào ban đêm nhập ma, cùng lắm hắn chỉ hại chết những tên Cổ Tộc đó thôi, không có gì lớn lao lắm.
Nhưng hiện tại là Nhân Tộc đại thế, nếu như tới đêm hắn tiếp tục nhập ma thì sợ rằng hắn sẽ trở thành nguy hại lớn nhất của Nhân Tộc mất.
Bây giờ lâu chủ lại nói có cách để khống chế tác dụng phụ của Âm Dương Đồng Luyện Chi Pháp! Đây quả thật là một tin tức cực lớn đối với con đường tu hành mấy vạn năm của hắn!
"Lâu chủ, thật sự có phương pháp khống chế tác dụng phụ của Âm Dương Đồng Luyện Chi Pháp sao?"
Nhân Ma lão gia tử lập tức bước lên hỏi một cách kích động, hắn hoàn toàn không để ý mặt mũi của bản thân gì cả.
"Thái Cực Điều Hòa Chi Pháp cũng không phải là khó khăn gì, đừng nói là thế giới này, dù trên Chư Thiên Vạn Giới này thì có vô số công pháp làm được điều đó."
Lâu chủ gật đầu, bộ dáng khá là bình tĩnh.
Đám người không khỏi nhớ tới trong video phổ cập khoa học về Thập Hung hôm trước lâu chủ đã đăng, có một cái giới thiệu về Côn Bằng Tộc – Âm Dương Đồng Cực, Côn Bằng Bảo Thuật chính là một công pháp điều hòa âm dương nhất lưu.
Nhưng mà mặc dù tại Chư Thiên Vạn Giới thật sự có vô số kỳ ngộ nhưng mà bọn hắn chỉ có thể nhìn mà thôi, không có cách nào để lấy được!
Người có thể tiếp xúc với những kỳ ngộ trên Chư Thiên Vạn Giới này cũng chỉ có một mình lâu chủ mà thôi!
Qua việc này bọn hắn không khỏi kính sợ lâu chủ thêm một chút!

Chương 654. Thiên Giác Nghĩ

Cùng lúc đó, Hoàn Mỹ thế giới, Thạch Hạo đang ở Tiên Vực nên đương nhiên là vô cùng hưng phấn.
Trong Thập Hung Bảo Thuật, bây giờ hắn còn thiếu bốn bảo thuật trong đó, hiện tại thông qua video phổ cập kiến thức của lâu chủ, hắn đã biết được

toàn bộ thông tin, sau khi tập hợp đủ Thập Hung Bảo Thuật, nhất định sẽ có trợ giúp rất lớn đối với việc trùng kích Tiên Đế chi vị của hắn sau này.
Trong Tây Du thế giới, Ngọc Đế hiện đang livestream độc quyền Tây Thiên thỉnh kinh.
Ở trong thế giới tẻ nhạt này, Ngọc Đế là một streamer lớn, khá nổi danh khi livestream Tây Thiên thỉnh kinh.
Dù sao thông qua Tây Thiên thỉnh kinh, có thể nhìn thấy Tề Thiên Đại Thánh vô địch thiên hạ đại chiến với yêu quái mọi nơi trên đường đi.
Các nữ yêu thì có thể nhìn thấy dung mạo tuấn tú của Đường Tăng để đỡ thèm thuồng.
Có thể nói, khán giả từ khắp nơi đều có thể tìm được niềm vui từ trong đó.
Ngọc Đế mắt thấy hôm nay số lượng người xem tương đối nhiều, trong lòng đang cảm thấy rất hài lòng.
Đột nhiên người xem trong phòng livestream bắt đầu tụt xuống, trong nháy mắt còn chưa tới một ngàn người, lập tức khiến hắn có chút trở tay không kịp.
"Sao đột nhiên lại rời đi hết rồi? Chẳng lẽ hệ thống xuất hiện trục trặc gì ư?"
Ngọc Đế còn tưởng rằng video vạn giới gặp phải lỗi gì, livestream độc quyền Tây Thiên thỉnh kinh của hắn đến nay chưa bao giờ có ít người xem trực tuyến đến vậy.
Hắn vừa nhìn, mới phát hiện thì ra là lâu chủ có video mới.
"Các vị, hôm nay tới đây thôi, ta phải đi xem video của Thiên Cơ Lâu chi chủ rồi."
Ngọc Đế cũng rất nóng lòng, không livestream tiếp nữa, lập tức tắt livestream rồi mở kênh của lâu chủ lên.
Tây Thiên thỉnh kinh, Trư Bát Giới đang xem livestream của Ngọc Đế thì bỗng nghe thấy hắn nhắc đến lâu chủ, lập tức trợn tròn mắt.
"Đại sư huynh, Ngọc Đế cũng chạy đi xem video mới của lâu chủ rồi, ngay cả livestream của mình cũng không xem!"
Bát Giới mau chóng đẩy đẩy Tôn Ngộ Không đang nằm trên lưng ngựa nghỉ ngơi.
"Chuyện này có gì mà lạ, hôm qua Dương Tiễn, còn muốn để lâu chủ tìm cho hắn một con mãnh thú Thập Hung bốn chân thay Hạo Thiên Khuyển nữa kia kìa."
Tôn Ngộ Không lộ ra sắc mặt phản bác, ở trên lưng ngựa đáp lại.
"Làm sao ngươi biết?"
"Đương nhiên là Hạo Thiên Khuyển nói cho ta biết rồi."
Quan hệ giữa Tôn Ngộ Không và Hạo Thiên Khuyển gần đây rất tốt, từ đó nghe ngóng được không ít tin tức về Thiên Đình.
Nghe đâu hiện tại trên chín tầng mây, bọn Thần Tiên đều bị video phổ cập kiến thức của lâu chủ làm ngứa ngáy trong lòng.
Na Tra muốn đánh một trận với Hung Tộc đứng đầu Thập Hung - Chân Long Vương, để xem thử Long Tộc có thật sự lợi hại như thế không.

Tiêu Diêu Đạo Nhân thì cảm thấy vô cùng hứng thú với Côn Bằng tiêu diêu tự tại, thậm chí Ngọc Đế còn hi vọng rằng lâu chủ có thể bắt một con cho bọn họ hay không.
"Cơ mà nhắc mới nhớ, nếu mà có cơ hội, thì ta cũng rất muốn phân cao thấp với Thiên Giác Nghĩ bá đạo đến cực điểm kia."
Tôn Ngộ Không với tư cách là Tề Thiên Đại Thánh đã từng đại nháo Thiên Cung, trong lòng đương nhiên có một bản năng chiến đấu truy cầu chiến thắng.
Đặc biệt là khi nghe nói có đối thủ bá đạo như thế tồn tại trên đời.
Loại bản năng chiến đấu này chính là bẩm sinh của hắn, cho dù ngày sau thành Phật cũng không có mất đi, nên được xưng là Đấu Chiến Thắng Phật.
Hắn có ấn tượng rất lớn đối với Thiên Giác Nghĩ, một trong những người được điền tên lên Thập Đại Kiệt Ngạo Nhân Vật!
"Sư huynh, video lần này của lâu chủ hình như là phổ cập kiến thức về Thiên Giác Nghĩ thì phải."
Trư Bát Giới vừa mở video mới của lâu chủ lên, lập tức nói.
"Ta xem với."
Tôn Ngộ Không giật cả mình, lập tức đặt mông chen Trư Bát Giới, ngồi vào giữa màn hình video.
Video này không giống với những video trước, vừa mở video lên cũng không có bóng đen nào cả, mà trực tiếp xuất hiện thân ảnh điên cuồng của Thiên Giác Nghĩ trên màn hình.
【 Video phổ cập kiến thức lần này chính là Thiên Giác Nghĩ - một trong Thập Hung, bởi vì lúc trước ở trên bảng xếp hạng đã từng đánh giá về con Thập Hung này, cho nên sẽ không giới thiệu tỉ mỉ nữa 】
Phụ đề của lâu chủ lập tức hiện lên, mà trên màn hình xuất hiện một con Thiên Giác Nghĩ kiêu ngạo và thịnh nộ đang cố xoay chuyển tình thế giữa thiên địa, đó chính là lão Thiên Giác Nghĩ mạnh nhất thiên hạ ở thời đại Tiên Cổ!
"Đây là phụ thân ta! Ta nhận ra luồng khí tức này!"
Cùng lúc đó, ở Tiên Vực, tiểu Thiên Giác Nghĩ đi theo Thạch Hạo lập tức hét ầm về phía video của lâu chủ.
Sự cường đại của Huyễn Thần Đài, ngay lúc tạo video, tài liệu sống có thể thông qua cảnh tượng trong bất kì thời không nào, đương nhiên là có thể cắt hình ảnh trận chiến của lão Thiên Giác Nghĩ ấy.
【 Phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung: Thiên Giác Nghĩ 】
【 Thập Hung Bảo Thuật: Thiên Giác Bảo Thuật 】
【 Đánh giá Thập Hung: Tộc này cực kì điên cuồng, trời cao bất dung, được xưng là chủng tộc có lực lượng mạnh nhất cửu thiên thập địa tới nay 】
【 Tư chất tu hành thì bình thường, nhưng lực lượng và sinh mệnh lại đạt đến cực hạn mà xưa nay chưa từng có, so sánh với chư thiên vạn tộc ắt là đệ nhất không phải hoài nghi 】
【 Bởi vì có được thiên phú lực lượng cực hạn, đủ để dựa vào man lực đánh nát hư không, lực lượng đơn thuần còn cường đại hơn Chân Long

Tộc, đồng thời sở hữu sinh mệnh lực hơn xa Phượng Hoàng Tộc 】
【 Bằng vào lực lượng và sinh mệnh cực hạn, Thiên Giác Nghĩ thường có thể vượt cấp đánh bại đối thủ, thậm chí là vượt cấp một mình đánh với nhiều người cũng không thua kém là bao 】

Chương 655. Có thập hung 4 chân rồi

Theo lời giới thiệu kinh người ấy, trên màn hình cũng đồng thời xuất hiện hình ảnh Thiên Giác Nghĩ một mình đối đầu với nhiều vị Bất Hủ Vương.
Mặc dù lão Thiên Giác Nghĩ trong thời kỳ Tiên Cổ cũng không phải là Tiên Vương, nhưng vẫn có thể ung dung đối phó với mấy vị Bất Hủ Vương, chém chết toàn bộ bọn họ trong cơn thịnh nộ!
Mặc dù hình ảnh kia xuất hiện trong video vạn giới, nhưng cỗ lực lượng hủy thiên diệt địa cường đại và hung hãn đó, vẫn xuyên thấu qua video, dọa sợ không ít người đang xem video.
"Sinh vật này quả nhiên kinh người, trước đó lâu chủ có nói nó miểu sát cùng cảnh giới, vượt cấp vẫn có thể địch lại, xem ra không phải là nói giỡn tí nào!"
Video do Huyễn Thần Đài tạo ra có thể để cho người xem như lạc vào kỳ cảnh, cảm nhận được tình huống thực tế trong đó.
Tôn Ngộ Không đương nhiên cảm nhận rõ đối thủ mà lão Thiên Giác Nghĩ phải đối mặt rốt cuộc mạnh đến cỡ nào.
Nhưng cỗ lực lượng kia của lão Thiên Giác Nghĩ quả thực là đáng sợ đến mức dọa người, ngay cả Tề Thiên Đại Thánh hắn đây, ở phương diện lực lượng cũng không có khoa trương như lão Thiên Giác Nghĩ.
Dựa theo hình ảnh nhìn được, Thiên Giác Nghĩ nhẹ nhàng tung ra một quyền một cước, gần như đã có thể khuếch đại lực lượng tới mức phá toái thiên địa.
"Oa, muốn nói về khiêu chiến, sinh vật này chẳng phải còn lợi hại hơn Chân Long Tộc hay sao?"
Trư Bát Giới cũng nhìn mà sợ ngây người, lực lượng cực hạn trong thiên địa này không nằm ở con rồng hay con hổ, mà nằm trên người một con kiến.
Nếu nói về hình dáng sinh vật, hắn vẫn cảm thấy điều này đúng là khó tin.
【 Thiên Giác Nghĩ truyền thừa Thiên Giác Bảo Thuật, là loại bảo thuật duy nhất không thích hợp để các chủng tộc khác tu hành, bởi vì thiếu đi thiên phú lực lượng cực hạn của Thiên Giác Nghĩ, khó có thể đại thành 】
【 Uy lực của bảo thuật này cũng lấy lực lượng chấn động làm chủ, một khi triển khai uy lực thì không cách nào ước lượng được, hiện nay kẻ sở hữu bảo thuật đó chính là đệ tử tiểu Thiên Giác Nghĩ cùng với một trong số huynh đệ tỷ muội của Thạch Hạo ở Tiên Vực 】
Thạch Hạo thân ở Tiên Vực, vốn dĩ đang hưng phấn xem video, đột nhiên xuất hiện câu nói này, lập tức làm hắn choáng váng.
"Lâu chủ, sao ngươi lại đột nhiên bán đứng ta vậy?"
Thạch Hạo cạn lời, tiểu Thiên Giác Nghĩ là người của hắn, lúc này công lực còn chưa đại thành, nếu mà có người tới cướp đoạt, người cần xuất thủ ngăn cản chẳng phải hắn thì là ai chứ?

Nhìn có vẻ như đang nói về tiểu Thiên Giác Nghĩ, nhưng người gánh chịu phiền phức lại chính là hắn đây!
Trong lúc đó, rất nhiều tu sĩ đang ở trong Già Thiên thế giới, thậm chí là đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng đều xem video chăm chú.
So sánh với các Hung Tộc xa lạ khác trong Thái Cổ Thập Hung, Thiên Giác Nghĩ là sinh vật mà bọn hắn tương đối quen thuộc, dù sao bảng xếp hạng lúc trước đã từng giới thiệu qua.
Đặc biệt là Thánh Hoàng Tử, khi thấy chủng tộc sở hữu lực lượng cực hạn trong cửu thiên thập địa, lập tức cảm nhận được Thiên Cơ Vạn Tượng Công trong người mình đang rung động.
Bởi vì Thiên Cơ Vạn Tượng Công khai phá theo phương hướng thích hợp nhất cho hắn, chính là phương hướng lực lượng cực hạn này.
Siêu phàm tuyệt luân, dùng man lực vượt cấp để đánh bại đối thủ, là mục tiêu tu hành cả đời của Thánh Hoàng Tử.
Mà những thứ này, lại chính là thiên phú cường hãn mà Thiên Giác Nghĩ từ khi sinh ra đã có được, chuyện này quả thật là làm Thánh Hoàng Tử nhìn mà thèm thuồng.
"Nếu ta có thể học được Thiên Giác Bảo Thuật này, há chẳng phải sẽ vô địch khắp thiên hạ sao?"
Thánh Hoàng Tử đối với truyền thừa Thập Hung Bảo Thuật của Thiên Giác Nghĩ, tự nhiên là tương đối khao khát.
Nhưng vẫn chưa kết thúc, bởi vì lúc trước Thiên Giác Nghĩ đã từng xuất hiện trên một bảng xếp hạng, cho nên lần giới thiệu Thiên Giác Nghĩ này cũng được lướt qua.
Ngay sau đó, phần cuối video, lâu chủ trực tiếp tua tới video tiếp theo, lần đầu xuất hiện 2 video.
Sau khi hình ảnh Thiên Giác Nghĩ lực chiến quần hùng từ từ biến mất, bóng đen mà chư thiên vạn giới đều quen thuộc lại lần nữa xuất hiện trước mắt bọn họ.
"Ơ, Đại sư huynh, thì ra video vẫn chưa xong, đây là ghép hai video thành một!"
Trư Bát Giới thấy Thiên Giác Nghĩ biến mất trên màn hình nhưng chưa kết thúc, mà vẫn còn xuất hiện một bóng đen quen thuộc, lập tức hô lên.
"Hôm nay có video mới luôn ư?"
Tôn Ngộ Không vừa mới đắm chìm trong trận quyết chiến đỉnh cao của Thiên Giác Nghĩ, lập tức bị Trư Bát Giới kéo trở lại thực tại.
"Cái bóng này hình như là con ngựa, chẳng lẽ là Bạch Long Mã?"
Sa hòa thượng vừa thấy trên màn hình xuất hiện bóng dáng của một con thú bốn chân, lập tức hô lên.
"Đồ ngốc, đừng hở một tí là đoán mò, trông dáng dấp này càng giống Thần Thú Bạch Hổ hơn mới phải?"
Tôn Ngộ Không lắc đầu một cái, thân hình cao to như hổ như sói xuất hiện trên màn hình, dường như toàn thân đều có nét đặc thù mà những con thú khác không có.

Phụ cận Quán Khẩu Thần Miếu, Dương Tiễn đang xem video của lâu chủ để giết thời gian.
"Hây da! Cẩu tử nhà ngươi cũng có ngày hôm nay, lâu chủ rốt cuộc công bố thú bốn chân trong Thập Hung!"
"Để ta xem thử đây là đại bảo bối gì?"
Dương Tiễn vừa nhìn thấy bóng đen kia, lập tức giật mình, mau chóng ngồi thẳng lưng, còn liếc nhìn xung quanh một cái.
Ngày hôm nay, vừa hay Hạo Thiên Khuyển không có ở bên cạnh hắn, không biết nó đã chạy đi nơi nào vui chơi rồi.

Chương 656. Oai hơn con chó kia rất nhiều

Sơn Hải Kinh thế giới, Hoàng Đế bộ lạc.
"Thiên ngoại thế giới, vẫn còn ngàn vạn thế giới khác ư, hơn nữa trong những thế giới kia lại có Thần Thú như nơi của chúng ta."
"Video của vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này thật sự là khiến người ta mở mang tầm mắt mà."
Thủ lĩnh của Hoàng Đế bộ lạc nhìn video của Thiên Cơ Lâu chi chủ, không nhịn được khen ngợi.
Sơn Hải Kinh thế giới có thể nói là một trong những vị diện thế giới có thời gian tồn tại cổ xưa nhất, nơi này đã vỡ vụn thành vô số bộ lạc, Hồng Hoang vạn tộc, không ngừng xâm chiếm thuộc địa của nhau.
Do đó, đối với việc thiên ngoại thế giới còn tồn tại Thần Thú cổ lão giống như bọn họ, bọn họ cũng cảm thấy hết sức ngạc nhiên.
"Cái bóng này nhìn có vẻ khá quen mắt nhỉ..."
Hoàng Đế nhìn thấy bóng đen xuất hiện trong video, tự lẩm bẩm.
Hoàn Mỹ thế giới, Thạch Hạo còn chưa hết khiếp sợ, video lại xuất hiện bóng đen mà hắn quen thuộc.
Thạch Hạo đều vô cùng quen thuộc chín vị trong Thái Cổ Thập Hung, vì vậy chỉ cần nhìn bóng dáng, liền biết rõ đây là người nào.
Trong Thập Hung Bảo Thuật, mặc dù hắn đã từng nhìn qua bảo thuật của vị này, nhưng vẫn chưa nắm giữ phiên bản hoàn chỉnh.
"Video này của lâu chủ quá đáng sợ, đây là con dao hai lưỡi!"
Thạch Hạo đương nhiên muốn nhìn một chút, nhưng lại lo lắng video này sẽ bán đứng hắn.
Dù sao hiện tại, dưới tay hắn đã thu nhận không ít hậu duệ của Thập Hung.
Tuy trên cơ bản bọn họ không có một ai có thể đạt đến tu vi cường hãn của thế hệ cha chú bọn họ lúc trước, nhưng với tư cách là Thập Hung đời sau, trên người bọn họ vẫn sở hữu Thập Hung Bảo Thuật.
Nếu sau video này của lâu chủ, cường giả cửu thiên thập địa đều biết chuyện này, thế thì quả thực khó lường.
Thậm chí lâu chủ còn chưa xuất hiện ở Hoàn Mỹ thế giới, chỉ là một video

phổ cập kiến thức, tựa hồ đã đủ để đảo lộn trật tự của toàn bộ Hoàn Mỹ thế giới.
Theo các giới nhao nhao suy đoán, bóng đen trên màn hình đã dần dần lộ ra ánh sáng, lộ ra diện mạo thật của mình.
【 Phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung: Kỳ Lân Tộc 】
【 Thập Hung Bảo Thuật: Kỳ Lân Bảo Thuật 】
【 Đánh giá Thập Hung: Sở hữu nhiều loại huyết thống của các chủng tộc to lớn, thân là bách thú chi trưởng, sở hữu thiên phú của các dị thú khác, tụ tập sở trường của bách thú gia thân, uy lực vô tận 】
Xuất hiện trên màn hình, lại chính là một con Kỳ Lân màu trắng hoàn toàn thuần huyết!
Trong Kỳ Lân Tộc, Bạch Kỳ Lân hết sức hiếm thấy, Kỳ Lân Tộc có đủ loại huyết thống xuất hiện trên đời, chẳng hạn như Hỏa Kỳ Lân, Tổ Kỳ Lân...
Mà Bạch Kỳ Lân, lại chính là biểu tượng cho sự thuần huyết.
Thời đại Tiên Cổ, Bạch Kỳ Lân thân là một trong Thập Hung, chính là tồn tại tiệm cận với Tiên Vương, trong Thập Hung có thể hiệu triệu trăm vạn dị thú từ khắp thiên hạ, chính là một con Thần Thú oai phong đến cực điểm!
Trên màn hình, con Kỳ Lân màu trắng gầm lên trong cơn giận, thiên địa biến sắc, nhật nguyệt ảm đạm, bách thú trên mặt đất cằn cỗi đồng loạt xuất hiện, nhiều vô kể.
Uy thế kinh khủng ấy dù bị ngăn cách bởi màn hình của video vạn giới, nhưng vẫn đủ để khán giả cảm nhận được mọi thứ.
Tây Du thế giới, Quán Khẩu Thần Miếu, lập tức truyền tới âm thanh mừng rỡ kêu to của một nam nhân.
"Bạch Kỳ Lân này quá ngầu, tư thế ấy coi như chỉ mang ra cổng rống to hai tiếng cũng đã thấy nở mày nở mặt rồi."
"Con vật này oai hơn con cẩu tử kia nhiều."
Nhị Lang Thần nhìn thấy tư thế rống to của Bạch Kỳ Lân trong màn hình, lập tức mừng như điên, nói.
So với Hạo Thiên Khuyển thần thông không đến nơi đến chốn, thì Kỳ Lân - một trong Thập Hung, mới xứng là "Hạo Thiên" chân chính!
Tiếng rít thủng trời, không chỉ thiên địa đều phải nhượng bộ nửa phần, ngay cả bách thú đều không thể không thần phục.
Nếu như có thể bắt được một con Thần Thú như thế, thì còn cần Hạo Thiên Khuyển làm chi.
Cùng lúc đó, Ngọc Đế trên Thiên Đình, cũng dùng ánh mắt thưởng thức nhìn chằm chằm con Bạch Kỳ Lân kia.
Loại uy nghiêm ấy, Thần Thú sở hữu dáng vẻ tuấn mỹ, hiển nhiên càng được chúng Thần Tiên hoan nghênh hơn loại quái vật thô bạo như Thiên Giác Nghĩ vừa rồi.
"Con Thần Thú này còn đẹp hơn Côn Bằng lúc trước, ta đường đường là Thiên Đình, hẳn là phải có Thần Thú trông cửa như thế mới phải."
Ngọc Đế càng nổi lòng tham, nếu mà có thể, thì hắn thậm chí muốn mua một số lượng lớn để làm Thần Thú trông cửa ở trước Thiên Môn.

Sơn Hải Kinh thế giới, tưng bừng náo nhiệt.
"Trong Kỳ Lân Tộc lại còn có một nhánh tộc hung mãnh như vậy, thực sự là mở mang tầm mắt."
Giao long ở các đại lưu vực đều đang nghị luận sôi nổi, rất nhiều dị thú đều lấy làm kinh ngạc mà thốt lên.
"Tộc trưởng, video của vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này quả thực là bịp bợm mà, thế mà miêu tả Thụy Thú ưu nhã của chúng ta thành một chủng tộc hung mãnh!"
"Thế tử bình tĩnh chớ vội, video này giới thiệu chủng tộc Kỳ Lân khác ở thiên ngoại thế giới."
"Phải biết chư thiên vạn giới, thiên ngoại hữu thiên, có lẽ ở trong những thế giới đó, Kỳ Lân Tộc không phải là Thụy Thú cũng nên."
Vị tộc trưởng Kỳ Lân này hòa ái và hiền lành, hớn hở cười đáp lại.

Chương 657. Hố Hoang Thiên Đế một vố

Trong Sơn Hải Kinh thế giới, Kỳ Lân là một loại Thụy Thú tương đối hòa bình, có thói quen gọi là loạn lạc không ra.
Sự xuất hiện của Kỳ Lân, cũng không phải là trước giờ đại chiến hay Chiến Thần giáng lâm gì, mà là năm được mùa màng, hoặc có dự cảm ông trời muốn sinh ra Thánh Nhân, thì mới xuất hiện Kỳ Lân.
"Gần đây, Viêm Đế bộ lạc và Xi Vưu bộ lạc đánh nhau kịch liệt, địa bàn của bách thú chúng ta càng ngày càng ít, thông qua video này để cho bọn chúng biết sự lợi hại của Kỳ Lân Tộc chúng ta cũng không tồi chút nào."
Lúc này, lại có vị tộc nhân khác của Kỳ Lân Tộc hô lên.
Kỳ Lân Tử bây giờ mới hiểu được dụng ý của tộc trưởng, lập tức không tức giận nữa.
【 Kỳ Lân Tộc có rất nhiều dòng dõi, đến nay vẫn còn đủ loại Kỳ Lân Tộc hỗn huyết như Hỏa Vân Lân tồn tại, mỗi người bọn họ đều có được truyền thừa một phần của Kỳ Lân Bảo Thuật 】
【 Nhưng con Bạch Kỳ Lân thuần huyết duy nhất hiện nay, chính là Kỳ Lân chi tử của Tiên Cổ Thập Hung, bây giờ đang ở tổng bộ Thiên Đình 】
Hai câu giới thiệu của lâu chủ cực kỳ thâm hiểm, mặc dù không có công khai tung tích của Kỳ Lân Bảo Thuật hoàn chỉnh, nhưng đã ám chỉ rõ là trong Thiên Đình của Thạch Hạo.
Bên trong Hoàn Mỹ thế giới, các hậu duệ hỗn huyết sở hữu một phần huyết mạch của Kỳ Lân Tộc, đều nhao nhao kích động.
Từ khi Tiên Cổ Thập Hung bỏ mình, bọn họ đã rất lâu không có cảm nhận được uy thế cường hãn khi chủng tộc mình hiệu lệnh thiên hạ.
Mà bây giờ, bọn họ rốt cuộc cảm nhận được cảm giác quân lâm thiên hạ trong video của lâu chủ một lần nữa.
Các Kỳ Lân Cổ Tộc mà ít người biết đến như Hỏa Vân Lân, Huyết Kỳ Lân,

Phượng Kỳ Lân, đều đồng loạt rục rịch ngóc đầu dậy ở hạ giới.
Mỗi một tộc, đều sở hữu một phần Kỳ Lân Bảo Thuật vì truyền thừa tự nhiên trên huyết mạch của mình.
Mà bây giờ, nếu đã sớm biết Kỳ Lân Tộc vẫn còn một con Bạch Kỳ Lân thuần huyết cuối cùng còn tồn tại, thì bọn họ đương nhiên không thể bỏ qua cơ hội tốt này.
"Lên Thiên Đình! Phải để Bạch Kỳ Lân kia giao Kỳ Lân Bảo Thuật ra đây."
"Dựa vào cái gì một mình hắn độc chiếm Kỳ Lân Bảo Thuật hoàn chỉnh? Chuyện này không công bằng với Kỳ Lân Tộc chúng ta tí nào."
"Kỳ Lân Tộc chúng ta muốn phục hưng! Chúng ta cũng phải chiếm cứ một phương!"
Kỳ Lân Cổ Tộc từ khắp mọi nơi, theo bản năng tụ tập lại một chỗ, nhao nhao nhắm về phía Thiên Đình, muốn đoạt lại bảo thuật hoàn chỉnh thuộc về Kỳ Lân Tộc bọn họ.
Mà Thạch Hạo tu luyện trong Tiên Vực, lúc này quả thực là sứt đầu mẻ trán!
Vừa mới nói xong Thiên Giác Bảo Thuật, hiện tại lại ám chỉ thêm Kỳ Lân Bảo Thuật.
Lâu chủ quyết tâm không có ý định để hắn nhàn rỗi tu luyện đây mà.
Không cần người của Thiên Đình báo cáo, tu vi kinh khủng của Thạch Hạo cũng cảm nhận được các Kỳ Lân Cổ Tộc đang tụ tập lại với nhau vì video của lâu chủ.
Rất hiển nhiên, mục tiêu của bọn họ chính là Thiên Đình!
"Vị lâu chủ này rốt cuộc là muốn cái gì, sao tự nhiên lại bại lộ Thập Hung Bảo Thuật của ngươi thế?"
Lúc này, ngay cả Hỏa Linh Nhi đều không cách nào bình tĩnh, các Kỳ Lân Cổ Tộc liên thủ với nhau chính là một mối uy hiếp không hề nhỏ.
Hơn nữa coi như mặc kệ không quản, hai bảo thuật trên tay bọn hắn, tuyệt đối sẽ là đồ vật mà các thế lực khác đều muốn tranh đoạt.
"Chỉ bằng video này của lâu chủ, hắn không nhắm đến ai cả. Hiểu rồi! Đây chính là vấn đề thành ý!"
Đường đường là Thiên Đình chi chủ Thạch Hạo, bây giờ được xưng là Tiên Vực đệ nhất nhân, đột nhiên lộ ra bộ dáng tỉnh ngộ.
Hóa ra là hắn chưa thể hiện đủ thành ý!
Hắn lĩnh ngộ điều đó không nhanh bằng Thi Hài Tiên Đế, nhưng cũng không quá muộn.
"Mau lên, chúng ta còn có thần dược tiên binh gì không, đều lấy ra cho ta xem thử."
Thạch Hạo lập tức thúc giục.
Hắn là Thiên Đế tuyệt thế vô song trong Hoàn Mỹ thế giới, lại đang cấp tốc tìm vài đồ vật quý giá đút lót lâu chủ.
Mặt mũi của Thiên Cơ Lâu ở trong chư thiên vạn giới cũng không thấp tí nào, kể cả nhân vật chính của một vị diện như Thạch Hạo, cũng không thoát khỏi lòng bàn tay của Thiên Cơ Lâu.

Bên trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu hài lòng video tổng hợp lần này của mình.
Video này không nằm ngoài dự đoán của hắn, nhanh chóng leo top 1 bảng xếp hạng, độ hot và lượt xem đang liên tục tăng lên, nhưng chuyện này không quan trọng.
Lưu Tiêu quay trở về màn hình chính của video chư thiên vạn giới, sau đó tiến vào mảng Hoàn Mỹ thế giới.
Thông qua livestream của mấy Kỳ Lân Cổ Tộc, hắn đã thấy bọn hậu duệ hỗn huyết của các Kỳ Lân Tộc đang tụ tập lại với nhau.
Đúng như hắn dự đoán, video phổ cập kiến thức về Thập Hung Kỳ Lân Tộc đã trực tiếp bại lộ Kỳ Lân thuần huyết bên cạnh Thạch Hạo, những tộc duệ hỗn huyết này đều đồng loạt đứng ngồi không yên.
Dựa theo suy đoán của Lưu Tiêu, thực lực của bọn hậu duệ hỗn huyết ấy kỳ thực rất bình thường, muốn tiến công Thiên Đình của Thạch Hạo cũng không có đơn giản như vậy.
Lý do chính mà hắn làm như thế là muốn Thạch Hạo biết rằng, video của Thiên Cơ Lâu chi chủ có vẫn có thể ung dung ảnh hưởng đến an nguy của Thiên Đình hắn dù cách một thế giới/
Lần trước, Lưu Tiêu cũng dùng thủ đoạn này, từ trên tay Thi Hài Tiên Đế lừa được hai tiên khí viên hoàn và thần dược, đều là đồ tốt, bây giờ đương nhiên vẫn tiếp tục làm giống lần trước.
"Hoang Thiên Đế a Hoang Thiên Đế, thật ra ta cũng không muốn ức hiếp ngươi, nhưng hết cách rồi, trong thế giới đó, đồ tốt trên tay ngươi quá nhiều."
Lưu Tiêu lộ ra nụ cười xảo quyệt của gian thương, đang mong đợi phần thưởng sẽ là đồ tốt gì.

Chương 658. Phương pháp vòi tiền mới

Khác biệt lớn nhất giữa Hoàn Mỹ thế giới và Già Thiên thế giới đó là, Hoàn Mỹ thế giới chủ yếu vận hành theo một mình Thạch Hạo.
Điều này sẽ khiến cho bất kỳ vật liệu hay thần dược tiên binh gì trên tay Thạch Hạo đều vô cùng cường hãn, về phần những thứ khác, Lưu Tiêu không lọt mắt xanh.
Quả nhiên, hắn vừa mới cảm khái đôi lời, trong chỗ phần thưởng lập tức có thông báo.
Thạch Hạo đến từ Hoàn Mỹ thế giới, quả nhiên một hơi liền thưởng ba món đồ tốt, thậm chí còn bạo tay hơn Thi Hài Tiên Đế.
Có thể thấy khao khát sống của Thạch Hạo ở trước mặt Thiên Cơ Lâu chi chủ mãnh liệt đến cỡ nào.
Lâu chủ mở ra xem, lập tức cũng khiếp sợ không thôi.
Không ngờ rằng vị Thạch Hạo này, lại cam lòng tặng thưởng như vậy, trực

tiếp tặng một thanh Thiên Đao, Ngũ Hành Tiên Kim cùng với một cây thần dược.
Lưu Tiêu vốn tưởng rằng Thạch Hạo cùng lắm cũng giống như Thi Hài Tiên Đế, tìm một món tiên binh không có tác dụng gì lớn hoặc là một món binh khí vô danh để tặng thưởng.
Nhưng nào ngờ hắn lại chẳng hề keo kiệt chút nào, khiến cho Lưu Tiêu lập tức có chút hối hận: sao mình lại tha cho Thi Hài Tiên Đế dễ như vậy nhỉ?
Thần dược và Ngũ Hành Tiên Kim là đã đủ lắm rồi, tại vì tiền mặt rất hiếm có, nó không tồn tại trong thời đại của Hoàn Mỹ thế giới.
Nhưng món đồ lợi hại nhất vẫn là Thiên Đao, đây chính là Tiên Vương Khí mà Thạch Hạo đoạt được từ tay Đao Vương, còn cao cấp hơn Đế Binh có thể tiếp tục tiến hóa lên, chỉ xếp sau Tiên Đế Khí!
Và thân đao được chế tạo từ một sợi Ngân Hà Chi Uy, tản ra đao ý cuồn cuộn.
Đao này ở trong nguyên tác Hoàn Mỹ thế giới bị Thạch Hạo đập nát thành ba đoạn, dùng để nung nấu binh khí vô thượng của mình.
Nhưng bây giờ hắn lại thưởng một phần ba trong đó.
Mặc dù chỉ có một phần ba, nhưng dù sao đây cũng là tiên binh, hơn nữa còn là thần binh cấp bậc Tiên Vương Khí.
So với Cực Đạo binh khí của Già Thiên thế giới, tuyệt đối chỉ mạnh hơn chứ không yếu.
Mặt khác, ngoại trừ phần thưởng của Thạch Hạo ra, Thi Hài Tiên Đế cũng cực kì tự giác và ngoan ngoãn khi thưởng không ít công lực.
Mặc dù video này không có nhắc đến tên hắn, nhưng ai biết video sau của lâu chủ có nhắc hay không?
Trong Hoàn Mỹ thế giới cạnh tranh ác liệt như thế, thiên hạ ai ai cũng có một vài bí mật.
Ai cũng không muốn bí mật của mình bị bại lộ trong video siêu hot của lâu chủ.
"Xem ra coi như cách xa ngàn vạn thế giới, muốn chiếm được thứ tốt của vị diện khác cũng không phải là không có cách."
Lưu Tiêu thấy mình được thưởng rất nhiều đồ tốt, lập tức hài lòng gật đầu, tiện tay rút một cái.
Trong nháy mắt, binh khí thuộc đẳng cấp Tiên Vương Khí, được hệ thống khấu trừ, lập tức rơi xuống tay của lâu chủ.
Đương nhiên, những phần thưởng công lực khác, Ngũ Hành Tiên Kim và thần dược cũng tương tự là như thế.
Thiên Cơ Lâu, phải nói là toàn bộ Đông Hoang, trong nháy mắt dù là các thế lực xa hay gần, đều cảm nhận được một luồng lực lượng vô cùng cường đại đột nhiên giáng lâm xuống thế giới này.
Lâu chủ cũng lập tức ý thức được, rút thưởng kiểu này có phần cẩu thả.
Hắn đã quên rằng Già Thiên thế giới không có kinh khủng như thế giới tiền thân - Hoàn Mỹ thế giới, hở một chút là Tiên Khí, Tiên Vương Khí.
Ở đây, một Cực Đạo binh khí thức tỉnh đã đủ để tiêu diệt thành trì, Cực

Đạo giao phong càng đáng sợ đến cực điểm.
Mà trong nháy mắt, hắn lại trực tiếp rút món Tiên Vương Khí này, tuy nói là tiên binh không hoàn chỉnh, nhưng suy cho cùng nó vẫn là Thiên Đao cấp bậc Tiên Vương Khí.
Huống hồ Thiên Đao còn được chế tạo theo thiên hướng đao ý và sát ý vô thượng, bản thân chính là một binh khí được dùng để giết chóc.
Cỗ lực lượng khủng bố vô hình như thể có một vị Đại Thần hàng lâm từ trên trời, hạ xuống vị trí của Thiên Cơ Lâu.
"Đây là sát khí gì? Thế mà chẳng khác gì một vị Đại Đế đương thời bất chợt giáng lâm?"
Đông Hoang, sáu đại động thiên ở Yến Quốc cùng chấn động, như gặp đại địch.
"Lại là phương hướng Thiên Cơ Lâu? Bên đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"
Trong Băng Tuyết Cung, cung chủ thậm chí đã lộ ra biểu hiện e ngại, nói.
"Uy lực này không thua kém gì Cực Đạo binh khí thức tỉnh, nhưng tại sao lại không có bất kỳ Đại Đế đạo văn nào xuất hiện cơ chứ?"
Trong Minh Thần Cung, các trưởng lão đang hoảng loạn không ngớt, lúc này đột nhiên cảm ứng được binh khí đáng sợ giáng lâm, càng luống cuống cả lên.
Minh Thần Cung truyền thừa từ Vạn Long Sào, vốn là tay trong của Thái Cổ vạn tộc nằm vùng ở Đông Hoang Nhân Tộc.
Nhưng theo Man Cổ Chiến Thần bộ lạc đột nhiên toàn diện tiến công Vạn Long Sào dưới sự tác động của Thiên Cơ Lâu, khiến bọn chúng trực tiếp trở về tổ tinh, và Minh Thần Cung liền triệt để cắt đứt liên lạc với Thái Cổ vạn tộc.
Bây giờ bọn họ tiến cũng không được, lùi cũng không xong, ngay cả mình đứng về phe nào cũng không rõ.
Trong tình huống như vậy, đột nhiên cảm ứng được binh khí cường hãn giáng thế, đương nhiên là hết sức căng thẳng!
Mà bên trong Thiên Cơ Lâu, ánh mắt của mọi người cũng kinh sợ không khác gì các đại thế lực ở Đông Hoang.
Bởi vì bọn họ đang ở trong chính Thiên Cơ Lâu, là người gần với Thiên Đao đột nhiên xuất hiện này nhất, nên đương nhiên là có thể cảm nhận được đao ý vô tận mà nó tỏa ra.
Bọn cao thủ vốn dĩ đang vui vẻ trao đổi tâm đắc tu luyện của mình ở trong Thiên Cơ Lâu, trong nháy mắt không ai mà không bị thanh Thiên Đao ấy làm giật mình, nhao nhao hít một ngụm khí lạnh.

Chương 659. Tiên Vương Khí

"Lâu chủ! Thứ này là thần binh lợi khí từ đâu tới đấy?"
Lão Phong Tử sợ đến mức suýt nữa bị sặc bởi trà của mình, lập tức mở miệng đầu tiên.

"Đây là Cực Đạo binh khí gì? Sao lại có sát ý kinh khủng như thế, hơn nữa còn kéo dài không dứt, cực kỳ điên cuồng?"
Có thể coi Nhân Ma Lão Gia Tử vừa mới ngồi xuống chưa bao lâu là lão tiền bối có kiến thức rộng rãi nhất ở đây, nhưng lúc này hắn cũng lộ vẻ mặt khiếp sợ nhìn lên Thiên Đao, nói.
"Binh khí này không giống Đế Binh, mặt trên vừa không có Đại Đế đạo văn, vừa không cảm ứng được Thần Linh nào."
Một bên, sau khi hoảng sợ, Cơ Tử lập tức tỉnh táo, nói.
Bây giờ hắn sở hữu Hư Không Kính, biết rất rõ đặc điểm của Đế Binh.
Tất cả Đế Binh đều là Cực Đạo binh khí nương theo Đại Đế mà trưởng thành, trong lúc Chứng Đạo có in lại Đại Đế đạo văn, là thứ vốn rất dễ phân biệt.
Tựa như Đế Binh thức tỉnh, rất nhiều Chí Tôn trong hắc ám cấm khu đều sẽ có cảm ứng tương tự là chuyện bình thường.
Hiện tại, trong Thiên Cơ Lâu bỗng xuất hiện thanh binh khí này, nhưng lại không có loại cảm giác đó.
"Chỉ bằng cỗ uy lực ấy, tuyệt đối không hề kém Cực Đạo binh khí tí nào."
Tuy nhiên, Nam Yêu Tề Lân trong bữa tiệc lập tức thừa nhận uy lực của Thiên Đao.
Mặc dù Tề Lân không có Đế Binh, nhưng cũng thấy qua không ít Đế Binh thức tỉnh, biết rất rõ uy lực của Cực Đạo binh khí.
Thiên Đao ở trước mắt dù không giống Cực Đạo binh khí xíu nào, nhưng liên tục tản ra đủ loại uy lực, thậm chí vượt xa đao ý cường đại của Đế Binh.
Binh khí như thế, ở trong Già Thiên thế giới quả thực là một tồn tại khiến người ta khó có thể tưởng tượng được.
"Lâu chủ, lần này lại là phần thưởng kinh người gì đây?"
Diệp Phàm vừa nhìn thấy loại thần binh lợi khí này liền hưng phấn, con mắt không khỏi phát sáng cả lên.
Đặc biệt là đệ tử Thiên Cơ Lâu đều biết, lâu chủ sẽ không lọt mắt xanh những binh khí và công pháp này, tất cả đều sẽ được ban cho đệ tử Thiên Cơ Lâu để tăng cường thực lực.
Trong khi đó, Thánh Hoàng Tử và Vương Đằng lại có chút buồn bực, bọn họ một người thì sở hữu Đế Binh, một người vừa cất bước đã theo con đường cực kỳ đặc thù, lấy bản thân làm binh khí.
Không quan tâm đến sự xuất hiện của thần binh lợi khí tuyệt thế, phỏng chừng đây không phải là chuyện liên quan đến hai người bọn họ.
"Đây là mảnh vỡ Thiên Đao, trong lúc đại chiến bị chấn bể thành ba đoạn, Thạch Hạo thưởng cho ta một đoạn trong đó."
Lâu chủ nhìn mấy ngàn đôi mắt khiếp sợ trong Thiên Cơ Lâu, lập tức thản nhiên đáp lại.
Đao ý đáng sợ của Thiên Đao thực sự là khiến bọn họ đều phải giật mình, xem như Dao Trì Thánh Nữ luôn thận trọng đều bị kinh sợ không ít.
"Lâu chủ, đao này thật sự không có nguy hiểm chứ? Ta có cảm giác nó đang

liên tục tự ý toả ra đao ý, dường như sát khí rất nặng..."
Dao Trì Thánh Nữ chỉ nhẹ nhàng thăm dò, lập tức cảm ứng được lấy tu vi của mình còn lâu mới bằng thanh đao kia, thậm chí sợ rằng sẽ bị một đao miểu sát.
"Yên tâm, chỉ là đao này được rèn đúc vì giết chóc, cho nên mới trông điên cuồng như thế, nhưng hiện giờ nó đã an toàn rồi."
Lâu chủ phất tay một cái, sát ý vô tận trên thân đao như thể bị món đồ gì đó che giấu trong chớp mắt, biến mất bặt âm vô tín.
"Lâu chủ, Thạch Hạo là cao thủ phương nào thế, thậm chí ngay cả binh khí kinh khủng cỡ này đều có thể tặng thưởng."
Vương Đằng không nhịn được tò mò, hỏi.
Lấy thân phận của lâu chủ, gọi thẳng tên Thạch Hạo là không thành vấn đề, nhưng đối với hậu bối Già Thiên thế giới như bọn họ mà nói, gọi thẳng tên của Hoang Thiên Đế dường như không ổn cho lắm.
"Người này tên là Hoang Thiên Đế, chính là người ở trước thời đại của thế giới các ngươi, là Tiên Cổ Thiên Đình chi chủ, chính hắn đã khai sáng ra hệ thống tu luyện hiện tại Luân Hải, Đạo Cung, Tứ Cực, Hóa Long, Tiên Đài cho các ngươi."
Lâu chủ vừa nói ra lời này, lập tức dọa sợ tất cả tu sĩ đang ngồi.
Bọn họ không ngờ rằng chỉ thuận miệng hỏi, vậy mà lòi ra vị Thiên Đế kinh khủng như thế.
Bây giờ, hệ thống tu luyện phổ biến của toàn bộ Già Thiên thế giới là từ Luân Hải đến Tiên Đài, là do một người sáng tạo ra.
Hơn nữa người này còn được xưng là Thiên Đế!
Chuyện này quả thật là khiến cho bọn họ đều kinh sợ đến mức không nói nên lời.
"Lâu chủ, nói như thế, trước thời đại thái cổ, pháp tắc tu luyện trong thiên địa căn bản không giống như bây giờ sao?"
Diệp Phàm lanh lợi thông minh lập tức nhận ra hàm ý trong lời nói của lâu chủ, dùng ngữ khí khó tin, hỏi.
"Quả thật là thế, ở thời đại trước khi thiên địa bắt đầu hình thành, tu luyện cần phải mượn lượng lớn ngoại lai chi lực, như cốt văn, động thiên, phù văn..."
"Nhưng hệ thống bí cảnh mà Hoang Thiên Đế sáng chế, nhấn mạnh lấy bản thân làm chủ, đào móc tiềm lực của bản thân, vì vậy các ngươi mới có thể tiếp tục tu hành trong thời đại mạt pháp với linh khí mong manh."
Lâu chủ gật gù, hắn cũng không ngại nói thêm một xíu về phương diện này, ở phương diện này, những cống hiến của Thạch Hạo đã rõ như ban ngày.
Hệ thống tu luyện mà hắn khai sáng, để vũ trụ cằn cỗi đời sau như Già Thiên thế giới vẫn có thể ra đời Diệp Phàm, Ngoan Nhân, Vô Thủy Đại Đế, có thể nói không thể không kể đến công lao của hắn.
"Trên đời này vậy mà có người có công lao thông thiên đến thế, dùng sức của một người để khai sáng ra cả một hệ thống tu luyện, thật sự là quá khó tin."

Đôi lời giới thiệu của lâu chủ, đương nhiên là hoàn toàn làm khiếp sợ bọn tu sĩ Đông Hoang.
Bọn họ không ngờ rằng, hệ thống tu luyện của toàn bộ vũ trụ bọn họ, lại do thượng cổ Thiên Đế sáng chế.
"Lâu chủ, vậy binh khí trong tay ngươi há chẳng phải có phẩm chất bất phàm, nó không phải là sản phẩm ở thời đại chúng ta, đúng chứ?"
Dao Trì Thánh Nữ lập tức nhìn về phía thanh binh khí sắc bén và đáng sợ trong tay lâu chủ, hỏi.
"Thiên Đao vốn là Tiên Vương Khí, nhưng bị tách thành ba đoạn, lại bị khấu trừ, nên chắc là cấp bậc của nó hiện tại ở khoảng Tiên Khí."
Lâu chủ đánh giá một phần ba Thiên Đao thiếu hụt này.
Cho dù chỉ có một phần ba của bản thể hoàn chỉnh, nhưng nó vẫn lộ ra sự sắc bén, cảm giác không giống mảnh vỡ chút nào.
Có thể tưởng tượng được nếu tiên binh này ở thể hoàn chỉnh, sẽ cường hãn đến cỡ nào.
Các loại tiên kim ở thời đại Tiên Cổ cường hãn hơn ngày nay không ít, có thể tưởng tượng rèn đúc binh khí thời đó tuyệt đối siêu phàm hơn Đế Binh bây giờ.

Chương 660. Thái độ thay đổi

"Tiên Vương Khí! Đao này là Tiên Vương Khí, hơn nữa vẫn chỉ là mảnh vỡ Tiên Vương Khí!"
Lâu chủ vừa nói ra lời này, tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu nhao nhao hít một ngụm khí lạnh, mọi người đều chấn động đến mức không cách nào hình dung.
Đặc biệt là những người mang Cực Đạo binh khí, sự khiếp sợ của bọn hắn còn lớn hơn những người khác.
Bởi vì bọn họ biết rõ Đế Binh chi uy đáng sợ tới mức nào, càng hiểu rõ điều đó, thì bọn họ càng sợ hãi Tiên Khí trên cả Đế Binh.
Trước mắt, trong toàn bộ Già Thiên thế giới, căn bản chưa từng xuất hiện Tiên Khí chân chính nào.
Thế giới này, ba người Ngoan Nhân, Diệp Phàm, Vô Thủy đều chưa thành Hồng Trần Tiên, Đế Binh của bọn họ còn cách thời điểm được luyện chế thành Tiên Khí một khoảng thời gian rất dài.
Những Đế Binh được dung hợp từ rất nhiều Cực Đạo binh khí như Bất Tử Thiên Đao, Tiên Chung của Côn Lôn, Hư Không Kính…, cũng chỉ có thể xưng là tiệm cận Tiên Khí, chứ chưa phải là tiên binh thật sự.
Bây giờ thanh đao trên tay lâu chủ, tuyệt đối có thể nói là người duy nhất sở hữu binh khí Tiên Cảnh trong toàn bộ cửu thiên thập địa này.
Lúc này, bọn Thánh Địa Thánh Tử và chưởng môn phái trong Thiên Cơ Lâu, đều đồng loạt lộ ra ánh mắt hâm mộ, nhìn chằm chằm vào thanh Thiên Đao kia.
Nếu không phải hiện tại kẻ sở hữu Thiên Đao chính là Thiên Cơ Lâu, thì e

rằng nơi đây đã xảy ra trận tranh đoạt, trở thành một đại tai nạn của Đông Hoang.
Từ xưa tới nay có công pháp cường hãn xuất thế hay thần binh hiện ra, dẫn tới cuộc chiến tranh đoạt giữa mọi người quả thực là đếm không xuể.
Tuy nhiên Thiên Đao đang trên tay lâu chủ, toàn bộ thế lực và các tộc trong ngoài Thiên Cơ Lâu đều không có người dám có bất kỳ vọng tưởng gì.
Cùng lắm thì bọn họ chỉ nhìn chằm chằm vào thanh binh khí kia, nhìn cho đỡ ghiền mà thôi, chứ không dám có bất kỳ ý đồ xấu gì.
"Chúc mừng Thiên Cơ Lâu đạt được Tiên Khí, đại hội vạn tộc lần này có Thiên Cơ Lâu cường đại như vậy tọa trấn, bọn ta có thể hoàn toàn yên tâm rồi."
Ở đây có không ít thế lực Nhân Tộc không những không dám có ý kiến gì, mà trái lại đều nhao nhao đứng dậy, lớn tiếng chúc mừng lâu chủ.
Lời này của bọn họ là muốn nói cho Cổ Tộc nghe, đại hội vạn tộc, chủ yếu vẫn là muốn giải quyết vấn đề giữa Cổ Tộc và Nhân Tộc.
Hiện tại, trước cửa đã tụ tập không ít Cổ Tộc chưa thể tiến vào.
Bọn họ không có đi tới Thiên Cơ Lâu cùng với bọn Hỏa Lân Tử, nên bây giờ bị lâu chủ chặn ở ngoài cửa, không thể làm gì khác ngoài việc khổ sở chờ đợi.
Bây giờ ở bên ngoài nhìn thấy trên tay lâu chủ thậm chí còn xuất hiện binh khí cấp bậc Tiên Khí, ai nấy đều không dám rời đi nửa bước.
"Hôm nay đừng có ai khuyên ta, đại hội vạn tộc này, Thần Tằm Tộc ta nhất định phải tham gia."
"Hỗn Thiên Tộc ta coi như bị thiên lôi đánh cũng sẽ không rời khỏi nơi này nửa bước, khẩn cầu lâu chủ cho bọn ta tiến vào."
"Ta đại biểu cho toàn thể Huyết Điện Tộc đồng ý chấp nhận bất kỳ sắp xếp nào của Thiên Cơ Lâu dành cho bọn ta trong đại hội vạn tộc lần này."
Những Cổ Tộc ấy cũng chẳng phải người ngu, mắt thấy vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này giơ tay liền có thể miểu sát tám vị Thánh Nhân Vương, hiện tại lại tiện tay moi ra một kiện Tiên Khí.
Bọn họ đều tận mắt thấy những chuyện đó, căn bản không ai mà không phục, người quật cường đến mấy khi chứng kiến tới đây, đều biết mình phải làm gì.
...
Lúc này, rất nhiều đệ tử bên trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều kích động không thôi.
Bởi vì tính cả thanh binh khí này, trên tay lâu chủ hiện tại đã có hai Cực Đạo binh khí trên cả Đế Binh.
Lâu chủ không lọt mắt xanh mấy binh khí ấy, sau này chắc chắn sẽ phân phát cho nhóm đệ tử Thiên Cơ Lâu.
"Ta còn chưa nghĩ kỹ Thiên Đao này sẽ thuộc về ai, nên tạm thời sẽ giữ nó."
Lâu chủ đương nhiên biết tâm tư của bọn họ, nhưng trước mắt Thiên Đao và Kỳ Lân Trượng trong tay hắn, hắn không biết nên cho ai.

Ngược lại là cây thần dược trong tay hắn, hắn đã quyết định đưa cho người nào sử dụng rồi.
"Cây thần dược này, ta quyết định đưa nó cho đệ tử nhỏ tuổi nhất, Diệp Đồng, hắn hoàn toàn chưa có nền móng tu luyện, căn cơ còn bất ổn, các ngươi cảm thấy thế nào?"
Lâu chủ đột nhiên nói với Diệp Đồng, lời này khiến cho Diệp Đồng có chút ngoài ý muốn.
Thật ra lời này không có ý nghĩa gì, mặc dù Diệp Đồng bắt đầu từ con số không, nhưng hắn là Thái Dương Chi Thể do thiên uẩn, căn bản không tồn tại vấn đề căn cơ bất ổn nào.
Có điều, các vị đệ tử Thiên Cơ Lâu lại không có ý kiến gì, nhao nhao gật đầu tán đồng.
"Diệp Đồng có mối thù diệt tộc cần phải báo, tu vi của bọn ta có thể chờ, mau chóng giúp hắn mạnh lên trước đã."
Thủ lĩnh của các đệ tử Cửu Châu - Trương Tam Phong nói ra tiếng lòng của không ít đệ tử.
Bọn họ đều biết trên người Diệp Đồng mang thâm cừu đại hận, hai đại cừu nhân, một cái là Đại Vương Triều của một cổ tinh khác, một cái là Địa Phủ - được xưng là Sinh Mệnh Cấm Khu thứ tám, thế lực nào cũng rất khó đối phó.
Điểm khác biệt lớn nhất giữa võ giả Cửu Châu và tu sĩ Già Thiên thế giới thật ra không phải là thiên phú, mà là tâm tính tu hành.
Mức độ hung hiểm của Già Thiên thế giới còn hơn Cửu Châu gấp vạn lần, chỉ cần tu vi không theo kịp, hoặc bị người khác bỏ lại phía sau, bất cứ lúc nào cũng có thể đối mặt với họa sát thân.
Mà đại đa số võ giả Cửu Châu gia nhập Thiên Cơ Lâu, hầu như đều giữ tâm thái ổn định để nghiên cứu công pháp và tu hành, sẽ không để tâm vì chuyện vụn vặt này.
Do đó, vào thời điểm này bọn họ rất rộng rãi, không có tính toán chi li chỉ vì một cây thần dược.
Ba người Diệp Phàm, Vương Đằng, Thánh Hoàng Tử càng ủng hộ chuyện này, Diệp Phàm và Vương Đằng đều là người sở hữu đại khí vận gia thân, kỳ ngộ không ngừng đến, phục dụng không ít thần dược.
Về phần Thánh Hoàng Tử còn là người duy nhất trong ba người được lâu chủ đích thân chỉ điểm, là đệ tử đạt được lôi kiếp chi lực, càng không có gì để oán giận.
"Nuốt thần dược, sau đó đi Thời Gian Tháp luyện công, đừng chậm trễ."
Lâu chủ đưa thần dược đến tay Diệp Đồng, đồng thời không quên dặn dò.

Chương 661. Thiên Cơ cổ lộ chuẩn bị mở ra

Cây thần dược này đến từ Hoàn Mỹ thế giới, công dụng phỏng chừng

mạnh mẽ hơn thần dược ở thế giới này.
Thái Dương Chi Thể của Diệp Đồng một khi bị khai phá, muốn trong thời gian ngắn đuổi kịp bọn Diệp Phàm cũng không phải là chuyện bất khả thi.
Hiện tại chỉ chờ Thái Âm Kinh của Nhân Ma Lão Gia Tử xách ra, đến lúc đó lấy thêm Thiên Cơ Vạn Tượng Công, cùng đưa cho Diệp Đồng.
Thiên Cơ Vạn Tượng Công đương nhiên sẽ giúp hắn giải quyết vấn đề nhập ma khi tu luyện âm dương, thậm chí có khả năng tiến thêm một bước trên cơ sở tu luyện âm dương.
Vì vậy, hiện tại không cần phải sốt ruột, trước hết để Diệp Đồng đặt nền móng trong Thời Gian Tháp đã.
"Đã rõ!"
Dù thế nào Diệp Đồng cũng không ngờ rằng thần dược quý giá như thế lại có thể đến phiên hắn phục dụng, đặc biệt là khi hắn thấy trong Thiên Cơ Lâu có không ít đệ tử.
Khi hắn nhìn thấy đám lão tiền bối hòa ái Trương Tam Phong, Tiếu Tam Tiếu đều quan tâm hắn như thế, không khỏi cảm động, mau chóng cầm thần dược rồi tiến vào trong Thời Gian Tháp.
Mà lúc này, Thái Cổ vạn tộc khổ sở đứng ở trước cửa đã bắt đầu đứng bít lối vào của Thiên Cơ Lâu.
Sau khi tin tức Thiên Cơ Lâu xuất hiện một Cực Đạo binh khí cấp bậc Tiên Khí truyền ra ngoài, càng ngày càng nhiều người của Thái Cổ vạn tộc nghe tin mà đến.
Đám đệ tử môn phái trong Thiên Cơ Lâu, Thánh Tử Thánh Nữ, mặc dù đều không lên tiếng về chuyện này, nhưng đều đang quan sát thái độ của lâu chủ.
Dù sao đây là đại hội vạn tộc, nếu mà lâu chủ thật sự không có ý định dụ những Cổ Tộc này đến đây, thì đại hội này xem ra không thể bắt đầu được.
"Để bọn hắn vào đi."
Lưu Tiêu nhìn thấy bọn họ đã đợi ở bên ngoài đủ lâu, cũng không trêu đùa bọn họ nữa, gật đầu với Vương Đằng.
Lúc này, Vương Đằng mới mở rộng cửa lớn của Thiên Cơ Lâu, để bọn Cổ Tộc hồi tâm chuyển ý này nhanh chóng tiến vào.
Lấy Thần Tằm Hoàng Tộc cầm đầu, Thạch Tộc, Hồn Thiên Tộc, Thần Linh Tộc, Vân Lam Tộc, Hỏa Vân Tộc, một đám Cổ Tộc Đại Thánh rốt cuộc có thể tham dự đại hội vạn tộc, bộ dáng trông khá thảm hại.
Sự việc của Thái Cổ vạn tộc liên quan đến Thiên Cơ Lâu và đại hội vạn tộc, nội bộ đã sớm bị chia thành 2 phe, phe chủ chiến lấy Ngân Huyết Tộc cầm đầu và phe chủ hòa lấy Hỏa Lân Tộc cầm đầu.
Ngoại trừ ba bốn Cổ Tộc đã kiên định với lập trường của mình ra, thì trên thực tế đại đa số Cổ Tộc vẫn chưa có chủ kiến của mình, căn bản không biết nên đứng về phe nào mới tốt.
Nhưng Thiên Cơ Lâu lợi dụng lực lượng tình báo, vẫn chưa động thủ mà đã có thể ung dung để Man Cổ bộ lạc tấn công Vạn Long Sào, còn phóng thích Nhân Ma Đông Phương Thái Nhất ra ngoài.

Chưa kể, ngay sau đó lại có tin tức trong Thiên Cơ Lâu xuất hiện tiên binh, chuyện này nhất thời khiến cho bọn Cổ Tộc "không có chủ kiến" ấy nhao nhao hoảng sợ, người người đều cấp tốc hồi tâm chuyển ý.
"Lâu chủ, tộc ta đến muộn, hi vọng ngươi thông cảm."
Thần Tằm Hoàng Tộc không nhắc một lời về vụ việc chờ đợi khổ sở ở bên ngoài, trái lại còn ôm quyền tạ lỗi với lâu chủ, nói.
Quả nhiên không hổ là một trong Thập Đại Hoàng Tộc, vị Thần Tằm Đại Thánh này đúng thật là co được dãn được.
Trước sự đi đầu của hắn, các Cổ Tộc Đại Thánh khác cũng nhao nhao khom lưng xin lỗi, không có ý định muốn đắc tội Thiên Cơ Lâu tí nào.
"Vào chỗ đi."
Lưu Tiêu thấy thái độ của bọn họ khá thành khẩn, cũng biết quay đầu hối cải, thế là không có tiếp tục làm khó bọn họ nữa, nhấc tay nói.
Đại hội vạn tộc sắp diễn ra, không thích hợp kiếm chuyện cho lắm.
Lưu Tiêu quan sát bên trong Thiên Cơ Lâu, bây giờ Thái Cổ vạn tộc đã có khoảng chừng bốn phần mười đến Thiên Cơ Lâu.
Nói cách khác, sáu phần mười còn lại đứng ở bên Hoàng Sào.
Tỷ lệ này dường như có chút yếu thế, nhưng trên thực tế đã là kỳ tích nhờ sự nghịch thiên của Thiên Cơ Lâu, Thái Cổ vạn tộc từ xưa đến giờ vốn rất kiêu ngạo, luôn xem thường Nhân Tộc, chớ nói chi là tới tham gia đại hội vạn tộc của Nhân Tộc...
Huống hồ thế lực phát động hiệu triệu bên bọn họ chính là Hoàng Sào của Bất Tử Thiên Hậu, bọn họ có Thiên Hoàng Tử - hậu duệ của Thiên Hoàng huyết mạch, muốn hiệu triệu vạn tộc quả thực là cứ hễ hiệu triệu là đến.
Mặc dù Thiên Hoàng Tử đúng là đã thảm bại trong trận quyết chiến với Thánh Hoàng Tử, nhưng dù sao hắn vẫn là Bất Tử Thiên Hoàng chi tử.
Bất Tử Thiên Hoàng tiếp quản Thái Cổ vạn tộc hơn vạn năm tới nay, được cung phụng như Thần Linh, sự sùng bái vô ý thức đó thậm chí còn sản sinh ra hóa thân tín ngưỡng Bất Tử Đạo Nhân kia.
Cho nên bốn chữ "Bất Tử Thiên Hoàng" này, ở trong Thái Cổ vạn tộc tuyệt đối có được sức hiệu triệu cường hãn, Bất Tử Thiên Hậu vừa hay nhìn trúng điểm này.
Nhưng dù là vậy, Thiên Cơ Lâu vẫn có thể cưỡng ép để bốn phần mười Cổ Tộc tới đây, muốn bọn họ phải ngoan ngoãn tham gia đại hội vạn tộc, đây đã là một kỳ tích.
Mà lúc này, rất nhiều thế lực của hai phe Nhân, Yêu bên trong Thiên Cơ Lâu, sau khi nhìn thấy Cổ Tộc có mặt ở đây, mới hạ quyết tâm ở lại đại hội vạn tộc.
Cho dù đàm luận ra kết quả gì đi chăng nữa, đều cần thế lực của ba phe Nhân Tộc, Yêu Tộc, Cổ Tộc đồng thời có mặt, đồng thời thừa nhận, bằng không thì sẽ phí công vô ích.
"Nếu các môn phái hầu như đã đến đây rồi, vậy thì ngày mai sẽ chính thức tổ chức đại hội vạn tộc."
"Chúng ta sẽ cùng Nhân, Yêu, Cổ tam tộc, cùng nhau thương nghị phân chia

khu vực liên quan đến Bắc Đẩu, hy vọng có thể nhờ vào chuyện đó giải quyết triệt để tranh chấp giữa ba tộc."
Lâu chủ thấy vạn tộc đã tập hợp trong Thiên Cơ Lâu, trong lòng hắn muốn bọn họ chủ động đến, các đại cao thủ trên người mang Đế Kinh đều đã đến, bèn lập tức tuyên bố.
Mà vô số Nhân Tộc đại thế gia, Thánh Địa Thánh Tử, Yêu Tộc điện chủ, các Cổ Tộc Đại Thánh, đều không ai phản đối gì, nhao nhao gật đầu.
"Mặt khác, sau khi đại hội vạn tộc kết thúc, ta sẽ chính thức mở ra Thiên Cơ Cổ Lộ, ba người các ngươi chuẩn bị tinh thần trước đi."
Lâu chủ đột nhiên quay đầu, nói với ba người Trương Tam Phong, Vương Đằng và Thánh Hoàng Tử.
Lúc trước danh ngạch xông Thiên Cơ Cổ Lộ, ba cơ hội của tháng đầu tiên chính là ba người bọn họ.
"Cuối cùng cũng đến, ta mong chờ Thiên Cơ Cổ Lộ này lâu lắm rồi."
"Lâu chủ cứ yên tâm, ta sẽ không làm ngươi thất vọng."
"Đợi ta trực tiếp xuyên qua Thiên Cơ Cổ Lộ này, từ trong đó Chứng Đạo thành Đế đi ra."
Ba người họ vừa nghe, đương nhiên đều lên dây cót tinh thần, hưng phấn không thôi.

Chương 662. Một đại năng kinh khủng sắp ra đời

Thiên Cơ Cổ Lộ chính là phòng công pháp mới nhất và thần bí nhất trong Thiên Cơ Lâu bây giờ, bởi vì đến nay vẫn chưa có ai thực sự tiến vào trong.
Vết nứt không gian hiển hiện trên mái nhà Thiên Cơ Lâu, hấp dẫn sự chú ý của không ít thế lực Bắc Đẩu.
Không chỉ bọn họ, các đại thế lực dừng chân ở Thiên Cơ Lâu, nghe thấy Thiên Cơ Cổ Lộ rốt cuộc sắp mở ra, tất cả đều âm thầm trông ngóng, muốn biết Cổ Lộ độc nhất của Thiên Cơ Lâu rốt cuộc mạnh đến cỡ nào.
Thí luyện Cổ Lộ chính là một trong số cách để Chứng Đạo, cũng là con đường lớn để trở nên cường đại hơn, anh tài ngút trời Thanh Đế đã Chứng Đạo thành Đế trên Tinh Không Cổ Lộ ở Kỳ Sĩ Phủ.
Nhưng thí luyện Cổ Lộ của Kỳ Sĩ Phủ mười ngàn năm mới mở một lần, Cổ Lộ độc nhất của Thiên Cơ Lâu, một tháng liền có thể tiến vào ba lần, chênh lệch về mặt thời gian quả thực kinh người.
"Xem ra sau khi đại hội vạn tộc kết thúc, ta phải ở lại Thiên Cơ Lâu mấy ngày, tận mắt nhìn thấy Thiên Cơ Cổ Lộ."
"Nói chí phải, ta cũng muốn tận mắt chứng kiến lần đầu Thiên Cơ Cổ Lộ mở ra."
"Nếu thật sự cường hãn giống như thí luyện Cổ Lộ, thì há chẳng phải Thiên Cơ Lâu có thể sản xuất hàng loạt Đại Năng từ Thánh Nhân Vương trở lên hay sao?"

Những đại chủng tộc ở nơi này, ai nấy đều kích động cả lên, nhao nhao tỏ vẻ muốn ở lại Thiên Cơ Lâu thêm mấy ngày.
Trong số bọn họ có không ít môn phái thế gia đều biết sự việc thí luyện Cổ Lộ, cũng hiểu được đại khái công năng và độ nguy hiểm của Cổ Lộ.
Do đó, bọn họ vô cùng hứng thú với Thiên Cơ Cổ Lộ độc nhất của Thiên Cơ Lâu.
Ngay lúc bọn hắn đang nghị luận sôi nổi về Thiên Cơ Cổ Lộ, trong Thiên Cơ Lâu thì đang náo nhiệt, không lâu sau, trong Thời Gian Tháp lập tức truyền đến một tiếng vang lớn.
Mọi người đều cả kinh, bởi vì các thế lực ở đây đều đang nghe sắp xếp về đại hội vạn tộc ở Thiên Cơ Lâu, ở trong Thời Gian Tháp cũng chỉ có mỗi Diệp Đồng cầm thần dược đi tu luyện mà thôi.
Nhưng sau đó một luồng ánh sáng chói lóa phóng lên trời, Đại Đế đạo văn của Thái Dương Kinh không ngờ lại xông thẳng lên trời từ trong Thời Gian Tháp, phảng phất Cực Đạo binh khí của Thái Dương Thánh Hoàng bị đánh thức vậy.
"Chuyện gì thế này? Thời Gian Tháp xảy ra dị biến gì ư?"
Trong Thiên Cơ Lâu rất nhanh liền có người kinh ngạc thốt lên, hỏi.
"Không đúng, là Diệp Đồng đang nhảy cấp..."
Thế nhưng Diệp Phàm rất nhanh liền lắc đầu một cái, hắn đang dùng thần thị xuyên qua Thời Gian Tháp, nhìn thấy rất rõ.
Lúc này, tu vi của Diệp Đồng bắt đầu liên tục nhảy cấp từ Luân Hải bí cảnh, trong nháy mắt đã đạt tới Tứ Cực bí cảnh.
Tuy nói một ngày trong Thời Gian Tháp tương đương với một ngàn ngày, nhưng trong thời gian ngắn mà có thể liên tục nhảy vọt hai đại cảnh giới, chuyện này quả thật là siêu việt lẽ thường.
Sau khi biết rõ chuyện gì đang xảy ra, mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều nhao nhao khiếp sợ không thôi.
Thì ra phần thưởng mà Thạch Hạo tặng, thần dược bị Diệp Đồng ăn là ngũ sắc thần dược được chính Thạch Hạo dùng Vạn Vật Thổ để bồi dưỡng, không phải là phần thưởng tùy tiện gì.
Ngũ sắc thần dược này ẩn chứa âm dương biến hóa, có tác dụng thoát thai và quán thông ngũ hành, vừa vặn kích thích Thái Dương Chi Thể trong người Diệp Đồng sống lại.
Lại thêm cơ thể chứa Thần Dương, trời sinh trong não đã có sẵn Thái Dương Kinh hoàn chỉnh, bây giờ bị kích phát như thế, Thái Dương Kinh cứ như thế tự động lĩnh ngộ.
"Trong nháy mắt đã thăng đến Tứ Cực bí cảnh rồi, đây chính là thiên phú của hậu duệ Thái Dương Thánh Hoàng ư?"
"Xem ra thần dược mà lâu chủ vừa để hắn nuốt vào có hiệu quả hết sức dọa người, Thiên Cơ Lâu lại muốn ra thêm một vị đệ tử cường đại."
"Lại một Đại Năng kinh khủng sắp ra đời, Kim Ô nhất tộc e là tai vạ đến nơi rồi."
Tất cả mọi người nhao nhao kích động, cảm thấy cực kỳ khiếp sợ đối với

sự tiến bộ kinh người của Diệp Đồng.
Ngay cả ba người Diệp Phàm, Vương Đằng và Thánh Hoàng Tử là thiên tài cùng một thời, đều đồng loạt cảm thấy có chút áp lực.
Ba người bọn họ đều tu luyện nhiều năm ở bên ngoài, giữa đường mới gia nhập Thiên Cơ Lâu, nói cách khác được hưởng phúc lợi tu luyện của Thiên Cơ Lâu không tính là nhiều.
Nhưng Diệp Đồng, bắt đầu từ con số không, bắt đầu từ căn cơ, bắt đầu từ Thiên Cơ Lâu tu luyện.
Càng không cần phải nói đến thần dược mà hắn nuốt, trời sinh trên người mang Đế Kinh, hơn nữa con đường tu hành thậm chí đã sớm được Lưu Tiêu sắp xếp ổn thỏa.
Do đó, chút chênh lệch nho nhỏ mà Thái Dương Chi Thể không bằng Hoang Cổ Thánh Thể liền trở nên không đáng kể.
"Tiến độ còn nhanh hơn ta tưởng tượng, xem ra muốn báo thù cũng không phải là chuyện bất khả thi."
Đến cả Lưu Tiêu cũng gật gù biểu thị sự hài lòng, lấy thần dược cộng với Thái Dương Chi Thể, hơn nữa còn tu luyện trong Thời Gian Tháp, nhảy cấp là chuyện rất bình thường.
Chỉ là hắn không ngờ rằng dược hiệu của cây thần dược đó lại mãnh liệt đến vậy, để cho Diệp Đồng trực tiếp liên tục nhảy cấp.
Sau Tứ Cực bí cảnh viên mãn, liền đến Hóa Long, sau đó liền đuổi tới Tiên Đài bí cảnh, xem ra đó chỉ là chuyện trong hai ngày.

Chương 663. Tất cả vì Ngũ Sắc Thần Hoàng

Mà cùng lúc đó, trong khi bên Thiên Cơ Lâu sắp tổ chức đại hội vạn tộc.
Thì ở Hoàng Sào, nơi mà các bọn Cổ Tộc còn lại và Bất Tử Đạo Nhân tập kết, lại đang xảy ra đại sự kinh thiên.
Trên tế đàn Thần Hoàng đen kịt, các đại Cổ Tộc ngang ngược nhao nhao đứng ở phía dưới.
Ngân Huyết Tộc được xưng là Vô Miện Hoàng Tộc.
Thủy Vương Tộc, tộc có chiến lực mạnh nhất trong Thái Cổ Thập Đại Vương Tộc.
Huyết Nguyệt Tộc hấp huyết mà thành.
Đại Lực Ngưu Ma Tộc nhục thân vô cùng cường đại.
Có thể nói đều là những Cổ Tộc vô cùng cường hãn, điên cuồng thèm khát giết chóc trong Thái Cổ vạn tộc, hầu như không lựa chọn đầu hàng trước Thiên Cơ Lâu.
Mà đám Cổ Tộc Đại Thánh cường hãn, đều nhao nhao đứng nhìn về phía trên tế đàn.
Trên tế đàn, một thanh Bất Tử Thiên Đao được cắm ngược, phía sau Thiên Đao là năm cội nguồn linh khí vô thượng tạo hóa, vây quanh một quả trứng

tiên.
Tạo Hóa Nguyên Nhãn!
Năm nguồn linh khí vô tận được sinh ra vào thời khắc vũ trụ bát hoang hình thành.
Độ hi hữu của thứ ấy, ngay cả sau này Diệp Phàm thành Thiên Đế trong nguyên tác, cũng không thể tìm được nó trong vũ trụ.
Bởi vì trong mấy trăm ngàn năm dài dằng dặc của Bất Tử Thiên Hoàng, toàn bộ Tạo Hóa Nguyên Nhãn đã bị hắn tìm thấy.
Mà bây giờ, năm thần vật kinh khủng ẩn chứa thiên địa đại tạo hóa, cứ như vậy lẳng lặng chờ trứng tiên này được sinh ra.
Và phía trước thì có Bất Tử Thiên Đao, Bất Tử Đạo Nhân và Bất Tử Thiên Hậu đang đứng đó.
Bất Tử Đạo Nhân chính là hóa thân tín ngưỡng của Thiên Hoàng, thân thể của hai người ngang nhau, giống như một ý chí khác của Thiên Hoàng.
Còn Bất Tử Thiên Hậu lại chính là thê tử của Bất Tử Thiên Hoàng.
Trên tế đàn, hai người ở trong mắt các Cổ Tộc phía dưới, chính là Thần của bọn họ.
Thái Cổ vạn tộc cung phụng Bất Tử Thiên Hoàng là Thần Linh không phải là chuyện đùa.
Là chúa tể mấy trăm ngàn năm của Thái Cổ vạn tộc, đổi lại là sự trung thành tối cao của bọn họ.
"Nhân Tộc chiếm cứ địa bàn Cổ Tộc chúng ta, vọng tưởng cho rằng có tà môn ngoại đạo Thiên Cơ Lâu trợ giúp liền có thể hủy diệt chúng ta."
"Bọn họ có Thiên Cơ Lâu, còn chúng ta có Ngũ Sắc Thần Hoàng."
"Hôm nay, ngay tại đây, chúng ta chuẩn bị chứng kiến tân vương ra đời! Sau đó cướp đoạt Thiên Cơ Lâu, trở thành Bắc Đẩu chi chủ."
Bất Tử Đạo Nhân vung tay lên, phía dưới lập tức có tiếng hô vang hưởng ứng, từng Cổ Tộc hiếu chiến đều điên cuồng rống to.
Mà trước người Bất Tử Đạo Nhân và Bất Tử Thiên Hậu trên tế đàn, ngoại trừ trứng tiên đang được bảo hộ ra, còn có một người đang bị trói.
Đó là Thiên Hoàng Tử!
Đứa con đầu lòng mà người người đều biết của Bất Tử Thiên Hoàng.
Đi kèm với một huyết mạch kinh khủng đủ để ngạo thị bọn thiên tài khắp thiên hạ, chào đời liền hấp thụ một Tạo Hóa Nguyên Nhãn, còn có vô số trân bảo thần khí, và người hộ đạo thủ hộ ở xung quanh, chưa bao giờ gặp phải khó khăn.
Nhưng bây giờ vị thiên chi kiêu tử Thiên Hoàng Tử lại bị trói trên tế đàn, không cách nào nhúc nhích.
"Tất cả những thứ này, là vì Ngũ Sắc Thần Hoàng."
Thiên Hoàng Tử thân là Đế Tử của Bất Tử Thiên Hoàng, chính là Thần Linh đời sau mà Cổ Tộc phải tôn trọng, ban đầu chắc chắn sẽ không bị trói như thế.
Thế nhưng theo khẩu hiệu của Bất Tử Đạo Nhân, đám Cổ Tộc Đại Thánh phía dưới, vậy mà đều nhắm mắt làm ngơ, gầm rú theo.

Từ khi Thiên Hoàng Tử mang theo ưu thế lớn, khiêu chiến Thánh Hoàng Tử và bị đối phương đánh tụt hai cảnh giới Tiên Đài, hắn liền bị vứt bỏ.
Hôm nay hắn bị trói trên tế đàn để làm chất dinh dưỡng cho con trai thứ hai Ngũ Sắc Thần Hoàng của Bất Tử Thiên Hoàng xuất thế mà thôi.
Thiên Hoàng Tử cố gắng giãy dụa trong tuyệt vọng, nhưng vì bị một côn của Thánh Hoàng Tử đánh tụt xuống Tiên Đài tam trọng thiên, căn bản không cách nào tránh thoát.
Lúc này, hắn mới phát hiện, bản thân nhìn có vẻ được nhiều người ủng hộ, thiên chi kiêu tử, nhưng trên thực tế thứ mà mọi người ủng hộ chỉ là thân phận "Bất Tử Thiên Hoàng chi tử" này của hắn mà thôi.
Cho dù được Cổ Tộc kính nể tới nay, được Bất Tử Đạo Nhân xuất hiện và bồi dưỡng, được Hoàng Sào ủng hộ, đều là như thế.
Bọn họ căn bản xem thường "cậu ấm trong nhà" Thiên Hoàng Tử này, trợ giúp hắn chỉ là vì thân phận đặc thù của hắn mà thôi.
Một khi xuất hiện Ngũ Sắc Thần Hoàng và người đó cũng sở hữu thân phận Thiên Hoàng chi tử, thì những người vốn dĩ thủ hộ bên cạnh hắn trong một đêm đều sẽ biến mất toàn bộ.
Quay về nguyên tác, thẻ đánh bạc mà Bất Tử Thiên Hoàng đặt cược chưa bao giờ nằm trên người hắn.
Thiên Hoàng đi khắp toàn bộ vũ trụ bát hoang tìm được sáu Tạo Hóa Nguyên Nhãn, hắn là một trong số đó, còn năm cái còn lại đều để lại cho con trai thứ hai Ngũ Sắc Thần Hoàng.
Bất Tử Thiên Hoàng cũng chưa bao giờ có ý định truyền Bất Tử Thiên Đao cho Thiên Hoàng Tử, mà là để nó lại thủ hộ trứng Ngũ Sắc Thần Hoàng.
Trong nguyên tác, vào thời khắc Thiên Hoàng Tử chết đến nơi, cũng không thấy Bất Tử Thiên Hoàng xuất thủ cứu giúp.
Nếu mà khi xưa lúc lựa chọn con đường tu hành, hắn không lựa chọn con đường trải đầy hoa hồng kia.
Mà lựa chọn con đường do Bất Tử Thiên Đao sao chép từ chính bản thân năm xưa, thì có lẽ Thiên Hoàng sẽ dành vài phần kính trọng với hắn.

Chương 664. Tân chủ sinh ra

Bất Tử Đạo Nhân xoay người dùng Bất Tử Thiên Công cưỡng ép thôi động trứng tiên mà Bất Tử Thiên Hoàng để lại, tăng tốc độ thai nghén Ngũ Sắc Thần Hoàng.
Căn cứ kế hoạch ban đầu của Bất Tử Thiên Hoàng, Ngũ Sắc Thần Hoàng chí ít còn cần ngàn năm mới nở.
Nhưng nếu có thêm huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng, và hấp thu Tạo Hóa Nguyên Nhãn của Thiên Hoàng Tử, muốn thúc sanh hắn sớm cũng không phải là không thể.
Thời gian ấp của trứng tiên cứ thế vượt qua vạn năm, không ngừng lên men, nền móng căn cơ đã vô cùng vững chắc.
Hắn không giống Thiên Hoàng Tử, bởi vì Bất Tử Thiên Hoàng để lại năm

Tạo Hóa Nguyên Nhãn cho hắn, cho nên hắn cũng không cần sốt ruột xuất thế tu hành, mà đang tập trung vào truyền thừa huyết mạch.
Vì vậy, độ tinh khiết của huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng rất kinh người, bây giờ bị Bất Tử Đạo Nhân khởi động như thế, lập tức từ trong hỗn độn bắt đầu dần dần tỉnh lại.
Quả trứng Ngũ Sắc Thần Hoàng này lập tức được thiên hỏa giáng xuống, một luồng ngũ sắc thiên hỏa như niết bàn trong nháy mắt bao phủ cả quả trứng.
Bất Tử Đạo Nhân và Bất Tử Thiên Hậu thấy thế, lập tức rời khỏi tế đàn, chỉ để lại trứng tiên, năm Tạo Hóa Nguyên Nhãn và Thiên Hoàng Tử ở phía trên.
Trứng tiên này thức tỉnh trước thời hạn, nhất định là rất đói, hơn nữa vừa xuất thế, chưa hình thành thần trí, chắc chắn sẽ hút năng lượng ở chung quanh.
Kể cả Bất Tử Thiên Đao cũng hóa thành hình người bay khỏi tế đàn, ngũ sắc thiên hỏa quấn quanh trứng tiên hóa thành vòng xoáy, bắt đầu lan tràn đến toàn bộ tế đàn.
Năm Tạo Hóa Nguyên Nhãn, lập tức nổ tung như linh tuyền, trong nháy mắt khiến người khác sinh ra ảo giác như thể mình đang ở trong Sinh Mệnh Cấm Khu.
Sinh Mệnh Cấm Khu đều là cội nguồn linh khí của Bắc Đẩu, độ tinh khiết và nồng độ linh khí đều rất cao, mà những Tạo Hóa Nguyên Nhãn ấy lại là bản nguyên thâm hậu giống như Sinh Mệnh Cấm Khu vậy.
Năm Tạo Hóa Nguyên Nhãn trong nháy mắt bị thiên hỏa bắt được, bị hút khô với tốc độ chóng mặt, một cái nối tiếp một cái.
Linh khí dồi dào như trút sông ra biển, lập tức cuộn tròn vào trong trứng tiên, huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng vốn dĩ kinh khủng lại đang được điên cuồng tưới tiêu, không ngừng đâm chồi và trưởng thành.
Thiên Hoàng Tử cũng bị trói trên tế đàn, trong nháy mắt bị thiên hỏa nuốt chửng, lập tức thiêu cháy hắn đến mức thất khiếu chảy máu.
Hắn bị thiêu cháy trở về nguyên hình, hóa thành một con Bất Tử Thần Hoàng không trọn vẹn, bị hút vào trong trứng tiên.
Đều là huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng, nên có thể nói là một liều thuốc bổ lớn khi rót vào trứng tiên, trong nháy mắt làm tăng huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng trong trứng tiên trở nên thuần khiết hơn gấp trăm lần.
Trải qua một kích như thế, trứng tiên rốt cuộc nứt ra, ngũ sắc thiên hỏa bị hút ngược vào trong, bị hấp thu vào trong trứng tiên không sót một giọt.
Bất Tử Đạo Nhân, Bất Tử Thiên Hậu cùng với một đám Cổ Tộc Đại Thánh cuồng nhiệt ở phía dưới đều nhao nhao kích động không thôi, bởi vì ai cũng không biết thức tỉnh sớm như thế liệu có bị gây trở ngại gì cho đứa con thứ hai của Thiên Hoàng hay không.
Nhưng ngay sau đó, trứng tiên nứt ra, kèm theo ngũ sắc thần quang như chư Thần giáng thế, một con Thần Hoàng từ trong đó lập tức bay ra, lưu quang tản ra phảng phất như thiên thần hạ phàm.

Đứa con trai thứ hai sở hữu thiên phú mạnh nhất của Bất Tử Thiên Hoàng, Ngũ Sắc Thần Hoàng.
Dưới sự liên thủ của bọn hắn, không ngờ lại có thể thật sự đánh thức Ngũ Sắc Thần Hoàng sớm như thế thông qua biện pháp này.
Phải biết, ở trong nguyên tác, Ngũ Sắc Thần Hoàng chính là một trong hai người sở hữu thiên phú mạnh nhất Già Thiên thế giới.
Kẻ thù truyền kiếp của hắn, chính là con trai của Diệp Phàm – Diệp Y Thủy, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai đời sau, hai người đều là thiên tài sở hữu thiên phú tuyệt luân, hơn 200 năm hai người đều đồng loạt đi vào Chuẩn Đế.
Sau đó trong quyết chiến sinh tử, hai người thậm chí đồng thời lĩnh ngộ Chứng Đạo, cùng trở thành Đại Đế và Cổ Hoàng.
Có thể thấy được thiên phú khủng bố của Ngũ Sắc Thần Hoàng, căn bản không phải người mà Thiên Hoàng Tử có thể sánh bằng.
Bây giờ mặc dù xuất thế sớm, nhưng vì hấp thu tu vi cả đời và huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng của Thiên Hoàng Tử, bây giờ Ngũ Sắc Thần Hoàng cũng không bị tổn hại về mặt thiên phú là bao.
Sau khi hắn lượn lờ trên không trung vài vòng, rất nhanh liền đáp xuống đất, trong cơ thể đã có Bất Tử Thiên Công hoàn chỉnh, trời sinh nắm giữ tất cả công pháp mà Thiên Hoàng Tử biết.
Trong đó thậm chí còn có cả bí tự "Đấu" trong cửu bí.
Ngũ Sắc Thần Hoàng lập tức đáp xuống đất, hóa thành dáng dấp trẻ trung của một thiếu niên, trông có vẻ nhu nhược, nhưng cả người lại ẩn chứa nguồn linh khí khủng khiếp.
...
"Ngũ Sắc Thần Hoàng! Thái Cổ vạn tộc ta tùy ý nghe theo ngươi phân phó."
Các Cổ Tộc Đại Thánh hiếu chiến và khát máu như Ngân Huyết Tộc, Thủy Vương Tộc ngay lập tức khom lưng cúi đầu, nhao nhao thần phục trước Ngũ Sắc Thần Hoàng vừa xuất thế.

Chương 665. Đối trọng của Diệp Đồng

Trong bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu Đông Hoang, Thần Thị của các Chí Tôn xuyên qua Thương Khung, nhìn vào Hoàng Sào.
Ngũ Sắc Thần Hoàng – đứa con thứ hai siêu phàm tuyệt luân của Bất Tử Thiên Hoàng rốt cuộc cũng xuất thế, sau lưng việc này cũng có sự trợ giúp không nhỏ từ bọn hắn.
Thiên phú của kẻ này thật sự quá tuyệt luân, thậm chí còn cao hơn cả dự đoán ban đầu của tất cả mọi người, khiến cho bọn hắn không thể không tán dương.
“Tư chất của kẻ này xưa nay chưa từng có, có thể so tài cao thấp với cả Vô Thủy Đại Đế đó!”

Luân Hồi Chi Chủ thấy Thần Hỏa Ngũ Sắc lúc này đang phóng thẳng lên trời cao thì nhịn không được mà cảm thán.
"Nếu không phải lần này chúng ta ép hắn tỉnh dậy trước dự kiến thì đợi mấy chục, mấy trăm năm sau hắn phá kén mà ra thì không biết thiên phú còn cao tới mức nào nữa, chắc hẳn lúc đó hắn sẽ trở thành Đại Đế trẻ tuổi nhất trong lịch sử."
Ngay cả Trường Sinh Thiên Tôn, người đã sống từ thời đại Thần Thoại tới nay, kiến thức vô cùng phong phú cũng không khỏi khen Ngũ Sắc Thần Hoàng.
Kẻ này mang trong mình huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng của Bất Tử Thiên Hoàng, thời gian thai nghén cũng dài tới mấy chục ngàn năm, huyết mạch tinh thuần tới cực điểm.
Hiện tại khi xuất thế còn được hấp thụ Tạo Hóa Nguyên Nhãn, sau đó lại hấp thụ thêm tế phẩm là Thiên Hoàng Tử - Người cũng mang huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng, chỉ trong chớp mắt Ngũ Sắc Thần Hoàng đã vọt thẳng tới Tứ Cực Bí Cảnh!
Phải biết rằng người này chỉ vừa xuất thế thôi đó, chưa tiếp xúc tu luyện gì cả, chỉ một hô hấp mà bí cảnh trong cơ thể đã tự động vận chuyển rồi.
Tốc độ tu luyện này kinh khủng vô cùng, đã có thể so sánh được với Diệp Đồng tại Thiên Cơ Lâu, cả hai dần dần tạo thành một mối quan hệ cạnh tranh.
"Nếu tính tới hiện tại thì có vẻ chuyện chứng đạo thành Đế trong tương lai đối với hắn không có độ khó gì!"
Tiêu Dao Thiên Tôn nhìn Tiểu Thần Hoàng đang tinh thần phấn chấn này với ánh mắt vui vẻ.
Ban đầu Thiên Hoàng Tử là một quân cờ cực tốt để bọn hắn sử dụng đối phó với Thiên Cơ Lâu, nhưng không ngờ dù tay cầm nhiều thứ tốt như vậy trong nhưng Thiên Hoàng Tử vẫn thua Thiên Cơ Lâu.
Tên này dù là con trai của Bất Tử Thần Hoàng nhưng dù là từ thực lực hay là quyết đoán thì hắn hoàn toàn không thể sánh được với phụ thân hắn, việc Thiên Hoàng Tử thua khiến cho các Chí Tôn tức giận tới mức mém chút ra tay giết hắn rồi.
Hiện tại thì đứa con thứ hai của Thiên Hoàng xuất thế, hơn nữa tư chất lại còn tốt hơn Thiên Hoàng Tử gấp trăm lần, việc này đối với các Chí Tôn Cấm Khu là một tin mừng lớn.
"Các ngươi đừng quên là hiện tại những người có khả năng chứng Đạo đều đang ở Thiên Cơ Lâu hết rồi."
Thần Khư Chi Chủ trợn Thần Thị của bản thân, cảnh cáo mọi người một cách lạnh lùng.
Trên sao trời, có nhiều đôi mắt to lớn như một Cổ Tinh đang chú tâm quan sát tòa Tiên Lâu tại Đông Hoang kia.
"Hơn nữa bên trong Thiên Cơ Cổ Lộ của Thiên Cơ Lâu chứa đựng một pháp tắc độc lập, thậm chí nó có thể giúp một vị Đại Đế chứng đạo một cách độc lập với ngoại giới."

“Đó chỉ là lời đồn mà thôi, ai mà biết tên Thiên Cơ Lâu chi chủ kia nói thật hay là nói láo chứ!”
“Nói tóm lại chúng ta có thể xác định được một việc là Thiên Cơ Cổ Lộ kia cực kỳ khó lường, ít nhất nó cũng là sản phẩm của một Đại Thần Thông!”
Bên trong Thần Khư, Thần Thú Chí Tôn, Linh Hoàng Chí Tôn cùng một vị Chí Tôn vô danh đang tranh luận một cách kịch liệt.
“Thiên phú của Ngũ Sắc Thần Hoàng chấn động cổ kim, các ngươi cứ yên tâm chờ đợi hắn phát triển sau đó phá hủy Thiên Cơ Lâu đi!”
Trường Sinh Thiên Tôn nhanh chóng lên tiếng cắt ngang lời của những Chí Tôn này, hắn chuyển ánh mắt của bản thân về hướng Hoàng Sào.
“Hơn nữa Diêu Quang Thánh Tử của Ngoan Nhân nhất mạch cùng Hoa Vân Phi đều đã đến Luân Hồi Hải của ta.”
Luân Hồi Chi Chủ gật đầu.
“Quân Tuyên đang trên đường đến Địa Phủ rồi, hắn đang mang lời nhắn của chúng ta để đưa cho những Chí Tôn dưới Địa Phủ kia, đến khi những tên đó biết được Thiên Cơ Lâu đang tiết lộ bí mật của bọn hắn ra khắp nơi thì chắc chắn bọn hắn sẽ xuất thủ.”
Tiêu Dao Thiên Tôn cũng lên tiếng nói.
Những tên Chí Tôn này tuy không thể rời khỏi Sinh Mệnh Cấm Khu nhưng vì để chiếm được Thiên Cơ Lâu, bọn hắn đã vận dụng không ít quân cờ tại thế gian.
Trong mấy vạn năm qua không ai có thể đối địch với các Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu cả, dù cho là Vô Thủy Đại Đế - Người đứng đầu xưa nay, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai cũng không thể diệt trừ đám tai họa này được.
Thế lực của những Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu này vô cùng khổng lồ, có thể nói là gần như khó mà nhổ cỏ tận gốc được, thế nên trong mắt của những tên này thì Thiên Cơ Lâu không còn cơ hội kháng cự nào cả.
Dù tòa Tiên Lâu đó có thần kỳ hơn, hay là còn cao thủ khủng bố hơn đi nữa thì cũng phải ngã gục trước Sinh Mệnh Cấm Khu mà thôi.
Chỉ trong một thời gian ngắn mà Ngũ Sắc Thần Hoàng cũng có đại ngộ giống Thiên Hoàng Tử lúc trước vậy, được các Chí Tôn cùng cấp các loại Bảo Vật Thần Dược để phụ tá.
Thậm chí quyền hạn của Ngũ Sắc Hoàng Tử còn lớn hơn Thiên Hoàng Tử nhiều, hắn có thể đi ra vào Sinh Mệnh Cấm Khu một cách tự do.
Mà khi đám Cổ Tộc vẫn chịu đi theo Hoàng Sào kia thấy một màn siêu phàm tuyệt luân đó thì như thấy được Bất Tử Thần Hoàng tái thế, tất cả đều khăng khăng một mực trung thành với Hoàng Sào.
Tam Đại Thần Tướng là U Ma Thần, Nhất Nguyệt cùng Khôn Thiên Tướng đứng hai bên hộ đạo cho Ngũ Sắc Thần Hoàng, nên lúc này hắn đang trưởng thành với tốc độ cực kỳ kinh người.

Chương 666. Đồng bệnh tương liên

Mà cùng lúc đó thì trong Thiên Cơ Lâu cảnh sắc an lành, sau khi Vạn Tộc được tụ tập đông đủ thì Vạn Tộc Đại Hội cũng sắp được bắt đầu.
Sau khi giày vò cả ngày thì Cổ Tộc – Một trong ba đại chủng tộc cũng đã tập hợp đủ bốn thành.
Một đêm này chắc chắn là một đêm không ngủ, bất kỳ ai cũng thấy khẩn trương vì Vạn Tộc Đại Hội diễn ra vào ngày mai, không ai biết được Bắc Đẩu sẽ xảy ra biến động lớn ra sao sau khi Vạn Tộc Đại Hội kết thúc nữa.
Nhất là sau khi lâu chủ chỉ xếp hạng một vài bảng danh sách thôi mà đã có thể khiến toàn bộ thế cục của Bắc Đẩu loạn thành một đoàn, không ai dám coi thường ảnh hưởng mà Vạn Tộc Đại Hội mang tới cả.
Coi như các đệ tử của Thiên Cơ Lâu cũng hưng phấn tới nổi không thể chìm vào giấc ngủ.
Sau khi Vạn Tộc Đại Hội kết thúc thì Thiên Cơ Cổ Lộ sẽ mở ra, đối với bọn hắn thì việc này quan trọng hơn Vạn Tộc Đại Hội không biết bao nhiêu lần.
Nhưng chỉ có duy nhất người sử dụng Ngũ Sắc Thần Dược là Diệp Đồng hiện đang tu luyện bất kể ngày đêm trong Thời Gian Tháp.
Thái Dương Chi Thể của hắn nhờ Ngũ Sắc Thần Dược mà càng thích hợp để tu luyện Thái Dương Kinh, lúc này cả độ hoàn mỹ của cả hai gần như đạt tới một trăm phần trăm.
Thuần Dương, thứ kinh khủng mà vũ trụ bát hoang đều khó có thể gặp được đang được thai nghén trong người Diệp Đồng, nó còn kinh khủng hơn Thái Dương Thánh Hoàng năm đó nữa.
Nếu nói về tư chất thì hắn không đuổi kịp được Ngũ Sắc Thần Hoàng, tuy nhiên nếu như Diệp Đồng tu luyện trong Thời Gian Tháp thì tốc độ tu luyện của cả hai hoàn toàn không phân cao thấp.
Còn Lưu Tiêu thì lúc này đang nhanh chóng hoàn thành toàn bộ series phổ cập Thập Hung để đăng lên cho tất cả mọi người trước khi Vạn Tộc Đại Hội diễn ra.
Hắn sợ rằng sau khi Vạn Tộc Đại Hội bắt đầu thì hắn không có đủ thời gian để quan tâm tới việc đăng video mới.
Hôm sau, các Thánh Tử của Thánh Địa, đệ tử Thế Gia, con của Đại Đế đến từ khắp nơi đang nhanh chóng tụ tập tại sảnh trước của Thiên Cơ Lâu.
Đại biểu đến từ thế lực khắp nơi trên Bắc Đẩu, đại thế gia Nhân Tộc, vô số Thánh Địa, Đại Cổ Quốc, điện chủ của Yêu Tộc Đại Điện, thậm chí lão tổ Nhân Ma của Man Tộc đều tụ họp đông đủ.
Đương nhiên, các đại biểu đến từ Cổ Tộc cũng không thể thiếu trong lần thịnh hội này, ngoại trừ những tộc quần đi theo Hoàng Sào kia thì tất cả Cổ Tộc đều đã chạy tới Thiên Cơ Lâu.
Tình thế hùng vĩ như vậy chưa bao giờ xảy ra trong lịch sử Bắc Đẩu.
Dù là Vô Thủy Đại Đế mà Nhân Tộc lấy làm kiêu ngạo, hay là Thần Minh Bất Tử Thiên Hoàng của Cổ Tộc, hoặc là Thanh Đế của Yêu Tộc, tất cả bọn hắn chưa từng bị nhiều chủng tộc thế gia kính sợ như thế.
Thừa dịp các đại biểu từ tất cả thế lực đều đang tập hợp, Lưu Tiêu đang

ngồi trong phòng vội vàng đang những video mới về phổ cập Thập Hung lên cho mọi người.
Những năm nay địa bàn Bắc Đẩu hỗn loạn cực độ, tới khi đó nói cũng không biết nói tới khi nào, nên đăng trước đỡ mất công.
Trong Chư Thiên Vạn Giới Video, việc tài khoản của Thiên Cơ Lâu chi chủ đăng video mới lên lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi người và đồng thời những video đó cũng đã được đưa lên trang nhất.
Tây Du thế giới, Tam Quốc thế giới, Hoàn Mỹ thế giới, Sơn Hải Kinh thế giới, Bàn Long thế giới, Đấu La Đại Lục thế giới cùng nhiều thế giới khác thì trang đầu tiên của Vạn Giới Video đều tự động cập nhật video của Thiên Cơ Lâu chi chủ lên.
"Hai ngày trước mới đăng một lần hai video, không ngờ hiện tại lâu chủ lại đăng tiếp!"
Trên Thiên Đình, Ngọc Đế tuy vẫn đang mở hội nghị chúng tiên nhưng hắn cũng nghe được thông báo video mới của lâu chủ.
Lần trước hắn còn vụng trộm nhắn tin cho lâu chủ hỏi mua một con Thái Cổ Thập Hung về làm tọa kỵ, nhưng tới hiện nay vẫn chưa được phản hồi lại.
Đương nhiên tin nhắn đó sẽ không bao giờ được lâu chủ phản hồi rồi, lý do đầu tiên là hiện tại Lưu Tiêu không ở trong Hoàn Mỹ thế giới, thứ hai là việc bắt một Thái Cổ Thập Hung làm tọa kỵ thật sự là si tâm vọng tưởng.
Quảng Hàn Cung, Hằng Nga Tiên Tử xưa nay làm bạn cùng thỏ ngọc cũng đang lén lút chú ý tới động thái của tài khoản Thiên Cơ Lâu chi chủ.
"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này có thể xuyên qua khắp Chư Thiên Vạn Giới, chứng kiến đủ loại sinh vật thần kỳ khác nhau, thật là khiến người khác ngưỡng mộ!"
Hằng Nga Tiên Tử vừa mở video mới của lâu chủ lên xem vừa nói với giọng hâm mộ.
Mặc dù nàng không thể xuyên qua Vạn Giới nhưng nàng có thể xem video của lâu chủ để an ủi phần nào.
Tại Hoàn Mỹ thế giới, bên trong Tiên Vực.
"Lâu chủ lại đăng video mới lên rồi!"
Thạch Hạo vừa thấy video mới của lâu chủ được đăng lên thì khẩn trương cực kỳ!
Nếu việc này xảy ra ở trước kia thì hắn sẽ cảm thấy đây là một việc cực tốt, tuy nhiên hiện tại thì khác, mỗi khi một video đăng lên thì hắn sẽ khẩn trưởng giống như nó là bùa đòi mạng vậy!
Hiện tại trong Hoàn Mỹ thế giới này chắc chỉ có Thi Hài Tiên Đế là hiểu được tâm tư của Thạch Hạo mà thôi, cả hai người có hoàn cảnh vô cùng tương tự.

Chương 667. Cô Tộc

Tên của cả hai người Thạch Hạo và Thi Hài Tiên Đế đã được nêu trong

những video trước, nếu lâu chủ nêu tên của cả hai thêm mấy lần nữa thì sợ rằng một trong hai bọn hắn sẽ trở thành mục tiêu chung của cả Cửu Thiên Thập Địa mất!
Thế nên dù chưa mở video ra nhưng Thạch Hạo đã nhanh chóng tính toán xem thưởng thứ gì cho lâu chủ rồi.
Thi Hài Tiên Đế ở một bên khác cũng đang có suy nghĩ giống vậy.
Hơn nữa Thi Hài Tiên Đế thậm chí còn đi quét sạch mấy chủng tộc tại Hạ Giới để lấy bảo vật về khen thưởng cho lâu chủ.
"May mà lần này ta đã có chuẩn bị sẵn từ trước, thật không biết quy luật đăng video của lâu chủ ra sao nữa."
Thi Hài Tiên Đế nhìn những Bảo Vật cùng Tiên Kim trên tay mình sau đó thở nhẹ.
Tam Quốc thế giới, bởi vì Xích Bích đại chiến sắp đến nên Gia Cát Khổng Minh muốn tìm kiếm viện trợ trong Vũ Trụ Bát Hoang.
Mà Tào Tháo ở một bên khác thì đang xem video mới của lâu chủ với không chút nóng nảy nào.
"Bảng Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung lần này tốt hơn Bảng Kiêu Ngạo gì đó lần trước nhiều!"
Tào Tháo uống một ly rượu, sau cười nói.
Những Thái Cổ Thập Hung này đều là kỳ trân dị thú, người xem viedo giống như là đi sở thú vậy, dù không biết gì cũng có thể xem được.
Nhưng về Bảng Kiêu Ngạo gì đó lần trước thì gần như hắn chưa từng nghe qua tên của bất kỳ người nào trong đó cả, thế nên Tào Tháo mới thấy nhạt nhẽo vô vị.
"Thừa tướng, nếu như chúng ta có thể được đám Hung Thú này giúp sức thì việc diệt trừ quân địch sẽ nhẹ nhõm hơn rất nhiều.
Mãnh tướng Điển Vi dưới trướng hắn cũng nhanh chóng lên tiếng phụ họa.
Những mãnh tướng dưới trướng của Tào Tháo kia đều cực kỳ ấn tượng trước video về Thiên Giác Nghĩ, dù sao sức mạnh của nó là Man Lực Cực Hạn, năng lực này dù để ở bất kỳ thế giới nào cũng hấp dẫn cực kỳ.
"So với những Hung Thú kia thì vị Thiên Cơ Lâu chi chủ có thể xuyên qua Chư Thiên Vạn Giới mới là người khiến ta cảm thấy hấp dẫn nhất."
Tào Tháo khoát tay rồi nói.
Không hổ là thiên hạ bá chủ, tầm mắt của Tào Tháo thật sự cao hơn những người khác quá nhiều, hắn đã thấy được người có giá trị nhất trong đây không phải là Thập Hung hay là bất kỳ ai trên bảng danh sách cả, mà đó chính là lâu chủ.
Tại Chư Thiên Vạn Giới này thì cường giả dù có mạnh mẽ tới đâu nhưng một khi không thể siêu thoát được vị diện của bản thân thì cũng không bằng lâu chủ.
Video mới này cũng dần bắt đầu, bóng đen quen thuộc kia cũng hiện dần lên.
Tuy nhiên bóng đen trong video này hơi khác những video khác, nó giống như một con côn trùng.

“Video lần trước đã nói về Thiên Giác Nghĩ rồi mà, sao hiện tại lại thêm một con côn trùng vậy?”
Điển Vi nhìn bóng đen trong video này rồi nói.
Tây Du thế giới, trên đường thỉnh kinh, Ngộ Không cùng Trư Bát Giới vừa đi hóa duyên vừa nhìn xem video của lâu chủ.
“Sao những Thái Cổ Thập Hung này nhiều côn trùng thế?:”
Trư Bát Giới đứng ở một bên nhịn không được mà nói ra.
“Ngốc, Thiên Giác Nghĩ lần trước không phải là con trùng, nó là sinh vật hình người!”
Ngộ Không lập tức gõ đầu của hắn một cái.
“Thiên Giác Nghĩ thật sự không phải là một con kiến, mà nó được tính là một sinh vật hình người!”
Nhưng chủng tộc Thái Cổ Thập Hung lần này thì đúng thật là côn trùng chân chính.
“Ta dám cược thứ này là sinh vật yếu nhất trong Thập Hung, sư huynh ngươi nghĩ thử một chút đi, một con côn trùng thì có thể làm gì chứ?”
Mặc dù Trư Bát Giới ôm đầu nhưng miệng hắn vẫn nói không ngừng.
“Cứ nhìn xem thì sẽ biết thôi, nói mãi làm gì.”
Ngộ Không cùng Trư Bát Giới trực tiếp ngồi xuống đất, hoàn toàn quên đi việc bản thân phải hóa duyên.
Bóng đen trên màn hình dần dần trở nên rõ ràng, quả thật đúng là một con côn trùng, tuy nhiên chỉ trong chóc lát thì con côn trùng này đã hóa thân thành hình người, tóc tai bù xù, đứng giữa thiên địa.
Thời không khắp nơi bỗng vỡ vụn, giống như cả thế giới này đều ngừng lại vậy.
“Đây chính là Thời Không chi lực! Không ngờ tại vị diện đó lại có người nắm giữ huyền bí của Thời Không!”
Tôn Ngộ Không khiếp sợ tới mức ngây người, tại Tây Du thế giới này thì thật sự có rất ít người nắm giữ và sử dụng được Thời Không Chi Lực, không ngờ tại thế giới Thập Hung kia lại có sinh vật nắm giữ được sức mạnh kinh khủng này!
Tại Hoàn Mỹ thế giới lúc này thì vô số tu sĩ cùng các đại năng đều kích động hết cả lên.
Đối với những người quá quen thuộc với những truyền thuyết về Thập Hung thì thân phận của sinh vật này đã được miêu tả quá sinh động rồi.
“Bảng Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung: Cô Tộc”
“Thập Hung Bảo Thuật: Cô Chi Bảo Thuật”
“Đánh giá: Chủng tộc nắm giữ Thời Không Chi Đạo tới mức cực hạn, nó có thiên phú đối với thời gian cùng không gian cực kỳ cao, tại thời đại Tiên Cổ đã làm phản để tiến vào Dị Vực, sau khi dị biến càng cường hãn hơn ban đầu, có thể cắt đứt Không Thời Gian”
Người xuất hiện trên video này chính là lão tổ mạnh nhất của Cổ Tộc, ban đầu hắn dẫn Cô Tộc phản bội rồi trốn vào Dị Vực, cuối cùng Cô Tộc sinh ra biến dị, nhưng việc này thậm chí khiến toàn bộ Cô Tộc cường đại hơn

xưa.
Từ đó về sau bọn hắn có thể tay trái đoạn tuyệt không gian, tay phải cắt đứt thời gian, hai tay nắm giữ hai đại pháp tắc Thời Không, có thể nói là kinh khủng cực kỳ.
Đây thật sự có thể nói bọn chúng khai phát Không Thời Gian chi lực tới cực hạn, coi như là Hư Không Đại Đế tại Già Thiên thế giới cũng không thể sánh bằng.

Chương 668. Minh oan

"Pháp thuật có thể điều khiển Không Thời Gian sao? Tại vị diện khác còn có người nắm giữ loại sức mạnh này à! Thực sự quá nghịch thiên!"
Lúc này có người có cùng phản ứng giống Tôn Ngộ Không, đó là Tào Tháo của Tam Quốc thế giới.
Trong rất nhiều thế giới tại Chư Thiên Vạn Giới thì việc khống chế lực lượng của Không Thời Gian có thể nói chỉ là một truyền thuyết mà thôi, nên bọn hắn biết được loại sức mạnh này nghịch thiên ra sao.
Dù sao nếu nói ở một góc độ nào đó thì nắm giữ Không Thời Gian chi lực cũng coi như nắm giữ một Vũ Khí Nhân Quả, nó có thể giết chết địch nhân một cách vô hình vô sắc.
Nhưng ngay lúc Chư Thiên Vạn Giới đều kinh ngạc trước lực lượng của Cô Tộc thì dưới phần bình luận của video này bỗng xuất hiện nhiều bình luận cực kỳ khó nghe, tất cả đều đến từ tu sĩ của Hoàn Mỹ thế giới.
"Cô Tộc phản bội, chạy trốn tới Dị Vực, bọn chúng không xứng với uy danh này!"
"Đúng vậy. rõ ràng chúng là chủng tộc đản sinh tại Cửu Thiên Thập Địa, cuối cùng lại phản bội mà chạy trốn ra Dị Vực, đây thật sự là một sỉ nhục lớn!"
"Cô Tộc mà là Thập Hung gì chứ, theo ta thì chúng chỉ là một đám phản đồ mà thôi!"
Nhiều tu sĩ Cửu Thiên Thập Địa tại Hoàn Mỹ thế giới khi video lần này nói về Cô Tộc thì đều tức giận tới mức mắng lên.
Trong khi trận đại chiến Tiên Cổ khi xưa diễn ra thì Cô Tộc đã phản bội Cửu Thiên Thập Địa để chạy tới Dị Vực, đây là một sự thật không thể chối cãi.
Lúc đó thì ngoại trừ Cô Tộc thì cũng có nhiều chủng tộc khác thuộc Cửu Thiên Thập Địa quyết định gia nhập vào Dị Vực, tất cả bọn chúng hiện tại đều là địch nhân của Cửu Thiên Thập Địa!
Thế nên khi biết nhân vật chính trong video lần này là Cô Tộc thì tu sĩ từ Cửu Thiên Thập Địa tại Hoàn Mỹ thế giới có thể bình tĩnh được mới là lạ.
Trong lúc này tại Dị Vực, lão tổ Cô Tộc đang im lặng nhìn những bình luận ác ý dưới video này, hắn không nói lời nào, chỉ im lặng nhìn xem.
Trên thực tế thì Cô Tộc chưa bao giờ có ý định phản bội cả, Cô Tộc khác với những chủng tộc khác, bọn hắn chạy tới Dị Vực chỉ vì một lý do duy

nhất, đó chính nằm vùng!
Trong trận đại chiến Tiên Cổ năm đó thì hắn tuân theo lệnh của hai vị Tiên Vương đi nằm vùng trong Dị Vực này để tìm cơ hội phá hủy tất cả, từ đó đến nay hắn đã chờ đợi cả một kỷ nguyên rồi!
Hiện tại trong Cô Tộc thì người biết được chân tướng của tất cả thì chỉ còn có một mình hắn mà thôi, hắn gánh vách bêu danh từ Thiên Cổ tới nay, chưa từng giải thích một câu nào.
Đương nhiên vấn đề này thì ngoại trừ hắn ra còn có một người cũng cực kỳ rõ ràng, đó chính là người chế tác video này – Lưu Tiêu.
"Trời sinh Cô Tộc đã sở hữu một thiên phú cực cao trong Thời Không Lĩnh Vực, nhờ vào đó mà bọn hắn khai phát ra được Hư Không Bảo Thuật, một công pháp xưa nay chưa từng có, không người nào có thể đánh bại bọn hắn trong lĩnh vực này cả."
"Sau khi tiến vào Dị Vực thì Cô Tộc xảy ra dị biến, thiên phú của bọn hắn được nâng cao thêm một bước, Cô Chi Bảo Thuật của bọn hắn càng trở nên khủng bố hơn"
"Nhưng mà Cô Tộc còn có một bí mật mà ít người nào biết, việc Cô Tộc phản bội Cửu Châu Thập Địa để tiến vào Dị Vực không đơn giản như bề ngoài, sự thật bọn hắn chính là gián điệp được phái vào Dị Vực mà thôi"
Lưu Tiêu đã làm ra video phổ cập này thì đương nhiên hắn sẽ không tiếp tục để bí mật này tiếp tục dày vò Cô Tộc.
Trong nguyên tác thì lão tổ Cô Tộc gánh vách bêu danh Thiên Cổ, cuối cùng không chịu được, kết cục thảm thiết vô cùng, y đã lấy cái chết để chứng minh trong sạch cho bản thân cùng Cô Tộc.
Dù như vậy nhưng thứ thật sự khiến cho thanh danh của Cô Tộc trở lại ban đầu không phải là cái chết của lão tổ Cô Tộc, mà là Hoang Thiên Đế - Thạch Hạo chủ động đứng ra phổ cập cho mọi người, tới tận đây Cô Tộc mới được chứng minh trong sạch.
Nhưng theo Lưu Tiêu thì Cô Tộc đã làm nhiều việc cho Cửu Thiên Thập Địa rồi, bọn hắn xứng đáng có một kết cục tốt đẹp hơn.
Thế nên khi hắn làm video này thì không những không tránh vấn đề này mà Lưu Tiêu còn muốn phổ cập chân tướng thật sự đến với mọi người!
Hoàn Mỹ thế giới, Cửu Thiên Thập Địa, khi tất cả những tu sĩ nghe được thông tin này thì ai nấy đều chấn kinh cực độ.
Những bình luận mắng chửi Cô Tộc dưới bình luận cũng dần dần ít đi!
Ngay cả Thạch Hạo ở Tiên Vực cũng không khỏi kinh ngạc, nếu tính thì tại mốc thời gian này lão tổ Cô Tộc vẫn chưa hi sinh vì hắn thế nên Thạch Hạo vẫn chưa biết được chân tướng về Cô Tộc.
Trong nguyên tác thì mãi đến khi Thạch Hạo trùng kích Chuẩn Tiên Đế, Bất Hủ Vương lấy Vô Thượng Pháp Khí muốn ám toán hắn, lão tổ Cô Tộc mới đứng ra đoạt pháp khí mà chạy.
"Thì ra Cô Tộc không phải thật sự phản bội Cửu Thiên Thập Địa để đầu nhập vào Dị Vực sao, mà là bọn hắn nằm vùng? Chuyện rốt cuộc là sao?"
Lời này của Thạch Hạo cũng là nghi hoặc chính của toàn bộ tu sĩ tại Cửu

Thiên Thập Địa!
Mà đám Bất Hủ Vương tại Dị Vực thì đang tức giận cực độ, nhưng tất cả đều ngồi lại để xem hết video này.

Chương 669. Lộ bí mật

Lúc này trên video đổi sang một bối cảnh khác, đây là hình ảnh lão tổ Cô Tộc đang bàn bạc cùng với Luân Hồi Tiên Vương, Vô Chung Tiên Vương!
Trong video thì thật sự Vô Chung Tiên Vương cùng Luân Hồi Tiên Vương đã ra lệnh cho Cô Tộc tiến vào Dị Vực để làm gián điệp!
Mặc dù đoạn phim này rất ngắn, chỉ có vài câu đối thoại, lão tổ Cô Tộc chỉ ngẩn người một tý liền gật đầu đồng ý.
Nhưng rung động mà nó mang tới cho đám người Cửu Thiên Thập Địa tại Hoàn Mỹ thế giới là không thể đo đếm được!
Trong đoạn phim này có cả tiếng, hình, tất cả mọi người đều xem được hoàn cảnh khi đó một cách hoàn chỉnh!
Thế nên khi tất cả tu sĩ tại Cửu Thiên Thập Địa thấy được đoạn phim này thì ai nấy đều lộ ra vẻ khó tin cực kỳ,
Ngay cả lão tổ Cô Tộc đang xem video cũng lộ ra vẻ khiếp sợ cực độ.
"Đây là việc xảy ra tại một kỷ nguyên trước rồi, tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này rốt cuộc đã làm cách nào để có được đoạn phim này thế?"
Hắn cực kỳ khiếp sợ, không biết Lưu Tiêu đã làm cách nào để quay lại được tất cả những hình ảnh này!
Phải biết rõ Cô Tộc của hắn là chủng tộc nắm giữ Bảo Thuật về Thời Không Chi Lực mạnh nhất từ trước đến này, nhưng ngay cả hắn cũng không thể tái hiện lại chuyện xảy ra tại một kỷ nguyên trước đó.
Nhưng tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này không chỉ làm được mà còn có thể chết tác thành video đăng lên Vạn Giới Video!
Đây có thể coi như một Thần Thông cực kỳ khủng bố, chí ít ngay cả cường giả tinh thông Thời Không Chi Thuật cũng không thể làm được những việc này, ít nhất hắn phải tấn cấp lên tới Tiên Đế mới được.
Trên thực tế thì việc này không cần tu vi gì cả, nó là công năng của Huyễn Thần Đài!
Nhưng nhiêu đây vẫn chưa xong, mục đích của video này là để chứng minh sự trong sạch của Cô Tộc, thế nên nó không thể có ít thông tin như vậy được.
"Sau khi Cô Tộc nhận lệnh nằm vùng tại Dị Vực thì bọn hắn đã giết sạch đông đảo chủng tộc sa đọa phản bội Cửu Thiên Thập Địa để tiến vào Dị Vực"
"Dựa vào sự khủng bố của Thời Không Chi Lực, Cô Tộc che đi cảm ứng của thiên địa, lão tổ Cô Tộc đã thanh trừ không ít uy hiếp của Cửu Thiên Thập Địa, lão tổ Cô Tộc xứng đáng hai chữ anh hùng"
Sau khi nghe lâu chủ giới thiệu sâu hơn thì hình ảnh trên video cũng chuyển sang những cảnh lão tổ Cô Tộc đang âm thầm giết chết lão tổ Huyết Hoàng,

lão tổ Vô Uý Sư Tử nay đã sa đọa!
Lúc này thì lão tổ Cô Tộc như muốn điên rồi, những hình ảnh kia thì có thể nói là Thần Thông, nhưng những hình ảnh này của hắn thì tên Thiên Cơ Lâu chi chủ rốt cuộc đã lấy ở đâu thế?
Trên video chiếu lên đoạn phim lão tổ Cô Tộc sử dụng Cô Chi Bảo Thuật để che giấu, khiến cho không thời gian của cả một khu vực bị đứt gãy, làm cho ngoại giới không thể thăm dò được, rồi sau đó hắn ra tay giết những Cổ Tổ sa đọa này!
Nhưng vấn đề là không thời gian của vùng khu vực đó đã bị hắn làm cho đứt gãy rồi, đáng ra không có ai biết được mới đúng chứ, nhưng tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này không chỉ biết rõ mà còn lấy quay thành phim nữa!
Lúc này trong video thì lão tổ Cô Tộc chớp mắt đã lấy được đầu người của hai tên Cổ Tổ sa đọa, sau đó rời đi với dáng vẻ cực kỳ tiêu sái!
Theo nguyên tác thì đây là bố cục nhiều năm của lão tổ Cô Tộc, theo kế hoạch ban đầu thì hắn còn cần đánh lén thêm hai vị Bất Hủ Vương, sau khi giết đủ năm người rồi hi sinh bản thân.
Nhưng không ngờ bản thân chỉ vừa đánh lén được ba tên Cổ Tổ liền bị Thiên Cơ Lâu chi chủ đưa ra ánh sáng!
Hoàn Mỹ thế giới, tất cả tu sĩ tại Cửu Thiên Thập Địa lúc này không biết nói cái gì nữa!
Bọn hắn không bao giờ nghĩ tới việc Cô Tộc, một trong Thái Cổ Thập Hung khi xưa, người đã phản bội Cửu Thiên Thập Địa lại là nằm vùng theo kế hoạch của Tiên Vương!
"Không ngờ Cô Tộc lại tuân theo lệnh của hai vị Tiên Vương để nằm vùng tại Dị Vực!"
"Nếu nói như vậy thì chúng ta đã trách lầm lão tổ Cô Tộc rồi sao?"
"Không ngờ lão tổ Cô Tộc lại âm thầm làm nhiều chuyện cho Cửu Thiên Thập Địa như vậy, xem ra chuyện này không thể nào là giả được!"
Lúc này việc lão tổ Cô Tộc là nằm vùng cũng đã được truyền khắp Cửu Thiên Thập Địa, rất nhiều người không xem Vạn Giới khi nghe tin tức này cũng mở video của Thiên Cơ Lâu chi chủ lên xem.
Tiên Cổ Chi Chiến, ân oán của Cửu Thiên Thập Địa cùng Dị Vực thật sự quá sâu, không ngờ Cô Tộc lại là nằm vùng theo lệnh của hai vị Tiên Vương, tin tức này thật sự quá chấn động, thế nên nó được truyền toàn bộ Cửu Thiên Thập Địa với tốc độ cực nhanh.
Video kỳ này của Lưu Tiêu thật sự nổi tiếng hơn những kỳ trước rất nhiều, số lượt xem gấp mấy lần những video lần trước!
Không chỉ Cửu Thiên Thập Địa, ngay cả những Cổ Đế trong Dị Vực cùng những Cổ Tộc sa đọa kia đều xem được video này, lúc này tất cả oán hận lão tổ Cô Tộc không thôi!
Nhất là đám người Cổ Đế Dị Vực, tất cả đều nổi giận lôi đình!

Chương 670. Lo lắng gì cổ tộc nữa

“Cô Tộc lại là nằm vùng Cửu Thiên Thập Địa phái đến Dị Vực của chúng ta sao? Việc này thật sự khiến Dị Vực chúng ta mất mặt!”
“Giết bất luận tội!”
Bất Hủ Vương – An Lan Nhất vừa nhìn video của lâu chủ vừa tức giận đến mức đập bàn!
Nhưng lão tổ Cô Tộc cũng không phải người đần độn, sau khi thấy việc bản thân là gián điệp bị lộ thì hắn đã nhanh chóng trốn đi!
Phải biết rằng Cô Tộc là chủng tộc nhạy cảm nhất với lực lượng không gian cùng thời không, thêm việc dị biến khi tới Dị Vực nữa, Bảo Thuật của hắn càng lúc càng cường đại hơn.
Chỉ cần bản thân không để bị nhiều Tiên Vương vây công cùng một lúc thì việc chạy ra khỏi Dị Vực này cũng không phải là một chuyện quá khó khăn gì.
Nhưng mà như vậy thì thân phận gián điệp của hắn sẽ trực tiếp bại lộ, dù những năm nay hắn đã giết chết được nhiều Cổ Tổ sa đọa những hắn thấy nhiêu đó vẫn chưa đủ.
“Xem ra mạng của ta vẫn chưa tới đường cùng, Cửu Thiên Thập Địa vẫn còn cần Cô Tộc ta trợ giúp, ta phải nhanh chóng quay lại Thiên Đình!”
Mặc dù lão tổ Cô Tộc vẫn chưa nghĩ ra tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này làm cách nào để biết được những bí mật của mình nhưng trước mắt lúc này không phải thời điểm nên cân nhắc những vấn đề này,
Trên lưng hắn đã mang bêu danh vài vạn năm rồi, đã sắp tới lúc hắn không chịu nổi, thậm chí hắn đã từng có suy nghĩ rằng tới một lúc nào đó bản thân sẽ hi sinh để rửa sạch bêu danh cho Cô Tộc.
Nhưng video lần này của Thiên Cơ Lâu chi chủ vô tình lại giúp Cô Tộc của hắn được tẩy trắng, hơn nữa danh tiếng của video này còn lớn tới đáng sợ nữa chứ, có thể nói là phổ cập cho toàn giới đều biết.
Thế nên lúc này lão tổ Cô Tộc không còn muốn chết nữa mà còn cảm thấy cuộc đời bản thân tràn ngập hi vọng!
Trước khi các Bất Hủ Vương kia kịp phản ứng thì hắn đã cùng toàn bộ Cô Tộc liên thủ lại chấn động không gian, tạo ra một vết nứt để trốn về Thiên Đình của Thạch Hạo.
Video này không chỉ trả lại sự trong sạch cho Cô Tộc, nó còn khiến cho toàn bộ tu sĩ trên Cửu Thiên Thập Địa này phấn chấn không thôi.
Thì ra sau Tiên Cổ Đại Chiến thì hai vị Tiên Vương đã có an bài rồi, dù thế nào thì bọn hắn cũng không hề tứ cố vô thân, sau lưng bọn hắn lúc nào cũng có người đứng sau để ủng hộ cả!
Lần này Cô Tộc vinh quang trở về lập tức khiến toàn bộ Hoàn Mỹ thế giới chấn động, sĩ khí của tất cả tu sĩ tại Cửu Thiên Thập Địa được nâng cao hơn bao giờ hết.
Mà video này cũng khiến không ít người tại Chư Thiên Vạn Giới chấn động.
“Gia hỏa này không chỉ đi nằm vùng mà còn mang theo cả tộc làm gián điệp, một lần đi gần một kỷ nguyên, lão phu thật sự mặc cảm!”

Tam Quốc thế giới, Hoàng Cái khi đang thương lượng Khổ Nhục Kế với Chu Du thì bỗng xem được video này, khi thấy tấm gương của lão tổ Cô Tộc thì hắn phục sát đất.
"Nếu chúng ta cũng có tinh thần kính dâng thế này thì lo gì Xích Bích Chi Chiến nữa!"
Chu Du cũng vô cùng bất ngờ trước người có thể nằm vùng cả một kỷ nguyên này.
"Mặc dù ta không rõ đại chiến của bọn hắn khốc liệt tới mức nào, tuy nhiên người có thể cam tâm tình nguyện lấy bản thân cùng tộc nhân hi sinh thì đều có thể xưng là công đức vô lượng."
Tây Du thế giới, một đám Phật Đà La Hán đều gật đầu không ngừng, bọn hắn không tiết kiệm bất kỳ lời khen nào dành cho Cô Tộc.
Mà lúc này bên trong Thiên Cơ Lâu thì cũng sôi trào không ngừng, mọi người đều đang thảo luận chuyện về Cô Tộc.
Mặc dù thời đại Tiên Cổ này cách bọn hắn quá xa xôi, không thể nào khảo cứu được, thậm chí bọn hắn còn không biết Dị Vực là cái gì nữa, tuy nhiên bọn hắn vẫn có thể cảm nhận được dụng tâm lương khổ của Cô Tộc.
Thêm việc thần thông của Cô Tộc cũng thật sự quá cường đại, không ngờ nó lại có thể che mắt thiên địa, đánh gãy thời gian, sau đó giết chết một người một cách vô thanh vô thức.
Loại Thần Thông này cho dù là Hư Không Đại Đế, người lấy Hư Không chứng đạo cũng không thể nào làm được.
Cơ Tử, Cơ Hạo Nguyệt, Cơ Tử Nguyệt đều vô cùng quen thuộc Hư Không Kinh của Cơ gia, nên bọn hắn hứng thú với thiên phú của Cô Tộc vô cùng.
Nếu như bọn hắn có thể đạt được cái gọi là Cô Chi Bảo Thuật này thì không chừng có thể khiến cho Hư Không Kinh tiến hóa thêm một bước, nghiên cứu ra Hư Không Cực Hạn Chi Lực!
"Cô Tộc này có bản thể là côn trùng, nhưng sức mạnh không ngờ lại cực kỳ tương tự với truyền thừa của Cơ gia ta!"
Cơ Tử âm thầm chấn kinh, đáng tiếc Cô Chi Bảo Thuật đã hoàn toàn thất truyền tại thế giới này rồi, bằng không thì nói không chừng Cơ gia bọn hắn có thể phát dương quang đại một lần nữa!
Còn những người khác thì đều coi là Cô Tộc chính là tộc quần trung thành nhất trong Thập Hung, ai nấy đều ngợi khen không thôi.
"Nếu như Nhân Tộc chúng ta có một bộ tộc đại nghĩa lẫm nhiên như vậy thì còn lo lắng gì Cổ Tộc nữa chứ!"
"Đại tộc trung nghĩa như thế này kiếm đâu ra được đây, không chỉ thiên phú dị bẩm, cực kỳ cường hãn mà bọn hắn còn mang tinh thần chịu hi sinh lớn như vậy, thật sự là phẩm đức của Thánh Nhân!"
Khi sắp tới lúc Vạn Tộc Đại Hội bắt đầu thì mọi người có thể xem video mới của lâu chủ để bình ổn tâm tình, cũng không tệ lắm.
Lâu chủ rời khỏi Huyễn Thần Đài, hắn muốn xem video kỳ này có số liệu ra sao.

Chương 671. Vạn tộc đại hội bắt đầu

Video lần này có thể nói là tương đối đặc sắc, nương theo vận mệnh thăng trầm của Cô Tộc, không chỉ thế mà nó còn vạch trần ra nhiều bí ẩn và video kỳ này cũng là video chứa đựng nhiều thông tin về Thập Hung nhất, có thể thấy được lượt xem cùng đột nổi tiếng của nó tăng vọt một cách đáng sợ!
Đương nhiên lượt khen cùng khen thưởng cũng tăng theo, đa số bọn chúng đều đến từ Hoàn Mỹ thế giới!
Video kỳ này gần như có thể nói là hấp dẫn được tất cả ánh mắt tại Hoàn Mỹ thế giới!
Lúc này khen thưởng công lực thôi cũng đã đạt tới con số bảy, tám triệu năm rồi.
Mặc dù những công lực này phần lớn đến từ tu sĩ phổ thông, chất lượng cũng không tính là tốt, sau khi bị Hệ Thống trích phần trăm đi thì chỉ còn một xíu thôi.
Nhưng dù nhỏ nó cũng có thể góp gió thành bão, từ từ tích lũy, có còn hơn không.
Đây là còn chưa tính những phí bịt miệng của Thi Hài Tiên Đế cùng Thạch Hạo đưa cho hắn.
Lưu Tiêu không vội nhìn khen thưởng, video chỉ vừa mới đăng một thời gian ngắn thôi, đến thôi nhìn lại vẫn không muộn.
Hắn ra phòng khách của Thiên Cơ Lâu, lập tức khiến tất cả mọi người đang thảo luận đều phải cuối đầu thấp xuống.
Lâu chủ xuất hiện, đại biểu cho việc Vạn Tộc Đại Hội cũng chính thức bắt đầu.
Lúc này đám người tạm dừng việc nghị luận về video của lâu chủ, bắt đầu ngồi xuống một cách chỉnh tề.
Nhờ phần thưởng mở rộng Thiên Cơ Lâu trong vô hình lần trước, hiện tại phòng khách của Thiên Cơ Lâu rộng rãi như là phủ đệ Đế Vương.
Bên trái có 1008 bàn, bên phải có 1008 bàn, ở giữa cũng có 360 bàn,
Đừng nói là mở Vạn Tộc Đại Hội, ngay cả mở tiệc khải hoàn cho quân đội chiến thắng trở về, hoặc là thọ yến của Thái Thượng Hoàng Hoàng Gia cũng có thể.
Hiện tại bên trái của Thiên Cơ Lâu là các thế gia đại tộc, Cổ Quốc Vương triều, đại biểu đại giáo môn phái, con của Đại Đế của Nhân Tộc.
Còn bên phải thì là đại biểu của các đại biểu Yêu Tộc, nhỏ tới Băng Tuyết Cung, hay lớn như Yêu Hoàng Điện, tất cả đều có mặt tại đây.
Còn ở giữa thì là những Cổ Hoàng Tử, Đại Thánh đến từ những Cổ Tộc nguyện ý tới đây dự Vạn Tộc Đại Hội.
Tình cảnh này thật sự hoành tráng hơn nhiều so với Vạn Tộc Đại Hội trong nguyên tác, hơn nữa còn một việc quan trọng hơn, đó chính là tại lần Vạn Tộc Đại Hội này không ai dám tay cầm Đế Binh để uy hiếp những người

còn lại cả.
Nguyên nhân của việc này rất đơn giản, lâu chủ đã quy định, trong Thiên Cơ Lâu không được động võ, dù là có người cầm Đế Binh cũng không thể làm gì được.
Cho dù là Bắc Đế - Vương Đằng tự tay cầm Thiên Đế Kiếm cũng không thể chặt đứt được một cái ghế trong Thiên Cơ Lâu.
Thế nên có lâu chủ Thiên Cơ Lâu tọa trấn, tất cả đại năng từ các phương đều bị trấn áp lại hết, mặc kệ là quá khứ các thế lực có ân oán sâu nặng ra sao, từng có quan hệ như thế nào thì hiện tại đều phải ngồi lại bàn bạc lại.
Còn những đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì đều ngồi trên lầu hai.
Lúc này có thể nói là quần hùng thiên hạ tụ tập tại Thiên Cơ Lâu.
Trong những người dự thính dưới kia thì có con trai của Hư Không Đại Đế - Cơ Tử, Dao Trì Thánh Nữ, Trung Hoàng của Kỳ Sĩ Phủ - Hướng Vũ Phi, Lão Phong Tử, Khương Gia – Khương Dật Phi.
Ngoài ra còn có Thánh Tử của ít nhất mười ba Thánh Địa Đông Hoang, Nguyên Thuật Tứ Tông, Đế tử của Tứ Đại Bất Hủ Hoàng Triều, Nhân Ma lão gia tử - đại biểu Man Tộc.
Hoàng Kim Gia Tộc của Bắc Nguyên, Viễn Cổ Cự Nhân Tộc, Băng Thần Tộc, Nam Yêu Tề Lân của Yêu Hoàng Điện, Chiến Thần Hi các loại, đại biểu của Yêu Tộc hoàn toàn không yếu hơn Nhân Tộc một tý nào.
Về phần Cổ Tộc thì Hoàng Tộc có Hỏa Lân Tộc, Thần Tàm Tộc, Nguyên Thủy Tộc các loại, Vương Tộc thì có Đấu Chiến Thánh Viên, Hỗn Thiên Tộc, Thần Linh Tộc, Huyết Điện Tộc, cùng nhiều tộc khác.
May mà trong Thiên Cơ Lâu này cấm động võ, lâu chủ sẽ ra tay trấn áp hết tất cả những ai dám vi phạm, nếu không thì mỗi người trong đây sợ là sẽ mang theo Cực Đạo Binh Khí để đánh nhau mất.
Đây còn là chưa kể đến những đệ tử kia của Thiên Cơ Lâu đó, Thái Cổ Thánh Thể của Nhân Tộc – Diệp Phàm, Thánh Hoàng Tử thuộc Đấu Chiến Thánh Viên nhất tộc, thiên kiêu chi tử Bắc Đế - Diệp Phàm, từng người đều ngồi trên lầu hai như những tôn Chiến Thần.
“Các vị, hôm nay chúng ta có thể tề tụ đầy đủ tại đây hoàn toàn là nhờ công sức của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, nếu như không có hắn thì Vạn Tộc Đại Hội lần này sợ rằng sẽ không tổ chức một cách thuận lợi được, thế nên đầu tiên chúng ta nên đứng lên cảm tạ hắn!”
Lão Phong Tử tiền bối nói xong thì liền đứng lên cảm tạ lâu chủ, không cho người khác giành cơ hội.
Sau đó thì tất cả mọi người đều hưởng ứng Lão Phong Tử, đúng thật là lần Vạn Tộc Đại Hội lần này có thể tổ chức một cách long trọng như thế này thì lâu chủ Thiên Cơ Lâu đã đóng một vai trò cực kỳ quan trọng.
“Chỗ này của ta có vẻ hơi nhỏ, không thể nào chứa đựng được ngàn vạn chủng tộc tại Bắc Đẩu được, nhưng mà ta có một cách khác đơn giản hơn để tất cả cùng tham gia.”
Lâu chủ khoát tay, giờ đây hắn cũng được lời này của Lão Phong Tử đề tỉnh.

Chương 672. Phân chia địa bàn

Vạn Tộc Đại Hội này có bản chất giống như toàn dân bỏ phiếu, đáng ra tất cả mọi chủng tộc trên Bắc Đẩu đều phải nên tham dự.

Mặc dù chu vi của Thiên Cơ Lâu có hạn, không thể nào chứa đựng được hàng ngàn hàng vạn chủng tộc trên Bắc Đẩu này được nhưng mà hắn có thể phát trực tiếp cho tất cả mọi người cùng xem mà!

Tài khoản của Thiên Cơ Lâu chi chủ dù sao cũng là tài khoản Cửu Tinh, ngay cả trực tiếp cho khắp toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới xem hắn cũng có thể mở chứ đừng nói là cho một vị diện nhỏ nhoi này coi.

Lưu Tiêu di chuyển ngón tay, mở giao diện của Vạn Giới Video ra, hắn bỏ qua những nhắc nhở về khen thưởng kia, sau đó ấn vào khu livestream một vị diện.

"Trực Tiếp Hiện Trường Vạn Tộc Đại Hội: Thịnh Hội Tại Thiên Cơ Lâu!"

Hệ thống tự động đặt tên cho phòng trực tiếp này của Lưu Tiêu, sau đó thông báo cho toàn bộ người trên Bắc Đẩu Tinh.

Nhờ vậy mà toàn bộ đệ tử, tộc nhân của tất cả thế lực tại đây đều có thể quan sát được lần đại hội này.

"Đây thật sự là một biện pháp tốt, nhờ nó mà danh tiếng ta cũng được tăng lên một mảng lớn!"

Lưu Tiêu nhìn thấy độ hot của phòng trực tiếp này đang càng lúc càng cao thì khá là hài lòng.

Lần Vạn Tộc Đại Hội này dù sao cũng sẽ quyết định toàn bộ hướng đi của tất cả thế lực trên khắp Bắc Đẩu Tinh, có thể nói là việc mà tất cả mọi người đang quan tâm nhất, thế nên không có lý do nào mà độ hot của phòng trực tiếp này lại thấp được cả!

Dù là không tính Nhân Tộc thì trên Bắc Đẩu tinh vẫn còn ức vạn sinh linh, thế nên lượt xem đang tăng lên một cách chóng mặt!

"Biện pháp này thật tốt, có thể cho mọi người biết kết quả của lần đại hội này từ sớm, cũng tiện cho chúng ta."

Lão Phong Tử gật đầu, đương nhiên sẽ không phản đối.

"Chỉ cần kết quả cuối cùng công bằng là được!"

Nam Yêu – Tề Lân cũng nhún vai một cách thờ ơ.

Đối với hắn mà nói thì chuyện trọng yếu duy nhất chỉ có Yêu Hoàng Điện lấy được lợi ích ra sao mà thôi, những chuyện khác hắn cũng không quá quan tâm.

"Ta biết trong số các ngươi vẫn còn nhiều thế lực có tranh chấp ân oán với nhau, nhưng xét chung hết thì cũng chỉ vì phân chia địa bàn không hợp lý!"

"Chúng ta phải giải quyết triệt để việc phân chia tài nguyên địa bàn này trong vòng một ngày!"

Sau khi lâu chủ thiết lập xong phòng trực tiếp thì hắn bắt đầu chủ trì đại hội.

"Từ khi Hoàng Kim Đại Thế đến này thì Nhân Tộc thật sự chiếm dụng quá nhiều địa bàn! Nhân Khẩu của bọn hắn thật sự quá nhiều, không chỗ nào

không có cả!"
Đại Thánh của Hỏa Lân Tộc là người đầu tiên lên tiếng bất mãn.
"Nói không sai! Mấy cái Thần Thành của Nhân Tộc mỗi cái đều có Nhân Khẩu mấy chục triệu, chiếm đóng ngàn dặm, từ khi Thái Cổ Vạn Tộc chúng ta xuất hiện tới nay thì không có ngày nào là có thể sống yên ổn cả!"
Đại Thánh của Nguyên Thần Tộc cũng nhanh chóng hùa theo.
"Thế gia của chúng ta chỉ chiếm mấy cái Tiên Phong tại Đông Hoang, không lẽ chúng ta đụng chạm gì tới Cổ Tộc các ngươi hay sao?"
Khương Dật Phi của Khương gia nghe thế thì không vui, phản bác lại lời của hai vị Đại Thánh Cổ Tộc.
"Sao có thể nói như các ngươi được, Dao Trì Thánh Địa của chúng ta xưa nay không tranh quyền thế, không lẽ các ngươi quy chung hết hay sao?"
Dao Trì Thánh Nữ cũng lên tiếng phản kích.
Một khi tranh luận bắt đầu thì mọi thứ sẽ trở nên cực kỳ hỗn loạn, tình cảnh nhao nhao liên tục, Yêu Tộc, Cổ Tộc, Nhân Tộc ai nấy đều đối chọi gây gắt, không ai nhường ai.
Ngay cả trong phòng trực tiếp của lâu chủ thì người xem cũng tranh luận một cách tưng bừng rồi.
"Yên lặng, các ngươi tranh chấp những vấn đề này là vì tình báo của các ngươi không đủ mà thôi."
"Mặc dù tất cả đều đang chỉ trích lẫn nhau những không ai có thể nói rõ tình hình thực tế về phân chia địa bàn tại Ngũ Đại Vực của Bắc Đẩu là như thế nào cả."
Lâu chủ khoát tay, ngăn phân tranh của tất cả mọi người lại.
Lời này của lâu chủ là lời nói thật lòng, các Cổ Quốc cùng Bất Hủ Vương Triều thì tốt hơn một chút bởi vì bọn hắn có địa vực cụ thể, nhưng Thế Gia cùng Thánh Địa thì không có.
Đôi khi ngay cả địa bàn của thế lực mình rộng ra sao bọn hắn còn không biết rõ.
Thế nên khi bọn hắn nhìn ai thì cũng thấy tài nguyên của người đó lớn hơn mình nhiều.
"Mặc dù các ngươi không biết, nhưng ta lại biết rất rõ!"
Lâu chủ nói tiếp.
Về việc phân bố địa bàn tại Bắc Đẩu thì đương nhiên Lưu Tiêu không biết rồi, hắn chỉ vừa đến nơi này một thời gian ngắn, lại còn không đi ra ngoài nữa chứ, sao có thể biết được.
Nhưng tuy hắn không biết những Thiên Cơ Lâu lại biết rất rõ ràng.
Trong lúc các thế lực đều im lặng bởi vì quá chấn kinh trước lời nói của Lưu Tiêu thì hắn đã nhanh chóng sử dụng năng lực của Thiên Cơ Lâu để thôi diễn tình hình của Ngũ Đại Vực Bắc Đẩu ra rồi.
Cương vực của Bắc Đẩu Cổ Tinh rộng lớn vô biên, lấy Trung Châu làm mốc, phía Đông là Đông Hoang, Nam là Nam Lĩnh, Tây là Tây Mạc, Bắc là Bắc Nguyên.
Trong đó do Trung Châu là trung tâm nên là bảo địa mà rất nhiều thế lực chú

ý.
Những thế lực có thể tụ tập tại đây đều là những thế lực có nội tình to lớn, tuyệt đối không chỉ là những Thế Gia bình thường.
Tứ Đại Bất Hủ Hoàng Triều, Cửu Cổ Quốc, Chư Tử Bách Giáo, tất cả đều trú đóng tại đây.
Nếu như muốn phân chia thế lực của nơi này ra thì không thể chỉ nói trong hai ba câu được.

Chương 673. Phun miếng thịt trong miệng mình ra

Lúc này Lưu Tiêu cảm thấy may mắn vô cùng, may mà bản thân đã công bố Ác Nhân Bảng ra, khiến cho nội bộ của Trung Châu đã tự điều chỉnh.
Lúc này Trung Châu vừa mới trải qua một biến động cực kỳ kịch liệt, bởi vì Âm Dương Giáo cùng Thái gia đều đã bị bình diệt sau khi Ác Nhân Bảng được công bố, thế nên biến động giữa các thế lực khắp nơi vẫn còn khá lớn.
"Chắc các ngươi đều rõ một việc, Ngũ Đại Vực lấy Trung Châu làm mốc, từ xưa đến này thì Trung Châu luôn là trung tâm của Bắc Đẩu."
"Trong các đời Nhân Tộc Đại Đế thì bất kỳ ai lựa chọn khai sáng Hoàng Triều, muốn bản thân lưu danh thì Thiên Cổ thì không ai không chọn Trung Châu là nơi để kiến quốc cả!"
"Ngay cả Kỳ Sĩ Phủ chưởng quản Thí Luyện Cổ Lộ cũng chọn tọa lạc tại Trung Châu!"
Sau khi lâu chủ xem xong kết quả mà Thiên Cơ Lâu thôi diễn xong thì mở miệng nói với đám người ở dưới.
Trong lần Vạn Tộc Đại Hội này thì đương nhiên sẽ không thiếu các đại biểu của Chư Tử Bách Giáo, Tứ Đại Hoàng Triều, Cửu Đại Cổ Quốc, Hoàng Tử, Đế Tử rồi, ngay cả Hướng Vũ Phi của Kỳ Sĩ Phủ cũng thế.
"Nếu hôm nay tất cả chúng ta tới đây để cầu hòa bình, không phải là để nhằm vào bất kỳ tộc quần nào thì tất cả nên lấy công bằng làm tiêu chuẩn."
Âm thanh của lâu chủ không lớn, tuy nhiên trong đó lại ẩn chứa uy áp cực kỳ cường đại, khiến cho tất cả mọi người ở dưới chỉ có thể lắng nghe chứ không thể phản bác lại.
"Vạn Yêu Điện, những nơi ban đầu thuộc về Thái gia, từ Tần Lĩnh hướng xuống phía Nam, tới sông thì dừng, tất cả những địa bàn đó đều thuộc về các ngươi."
"Trong Cổ Tộc nếu có ai muốn dừng chân tại Trung Châu thì tới địa bàn thuộc về Vũ Hoá Thần Triều khi trước để tự phân chia đi."
Lâu chủ khi thấy không ai đứng ra phản đối thì cũng không khách khí nữa, lập tức phân chia địa bàn của Trung Châu.
Đầu tiên hắn điểm tên của Yêu Tộc cùng Cổ Tộc là có lý do, bởi vì địa bàn của hai tộc này tại Trung Châu thật sự quá ít, Cổ Tộc thì tuy cảm giác tốt

hơn Yêu Tộc nhưng thật ra là trộn lẫn một chỗ với Nhân Tộc.
Vấn đề lớn nhất của bọn hắn là không có nơi nào để về.
Thái Cổ Vạn Tộc xuất thế một cách phách lối, sau khi nhìn khắp thế giới thì bọn hắn phát hiện ngoại trừ nơi ở chính của bọn hắn thì gần như tất cả địa bàn trên Bắc Đẩu đã bị phân phối hết rồi, không còn nơi nào thuộc về bọn hắn trên danh nghĩa cả.
Không có chỗ ở cố định, đương nhiên bọn hắn sẽ đi khắp nơi rồi, chỉ cần nơi nào của Nhân Tộc không có cao thủ gì trấn áp thì bọn hắn liền chạy tới ức hiếp.
Nhưng nếu phân chia giới hạn rõ ràng thì tình huống sẽ trở nên khác biệt.
Nếu như có bất kỳ bên nào vượt qua lằn ranh đã được định sẵn để ức hiếp một bên khác thì sẽ bị nói là vi phạm quy củ, hơn nữa còn là vi phạm quy củ của Thiên Cơ Lâu.
Hậu quả của việc này mọi người tự ước lượng được.
Thế nên việc phân phối địa bàn không chỉ cực kỳ cần thiết, mà còn phải ưu tiên cho Cổ Tộc cùng Yêu Tộc nữa, đây mới là thượng sách.
"Ngay cả Vũ Hóa Thần Triều mà lâu chủ cũng biết à, quả nhiên thần thông quảng đại!"
Trung Hoàng nhịn không được mà tán thưởng.
Hiện tại thì Vũ Hóa Thần Triều đã không còn tồn tại trên thế gian nữa rồi, nhưng trong lịch sử thì Vũ Hóa Thần Triều đã từng chiếm giữ không ít địa bàn, sự xuất hiện của bọn hắn còn trước cả Bất Hủ Hoàng Triều cơ.
Nhưng nghe nói vì một lý do bí mật, toàn bộ Vũ Hóa Hoàng Triều đều trở nên suy bại rồi biến mất không rõ lý do.
"Vũ Hóa Hoàng Triều là một thế lực Hoàng Triều Viễn Cổ, tại thời kỳ toàn thịnh thì bọn hắn thậm chí đã chiếm lĩnh hơn một nửa Trung Châu, là thế lực cường thịnh nhất khi đó."
"Đáng tiếc, kế hoạch khiến toàn tộc Vũ Hóa Phi Thăng của bọn hắn thất bại, hơn nữa còn hại chết nghĩa huynh của Ngoan Nhân Đại Đế."
"Thế nên bọn hắn bị Ngoan Nhân Đại Đế đập chết rồi."
Lâu chủ nhún nhún vai, Vũ Hóa Hoàng Triều này có thể xưng là thế lực thích gây họa nhất, chọc ai không được, lại đi chọc Ngoan Nhân Đại Đế.
Trong nguyên tác thì bất kỳ ai chọc tới Ngoan Nhân Đại Đế thì đều sẽ bị miểu sát trong một chiêu, vô cùng nhanh gọn, không còn cơ hội trở mình.
Bởi vì nàng chính là Nữ Đế mạnh nhất trong lịch sử của Già Thiên thế giới!
"Lâu chủ, nhưng mà những địa bàn của Vũ Hóa Thần Triều khi xưa hiện nay đã bị vài môn phái chiếm cứ rồi…"
Người lên tiếng là Thế Tử của Yến Tộc, một Thế Gia tại Trung Châu, đồng thời Thế Gia của bọn hắn cũng được thành lập trên địa bàn của Vũ Hóa Thần Triều.
"Yên tâm, Thiên Cơ Lâu đương nhiên sẽ không làm khó các ngươi, tất cả những thế lực Nhân Tộc trên địa bàn của Vũ Hóa Thần Triều khi trước sẽ chuyển tới địa bàn của Âm Dương Giáo vừa bị diệt kia."
Lâu chủ lập tức lên tiếng.

Lời của Lưu Tiêu vừa dứt thì những Thế Gia Môn Phái kia không còn ý kiến gì nữa, nhưng Cổ Hoa Hoàng Triều lại cảm thấy không vui.
Lúc Âm Dương Giáo lên Ác Nhân Bảng thì Tứ Đại Hoàng Triều ai nấy đều muốn nhăm nhe địa bàn của Âm Dương Giáo.
Cổ Hoa Hoàng Triều phải tốn một cái giá khá lớn mới có thể lấy được những địa bàn đó từ trong miệng của ba Hoàng Triều còn lại.
Hiện tại lâu chủ nói như vậy thì khác nào kêu bọn hắn phun thịt trong miệng của bản thân ra đâu.

Chương 674. Cát cứ

"Lâu chủ, địa bàn của Âm Dương Giáo hiện nay được chúng ta tiếp quản rồi, việc này hơi không thích hợp đó!"
Hoàng Tử Cổ Hoa hơi buồn bực, đứng lên nói.
"Ta cũng không muốn các ngươi nhường địa bàn của mình ra đâu, nhưng địa bàn của Âm Dương Giáo vốn là nơi vô chủ, không thuộc về các ngươi, nên ta lấy ra để chia thì chẳng phải toàn bộ Trung Châu đều sẽ vui vẻ sao?"
"Nếu như các ngươi chịu đến tham dự lần Vạn Tộc Đại Hội này thì các ngươi cũng muốn hòa bình giữa các phe, các ngươi nên hiểu rõ đạo lý này chứ.
Thật ra theo thôi diễn của Thiên Cơ Lâu thì Nhân Tộc là tộc quần chiếm cứ nhiều địa bàn nhất ở Trung Châu, thứ hai là Cổ Tộc, sau đó mới tới Yêu Tộc.
Mâu thuẫn lớn nhất giữa Thái Cổ Vạn Tộc cùng Nhân Tộc nằm ở việc nhân khẩu của Nhân Tộc quá nhiều, gần như đã chiếm hết địa bàn của Cổ Tộc tại Bắc Đẩu.
Thế nên nếu muốn đạt tới hòa bình thì chỉ có hai cách mà thôi, một là giết chết hết Cổ Tộc, không để bất kỳ tên Cổ Tộc còn tồn tại trên Bắc Đẩu.
Hai là nhường địa bàn của bản thân ra để điều hòa, sau đó sống chung hòa bình.
Nhưng nếu chọn con đường thứ nhất thì Nhân Tộc khác gì Cổ Tộc chứ?
"Ta đồng ý với cách làm của lâu chủ, từ nay về sau địa bàn của Trung Châu không thể thay đổi một cách tùy tiện, không phải muốn khuếch trương là khuếch trương, muốn đánh là đánh."
"Chỉ khi nào Thiên Cơ Lâu phán xét thì mới tính!"
Đại Hạ Hoàng Triều không tham gia vào việc tranh đoạt địa bàn của Âm Dương Giáo lên tiếng.
Từ sau khi lâu chủ công bố việc Bất Tử Thiên Hoàng đã từng tập kích nhiều vị Đại Đế Nhân Tộc, trong đó có Thái Hoàng của bọn hắn thì Đại Hạ Hoàng Triều vẫn đang chờ đợi một cơ hội để báo thù.
Bọn hắn hoàn toàn không quan tâm việc tranh đoạt địa bàn gì cả.
"Ta cũng đồng ý, nếu như thế cục an ổn lại thì bách tính phổ thông với có thể an cư lạc nghiệp, tình thế chắc chắn sẽ tốt hơn khi chúng ta cứ ngấp nghé lẫn nhau nhiều."

Hoàng Tử của Cửu Lê Hoàng Triều suy nghĩ một tý rồi cũng đồng ý.
Thật ra bọn hắn cũng đã từng tranh đoạt địa bàn của Âm Dương Giáo cùng Cổ Hoa Hoàng Triều trong bóng tối, đến nay vẫn chưa hoàn toàn chấm dứt.
Nhưng một khi lâu chủ đã nói như vậy thì khi bản thân chịu buông tay, không lẽ Hoàng Tử của Cổ Hoa Hoàng Triều còn dám tiếp tục hay sao?
"Nếu như vậy thì chúng ta đồng ý an bài của Thiên Cơ Lâu!"
Hoàng Tử của Cổ Hoa Hoàng Triều khi thấy đại cục đã định thì cũng không nói gì thêm, ngồi xuống chỗ của mình.
Mặc dù lúc này mọi người trong Vạn Tộc Đại Hội đều im lặng cực kỳ, nhưng ai nấy đều nhìn lâu chủ với ánh mắt nể phục.
Lúc này lâu chủ uy nghiêm cực kỳ, vừa bắt đầu liền lấy một Bất Hủ Hoàng Triều ra để khai đao, đặc biệt hơn nữa chính là không ai dám phản đối cả, Và điều này cũng như gián tiếp nói cho tất cả Vạn Tộc đang có mặt tại hiện trường này là Thiên Cơ Lâu tuyệt đối công chính, sẽ không thiên vị Cổ Tộc hay thiên vị Nhân Tộc cả.
Mặc dù Vạn Yêu Điện tại Trung Châu này không thuộc về quyền quản lý của Tề Lân nhưng lúc này ánh mắt của hắn nhìn lâu chủ đã chứa đựng đầy sự tán thưởng.
Ngay cả Dao Trì Thánh Nữ cũng bắt đầu cảm giác được vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này quả nhiên vô cùng cường đại cùng công chính giống như trong truyền thuyết.
"Còn về những phần khác thì sao, Kỳ Sĩ Phủ có ý kiến gì không?"
Lâu chủ nhìn về phía Trung Hoàng rồi lên tiếng.
Kỳ Sĩ Phủ dù sao cũng là đệ nhất học viện tại Bắc Đẩu, còn chưởng quản cả Thí Luyện Cổ Lộ, nên cũng phải xem ý kiến của bọn hắn một chút.
"Kỳ Sĩ Phủ không có yêu cầu hay ý kiến gì cả, ta đến đây hoàn toàn là để hiệp trợ lâu chủ xây dựng một Vạn Tộc Đại Hội công bằng công chính mà thôi."
Trung Hoàng khoát tay sau đó lên tiếng, lời này của hắn cũng khá là bá đạo.
Kỳ Sĩ Phủ không thuộc Bách Giáo cũng chẳng phải Thế Gia, Thí Luyện Cổ Lộ còn cần một vạn năm mới có thể mở ra một lần nữa chứ, nói thật dù có chiếm nhiều địa bàn như vậy cũng chẳng có tác dụng gì.
"Vậy Cổ Tộc còn có yêu cầu gì đối với Trung Châu sao?"
Lâu chủ nghe thế thì gật đầu, sau đó nhìn sang đám người Cổ Tộc bên kia.
"Đa tạ lâu chủ đã chia phần, địa bàn của Trung Châu này chúng ta quyết định sẽ đưa một Hoàng Tộc vào để chiếm giữ."
Bên phía Hỏa Lân Tử rõ ràng đã thương nghị qua rồi, nên lúc này đã có kết quả để báo cho lâu chủ.
Đây dù sao cũng là địa bàn bảo địa của Trung Châu, hơn nữa còn được chính miệng Thiên Cơ Lâu phân phối nữa chứ, đây quả thật là một tin tức vô cùng tốt đối với bọn hắn.
Hỏa Lân Tộc, Nguyên Thủy Tộc cùng Thần Tàm Tộc đều sẽ nhanh chóng chuyển di tới những địa bàn mới này của Trung Châu.
"Nhớ kỹ, những địa bàn này cũng tương đương với giới hạn của các

ngươi, từ nay về sau nếu như có ai vượt giới hạn, các ngươi nên biết rõ hậu quả sẽ ra sao!"
Lâu chủ nói xong lập tức tỏa uy áp ra xung quanh, khí tức đáng sợ này thậm chí còn ảnh hưởng tới những người đang coi trực tiếp nữa, khiến cho rất nhiều người quan sát sợ hãi không thôi.

Chương 675. Theo không kịp

Từ đầu Vạn Tộc Đại Hội đến nay thì phòng trực tiếp của lâu chủ đang nổi lên với một tốc độ chóng mặt, vô số người tại Bắc Đẩu đều đang tham gia xem trực tiếp.
Lúc này khu bình luận đã bị những Cổ Tộc kia chiếm đóng rồi, từ sau khi lâu chủ an bài cho Yêu Tộc cùng Cổ Tộc một phần địa bàn của Trung Châu thì tất cả Cổ Tộc đều spam một cách điên cuồng.
"Lâu chủ công chính nghiêm minh, Trung Châu bảo địa đúng thật là nơi dành cho mọi chủng tộc."
"Cổ Tộc chúng ta đúng thật là nên có rõ giới hạn với Nhân Tộc, từ nay nước sông không nên phạm nước giếng!"
"Có Thiên Cơ Lâu ở đây thì xem ra không kẻ nào dám phạm quy!"
Lúc này đại đa số Cổ Tộc khi đang xem trực tiếp thì đều đồng ý với cách phân chia địa bàn của lâu chủ, không có ai rãnh mà muốn vào Thần Thành của Chủng Tộc khác để sinh hoạt cả.
Tất cả các thế lực tại Trung Châu đều nhanh chóng gật đầu trước sự phân chia này của lâu chủ, không còn ý kiến gì khác.
Thật ra lâu chủ cũng đã sử dụng mánh lới, nhưng mà trên tay của đám người này đều không có số liệu cụ thể nên mới không thể nhìn ra mà thôi.
Nếu mà nói thì địa bàn của Âm Dương Giáo cùng Thái Gia cũng không quá rộng lớn, dù sau khi được phân phối thì địa bàn của Cổ Tộc với Yêu Tộc tại Trung Châu cũng chỉ chiếm được một phần nhỏ mà thôi.
Chỉ riêng Tứ Đại Bất Hủ Hoàng Triều thôi đã chiếm tầm ba phần thổ địa tại Trung Châu rồi, đó là còn chưa tính tới Cửu Cổ Quốc, Chư Tử Bách Giáo.
Nếu chỉ dùng một ít địa bàn là có thể ước thúc được hai ngoại tộc này, còn được thêm danh tiếng công chính thì tội gì mà không làm?
Đây có phải tốt hơn việc phát động chiến tranh, cố gắng diệt tộc người ta tốt hơn nhiều phải không?
Chỉ là do những tên Nhân Tộc này không hiểu được dụng tâm lương khổ của lâu chủ mà thôi.
"Về phần Đông Hoang thì do có địa thế khổng lồ, môn phái phức tạp, hơn nữa còn có Bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu."
Lúc này lâu chủ mới nói tới Đông Hoang phức tạp.
Đông Hoang cực kỳ to lớn cùng phức tạp, thậm chí trong đó còn được phân chia thành bốn vực Đông, Nam, Tây, Bắc.
Tại trong đây có nhiều thế lực cực kỳ, các đại chủng tộc, thế lực lớn, thậm

chí còn có nhiều Thế Gia, Cổ Thánh Địa và các đại giáo nữa.
Các thế lực môn phái lớn cũng có chi nhánh tại Đông Hoang.
Bắc Vực còn có cả Thập Đại Phong Nguyệt, có Tử Vi Giáo liên quan tới Tử Vi Tinh Vực, Tứ Đại Tông Môn của Nguyên Thuật Thế Gia, thậm chí còn có cả Thiên Yêu Cung, một trong hai đại thánh đại của Yêu Tộc.
"Lâu chủ, nếu như ta đã trở về thì đúng ra Man Cổ Bộ Lạc chúng ta nên quay lại Đông Hoang, không cần ở lại Bắc Nguyên nữa."
Lúc này Nhân Ma lão gia tử cũng lên tiếng yêu cầu.
"Lão gia tử, chẳng lẽ ngài muốn trở lại Đông Hoang để ăn chúng ta à? Thôi ngài vẫn ở Bắc Nguyên đi!"
Nhưng mà lời của hắn vừa dứt thì lập tức có một đệ tử Thánh Địa tại Đông Hoang lên tiếng phản đối.
"Nhân Tộc tại Đông Hoang người đông thế mạnh, thái độ cũng vô cùng ngang ngược vô lý từ trước đến nay, đây là những gì ta thấy được!"
Yêu Nguyệt Không mặc dù không tới đây nhưng tại nơi này cũng có đại biểu của Thiên Yêu Cung, hiện tại người này cũng lên tiếng.
"Tại thời đại Hoang Cổ thì Thiên Yêu Cung các ngươi cũng ức hiếp Nhân Tộc chúng ta trong một thời gian dài đó! Các ngươi nghĩ chúng ta không nhớ hay sao?"
Lập tức có người lên tiếng phản bác.
Sau đó thì cả Vạn Tộc Đại hội đều trở nên ồn ào vô cùng, mối quan hệ của các môn phái thế lực tại Đông Hoang không đơn giản như những nơi khác.
Dù chỉ nói vài câu thôi mà đã gây nhau rồi.
"Yên lặng! Lâu chủ còn chưa lên tiếng mà!"
Lúc này Vương Đằng như một pho tượng Chiến Thần vàng óng đứng lên, hắn tỏa sát khí của mình ra để chấn nhiếp tất cả mọi người xuống.
Lúc này tất cả mới giật mình nhận ra bản thân đang ở Thiên Cơ Lâu chứ không phải Dao Trì Thánh Địa!
Ngay cả Dao Trì Thánh Nữ khi thấy hình ảnh hỗn loạn tưng bừng khi nãy cũng không khỏi cảm thấy may mắn, may mà lần Vạn Tộc Đại hội diễn ra tại Thiên Cơ Lâu, nếu như nó được tổ chức tại Dao Trì Thánh Địa thì những tên này sợ rằng đã động thủ từ lâu rồi.
Hiện tại trên Bắc Đẩu chỉ có Thiên Cơ Lâu là đủ lực lượng để chấn nhiếp đám người này mà thôi.
"Ta có quyết định rồi!"
Lâu chủ nhìn xem tình huống tại bốn khu vực lãnh thổ rồi lập tức nghĩ tới một phương pháp cực kỳ đơn giản.
Nếu như mỗi thế lực đều quy về một nơi thì không tốt hơn sao?
"Ngoại trừ Đông Hoang ra thì thể tích địa bàn của ba khu vực còn lại cũng không có cách biệt quá lớn."
"Thế nên ta quyết định cho Bách Giáo môn phái chuyển di sang Tây Mạc, Thánh Địa, Thế Gia của Nhân Tộc thì ở lại Đông Hoang, Yêu Tộc quy về Nam Lĩnh còn Cổ Tộc thì độc chiếm Bắc Nguyên."
Cách này của Lưu Tiêu thật sự rất đỡ tốn công sức, trực tiếp đưa những

thế lực này phân chia thành bốn khu riêng biệt, trong nháy mắt đã chia xong. Mặc dù cách làm này vẫn còn hơi thô ráp nhưng nó lại cực kỳ dễ quản lý, hơn nữa còn cực kỳ ngắn gọn.
Lời này của lâu chủ vừa dứt thì mọi người đều suy tư, vì cách thức này quá mới lạ nên có vài người hơi theo không kịp.

Chương 676. Không phục thì diệt hết

"Từ trước tới nay Tây Mạc chỉ có Đại Lôi Âm Tự ta dẫm dắt một đám Phật Môn, hiện tại còn phải du nhập thêm Bách Giáo nữa à?"
"Nói như vậy thì Hoàng Kim Gia Tộc của chúng ta phải trở về Đông Hoang, nhường Bắc Nguyên lại sao?"
"An bài này thật sự rất tốt, ta đã muốn về Đông Hoang từ lâu rồi, nhân cơ hội này thì cho Nam Yêu – Tề Lân địa bàn của chúng ta vậy."
Nhân Ma lão gia tử lại là người hài lòng nhất với an bài kiểu này, nhưng những môn phái thế lực khác đều nghi ngờ cực kỳ.
Còn về phần Cổ Tộc cùng Yêu Tộc thì nửa vui nửa buồn.
Nam Lĩnh dù sao cũng khá tốt, Yêu Hoàng Điện cũng đã đóng quân tại đây một thời gian, Man Tộc thì sống ẩn vô cùng, thế nên việc Yêu Tộc chiếm lĩnh Nam Lĩnh cũng không phải là chuyện gì quá khó.
Nhưng Bắc Nguyên đối với Cổ Tộc thì không phải là nơi tốt lành gì.
Một nửa địa bàn của Bắc Nguyên là nằm tại Bắc Cực, băng thiên tuyết địa, mặc dù Tiên Phong không ít nhưng khí hậu lại quá lạnh.
Nhưng phương án này trong mắt của Nhân Tộc thì quả thật không tệ một tý nào.
Sau khi phân chia Thánh Địa Thế Gia, Bách Giáo môn phái, Yêu Tộc, Cổ Tộc phân ra bốn khu vực thì xung đột giữa những chủng tộc cũng dần dần được giảm bớt.
Thậm chí xung đột giữa Thế Gia, môn phái cũng được giảm mạnh.
Hơn nữa thì ngoại trừ Thái Cổ Vạn Tộc là hơi đoàn kết ra thì hai tộc còn lại đều không được như vậy.
Tại trước khi Thiên Cơ Lâu nhúng tay thì Nhân Tộc tại Đông Hoang cùng Nhân Tộc tại Nam Lĩnh đều ngứa mắt nhau, tranh chấp là chuyện bình thường.
Nếu như tất cả các tộc đều quy về một nơi thì ở đó sẽ không còn phân chia địa vực nữa, nói không chừng tất cả sẽ có thể sống chung hòa bình một cách chân chính.
"Phương án này không phải là không thể, nhưng nếu như vậy thì nhiều tộc quần sẽ phải di chuyển một khoảng cách cực kỳ xã xôi…"
Sau khi suy nghĩ một thời gian thì mọi người dần không phản đối nữa, mà chuyển sang suy nghĩ những khó khăn khi thực hiện kế hoạch này.
"Lâu chủ thật sự là đám nghĩ dám nói, nếu ở trước kia thì dù cho có người

sở hữu ý tưởng như thế này cũng không dám nói ra."
Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi cũng không khỏi sợ hãi thán phục.
"Phương pháp này không chỉ đơn giản dễ hiểu, chỉ cần tiếp tục phân loại sau đó an bài liền có thể quản lý tam tộc một cách dễ dàng, Tây Mạc thì Bách Giáo cùng phát triển."
Lúc này lâu chủ nhìn sang đại biểu của các tộc, phương pháp đã có rồi, có thực hiện hay không là do đám người này.
Phản ứng của các Thánh Địa, Thế Gia Nhân Tộc đương nhiên là nhiệt liệt nhất, về cơ bản bọn hắn đã ở Đông Hoang rồi, đương nhiên bọn hắn ước gì những chủng tộc khác tại Đông Hoang nhanh chóng dọn đi.
Còn về phần Nhân Tộc tại ba vực khác thì ai nấy đều tán đồng việc chạy tới Đông Hoang cả, những thế lực như Man Hoang bộ lạc, Hoàng Kim gia tộc cực kỳ tán đồng.
Phải biết rõ dù Lưu Tiêu nói bốn khu vực này chia ra để quản lý, tuy nhiên khí hậu, hoàn cảnh của Đông Nam Tây Bắc hoàn toàn khác nhau.
Đông Hoang ở gần Bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu nên sở hữu linh khí dồi dào nhất, khí hậu cùng điều kiện cũng được coi là tốt nhất.
Hắn để nơi này cho Nhân Tộc, lại quăng một nơi Băng Thiên Tuyết Địa cho Cổ Tộc, đem Nam Lĩnh hoang vu đưa cho Yêu Tộc, đây đã được xem như một loại thiên vị rồi.
Nếu như tất cả đều tuân theo kế hoạch này để chia thành bốn phương thì những chủng tộc khác sẽ không thể tùy tiện đặt chân lên địa bàn của Nhân Tộc nữa, sau mấy đời thì Nhân Tộc chắc chắn sẽ siêu việt Cổ Tộc cùng Yêu Tộc nhờ ưu thế từ vị trí địa lý.
Đây mới là ý nghĩ thật sự của Lưu Tiêu, đưa con cá không bằng đưa cần câu, dù sao Thiên Cơ Lâu không thể ở mãi thế giới này để giúp Nhân Tộc được.
Thứ Nhân Tộc cần không phải là một vị đại năng cường thế có thể tọa trấn Bắc Đẩu, thứ mà bọn hắn cần là một Nhân Tộc cường đại từ bản chất.
Thế nên đây là kế hoạch tốt nhất cho Nhân Tộc rồi.
Yêu Tộc cùng Cổ Tộc đương nhiên cũng có suy nghĩ của bản thân.
Mặc dù Yêu Tộc cũng biết rõ hoàn cảnh Đông Hoang tốt hơn, nhưng Yêu Hoàng Điện lại nằm ở Nam lĩnh, Chiến Thần Điện, thậm chí ngay cả Thanh Đế cũng quật khởi từ Nam Lĩnh mà ra.
Đối với Yêu Tộc thì đây là một nơi ở mang ý nghĩa tượng trưng rất lớn.
Nhưng Cổ Tộc thì khác, những tộc như Hỗn Thiên Tộc, Thần Linh Tộc, Huyết Điện Tộc, Hạo Long Tộc đều cảm thấy bất mãn trước tình cảnh khó khăn của Bắc Nguyên.
Mặc dù không phải là bọn hắn không chịu rét được, tuy nhiên bọn hắn vẫn thích nơi ở phì nhiêu như Đông Hoang hơn.
"Lâu chủ, Bắc Nguyên quanh năm tuyết trắng bao phủ, sợ rằng có nhiều Cổ Tộc không thể sinh hoạt tại nơi đó."
"Đúng vậy đó lâu chủ, ngươi còn có an bài nào tốt hơn không?"
"Lâu chủ, sao đãi ngộ của Cổ Tộc chúng ta cùng Nhân Tộc lại chênh lệch

quá vậy?"
Những tên Cổ Tộc này hơi tức giận, cảm thấy tên lâu chủ này an bài không thỏa đáng một tý nào.
"Các ngươi phải rõ ràng một chuyện, hôm nay các ngươi tới đây hoàn toàn không thể đại diện cho toàn bộ Cổ Tộc!"
"Hiện tại trong Cổ Tộc có rất nhiều người đã quy thuận Hoàng Sào rồi, lúc này bọn hắn đứng về phía Bất Tử Thiên Hậu."
Lâu chủ liếc mắt nhìn bọn hắn một cái rồi nói, đám Cổ Tộc liên tục gật đầu vì đây là sự thật.
"Chờ sau khi Vạn Tộc Đại Hội kết thúc thì tất cả quyết định giờ đây đều sẽ là quyết định của cả Bắc Đẩu!"
"Đến lúc đó ai mà không tuân theo những gì được bàn tại lần Vạn Tộc Đại Hội lần này thì Thiên Cơ Lâu sẽ ra tay trừ diệt hết."
"Sau khi Hoàng Sào bị hủy diệt thì địa bàn của chúng cũng thuộc về Cổ Tộc các ngươi."

Chương 677. Không có công bằng tuyệt đối

Chỉ vài ba câu nói đơn giản của lâu chủ thôi mà khiến cho tất cả người có mặt tại đây cùng vô số người đang quan sát trực tiếp chấn kinh vô cùng!
Ai nấy đều không thể nhịn được mà hít sâu một hơi!
Đây là dương mưu! Một dương mưu cực kỳ trần trụi của Thiên Cơ Lâu!
Vạn Tộc Đại Hội đã bố trí một cái hố to để chờ Yêu Tộc cùng Cổ Tộc nhảy vào!
Vạn Tộc Đại Hội này phân phối địa bàn trên khắp Bắc Đẩu, dù ngươi không dự nhưng địa bàn của ngươi vẫn sẽ bị Thiên Cơ Lâu phân chia ra.
Chờ sau khi Vạn Tộc Đại Hội kết thúc thì nếu ngươi không tuân theo an bài của Thiên Cơ Lâu thì Thiên Cơ Lâu sẽ có cớ để xuất thủ tiêu diệt ngươi!
Nhưng nếu ngươi nghe theo an bài thì lúc lúc này sao lại không tham gia Vạn Tộc Đại Hội làm gì?
Đây quả thật là một chiêu giết người tru tâm, khiến cho những thế lực, nhất là Cổ Tộc không chịu tham gia Vạn Tộc Đại Hội đang xem trực tiếp hối hận vô cùng!
"May thật, dù người của chúng ta ít nhưng chúng ta vẫn phái đại biểu qua!"
Trong Diêu Quang Thánh Địa, Thánh Nhân Vương – Giả Tổ vừa nhìn trực tiếp vừa lên tiếng.
"Xem ra sau này Đông Hoang sẽ là nơi của tất cả Thánh Địa sở hữu, thời đại hòa bình rốt cuộc cũng sắp hàng lâm rồi!"
Lúc này Khương gia, Cơ gia đều nhẹ nhàng thở ra, trong lòng của hai thế gia này đều cảm thấy may mắn vì sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu, đây đúng thật là phúc của nhân loại.
Ngay cả Nhân Ma lão gia tử đang tham gia Vạn Tộc Đại Hội cũng cảm thấy

may mắn cực độ.
May mà hắn chịu ở lại nơi này vì Âm Dương Điều Hòa Chi Pháp kia, cũng thuận tiện làm đại biểu của Man Tộc bộ lạc tham gia đại hội.
Nếu bọn hắn cao ngạo không đến, tới lúc tất cả Cổ Tộc tràn tới Bắc Nguyên thì sợ rằng bọn hắn cũng xong rồi.
"Lâu chủ thật sự muốn những Cổ Tộc còn lại đều sinh hoạt ở Bắc Nguyên à?"
Những Cổ Tộc không đi theo Hỏa Lân Tộc để tham gia Vạn Tộc Đại Hội kia khi xem tới đây thì đều hoài nghi nhân sinh.
"Có phải chúng ta đã bỏ qua thời cơ tốt nhất để tranh đoạt địa bàn rồi không?"
Huyết Nguyệt Tộc vừa xem trực tiếp vừa hối hận.
"Trước đây tên cháu trai nào nói Thiên Cơ Lâu sẽ chèn ép Cổ Tộc, cực lực thiên vị Nhân Tộc vậy?"
"Ta thấy người ta phân phối rất công bằng mà!"
Lam Ma Tộc – Một trong Thập Đại Hung Tộc đã bắt đầu chửi đổng trong sào huyệt của mình.
Lúc này bên trong Hoàng Sào cũng có không ít người đang theo dõi Vạn Tộc Đại Hội.
"Bắc Nguyên? Dù sao chỉ là một nơi băng thiên tuyết địa mà thôi, nếu như phân Đông Hoang cùng Trung Châu cho chúng ta thì còn được!"
"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này muốn vây khốn Thái Cổ Vạn Tộc chúng ta tại một cái Bắc Nguyên nhỏ nhoi sao? Thật sự là người si nói mộng!"
Thủy Vương Đại Thánh cũng đang nhìn trực tiếp, nhưng với hùng tâm tráng chí của hắn thì hắn hoàn toàn không để một nơi như Bắc Nguyên vào mắt.
"Chờ Ngũ Sắc Thần Hoàng hoàng tử của chúng ta đủ lông đủ cánh thì lúc đó toàn bộ Bắc Đẩu đều sẽ trong tay chúng ta, muốn đi đâu mà không được?"
Bạch Ngân Đại Thánh cũng cười lạnh một tiếng, hoàn toàn không quan tâm Thiên Cơ Lâu.
"Tên lâu chủ này cũng hay, trên miệng thì nói là công bằng cho Vạn Tộc, nhưng tới lúc phân chia thì lại đưa Cổ Tộc chúng ta một nơi như Bắc Nguyên, thế thì sau ngàn năm nữa Cổ Tộc ta còn cơ hội quật khởi sao?"
Bất Tử Đạo Nhân cùng Bất Tử Thiên Hậu đương nhiên là có thể nhìn thấu được tính toán của Lưu Tiêu qua lần phân chia này.
Nhưng đây là một dương mưu trần trụi, dù có biết cũng khó mà thay đổi được.
Lúc này không gian sinh tồn của Cổ Tộc cùng Yêu Tộc hoàn toàn do tên Thiên Cơ Lâu chi chủ kia cho, nếu như Thiên Cơ Lâu không cho thì bọn hắn hoàn toàn không làm gì được cả.
Tuy nhiên nếu như diệt tuyệt Yêu Tộc cùng Cổ Tộc, để trên Bắc Đẩu tinh này chỉ còn một mình Nhân Tộc thì chưa chắc đã là một chuyện tốt.
Nếu như uy hiếp từ ngoại tộc hoàn toàn biến mất thì nội bộ Nhân Tộc chắc

chắn sẽ có sự chia rẽ, nội đấu là điều tất nhiên, điểm này Lưu Tiêu biết rõ hơn ai hết.
Nhưng nếu như giữ hai mối uy hiếp như Yêu Tộc cùng Cổ Tộc này vẫn còn tồn tại thì có thể khiến cho toàn bộ Nhân Tộc đoàn kết lại vì cùng chung mối thù.
Chỉ cần mọi người có suy nghĩ như thế này thì chắc chắn Nhân Tộc sẽ trở nên cường thịnh một cách nhanh chóng, chí ít thì số lượng Thánh Nhân Vương của Nhân Tộc có thể so sánh được với Cổ Tộc cùng Yêu Tộc.
"Tiếc là phần thưởng hắn đưa ra quá ít, hoàn toàn không thể khiến Cổ Tộc hồi tâm chuyển ý được!"
Giọng nói của Bất Tử Đạo Nhân hiện rõ sự khinh thường.
Dù sao chỉ một mình Bắc Nguyên chắc chắn không thể nào thỏa mãn những Cổ Tộc dưới trướng hắn.
Hiện tại bất kỳ Cổ Tộc nào đứng về phía Hoàng Sào thì đều mang trong mình dã tâm bừng bừng, hiếu chiến thị sát, thứ mà bọn chúng muốn hoàn toàn không phải là hòa bình.
Mặc kệ Vạn Tộc Đại Hội trong Thiên Cơ Lâu có quyết định ra sao thì đều sẽ không ảnh hưởng mức độ trung thành của bọn hắn.
Nhưng ngoại trừ Hoàng Sào thì ức vạn sinh linh đang quan sát phòng trực tiếp Vạn Tộc Đại Hội này đều hoan hô không ngừng.

Chương 678. Sát niệm

Nhân Tộc cùng Yêu Tộc hoàn toàn hài lòng trước sự an bài của Thiên Cơ Lâu, bọn hắn đang dần cảm thấy hưng phấn khi hòa bình sắp tới.
Nhất là Nhân Tộc, sau khi chịu đủ ức hiếp từ Vạn Tộc thì nhờ Thiên Cơ Lâu, rốt cuộc bọn hắn đã có thể quật khởi!
Hiện tại vô số sinh linh tại Bắc Đẩu hận không thể cung phụng Thiên Cơ Lâu như thần linh!
Lúc này bên trong Thiên Cơ Lâu, các Đại Thánh của Cổ Tộc sau khi suy nghĩ một lát thì tất cả cũng đồng ý trước kế hoạch của Thiên Cơ Lâu.
"Nếu như sau này địa bàn của Hoàng Sào cũng thuộc chúng ta thì cũng không tệ lắm!"
"Nếu như lâu chủ đã hứa hẹn như vậy thì ta hoàn toàn có thể tiếp nhận kế hoạch này!"
"Vậy ta sẽ chờ đợi tin tức tốt từ Thiên Cơ Lâu!"
Những tên Cổ Tộc này khi nghe tới trừ Bắc Nguyên ra, sau này những địa bàn của Hoàng Sào cũng thuộc về bọn hắn thì đều nhanh chóng đồng ý!"
Dù sao Hoàng Sào cũng là sào huyệt của Bất Tử Thiên Hậu đó, trong đó ẩn chứa đủ loại bí mật của Bất Tử Thiên Hoàng còn sót lại, còn có nhiều loại bảo vật nữa.
Chỗ đó có sức hấp dẫn hơn Bắc Nguyên nhiều, nếu như có một ngày nào đó thật sự bọn hắn sở hữu nơi đó thì chỗ tốt hoàn toàn không ít hơn Đông Hoang tý nào!

“Nếu như tất cả mọi người đều đã nhất trí với kế hoạch này thì cứ quyết định như vậy đi!”
Lâu chủ gật đầu, hắn lấy danh nghĩa của Thiên Cơ Lâu để chốt lại quyết định quan trọng nhất lần Vạn Tộc Đại Hội này.
Nhưng lúc này bỗng dị biến phát sinh, tất cả mọi người còn chưa kịp chúc mừng thì bên ngoài Thiên Cơ Lâu vang lên một tiếng vang lớn, một Thần Vân mang theo tiếng gào thét cùng phong bạo đáng sợ đang dần kéo tới từ phương xa.
Khi đám người vừa cảm nhận được khí tức đáng sợ này đang dần kéo tới, bọn hắn còn chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra thì bỗng Thần Vân đó đã bay tới trước cửa Thiên Cơ Lâu.
Đứng trên Thần Vân là một người toàn thân như khỉ, đây chính là Đấu Chiến Thắng Phật!
Mọi người đều biết Đấu Chiến Thắng Phật – Thúc thúc của Thánh Hoàng Tử là vị đại năng có tiếng nói vô cùng có trọng lượng trong Cổ Tộc khi xưa, sau này gia nhập vào Đại Lôi Âm Tự thì hắn cũng ít xuất hiện hơn hẳn!
Nhưng không ngờ hiện tại hắn lại xuất hiện tại Thiên Cơ Lâu, việc này khiến mọi người khá là kinh ngạc.
“Thúc thúc, sao ngươi lại tới đây?”
Thánh Hoàng Tử đương nhiên là người kinh ngạc nhất ở đây, người thúc thúc không đáng tin cậy này của hắn lúc nào cũng ở trong Đại Lôi Âm Tự, rất ít khi nào ra ngoài chứ đừng nói là tới Thiên Cơ Lâu xa xôi ngàn dặm này để tham gia Vạn Tộc Đại Hội.
“Ngay cả Đấu Chiến Thắng Phật cũng tham gia Vạn Tộc Đại Hội, mặt mũi của Thiên Cơ Lâu thật sự đáng sợ!”
“Đấu Chiến Thắng Phật cứ yên tâm, lâu chủ đã sắp xếp xong xuôi cho chúng ta rồi, sau này tất cả sẽ sống chung hòa bình!”
“Đúng vậy, ngài cứ vào đây ăn ngon uống say là được!”
Lúc này đám người trong Thiên Cơ Lâu còn không biết đại nạn sắp giáng lâm, nên ai nấy đều mỉm cười rồi nói với Đấu Chiến Thắng Phật.
“Đế Uy Sát Niệm sắp tới rồi, mọi người nhanh chóng rời đi!”
Nhưng đối diện với lời mời chào từ mọi người thì sắc mặt của Đấu Chiến Thắng Phật vô cùng lo lắng, hắn còn la to cảnh cáo mấy ngàn người đang tụ tập trong Thiên Cơ Lâu này nữa.
Thì ra Đấu Chiến Thắng Phật tới đây không phải là để tham gia Vạn Tộc Đại Hội mà để cảnh cáo mọi người!
Lời của hắn vừa dứt thì một tiếng gầm nhẹ vang lên từ đằng xa, một tức khí đáng sợ tới cực điểm đang dần dần tiến lại gần Thiên Cơ Lâu.
“Chuyện gì xảy ra thế?”
Trung Hoàng cảm thấy có chuyện gì đó không đúng, nhanh chóng chạy ra khỏi Thiên Cơ Lâu để xem xét.
Nhiều cao thủ đang tham dự Vạn Tộc Đại Hội cũng nhanh chóng chạy ra xem xét tình hình, muốn xem xem thứ gì mà có khí tức đáng sợ và còn hù dọa Đấu Chiến Thắng Phật sợ tới mức như vậy.

“Lâu chủ, ta cũng muốn ra xem!”
Vương Đằng cũng cảm giác được một luồng Đế Uy như có như không đang dần tiếp cận Thiên Cơ Lâu, thế nên hắn đứng lên rồi nói.
Lúc này bên ngoài Thiên Cơ Lâu, tòa Thần Thành này của Nhân Tộc giống như sắp chịu đựng Thiên Kiếp vậy, bầu trời đen nghịt, có một đoàn phong bạo đang kéo tới từ hướng tây!
Nó giống như một cơn bão, không biết trên đường đi nó đã hủy bao nhiêu thành trấn rồi, hơn nữa nếu nhìn kỹ lại thì giữa cơn bão này còn hiện rõ một khuôn mặt đang gào thét!
“Rốt cuộc đây là quái vậy gì thế! Vì sao nó lại ẩn chứa Đế Uy Chi Nộ! Uy lực của nó hoàn toàn không thua gì một thành Cực Đạo Đế Binh được khôi phục hoàn toàn cả!”
Cỗ Đế Uy Chi Nộ kinh khủng này có uy lực hoàn toàn không thua gì Hỏa Lân Trượng trong tay của tám tôn Thánh Nhân Vương lần trước cả, thật sự Lão Phong Tử không thể tưởng tượng được đây rốt cuộc là quái vật gì!
“Đây không lẽ là một cỗ Sát Niệm? Nhưng trên đời ta chưa bao giờ thấy Sát Niệm nào kinh khủng như thế này cả!”
Dao Trì Thánh Nữ thì đã đoán được đây là gì rồi, tuy nhiên nàng lại không thể tin vào suy đoán của mình.

Chương 679. Để việc này cho ta đi

“Thứ này đến đây vì cái gì thế? Mục tiêu của nó là Thiên Cơ Lâu à?”
Vương Đằng không quan tâm thứ đang tới kia là gì, hắn chỉ quan tâm mục tiêu của nó của phải là Thiên Cơ Lâu hay không thôi.
“Vào lúc ta ở Đại Lôi Âm Tự thì bỗng một cỗ Thần Chi Sát Niệm xuất hiện dưới mặt đất, ta cũng không hiểu chuyện gì xảy ra, nhưng luồng Sát Niệm này quá cuồng bạo!”
Đấu Chiến Thắng Phật nhìn Sát Niệm mang theo Đế Uy vô cùng vô tận này rồi nói.
Hắn cũng không phải là chưa thử qua việc đánh nhau với cỗ Sát Niệm này, nhưng dù sao hắn vẫn chưa đạt tới cảnh giới Chuẩn Đế, còn cỗ Thần Chi Sát Niệm này lại mang theo Đế Uy Chi Nộ.
Nếu như đánh nhanh thắng nhanh thì hắn còn có thể liều một phen, tuy nhiên cỗ Sát Niệm này vô cùng vô tận, đánh thế nào cũng không khiến nó cảm thấy mệt mỏi, sau khi đánh một ngày một đêm thì Đấu Chiến Thắng Phật rốt cuộc cũng không chịu nổi mà quay đầu bỏ chạy.
“Không cần đoán, đây chính là Thần Chi Sát Niệm của Thái Âm Nhân Hoàng, uy lực vô cùng vô tận, không thể đánh bại nó một cách dễ dàng đâu.”
Lúc này âm thanh của lâu chủ vang lên từ trong Thiên Cơ Lâu, lượng thông tin trong đó khiến vô số người chấn kinh!
“Sát Niệm của Thái Âm Nhân Hoàng sao? Thái Âm Nhân Hoàng đã là Nhân Hoàng từ thời Thái Cổ rồi mà, sao còn một đạo Sát Niệm của hắn còn tồn

tại trên thế gian được chứ?"
Đấu Chiến Thắng Phật bừng tỉnh, tuy nhiên theo sau là vô số câu hỏi khác, nhưng cuối cùng hắn cũng biết lý do vì sao thứ này lại khó chơi như thế, thì ra nó là Sát Niệm của một vị Nhân Hoàng Đại Đế!
"Nếu nói đúng thì Sát Niệm này cũng không phải do Nhân Hoàng để lại, mà là mầm họa do Đại Lôi Âm Tự của ngươi để lại."
Lâu chủ nhún vai, sau đó đem trách nhiệm cùng vấn đề ném lại lên trên người của Đấu Chiến Thắng Phật.
"Cái gì? Ý ngươi là sao, lâu chủ?"

Mặc dù Đấu Chiến Thắng Phật chưa từng gặp mặt trực tiếp lâu chủ Thiên Cơ Lâu nhưng hắn cũng biết y là sư phụ của Thánh Hoàng Tử, cũng biết được uy danh của Thiên Cơ Lâu.
Thế nên sau khi lời của lâu chủ Thiên Cơ Lâu vừa dứt thì hắn mới không phủ định ngay lập tức, chỉ hỏi lại với vẻ nghi ngờ mà thôi.
"Đấu Chiến Thắng Phật, ngươi chỉ vừa gia nhập Đại Lôi Âm Tự trong một thời gian ngắn nên không biết được ngọn ngành, truyền thừa của Tây Mạc Phật giáo có nguồn gốc từ A Di Đà Phật Đại Đế, người này chính là một đại năng chuyên nghiên cứu trường sinh chi pháp!"
"Tại thời đại Thái Cổ, Thái Âm Nhân Hoàng xông Thành Tiên Lộ thất bại vì bị Bất Tử Thiên Hoàng đánh lén, nhưng y cũng đã để lại một sợi chấp niệm trên thế gian, tới sau này thì sợi chấp niệm đó được A Di Đà Phật tìm được."
"Hắn lấy chấp niệm của Thái Âm Nhân Hoàng giam cầm tại Huyết Tế Đàn, muốn dùng nó để nghiên cứu về trường sinh chi pháp, nhưng việc này lại khiến cho huyết mạch của Thái Âm Nhân Hoàng bị cướp, truyền thừa đứt đoạn!"
Lời này của lâu chủ khiến cho không ít đại biểu từ nhiều thế lực tại đây chấn kinh vô cùng!
Bọn hắn không ngờ rằng một sợi chấp niệm cuối cùng của Thái Âm Nhân Hoàng lại bị A Di Đà Phật trấn áp dưới Đại Lôi Âm Tự để làm chuột bạch thí nghiệm!
Mặc dù nó chỉ là chấp niệm của một vị Đại Đế thôi nhưng việc làm này của A Di Đà Phật thật sự vẫn vô cùng tàn nhẫn!
"Nhưng vì sao sợi chấp niệm này đã bị trấn áp nhiều năm như vậy rồi nhưng hiện nay lại cuồng bạo tới như thế vậy?"
Đấu Chiến Thắng Phật cũng ngơ ngác, sau khi dừng một lát để hiểu được chuyện gì đang xảy ra thì lập tức hỏi tiếp.
"Xem ra khi ta đem việc Bất Tử Thiên Hoàng là người đánh lén khiến Thái Âm Nhân Hoàng thất bại trong công cuộc xông Thành Tiên Lộ ra thì sợi chấp niệm này đã vô tình biết được, thế nên giờ đây nó mới cuồng bạo thế này."
Sau khi suy nghĩ một lát thì lâu chủ liền biết chuyện gì đã xảy ra.
Loại tàn dư ác niệm của Đại Đế này được sinh ra cũng một phần thuận

theo thiên địa, tuy nó chỉ là một sợi chấp niệm thôi nhưng nó lại có đầy đủ uy lực cùng tư tưởng của một vị Đại Đế.
Thế nên khi chuyện của quá khứ lộ ra, sợi ác niệm này biết được lý do chân chính khiến bản thân thất bại, qua đó nó trở nên cuồng bạo rồi phá vỡ phong ấn mà ra cũng không phải là chuyện quá khó hiểu.
Ngay lúc đám người đang nói chuyện thì luồng chấp niệm Đế Uy đó càng lúc càng gần Thiên Cơ Lâu, khí thế khủng bố mà nó tỏa ra khiến cho đám người nhanh chóng chạy vào trong Thiên Cơ Lâu.
Nếu như không cản cỗ chấp niệm này lại thì sợ rằng nó sẽ tiếp tục cuồng bạo sau đó phá hoại khắp nơi.
"Lâu chủ, để việc này cho ta đi!"
Thánh Hoàng Tử thấy thế thì lập tức xung phong nhận việc, hắn cầm Tiên Thiết Côn lên sau đó xông thẳng ra ngoài!
Hắn của hiện tại với hắn của quá khứ có thể nói là khác nhau một trời một vực, Thiên Kiếp Chi Lôi cộng với sức công phạt được khai phá tới mức cực hạn lập tức bùng nổ, Thánh Hoàng Tử nhanh chóng khu động Đế Binh đánh về phía sợi chấp niệm kia.

Chương 680. Hoá giải nguy cơ

Uy lực của một côn này chắc cũng không cần nhiều lời làm gì, vừa bắt đầu mà Thánh Hoàng Tử đã sử dụng chiêu đáng sợ nhất trong Đấu Chiến Thánh Pháp, lấy sức công phạt vô địch đánh về phía phong bạo đang gào thét này.
Nhưng tuy thế, luồng chấp niệm này của Thái Âm Thần Hoàng lập tức đáp trả bằng một đòn trùng kích Đế Uy, khiến cho công kích của Thánh Hoàng Tử bị phá toái hoàn toàn.
Thánh Hoàng Tử đương nhiên không dám khôi phục hoàn toàn Tiên Thiết Côn, nên không thể cản được cỗ Đế Uy đáng sợ này, lập tức bị đánh ngược trở về Thiên Cơ Lâu,
Mặc dù Thánh Hoàng Tử đã đi lên con đường vô cùng cực đoan là dồn hết tất cả vào sức công phạt, nhưng tu vi của hắn vẫn chỉ dừng ở mức Vương Giả Đại Thành mà thôi.
Đối thủ lại là Thần Chi Sát Niệm của Thái Âm Nhân Hoàng, thậm chí lúc này nó còn đang trong trạng thái cuồng bạo nữa chứ, Thánh Hoàng Tử sao có thể là đối thủ được.
"Lâu chủ, nếu như cỗ Thần Chi Sát Niệm này cứ tiếp tục cuồng bạo như vậy thì sợ rằng nó sẽ đại khai sát giới trong tòa Thần Thành của Nhân Tộc này mất, tới lúc thì sẽ đúng thật là sinh linh đồ thán!"
Dao Trì Thánh Nữ lập tức nhìn về lâu chủ với ánh mắt khẩn trương cực kỳ, ánh mắt đó dường như đang cầu khẩn.
"Đầu tiên các ngươi lui ra sau đi!"
Ban đầu Lưu Tiêu thật sự không muốn ra tay lắm, vấn đề này đáng ra là của Bất Tử Thiên Hoàng cùng A Di Đà Phật.
Nếu thật sự ra tay thì hắn rất vui lòng khi đưa cỗ Sát Niệm này về Đại Lôi

Âm Tự.
Nhưng mà Dao Trì Thánh Nữ đã khẩn cầu như vậy thì hắn chỉ có thể đành xuất thủ đánh tan Sát Niệm này thôi.
Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công trong cơ thể hắn lúc này đang ngủ say bỗng được đánh thức, lấy Vô Thượng Tiên Công chi uy, nó ngưng tụ một đạo linh quang.
Lưu Tiêu rút đạo linh quang này ra, tiện tay quăng ra ngoài Thiên Cơ Lâu.
Tốc độ của linh quang này nhanh tới mức kinh người, vừa bay khỏi tay Lưu Tiêu thì trong chớp mắt đã tới trước người của Thần Chi Sát Niệm của Thái Âm Nhân Hoàng rồi vây nhốt nó.
Cỗ Thần Chi Sát Niệm này cũng như cảm nhận được uy hiếp, nó muốn đánh đánh tan tia linh quang mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu ném tới để chạy trốn, tuy nhiên dù cố ra sao tia linh quang đó vẫn không hề hấn gì!
Tia linh quang này xuất phát từ Hồng Mông Đại Thiên Công, nếu so sánh thì độ cứng của nó sánh ngang với cả hàng rào Tiên Vực, chỉ là một chấp niệm nhỏ nhoi của Đại Đế sao có thể chạy khỏi được chứ!
Trong đó có một tia linh quang nhanh chóng bay vào trong gió lốc, muốn phá hủy cỗ Thần Chi Sát Niệm này từ bên trong!
Sau đó tất cả linh quang đều nổ tung, khiến cho toàn bộ hư ảnh của Thái Âm Nhân Hoàng bị hút vào trong, không còn sót lại một tý nào.
Uy hiếp kinh khủng như thế này nhưng lại bị một đạo linh quang đánh tan trong một thời gian cực ngắn, ngay cả phản kháng cũng không được!
Thực lực của Thiên Cơ Lâu chi chủ khiến cho tất cả mọi người đều phải suy nghĩ sâu xa!
"Ác niệm sống sót ít nhất trên vạn năm của một vị Đại Đế mà lại bị đánh bại dễ dàng như vậy sao?"
"Thế này thật sự quá mức rồi, thực lực của lâu chủ quả thật như thiên thần hạ phàm, quá là thâm khả bất trắc"
"Nếu như sức mạnh của ta bằng được một phần vạn của lâu chủ thì đủ ta hưởng thụ mười đời rồi!"
Đám người ở trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều kích động, đương nhiên bọn hắn có thể cảm nhận được cỗ Thần Chi Sát Niệm này có uy lực lớn bao nhiêu, ngay cả Đấu Chiến Thắng Phật cũng bị dí cho chạy trối chết là hiểu rồi mà.
Nhưng bởi vì cỗ Sát Niệm này cường đại như thế mới khiến cho mọi người cảm thấy thực lực của lâu chủ sâu không lường được!
Mà giờ phút này thì độ hot của phòng trực tiếp đã đạt được con số không thể tưởng tượng.
Ngay cả Lưu Tiêu cũng không ngờ chỉ một lần xuất thủ vô tình này lại được thu hình sau đó được chiếu lên.
Ức vạn sinh linh tại Bắc Đẩu Tinh rốt cuộc đã tận mắt nhìn thấy thực lực kinh khủng của Thiên Cơ Lâu chi chủ, trước đó mọi người chỉ nghe đồn mà thôi, chưa bao giờ thấy tận mắt!
Việc lâu chủ chỉ dùng một đạo linh quang để miểu sát Thần Chi Sát Niệm

của một vị Đại Đế lập tức khiến cho nhiều thế lực chấn kinh cùng kiêng kỵ Thiên Cơ Lâu nhiều hơn!
"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này mạnh tới thế sao! Xem ra truyền thuyết là thật rồi! Ông trời ơi!"
"Nhiều vị Đại Đế của Nhân Tộc cũng không bằng một Thiên Cơ Lâu vừa xuất hiện này nữa!"
"Phong thái tuyệt trần của lâu chủ tuyệt đối không thua kém gì Vô Thủy Đại Đế năm đó!"
Trong mắt của vô số sinh linh Bắc Đẩu thì chỉ có vị Vô Thủy Đại Đế, người năm đó có một không ai, đánh khắp Cửu Thiên Thập Địa không đối thủ mới có thể so sánh được với lâu chủ.
Nhưng cảm giác áp bách mà cả hai mang tới hoàn toàn không ở cùng một cấp bậc.
"Uy hiếp đã được giải quyết, mọi người không cần lo lắng."
Lâu chủ thu thần thông lại, vung tay lên, sắc trời bên ngoài đã được khôi phục như bình thường.

Chương 681. Vẫn chưa được thăng cấp

Lại một cơn sóng dữ ngập trời ập tới Thần Thành, sau đó được lâu chủ Thiên Cơ Lâu ngăn cản!
"Ta đã nghe nói Thiên Cơ Lâu chi chủ cường đại vô địch từ trước, tới hiện nay mới có thể thấy tận mắt được, quả nhiên phi phàm!"
Lúc này Đấu Chiến Thắng Phật đã há hốc mồm kinh ngạc, tâm phục khẩu phục trước lâu chủ Thiên Cơ Lâu, thậm chí trong giọng nói cũng có thể nghe ra được vẻ cung kính của y.
"Lâu chủ chính là đại năng Tiên Giới của Đông Hoang ta đó, nếu không sao hắn có thể chủ trì Vạn Tộc Đại Hội được!"
Lúc này trong đám người cũng có người la to hưởng ứng.
Quả thật lần xuất thủ khi nãy của lâu chủ quả thật quá khoa trương rồi, miểu sát tám tôn Thánh Nhân Vương thì thôi đi, thậm chí khi đối mặt với chấp niệm của một vị Đại Đế đang cuồng bạo mà vẫn có thể miểu sát thì quá mức!
"Muội muội ngươi nghe ta, nếu như Thiên Cơ Lâu chi chủ có thể trở thành hôn phu của ngươi thì Yêu Hoàng Điện của chúng ta chắc chắn sẽ không còn lo lắng gì nữa!"
Ngay cả Nam Yêu – Tề Lân cũng nhịn không được mà lên tiếng.
"Không biết lâu chủ có thích kiểu người như ta không nữa!"
Tề Họa Thủy cười nhẹ một tiếng, ai mà không thích nam nhân vô địch chứ, đương nhiên nàng sẽ không cự tuyệt rồi.
Uy hiếp vừa xuất hiện đã bị lâu chủ tiêu diệt trong một nốt nhạc, bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu cũng dần dần trở nên vui vẻ như ban đầu.

“Đúng rồi, Vạn Tộc Đại Hội được tổ chức tới đâu rồi?”
Đấu Chiến Thắng Phật đã tới rồi thì đương nhiên sẽ không muốn đi sớm như vậy, hắn nhanh chóng nhập gia tùy tục, chạy tới ngồi trong Thiên Cơ Lâu.
Cả đoạn đường chạy tới Thiên Cơ Lâu hắn bị Thần Chi Sát Niệm này của Thái Âm Nhân Hoàng đuổi giết, đương nhiên là không có thời gian xem trực tiếp của lâu chủ rồi.
“Lâu chủ đã phân chia bốn vực ra, mỗi vực sẽ tương ứng với địa bàn của ba tộc cùng Chư Tử Bách Giáo, Trung Châu thì là nơi tam tộc chung sống hòa bình, nước sông không phạm nước giếng.”
Lúc này Thánh Hoàng Tử nhanh chóng lên tiếng.
“Thiên Cơ Lâu lại có lực hiệu triệu cùng uy tín lớn đến như vậy à! Kinh người thật!”
Đấu Chiến Thắng Phật bất ngờ tới mức kinh hô lên.
Hắn kinh hô không phải vì cách phân chia đó thông minh hay kinh người ra sao, phương án mà lâu chủ đưa ra thật sự có hơi thô ráp, cơ bản chỉ tách ba tộc ra một cách thô bạo mà thôi, hoàn toàn không giải quyết mâu thuẫn hay gì cả.
Thứ thật sự khiến Đấu Chiến Thắng Phật khiếp sợ chính là một phương án đơn giản như vậy lại được cả Vạn Tộc đồng ý, điều này cũng chứng tỏ lực hiệu triệu của Thiên Cơ Lâu hiện tại đã đạt tới một mức độ vô cùng kinh người, đông đảo thế lực tại Bắc Đẩu đã vô tình công nhận Thiên Cơ Lâu rồi.
Các đại biểu của nhiều thế lực vẫn còn đang ở Thiên Cơ Lâu, nhưng tất cả thông tin đều đã được truyền về thế lực sau lưng từ lâu rồi.
Dù những đại biểu này không báo tin về thì những thế lực đó có thể biết thông tin qua việc xem trực tiếp, tất cả đều nhanh chóng chuẩn bị để chuyển di.
Có rất nhiều Cổ Tộc, Yêu Tộc cần phải dời từ Đông Hoang ra ngoài, mà Nhân Tộc muốn từ nơi khác vào Đông Hoang cũng không ít.
Mặt khác, những thương nhân từ các tộc nếu có ý định giao thương, thương lượng làm ăn thì đều có thể tự do ở lại Trung Châu.
Theo ý nghĩ của Lưu Tiêu thì những thương nhân sẽ lấy Trung Châu làm trạm trung chuyển để giao thương, những người muốn giao lưu với chủng tộc khác cũng sẽ tới Trung Châu, các tộc thì quản tốt địa bàn của mình là được rồi.
Còn về những người mang tư tưởng không muốn giao lưu cùng với ngoại tộc thì chỉ cần ở lại Thánh Thành của chủng tộc mình ra được, nhưng dưới điều kiện là không xảy ra nội chiến.
“Đây quả thật là một an bài khá tốt.”
“Số lượng người xem trong phòng trực tiếp này đã đạt tới con số hơn trăm triệu vạn rồi, tại sao vẫn chưa mở khóa chức năng mới của Thiên Cơ Lâu thế.”
Lúc này lâu chủ mới từ từ đóng phòng trực tiếp Vạn Tộc Đại Hội lại.

Từ lúc bắt đầu phát sóng tới khi kết thúc thì độ hot của lần Vạn Tộc Đại Hội này không giảm mà còn tăng, chỉ trong một thời gian ngắn thôi nó đã trở thành thứ được hoan nghênh nhất Bắc Đẩu Tinh.
Hơn nữa số lượng khen thưởng và Fan của lâu chủ cũng tăng lên không ít, trong đó phần nhiều đến từ Nhân Tộc tại Bắc Đẩu Tinh.
Tuy vậy nhưng Lưu Tiêu vẫn chưa nghe thấy tiếng nhắc nhở của Thiên Cơ Lâu về việc mở khóa ra chức năng mới.
Theo kinh nghiệm bình thường của hắn thì lần mở khóa Thiên Cơ Cổ Lộ lần trước nhờ vào danh tiếng khi hắn công bố Ác Nhân Bảng ra toàn bộ Bắc Đẩu.
"Ta hiểu rồi, thanh danh của Thiên Cơ Lâu đã lớn tới mức toàn bộ Bắc Đẩu này không ai là không biết từ lần trước!"
Sau khi suy nghĩ một tý thì Lưu Tiêu cũng dần ngộ ra được lý do.
Theo cách tính của Thiên Cơ Lâu thì càng nhiều người lạ biết đến thì danh khí càng cao.
Bắc Đẩu quanh đi quẩn lại cũng chỉ có một nhóm người đó mà thôi, trước kia nhờ vào Âm Tà Xảo Trá Bảng mà danh tiếng của Thiên Cơ Lâu đã truyền khắp Bắc Đẩu, thế nên khi nãy dù phòng trực tiếp rất hot nhưng cuối cùng vẫn không được tính.
Điều này cũng có nghĩa là trên Bắc Đẩu Tinh này đã không còn ai không biết Thiên Cơ Lâu, hiện tại dù có khiến bọn hắn chấn kinh thế nào đi nữa thì cũng sẽ không mở khóa được gì.

Chương 682. Nghịch thiên vô cùng

"Xem ra Bắc Đẩu đã trở nên không còn trọng yếu nữa rồi, phải chuyển ánh mắt lên nơi khác thôi."
Dù sao hiện sau khi khi Vạn Tộc Đại Hội kết thúc thì toàn bộ thế cục tại Bắc Đẩu đã được an bài xong hết, không cần phải lo lắng gì cả.
Còn về phần Hoàng Sào thì chỉ cần Bất Tử Đạo Nhân, Bất Tử Thiên Hậu không chủ động gây chuyện với hắn thì Lưu Tiêu cũng lười quan tâm tới bọn hắn làm gì.
Tại trong vũ trụ bát hoàng của Già Thiên thế giới này còn không biết bao nhiêu Cổ Tinh chờ Lưu Tiêu khám phá đó.
Tử Vi Cổ Tinh, Câu Trần Cổ Tinh, Địa Cầu, Vĩnh Hằng Quốc Độ, Thí Luyện Cổ Lộ, cùng nhiều tinh vực khác!
Thế nên Lưu Tiêu rút hết tất cả phần thưởng từ video mới nhất tới những video trước kia ra.
Lần này Thi Hài Tiên Đế cùng Thạch Hạo đã thông minh hơn lần trước, tuy trên tay không còn nhiều binh khí tốt để khen thưởng nữa nhưng bọn hắn vẫn khen thưởng những Tiên Kim quý hiếm cho Lưu Tiêu.
Còn các loại Thần Dược thì nhiều vô số kể.
Sau khi bị hệ thống trích phần trăm thì tất cả những Tiên Kim như Hư Không Tiên Kim, Thất Thải Tiên Kim, Hoàng Huyết Thạch,… Tất cả đều

hiện ra trên tay lâu chủ.
Những vật này cũng có giá trị không nhỏ, đây đều là những Tiên Kim có giá trị không tệ bên Hoàn Mỹ thế giới kia, nếu tính thì vẫn khá là đầy đủ thành ý.
Nhưng mà trên tay Lưu Tiêu lại không có lò luyện, nên những Tiên Kim này hắn vẫn chưa biết dùng vào mục đích gì, chỉ có thể thu vào rồi đợi sau này vậy.
Ngoài những phần thưởng này ra thì còn hàng ngàn vạn năm công lực nữa, sau khi bị trích phần trăm thì còn không đủ một trăm vạn, tất cả đều được Hồng Mông Đại Thiên Công hấp thu.
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu thì ai nấy đều vui mừng, đám người đều đang ăn mừng về việc Vạn Tộc Đại Hội kết thúc một cách mỹ mãn, tất cả đều mang hy vọng về một tương lai hòa bình tại Bắc Đẩu.
Mặc dù Vạn Tộc Đại Hội đã kết thúc nhưng nhiều cường giả từ khắp nơi vẫn chưa muốn rời khỏi Thiên Cơ Lâu vội, tất cả đều ở lại chỗ này.
Trong Thiên Cơ Lâu không chỉ có nhiều phòng luyện công có hiệu quả kỳ lạ, ở đây còn có thể nghe được nhiều bí văn trên vũ trụ này, chỉ cần nghe được lâu chủ kể về một chuyện xưa bí ẩn thôi là đã có lời rồi.
Dù sao lâu chủ cái gì cũng biết mà, từ việc trên trời xuống dưới đất, thuận miệng thôi cũng có thể nói ra bí mật kinh khủng vô cùng.
Lưu Tiêu khi thấy những người này tự nguyện ở lại thì đương nhiên sẽ vui mừng vô cùng, hắn còn đang trông ngóng Đế Kinh trên người của những người này đó!
Thừa dịp tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đang chúc mừng thì Lưu Tiêu nhanh chóng đăng nhập vào Huyễn Thần Đài, đem ba video Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung cuối cùng đăng lên.
Qua những video này thì hắn đã hố được không ít đồ tốt của Thi Hài Tiên Đế, Thạch Hạo rồi, cũng coi như được lợi khá lớn.
Hơn nữa đã có không ít người vụng trộm gửi thư cho hắn để mua một con Thái Cổ Thập Hung về rồi.
Giá cả mà bọn hắn đưa ra thật sự quá có sức hấp dẫn, nếu không phải do hắn đang không ở trong Hoàn Mỹ thế giới thì rất có thể hắn sẽ đi bắt một hai con đem đi bán đó.
Hiện tại chỉ còn dư ba video về Thái Cổ Thập Hung mà thôi, cả ba đều nói về ba chủng tộc thần bí, ít người biết nhất trong Hoàn Mỹ thế giới.
Phải biết rằng dù cho người sinh sống tại Hoàn Mỹ thế giới cũng không thể liệt kê ra đầy đủ Thái Cổ Thập Hung một cách chính xác đó.
Mà lúc này trong Hoàn Mỹ thế giới thì toàn bộ mọi tộc của Cửu Thiên Thập Địa đều vui mừng vô cùng.
Bởi vì trong video giới thiệu Thập Hung thì Lưu Tiêu đã đem bí mật của Cô Tộc công bố ra, bức cho Cô Tộc phải rút lui từ Dị Vực trở về Thiên Đình của Thạch Hạo.
Tin tức này quả thật là một tin phấn chấn lòng người cho mọi tộc tại Cửu Thiên Thập Địa,

Phải biết rằng chiến tranh giữa Dị Vực và Cửu Thiên Thập Địa đã diễn ra một thời gian rất lâu rồi, dù ở bất kỳ thời gian nào thì Dị Vực vẫn luôn nhìn chằm chằm Cửu Thiên Thập Địa.
Hiện tại khi nghe tin lão tổ Cô Tộc đã nằm vùng và giết chết ba lão tổ Cổ Tộc sa đọa, sau đó còn có thể trở về một cách bình yên thì dù thế nào đây cũng là một tin tức tốt.
Mà trải qua chuyện này thì không ít đại năng tại Hoàn Mỹ thế giới đều đã ý thức được tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này rốt cuộc quỷ dị tới mức nào.
Một người thậm chí còn không có mặt tại thế giới này vậy mà lại có thể liệt kê đầy đủ mười loại chủng tộc Hung Thú cực kỳ quý hiếm tại đây.
Thế này còn chưa tính, thậm chí hắn còn biết rõ bí mật mà mọi người không biết nữa chứ!
Việc Cô Tộc nằm vùng trong Dị Vực đáng ra chỉ có hai vị Tiên Vương cùng lão tổ Cô Tộc biết mà thôi, có thể nói là một trong những việc tuyệt mật nhất tại Hoàn Mỹ thế giới, thậm chí trong nội bộ Cô Tộc cũng không biết.
Ngay cả An Lan – Vị Bất Hủ Vương không ai bì được kia đều không thể phát giác được Cô Tộc là gián điệp.
Qua đây ta có thể thấy lão tổ Cô Tộc đã giữ bí mật chuyện này tốt như thế nào.
Nhưng tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này dù cách một vị diện nhưng vẫn có thể công bố chuyện này ra ngoài, thậm chí còn có đầy đủ chi tiết cùng hình ảnh nữa.
Năng lực có thể lưu lại bất kỳ hình ảnh, đoạn phim tại bất kỳ đâu, bất kỳ lúc nào của Huyễn Thần Đài chỉ có thể coi là bình thường nếu so sánh với nhiều công năng khác trong Thiên Cơ Lâu.
Nhưng trong mắt của mọi người thì đây quả thật là một công năng nghịch thiên vô cùng!

Chương 683. Thập hung đứng đầu bảng

"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này quả thật quá bí ẩn, tới hiện tại ta vẫn không thể nhìn thấu hắn rốt cuộc đứng về phe chúng ta hay là Dị Vực!"
Lão tổ Cô Tộc đã nhìn đi nhìn lại video phổ cập về bản thân, nhất là đoạn Tiên Vương bàn việc nằm vùng với mình.
Lúc ấy hắn đã sử dụng Đại Vô Thượng Thời Không Đoạn Liệt Pháp Tắc để tạo ra một không gian không thể bị thăm dò cùng nghe trộm, vậy thì tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này đã làm cách nào để có đoạn clip này?
"Tuyệt đối không nên phỏng đoán suy nghĩ của Thiên Cơ Lâu chi chủ, ta biết rất rõ, hắn không đứng về phe nào cả."
Trong lòng Thạch Hạo khá là rõ ràng, lập tức cười nhạt sau đó khoát tay.
"Là sao?"
Lão tổ Cô Tộc đóng video lại, nhìn sang vị lúc này đã là Thiên Đình Chí Tôn

– Thạch Hạo.
"Hắn chỉ là một người qua đường mà thôi, giống như một người thương nhân vậy, không giúp bất kỳ bên nào cả, hắn chỉ muốn đạt được lợi ích của bản thân."
"Mỗi một video mới được đăng lên thì ta đều khen thưởng không ít phần thưởng đi, thế nên video này cũng tương đương là hắn giúp chúng ta một lần!"
Thạch Hạo rất rõ ràng việc Cô Tộc quay về Cửu Thiên Thập Địa lợi nhiều hơn hại, mà tất cả đều là nhờ video phổ cập Cổ Tộc của Thiên Cơ Lâu chi chủ.
Lão tổ Cô Tộc suy nghĩ một hồi thì cũng gật đầu một cách yên lặng, thật sự nếu như lâu chủ Thiên Cơ Lâu không công bố bí mật này ra thì hắn cũng sắp không chịu nổi rồi.
Trong nguyên tác thì lão tổ Cô Tộc không thể chịu nổi sự dằn vặt đến từ việc cho cả tộc gánh chịu bêu danh.
Kết cục là sau khi ám sát ba vị Cổ Tổ sa đọa cùng hai vị Bất Hủ Vương hắn liền tự sát.
Nếu so với tình hình hiện tại thì Cổ Tổ sa đọa đã bị giết, mặc dù Bất Hủ Vương vẫn còn sống nhưng bản thân Cô Tộc lại có thể lui thân thành công, hơn nữa vẫn còn được trả lại trong sạch nữa.
Thế này còn tốt hơn nguyên tác nhiều!
"Đúng rồi, hiện tại vẫn còn ba video Phổ Cập Thập Hung vẫn chưa được đăng lên, không biết lần này còn bí mật kinh khủng được công bố không?"
Lão tổ Cô Tộc nghe Thạch Hạo nói như vậy thì cũng không còn lo nữa mà còn quay sang hỏi.
"Có bí mật hay không thì ta cũng không rõ lắm, nhưng ba video còn lại đều nói về những Thập Hung mà ta không biết, ngay cả ta cũng đang ngóng trông ba video còn lại!"
Nói đến đây thì Thạch Hạo hứng thú vô cùng.
Bảy video Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung trước đều là những thứ mà Thạch Hạo đã biết, nếu chưa thì trong tương lai hắn cũng biết.
Trong nguyên tác thì cuối cùng hai loại Thập Hung Bảo Thuật mà Thạch Hạo chưa học được đều nằm trong ba vị Thập Hung chưa được Thiên Cơ Lâu giới thiệu.
Cả hai đang trò chuyện một cách thoải mái thì bỗng Vạn Giới Video vang lên âm thanh thông báo.
Nói tới liền tới, lâu chủ đã đăng video mới!
Thiên Cơ Lâu chi chủ đăng một lần ba video về Thái Cổ Thập Hung lên, tin tức này đã được truyền khắp Chư Thiên Vạn Giới, độ hot của nó tăng lên một cách chóng mặt!
"Má nó, video mới kìa!"
Lão tổ Cô Tộc cùng Thạch Hạo đều tranh thủ mở video lên.
Một bóng đen quen thuộc xuất hiện giữa video, sau đó thanh âm giới thiệu vang lên.

“Chân Long Tộc được xưng là đứng đầu Thập Hung, nhưng thứ trong video lần này mới thật sự là đứng đầu Thập Hung”
“Sự xuất hiện của nó khiến cho xưng hào Mạnh Nhất Thập Hung của Chân Long Tộc đổi chủ, Thủy Tổ của nó còn là một tồn tại có thể đánh bại chín vị Thập Hung còn lại!”
Giới thiệu về nhân vật kỳ này dần hiện lên, bóng đen lần này khiến cho tất cả mọi người không thể đoán được đó là thứ gì.
Đây gần như là bóng đen phức tạp nhất trong những video Phổ Cập Thập Hung từng được đăng lên.
Mặc dù nhìn qua giống sói, nhưng lại có thể thấy được lân phiến, thậm chí còn có chín cái đuôi!
Nhưng nếu như có người đoán đó là một con Cửu Vĩ Hồ thì sau khi xem kỹ thêm một tý, mọi người có thể thấy được trên mỗi cái đuôi là một cái đầu của mỗi mãnh thú khác nhau.
Giống như chín cái đuôi sau lưng nó là chín con quái vật vậy!
Quả thật quỷ dị tới cực điểm.
Tây Du thế giới, tụ hội của các Đại Tướng Thiên Đình.
“Ta không thể đoán được đây là cái gì cả, chắc hẳn là một con quái vật nào đó thôi!”
Na Tra đạp Hỏa Tiêm Thương lên đất, không thể đoán được video kỳ này nói về sinh vật gì.
“Có phải là Cửu Vĩ Hồ hay không thế? Chúng ta cũng đã từng đối phó với Cửu Vĩ Hồ rồi, có ai có ấn tượng gì không?”
Dương Tiễn nhìn cả buổi thì mới đưa ra được ý kiến như thế.
“Ngươi thấy trên đuôi của Cửu Vĩ Hồ nào có đầu thú sao? Đồ nhà quê!”
Thác Tháp Thiên Vương – Lý Tịnh lắc đầu khinh bỉ Dương Tiễn một cái.
“Thứ này thật sự là hỗn tạp quá đi, sao lại có sinh vật quái dị như vậy được chứ.”
Na Tra hoàn toàn không thể tưởng tượng được bất kỳ sinh vật nào có cái bóng quái dị như vậy cả.
Sơn Hải Kinh thế giới, Xi Vưu bộ lạc.
“Thứ này hợp với chúng ta đó, nếu đã có tên Hung Thú thì diện mục phải dữ tợn, hủy thiên diệt địa như thế này mới đúng.”
Chiến Thần – Hình Thiên cười ha hả, lần này thì hắn lại thấy thuận mới trước bóng đen kinh khủng này!
Nhất là khi lâu chủ tuyên bố nó có thể một đánh chín Đại Thập Hung còn lại, sức chiến đấu quả thật quá kinh người!
“Xem ra Chân Long Vương cũng không thể đánh thắng được con mãnh thú này đâu, nếu như được nó tương trợ thì thực lực của bộ lạc ta còn có thể kinh khủng tới mức nào nữa đây?”
Bóng đen này cũng dần dần hiện rõ chân thân của nó ra!

Chương 684. Sao có thể để hắn tồn

tại trên thế gian

Quái vật này hiện ra bộ dạng nguyên hình, quả nhiên còn kinh khủng hơn bóng đen nhiều.
Thân hình của nó có đôi chút giống sói hoang, nhưng trên đầu lại mọc sừng trâu.
Trên khuôn mặt mọc ba con mắt, cả người đều là vảy màu đen nhánh, như thể một con quái vật khoác thiết giáp vậy.
Kinh khủng nhất là, nó có chín chiếc đuôi, hơn nữa phần cuối của mỗi chiếc đuôi đều là đầu của Chân Long, từng cái miệng máu khổng lồ, cực kỳ đáng sợ.
【 Phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung: Cửu U Ngao Tộc 】
【 Thập Hung Bảo Thuật: Cửu U Bảo Thuật 】
【 Đánh giá Thập Hung: là Thập Hung cổ lão và cường đại nhất, có được tuổi thọ ngạo thị thiên địa và thực lực cường hãn, tộc này thậm chí không được sinh ra trong thế giới đã biết 】
Video của lâu chủ, lập tức để khán giả của vị diện chư thiên vạn giới khác đều chấn động không ngớt.
"Cửu U Ngao là quái vật gì, thế giới khác vậy mà có quái vật xấu xí và mạnh mẽ như thế tồn tại cơ à!"
Tây Du thế giới, ngay cả tam yêu Sư Đà Lĩnh cũng không nhịn được nhổ nước bọt.
Ở trong thế giới của bọn hắn, mặc dù cũng có đủ loại yêu quái thành tinh, cho dù là Bạch Cốt Tinh hay Tri Chu Tinh đều trông khá dữ tợn.
Nhưng nếu so với sinh vật này, quả thực là tiểu vu gặp đại vu.
Tướng mạo của Cửu U Ngao đã quỷ dị đến một cảnh giới khác, khiến người xem cũng không nhịn được sởn gai ốc.
"Sinh vật này có thể nhẹ nhàng nghiền ép Cửu Hung còn lại, ngay cả Thiên Giác Nghĩ cũng không ngoại lệ ư?"
Trên đường đi về Tây Thiên, Ngộ Không vốn dĩ không có mong chờ gì đối với video kỳ này, nhưng nghe thấy lâu chủ vừa giới thiệu như thế, lập tức trở nên tò mò.
Trước đó, vừa mới giới thiệu Thiên Giác Nghĩ được xưng là lực lượng cực hạn, có thể xem là một đối thủ xứng tầm trong lòng Tôn Ngộ Không.
Nhưng không nghĩ rằng video này lại xuất hiện một con Thập Hung khác còn mạnh hơn.
【 Không giống với Thủy Tổ của mấy tộc đã hi sinh từ lâu, Thủy Tổ của Cửu U Ngao vẫn còn sống đến ngày nay 】
【 Hắn gần như tồn tại ngang với cửu thiên thập địa, bây giờ đã đặt chân vào hàng ngũ Chuẩn Tiên Đế, tu luyện thiên phú cường đại của Cửu U Ngao đến cực hạn 】
【 Cho dù là Thập Hung Chân Long Tộc, ở trước mặt hắn cũng chỉ là giun dế mà thôi, cũng chính vì sự cường đại của hắn, đã khiến cho Cửu U Ngao Tộc trực tiếp đưa tên mình đứng đầu Thập Hung 】

Vài câu giới thiệu ngắn gọn của lâu chủ, lập tức để Đại Năng ở Hoàn Mỹ thế giới đều phải khiếp sợ.
Thái Cổ Thập Hung mạnh mẽ như thế, thế mà vẫn còn sống!
Hiện tại, vị Đại Năng đó rốt cuộc đang ở nơi nào?
Chẳng lẽ ở trong dị vực?
Ngay cả Thạch Hạo và lão tổ Cô Tộc lúc này, đều không hiểu rõ lâu chủ đang nói gì.
Đương nhiên, dòng thời gian của Hoàn Mỹ thế giới hiện tại vẫn còn rất sớm, hiện giờ Thạch Hạo tất nhiên sẽ không biết người mà lâu chủ nói đến là ai.
Lão tổ Cửu U Ngao mà lâu chủ nói đến chính là Đại Năng đến từ Giới Hải, một trong Hắc Ám Tứ Đế, và cũng là một trong cường địch cho đến phần cuối của tác phẩm, bây giờ chuyện đó vẫn còn quá sớm đối với Thạch Hạo.
Trong dị vực, tương tự cũng là một bầu không khí hoảng sợ.
Các vị bá chủ Bất Hủ Vương ở dị vực, lập tức dùng thần thức nhao nhao đối thoại với nhau, muốn biết đối phương có từng nghe qua nhân vật này hay chưa.
"Dị vực chúng ta xưa giờ chưa từng có Thập Hung, chỉ có Cô Tộc phản bội đã bỏ trốn."
Giọng nói của Bất Hủ Vương Xích Vương nghe có vẻ sốt ruột.
"Không cần suy đoán, nếu dị vực chúng ta có thể coi Đại Năng như Chân Long Tộc thành kiến hôi, thì chúng ta đã sớm hủy diệt cửu thiên thập địa rồi."
Một vị Bất Hủ Vương khác - Vô Thương vẫn còn rất bình tĩnh, rất nhanh liền nói.
"Nhưng nếu không phải ở dị vực, lẽ nào thật sự là ở cửu thiên thập địa sao?"
Nghe thấy suy đoán như thế, Bất Hủ Vương Bồ Ma càng lo lắng.
Từ trước đến nay, bọn họ luôn là thế giới khai chiến với cửu thiên thập địa, không muốn phe kẻ địch bỗng nhiên xuất hiện một chi viện cường đại ở thời điểm này.
"Nếu thật sự có vị Đại Năng đó, thì đã sớm đi ra trấn áp chúng ta rồi, theo ta thấy, đây chỉ là một kẻ địch khác của cửu thiên thập địa mà thôi."
Nhưng Bất Hủ Vương Vô Thương lại lắc đầu một cái.
Hắn không lo lắng lão tổ Cửu U Ngao sẽ giúp cửu thiên thập địa, hắn chỉ quan tâm vị lão tổ này rốt cuộc đang ở đâu.
【 Lão tổ Cửu U Ngao tên là Diệt Thế Lão Nhân, chính là một trong Hắc Ám Tứ Đế trên Giới Hải, có được thực lực Chuẩn Tiên Đế, vẫn đang ẩn náu ở Hắc Ám Giới 】
Mà Hắc Ám Giới lúc này, âm thanh tức giận và kinh ngạc không ngừng xuất hiện.
Tiên Vương sa đọa, sinh linh hắc ám, đương nhiên còn có Tam Đế của Hắc Ám Thiên Đình, Thương Đế, Hồng Đế, Vũ Đế đều lập tức thống hận vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này đến tột độ.

"Vị Thiên Cơ Lâu chi chủ kia rốt cuộc là ai, tại sao lại hiểu rõ chuyện về Diệt Thế Lão Nhân đến vậy?"
Hồng Đế cắn răng nghiến lợi hỏi.
Nếu vị lâu chủ kia đã hiểu rõ chuyện về Diệt Thế Lão Nhân, và cũng biết Hắc Ám Giới, thì không cần nói cũng biết hắn chắc chắn hiểu rõ Hắc Ám Thiên Đình như lòng bàn tay.
Người như vậy, làm sao có thể cho phép hắn tồn tại trên thế gian cơ chứ.

Chương 685. Toàn thế giới hỗn loạn

"Yên tâm, vị Thiên Cơ Lâu chi chủ đó căn bản không ở thế giới này, không ảnh hưởng gì đến chúng ta cả..."
Vũ Đế ngược lại là vô cùng bình tĩnh, kể cả khi Hắc Ám Giới bây giờ khai chiến với cửu thiên thập địa cũng không sợ, huống chi còn có ba người bọn hắn đây.
"Nhưng mà bị vạch trần như thế, Diệt Thế Lão Nhân sẽ không cao hứng đâu."
Thương Đế lập tức sợ hãi, nói.
Đối với Tam Đế bọn hắn mà nói, Diệt Thế Lão Nhân chính là người dẫn đường bọn hắn bước lên Đế lộ, thời gian mà Diệt Thế Lão Nhân sống còn lâu hơn bọn họ rất nhiều, quả thực có thể xưng là đệ nhất đế từ thuở khai thiên tích địa.
Đương nhiên, bọn họ nghĩ như thế, là tại vì bọn hắn không biết còn có nhân vật Thi Hài Tiên Đế tồn tại trên đời.
Xem như bốn người Diệt Thế Lão Nhân mạnh hơn nữa, cũng chỉ ở cấp bậc Chuẩn Tiên Đế mà thôi, còn Thi Hài Tiên Đế lại chính là người đã đạt đến cảnh giới Tiên Đế Đạo Quả, ai mạnh ai yếu vừa nghe phát là biết ngay.
Lúc này phía dưới video, đã bắt đầu xuất hiện hàng loạt bình luận đến từ Hoàn Mỹ thế giới.
Bọn họ chưa từng nghe qua những thứ như Giới Hải hay Diệt Thế Lão Nhân, cho nên vô cùng hiếu kỳ, ào ào bình luận.
Mặc dù lâu chủ không giới thiệu tiếp nữa, nhưng những tồn tại như Diệt Thế Lão Nhân, Giới Hải và Hắc Ám Giới, có thể nói là đã bị bại lộ sớm hơn nguyên tác.
Đặc biệt là chỗ Thiên Đình mà bọn Thạch Hạo đang ở, đột nhiên nghe nói có một cường giả như thế tồn tại, hơn nữa nghe có vẻ không giống bằng hữu mà càng giống địch nhân hơn, đương nhiên sắc mặt cũng không tốt cho lắm.
【 Cửu U Bảo Thuật là một trong Thập Hung Bảo Thuật, người sở hữu được nó có thể ngưng tụ Cửu U Ngao Pháp Tướng, có được thực lực khủng bố hủy diệt vũ trụ bát hoang, đủ để chặt đứt tinh hà, hiện nay người nắm giữ nó là Diệt Thế Lão Nhân và Vũ Vô Địch 】

Lâu chủ chỉ ra tên của hai người nọ, Diệt Thế Lão Nhân vốn dĩ không có mấy người biết đến, nhưng khi hắn nhắc tới Vũ Vô Địch thì lại khác.
"Vũ Vô Địch? Là đệ tử tinh anh của Tiên Viện, đúng không? Ta nhớ hắn tu Thiên Phượng chi lực, sao hắn cũng nắm giữ Cửu U Bảo Thuật thế nhỉ?"
Thạch Hạo lập tức nhớ ra cái tên này.
Bây giờ hồi tưởng lại, hóa ra tên Vũ Vô Địch này còn là hậu đại của Cửu U Ngao.
Tinh anh Vũ Vô Địch của Tiên Viện có huyết mạch của Thập Hung Cửu U Ngao, trên người mang Cửu U bí thuật.
Tin tức này lập tức truyền khắp toàn bộ Hoàn Mỹ thế giới với tốc độ chóng mặt.
Đại Năng ở mọi nơi, thậm chí có cả chính người của Tiên Viện, đều đồng loạt truy bắt Vũ Vô Địch, bọn họ đều muốn đạt được bảo thuật mà lâu chủ xưng là "chặt đứt tinh hà" từ trên người hắn!
Video của lâu chủ, lập tức khiến cho toàn bộ Hoàn Mỹ thế giới hỗn loạn.
Hạ giới Tiên Viện có hỗn loạn của Tiên Viện, dị vực có hỗn loạn chuẩn bị thảo phạt Cô Tộc, còn có hỗn loạn trước kia khi các thế lực khác ngấp nghé Thập Hung Bảo Thuật trên người Thạch Hạo.
Mọi nơi vốn dĩ đang tạm thời hòa bình, nhanh chóng bị video của lâu chủ ung dung phá vỡ, trở thành thế "giương cung bạt kiếm".
Mà trong Thiên Cơ Lâu, đương nhiên cũng dẫn đến một loạt thảo luận về Cửu U Ngao.
Dù sao đây chính là Thập Hung mạnh nhất mà lâu chủ chính thức công nhận, hơn nữa còn là loại Thập Hung đủ mạnh để nghiền ép Cửu Hung còn lại.
Lần trước, giới thiệu qua các loại Thập Hung, cái gì mà Chân Long Tộc ắt thành Tiên Vương, Thiên Giác Nghĩ lực lượng cực hạn, con nào con nấy thoạt nhìn cũng có thiên phú kinh khủng đến cực điểm.
Nhưng bây giờ một con Cửu U Ngao vậy mà có thể lấy một địch chín, trở thành Thập Hung đứng đầu không thể nghi ngờ.
"Không ngờ trong thiên hạ còn có quái vật khoa trương hơn cả Thiên Giác Nghĩ, hung thú ở thời đại thái cổ con nào con nấy cũng khoa trương!"
Đoạn Đức từng nghe qua đôi chút về Thái Cổ Hung Thú, bây giờ càng kinh ngạc không thôi.
Ở thời điểm trộm mộ cổ, hắn từng biết sơ về nhóm Thái Cổ Hung Thú trên một vài văn tự còn sót lại, nhưng nào ngờ rằng chúng nó lại cường đại đến mức độ này.
"Cửu U Ngao trông có vẻ dữ tợn, thực lực còn cường đại, nếu mà có huyết mạch lưu truyền đến thời đại của chúng ta, tuyệt đối là tồn tại ngạo thị thiên địa!"
Cổ Hoàng Tử Hỏa Lân Tử lập tức nói theo bản năng.
"Phỏng chừng trong Thái Cổ vạn tộc các ngươi có không ít chủng tộc đã tồn tại vào thời đó, chỉ là chiến lực không đáng chú ý mà thôi."
Nam Yêu Tề Lân nói ra lời này cũng không phải là đang trào phúng, mà là đang nói sự thật.

Giống như chủng tộc Đấu Chiến Thánh Viên, kỳ thực cũng được xem là tộc duệ cùng thời với Thập Hung.
Chỉ có điều, khi đó bởi vì hào quang của Thập Hung quá chói lóa, cho nên căn bản không có cơ hội cho các chủng tộc nhỏ như bọn họ thể hiện mà thôi.
Thái Cổ Thập Hung lấy Cổ Tộc làm thức ăn cũng không phải là chuyện đùa!
"Cửu U Bảo Thuật, đoán chừng là bảo thuật mạnh nhất trong Thập Hung Bảo Thuật, kể cả Thiên Giác Bảo Thuật cũng không thể sánh bằng, đúng chứ?"
"Nếu có thể may mắn nhìn thấy các Thái Cổ Thập Hung chém giết với nhau thì tốt biết mấy, tuyệt đối là trận chiến đặc sắc tuyệt luân."
"Hi vọng chúng ta có thể xuyên qua phiến thiên địa này, tận mắt nhìn thấy phong thái của bọn hung thú đó a!"
Các tu sĩ ở phía dưới từng người đều hưng phấn nghị luận.

Chương 686. Được thưởng bảo thuật

Lâu chủ mới đi ra từ trong Huyễn Thần Đài, nhìn thấy độ hot của video này còn hot hơn cả video lần trước.
Bởi video trực tiếp nhắc tới Diệt Thế Lão Nhân, Hắc Ám Thiên Đình, Giới Hải, dẫn tới việc các bá chủ của hắc ám náo động chú ý đến.
Thương Đế, Hồng Đế, Vũ Đế, lại thêm vị Diệt Thế Lão Nhân kia, cái gọi là Hắc Ám Tứ Đế, thật ra là bốn lão gia hỏa mấy vạn năm trời chưa thể đột phá Tiên Đế cảnh, sau cùng vẫn không phải là đối thủ của Hoang Thiên Đế Thạch Hạo, bị trấn áp triệt để dưới tay Hoang Thiên Đế, nguyên thần câu diệt.
Bốn người này không lọt vào mắt xanh của Lưu Tiêu, nếu nói một cách công bằng, thì tư chất của bọn hắn thậm chí còn không tốt bằng Ngoan Nhân Đại Đế ở thế giới này.
Đương nhiên, tin nhắn riêng của hắn đã sớm chứa đầy tin nhắn chửi bới của bọn Tam Đế, nhưng Lưu Tiêu trực tiếp làm lơ.
Video này đương nhiên không thể thiếu phần thưởng từ Thi Hài Tiên Đế và Thạch Hạo, thế nhưng khiến Lưu Tiêu cảm thấy bất ngờ đó là, trong đó còn có phần thưởng đến từ lão tổ Cô Tộc.
Sau khi lão tổ Cô Tộc và Thạch Hạo trò chuyện với nhau một phen, hai người đều cho rằng Thiên Cơ Lâu chi chủ hiển nhiên chính là Đại Năng đến từ thế giới bên ngoài.
Đại Năng như thế dù có ở thế giới của bọn họ hay không, thì việc lôi kéo tuyệt đối tốt hơn việc đắc tội nhiều.
Huống hồ trong chuyện này, lâu chủ từ đầu tới cuối còn thay Cô Tộc dẹp loạn, có ân với Cô Tộc, chuyện này tất phải báo.

Lưu Tiêu mở ra xem, hai cáo già Thi Hài Tiên Đế và Thạch Hạo quả nhiên vẫn tặng các loại tiên kim, càng tặng càng nhiều.
Trên tay bọn họ đúng thật là có không ít tiên kim quý hiếm, Ứng Long Sĩ, Hắc Ám Tiên Kim, Quang Minh Tiên Kim, Phượng Vũ Ngân Tao...
Tính cả những phần thưởng trước đó, một đống thứ này đủ để hắn chế tạo ra một Đế Binh ở thế giới này.
Phải biết mặc dù những vật liệu đó là thứ mà bọn họ dùng để tặng thưởng cho có lệ, nhưng để chúng ở thế giới này tuyệt đối là những vật liệu tốt nhất, chẳng qua là Lưu Tiêu đang thiếu đạo cụ luyện chế mà thôi.
Mà trong những vật liệu tiên kim đó, còn có phần thưởng Cô Chi Bảo Thuật đến từ lão tổ Cô Tộc!
Tuy rằng không phải là Thập Hung Bảo Thuật hoàn chỉnh, chỉ là một phần tàn quyển trong đó, nhưng xét cho cùng thứ này vẫn là Thập Hung Bảo Thuật.
Uy lực ẩn chứa trong đó không phải là thứ mà công pháp ở thế giới này có thể so sánh.
"Lão tổ Cô Tộc đúng là một người thành thật, phần thành ý cảm tạ này quả thực là đủ lòng thành."
Đến cả Lưu Tiêu cũng không khỏi ngạc nhiên, nói.
Lão tổ Cô Tộc còn cáo già hơn cả Thạch Hạo và Thi Hài Tiên Đế, đúng thật là vô cùng thành thật.
Hắn vội vàng rút toàn bộ phần thưởng, trước hết nắm bảo thuật tới tay rồi hẵng tính tiếp.
Cô Chi Bảo Thuật là bảo thuật về không gian vô hạn, mà Lưu Tiêu thì sắp lấy được Hư Không Kinh, đến lúc đó kết hợp cả hai, cho dù tặng cho bất kì đệ tử nào đều sẽ có sự tăng vọt về mặt thực lực.
"Lâu chủ, video lần này oanh động thật đấy, kẻ được giới thiệu chính là Thập Hung mạnh nhất, chắc hẳn là được thưởng không ít đồ tốt, phải không?"
Lúc này, trong Thiên Cơ Lâu đương nhiên cũng có người lên tiếng hỏi.
Mỗi lần lâu chủ được thưởng đều sẽ xuất hiện thu hoạch kinh người, lần trước là một thanh Thiên Đạo cấp bậc Tiên Khí, bọn họ đều đã quen rồi.
"Không có gì, không khác gì hôm qua là mấy."
Lâu chủ điệu thấp, xua tay.
"Phần thưởng của lâu chủ đều là do Đại Năng đến từ chư thiên vạn giới tặng, sao mà không phải là đồ tốt được."
"Lâu chủ đừng khiêm nhường nữa, cho bọn ta mở mang tầm mắt đi!"
"Đúng thế, lâu chủ, toàn bộ video của ngươi đều có Đại Năng đến từ chư thiên vạn giới khác theo dõi, ngay cả tiên binh đều có người thưởng."
Bọn tu sĩ Thiên Cơ Lâu không tin những gì mà lâu chủ nói, bọn họ đều thấy rõ ràng rành rành phần thưởng mấy lần trước.
Đến cả cao thủ của những Thánh Địa thế gia, đều đồng loạt mong chờ lần này lâu chủ sẽ lấy được phần thưởng kinh người gì đó.
"Thật sự không có gì, chỉ là lão tổ Cô Tộc thưởng cho ta một phần Cô Chi

Bảo Thuật tàn quyển mà thôi."
Lâu chủ không cản được yêu cầu trẻ con này của bọn họ, đành phải thuận miệng đáp lại.
Câu trả lời này, lập tức khiến tất cả tu sĩ đang ngồi đều kinh sợ.
Video phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung mà lâu chủ làm, thế mà nhận được phần thưởng Thập Hung Bảo Thuật.
Đây chính là một trong Thập Hung Bảo Thuật vô thượng, là công pháp thượng cổ ở thời đại trước kia của bọn hắn.
Bàn về địa vị quả thực giống như cửu bí, có thể gặp nhưng không thể cầu! Cho dù chỉ là tàn quyển, nhưng tuyệt đối ẩn chứa bản lĩnh cường hãn mà thế giới bọn họ không hề có.
"Trời ạ, không ngờ lại có người thưởng Thập Hung Bảo Thuật! Nói như vậy, lâu chủ càng làm video càng đỉnh nha!"
"Ngươi có nhầm không vậy, lâu chủ vốn đã đỉnh từ đầu rồi, nếu không thì sao mà làm được mấy video đó chứ?"
"Đúng thế, một cái Thập Hung Bảo Thuật nho nhỏ ở trong mắt lâu chủ cũng chỉ là đồ vật tầm thường thôi."
Đám người này lập tức nhao nhao thổi phồng về lâu chủ, sắc mặt ai nấy cũng kích động cả lên.

Chương 687. Một lời đã định

Người kích động nhất, không ai khác ngoài bọn Cơ gia Cơ Tử và Cơ Hạo Nguyệt.
Hư Không Đại Đế của Cơ gia bọn họ lấy hư không để Chứng Đạo, là Nhân Tộc Đại Đế sáng tạo ra Hư Không Kinh.
Truyền thừa Hư Không Kinh của gia tộc vốn dĩ phát triển theo hướng không gian và thời gian vô tận, có thể nói là vô tình phù hợp với phương hướng của Cô Chi Bảo Thuật.
Nếu mà có thể đạt được tài liệu tham khảo và bù đắp của Cô Chi Bảo Thuật, thì phỏng chừng Hư Không Kinh thậm chí có thể đạt được sự lột xác, tiến thêm một bước về phương diện hư không.
"Lâu chủ, có thể nói Cô Chi Bảo Thuật có cùng nguồn gốc với Hư Không Kinh của tộc ta, nếu có cơ hội để tham khảo, thì Cơ gia ta tuyệt đối sẽ vô cùng cảm kích."
Vị Cơ Tử này cũng rất thành thật, lập tức tiến lên khom lưng và kích động nói.
Đi theo lâu chủ ở trong Thiên Cơ Lâu một khoảng thời gian, tầm mắt của Cơ Tử cũng mở mang thêm không ít, biết rõ chỉ dựa vào thiên phú của mình và Hư Không Kinh, thì không đủ để diệt trừ Chí Tôn cấm khu.
Đặc biệt là khi nhìn thấy trên người các đệ tử Thiên Cơ Lâu sở hữu đủ loại thần công, càng không ngừng hâm mộ!
Bây giờ nếu đã có cơ hội, thì tất nhiên phải nắm bắt nó.
"Ta biết ngươi tu hành và trở nên mạnh mẽ không phải là bản thân, mà là

muốn thừa kế ý chí của Hư Không Đại Đế, diệt trừ Chí Tôn cấm khu."
"Chờ Hư Không Kinh của ngươi đại thành, đến Thiên Cơ Lâu tìm ta, ta sẽ chấp thuận cho ngươi nhìn tàn quyển bảo thuật một lần."
Lưu Tiêu biết vị Cơ Tử đó kỳ thực không có theo đuổi việc tu hành, cả đời đạm bạc, nhưng bất đắc dĩ hắn lại là con trai của Hư Không Đại Đế, vì kế thừa sứ mệnh của thế gia mà trở nên mạnh mẽ.
Hắc ám náo động trong nguyên tác, hắn còn thay Cơ Hạo Nguyệt xuất chiến, hư không đẫm máu, chết thảm ở trong Hư Không Kính, không thể không nói là bi tráng.
Người tốt như thế, Lưu Tiêu đương nhiên cũng hi vọng hắn có thể sống sót.
"Vô cùng cảm kích Lâu chủ!"
Cơ Tử cũng không ngờ rằng lâu chủ lại đáp ứng ngay lập tức, kéo theo Cơ Hạo Nguyệt phía sau hắn cũng vừa mừng vừa sợ, liên tục cảm ơn.
"Về phần những người khác đường xa mà đến, hoan nghênh các ngươi đã thuê các phòng công pháp như Chiến Thần Tháp, Thời Gian Tháp, trong thời gian diễn ra đại hội vạn tộc sẽ được giảm 30% cho toàn bộ."
Lâu chủ sợ những người khác vừa nhìn liền nổi lòng tham, muốn cướp công pháp từ trên tay hắn, nên nhanh chóng chủ động nói.
Bây giờ trong Chiến Thần Tháp của hắn, không chỉ có một quyển Đế Kinh Hằng Vũ Kinh cho có lệ.
Việc xông qua tầng 5 Chiến Thần Tháp của Thiên Cơ Lâu có cơ hội đạt được phần thưởng Đế Kinh, đã truyền khắp Bắc Đẩu từ lâu.
Bây giờ lâu chủ vừa nói như thế, cường giả đến từ khắp nơi ở đây, Trung Hoàng Hướng Vũ Phi, Nam Yêu Tề Lân, Nhân Ma Lão Gia Tử, người người đều xắn tay áo lên.
Thiên Cơ Lâu kinh khủng hơn bất cứ chỗ tu luyện nào ở Bắc Đẩu, bọn họ căn bản không có lý do nào để rời khỏi Thiên Cơ Lâu.
"Xem ta đi lấy danh hiệu Ngũ Tinh Chiến Thần, để cho các ngươi mở mang tầm mắt, xem thử thực lực của Yêu Tộc bọn ta."
Nam Yêu Tề Lân lập tức thừa thế xông lên, uy thế của Thiên Yêu Thể trên nắm đấm hắn phát sáng rực rỡ.
"Dao Trì Thánh Nữ, Nam Yêu Tề Lân, nếu hai người các ngươi có thể đạt được Ngũ Tinh Chiến Thần, thì ta có thể chỉ điểm một, hai cho thể chất đặc thù của các ngươi."
Lâu chủ cười cười, hào sảng nói.
Không ít cao thủ ở đây đều tới tham gia đại hội vạn tộc từ những Thánh Địa xa xôi của riêng mình.
Nếu bây giờ đại hội đã kết thúc suôn sẻ, thì Thiên Cơ Lâu cũng không thể biểu hiện quá lạnh nhạt.
"Vậy thì một lời đã định! Lâu chủ ngươi đừng có mà đổi ý!"
Nam Yêu Tề Lân lập tức trở nên hưng phấn, hắn cũng trông ngóng việc lâu chủ có thể chỉ điểm Thiên Yêu Thể của hắn đôi chút, vừa nói vừa phóng tới Chiến Thần Tháp.

Hắn cũng không biết Chiến Thần Tháp trị giá bao nhiêu, trực tiếp bỏ ra không ít tiền, một đường tiến thẳng vào bên trong.
Không lâu sau, ánh đèn trên thân Chiến Thần Tháp bắt đầu lần lượt lóe sáng.
Tầng thứ nhất, tầng thứ hai, tầng thứ ba... Cuối cùng dừng lại ở tầng thứ tư một hồi lâu, vẫn không có động tĩnh gì.
Chỉ chốc lát, Tề Lân lập tức bị Chiến Thần Tháp bắn ra ngoài, vẫn chưa thể đột phá đến tầng thứ năm.
Mặc dù hắn khoe khoang khoác lác mà lại không làm được, thế nhưng mọi người cũng không có chế giễu hắn, bởi vì lần đầu tiến vào mà đã có thể trở thành Tứ Tinh Chiến Thần đã là một thành tích không tồi chút nào.
Dù sao cơ chế của Chiến Thần Tháp là gặp mạnh càng mạnh, ai càng yếu thì càng chiếm được nhiều ưu thế bên trong đó.
Hắn lấy Thiên Yêu Thể tiến vào, đương nhiên phải đối mặt với một đám người cũng có Thiên Yêu Thể trên người, hơn nữa còn phát triển một cách toàn diện.
"Chiến Thần Tháp này có thể sao chép hoàn toàn về Thiên Yêu Thể! Quả thực là thần kỳ!"
Tề Lân dù bị Chiến Thần Tháp phun ra ngoài, nhưng không căm tức chút nào, mà trái lại còn kích động bò dậy từ dưới đất rồi nói.
Mặc dù không thể xông qua Ngũ Tinh Chiến Thần, không chiếm được Đế Kinh, nhưng cũng không phải là không có phần thưởng gì.

Chương 688. Ta chờ chuyện này quá lâu rồi

"Dao Trì Thánh Nữ, ngươi không đi thử sao? Nếu có thể thông qua tầng thứ năm, là sẽ được lâu chủ chỉ điểm đó."
Lúc này, trong Thiên Cơ Lâu lại có người hỏi.
Tiên Thiên Đạo Thai và Thiên Yêu Thể, cho dù người nào được lâu chủ chỉ điểm, chắc chắn sẽ một bước lên trời, chí ít trảm đạo là chuyện không thành vấn đề.
Chẳng phải lúc trước Diêu Quang Thánh Nữ Diêu Hi dừng chân ở Thiên Cơ Lâu một thời gian, là đã bước vào trảm đạo rồi đấy sao?
Dáng vẻ của Dao Trì Thánh Nữ có chút ngượng ngùng, nàng tu hành nhiều năm đến nay không quen thể hiện ở trước mặt mọi người.
Nhưng Tiên Thiên Đạo Thai trời sinh thân cận với đại đạo, nếu mà có thể được lâu chủ chỉ điểm, thì đúng thật là có thể nhờ chuyện đó mà bước lên một bậc thang cao hơn cũng chưa biết chừng.
“Vậy ta thử xem sao."
Nghĩ tới đây, Dao Trì Thánh Nữ cũng gật đầu, cả người thản nhiên tiến vào trong Chiến Thần Tháp.
Tốc độ xông tháp của Dao Trì Thánh Nữ còn nhanh hơn Thiên Yêu Thể Tề

Lân đôi chút, dù sao nàng không chỉ có Tiên Thiên Đạo Thai, mà trên người còn sở hữu Tây Hoàng Kinh.
Nhưng cũng vì thế, thời gian nàng kẹt ở tầng thứ năm cũng không có lâu bằng Tề Lân, rất nhanh chóng bị đánh trở ra, tương tự cũng chỉ là Tứ Tinh Chiến Thần, không qua được tầng năm.
Mọi người đều nhao nhao lộ vẻ tiếc hận, chỉ có Tề Lân và Dao Trì Thánh Nữ tự mình tiến vào là cảm thấy kinh ngạc, dù thế nào cũng không nghĩ rằng lại có phòng tu luyện công pháp kinh người đến vậy.
"Chiến Thần Tháp sẽ mở trong một thời gian dài, không cần phải gấp gáp vào ngay, cứ từ từ rồi hẵng xông vào."
Lâu chủ cũng lên tiếng nói.
Có Dao Trì Thánh Nữ và Nam Yêu Tề Lân đi đầu, rất nhiều cao thủ đường xa mà đến cũng không câu nệ nữa, sau khi bỏ tiền liền lũ lượt bắt đầu trải nghiệm thử.
Trong Thiên Cơ Lâu có vô số phòng tu luyện công pháp, lập tức khiến cho bọn họ ai nấy cũng lưu luyến quên cả lối về, càng không muốn rời đi.
Sau đó, Trung Hoàng Hướng Vũ Phi cũng xung phong tiến vào Chiến Thần Tháp, muốn xông qua tầng thứ năm nhưng vẫn còn thiếu một chút, thất bại đáng tiếc, tạm thời cũng chỉ là Tứ Tinh Chiến Thần.
Đồ Phi thì lại không ngừng tu luyện trong phòng chữ "Thiên", tu vi trong cơ thể đang liên tục tăng mạnh.
Không lâu sau, thời gian một ngày mà hôm qua bọn họ đi tới Thiên Cơ Lâu cũng đã đến, thông báo của hệ thống lập tức xuất hiện trước mặt lâu chủ.
【 Dao Trì Thánh Nữ ở lại Thiên Cơ Lâu đủ 24 tiếng, hiện tại kí chủ có thể đạt được một công pháp trên người Dao Trì Thánh Nữ 】
【 Đồ Phi ở lại Thiên Cơ Lâu đủ 24 tiếng, hiện tại kí chủ có thể đạt được một công pháp trên người Đồ Phi 】
【 Đông Phương Thái Nhất ở lại Thiên Cơ Lâu đủ 24 tiếng, hiện tại kí chủ có thể đạt được một công pháp trên người Đông Phương Thái Nhất 】
【 Diệp Đồng ở lại Thiên Cơ Lâu đủ 24 tiếng, hiện tại kí chủ có thể đạt được một công pháp trên người Diệp Đồng 】
...
Công pháp Đế Kinh của vô số cường giả từ mọi nơi, tất cả đều thuộc về lâu chủ.
"Ta đã chờ chuyện này quá lâu rồi."
Lưu Tiêu không khỏi trở nên hưng phấn.
Lúc này, công pháp Đế Kinh của cường giả từ mọi nơi trong đại hội vạn tộc không hề ít một chút nào, lâu chủ lập tức chọn từng cái một.
Tịch Diệt Thiên Kinh của Đồ Phi, Thần Tằm Kinh của Thần Tằm Đại Thánh, Kỳ Lân Kinh của Hỏa Lân Tử, Nguyên Cổ Kinh của Nguyên Thủy Đại Thánh.
Thái Âm Kinh của Đông Phương Thái Nhất, Thái Dương Kinh của Diệp Đồng, Tây Hoàng Kinh của Dao Trì Thánh Nữ, Thái Hoàng Kinh của Đại Hạ hoàng tử.

Những Đế Kinh được lâu chủ lựa chọn, từng bộ một đều bị Thiên Cơ Lâu rút lấy, tiến vào giữa thần thức của lâu chủ.
Mặc dù các Đế Kinh đó không phải toàn bộ đều là hoàn chỉnh, nhưng nếu đã xuất hiện thì đương nhiên là phải lấy trước.
Cộng thêm Hư Không Kinh từ trên người Cơ Tử lần trước, lần này những Đế Kinh mà hắn biết, trên cơ bản đã lấy hơn phân nửa.
Trong khi đó, cửu bí đến bây giờ lại chưa có tiến triển gì lớn, bởi vì trên cơ bản người nắm giữ cửu bí bây giờ đều là kẻ địch của Thiên Cơ Lâu.
Còn có hai bộ công pháp siêu phàm của Ngoan Nhân Đại Đế là Thôn Thiên Ma Công và Bất Diệt Thiên Công, càng là tiếc nuối lớn nhất trong lòng Lưu Tiêu!
Trong toàn bộ Già Thiên thế giới, thứ mà Lưu Tiêu muốn nhất chính là để Ngoan Nhân Đại Đế đến Thiên Cơ Lâu và ở lại hai ngày.
Bởi vì công pháp trên người vị Nữ Đế ấy thực sự là quá nhiều, không ở lại mười ngày tám ngày thì đúng thật là rút lấy không hết.
Ngoại trừ Thôn Thiên Ma Công và Bất Diệt Thiên Công ra, vì muốn chứng minh tài nghệ của mình, Ngoan Nhân Đại Đế thậm chí đã tự nghĩ ra cửu đại bí thuật để chống lại cửu bí của Cửu Thiên Tôn.
Đáng tiếc là truyền nhân của hai bộ công pháp, một người là Hoa Vân Phi, và người còn lại là Diêu Quang Thánh Tử, đến bây giờ vẫn chưa biết tung tích.
"Diệp Đồng, chắc là tu luyện gần xong rồi."
Sau khi mấy bộ Đế Kinh đó thu vào trong thần thức của lâu chủ, hắn lập tức kêu Diệp Đồng đi ra từ trong Ngộ Đạo Tháp.

Chương 689. Hai Tiên Đài bí cảnh

Diệp Đồng bước ra khỏi phòng luyện công của Thiên Cơ Lâu, lúc này Thần Dương trên người hắn đã hoàn toàn được khai phá, sau lưng thậm chí còn ẩn ẩn có quầng sáng của mặt trời.
Dung hợp ngũ sắc thần dược của Hoàn Mỹ thế giới, hiện giờ Diệp Đồng đã bước vào Tiên Đài nhất trọng thiên, tiến độ quả thực là kinh người.
"Diệp Đồng đã là Tiên Đài bí cảnh, đây chính là tốc độ của Thiên Cơ Lâu ư?"
"Bây giờ còn chưa tới năm ngày, trực tiếp từ con số không bay vọt đến Tiên Đài bí cảnh, đúng là tốc độ nghịch thiên!"
"Thiên tài trong Thiên Cơ Lâu tên nào tên nấy cũng thật khoa trương mà."
Lúc này, mọi người cũng không còn kinh ngạc nữa, bọn họ nhìn thấy quá nhiều kỳ tích ở Thiên Cơ Lâu, so với những thứ đó, việc Thiên Cơ Lâu bồi dưỡng ra đệ tử có thiên phú tuyệt luân ngược lại là rất bình thường dưới cái nhìn của bọn họ.
Có điều, thực tế thì tốc độ này của Diệp Đồng đã là rất kinh người, chỉ dùng không đến năm ngày, liền tiến vào cảnh giới mà rất nhiều người dùng hai, ba trăm năm tuổi thọ cũng chưa chắc làm được.

Lợi ích mà ngũ sắc thần dược đem đến, có thể tưởng tượng được phần nào.
"Lâu chủ, ta đến rồi!"
Diệp Đồng nóng lòng luyện công, trong bốn ngày rưỡi qua vẫn vùi đầu vào tu luyện, hoàn toàn không có ra ngoài tham gia đại hội vạn tộc.
Nếu không phải lâu chủ đích thân gọi hắn ra, thì có lẽ hắn cũng không có ý định ra ngoài.
"Chỉ vùi đầu khổ luyện thì chưa đủ, đây là con đường mà ta đã chọn cho ngươi, sau này vẫn phải dựa vào chính ngươi."
Lâu chủ nhìn đứa nhỏ này với tấm lòng thương xót, ở trong Thiên Cơ Lâu mà không hề suy nghĩ bất kì chuyện gì khác ngoài việc chỉ muốn luyện công và báo thù, lập tức gật đầu.
Hắn khoát tay, một luồng thần quang mơ hồ xuyên thẳng vào cái trán của Diệp Đồng, trong đó là Thái Âm Kinh của Nhân Ma Lão Gia Tử và Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
"Ngày hôm nay bắt đầu luyện bộ Đế Kinh thứ hai, đi đi."
Lâu chủ phất tay một cái, Diệp Đồng còn chưa kịp đọc thử công pháp xa lạ bỗng xuất hiện trong thần thức của hắn, bèn cấp tốc gật đầu, nghe lệnh rồi chạy vào trong Thời Gian Tháp.
Mọi người nghe thấy câu này của lâu chủ đều nhao nhao hít một ngụm khí lạnh, đây chính là khí thế của Thiên Cơ Lâu!
Lâu chủ một lời không hợp liền tiện tay quăng Đế Kinh ra, đệ tử ở đây lại là người tu luyện một hai bộ Đế Kinh cùng lúc.
"Lâu chủ, Diệp Đồng đã là Thái Dương Chi Thể, tu luyện Thái Dương Kinh chẳng phải đã hoàn mỹ vô khuyết rồi sao? Tại sao lại còn tu luyện thêm một bộ khác nữa?"
Trong đám người, Lão Phong Tử thân là tiền bối cũng khó hiểu, bèn hỏi.
"Huyết hải thâm cừu của hắn quá lớn, bản thân lại không có tí căn cơ nào, không thể theo tốc độ tu luyện bình thường được, mà phải đi theo con đường tắt nhanh nhất."
"Hai đại mẫu kinh của Nhân Tộc từ xưa tới nay luôn có âm dương cùng tồn tại, xưng Đế thành Hoàng trong truyền thuyết, kết hợp tu luyện Thái Âm Thái Dương, ta tin rằng sẽ có hiệu quả."
Lâu chủ nhún nhún vai, đây là con đường tu hành mà hắn vừa mới suy nghĩ cho Diệp Đồng, không thể nào xuất hiện sai lầm.
Kết hợp tu luyện âm dương chỉ có thể có hai kết cục, một là bài trừ và xung đột với nhau, bạo thể mà chết, hai là âm dương cùng tồn tại, cùng nhau bù đắp công pháp, trở thành công pháp cường đại có cương có nhu.
Nhưng đã có Thiên Cơ Vạn Tượng Công, liền không cần lo lắng vấn đề âm dương xung đột, Thiên Cơ Vạn Tượng Công chính là công pháp vạn năng tự động thích ứng.
"Thế nhưng trường hợp Nhân Ma Lão Gia Tử xung đột âm dương, tẩu hỏa nhập ma kia..."
Lão Phong Tử suy nghĩ một hồi, vẫn cứ lo lắng, nói tiếp.

"Yên tâm, có công pháp độc nhất Thiên Cơ Vạn Tượng Công dành cho đệ tử Thiên Cơ Lâu, trường hợp tẩu hỏa nhập ma sẽ không xảy ra."
Lâu chủ phất tay một cái, phản bác vấn đề này.
Sau đó lâu chủ lại tiếp tục tặng Hư Không Kinh và Cô Chi Bảo Thuật cho Diệp Phàm, đưa bí tự "Hành" cho Vương Đằng…
Trong tay chỉ cần có công pháp phù hợp, đều dựa theo tình hình mà truyền thụ cho các đệ tử.
Lần này dù là đệ tử Cửu Châu hay là đệ tử Già Thiên thế giới đều có thu hoạch của riêng mình, mừng rỡ như điên.
Mà Diệp Đồng căn cứ theo kinh văn vừa mới xuất hiện trong đầu, bắt đầu tu luyện từ đầu, phát hiện toàn bộ phương pháp tu hành của Thái Âm Kinh gần như đối nghịch với Thái Dương Kinh.
Nếu người bình thường dùng phương thức này để tu luyện, trong thời gian dài rất dễ dẫn đến xung đột lẫn nhau, tẩu hỏa nhập ma.
Nhưng lúc này, trong cơ thể Diệp Đồng không chỉ có hai bộ kinh văn, mà còn có Thiên Cơ Vạn Tượng Công!
Thiên Cơ Vạn Tượng Công lập tức dẫn dường cho linh khí trong cơ thể hắn, tự động đáp ứng nhu cầu của kí chủ, không ngừng điều hòa năng lượng xung đột nghiêm trọng của hai bộ Đế Kinh.
Linh khí kỳ lạ khi cùng luyện âm dương, hẳn là phải va chạm nhau trong cơ thể của Diệp Đồng, thậm chí có khả năng khiến khí huyết của hắn chảy ngược.
Tuy nhiên, Thiên Cơ Vạn Tượng Công cưỡng ép khai mở hai Tiên Đài bí cảnh trong cơ thể hắn, ẩn chứa phần nào tri thức từ võ học Cửu Châu, thế mà có thể một công đôi việc, đồng thời tu luyện.
Lúc này mỗi lần hít thở, hắn tuần hoàn hai bí cảnh cùng lúc, sản sinh hai luồng linh khí khác nhau.
Người khác chỉ tu luyện một đại Tiên Đài bí cảnh, mà Diệp Đồng lại có hai tiểu Tiên đài bí cảnh trái phải, quả thực là siêu việt lẽ thường!

Chương 690. Thiên Cơ Cổ Lộ

zalo 0704730588

Diệp Đồng càng tu luyện càng phát giác điểm thần kỳ của Thiên Cơ Vạn Tượng Công, cảm thấy mình dần dần quen thuộc, uy lực của hai bộ Đế Kinh cũng bắt đầu đồng bộ chảy xuôi trong người hắn.

Bên trong Thời Gian Tháp, thấp thoáng có một cỗ lực lượng đang ngầm ấp ủ, hơn nữa càng ngày càng cường thịnh.

Mà lúc này, bên trong Thiên Cơ Lâu là một bầu không khí vui mừng náo nhiệt.

Các đệ tử đều được chia thần công Đế Kinh, mà bọn cao thủ cường giả tập hợp ở Thiên Cơ Lâu cũng đi thử các phòng luyện công thần kỳ trong Thiên Cơ Lâu một lần.

Hiện tại, đại hội vạn tộc đã kết thúc, theo lâu chủ từng nói, giờ là lúc bắt đầu ba danh ngạch Thiên Cơ Cổ Lộ.

Thiên Cơ Cổ Lộ!

Đây chính là công năng mới nhất mà Thiên Cơ Lâu mở khóa ra.

Mỗi tháng chỉ có ba danh ngạch, hơn nữa chỉ áp dụng với đệ tử Thiên Cơ Lâu, điều này làm cho không ít người cực kỳ tò mò tình huống cụ thể ở bên trong.

Thí luyện Cổ Lộ, chính là con đường tắt để trở nên mạnh hơn trong Già Thiên thế giới, hơn nữa mỗi một tộc đều có Cổ Lộ của riêng mình.

Và Thiên Cơ Cổ Lộ, chính là Cổ Lộ của riêng Thiên Cơ Lâu!

Chưa bàn đến việc những chỗ tốt trong đó, chỉ bằng vào một tháng có thể mở ba lần, là đã đủ để nghiền ép mấy thí luyện Cổ Lộ vạn năm mới mở một lần kia.

Huống hồ Thiên Cơ Cổ Lộ không cần người thật tiến vào bên trong, điều đó mang ý nghĩa người xông Cổ Lộ sẽ tuyệt đối an toàn.

"Thiên Cơ Cổ Lộ, cuối cùng cũng bắt đầu."

"Thật là mong chờ bên trong rốt cuộc có Đại Năng gì, thông quan có thể được thưởng thứ gì?"

"Phần thưởng chỉ là thứ yếu, Thiên Cơ Cổ Lộ chính là nơi có thể chứa đựng một vị Đại Đế Chứng Đạo a!"

Ở đây, có không ít người vẫn còn nhớ lần giới thiệu trước của lâu chủ về Thiên Cơ Cổ Lộ, nhao nhao kích động cả lên.

Dù sao, khi đó lâu chủ giới thiệu về Thiên Cơ Cổ Lộ thật sự là quá chấn động, đặc biệt là chức năng có thể chứa đựng Đại Đế Chứng Đạo kia, không thể không khiến người ta khắc sâu ấn tượng.

Thiên địa ngày nay không trọn vẹn, Đại Đế Chứng Đạo cần thăng cấp Hoàng Đạo pháp tắc của mình thành Đại Đế pháp tắc, dung hợp với thiên tâm ấn ký trong vũ trụ bát hoang, trấn áp những người khác để cho bọn họ không cách nào Chứng Đạo.

Mà Thiên Cơ Cổ Lộ, là tiểu thiên địa được xưng là chứa đựng bản ngã, đủ để chứa đựng Hoàng Đạo pháp tắc của một vị Chuẩn Đế để lại trong đó, ở

bên trong Chứng Đạo, không ảnh hưởng đến ngoại giới.
"Chuyện này mang ý nghĩa, Thiên Cơ Lâu chí ít có thể đảm bảo sở hữu một vị Đại Đế!"
"Trương Tam Phong, Vương Đằng, Thánh Hoàng Tử, bây giờ đại hội vạn tộc đã kết thúc, Thiên Cơ Cổ Lộ tùy thời có thể mở ra."
"Các ngươi đã chuẩn bị xong chưa?"
Lâu chủ đương nhiên nói là làm, nếu đã nói lúc này mở ra thì giờ là lúc mở ra.
Huống hồ hiện tại Thiên Cơ Lâu là nơi tập hợp nhiều thế lực nhất, vừa khéo để cho bọn họ mở mang tầm mắt, thấy rõ chỗ thần kỳ của Thiên Cơ Lâu.
Lúc này Vương Đằng đạt được bí tự "Hành" cực tốc, Thánh Hoàng Tử đạt được Lục Đạo Luân Hồi Quyền, Trương Tam Phong cũng phải đạt được một phần Tây Hoàng Kinh, ba người đều có cảm ngộ của riêng mình, tình trạng tu vi đang ở trạng thái sung mãn.
"Lâu chủ, ta đã chuẩn bị xong, ta sẽ trực tiếp thông qua Thiên Cơ Cổ Lộ này vì ngươi!"
Quầng sáng bách thắng trên người Vương Đằng lóe sáng rực rỡ, khắp người hắn không có bất kỳ ngoại vật gì, bởi vì hắn muốn chặt đứt hết thảy, bách thắng thành Đế!
"Đệ tử sẽ cố hết sức, lâu chủ yên tâm!"
Trương Tam Phong thân là lão tiền bối nên vẫn rất thận trọng, lập tức gật đầu.
"Ta tu luyện lâu như thế là vì chờ đợi thời khắc này, lâu chủ cứ yên tâm!"
Thánh Hoàng Tử giơ Tiên Thiết Côn, có thể nói là đã chuẩn bị sẵn sàng, lông khỉ trên người đều không tự chủ được dựng lên.
Ba người bọn họ đều là đệ tử có thiên phú tuyệt luân của Thiên Cơ Lâu, không chỉ bọn họ, mà hầu hết khán giả chung quanh đều cực kì coi trọng họ.
Dù sao từ lúc Vương Đằng và Thánh Hoàng Tử gia nhập Thiên Cơ Lâu tới giờ, tu vi của hai người đã tăng lên một cách rõ rệt.
Hơn nữa đủ loại công pháp mới toanh liên tục tràn vào người bọn hắn, quả thực là giống như bất thình lình bật hack vậy!
"Cố lên, vì Đấu Chiến Thánh Tộc chúng ta, tái hiện một vị Đại Đế!"
Đấu Chiến Thắng Phật cũng nhìn thần thái sáng lạng của Thánh Hoàng Tử ở bên cạnh, không khỏi cười cười, nói.
"Ta nhắc nhở các ngươi, Thiên Cơ Cổ Lộ không phải là Chiến Thần Tháp, đây là nơi dùng để đột phá Chuẩn Đế, ngưỡng cửa Đế cảnh cực kì khó nhằn, đừng coi thường."
Lâu chủ thấy ba người bọn hắn ngoại trừ Trương Tam Phong khá là thận trọng ra, thì hai người còn lại dường như hết sức tự tin, bèn lên tiếng nhắc nhở.
"Vâng, lâu chủ!"
Ba người cũng thu hồi tâm tình, đồng thời gật đầu, nói.

Lúc này, lâu chủ mới gật đầu, nhẹ nhàng chỉ tay vào trong hư không, trong nháy mắt một cỗ hư không chi lực kinh khủng, đột nhiên nứt ra trên đỉnh đầu của tất cả mọi người.
Cơ Tử phản ứng đầu tiên, cảm thấy Hư Không Kinh của mình ở trước mặt cỗ hư không chi lực đó chỉ là trò trẻ con.
Bởi vì cỗ hư không chi lực vô cùng kinh khủng kia, đang mở ra cánh cửa của một vị diện thế giới hoàn toàn xa lạ.
Thiên Cơ Cổ Lộ vẫn luôn lơ lửng trên đỉnh đầu bọn họ, rốt cuộc đã chính thức mở ra.
Vết nứt vòng xáy đáng sợ ấy, đang tránh né ràng buộc của Thiên Cơ Lâu, không ngừng xoay tròn xuống phía dưới bọn hắn, càng lúc càng lớn.

Chương 691. Bị đẩy ra quá nhanh

"Ai đi trước?"
Dị tượng như thế đã dọa sợ tất cả mọi người ở đây, vừa nhìn qua một thoáng trông giống như một loại công pháp hư không nào đó đang công kích về phía bọn họ.
Chỉ có lâu chủ vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh, hỏi ba người bọn hắn.
Cả ba người sở hữu tư cách vượt ải cùng nhìn nhau, đều nuốt một ngụm nước bọt.
...
Vừa nãy ba người còn tự tin trăm phần trăm, bây giờ nhìn thấy thế trận mở ra của Thiên Cơ Cổ Lộ khủng bố đến thế, không khỏi có chút lo lắng.
"Vậy chờ lão phu đi trước một chuyến!"
Trương Tam Phong vốn tưởng rằng Vương Đằng và Thánh Hoàng Tử sẽ lập tức xung phong xuất trận trước, nhưng thấy bọn họ còn hơi do dự, bèn lập tức anh dũng đứng ra.
Hắn dùng Thái Cực Chi Pháp quấn quanh người để bảo hộ, sau đó bay lên không trung, cả người lập tức bị hút vào trong vết nứt không gian của Thiên Cơ Cổ Lộ, biến mất bặt âm vô tín.
"Biến mất thật rồi! Xem ra đây quả nhiên là vết nứt không gian hàng thật giá thật."
"Sáng tạo ra một dị không gian giống như một phương vũ trụ, kể cả Hư Không Đại Đế có xuất hiện thì hắn cũng không làm được?"
"Mau nhìn! Trên cửa Cổ Lộ xuất hiện đèn đuốc gì kìa!"
...
Mọi người nhao nhao kinh hô, mà sau khi Trương Tam Phong bị hút vào trong Thiên Cơ Cổ Lộ, vết nứt cũng khép lại, chỉ còn lại một vòng tròn đèn đuốc lóe sáng trên cửa.
Vòng tròn đèn đuốc trùng hợp thay có 9x9 81 đốm sáng, hiển nhiên là dùng để biểu thị tiến độ của người vượt ải.
Lúc này đốm sáng đầu tiên đã thắp sáng, đại biểu cho việc Trương Tam Phong đang thí luyện cửa ải thứ nhất của Thiên Cơ Cổ Lộ.

Mọi người đồng loạt nín thở, Thiên Cơ Cổ Lộ giống như Chiến Thần Tháp, không thể biết được tình hình thực tế bên trong, cho nên tất cả mọi người không cách nào tưởng tượng trong đó rốt cuộc đang diễn ra chuyện gì.
Không lâu sau, đốm sáng thứ hai ngay sau đó cũng phát sáng lên, xem ra Trương Tam Phong đã thông qua cửa thứ nhất.
"Khá lắm, xem ra Thiên Cơ Cổ Lộ cũng không quá khó."
Trong nhóm đệ tử Cửu Châu có người không nhịn được kinh hô, dù sao Trương Tam Phong tiền bối không tốn quá nhiều thời gian, theo góc nhìn của bọn họ hắn là nhẹ nhõm xông qua cửa thứ nhất.
Căn cứ kinh nghiệm xông Chiến Thần Tháp của bọn họ, có lần một tức có lần hai.
Coi như kém cỏi đến mấy, trong đó có hơn tám mươi cửa ải, tùy tiện vượt qua mười cửa ải chắc là cũng không thành vấn đề.
Nhưng ngay thời khắc mọi người đều nghĩ là như vậy, đốm sáng thứ hai lập tức dập tắt.
Sau đó Trương Tam Phong cứ như vậy bị Thiên Cơ Cổ Lộ phun ra ngoài, giống như Chiến Thần Tháp.
Trương Tam Phong vừa ra, dáng vẻ còn khá căng thẳng, hai tay còn quấn lấy Tây Hoàng Kinh và pháp tắc của Thái Cực Chi Pháp, vừa nhìn là biết vẫn đang trong trạng thái chiến đấu kịch liệt mãi đến khi kết thúc.
"... A!"
Hắn có chút ngơ ngác ngắm nhìn bốn phía, lúc này mới ý thức được đã xảy ra chuyện gì, vẻ mặt nháy mắt ủ rũ.
Mọi người thấy Trương Tam Phong thất bại vượt ải nhanh như thế, thần sắc trên mặt đều rất khó tin.
Mặc dù Trương Tam Phong không thể so với Diệp Phàm, nhưng hắn chính là một trong số thiên tài có tâm pháp và võ học Cửu Châu hàng đầu, hơn nữa tư chất ngộ đạo không tồi chút nào.
Hắn đã từng là Thất Tinh Chiến Thần của Chiến Thần Tháp, có thể tưởng tượng được hắn đã thu được bao nhiêu thần công từ trong đó, bây giờ hắn đã thấu hiểu Thái Cực Chi Pháp của mình.
Trước đó vượt ải, còn đạt được Tây Hoàng Kinh, tu vi của hắn cũng đã tăng đến Tiên Đài tam trọng thiên.
Mọi người đều biết, Trương Tam Phong chiếm ưu thế tuyệt đối trong các đệ tử Thiên Cơ Lâu cùng cảnh giới, nói cách khác thực lực của hắn còn cao hơn nhiều cao thủ Tiên Đài tam trọng thiên khác, có thể so với Thánh Nhân.
Tuy nhiên, dù là vậy, hắn chỉ thông qua cửa thứ nhất, ngay cả cửa thứ hai cũng không thông qua được.
"Trong đó rốt cuộc là như thế nào? Đến cùng là có cao thủ gì ở bên trong?"
"Tiền bối! Bên trong có thật là một phương vũ trụ không? Cảnh sắc xung quanh như thế nào?"
"Bên trong rốt cuộc có đồ tốt gì thế? Tiền bối khai sáng cho bọn ta, chia sẻ đôi chút đi!"
Một đám tu sĩ khách nhân ở chung quanh đều không rảnh đi an ủi Trương

Tam Phong, mà là nhao nhao vây quanh, hỏi.
Bọn họ không có cơ hội đi vào trong tận mắt thăm dò thực hư, đương nhiên là cảm thấy vô cùng hứng thú với Trương Tam Phong, người đầu tiên vượt ải này.
Đừng nói Thiên Cơ Cổ Lộ siêu việt lạ thường, kể cả thí luyện Cổ Tổ của Nhân Tộc, trong số bọn họ cũng không có mấy người tận mắt nhìn thấy.
"Đúng vậy, tiền bối, trong đó có thật là nguy hiểm không? Và có khó đến thế không?"
Vị Thánh Hoàng Tử vẫn là người tôn sư trọng đạo, đi tới liền đỡ Trương Tam Phong dậy, rồi nói.
"Bên trong đúng là một vũ trụ tự thành thiên địa! Ta vừa đáp xuống đất, bên người đã là một cổ tinh xa lạ."
"Phía trên có năm Thánh Nhân, chia nhau cầm đầu một trong ngũ hành, ta chưa từng gặp công pháp tu luyện của bọn họ, vừa thấy ta là họ liền lập tức ra tay."
Trương Tam Phong bình tĩnh lại, lúc này mới nói ra hết trải nghiệm của mình trong Thiên Cơ Cổ Lộ.

Chương 692. Qua được mấy ải?

Bên trong Thiên Cơ Cổ Lộ quả thực cực kỳ huyền bí, khiến Trương Tam Phong giật nảy mình.
Các phòng công pháp cường đại khác trong Thiên Cơ Lâu, cho dù là Chiến Thần Tháp hay là Võ Đài, đều dùng thần thông sáng tạo ra một vùng không gian có cạnh có góc, điều này có thể hiểu được.
Nhưng vừa tiến vào Thiên Cơ Cổ Lộ, lại là một vùng tinh không mênh mông và xa lạ, hắn thật sự đã đặt chân đến một cổ tinh lạ lẫm.
Đây là điểm đặc thù nhất của Thiên Cơ Cổ Lộ, bởi vì chỉ có mô phỏng chân thực một phương vũ trụ thiên địa, thì mới có thể có đủ đại đạo vận chuyển và không gian để chứa đựng một vị Đại Đế đương thời Chứng Đạo.
"Thế thì sao ngươi lại thua ở cửa thứ hai?"
Vương Đằng có cảm giác tu vi của Trương Tam Phong không sánh bằng mình, đương nhiên trong lòng vẫn có chút ngạo mạn, liền hỏi.
"Cửa thứ hai là ba tên Thánh Nhân Vương, mỗi người cầm Chuẩn Đế Binh trong tay, bên người có năm con dị thú đi theo, ta không đối phó được..."
Thực lực của Trương Tam Phong cũng không đến mức bại nhanh như thế, thực ra thì chủ yếu là do hắn bị ngộp trước nhịp độ thần tốc của Thiên Cơ Cổ Lộ.
"Lâu chủ đúng là không gạt chúng ta, vừa tới đó liền có năm vị Thánh Nhân, hơn nữa địch nhân tiếp theo còn trực tiếp nhảy cấp."
"Nói như vậy, muốn nhảy đến Đại Thánh cũng không cần mấy ải."
"Nhưng ở chỗ này có tổng cộng 81 cửa ải, kẻ địch sau đó chẳng lẽ là Thần Tiên?"
Mọi người nghe thấy Trương Tam Phong miêu tả, lập tức vừa mơ ước vừa

kính sợ trước sự huyền bí của Thiên Cơ Cổ Lộ.
"Chờ đã, khi ta đánh bại năm vị Thánh Nhân, cướp đoạt không ít dược liệu từ trên người bọn họ..."
Trương Tam Phong bỗng nhiên nhớ tới cái gì đó, sờ sờ cái hông của mình. Lấy ra lá trà ngộ đạo từ bên hông, một mớ thần dược thượng đẳng như Chân Long Nguyên.
"Là thật ư? Đồ vật có được đều có thể mang ra từ trong đó?"
Trương Tam Phong lập tức lộ vẻ kinh hỉ, hắn chật vật trở về như thế, còn tưởng rằng mình không có thu hoạch gì.
"Quy củ của Thiên Cơ Cổ Lộ không có phức tạp đến thế, mắt thấy thì cứ đoạt, trên người kẻ thù của ngươi có cái gì, chỉ cần ngươi đánh bại hắn, đều sẽ là của ngươi."
Lâu chủ gật đầu ở bên cạnh.
Quy tắc này không hạn chế ở binh khí, bất kể là vật liệu hay thần dược đều là như vậy, nếu là Bất Tử Thần Dược, thì sẽ được phục dụng ngay và gia tăng tuổi thọ cho người vượt ải.
"Xem ra đây đúng là một con đường tốt, tiền bối, ngươi cứ chờ ta báo thù cho ngươi."
Thánh Hoàng Tử vừa nghe, lập tức chiến ý trong lòng càng hừng hực bốc lên.
Vừa nghe liền biết Thiên Cơ Cổ Lộ là một Tu La Tràng không ngừng chém giết, và thăng cấp thực lực của mình, quả thực là rất phù hợp cho việc rèn giũa phương hướng tu hành công phạt chi đạo của hắn.
Hắn không chờ Vương Đằng đáp ứng, trực tiếp đứng dậy bay lên, là người thứ hai xông vào trong Thiên Cơ Cổ Lộ.
"Con khỉ chết tiệt, vậy mà lén đi trước."
Vương Đằng mắt thấy đã không kịp đuổi theo, không thể làm gì khác ngoài việc mắng to ở phía sau...
Thánh Hoàng Tử xách theo Tiên Thiết Côn trong nháy mắt bị hút vào trong Thiên Cơ Cổ Lộ giống như Trương Tam Phong vừa nãy, sau đó không còn tiếng động.
"Với tu vi của con khỉ đó, trên người lại còn có bí tự "Hành" và thiên kiếp lôi pháp, hắn là có thể thông qua được không ít?"
Một bên, Diệp Phàm nhìn cực kỳ chăm chú, vị trí này là do hắn nhường, lúc này người vượt ải vốn phải là hắn mới đúng.
Có điều, Thiên Cơ Cổ Lộ cũng không phải mười ngàn năm mới mở một lần, tháng này không xông vào, thì tháng sau hắn vẫn có thể đi như thường, cho nên cũng không gấp.
Bây giờ, hắn muốn cho ba người Vương Đằng đi thăm dò đường đi trước, làm rõ trong đó có kỹ xảo vượt ải gì hay không.
"Nếu cửa thứ nhất là năm tên Thánh Nhân có mỗi thuộc tính ngũ hành, thế thì con khỉ chết bầm kia hắn là có thể thông qua dễ dàng."
Mặc dù vẻ mặt Vương Đằng bất mãn, nhưng vẫn âm thầm suy đoán, nói.
Tu vi và thực lực của Thánh Hoàng Tử từ trước đến nay bất phân cao thấp

với hắn, có thể coi là cùng đồng hạng hai trong Thiên Cơ Lâu vào thời điểm này.
Trên người hắn có thiên kiếp lôi pháp do lâu chủ tặng, khắc chế các công pháp có thuộc tính khác nhau.
Đúng như dự đoán, một thời gian trôi qua, trên thông đạo của Thiên Cơ Cổ Lộ, đốm sáng thứ nhất nhanh chóng sáng lên, đồng thời đang lan tràn ra đốm sáng thứ hai.
Ngay sau đó đốm sáng thứ hai sáng lên, nhưng lại tốn thời gian gấp đôi.
Dù là tu vi hay là công pháp của Thánh Hoàng Tử, đều được chuẩn bị kỹ càng, hơn nữa trên tay còn nắm giữ Đế Binh, ở phòng công pháp dựa vào thực lực cưỡng ép vượt ải sẽ chiếm được rất nhiều ưu thế.
Đèn vượt ải không ngừng lan tràn, đi qua đốm thứ hai, đốm thứ ba, đốm thứ tư, rất nhanh ngừng lại ở đốm thứ năm.
Cửa ải này cũng không có kẹt lại bao lâu, trong nháy mắt, thông đạo của Thiên Cơ Cổ Lộ lập tức mở ra.
Từ trong đó có một luồng Đế uy cường hãn vọt ra ngoài, dĩ nhiên cũng bắn Thánh Hoàng Tử bay ra ngoài.
May mà uy lực này dù rất mạnh, nhưng một khi tiến vào Thiên Cơ Lâu liền phảng phất như nắm đấm nện vào gối, lập tức trở nên bặt âm vô tín, biến mất không còn tăm hơi.
Chỉ còn lại Thánh Hoàng Tử ngã xuống đất, dáng vẻ chật vật như Trương Tam Phong bị ném ra lúc nãy.

Chương 693. Ta sẽ không đi xông Thiên Cơ Cổ Lộ nữa đâu

Tiên Thiết Côn trên tay hắn dính không ít máu, máu của Thánh Nhân Vương bị Đế Binh hấp thu, nuôi dưỡng Tiên Thiết Côn trong tay hắn.
"Con khỉ, sao mới tới cửa thứ năm, xem ra ngươi cũng không ghê gớm gì."
Vương Đằng cười cợt, hắn vốn tưởng rằng Thánh Hoàng Tử có thể qua mười cửa, không ngờ rằng mới cửa thứ năm còn không xong.
"Cửa thứ năm là một bầy Thánh Nhân Vương cầm Chuẩn Đế Khí, đánh làm sao được."
Thánh Hoàng Tử không phục, nói một cách dữ tợn.
Cửa thứ nhất của hắn là sáu Chuẩn Thánh Nhân, cửa thứ hai là mười sáu Chuẩn Thánh Nhân, cửa thứ ba liền trực tiếp nhảy đến Thánh Nhân Vương, sau đó gặp phải Thánh Nhân Vương càng lúc càng mạnh.
Mặc dù đến cửa thứ năm vẫn là Thánh Nhân Vương, nhưng về mặt công pháp, trang bị và binh khí, quả thực còn khoa trương hơn cả hắn.
"Vậy thu hoạch của ngươi thế nào rồi, hắn là không tệ lắm nhỉ."
Đấu Chiến Thắng Phật cũng không ngờ rằng Thiên Cơ Cổ Lộ lại khó như vậy, tò mò hỏi.
"Dọc đường được tắm máu của không ít cường giả, đạt được vài cây dược

liệu, và đánh gãy bảy thanh Chuẩn Đế Binh, đều hấp thu chúng vào trong Tiên Thiết Côn."
Nói tới thu hoạch, Thánh Hoàng Tử vẫn rất khá.
Tắm máu cường giả là thứ cơ bản nhất, giống như thí luyện Cổ Lộ bình thường, một đường thắng lợi và tắm máu của cường giả sẽ càng trở nên mạnh hơn.
Thật ra hắn cũng có thu thập những Chuẩn Đế Binh kia, nhưng hắn đã có Tiên Thiết Côn nên không cần nữa, thế là dứt khoát để Tiên Thiết Côn hấp thu chúng như chất dinh dưỡng.
"Xem ra Thiên Cơ Cổ Lộ còn phải chờ ta."
Vương Đằng quơ nắm đấm kim quang, tự tin cười nói.
"Ta phải nhắc nhở ngươi, Cổ Lộ này không thể dựa theo kinh nghiệm, cửa thứ nhất của ta và của Trương Tam Phong hoàn toàn khác nhau."
Thánh Hoàng Tử hừ một tiếng, mặc dù thất bại, nhưng cũng không có mất chiến ý, mà trái lại còn cảm thấy chất lượng của Cổ Lộ tương đối tốt.
Lúc này, Vương Đằng đang vô cùng đắc ý, hoàn toàn không có nhận ra rằng hắn chính là người không nên xông qua Thiên Cơ Cổ Lộ của Thiên Cơ Lâu.
Trong Thiên Cơ Lâu reo hò ầm ĩ, đều đang mong chờ Vương Đằng có thể một đường thẳng tiến, tận lực xông thẳng mười cửa ải đầu, đương nhiên là cổ vũ cho Vương Đằng đủ kiểu.
Vương Đằng vận công, bỗng nhiên vọt thẳng vào thông đạo của Thiên Cơ Cổ Lộ, tiến vào bên trong với tư cách là người vượt ải cuối cùng.
Thông đạo Thiên Cơ Cổ Lộ nhanh chóng đóng lại sau khi hắn tiến vào, 9981 đốm sáng luẩn quẩn.
Thiên Cơ Vạn Tượng Công của Vương Đằng lựa chọn con đường đại đạo chí giản cho hắn, khác biệt lớn so với những đệ tử Thiên Cơ Lâu khác.
Nửa đời trước của gia hỏa này quá thuận lợi, đủ loại kỳ ngộ, đủ loại bảo vật gia thân, điều này trùng hợp thay lại là tối kỵ của người tu hành, Thiên Hoàng Tử chính là một ví dụ điển hình.
Hắn nhất định phải tự tay chặt đứt toàn bộ ngoại vật trên người mình, đạt đến sự cường đại đơn thuần nhất, điều này lại tình cờ trùng hợp với con đường thứ hai mà Bất Tử Thiên Hoàng để lại cho Thiên Hoàng Tử.
Điều này làm cho con đường tu hành của Vương Đằng trở nên cực kỳ kỳ lạ, hắn không thể dùng Đế Binh, không thể mang theo bất kì tiên trân kỳ bảo, cũng không cần tu hành những Đế Kinh khác.
Rất nhanh, đèn đuốc lần lượt sáng lên, tốc độ thậm chí còn nhanh hơn Thánh Hoàng Tử đôi chút.
Con đường tu hành của hắn, chính là bách thắng, sau bách thắng liền sinh ra Ma Thai, như là Loạn Cổ Đại Đế năm đó, một bước lên trời!
Đốm thứ tư, thậm chí đốm thứ năm, sau khi Vương Đằng dừng lại trong thời gian dài, vẫn cứ tiếp tục thông qua.
Lúc này, trong Thiên Cơ Lâu đã có nhiều tiếng kinh hô, tất cả mọi người phấn chấn không thôi, tràn trề hi vọng về Vương Đằng.
Tuy nhiên, tiếp đó lại phải chờ đợi rất lâu, kẹt ở đốm thứ sáu tốn thời gian

gần gấp ba, hắn không có bị đánh ra ngoài, cũng không có đánh thắng.
"Đây là đang trong thế giằng co ư?"
Đến cả Diệp Phàm cũng không thể nào tưởng tượng được tình hình bên trong.
"Bây giờ hắn hẳn là cực kỳ hối hận."
Lâu chủ nhìn bên trong Thiên Cơ Cổ Lộ một cái, lập tức cười cợt.
"Lâu chủ, ngươi nói thế là có ý gì?"
Vẻ mặt của Diệp Phàm khó hiểu, trên mặt các đệ tử khác cũng mang theo vẻ nghi hoặc.
"Sau này, tiểu tử đó sẽ không đi Thiên Cơ Cổ Lộ nữa, các ngươi có thể cạnh tranh danh ngạch với Diệp Đồng."
Lâu chủ cũng không giải thích, chỉ là cười nói.
Lúc này, đốm thứ sáu trông có vẻ ỉu xìu, nhưng cuối cùng vẫn phát sáng.
Vương Đằng thế mà lại tiến đến cửa thứ bảy của Thiên Cơ Cổ Lộ.
Song, lần này rốt cuộc không chịu nổi, đốm thứ bảy vừa mới thắp sáng, bóng người của Vương Đằng trong nháy mắt bị bắn ra ngoài, nhanh như thể bị miểu sát.
"A! Ta không muốn đi Thiên Cơ Cổ Lộ nữa đâu."
Vương Đằng vừa ra liền gào thét lên trời, vẻ mặt ăn năn cực kỳ, vậy mà giống y như đúc lời lâu chủ nói.

Chương 694. Tháng sau ta muốn khắc tên mình lên đó

"Này, ngươi có gì mà ăn năn dữ vậy, ngươi là người có kỷ lục cao nhất hiện tại cơ mà."
Thánh Hoàng Tử còn chưa kịp phản ứng, cho rằng tên Vương Đằng này đang giễu cợt mình, lập tức bất mãn nói.
"Phải đấy, ta thấy độ khó qua mỗi cửa ải của Thiên Cơ Cổ Lộ đều sẽ tăng lên gấp bội, xông đến cửa thứ bảy đã lợi hại lắm rồi, ngươi không cần tự trách mình đâu."
Cơ Tử cũng lộ ra ánh mắt hâm mộ ở bên cạnh.
"Thế nhưng chuỗi thắng của ta đã bị đứt đoạn!!!"
Tuy nhiên, Vương Đằng lại lộ ra sắc mặt hết sức thống khổ, hối hận tới cực điểm.
Hắn xông đến cửa thứ bảy vốn đã thu hoạch được rất nhiều, những gì mà Trương Tam Phong và Thánh Hoàng Tử có, hắn đều có, kể cả Chuẩn Đế Binh cũng lấy được không ít.
Hơn nữa dọc đường tắm máu của cường giả, có thể nói tu vi trong cơ thể hắn đã tăng trưởng hơn rất nhiều.
Nhưng vấn đề là, quầng sáng bách thắng bao phủ trên người hắn giờ khắc này, ánh sáng lộng lẫy đã ảm đạm, trên đó không còn một chiến thắng nào.
Con đường tu hành của Vương Đằng, chính là chặt đứt hết thảy ngoại vật,

bách thắng thành Ma Thai, cuối cùng chặt đứt Ma Thai của mình, lột xác Chứng Đạo, vì vậy hắn nhất định phải bách thắng bất bại.
Nhưng hắn đã quên rằng, xông Thiên Cơ Cổ Lộ, giống như xông Chiến Thần Tháp, không quan tâm thành tích tốt bao nhiêu, kết quả sau cùng chắc chắn sẽ là thất bại và ra ngoài.
Coi như để hắn xông qua tầng thứ 7 của Chiến Thần Tháp, đến tầng thứ 8 thì vẫn phải nuốt hận trở về.
Chuyện này đối với người khác, thất bại thì thất bại, phần thưởng của bảy tầng trước lại vô cùng phong phú, căn bản không sao cả.
Nhưng đối với Vương Đằng mà nói, một thất bại này, sẽ biến bách thắng mà hắn tích lũy trở về con số 0.
Lúc trước, hắn đã tích lũy hơn mười lần bách thắng, sau khi bại trước cửa thứ bảy, trong nháy mắt mọi thứ trở về con số 0.
Bây giờ trong Tiên Đài bí cảnh của hắn, ngay cả một chiến thắng cũng không có.
"Ông trời ạ, chuỗi thắng của ta! Ta đã chặt đứt con đường tích góp của Thiên Đế Kiếm, cổ chiến xa hoàng kim!"
Tâm tình hiện giờ của Vương Đằng, có thể dùng từ "trời sập" để hình dung.
"Lúc hắn xông được một nửa thì mới nhận ra vấn đề này."
"Có thể qua cửa thứ năm, cửa thứ sáu cũng không phải là do tu vi của hắn cao hơn các ngươi, mà là nhờ bách thắng mà hắn cực lực muốn bảo vệ, nghĩ mọi cách để nối dài mạch bất bại, dùng hết toàn lực để miễn cưỡng thủ thắng."
Lâu chủ cười cợt, tiềm lực mà Vương Đằng bộc phát trong hiểm cảnh đó khiến cho hắn thật sự ngạc nhiên.
Có điều, đáng tiếc là thứ nghị lực đó cùng lắm cũng chỉ giúp hắn thông qua thêm hai cửa, không có ý nghĩa gì, Thiên Cơ Cổ Lộ có tổng cộng 81 cửa, thua là điều đương nhiên.
Diệp Phàm và Thánh Hoàng Tử giờ mới hiểu được tại sao vừa nãy lâu chủ lại đột nhiên cười lên, thì ra là do nguyên nhân này.
Con đường tu hành của Vương Đằng rất đặc biệt, hắn nhất định phải bách thắng bất bại, và cách thức tu luyện của phòng công pháp Thiên Cơ Cổ Lộ này thì hoàn toàn trái ngược với điều đó.
"Còn may ta lấy được vài món Chuẩn Đế Binh, lần này lại bắt đầu lại từ đầu..."
Vương Đằng vừa nói vừa lấy mười thanh Chuẩn Đế Binh từ trong túi ra.
Nếu nhờ một vị Đại Năng đi luyện chế, thì nhiêu đó thậm chí đủ để luyện ra một Đế Binh.
Thế nhưng Vương Đằng không chút do dự, trực tiếp chặt đứt ngoại vật, liên tục chặt đứt mười thanh Chuẩn Đế Binh, lúc này mới tích lũy được một chút cho Ma Thai bách thắng của mình.
"Ta đã sớm nói Thiên Cơ Cổ Lộ cũng không phải là Chiến Thần Tháp, không phải ai xông vào là có thể đạt được chỗ tốt."

"Nơi này có thể nói là điểm tu luyện cuối cùng của các ngươi ở Thiên Cơ Lâu cho tới nay, không có đủ thực lực, tiến vào trong đó cũng sẽ không có thu hoạch gì."
Lâu chủ mới nói với đám đệ tử.
Mặc dù Thiên Cơ Cổ Lộ là phòng tu luyện đặc thù của Thiên Cơ Lâu, nhưng lại có công năng giống với thí luyện Cổ Lộ khác, đó chính là Chứng Đạo thành Đế.
Đặc biệt là bên trong Thiên Cơ Cổ Lộ tự hình thành một vũ trụ, có đầy đủ đại đạo vận chuyển, chứa đựng Đại Đế pháp tắc và kết hợp thiên tâm ấn ký, đủ để đào tạo một vị Đại Đế.
Hiện tại, Thiên Cơ Cổ Lộ đã được xông ba lần, vết nứt không gian mở ra tự động khép kín lại.
Đèn đuốc phía trên, chỉ còn sót lại bảy đốm sáng, cùng với cái tên của Vương Đằng, đây chính là kỷ lục cao nhất hiện nay của Thiên Cơ Cổ Lộ.
"Tháng sau, ta muốn khắc tên mình lên trên đó."
Diệp Phàm nhìn vết nứt Thiên Cơ Cổ Lộ lơ lửng trên mái nhà, trong lòng âm thầm nói.
Bây giờ, hắn đạt được một phần Hư Không Kinh và tàn quyển Cô Chi Bảo Thuật từ quà biếu đệ tử của lâu chủ, kết hợp cả hai, đạt được không ít lợi ích về phương diện hư không chi lực.
Phương hướng tu hành của hắn không có "nghiêng về một phía" giống như Vương Đằng hay Thánh Hoàng Tử, mà là khai phá toàn diện về Hoang Cổ Thánh Thể, lúc này tu vi đã sớm tiến gần đến Tiên Đài lục trọng thiên.
Rất nhiều đệ tử khác cũng nhao nhao hạ quyết tâm, muốn cố gắng tu hành cho đến một tháng sau, giành lấy danh ngạch Thiên Cơ Cổ Lộ lần sau.
Mặc dù thực lực của ba người vượt ải lần này đều không đủ, xa xa vẫn chưa thể với tới những phần thưởng trân quý trong Thiên Cơ Cổ Lộ, nhưng dù sao đã kiểm chứng được chỗ thần kỳ của Cổ Lộ.

Chương 695. Lại có hàng mới

Mọi người trở lại bầu không khí vui mừng, ở trong Thiên Cơ Lâu giao lưu tâm đắc võ học với nhau.
"Lâu chủ, video phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung sắp đến hồi kết rồi, khi nào mới có bảng xếp hạng cho bọn ta thế?"
Lúc này, bên trong Thiên Cơ Lâu cũng có khách nhân lập tức cao giọng, hỏi.
Video phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung của lâu chủ đã phát tám tập, có thể nói là thu hoạch tương đối khá.
Sau khi video mới về Cửu U Ngao kết thúc, hai video còn lại trên cơ bản chính là hai đời Thập Hung thần bí, video phổ cập kiến thức sắp kết thúc.
"Đương nhiên, sau khi Thập Hung kết thúc, ta đang định làm một bảng xếp hạng."
Lâu chủ nghĩ lại, trong lòng nhất thời đã có dự định.
Bây giờ tình hình Bắc Đẩu trên cơ bản đã yên ổn, còn sót lại chẳng qua chỉ

là những Cổ Tộc ở Hoàng Sào và Sinh Mệnh Cấm Khu mà thôi.
Sinh Mệnh Cấm Khu là vài cây đại dược mà Lưu Tiêu giữ lại ở Già Thiên thế giới, giữ lại để giúp mười ức tám ngàn vạn Hồng Mông Đại Thiên Công đến đại thành, trước khi rời đi mới động đến.
Thế thì những mối uy hiếp còn lại, chẳng qua chỉ còn Hoàng Sào và những Cổ Tộc thần phục Hoàng Sào.
Ngoại trừ mấy Cổ Tộc nghe theo hắn sắp xếp trên đại hội vạn tộc ra, thì những Cổ Tộc còn sót lại nhất định phải thanh trừ.
Lần trước mượn đao giết người, dùng Man Cổ Chiến Thần bộ lạc để diệt trừ Vạn Long Sào mang đến hiệu quả không tồi, trong lòng Lưu Tiêu đã có dự tính, muốn làm thêm một lần nữa.
Nhưng lần này, hắn không có ý định mượn đao Bắc Đẩu, thế lực mà hắn nhìn trúng, đó là Vĩnh Hằng Quốc Độ ở trong một tinh hà xa xôi.
"Tốt quá rồi, lâu chủ rốt cuộc làm về bảng xếp hạng, mong chờ thật đấy."
"Dù sao mỗi khi bảng xếp hạng của lâu chủ xuất hiện, nhất định sẽ có tin tức động trời."
"Sau khi ở Thiên Cơ Lâu nhìn thấy bảng xếp hạng của lâu chủ, quả thật là thu hoạch được rất nhiều."
Bên trong Thiên Cơ Lâu, mọi người đồng loạt kích động, khuôn mặt của mọi người đều tràn đầy sự chờ mong.
Dù sao Thể Chất Bảng và Âm Tà Xảo Trá Bảng lúc trước của lâu chủ, một cái để cho bọn họ mở mang tầm mắt, biết được không ít bí mật thể chất ở chư thiên.
Mà cái còn lại thì trực tiếp vạch trần những chuyện ác mang tính lịch sử của bọn Đại Năng, để Bắc Đẩu lâm vào một cơn địa chấn.
Hiện tại, lâu chủ nói còn có bảng xếp hạng mới, sự mong đợi của mọi người hiển nhiên là đạt đến đỉnh điểm.
"Video phổ cập kiến thức mới ra có mấy ngày, là thời điểm nên kết thúc."
Lần trước, lâu chủ đã sớm một hơi làm xong ba video cuối cùng ở Huyễn Thần Đài, bây giờ đang rảnh rỗi, bèn tiện tay đăng video mới lên video vạn giới.
Mặt khác, sau khi video về Thập Hung Cửu U Ngao xuất hiện.
Chư thiên vạn giới còn khá ổn, cùng lắm cũng chỉ sửng sốt trước chỗ thần kỳ và kinh khủng của Cửu U Ngao.
Nhưng đối với Hoàn Mỹ thế giới mà nói, quả thực là một đại địa chấn.
Đầu tiên là Cô Tộc nằm vùng ở dị vực, bây giờ lại là Giới Hải, Hắc Ám Thiên Đình Diệt Thế Lão Nhân, vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này bại lộ bí mật càng lúc càng tàn nhẫn.
Do bị lâu chủ tiết lộ sớm, trên Giới Hải, Hắc Ám Giới lập tức có chút hoảng loạn.
Mà Hắc Ám Tứ Đế, người người đều đang âm thầm theo dõi kênh của lâu chủ, rất muốn biết vị lâu chủ không gì không biết này rốt cuộc đến từ đâu.
"Video mới video mới! Lâu chủ lại có video mới!"
Lúc này, trên Thiên Đình, tiểu Thiên Giác Nghĩ vừa nhìn thấy thông báo của

video vạn giới, lập tức chạy đến trước mặt Thạch Hạo, nói.
Từ sau video kỳ trước về Cửu U Ngao, Thạch Hạo đã có cảm nhận sâu sắc về sức ảnh hưởng từ video của lâu chủ đúng thật là vô cùng lớn.
Thế là hắn trực tiếp bảo tiểu Thiên Giác Nghĩ nhìn chằm chằm video vạn giới mọi lúc mọi nơi, nhìn thấy video mới của lâu chủ liền báo cho hắn ngay.
Video phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung chỉ còn hai video cuối cùng, phỏng chừng lâu chủ chắc sẽ không trì hoãn thêm, trong thời gian ngắn sẽ đăng toàn bộ.
"Rất tốt, ngoài Cô Tộc ra, địch nhân của mấy vực khác sẽ trông như thế nào đây?"
Lúc này, Thạch Hạo đã sớm bận tối mày tối mặt, không có thời gian tu luyện.
Rất nhiều vị diện ở Hoàn Mỹ thế giới, Giới Hải, Tiên Vực, dị vực, cửu thiên thập địa, mối quan hệ đều trở nên có phần vi diệu.
Hắc Ám Giới đột nhiên xuất hiện sớm hơn dự kiến, khiến cho Tiên Vực, dị vực và cửu thiên thập địa vốn dĩ đang trong thế chém giết và không thể giảng hòa, bây giờ đều không hẹn mà cùng nhau đình chiến.
Lúc này, Thạch Hạo còn chưa bước vào Chuẩn Tiên Đế, cách thời điểm hắn lột xác trở thành đệ nhất nhân, triệt để giết hết toàn bộ dị vực còn hơn mấy vạn năm, Hắc Ám Giới Hắc Ám Tam Đế thậm chí cũng không nhìn chằm chằm hắn nữa.
"Hắc Ám bản nguyên của Hắc Ám Giới có uy hiếp quá lớn, nếu mà thật sự kéo đến, thì chúng ta chưa chắc có thể chống lại bọn họ đâu."
Lão tổ Cô Tộc có chút lo lắng, nói.
"Chỉ cần mấy vị Tiên Vương ở Tiên Vực không trở mặt với chúng ta, Hắc Ám Giới sẽ không dám tùy tiện tiến công."
Mặc dù trong lòng Thạch Hạo cực kì nóng lòng muốn tính sổ mấy tên tuyệt đỉnh Tiên Vương như Ngao Thịnh.
Nhưng trên thực tế là không chỉ có bọn họ, mà đến cả Giới Hải cũng có không ít địch nhân Tiên Vương đang ẩn núp.

Chương 696. Cửu Diệp Kiếm Thảo

Nhưng trước mắt có kẻ địch càng nguy hiểm hơn, Thạch Hạo tạm thời cần những chiến lực Tiên Vương.
"Trước hết xem video của lâu chủ rồi nói, nếu ta có thể tìm được toàn bộ mười loại Thập Hung Bảo Thuật, có lẽ ta có thể trùng kích Đế lộ sớm."
Trong lòng Thạch Hạo cũng biết nặng nhẹ.
Ở trong nguyên tác, phải chờ đến đại chiến cổ điện ở Tiên Vực, hắn rốt cuộc mới tỉnh ngộ.
Hiểu rõ vị trí của Thiên Đình và cửu thiên thập địa đang trong tình thế nguy hiểm cỡ nào, lúc này mới bắt đầu không ngừng trùng kích Đế lộ.
Mà bây giờ bí mật về lão tổ Cửu U Ngao đã bị bại lộ, khiến cho Thạch Hạo

nhận ra rằng tu vi của mình còn xa xa chưa đủ.
【 Thân là một trong Thập Hung, lại ít khi xuất hiện ở thiên địa 】
【 Trước thời Tiên Cổ, mọi người đều cho rằng nó đã triệt để tuyệt diệt 】
【 Nhưng truyền thừa của nó, trên thực tế vẫn còn tồn tại giữa thiên địa 】
Theo lời giới thiệu của lâu chủ, video bắt đầu chậm rãi chiếu.
"Bóng đen xuất hiện trong video, lúc này trông rất cổ quái, nhìn sơ qua thậm chí trông giống như một ngọn cỏ."
"Cuối cùng cũng đến rồi."
Thạch Hạo đương nhiên vừa nhìn liền biết đây là Thập Hung gì, bởi đồng thời bảo thuật mà Thập Hung nắm giữ kỳ này, trên người hắn cũng có tàn quyển.
Chỉ cần tìm được truyền thừa Cửu U Ngao từ Vũ Vô Địch, rồi tìm đến Thập Hung Bảo Thuật hoàn chỉnh từ video này, Thạch Hạo gần như sẽ tập hợp đủ toàn bộ Thập Đại Bảo Thuật.
Tây Du thế giới, trong vườn hoa của Vương Mẫu nương nương, chúng tiên nữ đang cùng Tây Vương Mẫu suy đoán Thập Hung lần này là hung thú gì.
"Cái bóng này sao trông giống một ngọn cỏ thế, thiên hạ chẳng lẽ còn có loại hung thú này?"
Thất Tiên Nữ nhìn hồi lâu, cũng không biết Thập Hung lần này là gì.
Mấy video trước coi như khoa trương, chí ít trên tổng thể có thể nhìn ra được đó là sinh vật gì.
Video này trực tiếp đều khiến các nàng xem mà choáng váng.
"Ta chỉ có thể đoán là con cá."
Kim Đồng Ngọc Nữ vò đầu suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng vẫn chỉ có thể suy đoán lung tung.
"Ta thấy khả năng cao là con nhện, các ngươi nhìn đi, dù sao cái bóng này có nhiều xúc tu thế cơ mà."
Hằng Nga Tiên Tử được mời đến từ Quảng Hàn Cung, cũng động não, ít ra suy đoán còn có chút hợp lý.
a
Cái bóng này rẽ ra thành chín cái bóng, trông có vẻ không khác gì cỏ chín lá, nếu như đoán là hung thú, quả thực là ngoài sức tưởng tượng, con nhện đã là suy đoán hợp lý nhất rồi.
"Ta nhìn hồi lâu, cảm thấy cũng khá giống cua đồng, cơ mà ai gia cũng không đoán được."
Tây Vương Mẫu không ngờ rằng video này lại khó như thế, trực tiếp cười cười, thừa nhận.
Thiên Đình sắp tới đại hội bàn đào, nàng thân là chúng tiên chi mẫu, đương nhiên phải chia vui với chúng tiên.
"Video này bị sao thế, làm sao đến cả cây cỏ cũng xuất hiện ở trong khung hình, bộ tướng tá của Thái Cổ Thập Hung này không có lớn sao?"
Trên đường thỉnh kinh, Tôn Ngộ Không vừa nhìn thấy video mới toanh lần này lại là một ngọn cỏ trơ trụi, vẻ mặt lập tức cạn lời.

Mấy Thái Cổ Thập Hung lần trước, video nào cũng là đại hung thú uy mãnh thần võ, sao video này lại trông có vẻ mềm nhũn thế kia?
"Xem ra Thái Cổ Thập Hung này rất yếu, Cửu U Ngao lần trước là Thập Hung có một không hai, vô địch thiên địa, có lẽ hai hung thú còn lại chỉ xếp vào cho có lệ mà thôi."
Trư Bát Giới cũng khinh bỉ, nói.
Không chỉ có bọn họ, trong chư thiên vạn giới hầu như không có mấy người xem trọng nó, nhao nhao cho rằng Thập Hung lần này chỉ là góp mặt cho có lệ.
Bóng đen trong video từ từ lộ ra, ngọn cỏ chín lá phân ra, quả nhiên là một ngọn cỏ chín lá.
Linh uẩn của nó đâm sâu vào trong cửu thiên thập địa, đã tồn tại trước thời kỳ Tiên Cổ, từ trong video có thể thấy dù đây là thực vật, nhưng khí phách lại không hề yếu kém chút nào.
Chín chiếc lá đâm ra, mỗi một chiếc lá sắc bén như bảo kiếm, tung hoành ngang dọc thiên địa.
"Thật sự là ngọn cỏ ư, ta còn tưởng rằng đây là hung thủ quỷ dị gì cơ."
Tam Quốc thế giới, trước khi toàn quân chuẩn bị chiến đấu, Điển Vi buồn tẻ, xem video một hồi, lập tức lắc đầu một cái, ghét bỏ nói.
"Ngọn cỏ này trông cũng không nhỏ yếu gì, kiếm khí trên lợi kiếm chín lá không ngờ lại cường hãn như thế."
Kiếm Lai thế giới, Trần Bình An đã đạt đến cảnh giới Kiếm Tiên, cực kì nhạy cảm với lĩnh vực kiếm thuật sở trường của mình, lập tức cảm ứng được sự kinh khủng của Cửu Diệp Kiếm Thảo qua video này.
【 Phổ cập kiến thức về Thái Cổ Thập Hung: Cửu Diệp Kiếm Thảo Tộc 】
【 Thập Hung Bảo Thuật: Thảo Tự Kiếm Quyết 】
【 Đánh giá Thập Hung: Chủng tộc kỳ dị trời sinh chín kiếm, sở hữu uy lực kinh khủng chặt đứt thời không, phá tan nhật nguyệt, là một trong Thái Cổ tam đại kiếm quyết, ngang hàng với Bình Loạn Quyết, Tiên Kiếp Kiếm Quyết 】
Theo lâu chủ vừa giới thiệu, Cửu Diệp Kiếm Thảo trong video vốn dĩ còn thường thường không có gì đặc biệt, lập tức chín kiếm cùng xuất hiện!
Đồng thời phía trên nó, có bốn vị Bất Hủ Chi Vương đang hạ xuống, chín kiếm đồng thời đánh về phía bọn họ, mỗi một kiếm đều chặt đứt sơn hà, phá toái hư không.
Đây là một trận đại chiến ở đẳng cấp cỡ nào, thì ra trước Tiên Cổ, Cửu Diệp Kiếm Thảo đã lấy sức một người đối đầu với bốn vị Bất Hủ Chi Vương.

Chương 697. Tung tích của Thảo Tự Kiếm Quyết

【 Thời kỳ Tiên Cổ, Cửu Diệp Kiếm Thảo đời cuối cùng gặp phải bốn tên Bất Hủ Chi Vương của dị vực 】
【 Kết quả sau cùng là chết trận nhưng vẫn kéo theo hai tên Bất Hủ Chi Vương 】
Trong video của lâu chủ, biểu hiện của Cửu Diệp Kiếm Thảo có thể nói là kinh người.
Rõ ràng trông như một ngọn cỏ nhỏ bé tầm thường, vậy mà lại có thể bộc phát ra thực lực kinh khủng đến thế.
Chín kiếm mà nó vung lên dường như đều có linh tính, phát huy ra uy lực có thể trảm nhật nguyệt, chiến bốn vị Bất Hủ Chi Vương, không hề rơi xuống thế hạ phong.
Do đời cuối cùng của bộ tộc này đã chết trận ở thời kỳ Tiên Cổ, cho nên hiện nay rất ít người biết đến Thập Hung ấy.
Hơn nữa cũng vì chuyện đó, cho dù là tiếng tăm hay là bảo thuật, hiện tại đều bị không ít người xem thường.
Video này của lâu chủ, đương nhiên là tát vào mặt tất cả những người xem thường Cửu Diệp Kiếm Thảo trong chư thiên vạn giới.
"Vãi chưởng, Cửu Diệp Kiếm Thảo lợi hại đến thế ư? Chiêu kiếm đó có thể chặt đứt nhật nguyệt thật à?"
"Chín kiếm cùng xuất hiện, uy lực há chẳng phải là khai thiên tích địa?"
Mắt thấy mới là thật, Huyễn Thần Đài đã xây dựng lại đại chiến ở thời kỳ Tiên Cổ, làm cho Tôn Ngộ Không cũng không khỏi chịu phục.
Có thể thấy rất rõ trên màn hình, mỗi một kiếm của Cửu Diệp Kiếm Thảo đều mang theo uy lực kinh thiên động địa.
Tuyệt đối xứng với danh hiệu Thái Cổ Thập Hung!
"Cửu Diệp Kiếm Thảo nhìn cũng có chút đáng yêu, không ngờ vung vẫy một cái liền trở thành một thứ đáng sợ."
"Chuyện này quá là tàn nhẫn mà."
Trong thịnh hội của Tây Vương Mẫu, chúng tiên nữ đều bị dọa sợ đến mức che miệng lại trước uy lực của Cửu Diệp Kiếm Thảo.
Uy lực của chín kiếm quả thực có thể so với Tru Thiên Kiếm trong Thiên Đình, nếu không phải tráng niên mất sớm, thì tiềm lực của bộ tộc đó phỏng chừng có thể so với Chân Long Tộc.
Tuy nhiên, theo chín kiếm không ngừng đổ máu trong video, Cửu Diệp Kiếm Thảo rốt cuộc không chống đỡ được, ngã xuống bỏ mạng.
"Cửu Diệp Kiếm Thảo khá lắm, đây tuyệt đối là một đời Kiếm Thần, cho dù kiếm thuật này không dựa vào chín kiếm, bằng vào kiếm quyết cũng đủ để xưng bá thiên hạ."
Kiếm Lai thế giới, Trần Bình An đang chăm chú xem đến phút cuối.
Thập Hung Bảo Thuật Thảo Tự Kiếm Quyết, coi như đặt ở thế giới của hắn thì cũng sẽ là một bộ kiếm quyết hiếm có và cường đại.
"Có điều, nếu đã chết ở thời Tiên Cổ, thế thì há chẳng phải bộ kiếm quyết không gì sánh bằng kia đã thất truyền rồi sao?"
"Thực sự là đáng tiếc."

Nhưng Trần Bình An suy nghĩ lại, lập tức sinh lòng tiếc nuối.
Sự thật là không chỉ có hắn, bây giờ dưới khu bình luận của video, đã sớm có lượng lớn tu sĩ Hoàn Mỹ thế giới đang bình luận, nói Thảo Tự Kiếm Quyết đã sớm thất truyền, vô cùng đáng tiếc.
"Một ngọn cỏ nho nhỏ lại có thể phát huy ra uy lực ở mức độ diệt thế, đúng thật là lợi hại."
Vũ phu Điển Vi cũng cực kỳ sợ hãi thầm than, hắn không ngờ rằng tiểu thực vật kia lại có thể múa ra chín kiếm, từng kiếm đều có uy lực phá nát sơn hà.
【 Cửu Diệp Kiếm Thảo đến đây là kết thúc, mặc dù huyết mạch đã đoạn tuyệt 】
【 Thế nhưng truyền thừa, vẫn chưa có biến mất 】
Bên trong phụ đề, hai câu ngắn ngủi lại khiến cho rất nhiều người vì thế mà rung động.
Đặc biệt là các thế lực trong Hoàn Mỹ thế giới, bọn họ hết sức phấn khích.
Vốn tưởng rằng một trong số Thập Hung Bảo Thuật đã thất truyền, không thể nào tập hợp đủ Thập Hung Bảo Thuật, nhưng nghe lâu chủ nói như vậy, quả nhiên là vẫn còn hi vọng.
Mà Thạch Hạo trong Thiên Đình xem đến đây đương nhiên là càng thêm chăm chú, hắn không giống như những người khác, hắn đã sớm biết Thảo Tự Kiếm Quyết vẫn chưa có thất truyền.
Hắn ở Hư Thần Giới đạt được tàn quyển Thảo Tự Kiếm Quyết, hiện tại đang chờ lâu chủ tiết lộ tung tích của bản hoàn chỉnh.
Mặt khác, Thi Hài Tiên Đế thì lại đang căng thẳng không ngớt, ngay tức khắc lấy vốn liếng của mình, cầm ra một món Tiên Khí được sử dụng bởi một tên Tiên Vương từng bị hắn đánh bại, nhanh chóng thưởng cho lâu chủ.
Hắn là người duy nhất trên thế giới này sở hữu toàn bộ Thái Cổ Thập Hung Bảo Thuật, không giống với bọn Cấm Khu Chi Chủ hay Liễu Thần từ từ gom góp bảo thuật kia.
Hắn đã tập hợp đủ toàn bộ bảo thuật từ rất lâu về trước, thậm chí còn đang tiến bộ hơn không ít.
Lúc này, lâu chủ mới nói hai câu, ai mà biết có phải đang tính bán đứng hắn tiếp hay không?
Vào những lúc như thế này, kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt, chưa kể Tiên Khí không đáng giá gì mấy trong mắt hắn, không thể keo kiệt.
【 Mặc dù huyết mạch của Cửu Diệp Kiếm Thảo Tộc đã đoạn tuyệt, nhưng truyền thừa bảo thuật vẫn được kế thừa bởi Chí Tôn Điện Đường ở đời sau 】
【 Chí Tôn Điện Đường đứng ngang hàng với Tiên Điện trong mấy vạn năm qua, mỗi một thời luôn xuất hiện tầng tầng lớp lớp nhân kiệt, một phần là do có truyền thừa Thảo Tự Kiếm Quyết trảm nhật nguyệt ấy 】
【 Bây giờ, tàn quyển Thảo Tự Kiếm Quyết nằm rải rác ở khắp nơi, mà bảo thuật hoàn chỉnh thì lại đang ở trong hộp bảo, trên tay Liễu Thần 】

Video này của lâu chủ đến đây là kết thúc, khiến tất cả mọi người ở Hoàn Mỹ thế giới đều xôn xao cả lên.
Mặc dù thế nhân không biết Liễu Thần chính là đạo sư dạy Thạch Hạo tu hành, nhưng cái tên Liễu Thần đó đã từng tạo nên uy chấn cho cửu thiên thập địa.

Chương 698. Tin tức chấn động

Ở kỷ nguyên trước, Liễu Thần dựa vào tiên căn thực vật, tu luyện thành Tiên Vương, giết như rơm như rạ ở dị vực, khiến dị vực nghe tin liền sợ mất mật.
Nhưng căn cứ theo truyền thuyết, vị Đại Năng có tên Liễu Thần này đã sớm bỏ mình, tại sao bây giờ trong video phổ cập kiến thức của lâu chủ vẫn nhắc đến nàng?
Tin tức Liễu Thần Tiên Vương vẫn còn sống trên nhân gian, lập tức truyền khắp toàn bộ Hoàn Mỹ thế giới.
Dị vực vốn đang định nhân cơ hội có uy hiếp đến từ Hắc Ám Giới, đánh lén cửu thiên thập địa, bây giờ tức khắc không còn dám manh động.
"Cô Tộc dám cả gan phản bội dị vực, nếu như không cho bọn chúng biết tay, thì thể diện của dị vực chúng ta còn ở đâu?"
Bất Hủ Chi Vương An Lan ở dị vực xách theo Tiên Vương Thương chỉ chỉ, chất vấn.
"Đừng manh động! Nếu mà Liễu Thần thật sự còn sống và còn có Thạch Hạo, thì không dễ tiến công cửu thiên thập địa như vậy đâu."
Tuy nhiên, các bá chủ Bất Hủ Vương còn lại, đều đồng loạt lắc đầu, không hề có ý định muốn ra tay ngay lúc này.
Cái tên Liễu Thần, cho dù tới ngày hôm nay, vẫn có sức uy hiếp tương đối lớn.
Mà giờ khắc này, Liễu Thần đang ẩn núp dưới hạ giới, không biết bản thân nên tức giận hay nên buồn cười.
Vị Thiên Cơ Lâu chi chủ đó quả nhiên thần thông quảng đại, thậm chí ngay cả chuyện mình còn sống đều rõ rành rành.
Hiện giờ, tung tích của nàng hầu như không có ai biết, không sợ có người đến cướp hộp bảo.
Chỉ là sự tồn tại của nàng đã bị bại lộ, dù như thế nào đều sẽ mang đến kịch biến cho phiến thiên địa này.
Bây giờ, Lưu Tiêu đang ở Thiên Cơ Lâu, đang đắc ý nhìn phần thưởng video lần này.
Phần thưởng lần này không hề thua kém lần trước tí nào, video lần trước mặc dù có tàn quyển Cô Chi Bảo Thuật của lão tổ Cô Tộc, nhưng lần này lại có hai binh khí Chuẩn Tiên Khí trở lên.
Trong đó một cái là Tiên Khí tàn khuyết, phần thưởng đến từ Thi Hài Tiên Đế, rất hiển nhiên người nọ không muốn tên của mình xuất hiện trong video.

Mà Chuẩn Tiên Khí còn lại thì đến từ Thạch Hạo, là vì báo đáp lâu chủ đã báo cho hắn biết tăm tích liên quan tới Thảo Tự Kiếm Quyết bản hoàn chỉnh.
Hai binh khí này đều đang trong trạng thái tàn khuyết, vừa không có chủ hồn, vừa không có bất kỳ cái tên hay thần thông nào.
Dù rằng phẩm chất đã đạt Chuẩn Tiên Khí, nhưng do chúng không đến từ Già Thiên thế giới, nên là trên binh khí thậm chí không có bất kỳ Đại Đế đạo văn hay Hoàng Đạo pháp tắc của người khác in lại trong đó.
Điều này ngược lại là một tin tức tốt, bởi vì chuyện này mang ý nghĩa là, hai binh khí đều ở trạng thái ngọc thô chưa mài dũa, tùy thời có thể được bất kì cao thủ để lại Hoàng Đạo pháp tắc của mình lên đó, biến nó thành binh khí của riêng mình.
Nếu mà hắn hướng Chứng Đạo thành Đế, tinh luyện Hoàng Đạo pháp tắc đến cực hạn, những Chuẩn Tiên Khí này cũng sẽ theo đó trực tiếp thăng cấp thành Chuẩn Tiên Đế Khí.
Về phần những phần thưởng công lực khác chỉ là thứ yếu, lâu chủ tạm thời không quan tâm đến chúng.
"Lâu chủ, Cửu Diệp Kiếm Thảo chém phá nhật nguyệt lợi hại như vậy, lẽ nào thật sự không có huyết mạch truyền thừa ư? Đáng tiếc thật nhỉ?"
Mặc dù đã thấy rất rõ trong video, nhưng lúc này trong Thiên Cơ Lâu vẫn là bầu không khí thổn thức.
Dù sao mọi người cũng nhìn ra, thực lực của Cửu Diệp Kiếm Thảo cực kỳ khủng bố, nếu có thể tiếp tục truyền thừa, thì chí ít phải xếp thứ năm trong Thập Hung, chứ không đến mức vô danh cô quạnh như thế.
"Sau thời Tiên Cổ không còn hậu đại của Cửu Diệp Kiếm Thảo, nhưng truyền thừa Thảo Tự Kiếm Quyết được Chí Tôn Điện Đường kế thừa, cũng xem như là rạng danh truyền thừa."
Lâu chủ đưa ra đáp án khẳng định.
Mặc dù Cửu Diệp Kiếm Thảo không còn hậu đại, nhưng cái tên và truyền thừa Chí Tôn Điện Đường vẫn rất vang dội.
"Ngoại trừ Thảo Tự Kiếm Quyết ra, Chí Tôn Điện Đường còn truyền thừa đủ loại thần thuật như quyển trung Siêu Thoát của Nguyên Thủy Chân Giải, Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công."
"Đáng tiếc bởi vì thời đại xa xưa, đến thời đại của các ngươi, phần lớn truyền thừa đã biến mất hoàn toàn, chỉ còn Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công còn có một quyển Lục Đạo Luân Hồi Quyển tồn tại ở đời sau."
Lời này của lâu chủ lập tức khiến cho mọi người trong Thiên Cơ Lâu khiếp sợ.
Trong đó người khiếp sợ nhất, tất nhiên là Lão Phong Tử!
Lão Phong Tử tiền bối nhờ vào Lục Đạo Luân Hồi Quyển có thể nói là vang danh thiên hạ, khi xưa cũng nhờ công pháp vô thượng ấy, mà có thể địch lại tiến công của tám vị Thánh Nhân Vương.
Nhưng cho tới bây giờ, bọn họ mới biết được, công pháp vô thượng đó, thế mà được truyền thừa từ công pháp tàn quyển ở kỷ nguyên trước.

"Lâu chủ, nói như thế, Lục Đạo Luân Hồi Quyền chỉ là một tàn quyển trong đó thôi sao?"
Lão Phong Tử như bị sét đánh ngang tai, vội vàng hỏi.
"Đúng thế, Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công hoàn chỉnh có thể chứa đựng vạn pháp của thiên hạ, là công pháp vô thượng bao la muôn vàn, cường đại hơn Lục Đạo Luân Hồi Quyền nhiều."
Lâu chủ gật gù, có thể nói Hoàn Mỹ thế giới là tiền truyện của Già Thiên thế giới, thực tế thì giữa hai thế giới có rất nhiều truyền thừa liên quan đến nhau mà bọn họ không hề hay biết.

Chương 699. Cả giáo phi thăng

Tại trong một nơi như Chí Tôn Điện lại có thể sở hữu truyền thừa của Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công, Thảo Tự Kiếm Quyết cùng đông đảo tuyệt thế thần công khác sao?
Việc này đối với những tu sĩ tại Già Thiên thế giới là không thể tưởng tượng nổi.
Bởi vì từ thời đại của Hoàn Mỹ thế giới tới hiện nay thì lúc này đã là thời đại Mạt Pháp rồi, Đại Đạo Khí Vận của thiên địa càng lúc càng yếu, thậm chí tới mức một thời đại chỉ cho phép một vị Đại Đế xuất hiện.
"Thật đáng tiếc, từ kỷ nguyên Tiên Cổ đến kỷ nguyên Đại Đế Cổ Hoàng của các ngươi thì thiên địa đã tới thời Mạt Pháp."
Nói tới đây thì lâu chủ cũng không nhịn được mà tiếc hận.
Mặc dù trong nguyên tác có nói rằng Tam Đế cuối cùng là Diệp Phàm, Vô Thủy, Ngoan Nhân đều có thành tựu không yếu hơn Hoang Thiên Đế - Thạch Hạo tại Hoàn Mỹ thế giới tý nào.
Nhưng dù thế nào cũng không thể phủ nhận được một sự thật chính là hiện tại thiên địa của thế giới này đã tới thời kỳ Mạt Pháp, so về tu vi, tài nguyên đều không thể nào sánh được với Hoàn Mỹ thế giới.
"Tại thời đại Thiên Đình trước Tiên Tổ thật sự thế giới muôn màu muôn vẻ như vậy sao?"
Lão Phong Tử sống mấy ngàn năm rồi nhưng khi nghe lâu chủ nói như vậy cũng cảm thấy khiếp sợ vô cùng.
"Tại kỷ nguyên trước của các ngươi thì thiên địa đại đạo sở hữu tài nguyên cực kỳ nhiều, không cần tu luyện một cách khó khăn như hiện tại."
"Phương pháp tu hành hiện tại của các ngươi hoàn toàn là nhờ Hoang Thiên Đế sau này khai phá trải đường cho mà thôi."
Lời này của lâu chủ mặc dù khiến cho không ít tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu cảm thấy không cam lòng cực kỳ, dù sao không ai vui vẻ khi biết bản thân không bằng người khác!
Nhưng lời của lâu chủ nói lại là đúng sự thật, thật tới nỗi bọn hắn không biết phản bác từ đâu.
"Tại kỷ nguyên hiện tại của các ngươi thì bất kỳ kẻ nào có thể sở hữu một công pháp tuyệt thế, dù chỉ cần là Tàn Thiên thôi thì cũng đủ để khai sáng

thế lực một phương rồi."
"Chu Tước Giáo dựa vào Thái Dương Kinh mà phát triển, nhưng Thái Dương Kinh của bọn hắn chỉ là một trong năm phần Tàn Thiên mà năm đó Thái Dương Kinh bị tách ra mà thôi."
"Át chủ bài Độ Thần Quyết của Tần Môn cũng chỉ là một môn Thần Thông của Ngoan Nhân Đại Đế."
Một số thế lực tại nơi này sau khi nghe xong lời của lâu chủ thì đều xấu hổ cùng.
Mặc dù lâu chủ không nói thẳng tên của bọn hắn ra nhưng mọi người cũng tự hiểu mình.
Hiện tại bất kỳ Thánh Địa thế gia nào cũng nhờ một thanh Đế Binh hay là có một bộ Đế Kinh làm nội tình!
Cho dù là mạnh như Hư Không Cơ Gia cùng Hằng Vũ Khương Gia cũng như thế.
Nếu như lấy đi Hư Không Kinh cùng Đế Binh thì thử hỏi Cơ gia sẽ còn thừa lại cái gì?
Nhưng Hoàn Mỹ thế giới thì ngược lại, trong đó không thiếu thiếu môn phái thân mang rất nhiều truyền thừa, Thần Thông khác biệt.
Hơn nữa kinh khủng nhất là, dù là một thế lực mạnh như Chí Tôn Điện nhưng mà bọn hắn vẫn chưa được tính là một trong những thế lực mạnh nhất ở Hoàn Mỹ thế giới, thậm chí sau này mém chút còn bị diệt tuyệt nữa chứ.
Có thể thấy được chênh lệch giữa hai kỷ nguyên to lớn tới mức độ nào.
Nhất là những đệ tử của các thế lực lớn như Dao Trì Thánh Nữ, Nam Yêu – Tề Lân thì càng phiền muộn hơn.
Nếu như bọn hắn được sinh ra tại Hoàn Mỹ thế giới thì tốt biết mấy, cho dù chỉ được một thế lực như Chí Tôn Điện thu nhận thôi cũng đã đủ cho bọn hắn hài lòng rồi.
"Các ngươi cũng đừng nản lòng vội, mặc dù tài nguyên tại thế giới này của các người rất kém cỏi, nhưng vẫn có thể cả giáo phi tiền được.
Lâu chủ thấy sắc mặt của mọi người thật sự quá trầm trọng nên lên tiếng an ủi.
Trong nguyên tác thì Thiên Đình mà Diệp Phàm sáng tạo ra cuối cùng cũng có thể chứa đựng nhiều vị Đại Đế đã chứng Đạo, khai phá Tiên Vực, cả giáo phi thăng.
Đây có thể nói là kết cục tốt nhất đối với bọn hắn.
"Cả giáo phi tiên? Đây là việc mà chúng ta có thể làm được sao?"
Lời này của lâu chủ khiến không ít người chấn kinh!
Từ xưa đến nay có không ít thế lực đã từng thử mượn lực đưa cả thế lực phi thăng, tuy nhiên tất cả đều không có ngoại lệ, đều thất bại cả!
A Di Đà Đại Đế cùng Tây Mạc Phật Giáo, Thiên Tuyền Thánh Địa, Vũ Hóa Thần Triều năm đó, thậm chí ngay cả Thanh Đế gần đây!
Tất cả đều đã đạt tới thời kỳ toàn thịnh nhất của bản thân rồi, tâm khí lại cao ngạo, tất cả không chỉ muốn một mình mà còn muốn đưa toàn thể mọi

người đều đột phá!
Nhưng kết cục sau cùng thì đều tương tự như nhau, toàn quân bị diệt, đại bại mà về!
“Lâu chủ, nếu như toàn giáo phi thăng là sự thật thì vì sao từ xưa đến nay lại chưa từng có ai thành công?”
“Đúng vậy đó lâu chủ, năm đó Vũ Hóa Thần Triều có thể nói là đạt tới cảnh giới cực thịnh, hơn nữa còn mang trong mình truyền thừa của Cổ Thiên Đình! Nhưng cuối cùng bọn hắn vẫn thất bại!”
“Nghe nói năm xưa Tây Mạc Phật Giáo cũng đã từng thử qua việc này, kết quả không chỉ thất bại mà còn hại chết tất cả mọi người trên Cổ Tinh bọn hắn!”
Đám người ở đây coi như khá là linh mẫn, tất cả đều nói những sự kiện thất bại gần đây của cả giáo phi thăng!
“Năm đó Thiên Tuyền Thánh Địa chúng ta toàn thể xâm lấn Hoang Cổ Cấm Địa cũng là vì tìm con đường phi thăng, kết quả chỉ có một mình ta trốn ra được..."
Ngay cả Lão Phong Tử cũng không khỏi nhớ lại quá khứ đau đớn của bản thân….

Chương 700. Lại một tin tức chấn động

“Cả giáo phi thăng sao có thể dễ dàng như vậy chứ, nếu như cứ tập hợp lực lượng của mọi người lại như bọn hắn liền có thể thành công thì thế giới này loạn à?”
Lâu chủ nghe thế chỉ lắc đầu rồi cười.
Cả giáo phi thăng trước tiên phải phá vỡ hàng rào Tiên Vực, cưỡng ép mở ra một con đường đi thẳng tới Thượng Giới.
Đây là vấn đề gần như đã làm khó tất cả các đời Đại Đế, Cổ Hoàng trước đây tại thế giới này, ngay cả những Đại Đế sở hữu sức công phạt mạnh nhất như Đấu Chiến Thánh Hoàng cũng khó có thể làm đến thì sao các Thần Triều Thánh Địa gì đó thành công được?
“Lâu chủ, vậy hẳn là có điều kiện gì phải không?”
Diệp Phàm hỏi một cách tò mò!
“Chỉ có một con đường để cả giáo phi thăng thành công mà thôi, đó chính là phá vỡ hàng rào Tiên Vực, mở ra một con đường cho toàn thể phi thăng.”
“Chí ít phải có ba vị Hồng Trần Tiên mới có thể làm được chuyện này.”
Lâu chủ cũng không thừa nước đục thả câu mà nói thẳng ra.
Đấi Chiến Thánh Hoàng đã chứng minh cho mọi người rằng chỉ là Đại Đế một đời dù mạnh tới đâu cũng khó mà tự mở một con đường phi thăng lên Tiên Vực được.
Tiên Đài Cửu Trọng Thiên – Hồng Trần Tiên chắc chắn là yêu cầu thấp nhất, hơn nữa với sức mạnh của một người chắc chắn là không đủ, ít nhất

phải hai tới ba tên Hồng Trần Tiên mới được.
Lời của lâu chủ vừa dứt thì tất cả mọi người ồ lên không ngừng.
Đám người đều cảm giác rằng điều kiện mà lâu chủ nói ra quả thật si tâm vọng tưởng, không thể nào thành sự thật được.
"Lâu chủ ngươi nói hiện tại là thời đại Mạt Pháp, ngay cả việc xuất hiện một Đại Đế đã khó khăn muôn trùng rồi, mà hiện tại điều kiện cần là ba vị Hồng Trần Tiên sao? Đây không phải là người si nói mộng à?"
Có người trong Thiên Cơ Lâu nhịn không được mà lắc đầu, nói.
"Thật ra thì tại bất kỳ thời đại nào cũng không thiếu đại năng, chỉ là các ngươi không phát giác được họ tồn tại mà thôi."
"Trên bảng danh sách ta cũng đã nhắc tới rồi, Bất Tử Thiên Hoàng, Đế Tôn, hai người này sống từ thời đại Thần Thoại tới đây sớm đã siêu thoát Đại Đế từ lâu."
"Hơn nữa Ngoan Nhân Đại Đế, Vô Thủy Đại Đế cùng nhiều anh tài khác nữa, đến nay bọn hắn vẫn chưa vẫn lạc đâu.
Lời này của lâu chủ có thể nói hoàn toàn là lời thật lòng.
Nếu nhìn từ bề ngoài thì thế giới này hẳn là một thế giới đi tới cùng đường mạt lộ rồi, ngay cả một vị Đại Đế cũng khó dưỡng dục ra.
Nhưng thật ra tại phương thiên địa này hoàn toàn không thiếu các cao thủ đại năng, các cường giả ít nhất Đại Đế cấp đều chia nhau ra ẩn núp, không bị thế nhân phát hiện.
Dù hiện tại lâu chủ đã thu Diệp Phàm làm đệ tử những trên Bắc Đẩu này vẫn có hai vị Hồng Trần Tiên như Vô Thủy Đại Đế cùng Ngoan Nhân Đại Đế bảo đảm hắn.
"Ngoan Nhân Đại Đế quả nhiên là một đời Nữ Đế! Không ngờ vị đại năng ấy vẫn còn sống!"
"Đương nhiên, hai người Hoa Vân Phi cùng Diêu Quang Thánh Tử suốt ngày mang truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế đi làm chuyện xấu, nếu như việc này để Ngoan Nhân Đại Đế biết rõ thì chắc chắn bọn hắn chết chắc!"
"Ngoan Nhân Đại Đế cả đời tài tình song tuyệt, hẳn đây mới là phong phạm mà một vị Đại Đế của Nhân Tộc nên có!"
Không ít tu sĩ ở đây khi nghe tin Ngoan Nhân Đại Đế còn sống thì chấn kinh vô cùng!
Thanh danh của Ngoan Nhân Đại Đế vô cùng tốt, nàng đã để lại vô số truyền thuyết cùng nhiều công pháp kinh khủng tại thế gian, thậm chí còn có thể nói là dị loại trong nhiều vị Đại Đế khác.
Người khác thành Đế thì đều sẽ đi sáng tạo Đế Kinh, nhưng vị này thì khác, nàng vừa thành Đế liền đi sáng tạo những Ác Pháp như Thôn Thiên Ma Công, Bất Diệt Thiên Công!
Hai bộ công pháp này tới hiện nay vẫn chưa được mọi người tìm được, đây có thể nói là một trong những tiếc nuối lớn nhất của các tu sĩ tại Già Thiên thế giới.
"Vô Thủy Đại Đế còn sống sao! Ta biết mà, nhất định hắn vẫn còn sống!"

Mà đám người Lão Phong Tử, Hắc Hoàng thì kích động vô cùng trước tin tức Vô Thủy Đại Đế còn sống!
Nhất là Hắc Hoàng, tình cảm của hắn dành cho Vô Thủy Đại Đế có thể nói là thân hơn thân nhân nữa, khi nghe được chính miệng lâu chủ xác nhân Vô Thuỷ Đại Đế còn sống thì hắn nhịn không được mà lệ nóng doanh tròng!
Có khá nhiều người ở đây rung động vạn phần trước tin tức mà lâu chủ thuận miệng tiết lộ ra này!
Hai tồn tại có thể xưng là hai vị Đại Đế mạnh nhất của Nhân Tộc từ xưa đến nay vẫn còn sống, không còn nghi ngờ gì nữa, tin tức này không khác gì một nhát búa đập thẳng vào nhiều thế lực khác trên Bắc Đẩu, cả hai người này không khác gì bom nổ chậm cả!
Nhất là Hoàng Sào, thế lực gần đây muốn đối kháng Thiên Cơ Lâu cùng Nhân Tộc.
"Vô Thủy Đại Đế còn sống? Ngoan Nhân Đại Đế đang ở trong Luân Hồi? Bọn hắn chỉ đang nói bậy bạ mà thôi!"
Bên trong Thái Sơ Cổ Quáng, Bất Tử Đạo Nhân khi nhận được tin tức này thì lập tức cười lạnh, hắn hoàn toàn không thèm tin những gì Thiên Cơ Lâu nói là thật.

Chương 701. Hoàn toàn không để vào mắt

Năm đó tại giao điểm của Thành Tiên Lộ, Bất Tử Thiên Hoàng cùng Vô Thủy Đại Đế giằng co mấy ngàn năm, cuối cùng Bất Tử Thiên Hoàng cũng lấy đại giới là nhục thân Niết Bàn để mài chết Vô Thủy Đại Đế.
Bất Tử Đạo Nhân đã chứng kiến rất rõ ràng việc này, thế nên theo hắn thì Vô Thủy Đại Đế không thể nào còn sống được.
Phải biết rằng năm đó khi Vô Thủy Đại Đế giằng co tại Thành Tiên Lộ thì hắn đã có dấu hiệu của khí huyết suy bại, tuổi cũng đã già, dù Vô Thủy Đại Đế rất mạnh nhưng dù sao hắn cũng chỉ là một Đại Đế mà thôi, cũng sẽ già nua, cũng sẽ chết.
Ngồi một chỗ hai ngàn năm, đây đủ để đưa thọ nguyên của một vị Đại Đế tới cực hạn, Bất Tử Đạo Nhân cũng không thể tìm được cách nào giúp Vô Thủy Đại Đê sống tiếp được.
Trong mắt Bất Tử Đạo Nhân lúc này thì tin tức Vô Thủy Đại Đế còn sống chỉ là một tin tức giả mà thôi, thế nên tin tức liên quan tới Ngoan Nhân Đại Đế hắn cũng không coi là thật.
Xem ra tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này không phải là không gì không biết, việc ngay tại Thành Tiên Lộ năm đó vô cùng bí ẩn, hắn là ngay cả hắn cũng không biết rõ kết cục sau cùng là gì!"
Bất Tử Đạo Nhân biết rõ Bất Tử Thiên Hoàng lấy nhục thân niết bàn, nhưng hắn không biết việc Vô Thủy Đại Đế đã đi vào Thế Giới Kỳ Dị chứa đựng Trường Sinh Vật Chất.

Mặc dù dân bản địa tại thế giới đó không chào đón Vô Thủy Đại Đế nhưng Trường Sinh Vật Chất tại đó lại vô tình giúp cho Vô Thủy Đại Đế sống tiếp được.
"Tiến độ tu hành của Ngũ Sắc Thần Hoàng tới đâu rồi?"
Bất Tử Thiên Hậu phất tay ra lệnh cho sứ giả lui xuống sau đó hỏi nhỏ.
"Yên tâm, có đông đảo các Chí Tôn Cấm Khu trợ giúp, lúc này Ngũ Sắc Thần Hoàng đã trảm đạo từ sớm, hắn hiện tại đang lấy Bất Tử Thần Hoàng huyết mạch để không ngừng Niết Bàn tấn thăng."
Bất Tử Đạo Nhân cười đáp.
Hiện tại toàn bộ Hoàng Sào của bọn hắn đã di chuyển vào trong Thái Sơ Cổ Quáng, tất cả đều sống dưới sự bảo hộ của các Chí Tôn Cấm Khu.
Trên thực tế không chỉ là Thái Sơ Cổ Quáng, tất cả các Sinh Mệnh Cấm Khu khác đều mở rộng cửa ra để chào đón bọn hắn.
Bất kỳ khoáng thạch, tiên trân, dược liệu trong đó đều miễn phí cho bọn hắn sử dụng.
"Ta đã phái người đi tìm Vạn Tuế Thần Dược trong Bất Tử Sơn rất lâu rồi nhưng không được, có chuyện gì thế?
Bất Tử Thiên Hậu nghe thế thì gật đầu, nhưng sau đó lại thuận miệng hỏi thêm.
Hiện tại tất cả bọn hắn đều đã được các Cấm Khu Chí Tôn toàn lực bồi dưỡng, nhưng mà mấy ngày nay nàng lại cảm nhận được rằng khắp nơi đều có hạn chế.
"Từ hôm nay thì địa bàn của Bất Tử Sơn không còn rộng mở cho chúng ta nữa rồi, phạm vi hoạt động của chúng ta hiện tại chỉ giới hạn trong Thái Sơ Cổ Quáng, Táng Thiên Đảo cùng Tiên Lăng là được rồi."
Bất Tử Đạo Nhân có vẻ như đã sớm biết chuyện gì đó, hắn chỉ nhìn Bất Tử Thiên Hậu sau đó lắc đầu nói.
"Chuyện gì thế?"
Bất Tử Thiên Hậu càng không hiểu.
"Ngươi vẫn chưa rõ sao, những tên Chí Tôn Cấm Khu này ai cũng ngấp nghé Thiên Cơ Lâu, thế nên bọn hắn mới dồn nhiều công sức để bồi dưỡng chúng ta như vậy, bọn hắn cần người làm con cờ cho bọn hắn."
"Nhưng chuyện trọng yếu như vậy thì sao bọn hắn lại chỉ có một con cờ như chúng ta được?"
Bất Tử Đạo Nhân cực kỳ đa mưu túc trí, sao có thể không nhìn thấu được suy nghĩ của những tên Chí Tôn này.
Từ sau khi được Thạch Hoàng giải cứu từ trong phong ấn ra thì hắn đã nhìn rõ suy nghĩ của những tên Chí Tôn này rồi.
Nhưng Bất Tử Đạo Nhân không muốn vĩnh viễn làm con cờ của bọn hắn, đối với hắn thì Thiên Hoàng mới là tín ngưỡng duy nhất, hắn chỉ trung thành với một người là Bất Tử Thiên Hoàng thôi.
"Nếu như vậy thì không lẽ bọn hắn đã tìm được một con cờ khác để đối phó với Thiên Cơ Lâu rồi sao? Ngươi có biết người bên Bất Tử Sơn kia là ai không?"

Bất Tử Thiên Hậu cũng gật đầu, nàng cũng không muốn làm con cờ trong tay những tên Chí Tôn đó.
Hiện tại trong lòng của từng người đều có suy nghĩ của riêng mình, bọn hắn tính toán, lên kế hoạch, lợi dụng lẫn nhau để đạt được mục đích riêng của bản thân.
"Bên phía Bất Tử Sơn kia hình như là Hoa Vân Phi cùng Diêu Quang Thánh Tử, hai người bọn hắn hình như là hai người thừa kế hai công pháp của Ngoan Nhân Đại Đế."
Nếu như có thể tu luyện Thôn Thiên Ma Công cùng Bất Diệt Thiên Công của Ngoan Nhân Đại Đế đến mức độ đại thành, sau đó dồn vào một thân của Diêu Quang Thánh Tử hoặc là Hoa Vân Phi thì uy lực không thể khinh thường.
Nhất là Thôn Thiên Ma Công, có thể nuốt tận bổn nguyên trong thiên hạ, nếu làm được như thế thì chắc chắn sẽ thuế biến thành Hỗn Đỗn Thể trong truyền thuyết!
"Nghe nói Thôn Thiên Ma Công có thể giúp người tu luyện thuế biến thành Hỗn Độn Thể như trong truyền thuyết, hắn có thể uy hiếp tới Ngũ Sắc Thần Hoàng hay không?"
Bấy Tử Thiên Hậu lúc này đã xem Ngũ Sắc Thần Hoàng là thanh kiếm sắc bén nhất trong Hoàng Sào rồi, đương nhiên nàng sẽ quan tâm tới việc này.
"Ngươi chưa nghe Thể Chất Bảng của Thiên Cơ Lâu sao, Hỗn Độn Thể cần hấp thu đại lượng tài nguyên, tốn hao vô cùng to lớn, nếu không thì cũng chỉ có thể biến thành Hỗn Độn Thể không hoàn chỉnh mà thôi."
"Sáu cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn của vũ trụ này đã bị Thiên Hoàng lấy đưa cho Ngũ Sắc Hoàng Tử phục dụng rồi, tên kia hoàn toàn không thể trở thành Hỗn Độn Thể hoàn chỉnh được!"
Bất Tử Đạo Nhân cười lạnh một tiếng, hắn hoàn toàn không để tên Diêu Quang Thánh Tử này vào mắt.

Chương 702. Ý tưởng đối phó

Thiên tư của Ngũ Sắc Thần Hoàng quả thật là quá kinh người, hiện tại trừ phi Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai xuất thể thì may ra mới có thể so sánh được, còn nếu không thì hắn sẽ trở thành một cường giả vô địch đương thời, không ai cản được.
Coi như Thái Cổ Thánh Thể được Thiên Cơ Vạn Tượng Công khai phát tới mức hoàn mỹ đi nữa thì về mặt thiên phú Diệp Phàm vẫn khó mà so được với Ngũ Sắc Thần Hoàng lúc này đã hấp thu đủ năm Tạo Hóa Nguyên Nhãn cùng thôn phệ Thiên Hoàng Tử, người mang Bất Tử Thần Hoàng huyết mạch!
Việc Ngũ Sắc Thần Hoàng xuất thế đương nhiên không trốn được pháp nhãn của Lưu Tiêu rồi.
Dù Lưu Tiêu không cần tốn công tốn sức để cảm giác nhưng bảng tin mỗi ngày của Thiên Cơ Lâu cũng sẽ báo việc này cho hắn thôi, không sớm thì

muộn.
Ngũ Sắc Thần Hoàng là con thứ hai của Bất Tử Thiên Hoàng, được Bất Tử Thiên Đao bảo vệ khi còn nằm trong trứng, đây cũng là con át chủ bài lớn nhất của Bất Tử Thiên Hoàng.
Nhưng hắn cũng không ngờ Hoàng Sào sẽ nghĩ ra cách để Ngũ Sắc Thần Hoàng hấp thu Thiên Hoàng Tử để đền bù tai hại khi xuất thế sớm.
Mặc dù Bất Tử Thiên Hoàng hoàn toàn không thèm quan tâm Thiên Hoàng Tử, nhưng làm như vậy thì cũng hơi quá tàn nhẫn!
Thiên phú của Ngũ Sắc Thần Hoàng xác thật khiến cho Lưu Tiêu hơi tán thưởng, không hổ là nhân vật có thể trở thành túc địch của Diệp Y Thủy trong nguyên tác, nhưng mà nếu đối thủ của nó là Thiên Cơ Lâu không gì địch nổi thì cũng chỉ tới thế mà thôi.
Lưu Tiêu đã có ý tưởng đối phó với những tên Thái Cổ Vạn Tộc còn sót lại rồi.
Còn về phần Ngũ Sắc Thần Hoàng cùng Bất Tử Đạo Nhân thì hắn chỉ để lại làm kinh nghiệm cho ba người Diệp Phàm mà thôi.
Cứ để những tên đệ tử Thiên Cơ Lâu này tu luyện thần công sau đó vùi đầu vào trong những Phòng Tu Luyện của Thiên Cơ Lâu mãi cũng không được, phải an bài cường địch có sức mạnh ngang bằng bọn hắn thì bọn hắn mới có thể trưởng thành được.
Giờ phút này thì đám người trong Thiên Cơ Lâu đều chấn kinh, bàn tán sôi nổi về vấn đề khi nãy lâu chủ đã công bố.
Tin tức Vô Thủy Đại Đế cùng Ngoan Nhân Đại Đế còn sống đã được truyền từ trong Thiên Cơ Lâu ra ngoài toàn bộ Bắc Đẩu với tốc độ nhanh tới chóng mặt.
Giờ khắc này nhiều đại thế lực nghe theo an bài của Thiên Cơ Lâu trong Vạn Tộc Đại Hội đều bị chấn kinh trước tin tức này.
Nhân Tộc thì đương nhiên không cần phải nói, tất cả đều nhảy cẫng lên hoan hô, còn những Cổ Tộc quy thuận kia đều thở phào nhẹ nhõm, nhất là những Vương Tộc, Hoàng Tộc kia đều cảm thấy may mắn không thôi.
Có một mình Thiên Cơ Lâu thôi đã rất khủng bố rồi, một chỉ thôi đã diệt được Sát Niệm của Thái Âm Nhân Hoàng, hiện tại Nhân Tộc còn xuất hiện tin tức hai vị Đại Đế kinh khủng kia vẫn còn sống nữa chứ!"
"May mà ta đã nhìn rõ được Tiên Cơ, mang theo Hỏa Lân Tử đi tới Thiên Cơ Lâu, nếu không thì đoán chừng tất cả chúng ta đều phải bị đánh chạy về Mẫu Tinh hết mất!"
Bên trong Nguyên Thủy Hồ, những trưởng lão đang hướng dẫn tộc nhân di chuyển tới nơi ở mới đều bàn luận không ngớt.
Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này thật sự quá dọa người, số lần xuất thủ chỉ đếm được trên đầu ngón tay, nhưng mà lần sau lại càng dọa người hơn lần trước!
Đầu tiên là miểu sát tám tôn Thánh Nhân Vương, sau đó là một chỉ bình Vương Đẳng, từ Đông Hoang trực tiếp đánh tới Bất Tử Sơn, hiện tại còn có thể diệt sát Sát Niệm của Thái Âm Nhân Hoàng với một chỉ nữa chứ!

Nếu thêm Vô Thủy Đại Đế cùng Ngoan Nhân Đại Đế, hai vị Đại Đế có thể nói là mạnh nhất trong lịch sử của Nhân Tộc thì Cổ Tộc đâu còn bất kỳ đường sống nào.
"Nếu so sánh với hiện tại thì quả thật Cổ Tộc có thể chiếm được Bắc Nguyên thông qua Vạn Tộc Đại Hội thực sự là nhờ Thiên Cơ Lâu công bằng!"
"Động tác nhanh chóng lên! Thừa dịp Nhân Tộc còn chưa đổi ý thì nhanh chóng dời sang Bắc Nguyên đi!"
Khi nghĩ tới đây thì tốc độ di chuyển của Nguyên Thủy Hồ trở nên nhanh chóng thêm không ít!
Thiên Yêu Cung, hiện tại là một trong hai đại Thánh Địa của Yêu Tộc, lúc này chúng yêu đều đang đợi xem Điện Chủ sẽ ra quyết định gì trước an bài của Thiên Cơ Lâu trong Vạn Tộc Đại Hội.
"Yêu chủ, nếu như Ngoan Nhân Đại Đế cùng Vô Thủy Đại Đế thật sự còn sống thì đáng sợ thật nhỉ?"
"Đúng vậy đó lâu chủ, Vô Thủy Đại Đế thật sự là ác mộng đối với tộc ta, đây là còn chưa kể đến Thánh Thể - Diệp Phàm nữa đó, hiện tại Yêu Hoàng Điện đã bắt đầu di chuyển rồi!"
"Điện chủ, chúng ta đều chỉ chờ đợi một câu nói của ngươi thôi, mặc kệ là hòa hay chiến, chúng ta đều nguyện ý theo đến cùng!"
Truyền thừa của Thiên Yêu Cung có thể nói là cổ lão hơn Yêu Hoàng Điện rất nhiều, cũng đã từng trải qua thời kỳ cực thịnh.
Dù cho đến hôm nay cũng được tính là một trong những thế lực hàng đầu, danh tiếng ngang với các Thánh Địa thế gia.
Nhưng lúc này điện chủ Yêu Nguyệt Không chỉ than nhẹ sau đó lắc đầu một cái.
"Thái độ của Tề Lân đã nói rõ hết thảy rồi, với lại chúng ta cũng đã thấy rõ thực lực của Thiên Cơ Lâu chi chủ qua lần trực tiếp vừa rồi, hắn chỉ tiện tay liền có thể bình diệt một Sát Niệm của một vị Đại Đế."
"Xem ra những lời đồn về Thiên Cơ Lâu chi chủ đều là thật sự, theo ta thì chúng ta nên di chuyển tới Nam Lĩnh, đây là một quyết định thỏa đáng."

Chương 703. Thập hung cuối cùng

Thiên Yêu Cung mặc dù không trực tiếp tham gia vào Vạn Tộc Đại Hội, nhưng Nam Yêu – Tề Lân, người đứng đầu của Yêu Hoàng Điện đã tham gia, nếu nói tới cùng thì hắn cùng Yêu Nguyệt Không thuộc Thiên Yêu Cung có liên hệ huyết mạch với nhau, tổ tiên của cả hai đều có cùng nguồn gốc.
Thể nên lần này Nam Yêu – Tề Lân tới dự Vạn Tộc Đại Hội cũng có thể coi là đại diện cho Thiên Yêu Cung, thay thế Yêu Nguyệt Không khảo sát Thiên Cơ Lâu, nếu như có tin tức về việc Nam Yêu – Tề Lân đại náo trong Vạn Tộc Đại Hội được truyền ra thì Thiên Yêu Cung có thể hoàn toàn mặc kệ.
Nhưng hiện tại Vạn Tộc Đại Hội kết thúc, Tề Lân đã vui mừng mà đi chấp

hành an bài của Thiên Cơ Lâu chi chủ, bản thân hắn lại còn bội phục lâu chủ không thôi, xem ra những tin đồn về việc Thiên Cơ Lâu chi chủ rất cường đại là thật.
Yêu Tộc cùng Cổ Tộc đều nhanh chóng chuyển di địa bàn, Nhân Tộc cũng ăn ý cực kỳ.
Các Đại Hoàng Triều, Cổ Quốc đều tạm thời di chuyển cùng phối hợp với hai tộc kia, mặc kệ là trước đó có hiềm khích hay ân oán lớn tới đâu đi nữa.
Ngoại trừ những thế lực tại Trung Châu không cần di chuyển thì ba tộc còn đại đều nhanh chóng tuân theo an bài của Thiên Cơ Lâu chi chủ.
Từ nay về sau Đông Hoang về Nhân Tộc, Nam Lĩnh thuộc Yêu Tộc còn Cổ Tộc quản Bắc Nguyên, Tây Mạc Bách Giáo, toàn bộ chia ra để tự quản địa bàn của mình.
Tất cả đều tuân theo an bài của Thiên Cơ Lâu một cách ngay ngắn rõ ràng.
Lâu chủ vừa quay trở lại, nhìn thoáng qua Thời Gian Tháp thì thấy Diệp Đồng dã tu luyện mấy ngày đêm không ngủ nghỉ rồi, nhưng tiến bộ của đứa nhỏ này cũng thật sự rất kinh người, sau khi lấy được thêm Thái Âm Kinh cùng Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì thậm chí ăn uống hắn cũng không cần.
Giống với phán đoán của lâu chủ, Thiên Cơ Vạn Tượng Công quả nhiên có thể tiêu trừ tác dụng phụ khi đồng thời tu luyện hai bộ Thái Âm Thái Dương Kinh, hơn nữa nó còn chỉ ra một con đường cụ thể cho Diệp Đồng tu luyện nữa.
Trong cơ thể của hắn hiện tại đã có hai cái Tiểu Tiên Đài Bí Cảnh, một cái hàn băng lạnh thấu xương, một cái liệt hỏa đốt trời!
Âm dương đồng luyện, nhật nguyên đều tan, cả hai vậy mà không can thiệp gì tới nhau, chỉ tu luyện một cách độc lập trong cơ thể của Diệp Đồng!
Hơn nữa dưới hai Tiên Đài Bí Cảnh này đều có bảy bậc thang.
Đây có nghĩa là sau khi Diệp Đồng đạt tới mức Chuẩn Đế thì liền có thể hợp nhất hai Tiên Đài Bí Cảnh này thành một, lấy dung hợp âm dương để chứng Đạo!
Hiện tại trong hàng đệ tử của Thiên Cơ Lâu mỗi người đều có một nét đặc sắc riêng, con đường tu hành cường hãn diệu kỳ cũng không ít, tất cả đều là nhờ công của Thiên Cơ Vạn Tượng Công, nhưng nếu nói thì chỉ có hai người Vương Đằng cùng Diệp Đồng là sở hữu hai con đường chỉ thẳng Đại Đế mà thôi!
Một cái là Bách Thắng Sinh Ma Thai, trảm ngã chứng Đạo, một cái là Âm Dương Cực Hạn, hợp lại thành một để chứng Đạo, cả hai đều là Đế Lộ được trải sẵn từ trước!
"Xem ra danh ngạch Đại Đế lần này sẽ bị cạnh tranh vô cùng khốc liệt đây."
Lâu chủ lúc này cũng nghĩ tới hai người Diệp Phàm cùng Thánh Hoàng Tử, hai tên này cũng không phải là đèn đã cạn dầu, một tên toàn thân dị tượng còn một tên thì thiên phú kinh khủng, nghĩ tới đây thì Lưu Tiêu nhịn không được mà cười cười.

Lúc này thì các đệ tử của Thiên Cơ Lâu cũng đã chuẩn bị khá tốt rồi, cũng là lúc chuyển tầm mắt của bản thân sang một Tinh Vực khác.
Chờ sau khi hoàn thành mười video phổ cập về Thái Cổ Thập Hung hoàn thành thì cũng là lúc dùng Bảng Danh Sách mới để mượn đao giết người, thanh trừ những Cổ Tộc không theo an bài.
Nghĩ tới đây thì hắn liền đưa video cuối cùng trong series lên.
Giờ phút này tại Hoàn Mỹ thế giới, cử động của Cửu Thiên Thập Địa cùng Thiên Đình trở nên tấp nập vô cùng.
Từ sau khi Thảo Tự Kiếm Quyết được công bố đang nằm trên tay Liễu Thần được video công bố ra thì Thạch Hạo cũng nhanh chóng đi tìm nơi ở của Nguyên Thần Liễu Thần.
Từ sau khi Liễu Thần mượn một sợi Nguyên Thần để giết vào Chung Cực Cổ Địa thì Thạch Hạo cũng không còn tung tích của nàng.
Hiện tại Liễu Thần cũng đã trở thành một gốc cây liễu che trời.
Từ khi bị video của lâu chủ ảnh hưởng thì toàn bộ tuyến thời gian của Hoàn Mỹ thế giới đều trở nên loạn, Thạch Hạo cũng đã tập hợp gần đủ Thập Hung Bảo Thuật!
Lúc này chúng vương của Dị Vực cùng nhiều cao thủ tay nắm giữ Bảo Thuật đều đang chờ mong video cuối cùng này của lâu chủ.
Thái Cổ Thập Hung, chín tộc quần đầu tiên đã được thế nhân biết rõ, nhưng tộc quần cuối cùng này có thể nói bí ấn cực độ, không ai biết được.
Có truyền thuyết nói rằng bộ tộc cuối cùng này là Hoàng Điệp nhất tộc, nhưng không có ai chứng thực được việc này cả, đó cuối cùng cũng chỉ là một tin đồn mà thôi.
Video lần này được đưa lên quá bất ngờ, nhiều người hoàn toàn không kịp chuẩn bị gì cả, nhiều đại năng khi thấy thông báo liền chú ý tới ngay lập tức.
Bóng đen quen thuộc cũng dần dần xuất hiện trên video.
"Ơ! Thứ này không lẽ chính là…"
Tây Du thế giới, Tôn Ngộ Không đang nhanh chóng mở video mới nhất lên để xem thì lập tức đứng hình trước bóng đen trong video kia.
"Đại sư huynh, đây không lẽ chính là tộc quần của ngươi?"
Trư Bát Giới đứng một bên quan sát, khi y thấy hình dạng của bóng đen xuất hiện trên màn hình kia thì khiếp sợ không thôi!
"Không phải đại sư huynh thuộc Hầu tộc sao, có liên quan gì tới tảng đá trong video chứ?"
Sa Tăng không hiểu gì, lập tức quay lại hỏi!
Bởi vì bóng đen xuất hiện trong video cuối cùng này có hình dạng không khác gì một tảng đá cả.
Dù nhìn từ hướng nào nó cũng y chang một hòn đá bình thường mà thôi.

Chương 704. Thần thạch

"Tên hòa thượng nhà ngươi thì biết cái gì chứ, đại sư huynh là Thạch Hầu

trời sinh!"
Trư Bát Giới đập đầu của Sa Tăng một cái.
"Chuyện không phải như vậy, thôi được rồi, cứ xem thôi, lần trước đã bị tên lâu chủ này lừa một lần rồi!"
Chỉ trong chóc lát Tôn Ngộ Không đã trở về trạng thái bình thường.
Lần trước tại Kiêu Ngạo Bảng gì đó bản thân đã bị tên lâu chủ này hố một lần rồi, lần này đương nhiên hắn sẽ không dính chiêu cũ, dù sao tại vị diện khác chắc chắn không có chủng tộc Thạch Hầu trời sinh.
Không dễ lên bảng danh sách của lâu chủ Thiên Cơ lâu, đây chính là kinh nghiệm xương máu mà Ngộ Không đã ngộ qua sau nhiều lần niếm phải đau khổ.
Trên Thiên Đình, phòng luyện đan của Thái Thượng Lão Quân.
"Thứ đồ chơi này sao mà giống với Thần Hỏa Thạch chúng ta hay dùng để luyện đan thế?"
Hai tên Đồng Tử cầm quạt của Thái Thượng Lão Quân cũng bắt đầu có nghi vấn.
Hoàn Mỹ thế giới, Lục Quan Vương – Ninh Xuyên khi thấy bóng đen trong video cực kỳ giống một tảng đá thì nhíu chặt lông mày lại.
"Cái đồ chơi này mà lại là tên Thái Cổ Thập Hung cuối cùng không rõ tung tích à? Rốt cuộc quái vật này có hình dạng ra sao thế, trông nó thật sự rất giống tảng đá!"
Thiên phú của Ninh Xuyên là Kỳ Lân Bảo Thuật hoàn chỉnh, hắn cũng là một cường giả đương thời, đương nhiên cũng vô cùng hứng thù với Thập Hung Bảo Thuật rồi.
Sơn Hải Kinh thế giới, biên cương của Viêm Đế bộ lạc.
"Mặc dù có câu nói một đóa hoa một chiếc lá đều là thế giới, nhưng chỉ là một tảng đá lại có uy danh Hung Thú thì có hơi khoa trương quá không?"
Công tượng của Viêm Đế bộ lạc đều đồng loạt ngừng tay nhìn xem video của lâu chủ, tất cả đều nhanh chóng đánh giá tảng đá kia.
Trong mười video Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung này đã có bảy chủng tộc cực kỳ tương tự với những chủng tộc tại Sơn Hải Kinh thế giới, thế nên lúc này có không ít chủng tộc tại Sơn Hải Kinh thế giới đều đang chú ý video cuối cùng này.
Nhất là đối với một số bộ lạc hiếu chiến thì việc tại vị diện xa xôi kia tồn tại một Hung Thú cường đại như vậy quả thật là một chuyện vô cùng hấp dẫn.
Không chỉ có Viêm Đế bộ lạc mà Xi Vưu bộ lạc, Khoa Phụ bộ lạc đều nhanh chóng quan sát và phân tích video cuối cùng về Thái Cổ Thập Hung này.
Lúc này hình dạng thật sự của sinh vật đó dần hiện rõ, bóng đen dần rút đi, tộc quần cuối cùng tại Thái Cổ Thập Hung, cuối cùng cũng cho mọi người thấy rõ diện mục.
Nó thật sự là một tảng đá!
Ban đầu đám người còn suy đoán xem đây rốt cuộc là sinh vật gì, sinh vật ra

sao mà lại có hình dạng giống tảng đá như vậy, nhưng không ai ngờ rằng bản thân nó lại là một khối đá cả!
Trong Thái Cổ Thập Hung ngoại trừ những sinh vật như Long, Phượng Hoàng, Kỳ Lân ra vậy mà còn loại sinh vật đặc thù quỷ dị như thế này!
Dưới khu bình luận của video này như muốn nổ tung, vô số lời bình luận của vô số tu sĩ nhanh chóng nhấn chìm khu bình luận.
"Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung: Đả Thần Thạch Tộc"
"Thập Hung Bảo Thuật: Đả Thần Bảo Thuật"
"Đánh giá: Đây là một loại Thần Thạch có thể sinh sôi hậu đại, có được thần thức, có thể thông linh linh thạch, là một chí bảo nhân gian và có thể dùng nó để chế tạo Tiên Vương Khí, Tiên Đế Khí, bảo đảm làm ít công to"
Đả Thần Thạch xuất hiện trên video nếu nhìn kỹ thì ta có thể thấy nó khác biệt hoàn toàn với những tảng đá thông thường, nó tỏa ra quang mang gần như siêu việt những Tiên Kim khác.
Đả Thần Thạch nhất tộc này cực kỳ hiếm thấy, từ xưa đến nay xuất hiện không tới mấy khối, nó còn hiếm hơn cả Cửu Diệp Kiếm Thảo nữa.
"Đả Thần Thạch, đây là vật gì thế?"
Lục Quan Vương – Ninh Xuyên ngẩn người, hắn còn tưởng bản thân nghe lầm nữa chứ.
Nhưng sau khi nghe được tảng đá kia có thể dùng để chế tạo Tiên Khí, Tiên Đế Khí, hơn nữa còn được lâu chủ đánh giá là làm ít công to thì đã gợi lên hứng thú của hắn.
"Có thể dùng để rèn đúc Tiên Khí, hơn nữa còn có công hiệu làm ít công to này nữa?"
"Xem ra viên Đả Thần Thạch này còn có giá trị hơn Bảo Thuật của hắn nhiều!"
Tại Dị Vực, các vị Tiên Vương đều nghiền ngẫm những thông tin trong video cuối cùng này một cách cẩn thận, video tiếp tục chạy.
"Đả Thần Thạch nhất tộc cực kỳ quý hiếm, có thể nói là hiếm thấy trên đời, dù cho là Thượng Cổ Thánh Nhân, Tiên Vương cũng khó mà cầu một thạch"
"Điều kỳ diệu nhất của Đả Thần Thạch nhất tộc chính là thiên phú của bọn hắn, bọn chúng thông hiểu trận pháp, hơn nữa lại có thể tùy thời thôn phệ những tảng đá kỳ dị khác trên thế giới để tiếp tục tiến hóa bản thân"
"Nếu như nó có thể thôn phệ đủ nhiều dị thạch, sau nhiều lần tiến hóa thì nó có thể trở thành Tiên Đế Thiên Thạch, chỉ cần tiện tay luyện chế liền có thể luyện thành Tiên Đế Binh Khí"
Hình tượng cùng thông tin đằng sau cũng rất ngắn gọn, nhưng chỉ vài dòng nội dung đơn giản như vậy cũng khiến cho mọi người khắc sâu ký ức!

Chương 705. Lại gây sóng to gió lớn

Tại Hoàn Mỹ thế giới dị thạch nhiều không kể xiết, nhưng sinh vật Đả Thần Thạch này lại có thể thông qua thôn phệ dị thạch để tiến hóa, hơn nữa

nó còn có thể nuốt vạn thạch trong thiên hạ nữa chứ!
Phải biết rằng bất kỳ công pháp nào có chức năng hút bản nguyên của người khác để không ngừng thuế biến đều được liệt vào hàng bàng môn tà đạo, mà những bàng môn tà đạo đó tại vị diện này là không hề tồn tại.
Phải cho tới hậu thế sau này, chỉ có một mình Ngoan Nhân Đại Đế là mở ra lối riêng, sáng chế ra một tà pháp như vậy, cuối cùng nàng cũng bị cả thiên hạ truy sát!
Có thể thấy được công pháp như vậy rốt cuộc nghịch thiên ra sao, gần như toàn bộ thiên hạ đều không muốn cho nó tồn tại!
Mà Đả Thần Thạch nhất tộc này lại có thể thôn phệ dị thạch để thuế biến, sau khi thuế biến không ngừng thì lại còn tiến hóa thành một vật liệu tiện tay liền có thể chế tác được Tiên Đế Khí nữa chứ!
"Đả Thần Thạch này đang trốn ở phương nào! Ta nhất định phải tìm được tộc đàn này!"
Các cự đầu Tiên Vương tại Dị Vực khi nãy vẫn còn rất bình tĩnh, nhưng hiện tại thì ai nấy đều chấn kinh cùng kích động!
Đối với những người có cảnh giới như bọn hắn vậy mà xưa này vẫn không dám mơ tới binh khí cấp độ Tiên Đế Khí!
Nếu thật sự có bất kỳ ai có được một thanh Tiên Đế Khí thì đừng nói là nâng cao bản thân, chỉ cần nắm giữ thôi là đã có thể đi ngang vũ trụ bát hoang rồi!
"Xưa tới nay ta chưa từng nghe qua Đả Thần Thạch nhất tộc nào cả, còn có thể dùng nó để rèn đúc binh khí à?"
"Xem ra ta không thể để những tên ở Hạ giới tìm được tộc này."
Hắc Ám Giới, ngay cả Thương Hồng Vũ tam đế đều bị video làm cho kinh động, tất cả chuyển tầm mắt về Cửu Thiên Thập Địa.
Ba người bọn hắn thêm cả Diệt Thế Lão Nhân, Tứ Đế, tất cả đều là cảnh giới Chuẩn Tiên Đế, cách Tiên Đế rất xa chứ đừng nói là nắm giữ Tiên Đế Khí!
Có thể nói hiện tại thì khắp cả vũ trụ bát hoang này, mặc kệ là Giới Hải hay là Hắc Ám Giới, Dị Vực, Tiên Vực, thậm chí là Cửu Thiên Thập Địa, tất cả đều cố hết sức để tìm tung tích Đả Thần Thạch nhất tộc này.
"Đại đa số Đả Thần Thạch nhất tộc đều đã chiến tử trong trận đại chiến Tiên Cổ rồi, hiện tại chỉ còn một chi hậu duệ mà thôi, mà hiện nó đang ở bên người của Thạch Hạo – Thiên Đình Chi Chủ, mang tên là Thạch Bá Thiên"
Sau đó video này còn bồi thêm một câu cuối cùng rồi gần như kết thúc, câu cuối cùng này lập tức khiến Thạch Hạo tức điên!
Tên hậu nhân cuối cùng của Đả Thần Thạch nhất tộc này luôn đi theo bên người của Thạch Hạo, nó có thể thông nhân tính, thôn phệ dị thạch khác để trưởng thành nên Thạch Hạo mới đặt tên cho nó là Thạch Bá Thiên!
"Tại video cuối cùng này rồi mà tên lâu chủ kia vẫn không quên hố ta một cái!"
Trên Thiên Đình, Thạch Hạo đang cố gắng đi tìm tung tích của Liễu Thần

khi nghe đến đây lập tức la to.
Chỉ trong một thời gian ngắn thôi mà toàn bộ thế lực khắp nơi trên Hoàn Mỹ thế giới đều nhìn chằm chằm vào Thạch Hạo cùng Thiên Đình!
Tạm thời chưa tính tới Thập Hung Bảo Thuật, nhưng một chí bảo như Đả Thần Thạch nhất tộc thì khác, nếu như bọn hắn không lấy được thì Thạch Hạo cũng đừng nắm giữ một chí bảo như vậy!
Đây chính là thứ sau khi tiến hóa tới mức tận cùng thì có thể trở thành vật liệu để chế tạo Tiên Đế Khí đó!
Tại quá khứ thì không có bất kỳ ai trong Hoàn Mỹ thế giới biết được bí mật kinh người này, nhưng một khi việc này bị lâu chủ vạch trần ra rồi thì có thể nói cả thiên hạ đều biết.
"Nếu như Thiên Đình nắm giữ Đả Thần Thạch nhất tộc thì coi như bọn hắn không có khả năng rèn đúc ra được Tiên Đế Khí thì chỉ cần bọn hắn nắm giữ một thanh Tiên Vương Khí cũng rất khó chơi rồi."
"Tuyệt đối không thể để cho Thạch Hạo sử dụng Đả Thần Thạch nhất tộc được!"
An Lan – Người có thể nói là kiêu ngạo nhất Dị Vực sau khi nghe tin tức này xong thì cũng trở nên đứng ngồi không yên, kích động vô cùng.
Nếu cứ tiếp tục kéo dài việc này thì sợ rằng thực lực của Thiên Đình sẽ ngày càng được mở rộng, sau đó nó sẽ phát triển tới mức bọn hắn không thể nào xử lý nổi.
"Thế gian này lại còn có tộc quần thần kỳ như vậy à, hơn nữa nó không phải ở Tiên Vực của chúng ta mà lại nằm tại Cửu Thiên Thập Địa kia!"
Tiên Vương - Ngao Thịnh tại Tiên Vực đang bấm ngón tay tính toán, ánh mắt hắn chợt hiện lên vẻ hung ác.
Loại Thần Khí chưa ai từng nghĩ bản thân có thể nắm giữ như Tiên Dế Khí này nếu như thật sự rơi vào tay của Thạch Hạo thì không còn ai có thể ngăn cản Đế Lộ của y nữa.
Mặc dù uy hiếp từ Hắc Ám Giới đã được lâu chủ Thiên Cơ Lâu công bố trong video trước, nhưng Ngao Thịnh hoàn toàn không muốn buông tha cái Thiên Đình tại Cửu Thiên Thập Địa này tý nào.
Bây giờ thì tất cả thế lực từ khắp nơi trên Hoàn Mỹ thế giới đều có cùng một suy nghĩ, đó chính là sau khi tin tức Thạch Bá Thiên chính là Đả Thần Thạch nhất tộc bị Thiên Cơ Lâu chi chủ tiết lộ thì Thạch Hạo nhất định sẽ dùng nó để chế tạo binh khí.
Nhưng lúc này Thạch Hạo trên Thiên Đình lại không có suy nghĩ như vậy.
"Đả Thần Bảo Thuật chính là Bảo Thuật thần bí nhất trong Thập Hung, hoàn toàn không có truyền thừa nào còn sót lại trên thế gian, nó có thể dung hòa tất cả mọi thứ trên thế gian vào trong trận pháp, lấy uy lực vô thượng khống chế trận pháp"
"Tung tích của bản Bảo Thuật hoàn chính này chỉ có trong đầu của truyền nhân cuối cùng của Đả Thần Thạch nhất tộc, Thạch Bá Thiên, Đại Tế Linh đời thứ nhất của Thạch Quốc"
Nếu nói đúng thì tới hiện tại video của lâu chủ mới thật sự kết thúc, đây

cũng là dấu chấm hết cho series Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung.
Nhưng dưới khu bình luận thì không người nào có thể giữ được bình tĩnh cả, vô số bình luận đến từ các tu sĩ tại Hoàn Mỹ thế giới liên tục được đăng lên.
Không ngờ video cuối cùng này lại gây ra sóng gió to lớn tại Hoàn Mỹ thế giới như vậy, việc này khiến không ít người có chút bất ngờ.

Chương 706. Thu hoạch

Sơn Hải Kinh thế giới, trong Xi Vưu bộ lạc.
"Tảng đá kia có thể thôn phệ Dị Thạch trên khắp thiên hạ để tiến hóa sao? Hơn nữa sau khi tiến hóa xong còn có thể sử dụng để chế tạo binh khí đỉnh cấp?"
Người đứng đầu của Xi Vưu bộ lạc đang xem video với ánh mắt vô cùng hứng thú.
Hắn là người của Sơn Hải Kinh thế giới, đương nhiên không biết rõ Tiên Đế Khí là binh khí có đẳng cấp ra sao.
Nhưng nhờ vào công năng cường đại của Huyễn Thần Đài thì dù hắn không cần nhìn trực tiếp, chỉ nhìn cách một màn hình thôi mà hắn cũng có thể cảm nhận được một luồng linh khí dư thừa cùng kỳ diệu trên người của Đả Thần Thạch.
Chỉ cần nhiêu đó là hắn có thể biết Tiên Đế Khí tại vị diện kia ít nhất cũng là một trong những binh khí đẳng cấp cao nhất.
Vật liệu trân quý thế này nếu đặt tại Sơn Hải Kinh thế giới thì chắc hẳn nó phải vô cùng nổi tiếng.
Hoàn cảnh của Sơn Hải Kinh thế giới là Hồng Mông Sơ Khai, có hơn một trăm bộ lạc đang chinh chiến lẫn nhau, bọn chúng không ngừng nhăm nhe để thôn phệ lẫn nhau nhằm tăng lực lượng của bản thân lên.
"Nếu như ta lấy được vật liệu trân quý này thì bộ lạc ta sợ gì mà không vô địch chứ!"
Xi Vưu liếm môi một cái, ánh mắt của hắn khi nhìn Đả Thần Thạch cũng trở nên tham lam.
Tây Du thế giới, bốn người sư đồ đang trên đường Tây Hành.
"Xem ra ta chỉ đoán đúng được phân nửa thôi đại sư huynh."
"Đây quả thật cũng là một tảng đá, nhưng nó không phải là loại sẽ sinh ra Thạch Hầu như đại sư huynh, mà nó là dùng để chế tạo binh khí."
"Tảng đá này cũng thần kỳ quá nhỉ, vậy mà có thể thôn phệ vạn thạch trong thiên hạ, không biết nó có thể thôn phệ khối Bổ Thiên Thạch kia của ngươi không nhỉ?"
Sau khi xem hết video thì Sa Tăng lập tức cảm khái.
"Đương nhiên là không thể rồi! Chỉ là một Tiểu Thạch Đầu tại thế giới khác mà còn muốn thôn phệ đại sư huynh của chúng ta sao? Ngươi có ngốc không thế?"
Trư Bát Giới vội vàng gõ đầu Sa Tăng một cái, sau đó quay đầu lại nói với

Tôn Ngộ Không.
"Tảng đá kia thật sự khá thú vị, đáng tiếc nó đang ở một thế giới khác, không thể câu thông được."
Ngộ Không hừ một tiếng sau đó quay đầu đi, không chú ý nữa.
Ban đầu tưởng rằng thế giới khác cũng có một tảng đá sinh ra người, không ngờ chỉ là một vật liệu sống có thể dùng để rèn đúc vật liệu thôi.
Việc này tại Tây Du thế giới cũng không phải là thứ hiếm lạ gì, Pháp Bảo binh khí tại Tây Du thế giới này nhiều không đếm được, không thiếu cái lạ.
Tam Quốc thế giới, Gia Cát Lượng vừa thất bại trở về Kinh Châu Tinh Hệ sau khi thuyết phục không được Bàng Thống.
"Quân sư, Bàng Thống vẫn không muốn rời núi trợ giúp chúng ta sao?"
Trên Tinh Hạm, Trương Phi, người được xưng lấy một đấu vạn lên tiếng hỏi.
"Việc của Bàng Thống tạm thời không gấp được, cuối cùng cũng sẽ có cách để hắn rời núi mà thôi, nhưng qua đó ta phát hiện được một vật có thể dùng để làm năng lượng cho quân ta chinh chiến…"
Gia Cát Lượng vừa trở về Tinh Hạm thì vội vàng lấy video về Đả Thần Thạch nhất tộc ra đưa cho Trương Phi xem.
"Đây không phải là video của Thiên Cơ Lâu chi chủ sao? Có liên quan gì tới nguồn năng lượng cho chúng ta chứ?"
Trương Phi sau khi xem vẫn không hiểu ý của Gia Cát Lượng là gì.
"Theo ta thấy thì tảng đá kia có năng lực thôn phệ dị thạch, cũng là năng lực thích hợp với nhiều thiết bị trên tàu chiến của chúng ta, nếu như có được nó thì hiệu suất sẽ đề thăng một mảng lớn."
Không ngờ sau khi Gia Cát Lượng nhìn xong video về Đả Thần Thạch nhất tộc thì thấy được tiềm lực làm nguồn năng lượng của nó.
"Vậy thì còn chờ gì nữa, mau chóng nhắn tin riêng cho lâu chủ Thiên Cơ Lâu thôi!"
Trương Phi sững sờ, sau đó giật mình hoàn hồn rồi nói.
Nhưng trên thực tế thì không chỉ có một mình Gia Cát Lượng vụng trộm nhắn tin cho Thiên Cơ Lâu, ngay cả Viêm Hoàng lưỡng đế, Xi Vưu, Thi Hài Tiên Đế, Thạch Hạo, Hắc Ám Tam Đế.
Rất nhiệu đại năng, đại nhân vật đến từ khắp nơi trên khắp các vị diện đều đã nhanh chóng nhắn tin riêng cho lâu chủ.
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu, sau khi Lưu Tiêu nhìn thấy lượt xem, lượt khen thưởng của video cuối cùng này vô cùng khả quan thì lòng hắn thấy vui vẻ không ít.
Tới đây cũng coi như kết thúc series về Thái Cổ Thập Hung.
Lợi ích mà Lưu Tiêu thu được sau mười video này tuyệt đối không ít tý nào, Ngũ Sắc Thần Dược, Thiên Đao cùng hai thanh binh khí cấp bậc Tiên Khí vô chủ.
Mặc dù bởi vì bị Vạn Giới Video trích phần trăm nên những binh khí này đều trong trạn thái không trọn vẹn, nhưng dù sao nó cũng là Tiên Binh mà.
Huống hồ trên tay lâu chủ còn có rất nhiều Tiên Kim, Kỳ Trân mà Thạch

Hạo cùng Thi Hài Tiên Đế khen thưởng hắn, thế nên việc binh khí không hoàn chỉnh hoàn toàn không phải là vấn đề.
Hiện tại thần binh lợi khí trên tay hắn cũng dần nhiều hơn xưa, xem ra phải tìm một thời gian thích hợp để đưa những binh khí này cho những đệ tử của Thiên Cơ Lâu.
Thiên Cơ Lâu có công năng dung hợp tất cả võ công trên thiên hạ, nhưng nó không có công năng dung hợp thần binh lợi khí, nên hắn cầm nhiều thần binh như vậy cũng vô dụng.
Lưu Tiêu thoát khỏi Huyễn Thần Đài, đi xuống Thiên Cơ Lâu thì lập tức thấy toàn bộ Thiên Cơ Lâu ai nấy đều vui mừng.
"Lâu chủ, Đả Thần Thạch nhất tộc trong Thái Cổ Thập Hung thật sự quá kinh khủng, nó có thể dùng để rèn đúc ra binh khí kinh người như Tiên Đế Khí sao?"
Hắn vừa mới đi xuống thôi đã nghe tiếng hỏi lớn từ tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu rồi.

Chương 707. Đua nhau đi xông tháp

Sau khi thấy lâu chủ xuống thì một đám cao thủ trong Thiên Cơ Lâu đều dừng nghị luận lại để nhìn về phía lâu chủ.

Video cuối cùng của Thái Cổ Thập Hung không chỉ khiến toàn bộ Hoàn Mỹ thế giới rung chuyển, nó còn khiến cho Già Thiên thế giới oanh động không ngừng.

Bởi vì tuy tu sĩ tại Già Thiên thế giới không thể hiểu được nhiều công pháp, hệ thống tu luyện của Hoàn Mỹ thế giới, nhưng bọn hắn biết được Tiên Khí đại diện cho ý nghĩa ra sao.

Tại thế giới này thì Tiên Khí chính là thứ có cấp độ còn cao hơn Đế Binh nữa, có thể xưng là cấp bậc cao nhất của Pháp Bảo vũ khí!

Bất Tử Thiên Đao tuy đã hấp thu rất nhiều Cực Đạo Binh Khí khác, hoặc là Hư Không Kính đã từng nhiễm Đế huyết, cả hai cũng chỉ là vô thượng binh khí siêu việt Đế Binh nửa bước, trở thành Chuẩn Tiên Khí mà thôi!

"Ta đã sớm nghe nói rằng trên Đế Binh còn có cảnh giới là Tiên Khí, thì ra đó là thật!"

"Trong truyền thuyết thì Bất Tử Thiên Đao đã đi theo Bất Tử Thiên Hoàng chinh chiến khắp nơi, trong thời gian đó nó đã hấp thu được không ít Đế Binh, hình như nó đã tấn thăng lên cấp bậc Chuẩn Tiên Khí rồi."

"Lâu chủ, trên Đế Binh có phải là Tiên Đế Khí được nhắc tới trong video kia không!"

Có không ít tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu hỏi lại một cách vô tri.

Trên thực tế thì không chỉ bọn hắn, ngay cả Cơ Tử, Lão Phong Tử, Dao Trì Thánh Nữ cũng có nghi vấn như vậy.

Những người tu hành tại nơi này ngoại trừ Nhân Ma lão gia tử cùng Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi ra thì những người khác đều là tu sĩ tại Hoàng Kim đại thế, chưa ai đạt tới Chuẩn Đế cả.

Kiến thức bọn hắn đối với Đế Binh cũng khá là nửa vời.

Trên Đế Binh chính là Tiên Khí, đây là sự thật, nhưng mà muốn cho Đế Binh tấn thăng lên Tiên Khí cũng không dễ dàng như vậy đâu."

"Ngoại trừ Bất Tử Thiên Đao ra thì cũng chỉ có một mình Đế Binh của Hư Không Đại Đế là Hư Không Kính đã tấn thăng lên hàng ngũ Chuẩn Tiên Khí mà thôi."

Lâu chủ gật đầu, sau đó nhìn về phía Cơ Tử rồi nói.

"Ngay cả việc này mà lâu chủ cũng biết sao?"

Cơ Tử không ngờ bí mật này mà lâu chủ cũng có thể biết rõ được, bộ dáng của hắn chấn kinh vô cùng.

Hư Không Kính là Đế Binh của Cơ gia, đã mấy trăm năm nó không hiện thế rồi, đúng ra phải là không có ai biết được trạng thái hiện tại của nó mới đúng chứ.

Lúc này có không ít Thánh Địa Nhân Tộc quay sang nhìn Cơ gia với ánh mắt e ngại.

Thực lực của Chuẩn Tiên Khí này còn trên cả Đế Binh, Cơ gia lại sở hữu

loại binh khí mạnh mẽ như thế này sao?
Việc này khiến địa vị của Cơ gia bỗng được tăng lên không ít.
"Nếu nói một cách chuẩn xác thì trên Đế Binh là Chuẩn Tiên Khí, sau đó mới tới Tiên Khí, đằng sau còn có Chuẩn Tiên Vương Khí, Chuẩn Tiên Đế Khí, mỗi lần tiến lên đều khó khăn vạn phần."
Lúc này lâu chủ tiếp tục phổ cập cho mọi người.
Tiên Khí vẫn còn nằm trong phạm vi hiểu biết của những tu sĩ nơi này, nhưng Tiên Vương Khí cùng Tiên Đế Khí thì không.
Bởi vì tại Hoàn Mỹ thế giới có cảnh giới Tiên Vương cùng Tiên Đế, nhưng tại Già Thiên thế giới thì khác, con đường tu luyện của bọn hắn được tạo ra từ Hoang Thiên Đế lấy thân làm hạt giống, trên Đại Đế là Hồng Trần Tiên.
Đây là lần đầu tiên những tu sĩ tại đây nghe nói về Tiên Vương Khí, Tiên Đế Khí.
Bọn hắn không ngờ rằng chỉ là một binh khí thôi mà lại chia ra nhiều cấp bậc như vậy.
"Nếu thế thì Đế Binh là Cực Đạo Binh Khí của Đại Đế, còn Tiên Khí là Cực Đạo Binh Khí của Hồng Trần Tiên!"
"Hôm nay được mở rộng tầm mắt ra nhiều, không ngờ trên đường tu luyện tới Đại Đế xa xôi tới như vậy!"
Lúc này Nhân Ma lão gia từ cũng kích động vô cùng.
"Nhưng mà đối với vùng thế giới này thì Tiên Khí đã là cấp bậc xa không thể chạm rồi."
"Không ít Tiên Kim, Kỳ Trân từ thời thượng cổ đã bị thất lạc, không thể truyền thừa tới thời đại này của các ngươi, gần như đã không tìm được nguyên vật liệu đủ để chế tạo Tiên Vương Khí."
Lâu chủ gật đầu, nhưng sau đó lại phủ định những ý tưởng muốn chế tạo Tiên Vương Khí kia, trong nguyên tác thì ngoại trừ Tiên Đế Binh của Diệp Phàm ra thì phẩm chất của những binh khí khác hoàn toàn không thể so sánh với Hoàn Mỹ thế giới.
Những người trong Thiên Cơ Lâu sau khi nghe xong lời này của lâu chủ thì càng biết được thêm sự quý giá của Đả Thần Thạch nhất tộc này, khó trách lâu chủ nhận xét ràng sinh vật này hiếm thấy trên đời, cả một kỷ nguyên chỉ có vài khối tồn tại mà thôi.
Khi tiến hóa đến cực hạn thì có thể dùng chế tạo Tiên Đế Khí, vật liệu này dù đặt ở bất kỳ thế giới nào cũng được tính là một bảo vật đỉnh cấp cả!
Những người trong Thiên Cơ Lâu có được thêm kiến thức nên ai nấy đều vui mừng, tất cả thảo luận liên tục.
Lúc này có không ít người dốc hết tiền bạc để tiến vào Thời Gian Tháp, cố gắng đề thăng tu vi của bản thân lên.
Chưa kể tới những Phòng Tu Luyện như Phòng Chữ Thiên, Phòng Chữ Địa cùng Phòng Chữ Nhân, tất cả đều đã được đặt trước.
Sự thần kỳ của những Phòng Tu Luyện trong Thiên Cơ Lâu còn khiến nhiều cao thủ đến từ nhiều thế lực lớn cũng nhịn không được mà thử một lát.
Nam Yêu – Tề Lân cùng Dao Trì Thánh Nữ thì không cần phải nói, vì để đạt

được chỉ điểm của lâu chủ, bọn hắn đã cố gắng đánh Chiến Thần Tháp không ít lần.
Ngay cả Nhân Ma lão gia tử vừa được giải thoát ra khỏi phong ấn cùng Trung Hoàng – Hướng Vũ Thiên cũng nhịn không được mà thử một lần.
Nhưng việc khiến tất cả mọi người ngoài ý muốn chính là vị đại năng Âm Dương Đồng Luyện, một cao thủ mấy chục vạn năm trước đã khiến Thái Cổ Vạn Tộc đau đầu như Nhân Ma lão gia tử vậy mà chỉ đạt tới Tam Tinh Chiến Thần, ngay cả cửa thứ tư cũng không qua được.

Chương 708. Độc kế

"Chiến Thần Tháp này thật sự quá thần kỳ, khi đi vào liền có thể thấy vô số người mang công pháp, chiến lực y chang ta đánh tới!"
"Nhưng sau khi ra ngoài thì chỉ cảm giác như một giấc mộng, không bị thương tổn gì!"
Nhân Ma lão gia tử không biết rõ Tam Tinh Chiến Thần có ý nghĩa ra sao, chỉ ngạc nhiên không ngừng.
Hắn vừa thoát khỏi phong ấn, có thể nói lúc này Nhân Ma lão gia tử đã lạc hậu hơn thời đại này gần vài vạn năm, sao có thể hiểu được nơi đầy kỳ tích như Thiên Cơ Lâu được chứ.
"Nhân Ma lão gia từ vậy mà chỉ đạt tới Tam Tinh Chiến Thần thôi sao? Quả nhiên khi xông Chiến Thần Tháp thì tu vi lực chiến của bản thân không thể quá mạnh, nếu không thì thiệt hơn người khác lắm!"
Không ít tu sĩ Đông Hoang đều nghị luận liên tục.
Không ít khách nhân tại đây là khách quen của Thiên Cơ Lâu, đương nhiên bọn hắn biết rõ kỹ xảo để xông Chiến Thần Tháp.
Trong lúc bọn hắn vẫn đang bận nghị luận thì bỗng trên Chiến Thần Tháp hiện lên thông báo chúc mừng Ngũ Tinh Chiến Thần!
Người vừa đạt chiến tích đó chính là Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi!
Nhân Ma – Đông Phương Thái Nhất người mang hai bộ Đế Kinh, nhưng bản thân lại đang có trạng thái vừa được giải cứu khỏi phong ấn vài vạn năm, đối thủ còn mang hai bộ Đế Kinh y chang mình nữa chứ, đương nhiên là thua rồi.
Nhưng Hướng Vũ Phi thì khác, hắn không có công pháp tuyệt thế gì cả, cũng không có Đế Binh, vài ngàn năm trước đây hắn có thể quét ngang Trung Châu hoàn toàn là nhờ vào thiên phú kinh người của bản thân.
Người dạng này nếu đi xông Chiến Thần Tháp thì độ khó không thể so sánh được với Đông Phương Thái Nhất.
"Sau khi vượt qua tầng thứ năm của Chiến Thần Tháp này vậy mà thật sự được ban thưởng Đế Kinh!"
Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi sau khi đi vào Thiên Cơ Lâu tới nay thì hắn luôn giữ được sắc mặt bình thản, tuy nhiên sau khi nhận được Đế Kinh từ Chiến Thần Tháp thì sắc mặt hắn khiếp sợ vô cùng!
Sau khi trở về từ Chiến Thần Tháp thì bỗng trong đầu hắn thật sự xuất hiện

Hư Không Kinh của Cơ gia!
"Ngươi lấy được bộ Đế Kinh nào? Có phải là ngẫu nhiên hay không thể?"
Lúc này Hắc Hoàng đứng lên hỏi một cách tò mò.
"Ngươi quan tâm làm gì!"
Ban đầu Hướng Vũ Phi muốn trả lời thật lòng, tuy nhiên sau khi nghĩ tới việc khi nãy lâu chủ đã nói Hư Không Kính của Cơ gia đã là Chuẩn Tiên Khí thì hắn không dám nói nữa
"Trong Phòng Luyện Công của Thiên Cơ Lâu thật sự ban thưởng Đế Kinh sao?"
Đấu Chiến Thắng Phật ban đầu chỉ đến Thiên Cơ Lâu để tị nạn đứng kế thấy thế thì nhịn không được mà hô to.
Đế Kinh tại Già Thiên thế giới nói nhiều cũng không nhiều, nói ít cũng không ít, chỉ có tầm mười, hai mươi bộ mà thôi.
Trong đó mỗi một bộ đều là minh chứng cho con đường chứng đạo của một Đại Đế, mỗi một bộ đều cường đại tới cực điểm.
"Đấu Chiến Thắng Phật ngươi cũng thử xem sao!"
"Đúng vậy, vào đó nếu xếp hạng của ngươi cao thì coi như đã khiến Cổ Tộc nở mày nở mặt rồi, Thánh Hoàng Tử cũng đã xông rồi đó!"
"Đấu Chiến Thắng Phật nhất định có thể lấy được Đế Kinh!"
Lúc này có không ít Cổ Tộc trong Thiên Cơ Lâu đều quay sang cổ vũ Đấu Chiến Thắng Phật, bọn hắn muốn giành lại danh tiếng của Cổ Tộc trong Thiên Cơ Lâu này, theo bọn hắn thì Đấu Chiến Thắng Phật là người có thể giúp bọn hắn ngẩng cao đầu trước Nhân Tộc.
"Nếu như các ngươi đều đã nói như thế thì ta đi một chuyến cũng không sao!"
Đấu Chiến Thắng Phật nghe xong cũng phấn chấn vô cùng.
Ban thưởng của nó dù sao cũng là Đế Kinh mà, nếu như có thể lấy được Đế Kinh một cách miễn phí thì ai không muốn chứ?
Hắn không nói gì nữa mà đằng vân giá vũ bay về phía Thánh Hoàng Tử rồi quơ tay, Tiên Thiết Côn cũng tuân theo lời kêu gọi của hắn mà bay tới, Đấu Chiến Thắng Phật tay cầm Tiên Thiết Côn, người vận Đấu Chiến Thánh Pháp bay thẳng vào Chiến Thần Tháp.
"Chờ một lát, nếu như mang theo Đế Binh vào đó thì…."
Thánh Hoàng Tử còn định nhắc nhở thúc thúc mình là đừng mang Đế Binh vào đó, nhưng ai ngờ động tác của Đấu Chiến Thắng Phật quá nhanh, Thánh Hoàng Tử vừa mở miệng liền không còn kịp rồi.
Một thời gian ngắn sau, trên Chiến Thần Tháp cũng hiện lên vài dòng thông báo.
Quả nhiên, chỉ tới Tứ Tinh Chiến Thần thì Đấu Chiến Thắng Phật đã phải dừng lại rồi, không thể vươn tới Ngũ Tinh được, chớp mắt liền bay ra.
"Trong Chiến Thần Tháp này vậy mà lại có tới mấy thanh Tiên Thiết Côn đập vào ta cùng một lúc, thế này thì thật sự quá đáng lắm rồi!"
Đấu Chiến Thắng Phật khi bị đánh bay ra khỏi Chiến Thần Tháp thì vẫn chưa hoàn hồn, gương mặt sợ hãi.

“Địch nhân trong Chiến Thần Tháp sẽ phục chế toàn bộ chiến lực của bản thân người đi vào, nếu ngài cầm Đế Binh xông vào thì toàn bộ bọn hắn đều sẽ có Đế Binh!”
Lúc này Thánh Hoàng Tử đứng bên cạnh mới mở miệng nhắc nhở.
Toàn bộ mọi người trong Thiên Cơ Lâu khi này náo nhiệt cực kỳ, bởi vì sự xuất hiện của Thiên Cơ Cổ Lộ nên đám người không cảm thấy kinh ngạc trước Chiến Thần Tháp tý nào.
Lúc này các tộc tại Bắc Đẩu đã dần tuân theo an bài của Thiên Cơ Lâu một cách nghiêm túc, nhiều tộc đã hoàn thành việc di chuyển, Tam Tộc mỗi tộc về một phía, Chư Tử Bách Giáo tề tụ Tây Mạc.
“Lâu chủ, không phải ngươi nói sau khi kết thúc mười video Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung thì sẽ có Bảng Danh Sách mới được ra mắt sao, chúng ta vẫn đang chờ đợi đó!”
Lúc này có người thuộc Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc vội vàng lên tiếng.
Mọi người xung quanh cũng lần lượt nhớ tới chuyện này, cũng gật đầu hùa theo.
“Ta đã có ý tưởng cho Bảng Danh Sách mới rồi, nhưng mà Bảng Danh Sách lần này tác dụng chính không phải là giúp các ngươi mở rộng tầm mắt!”
Lưu Tiêu cười một tiếng rồi nói, hắn đã có kế hoạch mượn đao giết người từ lâu rồi.
Trong thực tế thì tại nguyên tác, đây cũng chính là mưu kế mà Diệp Phàm sử dụng, chỉ bất quá kế hoạch lần này trong tay của Lưu Tiêu sẽ có tác dụng lớn hơn nhiều mà thôi.

Chương 709. Bảo Địa Bảng

“Cái gì cũng được, Bảng Danh Sách của lâu chủ là thứ mà có thể khiến cho toàn bộ thiên hạ run rẩy.”
“Nhưng hiện tại Vạn Tộc đã được an bài xong xuôi hết rồi, không còn náo động gì lớn nữa, không lẽ lâu chủ định vạch trần bí mật đáng sợ nào nữa sao?”
“Các ngươi không nghe lâu chủ nói cái gì à? Đặt tầm mắt các ngươi xa lên!”
Mọi người khi này cũng nhanh chóng bàn bạc với nhau, mỗi người đều có ý kiến khác nhau về sức ảnh hưởng của Bảng Danh Sách này đối với Bắc Đẩu.
“Không cần cãi nhau làm gì, Bảng Danh Sách lần này ta sẽ đặt tên là Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng!”
“Bảng Danh Sách lần này sẽ không chỉ công bố trong Thiên Cơ Lâu, mà nó còn sẽ được trực tiếp ra toàn bộ Tinh Hệ ngoài vũ trụ!”
“Quy tắc của Bảng Danh Sách lần này là không xét thực lực, chỉ xét những nơi nào quý giá nhất trên Bắc Đẩu, nơi nào có nhiều tài nguyên nhất!”
Dáng vẻ vừa công bố Bảng Danh Sách mới vừa cười trộm của Lưu Tiêu khiến cho không ít đệ tử Thiên Cơ Lâu không đoán được hắn sẽ làm gì.

Chỉ có lâu chủ biết rõ, Bảng Danh Sách này hoàn toàn không có tác dụng xếp hạng liệt kê gì cả, nó chỉ là một cái hố to đang chờ đám Cổ Tộc quy thuận Hoàng Sào thôi.
Nhưng đám người trong Thiên Cơ Lâu thì không biết những việc này, thế nên từng người đều tranh thủ ngồi ngay ngắn để chờ nghe lâu chủ công bố Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng.
"Nếu bàn về Bảo Địa thì có nhiều nơi khá là nổi tiếng đó."
"Cửu Diệu Bất Tử Thần Dược trong Hoang Cổ Thánh Địa, Kỳ Lân Thần Dược trong Hỏa Lân Động này, những thứ này chắc hẳn sẽ có tên trên bảng thôi."
Không ít những đệ tử thế gia dưới đây đều biết rõ tung tích của các thần dược, vật liệu trân quý tại Bắc Đẩu.
Có thể nói rằng mặc dù Nhân Tộc chiếm giữ địa bàn vô cùng bao la, nhưng những bảo địa chân chính chứa đựng các thần dược, kỳ trân dị bảo đều nằm trong tay của Cổ Tộc là nhiều.
Nhất là trong những Sinh Mệnh Cấm Khu, trong đó cất giấu không ít bảo bối, sợ rằng trong ngàn vạn năm quá vẫn chưa có ai đủ bản lĩnh để vào đó lấy mà thôi.
Lâu chủ không quan tâm những người ở dưới nói gì, hắn nhanh chóng mở Vạn Giới Video ra, sau đó tạo một phòng trực tiếp.
"Tiêu đề: Thiên Cơ Lâu chi chủ xếp hạng Thập Đại Bảo Địa Trân Quý"
"Phạm vi trực tiếp: Tử Vi Tinh Vực, Địa Cầu Tinh Vực, Vĩnh Hằng Tinh Vực…"
Lâu chủ còn cố tình kiểm tra lại phạm vi mà phòng trực tiếp này có thể chiếu tới một lần rồi sau đó mới bắt đầu.
Những tinh vực này là nhân vật chính cho lần công bố Bảng Danh Sách này mà, nếu như bọn hắn không vào xem thì không lẽ kế hoạch của hắn đổ bể sao?
"Yên tĩnh lại hết đi, lâu chủ đã bắt đầu phát trực tiếp rồi!"
Đám người nhanh chóng yên lặng lại, chờ đợi lâu chủ công bố Bảo Địa Bảng lần này.
Lúc này bên trong Vĩnh Hằng Tiên Vực, tại Tiên Vũ Tinh Hải thế gia, nơi đã triệu tập toàn bộ quân đội xong hết.
"Gia chủ, tại Bắc Đẩu có người vừa phát trực tiếp kìa!"
Trên Tinh Hạm, có người đi tới báo cáo với quân trưởng.
"Trực tiếp gì? Hiện tại chúng ta không rảnh để xem những thứ này đâu!"
Quân trưởng thấy thế liền tức giận mắng.
"Nhưng mà đây là phòng trực tiếp từ Thiên Cơ Lâu tại Bắc Đẩu, lần này có vẻ hắn muốn xếp hạng những bảo địa tại Bắc Đẩu!"
Vị binh sĩ của Tiên Vũ gia tộc này tiếp tục tăng cao âm lượng của bản thân lên.
Lần xuất phát chiến đấu này của bọn hắn có nguyên nhân là do nhận được tin tức Thiên Cơ Lâu chi chủ công bố trên Vạn Giới Video, qua đó bọn hắn mới biết được sự tồn tại của Bắc Đẩu.

Thế nên khi tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này đã chủ động phát trực tiếp đến bọn hắn thì chắc chắn hắn đang muốn công bố một thông tin gì to lớn lắm.
"Là người giúp chúng ta biết được sự tồn tại của Bắc Đẩu kia sao? Mở ra xem thử!"
Quân trưởng của Tiên Vũ gia tộc khi nghe thế cũng giật mình, lập tức ra lệnh mở trực tiếp lên xem.
Chuyện như thế không chỉ xảy ra ở nơi này, Thiên Đường, Mặc gia, Tào gia, Triệu gia cùng nhiều thế lực khác trên Vĩnh Hằng Tiên Vực đều ngừng công việc trong tay lại mà mở phòng trực tiếp của Thiên Cơ Lâu chi chủ lên để quan sát, thế nên lượng người xem đang tăng lên với tốc độ chóng mặt.
Mấy triệu ánh mắt đến từ khắp các tinh vực khác nhau trên vũ trụ đều nhìn thẳng vào tinh vực xa lạ như Bắc Đẩu này.
"Bắc Đẩu Thập Đại Bảo Địa Bảng!"
"Đứng thứ mười, Hỏa Lân Động, Nguyên Thủy Hồ, Thần Tàm Lĩnh, cả ba nơi này đều đồng hạng mười, cả ba mặc dù cũng tính là phúc địa tại Bắc Đẩu, nhưng lại không thai nghén ra bảo vật gì quá trân quý cả, không đáng để nói!"
Chỉ một câu đầu tiên của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thôi đã khiến toàn bộ người đang nghe trên Bắc Đẩu sững sờ, sau đó là khiếp sợ không thôi.
Hỏa Lân Động, Nguyên Thủy Hồ cùng Thần Tàm Lĩnh, cả ba nơi này đều thuộc về những Cổ Tộc vừa quy thuận Thiên Cơ Lâu để tham gia Vạn Tộc Đại Hội.
Đại Thánh của tộc bọn hắn giờ đây cũng đang có mặt để dự thính đó, nên khi bọn hắn nghe được lâu chủ vậy mà xếp động thiên phúc địa của bọn hắn xuống vị trí thứ mười thì ai nấy đều phẫn nộ.

Chương 710. Tranh nhau cướp đoạt

"Lâu chủ, Bảng Danh Sách này của ngươi có quá bất công rồi không! Sao Thánh Địa của chúng ta mà chỉ đứng hàng thứ mười thôi thế?"
"Đúng vậy đó lâu chủ, trong Nguyên Thủy Hồ của ta có chứa Dị Huyết của các tộc, Thần Trân trời sinh, dù nó không nằm trong năm vị trí đầu được những theo ta nó hoàn toàn không đáng ở top mười!"
"Lâu chủ, khi nãy ngươi còn nói Vạn Tộc bình đẳng, sao hiện tại lại kỳ thị chúng ta thế!"
Những Cổ Tộc này biết rất khó để lên Bảng Danh Sách của lâu chủ, nên khi bị nói như vậy thì vội vàng xù lông, không ai chịu phục, lập tức đứng lên nói.
"Các ngươi cứ an tâm đi, Thiên Cơ Lâu ta đã chủ trì Vạn Tộc Đại Hội ra sao thì mọi người cũng thấy rồi, ta đối xử bình đẳng với tất cả, không lẽ các ngươi không tin được ta hay sao?"
Lâu chủ chỉ lắc đầu rồi nói.

“Đúng vậy, khi nãy lâu chủ cũng đã nói rằng Bảng Danh Sách này không phải để chúng ta mở rộng tầm mắt, chắc là hắn có ý đồ gì khác mà thôi.”
Trong lòng Hỏa Lân Tử tuy có bất mãn nhưng cũng nhanh chóng mở miệng trấn an những Cổ Tộc khác.
Thời gian hắn tiếp xúc với lâu chủ Thiên Cơ Lâu dài hơn những Cổ Tộc khác nhiều, trong nhận biết của hắn thì lâu chủ Thiên Cơ Lâu chắc chắn sẽ khinh thường việc sử dụng những mưu kế nhỏ trong Bảng Danh Sách của mình.
Còn về phần những Nhân Tộc cùng Yêu Tộc khác thì tuy không biết lâu chủ đang trù tình việc gì, nhưng cũng chỉ yên lặng lắng nghe.
Lâu chủ tiếp tục đối mặt với camera, tiện tay vẽ vài cái, địa đồ của Bắc Đẩu liền hiện ra một cách rõ ràng.
Trong đó có ba ánh sáng lóe lên, tương ứng là Kỳ Lân Động, Nguyên Thủy Hồ cùng Thần Tàm Lĩnh.
Lúc này trong Vĩnh Hằng Tinh Vực, các đại gia tộc mặc kệ là đang làm gì, dù đang chuẩn bị hay là đang huấn luyện cũng đều dừng tay lại.
Vĩnh Hằng chủ tinh, chủ đường của Thiên Đường Cướp Bóc Đoàn.
“Các ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì, mau chóng sao chép tấm bản đồ kia lại mau!”
Đoàn trưởng đập một cái vào đầu tên thủ hạ còn ngơ ra như phỗng của mình rồi nói một cách sốt ruột.
Vĩnh Hằng chủ tinh, Cướp Bóc Đoàn Gia Tộc – Mặc gia.
“Thật đúng là đi mòn gót sắt tìm không thấy, gặp được chẳng tốn chút công phu, đang rầu không có địa đồ thì bỗng tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này liền đưa lên!”
Gia chủ Mặc gia khi thấy địa đồ trên màn hình thì cười lạnh.
Vĩnh Hằng chủ tinh, tinh hạm của Tào gia.
“Tấm bản đồ này thật sự quá đầy đủ, ngay cả vị trí, phương vị của Bắc Đẩu Tinh cũng được vẽ ra một cách đầy đủ rõ ràng, thật sự là quá tốt!”
Gia chủ Tào gia cười ha hả, hắn cao hứng vì bản thân đã tìm được một mục tiêu để cướp bóc.
Tại trên tàu cuả Triệu gia.
“Tiên Vũ gia tộc đã sớm biết sự tồn tại của Bắc Đẩu Tinh Hệ này, nên bọn hắn mới chuẩn bị cho một cuộc chiến tranh toàn diện sớm như thế!”

“Đưa tin tức cho các đại gia tộc, chúng ta phải mở một Vĩnh Hằng Chủ Tinh Hội Nghị!”
Gia chủ Triệu gia vừa xem trực tiếp vừa liên tưởng tới việc Tiên Vũ Tề gia khi trước bỗng bắt đầu chuẩn bị quân lương, binh sĩ trên quy mô lớn, lúc này hắn mới biết rõ nguyên nhân.
Thì ra là do đám gia hỏa này tìm được một con dê béo, nhưng lại muốn nuốt riêng cho bản thân!
Thật sự là đáng xấu hổ!
Lần tiết lộ vô tình này của lâu chủ tuy không ai cảm thấy có vấn đều, chỉ

cảm giác là do tên lâu chủ này quá vô tâm mà thôi, nhưng thật ra nó đã được lên kế hoạch cụ thể!
Lúc này tấm địa đồ kia đã được truyền khắp Tử Vi Tinh Vực, Vĩnh Hằng Tinh Vực, Câu Trần Tinh Vực cùng nhiều Tinh Vực khác với tốc độ chóng mặt!
Bên trong Thiên Cơ Lâu, nhân số tham gia phòng trực tiếp này càng ngày càng tăng.
"Những nơi Hỏa Lân Động, Nguyên Thủy Hồ, Thần Tàm Lĩnh này không chỉ không có bảo vật mà nó còn hung hiểm vạn phần, thật sự hổ thẹn với danh xưng Bảo Địa!"
Sau khi suy nghĩ một lúc này lâu chủ cảm giác như thế vẫn chưa đủ, thế là hắn lại tiếp tục dèm pha ba nơi này thêm một lát.
Những tên Cổ Tộc trong Thiên Cơ Lâu nghe xong thì vô cùng tức giận, nếu như không phải Thánh Hoàng Tử cùng Vương Đằng đang đứng đằng kia như hai tôn môn thần thì bọn hắn đã mở miệng mắng từ lâu rồi.
Lúc này thần thông của lâu chủ đã nổi tiếng khắp Bắc Đẩu, uy danh không ai không nghe thấy, đúng ra hắn không nên lấy những nơi nhỏ bé như thế này để khai đao chứ!
Đấu Chiến Thắng Phật đứng kế thì hơi nghi hoặc một chút, nhưng theo hắn thì chắc chắn lâu chủ không phải đang nhằm vào Cổ Tộc đâu.
Lão Phong Tử, Cơ Tử cùng nhiều người khác tiếp xúc với lâu chủ cũng được một thời gian, thế nên bọn hắn biết lâu chủ Thiên Cơ Lâu không phải người như vậy, thế nên đám người đều ngồi im quan sát bước tiếp theo của lâu chủ.
"Đứng thứ chín trên Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng, Hoàng Kim Quật."
"Nơi này hội tụ cực kỳ nhiều Hoàng Kim Chi Khí, kim ngọc thừa thãi, Hoàng Kim Hồn Thiết cùng cực nhiều loại vật liệu kiên cố khác dùng cho luyện khí dư giả vô cùng, đây quả thật là một bảo tàng luyện khí."
Lời này của lâu chủ lập tức được truyền tới tai của Tử Vi Thần Triều trên Tử Vi Tinh Vực cách xa rất nhiều tinh hệ.
"Thì ra tại Bắc Đẩu còn có nơi dư thừa Hồn Thiết như thế này à, xem ra chúng ta không cần đi tìm mỏ khoáng cho việc luyện khí nữa rồi."
Một đại trưởng lão sau khi xem trực tiếp của lâu chủ thì lập tức lên tiếng.
"Ta đã sớm nghe nói Bắc Đẩu Cổ Tinh chứa đựng rất nhiều bảo vật, quả nhiên đó là sự thật, nhưng nếu như bọn hắn không nghe lời chúng ta thì sao?"
Một vị tướng quân của Thần Triều đứng kế cũng gật đầu theo, sau đó hỏi.
"Có thể được Tử Vi Thần Triều chúng ta trưng dụng là vinh hạnh to lớn của bọn hắn! Nếu như Bắc Đẩu Tinh nho nhỏ này dám không theo thì lập tức diệt trừ những sinh vật tại đó!"
Một vị trưởng lão cau mày, quát lớn.
"Biết rõ!"
Tướng quân nghe thế thì vâng lệnh.

Chương 711. Mồi nhử lớn

Cũng trên Tử Vi Tinh Vực, Phù Tang Thần Thụ Quốc.

"Khó trách lần trước tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này dám ra tay ngăn cản chúng ta, che chở Diệp Đồng, thì ra y chính là con buôn tình báo tại Bắc Đẩu, quả thật không nên trêu chọc những tên làm tình báo làm gì."

Kim Ô Đại Thánh lúc này cũng đang xem trực tiếp của lâu chủ, lập tức cười lạnh rồi nói.

Lần trước khi lâu chủ thuận miệng tiết lộ tin tức bọn hắn diệt tuyệt huyết mạch của Thái Dương Cổ Hoàng thì hắn còn đang thắc mắc tên lâu chủ này là ai mà lại biết nhiều đến thế.

Thì ra là y làm tình báo tại Bắc Đẩu, nếu thế thì hắn cũng không quá kinh ngạc.

"Nhớ kỹ địa đồ của Hoàng Kim Quật này cho ta, Phù Tang Thần Thụ Quốc chúng ta cũng cần Hồn Thiết để tẩm bổ.

Kim Ô Đại Thánh ra lệnh một tiếng, lập tức có không ít tộc nhân đi tới chấp hành.

Lúc này tại phần bình luận đã xuất hiện không ít những người đến từ nhiều tinh vực khác nhau, bọn hắn đang tranh cãi một cách rất kịch liệt

"Thiên Cơ Lâu chi chủ, trong Bảng Danh Sách này có Bảo Địa nào chứa đựng nhiều Mệnh Thạch hay không? Nếu như không thì ta ra giá mười vạn cân Nguyên để đổi lấy vị trí của Bảo Địa này."

"Lâu chủ, tình báo lần này khá là hữu dụng đó, hi vọng địa đồ mà ngươi đưa có thể tinh chuẩn hơn một tý."

"Ta khuyên đám Vĩnh Hằng Tinh Vực các ngươi đừng nhúng tay, Bắc Đẩu là của Tử Vi Cổ Tinh chúng ta rồi."

Tranh luận kịch liệt nhất là đến từ Tử Vi Tinh Vực cùng Vĩnh Hằng Tinh Vực, Tử Vi Tinh Vực có khoảng cách khá xa Bắc Đẩu, với lại bọn hắn còn không có phương tiện di chuyển tiện lợi như hạm đội của Vĩnh Hằng Tinh Vực nữa.

Mà lúc này trong Thiên Cơ Lâu đám người cũng có thể thấy được những bình luận đó.

Có vài người thông minh đã bắt đầu đoán được dụng ý của Bảng Danh Sách này là gì rồi, bất kỳ ai hiểu ra đều lộ vẻ mặt kinh ngạc cực độ!

"Sợ rằng đám người này chắc chắn không ngờ Bảng Danh Sách lại còn có tác dụng lớn đến như vậy!"

"Đứng thứ tám trên Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng, Vạn Long Sào!"

"Đây là nơi Vạn Long nghỉ ngơi, ngoại trừ việc nó ẩn chứa một số lượng khoáng sản Thần Nguyên Dịch khổng lồ ra thì nó còn có một gốc Chân Long Bất Tử Dược nằm ở trong đó nữa!"

"Chân Long Bất Tử Dược này giống như ấu long, mỗi một bộ phận trên nó đều có công dụng khác nhau, Long Châu từ đầu rồng có thể khởi tử hồi sinh, xung quanh còn có Long Huyết để tắm rửa, quả thật công hiệu nghịch thiên!"

Hiện tại khi thấy lâu chủ bỗng nói quá về những Thánh Địa của các Cổ Tộc khác thì những Cổ Tộc trong Thiên Cơ Lâu trực tiếp ngơ ngác, không hiểu lâu chủ rốt cuộc đang có ý đồ gì.
Những thông tin này nhanh chóng được truyền khắp các Tinh Vực khác!
Lúc này trên Vĩnh Hằng Tinh Vực, trên Chủ Hạm của Lan Thác gia tộc.
"Động tác của các ngươi có thể nhanh lên thêm một tý được không! Các ngươi đã ghi lại vị trí của Hoàng Kim Quật, Vạn Long Sào hết chưa thế?"
Đoàn Trưởng của Cướp Bóc Đoàn la lớn về phía những thủ hạ dưới trướng của hắn.
"Đã nhớ kỹ hết rồi! Vậy còn về phần Hỏa Lân Động, Nguyên Thủy Hồ cùng Thần Tàm Lĩnh kia thì sao, có cần ghi nhớ lại không Đoàn Trưởng?"
Những tên đang lên kết hoạch cho lần xâm lược này đang cố gắng sắp xếp một con đường nhanh nhất để đi tới Bắc Đẩu Tinh, hơn nữa bọn hắn còn phải lên kế hoạch cho lần cướp bóc này nữa, may mà địa đồ lâu chủ vẽ khá là chi tiết, không tốn quá nhiều thời gian để làm.
"Đương nhiên là không cần rồi! Nó đã vị trí cuối cùng trên bảng xếp hạng, còn bị Thiên Cơ Lâu chi chủ xưng là thẹn với cái tên Bảo Địa, ai rãnh mà phí thời gian tới nơi đó làm gì?"
Lúc này tên Đoàn Trưởng Lan Thác Gia Tộc Cướp Bóc Đoàn lập tức đáp lại.
Cũng trên Vĩnh Hằng Tiên Vực, Tiên Vũ Tề gia.
"Hiện tại mới tới hạng tám thôi mà không ngờ đã xuất hiện thần dược có thể giúp người khác khởi tử hồi sinh rồi à?"
"Rốt cuộc Bắc Đẩu này là tinh cầu bảo địa hay sao thế, lại có thể sở hữu đông đảo bảo vật trân quý như vật!"
Gia chủ Tề gia khi thấy những thứ đang được chiếu trên trực tiếp thì gương mặt càng lúc càng chấn kinh!
"Gia chủ, đã vẽ xong địa đồ rồi, nếu như căn cứ vào số liệu địa đồ mà tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này cung cấp thì ta phỏng đoán Bắc Đẩu Cổ Tinh này thậm chí còn lớn hơn cả Vĩnh Hằng Cổ Tinh của chúng ta!"
Người do đạc của Tề gia sau khi xem xét và nghiên cứu số liệu một hồi thì nhanh chóng báo cáo lên gia chủ.
"Viên Cổ Tinh này vừa to lớn vừa cổ lão, khó trách lại có đông đảo bảo vật như vậy! Xem ra Vĩnh Hằng Cổ Tinh hiện tại đã không đủ cho chúng ta phát triển rồi, nơi đó mới đúng là tương lai của Tiên Vũ đại gia tộc!"
Hai mắt của gia chủ Tề gia như muốn phát sáng.
Lúc này ngay cả Tử Vong Quốc Độ, Cửu Thiên Quốc Độ trên Thí Luyện Cổ Lộ cùng nhiều thế lực khác trên tinh không cũng rục rịch không ngừng.
"Chân Long Bất Tử Dược? Long Huyết Mộc Dục? Tại phương xa trong vũ trụ này lại có Thần Vật như vậy sao?"
Trên Tử Vong Quốc Độ, Bạch Cốt Thiên Thú Vương cùng một đám bạch cốt sinh vật, âm hồn đang quân lâm nỉ non,
Trong nháy mắt thôi phòng trực tiếp của lâu chủ đã gây nên sự chú ý cực lớn trên nhiều Tinh Vực ở khắp vũ trụ, danh tiếng của nó còn lan xa tới tận

Chương 712. Lâu chủ mới là kẻ âm hiểm nhất

Diệp Phàm nhìn cảnh những Cổ Tinh khác đang tranh đua, giành giật Bắc Đẩu Cổ Tinh trong phòng trực tiếp thì cũng phản ứng lại.

"Chiêu mượn đao giết người này của lâu chủ đã đạt tới cảnh giới tối cao! Diệu chiêu!"

Trong nguyên tác thì đây là kế hoạch của Diệp Phàm, nhưng mà do thủ đoạn của hắn có hạn nên chỉ có thể thu hút được một số gia tộc lớn trên Vĩnh Hằng Cổ Tinh tới tấn công Cổ Tộc mà thôi.

Mà lâu chủ thì khác, kế hoạch lần này có thể nói là bản nâng cấp toàn diện so với Diệp Phàm, vung tay lên liền trực tiếp cho toàn bộ vũ trụ coi, đỡ tốn thời gian, công sức mà hiệu quả còn tốt hơn nữa!

"Lúc này ta mới nhìn ra thủ đoạn của lâu chủ, quả thật đầu óc của hắn hơn ta rất nhiều."

Hắc Hoàng cũng đã từng dùng loại thủ đoạn tương tự như thế này mấy lần, nên hắn nhanh chóng hiểu được ý đồ thực sự của lâu chủ.

"Đương nhiên, ngươi còn thua hắn tới mấy đời đó, ngươi là chó mà!"

Diệp Phàm nhịn không được mà đâm chọt!

"Các ngươi đang nói gì thế?"

Hỏa Lân Tử thấy hai người đang bàn luận một cách hăng say nhưng bản thân y lại không hiểu gì cả, nên y quay sang hỏi một cách ngây thơ.

"Thứ lâu chủ đang xài là chung cực dương mưu, Bảng Danh Sách lần này hoàn không phải dùng để liệt kê xếp hạng Bảo Địa gì cả, mà là dùng để tạo mục tiêu!"

"Lâu chủ để Thánh Địa của ba Hoàng Tộc các ngươi xuống vị trí cuối cùng, lại còn tận lực dèm pha, đây không phải là sỉ nhục, trái lại nó còn là cách để bảo vệ bọn ngươi!"

Chỉ một câu của Diệp Phàm lập tức khiến Hỏa Lân Tử bừng tỉnh, lúc này không ít cao thủ trong Thiên Cơ Lâu cũng phản ứng lại, vô số người lộ ra vẻ mặt chấn kinh!

"Vì sao hạ thấp lại là bảo vệ chúng ta? Không lẽ địch nhân chính là những người đến từ Tinh Vực khác sao?"

Chỉ có Hỏa Lân Đại Thánh là vẫn không hiểu, hỏi lại một cách hoang mang.

"Trong số các ngươi thì rất ít người đã từng bước chân ra khỏi Bắc Đẩu, không hiểu cũng rất bình thường."

"Diện tích của Bắc Đẩu Cổ Tinh rộng lớn vô cùng, trời sinh lại còn có đủ loại bảo vật, linh dược thần diệu, tu đạo vô cùng thuận lợi nên các ngươi không hiểu được."

"Kỳ thực tại bên ngoài vũ trụ còn có không ít Cổ Tinh cằn cỗi tới cực độ, không thì cũng nhỏ hẹp vô cùng, tài nguyên tu hành cực thiếu thốn, lúc

trước ta đã từng đề cập tới Vĩnh Hằng Tinh Vực không biết các ngươi có còn nhớ không?"
Lâu chủ thấy thế thì dừng phòng trực tiếp lại, quay xuống nói với những người trong Thiên Cơ Lâu.
"Nơi đó là một Tinh Vực kết hợp khoa học kỹ thuật cùng tu tiên, tạo ra một con đường hoàn toàn mới, nơi đó có được Tinh Tế Hạm Thuyền!"
Lúc này có một số người trong Thiên Cơ Lâu đã bắt đầu nhớ lại Vĩnh Hằng Tinh Vực, khi lâu chủ nhắc tới những Cổ Tinh khác ngoài Bắc Đẩu Cổ Tinh thì hắn có nhắc tới nơi này.
Thứ cực thịnh nhất tại Vĩnh Hằng Tinh Vực chính là Cơ Giáp cùng những hạm đội to lớn, dù cho chỉ là một cao thủ có tu vi Tiên Đài Nhất Trọng Thiên nhưng chỉ cần có chiến giáp thích hợp, bọn hắn thậm chí có thể đối kháng cao thủ Thánh Nhân!
"Đúng vậy, lần này ta muốn mượn đao giết người, Vĩnh Hằng Tinh Vực chính là một trong những đao sắc bén nhất trong kế hoạch của ta."
"Hằng năm Vĩnh Hằng Tinh Vực đều hoành hành khắp vũ trụ, cướp bóc các Đại Cổ Tinh khác để lớn mạnh bản thân, bọn hắn cực kỳ thèm khát những Cổ Tinh có tài nguyên phong phú."
"Hơn nữa nhờ có khoa học kỹ thuật, Hạm Đội của bọn hắn có khả năng vượt qua Tinh Hệ với một tốc độ khó tin."
Lâu chủ gật đầu rồi nói, đám người nghe xong tin tức này thì đều hiểu ra!
"Đối với những thế lực trên Cổ Tinh cắn cỗi thì Bắc Đẩu chính là một con dê béo phải phải không??"
Hỏa Lân Đại Thánh rốt cuộc cũng gật đầu hiểu, hắn ý thức được bản thân đã trách lầm hảo ý của lâu chủ.
Tại quá khứ thì không ai biết một con dê béo như Bắc Đẩu, nên cũng không phải là mục tiêu của bất kỳ ai.
Nhưng hiện tại qua lần trực tiếp này của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, qua Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng thì không cần dùng não cũng có thể biết được những Bảo Địa trên bảng sẽ bị những thế lực từ khắp nơi trên vũ trụ xâu xé, bọn hắn lúc này chắc hẳn đã hận không thể dịch chuyển tới đây để cướp bóc rồi!
Đây cũng có nghĩa là việc những thế lực trên khắp vũ trụ này đánh nơi nào đều phụ thuộc vào một câu của lâu chủ mà thôi!
Đối với những thế lực ở ngoài vũ trụ thì bọn hắn hoàn toàn không biết gì về Bắc Đẩu cả, ngoại trừ cách tin tưởng Bảng Danh Sách lần này của lâu chủ thì bọn hắn không có lựa chọn nào khác!
Mà lúc này việc diễn ra trên khác Cổ Tinh khác đúng hoàn toàn với dự đoán của lâu chủ.
Các thế lực lớn trên Vĩnh Hằng Tinh Vực, Tử Vi Tinh Vực đã nhanh chóng sai người phục chế hoàn toàn địa đồ mà Lưu Tiêu khi nãy đưa cho mọi người xem, hiện tại bọn hắn chỉ chờ lâu chủ tiếp tục chỉ một con đường sáng cho bọn hắn mà thôi.
"May mà khi nãy lâu chủ nói nơi ở của các ngươi hoàn toàn không có bảo

vật gì, thẹn với danh tiếng Bảo Địa, đoán chừng hiện tại những thế lực kia cũng không thèm quan tâm tới các ngươi nữa!"
Diệp Phàm lập tức quay sang nói với những Cổ Tộc khi nãy căm thù lâu chủ rồi nói.
"Chúng ta đã trách oan hảo ý của lâu chủ rồi, chúng ta lấy bụng tiểu nhân mà đo lòng quân tử!"
Hỏa Lân Động, Thần Tàm Lĩnh, hai đại Thánh Địa này lập tức cuối đầu xin lỗi lâu chủ.
"Không sai, người không biết không có tội, chờ sau khi Bảng Danh Sách này được công bố hoàn tất thì không còn ai nhớ ba tộc các ngươi đâu, yên tâm đi."
Lâu chủ vung tay một cách rộng lượng, hắn không thèm truy cứu chuyện nhỏ này.

Chương 713. Giết người tru tâm

Chiêu này có thể nói là giết người tru tâm, dù cho những Cổ Tộc thuộc Hoàng Sào kia biết được âm mưu này thì bọn hắn cũng chỉ có thể bất lực.
Bởi vì chiêu này của lâu chủ hoàn toàn không phải là âm mưu gì cả, nó là dương mưu!
Trừ phi bọn hắn có khả năng truyền bá tin tức ra khắp các Tinh Vực trên vũ trụ này nhanh như Thiên Cơ Lâu, còn nếu không thì không có cách nào hóa giải!
Lâu chủ không giải thích nhiều nữa, tiếp tục mở trực tiếp lên để đưa mục tiêu cho những tinh vực khác nhắm vào.
"Đứng thứ bảy trên Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng, Ngân Huyết Động cùng Thủy Vương Động đồng hạng."
"Hai hang động của hai tộc này tuy nhìn như không có gì lạ, nhưng bởi vì Thủy Vương Tộc cùng Ngân Huyết Tộc cường hãn thị sát, nhiều năm qua bọn hắn đã gom góp không ít Cửu Thiên Thần Ngọc từ khắp nơi."
"Cửu Thiên Xích Ngọc Vương, Cửu Thiên Bạch Ngọc Bích, Cửu Thiên Bích Lạc Thần Ngọc cùng vô vàn bảo vật khác!"
"Bởi vì có đại lượng Thần Ngọc hội tụ nên bùn đất nơi đó cũng được hấp thu không ít linh khí, trời sinh không ít thảo dược quý hiếm, chính bản thân nó cũng là một phúc địa!"
Lúc này lâu chủ khá là rõ ràng chiến lực của Hoàng Sào đến từ những Cổ Tộc nào.
Ngoại trừ những Thái Cổ Vạn Tộc quy thuận Thiên Cơ Lâu thì nay Vạn Long Sào đã bị Man Tộc đánh cho hấp hối, chỉ còn thừa lại Huyết Hoàng Sơn, Ngân Huyết Tộc cùng Thủy Vương Tộc mà thôi.
Trong đó thì Ngân Huyết Tộc cùng Thủy Vương Tộc có thể nói là hai tộc chủ chốt đóng vai trò chủ lực trong việc chiến đấu, cả hai đều có danh xưng Vô Oan Hoàng Tộc, mặc dù chưa từng có Cổ Hoàng xuất hiện nhưng cũng đã quân lâm thiên hạ vài lần.

Ngoài ra còn có không ít những Cổ Tộc khác như là Đại Lực Ngưu Ma Bộ Tộc, Lam Ma Tộc, Huyết Nguyệt Tộc đều đi theo sau bọn chúng.
Muốn đối phó Hoàng Sào thì đầu tiên phải chào hỏi thật tốt hai bộ lạc chịu trách nhiệm chiến đấu chính là Ngân Huyết Tộc cùng Thủy Vương Tộc này mới được.
Lúc này tại Vĩnh Hằng Tinh Vực, các đại gia tộc đã cảm giác hơi lực bất tòng tâm, ban đầu những gia tộc này vẫn còn giấu diếm lẫn nhau, tuy nhiên hiện tại thì lại chủ động chia sẻ thông tin có được.
Bởi vì càng nghe lâu chủ giới thiệu thì bọn hắn càng phát hiện số Bảo Địa trên Bắc Đẩu thật sự càng lúc càng nhiều.
Không có bất kỳ một gia tộc nào trên Vĩnh Hằng Chủ Tinh có đủ sức mạnh để nuốt riêng hết cả.
Lúc này người của các đại gia tộc ngoại trừ đang gấp rút chuẩn bị cùng sao chép những gì lâu chủ đưa lên thì bọn hắn còn nhanh chóng triệu tập nhau lại để mở Vĩnh Hằng Cướp Bóc Đoàn Đại Hội!
"Các ngươi ghi nhớ kỹ nơi chứa Cửu Thiên Thần Ngọc chưa?"
"Hai động huyệt, một nơi gọi là Thủy Vương Động còn một nơi gọi là Ngân Huyết Động, các ngươi nhớ rõ những cái này cho ta!"
"Đây chính là hướng dẫn duy nhất hiện tại của chúng ta đó!"
Trên chủ hạm của Tiên Vũ Tề gia, bầu không khí nơi này đã dần dần trở nên khẩn trương, ngay cả Hạm Trưởng cũng cảm giác nóng nảy hơn không ít.
Lúc này ai cũng có thể ý thức được rằng Bắc Đẩu Cổ Tinh có thể là nơi giàu có nhất từ trước tới nay mà Vĩnh Hằng Tinh Vực từng cướp bóc, nên không ai là nhịn được kích động cả.
"Mọi người nghe kỹ! Hạm Trưởng, có Tử Vân tộc, Lan Thác gia tộc, Hỏa Vân tộc, Thưởng Hải tộc cùng chín gia tộc yêu cầu gặp mặt gia chủ!"
Một thuyền viên trên tàu quay sang báo cáo.
"Gia chủ đã liên lạc với bọn hắn rồi."
Hạm trưởng lúc này mới thật sự yên lòng, hắn nhìn chằm chằm vào địa đồ Bắc Đẩu trong trực tiếp.
Thí Luyện Cổ Lộ, trên Cửu Thiên Cổ Tinh.
"Ngân Huyết Tộc, Thủy Vương Tộc này thật sự gan lớn bằng trời, bọn chúng vậy mà dám thu thập tộc nhân của chúng ta sao?"
Tại bên trong Cửu Thiên Quốc Độ thì gần như tất cả mọi người đều phẫn nộ, ai nấy đều hận thấu xương Ngân Huyết Gia Tộc cùng Thủy Vương Tộc trong lời giới thiệu của lâu chủ này!
Bởi vì Cửu Thiên Quốc Độ này của bọn hắn được sáng tạo ra bởi những sinh linh hóa hình từ Cửu Thiên Thần Ngọc, đa số người ở đây cũng là Cửu Thiên Thần Ngọc sinh linh.
Nên khi bọn hắn nghe nói hai Cổ Tộc là Ngân Huyết Tộc cùng Thủy Vương Tộc thu thập đại lượng Cửu Thiên Thần Ngọc thì sao có thể không phẫn nộ được chứ.
"Chúng ta nhất định không được bỏ qua nơi này, chắc chắn phải diệt trừ,

giết hết tất cả bọn hắn để cứu các tộc nhân ra!"
Cửu Thiên Thần Ngọc là vật liệu cấp bậc Thánh Nhân, mỗi một cái đều có năng lực cùng tính chất riêng biệt, hơn nữa còn có thể thông linh.
Dù là dùng để luyện khí hay là hóa khí đều được, nó là một vật liệu cực kỳ ưu tú, dù tại Bắc Đẩu thì giá trị của nó cũng đắt đỏ vô cùng.
Đó là còn chưa xét về những quốc gia, thần triều cắn cỗi trên Tử Vi Cổ Tinh.
"Ta nhất định phải cướp được tất cả số Cửu Thiên Thần Ngọc này, mặc dù lúc đó nhất định Tử Vi Thần Triều cũng sẽ ra tay nhưng chỉ cần cướp được một ít là đủ rồi!"
Một đám Thái Âm giáo chúng đang tụ tập lại để bàn luận.
Thái Âm Giáo có độ hèn hạ ngang với Phù Tang Thần Thụ Quốc, bọn hắn đã diệt hết huyết mạch của Thái Âm Cổ Hoàng, sau đó đoạt truyền thừa của người ta, nhờ đó bọn hắn mới có thể sống yên ổn trên Tử Vi Cổ Tinh.
Loại giáo phái hèn hạ vô sỉ này đương nhiên sẽ không bỏ qua một cơ hội tốt như vậy rồi.

Chương 714. Quang cảnh hiếm thấy

Chỉ Bảo Địa xếp hạng thứ bảy thôi mà đã gợi lên sự hiếu kỳ cũng tham lam trên khắp các tinh hệ tại vũ trụ này rồi, việc bọn hắn đánh tới đây đã chắc như đinh đóng cột.
Hiện tại bất kỳ ai biết được dương mưu này của Thiên Cơ Lâu thì đều có thể tưởng tượng được bất kỳ ai xếp hạng càng cao trên Bảng Danh Sách này thì dù đó có là một thôn trang nhỏ nhoi thì bọn hắn vẫn sẽ bị thế lực khắp nơi trên vũ trụ bao vây!
Đây chính là sức mạnh của Thiên Cơ Lâu, nơi nắm giữ tình báo lớn nhất thiên hạ!
Dù không xuất thủ nhưng với tin tức thu được, Thiên Cơ Lâu hoàn toàn có thể hủy diệt được một phương thiên địa bằng sự chênh lệch thông tin!
"Đứng thứ sáu trên Bảo Địa Bảng, Hiếu Chiến Chi Địa!"
"Nơi này rộng hơn ngàn dặm , có không ít Cổ Tộc sinh sống trong đó, địa thế thay đổi liên tục, nhưng trong đó chứa đựng không ít Hồn Huyết Thạch, Huyền Từ Thiết, Hoàng Tuyền Thủy cùng nhiều vật liệu trân quý."
"Mà bên trong những Cổ Tộc sinh sống ở đó thì có Lam Ma Tộc cùng Huyết Nguyệt Tộc là lấy thần hồn cùng huyết dịch của sinh linh vạn tộc tiến hóa mà ra, Nguyên Thần của bọn hắn cũng là bảo vật khó gặp!"
Khi vị trí thứ sáu trong Bảng Danh Sách được công bố thì tiếng reo hò vang lên khắp nơi trong Thiên Cơ Lâu.
Ban đầu bọn hắn còn sợ rằng số lượng Cổ Tộc theo Hoàng Sào nhiều vô cùng, nhưng chín danh ngạch tựa hồ khó mà đủ được.
Không ngờ lâu chủ đã có dự định từ trước, trực tiếp đem Hiếu Chiến Chi

Địa quăng vào vị trí thứ sáu!
Trong Hiếu Chiến Chi Địa này hiện tại có Lam Ma Tộc, Thanh Quỷ Tộc, Huyết Nguyệt Tộc, Đại Lực Ngưu Ma Vương cùng đâu đó hơn mười Cổ Tộc khác đang sinh sống.
Trong đó bao hàm sơn cốc, rừng rậm các loại, nói chung là khó quy nó thành một địa khu được.
Nhưng lâu chủ lại đặt tên cho tất cả thành Hiếu Chiến Chi Địa sau đó đưa lên vị trí thứ sáu trên bảng, đây cũng có nghĩa là hơn mười Cổ Tộc bị đẩy lên thớt cùng một lúc!
"Bảng Danh Sách này của lâu chủ thật sự quá kinh khủng, nếu như cứ tiếp tục thì sợ rằng những thế lực vực ngoại kia còn chưa đến thì Lam Ma Tộc cùng Huyết Nguyệt Tộc cũng sẽ không bỏ qua những tộc còn lại!"
"Ta đã nói từ lâu rồi, một khi Bảng Danh Sách này của lâu chủ hiện thế thì sẽ gây ra một tràng gió tanh mưa máu khắp nơi!"
"Tốt nhất thì Bảng Danh Sách này có thể hố chết Bất Tử Đạo Nhân cùng Thiên Hoàng Tử, nếu vậy thì Bắc Đẩu chúng ta thật sự có thể thái bình rồi!"
Rất nhiều tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu đều kích động nói ra.
Trong nguyên tác thì kế hoạch dẫn Vĩnh Hằng Tinh Vực đánh bại Cổ Tộc của Diệp Phàm thất bại.
Thái Cổ Vạn Tộc tại Bắc Đẩu đã tế ra không ít Cực Đạo Binh Khí trong trận đại chiến đó, khiến cho Vĩnh Hằng Tinh Vực ăn thua thiệt nhiều lần, cuối cùng không đánh nữa.
Nhưng lần này thì khác, thắng bại rất khó xác định.
Một phần là vì mục tiêu của những thế lực bên ngoài không còn là toàn bộ Cổ Tộc giống như trong nguyên tác, hiện tại có tầm bốn thành Cổ Tộc đã quy thuận Thiên Cơ Lâu, những Cổ Tộc này sẽ không bị liệt kê trên danh sách.
Một phần khác thì lần này ngoại trừ Vĩnh Hằng Tinh Vực tấn công thì sẽ còn nhiều Tinh Vực khác cũng sẽ tham chiến.
Trong lòng Lưu Tiêu cũng đã có dự mưu hết rồi, những Cổ Tộc không thuộc Thập Đại Hung Tộc, Thập Đại Vương Tộc kia chắc hẳn là những Cổ Tộc bị diệt vong đầu tiên.
Còn về phần những Hung Tộc bị hắn chỉ mặt điểm tên trên Bảo Địa Bảng như Lam Ma Tộc, Huyết Nguyệt Tộc này thì e rằng cũng sống không quá lâu.
Những mà đối với những thế lực hạch tâm của Bất Tử Đạo Nhân như là Hoàng Sào, Sát Thủ Thần Triều kia thì sợ rằng chỉ dựa vào cao thủ ngoại lai là không thể diệt trừ.
Dù sao hiện tại bọn chúng đã đánh thức Ngũ Sắc Thần Hoàng dậy, Hoàng Sào lại có thêm một vị Thần Tướng Thủ Hộ, Bất Tử Đạo Nhân cũng mang thực lực của một vị đại năng chứng đạo nữa.
Nhưng có thể tìm một phiền toái lớn để khiến thực lực bọn hắn bị hao mòn cũng tốt.

Lúc này tại Vĩnh Hằng Tinh Vực thì đại hội giữa các gia tộc đã được mở màn một cách gấp gáp.
Với Tề gia, một đại gia tộc tại Tiên Vũ Tinh Hải là người chủ trì, các thế lực khác như Mặc gia, Thiên Đường, Tào gia, Triệu gia, Lan Thác gia tộc, Tử Vân Tộc, Thương Hải tộc, Hỏa Vân tộc làm người dự thính.
Có thể nói là gần như toàn bộ những gia tộc trên Vĩnh Hằng Chủ Tinh đều đang có mặt ở đây, dù trong quá khứ có khúc mắc mâu thuẫn gì thì hiện tại đều phải tạm thời đình chiến để bàn bạc.
Mà ở chính giữa hội nghị chính là màn hình trực tiếp của Thiên Cơ Lâu chi chủ.
"Có gì thì nói nhanh nhanh đi! Thiên Cơ Lâu chi chủ đang không ngừng xếp hạng những bảo địa mới đó! Ta phải đốc thúc người của ta nhớ kỹ tất cả mới được!"
Hiển nhiên gia chủ Tử Vân gia có chút vội vàng, hắn lập tức đứng lên nói.
"Không cần sốt ruột như vậy, người đo đạc bên ta đã sao chép tấm địa đồ kia của Thiên Cơ Lâu chi chủ xuống một cách hoàn hảo, một khi có bảo địa mới nào xuất hiện thì hắn cũng sẽ đánh dấu luôn, tất cả sẽ được chia sẻ cho các ngươi!"
Gia chủ Tề gia phất tay, khiến cho những gia chủ ngồi ở đây hơi kinh ngạc!
Vĩnh Hằng Chi Địa của bọn hắn từ trước đến nay có biệt danh là Vũ Trụ Cướp Bóc Chi Địa, là một nơi nhược nhục cường thực, nếu như có một mục tiêu lớn xuất hiện thì thậm chí còn có thể cắn xé lẫn nhau để tranh giành.
Nhưng hôm nay tất cả đều tề tụ lại một nơi, thậm chí còn chia sẻ tình báo cho nhau nữa chứ, thật sự là một quang cảnh hiếm thấy.

Chương 715. Tiến Hoá Dịch

"Ta nghĩ các vị ở đây đều đã biết rõ việc Bắc Đẩu Cổ Tinh to lớn ra sao, thậm chí nó còn to lớn hơn cả Vĩnh Hằng Chủ Tinh của chúng ta."
"Không có bất kỳ gia tộc nào trong chúng ta có thể lấy sức một mình để nuốt trôi một tòa Cổ Tinh to lớn như vậy cả."
Gia chủ Tề gia khi thấy tất cả mọi người đều trầm mặc không nói thì mới tiếp tục lên tiếng.
"Thêm một việc nữa, tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này chỉ liệt kê những bảo địa ra, nhưng lại không đề cập chủ nhân của bọn chúng là ai và có thực lực ra sao."
Gia chủ Tào gia gật đầu đồng ý.
"Bằng vào thực lực Cướp Bóc Đoàn của chủ tinh chúng ta thì đâu cần quan tâm bọn hắn là ai đâu, cứ nghiền ép mà tiến lên thôi!"
Tộc trưởng của Lan Thác gia tộc tự tin dị thường, nếu quả thật liên hợp toàn bộ thế lực trên Vĩnh Hằng Cổ Tinh lại thì sợ rằng muốn hoành hành vũ trụ cũng không phải việc khó khăn gì!
"Nơi đó có cả Huyền Từ Thiết, gia tộc ta nhất định phải lấy được vật liệu

đó bằng bất kỳ giá nào!"
Gia chủ Triệu gia cũng lên tiếng sau đó.
Tại Vĩnh Hằng Cổ Tinh này thì Huyền Từ Thiết chính là một vật liệt hiếm thấy vô cùng, tuy chỉ có kích thước cỡ một hạt gạo nhưng sức nặng lại có thể lên tới ngàn cân, ẩn chứa Bất Hủ Từ Tính.
Nếu như sử dụng loại Huyền Từ Thiết này để chế tạo cơ giáp binh khí thì tuyệt đối có thể khắc chế những binh khí làm bằng kim loại khác, vô cùng cường hãn.
"Hiện tại không phải là lúc quan tâm việc phân phối nơi cướp bóc cùng tài nguyên, đợi khi Thiên Cơ Lâu chi chủ liệt kê đủ mười Bảo Địa đi rồi tính."
"Hội nghị lần này ta hi vọng các vị có thể có cùng một suy nghĩ với ta, chúng ta cần phải lên cùng một thuyền, cùng một chỗ tiến công Bắc Đẩu Cổ Tinh này!"
Ánh mắt của gia chủ Tề gia lập tức nhìn về phía các vị đang ngồi tại đây.
Tiên Vũ Tề gia có dã tâm cực lớn, bọn hắn khác biệt những thế lực khác, thứ bọn hắn mưu cầu không chỉ riêng tài nguyên của Bắc Đẩu Cổ Tinh, mục tiêu chính của bọn hắn là toàn bộ Bắc Đẩu Cổ Tinh.
Nếu so sánh với Bắc Đẩu Cổ Tinh thì Vĩnh Hằng Chủ Tinh chỉ là một nơi bần cùng cực độ mà thôi, nếu như có thể lấy bảo địa thế này làm căn cứ thì Tiên Vũ Tề gia bọn hắn hoàn toàn không cần tranh đấu với những người trên Vĩnh Hằng Cổ Tinh này.
Thế nên hắn mới cần mượn nhờ sức mạnh của những tên này để tiến công Bắc Đẩu!
"Ta đồng ý!"
"Ta cũng đồng ý!"
"Nếu như phân phối hợp lý thì ta không có ý kiến!"
Nhiều gia chủ của các gia tộc đều đã ý thức được việc một mình bọn hắn không thể nào nuốt trôi Bắc Đẩu được.
Thế nên việc này rất nhanh liền có thể thống nhất, sau đó thì ánh mắt của tất cả mọi người đều đổ dồn vào vị trí trung ương, nơi đang chiếu phòng trực tiếp của Thiên Cơ Lâu chi chủ.
"Đứng thứ năm trên Bắc Đẩu Bảo Địa, Huyết Hoàng Sơn!"
"Nơi này thông với Thái Sơ Cổ Quáng, trong động sở hữu máu của Bất Tử Thần Hoàng từ thượng cổ, trong đó cũng có không ít Huyết Long Mộc, Tinh Thần Thạch, Huyền Hoàng Thạch cùng vài loại khoáng thạch đặc thù khác."
"Chỗ liên thông với Thái Sơ Cổ Quáng thì còn có những loại như Vẫn Tinh Khô Đằng Tâm, Đại La Tiên Đằng các thứ, hoặc những vật chất đặc thù có thể giúp cho rèn đúc."
Những lời này của lâu chủ vừa dứt thì không ít người trong Thiên Cơ Lâu đều không ngờ được.
Bởi vì đối với các tu sĩ Bắc Đẩu thì Vẫn Thạch Khô Đằng Tâm cùng Đại La Tiên Đằng rất hiếm cùng ít ai nhắc tới, bọn hắn hoàn toàn không biết nó có lợi ích gì.

“Lâu chủ, những thứ này là thứ gì thế, nghe ngươi nói thì có vẻ như nó rất quý hiếm cùng giá trị, nhưng sao ta chưa từng nghe nói gì về nó vậy!”
Hỏa Lân Tử cũng là Cổ Tộc nên hắn lên tiếng hỏi.
“Những thứ này đều là phụ liệu thiết yếu dùng cho chế biến Thể Chất Tiến Hóa Dịch, đối với những người tại Vĩnh Hằng Tinh Vực thì trân quý vô cùng.”
Thể Chất Tiến Hóa Dịch chính là sản phẩm sau khi Vĩnh Hằng Tinh Vực kết hợp tu tiên cùng khoa học chế tạo ra, nó có hiệu quả không kém những thần dược tại thế giới này là bao.
Nhưng mà vật liệu chế tác lại vô cùng hiếm thấy, trên Vĩnh Hằng Cổ Tinh lại còn hiếm hơn nữa.
Vì thế đối với những thế lực trên Vĩnh Hằng Cổ Tinh thì thứ này có sức hấp dẫn không kém gì Bất Tử Thần Dược cả, ngoài làm vật liệu để chế tạo Thể Chất Tiến Hóa Dịch ra thì còn là vật liệu chế tạo Tinh Hạm nữa.
“Thể Chất Tiến Hóa Dịch là thứ gì thế? Dược liệu gì mà lại có tên gọi cổ quái thế này? Ta chưa từng nghe thấy qua!”
Diệp Phàm cũng lên tiếng một cách tò mò.
Đối với Diệp Phàm là người đến từ Địa Cầu nên hắn vẫn có thể hiểu được cái tên này.
Nhưng đối với những người dân bản địa tại Bắc Đẩu thì có thể nói đây là một cái tên vô cùng cổ quái, tại hệ thống tu hành cổ lão như ở đây thì ít có ai dùng ba chữ Tiến Hóa Dịch lắm.

Chương 716. Chưa đánh đã chia

“Đây chính là sản phẩm sau khi kết hợp giữa khoa học kỹ thuật và tu tiên, là một thứ mà chỉ có Vĩnh Hằng Tiên Vực mới có thể chế tạo ra, các ngươi cứ coi nó như là một loại Thần Dược, sau khi uống xong thì không cần quan tâm ngươi có thể chất gì, lập tức tấn thăng lên cảnh giới tương ứng.”
Mặc dù lâu chủ chỉ đáp lại một cách vô cùng hời hợt, nhưng người nghe ai nấy đều khiếp sợ!
Vật khiến cho đột phá mà không nhìn thể chất thì ở Bắc Đẩu không phải cũng không có, Bất Tử Thần Dược, Ngộ Đạo Trà Thụ, Bất Tử Bàn Đào đều có công hiệu như thế.
Nhưng vấn đề ở đây là những Thần Dược này đều là thứ duy nhất, không thể sử dụng nhân lực để phỏng chế được.
Mà Tiến Hóa Dịch của người ta thì nếu có đầy đủ nguyên liệu thì còn có thể sản xuất hàng loạt!
Việc này không phải có nghĩa là chỉ cần có đủ nguyên liệu, cao thủ của bọn hắn sẽ vô cùng vô tận hay sao?
“Thể Chất Tiến Hóa Dịch này có công hiệu sánh vai được với Thần Dược, lại có thể chế tạo hàng loạt! Đây thật sự quá kinh người!”
“Những người trên Vĩnh Hằng Tinh Vực này đều là những quái nhân gì thế, vậy mà thật sự có thể kết hợp khoa học kỹ thuật cùng tu tiên sao! Lại còn

cho ra sản phẩm nghịch thiên thế này!"
"Nếu như bọn hắn tìm tới Bắc Đẩu thì không lẽ chúng ta sẽ xong đời!"
Trong nhất thời tất cả đều nhao nhao hết cả lên, bọn hắn càng kiêng dè với thế lực gọi là Vĩnh Hằng Quốc Độ hơn.
"Các ngươi không cần lo lắng như thế làm gì, Vĩnh Hằng Tinh Vực mặc dù có không ít sản phẩm cùng kỹ thuật nghịch thiên, tuy nhiên cũng vì thế nên bọn hắn có rất ít Chứng Đạo Đại Đế."
"Trải qua vô số năm tháng, Tinh Vực của bọn hắn chỉ mới xuất hiện hai vị Đại Đế mà thôi, trên Tinh Vực của bọn hắn có thể nói là gần như không có Đế Binh hay truyền thừa gì cả."
"Nếu như hiện tại toàn bộ Bắc Đẩu khai chiến toàn diện thì lấy số lượng Đế Binh cùng Đế Kinh cũng có thể đè chết được Vĩnh Hằng Quốc Độ."
Lời này của lâu chủ cũng là lời thật lòng, nó khiến cho toàn bộ mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều yên lòng lại.
Bên trong nguyên tác thì đó chính là lý do khiến cho Vĩnh Hằng Tinh Vực bại trận trước Thái Cổ Vạn Tộc, đúng thật là ban đầu bọn hắn đánh cho Cổ Tộc không ngóc đầu lên được, nhưng tới sau này thì lại bị Cổ Tộc lấy số lượng lớn Đế Binh ra để đè chết.
Nhưng tình hình hiện tại đã khác nguyên tác rất nhiều rồi, dưới kế hoạch của Lưu Tiêu thì ưu thế của Vĩnh Hằng Tinh Vực được phóng đại lên tới hết mực, mà ưu thế của Cổ Tộc thì bị làm nhỏ đi.
Nếu như trận chiến này nổ ra thì thật sự không thể xác định được ai thắng ai thua đâu.
Mà lúc này trên Vĩnh Hằng Cổ Tinh, khi những gia chủ gia tộc nghe tới việc ngay cả tài liệu để chế tạo Thể Chất Tiến Hóa Dịch mà Bắc Đẩu cũng có không ít nhờ đất đai màu mỡ thì lộ ra sắc mặt kinh ngạc.
Phải biết rõ ràng Đại La Tiên Đằng, Vẫn Tinh Khô Đằng Tâm đều là những vật liệu chủ chốt để chế tạo Thể Chất Tiến Hóa Dịch, hiện tại chúng đã gần như tuyệt tích tại Vĩnh Hằng Cổ Tinh rồi.
Nhưng không ngờ thứ bọn hắn tìm kiếm nhiều năm trời lại tự nhiên đưa tới cửa như thế này, trực tiếp phát hiện cả hai loại trên Bắc Đẩu luôn.
"Không ngờ ngay cả Vẫn Tinh Khô Đằng Tâm mà Bắc Đẩu cũng có, xem ra Cửu Thiên Thần Ngọc cũng không phải là thứ quý giá nhất, chỉ cần cho ta nơi Bảo Địa này thì không cần những nơi khác cũng được!"
Hai mắt tộc trưởng của Lan Thác gia tộc tỏa sáng, lập tức lên tiếng.
"Chỉ bằng một Lan Thác gia tộc các ngươi mà cũng muốn độc chiếm nơi bảo địa này sao, muốn độc chiếm Vẫn Tinh Khô Đằng Tâm à? Chỉ sợ các ngươi không đủ sức mà thôi!"
Tào gia lập tức lên tiếng!
Hai loại vật liệu chủ chốt để chế tạo Thể Chất Tiến Hóa Dịch này không chỉ có một mình Lan Thác gia tộc là có nhu cầu, gần như toàn bộ thế lực trên Vĩnh Hằng Cổ Tinh này đều muốn hai thứ này cả.
"Đừng cãi nhau nữa! Những thứ khác có thể phân chia, nhưng riêng Thể Chất Tiến Hóa Dịch phải để làm của chung!"

Gia chủ Tề nhanh chóng đứng lên ngăn cản phân tranh của cả hai.
Khi nãy vừa mới đạt được hòa bình trong thời gian ngắn, hắn không muốn cái liên minh này vừa thành lập liền lập tức tan rã.
Nhưng dù như thế thì lúc này không ít tên khác đều đã nhìn chằm chằm vào vị trí Huyết Hoàng Sơn trên địa đồ kia, xem ra bất kỳ việc gì liên quan tới Thể Chất Tiến Hóa Dịch thì đều sẽ xảy ra gió tanh mưa máu.
"Đứng thứ tứ trên Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng, Thần Khư!"
"Tại Đông Hoang, tương truyền rằng nó là một phương thiên địa rơi xuống từ một thế giới khác, trong đó thai nghén một cây Bất Tử Bàn Đạo Thụ!"
"Ngoài ra còn có Tử Giới Chi Tâm, Hỏa Thần Thạch, Thủy Tủy Mẫu, Địa Long Tinh cùng nhiều vật liệu đặc thù với các thuộc tính khác nhau ở bên trong, khoáng sản cực kỳ phong phú!"
Lời giới thiệu của lâu chủ vừa dứt thì địa đồ trong màn hình cũng biến ảo liên tục, những địa điểm dần chỉ về phía các Sinh Mệnh Cấm Khu.

Chương 717. Các phương xuất động

Lúc này trong phòng trực tiếp của lâu chủ đã có không ít người đến từ Tử Vi Tinh Vực, Vĩnh Hằng Tinh Vực, những Cổ Tinh trên Thần Thoại Cổ Lộ, số người xem thậm chí đã vượt qua lúc Vạn Tộc Đại Hội nhiều lần.
Bởi vì lúc đó người xem chỉ giới hạn bởi sinh linh trên Bắc Đẩu, nhưng hiện tại thì là toàn vũ trụ.
Có thể tưởng tượng được hiện tại danh khí của Thiên Cơ Lâu đang tăng cao tới mức nào rồi!
"Bất Tử Bàn Đào Thụ! Ta nhất định phải sở hữu được Thần Thụ này!"
Tử Vi Tinh Vực, Phù Tang Thần Thụ Quốc, Kim Ô bộ tộc khi nghe đến đây thì lập tức sôi trào không ngừng.
Khi xưa bọn hắn đã từng cực kỳ muốn đoạt được Phù Tang Thần Thụ của Thái Dương Cổ Hoàng và đã có được, nên khi này việc bọn hắn có hứng thú với Bất Tử Bàn Đào Thụ cũng là chuyện dễ hiểu.
"Nếu như có thể lấy được Bất Tử Bàn Đào Thụ này thì chắc chắn tộc ta sẽ đại hưng trong một nghìn năm!"
"Lập tức triệu tập đại quân cho ta, một khi lần trực tiếp này kết thúc thì xuất quân tiến công ngay lập tức!"
Tại bên trong Tử Vi Thần Triều, quân đội đã được chuẩn bị kỹ càng hết rồi, tất cả đều đã chuẩn bị xong để tiến công Bắc Đẩu rồi.
Mà trên Thí Luyện Cổ Lộ thì Thiên Bình Cổ Tinh, Thần Quốc, Ma Quốc tất cả đều đã nhao nhao chú ý tới Bắc Đẩu Cổ Tinh.
Nơi này không chỉ có nhiều loại Bất Tử Thần Dược mà còn lại có đủ loại vật liệu cao cấp, ngay cả Cửu Thiên Thần Ngọc cũng có nữa, thật sự nó giàu có hơn tòa Cổ Tinh cằn cỗi này của bọn hắn quá nhiều.
Nếu như không phải ngại khoảng cách quá xa xôi, một số thế lực trên Cổ

Tinh bọn hắn không có khả năng hành quân tới một nơi xa như vậy thì bọn hắn đã xuất quân từ lâu rồi.
Nhưng người kinh hãi nhất không phải là bọn hắn, mà là những tên trên Vĩnh Hằng Tinh Vực kia.
"Hỏa Thần Thạch, Thủy Tủy Mẫu, Địa Long Tinh, ba thứ này lại được thai nghén ở cùng một nơi à? Hơn nữa sản lượng lại vô cùng phong phú nữa chứ!"
"Thần Khư này đến cùng là nơi quái quỷ gì thế? Không lẽ bên trong thổ nhưỡng của nó tồn tại tới năm sáu loại linh khí có thuộc tính khác nhau sao?"
Lúc này một đám tộc trưởng trên hội nghị đều đã thất thố vô cùng, gương mặt ai nấy đều trở nên chấn kinh!
Phải biết rõ rằng Thể Chất Tiến Hóa Dịch còn có bốn loại nguyên liệu chủ chốt khác, được chia thành Địa, Thủy, Hỏa, Phong, bốn loại nguyên tố riêng biệt.
Hỏa Thần Thạch, Thủy Tủy Mẫu, Địa Long Tinh, Phong Cốt Mộc, bốn loại vật liệu này đúng ra trời sinh không thể nào ở cùng một chỗ được, ngay cả trên cùng một tinh cầu còn không có chứ đừng nói là một chỗ.
Nhưng hiện tại ở nơi có tên là Thần Khư này lại có thể thai nghén ra ba loại trong bốn vật liệu kia!
Trong mắt bọn hắn đây không còn là bảo địa nữa rồi, nó đã trở thành một cái Tụ Bảo Bồn!
"Không phải lâu chủ đã từng nói khi nãy rồi sao, nơi đó tương truyền rằng rớt từ một thế giới khác xuống, hẳn là vì lý do đó nên nó kỳ diệu như vậy!" Gia chủ Mặc gia vội vàng phỏng đoán.
"Ta mặc kệ, xem ra chúng ta sẽ tìm được tất cả vật liệu cần thiết để chế tạo Thế Chất Tiến Hóa Dịch trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này rồi, đây quả thực một tin tức tốt đối với chúng ta."
Gia chủ Tiên Vũ Tề gia cũng khá là kinh ngạc, hắn không ngờ Bắc Đẩu Cổ Tinh lại còn có thể kỳ diệu tới mức độ như thế này.
Bảo địa trên Cổ Tinh này quả thật là nhiều không thể tả, giống như bảo tàng nằm đầy đất vậy!
"Huyết Hoàng Sơn vừa rồi ta tặng cho Lan Thác gia tộc đó, Thần Khư này ta cùng Mặc gia chia nhau là được, đây quả thật là quá công bằng rồi!"
Gia chủ Triệu gia lập tức cười ha hả, sau đó quay về phía Lan Thác gia tộc rồi nói.
"Ngươi tính hay lắm! Chúng ta nhất định phải đoàn kết lại, ngày sau rồi hẵng bàn việc phân chia tài nguyên!"
Tộc trưởng Lan Thác gia tộc thẹn quá hóa giận, Huyết Hoàng Sơn sao có thể so được với Thần Khư này?
Bảng Danh Sách này của lâu chủ quả thật càng lên cao thì những bảo địa càng chứa đựng nhiều tài liệu trân quý hơn.
Hiện tại ai nấy đều đang mong chờ xem rốt cuộc ba Bảo Địa đầu bảng sẽ chứa đựng thứ quý giá nào và nó còn có thể khiến cho vũ trụ bát hoang này

rung động cỡ nào nữa đây.
“Mấy người các ngươi cứ việc tranh giành nhau thoải mái, ta chỉ có một yêu cầu nhỏ là các ngươi để Bảo Địa đứng vị trí đầu tiên lại cho ta là được rồi.”
Gia chủ Tào gia thì âm hiểm một cách quang minh chính đại, hắn vừa nói câu này ra thì mọi người lập tức không tranh giành nữa mà quay sang chờ đợi Bảng Danh Sách.
Lúc này trên chư thiên, tất cả đại thế lực như Vĩnh Hằng cổ tinh, Tử Vi thần triều, đều đang đợi bảng xếp hạng của lâu chủ xếp hạng xong xuôi.
Quân đội các phe đang tụ tập với tốc độ chưa từng có, đặc biệt là chiến hạm tinh không khổng lồ trên Vĩnh Hằng cổ tinh.
Nhưng cũng có thế lực nhỏ bé của không ít cổ tinh, bọn họ làm việc không có kế hoạch như Bất Hủ thần triều hay đoàn cướp bóc vũ trụ, lúc bảo địa của Cửu Thiên Thần Ngọc vừa bị bại lộ, là đã xuất phát.
Trên thí luyện Cổ Lộ của Nhân Tộc do Kỳ Sĩ Phủ cầm đầu, có không ít thế lực trên các cổ tinh đã bắt đầu tập kết, chuyển hướng nhắm về phía Bắc Đẩu cổ tinh.
Âm hồn còn sống và sinh vật bạch cốt Tử Vong Quốc Độ, oán linh quấn quanh người, đại quân vong lão bất sinh bất tử đang phiêu dạt trong vũ trụ, chậm rãi đi về phía trước.

Chương 718. Chưa từng nghe tới

"Hồn Huyết Thạch, Hoàng Tuyền Thủy, chỉ cần đạt được hai thứ này, Tử Vong Quốc Độ chúng ta muốn quật khởi chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay.”
Lãnh chúa Bạch Cốt Thiên Thú của bọn họ đang điều động mười vạn oán linh, hướng về phía hai loại tiên trân tẩm bổ âm hồn kia.
Đồng thời trên thí luyện Cổ Lộ của Nhân Tộc, Cửu Thiên Quốc Độ do sinh linh của Cửu Thiên Thần Ngọc tạo thành, cũng xuất kích đại quân.
"Vì giải cứu đồng bào chúng ta trên Bắc Đẩu, chúng ta không đội trời chung với đám người giam giữ tộc ta trên Bắc Đẩu!"
Các thế lực của Cửu Thiên Thần Ngọc đương nhiên cũng dốc toàn lực.
Khẩu hiệu dĩ nhiên là rất hùng hổ, nhưng trong bọn họ có bao nhiêu người thành tâm lấy việc giải cứu đồng bào làm mục tiêu, có bao nhiêu người chỉ vì nhiệm vụ giải cứu đồng bào, nói không chừng là đang ngấp nghé các loại thần dược trên Bắc Đẩu cũng chưa biết chừng.
Những biến hóa này đều bị các Chí Tôn cấm khu cảm ứng được, thấy rõ ở trong mắt.
Nhưng bọn họ không nhìn thấy livestream của Thiên Cơ Lâu, đương nhiên đầu óc cũng mơ hồ, không hiểu tại sao trong nháy mắt lại có mấy thế lực tiến quân về phía Bắc Đẩu này.
"Chẳng lẽ có người đã phát hiện ngọn nguồn của hắc ám náo động, muốn tới Bắc Đẩu sao?"
Trường Sinh Thiên Tôn sống lâu như thế, là người đa nghi nhất, lập tức

hỏi.
"Coi như thật sự là như vậy, việc bọn họ đến Bắc Đẩu cũng chỉ là đang tìm đường chết mà thôi."
Tuy nhiên, qua một lúc lâu, chỉ có Luân Hồi Chi Chủ đáp lại hắn một câu.
Chỉ cần đương thời không xuất hiện cường giả Chuẩn Đế Chứng Đạo, thì không có gì có thể uy hiếp được bọn họ.
Dù cho thật sự có giun dế đã phát hiện chân tướng, lấy thực lực nhỏ bé của bọn họ căn bản không đủ để uy hiếp Sinh Mệnh Cấm Khu.
Tuy nhiên, cùng lúc đó, livestream bên Thiên Cơ Lâu vẫn đang tiếp tục, đang tiếp tục thiết lập bia ngắm chịu đòn cho vô số thế lực bên phía Hoàng Sào.
"Chậm đã, lâu chủ, Vĩnh Hằng tinh vực và các tinh vực khác tới tấn công bảo địa của Cổ Tộc, nếu sau khi đại chiến kết thúc, bọn họ không chịu rời đi thì tính sao đây?"
Lúc này, trong Thiên Cơ Lâu, cũng có một bộ phận đệ tử thế gia e dè, có chút lo âu hỏi.
Dù sao chiêu này của lâu chủ chính là dẫn sói vào nhà, mượn đao giết người, mặc dù đúng thật là diệu chiêu có sức uy hiếp cực lớn, nhưng một khi xuất hiện vấn đề, thì chẳng khác nào ngang nhiên rước phiền phức cho toàn bộ Bắc Đẩu cổ tinh.
Huống hồ bây giờ căn cứ theo lời lâu chủ từng nói, người của Vĩnh Hằng tinh vực không phải là kẻ tầm thường, cướp bóc cổ tinh trong khắp vũ trụ nhiều năm trời, bằng vào cơ giáp và khoa học kỹ thuật tu chân đã sớm tự bước ra một vùng trời riêng.
"Ngươi lo hơi xa rồi, phải biết mặc dù Cổ Tộc bây giờ còn sót lại sáu phần mười, nhưng truyền thừa Đế Binh không ít chút nào."
"Huống chi hiện giờ bọn họ còn có mấy thế lực như Bất Tử Đạo Nhân, Sát Thủ Thần Triều và Bất Tử Thiên Hậu ủng hộ ở sau lưng, Vĩnh Hằng tinh vực có đánh thắng bọn họ hay không vẫn chưa thể biết được."
Lâu chủ lại lập tức lắc đầu, phản biện lại.
Bên phía Bất Tử Đạo Nhân còn có chỗ dựa là nhóm Chí Tôn của bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu, lâu chủ vẫn biết rất rõ điều đó.
Lúc trước, khi Thiên Hoàng Tử đến ứng chiến, trên người mang theo vô số kỳ trân dị bảo, đều là tiên trân mà chỉ có thể tìm được trong Sinh Mệnh Cấm Khu, chứ sao có thể bỗng nhiên xuất hiện trên người Thiên Hoàng Tử trong vỏn vẹn mười ngày được.
Bọn Chí Tôn cấm khu đó không muốn làm lớn chuyện, không muốn dùng chân thân để công kích Thiên Cơ Lâu, cho nên mới tìm mấy quân cờ như thế để đối phó Thiên Cơ Lâu mà thôi.
Thế nhưng muốn so về mượn đao giết người, Lưu Tiêu cũng sẽ không thua bọn Chí Tôn cấm khu ấy.
Quân cờ mà bọn họ có thể mượn chẳng qua chính là mấy Cổ Tộc, cộng thêm Hoa Vân Phi và Diêu Quang Thánh Tử đã tạo phản bỏ trốn mà thôi.
Nhưng lần livestream này của Lưu Tiêu, đã trực tiếp điều động người của mấy đại tinh vực sang đây.

"Có điều, vị Thiên Hoàng Tử kia yếu như thế, trên người mang theo cả đống tiên kim mà vẫn không đánh lại, Cổ Tộc lấy hắn cầm đầu chỉ sợ cũng không cường thế là bao."
Lão Phong Tử tiền bối cũng lập tức nói theo.
"Thiên Hoàng Tử đã chết, bọn họ đánh thức Ngũ Sắc Thần Hoàng, bây giờ kẻ chỉ huy bọn họ là Bất Tử Thiên Hậu và Ngũ Sắc Thần Hoàng."
Tuy nhiên, lâu chủ lập tức xua tay.
Lâu chủ vừa nói ra lời này, bên trong Thiên Cơ Lâu đều là khuôn mặt nghi hoặc và khiếp sợ, sắc mặt kinh ngạc.
Bọn họ chưa từng nghe qua Bất Tử Thiên Hoàng còn để lại trứng tiên của con trai thứ hai, đương nhiên là hoàn toàn không biết gì về sự việc của Ngũ Sắc Thần Hoàng.
Nhưng bọn họ nghe thấy tin tức Thiên Hoàng Tử đã chết, không nhịn được cảm thấy kinh ngạc.
"Thiên Hoàng Tử đã chết? Có chuyện gì thế, lâu chủ?"
"Đúng thế a, Thiên Hoàng Tử chính là hậu duệ Thần Linh mà Cổ Tộc, làm sao có thể để Thiên Hoàng Tử chết đi dễ như vậy được chứ?"
"Ngũ Sắc Thần Hoàng là cao thủ phương nào? Lẽ nào Bất Tử Thiên Hoàng nhất mạch còn có trưởng bối khác tồn tại ư?"
Những người khác nhao nhao nghi hoặc, đều khó hiểu về cái chết của Thiên Hoàng Tử và Ngũ Sắc Thần Hoàng mà lâu chủ nói tới.

Chương 719. Cường địch đáng gờm

"Năm đó, ngoài Thiên Hoàng Tử ra, Bất Tử Thiên Hoàng còn để lại đứa con trai thứ hai trên thế gian, chỉ là vẫn đang thai nghén trong trứng tiên, vạn năm chưa xuất thế, cho nên các ngươi vẫn chưa nghe nói qua."
"Người này mới là người thừa kế mà Bất Tử Thiên Hoàng thật sự xem trọng, Bất Tử Thiên Hoàng để lại năm Tạo Hóa Nguyên Nhãn cho hắn hấp thu sau này, bây giờ đã bị bọn họ đánh thức sớm."
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu nhất thời hít một ngụm khí lạnh, năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn!
Tương truyền rằng Tạo Hóa Nguyên Nhãn chính là cội nguồn linh khí thời sơ khai của vũ trụ, ngàn tỉ năm còn chưa chắc xuất hiện một cái, trong đó ẩn chứa thiên đại linh uẩn.
Con đường vật chất trải đầy tiên trân mà Thiên Hoàng Tử đã lựa chọn, có một cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn bị hắn hấp thu, cho nên tu vi của hắn mới có thể kinh khủng như thế.
Nhưng đứa con trai thứ hai Ngũ Sắc Thần Hoàng của Thiên Hoàng, không ngờ lại có năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn.
"Trời ạ, năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn, lần này hấp thu xong, phỏng chừng sẽ trực tiếp từ số không bay vọt đến Tiên Đài bí cảnh?"
"Đừng quên hắn chính là huyết mạch của Bất Tử Thiên Hoàng, vị Ngũ Sắc Thần Hoàng kia, huyết mạch cộng thêm Tạo Hóa Nguyên Nhãn, người này

tuyệt đối khủng bố đến cực điểm!"
"Không ngờ rằng bên Hoàng Sào vẫn còn lá bài tẩy này, chúng ta thế mà không phát giác được tí nào."
Mọi người bắt đầu nghị luận trong lo âu, đặc biệt là những Cổ Tộc đã quy thuận ở đây, bọn họ đều cho rằng Hoàng Sào đã dùng hết thủ đoạn, không nghĩ rằng lại còn có Ngũ Sắc Thần Hoàng!
Nếu bọn họ dựa vào vị Ngũ Sắc Thần Hoàng đó để chuyển mình, chuyện này cũng làm được nữa sao?
"Lâu chủ, sao vị Thiên Hoàng Tử kia đột nhiên chết thế?"
Kỳ Lân Tử kiềm chế nỗi lo của mình, lại hỏi.
"Ngũ Sắc Thần Hoàng vốn dĩ phải tiếp tục ngủ say trong trứng tiên vạn năm, bọn họ muốn đánh thức sớm, cách duy nhất đó là dùng Thiên Hoàng Tử làm vật tế để bù đắp nền tảng yếu kém của Ngũ Sắc Thần Hoàng."
Mọi chuyện xảy ra trong Hoàng Sào làm sao có thể thoát khỏi pháp nhãn của Thiên Cơ Lâu?
Cho dù Lưu Tiêu ăn cơm hay đi ngủ, không rảnh để ý, tình báo trong Thiên Cơ Lâu cũng đã sớm thông báo chuyện này cho hắn biết rồi.
Huống chi bọn họ dùng Thiên Hoàng Tử làm vật tế để đánh thức Ngũ Sắc Thần Hoàng, linh khí dữ dội như thế xao động, đủ để truyền ra ngàn dặm.
Mặc dù tất cả mọi người bên trong Thiên Cơ Lâu hầu như chỉ có thể cảm ứng được sự biến hóa của linh khí trong phạm vi trăm dặm, vì thế nên không hề phát hiện, nhưng đối với Lưu Tiêu lại rõ mồn một.
"Trời ạ, bọn họ thế mà dùng Thiên Hoàng Tử để tế tự, đánh thức huynh đệ ruột thịt của Thiên Hoàng Tử! Chuyện này quả thật mất hết mặt mũi mà?"
"Đúng thế, làm sao Bắc Đẩu chúng ta có thể cho phép chuyện như thế xảy ra được?"
"Xem như Thiên Hoàng Tử tội ác tày trời, cũng không đến nỗi có kết cục đó?"
Không ít đệ tử thế gia của các Nhân Tộc Thánh Địa căn bản không cách nào tiếp nhận chuyện này, đồng loạt mắng chửi.
Đối với những Nhân Tộc thế gia vẫn còn giữ lại chút lễ nghĩa như bọn họ, căn bản không hiểu được chủ nghĩa man rợ và thực lực vi tôn của Cổ Tộc.
"Ngũ Sắc Thần Hoàng, có thật đáng để bọn họ làm như vậy không? Suy cho cùng Thiên Hoàng Tử cũng được xem là hậu duệ Thần Linh mà bọn họ cung phụng. Theo lý mà nói, bọn họ không đến mức phải làm như vậy."
Diệp Phàm từng giao du với Thiên Hoàng Tử và các Cổ Tộc, nên khá hiểu rõ bọn chúng.
Với địa vị của Thiên Hoàng Tử bên trong Cổ Tộc, coi như Bất Tử Đạo Nhân và Bất Tử Thiên Hậu quyết định như thế, cũng chưa chắc sẽ được đến bọn Cổ Tộc đồng ý mới phải.
"Ngũ Sắc Thần Hoàng chính là vị hậu duệ có thiên tư được trời cao ưu ái nhất trong lịch sử, thiên phú tuyệt luân, đủ để ngang hàng với Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!"
“Hiện giờ nếu hắn đã xuất thế sớm hơn dự kiến, mà thế gian này lại không

có người sở hữu thể chất bất phàm Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, thì lúc này đây hắn có thể được xưng là người có thiên phú số một trong vũ trụ bát hoang."
Lâu chủ cũng không keo kiệt chút nào, tán thưởng Ngũ Sắc Thần Hoàng một phen, khiến cho mọi người trong Thiên Cơ Lâu càng thêm bàng hoàng.
Ngũ Sắc Thần Hoàng chính là kẻ thù không đội trời chung của Diệp Y Thủy – con trai của Diệp Phàm bên trong nguyên tác, nếu đã là kẻ thù không đội trời chung, chứng tỏ là hai người bọn họ có tư cách đánh đồng với nhau về mặt tư chất.
Hơn nữa, hai người này vừa xuất thế liền kinh động thiên địa, hai người họ đều lần lượt xưng Đế xưng Hoàng với tốc độ phá vỡ mọi kỷ lục, quả là có một không hai trong lịch sử.
Bây giờ vận mệnh của Diệp Phàm bị Thiên Cơ Lâu thay đổi, Diệp Y Thủy sẽ không xuất hiện, mà Ngũ Sắc Thần Hoàng thì lại xuất thế sớm, hắn đúng thật có thể được xưng là người có tư chất số một thiên hạ hiện nay.

Chương 720. Không thể làm hoa trong nhà kính

"Trên thế gian vẫn có một loại thể chất có thể sánh ngang với Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai ư? Chuyện này có phải nghịch thiên quá rồi không?"
Hắc Hoàng là người một lòng với Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, tức khắc không nhịn được lượn quanh vài vòng ngay tại chỗ, sốt ruột nói.
"Những gì mà lâu chủ e là sự thật, bây giờ chúng ta đã biết huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng bắt nguồn từ Phượng Hoàng Tộc trong Thái Cổ Thập Hung sống ở Tiên Vực, tư chất kết hợp với năm Tạo Hóa Nguyên Nhãn..."
Dù rằng Cơ Tử không muốn thừa nhận, nhưng lý trí lại mách bảo, xác thực phải thừa nhận tư chất kinh diễm của người nọ.
Khi trước, vén màn bí mật huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng được lưu truyền từ Thập Hung Phượng Hoàng Tộc, đã khiến cho mọi người cực kỳ thèm khát huyết mạch của Bất Tử Thiên Hoàng.
Bây giờ người thừa kế huyết mạch lại được bồi dưỡng thêm năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn, thiên phú như vậy còn chẳng phải là một bước lên trời hay sao?
"Lâu chủ, nếu ngay cả ngươi cũng nói như vậy, thế thì Thiên Cơ Lâu chúng ta có cần phải đề phòng người đó không?"
Vương Đằng vừa nghe một mối uy hiếp lớn đối với Thiên Cơ Lâu xuất hiện, lập tức trở nên khẩn trương, tiến lên nói.
Không chỉ có Vương Đằng, nhóm đệ tử Thánh Hoàng Tử, Diệp Phàm, Diệp Đồng đều không khỏi có chút bận tâm.
"Các ngươi chính là đệ tử Thiên Cơ Lâu, chuyện như vậy đương nhiên phải do các ngươi đi xử lý."
"Nhớ kỹ, phòng luyện công vô cùng kỳ diệu trong Thiên Cơ Lâu không phải

là chuẩn bị cho ta, mà là cho đệ tử Thiên Cơ Lâu các ngươi, có Thiên Cơ Lâu ở đây, thiên phú mạnh hơn đi nữa cũng chẳng cần phải sợ."
Mặc dù lâu chủ ca ngợi Ngũ Sắc Thần Hoàng, nhưng cũng hoàn toàn không để tâm đến hắn.
Thiên phú của Ngũ Sắc Thần Hoàng kết hợp với năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn, cùng lắm chỉ cùng vạch xuất phát với bọn Diệp Phàm, Vương Đằng mà thôi.
Bàn về uy hiếp, hắn còn lâu mới khủng bố như bọn Chí Tôn cấm khu, trái lai thì sự tồn tại của hắn có thể sẽ khích lệ đám đệ tử Thiên Cơ Lâu, nhắc nhở bọn họ đừng tụt hậu về mặt tu vi.
"Lâu chủ nói chí phải, ta chính là đệ tử Thiên Cơ Lâu bách thắng bất bại, sao có thể bị kinh sợ trước một con Phượng Hoàng như hắn chứ?"
"Cái gì mà hậu duệ Thần Linh được Cổ Tộc cung phụng, chờ ta gõ một gậy đập chết hắn, để coi bọn chúng còn cung phụng cái gì!"
"Chỉ cần hắn dám cả gan uy hiếp Thiên Cơ Lâu, ta tuyệt đối sẽ cho hắn nếm mùi dị tượng Thánh Thể!"
Lời này của lâu chủ ngược lại là khá khích lệ, để cho ba tên đệ tử Thiên Cơ Lâu này đều nhao nhao kích động không thôi, ý chí chiến đấu lại hừng hực trở lại, bọn họ đúng thật là đã bị năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn dọa sợ phần nào, nhưng nghe lâu chủ nói như thế, mới nhớ ra sau lưng bọn họ còn có Thiên Cơ Lâu.
Lúc này, trên người bọn họ ai ai cũng có đủ loại dị tượng, lại thêm tuyệt thế thần công Thiên Cơ Vạn Tượng Công khai phá, suy nghĩ kỹ một chút, huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng dù thần kỳ đến mấy cũng chỉ có thế mà thôi.
Đám đông trong Thiên Cơ Lâu nghe thấy lâu chủ chẳng hề lo lắng gì, ai nấy cũng tạm thời vơi đi lo âu.
Thiên Cơ Lâu biểu tượng cho sự thái bình ở Bắc Đẩu, chỉ cần là chuyện mà lâu chủ không lo lắng, thì bọn họ cũng không cần phải lo lắng quá mức.
Hiện tại, lâu chủ quay trở lại phòng livestream, bắt đầu công bố top 3 trên bảng xếp hạng vị trí ra ngoài.
Chờ bảng xếp hạng này kết thúc, Hoàng Sào nhất định sẽ đối mặt trận đại chiến từ bát phương, đến lúc đó Thiên Cơ Lâu chỉ cần dời ghế sang bên cạnh, ngồi xem kịch vui là đủ rồi.
"Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng hạng 3, Đông Hoang Bất Tử Sơn!"
"Nơi này có thể nói là trường sinh chi địa, dị tượng nhiều lần sản sinh, trong đó có đủ loại vật liệu như thần dược vạn năm và Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ được giấu bên trong!"
"Không chỉ như vậy, do linh khí dồi dào, nên trong đó thậm chí còn thai nghén có không ít Thánh Linh nhất tộc, đến nay vẫn đang ngủ say!"
Lời của Thiên Cơ Lâu chi chủ lập tức truyền đi khắp vũ trụ theo video, nhưng đối với thứ hạng 3 của bảng xếp hạng, phản ứng của mỗi người lại không đồng nhất.
"Những thần dược thần thụ kia tốt thì tốt thật, nhưng dường như không có

nhiều tác dụng với chúng ta lắm."
"Ta tình nguyện dùng những thứ này để đổi lấy vật liệu chế tạo chiến hạm."
Trong Vĩnh Hằng tinh vực, mấy vị gia chủ chờ đã lâu không ngờ rằng bảo địa đứng thứ ba này lại là bảo địa thần dược và Thánh Linh Tộc, lập tức có chút thất vọng.
Mặc dù thần dược vạn năm, Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ đối với với tu sĩ bình thường mà nói quả thực là tiên trân thần dược cầu còn không được, nhưng Vĩnh Hằng tinh vực căn bản không theo truy cầu tài nguyên tu hành, mà là truy cầu cơ giáp và chiến hạm.
Do đó, sức hấp dẫn của những thứ này đối với mấy gia tộc bọn hắn, thậm chí còn không sánh bằng Huyết Hoàng Sơn.
Tuy nhiên, cùng là thiên ngoại tinh vực, các thế lực và Bất Hủ hoàng triều ở Tử Vi tinh vực, đã hoàn toàn sôi trào!
"Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ! Không ngờ rằng thứ này lại nằm ở Bắc Đẩu Bất Tử Sơn!"
Mọi người trong Tử Vi thần triều mừng rỡ như điên, ước gì ngay bây giờ có thể tiến công Bắc Đẩu, chiếm Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ trước!

Chương 720. Không thể làm hoa trong nhà kính

"Trên thế gian vẫn có một loại thể chất có thể sánh ngang với Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai ư? Chuyện này có phải nghịch thiên quá rồi không?"
Hắc Hoàng là người một lòng với Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, tức khắc không nhịn được lượn quanh vài vòng ngay tại chỗ, sốt ruột nói.
"Những gì mà lâu chủ e là sự thật, bây giờ chúng ta đã biết huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng bắt nguồn từ Phượng Hoàng Tộc trong Thái Cổ Thập Hung sống ở Tiên Vực, tư chất kết hợp với năm Tạo Hóa Nguyên Nhãn..."
Dù rằng Cơ Tử không muốn thừa nhận, nhưng lý trí lại mách bảo, xác thực phải thừa nhận tư chất kinh diễm của người nọ.
Khi trước, vén màn bí mật huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng được lưu truyền từ Thập Hung Phượng Hoàng Tộc, đã khiến cho mọi người cực kỳ thèm khát huyết mạch của Bất Tử Thiên Hoàng.
Bây giờ người thừa kế huyết mạch lại được bồi dưỡng thêm năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn, thiên phú như vậy còn chẳng phải là một bước lên trời hay sao?
"Lâu chủ, nếu ngay cả ngươi cũng nói như vậy, thế thì Thiên Cơ Lâu chúng ta có cần phải đề phòng người đó không?"
Vương Đằng vừa nghe một mối uy hiếp lớn đối với Thiên Cơ Lâu xuất hiện, lập tức trở nên khẩn trương, tiến lên nói.
Không chỉ có Vương Đằng, nhóm đệ tử Thánh Hoàng Tử, Diệp Phàm, Diệp Đồng đều không khỏi có chút bận tâm.

"Các ngươi chính là đệ tử Thiên Cơ Lâu, chuyện như vậy đương nhiên phải do các ngươi đi xử lý."
"Nhớ kỹ, phòng luyện công vô cùng kỳ diệu trong Thiên Cơ Lâu không phải là chuẩn bị cho ta, mà là cho đệ tử Thiên Cơ Lâu các ngươi, có Thiên Cơ Lâu ở đây, thiên phú mạnh hơn đi nữa cũng chẳng cần phải sợ."
Mặc dù lâu chủ ca ngợi Ngũ Sắc Thần Hoàng, nhưng cũng hoàn toàn không để tâm đến hắn.
Thiên phú của Ngũ Sắc Thần Hoàng kết hợp với năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn, cùng lắm chỉ cùng vạch xuất phát với bọn Diệp Phàm, Vương Đằng mà thôi.
Bàn về uy hiếp, hắn còn lâu mới khủng bố như bọn Chí Tôn cấm khu, trái lai thì sự tồn tại của hắn có thể sẽ khích lệ đám đệ tử Thiên Cơ Lâu, nhắc nhở bọn họ đừng tụt hậu về mặt tu vi.
"Lâu chủ nói chí phải, ta chính là đệ tử Thiên Cơ Lâu bách thắng bất bại, sao có thể bị kinh sợ trước một con Phượng Hoàng như hắn chứ?"
"Cái gì mà hậu duệ Thần Linh được Cổ Tộc cung phụng, chờ ta gõ một gậy đập chết hắn, để coi bọn chúng còn cung phụng cái gì!"
"Chỉ cần hắn dám cả gan uy hiếp Thiên Cơ Lâu, ta tuyệt đối sẽ cho hắn nếm mùi dị tượng Thánh Thể!"
Lời này của lâu chủ ngược lại là khá khích lệ, để cho ba tên đệ tử Thiên Cơ Lâu này đều nhao nhao kích động không thôi, ý chí chiến đấu lại hừng hực trở lại, bọn họ đúng thật là đã bị năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn dọa sợ phần nào, nhưng nghe lâu chủ nói như thế, mới nhớ ra sau lưng bọn họ còn có Thiên Cơ Lâu.
Lúc này, trên người bọn họ ai ai cũng có đủ loại dị tượng, lại thêm tuyệt thế thần công Thiên Cơ Vạn Tượng Công khai phá, suy nghĩ kỹ một chút, huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng dù thần kỳ đến mấy cũng chỉ có thế mà thôi.
Đám đông trong Thiên Cơ Lâu nghe thấy lâu chủ chẳng hề lo lắng gì, ai nấy cũng tạm thời vơi đi lo âu.
Thiên Cơ Lâu biểu tượng cho sự thái bình ở Bắc Đẩu, chỉ cần là chuyện mà lâu chủ không lo lắng, thì bọn họ cũng không cần phải lo lắng quá mức.
Hiện tại, lâu chủ quay trở lại phòng livestream, bắt đầu công bố top 3 trên bảng xếp hạng vị trí ra ngoài.
Chờ bảng xếp hạng này kết thúc, Hoàng Sào nhất định sẽ đối mặt trận đại chiến từ bát phương, đến lúc đó Thiên Cơ Lâu chỉ cần dời ghế sang bên cạnh, ngồi xem kịch vui là đủ rồi.
"Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng hạng 3, Đông Hoang Bất Tử Sơn!"
"Nơi này có thể nói là trường sinh chi địa, dị tượng nhiều lần sản sinh, trong đó có đủ loại vật liệu như thần dược vạn năm và Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ được giấu bên trong!"
"Không chỉ như vậy, do linh khí dồi dào, nên trong đó thậm chí còn thai nghén có không ít Thánh Linh nhất tộc, đến nay vẫn đang ngủ say!"
Lời của Thiên Cơ Lâu chi chủ lập tức truyền đi khắp vũ trụ theo video,

nhưng đối với thứ hạng 3 của bảng xếp hạng, phản ứng của mỗi người lại không đồng nhất.
"Những thần dược thần thụ kia tốt thì tốt thật, nhưng dường như không có nhiều tác dụng với chúng ta lắm."
"Ta tình nguyện dùng những thứ này để đổi lấy vật liệu chế tạo chiến hạm."
Trong Vĩnh Hằng tinh vực, mấy vị gia chủ chờ đã lâu không ngờ rằng bảo địa đứng thứ ba này lại là bảo địa thần dược và Thánh Linh Tộc, lập tức có chút thất vọng.
Mặc dù thần dược vạn năm, Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ đối với với tu sĩ bình thường mà nói quả thực là tiên trân thần dược cầu còn không được, nhưng Vĩnh Hằng tinh vực căn bản không theo truy cầu tài nguyên tu hành, mà là truy cầu cơ giáp và chiến hạm.
Do đó, sức hấp dẫn của những thứ này đối với mấy gia tộc bọn hắn, thậm chí còn không sánh bằng Huyết Hoàng Sơn.
Tuy nhiên, cùng là thiên ngoại tinh vực, các thế lực và Bất Hủ hoàng triều ở Tử Vi tinh vực, đã hoàn toàn sôi trào!
"Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ! Không ngờ rằng thứ này lại nằm ở Bắc Đẩu Bất Tử Sơn!"
Mọi người trong Tử Vi thần triều mừng rỡ như điên, ước gì ngay bây giờ có thể tiến công Bắc Đẩu, chiếm Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ trước!

Chương 721. Thánh Linh nhất tộc

Trong các loại bất tử thần dược thần kỳ, tiếng tăm của Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ là số một số hai.
Một năm kết 108 lá trà, mười ngàn năm mới luân hồi một lần, tổng cộng kết ba ngàn lá, có thể nói một lá khó cầu nhưng công hiệu của nó lại cực kỳ kinh khủng, hiệu quả ngộ đạo có thể nói là thần dược hàng đầu.
Cho dù ở trong Bắc Đẩu, tiếng tăm của Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ cũng tương đối lớn, thậm chí đã từng là thứ mà các thế lực đều thèm muốn.
"Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ? Thần dược vạn năm? Xem ra Bất Tử Sơn mới là mục tiêu thật sự mà chúng ta phải nhắm đến!"
Kim Ô nhất tộc ở Phù Tang Thần Thụ Quốc lập tức hưng phấn không thôi. Lần đầu tiên trong đời nghe thấy nhiều bảo vật quý hiếm như thế tụ tập ở một chỗ, nếu mà giành lấy, thậm chí bọn họ có thể không cần đến Phù Tang Thần Thụ Quốc này luôn.
Nhưng trong chư thiên tinh vực này, tinh vực kinh động vì Bất Tử Sơn cũng không chỉ có Tử Vi tinh vực.
Thí luyện Cổ Lộ của Nhân Tộc, trên Song Tử Tinh, Thương gia làm khiếp sợ tứ phương.
Thương gia không phải là thế gia tầm thường, mà là một nhánh huyết mạch được truyền thừa thể chất Thương Thiên Phách Thể!
Bọn họ là một trong số nhánh huyết mạch rời khỏi tổ tinh Thương Thiên

Phách Thể, sau khi chiến thắng một nhánh huyết mạch Hoang Cổ Thánh Thể trên Cổ Lộ, liền sinh sống trên Song Tử Tinh này.
"Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ, thần dược vạn năm và Thánh Linh nhất tộc ư?"
Trong Thương gia, truyền nhân Thương Thiên Phách Thể lập tức mở mắt ra, thể chất cường hãn dâng trào sát khí.
Những địa phương thần kỳ trên Bảo Địa Bảng cũng không thật sự khiến bọn họ động tâm, cho dù là Huyết Hoàng Sơn có máu của Bất Tử Thần Hoàng cũng không đả động được gì đến bọn họ.
Nhưng Bất Tử Sơn thai nghén Thánh Linh nhất tộc này, lại làm cho vị truyền nhân Phách Thể của Thương gia đó động lòng tham!
Nếu như có thể thôn phệ Thánh Linh nhất tộc đại thành, thì việc tu luyện dị tượng Phách Thể cũng không phải gian khổ như thế...
Thứ mà hắn coi trọng căn bản không phải là Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ gì đó, mà là Thánh Linh nhất tộc cực kỳ hiếm gặp kia.
Thánh Linh nhất tộc thông linh với tảng đá, hoa cỏ, thần liêu, thai nghén thần thai, cho dù là một thủy một hỏa, một phong một thổ, đều có khả năng sản sinh Thánh Linh.
Điểm thần kỳ và điểm mạnh của chủng tộc này, không có nhiều người biết cho lắm, đương nhiên càng không phải ai cũng biết giá trị vốn có của chủng tộc đó.
"Xem ra ta phải đi Bắc Đẩu cổ tinh một chuyến rồi."
Vị truyền nhân của Thương Thiên Phách Thể kia rốt cục vẫn không nhẫn nại được, đứng dậy nói.
Mà cùng lúc đó, bên trong Thiên Cơ Lâu cũng tràn đầy nghi hoặc.
Mọi người ở đây, số người biết Thánh Linh nhất tộc hầu như không có mấy người, đặc biệt là phần lớn tu sĩ bình thường, thì hoàn toàn không biết gì về Thánh Linh Tộc.
"Lâu chủ, Thánh Linh nhất tộc trong Bất Tử Sơn là sinh vật hiếm thấy gì sao, nếu đã xưng là Thánh Linh Tộc, đến tột cùng là sinh linh hay là bảo vật?"
Tiểu nha đầu Cơ Tử Nguyệt nghe không hiểu Thánh Linh nhất tộc là cái gì, nghiêng đầu lại, hỏi.
Nàng vừa hỏi câu này, trong Thiên Cơ Lâu có không ít tu sĩ nhao nhao dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía lâu chủ.
"Thánh Linh nhất tộc, thật ra ta cũng nghe nói qua, truyền thuyết kể rằng Thánh Linh là Hoàng, thường không xuất thế, nhưng một khi xuất thế liền gây tiếng vang lớn, nhưng đó chỉ là truyền thuyết mà thôi."
Lão Phong Tử sống nhiều năm trời, tất nhiên từng nghe về Thánh Linh nhất tộc, nhưng rất ít khi được tận mắt nhìn thấy.
Bắc Đẩu vốn dĩ cũng không phải là nơi mà Thánh Linh Tộc sinh sống, bọn họ chỉ từng nghe nói qua, chưa từng thấy cũng là điều rất bình thường.
"Thánh Linh nhất tộc là một đại cường tộc giữa vũ trụ bát hoang, cái gọi là Thánh Linh, cũng chính là chủng tộc có thần thai được thai nghén từ các loại thần liêu, vật chất, và sản sinh ra ý thức."

Lâu chủ thấy bọn họ dường như cũng không hiểu rõ cho lắm, bèn quay đầu, phổ cập kiến thức cho bọn họ.
"Nói cách khác một cọng cỏ dị hóa cũng có thể là Thánh Linh Tộc sao?"
Diệp Phàm nghe được cái hiểu cái không, nhưng cũng xem như là hiểu được đại ý của lâu chủ.
"Đúng, cho nên Thánh Linh nhất tộc không câu nệ về hình dạng, tảng đá, lửa, hoa cỏ đều có khả năng thai nghén ra Thánh Linh thần thai, bọn chúng là sản phẩm tinh túy mà thiên địa tụ hợp, bản thân chúng ẩn chứa thiên đạo pháp tắc."
Lâu chủ bổ sung cho lời của Diệp Phàm.
"Nghe có vẻ cũng chỉ là thứ tầm thường, không có gì đặc biệt, tại sao lại nói nó là đồ vật hiếm thấy nhỉ?"
Nam Yêu Tề Lân suy nghĩ một hồi, có chút ngạc nhiên, hỏi.
"Thánh Linh Tộc một khi kết thành thần thai, liền phải thai nghén vô số năm trời, từ mấy vạn năm đến mấy triệu năm, đây được coi là thời khắc để phẩm chất tiên thiên và đại đạo tụ hợp."
"Nhưng chỉ cần thai nghén xong xuôi, phá thạch thai mà ra, Thánh Linh Tộc liền có thể một bước đại thành, ở thời khắc thiên địa linh cảm giao nhau thực hiện bước đột phá cuối cùng của nó, nếu mà đương thời không có Đại Đế áp chế, liền sẽ một bước thành Đế."
Mặc dù lâu chủ nói câu này rất ung dung, nhưng truyền đến tai mọi người lại như sét đánh ngang tai.
Thánh Linh Tộc vậy mà sở hữu thiên phú và thể chất một bước thành Đế, đây đúng là thể chất kinh người nhất mà bọn họ từng nghe qua!
Phải biết thành Đế chính là sự việc mà bao nhiêu người phải vỡ đầu chảy máu để tranh giành nhau?
Bao nhiêu anh tài ngút trời bất thế xuất hiện, sở hữu đủ loại thể chất hiếm có và truyền thừa trên người, bọn họ mới chỉ vỏn vẹn được coi là có tấm vé nhập môn Chứng Đạo mà thôi.
Con đường Chứng Đạo cũng tràn đầy nguy cơ, trên con đường đó có không biết bao nhiêu thiên tài đã phải mất mạng.
Tuy nhiên, Thánh Linh nhất tộc chỉ cần an tâm thai nghén cho thật tốt, mãi đến lúc phá kén ra là đã có thể một bước thành Đế rồi!

Chương 722. Vừa là ưu thế vừa là bi ai

"Thế gian vẫn còn chủng tộc kinh khủng như thế cơ à! Đây há chẳng phải trực tiếp xưng bá vũ trụ bát hoang sao?"
"Không ngờ Thánh Linh Thành Hoàng trong truyền thuyết lại có thật! Nhưng tại sao chúng ta chưa từng nghe qua Đại Năng như thế bao giờ?"
"Đúng đấy, lâu chủ, chẳng lẽ thể chất như thế mà không được tiến vào Thể Chất Bảng ư?"

Lúc này đây, đám người đồng loạt đề cập những thắc mắc của mình, suy cho cùng việc này có quá nhiều nghi vấn.
...
"Chuyện này chỉ có thể giải thích là phương thức Chứng Đạo của Thánh Linh nhất tộc, không thể xưng là thể chất, nên hiển nhiên là không thể tiến vào Thể Chất Bảng."
"Hơn nữa dù được xưng là một bước thành Đế, nhưng từ cổ chí kim hầu như không nhiều trường hợp Thánh Linh thành Đế cho lắm."
Dù rằng mọi người đều tỏ vẻ hâm mộ đối với thể chất của Thánh Linh Tộc, nhưng lâu chủ lại lắc đầu.
Thánh Linh Tộc trông có vẻ cường hãn, nhưng thật ra vốn là một chủng tộc đáng thương trong Già Thiên thế giới.
"Dù nói Thánh Linh Tộc này đúng thật là sau khi thai nghén viên mãn, là có thể một bước lên trời, nhưng trước thời khắc đó, bọn họ chỉ là một thạch thai không hề có phòng bị, đừng nói công kích, ngay cả năng lực chạy trốn cũng không có."
"Do đó, trong lúc Thánh Linh thai nghén, rất dễ bị người khác nhận ra, và sẽ bị tiêu diệt rất nhanh, căn bản không có cơ hội xuất thế."
"Chưa kể, coi như thật sự may mắn, ẩn nấp được đến lúc thai nghén viên mãn mà không bị phát hiện, thì khi xuất thế mà phát hiện thiên địa đại đạo đã có tiền nhân Chứng Đạo thành Đế rồi, vậy thì cũng không được, chỉ có thể lựa chọn tọa hóa."
Mọi người nghe xong mấy câu này, lúc này mới tỉnh ngộ cả ra, thảo nào trong lịch sử nhiều Chứng Đạo Đại Đế như thế, lại chưa từng nghe nói có trường hợp Thánh Linh thành Đế.
Chính vì có thể một bước thành Đế, nên là Thánh Linh Tộc mới trở thành đối tượng nhắm đến của những người khác.
Một khi bị phát hiện, trên cơ bản đều sẽ bị hủy diệt, nói chung là tuyệt đối sẽ không để ngươi có thời gian thai nghén.
Huống hồ thời khắc thai nghén viên mãn, Thánh Linh Tộc không khống chế được bản thân, cho nên một khi xuất thế vào thời điểm Đại Đế đương thời còn chưa chết, thì sẽ không sống được trước áp chế của Đại Đế đạo văn.
"Hơn nữa, Thánh Linh nhất tộc còn có một thiếu sót chí mạng, khiến cho bộ tộc đó ít thấy trong vũ trụ bát hoang."
"Trước khi Thánh Linh nhất tộc đại thành và xuất thế, thì không hề có tí sức công kích, hay thủ đoạn tự vệ nào, còn bản thân lại là thạch thai đang thai nghén thiên địa pháp tắc và đại đạo chi lực, vì thế đã trở thành thần dược bổ dưỡng thượng đẳng trong mắt các chủng tộc khác!"
"Nếu có thể thôn phệ một cây Thánh Linh thạch thai thai nghén hơn ngàn năm, công hiệu đủ sánh ngang với Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ, vì vậy có thể nói là Thánh Linh nhất tộc hầu như bị các tộc khác bắt giết trong vô số năm qua."
Lâu chủ giải thích xong, lúc này mọi người mới đồng loạt kinh ngạc và gật đầu, cuối cùng cũng hiểu rõ.

Không ngờ Thánh Linh nhất tộc sở hữu tư chất nghịch thiên đó, thế mà cũng tồn tại nhược điểm chết người này, thảo nào trong Bắc Đẩu rộng lớn này gần như không nghe nói đến sự tồn tại của bộ tộc này.
"Lâu chủ, căn cứ theo những gì ngươi nói, trước lúc một bước thành Đế, Thánh Linh Tộc muốn an toàn ẩn núp vạn năm căn bản là điều bất khả thi, thế thì Thánh Linh Tộc này trước giờ chưa người nào thành công sao?"
Lúc này, Vương Đằng bình chân như vại, nói.
"Cũng không phải là chưa từng có người thành công, hiện nay Bất Tử Sơn chi chủ Thạch Hoàng, chính là thạch thai thai nghén thành công của Thánh Linh nhất tộc, sau khi may mắn ẩn núp mấy vạn năm, trực tiếp một bước thành Đế, và được phong hào là Thạch Hoàng."
Khi lâu chủ bàn luận đến bọn Chí Tôn cấm khu cũng chẳng hề e dè, căn bản không coi bọn họ ra gì.
Thực lực của Thạch Hoàng trong đám Chí Tôn cấm khu không xuất sắc gì mấy, cơ mà bản lĩnh nói ra mấy câu mạnh mồm rất lợi hại.
Ở trong nguyên tác, thậm chí đã nhiều lần nói ra câu "Duy ta vô địch", "Ngươi không được, gọi Vô Thủy đến đây".
Những lời này nghe có vẻ rất mạnh miệng, nhưng trên thực tế sau cùng hắn cũng chỉ là con hàng bị người khác giết mà thôi.
Nếu mà Thạch Hoàng thật sự có tiền đồ, thì Thánh Linh nhất tộc hẳn là đã quật khởi trong mấy vạn năm hắn thành Đế rồi.
"Do xuất hiện nhiều Thánh Linh Tộc, nên hèn chi Bất Tử Sơn có thể xếp thứ 3, thì ra Thánh Linh Tộc là thuốc đại bổ đối với những tộc khác."
"Lần này bị lâu chủ bại lộ như thế, e là người của không ít tinh vực trong vũ trụ bát hoang đều sẽ tới đây cướp!"
"Ta thấy rõ ràng chính là vì bản thân Thạch Hoàng chính là Bất Tử Sơn chi chủ, cho nên mới che chở nhiều Thánh Linh Tộc ở trong đó như vậy."
Nghe lâu chủ nói như thế, lúc này không chỉ có thiên ngoại tinh vực, ngay cả các thế lực ở Bắc Đẩu, cũng thèm nhỏ dãi Bất Tử Sơn.

Chương 723. Thái Sơ Mệnh Thạch

"Thánh Linh nhất tộc nghe có vẻ cũng rất ngon! Chắc chắn là ngon hơn Chân Long nhiều."
Nhân Ma Lão Gia Tử có sở thích ăn uống, lập tức kích động, đối với hắn mà nói, có thể ăn một ngụm Thánh Linh Tộc mỹ vị kia xác thực là phúc lớn!
Cho dù là Yêu Điện Tề Lân, Hằng Vũ Khương gia đều có ý đồ riêng với Thánh Linh nhất tộc này.
Có điều, bọn hắn đều không ngốc, đương nhiên sẽ không làm người đầu tiên xông vào Bất Tử Sơn như một quân cờ thí.
Nhưng mà chờ thiên ngoại tinh vực kéo đại quân tới ào ào, đến lúc đó mấy thế lực bọn họ có thể thừa nước đục thả câu nhân lúc loạn lạc hay không thì còn chưa biết được.
"Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng hạng 2, Thái Sơ Cổ Khoáng!"

Livestream của lâu chủ tiếp tục diễn ra, lúc này Bất Tử Sơn đang che chở lượng lớn Thánh Linh Tộc ở đây, còn đang kinh động các thế lực sâu trong vũ trụ, nhưng lâu chủ đã bắt đầu công bố hai vị trí cuối cùng rồi.
Bảng xếp hạng này vốn là dùng để lập bia ngắm cho các đại tinh vực ở thiên ngoại, không khó tưởng tượng, bảo địa top 3 nhất định sẽ là nơi nhiều người muốn xâm chiếm nhất.
Cho nên Lưu Tiêu cố ý để lại ba vị trí này cho ba thế lực phiền toái nhất.
Ở Bất Tử Sơn, đương nhiên là thế lực của phe Bất Tử Đạo Nhân, Sát Thủ Thần Triều, còn Thái Sơ Cổ Khoáng, thì lại là nơi mà Hoa Vân Phi và Diêu Quang Thánh Tử được mời chào để ở lại.
Bọn Chí Tôn cấm khu chiêu mộ binh sĩ ở bên ngoài, tìm quân cờ để đối phó Thiên Cơ Lâu, làm sao có thể chỉ tìm mỗi Ngũ Sắc Thần Hoàng làm quân cờ được.
Chuyện khi xưa Diêu Quang Thánh Tử bị bọn họ mời chào, Lưu Tiêu đương nhiên rõ rành rành.
"Bắc Đẩu Thái Sơ Cổ Khoáng chính là nơi có tài nguyên phong phú nhất trong bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu ở Bắc Đẩu, thiên nhiên nơi đó chính là một khu mỏ lớn, bên trong còn ẩn chứa vô số thái sơ chi vật."
"Trong này có vô số khoáng thạch cực kỳ hiếm có trong chư thiên, đặc biệt là khoáng sản hi hữu như Thái Sơ Mệnh Thạch, Thất Kiếp Thổ Tinh, Tử Vân Tinh..."
"Những quặng mỏ đó không chỉ có trữ lượng khổng lồ, mà còn bởi vì linh khí của Thái Sơ Cổ Khoáng dồi dào, thậm chí có thể liên tục tuần hoàn tái sinh!"
Mấy câu nói của lâu chủ truyền tới hội nghị trong Vĩnh Hằng tinh vực thông qua livestream, lập tức khiến tất cả mọi người khiếp sợ vô cùng!
Thái Sơ Mệnh Thạch!
Tử Vân Tinh!
Đó đều là vật liệu gần như là trân quý nhất trên Vĩnh Hằng tinh vực.
Thái Sơ Mệnh Thạch chính là một trong hai vật liệu quan trọng và chủ chốt nhất cho dịch tiến hóa thể chất!
Cực kỳ hi hữu, bởi vì cần thời gian vạn năm để hình thành, vì thế phải ở những hầm mỏ cổ xưa mới có thể tìm được.
Mà lịch sử của Thái Sơ Cổ Khoáng có thể nói là vô cùng lâu đời, vừa vặn có đủ thời gian để thai nghén ra Thái Sơ Mệnh Thạch.
Mà Tử Vân Tinh, càng là một loại chất liệu thần kỳ có màu sắc mờ ảo, là nguyên liệu hết sức quan trọng dùng để chế tạo phi thuyền cấp Thánh và Thánh Nhân cơ giáp.
Nếu có nguồn cung khổng lồ của hai loại vật liệu này, thì bất kể một gia tộc nào cũng có thể bỏ xa tất cả đối thủ cạnh tranh ở phía sau trong chớp mắt...
"Mệnh Thạch lại có số lượng khổng lồ như thế trong một quặng mỏ ở Bắc Đẩu! Thái Sơ Cổ Khoáng đúng thật là kinh người!"
Lúc này, ngay cả gia chủ của Tiên Vũ Tề gia đều không giữ được bình tĩnh,

lập tức kích động nói.
"Nhớ kỹ! Nhất định phải ghi chép kỹ bản đồ này, không được xảy ra bất cứ sai sót gì."
Mà bên cạnh, gia chủ Tào gia càng kích động mức đến không cách nào hình dung, ngay tức khắc đứng lên và lớn tiếng nói.
"Còn nhớ cái gì, nếu địa điểm quan trọng như thế mà có sai sót thì phiền toái lắm, đích thân ta sẽ ghi lại."
Mà gia chủ Triệu gia lại như con kiến bò trên chảo nóng, trực tiếp giật lấy bút và sổ tay về tay mình, sao chép lại y hệt bản đồ xuất hiện trên màn hình livestream.
"Thái Sơ Cổ Khoáng có Mệnh Thạch và Tử Vân Tinh dồi dào như thế, nếu chúng ta đã là liên minh, thì hẳn là cùng hưởng khối bảo địa này, đúng chứ?"
Tộc trưởng của Lan Thác gia tộc ngược lại là người thông minh, trực tiếp đưa mắt nhìn về phía các gia chủ ở chung quanh.
Cho dù tham lam như Lan Thác gia tộc, bọn họ cũng biết rất rõ miếng thịt lợn béo bở Thái Sơ Cổ Khoáng này, chỉ dựa vào một gia tộc thì dù như thế nào cũng không thể gặm nổi.
Đừng nói bản thân phải đóng quân với cường địch nơi đây, coi như thật sự có một ai đó độc chiếm, người đó cũng không chống đỡ được sự vây công của bảy tám gia tộc cùng một lúc.
Cùng nhau khai phá, cùng nhau thu hoạch, là lựa chọn duy nhất của bọn hắn.
"Đương nhiên rồi, mặc dù các đại gia tộc chúng ta đều đấu đá với nhau trong bóng tối, nhưng sẽ không có bất kỳ người nào muốn khối bảo địa rơi vào tay người của tinh vực khác chỉ vì nội đấu, đúng chứ?"
Tiên Vũ Tề gia thân là một đại gia tộc, lập tức gật đầu tỏ thái độ.
Lúc này, tình cảnh của bọn họ cực kì vi diệu, cũng không có bắt đầu chia cắt địa bàn Bắc Đẩu với nhau sớm, hung hăng đến cực điểm giống như nguyên tác, mà là hết sức cẩn trọng.

Chương 724. Sắp có đại hoạ lâm đầu

Bởi vì tình huống trước mắt có đôi chút không giống với nguyên tác.
Đó chính là livestream của lâu chủ truyền ra khắp toàn bộ tinh vực và chủng tộc trong vũ trụ bát hoang.
Nói cách khác, vào lúc này, những người nhìn thấy nội dung kia, không chỉ có mỗi Vĩnh Hằng tinh vực bọn hắn.
"Cho dù là chuyện gì đi nữa, nếu mà gặp phải kẻ địch bên ngoài, Vĩnh Hằng tinh vực chúng ta nên đoàn kết lại với nhau, mọi người đồng ý việc này chứ?"
Gia chủ của Tiên Vũ Tề gia biết rất rõ đạo lý này, lập tức đứng lên, nói.
Lời của hắn đương nhiên là nhận thức chung của tất cả mọi người tại đây, Vĩnh Hằng tinh vực cướp bóc khắp nơi trong vũ trụ, ai ai cũng hiểu rõ chút đạo lý đó.
Chưa kể, còn có rất nhiều cường tộc khác trong vũ trụ, chẳng hạn như Thần Tộc, Lục Huyết Nhân Tộc, Kim Xà Tộc, cũng đồng loạt bị livestream của lâu chủ kích thích.
Thái Sơ Mệnh Thạch, Tử Vân Tinh tất nhiên là nguyên liệu quan trọng để chế tạo cơ giáp và dịch tiến hóa thể chất, nhưng về khía cạnh rèn đúc luyện khí, nung nấu Đế Binh thì chúng cũng là vật liệu hiếm có.
Muốn cướp đoạt những khoáng sản quan trọng ấy, không chỉ có Vĩnh Hằng tinh vực.
Thí luyện Cổ Lộ, thậm chí là lối vào của Thần Thoại Cổ Lộ, con mắt của các thế lực đều nhìn chòng chọc vào vùng khoáng sản cổ xưa ở Bắc Đẩu.
Bây giờ, bên trong Thái Sơ Cổ Khoáng, Diêu Quang Thánh Tử được Chí Tôn cấm khu trong đó mời chào gia nhập, lập tức cảm nhận trên chư thiên phảng phất có vô số cỗ uy áp đột nhiên giáng lâm xuống đây.
"Cảm giác áp lực này rốt cuộc là gì?"
Hiện nay, hắn đã tu luyện trong mấy đại Sinh Mệnh Cấm Khu được một khoảng thời gian rồi, tu vi cũng tiến bộ nhanh chóng.
Sinh sống trong Thái Sơ Cổ Khoáng, hầu như đều là Cổ Tộc Đại Đế, Kỳ Lân Cổ Hoàng, Vạn Long Hoàng, Huyết Hoàng Cổ Hoàng, Hoàng Kim Cổ Hoàng ở thời đại thái cổ, bọn họ đều đang sống trong cấm khu này.
"Tập trung, thời gian của ngươi không còn nhiều nữa."
Lúc này, trên đỉnh đầu của hắn truyền đến một âm thanh uy nghiêm và xa xưa, đó là câu nói mà Chí Tôn cấm khu cách không kêu lên.
"Bất Diệt Thiên Công của ta gần như đã đại thành, bây giờ chỉ thiếu lực lượng của Thôn Thiên Ma Công thôi."
Mấy ngày nay, Diêu Quang Thánh Tử cũng không nhàn rỗi, hắn được sự cho phép của các Chí Tôn cấm khu, tìm kiếm không ít kỳ ngộ và chỗ tốt trong Sinh Mệnh Cấm Khu.
Nhờ có sự giúp đỡ của vô số thần dược trong cấm khu, tốc độ tu luyện Bất

Diệt Thiên Công của hắn tăng nhanh như gió, hiện tại đã sẵn sàng tiếp nhận công lực của Thôn Thiên Ma Công.
"Tới liền, tới liền..."
Âm thanh của Chí Tôn lại lần nữa truyền đến từ thiên ngoại, già nua và uy nghiêm như thể tiếng chuông cổ xưa vậy.
Ở trước mặt Diêu Quang Thánh Tử, bỗng có một đỉnh đồng thau được bày ra.
Mà trên đỉnh đồng thau, có một tia Đế uy của Chí Tôn Cổ Hoàng trấn áp, phong ấn chặt chẽ người ở bên trong, không cho hắn ra ngoài.
Mà người bị phong ấn bên trong, chính là truyền nhân Hoa Vân Phi của Thôn Thiên Ma Công!
Hai đại truyền thừa Thôn Thiên Ma Công và Bất Diệt Thiên Công của Ngoan Nhân Đại Đế có quan hệ chủ tớ, các Chí Tôn cấm khu đã sớm tìm hiểu nó.
Bọn họ cũng biết rõ quan hệ giữa Hoa Vân Phi và Diêu Quang Thánh Tử.
Thế nên Diêu Quang Thánh Tử được Chí Tôn cấm khu mời đi theo, còn Hoa Vân Phi thì bị trực tiếp bắt lại!
"Hoa Vân Phi chẳng mấy chốc sẽ cùng luyện hóa với Thôn Thiên Ma Công, đến lúc đó ngươi hấp thụ hắn triệt để, Bất Diệt Thiên Công tự nhiên sẽ đại thành."
"Đại thế hoàng kim này, với tư cách là người thừa kế hai đại truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế, phỏng chừng con đường Chứng Đạo của ngươi cực kì có triển vọng."
"Sự việc mà bọn ta đã hứa, đương nhiên sẽ không nuốt lời, không biết còn ngươi thì sao?"
Giọng nói già nua của bọn Chí Tôn cấm khu lập tức vang lên trong đầu Diêu Quang Thánh Tử, không chỉ có vậy, cùng lúc đó cũng xuất hiện một cỗ Đế uy đáng sợ.
Đám lão già này, chỉ cần động một ý niệm là có thể giết chết Diêu Quang Thánh Tử ngay tức khắc, và bản thân Diêu Quang Thánh Tử cũng biết rõ điều đó.
"Chờ Thiên Công của ta đại thành, ta chắc chắn sẽ san bằng Thiên Cơ Lâu!"
"Nơi đó chính là nơi làm bại lộ kế hoạch của ta, coi như các ngươi không nói, ta cũng sẽ đi tìm hắn để báo thù!"
Diêu Quang Thánh Tử lên tiếng hứa hẹn, không do dự chút nào.
Hắn và Thiên Cơ Lâu có ân oán là một chuyện, nhưng quan trọng hơn là, hắn không muốn trở thành kẻ địch của bọn Chí Tôn cấm khu này.
Diêu Quang Thánh Tử chưa bao giờ tới Thiên Cơ Lâu, nên không biết Thiên Cơ Lâu đến cùng là mạnh cỡ nào.
Nhưng thủ đoạn của đám Chí Tôn cấm khu, bây giờ hắn đã biết rất rõ.
Giờ khắc này, Hoa Vân Phi bị linh thủy sôi trào giống như dung nham kia bao phủ triệt để bên trong đỉnh đồng, dùng lực lượng vô thượng để cưỡng ép luyện hóa, trên đỉnh còn có Hoàng Đạo pháp tắc trói buộc, quả thực là sống không bằng chết.

Kết cục trêu chọc bọn Chí Tôn cấm khu, Diêu Quang Thánh Tử đã nhìn thấy rõ mồn một.
Tuy nhiên, mấy đại Cổ Hoàng sống trong này, tựa hồ không có nhận ra rằng bản thân sắp có đại nạn lâm đầu.
Từ mọi ngóc ngách sâu xa trong vũ trụ, có không ít thế lực đang nhìn chằm chằm vào bọn họ như hổ đói, chuẩn bị xuất phát đại quân.

Chương 725. Hạng nhất

Lúc này, bên trong Thiên Cơ Lâu, tất cả mọi người đang chờ lâu chủ công bố hạng nhất của Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng.
Lâu chủ liên tục chỉ ra hai Sinh Mệnh Cấm Khu Bất Tử Sơn và Thái Sơ Cổ Khoáng trên bảng xếp hạng, khiến cho không ít người ở đây đều cảm thấy khá hưng phấn.
Suy cho cùng thì bọn họ đã biết ngọn nguồn của hắc ám náo động chính là những Chí Tôn Cổ Hoàng trong Sinh Mệnh Cấm Khu.
Trăm ngàn năm qua, chưa bao giờ có ai dám tùy ý xông vào mấy nơi đó, nhưng bây giờ những địa phương kia sắp phải đối mặt với cuộc tiến công của các đại tinh vực trong chư thiên.
"Mấy Sinh Mệnh Cấm Khu kia rốt cuộc cũng có ngày bị đánh một trận, đáng đời!"
"Hi vọng là thiên ngoại sẽ phái mấy cường giả chân chính tiến đến, tiêu diệt hết các Chí Tôn Cổ Hoàng trong đó luôn thì càng tốt!"
"Đúng vậy a, kết quả tốt nhất chính là bọn họ chó cắn chó!"
Số lượng Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu không hề ít, bị diệt trừ hết toàn bộ thì hơi phi lý.
Nhưng nếu cuộc xâm lược đó có thể kéo theo một hai người chết trận, thế thì còn đỡ hơn là không có ai chết.
"Các vị, công bố tiếp theo, hạng nhất Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng..."
"Đó chính là, đệ nhất phúc địa ở Bắc Đẩu, Hoàng Sào!"
Không ngoài dự đoán của mọi người, lâu chủ giữ Hoàng Sào lại đến cuối cùng, xem như là bia ngắm lớn nhất, trực tiếp truyền khắp vũ trụ bát hoang.
Hoàng Sào đột nhiên trở về và quật khởi, bây giờ dưới trướng có Ngũ Sắc Thần Hoàng, Bất Tử Đạo Nhân và các đại Cổ Tộc ủng hộ, tuyệt đối là thế lực Cổ Tộc số một Bắc Đẩu.
Cơ hội tốt để khiến Hoàng Sào gặp phiền phức như thế, Lưu Tiêu đương nhiên sẽ không bỏ qua.
"Địa bàn mà Hoàng Sào chiếm cứ có số lượng khoáng sản, thần dược và linh uẩn phong phú nhất toàn bộ Bắc Đẩu, còn phong phú hơn cả hạng 2 Thái Sơ Cổ Khoáng và hạng 3 Bất Tử Sơn gộp lại."
"Trong đó còn có hơn năm loại bất tử thần dược, Thiên Mệnh Nham Thạch, Thiên Huyễn Tinh Hà Thần Sa, Hỏa Tinh Thần Chấp… đủ loại vật liệu hi hữu vô tiền khoáng hậu, đó là nơi mà khiến người ta thèm muốn nhất trong toàn bộ Bắc Đẩu."

Lâu chủ vừa nói ra lời này, lập tức làm cho cả vũ trụ đều sôi trào.
Hơn năm loại bất tử thần dược!
Hơn nữa còn có những vật liệu ở trong mơ như Thiên Mệnh Nham Thạch, Thiên Huyễn Tinh Hà Thần Sa.
Cho dù nói nơi đó là Tiên Vực cũng sẽ có người tin.
Thái sơ chi vật phong phú như thế lại tập trung ở trên một bảo địa, khiến cho các tinh vực nghe được, ai nấy đều thèm nhỏ dãi và đỏ hết cả mắt.
"Lâu chủ, từ lúc nào mà Hoàng Sào có năm loại bất tử thần dược thế? Khoa trương như vậy cơ à?"
"Đúng vậy, như thế thì chẳng phải bọn họ đã vô địch rồi sao? Số lượng thần dược đó chí ít có thể đào tạo ra bảy tám vị Thánh Nhân?"
"Hoàng Sào là bảo địa như thế sao? Sao ta cũng chưa từng nghe qua thế nhỉ?"
Không chỉ có chư thiên tinh vực, ngay cả người trong Thiên Cơ Lâu, đều nhao nhao kích động.
Bởi vì, lâu chủ giới thiệu nghe rất dọa người, một địa phương nho nhỏ lại hội tụ nhiều trân bảo kinh thế đến vậy, nhất định là nơi tập trung đại đạo khí vận.
Ngay cả một đám cao thủ có kiến thức rộng rãi như Lão Phong Tử, Nhân Ma Lão Gia Tử, Cơ Tử, đều lần lượt biểu thị sự khiếp sợ tột độ.
"Mấy người các ngươi đừng có phá đám, tu luyện nhiều năm trời đều uổng công vô ích hết à, làm sao có thể có một nơi hội tụ nhiều đồ tốt đến thế chứ."
Lâu chủ quay đầu lại, lập tức lườm bọn hắn một cái.
9 thứ hạng kia của Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng là Lưu Tiêu ăn ngay nói thật, bởi vì trong Già Thiên thế giới, Bắc Đẩu đúng là đại tinh vực được trời cao chiếu cố, linh uẩn thâm hậu hơn những nơi khác rất nhiều.
Đặc biệt là bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu ở Đông Hoang, mặc dù trong đó có nhiều Cổ Hoàng Chí Tôn sinh sống, cực kì hung hiểm.
Nhưng bảy địa phương đó cũng được lưu truyền từ thời thượng cổ đến nay, các bảo vật tiên trân ẩn chứa trong bảo địa, đều là thật.
Chỉ có riêng Hoàng Sào kia chỉ là một nơi bình thường, không có gì đáng giá để xưng tụng là bảo địa cả.
"Nói cách khác, vừa nãy những lời kia đều là nói xạo ư?"
Lão Phong Tử có chút hồ đồ, phản ứng vẫn chậm một nhịp.
"Sao mà có thể nói là xạo được! Hoàng Sào cụ thể lớn bao nhiêu, chúng ta cũng không biết, dù sao đó cũng là thế lực thâu tóm toàn bộ Sinh Mệnh Cấm Khu mà."
"Cái này gọi là khái quát, ngươi hiểu không?"
Trong lòng Diệp Phàm hiểu ngầm ý của lâu chủ, lập tức lớn tiếng nói.
Ở đây ngoại trừ Lưu Tiêu ra, người hiểu rõ nghệ thuật xấu bụng này nhất có lẽ chính là Hắc Hoàng và Diệp Phàm.
Dù sao Diệp Phàm trong nguyên tác, cũng là gia hỏa được xưng là Diệp Hắc.

"Ồ ồ ồ! Ta hiểu rồi, đây quả đúng là khái quát!"
Hắc Hoàng lập tức sủa hai tiếng, cũng dùng vẻ mặt đại trí giả ngu, hô lên.
Mọi người lần lượt lộ vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ, bây giờ mới hiểu được ý của lâu chủ.

Chương 726. Đồng tâm hiệp lực

Lâu chủ đang muốn hãm hại người ta, kỹ thuật quả thuật là vô cùng cao siêu.
Chín thứ hạng còn lại trên bảng xếp hạng đều là nói thật, chờ người của thiên ngoại tinh vực đến Bắc Đẩu, bọn họ đương nhiên là sẽ được chứng thực.
Tại vì những thứ hạng đó đều là thật, cho nên bọn họ sẽ tin tưởng tuyệt đối vào vị trí hạng nhất trên bảng xếp hạng của lâu chủ, càng sẽ dốc sức tiến công Hoàng Sào.
Thế nhưng Hoàng Sào nào đâu dễ bị đánh hạ như vậy, Bất Tử Đạo Nhân, Ngũ Sắc Thần Hoàng, Sát Thủ Thần Triều, cao thủ từ khắp nơi đều đang ở đó.
Chỉ cần một ngày không đánh hạ nó, thì sẽ không ai biết được bên trong Hoàng Sào rốt cuộc có bao nhiêu bảo bối, cũng sẽ không có ai phát giác được bảng xếp hạng này của lâu chủ có vấn đề.
Mặt khác, chỉ cần một ngày không ai phát giác được sai sót trên bảng xếp hạng, thì sẽ mãi mãi tiến công Hoàng Sào không ngừng nghỉ!
Đây quả thực là đẳng cấp cao nhất trong việc hại người, động cơ vĩnh cửu cùng với logic hoàn mỹ.
"Chỉ cần Hoàng Sào không bị đánh hạ, thì bảng xếp hạng sẽ không có sai sót."
Cơ Tử tâm sáng như gương, lập tức hiểu ra đạo lý này.
"Nhưng vấn đề là lâu chủ nói Hoàng Sào có Ngũ Sắc Thần Hoàng tọa trấn, còn có Chuẩn Đế Bất Tử Đạo Nhân, vị trí của Hoàng Sào lại đang ở trong Sinh Mệnh Cấm Khu, thế thì ai có thể đánh hạ nó chứ?"
Nam Yêu Tề Lân không nhịn được nhổ nước bọt.
"Đây mới là then chốt, chỉ cần không đánh hạ được nơi đó, bảng xếp hạng sẽ mang đến cho bọn họ những cuộc tiến công liên hồi!"
Đoạn Đức lộ ra nụ cười xảo trá, trong nháy mắt đã tìm được cảm giác đồng đạo trên người lâu chủ.
Bên trong Thiên Cơ Lâu, từng người liên tiếp phối hợp với lâu chủ.
"Ta làm chứng, Hoàng Sào chính là bảo địa kinh khủng nhất của Bắc Đẩu chúng ta, từ xưa tới nay là khu vực giao tranh của nhà binh!"
"Nói đúng lắm, Hoàng Sào quả thực là một nơi thần dược đầy đất, thần nguyên còn không bằng chó."
"Từ xưa tới nay, chiến tranh bộc phát ở Hoàng Sào đều không dưới vạn lần, đã có hơn một tỉ người chết vì tranh đoạt địa phương đó."
Đám tu sĩ ở đây ai nấy cũng phụ họa cho lâu chủ, hướng về phía màn hình

livestream, thổi phồng về Hoàng Sào.
Trình độ thổi phồng của bọn họ, khoa trương đến mức ngay cả Lưu Tiêu cũng cảm thấy lúng túng.
Thổi phồng hơi quá rồi, không biết liệu livestream này có người còn tin nữa hay không...
Tuy nhiên, sự thật là, livestream này trong mắt các thế lực ở tinh vực khác, lại là thứ đáng tin cậy không thể nghi ngờ.
Mà lúc này đây, các đại gia tộc trong hội nghị ở Vĩnh Hằng tinh vực.
"Bắc Đẩu Hoàng Sào hầu như nắm giữ toàn bộ khoáng sản mà chúng ta cần có, đây đích thị là bảo địa mà chúng ta hằng mơ ước! Chúng ta còn suy nghĩ cái gì nữa!"
Tộc trưởng của Lan Thác gia tộc xem xong livestream, gần như muốn rống to lên.
Trong Bắc Đẩu Hoàng Sào, có tất cả vật liệu cần có cho dịch tiến hóa thể chất, cũng như vật liệu quan trọng dùng để chế tạo Thánh Nhân cơ giáp, địa phương tốt như thế, làm sao có thể bỏ qua cơ chứ.
"Thế nhưng vừa nãy các ngươi cũng nghe rồi đó, từ xưa tới nay nơi đó bộc phát không ít chiến tranh, chết tới mấy tỉ người!"
"Có thể tưởng tượng được, đầu sỏ nơi đó bây giờ, tuyệt đối là một vị cường giả."
Gia chủ Tiên Vũ Tề gia cũng hưng phấn và kích động, nhưng sau khi hưng phấn xong, liền nhanh chóng nhăn mày và bắt đầu trầm tư.
Bọn họ đường đường là đại gia chủ, không ngờ đã hoàn toàn tin vào những lời xằng bậy trong livestream.
Hoàng Sào chính là một địa phương nhỏ bé, nếu chẳng phải hôm nay có các thế lực ủng hộ hội tụ lại, thì đến cả chó cũng không thèm đến chỗ của bọn họ.
Tuy nhiên, các đại gia chủ của Vĩnh Hằng tinh vực, lại hoàn toàn tin tưởng điều này.
"Ta thấy mọi người đừng lo lắng nữa, mặc dù bảo địa đó dường như vô cùng nguy hiểm, nhưng dù sao cũng là nơi hội tụ nhiều trân bảo như thế, nếu mà không có người đóng giữ thì mới không bình thường."
Gia chủ Triệu gia lập tức nói.
"Chỉ cần các đại gia tộc chúng ta liên minh với nhau, thì việc bảo địa Hoàng Sào rơi vào tay chúng ta chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi."
Gia chủ Mặc gia và Tào gia cũng gật đầu đồng ý.
Chỉ vì bảo địa Hoàng Sào mà lâu chủ hư cấu tạo ra, đám gia chủ này lại trở nên đồng tâm hiệp lực.
"Tính luôn khối bảo địa cuối cùng này, vị trí của toàn bộ bảo địa ở Bắc Đẩu cổ tinh đã thu thập xong, mời xem qua."
Trắc lượng sư của Tề gia đã căn cứ theo bản đồ của mười bảo địa mà lâu chủ cung cấp, tổng hợp xong mười địa điểm trong cùng một bản đồ.
"Bảo địa Hoàng Sào, Thái Sơ Cổ Khoáng, Bất Tử Sơn, chúng ta sẽ không có bất kỳ một gia tộc nào độc chiếm ba nơi này, mà sẽ cùng hưởng nguồn

tài nguyên trong đó, mọi người đồng ý chuyện này chứ?"
Gia chủ Tiên Vũ Tề gia nhìn tấm bản đồ tổng hợp Bắc Đẩu, lập tức lớn tiếng nói.
Tấm bản đồ này dù đã miêu tả rõ đại địa mênh mông ngàn dặm của Bắc Đẩu, nhưng toàn bộ bảo địa đều tập trung ở Sinh Mệnh Cấm Khu.
"Đồng ý!"
Lúc này, gia chủ của các đại gia tộc đã có cùng chí hướng, đồng loạt gật đầu tán thành.
Thay vì lợi ích riêng của gia tộc mình, bây giờ lợi ích chung tuyệt đối lớn hơn việc lén lút tập kích một mình.

Chương 727. Giả cũng thành thật

"Về phần địa phương nhỏ như Nguyên Thủy Hồ, Hỏa Lân Động, Thần Tàm Lĩnh, nghe bảng xếp hạng kể hình như chả có thứ gì tốt đâu, chúng ta sẽ không lấy nó làm mục tiêu, ai muốn đi thì cứ tự đi."
Gia chủ Tề gia bỏ qua ba bảo địa cùng đồng hạng 10 trên Bảo Địa Bảng kia, khinh thường nói.
“Mấy địa phương trên bảng xếp hạng đó chả có bảo vật gì, đúng là hổ thẹn với cái mác ‘bảo địa’, ta cũng không đi."
Tộc trưởng Tử Vân Tộc là người đầu tiên tỏ vẻ khinh thường, nói.
"Ta cũng không đi, ai thích đi thì cứ để người đó đi."
Tộc trưởng Thương Hải Tộc cũng vội vàng nói như thể sợ rằng mình bị lạc loài.
"Ai lại muốn phí thời gian ở mấy chỗ kia chứ, trực tiếp đi theo vị trí trên bản đồ là được."
Gia chủ Triệu gia ghét bỏ, quơ tay nói.
Bảng xếp hạng của lâu chủ vô cùng thần kỳ, vừa khiến các Cổ Tộc rời đi và quy thuận Bắc Đẩu, vừa biến Hoàng Sào trở thành bia ngắm, chiêu số này quả thực là khiến người ta không thể không phục.
Cho dù là Vĩnh Hằng tinh vực dựa vào cướp bóc mà sống, bọn họ cũng đã bị bảng xếp hạng của lâu chủ dắt mũi triệt để.
"Đã như vậy, thế thì chúng ta sẽ chốt mục tiêu là top 9 trong bảng xếp hạng, chư vị có thể chuẩn bị chiến hạm được rồi, chúng ta sẽ xuất phát bất cứ lúc nào."
Gia chủ Tiên Vũ Tề gia gật đầu đồng ý, vung tay lên xóa đi vị trí của 3 sào huyệt Cổ Tộc trên bản đồ.
Lúc này, trên bầu trời Vĩnh Hằng cổ tinh, đã sớm tập kết rất nhiều tinh hạm và chiến hạm.
Những người đang ngồi đều là gia tộc cướp bóc có thế lực cường hãn nhất trên Vĩnh Hằng cổ tinh, vào thời khắc bọn hắn nói chuyện, một liên minh đã lẳng lặng hình thành.
Chiến hạm, cơ giáp, nhân viên chiến đấu, tất cả đều đang trong tư thế sẵn sàng nghênh đón địch nhân.

Lúc này, nếu bảng xếp hạng đã kết thúc, bọn họ cũng không cần phải chờ đợi nữa.
"Chiến hạm của Mặc gia ta đã vào vị trí."
"Chiến hạm của Triệu gia ta cũng đã vào vị trí."
"Tổng chiến hạm của Lan Thác gia tộc đã vào vị trí."
"Chiến hạm của Tào gia đã vào vị trí."
"Chiến hạm liên minh giữa Tử Vân Tộc, Thương Hải Tộc, Hỏa Vân Tộc đã vào vị trí."
Trên Vĩnh Hằng cổ tinh, một nhánh chiến hạm với quy mô khổng lồ chưa từng có trong lịch sử, đang chậm rãi bay ra khỏi Vĩnh Hằng tinh vực, khởi hành về phía Bắc Đẩu.
Quy mô khổng lồ của nhánh chiến hạm này, thậm chí đã vượt qua quy mô chiến hạm mà Đạo Diễn Đại Đế Chứng Đạo vào năm đó trên Vĩnh Hằng cổ tinh.
Chiến hạm của hơn bảy gia tộc liên minh với nhau, chục vạn cơ giáp đã chuẩn bị sẵn sàng.
Hơn nữa tất cả gia tộc đều không có nương tay, đều vận dụng toàn bộ cao thủ ẩn tàng và dịch tiến hóa thể chất của riêng mình.
Những bảo địa ở Bắc Đẩu sung túc cỡ nào?
Chỉ cần có thể chiếm lấy chúng, dù là bây giờ đầu tư bao nhiêu, tương lai nhất định sẽ kiếm lời gấp mấy chục lần.
Một lực lượng khoa học kỹ thuật tu chân không thể coi thường, đang tiến công đến Bắc Đẩu từ phía vũ trụ này.
Nhưng không chỉ có vậy, nội dung của livestream không chỉ có Vĩnh Hằng cổ tinh biết.
Trên Tử Vi tinh vực, quân đội hỗn loạn, từng luồng sát khí nồng nặc tràn ngập toàn bộ đại lục.
Một đại Bất Hủ hoàng triều trên Tử Vi tinh vực, kêu gọi toàn bộ chiến sĩ nơi biên cương, toàn quân chờ lệnh.
"Bảo địa Hoàng Sào, bất tử thần dược đầy đất!"
"Xem ra không cần phải tiến công bảo địa khác, chỉ cần cướp đoạt nơi đó là đủ rồi!"
Trên Tử Vi thần triều, Tử Vi Vương hiển nhiên cũng hoàn toàn tin tưởng đám người nói hươu nói vượn trong phòng livestream của Thiên Cơ Lâu.
Hắn hạ lệnh một tiếng, toàn bộ Tử Vi thần triều bắt đầu điều quân hướng về phía Bắc Đẩu với quy mô chưa từng có trong trăm năm qua.
Cùng ở tại Tử Vi thần triều, Phù Tang Thần Thụ Quốc của Kim Ô nhất tộc.
"Đệ tử Lô Châu về hết chưa? Không về nữa thì sẽ muộn mất."
"Quân đội của Tử Vi thần triều đã xuất phát, còn có Thái Âm Giáo và Quảng Hàn Cung, ta không muốn chắp tay dâng tặng những bảo địa kia cho bọn chúng!"
Kim Ô Đại Thánh đang gấp rút thúc giục đệ tử và thủ hạ của mình.
Từ khi bảo địa Hoàng Sào cuối cùng được công bố, hầu như tất cả mọi người đều bị điều quân và xuất phát.

Ban đầu, có một vài thế lực còn đang do dự có nên xuất thủ hay không, sau khi xem xong công bố về Hoàng Sào, liền không chút do dự nào lập tức điều quân hướng về Bắc Đẩu.
"Trên Bắc Đẩu vẫn còn bảo địa Hoàng Sào này ư? Chuyến đi lần trước vậy mà lại bỏ sót mà."
Kim Ô Đại Thánh khẽ cắn răng, tức giận nói.
Tử Vi tinh vực hoàn toàn trái ngược với Vĩnh Hằng tinh vực, các thế lực không muốn liên minh tí nào, mà là chia ra xuất phát.
Mỗi một thế lực đều cho rằng mình có đủ thực lực để cướp đoạt bảo địa trên bảng xếp hạng, chen đua nhau tiến quân về phía Bắc Đẩu.

Chương 728. Kỳ cảnh

Mà cùng lúc đó, trên thí luyện Cổ Lộ.
"Linh khí trong bảo địa Hoàng Sào lại dồi dào đến mức thần dược đầy đất ư? Nếu mà ta còn không đi, thì chẳng phải là ngu sao?"
Trên Thiên Binh cổ tinh, Yến gia, Cổ gia, Lâm gia, Hà gia, đều không hẹn mà cùng cảm thán, lập tức liên lạc với nhau.
Cho dù Hà gia và Cổ gia đều là kẻ thù của Lâm tộc thế gia, nhưng vào lúc này bọn họ đều đang buông bỏ ân oán, tạm thời liên minh với nhau.
Bởi vì dù là ai đều có thể nhìn ra, bảo địa ở Bắc Đẩu là thứ độc nhất vô nhị trong vũ trụ.
Đặc biệt là bảo địa Hoàng Sào, chỉ cần chiếm được nó, thì bất kì thế lực nào cũng có thể nhanh chóng quật khởi.
Mà Tử Vong Quốc Độ trên thí luyện Cổ Lộ, Cửu Thiên Quốc Độ do sinh linh Cửu Thiên Thần Ngọc tạo thành, đã sớm sinh sống trên thí luyện Cổ Lộ của Nhân Tộc từ lâu, không ngờ lại xuất hiện vạn tộc cùng đi ngược đường về phía bên này, ai ai cũng đi về phía Bắc Đẩu thông qua thí luyện Cổ Lộ của Nhân Tộc.
Âm hồn ai oán, sinh vật bạch cốt u ám, dị tộc sát lục, các đại quân muôn hình vạn trạng chen chúc nhau, mục tiêu đều nhắm vào nơi được gọi là bảo địa Hoàng Sào ở Bắc Đẩu.
Mà sâu trong tinh không, còn có một chi mạch truyền nhân Thương Thiên Phách Thể cực kỳ nghịch thiên, cũng đang trên đường tiến đến Bắc Đẩu.
Hiện nay, toàn bộ vũ trụ bát hoang, nếu có ai có thể quan sát sơ sơ về vũ trụ, liền sẽ thấy kỳ cảnh vô số tinh vực cùng ùa về Bắc Đẩu.
Mà biến động bất thình lình này, xem ra đã kinh động đến bọn Chí Tôn Cổ Hoàng trong cấm khu.
Bây giờ bọn họ mới ngộ ra, nhưng có vẻ đã quá muộn.
"Vĩnh Hằng tinh vực, Tử Vi tinh vực... trên thí luyện Cổ Lộ đã xảy ra chuyện gì, tại sao ta cảm thấy có rất nhiều linh khí đang nhiễu loạn?"
Thạch Hoàng là người cảm ứng được năng lượng dị thường đến từ ngoại vực trong Bất Tử Sơn, lập tức không nhịn được mở miệng nói.
Giọng nói của hắn như thể tiếng chuông cổ xưa, lập tức gõ tỉnh các Cổ

Hoàng ở trong Bất Tử Sơn và Thái Sơ Cổ Khoáng.
Những Chí Tôn Cổ Hoàng từ trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê, nhao nhao tuôn ra một tia Đế niệm của mình, dò xét vũ trụ xa xăm.
Với Hoàng Đạo pháp tắc vô tận của bọn họ, dù là ở trạng thái này, cũng đủ để cảm ứng được chỗ sâu trong vũ trụ từ Bắc Đẩu.
Tuy nhiên, một lúc lâu sau, cảm ứng truyền về từ Đế niệm quả thực khiến cho bọn họ đều có phần kinh ngạc.
"Vũ Dực Tộc, Nguyên Ma Tộc, U Ảnh Tộc, Thiên Hạt Tộc, Ải Nhân Tộc... Những cường tộc tinh không kia đều đang dạo chơi trong vũ trụ ư?"
Kỳ Lân Cổ Hoàng chau mày, còn chưa ý thức được chuyện gì đang diễn ra.
“Không phải, bọn họ không phải dạo chơi trong vũ trụ, bọn họ rõ ràng là đang đi đến thế giới chúng ta.”
Tuy nhiên, Hoàng Kim Cổ Hoàng lập tức nổi giận nói.
Một tia Đế uy phát tiết bên trong Thái Sơ Cổ Khoáng, lập tức san bằng sơn cốc dài ngàn dặm.
"Không chỉ có cường tộc tinh không, chiến hạm của Vĩnh Hằng tinh vực cũng đang bay về phía Bắc Đẩu, chuyện này đến tột cùng là sao thế?"
Thạch Hoàng cũng không e ngại các cường tộc đó, chỉ là không hiểu tại sao lại thành ra như vậy.
Thời khắc này, vũ trụ bát hoang đích thị là một kỳ cảnh.
Các thế lực đến từ nơi sâu xa trong vũ trụ, thậm chí là xa ở tận lối vào của Thần Thoại Cổ Lộ, quân đội cổ tinh, Vĩnh Hằng chiến hạm, toàn bộ đều không hẹn mà cùng ùa về phương hướng Bắc Đẩu.
Mà các Chí Tôn Đại Đế đang ở trong cấm khu, có thể nói là người nhạy cảm nhất trước những dị động của các thế lực đó, rất nhanh liền nhận ra chuyện này không hề bình thường.
Tuy nhiên, do livestream của Lưu Tiêu ở Thiên Cơ Lâu không bao phủ Bắc Đẩu cổ tinh, cho nên ngoại trừ cường giả các môn phái Đông Hoang đến tham gia đại hội vạn tộc của Thiên Cơ Lâu ra, hầu như không có người nào biết chuyện gì đang diễn ra.
Cho dù là nhân vật mạnh như Chí Tôn cấm khu, bọn họ cũng không cách nào nhìn thấu Thiên Cơ Lâu, vì thế đầu óc cũng hơi mơ hồ.
"Chẳng lẽ bọn họ đã phát hiện ngọn nguồn của hắc ám náo động là do chúng ta rồi ư?"
Thạch Hoàng nhắm mắt lại một lúc, sau đó chậm rãi mở ra.
Chuyện như vậy không phải lần đầu xảy ra, thời kỳ hoang cổ đã có cường giả vực ngoài tiến tới Bắc Đẩu, hoài nghi hắc ám náo động đến từ cổ tinh này.
Chỉ có điều, do các Chí Tôn đều tự phong bế trong thần nguyên, ẩn giấu trong Sinh Mệnh Cấm Khu, nên là bọn họ cũng không phát hiện.
"Nhưng ba động lần này, lớn hơn lần trước nhiều."
"Ta nhớ lần trước có mấy chục Thánh Nhân Vương đến Bắc Đẩu thăm dò, nhưng quy mô lần này chẳng phải có hơi lớn sao?"
Một vị Chí Tôn vô danh ngủ say trong thời gian cực dài không hề biết là từ

nơi nào truyền đến, bình thản nói.
"Coi như phát hiện cũng chả sao cả, chẳng phải trong chúng ta đã có người cần đợt thu gặt mới rồi sao?"
Luân Hồi Chi Chủ không chút hoang mang, từ trong Sinh Mệnh Cấm Khu phát sinh những tiếng âm vang.
Hắn nói không sai, những Chí Tôn Cổ Hoàng trong Thái Sơ Cổ Khoáng như Kỳ Lân Cổ Hoàng, là nhóm Đại Đế cần phải bắt đầu hắc ám náo động sớm nhất.
Nếu mà nhanh, thì chắc là sẽ bắt đầu trong đại thế hoàng kim này, cho dù chậm trễ hơn đi nữa, cũng chỉ nội trong trăm năm tới.

Chương 729. Một mũi tên bắn 2 con chim

"Chỉ cần đợt thu gặt mới, mặc kệ trong bọn họ có người biết chuyện hay không, đến lúc đó đều sẽ chết sạch, vậy thì không cần sợ bọn họ làm lộ bí mật của chúng ta."
Luân Hồi Chi Chủ biết Chí Tôn khác đều đang lắng nghe, lúc này mới chậm rãi nói tiếp.
"Làm lộ bí mật gì nữa, Thiên Cơ Lâu sắp tiết lộ hết bí mật của chúng ta ra ngoài rồi."
Trường Sinh Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, vũ trụ tinh không dường như đang có biến động.
"Thế thì đám ngoại tộc này, chúng ta có cần ra tay hay không?"
Hoàng Kim Cổ Hoàng có chút chần chờ, vẫn không yên lòng, hỏi.
"Ta đã xúi giục bọn họ để Ngũ Sắc Thần Hoàng xuất thế sớm, thiên phú của cây đại dược này quả thực rất tuyệt luân, xem như có người xâm nhập, cũng chỉ mang lại cho hắn thêm kinh nghiệm thực chiến mà thôi."
Trường Sinh Thiên Tôn là Chí Tôn phụ trách quản lý con cờ Hoàng Sào này, lập tức kiêu ngạo nói.
"Quân Tuyên cũng đã tới Địa Phủ Cấm Khu, các ngươi không cần bận tâm chuyện của ta."
Tiêu Dao Thiên Tôn im lặng cả buổi trời mới nói ra được một câu, hiển nhiên không có ý định giao lưu với các Chí Tôn khác quá nhiều.
Huống hồ bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu ở Đông Hoang cũng rất ít khi qua lại với Địa Phủ, những Chí Tôn ở cấm khu khác cũng không dễ xen vào chuyện này.
"Bên chỗ ta còn cần một chút thời gian, tên Hoa Vân Phi kia còn đang ngoan cố chống cự, ta còn cần một khoảng thời gian để xử lý hắn."
"Đợi ta triệt để luyện hóa hắn, Bất Diệt Thiên Công của Diêu Quang Thánh Tử có lẽ sẽ đại thành."
Bất Tử Sơn chi chủ Thạch Hoàng lập tức đáp lại.
Ngoại trừ hơn một nửa Chí Tôn của mấy đại Sinh Mệnh Cấm Khu đã ngủ

say ra, thì những người bị đánh thức khác hầu như đã bắt tay vào kế hoạch của riêng mình.
Dù là Ngũ Sắc Thần Hoàng hay Diêu Quang Thánh Tử có Bất Diệt Thiên Công sắp đại thành, đều là những kẻ có thiên phú đáng sợ có thể đạt Thánh Đạo pháp tắc cùng cực.
Đối với những Chí Tôn cấm khu như bọn họ mà nói, việc đào tạo bọn chúng không chỉ dùng để đối phó Thiên Cơ Lâu, mà đồng thời cũng là vài cây đại dược đang chờ được gặt hái trong tương lai.
Mà lúc này, bên trong Thiên Cơ Lâu, livestream về Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng đã kết thúc, tất cả mọi người đang bàn tán xôn xao.
"Chúng ta thổi phồng về bảo địa Hoàng Sào kia hơi quá rồi, cảm thấy hình như hơi khoa trương!"
"Không phải tại ngươi sao, tự nhiên nói cái gì mà thần dược đi đầy đất, ngươi cảm thấy mình có khiếu hài hước lắm à?"
"Sợ cái gì, đây chính là bảng xếp hạng của Thiên Cơ Lâu cơ mà, bộ bọn họ sẽ không tin à?"
Có không ít người ở đây đều đang hoan hô, phảng phất đại quân vô biên đang kéo về phía Bắc Đẩu không có liên quan gì tới bọn họ.
Nhưng vẻ mặt của lâu chủ có chút buồn bực, dường như hơi thất vọng.
Lưu Tiêu vốn còn nghĩ rằng livestream này chiếu cho toàn bộ vũ trụ bát hoang, chưa kể nội dung của bảng xếp hạng cũng đủ chấn động, lẽ ra có thể tăng thêm không ít nhân khí (*人气: nghĩa là độ nổi tiếng, độ phổ biến), nói không chừng còn có thể mở ra chức năng gì đó mới mẻ.
Kết quả là bây giờ livestream và bảng xếp hạng đều đã kết thúc, nhưng không hề nghe hệ thống có thông báo gì, đương nhiên là có chút thất vọng.
"Hệ thống, bây giờ ta cách lần mở khóa công năng kế tiếp còn thiếu bao nhiêu nhân khí?"
Lưu Tiêu nhìn không thấu tốc độ tăng trưởng nhân khí, bèn hỏi ở trong thần thức.
【 Qua lần livestream gần nhất, giá trị nhân khí cần để mở khóa đã đạt 90% 】
Hệ thống rất nhanh đưa ra câu trả lời, lúc này mới để cho Lưu Tiêu an tâm phần nào.
Nhưng xem ra, nhân khí cũng không dễ thu hoạch như hắn nghĩ, không chỉ cần có người biết đến Thiên Cơ Lâu, mà còn phải cần người nọ hoàn toàn bái phục và cảm thấy sùng kính trước Thiên Cơ Lâu thì mới được.
"Lâu chủ, hình như sắc mặt của ngươi không được tốt cho lắm, là vì bảng xếp hạng vừa nãy có vấn đề sao?"
Lúc này, Dao Trì Thánh Nữ chú ý đến biểu hiện trên gương mặt của Lưu Tiêu, mở miệng hỏi.
"Không có chuyện gì, hiệu quả của bảng xếp hạng vô cùng tốt, bây giờ thiên ngoại có không ít tinh vực đã bắt đầu tiến đến Bắc Đẩu cổ tinh."
Lâu chủ vừa khôi phục lại tinh thần sau khi nói chuyện với hệ thống.
Với năng lực tri giác của bọn Chí Tôn cấm khu, hẳn là đã cảm nhận được

dị động trong vũ trụ, huống chi là năng lực tri giác kinh khủng của lâu chủ.
Vào lúc này, tri giác của Lưu Tiêu nhắm về phía nơi sâu xa trong vũ trụ, di động của phương nào, hành quân của phương nào, tốc độ bao nhiêu, đường đi nào, toàn bộ đều xuất hiện rõ như ban ngày trước mắt hắn.
"Vĩnh Hằng tinh vực, Tử Vi tinh vực, Câu Trần tinh vực, Cửu Thiên Quốc Độ, Tử Vong Quốc Độ, Thiên Binh cổ tinh, Thần Thoại Cổ Lộ, Phách Thể nhất mạch, đều đang trên đường tới đây."
Lâu chủ nhắm mắt lại, hắn nhìn thấy rõ toàn bộ vũ trụ phẳng phất như một bản đồ thu nhỏ trên bàn.

Chương 730. Hiện tại Thiên Cơ Lâu là an toàn nhất

Tất cả mọi người nhao nhao khiếp sợ trước năng lực tri giác khủng bố của lâu chủ, livestream mới vừa kết thúc, cho dù những thế lực này lập tức xuất phát, thì vẫn còn đang rất xa trong vũ trụ mới phải.
Tuy nhiên, lâu chủ lại có thể cảm ứng rõ từng biến hóa trong vũ trụ sâu xa trong khi đang ở Bắc Đẩu, quả thực là kinh khủng.
Mà lúc này, bên trong Thiên Cơ Lâu, các nhân sĩ nghe được mấy câu này, trên mặt đều có biểu hiện không đồng nhất.
Đặc biệt là Diệp Phàm khi nghe thấy Phách Thể nhất mạch, hay Diệp Đồng khi nghe thấy Tử Vi tinh vực, đều đồng loạt nhíu mày.
Trong mấy thế lực xâm lược, có không ít kẻ thù huyết mạch của bọn họ, bọn họ vốn không muốn chạm mặt nhau sớm như vậy trong vũ trụ, nhưng vì Bảo Địa Bảng, dường như đã có vài chuyện xảy ra sớm hơn dự kiến.
"Phách Thể nhất mạch? Lâu chủ, ngươi nói chính là Thương Thiên Phách Thể trên Thể Chất Bảng à?"
Lúc này, đã có người bắt đầu kinh hô, Thương Thiên Phách Thể chính là thể chất cường hãn mà lâu chủ từng đề cập trên Thể Chất Bảng, hơn nữa còn là kẻ thù không đội trời chung của Hoang Cổ Thánh Thể.
Mà khác với vấn đề tu luyện càng lúc càng khó khăn mà Hoang Cổ Thánh Thể phải đối mặt lúc này, Thương Thiên Phách Thể ở trên cổ tinh của mình gần như đã áp chế toàn bộ thể chất còn lại, trở thành huyết mạch bá chủ.
"Lâu chủ, trong số những kẻ xâm phạm Tử Vi tinh vực, có bao gồm Kim Ô nhất tộc kia không?"
Diệp Đồng cũng lập tức sốt ruột, hỏi.
"Đừng có gấp, ta biết rõ suy nghĩ trong lòng các ngươi, Thương Thiên Phách Thể, Kim Ô nhất tộc, quả thật đều đang trên đường tới đây."
Lâu chủ biết hai vị đệ tử này là người nóng lòng muốn báo thù, lập tức giơ tay, nói.
"Nhưng lần này, còn chưa phải là thời điểm thích hợp để các ngươi ứng chiến."
"Hiện nay, thái bình ở Bắc Đẩu, cũng chỉ có một hòn đá cản đường là

Hoàng Sào, ta xúi giục chư thiên tinh vực hợp lực để tiến công Bắc Đẩu chúng ta, nhất định sẽ có thương vong."
"Cho nên đệ tử Thiên Cơ Lâu các ngươi cũng phải phân công nhau, trấn thủ bốn vực, để tránh những thiên ngoại cường tộc kia có cá lọt lưới, không đi công kích Bảo Địa trên bảng xếp hạng mà đi gieo họa chung quanh."
Trong lòng Lưu Tiêu biết rất rõ, công bố Bảo Địa Bảng ra ngoài, chẳng khác nào chủ động dẫn sói vào nhà.
Cho dù đối với bọn họ, những người này đến tấn công Hoàng Sào Cổ Tộc, nhưng đối với những chư thiên cường tộc, bất kỳ chủng tộc nào ở đây cũng chẳng khác gì nhau, toàn bộ Bắc Đẩu đều là mục tiêu của bọn họ.
Một khi hỗn chiến diễn ra, có thể tưởng tượng nhất định sẽ có cá lọt lưới, không đi theo chỉ dẫn trên bảng xếp hạng của hắn.
Đại hội vạn tộc vừa mới bình định các thế lực, hắn cũng không muốn để những địa phương khác ở Bắc Đẩu gặp vận xui chỉ vì bảng xếp hạng.
Huống hồ với tình hình trước mắt của Diệp Phàm và Diệp Đồng, bọn họ còn chưa tu luyện tới trạng thái đại thành tốt nhất, hiện tại căn bản cũng không phải là thời điểm thích hợp nhất để trả thù.
"Bây giờ mặc dù các ngươi đã đạt được truyền thừa Thiên Cơ Vạn Tượng Công, nhưng dù là Hoang Cổ Thánh Thể hay là Thái Dương Chi Thể vẫn còn chưa đại thành, nóng lòng báo thù rất dễ xảy ra chuyện, hiểu chưa?"
Lâu chủ dụng tâm lương khổ, bằng vào lực lượng tu luyện siêu nhiên của Thiên Cơ Lâu, bọn họ căn bản không cần cưỡng ép báo thù với trạng thái bán thành này.
Chỉ cần cố gắng tu hành trong Thiên Cơ Lâu, trước lúc rời đi, công pháp của bọn họ nhất định sẽ đại thành, đến lúc đó có thể báo thù thoải mái, đó mới là lựa chọn tốt nhất.
"Đã rõ, lâu chủ, đệ tử lĩnh mệnh!"
Diệp Phàm và Diệp Đồng, còn có mấy chục đệ tử Thiên Cơ Lâu khác đương nhiên cũng hiểu ngầm trong lòng, nhao nhao nghe theo lời của lâu chủ, đồng ý dàn xếp của hắn.
Mà nơi này có không ít đệ tử thế gia nghe thấy lâu chủ còn sắp xếp chu đáo và cẩn thận như thế, ai cũng yên tâm phần nào.
"Lâu chủ quả nhiên suy nghĩ thấu đáo! Không hổ là người chủ trì đại hội vạn tộc!"
"Đông Hoang chúng ta có thể có Đại Năng như lâu chủ tọa trấn một phương, mang lại thái bình, thật sự là phúc khí mấy vạn năm mới có một lần của chúng ta!"
"Có đệ tử Thiên Cơ Lâu trấn thủ, bốn vực chúng ta yên tâm rồi."
Rất nhiều đệ tử Yêu Tộc, Cổ Tộc và Nhân Tộc đều vỗ tay khen ngợi, sự kính nể dành cho lâu chủ lại tăng thêm vài phần.
"Về phần các vị đang ngồi ở đây, đến lúc đó tất sẽ khơi mào một trận hỗn chiến ở Bắc Đẩu, nếu không có chuyện gì gấp, ta đề nghị các ngươi nên tạm thời ở lại Thiên Cơ Lâu."
Lâu chủ cũng nói với các cao thủ và Thánh Tử của thế gia đến đại hội vạn

tộc.
Một khi thiên ngoại cường tộc đến đây, không chờ bọn họ tiến công Cổ Tộc, phỏng chừng chính các đại tinh vực đó đã tự đánh lẫn nhau.
Thời điểm như thế này, Thiên Cơ Lâu hiển nhiên là chỗ an toàn nhất Bắc Đẩu.
Đương nhiên, trong chuyện này cũng có ý đồ riêng của Lưu Tiêu, dù sao ở đây có một số cao thủ không chỉ có một bộ công pháp tuyệt thế trên người. Hắn muốn rút lấy lần nữa, còn phải chờ thêm 24 giờ.

Chương 731. Hỗn độn thể sắp sinh ra?

"Yên tâm, lâu chủ, ta vốn dĩ không có ý định rời đi sớm như vậy đâu, ta còn phải chờ ngươi chỉ điểm đôi chút về Thiên Yêu Thể cho ta nữa mà."
Nam Yêu Tề Lân lập tức sảng khoái cười nói, chuyến đi tới Thiên Cơ Lâu lần này của hắn quả thực là thu hoạch được rất nhiều, nên cũng không muốn rời đi.
"Dao Trì hẳn là cũng không muốn ta quay về sớm như vậy đâu, ta cũng có thể ở lại thêm vài ngày."
Dao Trì Thánh Nữ đương nhiên cũng rất lưu luyến địa phương thần kỳ này, xấu hổ nói.
"Lâu chủ đã có lòng như thế, làm sao ta có thể không nể mặt chứ, hơn nữa phòng công pháp nơi này đúng là nơi tu luyện tốt nhất ở Bắc Đẩu, ta cũng không nỡ lòng bỏ đi."
Trung Hoàng Hướng Vũ Phi cũng lớn tiếng nói.
Người tiến vào Thiên Cơ Lâu, trừ khi thật sự có chuyện gì khẩn cấp, bằng không thì không có một ai chủ động rời đi.
Dù cho là Cơ Tử - tiểu chủ của Cơ gia, cũng ở lại cho tới bây giờ, không muốn trở về Cơ gia nữa...
Tại vì, phòng công pháp thần kỳ của Thiên Cơ Lâu, lâu chủ chỉ nói tùy ý vài câu, đều ẩn chứa vô số tình báo kinh người mà bọn họ chưa bao giờ nghe qua, nơi này đối với bọn hắn mà nói tựa như thiên đàng.
"Một khi tất cả chư thiên cường tộc đều tiến đến phụ cận Bắc Đẩu, liền sẽ phát hiện mình không phải là ngoại tộc duy nhất xâm lược Bắc Đẩu."
"Phỏng chừng trước khi tấn công Bắc Đẩu, bọn họ sẽ tự đánh lẫn nhau trước."
Trong số những người có mặt ở hiện trường, Diệp Phàm là người hiểu rõ lâu chủ nhất, suy cho cùng cũng có danh xưng là Diệp Hắc, nên bèn nói.
"Trên bảng xếp hạng có liệt kê mười địa phương cho bọn họ, bọn họ chắc sẽ không có hứng thú với Hỏa Lân Động, Nguyên Thủy Hồ và Thần Tàm Lĩnh, vậy thì chỉn mục tiêu còn lại sẽ do bọn họ tự phân chia."
Vương Đằng cũng phân tích và nói theo mạch suy nghĩ này.
"Lâu chủ, ngươi cảm thấy bên phía Hoàng Sào có thể chống cự lại cuộc

xâm lược lần này không?"
Thánh Hoàng Tử thì càng dứt khoát hơn, lập tức hỏi.
Câu hỏi này của Thánh Hoàng Tử chính là tiếng lòng của không ít người tại đây, có khá nhiều cao thủ và tu sĩ Đông Hoang đều quay đầu, nhìn về phía lâu chủ.
"Hoàng Sào có Ngũ Sắc Thần Hoàng và Bất Tử Đạo Nhân, muốn chống lại hẳn không phải là chuyện gì khó."
"Huống hồ hiện giờ còn không chỉ như vậy, bên Bất Tử Sơn, Hoa Vân Phi và Diêu Quang Thánh Tử cũng đang ở bên đó."
Lâu chủ cười cợt, nói với mọi người.
Hắn thuận miệng nói như thế, nhưng vẫn khiến cho tất cả mọi người nhao nhao kích động.
"Hoa Vân Phi và Diêu Quang Thánh Tử, lại đang ở Bất Tử Sơn ư? Bọn họ ở bên đó làm gì?"
Trong đám người nhanh chóng có người kinh ngạc và hỏi.
Đặc biệt là đệ tử đại biểu cho Diêu Quang Thánh Địa, bây giờ Thánh Địa của bọn họ còn đang ra sức truy sát tên phản đồ ấy, thậm chí đã hạ lệnh truy nã cho Sát Thủ Thần Triều.
"Lâu chủ, Diêu Quang Thánh Tử thật sự đang ở Bất Tử Sơn hả? Ta phải mau chóng truyền tin tức này về cho Thánh Địa mới được."
Vị đệ tử Diêu Quang Thánh Địa kia lập tức vội vàng tiến lên, cúi đầu và nói.
"Ngươi muốn truyền tin tức cũng không phải là không được, nhưng bây giờ Thánh Địa các ngươi rất khó đối phó Diêu Quang Thánh Tử."
Lâu chủ nhún nhún vai, cười nói.
"Lâu chủ, tại sao ngươi lại nói thế?"
Lão Phong Tử và bọn cao thủ đều tỏ vẻ khó hiểu, Diêu Quang Thánh Tử bị lâu chủ bại lộ bí mật, ngay cả Hắc Kim Long Văn Đỉnh cũng không thể mang đi, thực lực chỉ ở mức bình thường mà thôi.
Mà lúc này, Diêu Quang Thánh Địa lại có lão tổ Thánh Nhân thức tỉnh, muốn đối phó Diêu Quang Thánh Tử chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay.
"Diêu Quang Thánh Tử được các Chí Tôn Cổ Hoàng ở Bất Tử Sơn mời chào rồi, với tư cách là quân cờ quan trọng để đối phó với Thiên Cơ Lâu ta."
"Và Hoa Vân Phi chính là đại lễ tặng cho hắn."
Những gì mà lâu chủ nói, lập tức để cho đám người trong Thiên Cơ Lâu đều vô cùng kinh ngạc.
Lúc này, kiến thức của bọn họ đã tăng thêm không ít vì ở trong Thiên Cơ Lâu, đặc biệt là Thể Chất Bảng mà bọn họ nghe qua lúc trước.
Bọn họ đương nhiên biết rõ, truyền nhân Thôn Thiên Ma Công - Hoa Vân Phi và truyền nhân Bất Diệt Thiên Công - Diêu Quang Thánh Tử khi hợp lại một thể sẽ xảy ra chuyện gì.
"Chuyện này không ổn cho lắm nhỉ? Theo lâu chủ từng nói trên Thể Chất Bảng, nếu để cho Bất Diệt Thiên Công thôn phệ Thôn Thiên Ma Công và đại thành, thì há chẳng phải sẽ trở thành Hỗn Độn Thể xưa nay chưa từng

có sao?"
"Ta nhớ hình như là có chuyện như vậy, lâu chủ, lần này chúng ta nên làm gì bây giờ?"
"Chí Tôn Cổ Hoàng trong cấm khu quả nhiên đê tiện mà, không ngờ lại dùng Diêu Quang Thánh Tử để đối phó chúng ta."
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu bỗng kích động, lúc trước lâu chủ đã sớm kể ở Thiên Cơ Lâu, Thôn Thiên Ma Công và Bất Diệt Thiên Công có quan hệ thôn phệ chủ tớ.
Truyền nhân của Thôn Thiên Ma Công, nhất định sẽ bị truyền nhân của Bất Diệt Thiên Công thôn phệ và trợ lực cho Bất Diệt Thiên Công sau khi đại thành.
Mà phương pháp này, chính là một trong số cách để đạt Hỗn Độn Thể trong truyền thuyết.
Không chỉ có bọn họ, đến cả đám đệ tử Thiên Cơ Lâu như Vương Đằng và Diệp Phàm cũng đồng loạt chấn động và cả giận, cảm thấy oán giận không ngớt với Chí Tôn Cổ Hoàng dùng phương pháp đê tiện này.

Chương 732. Không thể

"Lâu chủ, nếu ngươi đã biết thì tại sao không nói sớm với ta, để ta đánh chết Diêu Quang Thánh Tử sớm một chút là không có chuyện gì rồi."
Vương Đằng là người nóng nảy nhất, lập tức giẫm chân xuống đất, cả người tràn đầy sát khí đáng sợ.
"Ta cố ý đó."
Tuy nhiên, lâu chủ lại cười cười, hoàn toàn không xem nó là chuyện hệ trọng gì.
Điều này khiến cho đệ tử Thiên Cơ Lâu có chút khó hiểu, đặc biệt là bọn Vương Đằng và Thánh Hoàng Tử đang tức giận kia.
"Mặc dù mấy người các ngươi đều đã có công lực cao, nhưng không thể trốn trong Thiên Cơ Lâu và tu hành mãi được."
"Phải biết là trong Thiên Cơ Lâu đúng là có những tu luyện tràng như Chiến Thần Tháp, Võ Đài, nhưng chung quy chỉ là giả lập huấn luyện, không phải thực chiến thật sự, các ngươi hẳn còn nhớ Thiên Hoàng Tử đã bại như thế nào rồi chứ?"
Lời này của lâu chủ không chỉ làm tỉnh ngộ chúng đệ tử, mà còn khiến cho không ít gia chủ và điện chủ của các Thánh Địa thế gia đều đồng loạt gật đầu.
Tình huống mà đệ tử Thiên Cơ Lâu đang đối mặt, kỳ thực có chút tương đồng với tình huống mà Thiên Hoàng Tử gặp phải.
Đều có tư chất bất phàm, bên người còn có không biết bao nhiêu tiên trân kỳ bảo phụ trợ.
Trên phương diện phụ trợ ngoại lực, thì Thiên Cơ Lâu có thể cho tiên trân kỳ bảo nhiều hơn Bất Tử Thiên Hoàng rất nhiều, đệ tử Thiên Cơ Lâu có thể nói là nắm hết mọi chỗ tốt trong tay, toàn bộ quá trình tu luyện đều là giả

lập, chẳng hề lo lắng sinh tử.
Nhưng cũng chính vì nguyên nhân này, Lưu Tiêu lo rằng đám đệ tử cứ như thế mãi thì sẽ thành thói quen, sau này sẽ giống như Thiên Hoàng Tử, lúc thực chiến sợ này sợ kia.
"Dù có là đệ tử Thiên Cơ Lâu hay không, đều phải nhớ kỹ, tu hành tuyệt đối cần mượn nhờ ngoại lực, nhưng vào thời khắc sau cùng cá chép vượt Long Môn, vẫn phải dựa vào thực chiến."
"Ngũ Sắc Thần Hoàng, Diêu Quang Thánh Tử, chính là địch nhân cuối cùng mà ta để lại cho các ngươi, với tư chất của bọn họ và được các đại cấm khu ủng hộ, thì các ngươi chưa chắc có thể chiến thắng dễ dàng."
Lâu chủ nói ra lời này khiến cho mọi người phục sát đất.
Lâu chủ không chỉ bóc trần phương pháp tu luyện quan trọng nhất trên thế gian này, mà thậm chí còn ra sức giữ lại mấy tên cường địch cho đệ tử của mình.
Nói cách khác, cường địch mà Chí Tôn cấm khu đào tạo, ở trong mắt lâu chủ chỉ là đá mài dao cho các đệ tử của hắn mà thôi.
"Lâu chủ ngươi quá uy vũ, ôi trời ơi!"
"Lâu chủ nói chí phải, con đường tu hành phải vừa cương vừa nhu, nếu mà không có thử thách trong thực chiến, thì đúng thật là không thể xưng tụng là cường giả được!"
"Không ngờ lâu chủ lại suy nghĩ thấu đáo đến vậy, kể cả địch nhân đều đã bố trí xong xuôi! Ta thật sự là hâm mộ đệ tử Thiên Cơ Lâu quá đi mà."
Lúc này, có không ít đệ tử Thánh Địa thế gia ở Thiên Cơ Lâu, đều đỏ mắt ghen tuông với đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Đáng tiếc, tiêu chuẩn thu đồ đệ của lâu chủ đã rất rõ ràng, Diệp Phàm, Vương Đằng, Diệp Đồng, Thánh Hoàng Tử, mỗi một người đều là thiên tài vạn người có một, điều này vô hình chung xua tan đi suy nghĩ trở thành đệ tử Thiên Cơ lâu của không ít người.
Thật ra về chuyện này, Lưu Tiêu cũng đã cân nhắc Thiên Cơ Lâu từ đầu tới cuối không cần một nhánh quân đội với quy mô lớn, vì thế sau khi tới Già Thiên thế giới, liền đã cố ý giảm thiểu việc mời chào đệ tử.
Trước đó, đệ tử được mời chào ở Cửu Châu thế giới đã nhiều rồi, Trương Tam Phong, Phong Vân, Tiếu Tam Tiếu, Dương Quá, Song Long…
Việc thu đồ đệ ở các thế giới sau này, Lưu Tiêu chủ yếu vẫn muốn lấy chất lượng đặt lên hàng đầu.
"Lâu chủ, ta chỉ sợ nếu để cho Hỗn Độn Thể của Diêu Quang Thánh Tử đại thành, chúng ta chưa chắc là đối thủ của hắn."
Diệp Phàm cẩn thận suy nghĩ một hồi, lập tức tiến lên nói.
Lời mà lâu chủ nói, bọn họ đương nhiên đã thụ giáo, ngay cả Ngũ Sắc Thần Hoàng bọn họ cũng không sợ.
Thế nhưng Bất Diệt Thiên Công thăng cấp thành Hỗn Độn Thể, chuyện này vẫn sẽ mang đến uy hiếp khá lớn.
Suy cho cùng, Hỗn Độn Thể chính là thể chất nghịch thiên xếp hạng 1 trên Thể Chất Bảng.

"Về chuyện đó, các ngươi không cần lo ngại, sau khi Bất Diệt Thiên Công đại thành, quả thật có thể sinh ra Hỗn Độn Thể, nhưng với điều kiện bây giờ, cùng lắm hắn chỉ có thể sản sinh Hỗn Độn Thể thiếu hụt mà thôi."
"Hỗn Độn Thể thiếu hụt hoàn toàn khác xa Hỗn Độn Thể thật sự, thể chất đó cùng lắm chỉ giúp hắn gần ngang hàng với Ngũ Sắc Thần Hoàng, thậm chí là còn kém hơn đôi chút."
Câu nói cuối cùng của lâu chủ khiến bọn họ yên tâm đi phần nào.
Về phần vị Diêu Quang Thánh Tử kia đúng thật là xui xẻo, Hỗn Độn Thể thiếu hụt của hắn đã được định sẵn ngay từ đầu.
Cho dù hắn có được Chí Tôn cấm khu trợ giúp hay không, Bất Diệt Thiên Công có thể đại thành sớm hay không, thì sau cùng hắn chỉ lấy được Hỗn Độn Thể thiếu hụt mà thôi.
Bởi vì là Hỗn Độn Thể đại thành chân chính, cần số lượng thiên địa bản nguyên nhiều vô kể, nhưng sáu cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn vốn có trong vũ trụ này đã bị Bất Tử Thiên Hoàng đào hết từ mười mấy vạn năm trước.
Bây giờ tất cả đều đang chảy trong cơ thể Ngũ Sắc Thần Hoàng, không có chút quan hệ gì với Diêu Quang Thánh Tử.

Chương 733. Tấn công

"Thì ra là vậy, thế thì Diêu Quang Thánh Tử ắt phải chết dưới tay ta!"
Vương Đằng lập tức khôi phục lại sự tự tin, trở lại dáng vẻ kiêu ngạo hung hăng trước đó.
"Ngũ Sắc Thần Hoàng cũng là một trong hậu duệ huyết mạch của Bất Tử Thiên Hoàng, xem ra trận chiến giữa ta và hắn là không thể tránh khỏi."
Sau khi Thánh Hoàng Tử nghe thấy Ngũ Sắc Thần Hoàng, đương nhiên cũng sôi trào chiến ý.
Mặt khác, hai đệ tử Diệp Phàm và Diệp Đồng càng không cần nhiều lời, trên người bọn họ đều mang huyết hải thâm cừu, một người thì tìm Kim Ô nhất tộc và Địa Phủ để phục thù.
Một người thì có kẻ thù không đội trời chung đó là Phách Thể nhất mạch trong vũ trụ xa xăm, hai người đều muốn báo thù.
Hiện giờ, trong Thiên Cơ Lâu là một bầu không khí vui mừng, lâu chủ quay đầu nhìn lại, dùng thần thức đâm xuyên qua vũ trụ xa xôi.
Vô số chiến hạm, vượt qua hàng rào thời không, tiến vào trong tinh không của Bắc Đẩu cổ tinh.
Người của Vĩnh Hằng Tinh Vực đã tới rồi!
Bởi vì có được lực lượng thần kỳ đến từ khoa học kỹ thuật, tốc độ di chuyển cùng xác định tinh vực của bọn hắn nhanh hơn những thế lực khác không ít, đương nhiên bọn hắn chính là thế lực ngoài vũ trụ đầu tiên tấn công Bắc Đẩu!
Giờ phút này ngoài tinh không kia không chỉ có một hai chi hạm đội, hiện tại ngoài kia chính là toàn bộ lực lượng của Vĩnh Hằng Tinh Vực, đây là đại liên minh lớn nhất từ trước đến nay của Vĩnh Hằng Tinh Vực!

Trên tinh không của Bắc Đẩu Cổ Tinh tại Bắc Đẩu Tinh Vực, hạm đội dày đặc nhiều không kể siết, nếu nhìn sơ qua thì cực kỳ giống một đàn châu chấu khổng lồ, đủ để che khuất ánh mặt trời!
Trên Tổng Hạm, Tiên Vũ Tề gia, Thiên Đường, Mặc gia, Tào gia, Triệu gia, Lạn Thác gia tộc, Tử Vân tộc, Thương Hải tộc, Hỏa Vân tộc, tất cả gia chủ của những tộc này đều đang tụ tập cùng một chỗ để chỉ huy!
"Dựa vào những vị trí và địa đồ mà Thiên Cơ Lâu chi chủ cung cấp cho chúng ta thì ta tin rằng hiện tại chúng ta đã tới tinh không của Bắc Đẩu Cổ Tinh rồi."
Lúc này toàn bộ hạm đội khổng lồ này dừng lại một tý, một hoa tiêu lập tức báo cáo tình hình lên cấp trên.
Mặc dù bọn hắn người đông thế mạnh, tuy nhiên không thể nào cứ thế mà phát động công kích toàn diện được.
Mười mấy vị gia chủ này đều là người mang kinh nghiệm đầy mình trong việc cướp bóc nên đương nhiên sẽ không lỗ mãng như vậy.
Phải biết rằng rốt cuộc bọn hắn chỉ lấy tin tức từ một lần trực tiếp của Thiên Cơ Lâu chi chủ sau đó liền dốc hết toàn bộ lực lượng tấn công tới đây.
Đến cùng tại trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này có thật sự sở hữu nhiều bảo địa như vậy bọn hắn cũng không thể xác định được, tất cả cũng chỉ nghe qua lời nói một bên của Thiên Cơ Lâu mà thôi, nên không ai dám chắc một trăm phần trăm cả!
"Trước tiên xác thực tính chân thật trên Bảo Địa Bảng đi rồi tính, các vị chắc hẳn không có ý kiến gì phải không?"
Trong phòng chỉ huy, gia chủ Tề gia lên tiếng nói.
Những người còn lại đều nhanh chóng gật đầu, tất cả đều có xuất thân từ Đoàn Cướp, ai cũng biết việc thám thính thông tin có tác dụng to lớn ra sao!
"Vậy trước tiên ta lấy Hỏa Lân Động làm thí nghiệm?"
Lúc này gia chủ Tào gia cũng lên tiếng đóng góp.
"Không được, nơi này được xếp thứ mười trên Bảo Địa Bảng, còn bị Thiên Cơ Lâu chi chủ đánh giá là thẹn với cái tên Bảo Địa mà, cho dù tìm tới cũng không chứng minh được gì nhiều!"
Những người khác lập tức bác bỏ ý kiến đó.
Bọn hắn muốn chứng minh tính chân thực của Bảng Danh Sách này, đương nhiên phải đi tìm những nơi có thứ hạng cao chứ không phải là xếp chót.
Chỉ khi nào chứng minh được trong những Bảo Địa kia sở hữu những bảo vật mà Thiên Cơ Lâu chi chủ đã nói thì mới chứng minh được tính thật giả của Bảo Địa Bảng.
Nhờ vào khả năng tài tình của lâu chủ, đúng như dự đoán, những tên này hoàn toàn không thèm để ý hay là quan tâm tý nào tới Hỏa Lân Động cùng vài địa bàn Cổ Tộc đã quy phục Thiên Cơ Lâu khác.
"Nếu như vậy thì trước tiên thử tập kích Hiếu Chiến Chi Địa xem, coi thử trong đó có những loại bảo vật như Huyền Từ Thiết cùng Hoàng Tuyền Thủy không!"

“Đến lúc đó thì có thể xác định được thật giả rồi.”
Gia chủ Tề gia gật đầu, sau khi hắn nhìn lại Bảng Danh Sách này của lâu chủ một cái thì lên tiếng.
Mặc dù Hiếu Chiến Chi Địa bị lâu chủ đặt tại vị trí thứ sáu, nhưng đây là một khu vực bao gồm Lam Ma Tộc, Thanh Quỷ Tộc, Huyết Nguyệt Tộc cùng nhiều Cổ Tộc khác.
Nói chung là đây hoàn toàn không được tính là một chỉnh thể được, nhưng do lâu chủ thấy mệt nên trực tiếp quy nó thành một khu vực rồi xếp vào vị trí thứ sáu trên bảng.
“Được, ta thích Hiếu Chiến Chi Địa này, Huyền Từ Thiết cũng là một loại vật liệu khá là hiếm thấy, có nó là đủ để chứng minh giá trị thật sự của Bảo Địa Bảng rồi.”
Mọi người ở đây cũng lên tiếng tán thành.
“Liên Hợp Đại Hạm Đội nghe lệnh, Hạm Đội đầu tiên, Hạm Đội thứ tư, Hạm Đội thứ bảy, tất cả nhanh chóng hạ xuống tập kích tọa độ ta vừa đưa!”
Thế là gia chủ Tề gia đồng ý với ý kiến của mọi người, sau đó nhanh chóng lấy thân phận chỉ huy cao nhất của Hạm Đội để bắt đầu ra lệnh tấn công!

Chương 734. Mọi chuyện đã rồi

Trên Tinh Không, những Hạm Đội này bao phủ cả bầu trời như thiên la địa võng, nhiều phi thuyền đang dần bay ra khỏi tấm lưới lớn này để tập hợp nhau lại thành một Hạm Đội, dần di chuyển tới địa điểm chỉ định!
Tất cả động tĩnh này sao có thể thoát khỏi pháp nhãn của Thiên Cơ Lâu được chứ?
“Vĩnh Hằng Cổ Tinh đã đến, vòng tấn công đầu tiên đã bắt đầu!”
Ánh mắt của lâu chủ nhìn ra phía bên ngoài Thiên Cơ Lâu, thần thức của hắn bay xa ra vạn dặm, thậm chí còn ra xa tới tận Tinh Không.
Thánh Cấp Phi Thuyền đặc hữu của Vĩnh Hằng Cổ Tinh, có một số ít phi thuyền trong đó đang dần bay ra khỏi tập thể để di chuyển tới một nơi nào đó trên Bắc Đẩu Cổ Tinh!
Lúc này Thanh Quỷ Tộc, Lam Ma Tộc, Huyết Nguyệt Tộc, Đại Lực Ngưu Ma Tộc cùng một vài Cổ Tộc khác đang núp trong sào huyệt của bản thân, tuân theo mệnh lệnh của Hoàng Sào là nhanh chóng tăng cường khả năng quân sự.
Nhất là việc khai thác các loại khoáng sản để làm binh khí chiến đấu.
Những ngày gần đây Lam Ma Tộc cùng Huyết Nguyệt Tộc đã liên thủ với nhau để tập kích không ít Thánh Thành của Nhân Tộc, cả hai một bên hút Thần Hồn, một bên hút Tinh Huyết, đã giết không ít Nhân Tài Nhân Tộc.
Chỉ là chuyện này vẫn chưa kịp báo cáo tới tai của những gia chủ lúc này đang ở Thiên Cơ Lâu mà thôi.
Lúc này những Cổ Tộc tại Hiếu Chiến Chi Địa vội nhìn lên trời, bọn hắn không hiểu trên bầu trời có gì mà lại có một bóng đen lớn vô cùng.

Trên trời, vô số phi thuyền đang không ngừng hạ xuống, hình thể của nó càng lúc càng lớn trong mắt của những Cổ Tộc ở dưới, toàn bộ Hiếu Chiến Chi Địa để rơi vào trạng thái căng thẳng cực độ!
Mặc dù không rõ đối phương là ai nhưng Cổ Tộc vẫn phản ứng lại một cách cực kỳ nhanh chóng, chỉ trong chóc lát đã truyền thông tin về tổng bộ! Nhưng chưa kịp đợi tới khi trống trận của các tộc được gõ thì đối phương đã bắt đầu cuộc tập kích với tốc độ vô cùng kinh người.
Trên Vĩnh Hằng Cổ Tinh không hề có một hạm đội quân sự chính quy nào cả, tất cả đều đang ở hình thức Cướp Bóc Đoàn nguyên thủy nhất!
Nói các khác thì bọn hắn giống như những tên sơn tặc tại Bắc Đẩu, một khi chiến đấu thì hoàn toàn không cho ngươi thời gian chuẩn bị gì cả, mấu chốt ở việc xuất kỳ bất ý.
Hạm Đội thứ nhất, Hạm Đội thứ tư cùng Hạm Đội thứ bảy nhanh chóng hạ xuống, không có ý định giảm tốc gì cả, trực tiếp lấy Thánh Cấp Phi Thuyền đáp xuống mặt đất.
Mà những tên Cổ Tộc ở dưới thì không ngờ đối phương sẽ tấn công bằng cách như thế này, hoàn toàn không trở tay kịp, tất cả đều bị đè chết!
Đại Lực Ngưu Ma Tộc, Vân Lam Tộc, Huyết Nguyệt Tộc, Lam Ma Tộc lúc này mới gõ vang trống trận, kêu gọi tất cả Cổ Tộc tại đây dốc hết lực lượng.
Nhưng mà lúc này có vô số Cơ Giáp lao ra từ trong những phi thuyền kia!
Trời ạ!
Binh Lính Cơ Giáp của Vĩnh Hằng Tinh Vực tuy không sở hữu chiến lực đỉnh cấp, nhưng số lượng của nó thật sự quá nhiều, vô số binh lính người mang Cơ Giáp nhanh chóng lao ra từ trong những phi thuyền, sau đó tập hợp lại tấn công Cổ Tộc, tất cả đều phối hợp nhịp nhàng và có trật tự, trong mắt của những Cổ Tộc khác thì đây quả thật là một đám quái vật vô cùng vô tận!
"Đại Thánh! Sào huyệt chúng ta bị tập kích rồi! Nhanh chóng phái người tiếp viện!"
Mà giờ khắc này tại Hoàng Sào, Lam Ma Đại Thánh cùng Huyết Nguyệt Đại Thánh đang uống rượu bàn bạc, bỗng nghe được thủ hạ mình báo tin khẩn.
"Đừng gấp, nói rõ cho ta chuyện gì đã xảy ra thế?"
Hai vị Đại Thánh trố mắt nhìn nhau, sau đó ổn định thủ hạ của bản thân lại để hiểu rõ tình hình.
"Đại Thánh, có một đám phi thuyền bằng sắt bỗng hạ xuống đè chết một số lớn tộc nhân, sau đó một đám quái nhân bọc thép lao ra từ phi thuyền rồi đại khai sát giới, bọn hắn giết không ít người của tộc ta rồi, hiện tình hình nơi đó vô cùng hỗn loạn!"
Tên thủ hạ này nhanh chóng tóm tắt tình hình sao đó báo lại!
"Là yêu tộc hay là Nhân Tộc? Hay là Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc kia?"
Huyết Nguyệt Đại Thánh nhíu mày, hắn vẫn chưa hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

“Hình như bọn hắn đến từ Vực Ngoại, từng binh lính đều điều khiển một bảo giáp to lớn, chúng ta chưa từng thấy ai giống như bọn hắn cả!”
Những tên lâu la này sao có thể biết rõ Vĩnh Hằng Tinh Vực, cơ giáp cùng phi thuyền là gì , bọn hắn chỉ có thể giải thích là tình hình rất hỗn loạn mà thôi.
Nhưng đợi sau khi bọn hắn chạy tới Hoàng Sào để báo tin thì mọi chuyện đã muộn rồi!
Cướp Bóc Đoàn của Vĩnh Hằng Tinh Vực có thể nói là sống bằng việc cướp bóc, hiệu suất thật sự nhanh tới kinh người, chỉ trong một thời gian ngắn mà bọn hắn đã cướp tất cả mọi thứ đáng giá tại khu vực này đi rồi!
Khi hai vị Đại Thánh quay trở lại địa bàn của mình thì chỉ thấy những Cổ Tộc bị đè chết và tất cả mọi thứ đều cháy rụi.
Mà lúc này Hạm Đội thứ nhất, Hạm Đội thứ tư cùng Hạm Đội thứ bảy của Vĩnh Hằng Tinh Vực đã quay trở về!
Lúc này những tiểu đội vừa cướp bóc đang nhanh chóng giao nộp những gì mà bọn hắn lấy được lại cho mọi người kiểm tra xem Bảo Địa Bảng của Thiên Cơ Lâu chi chủ có đúng không!

Chương 735. Liệu được mấy phần thắng?

Trong phòng chỉ huy, gia chủ của các đại gia tộc đều ngồi lại một cách ngay ngắn để kiểm tra thành quả vừa cướp bóc được.
“Báo cáo… Chúng ta vừa hoàn thành việc cướp bóc Hiếu Chiến Chi Địa!”
“Sau khi lục xoát một phen thì thật sự phát hiện được nơi đó có chứa đựng Huyền Từ Thiết, Hoàng Tuyền Thủy, hơn nữa nơi đó vẫn còn nhiều loại vật liệu quý hiếm khác!”
Hạm Đội Trưởng của Hạm Đội đầu tiên đang báo cáo lại cho mọi người qua màn hình!
Những gia chủ kia mừng như điên, có vài người thậm chí còn đứng cả lên, vẻ mặt kích động!
Nếu thật sự trên Hiếu Thắng Chi Địa thật sự có bảo vật giống như lời Thiên Cơ Lâu chi chủ nói thì có lẽ những nơi còn lại đều cũng sẽ như thế!
Nói như vậy thì gần như tất cả tài liệu cần thiết để chế tạo Thể Chất Tiến Hóa Dịch đều có mặt trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này, thậm chí toàn bộ tài liệu để chế tạo phi thuyền, cơ giáp cũng có thể tìm được tại đây!
Chuyện này đối với mọi người tại đây không khác gì vừa tìm được một mỏ vàng vô tận vậy!
“Nói thế thì Thái Sơ Mệnh Thạch cùng vật liệt của Nguyên Dịch đều nằm trong hành tinh này sao, quả nhiên không hổ là Cổ Tinh có danh xưng Táng Đế Tinh.”
Gia chủ Tề gia lập tức lên tiếng.
“Thể Chất Tiến Hóa Dịch, Mệnh Thạch, Thánh Cấp Cơ Giáp đều nằm

trước mắt chúng ta rồi!"
Gia chủ Mặc gia cũng cười nói.
"Đừng cao hứng quá sớm, nếu dựa theo lời báo cáo vừa rồi của Hạm Đội một thì những Bảo Địa dưới kia đều có người đóng quân, muốn triệt để cướp sạch tất cả không phải dễ như vậy đâu."
Lan Thác gia tộc thì đang chăm chú phân tích những điểm đặc thù trên người của Huyết Nguyệt Tộc cùng Lam Ma Tộc.
Nơi này dù sao cũng không phải là Vĩnh Hằng Cổ Tinh, đây chính là Bắc Đẩu Cổ Tinh đó, nơi mà bọn hắn hoàn toàn không biết một tý gì, thiên địa nơi này rộng lớn cực độ, tài nguyên phong phú, việc nó có nhiều cường giả đỉnh cấp cũng không có gì là lạ.
"Sợ cái gì! Khi nãy chỉ là thử đao mổ trâu thôi, hiện tại mới là lần tấn công chính của đại bộ đội chúng ta!"
Nhưng Tử Vân Tộc cùng nhiều tộc trưởng còn lại thì đều tự tin vô cùng, ai nấy đều có chiến ý dạt dào!
Chỉ trong một thời gian ngắn thôi mà mệnh lệnh tiến công đã truyền đạt tới khắp các Đại Hạm Đội xung quanh.
Sau khi xác nhận được tính chân thật Bảng Danh Sách của Thiên Cơ Lâu chi chủ thì Vĩnh Hằng Cổ Tinh không còn chần chờ gì nữa, tất cả nhanh chóng tấn công.
Một cuộc hỗn chiến từ trên trời tới dưới đất nhanh chóng được mở màn, trên không trung của Bắc Đẩu thì phi thuyền lít nha lít nhít như một đàn châu chấu bay nhanh tới các Bảo Địa của Cổ Tộc.
Lúc này dù ngươi có ở nơi nào trên Bắc Đẩu thì cũng có thể cảm nhận được tình trạng linh khí dị động này.
Một cỗ linh khí cực kỳ cường đại bay đến từ thiên ngoại, giáng trực tiếp từ trên trời xuống giống như vẫn thạch.
Dù cho là những cao thủ, Thánh Tử từ các phương trong Thiên Cơ Lâu cũng có thể cảm nhận được rõ ràng!
"Vĩnh Hằng Cổ Tinh thực sự công đến đây rồi sao?"
Lão Phong Tử hoàn toàn không ngờ rằng Vĩnh Hằng Cổ Tinh sẽ tấn công tới đây một cách nhanh chóng cùng quả quyết như vậy, dù sao đây cũng là việc tấn công một hành tinh mà, đúng ra phải tốn thêm một chút thời gian mới đúng chứ!
"Đó chính là Cơ Giáp cùng phi thuyền của bọn hắn à, theo lời của lâu chủ thì dù một người có tu vi Tiên Đài Nhất Trọng Thiên nhưng chỉ cần mang trên mình Cơ Giáp thích hợp thì có thể chiến Thánh Nhân!"
"Tu chân có thể kết hợp được với khoa học kỹ thuật ư? Đây quả thật là không thể tưởng tượng nổi!"
"Thật sự muốn tận mắt nhìn xem cảnh chiến đấu của bọn hắn, tuy nhiên trông có vẻ nơi đó rất nguy hiểm, không biết tình hình diễn biến tới mức nào rồi!"
Có không ít người trong Thiên Cơ Lâu đang nhanh chóng bàn luận.
Từ trước đến nay Cổ Tộc luôn là vấn đề lớn nhất tại Bắc Đẩu, hiện tại có

cơ hội dẹp loạn được Cổ Tộc bằng những thế lực bên ngoài thì đương nhiên mọi người vô cùng hả hê rồi.
"Qua một thời gian ngắn thì Cổ Tộc sẽ lấy lại tinh thần nhanh thôi, tới lúc đó thì chiến tranh toàn diện sẽ bộc phát, những đệ tử Thiên Cơ Lâu nhanh chóng xuất phát theo an bài của ta!"
Lâu chủ lập tức phân phó.
"Rõ, lâu chủ!"
Thế là những đệ tử trong Thiên Cơ Lâu nhanh chóng phân thành nhiều tổ, nhanh chóng tuân theo mệnh lệnh của lâu chủ để tiến về Tứ Vực.
Đây có thể nói là lần đầu tiên những đệ tử này rời khỏi Thiên Cơ Lâu để đi vào Già Thiên thế giới này, đây cũng tính là một lần lịch luyện khá tốt.
"Lâu chủ, nếu như Vĩnh Hằng Tinh Vực khai chiến toàn diện cùng Cổ Tộc thì Cổ Tộc có mấy phần thắng thế?"
Hỏa Lân Tử vội tiến lên hỏi lâu chủ một cách tò mò.
Hiện tại Hỏa Lân Tử bình tĩnh vô cùng, hiện tại khi đại chiến sắp nổ ra thì hắn càng cảm thấy quyết định tham gia Vạn Tộc Đại Hội của bản thân là quyết định sáng suốt tới mức nào!
Từ sau khi lâu chủ đưa tay liền diệt sát tám tôn Thánh Nhân Vương cùng một lúc thì chỉ cần là người bình thường cũng có thể thấy được Cổ Tộc không thể nào chi phối được Thiên Cơ Lâu rồi.

Chương 736. Khách đến

"Trong thời gian ngắn thì Vĩnh Hằng Tinh Vực sẽ chiếm thế thượng phong, đây là chuyện bình thường, vì phi thuyền cùng cơ giáp là hai đại sát khí cường hãn tới cực độ, Cổ Tộc sẽ ăn thiệt thòi lớn."
"Nhưng mà đợi tới khi Cổ Hoàng Binh của Cổ Tộc bắt đầu khôi phục thì tình huống sẽ bắt đầu đổi chiều!"
Lời của lâu chủ chỉ là thuật lại tình hình trong nguyên tác mà thôi.
Ban đầu thì Hạm Đội của Vĩnh Hằng Tinh Vực sẽ dựa vào ưu thế từ khoa học kỹ thuật để chèn ép Cổ Tộc, nhưng sau cùng cũng thua trước số lượng Cổ Hoàng Binh áp đảo của Cổ Tộc.
Đây cũng là chuyện bình thường, với trình độ khoa học kỹ thuật của Vĩnh Hằng Tinh Vực thì bọn hắn vẫn chưa cuồng vọng tới mức tự tin chế tạo ra được binh khí sánh ngang với Cực Đạo Binh Khí, mà Thái Cổ Vạn Tộc lại là một thế lực sở hữu nhiều Cực Đạo Binh Khí nhất.
"Nếu Vĩnh Hằng Tinh Vực đã phát triển tiên tiến tới mức đó thì không lẽ bọn hắn không có Cực Đạo Binh Khí sao?"
Lúc này Cơ Tử Nguyệt cũng hiếu kỳ vô cùng!
"Con đường tu hành trên Vĩnh Hằng Cổ Tinh rất khác chúng ta, cơ bản bọn hắn sử dụng Thể Chất Tiến Hóa Dịch cùng Chiến Giáp để bổ sung chiến lực, rất ít người có thời gian tự tu hành."
"Thế nên từ trước đến nay Vĩnh Hằng Cổ Tinh chỉ xuất hiện hai Chứng Đạo Giả, đối với bọn hắn thì Đế Binh là một binh khí cực kỳ hi hữu."

Trong hai vị Chứng Đạo Giả của Vĩnh Hằng Cổ Tinh thì có một vị là Thiên Kiêu một đời của Vĩnh Hằng Cổ Tinh, hắn có để lại Đạo Diễn Thần Y, nhưng hiện tại thì không có ai mang món Cực Đạo Binh Khí đó lên đây cả.
Sau khi nghe lâu chủ giải thích thì mọi người nhanh chóng gật đầu, ai nấy đều bừng tỉnh đại ngộ.
Ngay khi nghe Vĩnh Hằng Tinh Vực chỉ từng có hai vị Chứng Đạo Đại Đế thì mọi người đã dần cảm nhận được sự chênh lệch của Đế Binh rồi.
Phải biết nếu nhìn từ góc độ lịch sử của Bắc Đẩu thì đây quả thật là một Cổ Tinh cực kỳ thừa thãi Đại Đế.
Nếu chỉ tính từ thời đại Thái Cổ tới nay thì Cổ Tộc đã sở hữu không dưới tám vị Cổ Hoàng rồi, đây là còn chưa tính tới những Đại Đế của Nhân Tộc, Đại Đế của Yêu Tộc đó, có thể nói là Đại Đế nhiều không đếm xuể.
Mà mỗi một vị Đại Đế này đều để lại một bộ Kinh Văn cùng Đế Binh, đương nhiên số lượng Cực Đạo Binh Khí trên Bắc Đẩu Cổ Tinh đã lên tới một con số vô cùng khả quan.
"Xem ra Vĩnh Hằng Tinh Vực lần này sẽ bị thua thiệt lớn trước Thái Cổ Vạn Tộc, nhưng mà nếu thật sự Cực Đạo giao phong diễn ra thì có thể nào dời chiến trận đó ra khỏi Bắc Đẩu được không?"
Trung Hoàng – Hướng Vu Phi hơi bận tâm về việc này một tý nên lên tiếng hỏi.
Dù sao chuyện như Cực Đạo giao phong cũng không phải là đùa giỡn.
Dù cho không phải là Cực Đạo giao phong, chỉ riêng việc Cổ Hoàng Binh khôi phục hoàn toàn thôi đã đủ khiến cho núi sông tan nát rồi.
Không thể coi nhẹ chuyện này được.
"Các ngươi không cần lo lắng về việc này, ta cho những đệ tử của Thiên Cơ Lâu ra ngoài cũng là vì lo lắng những chuyện như vậy xảy ra, hơn nữa vẫn còn một biến số cực kỳ to lớn vẫn chưa xuất hiện mà."
Lâu chủ trông có vẻ không lo lắng gì cả, việc này khiến cho những người khác nhẹ nhõm hơn rất nhiều.
"Lâu chủ, biến số mà ngươi mới nhắc tới là gì thế?"
Dao Trì Thánh Nữ lên tiếng hỏi.
"Các ngươi nhớ lại xem, tại vũ trụ bát hoang này không chỉ có một mình Vĩnh Hằng Tinh Vực là nhớ thương Bảo Địa Bảng này của chúng ta!"
"Lý do mà Vĩnh Hằng Tinh Vực tới sớm là vì khoa học kỹ thuật của bọn hắn đủ tiên tiến, Hạm Đội của bọn hắn có thể băng qua tinh không một cách dễ dàng và nhanh chóng."
"Chờ đến khi các thế lực khác đều đến đông đủ thì chiến cuộc này sẽ thay đổi trong nháy mắt."
Lâu chủ cười ha hả, bộ dáng giống như ngại thiên hạ không loạn!
Chiêu này của lâu chủ thật sự quá độc, chỉ cần tung ra một cái Bảo Địa Bảng thôi mà đã khiến cho toàn bộ vũ trụ bát hoang đứng ngồi không yên, bất kỳ thế lực lớn nào đều nhăm nhe chạy tới Bắc Đẩu.
Những Đạo Động tỏa ra linh khí khổng lồ do những thế lực này tạo ra thậm chí còn có thể kinh động tới những Chí Tôn trong Cấm Khu, qua đây ta có

thể thấy kích thước của bọn hắn to lớn tới mức nào.
Chờ tới khi tất cả đám ngưu quỷ xà thần này đều tới Bắc Đẩu, sau đó ra tay đánh nhau với Hoàng Sào cùng nhiều Bảo Địa khác thì ngay cả Lưu Tiêu cũng không thể đoán được kết quả.
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu đang náo nhiệt vô cùng, lý do chính cũng là vì Vĩnh Hằng Tinh Vực ra tay đánh Cổ Tộc.
Nhưng bỗng khung cảnh khắp nơi im lặng tới cực độ.
Một chiếc phi thuyền bỗng bay từ chỗ các Bảo Địa tới thẳng chỗ của Thiên Cơ Lâu.
"Lâu chủ, hiện tại trước cửa Thiên Cơ Lâu có một chiếc phi thuyền đang đậu kìa! Quả nhiên sẽ có ngộ thương xảy ra!"
Lập tức có không ít tu sĩ trong Thiên Cơ Lâu trở nên khẩn trương cực độ, đối với những tu sĩ Nhân Tộc ở đây thì cơ giáp cùng phi thuyền của Vĩnh Hằng Tinh Vực hoàn toàn là một thứ mới lạ hoàn toàn.
Mặc dù bọn hắn không hiểu lực lượng của khoa học kỹ thuật rốt cuộc lớn tới mức nào, nhưng lâu chủ đã từng miêu tả rằng Tiên Đài Nhất Trọng Thiên nếu điều khiển cơ giáp thì có thể đánh ngang tay với Thánh Nhân, chỉ cần nhiêu đây là đủ khiến bọn hắn biết sức mạnh của Vĩnh Hằng Tinh Vực lớn ra sao.

Chương 737. Mục đích thực sự

"Không đúng, nếu như bọn hắn tới đây để khai chiến thì phải điều cả Hạm Đội tới chứ, sao có thể có một chiếc phi thuyền như thế này được."
Nam Yêu – Tề Lân trấn định vô cùng, hắn giơ ly rượu lên uống vài ngụm sau đó lên tiếng với giọng vô cùng chắc chắn.
Mặc dù hắn không hiểu cơ giáp, phi thuyền là gì, nhưng hắn rất tự tin vào bản thân.
Nếu như thật sự người của Vĩnh Hằng Tinh Vực nào vô tình lạc vào đây thì Tề Lân không ngại mà đại triển thân thủ.
Giờ phút này có không ít người trong Thiên Cơ Lâu đều có suy nghĩ giống Tề Lân, ai nấy đều âm thầm chuẩn bị để động thủ.
Cửa phi thuyền vừa mở ra, có một người khá là lịch sự đi xuống.
"Theo như máy quét linh khí thì trên toàn bộ Bắc Đẩu Cổ Tinh này chỉ có nơi này là nơi hội tụ nhiều linh khí nhất, thậm chí linh khí nơi này còn nhiều hơn cả ở Thái Sơ Cổ Quáng!"
Người này chính là Thế Tử của Tiên Vũ Tề gia, một đại thế gia tại Vĩnh Hằng Tinh vực, hắn chính là con trai của gia chủ Tề gia, lúc này hắn không đi theo đại quân để tấn công các Bảo Địa, mà vụng trộm vâng lệnh của phụ thân hắn, đi tìm Thiên Cơ Lâu!
Những gia tộc khác trên Vĩnh Hằng Cổ Tinh sau khi biết địa điểm cùng tính xác thật của các Bảo Địa thì ai nấy đều nổi lòng tham trước những vật liệu kia.
Chỉ có gia chủ Tề gia là thấy được sự lợi hại của Thiên Cơ Lâu chi chủ qua

việc xếp hạng Bảo Địa Bảng.
Loại danh sách như Bảo Địa Bảng này nếu để rơi vào tay bất kỳ thế lực nào khác trên vũ trụ thì không khác nào dẫn sói vào nhà cả.
Mà Thiên Cơ Lâu chi chủ không chỉ phát trực tiếp từ đầu tới đuôi mà không ngần ngại một tý nào, mà hắn còn vẽ địa đồ ra một cách cực kỳ rõ ràng nữa chứ.
Hiển nhiên rằng thế lực này hoàn toàn không sợ sự xâm lấn từ những thế lực khác ngoài vũ trụ.
Khác với những gia tộc khác, Tiên Vũ Tề gia không chỉ muốn cướp một phen rồi rời đi, bọn hắn muốn đem tất cả căn cơ của gia tộc bản thân chuyển tới Bắc Đẩu Cổ Tinh giàu có này.
Tề gia hiện tại chính là một đại gia tộc tại Tiên Vũ Tinh Hải, Vĩnh Hằng Cổ Tinh, bọn hắn đã thấy được nếu cứ tiếp tục ở trên Vĩnh Hằng Tinh Vực thì sẽ không thể phát triển được tiếp.
Thế nên gia tộc này muốn đi thêm một bước, đó chính là chuyển di tới Bắc Đẩu Cổ Tinh.
Thế nên so với những gia tộc khác thì Tề gia hoàn toàn không cần đặt tất cả tâm tư vào việc tiến công, mà bọn hắn muốn bái phỏng Thiên Cơ Lâu thần bí khó lường này trước.
Thiếu chủ Tề gia ngẩng đầu nhìn ba chữ Thiên Cơ Lâu to lớn, sau đó bước vào một cách vui vẻ.
"Các vị cho hỏi, nơi này có phải là Thiên Cơ Lâu, nơi đã xếp hạng cùng công bố Bảo Địa Bảng không?"
Khi tên thiếu chủ Tề gia này bước tới thì trên đầu hắn lập tức xuất hiện số liệu kỹ càng
"Tên: Tề Đông"
"Thân phận: Trưởng tử Tiên Vũ Tề gia"
"Huyết mạch: Phàm thể"
"Tu vi: Tiên Đài Nhất Trọng Thiên"
"Tuyệt học: Điều Khiển Cơ Giáp, Thánh Thể Cơ Giáp Kết Hợp…"
"Mục đích: Gặp mặt Thiên Cơ Lâu, tạo dựng cơ sở để Tiên Vũ Tề gia chuyển di tới Bắc Đẩu"
Tiên Vũ Tề gia này thật sự thông minh hơn những người khác nhiều đóngười khác đều muốn tới đây để cướp, nhưng Tiên Vũ Tề gia này vậy mà đã bắt đầu mưu đồ chuyển nhà!
Lâu chủ vừa xem mục đích của tên này liền nở nụ cười, không biết đánh giá sao cho tốt.
Trước tiên chưa nói tới việc cuối cuộc hỗn chiến này thì Vĩnh Hằng Tinh Vực có thắng hay không, một khi kế hoạch có biến thì sợ rằng Tiên Vũ Tề gia này không ở được Bắc Đẩu mà còn toàn quân bị diệt.
"Thì sao? Người Vĩnh Hằng Tinh Vực như ngươi còn muốn tới Thiên Cơ Lâu để quấy rối à? Biết nơi này là nơi nào không?"
Nam Yêu – Tề Lân thấy người khác không lên tiếng thì hắn liền làm người lên tiếng đầu tiên.

Không biết từ lúc nào mà hắn cũng đã trở thành một người ủng hộ trung thực của Thiên Cơ Lâu rồi, lúc này thấy tên thuộc Vĩnh Hằng Tinh Vực này tới đây có lẽ muốn kiếm chuyện thì kích động vô cùng.
"Không dám không dám, các ngươi hiểu lầm rồi, Thiên Cơ Lâu chi chủ có thể xếp hạng được Bảo Địa Bảng thì ta đã biết nơi này là một nơi thần kỳ rồi, hiện tại ta chỉ tới để bái phỏng mà thôi!"
Tên thiếu chủ Tề gia này lập tức lên tiếng một cách khiêm tốn.
"Quá khen, Thiên Cơ Lâu nho nhỏ này của ta chỉ buôn bán tình báo mà thôi, biết nhiều một chút cũng là bình thường."
"Hiện tại do không biết thiếu chủ của đại gia tộc Tiên Vũ tới chơi, không thể tiếp đón chu toàn được, thứ lỗi!"
Lúc này lâu chủ đứng ở lâu hai lên tiếng.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ quả nhiên thần thông quảng đại, chúng ta chưa từng gặp mặt bao giờ mà lâu chủ lại hiểu rõ về ta như vậy!"
Thiếu chủ Tề gia khi thấy Thiên Cơ Lâu chi chủ vừa mở miệng liền nói toạc thân phận của hắn ra thì lập tức rùng mình một cái.
Trên đường đi hắn đã sớm được phụ thân dặn dò qua, nhiệm vụ thiết yếu của hắn không phải là tấn công Bảo Địa của Bắc Đẩu, mà là đi tìm nơi ở của Thiên Cơ Lâu.
Trước khi lần trực tiếp công bố Bảo Địa Bảng diễn ra thì cái tên Thiên Cơ Lâu đã được truyền khắp tinh không rồi.
Những việc như Bất Tử Thần Hoàng chưa chết, chân tướng việc náo động của Sinh Mệnh Cấm Khu, những công bố kinh người này đều được truyền từ một nơi tên là Thiên Cơ Lâu.
Thế nên nhiệm vụ chủ yếu lần này của thiếu chủ Tề gia chính là đi dò xét hư thực của nơi gọi là Thiên Cơ Lâu này, xem thử xem rốt cuộc nói này có nội tình ra sao, sau đó tạo mối quan hệ với Thiên Cơ Lâu.

Chương 738. Chỉ cần một triệu cân nguyên thôi

"Bạn từ xa tới cũng được coi là khách nhân, ngươi cứ ngồi một chút đi."
Lâu chủ cười cười, phất tay cho thiếu chủ Tề gia ngồi xuống.
Mọi người khi thấy thái độ của lâu chủ cũng không tệ lắm cùng thêm việc người của Vĩnh Hằng Tinh Vực này nhìn có vẻ không giống đến để gây chuyện, tất cả đều nhanh chóng buông lỏng cảnh giác.
Bọn hắn biết rõ toàn bộ Vĩnh Hằng Tinh Vực chỉ là cây đao mà Thiên Cơ Lâu chi chủ sử dụng để tấn công Cổ Tộc, thế nên thật ra bọn hắn cũng không lo lắng lắm.
Lúc này có một đám binh lính đi theo thiếu chủ Tề gia, tuy nhiên không nhiều lắm
"Hôm nay chúng ta mộ danh người công bố Bảo Địa Bảng mà tới, cũng không giấu gì, binh lính của chúng ta đang đi khai thác những khoáng sản

cần thiết, nếu như Bảo Địa nào có quan hệ hay thuộc về lâu chủ thì ngài cứ nói, ta sẽ lập tức ra lệnh cho binh lính ngừng tấn công nơi đó."
Tên thiếu chủ Tề gia này cũng khá là khách khí, mở miệng liền khen lâu chủ liên tục, đúng thật là miệng lưỡi dẽo quẻo.
Rõ ràng lần này Vĩnh Hằng Tinh Vực bọn hắn tấn công một cách toàn diện, mưu đồ chiếm hết Bảo Địa của Bắc Đẩu, nhưng qua miệng của hắn thì lại biến thành đi khai thác khoáng sản!
Ngay cả một đám môn phái thế gia trong Thiên Cơ Lâu cũng không nhịn được mà bị tên này làm cho tức cười.
"Thiên Cơ Lâu của ta chỉ mua bán tình báo mà thôi, không muốn đánh nhau hay đánh đấm gì với ai, trong các Bảo Địa kia sao có phần của ta được chứ, các ngươi cứ đi thu thập thoải mái đi."
Lưu Tiêu cũng giống những khách nhân kia, bị tên này làm cho tức cười, hiện tại các Bảo Địa của Bắc Đẩu chắc đang đánh nhau ì xèo, thây ngang khắp đồng, nhưng qua miệng gia hỏa này giống như Vĩnh Hằng Tinh Vực tới là để bàn bạc chuyện hòa bình của hai Cổ Tinh vậy.
"Lâu chủ, nếu như ngươi đã nói ngươi buôn bán tình báo thì ta muốn mua tình hình của các thế lực tại Bắc Đẩu hiện nay ra sao, quản lý như thế nào, quan hệ qua lại của các thế lực lớn có gì bất ổn không?"
Thiếu chủ Tề gia nghe thế thì cũng không khách khí nữa, ngồi xuống uống một ngụm trà rồi lên tiếng hỏi thẳng.
"Người Ngoại Vực như ngươi hỏi những chuyện đó làm gì, lý do chính các ngươi tới đây không phải là để cướp bóc tài nguyên sao? Hỏi nhiều như vậy làm gì?"
Nam Yêu – Tề Lân đã khó chịu gia hỏa này từ đầu rồi, không đợi lâu chủ mở miệng thì hắn liền lên tiếng.
"Tiên Vũ Tề gia chúng ta rất có hứng thú đối với Bắc Đẩu, chúng ta có dự định rằng sẽ di chuyển toàn bộ gia tộc tới nơi này để sinh sống, đương nhiên phải cần hiểu rõ tình hình của Bắc Đẩu từ sớm chứ."
Tên thiếu chủ này cũng hoàn toàn không sợ sự hung hãn của Nam Yêu – Tề Lân.
Lúc này ngoài phi thuyền của hắn đang được trang bị Cổ Thánh Chiến Tranh Bảo Giáp, đây chính là một trong những Thánh Cấp Chiến Giáp cao đẳng, đủ để địch nổi cường giả Thánh Nhân trở lên.
"Những người Ngoại Tộc như các ngươi dựa vào cái gì mà muốn cắm rễ trên Bắc Đẩu chúng ta chứ? Các ngươi hỏi qua Vạn Tộc tại Bắc Đẩu chưa?"
"Đúng vậy, các ngươi cướp bóc thì cướp bóc thôi, Bắc Đẩu chúng ta hoàn toàn không hoan nghênh những Ngoại Tộc như các ngươi tý nào."
"Tiên vũ gia tộc gì đó của ngươi thật sự ngang ngược đó, được một tấc lại muốn một thước à?"
Hiện tại có không ít các thế lực tại Bắc Đẩu đang trú ngụ tại Thiên Cơ Lâu, nên khi nghe thấy lời của thiếu chủ Tề gia thì ai nấy đều nổi giận, Bắc Đẩu vừa mới được phân chia địa bàn lại thôi, vừa mới an ổn được không bao

lâu.
Thật ra bọn hắn cũng không quan tâm việc Tiên Vũ Tề gia có cắm rễ tại Bắc Đẩu hay không, chủ yếu là Bắc Đẩu vừa mới hoàn thành việc phân chia, hiện tại nếu như một thế lực ngoại lai bước vào thì thế cân bằng vừa được tạo dựng sẽ bị phá vỡ.
"Tiên Vũ Tề gia các ngươi quả nhiên là gia tộc thông minh nhất Vĩnh Hằng Tinh Vực, nghe nói tại thời đại Thái Cổ gia tộc các ngươi đã từng có một vị cường giả sở hữu Thái Thượng Tiên Thể, hắn đã thống nhất toàn bộ Vĩnh Hằng Cổ Tinh."
Lâu chủ cười cười, nói một cách thờ ơ.
Lời của hắn vừa đứt thì thiếu chủ của Tề gia cũng nhịn không được mà lộ ra sắc mặt kinh ngạc.
Thái Thượng Tiên Thể của Tề gia thực tế đã bị lạc mất nhiều năm rồi, vấn đề này thậm chí cả những gia tộc lâu đời trên Vĩnh Hằng Tinh Vực cũng không thể biết rõ như thế này được, không ngờ tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này lại nói ra một cách nhẹ nhàng như vậy.
"Ta mở cửa để làm ăn, nếu như có khách nhân tới cửa thì có lý nào ta lại cự tuyệt không buôn bán chứ!"
Sau đó lâu chủ lại đổi giọng, lời này lập tức khiến đám người trong Thiên Cơ Lâu kinh ngạc không thôi.
Không lẽ ngay cả lâu chủ cũng ngầm cho phép những tên Ngoại Vực này cắm rễ tại Thiên Cơ Lâu sao? Hay là lâu chủ có kế hoạch gì khác?
Đám người không dám suy đoán ý nghĩa của lâu chủ, nên bọn hắn không dám nói gì thêm.
"Lâu chủ quả nhiên sảng khoái!"
Thiếu chủ Tề gia lộ ra bộ dáng thưởng thức lâu chủ vô cùng.
"Được, nể tình ngươi là ngươi từ xa tới, ta cho một giá cả hữu nghị, chỉ một triệu cân Nguyên thôi."
Nhưng câu nói tiếp theo của lâu chủ lập tức khiến thiếu chủ Tề gia đang uống trà cũng phải sặc.

Chương 739. Bị lừa

1 triệu cân Nguyên? Đây đoán chừng là lần giao dịch có giá trị lớn nhất từ trước đến nay của Thiên Cơ Lâu!
Đám người trong Thiên Cơ Lâu khi nghe thế liền chuyển nghi thành vui, muốn nhìn xem dáng vẻ cười hổ khó xuống của tên thiếu chủ Tề gia này.
Lời chính do miệng hắn nói, hiện tại lâu chủ đã ra giá, nhưng cái giá này lớn tới mức khiến hắn phải cảm thấy xấu hổ.
"Cái giá này có phải là hơi khoa trương quá không đó lâu chủ!"
Tên thiếu chủ Tề gia này cũng không dám chất vấn Thiên Cơ Lâu chi chủ, nên hắn chỉ hỏi nhẹ một cách lúng túng.
"Tiên Vũ Tề gia, đây dù sao cũng là một cái giá vô cùng công đạo rồi, ngươi chỉ cần thanh toán đủ tiền thì toàn bộ tình hình phân chia thế lực tại Bắc

Đẩu, phân bố của Vạn Tộc đều sẽ được ta nói cho ngươi một cách rõ ràng, ta nghiêm túc đó!"
Lâu chủ chỉ cười nhẹ rồi đáp, nếu nói về trò vặt thì tên thiếu chủ Tề gia này chắc chắn chơi không lại Lưu Tiêu rồi.
Tên thiếu chủ Tề gia này suy nghĩ một chút, có vẻ địa vị của Thiên Cơ Lâu tại Bắc Đẩu không nhỏ tý nào, hơn nữa với năng lực tình báo của bọn hắn thì chắc chắn rõ tình hình Bắc Đẩu như lòng bàn tay.
Mặc dù 1 triệu cân Nguyên thì có hơi quý giá thật, tuy nhiên nếu như so sánh với công dụng tin tức này mang lại thì vẫn khá là đáng.
Hơn nữa may là lần này không chỉ có một mình Tiên Vũ Tề gia xuất chinh, bọn hắn là một đại liên minh, tin tức được chia sẻ cho tất cả gia tộc, nên bọn hắn vẫn đủ sức để lấy 1 triệu cân Nguyên ra được.
"Được! Người đâu! Lập tức áp súc 1 triệu cân Nguyên tới đây cho ta!"
Tên thiếu chủ Tề gia này sau khi suy nghĩ một hồi lâu thì cắn môi, vỗ bàn của một cái rồi ra lệnh cho binh sĩ ở ngoài.
Binh sĩ Tề gia đang đứng trước cửa cũng kinh ngạc vô cùng, thiếu chủ vừa mở miệng liền đòi 1 triệu cân Nguyên, phải biết đây là một số lượng cực kỳ lớn đó, dù là đại liên minh cũng không thể lấy ra một cách dễ dàng được.
Nhưng bọn hắn vẫn tuân lệnh, quay về phi thuyền để lấy bình áp súc Nguyên xuống.
"Thiếu chủ, đây dù sao cũng là một triệu cân Nguyên đó…"
Những tên lính này tuy đã cầm 1 triệu cân Nguyên xuống nhưng vẫn khá là do dự, mất một lúc bọn hắn mới hạ được quyết tâm để mang tới chỗ thiếu chủ.
Bởi vì số lượng thực sự quá lớn nên những binh lính này không nhịn được mà mở miệng nhắc nhở.
Nhưng thiếu chủ Tề gia đã hạ quyết tâm, phất tay ra lệnh cho những người này ra ngoài.
"Lâu chủ, đây là những gì ngài yêu cầu, 1 triệu cân Nguyên đã đầy đủ!"
Thiếu chủ Tề gia cũng không do dự nữa, trực tiếp dâng hai tay lên đưa cho lâu chủ rồi nói.
1 triệu cân Nguyên được mang ra đặt trực tiếp trên mặt đất, ngay cả những Thánh Tử, đệ tử thân truyền của các môn phái, Thánh Địa cũng không nhịn được mà hít sâu một hơi.
Khí tức của những Nguyên được áp súc với mật độ vô cùng cao quả thật đặc trung vô cùng, dù được đặt trong rương nhưng cỗ linh khí cường đại kia vẫn tỏa ra bên ngoài, dù sao đó cũng là một triệu cân Nguyên mà.
Vì bình thường chắc chắn một số lượng Nguyên khủng bố như vậy sẽ không bao giờ xuất hiện, vì tại Bắc Đẩu mấy trăm cân Nguyên đã là một con số khá lớn rồi, thường thường chúng đều sẽ được sử dụng hoặc hấp thu hết ngay lập tức.
Ngoại trừ một nơi không coi trọng tu vi cá nhân như Vĩnh Hằng Tinh Vực thì những nơi khác hoàn toàn không bao giờ tích lũy được một con số khổng lồ như một triệu cân Nguyên,

“Sảng khoái!”
Lâu chủ cũng không khách khí gì, vung tay lên liền thu tất cả Nguyên vào. Cả một rương Nguyên vô cùng lớn bị hút vào trong nháy mắt, biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.
Thiếu chủ Tề gia lần đầu tiên thấy được thần thông này nên cũng nhịn không được mà than một tiếng.
“Tuân thủ ước định, ta sẽ cho ngươi biết cách cục hiện tại của Bắc Đẩu.”
“Hiện Bắc Đẩu vừa tổ chức Vạn Tộc Đại Hội, bố cục địa bàn đã được chia cắt phân bố xong hết rồi, ba tộc là Nhân Tộc, Yêu Tộc cùng Cổ Tộc sẽ được chia mỗi bên tọa một vực, lần lượt là Đông, Nam, Bắc, Chư Tử Bách Giáo thì ở Tây Vực.”
“Toàn bộ Vạn Tộc Đại Hội cùng việc phân chia địa bàn đều là do Thiên Cơ Lâu chấp hành.”
Vài ba câu rải rác của lâu chủ thôi đã tóm gọn được toàn bộ tình hình hiện tại của Bắc Đẩu, nhưng những thông tin này lại khiến cho thiếu chủ Tề gia sửng sốt vô cùng.
“Xong rồi à? Ta tốn nhiều tiền mua thông tin mà chỉ nhận được một câu nói là hiện tại Thiên Cơ Lâu ngươi đang là thế lực trấn thủ Bắc Đẩu thôi sao?”
Thiếu chủ Tề gia mém tý nữa đã phun một ngụm máu tươi.
Thiên Cơ Lâu này thật sự quá hố.
“Thì ngươi kêu cần tình báo về cách cục cùa Bắc Đẩu Cổ Tinh, những gì ta nói đều là sự thật mà, Vạn Tộc Đại Hội được Thiên Cơ Lâu ta chủ trì, thế lực được chia ta bốn phương cũng từ Thiên Cơ Lâu ta phân bố.”
Lâu chủ lộ ra dáng vẻ vô tội, việc này khiến cho thiếu chủ Tề gia càng im lặng hơn.
Các thế lực xung quanh cũng nhịn không được mà nở nụ cười.
Chiêu này của lâu chủ thật sự quá ác, ngay cả Hắc Hoàng cùng Đoạn Đức cũng lộ ra biểu tình hèn mọn cực độ.
Tên thiếu chủ Tề gia này đi vào thế lực lớn nhất tại Bắc Đẩu Cổ Tinh để hỏi xem thế lực nào là thế lực mạnh nhất, muốn không bị lừa cũng khó.

Chương 740. Diệu kế

“Ngươi đừng có trưng biểu tình đó ra, lần này lâu chủ hoàn toàn không lừa ngươi tý nào, Thiên Cơ Lâu là thế lực có quyền uy nhất Bắc Đẩu đó, điều này được tất cả chúng ta công nhận.”
“Đúng vậy, không phải đây là thứ ngươi muốn hỏi sao? Lâu chủ đã cho ngươi biết rồi đó, ha ha ha.”
“Người Ngoại Vực thật sự không được thông minh lắm nhỉ, tốn một triệu Nguyên để mua một tình báo thế này, thật sự là….”
Các thế lực trên Bắc Đẩu ban đầu cũng không có cảm tình gì với những tên Ngoại Vực này rồi, thế nên khi thấy bọn hắn bị lừa thì tất cả đều cảm thấy hả hê.
Mặc dù những tên Ngoại Vực này đều là cây đao lâu chủ dùng để tấn công

Hoàng Sào, nhưng khi tất cả tận mắt thấy những thế lực ngoại lai không thuộc Bắc Đẩu này thì mọi người vẫn cảm thấy không thích.
"Thiên Cơ Lâu các ngươi thật sự không biết chết sống, ngươi có biết chúng ta là một đại gia tộc đứng đầu tại Vĩnh Hằng Tinh Vực hay không mà dám gạt chúng ta?"
Binh sĩ đứng ở cửa vốn đã rất khó chịu, nên khi thấy những người trong Thiên Cơ Lâu mở miệng chế giễu thì lập tức nổi trận lôi đình.
"Lời của lâu chủ quả thật cũng có đạo lý, vậy coi như một triệu Nguyên này là dùng để kết bạn với lâu chủ vậy!"
Nhưng thiêu chủ Tề gia lúc này chỉ cắn răng một lúc liền ra lệnh cho binh sĩ mình im lặng.
Cử động lần này của thiếu chủ Tề gia khiến cho Cơ Tử, Trung Hoàng, Tề Lân cùng một đám người khác trong Thiên Cơ Lâu coi trọng hắn thêm một chút.
Ngay cả lâu chủ cũng cảm giác ngoài ý muốn, hắn không ngờ tên thiếu chủ Tề gia này lại có phong thái của đại tướng như thế, dù là tức giận tới đâu cũng có thể nhịn xuống, lấy đại cục lảm trọng.
Khi này lâu chủ đã thu một triệu Nguyên kia rồi, muốn lấy lại cũng không được.
Nếu đặt trường hợp người đối diện lúc này là Thiên Hoàng Tử thì chắc chắn y sẽ tức giận vô cùng, cảm thấy bản thân bị làm nhục trước mặt mọi người, chắc chắn việc đầu tiên mà y làm đó chính là làm loạn để tìm lại mặt mũi.
Nhưng thiếu chủ Tề gia sau khi biết Thiên Cơ Lâu chính là thế lực mạnh nhất tại Bắc Đẩu thì nhanh chóng suy nghĩ kỹ càng.
Chỉ trong một thời gian ngắn thôi y đã biết được chuyện nào nặng chuyện nào nhẹ, thiếu chủ Tề gia biết được rằng nếu y chủ động làm loạn thì sẽ chỉ ảnh hưởng tới việc Tề gia cắm rễ tại Bắc Đẩu mà thôi.
Vạn tộc trong Thiên Cơ Lâu hiện tại thấy thế thì cũng không lên tiếng chế giễu nữa, ngược lại bọn hắn còn cảm thấy hơi bội phục tên thiếu chủ Tề gia này.
"Không ngờ Tiên Vũ Tề gia lại còn có người tài năng như ngươi, thật sự không tệ một tý nào."
Lúc này lâu chủ cũng nhịn không được mà lên tiếng tán dương một câu.
Dù sao tính cách trầm ổn, lý trí như thế này là tính cách mà những đệ tử Thiên Cơ Lâu thiếu nhất.
Không nói tới những tên nóng nảy như Vương Đằng cùng Thánh Hoàng Tử, coi như là Song Long, Tiêu Phong, Dương Quá,… Đều là những người cực kỳ hiếu chiến.
"Tiên Vũ Tề gia chúng ta thật sự có lòng muốn cắm rễ tại Bắc Đẩu, đây chính là thành ý của chúng ta."
Thiếu chủ Tề gia lúc này cũng không lên tiếng nói gì nhiều thêm, quanh đi quẩn lại hắn vẫn chỉ muốn biểu đạt ý định cắm rễ tại Bắc Đẩu của Tề gia.
"Được, với thành ý này của các ngươi thì cắm rễ tại Bắc Đẩu không còn là

vấn đề nữa."
Lâu chủ cười cười, lập tức đồng ý một cách thoải mái.
Lời của lâu chủ vừa dứt thì các phương thế lực khắp nơi chấn kinh vô cùng.
Thiên Cơ Lâu vừa mới trấn giữ Vạn Tộc Đại Hội, tự tay sắp xếp lại bố cục của Bắc Đẩu Cổ Tinh, tất cả chưa được an ổn bao lâu thì không ngờ lâu chủ lại đồng ý chuyện này!
Huống hồ Tiên Vũ Tề gia là một gia tộc đến từ Vực Ngoại nữa chứ, nguyên bản bọn hắn không phải là người của Bắc Đẩu, thế nên việc Thiên Cơ Lâu đồng ý cho bọn hắn cắm rễ tại Bắc Đẩu mới gây ra chấn động lớn đến như vậy.
"Nhưng mà những địa bàn đã được phân phối trong Vạn Tộc Đại Hội khi trước sẽ không vì thế mà thay đổi, Nhân Tộc, Cổ Tộc, Yêu Tộc cùng Chư Tử Bách Giáo đang ở đâu thì vẫn ở nguyên tại đó."
Nhưng sau đó bỗng lời của lâu chủ thay đổi, khiến đám người không hiểu rốt cuộc kế hoạch thật sự của Thiên Cơ Lâu là gì.
"Ý của lâu chủ là?"
Ban đầu thiếu chủ Tề gia khá vui khi nghe lâu chủ nói Tề gia có thể cắm rễ tại Bắc Đẩu, dù sao 1 triệu cân Nguyên mà có thể đổi được tư cách sinh sống tại Bắc Đẩu thì cũng không lỗ.
Nhưng sau khi nghe lâu chủ nói hết lời thì hắn khá là không hiểu.
"Đơn giản lắm, trong Cấm Khu của Đông Hoang, hoặc ngoại cảnh của Bắc Vực hiện tại vẫn còn một số thế lực không tuân theo Vạn Tộc Đại Hội của chúng ta!"
"Các ngươi có thể đánh được những địa bàn kia thì chúng đều thuộc Tề gia các ngươi, đánh được bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu!'
Chỉ vài câu đơn giản của lâu chủ thôi mà đã khiến toàn bộ mọi người trong Thiên Cơ Lâu bừng tỉnh đại ngộ, lập tức kêu to diệu kế!

Chương 741. Một lời đã định

zalo 0704730588

Mặc dù Thiên Cơ Lâu chủ trì Vạn Tộc Đại Hội để phân chia địa bàn của vạn tộc trên Bắc Đẩu Cổ Tinh, nhưng đương nhiên trong đó không bao gồm Hoàng Sào cùng những Cổ Tộc theo Hoàng Sào rồi.

Thế nên dù phân phối những địa bàn của Hoàng Sào đó cho ai thì chắc chắn cũng sẽ không ảnh hưởng tới bố cục vạn tộc hiện tại trên Bắc Đẩu Cổ Tinh.

Dưới cái nhìn của mọi người trong Thiên Cơ Lâu thì những người đến từ Vĩnh Hằng Tinh Vực kia hay Hoàng Sào cũng không khác biệt gì mấy, thậm chí nếu nói thì người của Vĩnh Hằng Tinh Vực có khi còn tốt hơn Hoàng Sào nữa.

Đương nhiên tác dụng của kế sách này cũng rất rõ ràng, chỉ với vài câu nói thôi mà lâu chủ đã khiến cho Hoàng Sào và Tiên Vũ Tề gia trở thành hai tử địch không chết không thôi.

Ban đầu mục đích của Vĩnh Hằng Tinh Vực tới đây chỉ là để cướp bóc tài nguyên, bảo vật mà thôi, thế nên xung đột của cả hai vẫn chưa tới mức tử chiến.

Bởi vì cướp bóc vẫn chỉ dừng ở việc cướp tài nguyên mà thôi, cùng lắm sử dụng bạo lực chứ vẫn chưa tới mức ngươi chết ta sống, Hoàng Sào vẫn có thể tránh mũi chịu sào, coi như là của đi thay người.

Tuy nhiên hiện tại thì khác, chỉ với hai ba câu mà Thiên Cơ Lâu chi chủ đã biến tính chất của cuộc chiến này trở nên khác biệt, đối với Tiên Vũ Tề gia thì đây không còn là việc cướp tài nguyên từ tay Hoàng Sào nữa, mục đích của bọn hắn là triệt để tiêu diệt toàn bộ Hoàng Sào.

Địa bàn không có quá nhiều, Tiên Vũ Tề gia muốn thật sự bám rễ sinh sôi trên Bắc Đẩu Cổ Tinh thì chắc chắn không còn chỗ cho Hoàng Sào sinh tồn.

Nói một cách khác thì Tiên Vũ Tề gia nếu muốn yên ổn phát triển trên Bắc Đẩu thì bắt buộc bọn hắn phải dọn sạch Hoàng Sào, đây không còn là xô xát nữa rồi, tính chất của cuộc chiến này đã trở thành ngươi chết ta sống.

Việc làm của lâu chủ giống như là đưa hai con hổ dữ vào trong một cái lồng để chúng chiến đấu, cắn xé lẫn nhau vậy.

"Lời của lâu chủ là thật chứ? Ngài chính là người giữ gìn trật tự của Bắc Đẩu Cổ Tinh đó, chắc hẳn không thể dễ dàng nuốt lời phải không?"

Nhưng tên thiếu chủ Tề gia này sau khi nghe lời của lâu chủ xong thì còn kinh hỉ cực độ, giống như là hắn sắp đổ bộ Bắc Đẩu thành công vậy.

Hắn chính là thiếu chủ của một Cướp Bóc Đoàn, đối với Vĩnh Hằng Tinh Vực bọn hắn thì nếu muốn một thứ gì đó thì hãy đi cướp lấy!

Thế nên từ trước đến nay bọn hắn chưa bao giờ mong đợi việc Bắc Đẩu Cổ Tinh sẽ vô cớ đưa một vùng đất trống cho bọn hắn cả, thứ bọn hắn muốn chỉ là một cơ hội mà thôi.

Thế nên hiện tại khi nghe thấy lời hứa hẹn này của lâu chủ thì thiếu chủ Tề gia mới vui mừng như vậy, bởi vì hiện tại việc bọn hắn cần làm chỉ là dồn

hết lực lượng để cắm rễ tại Bắc Đẩu mà thôi.
"Từ trước đến nay ta chưa nói đùa một lần nào, tất cả mọi người ngồi ở đây là đều là thủ lĩnh của các thế lực lớn tại Bắc Đẩu, bọn hắn đều có thể đứng ra làm chứng cho các ngươi."
Lâu chủ cười cười, sau đó hắn chỉ sang những người đang ngồi trong Thiên Cơ Lâu rồi nói.
"Đó là đương nhiên! Hoàng Sào hay là Sinh Mệnh Cấm Khu đều chính là những địa bàn, cơ hội của các ngươi đó, nếu muốn thì đi cướp đi!"
"Ta đồng ý việc này, Bắc Đẩu của chúng ta rất biết cách đãi khách từ phương xa tới, nếu muốn cắm rễ tại đây thì ngươi cứ việc đi cướp địa bàn của đám Hoàng Sào, Cấm Khu kia là được!"
"Đúng vậy, ngươi có thấy vạn tộc chúng ta có thể ở chung một cách hài hòa như thế này không? Qua đây là thấy được chúng ta tốt bụng ra sao rồi, yên tâm, ta sẽ cổ vũ các ngươi!"
Lúc này mọi người trong Thiên Cơ Lâu cũng vội vàng lên tiếng, thay đổi sắc mặt một cách nhanh chóng.
Khi nãy bọn hắn móc mỉa thiếu chủ Tề gia là vì lo lắng lợi ích của mình sẽ bị tổn hại nếu Tiên Vũ Tề gia gia nhập mà thôi.
Nhưng chỉ với hai ba câu nói của lâu chủ thì lợi ích của bọn hắn được giữ nguyên, lại còn có thể dẹp loạn được Hoàng Sào, Cấm Khu nữa chứ, việc tốt như vậy thì đương nhiên bọn hắn giơ hai tay tán thành rồi!
Nhất là những Cổ Tộc đã nghe theo an bài của Thiên Cơ Lâu, thứ mà bọn hắn lo lắng nhất hiệc tại chính là Hoàng Sào.
Hiện tại nội bộ Cổ Tộc đã được chia thành phe phái đối lập lẫn nhau, một bên theo Hoàng Sào, còn một bên thì theo Thiên Cơ Lâu.
Và cuối cùng, ít nhất Tiên Vũ Tề gia này không phải là một chủng tộc có hình thù kỳ quái gì, bọn hắn vẫn là Nhân Tộc, thế nên bọn hắn tốt hơn Cổ Tộc nhiều.
Bọn hắn ước gì Tiên Vũ Tề gia sớm ngày đốt trụi toàn bộ Hoàng Sào, đoạt địa bàn của bọn hắn, dù sao những nơi đó đều không được Thiên Cơ Lâu an bài.
Chiêu này của lâu chủ quả thật cao minh vô cùng, không những có thể khiến người khác thanh trừ chướng ngại cho bản thân, mà hắn còn khiến cho người ta cảm giác họ được lợi ích rất lớn nữa,
"Vậy thì tốt quá, nếu như các vị đã nhiệt tình như vậy thì ta cũng không từ chối làm gì, một lời đã định!"
Tên thiếu chủ Tề gia này giống như là không cảm giác được bất kỳ hung hiểm nào, ngược lại bọn hắn còn cảm giác mừng rõ nữa chứ.

Chương 742. Đừng vội mừng

Trong nguyên tác thì người của Vĩnh Hằng Tinh Vực cao ngạo cực độ, thậm chí trước khi tới Bắc Đẩu bọn hắn đã chia cắt lợi ích xông hết rồi, thậm chí bọn hắn còn chia cắt lợi ích của Vĩnh Hằng Cấm Khu từ sớm nữa

chứ.
Nhưng hiện tại nhờ có Bảo Địa Bảng của Thiên Cơ Lâu, tất cả các gia tộc đều biết rõ Bắc Đẩu Cổ Tinh thật sự giàu có ra sao.
Một nơi giàu có như vậy nếu chỉ dùng để cướp bóc hay là thực dân hóa thì đều là một lãng phí cực kỳ to lớn, một nơi rộng lớn, tài nguyên bao la như vậy nếu không dùng để làm căn cứ chính của gia tộc thì không lẽ quay lại Vĩnh Hằng Cổ Tinh cắn cỗi kia?
"Thiếu chủ Tề gia, ngươi đừng vui mừng quá sớm, ta cho ngươi thêm một tình báo nữa!"
"Trận chiến này không nhẹ nhàng như trong tưởng tượng của ngươi đâu, nếu không tính các ngươi thì hiện tại ngoài vũ trụ đang có hơn mười Tinh Vực đều đang nhắm tới đây đó."
Lâu chủ khá là thưởng thức tên thiếu chủ Tề gia này, nên mở miệng nhắc nhở hai câu.
Nếu dựa trên tốc độ của những thế lực kia thì mặc dù bọn hắn không được nhanh như Vĩnh Hằng Cổ Tinh, nhưng cũng sẽ không trễ hơn quá nhiều.
Một khi bọn hắn bắt đầu nhập cuộc thì cuộc hỗn chiến này mới thật sự bắt đầu.
"Còn nhiều tinh vực đang chạy tới tham gia như vậy sao?"
Thiếu chủ Tề gia thật sự vẫn chưa suy nghĩ qua vấn đều này, nên khi nghe lâu chủ nói thì có chút giật mình.
Việc những thế lực trấn giữ Bảo Địa trên Bắc Đẩu Cổ Tinh sẽ phản kháng đã nằm trong dự liệu của bọn hắn, tuy nhiên việc những Tinh Vực khác đang trên đường và sắp đến đây thì hoàn toàn là một bất ngờ.
Vấn đều này sợ rằng sẽ có một ảnh hưởng cực lớn đến chiến cuộc hiện tại, Liên Minh Hạm Đội của Vĩnh Hằng Tinh Vực phải biết việc này mới được!
"Lâu chủ, ta còn có chuyện quan trọng cần giải quyết, xin về trước!"
Thiếu chủ Tề gia vừa nghĩ thế thì lập tức bối rối, sau đó nhanh chóng trở về!
Sau khi cáo biệt Thiên Cơ Lâu thì thiếu chủ Tề gia nhanh chóng leo lên phi thuyền để về.
Lúc này đại quân của hạm đội đã xuất phát, đủ loại tình báo đang nhanh chóng truyền về phòng chỉ hủy, tràng diện vô cùng hỗn loạn!
Thiếu chủ Tề gia đã trở về phòng chỉ huy, sau đó hắn nhanh chóng báo lại toàn bộ thông tin mà hắn lấy được tại Thiên Cơ Lâu cho gia chủ.
Kế hoạch cắm rễ Bắc Đẩu hiện tại cũng chỉ có một mình Tề gia bọn hắn thực hiện đâu, hắn không muốn những gia tộc kia sau khi biết chuyện này thì cũng sẽ bắt chước theo bọn hắn.
Gia chủ Tề gia sau khi biết được Thiên Cơ Lâu, thế lực đứng đầu tại Bắc Đẩu đồng ý việc gia tộc bọn hắn chuyển di tới Bắc Đẩu thì cũng an tâm hơn không ít.
Ban đầu hắn đã chuẩn bị cho tình hình xấu nhất rồi, dù là những thế lực tại Bắc Đẩu phản kháng một cách kịch liệt thì bọn hắn cũng có đầy đủ lực

lượng để duy trì một cuộc chiến dài hơi.
Nhưng không ngờ Thiên Cơ Lâu lại có quyền uy lớn như thế, chỉ cần nói một câu thôi thì nhiều thế lực khác cũng đồng thuận.
Nếu so sánh như vậy thì một triệu Nguyên kia cũng không phải uổng phí.
"Phụ thân, còn có một việc cũng trọng yếu phi thường, nếu dựa vào tình báo mà Thiên Cơ Lâu chi chủ cung cấp thì bên ngoài vũ trụ còn có hơn mười phe thế lực đang chạy tới Bắc Đẩu Cổ Tinh, chỉ trong thời gian ngắn bọn hắn sẽ tới được đây!"
Sau khi bàn bạc xong quyết định bí mật của gia tộc với gia chủ thì thiếu chủ Tề gia mới đem chuyện có nhiều thế lực khác trong vũ trụ đang chạy tới Bắc Đẩu nói cho mọi người khác nghe.
"Cái gì, còn có chuyện này nữa sao?"
Các vị gia chủ đang bận bịu trong việc chỉ huy bộ đội của mình trên tiền tuyến khi nghe thấy tin tức này thì chấn kinh vô cùng.
Lúc này toàn bộ quân đội của Vĩnh Hằng Tinh Vực đã và đang khai chiến, tấn công một cách toàn diện tất cả Bảo Địa trên Bắc Đẩu Cổ Tinh, tình hình hỗn loạn cực độ.
Vào thời điểm nhạy cảm như thế này mà lại có tin tức sau lưng còn số lượng lớn địch nhân đang chạy tới thì sao có thể giữ được bình tĩnh cơ chứ.
"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này dù sao cũng đã phát trực tiếp cho toàn bộ vũ trụ xem, việc có nhiều thế lực khác trên vũ trụ muốn chạy tới cướp bóc cũng là bình thường."
Lúc này đã có không ít gia chủ lấy lại tinh thần sau đó lên tiếng.
"Trên vũ trụ này không có quá nhiều thế lực sở hữu khả năng xuyên qua tinh không để tới được đây đâu."
Gia chủ Lan Thác gia tộc hiển nhiên vẫn không muốn tin tưởng tin tức này lắm, hắn cắn răng rồi lên tiếng.
"Đừng tranh luận làm gì, mở máy dò xét ra để xem thì biết liền chứ gì"
Gia chủ Tề gia cay mày, lập tức lên tiếng giải quyết.
Trên Hạm Đội lúc này trở nên an tĩnh hơn, trên Hạm Đội chỉ huy lớn nhất lúc này đang mở máy dò xét ra để xem trong tinh không kia còn có thế lực nào đang chạy tới đây hay không.
Tín hiệu mà máy dò xét tỏa ra khắp hư không, không cần thời gian quá dài, bỗng một luồng tín hiệu cực kỳ cuồng bạo nhanh chóng trở về Hạm Đội chỉ huy.
Bởi vì ngoài kia có quá nhiều thế lực đều đang phóng tín hiệu về phía bên này để dò xét, thế nên tuy khi nãy tuy tín hiệu được phát ra rất nhỏ, nhưng sau khi chạm mặt với những tín hiệu khác thì lập tức trở nên cuồng bạo vô cùng!

Chương 743. Trấn thủ tứ phương

Khi tín hiệu phản hồi trở về thì tất cả nhân vật đang ở trong phòng chỉ huy đều không nhịn được mà hít sâu một hơi!

Thông qua luồng tín hiệu khi nãy thì bọn hắn thấy được có rất nhiều thế lực đang hướng về phía này, ít nhất là có bảy tới tám thế lực đang di động với tốc độ khá cao!
Và mục tiêu của tất cả đều là Bắc Đẩu Cổ Tinh!
"Quả nhiên lời của lâu chủ nói không sai, có rất nhiều thế lực trong vũ trụ này bị hấp dẫn bởi Bảo Địa Bảng, tất cả đều đang trên đường đến đây."
Tộc trưởng Lan Thác gia tộc lúc này cũng nhịn không được mà hô lên, dựa vào máy dò xét để phán đoán thì trên những thế lực này có cường giả hoàn toàn không thua gì bọn hắn cả!
Mà đây là một vấn đề bất ngờ, không ai trong số bọn hắn từng chuẩn bị cho trường hợp này cả, bọn hắn còn tưởng rằng sẽ có đủ thời gian để bọn hắn cướp hết toàn bộ Bắc Đẩu Cổ Tinh chứ.
Nhưng hiện thì thì có vẻ có không ít thể lực đều đang có suy nghĩ giống bọn hắn!
Những vị gia chủ tại đây đều đang sứt đầu mẻ trán, không biết nên xử lý vấn đề trước mắt ra sao.
"Chúng ta có nên ra lệnh triệu hồi những binh lính cùng bộ đội của chúng ta quay lại hay không? Chứ nếu không thì sợ rằng quân lính của chúng ta sẽ đối mặt với tình trạng hai mặt thụ địch mất, vị trí hiện tại của chúng ta đang rất nguy hiểm!"
Tộc trưởng của Tử Vân tộc lên tiếng đề nghị.
Với tình huống hiện tại của bọn hắn thì rất bất lợi cho quân đội của Vĩnh Hằng Cổ Tinh.
"Tình hình chiến đấu hiện tại của chúng ta thế nào rồi? Báo cáo!"
Gia chủ Tề gia lập tức quay đầu sang đài chỉ huy rồi hô.
"Chiến trường trên Hiếu Chiến Chi Địa cùng Huyết Hoàng Sơn đại thắng, có không ít tộc quần tại nơi đó đã bị chúng ta giết sạch, hiện tại đang lục soát những tài nguyên trân quý để mang về."
"Nhưng dường như tại bốn vực đông, tây, nam, bắc của Cổ Tinh này có rất nhiều nhiều khu vực bị cấm, không thể bước vào, chúng ta chỉ có thể di chuyển giữa các Đại Bảo Địa chứ không thể tiến vào nơi khác!"
Nhân viên đứng trên đài chỉ huy nhanh chóng báo cáo tình hình hiện tại lên!
"Vì cái gì? Ban đầu không phải ta đã hạ lệnh là phái người đi lục soát toàn bộ Cổ Tinh rồi à?"
Tộc trưởng Tử Vân tộc nghe thế thì lập tức hét to, bản thân hắn đã cực kỳ nổi nóng khi nghe được tin tức có thể lực khác sắp đánh tới rồi.
"Bởi vì tại bốn khu vực đông, tây, nam, bắc đều có bốn người đóng giữ, Hạm Đội của chúng ta không đánh bại được bốn người này!"
Nhân viên trên đài chỉ huy cũng không phải đích thân tới chiến trận, hắn chỉ nghe những Hạm Đội báo cáo tình hình tiền tuyến mà thôi nên cũng không hiểu rõ có chuyện gì đang xảy ra.
Nhưng theo tin tức được báo cáo lên thì việc đúng thật là như vậy.
Ngoại trừ chín đại Bảo Địa ra thì bốn vực khác đã bị bốn người trấn giữ một cách gắt gao, không thể đi đâu được.

“Rốt cuộc đó là ai?”
Gia chủ Tề gia vừa sợ vừa giận, lập tức đập bàn rồi hét to.
Bốn người kia đương nhiên là những đệ tử của Thiên Cơ Lâu nhận mệnh đi trấn giữ bốn vực rồi!
Thánh Thể - Diệp Phàm! Bách Thắng – Vương Đằng! Thánh Hoàng Tử! Âm Dương Đồng Thể - Diệp Đồng!
Bốn người này giống như bốn tôn đại phật trấn giữ tứ phía, không cho Hạm Đội của Vĩnh Hằng Tinh Vực đi qua!
Chiến hỏa ngập trời như vậy nhưng lại bị bốn người này ngăn chặn lại trong chín đại Bảo Địa, không cho lan tới những nơi khác tý nào!
Tại cảnh nội của Đông Hoang, vị trí đổ bộ cả đội cơ giáp thuộc Hạm Đội Chủ!
“Thật sự là không biết sống chết, chỉ một người như người mà cũng dám trấn thủ nơi này sao?”
“Ngươi nhanh chóng báo danh tính của mình ra, tại Bắc Đẩu này còn có Bảo Địa hay là mỏ khoáng nào khác hay không, khai ra mau!”
Lúc này có vài chục tên trang bị Thông Thiên Thánh Giáp đứng ở biên giới của Huyết Hoàng Sơn bảo địa.
Mà người trước mặt đang giằng co với bọn hắn chính là Thánh Thể - Diệp Phàm!
“Bớt nói nhảm lại, nhanh quay lại đánh Cổ Tộc đi, ở đây không phải là nơi mà các ngươi có thể tới!”
Đã rất lâu rồi Diệp Phàm chưa được xuất thủ một cách toàn lực, ngay cả bản thân hắn cũng không rõ giới hạn của hắn ở đâu nữa.
Nhất là khi đạt được Hư Không Kinh cùng tàn thiên của Cô Chi Bảo Thuật, trong cơ thể hắn không chỉ có dị tượng Thánh Thể mà còn có Hư Không Chi Lực nữa chứ!
Trên thực tế hắn không biết rõ rằng lúc này Hư Không Chi Lực của hắn đã mạnh hơn đại bộ phận đệ tử của Cơ gia rồi, thậm chí có thể ngang hàng được với cả Cơ Tử.
Hạm Đội Vĩnh Hằng Tinh Vực trước mặt hắn sao có thể rút lui một cách dễ dàng như vậy chứ, dù sao bọn hắn cũng là những binh lính mặc Thông Thiên Thánh Giáp mà!
Đây chính là một loại cơ giáp khá là cường đại của Vĩnh Hằng Tinh Vực, thân cao sáu trượng, hai tay mang theo Hoàng Kim Chiến Mâu cùng Hoàng Kim Cổ Thuẫn, phân phối vô cùng cân bằng.
Nếu như người điều khiển có đủ kỹ thuật cùng số lượng đủ nhiều, tất cả phối hợp ăn ý thì thậm chí có thể uy hiếp được cường giả Thánh Nhân, ngay cảnh giới trên Thánh Nhân cũng giống vậy!
Đây cũng chính là lý do mà những binh lính của Vĩnh Hằng Tinh Vực này tự tin đến thế, so sánh với cách tu hành từng người thì cơ giáp có thể chế tạo ra số lượng lớn, hơn nữa bồi dưỡng nhanh vè dễ hơn nhiều.
Một khi hình thành nên một quy mô đủ lớn thì có thể lấy số lượng để đè chết đối thủ.

Chương 744. Không thể qua

"Xem ra trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này còn nhiều Bảo Địa khác nữa, thôi thì cứ bắt hắn về để thẩm vấn!"

Có một người phóng thẳng tới Diệp phàm, mấy chục Đạo Văn trên cơ giáp của hắn đồng thời phát sáng, linh khí tăng vọt!

Diệp Phàm thấy thế thì lập tức phát động Hư Không Kinh đã được Cô Chi Bảo Thuật Tăng cường cùng những tàn thiên Đế Kinh khác trong cơ thể lên.

Hắn lấy vô thượng Hư Không Chi Lực để khiến cho không gian xung quanh chấn động, thân thể của hắn biến mất!

Hư Không Chi Lực cho Diệp Phàm khả năng tự do nắm giữ không gian, ngay cả bản thân Diệp Phàm cũng kinh ngạc trước những gì nó làm được nữa mà!

Hắn sử dụng Hư Không Chi Lực để chưởng một chưởng ra, chiêu này chính là Đại Hư Không Chưởng của Cơ gia, tuy nhiên uy lực thì mạnh hơn trăm lần!

Sau khi một chưởng này được đánh ra thì toàn bộ những binh lính kia cộng thêm Thông Thiên Thánh Giáp đều bị ép nát trên mặt đất, thảm thiết vô cùng!

Diệp Phàm vui mừng vì sức mạnh hiện tại mà bản thân sở hữu!

Không ngờ sau khi trải qua thời gian tu luyện dài đằng đẵng trong Thời Gian Tháp thì sức mạnh của bọn hắn đã trở nên cực kỳ khủng bố!

Từ sau khi gia nhập Thiên Cơ Lâu đến nay thì gần như Diệp Phàm chưa được lần nào tung hết sức mạnh của bản thân cả, chỉ vùi đầu vào tu hành mà thôi.

Hắn vẫn biết thực lực của bản thân đã được tiến bộ hơn xưa không ít, tuy nhiên đến cùng là mạnh tới mức nào thì hắn vẫn chưa quá rõ ràng.

Trong bốn người họ thì chỉ có Thánh Hoàng Tử là được tung hết sức mạnh của bản thân trong trận chiến với Thiên Hoàng Tử sau khi bế quan tu luyện mà thôi, những người khác thì chưa động thủ quá nhiều.

Mà qua nhiệm vụ thủ hộ tứ vực lần này thì hắn có thể biết được sức mạnh thật sự của bản thân đến mức nào rồi.

Nam Lĩnh, vô số cơ giáp của Lan Thác gia tộc cùng Hạm Đội của Tào gia đang nhanh chóng vây công một mục tiêu duy nhất.

Mấy chục đài cơ giáp vận dụng toàn bộ Đạo Văn trên người bản thân, ngũ thải kim quang tỏa ra khắp nơi, cộng hưởng lẫn nhau, giống như tạo nên một từ trường vô hình ở xung quanh vậy.

Trên không trung thì Hạm Đội của Tào gia đang không ngừng sử dụng chùm sáng linh khí để tấn công một mục tiêu duy nhất.

Nhưng mục tiêu bị công kích dưới kia chỉ sử dụng một đạo Thánh Quang hừng hực như mặt trời liền có thể phá vỡ được thế vây công trùng điệp này, trên người của hắn mang theo một cỗ Dương Cương Chi Lực dũng mãnh vô địch sau đó vọt ra!

Người trấn thủ tại Nam Lĩnh chính là Diệp Đồng!
Trên người hắn không chỉ không bị tổn hại một chút nào, ngược lại hắn còn lấy vô thượng Thái Dương Chi Thể lao ra khỏi vòng vây.
"Tập trung hỏa lực! Vận chuyển công suất lớn nhất cho ta!"
Những cơ giáp xung quanh nhanh chóng kêu gọi lẫn nhau, đạo văn trên người chúng cũng sáng lên một lần nữa, khí tức mãnh liệt kéo tới không ngừng, giống như là chúng đang tiêu hao tiềm lực của cơ giáp vậy.
Nhưng Diệp Đồng hoàn toàn không lo lắng chút nào, dù đối mặt với một làn sóng công kích vô cùng dày đặc ở trước mặt nhưng hắn lại từ bỏ không sử dụng Thái Dương Kinh cương mãnh tới cực điểm, ngược lại hắn chuyển sang sử dụng Thái Âm Kinh âm như để ứng đối.
Tất cả công kích đang bay về phía hắn đều bị Thái Âm Kinh hóa giải hết toàn bộ, những đòn công kích mãnh liệt đó hoàn toàn không tạo được một tý hiệu quả gì!
Sau khi đạt được Thái Âm Kinh cùng Thiên Cơ Vạn Tượng Công thì Diệp Đồng đã tu luyện được Âm Dương cùng chung, tình trạng đã đạt tới cảnh giới Dung Hội Quán Thông!
Nếu không phải Diệp Đồng tuân theo mệnh lệnh của Thiên Cơ Lâu chi chủ là trấn thủ Nam Lĩnh, chỉ thủ mà không công thì sợ rằng toàn bộ Hạm Đội trước mặt này đã bị tiêu diệt từ lâu rồi!
Nhưng dù cho Diệp Đồng thủ phòng thủ mà không tấn công thì những Hạm Đội cùng cơ giáp này đều bị Diệp Đồng làm cho hết đạn cạn lương, toàn bộ linh khí bị dùng hết.

"Thế nào, các ngươi đã đánh đủ chưa thế?"
Diệp Đồng vận chuyển linh khí để thanh tẩy bụi bẩn xung quanh, hắn vẫn thủ vững trước biên giới của Nam Lĩnh, một bước không lùi.
"Trở về báo cáo cho chỉ huy, tại cửa ải Nam Lĩnh có một gia hỏa đánh không chết được đang trấn thủ, chúng ta không thể nào qua được!"
Những Hạm Đội cùng cơ giáp trên trời cảm giác bản thân như đang gặp ma vậy, sợ hãi vô cùng, bọn hắn đang dần lui lại!
Bọn hắn hoàn toàn không rõ được việc vì sao gia hỏa này sau khi tiếp nhận công kích của tất cả Hạm Đội, cơ giáp ở đây trong nửa giờ đồng hồ nhưng lại lông tóc không thương!
Tây Mạc, ánh lửa đầy trời, trên đó đang diễn ra một đại chiến cực kỳ kinh người!
Thánh Hoàng Tử tuân lệnh lâu chủ trấn thủ tại Tây Mạc, hắn đang hóa thân thành Thiên Kiếp Chi Lôi, tay cầm Tiên Thiết Côn để đuổi giết toàn bộ những phi thuyền đang có ý định đi vào Tây Mạc!
Triệu gia, Tào gia, Tử Vân tộc… Nhiều Hạm Đội của những gia tộc này đều đang có ý đồ xông qua đây để đi vào Tây Mạc, bọn hắn muốn lục soát xem tại đây còn có thứ gì giá trị hay không.
Nhưng mà tất cả Hạm Đội đều bị dừng bước tại chỗ này, bọn hắn bị một tên người đầy lông lá, mặt như Lôi Công chặn lại giữ đường.

Chương 745. Không thể qua (2)

"Thật sự là châu chấu đá xe! Dù ngươi có là cao thủ Thánh Nhân Vương đi nữa thì trước mặt đại quân của liên minh chúng ta thì ngươi sẽ không có chút phần thắng nào đâu."

"Trước khi đại quân của chúng ta tập hợp đầy đủ thì khôn hồn mà tránh qua một bên đi, đừng cản đường chúng ta!"

Mặc dù tổn thất khá là thảm trọng, nhưng thống soái của Tử Vân tộc khi chạy tới nơi này cũng không để con khỉ này vào mắt.

Trong công cuộc công phạt Hiếu Chiến Chi Địa thì bọn hắn đã từng gặp qua lão tổ Thánh Nhân của Cổ Tộc, bọn hắn biết được nội tình của Bắc Đẩu Cổ Tinh khá là thâm hậu, có nhiều Thánh Nhân Vương cũng không có gì là lạ.

Nên trong mắt của thống soái Tử Vân tộc thì con khỉ này cùng lắm chỉ là một cao thủ Thánh Nhân Vương của một Hầu Tộc nào đó thôi.

Nếu như hắn đối đầu với số lượng lớn cơ giáp cao đẳng của bộ đội mình thì không có phần thắng tý nào.

"Chúng ta là Cướp Bóc Đoàn quét ngang vũ trụ của Vĩnh Hằng Cổ Tinh, trên lịch sử xuất chinh của chúng ta chưa từng có hai chữ thất bại!"

Thống soái Tử Vân tộc không muốn tổn thất binh lính của bản thân một cách vô nghĩa, nên hắn muốn dọa lui gia hỏa trước mặt này.

"Ta chính là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, ngoài lâu chủ ra thì trên vũ trụ bát hoang này sợ rằng người có thể kêu ta tránh ra vẫn chưa được sinh ra đâu!"

Thánh Hoàng Tử nghe thế chỉ cười một cách khinh miệt, thu hồi Tiên Thiết Côn trong tay lại.

Hắn khác với ba người khác, trên Đài Đấu Võ hắn đã sử dụng hết sức mạnh để chém giết cùng Thiên Hoàng Tử.

Thế nên hắn biết rõ sau một thời gian tu luyện tại Thiên Cơ Lâu thì sức mạnh của bản thân mạnh tới mức độ nào.

Chỉ trong một nháy mắt hắn đã háo thân thành một đạo lôi đình của Thiên Kiếp, tốc độ kinh người cộng thêm sức công phạt vô thượng của Đấu Chiến Thánh Pháp, hắn như một đạo tia chớp lóe qua giữa thiên địa!

Vô số thủ hạ cùng phi thuyền của thống soái Tử Vân tộc đều bị tia chớp này hủy diệt trong nháy mắt, không chút dưa thừa nào còn sót lại!

Ngay cả cơ giáp của tên thống soái kia cũng bị đánh thành vô số mảnh vụn, trước mặt Thánh Hoàng Tử nó yếu ớt như một khối đậu hủ!

"Dù cho Thánh Nhân Vương đích thân tới đây thì cũng không thể nào phá hủy cơ giáp của ta một cách dễ dàng như thế được, sao có thể có chuyện này được chứ!"

"Không lẽ ngươi đã đạt tới cảnh giới Đại Thánh rồi sao? Nhưng khí tức trên người ngươi không thể nào là khí tức của một vị Đại Thánh được!"

Thống soái Tử Vân tộc ngã từ trên cơ giáp xuống, gương mặt hoảng sợ cực độ khi nhìn Thánh Hoàng Tử!

Thánh Hoàng Tử là người đã từ bỏ hoàn toàn những phương diện khác, chỉ theo đuổi một mình sức công phạt mà thôi, thế nên lực công kích của hắn khủng bố vô cùng!
Tại Bắc Nguyên lúc này cũng xuất hiện vô số Hạm Đội cùng cơ giáp, tất cả đều không ngừng vây quanh một mục tiêu nào đó.
Số phi thuyền ở đây hơn xa số lượng phi thuyền tại ba vực còn lại.
Bởi vì trên Bảo Địa Bảng đa số là địa bàn cuả Cổ Tộc, mà Cổ Tộc lúc này lại đang sinh sống tại Bắc Nguyên.
Thế nên tại lối vào của Bắc Nguyên lúc này đã tụ tập số lượng lớn phi thuyền của Vĩnh Hằng Tinh Vực!
"Thật sự là không biết chết sống, ngươi có biết trước mặt ngươi lúc này là ai không?"
Tam thiếu chủ của Lan Thác gia tộc đang mặc Ngũ Sắc Thần Giáp đứng lơ lửng trên không trung, sau lưng hắn là vô số bảo giáp của Lan Thác gia tộc.
Hơn nữa nơi này còn có thống soái của nhiều tộc khác, có thể nói là người đông thế mạnh.
"Mau nói vị trí của Thiên Cơ Lâu ở nơi nào đi, có lẽ chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng!"
Một tên thống soái lúc này cũng cười lạnh sau đó lên tiếng.
Đám cướp vũ trụ này sao có thể ngoan ngoãn nghe theo Bảng Danh Sách của Thiên Cơ Lâu chi chủ được chứ, không thể nào bọn hắn sẽ tiêu diệt Cổ Tộc rồi rời khỏi như kế hoạch của Lưu Tiêu được.
Một khi bọn hắn đổ bộ Bắc Đẩu thì không thể nào khống chế được bọn hắn.
Trong mắt những tên này thì Thiên Cơ Lâu chắc chắn là một trong những bảo địa lớn nhất Bắc Đẩu.
"Cho ngươi một phút đồng hồ để sống đó, nếu như không tranh thủ nắm lấy gì ngươi chắc chắn sẽ hối hận!"
Chúng chiến sĩ cũng cười ha hả, chỉ vào tên cản đường này rồi nói.
Nhưng đối diện với bọn hắn, người trấn thủ Bắc Nguyên, là Vương Đằng!
"Các ngươi nói bậy xong hết chưa? Đừng lãng phí thời gian nữa, lên hết đi!"
Vương Đằng lúc này ở trần, Bách Chiến Quang Hoàn trên người hắn tuy hơi yếu nhưng vẫn phát ra Thần Quang, hắn chỉ lên tiếng một cách lạnh lùng.
Hắn vừa thất bại trong Thiên Cơ Cổ Lộ, chuỗi thắng bị đứt đoạn, hiện tại hắn đang cần chiến đấu gấp để tích lũy lại những gì vừa mới mất!
Mà đám người này lại vô tình xuất hiện trước người Vương Đằng, thật sự là biết tìm đường chết.

Chương 746. Phải động dụng Đế Binh thôi

Bốn vực đông, tây, nam, bắc đều có người trấn giữ, tất cả lực lượng của Vĩnh Hằng Tinh Vực tấn công vào nó đều thất bại, tin tức này nhanh chóng được truyền về thuyền mẹ.
Một lúc sau tất cả phi thuyền trên không trung của Bắc Đẩu đều thu được cùng một mệnh lệnh, chính là bất kỳ ai chạm trán với đệ tử Thiên Cơ Lâu thì lập tức quay về, không cần giao chiến!
Tin tức này được truyền xuống tất cả Thống Lĩnh cùng Hạm Trưởng của bảy tám gia tộc.
Tất cả người của Vĩnh Hằng Tinh Vực tham gia việc cướp bóc Bắc Đẩu Cổ Tinh đều bị uy danh của Thiên Cơ Lâu chấn nhiếp, không ai ngờ rằng Thiên Cơ Lâu chỉ phái ra bốn người đệ tử thôi liền có thể trấn giữ tứ vực.
Quân đội Tiên Vũ Tề gia vì đã đạt được hứa hẹn của lâu chủ nên đã bắt đầu tập trung hỏa lực đánh Hiếu Chiến Chi Địa.
Khác với những gia tộc khác, mỗi khi Hạm Đội của Tề gia đi tới chỗ nào thì Cổ Tộc nơi đó sẽ xui xẻo, vì bọn hắn không chỉ không cướp tài nguyên mà còn đuổi tận giết tuyệt tất cả Cổ Tộc ở đó nữa.
Tại Hiếu Chiến Chi Địa tụ tập hơn mười sào huyệt của Thái Cổ Sinh Vật, địa thế lại rộng lớn, trải dài thậm chí còn nối thẳng tới Sinh Mệnh Cấm Khu Đông Hoang.
Nếu như có thể cấm tới nơi này thì chắc chắn đây sẽ là một lợi ích to lớn trong việc di chuyển định cư tại Bắc Đẩu của Tiên Vũ Tề gia.
Việc Vĩnh Hằng Tinh Vực khai chiến toàn diện với Hoàng Sào gây nên một chấn động cực kỳ lớn trên toàn bộ Bắc Đẩu.
Bởi vì tứ phương đều có đệ tử của Thiên Cơ Lâu trấn giữ cho nên người của Vĩnh Hằng Tinh Vực hoàn toàn không thể tấn công hay gây sự với địa phương khác được, nên bọn hắn dồn hết toàn lực để tấn công những nơi trên Bảo Địa Bảng.
Chỉ trong một ngày đêm ngắn ngủi thôi mà chiến cuộc của hai bên đã gây ra một lỗ hổng lớn trong linh mạch của Cổ Tộc, vô số máu cùng linh khí của Cổ Tộc tràn ngập trên không trung.
Vĩnh Hằng Tinh Vực tập kích một cách bất ngờ có hiệu quả rất lớn, hơn nữa người của Bắc Đẩu chưa từng gặp qua phi thuyền cùng cơ giáp.
Thế nên trong cuộc chiến này thì hiện tại Vĩnh Hằng Cổ Tinh vẫn đang chiếm không ít ưu thế.
Chỉ trong một ngày đêm thôi mà Lam Quỷ Tộc cùng vài ba tiểu tộc khác đã bị Vĩnh Hằng Liên Hợp Hiệp Đội diệt tuyệt, chiến hỏa kéo dài từ Lam Quỷ Tộc đến…
Mà lúc này bên trong Hoàng Sào.
"Thần Hoàng Tử, đã có không ít tộc quần của chúng ta bị tập kích rồi, ngay cả Hoàng Tộc cũng không thể thoát khỏi!"
Vô số thám tử của Cổ Tộc đang không ngừng mang theo tin tức từ tiến tuyến truyền về Hoàng Sào!
Lúc này trong Thái Cổ Vạn Tộc thì Nguyên Thủy Hồ, Hỏa Lân Động cùng Thần Tàm Lĩnh quy thuận Thiên Cơ Lâu, mà Đấu Chiến Thánh Viên nhất

mạch thì cũng không cần nói nhiều làm gì.
Những đại chiến lực nắm giữ Đế Binh còn thừa lại chỉ có Huyết Hoàng Sơn, Quang Minh Tộc, Hoàng kim Tộc, Tử Long Tộc cùng một vài tộc khác mà thôi.
"Vì sao những tên từ Vực Ngoại này lại đến Bắc Đẩu để tấn công chúng ta?"
Bất Tử Thiên Hậu đi qua đi lại giữa đại điện một cách lo lắng, lông mày nhíu chặt.
Lần trực tiếp này của lâu chủ chỉ mở cho những người tại Thiên Cơ Lâu cùng vũ trụ mà thôi, hắn không cho Bắc Đẩu Cổ Tinh quyền truy cập.
Mà vì mở Vạn Tộc Đại Hội nên Thiên Cơ Lâu đã đuổi hết tai mắt của Hoàng Sào trong Thiên Cơ Lâu ra ngoài hết.
Thế nên hiện tại Hoàng Sào mới mơ mơ màng màng, không biết chuyện gì đang xảy ra.
"Ngoại vực xâm lấn thì thôi đi, mà vì sao bọn hắn chỉ tấn công Hoàng Sào chúng ta mà hoàn toàn không quan tâm những vực còn lại?"
Bất Tử Đạo Nhân tuy ở trong Hoàng Sào nhưng lại luôn quan sát tình hình chiến đấu ngoài kia, theo hắn thấy thì những tên đến từ vực ngoại này có vẻ rất quen thuộc với địa hình của Bắc Đẩu.
Không chỉ hiểu rõ địa hình cùng, mà bọn hắn còn biết rõ phân bố của các thế lực của Hoàng Sào nữa.
Giống như bọn hắn có sẵn một địa đồ chi tiết của Bắc Đẩu vậy!
"Nếu như bình thường thì Thần Thành của Nhân Tộc là nơi vắng vẻ giàu có, vì sao bọn hắn không đánh mà lại nhằm vào Hoàng Sào chúng ta mãi?"
So với việc Vĩnh Hằng Tinh Vực đột nhiên xâm lấn thì việc này khiến cho Bất Tử Đạo Nhân cảm thấy vô cùng kỳ quái!
"Chúng ta đã mất đi bốn tộc duệ Cổ Tộc rồi đó, nếu như cứ tiếp tục thế này thì những đồng minh của Hoàng Sào sẽ bỏ mình hết mất!"
Bất Tử Thiên Hậu còn đang trông cậy vào những tên Cổ Tộc này thuần phục sau đó hiệp trợ nàng, nếu như bọn hắn chết sạch thì những việc nàng làm còn có ý nghĩa gì nữa!
"Mặc kệ lý do vì sao bọn hắn tiến công chúng ta, chúng ta không thể tiếp tục chờ đợi được nữa, phải cho các tộc vận dụng Đế Binh mới được!"
Bất Tử Thiên Hậu đã trở nên mất bình tĩnh rồi, trực tiếp quay đầu lại hô to.
"Một khi Cực Đạo Binh Khí khôi phục hoàn toàn thì thiên địa dao động, chỉ sợ nếu vậy cũng sẽ có ảnh hưởng không nhỏ đến chúng ta!"
Bất Tử Đạo Nhân mặc dù không muốn vận dụng Đế Binh, nhưng sau khi suy đi ngẫm lại thì chỉ còn cách này mà thôi.
Hắn vốn đang muốn làm rõ xem vì sao những phi thuyền của Vĩnh Hằng Tinh Vực này lại xâm lấn vô cớ, nhưng bọn chúng lại không cho một tý thời gian để thở dốc nữa.
Hiện tại trong tình huống này thì dù Hoàng Sào không đồng ý, chắc chắn các tộc cũng sẽ tự ý khôi phục Đế Binh để tự vệ.

Chương 747. Bảng danh sách mới

"Báo cho các tộc rằng không cần khôi phục Cực Đạo Binh Khí!"
"Chính ta sẽ xuất thủ xử lý những tên Vĩnh Hằng Tinh Vực xâm nhập kia!"
Nhưng mà chưa kịp đợi sứ giả của Hoàng Sào lĩnh mệnh thì bỗng một âm thanh vô cùng uy nghiêm vang lên.
Chỉ thấy một Ngũ Sắc Thần Hoàng đang trong hình hài phượng hoàng, tỏa ra ngũ sắc vô thượng đang dần đáp xuống, hóa thành hình người rồi lên tiếng.
Đứa con thứ hai của Bất Tử Thiên Hoàng, chủ nhân thực tế của Cổ Tộc, Ngũ Sắc Thần Hoàng chấn động hoàn vũ!
"Vâng, Thần Hoàng Tử!"
Tên sứ giả Hoàng Sào này bị khí tức kinh khủng của Ngũ Sắc Thần Hoàng chấn nhiếp, sau đó lập tức tuân lệnh rời đi.
Vương bài mạnh nhất của Hoàng Sào, Ngũ Sắc Thần Hoàng, sau một thời gian dài bế quan tu luyện thì cuối cùng hắn cũng xuất thủ!
Nếu như tin tức này được truyền tới chiến trận thì chắc chắn toàn bộ Cổ Tộc sẽ phấn chấn vô cùng!"
"Không phải là trước khi trảm đạo thì không nên rời khỏi Hoàng Sào sao?"
Bất Tử Thiên Hậu nhìn Thần Hoàng Tử với ánh mắt kiêng kỵ rồi lên tiếng.
Ngũ Sắc Thần Hoàng xuất thế vẫn chưa được một trăm ngày, nhưng cảm giác áp bách mà hắn mang tới hoàn toàn không thua Bất Tử Đạo Nhân tý nào!
"Ta đã trảm đạo rồi, những tên Vĩnh Hằng Tinh Vực này rõ ràng là đến vì chúng ta, thời gian rất cấp bách!"
Lúc này Thần Hoàng Tử lời ít mà ý nhiều, ánh mắt nhìn về phía chiến trận xa xa!
Mà ở tiền tuyến lúc này lại vô cùng căng thẳng, nhưng trong Thiên Cơ Lâu lại là một cảnh ca múa vui mừng!
Bởi vì chiến lực của bốn người Diệp Phàm kiến cho toàn bộ Hạm Đội của Vĩnh Hằng Cổ Tinh không dám xâm lấn những nơi khác.
Tuy vì thế những người này không được chứng kiến tận mắt chiến trường nhưng tứ vực hòa bình là được rồi.
"Lâu chủ, theo ngươi thấy thì phải mất bao lâu nữa trận đại chiến này mới có thể phân ra thắng bại?"
Trong Thiên Cơ Lâu không ngừng vang lên tin tức truyền từ tiền tuyến về, tình hình giữa Vĩnh Hằng Cổ Tinh cùng Hoàng Sào đang vô cùng căng thẳng.
Nam Yêu – Tề Lân nhịn không được mà lên tiếng hỏi lâu chủ.
"Theo ta thì lâu chủ chỉ cần xếp hạng rồi công bố một cái gọi là Vĩnh Hằng Cổ Tinh Cường Giả Bảng là được!"
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu lập tức có người lên tiếng đề nghị.
Những đệ tử của các môn phái thế gia này thích nhất là nghe Bảng Danh Sách của lâu chủ, mỗi lần công bố Bảng Danh Sách mới liền có biến đổi

lớn diễn ra.
"Bảng Danh Sách như vậy thì bình thường quá, huống hồ đâu phải chỉ có một mình Vĩnh Hằng Cổ Tinh tới xâm lấn đâu!"
Lâu chủ cười cười, dù muốn hắn cũng không thể liệt kê Bảng Danh Sách đó cho mọi người được.
Trên Vĩnh Hằng Cổ Tinh toàn dựa vào chiến giáp, khoa học kỹ thuật để tu chân, rất khó dùng cảnh giới tại Bắc Đẩu để xếp hạng được.
"Nhưng mà ta có một Bảng Danh Sách mới, tên là Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, nó có thể giúp mọi người có nhiều chủ đề để bàn luận hơn."
Bỗng lúc này lâu chủ lại lên tiếng, hắn công bố một Bảng Danh Sách hoàn toàn mới ra!
Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng!
Chỉ cái tên này thôi đã khiến không ít người trong Thiên Cơ Lâu cảm thấy nhiệt huyết sôi trào rồi!
Bảng Danh Sách này có thể nói là gãi đúng chỗ ngứa của không ít người!
Trước đó lâu chủ cũng đã từng nói rồi, Hoàng Kim Đại Thế sắp tới rồi, một kiếp này chắc chắn này sẽ có thiên tài xuất hiện tầng tầng lớp lớp, quần hùng khắp nơi nổi lên tranh phong!
Đám người trong Thiên Cơ Lâu này đương nhiên muốn biết rõ rốt cuộc cái gọi là Hoàng Kim Đại Thế này sẽ tụ tập bao nhiêu cường giả và họ là ai!
Dù ngay cả những tu sĩ có cảnh giới Hóa Long Bí Cảnh cũng vô cùng háo hức khi nghe tới Bảng Danh Sách lần này, dù sao nghe để có thêm kiến thức cũng được.
Huống hồ việc muốn chứng đạo thành Đế, đứng trên đỉnh phong, đánh bại tất cả thiên tài trên khắp thiên hạ là một việc rất cần thiên phú.
Thế nên nếu như không có tên trên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng này của lâu chủ thì sợ rằng trong Hoàng Kim Đại Thế người đó cũng không làm được gì đâu.
"Được, ta chờ mong Bảng Danh Sách này từ lâu lắm rồi!"
Lão Phong Tử sau khi nghe lâu chủ nói xong thì lập tức đập tay la to, hắn đã mong chờ Bảng Danh Sách này từ lâu rồi.
Dù sao nếu như ai có thể chứng Đạo tại một đời này thì cũng đồng nghĩa với việc chủng tộc của người đó có thể lãnh đạo cách cục của Bắc Đẩu trong vài vạn năm!
Có không ít người ở đây hy vọng vị Đại Đế tiếp theo sẽ thuộc Nhân Tộc!
Trong lịch sử thì sau thời đại Thái Cổ, thời đại các Chí Tôn Cổ Hoàng của Cổ Tộc thống trị thì Nhân Tộc quật khởi mạnh mẽ, chuyển sang thời đại Nhân Tộc Đại Đế.
"Ta dám cược năm đồng tiền rằng đệ tử của Thiên Cơ Lâu chắc chắn sẽ đứng trong top ba!"
"Đám người Diệp Phàm, Vương Đằng đều là những người có tiềm lực siêu phàm, sao có thể không nằm trong top 3 được, thậm chí ta dám tuyên bố rằng Thánh Thể - Diệp Phàm chắc chắn đứng đầu!"

“Quả nhiên tại một đời này thì Nhân Tộc vẫn là chủng tộc chiếm cơ hội lớn nhất, trong mười tên trên bảng thì chắc chín cái thuộc Nhân Tộc rồi!”
Lúc này một đám đệ tử thế gia nhanh chóng bàn luận ở dưới.
Nhưng mà tất cả những người trong Thiên Cơ Lâu đều đã nhận định đứng đầu trên Tiềm Long Bảng này chắc chắn là Thánh Thể - Diệp Phàm.
Thiên phú của bản thân Diệp Phàm đã thuộc hàng siêu quần bạt tụy rồi, hiện tại còn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu nữa chứ, dù là Đế Kinh hay bất kỳ thứ gì trên người Diệp Phàm đều được tăng vọt một mảng lớn.
Không chỉ có Diệp Phàm, bốn vị đệ tử tại Già Thiên thế giới của Thiên Cơ Lâu là Diệp Phàm, Thánh Hoàng Tử, Vương Đằng, Diệp Đồng, mỗi một người đều là đại tài một phương.

Chương 748. Cơ Tử

“Theo ta thấy thì Bảng Danh Sách này nên đổi tên trước thành Thiên Cơ Lâu Đệ Tử Bá Bảng luôn đi, dù sao bốn đệ tử của Thiên Cơ Lâu này thật sự quá mạnh.”
Nam Yêu – Tề Lân vừa nói vừa lộ ra vẻ mặt tiếc nuối.
Dù sao bản đầu hắn còn đang không chắc Thiên Yêu Thể của bản thân có thể nào miễn cưỡng chen chân vào đám Tiềm Long Bảng này hay không, không biết bản thân có vào được mười vị trí đầu không nữa?”
Sau khi suy nghĩ sơ qua thì Thiên Cơ Lâu đã chiếm bốn vị trí trên bảng rồi, làm gì còn thừa chỗ cho Thiên Yêu Thể của hắn nữa chứ.
“Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng này sẽ liệt kê những thiên tài đương thời có tiềm lực nhất!”
“Đã có tên là Tiềm Long Bảng rồi thì chắc chắn nó sẽ tập trung vào thiên phú hơn là thực lực hiên tại!”
“Hơn nữa Bảng Danh Sách này chỉ liệt kê những nhân vật trong Hoàng Kim Đại Thế, tuy nhiên phạm vi không chỉ xoay quanh Bắc Đẩu, phạm vi của Bảng Danh Sách này tỏa rộng ra toàn bộ vũ trụ bát hoang!”
Lâu chủ thấy đám người trong Thiên Cơ Lâu đang kích động không ngừng thì nhanh chóng phổ cập quy định.
Đương nhiên hắn cũng có nghĩ tới đệ tử của Thiên Cơ Lâu!
“Mặt khác, Thiên Cơ Lâu ta đã là người sắp xếp Bảng Danh Sách này thì chắc chắn đệ tử Thiên Cơ Lâu ta sẽ không có tên trên bảng.”
Sau đó lâu chủ lập tức tuyên bố một tin tức chấn động.
Kỳ thật trên Tiềm Long Bảng này thì những đệ tử của hắn hẳn cũng phải có tên trên đó.
Dù sao Bảng Danh Sách này là để đáng giá những đại tài có tiềm lực chứng đạo nhất của Hoàng Kim Đại Thế, cả bốn đệ tử của hắn đều phù hợp với điều kiện này.
Nhưng nếu để bọn hắn lên bảng thì cũng không hay, không giới thiệu được gì do những người trong Thiên Cơ Lâu đã quá quen thuộc với Diệp Phàm, Vương Đằng rồi, nói ra cũng không được gì!

Với lại nếu tính cả bốn người bọn hắn thì trên bảng chỉ giới thiệu được sáu người mà thôi, thật sự thì hơi ít.
Thế nên sau khi suy đi tính lại thì lâu chủ mới đưa ra quyết định như thế này.
"Thế này là hợp lý nhất rồi, nếu như tính luôn đệ tử của Thiên Cơ Lâu vào thì Bảng Danh Sách này không có gì đáng xem cả."
Hắc Hoàng, Đoạn Đức đứng kế đương nhiên là giơ hai tay tán thành.
Dù sao Hoàng Kim Đại Thế cũng không liên quan gì tới bọn hắn, xem chỉ để mở mang thêm tầm mắt thôi, bọn hắn muốn biết thêm bên ngoài còn cường giả gì mà bọn hắn chưa biết không.
Thế nên nếu Bảng Danh Sách này hết liệt kê Diệp Phàm, Vương Đằng, Thánh Hoàng Tử thì không có gì đáng xem cả!
"Nhanh bắt đầu đi lâu chủ, ta đã đợi không kịp rồi!"
Lúc này có một số người ở dưới nhanh chóng hô lớn.
"Nếu như đệ tử Thiên Cơ Lâu không lên bảng thì người ta coi trọng nhất chính là Cái Cửu U."
Lục Đại Động Thiên thế gia nói.
"Lâu chủ đã nói là không quan tâm tới thực lực rồi, chỉ xét tiềm lực mà thôi, thế thì chắc chắn Cơ Tử của Hư Không Cơ gia sẽ có tên trên bảng rồi."
Nhưng sau đó lại có một âm thanh khác phản bác.
"Tiên Thiên Đạo Thai – Dao Trì Thánh Nữ thì sao, không lẽ tiềm lực của nàng lại kém hai người các ngươi vừa liệt kê sao? Đây dù sao cũng là Tiềm Long Bảng đó!"
Lúc này lại có một vị Cổ Tộc lên tiếng phản bác hai vị tu sĩ còn lại.
Lúc này Dao Trì Thánh Nữ cùng Cơ Tử đều đang có ở đây, thế nên hai người họ hơi lúng túng khi nghe lời bàn luận của mọi người.
Nhưng mà lúc này trong Thiên Cơ Lâu hội tụ đủ nhân, yêu, cổ tam tộc, vậy mà tất cả đều có thể sống chung một cách hài hòa trong một phòng, thậm chí còn có thể thảo luận, bàn luận cùng nhau nữa, đây quả thật là một màn vô cùng hiếm gặp trên khắp lịch sử của Bắc Đẩu.
Dưới quyền uy tuyệt đối của Thiên Cơ Lâu thì tất cả mọi người đều có thể làm được chúng sinh hòa bình.
"Đứng thứ mười trên Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, Hư Không - Cơ Tử!"
Lúc này lâu chủ hắng giọng một cái rồi lên tiếng bắt đầu công bố Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng.
Cơ Tử đang chăm chú nghe bỗng nghe thấy tên mình, hắn chưa kịp chuẩn bị cùng giật mình vô cùng, thậm chí còn hơi kinh ngạc nữa chứ.
Trong Hoàng Kim Đại Thế này thì Cơ Tử có thể nói là vị Đế Tử điệu thấp nhất, tướng mạo của hắn cũng khá là phổ thông nữa chứ, giống như có cảm giác chỉ cần ném hắn vào trong đám người thì chắc chắn sẽ lạc mất.
Nhưng điều đó không đại biểu cho tiềm lực của Cơ Tử kém, ngược lại, cảm giác vô thanh vô thức, khiến cho người khác hoàn toàn xem nhẹ bản thân, đây kỳ thật chính là biểu hiện của người tu luyện Hư Không Kinh tới

cực hạn!
"Hư Không – Cơ Tử quả nhiên có tên trên Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, không hổ là con trai của Hư Không Đại Đế!"
Trong các thế gia Nhân Tộc lúc này có không ít người nhìn Cơ Tử với ánh mắt tán thưởng.
Mặc dù Cơ Tử tới Thiên Cơ Lâu từ rất lâu, chưa từng rời đi, nhưng sự hiện diện của hắn rất thấp, mọi người gần như chưa từng chú ý vị Đế Tử có tiềm lực cao vô cùng này.
"Cơ Tử chính là con út của Hư Không Đại Đế, nhưng hắn cũng là người có thiên tư xuất sắc nhất trong tất cả hậu duệ của Hư Không Đại Đế!"
"Năm đó Hư Không Đại Đế tự tay phong ấn Cơ Tử vào trong Thần Nguyên, cho hắn tránh né Đại Thế khi đó, tạo tiền đề cho Cơ Tử chứng đạo Đại Đế trong tương lai!"
Tiềm lực của Cơ Tử dù sao cũng đã được Hư Không Đại Đế công nhận, dù so với những người trong Thiên Cơ Lâu hiện tại thì hắn cũng được tính là hàng đầu.

Chương 749. Trung Hoàng chỉ đứng thứ 9

"Lâu chủ quá khen rồi!"
Bản thân Cơ Tử cũng không nghĩ tới việc người được nêu tên đầu tiên trên bảng sẽ là bản thân, nên lúc này hắn lên tiếng một cách vừa mừng vừa sợ.
"Nếu bàn về thiên phú thì Dao Trì Thánh Nữ cùng Vương Thể của Trung Châu không phải không có khả năng lên bảng."
"Nhưng ngoại trừ thiên phú xuất sắc thì Cơ Tử còn sở hữu một ưu điểm trời sinh khác đó chính là khi tu hành thì không suy nghĩ bất kỳ thứ gì, tâm không một hạt bụi!"
"Từ khi hắn giải trừ phong ấn tới nay thì hắn luôn một lòng gánh vác số mệnh Hư Không nhất mạch cùng với hòa bình của Nhân Tộc, tâm tính như thế hoàn toàn không thể tu luyện ra một cách dễ dàng được."
Lâu chủ lúc này cũng bắt đầu lên tiếng bình luận Cơ Tử, nghe những lời này mọi người cũng có thể thấy dù là lâu chủ cũng tán thưởng Cơ Tử nhiều phần.
Trong nguyên tác thì Hư Không – Cơ Tử là một nhân vật cực kỳ bi tình, khi xuất hiện đều vô cùng khiêm tốn, nhưng mục đích chính của hắn vẫn luôn là hòa bình của Nhân Tộc, bản thân còn tu luyện Hư Không Kinh tới cực hạn nữa chứ.
Bình thường chắc chắn không đi ra ngoài gây chuyện, rất ít xuất thủ, nhưng một khi xuất thủ liền đánh bại nhiều đại tướng của Thiên Hoàng Tử một cách cực kỳ áp đảo.
Thậm chí tới cuối hắn còn thay thế Cơ Hạo Nguyệt, lấy Hư Không Kính làm vật hiến tế, dưới thời kỳ Hắc Ám Náo Động hắn hi sinh bản thân triệu

hồi hư ảnh của Đại Đế cứu nguy.
Vị trí thứ mười trên Bảng Danh Sách này chắc chắn thuộc về Cơ Tử.
Đám người trong Thiên Cơ Lâu cũng kích động không ngừng, ngay cả Cổ Tộc cùng Yêu Tộc cũng không ngờ rằng Cơ Tử lại có tiềm lực phi phàm đến thế.
"Hư Không Cơ gia quả nhiên vẫn là một đại thế gia của Nhân Tộc, cả đời Hư Không Đại Đế không kém ai, hậu đại của hắn quả thật không khiến hắn mất mặt."
"Còn phải nói sao, trước khi Vô Thủy Đại Đế xuất hiện thì Hư Không Đại Đế chính là người chống đỡ sống lưng của Nhân Tộc trong vạn năm đó!"
"Vì chống lại những Cấm Khu kia mà Hư Không Đại Đế đã từ bỏ cơ hội tinh tiến tu vi cùng tuổi thọ của bản thân, sự vĩ đại này chúng ta phải khắc ghi mãi mãi!"
Lúc này không ít người thuộc Nhân Tộc biết được sự tích của Hư Không Đại Đế nhanh chóng lên tiếng, người thuộc Nhân Tộc kích động không thôi.
"Đứng thứ chín trên Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi!"
Lâu chủ dừng một chút liền lên tiếng công bố tiếp.
Lần công bố này của lâu chủ gây ra một chấn động không nhỏ trong Thiên Cơ Lâu, đám người kinh ngạc tới cực độ!
Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi chính là đại tài mà Kỳ Sĩ Phủ công nhận, trên thân mang nhiều loại quang hoàn khác nhau, hắn tuyệt đối là một thiên tài!
Việc Hướng Vũ Phi lên bảng không khiến nhiều người ngạc nhiên lắm!
Thứ khiến đám người thật sự kinh ngạc chính là dù thiên tài như Hướng Vũ Phi, Cơ Tử nhưng lại chỉ xếp cuối cùng trên bảng xếp hạng này.
Phải biết rõ rằng dù xét về thực lực hay bàn về mỗi thiên phú thì tính riêng trong Thiên Cơ Lâu hiện tại thôi, cả hai đều thuộc hàng đỉnh tiêm nhất rồi.
Nếu so sánh thì chắc chỉ có vài người như Dao Trì Thánh Nữ, Thiên Yêu Thể - Tề Lân là có thể so sánh được với hai người này mà thôi.
Còn lại thì dù cho là những Cổ Hoàng Tử như Hỏa Lân Tử, Nguyên Cổ hay là Thánh Tử khác đều không thể đánh đồng với những người này được.
Hai vị quái vật như thế nhưng chỉ có thể làm nhân vật lót đáy trên Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, thật sự mọi người chưa thể tưởng tượng được những người tiếp theo sẽ còn kinh khủng tới mức nào nữa.
"Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi được xưng là thiên tài đệ nhất trong chín ngàn năm, nhưng mà hắn vẫn chỉ có thể xếp thứ chín sao?"
"Ban đầu ta còn tưởng ít nhất Trung Hoàng cũng xếp hạng trong top 5, đây dù sao cũng là thiên tài đỉnh tiêm của Nhân Tộc tại Bắc Đẩu đó!"
"Quả nhiên không hổ là bảng danh sách của lâu chủ, lần nào cũng có thể khiến người ta bất ngờ!"
Đám người hít sâu một hơi, tỏ vẻ không dám tin, bọn hắn bắt đầu mong chờ lâu chủ công bố những người tiếp theo rồi!
Sau khi bỏ qua bốn tên quái vật là đệ tử của Thiên Cơ Lâu rồi nhưng không

ngờ trên Bảng Danh Sách này còn nhiều quái vật đến thế, thậm chí ngay cả Trung Hoàng đều bị áp xuống vị trí thứ chín.
"Một đời này có thật nhiều thiên tài, thật sự khiến cho người khác không khỏi kinh ngạc!"
Ngay cả Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi sau khi nghe bản thân chỉ đứng vị trí thứ chín thì cũng không nhịn được mà cười khổ, dù sao hắn không ngờ rằng với thiên tư của bản thân mà chỉ được xếp ở vị trí đó.
Hắn dù sao cũng là người vừa xông Chiến Thần Tháp lần đầu liền đạt được chức danh Ngũ Tinh Chiến Thần mà, với tu vi hiện tại của hắn thì thành tích đó hoàn toàn không kém tý nào.
"Thiên hạ này to lớn vô cùng, đương nhiên là vượt khỏi sức tưởng tượng của các ngươi rồi, các thiên tài có thiên tư ngút trời nhiều vô số kể, có người vượt qua cũng không phải chuyện quá lạ lùng gì."
"Nhưng ngươi đừng vì thế mà bận tâm, Bảng Danh Sách này của ta chỉ xếp hạng dựa trên tiềm lực mà thôi, nhưng tiềm lực là một chuyện, nhưng người đó có thể chứng đạo thành Đế hay nói xa hơn nữa là người đó có muốn chứng đạo thành Đế hay không là hai chuyện khác nhau."
Lâu chủ cười cười sau đó mở miệng an ủi Hướng Vũ Phi cùng nhiều người đang thất vọng khác.

Chương 750. Truyền kì 9000 năm trước

Trên Bảng Danh Sách này của Lưu Tiêu thật sự có vài người tuy tiềm lực vô cùng phi phàm, nhưng hoàn toàn không có ý định muốn tu luyện hay chứng đạo gì cả.
Người thật sự có ý định muốn đi trên con đường chứng đạo quanh đi quẩn lại cũng chỉ có nhiêu đó mà thôi.
Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi chính là thiên tài cái thế của Trung Châu tại chín ngàn năm trước, năm mười chín tuổi đã gần như trở thành Thánh Chủ của một phương, thiên tư của hắn thậm chí còn khiến Cái Cửu U cùng Kỳ Sĩ Phủ chấn động.
"Khi hắn xuất thế bát phân chấn động, ngay cả Tây Mạc chúng giáo đều tự mình đưa Trường Mệnh Tỏa của hắn để lôi kéo, bởi vì thiên tư quá kinh người nên Kỳ Sĩ Phủ cùng Cái Cửu U đều tự mình ra tay phong ấn hắn."
"Ý nghĩ của Cái Cửu U giống Hư Không Đại Đế, y không muốn một đại tài như thế này lại bị lãng phí, thế nên y đem hắn phong ấn vào trong Thần Nguyên Dịch, tới Hoàng Kim Đại Thế như hiện nay Hướng Vũ Phi mới phá vỡ phong ấn mà ra, truy cầu chứng đạo!"
Lâu chủ bắt đầu kể quá khứ của Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi, Lưu Tiêu hiểu rõ quá khứ của Trung Hoàng như lòng bản tay.
Thiên tư của Hướng Vũ Phi có chút giống với Vương Đằng, là loại thiên phú về mọi mặt, không phải là kiểu thiên phú thiên về thể chất như Diệp

Phàm.
“Trung Hoàng lại được tự Cái Cửu U phong ấn vào Thần Nguyên sao? Trời a!”
“Có thể được chính Cái Cửu U công nhận, cộng thêm Kỳ Sĩ Phủ nữa thì ta có thể thấy thiên tư của Trung Hoàng kinh khủng ra sao! Đây chắc chắn là một trong những người cạnh tranh đắc lực trên con đường chứng đạo đó!”
“Mười chín tuổi đã gần trở thành Thánh Chủ một phương, khó trách người khác kêu hắn là thiên tài tuyệt đỉnh của chín ngàn năm trước!”
Đám người sau khi nghe xong lời của lâu chủ thì ai nấy đều hô to, từ trước đến ngay bọn hắn chỉ nghe nói là Trung Hoàng vô cùng cường đại cùng sở hữu thiên phú kinh người mà thôi, chưa bao giờ nghe qua sự tích của hắn cả.
Hiện tại khi nghe lâu chủ nói một cách kỹ càng như vậy thì tất cả mọi người mới thật sự cảm nhận được thiên tư của Trung Hoàng kinh khủng tới mức ra sao, tại chín ngàn năm trước thậm chí còn khiến quần hùng khắp nơi kinh động không ngừng!
“Lâu chủ lại biết rõ về quá khứ của ta như thế sao, sợ rằng hiện tại ngay cả Phủ Chủ của Kỳ Sĩ Phủ cũng không thể nhớ một cách rõ ràng như thế được.”
Hướng Vũ Phi cũng bất ngờ vô cùng, việc hắn thành danh đã xảy ra tại chín ngàn năm trước rồi, rất nhiều chi tiết khi đó hắn còn không nhớ rõ.
Nhưng lâu chủ lại kể ra một cách vô cùng dễ dàng, không bỏ sót chút gì, bản lĩnh của lâu chủ thật sự quá lớn!
“Trong Thiên Cơ Lâu này thì không có bí mật gì qua mắt đươc ta cả, thiên tư của ngươi để ở chín ngàn năm trước mạnh mẽ vô cùng, hiện tại cũng thế!”
Lâu chủ quay sang gật đầu, coi như lời khẳng định cho thiên phú của Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi.
Thiên tư của Trung Hoàng chắc chắn không kém, thứ hắn thiếu chỉ là lòng kiên định khi chứng đạo mà thôi.
Trong nguyên tác, khi Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi trảm đạo thì trời sinh dị tượng liên tục, các quang hoàn từ đủ loại màu sắc đều bao bọc xung quanh hắn, có thể nói là bá khí vô cùng.
“Xem ra một đời này ta vẫn còn có chút cơ hội.”
Hướng Vũ Phi sau khi nghe lời khẳng định của lâu chủ thì cũng bắt đầu có chút lòng tin hơn.
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu, Tiềm Long Bảng đang gây được tiếng vang lớn cùng khiến cho không khí trong Thiên Cơ Lâu nóng vô cùng, còn về phần tình hình chiến đấu bên phía Hoàng Sào thì vô cùng cam go.
Lúc này hạm đội của Vĩnh Hằng Cổ Tinh đang mang theo chiến hỏa vô tận để tiến tới bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu.
Bởi vì trên tay bọn họ có địa đồ vô cùng chính xác từ Thiên Cơ Lâu chi chủ, thế nên dù đây là lần đầu tiên đến Bắc Đẩu để chinh chiến nhưng bọn họ vẫn quen thuộc địa hình vô cùng.

Lúc này Huyết Nguyệt Tộc, Lam Ma Tộc, Ngân Huyết Tộc, Thủy Vương Tộc, Đại Lực Ngưu Ma Tộc cùng vài Cổ Tộc nhỏ lẻ khác đều đã tham chiến.
Có một vài Thái Cổ Vạn Tộc phổ thông không thuộc Thập Đại Vương Tộc hay Thập Đại Hung Tộc lúc này đã bị hỏa lực của Vĩnh Hằng Tinh Vực càn quét tới mức tử thương vô số.
Dù là những Cổ Tộc có chiến lực mạnh mẽ cũng bị áp chế hết mức, dù không tới mức không thể đánh trả được nhưng lúc này bọn hắn cũng gần hết sức rồi.
"Nếu như tiếp tục như thế này mà không vận dụng Cổ Hoàng Binh thì sợ rằng một thời gian nữa chúng ta không có cơ hội để sử dụng mất!"
Mắt thấy Hỏa Vân Tộc đang sắp bị hạm đội của Vĩnh Hằng Tinh Vực càn quét cho không còn thì Hoàng Hư Đạo cùng một đám Cổ Hoàng Tử khác bắt đầu đứng ngồi không yên.
Những hạm đội cùng cơ giáp của Vĩnh Hằng Tinh Vực không ngừng hạ xuống Bắc Đẩu, nhanh chóng chạy tới sào huyệt của những tên Cổ Tộc này để tấn công.
Còn bên phía Cổ Tộc thì do bị tập kích bất ngờ, nên đa số các tộc đều tự mình chiến đấu, không kết hợp hay giúp đỡ lẫn nhau gì cả.
Vì thế nên phe tấn công là Vĩnh Hằng Tinh Vực nhờ việc phối hợp chặt chẽ cùng cách chiến đấu mới lạ, hiện đang chiếm một ưu thế khá lớn.
Hạm đội của Vĩnh Hằng Tinh Vực tiếp tục hạ xuống từ vũ trụ, mục tiêu lúc này của bọn hắn là hang động của Thủy Vương Tộc cùng Ngân Huyết Tộc.
Đây dù sao cũng là bảo địa đứng thứ bảy trên Bảo Địa Bảng mà, đương nhiên đám người của Vĩnh Hằng Tinh Vực không có ý định buông tha một miếng mồi ngon thế này rồi.

Chương 751. Ta không cần hiểu

Đúng lúc này có một ánh sáng vàng rực bay từ phương bắc tới, chỉ trong chớp mắt đã phá hủy toàn bộ cơ giáp cùng phi thuyền!
Luồng thần quang cực nóng này có một sức phá hoại kinh khủng, chiến giáp của Lan Thác gia tộc bị đánh xuyên một cách không thể dễ dàng hơn.
Không cho thời gian những phi thuyền cùng cơ giáp còn sót lại phản ứng, luồng thần quang kia đã biến mất vô tung vô ảnh, nhưng thay vào đó thì một tôn Thần Hoàng tỏa ra hào quang ngũ sắc bay tới.
Trên thân của Thần Hoàng như phát ra năm luồng thần quang có màu sắc khác nhau, siêu phàm thoát tục, giống như một vị thần linh không tồn tại trong thế giới này!
Đây chính là Ngũ Sắc Thần Hoàng!
Sau khi trảm đạo thì người con thứ hai của Bất Tử Thiên Hoàng nhanh chóng chạy tới tiền tuyến với một phong thái tuyệt luân.
"Là Ngũ Sắc Thần Hoàng Tử! Xem ra trận chiến này chúng ta thắng chắc!"

Sau khi nhìn thấy bóng dáng của Thần Hoàng Tử trên bầu trời thì phản ứng đầu tên của Hoàng Hư Đạo là thở nhẹ ra.
Dù sao lúc này Thần Hoàng Tử chính là chung chủ của ít nhất sáu phần mười Cổ Tộc, trên danh nghĩa hắn chính là người cầm quyền của Hoàng Sào!
Không giống với Thiên Hoàng Tử chỉ dựa vào ngoại lực, đám người Cổ Tộc đều có thể cảm nhận được phong thái của Thần Hoàng Tử cực kỳ giống với phong thái của Bất Tử Thiên Hoàng trước kia!
Sau khi hấp thụ năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn cùng với tế sống Thiên Hoàng Tử để xuất thế sớm thì tốc độ tu luyện của Thần Hoàng Tử nhanh như ngồi hỏa tiễn!
"Có Thần Hoàng Tử tọa trấn ở đây, những tên ngoại vực các ngươi cứ chờ chết đi!"
"Các ngươi đừng chạy, Thần Hoàng Tử đến rồi, lúc này là thời điểm Cổ Tộc chúng ta phản kích!"
"Cổ Tộc mãi mãi bất hủ, thời điểm phản công đã tới!"
Tất cả Cổ Tộc tại đây ban đầu đã gần như kiệt lực, nhưng sau khi nhìn thấy bóng dáng của Thiên Hoàng Tử thì mọi người đều giơ tay hô to!
Ngũ Sắc Hào Quang của Ngũ Sắc Thần Hoàng kinh khủng tới cực điểm, nó xoay tròn trên không trung, bất kỳ nơi nào nó đi qua thì tất cả phi thuyền của Vĩnh Hằng Cổ Tinh gần đó đều bị đốt cháy không còn chút gì!
Mặc dù Ngũ Sắc Thần Hoàng dựng dục trong trứng bốn vạn năm, không tu hành bất kỳ công pháp gì cả, chỉ thai nghén nội tình mà thôi.
Nhưng sau khi xuất thế thì đã được chính Bất Tử Đạo Nhân cùng Bất Tử Thiên Đao tự mình dạy dỗ.
Có thể nói rằng với một đội hình xa hoa như thế này thì không khác nào Ngũ Sắc Thần Hoàng được chính bản thân Bất Tử Thiên Hoàng dạy dỗ cả!
Thêm việc thiên phú của Thần Hoàng Tử cũng thuộc dạng có một không hai, thế nên lúc này hắn đã luyện thành được Bất Tử Thiên Công cùng hai trong số Cửu Bí rồi!
"Chỉ là Tinh Vực thiên ngoại mà cũng dám lấn Cổ Tộc ta sao? Coi chúng ta không có người à?"
Mặc dù tên Thần Hoàng Tử này không giống Thiên Hoàng Tử, không có bộ dạng không coi ai ra gì kia, tuy nhiên hắn vô cùng chán ghét những tên Vĩnh Hằng Tinh Vực có thái độ cuồng vọng này vô cùng.
Sau khi hắn xuất thế thì liền biết được bản thân được Tín Ngưỡng Thân của phụ thân đánh thức.
Hắn biết được lúc này Cổ Tộc đang chịu uy hiếp không thua gì uy hiếp đến từ Vô Thủy Đại Đế năm đó cả, mà đầu nguồn chính là Thiên Cơ Lâu vừa quật khởi tại Thần Thành kia.
Trên lưng hắn mang sứ mệnh trọng chấn Cổ Tộc, ban đầu hắn dự định sau khi bế quan, đợi tu vi đại thành liền xua quân tiêu diệt Thiên Cơ Lâu.
Hiện tại khi Tiên Đài vẫn chưa viên mãn thì bỗng có Vĩnh Hằng Tinh Vực gì đó, hắn phải chạy ra để cứu giá, qua đây ta có thể biết được sự tức giận

của Thần Hoàng Tử lớn đến bao nhiêu.
"Buồn cười, đây chính là Ngũ Hành Thần Giáp, lực có thể phá trời, đám thổ dân Bắc Đẩu các ngươi hiểu không?"
"Ta không cần hiểu!"
Trên tay Thần Hoàng Tử được tăng phúc bằng lực lượng của Đấu Tự Bí cùng Bất Tử Thiên Công, sau đó hắn bắn ra một luồng Ngũ Sắc Thần Quang thẳng về hướng tên vừa lên tiếng kia.
Trong thân thể của Thần Hoàng Tử ẩn chứa toàn bộ đại đạo nguyên lực của toàn bộ vũ trụ bát hoang, dù chỉ là một chiêu thức bình thường thôi cũng chứa đựng uy năng kinh người.
Huống chi là chiêu thức này còn được gia trì bằng một Đế Kinh vô thượng là Bất Tử Thiên Công!
Luồng Ngũ Sắc Thần Quang này xuyên qua cơ giáp của đối phương dễ như cắt đậu hũ, chỉ trong chớp mắt mà Ngũ Sắc Thần Giáp của tên đoàn trưởng Cướp Bóc Đoàn đã bị cắt thành hai nửa.
Ngũ Sắc Thần Quang sau khi cắt đôi Ngũ Sắc Thần Giáp thì không biết mất liền mà phân ra khắp nơi, khiến tất cả phi thuyền cùng cơ giáp còn sót lại bị đánh tan tát!
Hệ thống tu chân khoa học kỹ thuật của Vĩnh Hằng Tinh Vực chỉ khó đối phó nếu hai bên cùng một cảnh giới mà thôi.
Nhưng đối với một thiên tài khủng bố như Thần Hoàng Tử thì hắn không cần hiểu rõ tu chân khoa học kỹ thuật là cái gì cả.
Không cần biết hệ thống tu hành của bên kia ra sao, chỉ cần có lực lượng tuyệt đối liền vô địch!

Chương 752. Đổi công thành thủ

"Cổ Tộc theo ta phản kích, giết sạch những tên cướp từ bên ngoài tràn vào này."
Thần Hoàng Tử lập tức vung tay lên, thần quang trên người tỏa ra tứ phía!
Huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng quả nhiên không hổ danh là Thái Cổ Huyết Mạch đến từ Tiên Vực, giờ phút này sau khi sử dụng toàn bộ Bí Cảnh thì tất cả Cổ Tộc tại đây đều cảm giác như thấy Thần Minh tái thế!
"Từ Thái Cổ đến nay Cổ Tộc luôn tôn thờ Bất Tử Thiên Hoàng làm Thần Minh cũng không phải là không có nguyên nhân!"
"Theo Thần Hoàng Tử, phản kích!"
"Thái Cổ Vạn Tộc, vĩnh thế trường tồn!"
"Cổ Tộc chúng ta há có thể để những tên ngoại vực như các ngươi lăm le xâm lấn như vậy sao?"
Giờ phút này một đám Đại Thánh, Cổ Hoàng Tử cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, chỉ một câu nói của Thần Hoàng Tử thôi mà tất cả Cổ Tộc đều đáp lại, nhất thời sĩ khí tăng cao, tình hình chiến đấu xung quanh nhanh chóng thay đổi.
Một đám tộc quần Cổ Tộc theo phái chủ chiến, Thập Đại Vương Tộc,

Thập Đại Hung Tộc, ngoại trừ những tên quy thuận Thiên Cơ Lâu cùng bị Vĩnh Hằng Tinh Vực tiêu thì giờ lúc này đều đã tập kết lại!
Sau khi các Đại Thánh cùng Thần Hoàng Tử tham chiến thì chiến lực của song phương đã không còn sự cách biệt quá lớn.
Vĩnh Hằng Tinh Vực ban đầu tiến lên không ngừng, nhưng giờ phút này lại bị Thần Hoàng Tử dẫn theo Cổ Tộc đứng chặn đường tại Ngân Huyết Tộc, không cho Vĩnh Hằng Tinh Vực tiến lên dù chỉ nửa bước!
Ngũ Sắc Thần Hoàng đặt chân lên chỗ vào Thần Khư, nhìn một đám hạm đội của Vĩnh Hằng Tinh Vực nay không dám tiến công một cách khinh thường.
Đột nhiên thần sắc của hắn biến đổi, lộ ra biểu lộ kinh ngạc.
Chỉ thấy bỗng nhiên Thần Trí của Thần Hoàng Tử phát hiện vô số linh khí dao động, những việc này chứng tỏ là có nhiều thế lực đang cố gắng xuyên qua tinh không để đi tới Bắc Đẩu Cổ Tinh này.
Dù là Bất Tử Thần Hoàng hiện tại đang trên chiến trường hay là Hạm Đội Liên Hợp của Vĩnh Hằng Tinh Vực lúc này đều ngừng động tác trong tay lại.
Tổng chỉ huy của Liên Hợp Hạm Đội quay sang quan sát bảng quét hình, ở tinh không xa xa kia đang bị một lực lượng cường đại tác động vào!
Đây hoàn toàn không phải là Tinh Không Chi Môn của một vị đại năng nào đấy, mà con số phải lên tới mấy chục thế lực, thậm chí là trên một trăm, tất cả đều muốn xuyên qua tinh không để xông vào Bắc Đẩu Cổ Tinh!
Những thế lực trên các Tinh Vực chậm chân hơn Vĩnh Hằng Tinh Vực lúc này cũng đã đến nơi.
Phù Tang Thần Thụ Quốc, Tử Vi Thần Triều, Thái Âm Giáo, Tử Vong Quốc Độ, Cửu Thiên Quốc Độ, Thần Quốc, Ma Quốc, Thiên Bình Cổ Tinh, Song Tử Tinh…
Vô số các đại tinh vực, Thí Luyện Cổ lộ, hay thậm chí là các thế lực trên Thần Thoại Cổ Lộ đã vượt qua một quãng đường cực kỳ dài, lúc này bọn hắn đã đến rất gần hành tinh có biệt danh là Táng Đế Tinh – Bắc Đẩu Cổ Tinh rồi!
"Lập tức kêu gọi đại bộ đội của chúng ta nhanh lên, tất cả nhanh chóng trở về thủ Hạm Đội Liên Hợp!"
"Kêu gọi tất cả những phi thuyền, cơ giáp đang công kích về, còn những cơ giáp dưới mặt đất kia thì nhanh chóng đi bảo vệ những địa bàn mà chúng ta đã chiếm giữ!"
Gia chủ Tề gia sau khi thấy những tin tức kinh người hiện trên bảng quét hình thì da đầu tê hết cả lên, lập tức nhanh chóng quyết định sau đó rống lên!
Vào tình huống hiện tại thì không ai biết rõ tiếp theo sẽ có chuyện gì xảy ra cả, dù cho tiếp tục tiến công thì sợ rằng hại nhiều hơn lợi.
"Những địa bàn mà chúng ta đã chiếm giữ có trọng yếu tới thế hay không? Chúng ta đã cướp được không ít khoáng thạch từ nơi đó rồi!"
Gia chủ Tào gia không hiểu việc Tiên Vũ Tề gia lại coi trọng những địa bàn

kia như vậy.
Theo bình thường thì đối với những Cướp Bóc Đoàn như bọn hắn, sau khi cướp xong liền rời khỏi, rất ít khi nào ở lại để bảo vệ nơi vừa cướp lắm.
"Cứ làm theo lời ta nói đi!"
Gia chủ Tề gia đương nhiên có tính toán của chính hắn, vì việc hắn muốn mang gia tộc để định cư tại Bắc Đẩu là một việc bí mật, hắn đã vụng trộm thương lượng với Thiên Cơ Lâu chi chủ rồi.
Hiện tại tốn nhiều công sức để chiếm được một bộ phận của Hiếu Chiến Chi Địa rồi thì không lẽ cứ từ bỏ như vậy sao?
Hiện tại tình huống khẩn cấp vô cùng, không có nhiều thời gian để những gia chủ này thương nghị quá lâu, thế là tất cả hạm đội đều nhanh chóng tuân theo mệnh lệnh của gia chủ Tề gia.
Mà cùng lúc đó, Thần Hoàng Tử bắt đầu nhìn chăm chú lên không trung, Thần Thông của hắn giúp bản thân nhìn xuyên qua tinh không.
Với thiên phú huyết mạch kinh người đó thì Thần Hoàng Tử có thể cảm nhận được lúc này Bắc Đẩu đã thu hút được vô số khách không mời mà tới!
Chỉ với một cái Bảo Địa Bảng cùng một lần trực tiếp của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thôi mà đã khiến Bắc Đẩu Cổ Tinh gặp phải một đợt xâm lấn trước nay chưa từng có.
"Hoàng Hư Đạo, ngươi cùng những Đại Thánh thành Cổ Hoàng Tử khác nhanh chóng chạy về lấy Cổ Hoàng Binh!"
Thần Hoàng Tử lập tức quay đầu ra lệnh cho Hoàng Hư Đạo với không chút do dự nào.
"Thần Hoàng Tử, vì sao thế?"
Lấy sức cảm ứng của những người nơi này thì còn lâu mới có thể cảm nhận được uy hiếp ở ngoài vực ngoại kia, đương nhiên mọi người hơi nghi hoặc trước quyết định của Thần Hoàng Tử.
"Trận chiến tiếp theo có lẽ phải sử dụng sức mạnh của Cổ Hoàng Binh đó!"
Dù là người có một thiên phú siêu phàm tuyệt thế như Thần Hoàng Tử cũng nhịn không được mà lộ ra vẻ lo âu.
Nếu như người xâm lấn chỉ có những phi thuyền cùng cơ giáp thế này thì Thần Hoàng Tử tự tin có thể xử lý tất cả một cách gọn gàng.
Nhưng dưới cảm ứng của hắn thì trên kia có không ít hơn mười phương Tinh Vực đang nhanh chóng mở Động Tinh Không, chỉ trong thời gian ngắn nữa thôi bọn hắn sẽ tới Bắc Đẩu Tinh Vực.

Chương 753. Tam nữ đồng hạng

"Vậy chúng ta sẽ trở về!"
Hoàng Hư Đạo không biết rõ mục đích của Thần Hoàng Tử là gì nhưng Thần Hoàng Tử đã lên tiếng thì đám người bọn hắn chắc chắn phải nghe theo, tất cả đều nhanh chóng lĩnh mệnh rồi quay về lấy Cổ Hoàng Binh
Mà lúc này bên trong Thiên Cơ Lâu, đám người đang tập trung tinh thần cao

độ để nghe lâu chủ công bố Tiềm Long Bảng, không ai quan tâm việc có nhiều thế lực đang từ thiên ngoại xâm lấn vào Bắc Đẩu, tứ vực xung quanh đều đã có đệ tử của Thiên Cơ Lâu trấn thủ hết rồi, bọn hắn không cần lo lắng làm gì.
"Vị trí thứ tám Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng hơi đặc biệt, bởi vì vị trí này có tới ba người đồng hạng."
"Ba người này đều có tình huống khá là tương tự nhau, thực lực của cả ba đều vô cùng bình thường, nhưng nếu xét về tiềm lực, thể chất của các nàng thì đều xuất chúng tới cực độ."
Lời của lâu chủ vừa dứt thì đám người ở dưới đã tò mò không ngớt.
"Ba người đứng thứ tám trên Tiềm Long Bảng lần lượt chính là Cơ gia – Cơ Tử Nguyệt, Dao Trì Thánh Nữ cùng Khương Đình Đình."
Lâu chủ vừa nói xong thì trong Thiên Cơ Lâu tất cả đều xôn xao không ngớt, không ai là không kinh ngạc trước kết quả này cả.
Trong ba người trên bảng này thì chắc chỉ có một mình Dao Trì Thánh Nữ là mọi người đều biết rõ nàng sở hữu Tiên Thiên Đạo Thai, nhưng hai người kia thì một cái chỉ là tiểu thư Cơ gia, một người khác thì chưa ai nghe qua tên bao giờ.
Ba vị thiếu nữ này mà lại có tư cách xếp trên Cơ Tử, hay thậm chí là trên cả Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi à?
"Tất cả cùng là đệ tử của Cơ gia, nhưng vì sao người mang huyết mạch của Hư Không Đại Đế là Cơ Tử lại có thể thua Cơ Tử Nguyệt được chứ? Lâu chủ có nhầm lẫn gì hay không?"
"Đúng vậy lâu chủ, Tiên Thiên Đạo Thai – Dao Trì Thánh Nữ thì ta còn có thể hiểu được, nhưng hai vị kia có gì mà thiên tư còn trên cả Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi thế?"
"Lâu chủ, mong ngài phổ cập về vị Khương Đình Đình này một tý đi, ta chưa bao giờ nghe nói qua người này!"
Lúc này tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu bắt đầu nhao nhao lên, ồn ào cô cùng, không ai hiểu được lý do vì sao lâu chủ lại sắp xếp như vậy cả.
Kỳ thật đối với Cơ Tử Nguyệt cùng Khương Đình Đình thì Diệp Phàm là người biết rõ nhất tiềm lực của cả hai.
Nhưng xui là lúc này hắn đang không ở Thiên Cơ Lâu, thế nên không lên tiếng đính chính được.
Dao Trì Thánh Nữ cùng Cơ Tử Nguyệt cũng có tại chỗ này, khi nghe lời nói của mọi người thì cả hai đỏ mặt vô cùng, dù sao hai nàng không ngờ rằng bản thân sẽ có thể lên bảng.
Cơ Hạo Nguyệt cùng Cơ Tử Nguyệt khá là rõ nguyên nhân vì sao Cơ Tử Nguyệt lại lên bảng, nhưng vấn đề này luôn là vấn đề nội bộ của Cơ gia, là một bí mật không ai tiết lộ cùng không có mấy ai biết rõ.
Về phần Dao Trì Thánh Nữ thì không còn gì để nói, thể chất Tiên Thiên Đạo Thai đã nói rõ hết thảy rồi, nếu như thể chất kinh khủng như thế này mà không được lên bảng thì lúc đó mới không hợp thói thường.
"Các ngươi cứ an tâm, chớ vội, Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng chỉ sắp xếp

những người có tiềm lực mà thôi, Bảng Danh Sách này không xét về thực lực."
"Dao Trì Thánh Nữ sở hữu thể chất Tiên Thiên Đạo Thai cực kỳ hiếm thấy, vừa sinh ra đã vô cùng gần gũi với đạo, trời sinh liền đã là người tu hành được Thiên Đạo chấp nhận, thể chất như vậy có thể đứng thứ tám là một chuyện bình thường."
Lâu chủ lúc này quay sang nói về Dao Trì Thánh Nữ.
Thể chất Tiên Thiên Đạo Thai này vốn đã rất nghịch thiên rồi, mặc dù nó hơi kém so với ba thể chất đứng đầu trên Thể Chất Bảng, tuy nhiên thắng ở chỗ ổn định.
Tiên Thiên Đạo Thai không có nhiều chướng ngại, hạn chế như Thái Cổ Thánh Thể, quan trọng nhất là nó không bị Thiên Địa không dung, tứ phương cản trở.
Người mang thể chất này tu hành thì như là con của Đại Đạo vậy, không chỉ không bị cản trở mà còn thân thiện với thiên địa vô cùng.
Thêm việc truyền thừa của Dao Trì Thánh Địa cũng không kém, lại còn sở hữu Tây Hoàng Kinh, một bộ Đế Kinh của một vị Đại Đế mang Tiên Thiên Đạo Thai, thế nên nếu xét về tiềm lực thì Dao Trì Thánh Nữ hoàn toàn nhỉnh hơn Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi.
"Tiên Thiên Đạo Thai không khó xuất hiện như Hỗn Độn Thể, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, thể chất này cũng không nghịch thiên như Thánh Thể, không bị cản trở khắp nơi!"
"Còn về phần Cơ gia Cơ Tử Nguyệt thì cũng thế, nàng là người sở hữu thể chất Nguyên Linh Thể quý hiếm vô cùng, vừa sinh ra đã phù hợp với Pháp, có thể khống chế thiên địa bản nguyên, điều động tinh khí của thiên địa để sử dụng cho bản thân!"
Lời của lâu chủ vừa dứt thì đại đa số mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều chấn kinh không ngừng, nhất là những người thuộc Nhân Tộc!
Cơ gia Cơ Tử Nguyệt vậy mà lại sở hữu Nguyên Linh Thể trong truyền thuyết sao? Gần như không có ai ở đây ngoại trừ người của Cơ gia là biết vấn đề này cả!
Lúc này trên mặt của Cơ Hạo Nguyệt cùng Cơ Tử cũng đỏ lên, cảm giác hơi xấu hổ, trên thực tế thì việc này được nội bộ Cơ gia giấu kín, nó là một bí ẩn mà không có bất kỳ người ngoài nào biết cả, không ngờ lâu chủ lại có thể biết rõ ràng đến thế.

Chương 754. Thái Âm chi thể

"Trời sinh Nguyên Linh Thể đã thân thiện với thiên địa, có thể tiếp xúc trực tiếp được với bản nguyên của nó, lúc nào cũng có thể mượn cùng sử dụng tinh khí của thiên địa, có thể nói là người nào sở hữu thể chất này thì có thể tùy thời bổ sung linh khí."
"Thậm chí nếu như cần thì Nguyên Linh Thể có thể điều động bản nguyên của thiên địa để mượn lực lượng, trong thời gian ngắn có sức mạnh vượt

cấp giết địch!"
Sau khi nghe xong tất cả thì không ít cao thủ của Tam Tộc tại đây đều hít sâu một hơi!
Trong số bọn họ không phải là không có người biết danh tiếng của Nguyên Linh Thể, tuy nhiên không có một ai biết được Nguyên Linh Thể lại mang năng lực cùng thiên phú khủng bố như vậy!
"Lâu chủ, từ lúc nào mà ngươi biết việc này thế?"
Cơ Hạo Nguyệt trợn tròn mắt nhìn Lưu Tiêu, hắn không ngờ bí mật về Nguyên Linh Thể của Cơ Tử Nguyệt lại có thể bị lâu chủ biết một cách dễ dàng như vậy được.
"Ta luôn biết việc này rồi."
Lâu chủ cười cười, dù không có Thiên Cơ Lâu thì bản thân hắn cũng đã biết rõ việc Cơ Hạo Nguyệt mang Nguyên Linh Thể từ nguyên tác.
Mà Cơ Tử Nguyệt cùng Cơ Hạo Nguyệt chỉ có thể cười khổ, dù bọn hắn bị Thiên Cơ Lâu tiết lộ bí mật của gia tộc nhưng cũng không có thái độ gì khác.
Dù sao bọn hắn cũng đã chứng kiến được uy lực mà Bảng Danh Sách của lâu chủ gây ra rồi.
Trong quá khứ việc Cơ gia giữ kín không tiết lộ Cơ Tử Nguyệt sở hữu Nguyên Linh Thể là vì muốn bảo vệ tính mạng của nàng tại Đông Hoang hỗn loạn thôi.
Cơ Tử Nguyệt dù sao cũng chỉ là một nữ nhi, mang thể chất mạnh mẽ tới mức đó thì rất dễ dàng trở thành mục tiêu của nhiều thế lực đối địch khác của Cơ gia.
Nhưng lúc này Bắc Đẩu đã dần bước vào thời kỳ thái bình, dù cho có bị tiết lộ ra ngoài thì cũng không có ảnh hưởng gì lớn cả.
Mà lúc này không ít đệ tử thế gia ở xung quanh đều nhìn Cơ gia với ánh mắt cực kỳ kiêng kỵ.
Bọn hắn không bao giờ nghĩ tới việc trong một thời kỳ mà Cơ gia lại nắm giữ cùng một lúc hai vị thiên tài tuyệt thế, cả hai đều có tên trên Tiềm Long Bảng của lâu chủ.
"Lâu chủ, Tiên Thiên Đạo Thai, Nguyên Linh Thể có thể có tên trên bảng là chuyện bình thường, tuy nhiên Khương Đình Đình này là ai thế?"
Lúc này Nam Yêu – Tề Lân ngồi ở dưới hỏi lại.
Lời này của hắn cũng là nỗi lòng của không ít người hiện tại trong Thiên Cơ Lâu, mọi người đều rất tò mò thân phận của vị cuối cùng này là gì mà lại có thể đứng ngang hàng với Tiên Thiên Đạo Thai cùng Nguyên Linh Thể.
"Không lẽ Khương Đình Đình này là một vị cường giả ẩn thế tại một tinh vực nào đó?"
Lúc này đã có không ít người bắt đầu suy đoán thân phận thật sự của Khương Đình Đình là gì, có thể có tên trên Tiềm Long Bảng của lâu chủ thì chắc chắn không phải là một nhân vật đơn giản.
"Tất cả đều sai, hiện tại thì Khương Đình Đình chỉ mới là một tiểu cô

nương mười một mười hai tuổi mà thôi."
Lâu chủ sau khi nghe những suy đoán của mọi người thì nhịn không nổi mà nở nụ cười, giờ này Khương Đình Đình vẫn chỉ còn là một tiểu hài tử mà thôi, sao có thể là cường giả ẩn thế gì đó cơ chứ?"
"Chỉ mới mười một mười hai tuổi thôi á? Chẳng lẽ nàng cũng giống như Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi, mười tuổi liền bước vào Tiên Đài Bí Cảnh?"
Lúc này chưởng môn của Thái Hư Môn đang ngồi bên cạnh Trung Hoàng vội vàng lên tiếng.
"Cũng không phải, Khương Đình Đình lúc này có tình trạng giống như Diệp Đồng trước khi gia nhập vào Thiên Cơ Lâu, không có một tý nội tình tu luyện nào, thậm chí hiện tại tính mệnh của nàng còn đang gặp nguy hiểm nữa."
Lời của lâu chủ hoàn toàn là lời thật lòng.
Thời khắc này Khương Đình Đình thực sự có trạng thái tồi tệ như thế, nhưng nếu thật sự xét riêng về tiềm lực thì nàng hoàn toàn xứng đáng có tên trên Tiềm Long Bảng.
"Trong thiên hạ này còn có chuyện quỷ dị như vậy sao? Một tiểu hài tử mười một mười hai tuổi, thậm chí còn chưa từng tu luyện, vậy mà lại có thể có tên trên vị trí thứ tám tại Tiềm Long Bảng!"
"Lâu chủ, mong ngài mau phổ cập cho chúng ta đi, đừng thừa nước đục thả câu nữa!"
"Đúng vậy, chúng ta đều đang chờ đợi ở đây này!"
Không ít người nơi này đều bắt đầu trở nên kích động, bất kỳ ai khi nghe qua lời của lâu chủ thì đều cảm thấy tò mò, rốt cuộc Khương Đình Đình sở hữu thứ gì mà lại có tiềm lực to lớn như vậy.
Ngay cả Lão Phong Tử, Đông Phương Thái Nhất cùng nhiều cao thủ khác đều bắt đầu cảm thấy nhịn không được, bàn luận cả buổi thì bọn hắn vẫn chưa thể hình dung được đây rốt cuộc là một hài tử ra sao?
"Khương Đình Đình hiện tại chính là hậu nhân của Đế Tộc, hay nói cụ thể hơn là Thái Âm Cổ Hoàng nhất mạch, nàng mang Thái Âm Chi Thể, trong cơ thể nuôi dưỡng Thần Âm, trời sinh hòa hợp với pháp, là một đại đạo chi tài."
Chỉ một câu nói ngắn gọn của lâu chủ thôi mà đã khiến tất cả người nghe đều hít sâu một hơi, trên mặt lộ rõ vẻ kinh sợ!
Huyết mạch của Thái Âm Cổ Hoàng vẫn còn tồn tại hay sao?
Thái Âm Chi Thể vậy mà vẫn có thể truyền thừa tới Hoàng Kim Đại Thế này?

Chương 755. Tao ngộ của Đình Đình

"Truyền nhân của Thái Âm Chi Thể lại còn sống! Vì sao từ trước đến nay

ta chưa từng nghe qua việc này bao giờ!"
Lúc này không ít thế gia Nhân Tộc trong Thiên Cơ Lâu có thể nói là những người cảm thấy khiếp sợ nhất, dù sao Thái Dương Cổ Hoàng cùng Thái Âm Cổ Hoàng cũng là hai vị Đại Đế ban sơ nhất của Nhân Tộc, tất cả mọi người đều có một tình cảm đặc thù với Thái Âm và Thái Dương nhất mạch.
Trước đó khi nghe tin bộ tộc Thái Dương nhất mạch của Diệp Đồng bị Kim Ô diệt tuyệt thì ai nấy đều giận dữ cực độ.
"Truyền thừa Thái Âm nhất mạch của Khương Đình Đình đã bị đoạt đi từ lâu, phụ mẫu của nàng đều đã mất, hơn nữa người còn mang Thái Âm Chi Thể, nếu nói thì không biết hiện tại nàng có giữ được tính mạng hay không nữa!"
Nếu xét theo dòng thời gian thì có vẻ hiện tại Khương Đình Đình vẫn chưa tìm được công pháp thích hợp để tu hành, sinh mạng của nàng vẫn còn đang bị uy hiếp.
Với lại Diệp Phàm lúc này đã gia nhập vào Thiên Cơ Lâu, cốt truyện đã chệch sang một hướng hoàn toàn khác.
"Lâu chủ, ý của ngươi là Thái Âm Chi Thể này có một tác dụng phụ nào đó kinh khủng lắm hay sao?"
Đám người nghe thấy lâu chủ nói vậy thì đều vô cùng nghi hoặc.
Trong người của Thái Âm Chi Thể uẩn dưỡng Thần Âm, lại hợp với pháp, đúng ra phải là một thể chất có thể tu luyện với một tốc độ vô cùng thần tốc chứ, vì sao nghe lâu chủ nói như có vẻ Khương Đình Đình như sắp chết tới nơi vậy!
"Thái Âm Chi Thể đúng thật là có rất nhiều chỗ tốt, cũng là một loại thể chất tu hành với tốc độ thần tốc, nhưng thể chất này trời sinh mang theo hai tai hại cực lớn."
"Thái Âm Chi Thể bởi vì mang thuộc tính cực hàn cực âm, nhất định phải có Thái Âm Kinh tương ứng để khắc chế, chưa hết, đồng thời người có Thái Âm Chi Thể còn dựa vào Địa Mệnh Quả để tu luyện, nếu không thì chắc chắn sẽ tử vong, trong lịch sử có rất nhiều người mang Thái Âm Chi Thể chết vì thế rồi."
Lâu chủ cũng công bố việc này ra một cách vô cùng trực quan.
Thái Âm Chi Thể mặc dù đã từng huy hoàng tới cực độ, nhưng vì những tai hại trên mà hiện tại nó đã dần sa sút, tới mức không còn người nào tin Thái Âm Chi Thể còn tồn tại trên đời nữa.
Đây cũng là lý do dù cso rất nhiều người sở hữu Thái Âm Chi Thể trong lịch sử, tuy nhiên lại không có quá nhiều người trong số đó trở thành cường giả, gần như chỉ có một mình Thái Âm Cổ Hoàng.
Sau khi lâu chủ giải thích xong thì mọi người đều thổn thức không thôi, bọn hắn bắt đầu thấy tiếc hận cho một thể chất mạnh mẽ của Nhân Tộc.
Hai huyết mạch Thái Âm cùng Thái Dương chịu khuất phục từ lần này cho tới lần khác, thậm chí cả hai còn kém chút bị diệt tuyệt, không còn truyền thừa, qua đây có thể thấy được Vạn Tộc đối xử ác với Nhân Tộc ra sao!
"Ba loại thể chất này tương ứng cho hòa hợp với đạo, hòa hợp với pháp

cùng hòa hợp với thiên địa, một khi tu luyện đúng cách thì sẽ được Đại Đạo chiếu cố, tốc độ tu luyện thần tốc, thế nên cả ba đồng hạng tám!"
Lập tức lâu chủ lên tiếng tổng kết lại.
Cơ Tử Nguyệt cùng Dao Trì Thánh Nữ sau khi nghe lâu chủ nói xong thì nhịn không được mà nhìn nhau một chút.
Hai người bọn họ không ngờ thể chất của bản thân lại tương tự với một người khác như thế, với lại cả hai cũng không có ý định truy cầu chứng Đạo gì lắm, chỉ muốn làm một người tu hành mà thôi, quan trọng nhất là quan hệ của hai người này với Diệp Phàm đều không bình thường.
Cơ Tử Nguyệt cùng Diệp Phàm thì là một đôi rồi, còn Dao Trì Thánh Nữ chính là bạn lữ tốt nhất của Diệp Phàm nếu xét trên lý thuyết.
Nếu như kết hợp thể chất của Diệp Phàm cùng Dao Trì Thánh Nữ lại với nhau thì có thể sinh ra một ngươi sở hữu Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai cực kỳ kinh khủng!
Tuy nhiên lúc này đại đa số mọi người tại Thiên Cơ Lâu không còn quan tâm về Nguyên Linh Thể của Cơ Tử Nguyệt nữa, hiện tại ai nấy đều tức giận trước việc gia tộc của Khương Đình Đình là Thái Âm Cổ Hoàng nhất mạch bị diệt tuyệt.
"Thái Âm Cổ Hoàng cùng Thái Dương Cổ Hoàng nhất mạch sao lại toàn gặp những chuyện thê thảm như thế, đây thật sự là khinh người quá đáng, chẳng lẽ Vạn Tộc coi Nhân Tộc ta không có cường giả hay sao?"

"Lâu chủ, ngươi đã thu lưu truyền nhân của Thái Dương Cổ Hoàng rồi thì truyền nhân của Thái Âm Cổ Hoàng này chắc lâu chủ cũng không thấy chết mà không cứu đâu nhỉ?"
"Đúng thế, nếu như lâu chủ ngươi xuất thủ thì chắc chắn có thể giải quyết được tác hại mà Thái Âm Chi Thể mang tới!"
Có không ít người tại đây khi nghe thế thì kích động vô cùng, ai nấy đều thương tiếc cho Khương Đình Đình, mà thật ra thì tao ngộ của nàng cũng thật sự quá thê thảm, tính cách của nàng cũng khá nhu thuận nghe lời, quả thật là một tiểu hài khiến người ta thương tiếc.
Trước mắt thì Khương Đình Đình có vẻ đang đi theo Bạch Y Thần Vương – Khương Thái Hư, theo nguyên tác thì cuối cùng Khương Thái Hư đã dùng một chút tinh lực cuối cùng của mình để sử dụng Thần Vương Tái Sinh Thuật tẩy lễ thể chất cho Khương Đình Đình.
Mặc dù phương pháp này thật sự có hiệu quả, những tai hại mà thể chất của Khương Đình Đình mang tới đã biến mất, nhưng nó cũng khiến cho khí huyết Khương Thái Hư khô kiệt, không thể tự chém Thần Nguyên.
Nếu như bản thân có thể xuất thủ thì chắc Khương Thái Hư sẽ không liều lĩnh đi làm việc đó.
"Việc của Khương Đình Đình cũng không cần gấp gáp quá làm gì, các ngươi cứ yên tâm đi, hiện tại người cướp đoạt truyền thừa của Thái Âm nhất mạch cũng đã đi tới Bắc Đẩu cổ tinh rồi."
Lâu chủ đang suy tư việc của Khương Đình Đình thì bỗng ngẩng cao đầu,

thần thức của hắn nhanh chóng xuyên qua tinh không.

Chương 756. Huyết mạch sôi trào

Lúc này ngoài không trung có vô số người đến từ vực ngoại đang nhanh chóng tràn vào Bắc Đẩu Cổ Tinh, tất cả bọn hắn đã di chuyển tới gần Táng Đế Tinh rồi.

Những người còn lại rốt cuộc cũng đã đuổi kịp được bước chân của Vĩnh Hằng Tinh Vực .

"Cái gì, những tên đó còn dám tới đây nữa à? Bọn hắn là người của Tinh Vực nào vậy lâu chủ?"

Khương Dật Phi của Đông Hoang nhanh chóng đứng lên hỏi một cách tức giận.

"Mưu đoạt truyền thừa của Thái Âm nhất mạch chính là Thái Âm Giáo của Tử Vi Cổ Tinh, hiện tại bọn hắn đang theo chân Tử Vi Thần Triều cùng Kim Điểu nhất tộc để tiến vào Bắc Đẩu.

Ánh mắt của lâu chủ nhìn lên thiên không, hiện tại vô số tinh vực đang cố gắng công phạt những bảo địa mà bản thân đã lên kế hoạch từ trước.

Cửu Thiên Thần Ngọc trong Bạch Ngân Động, Bất Tử Sơn giấu Thánh Linh nhất tộc, Thần Khư vô số bảo vật. ba nơi này là ba chỗ có nhiều người tấn công nhất, hiện tại chiến hỏa đã lan tràn khắp nơi!

Trong lúc nhiều người còn đang ngồi trong Thiên Cơ Lâu nghe lâu chủ kể về quần hùng trong thiên hạ thì những thế lực thuộc Hoàng Sào đã lâm vào chiến hỏa triền miên!

Lâu chủ vừa nói xong thì mấy nhiều thám tử của các thế lực cũng bắt đầu truyền tin tức vào tai của các điện chủ, chưởng môn trong Thiên Cơ Lâu.

Trên tiền tuyến của Hoàng Sào hiện tại không còn là kịch chiến giữa chiến giáp của Vĩnh Hằng Tinh Vực cùng Đại Thánh Cổ Tộc nữa rồi, nó dã trở thành một cuộc đại chiến giữa nhiều thế lực thiên ngoại, tình hình hỗn loạn cực kỳ.

Kim Ô bộ tộc mang theo nón trụ đại chiến cùng với Quang Minh Tà Thần trên đầu mọc bốn khuôn mặt, Tử Vi Thần Triều cùng Thái Âm Giáo thì hiện tại đang nội đấu với nhau.

Binh lính âm hồn cùng bạch cốt của Tử Vong Quốc Độ đã bị truyền nhân của Phách Thể là Hồn Chiến giết không ít, bởi vì cả hai đều coi trọng bảo vật trong Bất Tử Sơn.

Một đám thế lực trên Thiên Binh Cổ Tinh thì đoàn kết hơn hết, bọn hắn đang giao chiến với những thế lực của Vĩnh Hằng Cổ Tinh đang đóng quân trên Hiếu Chiến Chi Địa.

Mặc dù Ngũ Sắc Thần Hoàng thần quang tuyệt luân, sức mạnh to lớn, nhưng dù sao hắn cũng chỉ có một người mà thôi, khó mà trấn thủ nhiều nơi cùng một lúc được.

Lúc này Hoàng Sào đã được Bất Tử Đạo Nhân tự mình trấn thủ, mà Thần Linh của Thiên Đao cùng Thần Hoàng Tử nhanh chóng chia ra Thần Khư

cùng Thái Sơ Cổ Quáng.
"Thần Hoàng Tử, công lực của ngươi chỉ vừa đại thành mà thôi, nhớ là đừng lấy cứng đối cứng!"
Thần Linh của Bất Tử Thiên Đao thủ hộ Thần Hoàng Tử vài vạn năm, cả khi hắn đang còn trong trứng thế nên y rất quan tâm tới an toàn của Thần Hoàng Tử.
Thiên Đao biết trong vũ trụ này có không ít đại năng đang ẩn tàng, thế nên y dặn dò Thần Hoàng Tử.
"Yên tâm, bên phía Bất Tử Sơn không cần người giúp à?"
Thần Hoàng Tử gật đầu, sau đó hắn bỗng hắn hỏi lại.
"Bên phía Bất Tử Sơn kia thì chắc chắn sẽ có đại năng xuất thế, chúng ta không cần nhúng tay vào làm gì, huống hồ đối với chúng ta thì bọn hắn chiến bại là tốt nhất!"
Thần Linh của Bất Tử Thiên Đao cười lạnh một tiếng, không lo lắng về tình huống bên Bất Tử Sơn kia chút nào.
Hiện tại ở trong Bất Tử Sơn đang chứa đựng một vương bài của các Chí Tôn Cấm Khu, Diêu Quang Thánh Tử!
Nếu thật sự Bất Diệt Thiên Công của tên đó có thể đại thành, phát huy truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế đến cực hạn thì không ai biết được hắn sẽ mạnh tới mức nào cả!
Mặc dù Thần Hoàng Tử lúc này cũng đã hưởng không ít chỗ tốt từ các Chí Tôn Cấm Khu, nhưng dù cho Bất Tử Đạo Nhân hay là Thiên Đao đều chưa từng có suy nghĩ sẽ bán mạng cho các Chí Tôn này cả.
Hai người bọn họ từ đầu tới cuối chỉ tuân theo ý chí của Thiên Hoàng, đem Thần Hoàng Tử đào tạo thành một Đại Đế có thể khinh thường hết thảy!
Thế nên đối với Thần Linh Thiên Đao này mà nói thì tốt nhất tên Diêu Quang Thánh Tử này nên chết trong trận chiến này đi, đừng trở thành đá cản chân trên con đường chứng Đạo của Thần Hoàng Tử!
Lúc này không ngừng có cường giả từ khắp nơi hạ từ trên trời xuống, trong đó thậm chí không thiếu Thánh Nhân, Thánh Nhân Vương, thậm chí ngay cả cao thủ Đại Thánh Cấp cũng có không ít.
"Táng Đế Tinh này quả thật là phi phàm, chỉ riêng linh khí thôi đã cường thịnh như vậy rồi, nhất là Đông Hoang này!"
Lúc này một nam tử cả người dị tướng đạp vỡ đầu lâu của bạch cốt quái vật lên tiếng, hắn cảm ứng được số lượng linh khí kinh khủng trong bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu.
Hắn chính là truyền nhân đương thời của Thương Thiên Phách Thể, Bá Vương – Hồn Chiến!
Thương Thiên Phách Thể có tiềm lực ngang hàng với Thái Cổ Thánh Thể, nhưng lại không bị thiên địa bài xích như Thánh Thể.
Thế nên trên con đường tu hành của Hồn Chiến thì không thể nói là thuận buồm xuôi gió nhưng cũng có thể coi là chiến tích ngạo nghễ!
Khi thần trí của hắn quét sơ qua Bắc Đẩu Cổ Tinh thì bỗng hắn cảm thấy một luồng dị tượng mà hắn chưa bao giờ thấy qua.

Ngoại trừ bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu này ra thì hắn còn cảm nhận được thêm một khí tức dị dạng ở trong Táng Đế Tinh này, khí tức này khiến hắn không nhịn được mà phẫn nộ, gần như toàn bộ Tử Huyết trong cơ thể hắn đều sôi trào lên!

Chương 757. Nhan Như Ngọc

"Thái Cổ Thánh Thể? Địch nhân số mệnh?"

Hai con ngươi của Hồn Chiến mở to ra, quái vật Thần Hình Biến trên cơ thể hắn trở nên dữ tợn vô cùng, hắn không thể ngăn được sự cuồng bạo đến từ huyết mạch này!

Giữa Thái Cổ Thánh Thể và Thương Thiên Phách Thể chứa đựng một mối thâm thù đại hận, nó khắc sâu vào trong huyết mạch truyền thừa của cả hai, dù chưa từng gặp mặt, cả hai cách xa ngàn dăm nhưng chỉ cần vào trong khoảng cách nhất định thì cả hai sẽ cảm ứng được lẫn nhau!

"Không ngờ Thái Cổ Thánh Thể nhất mạch vẫn còn chưa bị đoạn tuyệt, xem ra dù cho Thánh Thể Tổ Tinh có bị đánh bể thì cũng không thể ngăn cản được truyền thừa của bọn hắn!"

Hồn Chiến nắm chặt hai tay lại, chiến ý tràn đầy!

Cùng lúc đó, Diệp Phàm tuy cách Hồn Chiến mấy vạn dặm tuy nhiên vẫn cảm giác được cỗ uy áp mãnh liệt này.

Cảm giác của hắn có tốc độ còn nhanh và mãnh liệt hơn hơn Bá Vương - Hồn Chiến nữa, bởi vì lúc này Thiên Cơ Vạn Tượng Công trong cơ thể của Diệp Phàm đã khai phát Hoang Cổ Thánh Thể tới mức cực hạn, thế nên những thứ liên quan tới huyết mạch truyền thừa cũng trở nên nhạy bén hơn bao giờ hết.

Vào lúc Thương Thiên Phách Thể vừa giáng lâm xuống Bắc Đẩu thì loại cảm giác về túc địch được truyền thừa trong huyết mạch của Diệp Phàm đã nổi lên một cách mạnh mẽ!

Thời khắc này Diệp Phàm chỉ thấy Hoàng Kim huyết dịch trong cơ thể hắn đang sôi nào cả lên, kích động vô cùng.

"Truyền nhân của Phách Thể sao? Lời lâu chủ nói quả nhiên là thật, hắn đã đến rồi!"

Diệp Phàm không thể nào điều chỉnh tâm trạng nóng như lửa đốt của mình, cắn răng nghiến lợi rồi nói!

Nếu không phải lâu chủ có mệnh lệnh từ sớm thì lúc này chắc chắn hắn sẽ không nhịn được mà đánh thẳng tới phương hướng kia!

Đây chính là cừu hận được truyền thừa từ trong huyết mạch của cả hai!

Mà cùng lúc đó thì nhiều người trong Thiên Cơ Lâu cũng bộc phát nghị luận, tất cả đều đang thảo luận về Tiềm Long Bảng của Thiên Cơ Lâu chi chủ!

Bảng Danh Sách này ngày càng đặc sắc, càng lúc nó càng khiến cho mọi người bất ngờ không ngừng!

"Đứng thứ bảy trên Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng chính

là công chúa Yêu Tộc, Nhan Như Ngọc."
Lâu chủ mỉm cười nhìn đám người đang ồn ào trong Thiên Cơ Lâu sau đó tiếp tục công bố Tiềm Long Bảng!
Lời của hắn vừa dứt thì lúc này tất cả tu sĩ, cường giả Yêu Tộc đều tự hào vô cùng.
Dù sao từ đầu tới giờ những thiên kiêu kia đều thuộc Nhân Tộc, việc này khiến hai tộc khác mất mặt vô cùng.
Sau khi Vạn Tộc Đại Hội được tổ chức xong thì còn rất nhiều cường giả từ mọi nơi đang cư trú tại Thiên Cơ Lâu, đương nhiên mọi người đều biết địa vị của công chúa Nhan Như Ngọc.
Là truyền nhân của Thanh Đế, lại còn là công chúa Yêu Tộc, tên tuổi của Nhan Như Ngọc tại Đông Hoang không nhỏ chút nào.
"Nhan Như Ngọc chính là truyền nhân của Thanh Liên nhất mạch cực kỳ hiếm thấy, nàng chính là hậu nhân của Thanh Đế, dù là huyết mạch hay truyền thừa thì tất cả đều có nguồn gốc từ Thanh Đế."
"Nàng thân mang Yêu Đế Chi Tâm, tu hành Yêu Đế Kinh, còn nắm giữ Đế Binh là Hỗn Độn Thanh Liên nữa, hai mươi tuổi thôi đã tu thành công Luân Hải Dị Tượng là Khổ Hải Chủng Kim Liên, thiên tư thật sự kinh khủng!"
Nhan Như Ngọc này chính là một trong những mỹ nhân có thiên tư xuất chúng nhất trong nguyên tác, thậm chí nàng có thể lấy ra so sánh với cả Dao Trì Thánh Nữ.
Hai nữ tử này không chỉ có dáng vẻ tuyệt trần thoát tục mà còn có thiên phú vô cùng kinh người!
Không ít thế lực ở Đông Hoang khi nghe xong lời của lâu chủ thì bắt đầu có cái nhìn hoàn chỉnh hơn về Nhan Như Ngọc!
Lúc trước tất cả mọi người tuy đã từng nghe qua danh tiếng của Nhan Như Ngọc, tuy nhiên cũng không rõ vị nữ tử này mạnh mẽ hay kinh khủng ra sao.
Nhưng hiện tại qua lời nói của lâu chủ thì bọn hắn mới phát hiện thành quả của Nhan Như Ngọc thật sự quá kinh khủng!
Người mang Tiên Thiên Đế Tâm, tu Đế Kinh của Thanh Đế, tay cầm Đế Binh cũng của Thanh Đế luôn, Luân Hải Dị Tượng lại còn kinh khủng như vậy nữa!
Việc Thanh Đế mạnh là một việc tất cả mọi người đều thấy được, vào niên đại mà thiên địa đại đạo không đủ để duy trì cho việc Trảm Đạo thì Thanh Đế nghịch thiên mà đi, hắn dám cướp thiên địa đại tạo hóa trong Tinh Không Cổ Lộ để xưng đế.
Loại chứng đạo xem thường thiên địa đại đạo này chỉ có một mình Thanh Đế dám làm mà thôi.
Phải biết rằng dù là Bất Tử Thiên Hoàng thì y cũng chỉ dám tự phong ấn bản thân một vạn năm để chờ thiên địa khí vận quy vị sau khi Đế Tôn chết, ngay cả Bất Tử Thiên Hoàng cũng không dám nghịch thiên cướp đoạt như Thanh Đế.
Mà Nhan Như Ngọc lại là hậu nhân của Thanh Đế, cũng thuộc Bất Tử

Thần Dược Thanh Liên nhất mạch, đến cuối cùng nàng nhận được bao nhiêu truyền thừa của Thanh Đế? Hoàn toàn không có ai biết được!
"Ta nghe nói khi xưa trước khi tọa hóa thì Thanh Đế đã để lại một sợi sát niệm, dù qua vài vạn năm nhưng khi sợi sát niệm đó thức tỉnh thì vẫn đủ sức để miểu sát một tên Thánh Linh Tộc tay cầm hai kiện Đế Binh!"
"Trời, vậy không lẽ truyền thừa của Nhan Như Ngọc kinh khủng tới mức đó hay sao? Nhưng vì sao ta rất ít nghe được tin tức liên quan tới nàng?"
"Công chúa Yêu Tộc trước tới nay tới vô ảnh đi vô tung, có rất ít tin tức về thực lực thật sự của nàng!"
Mọi người lúc này đều đang bàn luận một cách khe khẽ, giống như sợ vị công chúa Yêu Tộc kia nghe được vậy
Ngay cả Yêu Hoàng Điện – Tề Lân tuy cảm giác có chút không cam lòng vì bản thân không được lên bảng, tuy nhiên hắn vẫn chịu phục trước Nhan Như Ngọc.

Chương 758. Bị chặn đường

Tuy khi ở trên Tinh Không Cổ Lộ thì Thanh Đế mới đạt được trạng thái cường thịnh nhất, nhưng trên Vĩnh Hằng Cổ Tinh cũng có không ít truyền thuyết kinh khủng của người này!
Đến tận nay trên Vĩnh Hằng Quốc Độ vẫn còn lưu truyền uy danh của Thanh Đế, đây là một việc không đơn giản tý nào.
"Đây đúng là Hoàng Kim đại thế, hiện tại vẫn chưa biết được ai sẽ là người thắng cuối cùng, công chúa Yêu Tộc chúng ta không yếu nhược như các ngươi nghĩ đâu!"
Tề Lân lúc này hiện ra bộ dáng khá là kiêu ngạo, khiến cho Cơ Hạo Nguyệt khi nãy vẫn còn đang uy phong nay lại xấu hổ vô cùng.
"Trong số các thiên kiêu của Hoàng Kim Đại Thế thì không ngờ lại có nhiều nữ tử như vậy xuất hiện!"
"Không lẽ tại một thế này lại có một vị Nữ Đế được sinh ra sao?"
Đông Phương Thái Nhất khi nghe Bảng Danh Sách này cũng cảm giác thoải mái vô cùng, qua đây hắn cũng được mở rộng tầm mắt ra không ít.
Cho tới hiện tại thì đã có tới bốn vị nữ tử xuất hiện trên Thiên Kiêu Bảng rồi đó, từng người đều mang thiên phú kinh khủng cực độ.
"Trong các đời Đại Đế thì Nữ Đế chiếm số lượng rất ít, nếu như lần này là một vị Nữ Đế chứng đạo thì cũng không phải là chuyện xấu gì!"
Lão Phong Tử chưa bao giờ để ý Đại Đế là nam hay nữ, hiện tại Bắc Đẩu đã được cơ hội hòa bình khó có được, tất cả là nhờ Thiên Cơ Lâu, miễn vị Đại Đế tiếp theo có thể tiếp tục duy trì trạng thái hòa bình thế này là đủ rồi.
Phần lớn người trong Thiên Cơ Lâu cũng mang suy nghĩ giống vậy, lúc này Dao Trì Thánh Nữ cùng Cơ Tử Nguyệt đã bắt đầu mơ màng dáng vẻ bản thân chứng đạo thành Đế rồi.
Mà cùng lúc đó, việc Thiên Ngoại Tinh Vực xâm lấn rốt cuộc cũng đã dần lan sang một vài nơi không nằm trong Bảo Địa Bảng của lâu chủ Thiên Cơ

Lâu rồi, mặc dù đa số những nơi này đều có đệ tử Thiên Cơ Lâu trấn thủ, tuy nhiên cẩn thận tới đâu cũng vẫn sẽ có sơ sót.
Lúc này Bạch Y Thần Vương – Khương Thái Hư đang bị một đám thế lực của Thiên Binh Cổ Tinh bao vây lịa.
"Chư vị, ngươi và ta đâu có chút ân oán nào đâu, cần dây dưa làm gì nữa?"
Khương Thái Hư vỗ áo trắng của bản thân vài cái, đem Khương Đình Đình kéo tới sau lưng để bảo vệ, mặt đối mặt với đám người Thiên Binh Cổ Tinh.
Đối phương đến từ vực ngoại xâm lấn tới đây, đương nhiên chưa từng nghe qua uy danh của Thần Vương – Khương Thái Hư rồi, mục tiêu của bọn hắn chính là Khương Đình Đình ở đằng kia.
"Đưa con nhóc ở sau lưng ngươi ra cho chúng ta thì chúng ta sẽ tha cho ngươi một mạng!"
Các cao thủ đến từ nhiều thế lực trên Thiên Binh Cổ Tinh lập tức lên tiếng thuyết phục Khương Thái Hư.
Nếu như đây là Bạch Y Thần Vương khi xưa, là anh tài ngút trời thì giờ phút này sao có thể phí lời với đám Thánh Nhân Thiên Binh Cổ Tinh này, chắc chắn hắn sẽ xuất thủ.
Tuy nhiên Khương Thái Hư lúc này đã không còn như ngày xưa nữa rồi, hắn bị nhốt bốn ngàn năm, mặc dù lúc này đã được cứu tỉnh bằng thần dược và thấy ánh sáng, nhưng điều này không thay đổi được sự thật là sinh mệnh của Khương Thái Hư đang dần đi tới cuối đường.
Mặc dù trong nguyên tác hắn sau này có thể tìm được cách để tiếp tục đột phá, lấy lại được sinh cơ, nhưng lúc này hắn đâu có năng lực biết trước được tương lai, cũng không thể thấy được vận mệnh sau này của mình.
"Ngươi có biết rằng hiện tại bao nhiêu thế lực đang nhìn chằm chằm vào Bắc Đẩu không?"
"Thái Âm Giáo của Tử Vi Tinh Vực đã lên tiếng, bất kỳ ai tìm được Thái Âm Chi Thể thì đều có thể đổi bảo vật trong Huyết Hoàng Sơn!"
Những tên Thánh Nhân của Thiên Binh Cổ Tinh cười lạnh.
Đám người thuộc Thiên Binh Cổ Tinh này đương nhiên không có thù oán gì với Khương Đình Đình.
Nhưng Bạch Y Thần Vương không ngờ tới việc do có quá nhiều thế lực xâm lấn lên Bắc Đẩu Cổ Tinh, thế nên thậm chí bọn hắn đã bắt đầu giao dịch các Bảo Địa với nhau.
Mà khi Thái Âm Giáo phát hiện trên Bắc Đẩu còn sót một người sở hữu Thái Âm Chi Thể thì bọn hắn nhanh chóng lấy những bảo vật trong Huyết Hoàng Sơn, nơi bọn hắn chiếm giữ ra để treo thưởng, truy nã Khương Đình Đình.
Lúc này Khương Đình Đình sau lưng Khương Thái Hư quả thật là một bánh trái thơm ngon đối với mọi người.
Bọn hắn cần gì phải đi chiến đấu cùng với những tên Cổ Tộc có chiến ý cao ngất ngưỡng kia để chiếm đoạt Bảo Địa, không bằng đi bắt đứa nhỏ này về là có thể đổi một số lượng lớn bảo vật rồi.

“Ta không biết bọn hắn là ai cả…”
Khương Đình Đình lúc này lộ ra bộ dáng sợ hãi cực kỳ, nàng giấu toàn bộ khuôn mặt nhỏ nhắn của mình ra sau lưng Khương Thái Hư.
Trên người Khương Thái Hư không ngừng tỏa ra ánh sáng, dù cho trạng thái của hắn lúc này giống như là một cây nến tàn trong gió, nhưng Bạch Y Thần Vương vẫn là Bạch Y Thần Vương.
Một khúc ca bi tráng ruột gan đứt khúc, uy lực của Thần Chi Tự Khúc lập tức bạo phát trong phiến tiểu thiên địa này!
Những tên Thánh Nhân của Thiên Binh Cổ Tinh đồng loạt tiến lên, mà lúc này Thần Vương – Khương Thái Hư đã là một người Thần Thể đại thành nhiều năm, Thần Chi Tự Khúc trong tay hắn không phải là vật trang trí gì!

Chương 759. Đại thần thông chấn động thiên hạ

Nhiều luồng lực lượng lập tức va vào nhau, Bạch Y Thần Vương cố gắng lùi lại để bảo vệ Khương Đình Đình sau lưng, hắn không thể tránh được, chỉ có thể đương đầu với những công kích đang đánh tới.

Mấy tên Thánh Nhân này không thể nào là đối thủ của hắn được, dù cho hiện tại khí huyết của Khương Thái Hư có tồi tệ đến mới ra sao thì hắn vẫn sở hữu Đông Hoang Thần Thể có dị tượng gia thân, uy lực vô cùng kinh người.

Nhưng những tên Thánh Nhân này vừa bị đánh lùi thì sau đó lập tức bốn phương tám hướng đều bị các thế lực thổ phỉ của Thiên Binh Cổ Tinh bao vây.

Những tên này đương nhiên là nghe tiếng gió mà tới, tại nơi chiến loạn như Thiên Binh Cổ Tinh thì những tên thổ phỉ này sao có thể không đi theo đại bộ đội tới đây được chứ.

Những người này tuy lẫn theo đại bộ đội để tới nơi này, nhưng mục đích của bọn hắn không phải là đánh chiếm bất kỳ Bảo Địa nào cả, bọn hắn chỉ muốn đến đây để vớt vát một ít chỗ tốt mà thôi.

Khương Thái Hư không ngờ tiếp viện của những người này lại đến nhanh và nhiều như vậy, hắn nhanh chóng thôi động Thần Chi Tự Khúc trong người mình để cố gắng chống cự.

Tuy nhiên do sử dụng linh khí quá nhiều nên cơ thể của hắn nhanh chóng bước vào trạng thái suy yếu.

Bỗng lúc này một cỗ linh khí cực kỳ kinh khủng bay đến từ phía đông, chỉ trong nháy mắt thôi mà những tên Thiên Binh Cổ Tinh này đã cảm giác như có khí thế của thiên quân vạn mã đang lao tới đây.

Lấy Khương Thái Hư là trung tâm, những tên thổ phỉ của Thiên Binh Cổ Tinh đều bị luồng linh khí thuần túy và cường hãn này miểu sát trong nhát mắt, thậm chí bọn hắn còn không kịp nói một câu nào!

"Việc này là?"

Khương Thái Hư muốn sử dụng thần thông để nhìn xuyên qua cỗ linh khí kinh khủng này để biết được chủ nhân của nó là ai, tuy nhiên với tu vi của bản thân thì không thể nhìn thấu qua được.

"Đến Thiên Cơ Lâu tạm lánh sóng gió đi!"

Bỗng lúc này trong thời không truyền đến tiếng nói nhẹ nhàng của lâu chủ, sau đó luồng linh khí này bắt đầu thu liễm lại để mang theo Khương Thái Hư cùng Khương Đình Đình tới Thiên Cơ Lâu.

Loại năng lực có thể miểu sát cùng đưa người từ ngàn dặm tới đây rất giống đến từ Đế Kinh là Hư Không Kinh, cũng chỉ có nó mới có năng lực kỳ diệu như vậy thôi, nhưng ngay cả Hư Không Kinh cũng không thể nào có tác dụng xa như thế được!

Mà giờ phút này lâu chủ thân tại Thiên Cơ Lâu, vậy mà hắn vẫn có thể bắt

lấy Khương Thái Hư cùng Khương Đình Đình một cách chuẩn xác dù cả hai cách nhau gần một ngàn dặm, tất cả là nhờ công lao của Hồng Mông Đại Thiên Công.
Khương Thái Hư cùng Khương Đình Đình không có năng lực cự tuyệt, cả hai chỉ có thể bị lâu chủ bắt tới trước cửa Thiên Cơ Lâu!
"Trời ạ, lâu chủ sử dụng công pháp gì mà lại có thể bắt người từ ngàn dặm tới đây vậy! Đây thật sự là một thần kỹ!"
"Ngươi nói cái gì thế! Đây rõ ràng chính là Tiên Pháp đó! Chứ làm gì có công pháp này kinh khủng như vậy được!"
"Lâu chủ không chỉ có khả năng giết người ngoài ngàn dặm mà còn có thể bắt người nữa ư, quả thật là thần tiên hạ phàm!"
Việc này khiến cho không ít người trong Thiên Cơ Lâu há hốc mồm kinh ngạc!
Loại thủ đoạn khoảng cách vừa xa vừa tinh chuẩn như thế này thật sự quá kinh khủng, nó hoàn toàn phá vỡ nhận biết của bọn hắn về Đế Kinh, chỉ cảm thấy đó giống như là Thần Tích!
"Dù cho Hư Không Đại Đế có sống dậy thì sợ rằng hắn cũng không làm được chuyện này phải không?"
Ngay cả Hư Không Cơ gia Cơ Hạo Nguyệt cũng nhịn không được mà nghĩ thầm việc này.
"Đối với chúng ta thì Thần Thông này không khác gì một công pháp tiên thuật tuyệt thế cả, nhưng đối với lâu chủ thì nó lại là một chuyện cực kỳ đơn giản, cảnh giới của lâu chủ quả thật đã đạt tới cảnh giới khó mà tưởng tượng được."
Từ lúc Dao Trì Thánh Nữ ra khỏi Dao Trì để tới nơi này thì có thể nói nàng đã gặp không biết bao nhiêu điều kỳ diệu, có thể nói là nàng được mở mang tầm mắt rất nhiều.
Mà Khương Thái Hư đang đứng trước cửa thì tâm tình vô cùng phức tạp, đây là lần đầu tiên hắn đến Thiên Cơ Lâu, trước kia hắn chỉ nghe nói thôi chứ chưa từng tới đây một lần nào cả, hắn đã muốn bái phỏng lâu chủ từ lâu nhưng do đủ loại nguyên nhân nên không thể.
Không ngờ hiện tại bản thân lại đến Thiên Cơ Lâu bằng cách này.
"Chúng ta bay thật xa!"
Khương Đình Đình không rõ chuyện gì đang xảy ra, chỉ biết là trong nháy mắt bọn hắn đang từ một nơi khác sau đó bỗng biến tới nơi đây, trước mặt là một tòa lâu vũ vô cùng đặc biệt.
"Bạch Y Thần Vương đừng đứng trước cửa nữa, vào đây ngồi một tý đi.
Thanh âm của lâu chủ trực tiếp vang lên từ bên trong, Khương Thái Hư ngẩng đầu lên nhìn lại thì lập tức thấy toàn bộ tòa Thiên Cơ Lâu được bao bọc trong một làn Tiên Vụ.
Quả nhiên không sai, người vừa mới xuất thủ ngoài ngàn dặm để cứu mình đúng thật là lâu chủ Thiên Cơ Lâu!
Khương Thái Hư biết rõ người này thu lưu Diệp Phàm, hắn cũng là người chủ trì Vạn Tộc Đại Hội, tuyệt đối là một người mà bản thân có thể tin

được, thế nên lúc này y mới mang theo Khương Đình Đình đi vào Thiên Cơ Lâu.
Khi vào Thiên Cơ Lâu thì hắn mới thấy được bên trong sự xa hoa rộng rãi vô cùng.
Nhân, Yêu, Cổ, những nhân vật đứng đầu các thế lực của cả ba tộc đều đang hiện diện tại đây, cùng chung sống hòa hợp, đối với người đã nhìn xem đấu tranh tại Đông Hoang trong mấy ngàn năm như Khương Thái Hư thì đây không khác nào cảnh trong mơ cả.

Chương 760. Đây mới là siêu cấp cao thủ

"Nơi này thật kỳ lạ, nếu nhìn từ bên ngoài vào thì chỉ giống như một tòa Tửu Lâu bình thường, vừa đi vào liền thấy rộng lớn vô cùng."
Tiểu Đình Đình đương nhiên là cảm thấy vô cùng hứng thú với mọi vật trong Thiên Cơ Lâu, nàng nói với một giọng điệu bất ngờ.
Trên thực tế việc này là do phần thưởng khi trước mà Thiên Cơ Lâu ban tặng cho lâu chủ, nếu không phải nhờ cái đó thì một nơi nhỏ như Thiên Cơ Lâu khó mà tổ chức Vạn Tộc Đại Hội được.
Lúc này Lão Phong Tử tiền bối, Cơ gia Cơ Tử, Khương gia Khương Dật phi cùng nhiều thế gia, môn phái Nhân Tộc khác đều đưa ra kính ý đối với Khương Thái Hư.
Khương Thái Hư trung nghĩa song toàn, lại còn là ân nhân khi xưa của Thánh Thể - Diệp Phàm, hắn đã kính dâng nhiều thứ cho Nhân Tộc, đương nhiên sẽ được Nhân Tộc tôn kính.
"Đây chính là Thái Âm Chi Thể sao, quả nhiên khí tức thật sự bất phàm!"
"Nàng chính là người đứng thứ tám trên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng đó! Có thể sẽ là một vị Nữ Đế trong tương lai!"
"Ba người đứng thứ tám trên Tiềm Long Bảng lúc này đều đã tề tập đông đủ tại Thiên Cơ Lâu."
Lúc này có không ít ánh mắt trong Thiên Cơ Lâu đều đổ dồn lên người của Khương Đình Đình.
Nàng chính là người mang theo Thái Âm Chi Thể, mặc dù về sau Lão Phong Tử cũng sẽ thu được truyền thừa của Thái Âm Cổ Hoàng nhưng Thái Âm Chi Thể lại là một khái niệm khác.
Ngay cả Dao Trì Thánh Nữ cùng Cơ Tử Nguyệt cũng không nhịn được mà nhìn về phía tiểu nữ hài này, các nàng muốn xem xem Thái Âm Chi Thể có chỗ khác người nào không.
"Cảm tạ Thiên Cơ Lâu chi chủ, may mà lần này có ngươi xuất thủ, nếu không thì sợ rằng tình cảnh của chúng ta sẽ hung hiểm vô cùng!"
Sau khi Khương Thái Hư đi vào Thiên Cơ Lâu thì lập tức cảm tạ lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Lâu chủ xuất thủ vừa kịp thời khắc quan trọng nhất, không chỉ giải quyết

tình cảnh nguy hiểm cho hắn mà còn bảo toàn cho tính mạng của Khương Đình Đình.
Tại loại tình cảnh tứ phương hỗn chiến như thế này thì muốn bảo toàn tự thân là một chuyện dễ dàng, nhưng nếu nói muốn bảo vệ thêm một tiểu cô nương đang bị săn đuổi thì không phải là chuyện dễ dàng gì.
"Thật khéo, ta vừa công bố việc Khương Đình Đình sở hữu Thái Âm Chi Thể, hiện tại đại đa số Nhân Tộc trong Thiên Cơ Lâu đều muốn bảo vệ huyết mạch cuối cùng của Thái Âm Cổ Hoàng, cũng vừa lúc ta thấy các ngươi gặp nguy hiểm nên liền xuất thủ cứu giúp."
Ban đầu lâu chủ không có ý định gì với Thái Âm Chi Thể cả, Thiên Cơ Lâu đã thu lưu Thái Dương Chi Thể cũng đã đủ rồi.
Chỉ là khi nãy bản thân có nhắc tới Thái Âm Chi Thể thì không ít người ở đây đều muốn bảo vệ huyết mạch cuối cùng của Thái Âm Cổ Hoàng.
Huống hồ bên trong nguyên tác thì tiểu nữ hài Khương Đình Đình cũng là một tiểu cô nương đáng yêu vô cùng, vì thế lâu chủ mới ra tay giúp đỡ nàng.
Và còn có một nguyên nhân khác nữa, theo nguyên tác thì cuối cùng Diệp Đồng cũng Khương Đình Đình sẽ trở thành một đôi, cả hai còn có thể sinh ra hậu đại sở hữu Hỗn Độn Thể hoàn mỹ chân chính nữa!
Bởi vì một bên là Thái Âm Chi Thể, một bên là Thái Dương Chi Thể, hai loại huyết mạch cực hạn này khi kết hợp thì sẽ sinh ra Hỗn Độn Thể hoàn mỹ nhất, đây là một trong những cách tạo dựng Hỗn Độn Thể!
Việc của hắn cũng coi như là tìm dâu trước cho Diệp Đồng, còn về phần sau này có thể thành được hay không thì dựa vào chính Diệp Đồng.
"Đình Đình, đây chính là Thiên Cơ Lâu chi chủ, hắn chính là người vừa xuất thủ cứu chúng ta ra khỏi hiểm cảnh đó."
Khương Thái Hư quay người nói với Khương Đình Đình.
"Tạ ơn lâu chủ đã cứu mạng!"
Khương Đình Đình mặc dù có chút rụt rè, tuy nhiên nàng vẫn cố gắng chắp hai tay nhỏ nhắn của bản thân lại để cúi người cảm tạ lâu chủ.
Lúc này nhiều người trong Thiên Cơ Lâu đều cảm thấy đau lòng dùm Tiểu Đình Đình, tiểu cô nương này thật sự rất đáng yêu, còn lễ phép vô cùng.
Mà qua miệng của lâu chủ thì tất cả mọi người cũng đã biết được thân thế cùng quá khứ của nàng, phụ mẫu đều đã mất, quá khứ của nàng không khác Diệp Đồng quá nhiều.
Hai người này tốt xấu gì cũng là hậu đại của hai Cổ Hoàng ban sơ của Nhân Tộc, không ngờ tới hiện tại đã luân lạc tới tình cảnh này, đây thật sự là nỗi hổ thẹn của Nhân Tộc!
"Lâu chủ đã mang hai người bọn hắn về đây thì mong ngài hãy ra tay giúp đỡ hậu duệ của Thái Âm Cổ Hoàng!"
"Đúng vậy đó lâu chủ! Ta không thể để huyết mạch của Thái Âm Cổ Hoàng đứt đoạn tại thời đại của chúng ta được!"
"Ngay cả Diệp Đồng ngài cũng đã xuất thủ cứu giúp rồi, không có khả năng ngài nhìn Tiểu Đình Đình chết mà không cứu phải không?"
Lúc này đám người trong Thiên Cơ Lâu đều cầu khẩn lâu chủ, với trạng

thái trước mắt của Khương Đình Đình thì không ai có khả năng chắc chắn rằng bản thân giải quyết được vấn đề cho nàng cả, nếu có người nào có khả năng đó thì chỉ có một mình lâu chủ mà thôi.
Khương Thái Hư mặc dù không rõ tình huống trước mắt là như thế nào, nhưng sau khi được Lão Phong Tử cùng vài người khác kể lại thì hắn cũng biết rõ đầu đuôi sự việc.
Sau khi nghe đủ loại Thần Tích của lâu chủ thì Khương Thái Hư kinh ngạc không thôi.
Mặc dù hắn biết việc Thiên Cơ Lâu chi chủ phất tay liền có thể giết Thánh Nhân Vương, áp chế Bắc Đế - Vương Đằng, chủ trì Vạn Tộc Đại Hội.
Nhưng hắn không ngờ lâu chủ còn biết được việc của Thái Âm, Thái Dương nhất mạch, hơn nữa còn cứu được huyết mạch cuối cùng của Thái Dương Cổ Hoàng nữa.
Thậm chí ngay cả thể chất của Khương Đình Đình cùng tai hại của nó mang lại mà lâu chủ cũng nhất thanh nhị sở, thậm chí còn rõ ràng hơn Diệp Phàm nhiều.

Chương 761. Hoá giải nguy cơ

"Ban đầu có phải ngươi muốn mang nàng về sau đó lấy Thần Vương Tái Sinh Thuật để tái tạo lại thể chất cho nàng phải không?"
Lâu chủ nhìn sang Khương Thái Hư một tý rồi lên tiếng.
"Phương pháp đó mặc dù xác xuất thành công không cao nhưng ta vẫn muốn thử một lần."
Khương Thái Hư gật đầu, hắn không hiểu quá nhiều về Thái Âm Chi Thể, nhưng phương pháp đó rất đáng để thử một lần.
"Không cần vẽ vời cho thêm chuyện nữa, vấn đề của Thái Âm Chi Thể không phải là do bản chất của nó, chỉ là do nó chưa có công pháp thích hợp mà thôi."
Lâu chủ lập tức đáp lại.
"Ý của lâu chủ là nếu như có công pháp thích hợp thì thể chất của nàng sẽ chuyển biến tốt lên phải không?"
Khương Thái Hư hỏi lại với vẻ kích động.
"Đây chính là phương pháp mà Thái Âm Giáo tiêu diệt truyền nhân của Thái Âm Chi Thể, bọn hắn mưu đoạt Thái Âm Kinh, khiến cho hậu thế của Thái Âm Chi Thể không có công pháp đối ứng để tu luyện, thế là từ từ chết hết."
"Nhưng hiện tại Thái Âm Kinh đã nằm trên tay ta rồi."
Lúc này lâu chủ cười cười rồi nói.
Hắn đã copy được Thái Âm Kinh từ trên người của Nhân Ma lão gia tử, thêm Thái Dương Kinh được lạc ấn vào đầu của Diệp Đồng, lúc này trên tay hắn đã có hai bộ Đế Kinh là Thái Dương Thái Âm Kinh.
Trên thực tế thì nếu có được hai bộ Đế Kinh này thì có thể kết hợp và cho ra Hỗn Độn Kinh, chỉ là do dạo này lâu chủ không có thời gian mà thôi.
Mà lúc này đại đa số mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều truyền ra âm thanh

khiếp sợ, bọn họ không ngờ là thậm chí Thái Âm Kinh mà lâu chủ cũng có. Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi thì bị dọa tới mức không dám nói lời nào, khi nãy hắn vào Chiến Thần Tháp, đạt được Ngũ Tinh Chiến Thần thì phần thưởng chính là Hư Không Kinh.
Lúc này khi biết thậm chí ngay cả Thái Âm Kinh lâu chủ còn có thì hắn sợ hãi vô cùng, nếu suy nghĩ kỹ một tý thì không biết rốt cuộc lâu chủ đang sở hữu bao nhiêu Đế Kinh!
Đây thật sự là quá đáng sợ!
"Vậy chuyện của Đình Đình xin nhờ lâu chủ xuất thủ tương trợ!"
Khương Thái Hư lập tức cúi đầu thỉnh cầu không chút do dự.
Trước mặt rõ ràng Thiên Cơ Lâu chi chủ có khả năng cứu sống Khương Đình Đình, tỷ lệ còn cao hơn cách làm của mình, lúc Khương Đình Đình ở Thần Thành cũng đã từng nói qua là do thể chất của nàng không tìm được công pháp thích hợp để tu luyện.
Nếu thật sự có Thái Âm Kinh của Thái Âm Cổ Hoàng thì nói không chừng tai hại của Thái Âm Chi Thể sẽ tự sụp đổ!
"Yên tâm, Diệp Phàm lúc này đã là đệ tử của ta, mà tình cảm của hắn với Khương Đình Đình thân như huynh muội, sao có thể ta thấy chết mà không cứu được chứ."
Lâu chủ đã xuất thủ mang hai bọn hắn về thì đương nhiên sẽ dự định xuất thủ.
Lúc này, Nguyên Linh Thể - Cơ Tử Nguyệt, Tây Hoàng Kinh – Dao Trì Thánh Nữ, Thái Âm Kinh – Khương Đình Đình, ba nữ trên Tiềm Long Bảng lúc này đã tề tụ đông đủ tại Thiên Cơ Lâu.
"Lâu chủ biết Diệp Phàm ca ca sao?"
Khương Đình Đình hiện tại đã lâu chưa được gặp Diệp Phàm, nên khi nghe tới tên của y thì lập tức hưng phấn.
"Diệp Phàm ca ca của ngươi hiện tại đang là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, nhưng mà đáng tiếc là hiện tại hắn đang có nhiệm vụ nên phải đi ra ngoài, nếu không thì chắc hắn có thể gặp ngươi một lát."
Lâu chủ bị tiểu cô nương này chọc cho cười rồi nói.
Nhưng mà nếu hiện tại Khương Thái Hư mà gặp Diệp Phàm thì chắc chắn hắn sẽ bị đủ loại dị tượng thánh thể của trên người của y dọa cho phát sợ! Chỉ mười ngày ngắn ngủi thôi mà có thể khiến cho Diệp Phàm công lực đại thành, thực lực tăng mạnh, thật sự như biến thành ngươi khác vậy.
"Thật sao! Thật sao! Vậy thì tốt quá rồi! Ta muốn ở đây để chờ Diệp Phàm ca ca về!!"
Tiểu Nha Đầu lập tức nhảy lên rồi chạy xung quanh.
"Tiểu cô nương, hiện tại ta đang có một bộ công pháp có liên quan tới huyết mạch của ngươi, hoặc nói đúng hơn đây chính là truyền thừa chính gốc của ngươi, hiện nay nó đã vật quy nguyên chủ, nguy hiểm về tính mạng của ngươi sẽ biến mất sau khi ngươi tu luyện bộ công pháp này."
Lâu chủ nhìn tiểu nha đầu hoạt bát này thì cũng hơi minh bạch vì sao trong nguyên tác Diệp Phàm sẽ cưng chiều nàng và nữ nhi Diệp Tiên của nàng

như vậy.
Trong nháy mắt, kinh văn đại đạo phù hợp hoàn mỹ với Thái Âm Chi Thể đã dung hợp vào đầu của Khương Đình Đình, dị tượng nảy sinh, linh khí tăng mạnh!
Nàng vốn mang huyết mạch của Thái Âm Cổ Hoàng, trời sinh Thái Âm Chi Thể phù hợp với Pháp, nó có tác dụng giống như là Tiên Thiên Đạo Thai, tốc độ tu luyện cực kỳ thần tốc.
Chỉ là do nàng không có công pháp thích hợp để tu luyện để đền bù những thiếu hụt trong thể chất, chứ nếu bình thường thì tốc độ tu luyện của Thái Âm Chi Thể cũng cực kỳ thần tốc.
Hiện tại khi đã có Thái Âm Kinh rồi thì Thái Âm Chi Thể của nàng rốt cuộc cũng được tỏa sáng, cuối cùng nó cũng đã nhặt lại hào quang vốn có của nó.
Biến hóa kinh người của Khương Đình Đình đương nhiên sẽ khiến cho người có kiến thức rộng rãi như Khương Thái Hư, Lão Phong Tử cùng nhiều cao thủ khác kinh thán không thôi!
Thì ra Thái Âm Chi Thể lại có tiềm năng to lớn như vậy, một khi tìm được Thái Âm Kinh thì sẽ có hào quang to lớn như thế.
"Xem ra nguy cơ chết yểu của Khương Đình Đình đã được giải trừ rồi, sau này chắc chắn nàng sẽ nhất phi trùng thiên!'
Khương Thái Hư thấy cảnh này thì đã bắt đầu tin phục lâu chủ hoàn toàn, nói một cách chắn chắc.

Chương 762. Không phải người của Bắc Đẩu cổ tinh

Mà lúc này Khương Đình Đình mới hạ xuống đất một cách chậm rãi, ánh sáng quanh người nàng lúc này cũng bắt đầu yếu dần rồi mất hẳn, trong thân thể của nàng lúc này đã thông suốt vô cùng, không còn nguy cơ chết yểu nữa.
"Sau này ngươi cứ tu luyện theo bộ Đế Kinh trong đầu ngươi là được, nhớ là không được lười biếng."
"Trong lúc ta truyền kinh văn vào đầu ngươi thì ta có đưa thêm một sợi Tiên Khí vào đó, coi như là quà tặng, nó đã xây dựng một cơ sở tốt cho ngươi rồi, hiện tại ngươi có thể bắt đầu tu luyện từ Đạo Cung Bí Cảnh."
Ban đầu lâu chủ cũng không muốn giúp tới mức này, nhưng khi thấy tiểu nha đầu này thật sự quá đáng yêu thì nhịn không được mà tặng thêm.
Lúc này mọi người náo động không ngừng, có không ít người trong Thiên Cơ Lâu hâm mộ tới cực độ.
Nghe lâu chủ nói thì có vẻ đây không phải là một việc khó khăn gì, tuy nhiên đây dù sao cũng là một sợi Tiên Khí đó!
Hơn nữa nó còn được chính tay lâu chủ tặng nữa!
Việc này trực tiếp đền bù khuyết điểm duy nhất của Khương Đình Đình là không có cơ sở trước, còn tăng tu vi lên nữa chứ!

Đây quả thật là một tốc độ như bật hack!
Lúc này Cơ Tử Nguyệt giận tới phồng hai má lên, nàng cảm thấy không vui tý nào, tiểu nha đầu này là muội muội của Diệp Phàm, còn nàng chính là người yêu của Diệp Phàm đó, sao không được như thế!
Dào Trì Thánh Nữ thì giật mình trước một màn này, đây là việc nàng chưa từng thấy bao giờ.
"Tạ ơn sư công! Ây da!"
Khương Đình Đình lúc này vui vẻ vô cùng, lập tức nhảy lên sau đó chạy loạn khắp Thiên Cơ Lâu, giống như một con chim nhỏ.
"Sao ta lại trở thành sư công rồi…"
Lâu chủ không ngờ tới sẽ có một ngày bản thân sẽ được người khác hô sư công, thế nên gương mặt như cạn lời.
"Ngươi chính là sư phó của Diệp Phàm, vậy chắc chắn là sư công chứ gì nữa!
"Hay là gọi gia gia thì tốt hơn nhỉ!"
Tiểu nha đầu này quả thật là đồng ngôn vô kỵ, vừa chạy quanh vừa lên tiếng đáp lại câu nói của lâu chủ.
"Vậy thì vẫn gọi là sư công đi…"
Lâu chủ khiếp sợ trước lập luận của Khương Đình Đình, hắn không thể nào phản bác lại được!
Lời này mặc dù rất kỳ quái nhưng nếu xét thì Khương Đình Đình chiếm một lợi ích vô cùng to lớn, khiến cho đám người trong Thiên Cơ Lâu hâm mộ không ngừng.
Bởi vì lâu chủ chưa từng lên tiếng kêu Khương Đình Đình gia nhập Thiên Cơ Lâu, nhưng hắn đã cho Khương Đình Đình kêu như thế đã là rất quan tâm rồi!
"Lâu chủ, ta cũng muốn gọi ngươi là sư công! Không biết có được không!"
"Chỉ cần lâu chủ không chê thì dù kêu ba ba ta cũng kêu!"
"Lâu chủ gia gia trên cao, hãy nhận một lạy của đứa cháu này!"
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu vang lên từng tiếng cười đùa, khiến cho toàn bộ mọi người buồn cười vô cùng, ngay cả Dao Trì Thánh Nữ hoặc Nhân Ma lão gia tử cũng không nhịn được mà bật cười.
Việc của Khương Đình Đình lúc này đã lắng lại, Khương Thái Hư cũng đã an tâm, hắn không có ý định rời khỏi đây.
Đã lâu hắn không gặp mặt Diệp Phàm rồi, hắn muốn chờ đợi trong Thiên Cơ Lâu tới khi Diệp Phàm trở về, lúc đó cả hai sẽ tâm tình một phen.
Hơn nữa hắn còn đã nghe Lão Phong Tử vừa nói, hiện tại lâu chủ đang công bố một Bảng Danh Sách mới về những thiên kiêu trên vũ trụ này, hiện tại lâu chủ mới công bố tới người đứng thứ bảy là hậu nhân Thanh Đế - Nhan Như Ngọc.
Hắn cũng muốn biết rõ tại Hoàng Kim Đại Thế này rốt cuộc có những đại tài nào.
"Được rồi, đừng làm rộn nữa, lâu chủ không muốn làm gia gia hay sư công các ngươi đâu, yên lặng nhanh để lâu chủ tiếp tục công bố đi."

Nhân Ma lão gia tử nhìn thấy không ít quần chúng tại đây đều đang cười đùa thì nhanh chóng quát lớn để dừng đám người này lại.
Nhân Ma – Đông Phương Thái Nhất dù gì cũng là một Cổ Tổ của Nhân Tộc, cũng là một lão tiền bối ở sống mấy vạn năm, bối phận còn to lớn hơn Lão Phong Tử nữa.
Huống hồ mọi ngươi đều biết Đông Phương Thái Nhất thích ăn các loại dị thú nhất, thế nên ba tộc Nhân, Yêu, Cổ tại nơi này mới có thể yên tĩnh trở lại.
Lúc này không ít cao thủ, trong đó có cả Khương Thái Hư đều mong chờ lâu chủ tiếp tục công bố Tiềm Long Bảng.
"Đứng thứ sáu trên Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, và đồng thời hắn không phải là người trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này của các ngươi."
Lâu chủ hắng giọng một cái sau đó tiếp tục tuyên bố Bảng Danh Sách tiếp.
Ngoại trừ tiểu nha đầu Khương Đình Đình là dám chạy quanh Thiên Cơ Lâu ra thì tất cả mọi người đều nín thở, nghe xem ai là người đứng thứ hạng cao như vậy.
"Đứng thứ sáu trên bảng chính là Doãn Thiên Đức đến từ Tử Vi Tinh Vực."
Lâu chủ cũng không có ý định thừa nước đục thả câu, hắn trực tiếp tuyên bố cái tên này ra cho mọi người.
"Doãn Thiên Đức?"
Lúc này không ít người trong Thiên Cơ Lâu đều lộ ra vẻ mặt ngơ ngác, không ai biết rõ đây là người nào cả.

Chương 763. Thiên phú khiến mọi người khiếp sợ

Trên Bắc Đẩu Cổ Tinh có rất ít người biết về thông tin trên Tử Vi Tinh Vực, nếu như việc Thái Dương nhất mạch bị thế lực trên Tử Vi Tinh Vực diệt tuyệt thì chắc đại đa số người trong Thiên Cơ Lâu còn không biết Tử Vi Tinh Vực là nơi nào chứ đừng nói là tên Doãn Thiên Đức gì đó này.
Tên Doãn Thiên Đức này chắc chắn là đại tài của thời đại này, có câu nói rằng Tử Khí Cuồn Cuộn Tám Ngàn Dặm, Tử Vi Cổ Tinh – Doãn Thiên Đức!
Trong nguyên tác thì người này chính là một thiên tài từ vực ngoại khiến cho Diệp Phàm e ngại không thôi, thậm chí có vài lần Diệp Phàm cho rằng y mạnh hơn bản thân!
Hơn nữa việc trọng yếu nhất là người này hoàn toàn không có bất kỳ khuyết điểm nào của những địch nhân trước kia của Diệp Phàm cả.
Hắn là anh tài ngút trời, lại không tự cao quá mức như là Thiên Hoàng Tử cùng Vương Đằng, không hành động theo cảm tính quá nhiều, tất cả quyết định của hắn gần như đều muốn lấy hậu quả ít nhất để đạt được mục đích.

“Đây quả thật là một người có phong cách giống nhân vật chính.”
“Ta chừa từng nghe qua người này!”
Lão Phong Tử cũng nhẹ giọng nỉ non, nhưng tên Doãn Thiên Đức này nếu là đại tài của thời đại này thì hai lão đầu tử như hắn cùng Đông Phương Thái Nhất khó mà biết được.
“Hình như ta từng nghe qua người này rồi, hẳn hắn là Bát Cảnh Cung Chi Chủ gì đó.”
Ở đây cũng có người đã từng nghe qua danh tiếng của Doãn Thiên Đức, nhưng chỉ là nghe qua mà thôi.
“Người này chính là một thiên kiêu của Tử Vi Tinh Vực, mang truyền thừa của Lão Tử, thân mang đủ loại Bí Thuật, trọng yếu nhất là dù cực kỳ trẻ tuổi nhưng hắn cũng đã bước vào Thần Cấm Lĩnh Vực!”
Lời của lâu chủ vừa dứt thì tất cả mọi người xung quanh đều trở nên chấn kinh vô cùng, nhất là những cao thủ kia!
Tuổi còn trẻ mà đã bước chân vào Thần Cấm Lĩnh Vực!
Bất kỳ người nào trong Thiên Cơ Lâu biết được Thần Cấm Lĩnh Vực là gì thì đều hiểu tên Doãn Thiên Đức này mạnh mẽ bao nhiêu.
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu có không ít người lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.
Thần Cấm Lĩnh Vực nằm trên cả Bát Cấm Lĩnh Vực, có không ít người ở đây thậm chí còn đang ở Tứ Cực Lĩnh Vực nên việc không biết Thần Cấm Lĩnh Vực là một chuyện bình thường.
Thế nên rất nhiều cao thủ ở đây mới bất ngờ khi tên thiên tài tại Tử Vi Tinh Vực – Doãn Thiên Đức này lại có thể đột phá được Thần Cấm Lĩnh Vực, qua đây là có thể thấy hắn thiên tài tới mức nào.
“Lâu chủ, Thần Cấm Lĩnh Vực là gì thế?”
“Hình như ta đã từng nghe nói qua về cảnh giới này rồi, có vẻ nó là một cảnh giới nằm trên cả Bát Cấm Lĩnh Vực Vực nữa, nhưng cụ thể ra sao thì ta cũng không quá rõ ràng!”
“Ta chỉ nghe nói qua Thần Cấm Lĩnh Vực là một chiêu thức cực kỳ cường đại mà thôi, không phải đại tài thì không thể lĩnh ngộ!”
Không ít tu sĩ nơi này đã bắt đầu nghị luận xem Thần Cấm Lĩnh Vực là gì, rất nhiều người lên tiếng nói về sự hiểu biết ít ỏi của bản thân về Thần Cấm Lĩnh Vực.
“Thần Cấm Lĩnh Vực là một loại cảnh giới cao hơn Bát Cấm Lĩnh Vực, nó là biểu hiện của thực lực tuyệt đối.”
“Mà cái gọi là Bát Cấm Lĩnh Vực là một loại lĩnh vực có thể khiến cho con người ta chiến đấu với người hơn mình tám tiểu cảnh giới.”
“Nếu như một thiên tài chỉ mới ở cảnh giới Tiên Tam thôi mà đã lĩnh ngộ được Bát Cấm Lĩnh Vực thì hắn có thể vượt cấp giết một địch nhân với đẳng cấp Bán Thánh.”
Lâu chủ biết rõ nơi này có không ít người không hiểu rõ về cái gọi là Lĩnh Vực Pháp Tắc Chi Lực lắm nên mới cẩn thận giải thích!
Cái gọi là Bát Cấm hay Thần Cấm Lĩnh Vực có chút tương tự như là Cửu Bí Giai Tự, nhưng không giống nhau về bản chất, tuy nhiên công năng của

nó vẫn là giúp cho người sử dụng có khả năng vượt cấp giết địch trong nháy mắt!
Đám người sau khi nghe xong lời giải thích của lâu chủ thì coi như hiểu Bát Cấm Lĩnh Vực là thứ gì, nhưng sau khi hiểu thì ai nấy đều hít sâu một hơi!
Thế gian này lại còn có loại lĩnh vực khiến cho người khác vượt cấp tới tám tiểu cảnh giới lận sao?
Tại Tiên Đài Bí Cảnh có lục trọng thiên, mỗi một trọng thiên đều có chín bậc thang nhỏ, nói như vậy thì người nắm giữ Bát Cấm Lĩnh Vực thì sẽ có thể giết chết địch nhân vượt mình một trọng thiên sao?
Càng kinh khủng hơn là nếu theo lời lâu chủ thì Thần Cấm Lĩnh Vực còn có công năng kinh khủng hơn Bát Cấm Lĩnh Vực!
Nói cách khác thì Thần Cấm Lĩnh Vực ít nhất có thể giết một địch nhân cách mình chín tiểu cảnh giới, cũng đồng nghĩ với việc là trên một đại cảnh giới!
"Không sai, Bát Cấm Lĩnh Vực thật sự có công hiệu nghịch thiên như vậy, Bát Cấm Lĩnh Vực này là một thứ dựa vào thiên tư để lĩnh ngộ, lĩnh ngộ từ từ thì khó hơn."
Nhân Ma lão gia tử có thể nói là người già nhất ở đây, tại thời đại Thái Cổ mà hắn sống thì hắn cũng đã từng gặp qua thiên tài lĩnh ngộ Bát Cấm Lĩnh Vực rồi.
"Bát Cấm Lĩnh Vực dù sao có thể dùng tu luyện cùng lĩnh ngộ thời gian dài để đền bù, nhưng lĩnh ngộ Bát Cấm Lĩnh Vực càng trễ thì hi vọng bước vào Thần Cấm Lĩnh Vực càng xa vời."
Lão Phong Tử gật đầu, trong từng câu chữ đều ẩn chứa sự khiếp sợ trước thiên phú của tên Doãn Thiên Đức.

Chương 764. Thần Cấm

"Không sai, Bát Cấm Lĩnh Vực cùng Thần Cấm Lĩnh Vực đều có một đặc điểm chung, đó chính là nó quá phụ thuộc và khả năng lĩnh ngộ, càng là anh tài ngút trời thì càng có thể lĩnh ngộ Bát Cấm Lĩnh Vực sớm bao nhiêu, và thường thường bọn hắn cũng sẽ lĩnh ngộ được Thần Cấm."
"Còn những người có được Bát Cấm Lĩnh Vực nhờ thời gian dài lĩnh ngộ thì coi như là vô duyên với Thần Cấm Lĩnh Vực!"
"Mà Doãn Thiên Đức thì đã sớm lĩnh ngộ được Thần Cấm Lĩnh Vực, hắn cũng là người đứng đầu trong thế hệ trẻ tuổi tại Tử Vi Tinh Vực"
Lâu chủ nghe lời của Lão Phong Tử cùng Nhân Ma thì đều gật đầu, Doãn Thiên Đức chính là một trong những người Diệp Phàm kiêng kỵ nhất trong nguyên tác.
Tại lúc mà Diệp Phàm nắm giữ Bát Cấm thì Doãn Thiên Đức đã đặt chân lên đến Thần Cấm Lĩnh Vực, nếu như lúc ấy đặt cả hai cạnh nhau thì sợ rằng Diệp Phàm chắc chắn sẽ chết.
"Hơn nữa tuy Doãn Thiên Đức chỉ mới là Tiên Tam Trảm Đạo, nhưng hắn đã cướp được Thần Linh Cổ Kinh trong Tử Vi Chư Thiên Cướp Đoạt

Chiến, có thể nói là hắn cướp nó từ miệng của Kim Ô Vương, Quang Minh Vương, cùng mấy chục tên Vương Giả Đại Thành khác."
Nhắc tới thiên tư kinh hãi thế tục của Doãn Thiên Đức thì đúng thật là dù nói ba tiếng cũng không hết được.
Thiên tư cùng những gì đã trải qua với tên này thì có chút giống với Bắc Đẩu – Vương Đằng, quả thật là một mô hình của nhân vật chính.
Trong nửa đời trước khi gặp phải Diệp Phàm thì có thể nói hắn vô địch đương thời, quật khởi một cách vô cùng áp đảo.
Hơn nữa tên Doãn Thiên Đức này khác với Vương Đằng ở chỗ hắn không kiêu không gấp, mục tiêu tâm lý của hắn vô cùng rõ rằng, hắn muốn chứng đạo thành Đế, ở điểm này hắn thật sự chiến thắng Thiên Hoàng Tử cùng Vương Đằng không biết bao nhiêu lần.
Đám người sau khi nghe xong những miêu tả của lâu chủ về Doãn Thiên Đức thì kinh thán không thôi, bọn hắn tuyệt đối không ngờ Tử Vi Tinh Vực lại có thể dưỡng dục một thiên tài tuyệt thế như vậy!
Trong vũ trụ này thì thế chất đặc thù cuối cùng cũng chỉ là một trợ lực mà thôi, không phải tất cả thiên phú đều thể hiện qua thể chất.
Có không ít người tuy nhìn qua thì bình thường không có gì lạ, nhưng thiên tư thì thật sự kinh người vô cùng, lại còn lấy được truyền thừa cùng Đế Kinh công pháp phù hợp, từ đó cũng có thể khinh thường quần hùng.
Cơ Tử, Vương Đằng, Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi đều thuộc về tình huống trên.
Tên Doãn Thiên Đức này người mang đủ loại Bí Thuật, lại có truyền thừa của Lão Tử cùng Thần Linh Cổ Kinh, thậm chí hắn còn đã bước vào Thần Cấm Lĩnh Vực.
Đoán chừng người này đã có thể đi ngang qua khắp Tử Vi Tinh Vực rồi!
"Không ngờ tại thiên ngoại cũng có người thiên tư gần như sánh ngang với Thánh Thể, quả thật là được mở rộng tầm mắt!"
Khương Thái Hư nghe thế thì bái phục không ngừng, nhịn không được mà lên tiếng.
"Xem ra người có thể chứng đạo thành đế tại thời kỳ này không chắc chắn sẽ là người của Bắc Đẩu đâu, những thiên tài ở thiên ngoại này cũng có cơ hội."
Những cao thủ xung quanh cũng nhanh chóng lên tiếng.
Dù trong tâm lý của lâu chủ thì tên Doãn Thiên Đức này chắc chắn là một nhân vật thiên tài bi thảm.
Mục tiêu cả đời của hắn là chứng đạo thành Đế, vì mục tiêu này mà hắn có thể từ bỏ tất cả cừu hận cùng khuất nhục.
Dù là đại thù cả thân nhân, thê tử bị lăng nhục, tất cả hắn đều có thể tạm thời cho qua!
Người có thể ẩn nhẫn cùng hung ác với chính bản thân như vậy thì tuyệt đối không phải là một người cam chịu cảnh bình thường.
Có thể nói Doãn Thiên Đức gần như có mô hình của một nhân chính, tuy nhiên hắn lại không có quang hoàn của nhân vật chính để tự bảo vệ, lại còn

ra sức chạy tới mục tiêu chứng đạo thành Đế!
Người dạng này vẫn phải chịu thất bại trước Diệp Thiên Đế theo sắp xếp của số phận, kết thúc của người này quả thật khiến lâu chủ thổn thức không thôi.
Nếu như trước khi Thiên Cơ Lâu rời đi thì hắn hắn có thể bù đắp phần nào thiên địa đại đạo của thế giới này, khiến cho từ đó nhiều người có thể chứng đạo thành Đế hơn, nếu vậy thì chắc trên thế giới sẽ có ít bi kịch xảy ra.
Lâu chủ thầm để việc này trong lòng, tạm thời không nói.
"Còn một việc lý thú mà nãy ta quên nói với các ngươi, giờ phút này thiên tài của Tử Vi Tinh Vực này đang có mặt trên Bắc Đẩu Cổ Tinh của chúng ta."
Lâu chủ cười cười, sau đó bổ sung một câu.
Doãn Thiên Đức là người đứng đầu Bát Cảnh Cung tại Tử Vi Tinh Vực, đương nhiên khi thấy trực tiếp của lâu chủ thì sẽ nhanh chóng đi theo Tử Vi Tinh Vực xâm lấn Bắc Đẩu!
Giờ khắc này Doãn Thiên Đức sau khi cùng một đám thế lực trên Tử Vi Tinh Vực đi vào Bắc Đẩu thì hắn không hề tốn bất kỳ thời gian dư thừa nào.
Hắn là một người cực kỳ cẩn thận, còn khiêm tốn nhẫn nhịn, không thể nào hắn như những thiên tài khác là vừa tới ngoại vực liền làm mưa làm gió, giống như sợ người khác không biết mình là ai vậy!
Không phải nơi nào trên Bảo Địa Bảng cũng có tác dụng đối với hắn.
Huyết Long Mộc, Yêu Huyết Thạch, phụ liệu của Thể Chất Tiến Hóa Dịch gì đấy, tất cả thứ này đều không phải là thứ hắn hứng thú.
Trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này thì nơi có thể lọt vào pháp nhãn của Doãn Thiên Đức chỉ có Bất Tử Sơn của Thánh Linh nhất tộc cùng Thái Sơ Cổ Quáng, nơi chứa đựng tài liệu chế tạo Đế Binh.
Giờ phút này chiến hỏa đã tồn tại mười mấy canh giờ rồi, chiến thuyền đến từ vũ trụ bay đầy trời, có tầm ít nhất hơn năm mươi chủng tộc bắt đầu hỗn chiến ở xung quanh các Sinh Mệnh Cấm Khu.

Chương 765. Đại nạn lâm đầu

Những kẻ xâm lấn này đương nhiên là không nhận ra lẫn nhau rồi, khi thấy có người muốn cướp địa bàn mà mình nhắm tới thì phản ứng đầu tiên của bọn hắn là công kích.
Vì lý do những kẻ xâm lấn này bắt đầu nội đấu nên giúp cho Cổ Tộc giảm được nhiều áp lực hơn.
Ban đầu bọn hắn đã quyết định khôi phục Đế Binh để tham gia chiến trận, tuy nhiên khi thấy những tên kia bắt đầu nội đầu thì tất cả đều án binh bất động, hiện tại Bắc Đẩu vẫn chưa tới tình trạng đại loạn,
Trải qua cuộc hỗn chiến kéo dài này thì đã có không ít Cổ Tộc yếu bị tiêu diệt triệt để, cả những tên xâm nhập kia cũng thế, Bạch Cốt Sinh Vật của

Tử Vong Quốc Độ bị giết không còn manh giáp, Cửu Thiên Thần Ngọc sinh linh cũng không khá hơn là bao, còn một số thế lực khổng lồ khác như Kim Ô bộ tộc, Tử Vi Thần Triều, Thái Âm Giáo, Vĩnh Hằng Tinh Vực, Thiên Binh Cổ Tinh, hậu duệ của Thần Thoại Cổ Tộc thì đều đã cướp được một phần địa bàn cho riêng mình trên Bắc Đẩu Cổ Tinh.
Nguyên bản thì Hiếu Chiến Chi Địa, Hoàng Sào cùng bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu là còn hoàn chỉnh, nhưng sau khi những tên này xâm nhập vào Bắc Đẩu thì những nơi này được chia cắt ra làm nhiều phần, mỗi một thế lực ngoại vực chiếm cứ một phương, hình thành một thế hòa bình tạm hời.
Rất nhanh sau đó thì Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng của lâu chủ cũng nhanh chóng được truyền ra khắp Bắc Đẩu Cổ Tinh, sau đó tràn vào tai của nhiều thế lực trên Bắc Đẩu.
"Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng? Lâu chủ này cũng thật sự thần thông quảng đại, xem ra việc gì hắn cũng biết!"
"Nguyên Linh Thể muội tử, Tiên Thiên Đạo Thai – Thánh Nữ? Những người này quả thật là một mục tiêu thích hợp để làm áp trại phu nhân đó!"
Một vài các cường tộc trên Thần Thoại Cổ Lộ vừa đi về vừa quan sát Bảng Danh Sách của lâu chủ rồi cười lớn.
Bọn hắn vừa mới diệt một nửa Thái Âm Giáo sau đó đuổi bọn chúng ra khỏi Huyết Hoàng Sơn, bản thân vào chiếm nửa đỉnh núi.
"Thanh Đế lại còn có hậu nhân hay sao, hơn nữa truyền thừa lại còn hoàn chỉnh như vậy nữa? Quả nhiên không hổ là vị Đại Đế đó…"
"Tình báo của Thiên Cơ Lâu có giá trị không kém những bảo địa kia tý nào, tiếp tục phái người tới đó để nghe ngóng, tùy thời báo cáo thông tin về đây!"
Ý nghĩa lúc này của gia chủ Tề gia cũng là suy nghĩ của nhiều thế lực khác đang ở trên Bắc Đẩu.
"Thiên Cơ Lâu bảo địa này không có thiên kiêu nào là không biết, xem ra không thể khinh thường bọn hắn được, phải phái người đi dò la xem thử mới được."
Một đám tộc trưởng của Thiên Binh Cổ Tinh lúc đang đã chiếm được Hoàng Kim Quật lên tiếng, sau đó mọi người gật đầu đồng ý.
"Tên lâu chủ này thân tại Bắc Đẩu mà sao có thể biết rõ việc của Doãn Thiên Đức được chứ?"
Trước cửa trại của Đại Lực Ngưu Ma, Tử Vi Thần Triều rốt cuộc cũng tìm tới đây để tìm một nửa Thái Âm Giáo còn lại.
"Tiên Thiên Đạo Thai? Nguyên Linh Thể? Thái Âm Chi Thể? Đều là hạng nữ lưu mà thôi, không có chút ý nghĩa nào cả…"
"Nhưng tên Doãn Thiên Đức này thì ngược lại, có vẻ hắn là một đối thủ tốt đó!"
Trước Vạn Long Sào, Bá Vương – Hồn Chiến vừa nói vừa dẫm nát đầu lâu của một Cự Long.
"Vạn Long Sào này trước kia đã bị một bộ lạc khác xâm lấn rồi, nơi này giờ đây chỉ còn thừa một số chiến sĩ của Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc mà

thôi.”
Việc này đối với Hồn Chiến thì không khác biệt gì cả, sau khi nhanh chóng quét sạch địch nhân thì chớp mắt hắn đã biến mất tại chỗ rồi.
“Thiên Cơ Lâu biết rõ về những bảo địa cùng thiên tài như vậy, xem ra nếu ta muốn tìm người sở hữu Thái Cổ Thánh Thể thì nơi đó là nơi thích hợp nhất.”
Ban đầu Hồn Chiến định chạy tới để tìm Thánh Linh Tộc tại Bất Tử Sơn, nhưng không ngờ hắn lại cảm ứng được địch nhân trong số mệnh của bản thân!
Thế nên lúc này Hồn Chiến vô cùng nóng lòng để tìm tới túc địch của mình, hắn lập tức đưa sự chú ý của bản thân vào Thiên Cơ Lâu không gì không biết.
Mà giờ khắc này trong Thiên Cơ Lâu thì các tộc cùng nhiều thế lực đều đang nhận được tình báo đến từ các thám tử từ Sinh Mệnh Cấm Khu, bọn hắn lấy chuyện Cổ Tộc chống cự những tên xâm lấn này khó khăn ra sao làm chuyện phiếm để nói chuyện.
Những chủng tộc này bị hấp dẫn tới Bắc Đẩu Cổ Tinh là do Bảo Địa Bảng của lâu chủ, mục tiêu chính của bọn hắn là Hoàng Sào, những người ở đây hoàn toàn không liên quan nên bọn hắn mới có thể cười trên sự đau khổ của người khác như thế được.
Sau khi Ngũ Sắc Thần Hoàng đánh lùi được Cửu Thiên Quốc Độ, Bất Tử Đạo Nhân tiêu diệt Tử Vong Quốc Độ thì tình hình chiến trận cũng dần tốt hơn.
Trong Thiên Cơ Lâu thì sau khi Tiểu Đình Đình khắc phục được tai hại của Thái Âm Chi Thể thì nàng đầy sức sống, chạy loạn khắp nơi trong Thiên Cơ Lâu, chơi quên cả trời đất.
“Cường giả giống như Doãn Thiên Đức mà cũng tới sao, xem ra lần này Hoàng Sào thật sự đã đại nạn lâm đầu rồi.”
Không ít người ở đâu khi nghe lâu chủ nói Doãn Thiên Đức cũng tới Bắc Đẩu thì bắt đầu nở nụ cười.
Những đại tài ngút trời giống như Doãn Thiên Đức này chắc chắn sẽ mang lại một phiền phức lớn hơn những chủng tộc khác nhiều.

Chương 766. Đứng trên cả Doãn Thiên Đức

“Các ngươi cũng đừng đánh giá thấp thực lực của Cổ Tộc, đây chỉ mới là bắt đầu mà thôi, lỡ cuối cùng người thua sẽ là những tên xâm lấn kia thì sao?”
Bản thân lâu chủ thì cười cười, hắn không quan tâm ai là người thắng cuối cùng, hắn chỉ muốn tìm một phiền toái lớn cho Hoàng Sào mà thôi.
“Không thể lâu chủ, bây giờ toàn bộ những nơi lân cận của Sinh Mệnh Cấm Khu đều đã bị những cao thủ của các Tinh Vực khác vây công hết rồi,

ta nghe nói hiện tại Hoàng Kim Quật, Vạn Long Sào cùng không ít nơi khác đã bị chiếm lĩnh hoàn toàn."
Lúc này không ít người thu được tin tức từ tiền tuyến vội lên tiếng hỏi.
"Vậy cho tới hiện nay các ngươi đã thấy Cổ Tộc nào khôi phục Đế Binh, bắt đầu sử dụng Cực Đạo Binh Khí chưa?"
Lâu chủ gật đầu nhưng sau đó hỏi lại.
Lời của hắn vừa dứt thì đám người lập tức im lặng, không dám nói gì thêm.
Lời này của lâu chủ quả thật không sai, mặc dù hiện tại tuy Cổ Tộc giống như đại bại liên tục, nhưng chưa ai nghe qua tin tức bọn hắn vận dụng Đế Binh cả.
"Bắc Đẩu Cổ Tinh là một nơi có ưu thế lớn hơn những nơi khác trên vũ trụ, ưu thế đó nằm ở việc các ngươi nắm giữ một số lượng Đế Binh khổng lồ mà không có bất kỳ nơi nào sở hữu."
"Đế Binh là một Cực Đạo Binh Khí có khắc ấn Đại Đế Đạo Văn, uy lực của nó kinh khủng cực kỳ, không có bất kỳ vũ khí nào so sánh được, Cổ Tộc cũng sở hữu không ít Đế Binh."
Nếu như có một ngày bọn hắn sử dụng Đế Binh thì có thông báo chiến cuộc đảo ngược cũng không có gì lạ.
Một khi tế Cực Đạo Binh Khí ra thì uy lực kinh người, đến lúc đó sợ rằng ngay cả địa bàn của mình cũng sẽ bị san thành bình địa.
Huống hồ đã có mấy ngàn năm không có ai dám khôi phục Đế Binh vì sợ những tồn tại trong Sinh Mệnh Cấm Khu.
Nhưng vào giờ phút này thì chuyện khôi phục Đế Binh đã là chuyện đương nhiên rồi, chỉ là sớm hay muộn mà thôi.
"Lâu chủ tiếp tục nói về Bảng Danh Sách đi, chúng ta cũng không có hứng thú với tình hình chiến đấu của Cổ Tộc."
"Đúng vậy, trong vô số chư thiên tinh vực thì còn có cao thủ vực ngoại nào giống Doãn Thiên Đức không?"
"Người cuối cùng trên Bảng Danh Sách chắc hẳn là người của Bắc Đẩu Cổ Tinh chúng ta đúng chứ?"
Lúc này đám người lại bắt đầu ồn ào náo nhiệt, ai cũng muốn nghe tiếp về Tiềm Long Bảng cả.
Lâu chủ vừa định mở miệng thì hắn lập tức cảm nhận được chấn động từ thiên ngoại, những thám tử, sứ giả từ các Tinh Vực khác đã tới.
Sứ giả của Vĩnh Hằng Tinh Vực, thám tử của Thiên Binh Cổ Tinh, Thuận Phong Nhĩ của Thần Thoại Cổ Lộ, người của Tử Vi Thần Triều, tất cả đều tìm tới phương hướng Thần Thành của Nhân Tộc, tìm tới nơi ở của Thiên Cơ Lâu.
Mục tiêu của tất cả bọn hắn đương nhiên là tình báo trong Thiên Cơ Lâu, tất cả đều có năng lực nhanh chóng truyền tình báo về thế lực của mình.
"Lâu chủ, ta đại biểu gia chủ Tề gia đến đây bái kiến lâu chủ!"
"Lâu chủ, ta đại biểu Thiên Binh Cổ Tinh đến đây để bái kiến lâu chủ, ta hy vọng chuyện lần này sẽ không ảnh hưởng gì tới Thiên Cơ Lâu!"
"Lâu chủ, ta chính là đại biểu của các cường giả trên Thần Thoại Cổ Lộ,

các đại chủng tộc của chúng ta khá là yêu thích lâu chủ đó!"
Những tên này nếu không phải sứ giả thì cũng là những tên trời sinh miệng lưỡi trơn tru, tất cả đều biểu đạt kính ý với lâu chủ, không có bất kỳ thái độ cuồng ngạo nào.
Từ đầu tới giờ bọn hắn đều đi theo chỉ dẫn của địa đồ mà lâu chủ đã vẽ ra, có thể nói Thiên Cơ Lâu chi chủ là một ngọn đèn sáng để bọn hắn đi theo trong công cuộc cướp bóc Bắc Đẩu.
Huống hồ có không ít người trong bọn hắn đều muốn biết Thiên Cơ Lâu thần thông quảng đại tới mức độ nào, bọn hắn muốn xem xem có phải Thiên Cơ Lâu không gì là không biết không!
"Nếu đã tới thì đều là khách nhân, ngồi đi!"
Lâu chủ đương nhiên biết rõ bọn hắn đại biểu chứ thế lực nào, thế nên phất tay rồi lên tiếng.
Thiên Cơ Lâu trước tới nay không có thói quen đuổi khách, nếu như bọn hắn chịu an phận thì cho bọn hắn nghe Bảng Danh Sách này cũng không có gì lớn lao cả.
Những thám tử với sứ giả đều nhanh chóng tiến vào Thiên Cơ Lâu, sau đó nhanh chóng tập trung tinh thần để nghe lâu chủ công bố Tiềm Long Bảng.
"Người đứng thứ năm trên Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng cũng giống với Doãn Thiên Đức, hắn cũng không phải người của Bắc Đẩu Cổ Tinh chúng ta."
Lâu chủ thấy tất cả mọi người đều đã an vị thì bắt đầu lên tiếng.
Lúc này đã cso không người người than nhẹ khi nghe thấy lâu chủ nói như vậy.
Bọn hắn không ngờ những người được gọi là tuyệt đỉnh thiên tài như Cơ Tử, Tiên Thiên Đạo Thai – Dao Trì Thánh Nữ lại còn xếp hạng thấp hơn những thiên tài ngoại vực này.
Xem ra trong số nhiều Tinh Vực đang xâm lấn Bắc Đẩu Cổ Tinh thì có rất nhiều nơi tàng long ngọa hổ.
"Hơn nữa mặc dù mọi người không biết người này là ai nhưng chắc chắn mọi người đã từng nghe nói qua rồi."
Lâu chủ lại cười nhẹ một tiếng rồi tiết lộ thêm một thông tin nữa.
Nói thật, khi Thiên Cơ Lâu đưa ra số liệu của Bảng Danh Sách này thì ngay cả Lưu Tiêu cũng không ngờ người này có thể đứng trên cả Doãn Thiên Đức.
Bởi vì thiên phú của Doãn Thiên Đức có thể nói là tương đối toàn diện, không chỉ đơn giản là tu hành cấp tốc hay là một thể chất đặc biệt nào đó, thiên phú của hắn toàn diện vô cùng, những thứ như tâm tính, ngộ tính, đạo tâm của hắn đều vô cường đại.

Chương 767. Kỳ phùng địch thủ của Diệp Phàm

“Đứng thứ năm trên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng chính là truyền nhân của Thương Thiên Phách Thể, Bá Vương – Hồn Chiến!”
Sau khi nghe được đáp án của lâu chủ thì không ít cao thủ trong Thiên Cơ Lâu chấn kinh không ngớt!
Thương Thiên Phách Thể, đây đã từng là thể chất` đã từng khiến toàn bộ Bắc Đẩu chấn kinh!
Bởi vì lúc giới thiệu thể chất này thì lâu chủ cũng đã nói nó là thể chất túc địch với Thái Cổ Thánh Thể!
Với lại hai đại thể chất này đã là kẻ thù truyền kiếp từ thời Thái Cổ đến nay, thời gian cũng kéo dài mấy chục vạn năm!
Phải biết rõ ràng Thái Cổ Thánh Thể chính là người bảo bộ của Nhân Tộc từ Thái Cổ đến nay, trên Bắc Đẩu này thì Nhân Tộc đã mang ơn che chở từ Thánh Thể Đại Thành nhiều đời, thế nên bọn hắn có một tình cảm đặc thù với Thái Cổ Thánh Thể.
“Thương Thiên Phách Thể thật sự tồn tại sao? Hơn nữa lại còn đứng thứ năm trên Tiềm Long Bảng nữa chứ!”
Lúc này ngay cả Khương Thái Hư cũng lộ ra vẻ mặt khiếp sợ không thôi!
Hắn trợ giúp Diệp Phàm nhiều như thế ngoại trừ lý do hắn thực sự thưởng thức Diệp Phàm thì còn một lý do khác nữa, đó chính là hắn có một hy vọng nhỏ nhoi, hắn hy vọng rằng trong thời đại này sẽ xuất hiện một vị Thánh Thể Đại Thành để bảo hộ Nhan Tộc!
Nhưng hắn không ngờ tên truyền nhân của Thương Thiên Phách Thể này lại cường hãn đến như vậy!
“Bá Vương- Hồn Chiến chính là người có thiên phú cường hãn nhất trong những người sở hữu Thương Thiên Phách Thể, truyền thừa của hắn đến từ cửa thứ năm mươi trên Thí Luyện Cổ Lộ của Nhân Tộc – Song Tử Tinh!”
“Thương Thiên Phách Thể giống như Thái Cổ Thánh Thể vậy, bọn hắn đều bị thiên địa không dung, đều là hóa thân của Huyết Tội, Phách Thể Đại Thành cũng có lực lượng khiêu chiến với Đại Đế!”
“Huyết thống Phách Thể trong người của Hồn Chiến thuần túy một cách dị thường, thế nên tính cách của hắn cuồng bạo tới cực điểm, không chỉ lĩnh ngộ được Phách Quyền trong Phách Thể Tuyệt Học, chín loại Thần Hình của Thương Thiên Phách Thể thì hắn luyện được sáu!”
Những lời này của lâu chủ khiến cho mọi người xung quanh hít sâu một hơi, không thể tin được!
Trong khi Diệp Phàm trưởng thành với một tốc độ nhanh chóng như vậy thì không ngờ truyền nhân của Thương Thiên Phách Thể lại cường đại tới mức độ như thế!
Nếu như Thương Thiên Phách Thể này tiếp tục đánh bại Thái Cổ Thánh Thể thì không lẽ Thánh Thể nhất mạch sẽ thật sự bị diệt tuyệt sao!
“Lâu chủ, Phách Thể này có thật sự mạnh giống như truyền thuyết hay không thế? Không lẽ hắn không có điểm yếu nào hay sao?”
Lão Phong Tử nghe vậy thì cũng đổ mồ hôi lạnh liên tục, trước tới nay khi thấy tiến bộ thần tốc của Diệp Phàm thì mọi người còn tưởng đã ổn rồi,

Thánh Thể - Diệp Phàm chắc chắn sẽ không xảy ra vấn đề gì.
Nhưng khi nghe lâu chủ nói về Thương Thiên Phách Thể thì hắn cảm giác có vẻ hiện tại cả hai đang ngang ngang với nhau!
"Thương Thiên Phách Thể tuy là hóa thân của Huyết Tội, nhưng lại không bị thiên địa bài xích như Thánh Thể, con đường tu luyện của hắn không bị đứt gãy như Thánh Thể."
Lời này của lâu chủ là nói cho Khương Thái Hư nghe, bởi vì chính Khương Thái Hư là người tự tay nối lại con đường tu luyện cho Thánh Thể - Diệp Phàm, nên hắn là người hiểu rõ nhất.
"Đúng vậy, ta là người đã giúp Diệp Phàm đánh vỡ nguyền rủa của Thánh Thể để tiến vào Tứ Cực Bí Cảnh, ta phát hiện Đại Đạo của hắn đã đứt gãy."
"Nhưng ta đã sử dụng Thần Chi Tự Khúc để nối liền con đường đó rồi, hẳn là không có vấn đề gì!"
Khương Thái Hư lập tức gật đầu rồi lên tiếng.
"Thì ra con đường tu hành của Thánh Thể khúc chiết như vậy sao? Đại Đạo còn bị đứt gãy nữa chứ!"
Khi lời của Khương Thái Hư vừa dứt thì mọi người đều khiếp sợ không thôi.
Bọn hắn đều biết Thánh Thể bị thiên địa chán ghét thế nên bị thiên địa bài xích, nhưng bọn hắn không ngờ Thánh Thể lại bị bài xích tới mức độ thế này.
Nếu như không có đại năng như Khương Thái Hư xuất thủ thì không lẽ dù thế nào Thánh Thể cũng không thể đột phá Tứ Cực Bí Cảnh sao?
"Không chỉ như thế, dù cho ngươi cưỡng ép nối lại đường đi cho hắn nhưng Diệp Phàm vẫn bị Đại Đạo gây thương tích đúng không?"
Lâu chủ gật đầu một cách lạnh nhạt sau đó tiếp tục lên tiếng.
"Đúng vậy, Đại Đạo hiển nhiên là không muốn cho Thánh Thể tồn tại trên đời, ta đã nhìn thấy con đường tu hành của Thánh Thể, quả thật là hung hiểm vạn phần!"
Lúc này Khương Thái Hư mới nhớ lại, hắn cảm giác Đại Đạo nhiều khi ác độc vô cùng.
Bản thân hắn chính là Đông Hoang Thần Thể, ban đầu các loại thần thể kỳ dị đúng thật là mang nhiều chỗ tốt cho người sở hữu, tuy nhiên Thái Cổ Thánh Thể này lại mém chút khiến Diệp Phàm mém chết, đây là lần thứ hai hắn gặp loại thể chất kiểu này.
Những người xung quanh lúc này, trong đó có cả Cơ Tử Nguyệt cũng lộ ra sắc mặt kinh ngạc, ngay cả nàng cũng không biết gì về việc này.
Diệp Phàm đương nhiên là không muốn bọn họ lo lắng, nên y chưa bao giờ tiết lộ việc này ra với mọi người.
"Con đường tu hành của Thánh Thể trời sinh là như vậy, còn túc địch của nó là Thương Thiên Phách Thể lại không bị bài xích như thế."
Lúc này lâu chủ lại nói về Phách Thể.
"Xin lắng tai nghe!"

Khương Thái Hư nghe xong thì tranh thủ lên tiếng.
"Lâu chủ mau nói đi! Ta không đợi được nữa rồi!"
Không ít tu sĩ, thậm chí là những thám tử ở dưới đều không kịp chờ đợi, vừa nghe được vài việc có vẻ rất đặc sắc như thế này thì sao có thể bỏ lỡ được.

Chương 769. Đẩy nhanh tiến độ

"Chúng ta không thể ngồi yên được nữa, việc này phải được giải quyết càng sớm càng tốt!"
Một lúc lâu sau thì Thạch Hoàng mới lên tiếng.
"Không lẽ ngươi là người sẽ xuất thủ sao?"
Trường Sinh Thiên Tôn cười lạnh rồi nói.
Suốt đời hắn chỉ cầu trường sinh, trong số những Chí Tôn Cổ Hoàng này thì hắn là người không muốn ra tay nhất.
"Những quân cờ kia chúng ta cũng đã nuôi lâu như vậy rồi, hiện tại cũng đã có cơ hội để lấy ra dùng, nếu việc này chúng ta còn không giải quyết được thì lấy gì đối phó với Thiên Cơ Lâu?"
Thạch Hoàng nhịn lửa giận của mình xuống, sau đó nói một cách nặng nề.
Tình huống hiện tại thật sự là quá nguy cấp, hắn không thể giữ lại Ngũ Sắc Thần Hoàng cùng Diêu Quang Thánh Tử lại để đối phó Thiên Cơ Lâu được nữa.
Cả hai đều lần lượt là con cờ của Trường Sinh Thiên Tôn cùng Thạch Hoàng đã bồi dưỡng, nếu như bọn hắn xuất thủ thì chắc hắn không cần dùng Cực Đạo Binh Khí cũng có thể giải quyết được việc này.
"Đây cũng là một biên pháp tốt, tốt hơn nhiều khi ngồi không không làm gì."
Thanh âm của Kỳ Lân Cổ Hoàng hướng thẳng về phía Trường Sinh Thiên Tôn.
Giữa những Cổ Hoàng này có vẻ đã có người có chung nhận thức, Trường Sinh Thiên Tôn đã nghe được áp lực từ câu nói vừa rồi.
"Ta không phản đối đề nghị này, nhưng mà chỉ bằng hai quân cờ này thì có thể thành công hay không cũng chưa biết."
Trường Sinh Thiên Tôn thật sự không quan tâm về Diêu Quang Thánh Tử lắm, dù sao chỉ cần bản thân không trực tiếp xuất thủ thì chuyện gì cũng dễ nói, hắn chỉ sợ là trong số các thế lực đang xâm lấn Thiên Cơ Lâu thì có không ít cao thủ, muốn đối kháng với bọn hắn sợ rằng hai người Diêu Quang Thánh Tử cùng Ngũ Sắc Thần Hoàng vẫn hơi không đủ.
"Yên tâm, ta đã phát hiện được nhân tuyển thứ ba rồi, đây là một quân cờ tuyệt hảo, đủ để dùng đối kháng với Thiên Cơ Lâu."
Lúc này Kỳ Lân Cổ Hoàng cũng thở dài sau đó lên tiếng, ánh mắt của hắn lúc này chỉ nhìn duy nhất vào một nhân vật.
Bá Vương – Hồn Chiến, túc địch của Thánh Thể - Diệp Phàm!
Nhân tuyển mà các Chí Tôn Cổ Hoàng tìm đều là những thiên tài có thù oán với Thiên Cơ Lâu.

Thần Hoàng Tử là vì tuân theo ý chí của Hoàng Sào mà bị đánh thức, nếu hắn muốn phục hưng Cổ Tộc thì chắc chắn Thiên Cơ Lâu, thế lực đang có quyền nói chuyện lớn nhất Bắc Đẩu sẽ là địch nhân của hắn.
Diêu Quang Thánh Tử thì không cần phải nói, Thiên Cơ Lâu chính là thủ phạm đẩy hắn tới con đường cùng như hiện tại.
Nhưng cả hai người này thì mục tiêu không thuần túy như Bá Vương – Hồn Chiến.
Thương Thiên Phách Thể chính là túc địch trời sinh của Thái Cổ Thánh Thể, cừu hận này chính là thứ được truyền thừa trong máu của cả hai qua mấy chục vạn năm!
Mà hiện tại Thánh Thể Nhân Tộc – Diệp Phàm đã là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, có thể đoán được chắc chắn quan hệ giữa Thiên Cơ Lâu và Hồn Chiến sẽ là quan hệ thù địch, có khi cừu hận của cả hai còn mãnh liệt hơn Diêu Quang Thánh Tử cùng Ngũ Sắc Thần Hoàng.
Người dạng này có thể làm con cờ cho bọn hắn.
"Nếu đã như vậy thì ta giao việc này cho ngươi."
Trường Sinh Thiên Tôn cùng Thạch Hoàng đã đoán ra được ý tứ của Kỳ Lân Cổ Hoàng, cả hai lập tức gật đầu đồng ý.
Lúc này với mục tiêu chung là Thiên Cơ Lâu, bốn vị Chí Tôn này nhanh chóng chia nhau ra để hành động.
Nhưng nhất cử nhất động của bọn hắn đều nằm dưới pháp nhãn của Lưu Tiêu, thậm chí những tính toán của bọn hắn đều nằm trong kế hoạch của Lưu Tiêu hết rồi.
Lúc này bên trong Bất Tử Sơn, bảo vật đang luyện hóa Hoa Vân Phi bỗng tăng cường hỏa lực thêm.
Đây chính là tinh hoa của Vô Thượng Chí Tôn, đó chính là một phần nhỏ truyền thừa của Thạch Hoàng.
Dù đây chỉ có một chút ít thôi nhưng nó có thể khiến cho công lực của Diêu Quang Thánh Tử tăng mạnh, đồng thời trong đó cũng có một đạo tàn niệm của Thạch Hoàng.
Việc này có thể giúp cho thời khắc mấu chốt Diêu Quang Thánh Tử không vượt khỏi tầm kiểm soát của hắn.
Một giọt tinh hoa này nhanh chóng dung nhập vào hồ lớn, Vô Thượng Đế Uy được tinh luyện ngay lập tức, nhất thời thiên địa biến sắc, linh khí bộc phát!
Quá trình Thôn Thiên Ma Công của Hoa Vân Phi đạt được đại thành nhanh chóng được rút ngắn!
Giờ phút này Hoa Vân Phi đã bị luyện hóa hoàn toàn vào trong hồ nước trước mắt này, đây cũng tính là một hình thức khác của Thôn Thiên Ma Công đại thành!
Bất Diệt Thiên Công phải thôn phệ Thôn Thiên Ma Công mới có thể đại thành, nhưng không ai buộc phải thôn phệ một người sống cả!
Giờ phút này toàn bộ công lực của Hoa Vân Phi cùng truyền thừa của Thạch Hoàng đều đã hòa tan vào hồ nước.

“Đây là thứ mà ta tặng ngươi, từ nay về sau Hỗn Độn Thể của ngươi sẽ thành.”
Một âm thanh già nua như có nguồn gốc từ Viễn Cổ vang lên bên tay của Diêu Quang Thánh Tử, trong đó chứa đầy mê hoặc.
Trong mắt của Diêu Quang Thánh Tử giờ đây chỉ có tham lam mà thôi, dù đây là một hồ nước chứa đầy độc dược hắn cũng sẽ nhảy vào đó.

Chương 770. Bốn người đầu tiên sẽ là quái vật như thế nào?

Bởi Hoa Vân Phi đã bị hồ nước này luyện hóa hoàn toàn, điều này cũng có nghĩa thời cơ Bất Diệt Thiên Công đại thành cũng đã tới, phản ứng của Bất Diệt Thiên Công trong người hắn đã chứng thực điểm này!
Giờ khắc này là lúc mà hắn thuế biến trọng sinh, tất cả truyền thừa của Ngoan Nhân nhất mạch đều hội tụ cho thời khắc này!
Chỉ cần công lực của ta đại thành thì sợ gì mà không báo được thù chứ.
Diêu Quang Thánh Tử dù không biết nguyên nhân của Hắc Ám Náo Động nhưng lúc này hắn đã đoán được tồn tại giúp bản thân từ đầu tới nay là một tồn tại ra sao.
Nhưng hắn hoàn toàn không còn quan tâm gì tới việc này nữa, hắn chỉ hô một tiếng rồi nhanh chóng nhảy người vào hồ nước trước mặt!
Trong nháy mắt thì có một đạo lôi đình đánh thẳng vào cái hồ này, đây không phải là minh chứng cho việc Thiên Đạo không dung, mà là Thiên Đạo cũng muốn trợ giúp cho Bất Diệt Tiên Công cùng Thôn Thiên Ma Công đại thành, tuy nhiên việc này cần một công lực rất to lớn, nhưng may mà Thạch Hoàng đã bổ sung việc đó rồi!
Hỗn Độn Thể này của hắn ban đầu đáng ra phải thôn phệ đông đảo bản nguyên của các thể chất khác thì mới có thể luyện thành, tuy nhiên hiện tại Thạch Hoàng đã dùng phương pháp này để cưỡng ép luyện thành Hỗn Độn Thể, may mà thành công!
Hỗn Độn Thể hoàn toàn tương phản với Thái Cổ Thánh Thể, trời sinh nó đã được Thiên Đạo bảo vệ rồi.
Đạo Thiên Lôi vừa rồi chính là do Thiên Đạo cảm động trước việc Hỗn Độn Thể sắp thành nên đã đưa một phần Lôi Trì Kiếp Dịch xuống!
Diêu Quang Thánh Tử đứng trong sương mù, trong chớp mắt hắn đã hấp thu được hoàn toàn phần Lôi Trì Kiếp Dịch vừa rồi, vô số bản nguyên cùng các loại dị tượng hiện ra liên tục sau đó biến mất.
Mặc dù Đại Đạo Bản Nguyên không đủ, Hỗn Độn Thể của hắn cũng không phải là bản hoàn chỉnh, nhưng dù sao hắn cũng đã thành công!
“Từ hôm nay Diêu Quang Thánh Tử không còn tồn tại nữa, ta chính là Hỗn Độn!”
Diêu Quang Thánh Tử bước ra khỏi sương mù với phong thái vô thượng rồi lên tiếng, với tu vi kinh khủng của mình hắn đã khiến cho toàn bộ Bất Tử

Sơn chấn động, như muốn tuyên bố Hỗn Độn Thể của hắn đã đặt chân lên Bắc Đẩu.
"Khí tức này không thua gì lúc ta phá trứng mà ra cả, rốt cuộc bên kia có người nào vừa xuất thế vậy?"
Trên người hắn được bao bọc bởi Ngũ Sắc Thần Quang, đây chính là quang mang hộ thể được phát ra vô ý thức khi hắn cảm nhận được khí tức bên kia.
"Trước là Doãn Thiên Đức, hiện tại là quái vật gì thế?"
"Trên Táng Đế Tinh này thật sự quá thú vị, ha ha ha!"
Bá Vương – Hồn Chiến đang muốn đi tới Bất Tử Sơn trong chớp mắt cũng bị giật mình bởi lôi quang trước mắt.
Sáu loại Thần Hình của Thương Thiên Phách Thể mà hắn tu luyện được cũng hiện ra để hộ thể, hiển nhiên trước mắt không phải là trò đùa trẻ con gì.
Lòng hiếu chiến của hắn tăng vọt, bỗng hắn cảm giác trên đỉnh đầu mình như có một ánh mắt vừa xẹt qua, như là có một tồn tại cổ đại gì đó đang nhìn chăm chú vào hắn vậy.
Mà Doãn Thiên Đức ở một bên khác đang lần mò theo biên giới của Sinh Mệnh Cấm Khu cũng cảm nhận được khí tức vừa xuất thế ban nãy, việc này khiến hắn hơi kinh ngạc.
Bởi vì trên Tử Vi Cổ Tinh thì hắn chưa từng cảm nhận được một khí thế lúc xuất thế nào cao hơn hắn cả.
"Khí tức này khá kỳ lạ, giống như nó có hàng ngàn hàng vạn bản nguyên khác nhau vậy, xem ra là một địch nhân ghê gớm."
"Nhưng mà sao ta cảm giác khí tức này như có một khiếm khuyết gì đó, giống như nó là trạng thái không hoàn chỉnh vậy!"
Doãn Thiên Đức nhanh chóng lấy lại tỉnh táo sau đó cẩn thận cảm nhận rồi phân tích.
Đại tài dạng này xuất thế thì không biết có ảnh hưởng tới con đường chứng đạo thành Đế sau này của mình không nhỉ? Có cần đi diệt trừ người này hay không?
Trong lòng của hắn chỉ tính toán những việc liên quan tới thành Đế mà thôi.
Mà lúc này ngoài ngàn dặm, Thần Thành, lâu chủ Thiên Cơ Lâu đương nhiên cũng cảm nhận được khí tức này.
Vì không để cho Cực Đạo Đại Chiến bộc phát sau đó đánh thức những Chí Tôn khác thì những lão gia hỏa kia không còn giữ những bảo bối kia làm gì, tất cả đều được thả ra.
Chỉ một quân cờ xuất hiện thôi mà cán cân của cuộc chiến đã hơi có sự thay đổi rồi.
"Lâu chủ, Thương Thiên Phách Thể bá đạo như vậy mà chỉ xếp hạng thứ năm thôi sao, vậy bốn tên đầu tiên sẽ là quái vật ra sao thế?"
Lúc này đám người trong Thiên Cơ Lâu vẫn còn chưa hết tò mò những nhân vật tiếp theo trên Tiềm Long Bảng, thế nên ai nấy đều vội vàng kêu gọi lâu chủ.

Bên ngoài Chư Thiên Tinh Vực quả thật còn quá nhiều cường giả tồn tại. Hơn nữa trọng yếu nhất là có vẻ đại đa số những cường giả này đều đang tụ tập tại Bắc Đẩu Cổ Tinh!
"Bốn người tiếp theo có người thuộc Bắc Đẩu và cũng có người không thuộc Bắc Đẩu."
Lâu chủ nhìn thoáng qua phương hướng mà Hỗn Độn xuất thế rồi lập tức quay trở lại công việc của bản thân, không quá quan tâm làm gì.
Đây chỉ là một Hỗn Độn Thể không hoàn chỉnh mà thôi, không có bất kỳ uy hiếp gì

Chương 771. Ngoại trừ người đứng đầu

"Lâu chủ, nếu như so sánh bốn người đứng đầu Bảng Danh Sách này với những đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì sao?"
Lúc này Cơ Hạo Nguyệt lên tiếng hỏi thăm.
Khi nãy lâu chủ đã có nói rằng hắn sẽ không xếp hạng đệ tử của Thiên Cơ Lâu lên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, nếu không thì sợ bảng xếp hạng này lại dài quá.
Thế nên lúc này ngoại trừ Cơ Hạo Nguyệt ra thì còn có nhiều người khác cũng muốn biết tiềm năng của đệ tử Thiên Cơ Lâu ở mức nào.
"Nếu nói về tiềm năng thì bốn vị trí đứng đầu trên bảng này có không ít người có thể đánh đồng với đệ tử Thiên Cơ Lâu."
"Hoàng Kim Đại Thế hiện nay trăm hoa đua nở, có không ít người thiên tư tuyệt luận!"
Lâu chủ gật đầu, coi như là xác nhận tiềm năng của những đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Thật sự bốn người Diệp Phàm không phải là những đại tài mà Thiên Cơ Lâu bồi dưỡng từ đầu.
Dù cho Thiên Cơ Lâu không xuất hiện thì những người như Diệp Phàm, Vương Đằng cũng sẽ có thể có tên trên bảng.
"Ngay cả đệ tử của Thiên Cơ Lâu mà cũng có thể địch nổi sao, xem ra tại Hoàng Kim Đại Thế này quả thật không thiếu thiên tài, thật là vượt xa khỏi tưởng tưởng của ta."
Cơ Hạo Nguyệt cười khổ, một tháng trước hắn còn phong quang vô hạn, hắn ỷ với Thần Vương Thể của bản thân là đã tự cho bất bại tại Đông Hoang.
Không ngờ trên Tiềm Long Bảng, Bảng Danh Sách những người có hy vọng nhất trong việc chứng đạo tại Hoàng Kim Đại Thế này lại không có tên hắn.
Không chỉ có hắn, ngay cả những cường giả, thiên kiêu có tiếng tại Đông Hoang như là Yêu Hoàng Điện – Tề Lân, Khương gia – Khương Dật Phi, tất cả đều không có tên trên bảng.

Đây không thể nói là bọn hắn không mạnh được, chỉ có thể nói là tại Hoàng Kim Đại Thế này thật sự có quá nhiều thiên tài, quả nhiên không hổ danh là Hoàng Kim Đại Thế, những thiên tài với thiên tư chót vót hiện ra liên tục.
"Bốn vị cuối cùng trên Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng thì ai nấy đều có thiên tư ít nhất là đạt được Chuẩn Đế, đây là một trong những nhân tuyển chứng Đạo mạnh mẽ nhất!"
Lâu chủ lập tức lên tiếng.
Tại những vị trí đầu của Tiềm Long Bảng thì vẫn còn tồn tại vài người không có tâm tư muốn chứng đạo lắm, giống như Cơ Tử Nguyệt, Dao Trì Thánh Nữ các loại.
Hoặc là loại người như Hồn Chiến, hắn chỉ truy cầu thể chất mạnh nhất mà thôi, so với việc chứng đạo thì hắn càng muốn cho Thương Thiên Phách Thể đại thành hơn.
Nhưng bắt đầu từ vị trí thứ tư này trở đi thì bất kỳ người nào cũng sẽ có một lòng truy cầu chứng đạo, ai nấy đều là người tranh đoạt trong việc chứng đạo thành Đế, dù là tiềm lực hay thiên tư đều thuộc hàng kinh hãi thế tục.
"Ngoại trừ người đứng đầu!"
Nhưng bỗng sau đó lâu chủ lại lên tiếng, đưa thêm một thông tin kinh người.
"Lâu chủ thật sự quá xấu bụng! Vậy mà lại thừa nước đục thả câu, nói như thế để khiến chúng ta tò mò!"
Lập tức có người hô lên với vẻ cười đùa.
Có thể đứng thứ nhất trên Tiềm Long Bảng thì không thể nghi ngờ gì nữa, người đó chắc chắn là một đại tài cực kỳ kinh khủng, mà nếu như đại tài này sao không phải là một thí sinh nặng ký trong việc chứng đạo thành Đế được?
Không lẽ người này lại giống như Dao Trì Thánh Nữ, dù có thiên phú kinh người mà lại không có một trái tim tranh đoạt đạo quả sao?
Toàn bộ Thiên Cơ Lâu trở nên náo nhiệt dị thường, tất cả đều bắt đầu suy đoán xem ý của lâu chủ là gì mà lại tuyên bố người đứng đầu bảng không có lòng muốn chứng đạo.
"Đừng ồn ào nữa, nghe lâu chủ nói tiếp đi!"
Đông Phương Thái Nhất thì không có hứng thú với việc suy đoán này lắm, hắn thấy lâu chủ muốn tiếp tục công bố Tiềm Long Bảng thì nhanh chóng lên tiếng.
Thế là toàn bộ Thiên Cơ Lâu này rốt cuộc cũng có thể trở nên yên tĩnh trở lại, tất cả những thế gia hay những thế lực vực ngoại này đều im lặng chờ đợi lâu chủ Thiên Cơ Lâu nói tiếp.
"Đứng thứ tư trên Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, Lão Kim Ô của Kim Ô bộ tộc!"
Lâu chủ dừng một tý để lấy hơi sau đó tiếp tục công bố Tiềm Long Bảng!
Nếu như những thiên tài trước như Doãn Thiên Đức, Hồn Chiến thì mọi người còn nghe qua một tý thì tới người đứng thứ tư trên Tiềm Long Bảng

này thì tất cả mọi người đều ngơ ngác.
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều ngây người ra như phỏng, bởi vì bọn hắn chưa bao giờ nghe qua bất kỳ tiếng tăm nào của người này cả.
"Lão Kim Ô… Lâu chủ, đâu là một lão tổ của Kim Ô bộ tộc hay sao thế?"
Sau một thời gian thì rốt cuộc cũng có người lên tiếng tò mò về Lão Kim Ô này.
"Tên này đúng thật thuộc về Kim Ô bộ tộc, nhưng hắn không thuộc những tên Kim Ô sinh sống trên Tử Vi Tinh Vực và diệt tuyệt Thái Dương Cổ Hoàng nhất mạch kia."
"Lão Kim Ô này chính là Kim Ô Lão Tổ của Kim Ô bộ lạc trên Thái Dương Tinh, nếu như ngược dòng tìm hiểu thì hắn đã tồn tại từ thời đại Thái Cổ rồi, hắn chính là lão tổ tông của Kim Ô Tộc."
Lời này của lâu chủ chứa đựng không ít tôn kính đối với Kim Ô Đại Đế.

Chương 772. Ẩn nhẫn khủng khiếp

Kim Ô Đại Đế trong nguyên tác có thể nói là một vị Đại Đế uất ức nhất, cả đời hắn chỉ sống dưới cái bóng của Diệp Phàm mà thôi.
Nhưng nếu không nói tới Diệp Phàm thì Kim Ô Đại Đế cuối cùng cũng thành công trong việc chứng đạo Thành Đế.
So với Doãn Thiên Đức thì hơn không chỉ một bậc.
"Tồn tại từ thời Thái Cổ? Nói như vậy thì hắn đã sống qua vài vạn năm rồi à? Tồn tại như thế này mà ta chưa từng nghe nói qua sao!"
Lúc này Cơ Tử nói một cách kinh ngạc.
"Nếu nói về người này thì chắc Nhân Ma lão gia tử sẽ có một ít ấn tượng đó."
Lâu chủ cười cười rồi lên tiếng.
Trong đám người này thì chỉ có một mình Đông Phương Thái Nhất là một đại năng sống từ thời đại Thái Cổ tới nay, mặc dù không biết rõ cụ thể niên đại của cả hai nhưng đoán chừng cũng có ấn tượng.
"Lão Kim Ô chính là một vô thượng đại tài của Kim Ô nhất tộc trong thời đại Thái Cổ, hắn diệt sát đại năng của Nhân Tộc, quân lâm thiên hạ, là một người đạt tới cảnh giới Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên từ trong núi thây biển máu, gần như đã đạt tới Kim Ô chứng đạo."
Nghe lâu chủ nói như vậy thì cuối cùng Đông Phương Thái Nhất cũng bắt đầu nhớ về một thân ảnh của một vị Chứng Đạo Giả tại thời đại Thái Cổ.
Tựa hồ lúc đó thật sự có một người lấy Kim Ô chứng đạo.
"Ta nhớ ra rồi, xác thật là có một người như thế, tuy nhiên theo ta nhớ thì tên Chứng Đạo Giả của Kim Ô bộ tộc kia đã thất bại rồi mà lâu chủ."
Đông Phương Thái Nhất suy nghĩ một hồi rồi lên tiếng đáp.
"Ngươi nói không sai, ban đầu lúc đó hắn đã có thể chứng đạo thành Đế rồi, tuy nhiên bởi vì có Thiên Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu xuất thủ ngăn cản, dẫn tới việc hắn chứng đạo thất bại."
Câu trả lời của lâu chủ khiến cho không ít người xung quanh thổn thức

không thôi.
Mặc dù bọn hắn đã từng nghe lâu chủ kể rằng chỉ cần có cơ hội thì những tên trong Sinh Mệnh Cấm Khu kia sẽ xuất thủ ngăn cản Chứng Đạo Giả chứng đạo, nhưng khi nghe được thật sự có người thất bại vì bị các Chí Tôn cản đường thì bọn hắn vẫn nhịn không được mà thở dài.
Những Chứng Đạo Giả kia phải tích lũy tu vi ra sao, đợi thời cơ thế nào mới có được một cơ hội để chứng đạo! Cơ hội dạng này dù có dùng vài vạn năm tìm có khi cũng không có!
Nhưng những tên Chí Tôn Cấm Khu này tiện tay liền có thể phá hủy cơ hội duy nhất của những Chứng Đạo Giả này, thật sự là đáng chết!"
"Nhưng ta nhớ cái giá sau khi hắn chứng đạo thất bại to lớn vô cùng mà, thi cốt bị trấn áp, tu vi tan hết, đáng ra hắn phải tiêu vong từ sớm mới đúng chứ?"
Lúc này thì Đông Phương Thái Nhất mới bắt đầu nhớ lại kết cục của Kim Ô Đại Đế, hắn vội lên tiếng để đính chính.
"Ngươi sai rồi, Lão Kim Ô chính là Liệt Dương Thần Điểu, Kim Ô bộ tộc, hắn đã nắm giữ cách để niết bàn trọng sinh."
"Mắt thấy thời cơ chứng đạo đã thất bại, hắn dứt khoát dùng toàn bộ tu vi một đời của bản thân để hiến tế, sau đó giả trang tử vong."
Lâu chủ nói ra chân tướng của việc này trong một hơi.
Năm đó Kim Ô Đại Đế lấy thiên phú của mình công thêm Kim Ô bộ tộc cũng có nghiên cứu về Niết Bàn chi pháp, cuối cùng mới tạo nên một hành động vĩ đại đến thế.
"Nếu nói cách khác thì sau khi Lão Kim Ô ngụy trang cái chết của bản thân xong thì đã Niết Bàn sống lại!"
Lời của lâu chủ vừa dứt thì không ít người kinh thán không thôi.
Trọng sinh sống lại, nếu không có Bất Tử Thần Dược thì gần như không thể nào Niết Bàn trọng sinh được, hành động vĩ đại như thế này mấy ngàn năm qua chỉ có một vài người làm được mà thôi.
Trong Thiên Cơ Lâu hiện tại chắc cũng chỉ có một mình Lão Phong Tử là trọng sinh sống lại.
Nhưng cả hai vẫn có khác biệt rất lớn, Lão Phong Tử là có chuẩn bị đầy đủ, còn Kim Ô Đại Đế thì ngộ ra trong thời khắc sinh tử.
Khác biệt của cả hai có thể nói là một trời một vực, Kim Ô lão tổ có thể thực hiện chuyện này trong đường tơ kẽ tóc như thế thì không thể không nói y có thiên phú kinh khủng vô cùng.
"Mà sau khi trọng sinh sống lại thì hắn ở lại Thái Dương Tinh, từ đó chuyên tâm tu luyện, chưa hề cho thanh danh của bản thân truyền ra ngoài dù chỉ một chút, thế nên không chỉ có các ngươi không biết người này, mà cả vũ trụ đều không biết người này."
Lúc này lâu chủ cũng công bố toàn bộ kế hoạch cùng lý do vì sao mọi người trong Thiên Cơ Lâu lại không biết Lão Kim Ô là ai.
"Ta hiểu rồi, ngoại trừ lý do sợ bị các Chí Tôn Cấm Khu đưa vào tầm ngắm thì hắn còn đề phòng những cao thủ có ý định chứng đạo khác, hắn không

muốn cho người khác biết tới sự tồn tại của bản thân."
Lão Phong Tử lúc này cũng đã hiểu rõ ý nghĩ của Lão Kim Ô rồi.
Tên Lão Kim Ô này thật sự rất lợi hại, trong nguyên tác thì đến cuối cùng khi hắn sắp chứng đạo thì toàn bộ vũ trụ bát hoang mới biết là còn có một nhân vật kinh khủng như vậy tồn tại.
Qua đây có thể thấy được nhân vật này ẩn nhẫn sâu tới mức nào!
"Nói như vậy thì người này tích lũy kinh nghiệm của hai đời, hơn nữa kiếp trước hắn đã là Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên, không lẽ một kiếp này hắn sẽ vô địch hay sao?"
Đông Phương Thái Nhất hiểu rõ một tý về phương diện này cũng lên tiếng kinh hô.

Chương 773. Từ nay ta tên là Hỗn Độn

"Không sai, đây cũng là lý do chủ yếu mà hắn có tên tại vị trí thứ tư trên Tiềm Long Bảng, bản thân hắn không có thể chất kinh thiên, cũng không phải người được khí vận chiếu cố."
"Nhưng kiếp trước hắn đã là một đại tài có thể chứng đạo, sau khi sống lại đời thứ hai thì trên người tích lũy tu vi kinh nghiệm của cả hai kiếp, cộng thêm chứng đạo chi tư, nhiêu đó là đủ để vào vị trí này rồi."
Lâu chủ lập tức gật đầu, trong nguyên tác thì Kim Ô Đại Đế cũng là một trong những người có thiên phú cao nhất truyện.
Trong nguyên tác thì do hắn sống dưới cái bóng của Diệp Phàm quá lâu nên mọi người quên để ý tới việc thiên phú của hắn cũng cao vô cùng.
Nếu như không xét tới Diệp Phàm thì Kim Ô Đại Đế chính là người đầu tiên tự mình chứng đạo thành Đế trong thời kỳ Mạt Pháp, khi mà Đạo Ngân của Thanh Đế vẫn chưa tan hết.
Mặc dù nói nếu xét trong hàng ngũ Đại Đế thì Kim Ô Đại Đế không quá nổi bật, nhưng chắc chắn hắn không nằm trong nhóm đứng cuối.
Với tâm trí như hắn thì quả thật có thể nói là hiếm thấy, tại lần thất bại đầu tiên tại thời đại Thái Cổ thì hắn vẫn không chịu thua, hắn cố gắng sống lại cuộc đời thứ hai, bố cục trên vạn năm để chứng đạo thành Đế.
Chỉ là do Thánh Thể - Diệp Phàm quá đặc biệt, sau này y còn có thể lấy Thánh Thể chứng đạo, đánh vỡ nguyền rủa, đây là một người mà không ai có thể so được.
Thêm nữa, Tiềm Long Bảng là bảng danh sách lựa chọn những người có tiềm lực chứng đạo thành công nhất trên vũ trụ.
Nếu như bỏ Diệp Phàm sang một bên thì Kim Ô Đại Đế chính là tuyển thủ đầu tiên chạy tới cuối con đường để chứng đạo thành công, người như thế này mà chỉ đứng thứ tư trên bảng là vì một đời này có quá nhiều thiên tài mà thôi.
"Nếu như Thiên Cơ Lâu không giáng lâm xuống phương thiên địa này, khi

Đạo Ngân của Thanh Đế tán đi, Hoàng Kim Đại Thế thực sự hạ xuống thì người có cơ hội cao nhất trùng kích Đế Lộ thành công chính là Kim Ô Đại Đế.
Đương nhiên lâu chủ không thể nào cho người khác biết trước cốt truyện được, thế nên hắn dùng một cách uyển chuyển để nói cho mọi người biết thiên phú của Lão Kim Ô cao ra sao.
Không ít người nơi này vô cùng kinh ngạc khi nghe lời đánh giá đấy phát ra từ miệng của Thiên Cơ Lâu chi chủ, đây chính là lời khẳng định lớn lao nhất đối với Kim Ô Đại Đế!
"Thái Dương Tinh? Hình như ta có chút ấn tượng với nó thì phải… Nhưng ta chưa từng nghe qua trên đó có đại năng nào!"
"Sau này nếu có cơ hội thì chúng ta nên đi Thái Dương Tinh này để hỏi một tý mới được!"
"Không ngờ bên ngoài lại còn nhân vật kinh khủng như thế này, chẳng lẽ hiện tại hắn cũng đang có mặt trên Táng Đế Tinh hay sao?"
Có không ít sứ giả của các thế lực đến từ thiên ngoại hiên tại khi nghe lâu chủ nói về Lão Kim Ô thì bắt đầu phỏng đoán.
Có không ít Tinh Vực trong số bọn hắn đã từng nghe qua Thái Dương Tinh rồi, nhưng đây hình như chỉ là một viên Cổ Tinh vô cùng bình thường mà thôi, đại đa số mọi người còn chưa từng đi qua bao giờ.
Trong vũ trụ này có vô số tinh cầu, mà chỉ riêng những tinh cầu sở hữu nhiều cường giả thì khí vận thiên địa mới hội tụ, những tinh cầu đó thì phát sáng vô cùng.
Nhưng Thái Dương Tinh này thì khác, bọn hắn chưa từng nghe thấy cùng chưa từng thấy có bất kỳ dấu hiệu nào cho thấy nơi đó có đại năng cả, nếu lâu chủ không nói thì sợ rằng không ai biết.
Hiện tại sau khi suy nghĩ lại thì Lão Kim Ô thật biết chọn nơi để ẩn núp, Thái Dương Tinh này nằm ở một nơi vắng vẻ, đúng thật là một nơi để an tâm tu luyện.
"Kim Ô bộ tộc này vẫn còn một lão tổ cường hãn như vậy sao, xem ra con đường tranh đoạt Đế Lộ của Bắc Đẩu chúng ta khó khăn hơn rồi!"
Một số ít đệ tử Nhân Tộc lên tiếng.
Lúc trước đám người của Bắc Đẩu Cổ Tinh vô cùng tự cao tự đại, bọn hắn coi Bắc Đẩu Cổ Tinh mới là nhân vật chính trên vũ trụ bát hoang này, đây cũng là sàn diễn chính cho việc chứng đạo, tất cả mọi người cảm giác rằng dù ra sao thì Đại Đế tiếp theo vẫn sẽ là người của Bắc Đẩu Cổ Tinh.
Nhưng hiện tại khi thấy Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng của lâu chủ thì bọn hắn mới thấy được bản thân nông cạn ra sao, ngoài kia không chỉ có đại lượng thiên tài mà những thiên tài này đều mạnh hơn Bắc Đẩu.
Mặc dù nói trong Thiên Cơ Lâu vẫn còn bốn đệ tử chưa lên bảng, nhưng ai cũng biết đó là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, sau này bọn hắn cũng sẽ rời đi theo Thiên Cơ Lâu mà thôi.
Thế nên mọi người ở đây bắt đầu lo lắng rằng Đại Đế của một kiếp này không còn là người của Bắc Đẩu nữa.

Tình báo về Lão Kim Ô bắt đầu được truyền đi tới khắp các thế lực trên Thiên Cơ Lâu bằng đủ loại thần thông bí thuật.
Lúc này tại gần chiến trận tại Sinh Mệnh Cấm Khu, bởi vì do các Chí Tôn Cấm Khu xuất thủ nên biến cố đã xảy ra.
Tại trong một địa bàn của Thiên Binh Cổ Tinh Liên Minh đoạt từ tay Cổ Tộc, một cỗ phong bạo cực kỳ lớn nhanh chóng hạ từ trên trời xuống, như là Doanh Địa này bị Thần Minh trấn áp vậy!
Các cao thủ của Thiên Binh Cổ Tinh đều bừng tỉnh hết dậy, ai nấy đều nhanh chóng cầm vũ khí của mình lên sau đó tụ tập lại.
Nhưng người giáng lâm Doanh Địa của bọn hắn chính là Diêu Quang Thánh Tử.
Không, lúc này tên của hắn là Hỗn Độn!
"Cảm giác này quả thật là quá kỳ diệu! Ta không thể nào sử dụng ngôn ngữ để diễn tả cảm giác này được!"
Lúc này thế giới trước mắt của Hỗn Độn đã trở nên cực kỳ khác biệt do Hỗn Độn Thể!
Sau khi hắn hấp thu Thôn Thiên Ma Công cùng Bất Diệt Thiên Công vào thì trong đầu hắn hiện ra vô số loại bí thuật của Ngoan Nhân Đại Đế!
Vô số bí thuật! Thậm chí có cả Cửu Đại Thần Thuật mà Ngoan Nhân Đại Đế sáng tạo ra để chống lại Cửu Bí!
"Đại Đạo Bảo Bình! Vạn Hóa Thánh Quyết! Nhất Niệm Hoa Khai! Đây đều là thần thuật sao!"

Chương 774. Cường giả chạm mặt

Hỗn Độn nhìn vô số bí thuật kinh văn đang liên tục xuất hiện trong đầu mình, trong đó có cái hắn hiểu được, có cái hắn không thể lý giải, tất cả đều được in dấu trong đầu hắn.
Cảm giác này quả thực là vi diệu khó mà hình dung, giống như có lực lượng vô tận đang ùn ùn sinh ra trong cơ thể hắn.
Tuy thể chất của hắn còn thiếu hụt, nhưng dù sao cũng là Hỗn Độn Thể, nhìn thấy thiên địa đại đạo khác thường hòa hợp ở trước mắt, đủ loại linh khí phảng phất như tiện tay nhặt ra.
Trông như thể ngồi trên một con liệt mã thần tốc, mặc dù bản thân căn bản không nắm giữ kỹ xảo chế ngự nó, nhưng tốc độ của liệt mã đã rất kinh người, một hơi xông thẳng về phía trước.
"Là người của Bắc Đẩu sao?"
Tuy nhiên, các cao thủ của Thiên Binh cổ tinh thức tỉnh, nhìn thấy kẻ xâm phạm này bỗng nhiên ngừng trên không trung rồi lầm bầm lầu bầu, lập tức giương mắt nhìn xung quanh.
"Mặc kệ, nếu đã dám tới đây tập kích, thì cứ giết trước rồi tính sau."
Thánh Nhân Vương của Thiên Binh cổ tinh vừa nhìn thấy xung quanh là một mớ hỗn loạn, bèn tức giận nói.
Hơn mười người ở đây cùng liên thủ, có Thánh Nhân cảnh, Thánh Nhân

Vương cảnh, đồng loạt dùng phương thức kết trận để liên thủ và giảo sát vị Hỗn Độn bất ngờ xâm nhập này.
"Trảm Thiên Đạo!"
Hỗn Độn nhìn thấy trước mắt có một bản thần thuật được ghi chép trên Thôn Thiên Ma Công, hơi suy nghĩ, tiện tay triển khai, một đạo thần uy chợt bắn ra từ trong tay hắn.
Trảm Thiên Đạo chính là một loại bí thuật vô thượng và kinh khủng trong đó, sở hữu uy lực khủng bố chặt đứt vạn vật, thậm chí là chặt đứt bản thân.
Một chiêu tiện tay vung ra kia, các loại hào quang rực rỡ lập tức nổ tung ra từ trong tay hắn, hóa thành từng con long phượng, mang hình dáng thủy hỏa của ngũ hành, chặt đứt tất cả mọi vật mà nó chạm vào.
Một vài cao thủ có tu vi chưa tới Thánh Nhân Vương, trong nháy mắt bị một chiêu này chém thành thịt băm.
Cho dù là cao thủ Thánh Nhân Vương, trong chớp mắt cũng gãy tay gãy chân, căn bản không hề có sức chống trả.
Thậm chí uy lực của chiêu này đến cả Hỗn Độn cũng sợ ngây người, hắn vừa thành Hỗn Độn Thể chưa tới nửa ngày, nên cũng chẳng rõ bản thân nắm giữ bao nhiêu bí thuật.
Mấy vị Thánh Nhân Vương còn sót lại của Thiên Binh cổ tinh lập tức trợn mắt ngoác mồm, mắt thấy đã không còn đường sống, người nào người nấy cũng lấy thân để bù lực, liều mạng dùng tu vi toàn thân nhào tới kẻ xâm lược.
"Vạn Hóa Thánh Quyết!"
Tuy nhiên, hắn lại xoay người vung chiêu, bí thuật mà hắn sử dụng lúc này là một bí thuật mà hắn đã nghiêm túc xem qua.
Vạn Hóa Thánh Quyết chính là bí thuật ngạo thị cổ kim của một vị thiên tài, có thể hóa giải dị tượng của mọi loại bí thuật trong thiên hạ.
Coi như là bí thuật cổ lão và kỳ lạ đến mấy, hay khủng bố đến mức độ nào đi chăng nữa, ở trước mặt Vạn Hóa Thánh Quyết cũng phải khôi phục nguyên hình, quả là đáng sợ.
Hắn vung tay lên, một kích toàn lực mà mấy vị Thánh Nhân Vương liều mạng hợp lại lập tức bị hóa giải, chỉ còn một tia uy lực.
Hỗn Độn cũng không thèm né, mặc cho tia uy lực đó đánh trúng người mình, không bị thương tí nào.
Hắn lại phẩy tay áo một cái, lại có hào quang nổ tung, mấy người kia trong nháy mắt chết trận toàn bộ.
"Đây chính là cảm giác trở thành Thôn Thiên Đại Đế sao?"
Đứng trên thi hài đầy đất, Hỗn Độn mừng rỡ như điên, trong lòng càng thêm cuồng ngạo.
Năm đó, Ngoan Nhân Đại Đế lấy thôn thiên để Chứng Đạo, được xưng là Thôn Thiên Đại Đế chấn động thiên hạ, hóa ra cường đại đến mức này.
"Bất Diệt Thiên Công của ngươi trong khoảng thời gian ngắn sẽ mau chóng thành thục, bây giờ còn rất bất ổn và yếu ớt, nhưng nhiêu đó đã đủ cường

đại và vô địch rồi."
“Tiếp đó, chẳng qua chỉ cần tiếp tục thôn phệ bản nguyên của các thể chất khác, bổ sung đại đạo bản nguyên chi lực mà ngươi thiếu hụt.”
Chí Tôn cấm khu cũng đi tới, nói.
Hiện giờ, Hỗn Độn mới chậm rãi điều chỉnh lại tâm tình, bắt đầu một đường chém giết.
Mà cùng lúc đó, Ngũ Sắc Thần Hoàng xuất phát ở hướng ngược lại với hắn, cũng đang dùng uy lực kinh người bắt đầu càn quét tứ phương.
Ngắn ngủi năm canh giờ, các thiên ngoại thế lực xâm lược vốn dĩ đã chiếm đóng bảy phần mười địa bàn gần như bị quét sạch toàn bộ.
Lại thêm Phách Vương Hồn Chiến của Vạn Long Sào bị gọi vào trong Thái Sơ Cổ Khoáng, ban đầu khắp nơi đều có kẻ xâm lược, thoáng chốc bị đánh đến mức chỉ còn lại vài mống thế lực.
Lúc này, trên chiến trường, chỉ còn lại liên minh chiến hạm Vĩnh Hằng Quốc Độ, Tử Vi thần triều, Thần Đình của thí luyện Cổ Lộ, liên minh của các cường tộc ở Thần Thoại Cổ Lộ, ngoài những thế lực này ra thì những thế lực khác trên cơ bản đã bị diệt sạch.
Từ khi hai người Ngũ Sắc Thần Hoàng và Hỗn Độn cùng xuất phát từ Bất Tử Sơn, giết chóc vài vòng trong hiếu chiến chi địa, rất nhanh liền gặp nhau ở hai đầu Thần Khư.
Hai người đương nhiên biết đối phương cũng là cường giả được Chí Tôn cấm khu chiếu cố, là đại tài mà bọn họ tự tay đào tạo nên.
Tuy nhiên, đây là lần đầu tiên hai người tận mắt nhìn thấy đối phương.

Chương 775. Đá mài dao cuối cùng

"Trên người Ngũ Sắc Thần Hoàng cũng không có bí thuật kinh thế gì, nhưng tại sao lại cho ta một cảm giác uy hiếp lớn thế nhỉ?"
Hỗn Độn một đường càn quét không ai cản nổi, giờ khắc này dừng lại ở một đầu của Thần Khư, lộ vẻ chau mày.
"Hắn chính là người vừa xuất thế từ trong Bất Tử Sơn ư? Đây chính là Hỗn Độn Thể nhất định thành Tiên trong truyền thuyết sao?"
Mà tương tự, Thần Hoàng Tử có ngũ sắc thần quang trên người, cũng đứng sững sờ ở bên đầu kia của Thần Khư, không dám vọng động.
Hai người đều cảm nhận được uy hiếp cực lớn trên người đối phương, thực lực sâu không lường được, chí ít có thể sánh vai với mình.
Nếu mà suy nghĩ kỹ, hai người này đều là người có thiên phú và thể chất vô địch đương thời, bây giờ lại đứng sóng đôi như thế quả thực là vi diệu mà.
Tuy vậy, hiện tại bọn họ không phải là kẻ địch của nhau, rất nhanh hai người tự chia nhau và rời đi, mạnh ai nấy quay trở về Sinh Mệnh Cấm Khu của riêng mình.
Lúc này, chiến trường vừa bị Hỗn Độn và Thần Hoàng Tử dùng thần uy vô song trấn áp, dù những thế lực còn lại chưa bị công kích, nhưng cũng tạm thời không dám manh động.

Thần Hoàng Tử trở về Tiên Lăng, đáp xuống Hoàng Sào, lập tức có thủ hạ đi tới, hầu hạ hắn ngâm tiên trì, khôi phục tinh lực.
"Thần Hoàng Tử, trong lúc ngươi không có ở đây, bọn ta nghe được tin Thiên Cơ Lâu đã mở cửa trở lại, thế nên cũng đã phái đệ tử đi thăm dò tin tức trước."
"Thì ra lúc trước Thiên Cơ Lâu có livestream Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng cho thiên ngoại, xem ra thiên ngoại chủng tộc đều là do hắn dụ tới đây!"
Đám thủ hạ của Hoàng Sào cho tới bây giờ mới biết chuyện này là do Thiên Cơ Lâu ra tay.
"Quả nhiên là do Thiên Cơ Lâu làm ra, thảo nào mọi công kích đều nhắm về phía Cổ Tộc chúng ta."
Thần Hoàng Tử lập tức cau mày, nói.
"Ngoài ra, bọn ta còn nghe ngóng được, bây giờ vị lâu chủ kia đang chuẩn bị công bố Thiên Kiêu Bảng đại thế hoàng kim gì đó, chuyên dùng để công bố ứng cử viên có khả năng Chứng Đạo đời này."
Tên trinh sát này lại tiếp tục báo cáo.
"Thiên Kiêu Bảng? Tiếp tục nghe ngóng cho ta."
Thần Hoàng Tử vừa nghe tên của bảng xếp hạng này cũng cảm thấy hứng thú, bèn quay người lại, nói.
Mà lúc này, bên trong Thiên Cơ Lâu, mọi người đang hào hứng, bởi vì Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng đã đến top 3, tất cả mọi người nóng lòng muốn biết thân phận của người sắp lên bảng.
Dù sao Kim Ô Đại Đế được lâu chủ kính trọng nói có thể Chứng Đạo thành Đế, cũng chỉ xếp thứ tư, chứng minh phía trên hắn, ít nhất còn ba đại tài có thiên phú khủng bố không cách nào hình dung.
Bọn họ tất nhiên rất muốn biết thiên ngoại rốt cuộc còn có bao nhiêu đại tài tuyệt luân và kinh khủng đang âm thầm tu luyện, truy cầu Chứng Đạo.
Lúc này, Thiên Cơ Lâu đã từ trạng thái đóng cửa do đại hội vạn tộc, chuyển sang trạng thái mở cửa đối với bên ngoài, trong đó đương nhiên có không ít long xà hỗn tạp đóng quân tại đây.
Có điều, đây cũng là chuyện mà lâu chủ ngầm đồng ý, bản thân Thiên Cơ Lâu chính là một nơi mua bán tình báo, đương nhiên phải mở rộng cửa để người ta nhìn thấy Thiên Cơ Lâu không gì không biết này.
Mặc dù từ đầu tới cuối hắn vẫn tâm sự với mọi người trong Thiên Cơ Lâu về bảng xếp hạng, nhưng trên thực tế thần thức vô thượng của hắn vẫn nhìn chằm chằm vào tình hình cuộc chiến ở tiền tuyến.
Sau khi hai đại chiến lực của Chí Tôn cấm khu bắt đầu đánh nhau, tình hình trận chiến quả nhiên bị bọn họ đảo ngược tình thế trong thời gian ngắn.
Mấy chục thiên ngoại thế lực với khí thế hùng hồ, tức khắc bị giết hơn một nửa, mặc dù Hỗn Độn Thể của Diêu Quang Thánh Tử và Ngũ Sắc Thần Hoàng đều chưa đại thành về mặt cảnh giới, nhưng chiến lực đã khá kinh người.
Đây không chỉ hợp với tâm ý của các Chí Tôn cấm khu, mà còn hợp với tâm ý của lâu chủ!

Mấy người này trong mắt Lưu Tiêu chỉ có thể coi là đá mài dao cuối cùng cho mấy đệ tử của hắn bồi luyện, không mạnh một chút thì không được.
Trước khi Thiên Cơ Lâu rời khỏi Già Thiên thế giới, có thể để bọn họ đánh một trận hả hê, dựa vào kỳ ngộ lớn này để thực lực tăng vọt, rồi mãn nguyện rời đi.
Phải biết trong lịch sử từng xuất hiện không ít cao thủ Chuẩn Đế bát trọng thiên, nhưng vượt qua ngưỡng cửa cuối cùng đó, lại không có mấy người làm được.
Tại vì muốn vượt qua bước này không chỉ đòi hỏi thực lực đủ mạnh, mà còn cần một cơ duyên tạo hóa lớn.
Cơ duyên lớn không tự xuất hiện, Lưu Tiêu đành phải tự mình sáng tạo ra cơ duyên đó.
Nếu là về đại tạo hóa viên mãn, thì còn thứ gì sánh bằng việc tự tay đánh bại Ngũ Sắc Thần Hoàng cơ chứ?
Có điều, nếu mấy tên đệ tử kia ăn bơ làm biếng để rồi thất bại, đến lúc đó bọn họ sẽ ngậm trái đắng.
"Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng đại thế hoàng kim hạng 3, người lên bảng lần này rốt cuộc quay trở về người của Bắc Đẩu cổ tinh chúng ta rồi."
Lúc này, lâu chủ cười một cách thần bí, trông như thể muốn thừa nước đục thả câu.
Mà mọi người vừa nghe xong, đều tương đối kích động và hưng phấn, dù sao thiên kiêu trên Tiềm Long Bảng đã có liên tiếp hai người lên bảng không phải là người của Bắc Đẩu cổ tinh bọn họ rồi.
Bắc Đẩu tinh vực còn có tên là Táng Đế Tinh, uy danh này chính là điều mà vũ trụ bát hoang đều biết, điều này làm cho bọn họ cảm thấy vô cùng xấu hổ.

Chương 776. Không phải người mà các ngươi sẽ thích

"Tuy hắn là người của Bắc Đẩu, nhưng lại không phải là người mà các ngươi sẽ thích đâu."
Thế nhưng, lâu chủ lại chuyển đề tài, lúc này có không ít người như thể đã lĩnh ngộ được gì đó, đều có dự cảm thân phận của người lên bảng lần này sẽ vô cùng đặc thù.
Trước đây lâu chủ có nói là, bên Hoàng Sào đã đánh thức đứa con trai thứ hai của Bất Tử Thiên Hoàng - Ngũ Sắc Thần Hoàng, thế thì xem ra, người đứng vị trí thứ 3 phỏng chừng chính là Ngũ Sắc Thần Hoàng.
"Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng đại thế hoàng kim hạng 3, chính là Hỗn Độn của Bất Tử Sơn!"
Tuy nhiên, lâu chủ lại đột nhiên mở miệng tuyên bố, nói ra một cái tên để tất cả mọi người đều bất ngờ không thôi.
Mặc dù lâu chủ không rời khỏi Thiên Cơ Lâu, thế nhưng mắt có thể nhìn

thấy mọi phía, tai nghe tám hướng, tên Diêu Quang Thánh Tử kia từng cuồng vọng hô rằng "Từ nay về sau, ta chính là Hỗn Độn", hắn đương nhiên nghe rất rõ câu nói ấy.
"Hỗn Độn? Lâu chủ, từ bao giờ mà Bắc Đẩu chúng ta có nhân vật này vậy? Lẽ nào là Đại Năng ẩn núp tu luyện nào đó ư?"
Bọn cao thủ Lão Phong Tử đều bị lâu chủ làm ngớ người.
Bởi vì có những kiểu cao thủ ẩn tàng như lão Kim Ô, Doãn Thiên Đức trước đó, bây giờ bọn họ đều đồng loạt cho rằng đây cũng là một vị Đại Năng trốn ở góc xó nào đó trong Bắc Đẩu để âm thầm tu luyện.
Không chỉ có bọn họ, mọi người tại đây cũng đều có suy nghĩ này.
"Không, cái người tên Hỗn Độn này, các ngươi đều hết sức quen thuộc, hắn chính là Diêu Quang Thánh Tử, là kẻ phản bội trên người có truyền thừa Ngoan Nhân."
"Bây giờ hắn một lần nữa xuất thế từ Bất Tử Sơn, đã cao giọng tuyên bố mình không còn là Diêu Quang Thánh Tử của ngày xưa nữa, từ nay về sau sẽ lấy tên là Hỗn Độn."
Lâu chủ ngay lập tức cười cười và kể lại khoảnh khắc gia hỏa đó xuất thế và tuyên bố cuồng ngạo của hắn, khiến cho đám người Thiên Cơ Lâu khiếp sợ không thôi.
Bọn họ khiếp sợ, tất nhiên không phải là vì cái tên mà Diêu Quang Thánh Tử tự xưng, mà là không ngờ hắn lại có thể xếp hạng 3 trên Tiềm Long Bảng, một thứ hạng rất cao.
Tuy nói trên người hắn sở hữu truyền thừa Ngoan Nhân, lại trộm được không ít chỗ tốt khi còn ở Diêu Quang Thánh Địa, nhưng thấy thế nào cũng không thể đánh đồng với các cao thủ như lão Kim Ô, Doãn Thiên Đức mới phải.
"Lâu chủ, tên Diêu Quang... À không, tên Hỗn Độn đó có phải đã đạt được chỗ tốt gì không, sao có thể bỗng dưng xếp thứ 3 trên bảng xếp hạng được?"
Đệ tử đại biểu Diêu Quang Thánh Tử liền vội vàng hỏi.
Hắn cũng ước gì gia hỏa đó sau này sẽ lấy tên là Hỗn Độn, nếu đã phản bội Diêu Quang Thánh Địa rồi, thì đáng lẽ không nên tự xưng là Diêu Quang Thánh Địa Thánh Tử nữa.
"Không chỉ đơn giản là đạt được chỗ tốt, lúc trước ta đã nói với các ngươi, được Chí Tôn cấm khu gọi đến trừ hắn ra, còn có Hoa Vân Phi sở hữu Thôn Thiên Ma Công."
"Bây giờ Hoa Vân Phi đã bị luyện hóa, Thôn Thiên Ma Công đã bị hắn hấp thu toàn bộ, lại thêm truyền thừa Bất Diệt Thiên Công, hợp hai thành một, lúc này hắn đã trọng sinh xuất thế trở lại với Hỗn Độn Thể!"
Lâu chủ nói ra mấy câu ngắn ngủi, tức khắc khiến mọi người hít một ngụm khí lạnh, ai ai cũng cảm thấy khiếp sợ và tê cả da đầu.
Diêu Quang Thánh Tử của ngày xưa, vậy mà đã trọng sinh xuất thế trở lại với Hỗn Độn Thể!
Hỗn Độn Thể, chính là thể chất xếp thứ 1 trên Thể Chất Bảng mà lâu chủ

từng nói.
Vượt qua cả Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai của Vô Thủy Đại Đế, chính là thể chất mà lâu chủ phán định rằng ắt sẽ thành Tiên!
Nói như vậy, tên Hỗn Độn đó há chẳng phải vô địch thiên hạ rồi ư?
"Lâu chủ! Thế thì chẳng phải Hỗn Độn ắt sẽ thành Tiên, thực lực cất bước từ Chuẩn Đế sao?"
...
"Bất Tử Sơn có được cao thủ đẳng cấp như thế, chẳng lẽ sau này Bắc Đẩu chúng ta sẽ không còn được yên bình rồi ư? Phải làm sao mới bây giờ?"
"Lâu chủ mau ra tay giúp bọn ta một chút đi!"
Lúc này, mọi người nhất thời lâm vào khủng hoảng, ngay cả cao thủ điện chủ của các tộc như Cơ Tử, Tề Lân, cũng không khỏi lộ ra đôi chút sợ hãi.
Dù sao Hỗn Độn Thể quả thực là vô cùng đáng sợ, căn bản không phải là một tồn tại cùng đẳng cấp với bọn họ.
"Mọi người bình tĩnh chớ nóng, nếu thật sự vô địch thiên hạ, thì hắn đã sớm ghi tên mình lên Tiềm Long Bảng hạng 1 rồi, làm sao chỉ mới xếp thứ 3 thôi chứ?"
Lâu chủ cười khổ một tiếng, lập tức trấn an mọi người một phen.
Lời này hoàn toàn là nói thật, bảng xếp hạng của lâu chủ chưa bao giờ lừa gạt người ta, nếu Hỗn Độn chỉ xếp thứ ba, thì cũng không đến mức kinh khủng như bọn họ nghĩ.
"Lâu chủ, thế thì chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"
Khương Thái Hư thân là đại tông sư nên vẫn tính là có chút phong thái, không đến nỗi hoảng hốt lo sợ, nhưng vẫn vội vàng hỏi.
"Mặc dù thể chất kia cũng có thể xem là Hỗn Độn Thể, nhưng chỉ là Hỗn Độn Thể thiếu hụt mà thôi, cũng không phải Hỗn Độn Thể hoàn mỹ thật sự, cho nên cũng không đến nỗi phải quá lo lắng làm chi cả."
Lâu chủ bèn nói.
Hỗn Độn Thể được thiên địa đại đạo chiếu cố, được thượng thiên ưu ái, cho dù là Hỗn Độn Thể thiếu hụt, thì nó vẫn cực kỳ khủng bố.
Nhưng dù sao Hỗn Độn Thể thiếu hụt vẫn khác một trời một vực so với Hỗn Độn Thể hoàn mỹ, giữa hai thể chất này không thể gộp lại mà nói được.
"Trong quá trình hắn thành Hỗn Độn Thể đã bị Chí Tôn cấm khu cưỡng ép thúc sanh, hoàn toàn trái ngược với phương thức tu luyện ban đầu, nên dù rằng bây giờ xem như đã thành, nhưng lại vô cùng bất ổn."

Chương 777. Nguy cơ tứ phía, ở Thiên Cơ Lâu mới là an toàn nhất

"Hỗn Độn Thể của hắn vốn phải chờ Thôn Thiên Ma Công của Hoa Vân Phi thôn phệ vô số bản nguyên thể chất, sau khi ma công đại thành, thì Bất Diệt Thiên Công của hắn mới cướp lại và phá tan Ma Thai."

"Nhưng bây giờ bất kể là Bất Diệt Thiên Công của hắn hay là Thôn Thiên Ma Công của Hoa Vân Phi đều chỉ vừa mới cất bước, bọn Chí Tôn cấm khu đã dùng công lực của mình để cưỡng ép luyện hóa Hoa Vân Phi, giúp Hỗn Độn Thể của hắn mau chóng chào đời mà thôi."

Ở trong nguyên tác, Diêu Quang Thánh Tử cũng không thể đạt được Hỗn Độn Thể hoàn mỹ, không khác tình huống hiện tại là bao.

Bây giờ, Hỗn Độn Thể của hắn, là Bất Diệt Thiên Công chưa tới nơi tới chốn cộng thêm Thôn Thiên Ma Công được Chí Tôn cấm khu thúc giục kết hợp mà thành.

Mặc dù có tinh hoa của Chí Tôn cấm khu gia trì, thể chất và thiên phú đương nhiên vẫn rất cường đại, nhưng chung quy không phải là hoàn chỉnh.

Hơn nữa điểm mấu chốt nhất trong chuyện này đó là, Thôn Thiên Ma Công trong Hỗn Độn Thể của hắn vẫn chưa thôn phệ được nhiều bản nguyên thể chất, mà là dựa vào tinh hoa của Chí Tôn cấm khu để cưỡng ép đại thành.

Vì thế cho dù bây giờ hắn đã là Hỗn Độn Thể thiếu hụt, nhưng vẫn như cũ cực kì cần bản nguyên của đủ loại thể chất để bổ sung, bằng không thì dù mạnh mẽ đến đâu cũng chỉ là thiếu hụt mà thôi.

"Thế nhưng người như vậy sinh ra ở Bắc Đẩu chúng ta, chung quy vẫn không thể nào khiến người ta yên tâm được..."

Mặc dù sau khi nghe xong lâu chủ giải thích, Khương Thái Hư cũng yên tâm phần nào, nhưng từ trước tới giờ hắn vẫn luôn lo lắng cho vận mệnh của Nhân Tộc ở Bắc Đẩu.

Tên Diêu Quang Thánh Tử này tự xưng là Hỗn Độn, ngày sau nhất định sẽ tạo ra không ít phong vân đáng sợ trên đại lục Bắc Đẩu.

"Yên tâm, bây giờ kẻ thù lớn nhất của Diêu Quang Thánh Tử là ta, hắn không rảnh gieo họa cho Bắc Đẩu đâu."

Lâu chủ cười cợt và xua tay, ý bảo bọn họ yên tâm.

"Hỗn Độn Thể của hắn vẫn cần nhiều bản nguyên thể chất để bổ sung cho sự thiếu hụt của đại đạo, bây giờ trên Bắc Đẩu, trừ một vài thể chất linh tinh ra, thể chất chủ yếu nhất đều hội tụ ở Thiên Cơ Lâu ta rồi."

Lâu chủ nói rất đúng, Thái Dương Chi Thể, Thái Âm Chi Thể, Hoang Cổ Thánh Thể hiện giờ đều đang ở Thiên Cơ Lâu.

Huống chi những cao thủ sở hữu thể chất đặc thù như hai huynh muội Cơ gia, Dao Trì Thánh Nữ cũng không có ý định vội vã rời khỏi Thiên Cơ Lâu.

"Đừng bảo tên đó ngấp nghé Thiên Yêu Thể của ta nha?"

Tề Lân không khỏi có chút lo lắng cho bản thân, đồng thời vuốt ve lồng ngực của mình.

Tuy Thiên Yêu Thể của hắn không tính là đại thể chất tuyệt đỉnh gì, nhưng nếu bàn về bản nguyên thể chất, thì vẫn xem như khá cường đại.
Nếu trên đường trở về sào huyệt đụng phải Hỗn Độn, ai thắng ai bại liền khó nói.
Dù sao hiện giờ ai cũng không biết rõ Hỗn Độn rốt cuộc đã đạt đến cảnh giới gì.
"Ta thấy chúng ta vẫn nên tạm thời ở lại Thiên Cơ Lâu thêm mấy ngày nữa đi, dù sao trong thế gia cũng không có đại sự gì cần chúng ta đi xử lý."
Lúc này, đám cao thủ Thánh Tử có thể chất đặc thù đều nhao nhao nói.
Chỉ cần ở trong Thiên Cơ Lâu, bọn họ sẽ an toàn, ai lại muốn mạo hiểm một mình trở về cơ chứ.
"Lâu chủ, thế thì mấy ngày nay liền làm phiền ngươi tiếp tục thu lưu ta."
Sau khi Dao Trì Thánh Nữ trầm tư một lát, bèn quyết đoán nói.
Hỗn Độn có thể xếp thứ 3 trên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, bất kể là tiềm lực hay thực lực cũng không phải là hạng xoàng.
"Lâu chủ, Hỗn Độn Thể nghịch thiên như thế mà chỉ mới xếp thứ ba, có hơi khoa trương quá không vậy?"
"Đúng đó, đừng bảo hai người còn lại là Thần Tiên từ Tiên Vực rơi xuống nha?"
"Theo ta thấy, bất kì Đại Năng nào trong top 4 cũng không hề thua kém gì đệ tử Thiên Cơ Lâu."
Bây giờ, không ít tu sĩ bên dưới cũng bắt đầu nghị luận ầm ĩ, vị Hỗn Độn đứng thứ 3 này đã dọa bọn họ phát sợ.
Cho dù là Hỗn Độn Thể thiếu hụt, ở đời của bọn hắn đều thuộc hàng hi hữu, bọn họ kinh ngạc như thế cũng là điều rất bình thường.
"Kỳ thực chênh lệch giữa Tiềm Long Bảng hạng 3 và hạng 2 là rất bé, ở phương diện tiềm lực, hai người họ vốn dĩ đủ để sánh vai cùng nhau."
"Có điều, thể chất của Hỗn Độn suy cho cùng vẫn không theo con đường dung hợp chính xác, mà là bị Chí Tôn cấm khu dùng lực lượng để cưỡng ép giục sanh, chính vì sự chênh lệch này, hắn mới xếp thứ 3."
Trên thực tế, người hạng 2 mà lâu chủ sắp nói, nghe kể thôi đã cảm thấy vô cùng sinh động.
Giờ phút này, trên thế gian trừ đệ tử Thiên Cơ Lâu ra, không có mấy người có thể so sánh với Hỗn Độn Thể thiếu hụt về khía cạnh tiềm lực.
Chỉ có điều, Hỗn Độn là một kẻ mang thân thể phàm thai, dựa vào truyền thừa Ngoan Nhân từng bước một đi tới ngày hôm nay, mới miễn cưỡng có thể đánh đồng với người ta.
Chứng minh ở trong Già Thiên thế giới, huyết mạch trời sinh là ưu thế lớn không thể xóa nhòa.
Mà cùng lúc đó, ngọn lửa chiến tranh ở hiếu chiến chi địa, lại một lần nữa được nhen nhóm.
Sau khi nghỉ ngơi một đêm, chiến hạm liên minh của Vĩnh Hằng Quốc Độ dẫn đầu và phát động công kích, lại bắt đầu dùng cơ giáp kinh khủng để nhấn chìm sào huyệt của một Cổ Tộc...

Chiến hạm Vĩnh Hằng Quốc Độ đi tới Bắc Đẩu lâu nhất, thời gian công kích dài nhất, đến nay đã liên tục tiêu diệt bảy sào huyệt của sinh vật thái cổ.
Mà các Đại Thánh của Cổ Tộc, đều ào ạt chia nhau xuất phát dưới sự dẫn dắt của Thần Hoàng Tử.

Chương 778. Tìm đường nói chuyện

"Thanh Quỷ Tôc, Lam Ma Tộc, Huyết Nguyệt Tộc đã bị tiêu diệt, Vân Lam và Huyết Điện Tộc cũng tương tự là như thế! Bọn chúng thực sự là đông kinh khủng!"
Thần Hoàng Tử mới vừa bước ra khỏi tiên trì, vừa đi vừa nghe lâu la của Hoàng Sào báo cáo.
"Sức chiến đấu của những cơ giáp đó tương đương với Thánh Nhân, nếu cứ tiếp tục đánh như vậy, mặc dù chúng ta có thể thắng, nhưng sau cùng thì nơi ở của chúng ta cũng sẽ bị hủy hoại mà thôi."
Qua mấy ngày đại chiến liên hồi, bây giờ phụ cận Hoàng Sào vẫn luôn nối liền với một phần của hiếu chiến chi địa đã bị đánh nát bấy toàn bộ.
Lại thêm những kẻ xâm lược đó căn bản không có phân tán binh lực đến những nơi khác ở bốn vực, trái lại còn khá hiểu rõ địa hình xung quanh Sinh Mệnh Cấm Khu, như thể trên tay có bản đồ vậy.
Mặc dù dựa vào Thần Hoàng Tử và Hỗn Độn là đủ sức để hủy diệt bọn họ, nhưng nếu tiếp tục như vậy thì chỉ có thể lưỡng bại câu thương.
"Thử liên lạc với đầu sỏ của bọn họ, xem thử có thể ngồi xuống nói chuyện được không?"
Cổ Tộc bọn họ căn bản không hề có ân oán gì với đám khách tới từ thiên ngoại này, nếu có thể đàm phán hòa bình, thì hắn cũng sẵn lòng.
Nhưng lúc này, có không ít sinh vật thái cổ đến từ Hỏa Vân Tộc, Giác Tộc, Sinh Quỷ Tộc, Tuyết Tộc đều nhao nhao đánh thức lão tổ Thánh Nhân Vương của mình để nghênh chiến.
Ngoại trừ chiến hạm Vĩnh Hằng tinh vực ra, thì những kẻ xâm lược khác như Thiên Binh cổ tinh, Tử Vi thần triều, cũng đã ào ạt rục rịch trở lại.
Thuốc đại bổ Thánh Linh nhất tộc trong Bất Tử Sơn, mệnh thạch và các khoáng sản trong Thái Sơ Cổ Khoáng, còn có vô số trân bảo trong Hoàng Sào, đều là bảo địa vô thượng mà bọn họ đều mơ ước có được.
Mà trong bọn xâm lược, lại có hai trường hợp đặc biệt.
Một trong số đó chính là Doãn Thiên Đức đang cố sức hành sự một mình, lúc này hắn đã lướt qua tuyến phòng thủ yếu ớt, tiến rất gần đến Bất Tử Sơn.
Mà một bên khác, lại chính là Thương gia Phách Vương Hồn Chiến cực kỳ cao điệu, vốn dĩ hắn đang từ Vạn Long Sào đi tới Bất Tử Sơn, lại đột nhiên biến mất không thấy tung tích gì.

Mà đệ tử Thiên Cơ Lâu trấn thủ tứ phương, mắt thấy tình hình cuộc chiến đã yên ổn, các tộc khác cũng không còn ý định muốn bước vào bốn vực, lúc này mới bắt đầu ùa về Thiên Cơ Lâu.
Thời khắc này, bên trong Thiên Cơ Lâu đương nhiên vẫn vô cùng náo nhiệt, tiếng nghị luận ở khắp nơi.
Qua thứ hạng của Hỗn Độn, bọn họ mới tỉnh ngộ ra hòa bình của Bắc Đẩu không thể duy trì đơn giản như vậy.
Ngoại trừ Hoàng Sào và một bộ phận thái cổ vạn tộc ra, bọn họ còn có một kẻ thù lớn nhất, đó chính là các Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu.
Những Chí Tôn ẩn núp trong đó, mặc dù không thể tùy ý ra tay, nhưng cũng có thể sử dụng đủ mọi thủ đoạn để đào tạo ra một người có thể uy hiếp và gieo họa Bắc Đẩu.
Chỉ cần Sinh Mệnh Cấm Khu chưa bị san bằng ngày nào, thì bọn họ sẽ không được yên ổn ngày đó.
"Nếu không phải bọn Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu cản trở, vạn tộc ở Bắc Đẩu chúng ta hiện giờ đã đàm phán hòa bình, an hưởng thái bình từ lâu rồi!"
"Cuối cùng sẽ có một ngày tất cả chúng ta đều có công lực đại thành, nhất định sẽ đi theo Đại Đế đương thời để cùng chinh phạt những kẻ đó!"
"Đúng thế, bây giờ chúng ta cũng đã biết đám người đó chẳng qua chỉ là bọn gia hỏa tự chém một đao, đang kéo dài hơi tàn mà thôi, có gì mà đáng sợ chứ?"
Lúc này, quần chúng trong Thiên Cơ Lâu không hề sợ hãi trước những Chí Tôn cấm khu kia nữa.
Dù sao có lâu chủ tọa trấn, chưa kể bọn họ ở trong Thiên Cơ Lâu cũng đã mở mang tầm mắt rất nhiều, không còn ếch ngồi đáy giếng như xưa.
"Sự việc của Sinh Mệnh Cấm Khu, Thiên Cơ Lâu ta sớm muộn sẽ thanh toán bọn họ trước lúc rời đi, cho nên các ngươi không cần phải lo lắng chuyện này."
Lâu chủ cũng đã sắp xếp trước về chuyện này, bằng không sẽ không để cho bọn Chí Tôn cấm khu kia có thời gian từ từ bồi dưỡng ra mấy quân cờ của bọn chúng.
Đối với Lưu Tiêu mà nói, bất kể là Hỗn Độn Thể hay Bất Tử Thần Hoàng, đều không có sức uy hiếp gì.
Mà tình báo bên trong Thiên Cơ Lâu, cũng dần dần truyền ra khắp các thế lực ở Bắc Đẩu, vụ việc liên quan tới việc Diêu Quang Thánh Tử thành Hỗn Độn Thể thiếu hụt, đổi tên thành Hỗn Độn, lập tức cả thiên hạ đều biết.
"Trên Táng Đế Tinh này vậy mà xuất hiện một vị Hỗn Độn Thể ư? Tuy nói là thiếu hụt, nhưng hẳn là cũng rất kinh khủng nhỉ?"
Tàn dư của Thiên Binh cổ tinh đã bị giết sạch gần hết, giờ mới biết thế lực mà mình tập kích rốt cuộc là thần thánh phương nào.
Lúc này, bọn họ giống như các thế lực xâm lấn Bắc Đẩu khác, đều đang hốt hoảng chạy trên đường.
"Hỗn Độn Thể thiếu hụt? Thiên Kiêu Bảng hạng 3? Quả thực là buồn cười,

nếu mà không cách nào nghiên cứu và sản xuất hàng loạt thứ sức mạnh đó, thì mạnh hơn đi nữa lại có ý nghĩa gì chứ?"
Trên Vĩnh Hằng chiến hạm, tộc trưởng của Lan Thác gia tộc cười lạnh một tiếng, dường như cũng không để Hỗn Độn ở trong mắt.
Bởi hai tinh vực có cái nhìn khác nhau về tu luyện và sức mạnh, không hiểu nhau là chuyện bình thường.
Ở trên Vĩnh Hằng cổ tinh, không tồn tại chuyện tự tu luyện và Chứng Đạo, cảnh giới mạnh lên, chủ yếu dựa vào dịch tiến hóa thể chất.
Vì vậy mấy trăm ngàn năm qua, dù là Vĩnh Hằng cổ tinh cũng có thể chất đặc thù, có dịch tiến hóa thể chất, nhưng có rất ít Chuẩn Đế, Đại Đế xuất hiện.

Chương 779. Cũng là đại tài đến từ Bắc Đẩu

"Thì ra hắn là Hỗn Độn Thể thiếu hụt, thảo nào khí tức cường đại đến thế, thậm chí có thể sánh ngang với ta."
Lúc này, phía xa xa trong Hoàng Sào, Thần Hoàng Tử nghe thấy tình báo này cũng lập tức hiểu ra.
Ngày ấy, hai người bọn họ chia nhau càn quét xung quanh Sinh Mệnh Cấm Khu, từ hai bên sơn cốc xa xa nhìn nhau, hai người đều cảm ứng được uy hiếp kinh khủng trên người đối phương.
Bây giờ vừa nghe như thế, nghi vấn trong lòng rốt cuộc được cởi bỏ.
"Hỗn Độn Thể trừ phi giống như Ngoan Nhân Đại Đế khi xưa, thật sự thôn phệ được ngàn vạn bản nguyên thể chất và tái tạo thể chất, còn không thì căn bản không thể đạt được Hỗn Độn Thể hoàn mỹ."
Bất Tử Đạo Nhân ở bên cạnh cũng khiêu khích, xem thường Hỗn Độn.
Hắn là tín đồ của Bất Tử Thiên Hoàng, thông hiểu kiến thức mấy vạn năm qua của Thiên Hoàng, đương nhiên biết rất rõ Hỗn Độn Thể muốn đại thành, cần rất nhiều bản nguyên đại đạo trợ giúp.
Tuy nhiên, vũ trụ bát hoang từ khi sinh ra tới nay chỉ có tổng cộng sáu cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn, hiện tại đều ở trong cơ thể của Thần Hoàng Tử, hắn nào có cơ hội bù đắp bản nguyên đại đạo?
Chỉ cần ngày nào hắn vẫn là Hỗn Độn Thể thiếu hụt, thì ngày đó hắn vẫn sẽ bị Thần Hoàng Tử áp đảo một bậc.
"Không nên coi thường, căn cứ theo vị Thiên Cơ Lâu chi chủ đó từng nói trước kia, phụ thân và kẻ thù không đội trời của hắn nhiều khả năng vẫn còn sống, ta phải chuẩn bị sẵn sàng, chờ đợi phụ thân trở về bất cứ lúc nào."
Thần Hoàng Tử có được sự bình tĩnh và lý trí mà Thiên Hoàng Tử không hề có, quả thực là một đại tài hiếm có trong Bất Tử Thần Hoàng nhất mạch, đủ để đánh đồng với Bất Tử Thiên Hoàng trí dũng song toàn năm đó.
"Đã rõ, trước mắt chúng ta phải xử lý xong vụ thiên ngoại xâm lược này

đã."
Bất Tử Đạo Nhân cũng gật đầu theo.
Vùng phụ cận Bất Tử Sơn, Doãn Thiên Đức đơn thương độc mã, điệu thấp và lẻn vào trong đó, đang tìm kiếm Thánh Linh nhất tộc ở bên trong.
"Hỗn Độn Thể thiếu hụt? Táng Đế Tinh này có nhiều thứ hay ho thật đấy, thể chất gì cũng có, đúng thật là đa dạng."
Ở trên Tử Vi tinh vực, có rất ít cường giả quật khởi được vì thể chất đặc thù, do đó đối với Doãn Thiên Đức mà nói, những thể chất này ở trước mặt hắn không có chút ý nghĩa nào.
Trên người hắn có Thần Cấm lĩnh vực và Nhất Khí Hóa Tam Thanh, nếu hắn thật sự xuất hiện trên chiến trường, tình hình trận chiến lúc này chắc chắn sẽ tàn khốc hơn gấp mười lần.
Tuy nhiên, hắn cũng không phải là kẻ ngu si thích khoe khoang, hắn đến Bắc Đẩu là vì vượt qua rào cản Chứng Đạo, cần gì phải ở trên cổ tinh xa lạ tự biến mình thành kẻ địch cơ chứ?
Nên là dù hắn có được sức chiến đấu cường hãn, nhưng cũng không tham dự vào trận chiến vô nghĩa đó, mà là điệu thấp, trực tiếp bay thẳng đến Bất Tử Sơn.
Mà lúc này đây, bên trong Thiên Cơ Lâu, lâu chủ lại đang tiếp tục công bố hai người lên bảng cuối cùng.
Phạm vi bảng xếp hạng đã nhanh chóng rút ngắn còn hai người, chuyện này mang ý nghĩa ngoại trừ một vài đệ tử thiên tài của Thiên Cơ Lâu ra, trên thế gian này vẫn còn có ít nhất hai thiên tài vượt qua Hỗn Độn Thể.
Nếu suy nghĩ tỉ mỉ một tí, thì đây đúng là chuyện đáng sợ.
"Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng hạng 2, cũng là đại tài đến từ Bắc Đẩu."
"Đáng tiếc, hắn vẫn không phải là cái tên mà các ngươi muốn nghe."
Lúc này, lâu chủ tiếp tục nói về bảng xếp hạng, mà đám đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng vừa hay trở về Thiên Cơ Lâu từ bên ngoài.
"Lâu chủ, nhiệm vụ trấn thủ bốn vực đã hoàn thành, bây giờ toàn bộ chiến trường đều tập trung ở lối vào Bất Tử Sơn, Tiên Lăng và Thái Sơ Cổ Khoáng, dường như khá kịch liệt."
Lúc này, bốn người Diệp Phàm, Vương Đằng, Thánh Hoàng Tử từ bên ngoài không hẹn mà cùng trở lại Thiên Cơ Lâu, hào hứng nói.
Lần này, trải qua thực chiến, bọn họ mới hiểu rõ thực lực của bản thân đã tăng trưởng đến mức nào sau khoảng thời gian ở trong Thiên Cơ Lâu, ai ai cũng bày ra bộ dáng hưng phấn.
"Đừng cản trở nữa! Lâu chủ đang muốn công bố về bảng xếp hạng kia kìa!"
Nhưng bọn họ vừa mới mở miệng, liền đãbị mọi người chán ghét và cắt ngang, bọn họ đều đang tập trung tinh thần nghe bảng xếp hạng của lâu chủ。
"Lâu chủ, ngươi lại công bố bảng xếp hạng mới nữa hả? Sao chúng ta lại không biết, chuyện này không công bằng a!"
Mấy đệ tử đó lập tức bối rối, đồng loạt tiến vào trong Thiên Cơ Lâu, muốn

nghe thử đây là bảng xếp hạng gì, nói đến hạng mấy rồi.
Diệp Phàm vừa trở lại Thiên Cơ Lâu, liếc nhìn ân sư Khương Thái Hư và Khương Đình Đình, lập tức kích động không thôi.
"Tiền bối! Đình Đình! Sao hai người các ngươi tới đây vậy?"
Diệp Phàm chẳng thèm để ý đến bảng xếp hạng, vội vã chạy tới.
Cô gái nhỏ nhìn thấy Diệp Phàm bèn vô cùng hưng phấn, nhanh chóng nhào tới chân của Diệp Phàm.
"Bọn ta trên đường trở về gặp phục kích, là lâu chủ dẫn chúng ta trở về."
Khương Thái Hư lập tức dùng thái độ cảm kích nhìn về phía lâu chủ, rồi đáp.
"Diệp Phàm ca ca, ta cứ tưởng ngươi đã chết rồi, bây giờ thân thể của ta đã được điều trị, có thể tu luyện rồi đó."
Khương Đình Đình bèn chống nạnh và tỏ vẻ đắc ý, nói với ca ca của mình.

Chương 780. Đánh thẳng vào đại bản doanh

Diệp Phàm vừa nhìn, Thái Âm Chi Thể trong cơ thể Đình Đình giờ phút này đã thay đổi hình dạng, trở nên sáng lạng hơn trước, không thua gì Thái Dương Chi Thể của Diệp Đồng.
"Lâu chủ tặng Đình Đình Thái Âm Kinh, thể chất của nàng tìm được phương pháp tu luyện thích hợp, chỗ thiếu hụt lúc trước đã bị tiêu trừ."
Khương Thái Hư cũng giải thích.
Diệp Phàm, đương nhiên là kích động không thôi, Đình Đình chính là người thân quan trọng mà hắn xem như muội muội.
Mà Khương Thái Hư thì càng không cần phải nói, từ khi quen biết ở Tử Sơn tới nay, Khương Thái Hư ba lần bảy lượt cứu Diệp Phàm thoát khỏi dầu sôi lửa bỏng, lại còn nối lại con đường tu hành cho hắn.
Đủ loại ân tình, dùng từ ân sư là không đủ để hình dung, lúc trước có thể nói là ân nhân mà Diệp Phàm không thể thiếu.
Hiện tại, Đình Đình và Khương Thái Hư đều được lâu chủ cứu, khiến cho Diệp Phàm cảm thấy hết sức cảm kích.
"Đa tạ ân tình của lâu chủ! Đệ tử nhất định sẽ toàn tâm toàn ý một lòng với Thiên Cơ Lâu!"
Diệp Phàm lập tức khom lưng cung kính với lâu chủ, càng hạ quyết tâm muốn đi theo Thiên Cơ Lâu ngao du chư thiên vạn giới.
"Không ngờ tiểu tử ngươi còn có cô muội muội đáng yêu như thế, hơn nữa thể chất cũng rất kinh người à nha."
Thánh Hoàng Tử cũng đi tới vui vẻ, nói.
Đình Đình quay đầu nhìn lại, mấy người đi theo sau Diệp Phàm ca ca của nàng đều là hung thần ác sát, một người trông giống như con khỉ, một người thì cởi trần.
Sau khi nhìn thấy Diệp Đồng khiếm tốn và lễ độ, trong lòng có chút vui

mừng.
"Lần này các ngươi đi ra ngoài, thu hoạch như thế nào?"
Lâu chủ cũng xua tay, ý bảo Diệp Phàm không cần quá để tâm, đồng thời hỏi bọn hắn.
"Lần này đi ra ngoài không thẹn với tên của Thiên Cơ Lâu, một tên đều không thể lẻn vào Đông Hoang."
Diệp Phàm mau chóng đáp lại.
"Ở biên giới Tây Mạc tiêu diệt mười mấy chiếc chiến hạm, sau lần đó không còn ai dám tiến tới."
Thánh Hoàng Tử cũng vỗ ngực tự hào, nói.
"Rất nhiều thế lực quay sang tiến công Nam Lĩnh, nhưng toàn bộ đã bị ta đánh đuổi, thề rằng sẽ không xâm phạm nữa."
Diệp Đồng là người ôn hòa nhất trong bốn người này, hầu như không chủ động ra tay giết ai.
"Bắc Nguyên giết hơn 46,000 quân địch, tiêu diệt bảy doanh trại của Thiên Binh cổ tinh, cùng ba nhánh chiến hạm."
"Ta còn thả 56 người sống trở về, nhằm cảnh cáo bọn họ không được đến gần phạm vi của đệ tử Thiên Cơ Lâu."
Cuối cùng, Vương Đằng làm ra bộ dáng lười nhác, vừa nói vừa quăng một túi tiền lớn lên mặt đất.
"Thứ này là cái giá bọn họ đưa ra cho việc đàm phán hòa bình, bọn họ đã thanh toán xong mười mấy vạn, mời lâu chủ nghiệm thu!"
Báo cáo sau cùng của Vương Đằng tức khắc khiến cho ba vị đệ tử còn lại đều trợn mắt ngoác mồm.
Ngay cả các thế gia Thánh Tử khác trong Thiên Cơ Lâu cũng trợn mắt ngoác mồm.
Những tai mắt từ thiên ngoại thế lực lẻn vào, càng khiếp sợ và ngây người.
Thiên Cơ Lâu phái bốn đệ tử ra ngoài, ba người đều giữ chặt phòng tuyến, chỉ có một mình hắn không chỉ thắng, mà còn có thu hoạch trở về?
Trong lúc hoảng hốt, tất cả mọi người hơi hoài nghi rốt cuộc Vương Đằng nhận được mệnh lệnh là tiến công hay là phòng thủ vậy?
"Ngươi khoa trương thật đó! Kẻ xâm lược bên chỗ ta gộp lại còn chưa tới một vạn, ngươi giết thế nào mà tới 46,000 người thế?"
Diệp Phàm lập tức hỏi.
"Chỉ là do kẻ địch ở Bắc Nguyên nhiều mà thôi."
Vương Đằng nhún nhún vai.
"Nhiều cái rắm, ta thấy cái tên nhà ngươi vừa đánh nhau liền quên hết tất cả, nhất định là trực tiếp một đường giết tới đại bản doanh của người ta thì có."
Thánh Hoàng Tử lập tức cắt ngang một tiếng, khinh thường Vương Đằng có tính cách hiếu chiến, nói.
Vương Đằng mới thất bại trở về từ Thiên Cơ Cổ Lộ, bách thắng của hắn đã bị gián đoạn, vốn đang trong trạng thái kìm nén và đầy căm tức.
Bắc Nguyên mà hắn được phân phối vừa hay là nơi gần hiếu chiến chi địa,

kẻ địch bên đó vô cùng nhiều.
Hắn lập tức trở nên điên cuồng, xuống tay đương nhiên rất nặng, không chỉ giữ được phòng tuyến của mình, mà thậm chí còn chủ động phá hủy toàn bộ chu vi trăm dặm ở nơi đóng quân của ngoại tộc.
Bởi vì uy danh của hắn, thậm chí lúc này các thế lực xâm lược khác đã không còn dám tới gần phòng tuyến Bắc Nguyên.
Uy danh của đệ tử Thiên Cơ Lâu kinh khủng như thế, cũng bắt đầu được lưu truyền từ 56 người sống trở về mà hắn thả đi, về phương diện này, Vương Đằng cũng có chút công lao.
"Thôi, thắng là tốt rồi, quay về nghỉ ngơi một chút đi."
Lâu chủ cũng dở khóc dở cười trước tình tình của vị đệ tử này, bèn nói.
Diệp Phàm đương nhiên là vui mừng gấp bội, ôm Tiểu Đình Đình tiến tới và làm quen Cơ Tử Nguyệt, trên mặt bọn họ đều hết sức vui mừng.
Về phần bọn Vương Đằng và Thánh Hoàng Tử thì lại quan tâm đến bảng xếp hạng mà lâu chủ nói vừa nãy trong lúc bọn hắn không có mặt ở đây.
Sau khi hỏi các cao thủ khác như Khương Thái Hư, Cơ Tử thì biết được đây là Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng đại thế hoàng kim, lập tức ai nấy cũng khá kích động.

Chương 781. Cơ duyên của Diệp Phàm

“Oa, lâu chủ, ngươi xấu tính thật đấy, sao lại thừa dịp không có đệ tử ở đây lại nói về bảng xếp hạng quan trọng như thế chứ.”
Vương Đằng lập tức kích động, liên tục hỏi Cơ Tử về mấy người lên bảng trước đó.
"Đúng thế, lâu chủ, với lại tại sao đệ tử Thiên Cơ Lâu không được lên bảng xếp hạng thế, tốt xấu gì cũng phải để bọn ta biết mình đang ở đâu chứ."
Thánh Hoàng Tử tất nhiên cũng hỏi han thúc thúc Đấu Chiến Thắng Phật của mình.
"Dù sao cũng không có xếp các ngươi lên bảng xếp hạng đâu, các ngươi trở về và hỏi han người khác là được."
Lâu chủ nhìn mấy đệ tử bướng bỉnh của mình, lập tức nở nụ cười.
"Nghe tại chỗ sao có thể giống như hỏi han được, chúng ta đương nhiên muốn biết đại thế hoàng kim này còn có bao nhiêu thiên tài có uy hiếp đến chúng ta, là Diệp Phàm, phải không?"
Thánh Hoàng Tử lập tức bày ra bộ dáng chiến ý hừng hực, hắn vẫn luôn cảm thấy đời này mình có cơ hội rất cao để Chứng Đạo.
"Chuyện này cũng không gấp gáp gì, ngươi xem muội muội ta cũng tới Thiên Cơ Lâu rồi nè, đáng yêu không?"
Tuy nhiên, Diệp Phàm đang vui vẻ chơi đùa với Khương Đình Đình ở nơi xa, dường như không nghe thấy Thánh Hoàng Tử vừa mới nói cái gì.
Hắn là đại sư huynh trong bốn người, lúc này lại khiến cho ba người còn

lại đều không khỏi lau mắt, không ngờ Diệp Phàm xấu tính của ngày thường, bây giờ lại có một mặt cưng chiều muội muội đến thế.
Ở trong nguyên tác, sau khi Diệp Phàm thành Diệp Thiên Đế, hắn rất yêu thương Khương Đình Đình và con gái nàng, thậm chí đặc biệt tìm tới Hỗn Độn Thể Vương Ba và coi hắn như đá mài dao.
"Ngươi giữ kẽ một chút, được không?"
Thánh Hoàng Tử lập tức chửi rủa hắn một trận.
Sau đó mấy người bọn họ từ trong miệng đám người ở Thiên Cơ Lâu, rất nhanh liền biết được mấy thiên tài lên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng trước đó.
Ban đầu khi bọn họ nghe đến Thái Âm Chi Thể của Khương Đình Đình và Nguyên Linh Thể của Cơ Tử Nguyệt, cũng không có cảm giác gì.
Doãn Thiên Đức ở top đầu mới có chút uy hiếp, mà Phách Vương Hồn Chiến còn là kẻ thù không đội trời chung của Hoang Cổ Thánh Thể, kể cả Diệp Phàm nghe xong cũng không khỏi có chút cau mày.
Thế nhưng điều khiến cho bọn họ thật sự khiếp sợ, lại chính là Hỗn Độn vừa mới được công bố, cũng tức là Diêu Quang Thánh Tử.
"Hỏng bét rồi, không ngờ tên Diêu Quang Thánh Tử đó lại chó ngáp phải ruồi, hắn thế mà trở thành Hỗn Độn Thể."
Thánh Hoàng Tử nghe xong những người lên bảng xếp hạng trước kia, lập tức nổi giận, nói.
Phiền toái nhất chính là, dựa theo mô tả của lâu chủ, bây giờ tiềm lực và tu vi của người này cũng trở nên vô cùng cường hãn, thậm chí khó có thể phỏng đoán tu vi sau này của hắn.
Nhưng có thể khẳng định là, không chênh lệch gì mấy so với nhóm đệ tử Thiên Cơ Lâu.
"Chuyện truyền nhân Phách Thể đi tới Bắc Đẩu, thật ra ta đã sớm thấy rõ, lúc trước ta trấn thủ ở phòng tuyến Đông Hoang, liền đã cảm nhận được mối uy hiếp đến từ bản năng này."
Diệp Phàm bày ra bộ dáng cẩn thận, nói với lâu chủ.
"Không chỉ mỗi ngươi, chắc là hắn cũng cảm nhận được lửa giận và chiến ý tương tự, đây là cừu hận được truyền thừa trong huyết mạch đi theo hai người các ngươi, không cách nào phá giải."
Lâu chủ gật đầu, may mà Hồn Chiến còn chưa biết vị trí của Diệp Phàm, nên giữa hai người vẫn chưa xảy ra đại chiến.
Có điều, chuyện này sớm muộn sẽ xảy ra, không cách nào tránh khỏi.
"Lâu chủ, những người này ai cũng là uy hiếp cả, sao không nhân lúc này bóp chết bọn họ từ trong nôi?"
Vương Đằng lập tức giơ lên nắm đấm, chiến ý dồi dào.
Sau khi trấn thủ Bắc Nguyên, vầng sáng bách thắng của hắn cuối cùng đã gom lại được một vài hào quang, để hắn khôi phục lại chút tự tin.
"Không thể, bây giờ còn chưa phải là thời điểm thích hợp."
Nhưng lâu chủ chỉ hời hợt phất tay một cái, cũng không có giải thích gì nhiều.

Con đường thành Đế, trước lúc thành Chuẩn Đế cửu trọng thiên, chỉ có thể làm từng bước, mỗi một bước đi đều phải chắc chắn.
Chỉ cần có đủ tư chất và nội tình, bất kể là một đường giết địch hay là tu luyện theo thời gian, chỉ cần đến thời cơ chín muồi, từng bước thăng cấp Tiên Đài bí cảnh cũng không thành vấn đề.
Nhưng muốn thành Chuẩn Đế, thậm chí còn cao hơn, đến rìa biên giới của Chứng Đạo, lại không phải là chuyện có thể làm từng bước một được.
Đến lúc ấy, sẽ cần một cơ duyên lớn, một bước ngoặt.
Giống như Thanh Đế Chứng Đạo, bước ngoặt của hắn chính là cướp được thiên địa tạo hóa ở sâu trong thí luyện Cổ Lộ, nhờ vào đó mà một bước thành Đế.
Hay như Loạn Cổ Đại Đế khi xưa, sau khi bách bại liền sinh ra Ma Thai, phá kén và trọng sinh, và dựa vào nó để thành Đế.
Nếu bọn họ vẫn cứ làm từng bước, tiếp tục giết địch ở trên thí luyện Cổ Lộ, trên Bắc Đẩu, không ngừng tích lũy tu vi theo thời gian, bọn họ tuyệt đối sẽ không thể vượt qua một bước cuối cùng.
Mà Thương Thiên Phách Thể, lại chính là cơ duyên lớn mà Lưu Tiêu để lại cho Diệp Phàm.

Chương 782. Như lâm đại địch

Đối với Hoang Cổ Thánh Thể mà nói, còn có cơ duyên lớn nào có thể sánh bằng việc tự tay đánh bại kẻ thù không đội trời chung của mình cơ chứ?
Cho nên hiện tại Lưu Tiêu muốn giữ vị truyền nhân Phách Thể kia còn sống, và hy vọng tu vi của hắn tăng nhanh, càng mạnh càng tốt.
Hắn càng cường đại, thì đến lúc đó một khi Diệp Phàm đánh bại hắn, loại cơ duyên lớn kia sẽ càng thêm khủng bố.
"Lâu chủ, lúc trước ngươi có nói Hoàng Sào đã đánh thức con trai thứ hai của Bất Tử Thiên Hoàng, bây giờ tên của người nọ vẫn chưa xuất hiện trên bảng xếp hạng của ngươi."
"Nếu Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng đã không xếp đệ tử Thiên Cơ Lâu bọn ta lên bảng xếp hạng, vậy hạng 2 lần này có phải chính là Ngũ Sắc Thần Hoàng hay không?"
Trong bốn người này, Diệp Đồng cũng không quá để ý những kẻ lên bảng trước đó, mà sau khi suy nghĩ cẩn thận, bỗng bất ngờ hỏi câu này.
Mặc dù đứa nhỏ này tuổi còn nhỏ, nhưng tâm tư kín đáo, ngược lại là một hài tử mà lâu chủ khá thích.
Hắn hỏi câu này, lập tức để cho mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều có một loại cảm giác "hóa ra mọi chuyện là như vậy", nhao nhao nhìn về phía lâu chủ, chờ đợi câu trả lời của lâu chủ.
"Ngươi đoán không sai, đại thế hoàng kim Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng hạng 2, chính là Ngũ Sắc Thần Hoàng của Hoàng Sào!"
Lâu chủ mỉm cười và gật đầu với hắn, sau đó lại đưa mắt nhìn về phía đám đông trong Thiên Cơ Lâu, nhanh chóng đưa ra câu trả lời chắc nịch.

Thật ra hạng 3 là Hỗn Độn, thì hạng 2 gần như có thể đoán trước được là ai, dù sao hai người bọn họ đều là đại tài mà Chí Tôn cấm khu nhìn trúng, đều được bồi dưỡng, và đồng thời sở hữu thể chất và thiên phú kinh thế. Một bên là truyền thừa Ngoan Nhân Đại Đế, Hỗn Độn Thể trong truyền thuyết, một bên là thể chất Bất Tử Thần Hoàng từ Tiên Vực giáng xuống. Ai cũng chưa chắc đã kém ai.
"Ngũ Sắc Thần Hoàng chính là đứa con trai thứ hai mà Bất Tử Thiên Hoàng để lại, nhưng không giống Thiên Hoàng Tử, hắn thai nghén mấy trăm ngàn năm không ra, một lòng chỉ vì củng cố căn cơ và nội tình."
"Bây giờ hắn thôn phệ huyết mạch của Thiên Hoàng Tử và ra ngoài, trải qua mấy vạn năm thai nghén, độ tinh khiết huyết mạch cực kỳ cao, lại thêm năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn, chỉ bằng vào thiên phú, có thể nói là độc nhất vô nhị!"
Lâu chủ không tiếc lời tán thưởng đối với huyết mạch của Ngũ Sắc Thần Hoàng.
Bởi vì, huyết mạch của Thần Hoàng Tử đúng thật là kinh người như thế, nếu đã công bố bảng xếp hạng, lâu chủ sẽ không nói dối, những câu này đều là thật.
Ở trong nguyên tác, Ngũ Sắc Thần Hoàng chính là một trong những kẻ sở hữu thiên phú hàng đầu Già Thiên thế giới, hắn chính là kẻ thù không đội trời chung của con trai Diệp Phàm - Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai Diệp Y Thủy!
Mà lúc này do có sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu, nên đã làm thay đổi dòng thời gian, Diệp Y Thủy còn chưa ra đời, nhưng Thần Hoàng Tử đã xuất thế trước.
Tuy xuất thế sớm sẽ làm ảnh hưởng đến nội tình, nhưng hắn có Chí Tôn cấm khu ra sức bồi dưỡng, lại thôn phệ Thiên Hoàng Tử, nếu mà tính đi tính lại, thật ra cũng không tổn thất gì nhiều.
Mà đời này, nếu đã không có Diệp Y Thủy ngăn cản hắn, Diệp Phàm chưa thành Diệp Thiên Đế, thậm chí Vô Thủy Đại Đế còn chưa trở về, bàn về thiên phú, hắn chắc chắn là tuyệt thế vô song không thể chối cãi.
Mọi người vừa nghe xong, lập tức vô cùng kinh ngạc, hít một ngụm khí lạnh.
Đến cả bọn đệ tử Thiên Cơ Lâu, sau khi nghe xong đều đồng loạt lộ vẻ khiếp sợ, nghe giọng điệu của lâu chủ, thiên phú của Ngũ Sắc Thần Hoàng hắn là cực kỳ cường đại, thậm chí không thua gì bọn Diệp Phàm, Vương Đằng.
"Ngũ Sắc Thần Hoàng có huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng, cộng thêm năm Tạo Hóa Nguyên Nhãn, vừa xuất thế đã xông thẳng đến Tiên Đài bí cảnh."
"Sau đó hắn lại đi gom Bất Tử Thiên Đao, đủ loại truyền thừa của Bất Tử Đạo Nhân, 2 bí tự trong cửu bí, lại gom thêm các công pháp như Bất Tử Thiên Công, bây giờ đang tiến bộ thần tốc!"
Lâu chủ nhìn xuyên qua ngàn dặm, mặc dù đang ở trong Thiên Cơ Lâu,

nhưng vẫn thấy rõ hiện giờ Thần Hoàng Tử chí ít đã trảm đạo.
Mà hắn chỉ mới chào đời được mười mấy ngày, tư chất như thế, quả thực là rất dọa người.
Bên trong Thiên Cơ Lâu, bốn người Diệp Phàm, Diệp Đồng, Vương Đằng, Thánh Hoàng Tử, như gặp đại địch, vô cùng lo lắng.
Bọn họ không ngờ rằng ở bên phía Sinh Mệnh Cấm Khu, vậy mà đã xuất hiện hai gia hỏa đang không ngừng bắt kịp bước chân của bọn họ.
Mặc dù lúc trước bọn họ có nghe lâu chủ nhắc tới Ngũ Sắc Thần Hoàng, nhưng trước khi có Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng này, bọn họ đều không rõ tư chất của Ngũ Sắc Thần Hoàng rốt cuộc cường hãn tới mức độ nào.
Nhưng bây giờ vừa nghe xong, liền đã hình dung được.

Chương 783. Có tới nhiều nữa cũng chẳng ăn thua

Hai người Ngũ Sắc Thần Hoàng và Hỗn Độn, có thể nói là hồi chuông cảnh tỉnh cho các đệ tử Thiên Cơ Lâu như Diệp Phàm.
Trước kia, bọn họ cảm thấy mình vốn đã là đại tài vô đối thiên hạ, từ khi gia nhập Thiên Cơ Lâu tới nay, còn được đủ loại thần công gia thân, cho rằng mình đã vô địch rồi.
Nhưng Ngũ Sắc Thần Hoàng và Hỗn Độn lên bảng, lập tức chặt đứt suy nghĩ ngông cuồng đó của mấy người bọn họ.
Phải biết Đại Đế Chứng Đạo, ngoại trừ có đủ thực lực ra, đạo tâm cũng đóng vai trò rất quan trọng.
Phàm là Đại Đế, đều phải có đạo tâm 'ta cử thế vô song trong thiên hạ', nhưng đạo tâm yêu cầu sự tự tin, chứ không phải tự đại mù quáng.
Đây cũng là chuyện mà lâu chủ muốn thông qua Ngũ Sắc Thần Hoàng và Hỗn Độn để cảnh tỉnh bọn họ, trên con đường Chứng Đạo, không được tự đại và cuồng ngạo.
"Lâu chủ, Ngũ Sắc Thần Hoàng có thể xếp trên Hỗn Độn, xem ra thể chất ở Tiên Vực quả nhiên vẫn cường đại hơn!"
Lúc này, Nhân Ma Lão Gia Tử ở bên cạnh nghe thấy Ngũ Sắc Thần Hoàng bỗng có chút thèm ăn.
Nếu có thể ăn một miếng thịt trên người Ngũ Sắc Thần Hoàng, thì công lực nhất định sẽ tăng mạnh, kéo dài tuổi thọ.
Đáng tiếc Ngũ Sắc Thần Hoàng quá mạnh, không phải hắn nói ăn là có thể ăn.
"Kỳ thực Ngũ Sắc Thần Hoàng và Hỗn Độn vốn dĩ đồng hạng 2, nhưng suy cho cùng Hỗn Độn Thể vẫn có thiếu hụt, trời sinh có nhược điểm là bản nguyên đại đạo không đủ, vì thế mới xếp hạng 3."
"Thể chất của Ngũ Sắc Thần Hoàng chính là trời sinh được truyền thừa, hơn nữa trải qua mấy trăm ngàn năm thai nghén, vừa xuất thế liền được bù đắp và chiếu cố, bàn về thiên phú, hắn hầu như không kém Bất Tử Thiên

Hoàng là bao."
Trên thực tế, huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng được truyền thừa từ Thái Cổ Thập Hung Phượng Hoàng Tộc, còn Hỗn Độn Thể lại chính là đệ nhất thể chất trong vũ trụ bát hoang, cả hai cũng không kém nhau gì mấy. Cơ mà, Hỗn Độn Thể của Hỗn Độn một là bị thiếu hụt, hai là bị cưỡng ép thúc sanh, còn Thần Hoàng Tử thì đi từng bước một, ngoại trừ việc xuất thế sớm ra, thì còn lại không có vấn đề gì, đương nhiên là Thần Hoàng Tử xếp trên Hỗn Độn.
"Quả không hổ là huyết mạch truyền thừa của Thập Hung hạ xuống từ Tiên Vực, Ngũ Sắc Thần Hoàng đúng là nghịch thiên."
"Nếu không phải ở đây có Thiên Cơ Lâu trấn thủ, thì gia hỏa này há chẳng phải đã sớm đại náo đại hội vạn tộc, muốn biến Nhân Tộc chúng ta triệt để trở thành nô lệ của Cổ Tộc từ lâu rồi sao?"
"Thật hy vọng đời này của chúng ta có thể xuất hiện một vị Đại Đế, trấn áp toàn bộ bọn chúng."
Lúc này, mọi người đều cắn răng nghiến lợi và nói, tất cả mọi người cảm thấy giật mình và lo lắng về thiên phú kinh người của Thần Hoàng Tử và Hỗn Độn.
Đời này, nếu vị trí Đại Đế lại rơi vào tay một trong hai người bọn họ, thì Bắc Đẩu đừng hòng có được yên bình.
"Các ngươi cũng không cần lo lắng quá nhiều, ở đại thế hoàng kim này, nhân tài của Bắc Đẩu chúng ta xuất hiện tầng tầng lớp lớp."
Lúc này, lâu chủ nhìn bọn họ ai cũng mang theo vẻ lo lắng trên khuôn mặt, bèn mở miệng, nói.
Những gì mà lâu chủ nói đương nhiên không phải ám chỉ đám Cơ Tử, Trung Hoàng Hướng Vũ Phi, mà là nói những đệ tử Thiên Cơ Lâu của hắn. Bảng xếp hạng này có nhiều thứ đáng xem, không có xếp bốn người bọn họ lên bảng, nhưng thật ra thiên phú của cả bốn người đều khá tốt.
Trong bốn người, có hai người sở hữu thể chất tuyệt thế và đặc thù, hai người còn lại thì là đại tài có truyền thừa Đại Đế, chỉ cần không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, thì Thần Hoàng Tử và Hỗn Độn sẽ không thể làm ảnh hưởng đến đại cục của Bắc Đẩu.
"Lâu chủ yên tâm, ta nhất định sẽ dốc toàn lực tu luyện, không cô phụ sự bồi dưỡng của ngươi."
Diệp Phàm đương nhiên nghe hiểu ý của lâu chủ, bèn lớn tiếng đáp lại.
"Đúng vậy a, nếu không phải nhờ có lâu chủ, mối thù của ta phỏng chừng sẽ không có cơ hội để báo thù, ta cũng sẽ cố gắng."
Thánh Hoàng Tử nhanh chóng ôm quyền đối với sư phụ của mình, cảm tạ nói.
Trong bốn người bọn họ, Thánh Hoàng Tử và Diệp Đồng được lâu chủ cải tạo nhiều nhất, giờ khắc này lôi kiếp đại pháp trên người Thánh Hoàng Tử hay công phạt chi lực cực hạn, đều là công pháp lấy được từ Thiên Cơ Lâu. Mà Diệp Đồng thì càng không cần phải nói, vốn dĩ chỉ là cô nhi trên Tử Vi cổ tinh, căn bản không thể tu luyện.

"Ai dám cản trở Thiên Cơ Lâu, ta liền giết người đó cho lâu chủ, lâu chủ cứ yên tâm."
Vương Đằng vẫn luôn cuồng ngạo, ngược lại là người có đạo tâm thành Đế cao nhất trong bốn người, dù sao gia hỏa này đã quen tự kiêu.
"Lâu chủ, nếu Hỗn Độn Thể đã thành, vậy thì tình hình cuộc chiến hiện tại đã bị đảo ngược, chỉ cần Cổ Tộc dùng đến Đế Binh, có thêm nhiều thiên ngoại thế lực nữa cũng chẳng xi nhê."
Diệp Đồng tâm sáng như gương, lập tức ý thức được Hoàng Sào Cổ Tộc có thêm hai lá bài tẩy, chiến tranh sau này sẽ nhẹ nhõm hơn nhiều.
Mặc dù số lượng kẻ xâm lược đến từ ngoại vực này rất nhiều, nhưng Thánh Nhân Vương và Đại Thánh thì rất ít, một khi đánh bại từng người một, thì thiên ngoại thế lực sẽ rất khó tạo nên uy hiếp.

Chương 784. Tình hình chiến sự

"Thế thì cũng chưa hẳn, nếu không cần thiết, bọn họ sẽ không vận dụng Đế Binh, bằng không thì, Hỗn Độn đã không xuất thế sớm như vậy rồi."
Lâu chủ cười cợt, lại lắc đầu.
"Lâu chủ, tại sao lại nói như vậy?"
Mọi người đều khó hiểu, đặc biệt là những cao thủ của thế gia.
Đứng ở góc độ của bọn họ, vận dụng Đế Binh tuyệt đối là chuyện hợp tình hợp lý, lúc trước Diêu Quang Thánh Địa truy đuổi Diêu Quang Thánh Tử, cũng vận dụng Đế Binh dưới cơn nóng giận.
Đối với thế gia bình thường mà nói, chỉ cần tình hình đủ nguy cấp, thì chuyện sử dụng Đế Binh là chuyện không thể bình thường hơn.
Cái gọi là Đế Binh vừa ra, sơn hà phá toái, uy lực Cực Đạo binh khí giống như Đại Đế chi nộ, thường sẽ một kích quyết định tình hình cuộc chiến.
"Sau khi những Chí Tôn cấm khu tự chém một đao, quanh năm suốt tháng tự phong bế mình và ngủ say trong Thần Nguyên, chờ đợi Tiên Lộ mở ra."
"Thức tỉnh Cực Đạo binh khí, là một trong số ít chuyện có thể đánh thức bọn Chí Tôn cấm khu, mà một khi Chí Tôn thức tỉnh sớm, tuổi thọ không đủ, thì nhiều khả năng sẽ cần thu gặt sinh linh để bổ sung tuổi thọ của bản thân."
...
"Vì vậy nếu không cần thiết, các Chí Tôn cấm khu đó đều sẽ hạn chế việc thức tỉnh sớm hết mức có thể, đây cũng là lý do mà bọn họ muốn vội vã thúc sanh Hỗn Độn, để hắn ra ngoài trấn áp chiến trường, bọn họ không hy vọng Đế Binh của Cổ Tộc sẽ thức tỉnh toàn bộ."
Lâu chủ nhìn thấu chút suy tính nhỏ đó của các Chí Tôn cấm khu.
Theo hắn phỏng đoán, hiện tại số lượng Chí Tôn thức tỉnh và đang bày mưu tính kế đối phó Thiên Cơ Lâu hẳn là không quá bốn người, những người khác cũng vẫn đang trong trạng thái ngủ say.
Mặc dù hắn không nhớ rõ thời gian cụ thể của hắc ám náo động đời này, nhưng chắc chắn nó sẽ diễn ra trong đại thế hoàng kim.

Bọn họ cũng không muốn có người thức tỉnh sớm, thu gặt tuổi thọ của ngàn tỉ sinh linh và quấy rầy kế hoạch của các Chí Tôn khác.
Thế thì xem ra, những kẻ xâm lược lần này mang lại cho Hoàng Sào không ít phiền phức.
"Bọn Chí Tôn đó quả thực là vô liêm sỉ, vẫn trốn ở trong Sinh Mệnh Cấm Khu và suy nghĩ thu gặt tuổi thọ của chúng ta."
Lúc này, không ít người ở phía dưới đều cảm thấy vô cùng căm phẫn vì hắc ám náo động, đặc biệt là đệ tử thế gia môn phái.
"Lâu chủ, nghe ngươi nói như vậy, xem ra bọn xâm lược đến từ ngoại vực còn có cơ hội chiến thắng nữa sao?"
Lão Phong Tử ngừng một chút, bèn hỏi.
"Không phải cơ hội chiến thắng, mà là cơ hội ngồi xuống đàm phán hòa bình với Hoàng Sào."
Lâu chủ mỉm cười, nói.
Lấy thực lực mà Hoàng Sào bày ra lúc này, muốn hoàn toàn xoay chuyển tình thế, đuổi toàn bộ kẻ xâm lược ngoại vực trở về căn bản là chuyện bất khả thi.
Mặc dù một vài thế lực ngoại vực yếu trong đó đã bị bọn họ thanh trừng, nhưng bọn xâm lược ngoại vực còn dư lại thì không đơn giản.
Chỉ cần ngày nào Hoàng Sào không có ý định vận dụng Đế Binh, liều mạng một mất một còn, thì bọn họ chưa thể nào giải quyết vấn đề đó trong thời gian ngắn được.
Nếu bọn họ thật sự vận dụng Đế Binh, ở trong Sinh Mệnh Cấm Khu tiến hành đại chiến Cực Đạo, thì vừa hay đúng với ý định của Lưu Tiêu.
Nói tóm lại, cho dù bây giờ Hoàng Sào đi bước nào, thì đều nằm trong lòng bàn tay của Lưu Tiêu.
"Bây giờ, bọn xâm lược ngoại vực đã có bảy tám sinh vật yếu ớt đến từ Thái Cổ bộ tộc bị tiêu diệt, mà từ khi Hỗn Độn và Ngũ Sắc Thần Hoàng xuất thế tới nay, cũng hủy diệt không ít thế lực ngoại vực xâm lược."
"Tình hình bây giờ là hai bên chỉ còn thừa các cường giả cao thủ, tiếp đó phỏng chừng sẽ đánh giằng co trong thời gian dài."
Lâu chủ biết có không ít người trong Thiên Cơ Lâu không biết gần Hoàng Sào đang xảy ra chiến tranh khốc liệt đến cỡ nào, bèn nói sơ lược một lần.
"Thế thì hiện tại thế lực ngoại vực còn trụ được ở Bắc Đẩu rốt cuộc còn thế lực nào?"
"Đúng thế, lâu chủ, nói cho bọn ta biết đôi chút đi, bọn ta cũng rất to mò mấy vị khách thiên ngoại đó nha."
"Ngoài Vĩnh Hằng Quốc Độ tu chân theo khoa học kỹ thuật ra, còn có thế lực ngoại vực kỳ lạ nào không, lâu chủ?"
Đám người vừa nghe lâu chủ nói tới chiến tranh xảy ra ở tiền tuyến, lập tức ai nấy cũng cảm thấy hứng thú.
Đối với Hoàng Sào mà nói, đây là chiến tranh xâm lược toàn diện, nhưng đối với phần lớn thế lực Bắc Đẩu chỉ là hóng chuyện mà thôi.
Thứ mà bọn họ quan tâm đương nhiên không phải là chiến sự diễn biến

như thế nào, mà là cảm thấy tò mò về bọn gia hỏa đến từ vực ngoại sang đây xâm lược.
"Bây giờ những thế lực vẫn còn trú đóng ở Bắc Đẩu, là Vĩnh Hằng Quốc Độ mà các ngươi đã từng gặp qua, ngoại trừ cơ giáp và chiến hạm ra, bọn họ còn có không ít chiến y cường đại hơn chưa xài đến."
Ngoại trừ Ngũ Hành Thần Giáp và Thông Thiên Thánh Giáp ra, Vĩnh Hằng tinh vực còn có một cơ giáp Cổ Thánh Chiến Tranh Bảo Thể, cực kỳ cường đại, nhưng phải cần cường giả Thánh Nhân cảnh mới có thể điều khiển nó. Một khi loại chiến giáp này được đưa số lượng lớn vào chiến trường, thì đây chính là thứ có thể san bằng toàn bộ hiếu chiến chi địa.

Chương 785. Bây giờ vẫn còn giá trị lợi dụng

"Trên tay bọn họ còn đang giấu một chiến giáp kinh khủng đủ để chống lại Thánh Nhân Vương thậm chí là Đại Thánh, vốn dĩ chiến giáp này bị giới hạn ở người điều khiển và vật liệu chế tạo khan hiếm, khó có thể sản xuất hàng loạt."
"Nhưng bây giờ bọn họ đã chiếm lĩnh được một phần khoáng sản bảo địa ở Bắc Đẩu, chỉ cần có đủ thời gian, vô số loại chiến giáp cường đại và hi hữu, rất nhanh sẽ có thể sản xuất hàng loạt ra ngoài."
Hiện tại vẫn còn thế lực ngoại lai đang ở Bắc Đẩu, Vĩnh Hằng Quốc Độ tuyệt đối cường đại không thể nghi ngờ, hơn nữa bọn họ là người có cơ hội chiến thắng cao nhất.
Vĩnh Hằng tinh vực có không ít chiến giáp cường hãn, vấn đề lớn nhất của bọn họ nằm ở chỗ: một là người điều khiển không đủ cường lực, hai là không có đủ vật liệu quý hiếm.
Nhưng sau khi tới Bắc Đẩu, hai vấn đề này dường như đã được giải quyết, thiên uẩn thần bảo ở chỗ này, bất kể là dịch tiến hóa thể chất hay vật liệu cơ giáp, đều không thiếu.
Có thể mường tượng được, chỉ cần để cho bọn họ đứng vững trên trận tuyến này, Vĩnh Hằng Quốc Độ với năng lực phục chế hàng loạt, sẽ trở nên vô cùng kinh khủng.
"Không ngờ còn có cơ giáp có thể đối phó Thánh Nhân Vương! Nói như vậy, mỗi một kiện cơ giáp đều được thiết kế để vượt cấp chiến đấu ư!"
Tề Lân đã tò mò về phương thức chiến đấu dị thường của Vĩnh Hằng tinh vực từ lâu, bây giờ vừa nghe thấy thế thì càng hiếu kỳ hơn.
"Trên đời vẫn còn tu chân theo hướng khoa học kỹ thuật, đúng thật là hiếm gặp và dị thường mà."
Khương Thái Hư vừa mới đến Thiên Cơ Lâu, đương nhiên càng cảm thấy kỳ lạ.
Ở trong những kẻ xâm lược đó, những tộc duệ thao túng chiến hạm và cơ giáp chiến đấu, là đối tượng mà các thế lực tò mò nhất.

"Còn Thái Âm Giáo, Kim Ô nhất tộc của Tử Vi tinh vực đã đầu phục vào Tử Vi thần triều, ba bên liên minh thành một, không thể khinh thường."
Lâu chủ vừa nói như thế, Diệp Đồng và Khương Thái Hư đồng loạt lộ vẻ cau mày và nghiêm nghị.
Đình Đình còn nhỏ, không biết Thái Âm Giáo chính là kẻ đầu têu mưu đồ chiếm đoạt huyết mạch truyền thừa của nàng, nhưng Khương Thái Hư thì biết.
Về phần Kim Ô nhất tộc thì càng không cần phải nói, bọn họ chính là một trong hai đại cừu nhân của Diệp Đồng và Thái Dương Thánh Hoàng nhất mạch.
"Mặc dù không biết nhiều, nhưng Kim Ô nhất tộc và Thái Âm Giáo đều sở hữu truyền thừa Thái Dương Kinh và Thái Âm Kinh của riêng mình, mà Tử Vi thần triều còn là một Bất Hủ thần triều trên Tử Vi cổ tinh."
"Bây giờ bọn chúng đứng cùng chiến tuyến, kể cả cao thủ Đại Thánh bát trọng thiên cũng có rất nhiều, thực lực cực kỳ kinh người."
Nếu hai thế lực đã âm mưu đoạt truyền thừa Cổ Hoàng nhiều năm như vậy, thực lực đương nhiên là phải có, đặc biệt là những truyền thừa Cổ Hoàng bị cướp đang được uẩn dưỡng, thậm chí sẽ còn mạnh hơn không ít.
Bây giờ, bọn chúng đều đứng chung chiến tuyến với Tử Vi thần triều, lại thêm truyền thừa của chính Bất Hủ hoàng triều, đây cũng là một mối uy hiếp lớn cho Hoàng Sào...
"Trong số tất cả kẻ xâm lược, chỉ có thế hai thế lực này là thật sự muốn tiêu diệt Hoàng Sào."
Nói tới điểm này, trong Nhân Tộc có không ít cường giả lập tức cắn răng nghiến lợi, nói.
Trong đó đương nhiên bao gồm cả Diệp Đồng, báo thù có thể nói là nguyên nhân duy nhất để hắn tu luyện.
"Các ngươi có thể yên tâm, ta có thể bảo đảm với các ngươi, cho dù kết quả trận chiến sau cùng giữa mấy thế lực đó và Hoàng Sào là như thế nào, ta cũng sẽ không để cho bọn họ ung dung trở ra đâu."
"Nhưng bây giờ là lúc mà chúng ta có thể lợi dụng bọn hắn, chi bằng cứ từ từ đã."
Lâu chủ biết mọi người và Diệp Đồng nóng lòng muốn báo thù, lập tức đưa ra câu trả lời chắc nịch.
Lâu chủ vốn dĩ không hề thích Thái Âm Giáo, Kim Ô nhất tộc, chờ sau khi chiến tranh kết thúc, bọn họ sẽ phải trả giá đắt vì mưu đồ đoạt truyền thừa người khác của mình.
"Được! Ta đợi ngày này đã lâu rồi!"
Diệp Đồng ngay lập tức kích động, liên tục tán thưởng.
Các Nhân Tộc thế gia khác cũng xắn tay áo lên, đang chờ ngày đó đến.
"Trong các thế lực trên thí luyện Cổ Lộ tiến đến Bắc Đẩu, bây giờ chỉ còn sót lại truyền nhân Phách Thể, Doãn Thiên Đức cũng đã một mình tiến vào trong Sinh Mệnh Cấm Khu."
"Hai người này cũng rất thông minh, biết điệu thấp lẻn vào trong, nhưng

cũng rất dễ đánh thức bọn Chí Tôn Cổ Hoàng đang ngủ say trong Sinh Mệnh Cấm Khu vì hành động này."
Ánh mắt của lâu chủ nhìn từ Thiên Cơ Lâu, đủ để bao trùm toàn bộ Bắc Đẩu, đương nhiên là thấy rõ chút chuyện vặt này.
"Bất Tử Sơn có Thánh Linh nhất tộc được xem là thuốc đại bổ, nếu mà một người trong số bọn họ tìm được, nói không chừng có thể nhờ vào nó mà nhảy vọt không ít cảnh giới!"
Nhân Ma Lão Gia Tử lập tức kinh hô lên.
Quả nhiên không hổ là chuyên gia ăn đồ tốt, Nhân Ma Lão Gia Tử lập tức phản ứng khi biết trong Bất Tử Sơn ẩn giấu đồ tốt.
Có điều, hắn nói vậy cũng không sai, mặc dù việc lẻn vào Sinh Mệnh Cấm Khu rất nguy hiểm, nhưng trong đó cũng ẩn chứa chỗ tốt kinh người.
Đặc biệt là hiện nay lâu chủ đã tiết lộ Bất Tử Sơn chi chủ Thạch Hoàng chính là Thánh Linh Chứng Đạo, Bất Tử Sơn mà hắn đang che chở, nhiều khả năng cũng che giấu không ít Thánh Linh đang thai nghén.
Thánh Linh chính là chủng tộc thông hiểu thiên địa pháp tắc, một khi xuất thế đi kèm với điều kiện thích hợp, thì có thể một bước thành Đế, nhưng trước thời điểm đó lại chẳng khác gì một cây thuốc đại bổ yếu ớt.

Chương 786. Chuẩn Đế đỉnh phong

Nếu để cho một trong hai người Phách Vương Hồn Chiến hoặc làDoãn Thiên Đức tìm được, dựa vào tiềm lực có thể lên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng của bọn họ, chắc chắn sẽ một bước lên trời.
"Chỉ sợ mọi chuyện không có đơn giản như vậy, bây giờ Thiên Cơ Lâu chính là cái đinh lớn nhất trong mắt Chí Tôn cấm khu, Ngũ Sắc Thần Hoàng và Hỗn Độn đều là quân cờ mà bọn hắn rải ra để đối phó Thiên Cơ Lâu."
"Bọn họ rất có thể sẽ giở trò cũ, dùng vô số bảo vật và truyền thừa làm chỗ tốt, lung lay và biến bọn họ trở thành quân cờ để chống lại Thiên Cơ Lâu ta."
Lâu chủ cũng nhìn thấu, Chí Tôn cấm khu đã dùng thuần thục chiêu này.
Vô số thần vật và trân bảo đỉnh cấp trong Sinh Mệnh Cấm Khu, bàn về việc đào tạo đại tài, ngoại trừ Thiên Cơ Lâu ra, e là trong vũ trụ bát hoang không có nơi nào thích hợp hơn chỗ đó.
Bọn Chí Tôn cấm khu một tay che trời, muốn cho những đại tài của bọn họ trợ lực quả thực là dễ như trở bàn tay, cũng giống như Diêu Quang Thánh Tử, chỉ cần nhẹ nhàng châm dầu vào lửa một xíu, là thiên phú đã tức khắc vô địch.
Mà đối với các Chí Tôn cấm khu, dù cho thiên phú của những người này tuyệt luân đến mấy, chỉ cần không Chứng Đạo, không thành Đại Đế, ở trong mắt bọn họ cũng chỉ là một cây thuốc đại bổ mà thôi.
Dù lúc đầu đầu tư bao nhiêu vào bọn họ, đợi đến ngày hắc ám náo động, thì sẽ lấy lại được tất cả.
Nếu trong số bọn họ có người vọng tưởng Chứng Đạo thì càng đơn giản

hơn, từ cổ chí kim, cửa ải khó nhất để Chuẩn Đế Chứng Đạo chưa bao giờ nằm ở thiên kiếp, mà nằm ở chỗ những Chí Tôn cấm khu liên thủ ngăn cản. Đối với điều này, có thể nói Kim Ô Đại Đế là người có nhiều kinh nghiệm, đời thứ nhất của hắn chính là đã thất bại như thế.
Hắn ở trong nguyên tác ẩn núp đến đời thứ hai, cũng thừa dịp các Chí Tôn cướp đoạt Tiên Lộ, không rảnh chia người tới đây ngăn cản mình, lúc này mới lén lút Chứng Đạo.
Vì vậy chuyện đào tạo đại tài để đối phó Thiên Cơ Lâu, bọn họ tuyệt đối là kiếm bộn chứ không lỗ.
"Không đời nào, hiện nay có một Bất Tử Thần Hoàng và Hỗn Độn đã khó giải quyết lắm rồi, nếu có nhiều hơn hai thiên tài này nữa thì nguy to."
"Phách Vương Hồn Chiến chính là truyền nhân Thương Thiên Phách Thể, tuyệt đối không nên xuất hiện chuyện như vậy."
"Doãn Thiên Đức cũng không dễ trêu chọc, tuổi còn trẻ đã bước vào Thần Cấm, nếu thật sự là như thế, coi như Thánh Nhân Vương cũng chưa chắc là đối thủ của hắn."
Lúc này, mọi người nghe lâu chủ nói thế, ai nấy cũng lộ vẻ khiếp sợ và kinh ngạc, bắt đầu lo lắng và bàn tán xôn xao.
Dù sao thì sau khi nghe lâu chủ nói xong, bọn họ đều cảm thấy chuyện này rất có thể sẽ xảy ra.
"Lâu chủ, ngươi yên tâm, Thương Thiên Phách Thể tuyệt đối không đụng được một cọng lông của Thiên Cơ Lâu, tên này sẽ do ta xử lý."
Diệp Phàm vừa nghe thấy tên của Thương Thiên Phách Thể liền lập tức sôi trào, huyết hải thâm cừu trong huyết mạch để hắn không cách nào kiềm chế và sản sinh lửa giận.
"Nếu hắn thức thời, hẳn là biết nên chọn ai giữa Thiên Cơ Lâu và Chí Tôn cấm khu."
Vương Đằng cũng lộ ra chiến ý ngút trời, trước kia hắn đã nghe nói thiên phú chín loại thần hình của Thương Thiên Phách Thể, vô cùng điên cuồng, đương nhiên rất muốn gặp gia hỏa này một phen.
Có hai đại đệ tử Thiên Cơ Lâu mở miệng nói muốn đối phó Phách Vương Hồn Chiến, lúc này mọi người mới tìm lại được chút cảm giác an toàn.
"Ngoài ra, thế lực còn đang ở Bắc Đẩu, còn có Thần Đình và liên minh các cường tộc ở lối vào Cổ Lộ."
Mặc dù lâu chủ ngoài miệng là nói như vậy, nhưng cũng không hề lo sợ về Doãn Thiên Đức và Hồn Chiến, trái lại còn nói tiếp về hai thế lực cuối cùng còn đang đóng quân ở Bắc Đẩu.
Hai thế lực này mới chạy đến và xuất hiện sau cùng, đường sá xa xôi, nhưng hậu sinh khả úy, nhanh chóng chiếm lĩnh Huyết Hoàng Sơn và Vạn Long Sào.
"Trên đường trở về, ta cũng nhìn thấy những cường giả tự xưng là Thần Đình khai chiến với Cổ Tộc ở hiểu chiến chi địa, theo ta quan sát, chiến lực của Thần Đình không thể coi thường."
Thánh Hoàng Tử ngay tức khắc nhớ lại, nói.

Lúc đó, theo hắn quan sát được, mặc dù cao thủ Thần Đình không nhiều, nhưng mỗi một người đều có tu vi rất cao, trông không giống đám người ô hợp chút nào.
"Đúng vậy, Thần Đình chính là một trong mấy đại thế lực ở phần cuối thí luyện Cổ Lộ, người sáng lập ra nó chính là một vị cường giả Chuẩn Đế đỉnh phong đời này."
Lâu chủ gật đầu rồi nói.
Đám người trong Thiên Cơ Lâu nhất thời nhao nhao kinh hô cả lên, hít một ngụm khí lạnh.
Giờ khắc này, trên Bắc Đẩu, cho dù mạnh như Khương Thái Hư, Lão Phong Tử hay thậm chí là Cái Cửu U, phỏng chừng cũng không dám tự xưng mình là Chuẩn Đế đỉnh phong.
Chuẩn Đế đỉnh phong là khái niệm gì?
Chuẩn Đế giống như Tiên Đài thất trọng thiên, thăng cấp Thánh Nhân pháp tắc của mình lên Chí Tôn pháp tắc, để chuẩn bị cho Hoàng Đạo pháp tắc thành Đế sau này.
Chuẩn Đế đỉnh phong cửu trọng thiên, mang ý nghĩa năm đại bí cảnh đã viên mãn toàn bộ, có được chiến lực mạnh nhất từ Đại Đế trở xuống.
Không nghĩ rằng ngày nay đã có cường giả như thế tồn tại trong vũ trụ.

Chương 787. Bí cảnh Địa Phủ

"Trời ạ, cường giả Chuẩn Đế đỉnh phong, chuyện này khoa trương thật đấy! Thảo nào bọn hắn lại tới đây từ một nơi xa xôi như thế."
"Chẳng lẽ hắn nhắm đến bất tử thần dược ở Bắc Đẩu sao?"
"Xem ra Hoàng Sào có thể chiến thắng cuộc chiến lần này hay không đúng thật là khó nói..."
Lúc này, mọi người đều cảm thấy sợ ngây người.
Lúc trước cho rằng truyền nhân Thương Thiên Phách Thể, Doãn Thiên Đức của khu vực Thần Cấm, Ngũ Sắc Thần Hoàng và Hỗn Độn Thể thiếu hụt đã đủ khoa trương lắm rồi, không ngờ ngày hôm nay Bắc Đẩu còn có cường giả Chuẩn Đế đỉnh phong đến đây.
"Cường giả Chuẩn Đế đỉnh phong cực kỳ tôn trọng Cổ Thiên Đình của Đế Tôn ngày xưa, do đó hắn mới bắt chước Cổ Thiên Đình và sáng lập nên Thần Đình, muốn thống nhất vũ trụ bát hoang, tái hiện uy thế Cổ Thiên Đình ngày xưa."
Mặc dù nghe có vẻ là người có chí hướng sâu xa, nhưng thực tế thì ở trong nguyên tác, Thần Đình cũng không tồn tại được bao lâu, rất nhanh liền bị lão nhân đốn củi cùng với những thế lực khác liên thủ và san bằng.
Có điều, giờ khắc này bởi vì sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu, bọn họ từ thí luyện Cổ Lộ xa xôi đi tới Táng Đế Tinh, nói không chừng chính vì lý do đó mà tránh được kiếp nạn này.
"Không ngờ rằng những chủng tộc thiên ngoại xâm lược đều có lai lịch lớn đến vậy, xem ra chiêu này của lâu chủ là muốn mượn đao giết người, nói

không chừng thật sự có thể thành công cũng nên."
Lúc này, Đoạn Đức và Hắc Hoàng vừa nghe thấy các thế lực còn sót lại hiện nay đều cường đại đến thế, lập tức hưng phấn, nói.
Suy cho cùng những kẻ địch đó không chĩa mũi nhọn về phía Bắc Đẩu, mà là tập trung hỏa lực để chống lại Hoàng Sào, hai người đương nhiên hy vọng rằng bọn chúng càng mạnh càng tốt.
"Sau lưng Hoàng Sào chính là các Chí Tôn cấm khu, muốn triệt để đánh bại là chuyện bất khả thi, nhưng ít ra có thể mang đến không ít phiền toái cho bọn chúng."
Nhưng Diệp Phàm cũng nhìn thấu, bèn lắc đầu nói.
Trừ khi Chí Tôn cấm khu bỗng dưng quyết định từ bỏ Hoàng Sào, bằng không chỉ cần ngày nào sau lưng Hoàng Sào vẫn còn các Chí Tôn cấm khu làm chỗ dựa, thì ngày đó bọn họ vẫn chưa thể thua được.
Không thể không thừa nhận, nếu vũ trụ bát hoang không tính Thiên Cơ Lâu, thì lực lượng cường đại nhất vẫn là bọn Chí Tôn của Sinh Mệnh Cấm Khu.
Còn các thế lực khác, cái gì mà Thiên Đình, cái gì mà thần triều, đều chỉ là con kiến trong mắt bọn họ mà thôi.
Đặc biệt là đời này, không có Đại Đế xuất hiện, đạo văn của Đại Đế tiền nhiệm - Thanh Đế - thậm chí còn chưa hoàn toàn tiêu tán, giữa thiên địa vẫn tồn tại áp chế, rất khó để sản sinh Đại Đế.
Phiến thiên địa này dù mạnh hơn, cùng lắm cũng chỉ là Chuẩn Đế cửu trọng thiên, ở trong mắt bọn họ không tính là thứ gì.
"Có thể gây phiền phức cho bọn chúng cũng không tồi, dù sao có lâu chủ ở đây, bọn Chí Tôn cấm khu sống không được bao lâu."
Ở trong mắt Vương Đằng, sư phụ hắn - lâu chủ - chính là vô địch thiên hạ, đương nhiên là bình chân như vại, nói.
Ngoại trừ các thế lực đó ra, thậm chí còn có cường tộc ở từng vũ trụ đến từ lối vào Thần Thoại Cổ Lộ, cũng đang kết giao với nhau trên Bắc Đẩu.
Thần Ma Tộc, Cự Nhân Tộc, Nguyên Ma Tộc, Vũ Dực Tộc, U Ảnh Tộc, đều là cường tộc có tiếng trong tinh không, ai nấy cũng mang hình dạng quái dị và thiên phú của riêng mình.
Tuy nhiên, mối uy hiếp mà Bắc Đẩu phải đối mặt cũng không chỉ có vậy, vào lúc này đây, còn có một cơ thể thần thức của Chí Tôn xuất phát từ Bắc Đẩu, vượt xa ngàn dặm đi tới Địa Phủ.
Địa Phủ, là khu vực thần bí được mệnh danh là Sinh Mệnh Cấm Khu thứ 8, là thế lực kinh khủng đã tồn tại cùng Cổ Thiên Đình từ thời đại thần thoại đến nay, ẩn trốn từ lâu trong lịch sử.
Mà người bước vào địa phương thây chất đầy đồng này không phải ai khác, chính là Quân Tuyên từ tinh không xa xôi mà đến, cũng chính là thân thể chứa thần thức của Tiêu Dao Thiên Tôn.
Nếu không phải đại biểu cho Sinh Mệnh Cấm Khu đến đây, cho dù là chiếm được thân thể của cường giả Chuẩn Đế đỉnh phong, thì Tiêu Dao Thiên Tôn cũng không dám tùy tiện xông vào đây.
Địa Phủ nghiên cứu Luân Hồi Ấn, Độ Kiếp Thiên Công đã mấy trăm ngàn

năm trời, truyền thừa lấy thi thể Chứng Đạo cũng là độc nhất vô nhị trong toàn bộ vũ trụ, các loại quái vật Nguyên Quỷ mấy trăm ngàn năm qua đến chỗ này không phải là con số ít.
"Người tới là người phương nào, lập tức dừng lại."
Bên trong bí cảnh Địa Phủ, không chỉ có âm sơn, mà trên bầu trời đen thậm chí còn treo lủng lẳng chín vầng trăng khuyết, trông đáng sợ đến cực điểm.
Mà Quân Tuyên đi vào bên trong, bỗng nhiên nghe thấy một giọng nói già nua truyền đến đỉnh đầu của hắn.
"Ta chính là Táng Đế Tinh Quân Tuyên, muốn đại biểu cho các Sinh Mệnh Cấm Khu ở Đông Hoang như Bất Tử Sơn, Thái Sơ Cổ Khoáng tới đây thương thảo một việc với các ngươi."
Quân Tuyên không đi tiếp về phía trước nữa, mà cực kỳ lễ phép, nói.
Đừng nói bây giờ hắn chỉ là thân thể thần thức của Tiêu Dao Thiên Tôn, coi như thực sự là bản tôn Tiêu Dao Thiên Tôn giáng lâm, hắn cũng không dám manh động ở chỗ xa lạ này.
Địa phương quỷ quái này thu thập vạn linh chi huyết để chế tạo vô số quái vật, lại còn mưu đồ khống chế luân hồi, từ thời đại thần thoại tới nay đã bị không ít Chí Tôn chưởng khống, từng khai chiến với Cổ Thiên Đình dưới sự cai quản của Trường Sinh Thiên Tôn.
Đến ngày hôm nay, các đại phái trong địa phương quỷ quái này mọc lên như rừng, không ai biết được trong đó rốt cuộc có bao nhiêu cường giả Chí Tôn ẩn núp.

Chương 788. Mưu đồ

"Quân Tuyên? Không ngờ Tiêu Dao Thiên Tôn lại dùng trò vặt đoạt xá này, bị phong ấn trong Thần Nguyên lâu nên cảm thấy chán rồi sao?"
Giọng nói già nua lập tức nhìn thấu chân thân của Tiêu Dao Thiên Tôn, bèn nở nụ cười, nói.
Bên trong bí cảnh Địa Phủ, vô số huyễn tượng bắt đầu thối lui, thần thức của Cổ Hoàng Chí Tôn tiến vào bên trong, hóa thành thần hình.
Một trong hai bá chủ của Địa Phủ - Trấn Ngục Hoàng - dùng thần thức vô thượng xuất hiện trước mặt Tiêu Dao Thiên Tôn.
Đông Hoang Sinh Mệnh Cấm Khu và Địa Phủ cũng coi như đã quen biết nhau từ lâu, hai bên chưa bao giờ là địch nhân của nhau cả, Tiêu Dao Thiên Tôn đương nhiên không có bị đối xử như kẻ địch.
"Ta nghĩ các ngươi lãng phí thời gian ngủ say quý báu của mình đi tới đây, hẳn không phải là tìm ta ôn chuyện cũ đâu nhỉ?"
Con mắt của Trấn Ngục Hoàng phảng phất như một cổ tinh khổng lồ trong tinh không, cực kỳ chấn động và kinh khủng, không khác gì Cổ Hoàng Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu.
"Lần này ta đến đây mang đến cho các ngươi một tin tức quan trọng, Đông Hoang xuất hiện một kẻ thù chung của chúng ta."
Quân Tuyên không có ý định lãng phí thời gian, lập tức nói với Trấn Ngục

Hoàng.
Trấn Ngục Hoàng từ thời đại thần thoại liền đã Chứng Đạo, có thể sống tới bây giờ, đích thị là dọa người.
Điều này e là có liên quan đến truyền thừa luân hồi, Nguyên Quỷ, Nguyên Thần trong Địa Phủ.
"Người của Táng Đế Tinh thì liên quan gì đến Địa Phủ bọn ta chứ?"
Trấn Ngục Hoàng vừa nghe xong, lập tức hiểu được phần nào mục đích mà Tiêu Dao Thiên Tôn đến đây.
"Ta nghĩ cho dù ở Địa Phủ xa xôi, các ngươi hẳn là đã nghe đến cái tên Thiên Cơ Lâu rồi, đúng chứ?"
"Gần đây, thế lực này chỉ mới xuất hiện ở Táng Đế Tinh, nhưng đã tuồn ra ngoài không ít bí mật của Chí Tôn chúng ta, không chỉ hắc ám náo động, mà đến cả sự việc Địa Phủ ngươi thu thập thi thể Đại Đế, nghiên cứu luân hồi, lấy thi thể Chứng Đạo cũng rõ như ban ngày."
"Ngay cả vụ các ngươi cướp đoạt Thái Dương chi huyết, trong bóng tối hại chết Thái Dương Thánh Hoàng nhất mạch, hay vụ nguyền rủa Hoang Cổ Thánh Thể ở thời đại thượng cổ, cũng đã bị tiết lộ toàn bộ."
Nếu đã từ ngàn dặm xa xôi sang đây, Quân Tuyên đương nhiên phải chuẩn bị kỹ càng.
Khi Trấn Ngục Hoàng vừa hỏi, Quân Tuyên lập tức nói chi tiết về chuyện này.
Lúc trước, Trấn Ngục Hoàng đã nghe qua tình báo truyền từ Thiên Cơ Lâu về bí mật lớn của Bất Tử Thiên Hoàng và Đế Tôn.
Nhưng hắn hoàn toàn không nghĩ rằng thậm chí đến cả chuyện của Địa Phủ, Thiên Cơ Lâu cũng biết rất rõ.
"Làm sao hắn có thể biết rõ chuyện của Địa Phủ ta đến thế được! Đúng là gan to bằng trời!"
Trấn Ngục Hoàng ở rất xa, hiển nhiên là không biết những sự tích dọa người của Thiên Cơ Lâu ở Bắc Đẩu, khi vừa nghe xong, còn tưởng rằng Thiên Cơ Lâu là địa phương mà Chí Tôn ở thời đại thần thoại chấp chưởng.
Dù sao có thể biết rõ nhiều chuyện từ xưa đến nay của Địa Phủ đến thế, chỉ có thể là Thiên Tôn khác cùng thời với bọn họ.
"Thiên Cơ Lâu có tiên khí vờn quanh, ta đoán nó hẳn là một tòa Tiên Lâu từ thượng cổ để lại, vị Thiên Cơ Lâu chi chủ kia dựa vào tòa Tiên Lâu này, nên mới biết được nhiều bí mật của chúng ta như vậy."
"Nếu chúng ta có thể liên thủ và cướp đoạt tòa Tiên Lâu kia, nói không chừng liền có thể nhờ vào đó mà giải mã được con đường trường sinh bất lão, không cần phải tự phong bế nữa."
Tiêu Dao Thiên Tôn cũng không nói dối nửa lời, dưới cái nhìn của bọn họ, sự huyền bí và thần kỳ trong Thiên Cơ Lâu, cho dù là làm được chuyện gì cũng chẳng có gì lạ.
Chỉ có điều, hắn biết Địa Phủ vẫn đang âm mưu thông qua khống chế luân hồi để thực hiện ý đồ trường sinh bất tử, do đó hắn mới cố ý nói như vậy.

"Bên trong vũ trụ bát hoang, vẫn còn món Tiên Khí như vậy tồn tại trên đời ư?"
Trấn Ngục Hoàng có chút đứng ngồi không yên, trong nháy mắt dùng tầm mắt vô thượng nhìn về phía nơi sâu xa trong vũ trụ.
Dù sao hắn cũng là Thiên Tôn từ thời đại thần thoại, không thể nhìn hết vũ trụ, nhưng năng lực nhìn thấy Bắc Đẩu cổ tinh vẫn phải có.
Vừa nhìn sang, mặc dù không thấy rõ cho lắm, nhưng đúng là đã thấy Thiên Cơ Lâu nằm ở Nhân Tộc Thần Thành.
Bởi vì trên bầu trời Thiên Cơ Lâu hội tụ tiên khí, nên trong tầm mắt thần thức trở nên vô cùng lóa mắt, cơ bản là cũng có thể nhìn thấy.
Tuy nhiên, tới lúc Trấn Ngục Hoàng muốn tập trung tinh thần nhìn rõ bên trong, thì lại bị tiên khí bao phủ khiến tầm nhìn trở nên mơ hồ, cứ như là khu vực thần thánh bất khả xâm phạm.
"Vậy mà ngăn cản tầm nhìn của ta ở ngoài cửa, như thể có đại thần thông yểm hộ vậy..."
Trấn Ngục Hoàng thu hồi ánh mắt từ chỗ sâu trong tinh không, lập tức như có điều suy nghĩ, nói.
"Lúc này, Thiên Cơ Lâu đã lung lay phần lớn thế lực ở Bắc Đẩu, công khai toàn bộ bí mật của Chí Tôn chúng ta cho hậu thế, nếu còn để hắn tuyên cáo với vũ trụ bát hoang, thì hậu quả khó mà lường được!"
Chuyến đi này, Quân Tiêu đại biểu cho bảy đại cấm khu ở Bắc Đẩu đến đây, chính là vì nhìn trúng bên trong Địa Phủ tồn tại rất nhiều chiến lực cường đại và quỷ dị.

Chương 789. Thực lực của Địa Phủ

“Vì sao những tên này lại tụ tập trên Táng Đế Tinh của các ngươi thế, các ngươi để lộ ra cái gì hay sao mà sao có nhiều Tinh Vực bị thu hút tới đây thế này?”
Lúc này Trấn Ngục Hoàng đưa ánh mắt nhìn ra phía xa xa, nơi những quân đội của các Tinh Vực khác nhau đang chiếm đóng rồi nói.
Lần duy nhất mà Sinh Mệnh Cấm Khu liên thủ với Địa Phủ đã diễn ra từ rất lâu rồi, từ sau khi Đế Tôn của Cổ Thiên Đình có ý đồ luyện hóa toàn bộ Cổ Thiên Đình thì Sinh Mệnh Cấm Khu cùng Địa Phủ hoàn toàn không có giao du gì nữa cả.
Trừ lần đó thì cả hai bên cùng lắm chỉ là nước sông không phạm nước giếng, còn lâu mới tới mức độ bạn bè.
Lần này Tiêu Diêu Thiên Tôn đi đường xa đến đây thì sao có thể chỉ vì lý do muốn cảnh báo nguy hiểm cho Địa Phủ được?
Nói đến cùng thì những tên Chí Tôn Cổ Hoàng trong Sinh Mệnh Cấm Khu này rốt cuộc cũng chỉ muốn mượn lực lượng của Địa Phủ để đối phó với nơi gọi là Thiên Cơ Lâu này thôi.
“Không biết những Tinh Vực đến từ Thiên Ngoại kia lấy thông tin từ đâu mà biết được dưới Sinh Mệnh Cấm Khu cùng Táng Đế Tinh có chứa rất

nhiều bảo vật quý giá, rồi xong tất cả đều tấn công tới, thật sự là không biết tự lượng sức mình."
Tâm tình lúc này của Trấn Ngục Cổ Hoàng không được tốt lắm.
Hai người bọn hắn quen biết mấy chục vạn năm, lấy giao tình của bọn hắn thì ít nhất Tiêu Diêu Thiên Tôn vẫn tín nhiệm Trấn Ngục Cổ Hoàng.
"Tiêu Diêu Thiên Tôn, đi thẳng vào vấn đề luôn đi, đương nhiên ta tin ngươi về việc Thiên Cơ Lâu có thể uy hiếp được chúng ta, nhưng ta cũng tin rằng uy hiếp của nó đối với những tên Chí Tôn Cổ Hoàng trong Sinh Mệnh các ngươi lớn hơn chúng ta nhiều."
"Thế nên vì sao chúng ta phải vì những lời đồn vu vơ mà xuất thủ đây? Ngươi phải có lý do để thuyết phục được ta trước!"
Âm thanh của Trấn Ngục Cổ Hoàng vang lên trong không trung với vẻ già nua, toàn bộ Địa Phủ như chịu một rung động kinh khủng, một số lượng lớn Nguyên Lực tán loạn khắp nơi.
Những ánh mắt đỏ rực xuất hiện ngày càng nhiều, tất cả đều nhanh chóng tụ tập lại đây để quan sát.
Trong mấy chục năm trở lại đây thì những Cổ Hoàng nắm giữ Địa Phủ thay phiên ngủ say, thay phiên chấp chưởng địa phủ, dẫn tới hiện tại dưới Địa Phủ này đã hình thành phe phái san sát, đông đúc vô cùng.
Ngoại trừ Trấn Ngục Cổ Hoàng ra thì Diêm La Cổ Hoàng, Thi Hoàng cùng nhiều phe phái của các Cổ Hoàng khác đều chạy tới đây và nghe lén cuộc đối thoại này trong bóng tối.
"Tòa Tiên Lâu như Thiên Cơ Lâu này sở hữu một pháp bảo có thể nghịch chuyển thời gian, một ngàn ngày trong đó bằng một ngày ở bên ngoài, nó còn sở hữu nhiều Đế Kinh, Pháp Bảo mạnh mẽ khác, thậm chí bọn hắn còn có một cánh cửa dẫn tới một Thần Bí Cổ Lộ!"
"Nếu như lấy được Thiên Cơ Lâu thì không khác nào bản thấy lấy được vô số Tiên Thiên Chí Bảo trong đó, tất cả chúng ta đều được cùng hưởng."
Mặc dù trên mặt của Tiêu Diêu Thiên Tôn không có biểu tình gì nhưng trong lòng hắn đã thầm mắng, đúng thật là những tên Cổ Hoàng này không dễ lừa một tý nào.
Nếu như không phải quá cần thiết thì hắn sẽ không tiết lộ những pháp bảo trong Thiên Cơ Lâu ra như hiện tại, bởi vì bất kỳ pháp bảo nào trong đó đều vô cùng mạnh mẽ.
Dù là bất kỳ thứ gì của Thiên Cơ Lâu rơi vào tay bọn hắn thì đó đều là một pháp bảo đủ để khiến toàn bộ vũ trụ kinh động.
Nhưng với tình hình hiện tại thì nếu như không có chỗ tốt thì những tên dưới Địa Phủ này chắc chắn sẽ không xuất thủ.
"Một Pháp Bảo thời gian có thể khiến một ngàn ngày như một ngày? Một cánh cửa dẫn tới Cổ Lộ?"
Ngữ khí của Trấn Ngục Hoàng lập tức trở nên hào hứng.
Ngay lúc Thời Gian Tháp vừa hiện thế thì Cổ Tộc lập tức đã phái ra tám tôn Thánh Nhân Vương mang theo một kiện Đế Binh tới để cướp đoạt!
Qua đây là có thể thấy được sự hấp dẫn của nó rồi!

Dù cho đối phương là Chí Tôn Địa Phủ thì cũng không khác là bao.
"Được, nếu như Thiên Cơ Lâu này biết và tiết lộ nhiều bí mật của chúng ta như vậy thì không nên để bọn hắn tồn tại."
"Ngươi cứ về trước đi, ta sẽ đi an bài việc Thiên Cơ Lâu tại Táng Đế Tinh cho."
Trấn Ngục Hoàng lúc này giống như đã nghe được thứ hắn muốn nên mỉm cười không ngừng.
Chỉ trong chớp nhoáng mà tất cả ánh mắt đỏ rực đang quan sát xung quanh tiêu tán vô tung, tất cả đám cự đầu tại Địa Phủ lúc này đều có chung một mục tiêu.
Mặc dù cả Địa Phủ cùng các Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu đều không thể xuất thủ một cách tùy tiện được, nhưng những Chí Tôn Cổ Hoàng trong Sinh Mệnh Cấm Khu chạy một quãng đường xa xôi đến Địa Phủ là có lý do hết.
Nếu so về việc bồi dưỡng chiến lực, những con cờ cho bản thân thì đám bọn hắn hoàn toàn thua xa những Chí Tôn tại Địa Phủ này.
Sau khi Thiên Cơ Lâu xuất hiện thì đám bọn hắn mới bắt đầu bồi dưỡng những con cờ để đi đối phó Thiên Cơ Lâu, hiện tại cũng chỉ có thành quả là Ngũ Sắc Thần Hoàng cùng Hỗn Độn.
Hơn nữa cả hai vẫn còn chỉ là Ngọc Thô, còn lâu mới đạt tới đỉnh phong, phải đợi bọn hắn từ từ trưởng thành nữa.
Nhưng Địa Phủ thì khác, những tên này đã nghiên cứu về Luân Hồi cùng Lấy Thi Chứng Đạo trong mấy vạn năm rồi, trong tay bọn hắn nắm giữ vô số Vạn Linh Chi huyết, những quái vật như Nguyên Thần, Nguyên Quỷ mà bọn hắn bồi dưỡng thì lúc này ít nhất cũng đã đạt cảnh giới Chuẩn Đế rồi.
Đây là còn chưa nói tới việc trong tay của những Chí Tôn Địa Phủ kia còn nắm giữ thi thể của các Cổ Hoàng Đại Đế, tại thời khắc mấu chốt thì bọn hắn có thể lấy Luân Hồi Tái Tạo Chi Pháp để tái hiện thực lực khi còn sống của những thi thể này.
Nếu như tất cả số chiến lực này tấn công vào Thiên Cơ Lâu thì phần thắng cao hơn các Sinh Mệnh Cấm Khu nhiều.

Chương 790. Top 1 liệu sẽ là ai?

Trong lúc Địa Phủ đang lên kế hoạch đối phó Thiên Cơ Lâu thì bên phía Thiên Cơ Lâu không ai hay biết gì cả, không khí nơi này vô cùng dễ chịu, không có người nào ý thức được nguy hiểm đang sắp kéo tới.
Việc Tiêu Dao Thiên Tôn rời khỏi Táng Đế Tinh đương nhiên không thoát nổi mắt của Lưu Tiêu, hắn rất rõ y đang đi tìm viện binh để đối phó với Thiên Cơ Lâu, viện binh này không phải ai khác, chính là Địa Phủ tại vực ngoại kia.
Nhưng Địa Phủ cũng là mục tiêu của Thiên Cơ Lâu, nó cũng là đối tượng cuối cùng mà Diệp Phàm muốn báo thù, coi như bọn hắn không tìm tới cửa thì Thiên Cơ Lâu sớm muộn gì cũng sẽ đi tìm bọn hắn.

Thế nên Lưu Tiêu cũng không lo lắng việc đám Chí Tôn Cổ Hoàng trong Sinh Mệnh Cấm Khu kia đi tìm viện binh hay cứu binh gì cả.
"Lâu chủ, Ngũ Sắc Thần Hoàng cùng Hỗn Độn mới chỉ đứng thứ hai thứ ba trên bảng thôi sao, rốt cuộc là thần thánh phương nào mới có thể đứng đầu Tiềm Long Bảng này thế?"
Lúc này mọi người đều đang cố gắng suy đoán xem nhân vật đứng đầu trên Tiềm Long Bảng này của lâu chủ là ai, thế nên bầu không khí náo nhiệt dị thường.
Khi trước lâu chủ cũng đã từng đề cập qua rằng những đệ tử của Thiên Cơ Lâu chắc chắn sẽ không có tên trên bảng.
Thế nên trừ đi khả năng đệ tử Thiên Cơ Lâu là người đứng đầu Bảng Danh Sách ra thì không ai hình dung ra được rốt cuộc người đứng đầu phải có thiên phú kinh khủng ra sao mới có thể áp chế được Ngũ Sắc Thần Hoàng cùng Hỗn Độn để vươn lên vị trí đứng đầu!
Khi đám người biết được Ngũ Sắc Thần Hoàng chỉ đứng vị trí thứ hai thì ai nấy đều thảo luận một cách sốt ruột.
"Theo ta đoán thì vị trí đứng đầu Tiềm Long Bảng này chỉ có một người xứng đáng mà thôi, đó chính là bản thân của lâu chủ!"
"Lâu chủ không nhàm chán tới thế đâu, theo ta thì trong vũ trụ bát hoang này núi cao sẽ có núi cao hơn, chắc hẳn là ngoài vũ trụ kia có thiên tài tuyệt thế thì mà chúng ta không biết thì sao?"
"Ta cũng thế, ta thật sự không biết thiên tài ra sao mới có thể áp chế được Ngũ Sắc Thần Hoàng cùng Hỗn Độn Thể nữa!"
Đám người bàn tán cùng lẫn nhau đưa quan điểm ra, ngay cả những trưởng lão, điện chủ, gia chủ của các thế lực ngày thường vô cùng thanh cao, lạnh lùng nay cũng nhao nhao bàn tán.
"Lâu chủ, trên thế gian này thật sự có người có thiên phú cường hãn hơn huyết mạch Bất Tử Thần Hoàng cùng Hỗn Độn Thể không hoàn chỉnh sao?"
Ngay cả Bạch Y Thần Vương cũng mở miệng hỏi nhẹ.
Hắn đã sống trên đời này được mấy ngàn năm rồi, theo hắn thấy thì hai loại huyết mạch cùng thể chất kể trên đã cường đại đến độ kinh người, dù là xếp trong lịch sử thì hoàn toàn có thể đạt được top năm.
Trừ phi Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai còn tồn tại trên thế gian, hoặc là tên của Thánh Thể - Diệp Phàm được xuất hiện trên bảng, nếu không thì hẳn là không có người nào so sánh được mới đúng.
"Lâu chủ, đừng nói là ngài sắp công bố con riêng của Vô Thủy Đại Đế hay gì đó nha, nếu vậy thì ta sẽ sướng chết mất!"
Hắc Hoàng lập tức nở một nụ cười tươi vô cùng, giống như đang nằm mơ giữa ban ngày vậy.
Ý tưởng này của Hắc Hoàng thật sự không khác nào nằm mơ giữa ban ngày, tuy trên lý thuyết thì Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai thật sự có thiên phú cao hơn Bất Tử Thiên Hoàng một đoạn.
Nhưng Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai hiếm thấy ra sao thì chắc mọi

người cũng biết rồi!
Mấy chục vạn năm trở lại đây thì chỉ có một người sở hữu thể chất này là Vô Thủy Đại Đế.
Sau này thì có thêm nhi tử của Diệp Phàm là Diệp Y Thủy, cộng lại thì chỉ có hai người.
"Nghĩ đừng có mơ nữa, nếu như Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai vẫn còn tồn tại trên Hoàng Kim Đại Thế này thì sao mọi người vẫn chưa phát hiện được."
Ý nghĩ của Hắc Hoàng nhanh chóng bị Diệp Phàm bác bỏ, bởi vì thiên phú của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai quả thật quá kinh khủng.
Mặc dù trong tên của nó vẫn chứa hai chữ Thánh Thể, tuy nhiên nó hoàn toàn khác với Thái Cổ Thánh Thể.
Thể chất này tập hợp ưu điểm của cả hai thể chất, không những không bị thiên địa bài xích mà nó còn được Đại Đạo chiếu cố nữa.
Nếu như thể chất này vẫn còn đang tồn tại lúc này thì dù nó có ở một Cổ Tinh hoang vu cằn cỗi nào đó thì hiện tại người đó ít nhất cũng đạt tới cấp độ Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên, hoặc là đã vượt qua Đạo Kiếp Hoàng Kim, thành tựu bá nghiệp.
Năm đó kịch bản của Vô Thủy Đại Đế chứng đạo chính là như vậy, dù tuổi còn trẻ tuy nhiên y đã vượt qua Đạo Kiếp Hoàng Kim, vô địch thế gian.
Nhưng trong vũ trụ này tới hiện tại chưa ai từng nghe nói qua có một nhân vật như vậy tồn tại cả, thế nên có thể xác định hiện tại thế gian này không tồn tại Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.
"Vậy ngươi cảm thấy người đứng đầu Bảng Danh Sách này là thần thánh phương nào?"
Lâu chủ không vội công bố kết quả, mà hắn quay sang nhìn Diệp Phàm.
Dù sao người đứng đầu Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng không chỉ vô cùng xứng đáng, mà hắn còn có liên quan mật thiết tới Diệp Phàm.

Chương 791. Sao ngươi lại có nhiều tiểu muội muội như vậy chứ?

"Đệ tử cho rằng người này chính là người thừa kế của một Cổ Thiên Tôn nào đó, hoặc là một thiên tài hội tụ Đại Đạo Khí Vận!"
Diệp Phàm không ngờ lâu chủ lại quay sang hỏi bản thân câu hỏi này, sau khi do dự một lát thì hắn cũng suy đoán.
Thật ra nếu chỉ nói là Đại Đạo Khí Vận cùng thiên phú Thể Chất thì Hỗn Độn cùng Ngũ Sắc Thần Hoàng đã là hai người đứng đầu nhất rồi, có thể nói hai bọn hắn là đứng ở nơi đỉnh cao nhất vũ trụ này nếu xét về hai phương diện đó.
Hai Đại Nghịch Thiên Thể Chất ở hậu thế là Nguyên Linh Thánh Thể cùng Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai đều được sinh ra từ thể chất của Diệp Phàm, nếu như Diệp Phàm không chịu sinh con thì ở phương diện Thể Chất

khó có ai vượt qua hai tên vừa kể trên!
"Không đúng, người này là một người quen của ngươi!"
Lâu chủ nghe thế thì lắc đầu sau đó nói ra một câu, câu nói này không chỉ khiến tất cả mọi người xung quanh kinh ngạc không thôi, ngay cả Diệp Phàm cũng không hiểu gì.
Trong mắt Diệp Phàm thì trong những người mà bản thân quen biết thì chỉ có bản thân là có thiên phú cao nhất mà thôi! Hiện tại đâu ra lại xuất hiện một tên có đủ thiên phú để địch nổi với Thái Cổ Thánh Thể của mình thế?
"Được rồi Diệp Phàm, thì ra ngươi nhận biết một người như vậy mà lại không nói với ta!"
Thánh Hoàng Tử lập tức bắt lấy Diệp Phàm để tra hỏi.
"Tiểu tử này thật là, lại có thể giấu bí mật này sâu như vậy! Ta lúc nào cũng đi với ngươi như hình với bóng, sao ngươi nhận biết một cường giả như vậy mà không nói với ta chứ!"
Hắc Hoàng đương nhiên tức giận vô cùng, hắn còn cho rằng Diệp Phàm kết bạn với một thiên tài bí mật nào mà không nói cho hắn biết.
"Ngươi nói nhanh! Ngươi đi đâu mà ngay con chó kia cũng không biết ngươi kết bạn với người này lúc nào?"
Cơ Tử Nguyệt nhanh chóng chạy lên nắm chặt lỗ tai của Diệp Phàm, bắt đầu nghiêm hình bức cung!
"Lâu chủ ngươi có lầm gì không! Trong số những người ta quen biết thì không có vị nào như thế này cả! Oan uổng quá!"
Diệp Phàm lập tức trợn tròn mắt, hắn mở miệng kêu oan liên tục, dù cho lục soát toàn bộ trí nhớ của hắn thì hắn cũng không thể nhớ được bản thân đã từng quen một thiên tài như vậy.
Nhưng lâu chủ là một tồn tại không gì không biết trên vũ trụ bát hoang, nếu lâu chủ đã nói thể thì chắc chắn hắn sẽ quen biết người này!
"Được rồi được rồi, nghe ta công bố đi rồi biết!"
Lâu chủ thấy Diệp Phàm đã đủ thảm rồi, bị tam phương vây công nhưng không biết cách phản bác ra sao.
Đám người lúc này đều chờ mong vạn phần, nhất là những cao thủ có quen biết với Diệp Phàm kia, bọn hắn cũng rất muốn biết vị cao thủ có quan hệ không tệ với Diệp Phàm này là ai.
Dựa theo xếp hạng này của lâu chủ thì người này có thiên phú còn mạnh hơn Ngũ Sắc Thần Hoàng, cùng Hỗn Độn Thể bị thiếu, có thể đứng đầu trên Tiềm Long Bảng thì đại biểu thiên phú của người này có thể đánh đồng với cả Diệp Phàm.
"Đứng đầu Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, đại tài mang thiên phú mạnh nhất đương thời."
"Nàng chính là tiểu nữ tử ăn xin thần bí tại Yến Đô, Thần Anh – Tiểu Niếp Niếp!"
Lời lâu chủ vừa dứt thì tất cả mọi người lộ ra bộ dáng không rõ, khung cảnh giống như lúc công bố Hỗn Độn Thể.
Thế nên ngoại trừ Diệp Phàm cùng vài người quen ra thì tất cả mọi người

còn lại đều không rõ lai lịch của vị thiên tài này là gì! Rốt cuộc nàng là ai!
"Tiểu Niếp Niếp? Lâu chủ có lầm gì không thế?"
Sau khi Diệp Phàm nghe xong thì lập tức ngây ngẩn cả người, đây quả thật là một kết quả thật sự bất ngờ!
"Ngươi thật sự nhận biết người này à? Đây là đại năng phương nào thế?"
Thánh Hoàng Tử nghe Diệp Phàm nói thế thì lập tức quay sang hỏi.
"Nàng đâu phải là Đại Năng gì đâu, nàng chỉ là một tiểu cô nương ta gặp tại Yến Đô! Ta thấy nàng khá đáng thương nên mới chủ động thu dưỡng nàng!"
Bản thân Diệp Phàm cũng lập tức trở tròn hai mắt, tranh thủ trả lời.
"Lâu chủ, thiên phú của cô bé kia thật sự cũng khá cao, nếu bồi dưỡng tốt thì có khả năng trùng kích Đế Lộ, nhưng sao có thể kinh khủng như ngươi nói được."
Hắc Hoàng sau khi nghe người đứng đầu Bảng Danh Sách lần này là Tiểu Niếp Niếp thì cũng lộ ra biểu lộ nghi ngờ.
Lúc trước khi Hắc Hoàng gặp Tiểu Niếp Niếp thì đúng thật hắn có khen nàng là có Đại Đế chi tư, có khả năng chứng đạo thành Đế.
Nhưng tư chất có thể thành Đại Đế là một chuyện, nhưng đứng đầu Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng lại là một chuyện khác, trong Bảng Danh Sách này có ai mà không phải là quái vật chứ!
Cái gì mà hai mươi tuổi bước vào Thần Cấm Lĩnh Vực, truyền nhân của Thương Thiên Phách Thể, huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng cộng thêm năm cái Tạo Hóa Nguyên Nhãn, Hỗn Độn Thể bị thiếu!
Trong đám quái vật này thì chỉ thiên phú có thể trở thành Đại Đế sao mà đủ được chứ, đây là còn chưa xét tới việc đứng đầu nữa chứ.
Mà đám người Lão Phong Tử cùng vài người quen biết Diệp Phàm đều biết về cô nương Tiểu Niếp Niếp này, ai nấy cũng nghi hoặc không thôi.
"Diệp Phàm ca ca, sao ngươi lại có nhiều muội muội như vậy, ta không cao hứng!"
Ngay cả Khương Đình Đình cũng tiến lên đá Diệp Phàm một cước.
"Yên tâm đi, ta biết rõ nhiều người trong các ngươi biết Tiểu Niếp Niếp là ai, nhưng chắc chắn không có người nào trong các ngươi biết rõ thân phận của nàng đâu."
Lâu chủ cười cười sau đó khoát tay, khiến cho không ít người chấn kinh.

Chương 792. Bí mật của Ngoan Nhân Đại Đế

"Tiểu Niếp Niếp là Thần Anh trời sinh, tư chất kinh người, hơn nữa thọ nguyên của nàng là vĩnh hằng, vĩnh viễn không lớn."
"Còn về phần thiên tư của nàng lớn tới đâu thì ta chỉ có thể hình dung trong một câu đơn giản mà thôi, đó chính là chỉ cần nàng muốn thì lập tức nàng sẽ một bước thành Đế!"

Lâu chủ không cần thao thao bất tuyệt kể về thiên phú của Tiểu Niếp Niếp, chỉ trong một câu ngắn gọn thôi hắn đã bao quát được toàn bộ thiên phú của nàng rồi!
Lúc này tất cả mọi người đều sững sờ, có chút rung động trước lời của lâu chủ.
Mọi người đều kinh hô, hít sâu một hơi trước lời này của lâu chủ!
Chỉ cần muốn thì lập tức có thể một bước thành Đế, đây là tư chất nghịch thiên gì thế?
"Lâu chủ, Tiểu Niếp Niếp mà ngươi đang nói với Tiểu Niếp Niếp mà ta biết là cùng một người à?"
Diệp Phàm lúc này cũng há hốc mồm kinh ngạc.
Vị tiểu nữ hài đáng thương ăn xin tại lề đường Yến Đô bị hắn thu dưỡng kia lại có tư chất kinh khủng như vậy sao, kinh khủng tới mức chỉ cần một bước thành Đế!
Còn hắn thì từ đầu tới cuối không hề phát hiện tý nào!
Đây quả thật là nói bậy!
Nếu như lời này không xuất phát từ miệng của lâu chủ thì thật sự không ai tin tưởng cả!
"Các ngươi đã từng nhìn thấy Luân Hồi Hồ tại Thánh Nhai, các ngươi có biết Luân Hồi Hồ chính là tiết điểm của Đại Đạo Khí Vận, trừ phi người đó là Đại Đế được Thiên Địa Khí Vận công nhận, nếu không thì không có cách nào nhìn thấy Luân Hồi Hồ."
Lâu chủ lập tức quay đầu sang nói với Diệp Phàm cùng Lão Phong Tử.
Trước đó bọn hắn thật sự nhìn thấy Luân Hồi Hồ trên Thánh Nhai, Tiểu Niếp Niếp cũng đã từng nhìn thấy, nhưng nhanh chóng bị Lão Phong Tử ngăn trở mà thôi.
"Hai người các ngươi có thể nhìn thấy thứ gì trong Luân Hồi Hồ không?" Lâu chủ đặt câu hỏi.
"Không thấy gì!"
Diệp Phàm cùng Lão Phong Tử đồng thời nhìn nhau rồi trở lời.
"Nàng thấy được ba kiếp của mình, hơn nữa lại còn cực kỳ rõ ràng!"
Lâu chủ lập tức đáp lời, lời này của lâu chủ khiến cho tất cả mọi người kinh sợ!
"Lấy tu vi của các ngươi thì rất khó thấy được cơ duyên kinh khủng trên người của Tiểu Niếp Niếp, nhưng nếu các Chí Tôn thấy được nàng thì chắc chắn bọn hắn sẽ vô cùng khiếp sợ!"
"Người càng cường đại thì khi thấy nàng sẽ càng e ngại, càng không dám làm tổn thương nàng!"
"Giờ khắc này trên Táng Đế Tinh này trừ ta ra, nếu có ai có khả năng đi xuyên qua bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu mà không hề hấn gì thì chỉ có một mình nàng mà thôi!"
Lời này của lâu chủ cũng đã đủ miêu tả thiên phú cùng thân phận của Tiểu Niếp Niếp kinh khủng ra sao rồi!
Bởi vì dù có nói tới thế nào thì cũng không đủ để miêu tả thiên phú của Tiểu

Niếp Niếp, những gì lâu chủ vừa nói đều là việc thật sự đã xảy ra trong nguyên tác!
Người càng cường đại thì càng hoảng sợ khi thấy nàng, người duy nhất có can đảm ra tay với nàng chỉ có Khí Thiên Chí Tôn mà thôi, và hắn bị giết chết ngay lập tức!
Bởi vì Tiểu Niếp Niếp chính là Đạo Quả mà Ngoan Nhân Đại Đế để lại ở Nhân Gian, quan hệ của nàng với Ngoan Nhân Đại Đế có thể nói là vô cùng mật thiết!
Quan hệ của cả hai khá là tương tự với quan hệ giữa Bất Tử Đạo Nhân cùng Bất Tử Thiên Hoàng.
Hai người tuy hai là một, nhưng lại không phải là một, bởi vì tuy Tiểu Niếp Niếp chính là Ngoan Nhân Đại Đế nhưng nàng lại có suy nghĩ, ký ức của bản thân.
Nhưng có thể khẳng định, ai mà có can đảm triêu chọc tiểu nữ hài tội nghiệp này thì chỉ có một kết cục, đó chính là giống tên Khí Thiên Chí Tôn xui xẻo kia.
Dù y đang trong trạng thái cực độ thăng hoa, sử dụng toàn lực để ứng phó thì vẫn bị Nữ Đế giết chết trong một chiêu!
Lời này của lâu chủ lập tức khiến Diệp Phàm, Hắc Hoàng, Lão Phong Tử đều sợ ngây người, bọn hắn biết Tiểu Niếp Niếp từ trước nên cũng biết hoàn cảnh của nàng ra sao.
Lúc trước bọn hắn còn mang theo nàng chạy trốn tứ phía, chật vật không thôi, tuy nhiên hiện nay khi nghe lâu chủ nói vậy thì bọn hắn không rõ là lúc đó ai bảo vệ ai nữa.
"Lâu chủ, rốt cuộc nàng có lai lịch gì thế, sao có thể mang thiên phú đáng sợ như vậy được!"
Ngay cả Cơ Tử luôn giữ vững tỉnh táo khi nghe tới đây cũng cảm thấy đứng ngồi không yên, tranh thủ lên tiếng.

"Nếu có cơ hội thì ta thật sự muốn nhìn xem vị nữ cường nhân này một lần!"
Đối với Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi thì đây cũng là lần đầu tiên hắn nghe được một người lại sở hữu thiên phú kinh khủng như thế, nếu như dựa theo miêu tả của lâu chủ thì thiên tư của Tiểu Niếp Niếp đã cường đại tới mức vượt xa chín vị còn lại trên Tiềm Long Bảng.
"Bản thể của Tiểu Niếp Niếp thật ra chính là vị Nữ Đế mạnh nhất trong lịch sử, nàng chính là hóa thân Đạo Quả của Ngoan Nhân Đại Đế!"
"Trước khi Ngoan Nhân Đại Đế ngủ say thì đã để lại một Đạo Quả tại Nhân Gian, đó cũng là Chấp Niệm Chi Thể của nàng, nếu nói theo một cách nào đó thì cũng khá tương tự với Tín Ngưỡng Thân."
Đạo Quả Thân cùng Tín Ngưỡng Thân khá giống nhau, nó không phải là phân thân của bất kỳ ai cả, nó là một tồn tại hoàn toàn độc lập.
Nếu như Tiểu Niếp Niếp chỉ đơn giản là một phân thân của Ngoan Nhân Đại Đế chắc chắn không thể coi nàng như một người độc lập được, nếu

không phải một người thì đương nhiên nàng chắc chắn không thể có tên trên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng của Thiên Cơ Lâu.
Nhưng trong tính toán của Thiên Cơ Lâu thì nàng chính là một tồn tại độc lập, thế nên Tiểu Niếp Niếp mới có tên trên Bảng Danh Sách này của Thiên Cơ Lâu.

Chương 793. Bí mật của Ngoan Nhân Đại Đế (2)

"Tiểu Niếp Niếp lại là…. Hóa thân Đạo Quả của Ngoan Nhân Đại Đế sao?"
Diệp Phàm lúc này chấn kinh tới mức gần như hóa đá, hắn không ngờ thân phận thật sự của Tiểu Niếp Niếp lại kinh khủng tới mức này!
Đây cũng có nghĩa là ba người bọn hắn đã từng chạy trốn, cùng trải qua nguy hiểm với Ngoan Nhân Đại Đế, bọn hắn còn hoàn toàn không phát giác gì!
"Hóa thân Đạo Quả của Ngoan Nhân Đại Đế! Thân phận thật sự của Tiểu Niếp Niếp lại là vị Nữ Đế tài tình tuyệt diễm kia sao, nếu vậy thì ta hiểu vì sao thiên phú của nàng kinh khủng như thế rồi!"
"Trời ạ, quả nhiên không hổ danh là vị Nữ Đế kia! Nếu như đó là hóa thân Đạo Quả của nàng thì những việc này cũng bình thường mà thôi!"
"Ngoan Nhân Đại Đế thật sự còn sống, Nhân Tộc chúng ta có thể sinh ra được hai vị Đại Đế là Ngoan Nhân Đại Đế cùng Vô Thủy Đại Đế quả nhiên là phúc khí to lớn."
Nói tới Ngoan Nhân Đại Đế thì tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt bái phục, sau đó không ai còn thắc mắc gì về vị trí của Tiểu Niếp Niếp trên Tiềm Long Bảng nữa.
Bởi vì Ngoan Nhân Đại Đế thật sự quá kinh diễm, chiến tích của nàng lóa mắt vô cùng, thực lực lại mạnh tới không tưởng!
Nàng không chỉ là một trong những vị Nữ Đế hiếm hoi, mà nàng vẫn còn là một vị Nữ Đế kinh diễm tuyệt luân, khiến cho những Đại Đế khác ảm đạm phai mờ!
Dù chỉ là Phàm Thai nhưng nàng dựa vào tài hoa của bản thân để sáng tạo nên Thôn Thiên Ma Công, chứng đạo thành Thôn Thiên Đại Đế, sau đó nàng còn sáng tạo tên Bất Diệt Thiên Công bá đạo tuyệt luân!
Dù cho xét tất các thời Đại Đế trên khắp lịch sử thì chỉ có một mình nàng là lấy nhục thể phàm thai để chứng đạo thành Đế!
Sự cường đại của Ngoan Nhân Đại Đế hoàn toàn có thể so sánh được với Vô Thủy Đại Đế!
"Trên thân Tiểu Niếp Niếp lại có cơ duyên như thế này sao, không người nào trong chúng ta có thể nhìn thấu được!"
Hắc Hoàng cùng Lão Phong Tử đương nhiên cũng sợ ngây người, tất cả bọn hắn không ai nhìn ra trên thân của đứa bé kia chứa đựng một thiên phú kinh khủng như vậy cả!

“Lâu chủ, nếu như nói vậy thì Ngoan Nhân Đại Đế vẫn chưa tiêu vong, nàng vẫn còn ngủ say tại một góc nào đó trong vũ trụ này sao?”
Lúc này các tu sĩ của Nhân Tộc nhanh chóng lên tiếng.
“Đúng vậy, Bất Tử Thiên Công của Ngoan Nhân Đại Đế đã giúp nàng lột xác thành Hỗn Độn Thể hoàn mỹ, nàng đã trọng sinh sống lại, hiện tại đang trong giai đoạn ngủ say!”
Lâu chủ trực tiếp khẳng định!
“Chó chết, ngươi để quên Tiểu Niếp Niếp ở nơi nào rồi, nhanh chóng tìm nàng về đây nhanh lên!”
Diệp Phàm nhanh chóng hô lớn về phía Hắc Hoàng.
Nếu như cứ để truyền thừa Đạo Quả của Ngoan Nhân Đại Đế đi bên ngoài như vậy thì Diệp Phàm không cần nghĩ cũng biết đây là một việc cực kỳ nguy hiểm!
Trên người đứa nhỏ này mang theo một cơ duyên to lớn như vậy, nếu như để mọi người biết thì không biết nàng sẽ đứng trước bao nhiêu uy hiếp!
Chắc hẳn nàng vẫn còn ở trên Cổ Tinh chúng ta rời đi kia!
Hắc Hoàng cũng hoảng hốt vô cùng, sau đó lên tiếng!
“Các ngươi không cần lo lắng như vậy, dù hiện tại nàng có đang ở thiên ngoại xa xôi nhưng nàng vẫn có thể cảm ứng được nơi này.”
Nếu như hiện tại có tên nào không có mắt dám động thủ với nàng thì chắc chắn Ngoan Nhân Đại Đế sẽ ra tay.
Việc này đã được chứng minh bằng Khí Thiên Chí Tôn trong nguyên tác rồi, đoán chừng tại vũ trụ này thì bây giờ còn chưa sinh ra người có thể uy hiếp nàng được.
“Dù là hai tên Ngũ Sắc Thần Hoàng cùng Hỗn Độn kia cũng không thể sao?”
Diệp Phàm lúc này vẫn còn lo lắng cho Tiểu Niếp Niếp, thế nên hắn lên tiếng một cách do dự.
“Đừng lo lắng như vậy, Ngoan Nhân Đại Đế chỉ cần tiện tay liền có thể giết chết những tên Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu kia một cách dễ dàng.”
“Hiện tại nàng đã sống lại đời thứ hai, nếu như không phải do Ngoan Nhân Đại Đế không cầu Thành Tiên thì hiện tại nàng đã có thể đạt tới cảnh giới Hồng Trần Tiên.”
Lâu chủ lên tiếng.
Thiên tư của Ngoan Nhân Đại Đế kinh khủng tới mức dù là Vô Thủy cùng Diệp Phàm cũng không thể so sánh được.
Sau khi nàng thành tựu được Đế vị thì không muốn thành Tiên, nàng chỉ chờ đợi một bông hoa tương tự như ca ca nàng xuất hiện mà thôi.
Thời điểm Ngoan Nhân Đại Đế chân chính đạp lên con đường Hồng Trần Tiên là sau khi Diệp Phàm tiến vào Hoang Cổ Thánh Địa để luận đạo trường sinh cùng nàng, khi thấy được bản nguyên của Diệp Phàm và biết hắn không phải ca ca của mình thì nàng mới bắt đầu bước tiếp.
Dù bắt đầu muộn như thế mà Ngoan Nhân Đại Đế vẫn trở thành Hồng Trần Tiên trước cả Diệp Phàm, hơn nữa nàng còn làm người dẫn đường cho

Diệp Phàm thành Đế.
Mà nàng hoàn toàn không sở hữu bất kỳ thể chất đặc biệt nào, cũng không phải thiên tư tiên thiên gì cả, ban đầu thì Nữ Đế chỉ là một nhục thể phàm thai, hơn nữa còn không được Đại Đạo chiếu cố.
Nếu nhìn từ góc độ này thì xét trên Tiềm Long Bảng trong khắp lịch sử thì Nữ Đế cũng đứng vị trí thứ nhất.
Bởi vì nàng là người đầu tiên không dựa vào thể chất cùng khí vận chiếu cố để chứng đạo thành Đế, sau này còn tấn thăng lên Hồng Trần Tiên.

Chương 794. Đoán Thần Đài

Lúc này toàn bộ người trong Thiên Cơ Lâu đều chìm đắm trong sự tài tình của Nữ Đế, ai cũng tán thưởng trước tài tình có một không hai của Ngoan Nhân Đại Đế.
"Nếu như có một ngày ta có thể thấy được phong thái của Nữ Đế thì thật sự một đời này sống không uổng công!"
Nhân Ma lão gia tử cũng nhịn không được mà cảm khái.
Năm mà hắn sinh ra là thời đại Thái Cổ, lúc thức tỉnh thì đã tới sau Hoang Cổ rồi, hắn không được tận mắt nhìn thấy phong thái của Nữ Đế, bỏ qua thời đại mà nàng chứng đạo, thế nên Nhân Ma lão gia tử tiếc nuối vô cùng.
Mà lúc này đám người Diệp Phàm, Hắc Hoàng đều cảm thấy hoảng sợ cực độ, không ngờ Tiểu Niếp Niếp lại có lai lịch dọa người như vậy!
May mà lúc trước đám người bọn hắn không khi dễ gì nàng, nếu không thì sau này khi Ngoan Nhân Đại Đế quay về tính sổ thì bọn hắn xong rồi.
"Nữ Đế lấy thân là một Phàm Thể tiến lên, cuối cùng danh xưng Nam Lĩnh Thiên Đế, gian khổ trong đó người ngoài khó mà tưởng tượng được!"
Lão Phong Tử rất ít khi nào tôn kính một vị Đại Đế nhiều như vậy, bởi vì con đường thành Đạo của Ngoan Nhân Đại Đế thật sự quá khó khăn, nàng khác xa Vô Thủy Đại Đế một đường tung hoành vô địch.
Nếu nhìn kỹ con đường mà Ngoan Nhân Đại Đế đã đi thì mọi người đều sẽ khiếp sợ trước gian khổ, khó khăn mà nàng phải đương đầu!
"Có Nữ Đế xuất hiện thì cũng giúp ta có tự tin hơn, có lẽ hạng nữ lưu như ta chưa chắc thua những nam tử khác tại Hoàng Kim Đại Thế này!"
Ngay cả người có lòng háo thắng khá thấp như Dao Trì Thánh Nữ cùng Cơ Tử Nguyệt đều cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.
"Cuối cùng Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng đã được công bố hoàn tất."
Sau khi lâu chủ tuyên bố kết thúc thì tất cả mọi người đều nhao nhao không ngừng, ai cũng cảm thấy chưa đã ghiền.
Bảng Danh Sách của lâu chủ tinh diệu tuyệt luân, dù nghe thế nào cũng không thể đủ!
"Ta vẫn còn đắm chìm trong tài tình của Ngoan Nhân Đại Đế, ta chưa nghe đủ lâu chủ!"
"Lâu chủ, lại công bố tiếp một Bảng Danh Sách mới đi! Cho chúng ta mở

mang tầm mắt hơn!"
"Đây quả thật là quá đặc sắc, nghe không đã ghiền tý nào!"
Đám người đứng lên một cách kích động, bởi vì thật sự Bảng Danh Sách này quá đặc sắc, nên khi nghe xong tất cả vẫn chưa thấy thỏa mãn mà muốn nghe tiếp, không ai chịu rời khỏi.
"Việc sắp xếp Bảng Danh Sách cũng tốn tinh lực của lâu chủ lắm, các ngươi muốn nghe thì cứ việc ở lại Thiên Cơ Lâu thêm vài ngày, thúc giục làm gì!"
Vương Đằng vừa là đệ tử và là một fan trung thành của lâu chủ, đương nhiên hắn sẽ đứng ra để giải vây.
Mà lâu chủ thì sau khi công bố Bảng Danh Sách này xong thì cũng không định công bố Bảng Danh Sách khác tiếp.
Lâu chủ vừa suy nghĩ thế thì bỗng trong đầu hắn vang lên tiếng thông báo của hệ thống.
"Chúc mừng, danh khí của Thiên Cơ Lâu đã tăng cao, mở khóa chức năng mới: Đoán Thần Đài"
Cuối cùng chức năng này cũng tới rồi!
Trong lòng Lưu Tiêu nhịn không được mà vui mừng.
Lúc này hắn mới dần hồi tưởng lại, từ sau khi công bố Bắc Đẩu Bảo Địa Bảng trên trực tiếp thì hắn đã không mở khóa được chức năng mới gì, hắn đã hỏi thử hệ thống thì nhận được câu trả lời là còn thiếu một chút nữa.
Xem ra một chút này đã được Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng bù đắp, nhưng qua đây hắn cũng đã thấy được dù có tiếp tục gây náo động ra sao trên Bắc Đẩu này thì cũng sẽ không mở khóa được thêm nữa.
Dù hắn công bố một Bảng Danh Sách chấn động như Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng nhưng chỉ thu được một số ít danh khí, thậm chí miễn cưỡng lắm mới có thể mở khóa được chức năng mới.
Nhưng mà Lưu Tiêu hiện tại cũng không rãnh để quản những việc này, hắn tranh thủ thời gian tập trung vào chức năng mới mở khóa này.
Đoán Thần Đài này khác biệt hoàn toàn Thiên Cơ Cổ Lộ, Chiến Thần Tháp cùng nhiều phòng tu luyện khác, nó không trực tiếp xuất hiện trong Thiên Cơ Lâu.
Nó giống Huyễn Thần Đài vậy, nó xuất hiện trong thần thức của Lưu Tiêu thôi.
Nhưng mà Lưu Tiêu cũng chú ý tới một việc, nếu như hắn muốn thì Đoán Thần Đài này có thể hiện diện trong Thiên Cơ Lâu để mọi người quan sát.
Lưu Tiêu nhanh chóng đưa thần thức vào để xem xét những công năng chính của Đoán Thần Đài.
Cửu Thiên Thần Hỏa đổ xuống Đoán Thần Đài như thác nước, một khối Vô Thượng Thần Thạch treo trên trời cao, ở giữa là một ao Vạn Giới Hỏa Tương, đủ để dung hòa bất kỳ Tiên Kim Thần Thạch nào trên thế giới.
Đoán Thần Đài này quả thật là một nơi dùng để chế tạo, dung hợp, rèn đúc các loại thần binh lợi khí!
"Đoán Thần Đài có tác dụng chữa trị bất kỳ binh khí pháp bảo nào đến từ

Vạn Giới, thậm chí sau khi khôi phục nó còn mạnh hơn bản gốc”
“Đoán Thần Đài cũng có thể dựa theo vật liệu mà ký chủ cung cấp để chế tạo binh khí, Đoán Thần Đài có không phần trăm thất bại, trăm phần trăm tạo ra binh khí hoặc pháp bảo, thần dược hoàn mỹ, uy lực dựa theo chất lượng của vật liệu.”
“Đoán Thần Đài cũng có thể dung hợp nhiều loại binh khí, pháp bảo để tạo ra thần binh mạnh mẽ hơn.”
“Danh tiếng của Thiên Cơ Lâu ngày càng tăng thì chức năng của Đoán Thần Thể ngày càng nhiều, thậm chí sau này còn có thể rèn ra được các loại Thần Thể, tái tạo nhiều loại thể chất”

Chương 795. Chức năng thần kỳ

Còn có công năng như thế này sao?

Khi Lưu Tiêu đọc tới đây thì cũng cảm thấy hơi kinh ngạc, Đoán Thần Đài này thật sự là được tạo ra cho hắn mà, từ khi hắn đến Già Thiên thế giới thì lấy được nhiều nhất là các Tiên Binh, Đế Binh không trọn vẹn, còn có số lượng lớn Tiên Kim nữa.

Đoán Thần Đài, tên như ý nghĩa, nó là thứ có thể giúp người khác chế tạo ra vật của thần!

Nơi này hội tụ Cửu Thiên Thần Hỏa, không cần biết bất kỳ chất liệu nào trên khắp Chư Thiên Vạn Giới này thì nó đều có thể nung chảy nó để tạo hình.

Còn về công năng chữa trị các thần binh lợi khí thì không cần nói nữa, quan trọng hơn là nó có thể chế tạo ra một vũ hoàn toàn mới.

Thậm chí sau khi mở khóa nhiều chức năng của nó hơn thì thậm chí còn có thể rèn đúc ra những thể chất đặc thù nữa!

Đây quả thật là một thứ có nhiều công năng, nó cũng bù bắp những khả năng mà Lưu Tiêu đang thiếu.

Từ sau khi dung hợp Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công thì nếu xét về thực lực đơn thuần hắn đã vô địch tại Vạn Giới rồi, chỉ cần hắn muốn thì có thể giúp người khác tăng thực lực bằng cách truyền Tiên Khí vào người đối phương.

Về phần công pháp thì ngoài Thiên Cơ Vạn Tượng Công ra, hắn còn có thể thông qua Thiên Cơ Lâu để rút những công pháp của khách nhân, có thể coppy tất cả những công pháp của các cường giả tại thế giới đó.

Duy nhất chỉ có mảng binh khí pháp bảo là hắn bị thiếu, trừ thanh Đế Binh hắn đoạt được từ tay Cổ Tộc ra thì tất cả những cái còn lại đều có được từ khen thưởng.

Nhưng hiện tại thì khác rồi, nếu bản thân đã sở hữu Đoán Thần Đài thì sau này đệ tử của Thiên Cơ Lâu không lo việc thiếu công pháp cùng binh khí nữa rồi.

Một mình Lưu Tiêu hoàn toàn có thể lo hết mọi chuyện, hơn nữa phẩm chất của vũ khí sẽ có phẩm chất hơn người khác một bậc.

"Không ngờ lần này không giải tỏa được Phòng Công Pháp mà lại được một cái bảo bối như thế."

Lưu Tiêu hưng phấn không thôi, lập tức lấy thần thức để tiến vào Đoán Thần Đài, lúc này hắn đang đứng dưới thác Cửu Thiên Thần Hỏa, kế bên là một bàn công tượng.

Nơi này tụ tập Thần Uy đầy trời, lúc nào cũng có thể hòa tan toàn bộ những vật liệu đến từ Chư Thiên Vạn Giới, ngay cả bản thân Lưu Tiêu cũng cảm nhận được hơi nóng nóng khi đứng quá gần Thần Hỏa.

Trong truyền thuyết Hằng Vũ Đại Đế từng tự mình rèn đúc Cực Đạo Binh Khí trong Sinh Mệnh Cấm Khu, bản thân Lưu Tiêu không ngờ mình sẽ có một ngày như vậy.

Hắn kích hoạt công cụ trong Đoán Thần Đài, sau đó lấy những binh khí cùng vật liệu của bản thân trong thần thức ra.
Hiện trên tay hắn đang có Cổ Hoàng Binh – Kỳ Lân Trượng, Tiên Vương Khí Không Trọn Vẹn – Thiên Đao, hơn nữa còn có hai Tiên Khí vô danh nữa.
Còn về phần Tiên Kim vật liệu thì nhiều không kể siết.
Những vật này hắn lấy được từ những video Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung ra khắp Chư Thiên Vạn Giới, đa số là đến từ Thạch Hạo cùng Thi Hài Tiên Đế, mặc dù đây không phải là thứ quý giá nhất trong Hoàn Mỹ thế giới nhưng phẩm chất cũng không tệ.
Đương nhiên tất cả những thứ này đều không hoàn chỉnh, trừ Kỳ Lân Trượng ra, tất cả đều đã trải qua rút phần trăm của hệ thống, tất cả những thứ lấy được từ Chư Thiên Vạn Giới Video đều không hoàn chỉnh.
Lưu Tiêu đem tất cả những binh khí, vật liệu vào trong Đoán Thần Đài, sau đó bắt đầu di chuyển luân bàn công tượng.
"Ta muốn sửa chữa Thiên Đao."
Lưu Tiêu lên tiếng một cách thăm dò, trong nháy mắt thì một hình bóng của Thiên Đao hoàn chỉnh xuất hiện trước mặt hắn.
"Thời gian cần để sửa chữa Thiên Đao là một canh giờ, số lượng Tiên Kim cần tiêu là một trăm cân"
Thiên Đao này quả không hổ danh là Tiên Vương Khí, dù sửa chữa một góc trong đó thôi cũng đã hao tốn gần phân nửa Tiên Kim trong tay Lưu Tiêu rồi.
"Nếu như ta muốn cường hóa Thiên Đao thì sao?"
Đương nhiên Lưu Tiêu không phải thật sự muốn chữa trị Thiên Đao, hắn chỉ muốn thử công năng của Đoán Thần Đài này một chút mà thôi.
"Trong tay ký chủ hiện đang nắm giữ Kỳ Lân Trượng, có thể dùng nó để cường hóa Thiên Đao, thời gian cần thiết là năm canh giờ"
"Sau khi cường hóa thành công thì có thể lấy được Tiên Vương Thần Binh – Kỳ Lân Đại Thiên Đao"
Tốc độ đáp lại của Đoán Thần Đài nhanh chóng vô cùng, chớp mắt đã đưa ra đáp án cho Lưu Tiêu.
Kỳ Lân Đại Thiên Đao, chỉ vừa nghe thôi đã thấy được sự mạnh mẽ của nó rồi!
Đoán Thần Đài này quả thật có thể đem hai vũ khí đến từ hai vị dị khác nhau hợp lại thành một, hơn nữa còn có thể giữ lại thuộc tính của cả hai thanh binh khí đó nữa chứ!
"Nếu như ta muốn sử dụng vật liệu mà ta đang sở hữu để chế tạo một thanh thần binh thì sao?"
Lưu Tiêu lại tiếp tục lên tiếng.

Chương 796. Ý định điên cuồng

Lưu Tiêu nghĩ thầm rằng bắt đầu chế tạo một thanh thần binh mới hoàn

toàn chắc hẳn là khó khăn nhất, lúc này Đoán Thần Đài vẫn nhanh chóng đáp lại.
"Ký chủ có thể tự lựa chọn ngoại hình, thuộc tính, tính chất của vũ khí mà bản thân muốn tạo ra!"
"Ký chủ cũng có thể tự đem công lực của bản thân rót vào trong đó hoặc là đem công pháp dung nhập vào binh khí"
Vô số lựa chọn hiện ra trước mặt Lưu Tiêu, hắn không ngờ việc tạo một vũ khí mới trong Đoán Thần Đài lại tự do đến như vậy!
Coi như là một vị Cực Đạo Đại Đế tại Già Thiên thế giới muốn rèn đúc một thanh Cực Đạo Binh Khí của mình thì cũng không thể đạt tới cảnh giới tùy tâm sở dục được, nhiều lúc phải thuận theo Thiên Ý.
Nhưng Đoán Thần Đài này của Lưu Tiêu thì khác, nó hoàn toàn cho người chế tạo được tự do, tùy tâm sở dục đối với vũ khí của mình, hắn vậy mà có thể thao túng nguyên vật liệu để chế tạo binh khí, tùy ý thay đổi hình dạng của nó!
Không chỉ là ngoại hình của binh khí, ngay cả thuộc tính, tính chất đều có thể định chế ra dựa vào vật liệu trong tay Lưu Tiêu có!
Nếu như hắn lấy một giọt máu của Diệp Đồng thì hắn có thể tạo ra Thái Dương Thần Mâu, Trục Nhật Chi Cung, Thánh Nhật Kiếm các loại, nói chung là những binh khí có thuộc tính Thần Dương!
Nhưng nếu hắn lấy một giọt máu của Diệp Phàm thì hắn có thể chế tạo ra Tiên Thiên Thánh Đỉnh, Hoang Cổ Thánh Vương Đao cùng nhiều loại Cực Đạo Binh Khí phụ thuộc vào Thánh Thể!
Chỉ cần bản thân có thể thu được bất kỳ thuộc tính nào thì Đoán Thần Đài liền có thể chế tạo binh khí có thuộc tính đó cho bản thân sử dụng!
Phải biết rằng một ao Thái Dương Chi Huyết mà Địa Phủ đang sở hữu tốn rất nhiều công sức, bọn hắn gần như diệt tuyệt Thái Dương Thánh Hoàng nhất mạch mới thu được, nhưng dù như vậy bọn hắn cũng chỉ dùng được một phần nhỏ lực lượng từ đó mà thôi.
Mà Đoán Thần Đài trên tay Lưu Tiêu chỉ cần một giọt máu là có thể hoàn toàn phục chế được thuộc tính, muốn dùng bao nhiêu có bấy nhiêu.
Nếu so sánh cả hai với nhau thì thật sự Địa Phủ quá lạc hậu.
Xem ra Đoán Thần Đài này có tiềm lực vô hạn, sau này có vẻ bản thân sẽ dựa vào nó nhiều đây.
Lưu Tiêu nhìn Đoán Thần Đài một cái sau đó gật đầu một cách hài lòng.
Bản thân hắn không có thói quen dùng binh khí, nhưng có thể dùng nó để rèn nên những binh khí thuận tay có các đệ tử Thiên Cơ Lâu, quả thật là trăm lợi không một hại nào!
Lúc này trong số các đệ tử Thiên Cơ Lâu thì ngoại trừ Thánh Hoàng Tử đã sở hữu Tiên Thiết Côn ra thì ba người còn lại đều không có binh khí trong tay.
Con đường tu luyện của Vương Đằng khá là đặc thù, yêu cầu không thể dựa vào ngoại vật nên không tính.
Nhưng trên tay Diệp Đồng cùng Diệp Phàm không có vật gì, đây quả thật là

quá mất mặt!
Đường đường là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, nhưng trên tay lại hoàn toàn không có một thanh Cực Đạo Binh Khí nào cả, để người khác nhìn vào còn tưởng Thiên Cơ Lâu keo kiệt ra sao nữa.
Trong lòng Lưu Tiêu đang tính toán làm sao để chế tạo một ít thần binh lợi khí cho đệ tử của Thiên Cơ Lâu, đồng thời hắn còn đang suy tư việc nếu như đem Tiên Thiết Côn dung hợp với Như Ý Kim Cô Bổng của Tây Du thế giới thì không biết nó sẽ biến thành binh khí kinh thiên động địa gì.
Trong Chư Thiên Vạn Giới này có không ít binh khí chấn nhiếp thiên địa, nhất là trong Sơn Hải Kinh thế giới, Tam Quốc thế giới đã từng khen thưởng cho video Phổ Cập Thập Hung kia.
Trong những vị diện này đều tồn tại nhiều thần binh mà Lưu Tiêu cực kỳ quen thuộc, cái gì mà Thanh Long Yển Nguyệt Đao, Bàn Cổ Phủ, Côn Luân Kính, Thư Hùng Song Cổ Kiếm các loại!
Nếu như có ngày nào bản thân đến được những vị diện kia thì nhất định sẽ dung hợp tất cả binh khí này lại với nhau, chắc chắn khi đó sẽ có thể chế tạo ra thần binh khiến Chư Thiên Vạn Giới chấn kinh!
Sau đó Lưu Tiêu lập tức hủy bỏ toàn bộ chỉ lệnh mà bản thân vừa đưa ra, sau đó rời khỏi Đoán Thần Đài.
Lúc này đám người trong Thiên Cơ Lâu đều được Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng truyền lửa, ai nấy đều đang rất gấp gáp để vào Phòng Công Pháp để tu luyện, không ai muốn bị người khác bỏ lại đằng sau cả.
Nhất là những người đã có tên trên bảng như Cơ Tử, Trung Hoàng – Hướng Vũ Phi, Dao Trì Thánh Nữ, Cơ Tử Nguyệt, lúc này tất cả đều biệt tăm biệt tích, ai nấy đều đang bế quan trong Phòng Chữ Thiên, Thời Gian Tháp.
"Tất cả đệ tử của Thiên Cơ Lâu tới đây."
Lâu chủ lúc này giơ tay lên rồi hô lớn, gọi mấy chục tên đệ tử của Thiên Cơ Lâu qua đây.
Đại đa số đệ tử Thiên Cơ Lâu ở đây đều đi theo Lưu Tiêu từ Cửu Châu thế giới đến đây, mà đệ tử thuộc Già Thiên thế giới chỉ có bốn người Diệp Phàm.
Mà lúc này sau khi trải qua sự kích thích từ Thiên Cơ Cổ Lộ thì tất cả đệ tử của Thiên Cơ Lâu đã tấn thăng lên Tiên Đài Bí Cảnh!
Tất cả đệ tử của một thế lực vậy mà đều đã đạt cảnh giới Tiên Đài Bí Cảnh, nếu xét trên bình quân thực lực của các thế lực trên Bắc Đẩu thì Thiên Cơ Lâu có thể nói là một thế lực cực kỳ kinh khủng.

Chương 797. Tặng vũ khí cực đạo

Ngoại trừ những đệ tử của Thiên Cơ Lâu ra thì không ít khách nhân xung quanh cũng nhanh chóng tụ lại để hóng hớt, ai cũng quay sang nhìn về hướng này một cách tò mò.
Bọn hắn muốn biết rõ rốt cuộc Thiên Cơ Lâu muốn công bố chuyện gì mà

lại trọng đại đến thế.
"Lâu chủ, có chuyện gì ngài cần dặn dò chúng ta sao?"
Vương Đằng là người đầu tiên đứng lên nhận việc, hắn xung phong hỏi trước.
"Cho tới nay thì những đệ tử gia nhập Thiên Cơ Lâu ta thì đều nhận được vô số công pháp cùng chỗ tốt trong việc tu luyện, hôm nay ta tụ tập các người lại đây là để thông báo một tin tức tốt."
"Sau này bất kỳ ai gia nhập Thiên Cơ Lâu ta, một khi tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo thì đều có thể báo với ta để định chế một thanh binh khí của riêng mình, coi như là quà tặng ta tặng cho các ngươi!"
Bản thân lâu chủ có thần công hộ thể, đối với hắn thì thần binh lợi khí không khác nào dư thừa cả, công năng của Đoán Thần Đài hoàn toàn là chuẩn bị cho đệ tử của Thiên Cơ Lâu.
Lâu chủ vừa tuyên bố việc này thì tất cả đệ tử trong Thiên Cơ Lâu đều hưng phấn không thôi, ai nấy đều thảo luận với nhau sôi nổi.
Trong số bọn hắn đương nhiên đã có người đã đạt tới cảnh giới Tiên Tam Trảm Đạo, có một số thì đã gần đạt được cảnh giới này rồi, đương nhiên ai cũng khẩn trương.
Đồ vật được chính tay lâu chủ tặng thì từ trước đến nay không có thứ gì là phổ thông cả, dù không hỏi thì ai nấy cũng có thể đoán được phẩm chất của thứ này tuyệt đối không kém.
"Sau khi đột phá lên Tiên Tam Trảm Đạo liền được ban thưởng binh khí sao, quả thật là một tin tức tốt!"
"Nguy rồi, vậy Tuyệt Thế Hảo Kiếm trên tay ta thì sao!"
"Lâu chủ, binh khí mà ngươi tặng có phẩm chất gì thế?"
Đám người lúc này đương nhiên sẽ lên tiếng hỏi, vô số vấn đề hướng thẳng về phía Lưu Tiêu.
Mặc kệ là ở thế giới nào thì chỉ cần không cường đại đến mức như lâu chủ thì đều cần sự trợ giúp của binh khí.
Coi như là người mạnh nhất Hoàn Mỹ thế giới là Thi Hài Tiên Đế vẫn sở hữu cho mình một thanh Tiên Đế Khí, Hoang Thiên Đế - Thạch Hạo cũng vậy, Diệp Thiên Đế - Diệp Phàm sau này cũng thế.
Binh khí là một thứ đóng vai trò quan trọng trong việc nâng cao thực lực của đại đa số mọi người.
"Phẩm chất của những binh khí này thấp nhất là Cực Đạo Binh Khí, các ngươi cứ việc yên tâm đi."
"Nếu như trên tay ngươi đã có binh khí từ trước thì có thể đưa cho ta để nâng cấp lên, đẳng cấp cũng là Cực Đạo Binh Khí."
Lâu chủ tuyên bố một cách tùy ý.
Lúc này có Đoán Thần Đài nên những chuyện nhỏ này đương nhiên không là cái gì đối với lâu chủ.
Đoán Thần Đài cần nhất là cung ứng một số lượng vật liệu đủ lớn, nhu cầu của nó đối với những Tiên Kim kia không thấp tý nào.
Nhưng Thiên Cơ Lâu đã khai trương một thời gian dài trên Già Thiên thế

giới này rồi, đương nhiên là lợi nhuận không thấp, dù là trực tiếp mua hay cần điều kiện nào khác thì Thiên Cơ Lâu hoàn toàn không sợ.
Lời của lâu chủ vừa dứt thì ngay cả những khách nhân xung quanh cũng bị chấn kinh không nhẹ!
Muốn chế tạo một món Cực Đạo Binh Khí có thể nói là khó khăn trùng điệp, hao phí của nó không chỉ là thời gian, tinh lực mà còn là một số lượng lớn vật liệu, thời gian để rèn đúc một thanh Cực Đạo Binh Khí thường sẽ diễn ra trong mấy trăm, thậm chí là mấy ngàn năm.
Coi như là Đại Đế đương thời còn sống, nếu hắn muốn chế tạo một kiện Đế Binh thì cũng không quá dễ dàng, bởi vì muốn chế tạo ra Cực Đạo Binh Khí thì yêu cầu một thời cơ cần thiết, linh khí tại địa điểm chế tạo cùng vật liệu đầy đủ, tất cả đều không đạt được một cách dễ dàng.
Nhưng lâu chủ vừa nói rằng bất kỳ đệ tử nào đột phá lên Tiên Tam Trảm Đạo đều có thể sở hữu một món Cực Đạo Binh Khí!
Việc này đối với những tu sĩ Đông Hoang, không, phải nói là toàn bộ người tu hành trên Bắc Đẩu Cổ Tinh sợ hãi không thôi.
"Trời ạ, thì ra lâu chủ không chỉ là đại năng một phương, thông hiểu tất cả sự việc trong thiên hạ mà hắn còn là một Thần Công Tượng có thể chế tạo Cực Đạo Binh Khí!"
"Ta thật sự hâm mộ đệ tử Thiên Cơ Lâu muốn chết, không chỉ được lâu chủ chỉ điểm mà còn sở hữu công pháp chuyên chúc của Thiên Cơ Lâu, nay lại thu được Cực Đạo Binh Khí nữa!"
"Nếu tiếp tục như vậy thì sợ rằng mãi mãi bản thân cũng không thể đuổi kịp bước tiến của bọn hắn được!"
Lúc này nhiều khách nhân trong Thiên Cơ Lâu đều lộ ra biểu lộ hâm mộ cùng đố kỵ, không trách bọn hắn sở hữu phản ứng như thế.
Phúc lợi này của Thiên Cơ Lâu thật sự quá khoa trương rồi!
Hiện tại có thể nói Thiên Cơ Lâu đã vũ trang cho toàn bộ đệ tử của mình từ đầu tới đuôi, từ binh khí, công pháp, tu vi, tất cả đều không bị bỏ sót!

Chương 798. Vương Đằng xui xẻo

"Thì ra lâu chủ vẫn còn một hậu chiêu như thế này à, ta muốn báo danh!"
Diệp Phàm đã trở thành Tiên Tam Trảm Đạo từ sớm, xét về tu vi cảnh giới thì hắn chính là người đứng đầu trong hàng đệ tử của Thiên Cơ Lâu.
"Thiên Cơ Lâu vạn tuế! Còn có ta lâu chủ ơi!"
Thánh Hoàng Tử cũng lập tức giơ Tiên Thiết Côn trong tay mình lên, cố gắng chen về hướng lâu chủ.
Bốn người đệ tử đến từ Già Thiên thế giới đều đã vượt quá Tiên Tam Trảm Đạo, dù là người mới vào Thiên Cơ Lâu như Diệp Đồng cũng đã vượt qua Thiên Kiếp của Tiên Tam Trảm Đạo trong thời gian gần đây.
Về phần những võ giả Cửu Châu thì cũng có không ít người đạt tới cảnh giới Tiên Đài Tam Trọng Thiên, nhưng người bước qua được cánh cửa Trảm Đạo cũng chỉ có Trương Tam Phong, Tiêu Phong, Phong Vân mà thôi.

Những thiên tài cao thủ còn lại như Tiếu Tam Tiếu không phẩu là không có thiên tư tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo, mà là do bọn hắn không có ý định chứng đạo thành Đế, tu luyện một cách nhàn nhã thoải mái, thế nên tiến bộ mới chậm chạp như vậy.
"Đây quả thật là không công bằng! Còn ta đây lâu chủ!"
Lúc này trong một đám âm thanh vui vẻ thì bỗng một tiếng rống giận dữ vô cùng không hài hòa vang lên.
Người lên tiếng đương nhiên là Vương Đằng.
Hắn tu Thiên Cơ Vạn Tượng Công, nó đã chọn một con đường là Bách Thắng Ma Thai, đây chính là một môn thần công được sinh ra khi Thiên Cơ Vạn Tượng Công dung hợp với truyền thừa của Loạn Cổ Đại Đế.
Thần công này đưa hắn tới một con đường hoàn toàn tương phản với con đường mà Loạn Cổ Đại Đế trải qua năm đó, muốn đi trên con đường này thì bắt buộc phải chặt đứt hết tất cả ngoại lực, trên thân không còn bất kỳ vật gì!
Hiện tại lâu chủ lại bắt đầu đưa tặng Đế Binh cho mọi người, đương nhiên sao hắn có thể nhịn được giận dữ cơ chứ!
"Con đường mà tiểu tử ngươi đi thật sự không giống bình thường, có vẻ hơi khó giải quyết."
Mặc dù trên miệng lâu chủ nói là khó giải quyết nhưng hắn lúc này lại cười phá lên.
Ban đầu hắn thật sự không ngờ trong hàng đệ tử của mình lại có một nhân tài không thể sử dụng vũ khí như thế này, Đế Lộ này của y thật sự quá đặc biệt, dù là tìm khắp vũ trụ này cũng khó thấy ai tương tự.
"Lâu chủ, ngươi đừng quên ta chứ!"
Vương Đằng thấy lúc này lâu chủ còn mở miệng cười được thì càng thấy ủy khuất thêm.
"Không phải gần đây ngươi đều ở trần giết địch sao, ngươi thì cần gì binh khí, binh khí thật sự không hợp với phong cách chiến đấu của ngươi đâu!"
Thánh Hoàng Tử cũng nhịn không nổi mà bật cười, gia hỏa Vương Đằng này thật sự có chút xui xẻo.
"Đừng nóng vội, trạng thái không cần binh khí gì này của ngươi chỉ là tạm thời mà thôi, chờ đến khi ngươi chiến thắng một trăm trận, Ma Thai sinh ra, chứng đạo thành công thì ngươi sẽ không còn bị ước thúc nữa!"
Lâu chủ cười to rồi lên tiếng, hắn không phải là không cân nhắc vấn đều của Vương Đằng.
Con đường tu hành này của Vương Đằng mặc dù khá là kỳ hoa, nhưng hắn lại là một trong những người đệ tử mà Lưu Tiêu yên tâm nhất.
Bởi vì trên thực tế thì con đường tu hành này của Vương Đằng có thể nói là cực kỳ vững chắc, những cường giả thành công sau khi đi trên những con đường như thế này thì chắc chắn là đi từng bước tới thành công, không ai là người yếu cả.
Vương Đằng vốn không sở hữu bất kỳ thế chất kinh thiên đặc thù nào, thiên tư của hắn hoàn toàn ỷ lại những cơ duyên mà Đại Đạo Khí Vận

mang cho, nếu nói trên một góc độ nào đó thì hắn giống như Thiên Hoàng Tử, toàn bộ những thứ hắn có đều đến từ ngoại lực.
Thế nên Thiên Cơ Vạn Tượng Công mới lựa chọn con đường cực đoan này cho Vương Đằng, đây cũng là con đường mà năm đó Thiên Hoàng Tử lựa chọn bỏ qua.
Chém tất cả ngoại lực, chém tất cả cơ duyên của bản thân, đơn thuần chỉ dựa vào lực lượng để bản thân để tiến lên trong ngàn vạn nghịch cảnh khó khăn.
Nếu như cuối cùng Vương Đằng có thể bước hết Đế Lộ này thì thành tựu của hắn hoàn toàn siêu việt Loạn Cổ Đại Đế năm xưa.
"Thế này đi, chờ ngày Đế Lộ của ngươi đại thành, chứng đạo thành Đế thì vi sư nhất định sẽ đưa ngươi một kiện binh khí thuận tay, cấp bậc ít nhất là Tiên Vương Khí, thế nào?"
Ý của lâu chủ là đem tất cả phúc lợi của Vương Đằng dời tới tương lai, đợi đến khi hắn chứng đạo thành Đế thì sẽ thưởng lớn một trận!
Nhưng sau khi nghe lâu chủ nói xong thì cũng không có bao nhiêu đệ tử cảm thấy hâm mộ cả, bởi vì mục tiêu mà lâu chủ đưa ra thật sự rất khó đạt được.
Dù cho tính thêm Thiên Cơ Cổ Lộ thì tại Hoàng Kim Đại Thế này nhiều nhất chỉ xuất hiện được hai vị Đại Đế mà thôi.
Mà dựa theo Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng mà lâu chủ vừa tuyên bố thì cao thủ có cơ hội chứng đạo có ít nhất mười tên, đó là còn chưa tính tới đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Hơn nữa dù là những người có thiên phú tối cao cũng lên tới con số năm, với lại tính thêm ba tên quái vật như Diệp Phàm, Diệp Đồng, Thánh Hoàng Tử thì có tới ít nhất bảy tám người tranh đoạt hai vị trí này.

Chương 799. Rèn Đế Khí

Vương Đằng muốn từ những người này để trổ hết tài năng, dẫn đầu chứng đạo thành Đế thì xác suất rất thấp.
Vì tại trong tám người này thiên tư của hắn hoàn toàn không thể xếp hạng đầu được.
Nói một cách khác thì nếu như hắn không thể chứng đạo tại một phương thiên địa này thì hắn chỉ có thể chờ đợi Thiên Cơ Lâu tiến tới một phương thiên địa khác mà thôi.
Đến lúc đó thì thiên địa mới kia có thể chứa đựng được một vị Đại Đế chứng đạo được hay không thì không ai biết rõ.
"Được! Một lời đã định! Đệ tử nhất định sẽ sớm ngày chứng đạo thành Đế!"
Nhưng Vương Đằng cũng cúi đầu cảm tạ lâu chủ một cách nhanh chóng.
Hắn là một người cực độ tự tin, dù sao chứng đạo thành Đế ngoại trừ cần thực lực tuyệt đối cùng thiên phú ra thì còn cần một viên Thành Đế Đạo Tâm.

Cái gọi là Thành Đế Đạo Tâm chính là một loại tâm tính bản thân vô địch, và người đó cũng phải tin vào suy nghĩ này, đây không phải là một loại tự tin mù quáng, nó phải có cơ sở rõ ràng.
Nếu xét về phương diện này thì từ xưa đến này Vương Đằng luôn là người nổi bật!
"Nếu vậy thì được rồi, ta mong chờ ngày ngươi chứng đạo thành Đế!"
Lời này của lâu chủ hoàn toàn không phải nói đùa, hắn thật sự chờ đợi một ngày Bách Thắng Ma Thai của Vương Đằng phá kén mà ra, không biết khi đó Đế Vị của hắn sẽ là gì nhỉ?
Nếu như Diệp Phàm chứng đạo thì do có lâu chủ, nên chắc hắn không còn tự xưng mình là Thiên Đế nữa mà sẽ đổi thành Thánh Thể Đại Đế.
Diệp Đồng cùng Vương Đằng giống nhau, đều đã được Thiên Cơ Vạn Tượng Công chế tạo sẵn một con đường rồi, Âm Dương Đồng Tu đại thành thì chắc sẽ là Âm Dương Đại Đế.
Còn nếu như Thánh Hoàng Tử chứng đạo thì hơi khó đoán một tý, chắc hẳn là Thần Viên Đại Đế? Hoặc là Đấu Chiến Viên Hoàng.
Lúc này toàn bộ người trong Thiên Cơ Lâu đều kích động không thôi!
Lúc này trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này ngoại trừ Thiên Cơ Lâu ra thì còn ai dám có tự tin bàn luận việc một đời này ai là người chứng đạo trước mặt mọi người được chứ, chỉ có đệ tử của Thiên Cơ Lâu mới có tư cách cùng tiền vốn nói về chuyện này mà thôi.
Nhưng những khách nhân trong Thiên Cơ Lâu hâm mộ ra sao cũng vô dụng, từ sau khi rời khỏi Cửu Châu để tiến vào Chư Thiên Vạn Giới thì Lưu Tiêu cũng đã đổi chuẩn tắc thu đồ đệ của bản thân rồi.
Mỗi một lần đến một phương thiên địa mới thì chỉ thu nhận những người có thiên phú trác tuyệt nhất làm đệ tử của mình, không thu nhiều hơn.
Nếu không thì tại vô số thế giới trên Chư Thiên Vạn Giới có bao nhiêu thiên tài, không lẽ sau này đệ tử của Thiên Cơ Lâu lên tới con số hàng ngàn hàng vạn hay sao?
"Những người các ngươi lần lượt nêu lên yêu cầu của mình, không có hạn chế gì cả!"
"Nhưng mà nếu có yêu cầu vật liệu đặc thù gì thì chính các ngươi là người đi tìm vật liệu đó cho ta."
Lâu chủ nhìn thoáng qua những đệ tử đang tụ tập tại đây, ngoại trừ Vương Đằng ra thì nhiều đệ tử cũng đã tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo rồi.
Thánh Hoàng Tử, Diệp Đồng, Diệp Phàm, Trương Tam Phong, Tiêu Phong, Nhiếp Phong, Bộ Kinh Vân, có tổng cộng bảy người!
Nhưng nếu xét thì phần lớn đệ tử cũng đã đạt tới cảnh giới Tiên Đài Tam Trọng Thiên, chỉ là bọn hắn chưa trảm đạo mà thôi.
Lâu chủ vung tay lên một cái, lập tức Đoán Thần Đài trong thần thức của lâu chủ hiện hình ra trong Thiên Cơ Lâu, nhất thời dị tượng hiện ra khắp nơi, các loại dị tượng tràn ngập khắp cả Thiên Cơ Lâu.
Cửu Thiên Thần Hỏa giáng từ trên trời xuống, Đoán Thần Chi Công Tượng mọc từ dưới đất lên, tất cả dần dần hiện ra trước mắt mọi người trong

Thiên Cơ Lâu.
Bọn hắn nghĩ mãi cũng không rõ sao lâu chủ lại có thể giấu được một thứ to lớn như vậy trong tay.
"Đây chính là Đoán Thần Đài, tất cả thần binh lợi khí dù ở giới khác cũng có thể đưa đến đây để chữa trị, rèn đúc, dung hợp, cường hóa."
"Chỉ cần có vật liệu tương ứng, dù chỉ một tý thôi nó cũng có thể hoàn toàn được phục chế vào trong Đoán Thần Đài này, cường hóa các loại binh khí."
"Ví dụ như Thái Dương Chi Huyết, chỉ cần bỏ một giọt vào Đoán Thần Đài thì tự động sẽ có mãi không hết, dùng thế nào, rèn đúc ra bao nhiêu binh khí chứa đựng sức mạnh của Thái Dương cũng không cạn."
Dưới cảnh dị tượng không ngừng như vậy thì lâu chủ đứng trên cao như một vị Tiên Vương, vừa nói vừa đưa tay về hướng Diệp Đồng.
Đương nhiên Diệp Đồng hiểu Lưu Tiêu muốn gì, nên hắn mở lòng bàn tay ra, một giọt máu tươi bị lấy đi, bay vào ao dung nham của Đoán Thần Đài.
Trong nháy mắt thì Cửu Thiên Thần Hỏa bắt đầu chuyển động, dung nham sôi lên tục, Đoán Thần Đài đã bắt đầu rèn đúc!
Một giọt Thái Dương Thuần Huyết của Diệp Đồng bỗng chóc chuyển hóa thành một cái ao lớn, đủ để rèn đúc bất kỳ binh khí, pháp bảo nào!
Đây quả thật là nơi mà tất cả các đại năng, công tượng mong muốn nhất, nhất là những Chí Tôn dưới Địa Phủ kia, đối với bọn hắn thì đây quả thật là một món thần khí!
Bất kỳ tài liệu, vật liệu hiếm thấy nào chỉ cần lấy một miếng hàng mẫu là có thể phục chế ra tại đây.
Việc này khiến cho mọi người trong Thiên Cơ Lâu tuy tận mắt thấy cảnh này nhưng đều không thể tin được, bị công năng này của Đoán Thần Đài chấn nhiếp.

Chương 800. Xem ra sau này phải đổi cách thu phí thôi

"Đây đâu còn là nơi rèn đúc bình thường nữa! Đây chính là một thần đài được thần tiên dùng để rèn rồi!"
Khương Thái Hư nhịn không được mà thốt ra đầy sợ hãi!
Đám người xung quanh khiếp sợ không thôi, thậm chí có người kinh ngạc tới nỗi không nói ra lời!
"Người đừng giấu nữa lâu chủ! Quả nhiên ngươi là Tiên Vương Thiên Đế tại thời đại Tiên Cổ phải không! Nhất định là như vậy rồi!"
"Đúng vậy! Vừa có Thời Gian Tháp có thể khống chế thời gian, còn có Thí Luyện Cổ Lộ của riêng mình, hiện tại ngay cả Thần Thai dùng để rèn luyện Thần Binh cũng có! Rõ ràng lâu chủ là Thượng Cổ Tiên Đế!"
"Khó trách Thiên Cơ Lâu này có khả năng ngao du Chư Thiên Vạn Giới, lâu chủ quả thật là quá mạnh!"
Nhất thời mọi người đều nhanh chóng suy đoán thân phận của lâu chủ, hiện

tại mỗi lần Thiên Cơ Lâu đưa ra công năng mới nào thì nó đều khiến cho mọi người kinh hãi không thôi.
Mỗi một thứ trong Thiên Cơ Lâu đều có công năng kinh khủng vượt qua khỏi sự tưởng tượng của tất cả mọi người, quả thật là cường đại tới rối tinh rối mù!
"Chúng ta có thể gia nhập dưới trướng lâu chủ là một việc tốt vô cùng, đây quả thật là phúc khí nhiều đời của chúng ta!"
Lúc này đám người Diệp Phàm cũng kinh thán không thôi, nhất là Cơ Hạo Nguyệt, hắn đang hối hận việc không nhờ quan hệ của Cơ Tử Nguyệt cùng Diệp Phàm để kéo bản thân vào Thiên Cơ Lâu!
"Đây chỉ là một nơi nho nhỏ để chế tạo binh khí mà thôi, đừng ngạc nhiên như vậy!"
"Mấy người các ngươi lên đây, lần lượt nói ra yêu cầu của mình đi."
Lâu chủ thì vẫn mang bộ dáng bình thản ung dung, hắn gật đầu ra hiệu cho những đệ tử của mình.
Những người địa tử này nhanh chóng bước lên phía trước dưới ánh mắt hâm mộ của tất cả mọi người.
Trong đám người này thì Trương Tam Phong là kỳ tài võ học tại Cửu Châu, Tiêu Phong còn là một đời Chiến Thần, Phong Vân thì đều có cơ duyên trên người, trên thân cả hai đều có truyền thừa của huyết mạch Thần Thú.
"Bản thân đệ tử không có yêu cầu gì quá nhiều về binh khí, chỉ muốn một thanh Thái Cực Kiếm mà thôi!"
Trương Tam Phong từ trước đến nay không quá mức muốn tranh tài háo thắng, hắn tăng cao tu vi chỉ đê thăm dò cực hạn của Võ Học Chân Lý, nên hắn không có yêu cầu gì quá phức tạo cả.
Dù sao tại trong một đám đệ tử Cửu Châu hắn cũng tính là tiền bối rồi.
"Được, Thái Cực Thánh Pháp của ngươi dung nạp vạn vật, cương nhu cùng tồn tại, ta sẽ thấy Thái Âm Thái Dương dung nhập vào binh khí của ngươi, chắc hẳn nó sẽ rất thích hợp với Thái Cực Võ Đạo!"
Lâu chủ rất thưởng thức phong phạm Tông Sư của Trương Tam Phong, hắn không đưa ra yêu cầu tham lam gì cả, thật sự rất ra dáng đệ tử Thiên Cơ Lâu.
"Gì vậy lâu chủ, Đoán Thần Đài này cường đại tới mức còn có thể đem Đế Kinh dung hợp vào binh khí sao?"
Lời này của lâu chủ lập tức khiến cho số đông khách nhân trong Thiên Cơ Lâu tiếp tục bất ngờ.
Trong quá trình rèn đúc Cực Đạo Binh Khí còn muốn thêm Đế Kinh vào, đây quả thật là thứ trước tới nay chưa tai từng nghe cả!
"Chỉ cần là có giá trị thì bất kỳ thứ gì ta đều có thể dung hợp vào quá trình rèn đúc cả, Đoán Thần Đài này có thể rèn đúc, dung hợp tất cả vạn vật."
Lâu chủ gật đầu rồi lên tiếng.
Trên thực tế thì đây mới chỉ là những chức năng cực kỳ cơ sở của Đoán Thần Đài mà thôi, đợi sau này Đoán Thần Đài có thể đạt tới mức độ rèn ra được thể chất thì cũng là lúc cho bọn hắn mở rộng tầm mắt.

“Đa tạ lâu chủ!”
Trương Tam Phong sau khi nghe thấy lâu chủ an bài binh khí của mình bất phàm như vậy thì cũng đáp tạ một cách hưng phấn.
Lâu chủ quay người lại, vung tay về phía Đoán Thần Đài, những Tiên Kim mà đang cất trữ tại đây nhanh chóng bay múa, bay về hướng hồ dung nham ở giữa.
Cửu Thiên Thần Hỏa ở trên làm nóng Thần Lô, nhiệt độ tỏa ra khiến cho dù là cường giả cũng phải biến sắc.
Trước khi đi ra thì Lưu Tiêu đã đem Thiên Đao, Kỳ Lân Trường cùng những Tiên Khí vô danh khác phân giải ra.
Thế nên số lượng Tiên Kim mà hắn nắm giữ cũng được tăng lên không ít.
“Xem ra ngày sau thu phí trong Thiên Cơ Lâu phải đổi thành những khoáng sản, vật liệu, Tiên Kim mới được, nếu không thì sau này không đủ để dùng mất!”
Lưu Tiêu thấy cái lò này thôn phệ gần một trăm cân Tiên Kim thì mới bắt đầu dừng lại thì giật mình.
Hắn lại vung tay lên, hai bộ Thái Âm Thái Dương Kinh bay từ trong Thần Thức hắn ra, cả hai nhanh chóng dung nhập vào trong Thần Lô.
Lâu chủ đã làm xong tất cả những thứ cần thiết, việc cần làm hiện tại là chờ đợi Đoán Thần Đài hoàn thành việc rèn đúc nữa thôi.
“Vật liệu đã bắt đầu dung hợp cùng luyện hóa, thời gian dự tính là hai canh giờ, phẩm chất Đế Binh”
Lúc này bên tai lâu chủ vang lên tiếng nhắc nhở của Đoán Thần Đài.
Theo Đoán Thần Đài nói thì nhiều nhất một lần nó chỉ có thể rèn được ba lô vật liệu.

Chương 801. Uy lực của Đoán Thần Đài

“Mỗi một lần Đoán Thần Đài chỉ có thể luyện tam lô vật liệu, sau khi thêm hai người nữa thì phải chờ mấy canh giờ…”
Lâu chủ nghe thế thì quay lại phổ cập với những đệ tử ở dưới.
Việc này đối với những đệ tử của Thiên Cơ Lâu cũng không phải là chuyện ghê gớm gì, nhưng việc trọng yếu nhất là rèn đúc một thanh Đế Binh chỉ cần vài canh giờ, đây quả thật là không thể tin được.
Có vài người trong bọn hắn vẫn chưa nghĩ ra bản thân sẽ thích hợp với loại binh khí nào, bản thân muốn dung hợp chất liệu ra sao, nên cũng cần thời gian để lên kế hoạch.
Không nói nơi khác, trong Thiên Cơ Lâu hiện nay hiện diện không ít các cao thủ từ khắp mọi nơi, thể chất, chủng tộc gì cũng có, chỉ cần xin một giọt máu của bọn hắn thôi là đã có thể chế tạo ra một kiện Đế Binh vô cùng kinh khủng!
Thế nên những đệ tử này không phản ứng gì trước câu nói vừa rồi của lâu

chủ, mà bọn hắn lại còn bắt đầu trở nên khiêm nhường hơn, nhất là tiểu tử đa mưu túc trí như Diệp Phàm.

"Vậy ta tới trước cho, ta không muốn thay đổi binh khí của mình, xin lâu chủ cường hóa Tuyệt Thế Hảo Kiếm cho ta là được rồi!"
"Ta cũng thế! Tuyết Ẩm Đao là vật tổ truyền của ta, ta cũng không có ý định muốn thay đổi binh khí!"
Hai huynh đệ Nhiếp Phong cùng Bộ Kinh Vân nhanh chóng đi lên phía trước, đồng thời lấy binh khí của bản thân ra, giơ lên trước mặt lâu chủ.
Hai thanh thần binh này có thể nói là hai thứ có thanh danh cực kỳ hiển hách trên Cửu Châu, Tuyệt Thế Hảo Kiếm là một thanh kiếm rèn trong một ngàn năm, còn Tuyết Ẩm Đao thì được chế tạo từ Bổ Thiên Kỳ Thạch!
Nhưng mà sau khi hai thanh binh khí này đến với Già Thiên thế giới thì quả thật có hơi không đủ, cần tăng sức mạnh lên để phù hợp với vị diện này.
"Cái này thì không khó lắm, các ngươi có yêu cầu đặc biệt gì nữa không?"
Lâu chủ gật đầu, cường hóa binh khí đúng thật là dễ hơn rèn lại từ đầu không ít.
Phong Vân nhìn nhau một lúc, sau đó tự mình rút ra một thứ.
"Phiền lâu chủ đem máu của hai người chúng ta cùng Long Thủ, Phượng Quan này dung hợp vào đó!"
Vào lúc Thiên Cơ Lâu phái đệ tử ra trấn thu bốn vực tại Bắc Đẩu thì hai người này đã tự mình chém được lão tổ Tử Long Tộc cùng lão tộc Huyết Hoàng Tộc, không ngờ lúc này đã có tác dụng.
"Vạn Long Sào cùng Huyết Hoàng Sơn, tuy không hiếm thấy nhưng dù sao cũng là Hoàng Tộc, cũng không quá tệ.
Tuy Tử Long Tộc cùng Huyết Hoàng Tộc này đối với lâu chủ không đáng vào đâu, nhưng hắn vẫn vung tay lên, lấy một giọt máu từ trên thân mỗi người sau đó bỏ vào lò chung với Long Thủ, Phượng Quan.
Hai thanh tuyệt thế binh khí là Tuyệt Thế Hảo Kiếm cùng Tuyết Ẩm Đao nhanh chóng bay vào lò luyện, bị thiên hỏa thông phệ.
Trong một chớp mắt mọi thứ đã bị hòa tan thành một vũng nước!
Uy lực của Cửu Thiên Thần Hỏa đủ sức để cắt đứt cùng hòa tan bất kỳ Tiên Kim hay vật liệu gì, đừng nói là Tuyệt Thế Hảo Kiếm, coi như là Vạn Vật Mẫu Khí Đỉnh của Diệp Phàm cũng bị hòa tan.
Sau khi hai thanh vũ khí này bị hòa tan ra thì Đoán Thần Đài nhanh chóng chọn Ngũ Sắc Tiên Kim từ trong kho Tiên Kim của Lưu Tiêu ra để dung hợp vào binh khí này.
Việc dung hợp tất cả tài liệu Tiên Kim vào hai thanh vũ khí này thật ra rất nhanh, dưới uy lực của Cửu Thiên Thần Hỏa thì có thể hoàn thành trong thời gian rất ngắn.
Thứ thật sự chiếm thời gian chính là những yêu cầu đặc thù của từng thanh binh khí cần được giữ nguyên.
Long Thủ của lão tổ Tử Long Tộc cùng Phượng Quan của lão tổ Huyết Hoàng cũng được lâu chủ đưa vào trong lò, theo sau đó là máu tươi của cả

hai.
Hai huyết mạch của hai Thái Cổ Vạn Tộc này ẩn chứa Long Phượng hai loại, mà huyết mạch của Phong Vân thì đã ẩn chứa huyết mạch của Tứ Đại Thánh Thú của Cửu Châu!
Gia tộc của Nhiếp Phong vốn ẩn chứa một thứ gọi là Phong Huyết, thực tế thì nó là Kỳ Lân Chi Huyết trong Lăng Vân Quật.
Trên thân của Bộ Kinh Vân cũng đã từng tham gia cướp đoạt cùng hấp thu Long Nguyên, nay tuổi thọ đã dài tới ngàn năm.
Huyết mạch Tứ Thánh Thú này của hai người này lập tức dung hợp cùng với hai huyết mạch Cổ Hoàng Tộc là Tử Long Tộc, Huyết Hoàng Tộc, sau đó nhanh chóng dung hợp cùng vũ khí.
Còn Thái Cực Kiếm bên kia thì đã bắt đầu thành hình rồi, thân kiếm đã bắt đầu có hình dáng, Thái Dương Thái Âm Kinh cũng đang nhanh chóng dung hợp vào đó.
Theo cách rèn đúc binh khí bình thường thì không có khả năng lấy một giọt máu tươi liền có thể chiết xuất sức mạnh vào trong binh khí chứ đừng nói là dung nhập Đế Kinh vào trong đó!
Nhưng Đoán Thần Đài này lại là thứ biến mục nát thành thần kỳ, nó có thể khiến điều không thể hiện hữu ra trước mắt của tất cả mọi người!
“Sau khi ba vũ khí này được rèn đúc hoàn tất thì các ngươi có thể tới tìm ta để làm ba thanh vũ khí tiếp theo.”
Lâu chủ nhìn thoáng qua tình hình hiện tại của ba Thần Lô sau đó lên tiếng với bốn người đệ tử.
“Đoán Thần Đài này sao có thể lợi hại như vậy được? Vậy hiện tại ta đem tất cả đồ vật trên người của ta ném vào đó thì được không?”
Đám đệ tử tấm tắc lấy làm lạ, Diệp Phàm là người hưng phấn nhất lên tiếng.

Chương 802. Mở cửa với cả bên ngoài

Đế Kinh trên người của Diệp Phàm tuy đa số chỉ là bản không hoàn chỉnh, nhưng nếu nói về số lượng thì thật sự rất nhiều, thêm bản thân hắn còn là Thánh Thể nữa, ưu thế thật sự khá lớn.
“Vật liệu đặc biệt cần chính các ngươi đi chuẩn bị, nhưng ta đề nghị là không nên dung hợp nhiều thứ không cần thiết vào đó.”
“Muốn rèn luyện binh khí từ Đoán Thần Đài không phải cứ có càng nhiều vật liệu là tốt đâu, phải cân nhắc xem nó có thích hợp hay không, thứ này giống như là luyện công vậy, chú trọng chất lượng chứ không phải là số lượng.”
Đây chính là binh khí mà bọn hắn sử dụng trong suốt một thời gian dài, trên nguyên tắc là lâu chủ sẽ không can thiệp gì vào quyết định của mọi người.
Nhưng do hắn biết rõ hơn về những công năng của Đoán Thần Đài nên hắn

vẫn nêu lên đề nghị của mình.
Phong Vân thì do huyết mạch của hai Cổ Hoàng Tộc là Tử Long Tộc cùng Huyết Hoàng Tộc kia khá phù hợp với huyết mạch Tứ Thánh Thú của Phong Vân, nên Lưu Tiêu mới không ngăn cản.
Nhưng nếu có tên đệ tử nào ở đây vừa bỏ một tý huyết mạch của Thiên Yêu Thể vào, sau đó lại bỏ thêm huyết mạch của Thánh Thể vào Đoán Thần Đài thì binh khí làm ra cũng sẽ dở dở ương ương mà thôi.
"Chúng ta biết rõ!"
Bốn đệ tử ở dưới kia nhanh chóng gật đầu.
Sau đó bốn người đều nhanh chóng tưởng tượng ra yêu cầu của mình đối với thần binh tương lai.
Bọn hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới việc một ngày nào đó Thiên Cơ Lâu lại còn có thể phát thần binh cho bọn hắn!
Hơn nữa đây đúng thật là không thẹn với hai chữ đặc chế, từ ngoại hình cho tới công năng thì Đoán Thần Đài đều có thể chế tạo ra đúng ý người sử dụng!
Lâu chủ vung tay lên, dị tượng của Đoán Thần Đài nhanh chóng tan biết như một luồng sương mù, chúng bay hết vào tay áo của Lưu Tiêu rồi biến mất không thấy gì nữa.
Nhất thời đám người trong Thiên Cơ Lâu, không cần biết là gia chủ hay là khách mới khách cũ, tất cả đều nhao nhao lên tiếng.
"Lâu chủ, Đoán Thần Đài này ta nghĩ nên mở ra cho người ngoài sử dụng! Tiền công bao nhiêu ta cũng giao!"
"Lâu chủ! Tộc ta tung hoành thiên hạ, chỉ thiếu một kiện Đế Binh mà thôi, dù thế nào cũng phải nhờ người giúp chúng ta!"
"Lâu chủ! Nếu như Đế Binh này của tộc ta có thể được ngươi chữa trị lại được như ban đầu thì đại ân đại đức này chúng ta không thể quên được!"
Vô số khách nhân từ khắp nơi nhanh chóng nhích lại gần lâu chủ Thiên Cơ Lâu!
Đối với bọn hắn thì công dụng của Đoán Thần Đài thật sự còn mạnh hơn Thời Gian Tháp nữa!
Từ xưa đến nay chỉ có Đại Đế mới có thể chế tạo ra Đế Binh, nhưng hiện tại thì khác, Thiên Cơ Lâu có thể tự do chế tạo Đế Binh, thậm chí ngay cả binh khí có đẳng cấp cao hơn Đế Binh nữa!
Kinh khủng nhất là người kinh khủng như Hằng Vũ Đại Đế cũng phải tiến vào Thái Sơ Cổ Quáng để vừa lĩnh ngộ cùng chế tạo Hằng Vũ Lô.
Hắn sử dụng hơn một trăm năm tìm tòi nghiên cứu mới có thể tạo ra một kiện Đế Binh.
Nhưng lâu chủ thì chỉ cần vài tiếng đồng hồ, thậm chí một lần luyện tới ba lô!
Trong một thời gian ngắn ngủi như vậy thôi mà một kiện Cực Đạo Binh Khí có phẩm giai ít nhất là Thượng Phẩm trở lên được chế tạo hoàn tất!
Trong mắt người khác thì đây chẳng khác nào thần tiên hạ phàm, ngoại trừ Thần Tiên ra tay thì bọn hắn không biết người nào đủ sức làm nên một

chuyện bất khả thi như vậy!
"Lâu chủ, ý của ngươi thế nào, ai nấy đều đang mong chờ câu trả lời của ngươi!"
Nam Yêu – Tề Lân cũng nhìn lâu chủ bằng ánh mắt hưng phấn.
Không ít cao thủ nơi đây đều có suy nghĩ như thế, dù cho là những lão tiền bối như Khương Thái Hư, Lão Phong Tử cũng kích động không thôi.
Thứ Đoán Thần Đài chế tạo ra dù sao cũng là Cực Đạo Binh Khí, nếu nói có ai ở nơi này không động tâm thì chắc chỉ có Tiểu Niếp Niếp mà thôi, còn lại thì tất cả đều là khẩu phị tâm phi.
"Các ngươi không cần như thế, Đoán Thần Đài ban đầu ta đã muốn mở ra cho mọi người rồi, không phải chuyên môn dùng cho đệ tử của Thiên Cơ Lâu."
"Chỉ là nếu không phải là đệ tử Thiên Cơ Lâu thì sẽ có rất nhiều hạn chế mà thôi."
"Đầu tiên chính là nếu người ngoài muốn sử dụng Đoán Thần Đài thì không thể sử dụng Ngũ Sắc Tiên Kim của ta, toàn bộ vật liệu để chế tạo Đế Binh đều phải là do các ngươi cung cấp."
Lâu chủ không có ý định đóng Đoán Thần Đài, chỉ phục vụ cho đệ tử Thiên Cơ Lâu, đồ tốt như vật đương nhiên phải mở ra để kiếm tài nguyên cho hắn rồi.
Đám người nghe nói Đoán Thần Đài sẽ mở cửa đối với mọi người thì vui mừng không thôi, tuy nhiên nghe không được sử dụng Tiên Kim của lâu chủ thì tất cả đều lộ ra bộ dáng khó xử.
Nếu như không sử dụng gần một trăm cân Tiên Kim kia của lâu chủ thì vũ khí rất khó đạt tới cấp bậc Cực Đạo Đế Binh.
Nhưng nếu kêu bọn hắn tự tìm cách kiếm đủ một trăm cân Tiên Kim thì độ khó cũng cực lớn.
Dù là các thế lực lớn như Thế Gia, Cổ Tộc thì cũng chỉ nắm giữ một số ít Tiên Kim mà thôi.
"Với lại mỗi lần mở lô đều cần năm trăm cân Nguyên, chưa tính các phí tổn khác."
Lâu chủ tiếp tục lên tiếng.
Việc này khiến cho không ít tâm tư của các môn phái nhỏ bị dập tắt, bởi vì điều kiện này thật sự quá mắc.
Còn những thế gia môn phái còn lại sau khi tính toán một chút cũng giữ im lặng.
Dù Đoán Thần Đài cường hãn ra sao thì không thể nào mở ra ngày đêm rèn luyện Cực Đạo Binh Khí miễn phí cho bọn hắn được.
Nếu thật như thế thì sau này mỗi người trên tay đều cầm một thanh Cực Đạo Binh Khí, sợ rằng Bắc Đẩu sẽ đại loạn!
Nói đi nói lại thì đây cũng chỉ là một con đường tắt tăng thực lực cho cường giả, chỉ cần ngươi đủ cường đại thì liền có đủ bản lĩnh đi vào Thái Sơ Cấm Khu để lục soát Tiên Kim.

Chương 803. Lấy máu của Hỗn Độn

Lúc này các đại môn phái cùng các thế lực lớn trong Thiên Cơ Lâu đều đang suy nghĩ về Đoán Thần Đài, nhưng những đệ tử Thiên Cơ Lâu thì khác, bọn hắn thân là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, tất cả Tiên Kim cơ bản cần thiết để chế tạo ra một kiện Cực Đạo Binh Khí đều được lâu chủ tài trợ, việc bọn hắn cần làm chính là tìm những tài liệu phù hợp với nhu cầu của bản thân mà thôi!

"Diệp Phàm, dù sao chúng ta cũng đã biết nhau hơn một trăm năm rồi, ta có việc này cần ngươi hỗ trợ!"

Thánh Hoàng Tử mới vừa tỉnh hồn trong những kỳ cảnh của Đoán Thần Đài, sau đó quay sang nhờ Diệp Phàm hỗ trợ.

"Từ khi nào chúng ta quen biết được một trăm năm thế, nhưng ngươi có việc gì thì cứ nói đi!"

Diệp Phàm thấy Thánh Hoàng Tử lộ ra giọng điệu như thế thì nổi hết cả da gà lên, nhanh chóng đáp lại.

"Ngươi cho ta mượn một ít máu là được, đợi sau khi ta cường hóa Tiên Thiết Côn lên Thánh Thể Thần Bổng thì ta trả ơn ngươi sau!"

Thánh Hoàng Tử cười hì hì rồi nói ra yêu cầu của bản thân mà không ngại ngùng tý nào.

Tiên Thiết Côn là Cực Đạo Đế Binh của Đấu Chiến Thánh Hoàng truyền thừa xuống, dù thế nào thì Thánh Hoàng Tử cũng không muốn đổi sang một binh khí mới làm gì.

Hơn nữa vừa nãy lâu chủ cũng đã từng nói rồi, đặc việc là vấn đề cường hóa cho vũ khí, chú trọng chất lượng hơn số lượng, thế nên thứ đầu tiên mà Thánh Hoàng Tử nghĩ đến đó chính là Thái Cổ Thánh Thể của Diệp Phàm.

Trên Thể Chất Bảng thì Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai là một thể chất hiếm có cực độ, Hỗn Độn Thể thì lại có thiếu hụt.

Nếu tính như vậy thì thể chất mạnh nhất hiện tại cũng chỉ có Thái Cổ Thánh Thể của Diệp Phàm mà thôi.

"Đúng vậy Diệp huynh đệ, thật ra ta cũng có ý định như thế, ngươi cho ta mượn một ít máu thôi là được!"

Lúc này Tiêu Phong đứng bên cạnh cũng vội vàng lên tiếng, vẻ mặt chờ mong.

"Các ngươi nghĩ xong nhanh như vậy à, trước tiên chờ một lát rồi nói!"

Diệp Phàm không ngờ bản thân lại trở thành một mục tiêu được chào đón , hắn liên tục lùi về phía sau một cách sợ hãi, cảm giác như những người này đều muốn cắt miếng mình ra để rèn binh khí vậy vậy.

Trên thực tế thì Tiêu Phong cũng chỉ nghĩ rằng nếu thêm máu của Thái Cổ Thánh Thể vào thì vũ khí của mình sẽ mạnh hơn thôi, còn về phần đó là vũ khí gì thì y vẫn chưa rõ.

Mặc dù Tiêu Phong phóng khoáng hiếu chiến, một thân võ nghệ đầy mình,

nhưng từ trước đến nay y không hề có thói quen sử dụng vũ khí.
Nếu nói binh khí nào tiện tay nhất với y thì Tiêu Phong cũng không rõ, đao kiếm thương kích, Tiêu Phong đều đã thử sơ qua những vũ khí này rồi.
Về phần Diệp Phàm thì hắn luôn có một tình cảm nhất định đối với binh khí dạng Đỉnh, hắn dự định thỉnh cầu lâu chủ chế tạo ra một cái Thần Đỉnh cho hắn.
Chỉ là hắn vẫn chưa rõ sẽ chế tạo Thần Đỉnh này bằng vật liệu gì mà thôi.
Nếu như dung hợp Thái Cổ Thánh Thể của bản thân để luyện chế Hoang Cổ Thánh Đỉnh thì cũng được, nhưng lại cảm giác nó vẫn chưa đủ mạnh, chưa đủ cường hãn.
Nếu như theo tâm ý của Diệp Phàm thì hắn muốn một phần huyết mạch của Thần Hoàng Tử hoặc Hỗn Độn, dùng nó để chế tạo ra Hỗn Độn Đỉnh cùng Ngũ Sắc Thần Hoàng Đỉnh.
"Chờ ta, muốn máu của Thái Cổ Thánh Thể của ta cũng được, nhưng tất cả phải hợp thành một đội để đi lấy máu Hỗn Độn cùng ta, nếu như các ngươi bằng lòng với điều kiện này thì được."
"!"
Diệp Phàm đã hạ quyết tâm, sau đó nói rõ điều kiện với những người này.
"Huynh đệ, có vẻ ngươi hơi tham lam đó, thậm chí còn đặt mục tiêu lên một trong hai người kia."
Thánh Hoàng Tử nói với vẻ khó có thể tin.
Về mặt thiên tư thì Ngũ Sắc Hoàng Tử cùng Hỗn Độn hoàn toàn có thể so sánh với các đệ tử Thiên Cơ Lâu, thậm chí còn vượt qua một số người, hơn nữa theo lâu chủ nói thì giữa bốn người bọn hắn cùng hai tên kia rất khó diễn ra quyết đấu công bằng.
Thánh Hoàng Tử tuy rất muốn đi, nhưng nếu đồng ý với Diệp Phàm thì tất cả bọn hắn phải rời khỏi Thiên Cơ Lâu để tiến vào Sinh Mệnh Cấm Khu.
Coi như thật sự bọn hắn có thể đánh thắng được thì những Cổ Hoàng trong Sinh Mệnh Cấm Khu chỉ cần khôi phục lại sau đó cho bọn hắn một kích, với tu vi hiện tại thì đám người bọn họ chắc chắn sẽ không chịu đựng nổi.
"Dĩ nhiên, nếu như đã muốn làm thì phải làm cho tốt rồi!"
Từ trước đến nay Diệp Phàm đa mưu túc trí, việc Thánh Hoàng Tử lo lắng đương nhiên hắn cũng đã tính tới!
Vì thế hắn mới dám rủ Tiêu Phong cùng Thánh Hoàng Tử, hắn muốn một trận tốc chiến tốc thắng, nếu thế thì hắn khá có tự tin.
"Việc này cũng không phải là không thể, ngươi để ta cân nhắc một lát, nếu thật sự muốn đi thì ta cũng muốn lấy huyết mạch của bọn hắn dung hợp vào vũ khí của ta."
Thánh Hoàng Tử thật ra cũng không quá sợ sệt, ngược lại hắn còn bắt đầu suy nghĩ tới việc tạo ra Hỗn Độn Tiên Kim Côn hoặc là Ngũ Sắc Huyết Hoàng Bổng.
Tiêu Phong thì vẫn còn do dự, không biết nên chọn kiểu dáng vũ khí nào để phù hợp với bản thân.
Mà những đệ tử chưa đạt được tới Tiên Tam Trảm Đạo thì nhanh chóng

mơ mộng một ngày nào đó mình sẽ nhận được Đế Binh của riêng bản thân, mà ánh mắt của những người khác trong Thiên Cơ Lâu thì ước ao không thôi.
Ngay cả tư cách để mơ mộng bọn hắn cũng không có nữa!

Chương 804. Đạo Diễn Thánh Y

Lúc này trong hàng đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì ba người Tiêu Phong, Thánh Hoàng Tử cùng Diệp Phàm đang núp trong bóng tối để bàn bạc việc gì đấy vô cùng bí mật, bộ dáng thần bí cực độ, giống như bọn hắn sắp thực hiện một kế hoạch lớn nào vậy.
"Được rồi! Diệp Phàm huynh đệ ngươi đa mưu túc trí, phương án này còn tốt hơn phương án khi nãy chúng ta thảo luận, cứ theo cách của ngươi đi!"
Sau khi thương nghị bí mật xong thì Tiêu Phong cười một cách phóng khoáng.
"Đây không gọi là túc trí đa mưu, mà phải gọi là cáo già!"
Thánh Hoàng Tử nhanh chóng uốn nắn tư tưởng của vị đại hiệp phóng khoáng đến từ Cửu Châu này, loại người hại người ích ta, xấu bụng vô cùng như Diệp Phàm này không thể gánh nổi danh xưng tốt như vậy được.
"Ngươi đừng quan tâm là đa mưu túc trí hay là cáo già, việc trọng yếu nhất hiện tại chính là thực hiện kế hoạch thành công!"
Diệp Phàm hừ lạnh đầy khinh thường, hiển nhiên hiện tại ba người đã có cùng một mục tiêu.
Ba người này hiển nhiên là loại người một là không làm, nếu đã làm thì phải làm cho tốt, cho tới, nếu muốn rèn đúc một thanh Đế Binh cho riêng mình thì phải làm loại tốt nhất, mạnh nhất mới được!
"Nụ cười của gia hỏa này ta đã gặp rồi, chắc đang mưu đồ một ý xấu gì đây!"
Hắc Hoàng thấy phản ứng của Diệp Phàm thì lập tức kết luận không chút do dự nào.
"Đúng vậy, ta đã từng thấy hắn lộ ra nụ cười này rồi."
Đoạn Đức cũng gật đầu khẳng định.
"Lâu chủ, ba người chúng ta thỉnh cầu ra ngoài một chuyến, chúng ta muốn đi thu thập vật liệu đặc biệt để chế tạo Cực Đạo Binh Khí cho riêng mình!"
Diệp Phàm không quan tâm hai tên bạn xấu này nữa, lập tức quay người bẩm báo với lâu chủ.
"Đi đi."
Lâu chủ khoát tay, cười nhạt, trừ phi hắn có mệnh lệnh đặc biệt nào đó, nếu không thì đệ tử của Thiên Cơ Lâu khá là tự do.
Nói đúng hơn là hắn còn đang mong chờ đám đệ tử này của hắn đi ra ngoài lịch luyện nhiều hơn, tốt hơn cứ ru rú trong Thiên Cơ Lâu mãi.
Hơn nữa Diệp Phàm người này thường xuyên có những kế hoạch xuất kỳ bất ý, lâu chủ cũng rất hứng thú với những ý tưởng xấu mà tên này nảy ra.
Mà lúc này trong Thiên Cơ Lâu có không ít thám tử đến từ các Tinh Vực

khác, thậm chí thám tử của Hoàng Sào cũng đã được thẩm thấu vào.
Sau khi Vạn Tộc Đại Hội kết thúc thì Thiên Cơ Lâu tiếp tục chào đón tất cả khách nhân, tai mắt của cá thế lực đến từ khắp nơi lại nhanh chóng chạy về Thiên Cơ Lâu để thăm dò.
Việc Diệp Phàm rời khỏi Thiên Cơ Lâu đã được truyền khắp ra ngoài trong một thời gian ngắn.
Vĩnh Hằng Tinh Vực, trên Vĩnh Hằng Liên Hợp Hạm Đội nay đã ngừng chiến.
"Báo cáo, thám tử tại Thiên Cơ Lâu vừa mới đưa tin tức về, vài tên đại đệ tử của Thiên Cơ Lâu vừa rời khỏi Thiên Cơ Lâu, có vẻ như bọn hắn đang trên đường đi đến để tập kích một trong hai đại tướng của Hoàng Sào!"
Thám tử trên Thiên Cơ Lâu đã báo cáo hết tất cả thông tin bản thân thu thập được về tàu mẹ.
"Đệ tử của Thiên Cơ Lâu muốn đi tới Hoàng Sào để lấy ít máu từ hai tên đại tướng kia sao? Xem ra đây là một cơ hội tốt để chúng ta tập kích đó!"
Những vị gia chủ này nghe xong lời của thám từ thì đều trở nên kích động.
"Giao phong của cường giả không dễ nhúng tay vào như vậy đâu, nói không chừng vì việc này mà sắp tới sẽ xảy ra một trận đại chiến đó."
Tộc trưởng Lan Thác gia tộc nhanh chóng lên tiếng nói.
"Nếu như Thiên Cơ Lâu có cường đại như lời các ngươi nói như vậy thì ba người đệ tử kia đã hoàn toàn đủ áp chế một đại tướng của Hoàng Sào rồi."
Gia chủ Triệu gia cũng đồng ý với cách nhìn của mọi người.
Vấn đề nhức đầu nhất của bọn hắn lúc này đó là Thần Hoàng Tử cùng Hỗn Độn của Hoàng Sào.
Nếu không phải do kiêng kỵ hai người này thì bọn hắn đã tiếp tục phát động tập kích toàn diện rồi.
Dựa theo lời báo về của thám tử thì Diệp Phàm là người cầm đầu trong ba đệ tử Thiên Cơ Lâu, mục đích của bọn hắn là máu của một trong hai người Ngũ Sắc Thần Hoàng hoặc hỗn độn, đó là một trong những vật liệu cần thiết để chế tạo binh khí cho bọn hắn.
Mặc dù sau đó không ai nghe được ba bọn hắn bàn bạc cái gì nhưng đoán chừng chỉ là lên kế hoạch đối phó một trong hai người mà thôi.
Nếu nhìn theo cách này thì đây quả thật là một thời cơ đánh lén trời cho dành cho Vĩnh Hằng Tinh Vực.
"Nếu chúng ta thừa cơ hội này để khôi phục Đạo Diễn Thần Y, thì nói không cần chúng ta có thể xâm lược toàn bộ cả Hoàng Sào luôn đó!"
Đoàn Trưởng của Thiên Đường Cướp Bóc Đoàn đưa mắt nhìn về gia chủ Tiên Vũ Tề gia.
Lần này bọn hắn tới đây cũng đã có chuẩn bị đầy đủ, bọn hắn thậm chí còn mang theo một bộ Chiến Giáp Thánh Y mạnh nhất, đó có thể nói là con bài tẩy cuối cùng của bọn hắn.
Đó chính là Thánh Y vô cùng cường hãn của Đạo Diễn Đại Đế, Đạo Diễn Thần Y!
Chiến giáp này chính là bộ Chiến Y mạnh nhất đi theo Vĩnh Hằng Tinh Vực

-Đạo Diễn Đại Đế chứng đạo thành Đế, có thể nói là thành quả hoàn mỹ nhất trong công cuộc kết hợp tu chân cùng khoa học kỹ thuật!
Nhưng trên thực tế thì bộ Chiến Giáp này không còn là bí mật gì nữa, lúc trước lâu chủ đã từng tuyên bố nó ra cho mọi người biết đến sự tồn tại của nó rồi.

Chương 805. Lung lạc Hồn Chiến

"Đợi một chút đi, hiện tại chúng ta vẫn chưa chắc chắn lắm, không nên khôi phục Cực Đạo Đế Binh làm gì!"
"Nếu như lúc đó thật sự đệ tử của Thiên Cơ Lâu có thể áp chế được một trong hai đại tướng của Hoàng Sào thì chúng ta khôi phục Đế Binh cũng không muộn!"
Gia chủ Tề gia suy nghĩ một lát rồi mới lên tiếng, hắn quyết định phải ổn định thêm chút nữa mới tốt.
An bài của hắn không sai tý nào, hơn nữa lại còn ổn thỏa hơn, các gia chủ khác cũng nhanh chóng đồng ý.
Trong Vĩnh Hằng Liên Hợp Hạm Đội, các nhân viên đang nhanh chóng điều động quân đội.
Mà cùng thời khắc đó, Hoàng Sào!
"Đoán Thần Đài có thể dung hợp bất kỳ vật liệu gì để chế tạo ra Đế Binh?"
"Thế gian này thật sự còn bảo vật như vậy sao?"
Nghe được lời của thám tử thì Bất Tử Thiên Hậu cùng Thần Hoàng Tử đều lộ ra vẻ khó có thể tin.
Đế Binh là một thứ không phải Đại Đế đương thời không thể chế tạo ra được, đây là suy nghĩ chung của tất cả mọi người, nhưng tin tức được truyền về từ Thiên Cơ Lâu lúc này quả thật là khó có thể tin được.
"Đây chưa chắc là giả, dù sao cho tới tận hiện tại thì tất cả các pháp bảo trong Thiên Cơ Lâu đều đã được chứng thực là có công năng cường đại rồi."
Bất Tử Đạo Nhân dừng lại một chút rồi lên tiếng nói.
Cho tới hiện tại thì những tin tức khó tin truyền từ Thiên Cơ Lâu về đây không phải lần một lần hai.
Thời Gian Tháp, Thiên Cơ Cổ Lộ, Bắc Đẩu – Vương Đằng không thể làm một cái ghế của Thiên Cơ Lâu bị tổn hại, tất cả những chuyện không thể tin này đều được chứng minh là sự thật.
Nếu không thì Thiên Cơ Lâu cũng sẽ không bị Hoàng Sào liệt kê vào danh sách họa lớn.
"Nếu nói như vậy thì ngươi cũng coi đây là thật sao?"
Thần Hoàng Tử đưa mắt nhìn về ân sư Bất Tử Đạo Nhân của mình.
"Thần Hoàng Tử, ngươi là nỗi mong chờ lớn nhất của Thiên Hoàng, huyết mạch của ngươi đã chứng minh tồn tại của ngươi chắc chắn sẽ trở nên vô song."
"Nếu như thật sự có một thứ có thể giúp chúng ta dung luyện vạn vật để

chế tạo binh khí thì chắc chắn lựa chọn hàng đầu của ta sẽ là huyết mạch của ngươi."
Bất Tử Đạo Nhân nhanh chóng hóa thân thành những đệ tử của Thiên Cơ Lâu để suy nghĩ, chắc chắn hắn cảm thấy quyết định của mình hiện tại là quyết định hợp lý nhất của những đệ tử Thiên Cơ Lâu kia.
"Vậy xem ra chúng ta cần phải chuẩn bị rồi."
Thần Hoàng Tử lập tức gật đầu, gương mặt ngưng trọng vô cùng.
Mà lúc này bên trong Thiên Cơ Lâu, sau khi Diệp Phàm xin lâu chủ ra ngoài để làm việc thì lập tức mang theo Thánh Hoàng Tử cùng Tiêu Phong xuất phát.
"Diệp tiểu ca, nhờ ngươi chiếu cố Tiểu Đình Đình, đừng để nàng quấy rối trong Thiên Cơ Lâu!"
Trước khi đi Diệp Phàm còn cố ý dặn dò người có số tuổi tương tự với Khương Đình Đình chiếu cố nàng một hai.
"Yên tâm."
Hiện tại Diệp Đồng vẫn chưa có ý tưởng gì về binh khí của bản thân cả, thế nên lập tức gật đầu đáp ứng.
Việc này trong mắt lâu chủ giống như là an bài của số mệnh vậy, duyên số không thể nào tránh khỏi, thế nên hắn cũng không ngăn cản làm gì.
Trong nguyên tác thì hai người bọn họ là một đôi trời sinh, trời xanh tác hợp, không chỉ yêu nhau thật lòng mà còn sinh ra một người sở hữu Hỗn Độn Thể hoàn mỹ nữa chứ!
Lâu chủ giờ còn đang mong chờ ngày hai người bọn hắn kết hôn sinh con, chờ sau khi Diệp Tiên xuất sinh thì hắn cũng có thể cảm nhận được niềm vui khi làm cha đỡ đầu!
Mà lúc này trong Thái Sơ Cổ Quáng, lại có thêm một vị kỳ tài ngút trời do các Cổ Hoàng tác động, đây chính là truyền nhân đương thế của Thương Thiên Phách Thể - Hồn Chiến!
"Trong một mỏ quáng cổ xưa nho nhoi trong một dãy núi này lại có cường giả mạnh ngang Cổ Hoàng Thiên Tôn đang ngủ say sao? Thật là kỳ diệu."
Sáu loại Thần Hình của hắn hiện lên, những mê hoặc mà Cổ Hoàng Chí Tôn tác động lên hắn không thể nào khiến hắn bị mê hoặc được.
Nhưng hắn vẫn cực kỳ hiếu kỳ trước lực lượng này, thế nên hắn không nhịn được mà đi sâu vào trong Thái Sơ Cổ Quáng.
"Chúng ta không phải có lực lượng địch nổi các Chí Tôn Cổ Hoàng, bản thân chúng ta chính là Chí Tôn Cổ Hoàng!"
Một thanh âm cực kỳ uy nghiêm cùng cổ lão vang lên trên đỉnh đầu của Hồn Chiến, trong nháy mắt đó hắn cảm giác như đang có Vô Thượng Thần Thông xuất hiện trên đầu mình vậy.
Toàn bộ bầu trời như bị một đôi mắt to lớn bao phủ, nó đang nhòm ngó toàn bộ đại lục!
Cỗ Đế Uy cường hãn này lập tức khiến sáu loại Thần Hình trên người hắn mở ra hết công suất, đây là dấu hiệu cho việc hắn cảm thấy uy hiếp lớn lao!
"Ta đã nghe nói Hắc Ám Náo Động diễn ra trên khắp vũ trụ bát hoang có

đầu nguồn nằm trong Sinh Mệnh Cấm Khu trên Táng Đế Tinh, không ngờ lời của Thiên Cơ Lâu nói lại là sự thật."
Bá Vương – Hồn Chiến cũng đã nghe nói về việc đầu nguồn của các Hắc Ám Náo Động đến từ những tên Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu.
Mặc dù đa số những tình báo của Thiên Cơ Lâu chỉ lưu hành trên Bắc Đẩu, nhưng vẫn có một số ít lan ra khắp vũ trụ.
Dù cho là người ở một nơi xa xôi như Hồn Chiến cũng đã từng nghe nói qua.
"Nhưng ngươi không hề quan tâm chuyện này chút nào, phải không!"
Kỳ Lân Cổ Hoàng đã nhìn thấu được tâm tư cùng dục vọng của người này, hắn cũng không phủ nhận.
Trong tâm lý của Hồn Chiến thì chỉ có vô cùng vô tận cuồng chiến, nếu như để người này chứng đạo thì chắc chắn là một vị Đại Đế lạm sát vô tội vạ!
"Đương nhiên, chỉ cần ta chứng đạo thành Đế là được, cần gì quan tâm các ngươi thu hoạch làm gì, dù sao cũng không dính dáng tới ta!"
Hồn Chiến thật sự không có một tý suy nghĩ hay cảm xúc gì về thương sinh, thứ hắn theo đuổi chỉ có lực lượng tuyệt đối.

Chương 806. Lung lạc Hồn Chiến (2)

"Chắc ngươi nên biết Thái Cổ Thánh Thể hiện tại đang hiện diện trên Táng Đế Tinh!"
Kỳ Lân Cổ Hoàng thu Đế Uy của bản thân lại, tiếp tục thì thầm bên tai của Hồn Chiến.
"Thì sao?"
Hồn Chiến cười lạnh một tiếng.
"Vậy hẳn ngươi cũng phải biết rằng Thương Thiên Phách Thể của ngươi không bằng Thái Cổ Thánh Thể ở một đời này!"
Giọng nói của Kỳ Lân Thánh Thể tràn ngập khinh thường, giống như đây là việc tất cả mọi người đều biết.
"Nói bậy, khi xưa Thái Cổ Thánh Thể bị Phách Thể nhất mạch của chúng ta bức tới mức Mẫu Tinh lụi bại, hiện tại toàn bộ vũ trụ không còn sự hiện diện của Thánh Thể nữa, sao ngươi dám nói hắn mạnh hơn ta? Thật sự là hoang đường."
Hồn Chiến lập tức phản bác lại với vẻ đầy tự tin.
Từ thời đại Hoang Cổ tới nay, Thánh Thể phải gánh chịu nguyền rủa cộng thêm thiên địa đại đạo không dung, suy bại không ngừng, tới hiện tại thậm chí Thánh Thể hiếm thấy vô cùng
"Đúng thật, Thánh Thể không như Phách Thể, thế nên sau thời kỳ Hoang Cổ thì những gì ngươi nói là sự thật."
"Nhưng đáng tiếc, tại thời đại này thì Thánh Thể chính là đệ tử của Thiên Cơ Lâu."

Lúc này Kỳ Lân Cổ Hoàng dùng một giọng nói gần như là giễu cợt lên tiếng, tiếng đùa cợt này vang vọng bên tai Hồn Chiến.
"Thiên Cơ Lâu! Nó là gì chứ!"
Nhất thời Hồn Chiến bị chọc giận, vung nắm đấm của bản thân về phía sau lưng, lúc này hắn mới phát giác rằng sau lưng mình không có ai cả.
Không chỗ nào là các Chí Tôn Cổ Hoàng không thể tác động cả, bên trong Thái Sơ Cổ Quáng này có thể nói đây là một Lĩnh Vực Tuyệt Đối của bọn hắn.
"Thiên Cơ Lâu chính là một Bảo Địa lớn nhất Táng Đế Tinh, trong đó chứa đựng một đầu Cổ Lộ của riêng nó, còn có pháp bảo nghịch chuyển thời gian là Thời Gian Tháp, là nơi chứa đựng rất nhiều Đế Kinh, không thiếu cái lạ."
"Túc địch của ngươi là Thánh Thể - Diệp Phàm hiện đã gia nhập làm đệ tử của Thiên Cơ Lâu trong mười ngày nay, lập tức từ Tiên Đài Tam Trọng Thiên chưa trảm đạo vọt thẳng tới Tiên Đài Tứ Trọng Thiên."
Thanh âm của Kỳ Lân Cổ Hoàng vang lên khắp chốn, nó xuất hiện khắp tứ phương bốn hướng, vây quanh Hồn Chiến.
Căn bản Hồn Chiến đã là một người dễ giận, hiện tại khi bị Kỳ Lân Cổ Hoàng dè biểu như vậy thì lập tức lửa giận công tâm!
Hắn chính là người mang huyết mạch Thương Thiên Phách Thể vô địch vũ trụ, sao có thể thua trước một tên hậu nhân của Thánh Thể nhất mạch được chứ?
Nhưng trên toàn bộ Táng Đế Tinh này thật sự đi đâu cũng nghe được uy danh của Thiên Cơ Lâu.
Bởi vì việc các đệ tử của Thiên Cơ Lâu trấn thủ bát phương, lực chiến vô song nên vô số thế lực từ khắp mọi nơi đều đã từ bỏ tấn công Thiên Cơ Lâu.
"Thiên Cơ Lâu này thật sự có thần kỳ như ngươi nói sao?"
Hồn Chiến lập tức cắn răng nghiến lợi rồi hỏi.
"Nếu như ngươi có thể cướp được Thiên Cơ Lâu thì nói thật, Phách Thể nhất mạch của ngươi có thể xưng bá vũ trụ bát hoang một cách dễ dàng.
Kỳ Lân Cổ Hoàng không trả lời vấn đều của hắn, mà đưa ra một câu nói cực kỳ dụ hoặc.
Với sự thần kỳ của Thiên Cơ Lâu thì nếu hắn thật sự cướp được nó, quả thật việc xâm lấn vũ trụ bát hoang cũng không phải việc khó khăn gì.
Nhưng tiền đề là hắn có thể cướp được.
"Thánh Thể - Diệp Phàm có Thiên Cơ Lâu tương trợ, nhưng ngươi cũng sẽ được Thái Sơ Cổ Quáng chúng ta chống lưng, nếu như ngươi chịu để chúng ta giúp thì chỉ một tên Thánh Thể nhỏ nhoi sao có thể thắng được ngươi cơ chứ!"
Một lát sau âm thanh đầy dụ hoặc của Kỳ Lân Cổ Hoàng tiếp tục vang lên, âm thanh càng ngày càng lớn.
Nhiều luồng Đế Uy nhanh chóng đè Hồn Chiến xuống, ở đây không chỉ có Kỳ Lân Cổ Hoàng mà còn có Vạn Long Cổ Hoàng, Huyết Hoàng Cổ Hoàng, Hoàng Kim Cổ Hoàng!

Trong Thái Sơ Cổ Quáng này phong ấn một số lượng lớn các Chí Tôn Cổ Hoàng, việc này khiến Hồn Chiến chấn kinh vô cùng!
"Chư vị đại năng thật sự đã khiến ta mở rộng tầm mắt, nếu các vị có thể giúp ta thì sau này các vị hoàn toàn có thể phân công Hồn Chiến ta đi làm những việc các vị cần!"
Bá Vương – Hồn Chiến rung một cái, từ giận thành vui.
Nếu thật sự có thể được vô số vị đại năng ở đây tương trợ thì con đường tu hành thông thoáng vô cùng, còn sợ gì Thương Thiên Phách Thể của bản thân không được kích phát ra tiềm lực lớn nhất?
Trong Thái Sơ Cổ Quáng, có một người nhanh chóng gia nhập vào những Chí Tôn Cổ Hoàng để trở thành một quân cờ đối kháng Thiên Cơ Lâu!
Mà lúc này chiến cuộc quanh Hoàng Sào đang phát sinh một biến đổi lớn.
Sau khi hạm đội của Vĩnh Hằng Cổ Tinh nhận được tin tức từ Thiên Cơ Lâu thì chỉ sau một canh giờ bọn hắn đã dốc toàn bộ lực lượng, có vẻ bọn hắn muốn tập kích Hoàng Sào trước khi chúng kịp phản ứng!
Bọn hắn nhận định là ba vị đệ tử kia của Thiên Cơ Lâu chắc chắn sẽ lấy một tốc độ nhanh nhất để tập kích một trong hai vị Hỗn Độn hoặc Ngũ Sắc Hoàng Tử kia.
Đến lúc đó bản thân chỉ cần đúng lúc phát động tập kích thì có thể khiến cho Hoàng Sào hai mặt thụ địch!
Trên lý luận thì chiến thuật này có thể nói là hoàn mỹ, bởi thế nên Vĩnh Hằng Liên Hợp Hạm Đội cũng không tốn quá nhiều thời gian để suy nghĩ, trong một thời gian ngắn đã bắt đầu phát động tập kích.

Chương 807. Ý tưởng kì dị

Giờ khắc này bên trong Thiên Cơ Lâu, đại đa số thế lực đang đắm chìm trong những chỗ thần kỳ của Đoán Thần Đài, tất cả đều đang bàn tán về Vô Thượng Thần Thông của lâu chủ.
Mà đám võ giả đến từ Cửu Châu đều đang vây quanh Phong Vân cùng Trương Tam Phong để bàn luận xem Đế Binh của bọn hắn có hình dáng ra sao.
Khương Thái Hư bởi vì thọ nguyên sắp hết nên được lâu chủ lấy Tây Hoàng Kinh để tái tạo lại sinh cơ, thế nên Diệp Đồng vẫn đang bận tới bận lui để chiếu cố Tiểu Đình Đình.
Tiểu cô nương này thật sự quá lanh lẹ, nhất là sau khi Thái Âm Chi Thể của nàng được kích hoạt thì có thể nói là hoạt bát vô biên.
Hơn nữa đây là lần đầu tiên Tiểu Đình Đình đến Thiên Cơ Lâu, tất cả mọi thứ tại Thiên Cơ Lâu đối với nàng đều cực kỳ mới lạ, chơi còn rất vui nữa, thế nên là chạy loạn đi khắp nơi.
Chiến Thần Tháp, Thời Gian Tháp, Đài Đấu Võ, Phòng Công Pháp, tất cả đều đã bị tiểu cô nương này xông vào, may mà hiện tại nàng đã dừng một tý.
"Diệp Đồng ca, ngươi đoán thử xem Diệp Phàm ca ca ra ngoài làm cái gì

thế?"
Khương Đình Đình vừa bị Chiến Thần Tháp đẩy ra sau khi xông vào tầng thứ hai, dù sao nàng cũng bị vô số bản sao của mình đánh một trận tơi bời trong Chiến Thần Tháp nên hiện tại tạm thời không đứng dậy được.
"Ca ca ngươi hẳn là đi tìm vật liệu để chế tạo binh khí cho hắn!"
Diệp Đồng thấy tiểu cô nương này rốt cuộc cũng chịu ngồi một chỗ thì cười nhẹ.
"Vậy sao ngươi không đi? Ta nhớ ngươi cũng cần làm vũ khí mà."
Tiểu Đình Đình mặc dù không hiểu Đoán Thần Đài là cái gì nhưng nàng dù sao cũng là một đệ tử của Thiên Cơ Lâu, nàng vẫn nhận biết được ai là người đủ điều kiện sở hữu Đế Binh cho riêng mình.
Hơn nữa trong bảy người kia thì chỉ có Diệp Đồng là gần bằng tuổi nàng, người khác thì toàn là ca ca, có người còn ở bối phận gia gia của nàng nữa, thế nên nàng ấn tượng khá sâu với Diệp Đồng.
"Hiện tại ta còn chưa nghĩ ra, vì lâu chủ nói hình dạng tính chất nào cũng được nên ta vẫn còn đang khá phân vân, đôi khi tự do quá lại khiến ta không biết chọn gì."
Từ trước đến nay Diệp Đồng là một người cực kỳ khó quyết định, hắn không có chủ kiến rõ ràng, hiện tại bỗng lâu chủ cho lựa chọn một cách cực kỳ tự do như thế này thù lại khiến hắn hoang mang.
"Bộ dạng gì cũng có thể làm được sao? Vậy thì chắc chơi rất vui đó!"
Khương Đình Đình không hứng thú với việc chế tạo Đế Binh lắm, nàng không hiểu Cực Đạo Binh Khí là thứ gì, đương nhiên không hiểu vì sao đám người này lại hưng phấn vì Đoán Thần Đài như vậy.
Nhưng hiện tại nghe Diệp Đồng nói thế thì bỗng nàng bắt đầu trở nên có hứng thú.
"Ngươi có đề nghị gì tốt không?"
Diệp Đồng thấy dáng vẻ của tiểu muội muội này có vẻ rất vui vẻ nên mở miệng hỏi.
"Đương nhiên là có rồi! Trước khi ta cùng Khương bá bá tới Thiên Cơ Lâu thì có thấy một chiếc phi thuyền cực kỳ to! Nếu như lấy nó làm vũ khí thì chắc chắn chơi rất vui!"
Lập tức Khương Đình Đình lộ ra vẻ mặt hưng phấn.
Phi thuyền lớn mà nàng nói chính là Phi Thuyền Tinh Không đã vây công nàng cùng Khương Thái Hư.
Đó chính là Phi Thuyền Thánh Cấp được đoạt từ Vĩnh Hằng Tinh Vực, khổng lồ như một tòa dinh thự hoàng cung vậy, trên đó còn trang bị mười đài pháo đài!
Nếu như muốn làm một Cực Đạo Binh Khí giống nó thì không phải Đoán Thần Đài không làm được.
Nhưng sau khi chế tạo ra rồi thì đây chắc chắn là một trong những Đế Binh kỳ lạ và quỷ dị nhất Bắc Đẩu Tinh từ trước đến nay, một người bình thường không thể suy nghĩ ra được!
"Sao có thể làm Cực Đạo Binh Khí dựa trên nó được chứ? Có ai làm như

thế bao giờ đâu!"
Ngay cả Diệp Đồng cũng bị vị tiểu muội muội này làm cho giật mình, nhanh chóng đáp lại.
"Ta nghe nói bất kỳ Cực Đạo Binh Khí nào của các vị Đại Đế đều có hình dạng cổ quái mà, có người dùng Chung, Lô, Đỉnh, những thứ này sao có thể lấy đi đánh người được chứ!"
Nhưng Tiểu Đình Đình lại tiếp tục phổ cập cho Diệp Đồng, khiến cho hắn cảm thấy dù cho Cực Đạo Đế Binh của bản thân có là một cái Phi Thuyền thì chắc chắn sẽ có tác dụng lớn hơn nhiều.
"Nếu theo kiểu ngươi nói thì… Cũng có chút đạo lý!"
Diệp Đồng cảm thấy bản thân bị vị tiểu muội muội này lừa dối, nhưng hắn cũng cảm thấy có đạo lý.
Lời này của Khương Đình Đình thật sự cũng không sai tý nào, những binh khí của các đời Đại Đế thật sự có chút quái di.
Gần như không thấy ai dùng vũ khí trên mười tám loại vũ khí như đao thương kiếm kích làm Đế Binh cả, rất nhiều loại như gương, đỉnh, lô, tràng hạt, ấn, tất cả những vật thường không được dùng làm vũ khí đánh người.
Vì thế nên Bất Tử Thiên Đao trở thành một trong những món vũ khí hiếm hoi của Đại Đế thật sự là vũ khí.
"Nhưng nếu dùng nó để làm Cực Đạo Binh Khí thì có vẻ hơi kỳ quái nhỉ?"
Diệp Đồng suy nghĩ một lúc thì thấy lời của Khương Đình Đình cực kỳ có lý.
Hắn là một người rất thực tế, nếu so sánh thì hắn không muốn làm vũ khí của mình ba hoa chích chòe làm gì.
Loại đồ như binh khí thì đương nhiên phải chú trọng vào công dụng cùng thủ đoạn công kích của nó rồi.
"Nhưng trước đó ta đã nghe được Khương Thúc Thúc nói cái gì là Ngoan Nhân Đại Đế cũng lấy một tòa Tiên Điện làm pháp bảo hay Tiên Khí gì đấy! Vật đó không phải là lớn hơn Phi Thuyền hay sao?"
Khương Đình vậy mà thực sự bàn luận vấn đề này với Diệp Đồng một cách vô cùng sôi nổi.
Người mà nàng đưa ra làm dẫn chứng chính là vị Ngoan Nhân Đại Đế trong truyền thuyết kia, thứ mà nàng nhắc tới là Thanh Đồng Tiên Điện, vấn đề này trước đó rất ít người biết được, nhưng sau khi lâu chủ công bố ra ngoài thì mới phổ cập.
"Có thể… Tấm gương mà cũng có thể làm Đế Binh thì Vĩnh Hằng Phi Thuyền có gì mà không thể chứ?"
Diệp Đồng lúc này đã bị Khương Đình Đình thuyết phục, hai người vậy mà thật sự đang tự hỏi việc này.

Chương 808. Liên hoàn kế

Mà lúc này trên chiến trường Hoàng Sào xa xa.
Hạm đội của Vĩnh Hằng Quốc Độ đã nhanh chóng tập kết, các đại gia tộc

cũng đã nhanh chóng ra lệnh cho những chi đội cơ giáp đặc thù về ứng chiến.
Thông Thiên Thánh Giáp, Cổ Thăng Chiến Tranh Bảo Thể, Ngũ Hành Thần Giáp, tất cả những chiến giáp Thánh Cấp trở lên đều được Vĩnh Hằng Tinh Vực tụ tập lại thành một đội ngũ.
Từ trước đến này toàn bộ Vĩnh Hằng Tinh Vực chưa từng hợp tác với nhau một lần nào, hiện nay khi tất cả đều đã đồng lòng lại thì sức mạnh cường đại hơn bao giờ hết.
Lúc này tất cả đã bắt đầu không kịp chờ đợi nữa rồi, đại quân đã di chuyển tới Bất Tử Sơn cùng Thần Khư, gần tiến tới địa bàn của Hoàng Sào.
Tại Thần Khư vẫn còn có không ít trạm canh gác của Cổ Tộc từ sau khi chiến sự nảy ra!
Nhưng lần này những hạm đội của Vĩnh Hằng Tinh Vực tập kích quá bất ngờ, gần như không cho những tên này có cơ hội phản ứng, tất cả Thái Cổ Vạn Tộc bị tiêu diệt trong một thời gian ngắn.
Trước mắt chiến cuộc vừa đi tới giai đoạn bình ổn nhờ uy thế của Hỗn Độn, Tử Vi Tinh Vực, Vĩnh Hằng Tinh Vực, các tộc trong Thần Thoại Cổ Lộ, bốn phương thế lực mạnh nhất Thần Đình, tất cả chỉ vừa ổn định lại thôi.
Không ai ngờ tới việc Vĩnh Hằng Tinh Vực vậy mà lại đột nhiên bắt đầu tấn công, hơn nữa lại còn là dồn hết toàn lực để tập kích nữa!
"Có người xâm nhập!"
Trạm gác của Hoàng Kim Tộc còn chưa kịp hô lên câu thứ hai đã bị Thánh Quang từ những cơ giáp kia bình diệt.
Tại sau lưng cơ giáp này thì có vô số Ngũ Hành Thần Giáp đang dùng đủ loại nguyên tố để oanh tạc mặt đất, hàn băng, liệt hỏa lan ra khắp nơi.
Huyết Hoàng Tộc vừa mới bị Thần Đình cùng Bá Vương – Hồn Chiến càn quét qua, bọn hắn từ bỏ hoàn toàn Huyết Hoàng Sơn gia nhập vào Hoàng Sào để lánh nạn, không ngờ vừa di chuyển xong lại gặp phải chuyện xui xẻo này!
Ngoại trừ Vạn Long Sào bị Man Cổ Chiến Thần Bộ Lạc đuổi về Mẫu Tinh từ sớm thì những Cổ Tộc khác lúc này đều đang lần lượt bừng tỉnh.
Ngân Huyết Tộc, Thủy Vương Tộc, Đại Lực Ngưu Ma Tộc, ba tộc này là ba đại chiến lực của Hoàng Sào, tổng cộng có ba vị Đại Thánh, bảy tám tên Thánh Nhân Vương, tất cả đều nhanh chóng chạy tới để tiếp ứng.
Nếu là một thế lực bình thường nào đó tấn công xâm lấn thì dù nó có mạnh tới đâu cũng không thể đối phó được mười vị Thánh Nhân Vương liên thủ.
Nhưng mà đối phương lại là Vĩnh Hằng Tinh Vực, nơi có thể sản xuất hàng loạt những loại cơ giáp cường đại vô song, là một văn minh Khoa Học Kỹ Thuật kết hợp với tu chân vô cùng quỷ dị, loại phong cách chiến đấu của bọn hắn cũng khác người vô cùng, khiến cho Cổ Tộc không biết đối phó bằng cách nào.
"Không cần cho cơ hội để bọn hắn phản ứng kịp, nhanh chóng thiêu hủy sào huyệt của bọn hắn, không cho bọn hắn có không gian để sinh tồn!"

“Làm cho tới khi Ngũ Sắc Thần Hoàng hoặc là Hỗn Độn xuất hiện, nếu thấy bóng dáng của một trong hai thì dừng công kích lại!”
Trong phòng ra lệnh của Vĩnh Hằng Liên Hợp Hạm Đội lúc này đang rất chỉnh tề kỷ luật, những mệnh lệnh vô cùng rõ ràng, kế hoạch cũng vô cùng thuận lợi.
Chiến hỏa bất thình lình nổi lên này lập tức khiến cho không ít thế lực xung quanh đều bị kinh động.
Lúc này Hoàng Kim Đại Thế Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng của Thiên Cơ Lâu mới chỉ vừa được truyền về tai của bọn hắn mà thôi, không ngờ bản thân còn chưa kịp nghe hết thì đã xảy ra đại chiến.
Tại một tổ chức thần bí chạy ra từ Thí Luyện Cổ Lộ lúc này đang chiếm cứ trong Huyết Hoàng Sơn.
“Tử Vi Tinh Vực – Doãn Thiên Đức, Đạo Quả của Ngoan Nhân Đại Đế, ta chừa từng nghe qua tên của hai người này.”
“Nhưng mà tên Ngũ Sắc Thần Hoàng, Thương Thiên Phách Thể cùng Hỗn Độn này thật sự khá thú vị.”
Trên Thần Đình, Đế Chủ chậm rãi nghe thám tử của mình báo lại toàn bộ tin tức của Thiên Cơ Lâu, sau khi nghe xong thì hắn cười nhạt rồi khoát tay.
Thần Đình này của hắn chính là thứ hắn muốn dùng để khôi phục lại vinh quang năm xưa của Cổ Thiên Đình, thế nên hắn mới chinh chiến khắp vũ trụ.
Vì vậy nên hắn muốn mời chào những tài năng này.
Tên Đế Chủ này tuy không có thiên tư cao như những người trên bảng, tuy nhiên qua vô tận năm tháng hắn cũng đã trở thành một cường giả Chuẩn Đế đỉnh phong.
Những cường giả có cảnh giới như hắn thật sự rất ít trong vũ trụ này, dù cho Kim Ô Đại Đế thì lúc này cũng mới chỉ đạt tới Chuẩn Đế mà thôi, y vẫn còn cách đỉnh phong một đoạn.
“Đế Chủ, bên ngoài đã xảy ra đại chiến toàn diện, giống như là Vĩnh Hằng Tinh Vực tập kích bất ngờ Hoàng Sào!”
Đế Chủ lúc này mới lấy lại tinh thần từ Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng vì tin tức vừa được thuộc hạ báo cáo.
“Vĩnh Hằng Tinh Vực? Vì sao bọn hắn lại dám to gan như vậy?”
Đế Chủ lập tức nhíu mày không hiểu.
Những phe thế lực đến từ vực ngoại như bọn hắn lúc này đều tạm thời ngừng chiến bởi vì bên phía Hoàng Sào kia xuất hiện một cường giả.
Nhưng nhờ Bảng Danh Sách mới này của lâu chủ thì mọi người đều biết tên đó là Hỗn Độn, người sở hữu Hỗn Độn Thể không hoàn chỉnh.
Không lẽ Vĩnh Hằng Tinh Vực đã có đủ thực lực đủ để coi nhẹ tên Hỗn Độn này rồi sao, hoặc là bọn hắn đã có phương pháp đối phó rồi nên mới bắt đầu tiếp tục công kích?
“Đế Chủ, chúng ta có cần xuất thủ hay không?”
Lúc này có nhiều đại tướng của Thần Đình nhanh chóng chạy tới hỏ.
Bọn hắn đi xa để tới đây tất cả là vì những Bảo Địa của Bắc Đẩu, nhưng

nếu tất cả đều bị Vĩnh Hằng Tinh Vực chiếm đi thì mất cả chì lẫn chài mất.

Chương 809. Như một trò đùa

"Không vội, đợi tin tức rồi hành động sau!"
Đế Chủ suy nghĩ một hồi rồi lên tiếng, hắn muốn ổn thỏa hơn một chút nữa.
Hỗn Độn vừa xuất thế liền đại khai sát giới, giết một đường tới Tiên Lăng, hiện hắn đang ở lại Tiên Lăng để khôi phục nguyên khí.
Ven đường hắn đã chém giết được không ít cường địch, đương nhiên trong đó có không ít người sở hữu thể chất đặc thù.
Sau khi hấp thu xong tất cả bản nguyên của những thể chất này thì cần thời gian để điều chỉnh và tiêu hóa.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ, hắn không chỉ cho bí mật của ta ra ánh sáng, làm hỏng đại sự của ta, vậy mà hiện tại hắn lại còn xếp ta sau con Phượng Hoàng kia nữa?"
"Ta đường đường là Hỗn Độn Thể đại thành, thiên kiêu đứng đầu một đời này phải là ta mới đúng!"
Hỗn Độn vừa nghe Bảng Danh Sách mà Thiên Cơ Lâu công bố vừa lẩm bẩm.
Từ sau khi Hỗn Độn Thể đại thành thì trong đầu hắn không ngừng hiện ra vô số Bí Thuật của Bất Diệt Thiên Công cùng Thôn Thiên Ma Công, thần kỳ vô cùng.
Người bên ngoài rất khó lý giải sự kỳ diệu đó, giống như là trên người hắn đang có một sức mạnh vô cùng vô tận tuôn ra vậy.
Hơn nữa trong số đủ loại Bí Thuật mà Ngoan Nhân Đại Đế sáng tạo không có cái nào là yếu cả.
Bất kỳ một loại Bí Thuật, giống như Trảm Thiên Đạo hay là Nhất Niệm Vạn Thiên đều sẽ là một công pháp cường đại nếu lấy ra để riêng.
Chứ đừng nói là kết hợp với hai Thần Công là Bất Diệt Thiên Công cùng Thôn Thiên Ma Công.
Thế nên lòng tự tin của Hỗn Độn mới có thể bành trướng đến thế, thế nên hắn cảm giác là người đạt được toàn bộ truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế như hắn đáng ra phải vô địch mới đúng!
"Hỗn Độn đại nhân, đại chiến đang diễn ra rồi! Vĩnh Hằng Tinh Vực đánh tới rồi!"
Lúc này một tên tiểu lâu la của Cổ Tộc – Đại Lực Ngưu Ma Vương nhanh chóng xông vào, xem ra là cầu viện binh cho Hoàng Sào.
"Ngũ Sắc Thần Hoàng của các ngươi không phải xếp hạng thứ hai trên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng sao? Đứng trên cả ta cơ mà, để hắn tự mình giải quyết đi!"
Hỗn Độn cười lạnh một tiếng, vung tay lên liền chém tên lâu la này thành hai nửa.
Hắn vốn không phải người của Thái Cổ Vạn Tộc, nếu không phải vì mặt

mũi của Thiên Tôn Cổ Hoàng thì hắn không thèm ra tay giúp đỡ những tên Cổ Tộc này làm gì.
Hiện tại sau khi nghe xong Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng thì hắn càng có lý do không ra tay giúp bọn chúng.
Mà lúc này trên chiến trường, Ngũ Sắc Thần Hoàng cùng Bất Tử Đạo Nhân đã sớm xuất thủ, cả hai chia ra để trấn áp những tên xâm lược này, trong số một trăm linh tám tòa Tiên Phong của Hoàng Sào thì có tới bảy tám phần đang chịu tấn công.
"Ngũ Sắc Thần Hoàng xuất hiện chưa?"
Lúc này những tên chỉ huy đang cố gắng xác định tình huống ở trên chiến trường.
"Ngũ Sắc Thần Hoàng đã bắt đầu xuất hiện, nhưng chưa thấy bóng dáng của Hỗn Độn đâu!"
Sau khi hắn hỏi thì có bảy tám tên lính trinh sát vội vàng trả lời lại.
"Quả nhiên suy đoán của chúng ta đúng rồi, đệ tử Thiên Cơ Lâu quả nhiên đã đi dánh lén Hỗn Độn, các ngươi đừng do dự gì nữa, tiến công toàn diện cho ta!"
Tin tức này lập tức được truyền xuống khắp tất cả các cơ giáp ở trên chiến trường, sau đó truyền về Tổng Hạm Đội tại phía sau.
Các gia chủ gia tộc nghe thấy tin tức báo về thì lập tức rung một cái, lập tức đem toàn bộ chiến lực của bản thân đưa ra Tiền Tuyến.
Ngoại trừ một số ít tộc tưởng cùng thiếu chủ phải tọa trấn tại Hậu Phương thì toàn bộ chiến lực của Vĩnh Hằng Tinh Vực đều đã tiến công.
"Thiếu chủ, có một người tự xưng mình là đệ tử của Thiên Cơ Lâu tới tiếp kiến."
Vào lúc chiến sự tại tiền tuyến đang vô cùng kịch liệt thì bỗng thiếu chủ Tề gia nhận được một lời mời từ thủ hạ.
"Đệ tử Thiên Cơ Lâu? Đợi ta ra!"
Thiếu chủ Tề gia nghe thế thì giật mình, hắn không hiểu vì sao lúc này lại có người xưng là đệ tử Thiên Cơ Lâu đến đây để gặp mình.
Nhưng dựa theo quan hệ giữa Tề gia cùng Thiên Cơ Lâu thì thiếu chủ Tề gia vẫn vội vàng đồng ý.
Không thể nào người của Thiên Cơ Lâu tới đây để ám sát hay đánh lén mình được, nói thế nào thì bọn hắn cũng đã thu một triệu cân Nguyên của bản thân rồi, đây chính là một cuộc làm ăn lớn.
Thiếu chủ Tề gia tạm thời rời khỏi phòng chỉ huy, nhanh chóng đi ra ngoài nơi đóng quân tại Hiếu Chiến Chi Địa.
Mà người tiếp kiến vào lúc khẩn cấp như thế này không là ai khác, chính là tiểu phu thê vận mệnh cho phép, Diệp Đồng cùng Khương Đình Đình.
Sau khi hai người này thương lượng với nhau trong Thiên Cơ Lâu xong thì đều cảm thấy việc dùng Phi Thuyền làm Đế Binh là một ý kiến hay.
Thế là nói liền làm, hai tiểu thí hài này nhanh chóng hành động!
Bởi vì trước đó thiếu chủ Tề gia đã từng tự mình bái phỏng Thiên Cơ Lâu!
Vì thế bọn hắn xác định Thiên Cơ Lâu có một chút quan hệ với Vĩnh Hằng

Tinh Vực!
Thiếu chủ Tề gia đi tới xem xét thì lập tức thấy người đang muốn bái kiến mình là một vị thiếu niên mười hai mười ba tuổi, đi đằng sau y là một tiểu nữ hài tám chín tuổi, lúc này hắn nhịn không được mà kinh ngạc.
"Hai vị có phải đi nhầm rồi không?"
Thiếu chủ Tề gia không biết Khương Đình Đình, nhưng hắn hơi có ấn tượng với Diệp Đồng.
Nhưng việc hai tên hài tử này bỗng đi vào địa bàn của Vĩnh Hằng Tinh Vực Liên Hợp Hạm Đội để cầu kiến thật sự giống một trò đùa hơn.

Chương 810. Mua phi thuyền

"Thiếu chủ Tề gia, thật có lỗi khi quấy nhiễu tới ngươi, nhưng mà trong số những người của Vĩnh Hằng Tinh Vực thì ta chỉ biết có mỗi một mình Tề gia ngươi mà thôi."
Diệp Đồng chính là một trong bốn người đệ tử mà Thiên Cơ Lâu chi chủ thu khi tại thế giới này, hắn cũng là người lễ phép cùng khiêm tốn nhất.
"Thiên Cơ Lâu có chuyện gì cần liên hệ tới ta à? Hay là lâu chủ có lời gì cần ngươi mang hộ!"
Thiếu chủ Tề gia khi nghe thế thì tưởng lâu chủ có lời gì nhắn gửi hắn, thế nên khuôn mặt trở nên nghiêm túc.
"Không phải, lần này ta tới chỉ là để nhờ ngươi giúp một việc mà thôi, coi như là ta nhờ ngươi."
Diệp Đồng nhanh chóng lắc đầu thành thật, sau đó lên tiếng.
"Cứ nói đừng ngại."
Diệp Đồng dù sao cũng là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, thế nên phản ứng đầu tiên của thiếu chủ Tề gia là như thế này.
"Vậy thì tốt rồi, ta muốn nhờ ngươi bán một chiếc phi thuyền của ngươi cho ta."
Diệp Đồng nghe thiếu chủ Tề gia nói thế thì vui vẻ vô cùng, sau đó y cũng nói ra yêu cầu kinh người kia của bản thân.
Thiếu chủ Tề gia vốn đang khá nghiêm chỉnh, nhưng sau khi nghe Diệp Đồng nói thế thì hắn lập tức ngẩn ngơ.
"Bán một chiếc phi thuyền!"
"Đúng vậy! Hơn nữa phải còn là loại rất lớn, rất lợi hại nữa!"
Khương Đình Đình đứng bên cạnh vừa túm áo của Diệp Đồng vừa lên tiếng.
Thiếu chủ Tề gia cảm giác bản thân bị hai tên tiểu thí hài này đùa giỡn, nhưng sau khi nhìn thấy biểu lộ của Diệp Đồng thì hắn chỉ thấy sự nghiêm túc, không giống nói đùa tý nào.
"Thiên Cơ Lâu lúc này bắt đầu có hứng thú với Tu Chân Khoa Học Kỹ Thuật à, vì sao lại đột nhiên đưa ra yêu cầu như thế?"
Thiếu chủ Tề gia bắt đầu cảm giác bản thân sắp không phân biệt được thật giả, suy nghĩ không còn rõ ràng

Cơ giáp tại Vĩnh Hằng Tinh Vực thì cũng khá là hi hữu, nhưng nếu nói về Phi Thuyền thì số lượng cũng khá nhiều, nếu muốn bán một hai chiếc ra cũng không có vấn đề gì!
Chỉ là việc hai tiểu thí hài này bỗng nửa đêm gỏ cửa hỏi mua phi thuyền từ mình, hình ảnh này thật sự quá quái dị, thật sự không ai hiểu hàm ý trong nó là gì cả!
Chẳng lẽ lúc này lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại bắt đầu có hứng thú với Khoa Học Kỹ Thuật sao? Hay là đang ám chỉ cái gì đó?"
Thiếu chủ Tề gia đã được học Ngự Nhân Chi Đạo từ bé, hắn là người cầm lái trong tương lại của Tề gia, thế nên phản ứng đầu tiên của hắn đối với việc này là thấy việc này không đơn giản như vẻ bề ngoài!
Chắc chắn phía sau Thiên Cơ Lâu chi chủ muốn mượn miệng của hai tiểu hài này để dò xét thứ gì đó!
Nhưng mà dù cho thiếu chủ Tề gia có vắt hết óc ra để suy nghĩ thì hắn cũng không ngờ rằng tất cả những gì xảy ra hiện tại không có âm mưu hay ám chỉ gì cả, tất cả chỉ là do hai tên tiểu thí hài này nhất thời hưng khởi mà thôi.
"Không có vấn đề gì, nếu Thiên Cơ Lâu đã muốn thì ta bán thôi!"
Thiếu chủ Tề gia sau khi suy tư một lúc thì phát hiện, dù là Thiên Cơ Lâu đang muốn thăm dò hay thật sự có hứng thú với khoa học kỹ thuật của bọn hắn thì hắn vẫn phải bán.
Tại trước khi chiến sự kết thúc thì không nên gây thù hằn vô cớ làm gì, chỉ là một chiếc phi thuyền mà thôi.
"Thật sao, cảm ơn ngươi!"
Diệp Đồng cũng không ngờ cuộc giao dịch này lại diễn ra một cách đơn giản như vậy.
"Hiện tại tất cả hạm đội chính của chúng ta đều đã ra ngoài để chấp hành nhiệm vụ hết rồi, chỉ còn thuyền dự bị mà thôi."
"Đây là phi thuyền dự bị Tiên, chính là phi thuyền Thánh Cấp của chúng ta, nó rất cường hãn, chỉ được dùng để chở những người có thân phận cao như Công Chúa, Vương Tử mà thôi."
Thiếu chủ Tề gia đã xem việc này là yêu cầu mà Thiên Cơ Lâu dành cho Tề gia, thế nên hắn không thể đuổi cả hai đi một cách dễ dàng được.
Thế nên hắn trực tiếp lấy ra một chiếc phi thuyền dòng Tiên rất hiếm có ra để giới thiệu cho Diệp Đồng cùng Khương Đình Đình.
Phi thuyền này có cùng kiểu dáng với chiếc Phi Tiên số 12580 mà Diệp Phàm đã cướp được từ tay của Thiên Vũ Vương Tử, Quận Chúa, là một chiếc phi thuyền Thánh Cấp.
Thánh Văn cùng Hộ Giáp trên vỏ thuyền ra sao thì cũng không cần nhắc lại làm gì, chỉ riêng kích thước của nó thôi đã có thể phân cao thấp với Thiên Cơ Lâu rồi, không gian bên trong lớn tới nổi có thể nhét hơn một trăm người!
"Ta thích chiếc này! Oa!"
Khương Đình Đình ban đầu còn khá rụt rè bởi vì hoàn cảnh lạ lẫm, tuy

nhiên sau khi thấy được chiếc phi thuyền này thì lập tức trở nên hưng phấn.
Cả hai cứ nói tới nói lui, cuối cùng cũng hoàn thành xong lần mua bán này.
Thiếu chủ Tề gia cũng không khách khí tý nào, trực tiếp ra giá một trăm ngàn Nguyên, Diệp Đồng cũng khá ngay thẳng, trực tiếp lấy tiền ra thanh toán.
Tất cả những Nguyên này của hắn đều đến từ việc hắn bán Thái Dương Chi Huyết của bản thân cho các đệ tử Thiên Cơ Lâu hoặc các gia tộc thế lực khác.
Dù sao hiện tại trong Thiên Cơ Lâu thì Đoán Thần Đài đã mở ra cho tất cả mọi người, thế nên ai cũng nhanh chóng đi thu thập dù chỉ một giọt máu của các cường giả, tiện cho việc rèn đúc Đế Binh sau này.
Hiện tại trong Thiên Cơ Lâu có thể nói là nơi có lượng giao dịch kinh khủng nhất trên Bắc Đẩu, vào ngày đầu tiên công bố Đoán Thần Đài ra thôi thì trong Thiên Cơ Lâu có ít nhất năm trăm ngàn Nguyên lưu động!
Đương nhiên không ít trong số đó đều bị Diệp Phàm, Đoạn Đức thu vào túi, dù sao Thái Cổ Thánh Thể có thể nói là một trong những thể chất đứng đầu.

Chương 811. Thần thông

Cuộc giao dịch giữa Diệp Đồng cùng thiếu chủ Tề gia diễn ra vô cùng suôn sẻ, Diệp Đồng không muốn rời khỏi Thiên Cơ Lâu trong thời gian quá dài, thế nên nhanh chóng chạy về Thiên Cơ Lâu.
Lúc này Thiên Cơ Lâu khá là yên lặng, không còn không khí náo nhiệt như mọi ngày nữa.
Không ít người đều đang ở trong Phòng Luyện Công, còn nhiều thế lực lớn khác thì đang không ngừng khai thác các mỏ quặng, chuẩn bị cho việc sử dụng Đoán Thần Đài.
Còn về phần các đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì mỗi người một việc, Vương Đằng tu hành trong Thời Gian Tháp, Diệp Phàm, Thánh Hoàng Tử, Tiêu Phong thì đang đi ra ngoài, tới hiện tại vẫn chưa về.
Diệp Đồng cùng Khương Đình Đình lái phi thuyền Thánh Cấp hạ cánh tại bên cạnh Thiên Cơ Lâu, cũng nhanh chóng trở về.
May mắn lúc này bên trong Thiên Cơ Lâu không chật ních khách nhân như mọi ngày, nếu không thì động tĩnh bọn hắn gây ra chắc chắn sẽ khiến mọi người chú ý.
"Hai người các ngươi lại dám lén lút đi ra ngoài, gan lớn quá!"
Nhưng lâu chủ đã quan sát cả hai từ lâu, thế nên khi thấy cả hai vừa quay về thì lập tức cười nói.
Thật ra lâu chủ không lo lắng gì về an nguy của cả hai cả, Diệp Đồng lúc này chính là người tu hai Tiểu Tiên Đài Bí Cảnh, một âm một dương, hơi giống Tả Hữu Hỗ Bác tại Cửu Châu thế giới.
Với thực lực hiện tại của hắn thì chỉ cần không xâm nhập vào Hoàng Sào, Sinh Mệnh Cấm Khu ra thì có thể đi ngang toàn bộ Bắc Đẩu, dù đánh không lại vẫn có thể chạy trốn.

“Tiểu sư đệ, ngươi ra ngoài sau đó đụng phải người của Vĩnh Hằng Tinh Vực sao? Bọn hắn đưa ngươi về?”
Trương Tam Phong cùng một đám đệ tử trong Thiên Cơ Lâu đương nhiên cũng có chú ý tới chiếc phi thuyền đưa Diệp Đồng cùng Khương Đình Đình về.
Dù nghĩ thế nào bọn hắn cũng không ngờ được Diệp Đồng sẽ lén lút vụng trộm mua một chiếc phi thuyền từ trên địa bàn của Vĩnh Hằng Tinh Vực! Việc này chỉ có Tiểu Đình Đình dám nghĩ sau đó Diệp Đồng dám làm mà thôi!
“Cũng không hẳn là như vậy…”
Diệp Đồng nhất thời nghẹn lời, không biết nên giải thích việc này ra sao. Hắn không có thần thông có thể thu nạp vạn vật giống như lâu chủ, thế nên chỉ có thể để quái vật khổng lồ này mang về rồi để kế bên Thiên Cơ Lâu. Thật ra ngay cả điều khiển phi thuyền hắn cũng không biết, may mà chiếc phi thuyền này được thiết kế có công năng tự động lái.
“Được rồi, đừng hỏi nữa, hỏi tiếp sẽ cười chết người đó.”
Lâu chủ đương nhiên là biết chuyện gì xảy ra, nhịn cười rồi nói.
Tiểu tử Diệp Đồng này thật sự khiến cho hắn khóc cười cũng không xong, người khiêm tốn lễ phép như y thật sự không nhiều tại thế giới này!
“Các ngươi đi qua Đoán Thần Đài đi, thời gian cũng sắp tới rồi, nhanh chóng đi xem thành quả thôi.”
Lâu chủ vừa cười vừa phất tay áo lên, thần thông dị tượng tiếp tục tỏa ra khắp nơi, toàn bộ đệ tử của Thiên Cơ Lâu đều được đưa vào Đoán Thần Đài.
Cửu Thiên Thần Hỏa giáng từ trên trời xuống, kỳ cảnh Đoán Thần Đài lập tức xuất hiện.
Lần này lâu chủ không hiện ra cho tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu quan sát, hắn chỉ dẫn các đệ tử Thiên Cơ Lâu vào mà thôi.
Dù lúc trước đã thấy một lần nhưng phần lớn đệ tử vẫn còn không quá quen thuộc, ai nấy đều tấm tắc lấy làm lạ.
“Thật lợi hại, ta cũng muốn học loại thần thông này!”
Khương Đình Đình vừa thấy lâu chủ vung tay một cái, không gian xung quanh bỗng biến đổi thành một nơi khác, quả thật là quá thần kỳ.
Ba lô Thần Hỏa lúc này đứng trước mặt của mọi người, có một lò trong đó đã hoàn tất rồi, đó chính là Thái Cực Kiếm của Trương Tam Phong!
Kiếm này phù hợp với yêu cầu của y, tạo hình của nó không quá khoa trương, khi nhìn vào cảm giác vô cùng giản dị, tự nhiên.
Nhưng mà vật liệu của nó hoàn toàn không giản dị tý nào, thanh kiếm này gần như đã dùng hết Ngũ Sắc Tiên Kim dự trữ của lâu chủ, đẳng cấp chắc chắn là Đế Binh.
Trải qua Thần Uy Luyện Hóa của Đoán Thần Đài, dung hợp Thái Âm Kinh cùng Thái Dương Kinh, kinh văn của cả hai được khắc chìm trên thân kiếm, loáng thoáng ta có thể thấy được Thần Hình âm dương cùng tồn tại!
Dù cho hiện tại nó vẫn chưa xuất thế, vẫn còn trong lò nhưng cảm giác

thiên địa cuồn cuộn, chính khí âm dương đã tràn ngập phương thiên địa này!
"Tiền bối, uy thế của thanh Đế Binh này vừa nhìn liền biết không phải loại tầm thường! Xem ra ngày sau ngài sẽ như hổ thêm cánh!"
Không ít đệ tử Thiên Cơ Lâu đều nhanh chóng chúc mừng Trương Tam Phong, đồng thời cũng coi như cho bọn hắn chứng kiến công năng của Đoán Thần Đài!
"Ra lò!"
Lâu chủ lập tức giơ tay, Thái Cực Kiếm nhanh chóng phá lô mà ra, phóng về phía chân trời mà kêu to, sau đó mới trở về tay của Trương Tam Phong.
Trương Tam Phong nắm chặt thanh kiếm này trong tay, hắn cũng cảm giác được trong thanh kiếm này âm dương cùng tồn tại, thật sự là thứ phối hợp hoàn mỹ với Thái Cực Chi Pháp của bản thân.
Sau khi Đế Binh này quy vị thì nó cũng nằm ngoan ngoãn trên tay của Trương Tam Phong!
"Nhớ kỹ, Đế Binh chính là Cực Đạo Binh Khí có lạc ấn Đạo Văn của Đại Đế đương thời, Đế Binh trên tay của các ngươi đã có uy lực của Cực Đạo Binh Khí nhưng vẫn chưa có Đại Đế Đạo Văn."
"Việc này dựa vào các ngươi, chỉ có các ngươi mới có thể khắc ghi Đại Đế Đạo Văn của bản thân lên đó mà thôi."
Lâu chủ lập tức lên tiếng nhắc nhở.
Đông đảo đệ tử kích động không thôi, thanh Cực Đạo Binh Khí trong tay của Trương Tam Phong lúc này Thần Uy vô cùng, tuyệt đối không thua gì thanh Kỳ Lân Trượng trước đó lâu chủ thu phục!"
"Được rồi, người tiếp theo, có phải hai tên nhãi con các ngươi đã đem một thứ ly kỳ cổ quái về Thiên Cơ Lâu để chế tạo Cực Đạo Binh Khí phải không?"
Sau khi nói xong thì Lưu Tiêu nhanh chóng quay sang Diệp Đồng cùng Khương Đình Đình.

Chương 812. Tất nhiên là được rồi

Lâu chủ đương nhiên biết chuyện tiểu tử này tự mình chạy đến hiếu chiến chi địa mua Vĩnh Hằng chiến hạm, bằng không sẽ không cần lôi Đoán Thần Đài ra.

Lâu chủ vừa nói, vừa đưa tay thu Phi Tiên ở ngoài cửa vào trong thần thức, bằng không thì đồ vật to lớn như thế để ở bên ngoài, ngày mai trời vừa sáng khẳng định sẽ dẫn đến oanh động ở Thiên Cơ Lâu.

Chủ yếu nhất là, chuyện này cũng chỉ có loại nghé con mới sinh như Diệp Đồng mới dám làm, bằng không đệ tử Thiên Cơ Lâu bình thường làm sao có thể một thân một mình chạy tới hiếu chiến chi địa mua Vĩnh Hằng chiến hạm.

Chỉ vừa nói ra chuyện này đã cảm thấy thần kỳ lắm rồi, tuy nhiên, hai người bọn họ thế mà thành công.

"Hai người các ngươi đúng thật là to gan, lén lút chạy đi hiếu chiến chi địa xa xôi."

“Nếu không phải Khương Thái Hư đang tu dưỡng hồi phục thọ nguyên, thì ngươi chắc chắn đã bị mắng một trận rồi.”

Lâu chủ cười về phía Tiểu Đình Đình đáng yêu, nói.

Cho dù là Khương Thái Hư hay Diệp Phàm, phỏng chừng đều sẽ không đồng ý cho nàng và Diệp Đồng tự mình chạy đến nơi xa xôi như thế, chuyện này quá nguy hiểm.

"Sư tổ, ngươi nhất định sẽ giúp ta giữ bí mật, đúng chứ?"

Tiểu Đình Đình mau chóng làm ra bộ dáng tội nghiệp, nàng cũng không muốn bị mắng.

Có điều, lâu chủ vốn dĩ không có ý định báo chuyện này, đối với hắn mà nói, đây chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, cho dù cách xa ngàn dặm, hắn cũng có thể nhìn thấy tình hình của Tiểu Đình Đình bất cứ lúc nào, và sẵn sàng xuất thủ che chở.

"Lâu chủ, không biết phi thuyền của ta rốt cuộc có thể rèn đúc được không?"

Vào lúc này, chuyện mà Diệp Đồng quan tâm nhất lại là chuyện này, hắn đi xa ngàn dặm mua phi thuyền về, nếu mà không rèn đúc được, thế thì quá thiệt thòi.

Diệp Đồng vừa nói ra lời này, làm dọa sợ các đệ tử Thiên Cơ Lâu khác ở đây.

Bọn họ không ngờ rằng chiếc phi thuyền lớn ở ngoài cửa của Diệp Đồng lại là thứ mà hắn tìm được để rèn đúc Cực Đạo binh khí.

"Oa, tiểu sư đệ, ta đúng là xem thường ngươi rồi, ngươi thật sự dám làm cơ à!"

Trương Tam Phong nhìn Thái Cực Kiếm trên tay, lập tức cảm thán.

Người trẻ tuổi bây giờ, luôn hành sự vượt ra khỏi thường thức của người thường.

Ở Cửu Châu, binh khí dù kỳ quái đến đâu cũng sẽ không thoát khỏi hai chữ

“binh khí”, thế nhưng đến thế giới này, quái chiêu gì cũng có.
"Không có gì mà Đoán Thần Đài không thể chế tạo ra được, coi như ngươi tìm đến một cây chổi, vẫn có thể luyện chế nó thành Cực Đạo binh khí như thường."
"Mấu chốt là bản thân ngươi phải chắc chắn, bởi vì một khi bỏ vào lô, không thể đổi ý.”
Lâu chủ cười tươi như hoa, vẫn ung dung nói.
Đây chính là Đoán Thần Đài mà Thiên Cơ Lâu mở khóa, không có gì không thể rèn đúc.
"Xem đi! Ta nói phi thuyền lớn cũng có thể chế tạo binh khí! Xem ra người có binh khí hầm hố nhất sẽ thuộc về ngươi!"
Khương Đình Đình nghe xong liền kêu la lên, như thể người chế tạo binh khí không phải Diệp Đồng mà là nàng vậy.
"Về điều này, ta cũng cực kỳ tán đồng, phỏng chừng không có Cực Đạo binh khí nào hầm hố hơn ngươi đâu, sư đệ!"
Võ giả từ Cửu Châu như Dương Quá, Đoàn Dự đều nhao nhao gật đầu đồng ý.
"Lâu chủ, ta không quan tâm chuyện này, thứ quan trọng nhất của binh khí là phải đánh được."
Diệp Đồng đương nhiên cũng gật đầu, lộ ra dáng vẻ hết sức kiên định.
Thứ này làm tốn không ít tiền của hắn, nếu đã có thể luyện ra, đương nhiên phải luyện cho bằng được.
"Sư tổ, ngươi lợi hại thật đấy, phi thuyền lớn như thế mà còn có thể luyện thành vũ khí! Sau này ta trưởng thành rồi, ngươi phải giúp ta luyện chế một cái nha!"
Tiểu Đình Đình chạy lung tung ở trong Đoán Thần Đài khói lửa mịt mù này.
Lần trước Đoán Thần Đài mở ra, lâu chủ mang theo tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu vào cùng, cô gái nhỏ này rất sợ người lạ, không dám hoạt bát và làm càn giống như bây giờ.
Nhưng lần này thì lại khác, toàn bộ Đoán Thần Đài cũng chỉ có chừng mười mấy vị đệ tử Thiên Cơ Lâu, thoải mái hơn trước nhiều, đương nhiên có thể mặc cho nàng tùy ý chạy lung tung.
"Tất nhiên là được, ngươi cứ việc suy nghĩ đi."
Lưu Tiêu đương nhiên trả lời một cách cưng chiều và bất công với những người khác, tiểu muội muội đáng yêu như thế cơ mà.
Thế là hắn xòe tay ra, từ trong thần thức một lần nữa lấy chiếc thuyền Phi Tiên cấp Thánh ra, sau đó thu nó vào trong Thần Lô trống rỗng.
Thần Lô này cũng hết sức thần kỳ, Cửu Thiên Thần Hỏa hóa thành năm con hỏa long quấn quanh phi thuyền, miệng lô lập tức mở ra như muốn thôn thiên, trở nên còn lớn hơn phi thuyền cấp Thánh kia, một ngụm nuốt trọn nó.
Sau đó, toàn bộ Thần Lô lửa cháy bừng bừng, bắt đầu co rút lại, mãi đến khi khôi phục lại kích thước ban đầu.
Phi thuyền cấp Thánh mà Diệp Đồng mua được, có thể thấy rõ là đang bị

nung nấu ở bên trong.
"Thần Lô này quả thực là kinh người mà, ôi trời ơi!"
Đệ tử Thiên Cơ Lâu nhìn ở bên cạnh và trực tiếp hô lên, Thần Lô thu nhận hết pháp bảo trong thiên hạ, luyện chế vạn vật!
Kỳ thực Lưu Tiêu cũng dự tính, lúc trước còn dự định chia Đế Binh trong tay cho đệ tử Thiên Cơ Lâu làm binh khí.
Nhưng bây giờ Đoán Thần Đài xuất hiện, Thiên Cơ Lâu liền có năng lực tự chế tạo Đế Binh, không cần những Cổ Hoàng Binh kia.
Vì vậy Lưu Tiêu cũng dự định trước khi rời đi, tận lực thu thập Đế Binh của thế giới này, sau đó nung nấu toàn bộ mười mấy Đế Binh thành một, xem thử có thể chế tạo ra Tiên Khí tuyệt thế gì.

Chương 813. Điệu hổ li sơn

"Ngoài những thứ này ra, còn muốn bỏ thêm vật liệu gì vào nữa không?"
Lâu chủ nhìn phi thuyền cấp Thánh đang làm nền móng luyện hóa bên trong, bèn hỏi lại.
"Còn ta nữa, còn ta nữa."
Khương Đình Đình lập tức giơ tay, chạy tới trước mặt lâu chủ.
Hai người hiển nhiên đã sớm thương lượng với nhau về chuyện này, Diệp Đồng cũng không có ý định làm quá phức tạp, cho nên không có mua vật liệu gì quá đặc thù.
Nếu không phải Khương Đình Đình đồng ý tặng hắn một giọt máu, thì hắn chỉ dịnh dùng Thái Dương chi huyết của mình mà thôi.
"Như vậy hắn là đủ rồi nhỉ, lâu chủ."
Có thêm một giọt máu của Đình Đình, hai giọt máu này một là Thái Dương Chi Thể ẩn chứa Thần Dương, một là Thái Âm chi huyết ẩn chứa Thần Âm, vừa vặn hợp lại thành một cặp.
"Đây là vật liệu tốt nhất rồi."
Lâu chủ gật đầu, tiếp nhận máu của hai người bọn họ, bỏ chúng vào trong Thần Lô.
Trong Thần Lô lập tức dấy lên một trận lửa lớn, vô số Thái Dương chi huyết và Thái Âm chi huyết bị Đoán Thần Đài sao chép, luyện chế ở bên trong.
Hai loại huyết mạch ẩn chứa Thần Dương và Thần Âm đó, ở trong Thần Lô tạo nên động tĩnh không nhỏ, hiển nhiên là vật liệu bất phàm.
Thật ra Khương Đình Đình cũng là lựa chọn tốt nhất của Diệp Đồng, nếu hắn đi cầu Tiên Thiên Đạo Thai, hay huyết mạch Nguyên Linh Thể gì đó, thì có khi còn không bằng Thái Âm chi huyết xứng đôi vùa lứa với hắn.
Bởi vì huyết mạch Thái Âm Thái Dương, có thể dung hợp và sản sinh ra tiên thiên Hỗn Độn Thể hoàn mỹ!
Mặc dù đây chỉ là luyện hóa, chứ không phải là huyết mạch giao hòa, sinh hậu duệ gì đó, nhưng loại Hỗn Độn chi khí được mô phỏng kia, cũng tương đối cường hãn.

"Được rồi, mấy canh giờ nữa sẽ luyện chế xong, đến lúc đó cùng nhau mở lô thôi."
Lâu chủ quan sát tình hình trong lô một thoáng, sau đó yên tâm nói.
"Thực sự là mong chờ sư đệ ngươi có thể luyện ra thứ gì, ý tưởng táo bạo thật."
"Đúng vậy a, không biết sau cùng có thể luyện chế ra Cực Đạo phi thuyền gì đó không, ha ha!"
Mọi người đều cảm thấy Cực Đạo binh khí mà Diệp Đồng luyện chế vừa buồn cười vừa dũng cảm, không nhịn được cười to, nói.
Với việc binh khí của Diệp Đồng tiến vào lô, những người còn lại chưa có quyết định cũng chỉ còn ba người Diệp Phàm hiện không có mặt ở Thiên Cơ Lâu.
"Sư tổ, nói mới nhớ Diệp Phàm ca ca rốt cuộc đi đâu thế, sao lâu vậy rồi còn chưa trở về nữa?"
Lúc này, Tiểu Đình Đình vừa nhảy nhót vừa nói.
Khương Thái Hư đang khôi phục tuổi thọ đời thứ hai ở Thiên Cơ Lâu, điều mà Tiểu Đình Đình để ý nhất tất nhiên là tung tích của Diệp Phàm.
"Chỉ có thể nói là các ngươi không có duyên, các ngươi vừa mới rời khỏi hiếu chiến chi địa, thì bọn họ liền đến."
Ánh mắt của lâu chủ nhìn ra phía bên ngoài, lập tức nhìn thấu huyễn cảnh của Đoán Thần Đài, xuyên thẳng đến vùng phụ cận ở hiếu chiến chi địa cách xa ngàn dặm.
Sau khi thảo luận bí mật ở Thiên Cơ Lâu, tổ đội 3 người Diệp Phàm, Thánh Hoàng Tử và Tiêu Phong, vậy mà không có mò đến Hoàng Sào, cũng không có ở Tiên Lăng, ngược lại là đi tới hiếu chiến chi địa.
"Bọn họ cũng đi đến chỗ của Vĩnh Hằng chiến hạm ư? Thế nhưng... không phải bọn họ đã thương lượng muốn đi lấy máu Bất Tử Thần Hoàng hoặc máu Hỗn Độn sao?"
Diệp Đồng lập tức có chút mơ hồ và hoài nghi, nói.
Thương lượng của ba người bọn họ ở Thiên Cơ Lâu không chỉ có mỗi Diệp Đồng nghe, mà có không ít khách nhân và đệ tử khác ở đây cũng nghe được.
Dù sao cơ hội chế tạo Đế Binh không biết có thể được mấy lần, nếu bây giờ đã có cơ hội, đương nhiên phải tận dụng để chế tạo ra thứ tốt nhất rồi.
Mà máu Ngũ Sắc Thần Hoàng và máu Hỗn Độn hiển nhiên đều là vật liệu cực tốt, cho dù là loại nào cũng có thể chế tạo ra Đế Binh kinh người, mọi người đều cảm thấy suy nghĩ này rất hợp lý.
"Có lẽ đó chỉ là cú lừa, dù sao cũng là sư huynh của ngươi, lại còn là người khá láu cá nữa, ha ha."
Lâu chủ nhìn ba người Diệp Phàm ở xa ngàn dặm đang lén lén lút lút lẻn vào sào huyệt của Vĩnh Hằng chiến hạm, lập tức cười nói.
"Xem ra hai người các ngươi đều nghĩ đến Vĩnh Hằng chiến hạm, quả không hổ là huynh muội!"
Diệp Đồng gật đầu hiểu như không hiểu, lập tức xoay qua chỗ khác, nói

với Tiểu Đình Đình.
Hắn dường như quên rằng, Khương Đình Đình và Diệp Phàm không cùng họ, và cũng chẳng phải là anh em ruột thịt.
"Đó là đương nhiên, cơ mà Diệp Phàm ca ca chắc là không có lợi hại như chúng ta đâu!"
Tiểu Đình Đình lộ ra bộ dáng đắc ý, dưới cái nhìn của nàng, phi thuyền Đế Binh cấp Thánh này là có một không hai, chỉ cần lấy ra cũng đủ để dọa chết người.
"Mánh khóe mua Đế Binh của các ngươi cũng hay đó, nhưng người ta cũng có não mà."
"Thứ hữu dụng thật sự bây giờ còn đang ở trong Vĩnh Hằng chiến hạm."
Lâu chủ nhìn kỹ bên trong Vĩnh Hằng chiến hạm một lúc, lập tức biết được mục tiêu thực sự của Diệp Phàm.
Vào thời khắc này, bởi vì xuất binh với quy mô lớn mà khiến cho binh lực hậu phương ở nơi đóng quân của Vĩnh Hằng chiến hạm đang bị bỏ trống, ba người Diệp Phàm dùng thần thông lẻn vào trong đó, tìm kiếm bên trong chiến hạm.

Chương 814. Bị tóm rồi tính

"Diệp huynh đệ, chúng ta không chào hỏi mà cứ đi vào như thế, hình như không đúng cho lắm thì phải?"
Tiêu Phong vừa cau mày hỏi, vừa đi theo Diệp Phàm lén lén lút lút lẻn vào sâu trong chiến hạm.
Dù sao hắn cũng được xem là người hành hiệp trượng nghĩa ở Cửu Châu, có thói quen hành sự hào hiệp.
"Bị tóm rồi tính, chúng ta còn chưa bị tóm kia mà."
Diệp Phàm không chút do dự, đáp lại.
"Ngươi có chắc ở đây không có thủ vệ nào không?"
Thánh Hoàng Tử cũng không để tâm đến chuyện này, chỉ thuận miệng hỏi.
"Chúng ta ở Thiên Cơ Lâu mạnh miệng tuyên bố muốn tìm Hỗn Độn và Ngũ Sắc Thần Hoàng, dù có điếc hẳn là cũng nghe được, phải không?"
"Người của Vĩnh Hằng chiến hạm đều xuất thân từ Kiếp Sát Đoàn, có cơ hội tốt như thế nhất định phải động tay động chân, khẳng định bọn họ đang dốc toàn lực phục kích Hoàng Sào."
Trong lòng Diệp Phàm suy tính rất nhanh, sau đó gật đầu chắc nịch.
Hiển nhiên, hết thảy đều đang nằm trong suy tính của hắn, ngay từ đầu mục tiêu của ba người bọn họ chưa bao giờ là Ngũ Sắc Thần Hoàng và Hỗn Độn.
Lúc vừa bắt đầu bàn bạc ở Thiên Cơ Lâu, ba người bọn họ đúng thật là đã nghĩ đến hạng 2 và hạng 3 trên Tiềm Long Bảng, tuy nhiên, Diệp Phàm lại nhanh chóng tỉnh táo lại, biết rằng chuyện này không hay.
Thời khắc này, trong Thiên Cơ Lâu, đã sớm tồn tại hai loại huyết mạch đặc biệt còn cường hãn hơn hai người kia.

Một cái là Thái Dương Chi Thể của Diệp Đồng và Thái Âm Chi Thể của Đình Đình, hai người có thể mô phỏng và dung hợp ra tiên thiên Hỗn Độn Thể.
Một cái là Hoang Cổ Thánh Thể của Diệp Phàm, lại thêm Tiên Thiên Đạo Thai của Dao Trì Thánh Nữ, cái này còn kinh khủng hơn, có thể mô phỏng và dung hợp ra huyết mạch Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.
Chỉ cần bình tĩnh suy nghĩ một xíu là sẽ nhận ra điều này, bọn họ căn bản không cần phải "bỏ gần cầu xa".
So với việc thâm nhập vào Hoàng Sào xa ngàn dặm chỉ để đi tìm Thần Hoàng Tử hay Hỗn Độn, thì độ khó của việc xin một giọt máu từ trên tay Dao Trì Thánh Nữ và Diệp Đồng hiển nhiên là đơn giản hơn rất nhiều.
"Nhớ kỹ, đặc tính của huyết mạch là chuyện mà chúng ta không cần bận tâm nhất, bởi vì trong Thiên Cơ Lâu cái gì có thể không nhiều, nhưng riêng về thể chất cường hãn vừa nắm liền có một bó."
"Đế Binh của chúng ta muốn cường hãn, không chỉ cần đặc tính huyết mạch, mà quan trọng hơn là các đặc tính khác."
Diệp Phàm lập tức nói với hai người bọn họ một cách chân thành.
Ngay từ đầu, mục tiêu thực sự của Diệp Phàm chính là thu thập Đế Binh Đạo Diễn Thánh Y bên trong Vĩnh Hằng chiến hạm!
"Trước kia, lâu chủ từng giới thiệu về Đạo Diễn Thánh Y, nếu ta đoán không sai, thì món đồ đó nhất định là chiến giáp mạnh nhất của Vĩnh Hằng Quốc Độ, chỉ cần có thể đạt được một mảnh vỡ là đủ rồi."
Diệp Phàm phỏng đoán rằng cuộc chiến tranh xâm lược quan trọng như thế, Vĩnh Hằng chiến hạm không thể không mang theo Đế Binh độc nhất vô nhị của mình.
Vì vậy mới thiết lập ra cái bẫy này, dụ người của Vĩnh Hằng chiến hạm rời đi, để ba người bọn họ xông vào mà không bị cản trở.
"Chỉ cần ngươi có thể tìm được, thì ta bảo đảm chí ít sẽ cho ngươi một mảnh vỡ."
Thánh Hoàng Tử cũng nắm Tiên Thiết Côn của mình, đã sớm nóng lòng.
Muốn lấy một mảnh vỡ từ trên Đế Binh không phải là chuyện dễ, vì vậy Diệp Phàm mới phải dẫn theo Thánh Hoàng Tử.
Với trình độ công phạt chi lực của Thánh Hoàng Tử, nếu chỉ bàn về lực công kích, thì hơn xa cao thủ cùng cảnh giới như bọn hắn.
Lấy bí tự "Đấu" cộng thêm Đấu Chiến Thánh Pháp của hắn, phỏng chừng muốn lấy một mảnh vỡ từ trên Đạo Diễn Thánh Y hắn không phải là vấn đề gì khó.
Đương nhiên, để báo đáp lại, Diệp Phàm cũng sẽ giúp cho Đế Binh của Thánh Hoàng Tử hấp thu một giọt máu Thánh Thể.
Còn về Tiêu Phong, đương nhiên cũng đã sớm an bài như Thánh Hoàng Tử.
Lúc này, mấy người bọn họ nhanh chóng đi gần hết toàn bộ căn cứ, tìm khắp mọi phòng.
Cuối cùng cũng tìm được Đế Binh mà Đạo Diễn Đại Đế dùng để Chứng Đạo ở trong chỗ có thủ vệ chiến hạm canh phòng nghiêm ngặt nhất.

"Mau chóng động thủ rồi rời khỏi đây thôi."
Diệp Phàm mau chóng thúc giục, Thánh Hoàng Tử đã sớm cầm Tiên Thiết Côn của mình ra, công phạt chi lực cực kỳ cường hãn lập tức phát huy đến đỉnh phong!
Trong Vĩnh Hằng tinh vực, bị một đợt công kích dữ dội và cường đại làm chấn động, sau đó lại nhanh chóng biến mất không còn tăm hơi.
"Phương hướng công kích là... kho binh khí có Đạo Diễn Thánh Y!"
Nhân viên trong Vĩnh Hằng tinh vực ai ai cũng sửng sốt một lúc lâu rồi mới phản ứng lại, nhưng hiển nhiên là đã quá muộn.
Mấy áng mây do các thần thông khác nhau diễn hóa ra lập tức phá thành một cái lỗ và nhanh chóng rời khỏi nội bộ của Vĩnh Hằng tinh vực.
Bởi vì hầu hết các cường giả đều gia nhập đội ngũ xuất kích, trong căn cứ thậm chí không ai có thể đuổi theo bọn tiểu tặc này.
Lại một lần nữa để Diệp Hắc thành công!
Ba người chạy không ngừng nghỉ, rất nhanh liền quay trở về Thiên Cơ Lâu, lúc này Diệp Phàm mới lấy xuống một mảnh vỡ của Đạo Diễn Thánh Y, đưa cho Thánh Hoàng Tử.

Chương 815. Quả thực là thần kỳ

"Diệp Phàm ca ca, các ngươi trở về rồi!"
Tiểu Đình Đình đang thấy chán ở trong Thiên Cơ Lâu, liếc mắt liền thấy ba người Diệp Phàm từ bên ngoài trở về.
Đám đông trong Thiên Cơ Lâu nhìn thấy Diệp Phàm trở về, ai ai cũng tràn đầy phấn khích, đều cho rằng bọn họ đi kiếm chuyện với Ngũ Sắc Thần Hoàng và Hỗn Độn.
"Thánh Thể, chiến công như thế nào? Có lấy được một giọt máu từ trên người Ngũ Sắc Thần Hoàng không?"
"Nhìn bộ dáng của các ngươi hẳn là có thu hoạch lớn, Thánh Thể, nếu mà ngươi có ý định bán, ta đồng ý mua với giá cao!"
"Khoan hãy động đến Ngũ Sắc Thần Hoàng, ngươi bán một giọt máu Thánh Thể cho ta trước đi!"
Ở đây có không ít môn phái thế gia nhìn thấy Diệp Phàm trở về, bèn nhao nhao vây quanh và nói.
"Bí mật bí mật, chờ ta chế tạo Đế Binh, các ngươi sẽ biết."
Diệp Phàm lập tức cười một cách thần bí và nói, ôm Tiểu Đình Đình từ trong đám người mở ra một con đường.
Ba người bọn họ không biết là Diệp Đồng cũng đi Vĩnh Hằng Quốc Độ một chuyến, hơn nữa còn náo động tới mức dùng phi thuyền để luyện chế Đế Binh.
Nhưng so sánh với chuyện đó, thì mảnh vỡ Đạo Diễn Thánh Y trên tay hắn được xem là thành tựu khoa học kỹ thuật mạnh nhất trong Vĩnh Hằng tinh vực.
"Vậy thì giờ chỉ còn thiếu Đế Binh của Tiêu huynh đệ, nghe nói ngươi còn

chưa nghĩ ra tạo hình binh khí nữa à?"
Diệp Phàm vừa cẩn thận thu hồi mảnh vỡ Đạo Diễn Thánh Y của mình, vừa nói.
Căn cứ theo giao kèo giữa ba người bọn họ, bọn họ sẽ cùng hành động giúp Diệp Phàm lấy được vật liệu Đế Binh trước, sau đó Diệp Phàm sẽ giúp Thánh Hoàng Tử chuẩn bị vật liệu Đế Binh.
Cuối cùng chờ Đế Binh của hai người được chế tạo hoàn tất, thì sẽ đi Tiên Lăng hoặc Hoàng Sào một chuyến, lấy một giọt huyết mạch từ bọn Hỗn Độn, rồi trở về đưa cho Tiêu Phong chế tạo binh khí.
Tại vì Tiêu Phong cho tới bây giờ còn chưa nghĩ xong loại binh khí nào thuận tay nhất với mình, do đó rất khó giúp hắn tìm được vật liệu thích hợp.
"Trước đây ta ở Cửu Châu có một cây Đả Cẩu Bổng, nhưng thật ra trường đao cũng rất thuận tay..."
Tiêu Phong lắc đầu, còn đang do dự chưa thể quyết định, hắn hầu như có thể sử dụng hết mọi loại binh khí bằng tay, nhưng cảm giác thích hợp nhất vẫn là tay không.
Uy lực của Hàng Long Thập Bát Chưởng không phải là chuyện đùa, Chiến Thần Tướng trời sinh của hắn, năng lực thực chiến có thể nói là nhất tuyệt, vì thế hắn mới có thể trổ hết tài năng của mình giữa một rừng đệ tử Cửu Châu, là người đầu tiên trảm đạo.
"Không phải gấp, dù sao còn có mấy canh giờ để suy nghĩ, đến lúc đó bọn ta khẳng định sẽ giúp ngươi chuẩn bị vật liệu tốt nhất!"
Vị Thánh Hoàng Tử này vô cùng nghĩa khí, Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch lại hết sức thân cận với Nhân Tộc, đương nhiên là tiến đến vỗ bờ vai của hắn rồi nói.
Mấy đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng dần dần trở nên hòa thuận với đệ tử Cửu Châu hơn, chuyện này đối với Lưu Tiêu mà nói đương nhiên là chuyện tốt.
"Lâu chủ, hoàn thành chế tạo Đế Binh chưa, cho chúng ta xem thử đi nào!"
Lúc này, Thiên Cơ Lâu đã có không ít khách nhân và tu sĩ nhao nhao hưng phấn kêu lên.
Bọn Diệp Phàm ra ngoài cũng được mấy canh giờ, tính ra ba lô thần binh này hẳn là đã rèn đúc xong xuôi.
"Thực sự là mong chờ, loại vũ khí cấp bậc Đế Binh này, bây giờ vậy mà ở trong tay người của Thiên Cơ Lâu!"
"Quả thực là thần kỳ!"
Không ít Thánh Tử thế gia từng va chạm xã hội đều nhao nhao mở miệng nói.
"Phong Vân, lên nhận binh khí của các ngươi."
Lâu chủ cũng không có gọi ra dị tượng Đoán Thần Đài, mà là trực tiếp thu nhận thần thức của hai kiện Đế Binh được rèn đúc trong Thần Lô, gửi vào trong Thiên Cơ Lâu.
Hai người Nhiếp Phong và Bộ Kinh Vân đương nhiên tràn đầy mong chờ và hưng phấn, lập tức tiến lên trước một bước từ trong các đệ tử, cung kính

chờ đợi lâu chủ.
Lâu chủ liền phất tay áo lên một cái, thần quang từ bên trong trút ra ngoài, trong nháy mắt thiên tướng biến động, hai binh khí sở hữu Đế uy ngang nhau đồng thời giãy giụa, xông ra thiên địa từ trong lô.
Tuyệt Thế Hảo Kiếm và Tuyết Ẩm Đao đã thăng cấp thành công, giờ khắc này hóa thành một con rồng và một kỳ lân, như là Thần Tiên lượn lờ giữa Thiên Cơ Lâu, lúc này mới chậm rãi rơi xuống tay của hai người.
Mặc dù hai Đế Binh này không có Đại Đế đạo văn, nhưng lại có được uy lực như Đế Binh, khiến cho không ít cường giả sở hữu Đế Binh vì thế mà chấn động trong lòng.
Tuy rằng bọn họ đều tận mắt nhìn thấy chỗ thần kỳ của Đoán Thần Đài, nhưng hai Đế Binh đó mới là thứ để bọn họ cảm nhận rõ được sự kinh khủng của Đoán Thần Đài.
Cho dù không có Đại Đế đạo văn, nhưng vẫn có thể chế tạo ra Đế Binh, chưa kể những đặc tính trước đó đều đang hiển hiện hết trên Đế Binh.
"Đây là Tử Long Vương Kiếm, hỗn hợp từ bốn Thánh Thú: Long Nguyên, máu Kỳ Lân, cùng với huyết mạch của Tử Long Hoàng Tộc và Huyết Hoàng Hoàng Tộc, bốn thú hợp nhất, có thể hiệu lệnh trăm vạn dị thú trong thiên hạ!"
"Đây là Kỳ Lân Ẩm, có thể điều động phong huyết trong cơ thể ngươi, chuyển hóa thể chất của ngươi thành Kỳ Lân Thể hiếm có, Đế Binh của ngươi cũng có thể hoá hình, biến thành Hỏa Kỳ Lân của Lăng Vân Quật mà ngày xưa kề vai sát cánh cùng ngươi!"
Lâu chủ lần lượt giới thiệu với hai người Phong Vân, sau khi được nung nấu và chế tạo trong Đoán Thần Đài, hai kiện thần binh vừa ra lô, liền đã phát ra Thần uy chấn động.

Chương 816. Cường hoá

Hai kiện binh khí này dung hợp thần hình của đủ loại Thánh Thú, tất cả đều đang gầm hét, nhất thời trông giống như bách thú chi vương.
Bọn cao thủ ở phía dưới đều không ngừng cảm thán, những tu sĩ đứng ngoài quan sát càng hít một ngụm khí lạnh, tâm tình kích động.
Hư Không Kính trên người Cơ Tử, Thôn Thiên Ma Quán của Đoạn Đức, Thái Dương Thần Lô của Khương Dật Phi, Tử Kim Hàng Ma Xử mà Đấu Chiến Thắng Phật tạm giữ… Vô số Đế Binh trong Thiên Cơ Lâu hiện giờ, đều kêu réo không ngớt.
Tất cả chúng nó đều cảm ứng được uy hiếp cường hãn mà đưa ra cảnh cáo, cho thấy hai binh khí đó quả thực nằm ở đẳng cấp Đế Binh!
Ngay cả Tiên Thiết Côn trên tay Thánh Hoàng Tử, cũng liên tục chấn động.
"Quả thật là Đế Binh! Hơn nữa chỉ trong mấy canh giờ ngắn ngủi liền chế tạo ra hai kiện Đế Binh!"
"Nói như thế, Đoán Thần Đài đúng thật là có thể chế tạo ra số lượng lớn Đế Binh, chuyện này đúng là thần kỳ mà, nếu còn vũ trang, có là Sinh Mệnh

Cấm Khu đi nữa thì sao chứ!"
"Lâu chủ, chẳng phải có tổng cộng ba lô Đế Binh sao?"
Lúc này, rất nhiều người đều nhao nhao phát biểu những suy nghĩ hão huyền về Đoán Thần Đài, nếu dùng Đoán Thần Đài để vũ trang thế lực, thì tuyệt đối có thể xưng bá vũ trụ.
"Đế Binh của lão phu đã rèn đúc xong từ một canh giờ trước rồi!"
Trương Tam Phong lập tức rút Thái Cực Kiếm từ bên hông ra, nhất thời có Âm Dương lưỡng khí cùng tồn tại, khí bay hơi thoáng chốc phủ kín toàn bộ Thiên Cơ Lâu.
Thái Dương Chi Thể của Diệp Đồng và Thái Âm Chi Thể của Khương Đình Đình, đều có cảm giác quen thuộc khó tả đối với Thái Cực Kiếm này. Bởi vì trong thân kiếm ẩn chứa lực lượng của Thái Dương Kinh và Thái Âm Kinh.
"Ngay cả Đế Kinh chi lực cũng có thể đưa vào, kỹ thuật rèn đúc quả thực là chưa từng thấy qua, đây nhất định là tiên nhân rèn đúc."
"Lâu chủ, ngươi quả nhiên là Thần Tiên của chư thiên vạn giới, nên mới có thể có thần thông cường hãn đến vậy."
Đông Phương Thái Nhất hiểu rõ Thái Dương Kinh và Thái Âm Kinh càng kinh hô cả lên, hắn thậm chí còn sinh ra cảm giác "vừa gặp đã quen" đối với thanh kiếm này.
Khí tức trên đó, rõ ràng chính là hai đại mẫu kinh của Nhân Tộc mà hắn cực kỳ quen thuộc.
Giờ khắc này, bên trong Thiên Cơ Lâu đã nháo nhào cả lên, vô số tiếng kinh hô vang lên.
Trong Thiên Cơ Lâu chớp mắt đã cho ra ba kiện Đế Binh, hơn nữa tiếp đó còn có bốn kiện Đế Binh sắp xuất hiện, chuyện này quả thực là dọa người. Bọn họ khó có thể tưởng tượng khi bọn họ truyền tin tình báo này về tổ địa của mình, thì thủ lĩnh của bọn họ sẽ phản ứng như thế nào?
"Được rồi, tiếp theo là ai?"
Lúc này, lâu chủ lại giơ ống tay áo lên, tái hiện dị tượng trên Đoán Thần Đài ở trong Thiên Cơ Lâu.
Dưới thác nước Cửu Thiên Thần Hỏa, bên trong ba chiếc lô đứng ở thế chân vạc, một cái trong đó đang trong quá trình luyện chế, hơn nữa đồ vật đang luyện chế ở trong có vẻ khá kinh khủng, liên tục truyền ra tiếng lửa cháy phần phật.
Chiếc lô đang trong quá trình luyện hóa này, đương nhiên chính là chiếc lô của phi thuyền cấp Thánh khổng lồ kia.
Vật thể lớn như thế, còn là sản phẩm của khoa học kỹ thuật tu chân, nếu không phải là Đoán Thần Đài, thì thế gian này xác thực là không tìm được nơi thứ hai có thể luyện hóa vật này.
Huống chi Diệp Đồng lại bỏ thêm Thái Âm chi huyết và Thái Dương chi huyết, hai giọt máu ấy không ngừng hấp dẫn và bài xích với nhau, đang trong quá trình từ từ dung hợp, nên liên tục cháy lớn.
"Thì ra Đế Binh của Diệp Đồng đang được luyện chế."

Diệp Phàm không ngờ Diệp Đồng nhanh như vậy liền quyết định Đế Binh của mình.
Có điều, chuyện này không ảnh hưởng gì đến bọn họ, bởi vì Tiêu Phong vẫn chưa quyết định được Đế Binh của mình.
"Lâu chủ, trong chiếc lô kia đang luyện chế Đế Binh gì thế, tại sao lại luyện hóa điên cuồng như vậy?"
Lão Phong Tử liếc mắt liền đã nhìn ra lô Đế Binh của Diệp Đồng khá không an phận, đang cháy dữ dội ở bên trong.
"Đợi tới lúc xuất lô, các ngươi sẽ biết thôi."
Lâu chủ liếc nhìn Diệp Đồng và Tiểu Đình Đình một cái, lập tức hiểu ngầm ý của hai người bọn họ rồi cười cười.
Hiện tại, coi như lâu chủ muốn giải thích cũng rất khó, lô Đế Binh này cuối cùng sẽ luyện chế ra thứ gì, ngay cả hắn cũng không biết.
Loại Đế Binh oanh động như thế, vẫn phải giữ lại cho tới lúc mở lô và cùng nhau chứng kiến.
"Lâu chủ, ta và Thánh Hoàng Tử đã chuẩn bị xong."
Diệp Phàm lập tức thả Tiểu Đình Đình xuống, cùng Thánh Hoàng Tử tiến về phía trước.
"Thần Lô rỗng đã chuẩn bị xong."
Lâu chủ gật đầu.
"Tiên Thiết Côn chính là Đế Binh của phụ hoàng ta, ta chỉ cần cường hóa thăng cấp là được, lâu chủ."
Đúng như lâu chủ dự đoán, Thánh Hoàng Tử quả nhiên không có ý định chế tạo ra kiện Đế Binh khác cho mình.
Đây không chỉ là Cực Đạo binh khí của phụ hoàng hắn, mà còn là binh khí mà hắn dùng vô cùng thuận tay, không cần thiết phải chế tạo kiện khác.
Hắn vừa nói vừa dâng Tiên Thiết Côn của mình lên, lâu chủ nhẹ nhàng vung tay lên, Đế Binh lập tức bị lăng không hút đi.
Uy lực của Tiên Thiết Côn ở trong hàng ngũ Đế Binh cũng xem như là tương đối cường hãn, trong hắc ám náo động ở cuối nguyên tác, Tiên Thiết Côn có thể gọi ra hư ảnh của Đấu Chiến Thánh Hoàng, làm trọng thương Chí Tôn cấm khu.
Muốn cường hóa loại binh khí ở cấp bậc Đế Binh, ngoại trừ tiên kim ra, thì vật liệu đương nhiên cũng quan trọng không kém.

Chương 817. Khí thế của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai

"Đây là vật liệu của ta."
Thánh Hoàng Tử xòe lòng bàn tay ra, đưa hai giọt máu cho lâu chủ.
Trong lúc hắn nói, không quên cúi chào và nói cảm tạ với Dao Trì Thánh Nữ, Thánh Nữ cũng cực kỳ gật đầu trả lễ.
Lúc trước, trong Thiên Cơ Lâu xuất hiện một vụ buôn bán huyết mạch thể

chất đặc thù, Dao Trì Thánh Nữ không thích mấy giao dịch này cho lắm, nên đã từ chối yêu cầu của không ít người.
Giọt máu này cũng không phải là giao dịch, mà là một giọt máu mà Dao Trì Thánh Nữ tặng cho Diệp Phàm.
Nàng đã biết Thánh Thể Diệp Phàm từ trước, mặc dù hai người không thân cho lắm, nhưng nàng lại rất hứng thú muốn biết sau khi dung hợp, máu Tiên Thiên Đạo Thai và máu Thánh Thể rốt cuộc sẽ xảy ra chuyện gì.
"Máu Tiên Thiên Đạo Thai và máu Thánh Thể, đây là một trong những sự chuẩn bị về huyết mạch tốt nhất."
Lâu chủ vừa nhìn một cái liền biết rõ lai lịch của những vật liệu này, lập tức thừa nhận.
Huyết mạch Tiên Thiên Đạo Thai và huyết mạch Hoang Cổ Thánh Thể, có thể kết hợp và tạo ra Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai của Vô Thủy Đại Đế.
Mặc dù trước kia lâu chủ từng nói là, dung hợp huyết mạch trong Đoán Thần Đài không thể so sánh với kết hợp chân chính, cùng lắm chỉ có thể mô phỏng.
Nhưng dù là mô phỏng, thì sự chuẩn bị này có thể nói là đỉnh cấp nhất.
Sở dĩ nói là một trong, là tại vì trước bọn hắn, trong Đế Binh của Diệp Đồng cũng dung hợp Thái Dương chi huyết và Thái Âm chi huyết, đó cũng là một sự chuẩn bị về huyết mạch đỉnh cấp nhất.
"Cảm tạ lâu chủ!"
Thánh Hoàng Tử nghe lâu chủ khích lệ như vậy, không nhịn được quay đầu lại và cười nói với Diệp Phàm.
Sự chuẩn bị về huyết mạch của hắn là ý tưởng của Diệp Phàm, không thể không nói gia hỏa này cực kỳ đáng tin cậy ở mấy phương diện này, lần nào cũng có thể nghĩ ra dàn xếp tốt nhất!
Lâu chủ đưa tay bỏ hai giọt máu và Tiên Thiết Côn vào trong Thần Lô, Cửu Thiên Thần Hỏa lập tức cuốn chúng vào trong lô, nắp lô đóng lại.
"Mở lô."
Lâu chủ nhẹ giọng nói, bên trong lô vốn dĩ còn đang yên tĩnh, bỗng nhiên phát sinh trận lửa lớn.
Cực Đạo binh khí vô song đi theo Đấu Chiến Thắng Phật và Thánh Hoàng Tử nhiều năm trời, qua nhiều năm như vậy vẫn chưa bị tổn hại bao giờ, cho dù là quyết đấu với Thiên Hoàng Tử cũng nguyên vẹn, không bị hư hại gì.
Mà giờ khắc này, bị Cửu Thiên Thần Hỏa thiêu đốt, Tiên Thiết Côn bắt đầu bị hòa tan.
"Đế Binh vừa vào liền bắt đầu bị hòa tan trong nháy mắt, đây rốt cuộc là Tiên Hỏa ở đẳng cấp nào!"
Đấu Chiến Thắng Phật ở bên cạnh cũng không khỏi kinh hãi và biến sắc.
Hắn sợ lửa nhất, chớ nói chi là loại thần hỏa chỉ nhìn thôi cũng khiến người ta kinh hồn táng đảm này.
Đến cả Thánh Hoàng Tử nhìn thấy Tiên Thiết Côn của mình bắt đầu bị hòa tan, trong lòng cũng cảm thấy khó chịu.
"Đừng lo lắng, muốn luyện hóa thăng cấp, bước đầu tiên nhất định phải tự

hủy, sau đó mới có thể sống lại, vật liệu mà ngươi chuẩn bị cho Đế Binh của mình cũng không tầm thường, phỏng chừng sau khi xuất lô sẽ đạt cấp bậc Chuẩn Tiên Khí."
Lâu chủ quan sát tình hình trong lô hỏa, lập tức nói.
Giờ khắc này, máu Thánh Thể của Diệp Phàm và máu Tiên Thiên Đạo Thai của Dao Trì Thánh Nữ đã bị Đoán Thần Đài tiếp nhận, bắt đầu sao chép và hòa vào trong Thần Lô, cùng luyện chế.
Tuy nhiên, khác với Thái Âm và Thái Dương chi huyết không ngừng hấp dẫn và bài xích nhau, hai cỗ huyết mạch đó dường như tiên thiên tương dung, nhanh chóng đan xen vào nhau.
Vừa mới bắt đầu luyện chế, một cỗ tiên thiên chi khí kinh khủng từ trong lô bắn ra ngoài làm kinh sợ tứ phương, để tất cả mọi người ở đây cảm nhận được cỗ uy hiếp này.
Đặc biệt là bọn Hắc Hoàng quen biết Vô Thủy Đại Đế, thân thể càng chấn động không ngớt.
Cảm giác này khiến cho bọn họ cảm thấy vô cùng thân thuộc, như thể lâu ngày không gặp.
Đây chính là tiên thiên chi khí vô địch và bá đạo của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.
Mặc dù không phải là sản sinh ra Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai chân chính, nhưng luồng khí tức đó lại có thể mô phỏng ở trong lô.
"Trời ạ, đây chính là khí thế của Vô Thủy Đại Đế, phải không?"
Lúc này, Hắc Hoàng cực kỳ hưng phấn, vòng quanh Đoán Thần Đài và sủa inh ỏi.
"Vị Đại Đế vô địch và mạnh nhất trong lịch sử Nhân Tộc, thì ra là cảm giác này..."
Tề Lân cũng cảm thấy nỗi sợ lạnh thấu tim truyền khắp người hắn, bèn cười một tiếng, nói.
"Đời sau của Nhân Tộc vậy mà từng xuất hiện vị Đại Đế như thế, chuyện này có phải quá khoa trương rồi không?"
Đông Phương Thái Nhất sống ở thời đại thái cổ chưa từng nghe về Vô Thủy Đại Đế, nhưng lúc này đây cũng cảm nhận được cỗ uy áp kinh khủng ấy.
"Chuẩn Tiên Khí! Đế Binh nhà chúng ta sắp thăng cấp thành Chuẩn Tiên Khí!"
Đấu Chiến Thắng Phật kích động không thôi, đời này hắn không có ý định trùng kích Đế Lộ, chỉ muốn nhìn thấy Thánh Hoàng Tử có thể tiến bộ trong đại thế hoàng kim này.
Bây giờ, nghe thấy Tiên Thiết Côn sắp thăng cấp thành Chuẩn Tiên Khí, hắn đương nhiên vô cùng cao hứng.
Trên Đoán Thần Đài bây giờ đã thắp sáng hai Thần Lô trong đó, hơn nữa cái nào cái nấy cũng kinh khủng và cường hãn.
Còn người cuối cùng, đương nhiên là Diệp Phàm.
Sau khi khiếp sợ, mọi người cũng nhao nhao đưa mắt tập trung lên người

Diệp Phàm, đều đang mong đợi Đế Binh của Thánh Thể Diệp Phàm sẽ như thế nào.
Dù sao Diệp Phàm cũng là đệ tử mạnh nhất hiện tại của Thiên Cơ Lâu, bản thân lại là Nhân Tộc Thánh Thể, về phương diện vật liệu chế tạo Đế Binh hẳn sẽ không thiếu.

Chương 818. Vạn Vật Mẫu Khí Căn

"Không biết Thánh Thể sẽ chế tạo binh khí gì đây, bản thân hắn là Hoang Cổ Thánh Thể, coi như tùy tiện dung hợp toàn bộ thể chất trong Thiên Cơ Lâu, phỏng chừng có thể chế tạo ra Tiên Khí cũng nên?"
"Binh khí của Thánh Thể tất nhiên phải kinh thiên động địa rồi, chuyện đó còn phải hỏi nữa à?"
"Đừng làm ồn đừng làm ồn, nghe Thánh Thể nói xem."
Tất cả mọi người nhao nhao kích động, Diệp Phàm tiến lên trước một bước, cung kính dâng vật liệu trên tay mình cho lâu chủ.
Đó là một mảnh vỡ có Đế uy lấp lóe, nhưng trông có vẻ khá tàn tạ, phảng phất chỉ là một mảnh vỡ, không thể nào phân biệt là vật gì.
"Ta đoán binh khí mà ngươi muốn rèn đúc hẳn là đỉnh, đúng chứ?"
Lâu chủ đương nhiên biết rất rõ đây là cái gì, sau đó thuận miệng hỏi.
"Lâu chủ quả nhiên hiểu rõ đệ tử, ta đúng thật là nghĩ như vậy!"
Diệp Phàm lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, cười nói.
Hắn biết lâu chủ khẳng định hiểu rõ vật liệu mà hắn đưa lên là cái gì, nhưng không ngờ đến cả suy nghĩ trong lòng hắn, lâu chủ cũng rõ đến thế.
Kỳ thực chuyện này cũng có chút dễ đoán cho Lưu Tiêu, ở trong nguyên tác, Diệp Phàm có cảm tình đặc biệt đối với đỉnh, đầu tiên là Vạn Vật Mẫu Khí Đỉnh, sau đó lại chế tạo ra Cửu Sắc Tiên Đỉnh.
Rồi sau cùng, trực tiếp luyện hai đỉnh đó thành Thiên Đế Đỉnh, nói chung là chưa từng dùng những binh khí khác.
"Lâu chủ, đó là vật liệu gì thế?"
Lúc này, có tu sĩ đứng ngoài quan sát không hiểu, bèn cao giọng hỏi.
"Đây là Đế Binh của Đạo Diễn Đại Đế, mảnh vỡ Đạo Diễn Thánh Y, là thành tựu khoa học kỹ thuật tu chân nổi bật nhất của Vĩnh Hằng tinh vực."
Lâu chủ nhìn mảnh vỡ trên tay một cái, rồi đưa nó vào trong lô.
Năm Đế Binh vào lô trước đó, một là binh khí có nguyên hình làm nền móng, hai là như Diệp Đồng dùng một chiếc phi thuyền làm nguyên mẫu, nhưng Đế Binh của Diệp Phàm lại bắt đầu từ con số không.
Ngũ sắc tiên kim mà lâu chủ tích góp bị lấy đi không ít, một mô hình đại đỉnh bắt đầu xuất hiện trong lô.
"Khoa học kỹ thuật của Vĩnh Hằng tinh vực? Thánh Thể, chẳng phải các ngươi đi lấy huyết mạch của Ngũ Sắc Thần Hoàng sao?"
"Đúng vậy a, lẽ nào Hỗn Độn và Ngũ Sắc Thần Hoàng đều chưa thành

công?"
"Ta nghe nói ở tiền tuyến Hoàng Sào đã đánh nhau túi bụi, ta còn tưởng rằng tại vì mấy người Thánh Thể các ngươi đánh lén cơ chứ."
Mọi người đồng loạt hiếu kỳ và nghị luận sôi nổi, bọn họ đều cho rằng trên tay Diệp Phàm đã chuẩn bị các loại vật liệu huyết mạch đặc thù từ lâu rồi.
"So với Ngũ Sắc Thần Hoàng, ta càng yêu thích khoa học kỹ thuật tu chân của Vĩnh Hằng tinh vực hơn."
Diệp Phàm lại lập tức cười nói.
Người của Bắc Đẩu cổ tinh rất khó hiểu cái gì là khoa học kỹ thuật, càng không thể nào hiểu được cái gì là khoa học kỹ thuật tu chân.
Nhưng Diệp Phàm chính là người địa cầu, hắn không phải là người của Bắc Đẩu cổ tinh.
Trước khi được chín con rồng kéo quan tài đưa tới thế giới này, hắn chính là một sinh viên đại học nghiêm túc, đương nhiên biết khoa học kỹ thuật là cái gì.
Coi như đến Bắc Đẩu lâu như vậy rồi, nắm giữ nhiều phương pháp tu chân, nhưng hắn chưa bao giờ quên khoa học kỹ thuật mới là lực lượng sản xuất số một.
Nếu như tu chân có thể lấy khoa học kỹ thuật tái hiện, uy lực tuyệt đối sẽ cực kỳ kinh người.
Người của Bắc Đẩu cổ tinh để không hiểu được chuyện này, nhưng Diệp Phàm hoàn toàn có thể lĩnh hội được, lúc hắn ở trái đất, sức phá hoại của khoa học kỹ thuật quả thực là vô địch, thậm chí có đạn hạt nhân, thứ vũ khí vô đối ấy.
Vì vậy lúc trước không có cơ hội thì thôi, bây giờ nếu đã có cơ hội, Diệp Phàm cũng không muốn chế tạo ra một Đế Binh cổ hũ, nếu đã là người địa cầu, dù thế nào cũng phải làm ra một Đế Binh về khoa học kỹ thuật tu chân mạnh nhất.
"Đế Binh mà ngươi muốn đúng là mới mẻ thật, nhưng chỉ có mảnh vỡ này thì còn chưa đủ, ngươi hẳn là còn sự chuẩn bị khác, đúng chứ?"
Lâu chủ đương nhiên không phản đối quyết định của Diệp Phàm, Đoán Thần Đài mở ra, vốn là một phúc lợi cho đệ tử của hắn, các đệ tử muốn như thế nào, hắn đều ủng hộ hết mình.
Chỉ có điều, nếu Đế Binh chỉ dựa vào mảnh vỡ của một Đế Binh khác, thì uy lực đương nhiên là không đủ.
Nhưng tất cả mọi người không lo lắng vấn đề này, suy cho cùng Diệp Phàm chính là Hoang Cổ Thánh Thể, nếu là huyết mạch thể chất, hắn là người không thiếu thốn nhất trong Thiên Cơ Lâu.
Tuy nhiên, Diệp Phàm không có lấy ra huyết dịch nào cả, mà là nhanh chóng móc ra một sợi tiên khí tinh hoa cực kỳ hiếm thấy từ trong ngực.
Diệp Phàm rất ít khi lấy ra thứ này, cũng không có nhiều người ở đây biết đến nó.
"Ta tích góp vật này đã lâu, không nghĩ tới hôm nay lại là thời điểm sử dụng nó, lâu chủ, ngươi thấy vật này như thế nào?"

Diệp Phàm đưa sợi tiên khí tinh hoa lên tay lâu chủ, lập tức khiến cho Thiên Cơ Lâu kinh hãi toàn trường.
Người biết vật ấy bắt đầu kinh hô cả lên, bởi vì thứ đồ này thực sự là cực kỳ hi hữu, thậm chí có thể nói là đồ vật độc nhất thế gian!
"Huyền Hoàng Mẫu Khí, ta suýt nữa quên mất trên người ngươi còn có vật này."
Lâu chủ lập tức gật đầu lia lịa, thứ mà Diệp Phàm lấy ra, vậy mà là sợi Huyền Hoàng Mẫu Khí mà hắn đã cất giấu từ lâu, được dùng để rèn đúc Vạn Vật Mẫu Khí Đỉnh ở trong nguyên tác.
Sợi Mẫu Khí này chính là một sợi tinh hoa mà thiên địa tạo hóa sơ khai tràn ra và dư thừa, trong đó ẩn chứa Vạn Vật Mẫu Khí Căn, là báu vật tinh hoa luyện khí cực kỳ hiếm có.
Ở trong nguyên tác, Diệp Phàm đã thu được vật này từ lâu, nhưng vẫn giữ lại đến tận lúc luyện chế Đế Binh mới lấy ra.
Không ngờ hôm nay cũng là lúc luyện chế Đế Binh, Diệp Phàm lại lần nữa lấy nó ra.
"Là Vạn Vật Mẫu Khí! Đây chính là Vạn Vật Mẫu Khí Căn trong truyền thuyết, là bảo vật có thể sản sinh Huyền Hoàng chi khí liên miên không dứt đấy sao?"
Lúc này, phàm là người có chút kiến thức, đều biết rõ Huyền Hoàng Mẫu Khí của Diệp Phàm rốt cuộc trân quý đến cỡ nào.

Chương 819. Thần Vương xuất quan

"Có Vạn Vật Mẫu Khí Căn, đỉnh này một khi luyện chế thành công, sẽ phát ra uy lực không cách nào phỏng đoán..."
Lần này, đến cả lâu chủ cũng có chút ngạc nhiên và bắt đầu tưởng tượng sau khi chiếc đỉnh được luyện chế thành công sẽ trông như thế nào.
Vạn Vật Mẫu Khí Căn có thể sản sinh Huyền Hoàng chi khí liên miên không dứt, không ngừng cường hóa bản thân, đặt trong hàng ngũ binh khí tầm thường cũng chẳng phải là đồ vật ghê gớm gì, chẳng qua giống như Vạn Vật Mẫu Khí Đỉnh, càng lúc càng bất khả chiến bại.
Nhưng chiếc đỉnh lần này của Diệp Phàm thì khác xa Vạn Vật Mẫu Khí Đỉnh trong nguyên tác, thứ mà hắn muốn luyện chế chính là Đế Binh dựa theo khoa học kỹ thuật tu chân của Vĩnh Hằng tinh vực làm nền móng.
Nói cách khác, Đế Binh của hắn đồng thời dung hợp nguồn năng lượng vô tận từ Vạn Vật Mẫu Khí Căn và cả hỏa lực khoa học kỹ thuật hạng nặng của Vĩnh Hằng tinh vực.
Đạo Diễn Đại Đế là Đại Đế về khoa học kỹ thuật bên trong nguyên tác, còn có danh xưng là Gundam, Diệp Phàm dùng mảnh vỡ Đế Binh của hắn để luyện chế, có thể khẳng định đồ vật sắp xuất hiện tuyệt đối là một món vũ khí Đế Binh hạng nặng có hỏa lực cực kỳ mãnh liệt.

Hơn nữa còn có Vạn Vật Mẫu Khí Căn, cho nên nguồn năng lượng gần như vô tận.
"Xem ra chờ bảy kiện Đế Binh của các ngươi chế tạo xong xuôi, ta sẽ phải sắp xếp Thần Binh Lợi Khí Bảng mới được."
Lúc này, ngay cả lâu chủ cũng không nhịn được khích lệ, nói.
Bọn đệ tử này cũng coi như không làm uổng công Lưu Tiêu khổ tâm dạy dỗ, không làm mất mặt Thiên Cơ Lâu.
Đoán Thần Đài mở là vì bọn họ, Đế Binh được chế tạo ra cũng không có làm lâu chủ thất vọng.
Lúc trước, hắn còn lo những đệ tử này vừa thấy Thiên Cơ Lâu chuẩn bị sẵn Đế Binh cho bọn họ, sẽ khiến bọn họ không động não, ngồi chờ Thiên Cơ Lâu đưa đến chỗ tốt.
"Lâu chủ, ngươi còn chưa công bố Thần Binh Lợi Khí Bảng, bao giờ mới nói với bọn ta về bảng xếp hạng này!"
Lúc này, mặc dù Tiềm Long Bảng vừa kết thúc chưa được bao lâu, nhưng rất nhanh liền có tu sĩ Đông Hoang vội vàng hô lên.
Già Thiên thế giới có khá nhiều Đế Binh, trong đó lại có nhiều món đã bắt đầu bước vào Chuẩn Tiên Khí.
Huống chi bây giờ Thiên Cơ Lâu lại sắp tạo ra bảy kiện Đế Binh mới, chênh lệch thực lực giữa những Đế Binh đó đến tột cùng là lớn bao nhiêu, đúng thật là phải xếp hạng thử mới biết được.
"Đúng đó, lâu chủ, hay là trực tiếp cho ra Đế Binh Bảng cũng được!"
Cơ Tử cũng động tâm, nói.
Bây giờ, ở đây có mấy người trên tay nắm giữ Đế Binh, đều nhao nhao muốn biết Đế Binh của mình xếp thứ bao nhiêu.
"Nếu mọi người đã mong chờ như thế, chờ nhóm Đế Binh cuối cùng rèn đúc xong, chúng ta sẽ bắt đầu bảng xếp hạng binh khí đời này."
Lâu chủ thấy mọi người có vẻ vô cùng hưng phấn, thế là cũng không từ chối thỉnh cầu của bọn hắn, gật đầu đồng ý.
Dù sao Già Thiên thế giới, còn có mấy bảng xếp hạng chưa có công bố, công bố Thần Binh Lợi Khí Bảng là chuyện sớm hay muộn mà thôi.
Chỉ là, hắn không ngờ Thiên Cơ Lâu lại đột nhiên mở khóa Đoán Thần Đài này, vừa hay lại có thể vận dụng những vật liệu tiên kim được thưởng từ lần livestream trước.
"Bảng xếp hạng binh khí, xem ra Bất Tử Thiên Đao sẽ tiến vào top 5!"
"Ta thấy chưa chắc, không nên quên Hỗn Độn Thanh Liên còn ở đó!"
"Các ngươi đừng chỉ nghĩ đến những binh khí đó, Thiên Cơ Lâu còn bảy kiện Đế Binh sắp xuất thế nữa, nói không chừng toàn bộ top 5 đều thuộc về Đế Binh của Thiên Cơ Lâu cũng nên!"
Lúc này, bảng xếp hạng còn chưa công bố, đám người đã nhao nhao kích động, nghị luận ầm ĩ ở bên dưới.
Lâu chủ niêm phong hai Thần Lô của mình, Vạn Vật Mẫu Khí Căn, máu Tiên Thiên Đạo Thai, máu Thánh Thể, Tiên Thiết Côn, những vật liệu cực kỳ cường hãn đang được nung nấu trong Thần Lô của mình.

Ánh lửa Cửu Thiên Thần Hỏa đạt đến mức độ khiến người ta phải khiếp sợ, bởi vì vật liệu của ba lô này có chút cường hãn, cần lửa lớn trực tiếp luyện hóa.
"Hai ba canh giờ sau sẽ thấy rõ, không vội."
Lâu chủ quan sát tình hình của ba Thần Lô đều đã ổn định, bèn nói.
Lô của Diệp Đồng mở sớm hơn hai lô còn lại, phỏng chừng sẽ xong trước nửa canh giờ, nhưng vì để cùng nhau chứng kiến, Lưu Tiêu vẫn quyết định tới lúc đó cùng mở lô.
Hắn lập tức phất tay áo lên, toàn bộ dị tượng sáng chói của Đoán Thần Đài cứ như vậy bị hắn thu hồi vào thần thức trong chớp mắt.
Vô số khách nhân, Thánh Tử thế gia và các cao thủ, vô thanh vô tức bị lâu chủ mang vào trong Thiên Cơ Lâu.
Lúc này, các khách nhân đều nhao nhao tản ra, trở về Thời Gian Tháp, và phòng tu luyện "Thiên", "Địa", "Nhân" của riêng mình, chờ hai canh giờ sau quay lại nghe công bố Đế Binh mới.
Còn bọn Diệp Phàm, bởi vì hợp tác với Tiêu Phong nên khiến cho quan hệ của đệ tử hai bên vị diện tốt hơn trước rất nhiều, bây giờ có thể nói là hoà làm một thể.
"Diệp Phàm, nghe nói Đế Binh của ngươi cũng đang được nung nấu ở trong, thật sự là quá tốt."
Lúc này, Bạch Y Thần Vương Khương Thái Hư cũng từ trong chái nhà của Thiên Cơ Lâu đi ra, thần quang trên người vừa thu liễm, trên người đã hoàn toàn không có dấu vết khí huyết bại hoại.
"Tiền bối, tuổi thọ của ngươi đã hoàn toàn khôi phục rồi ư?"
Diệp Phàm có chút kích động nói, hắn vẫn đang rất lo cho sức khỏe của Khương Thái Hư.
Lúc trước, Khương Thái Hư nhiều lần vất vả vì hắn và Tiểu Đình Đình, lại thêm bản thân bị vây khốn trong ngọn núi kia quá lâu, đang trong tình trạng "đèn gần cạn dầu".
"Thật ra, ban đầu ta đã có chút cảm ngộ và tìm tòi ra phương pháp nghịch thiên sống đến hai đời, bây giờ được lâu chủ trợ giúp, vấn đề tuổi thọ cuối cùng cũng được giải quyết."
Nói tới đây, Khương Thái Hư lập tức xoay người và khom lưng cúi chào trước lâu chủ.
"Chuyện này có là gì, lâu chủ đúng thật là thần thông quảng đại, đến cả vấn đề Âm Dương Kinh cùng luyện của ta cũng giải quyết được!"
Nhân Ma Đông Phương Thái Nhất lập tức cười ha hả, âm dương cùng luyện trên người hắn khiến hắn tẩu hỏa nhập ma, cũng tương tự đã được lâu chủ giải quyết.
Có thể nói chỉ cần không phải người đại gian đại ác gì, thân thể mang trọng bệnh đi tới Thiên Cơ Lâu, thì đều sẽ được lâu chủ ra tay giúp đỡ.
Khương Thái Hư, Nhân Ma Đông Phương Thái Nhất, Khương Đình Đình, Diệp Đồng, đều là như vậy.

Chương 820. Ba kiện Đế Binh đồng thời thức tỉnh

Đế Binh của Diệp Phàm được kết hợp từ Vạn Vật Mẫu Khí Căn và mảnh vỡ Đạo Diễn Thánh Y đang được chế tạo cấp tốc.

Cùng lúc đó, ở tiền tuyến Hoàng Sào, trận tập kích do Diệp Phàm mà ra vẫn chưa kết thúc.

Trên chiến trường, số người chết của Cổ Tộc và Vĩnh Hằng tinh vực gần như ngang nhau, thực lực của hai bên không thua kém nhau là bao.

Mặc dù Hỗn Độn không có tới, nhưng chỉ bằng vào tam đại phòng tuyến Ngũ Sắc Thần Hoàng, Bất Tử Thiên Đao và Bất Tử Đạo Nhân, Vĩnh Hằng tinh vực cũng không chiếm được tiện nghi gì.

Đánh lén và oanh tạc ba canh giờ liền, bọn họ chỉ san bằng được hai phần ba nhân khẩu của Đại Lực Ngưu Ma Tộc, và làm nổ tung toàn bộ hang động của Ngân Huyết Tộc.

Trong lúc chiến sự tiền tuyến đang căng thẳng, đại bản doanh phía sau lại truyền đến tin tức bị tập kích.

"Bản doanh ở chiến hạm liên minh gặp phải tập kích? Chuyện này sao có thể?"

Lúc này, gia chủ Tề gia đang ở tiền tuyến chỉ huy tác chiến cùng với các vị tộc trưởng khác, vừa nghe thấy tin tức này, lập tức đều kích động không thôi.

Đại bản doanh phía sau là tiếp tế của bọn họ, đặc biệt là nguồn năng lượng của các loại chiến giáp.

Bây giờ bọn họ đang dốc toàn lực, nếu muốn huy động toàn quân trở về, đoán chừng sẽ phải tổn thất không ít lực lượng.

"Chúng ta phát hiện có người âm thầm lẻn vào kho vũ khí của chúng ta, những binh khí khác chưa phát hiện có hư hại gì, chỉ là trên Đạo Diễn Thánh Y đã phát hiện một lỗ thủng."

Tên trinh sát này báo cáo chi tiết về kẻ xâm nhập vô cùng tỉ mỉ, bọn họ thậm chí mất rất nhiều thời gian mới phát hiện chuyện này, vì thế tới khi phát hiện, đã không biết chuyện xảy ra từ lúc nào.

"Đạo Diễn Thánh Y vậy mà bị hư hại ư? Cổ Tộc lại còn thừa dịp chúng ta giao chiến ở tiền tuyến, lén lút lẻn ra phía sau phá hoại Đế Binh của chúng ta?"

"Đúng là bọn vô liêm sỉ, xem ra bọn chúng đã biết chỗ chúng ta có Đế Binh từ đâu đó rồi, nên mới lén lút phá hoại!"

"Truyền lệnh xuống, ngày hôm nay chúng ta nhất định phải đánh hạ hiếu chiến chi địa, báo thù cho Đạo Diễn Thánh Y bị hư hại!"

Tộc tưởng và gia chủ của các gia tộc đều phẫn nộ cả lên, mất hết lý trí, lớn tiếng hạ lệnh.

Tuy nhiên, trên thực tế, nếu thật sự có Cổ Tộc lẻn vào chỗ của Đạo Diễn Thánh Y, thì nhiều khả năng sẽ trực tiếp phá hủy gần như toàn bộ căn cứ.

Nhưng kẻ xâm lược kia lại chỉ lựa chọn khoét một lỗ trên Đạo Diễn Thánh Y, hoàn toàn không động đến những thứ khác, chuyện này cũng rất kỳ quái.
Cơ mà lúc này đây, tiền tuyến trận chiến đang căng thẳng hơn bao giờ hết, tình báo bị đánh lén truyền tới tiền tuyến, bọn gia chủ này đương nhiên là không cách nào giữ được bình tĩnh.
Ngay lúc bọn hắn đang nổi điên hạ lệnh, xa xa lại đột nhiên truyền đến từng cơn địa chấn kinh khủng.
Dường như có Đế nộ nào đó đang phát tiết trong thiên địa, như thể có người khổng lồ đang bạo động phía cuối chân trời.
"Chuyện gì thế này?"
Mấy gia chủ nhao nhao chuyển hướng sang nơi phát ra tiếng vang lớn, lập tức ai nấy cũng lộ ra vẻ khó tin.
Bọn họ bỗng nhiên ngộ ra, đó là tín hiệu Đế Binh bị phóng thích và thức tỉnh!
Trên chiến trường mà sinh vật Thái Cổ và Vĩnh Hằng tinh vực đang giao chiến, nếu ở trong phạm vi che chở của Ngũ Sắc Thần Hoàng hoặc Bất Tử Đạo Nhân, thì vẫn tính là thế lực ngang nhau.
Nhưng ở những nơi không có ba đạo phòng tuyến này che chở, sinh vật Thái Cổ căn bản không phải là đối thủ của cơ giáp và chiến hạm.
Số lượng lớn cơ giáp kim loại lấp lóe đạo văn cho dù là về sức phòng thủ hay sức công kích đều vô cùng kinh người, chưa kể số lượng nhiều không kể xiết.
Đang liên tục đại bại, nhìn vô số tộc nhân của mình không ngừng bị giết chết, rốt cuộc có Cổ Tộc mặc kệ mệnh lệnh của Hoàng Sào, không nhịn được lấy Cổ Hoàng Binh của mình ra.
Hoàng Kim Giản của Hoàng Kim Tộc, Luyện Thần Hồ của Quang Minh Tộc, thậm chí còn có Tử Long Tộc vì đoạt lại Vạn Long Sào mà thúc giục Vạn Long Linh từ mẫu tinh trở về.
Ba cỗ Đế uy ngút trời liên tục dùng lực lượng vô thượng thức tỉnh sức mạnh của mình, ba Đại Đế đạo văn giống như cực quang được in trên trời, cực kỳ lóa mắt.
"Ba kiện Đế Binh đồng thời thức tỉnh, đã hơn vạn năm rồi chưa từng xuất hiện chuyện này thì phải?"
Các đệ tử môn phái còn đang ở Đông Hoang Nam Lĩnh, đều nhao nhao lộ vẻ sợ hãi nhìn về phía ba cỗ Đế uy kinh khủng ở phương xa.
Cho dù đây không phải là Cực Đạo giao phong, mà chỉ là một công kích, nhưng sức phá hoại của nó tuyệt đối khó có thể tưởng tượng.
Ngay cả Thần Hoàng Tử và Bất Tử Đạo Nhân, cũng đồng loạt quay đầu nhìn về phía dư quang của Đế uy, trong lòng thầm mắng.
Thức tỉnh Đế Binh không phải là không tốt, nhưng chiến tranh toàn diện như vậy, nếu mà vạn tộc cùng thức tỉnh Đế Binh, nhất định sẽ ảnh hưởng cực lớn đến bọn Chí Tôn cấm khu đang ngủ say.
Tuy nhiên, chiến tranh đang hỗn loạn vô cùng, bọn Chí Tôn sẽ không rảnh đi ngăn cản bọn họ.

Ba kiện Cổ Hoàng Binh bị mấy vị Thánh Nhân Vương liên tục đánh thức, đang không ngừng phát ra cỗ lực lượng kinh khủng như thể Đại Đế đích thân giáng lâm.
Dư âm mà Đế Binh thức tỉnh mang tới, giống như gợn sóng truyền ra toàn bộ Táng Đế Tinh.
Cho dù là Thiên Cơ Lâu ở xa tận Đông Hoang, cũng có thể cảm nhận rõ uy thế của Đế Binh thức tỉnh.
Đặc biệt là những cao thủ trên người mang theo Đế Binh, trong đó còn có cả Trương Tam Phong và hai người Phong Vân.
Đế Binh trên người bọn họ không có lạc ấn Đại Đế đạo văn, về khía cạnh tính chất thì có chút tương đồng với Long Văn Hắc Kim Đỉnh.
Tuy có tính chất và uy lực của Cực Đạo binh khí, nhưng bởi vì không phải nương theo Đại Đế Chứng Đạo, nên không có lạc ấn Đại Đế đạo văn, do đó không cần thức tỉnh, và cũng chẳng có thần niệm ẩn chứa bên trong.
Nhưng cho dù là vậy, chúng nó vẫn thuộc về hàng ngũ Cực Đạo binh khí, đương nhiên có thể sinh ra phản ứng đối với Đế uy thức tỉnh.

Chương 821. Hậu quả

"Thái Cực Kiếm của ta đang đưa ra cảnh cáo, xa xa dường như có binh khí cùng cấp bậc đang liên tiếp thức tỉnh."
Trương Tam Phong kiềm chế binh khí đột nhiên xao động của mình, đồng thời cùng mọi người đưa ánh mắt nhìn về phương xa.
"Lại có Đế Binh thức tỉnh, hơn nữa lần này còn thức tỉnh một lúc ba kiện."
Lão Phong Tử quay về phía phương hướng Đế Binh, lập tức cau mày, nói.
"Xem ra đã đến lúc, nếu Cổ Tộc không động đến Đế Binh, lấy thực lực hiện tại của bọn họ rất khó đối kháng với Vĩnh Hằng tinh vực."
"Hơn nữa vì bị Diệp Phàm dắt mũi, nên đã khiến bọn họ phát động toàn lực công kích sớm hơn dự kiến, chiếm tiên cơ trên chiến trường."
Ánh mắt của lâu chủ trong nháy mắt vượt qua ngàn dặm, như thể nhìn bao quát toàn bộ chiến trường.
Hiệu quả của Cổ Hoàng Binh thức tỉnh rất rõ ràng, Đế uy kinh khủng như thể có Đại Đế đích thân giáng lâm, đè ép toàn bộ chiến giáp chiến hạm gần đó, và thoáng chốc liền bị lực lượng của Đế Binh phá nát.
Chiến trường ở ba nơi Hoàng Kim Tộc, Quang Minh Tộc và Vạn Long Sào, thắng bại trong nháy mắt đã bị đảo ngược, vô số cơ giáp và chiến hạm bị Đế Binh thức tỉnh phá hủy.
"Nhưng nếu cứ tiếp tục như thế, Cổ Tộc sẽ thức tỉnh toàn bộ Đế Binh, thế thì mấy thiên ngoại thế lực kia há chẳng phải sẽ tiêu sao?"
Khương Thái Hư suy nghĩ một hồi, lại hỏi.
...
Hắn đứng về phía Nhân Tộc, đương nhiên không muốn những thiên ngoại thế lực kia chết nhanh như thế, tốt nhất là bọn họ có thể đồng quy vu tận với bọn Cổ Tộc Hoàng Sào, chuyện này đối với Bắc Đẩu, sẽ tiết kiệm rất

nhiều công sức.
"Nếu toàn bộ chiến lực của thái cổ vạn tộc đều ra, lại thêm Hoàng Sào Thần Hoàng Tử, Bất Tử Thiên Đao và Bất Tử Đạo Nhân chỉ huy, thì đúng thật là dư sức để đánh bại Vĩnh Hằng tinh vực."
"Nhưng hiện giờ Cổ Tộc Hoàng Sào chỉ có chừng sáu thành Cổ Tộc, nếu không thức tỉnh Đế Binh, thì bọn họ không có cửa thắng."
Lâu chủ nhanh chóng đưa ra câu trả lời.
Ở trong nguyên tác, Cổ Tộc ỷ vào ưu thế số lượng Cổ Hoàng Binh của mình mà đánh bại Vĩnh Hằng tinh vực, nhưng tình hình ở thế giới này lại khác xa.
Bây giờ không ít Hoàng Tộc như Hỏa Lân Động, Nguyên Thủy Hồ đều đầu phục vào Bắc Đẩu, còn có Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch, càng trực tiếp bị Thiên Hoàng Tử khai trừ khỏi Cổ Tộc,...
Trong khi đó, bên phía Vĩnh Hằng tinh vực, đến Táng Đế Tinh là vì bị Bảo Địa Bảng của lâu chủ hấp dẫn, nên đã điều động quân đội với quy mô còn khổng lồ hơn trong nguyên tác, gần như điều động toàn bộ Vĩnh Hằng tinh vực.
Bên này ít bên kia nhiều, chênh lệch chiến lực cũng không hề nhỏ.
"Nói mới nhớ, uy lực của Đế Binh thức tỉnh đủ để định đoạt trận chiến, tại sao tới bây giờ mới bắt đầu thức tỉnh Đế Binh nhỉ?"
Lúc này, bọn Cổ Hoàng Tử như Hỏa Lân Tử cũng nghi hoặc không thôi.
Dựa theo thói kiêu ngạo của Cổ Tộc, làm sao có thể chịu đựng, không chịu vận dụng Cổ Hoàng Binh khi có thế lực ngoại lai xâm lược và liên tục tùy ý tàn sát người của Cổ Tộc như thế?
Chỉ bằng vào lúc trước khi bọn họ phát động tám Thánh Nhân Vương vì Thiên Cơ Lâu, là đã biết bọn họ tuyệt đối không phải chủng tộc ẩn nhẫn gì rồi.
Tuy nhiên, Vĩnh Hằng tinh vực đã xâm lược đến ngày thứ 3, tin tức truyền ra là đã tiêu diệt bảy Cổ Tộc yếu ở phụ cận Hoàng Sào, đại chiến đến ngày hôm nay, bọn họ mới không nhịn được thức tỉnh Cổ Hoàng Binh.
"Thức tỉnh Cổ Hoàng Binh đối với bọn họ đương nhiên là trăm lợi mà không có một hại, nhưng phía trên lại có người không thích."
Lâu chủ cười ha ha, lập tức chỉ chỉ đỉnh đầu của bọn họ.
Chí Tôn cấm khu, sau khi tự trảm một đao và ngủ say trong Thần Nguyên, chỉ cầu ngủ say quanh năm suốt tháng để đổi lấy tuổi thọ nhiều hơn.
Mỗi lần thức tỉnh, sẽ mau chóng tiêu hao sinh mệnh lực của bọn họ.
Mà Đế Binh thức tỉnh, chính là một trong số thủ đoạn có thể đánh thức bọn họ.
Cho dù là Ngũ Sắc Thần Hoàng với thiên phú siêu nhiên xuất thế, Hỗn Độn Thể thiếu hụt đại thành, cũng chưa chắc có thể kinh động đến bọn họ.
Nhưng Đế Binh thức tỉnh thì lại khác.
Đế Binh nhất định phải do một vị Đại Đế tạo ra, trong đó đương nhiên có lạc ấn Đại Đế đạo văn, một khi thức tỉnh, Đại Đế đạo văn sẽ giáng lâm vũ trụ trong thoáng chốc, tái hiện lại uy năng của Đại Đế.

Động tĩnh lớn như thế, tuyệt đối đủ để tác động đến các Chí Tôn đang ngủ say.
"Lâu chủ, ý của ngươi là... Bọn Chí Tôn cấm khu?"
Diệp Phàm lập tức hiểu ý của lâu chủ.
Lâu chủ không chỉ phổ cập kiến thức về Sinh Mệnh Cấm Khu và nguyên nhân của hắc ám náo động, mà đến cả chuyện Chí Tôn Cổ Hoàng tự trảm một đao, lợi dụng hắc ám náo động để thu gặt tuổi thọ cũng công bố cho thiên hạ biết.
Mọi người đương nhiên biết lâu chủ đang nói tới ai.
"Chí Tôn cấm khu tự trảm một đao, phong bế bản thân trong Thần Nguyên, rơi vào trạng thái ngủ say, mục đích cuối cùng cũng chỉ là theo đuổi tuổi thọ lâu dài hơn, chờ đợi Tiên Lộ mở ra mà thôi."
"Về phần hắc ám náo động, trên thực tế, bản chất của nó chính là bọn Chí Tôn bị đánh thức giữa chừng, tuổi thọ không đủ, nên mới phải đi thu gặt chúng sinh."
"Vì vậy đối với bọn Chí Tôn, tốt nhất là đừng có làm ra động tĩnh gì ảnh hưởng đến giấc ngủ của bọn chúng."
Lâu chủ gật đầu, lập tức chậm rãi nói với mọi người.
Chuyện thu gặt chúng sinh có thể bổ sung tuổi thọ của bản thân, đối với bọn chúng đương nhiên là chuyện tốt, tuy nhiên, bọn chúng cũng không phải người ngu.
Mỗi lần thu gặt chúng sinh, ít nhất đều phải lên đến con số ức vạn, bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu có mấy chục Cổ Hoàng, thì xét cho cùng số người chết vẫn cần thời gian bù đắp.
Do đó, đối với bọn họ, chuyện như vậy đương nhiên là phải hạn chế tối đa.

Chương 822. Vẫn có chút tác dụng

"Do các ngươi không chú ý, từng có thời đại đại chiến kinh thiên, Cực Đạo binh khí nhiều lần giao phong, số lần phát sinh hắc ám náo động càng nhiều."
Lâu chủ nói tiếp.
Bị lâu chủ nhắc nhở như thế, mọi người cũng nhao nhao nhớ ra dường như đúng là có chuyện này.
Bọn họ chỉ biết uy lực của Đế Binh bất phàm, cho nên bình thường sẽ không thức tỉnh toàn bộ, nhưng lại không nghĩ rằng chuyện Đế Binh thức tỉnh còn có dính dáng tới một vấn đề.
"Sau khi kinh động đến Chí Tôn Cổ Hoàng, thì chuyện gì sẽ xảy ra?"
Cơ Hạo Nguyệt nghe có chút mơ hồ, vội vàng hỏi.
"Nếu mà bọn chúng lập tức phát động hắc ám náo động, thì chúng ta há chẳng phải vì phúc gặp họa rồi sao?"
Cơ Tử cũng lộ vẻ mặt sốt sắng, nói.
"Có lâu chủ ở đây, ta nghĩ bọn chúng không có lá gan này đâu!"
Vương Đằng tỏ vẻ khinh thường, dường như hoàn toàn không coi Cổ

Hoàng Chí Tôn ra gì.
"Còn chưa đến mức phát động hắc ám náo động, nhân khẩu đời này còn chưa nhiều, bọn họ sẽ không mổ gà lấy trứng."
"Chỉ có điều, bọn chúng sẽ làm thế nào, có lẽ sẽ phải ra tay giúp bọn Cổ Tộc chống lại Vĩnh Hằng tinh vực, hoặc là trực tiếp thu hồi Đế Binh, ai cũng không nói trước được."
Lâu chủ nở nụ cười.
Cảm thấy diễn biến của chiến sự hôm nay càng lúc càng thú vị.
Mà bên trong Sinh Mệnh Cấm Khu lúc này, ba kiện Đế Binh đã thức tỉnh toàn bộ, mang đến ảnh hưởng lớn đối với Chí Tôn cấm khu đang ngủ say.
"Là giun dế nào dám cả gan thức tỉnh Đế Binh lung tung vậy?"
Bên trong Sinh Mệnh Cấm Khu, các Chí Tôn đều mắt mở mắt nhắm, tỉnh lại từ trong trạng thái hỗn độn nửa tỉnh nửa mê.
"Nếu đánh thức bọn ta, vậy thì sẽ phải khiến Bắc Đẩu sinh linh đồ thán!"
Lại có Chí Tôn khác nổi giận, âm thầm lẩm bẩm nói.
Cho dù là nhóm Trường Sinh Thiên Tôn, Kỳ Lân Cổ Hoàng đã tạm thời thức tỉnh, nhưng cũng vô cùng tức giận.
Một lần có tới ba kiện Đế Binh thức tỉnh, để cho Sinh Mệnh Cấm Khu của bọn chúng liên tục xuất hiện năng lượng khổng lồ quấy nhiễu, và lần lượt tỉnh lại sau khi tự phong bế trong Thần Nguyên.
"Nếu bọn kiến hôi kia không không chế được Đế Binh, thì cần bọn chúng làm chi nữa?"
Kỳ Lân Cổ Hoàng lập tức cả giận, nói.
"Hết thảy đều do Thiên Cơ Lâu gây ra, nếu không phải nóng lòng muốn lấy món Tiên Khí đó, chỉ sợ bọn họ sẽ còn gây ra nhiều chuyện phiền toái hơn."
Trường Sinh Thiên Tôn lại đưa mắt nhìn về phía trong Thiên Cơ Lâu, dáng vẻ như thể gặp đại địch.
Cho dù xung quanh Thiên Cơ Lâu có bình phong tiên vụ lượn lờ bao phủ, bọn Chí Tôn Cổ Hoàng cũng có thể cảm nhận rõ gần đây có ba cỗ Đế uy từ trong Thiên Cơ Lâu phóng ra ngoài.
Phảng phất trong Thiên Cơ Lâu, bỗng nhiên có Đại Đế đương thời một hơi đúc ra ba kiện Đế Binh vậy.
Lúc chuyện này vừa phát sinh, thậm chí đã dọa sợ mấy Chí Tôn đang thức tỉnh, cho rằng bọn họ đang gặp ảo giác.
Bởi vì từ xưa đến nay chưa từng nghe nói có Đại Đế nào có thể một hơi rèn đúc ra ba kiện Đế Binh, chứ đừng nói là đương thời căn bản chưa có bất kỳ ai Chứng Đạo.
"Yên tâm, ta mang tin tức tốt về rồi đây."
Tiêu Dao Thiên Tôn bặt âm vô tín hồi lâu, lúc này đột nhiên mở miệng, cơ thể thần thức Quân Tuyên của hắn đã sắp trở lại Táng Đế Tinh...
"Địa Phủ đã ý thức được tầm quan trọng của Thiên Cơ Lâu, bọn họ sẽ ra tay đối phó Thiên Cơ Lâu."
Sinh Mệnh Cấm Khu Địa Phủ, mấy chục vạn năm về trước đã bắt đầu nghiên cứu về luân hồi, bồi dưỡng chiến lực của bản thân, đến ngày hôm

nay, có thể nói là chiến lực mạnh nhất trong tám đại Sinh Mệnh Cấm Khu. Nếu như có Địa Phủ ra tay, dưới cái nhìn của bọn họ, cơ hội đoạt được Thiên Cơ Lâu sẽ tăng lên đáng kể.
"Nếu đám quái vật Địa Phủ đã ra tay, xem ra cơ hội đoạt được Thiên Cơ Lâu ngay trong tầm tay, thế thì trước mắt bọn kiến hôi này vẫn xem như có chút tác dụng."
Sau khi biết Địa Phủ sẽ xuất thủ, âm thanh trong Sinh Mệnh Cấm Khu hơi im ắng, sau đó Kỳ Lân Cổ Hoàng, Hoàng Kim Hoàng, Vạn Long Hoàng mới đồng loạt mở miệng.
Tính tình của bọn Chí Tôn Cổ Hoàng đó rất lãnh khốc, cho dù đối mặt với hậu duệ của chủng tộc mình, cũng không có tí xíu tình cảm nào.
Nếu không phải bây giờ bọn họ còn có tác dụng, thì các Chí Tôn đó căn bản sẽ không để ý đến bọn họ.
Vô số đạo lôi đình đáng sợ đánh xuống, trong nháy mắt từ trong Sinh Mệnh Cấm Khu phát ra, đó là cái giá phải trả khi các Chí Tôn Cổ Hoàng lấy tu vi của bản thân làm tuổi thọ, phát ra một kích chớp nhoáng.
Uy lực không giống như Đế Binh mô phỏng Đại Đế đạo văn, từng đạo Thần uy này, đích thị là công kích phát ra từ trong tay Chí Tôn cấm khu, uy lực tuyệt đối có thể sánh ngang với Đại Đế!
Ba đạo Đế uy, toàn bộ đến từ ba vị Chí Tôn Cổ Hoàng ở Thái Sơ Cổ Khoáng, đồng thời bổ về phía ba Đế Binh thức tỉnh trên chiến trường.
Nếu không phải những Cổ Tộc này đối với bọn hắn vẫn còn giá trị lợi dụng, thì ba đạo Đế uy đó đã bổ vào người của ba Cổ Tộc rồi.
Nhưng nếu tình huống đã có biến, tai họa lần này, vẫn thuộc về người của Vĩnh Hằng tinh vực.

Chương 823. Chuyện này rất khó nói

Mặc dù chỉ trong nháy mắt, nhưng ba cỗ Đế uy trực tiếp chẻ mặt đất của Vĩnh Hằng tinh vực với uy lực lay động sơn hà.
Vô số chiến hạm cơ giáp bị phá hủy toàn bộ ngay tại chỗ, uy lực đúng là kinh người.
Dư âm Đế uy đó, thậm chí trực tiếp thổi tan ba kiện Đế Binh đang thức tỉnh, trên không trung lạc ấn Đại Đế đạo văn lập tức biến mất không còn tăm hơi.
"Thần Hoàng Tử, đó là..."
Nhiều thích khách của Sát Thủ Thần Triều ở trên chiến trường đang đánh nhau dữ dội, nhìn thấy một kích kinh người phát ra từ chỗ nào đó trong Sinh Mệnh Cấm Khu, trong nháy mắt bay về phía chiến trường xa xăm, lập tức nhao nhao quay đầu hỏi.
Sắc mặt Thần Hoàng Tử trở nên nghiêm túc, biết rằng các Chí Tôn Cổ Hoàng kia đang cảnh cáo.

Thái cổ vạn tộc nghe lệnh với Hoàng Sào, nhưng cũng không biết chuyện về Chí Tôn Cổ Hoàng.
Có tiếp xúc và cảm ứng với Cổ Hoàng, chỉ có một vài người như hắn và Bất Tử Đạo Nhân.
"Truyền lệnh cho các tộc không được thức tỉnh thêm Đế Binh nào nữa, tiếp viện của chúng ta sẽ tới ngay."
Ngũ Sắc Thần Hoàng lập tức vỗ hai cánh, ngũ sắc hào quang lập tức hóa thành ngàn vạn sát khí bắn ra tứ phía, đồng thời chi viện cho những phương hướng khác.
Ba cỗ Đế uy kia quả thực đã dọa sợ ba tộc tự ý thức tỉnh Đế Binh kia.
Mặc dù công kích cũng không phải nhắm đến bọn hắn, mà ngược lại là một kích trọng thương bọn xâm lược Vĩnh Hằng tinh vực.
Tuy nhiên, lời cảnh cáo từ cỗ Đế uy đó, lại tương đối rõ ràng.
"Cổ Tộc quả nhiên đều là một đám rác rưởi, thậm chí đến cả bọn xâm lược từ thiên ngoại cũng không giải quyết được..."
Hỗn Độn bên trong Tiên Lăng nhìn thấy các Chí Tôn Cổ Hoàng nổi giận, cũng không thể giận dỗi mãi được, không thể làm gì khác ngoài việc vận dụng thần thông đi đến chiến trường tương trợ.
Nếu chỉ vì tình hình trận chiến mà khiến cho Cổ Hoàng nổi giận, thì đúng là lợi bất cập hại, dù sao căn cơ hiện giờ của hắn chưa ổn định, còn cần chỗ tốt từ Chí Tôn Cổ Hoàng.
Vĩnh Hằng cổ tinh ai ai cũng cảm thấy khó tin, căn bản không biết ba cỗ Đế uy đó từ đâu mà tới.
Tuy nhiên, ba cỗ Đế uy không hề mơ hồ tí nào, đích thị là gây thiệt hại lớn cho đội quân ở ba phương hướng đó.
Lại thêm Hỗn Độn đột nhiên lao vào chiến trường, cục diện trận chiến rốt cuộc xảy ra biến hóa, Vĩnh Hằng tinh vực vốn dĩ đang ở thế áp chế bỗng dần dần tháo chạy.
"Hạ lệnh rút quân theo chiến lược, nhưng không được từ bỏ địa bàn mà chúng ta đã chiếm lĩnh!"
Gia chủ Tề gia ra lệnh một tiếng, giao chiến ở tiền tuyến rốt cuộc tạm thời ngừng lại, bộ đội Tề gia bắt đầu toàn diện tiếp quản những địa bàn chiếm được.
Gia chủ Tề gia vẫn luôn nhớ giao ước giữa bọn hắn và Thiên Cơ Lâu, đương nhiên là cố thủ những địa bàn kia, không từ bỏ.
Những thứ này chính là gốc rễ đặt chân của Tiên Vũ đại gia tộc bọn họ trên Bắc Đẩu cổ tinh.
Nhất là hiện giờ vẫn còn trong liên minh Vĩnh Hằng tinh vực, hắn đại khái có thể mượn binh lực khổng lồ của liên minh giúp hắn bảo vệ những địa bàn đó.
Biến cố phát sinh trong thoáng chốc trên chiến trường, đều nằm trong mắt của lâu chủ, lâu chủ xem say sưa.
"Lâu chủ, lâu chủ, rốt cuộc tình hình trận chiến ở tiền tuyến như thế nào rồi? Nhanh kể đôi chút cho bọn ta đi."

Lúc này, trong Thiên Cơ Lâu, ngoại trừ cao thủ tu luyện trong phòng công pháp ra, không ít tu sĩ các tộc và đệ tử thế gia đều nhao nhao tò mò, nhìn về phía lâu chủ.
Hiện tại, trong Thiên Cơ Lâu ngoại trừ lâu chủ ra, ai cũng không có bản lĩnh có thể nhìn thấy tiền tuyến chiến trường Hoàng Sào từ đây, bọn họ hiển nhiên chỉ có thể hỏi lâu chủ.
"Lâu chủ, vừa nãy ba đạo Đế uy kia là sao thế?"
"Đúng thế, chúng ta không nhìn thấy gì cả, chỉ cảm thấy có ba động nhấp nhô xảy ra ở bên kia, làm bọn ta tò mò quá trời!"
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều nhao nhao kích động, nói.
"Còn phải nói nữa sao? Vừa nhìn là biết ba đạo Đế uy kia nhất định là do bọn Cổ Hoàng Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu phát ra rồi!"
Vẻ mặt Nam Yêu Tề Lân tương đối ung dung, nói.
"Chính là Đế Binh thức tỉnh trong giây lát rồi biến mất, chẳng lẽ Đế uy đó không nhắm về phía Vĩnh Hằng tinh vực, mà là nhắm về phía người của chính bọn hắn ư?"
Đệ tử Diêu Quang Thánh Địa lập tức tò mò, hỏi.
"Chắc sẽ không tàn nhẫn như thế đâu nhỉ?"
"Chuyện này rất khó nói..."
Mỗi người nói một kiểu, ai cũng không dám khẳng định tiền tuyến rốt cuộc xảy ra chuyện gì, chỉ có thể đoán bừa mà thôi.
"Lâu chủ, ngươi đừng trêu đùa bọn ta nữa, mau nói đi!"
Cơ Tử Nguyệt cũng làm vẻ mặt bát quái, mau chóng cười hỏi.
“Ba cỗ Đế uy đó đúng là do Chí Tôn cấm khu phát ra, gần như diệt sạch đội quân của Vĩnh Hằng tinh vực, nhưng đồng thời cũng cảnh cáo đám Thánh Nhân Vương thức tỉnh Đế Binh."
Dưới góc nhìn thần thông của lâu chủ, thấy không sót một chuyển động nào của tất cả đội quân trên chiến trường, thấy rõ như ban ngày.
"Bây giờ, Hỗn Độn đã bắt đầu gia nhập trận chiến, toàn bộ giao chiến đã tạm thời ngừng lại."
"Trải qua trận chiến này, hiếu chiến chi địa trên cơ bản đã bị Vĩnh Hằng tinh vực chiếm chín thành, mặt khác còn chiếm luôn cả Vạn Long Sào và Hoàng Kim Quật."

Chương 824. Tuyển chọn đại biểu

Lâu chủ cũng không ngờ rằng Vĩnh Hằng tinh vực cường đại đến thế, chỉ qua một trận chiến mà đã tiêu diệt không ít Thái Cổ Hung Tộc, khiến bọn họ chỉ có thể lui về thủ hộ Hoàng Sào.
Xem ra giống như suy đoán ngay từ đầu của hắn, nếu mà hạn chế thức tỉnh Đế Binh, thì thái cổ vạn tộc đích thị không phải là đối thủ của Vĩnh Hằng tinh vực.
Chưa kể, bây giờ còn có Tử Vi tinh vực, Thần Đình và liên minh của các cường tộc ở Thần Thoại Cổ Lộ, không gian sinh tồn của thái cổ vạn tộc

càng ngày càng nguy hiểm.
Mà ở trong mắt Chí Tôn cấm khu, bọn họ cũng mặc kệ không gian sinh tồn của thái cổ vạn tộc, bọn họ nhìn có vẻ đang trợ giúp Cổ Tộc Hoàng Sào, nhưng thật ra chỉ là đang bảo vệ Sinh Mệnh Cấm Khu của mình mà thôi.
Bởi vì trên Bảo Địa Bảng của Lưu Tiêu, toàn bộ top đầu gần như là Sinh Mệnh Cấm Khu, Hoàng Sào hạng 1 càng trực tiếp nằm sâu trong cấm khu.
Do đó, có thể nói bọn họ đang đứng chung một thuyền, bảo vệ đám Cổ Tộc chỉ là thuận tiện mà thôi.
"Lâu chủ, nói như vậy kế mượn đao giết người sắp thành công rồi sao?"
Cơ Tử vừa nghĩ tới Cổ Tộc chuyên sinh sự sắp sửa bị bọn họ đuổi ra khỏi Bắc Đẩu cổ tinh, lập tức hưng phấn nói.
Trước đó, dù thế nào hắn cũng không nghĩ rằng còn có thể dùng thủ đoạn dụ người khác đến tấn công Cổ Tộc.
"Có điều, sau này nếu Tề gia thật sự cắm rễ ở Bắc Đẩu chúng ta, trong lòng lại sinh ác niệm ngấp nghé Bắc Đẩu thì tính sao đây?"
Tuy nhiên, rất nhanh, trong Nhân Tộc lại có một vài tiểu môn phái bắt đầu lo lắng.
"Người của Vĩnh Hằng tinh vực dù thế nào cũng không đến mức muốn nô dịch các ngươi một cách triệt để như Cổ Tộc."
"Hơn nữa các ngươi nhớ kỹ, vấn đề lớn nhất của khoa học kỹ thuật tu chân Vĩnh Hằng tinh vực là thiếu chiến lực đỉnh cấp, chỉ cần Đại Đế đương thời là người của Bắc Đẩu, thì không cần phải lo lắng."
Lâu chủ biết rất rõ nhược điểm lớn nhất của Vĩnh Hằng tinh vực chính là đỉnh cấp chiến lực, bọn họ trong nguyên tác đã thua như thế rồi, lúc đầu thì liên tiếp giành thắng lợi, cho tới khi Cổ Tộc thức tỉnh Đế Binh thì liền thua.
Sau này, cho dù Thiên Cơ Lâu rời khỏi thế giới này, chỉ cần bọn họ có Đại Đế đương thời ở đây, Vĩnh Hằng tinh vực sẽ không dám giở trò gì.
So với Cổ Tộc, bọn họ thích hợp ở lại Bắc Đẩu thế giới hơn.
Lâu chủ vừa nói như thế, lập tức khiến cho không ít đệ tử thế gia ở đây bắt đầu suy nghĩ ngày mà Thiên Cơ Lâu rời đi, Bắc Đẩu sẽ trở nên như thế nào.
Tất cả mọi người đều đã cam phục trước việc Thiên Cơ Lâu chấp chưởng đại hội vạn tộc, nhưng sau khi Thiên Cơ Lâu rời đi, ai có thể đảm đương vị trí đó, trấn áp Bắc Đẩu?
"Ta biết các ngươi đang lo lắng chuyện ta rời đi sau này, gần đây ta cũng có nghĩ qua chuyện này."
Lâu chủ vừa nhìn vẻ mặt của bọn họ liền biết trong lòng bọn họ đang lo lắng cái gì.
Hiện nay ngoại trừ phía Cổ Tộc Hoàng Sào ra, có thể nói Bắc Đẩu đang trong tình cảnh thái bình, vạn tộc hoà thuận.
Nhưng để được như thế, toàn bộ là nhờ có Thiên Cơ Lâu trấn áp tứ phương, mặc dù hòa bình này không đến mức là thứ giả tạo, nhưng cũng chẳng hề ổn định.
"Cho nên ta nghĩ rằng trước khi Thiên Cơ Lâu rời đi, các ngươi chí ít cần hoàn thành một việc."

"Đó chính là tuyển chọn đại biểu của ba tộc."
Kỳ thực vấn đề mà mọi người lo lắng, Lưu Tiêu cũng không phải là không có nghĩ qua.
Hòa bình của Già Thiên thế giới không bằng Cửu Châu thế giới, Thiên Cơ Lâu phi thăng tới chư thiên vạn giới, hoàn toàn không cần lo lắng cho Cửu Châu thế giới.
Nhưng ở vũ trụ Già Thiên thế giới, Đại Đế muốn Chứng Đạo giống như thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc, cạnh tranh là chủ đề muôn thuở của vũ trụ này.
Cho dù giải quyết xong hắc ám náo động, giải quyết xong âm mưu của Bất Tử Thiên Hoàng và Đế Tôn, thì thế giới này cũng không được xem là hòa bình trọn vẹn.
Do đó, trước lúc rời đi, Lưu Tiêu ít nhất phải để lại một chế độ cầm quyền giữ gìn hòa bình của Bắc Đẩu cổ tinh.
"Đại biểu các tộc? Ý của lâu chủ là, giống như Dao Trì Thánh Địa trước đó sao?"
Lâu chủ vừa nói ra lời này, lập tức các tộc, thế gia và Thánh Địa đều nhao nhao nghi hoặc không thôi, không hiểu ý của lâu chủ.
Các thế lực Bắc Đẩu từ trước đến giờ đều mạnh ai nấy quản, chưa từng có đại biểu nào cả.
Cho dù là hậu nhân của Thanh Đế, Yêu Tộc công chúa Nhan Như Ngọc, cũng không thể tùy ý đến Yêu Hoàng Điện hay Thiên Yêu Cung chỉ huy bọn họ.
Về phương diện này, chỉ có Cổ Tộc là có đôi chút kinh nghiệm, bởi vì trước đó, bọn họ đều thờ phụng Thần Linh Bất Tử Thiên Hoàng.
"Bất kể là Thánh Địa thế gia nào của các tộc, từ trong nội bộ của các ngươi tuyển ra một người có thể đại biểu và lãnh đạo các ngươi."
"Đặc biệt là Cổ Tộc, các ngươi đã từ bỏ Hoàng Sào, hẳn là đã tách mình ra khỏi Cổ Tộc Hoàng Sào, vậy thì không được lấy Bất Tử Thần Hoàng cầm đầu nữa."
Lâu chủ gật đầu, nhìn về phía thế lực vạn tộc của Bắc Đẩu.
Vấn đề lớn nhất của Bắc Đẩu chính là hỗn loạn, không hề trật tự, tất cả thế lực đều vô cùng phức tạp.
Nhưng nếu chia theo tam tộc, lập tức có thể chia vạn tộc làm ba nhóm người.
"Nếu là như vậy, trong Cổ Tộc bọn ta đương nhiên sẽ tôn Hỏa Lân Tử và Thánh Hoàng Tử lên cầm đầu!"
Nguyên Thủy Đại Thánh không chút do dự, nói.
Số lượng Cổ Tộc nương tựa đại hội vạn tộc ở đây có khoảng bốn thành trên tổng số Cổ Tộc, nhưng Hoàng Tộc trong đó cũng chỉ có Hỏa Lân Tộc, Nguyên Thủy Tộc và Thần Tằm Tộc.
Tính cả Đấu Chiến Thánh Viên bị Thiên Hoàng Tử đá ra khỏi hàng ngũ Cổ Tộc ở trước mặt mọi người, thì chỉ mới miễn cưỡng tính là bốn Hoàng Tộc.

Còn lại đều là sinh vật Thái Cổ ôn hòa và nhỏ yếu như Vân Lam Tộc, Hạo Long Tộc, Tuyết Tộc, Linh Tộc.

Chương 825. Có thể chậm rãi thương lượng

Lúc trước, nội bộ Cổ Tộc bị chia rẽ, hầu như các đại chủng tộc có thực lực đều đứng về phe chủ chiến Ngân Huyết Tộc, còn các tộc duệ đi theo Hỏa Lân Tử thì rất ít.

Vì vậy, đối với các Cổ Tộc có mặt ở đây, bây giờ có thể yên tâm thoải mái ngồi trong Thiên Cơ Lâu, hòa thuận với vạn tộc, hưởng thụ hòa bình, tất cả công lao này đều thuộc về Hỏa Lân Tử kiên định với chủ hòa.

"Đại biểu Cổ Tộc thích hợp nhất đương nhiên vẫn là Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch, dù nói thế nào thì Thánh Hoàng Tử cũng là người tự tay đánh bại Thiên Hoàng Tử."

Đối tượng mà Hỏa Lân Tử thuyết phục là lâu chủ, nên cực kỳ khiêm tốn, nói.

Huống hồ mọi người đều biết, Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch thân cận với Nhân Tộc hơn, bọn họ làm đại biểu, thì càng có khả năng xoa dịu quan hệ giữa Cổ Tộc và Nhân Tộc.

"Đấu Chiến Thắng Phật, ngươi thấy thế nào?"

Lâu chủ cũng không phát biểu ý kiến gì, mà quay đầu lại hỏi Đấu Chiến Thắng Phật.

Trước khi Thiên Cơ Lâu xuất hiện, Đấu Chiến Thắng Phật cũng đã lờ mờ có thể hiệu lệnh cường giả của thái cổ vạn tộc, ý kiến của hắn đương nhiên cũng rất quan trọng.

"Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch quả thật thích hợp hơn."

Đấu Chiến Thắng Phật cũng không khiêm tốn đẩy tới đẩy lui, mà trực tiếp thẳng thắn gật đầu.

Hiện tại, Thánh Hoàng Tử chính là đệ tử Thiên Cơ Lâu, tất cả mọi người đều thấy hắn ra sức vì Nhân Tộc và Bắc Đẩu, Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch làm đại biểu là thích hợp nhất.

"Được, vậy thì sau này các ngươi xưng là tân Cổ Tộc của Bắc Đẩu, tôn Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch lên cầm đầu, triệt để tách khỏi Cổ Tộc Hoàng Sào."

"Chờ sau này tam tộc đều đã chọn xong đại biểu, thì sau khi Thiên Cơ Lâu rời đi, người chủ trì đại hội vạn tộc của Bắc Đẩu, sẽ do đại biểu tam tộc các ngươi thay phiên đảm nhiệm."

Lâu chủ gật đầu, lúc này mới nói ra kế hoạch trong lòng hắn.

Mặc dù thay phiên đảm nhiệm không phải là cách hoàn hảo tuyệt đối, nhưng ở trong tình cảnh hiện tại của bọn hắn, đây là cách đơn giản nhất.

"Cho dù là ai đảm nhiệm vai trò thủ lĩnh đại hội vạn tộc, hắn đều có khả năng sẽ thiên vị bộ tộc của mình, cho nên cách duy nhất chính là thay phiên

nhau đảm nhiệm."
"Đại biểu của ba tộc, sẽ có kỳ hạn 5 năm, thay phiên đảm nhiệm, vậy thì mới có thể được coi là công bằng."
Lưu Tiêu chắc chắn sẽ có một ngày rời đi, không thể giúp cho bọn họ quá nhiều.
Thiên Cơ Lâu chỉ ở đây có một tháng, thời gian còn chưa đủ để hắn bù đắp thiên địa pháp tắc.
Bởi vì muốn bù đắp thiên địa pháp tắc trong Già Thiên thế giới, thì không thể làm được ở nhân gian.
Dựa theo nguyên tác, ít nhất là các cao thủ ở cấp bậc Hồng Trần Tiên liên thủ với nhau đánh vào Tiên Vực, từ Tiên Vực đó mới có thể từ từ tu bù đắp thiên địa đại đạo.
Với thực lực của Lưu Tiêu, muốn xuyên thủng hàng rào Tiên Vực, tiến vào Tiên Vực cũng không phải vấn đề gì khó, nhưng cần phải từ từ tu bổ thiên địa đại đạo, cho nên về mặt thời gian, hắn vẫn làm không kịp.
Do đó, việc mà hắn có thể làm, chính là để lại mộ chế độ mà bọn họ đều đồng ý, tận lực giúp Bắc Đẩu giữ gìn hòa bình.
Chờ đám Vô Thủy Đại Đế, Ngoan Nhân Đại Đế tiến vào Tiên Vực bù đắp thiên địa pháp tắc.
Chuyện này đoán chừng mất ít nhất một trăm ngàn năm, khi đó Thiên Cơ Lâu cũng đã ngao du trong chư thiên vạn giới khác.
Vạn tộc ở đây đương nhiên không có nghĩ sâu xa như lâu chủ, vừa nghe lâu chủ an bài như thế đều muốn nổ tung, mọi người nghị luận không thôi trong Thiên Cơ Lâu.
Người bên Cổ Tộc vừa ít vừa yếu, đại biểu ngược lại là một lựa chọn tốt, hơn nữa tình hình nội bộ của Nhân Tộc và Yêu Tộc cũng không giống nhau. Đặc biệt là các Nhân Tộc Thánh Địa và thế gia ở Bắc Đẩu quả thực nhiều không kể siết, muốn tuyển ra một ứng cử viên khiến mọi người phải ngả mũ thán phục quả thực không hề đơn giản.
"Chế độ thay phiên này cũng rất hợp lý, ta thấy rất khả thi!"
"Nếu là đại biểu của Nhân Tộc, lẽ nào Hư Không Cơ gia và Hằng Vũ Khương gia không phải là lựa chọn hàng đầu của chúng ta sao?"
"Lẽ nào tứ đại Bất Hủ hoàng triều bọn ta còn không sánh bằng hai thế gia kia?"
Mấy thế lực Nhân Tộc lớn nhất ở đây bắt đầu bị mọi người đem ra so sánh. Thế lực nắm giữ Đế Binh và Đế Kinh gồm Khương gia, Cơ gia, tứ đại Bất Hủ hoàng triều, Dao Trì Thánh Địa,… có khoảng mười thế lực, đều trong danh sách dự bị của bọn họ.
"Chuyện này cũng không vội, các ngươi có thể chậm rãi thương lượng."
Lâu chủ thấy thế lực vạn tộc trong Thiên Cơ Lâu đang nháo nhào cả lên, không nhịn được cười, nói.
Mà đám Cơ Hạo Nguyệt, Khương Dật Phi thì đang suy tính trong lòng: làm đại biểu Nhân Tộc có lợi và hại gì không?
Nếu là về danh vọng, bất kỳ thế gia hàng đầu nào trong số bọn họ ai cũng có

đầy đủ tư cách.
Nhiều đại thế lực đều từng có Đại Đế đương thời, trấn thủ hòa bình một phương, đẩy lùi hắc ám náo động.
Chuyện này e là khó có thể thảo luận ra kết quả gì.

Chương 826. Giao kèo

Ngay lúc tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều đang nghị luận vô cùng nhiệt liệt về ba vị đại biểu của ba tộc thì tại trong Sinh Mệnh Cấm Khu phía xa kia đang lên một âm mưu to lớn.
Lúc này có hai người đến từ Thiên Ngoại đang dần dần rời khỏi chiến trường chính là Hiếu Chiến Chi Địa để xâm nhập vào Sinh Mệnh Cấm Khu.
Một người trong đó là Doãn Thiên Đức, hắn đang đi vào Bất Tử Sơn, trên đường đi người này cố gắng che dấu khí tức của bản thân để tiến vào trong một cách vô cùng điệu thấp, hắn đang nhanh chóng men theo Bất Tử Sơn để đến Thái Sơ Cổ Quáng.
Mà người còn lại không phải ai khác, chính là Bá Vương – Hồn Chiến, sau khi bị Kỳ Lân Cổ Hoàng tác động thì y từ bỏ xâm lấn Bắc Đẩu, chỉ cầu Phách Thể Đại Thánh.
"Phách Thể Đại Thành sở hữu lực lượng ngang với Đại Đế đương thời, là một thể chất nghịch thiên sánh ngang được với Thái Cổ Thánh Thể."
"Người sở hữu Thái Cổ Thánh Thể khi tu luyện thì sẽ dần sinh ra chín loại Hoàng Kim Dị Tượng, uy lực vô cùng kinh người."
"Còn đối với Thương Thiên Phách Thể các ngươi thì càng tu luyện sẽ dần sinh ra chín loại Thần Hình."
Hồn Chiến lúc này đang ngâm mình trong Thần Trì tại Thái Sơ Cổ Quáng, bên tai văng vẳng âm thanh của các Chí Tôn.
"Các ngươi có thể làm việc gì để giúp Phách Thể của ta đại thành được?"
Những lời này của Cổ Hoàng Hồn Chiến đã biết từ lâu rồi, chín loại Thần Hình của Thương Thiên Phách Thể chính là một trong những tiêu chuẩn xem Phách Thể có đại thành hay không.
Mà hiện tại Hồn Chiến đã tu luyện được sáu loại Thần Hình trong đó, có thể nói là chí cương chí dương, Thiên Địa biến sắc.
"Thần Hình của Phách Thể chính là sự ngưng tụ uy lực của hàng ngàn hàng vạn dị thú, hung thú, bản thân chúng ta cũng lấy Hung Thú chi thân để chứng đạo, đừng nói là cường hóa Thần Hình của ngươi, coi như ban thưởng thêm hai loại Thần Hình mà ngươi còn thiếu cũng không phải nói xuông."
Thanh âm của Kỳ Lân Cổ Hoàng nhanh chóng vang lên khắp vùng không gian này, khiến da đầu của Hồn Chiến run lên liên tục.
Đại đa số các Chí Tôn Cổ Hoàng trong Thái Sơ Cổ Quáng đều thuộc Cổ Tộc, đều là một trong những nhân vật hung hãn nhất thời đại Thái Cổ.
Kỳ Lân Cổ Hoàng, Huyết Hoàng Cổ Hoàng, Hoàng Kim Cổ Hoàng, Nguyên Thủy Cổ Hoàng các loại, đối với bọn hắn thì việc nâng cấp Thần Hình của

Thương Thiên Phách Thể trên người Hồn Chiến dễ như trở bàn tay.
Hồn Chiến nghe vậy thì nhanh chóng phóng xuất sáu loại Thần Hình mà bản thân đã tu luyên được ra, đầu rồng, đuôi rắn, trảo hổ, cánh phượng, giáp kỳ lân, lưng huyền vũ.
Những Thần Hình này gần như đều có thể thấy được trong Thái Cổ Vạn Tộc, bọn chúng tương ứng với một Vương Tộc hoặc Hung Tộc, có vẻ như Thương Thiên Phách Thể đã chọn lọc ra những bộ phận mạnh nhất trên những Cổ Tộc cường đại để tập hợp lại.
Mà đối với những Cổ Hoàng lấy thân thể Cổ Tộc chứng đạo này thì đương nhiên có thể ảnh hưởng những Thần Hình này một cách dễ dàng.
"Chỉ cần Phách Thể của ta đại thành thì trên vũ trụ này không còn ai có thể là địch thủ của ta được nữa!"
Bá Vương – Hồn Chiến kích động không thôi, hắn cảm giác việc bản thân lựa chọn lên Táng Đế Tinh là một lựa chọn vô cùng đúng đắn, không ngờ lại có thể gặp được cơ hội ngàn năm một thuở này!
"Ngươi đừng cao hứng quá sớm, nếu lấy huyết thống của Cổ Hoàng dung hợp vào Thương Thiên Phách Thể của ngươi thì tuy có thể mạnh lên trông thấy, nhưng quá trình sẽ đau khổ dị thường."
Huyết Hoàng cười lạnh một tiếng, sau đó nhắc nhở tên tiểu tử cuồng vọng này.
Nếu nói về thiên phú huyết mạch thì trừ phi Thương Thiên Phách Thể đại thành, nếu không thì hoàn toàn không thể so sánh được với Ngũ Sắc Thần Hoàng, hoặc là Hỗn Độn Thể bị thiếu.
Hơn nữa Phách Thể giống như Thái Cổ Thánh Thể, không thể cưỡng ép tăng cao một cách nhanh chóng được, phải từng bước tu luyện.
Thế nên đối với các Cổ Hoàng Chí Tôn thì giá trị của Hồn Chiến hoàn toàn không bằng được Hỗn Độn Thể.
"Ta chính là truyền nhân của Phách Thể, chỉ là một chút đau đớn thì làm sao có thể khiến ta lùi bước được chứ, ta chuẩn bị xong rồi!"
Hồn Chiến kích thích Tiên Đài Bí Cảnh của bản thân, sau đó ngâm hắn cả người vào trong Thần Trì của Thái Sơ Cổ Quáng.
Đám Cổ Hoàng cũng không còn mở miệng nữa, bọn hắn bắt đầu sử dụng vô thượng Thần Thông để ngưng tụ huyết mạch của bản thân lại sau đó đưa vào trong Thần Trì kia.
Những huyết mạch này là huyết mạch gốc của Huyết Hoàng, Hỏa Lân, Hoàng Kim Cổ Hoàng, độ thuần khiết cực kỳ cao, dù lấy riêng một loại ra thôi đều có thể coi là một huyết thống vô cùng cường liệt, bá đạo.
Mà hiện tại tất cả những huyết thống bá đạo này đều đang được dung hợp vào một người, mỗi một loại huyết thống đều sẽ ảnh hưởng, tăng cường một loại Thần Hình của Hồn Chiến, thậm chí là biến dị!
Mà những huyết mạch Cổ Hoàng dư ra thì sẽ sinh ra Thần Hình mới!
Cách cải tạo huyết mạch toàn thân này không thua gì đập đi xây lại cả, gần như là tái tạo toàn bộ cơ thể của Hồn Chiến từ tận sâu trong cốt tủy!
Thống khổ như thế chỉ cần tưởng tượng thôi đã thấy kinh khủng vô cùng

rồi!

Chương 827. Đế Binh ra lò

Huyết mạch của những Cổ Hoàng này vừa tiến vào trong Thần Trì liền nhanh chóng dung hợp vào người của Hồn Chiến!

Vài luồng lực lượng như có thể nghiền ép linh hồn của hắn ra trăm mảnh sau đó tái sinh lại nhanh chóng đâm vào cơ thể của hắn, hai mắt Hồn Chiến mở to hết mức, con ngươi đỏ bừng vì đau đớn!

Âm thanh gầm rú cực kỳ kinh khủng được phát ra từ dưới Thần Trì, vang vọng khắp cả Thái Sơ Cổ Quáng, tiếng kêu này lập tức thu hút sự chú ý của Doãn Thiên Đức,

"Linh khí ở bên kia sao lại kịch liệt như vậy, không lẽ có người nào thâm nhập vào trong đây quá sâu nên bị bắt lại hay sao?"

Doãn Thiên Đức nghe thấy tiếng gầm rú phát ra từ nơi có linh khí đang bạo động vô cùng kịch liệt, y nhịn không nổi mà từ từ tiến tới.

Cùng lúc đó, trong Thiên Cơ Lâu cũng vừa trải qua một cuộc thảo luận kịch liệt tới cực độ.

Dù là Nhân Tộc hay là Yêu Tộc, tất cả đều tranh chấp, tranh luận không ngừng, ai cũng muốn người của bản thân ưa thích lên làm đại biểu cả.

Tiên Hạc Tộc, Biên Tộc, Vạn Yêu Tộc, Thiên Yêu Cung, Yêu Hoàng Điện, Thiên Yêu Minh, Băng Ma Điện của Yêu Tộc đều đang tranh luận một cách kịch liệt.

Vì việc này mà thậm chí Yêu Nguyệt Không cũng đã trên đường chạy tới Thiên Cơ Lâu, hiện tại người có lượng ủng hộ cao nhất chính là Yêu Nguyệt Không cùng Tề Lân, hai người nắm giữ Thiên Yêu Thể.

Vẫn có một số thế lực không lớn mạnh bằng Yêu Hoàng Điện cùng Thiên Yêu Cung đang ra sức ủng hộ của hậu nhân của Thanh Đế là Nhan Như Ngọc.

Lần cãi lộn này đã kéo dài được mấy canh giờ rồi, thậm chí hiện tại vẫn không có dấu hiệu ngừng lại.

Lưu Tiêu thì không rảnh quan tâm công việc nội bộ của bọn hắn, hiện tại những Thế Lực, cao thủ đã ở lại trong Thiên Cơ Lâu đủ hai mươi bốn giờ rồi, cũng đã đến lúc lấy công pháp.

Lần này thì Lưu Tiêu chỉ dò xem bản thân còn sót thứ gì, cùng với xem xét trên người của những tên này có công pháp bí kỹ mạnh mẽ gì không, nếu có thì đều thu thập lại.

Yêu Đế Cổ Kinh, Bí tự "Giai", Thần Chi Tự Khúc, thậm chí ngay cả Độ Kiếp Thiên Công trên người của Đoạn Đức cũng đã được thu thập.

Nếu tính thêm các loại Đế Kinh bản thân đã lấy được từ trước thì hiện tại có thể nói trên tay Lưu Tiêu nắm giữ hơn một nửa Đế Kinh trên Già Thiên thế giới này.

Những công pháp còn thừa lại thì cơ bản đều nằm trong Hoàng Sào.

Hai loại Cửu Bí trên người của Bất Tử Đạo Nhân, Bất Tử Thiên Công,

Thôn Thiên Ma Công, Bất Diệt Thiên Công.
Lưu Tiêu hơi tính một tý, nếu như đánh bại được Ngũ Sắc Hoàng Tử cùng Hỗn Độn thì tốt nhất nên bắt sống về đây.
Bỗng một chấn động cực mạnh truyền từ thần thức của Lưu Tiêu ra, linh khí ẩn chứa trong đó vô cùng khổng lồ, giống như đang có thứ gì đang muốn phá vỡ Thần Thức của Lưu Tiêu để thoát ra vậy.
Lúc này Lưu Tiêu mới nhớ ra là hiện tại đã qua ba canh giờ, ba thanh vũ khí cao cấp trong Đoán Thần Đài cũng đã sắp xong, hiện tại đã sẵn sàng.
Dù ba thanh Đế Binh còn trong lô, vẫn chưa được hoàn thiện, trên thân chưa khắc Đạo Văn Đại Đế, nhưng uy thế cường hãn của nó thậm chí còn có thể ảnh hưởng tới cảnh vật xung quanh.
"Diệp Đồng, Thánh Hoàng Tử, Diệp Phàm, Đế Binh của ba người các ngươi đã sẵn sàng rồi."
Lâu chủ ngẩng đầu lên nhìn về phía ba người rồi nói, hoàn toàn không quan tâm những người còn lại trong Thiên Cơ Lâu nghĩ gì.
Quả nhiên lời của lâu chủ vừa dứt thì ba người được nêu tên không phải là người kích động nhất, người kích động nhất hiện tại chính là những tu sĩ vạn tộc đang tranh luận một cách kịch liệt kia,
Hiện tại bọn hắn đang tranh luận kịch liệt về việc ai sẽ là đại biểu của các tộc, nhưng khi lâu chủ vừa nói tới Đế Binh thì còn ai quan tâm việc kia nữa!
"Lâu chủ mau mở Đoán Thần Đài ra để chúng ta mở rộng tầm mắt đi!"
"Đúng vậy! Tam Đại Đế Binh ra lò, đám người chúng ta không chờ đợi được nữa rồi!"
"Ta chỉ muốn biết rõ rốt cuộc Vạn Vật Mẫu Khí của Thánh Thể có thể tạo ra Thần Binh lợi khí bậc nào mà thôi!"
Những thế lực thuộc Vạn Tộc trong Thiên Cơ Lâu đều chuyển sự chú ý của bản thân sang Đoán Thần Đài, hay nói cụ thể hơn là những Đế Binh sắp xuất thế kia!
Đây chính là Đế Binh chuyên dụng cho đệ tử Thiên Cơ Lâu, mỗi một thanh đều không hề thua kém tý nào với những Cực Đạo Binh Khí trên tay các thế lực tại nơi này!
Thậm chí nếu xét trên chất liệu để tạo ra những Đế Binh này thì chúng thậm chí còn có thể siêu việt Cực Đạo Binh Khí của bọn hắn nữa.
"Rốt cuộc cũng chế tạo xong rồi sao, ta chờ không nổi nữa!"
Khương Đình Đình vừa mới ổn định tâm thần của bản thân để tu luyện Thái Âm Kinh thì nghe lâu chủ tuyên bố thông tin này, thế là lại nhảy dựng lên.
"Đình Đình, sao ngươi hưng phấn thế?"
Khương Thái Hư không biết rõ việc Đình Đình cùng Diệp Đồng lén lút chạy ra ngoài mua một chiếc phi thuyền từ tay của Thiếu chủ Tề gia, nên khi thấy nàng hưng phấn như vậy thì không hiểu lắm.
"Ta…. Rất chờ mong mà thôi, sư công đã nói đợi sau khi ta trưởng thành thì sẽ rèn cho ta một cái giống vậy đó!"
Còn về phía Thánh Hoàng Tử thì lúc này y đã hạnh phúc tới cực độ, mỗi khi

nghĩ về việc Tiên Thiết Côn của bản thân sẽ tấn thăng lên Chuẩn Tiên Khí thì hắn hoàn toàn không ức chế được vui vẻ!

Chương 828. Hỗn Độn Phi Tiên Hào

"Sau này thanh binh khí này không còn hợp với cái tên Tiên Thiết Côn nữa!" Lâu chủ nhìn thoáng qua Tiên Thiết Côn trong Thần Thức của mình rồi lên tiếng.

Trong ba thanh Đế Binh này thì không có thanh nào yên phận cả, cả ba đều nhảy nhót, động đậy không ngừng trong lò, thật sự rất khủng bố.

"Diệp Đồng ca mau tới đay! Đại phi thuyền được chế tạo ra rồi!"

Khương Đình Đình cũng nhanh chóng kéo Diệp Đồng từ Thời Gian Tháp ra, đám người tất cả đều tề tụ trong Thiên Cơ Lâu.

Lâu chủ phẩy tay áo một cái, hút tất cả mọi người vào trong Đoán Thần Đài.

Cửu Thiên Thần Hỏa vẫn đổ xuống như thác, Đoán Thần Đài nhanh chóng mọc từ dưới đất lên, ba Thần Lô đang chấn động không ngừng lúc này đứng thẳng trên Đoán Thần Đài!

"Khí tức của nó vậy mà lại còn hung hãn hơn của Thôn Thiên Ma Bình, thật sự là quá khoa trương!"

Khi đám người vừa tiến vào thì vẫn cảm nhận được sự xao động của linh khí trong phương thiên địa này, dù ba thanh Đế Binh kia vẫn chưa ra lò nhưng lại có uy thế không thua gì Đế Binh đã ra khỏi vỏ, khí tức cực kỳ kinh khủng.

"Lâu chủ nhanh chóng mở lò đi! Ta đợi không kịp nữa rồi!"

"Ba kiện Đế Binh xuất thế cùng một lúc, ta có thể mạnh dạn tuyên bố từ nay về sau đệ tử Thiên Cơ Lâu vô địch!"

"Ba kiện Đế Binh này nếu lấy ra so sánh với Vô Thủy Chung thì không biết ai thắng ai thua!"

Đám người lúc này hoan hô không ngừng, ai nấy đều kích động, không kịp chờ đợi!

Nhất là những cường giả dù mạnh nhưng lại không sở hữu Đế Binh như Tề Lân thì càng hâm mộ Đoán Thần Đài.

"Diệp Đồng, Đế Binh của ngươi khá là đặc thù, ngươi lên trước chuẩn bị!" Lâu chủ nhìn ba thanh Đế Binh này sau đó lên tiếng nói.

Đế Binh của Diệp Đồng không phải quá mạnh, tuy nhiên chắc chắn là một trong những Đế Binh cổ quái nhất, vừa nhìn qua thì không ai có thể đoán được đây là một thanh Đế Binh!

"Sư công mở đi! Ta đã sắp không chờ nổi rồi!"

Không đợi Diệp Đồng lên tiếng, Tiểu Đình Đình đã bắt đầu kích động tới mức reo lên, giống như phất cờ hò reo cho Diệp Đồng vậy!

"Sao ngươi có vẻ còn kích động hơn cả Diệp Đồng thế…"

Dáng vẻ hưng phấn này của Khương Đình Đình khiến cho cả Khương Thái Hư cùng Diệp Phàm không hiểu ra sao!
Nói tới cùng thì đây cũng chỉ là một kiện Đế Binh mà thôi, có kỳ quái thì cũng chẳng kỳ quái tới đâu!
Nhưng khi đám người đang suy nghĩ như vậy thì lâu chủ đã phất tay, mở lò đầu tiên ra, Đế Binh của Diệp Đồng chính thức ra lò.
Một chiếc phi thuyền ngũ sắc, có hình dạng to lớn như một tòa Hoàng Cung nhanh chóng vọt ra từ lò, phóng thẳng lên chân trời!
May mà trong Đoán Thần Đài này không gian có thể nói là vô cùng vô tận, nếu để cho Đế Binh của Diệp Đồng ra lò trong Thiên Cơ Lâu thì tuyệt đối là một tai nạn.
Đám người khi nhìn thấy cái phi thuyền này thì đều chấn kinh tới mức không khép được mồm!
Bọn hắn không ngờ được thứ trong lò kia không phải là đao thương kiếm kích, hay thậm chí là đỉnh, gương, dây chuyền!
Thậm chí nếu Đế Binh của Diệp Đồng là một cái thìa hay là đồng tiền thì mọi người cũng không chấn kinh tới mức này.
Nhưng phi thuyền là thứ hoàn toàn nằm ngoài suy đoán cùng tưởng tượng của tất cả mọi người, tại trong một Thần Lô chỉ cao tới cổ người bình thường vậy mà lại có thể thai nghén một chiếc phi thuyền to lớn như thế!
"Đây chính là Cực Đạo Binh Khí của ngươi, Hỗn Độn Phi Tiên Hào!"
Lâu chủ cũng không nhịn được bật cười khi thấy phản ứng của mọi người.
Chiếc phi thuyền này đã khôi phục lại kích thước vốn có của bản thân, bay lơ lửng giữa không trung.
Nó to như một đám mây khổng lồ che khuất bầu trời, khiến người khác không thở nổi!
Rõ ràng là một chiếc phi thuyền của Vĩnh Hằng Tinh Vực, nhưng trên thân lại hiện ra linh khí của Cực Đạo Binh Khí.
Kinh khủng nhất là việc trên phi thuyền này còn có Hỗn Độn Chi Khí, thứ cực kỳ giống với Hỗn Độn Khí của Hỗn Độn Thể không hoàn chỉnh!
"Việc này là thật sao lâu chủ, thứ này cũng có thể làm Đế Binh sao?"
Sắc mặt lúc này của Diệp Phàm vô cùng chấn kinh, hắn đã không nói thành lời được rồi, đây quả thật là phá vỡ trí tưởng tượng của hắn, hắn không ngờ rằng ngay cả một chiếc phi thuyền cũng có thể dùng để rèn luyện thành Đế Binh!
"Ban đầu ta cũng đã nói rồi, ta để các ngươi hoàn toàn quyết định hình dáng của Đế Binh, đương nhiên phi thuyền cũng có thể làm thành Đế Binh rồi."
Lâu chủ gật đầu, điểm này hắn chưa từng gạt mọi người.
Đoán Thần Đài này của Thiên Cơ Lâu có thể nói là không gì không thể rèn được.
"Nhưng mà việc này… Việc này thật sự quá mức! Đế Binh vậy mà lại là một chiếc phi thuyền sao?"
Đám người xung quanh phải tốn một thời gian ngắn mới lấy lại được tinh thần, lúc này có ngươi kinh hô lên!

“Các ngươi thấy chưa, vừa nhìn đã thấy vô cùng lợi hại rồi! Ta đã nói phi thuyền rất thích hợp để làm Đế Binh mà!”
Tiểu Đình Đình hưng phấn vô cùng, kéo Diệp Đồng sau đó lên tiếng.
“Thì ra chiếc phi thuyền này là chủ ý của ngươi à, khó trách nó không theo lẽ thường như vậy…”
Khương Thái Hư nghe xong thì cười khổ không ngừng, lúc này y cũng hiểu vì sao khi nãy nàng lại hưng phấn như thế rồi, thì ra chính nàng là người đưa ra mưu ma chước quỷ này, kêu Diệp Đồng lấy một chiếc phi thuyền làm Đế Binh!
“Ta biết mọi người cảm thấy ý tưởng Đế Binh này khá là buồn cười, nhưng nếu xét về mặt thực tiễn thì nó là một ý tưởng vô cùng thông minh!”
Lâu chủ nhìn quái vật khổng lồ trên bầu trời kia rồi cười nói.

Chương 829. Đế Binh dễ bị đánh rớt như vậy sao?

Thứ này tuy mặt ngoài là một chiếc phi thuyền, nhưng bản chất của nó lại là một thanh vũ khí, thế nên một số ưu thế của nó được phóng đại lên vô số lần.
“Bên trong bên ngoài của chiếc Hỗn Độn Phi Tiên Hào này đều được chế tạo thì Ngũ Sắc Tiên Kim, nó sở hữu cả hai đặc tính của Phi Thuyền và Đế Binh.”
“Đế Binh này được dung hợp Thái Âm và Thái Dương chi huyết, trên thân nó có được một phần uy lực của Tiên Thiên Hỗn Độn Thể chí cao vô thượng, trời sinh đã được thiên địa bao dung!”
Sau khi nghe lâu chủ giới thiệu như thế thì mọi người cũng dần ý thức lại, chiếc phi thuyền này không chỉ có vẻ ngoài kỳ lạ.
“Nhưng thế tích của nó lớn như vậy không phải sẽ khiến nó trở thành mục tiêu chung để công kích sao?”
Diệp Phàm lập tức lên tiếng hỏi.
Tai hại duy nhất của chiếc phi thuyền này chính là thể tích của nó quá lớn, dù là phi thuyền mạnh mẽ ra sao, là phi thuyền Thần Cấp đi chăng nữa, một khi để bị trở thành mục tiêu công kích thì việc bị đánh xuống là sớm hay muộn mà thôi.
“Ngươi sai, đây không phải là một chiếc phi thuyền, bản chất thật sự của nó là một thanh Đế Binh, ngươi nghĩ một thanh Đế Binh có thể bị đánh rớt dễ dàng như vậy sao?”
Lâu chủ cười cười sau đó lắc đầu nói.
“Nhưng nếu nó là Đế Binh thì dựa vào Công Pháp cùng Linh Khí để sử dụng nó công kích người khác, vậy thì tạo hình của nó giống với phi thuyền để làm gì?”
Lúc này Cơ Tử vẫn khá là nghi hoặc, hắn vẫn không hiểu.
Đế Binh – Hư Không Kính của Cơ gia hắn mặc dù là một tấm gương, tuy

nhiên nếu như đánh nhau thì vẫn phải sử dụng Hư Không Kinh cứng đối cứng, ngoại hình hoàn toàn không có tác dụng gì.
"Ngươi lại sai, đây là Đế Binh nhưng lại không hoàn toàn là Đế Binh, đây còn là một chiếc phi thuyền tuần hành tấn công chân chính, trên nó có tới mười khẩu pháo đài chủ lực, Thánh Văn phụ tá công kích thậm chí đạt tới con số hai mươi."
"Hơn nữa nó còn có một số tính chất của Tiên Thiên Hỗn Độn Thể, tất cả lạc ấn của Thánh Văn Pháo Đài đều sở hữu Tiên Thiên Hỗn Độn Chi Khí, nếu như cho khai hỏa tất cả hỏa lực trên chiếc phi thuyền này thì một phút đồng hồ liền có thể tiêu diệt một dãy núi."
Lâu chủ cười ha hả, sau đó giải đáp nghi hoặc của Cơ Tử.
"Nhưng như vậy vẫn không đúng, ta đã từng thấy phi thuyền của Vĩnh Hằng Tinh Vực rồi, trên đó có ít nhất một trăm người chỉ để điều hành một chiếc phi thuyền, không lẽ bây giờ chúng ta phải chiêu mộ hơn một trăm người để điều khiển chiếc phi thuyền này sao?"
Vương Đằng đứng một bên cũng không nhịn nổi thắc mắc, trong lúc bốn đệ tử của Thiên Cơ Lâu trấn thủ tứ vực thì đều đã gặp qua không ít những phi thuyền dạng này, thứ này hoàn toàn không dễ điều khiển tý nào.
"Cái này thì khác, những chiếc phi thuyền kia chỉ là phi thuyền, nhưng thứ này lại là một kiện Đế Binh, muốn điều khiển Đế Binh thì chủ sở hữu chỉ cần suy nghĩ một tý là được, không cần đi điều khiển nó làm gì!"
Lúc này lâu chủ đã hoàn toàn cười phá lên!
Lời này của hắn không sai tý nào, hiện tại ở đây chỉ có Cơ Tử, Đoạn Đức, Khương Dật Phi, Thánh Hoàng Tử là hiểu những gì lâu chủ vừa nói.
Binh khí có đẳng cấp Cực Đạo binh Khí đương nhiên là một thứ có tri giác, khi sử dụng thì nó dung hợp với tâm thần của chủ nhân, sử dụng thì chỉ cần suy nghĩ là được, không cần những động tác dư thừa khác.
Nhưng mà cách lâu chủ trả lời từng câu hỏi thế này thật sự là quá khi dễ người!
"Lâu chủ thật sự là quá vô lại! Lúc thì nói nó không chỉ là Đế Binh mà là phi thuyền, lúc thì lại nó là là Đế Binh chứ không phải phi thuyền, vậy rốt cuộc nó là cái gì thế?"
Tất cả mọi người ở nơi này, kể cả những tiền bối, cao thủ đều bị lâu khiến cho ngơ ngác, không hiểu gì, chỉ biết há hốc mồm kinh ngạc.
"Đúng vậy, Hỗn Độn Phi Thiên Hào vô sỉ như vậy đấy! Đó chính là lý do ta nói thiết kế này vô cùng thông minh!"
"Nó là một chiếc phi thuyền, nhưng lại sở hữu đặc tính gần như không thể bị phá hủy của Đế Binh, có thể điều khiển bằng suy nghĩ của chủ sở hữu, không chỉ thế, nó còn mang một hỏa lực siêu cường của phi thuyền thuộc Vĩnh Hằng Tinh Vực!"
Lâu chủ vừa cười vừa liệt kê những điểm mạnh của chiếc phi thuyền này ra.
Người nghĩ ra ý tưởng này thật sự là một thiên tài, ngay cả Lưu Tiêu cũng chưa từng có suy nghĩ điên rồ như vậy.

Nếu không phải suy nghĩ viển vông của Tiểu Đình Đình được Diệp Đồng thực hiện thì sợ rằng việc này chẳng bao giờ xảy ra!
"Hơn nữa bởi vì Thái Âm Chi Huyết cùng Thái Dương Chi Huyết kết hợp cùng nhau nên Hỗn Độn Phi Tiên Hào còn mang trong mình đặc tính Hỗn Độn, có thể diễn hóa ngàn vạn Bản Nguyên Đại Đạo, phá diệt ngàn vạn, dù là công hay thủ thì đều đứng hàng đỉnh tiêm!"
Lời này của lâu chủ thật sự khiến cho tất cả mọi người ở đây đều ý thức được chiếc Hỗn Độn Phi Tiên Hào này mạnh mẽ ra sao, ai nấy đều hít sâu một hơi!
Tiên Thiên Hỗn Độn Thể có thể diễn hóa tất cả bản nguyên của Đại Đạo, có thể biến thành nhiều Bản Nguyên Đại Đạo khác nhau để công kích cùng phòng ngự, kết hợp với hình dáng này thì quả thật không khác nào vô địch!
"Tiên Thiên Hỗn Độn Thể cộng với hình dáng của Vĩnh Hằng Phi Thuyền, sự kết hợp này quả thật vô địch!"

"Thì ra Diệp Đồng chính là người thiết kế ra chiếc phi thuyền này, thanh Đế Binh này có thể nói là Đế Binh sáng tạo nhất lịch sử!"
"Nếu như sử dụng Hỗn Độn phi Tiên Hào để đánh Hoàng Sào thì có khi nào Diệp Đồng có thể lấy sức một người để chống lại thiên quân vạn mã không?"
Tất cả mọi người nghĩ tới đây thì kinh hô không thôi, lập tức nhìn lên Hỗn Độn Phi Tiên Hào trên đầu với ánh mắt kính nể!
Quanh thân chiếc phi thuyền này toả ra Bản Nguyên Đại Đạo của Tiên Thiên Hỗn Độn Thể, uy thế của nó tiết ra bên ngoài thật sự quá dọa người!

Chương 830. Công tượng đỉnh cấp

"Ban đầu ta không có nhiều ý tưởng như vậy…"

Diệp Đồng nghe lời của mọi người nói thì lập tức gãi đầu, hắn hưng phấn kích động vô cùng.

Thiết kế của hắn khác với Diệp Phàm, Thánh Hoàng Tử, bản thân hắn không có truy cầu gì thật sự mãnh liệt.

Cũng vì thế nên khi Tiểu Đình Đình đưa ra một đề nghị kỳ lạ như thế mà hắn vẫn tiếp nhận.

Không ngờ đây tuy chỉ là một hành động vô tâm nhưng lại có thể đưa tới một kết quả cực kỳ tốt!

Diệp Đồng khẽ vươn tay về phía Hỗn Độn Phi Tiên Hào, Thánh Đạo Pháp Tắc của hắn nhanh chóng dung nhập vào Đế Binh này, khóa cả hai lại.

Đây cũng là lý do vì sao chỉ khi đệ tử đạt tới cảnh giới Tiên Tam Trảm Đạo trở lên thì mới có thể sử dụng Đoán Thần Đài để rèn đúc Đế Binh thuộc về mình.

Bởi vì chỉ khi vượt qua Tiên Tam Trảm Đạo thì mới có thể bước tới Pháp Tắc Lĩnh Vực, sở hữu Thánh Đạo Pháp Tắc.

Sau khi đạt tới cảnh giới Chuẩn Đế thì Thánh Đạo Pháp Tắc liền có thể thăng cấp thành Chí Tôn Pháp Tắc, sau khi chứng đạo thành Đế thành công thì sẽ dưỡng dục ra Hoàng Đạo Pháp Tắc.

Những Pháp Tắc này là Đại Văn đặc biệt đi theo người tu hành cả một đời, mà Đế Binh như thứ phát huy sức mạnh của điều đó.

Sau khi Pháp Tắc của Diệp Đồng được khắc lên Hỗn Độn Phi Tiên Hào thì nó bắt đầu biến hóa theo suy nghĩ của Diệp Đồng.

Trong nháy mắt toàn bộ chiếc phi thuyền to lớn trên bầu trời thay đổi theo suy nghĩ của Diệp Đồng, biến mất vào trong Thần Trí của y!

Việc thu nạp Đế Binh vào trong Thần Thức của mình không phải là một chuyện mới lạ gì, bất kỳ Cực Đạo Đế Binh nào đều có khả năng như thế.

Nhưng Đế Binh của Diệp Đồng thực sự có thể tích quá to lớn, thế nên khi nó được thu hồi vào trong Thần Thức của Diệp Phàm thì lập tức khiến mọi người giật mình!

"Hỗn Độn Phi Tiên Hào này thật sự quá kinh khủng, sợ rằng một số Đế Binh của Cổ Tộc đều sẽ nhường đường khi gặp thứ này!"

"Đừng nói là Đế Binh của Cổ Tộc, dù cho Đế Binh của các Đại Đế Nhân Tộc cũng không thoát được!"

"Nếu như sau này thanh Đế Binh này vẫn tiếp tục thăng cấp thì không lẽ nó ngày càng khổng lồ hay sao?"

Mặc dù Hỗn Độn Phi Tiên Hào đã được thu lại nhưng nó vẫn là đề tài bàn tán của mọi người.

"Đệ tử cảm tạ lâu chủ!"

Diệp Đồng kích động không thôi, liên tục cảm ơn lâu chủ.

Sau khi Đế Binh của Diệp Đồng ra lò thì mọi người không chỉ sợ hãi thán phục trước Đoán Thần Đài mà còn ngưỡng mộ vô cùng, thứ mọi người

ngưỡng mộ không phải là Đế Binh vừa được ra lò, thứ thật sự mà mọi người ngưỡng mộ chính là lâu chủ, người chế tạo Đế Binh.
Tuy nhìn có vẻ đối với lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì việc chế tạo Đế Binh là một việc vô cùng dễ dàng, nhưng thực tế thì dù cho đối với Đại Đế thì việc chế tạo Đế Binh là một việc khá khó khăn!
Dù cho người mạnh như là Hằng Vũ Đại Đế của Nhân Tộc cũng đã từng bị hút khô trong quá trình chế tạo Đế Binh, nguyên nhân chính là do Dương Khí không đủ.
Huống hồ đối với loại Cực Đạo Binh Khí nghịch thiên thế này mà lâu chủ lại làm một lần ba cái, chỉ tốn vài canh giờ liền có thể hoàn thành!
Không so sánh thì thôi, một khi so sánh thì liền thấy được cảnh giới của lâu chủ Thiên Cơ Lâu cao tới mức nào!
"Lâu chủ, đến cuối cùng ngươi sử dụng thủ đoạn gì để rèn đúc ra Cực Đạo Binh Khí thế, trong đó có kỹ xảo gì không?"
Có không ít người khi thấy sự uy vũ của Hỗn Độn Phi Tiên Hào liền nhanh chóng chạy tới hỏi lâu chủ.
"Dù cho dạy ngươi thì ngươi cũng không bắt chước được, nếu muốn làm thì ít nhất ngươi phải có được Thần Hỏa trong Đoán Thần Đài kia mới được!"
Sau đó liền có người cười lớn.
Tất cả tu sĩ của Bắc Đẩu ở đây đều đã xem lâu chủ là một vị đại năng nào đó tồn tại từ thời đại Thần Thoại tới nay, thậm chí có thể càng cổ lão hơn.
Bởi vì trong nhận thức của bọn hắn thì chỉ có những đại năng cấp bậc thế này mới thực sự sở hữu thủ đoạn thông thiên như lâu chủ, những việc này đôi khi Đại Đế đương thời cũng phải cam bái hạ phong.
"Không cần nói quá trình rèn đúc Cực Đạo Binh Khí đâu, dù sao có nói các ngươi cũng không hiểu."
Lưu Tiêu khoát tay với vẻ mặt thần bí, hắn không muốn nói về đề tài này nhiều.
Bởi vì ngay cả bản thân hắn cũng không tham gia vào quá trình rèn đúc, Đoán Thần Đài chính là một chức năng cường đại vô cùng mà Thiên Cơ Lâu mở khóa ban thưởng cho hắn, sao có thể bắt hắn tự rèn được chứ.
Chỉ cần có vật liệu thích hợp thì Đoán Thần Đài sẽ tự động rèn đúc ra Thần Binh.
Nhưng mà trong mắt của những tu sĩ Bắc Đẩu thì khác, dù cho công cụ rèn đúc hay là Đoán Thần Đài này có lợi hại hơn nữa thì cũng cần một công tượng đỉnh cấp xuất thủ.
Thế nên bọn hắn nhận định rằng lâu chủ Thiên Cơ Lâu chính là một trong những Đại Tông Sư rèn đúc còn sót lại trên thế gian này.

Chương 831. Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn

“Hiện tại mở lò thứ hai ra, Thánh Hoàng Tử tiến lên.”
Lâu chủ khoát tay ra hiệu đám người yên lặng lại, sau đó đưa tay xuống lò thứ hai.
“Đệ tử có mặt!”
Sau khi thấy Hỗn Độn Phi Tiên Hào cường hãn vô cùng kia của Diệp Đồng thì mọi người càng chờ đợi hai thanh Đế Binh còn lại.
Thánh Hoàng Tử thì càng kích động hơn ai hết, khi nghe lâu chủ nói tới tên mình thì nhanh chóng bước lên.
“Hiện tại là lúc Đế Binh của ngươi ra lò!”
Lâu chủ đưa tay lên, nắp lò thứ hai nhanh chóng mở ra, Cực Đạo Binh Khí của Thánh Hoàng Tử bay ra một cách nhanh chóng.
Trong nháy mắt đó bỗng một khí tức kinh khủng tới cực độ tỏa ra, Đế Binh của Thánh Hoàng Tử bay ra với một tốc độ chóng mặt.
Cỗ khí tức đó không chỉ khiến cho đại đa số mọi người có mặt tại đây đều bị chấn nhiếp mà nó còn khiến cho Hắc Hoàng sợ hãi quá độ!
Khí tức này nó rất quen thuộc, đây không phải là khí tức mà nó cảm nhận được khi đi theo Vô Thủy Đại Đế năm xưa sao?
“Tiên Thiết Côn đã là quá khứ rồi, đây chính là Chuẩn Tiên Khí mới của ngươi, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn!”
Lâu chủ nhanh chóng lên tiếng chúc mừng, có thể nói đây chính là binh khí có cấp bậc cao nhất mà Đoán Thần Đài từng luyện ra từ trước đến nay.
Tiên Côn lúc này mới dần dần hạ từ trên trời xuống, nó lấy một uy thế chống trời để cắm sâu vào mặt đất.
Ban đầu Tiên Thiết Côn thì Đế Uy nội liễm, nhưng sau khi nó được các loại Tiên Khí gia trì chế tạo lại thì trở nên càng phong mang tất lộ!
Sau khi mọi người thấy được Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn thì đều khiếp sợ không thôi, ngay cả cao thủ khắp nơi như Lão Phong Tử, Cơ Tử, Khương Thái Hư cũng giật mình không nói nên lời!
Khí tức của thanh Cực Đạo Binh Khí này thật sự quá kinh người, kinh khủng hơn là cỗ khí tức này phách lối bất tuần, từ lúc ra lò tới nay nó chưa từng chịu thua bất kỳ một ai!
“Quả nhiên dung hợp huyết mạch của Thánh Thể cùng với Tiên Thiên Dạo Thể sẽ khiến cho binh khí này mô phỏng ra được uy lực Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!”
“Nhưng khác với Hỗn Độn Chi Khí thần quang nội liễm, khí thế của Tiên Thiên Thánh Thể Chi Khí chỉ có thể được hình dung bằng hai chữ, đó chính là Vô Địch!”
Lâu chủ nhìn quang mang mà Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn tỏa ra liền cười rồi nói.
Mặc dù trên thiên tư thì Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai hơi yếu hơn Hỗn Độn Thể, nhưng mà thứ kinh khủng nhất của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai không phải là thiên tư, mà là khí thế vô địch của nó!
Thể chất này chưa từng xuất hiện trong Vạn Cổ, nhưng một khi xuất hiện thì chắc chắn sẽ vô địch, hơn nữa còn là loại vô địch tuyệt đối, đánh bại đối

thủ dễ như trở bàn tay, quét ngang thiên hạ vô địch thủ.
Vô Thủy Đại Đế là một tấm gương sáng cho việc này, thậm chí Diệp Y Thủy sau này cũng như vậy!
Một khi Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai xuất thế thì mọi người đều đã rõ kẻ thắng sau cùng là ai rồi!
Trong nguyên tác thì dù cho nữ nhi của Diệp Đồng cùng Khương Đình Đình sở hữu Tiên Thiên Hỗn Độn Thể hoàn chỉnh, nhưng trên đường cầu đạo nàng cũng đã từng bại trận trước Hỗn Độn Thể - Vương Ba!
Nhưng Diệp Y Thủy thì khác, thậm chí khi đối mặt với đối thủ có thiên tư bằng hoặc cao hơn mình, y vẫn có thể vượt mặt, dù là Ngũ Sắc Thần Hoàng cũng chỉ là đá kê chân của Diệp Y Thủy mà thôi!
Dù là lần giao thủ đầu tiên hay là cuối cùng, Ngũ Sắc Thần Hoàng chưa hề thắng nổi Diệp Y Thủy dù chỉ là một lần!
Đây chính là đặc tính ẩn tàng của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai! Thiên tư của ngươi có thể ưu tú bằng ta, thậm chí là hơn ta, nhưng chỉ cần đánh nhau thì ngươi sẽ thua không chút nghi ngờ nào!
"Đến!"
Thánh Hoàng Tử nghe lâu chủ nói thế thì đã kích động tới mức không nói thành lời, nhanh chóng đưa tay về phía Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn rồi hô một tiếng.
Cây côn kia nhanh chóng bay khỏi mặt đất, phóng về tay của Thánh Hoàng Tử!
Đạo Văn Pháp Tắc trong cơ thể Thánh Hoàng Tử đang nhanh chóng lạc ấn lên thanh Cực Đạo Binh Khí này, cả hai đều vừa ý với đối phương vô cùng.
Tính chất của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn vô cùng thích hợp với con đường sát phạt chí thượng kia của Thánh Hoàng Tử, có thể nói Thánh Hoàng Tử lấy được thanh Chuẩn Tiên Khí này thì không khác gì như cá gặp nước!
Lúc này tuy vẫn chưa có gì, nhưng đợi sau khi hắn có cơ hội sử dụng thanh Chuẩn Tiên Khí này thì mọi người sẽ biết được nó kinh khủng tới mức độ ra sao.
"Trời ạ, thanh Đế Binh sở hữu Tiên Thiên Thánh Thể Chi Khí này quá kinh khủng, khi nãy ta mém chút nữa bị nó dọa cho ngã xuống đất."
"Uy thế mà thứ này phát ra quả thật quá kinh người, giống như là có một vị Cực Đạo Đại Đế đang đứng trước người ta vậy!"
"Lần này là một thanh Chuẩn Tiên Khí sao, kỹ thuật rèn đúc của lâu chủ thật sự là xuất thần nhập hóa!"
Đám người lúc này đều đưa mắt sang Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn trên tay Thánh Hoàng Tử, không ai là không ghen tỵ cả.
Vì thế nên bọn hắn càng kinh ngạc trước kỹ thuật của lâu chủ cùng sự kinh khủng của Đoán Thần Đài, nếu hiện tại có người nói Đoán Thần Đài không có xuất xứ từ Tiên Vực sợ rằng người nào tin tưởng!

Chương 832. Đến thế giới khác thì sao?

Chỉ cần hai giọt máu liền có thể tái hiện lại phong thái cùng uy thế kinh thiên của Vô Thủy Đại Đế, người vô địch thế gian vào thời điểm đó!
"Ngươi nói đúng, việc mà lâu chủ đang làm chỉ có Tiên nhân mới có thể làm được mà thôi!"
"Chỉ bằng vài giọt máu liền có thể tái tạo lại Tiên Thiên Hỗn Độn Thể hoàn mỹ xưa nay chưa từng có cùng Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, không chỉ thế mà còn dung hợp một bộ phận đặc tính của chúng vào Đế Binh nữa chứ!"
Đông Phương Thái Nhất dù sống sót từ thời đại Thái Cổ đến nay cũng bị dọa tới mức lắc đầu liên tục.
Khả năng rèn đúc cùng với công năng nghịch thiên của Đoán Thần Đài này có thể nói là vượt xa khỏi tưởng tượng của tất cả mọi người.
Cực Đạo Binh Khí được chế tạo từ trong Thần Lô của Đoán Thần Đài thì càng lúc càng khoa trương, hơn nữa tất cả bọn chúng đều là những sản phẩm gần như không thể chế tạo ra được!
"Tu vi của lâu chủ chắc chắn ít nhất cũng là Hồng Trần Tiên! Chỉ có Hồng Trần Tiên mới có khả năng tiện tay liền chế tạo ra Cực Đạo Binh Khí như thế này thôi!"

"Theo ta thì Hồng Trần Tiên cũng không thể có khả năng nghịch thiên như lâu chủ được, chắc chắn hắn là một vị Tiên Vương vô thượng sống từ thời đại Thần Thoại tới nay!"
Đám người trong Thiên Cơ Lâu đã sớm tôn sùng lâu chủ tới mức mù quáng, tất cả mọi người lúc này lại đang bắt đầu tụ tập để suy đoán thân thế thực sự của lâu chủ.
Tuy nhiên đáng tiếc là ánh mắt của những tu sĩ tại Già Thiên thế giới này quá nông cạn, hệ thống tu luyện cũng không hoàn thiện, chỉ có Đại Đế mới có thể dung hợp pháp tắc thiên địa, trên Đại Đế cũng chỉ có Hồng Trần Tiên mà thôi.
Cái gọi là Hồng Trần Tiên ngoại trừ thực lực đủ để xé mở một lỗ hổng trên hàng rào Tiên Vực ra thì trọng yếu nhất chỉ có năng lực không bị thời gian quấy nhiễu.
Nhưng những thứ này Lưu Tiêu đều đã đạt được dưới sự che chở của Thiên Cơ Lâu rồi, thế nên cảnh giới thực sự của hắn cao hơn suy đoán của những tu sĩ này rất nhiều.
Nếu thật sự muốn đánh giá tu vi của hắn thì ít nhất phải tìm một thế giới như Tây Du thế giới, trong đó thì chắc cảnh giới của hắn có vẻ như hơi ngang bằng với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!
"Các ngươi đừng quá ngạc nhiên làm gì, những thanh Đế Binh này chỉ có thể coi là hàng thử nghiệm mà thôi!"

“Phải biết rằng Thiên Cơ Lâu là nơi có thể chu du khắp Chứ Thiên Vạn Giới, trong đó chứa đựng vô số Tiên Khí cùng các loại vật liệu quý hiếm, có khi đến một thế giới khác thì Cực Đạo Binh Khí trở thành hàng đại trà thì sao?”
Lâu chủ lắc đầu sau đó lên tiếng.
Nếu như đem Cực Đạo Binh Khí đặt ở Tây Du thế giới, Sơn Hải Kinh thế giới thì chắc hẳn nó cũng không phải là thứ gì quá hiếm thấy.
Lực phá hoại của Cực Đạo Binh Khí hoàn toàn không thể nào so sánh được các Thần Binh Lợi Khí trong thế giới đó, thậm chí có khi chúng còn không so sánh được với cả Cửu Xỉ Đinh Ba.
“Lâu chủ, lúc Thiên Cơ Lâu phi thăng sang một thế giới khác thì ta nhất định sẽ đi cùng ngươi!”
Diệp Phàm ban đầu vốn đang do dự, không biết bản thân nên đi hay không thì lúc này lập tức nhanh chóng quyết định.
Ban đầu hắn còn nhớ nhung không rời Bắc Đẩu Cổ Tinh, tuy nhiên hiện tại lại không thoát được dụ hoặc từ Chư Thiên Vạn Giới.
Trên Chư Thiên Vạn Giới tồn tại vô số kỳ trân dị bảo hiếm thấy, các loại thần dược, thần binh lợi khí nhiều không kế siết, chỉ nghe lâu chủ nói vài câu mà Diệp Phàm đã bắt đầu hưng phấn không thôi rồi!
“Ta cũng thế, chắc chắn ta sẽ đi theo bước chân của lâu chủ, cơ hội tốt như thế này mà bỏ lỡ thì phí quá!”
Ngay cả vị trí đứng đầu Cổ Tộc mà Thánh Hoàng Tử cũng hoàn toàn không quan tâm, nhanh chóng đứng lên nói lớn.
Về phần Diệp Đồng cùng Vương Đằng thì đã quyết định đi theo bước chân lâu chủ từ lâu, dù nơi đó là chân trời góc biển, nhất là Vương Đằng, lúc này y đã trở thành người hâm mộ cuồng nhiệt nhất của Lưu Tiêu.
“Lâu chủ, nếu như một ngày ngươi phi thăng đến Chư Thiên Vạn Giới thì chúng ta có thể đi theo không?”
Lúc này có không ít người trong Thiên Cơ Lâu đều có ý định này, mọi người nhanh chóng lên tiếng.
Vấn đề này đã có người hỏi qua khi Thiên Cơ Lâu còn ở Cửu Châu thế giới rồi.
“Vào lúc Thiên Cơ Lâu phi thăng lên thế giới khác thì chỉ cần các ngươi vẫn còn ở trong Thiên Cơ Lâu thì sẽ có thể đi theo.”
“Nhưng mà ta phải nhắc các ngươi trước, bởi vì các ngươi không phải là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, thế nên một khi tới thế giới khác thì chi phí trong Thiên Cơ Lâu sẽ đổi thành tiền tệ thông dụng ở nơi đó, một khi các ngươi không trả nổi tiền thì sẽ vĩnh viễn ở lại thiên địa đó.”
Lâu chủ cũng không muốn lừa gạt mọi người làm gì, dù sao cũng chỉ là một món lợi nhỏ mà thôi, thế nên hắn nhanh chóng lên tiếng chỉ rõ tai hại cho mọi người.
Những võ sĩ Cửu Châu là người hiểu rõ vấn đề này hơn ai hết, lúc ấy lâu chủ cũng đã phổ cập qua cho bọn hắn rồi.
Bởi vì dù chỉ ở lại Thiên Cơ Lâu, không sử dụng những công năng đặc biệt

khác thì cũng đã tốn một khoản tiền không nhỏ, tiền tệ còn dựa theo thế giới mà bọn hắn đang ở nữa chứ.
Tại Cửu Châu thế giới thì thanh toán bằng ngân lượng, nhưng đến thế giới này lại đổi thành Nguyên.
Nếu như bọn hắn đi theo Thiên Cơ Lâu đến một vị diện cường hãn nào đấy nhưng thực lực bản thân lại không đủ, không thể kiếm đủ tiền để thanh toán phí dụng thì bọn hắn cũng chỉ có thể rời khỏi Thiên Cơ Lâu mà thôi.
Bởi vì thế việc đi theo Thiên Cơ Lâu để tới một vị diện khác vẫn có một nguy hiểm nhất định, chỉ có người nào đủ sức mạnh hoặc tự tin vào bản thân mới có thể đi cùng Thiên Cơ Lâu sang một thế giới khác.

Chương 833. Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh

"Đáng tiếc Cơ gia vẫn còn cần ta, nếu không ta cũng muốn bỏ lại tất cả để liều theo Thiên Cơ Lâu một phen, chứng kiện vị diện khác có sắc thái ra sao!"
Cơ Tử là người được Hư Không Đại Đế coi trọng thế nên y là người được toàn bộ Cơ gia một đời này kỳ thác hy vọng, thân phận như thế đã quyết định Cơ Tử khó có thể rời đi cùng Thiên Cơ Lâu.
Ngoài ra còn có không ít Điện Chủ, Chưởng Môn của các thế lực khác cũng trong tình trạng tương tự, mọi người đều thở dài không thôi.
"Thời điểm chúng ta rời đi cũng không quá xa nên vẫn còn thời gian cho các ngươi từ từ cân nhắc!"
Dương Quá nhanh chóng lên tiếng nhắc nhở tất cả mọi người!
Dù sao hiện tại Thiên Cơ Lâu cũng không quá gấp gáp trong việc rời đi, vẫn còn khá nhiều thời gian cho tất cả mọi người cân nhắc, không cần quyết định trong thời gian ngắn.
Lúc này mọi người cũng dần phản ứng lại, khi nghe Dương Quá nói thế thì nhanh chóng lấy lại tinh thần.
"Đệ tử Diệp Phàm, kiện Đế Binh cuối cùng của ngươi ra lò!"
Lâu chủ cũng tiếp tục công việc của bản thân, hắn chỉ vào tòa Thần Lô cuối cùng sau đó lên tiếng.
Trong ba kiện Đế Binh vừa được luyện chế xong thì đã có hai kiện xuất lò và chỉ còn lại một kiện Đế Binh cuối cùng là của Diệp Phàm mà thôi.
Vạn Vật Mẫu Khí Thụ của Diệp Phàm là thứ mà hiện tại đại đa số thế gia đều thèm nhỏ dãi, thế nên khi nghe lâu chủ nói thế thì ai nấy đều chuyển sự chú ý của mình sang Đế Binh của Diệp Phàm mà không còn suy nghĩ việc có nên đi theo Thiên Cơ Lâu hay không nữa.
"Vâng lâu chủ!"
Diệp Phàm lập tức tiến lên một bước, gương mặt mong đợi.
"Ra lò."
Lâu chủ thấy thế thì gật đầu, rồi sau đó ra lệnh cho tòa Thần Lô cuối cùng,

chỉ thấy nắp lô bỗng mở toang ra, Huyền Hoàng Chi Khí tỏa ra khắp xung quanh!
Đây không phải là do kỹ thuật rèn đúc của Đoán Thần Đài lợi hại ra sao, việc này chỉ đơn thuần là do Vạn Vật Mẫu Khí Thụ của Diệp Phàm có công năng quá cường đại nên Huyền Hoàng Chi Khí tỏa ra vô cùng vô tận, dù sau khi được luyện hóa xong vẫn còn dư không ít!
Trong nháy mắt một Đại Đỉnh phá vỡ sương mù bay thẳng về phía chân trời rồi sau đó quay ngược trở lại vào tay của lâu chủ, khi tất cả mọi người thấy hình dáng của kiện Đế Binh cuối cùng này thì đều chấn kinh cực độ, bởi vì nó hơi khác với hình dáng trong tưởng tượng của bọn hắn.
Ban đầu bọn hắn tưởng thứ này ít nhất cũng là một Thanh Đồng Cổ Đỉnh có tiên khí lượn quanh, hoặc ít nhất cũng là một Thần Đỉnh tỏa ra Ngũ Sắc Thần Quang.
Nhưng không ngờ thứ này lại là một Đại Đỉnh theo phong cách máy móc cơ giáp!
Dưới sự ảnh hưởng từ mảnh vỡ binh khí Cực Đạo Binh Khí thuộc Đạo Diễn Đại Đế của Vĩnh Hằng Tinh Vực, Đế Binh của Diệp Phàm cuối cùng sở hữu một hình dáng kỳ lạ vô cùng!
"Đây chính là Cực Đạo Binh Khí ta ban thưởng cho ngươi, Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh!"
Lâu chủ cười cười, sự giáng lâm của Vĩnh Hằng Tinh Vực khiến cho các đệ tử của Thiên Cơ Lâu hưởng không ít phúc lợi, có thể nói Vĩnh Hằng Tinh Vực là phúc tinh của đệ tử Thiên Cơ Lâu!
Không chỉ làm cây đao trong kế hoạch mượn đao giết người của lâu chủ mà bọn hắn cống hiến nhiều thứ cho công cuộc tạo Đế Binh cho đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Hiện tại Cơ Giáp Đỉnh đang lơ lửng trong lòng bàn tay của lâu chủ quả thật không khác gì một tạo tác tinh vi ới cực độ, bên trong nó có cấu tạo không khác gì một chiếc đồng hồ cơ học đang biến đổi không ngừng!
"Tạo hình của cái đỉnh kia thật kỳ quái, cảm giác nó giống như một khối máy móc hơn!"
Nhưng khi Đế Binh của Diệp Phàm ra lò thì cũng không mang tới cảm giác bá đạo hay ngạt thở như Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn cùng Hỗn Độn Phi Tiên Hào.
Hỗn Độn Phi Tiên Hào mặc dù cũng là một kiện Đế Binh kết hợp giữa binh khí cùng khoa học kỹ thuật của Vĩnh Hằng Tinh Vực, nhưng dù sao hình dạng của nó cũng lớn một cách dọa người, hơn nữa việc binh khí là một chiếc phi thuyền không phải là chuyện bình thường gì.
Nhưng Đại Đỉnh mang trên mình cấu tạo máy móc, bánh răng tinh vi này lại khiến cho người khác không biết nó có tác dụng gì, việc này làm cho đám người tò mò không thôi.
"Thứ này càng nhìn thì ta càng thấy giống những binh khí của những tên đến từ Vĩnh Hằng Tinh Vực kia, ngoại trừ tỏa ra Huyền Hoàng Chi Khí vô cùng vô tận ra thì không có gì đặc biệt."

“Vạn Vật Mẫu Khí Thụ có vẻ đang nằm trong lõi của Đại Đỉnh này, dù sao Huyền Hoàng Chi Khí cuồn cuộn không dứt mà nó tỏa ra quả thật cũng rất lợi hại!”
“Nhưng ngoại trừ cái đó ra thì còn cái gì khác đâu…”
Sau khi đám người chứng kiến hai kiện Đế Binh vô cùng kinh khủng khi nãy thì đương nhiên sẽ mang một tâm thái mong chờ cực lớn khi thanh Đế Binh cuối cùng này xuất thế.
Tuy nhiên khi Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh này ra lò thì khiến tất cả mọi người không ai nhìn thấu.
“Thứ này hoàn toàn giống với tưởng tượng của ta về Cực Đạo Binh Khí, quả nhiên chỉ có lâu chủ là hiểu ta mà thôi!”
Nhưng Diệp Phàm không những không lộ ra thần sắc thất vọng giống mọi người, ngược lại hắn còn nhìn Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh với một vẻ mặt hưng phấn cực độ.

Chương 834. Kết hợp hoàn mỹ

Bắc Đẩu Cổ Tinh chưa từng xuất hiện bất kỳ khoa học kỹ thuật gì, đương nhiên không ai hiểu tác dụng của Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh này của hắn rồi.
Diệp Phàm vốn không phải là người của Bắc Đẩu, bản chất hắn vẫn là một người đến từ Địa Cầu, trước kia đến Bắc Đẩu hắn đã sống một thời gian dài trên Địa Cầu.
Đương nhiên qua đó hắn biết rõ khoa học kỹ thuật có tiềm năng đáng sợ tới mức nào, suy nghĩ này của hắn đã được chứng thực khi Vĩnh Hằng Tinh Vực xuất hiện!
“Các ngươi đừng nên xem thường hệ thống tu chân kết hợp với khoa học kỹ thuật này, tài nguyên trên Vĩnh Hằng Tinh Vực có thể nói là khá cằn cỗi, thậm chí nếu xét trên phương diện tài nguyên thì bọn hắn còn không bằng một phần mười của Bắc Đẩu Cổ Tinh nữa.”
“Nhưng dù với điều kiện khắc nghiệt như thế mà bọn hắn vẫn có thể sáng tạo ra một Vĩnh Hằng Hạm Đội kinh khủng như hiện tại.”
Lâu chủ giơ hai tay lên, tháo gỡ trói buộc của kiện Đế Binh trong tay hắn, Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh nhanh chóng bắt đầu màn trình diễn của nó.
Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh được chế tạo từ Tiên Kim cùng nhiều kim loại quý hiếm khác, kết cấu bên trong nó không có hình dạng cố định, thiên biến vạn hóa.
Một khi mở khóa thì mỗi linh kiện, mỗi cái bánh răng nhỏ trong nó dần chuyển động, tất cả đều nhanh chóng biến hình.
Phía trước nó xuất hiện một họng pháo to lớn, phía dưới thì mọc ra chân chống để cố định, trong nháy mắt thôi nó đã biến thành một khẩu đại pháo có hình dạng cực kỳ khủng bố.
Nhưng đây vẫn chưa kết thúc, một giây sau toàn bộ Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh lại tiếp tục biến hóa.
Tấm chắn, súng phóng tên lửa, súng máy tự động, đủ loại hỏa lực hạng

nặng mà tất cả người trên Bắc Đẩu Cổ Tinh chưa từng chứng kiến liên tục xuất hiện.
Nhưng đối với Diệp Phàm thì những thứ này quả thật quá quen thuộc, bởi vì chúng đều là những sản phẩm của khoa học kỹ thuật trên địa cầu!
Đạo Diễn Đại Đế năm đó mặc Đạo Diễn Thần Y, sau đó hóa thân thành Cơ Giáp Đại Đế trong Tinh Không để chứng đạo, hiện tại Đế Binh của Diệp Phàm dung hợp một mảnh vỡ trong Đạo Diễn Thần Y, đương nhiên nó cũng kế thừa khả năng đặc biệt này!
"Quá trình chế tạo thứ này hoàn toàn không đơn giản tý nào, đầu tiên là đem Ngũ Sắc Tiên Kim rèn đúc thành một kim loại mới, sau đó dùng kim loại này chế tạo ra một Cực Đạo Binh Khí kết hợp với khoa học kỹ thuật, có thể nói là biến hóa ngàn vạn, nó có thể biến hóa thành bất kỳ loại binh khí nào!"
"Hạch tâm của nó chính là Vạn Vật Mẫu Khí Thụ, sau khi lấy Đạo Văn Pháp Tắc lạc ấn lên nó thì thứ này sẽ lấy Huyền Hoàng Chi Khí làm năng lượng để vận hành, có thể nói là hỏa lực của Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh này gần như vô hạn!"
Lâu chủ tùy ý phất tay một cái, Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh lập tức biến thành nhiều pháo đài rồi tấn công vào Thác Cửu Thiên Thần Hỏa phía xa xa kia.
Khi những họng pháo này tấn công cùng một lúc thì uy lực thật sự rất kinh người, khi nó vừa khai hỏa thì tất cả mọi người ở đây rốt cuộc cũng biết được uy lực của nó rốt cuộc cường hãn tới mức độ ra sao!
Tuy nó nhìn như một món binh khí được tạo ra từ khoa học kỹ thuật, nhưng đạn nó bắn ra lại là Huyền Hoàng Chi Khí, uy lực của đòn vừa rồi sánh ngang, thậm chí là vượt trội hơn cả một món Cực Đạo Binh Khí thông thường!
Uy lực của nó mạnh tới nổi khiến cho Thác Cửu Thiên Thần Hỏa chia ra hai phần rõ rệt giữa không trung
Nhưng Cửu Thiên Thần Hỏa vô cùng vô tận, lỗ hổng mà Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh tạo ra nhanh chóng được lấp đầy, tuy nhiên nhiêu đó cũng đủ khiến đám người biết rõ uy lực của thứ này!
"Đây là vũ khí khoa học kỹ thuật sao, sao ta cảm giác nó lại có tính chất giống như Hoàng Đạo Long Khí trong Thái Hoàng Kinh?"
"Đây mà là pháo kích gì chứ, thứ mà nó bắn ra rõ ràng là Huyền Hoàng Chi Khí được áp súc tới cực hạn!"
"Uy lực của thứ này hoàn toàn có thể sánh ngang với Hoàng Đạo Long Khí, Hằng Vũ Kinh!"
Đám người không hiểu quá nhiều về sức mạnh của khoa học kỹ thuật, tuy nhiên ai cũng có thể cảm nhận được uy lực của đòn vừa rồi.
Thái Hoàng Kinh là một trong những bộ Đế Kinh chú trọng về sức công phạt nhất, Hằng Vũ Kinh, Hoàng Đạo Long Khí cũng đều có uy lực tương tự với một kích khi nãy của Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh, tất cả đều lấy Tiên Thiên Chi Khí để công kích.
"Hỏa lực với trình độ này thì Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh còn có thể tấn công liên tục không ngừng nghỉ trong mười ngày mười đêm."

Lâu chủ tiếp tục công bố một tin tức động trời ra, khiến cho tất cả mọi người đều rùng mình một cái.
Nếu nói một đòn khi nãy của Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh khiến bọn hắn hiểu được sức mạnh của thứ này tới đâu thì lời nói vừa rồi của lâu chủ quả thật khiến bọn hắn ngơ ngác!
Loại công kích có thể sánh ngang được với Hoàng Đạo Long Khí này vậy mà lại có thể được sử dụng không gián đoạn trong mười ngày mười đêm sao!
Phải biết rõ Hoàng Đạo Long Khí chính là thứ có thể chống lại được với Bí tự "Đấu" trong Cửu Bí đó!
"Nếu như có thể duy trì uy lực này trong mười ngày mười đêm thì chắc hẳn ngay cả Sinh Mệnh Cấm Khu cũng sẽ bị càn quét không còn một mảnh!"
"Chắc hẳn đây là uy lực của Vạn Vật Mẫu Khí Thụ, nhờ nó mà thứ này có thể sở hữu một nguồn năng lượng cuồn cuộn không dứt, không còn sầu về việc sức bền bỉ không đủ nữa!"
"Xem ra kiện Cực Đạo Đế Binh chắc chắn sẽ có uy danh cực kỳ khủng bố trong tương lai!"
Đám người lúc này mới dần lấy lại tinh thần, ai nấy đều nghị luận vô cùng ầm ĩ.

Chương 835. Chấn kinh vũ trụ bát hoang

Vạn Vật Mẫu Khí Thụ chính là đầu nguồn sinh ra Huyền Hoàng Chi Khí, sau khi được Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh lấy làm hạch tâm thì đương nhiên tương đương với việc nó sở hữu một nguồn năng lượng vô cùng vô tận.
Vạn Vật Mẫu Khí Thụ nếu đặt ở trong mắt của những tu sĩ Bắc Đẩu Cổ Tinh thì nó cũng chỉ là Tiên Vật một phương mà thôi, cùng lắm là có uy lực không tầm thường.
Nhưng nếu để nó vào tay của nền văn minh kết hợp tu chân cùng khoa học kỹ thuật như Vĩnh Hằng Tinh Vực thì nó không khác nào một nguồn năng lượng vô tận cả!
"Lâu chủ thật sự quá lợi hại, có thể rèn ra thứ giống hoàn toàn tưởng tượng của ta!"
Diệp Phàm tiếp nhận kiện Đế Binh này, sau đó tranh thủ lấy Đạo Văn Pháp Tắc của mình lạc ấn vào trong đó, cuối cùng mới thu vào Thần Thức của mình
Ban đầu thứ mà Diệp Phàm muốn chế tạo đã là một binh khí có thể kết hợp tu chân cùng khoa học kỹ thuật, nó còn phải phát huy ra ưu thế của cả hai nền văn minh nữa.
Không ngờ lâu chủ không chỉ làm ra sản phẩm một cách hoàn mỹ, mà y còn có thể nâng cấp cho uy lực của nó kinh khủng như vậy!
Hiện tại trong Thiên Cơ Lâu thì đã có sáu người sở hữu Cực Đạo Binh Khí

cho bản thân rồi.
"Đoán Thần Đài này của lâu chủ thật sự quá bá đạo, trong một ngày mà có thể liên tục chế tạo ra sáu thanh Cực Đạo Binh Khí!"
"Có đại năng như lâu chủ tự mình rèn đúc thì coi như là một lò rèn bình thường cũng có thể sinh ra thần binh lợi khí cho ngươi!"
"Tuy đã tận mắt nhìn thấy sáu thanh Đế Binh xuất thế trong cùng một ngày, nhưng ta vẫn cảm thấy chưa đã ghiền lắm!"
Lúc này đám người ai nấy đều kích động không thôi, hô to liên tục!
Chứng kiến những Cực Đạo Binh Khí này ra đời còn khiến bọn hắn kích động hơn cả việc nghe lâu chủ công bố Bảng Danh Sách nữa, dù sao những Bảng Danh Sách kia chỉ là nghe kể từ miệng lâu chủ mà thôi, sao có thể sướng bằng chứng kiến tận mắt cơ chứ!
"Tiêu Phong, ngươi có ý tưởng gì cho Cực Đạo Binh Khí của ngươi chưa?"
Lâu chủ lúc này quay sang hỏi Tiêu Phong, người hiện tại tuy đã đủ điều kiện nhưng vẫn chưa biết bản thân nên chọn Cực Đạo Binh Khí ra sao.
"Hiện tại vật liệu để chế tạo binh khí của bản thân vẫn chưa được thu thập xong nên xin lâu chủ cho đệ tử thêm một ít thời gian!"
Tiêu Phong tranh thủ ôm quyền sau đó lên tiếng.
Kỳ thật Lưu Tiêu cũng biết rõ ba người Tiêu Phong đã có kế hoạch từ trước, đợi sau khi Đế Binh của Diệp Phàm cùng Thánh Hoàng Tử đại thành thì bọn hắn sẽ giúp Tiêu Phong đi lấy máu của Ngũ Sắc Thần Hoàng.
Khi thấy những đệ tử trong Thiên Cơ Lâu có tình nghĩa, đoàn kết có nhau như thế này thì lâu chủ cũng không phản đối làm gì.
"Nếu như đệ tử Thiên Cơ Lâu tạm thời không có nhu cầu rèn đúc Đế Binh cho riêng mình thì hiện tại có ai muốn sử dụng công năng của Đoán Thần Đài không?"
Lâu chủ nhìn sang những thế lực xung quanh rồi lên tiếng.
Dù sao Đoán Thần Đài hiện tại là một công năng có thể được tất cả mọi người sử dụng, chỉ là nếu người ngoài muốn sử dụng thì toàn bộ vật liệu đều phải do chính bọn hắn chuẩn bị, không được sử dụng Ngũ Sắc Tiên Kim của lâu chủ!
Vật liệu dùng để chế tạo Cực Đạo Binh Khí trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này hiện có bảy loại Tiên Kim, còn nếu muốn chế tạo Thánh Cấp Binh Khí thì có một loại vật liệu khác, đó chính là Cửu Thiên Thần Ngọc.
Nhưng những vật liệu này hiếm thấy vô cùng, trong lịch sử thì chỉ có những Đại Đế đương thời mới có đủ khả năng tìm và thu thập đủ những vật liệu này.
Bởi vì đại đa số bọn chúng đều nằm sâu trong các Sinh Mệnh Cấm Khu nên không gia tộc hay cá nhân nào dám vào đó để khai thác cả!
Tuy nhiên không thể nói rằng toàn bộ các Thánh Địa Thế Gia không có ai sở hữu Tiên Kim cả, dù sao truyền thừa của bọn hắn cực kỳ lâu đời, chỉ là do số lượng quá ít nên không đủ để rèn đúc ra được một thanh binh khí mà thôi.
Vì vậy dù nghe lâu chủ nói thế mà tất cả mọi người đều im lặng không trả

lời.
“Nếu như không có ai muốn sử dụng Đoán Thần Đài thì ta tạm thời tắt lô!”
Lưu Tiêu cũng có thể đoán được trước phản ứng của mọi người, dù sao việc những thế lực này vẫn chưa tích lũy được Tiên Kim, vật liệu cũng không phải việc gì quá bất ngờ, thế nên hắn vung tay lên một cái, toàn bộ dị tượng cùng Đoán Thần Đài đều được thu hồi!
Gần một ngàn khách nhân của Thiên Cơ Lâu cũng trở lại chốn cũ sau cái phất tay của lâu chủ.
Thông tin về pháp bảo thần kỳ vạn thế không xuất hiện như Đoán Thần Đài được lan truyền khắp Bắc Đẩu Cổ Tinh với một tốc độ cực kỳ chóng mặt, thậm chí cả những người đến từ Thiên Ngoại khi biết được tin tức này cũng không thể tin vào tai mình.
Một hơi rèn ra ba thanh Đế Binh, thông tin về pháp bảo Tiên Đài này khiến toàn bộ vũ trụ bát hoang chấn kinh!

Chương 836. Bảng xếp hạng Đế Binh

“Pháp bảo Tiên Đài có thể rèn đúc Đế Binh, hơn nữa một lần còn có thể rèn ra ba thanh?”
Trên Thần Đình, sau khi nghe tin tức này thì Đế Chủ hít sâu một hơi để lấy bình tĩnh trở lại, sau đó lộ ra ánh mắt tham lam khi nhìn về Thiên Cơ Lâu.
“Không ngờ quanh đi quẩn lại thì Bảo Địa lớn nhất Bắc Đẩu Cổ Tinh không phải Hoàng Sào hay Cổ Tộc gì mà lại chính là Thiên Cơ Lâu, thế lực công bố Bảng Danh Sách kéo chúng ta tới đây.”
Cùng lúc đó những thế lực đầu phục Tử Vi Thần Triều là Thái Âm Giáo cùng Kim Ô Bộ Tộc đều lòng sinh quỷ kế.
Hai người bọn hắn một bên mưu đoạt truyền thừa của Cổ Hoàng, một bên thì tuyệt diệt huyết mạch của Thái Dương Thánh Hoàng.
Mà lúc này tộc nhân của hai chi huyết mạch này đều đang tề tụ đủ tại Thiên Cơ Lâu.
“Hỗn Độn Thể Cực Đạo Binh Khí? Tiên Thiên Thánh Thể Cực Đạo Binh Khí? Xem ra Đoán Thần Đài này sớm muộn gì cũng nằm trong túi của chúng ta mà thôi!”
Những cường tộc liên minh trên Thần Thoại Cổ Lộ khi nghe tới tin tức này cũng la lên ầm ĩ!
Nhưng không chỉ có những thế lực này là muốn đoạt Đoán Thần Đài vào tay bản thân.
“Bảo vật cường hãn như vậy thì chắc chắn sẽ dẫn tới tranh đoạt của tất cả thế lực tại Thiên Ngoại, sợ rằng chỉ một mình Thiên Cơ Lâu sẽ không bảo vệ được loại thần khí như thế.”
“Thế nên đại cục vẫn quan trọng hơn, thần khí dạng này nên đưa cho chúng ta bảo quản thì là tốt nhất!”

Trong Thần Vực Thế Lực, Thần – Tồn tại tu hành dựa trên tín ngưỡng của ức vạn sinh linh nay cũng mở thần trí của bản thân ra để nhìn về phía Táng Đế Tinh.
Mà cùng lúc này còn có một nơi diễn ra náo động không nhỏ, đó chính là Địa Phủ.
"Có thể dung hợp các loại Thần Huyết, thậm chí chỉ cần một giọt máu thôi là đã có thể mô phỏng ra toàn bộ huyết mạch cùng dung hợp vào vũ khí, Bảo Vật này làm bằng cách nào thế?"
Diêm La Hoàng kinh hãi cực độ trước công năng của Đoán Thần Đài, hắn vừa mừng vừa sợ, nhịn không được mà la lớn.
"Nếu như trên tay chúng ta nắm giữ một thanh thần khí thế này thì chắc chắn con đường nghiên cứu Luân Hồi của chúng ta sẽ tiến xa một đoạn lớn!"
Trấn Ngục Hoàng cũng lộ ra vẻ mặt mừng như điên, mục tiêu duy nhất của hắn hiện tại là Đoán Thần Đài.
Sau lưng bọn hắn hiện tại có vô số Nguyên Quỷ, Nguyên Thần cùng nhiều quái vật khác đang nhe răng trợn mắt trong lồng giam.
Vô số thế lực kinh thiên trên vũ trụ ban đầu chạy tới Táng Đế Tinh là vì Bảo Địa Bảng, nhưng hiện tại đại đa số bọn hắn đều chuyển đầu mâu sang Đoán Thần Đài của Thiên Cơ Lâu.
Mà lúc này trong Thiên Cơ Lâu thì lâu chủ vừa mang đám người ra khỏi dị tượng của Đoán Thần Đài, mọi người vẫn còn đang thảo luận về việc khi nãy một cách nhiệt tình.
"Lâu chủ, hiện tại đã không cần sử dụng Đoán Thần Đài, giờ là lúc tốt nhất để công bố Bảng Danh Sách mới đó."
Hiện tại Tiêu Phong không quá mức gấp gáp về việc chế tạo Đế Binh và tạm thời không có đệ tử Thiên Cơ Lâu nào đạt đủ điều kiện để rèn đúc Đế Binh mới, thế nên lúc này là lúc thích hợp để công bố Bảng Danh Sách mới!
"Nếu như các ngươi đã tò mò về những Cực Đạo Binh Khí như thế thì hiện tại ta sẽ xếp hạng một Bảng Danh Sách để các ngươi biết được đủ loại Đế Binh trên vũ trụ này."
Lâu chủ cũng không thừa nước đục thả câu mà lập tức gật đầu đồng ý yêu cầu này, thật ra hắn đã sử dụng Thiên Cơ Lâu để xếp hạng một Bảng Danh Sách Cực Đạo Đế Binh từ trước rồi, tuy nhiên đó cũng là lúc Thiên Cơ Lâu mở khóa Đoán Thần Đài nên hắn không có cơ hội công bố mà thôi.
Đó là lý do hắn đồng ý với việc công bố Bảng Danh Sách mới một cách dễ dàng như vậy.
Mọi người sau khi nghe nói lâu chủ muốn tiếp tục công bố một Bảng Danh Sách mới thì kích động không ngừng.
"Lâu chủ lại muốn tiếp tục công bố Bảng Danh Sách mới rồi, rốt cuộc lại có thể mở rộng tầm mắt!"
"Không biết Bất Tử Thiên Đao, Thôn Thiên Ma Quán lợi hại hơn hay là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn mà lâu chủ chế tạo lợi hại hơn đây."
"Nếu xét luôn sáu thanh Đế Binh vừa được lâu chủ chế tạo thì không biết

Bảng Danh Sách này sẽ ra sao!"
Mọi người khi nghe thấy Bảng Danh Sách mới thì bắt đầu sôi động hết cả lên, ai nấy đều nhanh chóng bàn luận xem Đế binh nào có cơ hội lớn nhất lên bảng, dù sao từ thời đại Thần Thoại tới nay cũng đã có không ít Đế Binh xuất hiện, mỗi một kiện đều đại diện cho một thời kỳ cực kỳ huy hoàng của một vị Đại Đế, đến tột cùng Đế Binh nào mạnh hơn Đế Binh nào đều là đề tài bàn luận muôn thuở của mọi người.
Đây là chưa tính tới sáu thanh Đế Binh của đệ tử Thiên Cơ Lâu vừa được lâu chủ chế tạo kia nữa, chỉ nhiêu đây liền thấy được Bảng Danh Sách này chắc chắn sẽ gây nên một trận gió tanh mưa máu!
"Bởi vì số lượng Đế Binh cực kỳ đông đảo, thế nên Bảng Danh Sách lần này thu nhận tới hai mươi thanh Đế Binh lên bảng!"
Lâu chủ tiếp tục mở miệng để công bố số lượng trên Bảng Danh Sách lần này.
Đám người cũng bắt đầu im miệng, không nghị luận gì nữa.
"Bảng Danh Sách lần này không bỏ qua bất kỳ Đế Binh nào, kể cả sáu thanh Đế Binh vừa được Thiên Cơ Lâu chế tạo."
"Mặt khác, giới hạn của Bảng Danh Sách này là Cực Đạo Binh Khí, những Binh Khí có cấp độ Thánh Cấp Binh Khí hoặc mà Chuẩn Đế Binh đều sẽ không được có tên trên bảng!"

Chương 837. Tử Kim Hàng Ma Xử

Phải biết rằng tại Chư Thiên Vạn Giới này ngoại trừ Đế Binh ra thì cũng tồn tại không ít Thánh Khí, thậm chí là Chuẩn Đế Binh.
Giống như Ly Hỏa Thần Lô của Hằng Vũ Đại Đế, hoặc là Thiên Đế Kiếm của Vương Đằng, Trung Hoàng Đỉnh tại Trung Châu, Phiên Thiên Ấn,…
Tất cả đều là binh khí Chuẩn Đế Binh.
Thế nên nếu xét thì số lượng Đế Binh trong vũ trụ này thì hoàn toàn không ít, có thể tìm và xếp hạng ra hai mươi thanh Đế Binh mạnh nhất từ trong vô vàn những Đế Binh trên là một chuyện không dễ.
Huống hồ việc bình chọn Cực Đạo Binh Khí cũng là một việc khó khăn vô cùng, bởi vì nếu xếp trên uy lực thì nhiều Đế Binh chỉ sàn sàn với nhau mà thôi nên rất khó xếp hạng.

"Bảng Danh Sách lần này chắc chắn vẫn sẽ khiến toàn bộ vũ trụ nói chung cùng tất cả thế lực trên Bắc Đẩu Cổ Tinh nói riêng đều phải chấn động!"
"Không cần nói ta cũng đã đoán được, Vô Thủy Chung chắc chắn sẽ có tên trong năm vị trí đầu!"
"Việc này chưa chắc, nói không chừng lâu chủ sẽ liệt kê ra nhiều Tiên Khí trên vũ trụ này mà chúng ta chưa biết thì sao!"
Mặc dù lần này có không ít người đã tự sắp xếp trước Bảng Danh Sách của riêng mình trong lòng, tuy nhiên tất cả đều đã là người có kinh nghiệm, không ai dám khẳng định chắc chắn một điều gì cả.

Dù sao bất kỳ Bảng Danh Sách của lâu chủ đưa ra nào đều chứa đựng nhiều bất ngờ, lâu chủ là người không gì không biết, là một đại năng nắm giữ vô số bí mật trên khắp vũ trụ bát hoang, số lượng Đế Binh mà hắn biết được nhiên là nhiều hơn bất kỳ người nào đang ở trong Thiên Cơ Lâu.
"Lần công bố này ta tạm đặt tên là công bố Thần Uy Đế Binh Bảng!"
"Quy tắc của Bảng Danh Sách này chính là xếp hạng dựa trên nhiều năng lực, yếu tố của một thanh Đế Binh, không chỉ xếp theo phẩm giai của Đế Binh."
Lâu chủ bắt đầu lên tiếng phổ cập quy tắc của Thần Uy Đế Binh Bảng này cho mọi người, đồng thời hắn cũng dựa theo những quy tắc này để sử dụng Thiên Cơ Lâu tổng hợp một Bảng Danh Sách về Cực Đạo Đế Binh mới.
Chỉ tốn một thời gian ngắn thôi thì Thiên Cơ Lâu đã tổng hợp lại được một Bảng Danh Sách và hiện lên trong Thần Thức của lâu chủ, sau khi nhìn Bảng Danh Sách mới này một lần thì Lưu Tiêu cũng không nhịn được mà bắt đầu kinh ngạc, dù cho có bảy thanh Đế Binh vừa được Thiên Cơ Lâu tạo ra thì Bảng Danh Sách này vẫn không có quá nhiều sự thay đổi.
Sau khi Thiên Cơ Lâu thêm sáu thanh Đế Binh vừa được Thiên Cơ Lâu chế tạo vào để xếp hạng lại thì chỉ những vũ khí nằm ở top 10 và trước đó bị thay đổi một chút.
Nhưng khi xét tới mười vị trí đầu thì đó không còn là những Đế Binh bình thường nữa rồi, chủ nhân của bọn hắn đều là những Đại Đế cực kỳ nổi danh trong lịch sử, có cái là Tiên Khí nữa, những Đế Binh này không thể bị Đoán Thần Đài siêu việt một cách dễ dàng được.
Thế là lâu chủ tuy bất ngờ nhưng cũng nhanh chóng điều tiết cảm xúc sau đó bắt đầu lên tiếng công bố cho mọi người.
Mọi người ở dưới đã chờ một khoảng thời gian, ánh mắt của từng người đều chứa đựng vẻ mong chờ!
Nhất là những thám tử đến từ khắp các thế lực trên vũ trụ này, sau khi bọn hắn nghe được lâu chủ muốn lập nên một Bảng Danh Sách để xếp hạng những Đế Binh thì ai nấy đều tập trung tinh thần cao độ.
Bọn hắn không muốn để sót một tình báo quan trọng như thế này.
"Đứng thứ hai mươi trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Tử Kim Hàng Ma Xử của Đại Lôi Âm Tự tại Tây Mạc!"
Lâu chủ lên tiếng công bố thanh Đế Binh đầu tiên có tên trên bảng cho mọi người.
"Tử Kim Hàng Ma Xử này chính là Đế Binh chứng đạo của A Di Đà Phật năm đó, trong ba trăm ngàn năm qua nó luôn được cất giấu trong Đại Lôi Âm Tự, được cường giả của Phật Tông các đời khác nhau nắm giữ."
Lời của lâu chủ vừa dứt thì có không ít người trong Thiên Cơ Lâu đều quay mặt sang nhìn Đấu Chiến Thắng Phật.
"Lâu chủ nói không sai, Tử Kim Hàng Ma Xử thật sự đang được ta đảm bảo, nhưng chỉ là tạm thời mà thôi."
Đấu Chiến Thắng Phật thấy không thể giấu được nữa thì chỉ đành lên tiếng thừa nhận.

Sau khi hắn gia nhập vào Đại Lôi Âm Tự một thời gian thì đã được Đại Lôi Âm Tự giao nhiệm vụ bảo đảm kiện Đế Binh này rồi, nếu tính tới hiện tại thì cũng là một khoảng thời gian khá lâu.
Nhưng mà lúc đó Đấu Chiến Thắng Phật đã sở hữu Tiên Thiết Côn rồi, nếu so sánh cả hai với nhau thì rõ ràng sức công phạt của Tiên Thiết Côn lớn hơn Tử Kim Hàng Ma Xử nhiều.
Thế nên khi nghe được Tử Kim Hàng Ma Xử này có thể có tên trên Bảng Danh Sách của lâu chủ thì hắn mới kinh ngạc như vậy.
"Tử Kim Hàng Ma Xử này chỉ có thể đứng hạng thứ hai mươi là có hai lý do chính, thứ nhất là chất liệu để tạo ra nó không phải là loại nào trong bảy loại Tiên Kim dùng để chế tạo Đế Binh cả, nó chính là Tử Kim Thần Thiết mà A Di Đà Phật Đại Đế tìm ra."
"Thế nên nếu xét về tính chất vật liệu thì nó không sánh bằng những Đế Binh được tạo thành từ Tiên Kim khác."
"Thứ hai chính là mục đích chính của thanh Tử Kim Hàng Ma Xử này không phải tạo ra để chiến đấu, công năng chân chính của thanh Đế Binh này là việc nó có thể chứa đựng Tín Ngưỡng Chi Lực của ức vạn sinh linh!"

Chương 838. Bản chất của Tín Ngưỡng chi lực

Sau khi nghe lâu chủ công bố bí mật này ra thì mọi người cùng Đấu Chiến Thắng Phật đều cảm thấy hơi kinh ngạc.
Bởi vì trước kia, ngay cả Đấu Chiến Thắng Phật cũng không biết rõ công năng này của Tử Kim Hàng Ma Xử, hắn chỉ luôn xem đây là một kiện Đế Binh bình thường mà thôi.
Tín Ngưỡng Chi Lực là một năng lượng dùng để tu luyện cực kỳ hiếm thấy trên Bắc Đẩu nói riêng và cả vũ trụ bát hoang nói chung, nó khác với Linh Khí, Tín Ngưỡng Chi Lực hình như là có liên quan tới việc trường sinh!
"Nếu so với những công pháp cùng pháp bảo khác của Đại Lôi Âm Tự thì Tử Kim Hàng Ma Xử có thể chứa đựng một số lượng lớn Tín Ngưỡng Chi Lực, nó có thể chứa đựng Tín Ngưỡng Chi Lực của ức vạn sinh linh trong mấy chục vạn năm!"
Sau đó lâu chủ tiếp tục lên tiếng giải thích.
Đây là lý do chính vì sao Tử Kim Hàng Ma Xử lại có thể đánh bại nhiều Đế Binh khác để có thể trên Bảng Danh Sách này của Thiên Cơ Lâu.
Đế Binh này mặc dù công năng chiến đấu của nó không cao, thậm chí có thể nói là thấp trong hàng những Đế Binh khác, nhưng Tín Ngưỡng Chi Lực được nó chứa đựng đã lên tới một con số khổng lồ, số Tín Ngưỡng Chi Lực này được tích lũy trong mấy chục vạn năm của mấy trăm triệu sinh linh, nguồn tiềm lực này không thể coi thường được.
Trong nguyên tác thì vào lúc một sợi Thần Niệm của Thái Âm Nhân Hoàng

khôi phục sau đó muốn tiến vào Bắc Đẩu thì nó cũng phải đối mặt chất vấn từ Tử Kim Hàng Ma Xử là có nguy hại thới thương sinh hay không!
Qua đó ta có thể thấy được tuy Tín Ngưỡng Chi Lực là một thứ khá hiếm gặp tại Bắc Đẩu Cổ Tinh nhưng tiềm lực của nó lại không nhỏ một tý nào.
"Lâu chủ, Tín Ngưỡng Chi Lực này rốt cuộc là lực lượng ra sao thế, vì sao ta chưa từng nghe nói có bất kỳ thế lực nào ngoài Tây Mạc Phật Giáo cùng Thần Vực sử dụng thứ này để tu luyện?"
Khương Thái Hư dù sao cũng là một lão tiền bối sống mấy ngàn năm, trong những năm tháng dài đằng đẵng của mình thì không phải là hắn chưa từng nghe qua Tín Ngưỡng Chi Lực, nhưng đó chỉ là nghe mà thôi chứ bản thân hắn cũng không hiểu nhiều về lực lượng bí ẩn này.
"Ta nghe nói Tín Ngưỡng Chi Lực là một lực lượng có nguồn gốc từ chúng sinh, nếu thế thì có vẻ bản chất của nó khá giống với việc các mà các Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu bắt đầu Hắc Ám Náo Động để thu hoạch sinh linh, không lẽ trong này có âm mưu kinh thiên gì hay sao?"
Lão Phong Tử thi thoảng cũng được nghe về Tín Ngưỡng Chi Lực, cộng với những tin tức lâu chủ đã công bố thì hắn bắt đầu suy đoán.
"Ta ở Đại Lôi Âm Tự cũng được một thời gian dài rồi, chúng sinh tại Tây Mạc đều được Giáo của chúng ta che chở, nhìn có vẻ không giống âm mưu lắm!"
Đấu Chiến Thắng Phật nhanh chóng lên tiếng phản bác.
"Ngươi nói đúng, Tín Ngưỡng Chi Lực thực sự là một loại lực lượng được lấy từ trên người của chúng sinh, đây cũng là lý do vì sao nó không được sử dụng một cách phổ biến, vì con đường này đi ngược hoàn toàn với lý niệm rèn luyện tự thân."
Lâu chủ gật đầu rồi lên tiếng.
Tín Ngưỡng Chi Lực có bản chất hoàn toàn khác với những loại năng lượng khác, dù là bản thân có cố gắng ra sao thì cũng không thể tự cung cấp Tín Ngưỡng Chi Lực cho bản thân để tu luyện được.
Tín Ngưỡng Chi Lực là một lực lượng chỉ có thể lấy được trên những người thật sự tín ngưỡng mình, không có cách nào đều tu luyện ra.
Mà đại đa số con đường tu luyện trong vũ trụ bát hoang này, kể cả hệ thống mà Thạch Hạo sáng tạo ra cũng cường điệu việc khai thác tiềm năng của chính bản thân, tự khai thác sức mạnh từ chính bản thân mình.
Những người đã quen với cách tu luyện này thì đương nhiên sẽ không thể nào hiểu được cách của những người tu luyện Tín Ngưỡng Chi Lực rồi.
"Tín Ngưỡng Chi Lực có nghĩa là tín ngưỡng, sự sùng bái của chúng sinh đối với một tồn tại nào đó, Tín Ngưỡng Chi Lực được sinh ra dựa trên niềm tin."
"Bất Tử Đạo Nhân mà hôm trước các ngươi chứng kiến chính là Tín Ngưỡng Chi Lực Thần Khu, thứ được tạo ra những tín ngưỡng mà Thái Cổ Vạn Tộc dành cho Bất Tử Thiên Hoàng!"
Sau khi lâu chủ phổ cập tri thức cho mọi người thì tất cả cao thủ trong Thiên Cơ Lâu đều như bừng tỉnh đại ngộ, ai nấy cũng dần hiểu được bản

chất của Tín Ngưỡng Chi Lực là gì.
"Tín Ngưỡng Thân của Bất Tử Thiên Hoàng có thể dựa vào Tín Ngưỡng Chi Lực để duy trì việc vĩnh sinh trường tồn, xem ra loại lực lượng này có tiềm năng không nhỏ đâu!"
Lúc này Hỏa Lân Tử mới nhận ra lý do vì sao Bất Tử Đạo Nhân lại có thể còn sống mà nhảy nhót tưng bừng tại thời đại này, thậm chí tình cảnh của hắn trông có vẻ còn tốt hơn Bất Tử Thiên Hoàng nữa.
Xem ra nguyên nhân chính là do bản chất của hắn là Tín Ngưỡng Thân!
"Tín Ngưỡng Thân của Bất Tử Thiên Hoàng ban đầu là một phân thân hoàn mỹ của y, chỉ là tại mấy chục vạn năm trước Bất Tử Thiên Hoàng đã ban ý thức giúp cho Tín Ngưỡng Thân, từ đó cả hai mới dần tách ra trở thành hai tồn tại độc lập."
"Còn về phần Tín Ngưỡng Chi Lực mà các ngươi hiếu kỳ thì ngoại trừ việc có thể sử dụng nó để tu luyện nâng cao tu vi như linh khí thì nó còn có một mối quan hệ rất chặt chẽ với tuổi thọ!"
"Nếu như hội tụ đủ số lượng lớn Tín Ngưỡng Chi Lực thì có thể tăng cao tuổi thọ của bản thân, A Di Đà Phật Đại Đế cũng là một trong những Đại Đế có tuổi thọ nổi bật nhất từ trước đến nay!"
Lúc này lâu chủ lại tiếp tục công bố thêm một công năng đặc biệt của Tín Ngưỡng Chi Lực.

Chương 839. Phục sinh người chết

Trong các đời Đại Đế thì chỉ có A Di Đà Phật Đại Đế cùng Thần Tàm Cổ Hoàng là bước đi xa nhất trên con đường nghiên cứu trường sinh mà thôi.
Thần Tàm Cổ Hoàng bản thể chính là Thần Tàm Thủy Tổ ngàn năm không xuất hiện, dựa vào tính chất đặc biệt của Thần Tàm là Thập Biến Thành Hoàng, có thể nói hắn chính là khí vận chi tử của thời đại đó.
Còn A Di Phật Đà Đại Đế thì gần như chỉ dựa vào nghiên cứu và sự hiểu biết của mình về Tín Ngưỡng Chi Lực để đạp lên con đường trường sinh.
"Thì ra Tín Ngưỡng Chi Lực còn liên quan mật thiết với tuổi thọ, thì ra đây chính là lý do A Di Đà Phật Đại Đế có thể sống lâu tới như vậy!"
Đấu Chiến Thắng Phật lúc này cũng lên tiếng một cách bất ngờ.
Sau khi gia nhập vào Đại Lôi Âm Tự thì hắn cũng đã nghiên cứu qua lịch sử của nó, hắn biết được A Di Đà Phật Đại Đế đã có thể tự mình đi được một quảng đường rất xa trên con đường trường sinh, xét trên toàn bộ Tây Mạc thì có ít nhất mấy trăm triệu sinh linh đang tín ngưỡng tôn Đại Phật này của bọn hắn, Tín Ngưỡng Chi Lực được sinh ra trong mỗi ngày đều được cất giữ trên Hàng Ma Xử trên tay hắn.
"Nói như thế thì Tín Ngưỡng Chi Lực này có công năng gần như bằng với Bất Tử Thần Dược sao? Lại còn có tồn tại nghịch thiên như thế tồn tại?"
Nhân Ma – Đông Phương Thái Nhất cũng lên tiếng hỏi một cách bất ngờ.
Bất Tử Thần Dược chính là một trong những vật cần thiết nếu Đại Đế muốn trọng sinh sống lại, nếu như Tín Ngưỡng Chi Lực này có tác dụng

giống với Bất Tử Thần Dược thì chắc chắn đây là một tin tức cực kỳ động trời.
"Không thể so sánh Bất Tử Thần Dược cùng Tín Ngưỡng Chi Lực được, bởi vì Tín Ngưỡng Chi Lực không phải được dùng để gia tăng thọ nguyên, mà là nó đang hội tụ thọ nguyên!"
"Dù ngươi có chết đi nhưng chỉ cần có người chịu đi thu thập đủ số lượng cực lớn Tín Ngưỡng Chi Lực cho ngươi thì chỉ cần còn lại một chút Tinh huyết, Tín Ngưỡng Chi Lực đó sẽ có thể giúp ngươi phục sinh trên thế gian này!"
Lời này của lâu chủ vừa dứt lập tức khiến toàn bộ đám người trong Thiên Cơ Lâu nháo nhào hết cả lên!
Tín Ngưỡng Chi Lực thần bí khó lường này vậy mà lại có thể giúp người khác phục sinh sao!
Đây quả thật là quá nghịch thiên!
Phải biết rằng tại Già Thiên thế giới này thì việc phục sinh gần như là một điều khá bất khả thi, gần như không có công pháp nào có khả năng phục sinh người khác cả!
Nếu như một người đã chết đi rồi thì mặc dù có thể đợi mấy chục vạn năm luân hồi, nhưng cuối cùng chỉ có thể đợi được một bông hoa tương tự mà thôi, đó không còn là người ban đầu nữa nên cũng không thể tính là trọng sinh được!
Nhưng thứ lâu chủ đang nói hiện tại là phục sinh chân chính, không phải là người tương tự hay gì cả!
"Việc này là thật sao lâu chủ? Ý của ngươi là phục sinh người đã chết sống lại?"
"Nếu thế thì Tín Ngưỡng Chi Lực này quả thật quá nghịch thiên, có thứ như vậy tồn tại trên thế gian sao, quá khoa trương rồi!"

"Nếu thật sự nó có thể phục sinh người khác thì quả thật cần nghiên cứu lực lượng này nhiều hơn!"
Lúc này tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều nhanh chóng thảo luận với nhau, mỗi người đều đang chất vấn, khiếp sợ sau đó lên tiếng đưa quan điểm của bản thân ra.
Dù sao việc phục sinh một người đã chết là một việc cực kỳ bất khả thi, dù cho là Đại Đế cũng không có uy năng như vậy.
Nếu không thì sẽ không có giai thoại Ngoan Nhân Đại Đế không cầu thành tiên mà chỉ chờ ca ca phục sinh.
Việc Lưu Tiêu vừa nói hoàn toàn là sự thật, không phải do hắn bịa ra gì cả, việc này đã được chứng thực ở trong nguyên tác rồi.
Trong nguyên tác, Cơ Tử, Cái Cửu U cùng Khương Thái Hư đã hi sinh một cách oanh liệt trong Hắc Ám Náo Động, sau đó Diệp Phàm đã lập nên Thần Miếu cho cả ba người bọn họ rồi đi tuyên dương chiến công của cả ba trên khắp vũ trụ, giúp vô số thương sinh sùng bái, tín ngưỡng bọn hắn.
Nhờ vào số lượng Tín Ngưỡng Chi Lực khổng lồ được tích lũy qua vô số

năm tháng dài đằng đẵng, trong cả ba thì Cơ Tử cùng Khương Thái Hư đã có thể hoàn toàn phục sinh.
Đây không phải là luân hồi chuyển thế gì cả, mà lại phục sinh với toàn bộ ký ức cùng thể chất khi tử vong.
Thế nên trong mắt Lưu Tiêu thì Tín Ngưỡng Chi Lực chính là một trong những loại năng lượng có tính chất gần với Tiên Vực nhất.
"Lời của ta hoàn toàn là sự thật, chỉ là trong phương thiên địa này của các ngươi Tín Ngưỡng Chi Lực quá mất ổn định cùng sản lượng quá thấp, khó mà khống chế được, không thể tạo ra trên quy mô lớn nên nó mới cực kỳ hiếm thấy."
Lâu chủ lập tức gật đầu lên tiếng.
"Lâu chủ, ý của ngươi là trên Chư Thiên Vạn Giới này thì vẫn còn có vị diện có thể sử dụng Tín Ngưỡng Chi Lực để tu luyện hay sao?"
Diệp Phàm nghe tới đây cũng đã hiểu được ý của lâu chủ, thế nên hắn lên tiếng một cách tò mò!

Chương 840. Hoàng Đạo Long Khí

"Đương nhiên, trong rất nhiều thế giới sở hữu Thần Phật thì đều tồn tại Tín Ngưỡng Chi Lực, không chỉ tồn tại, mà nó còn là một trong những sức mạnh chính cung cấp cho Tiên Giới.
Lưu Tiêu suy nghĩ một lát thì cảm giác dù trong bất kỳ thế giới nào sở hữu Thần Phật thì đều tồn tại loại sức mạnh Tín Ngưỡng Chi Lực này cả.
Giống như Tây Du thế giới, dù là Tây Phương Chư Phật cùng Thiên Đình cũng tranh đấu liên tục với nhau để tranh giành Tín Ngưỡng Chi Lực của ức vạn sinh linh trên Đông Thắng Thần Châu.
Nếu không thì Phật Tổ thân là chủ nhân của Tây Ngưu Hóa Châu, hắn không cần đem địa bàn của mình lan rộng ra tới Đông Thắng Thần Châu bằng việc mang Phật Kinh về Đại Đường.
Sau khi nghe lâu chủ nói về những thế giới có thần phật đầy trời kia thì mọi người ai nấy đều lộ ra vẻ mơ ước, nhiều người lúc này cũng đã bắt đầu quyết định chắc chắn phải đi theo lâu chủ ngao du Chư Thiên Vạn Giới.
"Chúng ta phải đi nghiên cứu sâu thêm về Tín Ngưỡng Chi Lực này mới được!"
Lúc này không ít người đứng đầu của nhiều thế lực đang ở trong Thiên Cơ Lâu bắt đầu suy nghĩ sâu xa.
Thậm chí một số thế gia đã có danh vọng to lớn từ sớm như Khương gia, Cơ gia, sáu đại Động Thiên của Yến Quốc đều đang lên kế hoạch lập một cái Thần Miếu cho bản thân.
Mặc dù Bắc Đẩu có rất ít tập tục tín ngưỡng người khác, ngoại trừ Tây Mạc thì chỉ có Thái Cổ Vạn Tộc là có tín ngưỡng của mình mà thôi.
Nhưng hiện tại sau khi biết được sự cường đại của lực lượng này thì không ai biết được liệu sau này tình hình có biến hóa khó lường gì không!
"Hiện tại ta tiếp tục với Bảng Danh Sách vừa rồi."

“Đứng thứ mười chín trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Thái Hoàng Kiếm cùng Cửu Lê Thần Đồ!”
Lâu chủ cũng không có ý định tiếp tục dây dưa trên đề tài này nên hắn nhanh chóng lên tiếng quay về việc chính.
Lần này không chỉ có một mà tới hai thanh Đế Binh cùng một lúc lên bảng, thật sự là hiếm thấy.
“Hai thanh Đế Binh này đều có nguồn gốc từ Bất Hủ Hoàng Triều của Trung Châu, lần lượt nó là Đế Binh của Thái Hoàng cùng Cửu Lê Nhân Hoàng!”
Lời tuyên bố của lâu chủ khiến cho không ít người trong Thiên Cơ Lâu hiện tại cảm thấy chấn động.
Ba trong số tứ đại Bất Hủ Hoàng Triều đã phái hoàng tử đến Thiên Cơ Lâu.
Bọn hắn rõ rằng là người thừa kế của các Bất Hủ Hoàng Triều, mặc dù tu vi rất trọng yếu nhưng thân là hoàng tử, việc nán lại Thiên Cơ Lâu có thể mang tới nhiều lợi ích to lớn hơn đối với bọn hắn.
Thế nên sau khi Vạn Tộc Đại Hội kết thúc bọn hắn vẫn không chịu rời đi.
Hiện tại Cửu Lê Hoàng Tử cùng Đại Hạ Hoàng Tử thì gương mặt đầy vẻ tự hào, Đế Binh của bản thân có thể có tên trên Bảng Danh Sách của lâu chủ là một việc cực kỳ đáng tự hào.
Dù sao đây chính là Bảng Danh Sách Thần Uy Đế Binh của Thiên Cơ Lâu, chưa xét tới đứng thứ mấy trên bảng, chỉ cần có tên trên bảng thôi đã là một chuyện khiến bọn hắn hài lòng rồi!
Từ cổ kim tới nay ít nhất cũng có ba, bốn chục thanh Đế Binh tồn tại ngoài kia, mà Thần Uy Bảng này chỉ thu nhận hai mươi thanh Đế Binh mạnh nhất mà thôi, hơn nữa còn tính chung với bay thanh thần binh lợi khí mà Thiên Cơ Lâu vừa chế tạo ra nữa.
Nếu tính kiểu này thì dù binh khí không đạt tới mức Chuẩn Tiên Khí thì mạnh nhất cũng chỉ có thể đứng vị trí mười chín mà thôi.
Thế nên bọn hắn hoàn toàn không quan tâm về việc thứ hạng của Đế Binh lắm!
“Xi Vưu Đại Đế của Cửu Lê Hoàng Triều cùng Thái Hoàng của Đại Hạ Hoàng Triều là một trong vài vị đại tài đã đứng lên chống lại Hắc Ám Náo Động sau Hoang Cổ Kỷ Nguyên, Đế Binh của bọn hắn đương nhiên sẽ cương liệt dị thường.”
“Cửu Lê Thần Đồ này là thứ ẩn chứa ba ngàn thế giới, có thể dung luyện hết thảy, mà Thái Hoàng Kiếm thì không cần phải nói rồi, nó chính là đại biểu của sức công phạt mãnh liệt, nếu như lấy Hoàng Đạo Long Khí để sử dụng nó thì lực lượng phát huy ra vô cùng kinh người.
Theo trong nguyên tác thì lời giới thiệu về hai thanh Đế Binh này cũng không có nhiều, chỉ nghe nói rằng số phận của chúng giống như nhiều thanh Đế Binh khác, gãy mất trong cuộc Hắc Ám Náo Động!
Nhưng hiện tại dưới lực lượng tình báo của Thiên Cơ Lâu thì Lưu Tiêu biết rõ tường tận mọi thứ về hai thanh binh khí này.
Lâu chủ vừa dứt tới Hoàng Đạo Long Khí xong thì mọi người ở dưới cũng

sợ hãi thán phục.
Không phải là do bọn hắn biết rõ sự lợi hại của Thái Hoàng Kim, mà là do Hoàng Đạo Long Khí là một năng lực cực kỳ nổi danh của Đại Hạ Hoàng Triều, trong thời gian gần đây nó còn được mệnh danh là sức mạnh có sức công phạt mạnh nhất Trung Châu!
Mọi người đều biết rằng Thái Hoàng Kinh khác với nhiều Đế Kinh khác, nó là một bộ Đế Kinh thiên hẳn về công phạt cương mãnh, nó nổi danh cùng với Đấu Chiến Thánh Pháp!
Mà Hoàng Đạo Long Khí chính là công pháp hiếm thấy cường hãn tới nổi có thể ngang cơ với Bí tự "Đấu" trong Cửu Bí!
Đương nhiên công pháp mạnh mẽ như thế đã được Lưu Tiêu thu được vào đêm đầu tiên rồi!

Chương 841. Tây Hoàng Tháp

"Thì ra có thể dùng Hoàng Đạo Long Khí để thôi động Thái Hoàng Kiếm, đa tạ lâu chủ!"
Cách sử dụng mà lâu chủ vừa nói này cực kỳ mới lạ, có vẻ như ngay cả người của Đại Hạ Hoàng Triều cũng hoàn toàn không biết tới, thế nên hoàng tử của Đại Hạ mới nhanh chóng nói lời cảm tạ.
"Lâu chủ, nếu như Thái Hoàng Kiếm cùng Cửu Lê Thần Đồ có thể lên bảng thì không biết Tây Hoàng Tháp cùng vài Đế Binh mạnh mẽ khác có thể có tên trên bảng không?"
Lúc này trong sự ồn ào của đám người thì Lão Phong Tử bỗng lên tiếng hỏi thẳng lâu chủ.
Trong tâm lý của mọi người đều đã cho rằng trong số hai mươi vị trí này thì ít nhất phải trừ đi sáu thanh Đế Binh mà Thiên Cơ Lâu vừa mới tạo ra mới có thể biết được thứ hạng chính xác.
Mà trên lịch sử thì Đế Binh của Nhân Tộc, Cổ Tộc cùng Yêu Tộc cộng lại cũng chỉ có hơn ba mươi kiện mà thôi.
Hơn ba mươi kiện Đế Binh tranh giành mười ba vị trí, còn muốn tính thêm những Đế Binh cực kỳ nổi tiếng, chắc chắn sẽ có tên trên bảng là Bất Tử Thiên Đao, thế nên vị trí trống càng ngày sẽ càng ít.
Nếu nói đúng thì có hơn một nữa Đế Binh sẽ bị đào thải.
Nên mọi người ai nấy cũng đều khẩn trương, không ai biết Đế Binh nào được chọn Đế Binh nào không.
"Tây Hoàng Tháp không được lên Bảng Danh Sách lần này, hơn nữa vị trí thứ mười chín là một đường ranh giới, từ lúc này trở đi thì chỉ có những Đế Binh sở hữu một đặc thù nhất định, nếu không thì sức mạnh phải vượt xa những Đế Binh còn lại thì mới có thể có tên trên bảng, nếu không thì không có cơ hội!"
Lâu chủ trả lời câu hỏi vừa rồi một cách cực kỳ nghiêm túc, lúc trước hắn cũng đã cân nhắc về vấn đề này rồi, thế nên tên của Bảng Danh Sách lần này mới là Thần Uy Đế Binh Bảng chứ không phải là Bảng Danh Sách

mười Đế Binh mạnh nhất.
"Các ngươi cần biết những thứ này đều là Cực Đạo Binh Khí, nếu như chỉ xét uy lực, tính chất vật liệu của nó thì không có cách nào xếp hạng được cả."
"Trong lịch sử thì có thanh Đế Binh nào không được chế tạo ra từ những vật liệu cực kỳ hiếm thấy, hơn nữa tất cả đều chứa đựng toàn bộ tâm huyết của những Đại Đế rèn ra nó! Mỗi một kiện Đế Binh đều là một vũ khí siêu phàm, nó chứa đựng Đạo Văn chứng đạo của Đại Đế."
Lâu chủ từ từ giải thích lý do cho việc này một cách hợp lý.
Lời của lâu chủ thật sự rất thuyết phục, mọi người sau khi nghe xong thì cũng không nhịn được mà gật đầu, giữa Đế Binh với Đế Binh thì rất khó so snash.
Bởi vì Đế Binh có thể trở thành Đế Binh là vì nó là một vật siêu phàm, tất cả đều được chế tạo từ Tiên Kim, chứa đựng Đạo Văn Đại Đế.
"Thế nên Thần Uy Đế Binh Bảng này của ta không chỉ xét tới phẩm giai của Cực Đạo Binh Khí mà còn xét tới uy ực, công năng đặc biệt, tất cả tổng hợp lại sau đó mới có thể xếp hạng!"
Lời của lâu chủ khiến cho không ít người ở đây tâm phục khẩu phục, gật đầu liên tục.
"Lâu chủ, nếu Đế Binh đều là những thứ siêu phàm không thể so sánh thì sao ngài có thể phân chia cao thấp trên Thần Uy Bảng được chứ?"
Thánh Hoàng Tử tuy gật đầu nhưng trong lòng của hắn vẫn còn một câu hỏi chưa lấy được lời giải đáp.
"Bởi vì tuy tính chất vật liệu của những Đế Binh này khá là tương tự nhau nhưng ý nghĩa của nó khi được rèn đúc là khác nhau."
"Có chút Đại Đế sinh sống tại niên đại hòa bình, thế gian không có bất kỳ tai nạn to lớn quá mức nào, Đế Binh của bọn hắn cũng chỉ là một binh khí dùng để chứng Đạo mà thôi, có khi cả đời chưa từng trải qua bất kỳ đấu tranh gì."
"Đơn cử là Tây Hoàng Tháp các ngươi vừa nêu lên, không có bất kỳ ai phủ nhận việc Tây Hoàng Mẫu Nữ Đế thân là Tiên Thiên Đạo Thai chứng đạo, lực lượng vô cùng phi phàm."
"Nhưng thời đại nàng sinh sống là thời đại cực kỳ hòa bình, thế nên sự tích mà Tây Hoàng Mẫu để lại cho hậu thế không phải là việc nàng chiến đấu chống lại ngoại tộc hay Chí Tôn gì cả, sự tích mà nàng để lại chỉ là tình yêu thê mỹ cùng Thánh Thể Đại Thành và sinh ra Vô Thủy Đại Đế mà thôi."
"Tây Hoàng Tháp là Đế Binh của Dao Trì Thánh Địa, nơi mà sau này gần như ngăn cách với thế giới bên ngoài, đương nhiên là không có cơ hội sử dụng nhiều, khí chất và bản chất của nó cũng dần trở nên bình thản siêu nhiên."
Những lời này của lâu chủ hoàn toàn không có ý định hạ thấp Tây Hoàng Tháp một tý nào, thậm chí còn liệt kê lý do vì sao kiện Đế Binh này lại có khí tức bình thản yên tĩnh như vậy.
Ngay cả Dao Trì Thánh Nữ cũng nhịn không được mà gật đầu đồng ý, từ

khi Tây Hoàng Mẫu thành lập Dao Trì Thánh Địa tới nay thì tất cả đều bình thản yên tĩnh, không tranh quyền thế, chỉ riêng khí chất thôi thì đã thấy không liên quan gì tới bốn chữ Thần Uy công phạt rồi.
"Còn một số Đế Binh khác thì ngược lại, bọn chúng sinh ra trong thởi đại Hắc Ám Náo Động, mục đích rèn nên những Đế Binh này không phải để dùng cho người khác thờ phụng, mục đích chính của nó là chiến đấu tới mức gãy thì thôi."
"Đế Binh mang theo khí chất công phạt như thế này đương nhiên cương liệt vô cùng, mạnh mẽ tuyệt luân, đây mới là những Đế Binh ta xếp hạng lên Thần Uy Đế Binh Bảng."
Lời này của lâu chủ vừa dứt thì đám người nhịn không được mà quay đầu nhìn Cơ Tử.

Chương 842. Khách không mời mà tới

Lúc trước lâu chủ cũng đã nói qua việc này rồi, mọi người vẫn còn nhớ rõ việc Hư Không Đại Đế sinh ra trong thời kỳ Hắc Ám Náo Động, cả đời của y chỉ chiến đấu vì Nhân Tộc mà thôi.
Còn về phần Cực Đạo Binh Khí của Hư Không Đại Đế thì đã đi theo y chinh chiến khắp các Sinh Mệnh Cấm Khu, nhiều lần được tắm rửa Đế Huyết, bản thân nó cũng đang dần dần thuế biến thành một kiện Tiên Khí, qua đây ta có thể thấy cuộc đời của Hư Không Đại Đế khốc liệt tới mức nào.
Cực Đạo Binh Khí dạng đó tuy vẫn chỉ là Đế Binh nhưng chắc chắn tính cách cương liệt vô cùng, công phạt vô song.
Nếu xét từ góc độ này thì giữa nhiều Cực Đạo Binh Khí thông linh tính cũng tồn tại nhiều khác biệt.
"Quả nhiên lâu chủ không hổ là người thông hiểu Đại Đạo, những lời vừa rồi hoàn toàn khiến ta tâm phục khẩu phục! Đế Binh là những Thông Linh Chi Khí vô thượng, tính cách của từng cái đương nhiên là có sự khác nhau rồi!"
Một đám cao thủ có ngộ tính không tệ như Khương Thái Hư, Lão Phong Tử sau khi nghe lâu chủ nói như vậy thì cũng nhanh chóng hiểu ra.
Binh khí đến đẳng cấp như Đế Binh này thì có thể sinh ra tính cách của mình là điều hiển nhiên.
Nhất là sau khi việc Bất Tử Thiên Đao sở hữu một Thần Linh hoàn toàn độc lập bị lộ ra thì mọi người cũng không quá bất ngờ trước lời vừa rồi của lâu chủ.
Nếu như đã có suy nghĩ thì tính cách của chúng sẽ thay đổi qua từng thời kỳ, từng sự việc bọn chúng đã trải qua.
"Nếu như thế thì Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh này của ta thì sao, không lẽ bản thân ta phải chậm rãi nuôi dưỡng à?"

Diệp Phàm cũng hiểu ra nhiều điều, sau đó nhanh chóng nhìn sang Cực Đạo Binh Khí của bản thân.
"Ngươi không nghe lâu chủ vừa nói gì à, tính cách của Đế Binh sẽ biến hóa theo tính cách của chủ nhân nó, theo ta thì Đế Binh của ngươi vẫn sẽ gian trá như ngươi mà thôi!"
Đoạn Đức lập tức lên tiếng cười nhạo.
Với tính cách xấu bụng như Diệp Phàm thì sợ rằng Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh kia cũng khó mà tốt lành được, nhất là khi nó còn có khả năng biến hóa ngàn vạn nữa chứ.
"Đế Binh trên người của các ngươi đều được khắc Thánh Đạo Pháp Tắc của các ngươi, đương nhiên tính cách của nó sẽ phụ thộc vào tính cách của các ngươi rồi, thế nên sau này các ngươi chỉ có thể tự nghĩ cách mà thôi!"
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu nhìn sang sáu đệ tử vừa nhận được Đế Binh của riêng mình rồi lên tiếng.
Nhiều người ở dưới khi nghe lâu chủ nói thế thì thổn thức không thôi, không ít người từ những lời của lâu chủ nói cũng đã đoán được chắc chắn Đế Binh của bản thân sẽ không có tên trên bảng, ai nấy đều đáng tiếc không ngừng.
Dù sao bất kỳ Đế Binh nào nếu có thể có tên trên Thần Uy Đế Binh Bảng này của Thiên Cơ Lâu thì chắc chắn nó không phải là một thanh Đế Binh tầm thường gì, nhưng đây cũng khiến cho người nghe ở dưới càng thêm chờ mong.
Sau khi công bố Thái Hoàng Kiếm cùng Cửu Lê Thần Đồ ra thì đám người nhanh chóng thúc giục Lưu Tiêu công bố vị trí tiếp theo.
Lâu chủ đang muốn tiếp tục nói về Bảng Danh Sách này thì một cỗ khí tức bất an xao động truyền từ trước cửa Thiên Cơ Lâu vào.
Mọi người đều bị hấp dẫn bởi chấn động vừa rồi, bởi vì đầu nguồn của cỗ xao động này cực kỳ cuồng bạo, giống như là có đủ loại Thượng Cổ Dị Thức đang thức tỉnh vậy!
Cùng lúc đó có một người đang dần bước vào Thiên Cơ Lâu.
"Nơi này là Thiên Cơ Lâu sao?"
Người này tuổi tuy còn rất trẻ, người lại không mặc trang phục thuộc bất kỳ quốc gia hay thế lực nào trên Bắc Đẩu, hiển nhiên là một trong những người xâm lấn Bắc Đẩu.
Nhưng lúc này trong Thiên Cơ Lâu không phải là không có ai nhận ra hắn.
"Thật đúng là khách quý giá lâm, không ngờ người nổi tiếng tại Tử Vi Tinh Vực như Doãn Thiên Đức cũng tới Thiên Cơ Lâu làm khách."
Lâu chủ chỉ nhìn sơ qua liền biết được thân phận của người này rồi.
"Tên: Doãn Thiên Đức"
"Thân phận: Bát Cảnh Quan Chi Chủ"
"Huyết mạch: Phàm Thể"
"Tu vi: Tiên Đài Tứ Trọng Thiên"
"Tuyệt học: Đạo Kinh, Bát Cấm Lĩnh Vực, Thần Cấm Lĩnh Vực, Nhất Khí

Hoá Tam Thanh"
"Mục đích: Đến dò la hư thực của Thiên Cơ Lâu"
Lưu Tiêu không ngờ rằng trong lúc hắn đang vội vàng công bố Bảng Danh Sách mới tại Thiên Cơ Lâu thì Doãn Thiên Đức sẽ men theo Sinh Mệnh Cấm Khu để tới Thiên Cơ Lâu.
Vào lúc khi tất cả các thế lực đến từ Thiên Ngoại đang xâm lấn các nơi trên Bắc Đẩu thì rõ ràng hắn đã thấy Bá Vương – Hồn Chiến cùng Doãn Thiên Đức đang trên đường đi sâu vào Thái Sơ Cổ Quáng.
"Ngươi chính là Thiên Cơ Lâu chi chủ? Người xếp hạng và công bố một loạt Bảng Danh Sách gần đây?"
Doãn Thiên Đức thấy lâu chủ vừa nhìn liền đã nói toạc được thân phận của mình thì khá bất ngờ, quay sang muốn nhìn xem đối phương là tu vi gì.
Nhưng linh khí của hắn hoàn toàn không thể tiếp cận được người của lâu chủ, dù trong trạng thái không chủ động phòng ngự nhưng Thần Thức của lâu chủ vẫn tỏa ra hàng rào Tiên Quang để phòng thủ.
Muốn điều tra người này thì tu vi ít nhất cũng phải đạt tới Đại Đế đương thời!

Chương 843. Nhất Khí hoá tam thanh

Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này rốt cuộc là có pháp bảo gì hộ thể hay sao mà linh khí của bản thân hoàn toàn không thể thăm dò được?
Doãn Thiên Đức nghĩ thầm trong lòng.
Mà cùng lúc đó không ít người trong Thiên Cơ Lâu đều chuyển ánh mắt lên người Doãn Thiên Đức.
"Hắn chính là Doãn Thiên Đức trên Bảng Danh Sách mà hôm trước lâu chủ vừa công bố hay sao? Đại Tài của Tử Vi Tinh Vực?"
"Tuổi còn trẻ nhưng đã đạt được Thần Cấm Lĩnh Vực, lần gặp mặt này ta mới thấy được hắn không phải là người tầm thường."
"Thật ra cũng không gì hơn thế này, so thế nào cũng không thể so sánh được với đệ tử của Thiên Cơ Lâu!"
Khi thân phận của Doãn Thiên Đức bị lộ ra thì không ít tu sĩ Đông Hoang cùng nhiều thế lực khác bắt đầu nghị luận ầm ĩ.
"Một ngày trước ngươi còn đang ở Thái Sơ Cổ Quáng, sao hôm nay lại có thời gian rảnh tới Thiên Cơ Lâu ta chơi thế?"
Lâu chủ nghe câu hỏi của Doãn Thiên Đức thì cũng không phủ nhận, chỉ cười rồi gật đầu nói.
Trong đánh giá của lâu chủ thì tên Doãn Thiên Đức này cũng tạm được, chí ít hắn cũng không phải là người xấu xa gì, hơn nữa Chứng Đạo Chi Tâm cực kỳ mãnh liệt, vì chứng Đạo người này có thể làm bất kỳ việc gì.
Lúc trước lâu chủ cũng đã từng nói qua rồi, người này chính là một nhân vật chính của thế giới, chỉ là hắn không có khí vận nhân vật chính mà thôi.

“Lâu chủ không chỉ biết rõ thân phận của ta mà còn rõ ràng nhất cử nhất động của ta trên Táng Đế Tinh à.”
Doãn Thiên Đức đã từng nghe qua Tiềm Long Bảng, khi ấy ấn tượng của hắn về vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này đã là rất kinh ngạc.
Nhưng sau khi nghe lời vừa rồi thì càng giật mình hơn, điều này có ý nghĩa nhất cử nhất động của bản thân trên Táng Đế Tinh này đều chịu sự giám sát.
Mấy canh giờ trước đó hắn còn đang ở Thái Sơ Cổ Quáng, nhưng trên đường lại bị một gia hỏa như quái vật truy kích.
Vì để trốn tránh nên Doãn Thiên Đức không thể không sử dụng Thần Thông để rời khỏi Thái Sơ Cổ Quáng, nên giờ đây mới trùng hợp đi tới Thiên Cơ Lâu.
Trong mục tiêu của hắn khi đến Táng Đế Tinh này thì những Bất Tử Thần Dược trong Thái Sơ Cổ Quáng đứng đầu, sự huyền bí của Thiên Cơ Lâu thì đứng thứ hai.
“Trước đó đúng thật là ta đang ở Thái Sơ Cổ Quáng, nhưng nơi đó có vẻ đang có một đầu quái vật trấn giữ, ta chỉ có thể sử dụng Thần Thông để thoát thân, tạm thời tới đây.”
Doãn Thiên Đức cũng không phủ nhận lời lâu chủ vừa nói, hắn gật đầu thừa nhận.
“Chấn động vừa rồi là do Thần Thông của ngươi tỏa ra hay sao?”
Nam Yêu – Tề Lân đánh giá tên Doãn Thiên Đức này từ trên xuống dưới mấy lần sau đó lên tiếng hỏi.
Giờ phút này đại đa số các thế lực trên Bắc Đẩu đều có cảm giác bài xích đối với những người ngoại lai đang muốn xâm lấn quê hương của bọn hắn này.
“Là ta!”
Tên quái vật tập kích bản thân khá là cường đại, Doãn Thiên Đức cũng không muốn ham chiến làm gì nên mới cưỡng ép sử dụng Thần Thông rời khỏi Sinh Mệnh Cấm Khu.
“Lúc đó ngươi sử dụng Nhất Khí Hóa Tam Thanh để tạo ra Thân Ngoại Hóa Thân chiến đấu giúp ngươi, còn bản thể thì thừa cơ rời đi, công pháp này quả thật rất lợi hại!”
“Nhất Khí Hóa Tam Thanh này có thể huyễn hóa ra được hai Thân Ngoại Hóa Thân có thực lực không kém bản thân một chút nào, không hổ là một Đại Bí Thuật.”
Lâu chủ nhìn thoáng qua Thái Sơ Cổ Quáng liền thấy nơi đó vẫn còn phát ra chấn động không nhỏ, giống như vẫn đang có một trận chiến xảy ra vậy.
Nhất Khí Hóa Tam Thanh chính là một trong những truyền thừa nghịch thiên nhất mà Doãn Thiên Đức may mắn đạt được, nó chính là một trong những bí thuật được Lão Tử khai sáng.
Dù ở trong nguyên tác thì ngay cả Diệp Phàm cũng không thể học được môn bí thuật này, bởi vì sau khi Doãn Thiên Đức học xong thì hắn đã phá hủy bia đá ghi lại môn bí thuật này rồi.

Nếu xét về độ xấu bụng thì Doãn Thiên Đức có thể so tài cao thấp cùng với Diệp Phàm!
Đáng tiếc việc làm của hắn hoàn toàn vô dụng trước Lưu Tiêu, chỉ cần Doãn Thiên Đức ở đủ thời gian trong Thiên Cơ Lâu thì bất kỳ Thần Công nào đều sẽ được Thiên Cơ Lâu sao chép lại cả.
"Nhất Khí Hóa Tam Thanh lại có thể sáng tạo ra hai Thân Ngoại Hóa Thân có thực lực ngang bằng với bản thể sao, nếu thế thì không lẽ chỉ cần học xong thì thực lực của người đó tăng lên gấp mấy lần!"
Lão Phong Tử cùng nhiều cao thủ khác dần ý thức được sự biến thái của bí thuật này.
Nếu như chỉ chế tạo vài phân thân, huyễn tượng ra thì cũng không phải là chuyện quá khó khăn gì, không cần tu vi cao thâm cỡ nào cũng có thể làm được.
Nhưng Thân Ngoại Hóa Thân thì khác, nó sở hữu một thực lực ngang bằng với bản thể, Thân Ngoại Hóa Thân chỉ xuất hiện trong một số bí thuật cực kỳ hiếm thấy.
Theo truyền thuyết thì trong một số bí thuật mà Ngoan Nhân Đại Đế sáng chế ra để chống lại Cửu Bí thì có một cái là dùng để sáng tạo ra Thân Ngoại Hóa Thân.

Chương 844. Bá vương nhập ma

Doãn Thiên Đức không ngờ Thiên Cơ Lâu chi chủ lại hiểu bản thân tới mức như vậy.
Hắn bắt đầu tính toán xem phải làm cách nào để dò la ra thân phận thật sự của Thiên Cơ Lâu, rốt cuộc bọn hắn là thần thánh phương nào.
Mặc dù Doãn Thiên Đức lúc này vẫn tự tin tới cực độ, nhưng tính cách của hắn vô cùng điệu thấp cẩn thận, tuyệt đối sẽ không kêu gào giống những tên thiên tài không não khác.
Mục tiêu của hắn là chứng đạo thành Đế chứ không phải gây sự khắp nơi.
"Ngươi có biết quái vật tập kích ngươi là gì không?"
Lâu chủ lên tiếng hỏi ngược lại.
"Thời gian ta đến Táng Đế Tinh này cũng không quá dài, chắc đó chỉ là một loại quái vật dị thú nào đó thôi?"
Doãn Thiên Đức lắc đầu, dù là Tử Vi Cổ Tinh hay là Bắc Đẩu Cổ Tinh thì hắn cũng chưa từng thấy bất kỳ chủng loài nào giống quái vật đó.
"Đấy không phải là quái vật dị thú, mà nó chính là truyền nhân của Phách Thể - Hồn Chiến."
Nhưng lâu chủ lại cười sau đó lên tiếng, thông tin này trực tiếp khiến tất cả mọi người giật mình không nhẹ.
Quái vật chế tạo ra động tĩnh kinh thiên kia vậy mà lại là vị thiên tài đã từng xuất hiện trên Tiềm Long Bảng, Bá Vương – Hồn Chiến!
Người này là người đã dựa vào Thương Thiên Phách Thể để áp chế Doãn Thiên Đức trên Tiềm Long Bảng!

Nhưng thứ khiến mọi người khiếp sợ chính là vì sao một thiên kiêu như vậy lại bị nói là quái vật trong Thái Sơ Cổ Quáng!
"Lâu chủ, vì sao Bá Vương – Hồn Chiến lại xuất hiện trong Thái Sơ Cổ Quáng thế? Hơn nữa còn bị coi là quái vật nữa!"
Đấu Chiến Thắng Phật nhịn không được mà lên tiếng hỏi.
"Lâu chủ, cần ta đi Thái Sơ Cổ Quáng một chuyến hay không?"
Diệp Phàm vừa nghe đến truyền nhân Phách Thể thì cũng không khống chế được tức giận của mình, lập tức đứng lên xin giết giặc.
Với trạng thái hiện tại của hắn, cộng thêm Cực Đạo Binh Khí thì dù đối mặt với bất kỳ kẻ thù nào hắn cũng có đủ tự tin chiến thắng chứ đừng nói là tử địch truyền thừa từ bao đời!
"Đợi đã lâu chủ, nhưng quái vật mà ta nhìn thấy kia hung hãn dị thường, dã tính vô biên, nhìn qua không giống như là có thần trí, đó là còn chưa nói tới bộ dáng dọa người của nó nữa, sao ngươi có thể xác định thứ đó là Hồn Chiến?"
Doãn Thiên Đức lập tức lên tiếng, sắc mặt nghi hoặc không thôi.
Dù sao bộ dáng của quái vật hắn thấy vô cùng xấu xí dọa người, nhìn sơ qua thì hoàn toàn không thể liên tưởng đến hai chữ Nhân Loại nữa chứ đừng nói là thiên kiêu Hồn Chiến!
"Quái vật mà ngươi nhìn thấy có phải sở hữu Bát Xà Vĩ của Tử Long, Hoàng Kim Trảo, Huyết Hoàng Sí, Lục Giáp Kỳ Lân, Nguyên Thủy Huyền Vũ Bối, Thần Tàm Ti phải không?"
Lâu chủ lập tức đáp lại với không chút hoang mang nào, những hình thái mà hắn vừa nói ra lại cực kỳ dọa người.
"Đúng thế, đúng là loại quái vật này!"
Doãn Thiên Đức lập tức nhớ lại những đặc điểm của quái vật đó, sau đó bất ngờ phát hiện ra rằng tất cả đều đúng với miêu tả của lâu chủ!
Mà trong bảy loại Thần Hình trên thì có tới sáu loại là Thần Hình đặc thù sẽ xuất hiện trên con đường tu luyện Thương Thiên Phách Thể rồi!"
"Vậy thì đúng rồi, nếu Thương Thiên Phách Thể muốn đại thành thì mỗi khi vượt qua một đại cảnh giới người sở hữu đều sẽ sinh ra một loại Thần Hình, khi đạt đủ chín loại thì sẽ Phách Thể Đại Thành, lúc này trên người Hồn Chiến đã có bảy loại!"
Lời của lâu chủ gây ra oanh động không nhỏ trong Thiên Cơ Lâu.
Thương Thiên Phách Thể chính là thể chất vừa có tên trên Thể Chất Bảng vừa có tên trên Tiềm Long Bảng, bất luận về tư chất hay là sức mạnh thì Thương Thiên Phách Thể đều có thể sánh ngang với Thái Cổ Thánh Thể.
Bởi vì đám người trong Thiên Cơ Lâu biết rõ nhiều thứ về Thương Thiên Phách Thể nên bọn hắn cũng biết việc Hồn Chiến đạt được bảy loại Thần Hình đại diện cho vấn đề gì.
"Nhưng chỉ mới ngắn ngủi vài ngày thôi mà sau hắn có thể tấn thăng từ sáu loại Thần Hình lên bảy loại Thần Hình được?"
Sự tức giận của Diệp Phàm đã dâng lên tới đỉnh điểm, hắn nhíu chặt lông mày rồi lên tiếng.

Thương Thiên Phách Thể sở hữu chín loại Thần Hình, nó đối ứng với Cửu Trọng Thiên của Phách Thể Đại Thành.
Nếu nói Bá Vương – Hồn Chiến đã đạt được bảy loại Thần Hình thì hắn chỉ kém hai bước nữa thôi là sẽ trở thành Phách Thể Đại Thành!
Nếu nói so sánh với tiến độ khai phát Thể Chất thì Diệp Phàm lúc này thật sự kém Hồn Chiến không ít.
"Bá Vương – Hồn Chiến là tử địch trời sinh của ngươi, đương nhiên hắn cũng là địch nhân trời sinh của Thiên Cơ Lâu."
"Những tên Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu sao lại có thể bỏ qua được cơ hội như thế này chứ? Lúc này Bá Vương – Hồn Chiến đã được những Cổ Hoàng Chí Tôn trong Sinh Mệnh Cấm Khu tẩy lễ, không chỉ những Thần Hình nguyên bản của hắn đột biến, thậm chí còn tấn thăng thêm một bước."
Những tiểu động tác kia của Thái Sơ Cổ Quáng sao có thể thoát được pháp nhãn của Thiên Cơ Lâu chi chủ.
Lúc này lý do cho việc Bá Vương – Hồn Chiến cuồng bạo vô cùng kia là bởi vì hắn không chịu được tất cả Thần Hình đều đột biến cùng một lúc, thế nên mới đánh mất lý trí.

Chương 845. Chưa phải thời cơ thích hợp

Huyết mạch của Cổ Hoàng làm sao có thể tiếp nhận một cách dễ dàng như vậy được? Huống chi đây không chỉ một mà còn là nhiều huyết mạch từ nhiều Chí Tôn Cổ Hoàng khác nhau tràn vào một lúc, đoán chừng tình hình kia vẫn phải kéo dài mấy canh giờ thì Hồn Chiến mới lấy lại được ý thức.
"Khó trách khi nãy những loại Thần Hình mà hắn lên tiếng đều giống với Thái Cổ Vạn Tộc!"
Diệp Phàm không ngờ những tên Chí Tôn kia lúc này lại nhúng tay vào, hắn vừa sợ lại vừa giận!
Đám người trong Thiên Cơ Lâu cũng kích động không thôi, bọn hắn không ngờ rằng trong việc này lai còn có bàn tay của những Chí Tôn trong Thái Sơ Cổ Quáng nhúng tay vào!
"Long Thủ của Tử Long Tộc, Hoàng Sí của Huyết Hoàng Tộc, Hoàng Kim Hổ Trảo của Hoàng Kim Tộc, Kỳ Lân Giáp của Hỏa Lân Tộc, nếu tập hợp những thứ này lại thì chẳng phải cực kỳ nghịch thiên hay sao?"
Những đệ tử Cổ Tộc trong Thiên Cơ Lâu lúc này cũng bắt đầu kích động!
Những Đại Hoàng Tộc của Thái Cổ Hoàng Tộc đều sở hữu những huyết mạch dị thú vô cùng cường hãn.
Đây là lần đầu tiên bọn hắn nghe được có một người có thể tập hợp đủ tất cả những đặc điểm của một nửa Hoàng Tộc thuộc Thái Cổ Vạn Tộc vào bản thân.
Nếu như việc này diễn ra trên người bình thường thì người đó đã bạo thể

mà chết từ lâu.
"Thương Thiên Phách Thể là Thiên Uẩn Thần THể, nhục thân đi theo hướng chí cương chí cường, không gì không phá, Tử Huyết giống với Kim Huyết của Thánh Thể, nó có tính chất Vạn Tà Bất Xâm, nếu không hắn cũng sẽ không chịu được đủ loại dị biến thế này."
Lâu chủ nghĩ ngợi một tý sao đó lên tiếng một cách chắn chắc.
Đấu tranh giữa Thương Thiên Phách Thể này cùng Thái Cổ Thánh Thể đã diễn ra mấy chục vạn năm, nhưng càng về sau thì tình thế lại càng nghiêng về một bên.
Nhất là sau khi Thái Cổ Thánh Thể nhất mạch bị những tên Chí Tôn tại Địa Phủ nguyền rủa thì càng lúc càng thưa thớt, tới tận nay gần như đã diệt tuyệt.
Những loại đặc tính trời sinh này của Phách Thể giống như là được sinh ra để khắc chế Thánh Thể vậy.
"Ưu thế lớn nhất của Thái Cổ Thánh Thể đó chính là sau khi tu luyện tới mức có thể sinh ra dị tượng thì dị tượng này có thể vô hiệu hóa những dị tượng của nhiều Thể Chất cùng công pháp khác."
"Nhưng Thể Chất ngang ngược như Thương Thiên Phách Thể thì khác, thể chất này khi tu luyện tới trình độ nhất định thì không sinh ra dị tượng mà lại sinh ra Thần Hình, lấy lực phá pháp, thế nên có thể nói thể chất này sinh ra là để khắc Thái Cổ Thánh Thể."
"Hiện tại không phải là lúc các ngươi nên giao thủ!"
Hiện tại nếu như cả hai giao thủ với nhau thì rất khó phân ra ai thắng ai thua, không ai có thể đoán trước được cả, dù sao hiện tại Hồn Chiến vừa lấy được truyền thừa từ Thái Sơ Cổ Quáng còn Diệp Phàm thì vừa nhận được Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh.
Lưu Tiêu không có ý định để cả hai chạm mặt nhau nhanh như vậy.
"Lâu chủ, nếu như ngay cả Thánh Thể cũng không thể thu thập được hắn thì sau này lỡ hắn có gây náo động trên toàn bộ Bắc Đẩu thì chúng ta phải làm sao bây giờ?"
Nghe thế thì cũng có không ít thế lực bắt đầu cảm thấy hoảng loạn, theo ý của lâu chủ thì có vẻ hiện tại ngay cả Diệp Phàm vẫn chưa chắc có thể đánh bại được Thương Thiên Phách Thể này.
"Các ngươi đang ồn ào cái gì thế, chỉ là một Thương Thiên Phách Thể thôi mà, chẳng lẽ hắn thắng nổi sự vây công đến từ bốn người chúng ta hay sao?"
Vương Đằng sau khi nghe lời vừa rồi thì cảm thấy không vui lắm, nói gì cũng được nhưng một khi đụng tới uy nghiêm của Thiên Cơ Lâu thì không được.
Nếu cả bốn người đệ tử đến từ Già Thiên liên hợp lại thì đừng nói là Hồn Chiến, thậm chí bất kỳ ai chỉ cần không đạt được cảnh giới Chuẩn Đế thì đều sẽ bị đánh phục.
Dù sao tại Già Thiên thế giới hay là Hoàn Mỹ thế giới thì đều có một tính chất đặc biệt như nhau, đó chính là dù ngươi có tu vi, thiên phú kinh thiên

động địa tới mức nào thì một khi đối mặt quần công ngươi cũng sẽ khó mà chiến thắng.
Giống như là Thiên Giác Nghĩ, Chân Long Tộc trong Thái Cổ Thập Hung vậy, không cần biết thiên phú của chúng kinh khủng ra sao, nhưng chỉ cần bị hai tới ba cao thủ cùng cấp bậc vây công thì đều chết không nghi ngờ. Dù là đến cấp bậc như Chuẩn Tiên Đế cũng không thoát được vận mệnh.
"Nói cũng đúng, hiện tại đệ tử của Thiên Cơ Lâu đang nắm giữ sáu thanh Đế Binh đó, dù mỗi người chỉ ra một kích thôi cũng đủ để giết chết Hồn Chiến rồi!"
"Hồn Chiến này nếu có gan chạy tới Thiên Cơ Lâu để làm loạn thì có trò hay để nhìn, không biết lâu chủ sẽ trừng phạt hắn ra sao!"
Lúc này có không ít người ở dưới cũng lên tiếng ủng hộ, dù sao nếu toàn bộ đệ tử của Thiên Cơ Lâu đều thất bại thì vẫn còn có lâu chủ gánh mà.
Lâu chủ chính là tồn tại có thể tiện tay miểu sát tám tôn Thánh Nhân Vương, một chỉ của hắn có thể xuyên qua ngàn dặm để đánh bại đại năng thần bí trong Bất Tử Sơn, nếu như hắn chịu xuất thủ thì sợ rằng ngay cả Đại Đế đương thời cũng không thể chống đỡ được!

Chương 846. Ngươi cứ ở lại đi

Doãn Thiên Đức khi thấy phản ứng của những môn phái xung quanh mình liền biết được Thiên Cơ Lâu có địa vị rất cao trên Táng Đế Tinh này, nhất là lâu chủ, người này là người được tất cả thế lực trong này công nhận là sở hữu một sức mạnh siêu phàm.
Xem ra so với những bảo vật khó lấy được trong Thái Sơ Cổ Quáng kia thì Thiên Cơ Lâu là một nơi phù hợp với hắn hơn, nếu muốn tìm một nơi để tăng cao thực lực thì không nơi nào phù hợp hơn nơi này.
"Lâu chủ, thực tế ta tới đây cũng là để báo cho ngươi biết một tin!"
"Hiện tại đã có không ít thế lực đến từ khắp vũ trụ đang chạy tới Thiên Cơ Lâu, nghe nói là bọn hắn lấy được tin tức về cái gọi là Đoán Thần Đài trong tay của lâu chủ nên tất cả đều chạy tới tranh đoạt!
Doãn Thiên Đức thấy lâu chủ Thiên Cơ Lâu không giống người bình thường nên cũng tranh thủ lên tiếng báo cáo.
Thật ra ban đầu Doãn Thiên Đức không có ý định báo cáo tin tức này với Thiên Cơ Lâu đâu, ý định ban đầu của hắn là đợi sau khi Thiên Cơ Lâu cùng những thế lực ở đây bị đánh bại thì thừa dịp vớt chỗ tốt.
Tuy nhiên sau khi thấy tình cảnh cùng biết được một phần thực lực của Thiên Cơ Lâu thì hắn suy nghĩ lại, sáu thanh Đế Binh tọa trấn Thiên Cơ Lâu, thêm việc những đệ tử của Thiên Cơ Lâu này có nhiều tên sở hữu tu vi cực kỳ kinh người, có tên còn có thể đánh ngang cơ cao thủ Thánh Nhân.
Nếu như vậy thì sợ rằng những thế lực sắp chạy tới tấn công Thiên Cơ Lâu chưa chắc có được lợi thế, ai thắng ai thua vẫn chưa làm rõ được.
Doãn Thiên Đức là người xấu bụng gần như ngang với Diệp Phàm, đương nhiên hắn biết cách dựa vào thời thế.

“Đoán Thần Đài đúng thật là thuộc quyền sở hữu của Thiên Cơ Lâu, nếu như bọn hắn muốn mở mang tầm mắt thì cứ cho bọn hắn lại đây nhìn kỹ một tý.”
Nhưng khi lâu chủ nghe tới tin tức này thì không những không lo lắng mà còn khá là vui vẻ, hắn không ngờ sau khi việc Thái Cổ Vạn Tộc cố gắng cướp Thời Gian Tháp bất thành thì vẫn còn có nhiều thế lực không có mắt như vậy, gan to tới mức muốn cướp bảo vật từ tay Thiên Cơ Lâu.
Không chỉ có lâu chủ, không ít tu sĩ Đông Hoang biết Thiên Cơ Lâu từ đầu cũng không nhịn được mà cười lên.
“Hiện tại vẫn còn có người dám tiến công Thiên Cơ Lâu à, cũng đúng lúc cho ta mở mang tầm mắt, xem phong thái uy phong của lâu chủ ra sao!”
“Theo ta thấy thì bọn hắn đến đây chỉ là để đưa Đế Binh mà thôi, cứ để bọn hắn tới!”
“Đúng vậy, kêu bọn hắn nhanh chân lên, ai không sợ chết thì cứ tới đây!”
Doãn Thiên Đức không ngờ rằng tất cả mọi người ở đây đều không sợ mà bắt đầu la ó ồn ào, giống như việc những thế lực bên ngoài kia xâm lấn Thiên Cơ Lâu là một việc cỏn con vậy.
Nếu như việc này đặt trên Tử Vi Cổ Tinh thì chắc chắn nó đã thuộc hàng cực kỳ nguy cấp rồi!
Những thế lực ngoài kia toàn bộ là những thế lực vô cùng cường đại trên vũ trụ, những Cường Tộc trên cửa vào Thần Thoại Cổ Lộ, Thần Đình do cao thủ Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên thành lập.
Mỗi một thế lực này xếp riêng ra đã là một sức mạnh vô cùng khó chơi rồi chứ đừng nói là kết quần kết đội như hiện nay.
Nhưng các đại môn phái cùng các thế lực trên Táng Đế Tinh này lại như không sợ hãi gì cả, ai nấy vẫn tiếp tục chuyện trò vui vẻ, không thèm để ý vấn đề này.
“Các ngươi không cần thương lượng xem làm cách nào để đối phó những thế lực kia à, đó chính là những ngoại tộc cực kỳ cường hãn đến từ vũ trụ đó, thậm chí còn có thể có cường giả vượt qua được Thí Luyện Cổ Lộ nữa!”
Doãn Thiên Đức không thể nào hiểu được không khí bình tĩnh vui vẻ trong Thiên Cơ Lâu nên hắn lên tiếng.
“Tiểu tử ngươi vẫn còn quá trẻ, ngươi hoàn toàn không biết gì về sức mạnh của Thiên Cơ Lâu cả.”
Lão Phong Tử nghe thế thì chỉ có thể lắc đầu rồi nói, hắn như thấy được hình ảnh bản thân lúc trước trên người Doãn Thiên Đức.
“Đồ nhà quê, chỉ cần bản thân ngươi ở trong Thiên Cơ Lâu này thì chắc chắn sẽ không có chuyện gì xảy ra đâu, dù là Đại Đế đương thời có tới đây cũng phải nể mặt lâu chủ!”
Ngay cả Tề Lân cũng lớn tiếng cười nói.
“Nếu như ngươi vẫn cảm thấy không yên tâm thì có thể ở lại trong Thiên Cơ Lâu để quan sát, nếu như những thế lực kia dám toàn diện xâm lấn nơi này thì Thiên Cơ Lâu sẽ là chỗ an toàn nhất!”

Lâu chủ thấy bộ dáng bán tín bán nghi của Doãn Thiên Đức thì lập tức lên tiếng thuyết phục.
Đối với lâu chủ thì tên Doãn Thiên Đức này tốt nhất nên ở vài ngày trong Thiên Cơ Lâu, như thế mới tiện cho việc hắn sao chép Đạo Kinh cùng Nhất Khí Hóa Tam Thanh được.
"Nếu lâu chủ đã nói như vậy thì ta xin ở lại."
Doãn Thiên Đức lúc này vẫn chưa hiểu được vì sao mọi người có thể trấn định như thế, hắn muốn ở lại để xem xem rốt cuộc Thiên Cơ Lâu này có chỗ thần kỳ nào mà mọi người ở đây lại tôn sùng nó như thế.
"Nếu như không chó chuyện trọng yếu gì thì ta tiếp tục công bố Thần Uy Đế Binh Bảng!"
Lúc này náo động mà Doãn Thiên Đức gây ra cũng lắng lại.

Chương 847. Chỉ có một thanh vào top 10

Mặc dù biết được tin tức có rất nhiều thế lực trên khắp vũ trụ đang chạy tới thảo phạt Thiên Cơ Lâu, nhưng không ai trong Thiên Cơ Lâu là coi trọng việc này cả, ngược lại mọi người đang mang tâm thái mong chờ nghe tiếp Bảng Danh Sách của lâu chủ.

Từ sau hai lần xuất thủ của lâu chủ thì mọi người tin tưởng lâu chủ vô điều kiện rồi.

Hiện tại việc những thế lực kia dù có mạnh ra sao thì trong mắt bọn hắn đều không đủ để uy hiếp được Thiên Cơ Lâu.

"Đứng thứ mười tám trên Thần Uy Đế Binh Bảng là Đế Binh mà chắc chắn các ngươi không ngờ tới!"

Khi lâu chủ bắt đầu quay trở lại việc công bố Bảng Danh Sách thì sự chú ý của mọi người cũng quay về lâu chủ.

Số Đế Binh mà mọi người biết được cũng không phải là ít, dù sao Đại Đế là những tồn tại chắc chắn sẽ lưu danh trên lịch sử mà, Cực Đạo Binh Khí của bọn hắn sao có thể thuộc hàng bừa bãi vô danh được chứ.

"Đứng thứ mười tám trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Tử Long Vương Kiếm cùng Kỳ Lân Ẩm!"

Nhưng hai thanh Đế Binh mà lâu chủ vừa hay lại là thứ mọi người đều biết rõ vô cùng, vì hai thanh Đế Binh này chính là hai trong sáu thanh Cực Đạo Binh Khí mà Thiên Cơ Lâu mới vừa chế tạo.

Lúc này mọi người vẫn còn chút giật mình không rõ, ngay cả hai chủ nhân của hai thanh Đế Binh trên là Phong Vân cũng nhìn nhau một cái.

Thứ bọn hắn giật mình không phải là do Đế Binh của Thiên Cơ Lâu có tên trên bảng, ngược lại, việc khiến cho bọn hắn cảm thấy giật mình chính là dù cho Đế Binh này có nguồn gốc từ chính tay lâu chủ nhưng chỉ có thể đứng thứ hạng mười tám!

Trong ấn tượng của tất cả mọi người thì bất kỳ thứ gì có nguồn gốc từ Thiên Cơ Lâu đều là thứ vượt xa tiêu chuẩn của thế gian, dù là công pháp, binh khí hay là đệ tử!

Giống như Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng lâu chủ đã từng tuyên bố trong quá khứ, dù trong đó không liệt kê đệ tử của Thiên Cơ Lâu ra nhưng mọi người đều biết lý do chính, nếu như liệt kê cả đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì sợ rằng những đệ tử này sẽ chiếm hết vị trí trên bảng mất!

Nhưng hiện tại hai thanh Đế Binh có nguồn gốc từ Thiên Cơ Lâu này chỉ đứng hạng thứ mười tám, thật sự khiến người khác phải bất ngờ!

"Tử Long Vương Kiếm cùng Kỳ Lân Ẩm chính là thứ kết hợp huyết mạch Thánh Thú của Cửu Châu cùng với huyết mạch Cổ Hoàng tại phương thiên địa này!"

"Không chỉ có lực chiến kinh người, hơn nữa chỉ cần ra khỏi vỏ liền tỏa ra khí thế Vạn Thú Chi Vương, đủ để hàng phục tất cả dị thú trong thiên địa!"

Vật liệu dùng để rèn đúc hai thanh Đế Binh này tuy không phải là những Tiên Kim hiếm thấy hay là huyết mạch bá đạo nhất, nhưng sau khi dung hợp huyết mạch Thánh Thú của Cửu Châu thế giới thì lại sinh ra công năng hiệu lệnh dị thú.
"Lâu chủ, Đế Binh được rèn từ Đoán Thần Đài sao có thể chỉ xếp vị trí thứ mười tám chứ?"
Lúc này mọi người không thèm quan tâm công năng hay sức mạnh của hai thanh Đế Binh vừa được công bố, mọi người chỉ muốn biết lý do vì sao lâu chủ lại xếp nó vào vị trí mười tám mà thôi!
"Không lẽ giữa những thanh Đế Binh được rèn ra từ Đoán Thần Đài lại có chênh lệch lớn lắm hay sao?"
Lúc này Lão Phong Tử cũng lên tiếng hỏi lại.
Dù sao Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn, Hỗn Độn Phi Tiên Hào, Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh vừa mới ra lò đều là những thứ có uy năng cực lớn, tất cả đều là những Đế Binh đỉnh tiêm.
Nhưng hiện tại những thanh Đế Binh cũng được rèn từ Đoán Thần Đài vậy mà chỉ đứng thứ hạng mười tám, điều này thật sự khiến người khác khó mà hiểu được.
"Thiên Cơ Lâu đối xử tuyệt đối công bằng đối với tất cả đệ tử, mặc dù trong sáu thanh Đế Binh vừa ra lò kia do chất liệu chế tạo có chút khác biệt, nên giữa Đế Binh cùng Đế Binh thật sự có chênh lệch, tuy nhiên nếu xét sâu vào thì chênh lệch cũng không lớn đến thế."
"Trên Thần Uy Đế Binh Bảng thì chỉ có một thanh Đế Binh của Thiên Cơ Lâu là vào được mười vị trí đầu mà thôi, còn lại tất cả đều không có mặt trong top mười!"
Lâu chủ trả lời bằng một đáp án khẳng định.
Nếu như công bố Bảng Danh Sách này mà những Đế Binh của Diệp Phàm đứng thứ ba thứ tư, nhưng những Đế Binh của Phong Vân lại đứng hạng thứ mười tám thì thật sự là không công bằng.
Tuy nhiên sau khi nghe lâu chủ nói như vậy thì mọi người cũng nhận ra có vẻ vấn đề không nằm ở việc mạnh yếu, mà là do trung bình thứ hạng của các Đế Binh thuộc Thiên Cơ Lâu cũng không quá cao!
Lời lâu chủ thật sự khiến tất cả mọi người cảm thấy kinh hãi.
Vì những gì lâu chủ nói thật sự khác với tưởng tượng của mọi người vô cùng, trong lòng bọn hắn đã nhận định rằng Đế Binh của đám người Diệp Phàm ít nhất cũng nằm trong năm vị trí đầu.
Nhưng không ngờ hiện tại đừng nói là năm vị trí đầu, trong sáu thanh Đế Binh vừa ra lò chỉ có một là đủ sức tranh vào top mười mà thôi!
Lúc này đám người Diệp Phàm cũng lộ ra biểu lộ bất ngờ, nhất là Diệp Phàm cùng Thánh Hoàng Tử, Đế Binh của cả hai bọn hắn đều được chế tạo bởi những vật liệu đã qua sàng chọn kỹ lưỡng.

Chương 848. Đứng thứ 19 là cao rồi

“Chúng ta biết rõ sự nghi ngờ của các ngươi, nhưng khi nãy ta đã nói qua rồi, Thần Uy Đế Binh Bảng là Bảng Danh Sách xếp hạng những Đế Binh thần uy vô cùng, lấy tổng hợp những đặc tính của nó để xếp hạng.”
“Nếu như Bảng Danh Sách này của ta xếp hạng chỉ dựa trên phẩm chất thì những Đế Binh không đạt tới đẳng cấp Chuẩn Tiên Khí như Hư Không Kính đều không được lên bảng.”
Lâu chủ thấy biểu lộ trên mặt mọi người thì liền biết bọn hắn đang suy nghĩ gì.
Dù sao từ khi Thiên Cơ Lâu công bố các Bảng Danh Sách tới nay thì từ Thể Chất Bảng cho tới Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, tất cả những vị trí đầu đều có tên của đệ tử Thiên Cơ Lâu dù trực tiếp hay gián tiếp.
Thế nên trong Thần Uy Đế Binh Bảng lần này thật sự khiến cho không ít người giật mình.
“Lúc trước ta đã từng nói qua, bất kỳ một thanh binh khí nào đạt tới cảnh giới Cực Đạo Binh Khí thì đều là vật siêu phàm, thông hiểu linh tính, khó mà bình xét cao thấp được.”
“Xuất phẩm của Đoán Thần Đài tuy thật sự hơi phi phàm hơn người khác, tuy nhiên nó vẫn nằm trong phạm vi của Đế Binh.”
“Mà những Đế Binh này chỉ mới vào tay của chủ nhân của chúng trong một thời gian cực ngắn, ngay cả Nhân Khí Hợp Nhất mà các ngươi vẫn còn chưa làm được chứ đừng nói trải qua thực chiến tẩy lễ, đó là còn chưa nói tới những thanh Đế Binh này còn chưa có Đạo Văn Đại Đế.”
“Một thanh Đế Binh như vậy sao lại có thể siêu việt những thanh Đế Binh lâu đời khác được chứ? Không lẽ dựa vào ba chữ Thiên Cơ Lâu hay sao?”
Lời này của lâu chủ tuy nghe giống như phổ cập kiến thức, tuy nhiên ý tứ trong đó là muốn giáo huấn những đệ tử của Thiên Cơ Lâu, việc này khiến cho Thánh Hoàng Tử cùng Diệp Phàm xấu hổ không thôi.
Ý nghĩ ban đầu của bọn hắn đúng thật là như lâu chủ nói, có hơi phụ thuộc vào Thiên Cơ Lâu quá.
Đủ loại tiện lợi, đường tắt tu hành trong Thiên Cơ Lâu bản chất chỉ là trợ lực cho bọn hắn mà thôi, không có thứ gì giúp bọn hắn mạnh lên mà không cần tự tu luyện cả.
Nếu như Lưu Tiêu muốn bọn hắn không cần tu luyện liền có thể mạnh lên thì hắn cũng không cần cho bọn hắn sử dụng những công năng này, hắn chỉ cần sử dụng vô thượng Thần Uy đi tìm Hợp Đạo Hoa cùng các loại Thần Thụ cho bọn hắn sử dụng là được rồi.
Hợp Đạo Hoa chính là đệ nhất kỳ hoa thiên cổ tại vị diện này, nó còn hiếm thấy hơn cả Bất Tử Thần Dược, một khi sử dụng liền có thể chứng đạo thành Đế.
Lấy vô thượng thần uy của Lưu Tiêu thì muốn tìm một đóa Hợp Đạo Hoa tại vị diện này cũng không phải là chuyện khó khăn gì.
Nhưng vật cực tất phản, Thiên Hoàng Tử lúc trước cũng lựa chọn con đường phụ thuộc vào ngoại lực mà bỏ qua tu vi tự thân, nếu dựa vào cách thức này để nâng cao tu vi cuối cùng cũng chỉ là trăng trong nước mà thôi.

“Những Đại Đế khi xưa trải qua biết bao nhiêu trận chiến lớn nhỏ, chống lại ngoại địch, Đế Binh trên tay bọn hắn được tẩy lễ, trui rèn một thời gian dài mới đề thăng lên đẳng cấp khác.”
“Tiêu chuẩn xếp hạng một thanh Đế Binh là tổng hợp công năng, thực lực, một thanh Đế Binh vừa ra lò đã đứng hạng thứ mười tám đã là tốt lắm rồi.”
Ngộ tính của Doãn Thiên Đức phi phàm, qua thời gian ngắn đã hiểu được ý lâu chủ muốn truyền tải, y cũng gật đầu rồi lên tiếng.
Đế Binh của hai người Phong Vân thậm chí còn chưa ra khỏi vỏ, chủ nhân của bọn hắn chưa từng dùng để làm bất kỳ thứ gì nhưng lại có thể đứng hạng trên cả Thái Hoàng Kiếm cùng Cửu Lê Thần Đồ là tốt lắm rồi.
“Ta hiểu rồi lâu chủ, chúng ta nhất định sẽ trui rèn Cực Đạo Binh Khí của chúng ta, sẽ không khiến cho lâu chủ thất vọng!”
Đám người Diệp Phàm cũng không còn kêu ngạo nữa, nhanh chóng gật đầu nhận sai.
“Ta muốn những đệ tử của Thiên Cơ Lâu đều phát triển tới tình trạng mỗi người đều có đủ thực lực cùng đảm đương đi gánh vác một phương chứ không phải là sức mạnh trên giấy, ra vẻ ta là thiên hạ đệ nhất, nhớ kỹ điều này!”
Lâu chủ cũng không trách cứ bọn hắn nữa, chỉ lên tiếng nhắc nhở.
Thiên tính của Diệp Phàm cùng vài đệ tử Thiên Cơ Lâu là vội vàng xao động, rất thích tranh đấu với nhau, nếu muốn bọn hắn thật sự bình tâm và trở nên giống như Doãn Thiên Đức thì không thể nào.
Lưu Tiêu cũng không có yêu cầu quá đáng gì, chỉ cần bọn hắn chịu nỗ lực và không sợ cực khổ là được.
Trong này chỉ có Diệp Đồng là tuổi còn nhỏ cộng thêm trên người còn thù lớn chưa trả nên hắn mới có thể duy trì một viên Xích Tử Chi Tâm, chuyên tâm rèn luyện nâng cao bản thân.
Những gia chủ, thế tử từ nhiều thế lực ở tại đây khi nghe lâu chủ nói thế thì cũng lộ ra dáng vẻ hổ thẹn, đồng thời bọn hắn càng kính nể lâu chủ Thiên Cơ Lâu hơn.
Tu hành trên Bắc Đẩu Cổ Tinh thì có môn phái nào là không đuổi theo các Thần Vật Pháp Bảo, những dược liệu, tài nguyên trân quý cơ chứ, những người có thể ổn định lại tâm thần để tu hành chỉ có những môn phái ẩn thế như Dao Trì Thánh Địa mà thôi.
Nhất là những thế lực thuộc Cổ Tộc, bọn hắn ỷ vào ưu thế từ huyết mạch cùng với những bảo vật từ thời tổ tiên truyền xuống nên ức hiếp các tộc.
Thiên Hoàng Tử chính là tấm gương tốt nhất để khắc họa tình trạng của Cổ Tộc thời gian trước.

Chương 849. Hằng Vũ Lô

“Quả nhiên Thiên Cơ Lâu không hổ là đứng đầu Bắc Đẩu, đây mới thật sự là phong phạm của một Đại Tông Môn!”
“Sau này có người nào dám nói Bảng Danh Sách của lâu chủ không công

bằng thì ta sẽ đánh gãy chân hắn cho coi! Lâu chủ quả thật là người công chính nhất trên Bắc Đẩu Cổ Tinh!"
"Nếu như có lời dạy của lâu chủ thế này thì sợ gì đệ tử Thiên Cơ Lâu không nên người nữa chứ!"
Đám người lúc này càng khâm phục lâu chủ hơn!
"Việc tìm kiếm những tài nguyên, ngoại lực trên con đường tu hành là đúng, tuy nhiên như vậy thì càng không thể quên sơ tâm của bản thân, nếu như cứ truy cầu ngoại lực thì sẽ có ngày tẩu hỏa nhập ma!"
Lời này của lâu chủ quả thật là nói trúng tim đen của tất cả mọi người, ngay cả Doãn Thiên Đức cũng không nhịn được mà bắt đầu cảm thấy bội phục lâu chủ.
Không khí trong Thiên Cơ Lâu lúc này cũng dần khôi phục về bình thường, không còn căng thẳng như khi nãy.
Sau khi được lâu chủ phổ cập một phen như thế thì mọi người càng cảm thấy hứng thú cùng công nhận Thần Uy Đế Binh Bảng này hơn.
Ngay cả sáu thanh Đế Binh của Thiên Cơ Lâu chế tạo mà chỉ có một thanh vào được top mười thôi thì không biết những Đế Binh còn lại ra sao!
Rốt cuộc đó phải là Cực Đạo Binh Khí nghịch thiên cỡ nào mới đủ tư cách đứng trong top năm?
Đám người không thể tưởng tượng ra được những vị trí đầu kinh khủng ra sao, tất cả vừa kích động vừa tò mò, ai nấy đều thúc giục lâu chủ nhanh công bố tiếp Bảng Danh Sách.
"Được rồi, giờ ta quay lại Thần Uy Đế Binh Bảng."
Lâu chủ thấy dáng vẻ kích động của mọi người thì lập tức lên tiếng.
"Đứng thứ mười bảy trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là một Đế Binh Tổ Truyền của thế lực đang ở trong Thiên Cơ Lâu này!"
Lâu chủ nhẹ nhàng báo trước cho mọi người chuẩn bị tinh thần, mọi người sau khi nghe lời gợi ý này thì nhanh chóng suy đoán xem rốt cuộc đó là Đế Binh gì.
"Trong Thiên Cơ Lâu này cũng không có quá nhiều thế lực sở hữu Đế Binh Tổ Truyền, ngoại trừ Bất Hủ Hoàng Triều ra thì chỉ còn Hư Không Cơ gia cùng Hằng Vũ Khương gia!"
"Hơn nữa Hư Không Kính của Cơ gia đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Tiên Khí rồi, chắc hẳn vị trí của nó sẽ không nằm ngoài top mười, nếu vậy thì phạm vi càng lúc càng nhỏ."
"Xem ra Thần Binh của Hoàng Triều ta cũng có cơ hội để lên Thần Uy Đế Binh Bảng rồi!"
Lúc này hai hoàng tử của hai Đại Hoàng Triều còn lại đều đồng loạt nghĩ đến, thế nên có thể thấy trên gương mặt của cả hai là vẻ kích động khó xóa nhòa.
Sau khi nghe những lời lâu chủ nói khi nãy thì mọi người không còn cảm giác không vào top mười trên Bảng Danh Sách là một điều sỉ nhục nữa rồi, ngược lại đây có thể là một vinh quang lớn lao.
Bởi vì ngay cả đa số Đế Binh của Thiên Cơ Lâu cũng không thể vào top

mười mà, việc này đã nói rõ top mười trong Bảng Danh Sách này thật sự chứa đựng những Cực Đạo Binh Khí cực kỳ phi phàm cùng kinh khủng, ít nhất cũng phải có cấp độ Chuẩn Tiên Khí, người bình thường không thể nắm giữ.
Đế Binh trình độ này của bọn hắn thì chỉ cần có tên trên bảng là tốt lắm rồi. Thế nên dù lúc này chỉ là vị trí thứ mười bảy nhưng mọi người đều muốn Đế Binh của thế lực mình được lên bảng, từ đó lưu danh sử sách.
"Đứng thứ mười bảy trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Hằng Vũ Lô của Khương gia!"
Lâu chủ thấy không khí cũng đủ sôi động rồi nên nhanh chóng công bố đáp án, việc này khiến Khương Dật Phi nhịn không được mà thở phào nhẹ nhõm, trong lòng vui vẻ vô cùng.
Lúc trước hắn thấy Hoàng Đạo Long Khí – Thái Hoàng Kiếm khó khăn lắm mới được lên bảng thì tâm lý hơi lo lắng.
Hắn sợ rằng yêu cầu của Thần Uy Đế Binh Bảng này quá cao, Hằng Vũ Lô của Khương gia không đủ tư cách để được chọn.
Khương gia bọn hắn dù sao cũng là một Hoang Cổ Thế gia, Tiên Tổ lại là Hằng Vũ Đại Đế phi phàm cực kỳ, nếu như Hằng Vũ Lô thậm chí còn không có tên trên bảng thì mất mặt chết!
"Lâu chủ, ngươi nhìn thử xem, ngươi hù thế tử của Khương gia tới mức mặt hắn không còn chút máu kìa!"
Mọi người thấy bộ dáng khẩn trương của Khương Dật Phi thì nhịn không được cười lớn.
Bảng Danh Sách của Thiên Cơ Lâu hiện nay gần như đã trở thành thứ công bằng nhất trên Bắc Đẩu Cổ Tinh, nó đáng tin hơn bất kỳ lời của người nào. Đây không chỉ là đại diện cho thực lực áp đảo của Thiên Cơ Lâu mà còn đại diện cho sự kính nể của mọi người dành cho phong thái Tông Sư của lâu chủ!
"Ngươi quá lo lắng rồi, việc Hằng Vũ Lô có tên trên bảng là một điều tất nhiên."
"Hằng Vũ Đại Đế lấy Thần Dương Ly Hỏa để chứng đạo, là một vị Nhân Tộc Đại Đế sáng lạn phi phàm, Hằng Vũ Lô cũng là một Đế Binh vang danh thiên hạ."
Lâu chủ thấy thế thì cười cười, dù ở trong nguyên tác thì Hằng Vũ Kinh cũng là một trong những bộ Đế Kinh có uy lực khá là đáng sợ, nhất là Tứ Cực Quyển trong đó.

Chương 850. Một lần thăm dò

"Hằng Vũ Lô còn có một cái tên khác chính là Thái Dương Thần Lô, nó được Hằng Vũ Đại Đế lấy Hoàng Huyết Xích Kim đi sâu vào trong Thái Sơ Cổ Quáng, lợi dụng địa hình đặc biệt ở đó để chế tạo ra."
"Bởi vì số lượng Dương Khí cần thiết để chế tạo ra Hằng Vũ Lô vượt xa ra khỏi số lượng mà Hằng Vũ Đại Đế ước tính, nên hắn đã phải tự mình

cung cấp Dương Khí cho việc rèn luyện, tới mức mém chút là bị hút khô, nhưng may mà vẫn chế tạo ra được Đế Binh này!"
Quá trình chế tạo Hằng Vũ Lô là một trong những quá trình chế tạo Đế Binh được ghi lại một cách tường tận nhất, tại lúc Đoán Thần Đài vẫn còn chưa tồn tại thì Hằng Vũ Lô đã là Đế Binh có quá trình chế tạo tốn công nhất.
"Sau khi rèn đúc Thái Dương Thần Lô thành công thì Hằng Vũ Đại Đế một người một lô cũng đủ để chống lại toàn bộ Thái Sơ Cổ Quáng, hắn còn đánh chết được một vị Chí Tôn ở trong đó nữa, từ đó trở đi thì Thần Lô đi theo hắn chinh chiến cả một đời!"
Những lời của lâu chủ vừa nói khiến cho mặt mũi của Khương Dật Phi sáng sủa hết cả lên, có vài chi tiết mà thậm chí Khương gia bọn hắn còn không biết tường tận như lâu chủ.
Đám người xung quanh cũng kinh thán không thôi, Hằng Vũ Đại Đế không hổ danh là nhân kiệt một đời, không ngờ hắn lại dám đi sâu vào trong Thái Sơ Cổ Quáng để rèn Đế Binh, hoàn toàn không sợ các Chí Tôn Cổ Hoàng trong đó!
Hơn nữa trước khi rời đi hắn còn có thể chém giết một vị Chí Tôn, chấn nhiếp Cấm Khu!
Theo ghi chép của lịch sử Nhân Tộc thì Hằng Vũ Đại Đế khi đó tuy không một lúc chiến đấu với nhiều kẻ địch như vậy nhưng cũng trấn thủ hòa bình một phương.
Trong mấy trăm mấy ngàn cuộc chém giết thì Hằng Vũ Lô luôn theo chân Hằng Vũ Đại Đế!
Mọi người kích động vô cùng sau khi nghe về sự tích của Hằng Vũ Đại Đế, bọn hắn giống như quay trở về những năm tháng gian nan khi xưa của Nhân Tộc.
"Nhưng mà trong quá trình chế tạo Hằng Vũ Lô của Hằng Vũ Đại Đế vẫn còn một ẩn tình nho nhỏ khác."
Bỗng lời của lâu chủ quay ngoắt, khiến đám người không hiểu ra sao.
Đám người sau khi nghe lâu chủ nói thế thì lập tức lộ ra sắc mặt nghi ngờ.
Hằng Vũ Đại Đế chế tạo Đế Binh tại Đọa Nhật Lĩnh đối với mọi người là một chuyện rất bình thường, dù sao thứ mà y chế tạo không phải là binh khí bình thường gì mà chính là Cực Đạo Binh Khí, nên Hằng Vũ Đại Đế chọn một nơi trong Thái Sơ Cổ Quáng để làm chỗ chế tạo cũng là bình thường.
Nhưng vì sao qua miệng của lâu chủ thì chuyện này lại bắt đầu trở nên không bình thường!
"Từ sau khi Hằng Vũ Đại Đế chứng đạo thì y đạt được Vô Thượng Tiên Kim là Hoàng Huyết Xích Kim, thứ có giá trị ngang bằng với Thần Hoàng Cốt."
"Thế nên Hằng Vũ Đại Đế cố ý chạy tới Thái Sơ Cổ Quáng để chế tạo Đế Binh, mục đích chính của chuyến đi đó chính là xác nhận xem Bất Tử Thiên Hoàng còn sống hay là không!"
Lâu chủ mở miệng liền trực tiếp tiết lộ bí mật động trời ở mười mấy vạn

năm trước.
Những người ở nơi này sau khi nghe lâu chủ nói xong thì không chỉ là đệ tử của Khương gia, tất cả mọi người ở đây đều lộ ra sắc mặt kinh ngạc.
"Trong mấy ngàn năm nay thì ngẫu nhiên có nhiều Đại Đế xui xẻo dính phải ám toán của Bất Tử Thiên Hoàng, những chuyện lớn như thế này sao có thể không có người hoài nghi cơ chứ, Hằng Vũ Đại Đế cũng là một trong những người đã phát giác được vấn đề!"
"Thế nên trong lúc còn sống hắn luôn muốn tìm ra bằng chứng xác thật chứng minh sinh tử của Bất Tử Thiên Hoàng, thế nên sau khi chứng đạo thành Đế hắn đã cố ý cầm vật liệu mà Bất Tử Thiên Hoàng thích nhất sau đó đi sâu vào trong Sinh Mệnh Cấm Khu để luyện chế Đế Binh!"
Mặc dù Hằng Vũ Đại Đế trấn giữ hòa bình cho một phương, nhưng theo Lưu Tiêu thì việc làm có ích nhất của hắn chính là việc này.
Bởi vì trong mắt của Hằng Vũ Đại Đế thì chắc hẳn hắn không biết việc lúc đó Bất Tử Thiên Hoàng đang trong giai đoạn Niết Bàn, không cảm ứng được những việc xảy ra trong thế gian.
Thế nên có thể nói việc hắn cầm Hoàng Huyết Xích Kim chạy vào Sinh Mệnh Cấm Khu để luyện chế Đế Binh là đánh bạc cả mạng sống của mình để chứng minh Bất Tử Thiên Hoàng còn sống.
Nếu như kế hoạch của hắn mà thành công thì hắn sẽ được trực diện vị Thiên Hoàng đứng đầu thời đại Thái Cổ, nhân vật đã sống qua mấy chục vặn năm mà không chết!
Dù biết trước có thể sẽ gặp trường hợp khó khăn như vậy nhưng Hằng Vũ Đại Đế vẫn tự mình lên đường, hắn hoàn toàn không sợ Bất Tử Thiên Hoàng!
Lời nói của lâu chủ đương nhiên là khiến cho toàn bộ mọi người trong Thiên Cơ Lâu không khỏi chấn kinh!
Mọi người đều ý thức được khi quyết định như vậy thì Hằng Vũ Đại Đế phải gánh chịu phong hiểm to lớn ra sao!
"Hằng Vũ Đại Đế không hổ là một trong những trụ cột chính của Nhân Loại trong lịch sử, không ngờ hắn hoàn toàn không sợ việc một mình đối mặt với Bất Tử Thiên Hoàng!"
"Đại Đế Nhân Tộc chúng ta không có ai là kẻ yếu cả! Ai còn dám nói Nhân Tộc ta vô năng nữa?"
"Sức quan sát cùng suy luận của Hằng Vũ Đại Đế cũng thật sự quá kinh khủng, không ngờ từ những manh mối nhỏ nhoi nhưng hắn vẫn có thể phát giác việc kinh khủng thế này, nhất là việc hắn phát giác được Bất Tử Thiên Hoàng là lúc hắn còn chưa chứng đạo nữa chứ!"
Lúc này tất cả mọi người ở dưới đều bắt đầu trở nên kích động!
"Tiên tổ nhà ta mang một phong thái vô địch quét ngang đương thời, ngay cả Bất Tử Thiên Hoàng cũng không dám xuất đầu lộ diện!"
Khương Dật Phi lúc này thì cũng cảm thấy cực kỳ kiêu ngạo vì tiên tổ của bản thân.

Chương 851. Hèn hạ

"Đáng tiếc tới cuối cùng Bất Tử Thiên Hoàng vẫn không xuất hiện, sau khi chế tạo thành công Thái Dương Thần Lô thì hắn còn cố ý để Hoàng Huyết Xích Kim lại ở Thái Sơ Cổ Quáng để làm mồi nhử nhưng vẫn không thành công!"

Lâu chủ tiếp tục nói với giọng điệu đáng tiếc.

Bất Tử Thiên Hoàng nếu nói thật thì có tính cách rất hèn, trừ phi Đại Đế đương thời đã tới giai đoạn khí huyết khô bại, đã trở nên già nua thì hắn mới dám hiện thân, nếu không thì dù cho là thứ hắn ưa thích như Hoàng Huyết Xích Kim để ở trước mắt hắn cũng không dám hiện thân.

"Lâu chủ, nếu như lúc ấy Bất Tử Thiên Hoàng thật sự hiện thân thì cuối cùng hắn hay Hằng Vũ Đại Đế sẽ là người thắng vậy?"

Lúc này có người tò mò đứng ở dưới nhanh chóng đứng lên hỏi Lưu Tiêu.

Vấn đề này đương nhiên là một vấn đề mà rất nhiều người ở trong Thiên Cơ Lâu hiện nay quan tâm, dù sao từ xưa đến nay đã có không ít Đại Đế vang danh thiên hạ, mọi người ai cũng muốn biết rốt cuộc Đại Đế nào thắng hay thua Đại Đế khác.

"Vấn đề này của ngươi thật sự không có ý nghĩa nào cả, mục đích của Bất Tử Thiên Hoàng không phải là khoe khoang, muốn chứng minh bản thân vô địch thiên hạ, mục đích duy nhất của hắn là tắm rửa Đế Huyết để sống cuộc đời của mình, sống để tìm kiếm một sợi cơ duyên."

"Thế nên chỉ cần Đại Đế đương thời không lộ ra sơ hở quá to lớn gì thì chắc chắn hắn sẽ không lỗ mãng xuất thủ."

Lâu chủ cũng không trực tiếp trả lời vấn đề này, bởi vì trên thực tế vấn đề này chắc chắn không thể nào phát sinh.

Huống hồ nếu thật sự đánh nhau thì rất khó phân ra thắng bại, Đại Đế đương thời dù sao cũng là người đang dung hợp Thiên Tâm Ấn Ký, được Đại Đạo công nhận là người đỉnh phong nhất thời kỳ khi đó, có thể nói là sở hữu lực lượng vô địch.

Mà Bất Tử Thiên Hoàng thì càng kinh khủng hơn, gia hỏa này không chỉ sống qua nhiều thời kỳ mà hắn còn dựa vào thiên phú huyết mạch của bản thân để nâng cao sức mạnh trong từng ấy năm, trên tay lại còn có Đế Binh như Bất Tử Thiên Đao.

Nếu như cả hai không thật sự đánh nhau một trận thì không ai biết thắng bại cuối cùng sẽ ra sao cả!

"Nếu đúng theo lời của lâu chủ nói thì tên Bất Tử Thiên Hoàng này thật sự là quá âm hiểm, lúc nào cũng chăm chăm tìm những quả hồng mềm để cắn trộm mà thôi!"

Lão Phong Tử vội vã lên tiếng.

Thật ra trước đây khi lâu chủ vạch trần bộ mặt thật của Bất Tử Thiên Hoàng thì mọi người đã vô cùng bất mãn người này rồi.

Không ngờ đường đường là một Cổ Hoàng Đại Đế lại ẩn núp trong thời gian, tham sống sợ chết, đúng thật là không đáng mặt anh hùng.

“Không thể nói như vậy được, bất kỳ Đại Đế nào bị hắn xuất thủ giết chết đều là những Đại Đế vang danh khắp nơi, không có ai là bừa bãi vô danh cả, ví dụ như Thái Hoàng, Đấu Chiến Thánh Hoàng, những người này đều là những Đại Đế có sức công phạt vang danh thiên hạ.”
“Với thiên tư của Bất Tử Thiên Hoàng thì hắn không cần phải sợ bất kỳ đối thủ nào, tuy nhiên hắn cũng cực kỳ thông minh, biết phải né mũi nhọn.”
“Đấu Chiến Thánh Hoàng cùng Thái Hoàng khi về gia đều không cam lòng, lấy hết tu vi của bản thân để cược một lần cuối, muốn trùng kích Tiên Vực, khi này mới lộ ra sơ hở để Bất Tử Thiên Hoàng lợi dụng đánh lén.”
Mặc dù tại Già Thiên thế giới này Bất Tử Thiên Hoàng là một hắc thủ sau màn, luôn chỉ xài âm mưu, nhưng nếu đánh giá một cách công tâm thì thực lực của hắn luôn luôn được xếp lên hàng đầu.
Lúc này mọi người cũng thổn thức không thôi, tất cả mọi người đều bắt đầu tiếc hận cho Thái Hoàng cùng Đấu Chiến Thánh Hoàng, không ngờ cả hai người như vậy lại bị Bất Tử Thiên Hoàng đánh lén dẫn tới tử vong.
Hơn nữa việc khiến cho tất cả mọi người sợ hãi chính là kẻ nguy hiểm như vậy nhưng lại âm thầm lén lút, không ai biết rốt cuộc hắn đang ở nơi nào cả, thậm chí tên này còn xém chút nữa là mài chết Vô Thủy Đại Đế nữa, thật sự là đáng sợ!
Nhất là hậu duệ của Thái Hoàng là Bất Hủ Hoàng Triều cùng với Thánh Hoàng Tử, cả hai đều tức giận không nói lên lời.
Thánh Hoàng Tử đã tự mình phát thệ, trước khi Thiên Cơ Lâu rời đi thì hắn nhất định phải tự tay đánh chết tên Bất Tử Thiên Hoàng này để báo thù cho cha!
Nếu không thì hắn không cam tâm, hắn không thể mang theo mối thù giết cha rời khỏi đây được!
“Nếu như Bất Tử Thiên Hoàng dám hiện thân trong thời đại này thì hắn hoàn toàn không thể thắng được Thiên Cơ Lâu đâu, mọi người cứ yên tâm!”
Diệp Phàm khi thấy mọi người bắt đầu lo lắng thì nhanh chóng lên tiếng trấn an.
Bất Tử Thiên Hoàng cũng tốt, Đế Tôn cũng được, đám gia hỏa trong Sinh Mệnh Cấm Khu cũng thế, tất cả âm mưu của những tên này đều không thoát khỏi bàn tay của lâu chủ, thật sự không đủ gây ra sóng gió gì.
“Được, giờ chúng ta tiếp tục Bảng Danh Sách.”
Lâu chủ khoát tay, kêu gọi mọi người bình tĩnh lại để tiếp tục công bố Thần Uy Đế Binh Bảng.
“Đứng thứ mười sáu trên Thần Uy Đế Binh Bảng là một thanh Đế Binh không do bất kỳ thế lực nào đang hiện trong Thiên Cơ Lâu nắm giữ cả!”

Chương 852. Hỗn Độn Thanh Liên

Lâu chủ lúc này tiếp tục công bố Bảng Danh Sách, đám người không còn ồn ào nữa mà bắt đầu im lặng lắng nghe.
Sau khi nghe thấy lâu chủ nói như vậy thì mọi người cũng bắt đầu suy đoán

thanh Đế Binh lần này chắc là một thanh Đế Binh thuộc Cổ Tộc Hoàng Sào. Bởi vì đại đa số các thế lực nắm giữ Đế Binh trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này đều đã tụ tập đông đủ tại Thiên Cơ Lâu rồi.
Nếu như nói có thế lực nào nắm giữ Đế Binh nhưng lại không có mặt tại Thiên Cơ Lâu thì chỉ có thể là Hoàng Sào mà thôi.
"Không lẽ những Cổ Hoàng Binh của Cổ Tộc kia lại có xếp hạng cao hơn chúng ta hay sao?"
Vì vừa rồi hai thanh Đế Binh có tên trên Bảng Danh Sách này là Hằng Vũ Lô cùng Thái Hoàng Kiếm nên lúc này Khương Dật Phi cùng Hoàng Tử Thần Triều cảm thấy không thể tin nổi.
"Đứng thứ mười sáu trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Cực Đạo Binh Khí của Thanh Đế, Hỗn Độn Thanh Liên."
Bỗng lúc này lâu chủ công bố một cái tên cực kỳ bất ngờ ra, khiến cho tất cả suy đoán của mọi người đều trật hết.
Vị trí thứ mười sáu trên Thần Uy Đế Binh Bảng vậy mà lại không phải là Đế Binh của Nhân Tộc hay là Cổ Hoàng Binh của Cổ Tộc, không ai ngờ đó lại là một thanh Đế Binh của Yêu Tộc cả!
Hơn nữa Thanh Đế còn là vị Đại Đế duy nhất chứng đạo sau thời đại Hoang Cổ, cũng có thể nói hắn là vị Đại Đế gần với thời đại hiện tại nhất, cũng là một trong những vị Đại Đế bí ẩn nhất.
Đừng nói là Nhân Tộc với Cổ Tộc, ngay cả các thế lực lớn của Yêu Tộc cũng chỉ biết một số thông tin ít ỏi của vị Thanh Đế này thôi.
Sau khi hắn mai danh ẩn tích thì tuy người kế thừa Đế Binh cùng truyền thừa của hắn là Nhan Như Ngọc được Yêu Tộc tôn lên làm công chúa, tuy nhiên hành tung của nàng cũng thần bí không kém.
Cho nên có thể nói rằng đại đa số thế lực đang ngồi trong Thiên Cơ Lâu này gần như không quá hiểu rõ về Hỗn Độn Thanh Liên – Đế Binh của Thanh Đế.
"Không ngờ thanh Đế Binh Hỗn Độn Thanh Liên này của Yêu Tộc lại có thể có tên trên bảng, xem ra thực lực của nó cũng khá là cường hãn đó!"
"Hành tung của công chúa Yêu Tộc thần bí cực độ, thần long thấy đầu không thấy đuôi, có rất ít người từng thấy tận mắt thanh Đế binh kia!"
"Đừng nói tới công chúa Yêu Tộc, ngay cả bản thân Thanh Đế cũng đã cực kỳ thần bí rồi!"
Khi này tất cả mọi người bắt đầu thảo luận với nhau một cách ầm ỉ, Thanh Đế là một thiên tài từ xưa đến nay hiếm gặp vô cùng, hắn là vị Đại Đế đầu tiên cũng là duy nhất chứng Đạo mà không cần Thiên Địa Đại Đạo diễn hóa, hắn trực tiếp thâm nhập vào sâu trong Tinh Không Cổ Lộ để cướp Đạo Quả, thành tựu Đế Vị.
Thế nên nơi chứng Đạo của hắn cũng không phải là ở tại Bắc Đẩu, sau khi chứng Đạo xong thì hắn mới quay trở về.
Tuy nói thế nhưng sau khi chứng Đạo xong thì hành tung của Thanh Đế cũng phi thường thần bí, lúc đó cũng không có sự kiện Hắc Ám Náo Động to lớn nào diễn ra cho nên nhiều khi Thanh Đế cũng không có mặt trên Táng

Đế Tinh.
“Thanh Đế có thể nói là một trong những Đại Đế đặc thù nhất từ xưa đến nay, mặc dù hắn là Yêu Đế nhưng lại không phải là Yêu Tộc trời sinh."
“Hắn được sinh ra từ trong Hỗn Độn, bản thể chính của hắn là Bất Tử Thần Dược, tuy nhiên sau này Thanh Đế tự chặt đứt dược tính của bản thân để hóa thân thành Yêu Tộc, sau đó đạp lên con đường tu hành."
“Sau khi đạt được Vô Thượng Đế Vị thì hắn đem thân thể của mình là Bất Tử Thần Dược luyện chế thành Cực Đạo Binh Khí, đây chính là nguồn gốc của Hỗn Độn Thanh Liên."
Mặc dù lai lịch cùng hành tung của Thanh Đế thần bí ít người biết, tuy nhiên tư chất của hắn lại gần như đuổi kịp được với Ngoan Nhân cùng Vô Thủy, thực lực luôn sánh với những Đại Đế hàng đầu.
Mà Hỗn Độn Thanh Liên lại càng đặc biệt, nó là thanh Đế Binh duy nhất không được chế tạo từ Vô Thượng Tiên Kim, vật liệu dùng để chế tạo nó chính là một gốc Bất Tử Thần Dược – Cũng là thân thể của Thanh Đế.
Trong lịch sử thì ngoại trừ Thanh Đế ra thì chỉ có Ngoan Nhân Đại Đế là lấy thân thể của mình chế tạo thành vũ khí.
Lúc này tất cả mọi người đều kinh ngạc cực độ, tuy mọi người đều đã được lâu chủ phổ cập sự lợi hại của Thanh Đế từ trước nhưng không ai ngờ Cực Đạo Đế Binh Hỗn Độn Thanh Liên của hắn lại có nguồn gốc như thế.
Lấy thân thể cũ của Bất Thần Dược để chế tạo Đế Binh, nếu nói thật thì chỉ có hơn chứ không kém hơn những Đế Binh được chế tạo từ Vô Thượng Tiên Kim.
Đạo Khu của Đại Đế là thứ hoàn toàn vượt lên trên Vô Thượng Tiên Kim, huống chi đây còn là Bất Tử Thần Dược nữa chứ!
Lúc này tất cả mọi người cũng nhao nhao thảo luận sự kỳ lạ của thanh Đế Binh Hỗn Độn Thanh Liên này.
Bản thân Diệp Phàm khi nghe tới đây thì cũng khá là kinh ngạc, chính hắn cùng Nhan Như Ngọc coi như cũng có chút liên hệ với nhau, dù sao cả hai cũng có thể được coi là Song Tu Đạo Lữ trên danh nghĩa, hắn từng bị ép phải ôn dưỡng Yêu Đế Chi Tâm của nàng!
Nhưng Diệp Phàm hoàn toàn không ngờ rằng Đế Binh trong tay nữ tử kia lại đặc biệt tới như thế.

Chương 853. Tuổi thọ kinh người

“Số lần mà Hỗn Độn Thanh Liên được sử dụng rất ít, nhưng một khi nó đã khôi phục uy lực thì có thể cắm rễ ở bên trong hư không hoặc mặt đất, lấy linh khí của vũ trụ bát hoang nuôi dưỡng tự thân sau đó hóa thành Hỗn Độn Cự Liên, trong khoảng thời gian này nó có sức phòng ngự đủ để ngăn chặn tiến công của Bất Tử Thiên Đao!"
Đây không phải là tưởng tượng hay suy đoán của lâu chủ, việc này hoàn toàn là việc đã từng diễn ra trong nguyên tác.

Trong lúc Hỗn Độn Thanh Liên cùng Thôn Thiên Ma Quán đang cùng nhau chống lại Bất Tử Thiên Đao thì Hỗn Độn Thanh Liên đã thật sự cản được sự tấn công của Bất Tử Thiên Đao.
Đến cuối cùng Bất Tử Thiên Đao còn bị Thôn Thiên Ma Quán đánh nát một bộ phận, đây có thể nói là một chiến tích cực kỳ kinh khủng!
Sau khi nghe lâu chủ nói như thế thì mặt mũi của tất cả Yêu Tộc có mặt trong Thiên Cơ Lâu đều trở nên tự hào cực kỳ.
Từ nãy đến giờ toàn là Nhân Tộc diễu võ giương oai, ép Yêu Tộc bọn hắn tới mức không dám lên tiếng, hiện tại cũng tới phiên Yêu Tộc bọn hắn tự hào rồi, ngay cả Nam Yêu – Tề Lân cũng không khỏi tự tin bội phần.
Nhiều người khác thì cảm thấy kinh sợ trước sức mạnh của Hỗn Độn Thanh Liên này.
Trong số những người ở đây thì số người thấy được tận mắt hình dáng của Hỗn Độn Thanh Liên chỉ đếm được trên đầu ngón tay chứ đừng nói là thấy được uy lực chân chính của nó.
Từ sau khi Hỗn Độn Thanh Liên được truyền thừa tới tay của công chúa Yêu Tộc thì gần như biến mất, hành tung của vị công chúa này cũng không ai biết cả, thế nên việc khôi phục Đế Binh là việc bất khả thi.
"Lâu chủ, nếu trong hàng những vị Đại Đế từ xưa đến nay thì vị Thanh Đế này rốt cuộc mạnh bao nhiêu!"
Không ít người ở đây đều có hứng thú cực lớn với Hỗn Độn Thanh Liên và Thanh Đế, mọi người muốn biết rốt cuộc vị Đại Đế này cường hãn tới mức độ nào.
"Mặc dù Thanh Đế cực kỳ thần bí, nhưng trên thực tế thì thiên tư của hắn hoàn toàn có thể sánh vai với thời thiếu niên của Vô Thủy."
Lâu chủ lập tức đưa ra một câu trả lời chắc chắn.
Dù là tư chất hay xuất thân của Thanh Đế quả thật là quá mức kỳ dị, hắn vốn là Bất Tử Thần Dược được sinh ra tại hỗn độn, thế nên việc hắn có thể tự sinh ra thần thức cùng tự chặt đứt dược tính của bản thân là một chuyện gần như bất khả thi, nhưng Thanh Đế lại có thể làm được.
Lấy Bất Tử Thần Dược chi thân để tu luyện, việc này đừng nói là tại Già Thiên thế giới, coi như tính luôn trong lịch sử của Hoàn Mỹ thế giới thì chỉ có hai người làm được mà thôi.
Một là Bất Tử Bàn Đào Thụ, hai là Hỗn Độn Thanh Liên.
Hơn nữa cách mà hắn chứng đạo thành Đế cũng vô cùng khác biệt, vào lúc Thiên Địa Đại Đạo còn chưa hoàn toàn phục hồi thì hắn với tư thái vô thượng đánh vào Thần Thoại Cổ Lộ, sau cùng lại còn có thể cướp Thiên Địa Đạo Quả để chứng đạo thành công
Thế nên mặc dù kết quả của cách chứng đạo này không khác với những Đại Đế khác nhưng cũng cho chúng ta thấy được sức mạnh cùng thiên tư của Thanh Đế cao tới mức nào.
"Hơn nữa sự thật chính là dù trải qua mấy vạn năm, Thanh Đế thật sự vẫn còn sống chứ chưa hề tử vong vẫn lạc."
Chỉ một câu nói hời hợt của lâu chủ thôi mà đã khiến toàn bộ mọi người

trong Thiên Cơ Lâu rối loạn từng bừng.
Vị Đại Đế duy nhất chứng đạo từ sau thời kỳ Hoang Cổ tới nay lại vẫn còn sống?
Lời này của lâu chủ khiến cho cả ba tộc đang có mặt trong Thiên Cơ Lâu khó có thể tin được!
"Lời này của ngài là thật sao lâu chủ? Thanh Đế vẫn còn sống trên đời này sao?"
Nam Yêu – Tề Lân bất ngờ tới mức không nhịn được mà lớn tiếng hỏi lại lâu chủ.
"Mặt ngoài thì Thanh Đế đã tọa hóa tại mấy vạn năm trước, tuy nhiên trên thực tế thì hắn đã đem Nguyên Thần của mình bỏ vào trong Hoang Tháp và chưa từng tử vong!"
Dù đây là một tin tức kinh khủng như vậy nhưng lâu chủ lại gật đầu xác nhận một cách vô cùng nhẹ nhàng.
Thọ nguyên nghịch thiên của Thanh Đế thật sự khiến cho không ít người trong Thiên Cơ Lâu cảm thấy khiếp sợ cực độ!
Dù sao vào lúc Thanh Đế tọa hóa tại mấy vạn năm trước thì hắn đã tới tuổi xế chiều, dựa theo tình huống thông thường của một vị Đại Đế thì lúc đó Thanh Đế phải đang trong trạng thái gần đất xa trời rồi.
Nếu như tin tức Thanh Đế chưa bao giờ vẫn lạc mà vẫn còn sống là thật thì không lẽ với trạng thái gần đất xa trời như vậy mà hắn vẫn có thể sống vài vạn năm nay sao?
"Các ngươi không cần cảm thấy kinh ngạc như vậy làm gì, Thanh Đế không phải là người lấy phàm thai nhục thể để chứng đạo thành Đế, các ngươi đừng quên bản thể của hắn chính là Bất Tử Thần Dược được sinh ra từ trong hỗn độn, thêm việc hiện tại hắn đang ở trong Hoang Tháp, nơi mà thời gian trôi qua chậm hơn bên ngoài nhiều."
"Theo ta thấy thì chỉ cần hắn không rời khỏi Hoang Tháp thì hắn còn có thể sống ít nhất bảy tám vạn năm nữa!"
Lâu chủ thấy tất cả đều trưng ra khuôn mặt không thể tin được như vậy thì nhịn không được cười to rồi lên tiếng,
Đây cũng không phải là suy đoán vô căn cứ của hắn, thật sự trong nguyên tác thì thời điểm mà Diệp Phàm biết được tin tức Thanh Đế chưa chết là lúc đời đầu tiên của y sắp kết thúc.
Đợi tới khi Diệp Phàm đã trọng sinh sống lại nhiều lần, thậm chí khi kiếp thứ tư của y trở nên già nua thì Tahnh Đế mới gần như tiêu hao hết tuổi thọ của bản thân trong Hoang Tháp, tuy nhiên lúc ấy hắn vẫn chưa tìm được con đường trường sinh của bản thân!
Có thể sống từ lúc Diệp Phàm chứng Đạo sau đó tới tận tuổi già đời thứ tư của y, mặc dù trong đó cũng có một phần công lao là do thời gian trong Hoang Tháp chậm hơn bên ngoài, tuy nhiên cũng không thể coi thường thọ nguyên của Thanh Đế được!

Chương 854. Chỉ thiếu một thanh Đế Binh

"Thanh Đế vậy mà lại còn có thể sống thêm bảy tám vạn năm nữa sao? Đây quả thật quá kinh khủng!"

Đám người sau khi nghe xong lời của lâu chủ thì đều kinh ngạc tới mức không nói thành lời!

Bảy tám vạn năm, trong khoảng thời gian này thì thiên địa hoàn toàn có thể sinh ra một vị Đại Đế chứng đạo hoàn toàn mới!

Dù cho đợi tới lúc Thiên Tâm Ấn Ký trong thiên địa tiêu tán, thời cơ chứng đạo chín muồi thì cũng chỉ tốn hai, ba vạn năm mà thôi.

"Thanh Đế của Yêu Tộc thật sự không tầm thường, không, có thể nói là quá kinh khủng!"

Lão Phong Tử nhịn không được mà gật đầu liên tục, trước đó hắn hoàn toàn không biết Thanh Đế vậy mà lại kinh khủng tới mức như vậy.

"Nhưng nếu Thanh Đế có thọ nguyên kinh khủng như vậy thì sao hắn lại trốn trong Hoang Tháp không ra thế lâu chủ, hắn đang có mưu đồ gì đây?"

Khương Thái Hư tuy cảm giác rất chấn kinh, nhưng sau đó thì lại cảm thấy hơi nghi hoặc.

"Hắn ẩn núp ở trong Hoang Tháp là vì muốn kéo dài thời gian sống của bản thân, từ đó tìm kiếm con đường trường sinh tại nhân gian."

"Hắn muốn lấy vô thượng công lực của bản thân để diễn hóa ra một Tiên Vực tại Nhân Gian trong Hoang Tháp, hắn muốn tự mình khai sáng một Trường Sinh Tiên Giới tại phương thiên địa này!"

Khi nói về Thanh Đế thì ngay cả lâu chủ cũng cảm thấy có hơi tiếc hận một tý.

Từ xưa đến nay gần như tâm nguyên của tất cả Đại Đế Cổ Hoàng đều là mưu cầu trường sinh, nhưng Thanh Đế không những không lựa chọn nhìn trộm Thành Tiên Lộ để tìm đường trường sinh mà hắn còn muốn khai sáng một mảnh Trường Sinh Tiên Giới cho Nhân Gian.

Hắn không chỉ muốn cầu trường sinh cho bản thân mà còn hi vọng để lại cho tương lai sau này.

Có thể nói lòng Thanh Đế không chỉ chứa đựng bản thân hắn mà còn chứa đựng chúng sinh!

Không ít tu sĩ nơi này đều minh bạch nỗi khổ tâm của Thanh Đế, ai nấy đều kích động vô cùng,

Không ngờ trong vài vạn năm này lại có một vị Đại Đế ẩn tu trong Hoang Tháp, chuyên tâm luyện hóa để mưu cầu một Trường Sinh Tiên Giới cho tất cả chúng sinh!

Lúc này không ít thế lực của Nhân Tộc đều thay đổi cái nhìn của bản thân đối với Yêu Tộc.

Lúc trước bọn hắn nghĩ rằng khi Cổ Tộc Cổ Hoàng liên tục lấn áp các tộc khác thì Đại Đế của Yêu Tộc thờ ơ lạnh nhạt, chỉ có Đại Đế của Nhân Tộc

là đứng ra phù hộ thế gian.
Nhưng xem ra thì dù bất kỳ người nào chứng Đạo thành Đế đương thời đều là người lòng mang thương sinh.
Ngay cả Vương Đằng, Thánh Hoàng Tử cùng một đám đệ tử hiếu chiến cực độ khác của Thiên Cơ Lâu cũng âm thầm bội phục vị Thanh Đế chưa từng xuất hiện này.
Mà cùng lúc đó thì tình báo của Bảng Danh Sách này cũng dần được lưu truyền rộng rãi giữa các thế lực khác nhau, cả thế lực của Bắc Đẩu Cổ Tinh cùng thế lực đến từ ngoài vũ trụ.
Hằng Vũ Lô, Thái Hoàng Kiếm, Cửu Lê Thần Đồ, đây đều là những Đế Binh mà tất cả mọi người quen thuộc, thế nên những thứ này không khiến cho các thế lực của Bắc Đẩu bất ngờ gì.
Tuy nhiên tin tức Thanh Đế còn sống lại như một quả bom nguyên tử, khiến không ít người chấn động!
"Thanh Đế còn sống sao? Hắn chưa hề từ vong? Hiện tại vẫn đang tìm kiếm Trường Sinh Chi Đạo ở trong Hoang Tháp!"
Trùng hợp là lúc này Nhan Như Ngọc, cũng là hậu nhân của Thanh Đế đang du lịch tại Đông Hoang, sau khi nàng nghe được tin tức này thì cau mày, gương mặt lộ ra thần sắc nghi hoặc cực độ.
Nàng là một thiếu nữ mỹ mạo vô cùng, siêu phàm thoát tục như một đóa hoa sen, bản thân nàng như sắp hòa làm một với thiên nhiên.
Từ sau khi Thiên Cơ Lâu giáng lâm Bắc Đẩu Cổ Tinh đến nay thì đủ loại sự kiện lớn liên tục diễn ra, tất cả đều có nguồn gốc hoặc liên quan tới Thiên Cơ Lâu, từ Vạn Tộc Đại Hội, Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, tất cả đều liên hệ mật thiết tới Thiên Cơ Lâu.
Tuy nhiên do chỉ có Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng là hơi nhắc tới tên nàng một tý, còn những chuyện còn lại gần như không liên quan nên Nhan Như Ngọc không có ý định đặt chân tới Thiên Cơ Lâu.
Tuy nhiên sau khi nghe được tin tức Thanh Đế còn sống thì lúc này nàng không thể nào giữ vững bình tĩnh được nữa!
"Ta phải đi Thiên Cơ Lâu một chuyến!"
Nhan Như Ngọc lập tức nhanh chóng hạ quyết tâm, không cần biết tin tức vừa rồi là thật hay giả, nàng cần đi tới Thiên Cơ Lâu một chuyến để chứng thực!
Mà cùng lúc đó thì bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu vui mừng không ngớt, không ai quan tâm tới việc một uy hiếp đang dần tiếp cận Thiên Cơ Lâu cả!
Vĩnh Hằng Tinh Vực phẫn nộ vô cùng trước việc Đạo Diễn Thần Y bị trộm mất, Thần Đình nhìn chằm chằm Đoán Thần Đài, Thần Vực cùng Địa Phủ đang chạy đến từ Thí Luyện Cổ Lộ.
Sau khi thần khí Đoán Thần Đài bị lộ ra ánh sáng thì gần như đại đa số các thế lực đang vây công Hoàng Sào đều chuyển đầu mâu về phía Thiên Cơ Lâu, qua đó khiến cho áp lực của Hoàng Sào giảm bớt không ít!
"Thiên Cơ Lâu, không chỉ có nơi chế tạo Đế Binh, Thần Khí như Đoán Thần Đài, thậm chí hiện tại các ngươi lại còn dám xếp hạng các Đế Binh

nữa, rõ ràng các ngươi chỉ muốn khoe khoang bảo vật Đoán Thần Đài này thôi!"
Giờ phút này Hỗn Độn đang không ngừng hấp thu những thể chất đặc thù trên người của những tên Vĩnh Hằng Tinh Vực, mục đích là để bổ sung Hỗn Độn Thể bị thiếu của bản thân hắn.
Giờ phút này hắn mang trong mình không ít truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế, thậm chí bao gồm tất cả bí thuật được ghi trên Bất Diệt Thiên Công cùng Thôn Thiên Ma Công!
Nếu nói về thể chất thì hắn đã sở hữu Hỗn Độn Thể, tuy không hoàn chỉnh nhưng nó vẫn là Hỗn Độn Thể!
Thế nên thứ duy nhất hắn thiếu hiện tại là một thanh Đế Binh tiện tay.

Chương 855. Vấn đề lớn

"Nếu như ta sở hữu Đoán Thần Đài thì sợ rằng tên Ngũ Sắc Thần Hoàng gì đó kia chắc chắn không thể nào đuổi kịp được ta!"
"Vị trí đầu tiên đã là Đạo Quả Hóa Thân của Ngoan Nhân Đại Đế rồi thì vị trí thứ hai chỉ có thể là ta thôi, không còn người nào khác có thể cạnh tranh được!"
Hỗn Độn vẫn còn canh cánh trong lòng việc bị Ngũ Sắc Thần Hoàng đè ép trên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng!
Đối với hắn mà nói thì truyền thừa của hắn đến từ Ngoan Nhân Đại Đế, hóa thân của nàng đứng ở vị trí đầu đương nhiên hắn sẽ tâm phục khẩu phục rồi, nhưng vị trí thứ hai dù thế nào cũng phải là bản thân chứ không bao giờ là tên hậu duệ Thần Điểu kia được!
Khi nghĩ tới đây thì hắn lại bắt đầu trở nên cuồng nộ, trong mắt hiện lên vẻ tham lam vô tận đối với Đoán Thần Đài!
Mà lúc trong bên trong Thiên Cơ Lâu thì mọi người vẫn còn đang thảo luận nhiệt liệt về tin tức Thanh Đế vẫn còn sống!
Sau việc này thì quan hệ giữ Nhân Tộc cùng Yêu Tộc trở nên hòa hoãn không ít, thế nên bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu càng trở nên hòa hợp hơn nhiều.
"Được rồi, ta tiếp tục công bố vị trí tiếp theo trên Bảng Danh Sách đây!"
Lâu chủ thấy mọi người vẫn còn đang đắm chìm trong thảo luận về Thanh Đế thì mở miệng nhắc nhở!
Trong lúc tất cả mọi người đang thảo luận về Thanh Đế cùng nhiều vị Đại Đế của Nhân Tộc khác một cách cực kỳ sôi nổi.
Nếu như lâu chủ không lên tiếng nhắc nhở thì sợ rằng bọn hắn cũng không định dừng lại đâu!
"Lâu chủ, nếu như so sánh thiên phú của chúng ta với Thanh Đế thì không biết người nào hơn người nào?"
Diệp Phàm cùng nhiều đệ tử Thiên Cơ Lâu sau khi nghe lâu chủ nói về Thanh Đế như vậy thì vẫn chưa thỏa mãn, bọn hắn hỏi lại một cách tò mò.
"Đúng vậy đó lâu chủ, tại một đời này thì chúng ta có bao nhiêu phần cơ hội

chứng đạo thành công thế?"
Vương Đằng cũng lập tức lên tiếng hỏi một cách khẩn trương.
Những đệ tử của Thiên Cơ Lâu này đã không có cơ hội xếp hạng trên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, việc này đã trở thành một tiếc nuối khá to lớn đối với bọn hắn, thế nên hiện tại đệ tử Thiên Cơ Lâu mới gấp gáp tới mức độ thế này.
Có không ít người trong bọn hắn mang mục tiêu chứng đạo thành Đế, đương nhiên bọn hắn rất muốn biết bản thân có bao nhiêu phần trăm là có thể chứng đạo thành công.
Nhất là sau khi nghe được thiên phú kinh khủng của thời kỳ thiếu niên của Thanh Đế, cộng thêm nhiều hành động vĩ đại của hắn như cướp Thiên Địa Đạo Quả để chứng đạo thành Đế, việc này khiến cho tất cả mọi người ngưỡng mộ không thôi.
"Đám tiểu tử thúi các ngươi, chưa có tên nào đạt được cảnh giới Chuẩn Đế nữa mà cũng muốn so sánh với Thanh Đế à, các ngươi tu luyện thêm một thời gian trước đi rồi nói sau!"
Lâu chủ nghe thế thì lập tức cười mắng bọn hắn bọn hắn một trận, không trả lời trực tiếp câu hỏi vừa rồi.
Thiên tư của Thanh Đế ở trong nguyên tác thì gần như đã sánh ngang được với tổ ba người mạnh nhất, chỉ hơi kém Ngoan Nhân, Vô Thủy, Diệp Phàm một xíu mà thôi, nhưng nếu so sánh với những đệ tử Thiên Cơ Lâu hiện tại thì cũng có thể nói bọn hắn chỉ kém Thanh Đế một tý mà thôi.
Thiên tư của Thanh Đế có thể tung hoành ngang dọc là một chuyện, nhưng đối tượng so sánh lại là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, là đệ tử của Lưu Tiêu!
Thiên Cơ Lâu là một nơi có thể tung hoành khắp Chư Thiên Vạn Giới. từ sau khi bốn người Diệp Phàm gia nhập Thiên Cơ Lâu đến nay thì từng người đều đã được thoát thai hoán cốt, gần như siêu việt tất cả đồng lứa rồi.
Tuy nhiên lâu chủ không muốn bọn hắn quá mức kiêu ngạo tự phụ nên mới không trực tiếp trả lời câu hỏi vừa rồi.
"Ta còn đang đau đầu việc Thiên Địa Đại Đạo nơi này không đủ vững chắc cho bốn người các ngươi đồng thời chứng đạo đây này!"
Nhưng câu cuối cùng của lâu chủ lại bại lộ sự chờ mong mà hắn dành cho bốn vị đệ này.
Sau khi lời này vừa dứt thì lập tức khiến cho tất cả mọi người đang có mặt trong Thiên Cơ Lâu chấn kinh!
Thì ra trong lòng của lâu chủ thì cả bốn đệ tử Thiên Cơ Lâu này đều có thiên tư đủ để chứng đạo thành Đế!
"Ta biết ngay mà! Khó trách vì sao lâu chủ không chịu xếp hạng đệ tử của mình lên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng! Chắc là lâu chủ sợ cả bốn bọn hắn sẽ chiếm hết vị trí đầu bảng mất!"
"Quả nhiên! Quanh đi quẩn lại thì gần như tất cả thiên kiêu mạnh nhất đương thời đều tụ tập hoặc có liên quan tới Thiên Cơ Lâu!"
"Đây dù sao cũng là Thiên Cơ Lâu mà, không nói việc khác, chỉ một mình

Thánh Thể - Diệp Phàm thôi cũng đủ để chứng đạo rồi!"
Không ít người trong Thiên Cơ Lâu lúc này dần trở nên kích động, ai nấy đều hô lớn.
Trong lúc nhất thời chỉ có một mình Doãn Thiên Đức là lộ ra vẻ mặt khó coi vô cùng, mục tiêu duy nhất của hắn chính là chứng đạo thành Đế, tuy nhiên hiện tại khi nghe được thông tin cả bốn vị đệ tử của Thiên Cơ Lâu đều có thiên tư tranh giành Đế Vị với bản thân thì sắc mặt của hắn sao có thể tốt đẹp được chứ.
Mà bốn người Diệp Phàm sau khi nghe lâu chủ nói như thế thì cũng nhẹ nhàng thở ra, lúc này bọn hắn càng có niềm tin bản thân sẽ có thể chứng đạo.
Nhưng mà lo lắng của lâu chủ vừa nói thật sự cũng là một vấn đề lớn.

Chương 856. Thái Cực Kiếm

Nếu dựa theo quy tắc của Già Thiên thế giới này thì chỉ đủ dung nạp được một vị Đại Đế chứng đạo mà thôi, nếu tính cả Thiên Cơ Cổ Lộ có một Thiên Địa Đại Đạo độc lập khác thì cũng chứa được thêm một vị Đại Đế.
Như vậy thì cùng lắm cũng chỉ để hai người chứng đạo mà thôi, tuy nhiên Lưu Tiêu cũng có kế hoạch sơ bộ rồi, đối với tiểu tử Diệp Đồng thì cũng khá dễ, chỉ cần cho tiểu tử này tấn thăng lên Hỗn Độn Thể hoàn mỹ là được, đối với Hỗn Độn Thể thì không cần quan tâm tới Đại Đế Đại Đạo hạn chế, có thể trực tiếp thành Đế.
Nhưng những chuyện này vẫn chưa tới mức lửa sém lông mày cho nên lâu chủ cũng không cần suy nghĩ nhiều tới vậy.
"Chúng ta chắc chắn sẽ cố gắng tu hành, sẽ không khiến cho kỳ vọng của ngài đặt sai chỗ đâu lâu chủ!"
Lúc này bốn người Diệp Phàm, Vương Đằng đều hưng phấn sau đó lên tiếng hồi đáp.
Khương Thái Hư cùng Lão Phong Tử sau khi nghe được việc tại thời đại này Diệp Phàm có cơ hội chứng đạo thành Đế rất cao thì cũng vui vẻ, gật đầu liên tục.
Diệp Phàm chính là Nhân Tộc Thánh Thể được mọi người công nhận, hắn cũng là người mà hai người bọn họ coi trọng nhất trong Hoàng Kim Đại Thế này.
Hiện tại khi Diệp Phàm gia nhập Thiên Cơ Lâu thì cả hai cũng có thể an tâm phần nào rồi.
"Tóm lại thì các ngươi nhớ lấy, thời gian từ đây tới lúc Thiên Cơ Lâu rời đi là thời gian cuối cùng của các ngươi!"
"Chứng đạo thành Đế là pháp tắc tu luyện đặc biệt chỉ có ở phương thế giới này, chờ tới khi Thiên Cơ Lâu xuyên qua một thế giới khác trong Chư Thiên Vạn Giới thì ta nghĩ các ngươi sẽ không còn cơ hội để chứng đạo thành Đế nữa đâu!"
Lâu chủ thấy thái độ của bọn hắn như thế thì cũng gật đầu, lên tiếng nhắc

nhở!
Chứng đạo thành Đế là quá trình Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên dung hợp Thiên Tâm Ấn Ký, sau khi được Đại Đạo công nhận thì lấy Hoàng Đạo Pháp Tắc bao phủ khắp vũ trụ bát hoang.
Thế nên việc Đại Đế đương thời sau khi chứng đạo xong liền vô địch thiên hạ là do Đạo Văn của hắn đã được bao phủ khắp vũ trụ, nếu nói về tu vi thì mọi người có cố gắng tới đâu thì cũng dừng bước ở mức Chuẩn Đế mà thôi, không thể tiến lên được.
Nhưng hệ thống tu luyện này gần như chỉ hữu hiệu tại Già Thiên thế giới, nếu như Thiên Cơ Lâu tiếp tục phi thăng tới một vị diện khác thì không thể áp dụng cách này để chứng đạo được nữa!
Nếu ở đây là Hoàn Mỹ thế giới là tốt rồi, Thiên Địa Đại Đạo ở đó hoàn thiện vô cùng, gần như không có hạn chế như ở đây.
"Biết rõ lâu chủ!"
Đám người Diệp Phàm lập tức gật đầu, những người còn lại trong Thiên Cơ Lâu thì cảm thấy vô cùng hướng tới việc xuyên qua vị diện khác mà lâu chủ vừa nói.
Không ít người trong bọn hắn đã hạ quyết tâm sẽ đi theo Thiên Cơ Lâu phi thăng sang thế giới khác rồi, dù là nguy hiểm tới đâu cũng nhất quyết đi khám phá mới được.
"Được, bây giờ ta sẽ nói tiếp về vị trí thứ mười lăm trên Thần Uy Đế Binh Bảng!"
Lâu chủ lập tức quay về việc công bố Bảng Danh Sách, mọi người trong Thiên Cơ Lâu cũng dần trở nên hưng phấn.
Nơi này có không ít chủng tộc, thế lực có Đế Binh truyền thừa, bọn hắn đang mong đợi không biết Đế Binh của bản thân có được có tên trên bảng hay không?
"Đứng thứ mười lăm trên Thần Uy Đế Binh Bảng là Thái Cực Kiếm của Thiên Cơ Lâu!"
Lần này lâu chủ không muốn mất thời giờ thêm nên lập tức khoát tay, công bố thanh Đế Binh đứng vị trí thứ mười lăm này, sau đó Thái Cực Kiếm bên hông của Trương Tam Phong cũng hưởng ứng lời kêu gọi của lâu chủ mà bay vào lòng bàn tay của hắn!
Mặc dù trên thanh Đế Binh này đã được Trương Tam Phong khắc Đạo Văn của bản thân lên tuy nhiên Hồng Mông Đại Thiên Công của lâu chủ đã được dung hợp Bí tự "Binh" trong Cửu Bí, Thiên Cơ Lâu chi chủ hoàn toàn có khả năng kêu gọi sử dụng tất cả vũ khí trên thiên hạ, bao gồm cả Cực Đạo Binh Khí!
"Thái Cực Kiếm này được rèn đúc từ Ngũ Sắc Tiên Kim, hai mặt trái phải của thân kiếm được diêu khắc bản hoàn chỉnh của Thái Dương Kinh cùng Thái Âm Kinh!"
Lâu chủ giơ tay lên, Thái Cực Kiếm lập tức lơ lửng sau đó xoay tròn, lúc này chỉ thấy trên thân của Thái Cực Kiếm bắn ra thần quang từ phía, một khí tức âm dương hỗn hợp, rất giống Hỗn Độn Chi Khí bắn ra, chấn nhiếp

tất cả!
Mà thân là hai người người sở hữu Thái Âm Chi Thể cùng Thái Dương Chi Thể là Khương Đình Đình cùng Diệp Đồng đều cảm nhận được một cỗ khí tức cả hai vô cùng quen thuộc.
Trên thân của thanh Thái Cực Kiếm này quả nhiên được điêu khắc toàn bộ Thái Dương Kinh cùng Thái Âm Kinh.
Nhưng thần kỳ là dù tất cả nội dung trên đó đều được điêu khắc một cách hoàn chỉnh, không bỏ sót tý nào, nhưng khi cả hai muốn tập trung tinh thần để nhìn kỹ nội dung trên đó thì tất cả đều biến mất, không thấy tung tích.
Đây là một trong những đặc tính mà Lưu Tiêu thêm vào Thái Cực Kiếm, tránh cho việc hai bộ Đế Kinh này lộ ra ngoài!

Chương 857. Không thể khinh thường được

Trương Tam Phong không ngờ tới việc Thái Cực Kiếm của bản thân lại còn có thể đè ép những Đế Binh khác, không ngờ nó lại có thể có đạt tới vị trí mười lăm trên bảng!
Phải biết rằng khi nãy lâu chủ đã nói qua, những Đế Binh vừa được Đoán Thần Đài rèn ra tuy có cấp bậc không thấp nhưng lại chưa từng qua thực chiến.
Thế nên nếu so về uy lực Cực Đạo Binh Khí thì dù sao cũng bị thua thiệt không ít.
Nhưng dù cho có những hạn chế như thế nhưng Thái Cực Kiếm này vẫn có thể giết vào được vị trí thứ mười lăm, qua đây có thể đoán được vật liệu cùng hai bộ Đế Kinh dùng để chế tạo ra thanh Đế Binh này đóng vai trò quan trọng ra sao!
"Nếu thanh kiếm này được dung nhập hai bộ kinh văn Đế Kinh thì người nắm giữ nó khác nào cùng một lúc học được hai bộ Thái Dương Kinh cùng Thái Âm Kinh?"
Lúc này Cơ Hạo Nguyệt lên tiếng với vẻ hâm mộ vô cùng.
"Kinh văn trên Thái Cực Kiếm nội liễm vô cùng, có thể nói không chỉ người ngoài mà ngay cả chủ nhân của nó cũng không thể quan sát rõ ràng được!"
Nhưng lúc này lâu chủ lại lắc đầu đáp lại câu hỏi của Cơ Hạo Nguyệt, mục đích ban đầu hắn thiết kế thanh Đế Binh này không phải là để Trương Tam Phong học được hai bộ Đế Kinh đó, thế nên công năng này chỉ giống như vẽ rắn thêm chân, hắn không thêm vào làm gì.
Bản thân Trương Tam Phong lúc này cũng đã phản ứng lại, đúng thật là sau khi hắn lạc ấn Đạo Văn của bản thân lên Thái Cực Kiếm cho tới hiện nay thì tuy hắn có thể cảm nhận được Âm Dương Thần Uy trên thanh Đế Binh này nhưng chưa từng đọc được một phần nào trên thân kiếm.
"Bất kỳ binh khí nào chỉ cần đạt tới cấp độ Đế Binh thì đều có linh tính, ta không chỉ khắc hai bộ Đế Kinh lên thân kiếm một cách đơn giản như vậy,

việc ta làm chính là cho linh thức của Thái Cực Kiếm tự lĩnh ngộ thông hiểu hai bộ Đế Kinh này."
"Thế nên người nắm giữ nó không cần phải học được hai bộ Thái Dương Thái Âm Kinh cũng có thể huy động được nó, chỉ cần sử dụng thôi thì Thái Cực Kiếm sẽ tự động phát huy ra uy lực của Thái Dương Kinh cùng Thái Âm Kinh!"
Việc Đế Binh có linh là việc tất cả mọi người đều được biết, mặc kệ là Tiên Thiết Côn trên tay Thánh Hoàng Tử hay là Kỳ Lân Trượng thì mọi người đều đã từng chứng kiến Thần Linh ngủ say trong chúng rồi.
Bất Tử Thiên Đao cũng đã tự thức tỉnh trong khi Thiên Hoàng Tử cầm nó chiến đấu với Thánh Hoàng Tử, thậm chí nó còn xuất hiện dưới trạng thái Thần Linh độc lập.
Nhưng việc dạy cho Linh Thức của Cực Đạo Binh Khí lĩnh ngộ Đế Kinh lại là một chuyện hoàn toàn khác, đây không khác gì người say nói mộng cả.
Tuy những Cực Đạo Binh Khí này có linh, bọn chúng cũng có hình dạng nhưng tất cả đều không phải là sinh linh thật sự, đáng ra bọn chúng không thể nào nắm giữ hay là học tập, lĩnh ngộ bất kỳ công pháp nào mới đúng chứ!
Không chỉ là Linh Thức của Cực Đạo Binh Khí, Tín Ngưỡng Thân hay là một sợi sát niệm, chấp niệm mà Cực Đạo Đại Đế để lại đều là những hình thái đặc thù không thể tu luyện học tập.
Từ xưa đến nay không phải là không có việc những tồn tại đặc thù này có năng lực lĩnh ngộ cùng học tập, nhưng đó là một ngoại lệ, chỉ có một mình Bất Tử Thần Dược là Thanh Đế làm được việc này mà thôi!
Tuy nhiên dưới sự tác động của Đoán Thần Đài thì chuyện gần như không thể này lại biến thành có thể!
Đây chính là chỗ kinh khủng của Đoán Thần Đài mà Thiên Cơ Lâu sở hữu, chỉ cần ngươi có đủ nguyên liệu cùng sức tưởng tượng thì Đoán Thần Đài đều có thể rèn đúc thứ đó ra cho người!
Lúc này lâu chủ mới thu hồi quang mang của Thái Cực Kiếm, để nó lui về vỏ kiếm của Trương Tam Phong.
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu lúc này cũng xôn xao không ngớt, đám người đều đang khiếp sợ trước việc Đế Binh của Trương Tam Phong vậy mà có thể tự lĩnh ngộ được hai bộ Đế Kinh.
"Đế Binh Chi Linh thực sự có thể lĩnh ngộ Đế Kinh được sao, hơn nữa còn là hai bộ Đế Kinh!"
"Tại thời đại Thái Cổ thì Nhân Ma lão gia tử cũng là một vị đại năng tu luyện hai bộ Thái Âm Kinh cùng Thái Dương Kinh, nói như vậy thì không lẽ trong Thái Cực Kiếm còn có một cường giả sánh ngang với Nhân Ma đang ẩn nấp sao?"
"Mặc dù chưa hề trải qua thực chiến nhưng uy thế của thanh Thái Cực Kiếm này không yếu tý nào!"
Không ít tu sĩ nơi này kích động vô cùng, bọn hắn cực kỳ hứng thú với Thái Cực Kiếm mà Thiên Cơ Lâu chế tạo ra!

Mặc dù lâu chủ đã từng phê bình mạnh mẽ những thanh Đế Binh trên tay đệ tử Thiên Cơ Lâu nhưng điều này cũng không thể phủ nhận được việc tính chất của những thanh Đế Binh này rất cường hãn!
Dù kém tới đâu đi nữa thì những thanh Đế Binh này đều hơn những Đế Binh bình thường một bậc!
"Linh Thức của thanh kiếm này nắm giữ hai bộ Đế Kinh là Thái Dương Kinh cùng Thái Âm Kinh, nếu thật sự nó ra khỏi vỏ thì không lẽ cùng một lúc chúng ta phải đối đầu với hai cường địch sao?"
Khương Dật Phi lên tiếng một cách khá là kiêng kỵ, lúc này hắn hoàn toàn phục trước việc Thái Cực Kiếm có thứ hạng cao hơn Hằng Vũ Lô của bản thân.
"Dù là những đệ tử của Thiên Cơ Lâu đến từ Cửu Châu thế giới cũng không thể khinh thường được, mỗi một người đều ngọa hổ tàng long!"
Nam Yêu – Tề Lân lúc này cũng bắt đầu coi trọng Trương Tam Phong hơn xưa, trước kia hắn còn tưởng những đệ tử của Thiên Cơ Lâu đến từ Cửu Châu thế giới có tư chất rất phổ thông, không thể nào so sánh với những tu sĩ Đông Hoang được.
Nhưng không ngờ rằng trong đó còn có không ít cao thủ đang ẩn nấp.

Chương 858. Không qua được cửa một

"Tất cả đều là công lao của lâu chủ, trong lúc ta rèn đúc thì hắn là người lựa vật liệu cho ta!"
Trương Tam Phong vui vẻ đáp lại lâu chủ.
Trước đó khi chế tạo Đế Binh thì hắn cũng không nghĩ nhiều như vậy, hắn chỉ yêu cầu một thanh Đế Binh bình thường là được rồi.
Việc đem Thái Dương Kinh cùng Thái Âm Kinh dung hợp vào Đế Binh là chủ ý của lâu chủ.
Đáng tiếc rằng lúc ấy trên tay Lưu Tiêu còn chưa có vật liệu hung hãn nào, nếu không thì sợ rằng thanh Đế Binh này còn có thể có thứ hạng cao hơn.
"Việc rèn đúc Đế Binh không phải là cứ có vật liệu càng cường hãn là càng tốt, nếu chỉ nhiều và quý thì mọi thứ sẽ rất lộn xộn, nên tốt nhất vẫn là thích hợp với người dùng."
"Ngươi tu hành Thái Cực Chi Pháp, ta đem hai bộ Đế Kinh là Thái Dương Thái Âm Kinh dung hợp vào Thái Cực Kiếm là muốn ngươi phối hợp nhuần nhuyễn với nó, không có chút trở ngại nào!"
Lâu chủ không phải là chọn bừa vật liệu cho Truong Tam Phong, những thứ hắn chọn đều đã trải qua suy tính kỹ càng, gần như là quyết định dựa trên trạng thái của Trương Tam Phong lúc đó.
Không ít người trong Thiên Cơ Lâu khi thấy cảnh này thì hâm mộ không thôi, gần như không có thế lực nào trên Bắc Đẩu Cổ Tinh là dám đưa Đế Kinh, công pháp cùng Đế Binh miễn phí như Thiên Cơ Lâu, đó là còn chưa

tính tới những Phòng Tu Luyện!
Tông môn dạng này có thể nói là ngang tàng tới cực hạn, chỉ có Thiên Cơ Lâu là làm được mà thôi!
Thế nên ngay cả Doãn Thiên Đức, người căm thù những đệ tử Thiên Cơ Lâu cực kỳ cũng cảm thấy chấn kinh không ngớt.
Hiển nhiên nếu muốn chứng đạo thành Đế tại thời đại này thì việc trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu là một bậc thang hoàn hảo!
"Không ngờ Thiên Cơ Lâu lại có thể ảo diệu bất phàm tới mức độ như vậy, không biết ta có thể gia nhập vào Thiên Cơ Lâu không?"
Doãn Thiên Đức lập tức đứng lên hỏi, gương mặt thay đổi nhanh chóng.
Chỉ cần có trợ giúp lớn với việc chứng đạo thì việc ra vẻ đáng thương không là gì đối với Doãn Thiên Đức cả, hắn chính là loại người thậm chí còn có thể bỏ cả hôn thê cùng huynh đệ vì chứng đạo mà.
Thế nên đối mặt với một Thiên Cơ Lâu ngang tàng như vậy thì suy nghĩ đầu tiên của hắn là trăm phương ngàn kế cũng phải làm được đệ tử của Thiên Cơ Lâu.
Đám người đều không ngờ vào lúc lâu chủ đang công bố Đế Binh Bảng mà lại có người dám đưa ra yêu cầu thế này, hơn nữa người nói còn là người đến từ Thiên Ngoại Tinh Vực.
Nhất là bốn người Diệp Phàm, phản ứng của bọn hắn còn lớn hơn người khác một phần, bởi vì tên Doãn Thiên Đức này rõ ràng đang mốn tranh đoạt vị trí chứng đạo của bọn hắn.
Nhưng lúc trước lâu chủ cũng đã từng nói qua là tiêu chuẩn thu đệ tử của Thiên Cơ Lâu chỉ có một cái, đó chính là kỳ tài đương thời, Tiềm Long trong đám người.
Tên Doãn Thiên Đức này quả thật là một đại tài đứng top 5 trong Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng, mọi người thật sự không biết ý định của lâu chủ ra sao.
"Ngươi sao? Trước tiên người đạt được danh hiệu Tứ Tinh Chiến Thần trong Chiến Thần Tháp đi rồi nói sau."
Lâu chủ nhìn tên Doãn Thiên Đức một tý thì cười cười rồi nói.
Vừa nhìn liền biết rõ tiểu tử này hoàn toàn không quan tâm tới Thiên Cơ Lâu, hắn chỉ muốn mượn nhờ Thiên Cơ Lâu để chứng đạo mà thôi.
Thiên Cơ Lâu của Lưu Tiêu đương nhiên vẫn muốn chiêu mộ nhiều kỳ tài trên khắp Chư Thiên Vạn Giới, tuy nhiên yêu cầu cơ bản của việc này chính là độ trung thành đối với lâu chủ, đối với Thiên Cơ Lâu, đây có thể là nói là điều kiện trọng yếu nhất.
Huống hồ nếu như đệ tử của Thiên Cơ Lâu không thật sự trung thành thì người đó cũng sẽ không thể thông qua được khảo nghiệm của Thiên Cơ Lâu, không lấy được Thiên Cơ Vạn Tượng Công.
Lúc trước tại Cửu Châu thế giới thì Hùng Bá đã chứng minh chuyện này rồi.
Với tâm tính của Doãn Thiên Đức thì dù có cho hắn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì cũng rất khó để hắn đạt được công nhận từ Thiên Cơ Lâu.

“Chiến Thần Tháp? Dễ như thế à!”
Doãn Thiên Đức nhìn thoáng qua tòa tháp cao kế bên Thiên Cơ Lâu kia một cái rồi lên tiếng, sau đó hắn đi thẳng với đó với vẻ mặt tự tin vô cùng.
Tuy hắn chưa từng xông thử Chiến Tháp, tuy nhiên qua hình dạng với cách thức hoạt động của nó thì hắn nghĩ rằng thứ này cũng không phải là thứ gì quá đặc biệt, chỉ là một tòa tháp có nhiều thử thách để người đi vào xông qua thôi.
Với tu vi hiện tại của hắn cộng thêm nhiều loại bí thuật thì dù cho trong Chiến Thần Tháp này sở hữu địch nhân cấp bậc Thánh Nhân Vương hắn cũng không sợ.
Nhưng hắn không biết rằng bởi vì tình huống của bản thân hắn bá đạo như vậy nên có thể nói độ khó Chiến Thần Tháp lúc này đã đạt tới mức độ Địa Ngục.
Sau khi Doãn Thiên Đức xông vào trong Chiến Thần Tháp thì ta có thể thấy thân tháp hơi chấn động một tý.
Tuy nhiên việc khiến cho tất cả mọi người đang ngồi ở đây đều không thể tin được đó chính là tốc độ Doãn Thiên Đức bị đánh ra cũng nhanh như lúc hắn đi vào vậy!
Chân trước của hắn vừa bước vào Chiến Thần Tháp, chỉ vừa đạt tới danh hiệu Nhất Tinh Chiến Thần thôi mà đã bị Chiến Thần Tháp đánh bại rồi!

Chương 859. Không cần phải vội

Tình cảnh của Doãn Thiên Đức thật ra cũng không quá mới lạ đối với nhiều người tại Thiên Cơ Lâu, hắn là khi vừa vào hắn đã bị một bí pháp cực kỳ cường hãn đánh tới mức văng ra ngoài, khi bay ra hắn bị đập vào một cái cột rồi ngã xuống đất, bộ dáng khá là chật vật.
“Đây đến cùng là tòa tháp quỷ dị gì thế, sao trong đó lại có địch nhân giống ta như đúc!”
Doãn Thiên Đức lúc này vội vàng bò dậy từ trên mặt đất với vẻ mặt kinh ngạc, không còn quan tâm tới cơn đau cùng mất mặt gì nữa.
Hắn vừa xông vào tầng đầu tiên thôi thì đã thấy hai địch nhân gần như giống y như hệt mình xuất hiện, từ chiêu thức cho tới công pháp.
Những địch nhân này vừa vào đã sử dụng ngay Nhất Khí Hóa Tam Thanh, ba biến sáu, sáu biến chín, tiếp theo bọn hắn lại còn sử dụng Thần Cấm Lĩnh Vực, bản thân Doãn Thiên Đức phải hứng chịu công kích từ chín vị Thần Cấm Lĩnh Vực, kết quả không cần nói cũng biết!
Chỉ trong chớp mắt thôi hắn đã bị đánh ra một cách không kịp trở tay!
“Xem ra khoảng cách ngươi đạt tới cấp độ Tứ Tinh Chiến Thần còn khá xa đó!”
Lưu Tiêu thì không quá kinh ngạc trước kết quả hiện tại, thấy thế chỉ cười rồi nói!
Hắn đã sớm đoán được kết quả thế này rồi, vì thế nên Lưu Tiêu mới không ngăn cản việc Doãn Thiên Đức xông Chiến Thần Tháp.

Doãn Thiên Đức thân là người nắm giữ Nhất Khí Hóa Tam Thanh, người bình thưởng ở trong Chiến Thần Tháp thì cùng lắm chỉ đối mặt số lượng địch nhân gấp ba, gấp bốn bản thân thôi, nhưng Doãn Thiên Đức thì phải đối mặt với địch nhân có số lượng kinh khủng hơn rất nhiều.
Hơn nữa chết người là do Doãn Thiên Đức chạm tới Thần Cấm Lĩnh Vực vào lúc quá trẻ, thế nên đối thủ của y vừa ra tay liền sử dụng lực lượng cao hơn bản gốc một cấp bậc!
Có tám tới chín tên hơn mình một đại lĩnh vực cùng ra tay một lúc, có thể nói không có ai chịu đựng nổi cả.
Dù có qua được tầng đầu tiên thì tới tầng thứ hai, tầng thứ ba cũng đủ để cầm chân Doãn Thiên Đức một thời gian cực lâu rồi.
"Ta không tin! Tại thời đại này thì sao còn có người học và sử dụng được Nhất Khí Hóa Tam Thanh cơ chứ!"
Doãn Thiên Đức lộ ra biểu lộ nghi ngờ, hắn không hiểu Chiến Thần Tháp này là gì cả, thế nên hắn nhanh chóng tiếp tục vọt vào Chiến Thần Tháp.
"Chắc là do đủ loại bí thuật trên người hắn quá cường đại, lúc này khi vào trong tháp thì việc đó ngược lại đã biến thành chướng ngại của hắn!"
"Không phải lâu chủ đã từng nói qua rồi sao, môn bí pháp Nhất Khí Hóa Tam Thanh của hắn chính là một môn bí thuật có thể chế tạo ra Thân Ngoại Hóa Thần, nên có thể thấy được số lượng địch nhân mà Doãn Thiên Đức phải đối đầu trong Chiến Thần Tháp sẽ hơn người khác rất nhiều."
"Cũng có lý! Hèn chi thiên tài như hắn mà chỉ dừng bước ở tầng đầu tiên!"
Đám người lúc này cũng nhớ tới lời lâu chủ đã từng nói qua hôm trước, bắt đầu lên tiếng phân tích!"
Nếu dạng này thì dù ra sao thì kết quả cũng khó có thể thay đổi được, dù Doãn Thiên Đức may mắn tới mức lọt vào được cửa thứ hai thì cũng chỉ có thể dừng bước tại đây mà thôi, khó mà lên được tầng thứ tư!
Đối với những người nắm giữ bí pháp Nhất Khí Hóa Tam Thanh thì số lượng địch nhân ở tầng thứ hai gần như ngang ngửa với tầng thứ tư, suy kiểu đó thì tầng thứ ba không khác gì tầng thứ sáu bình thường.
Nhất Khí Hóa Tam Thanh cũng không phải là Đế Binh, dù muốn quên cũng không thể quên được.
"Không sao, cứ để hắn xông Chiến Thần Tháp đi, Thiên Cơ Lâu lúc này cũng hoan nghênh những người có nghị lực như thế."
Lưu Tiêu lên tiếng một cách khẳng khái.
Dù sao hắn cũng muốn giữ Doãn Thiên Đức ở lại Thiên Cơ Lâu càng lâu càng tốt, ít nhất chờ tới khi bản thân học xong Nhất Khí Hóa Tam Thanh thì làm gì thì làm.
"Đừng để ý tới hắn nữa lâu chủ, ngài tiếp tục công bố vị trí tiếp theo trên Bảng Danh Sách đi, chúng ta chờ cũng lâu rồi!"
Đám người lúc này cũng không còn hứng thú với Doãn Thiên Đức nữa, mọi người vội vàng lên tiếng.
Việc cường giả xông Thiên Cơ Lâu đã diễn ra không ít lần, nhiều người trong này nhìn tới mức chán chê rồi, với lại có ai trong Thiên Cơ Lâu này

mà chưa từng xông Chiến Thần Tháp đâu, đã không còn thú vị như ban đầu nữa rồi.
Nếu so sánh thì đương nhiên Thần Uy Đế Binh Bảng thú vị hơn nhiều rồi.
"Yên tâm đừng vội, từ từ rồi ta cũng sẽ tuyên bố hết Thần Uy Đế Binh Bảng!"
Lâu chủ đương nhiên cũng biết những người này muốn nghe tiếp Thần Uy Đế Binh Bảng.
Nhưng lúc này bỗng tại một nơi xa tại Đông Hoang, một khí tức cường đại dần tiến về phía Thần Thành, tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều cảm nhận rõ được khí tức này.
Những linh khí này mặc dù cảm nhận qua thì nó vẫn còn cách Thần Thành rất xa, nhưng tốc độ của chúng không chậm một tý nào, chỉ trong một thời gian ngắn đã vượt qua biên giới Đông Hoang, tới được phạm vi của Thần Thành, việc này khiến đại đa số cường giả trong Thiên Cơ Lâu giật mình.
Bởi vì khí tức này hoàn toàn không phải thuộc về một người mà là một đám người đang di chuyển cùng nhau.

Chương 860. Đẳng Xà Trận Đồ

"Đợi đã, Doãn Thiên Đức của Tử Vi Tinh Vực thật sự không nói láo, đã có người bắt đầu tới phụ cận của Thiên Cơ Lâu để làm loạn rồi!"
Khương Thái Hư là một trong những người cảm nhận được cỗ khí tức đso sớm nhất, qua một thời gian ngắn thì bầu trời xung quanh cũng dần chuyển sang mây đen dày đặc.
Không chỉ riêng những thế lực tại Vực Ngoại kia muốn đạt được Đoán Thần Đài, ngay cả các cường tộc, thế lực tại Bắc Đẩu Cổ Tinh cũng không ngoại lệ!
Không đợi đám người kịp phản ứng, trên trời lúc này đã có một tia Tử Lôi đánh thẳng từ bầu trời đen xuống đỉnh lâu chủ Thiên Cơ Lâu!
Nhưng Tử Lôi này giống như đánh trúng cột thu lôi vậy, vừa chạm tới đỉnh lâu của Thiên Cơ Lâu thì nó lập tức biến mất vô tung vô ảnh, thậm chí không thể khiến một miếng ngói của Thiên Cơ Lâu bị hư hao.
Dù là ở trong hay ở ngoài Thiên Cơ Lâu đều là bất khả xâm phạm, nó không thể bị bất kỳ tổn thương nào từ khắp cả Chư Thiên Vạn Giới này, thế nên chỉ một tý sét khi nãy gần như là không đáng nhắc tới.
Mà sau khi tia sét kia đánh xuống thì cũng có vài thân ảnh xuất hiện sau làn mây đen dày đặc đó, đây đều là các cao thủ đến từ vũ trụ!
Đám người này sở hữu cực nhiều hình dạng kỳ quái, có tên mang tóc vàng, sau lưng mọc ra hai cánh, thậm chí còn có Quang Hoàn nữa.
Có tên thì trán mọc ra hai sừng ác ma, hình dạng giống y như Thiên Thần và Ác Ma.
Mà cầm đầu tất cả mọi người là một tên xà nhân quanh thân tràn đầy yêu khí, vừa nhìn liền biết tu vi ít nhất cũng là Thánh Nhân.
"Các ngươi thật sự là chán sống rồi, ngay cả Thiên Cơ Lâu mà các ngươi

cũng dám tấn công?"
Lão Phong Tử thấy một màn này thì tất giận cực độ!
"Bọn hắn gan lớn thật, không ngờ lại dám tới đây khiêu khích Thiên Cơ Lâu!"
Cơ Tử nhìn mấy chục người gan lớn dám khiêu khích Thiên Cơ Lâu trên kia, trong đó có không ít cao thủ cấp bậc Thánh Nhân, dựa vào khí tức thì không phải là tu sĩ của Bắc Đẩu Cổ Tinh.
"Thật sự là động thủ trên đầu Thái Tuế!"
Vương Đằng lúc này đang để trần trực tiếp nổi giận, hắn như muốn bay thẳng lên trên kia để xé tan những tên dám khiêu khích Thiên Cơ Lâu.
"Thiên Cơ Lâu, Thần Khí có thể rèn đúc ra Đế Binh, pháp bảo là thần khí tổ truyền của nhà chúng ta, nếu như các ngươi chịu giao ra ngay lập tức thì chúng ta sẽ tha cho ngươi một mạng, nếu không thì đừng trách sao chúng ta không khách khí!"
Lúc này tên cầm đầu người đầy lân phiến kia cũng lớn tiếng kêu lên.
"Ta tưởng là ai, thì ra chỉ là Vũ Dực Tộc, Nguyên Ma Tộc, Kim Xà Tộc, đám các ngươi chỉ là một đám hỗn tạp thôi mà cũng dám đến đây để giương oai à?"
Lưu Tiêu nhìn thoáng qua thôi thì liền đã nhìn thấu được xuất thân, tu vi của tất cả bọn chúng rồi.
Ba tộc này nếu nói đúng thì đều là những cường tộc đến từ tinh không, trong đó thì Kim Xà Tộc là mạnh nhất, bọn hắn chính là hậu duệ của Cổ Thần Đằng Xà, một phân nhánh của Yêu Tộc ngoài vũ trụ.
"Nếu như ngươi đã biết rõ thân phận của chúng ta như thế thì cũng nên thức thời chút đi!"
Mặc dù đòn phủ đầu vừa rồi mà bọn hắn phát ra không gây được bất kỳ hiệu quả nào, nhưng mà việc đó hoàn toàn không ảnh hưởng tới sự tự tin của tên Kim Xà Đại Thánh này.
Dù sao Thiên Cơ Lâu cũng là một thế lực có thể xếp hạng được Bảo Địa Bảng, lại còn nắm giữ một thần khí giống như Đoán Thần Đài nữa nên đương nhiên phòng ngự của nó sẽ không yếu rồi, việc tia Tử Lôi khi nãy không gây được tác dụng gì cũng là việc trong dự tính.
"Kim Xà Tộc nho nhỏ các ngươi chỉ là một hậu duệ tạp chủng hỗn huyết của Cổ Thần mà thôi, tổ truyền thần khí của các ngươi không phải là Chuẩn Đế Khí – Đằng Xà Trận Đồ hay sao, Đoán Thần Đài của ta liên quan gì tới các ngươi chứ?"
Lưu Tiêu cười cười sau đó lên tiếng phản bác, lời này của hắn khiến toàn bộ người trong Thiên Cơ Lâu cười to không ngừng.
Thiên Cơ Lâu là thế lực trấn áp được đại đa số thế lực trên Bắc Đẩu Cổ Tinh, thậm chí là an bài, sắp xếp Vạn Tộc đâu vào đấy, bọn hắn còn sở hữu Đoán Thần Đài - thứ có thể rèn ra được sáu thanh Cực Đạo Binh Khí cường đại vô cùng.
Có thể nói đây là một thế lực kinh khủng và gần như chưa từng xuất hiện qua trong lịch sử của Táng Đế Tinh, trong mắt của tất cả mọi người thì

Thiên Cơ Lâu còn kinh khủng hơn cả Thiên Đình khi xưa nữa.
Thế nên khi mọi người thấy cảnh những tên Thiên Ngoại Cường Tộc này liên tục đứng ngoài cửa kêu gào thì chỉ cảm thấy bọn hắn không khác nào đang muốn tự sát cả.
"Đằng Xà Trận Đồ là tổ vật truyền thừa từ Cổ Thần Đằng Xà, đó không phải là vật mà Thiên Cơ Lâu nho nhỏ các ngươi có thể dè bỉu! Thật sự không biết tự lượng sức mình!"
Tên Kim Xà Đại Thánh này khi nhìn thấy trên người Lưu Tiêu hoàn toàn không có một tia linh khí gì, có thể nói là giọt nước không lọt thì hắn càng chắc chắn rằng Lưu Tiêu chỉ đang muốn dọa hắn mà thôi.
"Thứ mà không lên tới hàng Đế Binh, mấy trăm năm cũng chỉ đứng tại cấp bậc Chuẩn Đế Khí mà ngươi cũng dám kêu gào à, mặc dù là truyền thừa từ tiên tổ nhưng lại bị bốn người nắm giữ, trong mắt ta thì không khác gì rác rưởi!"
Lưu Tiêu lúc này vẫn bình tĩnh vô cùng, thậm chí hắn còn chê bai binh khí truyền thừa của những tên Kim Xà Tộc một trận nữa, trong mắt của Lưu Tiêu thì ngay cả Đế Binh đôi khi còn không thuận mắt nữa chứ đừng nói một thứ như Chuẩn Đế Khí.

Chương 861. Ta là đệ tử Thiên Cơ Lâu

"Ban đầu ta còn muốn để cho ngươi một tý hy vọng sống, nhưng xem ra lòng tốt của ta uổng phí rồi! Đi chết đi!"
Tên Kim Xà Đại Thánh khi nghe tới đây thì giận tím mặt, hắn không muốn lên tiếng nữa mà trực tiếp xách Kim Thương, dẫn theo thuộc hạ phóng xuống Thiên Cơ Lâu.
"Lâu chủ cứ để cho ta!"
Vương Đằng lúc này nhịn không được mà vỗ bàn, Bách Thắng Quang Hoàn trên người hắn tỏa ra kim quang chói mắt.
"Chậm đã, vẫn còn có ngươi khác chưa xuất hiện."
Nhưng lúc này Lưu Tiêu lại giơ tay ra cản Vương Đằng lại, ánh mắt nhìn xung quanh Thiên Cơ Lâu.
Những tia linh lực này tuy yếu ớt nhưng lại rất khó để nhìn thấy, đối với người bình thường thì thậm chí còn không thể biết được nó có tồn tại.
Lúc này không ai trong Thiên Cơ Lâu ra tay, nhưng có một cỗ linh khí nhanh chóng cắm rễ ở gần Thiên Cơ Lâu.
Một gốc Hỗn Độn Thanh Liên nhanh chóng lao đến, chỉ trong chớp mắt nó đã phát triển to gần bằng Thiên Cơ Lâu rồi.
Lúc này Yêu Tộc – Tề Lân cùng những cao thủ khác đều kinh ngạc vô cùng, có người còn đứng lên để quan sát kỹ càng đóa hoa sen bỗng nhiên xuất hiện trước Thiên Cơ Lâu này.
Đám người Kim Xà Đại Thánh đang lao xuống thì không ngờ dưới đất lại

mọc lên một vật quái quỷ như thế.
Đằng Xà Bí Thuật của hắn lập tức bị Hỗn Độn Thanh Liên đánh gãy, mất chục tên thuộc các cường tộc trong vũ trụ đều bị Hỗn Độn Thanh Liên cản lại.
"Là ai dám ngăn cản chúng ta!"
Tên Kim Xà Đại Thánh này vội vàng tế ra một góc của Đằng Xà Trận Đồ, uy năng của Xà Động Cửu Thiên nhanh chóng nhảy vọt trong cơ thể của hắn, mây gió nổi lên liên tục.
Nhưng Hỗn Độn Thanh Liên lại không hề bị ảnh hưởng một tý nào, thậm chí nó còn đang không ngừng trở nên tươi tốt.
Tại phần rễ của Hỗn Độn Thanh Liên bỗng xuất hiện một thân ảnh của nữ tử.
Người xuất thủ ngăn cảm đám ngoại tộc kia chính là công chúa Yêu Tộc, Nhan Như Ngọc!
"Ta còn có việc cần trao đổi với Thiên Cơ Lâu chi chủ, trong lúc đó thì không ai được quyền đụng vào một góc của Thiên Cơ Lâu."
Nhan Như Ngọc hé môi, lên tiếng với vẻ mặt tức giận.
Nàng vừa đi tới Thiên Cơ Lâu nhưng chưa kịp vào thì đã thấy bên ngoài bầu trời mây đen dày đặc, thậm chí còn có Tử Lôi đánh xuống.
Bản thân Nhan Như Ngọc còn đang trông cậy vào việc tìm Thiên Cơ Lâu chi chủ để tìm kiếm tung tích của Thanh Đế, sao có thể để cho những tên này tấn công Thiên Cơ Lâu được chứ.
"Tiểu nữ tử thuộc Yêu Tộc sao, vậy ta giết ngươi luôn là được!"
Tên Kim Xà Đại Thánh này cùng với Vũ Dực Tộc, Nguyên Ma Tộc đều là những cường tộc xưng bá một phương trong vũ trụ, bọn hắn cũng tính là khách quen của Thần Thoại Cổ Lộ, lá gan đương nhiên không nhỏ rồi, bọn hắn hoàn toàn không sợ Hỗn Độn Thanh Liên này.
"Công chúa Yêu Tộc – Nhan Như Ngọc sao, không ngờ người xuất thủ lại là nàng!"
Lúc này đám người đang quan sát trong Thiên Cơ Lâu kinh ngạc tới cực độ, dù sao hậu nhân của Thanh Đế xưa nay không màng thế sự, giống như Thần Long thấy đầu không thấy đuôi.
Dù cho một đại sự giống như Vạn Tộc Đại Hội, nơi quyết định toàn bộ tương lai của Bắc Đẩu Cổ Tinh mà Nhan Như Ngọc vẫn không tới, thế nên lúc này khi thấy nàng xuất hiện viện trợ Thiên Cơ Lâu thì tất cả mọi người mới kinh ngạc như thế.
"Đây chính là Hỗn Độn Thanh Liên trên Thần Uy Đế Binh Bảng sao, quả nhiên chỉ cần cắm rễ xuống thì nó sẽ có thể hút linh khí từ đại địa để chiến đấu!"
"Không ngờ đây là cách sử dụng Đế Binh, quả nhiên không hổ danh là Cực Đạo Binh Khí!"
Không ít người trong Thiên Cơ Lâu lúc này được mở rộng tầm mắt, ai nấy đều hưng phấn, hóa thân thành một khán giả ăn dưa xem kịch.
Lưu Tiêu thì để ý việc khác, tại Già Thiên thế giới này thì đại đa số các mỹ

nữ siêu trần thoát tục gần như đều đã tụ tập đông đủ tại Thiên Cơ Lâu, một Dao Trì Thánh Nữ, giờ này là Nhan Như Ngọc.
Hơn nữa đặc biệt hơn chính là trên người Nhan Như Ngọc mang theo một hệ thống truyền thừa Đế Kinh hoàn chỉnh, xem bộ dáng của nàng thì chắc chắn sẽ không ở lại một ngày.
"Đi giúp nàng một chút đi."
Lưu Tiêu lúc này mới phất tay ra lệnh cho Vương Đằng.
Vương Đằng sau khi được sự cho phép của lâu chủ thì Bách Thắng Quang Hoàn tỏa ra bốn phía, vô thượng công lực nhanh chóng vận chuyển, hắn phóng thẳng từ cửa sổ Thiên Cơ Lâu ra chiến trường ngoài kia!
Hỗn Lộn Thanh Liên bỗng cảm nhận được một luồng khí tức không gì đỡ được vọt từ sau lưng bản thân tới, sau khi suy tính một lúc thì nó biết không thể gượng chống, nên nó nhanh chóng nhường đường!
Vương Đằng đã đánh xuyên qua được thân thể của một tên cao thủ Nguyên Ma Tộc, chỉ trong một giây sau thì thân thể tên này nát tan!
"Ngươi là ai?"
Nhan Như Ngọc vừa quay đầu liền thấy một tên nam nhân để trần, người đầy kim quang nên nhanh chóng lên tiếng chất vấn.
"Ta chính là đệ tử của Thiên Cơ Lâu!"
Vương Đằng xem xét sơ nữ tử gầy yếu này rồi đáp lại với vẻ mặt tự hào.
Nhan Như Ngọc sau khi nghe đối phương tự nhận mình là đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì vội vàng quay mặt nhìn xuống.
Nhìn từ bên ngoài vào thì Thiên Cơ Lâu cũng chỉ lớn bằng một tòa trà lâu bình thường mà thôi, nhưng nếu nhìn sâu vào trong cửa sổ của nó thì có thể thấy được bên trong rộng lớn vô cùng, có thể chứa đựng ít nhất một nghìn người.
Hơn nữa xung quanh tòa lâu có Tiên Khí vờn quanh, giống như cảnh báo người khác không thể xâm phạm vậy.

Chương 862. Thanh Đế vẫn còn sống

"Thiên Cơ Lâu này đúng thật là bất phàm!"
Nhan Như Ngọc đã đi qua đủ nơi kỳ dị trên khắp Bắc Đẩu Cổ Tinh này, nhưng đây là nơi kỳ lạ và thần kỳ nhất nàng từng chứng kiến.
"Ngươi lui ra đi, việc của Thiên Cơ Lâu thì để đệ tử của Thiên Cơ Lâu giải quyết!"
Vương Đằng lúc này cũng lộ ra vẻ mặt non nớt của mình, bộ dạng của hắn giống như một đứa trẻ đang sợ công chúa Yêu Tộc cướp mất công lao của mình vậy.
Trong mắt Vương Đằng thì lâu chủ còn đang đứng ở dưới để xem mà, không thể để lâu chủ mất mặt được!
"Khẩu khí lớn thật!"

Nhan Như Ngọc không ngờ tên đệ tử Thiên Cơ Lâu lại cuồng ngôn như thế, vừa mở miệng đã nói ra một câu phách lối như vậy, giống như một đám cao thủ trên kia hoàn toàn không đáng xem trọng vậy, trên đó dù sao cũng có không ít cao thủ Thánh Nhân Vương.
Sau khi nói xong câu vừa rồi thì Vương Đằng im lặng, thần quang dần dần hội tụ lại trên hai tay của hắn sau đó cả người Vương Đằng phóng về phía những cao thủ ngoại tộc kia với một tốc độ nhanh chóng mặt.
Nếu xét thì hắn là một trong hai đệ tử được Thiên Cơ Vạn Tượng Công xây dựng một con đường thành Đế hoàn chỉnh, việc của hắn cần làm chỉ là trảm hết tất cả những thứ ngoài thân, rèn luyện bản thân tới mức cực hạn thì sẽ lột xác thành Đế!
Đòn đánh của Vương Đằng bay lên trên theo hình thập tự, sức mạnh như muốn chém đứt thiên không!
Những tên cao thủ với cảnh giới Thánh Nhân bình thường hoàn toàn không chống cự được, chỉ trong nháy mắt liền bị đánh bại, cả bầu trời trở nên trong xanh hơn rất nhiều chỉ vì một chiêu này.
Chỉ còn lại một tên Kim Xà Đại Thánh là may mắn trốn thoát được, ánh mắt của y nhìn Vương Đằng tựa như đang nhìn một con quái vật.
Lúc này Kim Xà Đại Thánh chỉ có thể sử dụng hết thần thông để chạy trốn, Vương Đằng thấy thế thì cũng không đuổi theo làm gì, riêng việc hấp thu việc chiến thắng mười mấy cao thủ vào trong Bách Thắng Quang Hoàn đã là một chuyện tốt rồi, số lượng thắng lợi lại tăng thêm một.
Bách Thắng mà thành Ma Thai của hắn không phải là tính bằng việc thắng một trăm người, Bách Thắng Quang Hoàn được tính theo tu vi của kẻ bại trận, càng về sau thì lại càng khó tăng lên và chỉ cần thua một lần liền phải làm lại từ đầu.
Thế nên dù đã biết rõ con đường thành Đế của bản thân nhưng hắn cũng biết rõ con đường này khó đi cực độ.
Nhan Như Ngọc sau khi thấy nguy cơ đã được giải trừ thì cũng thu Hỗn Độn Thanh Liên lại sau đó hạ xuống mặt đất, Vương Đằng cũng bay thẳng vào cửa sổ Thiên Cơ Lâu để quay lại.
Khi này sắc trời đã khôi phục lại trạng thái bình thường, không ít đại diện của Yêu Tộc vội vàng chạy ra cửa để nghênh đón Nhan Như Ngọc.
"Sao nàng lại tới đây thế? Chúng ta tìm rất lâu rồi cũng không thấy bóng dáng của nàng!"
Tề Họa Thủy đứng ở một bên nói nhỏ với Tề Lân.
"Chắc hẳn là nàng tới đây để tìm lâu chủ?"
Tề Lân đương nhiên cũng đoán không ra mục đích thật sự của công chúa Yêu Tộc.
Nhan Như Ngọc vừa bước vào Thiên Cơ Lâu thì ánh mắt của tất cả mọi người đều đổ dồn về phía nàng.
Một số người nhìn nàng là vì kinh ngạc trước thân phận hậu nhân Thanh Đế, một phần là vì hâm mộ Đế Binh Hỗn Độn Thanh Liên, còn những người còn lại thì kinh ngạc trước mỹ mạo của công chúa Yêu Tộc.

Khi Nhan Như Ngọc bước vào Thiên Cơ Lâu thì thật sự là diễm áp quần nữ, sắc đẹp của nàng ngang bằng với cả Dao Trì Thánh Nữ cùng những mỹ nhân xung quanh lâu chủ kia.
Diệp Phàm khi thấy Nhan Như Ngọc tới đây thì cũng kinh ngạc vô cùng, trong quá khứ hắn cùng Nhan Như Ngọc đã từng có một vài chuyện khá là lúng túng.
"Nơi này là Thiên Cơ Lâu sao? Ngươi là lâu chủ?"
Nhan Như Ngọc nhìn xung quanh một tý liền xác định trong Thiên Cơ Lâu này chắc chắn đã được yểm thần thông, không gian bên trong to lớn bên ngoài không biết bao nhiêu lần, vừa nhìn thì tưởng đây là một phủ đệ nào đấy chứ không phải một tòa tửu lâu.
"Tên: Nhan Như Ngọc"
"Thân phận: Hậu nhân Thanh Đế"
"Huyết mạch: Thanh Đế Yêu Huyết"
"Tuyệt Học: Yêu Đế Kinh, Khổ Chủng Kim"
"Mục đích: Tìm kiếm tung tích của Thanh Đế"
"Ngươi đang muốn dò hỏi tung tích của Thanh Đế phải không?"
Lâu chủ cười cười sau đó nói rõ ý đồ của Nhan Như Ngọc.
Nhanh Như Ngọc giống với Thanh Đế, đều là Thanh Liên hóa Yêu, mạch này của bọn hắn không phải là Yêu Tộc trời sinh, nó được Thanh Đế sáng tạo ra khi y chém dược tính để tu luyện.
Thế nên hiện tại Thanh Liên nhất mạch trong Yêu Tộc chỉ có một hậu nhân duy nhất là nàng mà thôi, thế nên việc nàng quan tâm Thanh Đế là một chuyện rất bình thường.
"Trước kia ta đã nghe qua không ít người nói về sự kỳ lạ của Thiên Cơ Lâu, xem ra lâu chủ cũng đã rõ ràng mục đích chuyến này của ta là gì!"
Trên mặt Nhan Như Ngọc tuy vẫn bình tĩnh nhưng trong lòng của nàng đã nổi lên sóng gió không nhỏ, Thiên Cơ Lâu chi chủ chỉ vừa liếc thôi đã nhìn thấu được tâm tư của nàng rồi.
Nàng đã âm thầm xem xét tình huống của lâu chủ, tuy nhiên phát hiện có vẻ như trên người của đối phương có một Đại Thần Thông hộ thể, gần như là giọt nước không lọt, việc này khiến nàng hơi kiêng kỵ.
"Chuyến này ta đến đây là để xác nhận sinh tử của tiên tổ Yêu Đế, với lại cũng muốn biết hiện tại hắn đang ở phương nào!"
Nhan Như Ngọc lúc này đã nhận định lâu chủ chắc chắn không phải đang phô trương thanh thế, ngữ khí của nàng cũng trở nên thành khẩn hơn không ít.
"Không cần xác định, ta khẳng định với ngươi là giờ này Thanh Đế vẫn còn sống!"
Lâu chủ trở lời một cách nghiêm túc.

Chương 863. Bí mật Hoang Tháp

Sau khi nghe lời này của lâu chủ thì Yêu Đế Chi Tâm trong ngực nàng cũng

dần trở nên kích động.
Trong người nàng đang mang theo Yêu Đế Chi Tâm – trái tim của Thanh Đế, nhưng tiên tổ vậy mà vẫn có thể sống tới giờ này.
Mọi người xung quanh tuy đã biết nhưng khi nghe lâu chủ khẳng định thì cũng nhịn không được mà cảm thán.
Dù sao thời gian cũng đã trôi qua mấy vạn năm, tin tức về bất kỳ vị Đại Đế nào còn sống đều sẽ gây nên chấn động không nhỏ.
"Nếu như hắn còn sống thì mong lâu chủ có thể báo vị trí của hắn cho ta, giúp ta tìm tới vị trí của Tiên Tổ!"
Nhan Như Ngọc lúc này hơi thất thố nhưng cũng nhanh chóng hỏi lại
Cả đời Thanh Đế có thể nói là một truyền kỳ, những gì hắn trải qua có thể sánh ngang được với Vô Thủy Đại Đế, từ việc khi nhỏ đắc đạo cho tới lấy tư thái vô địch đánh vào Thí Luyện Cổ Lộ, đem những thiên tài cùng thời đại ma sát trên mặt đất.
Nếu như không phải sau khi chứng đạo bỗng hành tung của Thanh Đế dần trở nên thần bí thì sự tích của hắn cũng đã đủ sánh ngang với Vô Thủy Đại Đế rồi.
"Nếu như ngươi nghe qua những tin tức ta từng nói thì hẳn ngươi cũng đã biết Thanh Đế hiện đang ở đâu rồi, cần gì hỏi ta?"
Lưu Tiêu biết rõ Nhan Như Ngọc đang muốn gì nhưng hắn lúc này lại giả bộ hồ đồ.
Mặc dù hắn biết không ít chuyện tại Già Thiên thế giới nhưng hắn cũng không phải cuốn từ điển miễn phí, ai hỏi gì đáp nấy, huống hồ bản thân hắn còn đang muốn sao chép Đế Kinh trên người Nhan Như Ngọc nữa.
"Ta nghe tin tức nói là Thanh Đế đang ở một nơi tên là Hoang Tháp, nhưng Hoang Tháp đã biến mất từ rất lâu rồi, không ai biết rõ tung tích của nó nằm ở đâu!"
Nhan Như Ngọc du lịch một thời gian dài, không màng tới thế sự nên đương nhiên nàng cũng nghe qua sự tích về Hoang Tháp – Chí Bảo Đông Hoang này, trong truyền thuyết thì Hoang Tháp đã tồn tại được mấy vạn năm, nhưng hiện tại tung tích của nó đã thất lạc, không ai biết rõ nó đang ở phương nào.
"Ta đã nói rất rõ về tung tích của Thanh Đế rồi, tuy nhiên nếu cô nương muốn ta dẫn đường thì đây là một chuyện hoàn toàn khác!"
Lâu chủ nghe thế thì cười nhẹ rồi lắc đầu.
Tại Cửu Châu thế giới thì Thiên Cơ Lâu còn tổ chức vài buổi đấu giá tình báo nữa mà, thậm chí qua đó còn kiếm lời được không ít.
Hiện tại sau khi bước vào Già Thiên thế giới thì tuy tiền tệ có thay đổi nhưng tính chất buôn bán tình báo của Thiên Cơ Lâu vẫn chưa từng thay đổi.
Việc công bố Bảng Danh Sách cung cấp tính báo miễn phí là một chuyện, tuy nhiên nếu muốn đi sâu hơn vào một tình báo cụ thể nào đó thì là một câu chuyện khác.
"Nếu như vậy thì lâu chủ thật sự biết rõ nơi ở của tiên tổ ta sao?"

Nhan Như Ngọc nghe thế không những không thất vọng mà càng kích động hơn trước.
Trên thế gian này chắc cũng chỉ có Thiên Cơ Lâu là đủ uy tín để bảo đảm việc Thanh Đế còn sống cùng biết vị trí của y ở đâu.
Lúc trước tại Đông Hoang cũng đã lưu truyền không ít tin tức kinh người của Thiên Cơ Lâu, nghe nói Thiên Cơ Lâu chi chủ có đủ sức để miểu sát tám vị Thánh Nhân Vương ngay lập tức, đoạt Cổ Hoàng Binh dễ như ăn cháo, chế phục được Bắc Đế - Vương Đằng.
Hiện tại chỉ nhìn những đệ tử này của Thiên Cơ Lâu thôi thì từng người đều có chiến lực cực kỳ kinh khủng, qua đây cũng có thể thấy được sức mạnh của Thiên Cơ Lâu chi chủ cao tới mức độ ra sao.
"Đương nhiên, bản thân Thiên Cơ Lâu vẫn là một tổ chức buôn bán tình báo cùng là một tòa tửu lâu cung cấp hoàn cảnh hòa bình cho tất cả mọi người, uy tín đặt lên hàng đầu!"
Lâu chủ khoát tay một cách khiêm tốn, bộ dáng vô cùng bình tĩnh.
Hoang Tháp đã bị Thanh Đế luyện hóa sau đó ẩn nấp đi, đương nhiên người bình thường không thể tìm được tung tích của nó rồi.
Nhưng mà đường đi này của Thanh Đế là sai, việc muốn dựa vào thời gian dư giả trong Hoang Tháp để diễn hóa Trường Sinh Tiên Vực là một ý nghĩ khó mà thành công được, chỉ cần nhiều nhất là một vạn năm sau khi Thanh Đế ý thức được điểm này thì hắn cũng sẽ xuất đầu lộ diện.
"Nếu như Thanh Đế vẫn còn sống thì Đế Lộ hiện nay có bị loạn không lâu chủ?"
Bỗng lúc này có một người lên tiếng hỏi lâu chủ.
Thanh Đế là vị Đại Đế tồn tại gần thời đại này của bọn hắn nhất, cũng là vị Đại Đế duy nhất từng chứng đạo thành công sau thời kỳ Hoang Cổ.
Nếu như hắn vẫn tiếp tục còn sống thì ai biết được trạng thái hiện tại của hắn là gì? Một vị Đại Đế ẩn nấp hành tung?
"Việc này thì các ngươi không cần lo lắng quá nhiều, Hoang Tháp không thể chứa được cơ thể sống, năm đó khi Thanh Đế tiến vào Hoang Tháp thì hắn đã phải bỏ qua nhục thân của mình, đó cũng là lúc hắn đem nhục thân rèn đúc thành Đế Binh Hỗn Độn Thanh Liên, sau đó lấy trạng thái Nguyên Thần tiến vào Hoang Tháp!"
"Mà truyền thừa của hắn chính là Yêu Đế Chi Tâm cùng Hỗn Độn Thanh Liên đều đang hiện diện ở nơi này!"
Lâu chủ chỉ tay về phía Nhan Như Ngọc sau đó lên tiếng.
Trong ngàn vạn năm từ xưa đến nay thì Hoang Tháp chưa từng bị bất kỳ một vị Đại Đế nào đạt được, nhưng Thanh Đế vậy mà lại có thể cưỡng ép trấn áp nó để bản thân sử dụng, qua việc này cũng có thể thấy được thực lực của Thanh Đế bá đạo tới mức nào.
Sau khi nghe được việc Nguyên Thần của Thanh Đế vẫn chưa bỏ mình, chỉ là trốn vào trong Hoang Tháp thì Nhan Như Ngọc thở nhẹ một hơi, Yêu Đế Chi Tâm cũng dần ổn định lại.
"Không ngờ lâu chủ lại biết rõ ràng về tiên tổ như vậy, nếu thế chắc hẳn

lâu chủ cũng biết cách để tìm kiếm Hoang Tháp!"
"Dù yêu cầu gì thì lâu chủ cứ việc nói, bằng bất kỳ giá nào ta cũng phải tìm tới tiên tổ!"
So với chứng đạo thành Đế thì Nhan Như Ngọc muốn đi tìm tiên tổ của Thanh Liên nhất mạch là Thanh Đế hơn.
Hai người bọn hắn có thể nói là đồng căn đồng nguyên, đều hóa thân từ một gốc Thanh Liên, dưới cái nhìn của nàng thì Thanh Đế đã là phụ thân của nàng rồi.

Chương 864. Phượng Sí Kim Duệ

Mọi người nơi này đều kinh ngạc trước lời nói của Nhan Như Ngọc, dù sao từ trước tới nay công chúa Yêu Tộc luôn là người siêu phàm thoát tục, nàng chỉ làm theo ý mình mà chưa từng khuất phục trước bất kỳ một ai.
Nhưng người như thế hiện tại lại chịu cúi đầu nghe theo phân phó của Thiên Cơ Lâu, đúng thật là chỉ có Thiên Cơ Lâu mới trị được nàng mà thôi!
"Ngươi không cần khẩn trương như vậy làm gì, ta có thể giúp ngươi đi tìm Thanh Đế, nhưng lúc này ta đang bận công bố Thần Uy Đế Binh Bảng rồi, nếu giờ ta rời đi để tìm Thanh Đế cùng ngươi thì sợ là không phù hợp!"
"Nếu như ngươi có thể ở trong Thiên Cơ Lâu đợi sau khi ta công bố xong Bảng Danh Sách lần này thì ta sẽ dẫn ngươi đi tìm tới nơi ở của Thanh Đế được không?"
Lâu chủ lúc này cũng trả lời một cách không nhanh không chậm, nói một cực kỳ thuyết phục.
"Đúng vậy, chúng ta có hứng thú với Thần Uy Đế Binh Bảng hơn, nếu như biết được Thanh Đế vẫn chưa tử vong thì ngươi cũng đâu cần vội quá làm gì!"
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu cũng lên tiếng khuyên nhủ Nhan Như Ngọc. Dù sao lúc này Bảng Danh Sách cũng chỉ mới bắt đầu mà thôi, mới vừa công bố một vài thanh Đế Binh, vẫn chưa đã ghiền nên sao có thể dừng lại được chứ.
Huống hồ việc Thanh Đế biến mất chỉ là do hắn đưa Nguyên Thần vào trong Hoang Tháp mà thôi chứ không phải là đang gặp phải nguy hiểm gì, không cần quá gấp gáp.
"Công chúa Yêu Tộc, trước tiên ngươi cứ ngồi xuống nghe Bảng Danh Sách đi, người bình thường không có cơ hội như thế này đâu!"
"Đúng vậy, lâu chủ là người nhất ngôn cửu đỉnh, hắn nói giúp thì hắn sẽ giúp, cứ yên tâm đi!"
"Lâu chủ công bố tiếp đi!"
Lúc này có không ít người bắt đầu lên tiếng nghị luận về Đế Binh khi nãy lâu chủ công bố, việc những tên ngoại tộc kia tới cửa khiêu khích chỉ như nghỉ giải lao mà thôi.
"Ta cũng đã nghe qua danh tiếng của các Bảng Danh Sách mà lâu chủ công bố, hiện tại được tận tai nghe thấy thì thật là vinh hạnh!"

Nhan Như Ngọc mím môi một cái, vì tình thế bức bách nên hắn chỉ đành gật đầu đáp ứng lời của Lưu Tiêu.
Bởi vì ngoại trừ Thiên Cơ Lâu ra thì không còn ai có thể giúp nàng việc này được nữa, thay vì cứ mù quáng đi khắp Bắc Đẩu tìm kiếm thì thà ngồi đợi ở đây còn hơn.
Huống hồ những Bảng Danh Sách mà Thiên Cơ Lâu công bố đều mang theo nhiều tin tức cực kỳ kinh người, ngồi nghe một tý cũng không quá lỗ.
"Nếu thế thì ta tiếp tục với Thần Uy Đế Binh Bảng!"
Lưu Tiêu thấy Nhan Như Ngọc đã tìm được một chỗ để ngồi xuống lắng nghe thì lập tức lên tiếng.
Mọi người phía dưới nghe thế thì vui mừng không ngớt, ai nấy đều yên lặng lại để chờ lâu chủ lên tiếng.
"Đứng thứ mười bốn trên Thần Uy Đế Binh Bảng, thanh Đế Binh này tiếc rằng cũng không phải Đế Binh của bất kỳ thế lực nào đang ngồi trong Thiên Cơ Lâu đây!"
Lời này của lâu chủ vừa dứt thì mọi người nhao nhao thở dài thất vọng, một đám người khác thì trên mặt lộ rõ vẻ hiếu kỳ.
Ngoại trừ những món Đế Binh đến từ Vực Ngoại ra thì cũng chỉ còn có những thanh Cổ Hoàng Binh của Cổ Tộc thuộc Hoàng Sào mà thôi, nhưng đợi tới trước khi lâu chủ mở miệng xác nhận thì không ai dám chắc đó là thứ gì cả.
"Đứng thứ mười bốn trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Phượng Sí Kim Duệ, là Cổ Hoàng Binh truyền thừa của Huyết Hoàng Sơn!"
Lâu chủ cũng không ra vẻ thần bí nữa mà nhanh chóng công bố.
Phượng Sí Kim Duệ này giống với Vạn Long Chung, Kỳ Lân Trượng cùng Cổ Hoàng Binh của Thập Đại Hoàng Tộc, tất cả đều được chế tạo từ Tiên Kim, đều là binh khí chứng đạo từ thời đại Thái Cổ.
Đám người sau khi nghe thấy vị trí thứ mười bốn trên Thần Uy Đế Binh Bảng vậy mà lại là Phương Sí Kim Duệ thì sững sờ, không ai ngờ thanh Đế Binh này lại có thứ hạng cao hơn Hỗn Độn Thanh Liên cùng Thái Cực Kiếm.
Đây không phải là vấn đề Phượng Sí Kim Duệ mạnh hay yếu, mà là vì có không ít Cổ Tộc ở nơi này đều rất quen thuộc với thanh Cổ Hoàng Binh này, có thể nói nó không có phần nào đặc biệt hơn những thanh Cổ Hoàng Binh thuộc Thập Đại Hoàng Tộc cả.
Nói cách khác thì nếu thanh Cổ Hoàng Binh này đứng hạng thứ mười bốn thì những Cổ Hoàng Binh khác cũng nên đồng hạng với nó.
"Ta đã từng thấy qua Phương Sí Kim Duệ này mấy lần rồi, nếu như so sánh nó với Kỳ Lân Trượng của nhà ta thì nó không đặc biệt hơn tý nào, sao nó có thể đứng thứ hạng cao như vậy?"
Lúc này Hỏa Lân Tử cũng hoang mang vô cùng, sau đó nhanh chóng lên tiếng hỏi lâu chủ.
Trên thực tế thì không chỉ có Hỏa Lân Tử là thắc mắc vấn đề này, đại đa số Cổ Tộc đang có mặt trong hội trường đều có cùng câu hỏi như vậy!

“Lâu chủ, có phải là Phượng Sí Kim Duệ được tạo nên từ một vật liệu đặc thù nào đó nên nó sở hữu một công năng đặc biệt mà chúng ta không biết không?”
Lão Phong Tử đương nhiên cũng có câu hỏi giống với mọi người, nhưng dò đây là Bảng Danh Sách mà lâu chủ công bố nên hắn cảm giác không nên sai một việc cơ bản như thế này.
“Không, vật liệu chế tạo Phượng Sí Kim Duệ vẫn chỉ là Hoàng Huyết Xích Kim mà thôi, không khác quá nhiều so với những Cổ Hoàng Binh của Thập Đại Hoàng Tộc khác!”
Lâu chủ nghe Lão Phong Tử hỏi thế thì lắc đầu phủ định, về mặt vật liệu thì những Cổ Hoàng Binh thời kỳ Thái Cổ kia đều giống nhau, không có thanh nào là cường đại hơn tất cả!

Chương 865. Không thể khinh thường

"Nếu nói như vậy thì không lẽ Huyết Hoàng Tộc có quan hệ huyết mạch gì với Bất Tử Thần Hoàng, từ đó khiến Cổ Hoàng Binh này đặc biệt hơn tất cả?"

Khương Thái Hư suy nghĩ một tý rồi cũng đưa giả thuyết của mình ra.

"Mặc dù đều là Phượng Hoàng, nhưng hai tộc này chênh lệch cực xa, liên hệ huyết mạch của cả hai tuy có nhưng nhỏ bé tới mức không cần liệt kê, thế nên không phải vì lý do này!"

Lâu chủ cười nhẹ rồi cũng phản bác lại giả thuyết vừa rồi, mặc dù trên lý thuyết thì Huyết Hoàng Tộc cũng là một tộc quần hậu duệ hỗn huyết của Hoàng Tộc khi xưa, tuy nhiên huyết mạch của Huyết Hoàng Tộc đã bị pha loãng tới cực độ trong thời gian từ Hoàn Mỹ thế giới đến Già Thiên thế giới.

Mà Bất Tử Thần Hoàng chính là một trong những huyết mạch nguyên sơ nhất, nó tiến thẳng vào Già Thiên thế giới từ Hoàn Mỹ thế giới, chưa bị thời gian dài pha loãng, về mặt tính chất thì cả hai hoàn toàn khác biệt.

"Nếu đã như vậy thì ta thật sự không thể hiểu nổi vì sao thanh Cổ Hoàng Binh này lại có thể có xếp hạng cao tới mức bất thường như vậy, nếu như Phượng Sí Kim Duệ đều có thể đứng thứ hạng mười bốn thì ta nghĩ Kỳ Lân Trượng, Nguyên Hoàng Hồ Lô, Vạn Long Chung, Hoàng Kim Thần Tiên ít nhất cũng nên đứng hạng mười lăm!"

Hỏa Lân Tử thấy lâu chủ liên tục bác bỏ nhiều giả thuyết thì cũng nhịn không được mà lên tiếng phàn nàn.

"Không thể nào, không lẽ Cổ Hoàng Binh của Cổ Tộc lại có thể mạnh hơn Đế Binh của Nhân Tộc chúng ta hay sao? Những Cổ Hoàng Binh các ngươi vừa liệt kê có mạnh hơn được Thái Hoàng Kiếm, Hằng Vũ Lô hay không?"

Nghe thế thì các tu sĩ Nhân Tộc cũng không nhịn được mà lên tiếng, mọi người vội vàng thảo luận kịch liệt.

"Ta cũng đã từng thấy quá Phượng Sí Kim Duệ rồi, nhưng lúc đó là vào trạng thái nó chưa khôi phục nên ta cũng không quá rõ ràng thực lực thật sự của nó."

Nhan Như Ngọc mặc dù bị ép ở lại để nghe Bảng Danh Sách nhưng lúc này nàng cũng nhịn không được mà bị cuốn vào cuộc tranh luận này.

Loại tình báo về những thứ mạnh mẽ như thế này đương nhiên là không có ai không thích nghe.

"Các ngươi cứ an tâm chớ vội, những gì các ngươi nói nãy giờ đều không sai, Phượng Sí Kim Duệ đúng thật là không có gì nổi bật hơn những Cổ Hoàng Binh thuộc Thập Đại Hoàng Tộc khác, nếu dựa theo tiêu chuẩn bình thường thì nó khó mà có tên trên bảng được!"

"Nhưng mà trong hàng Cổ Hoàng Binh của Thập Đại Hoàng Tộc thì Phượng Sí Kim Duệ lại sở hữu một đặc thù mà các ngươi hoàn toàn không

hề hay biết, đây cũng là một bí mật của Huyết Hoàng Sơn!"
Lâu chủ giơ tay lên trấn an mọi người sau đó nói một cách chậm rãi.
"Phải như thế chứ, chắc chắn thanh Cổ Hoàng Binh này sở hữu một bí mật kinh thiên nào đó, chứ sao lâu chủ có thể sai được!"
Vương Đằng sau khi nghe xong những lời vừa rồi thì lập tức hừ lạnh, không ít người ở đây cũng lộ ra vẻ mặt hiếu kỳ cực độ, mọi người đều tranh thủ vểnh lỗ tai lên nghe.
"Phượng Sí Kim Duệ là một thanh Cổ Hoàng Binh đặc biệt, trong lúc chế tạo ra nó thì Huyết Hoàng Cổ Hoàng đã lấy Nguyên Thần của mình để dung nhập vào nó, có thể nói thanh Cổ Hoàng Binh này được chế tạo từ Tiên Kim cùng Nguyên Thần của một vị Cổ Hoàng."
"Phương pháp này giống như cách tự chém một đao của những tên Chí Tôn Cổ Hoàng trong Cấm Khu vậy, tuy nhiên phương pháp này càng ổn thỏa hơn, với lại nhờ dung hợp vào Cổ Hoàng Binh nên hắn không cần ngủ say trong thời gian dài."
"Có thể nói Phượng Sí Kim Duệ mặc dù bản thể chỉ là một thanh Cổ Hoàng Binh bình thường, tuy nhiên nếu thật sự muốn đánh nhau thì Huyết Hoàng Cổ Hoàng trong nó sẽ bị bừng tỉnh!"
Sau khi nghe xong lời của lâu chủ thì mọi người cảm thấy kinh ngạc cùng bừng tỉnh đại ngộ! Đây là một vấn đề cơ mật cực kỳ của Huyết Hoàng Sơn, ngay cả Hỏa Lân Tử cùng nhiều Cổ Tộc khác trước kia đều không rõ chuyện này!"
Thì ra phụ thân của Hoàng Hư Đạo năm đó đã lấy Nguyên Thần của mình rèn vào trong Cổ Hoàng Binh, khó trách nhiều năm như thế nhưng chưa ai từng thấy cảnh Phượng Sí Kim Duệ khôi phục cả.
Cho tới bây giờ thì tung tích của thanh Cổ Hoàng Binh này đã trở thành một bí ẩn, nghe nói hiện tại nó đang ngủ say trong Thái Sơ Cổ Quáng.
Từ xưa đến nay chỉ có một mình Huyết Hoàng Cổ Hoàng là nghĩ ra cách này để tránh thoát tử kiếp mà thôi.
"Nếu như vậy thì đồng nghĩa với việc một khi đánh nhau thì Phượng Sí Kim Duệ này tương đương với việc đối đầu với một thanh Cổ Hoàng Binh cùng một vị tồn tại có sức mạnh ngang với các Cổ Hoàng trong Sinh Mệnh Cấm Khu, uy lực thật sự quá bá đạo!"
"Đúng thế, khó trách nó có thể xếp hạng thứ mười bốn, cái khó chơi nhất không phải là Cổ Hoàng Binh mà là Nguyên Thần ngủ sau bên trong nó!"
"Nói như vậy thì không lẽ trong tay của Cổ Tộc lại thêm một chiến lực cực kỳ mạnh mẽ nữa sao?"
Đám người lúc này đều kích động không thôi, trước kia bọn hắn chỉ nghe qua việc Đế Binh sẽ sinh ra Linh Thức, hóa thành Thần Chi Niệm chứ chưa từng nghe quá Đại Đế lại có thể dung nhập Nguyên Thần của mình vào trong Đế Binh.
Nếu như biết được phương pháp này thì để Hư Không Đại Đế dung hợp vào trong Đế Binh thì sức mạnh của Nhân Loại sẽ được tăng lên gấp nhiều lần rồi!

“Việc chế tạo Cổ Hoàng Binh vốn là một chuyện tuyệt mật, nếu như không phải tận mắt chứng kiến thì rất khó phân biệt được thật giả, hơn nữa chuyện này lại còn xảy ra tại mấy chục vạn năm trước rồi nữa chứ, lâu chủ quả nhiên lợi hại.”
So với Phượng Sí Kim Duệ thì Nhan Như Ngọc cảm thấy hứng thú hơn với vị Thiên Cơ Lâu chi chủ không gì không biết này.
Nếu như lâu chủ là Chí Tôn Cổ Hoàng tự chém một đao thì chắc chắn hắn sẽ không nhảy nhót tưng bừng mà công bố Bảng Danh Sách trong Thiên Cơ Lâu như thế này.

Chương 866. Quá hiểu rồi

Các Chí Tôn Cổ Hoàng khi đã lựa chọn cách thức tự chém một đao đều là những lão gia hỏa đang tới giai đoạn cuối cùng của cuộc đời, dù thọ nguyên lớn tới đâu bọn hắn cũng không thể thỏa mãn, riêng việc tỉnh lại thôi cũng đã tiêu hao một lượng thọ nguyên to lớn rồi.
Thế nên nếu lâu chủ giống như bọn hắn thì y chắc chắn sẽ không hiện diện trong Thiên Cơ Lâu đề kể nhiều chuyện lạ trên thế gian hằng ngày như hiện tại.
Huống hồ tình huống của tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này có thể xưng là dù một giọt nước cũng không thể lọt được, không thể thấy bất kỳ linh khí nào tỏa ra từ người của y cả, qua đây nàng đã đoán ra được có thể lâu chủ là một vị đạt tới cảnh giới Nửa Bước Thành Tiên tại thời kỳ Thượng Cổ!
Từ đó Nhan Như Ngọc càng có niềm tin vào việc lâu chủ có thể dẫn dắt mình đi tìm Thanh Đế.
Mà tin tức của Phượng Sí Kim Duệ sau khi khiến nhiều người trong Thiên Cơ Lâu chấn kinh thì nó cũng nhanh chóng lan ra khắp toàn bộ Bắc Đẩu Cổ Tinh, khi việc này truyền tới tai của Hoàng Hư Đạo thì hắn giận tím mặt!
Việc Huyết Hoàng Cổ Hoàng còn đang ngủ say trong Phượng Sí Kim Duệ cũng không tính là một chuyện gì quá tốt, vì chuyện này mà có thể khiến cho Hoàng Sào không thể sử dụng thanh Cổ Hoàng Binh này.
Bởi vì trước kia đã đề cập qua rồi, nếu như khôi phục Cổ Hoàng Binh thì sẽ kinh động tới các Chí Tôn Cổ Hoàng, nên nếu được thì ít dùng đi một chút.
Một khi các Chí Tôn Cổ Hoàng thức tỉnh thì thọ nguyên của bọn hắn tiêu hao một cách cực kỳ nhanh chóng, thọ nguyên không đủ thì bọn hắn chỉ có thể phát động Hắc Ám Náo Động để thu hoạch, đây không phải là chuyện tốt lành gì.
Mà trong Phượng Sí Kim Duệ lại có Huyết Hoàng Cổ Hoàng ngủ say, một khi khôi phục thanh Cổ Hoàng Binh này rồi thì tuy không thể quấy rầy tới giấc ngủ của các Chí Tôn Cổ Hoàng khác thì Huyết Hoàng Cổ Hoàng chắc chắn sẽ thức dậy.
Khi đó nếu Huyết Hoàng Cổ Hoàng bắt đầu thu thập sinh linh thì sẽ ảnh hưởng tới những an bài của Sinh Mệnh Cấm Khu
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu lúc này cũng dần thảo luận ít lại, tiếng nghị

luận cũng dần giảm bớt.
Khi biết được lý do mà Phượng Sí Kim Duệ có thể lên bảng là vì trong đó chứa đựng Nguyên Thần của một vị Cổ Hoàng thì mọi người cũng không muốn bàn luận nữa, tất cả chỉ cảm thấy thanh Cổ Hoàng Binh này hơi hữu danh vô thực một tý.
Tuy trên Thần Uy Đế Binh Bảng này thì cách sắp xếp của lâu chủ không sai, nhưng thanh Cổ Hoàng Binh này có tên trên bảng hoàn toàn không phải do thực lực của chính bản thân nó mà là nhờ Nguyên Thần, đây khác nào hack đâu, thế nên mọi người hơi coi thường thanh Cổ Hoàng Binh này.
Thế nên mọi người dần chuyển chủ đề thảo luận xem vị trí tiếp theo sẽ là Đế Binh nào.
Dù sau tất cả đều đã ý thức được khi mà Bảng Danh Sách này dần bước vào mười vị trí đầu thì những Đế Binh không có gì đặc biệt của bọn hắn càng có ít cơ hội lên bảng.
Huống hồ trong những cái tên vừa được lâu chủ nêu ra vừa rồi vẫn chưa xuất hiện nhiều Tiên Khí mà bọn hắn biết, không ai biết được vị trí tiếp theo có phải là của bọn hắn hay không.
"Ta sẽ tiếp tục công bố vị trí tiếp theo trên Thần Uy Đế Binh Bảng!"
"Lần này không chỉ có một thanh Đế Binh được nêu tên, bọn chúng đều là những thanh Đế Binh có uy lực cường đại dị thường và cả hai đều có thực lực ngang nhau!"
Khi lâu chủ nói lời này thì ánh mắt của hắn bỗng liếc xuống đám người.
Không ít người ở đây đều bắt đầu trở nên kích động, bọn hắn đều có cảm giác Đế Binh của mình sẽ được nêu tên trên hạng mười ba.
Nhất là khi nghe lâu chủ nói vị trí thứ mười ba này không chỉ có một thanh Đế Binh lên bảng, thế nên tất cả đều mang một hy vọng to lớn.
"Đứng thứ mười ba trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Hỗn Độn Phi Tiên Hào cùng Hư Không Kính!"
Lâu chủ lập tức công bố hai cái tên xuất hiện trên vị trí thứ mười ba này, sau khi được công bố thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều nhìn sang Cơ Tử cùng Diệp Đồng!
Sau một lúc thì cuối cùng Đế Binh của Thiên Cơ Lâu cũng đã tiếp tục có tên trên bảng, hơn nữa lần này cấp bậc của nó còn ngang bằng với Hư Không Kính nữa chứ!
Diệp Đồng không ngờ rằng Đế Binh của bản thân lại có thứ hạng cao như vậy, thậm chí còn ngang bằng với cả Hư Không Kính nữa!
"Binh khí của Diệp Đồng ca ca cũng có tên trên bảng rồi, không biết chừng nào ta mới sở hữu một thanh Đế Binh cho riêng mình đây!"
Tiểu Đình Đình tuy cũng mừng dùm cho Diệp Đồng nhưng nàng vẫn mong chờ Đế Binh của bản thân hơn.
"May quá, Đế Binh của ta vẫn chưa xuất hiện!"
Diệp Phàm cùng Thánh Hoàng Tử đều hưng phấn tới mức ôm vai nhau, cả hai đều khẩn trương sau đó cùng lên tiếng.
Bộ dạng lúc này của cả hai cực kỳ giống hai tên ma cờ bạc đang xuống xác

một kèo vậy, từ lúc công bố Thần Uy Đế Binh Bảng tới nay thì bộ dạng của bọn hắn luống cuống tới cực điểm.
"Các ngươi cần khẩn trương tới mức như vậy sao!"
Cơ Tử Nguyệt nhìn dáng vẻ hai người như trúng tà thì nhịn không được mà lên tiếng hỏi.
"Bọn hắn đang muốn xem xem rốt cuộc Đế Binh của ai xứng đáng vào top mười hơn đó, đừng để ý tới bọn hắn làm gì!"
Đoạn Đức đứng ở bên cạnh thì cười lên ha hả, khoát tay ra hiệu cho Cơ Tử Nguyệt đừng quá quan tâm làm gì.
Hai tên Đoạn Đức cùng Hắc Hoàng còn lạ thì Diệp Phàm nữa chứ, vừa nhìn cả hai liền biết tên này muốn gì rồi.

Chương 867. Hư Không Kính

Khi nãy lâu chủ đã từng tiết lộ rằng Đế Binh mà Đoán Thần Đài chế tạo ra cực hạn vẫn nằm ở mức độ Cực Đạo Binh Khí, thật sự không vô địch giống như tưởng tượng của nhiều người.
Trên Thần Uy Đế Binh Bảng xếp hạng đủ loại Tiên Khí, Đế Khí, thế nên những thần binh được Đoán Thần Đài rèn ra cũng chỉ có một kiện là chen chân vào được top mười mà thôi!
Hiện tại trong sáu thanh Đế Binh của Thiên Cơ Lâu thì đã có bốn thanh có tên trên bảng nếu tính luôn Hỗn Độn Phi Tiên Hào.
Đây cũng có nghĩa là chỉ còn Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh của Diệp Phàm cùng Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn của Thánh Hoàng Tử tranh giành vị trí trong top mười trên Thần Uy Đế Binh Bảng, thanh Đế Binh còn lại sẽ nằm ở vị trí mười một hoặc mười hai gì đấy.
"Ta dám cược Đế Binh của ta nhất định sẽ có mặt trong mười vị trí đầu!"
Diệp Phàm sau khi thấy Hỗn Độn Phi Tiên Hào rốt cuộc cũng lên bảng thì tự tin vô cùng, dù sao Đế Binh của hắn có lõi là một gốc Vạn Vật Mẫu Khí Căn mà!
Thánh Hoàng Tử đương nhiên cũng hưng phấn vô cùng, Đế Binh của hắn không phải là thứ tầm thường gì, ban đầu nó đã là một thanh Đế Binh mạnh mẽ vô cùng rồi, hiện tại sau khi được Đoán Thần Đài cường hóa thì chắc chắn nó chỉ mạnh hơn chứ không thể nào kém đi được.
Không ít người trong Thiên Cơ Lâu lúc này cũng quay sang nhìn Cơ gia với ánh mắt đầy hâm mộ.
Nhưng mà nếu nghĩ lại thì với tất cả những gì Hư Không Kính đã trải qua, việc nó có tên trên Thần Uy Đế Binh Bảng cũng không phải là một chuyện gì quá bất ngờ.
"Hắn là các ngươi cũng không quá lạ gì Hư Không Kính, nó là Đế Binh truyền thừa của Cơ gia và cũng là binh khí chứng đạo năm đó của Hư Không Đại Đế!"
"Thanh Đế Binh này không có giây phút nào trong đời là bình yên cả, từ sau khi đi theo Hư Không Đại Đế chứng đạo tới nay thì nó trải qua không biết

bao nhiêu cuộc huyết chiến, không có ngày nào an bình."
"Thời đại mà Hư Không Đại Đế sinh sống không an ổn, tâm nguyện của Hư Không Đại Đế là phù hộ an bình cho một phương, hắn mặt ngoài chiến đấu với cường địch Vực Ngoại, bên trong thì bình ổn Hắc Ám Náo Động, trấn áp Bất Tử Sơn, có thể nói số lần mà hắn chinh chiến còn nhiều gấp mấy lần một số vị Đại Đế khác."
"Nói chung là dù bất kỳ một thanh Cực Đạo Đế Binh này trải qua nhiều cuộc chiến như vậy thì chắc chắn sẽ bị tổn hại dù ít dù nhiều, thậm chí đứt gãy hay bị phá hủy cũng là một chuyện bình thường."
Nhưng Hư Không Đại Đế là người lấy Hư Không chứng đạo, là người sáng tạo ra Đế Kinh về Không Gian mạnh nhất thiên cổ, Hư Thông Kính là Đế Binh của hắn nên cũng thông hiểu Không Gian Chi Pháp hư vô mờ mịt, thế nên nó có thể giữ cho bản thân hoàn chỉnh trong vô số cuộc huyết chiến kia."
Lâu chủ từ từ kể về cuộc đời của Hư Không Đại Đế cùng đồng bạn trung thành nhất của hắn – Hư Không Kính.
Những gì mà lâu chủ biết được thậm chí còn rõ ràng và kỹ lưỡng hơn Cơ Tử, người thân là con trai của Hư Không Đại Đế, bởi vì mặc dù Cơ Tử được sinh ra tại thời đại của Hư Không Đại Đế nhưng hắn cũng đã bị phong ấn vào trong Thần Nguyên, thế nên không quá biết rõ về tình hình khi đó.
Những lời này của lâu chủ thật sự khiến cho mọi người trong Thiên Cơ Lâu, dù là Cổ Tộc hay là Nhân Tộc đều biểu thị sự kính ý đối với vị Đại Đế này.
Trong các đời Đại Đế thì có thể nói thời đại của Hư Không Đại Đế là chập trùng khó khăn nhất, thậm chí ngay cả một người đồng đội bình thường Hư Không Đại Đế cũng không có, tất cả đều do một mình hắn chạy tới chiến trường.
Nhưng vị Đại Đế này vẫn làm không biết mệt, chỉ cần có uy hiếp nào nhảy ra thì hắn cũng sẽ chạy tới bình định ngay, đánh cho tới khi đối phương phục thì thôi, đánh tới mức mà ngay cả tuổi thọ của hắn cũng bị ảnh hưởng nhiều và ngay cả Bất Tử Thần Dược cũng không thể bổ sung.
"Bên trong Hư Không Kính có lạc ấn Đạo Văn của Hư Không Đại Đế, sau khi cùng nhau trải qua vô số những trận huyết chiến thì nó đã tắm rửa Đế Huyết, tự động sinh ra Tiên Đạo Pháp Tắc và dần tiến hóa thành Tiên Khí!"
Sau khi nói về Hư Không Đại Đế thì lúc này lâu chủ mới đi tới chủ đề chính, nói ra lý do vì sao Hư Không Kính lại có tên trên Bảng Danh Sách này ngày hôm nay.
Mặc dù việc này đã được lâu chủ đề cập qua một lần rồi nhưng đám người vẫn hưng phấn khi nghe lâu chủ tiếp tục đào sâu vào nó.
Hư Không Kính thật ra cũng chỉ là một thanh Đế Binh bình thường, không có gì đặc biệt hơn những Đế Binh khác cả, nhưng dựa vào vô số những trận chiến mà nó đã trải qua, Hư Không Kính cuối cùng cũng từng bước một đi tới hàng ngũ Chuẩn Tiên Khí như hiện nay.

Dựa vào việc này thôi thì Hư Không Kính hoàn toàn chinh phục được các vị Đế Tử, Hoàng Tử ở đây, không ai là không phục cả!
"Lâu chủ, vậy hiện tại Hư Không Kính có uy lực tới mức nào thế lâu chủ? Nếu so sánh với Đế Binh bình thường thì Cực Đạo Binh Khí cấp độ Chuẩn Tiên Khí khác nhau ra sao?"
Đông Phương Thái Nhất lúc này cũng nhịn không được mà lên tiếng tò mò.
"Vì người sử dụng của nó hiện tại không thể nào là Hư Không Đại Đế được nên chắc chắn uy lực của nó sẽ giảm sút phần nào, tuy như thế nhưng nếu một người mang tâm lý đồng quy vu tận đánh một đòn toàn lực ra thì có thể hủy đi bốn kiện Đế Binh, tuy nhiên Hư Không Kính cũng bị phế một nửa!"

Chương 868. Đế Binh vô lại

Lâu chủ đưa ra một đáp án khẳng định, chiến tích lấy một hủy bốn này hoàn toàn đã xảy ra ở trong nguyên tác, hơn nữa người sử dụng Hư Không Kính lúc này còn không phải là Hư Không Đại Đế mà cùng lắm chỉ được tính là một sợi thần niệm mà thôi.
Trong nguyên tác thì Hư Không Kính có thể nói là một món Đế Binh làm người khác khá là tiếc nuối, nó chỉ thiếu một bước cuối cùng nữa thôi là đã có thể phá vỡ Tiên Vực để bước chân vào hàng Tiên Khí rồi, nhưng cuối cùng số phận của nó lại giống như Hư Không Đại Đế, phải chịu diệt vong trong khi bình định lại Hắc Ám Náo Động.
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu khi nghe thấy lời đánh giá này của lâu chủ thì đều cảm thấy khiếp sợ không thôi!
Lúc trước bọn hắn đã biết được việc Hư Không Kính đã đi vào hàng ngũ Chuẩn Tiên Khí, tuy nhiên việc Chuẩn Tiên Khí mạnh hơn Đế Binh bình thường ra sao thì bọn hắn cũng không biết rõ.
Nhưng sau khi nghe lời miêu tả của lâu chủ thì mọi người cũng có cái nhìn chính xác hơn về Hư Không Kính!
Không ngờ kiện Chuẩn Tiên Khí này khi đồng quy vu tận, lấy cái giá là hư hao một nửa thì có thể phát động ra công kích kinh khủng tới thế!
Phải biết rõ Cực Đạo Đế Binh tuy không phải là không thể bị phá vỡ nhưng dù sao nó cũng được chế tạo từ Tiên Kim, bọn chúng là những binh khí được lạc ấn Đạo Văn Đại Đế.
Trừ phi tử chiến cùng một vị Đại Đế hoặc đồng quy vu tận với một kiện Đế Binh khác chứ nếu không gần như những binh khí cùng đòn tấn công bình thường không thể nào khiến Đế Binh hư hao được.
Thế nên việc Hư Không Kính có khả năng hủy diệt bốn kiện Đế Binh cùng một lúc mang ý nghĩa nếu như nó đối mặt với một thanh Đế Binh bất kỳ nào đó thì chắc chắn nó sẽ chiếm ưu thế rất lớn.
Đám người lúc này bỗng cảm thấy kính sợ Hư Không Cơ gia hơn một tý, ngay cả Khương gia – Gia tộc khi nãy muốn tranh giành vị trí đại biểu Nhân Tộc với Cơ gia lúc này cũng cảm thấy e dè phần nào!

“Lâu chủ quả thật biết rõ về Đế Binh của Cơ gia ta, thậm chí ngài còn biết rõ hơn cả bản thân ta nữa, thật đáng hổ thẹn!”
Cơ Tử không ngờ lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại hiểu rõ vè Đế Binh Hư Không Kính của Cơ gia mình như vậy, y nói một cách kích động.
“Hư Không Kính cường đại như thế này nhưng chỉ xếp hạng thứ mười ba thôi sao, không biết đằng sau sẽ xuất hiện thêm những thanh Đế Binh hủy thiên diệt địa gì nữa!”
“Ngươi quên sao, ngay cả sáu thanh Đế Binh mà Thiên Cơ Lâu tạo ra thì cũng chỉ có một cái vào được trong top mười mà thôi, thế nên chắc chắn những Đế Binh trên mười vị trí đầu chắc chắn là những Tiên Khí vô thượng rồi!”
Mọi người lúc này thảo luận với nhau một cách sốt ruột, ai nấy đều hiếu kỳ trước Hư Không Kính cùng Hỗn Độn Phi Tiên Hào.
Càng đi về sau thì chất lượng của Bảng Danh Sách này càng được nâng cao, hiện tại không có ai trong Thiên Cơ Lâu là không mong chờ lâu chủ công bố top mười cả.
“Hỗn Độn Phi Tiên Hào có thể xếp hạng ngang bằng với Hư Không Kính là có lý do, nhưng đa phần là vi vật liệu chế tạo cùng tính chất giống với Hỗn Độn Thể của nó.”
Sau khi nói xong Hư Không Kính thì lâu chủ liền quay sang nói về Hỗn Độn Phi Tiên Hào.
Đế Binh được Đoán Thần Đài chế tạo này tuy diện thế chưa đủ mười hai tiếng nhưng nhờ tay nghề siêu phàm của Đoán Thần Đài cùng những vật liệu dùng để chế tạo Hỗn Độn Phi Tiên Hào chính là Cửu Sắc Tiên Kim của Hoàn Mỹ thế giới.
Cộng thêm tính chất của Hỗn Độn Thể thì nó bỗng trở thành một kiện Đế Binh cực kỳ khoa trương, dù chưa đưa ra thực chiến lần nào nhưng cũng có thể đứng ở vị trí cực cao trên Bảng Danh Sách lần này.
“Hỗn Độn Phi Tiên Hào dung hợp Âm Dương Chi Huyết, trong quá trình rèn đúc sinh ra tính chất cực kỳ giống với Tiên Thiên Hỗn Độn Thể, tính chất này gần với tính chất bản nguyên của Thiên Địa Đại Đạo, sau khi kết hợp với khoa học kỹ thuật trên Vĩnh Hằng Tinh Vực thì có thể nói đây là một kiện Đế Binh cực kỳ vô lại.”
“Về mặt tấn công thì nó có Tiên Thiên Hỗn Độn Chi Khí, có thể mô phỏng được bất kỳ công kích dị tượng nào trên thiên địa này cùng với việc có thể dựa vào khoa học kỹ thuật của Vĩnh Hằng Tinh Vực phóng to đòn công kích đó lên.”
“Về mặt phòng ngự thì nó cũng sở hữu Tiên Thiên Hỗn Độn Chi Khí, có thể chống lại được tất cả tính chất hoặc là dị tượng của các thể chất công kích vào, hình dạng có thể thay đổi theo suy nghĩ của chủ nhân nên linh động vô cùng!”
Binh khí này của Diệp Đồng không thể nói là không mạnh mẽ được, nhìn qua thì tuy không có chỗ nào thực sự xuất chúng cùng hình dạng vô cùng lạ lùng, nhưng tính chất của nó quả thật là quá vô lại.

Tiên Thiên Hoàn Mỹ Hỗn Độn Thể là một thể chất đã bao hàm toàn bộ Bản Nguyên Đại Đạo trên khắp vũ trụ này, nó không khác nào tụ tập tất cả đặc thù của tất cả thể chất trên thế giới này vào làm một cả, là tập hợp của vô số Đế Kinh.
Thế nên trên lý luận thì Hỗn Độn Phi Tiên Hào này hoàn toàn có thể mô phỏng ra bất kỳ công kích thuộc tính gì cùng với phòng thủ được tất cả thuộc tính công kích khác.
Không chỉ có thể, đây tuy chỉ là Hỗn Độn Thể mô phỏng nhưng hết lần này tới lần khác thứ này lại có bản chất là một chiếc phi thuyền của Vĩnh Hằng Tinh Vực.
Điều này khiến cho kiện Đế Binh này của Diệp Đồng không chỉ điều khiển một cách dễ dàng mà lại còn mạnh mẽ hơn bình thường rất nhiều, chỉ tính riêng đẳng trước thôi thì chiếc phi thuyền này đã sở hữu hơn mười sáu thủ đoạn công kích hỏa lực rồi.

Chương 869. Không cần đại đế cũng được

"Lần đầu tiên ta nghe có một kiện Đế Binh vô lại thế này!"
Đám người cũng không khỏi chấn kinh trước những lời vừa rồi, Lão Phong Tử cũng chỉ có thể gãi đầu rời lên tiếng.
"Chắc hẳn trong tất cả Đế Binh trên đời này thì chỉ có một mình Hỗn Độn Phi Tiên Hào là được lâu chủ đánh giá vô lại mà thôi!"
Đoạn Đức lúc này nói ra với vẻ mặt không biết nên khóc hay nên cười.
Nếu như Đế Binh này không được thiết kế theo ý nghĩ của Khương Đình Đình thì e rằng nó cũng không kỳ lạ tới mức này.
"Đế Binh bình thường tuy cũng có đủ loại hình dáng, không quá phụ thuộc vào ngoại hình, bởi vì cuối cùng cũng phải xem người sử dụng nó truyền Pháp Tắc Chi Lực vào ra sao."
"Phương thức tấn công như thế quả thật là hơi giản dị nhưng cũng vô cùng hữu hiệu!"
"Nhưng Hỗn Độn Phi Tiên Hào hoàn toàn không đi theo trường phái này, nếu như thật sự đánh nhau thì nó sẽ nghe theo suy nghĩ của chủ nhân, một khi mở toàn bộ hỏa lực thì sẽ có thể tàn sát tứ phương!"
Lâu chủ lúc này cũng chỉ có thể nói với vẻ mặt cười khổ không ngừng.
Nếu như Đế Binh bình thường thì mọi người không thể nào tưởng tượng được cảnh một thanh Đế Binh tự chạy ra ngoài chiến trường để đại khai sát giới.
Nhưng thứ đồ chơi này bản chất của nó vẫn là một chiếc phi thuyền đó!
Nên việc tự mình chiến đấu thì chỉ phụ thuộc vào suy nghĩa của chủ nhân nó mà thôi!
Tới tận đây thì mọi người rốt cuộc cũng thấy rõ hơn về tiềm lực to lớn của Hỗn Độn Phi Tiên Hào.

Tính chất cùng uy lực đặc thù này của Hỗn Độn Phi Tiên Hào này đã hoàn toàn đủ để xếp hạng thứ mười ba cùng với Hư Không Kính rồi, việc này cũng khiến cho Đoán Thần Đài càng trở nên bất phàm hơn.
Mặc dù Hỗn Độn Phi Tiên Hào giống như những thanh Đế Binh còn lại của Thiên Cơ Lâu là chưa từng tham gia thực chiến, nhưng sau khi được lâu chủ đánh giá kỹ càng như vậy rồi thì mọi người cũng hiểu biết rõ hơn về nó.
"Lâu chủ chắc chắn đang khen ta đó!"
Khương Đình Đình lôi kéo chân của Diệp Đồng sau đó cười nói.
"Lâu chủ đang nói móc ngươi mà ngươi không nghe thấy à!"
Diệp Đồng cũng chỉ có thể cười trừ mà thôi.
Nhưng lời của lâu chủ quả thật là có đạo lý, binh khí có kỳ quái hay không thì cũng không quá quan trọng, trong chiến đấu thì chỉ quan tâm xem nó có mạnh hay không thôi chứ quan tâm tới ngoại hình làm gì.
Hỗn Độn Phi Tiên Hào không yếu một tý nào, nếu như sau này hắn muốn đạp lên con đường báo thù thì chắc chắn nó sẽ trở thành một trợ giúp lớn cho mình, nhiêu đây là đủ với Diệp Đồng rồi.
"Chỉ mới vị trí thứ mười ba trên Thần Uy Đế Binh Bảng thôi mà đã đặc sắc như thế này sao, chỉ mới tới đây thôi mà những Đế Binh đã dần trở nên đặc thù rồi, xem ra sau này còn nhiều thứ để nghe lắm!"
Nam Yêu – Tề Lân có vẻ vẫn còn chưa quá thỏa mãn trước những thông tin này, hắn không ngờ chuyến đi tới Thiên Cơ Lâu lại giúp hắn mở mang tầm mắt và biết được thêm nhiều thông tin tới như thế.
"Hỗn Độn Phi Tiên Hào này xác thật rất thần kỳ, không biết trong thực tế nó sẽ ra sao!"
Nhan Như Ngọc nghe xong lời miêu tả của lâu chủ thì cũng cảm thấy hiếu kỳ vô cùng.
Bởi vì đây là lần đầu tiên Nhan Như Ngọc tới Thiên Cơ Lâu nên lúc Đoán Thần Đài ra lò Đế Binh nàng cũng không có mặt tại hiện trường.
Thế nên nàng chưa từng thấy qua hình dạng Vĩnh Hằng Phi Thuyền to lớn của Hỗn Độn Phi Tiên Hào, giờ phút này khi nghe tên của nó thì nàng chỉ cảm thấy kiện Đế Binh này thật sự có một cái tên kỳ cục, không biết nó có hình dạng ra sao.
"Hình dạng của Hỗn Độn Phi Tiên Hào rất khiến người khác bất ngờ đó, nếu như có cơ hội thì ta cũng muốn nhìn xem dáng vẻ sau khi khôi phục của nó!"
Lão Phong Tử cũng nở một nụ cười sau đó lên tiếng, chỉ cần Hỗn Độn Phi Tiên Hào xuất hiện thôi thì cũng đủ đã bao phủ toàn bộ Thiên Cơ Lâu.
"Thiên Cơ Lâu sở hữu đông đảo đệ tử là thiên tài đương thời cùng với nhều Đế Binh mạnh mẽ, khó trách nó có thể trấn áp Táng Đế Tinh và trở thành thế lực đứng đầu Vạn Tộc."
Ngay cả Doãn Thiên Đức cũng không thể không thừa nhận rằng trong Thiên Cơ Lâu chứa đựng vô số bí mật, ngay cả kỳ tài đương thời của Tử Vi Tinh Vực như hắn khi đến đây cũng được mở rộng tầm mắt thêm không ít.

Trước đây thì không phải là Đại Đế thì không thể nào rèn đúc ra được một thanh Đế Binh, dù cho thứ tiêu tốn tâm huyết của nhiều đời người là Long Văn Hắc Kim Đỉnh trên thực tế bản chất nó vẫn là Đế Binh được truyền thừa từ Ngoan Nhân Đại Đế, qua đây ta cũng có thể thấy được việc chế tạo Đế Binh mà không cần Đại Đế là gần như bất khả thi!
Nhưng Thiên Cơ Lâu chính là thế lực đầu tiên có thể chế tạo Đế Binh mà hoàn toàn không cần Đại Đế đương thời!
"Việc này thì có gì mà kỳ quái chứ, Đoán Thần Đài của Thiên Cơ Lâu là nơi có thể chế tạo ra liên tục sáu thanh Đế Binh trong thời gian ngắn đó!"
"Đúng vậy, Thời Gian Tháp, Chiến Thần Tháp, Thiên Cơ Cổ Lộ, những thứ này có thứ nào không phải là Pháp Bảo Tiên Khí hay không?"
"Chỉ cần ở đủ lâu trong Thiên Cơ Lâu thì ta cảm giác như ngoại trừ lâu chủ ta không còn thấy kinh ngạc trước bất kỳ vật gì nữa, dù chỉ đứng trong Thiên Cơ Lâu thôi ta cũng đã có thể nghe được đủ loại chuyện lạ, bí văn trên khắp vũ trụ bát hoang rồi!"
Lúc này đám người trong Thiên Cơ Lâu đều nói với vẻ từng trải, ánh mắt của mọi người nhìn Nhan Như Ngọc cùng Doãn Thiên Đức giống như là đang nhìn hai tên nhà quê mới lên thành phố vậy.

Chương 870. Thiên Cơ Lâu bị bao vây

"Quả nhiên những lời đồn về Đoán Thần Đài là thật sự, khó trách nhiều thế lực đang vây công Hoàng Sào sau khi nghe nói tới Đoán Thần Đài thì đều chuyển đầu mâu sang đây…"
Nhan Như Ngọc sau khi nghe nói về Đoán Thần Đài thì nhịn không được mà lên tiếng.
Trên đường tới Thiên Cơ Lâu thì nàng cũng đã nghe không ít lời đồn rồi, có người nói là các thế lực lớn đang đóng quân gần Sinh Mệnh Cấm Khu sau khi nghe tin về Đoán Thần Đài thì đều nhanh chóng chạy tới đây.
Không chỉ thế mà ngay cả trên vũ trụ kia cũng đang truyền tới những đợt sóng linh khí cực kỳ cường đại, giống như đang có một thế lực đáng sợ nào đang trên đường chạy từ vũ trụ tới Thiên Cơ Lâu vậy.
"Có thể chế tạo Cực Đạo Binh Khí dưới tình huống không sở hữu Đại Đế thì dù ở trên bất kỳ hành tinh nào đều là một việc chấn động cổ kim, những người khác sao có thể không thèm muốn cơ chứ!"
Trước đó Doãn Thiên Đức đã từng cảnh báo việc sẽ có ngoại địch tấn công Thiên Cơ Lâu rồi nên hắn cũng gật đầu tán đồng.
"Nhưng nơi này chính là Thiên Cơ Lâu đó, bọn hắn không sợ chết thì cứ để bọn hắn tới đây!"
Nhưng ngoại trừ hai người bọn hắn ra thì tất cả thế lực trong Thiên Cơ Lâu tự hồ không lộ ra một tý lo lắng nào, có người còn cảm thấy nhẹ nhõm nữa chứ.

“Đúng vậy, chúng ta đang muốn bọn hắn chạy tới đây để thấy được uy lực của những thanh Đế Binh trong tay đệ tử Thiên Cơ Lâu nữa, từ lúc rèn ra tới nay bọn chúng chưa từng có cơ hội được đem ra thực chiến một lần nào!”
Hỏa Lân Tử cũng bắt đầu lên tiếng phụ họa, từ sau khi sáu thanh Đế Binh của Thiên Cơ Lâu ra lò tới nay thì tất cả mọi người thuộc Vạn Tộc đều mong chờ một ngày chứng kiến uy năng của bọn chúng mà.
Nhưng địa vị của Thiên Cơ Lâu lúc này không khác nào đứng đầu Vạn Tộc, nói một cách khoa trương thì dù có người lúc này chứng đạo thành Đế thì sợ rằng hắn cũng phải nói chuyện một cách khí với lâu chủ.
Lời của bọn hắn vừa dứt thì không ngờ ngoài cửa sổ của Thiên Cơ Lâu bỗng truyền tới nhiều chấn động, những chấn động này sở hữu uy lực hoàn toàn khác xa trò cười khi nãy của những tên kia.
Những đợt tấn công này cực kỳ giống có một thế lực cực kỳ cường hãn đang sử dụng hỏa lực để áp chế toàn diện Thiên Cơ Lâu.
Hơn nữa tấn công của chúng không chỉ đến từ một phương hướng, tại một hướng khác thì cũng đang có một đám mây tím đang tràn tới Thiên Cơ Lâu.
Đó chính là Tử Vi Thần Triều, Kim Ô bộ tộc cùng Thái Âm Giáo!
Thái Dương Chi Thể, Thái Âm Chi Thể đều xuất hiện tại Thiên Cơ Lâu, cả hai còn là những huyết mạch cuối cùng của hai mạch đó nữa nên sao Thái Âm Giáo cùng Kim Ô bộ tộc chịu bỏ qua!
Đó là chưa tới nói Tử Vi Thần Triều, giá trị của Đoán Thần Đài có thể nói là hơn hẳn Bảo Địa đứng đầu trên Bảo Địa Bảng, hơn nữa nhìn sơ qua thì cũng dễ lấy hơn rất nhiều.
Chuyện như rèn đúc Đế Binh thì không có bất kỳ thế lực nào cưỡng được dụ hoặc cả.
“Lần này là những thế lực không có mắt nào thế, hết lần này tới lần khác cứ chọn lúc lâu chủ đang công bố Bảng Danh Sách mới tấn công, các ngươi thích tự chuốc lấy nhục như thế à?”
Nam Yêu – Tề Lân bất mãn tới mức đập bàn.
Lúc này lâu chủ đang gần nói tới phần đặc sắc nhất là top mười rồi, không hiểu sao lại xuất hiện số lượng lớn người khiêu khích.
“Bên kia là Tử Vi Thần Triều, hướng đó cũng có cả Kim Ô bộ tộc cùng Thái Âm Giáo nữa, xem ra thù mới hận cũ đều đang nhao nhao kéo tới cùng một lúc đó!”
Ánh mắt của lâu chủ nhìn ra ngoài cửa sổ, chỉ một cái liếc mắt thôi hắn đã thấy được rõ ràng tình hình của những tên dám tới gây sự kia dù bọn hắn vẫn đang cách xa ngàn dặm.
Làn mây tím kia kéo dài ngàn dặm, trên đó là những tên Kim Ô Đại Thánh, Thái Âm Chân Nhân và đứng đầu tất cả là Tử Vi Thần Nữ, đội hình này có thể nói là đã dốc toàn bộ lực lượng, Thái Âm Giáo thậm chí đã kêu gọi hơn một ngàn giáo chúng tham gia!
Mà bên kia thì rõ ràng là ba chi Vĩnh Hằng Hạm Đội, trong đó có một chi được chỉ đạo bởi thiếu chủ Tề gia cùng với tộc trưởng của Lan Thác gia

tộc nữa!
Đế Binh Đạo Diễn Thần Y của bọn hắn bị cướp đi một phần, sau đó Thiên Cơ Lâu liền có thể rèn ra hai thanh Đế Binh chứa đựng khoa học kỹ thuật của Vĩnh Hằng Tinh Vực, dù là đồ đần cũng có thể thấy được người xâm nhập và cướp đi một phần của Đạo Diễn Thần Y là ai.
Tiên Vũ Tề gia tuy không muốn phá vỡ ước định giữa bọn hắn cùng Thiên Cơ Lâu nhưng ít nhất cũng cần có một lời giải thích.
Việc này liên quan tới mặt mũi của toàn bộ Vĩnh Hằng Liên Hợp Hạm Đội, cũng có nghĩa là mặt mũi của tất cả các gia tộc lớn trên Vĩnh Hằng Tinh Vực!
Đại quân của hai thế lực đang dần bao phủ toàn bộ Thiên Cơ Lâu, nếu nhìn từ trên tầng mây xuống dưới thì tòa Thiên Cơ Lâu nho nhỏ này đã bị bao phủ bởi thiên la địa võng.
Vĩnh Hằng Phi Thuyền, các cơ giáp Thánh Cấp đã sẵn sàng để đón quân địch, mà bên phía Tử Vi Thần Triều thì tất cả cường giả cùng triển lộ Thần Thông của mình ra, nhất thời thần quang chiếm cứ cả một vùng trời!
Không ít cư dân của Thần Thành khi thấy tình hình căng thẳng như thế thì nhanh chóng nhượng bộ lui binh, dù sao bọn hắn cũng đã có kinh nghiệm từ trước sau việc tám tôn Thánh Nhân Vương lần trước tấn công Thiên Cơ Lâu rồi.

Chương 871. Để Diệp Đồng đi

"Thiên Cơ Lâu, các ngươi thật là vô sỉ, vậy mà nhân lúc hậu phương chúng ta đang không có đủ phòng vệ liền âm thầm đánh cắp mảnh vỡ Cực Đạo Binh Khí tổ truyền của Cổ Tinh ta sau đó còn dùng để chế tạo Đế Binh của các ngươi nữa chứ!"
"Lúc trước chúng ta luôn nước sông không phạm nước giếng nhưng xem ra các ngươi vẫn không biết tốt xấu, vậy thì đừng trách Vĩnh Hằng Tinh Vực chúng ta độc ác!"
Lúc này tộc trưởng Lan Thác gia tộc người mặc cơ giáp Thánh Cấp hướng về phía Thiên Cơ Lâu rồi lên tiếng.
"Lần trước là do các ngươi gặp may thôi, lần này không còn cơ hội nữa đâu!"
Một bên khác thì Kim Ô Đại Thánh kêu gào liên tục.
Người này trước đó là người đã chạy tới Thiên Cơ Lâu để truy tung Diệp Đồng, tuy nhiên lại bị các đại thế lực của Nhân Tộc trên Bắc Đẩu Cổ Tinh hù chạy.
Nhưng hắn không ngờ rằng chính là chỉ vài ngày ngắn ngủi thôi nhưng tiểu nam tử không biết tu luyện hắn từng truy đuổi kia hiện đã trở thành một đệ tử Thiên Cơ Lâu có thể đảm đương một phía rồi!
Một đám mây tím kinh khủng đang nhanh chóng lan tràn ra khắp một trăm dặm trên đầu Thiên Cơ Lâu, uy lực của Xích Hà Cổ Kinh cũng đang dần được ấp ủ.

“Quả nhiên bọn hắn vẫn tấn công tới đây, các ngươi đi trốn trước đi!”
Nhan Như Ngọc sau khi thấy những thế lực lớn đang bên ngoài muốn nhăm nhe phá hủy Thiên Cơ Lâu, thậm chí cao thủ Thánh Nhân Vương cũng xuất hiện không ít thì vội nói ra một cách sốt ruột, vì dù sao với đội hình như thế kia thì ngay cả một số Thế gia lớn của Nhân Tộc có liên hợp lại cũng không thể chống cự được.
Nhưng khi nàng nhìn sang bốn phía xung quanh thì phát hiện không có bất kỳ ai trong Thiên Cơ Lâu là lộ ra vẻ mặt lo lắng cả, hơn nữa thậm chí còn có người lộ ra bộ dạng ngồi xem kịch vui.
Có một vài đệ tử môn phái nhanh chóng đi tìm hạt dưa về để gặm cùng cười nói về tình hình bên ngoài cửa sổ kia, có thể nói là không quan tâm chút nào về nguy cơ đang hiện diện.
“Công chúa Yêu Tộc ngồi xuống đi, đừng đứng đó ngăn trở tầm mắt của ta nữa!”
Lúc này sau lưng Nhan Như Ngọc vang lên tiếng của một vài tên Cổ Tộc, điều này đã khiến nàng ngơ ngác không hiểu gì.
Sao đám người trong Thiên Cơ Lâu này lại bình tĩnh như thế được? Với thế lực cùng tầm mắt của những người này thì chắc chắn bọn hắn phải thấy rõ sự nguy hiếp của những thế lực bên ngoài cơ chứ, sao bọn hắn vẫn có thể bình chân như vại thế này?
Thậm chí bộ dạng của bọn hắn chỉ là ngồi gặm hạt dưa sau đó xem kịch vui thôi, thậm chí còn không có ý định giúp đỡ Thiên Cơ Lâu nữa.
“Tiểu Thanh Liên đừng khẩn trương như vậy làm gì, sau khi bước vào cửa Thiên Cơ Lâu thì ngươi đã trở thành khách rồi, hiện ta là là chủ nhà, làm gì có lý nào lại để khách xuất thủ thay chủ nhà chứ!”
Lâu chủ cười hì hì sau đó lên tiếng trấn an Nhan Như Ngọc.
Lúc này tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu ngoại trừ Nhan Như Ngọc ra như đã chờ đợi khoảnh khắc này từ rất lâu rồi, bọn hắn cũng muốn biết thực lực chân chính của Thiên Cơ Lâu là tới mức nào.
Dù cho là Doãn Thiên Đức cũng chỉ ngồi ở một bên và giữ yên lặng mà thôi.
Người thông minh như hắn sao có thể bỏ qua cơ hội trời cho để xem xét thực lực chân chính của Thiên Cơ Lâu như thế này chứ.
Nếu như Thiên Cơ Lâu thật sự bị công phá thì hắn cũng có thể sử dụng thân phận tại Đâu Suất Cung ở Tử Vi Cổ Tinh của bản thân, nguy hiểm không lớn.
Nhưng nếu như Thiên Cơ Lâu thật sự cường đại như trong lời đồn thì hắn cũng có thể tìm cơ hội để lấy lòng lâu chủ!
“Ta nghĩ ngươi cũng biết rõ số lượng những người ngoài kia kinh khủng ra sao, dù có thể tập kết nhiều Thế gia Nhân Tộc lại thì cũng không thể ngăn cản được bọn hắn.”
“Huống hồ theo ta thì số lượng đệ tử Thiên Cơ Lâu của các ngươi chắc chắn sẽ không đạt tới con số một trăm.”
Nhan Như Ngọc nhìn xung quanh Thiên Cơ Lâu một vòng sau đó vội vàng lên tiếng.

Nàng không quan tâm Thiên Cơ Lâu có đóng cửa hay bị công phá, nhưng mà lâu chủ đã hứa dẫn nàng đi tìm Thanh Đế rồi, trước lúc này hắn không thể chết được.
"Chỉ là một ít người khiêu khích mà thôi, không cần tốn quá nhiều người đâu!"
Lâu chủ nhìn ra bên ngoài một chút rồi lên tiếng, trên đám mây tím ngoài kia đã đứng đầy người của Tử Vi Cổ Tinh.
"Cho ta đi một chút được không lâu chủ?"
Vương Đằng lúc này giơ nắm đấm của bản thân lên, chủ động xin đi giết giặc.
Bách Thắng Quang Hoàn của hắn có tiến độ vô cùng chậm chạp, thế nên chỉ cần có cơ hội thì hắn đều sẽ là người đầu tiên chủ động xin đi xuất chiến.
"Để Diệp Đồng đi là được rồi, hắn chỉ thiếu một cơ hội như hiện nay thôi!"
Nhưng lâu chủ lại khoát tay từ chối Vương Đằng sau đó nhìn về phía Diệp Đồng.
Diệp Đồng sau khi nghe xong cũng sững sờ không thôi, y còn tưởng bản thân nghe lầm nữa.
Từ trước đến nay lâu chủ vẫn luôn cường điệu việc tu luyện trước mặt hắn, đừng nghĩ tới việc báo thù, khi thời cơ chín muồi thì y sẽ cho Diệp Đồng cơ hội báo thù rửa hận.
Thế nên cho dù cừu nhân diệt tộc có kêu gào trước cửa đi nữa nhưng Diệp Đồng vẫn nhẫn nhịn không lên tiếng.
Không ngờ lúc này lâu chủ lại chủ động cho hắn xuất chiến.

Chương 872. Liên hợp phản công

"Lâu chủ, ta đã chuẩn bị xong!"
Diệp Đồng lúc này đứng lên một cách nghiêm túc, khuôn mặt tràn đầy chiến ý.
"Kim Ô bộ tộc cuối cùng cũng chỉ là một thế lực ăn hôi mà thôi, bọn hắn nhân lúc Thái Dương nhất mạch suy yếu mà chạy tới chiếm tiện nghi, ngươi chỉ có thể coi bọn hắn là một tiểu cừu nhân, với thực lực hiện tại của ngươi bây giờ thì đối phó với bọn chúng không thành vấn đề!"
"Tuy nhiên nhớ kỹ, thế lực thực sự khiến cho Thái Dương nhất mạch của ngươi luân lạc tới tình trạng như hiện tại chính là Địa Phủ Cấm Khu!"
Lâu chủ gật đầu rồi nói, trên thân Diệp Đồng lúc này có Đế Binh hộ thân, nếu như Thái Âm Giáo cùng Kim Ô bộ tộc đã cùng nhau chạy tới rồi mà vẫn không cho hắn xuất thủ thì quả thật không ổn.
Vương Đồng biết rõ những tên trước mắt này là cừu nhân của Diệp Đồng nên cũng không lên tiếng phản đối.
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu cũng ủng hộ quyết định này của lâu chủ, đám người Tử Vi Cổ Tinh này dám diệt tuyệt hai đại huyết thống lớn của Nhân Tộc, không chỉ thế còn đoạt truyền thừa nữa chứ.

Hiện tại truyền nhân của Thái Dương Chi Thể là Diệp Đồng xuất thủ diệt bọn hắn cũng là nhân quả tuần hoàn, ăn miếng trả miếng!
"Được, đám người kia mưu đoạt truyền thừa Cổ Hoàng của Nhân Tộc chúng ta, hiện tại là thời điểm nên trả lại hết rồi!"
"Diệp Đồng đừng nên lưu tình, để bọn hắn xem thử xem rốt cuộc Thái Dương Chi Thể mạnh mẽ tới mức độ như thế nào!"
"Đúng vậy, mặc kệ là Kim Ô nhất tộc hay là Địa Phủ nhất tộc cũng vậy, trước tiên báo thù diệt môn này rồi tính sau!"
Những thế lực Nhân Tộc đang đứng trong Thiên Cơ Lâu khi thấy một màn trước mắt thì nhịn không được mà kích động không thôi, từ sau khi Vô Thủy Đại Đế biến mất thì địa vị của Nhân Tộc tại Bắc Đẩu Cổ Tinh dần dần bị rớt xuống.
Hiện tại may mà có Thiên Cơ Lâu xuất hiện, địa vị của Nhân Tộc cũng dần được nâng cao, có chút thù cũng có thể báo rồi!
"Chỉ dựa vào một đứa bé như hắn sao?"
Nhan Như Ngọc thấy một màn này thì cũng bắt đầu hóa đá, tên đệ tử Thiên Cơ Lâu tên Diệp Đồng này nhìn qua nhiều nhất cũng chỉ mới 14-15 tuổi mà thôi.
Tuy tu vi cũng không tệ nhưng nếu như nói lấy sức một mình đối kháng toàn bộ thế lực đầy trời này thì quả thật hơi quá sức rồi.
"Đừng quên trên tay Diệp Đồng vẫn còn Đế Binh Hỗn Độn Phi Tiên Hào, đây chính là Đế Binh xếp hạng thứ mười ba trên Thần Uy Đế Binh Bảng đó!"
Lúc này có không ít người đều chờ mong Diệp Đồng khôi phục uy lực của Đế Binh, ai cũng hưng phấn trước tình cảnh này cả.
"Đệ tử đi tiêu diệt bọn hắn!"
Diệp Đồng gật đầu về phía lâu chủ Thiên Cơ Lâu, hắn cũng cảm nhận được sự hưng phấn của Đế Binh trong Thần Thức của mình, nó đã nhịn không được mà muốn ra ngoài để ngăn địch rồi.
Hắn quay người đạp lên Thần Thông của Thái Dương Kinh và Thái Âm Kinh rời khỏi Thiên Cơ Lâu và phóng lên trời, Cực Đạo Binh Khí của Diệp Đồng cũng được thả ra.
Nhất thời một chiếc phi thuyền còn khổng lồ hơn Thiên Cơ Lâu xuất hiện giữa trời, Hỗn Độn Chi Khí được bắn ra từ phía của Diệp Đồng lên tận trời xanh.
"Kim Ô nhất tộc, ngươi diệt cả nhà của ta! Đoạt truyền thừa của ta! Hôm nay là lúc các ngươi phải trả lại hết!"
Diệp Đồng gầm lên một cách giận dữ, Đế Binh cũng phóng thẳng lên trời theo suy nghĩ của Diệp Đồng!
Những thế lực đang vây công Thiên Cơ Lâu trên trời cũng không khỏi giật mình khi thấy một chiếc phi thuyền to lớn bỗng xuất hiện!
Nhất là Kim Ô bộ tộc, khi bọn hắn nhìn thấy đối thủ từ trong Thiên Cơ Lâu bay ra lại là Diệp Đồng thì cũng cảm thấy khó mà tin nổi!
"Diệp Đồng? Sao hắn có thể bước vào Tiên Đài bí cảnh trong mấy ngày

ngắn ngủi được chứ?"
Kim Ô Đại Thánh sợ hãi cực độ, coi như tên tiểu tử này sở hữu Thái Dương Chi Thể đi nữa thì cũng không thể có tiến bộ thần tốc đến như thế được!
"Sợ cái gì chứ, coi như hắn có kỳ ngộ lớn lao thì cũng có sao đâu, chẳng lẽ hắn có thể đánh bại toàn bộ Tử Vi Cổ Tinh chúng ta hay sao?"
Thái Âm Chân Nhân, người cũng chiếm đoạt truyền thừa của Cổ Hoàng Nhân Tộc lúc này lộ ra vẻ mặt tiểu nhân đắc chí.
Dù sao trong lần tiến công hiện tại cũng đang có ba phe thế lực lớn liên hợp với nhau, tất cả pháp bảo, cường giả đều tụ tập đầy đủ để vây công Thiên Cơ Lâu.
"Nói cũng đúng, việc tiểu tử này chủ động xin đi giết giặc quả thật giống như bị thù hận làm choáng váng đầu óc rồi, không quá đáng sợ!"
Kim Ô Đại Thánh lúc này cũng chuyển buồn thành vui, sau khi quan sát kỹ lại thì có vẻ sau khi Diệp Đồng xuất thủ thì những người trong Thiên Cơ Lâu hoàn toàn không muốn nhúng tay vào.
Thế hắn hắn bắt đầu vận dụng Ô Sí Lam Kim, đây chính là Thánh Binh truyền thừa của Kim Ô bộ tộc hắn, chỉ còn thiếu một hai trăm năm lịch luyện nữa thôi là có thể tấn thăng lên Chuẩn Tiên Khí rồi.
"Ta nói trước, món Cực Đạo Binh Khí kia của hắn phải thuộc về Tử Vi Thần Triều ta!"
Tử Vi Thần Nữ vận chuyển Tử Khí trên tay sau đó nói với vẻ kiêu ngạo.
"Thái Dương Chi Thể của tiểu tử này thì thuộc về chúng ta!"
Ba phe thế lực này nhanh chóng phân chia kết quả trước khi cuộc chiến diễn ra, sau đó tất cả đều liên hợp lại để phản công.

Chương 873. Đánh lén

Tất cả các pháp bảo cùng công pháp nhanh chóng được những đệ tử, giáo chúng thuộc các thế lực trên Tử Vi Cổ Tinh sử dụng, lúc này như có hàng ngàn hàng vạn nhân mã đang tấn công về phía Diệp Đồng.
Diệp Đồng cùng Hỗn Độn Phi Tiên Hào tâm ý liên thông, đây là lần đầu tiên mà Đế Binh của Thiên Cơ Lâu chế tạo ra khôi phục uy lực chân chính của nó!
Bình thường trên những Đế Binh do Đại Đế rèn ra đều có Đạo Văn chứng đạo hoàn chỉnh của Đại Đế, một khi khôi phục thì sẽ có uy lực như một vị Đại Đế chân chính!
Nhưng trên những Cực Đạo Binh Khí do Đoán Thần Đài tạo ra chỉ có Thánh Cấp Pháp Tắc của đệ tử Thiên Cơ Lâu mà thôi, khi khôi phục bọn chúng cũng không có được uy lực kinh động chí tôn, khiến thiên địa biến sắc.
Nhưng Cực Đạo Binh Khí cuối cùng cũng là Cực Đạo Binh Khí, những thứ khác hoàn toàn không thể so sánh được.
Trên Hỗn Độn Phi Tiên Hào hiện tại đã xuất hiện đầy những súng ống đại

pháo, đây là lần đầu tiên Diệp Đồng cho mở toàn bộ hỏa lực của Hỗn Độn Phi Tiên Hào, lúc này thuộc mô phỏng của Hỗn Độn Thể bắt đầu hoạt động, vô số dị tượng đạo văn lần lượt hiện trên thân thuyền.
Hải Thượng Thăng Minh Nguyệt! Khổ Hải Chủng Kim Liên! Thiên Bằng Bác Long Đồ! Thần Vương Tịnh Thổ! Đủ loại dị tượng của đủ loại thể chất đồng thời xuất hiện trên Hỗn Độn Phi Tiên Hào!
"Đó không phải là dị tượng Đạo Văn của ta sao? Sao lại xuất hiện trên Đế Binh của Diệp Đồng thế?"
Cơ Hạo Nguyệt khi thấy được dị tượng Hải Thượng Thăng Minh Nguyệt của bản thân thì nhịn không được mà lên tiếng.
Thật ra không chỉ có hắn kinh ngạc trước tình cảnh này, ngay cả Khương Thái Hư, Nhan Như Ngọc cũng kinh ngạc vô cùng!
"Hỗn Độn Phi Tiên Hào dù sao cũng mang trong mình thuộc tính của Tiên Thiên Hỗn Độn Thể, trời sinh ẩn chứa Đại Đạo Bổn Nguyên, việc này cũng không phải quá bất ngờ!"
Lâu chủ lúc này cũng muốn quan sát xem uy lực thực sự của Hỗn Độn Phi Tiên Hào ra sao.
Cái gọi là Hỗn Độn Thể thật sự chính là một thể chất chung cực chứa đựng tất cả tính chất trên vũ trụ bát hoang này, tất cả Đại Đạo, thể chất đều được bao hàm trong đó.
Thế nên chỉ cần Hỗn Độn Thể không bị thiếu sót thì có thể mô phỏng bất kỳ Đế Kinh hoặc là thủ đoạn của bất kỳ thể chất nào khác.
Hỗn Độn Phi Tiên Hào chính là minh chứng rõ ràng nhất cho công năng đặc biệt này.
Khi này toàn bộ hỏa lực của Hỗn Độn Phi Tiên Hào được khai hỏa!
Theo suy nghĩ của Diệp Đồng, tất cả hỏa lực đều nhanh chóng bắn lên những tên thuộc Tử Vi Cổ Tinh đang đứng trên kia!
Hơn năm mươi pháo đài trên Hỗn Độn Phi Tiên Hào đang nhanh chóng bắn ra đủ loại công kích dị tượng khác nhau, lần oanh tạc này có thể nói là 360 độ không góc chết.
Hơn nữa mỗi pháo đài đều bắn ra từng dị tượng đạo văn khác nhau, nếu nhìn từ xa thì còn tưởng đang có một đám cao thủ khác nhau đang hỗn chiến nữa chứ!
Nhưng trên thực tế thì chỉ có một mình Diệp Đồng và Đế Binh của hắn thôi!
"Đế Binh này quả thật là quá bất hợp lý, chỉ một mình nó thôi đã có thể so sánh với cả Thiên Quân Vạn Mã!"
"Người không biết còn tưởng rằng có người đang tụ tập tất cả người mang thể chất đặc biệt kéo bè kéo lũ đi đánh nhau nữa chứ!"
"Quả nhiên không hổ là Đế Binh của Thiên Cơ Lâu, không ngờ bọn hắn thật sự lại có thể dung nhập đặc thù của Hỗn Độn Thể vào trong Đế Binh!"
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu khi thấy một màn này thì cũng nhịn không được mà chấn kinh trước hỏa lực kinh khủng của Hỗn Độn Phi Tiên Hào!
Quả nhiên giống như lâu chủ nói, Đế Binh này không thể xét bằng khái

niệm mạnh hay không mạnh nữa rồi, một khi nó đã khôi phục và mở hết hỏa lực ra thì thật sự rất vô lại.
Hỗn Độn Phi Tiên Hào lúc này như một con ngựa hoang mất cương, chạy loạn trong không trung rồi liên tục oanh tạc khắp nơi!
Toàn bộ bầu trời bị một chiếc phi thuyền này làm náo loạn vô cùng, Kim Ô bộ tộc, Tử Vi Thần Triều cùng Thái Âm Giáo như rắn mất đầu, bọn hắn chỉ biết thụ động phòng ngự những công kích dị tượng bắn tới từ tám phương bốn hướng!
Càng tuyệt vọng hơn là thứ đồ chơi này có bản chất là một Đế Binh, công kích bình thường tuyệt đối không thể ảnh hưởng tới nó, chỉ trong một thời gian ngắn thôi thì đã có không ít thi thể Kim Ô rơi rụng!
Lúc này Vĩnh Hằng Tinh Vực đứng xa đương nhiên cũng không khoanh tay đứng nhìn.
Liếc mắt thôi bọn hắn đã thấy rõ kiện Đế Binh kia có hình dạng của một chiếc phi thuyền Thánh Cấp của Vĩnh Hằng Tinh Vực, qua đây bọn hắn càng chắc chắn Diệp Đồng là người lén trộm Đạo Diễn Thần Y của bọn hắn!
Thế nên ba chi Vĩnh Hằng Hạm Đội cùng vô số cơ giáp nhanh chóng bay từ một phương hướng khác lại, muốn đánh lén Diệp Đồng đang chiến đấu trên không trung!
"Ta đã nói là để cho hắn báo thù, nếu các ngươi nhúng tay thì thật sự không công bằng!"
Nhưng những việc này sao có thể thoát khỏi pháp nhãn của lâu chủ được.
Trong lúc mọi người vẫn chưa kịp phát giác thì lâu chủ đã cảm nhận được việc những Hạm Đội này bỗng chuyển hướng.
Lúc này lâu chủ ngưng tụ Tiên Khí, những Tiên Khí này nhanh chóng dệt thành một cái lưới lớn sau đó bay về phía không trung.
Tốc độ của tấm lưới lớn này nhanh tới kinh người, chớp mắt đã bay ra đằng sau của Diệp Đồng rồi.
Tất cả Vĩnh Hằng Hạm Đội đều bị tấm lưới lớn này ngăn lại không thể tiến thêm, dù có thể nào cũng không thể băng qua, tất cả như đang đâm vào một ngọn núi vậy!

Chương 874. Trả giá

"Vĩnh Hằng Tinh Vực còn muốn đánh lén nữa à, thật là hèn hạ!"
Nam Yêu – Tề Lân là người nhận ra việc này nên hắn hô lớn rồi chỉ về phía Vĩnh Hằng Hạm Đội.
"Lâu chủ vừa mới ra tay!"
Một lát sau trong Thiên Cơ Lâu vang lên một thanh âm, tất cả mọi người chấn kinh vô cùng.
Lâu chủ không chỉ phát giác việc này trước bọn hắn mà còn âm thầm xuất thủ ngăn cản, điều kinh khủng nhất là dù trong khoảng cách gần như thế nhưng bọn hắn lại không thể phát giác lâu chủ xuất thủ vào khi nào!

“Khí tức mà khi nãy lâu chủ Thiên Cơ Lâu phát ra hoàn toàn không phải là linh khí bình thường, không lẽ đó thật sự là Tiên Khí sao?”
Doãn Thiên Đức tuy nhìn mặt ngoài trấn định nhưng bên trong nội tâm lại rung động vô cùng.
Với thiên tư, ngộ tính cùng tất cả kiến thức của hắn mà hắn vẫn không phân tích được khí tức của lâu chủ vừa sử dụng là gì.
“Nghe nói trên Thần Nguyên còn có một thứ cao cấp hơn gọi là Tiên Nguyên, không lẽ khí tức vừa rồi là Tiên Nguyên Chi Khí?
Lưu Tiêu thấy mười mấy chiếc Vĩnh Hằng Phi Thuyền bị cố định ở kia không thể tiến lên thì nhất thời vui vẻ, hắn lấy ngón tay ngưng tụ sức mạnh của từng Đế Kinh mà hắn biết để tấn công từng chiếc phi thuyền trên kia.
“Tây Hoàng Kinh, Hằng Vũ Kinh, Thái Âm Kinh, Thái Dương Kinh, Tịch Diệt Kinh, Hư Không Kinh, Thái Hoàng Kinh…”
Từng cú chỉ của lâu chủ đều ẩn chứa khí tức của một loại Đế Kinh mạnh mẽ, mọi người chỉ thấy những phi thuyền kia sau khi bị năng lượng của các Đế Kinh tấn công thì nhanh chóng rớt xuống!
Việc này khiến cho cả Nhan Như Ngọc cũng nhịn không được mà khiếp sợ vô cùng, lâu chủ chỉ cần chỉ vài cái là có thể phát ra công kích của hàng chục Đế Kinh!
Không chỉ Nhan Như Ngọc mà toàn bộ người trong Thiên Cơ Lâu đều cảm thấy khiếp sợ vô cùng trước việc mà lâu chủ vừa làm, ngay cả những đệ tử của Thiên Cơ Lâu cũng khá là bất ngờ!
Bọn hắn dù biết trên người lâu chủ mang không ít thần công, trong Chiến Thần Tháp cũng thật sự ban thưởng Đế Kinh, tuy nhiên không ai ngờ được rằng trên tay của lâu chủ lại có nhiều Đế Kinh tới trình độ này!
Nếu chỉ đếm không thì khi nãy lâu chủ đã sử dụng hơn mười bộ Đế Kinh, trong đó còn có không ít Đế Kinh truyền thừa của không ít Thế gia Nhân Tộc tại đây!
Mà những Đế Kinh này gần như chưa từng bị tiết lộ ra bên ngoài, coi như Diệp Phàm thì cũng chỉ học được mỗi bên một ít mà thôi, cùng lắm cũng chỉ học được một phần Tàn Thiên trong đó!
Thế nên việc làm vừa rồi của lâu chủ là một việc thần kỳ tới cực độ!
“Ông trời ơi, tiện tay xuất thủ cũng toàn là Đế Kinh! Rốt cuộc lâu chủ làm bằng cách nào thế!”
“Không lẽ lâu chủ là Tiên Thiên Hỗn Độn Thể hay sao? Chỉ có như vậy hắn mới có thể cùng một lúc phát ra công kích của nhiều Đế Kinh như vậy thôi!”
“Sao lâu chủ có thể là Hỗn Độn Thể chứ, theo ta thì lâu chủ ít nhất cũng có tu vi thuộc hàng Chân Tiên! Không thể dùng thể chất tại vũ trụ này để hình dung lâu chủ!”
Lúc này lại có người trong Thiên Cơ Lâu âm thầm suy đoán thân phận của lâu chủ, trong lòng mọi người lúc này càng kính sợ lâu chủ hơn bội phần, còn những đệ tử Thiên Cơ Lâu như Vương Đằng thì mặt đầy tự hào.
Diệp Đồng đứng trên không trung giơ hai tay lên để sử dụng sức mạnh của

hai bộ Đế Kinh là Thái Dương Kinh cùng Thái Âm Kinh, chỉ trong nháy mắt đã phá được Thánh Binh truyền thừa của Kim Ô Đại Thánh cùng bắt được hắn.
Tên Kim Ô Đại Thánh này tuy có tu vi cao hơn Diệp Đồng nhưng nếu nói về chất lượng thì kém xa.
Hắn chỉ là một Đại Thánh bình thường mới nhập môn, còn Diệp Đồng chính là Tiên Thiên Thái Dương Chi Thể, tu luyện Thái Dương Thái Âm Kinh cùng lúc.
Tiên Đài bí cảnh của Diệp Đồng còn được Thiên Cơ Vạn Tượng Công trợ giúp dẫn tới biến dị, trong cơ thể sinh ra hai tiểu Tiên Đài, đồng thời tu luyện Thái Âm Thái Dương Kinh.
Lúc này trong kinh mạch của Diệp Phàm đồng thời vận chuyển lực lượng của hai bộ Đế Kinh, Kim Ô Đại Thánh đương nhiên là chống đỡ không được rồi.
"Ngươi mưu đồ cướp đoạt Thái Dương Kinh của tộc ta, giết tất cả người thân của ta, hôm nay là lúc ngươi phải trả giá!"
Diệp Đồng một tay nắm chặt tên Kim Ô Đại Thánh, tay còn lại thì ngưng tụ Thái Dương Chi Khí, như là một mặt trời thứ hai vậy!
Trên bầu trời hiện lên một vầng hào quang sáng chối, tên Kim Ô Đại Thánh này còn chưa kịp mở miệng nói một câu nào đã bị Diệp Đồng đánh chết!
Đồng bạn của hắn trên không trung thì bị Hỗn Độn Phi Tiên Hào đánh cho tan tác chạy trốn, không ai dám quay đầu lại.
Diệp Đồng cũng không quên đại thù của Tiểu Đình Đình nên hắn lập tức quay người kêu gọi Hỗn Độn Phi Tiên Hào, sau khi truy đuổi hơn mười dặm thì nhanh chóng giết sạch toàn bộ người của Thái Âm Giáo, không buông tha một ai!
Dưới cái nắng cháy da, một người một phi thuyền nhanh chóng giết một con đường máu ở bên ngoài Thiên Cơ Lâu, ngay cả dãy núi dài mấy chục dặm cũng bị nhuộm đỏ.

Chương 875. Tham chiến

Nếu bình thường thì Lưu Tiêu không quá thích những cuộc tàn sát, thường lúc xuất thủ chỉ tới điểm là dừng mà thôi.
Nhưng lúc này thù mới hận cũ của Diệp Đồng đều đã kéo tới đây xin chết rồi, nếu mà hắn ngăn cản thì thật sự không ổn.
Những đám mây tìm kia thấy cảnh này cũng nhanh chóng chạy trốn tứ phía, không ai dám quay đầu lại dù chỉ là một chút.
Mà tộc trưởng Lan Thác gia tộc của Vĩnh Hằng Tinh Vực sau khi thấy cảnh này cũng sợ hãi không thôi, mặc kệ tổn thất mà quay đầu bỏ chạy.
Khi này Diệp Đồng mới thu hồi Đế Binh lại sau đó sử dụng Thần Thông rửa sạch thân thể, quay trở về Thiên Cơ Lâu nhận lệnh.
"Hôm nay đã báo được một nửa thù hận, chỉ còn thừa Địa Phủ đáng chết kia thôi!"

Diệp Đồng vui vẻ vô cùng, sau đó quay sang bái tạ lâu chủ!
Sau khi khổ tu trong Thiên Cơ Lâu lâu như vậy, thời gian hắn ở trong Thời Gian Tháp cũng đã lên tới mấy năm trời nhưng mà tới hôm nay hắn mới thật sự được tung hết sức mạnh của bản thân ra.
Nói thật là ngay cả hắn cũng bất ngờ trước lực lượng của bản thân, dưới sự trợ giúp của Thiên Cơ Lâu thì chỉ qua vài ngày ngắn ngủi thôi mà thực lực của hắn đã trưởng thành tới một trình độ cực kỳ đáng sợ rồi!
Khi này hắn mới thật sự có tự tin báo thù thành công Địa Phủ Cấm Khu kia, nếu có Thiên Cơ Lâu trợ giúp thì giấc mơ tự tay báo thù không phải là không có hy vọng!
"Thù của hai Đại Cổ Hoàng Nhân Tộc cuối cùng cũng được báo một phần, chỉ còn thừa lại Địa Phủ Cấm Khu mà thôi, nhưng ngươi cứ yên tâm, không cần thời gian quá lâu đâu!"
Diệp Phàm cũng lên tiếng với vẻ phấn chấn.
Khi Diệp Đồng giết Kim Ô bộ tộc để báo thù thì hắn cũng không quên giúp Tiểu Đình Đình giết Thái Âm Giáo, cho nên thù của nàng cũng coi như đã được trả.
Hiện tại cả hai đều được Thiên Cơ Lâu che chở, cũng là một kết cục tốt.
Đám người trong Thiên Cơ Lâu cũng lên tiếng ủng hộ, nhất là những Thế gia Nhân Tộc kia, ai nấy đều hoan hô.
"Xem ra những ngày khổ tu của ngươi tại Thiên Cơ Lâu cũng không trở nên uổng phí, bốn người các ngươi đều đã có thể chuẩn bị bước vào Tiên Đài Ngũ Trọng Thiên rồi."
Lâu chủ quay sang gật đầu công nhận lực lượng của bốn người Diệp Đồng.
Thời gian mà bọn hắn dừng tại Tiên Tam Trảm Đạo cùng Thánh Nhân cũng đã được mất ngày rồi, nếu tính theo thời gian bọn hắn tu luyện trong Thời Gian Tháp thì cũng được bảy tám năm.
Thời điểm này cũng là lúc thích hợp để bọn hắn bước tiếp rồi.
"Được lâu chủ!"
Bốn người đều đáp lại với vẻ mặt vui vẻ.
Bầu không khí lúc này trong Thiên Cơ Lâu lại trở về với trạng thái náo nhiệt như bình thường, đám người bắt đầu hối lâu chủ tiếp tục với công việc công bố Bảng Danh Sách.
Nhan Như Ngọc cũng chấn kinh vô cùng trước thực lực của Thiên Cơ Lâu chi chủ cùng các đệ tử của Thiên Cơ Lâu.
Doãn Thiên Đức lúc này vẫn chưa bình phục lại sau cảm giác chấn kinh mà Diệp Đồng mang đến, lúc này hắn càng nhận định việc Thiên Cơ Lâu là trợ lực lớn nhất giúp hắn chứng đạo thành Đế, nên hắn tiếp tục liều mạng xông vào Chiến Thần Tháp.
"Được rồi, trì hoãn như vậy cũng đã đủ, ta tiếp tục công bố Bảng Danh Sách đây."
Lâu chủ thấy đám người lúc này lòng nóng như lửa đốt như thế kia thì cũng nhấc tay lên tiếng, kêu gọi bọn hắn bình tĩnh lại.

Hiện tại Thần Uy Đế Binh Bảng đã công bố tới vị trí thứ mười hai rồi, những Đế Binh bình thường chắc chắn sẽ không thể nào có tên trên bảng nữa.
Hiện tại chỉ có những Đế Binh một là đặc thù tới cực điểm, hoặc là có thần uy cực kỳ khó lường mới xứng đáng có tên trên bảng mà thôi.
"Đứng thứ mười hai trên Thần Uy Đế Binh Bảng cũng là một Đế Binh cực kỳ bất phàm, tính chất của nó đặc thù tới cực độ hoặc có thể nói nó là thứ độc nhất vũ trụ bát hoang này."
Những lời giới thiệu này của lâu chủ lập tức khiến cho mọi người ở dưới suy đoán liên tục, không ai biết rõ lần này Đế Binh nào sẽ có vinh dự có tên trên bảng nữa.
Hư Không Kính lúc này cũng đã lên bảng, trong sáu thanh Đế Binh của Thiên Cơ Lâu thì cũng đã có bốn thanh xuất hiện rồi, chỉ còn hai thanh cuối cùng chưa xuất hiện mà thôi.
"Đứng thứ mười hai trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là xuất phẩm của Đoán Thần Đài, Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh!"
Khi lâu chủ công bố vũ khí đứng mười hai trên Đế Binh Bảng thì Thiên Cơ Lâu trở nên cực kỳ ồn ào, không ngờ Đế Binh của Thiên Cơ Lâu lại có thể đồng thời chiếm liên tục hai hạng mười ba và mười hai!
Mà khi Diệp Phàm nghe được lâu chủ công bố Đế Binh đứng hạng mười hai trên bảng là Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh thì hắn đứng hình mất vài giây, trên mặt bị đánh hai cái tát!
"Quả nhiên Đế Binh mạnh nhất Thiên Cơ Lâu vẫn là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn của ta!"
Người vừa xuất thủ với tốc độ cực nhanh chính là Thánh Hoàng Tử, đương nhiên hắn đã thắng trong cuộc cá cược với Diệp Phàm khi nãy!
"Con khỉ nhà ngươi, nếu không phải do ta đưa máu của Thánh Thể cho ngươi thì Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn của ngươi có thể mạnh như vậy được không?"
Diệp Phàm nhanh chóng quay sang phản bác Thánh Hoàng Tử!

Chương 876. Có thể tự khôi phục

Đế Binh của cả hai người bọn họ đều được dung luyện nên từ nhiều vật liệu quý giá không thể tưởng tượng khác nhau, nếu nói về độ quý hiếm thì chúng không thua kém gì Phi Tiên Hào mô phỏng Hỗn Độn Thể.
Vì vậy, cả hai người đều rất tự tin lọt vào Top 10.
Không ngờ đến cuối cùng Cực Đạo Binh Khí của Thánh Hoàng Tử lại lọt vào top 10!
Lúc này, ở bên trong Thiên Cơ Lâu cũng đã ồn ào lắm rồi, có vẻ như Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh của Diệp Phàm mới được ra mắt cách đây không lâu đã đứng thứ 12 trong Bảng Danh Sách Đế Binh.
Lúc này, Nhan Như Ngọc cũng có chút kinh ngạc khi nhìn thấy Đế Binh của Diệp Phàm thực sự lọt vào Đế Binh Bảng này.
Dù sao thì trước đây hai người bọn họ nói như thế nào thì cũng coi như là

biết nhau, nhưng lúc đó Diệp Phàm không có phô trương như bây giờ, đã gia nhập Thiên Cơ Lâu và trở thành đệ tử số một.
"Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh này hơi giống với Hỗn Độn Phi Tiên Hào, cả hai đều được kết hợp với khoa học kỹ thuật tu chân của Vĩnh Hằng Tinh Vực."
"Nhưng Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh lại có chỗ khác biệt, nó không phải là một khoa học kỹ thuật của Vĩnh Hằng Tinh Vực đơn giản, mà nó được dung hợp mảnh vỡ Cực Đạo Binh Khí của Đạo Diễn Đại Đế tại Vĩnh Hằng Tinh Vực."
"Đạo Diễn Thần Y kia chính là cơ giáp tiên tiến nhất không dễ dàng vận dụng trong Vĩnh Hằng Tinh Vực, ảnh hưởng của việc dung nhập nó vào Đế Binh là rất lớn."
Lâu chủ bắt đầu nói về Vạn Vận Cơ Giáp Đỉnh của Diệp Phàm một cách chậm rãi, tình huống binh khí này của hắn thực sự giống với Hỗn Độn Phi Tiên Hào.
Hỗn Độn Phi Tiên Hào được chế tạo dựa trên nguyên mẫu của Vĩnh Hằng Phi Thuyền, cho nên việc dung hợp khoa học kỹ thuật tu chân là điều tất yếu.
Nhưng Đế Binh này của Diệp Phàm được chế tạo trên cơ sở của Vạn Vật Đỉnh, về lý thuyết thì nó phải là một binh khí đứng đắn tương tự như Vạn Vật Mẫu Khí Đỉnh ban đầu mới đúng.
Tuy nhiên, chính vì ảnh hưởng từ sự dung nhập của những mảnh vỡ của Đạo Diễn Thần Y mà bản chất của Cực Đạo Binh Khí này cuối cùng đã thay đổi.
"Bí ẩn thật sự của Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh chính là lõi của nó được chế tạo từ Vạn Vật Mẫu Khí Căn."
Lúc Lâu chủ cuối cùng đã nói ra điều này thì tất cả mọi người cũng đều rất phấn khích.
Mọi người thuộc Vạn Tộc không biết nhiều về Đạo Diễn Đại Đế cùng Đạo Diễn Thần Y, nhưng bọn họ lại biết rất rõ Vạn Vật Mẫu Khí Căn.
Đây chính là một bảo vật quý giá độc nhất vô nhị từ thời Hỗn Độn Thiên Địa đến nay!
"Huyền Hoàng Chi Khí chính là những linh khí sơ khai sinh ra đầu tiên trong Thiên Địa, nhìn nhẹ nhàng mà lại nặng đến ngàn cân, chỉ cần một sợi cũng có thể đập nát núi non!"
"Mà Vạn Vật Mẫu Khí Căn chính là nguồn gốc sinh ra Hoàng Huyền Chi Khí này, chỉ cần rễ cây không bị phá hủy thì Hoàng Huyền Chi Khí có thể liên tục được sản sinh theo thời gian!"
Vạn Vật Mẫu Khí Căn này có thể coi là một trong số ít bảo vật tốt của Già Thiên thế giới, cho dù có lấy về Hoàn Mỹ thế giới cũng sẽ không tệ.
Nếu dùng khoa học kỹ thuật của Địa Cầu mà hiểu thì bảo vật này tương đương với một lõi chuyển động có thể cung cấp năng lượng vĩnh viễn!
"Ta thỉnh thoảng cũng nghe nói rằng nhiều cường giả Thái Cổ khác nhau tìm thấy Huyền Hoàng Chi Khí ở khắp mọi nơi trên trời dưới đất và sử dụng nó để rèn luyện Thánh Binh Đế Binh, lại không nghĩ tới còn có Vạn

Vật Mẫu Khí Căn."
Đông Phương Thái Nhất cũng lập tức nói với một chút kinh sợ.
Trong thời kỳ Thái Cổ ngược lại cũng có khá nhiều cao thủ đã từng tìm thấy Huyền Hoàng Chi Khí này, người ta nói rằng thứ này ẩn chứa Đạo và công dụng rất linh hoạt.
"Không nghĩ tới Vạn Vật Mẫu Khí Căn cũng có thể luyện thành lõi trong Cực Đạo Binh Khí, lại còn dung hợp với khoa học kỹ thuật của Vĩnh Hằng Tinh Vực nữa chứ, khó trách thứ hạng lại cao đến như vậy!"
Những người khác cũng liên tục cảm thấy ngạc nhiên, quăng ánh mắt hâm mộ mà nhìn về phía Diệp Phàm.
Khi Đế Binh của hắn ra lò, dù chỉ đứng yên ở đó thì nó cũng sẽ vô thức phát ra Huyền Hoàng Khí Tức, như thể không gian xung quanh nó nặng đến ngàn cân, không thể tới gần được, mà có thể nói là uy nghiêm mười phần.
Mọi người thậm chí đều không cần phải tận mắt chứng kiến sức mạnh của Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh nhưng trong lòng cũng đã công nhận Cực Đạo Binh Khí siêu phàm này.
Nếu không phải tiền thân của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn chính là Tiên Thiết Côn nên khi được cải tạo đã chiếm ưu thế về cấp bậc thì ước chừng mười Đế Binh đứng đầu sẽ có tên Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh.
"Lâu chủ, sự khác biệt giữa Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh này cùng Hỗn Độn Phi Tiên Hào là gì?"
Lúc này lại có một vị Thánh tử của Nhân Tộc hỏi.
Vừa rồi tất cả mọi người đã chứng kiến khả năng áp chế hỏa lực kinh khủng kia của Hỗn Độn Phi Tiên Hào, đặc biệt trong trường hợp có nhiều kẻ địch thì hỏa lực của khoa học kỹ thuật của Vĩnh Hằng Tinh Vực lại đặc biệt hữu dụng.
"Điểm khác biệt lớn nhất giữa Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh cùng Đế Binh nói chung là Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh không cần dựa vào ngoại lực mà có thể tự mình khôi phục bằng linh khí của chính mình!"
Sau khi nghe lời khẳng định của Lâu chủ thì tất cả mọi người sửng sốt!
Nếu Cực Đạo Binh Khí muốn phát huy được sức mạnh thực sự của nó thì cần phải được khôi phục bằng lực lượng mà cường giả đưa vào từ bên ngoài.
Cũng giống như trước đó khi tám vị Thánh Nhân Vương xâm chiếm Thiên Cơ Lâu, tám người bọn hắn đã khôi phục lại Kỳ Lân Trượng giống như Lão Phong Tử khôi phục lại thôn Thiên Ma Quán, điều này đòi hỏi một quá trình thức tỉnh chậm rãi.
Tuy nhiên, đối với Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh mà nói thì cũng không có hạn chế nào như vậy!

Chương 877. Bất Tử Thiên Đao

"Bên trong của Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh có chứa đựng Vạn Vật Mẫu Khí Căn, tự nó có thể liên tục sản sinh ra Huyền Hoàng Chi Khí, dù là đang

chiến đấu hay đang khôi phục thì đều hoàn toàn không nên mượn lực bên ngoài!"
"Về mặt lý thuyết mà nói, cho dù ngay cả khi người sử dụng Đế Binh này là một đứa trẻ thì cũng vẫn có thể phát huy ra toàn bộ thực lực của Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh!"
Lâu chủ lại tiếp tục nói nhiều thêm hai câu về đặc điểm đặc biệt của Vạn Vật Mẫu Khí Căn.
Mọi người thuộc Vạn Tộc lập tức đều vừa kích động vừa kinh ngạc, không ngờ bản thân Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh của Diệp Phàm lại có thể đạt đến loại trình độ này!
Nói như vậy, một khi Đế Binh này chiến đấu thì cơ bản cũng không cần người sử dụng phân tâm để thao túng cùng khôi phục, chính mình có thể hoàn toàn tự chủ!
"Quả nhiên bản chất của Vạn Vật Mẫu Khí cực kỳ hiếm thấy! Không nghĩ tới khi dung nhập vào bên trong Đế Binh lại có tác dụng tuyệt vời như vậy!"
Lão Phong Tử cũng đột nhiên kêu lên kinh ngạc.
Lúc này, Diệp Phàm cũng vừa lắng nghe cũng vừa có thêm một chút hiểu biết về Đế Binh của chính mình mà liên tục gật đầu.
Đế Binh của hắn cũng giống như một vài món khác, mặc dù đã được lạc ấn Đạo Văn Thánh Cấp Pháp Tắc nhưng hắn còn chưa có thực sự sử dụng qua nên sức mạnh thực sự của nó vẫn còn là một bí ẩn.
Nhưng hôm nay nghe Lâu chủ nói lời này thì trong lòng rốt cục đã hiểu được đại khái.
Lúc này tất cả mọi người đều rất sôi nổi, ngay cả Nhan Như Ngọc cũng không nhịn được mà nhìn về phía Diệp Phàm, không nghĩ tới lâu như vậy không gặp mà lúc này lại có thể nhìn thấy Cực Đạo Binh Khí thần kỳ như vậy trên người hắn.
Hơn nữa tên tiểu tử này vô cùng lưu manh, vậy mà thực sự đã cất giấu Vạn Vật Mẫu Khí Căn này một mực không nói.
Lúc này ở bên trong Thiên Cơ Lâu đã sớm náo nhiệt hẳn lên, mà mọi người cũng bắt đầu sôi nổi thảo luận xem mấy vị bên trên tiếp theo trong Đế Binh Bảng sẽ là thứ gì.
Thấy Bảng Danh Sách đã đi quá nửa, chuẩn bị tiến vào mười một vị trí đầu Đế Binh cuối cùng.
"Lâu chủ, có Tiên Khí nào trong Thần Binh Đế Uy Bảng này không?"
Lúc này, Khương Thái Hư lập tức hỏi.
Dựa theo tiết tấu của Bảng Danh Sách lúc này thì bên trong mười một vị trí còn lại của Cực Đạo Binh Khí nhất định sẽ có thần khí vượt cấp Đế Binh xuất hiện!
"Tất nhiên, Thần Binh Đế Uy Bảng là xếp hạng tất cả các thần binh lợi khí có chất lượng Cực Đạo Đế Binh, nhưng giới hạn của nó không phải là Đế Binh."
Lâu chủ gật đầu ngay lập tức, trong những vị trí còn lại không chỉ có Tiên

Khí mà số lượng còn khá nhiều!
Già Thiên thế giới này đang tiến đến gần mạt pháp thời đại, bất kỳ một kiện Tiên Khí nào ở trên thế giới này đều là bảo vật thần khí cực kỳ khan hiếm. Có thể nói chỉ cần đứng vào hàng ngũ Tiên Khí thì không có cái nào trong số chúng là phế binh cả.
Đến lúc đó tất cả mọi người đều sẽ bị sốc, trong số mười một Đế Binh còn lại trong Bảng Danh Sách này thật sự có tồn tại Tiên Khí!
Phải biết rằng cấp bậc của Cực Đạo Binh Khí tương ứng với Đại Đế đương thời, đây chính là tu vi đứng đầu của thế giới này rồi, đối với cái gọi là thành Tiên thì chưa có ai thành công từ thời đại Thần Thoại đến nay.
Cho dù là những thiên kiêu cường hãn ở nhiều thời đại như Đế Tôn, Bất Tử Thiên Hoàng, Vô Thủy Đại Đế cũng không có khả năng làm được.
Đấy là chưa kể đến những vị Chí Tôn Cổ Hoàng đang sống trong Sinh Mệnh Cấm Khu.
Cái gọi là mở ra Thành Tiên Lộ dường như cũng chỉ là một truyền thuyết, mặc dù vẫn luôn nghe nói về nó nhưng chưa từng thấy ai thành công.
Vì vậy, các cường giả cùng các vị Đại Đế của các thời kỳ tại vũ trụ bát hoang này đều đặt câu hỏi liệu việc thành Tiên có phải là sự thật hay không.
Tuy nhiên về binh khí thì thực sự tồn tại Tiên Khí, vũ khí nằm trên cả Cực Đạo Binh Khí, hơn nữa đã có rất nhiều Đế Binh trên thế giới này có phẩm chất gần Tiên Khí.
Lúc này, khi mọi người thuộc Vạn Tộc nghe nói trên Bảng Danh Sách không thiếu Tiên Khí thì đều rất cao hứng!
"Thanh Đế Binh tiếp theo trong Thần Uy Đế Binh Bảng cũng không thuộc sở hữu của bất kỳ ai trong Thiên Cơ Lâu chúng ta."
Lúc này Lâu chủ dừng lại một chút rồi bắt đầu từ từ công bố Thần Uy Đế Binh Bảng.
Lúc này, do vị trí ngày càng cao nên không khí cũng dần trở nên căng thẳng, tất cả mọi người đều tập trung tinh thần lắng nghe vì sợ bỏ sót một kiến thức quan trọng nào đó.
"Đế Binh thuộc vị trí thứ mười một trên Thần Uy Đế Binh Bảng này thuộc về một vị Thần Hoàng Viễn Cổ có tư chất phi thường cao, nó đã đứng vào hàng ngũ Tiên Khí rồi!"
Ngay sau khi Lâu chủ nói như vậy thì danh tự của Đế Binh này ngay lập tức đã được đoán ra!
Nói đến Tiên Khí mà mọi người đều quen thuộc nhưng lại không thuộc hàng ngũ bọn hắn thì chỉ có thanh Thiên Đao chết tiệt kia của Hoàng Sào!
"Vị trí thứ mười một trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Đế Binh của Bất Tử Thiên Hoàng, Bất Tử Thiên Đao!"
Lâu chủ nhà lúc này mới công bố kết quả bất ngờ này, cuối cùng Bất Tử Thiên Đao cũng xuất hiện trong Thần Uy Đế Binh Bảng nhưng nó lại đứng ở vị trí mười một!
Trước đây bọn họ đã từng thấy uy lực của Bất Tử Thiên Đao trên võ đài của Thiên Cơ Lâu, Thần Chi trong Đế Binh này vậy mà lại có thể tự thức

tỉnh!
Vì vậy tất cả mọi người có mặt không chỉ cảm thấy nó xếp hạng thứ mười một là bình thường, mà nhiều người thậm chí còn cảm thấy thứ hạng này đối với Bất Tử Thiên Đao là thấp.

Chương 878. Tài năng vẫn là thứ quan trọng nhất

"Bất Tử Thiên Đao được rèn trong thời đại Thần Thoại, chính là thanh Thiên Đao này được rèn bằng Ngũ Sắc Tiên Kim sau khi Bất Tử Thiên Hoàng chứng Đạo, sức mạnh của nó thật đáng kinh ngạc!"
"Giống như Hư Không Kính, Bất Tử Thiên Đao cũng đã đi theo Bất Tử Thiên Hoàng chiến đấu nhiều năm, đặc biệt là từ sau khi hắn ẩn thân trong lịch sử rồi ám sát nhiều Đại Đế nên Bất Tử Thiên Đao cũng đã hấp thu rất nhiều Đế Binh!"
"Hôm nay Bất Tử Thiên Đao đã hấp thu dung hợp hơn vài thanh Đế Binh, hơn nữa nó còn được in ấn một phần Tiên Chung Pháp Tắc nên nó chỉ cách Tiên Khí một bước!"
Lúc này Lâu chủ cũng không che dấu chút nào mà còn khen ngợi Bất Tử Thiên Đao!
Bởi vì Bất Tử Thiên Đao là trạng thái cực hạn mà một thanh Đế Binh bình thường có thể đạt được
Bất Tử Thiên Đao không giống như thôn Thiên Ma Quán hay Hỗn Độn Thanh Liên - những Đế Binh đặc biệt được chế tạo bằng thi thể của Đại Đế, nó cũng không được rèn bằng vật liệu nào đặc biệt như Vạn Vật Mẫu Khí Căn.
Nói về vật liệu thì Thiên Đao được rèn bằng Tiên Kim phổ biến nhất để làm Cực Đạo Binh Khí, hơn nữa Ngũ Sắc Tiên Kim đã là vật liệu tốt nhất trong những trường hợp bình thường.
Nói về chiến đấu thực tế thì Thiên Đao được rèn từ thời đại Thần Thoại, nó đã trải qua chém giết từ thời đại Hoang Cổ cho đến ngày hôm nay, thời gian lên tới chục vạn thậm chí trăm vạn năm.
Nói về tiến hóa thì sau khi trải qua nhiều cuộc chiến gần như không có hồi kết, Thiên Đao đã đồng hành cùng Bất Tử Thiên Hoàng đánh bại vô số kẻ địch và hấp thu rất nhiều Đế Binh cùng Cổ Hoàng Binh, không ngừng thăng hoa Hoàng Đạo pháp tắc của bản thân.
Có thể nói Bất Tử Thiên Đao với tư cách là một Đế Binh bình thường được chế tạo bằng Tiên Kim đã đạt tới cực hạn về mọi phương diện, quả thật là không chê vào đâu được.
Lúc này ở trong Thiên Cơ Lâu, khi nghe Lâu chủ miêu tả như vậy thì tất cả mọi người đều đột nhiên hít sâu một hơi!
Không ngờ tới Bất Tử Thiên Đao lại còn tiến xa hơn cả Hư Không Kính, khoảng cách thành Tiên Khí chỉ còn một bước cuối cùng!

"Bởi vì đã gần Tiên Khí nên Bất Tử Thiên Đao này đã có thể tự thức tỉnh trong một thời gian dài và tự hoạt động bình thường như Bất Tử Đạo Nhân."
"Đó là lý do tại sao Bất Tử Thiên Hoàng đem những quả trứng của Ngũ Sắc Thần Hoàng giao cho Bất Tử Thiên Đao bảo vệ."
Việc tu luyện của Bất Tử Thiên Hoàng quả thật đáng kinh ngạc, bất cứ điều gì liên quan đến hắn, cho dù là Bất Tử Thiên Đao hay Bất Tử Đạo Nhân đều là cường giả có trình độ tu luyện kinh người đủ để có thể tồn tại một cách độc lập.
Tuy rằng hắn vẫn chưa trở về những hình bóng của hắn đã trải dài khắp Bắc Đẩu Cổ Tinh rồi, một Bất Tử Đạo Nhân, một Bất Tử Thiên Đao, tất cả dường như đều hành động theo chỉ dẫn của hắn.
Không thể không nói trước khi Đế Tôn cùng Ngoan Nhân Đại Đế hiện thân thì Bất Tử Thiên Hoàng luôn là một vị cường giả có tầm ảnh hưởng lớn nhất trong thế giới này.
"Không nghĩ tới Bất Tử Thiên Đao lại chỉ cách Tiên Khí một bước!"
"Tiên Khí vậy thực sự tồn tại, hơn nữa càng tới gần Tiên Khí thì càng nhiều Thần Chi trên Cực Đạo Binh Khí sẽ tự mình thức tỉnh!"
"Thanh Bất Tử Thiên Đao này cũng quá siêu phàm rồi! Nếu Ngũ Sắc Thần Hoàng đang nắm giữ Bất Tử Thiên Đao thì chẳng phải là vô địch thiên hạ rồi sao?"
Lúc này, mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều đang bàn luận sôi nổi, ai cũng không ngờ rằng Bất Tử Thiên Đao đã gần với Tiên Khí như thế!
Hơn nữa sau khi phân tích hai tin tức lớn từ Bất Tử Thiên Đao cùng Hư Không Kính thì chỉ có hai cách để Cực Đạo Binh Khí lột xác thành Tiên Khí chính là tắm rửa Đế Huyết hoặc là thôn phệ Đế Binh.
Hai con đường này hiển nhiên không dễ đi, dù là con đường nào cũng cần trải qua chiến đấu cam go, không phải một sớm một chiều là có thể đạt được!
Lúc này, ngay cả Diệp Phàm, Diệp Đồng và những đệ tử khác đang nắm giữ Đế Binh của Thiên Cơ Lâu đều hiểu sâu sắc rằng Bất Tử Thiên Đao này gần như đã áp đảo Đế Binh của tất cả mọi người.
Cho dù là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai thì cũng chỉ có ưu thế là đặc tính vô địch kia mà thôi.
Tuy nhiên, theo quan điểm của Lưu Tiêu thì thanh Bất Tử Thiên Đao này thực sự khá là đáng buồn.
Sự tồn tại của nó gần như chỉ để chứng minh là dù cố gắng tới đâu thì tài năng vẫn là thứ quan trọng nhất.
Đế Binh bình thường như Bất Tử Thiên Đao đã chiến đấu hàng trăm nghìn năm bên Bất Tử Thiên Hoàng từ thời đại Thần Thoại đến nay, gần như có thể nói rằng đã đạt đến cực hạn của Đế Binh bình thường.
Cuối cùng khi so tài với một thanh Đế Binh được luyện chế từ thân thể của Đại Đế là Thôn Thiên Ma Quán cùng Hỗn Độn Thanh Liên thì lại bị chúng nó đánh tới mức hư hao một phần,

Trước những Đế Binh đặc thù này thì thân đao của Thiên Đao được rèn bằng Ngũ Sắc Tiên Kim cùng dung hợp với hơn một Cổ Hoàng Binh giống như một trò đùa, căn bản không thể chịu được một đòn của người ta.
Bởi vì đây là Đế Binh mà Nhân Ngoan Đại Đế dùng cả đời để luyện thành bằng thân thể, so ra thì Thiên Đao dù có chiến đấu trong mười vạn năm nữa cũng chỉ bằng không mà thôi.

Chương 879. Một chậu nước lạnh

"Lâu chủ, nếu như trên Cực Đạo Binh Khí vẫn còn tồn tại Tiên Khí thì hẳn là trên thế gian này vẫn còn có con đường siêu việt Đại Đế phải không, cảnh giới đó có phải là Chân Tiên hay không?"
Lúc này bỗng Khương Thái Hư đưa ra một câu hỏi cực kỳ nhạy cảm, sau khi lời của y vừa dứt thì đám người trong Thiên Cơ Lâu lập tức trở nên yên tĩnh dị thường!
Vấn đề này chính là câu hỏi lớn nhất của tất cả các cao thủ Đại Đế từ thời đại Thần Thoại tới nay trên Già Thiên thế giới này!
Gần như là tại tất cả các thời đại thì dù cho có là cường giả nào đi chăng nữa đều sẽ xuất hiện một nghi vấn trong lòng, trên Đại Đế thật sự có cảnh giới khác sao?
Tiên Lộ thật sự có tồn tại hay không? Trên Đại Đế thật sự là Tiên à?
Vấn đề như thế này sợ rằng ngoại trừ lâu chủ ra thì không có ai có tư cách trả lời cả!
"Đúng vậy lâu chủ, Thành Tiên Lộ có thật sự tồn tại hay không thế? Người khác có thể thông qua Thành Tiên Lộ để tiến vào Tiên Vực không?"
Sau khi mọi người im lặng một lúc lâu thì lại có người lên tiếng hỏi tiếp, vấn đề này có thể dẫn tới một hệ lụy vô cùng trọng đại, có thể tưởng tượng được nếu giờ phút này Bất Tử Thiên Hoàng đang thật sự ở trong Thiên Cơ Lâu thì hắn cũng phải ngồi xuống để nghe đáp án từ lâu chủ.
Phải biết rằng tuy tại thế giới này có rất nhiều người truy đuổi theo Thành Tiên Lộ, minh chứng là các Chí Tôn Cổ Hoàng kia thà tự chém một đao để kéo dài hơi tàn để chờ đợi Thành Tiên Lộ chứ không chịu khuất phục.
Nhưng trên thực tế thì tại vũ trụ này chỉ có khoảng năm người là biết được tồn tại thật sự của Thành Tiên Lộ mà thôi.
Ngoại trừ những thiên tài ngút trời như Ngoan Nhân Đại Đế thì dù cho những Chí Tôn Cổ Hoàng hay là Đại Đế các thời cũng không dám quá chắc chắn về sự tồn tại của Thành Tiên Lộ.
Lý do Cổ Hoàng Chí Tôn tự chém một đao thật sự chỉ là vì bọn hắn không muốn tử vong mà thôi, nói trắng ra là bọn hắn vẫn mang theo chấp niệm muốn trường sinh bất tử.
Hiện tại các Chí Tôn trong các Sinh Mệnh Cấm Khu kia cũng không hề biết lúc nào Thành Tiên Lộ mở ra cùng vị trí của Thành Tiên Lộ là ở nơi nào, ngay cả tồn tại xa xưa như Trường Sinh Thiên Tôn cũng không ngoại lệ.
Bọn hắn sống tới hiện tại chỉ là nhờ sự đốc thúc của chấp niệm mà thôi,

bọn hắn chỉ có thể mù quáng chờ đợi cái gọi là Thành Tiên Lộ mở ra.
Mà các đời Đại Đế, Cổ Hoàng khác như Đấu Chiến Thắng Hoàng, Thái Hoàng, Thanh Đế đều là những người muốn dựa theo cách của bản thân để phá vỡ hàng rào Tiên Vực, cầu trường sinh cùng thành Tiên, tuy nhiên tất cả đều thất bại!
Dù cho trong nguyên tác sau này Diệp Phàm đã cường đại tới việc có thể giết chết được sáu vị Đại Chí Tôn cùng bình định Hắc Ám Náo Động, tuy nhiên hắn vẫn cảm thấy mê mang trước việc Tiên có thật sự tồn tại hay không!
Nếu như không nhờ việc sau này hắn luận đạo cùng với Ngoan Nhân Đại Đế và được nàng khẳng định là trên đời này hoàn toàn có Tiên thì đoán chừng Diệp Thiên Đế cũng không thể xuất hiện.
Thế nên sức nặng của vấn đề này chắc chắn rất lớn rồi.
"Trên Đại Đế thật sự tồn tại con đường thành Tiên!"
Mười một chữ này được lâu chủ nói ra với dáng vẻ khẳng định chắc nịch, tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu sau khi ngeh xong thì đều cảm giác chấn động cực độ!
Bởi vì những lời như thế này nếu xuất phát từ miệng của một người bình thường thì không sao, nhưng Lưu Tiêu thân là Thiên Cơ Lâu chi chủ, thông hiểu tất cả mọi việc trên đời!
Những tin tức mà hắn công bố ra ngoài thì chưa có cái nào là sai lầm cả.
Thế nên một khi hắn nói như vậy thì chắc chắn đại diện cho việc Tiên thật sự có tồn tại!
Tất cả mọi người thuộc Vạn Tộc trong Thiên Cơ Lâu đều hít sâu một hơi để cố gắng bình phục chấn động trong lòng mình!
"Dung hợp Thiên Tâm Ấn Ký để trở thành Đại Đế thì thật tế cũng chỉ là đặt chân lên cảnh giới Tiên Đại Bát Trọng Thiên mà thôi, cảnh giới cực hạn cuối cùng chân chính của hệ thống tu luyện tại thế giới này chính là Tiên Đài Cửu Trọng Thinee!"
"Đó cũng chính là cảnh giời trường sinh bất hủ, không bị thời gian ảnh hưởng, được mệnh danh là Hồng Trần Chân Tiên!
"Tiên thật sự tồn tại! Lâu chủ đã xác định việc này rồi! Tiên là cảnh giới thật sự có tồn tại!"
"Trên Đại Đế thật sự vẫn có Tiên! Đời ta có thể nghe được câu nói thì thì có chết cũng không tiếc!"
"Năm tháng không ảnh hưởng, đây chính là mộng tưởng của vô số cường giả từ trước đến nay đó!"
Lúc này mọi người thuộc Vạn Tộc trong Thiên Cơ Lâu đều lộ ra bộ dạng rung động không nói lên lời, mà những cao thủ một phương như Khương Thái Hư, Lão Phong Tử cũng lộ ra bộ dạng tỉnh mộng!
Với tu vi của bọn hắn thì việc xác định Tiên có tồn tại hay không thật sự là một chuyện cực kỳ quan trọng!
"Nhưng ta phải nói cho các ngươi biết một việc, tại trong vũ trụ này thì đừng hòng mà dựa vào sức một mình để tu hành thành Hồng Trần Tiên,

việc đó là bất khả thi!"
"Đây là chưa nói tới việc Thành Tiên Lộ sẽ mở ra vào lúc nào, mỗi lần giao điểm của Thành Tiên Lộ mở ra cũng cần nhiều điều kiện khắt khe khác nhau!"
"Dù là tập hợp được tất cả những điều kiện lại rồi thì cũng không thể dựa vào sức mạnh để đi vào Thành Tiên Lộ!"
Nhưng những câu nói tiếp theo của lâu chủ lại khiến cho tất cả mọi người như bị xối một chậu nước lạnh!

Chương 880. Khó mà tiếp nhận nổi

Từ xưa đến nay truyền thuyết về Thành Tiên Lộ liên tục được lưu truyền, nghe nói chỉ cần bước qua Thành Tiên Lộ để đi vào Tiên Vực thì liền có thể trường sinh bất tử!
Nhưng bọn hắn không ngờ rằng lâu chủ lại hoàn toàn phản bác lại truyền thuyết đó, dập tắt mọi ảo tưởng của bọn hắn!
"Cũng đúng, trên Đại Đế hoàn toàn không có cách nào để tu hành tiếp được, sau khi dung hợp Thiên Tâm Ấn Ký thì sẽ vô địch tại thế!"
"Nếu như không thể nào bước vào Thành Tiên Lộ thì làm sao để trở thành Tiên thế lâu chủ!"
Qua một thời gian thì những đệ tử của Thiên Cơ Lâu như Diệp Phàm mới dám lên tiếng hỏi tiếp!
Bởi vì tất cả mọi người vẫn còn đang sợ hãi trước lời mà lâu chủ vừa nói, bọn hắn cũng sợ rằng nếu tiếp tục hỏi thì lâu chủ sẽ trả lời mặc dù trên đời này Tiên thật sự tồn tại nhưng trên vũ trụ này của bọn hắn hoàn toàn không có cách nào để trở thành Tiên cả!
"Con đường thành Tiên tại thế giới này của các ngươi đã là một con đường sai ngay từ đầu rồi, không chỉ sai mà nó còn sai một cách không hợp thói thường nữa chứ, việc này còn sinh ra một thứ gọi là Hắc Ám Náo Động!"
Lúc này giọng nói của lâu chủ lại vang lên một cách cực kỳ vô tình, hắn phê bình hệ thống tu luyện của Già Thiên thế giới một cách thậm tệ.
Hắc Ám Náo Động chính là sản phẩm của việc những Chí Tôn Cổ Hoàng tin tưởng vào truyền thuyết Thành Tiên Lộ sau đó tự trảm một đao, kéo dài hơi tàn và thu thập vô số sinh linh để bổ sung thọ nguyên!
"Ý của lâu chủ ngài là Thành Tiên Lộ ban đầu đã là một con đường chết, nó chỉ là một lời nói dối thôi sao?"
Lúc này Khương Thái Hư cũng không quan tâm lễ tiết gì nữa mà nhanh chóng lên tiếng hỏi lâu hcur.
Đây chính là việc liên quan tới Thế Giới Quan của tất cả mọi người tại Già Thiên thế giới này, nếu như việc này truyền ra bên ngoài thì không biết sẽ gây nên sóng to gió lớn ra sao!
"Không, Thành Tiên Lộ thật sự có tồn tại, nhưng Thành Tiên Lộ không sai, các ngươi mới là người sai!"
"Các ngươi sai lầm ở chỗ là nghĩ rằng sau khi đi qua Thành Tiên Lộ liền có

thể thành Tiên, tuy nhiên sự thật là ngược lại, sau khi các ngươi thành Tiên thì mới có thể đi qua Thành Tiên Lộ được!"
"Muốn mở cửa Thành Tiên Lộ để đi vào Tiên Vực như trong truyền thuyết thì ít nhất phải có bốn tên Hồng Trần Tiên đồng thời liên hợp lại mới có thể thành công!"
Lâu chủ lúc này lập tức công bố chân tướng của Thành Tiên Lộ, việc này khiến cho tất cả mọi người quả thật là đi từ bất ngờ này tới bất ngờ khác! Cần tới tận bốn vị Hồng Trần Tiên liên thủ mới có thể mở được Thành Tiên Lộ sao!
Mọi người nghĩ tới đây thôi thì đã thấy tuyệt vọng vô cùng rồi, toàn bộ Thiên Cơ Lâu đều sôi nhào hết cả lên!
Từ xưa đến nay có không ít sự tích về việc các Đại Đế lúc tuổi già không cam tâm mà xông Thành Tiên Lộ!
Đấu Chiến Thánh Hoàng đã từng muốn lấy sức mạnh để mở một con đường đi vào Tiên Vực, sự tích tương tự của của những Đại Đế Cổ Hoàng khác cũng nhiều vô số kể!
Không ai ngờ rằng con đường mà tất cả mọi người đều đi lại là một con đường sai!
Muốn phá vỡ hàng rào để bước vào Tiên Vực vậy mà lại cần cao thủ Hồng Trần Tiên chưa từng xuất hiện trên thế giới xuất thủ mới được!
Hơn nữa không phải một vị mà cần tới bốn vị mới có thể hoàn thành!
Nếu tính ra thì những hành động trước kia của các Đại Đế Cổ Hoàng khi về già trở nên giống như châu chấu đá xe, không có chút ý nghĩa nào!
"Thế nên việc những Chí Tôn Cấm Khu kia mở ra Hắc Ám Náo Động để thu hoạch ức vạn sinh linh kéo dài sự sống hoàn toàn đã trở nên vô nghĩa sao, dù có thế nào bọn hắn cũng không thể xông qua Thành Tiên Lộ được!"
Lão Phong Tử lúc này mới lên tiếng với vẻ khiếp sợ cực độ!
"Đúng vậy, chỉ cần cảnh giới chưa đạt tới Hồng Trần Tiên thì không cần cân nhắc tới việc xông Thành Tiên Lộ vì gần như không có khả năng thành công!"
Lâu chủ lập tức đưa ra một câu trả lời khẳng định.
Tại thời đại Tiên Cổ thì vì Thiên Địa Đại Đạo vẫn còn hoàn chỉnh, Trường Sinh Vật Chất tồn tại khắp nơi nên con đường thành Tiên bằng phẳng vô cùng, tuy nhiên sau khi đạt đến cực thịnh thì bỗng Thiên Địa Đại Đạo trở nên không còn trọn vẹn nữa, Tiên Vực tự khép kín bản thân, không có chiến lực Hồng Trần Tiên thì không có khả năng phá vỡ hàng rào bảo vệ Tiên Vực!
Đây là đạo lý mà tới gần cuối truyện Diệp Phàm mới có thể ngộ ra được!
Sau khi Thiên Địa Pháp Tắc đại biến thì thông đạo của hai giới đã triệt để đóng lại, chỉ có Hồng Trần Tiên mới có một tý cơ hội là có thể đánh xuyên qua thông đạo đã bị phong bế này thôi!
Cũng chỉ có Hồng Trần Tiên mới có thể sau khi bước vào Tiên Vực thì dần dần tu bổ cùng diễn hóa Thiên Địa Đại Đạo đang không trọn vẹn!
Đám người nơi này đều chấn kinh trước những thông tin mà lâu chủ vừa

công bố, những chân tướng đằng sau Hồng Trần Tiên, Thành Tiên Lộ này quả thật là quá kinh người, trong lúc nhất thời đại đa số mọi người vẫn chưa thể tiêu hóa hết được!

Chương 881. Tu vi kinh người của Ngoan Nhân Đại Đế

"Nhưng nếu như không đi qua Thành Tiên Lộ thì còn có cách nào khác để Đại Đế đột phá Hồng Trần Tiên chứ, khi tu luyện tới Đại Đế thì con đường phía trước đã bị bịt kín rồi mà!"

Đám người nói với vẻ mặt kinh ngạc pha lẫn tò mò.

Từ xưa đến nay mọi người đều nghĩ rằng Đại Đế đã là đỉnh cao nhất của sức mạnh rồi, phía trên không còn gì để trèo tiếp nữa, nếu như Đại Đế muốn bước tiếp thêm một bước thì chỉ có cách là đi qua Thành Tiên Lộ, tiến vào nơi gọi là Tiên Vực!

Nhưng hiện tại lâu chủ đã nói cho bọn hắn biết rằng con đường này là một con đường sai, hơn nữa còn là sai tới mức không hợp thói thường.

Thế nên cuối cùng làm cách nào để tu luyện tới cảnh giới Hồng Trần Tiên trường sinh bất tử, thời gian không thể ảnh hưởng kia?

"Cách để tu thành Hồng Trần Tiên vô cùng khó khăn, người bình thường gần như không thể đạt đến được, nhưng khó thì khó chứ không phải là bất khả thi!"

"Biện pháp dễ cũng như là bình thường nhất đó chính là hợp thể Đa Thế Đạo Quả lại, thành tựu vô thượng Tiên Vị!"

Lâu chủ lúc này cũng không giấu diếm mà trực tiếp tuyên bố!

Thật ra có tất cả ba con đường để trở thành Hồng Trần Tiên, tuy nhiên hai con đường còn lại gần như không có giá trị tham khảo gì cho mọi người nên lâu chủ mới không có ý định công bố ra ngoài.

Ngoại trừ dung hợp Đa Thế Đạo Quả thì Độ Kiếp Thiên Công của Đoạn Đức cùng Trường Sinh Vật Chất tại Thế Giới Kỳ Dị đều có khả năng tu thành Hồng Trần Tiên.

Nhất là Độ Kiếp Thiên Công của Đoạn Đức, công pháp này là công pháp vô lai nhất trong tất cả, người tu luyện chỉ cần dạo chơi nhân gian, sau khi trải qua chín kiếp thì liền có thể thành tựu Hồng Trần Tiên.

Lúc này ngay cả bản thân Đoạn Đức cũng không biết trên người mình tu luyện Độ Kiếp Thiên Công, nhưng trong nguyên tác thì hắn là một trong số ít người tấn thăng thành Hồng Trần Tiên tại Già Thiên thế giới.

Về phần Trường Sinh Vật Chất tại Thế Giới Kỳ Dị thì càng xa vời, bình thường gần như là không có khả năng chạm được nên nói ra cũng không có trợ giúp gì!

Nói đi nói lại thì chỉ có con đường trở thành Hồng Trần Tiên này của Diệp Phàm là chính đạo mà thôi.

"Đa Thế Đạo Quả hợp lại thành một? Việc này thật sự quá khó…"

Nhưng lời của lâu chủ vừa dứt thì mọi người đều cảm thấy chấn kinh cùng thất vọng.
Bởi vì điều kiện mà lâu chủ vừa đưa ra quả thật quá khắc nghiệt.
Nếu một vị Đại Đế bình thường thì cũng chỉ có thọ nguyên của hai đời là nhiều lắm rồi, đó là đã tính vị Đại Đế này sử dụng Bất Tử Thần Dược để sống tiếp đời thứ hai rồi.
Muốn dung hợp Đa Thế Đạo Quả lại làm một quả thật không khác nào người si nói mộng cả.
"Việc này thật sự tồn tại hay sap? Theo ta được biết thì dù là Đại Đế thì cũng phải sử dụng Bất Tử Thần Dược để sống lại đời thứ hai, dù cho những cường giả khác có kỳ ngộ lớn tới đâu đi nữa thì cũng chưa từng có ai sống tới đời thứ ba cả!"
Lúc này Doãn Thiên Đức cau mày rồi lên tiếng.
Mặc dù hắn muốn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu nhưng đó cũng chỉ là hắn nhìn trúng nhiều chỗ tốt của Thiên Cơ Lâu mà thôi, nhưng hắn vẫn chưa hoàn toàn tin phục Thiên Cơ Lâu.
Huống hồ chuyện như hợp nhất Đa Thế Đạo Quả lại này thật sự quá khoa trương, có thể nói là chưa từng nghe thấy!
"Chuyện này chỉ có thể trách bọn hắn vẫn chưa đủ mạnh mà thôi, từ trước đến nay cũng chỉ có cường giả là có thể đi lên tới đỉnh phong, đây là chân lý duy nhất tại tồn tại trong tất cả thế giới!"
"Nam Lĩnh Thiên Đế lấy Thôn Thiên Ma Công đến chứng đạo, ngoại hiệu là Ngoan Nhân Đại Đế, danh chấn thiên hạ, lúc này nàng đã sống lại đời thứ năm rồi!"
Lâu chủ nghe Doãn Thiên Đức nói như thế thì chỉ cười một cách khinh miệt rồi công bố tình trạng của Ngoan Nhân Đại Đế!
Một việc chưa từng xảy ra từ xưa đến nay không phải là do nó bất khả thi mà đôi khi chỉ là do bọn hắn không đủ mạnh mà thôi!
Vị Nữ Đế tài tình có một không hai kia lúc này đã trở thành một tồn tại dung hợp tu vi năm đời và đang hiện diện trong Hoang Cổ Cấm Địa, khinh thường cổ kim!
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu sau khi nghe được tin tức này thì không nhịn được mà hít sâu một hơi!
Trước kia bọn hắn chỉ biết được tin tức Ngoan Nhân Đại Đế còn sống từ miệng của lâu chủ mà thôi chứ chưa ai ngờ rằng nàng đã đạt tới một độ cao kinh người như thế!
Trên lịch sử thì đại đa số các Đại Đế đều không thể sống tới đời thứ ba, không ngờ Ngoan Nhân Đại Đế lại có thể làm được việc gần như là bất khả thi này!
Doãn Thiên Đức lúc này cũng trợn mắt há mồm, hắn không thể ngờ rằng Ngoan Nhân Đại Đế đã có tu vi kinh người như thế!
"Sao Ngoan Nhân Đại Đế có thể đạt được thành tựu kinh khủng như thế này vậy lâu chủ!"
Lúc này có người cũng nhịn không được mà lên tiếng hỏi, đám người Diệp

Phàm, Vương Đằng lập tức rướn tai lên để nghe, hiển nhiên bọn hắn cũng có thắc mắc giống thế!
Khi nãy bọn hắn tưởng rằng những gì lâu chủ vừa nói chỉ là điều tồn tại trên lý thuyết thôi nên bọn hắn còn có chút không tin.
Nhưng hiện tại sau khi xác nhận có người đã từng thực hiện thành công thì có nghĩa là con đường tu luyện thành Hồng Trần Tiên mà lâu chủ vừa nói là đúng!
Sao bọn hắn lại không khẩn trương cho được!

Chương 882. Chấn động cổ kim

"Vào lúc tuổi già ở đời đầu tiên thì Ngoan Nhân Đại Đế đã lĩnh ngộ ra Bất Diệt Thiên Công, sau khi tẩy bỏ đi Ma Thai để trở thành Hỗn Độn Thể hoàn mỹ thì nàng đã sống lại đời thứ hai!"
"Vào tuổi già đời thứ hai thì nàng sử dụng Bất Tử Thần Dược để tiếp tục sống tiếp đời thứ ba!"
"Tới tuổi già của đời thứ ba thì nàng lĩnh ngộ được Trường Sinh, sau khi không thể diễn sinh được Thần Thai thì cho nổ Thanh Đồng Thần Điện, sống lại đời thứ tư!"
"Nàng để một nửa bản thân lại Vạn Long Sào, làm chủ Hoang Cổ Cấm Khu sau đó tiếp tục sống lại đời thứ năm!"
Lâu chủ quả thật là biết rõ tất cả về cuộc đời của Ngoan Nhân Đại Đế, chỉ vài câu ngắn ngủi thôi cũng đã liệt kê cả một đời ầm ầm sóng gió của nàng!
Cả năm thế này của Ngoan Nhân Đại Đế có thể nói là kinh thiên động địa, nàng đã bước đi trước Diệp Thiên Đế vài vạn năm!
Mà lúc này khi đám người Diệp Phàm nghe xong sự tích của Ngoan Nhân Đại Đế thì cũng chấn kinh vô cùng, bọn hắn không thể tin được trên đời này vẫn còn có người kinh khủng như thế!
Tuy qua lời của lâu chủ thì việc sống lại năm đời này rất nhẹ nhàng, tuy nhiên mỗi một đời đều chứa đựng cực kỳ nhiều hung hiểm, nói một câu Ngoan Nhân Đại Đế đang chạy đua với Thần Chết cũng không quá đáng!
Tại bất kỳ một đời nào nàng chỉ cần lĩnh ngộ chậm một chút thôi thì Ngoan Nhân Đại Đế hoàn toàn đã có thể tử vong!
Không ít người ở đây đều chấn kinh, khâm phục sau đó là rung động trước thiên tư kinh khủng của Ngoan Nhân Đại Đế!
Dù cho là hai đệ tử tự tin nhất của Thiên Cơ Lâu là Diệp Phàm cùng Vương Đằng cũng không dám cuồng vọng nói rằng bản thân cũng có thể làm được nàng!
Những việc mà Ngoan Nhân Đại Đế làm quả thật là quá bất khả thi, trong những tuyệt cảnh thọ nguyên sắp hết như vậy nhưng nàng vẫn có thể tiếp tục lĩnh ngộ và sống lại đời sau, gian nan trong đó không chỉ nhìn bên ngoài là thấy được!

"Hiện tại Ngoan Nhân Đại Đế đang ở Hoang Cổ Cấm Địa sao! Nàng thật

sự quá kinh khủng!"
Lúc này cũng có một vài người phát hiện rằng chỗ ngủ say hiện tại của Ngoan Nhân Đại Đế chính là Hoang Cổ Cấm Địa, một nơi kinh khủng vô cùng.
"Nói như vậy thì Hoang Chủ chính là Ngoan Nhân Đại Đế sao!"
Ngay cả Lão Phong Tử cũng nhịn không được mà nhớ lại quá khứ, phải biết rằng biệt danh Lão Phong Tử của hắn đến từ việc khi xưa Thiên Toàn Thánh Địa muốn lấy sức toàn giáo phi thăng nên đã tiến vào Hoang Cổ Thánh Thể, dẫn tới việc bị diệt môn, chỉ còn hắn là sống sót mà thôi.
Nếu dựa theo lời của lâu chủ vừa nói thì Hắc Ám Náo Động là do những Chí Tôn Cổ Hoàng trong các Sinh Mệnh Cấm Khu mở ra, không lẽ Ngoan Nhân Đại Đế hiện tại cũng là một trong các Chí Tôn đó sao?
"Hoang Chủ ban đầu của Hoang Cổ Cấm Khu không phải là Ngoan Nhân Đại Đế, hắn là một trong chín vị Thánh Thể Đại Thành trong thời đại Thái Cổ, y ở đó là vì trấn thủ Sinh Mệnh Cấm Khu!"
"Nhưng mà tuổi thọ của Thánh Thể Đại Thành chung quy cũng là có hạn, huống hồ Thánh Thể Đại Thành có thể nói là một chứng đạo giả khác loại, thọ nguyên bị hạn chế rất nhiều thế nên sau khi Ngoan Nhân Đại Đế đi vào Hoang Cổ Cấm Địa thì thân phận Hoang Chủ cũng được chuyển giao cho nàng!"
Lúc này lâu chủ tạm giải thích sơ về tình hình của Hoang Cổ Cấm Địa cho mọi người vì có một vài người ở đây vẫn chưa biết rõ lắm về Sinh Mệnh Cấm Khu.
"Lấy thực lực của Ngoan Nhân Đại Đế thì dù chưa bàn tới việc thiện ác đúng sai, việc thu hoạch sinh mệnh của ức vạn sinh linh để kéo dài thọ nguyên đối với nàng hoàn toàn không có sức hấp dẫn gì cả!"
"Một lần thu hoạch thì cần ít nhất một vạn năm để nhân khẩu dần phát triển lại về mức bình thường, hơn nữa trong một vạn năm này phải tự phong ấn bản thân trong Thần Nguyên!"
"Năm đời mà Nữ Đế từng trải qua có thể nói là ngao du chư thiên, tự do dễ chịu, thế nên nàng hoàn toàn sẽ không coi trọng cách làm này!"
Lâu chủ lập tức đáp lại với vẻ khinh thường.
Tại Già Thiên thế giới này thì mười người có thực lực mạnh nhất thì có chín người là dựa vào thể chất, xuất thân hơn người trời ban rồi!
Đế Tôn là chuyển thế của Cửu Thiên Tôn, Bất Tử Thiên Hoàng là huyết mạch của Bất Tử Thần Hoàng rơi từ Tiên Vực xuống, Vô Thủy Đại Đế thì cũng không cần nói làm gì, thiếu chút nữa thì bốn chữ thể chất vô địch hiện rõ trên mặt hắn rồi.
Duy nhất chỉ có Ngoan Nhân Đại Đế là khác, nàng cũng là người dù thế nào Lưu Tiêu cũng phải gặp mặt một lần.
Nhân vật siêu phàm như vậy thật sự hiếm có vô cùng, đây là xét trên khắp Chư Thiên Vạn Giới chứ không chỉ tại mỗi thế giới này không, nàng không có xuất thân kinh người hay huyết mạch mạnh mẽ được truyền thừa phụ mẫu tổ tiên, chỉ là một nữ nhân với phàm thể mà cũng có thể giết ra được

một con đường máu tại thế giới hỗn loạn này.
Phải biết rằng trong lúc Diệp Phàm vẫn còn đang giẫy dụa tại cảnh giới Chuẩn Đế, Vô Thủy thì may mắn lọt vào Thế Giới Kỳ Dị thì Ngoan Nhân Đại Đế đã năm đời gia thân, nếu không phải không muốn trở thành Tiên thì nàng đã lĩnh ngộ Hồng Trần Chi Đạo lâu rồi!
Một người tài tình như vậy quả thật là chấn động xưa nay!

Chương 883. Ít nhất phải trên Hồng Trần Tiên

zalo 0704730588

"Lâu chủ, ta còn một nghi vấn nữa! Nếu như Ngoan Nhân Đại Đế trải qua nhiều thế như vậy nhưng vẫn chưa chết thì sao nàng không cần tự chém một đao giống các Chí Tôn trong Cấm Khu chứ?"

"Đúng thế, nếu như Ngoan Nhân Đại Đế khủng bố như vậy thì Thiên Tâm Ấn Ký của nàng đã trải rộng khắp vũ trụ bát hoang này rồi!"

"Nếu như thời đại này nghênh đón Ngoan Nhân Đại Đế trở về thì có phải Thiên Tâm Ấn Ký của nàng sẽ giáng lâm Nhân Gian hay không?"

Lúc này mọi người vẫn mang kiến thức nửa vời đối với việc chứng đạo thành Đế cùng Đại Đạo pháp tắc thế nên ai nấy đều đưa ra câu hỏi của mình.

Trong suy nghĩ của bọn hắn thì nếu Đại Đế thời đại trước chưa chết hay chưa tự chém một đao để rời khỏi Đế vị, thoát khỏi Thiên Tâm Ấn Ký thì không thể nào sinh ra Đại Đế thứ hai, chỉ có hai con đường cho Đại Đế lựa chọn mà thôi.

Nhưng Ngoan Nhân Đại Đế thì khác, nàng chưa từng chết cũng chưa từng tự chém mình một đao, trường hợp như thế này quả thật vượt khỏi tầm hiểu biết của mọi người.

"Nguyên nhân thật ra rất đơn giản, trên Đại Đế và dưới Hồng Trần Tiên vẫn còn một cảnh giới là Thiên Đế!"

Lâu chủ giơ tay lên ra hiệu mọi người im lặng sau đó lên tiếng giải thích.

Thiên Đế!

Mặc dù chỉ hai câu ngắn ngủi thôi mà đã khiến toàn bộ Thiên Cơ Lâu sôi nhào.

Ngoan Nhân Đại Đế từ xưa đến nay có rất nhiều xưng hào khác nhau và một trong số đó chính là Nam Lĩnh Thiên Đế!

Nhưng có rất ít người biết rõ hai chữ Thiên Đế tượng trưng cho điều gì!

Nhưng dù không hiểu nhưng chỉ bằng hai chữ Thiên Đế thì bọn hắn cũng biết rõ đây là một cảnh giới mạnh hơn Đại Đế!

"Rốt cuộc Thiên Đế là gì lâu chủ?"

Nhan Như Ngọc lúc này mới lên tiếng hỏi một cách diệu dàng!

"Nếu nói một cách kỹ càng thì Thiên Đế cũng không phải là một cảnh giới, nó giống một cái xưng hào hơn, nó đại diện cho một lực lượng áp đảo cả Đại Đế!"

"Các ngươi có nhớ việc ngoại trừ chứng đạo thành Đế ra thì vẫn còn nhiều cách chứng đạo khác biệt giống như là Thánh Thể Đại Thành, những chứng đạo giả khác loại mặc dù không phải Đại Đế chân chính nhưng lại có thực lực đủ để khiêu chiến hay thậm chí là đánh bại Đại Đế!"

"Thiên Đế có bản chất cũng giống như thế, các ngươi có thể hiểu nó là một cách thành Tiên khác! Mặc dù không bị thời gian ảnh hưởng giống như

Hồng Trần Tiên tuy nhiên thực lực lại có thể khiêu chiến một vị Tiên chân chính!"
Sau khi lâu chủ giải thích xong thì mọi người nơi này đều giật mình tới mức không khép được mồm, những việc này quả thật là quá chấn động, vượt xa khỏi tầm tưởng tượng của bọn hắn nên tất cả không biết phải phản ứng ra sao nữa!
Từ xưa đến nay người có thực lực gần bằng Thiên Đế cũng có bảy tám người, tuy nhiên người thực sự có được danh hào đó thì chỉ có vài người mà thôi!
Hoang Thiên Đế! Diệp Thiên Đế! Nam Lĩnh Thiên Đế!
"Trên Đại Đế vẫn còn một tầng cảnh giới nữa, nó còn giống như một cách thành Tiên khác, việc này quả thật vượt khỏi tầm nhận thức của ta rồi!"
Dù cho là lão tiền bối có nhiều kinh nghiệm như Lão Phong Tử cũng nhịn không được mà cảm giác bản thân vô tri!
"Hiện tại ta cảm giác cả đời ta quá vô dụng rồi, sống nhiều năm như vậy nhưng lại không biết cái gì cả!"
Lão nhân ma Đông Phương Thái Nhất cũng cảm khái!
Không ít cao thủ đã chạm tới ngưỡng cửa của Chuẩn Đế khi nghe thông tin này thì đều cảm thấy uể oải cùng mở rộng tầm mắt!
Bọn hắn không ngờ rằng còn nhiều bí mật mà bọn hắn không biết tới thế!
"Nếu như đi vào cảnh giới Thiên Đế thì không cần tự chém một đao đúng không lâu chủ?"
"Đúng vậy, nếu như đã bước vào cảnh giới Thiên Đế thì có nghĩa là ngươi đã có thực lực vượt xa Đại Đế, lúc này cho dù ngươi có chủ động thoát khỏi Thiên Tâm Ấn Kỳ cùng bỏ Hoàng Đạo Đế Vị thì cũng giữ lại được thực lực Đại Đế!"
Lúc này lâu chủ cũng công bố đặc tính của cảnh giới Thiên Đế này.
Tất cả những cường giả vượt lên trên Đại Đế đều có đặc tính này.
Đây cũng là lý do vì sao từ xưa đến nay Đế Tôn, Bất Tử Thiên Hoàng cùng Ngoan Nhân Đại Đế lại vẫn giữ được sức mạnh dù không cần tự chém hay ngủ say!
Lúc này, cuối cùng mọi người ai nấy cũng đều lớn tiếng kêu to, nhao nhao hét vang cả sảnh đường một cách kích động!
Những lời mà lâu chủ đã nói ra này, gần như đủ để lật độ toàn bộ hệ thống tu vi của Tiên Đài Bí Cảnh, che lấp phương pháp tu luyện mà Hoang Thiên Đế đã để lại ở Già Thiên thế giới.
Thế nhưng cảnh giới tu vi trên Chuẩn Đế, người trong thế giới này như bọn họ lại biết rất ít.
Lúc này tất cả mọi người đều đang thảo luận sôi nổi về chuyện liên quan đến Thiên Đế, Hồng Trần Tiên, và Đa Thế Đạo Quả hợp nhất, tất cả đều vô cùng kích động!
Nhan Như Ngọc và Doãn Thiên Đức cũng lập tức kính sợ thân phận của vị lâu chủ này.
Làm thế nào mà Thiên Cơ Lâu chi chủ lại có thể biết rõ được trên Đại Đế

còn có Thiên Đế, mà thế gian này lại càng có sự tồn tại của Chân Tiên!
Thậm chí ngay cả loại chuyện cần thực lực Hồng Trần Tiên mới có thể mở rộng khe nứt Tiên Giới này, mà hắn cũng biết rất rõ ràng!
Thực lực của người này đã không phải thứ mà chỉ chút công lực nhỏ nhoi này của bọn họ có thể thăm dò ra được, bọn họ chỉ có thể dựa vào tưởng tượng để suy đoán sự tồn tại của lâu chủ này ít nhất cũng phải trên Hồng Trần Tiên!
Bằng không làm sao có thể di chuyển Thiên Cơ Lâu này khắp Chư Thiên Vạn Giới?

Chương 884. Kinh ngạc

Lúc này, mọi người lại càng hết sức kích động, trong đó có không ít người lại càng tràn ngập ý chí chiến đấu.
Trên Đại Đế còn có Thiên Đế. Thiên Đế vẫn có thể duy trì thực lực Đại Đế ngay cả khi đã tách khỏi Thiên Tâm Ấn Ký! Mà trên Thiên Đế còn có Tiên tồn tại!
Mà sống qua nhiều kiếp cũng là chuyện có khả năng. Hơn nữa ở thế giới này đã có người xưa làm được.
Tất cả những chuyện này đều mang đến cho bọn họ động lực và sự tự tin vô hạn!
Phải biết rằng trên Chuẩn Đế, con đường tu luyện rất tối tăm, không ai tìm ra được phương pháp và cũng không biết con đường chứng đạo thành Đế ở đâu.
Sau khi thành Đế nên đi nơi nào, đối mặt với sinh mệnh sắp tọa hóa của mình có phải chắc hẳn nên tự trảm một đao, đợi đấu tranh một phen trên đường thành Tiên hay không?
Nhưng những vấn đề này, lúc này đều bị những lời tiết lộ kinh thiên động địa này của lâu chủ giải thích hết toàn bộ.
Đại Đế thậm chí có thể nói chỉ là mới bắt đầu tiếp tục đi lên mà thôi!
Muốn phá vỡ Tiên Cảnh còn có con đường cực dài phải đi!
Không nói những người khác mà chỉ riêng các đệ tử của Thiên Cơ Lâu, đã lập tức người nào cũng phấn chấn tinh thần, đều tràn ngập ý chí tu luyện!
Bọn họ chính là mấy người có cơ hội chứng Đạo ở thời đại Hoàng Kim này, đương nhiên phải từ từ nắm chắc cơ hội rồi!
Một chuỗi tin tức kinh người đến cực điểm này cũng không ngừng lan truyền từ trong Thiên Cơ Lâu ra ngoài, trải rộng khắp toàn bộ Bắc Đấu!
Mức độ đáng kinh ngạc của những tin tức này, thậm chí không thua gì cơn chấn động khi chân tướng của vụ Hắc Ám Náo Động ngày trước bùng nổ.
Dù sao Thành Tiên Chi Lộ cũng chính là kết quả cuối cùng của toàn bộ cường giả trong thế giới này, thế nhưng theo tin tức truyền ra ngoài thì đây là một con đường sai, không cần nghĩ cũng biết sức ảnh hưởng có nó thế nào!
Cho dù là Hoàng Sào và Thần Khư đối đầu với Thiên Cơ Lâu, cũng không

thể ngừng kinh ngạc khi nghe được những chuyện này.
"Trên Đại Đế còn có Thiên Đế không dựa vào Thiên Tâm Ấn Ký, thậm chí còn có Tiên…"
"Cảnh giới Thiên Đế thoát khỏi Thiên Tâm Ấn Ký mà vẫn có thể duy trì thực lực của Đại Đế như cũ, chỉ cần có thể giải quyết vấn đề tuổi thọ, thì có thể tự do bay nhảy giữa trời đất như người bình thường…"
Trong Hoàng Sào, Thần Hoàng Tử nhắm mắt, lặng lẽ nghĩ về tin tình báo kinh người truyền tới từ Thiên Cơ Lâu.
Ngay cả Chí Tôn ở Sinh Mệnh Cấm Khu cũng sắp chiêu mộ binh mã đi tranh giành Thiên Cơ Lâu, hiển nhiên Thần Hoàng Tử không hề nghi ngờ gì chỗ huyền ảo của Thiên Cơ Lâu này chút nào, bởi vì hắn ta hoàn toàn tin rằng những chuyện mà lâu chủ nói ra này đều là thật.
"Hóa ra hoàng vị của phụ thân là loại tình trạng này, bởi vì Bất Tử Thần Hoàng chúng ta có thiên phú niết bàn, cho nên suốt mấy chục nghìn năm hắn vẫn có thể sống một kiếp, chính là đợi được thành Tiên sao?"
"Nhưng nếu nói như vậy, thực lực của phụ thân còn lâu mới đạt đến mức phá mở tiên lộ, cho dù đợi thêm một trăm nghìn năm nữa cũng chỉ là tốn vông vô ích mà thôi."
Thần Hoàng Tử lập tức hiểu ra kế hoạch và ý đồ bấy lâu này của phụ thân Bất Tử Thiên Hoàng, thế nhưng theo như lâu chủ nói, con đường này lại là sai lầm.
"Thần Hoàng tử, Thiên Cơ Lâu này luôn cho rằng mình có thần thông quảng đại biết bao, lời hắn nói không cần phải tin hết đâu."
"Nếu như Thiên Hoàng quay về và hợp sức của mấy người chúng ta, lẽ nào Thành Tiên Chi Lộ này, chúng ta còn không xông vào được chắc?"
Bất Tử Đạo Nhân lại cảm thấy lời của Thiên Cơ Lâu chi chủ không đáng tin cho lắm.
Thiên Đế gì đó, Hồng Trần Tiên gì đó, đến nay cũng chưa từng xuất hiện qua, ai có thể đảm bảo lời hắn nói chính là sự thật?
Ngược lại Thành Tiên Chi Lộ đã là truyền thuyết suốt hơn triệu năm, Chí Tôn Cổ Hoàng trong khắp toàn bộ Sinh Mệnh Cấm Khu nhiều như vậy đều đang đợi, lẽ nào nhiều Chí Tôn Cổ Hoàng như vậy đều sai hết sao?
Mà tin tình báo như vậy cũng lan về phía Thần Khư nơi Hỗn Độn đang ở.
"Trên Đại Đế còn có Tiên Đài Cửu Trọng và Hồng Trần Tiên, quả nhiên con đường tu luyện trắc trở biết bao, cho dù thành Đế cũng không thể tùy tiện thả lỏng!"
Hỗn Độn vừa nghe đến trên đời thật sự có tiên, lập tức cảm thấy con đường phía trước rõ ràng hơn, càng giữ vững đạo tâm của mình. Lúc này, hắn đã lĩnh ngộ Thôn Thiên Ma Công và Bất Diệt Thiên Công được không ít, thể chất lại càng là Hỗn Độn Thể có một không hai, sự tự tin của hắn cũng không thấp hơn đệ tử Thiên Cơ Lâu một chút nào!
Huống chi, cường giả cách Hồng Trần Tiên gần nhất từ xưa đến nay chính là Ngoan Nhân Đại Đế!
Mà hắn lại chính là người truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế!

Nếu chuyện mà Ngoan Nhân Đại Đế có thể làm được, thì Hỗn Độn hắn chắc hẳn cũng có thể làm được!
Ngay cả thần thức của một thế hệ Nữ Đế tuyệt luân vẫn luôn ẩn nấp, ngủ say bên trong Hoang Cổ Cấm Địa cũng hơi xao động sau khi lắng nghe đủ mối quan tâm của vạn giới!
Vậy mà trên thế gian này còn có người nhìn thấy rõ nơi ở của mình, còn có thể nói ra chuẩn xác toàn bộ chuyện của mình, điều này cũng rất quấy rầy giấc ngủ say của Nữ Đế!
Nhưng điều mà Nữ Đế không biết chính là khi nàng đang ngủ say, Diệp Phàm đã được một sự tồn tại vô cùng lớn che chở…

Chương 885. Chuẩn tiên khí hạng 10

Lúc này ở Thiên Cơ Lâu, những cuộc thảo luận sôi nổi không dứt bao quanh toàn bộ Thiên Cơ Lâu, tất cả mọi người đều đang sốt ruột bàn về Thành Tiên Chi Lộ, Hồng Trần Tiên và Thiên Đế, nói không biết mệt!
Đặc biệt là mấy người có cảnh giới đã bắt đầu tiếp cận Chuẩn Đế, cũng vì vậy mà càng có lĩnh ngộ mới hơn về Tiên Đài Bí Cảnh.
Nếu không phải Thần Uy Đế Binh Bảng chưa kiểm lại xong xuôi, thì lúc này bọn họ chắc chắn sẽ xông vào trong Phòng Công Pháp của Thiên Cơ Lâu ngay lập tức để tu luyện!
Lúc này mọi người đều vô cùng kích động, mất rất nhiều thời gian, cuối cùng mới bình tĩnh hơn một chút.
“Lâu chủ, Đế Binh Bảng sắp bước vào mười hạng đầu, tiếp tục đi!”
Trong đám người Vạn Tộc ở đây, rốt cùng cũng có người nhớ ra nơi này còn đang thống kê Đế Binh Bảng, cuối cùng cũng có người lớn tiếng nói.
Hiện giờ Thần Uy Đế Binh Bảng đã thống kế xong vị trí thứ mười một, nói cách khác, tiếp sau đây sắp tiến vào trọng điểm, công bố mười Đế Binh đứng đầu!
Nghĩ đến vũ khí cận tiên là Bất Tử Thiên Đao chỉ mới xếp hàng mười một, vậy Đế Binh bên trên còn siêu phàm đến mức độ nào nữa, quả thực khiến người không dám tưởng tượng.
“Bây giờ tiến vào mười hạng đầu của Thần Uy Đế Binh Bảng, ngoại trừ Đế Binh được chế tạo từ Tiên Kim bình thường ra, nếu không còn gì đặc biệt, thì sẽ không có tên trên bảng đâu.”
“Bởi vì mười đại Đế Binh còn lại này, hoặc là rất có lai lịch về mặt nguyên liệu chế tạo, hoặc chính là thần khí Tiên Thiên không thể kiểm chứng nguồn gốc, tóm lại tuyệt đối không phải là vật tầm thường gì.”
Trong Đế Binh, thiên phú quan trọng hơn lai lịch, Bất Tử Thiên Đao được coi là giới hạn của một thanh Đế Binh bình thường, lại xếp hạng mười một, trên nữa đã không còn là chuyện dùng bao nhiêu loại tiên kim và hấp thụ bao nhiêu Đế Binh nữa rồi.

Đế Binh xếp hàng trên, không phải thần binh Tiên Thiên hoặc là thần binh thuộc sở hữu của một chủ nhân Thiên Đế thì cũng không thể lên bảng được!
Mọi người vừa nghe lâu chủ nói như vậy, lập tức người nào người nấy đều vô cùng kích động, lộ ra dáng vẻ cực kỳ mong đợi.
Tuy rằng những Đế Binh xếp hạng trên bảng trước đó cũng khá nổi tiếng, nhưng cũng chỉ tính là Cực Đạo Binh Khí mà bọn họ đã từng thấy và từng nhìn qua.
Mà phía sau đây, những Đế Binh sắp lên bảng sau đó lại chưa chắc đã vậy.
"Đứng thứ mười trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Cực Đạo Binh Khí cuối cùng trong số các thần binh mà Đoán Thần Thai cho ra lò cho tới hiện tại!"
Cùng với lâu chủ vừa nói ra lời này, đám người Vạn Tộc lập tức chấn động, nhao nhao dời ánh mắt lên người Thánh Hoàng Tử.
Lúc này, sáu Đế Binh do Thiên Cơ Lâu rèn ra đã được xếp hạng, vị trí duy nhất còn lại chỉ có Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn của Thánh Hoàng Tử, quả nhiên đúng như lời lâu chủ nói!
Mà bản thân Thánh Hoàng Tử cũng kinh ngạc không thôi, tuy rằng chỉ xếp hàng mười, nhưng tốt xấu gì cũng được gọi là Đế Binh trong mười hạng đầu, cũng xem như không mất mặt!
"Cực Đạo Binh Khí này vốn là vũ khí vừa mới ra lò, theo lý mà nói chắc chắn không thể vượt qua thứ hạng của Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh, càng không thể đè trên đầu Bất Tử Thiên Đao."
"Bây giờ có thể xếp vào hàng thứ mười, tất cả đều dựa vào đặc điểm của thể chất vô địch chấn động vũ trụ bát hoang, có thể nói lá khá may mắn!"
Lâu chủ cũng muốn dựa vào lời này khiến cho bọn họ mãi mãi duy trì tinh thần khiêm tốn và chí tiến thủ, đừng cho rằng Đế Binh mà Đoán Thần Thai rèn ra là thiên hạ vô địch.
Nếu không phải có cộng thêm vô địch của Tiên Tiên Thánh Thể Đạo Thai này, thì Đế Binh trên tay bọn họ cũng không có tư cách tiến vào hạng mười.
Đế Binh mạnh mẽ thật sự, ngoại trừ thiên phú thì còn phải dựa vào tự mình làm ra!
"Hạng mười trong Thần Uy Đế Binh Bảng, chính là Chuẩn Tiên Khí có tiền thân là Tiên Thiết Côn, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn!"
Lúc này, lâu chủ cuối cùng cũng tuyên bố đáp án không hề bất ngờ một chút nào với mọi người, lần này thật sự mọi người cũng không ngạc nhiên cho lắm, chỉ tới tấp chúc mừng Thánh Hoàng Tử.
Dù sao trước đây khi cho ra lò, bọn họ cũng đã được chứng kiến uy lực của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn, huống chi lâu chủ còn ám chỉ rõ ràng như vậy.
Mà lúc này, Thánh Hoàng Tử cũng vô cùng thích thú, ngay cả Đấu Chiến Thắng Phật cũng cảm thấy mừng rỡ vì Đế Binh truyền thừa của nhà mình có được vinh quang như vậy!
Đây chính là Bảng Danh Sách của Thiên Cơ Lâu, là thứ công chính nhất và

có tính tiêu biểu nhất!
Nếu cây gậy này đã có thể tiến vào hạng mười vậy nó chắc chắn sở hữu thực lực vượt xa lúc trước.
"Lâu chủ, tại sao khi thăng cấp Tiên Thiết Côn này lại trực tiếp thăng cấp thành Chuẩn Tiên Khí? Lẽ nào toàn bộ binh khí thăng cấp, đều sẽ được thăng lên một bậc sao?"
Ngoài sự vui mừng, trong đám người cũng truyền tới tiếng thắc mắc khó hiểu nhẹ nhàng của Dao Trì Thánh Nữ.
Cùng với lời nghi ngờ của nàng, đám người Vạn Tộc cũng hơi tò mò về chuyện này, vì dù sao Đoán Thần Thai rèn đúc ra Đế Binh cho các đệ tử của Thiên Cơ Lâu nên chắc hẳn mọi người đều công bằng như nhau.
Nhưng bây giờ trong sáu vũ khí được đúc ra hôm nay, chỉ có vũ khí của Thánh Hoàng Tử ra lò là biến thành Chuẩn Tiên Khí, chuyện này khó tránh khỏi khiến mọi người đều thấy nghi ngờ.
Đặc biệt là Dao Trì Thánh Nữ, bởi vì trên Tiên Thiên Thể Đạo Côn có một giọt máu Tiên Thiên Đạo Thai của nàng, vì vậy nàng cũng vô cùng tò mò về chuyện này.

Chương 886. Đều có một điểm chung, đó chính là vô địch!

"Thiên Cơ Lâu tuyệt đối công bằng trong cách đối xử với mỗi một đệ tử, điểm này tin rằng bản thân các ngươi cũng có thể hiểu được."
Ngược lại, Lưu Tiêu quay về phía đám đệ tử của mình và mọi người, nói.
Điểm này quả thực không có người nào nghi ngờ, ngay cả khi mọi người nhắc đến vấn đề này cũng chỉ vì cảm thấy tò mò, chứ không phải đang nghi ngờ Lưu Tiêu, đặc biệt là các đệ tử của chính Thiên Cơ Lâu, lại càng để trong lòng, trước đây Thánh Hoàng Tử sắp phải đối mặt với trận quyết đấu cùng Thiên Hoàng Tử, lâu chủ cũng đều đối xử bình đẳng, cũng không vì vậy mà mở cửa sau cho Thiên Hoàng Tử.
Cuối cùng vẫn là mọi người cầu tình, lâu chủ mới thuận tay tặng cho Thánh Hoàng Tử Thiên Kiếp Lôi Pháp, việc này thực sự không thể tính là bất công gì cả.
"Chuyện của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn này, thực sự không thể trách Đoán Thần Đài, mà là do nguyên liệu các ngươi cung cấp được chuẩn bị quá mức tỉ mỉ."
Lâu chủ lập tức vừa lắc đầu vừa cười đáp với bọn họ.
Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn này, thực ra ở một mức độ nào đó cũng được tính là bị tổ ba người bọn họ luồn vào chỗ sơ hở.
Lâu chủ nói như vậy, lập tức càng khiến đám người bọn họ tò mò hơn về chuyện này, tất cả đều nhao nhao truy hỏi.
"Lâu chủ, rốt cuộc chuyện này là thế nào?"
Ngay cả hai người trong cuộc như Diệp Phàm và Thánh Hoàng Tử, cũng

không hiểu ý tứ của lâu chủ, mà lập tức hỏi.
"Lúc đầu ta dùng Đoán Thần Đài rèn binh khí cho các ngươi, ngay từ đầu ta đã khóa chất lượng sản phẩm ra lò cao nhất không thể vượt qua Cực Đạo Binh Khí."
"Mà khi Đoán Thần Đài đang luyện chế Cực Đạo Binh Khí cho Thánh Hoàng Tử, lại không chỉ một lần phát ra tiếng vọng trong thần thức của ta."
"Bởi vì nguyên liệu mà các ngươi cung cấp có thể mô phỏng lại thuộc tính khủng khiếp này của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, vì sự mãnh mẽ của thuộc tính này thế nên cho dù là đặt sắt vụn lên cũng có thể luyện chế ra Cực Đạo Binh Khí."
"Mà hiện giờ khi dung hợp đặc tính kinh khủng này lên Cực Đạo Binh Khí, thì cấp bậc của binh khí này không thể nào vẫn giữ nguyên ở mức Đế Binh được!"\
Lâu chủ lập tức chậm rãi nói lại chuyện đã xảy ra khi rèn Đế Binh này trước đó.
Đoán Thần Đài là pháp bảo rèn binh khí hoàn toàn tự động, lâu chủ chỉ cần khóa cấp bậc của binh khí cho ra lò, còn những chuyện khác Đoán Thần Đài sẽ tự mình làm.
Thế nhưng khi đến phiên Tiên Thiết Côn, cho dù có rèn thế nào cũng không có cách nào tiếp tục được nữa.
Bởi vì thuộc tính mô phỏng của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai quá mạnh, chỉ cần dung hợp với Đạo Binh chắc chắn sẽ dẫn đến việc thăng cấp cho Đế Binh, đây cũng là chuyện không có cách nào tránh khỏi.
"Thực ra ta vốn có thể xóa bỏ Thánh Thể Huyết để Tiên Thiết Côn dừng lại ở cấp bậc Đế Binh, nhưng như vậy sẽ vi phạm điều kiện tự do mà ta đã đồng ý với các ngươi."
"Vì vậy cuối cùng ta vẫn thả cho các ngươi một đường, hơn nữa phá lệ để cho Đế Binh thuận theo tự nhiên, hướng về phía đột phá binh khí cận tiên!"
Lúc này, lâu chủ cuối cùng cũng nói xong.
Bấy giờ, trong Thiên Cơ Lâu lại lập tức kinh hoàng, cũng không phải kinh ngạc về chuyện này, mà là cảm thấy khiếp sợ về chỗ khủng khiếp của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!
Không ngờ chỉ vẻn vẹn là tính chất của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai được mô phỏng ra mà vẫn có thể có được thuộc tính mạnh mẽ như thế, lại còn có thể khiến Đế Binh không có cách nào dừng lại ở Cực Đạo Binh Khí, mà cứ nhất định mạnh mẽ thăng cấp lên!
Mà Thánh Hoàng Tử và Diệp Phàm lại càng nhìn nhau với vẻ mặt khiếp sợ, bọn họ cũng không ngờ trong Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn này còn có chuyện kỳ lạ như thế!
"Vì vậy, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn này chính là Chuẩn Tiên Khí Tiên Thiên, còn xuất sắc hơn Bất Tử Thiên Đao và Hư Không Kính một phần, pháp tắc tiên đạo trời sinh in dấu trong đó cũng không chỉ có đạo văn của người sở hữu."
"Sau khi gậy này bị hòa tan sau đó pha lẫn với Cửu Sắc Tiên Kim và tái tạo

lại, Thánh Thể Huyết và Tiên Thiên Đạo Thai Huyết đã dung hợp trong đó đạt đến đặc tính xưa nay chưa từng có của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!"
"Đặc tính thể chất này đứng đầu vũ trụ bát hoang, tuy không thể chứng Đạo nhẹ nhàng bằng Hỗn Độn Thể, nhưng lại làm nổi bật lên một đặc tính vô địch! Cho dù chỉ vung một cái đơn giản cũng mang theo uy lực rất khủng khiếp!"
Lúc này, lâu chủ cuối cùng cũng giới thiệu đến đặc điểm lớn nhất của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn này!
Hiển nhiên Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn này có đặc tính của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, mà xưa nay trong lịch sử, hai vị sở hữu thể chất này quả thực đều có một đặc điểm chung.
Đó chính là vô địch!
Phải biết rằng cho dù là ở trong nguyên tác, từ đầu đến cuối cũng chỉ có hai người sở hữu Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.
So ra thì Hỗn Độn Thể được gọi là mạnh nhất lại có không ít người sở hữu hoặc là từng tu luyện ra được.

Chương 887. Không trực tiếp biến thành Tiên Khí là may rồi

Con gái của Diệp Đồng và Khương Đình Đình là Diệp Tiên, Tiên Thiên Hỗn Độn Thể Vương Ba, Diệp Phàm ở giai đoạn sau của nguyên tác và Ngoan Nhân Đại Đế ở những năm cuối đời tại kiếp đầu tiên!
Nhưng từ đầu đến cuối, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai lại chỉ có hai người là Vô Thủy Đại Đế và con trai của Diệp Phàm là Diệp Y Thủy này sở hữu.
Mà hai người này, một người là Vô Thủy Đại Đế, nổi tiếng là vô địch khắp vũ trụ bát hoang từ ngàn xưa, từ lúc sinh ra đến khi trưởng thành và chứng Đạo chỉ kém viết hai chữ vô địch lên mặt.
So ra, không chỉ áp chế cả một thời đại mà mức độ khủng khiếp của hắn thậm chí còn để lại cho thế hệ mai sau.
"Có một câu tuyệt cú thế này 'cuối đường tiên lộ ai vấn đỉnh, vừa thấy Vô Thủy đạo thành không!"
Cho dù là ở trạng thái gần đất xa trời thì hắn vẫn ngồi ở giao điểm Thành Tiên Lộ để vị thần tối cao cổ xưa như Bất Tử Thiên Hoàng cũng không có cách nào thoát thân, mà chỉ có thể ngồi đối diện giằng co như thế!
Mà Diệp Y Thủy kia lại càng là người phá vỡ toàn bộ kỷ lục đột phá tu hành từ xưa đến nay, hai trăm năm đã đến Chuẩn Đế rồi lại mấy trăm năm trực tiếp đột phá thành Đế!
Cho dù người đối mặt có là Ngũ Sắc Thần Hoàng đã hấp thụ năm Tạo Hóa Nguyên Nhãn có cùng tốc độ tu luyện với hắn, nghe qua có vẻ rất dọa người nhưng thực ra đánh lần nào thua lần đó, chưa bao giờ thắng được

Diệp Y Thủy.
Đây lại càng là đặc tính lớn nhất chân chính của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, đó chính là mạnh đến mức càn quét tất cả.
Mà tuy rằng đặc tính này được mô phỏng nhưng cũng hoàn toàn dung hợp vào cây gậy này, đủ để khiến linh thức trên đó kiêu ngạo, ngưng tụ và đột phá với uy lực chưa từng có để trở thành Tiên Tiên Chuẩn Tiên Khí!
"Đó chính là thể chất của Vô Thủy Đại Đế đó, thế làm sao có thể áp chế được, không trực tiếp biến thành Tiên Khí đã là rất nể mặt rồi!"
Hắc Hoàng thân là đệ nhất chém gió, đương nhiên cũng lập tức to tiếng cười nói một cách hưng phấn.
Suy cho cùng thì từ trong miệng lâu chủ nói ra Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai mạnh bao nhiêu đã là rất có thể diện rồi, dù sao thì lời của lâu chủ cũng tương đương với con dấu chính phủ, là bằng chứng không thể nào sai.
Hiển nhiên những người có mặt ở đây cũng đã sớm kiêng dè Đế Binh trong tay Thánh Hoàng Tử, vì dù sao mấy kiếp người của Ngoan Nhân Đạo Đế gì đó cũng thiếu gì một Hỗn Độn Thể, và có khả năng bọn họ cũng không hiểu về Hỗn Độn Thể hoàn mỹ cho lắm.
Nhưng ở đây có ai lại chưa từng nghe qua danh hiệu của Vô Thủy Đại Đế của Nhân Tộc?
Thân là Đại Đế cuối cùng của Nhân Tộc và cũng là một vị mạnh nhất trong thời đại Hoang Cổ, hắn không chỉ vô địch đương thời, hơn nữa nếu bàn về những truyền kỳ đã từng trải qua và sự khủng khiếp trong tu vi, quả thực có thể nói là bất cứ một tộc nào cũng đều có ấn tượng sâu sắc!
Đến tận bây giờ, Thiên Yêu Cung vẫn giữ câu nói thà đánh Thánh Thể Đại Thành chứ mãi mãi không gặp Vô Thủy, người này quả thực là một đại truyền kỳ!
Lúc này, vậy mà lại có Cực Đạo Binh Khí dung hợp với thể chất Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai từ ngàn xưa của hắn, được cho ra lò với phong thái của Tiên Thiên Chuẩn Tiên Khí, dùng mông để nghĩ cũng biết uy lực của binh khí này chắc chắn rất tuyệt vời!
"Lâu chủ, rốt cuộc thì thể chất Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai này dung hợp vào trong Cực Đạo Binh Khí sẽ có điểm mạnh đặc biệt gì?"
Lúc này, Thánh Hoàng Tử cũng hỏi trong sự hưng phấn.
Hắn ta sợ rằng trong thời gian ngắn sẽ không có cơ hội gì để lấy binh khí này ra dùng thử, với uy lực khủng khiếp như vậy hắn ta cũng không dám dùng thử lung tung, vì thế muốn mượn cơ hội này để hiểu thêm về Đế Binh của mình.
"Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai dường như cũng không có gì khác biệt với kính lúp, bất cứ Đế Kinh và công pháp, bí thuật nào đều có thể phối hợp một cách hoàn mỹ, một khi sử dụng, cho dù chỉ là vung bình thường cũng sẽ sinh ra uy lực to lớn!"
"Thân côn này còn vô cùng rắn chắc, tuy rằng được tạo ra từ nhiều loại Tiên Kim nhưng thực ra lại không hoàn toàn dựa vào nguyên liệu của Tiên Kim, mà là đặc tính của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai vốn coi thường tất

cả, sẽ tự động bảo vệ Tiên Khí tối thượng!"
Lâu chủ lập tức nói ra một cách thuộc như lòng bàn tay, dù sao đây cũng là vũ khí ra lò từ trong tay hắn nên hắn vô cùng hiểu rõ chỗ siêu phàm của binh khí này.
Tiên Thiết Côn vốn chính là Cực Đạo Binh Khí cực mạnh, trên đó ẩn chức hư ảnh của Đấu Chiến Thánh Hoàng, bây giờ dung hợp như vậy lại càng thêm tuyệt vời.
Lúc này, tất cả mọi người đều vô cùng khiếp sợ, bọn họ đều biết Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai mạnh cỡ nào nhưng lại không ngờ vậy mà lại thật sự mạnh đến mức độ này!
Tuy rằng Tiên Thiên Thánh Thể Đạo côn này chưa từng ra tay, nhưng thoạt nhìn uy lực của nó đã vượt xa Đế Binh bình thường, thậm chí phải trên cả Bất Tử Thiên Đao.

Chương 888. Cái Cửu U

Lúc này, đệ tử Thiên Cơ Lâu lại càng hoan hô mừng rỡ, hiển nhiên việc Thần Uy Đế Binh bậc này xuất phát từ các đệ tử Thiên Cơ Lâu bọn họ rất đáng để ăn mừng rồi.
Ngược lại, Diệp Phàm lại mang vẻ mặt cười khổ, lúc đầu hắn cũng hoàn toàn không ngờ tính chất Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai và Tiên Thiết Côn dung hợp lại sẽ mạnh như vậy, sớm biết thế hắn đã giữ lại đặc tính này và Vạn Vật Mẫu Khí Căn cho mình rồi!
Nhưng hắn nghĩ lại, sau này phỏng chừng vẫn còn cơ hội cường hóa Đế Binh nữa, đến lúc đó lại dung hợp cũng chưa muộn.
Thế nhưng chút suy nghĩ nhỏ này của hắn làm sao có thể thoát được lâu chủ.
"Có điều, sau khi trải qua lần phá lệ này cũng đã khiến ta thay đổi ý kiến, sau này Đoán Thần Thai mở lò trở lại sẽ do ta quyết định đặc tính của việc rèn, mà người tham gia sẽ không thể can thiệp vào được nữa."
Lâu chủ lập tức nói với đám người Thiên Cơ Lâu, xem như là chặn chết đường lui của không ít người trong số bọn họ!
Nếu như lúc này không thay đổi quy tắc, có thể tưởng tượng không đến bao lâu nữa, bất cứ một vũ khí nào trong toàn bộ Thiên Cơ Lâu đều sẽ biến thành vũ khí sở hữu tính chất Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai!
Bởi vì sau khi Đoán Thần Thai mở lần đầu tiên, trong Thiên Cơ Lâu đã có không ít bên dùng giá cao thu mua Thánh Thể Huyết của Diệp Phàm, Tiên Thiên Đạo Thai Huyết của Dao Trì Thánh Nữ và các loại thể chất!
Để phòng ngừa xảy ra đại loạn, cuối cùng Lưu Tiêu vẫn quyết định nắm lại quyền quyết định rèn vũ khí về tay mình. Lúc này trong Thiên Cơ Lâu lập tức cùng nhau kêu rên.
Có không ít thế lực trong số bọn họ đã tốn cái giá lớn để mua không ít nguyên liệu, bây giờ phỏng chừng đều xôi hỏng bỏng không, chịu thiệt không ít.

“Đây chính là Thiên Cơ Lâu trong truyền thuyết sao, quả nhiên Tiên Khí vờn quanh không giống bình thường!”
Nhưng lúc này, trước cửa lại truyền tới một giọng nói hùng hậu, chỉ thấy một thiếu nữ lạnh lùng đỡ một người bước tới trước cửa Thiên Cơ Lâu, hai người đều nhìn xung quanh Thiên Cơ Lâu này từ trên xuống dưới.
“Lão Cái, sao giờ ngươi mới tới?” Khương Thái Hư vừa nhìn thấy người này đã lập tức tiến lên, vừa cười vừa chào đón.
Người này không chỉ quen thuộc với Khương Thái Hư, mà lại càng có không ít cường giả ở đây nhận ra!
Đây chính là thiên tài tối thượng của Nhân Tộc ngày trước – Cái Cửu U, và đồ đệ Hạ Cửu U của lão.
“Không ngờ hôm nay lại có nhiều khách quý như vậy, thật sự đã thất lễ rồi.”
Ngay cả Lưu Tiêu cũng nhìn về phía Cái Cửu U đột nhiên xuất hiện này với vẻ khá thích thú.
Thiên phú của người này đã thuộc vào hàng đỉnh cao trong Nhân Tộc, nếu không phải sống cùng một thế hệ với Thanh Đế, bị Thiên Tâm Ấn Ký áp chế thì lão chắc chắn sẽ trở thành một thế hệ Đại Đế.
Mà lúc này, không ít người từng chịu ơn của lão lại càng nhao nhao lập tức đứng dậy đón tiếp.
“Cửu U tiền bối, không ngờ sau nghìn năm lại gặp được ngươi ở đây!”
Trung Hoàng - Hướng Vũ Phi cũng lập tức kinh ngạc đi lên đỡ Cái Cửu U, năm đó chính Cái Cửu U đã đích thân ra tay cứu hắn ra từ trong quan tài băng, phong ấn vào Thần Nguyên.
Ngoài ra, còn có Diệp Phàm và những người khác ngày trước có qua lại với Cái Cửu U đều nhao nhao tiến lên.
Thiên Cơ Lâu trấn áp Bắc Đấu bảo vệ hòa bình đã được vài ngày, lúc này Cái Cửu U tới Thiên Cơ Lâu hiển nhiên càng khiến bọn họ vô cùng mừng rỡ hơn.
Cho dù không giống như người từng chịu ơn huệ của Cái Cửu U như Hướng Vũ Phi, nhưng vẫn có không ít người tập trung về phía lão.
Cái Cửu U chính là đại năng Nhân Tộc cực kỳ nổi tiếng, sinh vào thời đại Thanh Đế nắm quyền từ chín nghìn năm trước, cách thành Đế chỉ còn nửa bước, có thể nói là khiến người tiếc hận cả đời.
Mà lúc này có không ít cao thủ của các môn phái Nhân Tộc đều nhìn về phía lão tiền bối đã sớm tọa hóa trong truyền thuyết này với vẻ ngạc nhiên.
Tuyến thời gian Thiên Cơ Lâu giáng lâm lại vừa đúng lúc Cái Cửu U và Khương Thái Hư dự định mượn Phong Thần Bảng tới đại hội Vạn Tộc ở Dao Trì để trấn áp Vạn Tộc, bởi vì sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu mà đại hội Vạn Tộc ở Dao Trì đã bị thay đổi.
Vì thế lão không công khai xuất hiện ở đại hội Vạn Tộc giống như trong nguyên tác, và hiển nhiên cũng không có người nào biết về sự trở lại của lão.
“Thiên tài Nhân Tộc từ chín nghìn năm trước – Cái Cửu U, vậy mà lão vẫn

còn sống sao?"
"Trời ơi, nghe nói lão có mối quan hệ nhiều đời với Kỳ Sĩ Phủ, năm đó chính là đại năng đỉnh cao của Nhân Tộc tung hoành ở Bắc Đấu!"
"Ta đã sớm nghe nói Cái Cửu U tiền bối chưa chết nhưng không ngờ lại là thật!"
Lúc này, trong các đệ tử ở các đại thế gia của Nhân Tộc lập tức truyền tới không ít tiếng thì thầm khe khẽ.
Cái Cửu U vừa mới chia tay Diệp Phàm ở Tần Lĩnh còn chưa được một tháng, nhưng những thay đổi mà Bắc Đấu này trải qua quá dữ dội, khiến lão thậm chí còn không kịp tới tham gia đại hội Vạn Tộc ở Thiên Cơ Lâu.

Chương 889. Tề tựu

"Ta chưa từng nghĩ đại hội Vạn Tộc sẽ xảy ra biến cố lớn như vậy, nên không đuổi kịp các ngươi."
Cái Cửu U nở nụ cười với mấy người bạn cũ, sau đó lại nhìn về phía Diệp Phàm ở trong Thiên Cơ Lâu.
"Vất vả cho ngươi phải bôn ba bao phen vì Nhân Tộc."
"Để phòng ngừa Nhân Tộc bị ức hiếp ở đại hội Vạn Tộc, ngươi vẫn luôn bí mật chuẩn bị khôi phục Phong Thần Bảng, muốn mượn thứ này để tọa trấn Cổ Tộc sao?"
Đương nhiên lâu chủ đã từng làm gì đó với Cái Cửu U trước khi tới đây, hắn vừa nói vừa nhìn về phía hai sư đồ này.
"Tên: Cái Cửu U"
"Thân phận: Đại năng Nhân Tộc."
"Huyết mạch: Thượng Đẳmg Phàm Thể."
"Tu vi: Tiên Đài Cửu Trọng Thiên"
"Tuyệt học: Thần Chỉ Chi Nhãn, Độ Tiên Khúc, Cửu U Tiên Khúc"
"Mục đích tới đây: Tới Thiên Cơ Lâu chứng thực sự sống chết của Vô Thủy Đại Đế."
"Họ tên: Hạ Cửu U."
"Thân phận: Đệ tử của Cái Cửu U."
"Huyết mạch: Thượng Đẳng Phàm Thể."
"Tu vi: Tiên Đài Tam Trọng Thiên."
"Tuyệt học: Thần Chỉ Chi Nhãn, Độ Kiếp Tiên Khúc, Cửu U Tiên Khúc."
"Mục đích tới đây: Đi cùng sư phụ."
Có thể nói Cái Cửu U là một kỳ tài tuyệt đỉnh trong nguyên tác, nếu không phải đã chín nghìn tuổi, không có cách nào tranh đấu với những hậu bối ở thời đại Hoàng Kim này thì lão chắc chắn đã có thể chứng Đạo thành Đế.
Vậy mà chín nghìn năm cho tới nay, người này lại không bị năm tháng mài mòn, tuy rằng đã sớm không còn ở trạng thái đỉnh cao nữa, nhưng vẫn luôn có thể nằm ở cảnh giới Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên mà không rớt xuống!
"Sớm đã nghe nói Thiên Cơ Lâu chi chủ thần thông quảng đại, thủ đoạn thông thiên, không chỉ bình định vạn tộc mà bây giờ còn khai chiến với

Hoàng Sào, hôm nay được gặp quả nhiên là danh bất hư truyền."
Cái Cửu U lập tức nhìn về phía chủ nhân trong lâu này mà gật đầu thừa nhận.
Ngày trước, lão cùng Khương Thái Hư và Lão Phong Tử đều đang chờ nghiên cứu Phong Thần Bảng đó, kết quả Lão Phong Tử nghe nói Thiên Cơ Lâu sắp bị Cổ Tộc ra tay cướp Thời Gian Tháp nên đã đuổi theo tới đây trước một bước.
Một lần đuổi tới đây này, người lại không trở về nữa, hơn nữa trong chớp mắt lại nghe nói đại hội Vạn Tộc sẽ thay đổi được tổ chức ở Thiên Cơ Lâu!
Sau đó nữa, ngay cả Khương Thái Hư cũng đi luôn, chỉ còn lại một mình lão!
Lúc này, pháp nhãn của lão nhìn thấu căn nguyên, không thăm dò lâu chủ bằng tiên khí mà lại muốn nhìn thấu căn nguyên của lâu chủ.
Thế nhưng một cái liếc mắt này lại chỉ có tiên khí dồi dào vờn quanh, mà lão lại hoàn toàn không sờ ra được thần thức của lâu chủ có lai lịch thế nào.
Trước đây, lão chưa bao giờ thử qua loại tình huống này, cho dù là ở thời đại mà lão phát triển, đến Đại Đế Thanh Đế đương thời chứng Đạo mà lão cũng đã từng thấy qua, cũng có thể nhìn thấy chân thân thanh liên của đối phương.
Điều này chỉ có thể chứng minh cảnh giới mà lâu chủ đang đứng đã vượt xa trình độ mà lão có thể đuổi kịp.
"Sư phụ nghe nói Thiên Cơ Lâu đã điều hành Vạn Tộc Đại Hội, dẹp yên ba tộc tự trị, ngay cả Cổ Tộc cũng đã quy hàng bốn phần, vì vậy mới tới đây!"
Cô gái nhỏ lạnh lùng Hạ Cửu U này, ngược lại giống như trong nguyên tác khá lạnh nhạt với người khác, chỉ hiếu thuận một cách lạ thường với sư phụ Cái Cửu U của mình.
Trong nguyên tác, duyên phận của đôi sư đồ này cũng bạc, rất nhanh Cái Cửu U sẽ chết trong trận Hắc Ám Náo Động, mà Hạ Cửu U thì lại chạy khắp vũ trụ để hồi sinh lão, tốn mấy nghìn năm cuối cùng cũng không thể thành công.
"Vạn Tộc quả thực đã bị sư phụ ta giải quyết, hơn nữa mọi người vô cùng tin phục, sau này Bắc Đấu có sư phụ ta ở đây cũng đủ để hưởng thái bình!"
Vương Đằng nhìn thấy cô gái nhỏ này lạnh lùng với sư phụ mình như vậy, lập tức đáp lại một cách ngạo mạn.
"Diệp Phàm, ngươi cũng đi ôn lại chuyện cũ với tiền bối đi."
Lưu Tiêu nở nụ cười, thứ khiến hắn cảm thấy hứng thú đầu tiên đương nhiên chính là Cửu U Tiên Khúc trên người hai sư đồ bọn họ.
Trong Già Thiên thế giới, đây là một công pháp không phải Đế Kinh nhưng lại hơn hẳn Đế Kinh, hắn cũng sẽ không bỏ lỡ mấy môn tuyệt học này.
"Cái tiền bối, không ngờ chúng ta sẽ còn gặp nhau ở đây."
Diệp Phàm cũng đi lên, lập tức cười nói với Cái Cửu U.
Hắn và Cái Cửu U gặp nhau ở Tần Lĩnh, cùng nhau nhận được Binh Tự Mê, nhưng đến bây giờ lại gặp nhau Diệp Phàm đã không còn tầm thường

nữa.
“Nghe nói ngươi đã gia nhập Thiên Cơ Lâu, tiến bộ rất nhanh dưới trướng của lâu chủ, rất tốt rất tốt!”
Cái Cửu U nhìn Diệp Phàm chỉ chưa gặp mấy ngày mà tu vi trên người đã tiến bộ nhanh chóng, thậm chí ngay cả Hoang Cổ Thánh Thể cũng sắp khai phá trọn vẹn, lập tức lộ ra dáng vẻ rất vui mừng.
“Thiên Cơ Lâu chi chủ thần thông quảng đại, có thể nói là biết hết tất cả những chuyện huyền bí trong thiên địa, có hắn ở đây mấy người các ngươi không cần quá lo lắng làm gì.”
Lão Phong Tử và Khương Thái Hư lập tức kéo Cái Cửu U muốn ngồi xuống.
Trước khi Thiên Cơ Lâu giáng lâm, ba người bọn họ có thể nói chính là ba người bảo vệ chính của Nhân Tộc, Diệp Phàm đã bôn ba nhiều phen vì Nhân Tộc và hy vọng của Nhân Tộc, ba người này đều được tính là những tiền bối kiệt xuất trong tim sinh linh Nhân Tộc.
Bây giờ có Thiên Cơ Lâu tọa trấn Bắc Đấu mang tới thái bình, hiển nhiên bọn họ mừng còn chẳng kịp.

Chương 890. Trường hợp đặc biệt

“Trên đời này còn có người có thể biết hết toàn bộ chuyện huyền bí trong thiên hạ sao? Ta cũng không tin, sư phụ ta mới lợi hại nhất!”
Hạ Cửu U lập tức nhỏ giọng lẩm bẩm.
“Không được vô lễ, tu vi của lâu chủ sâu không lường được, một tiểu đồ đệ như ngươi biết được bao nhiêu.” Cái Cửu U lập tức nhỏ gọng trách mắng Hạ Cửu U.
“Việc mà Thiên Cơ Lâu ta làm chính là kinh doanh tin tình báo, cái khác không nhiều nhưng thứ biết được lại nhiều nhất, bằng không sư phụ ngươi cũng sẽ không vượt nghìn dặm xa xôi muốn tới đây tìm ta để chứng thực sự sống chết của một người.”
Ngược lại lâu chủ không phản bác gì, mà trực tiếp nói rõ ra.
“Lâu chủ, ngươi đã sớm biết mục đích ta tới đây sao?”
Lúc này, Cái Cửu U nghe thấy lâu chủ đã sớm biết lão tới đây là muốn hỏi về sự sống chết của người nào đó, lập tức có hơi giật mình.
“Bất cứ người nào vào Thiên Cơ Lâu ta chắc chắn đều chuyện thỉnh cầu trong lòng, cho dù là cầu cái gì đều không thoát khỏi đôi mắt của ta.” Lâu chủ lập tức gật đầu.
Mấy chức năng cơ bản nhất của Thiên Cơ Lâu này đều là do thám tình báo, đây chính là vốn liếng tạo nên chỗ đứng của Thiên Cơ Lâu trong Chư Thiên Vạn Giới.
“Hơn nữa ta còn biết, hiện nay ngươi chính là cường giả cách chứng Đạo gần nhất, nếu không phải vì năm tháng qua mau, thì ngươi chắc chắn sẽ xếp hạng nhất trên Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng của ta!”
Sau đó lâu chủ lại nhìn Cái Cửu U và nói.

Lâu chủ nói như vậy khiến những người có mặt ở đây lập tức lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên.
Dù sao những người lên được Tiềm Long Thiên Kiêu Bảng đều là những thiên tài có thiên phú hơn người, đặc biệt là ba hạng đầu hoàn toàn không thua gì đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Mà những người ở đây đều chỉ biết Cái Cửu U là thiên tài chín nghìn năm, còn chuyện liên quan đến thiên tài đều toàn là tin đồn lão đã chết từ lâu rồi. Bây giờ người biết lão chưa chết cũng không nhiều chứ đừng nói đến hiểu lão.
"Các ngươi có điều chưa biết, bây giờ Cái Cửu U đang ở cảnh giới Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên, thế nhưng lão vẫn có chỗ khác biệt với Chuẩn Đế bình thường."
"Thiên phú có một không hai xưa nay của Cái Cửu U đủ để sánh ngang với Thanh Đế, nhưng lão sinh ở thời đại Thanh Đế chứng Đạo nên bị Thiên Tâm Ấn Ký áp chế, nhưng cho dù là vậy thì lão vẫn lên đến đỉnh cao tột cùng của Chuẩn Đế!"
"Bởi vì tu vi của lão và thiên phú thực sự quá mạnh, đến mức tình huống hiện tại lão thậm chí còn đang áp chế Đại Đạo mà vẫn tiếp xúc được với Hoàng Đạo lĩnh vực như cũ, và tự mình trải nghiệm các loại thăng hoa trong Hoàng Đạo lĩnh vực!"
"Vì vậy mà tu vi của lão đã tiến vào trình độ nửa chứng Đạo, Cửu U Tiên Khúc cũng đã chạm đến uy lực của Đế Kinh, có thể nói toàn bộ sự phối hợp của lão đã cực kỳ gần Đại Đế, ngoại trừ một bước chứng Đạo cuối cùng không thể làm được đó ra thì những cái khác đều đã tới cực hạn."
Lúc này, lâu chủ vừa nói chi tiết như vậy, đám người Vạn Tộc ở một bên đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc!
Cho dù là Hạ Cửu U thân là đồ đệ của Cái Cửu U cũng vô cùng ngạc nhiên như thế, ngay cả nàng cũng không biết rõ vậy mà ngày xưa sư phụ mình đã từng đạt đến độ cao như thế.
Mà bản thân Cái Cửu U cũng khá kinh ngạc trong lòng, bởi vì năm đó lão tu hành một mình trên Tiên sơn, những chuyện bí mật này chắc hẳn không có người nào biết được mới đúng.
Nhưng bây giờ bị lâu chủ nói ra như vậy, vậy mà tất cả đều nói đúng hết thậm chí còn không bỏ sót chuyện gì!
"Trong lịch sử, thiên tài chỉ có thể tiếc hận dừng lại ở Chuẩn Đế vì có người chứng Đạo trước một bước nhiều không đếm xuể, nhưng ngươi là người duy nhất có thể xông vào Hoàng Đạo pháp tắc với thân phận Chuẩn Đế."
"Ta hỏi ngươi, lẽ nào ngươi chưa bao giờ từng nghĩ tới con đường chứng Đạo nào khác sao?"
Lúc này lâu chủ chuyển đề tài, lời đột nhiên nói ra này lại càng khiến đầu óc Cái Cửu U vang ong ong!
Cách chứng Đạo khác sau Thành Tiên Lộ, Hồng Trần Tiên và Đa Thế Đạo Quả, vậy mà lâu chủ lại ném ra một thứ khiếp người như vậy!

Đối với đám người Vạn Tộc ngồi đây mà nói, cách chứng Đạo khác vẫn luôn là một thuật ngữ dành riêng dành cho Thái Cổ Thánh Thể, phần lớn thời gian bọn họ nghe được từ này đều là nghe được trong Thái Cổ Thánh Thể.
Thái Cổ Thánh Thể chính là thể chất siêu phàm thượng cổ, Thánh Thể Đại Thành là một cách chứng Đạo khác có thực lực đủ để khiêu chiến với Đại Đế đương thời.
Hiển nhiên đã rất nhiều người từng nghe thấy câu nói này ở Bắc Đấu, nhưng trên thực tế cái gì gọi là cách chứng Đạo khác thì hoàn toàn không có ai biết.
"Cách chứng Đạo khác? Thứ này có nghĩa gì?"
Ngay cả Cái Cửu U cũng mơ hồ, tuy rằng không hiểu nhưng dường như lại mơ hồ cảm thấy đây là con đường chứng Đạo nào đó ngoài Đại Đạo.
Cái Cửu U thực sự có thể tính là kẻ lạc loài trong các Chuẩn Đế, Chuẩn Đế bình thường bị Thiên Tâm Ấn Ký áp chế, đạt đến Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên rồi cũng không có cách nào tiến thêm một bước.
Mà lão không chỉ tiến lên một bước mà thậm chí còn lên đến tận cùng, đã chạm đến lĩnh vực của Hoàng Đạo pháp tắc, có thể nói ngoại trừ một bước cuối cùng thực sự không thể ra thì những điều kiện khác lão đều có thể đạt đến trình độ Đại Đế.
Bởi vì tuy rằng lão cũng là Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên nhưng thực lực lại áp đảo cả Đại Đế chứng Đạo, ở dưới tay lão Chuẩn Đế bình thường hoàn toàn không qua được mấy hiệp.
Trên thực tế, tu vi và trạng thái này của lão vô cùng gần với cách chứng đạo khác.

Chương 891. Hoàng Đạo pháp tắc

"Lâu chủ, tại sao chưa bao giờ nghe ngươi nói đến cách chứng Đạo khác, rốt cuộc đó là thứ gì?" Lúc này, các đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng hỏi với vẻ nghi ngờ.
Cho tới nay bọn họ cũng chỉ biết mỗi chứng Đạo thành Đế, chứ chưa bao giờ nghe qua còn có thể có cách chứng Đạo khác!
"Cách chứng Đạo khác cũng không phải chính đạo, nhưng lại là một con đường có thể đạt đến thực lực đủ để sánh ngang với Đại Đế dưới Thiên Tâm Ấn Ký."
"Với tình trạng của ngươi, nếu chứng Đạo theo cách khác ít nhất có thể thọ thêm mấy nghìn năm nữa, quay về thời đỉnh cao."
Lâu chủ nhìn bộ dạng của Cái Cửu U, lập tức nói.
Lúc này thực lực của lão đã gần với cách chứng Đạo khác, nhưng thực lực gần là một chuyện còn cảnh giới lại là một chuyện khác.
Chứng Đạo khác và chứng Đạo thành Đế đều thuộc loại chứng Đạo thành công, dưới sự nuôi dưỡng của đạo tuổi thọ sẽ được kéo dài hơn, đối với Đại Đế mà nói chính là mười nghìn năm, còn với chứng Đạo giả khác loại

thì đại khái mấy nghìn năm không dứt.
Hơn nữa hai người đều nối mệnh thông qua Bất Tử Thần Dược, bằng thời đại của một Đại Đế ước chừng hơn hai mươi nghìn năm.
"Nghe qua như vậy, cách chứng Đạo khác vô cùng tương tự với chứng Đạo thành Đế, nhưng đạo văn Đại Đế đã bị dung hợp với Thiên Tâm Ấn Ký và Hoàng Đạo pháp tắc áp chế vũ trụ bát hoang, nào còn có con đường chứng Đạo nào nữa?
…
Khương Thái Hư lập tức nghĩ ngợi sâu xa, rồi hỏi với vẻ kinh ngạc.
"Đúng vậy lâu chủ, lẽ nào cách Chứng Đạo khác còn có sự vi diệu gì sao?"
Diệp Phàm lập tức cũng hỏi với vẻ khó hiểu.
Mà hai người Cái Cửu U và Hạ Cửu U lại càng trở nên vô cùng khẩn trương, đặc biệt là vẻ mặt lạnh lùng của Hạ Cửu U, lúc này đã hoàn toàn biến thành vẻ căng thẳng.
Vừa nghe đến chuyện sư phụ mình còn có khả năng chứng Đạo kéo dài tuổi thọ, làm sao nàng có thể không khẩn trương cho được?
"Ngày trước khi Thanh Đế còn sống ta đã đột phá Đế Lộ năm lần, thậm chí còn thăng hoa đến cực điểm, đối với Cửu U Tiên Khúc cũng đã chạm đến lĩnh vực pháp tắc tối cao đó, tuy rằng nó để ta lĩnh ngộ được pháp tắc trong đó nhưng từ đầu đến cuối lại không cho ta chứng Đạo."
Lúc này, Cái Cửu U cũng bắt đầu nhớ lại tình cảnh ngày trước khi lão xông pha chứng Đạo ở Bắc Đẩu.
"Thiên Tâm Ấn Ký chính là đạo tâm của vũ trụ, một khi dung hợp với Đại Đế đương thời không có khả năng bị người khác đột phá nữa, đây chính là pháp tắc của Đại Đạo."
Lâu chủ lập tức lắc đầu, nếu như chứng Đạo là hướng về phía Thiên Tâm Ấn Ký vậy chắc không có khả năng có cách chứng Đạo khác.
Mà vấn đề của Cái Cửu U cũng nằm ngay đây, tuy rằng thiên phú của lão kinh người lại một lòng chỉ nghĩ đến Đại Đạo, chưa từng thử nghĩ đến cách khác.
"Nhưng nếu không được Đại Đạo chấp nhận vậy làm sao có thể tính là chứng Đạo được?'
Lúc này, ngay cả Hạ Cửu U cũng không có cách nào hiểu được lời lâu chủ đã nói này, nàng lập tức hỏi với vẻ khó hiểu.
"Thánh Thể Đại Thành Cửu Trọng Thiên có thể khiêu chiến toàn bộ Đại Đế, tung hoành thiên hạ, được gọi là cách chứng Đạo khác, vậy các ngươi nói xem Thái Cổ Thánh Thể có được Đại Đạo chấp nhận không?"
Lâu chủ lập tức hỏi ngược lại nàng và những người ở đây.
Câu hỏi này thật sự khéo léo lạ thường, bởi vì tất cả những người ở đó đều biết rõ Thái Cổ Thánh Thể không được Đại Đạo chấp thuận, mỗi một bước tu luyện đều khó như lên trời, quả thực là như có thù với Đại Đạo!
Nhưng chính vì Thái Cổ Thánh Thể không được Đại Đạo thiên địa dung chứa nên sau khi Đại Thành mới có thể được gọi là cách chứng Đạo khác!
Lần này đã lập tức khiến cho mọi người có được sự lĩnh ngộ khác nhau,

cũng có sự hiểu biết sâu hơn với cách chứng Đạo khác!
"Cái gọi là Tiên Đài Bí Cảnh thực ra là tu sức mạnh của pháp tắc, như đạo văn được in dấu trên phi thuyền khoa học của Vĩnh Hằng Tinh Vực, và đạo văn được in trên Cực Đạo Binh Khí của các ngươi đều là sức mạnh của lĩnh vực pháp tắc."
"Sau Tiên Tam Trảm Đạo bắt đầu tiến vào ngưỡng cửa của cảnh giới Thánh Nhân cũng là bắt đầu đặt chân vào sức mạnh pháp tắc, thẳng cho đến khi Tiên Đài Lục Trọng Thiên là sự viên mãn của Thánh Đạo pháp tắc."
"Sau đó bước vào Chuẩn Đế, Thánh Đạo pháp tắc biến chất thành Chí Tôn pháp tắc, thẳng cho đến khi chứng Đạo thành Đế cũng chính là Chí Tôn pháp tắc có được sự chấp thuận của Đại Đạo, cuối cùng bước vào Hoàng Đạo lĩnh vực pháp tắc."
"Thường mà nói thì binh khí có thể được gọi Cực Đạo Binh Khí chỉ khi được in dấu Hoàng Đạo pháp tắc lên tại thời điểm luyện chế."
"Mà công pháp sáng tạo ra cũng chỉ khi được Hoàng Đạo pháp tắc in dấu trên đó mới có thể gọi là Đế Kinh, có thể nói Hoàng Đạo pháp tắc mới chính là ngưỡng cửa và là đá thử vàng của Đế cấp."
"Mà cái gọi là chứng Đạo theo cách khác chính là không được Đại Đạo chấp nhận, dưới tình huống không dung hợp với Thiên Tâm Ấn Ký mà vẫn có thể sử dụng sức mạnh của Hoàng Đạo pháp tắc như cũ, đi ra con đường của riêng mình trên một con đường khác ngoài Đại Đạo."
Lúc này cuối cùng lâu chủ cũng nói chi tiết ra, lập tức khiến những người ngồi ở đó đều vô cùng ngạc nhiên!
Suốt trăm nghìn năm nay bọn họ gần như chưa từng nghe nói đến có cách chứng đạo khác, thế nhưng bây giờ được lâu chủ nói chi tiết như vậy lập tức lại cảm thấy vô cùng hợp lý!

Chương 892. Ngươi cũng là ân nhân của ta

"Ngươi nghĩ cẩn thận xem, trên thực tế tình trạng của ngươi cực kỳ tương tự với Chí Tôn trong Cấm Khu, thăng hoa đến cực điểm cũng là thủ đoạn mà chỉ Chí Tôn ở Cấm Khu mới có, chúng ta có thể thông qua việc thăng hoa đến cực điểm ngắn ngủi để khôi phục hoàng vị của mình và lấy lại chiến lực của Đại Đế."
"Những sau khi Chí Tôn ở Cấm Khu tự trảm một đao và rớt khỏi Hoàng Đạo pháp tắc, thật ra thực lực chỉ tương đương với chứng Đạo giả theo cách khác, tuy rằng cảnh giới là Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên nhưng giơ tay vẫn có thể giết chết Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên!"
Lúc này lâu chủ nói như vậy, lọt vào trong tai của Cái Cửu U lại thấy khá chính xác!
Bản thân lão biết rất rõ cảnh giới tu vi của mình, tuy rằng lão bị Thiên Tâm Ấn Ký áp chế ở Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên, nhưng thực tế cảnh giới của

lão đã sớm vượt qua Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên bình thường, kẹt ở trong một cảnh giới không có cách nào nói rõ được.
Nếu như chín nghìn năm trước trong thế gian xuất hiện một Chuẩn Đế gây họa một phương, lão quả thực có tự tin có thể nhấc tay giết chết Chuẩn Đế đó trong một giây!
Không ngờ chín nghìn năm qua đi, lúc này lão mới biết cảnh giới mà mình kẹt ở bên trong này chính là một cách chứng Đạo khác!
"Tại sao sau khi Chí Tôn ở Cấm Khu tự trảm mình một đao mà vẫn có thể giữ được lực trấn áp mạnh mẽ như thế? Về mặt lý thuyết chỉ cần thoát khỏi Thiên Tâm Ấn Ký thì mọi người đều là Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên mà thôi, nhưng tại sao lại có sự phân chia mạnh yếu lớn như vậy?"
"Chính là vì bọn họ đã từng là Đại Đế và pháp của bọn họ đã tiếp xúc với Hoàng Đạo pháp tắc nhiều năm, cho dù là rớt khỏi hoàng vị thì bọn họ vẫn có thể sử dụng sức mạnh của Hoàng Đạo pháp tắc như cũ!"
Cuối cùng mọi người cũng ồn ào cả lên, bọn họ lại bị quan điểm về cảnh giới tu vi mà lâu chủ nói ra làm cho khiếp sợ!
Con đường tu hành của bọn họ quả thực cũng bị lâu chủ phá vỡ thêm lần nữa!
Con đường tu hành trước đây chỉ đơn giản là tăng cảnh giới theo thứ tự, thẳng tiến lên từ Tiên Đài Bí Cảnh Nhất Trọng Thiên, cho đến Đại Thánh sau đó bước vào Chuẩn Đế, Chuẩn Đế lại chia thành Cửu Trọng Thiên và từ đó suy ra.
Thế nhưng bây giờ bị lâu chủ nói như vậy, lúc này mọi người mới ý thức được toàn bộ cảnh giới đều là hư ảo, tu vi chân chính đều nằm ở sức mạnh pháp tắc mà mình đang theo đuổi!
Mà cho dù đã tới Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên thì trên đó vẫn có hướng tu hành cho mọi người như cũ, cũng không phải đến đó là có thể viên mãn! Trên đó còn có cách chứng Đạo khác, Chí Tôn Cấm Khu, Thánh Thể Đại Thành, sau đó còn có chứng Đạo thành Đế!
Mà lúc này Cái Cửu U lại càng vô cùng kích động, lão vừa mới tới Thiên Cơ Lâu nhưng không ngờ lâu chủ đã tặng cho lão một món quà lớn như vậy, để lão biết được một đời này của mình vẫn còn khả năng chứng Đạo!"
"Cách chứng Đạo khác quả thực khủng khiếp như vậy sao? Vậy mà trên Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên còn tồn tại cảnh giới kinh người như thế?"
"Xem ra không chỉ có Đại Đế đương thời mà chứng Đạo theo cách khác cũng đủ để chống lại Chí Tôn!"
"Con đường tu hành của ta lại bị lâu chủ đổi mới rồi! Thực sự chuyện này quá khiếp người!"
Lúc này toàn bộ đám người Vạn Tộc đều khiếp sợ đến cực điểm, còn có không ít người nhao nhao nhìn về phía Cái Cửu U đang ngồi ở đây!
Lúc này, lão đã sớm nhiều lần chạm đến lĩnh vực của Hoàng Đạo pháp tắc nhờ vào thần uy của Độ Kiếp Tiên Khúc, thể chất cũng đã xuất hiện sự thay đổi từ lâu.
Bây giờ có thể nói rằng lão cách con đường chứng Đạo khác gần nhất, nên

làm sao có thể không bị mọi người chú ý cho được.
"Lâu chủ, rốt cuộc con đường chứng Đạo khác nên tu luyện thế nào, vẫn mong lâu chủ chỉ dạy thêm cho!"
Lúc này, hiển nhiên Cái Cửu U cũng lập tức khiêm tốn xin lâu chủ chỉ dạy.
Đây chính là một cơ hội cực tốt để lão chứng Đạo, một khi chứng Đạo theo cách khác lão có thể giành lại thọ nguyên giống như những chứng Đạo giả, không còn cần lo lắng chuyện tuổi thọ bị mài mòn nữa.
"Con đường chứng Đạo khác không khó đi, đợi sau khi ta kiểm kê xong Bảng Danh Sách tự nhiên sẽ giúp ngươi một tay."
Lâu chủ không lập tức nói chi tiết hơn nữa mà ném ra một câu này.
Trước đó hắn cũng dùng một câu nói tương tự để đuổi Nhan Như Ngọc giữa chừng mà không lập tức trả lời câu hỏi của nàng ngay tại trận.
Lưu Tiêu còn phải giữ hai người bọn họ lại nơi này và lấy được công pháp trên người bọn họ, hiển nhiên loại chuyện nhỏ này không gấp, không cần lập tức cho lão biết ngay tại đây…
"Vậy ta cảm ơn lâu chủ trước!"
Mà lúc này, hiển nhiên Cái Cửu U lại càng mừng rỡ hơn, cũng không có điểm gì bất mãn mà lập tức cảm ơn Thiên Cơ Lâu chi chủ thấu hiểu mọi điều, đã quá quen thuộc với cách chứng Đạo khác, lại có quan điểm sâu về cảnh giới tu vi như thế trước một bước.
Hiển nhiên lão phải tin lâu chủ về con đường chứng Đạo khác này rồi!
"Nếu ngươi có thể giúp sư phụ ta chứng Đạo vậy sau này ngươi cũng là ân nhân của ta!"
Lúc này trên mặt Hạ Cửu U cũng không còn vẻ khinh thường nữa, ngược lại cũng cảm ơn lâu chủ một phen.
Nhưng tu vi của cô gái trẻ này thấp như vậy, cũng không biết Lưu Tiêu cần ơn huệ này của cô ta có tác dụng gì.

Chương 893. Tru Tiên Kiếm Trận

"Xem ra cho dù kiểm kê xong Bảng Danh Sách chúng ta cũng không thể rời đi sớm như vậy, ở đây vẫn còn rất nhiều trò hay để xem!"
"Đúng vậy, Cái Cửu U chứng Đạo khi Thanh Đế còn sống, những chuyện này đều là chuyện kỳ diệu nghìn năm khó gặp một lần, ta phải tận mắt chứng kiến ở Thiên Cơ Lâu mới được!"
"Ta quyết định sẽ ở dài kỳ tại Thiên Cơ Lâu, đừng nói nữa."
Lúc này toàn bộ đám người Vạn Tộc đều vô cùng hưng phấn, người nào cũng háo hức mong đợi những chuyện quan trọng sau Bảng Danh Sách.
Đặc biệt là hiện giờ Thần Uy Đế Binh Bảng vẫn còn mười hạng đầu nhiều như vậy, các loại thần binh lợi khí chân chính còn chưa bắt đầu kiểm kê đâu.
"Dọc đường ta cũng có nghe nói về việc xếp hạng Thần Uy Đế Binh Bảng và Đoán Thần Đài ở Thiên Cơ Lâu có thể chế tạo binh khí, không sợ sẽ lọt vào tầm ngắm của ngoại tộc sao?"

Cái Cửu U lập tức lo lắng hỏi.
"Lâu chủ của chúng ta vô địch thiên hạ, ai tới đều phải chịu chết." Vương Đằng cũng không khách sáo, lập tức đáp với vẻ mặt kiêu ngạo.
"Không cần đến lâu chủ, tứ đại đệ tử của Thiên Cơ Lâu còn đang ở đây, huống chi tại đây còn có không ít người có lời thỉnh cầu với lâu chủ, cho dù không nói bọn họ vẫn sẽ ra tay thôi."
Lúc này, Đoạn Đức cũng bật cười ha ha và nhìn về phía mỹ nhân xinh đẹp Nhan Như Ngọc trông vô cùng chói mắt trong tòa lâu này.
"Hậu nhân của Thanh Đế cũng đang ở đây sao?"
Bấy giờ Cái Cửu U mới nhìn về phía Nhan Như Ngọc cũng đang ở trong Thiên Cơ Lâu, hơn nữa nghe nói nàng cũng tới đây thỉnh cầu lâu chủ, vừa rồi còn ra tay ngăn cản người tới đây đánh lén.
Lão lập tức cảm thán Thiên Cơ Lâu này thật đúng là ngọa hổ tàng long, nếu như Hạ Cửu U có thể vào làm môn hạ của lâu chủ vậy chắc chắn có thể nhận được nền giáo dục tốt hơn so với mình.
Lúc này, cuối cùng trong Thiên Cơ Lâu cũng xem như đã khôi phục lại vẻ náo nhiệt trước đó, trải qua những lời tiết lộ kinh người nối tiếp nhau này của lâu chủ về con đường tu vi, mọi người đều cảm thấy mình đã nhận được rất nhiều lợi ít, tất cả đều vô cùng kích động.
Mà sự mong đợi của mọi người đối với Thần Uy Đế Binh Bảng cuối cùng cũng bắt đầu sục sôi trở lại sau khi Bảng Danh Sách tiếp tục được kiểm kê.
Ngay cả Nhan Như Ngọc và Cái Cửu U có lời thỉnh cầu đối với lâu chủ cũng không tỏ ra vô cùng nôn nóng, ngược lại đều muốn nghe xong Thần Uy Đế Binh Bảng này đã.
"Nếu đã không còn chuyện gì đặc biệt khác, bây giờ Thần Uy Đế Binh Bảng sẽ tiếp tục!"
Cùng với lời này của lâu chủ, mọi người cũng đều tự mình giữ yên lặng chờ đợi Đế Binh Bảng tiếp tục được công bố.
Vừa mới kết thúc kiểm kê là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn đánh đâu thắng đó, vừa vặn đứng thứ mười trên bảng.
Đến đây, những binh khí mà mọi người đều quen thuộc như Hư Không Kính, Hằng Vũ Lò, Thái Hoàng Kiếm gì đó, bao gồm cả những Đế Binh ra lò trong Thiên Cơ Lâu xem như đều đã lên bảng hết toàn bộ.
Có thể tưởng tượng ra được chín hạng đầu còn lại nhất định không phải là những Đế Binh bình thường này!
"Đứng thứ chín trên Thần Uy Đế Binh Bảng cũng không phải một thanh Đế Binh mà là một bộ Đế Binh!"
Lâu chủ nói như vậy lập tức khiến đám người bên dưới đều đưa mắt nhìn nhau.
Cái gì gọi là bộ Đế Binh? Xưa nay Đế Binh đều là từng thanh một, vậy mà trên đời còn có Đế Binh theo bộ sao?
"Hơn nữa lai lịch của Đế Binh này khá lâu đời, cách hiện tại đã được mấy trăm nghìn năm lịch sử cũng đã sớm lưu lạc khắp nơi, nhưng bao năm cho tới nay uy lực của nó lại không yếu đi chút nào hết!"

Lời này của lâu chủ lập tức khiến mọi người nghi ngờ và khó giải thích được hơn, Đế Binh này không chỉ là một bộ mà còn có lai lịch tận mấy trăm nghìn năm?
Tính như vậy thì ít nhất Cực Đạo Binh Khí đứng thứ chín trên bảng này cũng phải rèn từ thời Thái Cổ mới có lai lịch lâu đời như thế, thậm chí là còn sớm hơn thế.
Lâu đời như vậy vốn không có đến mấy thanh trong số toàn bộ những Đế Binh mà bọn họ đã được nghe qua, còn là một bộ Đế Binh lại càng kỳ lạ hơn.
"Đứng thứ chín trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là vũ khí của Cửu Thiên Tôn thời thượng cổ, Tru Tiên Kiếm Trận!"
Lúc này cuối cùng lâu chủ cũng chịu tuyên bố, lập tức nói ra tên của Đế Binh trên bảng lần này.
Thế nhưng tên của Tru Tiên Kiếm Trận này vừa xuất hiện lại không đến mấy người trong số những người có mặt ở đây từng nghe nói tới, mọi người gần như đều đưa mắt nhìn nhau với vẻ nghi ngờ.
Chuyện này cũng không thể trách bọn họ, Tru Tiên Kiếm Trận chính là Đế Binh của một trong Cửu Thiên Tôn, cũng không để lại ở Bắc Đẩu mà nằm trong tay Thần Vực ở Thí Luyện Cổ Lộ, bọn họ chưa từng nghe nói tới cũng rất bình thường cả thôi.
Cho dù là những cao thủ mạnh như Cái Cửu U đây cũng chưa từng nghe nói tới loại Đế Binh đã thất lạc từ thời thượng cổ này.

Chương 894. Vừa có thể đứng thứ chín, vừa có thể đứng thứ nhất

"Tru Tiên Kiếm Trận, cái tên này nghe qua cũng khá có khí phách đấy, lẽ nào có thể thật sự giết Tiên được sao?"
"Đừng ngốc thế, có thể giết Tiên vậy chẳng phải là thiên hạ vô địch hay sao? Vậy nó nên xếp thứ nhất từ lâu rồi!"
"Nhưng nếu đã có thể ngồi trên đầu Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn vậy chắc chắn không phải vũ khí bình thường gì rồi!"
Tuy rằng gần như mọi người đều chưa từng nghe qua, nhưng lại nhao nhao nhỏ giọng bàn luận.
"Tru Tiên Kiếm Trận này chính là Cực Đạo Binh Khí của Linh Bảo Thiên Tôn – một trong Cửu Thiên Tôn ở thời đại Thần Thoại. Cho tới nay vẫn luôn được Thần Vực ở Thử Luyện Cổ Lộ chia ra nắm giữ, các ngươi chưa từng nghe nói tới cũng không có gì lạ!"
Lâu chủ nhìn ra vẻ nghi ngờ trên mặt bọn họ, lập tức gật đầu đáp.
"Lâu chủ, tại sao lại nói Tru Tiên Kiếm Trận này không phải một thanh Đế Binh mà lại là một bộ Đế Binh?"
Lúc này, Thánh Hoàng Tử cũng hỏi với vẻ nghi ngờ.
Hiển nhiên hắn ta cũng vô cùng tò mò khi đối diện với thanh vũ khí vừa vặn

ngồi trên Đế Binh của mình một bậc.
"Trên thực tế, cái gọi là Tru Tiên Kiếm Trận này được chia thành hai phần vũ khí là Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm, khi hai thứ này gom lại mới có thể gọi là Tru Tiên Kiếm Trận."
"Tru Tiên Tứ Kiếm chính là bốn thanh Đế Binh Thần Kiếm ra đời trong Khổ Hải của Linh Bảo Thiên Tôn, vì uy lực to lớn nên cũng được gọi là Tứ Sát Kiếm, mà Tru Tiên Trận Đồ lại được Thần Vực tôn thành thần khí tối thượng suốt một thời gian dài, có thể dung chứa và luyện hóa thiên hạ!"
Lâu chủ lập tức nói chi tiết hơn, Đế Binh mà Linh Bảo Thiên Tôn để lại có hơi kỳ quái, rõ ràng phức tạp hơn Đế Binh bình thường rất nhiều.
"Cái gì? Vậy không phải nói một mình Linh Bảo Thiên Tôn này tạo ra tận năm Đế Binh lận sao? Thế này cũng khoa trương quá rồi?"
Thánh Hoàng Tử vừa nghe đã thấy không tin nổi, Tru Tiên Tứ Kiếm đã có bốn thanh Đế Binh rồi lại còn thêm Trận Đồ này nữa, hợp năm thứ lại còn không phải là vô địch hay sao?
Không chỉ hắn ta mà không ít người ở đây cũng lập tức kinh ngạc hẳn lên! Dù sao cũng gần như không có Đế Binh nào gọi chung bốn thanh kiếm bằng một tên hết, hiển nhiên bọn họ cũng sẽ lý giải như vậy theo bản năng.
"Sai rồi, Tru Tiên Tứ Kiếm quả thực là Đế Binh hơn nữa còn có bốn thanh kiếm sắc bén, nhưng lại là bốn kiếm một hồn, nếu như tách ra mỗi một thanh kiếm cùng lắm chỉ có thể được tính là một Chuẩn Đế Binh, chỉ khi gom bốn thanh kiếm lại làm một mới là Đế Binh chân chính."
"Mà tuy Tru Tiên Trận Đồ đứng đơn độc cũng được tính là Đế Binh, nhưng nếu chỉ là một trang trận đồ đơn lẻ vậy cũng không có tác dụng gì quá lớn đối với chiến trận, chỉ được Thần Vực sử dụng cho mục đích khơi dậy sức mạnh tín ngưỡng mà thôi."
"Nhưng nếu như tập trung hết toàn bộ Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ này lại, Kiếm Trận phối hợp lại có thể vượt qua cấp bậc của Đế Binh, bước vào cấp bậc Cận Tiên Binh!"
Lâu chủ nói ra lời này lập tức khiến không ít người đều được mở mang tầm mắt.
Bọn họ không ngờ vậy mà Đế Binh này còn có thể biến hóa đa dạng như thế. Tru Tiên Kiếm Trận nghe qua vốn chính là một vũ khí Cận Tiên nhưng lại có thể tách ra thành hai cái để sử dụng.
Mà sau khi Tru Tiên Tứ Kiếm tách ra thậm chí còn có thể tiếp tục chia thành bốn thanh, mỗi thanh có thể làm một Chuẩn Đế Binh.
Việc này đối với loại hình đã quen rót hết toàn bộ sức mạnh lên một thanh Đế Binh ở Bắc Đấu mà nói, quả thực cũng là một chuyện vô cùng hiếm có và mới mẻ.
"Lâu chủ, Tru Tiên Kiếm Trận này thật sự giống như cái tên của nó có uy lực đủ để giết Tiên sao?"
Lúc này, Cái Cửu U cũng mở miệng hỏi.
Từ xưa đến nay, ở Bắc Đấu cũng chỉ có chí bảo Hoang Tháp của Nhân Tộc là có truyền thuyết đã từng trấn áp Tiên lưu truyền, còn những tin đồn khác

lại chưa từng nghe nói tới.
Mà lúc này, thanh Đế Binh tên là Tru Tiên Kiếm Trận này lại khiến bọn họ đều cảm thấy vô cùng tò mò.
"Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ một là cần phải phối hợp sử dụng, hai là nó hoàn toàn phụ thuộc vào những người chia ra kiểm soát có cảnh giới gì."
"Kiếm Trận này hợp nhất tổng cộng có năm thanh vũ khí Cận Đế, nhưng cũng không phải một người có thể sử dụng, cho dù cảnh giới có cao bao nhiêu, ít nhất cũng cần đến ba, bốn người trở lên!"
Tru Tiên Kiếm Trận ở trong nguyên tác được bốn Chí Tôn ở Cấm Khu đặc biệt tìm kiếm để đối phó với Diệp Phàm ở giai đoạn sau. Uy lực của nó có thể nói là kẻ lạc loài trong các Đế Binh, về mặt lý thuyết nó vừa có thể đứng thứ chín, vừa có thể đứng thứ nhất!
"Mà chỗ đặc biệt chân chính của Tru Tiên Kiếm Trận này nằm ở giới hạn uy lực của nó, về mặt lý thuyết thì là vô hạn. Nếu người bình thường chia nhau nắm giữ có thể tiêu diệt Chuẩn Đế, còn nếu như là bốn Chuẩn Đế kiểm soát ít nhất có thể giết chết Đại Đế!"
"Thậm chí nếu như có bốn, năm Đại Đế chứng Đạo tối cao chia nhau nắm giữ, vậy Tru Tiên Kiếm Trận thậm chí còn có thể đối phó được với Thiên Đế!"
Lúc này, lâu chủ mới nói ra đặc điểm lớn nhất và khủng khiếp nhất của Tru Tiên Kiếm Trận này chính là tiềm lực vô hạn đó!
Đây chính là những lời Diệp Phàm tự mình nói ra khi đã thành Thiên Đế trong nguyên tác, khi ấy Diệp Thiên Đế cho rằng nếu như năm đại thần đồng thiên tài ở Thiên Đình đều thành Đế hết, rồi chia nhau ra nắm giữ Tru Tiên Trận Kiếm vậy cũng không phải không thể chống lại được Thiên Đế!

Chương 895. Uy lực của Tru Tiên Tứ Kiếm

Mọi người lúc này ai cũng há to miệng, lộ ra bộ dáng cực kỳ rung động!
Không ngờ rằng Cực Đạo Binh Khí này lại có thể có được uy năng to lớn như vậy, đừng nói là Cận Tiên Khí, cho dù là Tiên Khí thật đi nữa thì không ai nghĩ rằng nó lại có uy năng chống lại được cường giả cấp bậc Thiên Đế!
Phải biết dù thế nào thì Đế Binh cũng chỉ là một kiện binh khí mà thôi, mặc dù nói Cực Đạo Binh Khí cùng Đại Đế là một cấp bậc nhưng trên thực tế thì sức mạnh của một vị Đại Đế thật sự mạnh hơn một kiện Cực Đạo Binh Khí nhiều.
Thế nên cho dù là Đế Binh cũng không thoát được quy tắc cơ bản này, đó chính là dù binh khí mạnh hay yếu cũng không quan trọng, trước tiên phải xét đến thực lực của người sử dụng đã.
Nhưng Tru Tiên Kiếm Trận này lại có thể gần đạt được cảnh giới Tiên Khí, thậm chí còn có sức mạnh chống lại Thiên Đế nữa!

“Tru Tiên Kiếm Trận này thật sự có tiềm lực vô hạn hay sao? Chỉ cần người sử dụng nó đủ mạnh thì không lẽ nó có thể chống lại bất kỳ cường giả nào?”
“Nếu thật sự như vậy thì không trách nó có tên là Tru Tiên Kiếm Trận!”
“Không hổ là Đế Binh mà Cửu Thiên Tôn để lại, đúng thật là vượt xa những Đế Binh cuả hậu thế!”
Lúc này tất cả mọi người đều kích động không thôi, sau khi nghe lâu chủ nói xong thì ai cũng hiểu được sự kinh khủng của Tru Tiên Kiếm Trận. Hơn nữa Đế Binh mạnh mẽ như thế nhưng mọi người trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này vẫn không hề hay biết, đây quả thật là một điều khiến mọi người tiếc nuối không thôi.
Sau khi thời đại Thần Thoại kết thúc và Linh Bảo Thiên Tôn tử vong thì Tru Tiên Tứ Kiếm cùng Trận Đồ của nó đã được người của Thần Vực phong làm Vô Thượng Thần Khí, đa số thời gian chúng đều được cất giữ trong Thần Vực nên mọi người ở ngoài không thể biết được.
“Tru Tiên Kiếm Trận này một khi đã tập hợp đủ Tứ Kiếm cùng Trận Đồ lại thì sẽ diễn hóa ra được một trận pháp tru sát cực kỳ cường hãn, thích hợp để dùng diệt sát cường giả hơn cấp!”
“Uy lực của Tứ Kiếm kết hợp với khả năng giam cầm của Trận Đồ thật sự là một sự kết hợp hoàn hảo, nếu như người sử dụng đủ năng lực thì hoàn toàn có thể kiếm chế một vị Thiên Đế, dù cho đối mặt với một người cường đại tới mức kinh khủng nhưng nếu dựa vào Tru Tiên Kiếm Trận này thì cũng có thể đánh bại!”
Trong nguyên tác thì khi Diệp Phàm tu luyện tới mức Thánh Thể Đại Thành thì bắt đầu quét sạch bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu, những Chí Tôn Cấm Khu kia đã tìm được Tru Tiên Kiếm Trận để đối kháng với Diệp Phàm. Trong mắt của những gia hỏa sống mấy vạn năm này thì chỉ cần Tứ Kiếm hợp nhất cùng Trận Đồ và cộng với sức mạnh của các Chí Tôn trong bảy Đại Cấm Địa thì sẽ đủ để diệt sát Diệp Phàm.
Qua đây ta cũng có thể thấy được tiềm lực ẩn tàng trong thanh Đế Binh này kinh khủng tới mức độ ra sao.
“Những tên đến từ Thiên Ngoại kia sao biết cách để sử dụng một thanh Đế Binh cường đại như thế được, nếu như nó nằm ở Bắc Đẩu Cổ Tinh thì chắc chắn thanh danh của nó đã được truyền xa vạn dặm rồi!”
Lúc này lão gia tử Đông Phương Thái Nhất hừ lạnh một tiếng đầy bất mãn rồi nói.
Bắc Đẩu Cổ Tinh từ xưa đến nay luôn là trung tâm của vũ trụ này, nó cũng là khu vực có số lượng sinh mệnh nhiều và mạnh nhất, thế nên khi nghe tin Đế Binh mạnh mẽ như vậy lại thất lạc Thiên Ngoại thì không ít tu sĩ Bắc Đẩu đều cảm thấy bất mãn.
Nhưng mà sự cao ngạo của bọn hắn hoàn toàn có căn cứ, từ trăm ngàn năm qua thì ngoại trừ Tử Vi Tinh Vực là có sinh ra vài vị Đại Đế thì trên những Tinh Vực Cổ Tinh khác gần như không có ai chứng đạo thành Đế, cùng lắm cũng chỉ có một hai người mà thôi!

Nếu xét trên lịch sử thì trong đại đa số các Cổ Hoàng Đại Đế thì đều có nguồn gốc tại Bắc Đẩu Cổ Tinh, thế nên nơi này mới có biệt danh là Táng Đế Tinh.
"Nếu như Tru Tiên Kiếm Trận này thật sự hiện diện trên Bắc Đẩu Cổ Tinh thì sợ rằng đã bị một vị Đại Đế nào đó hủy diệt rồi, nếu như hủy không được thì hắn cũng sẽ tách ra để cho chúng lưu lạc khắp nơi!"
Sau đó bỗng lâu chủ lắc đầu rồi lên tiếng!
"Sao lâu chủ lại nói thế?"
Khương Dật Phi lên tiếng hỏi một cách tò mò, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận này cường đại như vậy thì dù thuộc về bất kỳ thế lực nào chắc hẳn nó phải là Thần Khí trấn giáo mới đúng, người nào có thể nỡ lòng hủy đi nó!
"Mục đích của người tạo ra Tru Tiên Kiếm Trận này có phần muốn trấn áp cùng tiêu diệt Đại Đế, mục đích duy nhất của nó là vượt cấp tru tiên, thanh Đế Binh này thật sự quá nguy hiểm dù đối với bất kỳ một vị Đại Đế nào!"
"Dù một vị Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên nào đó vượt qua Thiên Kiếp và trở thành Đại Đế nhưng khi phải đối mặt với năm tên có tu vi Chuẩn Đế như Cái Cửu U liên hợp lại sử dụng Tru Tiên Kiếm Trận thì mặc dù vị Đại Đế kia có thể sẽ không chết nhưng chắc chắn hắn sẽ bị vây khốn trong một thời gian cực kỳ dài!"

Chương 896. Còn một nghi vấn lớn

Uy lực của Tru Tiên Tứ Kiếm hoàn toàn không phải đùa giỡn, nếu như đối mặt với một cao thủ cùng cấp bậc nhưng đối phương lại sở hữu Tru Tiên Tứ Kiếm thì việc ngươi bị tru sát là việc chắc chắn chín phần mười.
Dù cho đối thủ của ngươi thấp hơn ngươi một cấp độ đi nữa thì chỉ cần số lượng của kẻ địch đủ nhiều, uy hiếp của bọn hắn đối với ngươi cũng cực lớn.
Lúc này tất cả mọi người của Thiên Cơ Lâu đều ồn ào vô cùng, ai nấy đều kích động tới mức khó mà tin được.
Đại Đế đương thời từ trước đến nay đều đại diện cho hai chữ vô địch, đây là một điều mà tất cả mọi người trên Bắc Đẩu Cổ Tinh đều tin tưởng từ xưa đến nay.
Nhưng không ngờ tại Thiên Ngoại lại tồn tại một thanh Cực Đạo Binh Khí có năng lực kinh khủng như vậy!
"Thanh Cực Đạo Binh Khí này thật sự quá tà môn rồi, nếu như nó thật sự có mặt trên Bắc Đẩu Cổ Tinh chúng ta thì chẳng những nó không giúp được Đại Đế đương thời mà còn có thể trở thành công cụ cho một số người lòng mang ý đồ xấu!"
Lúc này cũng đã có vài người ở đây đã hiểu được lý do vì sao khi nãy lâu chủ lại đưa ra một câu trả lời bất ngờ như vậy!
"Nếu như không phải do thành phần của thanh Đế Binh này quá nhiều và tản mát ở khắp mọi nơi, điều kiện sử dụng cũng hà khắc không kém thì chắc thứ hạng của nó sẽ còn cao hơn nhiều."

“Đáng tiếc dù thanh Đế Binh này trên lý thuyết có lực lượng vô cùng cường đại nhưng khi vận dụng lại vô cùng khó khăn, chưa nói tới việc khác, chỉ riêng việc tìm kiếm bốn vị cao thủ có cảnh giới Chuẩn Đế ngang với Cái Cửu U thôi cũng đã khó rồi!”
Lúc này lâu chủ lại công bố những điểm yếu của thanh Đế Binh kinh khủng này.
Chỉ tính riêng trong Thiên Cơ Lâu, nơi gần như đã trở thành địa điểm tụ tập của vô số cao thủ trên khắp Bắc Đẩu Cổ Tinh nói riêng cùng vũ trụ nói chung thì ngay cả người sống lại đời thứ hai như Khương Thái Hư cũng còn lâu mới có được tu vi gần Cái Cửu U!
Những người khác thì càng không cần nói làm gì, nơi này có rất nhiều người tiềm lực phi phàm nhưng tiềm lực cũng chỉ là tiềm lực, không có ai là gần với cảnh giới Chuẩn Đế cả.
Dù cho đem phạm vi mở rộng ra toàn bộ Bắc Đẩu thì cũng không khác nhau là mấy, ngay cả những vị thiên kiêu bị các Sinh Mệnh Cấm Khu thu vào môn hạ như Hỗn Độn, Ngũ Sắc Thần Hoàng, Phách Thể - Hồn Chiến đều chưa có ai chạm được vào cảnh giới Chuẩn Đế cả.
Đây là còn chưa xét tới việc Cái Cửu U là một chứng đạo giả khác loại siêu việt Chuẩn Đế rồi, mặc dù trên tu vi thì vẫn là Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên nhưng thực tế thì thực lực của hắn hoàn toàn có thể trấn áp Chuẩn Đế một cách cực kỳ nhẹ nhõm.
Thế nên điều kiện để sử dụng hết công suất của Tru Tiên Kiếm Trận thì rất hợp với thời đại trăm hoa đua nở, nhưng nếu để tại những thời đại bình thường thì hoàn toàn không có tác dụng lớn gì mấy.
Lúc này mọi người cũng nhìn sang Cái Cửu U rồi gật đầu với phán đoán của lâu chủ, Cái Cửu U chính là một lão quái vật, một đại năng Nhân Tộc có thể duy trì tu vi Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên trong gần như chín ngàn năm qua mà không yếu đi, lão là một tồn tại kinh khủng hơn Lão Phong Tử cùng Khương Thái Hư nhiều.
Nếu như Thiên Cơ Lâu không giáng lâm Bắc Đẩu thì hắn chính là đại năng vô thượng có thể đứng ra để trấn thủ Vạn Tộc Đại Hội và bàn về hòa bình giữa Nhân Tộc và những Cổ Tộc khác!
“Nếu như vật này đang ở ngoài Thiên Ngoại thì hắn là Tiên Tổ ta đã từng nghe qua hoặc đã từng nhìn thấy nó!”
Nhan Như Ngọc suy nghĩ một tý rồi sau đó lên tiếng.
Cũng không có nhiều Đại Đế đã từng đi vào Tinh Không, thế nên nói về việc hiểu rõ các Tinh Vực khác nhau thì chỉ có riêng Thanh Đế là có nhiều kiến thức nhất, hắn là người từ chứng đạo thành Đế trong Thí Luyện Cổ Lộ mà!
Năm đó Thanh Đế khoa trương tới nỗi khiến cho gần như tất cả các Tinh Vực khác ngoài vũ trụ đều chấn động, thậm chí hiện tại Vĩnh Hằng Tinh Vực vẫn còn kính sợ trước uy danh của hắn.
“Ngươi nói đúng, Thần Vực chính là bờ Bỉ Ngạn của Thần Thoại Cổ Lộ, Vô Thủy Đại Đế cùng Thanh Đế đều đã từng đi qua nên cả hai đều đã từng

nghe hay thậm chí là có thể nói đã từng thấy qua thanh Đế Binh này rồi."
Lâu chủ gật đầu, trong số các Đại Đế thì chỉ có Vô Thủy cùng Thanh Đế là từng đu qua Thí Luyện Cổ Lộ trong Tinh Không, hơn nữa bọn hắn còn quét ngang tất cả với tư thái vô địch nữa chứ!
Lúc này không chỉ có Nhan Như Ngọc kích động không mà ngay cả Hắc Hoàng cùng đám người Khương Thái Hư cũng thế.
Trong lòng bọn hắn thì các đời Đại Đế thì chỉ có một mình Vô Thủy Đại Đế là cường đại và biết được nhiều thứ nhất, đối với Nhân Tộc thì hắn không khác nào một người đã sáng tạo ra một thời đại cực kỳ huy hoàng cho Nhân Tộc!
Cùng lúc đó thì Cái Cửu U cuối cùng cũng nhớ ra mục đích ban đầu bản thân tới Thiên Cơ Lâu là gì nên lão bắt đầu tiến lên để hỏi.
"Lâu chủ, ta còn một nghi vấn lớn!"
Vào lúc Cái Cửu U cùng Khương Thái Hư khôi phục Phong Thần Bảng thì bọn hắn vẫn có một thắc mắc lớn về sinh tử của Vô Thủy Đại Đế, hiện tại cơ hội để làm rõ vấn đề đó đang hiện diện trước mặt thì sao lão có thể bỏ qua được chứ.

Chương 897. Thế giới kỳ dị

"Ngươi muốn làm rõ về sinh tử cùng tung tích hiện tại của Vô Thủy Đại Đế phải không?"
Lâu chủ lúc này cũng nhìn thấy được tâm lý của Cái Cửu U nên nhanh chóng lên tiếng trước khi lão kịp hỏi!
Lời này của lâu chủ quả thật là nói trúng tim đen của đám người Cái Cửu U, không chỉ có Cái Cửu U mà ngay cả Lão Phong Tử, Khương Thái Hư, Hắc Hoàng cũng đều vô cùng quan tâm tới vấn đề này!
Không chỉ thế, phải nói là đại đa số các thế lực thuộc Nhân Tộc đang hiện diện trong Thiên Cơ Lâu khi nghe tới đây thì đều bắt đầu trở nên có hứng thú với thông tin này.
Vô Thủy Đại Đế là một cường giả Nhân Tộc đã từng trấn áp tất cả đối thủ cùng thời với mình, dù bất kỳ ai cũng muốn biết về sinh tử của vị Đại Đế cường đại như thế.
Mặc dù trước đó cũng đã từng có người hỏi lâu chủ về vấn đề tương tự nhưng chưa có lần nào lâu chủ thật sự trả lời câu hỏi này một cách trực tiếp cả.
"Ta nhớ có lần ngươi đã từng nói qua việc Vô Thủy Đại Đế chưa từng tử vong đúng không lâu chủ!"
Có thể nói Hắc Hoàng là người kích động nhất vào lúc này nên khi nghe tới đây thì hắn nhịn không được mà lên tiếng hỏi lớn.
"Đúng vậy, Vô Thủy Đạo Đế chưa từng Đạo Vẫn, dù cho tới hiện tại thì hắn vẫn còn sống, hơn nữa sống rất tốt là đằng khác!"
Lâu chủ gật đầu xác định, tin tức về việc Ngoan Nhân Đại Đế, Vô Thủy Đại Đế chưa từng tử vong đã được bản thân tiết lộ trong lúc công bố một

số Bảng Danh Sách khác từ lâu rồi, việc này không còn là bí mật gì quá động trời.
Chỉ là hắn chưa từng nói nghiêm túc về vấn đề này mà thôi.
"Nếu thế thì không lẽ Vô Thủy Đại Đế cũng giống Ngoan Nhân Đại Đế, y đã đạt được cảnh giới Thiên Đế thế nên dù không có Thiên Tâm Ấn Ký vẫn có thể sống bình thường?"
Lão Phong Tử nghe tới đây thì cũng cảm thấy vừa mừng vừa sợ.
"Không đúng, tuy Vô Thủy Đại Đế vẫn chưa bỏ mình nhưng lý do thật sự khiến cho Thiên Tâm Ấn Ký quay trở về trạng thái ban đầu là vì hiện Vô Thủy Đại Đế đã không còn trong phương vũ trụ này nữa."
Lâu chủ nghe suy đoán của Lão Phong Tử cùng vài người khác thì chỉ biết cười nhẹ rồi lắc đầu, tình hình của Vô Thủy Đại Đế khác hẳn với Ngoan Nhân Đại Đế.
Việc ngồi chờ mặt đối mặt với Bất Tử Thiên Hoàng trên giao điểm của Thành Tiên Lộ có thể nói là một bước ngoặc cực kỳ lớn đối với cuộc đời của Vô Thủy Đại Đế, nếu chuyện này không xảy ra thì hiện tại Vô Thủy Đại Đế cùng lắm cũng chỉ có thể trở thành một vị Đại Đế có thể lưu danh thiên cổ nhưng đã tử vong từ lâu mà thôi.
Thế Giới Kỳ Dị mà Vô Thủy Đại Đế vô tình đi vào chỉ có một lối vào đó chính là giao điểm của Thành Tiên Lộ!
Nếu như không đứng ở trên đúng giao điểm thì dù ngươi có lực lượng mạnh mẽ ra sao thì cũng khó mà dùng sức mạnh để tiến vào Thế Giới Kỳ Dị được, hoặc ít nhất có ba tên cao thủ cấp bậc Hồng Trần Tiên hợp lực.
Việc sử dụng sức mạnh để cố gắng mở ra lối vào Thế Giới Kỳ Dị cũng không phải là chưa từng xảy ra, ở trong nguyên tác thì dù cho Thanh Đế có khôi phục thời kỳ toàn thịnh và cộng thêm sức mạnh của Diệp Phàm nữa nhưng vẫn không thể đánh xuyên được thông đạo đi vào Thế Giới Kỳ Dị.
Tuy nhiên một kích đó của Diệp Phàm cùng Thanh Đế cũng đã thật sự đánh nát một hàng rào bí ẩn nào đó, chỉ là trong Thế Giới Kỳ Dị không có tung tích của Thanh Đế, ngay cả Tiên Vực cũng không khác mấy, từ đây ta có thể thấy được bọn hắn đã thất bại.
Việc này cũng chứng minh cho ta thấy nếu như không có sức mạnh của Hồng Trần Tiên thì dù thiên tư của ngươi có mạnh mẽ và cường đại tới mức nào cũng không thể nào đủ sức mở Tiên Vực Chi Môn ra.
Lời lâu chủ vừa dứt thì mọi người trong Thiên Cơ Lâu liền trở nên kích động, mọi người đều bắt đầu thảo luận và đưa suy đoán của bản thân!
Tất cả người trong Thiên Cơ Lâu đều hiểu ý nghĩa của câu nói không ở trong vũ trụ của chúng ta đại diện cho điều gì!
"Không lẽ Vô Thủy Đại Đế cũng giống như ngươi, y đã phi thăng tới một vị diện nào đó trong khắp Chư Thiên Vạn Giới này hay sao lâu chủ?"
Thậm chí có người còn đưa ra một giả thuyết cực kỳ lớn mật.
"Nếu thật sự như thế thì tốt quá rồi, sau này ta phi thăng thì còn có một người bạn, tuy nhiên sự thật thì lại không phải như thế."
Lâu chủ nghe vậy cũng chỉ cười nhạt rồi bác bỏ, Thần Thông xuyên qua

khắp Chư Thiên Vạn Giới chính là một Thần Thông vô thượng mà chỉ có Thiên Cơ Lâu mới sở hữu mà thôi, dù ở bất kỳ vị diện nào thì cũng không ai có loại năng lực như thế này cả.
"Hiện tại Vô Thủy Đại Đế đang ở một nơi không phải Tiên Vực, ta có thể coi nó là một Thế Giới Kỳ Dị nằm giữa thế gian và Tiên Vực!"
"Tuy Thế Giới Kỳ Dị này không phải Tiên Vực chân chính nhưng nó lại sở hữu Trường Sinh Vật Chất mà vũ trụ này của các ngươi không có, đây chính là lý do mà Vô Thủy Đại Đế có thể sống tiếp được tới giờ này."
Khi này lâu chủ mới chịu mở miệng nói rõ tình hình của Vô Thủy Đại Đế.
Lúc này Vô Thủy Đại Đế vậy mà lại đang sinh hoạt trong một thế giới có Trường Sinh Vật Chất sao!
Mặc dù lâu chủ đã nói nó không phải Tiên Vực nhưng mà ai lại thèm quan tâm chuyện đó chứ!
Bọn hắn muốn đi qua Thành Tiên Lộ để tới một thế giới sở hữu Trường Sinh Bất Tử là được, còn về việc nó có phải Tiên Vực thật sự hay không thì không ai quan tâm!

Chương 898. Trường Sinh Giới

Bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu đã được đẩy lên tới cao trào cực độ, chỉ bằng những câu nói vừa rồi của lâu chủ thôi thì đã khiến mọi người xác định được trên đời này thật sự có Trường Sinh Vật Chất tồn tại!
Hơn nữa thật sự có cách cụ thể để tiến vào Thế Giới Kỳ Dị này, minh chứng tốt nhất cho việc này chính là Vô Thủy Đại Đế.
"Trường Sinh Giới! Không ngờ Trường Sinh Giới lại thực sự tồn tại!"
"Từ xưa đến nay mục đích cuối cùng trên con đường tu hành của mọi người chỉ đơn giản là Trường Sinh Bất Tử mà thôi! Đây chính là nguyện vọng lớn nhất của chúng ta!"
"Nếu như có thể đi vào thế giới đó thì việc nó có phải Tiên Vực thật sự hay không thì cũng không còn quan trọng nữa!"
Mọi người hiện tại vẫn chưa thể thoát ra khỏi trạng thái chấn kinh, một số người bắt đầu hâm mộ và đố kỵ đối với Vô Thủy Đại Đế.
"Có cách nào để tiến vào Thế Giới Kỳ Dị này không lâu chủ, vì sao chỉ có một mình Vô Thủy Đại Đế là làm được nhưng những đời Đại Đế kia lại không thế?"
Cái Cửu U hiện tại là người bình tĩnh nhất ở đây, mặc dù hắn vẫn khá là hâm mộ Thế Giới Kỳ Dị đó nhưng từ xưa đến nay theo lời của lâu chủ thì chỉ có một mình Vô Thủy Đại Đế là tiến vào được thế giới đó thôi, nhất định là có nguyên nhân gì đấy.
"Đúng thế, từ xưa đến nay xuất hiện không biết bao nhiêu Đại Đế Cổ Hoàng, mỗi người đều cố gắng đánh cược một lần vào lúc bản thân sắp tử vong, tuy nhiên không có ai trong số bọn họ là làm được cả!"
Thánh Hoàng Tử lúc này cũng lên tiếng.
Hắn hỏi câu này bởi vì trước đó Đấu Chiến Thánh Hoàng cũng là một trong

những vị Cổ Hoàng đã từng đánh cược hết tất cả, cũng thất bại như những người khác.
"Không lẽ thực lực giữa những Đại Đế với nhau lại có chênh lệch lớn như vậy sao, chỉ có người vô địch như Vô Thủy Đại Đế mới đủ sức đi vào Trường Sinh Giới?"
Đoạn Đức cũng không nhịn được mà nói lên suy đoán của bản thân, dù sao đây cũng là suy đoán có lý nhất rồi.
"Giữa những Đại Đế với nhau có sự chênh lệch là bình thường, nhưng bọn hắn cũng là những cường giả được Đại Đạo chấp nhận cùng dung hợp Thiên Tâm Ấn Ký, chênh lệch dù có cũng sẽ không quá lớn!"
"Vô Thủy mặc dù đã phá vỡ hàng rào Tiên Vực để tiến vào Thế Giới Kỳ Dị, tuy nhiên lý do chính là nhờ hắn tìm được lối vào chính xác chứ không phải là do thực lực siêu nhiên gì cả!"
Lúc này đám người đều cảm thấy kinh hãi vô cùng.
Giao điểm Thành Tiên Lộ, đây chính là địa điểm mà tất cả cường giả tại vũ trụ bát hoang này muốn biết đến nhất, hơn nữa theo bình thường thì cao thủ sẽ muốn tìm Bất Tử Thần Dược để kéo dài tuổi thọ, cao thủ mạnh hơn một tý thì sẽ muốn tìm một thanh Đế Binh tiện tay, hoặc cùng lắm thì bọn hắn sẽ muốn những Thần Dược như Hợp Đạo Hoa, Tạo Hóa Nguyên Nhãn.
Nhưng đối với các cao thủ Đế cấp thì khác, về mặt thực lực bọn hắn đã đạt tới vị trí đỉnh phong của vũ trụ này rồi, tuy chưa tới mức vô dục vô cầu nhưng bọn hắn chỉ còn có một mục tiêu duy nhất chính là tìm được thời gian Thành Tiên Lộ mở ra!
"Thành Tiên Lộ thật sự có tồn tại, hơn nữa không phải chỉ có một mà có tới tận vài cái, tuy nhiên thời gian, địa điểm mà bọn chúng mở ra hoàn toàn khác nhau!"
"Các ngươi phải biết một việc chính là lý do mà những Đại Đế Cổ Hoàng tự chém một đao, tự phong vào Thần Nguyên sau đó không ngừng phát động Hắc Ám Náo Động để hấp thu thọ nguyên là vì bọn hắn không biết thời gian cùng vị trí chính xác mà các giao điểm của Thành Tiên Lộ này mở ra!"
"Cách để bước vào Thành Tiên Lộ ngoại trừ cần lực lượng của Hồng Trần Tiên như ta nói thì nếu như ngươi có thể biết được thời gian cùng địa điểm chính xác mà các giao điểm của Thành Tiên Lộ xuất hiện thì ngươi cũng có thể đi vào Tiên Vực!"
Lâu chủ nhìn sang đám người trong Thiên Cơ Lâu sau đó nói một cách tinh tế, khi nghe được lâu chủ tiết lộ bí mật của Thành Tiên Lộ thì đám người vừa lộ ra biểu cảm kinh sợ cùng hưng phấn!
Nếu như việc muốn bước qua Thành Tiên Lộ cần thực lực của Hồng Trần Tiên là thông tin mà bọn hắn đã từng nghe nói qua thì việc thời gian, nơi chốn của cái giao điểm Thành Tiên Lộ gì đó này thì bọn hắn hoàn toàn chưa từng nghe nói quá!
"Nếu thế thì có thể nói không cần tu thành Hồng Trần Tiên cũng có thể đi vào Tiên Vực sao?"

Diệp Phàm lúc này lầm bầm một cách vô ý thức!
"Nếu như có được tình báo chính xác về giao điểm của Thành Tiên Lộ thì cần thực lực tối thiểu nhất là bao nhiêu để có thể đi vào vậy lâu chủ!"
Cái Cửu U thì vội vàng lên tiếng hỏi.
"Phải xem đó là Thành Tiên Lộ nào và nó dẫn tới đâu nữa, cộng thêm tình hình xung quanh lúc đó ra sao, tổng hợp tất cả những điều này lại thì dù là người chưa từng tu luyện một tý nào cũng có thể thuận lợi đi vào!"
Lời này của lâu chủ thật sự khiến cho tất cả mọi người ở đây nhịn không được mà hít sâu một hơi, lượng thông tin của nó lớn tới mức đủ để giải đáp tất cả những nghi hoặc hiện tại của các Chí Tôn Cấm Khu!

Chương 899. Còn nhiều Thành Tiên Lộ khác

Tình báo về Thành Tiên Lộ có thể nói là tình báo duy nhất mà các Chí Tôn Cấm Khu quan tâm trên vũ trụ này, tất cả những chuyện bọn hắn làm từ xưa đến nay đều là vì một mục đích duy nhất, đó chính là kéo dài thời gian để chờ đợi Thành Tiên Lộ.
Bọn hắn sử dụng tất cả mọi cách kể cả cách làm đó có ác hay vô nhân tích cỡ nào cũng chỉ để kéo dài tuổi thọ của bản thân ra chỉ để chờ đợi một cơ hội mong manh hư ảo về Thành Tiên Lộ kia, để tới đó bọn hắn vẫn còn cơ hội liều một phen xem có thành công hay khoog!
Bởi vì bọn hắn hoàn toàn không biết gì cả, thời gian, không gian, vị trí hay là dù một thông tin nhỏ nhoi cũng thế, bọn hắn biết dù chỉ sai một điều kiện thôi thì bọn hắn cũng sẽ hôi phi yên diệt!
Tuy nhiên dù như vậy bọn hắn vẫn muốn thử một lần!
Mà sau khi nghe lâu chủ nói như thế thì mọi người đều có thể thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần đủ điều kiện thì dù là một người bình thường cũng có thể tiến vào!
Tiếng ồn ào dần vang lên khắp trong Thiên Cơ Lâu, đám người kinh ngạc tới mức không nói được lời nào!
Thật ra việc này đã từng diễn ra trong nguyên tác rồi.
Trong ba Thành Tiên Lộ thì Phi Tiên Tinh Lộ là con đường chính đạo nhất, nó nối thẳng Tiên Vực, trong nguyên thì thì đại chiến bên trong Phi Tiên Tinh Lộ diễn ra thì những cường giả khác tuy không ai vào được vào được nhưng Cơ Tử Nguyệt cùng Tiểu Tử khác là bước chân vào Tiên Vực.
Tu vi của Cơ Tử Nguyệt lúc ấy còn chưa chạm được tới Đế Lộ, Tiểu Tử thì còn là một đứa con nít, tu vi của hai mẹ con khi đó nếu so sánh với những cường giả trong đại chiến ấy thì như so sánh voi với muỗi vậy.
Nhưng dù như thế nhưng các nàng lại có thể xuyên qua Thành Tiên Lộ để đi vào Tiên Vực một cách bình yên vô sự!
"Quả nhiên Thành Tiên Lộ có tồn tại, thậm chí nó còn khoa trương hơn truyền thuyết nữa!"

“Nêu như đạt đủ tất cả điều kiện thì một tu sĩ bình thường cũng có thể đi vào Tiên Vực sao, đây có thể nói là một bước thành Tiên trong truyền thuyết đó!”
“Thành Tiên Lộ là con đường dẫn tới trường sinh bất tử, nếu như ta có thể trường sinh bất tử thì ta đã hài lòng rồi, còn tu luyện làm gì chứ!”
Lúc này đám người đều trở nên cực kỳ kích động, mọi người đều bắt đầu mơ ước về Thành Tiên Lộ mà lâu chủ vừa nói!
“Nói như thế thì khi ấy Vô Thủy Đại Đế ngồi chờ ở giao điểm Thành Tiên Lộ và hắn may mắn đụng phải thời gian tất cả điều kiện đều đủ nên hắn mới có thể tiến vào Thế Giới Kỳ Dị?”
Khương Thái Hư lúc này cũng đoán được tình cảnh lúc đó của Vô Thủy Đại Đế nên mở miệng hỏi lại để xác nhận.
“Đúng vậy, vào lúc đó Vô Thủy Đại Đế đang ngồi trên giao điểm của Thành Tiên Lộ để giằng co với Bất Tử Thiên Hoàng, thọ nguyên của hắn cũng đang dần thấy đáy rồi nhưng mà do may mắn nên gặp phải thời điểm chính xác nên bị kéo vào Thế Giới Kỳ Dị!”
“Dựa theo tốc độ thời gian của hai thế giới thì hiện tại có vẻ tu vi của hắn đã gần đạt được cảnh giới Hồng Trần Tiên rồi.”
Lâu chủ nghĩ ngợi một hồi và cố gắng nhớ lại, nếu tính theo tuyến thời gian trong nguyên tác thì hiện tại Vô Thủy Đại Đế đã tu luyện một thời gian rất dài trong Thế Giới Kỳ Dị.
Cộng thêm việc những người bản thổ có cảnh giới Hồng Trần Tiên tại thế giới kia cũng luyện tập chung với Vô Thủy Đại Đế, hắn là lúc này hắn cũng không còn cách vị trí Đại Đế quá xa nữa đâu.
Mà lúc này đám người khi nghe nói Vô Thủy Đại Đế sắp đạt tới cảnh giới Hồng Trần Tiên thì cũng không quá ngạc nhiên, dù sao nãy giờ bọn hắn đã nghe được nhiều tin tức kinh khủng hơn tin này quá nhiều, chuyện Vô Thủy trở thành Hồng Trần Tiên cũng không phải là chuyện quá chấn động gì!
Chỉ có những người thân cận hay ngưỡng mộ Vô Thủy Đại Đế như Cái Cửu U, đám người Hắc Hoàng là vui mừng khi nghe tin Vô Thủy Đại Đế không những còn sống mà lại còn sống rất tốt tại một thế giới khác!
Nhất là Hắc Hoàng, khi y nghe tin Vô Thủy Đại Đế thậm chí còn sắp tấn thăng Hồng Trần Tiên thì lập tức nhịn không được mà chạy vòng quanh Thiên Cơ Lâu.
Sau khi nghe lâu chủ nói nãy giờ thì sợ rằng giao điểm thành Tiên Lộ tại Huỳnh Hoặc Cổ Tinh này sẽ trở thành một đối tượng bị toàn bộ vũ trụ bát hoang này quan sát!”
Lúc này Đoạn Đức cười nhẹ rồi lên tiếng.
Gần như không ai nắm giữ tình báo về Thành Tiên Lộ trên vũ trụ này cả, hiện tại lâu chủ lại công bố lối vào một thế giới chứa đựng nhiều Trường Sinh Vật Chất nằm ngay tại Thành Tiên Lộ tại Huỳnh Hoặc Cổ Tinh, đương nhiên nó sẽ bị chú ý gắt gao rồi.
Dù sao hiện tại danh vọng của Thiên Cơ Lâu cũng đã vang vọng khắp vũ trụ, trong phương diện tình báo thì không ai dám chấn vật độ chuẩn xác

trong tin tức của lâu chủ.
"Tiết lộ tình báo này cũng không quá ảnh hưởng gì đâu, vũ trụ bát hoang này vẫn còn nhiều Thành Tiên Lộ khác mà, mỗi cái đều dẫn tới một thế giới khác nhau, huống hồ giao điểm cùng thời gian mở ra của bọn hắn đều là bí ẩn, biết vị trí cũng không có quá nhiều ảnh hưởng."

Chương 900. Trầm mặc

Lâu chủ cười cười, trước khi tuyên bố một tin tức nặng ký thế này thì lâu chủ đã ước lượng thiệt và lợi của nó rồi.
Dù đưa địa điểm cụ thể của Thành Tiên Lộ cho những Chí Tôn Cấm Khu kia cũng chỉ là vô nghĩa mà thôi, vì thứ hạn chế duy nhất của bọn hắn là thời gian cùng vị trí của giao điểm.
Nhất là thời gian, đây mới là hạn chế lớn cùng trí mạng nhất đối với bọn hắn, giữa thời gian chờ cùng tuổi thọ thì không Chí Tôn nào biết cái nào sẽ hết trước.
Đây có thể nói là một dày vò dài đằng đẵng, sống tạm trong Thần Nguyên mà không biết ngày nào mới có thể kết thúc.
Lúc này mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều bội phục trước lòng dạ rộng lớn của lâu chủ.
Ngay cả Diệp Phàm, người đến từ Già Thiên thế giới đầu tiên đi theo lâu chủ cũng chấn kinh không ngừng, qua những lời của lâu chủ thì hắn có thể hiểu rõ phương vũ trụ này hơn!
Những việc như Thành Tiên Lộ có thật sự tồn tại hay không, tình huống thật sự nó ra sao đã tồn tại và được mọi người tranh luận trong hàng chục vạn năm nay.
Truyền thuyết này bắt đầu từ thời đại Thần Thoại, được lưu truyền từ thời đại Cửu Thiên Tôn đến tận nay, ai nấy đều tin tưởng về việc Tiên Vực thật sự tồn tại nhưng chỉ là chưa ai thật sự thành công khi đi vào Tiên Vực mà thôi.
Có rất nhiều Đại Đế Cổ Hoàng khi đến cuối đời nhưng vẫn không cam lòng Đạo Vẫn như thế nên muốn cược một kèo, sử dụng tất cả sức mạnh để cưỡng ép công vào Tiên Vực, con đường này cũng chưa từng có ai thành công.
Bất Tử Thiên Hoàng chính là người rơi xuống từ Tiên Vực, nhưng dù cho hắn có tu thành Đế Vị và tồn tại được mấy chục văn năm rồi nhưng vẫn chưa thể tìm được đường về nhà.
Thế nên tuy mọi người vẫn có niềm tin rất lớn nhưng song song với đó thì sự nghi ngờ cũng đang dần len lỏi ra khắp nơi, tuy nhiên lúc này lâu chủ lại tự mình mở miệng để xác thật tin tức về Tiên Vực, Thành Tiên Lộ, còn tiết lộ nhiều chi tiết bên trong nó.
Đây có thể nói là một tin tức cực kỳ tốt đối với tất cả tu sĩ trên vũ trụ này.
Nhưng tin tức này cũng được truyền vào tai của các Chí Tôn trong Cấm Khu.

So với nhiều bảo vật tồn tại trong Thiên Cơ Lâu thì tin tức về tu vi của lâu chủ cùng Thành Tiên Lộ đương nhiên sẽ trở thành thứ bọn hắn quan tâm hơn!
Dù cho trong Sinh Mệnh Cấm Khu cũng không thể an bình từ lúc Thiên Cơ Lâu giáng lâm tại thế giới này!
Ngoại trừ những Chí Tôn Cổ Hoàng đang say giấc tới hiện nay vẫn chưa biết gì ra thì tất cả những Chí Tôn Cổ Hoàng còn lại đều có phản ứng khác nhau đối với vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này,
"Chúng ta đã chờ đợi mấy chục vạn năm rồi, chúng ta đã sống lâu tới nổi bằng trí tuệ của một vị Đại Đế vẫn không thể nhớ nổi tất cả những gì chúng ta đã trải qua!"
"Không lẽ thời gian chờ đợi dài đằng đẵng này lại tốn công vô ích hay sao?"
Trường Sinh Thiên Tôn sau khi biết chân tướng của Thành Tiên Lộ thì tâm tính có chút kiềm không được!
Hắn chính là một trong Cửu Thiên Tôn nên ban đầu chắc chắn không phải là người có thiên tính ác độc, chỉ là hắn si mê truy cầu Trường Sinh Chi Đạo tới mức không tiếc bất kỳ giá nào, từ đó mới làm Tiên Lăng Cấm Khu chi chủ.
Nhưng hiện tại sau khi nghe được tin tức muốn tiến vào Thành Tiên Lộ phải cần thực lực của Hồng Trần Tiên thì có thể tưởng tượng ảnh hưởng của nó to lớn ra sao!
Nếu như không có thực lực Hồng Trần Tiên thì chỉ có thể tìm đúng giao điểm cùng thời gian đúng chuẩn hư vô mờ mịch kia của Thành Tiên Lộ mà thôi!
Việc này thật sự khiến Trường Sinh Thiên Tôn sống mấy chục vạn năm cảm thấy tuyệt vọng cực độ.
"Lời của Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này chưa chắc đã là sự thật, nói không chừng hắn cố tình nói như thế là để dụ chúng ta thì sao!"
Tiêu Diêu Thiên Tôn tuy mặt ngoài nhìn qua có vẻ rất kiên cường nhưng qua lời nói của y ta cũng có thể thấy được trong lòng y chưa chắc bình tĩnh được như thế.
"Từ trước đến nay tất cả tình báo mà Thiên Cơ Lâu từng công bố đều đúng hết cả, ngoại trừ tin tức của Đế Tôn cùng Bất Tử Thiên Hoàng là chưa được chứng thực ra mà thôi, trong đó đã bao gồm việc hắn tiết lộ lý do của Hắc Ám Náo Động và chúng ta!"
"Cho dù hắn không có bản lĩnh thông thiên như biết hết tất cả mọi thứ trong vũ trụ bát hoang này thì không chừng tòa Tiên Khí như Thiên Cơ Lâu lại là thứ sở hữu bản lĩnh đó thì sao?"
Luân Hồi Chi Chủ sau khi trầm ngâm một tý thì cũng lên tiếng rồi thở dài.
Lời của y vừa dứt thì tất cả Chí Tôn Cổ Hoàng xung quanh đều trầm mặc.
Thành Tiên Lộ là hi vọng sống sót duy nhất của tất cả các Chí Tôn Cổ Hoàng nơi đây, nó cũng là động lực duy nhất giúp bọn hắn tiếp tục cuộc sống tạm bợ này.
Nếu như trên thế gian này không có một con đường dẫn thẳng tới trường

sinh như thế thì bọn hắn đã sớm chịu cảnh tử vong một cách quang minh tại thời đại của chính mình rồi, ai lại nguyện sống một cuộc sống tạm bợ như hiện tại chứ?

Chương 901. Tiên Khí

"Nếu như lời của tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này là thật thì dù Thành Tiên Lộ có mở ra thì nếu không tập hợp đủ các điều kiện thì ngươi cũng không thể đi vào được!"

"Chúng ta sống tạm nhiều năm như vậy cuối cùng là vì lý do gì thế?"

Một vị Chí Tôn khác trong Tiên Lăng lập tức lên tiếng than.

"Đừng ồn ào, nếu như việc Thiên Cơ Lâu thông hiểu tất cả mọi việc là thật thì sau khi chiếm được Thiên Cơ Lâu chúng ta đương nhiên cũng sẽ biết được chân tướng thôi!"

"Nói không chừng sau khi chúng ta chiếm được Thiên Cơ Lâu thì nó sẽ cho chúng ta biết giao điểm cùng cách đúng để đi vào Tiên Vực thì sao?"

Thạch Hoàng lúc này nhịn không được mà xen vào cuộc nói chuyện của tất cả, hắn lấy Thần Uy của bản thân để chấn nhiếp tất cả.

Các vị Chí Tôn Cổ Hoàng Cấm Khu ban đầu tập hợp lại để đối phó Thiên Cơ Lâu nhưng hiện tại lại bị thông tin Thiên Cơ Lâu đưa ra khiến cho rối loạn hết cả lên, thậm chí có người còn bị ảnh hưởng tới Đạo Tâm!

Lúc này thảo luận về Vô Thủy Đại Đế trong Thiên Cơ Lâu đã kết thúc từ lâu, sau khi tất cả những bí mật của Thành Tiên Lộ bị công bố thì Lưu Tiêu bắt đầu tiếp tục nói về Thần Uy Đế Binh Bảng.

Hiện tại ngay cả Cái Cửu U, Nhan Như Ngọc vừa tới Thiên Cơ Lâu cũng phải kinh sợ trước vị lâu chủ này, dù chỉ vừa tới Thiên Cơ Lâu thôi nhưng bọn hắn lại có thể liên tục nghe được nhiều bí mật kinh thiên như vậy!

Ngay cả Hạ Cửu U cực kỳ tôn sùng sư phụ nàng cũng nhịn không được mà nhìn lâu chủ với cặp mắt khác.

"Tình hình hiện tại của Vô Thủy Đại Đế đại khái là như vậy nên các người đừng hỏi thêm gì nữa."

"Nếu như tiếp tục hỏi thì sợ rằng tới ngày mai ta mới công bố xong Thần Uy Đế Binh Bảng mất."

Lâu chủ vội vàng chuyển chủ đề hiện tại về lại Thần Uy Đế Binh Bảng, từ nãy đến giờ bản thân đã công bố hơn một nửa Bảng Danh Sách rồi, càng về sau thì các Đế Binh sẽ càng lúc càng mạnh cùng khủng bố hơn nên nhiều người khi nghe tới đây thì đều im lặng chờ đợi.

Ngay cả người ban đầu mong muốn kết thúc Đế Binh Bảng sớm lúc này cũng đã trở thành một người nghe trung thành, nàng muốn biết thêm nhiều về những bí ẩn trong vũ trụ này.

"Hiện tại ta đã công bố tới vị trí thứ tám trên Thần Uy Đế Binh Bảng, những Đế Binh còn lại đều là những thần khí kinh khủng cực kỳ, thậm chí không ít trong số chúng sở hữu một lai lịch lớn tới cực độ.

"Giờ ta sẽ công bố top 8 cho mọi người!"

Lâu chủ lúc này nhắc lại tình hình của Thần Uy Đế Binh Bảng cho mọi người, dù cho kiện Đế Binh kinh khủng và sở hữu tiềm lực cực lớn như Tru Tiên Tứ Kiếm cũng chỉ có thể đứng thứ chín mà thôi nên mọi người đều mong chờ không biết vị trí thứ tám này sẽ là gì!
"Đứng thứ tám trên Thần Uy Đế Binh Bảng khác với những Cận Tiên Khí khác, đây là một kiện Tiên Khí chân chính và lai lịch của nó cũng vô cùng xa xưa và thần bí!"
"Nếu tìm hiểu sâu thì nguồn gốc của thanh Đế Binh này thậm chí còn bắt nguồn từ thời sơ khai của phương vũ trụ này, tại thời đại Thần Thoại hoặc có thể nói là sớm hơn nữa, nó đã tồn tại từ lúc Hoàn Mỹ thế giới tới nay!"
Lúc này lâu chủ lại tiếp tục lên tiếng giới thiệu, khi này mọi người cũng đang dần bắt đầu trở nên tò mò và kích động hơn.
Nhất là sau khi nghe lâu chủ nói kiện binh khí thứ tám này là một thanh Tiên Khí chân chính thì ai nấy đều kinh ngạc, không ai ngờ rằng dù chỉ mới đứng thứ tám trên bảng thôi mà đã bắt đầu xuất hiện Tiên Khí rồi.
"Hoàn Mỹ thế giới? Đó là nơi nào?"
Chỉ có Nhan Như Ngọc cùng Cái Cửu U là do mới tới Thiên Cơ Lâu nên không biết rõ Hoàn Mỹ thế giới là nơi nào.
"Đó là một vị diện khác trong Chư Thiên Vạn Giới, nhưng thực tế thì nó là thế giới tiền thân của vũ trụ này của chúng ta, cả hai liên thông nhau nhưng cách biệt thời gian quá xa xôi mà thôi."
Lão Phong Tử lập tức quay sang giải thích cho Cái Cửu U.
"Đúng vậy, trong thời đại này thì cùng lắm các ngươi cũng chỉ ngược dòng tìm hiểu được tới thời đại Thần Thoại mà thôi, trước thời đại Thần Thoại rất lâu chính là lúc Hoàn Mỹ thế giới tồn tại."
Lâu chủ quay sang hai người vừa mới tới Thiên Cơ Lâu này rồi giải thích sơ, Nhan Như Ngọc cùng Cái Cửu U khi nghe tới đây thì cũng bất ngờ không thôi, không ngờ trước thời đại Thần Thoại vẫn còn một thế giới độc lập tồn tại sao.
"Thanh Đế Binh đứng thứ tám trên Thiên Cơ Lâu này chính là đồ vật tồn tại từ thời đại đó tới nay, nó là một Tiên Khí được lưu truyền qua cực kỳ lâu trước đó tới bây giờ."
"Vị trí thứ tám trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Thanh Đồng Tiên Điện nằm trong tay Ngoan Nhân Đại Đế kia!"
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu đã bắt đầu trở nên ồn ào, mọi người đều rất bất ngờ trước thông tin vị trí thứ tám trên Thần Uy Đế Binh Bảng lại là Thanh Đồng Tiên Điện trong tay của Ngoan Nhân Đại Đế cả!
Đây thật sự là một việc ngoài dự tính!
Đại đa số tu sĩ tại Đông Hoang đều biết rõ Thanh Đồng Tiên Điện, đây dù sao cũng là một truyền thuyết đã từng được truyền lưu mấy vạn năm trời, thậm chí rất nhiều người đã từng đi vào đó nữa.

Chương 902. Phần mộ đều là giả

sao?

Tiên Khí!

Ban đầu trước khi nghe lâu chủ tuyên bố thì mọi người đều xem Thanh Đồng Tiên Điện là một tòa di tích thần bí khó lường mà thôi chứ không phải là một kiện Tiên Khí có lịch sử vô cùng lâu đời.

Thế nên dù biết nhưng bọn hắn lại không cân nhắc việc nó sẽ có tên trên bảng.

"Đợi đã lâu chủ, Thanh Đồng Tiên Điện đáng ra phải tính là một di tích chứ sao có thể là một Đế Binh được."

Lúc này có người mở miệng nói ra nghi vấn của bản thân.

Từ vài vạn năm tới đây Thanh Đồng Tiên Điện đề được xem là một di tích có cơ duyên thành Tiên, đã có không ít người trên Bắc Đẩu Cổ Tinh lục soát nơi đó rồi, cũng không ít người từng chứng kiến nó tận mặt.

Đó là một tòa điện phủ to lớn vô cùng màu đồng, nhìn về kích thước thì có thể so sánh được với một tòa thành nhỏ, nếu như nói nó là một kiện binh khí thì có thể nói "diện tích" của thanh binh khí này thật sự hơi rộng.

"Đúng vậy đó lâu chủ, Thanh Đồng Tiên Điện chính là di tích đầu tiên trong trăm vạn năm qua xuất hiện dấu vết của Tiên tại Đông Hoang, ta đã từng may mắn thấy nó một lần nhưng mà chỉ là chưa đi vào thôi."

Lúc này Cái Cửu U cũng lên tiếng nói thêm.

"Nghe nói Thanh Đồng Tiên Điện di chuyển liên tục ở dưới Đại Địa Long Mạch của Đông Hoang, mỗi một vạn năm nó mới xuất hiện trước mặt thế nhân một lần, đó là một di tích Tiên Cảnh!"

"Nhưng theo ta nhớ thì mỗi lần nó xuất hiện thì đều có vị trí không đồng nhất với nhau, thế nên cường giả từ khắp mọi nơi sau khi nghe được tin tức của nó thì đều đổ xô tới để tiến vào!"

"Đáng tiếc là dù cho không ít thiên tài cường giả đã đi vào bên trong những lại có rất ít người thật sự bước ra được."

Không ít Nhân Tộc trong Thiên Cơ Lâu biết rõ về tình báo của Thanh Đồng Tiên Điện.

Dù sao đại năng Nhân Tộc là Nam Cung Chính là một trong số ít những người có thể toàn mạng đi ra khỏi Thanh Đồng Tiên Điện, tuy cảnh giới không bay vọt quá nhiều nhưng khoảng thời gian đó thanh danh của y cũng được tăng mạnh một đoạn.

"Các ngươi cứ yên tâm, ta hiểu nghi ngờ của các ngươi, lời của các ngươi nói thật sự cũng có lý chứ không phải là không, di tích tại Bắc Đẩu Cổ Tinh này không phải chỉ có Thanh Đồng Tiên Điện mà còn có Thái Sơ Cổ Quáng các loại nữa."

"Nếu như những thứ này cũng được tính là binh khí thì lại quá buồn cười."

"Nhưng mà Bảng Danh Sách của ta đương nhiên cũng sẽ không phạm một sai lầm cơ bản như vậy được, Thanh Đồng Tiên Điện về bản chất thật sự là một kiện Tiên Khí, hơn nữa còn đã được Ngoan Nhân Đại Đế nắm giữ triệt để!"

Lâu chủ lập tức khoát tay rồi nhẹ nhàng trả lời mọi người.
Sau khi nghe lời này của lâu chủ thì đám người chấn kinh vô cùng, một tòa di tích to lớn như vậy mà lại là một Tiên Khí, lại còn được người khác khống chế hoàn toàn à?
"Thanh Đồng Tiên Điện không phải là sản phẩm thời đại này của các ngươi, ngược dòng tìm hiểu về thời xa xưa tại thời đại Hoàn Mỹ thế giới thì Thanh Đồng Tiên Điện chính là một trong Thập Đại Binh Khí của Đạo Châu, là một kiện binh khí phòng ngự."
"Ngoan Nhân Đại Đế đời thứ ba đã vô tình gặp nó tại Đông Hoang khi nàng đã già, lúc đó nàng lấy Vạn Vật Mẫu Khí Căn để phong bế tòa Tiên Điện này lại, bản thân thì chui vào trong để bế quan tu luyện, nhưng không may một thời gian sau tu vi của nàng có biến số nên Nguyên Thần nổ tung, một nửa tòa Tiên Điện cũng bị tổn hại theo!"
"Thanh Đồng Tiên Điện sau này được tìm thấy ở trước mộ phần của Ngoan Nhân Đại Đế."
Lúc này lâu chủ mới công bố nguồn gốc thật sự cùng những gì nó đã trải qua từ trước đến nay.
Thanh Đồng Tiên Điện này lưu lạc mãi từ Hoàn Mỹ thế giới đến Già Thiên thế giới, không ngờ người cuối cùng có đủ thực lực để không chế nó lại là Ngoan Nhân Đại Đế.
Sắc mặt của mọi người trong Thiên Cơ Lâu khi nghe tới đây là bất ngờ tột độ!
Bọn hắn không ngờ rằng bản thể thật sự của Thanh Đồng Tiên Điện lại là một kiện Tiên Khí.
"Thì ra nguồn gốc chân chính của nó là đến từ Hoàn Mỹ thế giới, thời đại diễn ra trước cả thời đại Thần Thoại!"
Khó ta tìm được Vạn Vật Mẫu Khí Căn ở trong đó, thì ra nguyên nhân nằm ở đây…
Diệp Phàm lúc này cũng hiểu vì sao bản thân có thể tìm được Vạn Vật Mẫu Khí Căn ở trong Thanh Đồng Tiên Điện rồi.
"Nếu như vậy thì những phần mộ được cho là của Ngoan Nhân Đại Đế hiện tại đều là giả sao?"
Cơ Tử trầm tư một lúc, trước đó Đại Thánh Cơ gia của bọn hắn còn đào ra được một nửa bộ thi thể trong mộ phần đó nữa mà, những bọn hắn không ngờ rằng dù thi thể nổ tung nhưng Nguyên Thần của Ngoan Nhân Đại Đế vẫn chưa tử vong.
Đám người các lúc càng kinh ngạc hơn, một di tích to lớn như tòa thành thế này lại là một kiện Tiên Thiên Tiên Khí, bản chất của nó là một thanh binh khí!
"Đến cùng là vị đại năng nào mà lại có sức tưởng tượng ghê gớm thế, chế tạo một binh khí có hình dáng của một tòa điện phủ!

Chương 903. Không phải như các

ngươi nghĩ

Đoạn Đức cũng vô cùng bất ngờ trước toà Thanh Đồng Tiên Điện này, mặc dù đồ chơi này rất lớn nhưng trước tới nay chưa từng ai thấy nó thể hiện ra một tý sức chiến đấu nào cả.

Trừ phi có người tự nguyện đi vào trong nếu không thì nó hoàn toàn vô hại.

"Mặc dù thanh binh khí này là một Tiên Thiên Tiên Khí, phẩm giai kinh người cực kỳ nhưng tiếc rằng nó cũng chỉ là một kiện Tiên Khí phòng ngự mà thôi, không có khả năng công kích gì cả nên dù phẩm giai có cao tới dọa người nhưng chỉ có thể đứng thứ tám trên Thần Uy Đế Binh Bảng."

Lâu chủ lúc này cũng bổ sung lý do vì sao chỉ mới tới vị trí thứ tám thôi mà đã xuất hiện một kiện Tiên Thiên Tiên Khí rồi, Thanh Đồng Tiên Điện mặc dù phẩm chất cực cao nhưng lại không có sức công phạt gì cả.

"Trong truyền thuyết nói rằng bên trong Thanh Đồng Tiên Điện này chứa đựng một cơ duyên thành Tiên, điều này có đúng không lâu chủ?"

Lúc này Khương Thái Hư nhanh chóng lên tiếng dò hỏi, trước kia kho Thanh Đồng Tiên Điện mở ra thì hắn cùng Cái Cửu U cũng cực kỳ muốn đi vào dò xét, nhìn xem có thể tìm được một Tiên Lộ nào khác không.

Nếu không phải do số lượng người có thể đi ra khỏi Thanh Đồng Tiên Điện ít tới mức đáng thương thì bọn hắn cũng đã liều một phen rồi.

"Đúng cũng không đúng, trong Thanh Đồng Tiên Điện thật sự có một nửa cơ duyên về Tiên, tuy nhiên nó không phải là cơ duyên thành Tiên như các ngươi đã nghĩ."

Lâu chủ cười cười sau đó nói với vẻ cực kỳ bí hiểm.

Đám người người sau khi nghe thế thì cũng bắt đầu tò mò, dù sao thanh danh của Thanh Đồng Tiên Điện cũng không phải là nhỏ.

Nếu không phải do có truyền thuyết rằng trong Thanh Đồng Tiên Điện có cơ duyên thành Tiên thì tội gì mọi người lại chịu đủ nguy hiểm mà bước vào nó làm gì chứ.

"Lâu chủ nói nhanh lên, ta không chờ được nữa rồi!"

"Đúng vậy, lâu chủ mau công bố đi, trong Thanh Đồng Tiên Điện này có chứa đựng bí mật gì thế!"

"Hắn nó là bí mật được truyền thừa từ thời Hoàn Mỹ thế giới tới đây phải không?"

Lâu chủ còn chưa mở miệng thì đám người này đã nhanh chóng nêu lên giả thuyết mà bản thân nghĩ ra rồi, một số khác thì nhanh chóng giục lâu chủ công bố bí mật của Thanh Đồng Tiên Điện.

"Thanh Đồng Tiên Điện này tồn tại từ thời Hoàn Mỹ thế giới, cổ lão vô cùng, nó có liên quan mật thiết đến thời đại Tiên Cổ và được sở hữu bởi một vị Chí Tôn tại thời đại đó."

"Về sau đại chiến nổ ra, Thanh Đồng Tiên Điện lưu lạc thế gian nhưng trong đó vẫn chứa đựng một sợi Tàn Tiên của vị Chí Tôn đó, thế nên mọi người mới nhận lầm nó chứa đựng cơ duyên thành Tiên."

Lâu chủ cười cười rồi giải thích, Thanh Đồng Tiên Điện này hoàn toàn

không phải là vật vô chủ, Tàn Tiên trong nó thậm chí còn sở hữu một chiến lực không thấp.
Tuy nhiên Tiên Khí cũng không phải là thứ quá hư vô mờ mịt, dù là tại Hoàn Mỹ thế giới hay thế giới hiện tại thì chúng đều tuân theo một nguyên tắc đó là quy thuận cường giả.
Trong vài vạn năm nay có vô số thiên tài, cường giả xông vào Thanh Đồng Tiên Điện nhưng tất cả đều không thể sánh được với Ngoan Nhân Đại Đế, đây cũng là lý do chỉ có một mình nàng là có thể làm chủ Tiên Điện!
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu bàn tán xôn xao, ai nấy đều bị rung động trước Thanh Đồng Tiên Điện, không ai ngờ rằng nó lại sở hữu lai lịch lớn đến như thế cả.
"Bên trong Tiên Điện thật sự có Tàn Tiên sao! Nếu nói như vậy thì Tiên vẫn chưa diệt tuyệt trên thế gian này!"
"Những Tiên Vương mà lâu chủ đã từng nhắc tới bên Hoàn Mỹ thế giới kia không lẽ chính là Tiên trong lý giải của chúng ta sao?"
"Khó trách những người xông vào Tiên Điện thường chỉ có vào mà không có ra, trong Tiên Điện có Tàn Tiên ký túc, đương nhiên những người xâm nhập sẽ không có được kết quả tốt lành gì rồi!"
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu lúc này mới hiểu ra được lý do vì sao Thanh Đồng Tiên Điện tuy chỉ là một Tiên Khí phòng thủ không có sức công phạt mà lại có thể cho nhiều người chỉ có đến mà không có ra như vậy.
"Đến cùng Hoàn Mỹ thế giới là một thế giới ra sao thế lâu chủ?"
Ánh mắt của Nhan Như Ngọc lúc này chứa đầy sự nghi hoặc, nàng nhịn không được mà hỏi lâu chủ tiếp về Hoàn Mỹ thế giới.
Trên thực tế thì Cái Cửu U cùng Hạ Cửu U cũng vô cùng hiếu kỳ trước thế giới mới lạ này, bọn hắn muốn tìm hiểu sâu về nơi này hơn.
Lúc trước trong video về Thái Cổ Thập Hung thì Lưu Tiêu cũng đã từng giới thiệu sơ qua về Hoàn Mỹ thế giới cho đám người trong Thiên Cơ Lâu rồi, nhưng lúc đó do không có thời gian nên hắn cũng chỉ nói sơ qua mà thôi, cùng lắm cũng chỉ nhắc tới liên hệ giữa hai thế giới mà thôi.
"Hoàn Mỹ thế giới là một trong vô số thế giới trong Chư Thiên Vạn Giới, nhưng nó khác với những vị diện khác, Hoàn Mỹ thế giới hoàn toàn liên thông với lịch sử của thế giới này."
"Trước thời đại Thần Thoại là thời đại Loạn Cổ, thời đại Tiên Cổ, đó chính là Hoàn Mỹ thế giới."
Lâu chủ lúc này nhanh chóng giải thích mối quan hệ giữa Hoàn Mỹ thế giới cùng Già Thiên thế giới bằng vài câu ngắn gọn.
Trong nguyên tác thì dòng thời gian của hai thế giới này cực kỳ hỗn loạn, hơn nữa lại có loại sự kiện giống tên là Hắc Ám Náo Động nữa, rất dễ bị nhầm lẫn.

Chương 904. Chấn kinh vạn phần

"Thời đại Tiên Cổ vậy mà lại có thể tạo ra thứ Tiên Khí truyền thừa được

tới tận ngày nay sao, thời đại đó quả thật là một thời đại xán lạn vô cùng."
Cái Cửu U nghe xong thì nhịn không được mà gật đầu tán thưởng.
"Đúng vậy, nếu so sánh thế giới các ngươi với thế giới của bọn hắn thì vũ trụ của các ngươi hoàn toàn xứng với danh xưng thời đại Mạt Pháp, thiên địa Đại Đạo không hoàn chỉnh, ngay cả việc chứng đạo thành Đế thì cũng chỉ có một người trong môt thời đại là được thành công mà thôi!"
"Mà tại trong những năm tháng Tiên Cổ thì thế gian tràn đầy tài nguyên vô hạn, mỗi người đụng một tý thì cũng có tu vi cùng tuổi thọ lên tới mấy chục vạn năm, Tiên Khí như Thanh Đồng Tiên Điện cũng chỉ có thể coi như là hàng thông thường mà thôi, trên đó còn có Tiên Vương Khí."
Lâu chủ gật đầu, nếu nói về tài nguyên thì Hoàn Mỹ thế giới hoàn toàn siêu việt Già Thiên thế giới nhiều lần, thế nên binh khí được sinh ra giữa hai thời đại này cũng có sự chênh lệch rất lớn.
Nhan Như Ngọc và Cái Cửu U sau khi nghe xong lời của lâu chủ thì kinh ngạc không thôi.
Bọn hắn không ngờ Hoàn Mỹ thế giới kia lại giàu có hơn Già Thiên thế giới này nhiều như vậy, nếu đúng như lời của lâu chủ nói thì thế giới kia chính là thế giới mà tu sĩ ở đây mong muốn!
Chúng sinh tại Già Thiên thế giới cố gắng giãy dụa một cách đau khổ trong nhân sinh cực kỳ có hạn, mục tiêu của tu hành đa số chỉ là kéo dài tuổi thọ mà thôi.
Ngay cả người mạnh như Đại Đế cũng không thoát được lời nguyền này, khi về già bọn hắn đều cố gắng cược tất cả để xông vào Tiên Vực để làm gì, vì sao không chịu bằng lòng mà tử vong một cách vinh quang chứ?
Đơn giản là vì cầu trường sinh mà thôi, mục tiêu gần như là của tất cả mọi người tại thế giới này như thế nếu mà đặt tại Hoàn Mỹ thế giới thì chắc hẳn cũng chỉ là một thứ bình thường mà thôi, dù sao theo lời lâu chủ thì đại một người nào cũng có tuổi thọ dài mấy chục vạn năm trở nên!
Đây quả thật là thiên đường, nhân gian tiên cảnh!
"Nếu vậy thì những Thần Uy Đế Binh tại thế giới đó không lẽ sẽ mạnh hơn Đế Binh của chúng ta một trăm lần sao?"
Diệp Phàm lên tiếng hỏi với vẻ mặt khiếp sợ.
"Tại thiên địa kia không có cái gọi là Đế Binh, nhưng nếu tính thì sự chênh lệch vũ khí của hai bên thật sự rất to lớn."
"Tại thiên địa này của chúng ta thì binh khí cũng chỉ là một thứ phụ trợ mà thôi, người sử dụng mới là thứ chính giúp phân ra thắng bại, các ngươi rất khó tưởng tượng được cảnh dù một kẻ yếu cầm một thanh Đế Binh liền có thể diệt sát một Đại Đế."
"Nhưng tại Hoàn Mỹ thế giới thì khác, những binh khí từ cảnh giới Tiên Vương Khí trở lên đều có công năng cùng lực lượng cực kỳ kinh người, nó có thể diệt sát một vị Tiên Vương một cách vô cùng đơn giản."
Lâu chủ đáp lại một cách chắc chắn, những Đế Binh, binh khí tại Già Thiên thế giới này quả thật là hơi giản dị một tý, không có những thứ kinh khủng có thể siêu việt được pháp tắc chi lực.

Nhiều binh khí, kể cả Đế Binh hoàn toàn là dựa vào thực lực kinh khủng của chủ nhân để nổi danh, giống như Thôn Thiên Ma Quán cùng Bất Tử Thiên Đao, sự cường đại của bọn hắn thật sự không đến từ bản thân mà đa số đều đến từ việc người chế tạo bọn chúng bất phàm ra sao thôi.
Nếu so sánh thì ta sẽ thấy được chênh lệch hai bên lớn ra sao, những binh khí trong Hoàn Mỹ thế giới kia có cái còn hoàn toàn không cần người sử dụng, không cần biết người sử dụng có sức mạnh ra sao nhưng nó vẫn có đucợ một thực lực mạnh tới nỗi không cần nói đạo lý!
"Không thể như thế được lâu chủ, binh khí chỉ là thứ phụ trợ, chủ thể công phạt vẫn là người sử dụng, đây không phải là một đạo lý tất nhiên sao? Đáng ra tại vũ trụ nào nó cũng thông dụng chứ!"
Thánh Hoàng Tử lúc này vẫn chưa theo kịp nên nói một cách cố chấp.
"Đó là vì tại vũ trụ này các ngươi đi con đường lấy thân làm gốc để tu luyện, tu luyện là để bản thân cường đại chứ không phải sử dụng sức mạnh từ ngoại giới để tăng lên, thế nên các ngươi nghĩ như vậy là bình thường."
"Nhưng tại Hoàn Mỹ thế giới thì khác, nơi đó có một thứ gọi là Tiên Vương Pháp Khí – Luyện Tiên Hồ, ở trong cất giấu một mảnh thiên địa, chỉ cần mở nắp ra liền có thể hút Tiên Vương vào trong sau đó giết chết!"
"Còn có thứ gọi là Tiên Vương Ngũ Cầm Phiến! Dù cho ngươi yếu tới đâu cũng có thể sử dụng, chỉ cần quạt thôi thì liền có thể phát ra Thần Uy mênh mông!"
"Hỗn Nguyên Hồ Lô! Không cần pháp lực cấp bậc Tiên Vương cũng có thể sử dụng, một khi sử dụng thì có thể hấp thu vạn vật, ngay cả Tiên Vương cũng bị trấn áp, dưới Chân Tiên thì sẽ trực tiếp bị luyện hóa thành một bãi máu!"
"Thí Đế Chiến Mâu! Đây là một thanh hung khí còn nổi danh hơn cả chủ nhân của nó, chủ nhân có chết trận thì nó cũng sẽ không sao, bởi vì sức mạnh của nó quả thật đáng sợ và hoàn toàn có khả năng giết chết một vị Tiên Đế!"
Lâu chủ khi nhìn đám người cô lậu quả văn tại Già Thiên thế giới này thì nhịn không được mà bắt đầu phổ cập, những người này cảm giác bản thân bị đánh mặt liên tục trong một thời gian ngắn.
Những thanh binh khí này cái nào cái này đều mạnh tới mức rợn cả người, bất kỳ thanh nào cũng khiến cho mọi người cảm giác không thể tưởng tượng nổi và chấn kinh vạn phần!

Chương 905. Thời gian không thể quay lại được

Tuy mọi người ở đây không biết hệ thống tu luyện của bên kia ra sao nhưng nghe Tiên Vương, Tiên Đế, Chân Tiên thôi là bọn hắn cũng có thể biết đó không thể nào là cảnh giới phổ thông gì rồi, ít nhất cũng sánh ngang với Đại

Đế, Chuẩn Đế tại thế giới này.
Nhưng tại vũ trụ kia thì lại có nhiều binh khí đủ sức mạnh để giết chết một tồn tại như thế, việc này tại Già Thiên thế giới là một chuyện bất khả thi! Đế Binh tại thế giới này muốn sử dụng thì đầu tiên phải khôi phục và nếu như cảnh giới không đủ thì ngay cả tư cách để khôi phục Đế Binh cũng không có chứ đừng nói tới việc binh khí nổi danh, mạnh hơn cả chủ nhân! Vô Thủy Chung nếu như không phải do Vô Thủy Đại Đế chấp chưởng thì còn chỗ đặc thù nào nữa? Nếu Thôn Thiên Ma Quán không phải được chế tạo từ cơ thể của Ngoan Nhân Đại Đế thì đặc biệt chỗ nào?
"Thế gian này vẫn còn binh khí có thể sử dụng mà không cần công lực cường đại sao, việc này sao có thể thành hiện thực chứ? Đây là chuyện không thể nào!"
"Đúng thế, nếu như có vô thượng Tiên Khí như vậy thì thế gian đã loạn từ lâu rồi!"
"Xem ra chiến tranh tại vũ trụ kia kịch liệt vô cùng, chúng ta không thể tưởng tượng được đâu!"
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu nhanh chóng bàn tán!
"Không ngờ trong lịch sử lại còn có một kỷ nguyên rực rỡ vô cùng như vậy tồn tại, thật khiến người khác hâm mộ."
Cái Cửu U nghe tới đây cũng cảm khái không ngừng.
Nếu như tình hình của thế giới này có thể giống như Hoàn Mỹ thế giới kia, việc vĩnh sinh không còn là một hy vọng hư vô mờ mịt thì chắc hẳn trên thế giới sẽ giảm đi rất nhiều âm mưu.
"Ngược lại thì có, chiến tranh tại Hoàn Mỹ thế giới khốc liệt tới cực độ, sự khốc liệt của nó các ngươi hoàn toàn không thể tưởng tượng được đâu, nếu như không phải nhờ Hoang Thiên Đế một người chấp chưởng vạn cổ thì sẽ không có thời đại này của các ngươi!"
"Dục vọng con người sao có thể thỏa mãn một cách dễ dàng như vậy chứ? Dù sau khi ngươi có tuổi thọ lâu dài thì ngươi cũng sẽ tự sinh ra nhu cầu khác mà thôi."
Lưu Tiêu nghe thế thì lắc đầu không đồng ý, hắn nói một cách thấm thía. Đại đa số vấn đề cùng âm mưu trong Già Thiên thế giới đều quay quanh việc tuổi thọ không đủ, nhưng nếu như người người trường sinh thì hẳn thế giới này sẽ an bình trong một thời gian ngắn.
Nhưng trong Hoàn Mỹ thế giới thì khác, chỉ cần người biết tu hành thôi thì thọ nguyên cũng đã dài hơn người ở đây rất nhiều rồi, cũng vì thế nên chiến tranh ở đó càng to lớn cùng hỗn loạn hơn nơi này nhiều.
Thái Cổ Thập Hung, Tiên Vương, Chuẩn Tiên Đế, Tiên Đế các loại, người tu hành bay đầy trời, đầy trời đều là những địch nhân mạnh tới mức bọn hắn không thể tưởng tượng nổi, những vũ khí cũng sở hữu một uy lực cực kỳ khó tin, nếu thật sự sống tại thời đại đó thì không khác nào tai nạn cả.
"Thời gian là không thể quay lại được, chúng ta không có cơ hội đi xem phong thái của thời đại đó được nên suy nghĩ nhiều làm gì, tốn công mà thôi."

Lúc này Diệp Đồng bắt đầu lên tiếng nhắc nhở mọi người.
Nếu như ngươi cứ đắm mình vào trong huy hoàng của thời đại xưa thì chắc chắn sẽ ảnh hưởng tới tiến độ tu hành Tiên Đài của bọn hắn.
"Đúng vậy, theo ta thì sau này nếu rãnh thì chờ lâu chủ sau này làm ra một video giới thiệu về các cường giả thời đại Tiên Cổ là được, cũng tiện thể cho thế giới kia biết được thanh danh không gì không biết của lâu chủ!"
Diệp Phàm lúc này cũng lên tiếng phụ họa.
Đám người dần dần cũng thức tỉnh khỏi ảo tưởng về Hoàn Mỹ thế giới sau đó gật đầu đồng ý.
Cái Cửu U thì tuy không trầm mê giống mọi người nhưng lão cũng sợ hãi thán phục không thôi, không ngờ tới trên thế gian này lại tồn tại nhiều thế giới khác nhau như vậy, quả thật là được mở rộng tầm mắt!
"Sư phụ, lâu chủ thật sự biết nhiều điều thật, ngay cả Chư Thiên Vạn Giới hắn cũng biết!"
Hạ Cửu U giật mình sau đó hỏi thầm Cái Cửu U.
"Ta nghe lão Khương nói rằng Thiên Cơ Lâu này đến từ hư không, đây vốn là một Tiên Khí có khả năng xuyên qua khắp Chư Thiên Vạn Giới thế nên nó sẽ không ở lại Bắc Đẩu quá lâu, mấy tháng sau liền sẽ xuyên qua vị diện khác."
Cái Cửu U nói nhỏ, trước khi đi tới Thiên Cơ Lâu thì lão đã dò hỏi Khương Thái Hư, Lão Phong Tử để nghe ngóng tình hình trước rồi, sau khi càng nghe nhiều thì lão càng cảm thấy lâu chủ thâm khả bất trắc!
Lão thậm chí còn có suy nghĩ đem Hạ Cửu U gửi vào Thiên Cơ Lâu, muốn nàng trở thành đệ tử của nơi này, chỉ cần trở thành đệ tử của Lưu Tiêu thì sẽ có thể theo Thiên Cơ Lâu du lịch nhiều vị diện khá nhau và chắc chắn thực lực cũng sẽ tốt hơn bây giờ nhiều!
Thật ra không chỉ có một mình Cái Cửu U nghĩ như vậy, không lão môn chủ cùng chủ nhân của các thế lực không thể tự mình đi theo Thiên Cơ Lâu du lịch Chư Thiên Vạn Giới cũng đang có tính toán giống thế.
Tâm tư của bọn hắn lúc này giống như những võ giả Cửu Châu lúc lựa chọn đi hay ở khi trước.

Chương 906. Dục Đạo Đại Thánh

"Thế gian này vẫn có loại pháp khí có thể xuyên qua Chư Thiên Vạn Giới như thế này tồn tại sao?"
Hạ Cửu U thán phục không thôi.
Mà lúc này Thiên Cơ Lâu cũng dần trở nên sôi nổi như thường lệ, ai nấy đều thảo luận về Thanh Đồng Tiên Điện, Ngoan Nhân Đại Đế cùng Hoàn Mỹ thế giới.
"Lần công bố Bảng Danh Sách này vẫn chưa kết thúc sớm được đâu."
"Nếu như các ngươi muốn nghe thì đợi ta nói xong Đế Binh Bảng ta sẽ suy tính thử."
Lưu Tiêu nghe thấy việc Diệp Phàm đề cử mình xếp hạng cường giả tại

Hoàn Mỹ thế giới thì cũng không cự tuyệt ngay lập tức.
Những thứ ở Hoàn Mỹ thế giới kia dù là cường giả, binh khí hay là vật liệu đều là tốt một cách khoa trương, việc xếp hạng một tý cũng đáng.
"Lâu chủ tiếp tục công bố đi!"
Lúc này mọi người cũng nhớ tới việc chính của ngày hôm nay, nhanh chóng hối thúc lâu chủ.
Vị trí thứ tám trên Thần Uy Đế Binh Bảng vậy mà đã xuất hiện một kiện Tiên Thiên Tiên Khí rồi, không biết những Đế Binh đằng sau sẽ cường đại tới mức độ nào nữa đây.
"Bảng Danh Sách xếp hạng Thần Uy Đế Binh sao? Khẩu khí lớn thật!"
Lâu chủ vẫn chưa kịp lên tiếng thì trước cửa đã có nhiều thanh âm to lớn vang lên, nhiều đợt Yêu Khí cực kỳ nồng đậm bao phủ tới từ tám phương bốn hướng.
Tiếng người vẫn huyên náo trong Thiên Cơ Lâu, khi mọi người thấy được hình dạng của tên thiên ngoại Yêu Tộc đang đứng ở ngoài thì cũng không có phản ứng gì quá lớn.
Trong lúc lâu chủ công bố Thần Uy Đế Binh Bảng cũng đã bị tập kích hai lần rồi, thế nên dù cho những tên này có chạy tới để tập kích thì cũng không cần lo lắng gì quá.
"Bảng Danh Sách này của các ngươi nếu không có tên của những Đế Binh chúng ta thì sao được tính là Thần Uy Đế Binh Bảng được chứ."
Những người đứng trước cửa chính là Kim Xà nhất tộc khi nãy vừa bị Hỗn Độn Thanh Liên đánh lui, người vừa lên tiếng chính là Kim Xà – Nhị Lang Quân
Lưu Tiêu nhìn sơ qua thì ngoại trừ vị Kim Xà – Nhị Lang Quân này thì còn có người của Tử Vi Cổ Tinh là Dục Đạo Đại Thánh cùng Thần Ma Tộc – Thần Ma Đại Thành đi theo.
Mặt khác người dẫn đương của bọn hắn rất có thể là người đến từ Sát Thủ Thần Triều, một tổ chức phụ thuộc của Hoàng Sào.
"Đây chính là Thần Uy Đế Binh Bảng, chỉ xếp hạng những Cực Đạo Binh Khí mạnh mẽ thôi nên tiểu binh khí kia của ngươi xứng là gì chứ?"
"Đúng vậy, muốn nghe thì nghe, không nghe thì cút!"
"Chỉ là một nhánh nhỏ của Yêu Tộc ở thiên ngoại thôi mà các ngươi dám giương oai ở đây sao?"
Lâu chủ còn chưa mở miệng thì đám người ở dưới đã bắt đầu sôi nhào lên rồi, bọn hắn cực kỳ bất mãn với những tên khách không mời này.
"Nếu như muốn đến đây gây chuyện thì các ngươi tìm sai người rồi!"
Ngay cả Cái Cửu U cũng lấy Vô Thượng Tiên Khúc ra, linh khí trong cơ thể dần dần nhộn nhạo.
"Ta tới đây không phải là để gây chuyện với Thiên Cơ Lâu, ta tới là để tìm nữ tử khi nãy đã xuất thủ với người của Kim Xà nhất tộc ta!"
Kim Xà – Nhị Lang Quân lập tức quét sơ một vòng trong Thiên Cơ Lâu sau đó lập tức nhận ra Nhan Như Ngọc.
Khung cảnh Hỗn Độn Thanh Liên che kín bầu trời khi nãy quả thật quá bắt

mắt, khó mà không nhận ra được.
"Huống hồ Thần Uy Đế Binh Bảng của các ngươi cũng chỉ dùng để lòe người mà thôi, không tính là xếp hạng gì cả!"
Dục Đạo Đại Thánh kế bên cũng lên tiếng sau đó cười nhẹ.
Vừa tới đây thôi mà bọn hắn đã khiêu khích nhiều như vậy nên các đệ tử Thiên Cơ Lâu đều nổi giận.
Thiên Cơ Lâu xác thật nổi danh trong Bắc Đẩu Cổ Tinh, tuy nhiên những thế lực từ bên ngoài này mới đến đây chưa được mấy ngày, ngoại trừ Vĩnh Hằng Tinh Vực ra thì chưa có thể lực nào có tiếp xúc hay tìm hiểu về Thiên Cơ Lâu cả thế nên cũng không rõ sâu cạn của Thiên Cơ Lâu ra sao.
"Ta thấy các ngươi tới đây để gây chuyện phải không?"
Dương Quá hừ lạnh một tiếng rồi nhìn chằm chằm vào đám người này.
"Bọn hắn không phải muốn gây chuyện, bọn hắn muốn chết!"
Người có tính tình nóng nảy như Vương Đằng thò sao có thể nhẫn nhịn được chứ nên lập tức la to.
"Chờ một chút, Thiên Cơ Lâu chúng ta rất ít khi chiêu đãi khách nhân đến từ thiên ngoại, nếu như bọn hắn không có ác ý thì thân chúng ta là chủ nhà, phải có đạo đãi khách chứ!"
Lâu chủ liếc mắt đã nhìn thấu được trò xiếc của những tên này nên cười nhẹ, phất tay ra hiệu cho những đệ tử bình tĩnh lại.
Đám người kia rõ ràng không biết gì về Thiên Cơ Lâu cả, việc dẫn đường cũng để cho Sát Thủ Thần Triều người là biết rồi, rõ ràng việc này đằng sau có Hoàng Sào châm ngòi thổi gió.
"Ngươi nói Bảng Danh Sách của ta chỉ dùng để lòe người thôi thì theo ngươi Bảng Danh Sách ra sao mới không phải là lòe người?"
Lưu Tiêu lúc này nhìn về phía Dục Đạo Đại Thánh sau đó lên tiếng.
"Những Cực Đạo Binh Khí mà người công bố đều là những thứ mờ mịt hư vô, rất nhiều trong số đó hoàn toàn chưa ai từng thấy qua, cái gì mà Tru Tiên Kiếm Trận, Thanh Đồng Tiên Điện gì chứ, tất cả đều là do ngươi tự biên tự diễn mà thôi!"
"Nếu muốn chứng minh thì ngươi nói tình hình thực tế hiện tại đi, ngươi nhận ra được những chúng binh khí trên tay ta hiện giờ là gì không?"
Tên Dục Đạo Đại Thánh này có da mặt thật sự quá dày, lập tức nói một tràng.
Trên tay hắn hiện tại là một Thần Lô không tỏa ra tý chân khí nào, khí tức của nó khiến cho đám người Khương Dật Phi vừa cảm thấy ngạc nhiên cũng vừa thấy có chút quen thuộc.

Chương 907. Chuẩn Đế Khí

"Thần Nữ Lô của Tử Vi Cổ Tinh, Đằng Xà Tà Kiếm của Kim Xà nhất tộc, còn có Thiên Ma Tán, Sát Thủ Quyền Trượng, chỉ những thứ này thôi sao?"
Lưu Tiêu nhìn sơ qua đã biết được danh tính của những thanh vũ khí này rồi.

“Tất cả những thứ này đều là Cực Đạo Binh Khí sao lâu chủ?”
Đoạn Đức thấy dáng vẻ tự kiêu tự đại không xem ai ra gì của đám người này thì cũng hơi thấy sợ hãi một chút, hắn nhịn không được mà lên tiếng dò hỏi.
“Đây đều là những Tà Khí mà thôi, nhưng cũng đúng, chủ sao thì vật thế mà!”
Lâu chủ nhún vai một sau đó nói ra, bộ dáng cực kỳ xem thường những binh khí này.
“Khẩu khí lớn thật, ngay cả Thần Uy của binh khí trong tay chúng ta mà ngươi cũng không rõ ràng thì nói gì tới Thần Uy Đế Binh Bảng gì đó chứ!”
“Trên tay ta chính là Tiên Thiên Thần Lô từ Lục Dục Thần Công, có thể kích động lục dục của người khác, thải âm bổ dương, thu hết mỹ nhân trong thiên hạ!”
Dục Đạo Đại Thánh vừa nói vừa liếc mắt nhìn vô số mỹ nhân đang tụ tập trong Thiên Cơ Lâu.
“Nghe nói khi xưa có một người tay cầm Thần Lô và thu thập hết mỹ nữ trong thiện hạ, luyện hóa chúng âm, không ngờ truyền thuyết này là thật sao?”
“Tiên Thiên gì chứ, Thần Nữ Lô kia của ngươi chính là Thần Lô do Hằng Vũ Đại Đế luyện chế cho lão tổ khai giáo tại Tử Vi Cổ Tinh chứ nó làm gì liên quan tới Dục Đạo Giáo của các ngươi!”
Lâu chủ cười nhẹ một tiếng sau đó chỉ vào Thần Lô rồi nói.
Lời lâu chủ vừa dứt thì khuôn mặt tên Lục Dục Đại Thánh kia quẫn bách tới cực độ, giống như hắn không ngờ rằng tên Thiên Cơ Lâu chi chủ lại biết rõ nguồn gốc của thứ này như thế.
Tiếng cười vang lên xung quanh.
“Đây là bảo vật truyền giáo của Dục Đạo Giáo chúng ta, ngươi có chứng cứ gì mà lại dám nói bậy ở đây?”
Dục Đạo Đại Thánh cũng thẹn quá hóa giận, nghiến răng nghiên lợi rồi nói.
“Ngươi thật là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ.”
Lưu Tiêu mở Thần Thức của bản thân ra, sau khi đến Già Thiên thế giới này thì hắn đã thu thập được vô số Đế Binh Thần Công, tất cả hiện tại hắn đều có thể sử dụng một cách dễ dàng, nhất là Bí tự “Binh” đã được Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công tăng phúc, hiện tại uy lực đại tăng.
Chuẩn Đế sử dụng Bí tự “Binh” thôi thì đã có thể ảnh hưởng được Đế Binh bình thường rồi chứ đừng nói là Lưu Tiêu, nếu tính theo bình thường thì hiện tại Lưu Tiêu ít nhất cũng đã có thể khống chế Tiên Vương Khí.
Lâu chủ chỉ một chỉ sang Khương Dật Phi, sau đó y liền cảm thấy toàn thân nóng ran, Thần Thức của hắn dâng trào một đoàn lửa nóng.
Tổ truyền Đế Binh Hằng Vũ Lô của Khương gia nháy mắt đã bị Bí tự “Binh” của lâu chủ điều động mà bay ra ngoài, trong nháy mắt đã tới tay của lâu chủ!
Hiện tại Khương Dật Phi ngây người tới cực độ, y chưa từng thấy qua

cảnh tưởng Đế Binh tổ truyền của bất kỳ ai lại có thể bị người khác cướp đoạt một cách trắng trợn như thế này cả, hiện tại Hằng Vũ Lô đã hoàn toàn thoát khỏi khống chế của y rồi!
Không chỉ Khương Dật Phi, tất cả mọi người đang có mặt trong Thiên Cơ Lâu hiện tại đều trợn mắt há mồm, bọn hắn không ngờ được lâu chủ lại có thể làm được chuyện khó tin này!
"Thái Dương Thần Lô cùng Thần Nữ Lô này đều được Hằng Vũ Đại Đế tự tay luyện chế, bên trong của nó cũng khá là giống nhau nên đương nhiên sẽ sinh ra được cộng minh."
Một tay lâu chủ nắm Thái Dương Thần Lô sau đó hắn lấy tiên khí truyền vào, thắp sáng Thần Hỏa trong đó, nhất thời Thái Dương Thần Lô như Liệt Dương sáng chói.
Mà cùng lúc đó thì Thần Nữ Lô trên tay của Dục Đạo Đại Thánh kia vậy mà lại bắt đầu chấn động không ngừng, giống như đang cộng minh với Thái Dương Thần Lô vậy!
"Cái gì?"
Dục Đạo Đại Thánh muốn sử dụng linh khí để áp chế Thần Nữ Lô lại nhưng hoàn toàn không có tác dụng, hắn chưa bao giờ thấy Thần Nữ Lộ có phản ứng như thế này!
"Còn một điểm nữa, uy lực chân chính của Thần Nữ Lô này của ngươi chỉ nằm trong Nội Lô mà thôi, hiện tại nó đã qua nhiều năm luyện hóa sử dụng thì chắc cấp bậc cũng đã đạt tới Chuẩn Đế Cấp."
Lâu chủ lay động nhẹ Thái Dương Thần Lô thì lập tức thấy Thần Nữ Lô trong tay của Dục Đạo Đại Thánh vỡ vụn tứ phía, ở trong đó còn một Nội Lô vẫn tồn tại!
Quả nhiên lâu chủ không nói sai tý nào, Nội Lô này sau khi bị lộ ra thì lập tức tỏa ra khí tức mãnh liệt hơn ban đầu rất nhiều, thậm chí trong thời gian ngắn nó còn có thể chống lại được Thái Dương Thần Lô nữa!
"Quả là thế! Lâu chủ thật sự là thần thông quảng đại, biết tất cả mọi chuyện!"
Lúc này đám người xung quanh đều nhanh chóng cảm thán.
"Thì ra trước kia Hằng Vũ Đại Đế cũng đã từng luyện chế nhiều binh khí khác rồi, chả trách ta lại cảm thấy một tia khí tức quen thuộc ở trên Thần Nữ Lô này."
Khương Dật Phi cũng giải quyết được một nghi ngờ lớn của bản thân, Những người khác thì ai nấy đều kinh ngạc trước thủ đoạn tay không đoạt Đế Binh này của lâu chủ, những thế lực sở hữu Đế Binh thì đều nhanh chóng siết chặt Đế Binh trên tay mình lại.

Chương 908. Hôn phu hoàn mỹ

"Ngay cả tình trạng của Thần Nữ Lô tổ truyền nhà ngươi mà ngươi còn không biết rõ thì còn dám xưng thần binh lợi khí à?"
Lâu chủ lúc này mới nở nụ cười sau đó bỏ đi khống chế đối với Thái

Dương Thần Lô, trả nó về Thần Thức của Khương Dật Phi.
Mà lúc này đám người xung quang cũng không giấu được ánh mắt hâm mộ của mình, Cái Cửu U, Khương Thái Hư cũng giật mình thon thót.
Từ xưa đến nay bọn hắn chưa từng thấy ai có bản tiện tay cướp Đế Binh từ người khác sau đó trả về cả, nói lấy thì lấy nói trả thì trả!
Tuy nhìn qua thì có vẻ rất giống Bí tự "Binh" nhưng Bí tự "Binh" lại hoàn toàn không đủ để miêu tả thần thông kinh khủng như vậy!
Dù sao thì chỉ một kiện Đế Binh vô chủ là Phong Thần Bảng mà còn cần hợp sức của ba người sau đó thêm Bí tự "Binh" mới có thể miễn cưỡng điều khiển chứ đừng nói là Đế Binh của người khác.
"Thì ra binh khí này được chế tạo bởi Hằng Vũ Đại Đế, nếu vậy thì ngươi cũng đừng lấy ra để mất mặt thêm nữa!"
"Đúng vậy, cầm binh khí của người khác xong kêu gào thì ra thể thống gì nữa, thật sự là không biết xấu hổ!"
"Ta chưa từng nghe qua Dục Đạo Giáo bao giờ, quả thật là phách lối!"
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu bắt đầu mở miệng trào phúng đám người ngoài cửa, khiến cho Dục Đạo Đại Thánh cảm thấy không còn mặt mũi nào!
Hắn thẹn quá hóa giận nên quay người liền sử dụng Thần Nữ Nội Lô, điều động Nhân Dục Đại Đạo chi lực để phát động Lục Dục Thần Công!
Sau khi khai quật ra được Nội Lô thì sức mạnh của Thần Nữ Lô tăng lên cũng khá đáng kể, khi nắp lô vừa mở ra thì nó lập tức muốn hút mọi vật trong Thiên Cơ Lâu vào đó.
Cơ Tử Nguyệt, Dao Trì Thánh Nữ, Nhan Như Ngọc, Tề Họa Thủy, Hạ Cửu U cùng một đám mỹ nữ khác đều cảm thấy một lực hút vô hình, lực hút này muốn hút toàn bộ các nàng vào!
Nhưng chưa được bao lâu thì lực hút đã bị một luồng Tiên Khí đánh gãy, lực hút không thể ảnh hưởng được nữa!
Lúc này không biết từ khi nào Lưu Tiêu đã bước tới trước mặt của chúng nữa, lấy thân hộ thể, chặn hoàn toàn uy lực của Thần Nữ Lô!
Kỳ thật trong Thiên Cơ Lâu có pháp tắc không được động võ bảo vệ, cho dù người như Bắc Đế - Vương Đằng cũng không thể gây hại tới một cái ghế trong Thiên Cơ Lâu thì chứ đừng nói là sử dụng Thần Nữ Lô tấn công.
Nhưng Thần Nữ Lô này có thể thu hết mỹ nữ trong thiên hạ, nó cũng cho Lưu Tiêu một cơ hội để biểu diễn, trên thực tế thì Lưu Tiêu đã âm thầm vô hiệu hóa pháp tắc cấm động võ để cho Thần Nữ Lô này phát huy tác dụng.
Những mỹ nhân này sao biết trong Thiên Cơ Lâu có nhiều quy củ như vậy chứ, hiện tại đang trong tình thái nguy cấp nên cũng có nhiều người chưa nghĩ tới được vấn đề này, ngược lại các nàng còn vô cùng hâm mộ thực lực cường đại của lâu chủ nữa chứ!
Lưu Tiêu đứng trước đám người Dao Trì Thánh Nữ, Tiên Khí trên người hắn nhanh chóng hóa thành Vạn Xích Tiên Tường, khiến cho Thần Nữ Lô gần như bị vô hiệu hóa.
Chiêu này của hắn đã rất nhân từ rồi, hiện tại lực chú ý của hắn đã đạt trên

người chúng nữ chứ nếu không thì tên Dục Đạo Đại Thánh này đã bị Tiên Khí xé thành mảnh nhỏ rồi.
"Khí tức của Thiên Cơ Lâu chi chủ mạnh hơn bất kỳ cường giả nào mà ta đã từng được gặp, mạnh như một vị Tiên vậy!"
Đám người Nhan Như Ngọc sau khi được lâu chủ che chắn thì nhịn không được mà nghĩ thầm.
"Không ngờ lâu chủ lại sở hữu thần uy mạnh mẽ như vậy, quả nhiên không hổ là cường giả mạnh nhất Bắc Đẩu!"
Dao Trì Thánh Nữ nhịn không được mà lòng mang mến mộ, nàng nghĩ thầm một cách vui mừng.
"Mặc dù rất không muốn thừa nhận nhưng có lẽ tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này hoàn toàn có tu vi trên cả sử phó của nàng, không lẽ hắn chính là một vị Chân Tiên đã thành Đạo vào thời đại Thần Thoại hoặc là một vị Thiên Tôn Đại Đế nào đó sao?"
Hạ Cửu U tu luyện Độ Kiếp Tiên Khúc nên nàng rất nhạy cảm trước khí tức nhiễu loạn, có thể nhìn ra được việc Lưu Tiêu đang làm là kinh khủng tới mức nào.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ quả nhiên cường hãn vô biên, đúng thật là một vị hôn phu hoàn mỹ!"
Tề Họa Thủy thì lúc này đã đặt mục tiêu lên người lâu chủ, nàng che miệng cười thầm rồi nghĩ.
Lúc này Lưu Tiêu âm thầm khôi phục pháp tắc của Thiên Cơ Lâu lại, trong nháy mắt thì ngoại trừ Lưu Tiêu thì tất cả ngoại lực đều biến mất không còn tăm hơi!
Mặc kệ Thần Nữ Lô này có thần kỳ tới mức nào đi nữa thì không có linh khí thôi động nó không khác nào bị phế cả.
"Sao có thể chứ, Thần Nữ Lô của ta!"
Dục Đạo Đại Thánh là người kinh ngạc nhất ở đây, có lẽ trước giờ hắn chưa từng gặp phải tình trạng này nên chỉ biết nhìn Thần Nữ Lô sau đó nói thầm.
"Xem ra tên lâu chủ này có tu luyện một loại công pháp cực kỳ tà môn, không chỉ có thể ảnh hưởng mà còn điều khiển được binh khí của ngươi nữa, có khi nào là Bí tự "Binh" trong Cửu Bí không?"
Kim Xà – Nhị Lang Quân nhanh chóng rút bội kiếm bên hông mình ra, đám người sau lưng hắn cũng lộ ra bộ dáng muốn động thủ.
Khi nãy tuy Lưu Tiêu chỉ thủ không công, nhưng do tu vi của đám người này yếu kém nên bọn chúng không cảm nhận được sự kinh khủng của Lưu Tiêu, bọn hắn chỉ nghĩ là người này sợ nên không dám tiến công mà tôi.

Chương 909. Cơ hội trời cho

"Đa tạ lâu chủ xuất thủ tương trợ!"
Chúng mỹ nữ đứng sau lưng Lưu Tiêu lúc này cũng lên tiếng.
"Trên tay ta quả thật có nắm giữ Bí tự "Binh"."

“Hoặc có thể nói là trong Cửu Bí thì ta đã nắm giữ năm trong đó rồi, nhưng mà trình độ của các ngươi vẫn chưa tới mức ta phải sử dụng Bí tự “Binh”.”
Lâu chủ quay sang khoát tay với chúng mỹ nữ sau đó đi lên lầu các, trong lúc đó không quên trả lời câu hỏi của những tên xâm lấn kia!
Lời của lâu chủ vừa dứt thì không riêng đám người kia mà tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu cũng kinh ngạc tới mức không khép được mồm, hai mặt nhìn nhau!
Cửu Bí chính là bí thuật cực kỳ kinh khủng được Cửu Thiên Tôn khi xưa khai sáng ra, có thể nói là Nhân Gian Chí Bảo của Bắc Đẩu Cổ Tinh, uy lực của nó đôi khi còn siêu việt Đế Kinh nữa!
Dù cho chỉ lấy được một phần trong Cửu Bí thôi thì cũng đã cso thể hoành hành không sợ chứ đừng nói là học được năm trong chín loại!
Hiện tại trong Thiên Cơ Lâu cũng có không ít người thân mang một phần của Cửu Bí, nhưng vì thế nên bọn hắn mới chấn kinh khi nghe nói trên thân của lâu chủ đang sở hữu năm trong chín phần Cửu Bí.
Lúc trước trên tay của Lưu Tiêu đã nắm giữ được Bí tự “Mê”, sau này gặp Khương Thái Hư thì hắn học thêm được Bí tự “Đấu”, trên người Lão Phong Tử là Bí tự “Hành”, nếu tính thêm một hai cái nữa thì trên người hắn đã nắm giữ năm Bí trong Cửu Bí rồi!
“Lâu chủ đã nắm giữ được năm loại Cửu Bí rồi sao, đúng thật là quá nhanh, nhưng mà trước tới nay ta chưa từng thấy hắn đi ra ngoài Thiên Cơ Lâu mà, không lẽ hắn dựa vào bản lĩnh của bản thân để lĩnh ngộ ra à?”
Diệp Phàm là người chấn kinh nhất ở đây, dù thế nào hắn cũng không ngờ tới việc tốc độ học tập của Cửu Bí lại kinh khủng tới được như vậy.
“Năm trong Cửu Bí? Quả thật là ăn nói lung tung, không ngờ ngay cả Thiên Cơ Lâu chi chủ cũng có lúc chém gió!”
Tên Kim Xà – Nhị Lang Quân này đương nhiên là không tin rồi, dù sao từ xưa đến này số lượng người sở hữu Cửu Bí đã ít càng thêm ít chứ đừng nói là nắm giữ năm loại cùng một lúc.
“Huống hồ muốn nói Tà Pháp thì Đàng Xà Tà Kiếm trên tay ngươi mới thật sự là Tà Khí, đó chính là thanh Đại Tà Chi Khí được rèn luyện bằng cách chém chết sáu huynh đệ của Thần Viên nhất mạch sau đó hiến tế toàn bộ Thánh Huyết của cả tộc bọn hắn mới thành đúng không?”
Lâu chủ liếc sang cây Tà Kiếm trên tay của y sau đó cười nói.
Đằng Xà Tà Kiếm này có uy lực chẳng ra sao cả, nhưng phương pháp chế tạo thì cực kỳ tà dị, gần như là tụ tập tất cả Bất Tường Chi Khí.
Ngoài ra còn có Thần Ma Tán trên tay tên Thần Ma Đại Thành kia, đó chính là một Thánh Khí phong ấn hư ảnh của Thiên Ma.
Trên tay đám người này quả thật không có một thanh binh khí nào là bình thường cả.
“Thần Viên nhất tộc không địch lại tộc ta nên số phận của bọn hắn chỉ có thể làm nguyên liệu để chế tạo thần binh lợi khí, đây chính là thắng làm vua mà thua làm giặc!”

Tên Kim Xà – Nhị Lang Quân này vội vàng tranh luận.
Khi đám người trong Thiên Cơ Lâu nghe nói thanh kiếm kia là một Tà Thai được sinh ra bằng cách tế luyện Thánh Huyết của cả một tộc quần thì bắt đầu mắng chửi.
"Đây quả thật là sỉ nhục đối với hai chữ tu sĩ, thắng người ta xong còn giết toàn tộc để tế luyện Tà Khí, thật ác độc!"
"Đúng vậy, ngay cả Thái Cổ Vạn Tộc cũng không thể nào vô liêm sĩ được như ngươi, không ngờ các ngươi lại dám sử dụng phương pháp này để chế tạo binh khí!"
"Nghiệp chướng nặng nề, các ngươi sớm muộn gì cũng sẽ đại họa lâm đầu!"
Đám người trong Thiên Cơ Lâu nhanh chóng mở miệng trì trích, tại Bắc Đẩu Cổ Tinh mặc dù các môn phái thế lực đông đảo san sát nhau, nhưng ít nhất trong lòng của bọn hắn vẫn có một đường ranh giới cuối cùng, sẽ không đuổi tận giết tuyệt hay là đoạn huyết mạch của người ta, chắc chắn sẽ không sử dụng cách thức luyện chế binh khí tà môn như thế này.
Nhưng những cường tộc đến từ tinh không này chỉ quan tâm mạnh được yếu thua, hoàn toàn không hề coi trọng những quy củ này.
"Các ngươi thật sự muốn chết, hôm nay ta sẽ hủy diệt Thiên Cơ Lâu này của các ngươi!"
Tên Kim Xà – Nhị Lang Quân này nhanh chóng sử dụng thanh kiếm trên tay, nhất thời ngàn vạn ác linh trong đều đó đều chấn động cực độ, tiếng kêu thảm vang đầy trời.
Mà Thần Ma nhất tộc sau lưng hắn thì nhanh chóng sử dụng Thiên Ma Tán, Thiên Ma Trận Vực cũng được bao phủ trên đỉnh đầu mọi người, tất cả tối đen lại.
Những tên trưởng lão của Sát Thủ Thần Triều khi nãy dẫn đường lúc này đang thừa dịp bốn phía hỗn loạn tưng bừng mà tụ tập sát khí, lấy vô thượng thần công để luyện thành châm sau đó bắn về phía lâu chủ!
Nhiệm vụ dẫn đường cho những tên cường tộc đến từ vũ trụ này tới kiếm chuyện với Thiên Cơ Lâu chỉ là phụ mà thôi, nhiệm vụ chính của hắn là phụng mệnh ám sát tên Thiên Cơ Lâu chi chủ cùng đệ tử của hắn.
Hiện tại Thiên Cơ Lâu hỗn loạn tưng bừng, thần thông khắp nơi, quả thật là một cơ hội ra tay trời cho!
Nhưng mà lâu chủ thậm chí còn không cần nhìn về phía bên này, hắn chỉ nhẹ phẩy tay áo một cái thì Tiên Khí bay ra, tạo thành một luồng gió lớn không thể ngăn cản!

Chương 910. Bị đánh chết trong 3 chiêu

Cuồng phong tuy cuồng bạo dị thường nhưng nó chỉ cuốn những người tới gây chuyện trong Thiên Cơ Lâu ra ngoài thôi chứ hoàn toàn không ảnh

hưởng tới người khác!
Mà cây kim kia đương nhiên cũng đã bị cuồng phong thổi tan đi rồi!
Keng!
Những người kia cùng đệ tử của Thiên Cơ Lâu toàn bộ đã bị thổi bay ra ngoài cửa Thiên Cơ Lâu, tốc độ nhanh tới mức không thể thấy kịp thế nên những người kia không thể nào phản ứng lại kịp.
"Đệ tử Thiên Cơ Lâu nghe đây, nếu như bọn hắn đã muốn tới cửa khiêu chiến thì các ngươi cứ ứng chiến đi, nhưng mà phải tốc chiến tốc thắng, ta sắp công bố vị trí tiếp theo trên Thần Uy Đế Binh Bảng rồi."
Lúc này âm thanh của lâu chủ mới bắt đầu truyền từ trong Thiên Cơ Lâu ra ngoài, đám người Diệp Phàm, Vương Đằng, Diệp Đồng cùng Thánh Hoàng Tử đều nhanh chóng lĩnh mệnh!
Mà Kim Xà – Nhị Lang Quân, Dục Đạo Đại Thánh, Thần Ma Đại Thành cùng với các cao thủ của Sát Thủ Thần Triều sau khi bị thổi ra ngoài thì còn chưa định thần lại được, bọn hắn vẫn chưa hiểu chuyện gì vừa xảy ra.
"Rốt cuộc lâu chủ cũng đã lên tiếng rồi, các ngươi cứ ngồi đấy chờ đi, một mình ta là quá đủ rồi!"
Vương Đằng lúc này cuồng tiếu không ngừng, Bách Thắng Quang Hoàn trên người của hắn tỏa ra ánh sáng rạng rỡ, phi thẳng tới đám người phía trước như một viên đạn pháo phát sáng!
"Chờ đã, sao có thể để một mình ngươi chiếm trọn vinh quang được chứ!"
Những người còn lại đương nhiên cũng không cam lòng chịu yếu thế rồi, người chưa động nhưng Thần Thức bọn hắn đã triệu hồi những thanh Đế Binh của mình ra.
Thánh Hoàng Tử xách Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn nhanh chóng bay theo Vương Đằng.
"Đúng vậy, đây là cơ hội ngàn năm để tỏa sáng trước mặt lâu chủ mà, sao có thể lãng phí được chứ!"
Ngay cả Thánh Hoàng Tử cũng nhận ra đây là một cơ hội trời cho thì người láu cá như Diệp Phàm sao có thể không biết được chứ, hắn tranh thủ nắm chặt Thánh Hoàng Tử sau đó tế Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh của bản thân ra.
Thanh Đế Binh này lập tức tỏa Huyền Hoàng Mẫu Khí ra khắp nơi sau đó tự biến hình giữa không trung, chỉ trong một thời gian ngắn thôi mà nó đã tự biến mình thành một tòa pháo đài di động rồi?
"Các ca ca đừng cướp việc của nhau nữa, hoàn thành mệnh lệnh của sư phụ là được rồi!"
Diệp Đồng khi thấy đám người này vậy mà bắt đầu tranh cướp thì hoàn toàn không muốn tham gia vào.
Tứ đại đệ tử của Thiên Cơ Lâu khó khăn lắm mới có cơ hội chứng tỏ tài năng nên lúc này bọn hắn mới cố gắng tung hết thần thông của bản thân ra, chỉ có những tên gây hấn này xui mà thôi.
Thanh kiếm kia của Kim Xà – Nhị Lang Quân lấy Thánh Huyết của cả tộc quần, gần một triệu sinh linh để tế luyện thế nên lúc này nó đã gần thai nghén được Tà Thai, chỉ cách một bước nữa là chạm tới cấp bậc Chuẩn Đế

Khí.
Tuy nhiên đối thủ hiện tại của nó lại là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn, thanh Đế Binh đại diện tính chất vô địch!
Khi hai đại binh khí này vừa va chạm với nhau thì thanh Tà Kiếm này đương nhiên không ngoài dự đoán, lập tức gãy làm hai nửa!
Tà Thai được thai nghén lâu ngày trong thanh kiếm đó nháy mắt tan biết, ngàn vạn oan hồn cũng được giải phóng ra ngoài mà tiêu tán trong không trung, có thể nói chỉ trong một chiêu thôi mà thanh Tà Kiếm đó đã bị miểu sát ngay lập tức, biến thành một đống sắt vụn!
Kim Xà – Nhị Lang Quân phải nói là người kinh ngạc nhất bây giờ, binh khí của hắn âm tà tới cực điểm, nếu như đụng phải Đế Binh khác thì cùng lắm thì thua thôi chứ không thể nào bị đánh gãy ngay lập tức được.
Tuy nhiên xui là đối thủ lần này của nó là thanh Chuẩn Tiên Khí Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn mang đặc tính vô địch!
"Sao có thể như thế được!"
Kim Xà – Nhị Lang Quân nhìn thanh kiếm bị gãy làm đôi trong tay mình với vẻ mặt kinh ngạc và không thể tin vào mắt mình!
Tuy nhiên cuộc chiến vẫn chưa kết thúc, sau khi đánh gãy được Tà Kiếm thì Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn nhanh chóng bay về tay của Thánh Hoàng Tử, y mau chóng vận dụng Đấu Chiến Thắng Pháp để tấn công về phía của Kim Xà – Nhị Lang Quân, đương nhiên không có gì bất ngờ xảy ra, tên Kim Xà – Nhị Lang Quân bị Thánh Hoàng Tử đánh chết trong ba chiêu!
Nếu tính luôn cả những tên Kim Xà Đại Thánh mà Vương Đằng giết khi nãy thì đại đa số cường giả của Kim Xà nhất tộc đã bị giết hết rồi.
Mà Thần Nữ Nội Lô kia lúc này đã bị Dục Đạo Đại Thánh châm lại sau khi bị Thiên Cơ Lâu hạn chế nhẹ.
Thần Nữ Nội Lô có cấp bậc Chuẩn Đế Khí đang được thôi động bởi Ma Dục Thiên Công, trùng kích màu tím đen tuôn từ trong lò ra sau đó bay thẳng tới Diệp Phàm.
Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh của Diệp Phàm nay đã hóa thành pháo đài di động nên khi thấy có đòn tấn công đánh tới thì nó nhanh chóng lấy Hoàng Kim Chi Hỏa dị tượng phản kích lại, hai quang mang chạm nhau nhất thời không phân ra thắng bại!
Tuy nhiên Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh sao có thể đơn giản như vậy được, bỗng ta có thể thấy từ trên pháo đài Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh tiếp tục xuất hiện thêm nhiều tiểu Cơ Giáp Đỉnh khác, mỗi một tiểu Cơ Giáp Đỉnh đều có thể bắn ra một luồng Hoàng Kim Chi Hỏa dị tượng!
Từ một tia thành hai tia, hai thành ba tia, ba thành bốn… Hơn nữa điểm chết người chính là Vạn Vật Mẫu Khí Căn gần như không cần quan tâm tới vấn đề hao phí, mặc kệ bắn ra bao nhiêu thì nó cũng có thể cung cấp đủ Huyền Hoàng Chi Khí!
"Dù là ba tên Chuẩn Đế sử dụng thì cũng không dám tiêu xài linh khí một cách lãng phí như vậy, việc này sao có thể xảy ra cơ chứ!"

Chương 911. Thôn Thiên Ma Quán

Dục Đạo Đại Thánh khi thấy một màn này thì cũng ngơ ra như phỗng, hắn sắp bị Thần Nữ Nội Lô hút khô rồi mà Diệp Phàm bên kia vẫn có thể nhảy nhót tưng bừng!

Là nguồn năng lượng chính của Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh, Vạn Vật Mẫu Khí Căn hoàn toàn có thể so sánh với cả Thái Sơ Cổ Quáng, gần như có thể cung ứng vô hạn!

Sau cùng thì Thần Nữ Nội Lô cũng bị tạc tới mức nứt ra, Dục Đạo Đại Thánh cũng bị hủy diệt theo.

Những Thần Ma ngoại tộc cùng với người của Sát Thủ Thần Triều lúc này đương nhiên cũng trốn không khỏi sự truy sát của Vương Đằng, sự cuồng chiến của tên này có thể so với cả Tiêu Phong, cứ đánh nhau là kinh thiên động địa, không quan tâm gì cả!

Trận chiến này đương nhiên không xảy ra ngoài ý muốn nào cả, chỉ trong một thời gian ngắn thôi những tên khiêu khích đã bị đệ tử Thiên Cơ Lâu giết sạch, mọi người sóng vai nhau trở về!

Khi này mọi người đều hoan hô một cách náo nhiệt, có không ít người bị màn biểu diễn vừa rồi của đệ tử Thiên Cơ Lâu làm cho kinh động không ngớt!

"Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn, Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh quả nhiên danh bất hư truyền, hoàn toàn không thẹn với vị trí của chúng trên Thần Uy Đế Binh Bảng."

"Hôm nay rốt cuộc cũng có thể nhìn thấy hai thanh Đế Binh này xuất thủ, đây quả thật là quá kinh khủng, cái gì mà Đại Tà Chi Khí chứ, một côn đã bể nát rồi!"

"Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh cũng vật, quả thật nó giống y như lời lâu chủ đã từng nói, nó có thể cung cấp vô hạn năng lượng!"

Đám người sau khi tận mắt nhìn thấy uy lực của những thanh Đế Binh thuộc Thiên Cơ Lâu xuất thủ thì kích động không thôi, bọn hắn lại càng tôn sùng lâu chủ hơn.

Những nghi ngờ mà chất vấn của Kim Xà – Nhị Lang Quân mang lại khi nãy cũng đã bị quét sạch sành sanh, không ai dám lên tiếng chất vấn độ chuẩn xác của Bảng Danh Sách này nữa!

"Cảm kích lâu chủ vì khi nãy đã che chở cho đồ nhi ta!"

Cái Cửu U lúc này cũng quay sang cảm tạ lâu chủ,

Hạ Cửu U thì hơi thẹn thùng hơn một tý nhưng cũng quay sang gật đầu cảm tạ.

"Các vị là khách nhân của Thiên Cơ Lâu chúng ta nên đương nhiên sẽ được Thiên Cơ Lâu che chở thôi, sao có thể để những tên này giương oai được chứ!"

Lâu chủ khoát tay không quan trọng!

Lúc này nguy cơ trong Thiên Cơ Lâu đã được giải trừ rồi, mọi người lại bắt đầu quay về Thần Uy Đế Binh Bảng khi nãy.

Khi nãy lâu chủ vừa nói về Thanh Đồng Tiên Điện trong tay Ngoan Nhân Đại Đế, sau đó còn phổ cập về Hoàn Mỹ thế giới cùng đông đảo Tiên Khí tại thế giới kia, những thứ đó thật sự khiến bọn hắn hâm mộ vô cùng,
Hiện tại bất tri bất giác lâu chủ đã công bố tới vị trí thứ bảy trên Thần Uy Đế Binh Bảng rồi, số lượng Đế Binh càng lúc càng ít, nhưng chất lượng cũng dần được tăng theo, càng lên cao thì những Đế Binh này càng kinh khủng hơn!
"Hiện tại ta tiếp tục công bố Bảng Danh Sách, vị trí còn thừa thật sự không quá nhiều!"
Lâu chủ ra hiệu cho đám người yên tĩnh lại sau đó bản thân tiếp tục nói.
Hiện tại khi Tiên Thiên Tiên Khí cũng đã có tên trên bảng thì mọi người càng khó tưởng tượng rốt cuộc những vị trí tiếp theo sẽ kinh khủng tới mức độ nào nữa.
"Thanh Đế Binh đứng thứ bảy trên Thần Uy Đế Binh Bảng này có cùng một chủ nhân với Đế Binh đứng thứ tám, người này lưu danh thiên cổ, Đế Binh này cũng được mọi người biết tới rộng rãi."
Chỉ qua một câu nói thôi mà lâu chủ đã cho mọi người biết thanh Đế Binh thứ bảy này là gì rồi.
Thanh Đồng Tiên Điện được Ngoan Nhân Đại Đế nắm giữ, nếu như kiện Đế Binh thứ bảy này có cùng chủ nhân với Thanh Đồng Tiên Điện thì chỉ có thể là một người mà thôi!
Trong top mười của Đế Binh Bảng này thì đa số đều là những Đế Binh lạ lẫm mà tu sĩ tại Bắc Đẩu rất ít khi nào nghe qua, duy nhất chỉ có kiện Đế Binh sắp tới là bọn hắn hết sức quen thuộc.
Không chỉ quen thuộc mà thậm chí bọn hắn còn đã từng kề vai sát cánh chiến đấu cùng nó nữa rồi kia, vào lúc tám vị Thánh Nhân Vương xâm lấn Thiên Cơ Lâu muốn cướp Thời Gian Tháp đi thì Lão Phong Tử mém chút nữa đã khôi phục nó để chiến đấu rồi!
"Đứng thứ bảy trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Thôn Thiên Ma Quán thuộc về Ngoan Nhân Đại Đế!"
Lâu chủ dừng một tý rồi công bố việc này ra, đám người mặc dù đã đoán được từ sớm nhưng vẫn cảm thấy kinh ngạc không thôi.
Trước kia bọn hắn đã từng thấy Thôn Thiên Ma Quán rồi, khi tám vị Thánh Nhân Vương mang theo Kỳ Lân Trượng chạy tới Thiên Cơ Lâu để uy hiếp thì Lão Phong Tử đã lấy nó từ tay của Đoạn Đức để chuẩn bị khôi phục Đế Binh, chống lại Kỳ Lân Trượng.
Mặc dù cùng là Cực Đạo Binh Khí, cũng cường hãn dị thường nhưng mọi người vẫn cảm thấy nó không đủ mạnh để đứng vị trí thứ bảy trên Thần Uy Đế Binh Bảng này!
Việc Thôn Thiên Ma Quán có vị trí thứ bảy trên Thần Uy Đế Binh Bảng thậm chí còn khiến cho chủ nhân hiện tại của nó là Đoạn Đức kinh ngạc.

Chương 912. Một Ngoan Nhân Đại

Đế thứ 2

"Lâu chủ, lúc trước ta cũng đã từng chiến kiến được uy lực của Thôn Thiên Ma Quán này rồi, tuy cũng không kém mấy nhưng ta không phát hiện được điểm đặc biệt nào của nó cả!"

Lúc này Lão Phong Tử chủ động đứng ra để nói tiếng lòng của mọi người lên.

"Đừng nóng vội, Thôn Thiên Ma Quán tuy chỉ là một kiện Đế Binh, thậm chí còn không lên được cấp bậc Chuẩn Tiên Khí nhưng nó vô cùng kỳ lạ, không thể lấy quy chuẩn của Đế Binh bình thường mà nhận xét nó được."

Lâu chủ cười thần bí sau đó trấn an mọi người.

Nếu đúng ra thì phải nói rằng trong Già Thiên thế giới này thì bất kỳ việc nào liên quan tới Ngoan Nhân Đại Đế thì đều không thể so sánh bằng cách thông thường được.

Bởi vì Nữ Đế quả thật quá siêu phàm, tài tình tuyệt diễm, tất cả mọi thứ xung quanh nàng đều không thể nào là vật bình thường được.

"Thôn Thiên Ma Quán khác biệt với những Đế Binh khác hoàn toàn, nó không được tạo ra từ Tiên Kim hay vật liệt hiếm thấy nào cả, nó được chế tạo hoàn toàn bằng thân thể của kiếp đầu tiên của Ngoan Nhân Đại Đế!"

Lâu chủ dừng một chút rồi nói lớn cho mọi người nghe.

Khi lời của lâu chủ vừa dứt thì mọi người chấn kinh tới mức trợn to hai mắt, mồm thì há ra tới mức không khép lại được, bọn hắn biết rằng Thôn Thiên Ma Quán nổi danh phi thường, nó có khả năng thôn phệ vạn vật vô cùng kinh khủng nhưng không ai biết nó được rèn từ vật liệu gì cả.

"Lại một Đại Đế khác lấy thân thể của mình để rèn Đế Binh? Đây là chuyện bình thường à?"

"?"

Lúc này đám người đều biểu thị bản thân không thể hiểu nổi lý do vì sao Ngoan Nhân Đại Đế lại làm việc này, nhất là những Đế Tử kia.

Tiên tổ của bọn hắn là những Đại Đế khi xưa cũng có người đã sử dụng Bất Tử Thần Dược để sống lại đời thứ hai, nhưng đó chỉ là khôi phục tinh hoa thọ nguyên mà thôi.

Người không phải là côn trùng, không có khả năng thoát xác hay tương tự như thế, ngay cả Thần Tàm Cổ Hoàng có khả năng lột xác kết kén mười đời cũng chưa từng nghe qua việc hắn sử dụng thân thể của mình luyện thành Đế Binh đó, huống chi Nữ Đế còn là một Nhân Tộc chính gốc nữa chứ.

"Đúng vậy lâu chủ, lấy cơ thể của một kiếp để rèn đúc Đế Binh? Lâu chủ có nói nhầm cái gì không thế? Không lẽ Ngoan Nhân Đại Đế đã tu luyện tới mức không cần thân thể nữa rồi à?"

Lúc này ngay cả Thánh Hoàng Tử cùng nhiều đệ tử Thiên Cơ Lâu vô cùng bối rối trước lời vừa rồi của lâu chủ!

"Chẳng lẽ Nữ Đế giống với tiên tổ ta là chọn cách vứt bỏ nhục thân để lại Nguyên Thần sau đó lấy nhục thân rèn thành Đế Binh?"

Suy đoán của Nhan Như Ngọc là gần với sự thật nhất rồi, Hỗn Độn Thanh Liên trên tay nàng chính là được luyện chế từ thân thể được bỏ đi của Thanh Đế.
"Các ngươi phải biết là Ngoan Nhân nữ sĩ tung hoành thiên hạ, với sức mạnh của nàng thì nàng không cần Đế Binh làm gì!"
"Đời đầu tiên nàng sáng tạo ra Thôn Thiên Ma Công thiên hạ vô địch, vào lúc tuổi già sống lại đời thứ hai, sau đó còn khai sáng ra Bất Diệt Thiên Công ở trên Thôn Thiên Ma Công!"
Lúc này đám người đều im lặng để lắng nghe nhưng vẫn không có phản ứng gì lớn lắm.
Những việc này đã từng được lâu chủ giới thiệu qua rồi, đời thứ nhất của Ngoan Nhân Đại Đế dựa vào Bất Diệt Thiên Công để rút đi Ma Thai, trùng sinh sống lại!
"Mà Bất Diệt Thiên Công chính là một công pháp đấu với trời đấu với đất, chuyên môn dùng để đoạt tạo hóa của thiên địa, chặt đứt nhân quả, rút Ma Thai đi sau đó tự chém để trọng sinh, có thể nói là một vô thượng Thần Công!"
"Khi Ngoan Nhân Đại Đế sống lại đời thứ hai thì dựa vào Bất Diệt Thiên Công này để bước tiếp, Bất Diệt Thiên Công này có một đặc điểm chính là sau khi rút đi Ma Thai liền có thể niết bàn trọng sinh, mỗi một lần niết bàn thành công thì sẽ để lại một bộ thân thể cũ giống y với người thật."
"Mà Thôn Thiên Ma Quán chính là được tạo thành từ thân thể tại đời đầu tiên của Ngoan Nhân Đại Đế!"
Lúc này lâu chủ đã kể ra nguồn gốc chân chính của Thôn Thiên Ma Quán, điều này khiến cho mọi người vừa kinh vừa sợ, không ai đoán được vật liệu để tạo nên Thôn Thiên Ma Quán lại là cơ thể cũ của Ngoan Nhân Đại Đế cả!
"Thôn Thiên Ma Quán được tạo ra từ chất liệu đặc biệt như thế sao?"
Vào lúc này người sở hữu Thôn Thiên Ma Quán là Đoạn Đức đương nhiên sẽ là người kinh ngạc nhất, dù có sử dụng Tiên Kim để chế tạo thì sợ rằng cũng không thể sáng ngang với Thôn Thiên Ma Quán này mấ! Còn có thứ gì chất lượng tốt hơn cơ thể của Đại Đế chứ?
"Ngoan Nhân Đại Đế lấy Bất Diệt Thiên Công lột xác mà ra, sống lại đời thứ hai, sau đó nàng lấy Nguyên Thần làm hỏa lô và lấy thân thể cũ của mình làm vật liệu, sau đó thêm vào nhiều loại Thần Tài nàng vơ vét từ khắp Sinh Mệnh Cấm Khu!"
"Thế nên trong thanh Đế Binh này trời sinh liền ẩn chứa Nguyên Thần Pháp Tắc cùng với Tàn Hồn của đời đầu tiên Ngoan Nhân Đại Đế, không cần in dấu đạo văn Đại Đế làm gì, bởi vì đây đã là nàng rồi!"
"Bất kỳ ai sử dụng Đế Binh này để chiến đấu thì giống như có đời đầu tiên của Ngoan Nhân Đại Đế trợ chiến vậy, trình độ cường hãn của nó tuyệt đối mạnh hơn những Đế Binh thông thường nhiều!"

Chương 913. Không ngờ lại mạnh như vậy

Chỗ xuất chúng của Thôn Thiên Ma Quán này chính là nó có thể khiến cho đại đa số Đế Binh trên thế giới ảm đạm vô quang.

Dù Đế Binh có mạnh hơn đi nữa thì đều được chế tạo từ Tiên Kim, chỉ có thể tiến bộ theo từng bước tiến của Đại Đế, nhưng Thôn Thiên Ma Quán thì không, nó khởi đầu đã là thân thể của Đại Đế rồi, hơn nữa còn là của Ngoan Nhân Đại Đế!

Thế nên lúc trước lâu chủ mới từng nói Bất Tử Thiên Đao đã là cực hạn của một thanh Đế Binh bình thường có thể đạt được, dù lấy năm loại Tiên Kim khác nhau để chế tạo, trong đó còn có Ngũ Sắc Tiên Kim, trải qua vô số năm tháng đấu tranh và hấp thu không biết bao nhiêu thanh Cổ Hoàng Binh khác, đây là con đường tiến bộ của một thanh Đế Binh bình thường. Nhưng dù Bất Tử Thiên Đao có đi tới cực hạn thì cũng không thể nào trở thành đối thủ của Thôn Thiên Ma Quán được.

"Kiện Đế Binh này được chế tạo từ cơ thể của Nữ Đế, vậy không lẽ trong đó đã có sẵn một tia Tàn Hồn của nàng rồi sao, thậm chí nếu tiến thêm một bước thì có thể tự mình khôi phục hay không?"

"Đây gọi là vừa sinh ra liền đã có thần thức rồi, còn Tiên Kim gì sánh ngang với loại vật liệu này nữa?"

"Đúng vậy, thân thể cũ của Đại Đế không phải là rau cải trắng, coi như Bất Tử Thiên Hoàng có niết bàn trọng sinh thành công thì cũng chỉ để lại một nhúm tro mà thôi, làm gì còn có cái gọi là thân thể cũ!"

Mọi người lúc này cũng bắt đầu thảo luận, bọn hắn đưa ra nhiều suy đoán của bản thân đối với Thôn Thiên Ma Quán này.

"Lúc trước khi đối mặt với tám vị Thánh Nhân Vương cùng Kỳ Lân Trượng thì tại sao ta lại không thấy Thôn Thiên Ma Quán có điểm mạnh nào thế?"

Đoạn Đức lúc này nhịn không được mà lên tiếng hỏi lâu chủ.

Nếu như Thôn Thiên Ma Quán thật sự cường hãn như thế thì một khi tế ra chắc chắn cũng sẽ khiến cho tám tên Thánh Nhân Vương kia bị chấn nhiếp mới đúng.

Nhưng biểu hiện của Thôn Thiên Ma Quán lúc đó quả thật là quá bình thường, không thể nhìn ra chỗ nào đặc biệt cả, nó chỉ có thể chống lại Kỳ Lân Trượng mà thôi.

"Bản thân ngươi cũng biết rõ mà, Thôn Thiên Ma Quán trên tay ngươi không hoàn chỉnh, phải không?"

Nhưng lâu chủ chỉ quay sang hỏi một câu!

"Quả thực là như vậy, trên Thôn Thiên Ma Quán của ta thiếu mất cái nắp."

Trong lòng Đoạn Đức kinh ngạc, cảm giác lâu chủ không gì không biết, hắn ta lập tức gật đầu đáp ngay.

Lâu chủ thì lại điều khiển Bí tự "Binh" bằng Hồng Mông Đại Thiên Công

lập tức lấy Thôn Thiên Ma Quán từ trong cơ thể Đoạn Đức ra ngoài, chiếc bình cổ giản dị này tự động thoát khỏi thần thức của Đoạn Đức bay vào trong tay lâu chủ.
Mọi người lại nhìn thấy lâu chủ dùng loại đại pháp cách không khống chế bất cứ binh khí nào một cách hoàn toàn không nói lý này một lần nữa, ngay lập tức người nào cũng mang vẻ mặt khiếp sợ. Xem ra chỉ cần lâu chủ muốn thì hắn có thể khống chế toàn bộ Đế Binh của những người ở đây bất cứ lúc nào và ở bất cứ nơi đâu.
"Thân bình của Thôn Thiên Ma Quán được chế tạo từ cơ thể cũ của Đại Đế, trời sinh ẩn chứa Nguyên Thần pháp tắc của Đại Đế và đạo văn Đại Đạo của công pháp đã tu luyện ngày trước, vì đệ nhất Nữ Đế tu Thôn Thiên Ma Công cho nên mới gọi thứ này là Thôn Thiên Ma Quán."
"Nhưng chỗ tinh hoa chân chính của Đế Binh Thôn Thiên Ma Quán này lại nằm ở cái nắp đã thiếu của ngươi."
Lâu chủ xoay vòng Thôn Thiên Ma Quán trong tay mình sau đó nhắm thẳng miệng bình trống rỗng về phía mọi người.
"Nắp bình?"
Đám người Đoạn Đức, Diệp Phàm và Hắc Hoàng đều lộ ra vẻ mặt nghi ngờ, mấy người bọn họ đều biết Thôn Thiên Ma Quán này không có nắp nhưng lại không biết hóa ra cái nắp này lại quan trọng đến vậy.
"Không sai, cái nắp của Thôn Thiên Ma Quán được luyện từ xương đầu của cơ thể cũ của Đại Đế cộng thêm Đông Hoang Thần Tài, là dấu ấn thứ hai trăm chín mươi trong Nguyên Thần Nữ Đế và cũng là nguồn gốc của Thôn Thiên Ma Công trong một kiếp của nàng ta."
"Cái gọi là Thôn Thiên Ma Quán, toàn bộ tinh túy của nó đều nằm trên chữ Ma này và chữ Ma này cũng được khắc ngay trên nắp bình."
"Có nắp bình thì Thôn Thiên Ma Quán mới có thể tự động khôi phục giống như Thần Chỉ của Bất Tử Thiên Đao hiện hình, giống như Nữ Đế lấy lại thần uy tối cao ngày xưa, thậm chí là mượn Đế Binh để dùng cũng không thành vấn đề!"
Lâu chủ vừa nói vừa phác họa vài nét vẽ ra một cái nắp trên Thôn Thiên Ma Quán bằng tiên khí của Hồng Mông Đại Thiên Công.
Bộ dạng của nắp bình này cũng giản dị như thế, có một dấu ấn mặt quỷ, trong dấu khắc một chữ Ma mơ hồ. Một khi nắp bình và thân bình hoàn chỉnh, trong Thôn Thiên Ma Quán như có hư ảnh nữ giới tối thượng hiện lại giống như đệ nhất Nữ Đế vạn cổ giáng lâm tới Thiên Cơ Lâu này, trong lúc nhất thời khiến tất cả mọi người đều khiếp sợ!
Thế nhưng đáng tiếc nắp bình này chỉ do lâu chủ thuận tay vẽ ra mà không phải thật, hư ảnh này cũng lập tức tan biến giống như trăng trong nước, như hoa trong gương vậy.
Nhưng mọi người đều có thể hình dung ra được uy lực khi Ma Quán hoàn toàn hợp nhất, ai nấy cũng đều lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên.
Trong nháy mắt vừa rồi đó tuy rằng chỉ là mô phỏng nhưng cũng đủ để khiến Đế Binh mà bọn họ mang bên người đều bắt đầu cảnh cáo, có thể

thấy được nếu Thôn Thiên Ma Quán này hoàn chỉnh sẽ mạnh đến đâu!
Lúc này Hắc Hoàng cũng không nhịn được mà liếc mắt nhìn về phía Đoàn Đức, ba người bọn họ đều không biết hóa ra trên người mình đều mang theo vũ khí hủy diệt như vậy!

Chương 914. Đi trước lịch sử

"Lâu chủ, nếu Thôn Thiên Ma Quán hoàn chỉnh thì uy lực của nó có thể đạt đến mức độ nào?"
Đoạn Đức nhìn thấy Thôn Thiên Ma Quán ở trong tay lâu chủ lại có thể phát huy thần uy như thế, lập tức hưng phấn hỏi.
"Suy cho cùng Đế Binh cũng là vũ khí, uy lực còn phải xem là ai sử dụng nữa."
"Nhưng nếu như nắp bình và thân bình hợp nhất, khôi phục lại vẻ nguyên vẹn, chỉ nói đến việc giao đấu giữa các Đế Binh thôi vậy sợ là Đế Binh bình thường sẽ hoàn toàn bị phá hủy, thậm chí là Bất Tử Thiên Đao cũng có thể bị đánh nát!"
Lâu chủ lập tức đáp mà không hề do dự chút nào.
Trong các Đế Binh, có thể tự khôi phục bằng Thần Chỉ Niệm của mình và tự mình chiến đấu cũng chỉ có Bất Tử Thiên Đao và Thôn Thiên Ma Quán.
Mà trong nguyên tác, hai thanh Đế Binh này thật sự đã từng giao chiến và khôi phục bằng Thần Chi Niệm của riêng bản thân, Bất Tử Thiên Đao còn nói ra rất nhiều lời huênh hoang một cách vô cùng có khí phách… Nhưng thế cũng không ngăn cản được Thôn Thiên Ma Quán khôi phục hoàn toàn và tái hiện lại hư ảnh Nữ Đế, đập Bất Tử Thiên Đao thành hai nửa!
Hiển nhiên lời của lâu chủ cũng lập tức làm chấn động đám người Vạn Tộc có mặt ở đây!
Không ngờ Thôn Thiên Ma Quán hoàn chỉnh lại có uy lực khủng khiếp như vậy, thậm chí còn có thể đánh nát cả Bất Tử Thiên Đao.
Nếu so sánh như thế thì chẳng phải những Đế Binh khác lại càng khó có sức đối chọi hay sao?
Nghĩ cẩn thận một chút thì Đế Binh này chính là thứ được tạo ra từ cơ thể cũ của Đại Đế, tính đặc thù của nó quả thật là có một không hai xưa nay, cho dù biết phương pháp thì Đại Đế bình thường cũng khó có thể phục chế được.
"Chỉ có thể nói tiềm lực của Thôn Thiên Ma Quán này rất không tầm thường, nếu như thực lực của người khống chế đủ mạnh và có thể khôi phục Thôn Thiên Ma Quán đến một mức độ nhất định thì có thể triệu hồi hư ảnh Nữ Đế quay lại nhân gian!
Lúc này lâu chủ cũng nói xong, muốn nói đến thủ đoạn rèn Đế Binh thì Ngoan Nhân Đại Đế thật sự có thể với tới Đoán Thần Đài chỉ bằng sức cá nhân.
Cho đến nay, Đoán Thần Đài chẳng qua chỉ là rèn Đế Binh bằng phi thuyền khoa học của Vĩnh Hằng Tinh Vực, rèn Đế Binh bằng Vạn Vật Mẫu Khí

Căn, và rèn ra Đế Binh bằng máu của thể chất đặc biệt.
Nhưng Nữ Đế đã rèn ra Đế Binh bằng cơ thể cũ của mình, còn tự tay luyện chế xương đầu của mình thành cái nắp, chỉ riêng một điểm này cũng không hề thua kém Đoán Thần Đài rồi!
Hơn nữa thân là một Đại Đế, không thể nói việc tự tay luyện chế cơ thể trước kia của mình thành Đế Binh này là không tàn nhẫn!
Chẳng trách nàng ta chứng Đạo bằng cách nuốt trời và được gọi là Thôn Thiên Đại Đế, Nam Lĩnh Đại Đế, nhưng thế nhân lại gọi nàng ta thành Ngoan Nhân Đại Đế, không chỉ tàn nhẫn với trời, tàn nhẫn với đất mà còn tàn nhẫn với chính mình!
Mọi người lại càng vô cùng kinh ngạc về thực lực của Ngoan Nhân Nữ Đế hơn, nàng ta không chỉ sống qua nhiều kiếp hơn nữa còn sở hữu những binh khí tối thượng như Thanh Đồng Tiên Điện và Thôn Thiên Ma Quán.
Cho dù là tu vi, công pháp hay là thần khí thì Nữ Đế này đều đi trước lịch sử, thậm chí còn thấp thoáng mạnh hơn Bất Tử Thiên Hoàng trên Ác Nhân Bảng một chút!
Ngoại trừ Đế Tôn ở thời đại Thần Thoại trốn được đến hiện nay ra thì cũng không còn tìm được người thứ hai có thể sánh ngang với Nữ Đế!
"Xem ra Ngoan Nhân Đại Đế mới là Đại Đế số một trong lịch sử Nhân Tộc đây nhỉ? Chỉ riêng Thôn Thiên Ma Quán này đã rất tuyệt rồi…"
"Hóa ra Thôn Thiên Ma Quán được luyện chế từ cơ thể cũ của Đại Đế, thế này cũng khó trách Ma Quán này lại có bản lĩnh xuất chúng như thế!"
"Cái này chắc chắn rồi, luyện chế từ cơ thể cũ của Đại Đế, khi Nguyên Thần cảm ứng được sẽ tái hiện lại thần uy của Thôn Thiên Đại Đế cũng là chuyện bình thường thôi mà!"
Lúc này mọi người cũng đều hiểu ra, ngược lại đều cảm thấy Thôn Thiên Ma Quán nên mạnh như vậy mới là điều bình thường.
Cho dù dưới tình huống bình thường, ngoại trừ những Chí Tôn ở Địa Phủ Cấm Khu sở hữu thi thể ngày xưa của Đại Đế ra, thì loại chuyện luyện chế cơ thể cũ của Đại Đế thành Đế Binh gần như là không có khả năng.
Cho dù Đại Đế sống nhiều kiếp thì cơ thể đều là một, sẽ không có cách gọi là để lại cơ thể cũ.
Nếu như là Cổ Hoàng ngoại tộc như Thần Tàm Cổ Hoàng, cho dù là kết kén rồi lại thoát xác thì thứ để lại cũng chỉ có vỏ kén hoặc là xác kén vỡ mà không thể tính là cơ thể cũ, càng không có cách luyện chế thành Đế Binh.
Thế gian này cũng chỉ có mỗi Bất Diệt Thiên Công của Ngoan Nhân Đại Đế mới có thể sống qua nhiều kiếp đồng thời phá mở Ma Thai sống lại, hơn nữa còn có thể để lại một cơ thể cũ hoàn chỉnh không khác gì bản tôn.
"Nếu nói như vậy thì thật ra Ngoan Nhân Đại Đế hoàn toàn có thể luyện chế cơ thể cũ ở mỗi một kiếp thành Đế Binh, vậy chẳng phải là vô địch hay sao?"
Lúc này Diệp Phàm cũng đã phản ứng lại, lập tức hỏi trong sự kinh ngạc.

Chương 915. Độ Kiếp Thiên Công

Nếu như mỗi một kiếp của Ngoan Nhân Đại Đế đều có thể thoát xác bằng Bất Diệt Thiên Công và để lại cơ thể cũ, vậy chẳng phải mỗi một kiếp đều có thể có được một Đế Binh tối thượng sao?

"Về mặt lý thuyết thì có thể, nhưng trên thực tế Nữ Đế coi thường phải làm như vậy."

Lâu chủ lập tức nở nụ cười, lắc đầu đáp.

"Hơn nữa, việc thoát xác bằng Bất Diệt Thiên Công cũng không phải lần nào cũng có thể có được cơ thể mới, kiếp thứ hai của Nữ Đế đã dùng Bất Tử Thần Dược mới có thể khôi phục tuổi thọ sinh mệnh và mở đầu kiếp thứ ba, nhưng lần này lại không lột xác thành Thần Thai mới."

"Vì vậy trong những năm tháng cuối đời ở kiếp thứ ba nàng ta mới cho nổ thi thể trong Thanh Đồng Tiên Điện, còn phá hỏng một phần ba Thanh Đồng Tiên Điện nữa."

Tuy rằng Bất Diệt Thiên Công quả thật thần bí lạ thường nhưng hình như cũng không phải lần nào cũng có thể thành công.

Lâu chủ nói như vậy khiến mọi người đều mang vẻ mặt tiếc hận, bọn họ vốn nghe lâu chủ nói như thế còn cho rằng Nữ Đế luyện chế Bất Diệt Thiên Công, mỗi một kiếp đều có thể khôi phục tuổi thọ vậy thành tiên cũng chỉ là chuyện sớm muộn.

Nhưng bây giờ nghe lâu chủ nói như vậy, xem ra việc này cũng không dễ dàng như trong tưởng tượng của bọn họ.

"Ta còn đang định nói Bất Diệt Thiên Công này mạnh như vậy, thậm chí còn có thể chặt đứt quá khứ và nhân quả, cởi bỏ Ma Thai lấy đợc sự sống mới, như vậy chẳng phải Hỗn Độn sở hữu truyền thừa của Ngoan Nhân sẽ vô địch hay sao?"

Lúc này người ở bên dưới đã lập tức nghĩ đến Hỗn Độn, tuy rằng hắn ta chỉ có Hỗn Độn Thể không hoàn chỉnh, nhưng dù sao cũng vẫn kế thừa Thôn Thiên Ma Công và Bất Diệt Thiên Công.

Nếu Bất Diệt Thiên Công này thật sự có công pháp thần kỳ như vậy, vậy chẳng phải sớm muộn gì hắn ta cũng sẽ sống đến kiếp thứ hai, thậm chí lại làm ra Hỗn Độn Ma Quán gì đó bằng cơ thể trong một kiếp của mình chăng?

"Con đường tu hành thật ra chính là đấu tranh với thiên địa và tranh giành với Đạo Quả, làm sao lại có lối tắt có thể đi?"

"Xưa nay sống qua nhiều kiếp chưa bao giờ có thể dựa vào cùng một thủ đoạn liên tục thành công được hai lần, cho dù Ngoan Nhân Đại Đế mang Bất Diệt Thiên Công trong người, nhưng năm kiếp lại chỉ có một lần dựa vào Bất Diệt Thiên Công để vượt qua."

"Đạo lý này cũng giống như Bất Tử Thần Dược, tuy rằng trong thiên hạ có rất nhiều Bất Tử Thần Dược, nguồn gốc cũng không giống nhau, nhưng dược tính lại là chung, mỗi một người cùng lắm cũng chỉ có thể dựa vào Thần Dược để sống thêm một kiếp.'

Lâu chủ lập tức lắc đầu, đánh tan những suy nghĩ mưu lợi đó của bọn họ.
Nếu sống nhiều kiếp đơn giản như vậy, vậy cũng chẳng đến mức hàng triệu năm nay lại chỉ có rất ít người có thể làm được.
Không có con đường nào tắt dẫn đến loại tu luyện tối cao như sống qua nhiều kiếp này, cho dù là mạnh như Diệp Đại Đế - Diệp Phàm trong nguyên tác cũng phải yên phận sống qua chín kiếp thành tiên, hơn nữa phương pháp sống lại ở mỗi một kiếp đều khác nhau.
Trong toàn bộ Già Thiên thế giới này, chỉ có duy nhất có một ngoại lệ là Độ Kiếp Thiên Công.
Một khi thứ này bắt đầu vận chuyển, bản thân người tu hành thậm chí cũng không cần thiết phải biết mà chỉ cần ngoan ngoãn sống từ kiếp này qua kiếp khác sau đó luân hồi, thẳng đến kiếp thứ chín viên mãn thì có thể thành tiên.
Mọi người nghe đến đây cũng đều gật đầu, không có lối tắt để đi trên con đường tu hành chính là sự thật, nếu thật sự học một loại thiên công đã có thể thành tiên bất tử thì mới kỳ quái.
Già Thiên thế giới này từ thời đại Thần Thoại cho tới nay đã trải qua hàng triệu năm nhưng vẫn chưa từng xuất hiện một Hồng Trần Tiên nào, từ đó cũng có thể thấy được độ khó trong chuyện này quá lớn, chứng Đạo thành Đế tuyệt đối không thể so sánh cùng được.
"Không ngờ tu vi của Ngoan Nhân Đại Đế lại khủng khiếp như thế, nếu lúc này nàng ta biết được truyền thừa của mình bị tên phản đồ Diêu Quang đó học được, phỏng chừng sẽ không vui cho lắm đâu?"
Diệp Phàm cũng lập tức nói theo.
"Theo ta thấy, tuy rằng Nữ Đế sáng chế ra nhiều công pháp khủng khiếp như vậy, nhưng căn cứ theo lời lâu chủ đã nói thì thực ra cống hiến của nàng ta đối với Bắc Đấu lại cực lớn, phần lớn ác danh chụp lên người nàng ta đều là hữu danh vô thực."
"Nếu như nàng ta thật sự tỉnh lại, phỏng chừng sẽ không bỏ qua cho Diêu Quang Thánh Tử – Hỗn Độn đó."
Lão Phong Tử nghĩ ngợi rồi cũng nói ra quan điểm của mình.
Trước đó lâu chủ cũng đã giải thích về sự cống hiến của Nữ Đế đối với cho Bắc Đấu trong các Bảng Danh Sách khác, tuy rằng nàng ta không nghiêm túc làm tròn bổn phận, một đời chỉ chiến đấu vì Nhân Tộc như Hư Không Đại Đế, nhưng nàng ta cũng không làm ra chuyện gì có hại cho Bắc Đấu.
Những tiếng xấu liên quan đến nàng ta được lưu truyền trong các thế hệ sau này, phần lớn đều là thèm khát thiên phú của nàng ta, hoặc là những chuyện khác do người truyền thừa của nàng ta gây ra.
"Lâu chủ! Vậy rốt cuộc nắp bình của Thôn Thiên Ma Quán đó đang ở nơi nào?"
Lúc này, Đoạn Đức cũng không chịu nổi nữa, lập tức tiến lên hỏi với vẻ kích động.
Bây giờ lâu chủ nói hết toàn bộ uy lực của Thôn Thiên Ma Quán ra rõ ràng mới khiến hắn ta biết được nửa Đế Binh trong tay mình này rốt cuộc khủng

khiếp cỡ nào, hiển nhiên cũng nôn nóng muốn gom đủ Thôn Thiên Ma Quán này.

Chương 916. Chờ ngư ông đắc lợi

"Với tu vi của ngươi, cho dù có gom đủ Ma Quán này thì cũng không thể phát huy ra được thực lực gì, ta thấy ngươi vẫn nên chuyên tâm tu luyện trước thì hơn."
"Tư chất của ngươi không kém, nếu chăm chỉ tu luyện cũng sẽ có lúc Đại Thành."
Lâu chủ lập tức nở nụ cười, quan sát Đoạn Đức từ trên xuống dưới rồi lập tức bảo.
Để tránh cho các thế lực đuổi giết vì Độ Kiếp Thiên Công cho nên Lưu Tiêu chưa bao giờ từng tiết lộ về Độ Kiếp Thiên Công trên người hắn ta.
Nhưng hắn ta cũng chính là một trong những người chắc chắn có thể trở thành Hồng Trần Tiên trong tương lai, lúc này nói một câu hắn ta có tư chất không kém đã được tính là khá hạ thấp giá trị rồi.
…
"Ta không cảm thấy hứng thú với tu hành cho lắm, ngược lại rất hứng thú với việc trộm mộ các Đại Đế Thánh Nhân!"
Ngược lại Đoạn Đức cũng khá thành thật trước mặt lâu chủ, lập tức thừa nhận.
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu lại nổi lên những cuộc thảo luận sôi nổi về các Đại Đế và tu vi qua nhiều kiếp, bọn họ cũng không biết một Thôn Thiên Ma Quán nho nhỏ lại có lai lịch lớn như vậy.
Hơn nữa lai lịch của thứ này lại càng không tầm thường hơn, vậy mà lại được chế tạo từ cơ thể cũ trong một kiếp của Ngoan Nhân Đại Đế cho nên trời sinh hàm chứa sức mạnh pháp tắc và thần hồn của Nữ Đế!
Tin tức này cũng lập tức lan rộng khắp Bắc Đấu, phản ứng của các thế lực đều không giống nhau.
"Vậy mà lại nói Thôn Thiên Ma Quán có thể đánh nát được ta sao? Đây đúng thật là một sự sỉ nhục lớn!"
Lúc này trong Hoàng Sào, Bất Tử Thiên Đao quả thật đã nổi trận lôi đình sau khi nghe xong trinh thám báo cáo, Thần Chỉ Niệm cũng hiện hình lớn tiếng chửi mắng.
"Không ngờ phía sau Thôn Thiên Ma Quán này lại còn có lai lịch lớn như vậy, loại chuyện dùng cơ thể cũ trong một kiếp của Đại Đế để rèn này quả thật là lần đầu tiên được nghe thấy!'
Ngược lại Bất Tử Đạo Nhân bình tĩnh hơn rất nhiều, chỉ nói với vẻ hơi ngạc nhiên.
Chính tay mang cơ thể cũ có diện mạo không khác gì mình đi luyện chế Đế Binh, thậm chí còn tự tay biến đầu của mình thành nơi tinh hoa trung tâm nhất của toàn bộ Đế Binh.
Loại chuyện này chắc chắn người thường không thể hạ quyết tâm làm

được.
"Nữ Đế này thật sự siêu phàm như vậy, quả thật người bình thường không thể so sánh được, nếu như nàng ta thật sự tu luyện được năm kiếp và bây giờ vẫn còn đang ở nhân gian, e rằng sẽ trở thành mối đe dọa lớn nhất của phụ hoàng."
Thần Hoàng Tử cũng gật đầu, tin tức này truyền về Hoàng Sào nhưng điều kinh hãi nhất cũng không phải Thôn Thiên Ma Quán mạnh bao nhiêu, mà là đủ loại tin tức liên quan đến việc Ngoan Nhân Đại Đế vẫn còn sống.
"Lời mà lâu chủ đó nói cũng chưa chắc đã hoàn toàn đáng tin, chỉ một Thôn Thiên Ma Quán nho nhỏ đó có gan thì ngươi kêu nó tới gặp ta đây này? Còn dám nói có thể đánh nát ta?"
Bất Tử Thiên Đao lại vẫn canh cánh trong lòng lời đánh giá đó của lâu chủ, lập tức nói với vẻ vô cùng bất mãn.
"Phụ hoàng vẫn chưa chết, hơn nữa chuyện sử dụng máu của các Đại Đế và đánh lén những Đại Đế Cổ Hoàng là do Thiên Cơ Lâu chi chủ nói, nếu như không tin hắn vậy lúc này rốt cuộc phụ hoàng ta còn sống hay đã chết?"
Ngũ Sắc Thần Hoàng lập tức lắc đầu, hiện tại bọn họ đã không có sự lựa chọn nào khác mà chỉ có tin lâu chủ, trước mắt toàn bộ tin tình báo có liên quan đến những Đại Đế Cổ Hoàng cho dù là chính hay tà đều xuất phát từ Thiên Cơ Lâu.
Cho dù Ngoan Nhân Đại Đế sống năm kiếp, trận giằng co giữa Vô Thủy Đại Đế và Bất Tử Thiên Hoàng ở Thành Tiên Lộ, hay Đế Tôn, ngọn nguồn của Hắc Ám Náo Động, những bí mật to lớn kinh thiên động địa này toàn là do Thiên Cơ Lâu chi chủ nói ra hết.
Nếu như không tin lời hắn vậy cũng không có gì đáng để tin.
"Không sai, hơn nữa cho đến nay hắn chưa từng nói sai bất cứ một chuyện gì, nếu chúng ta đã tin Thiên Hoàng chưa chết như hắn đã nói, vậy cũng phải tin chuyện Ngoan Nhân và Vô Thủy Đại Đế còn sống như hắn nói."
Bất Tử Đạo Nhân cũng gật đầu, bọn họ vô cùng kiêng dè Thiên Cơ Lâu và còn coi trọng nơi đó hơn các Chí Tôn ở Cấm Khu nhiều.
Nhưng bất cứ người nào từng tận mắt chứng kiến thần thông của lâu chủ đều sẽ không cho rằng hắn là một cường giả dễ đối phó gì.
"Người của Sát Thủ Thần Triều gửi thư nói trận chiến với cường tộc thiên ngoại đã thất bại rồi."
Lúc này Bất Tử Thiên Hậu dẫn mấy người truyền tin của Sát Thủ Thần Triều đi ra, lập tức nói với bọn họ.
Trước đó bọn họ vâng lệnh của Bất Tử Thiên Hậu dẫn các cường tộc thiên ngoại đến gây sự với Thiên Cơ Lâu rồi nhân cơ hội này ám sát lâu chủ, nhưng thậm chí đến cả cơ hội ra tay cũng không có.
"Không sao, Đế Chủ của Thần Đình đã huy động toàn bộ lực lượng rồi, xem chừng là muốn giành bảo vật Đoán Thần Đài đó đây."
"Chúng ta chỉ cần bình chân như vại, đợi ngư ông đắc lợi là được."
Thần Hoàng Tử lại không hề hoang mang chút nào, lập tức đáp.

Chương 917. Ngoan Nhân đại đế còn nhiều thần khí hơn

Lúc này tại Tiên Lăng Cấm Khu, Hỗn Độn đang dốc lòng tu luyện Trảm Ngã Minh Đạo Quyết sau khi nghe được những lời đánh giá của lâu chủ liên quan đến Ngoan Nhân Đại Đế, cuối cùng cũng không có cách nào bình tĩnh được nữa.

"Sống nhiều kiếp sao? Cởi bỏ Ma Thai lấy lại sự sống mới bằng Bất Diệt Thiên Công? Chứng Đạo thành Tiên?"

Hỗn Độn vốn cho rằng mình có được truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế đã là thiên hạ vô địch rồi, nhưng lúc này tâm trạng vẫn rất lâu không thể bình tĩnh lại được!

Hắn ta hoàn toàn không ngờ tu vi của Nữ Đế lại vượt xa sự tưởng tượng của mình đến vậy, cho dù mình có được công pháp truyền thừa như nhau những vẫn còn cách Ngoan Nhân Đại Đế một khoảng cách xa tít tắp.

Vậy mà Bất Diệt Thiên Công lại sở hữu chức năng sống đến kiếp thứ hai, phá mở cơ thể cũ và tái sinh Thần Thai, nhưng đến ngay cả một người kế thừa như hắn ta cũng không biết điểm này, ngược lại còn phải dựa vào Thiên Cơ Lâu mới biết!

"Xem ra sau khi chứng Đạo ở kiếp thứ nhất mình còn phải sống qua nhiều kiếp nữa, sau đó sẽ được gọi là Hỗn Độn Thượng Tiên!"

Hắn ta lập tức bật cười điên cuồng.

Lúc này trong Thiên Cơ Lâu lại rất náo nhiệt, cùng với mỗi lần công bố xếp hạng Thần Uy Đế Binh Bảng đều sẽ tiết lộ không ít tin tức chấn động khiến bọn họ vô cùng kinh ngạc.

Chỉ riêng đủ loại tin đồn trước sau có liên quan đến Thành Tiên Lộ và Ngoan Nhân Đại Đế này đã khiến bọn họ kích động đến mức không biết nên bộc lộ thế nào.

Chỉ vài lời ngắn ngủi của lâu chủ dường như đã giải thích hết toàn bộ nghi ngờ về con đường tu hành, bao gồm cả thế gian có Tiên hay không, Tiên Lộ ở đâu, tìm kiếm thế nào, có khả năng hay không, tất cả đều nói hết ra!

Lúc này cho dù là kẻ mù cũng nhìn ra được tu vi của lâu chủ chắc chắn không phải Đại Đế tầm thường, thậm chí không phải một câu Hồng Trần Tiên đơn giản là có thể nói rõ được!

"Lâu chủ, theo như ngươi nói nếu như Long Văn Hắc Kinh Đỉnh ở Diêu Quang Thánh Địa cũng là Đế Binh của Ngoan Nhân Đại Đế, vậy chẳng phải Ngoan Nhân Đại Đế có hai Đế Binh sao?"

Lúc này có người ở bên dưới lập tức lại hỏi.

Trước đó, lâu chủ đã sớm nói ra tin tức liên quan đến Long Văn Hắc Kim Đỉnh thực tế là do ai rèn ra, lúc này mọi người lại nghe đến chuyện Thôn Thiên Ma Quán và Thanh Đồng Tiên Điện khó tránh khỏi cũng có người nghi ngờ.

Phải biết rằng, cho dù trong lịch sự có rất nhiều Đại Đế nhưng gần như

không có đến mấy Đại Đế có thể sở hữu hơn một Đế Binh trong tay.
"Không sai, Cực Đạo Binh Khí ở Diêu Quang Thánh Địa quả thực là của Ngoan Nhân Đại Đế, đạo văn Đại Đế trên Đế Binh đó là thuộc về Nữ Đế."
"Ngoại trừ Đoán Thần Đài ra thì cho đến bây giờ trên đời này cũng chỉ có Đại Đế mới có thể rèn ra Cực Đạo Binh Khí, đây là pháp tắc cơ bản bởi vì sở dĩ Cực Đạo Binh Khí là Cực Đạo Binh Khí chính là vì trên Tiên Kim có in dấu đạo văn của Đại Đế mà trở nên bất phàm."
"Vì vậy tuy rằng Diêu Quang Thánh Địa đã tốn năm vạn năm cúng bái, nhưng trên thực tế một bước mấu chốt là Ngoan Nhân Đại Đế đã khắc đạo văn của mình vào trong đó, nên Đế Binh này mới được tính là đại thành, bằng không có quỳ thêm một trăm nghìn năm cũng vô dụng thôi."
Tuy rằng nói như vậy có hơi tàn nhẫn nhưng cuối cùng lâu chủ vẫn nói thẳng ra.
Chỗ bất phàm của Cực Đạo Binh Khí vừa vặn nằm ở đạo văn của Hoàng Đạo pháp tắc mà Đại Đế khắc lên trên nó, loại sức mạnh pháp tắc tối cao này có thể nói là coi thường thiên địa, sở hữu sức mạnh to lớn kinh người.
Ngoại trừ Đoán Thần Đài của Thiên Cơ Lâu ra, những người khác muốn rèn ra Đế Binh ít nhất cũng phải là Đại Đế đương thời, bằng không chuyện đạo văn của Hoàng Đạo pháp tắc này mãi mãi không thể giải quyết được.
Mọi người lập tức hiểu ra và bàn luận sôi nổi, còn đệ tử của Diêu Quang Thánh Địa thì lại mang vẻ mặt lúng túng, trước đó bọn họ nào có biết nhiều chuyện ở phương diện này như vậy đâu.
Nhưng lần này bị lâu chủ nói rõ ràng như vậy, bọn họ xem như cũng đã hiểu rõ tình hình của Đế Binh nhà mình, ít nhất cũng xác nhận được cấp bậc Đế Binh của Long Văn Hắc Kim Đỉnh.
"Về phần các ngươi nói Đế Binh của Ngoan Nhân Đại Đế nhiều thì thực ra cũng không chỉ có ba thứ này thôi đâu, Ngoan Nhân Đại Đế còn sở hữu nhiều thần khí hơn!"
Lâu chủ mau chóng nói ra một cách vô cùng bình tĩnh.
…
Ngoan Nhân Đại Đế chính là hậu thuẫn tuyệt đối của chính phái trong thế giới này, có thể nói nếu không phải có nàng ta chống lưng thì sợ là thế giới này không dễ dàng ngăn cản được Bất Tử Thiên Hoàng và đủ loại âm mưu của Đế Tôn.
Từ khi một kiếm bổ ra vạn cổ ở Hoàn Mỹ thế giới, qua hàng triệu năm mới đợi được một Ngoan Nhân Đại Đế tài hoa vô song nên đương nhiên nàng sẽ mạnh đến cực điểm rồi!
"Ngoan Nhân Đại Đế còn có bảo vật Đế Binh gì nữa, lâu chủ mau nói cho chúng ta biết đi!"
Mọi người vừa nghe lại nổi lên hứng thú, lập tức nhao nhao lớn tiếng hỏi.
Ngoan Nhân Đại Đế cứ tiện tay là sở hữu một pháp bảo, mà toàn bộ đều là mấy loại binh phí pháp bảo khủng khiếp như Thanh Đồng Tiên Điện, Thôn Thiên Ma Quán, nên hiển nhiên bọn họ cũng khá mong ngóng những bảo vật khác.

Chương 918. Bí mật của Nữ Đế

"Ngoại trừ ba loại bảo vật này ra thì Nữ Đế còn một đống bảo vật như Tiên Kiếm, Thanh Đồng Chỉ Hoàn, Quỷ Liểm Diện Cụ, tất cả đều không phải vật tầm thường, mỗi một cái đều có uy lực cực lớn!"

Lần này lâu chủ đáp như vậy, ngược lại khiến không ít người trong Thiên Cơ Lâu đều có chút ấn tượng.

Tuy rằng ấn tượng mà Ngoan Nhân Đại Đế để lại ở thế gian không nhiều, nhưng Quỷ Liểm Diện Cụ trên mặt nàng ta lại khiến rất nhiều người có ấn tượng sâu sắc.

Nhưng bọn họ không ngờ mặt nạ dùng để che đi dung mạo cái thế của Nữ Đế cũng là một pháp bảo tối thượng!

"Những pháp bảo này cũng được tìm kiếm và luyện chế từ Chu Thiên sao?" Diệp Phàm lập tức hưng phấn hỏi.

Ba thanh pháp bảo Đế Binh trước đó của Nữ Đế có lai lịch không nhỏ, một là Đế Binh tối thượng luyện chế từ cơ thể của mình, một là Tiên Điện tồn tại từ trước tiên cổ, một là Long Văn Đỉnh Hắc Kim được cúng bái năm mươi nghìn năm mà thành.

Hiển nhiên bọn họ đều cảm thấy những vũ khí bảo vật còn lại chắc hẳn cũng là vật phi phàm và vô cùng mạnh mẽ như thế.

"Cũng không phải, Tiên Kiếm chỉ là bội kiếm cận thân, mà Thanh đồng Chỉ Hoàn và Quỷ Liểm Diện Cụ thì lại là vật phẩm tưởng nhớ người quan trọng của nàng ta, vốn dĩ đều chỉ là miếng sắt tầm thường không thể bình thường hơn được, không có gì phải ngạc nhiên."

Thế nhưng lâu chủ lại lắc đầu, lập tức đáp với vẻ hơi xúc động.

Thanh Đồng Chỉ Hoàn chính là thứ mà ca ca của Ngoan Nhân Đại Đế để lại cho nàng ta khi còn nhỏ, cũng là một vật phẩm duy nhất nàng ta có thể dùng để nhớ ca ca, chỗ bất phàm của cái nhẫn này rõ ràng nằm ở ý nghĩa tưởng nhớ của nó nhiều hơn, điều này cũng tương tự với việc Ngoan Nhân Đại Đế không cầu thành tiên, chỉ cầu đợi được hắn trở về đã là Hồng Trần Tiên.

"Chỉ là sắt thường? Nếu đã như vậy, tại sao Nữ Đế luôn mang nó bên người?"

Lúc này, mọi người đều vô cùng ngạc nhiên, có người lại trực tiếp hỏi ra.

Trong suy nghĩ của bọn họ, Ngoan Nhân Đại Đế chính là một thế hệ thiên kiêu tung hoành thiên hạ, đặc biệt là sau khi nghe lời thuật lại của lâu chủ này biết được nàng ta sống qua năm kiếp mà vẫn chưa chết, lại càng cảm thấy như vậy hơn.

Một cường giả vô song khinh thường thiên hạ như vậy lý ra nên giống như các thế hệ Đại Đế coi thường vũ trụ, không dùng Thần Dược thì dùng thần binh mới phải, làm sao có thể lại mang một miếng sắt bình thường trên người được chứ?

Mọi người ở đây giống như đều ngây người, không ai biết rõ những gì mà Nữ Đế đã trải qua nên hiển nhiên cũng không hiểu suy nghĩ trong lòng nàng

ta.
“Đúng vậy lâu chủ, rốt cuộc là tưởng nhớ người nào quan trọng như vậy, mà lại có thể khiến Ngoan Nhân Đại Đế vẫn luôn mang những bảo vật sắt thường này không rời thân?”
Lúc này, ngay cả Diệp Phàm cũng tò mò hỏi.
“Bảo vật sắt thường mà ngươi nói đó bây giờ đang treo bên hông ngươi đấy.”
Lâu chủ quay đầu lại liếc mắt nhìn Diệp Phàm, lập tức cười bảo.
Diệp Phàm cũng không biết Thanh Đồng Chỉ Hoàn mà lâu chủ nói đó chính là Thanh Đồng Chỉ Hoàn thường nằm bên hông hắn.
“Cái gì?”
Không chỉ Diệp Phàm mà ngay cả mọi người đều không nhịn được mà nhìn về phía hắn với vẻ ngạc nhiên khi nghe thấy lời này.
Diệp Phàm lập tức hô lên một tiếng kinh ngạc, mau chóng sờ bên hông tìm Thanh Đồng Chỉ Hoàn bình thường đó.
Hắn còn nhớ chiếc nhẫn này là Cơ Tử Nguyệt tặng cho mình, nhưng ngoại trừ một chút khí tức bất phàm trên đó ra thì cũng không có gì đặc biệt khác, hơn nữa nguyên liệu cũng hoàn hoàn toàn chỉ là đồng xanh bình thường mà thôi.
Từ lúc vào Thiên Cơ Lâu cho tới nay, thứ này vẫn luôn được Diệp Phàm đặt bên hông rồi quên mất.
“Lâu chủ, ngươi nói chiếc nhẫn này sao? Nhưng đây chỉ là một món quà nhỏ không có một chút đặc biệt nào hết, thoạt nhìn hoàn toàn không giống bảo vật mà một thế hệ Đại Đế tung hoành mang theo bên mình!”
Diệp Phàm quan sát chiếc nhẫn tỉ mỉ rồi lập tức hỏi.
“Đúng đó lâu chủ, chiếc nhẫn này là ta tặng cho hắn, nó chỉ là một thứ khi còn nhỏ vô tình kiếm được trong nhà mà thôi!”
Lúc này Diệp Phàm lôi chiếc nhẫn ra, Cơ Tử Nguyệt nhìn thấy cũng lập tức nhớ ra, trong mọi người có không ít cao thủ lập tức dời ánh mắt về phía chiếc nhẫn trong tay Diệp Phàm nhưng cũng không nhìn ra được có chỗ nào đặc biệt, càng không nhìn ra được đây là vật bên người Đại Đế.
“Kiếp thứ ba của Ngoan Nhân Đại Đế đã luyện thuật thoát xác trong Thanh Đồng Tiên Điện, nuôi dưỡng Thần Thai bằng Bất Diệt Thiên Công, nhưng vì xảy ra chuyện ngoài ý muốn nên cơ thể mới bị phá hủy, Thanh Đồng Chỉ Hoàn cũng theo đó mà thất lạc cùng cơ thể cũ!”
“Sau này có Đại Thánh của nhà ngươi tiến vào Thanh Điện cõng thi thể của Đại Đế ra khỏi Tiên Điện, chiếc nhẫn cũng được mang theo về Cơ gia rồi bị ngươi nhặt được, qua tay tặng cho Diệp Phàm.”
Lâu chủ phất tay kêu bọn họ đừng nôn nóng, lúc này mới từ từ nói chi tiết chuyện này ra.

Chương 919. Vô Thủy Chung

“Quả thực có chuyện này, không ngờ bảo vật của Nữ Đế này lại theo tới

Cơ gia chúng ta cùng với cơ thể cũ của nàng ta như vậy."
Cơ Hạo Nguyệt lớn tuổi hơn Cơ Tử Nguyệt nên trí nhớ về chuyện này cũng tốt hơn, lập tức nói ra.
Lúc ấy, Cơ gia Đại Thánh phát hiện ra thi thể của Đại Đế ở Thanh Đồng Tiên Điện cũng là một chuyện khá chấn động.
"Nói thì nói như vậy, nhưng hình như bảo vật này cũng không có chỗ nào đặc biệt."
Tuy rằng Cơ Tử Nguyệt fax biết rõ lai lịch của chiếc nhẫn nhưng vẫn hỏi với vẻ hơi nghi ngờ.
"Chuyện xoay quanh chiếc nhẫn này cũng không phải chuyện gì lớn, hoàn toàn không liên quan đến việc tu hành thành Tiên mà là chuyện riêng của Nữ Đế, cho nên ta không định nói tiếp nữa."
"Nữ Đế tung hoành một đời không vì uy danh, không vì thành tựu, không vì thành tiên mà chỉ vì một mối bận tâm, cho nên trừ phi chính bản thân nàng ta ở đây, bằng không ta không thể tùy tiện bàn tán về chuyện riêng của nàng."
Lưu Tiêu lập tức nói một cách dứt khoát với Thiên Cơ Lâu.
Thực ra cuối cùng Thanh Đồng Chỉ Hoàn này rơi vào tay Diệp Phàm cũng đã ám chỉ rõ ràng rồi.
Trong Già Thiên thế giới này, duy chỉ có Ngoan Nhân Đại Đế là khiến Lưu Tiêu kính phục, lai lịch và thành tựu của nàng ta còn đáng được tôn trọng hơn Vô Thủy Đại Đế có thể chất Tiên Thiên Vô Địch.
Vì vậy chuyện riêng liên quan đến việc nàng ta đi tìm ca ca, Lưu Tiêu cũng không định nói ra cho bọn họ biết như một đề tài bàn tán.
Trừ phi Nữ Đế đích thân tới đây, muốn tìm được đáp án của câu hỏi này ở Thiên Cơ Lâu, bằng không Lưu Tiêu sẽ tôn trọng suy nghĩ của nàng ta.
Lúc này tuy rằng mọi người vẫn còn nghi ngờ và tò mò nhưng nghe thấy lâu chủ nói đây chính là chuyện riêng của Ngoan Nhân Đại Đế mà không liên quan đến tu đạo thành Tiên, nên cũng không có người nào dám truy hỏi nữa.
"Lâu chủ, nếu đã như vậy cứ tiếp tục xếp hạng Thần Uy Đế Binh Bảng đi!"
Đoạn Đức ở bên dưới rất thức thời lập tức lớn tiếng hô.
Mọi người cũng lập tức nổi lên hứng thú, ai nấy cũng nhớ ra Thần Uy Đế Binh Bảng vẫn chưa kết thúc.
Vừa rồi Thôn Thiên Ma Quán không gì sánh bằng mới chỉ xếp hạng bảy trong đó, hiện giờ trên Bảng Danh Sách còn sáu chỗ trống nữa, có thể nói là Đế Binh trên bảng càng ngày càng khủng khiếp.
Lâu chủ lập tức gật đầu đồng thời lớn tiếng tuyên bố.
Thực ra không cần lâu chủ nói nhiều thì trong lòng mọi người cũng biết rõ ngay cả Đế Binh tối thượng được rèn từ cơ thể của Đại Đế cũng chỉ có thể xếp hạng bảy thì làm sao Đế Binh tiếp theo có thể là hàng tầm thường được?
Lúc này hiển nhiên trong Thiên Cơ Lâu rất yên tĩnh, mọi người đều tự giác áp chế tiếng bàn luận ồn ào mà đợi lâu chủ nói tiếp.
"Cực Đạo Binh Khí xếp thứ sáu trên Thần Uy Đế Binh Bảng khác với các

Đế Binh trước đó, nó cũng không phải thần binh ẩn thế gì mà ngược lại còn nổi tiếng vang dội, thậm chí dựa vào cái tên đã có thể trấn áp cường giả!"
"Hơn nữa trong lâu này, có người khá quen thuộc với Đế Binh này."
Lâu chủ nói như vậy đồng thời chuyển ánh mắt lên người Hắc Hoàng, việc này lập tức khiến mọi người vô cùng hưng phấn!
Lâu chủ liếc mắt nhìn qua như vậy lại thêm lời miêu tả này khiến trong đầu của Hắc Hoàng lập tức hiểu ra ám thị của hắn, hưng phấn đến mức gần như sắp hét lên chói tai nói ra cái tên đó!
Không chỉ Hắc Hoàng mà Lão Phong Tử, Khương Thái Hư và Cái Cửu U cũng lập tức vô cùng kích động!
Khi bọn họ cùng nhau mưu tính khôi phục lại Phong Thần Bảng đã nghĩ đến Đế Binh tối thượng này, nếu như khi ấy có thể tìm được Đế Binh này sẽ càng có sức chấn nhiếp hơn Phong Thần Bảng!
"Trên Bảng Danh Sách vẫn chưa có bóng dáng của Đế Binh này, xem ra xếp hạng sáu này có thể nói là chính xác không nghi ngờ gì nữa."
Đến mạnh như Cái Cửu U cũng không nhịn được mà khen phong thái của Đế Binh đó.
Giống như lâu chủ đã nói, Đế Binh này không phải bí mật gì và cũng không phải vũ khí thần bí không muốn bị người biết của một thế lực nào, mà uy danh của Đế Binh này rất vang xa, mạnh đến trắng trợn!"
"Xếp thứ sáu trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Đế Binh của Vô Thủy Đại Đế, Vô Thủy Chung!"
Lâu chủ lập tức công bố đáp án, Hắc Hoàng hưng phấn kêu to ngay tại trận, phần lớn tu sĩ Nhân Tộc có mặt ở đây lại vừa mừng vừa sợ, thậm chí có người còn hét lên chói tai!
Khi Bảng Danh Sách này kiểm kê cũng không thấy Vô Thủy Chung lên bảng, khiến suýt chút nữa thì bọn họ cũng quên mất sự tồn tại của thần khí này.
Vô Thủy Chung! Vũ khí tối thưởng của Vô Thủy Đại Đế!
Trên Thần Uy Đế Binh Bảng này không thiếu Đế Binh bị người coi thường, Đế Binh ẩn thế không muốn người biết đến, hoặc là Đế Binh tới từ thiên ngoại hoàn toàn không được Bắc Đấu biết đến.
Duy chỉ có Vô Thủy Chung là khác với chúng, không chỉ được rất nhiều người biết đến mà thậm chí còn có thể nói là chấn động tứ phương, không ai không biết!

Chương 920. Tại sao lại không có truyền thừa?

Trong nguyên tác, khi Dao Trì mở Vạn Tộc Đại Hội cũng không có sự xuất hiện của Thiên Cơ Lâu, Diệp Phàm đã mượn tiếng gõ của Vô Thủy Chung này để chấn nhiếp Vạn Tộc, cuối cùng cùng Khương Thái Hư và các Chư Thánh Nhân Tộc cùng nhau bày cục mới trấn áp được Cổ Tộc!

Vô Thủy Chung này chỉ hơi rung lên, đám Chư Thánh Cổ Tộc chỉ nghe tiếng nó mà chưa cần thấy thấy hình đã nhao nhao kinh sợ không dám ngông cuồng nữa!
Đây không chỉ là sợ hãi thần uy tối cao của Vô Thủy Chung, mà lại càng sợ hãi Đại Đế vô địch mạnh nhất Nhân Tộc phía sau Vô Thủy Chung đó.
"Vô Thủy Chung chính là Đế Binh được chính tay Vô Thủy Đại Đế rèn sau khi chứng Đạo và được mang tên của hắn, từ lúc chứng Đạo đã luôn theo đi bên cạnh Vô Thủy Đại Đế, trực tiếp biến mất trong vũ trụ này cùng với hắn."
"Bởi vì Vô Thủy Đại Đế thật sự quá chói mắt, mức độ cường thế của hắn có thể nói là số một trong các Đại Đế từ ngàn xưa, vì vậy mà Đế Binh của hắn mới bị ẩn dưới ánh sáng của chủ nhân biến thành thứ tượng trưng cho Vô Thủy Đại Đế."
"Nhưng thực ra Đế Binh này hoàn toàn là một vật phi thường, thân chuông được Vô Thủy Đại Đế tạo ra từ các loại đạo văn khác nhau, trời sinh hàm chứa mười nghìn loại đạo văn trận pháp, chỉ riêng gõ tiếng cũng đã đủ truyền khắp trời đất rồi!"
Lâu chủ lập tức chậm rãi nói ra lai lịch của Vô Thủy Chung, Đế Binh này có thể nói là Đế Binh nổi tiếng nhất trong lịch sử nhưng cũng là Đế Binh bị coi thường nhất.
Phần lớn người sợ hãi Đế Binh này là do sợ hãi Đại Đế vô địch phía sau nó chứ không biết bản thân Đế Binh này cũng cực kỳ cường thế như vậy!
Phải biết rằng trước khi Vô Thủy Đại Đế chứng Đạo đã từng có một thiên tài Chuẩn Đế đỉnh cấp ở Trung Châu tấn công hắn bằng Đế Binh đã hồi phục toàn diện, nhưng lại bị Vô Thủy dùng tay không tiếp được, lông tóc không thương!
Từ khi còn trẻ Vô Thủy Đại Đế đã được chứng kiến Đế Binh khôi phục toàn diện nên làm sao Cực Đạo Binh Khí bình thường có thể lọt vào mắt hắn?
Nếu Vô Thủy Chung này đã do chính tay hắn tạo ra hơn nữa còn treo tên của mình lên nó, thực ra hơi nghĩ một chút cũng có thể hiểu được sự mạnh mẽ của Đế Binh này chắc chắn có thể khiến chính bản thân Vô Thủy Đại Đế hài lòng.
"Trước đây khi gõ vào Vô Thủy Chung toàn bộ khu vực Thái Cổ ở Bắc Đấu đều yên tĩnh hẳn, khoảng thời gian đó quả thực rất kỳ diệu."
"Đúng vậy, ta vẫn còn nhớ như in trước khi Thiên Cơ Lâu xuất hiện, khoảng thời gian Bắc Đấu thái bình nhất cũng chính là khi Vô Thủy Chung vang lên!"
"Đế Binh này quả đúng là một đại truyền kỳ, nếu đã có thể chinh chiến nhiều năm cùng Vô Thủy Đại Đế vậy làm sao có thể yếu được?"
Lúc này, hiển nhiên mọi người cũng vô cùng kích động, đều ở bên dưới bàn luận sôi nổi.
Mà đám người Diệp Phàm ở trong đó lại càng hưng phấn hơn, ngày trước hắn từng bước vào Tử Sơn tìm Vô Thủy Chung, khi ấy đã từng may mắn

được nhìn thấy Đế Binh tối thượng này một lần, bây giờ nhớ lại chỉ cảm thấy nó vô cùng cường thế!
Lúc này, người biết Vô Thủy Chung đang ở Tử Sơn không nhiều, những người khác cũng chỉ nghe thấy tiếng của Vô Thủy Chung chứ cũng không biết rốt cuộc nó ở đâu, là ai đã gõ nó?
"Lâu chủ, nếu Vô Thủy Chung này thật sự khôi phục vậy rốt cuộc uy lực của nó có thể đến mức độ nào?"
Hỏa Lân Tử ở dưới lập tức hỏi, trước đây Cổ Tộc bọn họ đã từng nghe thấy tiếng của Vô Thủy Chung tại Vạn Tộc Đại Hội ở Dao Trì còn cho rằng là người nào đang cảnh cáo bọn họ.
"Uy lực đến mức độ nào thì không dễ nói, dù sao Vô Thủy Chung cũng chính là Đế Binh thuộc về Vô Thủy Đại Đế, nó cũng giống như Vô Thủy Kinh chưa bao giờ được truyền thừa lại cho bất cứ người nào ở thế hệ sau."
Từ xưa tới nay có vô số Đại Đế, phần lớn đều có hậu duệ huyết mạch truyền thừa của riêng mình hoặc là sáng lập tông môn, ví dụ như Bất Hủ Hoàng Triều, hiển nhiên cũng có người kế thừa Đế Binh và Đế Kinh của bọn họ.
Cho dù là Ngoan Nhân Đại Đế cũng để lại truyền thừa của mình tại ngôi làng nơi mình sinh ra, và bây giờ cũng có người truyền thừa như vậy.
Cho dù là đặc biệt trong đặc biệt như Thanh Đế hóa thân bằng Bất Tử Thần Dược còn có truyền nhân là Nhan Như Ngọc, nhưng duy chỉ có thứ của Vô Thủy Đại Đế là không có người truyền thừa.
"Vô Thủy Kinh chính là một kỳ kinh số một thượng cổ nhưng không phải Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai thì không thể tu luyện, Vô Thủy Chung chính là một Đế Binh bên cạnh Vô Thủy Đại Đế lại càng không có người nào có bản lĩnh khống chế nó hơn!"
Lâu chủ nói những lời này lập tức khiến mọi người vô cùng ngạc nhiên, nhưng nghĩ kỹ lại thì thật sự giống như hắn đã nói!
Xưa nay các Đại Đế Nhân Tộc đều có truyền thừa và Đế Binh của bọn họ đều có lịch sử được đánh thức, các Cổ Hoàng của các Thái Cổ Vạn Tộc lại càng không cần nói đến, truyền thừa của Yêu Tộc cũng chỉ như phù dung sớm nở tối tàn.
Loạn Cổ Đại Đế trước Vô Thủy Đại Đế cũng có truyền thừa đến tay Vương Đằng, Thái Hoàng trước đó nữa lại càng sáng lập ra Đại Hạ Hoàng Triều nổi danh với Hoàng Đạo Long Khí.
Tiếp tục lội ngược dòng lên, trong các triều đại Đại Đế không có người nào không có môn phái hay huyết mạch thế gia kế thừa hoặc là Đế Binh Đế Kinh truyền thừa xuống, duy chỉ có Vô Thủy Đại Đế là không có bất cứ truyền thừa nào hơn nữa cũng không có bất cứ người nào cảm thấy khó hiểu!

Chương 921. Thỉnh cầu to gan

“Vô Thủy Kinh lại là thứ không phải Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai thì không thể tu luyện được sao, thế này chẳng phải không có người nào có thể kế thừa thần công tối thượng của Vô Thủy Đại Đế à?”
“Vô Thủy Đại Đế lại không để lại một đứa con nào, sợ là huyết mạch Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai sẽ dứt từ đây!”
“Cho dù là Vô Thủy Chung, phỏng chừng cũng không phải thứ người bình thường có thể điều khiển được!”
Mọi người nghe được lời này của lâu chủ lập tức cảm thấy vô cùng chấn động, không ngờ truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế lại khủng khiếp như vậy, vẫn có thể nổi tiếng trong các thế hệ sau dưới tình huống chưa từng có người kế thừa!”
“Huống chi Vô Thủy Chung cũng mang tình trạng tương tự với Thôn Thiên Ma Quán và Bất Tử Thiên Đao, trong Đế Binh đã sớm nuôi dưỡng ra thần thức tự chủ, chính là không có người khống chế mà vẫn có thể tự mình khôi phục, nếu như kẻ yếu muốn sở hữu chỉ sợ là không được!”
“Muốn nắm giữ Vô Thủy Chung ít nhất cũng phải đến tu vi Chuẩn Đế như Khương Thái Hư và Cái Cửu U mới nắm được, bằng không nếu không được Vô Thủy Chung chấp nhận rất có khả năng sẽ gặp nguy hiểm bất cứ lúc nào!”
Lâu chủ liếc mắt nhìn Thiên Cơ Lâu, lúc này trong đám người ở Thiên Cơ Lâu từ đầu đến cuối vẫn là tu vi của mấy vị tiền bối này mạnh nhất.
Trước đây mấy người bọn họ vốn đã lên kế hoạch với Phong Thần Bảng và trong nguyên tác quả thật cũng đã làm được, chấn nhiếp Vạn Tộc bằng Phong Thần Bảng lại còn làm rất hay.
“Ta cũng không dám tùy tiện sở hữu Đế Binh của Vô Thủy Đại Đế.”
Cái Cửu U lập tức nói với nụ cười khổ, Vô Thủy Đại Đế chính là người tượng trưng cho một thế hệ thiên kiêu của Nhân Tộc, Đế Binh của hắn khác với Đế Binh bình thường, cũng không phải thứ có thể tùy tiện sử dụng.
“Lâu chủ, nếu như khôi phục Vô Thủy Chung với với tu vi của lão Cái vậy uy lực có thể đạt đến bao nhiêu?”
Ngược lại, Lão Phong Tử mang bộ dạng của lão lõi đời lập tức cười hỏi với vẻ tò mò.
“Nếu như Cái Cửu U nắm giữ và khôi phục vậy thì việc lấy một địch năm Đế Binh của các thế gia bình thường cũng không phải vấn đề gì lớn.”
Lâu chủ thuận miệng đáp với vẻ mặt không thay đổi, tin tức này đã khiến toàn bộ Thiên Cơ Lâu chấn động.
Vô Thủy Chung vậy mà lại có thể lấy một chọi năm Đế Binh.
Quả thật là quá khoa trương!
Ngay cả Thôn Thiên Ma Quán trước đó cũng không được lâu chủ khen ngợi như vậy, hơn nữa bởi vì chiến tích một đời của Vô Thủy Địa Đế quá mức trôi chảy, chỉ một trận bình định khiến hoàn toàn không ai biết rốt cuộc Vô Thủy Chung này mạnh bao nhiêu!
Thế nhưng hiện giờ được lâu chủ nói như vậy, mọi người cũng đã hiểu rõ

hơn về sự mạnh mẽ của Vô Thủy Chung này.
Mọi người nghe thấy Vô Thủy Chung có thể lấy một địch năm, tất cả lập tức hít ngược một ngụm khí lạnh cảm thấy vô cùng sợ hãi. May mà Vô Thủy Chung này không lưu truyền trên đời như một truyền thừa, nếu không nhất định Bắc Đẩu này sẽ đại loạn!
Bất Tử Thiên Đao và Thôn Thiên Ma Quán đều đã xuất thế, thậm chí ngay cả Thôn Thiên Ma Công và Bất Diệt Thiên Công cũng có người kế thừa nhưng đều không làm nên sóng gió gì cả.
Nhưng nếu Đế Binh và Đế Kinh của Vô Thủy Đại Đế có người nào đó kế thừa vậy người này chắc chắn sẽ cuộn lên phong ba ở Bắc Đẩu!
"Lâu chủ, Vô Thủy Chung này sở hữu thần uy như vậy nhưng tại sao Vô Thủy Đại Đế lại không để lại nó cho đời sau?"
Lúc này, trong Nhân Tộc có không ít người hỏi.
Trong các thế hệ Đại Đế ở Nhân Tộc có không ít Đại Đế có cống hiến to lớn đối với Nhân Tộc, đều là để lại Đế Binh và công pháp của mình cho các thế lực huyết mạnh khác nhau kế thừa, chính là để chấn nhiếp đời sau, khiến Nhân Tộc không đến mức bị bắt nạt.
Nhưng Vô Thủy Đại Đế chỉ đột nhiên biến mất rời đi, ngoại trừ Hắc Hoàng ra gần như không để lại gì cả.
"Trước đây Vô Thủy Đại Đế đến giao điểm Huỳnh Hoặc Thành Tiên Lộ giằng co với Bất Tử Thiên Hoàng, một lần này đã qua hai nghìn năm nên nào có thời gian để lại truyền thừa gì nữa."
"Huống chi không ít truyền thừa của Vô Thủy Đại Đế đều tập trung trên đạo văn, trên Vô Thủy Chung in vô số trận văn, trong đó đó có sáu trăm bảy ba đạo văn Khi Thiên và Vô Thủy Sát Trận, nhưng có bao nhiêu người trong các ngươi nghiên cứu về đạo văn?"
Ngược lại lâu chủ cảm thấy không đáng thay cho Vô Thủy Chung, nó vốn có thần thức của riêng mình, nếu như người thừa kế nó còn không mạnh bằng bản thể của nó vậy còn không bằng không thừa kế còn hơn.
Mà từ sau Vô Thủy Đại Đế gần như không có một môn phái nào có nghiên cứu sâu về trận văn, muốn bọn họ kiểm soát Vô Thủy Chung thực sự là chuyện rất miễn cưỡng.
Lúc này, mọi người cũng gật đầu tới tấp, không ít người đều cảm thấy như hiện tại cũng rất tốt, bọn họ cũng không muốn nhìn thấy có ai cầm Vô Thủy Chung chạy qua chạy lại bên ngoài, ngược lại sẽ biến thành một mối đe dọa lớn.
"Lâu chủ, ta có một thỉnh cầu to gan, hôm nay ngươi nhất định phải giúp ta!"
Lúc này, Hắc Hoàng ở một bên cũng không chịu nổi nữa, lập tức xông tới lớn tiếng gào khóc với lâu chủ.
"Được rồi được rồi, ngươi diễn xuất tốt như vậy làm gì, có gì cứ nói thẳng đi!"
Diệp Phàm vừa nhìn đã biết tên này đang dùng khổ nhục kế, cũng không biết nó muốn làm gì nữa nên hắn nhanh chóng chặn ở trước mặt lâu chủ.

“Không sao, ngươi có thỉnh cầu to gan gì có thể nói ra nghe thử.”
Ngược lại Lưu Tiêu bị bộ dạng nước mắt nước mũi tèm nhèm này chọc cười, lập tức lên tiếng.

Chương 922. Thật sự là quá khó khăn

“Lâu chủ! Thanh Đế chưa chết, ngươi đã đồng ý xếp hạng xong Bảng Danh Sách sẽ giúp cô gái nhỏ đó đi tìm Thanh Đế, vậy Vô Thủy Đại Đế cũng chưa chết, cả đời này của ta còn có thể gặp lại Vô Thủy Đại Đế một lần không?”
Lúc này, trên mặt Hắc Hoàng có thể nói là hiện đủ mọi vẻ, hắn ta lập tức vừa khóc lóc sướt mướt vừa nói.
Tuy rằng diễn xuất vô cùng tốt nhưng không thể phủ nhân tình cảm của hắn ta đối với Vô Thủy Đại Đế vô cùng sâu đậm, thậm chí là đến mức độ cố chấp.
Trong nguyên tác, vì tái hiện lại Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai của Đại Đế mà tên này thậm chí còn bày cục trong nhiều kiếp luân hồi của Diệp Phàm, cuối cùng Diệp Y Thủy sở hữu Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai cũng được sinh ra.
Lúc này Hắc Hoàng nói như vậy khiến trong Thiên Cơ Lâu lập tức có không ít người đều nhìn về phía lâu chủ, đặc biệt là mấy người Lão Phong Tử và Khương Thái Hư.
“Này, con chó nhà ngươi bị sao đấy, lâu chủ đã đồng ý với ta rồi.”
Nhan Như Ngọc lập tức đỏ mặt, chỉ vào Hắc Hoàng và bảo.
Lỡ như Thiên Cơ Lâu Chi Chủ nhân lúc này không đồng ý giúp mình tìm Thanh Đế nữa thì toi.
“Yên tâm chớ có nôn nóng, hai người đều cứ yên tâm, chứng Đạo theo cách khác và tung tích của Thanh Đế, nếu ta đã đồng ý thì sẽ không hối hận.”
Lâu chủ lập tức phất tay, kêu Cái Cửu U và Nhan Như Ngọc lập tức yên tâm.
“Về phần chuyện mà ngươi hỏi, tuy rằng nghe qua cũng tương tự nhưng Thanh Đế, nhưng y vẫn còn đang ở Bắc Đẩu nên muốn tìm không khó, Vô Thủy Đại Đế thì khác, hắn không còn tồn tại trong vũ trụ này của các ngươi rồi.”
Lời này của lâu chủ lập tức khiến Hắc Hoàng tỉnh lại, ngược lại đây cũng là một vấn đề lớn.
Vô Thủy Đại Đế bước đến Huỳnh Hoặc Thành Tiên Lộ chống lại Bất Tử Thiên Hoàng sau khi phong ấn hắn ta, bắt đầu từ sau đó cũng chẳng ai biết đã xảy ra chuyện gì, nếu không phải lâu chủ thần thông quảng đại nhắc tới thì bọn họ thậm chí cũng không biết thực tế Vô Thủy Đại Đế đã chết thế nào, và chết ở đâu.
Bây giờ Vô Thủy Đại Đế đã rơi vào tiết điểm Thành Tiên Lộ đi đến nơi gọi

là Thế Giới Kỳ Dị, rốt cuộc đó là nơi nào và vào thế nào thì đại khái bọn họ cũng không biết, cho dù thật sự muốn tìm ra nó cũng khó quá.
"Lâu chủ, cho dù chúng ta không qua đó được nhưng Vô Thủy Đại Đế có thể từ trở về bên đó được không?"
Lúc này, Cái Cửu U cũng nghĩ đến mà hỏi.
Lão nghĩ tuy rằng khó mà tiến vào được Thành Tiên Lộ từ đầu này nhưng thiên địa pháp tắc ở bên đó khác hẳn, nói không chừng bên đó có cơ hội.
"Từ thế giới đó nghịch chuyển trở về bên này lại càng khó khăn hơn, gần như không có khả năng, phải biết rằng đây vốn chính là hai thế giới không liên quan đến nhau, nếu không phải sự liên kết ở tiết điểm Thành Tiên Lộ suy yếu thì vốn dĩ sẽ không có sự giao thoa."
"Nếu như con đường này đã mở muốn tiến vào trong đó còn tính là hợp lý, nhưng hiện giờ Tiên Lộ chưa rõ mà lại muốn từ vũ trụ bên đó quay đầu về lại bên này, thật sự là quá khó khăn rồi."
Lần này, lâu chủ lại lập tức lắc đầu, từ bên đó qua đây ngược lại còn có thể thương lượng chứ từ bên đó về đây thì không có khả năng chút nào.
Trong nguyên tác, sau khi Vô Thủy Đại Đế tiến vào Thế Giới Kỳ Dị đã không còn trở về nữa, cho dù muốn chống lại Bất Tử Thiên Hoàng thì cách sử dụng vẫn là nhân lúc Thiên Hoàng ngủ say rồi cùng kéo hắn ta rơi vào Thế Giới Kỳ Dị mà thôi.
Ở giai đoạn sau, Vô Thủy Đại Đế thành Hồng Trần Tiên ở Thế Giới Kỳ Dị nhưng cũng không có đột phá hàng rào trở về Già Thiên thế giới, cuối cùng lại là đám người Diệp Phàm liên thủ với nhau mở hàng rào bước vào Thế Giới Kỳ Dị tìm hắn.
Nói cách khác, độ khó của việc nghịch chuyển trở về từ bên đó lớn hơn qua đó bình thường rất nhiều.
Mọi người nghe lâu chủ nói như vậy lập tức cũng thất vọng vô cùng, dù sao cũng có thể là Vô Thủy Đại Đế niềm kiêu hãnh của Nhân Tộc, có khá nhiều người ở đây đều muốn hắn có thể trở về Bắc Đẩu. Nếu nói ai thích hợp nhất bảo vệ Bắc Đẩu sau khi lâu chủ rời đi vậy chắc chắn chính là Vô Thủy Đại Đế.
"Muốn qua đó cũng không phải không được nhưng trời đất bên đó chính là Thế Giới Kỳ Dị, nơi đây mang theo những vật trường sinh từ thời kỳ Tiên Cổ, đối với các ngươi mà nói chính là Trường Sinh Giới tối cao, nếu lần này mở ra vậy chẳng phải các ngươi sẽ không còn lòng dạ tu hành, người nào cũng chỉ muốn trường sinh hay sao?"
Thế nhưng lâu chủ lại đổi đề tài câu chuyện, lập tức nói.
Lúc này Thiên Cơ Lâu mới hết sức kinh hãi, người nào cũng mang vẻ mặt sửng sốt!
Hóa ra lâu chủ thật sự có thể đến bên Thế Giới Kỳ Dị đó nhưng thứ mà hắn lo lắng chính là lần này phá lệ mở ra, mọi người đều sẽ tới cầu xin chuyện này mà thôi!
"Lâu chủ, nói như vậy thật ra có thể làm được chuyện này sao?"
Lúc này, Khương Thái Hư cũng không nhịn được mà hỏi trong sự ngạc

nhiên.
Trước đó lâu chủ vừa mới nói tới độ khó của việc xuyên qua Thành Tiên Lộ một lần, trừ phi tất cả điều kiện vừa vặn chuẩn xác, bằng không muốn phá mở hàng rào ít nhất cần thêm sức mạnh của Hòng Trần Tiên mới được.
Thế nhưng đề tài vừa chuyển, hóa ra chuyện mà lâu chủ lo lắng lại là sau khi mình mở hàng rào sẽ ảnh hưởng đến quan điểm tu hành của chúng sinh ở Bắc Đấu!

Chương 923. Lục Đỉnh

"Đối với ta thì hàng rào giữa hai giới không phải là vấn đề gì lớn lao cả, ta chỉ sợ rằng sau khi ta xuất thủ thì người người đều cảm thấy việc bước vào Tiên Vực, Trường Sinh Giới là một chuyện quá dễ dàng nên bọn hắn không thèm tu luyện nữa mà thôi."
Lúc này lâu chủ tiếp tục công bố một tin tức động trời cho mọi người bằng giọng điệu hời hợt.
Việc liên quan tới Thành Tiên Lộ, Trường Sinh Bất Tử thì thật ra Lưu Tiêu không có ý định tham dự làm gì, nếu hắn tham gia vào thì chắc chắn sẽ thay đổi vận mệnh của cả vũ trụ mất.
Nếu như cánh cửa đi vào Thế Giới Kỳ Dị có thể được mở ra một cách dễ dàng như vậy thì chắc chắn mọi người ai cũng muốn đi vào, trường sinh bất lão là nguyện vọng lớn nhất của đại đa số mọi người, ai mà không muốn chứ.
"Lâu chủ, ta chỉ cầu ngài cho ta gặp mặt Vô Thủy Đại Đế một lần mà thôi, những chuyện khác ta không quan tâm!"
Ban đầu Hắc Hoàng nhờ lâu chủ cũng chỉ vì tâm lý không thử một lần sao biết được mà thôi, hắn hoàn toàn không ngờ lâu chủ không chỉ làm được mà còn có thể làm hơn thế rất nhiều.
"Đúng vậy lâu chủ, đâu phải ai cũng muốn ngài đưa chúng ta vào Thế Giới Kỳ Dị đâu, chúng ta chỉ muốn ngài đem Vô Thủy Đại Đế về mà thôi!"
Cái Cửu U và Khương Thái Hư sau khi nghe thấy đời này bản thân có thể gặp mặt Vô Thủy Đại Đế một lần thì đều cảm thấy kích động không thôi.
Những thế lực còn lại tuy vẫn rất muốn đi tới nơi được xưng là Trường Sinh Giới này vì dù sao trở thành Hồng Trần Tiên là phương pháp duy nhất bọn hắn biết để trở nên trường sinh bất tử.
Nhưng hai người có cảnh giới Chuẩn Đế là Cái Cửu U cùng Khương Thái Hư đã nói như vậy rồi thì bọn hắn cũng không tiện lên tiếng phản đối, nên tất cả chỉ có thể hùa theo.
"Việc này tạm thời không cần gấp, đợi sau khi ta dẫn Nhan Như Ngọc tìm Thanh Đế xong rồi tính sau!"
Lâu chủ suy nghĩ một hồi thì trả lời đám người một cách lập lờ.
Hắc Hoàng cùng Cái Cửu U sau khi nghe câu trả lời của lâu chủ thì vui mừng vô cùng, cả hai đều gật đầu liên tục.
Bọn hắn chỉ sợ rằng lâu chủ không cần nghĩ ngợi gì mà lập tức cự tuyệt,

hiện lâu chủ đã đồng ý suy nghĩ về vấn đề này thì đã làm bọn hắn hài lòng vô cùng rồi.
Mà những đệ tử Thiên Cơ Lâu thì càng để ý hơn về thực lực kinh người của lâu chủ, đây cũng là suy nghĩ của không ít thế lực có mặt tại đây và nó cũng khiến nhiều người tôn trọng lâu chủ hơn.
Hàng rào hai giới khi nãy được lâu chủ miêu tả là khó khăn trùng điệp nhưng khi đối mặt với lâu chủ thì chỉ là một thứ lúc nào muốn cũng có thể đi qua được!
Những lời này thật sự khiến cho hình ảnh lâu chủ càng thâm khả bất trắc hơn trong mắt của mọi người!
Sau khi mọi người thảo luận xong về chuyện này thì bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu dần trở về bình thường, lâu chủ lại tiếp tục công bố Thần Uy Đế Binh Bảng.
"Vô Thủy Chung tuy đã siêu nhiên vô cùng, lại còn là Đế Binh của Vô Thủy Đại Đế nữa nhưng chỉ đứng thứ hạng thế này, không biết những vị trí tiếp theo sẽ là những Tiên Khí kinh khủng bực nào đây?"
"Đúng vậy, ta không ngờ rằng lại còn tận năm thanh Đế Binh khác đủ sức để vượt mặt Vô Thủy Chung cùng Thôn Thiên Ma Quán, không lẽ những thứ tiếp theo đều là Tiên Khí hay sao?"
"Xem ra càng về sau thì Bảng Danh Sách này sẽ càng đặc sắc hơn!"
Không ít người nơi này đều đã bắt đầu cảm thấy hưng phấn vô cùng khi tưởng tượng về những thanh Đế Binh tiếp theo kinh khủng ra sao.
Lúc này chỉ còn năm vị trí trên bảng mà thôi, lúc này cũng có thể nói đã vào thời điểm cạnh tranh khốc liệt nhất, những Đế Binh mạnh mẽ, cường đại và nổi tiếng như Bất Tử Thiên Đao, Thôn Thiên Ma Quán cùng Vô Thủy Chung đều đã có tên trên bảng rồi.
Nếu như năm vị trí cuối cùng này không phải là thuộc về những Đế Binh quen thuộc mà bọn hắn từng biết thì không ai đoán được chúng là gì cả!
"Hiện tại tiếp tục được rồi, ta sẽ bắt đầu công bố năm thanh Đế Binh cuối trên bảng!"
Lâu chủ từ tốn nói, chỉ một câu nói thôi mà toàn bộ Thiên Cơ Lâu im lặng hết lại, tất cả đều muốn nghe năm thanh Đế Binh cuối cùng là gì.
"Đứng thứ năm trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là kiện Tiên Khí mà một số người trong các ngươi có thể sẽ rất rõ còn một số còn lại thì không!"
"Lai lịch của kiện Tiên Khí này quá bí ẩn, sau khi trải qua đại chiến Tiên Cổ thì nó đã vỡ vụn và chưa từng được ghép lại hoàn chỉnh."
Khi lâu chủ bắt đầu công bố tên của kiện Đế Binh tiếp theo và mọi người thì nín thờ để nghe, ai nấy đều khẩn trương không thôi.
Lời vừa rồi của lâu chủ đã trực tiếp xác nhận thân phận Tiên Khí của thanh Đế Binh tiếp theo, mặc dù hắn đã kêu rằng có một số người trong bọn hắn đáng ra phải quen thuộc kiện Tiên Khí này vô cùng những tất cả đều không đoán được đó là thứ gì!
Nếu muốn nói về Tiên Khí trong Thiên Cơ Lâu chưa từng ai chiếm được bất kỳ một thanh Tiên Khí nào, thậm chí là mảnh vỡ cũng không.

“Đứng thứ năm trên Thần Uy Đế Binh Bảng, Tiên Khí Lục Đỉnh!”
Lâu chủ thấy bọn hắn đứng đó ngơ ngác thì đã biết chắc chắn bọn hắn không hiểu rồi thế nên lập tức tuyên bố đáp án ra.

Chương 924. Thành Tiên Đỉnh

Lai lịch của Lục Đỉnh này không nhỏ tý nào, nếu như nó không tham gia vào trận đại chiến kinh khủng đó và bị một kiện Đại Thần Khí trấn áp thì vị trí của nó chắc chắn sẽ đứng cao hơn nữa!
Bởi vì địa vị của chủ nhân nó thật sự là quá lớn, nó có điểm giống với Vô Thủy Chung chính là chủ nhân của nó cực kỳ siêu phàm, Đế Binh của người siêu phàm như vậy thì đương nhiên sẽ không kém tý nào!
“Lục Đỉnh, đây là Tiên Khí gì chứ? Hình như ta chưa từng nghe nói qua bao giờ?”
Lúc này không ít người trong Thiên Cơ Lâu đều vô cùng hoang mang, gần như là chưa từng có ai nghe qua cái tên Lục Đỉnh cả.
Ngay cả những cường giả sống cực kỳ lâu như Cái Cửu U, Khương Thái Hư đều ngẩn người và chưa đoán được đó là thứ gì.
“Đừng gấp, cái tên Lục Đỉnh này thì có thể các ngươi không biết đến nhiều nhưng nó vẫn còn có một ngoại hiệu khác tên là Thành Tiên Đỉnh, hẳn cái tên này đã quen thuộc hơn với các ngươi nhiều phải không?”
Lâu chủ cười cười, hắn cũng biết rõ đám người này hẳn sẽ không biết được tên thật của món Tiên Khí này đâu nên hắn lập tức tuyên bố một ngoại hiệu nổi tiếng hơn của nó ra.
Lúc này thì phản ứng của mọi người trong Thiên Cơ Lâu đột ngột thay đổi, bọn hắn không biết rõ Lục Đỉnh là thứ gì nhưng Thành Tiên Đỉnh thì khác, số lượng người biết về Thành Tiên Đỉnh rõ ràng là nhiều hơn rất nhiều!
Những cường giả đến từ những thời đại trước như Đông Phương Thái Nhất, Cái Cửu U cùng Khương Thái Hư cuối cùng cũng biết lâu chủ đang nói tới thứ gì!
“Thì ra Lục Đỉnh này là Thành Tiên Đỉnh, đây chính là một trong những Thần Khí thần bí nhất tại Bắc Đẩu này, nó chính là một Tiên Khí vô thượng có thể sánh ngang với Hoang Tháp!”
Đông Phương Thái Nhất nhịn không được mà cảm khái, tại thời đại Thái Cổ thì xung quanh Thành Tiên Đỉnh diễn ra không ít biến cố, Đông Phương Thái Nhất là người sống từ thời đại đó nên hắn biết rõ không ít.
“Ta cũng nghe quá những lời đồn đại thần bí của Thành Tiên Đỉnh này, nghe nói đây chính là một thần vật có tin tức liên quan tới thời cơ thành tiên, nhưng từ khi được lưu truyền từ thời đại trước xuống thì nó đã không còn hoàn chỉnh nữa thôi, không ít mãnh vỡ đều rơi vào tay của nhiều người khác nhau.”
Cái Cửu U cũng bị cái tên Thành Tiên Đỉnh này kéo vào hồi ức.
“Đúng vậy, từ sau khi luyện chế thành công Thành Tiên Đỉnh đến nay thì chưa lần nào nó hoàn chỉnh cả, mỗi lần xuất hiện nó đều khiến mọi thế lực

phải nổi lên gió tanh mưa máu, cuối cùng sau khi nó bị phá thành nhiều mảnh thì mới kết thúc."
"Vũ Hóa Thần Triều của thời đại Thái Cổ hay là Thần Vực tại hiện tại đều đã xuất thủ thu thập những mảnh vỡ của kiện Tiên Khí này, bọn hắn muốn mượn lực lượng của chúng để trùng kích tiên lộ, cả giáo phi thăng."
Lâu chủ gật đầu, cơ duyên trên Thành Tiên Đỉnh thật sự quá hấp dẫn, mỗi lần nó xuất hiện thì đều bị các thế lực cường đại khác nhau tranh đoạt, gần như chưa có lần nào nó có cơ hội được trở lại trạng thái hoàn chỉnh cả.
"Lâu chủ, trên thân của Thành Tiên Đỉnh thật sự có cơ duyên lớn đến như vậy sao, thậm chí còn có thể giúp cho cả giáo phi thăng?"
Lão Phong Tử hỏi lại một cách kinh ngạc.
Hắn cũng đã từng nghe qua truyền thuyết của Thành Tiên Lộ, nhưng từ sau khi Thiên Toàn Thánh Địa trùng kích Hoang Cổ Cấm Khu để giúp cả giáo phi thăng thất bại thì hắn không còn tin vào việc sử dụng ngoại lực để phi thăng thành Tiên nữa rồi.
"Thành Tiên Đỉnh thật sự có liên hệ mật thiết với thời cơ thành Tiên, chỉ cần chọn đúng thời điểm Thành Tiên Lộ mở ra và có đủ hiến tế thì Thành Tiên Đỉnh sẽ bị triệu hoán, sau đó nó sẽ mở ra giao điểm Thành Tiên Lộ."
Lúc này lâu chủ lại đưa ra một đáp án khẳng định về truyền thuyết xưa nay của Thành Tiên Lộ, trong số nhiều binh khí mà lâu chủ nói từ đầu đến nay thì đây là binh khí đầu tiên được lâu chủ công nhận là thứ có thể giúp người khác thành Tiên!
"Truyền thuyết về Thành Tiên Đỉnh vậy mà lại là sự thật ư! Trong nó có chứa thời cơ thành Tiên?"
"Khó trách xưa nay có nhiều thế lực cường đại muốn đoạt lấy những mảnh vỡ của Thành Tiên Đỉnh như vậy, thì ra trong nó có một cơ duyên lớn lao như thế!"
"Thành Tiên Đỉnh này đã biến mất trong mấy vạn năm nay rồi, nếu không phải nhờ lần công bố này của lâu chủ thì sợ rằng sớm muộn gì nó cũng sẽ bị quên lãng mà thôi!"
Lúc này không ít cao thủ ở dưới đều thảo luận với nhau, dù là những cường giả hoặc những người có chức vị cực cao nhưng bọn hắn cũng chỉ tìm hiểu được vài thông tin cơ bản về Thành Tiên Đỉnh mà thôi!
Từ sau khi Thành Tiên Đỉnh bị phá toái thì tung tích của những mảnh vỡ Thành Tiên Đỉnh mười không còn một, rất lâu nó chưa hiện thế rồi.
"Nếu như Thành Tiên Đỉnh này thật sự chứa cơ hội thành Tiên thì không đủ để kết luận nó mạnh hơn Vô Thủy Chung?"
Vậy mà lúc này Hắc Hoàng lại lộ ra một bộ dạng không cam lòng tới cực điểm và lên tiếng.
Trong lòng hắn thì Thành Tiên Đỉnh này vẫn chưa đủ tư cách để đứng ở trên Vô Thủy Chung của Vô Thủy Đại Đế, cùng lắm nó cũng chỉ là một đồ vật có đính dáng tới cơ duyên thành Tiên mà thôi, không đủ Thần Uy!

Chương 925. Đế Tôn

"Lục Đỉnh đã từng là một kiện Tiên Khí hoàn chỉnh, lý do các ngươi ít nghe nói về nó là vì trên người nó mang theo đại cơ duyên, bất kỳ người nào đạt được nó thì đều sẽ giữ lại mà không phải dùng để chinh chiến!"

"Hơn nữa việc trọng yếu nhất chính là Vô Thủy Chung có thể cường đại được tới như này hoàn toàn phụ thuộc vào sự cường đại tới mức vô địch của Vô Thủy Đại Đế, mà chủ nhân rèn đúc lên Lục Đỉnh này lại có địa vị còn lớn hơn của Vô Thủy Đại Đế nữa!"

Lâu chủ nghe vậy thì chỉ cười cười rồi đưa ra đáp án cho Hắc Hoàng.

Lời này của Lưu Tiêu vừa dứt thì mọi người đều hiện lên vẻ khiếp sợ.

Trên đời này vẫn còn có người có địa vị lớn hơn cả Vô Thủy Đại Đế sao?

Đến cùng đó là ai mà lại có thể có mặt mũi lớn như vậy chứ!

Sự cường thịnh của Vô Thủy Đại Đế có thể nói là chấn động xưa nay, dù cho đặt trong những năm ở thời đại Thần Thoại thì sợ rằng y cũng sẽ không kém hơn những người khác, tại thời đại của Vô Thủy Đại Đế thì y đánh đâu thắng đó, gần như là đánh phục toàn bộ đối thủ trên trời dưới đất!

"Đến cùng ai mà lại có địa vị còn lớn hơn Vô Thủy Đại Đế thế? Người đứng sau Lục Đỉnh kinh khủng như vậy sao?"

Không ít người lúc này muốn lâu chủ tiết lộ thân phận của tồn tại vĩ đại đó!

Ngay cả Hắc Hoàng khi nghe những lời này thì cũng chấn động không thoát ra được, nó đang chờ lâu chủ tiết lộ thân phận của người này!

Nếu như lời vừa rồi được người khác nói thì chắc chắn Hắc Hoàng sẽ không tin, có khi nó còn lao lên cắn một ngụm nữa chứ, tuy nhiên lời này lại được nói ra từ miệng của lâu chủ cho nên dù thế nào Hắc Hoàng cũng không thể không tin.

"Từ sau khi được rèn ra tới nay thì Lục Đỉnh đã có tuổi thọ trên một trăm vạn năm, người đã chế tạo ra nó là một tồn tại từ thời đại Thần Thoại, một thời đại còn xa xưa hơn thời đại Thái Cổ!"

"Mà chủ nhân của nó không ai khác chính là vị Cổ Thiên Đình chi chủ, một trong những thiên tài kinh khủng nhất từ xưa đến nay – Đế Tôn!"

Khi lâu chủ tiết lộ thân phận của người tạo ra Thành Tiên Đỉnh thì mọi người xung quanh đều nhịn không được mà kinh hô lên, ai nấy cũng đều phải lấy một hơi thật sâu để lấy lại bình tĩnh!

Tin tức này thật sự quá khó tin, không ai trong những người ở lại tưởng tượng ra được rằng địa vị của Lục Đỉnh lại kinh khủng tới mức độ như thế, nó đã được rèn đúc ra tại thời đại Thần Thoại!

Đồng thời cũng là kiện Tiên Khí do chính tay nhân vật đứng đầu trên Âm Tà Xảo Trá Bảng là Đế Tôn rèn ra, mọi người vẫn chưa quên được thiên tư kinh người cùng thành tựu to lớn của kẻ này.

Đây chính là nhân vật kinh khủng đã khiến cho toàn bộ Thiên Đình đại chiến Địa Phủ chỉ vì hắn muốn cầu Tiên Lộ!

"Đế Tôn! Chính là vị gian hùng đứng đầu trên Âm Tà Xảo Trá Bảng mà lâu chủ đã từng công bố sao! Là gia hỏa vẫn đang núp ở đâu đó để luyện hóa hai

giới tạo nên Vô Thượng Tiên Khí kia?"
Lúc này đã có vài người nhớ ra những việc mà tên Đế Tôn kia đã và đang muốn làm nên bọn hắn lập tức hô lên.
Đám người lúc này cũng dần nhớ lại vị cường giả đến từ thượng cổ này nên khuôn mặt bọn hắn lộ ra vẻ khiếp sợ.
"Đúng vậy, tại thời đại Thần Thoại thì trên Thiên Đình đã từng sở hữu một kiện Tiên Thiên Chí Bảo có ghi chép huyền bí thành Tiên, tuy nhiên sau này kiện Chí Bảo kia đã mất tích nên Đế Tôn đã dựa theo huyền bí thành Tiên mà bản thân nhớ được và tạo ra Tiên Khí Lục Đỉnh này!"
"Lục Đỉnh sinh ra là dành cho Thành Tiên Lộ, Đế Tôn đã lấy Long Mạch của Côn Luân để tạo ra Lục Đỉnh, tiên thiên đã ẩn chứa thời cơ thành Tiên!"
Những lời vừa rồi của lâu chủ có thể nói là khiến mọi người khiếp sợ không thôi, bọn hắn không thể ngờ được tại thời đại Thần Thoại lại có người đủ sức để rèn ra một kiện Tiên Khí hoàn chỉnh, hơn nữa còn ẩn chứa thời cơ thành Tiên trong đó nữa.
Các đời Đại Đế Cổ Hoàng xưa nay đều có thực lực không sai biệt quá nhiều, thậm chí tại những thế hệ như Ngoan Nhân Đại Đế, Vô Thủy Đại Đế cũng chỉ được coi là vượt lên trên những đời Đại Đế xưa một chút mà thôi!
Duy nhất chỉ có vị Đế Tôn này là một mình một đỉnh, dù là tư chất hay thành tựu thì y luôn có thể khinh thị cổ kim!
Lúc này ngay cả Hắc Hoàng cũng không thể nói thêm thứ gì nữa, trên mặt chỉ sót lại vẻ khiếp sợ.
Không ai ngờ được chủ nhân rèn ra Lục Đỉnh lại là chính bản thân Đế Tôn cả, cả đời Đế Tôn truy cầu Thành Tiên Lộ thế nên mọi người cũng khá chắc chắn thời cơ thành Tiên trong Thành Tiên Đỉnh cũng là thật sự, thậm chí đây còn có thể trở thành một thứ mấu chốt để mở Thành Tiên Lộ ra!
"Thân phận của Đế Tôn chính là một vị Cửu Thiên Tôn lựa chọn cách sống lại đời thứ hai, bỏ hết tu vi cùng công pháp để làm lại từ đầu trong hình hài của hài nhi, vừa xuất thế thì đã được thiên sinh địa dưỡng, thu nạp tinh hoa của vũ trụ nên cực kỳ tôn quý!"
"Hắn cũng là người đã thu thập đủ toàn bộ Cửu Bí và từ đó về sau hắn lấy tư thái vô thượng để thuần phục vô số yêu ma quỷ quái trên toàn bộ vũ trụ bát hoang, khai sáng Thiên Đình và trở thành chủ nhân chân chính của cả vũ trụ bát hoang."
"Nếu nói về thành tựu thì xưa nay chưa ai siêu việt được Đế Tôn cả!"
Lâu chủ lúc này cũng nhịn không được mà tán thưởng Đế Tôn, dù sao nói trên phương diện khách quan thì dù thiên tư hay thành tựu của Đế Tôn đều thuộc hàng đỉnh cao, bá khí cực độ!
Lúc này không ai là không phục, mọi người dần bắt đầu tò mò về Thành Tiên Đỉnh.

Chương 926. Máu tanh

"Vậy rốt cuộc hiện tại Thành Tiên Đỉnh đang nằm ở nơi đâu thế lâu chủ?"

Diệp Phàm lúc này cũng nhịn không được mà lên tiếng hỏi.
"Sau khi Đế Tôn bị hợp lực đánh bại thì Lục Đỉnh đã từng nằm trong tay của Bất Tử Thiên Hoàng, nhưng sau đó bị phá vỡ trong Thần Chiến, một số mảnh vỡ nằm trong Bắc Đẩu còn số còn lại thì nằm tại Vũ Hóa Thần Triều."
Lâu chủ đáp lại.
"Vũ Hóa Thần Triều? Ta nhớ được đây từng là một viễn cổ Thần Triều cực kỳ cường thịnh tại Trung Châu khi xưa, thế lực to lớn vô cùng!"
Lúc này có đệ tử của thế lực Trung Châu lên tiếng.
Hoàng Tử của Tứ Đại Bất Hủ Hoàng Triều Trung Châu cũng nhanh chóng gật đầu, đó đã từng là một thế lực cực kỳ to lớn nên bọn hắn muốn quên cũng khó mà quên được.
"Đúng là nó, Vũ Hoá Thần Triều đã từng chiếm cứ hơn phân nửa Trung Châu, không chỉ thế mà nó còn mang một ít truyền thừa của Cổ Thiên Đình nữa."
Lâu chủ gật đầu, sau khi Đế Tôn chiến bại thì Cổ Thiên Đình cũng giải tán theo, Vũ Hóa Thần Triều là thế lực cuối cùng còn mang truyền thừa của Cổ Thiên Đình.
"Vũ Hoá Thần Triều này thu thập được một số mảnh vỡ của Thành Tiên Đỉnh, vì muốn sử dụng và tìm hiểu về huyền bí thành Tiên trong nó mà bọn hắn đã huyết tế một vạn người để nuôi dưỡng Thành Tiên Đỉnh, ý đồ cả giáo phi thăng!"
"Đáng tiếc rằng trong quá trình này bọn hắn lại đi tế tự ca ca của Ngoan Nhân Đại Đế, dẫn tới việc bị Ngoan Nhân Đại Đế phá hủy bằng một chưởng, Thành Tiên Đỉnh tiếp tục vỡ vụng, một số vẫn còn ở Bắc Đẩu."
Nếu nói thì Thành Tiên Đỉnh cùng Vũ Hóa Thần Triều này thật sự liên quan mật thiết tới Ngoan Nhân Đại Đế, thậm chí bọn hắn còn có thể là nguyên nhân trực tiếp dẫn tới vị Đại Đế hung ác này được sinh ra.
Nếu như Vũ Hóa Thần Triều không sử dụng ca ca của Ngoan Nhân Đại Đế để hiến tế thì vị Nữ Đế này cũng sẽ không chọn con đường gian nan như tranh trời đấu đất, cuối cùng trở thành Thôn Thiên Đại Đế.
Nhưng mà lúc này đang là lúc công bố Đế Binh và nhân vật chính vẫn là Thành Tiên Đỉnh, Lưu Tiêu cũng không muốn nói quá sâu về vấn đề này lắm.
"Thì ra giữa Vũ Hóa Thần Triều cùng Ngoan Nhân Đại Đế lại có thù hận như thế này…"
Đám người lúc này không ngừng cảm khái và bọn hắn càng kiêng ky cách sử dụng của Thành Tiên Đỉnh này hơn.
Một kiện Tiên Khí nhưng lại cần huyết tế mới có thể lộ huyền bí bên trong ra, thật sự quá tàn nhẫn.
"Vậy Thành Tiên Đỉnh này vừa nát vừa lưu lạc khắp nơi, không biết trên thế gian này còn hiện diện bao nhiêu mảnh vỡ của nó nữa, nó thất sự còn tác dụng sao?"
Tề Lân lúc này cũng nở nụ cười sau đó lên tiếng.
"Việc Thành Tiên Đỉnh bị phá thành mảnh vỡ hoàn toàn không ảnh hưởng gì cả, dù bị đánh nát và phân tán ở nhiều nơi thì khi Thành Tiên Lộ mở ra nó

đều có thể bị triệu hoán đầy đủ!"
"Mấy chốt của Thành Tiên Đỉnh chỉnh là cần một lượng huyết tế khổng lồ để triệu hoán kiện Tiên Khí ấy và mở ra huyền bí thành Tiên."
Lúc này lâu chủ mới nói tới cách để sử dụng Thành Tiên Đỉnh!
Tuy hành vi của Vũ Hóa Thần Triều khi nhìn qua thì cực kỳ dã man cùng vô lý, nhưng đây dù sao cũng là Tiên Khí được tạo ra từ chỉnh tay của Đế Tôn, nó có thể tốt lành tới mức nào chứ?
Trên thực tế thì những việc làm của Vũ Hóa Thần Triều là đúng, bọn hắn sở hữu truyền thừa của Cổ Thiên Đình nên đương nhiên cũng biết rõ cách sử dụng Thành Tiên Đỉnh.
Lấy máu tươi, nhất là máu của cường giả để hiến tế, đây chỉnh là phương pháp duy nhất có thể khiến cho Thành Tiên Đỉnh thức tỉnh!
Việc này đã được chứng minh bằng hai việc, một chỉnh là ý đồ hiến tế toàn bộ Cổ Thiên Đình của Đế Tôn và hai là việc chúng Chí Tôn chọn cái chết để kêu gọi Thành Tiên Đỉnh trở về trong nguyên tác.
Lời lâu chủ vừa dứt thì tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều hiện lên vẻ kinh sợ!
Ai có thể ngờ được Tiên Khí như Lục Đỉnh lại có cách sử dụng máu tanh như vậy chứ!
Tại trong Già Thiên thế giới thì bảo vật đông đảo thế nên Tà Khí cũng có không ít.
Những Đại Hung Chi Khí cần hiến tế máu tươi để mạnh lên thực sự cũng có rất nhiều, nếu không thì Thái Dương Thánh Hoàng nhất mạch cũng sẽ không bị nhằm tới tận hiện nay.
Nhưng dù là thần binh có đẳng cấp Cực Đạo Binh Khí trở nên thì đều mang một kí chất cực kỳ lăng nhiên, trên nó có in dấu đạo văn Đại Đế, trên thân có khí phách vô địch thiên ạ.
Dù là Đế Binh của Cổ Tộc, Yêu Tộc cũng giống thế, từ trước đến nay chưa từng có cái nào dựa vào việc hiến tế máy tươi để mạnh lên cả.
Ngay cả những Đế Binh của Cổ Tộc, Yêu Tộc cũng đã như thế rồi thì đừng nói Tiên Khí, hiện tại dù trong truyền thuyết thì bất kỳ kiện Tiên Khí nào mà không đại uy cuồn cuộn, uy chấn một phương chứ?
"Chí Bảo Đông Hoang của Nhân Tộc – Hoang Tháp, Thanh Đồng Tiên Điện, đây đều là những Tiên Khí khiến người khác phải sợ hãi, thế nên không ai ngờ rằng Thành Tiên Đỉnh lại cần huyết tế mới có thể được mở khóa cả!"

Chương 927. Côn Luân Tiên Sơn

"Quả nhiên Thành Tiên Đỉnh này được tạo ra từ tay của Đế Tôn, mặc dù cường đại nhưng hành vi lại hèn hạ cực độ!"
"Vậy mà nó lại còn tự xưng mình là Thành Tiên Đỉnh nữa chứ, thật sự là khiến do uy danh của Tiên Khí bị ảnh hưởng!"
"Huyết tế mói có thể mở Thành Tiên Đỉnh ra, nếu vậy thì nó khác gì các Chí Tôn Cấm Khu chứ?"

Không ít các tu sĩ Bắc Đẩu đang ngồi ở đây lập tức trở nên bất mãn tới cực độ.
Ngay cả Yêu Tộc, bộ tộc hoàn toàn không đính dáng nhiều tới những chuyện phàm trần cũng cảm thấy được cách mở khóa Thành Tiên Đỉnh này thật sự là không hợp thói thường,
"May mà hiện tại Thành Tiên Lộ đã bị phá vỡ và nó còn bị Ngoan Nhân Đại Đế phá hủy, nếu không thì nó có thể sẽ gây hại một phương!"
Lão Phong Tử cũng nói với vẻ tức giận.
Lưu Tiêu thấy thế thì cười khổ một cái, tuy hiện tại bọn hắn ghét bỏ thứ này vô cùng nhưng trong nguyên tác thì việc Thành Tiên Đỉnh được mở ra hoàn toàn nhờ cái chết của các Chí Tôn, Thiên Tôn.
"Mặc dù các mảnh vỡ của Thành Tiên Đỉnh rơi vãi khắp nơi nhưng nó vẫn sở hữu Thần Thông mạnh mẽ, có thể bảo vệ tinh mạnh của chủ nhân và tế luyện Chí Bảo, thế nên nó mới có vị trí này trên Thần Uy Đế Binh Bảng."
Lúc này lâu chủ quay về chủ đề chính, hắn tổng kết lại thực lực của Lục Đỉnh này cho mọi người sau đó nhanh chóng chuyển sang thanh Đế Binh tiếp theo.
Mặc dù mọi người trong Thiên Cơ Lâu vô cùng kinh tởm trước Thành Tiên Đỉnh nhưng bọn hắn lại đồng ý trước lời của lâu chủ, dù sao thanh Tiên Khí này được do chính tay Đế Tôn tạo nên mà.
Hiện tại sau khi Âm Tà Xảo Trá Bảng được công bố thì mọi người đều biết rằng Đế Tôn hiện tại vẫn còn sống sót ở đây đó, không ai biết lúc nào hắn sẽ quay lại để lấy Đế Binh của bản thân về.
Tuy nhiên bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu vẫn là vui mừng vô cùng, ai nấy đều kích động không thôi trước Thần Uy Đế Binh Bảng.
Bắt đầu từ Lục Đỉnh trở đi thì các binh khí càng lúc càng trở nên cường đại hơn, có thể chắc chắn rằng những kiện Đế Binh sau này đều sẽ có cấp bậc Tiên Khí hết.
Đám người ở đây có khi cả đời còn không được chứng kiến Đế Binh quá hai lần nên bọn hắn đương nhiên còn muốn nghe nhiều hơn nữa.
"Lâu chủ tiếp tục công bố Bảng Danh Sách đi! Vị trí thứ tử bên Đế Binh Bảng rốt cuộc là thuộc về thanh Tiên Khí mạnh mẽ nào thế?"
Tiếng cổ vũ vang lên khắp Thiên Cơ Lâu, ai nấy đều tranh thủ thời gian lên tiếng.
"Đứng thứ năm đã là một Tiên Khí được tận tay Đế Tôn chế tạo rồib thế nên đứng thứ tư chắc chắn không thể nào yếu hơn được."
Lúc này Đoạn Đức cũng mở miệng.
"Vị trí thứ tư trên Thần Uy Đế Binh Bảng này thật ra cũng có một tý liên quan tới Thành Tiên Đỉnh."
Lúc này lâu chủ mới chịu tiết lộ một tý thông tin về thanh Đế Binh sắp được công bố này.
Đám người sau khi nghe xong thì đều cảm thấy chấn kinh, lâu chủ vừa nói Thành Tiên Lộ là một kiện Tiên Khí cần hiến tế máu tươi của cường giả thì mới có thể dẫn cơ duyên thành Tiên ra, hiện tại lại kêu Đế Binh đứng thứ tư có liên quan tới Thành Tiên Đỉnh.

Không lẽ đây cũng là một thanh Tiên Khí có cách sử dụng vô cùng tàn nhẫn như Thành Tiên Đỉnh sao?
"Không lẽ đây lại là một thanh Tiên Khí nào đó của Đế Tôn hay sao?"
"Việc này thì khó nói lắm, lâu chủ đã kêu vật này có liên quan tới cơ duyên thành Tiên của Thành Tiên Đỉnh mà, nói không chừng vật này có tính chất xấp xỉ Thành Tiên Đỉnh thì sao!"
"Ta không tin, ngoại trừ những thứ do Đế Tôn tạo ra thì ta chắc chắn rằng những Tiên Khí khác đều sẽ chính nghĩa vô cùng!"
Lúc này vì một câu nói của lâu chủ mà mọi người vội vàng thảo luận một cách kịch liệt.
"Vật này thật sự có một tý liên hệ với Đế Tôn, nó giống như Hoang Tháp cùng với Lục Đỉnh, cả ba đều có tên trong Tiên Trân Đồ."
Lâu chủ thấy bầu không khí cũng đủ sôi nổi rồi thì nhanh chóng lên tiếng, mặc dù thứ này hoàn toàn có liên quan tới Lục Đỉnh cùng Đế Tôn nhưng không phải kiểu như mọi người vẫn nghĩ.
Bởi vì Đế Tôn không thể sử dụng thứ này nên nó mới trở thành động lực sau này của hắn rèn đúc ra Thành Tiên Đỉnh.
"Trong đông đảo Chí Bảo được liệt kê trong Tiên Trân Đồ thì chỉ có Côn Luân Tiên Chung là sánh ngang được với Hoang Tháp, Lục Đỉnh mà thôi!"
Cái Cửu U lúc này như đã đoán được Đế Binh lần này là gì nên nhanh chóng lên tiếng.
Sau khi được Cái Cửu U nhắc nhở thì không ít cao thủ tại đây đều bắt đầu nhớ tới truyền thuyết về Côn Luân Tiên Sơn kia.
"Đúng vậy, đứng vị trí thứ tư trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Tiên Chung của Côn Luân Sơn mà Cái Cửu U vừa nhắc tới!"
Khi nghe được lời khẳng định từ lâu chủ thì đám người ở đây đều nhịn không được mà hô to lên, không ai ngờ Đế Binh đứng vị trí thứ tư này lại thật là Côn Luân Tiên Chung!
Tại đây có rất ít người thật sự hiểu rõ về Tiên Chung này, bởi vì bất kỳ truyền thuyết hay tin tức nào liên quan tới Côn Luân Tiên Sơn hay là Côn Luân Tiên Chung, Tiên Trân Đồ thì đều thuộc về thời kỳ thượng cổ!
Nhưng hiện tại sau khi nghe lâu chủ xác định như vậy thì mọi người cũng biết được những thứ kia hoàn toàn là sự thật chứ không còn là truyền thuyết nữa!

Chương 928. Sự thật khó tin

"Côn Luân Tiên Chung thần bí khó lường, có người từng nói rằng nó chính là Thần Khí đứng đầu trong Tiên Trân Đồ, cũng có người nói rằng nó có nguồn gốc giống như Hoang Tháp, đều là Thần Vật đến từ Thượng Giới!"
Lão Phong Tử lúc này cũng lên tiếng với giọng điệu sợ hãi, những tin tức này đều là những lời truyền miệng hắn đã từng thu thập được về Côn Luân Tiên Chung.
"Ta cũng đã từng nghe tiên tổ ta nói qua rằng những Tiên Khí được ghi chép

trong Tiên Trân Đồ đều là sản phẩm của tự nhiên, thiên sinh địa dưỡng, thế nên Côn Luân Tiên Chung này có vẻ là một sản phẩm được Côn Luân tự thai nghén ra! Tuy nhiên đây cũng chỉ là suy đoán của ta mà thôi, kể cả Hoang Tháp hay Côn Luân Tiên Chung thì vẫn chưa có cái nào thật sự có nguồn gốc rõ ràng cả!"

Cái Cửu U lúc này cũng nói ý tưởng của bản thân ra.

Mặc dù từ trước tới nay mọi người vẫn luôn nói rằng Tiên Thiên Tiên Khí được tạo ra từ thiên địa, nhưng chỉ cần tu vi đạt được một mức độ nhất định như Cái Cửu U thì sẽ có thể cảm nhận được những Tiên Khí này chắc chắn không được sinh ra từ trời đất đơn giản như lời đồn đâu.

Nhưng tiếc rằng Cái Cửu U cuối cùng vẫn chưa bao giờ tới Côn Luận thế nên lão cũng không quá hiểu rõ về vấn đề này.

"Không hổ là người dù bị Đại Đế đương thời áp chế nhưng vẫn tự mình chạm tới Hoàng Đạo pháp tắc, lời của ngươi đại đa số đều đúng cả."

Lâu chủ sau khi nghe xong lời của Cái Cửu U thì nhịn không được mà nhìn lão với ánh mắt tán thưởng.

"Tiên Chung chính là một thần khí được ghi lại trên Tiên Trân Đồ, nó được thai nghén từ trong Côn Luân tuy nhiên thực tế lại không đơn giản như vậy."

"Những Đế Binh Tiên Khí được ghi chép lại trên Trân Tiên Đồ không có cái nào là được tạo ra từ tự nhiên cả!"

"Trong đó bao gồm cả Hoang Tháp cùng Côn Luân Tiên Chung, bọn chúng thật ra có nguồn gốc giống như là Thanh Đồng Tiên Điện, nó được tạo ra từ thời đại Tiên Cổ xa xôi, chỉ là do thời gian lúc đó đã quá xa xưa nên các ngươi mới coi hai thứ này thành sản phẩm được tạo ra từ thiên địa mà thôi!"

Lưu Tiêu tiếp tục công bố nguồn gốc chính thức của hai kiện Tiên Khí cực kỳ nổi tiếng này.

Mọi người trong Thiên Cơ Lâu tuy có chuẩn bị tâm lý từ trước nhưng sau khi nghe lâu chủ nói xong thì cũng nhịn không được mà cảm thấy không thể tin được, những Tiên Khí được ghi chép trên Tiên Trân Đồ từ trước đến nay đều được coi là Tiên Khí sinh ra nhờ Tiên Thiên Đại Đạo Khí Vận, nhưng hiện tại theo lời của lâu chủ thì chúng chỉ là những Tiên Khí còn sót lại từ thời đại cực kỳ xa xưa trước đó mà thôi!

"Vẫn còn nhiều Tiên Khí, Thần Khí được truyền thừa từ thời đại Tiên Cổ tới hiện nay như vậy sao?"

Lúc này Đông Phương Thái Nhất đứng một bên cũng lên tiếng hỏi.

Một lúc trước lâu chủ vừa báo với mọi người Thanh Đồng Tiên Điện là một kiện Tiên Khí còn sót lại từ thởi đại Tiên Cổ tới hiện nay, nhưng bây giờ y lại tiếp tục thông báo không chỉ Thanh Đồng Tiên Điện, ngay cả nhiều Tiên Khí trong Tiên Trân Đồ đều là Tiên Khí còn sót lại của thời đại Tiên Cổ.

"Nếu như so sánh với thời đại đó thì vùng thế giới này của các ngươi vẫn còn quá trẻ tuổi, từ thời đại Thần Thoại đến nay vẫn chưa đủ một ngàn vạn năm cơ mà."

"Côn Luân Tiên Chung đứng thứ tư trên Thần Uy Đế Binh Bảng này có liên hệ với nhiều Đế Binh mà ta đã giới thiệu trước đó."

Lâu chủ lập tức cười sau này hắn có thể mang những người tại thế giới này phi thăng tới Hoàn Mỹ thế giới thì chắc chắn sẽ có thể cho bọn hắn mở rộng tầm mắt một phen.
"Lâu chủ tiếp tục công bố đi!"
Sau khi nghe lâu chủ nói như vậy thì mọi người đều kích động vô cùng, ai cũng muốn biết bí mật của Côn Luân Tiên Chung này cả.
"Lúc trước ta đã từng nói rằng Đế Tôn đã trở thành một tồn tại vô địch tại thời đại Thần Thoại, hắn muốn lấy toàn bộ Thiên Đình đi hiến tế để phi thăng thành Tiên và đã bị cường giả khắp nơi đồng thời xuất thủ ngăn cản, và một kích mấu chốt khiến cho Đế Tôn thất bại là đến từ Bất Tử Thiên Hoàng chưa chứng đạo!"
"Bất Tử Thiên Hoàng đã lấy máu của mình để hiến tế cho Tiên Chung để đánh ra một kích trí mạng, sau khi đỉnh một kích đó thì Đế Tôn cũng đã lộ ra sơ hở!"
Lúc này bỗng lâu chủ lại quay về cuộc chiến khi xưa, đám người lúc này cũng nhanh chóng nhớ lại!
Khi ấy tuy lâu chủ cũng đã nói qua việc Bất Tử Thiên Hoàng hiến tế máu của mình cho Tiên Chung nhưng khi ấy mọi người cũng không quá để ý, bọn hắn cũng không biết Tiên Chung mà lâu chủ nói chính là Côn Luân Tiên Chung!
Khi nhớ lại thì mọi người đều hô lên kinh ngạc, ai nấy đều kiêng dè thực lực của Bất Tử Thiên Hoàng không thôi!
Không ngờ hắn đã dũng mãnh như thế từ thời đại Thần Thoại rồi, còn chưa chứng đạo liền đã có thể vận dụng Tiên Chung!
"Dù chưa chứng đạo nhưng Bất Tử Thiên Hoàng vẫn có thể vận dụng được Tiên Chung ư, rốt cuộc thực lực của hắn lớn tới mức nào thế!"
Hỏa Lân Tử lúc này chấn kinh vô cùng, khuôn mặt khó mà tin được.

Chương 929. Tiên Chung

Lúc đó Đế Tôn đang là chủ nhân của toàn bộ thiên địa này, chính là Chí Tôn bên trong Chư Đế, mà Bất Tử Thiên Hoàng lại chỉ là một người chưa chứng đạo, chênh lệch thực lực của cả hai thật sự quá to lớn!
Nếu theo bình thường thì người chưa chứng đạo sử dụng Đế Binh còn khó chứ đừng nói là phát huy uy lực của Tiên Khí.
Coi như Bất Tử Thiên Hoàng cưỡng ép sử dụng Tiên Chung thì uy lực đúng ra nên phải bị giảm nhiều mới đúng chứ, sao có thể phát ra một kích trí mạng đối với Chí Tôn được!
"Không chỉ như thế, kiện Tiên Khí đứng thứ năm trên Thần Uy Đế Binh Bảng là Thành Tiên Đỉnh được Đế Tôn chế tạo phỏng theo Côn Luân Tiên Chung, nếu nói trên một góc nhìn nào đó thì Lục Đỉnh chỉ là một kiện Tiên Khí mô phỏng Tiên Chung mà thôi."
Lâu chủ không trả lời câu hỏi vừa rồi mà lại tiếp tục công bố thêm thông tin bất ngờ khác!
Đám người sau khi nghe tới đây thì kinh ngạc cực độ và cảm thấy khó mà tin

được!
Không ngờ Thành Tiên Đỉnh – Một kiện Tiên Khí nổi tiếng như thế này chỉ là một món hàng nhái mà thôi!
"Côn Luân Tiên Chung đã nổi danh từ thời xưa rồi, Côn Luân lại còn là nơi Long Mạch hội tụ, là một tòa Tiên Sơn vô thương, không biết Tiên Chung đã được dưỡng dục trong đó bao nhiêu năm tháng và đã được in dấu Tiên Đạo pháp tắc, khi Đế Tôn đánh vào Côn Luân thì nó đã tự bay mất!"
"Đế Tôn không chiếm được Côn Luân Tiên Chung thì lập tức lấy vô số tinh hoa Long Mạch tại Côn Luân để rèn đúc ra một kiện Tiên Khí mô phỏng theo Tiên Chung!"
Lúc này lâu chủ tiếp tục tiết lộ những việc xảy ra tại thượng cổ cho mọi người, thời đại rực rỡ tại một trăm vạn năm trước như dần dần hiện ra trước mắt của tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu.
Tới cuối cùng thì không người nào trong Thiên Cơ Lâu là giữ được sắc mặt bình tĩnh, tại thời đại này của bọn hắn thì một kiện Tiên Khí gần như là thần long thấy đầu không thấy đuôi, thậm chí Cận Tiên Khí đã là thứ được mọi người công nhận là vô địch rồi chứ đừng nói là hàng nhái của Tiên Khí!
Hơn nữa hai vị đại tài thời đại thượng cổ là Đế Tôn cùng Bất Tử Thiên Hoàng thật sự có thiên tư quá kinh người, dù là hiện tại cũng không có mấy ai sánh được với bọn hắn.
"Khó trách trong Tiên Trân Đồ lại ghi rằng Tiên Chung chính là Tiên Khí đứng đầu trong tất cả, thì ra huyền bí thành Tiên được ghi chép trong nó có nghĩa như vậy!"
Lúc này Cái Cửu U cũng lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ, hắn đã hiểu được vì sao Tiên Trân Đồ lại nhận xét về Tiên Chung như vậy!
"Nói như vậy, thứ thật sự hàm chứa Tiên Giới pháp tắc hoàn toàn không phải Thành Tiên Đỉnh mà là Côn Luân Tiên Chung!"
Lúc này trong đám người cũng có người lập tức cao giọng nói.
Trước đó khi lâu chủ giới thiệu về Bất Tử Thiên Đao cũng đã nói qua trên Bất Tử Thiên Đao có in dấu một số Tiên Giới pháp tắc của Tiên Chung, đây chính là sự trợ giúp đắc lực để Thiên Đao tiến hóa thành Chuẩn Tiên Khí.
Không ngờ đến chỉ một Côn Luân Tiên Chung nho nhỏ lại có liên quan đến nhiều chuyện như vậy, nếu không phải có lâu chủ nói ra vậy phỏng chừng trong thiên hạ này cũng không có người thứ hai biết rõ!
"Trong Tiên Chung này trời sinh ẩn chứa Tiên Giới pháp tắc mà đến ngay cả Đế Tôn cũng vô cùng thèm khát, xem ra đây mới là đại thần khí tối thượng chân chính!"
"Cái này còn cần phải nói nữa sao, người ta chính là Tiên Thiên Tiên Khí! Hoàn toàn không phải thứ do vũ trụ này tạo ra!"
"Chỉ xét riêng uy lực không biết Thành Tiên Đỉnh và Tiên Chung này ai mạnh ai yếu nhỉ?"
Mọi người lập tức thảo luận sôi nổi, tất cả đều vô cùng tò mò về Côn Luân Tiên Chung này.
"Lâu chủ, năm đó Bất Tử Thiên Hoàng có thể vượt hai tầng cảnh giới chạm

vào Tiên Chung, lẽ nào thiên phú của hắn thật sự mạnh mẽ như vậy sao, thậm chí còn thâm hậu hơn cả Đế Tôn đủ để chạm vào Tiên Khí dưới tình huống còn chưa chứng Đạo sao?"
Lúc này Diệp Phàm lập tức nhớ ra nghi ngờ trong lòng mình mới hỏi ra.
"Tiên Chung này có linh trí hơn nữa còn độc lập hơn bất cứ một Đế Binh nào, vì vậy Tiên Chung sẽ không được sử dụng bởi bất cứ ai."
"Cho dù mạnh như Đế Tôn cũng không có cách nào ngăn cản được Tiên Chung tự động rời đi mà phải chọn cách tạo một món hàng nhái như Lục Đỉnh."
"Về phần tình huống của Bất Tử Thiên Hoàng khi ấy lại thuộc trường hợp đặc biệt rất hiếm có, Tiên Chung chính là Tiên Khí mạnh mẽ được rèn từ Tiên Giới và lưu truyền từ thời Tiên Cổ cho tới nay, có phản ứng mãnh liệt với máu của Tiên Giới."
"Mà Bất Tử Thiên Hoàng vừa vặn lại là Bất Tử Thần Hoàng ngã xuống từ Tiên Giới, dưới cơ duyên xảo hợp máu của hắn có thể tạm thời chạm vào Tiên Chung, đây mới là lý do xuất hiện một đòn chí mạng đó!"
Lúc này lâu chủ mới nói rõ ràng tình hình khi đó ra, khiến cho mọi người đều mang vẻ mặt bừng tỉnh.
Thế nhưng cùng lúc đó, bọn họ lại nghe được một thông tin càng chấn động hơn, đó chính là Côn Luân Tiên Chung này hoàn toàn được tạo ra từ Tiên Giới nên nó có phản ứng đặc biệt với máu của Tiên Giới!
Việc lâu chủ vô tình nói ra lại khiến bọn họ lập tức giống như lại nghe được một chuyện rất khủng khiếp gì đó, mọi người lại bắt đầu kích động hẳn lên!

Chương 930. Nguồn gốc từ trước thời Tiên Cổ

"Nói đến cùng, quả nhiên từ đầu đến cuối Tiên Chung này không phải do Côn Luân Tiên Sơn thai nghén ra mà là Tiên Khí được rèn từ Tiên Giới!"
"Nói như vậy, chẳng trách nó vẫn luôn ngủ say ở trong núi Côn Luân, nếu không phải có Đế Tôn công phá thì phỏng chừng nó hoàn toàn không chịu xuất hiện!"
"Nhưng rốt cuộc là người nào đã tạo ra một Tiên Khí siêu phàm như vậy, vậy mà lại có thể ôm hết bí mật trong Chư Thiên?"
Lúc này, mọi người đều vô cùng khao khát thần khí tới từ thời Tiên Cổ, đều muốn làm rõ xem rốt cuộc lai lịch của Côn Luân Tiên Chung này là thế nào.
"Phần lớn chí bảo trong Chư Thiên đều xuất phát từ Côn Luân, xem ra nơi này cũng không hề thua kém một bảo địa như Bắc Đẩu này thậm chí còn hơn cả Bắc Đẩu!"
Cái Cửu U cũng thầm nghĩ trong lòng.
Côn Luân Tiên Sơn hàm chứa Long Mạch, thời thượng cổ đã có Đế Tôn rèn ra Tiên Khí ở nơi này, còn siêu nhiên hơn cả Thái Dương Thần Lô được

Hằng Vũ Đại Đế đúc ra ở Đọa Nhật Lĩnh.
Hơn nữa thậm chí còn có tin đồn bộ tộc Côn Luân chính là tộc duệ cách thành Tiên gần nhất, lúc này xem ra lời này cũng không phải giả.
Trước đó bọn họ vẫn luôn cảm thấy Táng Đế Tinh mới là trung tâm của vũ trụ bát hoang, là khu vực hoạt động chủ yếu của hàng tỉ sinh linh nhưng lại chưa từng nghĩ đến có khả năng bí mật ẩn giấu trong Côn Luân Tiên Sơn còn nhiều hơn Sinh Mệnh Cấm Khu bất cứ lúc nào!
"Lâu chủ, rốt cuộc Tiên Chung này có lai lịch gì và tại sao lại lưu lạc từ Tiên Cổ đến phương thiên địa này của chúng ta? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"
Lúc này sau khi tranh cãi và bàn luận sôi nổi cuối cùng trong đám người cũng có người hỏi.
Mọi người nghe thấy câu hỏi này cũng lập tức dừng cãi nhau, tất cả đều muốn biết lai lịch của Tiên Chung này rốt cuộc là gì.
"Tiên Chung thoạt nhìn thần bí khó lường, từ khi có người ghi chép lịch sử cho tới nay thì nó đã tồn tại trong Tiên Sơn của Côn Luân rồi, vì vậy rất nhiều người đều cho rằng nó sinh ra từ Côn Luân và thậm chí là Tiên Khí đầu tiên do Côn Luân Tiên Sơn thai nghén ra."
"Nhưng trên thực tế, Tiên Chung cũng giống như Hoang Tháp đều xuất phát từ tay cường giả ở thời đại Tiên Cổ, mà Tiên Chung thì lại lưu lạc đến nơi này và vẫn luôn trốn trong Long Mạch ở Côn Luân Tiên Sơn để tu dưỡng."
Lúc này, lâu chủ nói lại lai lịch mơ hồ của Tiên Chung này một lần nhưng cũng không nói quá mức tường tận.
Thật ra trong trận đại chiến trước Tiên Cổ đã có vô số Tiên Vương Khí vỡ nát, Tiên Chung này và Thanh Đồng Tiên Điện được tính là vận may khá tốt vì còn có thể may mắn vớt được một cái mạng nhỏ, chạy đến thiên địa thái bình này.
"Lâu chủ, vậy rốt cuộc khi Tiên Chung này là Tiên Khí xuất phát từ tay ai khi còn ở Thượng Giới?"
Thế nhưng người ở đây trông có vẻ vẫn chưa hài lòng với đáp án này mà vẫn có không ít người nhao nhao truy hỏi.
"Tiên Chung được đúc bởi tay một Tiên Vương thời Tiên Cổ tên là Vô Chung, lúc đầu chính là một Tiên Vương Khí tối thượng có uy lực cực kỳ khủng khiếp. Nó đã cùng với Vô Chung Tiên Vương chinh chiến ở dị vực, giết cho dị vực không có người nào dám ứng chiến, tàn sát ngàn vạn người!"
"Đáng tiếc cuối cùng người ít không đánh lại đông, Vô Chung Tiên Vương bị vây công đến chết, Tiên Chung cũng theo đó mà vỡ nát, chính thức đánh dấu sự kết thúc của thời đại Tiên Cổ. Mà Tiên Chung vỡ nát này thì lại lưu lạc ở Hạ Giới!"
Lâu chủ lập tức nói ra đủ các loại cảnh tượng khác nhau trong trận đại chiến Tiên Cổ đó, khiến mọi người đều không nhịn được tưởng tượng giống như đích thân ở trong chiến trường tối thượng đó vậy.
Trận tranh đấu ở Hoàn Mỹ thế giới cực kỳ ác liệt, mỗi một thời đại đều có

rất nhiều trận đại chiến bùng phát ở những nơi khác nhau, vô số Tiên Vương sinh ra lại bị vây công đến chết, thật sự có sự chênh lệch quá lớn với Thiên Địa này.
Chiếc chuông của Vô Chung này có thể sống được đến ngày hôm nay vẫn là nhờ vào sự nuôi dưỡng của Côn Luân Tiên Sơn, tốn rất nhiều thời gian mới giữ được Tiên Giới pháp tắc của mình mà không tiếp tục rớt cấp đã là một chuyện rất tuyệt vời rồi.
Lúc này lâu chủ nói như vậy khiến đám người Vạn Tộc ở Thiên Cơ Lâu đều mang vẻ mặt kích động, cảm thấy vô cùng tò mò về đủ loại chuyện kỳ lạ thời thượng cổ.
"Ta biết ngay! Quả nhiên Tiên Chung này giống như Thanh Đồng Tiên Điện có nguồn gốc từ trận đại chiến trước Tiên Cổ!"
"Rốt cuộc thời đại Tiên Cổ là một thế giới thế nào, vậy mà lại xảy ra nhiều trận đại chiến khủng khiếp như thế! Đến ngay cả Tiên Vương Khí cũng bị đánh nát thành Tiên Khí phải trốn ở Côn Luân tu dưỡng!"
"Nếu như ta may mắn có thể trở về thời đại đó được tận mắt chứng kiến những trận đại chiến có một không hai xưa nay này, vậy xem như ta chết cũng không hối tiếc!"
Lúc này, đám người Thiên Cơ Lâu đều vô cùng kích động và bày tỏ niềm khao khát của mình đối với Thượng Giới đó.
"Hoàn Mỹ thế giới ở thời đại Tiên Cổ vô cùng hỗn loạn cũng không phải là nơi các ngươi có thể tùy tiện bước nào, nơi đó có rất nhiều vị diện thế giới, giữa các bên lại có thâm thù đại hận sâu sắc thường xuyên có đại chiến xảy ra!"
Lâu chủ lại lập tức lắc đầu với bọn họ, cảm thấy bọn họ vẫn chưa hiểu được mức độ thảm khốc của chiến tranh ở Thượng Giới đó.
Các trận chiến ác liệt ở Hoàn Mỹ thế giới quả thật chính là máu chảy thành sông!

Chương 931. Nhiệt huyết sôi trào

"Thái Cổ Thập Hung mà trước đó đã giới thiệu qua có người nào không phải là chủng tộc Tiên Thiên vô cùng mạnh mẽ, có ai không phải là cường tộc đáng sợ chấn kinh một phương? Nhưng gần như toàn bộ Thập Hung đều chết ở chiến trường thời đại Tiên Cổ!"
"Ngoại trừ số ít trong đó đang ngấm ngầm chịu đựng ra thì đại đa số đều bị vây giết ở trên chiến trường, chiến đấu đến một khắc cuối cùng rồi chết trong ấm ức!"
Lâu chủ lập tức nói lại về Thái Cổ Thập Hung đã bình luận trước đó.
Ngược lại Lưu Tiêu nói vô cùng chính xác, Côn Bằng Tộc, Chân Long Tộc, Phượng Hoàng Tộc đều chết ở các đại chiến khác nhau trong thời đại Tiên Cổ.
Mạnh như Lôi Đế được các phương kiêng dè mà vẫn bị vây công đến chết ở thời đại Loạn Cổ.

Lão Thiên Giác Vương của bộ tộc Thiên Giác Nghĩ cũng bị vây công và chém giết trong thời đại Tiên Cổ, lại càng không cần nói đến mấy tộc khác như Kỳ Lân tộc nữa.
Ngoại trừ Cô Tộc phụng mệnh tiến vào dị vực làm nội ứng và Cửu U Ngao lão tổ vô cùng cường thịnh, hơn nữa còn che thân phận dùng bí danh là Thiên Diệt Lão Nhân ra thì những Thập Hung khác đều không có ngoại lệ, tất cả đều chết trong các trận đại chiến ở Tiên Cổ và Loạn Cổ!
Mà nếu Thái Cổ Hung Thú đã có thể được gán danh là Thập Hung vậy cũng chứng tỏ bọn họ đã là thập đại cường tộc đỉnh cao ở thời đại Thái Cổ, đến vận mệnh của bọn họ còn như thế vậy cũng có thể tưởng tượng ra số phận của những tu sĩ bình thường ở thời đại khi ấy thế nào.
Mọi người lập tức hiểu ra ý tứ của lâu chủ, tất cả đều cảm thấy cực kỳ khiếp sợ!
Một thiên địa này của bọn họ cũng không phải không có trận đại chiến khốc liệt nào, nhưng chuyện xoay quanh mãi mãi chỉ có Hắc Ám Náo Động và trận chiến trên Thành Tiên Lộ.
Mà cuối cùng điều mà hai thứ này theo đuổi trên thực tế đều là cầu được trường sinh chứ không muốn gây ra những rắc rối.
Tuy rằng trận đại chiến như vậy cũng vô cùng khốc liệt nhưng cũng không mang lại thù hận gì.
"Lâu chủ, rốt cuộc thời đại Tiên Cổ đã xảy ra đại chiến lớn cỡ nào, rốt cuộc tại sao bọn họ lại đại chiến liên miên như vậy?"
Hiển nhiên Diệp Phàm lại càng không hiểu nổi chuyện này hơn, lập tức hỏi với vẻ khó hiểu.
"Thiên Địa đại đạo hoàn chỉnh ở bên Hoàn Mỹ thế giới hoàn toàn khác hẳn với thế giới hạn chế lúc này của các ngươi, trong này có các thế giới như Dị Vực, Hoang Vực, Cửu Thiên Thập Địa, Tiên Vực và Hải Vực."
"Những thế giới này đan xen với nhau và các thông đạo khác nhau cũng nối liền với nhau, giữa các thế giới khác nhau vô cùng phức tạp và giữa bọn họ đều có oán hận chồng chất nên thường xuyên xảy ra đại chiến!"
Lưu Tiêu nghĩ ngợi một chút, đại khái là đếm lần lượt các thế lực khác nhau trong Hoàn Mỹ thế giới.
Trước khi Thạch Hạo dùng một kiếm bổ ra Vạn Cổ, quả thực có thể nói Hoàn Mỹ thế giới này hỗn loạn đến cực điểm, các cường giả ở các vị diện khác nhau hoặc là đang đại chiến hoặc chính là tu luyện chuẩn bị cho đại chiến.
Giống như Thạch Hạo, cuối cùng một đời hoặc chính là chiến đấu liên miên hoặc chính là không ngừng tu luyện khắc khổ, đột phá Đế Lộ vì trận ác chiến sau đó.
Lúc này, đám người Vạn Tộc trong Thiên Cơ Lâu nghe thấy đều liên tục kích động, cảm thấy nhiệt huyết sôi trào!
Không ngờ hàng ngàn vạn năm trước trong thiên địa này lại còn xảy ra trận đại chiến xúc động lòng người như thế, các tộc trong đó tranh đoạt với nhau, chư Đế tung hoành!

Lại thêm Tiên Khí ở thời đại đó, Tiên Vương Khí đều là binh khí bình thường có thể nhìn thấy, Thế Gian đại đạo hoàn chỉnh, không có giới hạn của Thiên Tâm Ấn Ký lại còn có rất nhiều trường sinh vật chất, quả thực là một vị diện khiến bọn họ vô cùng ngưỡng mộ.
"Trong các thế hệ của chúng ta có không ít cao thủ cuối cùng đều không thể địch lại được hai chữ tuổi thọ, nếu như có thể ở trong vũ trụ này có lẽ kết cục có thể khác đi!"
Lúc này cũng có cao thủ Nhân Tộc cảm thán.
Từ xưa đến nay, những Đại Đế đoản mệnh như Đấu Chiến Thánh Hoàng và Hư Không Đại Đế đều khiến người thấy vô cùng đáng tiếc, cho dù có thiên phú tuyệt vời thì cũng chỉ có thể chết già một cách uổng phí.
Lại càng không cần nói đến mỗi một thời đại đều có những thiên tài khiến người tiếc nuối như loại thiên tài cái thế sinh ra dưới dưới đạo văn của Đại Đế như Cái Cửu U, cuối cùng một đời này chỉ có thể bị áp chế dưới Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên.
Nếu như những thiên tài này đều có thể nhận được cơ hội bình đẳng vậy phỏng chừng mỗi một người đều có thể tự tạo ra trời đất của riêng mình.
"Thời đại Tiên Cổ quả thực là một nơi có vật chất tu hành phong phú hơn hiện giờ gấp hàng chục nghìn lần, nhưng cũng vì vật phất phong phú nên cường giả ở thiên địa đó cũng vượt quá sức tưởng tượng của các ngươi quá nhiều, và sự khốc liệt của chiến tranh cũng như thế."
Lâu chủ nhìn thấu suy nghĩ của bọn họ, quả thực cũng hiểu rõ Hoàn Mỹ thế giới đối với bọn họ có sức hút lớn bao nhiêu.
Nhưng Già Thiên thế giới này của bọn họ có thể nói là thế giới hòa bình do Hoang Thiên Đế phí tâm phí sức vẽ ra, chính là nơi không dễ gì có được.

Chương 932. Đế Binh kinh khủng hơn cả Tiên Khí

Lúc này đám người Thiên Cơ Lâu đều có trải nghiệm khác nhau và đều mang tinh thần kích động.
Nếu thật sự xuyên không đến Hoàn Mỹ thế giới, xét từ tu vi của bọn họ lúc này thì cũng chỉ có đệ tử Thiên Cơ Lâu là có thể thích ứng được với sự biến hóa đột ngột và dữ dội như vậy.
Nếu như người khác bất chợt tiếp xúc với thế giới tu luyện phong phú và không hề có giới hạn đó, thật ra phần lớn tốc độ tu luyện lại càng không thể theo kịp người tu hành bản địa.
Bởi vì cách mà Già Thiên thế giới sử dụng chính là lấy thân làm giống do chính Thạch Hạo sáng tạo ra, nhấn mạnh vào khai phá bản thân mà không phải lợi dụng vật chất ngoại giới.
Huống chi trước đó còn có Thiên Tâm Ấn Ký áp chế thiên địa, hơn nữa còn được xem là một tấm màn che giấu sự mạnh yếu.
Nếu như toàn bộ giới hạn bị xóa bỏ, mỗi một người đều có thể kéo dài tuổi

thọ ra hàng chục nghìn năm bằng trường sinh vật chất, vậy sự chênh lệch mạnh yếu có thể bị kéo dài đến vô hạn, sự áp chế của cường giả đối với kẻ yếu sẽ biến thành không có cách nào nghịch chuyển được.
Phỏng chừng đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến chiến tranh ở Hoàn Mỹ thế giới nhiều.
Lúc này Tiên Chung trong Thần Uy Đế Binh đã được giới thiệu xong cũng có nghĩa Thần Uy Đế Binh Bảng đã tiến vào trạng thái đếm ngược, cũng chỉ còn lại ba vị trí Đế Binh Thần Khí mạnh nhất.
…
"Bất tri bất giác, Thần Uy Đế Binh Bảng này cũng đã đến ba hạng đầu cuối cùng, ngay cả Côn Luân Tiên Chung cũng không lọt vào ba hạng đầu được, vậy rốt cuộc ba hạng đầu phải mạnh cỡ nào?"
Lúc này trong đám người Vạn Tộc có người ý thức được vấn đề này, lập tức kích động nói.
"Đoán mò là Hoang Tháp của Nhân Tộc chắc chắn đứng trong ba hạng đầu."
"Phí lời, hai Đế Binh còn lại trên bảng ít nhất cũng phải là thứ có thể sánh ngang với Hoang Tháp chứ? Nhưng thật sự có thần binh lợi khí như vậy tồn tại sao?"
"Thần binh lợi khí còn khủng khiếp hơn cả Thành Tiên Đỉnh và Tiên Chung, ngược lại ta cũng không nghĩ ra được…"
Lúc này mọi người đều vô cùng kích động, tất cả đều đang bàn luận sôi nổi xem rốt cuộc ba thanh Đế Binh còn lại trên bảng có lai lịch thế nào.
Trên Bảng Danh Sách đã có những Tiên Khí như Thanh Đồng Tiên Điện, Tiên Chung và Thành Tiên Đỉnh, hiện giờ ba hạng đầu còn siêu phàm hơn những thứ này, quả thật là khiến mọi người không dám tưởng tượng!
"Đừng kích động, bây giờ Thần Uy Đế Binh Bảng sẽ tiếp tục!"
Lâu chủ lập tức phất tay, kêu mọi người tạm thời giữ bình tĩnh.
"Đứng thứ ba trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là mối đe dọa to lớn tới từ một thế giới này, tuy rằng thần khí này siêu phàm vô song nhưng lại cực kỳ nguy hiểm, ẩn giấu âm mưu trong Chư Thiên!"
"Trong các Đế Binh, chưa từng có Tiên Khí nào được luyện chế theo cách này!"
Lúc này lâu chủ lập tức giới thiệu vị trí thứ ba trên Đế Binh Bảng khiến mọi người đều kinh ngạc.
Vậy mà vị trí thứ ba trên Thần Uy Đế Binh Bảng lại tới từ một mối đe dọa to lớn, lời này lập tức khiến mọi người có hơi khó hiểu, lẽ nào thần binh lợi khí này thuộc sở hữu của một Chí Tôn nào đó trong Cấm Khu hoặc là một ma đầu Thượng Cổ sao?
Lúc này, sau khi đám người ở Thiên Cơ Lâu trải qua một loại giới thiệu về các loại Tiên Khí mạnh mẽ như Tiên Chung và Thành Tiên Đỉnh cũng đã không còn hoang mang nữa, dù sao ngay cả Tiên Khí lưu lạc từ Thượng Giới đến nơi này còn từng được thấy qua, vậy còn có gì không thể chấp nhận được nữa.

Nhưng bọn họ không biết thần binh lợi khí mà lâu chủ sắp công bố lại vượt xa sức tưởng tượng của bọn họ.
"Nếu như so về uy lực, thì Tiên Binh này còn trên cả Tiên Chung và Thành Tiên Đỉnh, đủ để chống lại cuộc tấn công đồng thời từ Đế Binh của các chư Đế trong vũ trụ bát hoang này!"
Lúc này, lâu chủ lại nói ra một lời hào hùng khác, lần này cuối cùng cũng khiến cả sảnh đường đều khiếp sợ, không một ai dám tin vậy mà trên đời này còn có một Đế Binh mạnh mẽ như vậy, còn có thể đồng thời chống lại các Đế Binh của chư Đế?
Phải biết rằng hiện tại Cực Đạo Binh Khí của chư Đế còn sống ít nhất cũng phải đến hai ba mươi thanh, trong đó thậm chí còn có mấy thanh nhiễm Tiên Giới pháp tắc và thần binh đang tiến hóa thành Cận Tiên Khí!
Đến ngay cả Vô Thủy Chung siêu phàm vô song của Vô Thủy Đại Đế có lợi hại đến đâu cũng chẳng qua chỉ có thể chống lại được bốn, năm Đế Binh mà thôi, muốn đồng thời chống lại toàn bộ Đế Binh của các chư Đế vậy đúng thật là người si nói mộng!
Thế nhưng nếu lời này đã từ trong miệng lâu chủ nói ra, hiển niên sẽ không có chuyện ăn nói lung tung lại càng không phải đang bốc phét, mà chỉ có thể chứng minh trong vũ trụ bát hoang này thật sự tồn tại một thần binh tối thượng như thế!

Chương 933. Tiên khí tối thượng

"Lâu chủ, rốt cuộc là Tiên Binh khủng khiếp nào thật sự có thể chống lại Đế Binh của chư Đế?" Thánh Hoàng Tử lập tức nôn nóng mất kiên nhẫn, vội vàng truy hỏi.
"Đến ngay Tiên Khí cũng không dám nói một cách chắc chắn mình có thể chống lại được rất nhiều Đế Binh của chư Đế! Thứ này quả thực là quá khiếp người!"
Đám cao thủ Cái Cửu U và Khương Thái Hư ở bên cạnh cũng không nhịn được mà lập tức nói.
Nếu như trong thế gian này thật sự có thần binh lợi khí khủng khiếp như vậy, rơi vào trong tay của hạng người cẩu thả vậy chẳng phải là hủy thiên diệt địa, là mối đe dọa khủng khiếp hay sao?
Lúc này mọi người vô cùng kích động, tất cả đều đang đợi lâu chủ tuyên bố lai lịch của thần binh này!
"Đương nhiên Tiên Khí bình thường không thể rồi, Đế Binh tồn tại trong Chư Thiên này vốn không ít thậm chí trong đó còn có rất nhiều Đế Binh vô cùng mạnh mẽ."
"Nhưng thanh Tiên Khí này thì lại có thể, bởi vì một khi Tiên Khí này luyện thành công ít nhất cũng phải là cấp bậc Tiên Vương, thậm chí còn là sự tồn tại ở cấp bậc Chuẩn Tiên Đế Binh! Muốn chống lại Cực Đạo Binh Khí nhỏ nhoi thật sự là có nhiều bao nhiêu cũng không sợ!"
Lúc này lâu chủ nở nụ cười, lập tức đáp.

Hầu hết các Đế Binh xếp hạng trên Thần Uy Đế Binh Bảng đều là các loại Tiên Khí đã sớm được rèn xong, duy chỉ có thần binh ở vị trí thứ ba trên bảng là đến bây giờ vẫn chưa hoàn toàn đúc xong!
Thế nhưng cho dù là vậy thì hệ thống xếp hạng của Thiên Cơ Lâu vẫn vô cùng chính xác, đã xếp tiềm lực của nó vào vị trí thứ ba trên Bảng Danh Sách!
"Vị trí thứ ba trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Tiên Khí Thế Giới Đỉnh tối cao mà lúc này đang được Đế Tôn ẩn nấp trong vũ trụ bát hoang mưu đồ luyện chế ra!"
Bấy giờ cuối cùng lâu chủ cũng không còn chần chừ nữa mà trực tiếp công bố vị trí thứ ba này ngay tại trận.
Mọi người đều khiếp sợ, hóa ra trên Đế Binh Bảng này chính là một thanh Tiên Khí trong âm mưu của vị Đế Tôn đứng vị trí thứ nhất trên Âm Tà Xảo Trá Bảng trước đó!
Chính vì mưu đồ chuyện này nên Đế Tôn mới lên vị trí số một trong Âm Tà Xảo Trá Bảng, hiển nhiên mọi người biết rất rõ chuyện này vì khi ấy xếp hạng Bảng Danh Sách cũng đã nói rõ ràng, tuy rằng Đế Tôn bị chư Đế ngăn cản kế hoạch chạy thoát nhưng lại chỉ là giả chết, sau đó lại ẩn náu trong vũ trụ suốt khoảng thời gian rất dài để lên kế hoạch cho một âm mưu khiến người kinh hãi!
Đó chính là kế hoạch của Thế Giới Đỉnh!
"Ta nhớ ra rồi! Đế Tôn muốn luyện hóa hai giới nên rèn ra Tiên Khí tối thượng được tạo thành từ việc hiến tế vô số cường giả sinh linh ở hai giới, Tiên Binh đó tên là Thế Giới Đỉnh!"
"Không sai! Khi ấy Đế Tôn đã lên Âm Tà Xảo Trá Bảng vì âm mưu động trời này! Đây chính là một vũ khí khủng khiếp có thể luyện hóa hai giới!"
"Nếu thật sự hắn có thể luyện hóa toàn bộ cường giả ở hai giới vậy Tiên Khí này muốn không mạnh cũng rất khó!"
Lúc này đã có đám người Vạn Tộc lần lượt nhớ lại âm mưu liên quan đến Đế Tôn đứng đầu Âm Tà Xảo Trá Bảng này, mọi người đều hô lên kinh hãi!
"Không sai, đứng vị trí thứ ba trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Đế Binh trung tâm trong âm mưu luyện chế hai giới mà Đế Tôn vẫn luôn lên kế hoạch, phương pháp luyện hóa chế tạo Thế Giới Đỉnh này chính là độc nhất vô nhị ở Vạn Cổ, lấy thế giới làm lò và toàn bộ mọi thứ trong lò đều là vật hiến tế!"
"Ngày mà Đỉnh này thành công ra lò cũng chính là ngày mà toàn bộ sinh linh và cường giả trong hai giới bị luyện hóa, đợi đến khi đó mới mới biết, mới cảm giác được thì đã muộn rồi, cho dù là Đại Đế hay là Chí Tôn ở Cấm Khu cũng không có sức lay chuyển!"
Lúc này lâu chủ nói như vậy lập tức mang đến một cơn khủng hoảng to lớn trong lâu, chẳng ai ngờ được Thế Giới Đỉnh trên Âm Tà Xảo Trá Bảng khi ấy lại thật sự đang được luyện hóa!
"Lâu chủ, xếp hạng Đế Binh Bảng chắc hẳn phải là Đế Binh tồn tại thực tế mà không phải là binh khí lý thuyết chưa được luyện thành!"

Lúc này có người trong Vạn Tộc lập tức nôn nóng hỏi…
“Nhưng Thế Giới Đỉnh này cũng không phải là bàn binh trên giấy, giờ này khắc này nó đã sớm đang trong quá trình luyện hóa, dựa theo quy tắc xếp hạng của Thần Uy Đế Binh Bảng nó hoàn toàn là Đế Binh tồn tại có thể lên bảng.”
Thế nhưng lâu chủ lại thản nhiên đáp, lập tức khiến đám người Vạn Tộc lại càng chấn động hơn!
Lúc đầu khi lâu chủ xếp hạng Âm Tà Xảo Trá Bảng, bọn họ còn cho rằng đây là kế hoạch động trời trong lòng Đế Tôn nhưng cũng chưa chân chính bắt đầu!
Dù sao thì loại chuyện luyện hóa hai thế giới này nghe qua chính là kiểu trời đất biến sắc, một khi bắt đầu không có khả năng không bị người khác phát hiện ra trời đất biến đổi mới đúng. Thế nhưng lúc này lâu chủ lại nói Đế Binh này đã bắt đầu luyện chế, lời này lọt vào tai mọi người quả thực là như một tiếng sấm kinh hoàng, vô cùng đáng sợ!
“Lâu chủ, vậy không phải cái gọi là luyện chế toàn bộ sinh linh hai giới chính là cắn nuốt toàn bộ Đạo Quả bao gồm trong vào hết hay sao? Nếu như đã bắt đầu luyện hóa vậy tại sao chúng ta lại không thể cảm giác được một chút nào?”
Lúc này Lão Phong Tử cũng lập tức nôn nóng hỏi.

Chương 934. Một hơi tính hết toàn bộ thù mới hận cũ

“Quá trình luyện hóa của Thế Giới Đỉnh này cũng không phải loại vừa bắt đầu thì trời đất đã biến sắc như trong tưởng tượng của các ngươi, chỉ trong vào hai, ba canh giờ đã luyện hóa chúng sinh, mà quá trình luyện hóa của Tiên Khí tối cao này rất hiếm thấy trên đời, cũng không giống với Đế Binh bình thường.”
“Hắn bắt đầu từ một điểm trong Thế Giới Kỳ Dị, nhưng để mô phỏng ra Đại Đỉnh cắn nuốt thế giới bằng Đạo Quả của hai giới cần đến mấy trăm nghìn năm thấm nhuần, mới khiến miệng đỉnh này lớn đến mức đủ để mô phỏng Đại Đỉnh và cắn nuốt toàn bộ sự tồn tại ở hai giới.”
“Thời gian cần cho quá trình này cực kỳ dài, bằng không ngươi cho rằng Đế Tôn ẩn náu trong nhân gian không xuất hiện đang làm gì suốt mấy trăm nghìn năm, hắn chính là cao thủ cấp Thượng Đế số một ở trời đất này, có thể thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Tâm Ấn Ký mà vẫn giữ lại thực lực của Đại Đế!”
Lâu chủ lập tức cười đáp, lúc này mới nói ra cách luyện chế chân chính của Thế Giới Đỉnh!
Trên cơ bản, Thế Giới Đỉnh này thực chất được tiến hành theo kiểu luộc ếch trong nước sôi, mà sự kiên nhẫn và khả năng chịu đựng của Đế Tôn này cũng có thể nói là số một, vậy mà lại vùi đầu vào luyện chế Đại Đỉnh

trong Thế Giới Kỳ Dị, không màng đến thế sự.
Cho dù Vô Thủy Đại Đế và Bất Tử Thiên Hoàng rơi vào Thế Giới Kỳ Dị lâu như vậy cũng mảy may đả động được đến hắn, mà hắn vẫn chuyên tâm với âm mưu của mình như cũ, thẳng đến khi trong nguyên tác Diệp Phàm dẫn mọi người tiến vào Thế giới kỳ dị, mắt thấy không thể không ra tay ngăn cản bọn họ cuối cùng mới chịu xuất hiện.
Bằng không với sự kiên nhẫn của hắn, Thế Giới Đỉnh này thật sự có khả năng đã được hắn luyện thành rồi!
Lâu chủ nói ra lời này có thể nói là khiến toàn bộ sảnh đường đều hoảng sợ!
Trước đây bọn họ vẫn luôn cho rằng sự uy hiếp của Đế Tôn này xa tận chân trời nhưng lại hoàn toàn không biết thật ra Thế Giới Đỉnh này lúc nào cũng đang nằm trong quá trình luyện hóa!
"Lâu chủ, vậy phải làm thế nào mới tốt? Ngươi chắc hẳn có cách đối phó với tên ác đồ mất trí này đúng không?"
Lúc này mọi người đều đưa mắt nhìn nhau, Bắc Đấu có Thiên Cơ Lâu ở đây nên cũng không đến mức rơi vào kết cục cuối cùng là bị người ta luyện chế thành một cái đỉnh chứ?
Bấy giờ hiển nhiên người nào cũng nhìn về phía lâu chủ với ánh mắt mong đợi, hy vọng lâu chủ có thể đưa ra một đáp án chính xác.
"Ngược lại các ngươi cũng không cần đến mức phải hoang mang như vậy, tốc độ luyện hóa của Thế Giới Đỉnh cực kỳ chậm, đến nay vẫn chưa hình thành dáng đỉnh càng đừng nói là uy hiếp, các ngươi còn chẳng bằng lo nghĩ về Hắc Ám Náo Động lại càng thực tế hơn một chút đấy."
Lưu Tiêu lập tức vung tay kêu bọn họ không cần phải lộ ra bộ dạng bi thảm như vậy.
Nói đến cùng, hắn vẫn là Thiên Cơ Lâu chi chủ tọa trấn Bắc Đấu, hiển nhiên không có khả năng nhìn những Đế Tôn này làm loạn một phương thiên địa này được.
Mấy đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng không quá mức căng thẳng, trong lòng bọn họ với thực lực tối thượng của lâu chủ cho dù là Đế Tôn gì hay là Chí Tôn ở Cấm Khu, tất cả đều không phải đối thủ của sư phụ bọn họ.
"Suy nghĩ luyện hóa thế giới này quả thật rất sáng tạo và to gan, cho dù là liếc mắt nhìn khắp thời đại Tiên Cổ, Loạn Cổ và Hoang Cổ đến nay đã hàng chục triệu năm, cho dù là ở thế giới nào thì cũng chưa từng có một thanh Tiên Khí như vậy."
"Thế Giới Đỉnh này xếp hạng thứ ba trên Thần Uy Đế Binh Bảng cũng không phải vì thực lực của nó đứng thứ ba mà là nếu như một Tiên Khí như vậy được rèn thành ít nhất cũng có thể xếp hạng ba, nếu thật sự để hắn ta luyện thành vậy cũng không biết sẽ thế nào nữa."
Cũng thật khổ cho Đế Tôn nghĩ ra được ý tưởng luyện hóa hai giới này, nhưng nói thật Lưu Tiêu cũng không thể không thừa nhận thật ra đây là một cách vô cùng ổn định.
Luyện hóa hai giới là nuốt chửng toàn bộ Đạo Quả của Nhân Tộc chỉ bằng

một hơi, một khi thành công đến khi đó cho dù là có bao nhiêu cường giả và cho dù có là sự tồn tại mạnh hơn mình, chỉ cần thân mình ở trong hai giới cũng vẫn sẽ bị luyện hóa như cũ, không có ngoại lệ nào hết.
Phương pháp này có thể nói là một hơi tính hết toàn bộ thù mới hận cũ vào trong, trực tiếp kết thúc toàn bộ ân oán của hắn ta ở trong Già Thiên thế giới này, đến khi đó có thể mang Tiên Đỉnh này đến thẳng Tiên Vực đó, suy nghĩ này vẫn rất hoàn hảo.
Đáng tiếc bây giờ có Thiên Cơ Lâu tọa trấn ở đây, sợ rằng hắn ta sẽ không có cơ hội gì rồi.
"Đáng tiếc luyện hóa hai giới nói dễ hơn làm, lấy hai giới làm lò để luyện hóa toàn bộ chúng sinh ở bên trong đó, thời gian yêu cầu để làm được việc đó cực kỳ chậm, một khi trong quá trình bị phát hiện Thế Giới Đỉnh cũng rất dễ dàng đối mặt với mối đe dọa bị đánh bại."
"Một ngày nào trong mấy người các ngươi có người đến Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên, ta sẽ đưa một trong các ngươi đến Thế Giới Kỳ Dị, trong quá trình chứng Đạo ở thiên địa đó sẽ thuận tiện đánh bại Thế Giới Đỉnh của Đế Tôn đó rồi trở về."
Lúc này lâu chủ chậm rãi nói xem như là giao chuyện này cho mấy người Diệp Phàm.

Chương 935. Thế Giới Kỳ Dị

Bây giờ trên tay bọn họ có Đế Binh, tu vi đã sớm vượt qua Tiên Đài Tam Trọng Thiên, nếu không phải bốn người đều đang áp chế tu vi thì sợ là tất cả đã sớm đột phá đến Tứ Trọng Thiên, Ngũ Trọng Thiên rồi.
Lưu Tiêu có cảm giác mình không còn bao nhiêu thời gian để Thiên Cơ Lâu dừng lại Già Thiên thế giới này nữa, cuối cùng mở miệng nói muốn bọn họ bắt đầu nhanh chóng tu hành.
Trước khi rời đi, ít nhất bốn người cũng phải đạt đến đỉnh cao của hệ thống tu hành tại vị diện này, bằng không nếu đến Tiên Giới Ma Giới hay nơi nào đó mạnh hơn thì đến lúc đó càng tăng thực lực cũng đã không kịp nữa rồi.
"Vâng lâu chủ!"
Cả bốn người đều hơi sững sờ, bọn họ mới tu luyện ở Thiên Cơ Lâu được mười ngày mà lần này đã bị lâu chủ ra lệnh phải đi chống lại cao thủ cấp bậc Đế Tôn này, khiến trong nháy mắt bọn họ có hơi không hiểu nổi.
Nhưng nếu lâu chủ đã nói như vậy hiển nhiên cũng có lý của hắn, đối với thực lực của mấy người bọn họ đến ngay cả bản thân bọn họ cũng không hiểu rõ bằng lâu chủ.
Mọi người nghe thấy lâu chủ căn dặn đệ tử Thiên Cơ Lâu như vậy, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, không còn mang vẻ mặt lo lắng như vừa rồi nữa.
"Quả nhiên có đệ tử Thiên Cơ Lâu ở đây đã không còn gì đáng phải lo lắng nữa, Thế Giới Đỉnh này cũng không phải không có cách phá giải!"
"Đúng vậy, theo như ta thấy thì vận may của Đế Tôn này vẫn hơi kém một

chút, đụng phải Thiên Cơ Lâu của lâu chủ ở vũ trụ này đã định trước âm mưu của hắn ta không có cách nào thành công!"
"Muốn luyện chế hai thế giới và luyện tu vi của tất cả chúng ta thành Đế Binh, cứ coi như là hắn ta nằm mơ giữa ban ngày đi!"
Lúc này mọi người đều rất vui vẻ, không kìm lòng được mà tâng bốc Thiên Cơ Lâu lên tận mây.
Có Thiên Cơ Lâu tọa trấn ở đây, thật sự cho dù là Chí Tôn ở Cấm Khu gì đó, Hắc Ám Náo Động, cường tộc ngoại thiên, Hoàng Sào Cổ Tộc, hay Đế Tôn Thiên Hoàng, tất cả đều không cần lo lắng vì tự có lâu chủ chống lại tất cả!
Ngay cả Dao Trì Thánh Nữ và Nhan Như Ngọc cũng không nhịn được mà cảm thán sao trên thế gian này lại có một người mạnh mẽ như lâu chủ!
"Lâu chủ, Thế Giới Đỉnh nếu như luyện thành, so nó với các loại Tiên Khí khủng khiếp khi ở thời đại Tiên Cổ đó thì thế nào?"
Lúc này nếu đã không còn mối đe dọa nữa, mọi người cũng vui vẻ đùa giỡn về uy lực của Thế Giới Đỉnh này.
"Nếu Thế Giới Đỉnh luyện thành thì toàn bộ Đế Binh đã từng sinh ra trên thế gian này, một thế hệ thiên kiêu, tất cả Đại Đế còn đang sống và đã Vẫn Đạo, cả cơ thể lẫn nguyên thần của bọn họ đều sẽ bị luyện hóa trong nó và hiển nhiên phía bên Thế Giới Kỳ Dị cũng giống như vậy.
"Phải biết, trong thiên địa ở bên Thế giới Kỳ Dị có đại năng cấp bậc Hồng Trần Tiên tồn tại, như vậy xem ra một khi Thế Giới Đỉnh này luyện thành thì khó mà tính ra được uy lực của nó, ít nhất cũng có thể đến mức độ Chuẩn Tiên Đế Khí!"
Lâu chủ nghĩ một chút, thực lực của Hồng Trần Tiên cho dù đặt ở Hoàn Mỹ thế giới cũng đã không kém rồi, mà nếu Thế Giới Đỉnh này luyện hóa thành công ít nhất cũng phải luyện hóa đám cường giả gần với Hồng Trần Tiên như Bất Tử Thiên Hoàng, Vô Thủy Đại Đế và Ngoan Nhân Đại Đế. Chỉ riêng uy lực của mấy người này đã đủ khủng khiếp rồi, càng đừng nói đến toàn bộ cường giả khác ở trong hai giới.
Mọi người đều hô lên kinh hãi, không ngờ trong thiên địa ở thời đại Mạt Pháp này của bọn họ còn có thể sinh ra một Tiên Khí khủng khiếp tới thượng như vậy. Đáng tiếc Tiên Binh này lại muốn luyện hóa hai giới, đi ngược lại với chúng sinh đã định trước sẽ phải thất bại.
Hơn nữa qua lời lâu chủ nói như vậy, mọi người cũng lập tức sinh ra hứng thú với Hồng Trần Tiên bản địa ở Thế Giới Kỳ Dị.
"Vậy mà trong Thế Giới Kỳ Dị lại có Hồng Trần Tiên, không phải Vô Thủy Đại Đế ở nơi đó cũng có thể trao đổi tu hành với Hồng Trần Tiên đó rồi đẩy nhanh tốc độ đạt đến Hồng Trần Tiên sao?"
Lúc này, Hắc Hoàng nghe được lại là người hưng phấn nhất, phản ứng đầu tiên chính là cảm thấy đây là một người trợ giúp đắc lực!
"Ngươi nghĩ cũng đẹp thật, Vô Thủy Đại Đế rơi vào Thế Giới Kỳ Dị còn chưa kịp nghĩ đến chuyện của Bất Tử Thiên Hoàng thì kẻ địch đầu tiên phải đối mặt chính là Hồng Trần Tiên bản địa kia kìa!"

Ngược lại lâu chủ bật cười, lập tức bảo.
Bản thân Thế Giới Kỳ Dị là một nơi có sinh linh tồn tại, hơn nữa đối phương còn là đại năng cấp bậc Hồng Trần Tiên chân chính, thế nhưng rõ ràng đại năng bản địa này cũng không hề thích một người xa lạ đột nhiên xông vào từ thế giới khác như Vô Thủy, ở trong nguyên tác người này vẫn luôn quấy rầy với hắn!
Hơn nữa trong nguyên tác ở giai đoạn sau, ngay cả Bất Tử Thiên Hoàng cũng bị Vô Thủy Chung kéo vào trong Thế Giới Kỳ Dị, lần này lại càng khó giải quyết hơn, tình hình biến thành một mình Vô Thủy Đại Đế vừa tu hành ở Thế Giới Kỳ Dị vừa một đánh hai!
Lâu chủ nói ra lời này khiến cho cả sảnh đường lại khiếp sợ!
Chẳng ai ngờ được Thế Giới Kỳ Dị có vật chất trường sinh đó đã có đại năng Hồng Trần Tiên bản địa tồn tại từ lâu, hơn nữa còn đánh nhau với Vô Thủy Đại Đế!
Nhưng nghĩ kỹ lại hình như cũng là chuyện hợp tình hợp lý cả thôi, ở nơi trời đất đó có vật chất trường sinh nên đương nhiên người tu hành ở thế giới đó sẽ mạnh hơn người ở trời đất này nhiều rồi!

Chương 936. Còn mỗi số 1 và số 2

Tuổi thọ chính là chướng ngại vật lớn nhất ở Già Thiên thế giới, cái gọi là Thiên Tâm Ấn Ký áp chế thật ra suy cho cùng cũng chỉ là giới hạn của tuổi thọ mà thôi!

Chính vì tuổi thọ của mỗi một người đều cực kỳ có hạn không đến mười nghìn năm, nếu như một đời này không thể chứng Đạo trước khi tuổi thọ cạn kiệt vậy cũng chẳng còn bất cứ hy vọng gì nữa, Thiên Tâm Ấn Ký từ dung hợp đến tiêu tan vừa vặn cũng là cần đến hai, ba mươi nghìn năm.

Điều này dẫn đến việc cho dù một kiếp có tập trung bao nhiêu thiên tài thì cũng chỉ có thể có một người chứng Đạo, những người khác có xác suất lớn không thể chạy thoát được giới hạn của tuổi thọ mà chỉ có thể chết tại đây.

Nếu khiến cho tuổi thọ của bọn họ kéo dài hơn vậy lại hoàn toàn là một chuyện khác hẳn, loại cao thủ giống như Cái Cửu U này hoàn toàn có thể đợi Thiên Tâm Ấn Ký tiêu tan rồi lại cạnh tranh trên đường chứng Đạo với những thiên tài đương thời.

"Lâu chủ, vậy tại sao Hồng Trần Tiên ở Thế Giới Kỳ Dị phải cản trở Vô Thủy Đại Đế?"

Lúc này hiển nhiên Hắc Hoàng là người nôn nóng nhất, vẻ mặt của hắn ta quả thật có thể dùng thay đổi đột ngột để hình dung, hắn ta lập tức vội vàng lớn tiếng hỏi.

"Đừng lo lắng, tình hình của Vô Thủy Đại Đế ở Thế Giới Kỳ Dị đó cũng không tệ, chỉ cần thời gian cho phép thì việc tu luyện thành Hồng Trần Tiên ở trời đất đó sẽ không thành vấn đề."

Lúc này lâu chủ cười đáp, tuy rằng có Hồng Trần Tiên bản địa ngăn cản nhưng trong nguyên tác tu vi của Vô Thủy Đại Đế cũng không vì vậy mà bị quấy nhiễu, ngược lại còn không ngừng tăng lên cùng lúc chống lại Hồng Trần Tiên bản địa.

Dù sao ở trong Già Thiên thế giới này, Vô Thủy Đại Đế có thể nói là Thần Uy tứ phương, vô địch thiên hạ, kẻ địch to lớn duy nhất không thể địch lại được chính là tuổi thọ.

Bây giờ hắn ta đã tiến vào Thế Giới Kỳ Dị và được vật chất trường sinh thấm nhuần khiến kẻ địch lớn nhất này cũng biến mất không còn thấy đâu, với thiên phú khiếp người của hắn ta muốn ở Thế Giới Kỳ Dị đó lĩnh ngộ đạo Hồng Trần rồi lại tiến lên một bậc cũng không có vấn đề gì.

Mọi người nghe được lời này của lâu chủ mới hơi yên tâm một chút, vẻ mặt lo lắng của các cao thủ cường tộc cũng theo đó mà dịu đi không ít.

"Vô Thủy Đại Đế mạnh mẽ như vậy, giáng xuống vũ trụ bát hoang với phong thái vô địch, chỉ cần không có giới hạn của tuổi thọ thì cho dù có là đại năng bản địa gì phỏng chừng cũng rất khó ngăn cản được hắn!"

Cái Cửu U cũng lập tức gật đầu, thầm nghĩ cẩn thận.

Thực lực của các thế hệ Đại Đế dường như đều chênh lệch không bao nhiêu, duy chỉ có hai Đại Đế như Vô Thủy Đại Đế và Ngoan Nhân Đại Đế

là vô cùng mạnh, một khi chứng Đạo đã gần với cảnh giới Thiên Đế, không phải Đại Đế bình thường có thể so được.
"Đúng vậy, đáng tiếc là Vô Thủy Chung không theo qua đó, hy vọng hắn ở Thế Giới Kỳ Dị đó tu thành Hồng Trần Tiên nhanh nhất có thể rồi đợi khi lâu chủ mở Giới Vực sẽ trở về nơi này với thần thái tối cao!"
Lúc này Lão Phong Tử cũng tràn ngập sự mong đợi đối với việc đệ tử Thiên Cơ Lâu tiến vào Thế Giới Kỳ Dị sau này.
Lúc này mọi người cũng cảm thấy vô cùng kích động về những bí mật liên tiếp tới từ Thiên Cơ Lâu, bầu không khí dần dần tăng lên đến đỉnh điểm.
Cùng với vị trí thứ ba rơi lên người Thế Giới Đỉnh, Thần Uy Đế Binh Bảng cũng chỉ còn lại vị trí số một và số hai.
Vậy mà trong Chư Thiên Vạn Thánh này còn có hai thanh thần binh tiên khí còn mạnh mẽ hơn Đế Binh chỉ tồn tại về mặt lý thuyết có thể luyện hóa hai giới như Thế Giới Đỉnh, mọi người chỉ vừa nghĩ như vậy đã cảm thấy quả thật rất đáng sợ!
Lúc này, lâu chủ cũng biết mọi người vô cùng mong chờ vào vị trí số một và số hai trên Thần Uy Đế Binh Bảng nên hiển nhiên cũng kêu bọn họ tạm giữ yên lặng.
"Thần Uy Đế Binh Bảng sắp kết thúc, bây giờ chỉ còn lại vị trí số một và số hai là chưa xếp hạng."
"Mà Đế Binh hạng hai này, trong các ngươi có không ít người đều khá quen thuộc với nó, vật này chính là chí bảo của Đông Hoang Nhân Tộc, đã có tin đồn truyền khắp muôn đời từ lâu nhưng lại chưa từng có người nào từng chân chính nắm giữ nó."
Lâu chủ nói ra lời này lại thêm trước đó đã từng nhắc tới Hoang Tháp, cho nên mọi người đều khẳng định chín mươi chín phần trăm hạng hai chính là Hoang Tháp của Đông Hoang.
"Cuối cùng Hoang Tháp của Nhân Tộc cũng tới rồi!"
"Không ngờ Hoang Tháp lại có thể xếp hạng hai, quả thật quá mạnh!"
"Hoang Tháp chính là sự tồn tại từng trấn áp chết Tiên trong truyền thuyết thượng cổ! Nào phải thứ mà những Tiên Binh khác có thể so sánh được."
Lúc này các cao thủ Nhân Tộc và các đệ tử thế gia đã bắt đầu thảo luận sôi nổi. Đông Hoang được đặt tên theo Hoang Tháp, hình như từ khi có ghi chép lịch sử cho tới nay thì Hoang Tháp và Đông Hoang đã cùng tồn tại. Chẳng ai nói rõ được rốt cuộc Hang Tháp được tạo ra từ tay người nào và cũng chưa từng có người nào lấy Hoang Tháp làm Đế Binh.

Chương 937. Chân Tiên

"Đứng thứ hai trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là chí bảo tối thượng của Đông Hoang, Hoang Tháp!"
Lâu chủ báo ra tên của Hoang Tháp như ý muốn của bọn họ, lập tức khơi dậy sự kích động của mọi người!
Thật ra vừa rồi lâu chủ đã ám thị khá rõ ràng, nếu đến vậy mà còn không

đoán ra được thì có hơi không nói nổi nữa.
"Hoang Tháp chính là chí bảo lưu truyền từ xưa đến nay của Đông Hoang Nhân Tộc và có rất nhiều truyền thuyết liên quan đến nó, có lời đồn đây là bảo vật do Chân Tiên thượng cổ đã xây dựng Thiên Đình để lại, lại có người nói Hoang Tháp có thể trấn áp Chân Tiên, thân tháp chín tầng cực kỳ khủng khiếp!"
Lúc này cuối cùng lâu chủ cũng bắt đầu nói đến Hoang Tháp, không ít người ở đây lập tức cẩn thận lắng nghe với vẻ vô cùng phấn khích.
Trong đó người chú ý đến Hoang Tháp nhất hiển nhiên chính là Nhan Như Ngọc, hậu nhân của Thanh Đế.
Trước đó lâu chủ đã nói Thanh Đế vẫn chưa Vẫn Đạo, mà là từ bỏ cơ thể từ rất sớm, chỉ giữ lại Nguyên Thần tiến vào trong Hoang Tháp để kéo dài tuổi thọ của mình, tìm kiếm đạo trường sinh.
Lâu chủ cũng đã đồng ý đợi sau khi Bảng Danh Sách xếp hạng xong sẽ dẫn nàng ta đi tìm Thanh Đế, nói cách khác lâu chủ không chỉ biết rõ toàn bộ mọi thứ về Hoang Tháp mà thậm chí ngay cả lúc này nó đang ở nơi nào cũng biết rất rõ ràng!
"Lâu chủ, những tin đồn này chỉ là do tổ tiên Nhân Tộc thượng cổ bịa ra đúng không? Nếu như Hoang Tháp chưa từng bị bất cứ người nào điều khiển vậy làm sao có thể trở thành bảo vật của Chân Tiên?"
Khương Thái Hư luôn không quá tin vào truyền thuyết có liên quan đến các loại bảo vật, huống chí xét từ mặt kinh nghiệm trên cơ bản rất nhiều thần binh chí bảo mà lâu chủ xếp hạng đều có một sự thật khác, hoàn toàn trái ngược với bộ dạng trong lời đồn.
"Tiên Khí chí bảo bình thường thông thường đều có bí mật sau lưng, nhưng Hoang Tháp thì khác."
"Toàn bộ bí mật có liên quan đến Hoang Tháp trên cơ bản đều vô cùng chính xác, Hoang Tháp này quả thật là do Chân Tiên ở Thượng Giới đã từng lưu lạc đến nơi này trong thời gian ngắn để lại, uy lực của nó quả thật có thể trấn áp Tiên!"
Lâu chủ lập tức lắc đầu, khẳng định thần uy vô thượng của Hoang Tháp!
Nguyên nhân không gì khác, dù sao Hoang Tháp này cũng là do Hoang Thiên Đế Thạch Hạo khai thiên lập địa đó để lại, cho dù khi đó hắn ta đang ở trong trạng thái luân hồi mất trí nhớ nhưng vẫn là Hoang Thiên Đế đó!
Tuy rằng Hoang Tháp này được rèn ra ở Già Thiên thế giới này nhưng lại được truyền thừa từ người mạnh nhất trong Hoàn Mỹ thế giới, nên đương nhiên một chí bảo như vậy là vô địch trên đời rồi!
Lúc này toàn bộ sảnh đường ở Thiên Cơ Lâu đều chấn động, tất cả đều hít ngược một ngụm khí lạnh với vẻ mặt cực kỳ kinh ngạc!
Dù sao Vạn Tộc ở Bắc Đấu đều đã từng nghe nói tới truyền thuyết của Hoang Tháp, hơn nữa lưu truyền cũng đến mấy trăm nghìn năm nhưng người thật sự tin vào chí bảo Hoang Tháp này lại rất ít.
Thế nhưng lúc này Hoang Tháp này lại được Thiên Cơ Lâu đóng dấu thừa nhận sự thần uy tối cao của nó!

Vậy mà Hoang Tháp thật sự được Chân Tiên từ Thượng Giới rơi xuống nơi này để lại và nó đến từ tay của một Chân Tiên chân chính.
Hơn nữa thân tháp này cũng là vô địch trên đời, vậy mà thật sự có thể trấn áp được Tiên!
Với sự siêu phàm của vũ khí này chẳng trách lại có thể đè lên đầu Thế Giới Đỉnh, đứng trên vị trí thứ hai trong toàn Bảng Danh Sách!
Lúc này mọi người đều kích động đến cực điểm, ham học hỏi như khát nước muốn được biết càng nhiều chuyện liên quan đến Hoang Tháp hơn!
"Lâu chủ, Hoang Tháp này thật sự tới từ tay của Chân Tiên sao? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"
Lão Phong Tử lập tức kích động đến không nói nên lời, vội vàng hỏi.
"Đúng vậy lâu chủ, trong thế giới này của chúng ta thậm chí còn chẳng có lấy một Hồng Trần Tiên, rốt cuộc Chân Tiên này tới từ đâu? Là trời đất nào đã sinh ra một Chân Tiên như vậy?"
Cái Cửu U cũng mất bình tĩnh, lập tức nôn nóng muốn biết chân tướng lai lịch của chuyện này!
Chân Tiên lưu lạc đến tận đây cũng không phải chuyện bình thường có thể xảy ra, rốt cuộc phải là chuyện lớn kinh thiên động địa gì đã xảy ra ở Thượng Giới mới khiến Chân Tiên lưu lạc đến nơi này!
"Lâu chủ, nếu bây giờ Chân Tiên đã rời khỏi tại sao không mang Hoang Tháp cùng nhau rời đi?"
Khương Thái Hư cũng lập tức hỏi toàn bộ chuyện liên quan đến Hoang Tháp với vẻ sốt ruột, mà tâm trạng của mọi người cũng đều kích động giống như vậy. Bọn họ cũng hoàn toàn không ngờ thế giới này thật sự đã từng có Chân Tiên từ Thương Giới ghé thăm, hơn nữa còn để lại một pháp bảo mạnh mẽ như vậy ở đây!
"Đừng nôn nóng, lai lịch của Hoang Tháp cực kỳ phức tạp và khổng lồ, không phải chỉ trong thời gian ngắn là có thể nói rõ được."
Thế nhưng lâu chủ lại lập tức phất tay, cười bảo.
Từ sau khi Thạch Hạo đột phá Tiên Vương Cảnh và bị giết ngược lại, chuyện xảy ra quả thật không thể nói rõ trong khoảng thời gian ngắn được, hơn nữa trong này còn liên quan đến không ít bí mật lớn có thể khiến bọn họ chấn động!

Chương 938. Lai lịch thực sự của Hoang Tháp

"Thật ra thân phận thật sự của người luyện chế Hoang Tháp chính là Hoang Thiên Đế số một tại Thượng Giới Tiên Cổ!"
Lâu chủ lập tức nói ngắn gọn, trước đó mọi người đã từng nghe nói đến thân phận của Thạch Hạo đều kinh sợ, đưa mắt nhìn nhau.
"Hoang Thiên Đế? Là ai?"
Ngược lại hai thầy trò Cái Cửu U và Nhan Như Ngọc đều lộ ra vẻ mặt nghi

ngờ, bọn họ vừa mới vào Thiên Cơ Lâu nên cũng chưa nghe được lời giới thiệu về Hoang Thiên Đế trên Bảng Danh Sách trước đó.
"Hoang Thiên Đế chính là một vị Thiên Đế tối cao của Nhân Tộc ở Thượng Giới, từ rất lâu trước khi thiên địa này của các ngươi hình thành."
"Ngũ Đại Bí Cảnh mà vũ trụ bát hoang này của các ngươi đang tu luyện hiện tại chính là hệ thống tu luyện Lấy Thân Làm Gốc do Hoang Thiên Đế sáng tạo và để lại một con đường tu hành lớn cho các thế hệ sau."
"Bằng không với mức độ tài nguyên khan hiếm ở thời đại Mạt Pháp trong thiên địa này, các ngươi hoàn toàn không có khả năng mày mò ra được con đường tu luyện gì."
Lâu chủ lập tức nói ngắn gọn những cống hiến lớn nhất của Thạch Hạo đối với đời sau, Cái Cửu U và Nhan Như Ngọc nghe được vị Thiên Đế này lại chính là đại năng đã sáng tạo ra hệ thống tu luyện Ngũ Đại Bí Cảnh, cũng lập tức hiểu rõ hắn ta siêu nhiên bao nhiêu.
"Tại sao Thiên Đế này lại lưu lạc đến trời đất này của chúng ta?"
Diệp Phàm nghe đến say sưa, lại hỏi.
"Khi ấy Hoang Thiên Đế tham gia vào cuộc đại chiến Dị Vực và khai sáng Thiên Đình, trở thành cường giả số một trong khu vực Nhân Đạo, đến khi đột phá Tiên Vương Cảnh lại bị ba vị Tiên Vương đánh chết, chỉ còn lại một sợi Nguyên Thần."
"Nguyên Thần này trải qua năm trăm nghìn năm ngủ say và rơi vào trong trời đất này của các ngươi, khi ấy đại khái là mấy triệu năm về trước, trước thời đại Thần Thoại rất lâu, thiên địa này vừa mới khai phá đến ngay cả sinh linh cũng rất hiếm có!"
Lúc này lâu chủ cuối cùng cũng nói ra chuyện Thạch Hạo lưu lạc đến Già Thiên thế giới, chậm rãi kể đến đâu đều khiến mọi người vô cùng khiếp sợ đến đó!
Bất cứ một chuyện nào liên quan đến Thượng Giới lưu truyền cho tới nay đều khiến bọn họ rất khao khát, bây giờ lại còn liên quan đến vũ trụ này của bọn họ, điều này lại càng khiến bọn họ vô cùng kích động hơn!
"Không ngờ Thượng Giới cũng từng có Chân Tiên rơi xuống thế giới này của chúng ta, hơn nữa còn ở thời đại cách rất xa khi thế giới này còn đang rất mơ hồ!"
Lúc này Cái Cửu U lập tức cảm thấy mình sống qua chín nghìn năm hoàn toàn không tính là gì, những đại năng Thượng Giới đó mới thật sự là tiền bối viễn cổ chân chính!
"Khi ấy, thật ra sợi Nguyên Thần này của Hoang Thiên Đế chính là một trong mười Nguyên Thần được tách ra từ Luân Hồi Ấn của hắn, chỉ có một phần mười ký ức cho nên gần như không biết gì cả."
"Nhưng cho dù là vậy hắn vẫn dựa vào bản năng ở kiếp trước của mình, bắt đầu tu hành theo kiểu Lấy Thân Làm Gốc và sáng lập Thiên Đình, tìm cách đột phá Tiên Lộ trong vũ trụ này, cũng chính vào thời kỳ này, hắn đã dùng tháp nhỏ thần bí đúc ra chí bảo Hoang Tháp này!"
Mọi người nghe được lời này cuối cùng cũng hiểu rõ lai lịch của Hoang

Tháp và những chuyện đã xảy ra khi Chân Tiên ở Thượng Giới lưu lạc đến nơi này!
Không ngờ một sợi Nguyên Thần của Hoang Thiên Đế này lại có lai lịch tương tự với Bất Tử Thiên Hoàng, cũng là từ Thượng Giới bay xuống và bắt đầu tìm kiếm con đường trở về Tiên Vực Thượng Giới theo bản năng!
"Việc mà ngay cả Bất Tử Thiên Hoàng chịu khổ mấy trăm nghìn năm cho đến nay vẫn chưa thể thành công, mà Hoang Thiên Đế này lại làm được!"
"Đây chính là thực lực của Chân Tiên trên Thượng Giới sao?"
Lúc này mọi người đều vô cùng khiếp sợ, đặc biệt là đám cao thủ như Cái Cửu U!
Ở trời đất này cũng không có Hoang Thiên Đế và cũng không có Thiên Đình, rất dễ nhận thấy cuối cùng sợi Nguyên Thần này cũng tìm được cách trở về Tiên Vực và rời khỏi nơi này, chỉ để lại mỗi Hoang Tháp!
Nói cách khác, loại chuyện như phá vỡ Tiên Vực bằng thần lực tối cao thật sự là có khả năng!
"Không sai, sợi Nguyên Thần này của Hoang Thiên Đế đã tìm kiếm khắp toàn bộ vũ trụ, đã thử đột phá Tiên Lộ vô số lần tại rất nhiều giao điểm trong không gian, thậm chí còn để lại một văn bia tại mỗi một giao điểm Tiên Lộ."
"Tiên Lộ mà hắn khai phá và văn bia để lại cũng chính là Thành Tiên Lộ mở ra mà các ngươi thường nghe nói tới ngày nay, thật ra chúng hoàn toàn chính là những con đường mà năm đó Hoang Thiên Đế khai phá để lại!"
Lúc này lâu chủ cuối cùng cũng nói đến trọng điểm, nói đến đây lập tức trong Thiên Cơ Lâu đều khiếp sợ, mọi người đều hít ngược một ngụm khí lạnh. Bọn họ hoàn toàn không ngờ, Thành Tiên Lộ ở vũ trụ bát hoang này lại có người đi trước khai phá và để lại mà không phải được hình thành tự nhiên!
"Lâu chủ, nói như vậy cuối cùng Chân Tiên đó đã tìm được đường trở về Tiên Vực rồi sao?"
Khương Thái Hư nghe mà thấy cực kỳ khiếp sợ, lập tức hỏi với vẻ khó tin.

Chương 939. Đệ lục bí cảnh

"Không sai, cuối cùng Nguyên Thần của Hoang Thiên Đế cũng tìm được Tiên Lộ, sau này dùng sức phá mở trở về Tiên Vực, khi rời khỏi nơi này chỉ để lại chí bảo Hoang Tháp này tại đây để trấn áp Đông Hoang cho đến tận ngày nay."
Lâu chủ lập tức gật đầu, Hoang Tháp có lịch sự lâu đời thậm chí còn lâu hơn cả Cửu Thiên Tôn trong thời đại Thần Thoại, quả thật là tồn tại cùng năm tháng với Đông Hoang.
Tiên Khí như vậy hơn nữa còn do Chân Tiên đúc ra, đừng nói là tự mình tu hành cùng năm tháng mà chỉ riêng hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt và linh khí của Táng Đế Tinh cũng đã được mấy triệu năm rồi, cho dù là khúc gỗ cũng sắp thành tinh huống chi còn là Tiên Khí!

Hoang Tháp này đã trải qua vô số năm tháng, hiện tại nó đã sớm đạt tới cấp độ Chuẩn Tiên Đế Khí và vô cùng kinh khủng!
Và khi tin tức động trời vừa rồi được lâu chủ tiết lộ như một cục đá dậy lên ngàn cơn sóng, không ai trong Thiên Cơ Lâu còn có thể giữ được bình tĩnh được nữa, không ngờ vị Chân Tiên Hoang Thiên Đế tại Thượng Giới đó lại siêu phàm tới mức như vậy, dù chỉ là một sợi Nguyên Thần thôi cũng đã có thể mở Tiên Lộ và trở về Tiên Vực!
Người này thật sự cường đại hơn Bất Tử Thiên Hoàng kẹt tại vũ trụ này mấy chục vạn năm nhiều!
"Lúc đó phải trải qua thêm vô số năm tháng nữa thiên địa mới bắt đầu tiến vào thời đại Thần Thoại, Thiên Đình mà Đế Tôn khai sáng ra chính là thứ phỏng theo Thiên Đình mà một tia Nguyên Thần của Hoang Thiên Đế chế tạo."
"Lúc này trong mắt của Chư Đế tại thời đại Thần Thoại thì sự tích của vị Hoang Thiên Đế kia thật sự không khác nào những truyền thuyết được truyền từ thời đại Thượng Cổ cả, ai nấy đều kính sợ không thôi!"
Lúc này lâu chủ mới nói tiếp.
Trong mắt của những hậu nhân như bản thân thì Đế Tôn là người đầu tiên khai sáng ra Thiên Đình, những thế lực sau này cũng chỉ là phỏng theo Thiên Đình của Đế Tôn mà thôi nhưng trên thực tế thì ngay cả Đế Tôn cũng đã bắt chước theo Hoang Thiên Đế – Thạch Hạo khi xưa!
Lúc này đám người cũng dần cảm thấy kinh nể sợi Nguyên Thần của Hoang Thiên Đế, không ngờ trước khi thời đại Thần Thoại xuất hiện thì đã có một tồn tại vĩ đại như thế bái phỏng và đặt nền móng cho tất cả.
"Sợi Nguyên Thần này của Hoang Thiên Đế thật sự quá kinh khủng, ngay cả Đế Tôn cũng muốn bắt chước sự tích vĩ đại của nó!"
"Dù sao Hoang Thiên Đế cũng là người khai sáng ra hệ thống tu luyện Ngũ Đại Bí Cảnh của chúng ta mà, hiện tại ức vạn sinh linh trong vũ trụ này tính luôn cả các cường giả Đại Đế thì cũng đều là đệ tử của hắn mà thôi!"
"Vừa nghĩ tới việc hiện tại trên Thượng Giới vẫn còn cường giả với cảnh giới kinh khủng này tồn tại thì ta đã bắt đầu trở nên kích động rồi!"
Lúc này đám người trong Thiên Cơ Lâu đều dần có ước mơ đi tới Hoàn Mỹ thế giới, dù sao bất kỳ thứ gì có nguồn gốc từ Tiên Vực đều mang theo một sức mạnh to lớn, dù cho một tý Thần Hoàng huyết mạch thôi cũng đã đủ để xưng vương xưng bá tại vũ trụ này!
Nếu như bọn hắn có thể ngược dòng và tìm được thế giới đó thì chắc chắn căn cơ cùng thiên phú của bất kỳ ai trong số họ đều có thể thuế biến lên một độ cao mới!
"Sau khi Hoang Thiên Đế trở về thì hắn có từng ghé lại vũ trụ này của chúng ta không lâu chủ?"
Lúc này có một người ở dưới bỗng lên tiếng hỏi!
"Đúng thế, sau khi Hoang Thiên Đế trở về thì mười Nguyên Thần trong Thập Đại Luân Hồi Ấn cũng dung hợp lại thành một và hắn đã tấn thăng lên cảnh giới Tiên Vương, tại thế giới kia vẫn còn nhiều đại chiến cần hắn xử lý nên

hắn chưa từng quay lại đây!"
Lâu chủ quay đầu sau đó trả lời câu hỏi vừa rồi, đối với Thạch Hạo thì việc đi qua phiến thiên địa này cùng lắm cũng chỉ là một chuyến du lịch mà thôi, trên Tiên Vực Thượng Giới kia còn nhiều việc để hắn quan tâm xử lý lắm.
"Cảnh giới Tiên Vương rốt cuộc mạnh mẽ tới mức nào vậy lâu chủ? Hẳn là nó cường đại hơn Đại Đế nhiều phải không!"
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu sau khi nghe lâu chủ nói về những cảnh giới chưa từng xuất hiện tại thiên địa này thì nhanh chóng hỏi lại một cách tò mò.
"Có thể nói cảnh giới Tiên Vực xấp xỉ như Hồng Trần Tiên vậy, tuy nhiên trên thực tế thì Tiên Vương mạnh hơn Hồng Trần Tiên nhiều."
"Sau khi Hoang Thiên Đế trở về Tiên Vực thì đã mở ra Đệ Lục Bí Cảnh, từ đó tiến thẳng đến cảnh giới Tiên Vương đỉnh phong, vô địch thiên hạ!"
Lâu chủ lúc này đưa ra một câu trả lời nhằm phổ cập cho tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu biết thêm về những cảnh giới tại Hoàn Mỹ thế giới, đồng thời hắn còn vạch trần một bí mật kinh thiên!
Hệ thống tu luyện Lấy Thân Làm Gốc của Thạch Hạo tại Già Thiên thế giới chỉ có Ngũ Đại Bí Cảnh và cũng là bản bị thiếu, thật ra trên thực tế thì hệ thống này có tới Thất Đại Bí Cảnh!
Đây cũng là lý do khiến cho liên hệ giữa Già Thiên thế giới cùng Hoàn Mỹ thế giới cực kỳ không rõ ràng và rất khó phân biệt cùng so sánh thực lực giữa hai bên, truyền thừa từ Hoàn Mỹ thế giới bị đứt gãy nặng nề tới mức khiến cho Già Thiên thế giới gần như không còn biết được sự tồn tại của Hoàn Mỹ thế giới.

Chương 940. Muốn đi lên phía trên chỉ có thể dựa vào bản thân mình

Hiện tại thế giới này thì chỉ có Ngũ Đại Bí Cảnh, trên nữa thì cũng chỉ có Hồng Trần Tiên mà thôi nhưng trong Hoàn Mỹ thế giới thì trên Chân Tiên thì còn có Tiên Vương, trên Tiên Vương thì vẫn còn Tiên Đế.
Mà Tiên Vương cùng Tiên Đế thực tế đối ứng với Đệ Lục Bí Cảnh cùng Đệ Thất Bí Cảnh!
"Cái gì! Trên Tiên Đài bí cảnh vẫn còn Đệ Lục Bí Cảnh sao?"
Cái Cửu U nghe thế thì nhịn không được mà la to, lão tưởng bản thân đang nghe nhầm nữa chứ!
Lão Phong Tử, Khương Thái Hư cùng Đông Phương Thái Nhất lúc này cũng không khác Cái Cửu U là mấy, tát cả đều ngơ ngác không thể tin được!
Tại Già Thiên thế giới này thì từ thời đại Thần Thoại tính sơ qua cũng hơn một trăm vạn năm, hệ thống tu hành Ngũ Đại Bí Cảnh sau đó dung hợp Thiên Tâm Ấn Ký viên mãn, chứng đạo thành Đế đã trở thành một bộ hệ thống tu luyện hoàn chỉnh!
Nhưng sau khi nghe lời của lâu chủ nói thì bọn hắn mới biết hệ thống này đã bị thiếu, trên Tiên Đài bí cảnh vẫn còn một hai Bí Cảnh nữa!

“Ông trời ơi! Ta cảm giác hệ thống tu luyện hiện tại sẽ bị lâu chủ hủy bỏ sau đó xây lại! Trên Đại Đế vẫn còn một Bí Cảnh khác sao?”
Nam Yêu – Tề Lân sau khi nghe lâu chủ nói như vậy thì cũng cảm thấy hơi hoài nghi nhân sinh, lên tiếng một cách mờ mịt.
“Đệ Lục Bí Cảnh mà ngươi nói có phải là Hồng Trần Tiên bí cảnh không?”
Dao Trì Thánh Nữ chấn kinh một lúc sau đó dự đoán.
“Không phải, Hồng Trần Tiên chỉnh là một cảnh giới đặc hữu của riêng thế giới các ngươi mà thôi, dù là hệ thống tu hành Hoang Thiên Đế chế tạo ra hay con đường tu hành trên Tiên Vực đều không có cảnh giới Hồng Trần Tiên!”
“Đây chỉnh là một cảnh giới riêng biệt sau khi các ngươi đã đi tới mức tận cùng của Ngũ Đại Bí Cảnh sau đó tự khai sáng ra, đó là con đường tu hành của riêng các ngươi!”
Lâu chủ lập tức khoát tay sau đó nói với bọn hắn.
Năm đó Hoang Thiên Đế đã cố tình chỉ để lại Ngũ Đại Bí Cảnh thôi là vì muốn để lại một tia biến số, hắn muốn xem xem những người này có thể tự tìm được bước vào Tiên Đế Cảnh sau đó lên Tiên Vực để gặp hắn không! Hiện tại sau khi trải qua trăm vạn năm thì Hồng Trần Tiên cũng đã xuất hiện, đây hoàn toàn không phụ sự kỳ vọng của Hoang Thiên Đế, tuy Hồng Trần Tiên là cảnh giới độc nhất của thế giới này nhưng nó hoàn toàn không yếu!
…
Mọi người nghe tới đây thì tiếp tục chấn kinh, dù sao rung động mà việc này mang đến thật sự quá lớn!
“Năm đó Hoang Thiên Đế sáng tạo ra hệ thống Lấy Thân Làm Gốc, khai phá tiềm năng của thân thể và giúp cho dù tại thế giới Mạt Pháp, linh khí mỏng manh nhưng sẽ vẫn có người trở thành cường giả sau đó đi gặp hắn.”
“Lấy Thân Làm Gốc bản hoàn chỉnh thật ra không chỉ có Ngũ Đại Bí Cảnh, những cảnh giới trên Chân Tiên như Tiên Vương cùng Tiên Đế đều sẽ có một Bí Cảnh đối ứng, đó mới là phiên bản hoàn chỉnh của Hoang Thiên Đế!”
“Nhưng khi hắn bắt đầu truyền con đường tu luyện này thì sợ rằng thiên địa dị biến, pháp tắc thay đổi và nếu như hắn truyền cả hệ thống hoàn chỉnh cho các ngươi thì sẽ chặn chết con đường tiếp tục lên cao của các ngươi, một khi Đại Đạo biến đổi thì sẽ không thể tu lên tiếp được.”
“Thế nên hắn chỉ để lại Ngũ Đại Bí Cảnh cho các ngươi, nếu tỉnh theo hệ thống tu luyện trên Thượng Giới thì cỡ Chí Tôn Cảnh, muốn tu lên phía trên nữa thì chỉ có thể dựa vào các ngươi mà thôi!”
Lúc này lâu chủ mới đem toàn bộ lo lắng cùng suy tỉnh của Thạch Hạo năm đó nói ra cho mọi người, cũng cho mọi người biết rõ con đường Lấy Thân Làm Gốc chân chỉnh là như thế nào!
Đám người sau khi nghe xong thì cũng hiểu được dụng tâm lương khổ của Hoang Thiên Đế khi xưa, bọn hắn cũng cảm thấy tự hào khi bản thân hoàn toàn không phụ sự kỳ vọng của HoangThiên Đế!
“Mặc dù chúng ta đã có cảnh giới Hồng Trần Tiên nhưng ta vẫn muốn thấy được cường giả Đệ Lục Bí Cảnh mạnh mẽ tới mức nào!”

Không ít người ở đây cũng có chung ý tưởng đó, trước tới nay bọn hắn chưa từng nghe qua Đệ Lục Bí Cảnh hay Đệ Thất Bí Cảnh gì cả!
Đám người lúc này lại càng cảm thấy kính trọng trước Hoang Thiên Đế, người này một tay sáng tạo ra Ngũ Đại Bí Cảnh lưu truyền cho hậu thế, có thể xưng hắn là tổ sư gia của tất cả người tại vũ trụ này!
Nhưng sau một lúc thì mọi người lại còn ngạc nhiên hơn trước việc lâu chủ lại có thể dễ dàng công bố những việc từ thời Thượng Cổ thế này!
"Ngay cả việc xảy ra tại mấy trăm vạn năm trước mà lâu chủ cũng có thể biết rõ ràng như vậy sao, nghe kể thì ta cảm giác như lúc đó lâu chủ đã đứng và tận mắt chứng kiến toàn bộ sự việc diễn ra vậy? Không lẽ lâu chủ là một Thượng Tiên sống hơn ngàn vạn năm rồi?"
Lúc này Cái Cửu U cũng ý thức được một việc đó chính là ngoài sự cường đại của Hoang Thiên Đế ra thì lâu chủ cũng vô cùng thần bí khó lường khi có thể kể tất cả mọi chuyện ra rõ như lòng bàn tay, thật sự thần bí khó lường!"

Chương 941. Nếu muốn so phải so với thiên tài mạnh nhất

Những chuyện lâu chủ công bố có phạm vi trải rộng khắp toàn bộ vũ trụ và thời gian kéo dài tới tận hơn một trăm vạn năm trước, ngay cả việc khi thiên địa vừa mở, Hồng Mông Hỗn Độn mà có vẻ lâu chủ cũng biết rõ!
Đủ loại sự tích của Hoang Thiên Đế được lưu truyền tới thời đại Thần Thoại thì đã được coi như là một truyền thuyết thượng cổ rồi chứ đừng nói là tới thời hiện tại, qua đây ta cũng có thể thấy được sự cổ xưa của những việc này.
Nhưng đối với lâu chủ thì những việc đó hắn lại rõ như lòng bàn tay, từ việc Hoang Thiên Đế truyền đạo cho tới Đế Tôn vẫn lạc tại thời đại Thần Thoại, hay là về sự tích của Bất Tử Thiên Hoàng lúc thời đại Thái Cổ, Hoang Cổ, lâu chủ cho mọi người một cảm giác chính là trước mắt hắn thì không có gì là bí mật cả!
Giống như là người này đã núp ở một nơi lặng lẽ nào đó sau đó quan sát toàn bộ thế gian trong hàng ngàn vạn năm vậy!
"Đúng thế! Ngay cả Đệ Lục Bí Cảnh lâu chủ cũng rõ ràng như vậy thì chắc hẳn không chỉ phương vũ trụ này của chúng ta mà lâu chủ còn biết rõ về Hoàn Mỹ thế giới phải không?"
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu lúc này cũng ý thức được sự đáng sợ của lâu chủ, có thể thực lực của lâu chủ hoàn toàn không thua kém gì vị Hoang Thiên Đế kia cũng không chừng!
"Ta nhớ ra rồi! Hoang Thiên Đế chính là người thường xuyên khen thưởng cho lâu chủ trên Chư Thiên Vạn Giới Video đó, những Cửu Sắc Tiên Kim của lâu chủ đa số là do tên đó ban thưởng!"
"Ngay cả Hoang Thiên Đế cũng khen thưởng lâu chủ sao, thật sự là đáng sợ!"

Mọi người tại đây khi nhớ lại thì lập tức mở Vạn Giới Video ra để xem lại, lúc lâu chủ công bố Video mới thì đã có không ít đại năng tại Hoàn Mỹ thế giới khen thưởng, trong đó có tài khoản của Hoang Thiên Đế!
Lúc ấy bọn hắn vẫn chưa biết thân phận của y nên cũng không cảm giác được gì, tuy nhiện hiện tại sau khi biết được sức mạnh của Hoang Thiên Đế thì mới ý thức được sự kinh khủng, ngay cả đại năng như vậy cũng phải nịnh bợ lâu chủ!
Lúc này hình ảnh của lâu chủ lại càng trở nên thâm khả bất trắc hơn, khiến cho mọi người hoảng sợ vô cùng!
"Các ngươi ngạc nhiên như thế làm gì, tại Cửu Châu thế giới thì lâu chủ đã không gì không biết rồi, cái gì mà Chư Thiên Vạn Giới chứ, không có chỗ nào là lâu chủ ta không rõ cả!"
Giờ phút này những người bình tĩnh nhất đương nhiên là những võ giả đến từ Cửu Châu thế giới, bọn hắn đã quá quen với sự cường hãn của lâu chủ rồi nên dù thế nào cũng không cảm thấy quá kinh ngạc!
Mà bốn người Diệp Phàm tuy cũng không quá chấn kinh nhưng cũng giật mình khi ngẫm lại thực lực của lâu chủ, lúc này tâm tư đi theo lâu chủ của bọn hắn lại càng thêm kiên định!
"Thế Giới Kỳ Dị không giống với thế giới này của chúng ta, tại đó Thiên Địa Đại Đạo thật sự đủ cho chứng đạo thành Đế sao?"
Lúc này Thánh Hoàng Tử mới lên tiếng hỏi lại.
"Trong Thế Giới Kỳ Dị đã có Hồng Trần Tiên rồi thì cũng đại diện cho việc bọn hắn cũng tu luyện hệ thống Ngũ Đại Bí Cảnh như các ngươi, chứng đạo thành Đế là một cảnh giới chắc chắn phải vượt qua!"
Lưu Tiêu đáp lại một cách khẳng định, phương pháp này được hắn nảy ra khi đang nghiên cứu về Thế Giới Kỳ Dị, ngoại trừ Thiên Cơ Cổ Lộ, Thiên Địa Đại Đạo ở đây thì Thế Giới Kỳ Dị có thể là con đường thứ ba để chứng đạo!
"Tuy nói như vậy nhưng nếu vào đó thì phát hiện Thiên Tâm Ấn Ký chưa tiêu tán hay là Đại Đế đương thời bên đó vẫn còn sống thì có xấu hổ quá không?"
Diệp Phàm lúc này cũng lên tiếng.
"Thân là đệ tử của Thiên Cơ Lâu nên các ngươi không thể lấy bản thân so sánh với người bình thường được, nếu muốn so thì phải so với thiên tài mạnh nhất!"
"Coi như Thiên Tâm Ấn Ký ở đó vẫn chưa tiêu tán hoàn toàn thì sao? Thanh Đế vẫn có thể cướp được Thiên Địa Đạo Quả để chứng đạo thành Đế mà, mấy người các ngươi không lẽ không có tự tin hay sao?"
Lâu chủ lúc này lập tức nghiêm mặt lại sau đó lên tiếng.
Thiên Cơ Lâu có đầy đủ mọi thứ giúp cho tu vi của bọn hắn tăng lên như ngồi hỏa tiễn, thế nên yêu cầu đối với đệ tử của Thiên Cơ Lâu cũng phải khắc nghiệt tương ứng.
Nếu như ngay cả chứng đạo thành Đế còn cần Lưu Tiêu tự mình trải đường cho thì hắn tìm thiên tài làm gì nữa, tùy tiện tìm đại một tên ăn mày trong

Thần Thành rồi đẩy y lên Đế Vị là được mà!
Thiên Cơ Lâu mặc dù sở hữu đủ loại kỳ diệu, có thể nói là thiên đường của người tu hành nhưng ngươi cũng cần có đủ thực lực để sống trong Tiên Cảnh này!
Bốn đại đệ tử nghe vậy thì có chút liu lưỡi sau đó nhìn nhau…
Hành trình chứng đạo của Thanh Đế thật sự quá kinh khủng, giả hỏa này thật sự đã đánh một đường từ đầu Thần Thoại Cổ Lộ đến cuối Thần Thoại Cổ Lộ, sau đó cướp đi Thiên Địa Đạo Quả được giấu sâu trong đó để chứng đạo!
Mặc dù hiện tại bốn người bọn hắn đã sở hữu thiên phú đủ để xưng là có một không hai trong thiên địa rồi nhưng bọn hắn vẫn không chắc bản thân có thể làm được việc khoa trương như Thanh Đế!

Chương 942. Tiên khí cường đại nhất từ xưa đến nay

"Ta báo trước cho các ngươi là sau khi mở cửa Thành Tiên Lộ để đưa các ngươi vào Thế Giới Kỳ Dị thì chỉ cần ta chưa cảm nhận được Đại Đế chi lực thì ta sẽ không mở cửa cho các ngươi về đâu!"
"Tốt nhất các ngươi nên thương lượng cơ hội chứng đạo này nên nhường cho ai đi, nếu mà ai cảm thấy sợ hãi thì ở lại phương thiên địa này hoặc chờ cơ hội từ Thiên Cơ Cổ Lộ cũng được!"
Lưu Tiêu thấy dáng vẻ không tự tin của đám người thì lên tiếng.
"Để cho ta đi Thế Giới Kỳ Dị đi lâu chủ! Ta nhất định sẽ không khiến cho Thiên Cơ Lâu mất mặt đâu!"
Lúc này Vương Đằng nhanh chân chạy lên trước để cướp hết sự chú ý của mọi người sau đó gào to, hắn muốn giành lấy cơ hội chứng đạo thành Đế này.
Sự dũng mãnh của gia hỏa này thì không cần phải nói nhiều, tuy nhiên còn có một nguyên nhân khác là hắn không có quá nhiều lựa chọn!
Con đường thành Đế của hắn khác hẳn người thường, phải chiến thắng liên tục mới có thể lột xác thành Đế, thế nên hắn không thể đi vào Thiên Cơ Cổ Lộ để chứng đạo rồi, một là ở lại đây hai là đi Thế Giới Kỳ Dị, hắn chỉ có hai lựa chọn mà thôi.
Dù sao đường nào cũng phải đánh thì ngu gì mà không để lại một ấn tượng tốt trong mắt của lâu chủ!
"Nguy rồi, lại để tiểu tử Vương Đằng này giành trước!"
Diệp Phàm trễ hơn Vương Đằng một bước nên hắn thầm mắng trong lòng!
Đây chính là cơ hội trời cho để tạo ấn tượng tốt với lâu chủ đó!
Lúc này cả ba đệ tử còn lại đều nhanh chóng chạy lên xung phong, không ai chịu nhường ai cả!
Đám người trong Thiên Cơ Lâu cũng đều phi thường chờ mong xem khi nào Thiên Cơ Lâu sẽ sinh ra vị Đại Đế đầu tiên, dù sao những đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì không có ai là không có một thiên phú kinh khủng tới cực độ cả.

Mặc dù nhìn qua thì Diệp Phàm đang dẫn đầu trong bốn người nhưng thật ra chênh lệch của cả bốn không lớn đến thế, việc ai có thể chứng đạo thành Đế trước hoàn toàn không thể dự đoán được!
"Việc chứng đạo hiện nay vẫn không cần gấp quá đâu lâu chủ, trước mắt việc trọng yếu nhất vẫn là công bố vị trí đứng đầu trong Thần Uy Đế Binh Bảng!"
Lúc này Đoạn Đức cũng bắt đầu nhịn không nổi nữa, hắn lên tiếng hối thúc lâu chủ.
Sau khi lời của hắn vừa dứt thì mọi người trong Thiên Cơ Lâu cũng trở nên sôi nhào, bầu không khí náo nhiệt hơn khi nãy gấp một trăm lần!
Thần Uy Đế Binh Bảng này đã liệt kê không biết bao nhiêu thần binh lợi khí trên khắp vũ trụ này, hiện tại khó khăn lắm lâu chủ mới dần tuyên bố tới vị trí đứng đầu bảng thì sao mọi người có thể không tò mò được chứ.
Trong những lần công bố trên mọi người đã được biết thêm về Thượng Giới và không ít bí mật của vũ trụ bát hoang, thế nên không người nào là không tò mò rốt cuộc Tiên Khí có lai lịch cùng bí ẩn to lớn ra sao mới có thể xứng đáng đứng top một trên Bảng Danh Sách này nữa!
"Kiện Tiên Khí này vậy mà lại có thể đứng trên cả Hoang Tháp sao, có thể nói là Tiên Khí cường đại nhất từ xưa đến nay!"
"Hoang Tháp được tạo thành từ Nguyên Thần của Thiên Đế, nhưng theo lời lâu chủ nói thì đó cũng chỉ là Chuẩn Tiên Đế khí mà thôi! Xem ra thanh thần binh đứng đầu bảng này chắc chắn sẽ là một kiện Tiên Đế Khí chân chính rồi!"
"Dù thế nào ta cũng phải chỉnh tai nghe được lâu chủ công bố thanh binh khí đứng đầu Thần Uy Đế Binh Bảng này là gì, nếu không thì trắng đêm khó ngủ!"
Đám người ở dưới đều kích động không thôi, ai nấy đều tuyên bố hùng hồn!
Tất cả mọi người đứng trong Thiên Cơ Lâu đều nhao nhao suy đoán rốt cuộc thanh Đế Binh đứng cuối này có thân phận cùng cấp bậc ra sao, phải kinh khủng thế nào nó mới có thể siêu việt được Hoang Tháp và đứng vị trí đầu tiên trên Thần Uy Đế Binh Bảng.
"Các vị an tâm chớ vội, hiện tại đã nói tới vị trí cuối cùng trên Thần Uy Đế Binh Bảng rồi, đợi một tý thì các vị sẽ được biết thanh binh khí đứng đầu Bảng Danh Sách này là gì thôi!"
Lâu chủ khi thấy dáng vẻ hưng phấn của mọi người thì cười nhẹ sau đó lên tiếng, lời vừa dứt thì hắn quay sang nhìn Diệp Phàm.
"Vị trí đứng đầu Thần Uy Đế Binh Bảng này liên quan tới một bí mật của một người đang đứng trong Thiên Cơ Lâu này, hơn nữa nguồn gốc của Tiên Binh này thật sự rất xa xôi, có thể nói là là bí ẩn lớn nhất tại vũ trụ này của các ngươi!"
Lâu chủ vừa nói xong thì mọi người đang có mặt tại Thiên Cơ Lâu đều ngơ ngác, bọn hắn không rõ thứ lâu chủ đang muốn nói tới là gì.
Ngay cả bản thân Diệp Phàm cũng không rõ gì cả, lúc này y vẫn còn chưa phải là vị Diệp Thiên Đế chư thiên vô thượng kia nên vẫn chưa biết được vật siêu phàm đó.

“Đứng đầu trên Thần Uy Đế Binh Bảng chính là Tam Thế Đồng Quan!”
“Hoặc nếu nói theo cách gọi tại thế giới này của các ngươi thì nó chính là Cửu Long Kéo Quan!”
Lời của lâu chủ vừa dứt thì đám người kinh ngạc tới cực độ, một nửa thì không hiểu còn nửa kia thì khuôn mặt thể hiện rõ vẻ quái dị!
Tất cả người trong Thiên Cơ Lâu đều hỏi nhỏ với người kế bên!

Chương 943. Tam thế đồng quan

Tuy không ít người trong Thiên Cơ Lâu hiện tại không hiểu Cửu Long Kéo Quan mà lâu chủ vừa nói là gì nhưng cũng có một số người đã từng nghe nói qua thứ đó rồi, tuy nhiên chỉ là nghe nói thôi nên bọn hắn vẫn không rõ bản chất của nó là gì!
Dù cho là những cao thủ cực kỳ cổ lão như Cái Cửu U cùng Khương Thái Hư thì tuy đều biết rõ Cửu Long Kéo Quan nhưng trong mắt bọn hắn chúng chỉ là một kỳ cảnh trong vũ trụ mà thôi.
Nhưng sau khi nghe lâu chủ nói như vậy thì bọn hắn mới giật mình biết được Cửu Long Kéo Quan là một kiện Tiên Binh.
“Cửu Long Kéo Quan là một kỳ cảnh trong vũ trụ tinh không, ban đầu chúng ta chỉ tưởng nó như ánh sáng tại cực Bắc thôi chứ, sao nó có thể là một kiện Tiên Binh được lâu chủ?”
Lúc này có một đại năng Nhân Tộc nhanh chóng lên tiếng hỏi lâu chủ.
Đối với một số người có kiến thức thì Cửu Long Kéo Quan cũng có thể coi như là một thủ đoạn để di chuyển giữa vũ trụ tinh không, nhưng dù nói thế nào thì mọi người rất khó để tin đây là một kiện Tiên Binh.
“Cửu Long Kéo Quan có tên thật là Tam Thế Đồng Quan, đây chính là một kiện Tiên Cổ Chi Khí cực kỳ bí ẩn và cường đại dù cho tại cả hai giới, nó chính là thứ đã mang theo Diệp Phàm từ Địa Cầu tới Bắc Đẩu Tinh Vực này của các ngươi và nó chính xác là một kiện Tiên Khí!”
Lâu chủ chỉ cười khinh một cái sau đó bắt đầu giải thích về Tam Thế Đồng Quan!
Đám người lúc này mới giật mình, mặc dù tại nơi này có không ít thân hữu của Diệp Phàm nhưng trong số bọn hắn lại không có quá nhiều người biết được thân phận chân chính của y.
Huống hồ Diệp Phàm đã trải qua không ít kiếp nạn khó khăn nên không phải gặp ai y cũng đi kể về xuất thân của bản thân ra.
Thế nên khi mọi người nghe được tin tức Thánh Thể – Diệp Phàm lại là một người từ Tinh Vực khác được Cửu Long Kéo Quan chở tới đây thì giật mình không ngớt!
“Thánh Thể Nhân Tộc lại đến từ một Tinh Vực khác trong vũ trụ ư, hơn nữa còn đến bằng Cửu Long Kéo Quan!”
Lúc này nhiều các Thánh Địa thế gia đều nhìn Diệp Phàm với ánh mắt kinh ngạc!
Ngay cả các tiền bối của Diệp Phàm như Lão Phong Tử cũng giật mình khi

nghe tin tức này!
"Thì ra lâu chủ biết rõ việc này như thế à!"
Diệp Phàm thì chỉ biết cười khổ, hiện tại hắn đã trải qua không biết bao nhiêu chuyện tại Bắc Đẩu Cổ Tinh thế nên cũng không còn quá nhớ tới vấn đề này nữa.
Tuy nhiên nghe hiện tại lâu chủ nhắc vậy thì hắn mới biết thì ra thứ mang hắn đi từ Địa Cầu tới đây lại có địa vị cùng cấp bậc cao như thế!
"Cửu Long Kéo Quan mà ngươi ngồi thật ra là Tam Thế Đồng Quan, nó chính là một Tiên Khí Thương Cổ tồn tại từ thời đại Tiên Cổ, bề ngoài nó chỉ là một quan tài lớn bay ngoài vũ trụ thôi nhưng thật ra trong đó còn chứa đựng một bộ quan tài khác, trong đó lại vẫn còn một tầng khác nữa, tổng cộng là ba bộ quan tài xếp chồng lên nhau!"
"Ngoài ra trong đó còn có Thập Tiên Thánh Hỏa, trong đó chính là một phương Tiểu Tiên Vực bị thiếu, bản thân của nó lại còn có khả năng tự diễn hóa nữa."
"Trong quan tài nhỏ cuối cùng thì ngươi thậm chí còn có thể quan sát được tương lai của mình!"
"Nếu xét riêng về chất liệt thôi thì không thể nào xác định được phẩm giai của chất liệu tạo ra Tam Thế Đồng Quan, nhưng ta có thể chắc chắn chất liệu của nó vượt xa Tiên Khí, cho dù chỉ lấy ra làm tấm thuẫn thì cũng có thể chặn được công kích của binh khí cấp bậc Tiên Đế Khí!"
Lúc này lâu chủ mới bắt đầu dần đi sâu vào trong sức mạnh của Tam Thế Đồng Quan này, dù là tại Già Thiên thế giới này hay là Hoàn Mỹ thế giới thì Tam Thế Đồng Quan vẫn là một bí mật cực kỳ lớn, nhưng không thể nào phủ nhận thân phận Tiên Khí mạnh nhất của nó được!
Mặc dù nó đã lưu lạc trên thế gian từ trước Tiên Cổ nhưng lại không giống Thanh Đồng Tiên Điện, bản thân của nó từ trước đến nay vẫn chưa bị tổn hại gì mà vẫn còn nguyên vẹn!
Hơn nữa trong lịch sử thì gần như chưa từng có ai có khả năng thật sự không chế được Tam Thế Đồng Quan này cả, dù là Tiên Đế mạnh nhất vạn cổ – Thi Đế hay là Hoang Thiên Đế đều không có khả năng khống chế hoàn toàn kiện Tiên Khí này, cùng lắm chỉ có thể mượn dùng một số sức mạnh của nó mà thôi!
Mọi người sau khi nghe được những lời này thì há hốc mồm kinh ngạc, từ trước đến nay bọn hắn chưa từng nghe qua danh tiếng của thứ gọi là Tam Thế Đồng Quan, thậm chí Cửu Long Kéo Quan cũng chỉ nghe được một vài lời đồn mà thôi.
Cho dù là những người đã thật sự tìm hiểu về Cửu Long Kéo Quan thì cũng không thể ngờ được tòa quan tài thanh đồng kia lại có Thần Uy khủng bố như vậy!
"Thủ đoạn, chất liệu cùng với người đã rèn đúc ra Tam Thế Đồng Quan đều là một bí mật thiên cổ, không ai biết cả, người ta chỉ biết một số phế liệu còn sót lại sau khi rèn xong Tam Thế Đồng Quan đã được người của Thượng Giới lấy và chế tạo ra Đế Kiếm, một kiện Tiên Đế Khí!"

Chương 944. Thật ra là có người đứng sau

"Ba chiếc quan tài này không chỉ mạnh ở chỗ phòng ngự mà bản thân chúng lại còn có thể cảm ứng lẫn nhau, nó có thể trao đổi thông tin mà không cần quan tâm vị diện pháp tắc cùng có thể tự do xuyên qua vị diện, bách lực bách tà bất xâm!"

Năm đó Thi Hài Tiên Đế đạt tới trạng thái thăng hoa cực điểm sau đó trèo lên Tiên Đế Chi Vị và bị Nguyên Sơ Hắc Huyết ô nhiễm, cuối cùng chỉ có thể đem phần nhục thân cùng Nguyên Thần chưa bị ăn mòn phong ấn trong quan tài đồng nhỏ nhất để cầu may nhưng không ngờ nó lại thật có hiệu quả!

Nguyên Sơ Hắc Huyết kia chính là một tà vật cực kỳ quỷ dị, có thể nói là đầu nguồn của những thứ bất tường nhưng nó lại không thể ăn mòn vào bộ quan tài nhỏ nhất kia, cuối cùng Thi Hài Tiên Đế cũng có thể kéo nhục thân tinh khiết của bản thân rời khỏi, để lại Nguyên Thần bị ô nhiễm bên trong!

Dù cho là thứ quỷ dị vô cùng thần bí kia cũng không thể nào ăn mòn được Tam Thế Đồng Quan này, nếu không thì sợ rằng thân thể bị ô nhiễm của Thi Hài Tiên Đế đã trỗi dậy và lúc này không còn Hắc Ám Náo Động gì nữa, chắc chắn mọi thứ sẽ chuyển sang giai đoạn Hắc Ám Diệt Thế rồi!

Mọi người sau khi nghe lời lâu chủ nói thì giật mình vô cùng, không có ai trong này là quá hiểu rõ về Tam Thế Đồng Quan này cả, trước đây bọn hắn còn chưa từng coi trọng nó mà, tuy nhiên sau khi nghe lâu chủ kể về những sức mạnh của nó thì mọi người mới biết rõ thứ này siêu phàm ra sao!

"Cửu Long Kéo Quan lại là một vật cường hãn dị thường đến thế sao! Qua biết bao nhiêu năm tháng rồi mà trong vũ trụ không ai từng tìm hiểu về vật này à?"

Cái Cửu U hít sâu một hơi rồi lên tiếng.

Thì ra Tiên Khí cường đại tới mức có thể tự do di chuyển giữa hai giới đã tồn tại từ rất lâu rồi, hoặc có thể nói Tam Thế Đồng Quan chính là kiện Tiên Khí xuất hiện đầu tiên trong vũ trụ này!

Nhưng trong vũ trụ bát hoang này gần như trước tới nay cũng chỉ có Ngoan Nhân Đại Đế là có chút hiểu rõ về Tam Thế Đồng Quan mà thôi, còn những cường giả khác thì đều không thèm chú ý tới nó tý nào!

"Đến cuối cùng vật này có lai lịch ra sao thế lâu chủ, vì sao nó có thể thần kỳ tới mức độ đó được, không lẽ tại thời đại cực kỳ xa xôi trước kia là thời đại Hồng Hoang đã có người đủ sức rèn đúc được Tiên Khí mạnh mẽ như thế này sao?"

Diệp Phàm lúc này cũng lên tiếng với vẻ tò mò.

"Tam Thế Đồng Quan này có nguồn gốc xa xưa hơn cả thời đại Tiên Cổ, thời gian nó được tạo ra cổ lão phi thường, thậm chí ta có thể nói người tạo ra thứ này có tuổi đời còn cao hơn cả thế giới này cùng Hoàn Mỹ thế giới nữa, bí mật trong ba bộ quan tài hắn tạo ra gần như không ai có thể biết được!"

“Hiện tại trong ba chiếc quan tài đó thì cái nhỏ nhất đang nằm trong tay của Hoang Thiên Đế, còn hai bộ còn lại thì nằm trong phương thiên địa này của chúng ta!”
Lâu chủ gật đầu sau đó nói về tình trạng trước mắt của Tam Thế Đồng Quan! Đến tận hiện tại thì Diệp Phàm đã có hai lần tiếp xúc với Cửu Long Kéo Quan rồi, lần đầu là đi từ Địa Cầu tới Bắc Đẩu, còn lần hai là đi tới Tử Vi Cổ Tinh, ngoài ra chiếc quan tài thanh đồng nhỏ kia có vẻ là thứ trọng yếu để cảm ứng được Cửu Long Kéo Quan.
Sau khi lâu chủ nói ra những sức mạnh kinh người mà Cửu Long Kéo Quan sở hữu thì hắn nhanh chóng giấu thứ này đi mà không dám lấy ra khoe, ai biết thứ này có trở thành một Tiên Khí vô thượng hay không chứ.
“Diệp Phàm, ngươi đã từng cưỡi Cửu Long Kéo Quan đến đây rồi thì ngươi kể thử cảm giác trên đó đi!”
“Đúng vậy, trên Cửu Long Kéo Quan thật sự có chín tên Long Tộc lấy thần thông kéo quan tài à? Hay là nó có ngụ ý đặc biệt gì khác!”
“Theo ta đoán thì Cửu Long Kéo Quan chắc hẳn là một dị tượng cường đại nào đó phải không?”
Lúc này mọi người vừa thảo luận vừa quay sang tham khảo ý kiến của Diệp Phàm, giả thuyết của mỗi người đều khác nhau, ai nấy đều đang suy đoán rốt cuộc Cửu Long Kéo Quan này thật sự là cái gì mà lại có Thần Thông kinh khủng tới như vậy.
Dù sao tất cả cũng chỉ là do lâu chủ nói ra mà thôi, trong số bọn hắn thì số người đã từng tận mắt nhìn thấy Cửu Long Kéo Quan thật sự không nhiều thế nên cũng không quá chắc chắn.
“Lúc ấy ta hoàn toàn không biết rõ thứ này thần kỳ như vậy, theo góc nhìn của ta thì nó hoàn toàn không giống một kiện Tiên Khí sở hữu Thần Thông vô thượng tý nào!”
Bản thân Diệp Phàm cũng cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn, nếu không phải nhờ lâu chủ tiết lộ thân phận thật sự của nó thì chắc phải chờ tới khi hắn chứng đạo xong thì mới có đủ tu vi để nghiên cứu ra sự kỳ diệu trong chiếc quan tài nhỏ này.
“Thật ra còn một chuyện mà ngươi không biết, Cửu Long Kéo Quan không phải tự nhiên mà xuất hiện trong hư không đâu, năm đó việc Cửu Long Kéo Quan bay tới Địa Cầu chở ngươi tới Bắc Đẩu này thật ra là do có người đứng sau điều động.”
Bỗng khi này lâu chủ lại tiết lộ ra một tin tức cực kỳ kinh người.

Chương 945. Không biết phản ứng ra sao

Cửu Long Kéo Quan có thể nói là bước ngoặt của cả cuộc đời Diệp Phàm, hoặc có thể nói là bước ngoặc của toàn bộ thế giới này, mà phía sau tất cả thật ra là có một bàn tay sắp xếp hết từ trước!

Diệp Phàm sau khi nghe có người sử dụng Cửu Long Kéo Quan để chở mình từ Địa Cầu tới đây thì không nhịn được mà sừng sốt, sau đó hắn hỏi lại với vẻ chấn kinh.
"Cuối cùng đó là ai thế?"
Diệp Phàm chưa từng nghĩ rằng đằng sau việc bản thân bị bắt lên Cửu Long Kéo Quan sau đó được chở về Bắc Đẩu lại là một kế hoạch, đến nay hắn vẫn chưa thể phân biệt được việc năm đó đối với hắn là tốt hay là xấu nữa, thế nên hắn vẫn chưa biết nên hận hay là nên cảm tạ người thần bí kia.
"Vật siêu nhiên như thế mà lại có người điều động được ư, hơn nữa còn bắt nó bay ra ngoài vũ trụ rồi chở một người mang thể chất Thái Cổ Thánh Thể về? Dù nói như nào người này luôn là bằng hữu của Nhân Tộc."
Lão Phong Tử thì có tâm thái khác Diệp Phàm hoàn toàn, trên người của Diệp Phàm mang thể chất đặc thù và vô cùng hiếm thấy là Thái Cổ Thánh Thể, huyết mạch này từ xưa đến nay luôn thuộc về những người bảo hộ Nhân Tộc tại Bắc Đẩu Cổ Tinh.
Thế nên đối với Nhân Tộc thì người đã điều động Cửu Long Kéo Quan mang Diệp Phàm tới đây chắc hẳn là một người theo phe Nhân Tộc.
"Đúng vậy, nếu như Diệp Phàm không giáng lâm xuống Bắc Đẩu Cổ Tinh thì sợ rằng Thánh Thể nhất mạch đã diệt tuyệt mất rồi, sau này việc tranh đấu giữa Nhân Tộc cùng những Tộc khác cũng sẽ khó khăn hơn."
Khương Thái Hư đồng ý với cái nhìn của Lão Phong Tử, không cần quan tâm người này là cố ý hay là vô tình, việc Diệp Phàm xuất hiện đã giúp cho tình thế của Bắc Đẩu Cổ Tinh tốt lên là sự thật.
"Việc Thánh Thể giáng lâm có thể là việc tốt của Nhân Tộc nhưng đó không phải là mục đích chính của người kia."
Lâu chủ nghe vậy thì lắc đầu rồi cười nhẹ.
Mọi người thấy biểu lộ của lâu chủ thần bí như thế thì càng cảm giác hiếu kỳ hơn, bọn hắn đều muốn biết sau lưng việc này có bí mật to lớn ra sao."
"Đến cuối cùng vị đại năng nào đã đứng sau mưu đồ gì ta thế lâu chủ! Đến cuối cùng ai là người lại phí sức lớn như thế để mang ta từ Địa Cầu tới đây?
Bản thân Diệp Phàm lúc này cũng đã cảm thấy khá luống cuống và bắt đầu khẩn trương.
"Đúng vậy, trên vũ trụ bát hoang này lại còn có đại năng như vậy ẩn thế sao? Lại còn có thể điều động kỳ cảnh như là Cửu Long Kéo Quan đem Thánh Thể từ Thiên Ngoại về đây, ngay cả Đại Đế đương thời cũng khó mà làm được chuyện này đó!"
Cơ Tử tuy không biết rõ thật sự điều động Cửu Long Kéo Quan cần những gì những sau khi nghe những sức mạnh mà nó sở hữu thì chắc chắn đó không phải là việc dễ dàng gì.
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu phải nói là bước từ kinh ngạc này sang kinh ngạc khác.
"Người điều động Cửu Long Kéo Quan đi tới Địa Cầu để mang người tới Táng Đế Tinh chính là Ngoan Nhân Đại Đế!"
Lúc này lâu chủ mới chịu tiết lộ tin tức động trời này ra cho mọi người, khi

lời của lâu chủ vừa dứt thì cả sảnh đường giật mình há hốc mồm kinh ngạc, trên mặt của từng người đều hiện lên vẻ kinh sợ!
Người điều động Cửu Long Kéo Quan mang Diệp Phàm tới đây lại chính là Ngoan Nhân Đại Đế cường hãn vô song sao?
"Ngoan Nhân Đại Đế chưa từng gặp mặt Diệp Phàm, nhưng vì sao nàng lại cố gắng hao phí sức lục để sử dụng Cửu Long Kéo Quan mang Diệp Phàm tới đây thế?"
"Không lẽ giữa Ngoan Nhân Đại Đế và Diệp Phàm còn có mối liên hệ nào đó sao?"
"Ta biết rồi! Chắc chắn Diệp Phàm đã từng đắc tội với Ngoan Nhân Đại Đế nên nàng mới cố ý mang ngươi tới đây để trừng phạt!"
Lúc này đủ loại giả thuyết kỳ quái nhanh chóng xuất hiện khắp Thiên Cơ Lâu, trong đó có một số giả thuyết vừa nghe thôi đã cảm thất cực kỳ không đáng tin rồi, tuy nhiên lại có một số người đồng tình.
Dù sao sau những lần lâu chủ nói về Ngoan Nhân Đại Đế thì mọi người cũng biết rõ nàng thật sự cường hãn tới mức nào, phong phạm vô địch của Ngoan Nhân Đại Đế đã được lâu chủ kể rõ ra cho tất cả mọi người cùng biết.
Thế nên việc một vị Nữ Đế tài tình tuyệt luân như vậy lại hao trăm công ngàn sức để mang Diệp Phàm đến Táng Đế Tinh này đương nhiên sẽ trở thành một tin tức lớn rồi, tất cả mọi người đều dự đoán liên hệ giữa cả hai là gì.
"Vì sao Ngoan Nhân Đại Đế lại mang ta từ Địa Cầu tới Bắc Đẩu Cổ Tinh này vậy lâu chủ?"
Bản thân Diệp Phàm cũng lên tiếng một cách khẩn trương.
Bản thân Diệp Phàm lúc này cũng không biết rõ chuyện gì đang xảy ra, hắn sợ rằng thật sự mình đã vô tình đắc tội Nữ Đế trong một lúc nào đó nên cũng muốn làm rõ vấn đề!
Ngoan Nhân Đại Đế chính là một vị đại năng cấp bậc Thiên Đế nếu đúng như lời của lâu chủ nói, nàng khác hoàn toàn với những Đại Đế khác, bản thân nàng đã là người được mệnh danh là Ngoan Nhân Đại Đế rồi nên không ai muốn đắc tội vị Nữ Đế này cả!
"Ngoan Nhân Đại Đế tốn công sức thôi động Cửu Long Kéo Quan tới Địa Cầu để tiếp ứng ngươi tới Bắc Đẩu không phải là vì nàng muốn trả thù mà là nàng muốn ngươi thành Đế!"
Tuy nhiên lúc này lâu chủ lại đưa ra một câu trả lời mà không ai ngờ được, bản thân Diệp Phàm khi nghe những lời này cũng không biết phản ứng ra sao!

Chương 946. Hợp Đạo Hoa

Ngoan Nhân Đại Đế lấy Thôn Thiên chứng đạo, vốn nàng đáng ra phải nổi danh với biệt hiệu Thôn Thiên, tuy nhiên mọi người ai nấy đều gọi nàng với biệt danh Ngoan Nhân bởi vì vị Nữ Đế này thật sự quá hung ác, không chỉ hung ác với người khác mà còn hung ác với bản thân mình!
Một vị Đại Đế vô tình như thế này mà lại muốn giúp một người khác trở

thành Đế à? Thậm chí vì thế mà còn không tiếc công sức điều động một kiện Tiên Khí như Cửu Long Kéo Quan để mang người đó từ Tinh Vực xa xôi về đây!
"Ngươi có nhầm không lâu chủ? Từ lúc ta biết Diệp Phàm đến nay thì đã thấy hắn trải qua nhiều nguy cơ sinh tử, thậm chí còn có trở về từ cõi chết, lần nào cũng là hung hiểm thập tử nhất sinh đó! Nếu như hắn không bị mang tới Bắc Đẩu Cổ Tinh thì hắn hoàn toàn không cần chịu nhiều cực khổ như vậy."
Lão Phong Tử tuy rất vui mừng trước việc Diệp Phàm tới Bắc Đẩu Cổ Tinh nhưng y cũng nhịn không được mà lên tiếng.
Dù sao từ lúc Diệp Phàm đi tới Bắc Đẩu tới hiện tại thì những gì hắn trải qua hoàn toàn không yên bình tý nào, tại Bắc Đẩu hắn không chỉ bị người khác ghét bỏ vì Thánh Thể là phế thể trời sinh mà còn bị người khác ngấp nghé bảo vật, nhiều lần hiểm tử hoàn sinh.
Nếu như nói Ngoan Nhân Đại Đế muốn Diệp Phàm chịu đựng một vài trắc trở trên con đường thành Đế thì cũng không đúng, bởi vì chỉ cần một lần nào Diệp Phàm sơ sẩy một tý thôi thì hắn đã chết rồi!
"Đúng vậy, đừng nói là chứng đạo, nếu như không có ta hộ pháp sau đó nối lại đường tu luyện cho hắn thì thậm chí Hóa Long Cảnh hắn cũng không thể đạt được!"
"Con đường tu hành của Thánh Thể quả thật quá mức đặc thù, trừ phi thật sự ngươi có cực kỳ nhiều kỳ ngộ cùng bên người có người hộ đạo tương trợ, nếu không thì không khác nào phế vật!"
Khương Thái Hư lúc này cũng nhớ lại nhiều chuyện xảy ra trong quá khứ, chuyện hắn lấy Thần Chi Tự Khúc để nối lại con đường chi Diệp Phàm tới nay vẫn rõ ràng trước mắt hắn.
"Đúng thế lâu chủ, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra thế?"
Diệp Phàm sau khi nghe lâu chủ nói thì không trực tiếp tỏ ra không tin, dù sao đây cũng là lời do chính miệng lâu chủ nói ra chứ không phải người khác, nhất định có lý do nào đấy.
Nhưng hai vị tiền bối nói cũng đúng, sau khi bản thân tới Bắc Đẩu Cổ Tinh thì đã trải qua không biết bao nhiêu chuyện, nhìn kiểu gì cũng không giống có người giúp đằng sau cả!
"Sao mà không đúng được? Vào lúc ngươi chưa đạp chân lên Bắc Đẩu thì Đế Lộ đã được trải tốt cho ngươi rồi!"
"Trước khi Cửu Long Kéo Quan tới Địa Cầu để đón ngươi thì Ngoan Nhân Đại Đế đã thả một đóa Hợp Đạo Hoa vào trong đó!"
"Trong Thanh Đồng Tiên Điện cũng có khí tức của ngươi, từ đó khiến cho việc ngươi đi vào đó dễ dàng hơn rất nhiều, và trong đó cũng cất giấu Vạn Vật Mẫu Khí Căn, Tiên Trân Đồ cùng nhiều dị bảo khác nhau chắc ngươi chưa quên!"
"Khi ngươi vừa trèo lên Cửu Long Kéo Quan thì con đường thành Đế của ngươi đã được trải tốt, sau khi ngươi sử dụng xong Hợp Đạo Hoa thì sẽ có thể thành Đế, sau đó làm chủ Thanh Đồng Tiên Điện, lấy Tiên Trân Đồ luyện

hóa Đế Khí và trở thành một đời Thánh Thể Đại Đế!"
Lâu chủ lúc này chỉ cười khẽ rồi lắc đầu, đủ loại thông tin được tuôn ra và khiến cho tất cả mọi người tạm thời quá tải, bản thân Diệp Phàm cùng mọi người đều không ngờ rằng Ngoan Nhân Đại Đế đã chuẩn bị đầy đủ như thế!
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu phải mất một lúc lâu mới có thể lấy lại được bình tĩnh, dù thế mọi người vẫn chấn kinh tới mức không nói lên lời!
Con đường của Ngoan Nhân Đại Đế chuẩn bị thật sự quá chu toàn, thậm chí ngay cả Hợp Đạo Hoa – một trong tam đại kỳ hoa, thứ thậm chí còn thần bí hơn cả Bất Tử Thần Dược cũng được chuẩn bị sẵn, một khi sử dụng nó thì dù không có bất kỳ tu vi nào cũng có thể trực tiếp chứng đạo thành Đế!
Thần Vật như thế trước tới nay đều chỉ lưu truyền dưới dạng lời đồn mà thôi, không có ai từng thấy hoặc sử dụng được nó cả nên mọi người không ngờ nó lại là một thứ thật sự tồn tại trên thế gian, thậm chí còn ở trong tay Ngoan Nhân Đại Đế nữa!
Diệp Phàm đương nhiên là người kinh ngạc nhất trong này, bản thân hắn hoàn toàn không phát giác được trong Cửu Long Kéo Quan có chứa một đóa Hợp Đạo Hoa, lúc ấy hắn cũng không phải là tu sĩ nên sao có thể biết được chứ!
Nhưng sau này khi đi vào Thanh Đồng Tiên Điện thì hắn thật sự đã tìm được Vạn Vật Mẫu Khí Căn, nhìn được Tiên Trân Đồ, nếu tỉnh đi tỉnh lại thì hắn cũng đi được một phần trên con đường mà Ngoan Nhân Đại Đế chuẩn bị cho hắn.
Qua một lúc thì tất cả mọi người mới dần dần kiềm chế được sự kinh ngạc của bản thân, bọn hắn không ngờ Ngoan Nhân Đại Đế lại vẽ ra một con đường chứng đạo hoàn mỹ như thế cho Diệp Phàm!
"Hợp Đạo Hoa! Tiểu tử nhà ngươi vậy mà không nhận ra Hợp Đạo Hoa sao, nếu không thì giờ này ngươi cũng là Đại Đế rồi!"
Hắc Hoàng lúc này quả thật là vừa mừng vừa sợ, nó quay sang sủa Diệp Phàm một trận inh ỏi!
Không biết phải nói Diệp Phàm may mắn hay không may đây, tuy đã từng có cơ hội gặp thoáng qua Thần Dược như thế nhưng lại không sử dụng!
"Sau Ngoan Nhân Đại Đế lại chiếu cố Diệp Phàm thế lâu chủ, ngoại trừ tiếp ứng hắn tới Bắc Đẩu nàng lại còn trải đường sẵn cho hắn nữa!"
Lúc này Cơ Tử Nguyệt khá là không vui nên nàng vội lên tiếng hỏi lâu chủ.
Nàng không tin một người như Ngoan Nhân Đại Đế lại đi coi trọng một Diệp Phàm vô danh không tu vi gì!

Chương 947. Cơ hội

"Việc này liên quan tới việc tư của Ngoan Nhân Dại Đế, ta chỉ có thể nói rằng vì kiếp trước của Diệp Phàm cực kỳ tương tự với một vị chí thân của Nữ Đế thế nên hắn mới được chiếu cố như vậy!"
"Chờ ngày Ngoan Nhân Đại Đế thật sự tỉnh lại và đích thân tới Thiên Cơ Lâu thì việc này sẽ được công bố, cũng sớm thôi!"

Lâu chủ cười nhạt, nếu như lúc này Ngoan Nhân Đại Đế tỉnh lại và biết được việc Thiên Cơ Lâu thông hiểu toàn bộ mọi chuyện trong Chư Thiên Vạn Giới thì chắc chắn nàng sẽ tới đây để hỏi rốt cuộc Diệp Phàm có phải là chuyển thế của ca ca nàng hay không.
Nhưng mà tại phương vũ trụ này thật sự không có chuyện chuyển thế, cùng lắm cũng chỉ là một đóa hoa tương tự mà thôi.
Việc chuyển thế thì ngươi tin có thì nó có, ngươi không tin thì nó không.
Đám người khi này không còn quan tâm chuyện vì sao Diệp Phàm được chiếu cố nữa mà chuyển sang kinh ngạc trước con đường mà Ngoan Nhân Đại Đế chuẩn bị cho Diệp Phàm!
Bởi vì Diệp Phàm lúc này vẫn chưa chứng đạo nên chắc hẳn đóa Hợp Đạo Hoa kia vẫn còn nằm trong Cửu Long Kéo Quan!
Đây chính là một con đường tắt trực tiếp chứng đạo thành Đế đó!
Nếu như ai lấy được đóa Hợp Đạo Hoa trong Cửu Long Kéo Quan thì sẽ có thể dẫn trước tất cả đại năng đương thời, trực tiếp chứng đạo!
Đường tắt thế này nên tất cả mọi người đều động tâm, dù cho là đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng không ngoại lệ.
Doãn Thiên Đế một lòng chứng đạo khi nghe tới đây thì dứt khoát không xông Chiến Thần Tháp nữa mà lập tức bay khỏi Thiên Cơ Lâu, hắn muốn đi vào vũ trụ để tìm Cửu Long Kéo Quan mờ mịt kia!
Mà tai mắt đến từ các thế lực khắp nơi lúc này cũng nhịn không được mà truyền tin tức to lớn này về đại bản doanh!
Tin tức kinh thiên này lập tức quét ngang toàn bộ Bắc Đẩu!
Tin tức bùng nổ như thế này nhanh chóng được truyền tới tai vô số thế lực trên Bắc Đẩu Cổ Tinh với tốc độ cực nhanh.
Lúc này Bất Tử Đạo Nhân cùng những người thuộc Hoàng Sào sau khi nghe tin tức này thì vẻ mặt cũng chấn kinh vô cùng!
"Không ngờ… Vạn Cổ Nhất Đóa – Hợp Đạo Hoa vậy mà lại rơi vào tay của Ngoan Nhân Đại Đế, hơn nữa nàng còn an bài nó cho tên Thánh Thể Nhân Tộc kia nữa chứ."
Bất Tử Đạo Nhân sau khi nghe xong mọi chuyện thì nhịn không được mà thở phào một cái, may mà lúc ấy Diệp Phàm không có tu vi nên không phân biệt được Hợp Đạo Hoa, hắn không biết kế bên mình lại có một Thần Dược kinh người như vậy!
"Hợp Đạo Hoa này thật sự thần kỳ tới mức như vậy sao? Dù là tu vi ra sao cũng có thể lập tức chứng đạo thành Đế sau khi sử dụng?"
Thần Hoàng Tử lúc này vẫn không tin trên đời này lại có thứ thần kỳ như thế nên nhiều lần xác minh.
"Đó là sự thật, năm đó ngay cả Thiên Hoàng cũng đã tốn một khoảng thời gian dài để tìm kiếm nó để cho ngươi sử dụng, nhưng không may là dù tìm thế nào cũng không thể dò ra bất kỳ tung tích nào của nó cả nên y chỉ có thể để lại Tạo Hóa Nguyên Nhãn!"
Bất Tử Đạo Nhân gật đầu xác nhận, công hiệu của Hợp Đạo Hoa từ xưa đến nay vẫn được lưu truyền, vô cùng đáng tin!

Hiện tại việc cần chú ý nhất là nếu như tin tức Diệp Phàm không sử dụng Hợp Đạo Hoa truyền ra ngoài thì số lượng người tìm kiếm Cửu Long Kéo Quan cũng sẽ tăng lên theo.
"Nếu như có thể tìm tới Hợp Đạo Hoa gì đó kia thì đó chính là một cơ hội cực tốt để điện hạ ngài chứng đạo thành Đế đó!"
Bất Tử Đạo Nhân suy tư một chút liền cảm giác đây là một cơ hội cực lớn, không thể bỏ lỡ được!
Cửu Long Kéo Quan đi từ Địa Cầu tới Bắc Đẩu Cổ Tinh, chắc hẳn hiện nay nó vẫn còn đang lơ lửng ở một góc nào đó trong vũ trụ mà thôi.
"Tuy nói vậy nhưng vũ trụ rộng lớn biết bao nhiêu chẳng lẽ ngươi không rõ, ai biết được Cửu Long Kéo Quan kia nằm chính xác ở đâu mà tìm? Ngươi nghĩ việc xác định vị trí của nó dễ lắm à?"
Lúc này Bất Tử Thiên Hậu đứng kế cũng nhanh chóng lên tiếng.
Ánh mắt của nàng cực kỳ khẩn trương, không thua gì Thần Hoàng Tử cả! Bởi vì dưới cái nhìn của nàng thì đây chính là một cơ hội chứng đạo thành Đế có một không hai, nếu như có thể sử dụng Hợp Đạo Hoa thì nàng không cần mượn dùng danh hiệu hậu duệ của Bất Tử Thiên Hoàng để thống lĩnh Thái Cổ Vạn Tộc nữa, chỉ riêng Đế Vị của bản thân thôi cũng đã đủ lực hiệu triệu rồi!
"Không cần vội, chuyện này cần bàn bạc kỹ hơn nữa!"
Con mắt của Bất Tử Đạo Nhân chuyển một vòng, suy tư một hồi sau đó lên tiếng.
Cùng lúc đó trong Thần Khư Cấm Khu.
"Hợp Đạo Hoa? Sau khi ăn vào liền chứng đạo thành Đế?"
"Hơn nữa đây còn là thứ mà Ngoan Nhân Đại Đế để lại làm nền cho Đế lộ của Diệp Phàm? Sao có thể có việc đó chứ!"
"Bất kỳ vật gì mà Ngoan Nhân Đại Đế để lại đều là của ta, đều là truyền thừa của ta!"
Bỗng một trận xao động cực kỳ cuồng bạo quét ngang Thần Khư Cấm Khu, như có ngàn vạn Bí Thuật bộc phát cùng một lúc vậy, một vầng sáng như ánh mắt trời, tỏa ra ánh sáng chói lóa dần hiện lên!

Chương 948. Lo gì thiếu cơ hội

Hỗn Độn lúc này đương nhiên cũng ngấp nghé vô cùng trước cái gọi là Hợp Đạo Hoa kia, khi nghe được tin tức về nó thì hắn đã sử dụng Bí Thuật nhanh chóng lao lên tinh không, hoàn toàn không quan tâm tới mệnh lệnh mà các Chí Tôn Cấm Khu giao cho bản thân mà trốn vào vũ trụ để tìm Cửu Long Kéo Quan.
Đương nhiên trong vũ trụ này không chỉ có riêng các thế lực của Bắc Đẩu Cổ Tinh mới nhận được tin tức?
Lúc này dù cho là bất kỳ cường giả nào dù đang ở đâu sau khi nghe tin tức này xong thì đều xuất quan, tất cả đều tham gia vào trận tranh đoạt Hợp Đạo Hoa này!

“Chỉ cần tìm được Hợp Đạo Hoa thì chắc chắn ta sẽ làm huy hoàng khi xưa tỏa sáng lại một lần nữa, siêu việt thành tựu của lão Hầu Tử khi xưa!”
Một đại năng Thái Cổ là Đế Khuyết, người đã từng nhị nhật tranh huy cùng Đấu Chiến Thánh Hoàng lúc này đã sống lại đời thứ hai, phá bỏ Thần Nguyên để tu hành lại từ đầu nhanh chóng tuyên bố!
Khi vừa nghe tin tức về Hợp Đạo Hoa thì hắn cũng như bao người khác, nhanh chóng chuẩn bị chạy vào vũ trụ tìm kiếm.
Ngoài ra thì còn có Thi Thần Trùng, người thừa kế của Vũ Hóa Thần Triều và nhiều hậu thế của các đại năng khác cũng bị kinh động bởi thông tin này!
“Không ngờ tới hiện tại cũng có thể gây chuyện được, Thiên Cơ Lâu thật sự là một nơi trời đánh mà!”
Ngay cả Lão Kim Ô cũng gia nhập vào đại quân tìm kiếm và tranh đoạt Hợp Đạo Hoa này, nhưng khuôn mặt của hắn không phải là hưng phấn mà lại là tức hổn hển.
Bởi vì trước tới nay hắn đã ẩn nhẫn tu hành một thời gian dài rồi, vào Hoàng Kim Đại Thế hiện tại thì hắn có tự tin rằng bản thân không sợ cạnh tranh với bất kỳ người nào cả, hắn tin rằng bản thân đủ sức siêu việt tất cả!
Nhưng khi Thiên Cơ Lâu công bố sự tồn tại của Hợp Đạo Hoa thì khác, một khi thứ này hiện thế thì chắc chắn cơ hội chứng đạo của hắn gần như về bằng không, không ai đảm bảo việc lỡ như có người tìm tới Thần Vật này sau đó sử dụng trước khi hắn kịp chứng đạo thì không lẽ công sức sống lại của hắn đổ sông đổ biển hay sao?
Thế nên Hợp Đạo Hoa tuy tốt nhưng hắn thà hủy đi chứ không muốn người khác tìm được!
Lúc này toàn bộ vũ trụ đều đã sôi nhào hết cả lên, các cao thủ, thiên tài đều sinh động vô cùng!
Ngay cả những chỗ sâu hoang vu trong vũ trụ xưa nay không ai tìm tới lúc này cũng vô cùng náo nhiệt, những Tinh Vực càng vắng vẻ thì nay lại càng đông đúc!
Mà trong Thiên Cơ Lâu hiện tại thì chỉ có Doãn Thiên Đức là người đầu tiên cũng như ngươi cuối cùng rời đi, những người còn lại hoàn toàn không có ý định đi đâu cả!
“Mặc dù việc bỏ qua Hợp Đạo Hoa ta cảm thấy hơi tiếc nuối nhưng cũng nhờ vậy mà ta mới có cơ hội gia nhập Thiên Cơ Lâu, ta cảm thấy đó là một niềm vinh hạnh của ta, Hợp Đạo Hoa hoàn toàn không là gì trước sự dạy bảo của lâu chủ cả!”
Lúc này Diệp Phàm cũng nhân cơ hội đó mà khen lâu chủ cùng Thiên Cơ Lâu.
“Nịnh hót!”
Vương Đằng thấy thế thì uống một ngụm rượu rồi quay sang la lên.
“Không thể nói như vậy được, việc trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu hoàn toàn không thua gì Đế Lộ của Ngoan Nhân Đại Đế vạch ra cả!”
Đoạn Đức lại cảm giác những lời này của Diệp Phàm là sự thật.
Trở thành đệ tử của Thiên Cơ Lâu thì được tu luyện Tiên Kinh như Thiên

Cơ Vạn Tượng Công, lại còn có nhiều thánh địa tu luyện như Thời Gian Tháp, Thiên Cơ Cổ Lộ, dù là Đế Lộ được Nữ Đế trải sẵn cũng chưa chắc tốt hơn đãi ngộ của đệ tử Thiên Cơ Lâu!

…

Sau khi trải qua việc của Thánh Hoàng Tử thì mọi người cũng hiểu ra một đạo lý là thực lực của bản thân bắt buộc phải do bản thân tu luyện ra được, đi đường tắt thì cuối cùng cũng không thể trở nên cường đại!

Nếu như Diệp Phàm thật sự sử dụng Hợp Đạo Hoa để chứng đạo thành Đế thì đời này hắn cũng chỉ có thể trở thành một Đại Đế bình thường, phổ thông mà thôi, sau này cũng chỉ được hậu nhân nhắc tới một hai câu là may lắm rồi.

Nhưng nếu trở thành một trong bốn đệ tử đứng đầu trong Thiên Cơ Lâu như hiện tại thì lo gì thiếu cơ hội chứng đạo?

"Được rồi, hiện tại Thần Uy Đế Binh Bảng cũng đã được công bố hoàn tất, hai mươi thanh Đế Binh mạnh mẽ nhất vũ trụ này đã được liệt kê xong!"

Lâu chủ lúc này cũng duỗi lưng một cái, dù sao lần này hắn đã liệt kê hết toàn bộ hai mươi thanh Đế Binh trong vòng một lần, thậm chí còn tiện thể phổ cập không ít bí mật về chư thiên cho mọi người biết nữa.

Ở giữa lại còn bị vài chuyện gián đoạn, lãng phí không ít thời gian.

Lúc này tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu vẫn còn đang tranh luận về những Thần Uy Đế Binh mà Thiên Cơ Lâu vừa công bố, nhất là thứ hạng của những Tiên Khí kia!

Mà phần lớn người đều là thảo luận về Ngoan Nhân Đại Đế, Thành Tiên Lộ, Vô Thủy Đại Đế, ai nấy đều bất ngờ trước tin tức mà lâu chủ đã tiết lộ về những Đại Đế này.

"Lâu chủ, Hợp Đạo Hoa cuối cùng cũng chỉ có một đáo mà thôi, nếu như ngài để tin tức đó tùy ý truyền ra ngoài thì sợ rằng tất cả các thế lực đều sẽ tranh nhau tranh đoạt!"

Cái Cửu U thì sắc mặt lo lắng vô cùng, lão nhanh chóng lên tiếng.

"Đúng vậy, Doãn Thiên Đức vừa nghe liền đã rời đi rồi chứ đừng nói là những thế lực tại Bắc Đẩu cùng ngoài vũ trụ kia, chỉ cần bọn hắn vừa nghe được thì chắc chắn sẽ xuất động!"

Khương Thái Hư cũng lên tiếng.

Chương 949. Diệt cỏ không tận gốc thì không được

Mặc dù tình hình đúng như bọn hắn nói là sẽ trở nên rất hỗn loạn nhưng trong Thiên Cơ Lâu này thì ngoại trừ Doãn Thiên Đức ra, không còn ai rời khỏi để đi tìm Hợp Đạo Hoa cả.

Việc tìm kiếm vị trí cụ thể của Cửu Long Kéo Quan trong vũ trụ rộng lớn vô ngần này nói thì dễ hơn làm, dù sao ban đầu Cửu Long Kéo Quan cũng đã là một kỳ cảnh cực kỳ hiếm thấy tại vũ trụ này rồi.

Trên thế gian này nếu như nói còn có người nào thật sự biết rõ vị trí cụ thể

của Cửu Long Kéo Quan thì chắc hẳn chỉ có Ngoan Nhân Đại Đế cùng Thiên Cơ Lâu chi chủ mà thôi, còn lại thì chỉ có thể dựa vào vận may.
"Yên tâm, ta sẽ tự mình xử lý vấn đề của Hợp Đạo Hoa, việc chứng đạo tại thời đại này chỉ có thể dựa vào sự cố gắng của bản thân chứ không phải là dựa vào ngoại lực, ta tin chắc Ngoan Nhân Đại Đế cũng sẽ tán đồng suy nghĩ này của ta!"
Quả nhiên sau khi nghe Khương Thái Hư nói như vậy thì lâu chủ lập tức gật đầu một cách đầy ung dung, việc này cũng khiến cho đám người ở đưới yên lòng hơn rất nhiều.
Nếu như lâu chủ đã sớm an bài ba con đường chứng đạo cho đệ tử của Thiên Cơ Lâu rồi thì sao có thể để thứ gọi là Hợp Đạo Hoa này phá hỏng chứ!
Những đệ tử Thiên Cơ Lâu còn lại sau khi nghe tới đây cũng thì cảm giác an tâm hơn phần nào, dù sao chính lâu chủ cũng đã nói là sẽ đích thân giải quyết mà, cần gì quan tâm nữa chứ?
Lúc này Thần Uy Đế Binh Bảng cũng đã kết thúc, dựa theo ước định giữa lâu chủ cùng Nhan Như Ngọc thì lúc này cũng là lúc hắn phải đáp ứng đi tìm Thanh Đế, sau đó thì xem xét đề nghị của Cái Cửu U khi nãy!
Hai người Cái Cửu U cùng Nhan Như Ngọc liếc nhau và chuẩn bị mở miệng lên tiếng, tuy nhiên phong vân xung quanh Thiên Cơ Lâu biến sắc, giống như đang có một uy áp cực kỳ lớn đang hạ xuống Thần Thành!
Cùng lúc đó thì tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được sát khí kinh khủng đang dần dần lan tràn ra xung quanh, hắc khí đang dần tiến tới từ phía đông!
Tất cả tu sĩ đang có mặt trong Đông Hoang Thần Thành đều biến sắc khi cảm nhận được việc đang xảy ra, tất cả nhanh chóng nhượng bộ lui binh và nhanh chóng rời khỏi phạm vi mà hắc khí cùng mây đen đang dần bao phủ.
Mà Thiên Cơ Lâu đang rất náo nhiệt cũng phải trở nên im ắng vì cỗ sát khí bỗng nhiên xuất hiện này!
"Lại là Cực Đạo Binh Khí chi uy? Hiện tại còn ai trên Bắc Đẩu Cổ Tinh to gan tới mức dám tới Thiên Cơ Lâu để vận dụng Cực Đạo Binh Khí giương oai thế?"
Tràng diện như thế này đã từng xảy ra vào thời gian ngắn trước đó, Lão Phong Tử đương nhiên quen thuộc vô cùng, tuy nhiên uy áp hiện tại còn kinh khủng hơn lần Cổ Tộc xâm lấn trước đó nhiều.
"Người đến lần này cũng không phải là người của Bắc Đẩu Cổ Tinh!"
Lâu chủ cười lạnh một tiếng rồi nhìn lên bầu trời.
Đợt tấn công Thiên Cơ Lâu này ẩn chứa hai uy thế khác biệt, một bên sử dụng năng lượng quen thuộc là linh khí nhưng bên còn lại thì sử dụng một thứ năng lượng cực kỳ lạ lẫm!
"Đám người này thật sự quá đáng ghét, đúng là không diệt cỏ tận gốc thì không được rồi!"
Bách Thắng Quang Hoàn trên người Vương Đằng nhanh chóng được thắp sáng rạng rỡ, cường quang bao bọc của người y như chiến thần hàng thế!

Thần uy bên ngoài cũng không chịu yếu thế, càng lúc nó càng trở nên kinh khủng hơn, nhất là cỗ thần uy đến từ Thiên Ngoại kia, nó kinh khủng tới mức dù cho đứng trong Thiên Cơ Lâu thì cũng có vài người bị áp chế tới mức không ngước đầu lên được!
Chỉ có những người mang Đế Binh như đệ tử Thiên Cơ Lâu, hoàng tử, con của các Đại Đế cùng những cường giả như Khương Thái Hư, Cái Cửu U mới có thể bình tĩnh mà đứng nhờ Thần Thông hộ thể!
"Xem ra người xâm lấn lần này còn nhiều hơn lần Cổ Tộc trước, có vẻ hơi khó đối phó hơn một chút đây!"
Mắt của Cái Cửu U lúc này đã có thể nhìn thấu được vài nhân ảnh đang lấp ló trên Ngũ Sắc Tường Vân, phía đông thì mây đen nổi lên tứ phía!
"Nhiều người thì sao chứ, coi như có kết bè kết phái tới mức nào thì cũng vô dụng mà thôi!"
Thánh Hoàng Tử đứng thẳng sau đó lên tiếng, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn trong người hắn tỏa ra thần uy vô địch như muốn đồng ý với lời nói của chủ nhân nó, uy áp quanh thân Thánh Hoàng Tử biến mất một cách vô tung vô ảnh.
"Hiện tại đang có hai phe thế lực khác nhau đang muốn tấn công Thiên Cơ Lâu, tuy cả hai không phải hẹn từ trước nhưng bọn hắn cũng có thể coi là quen biết nhau đã lâu."
Lâu chủ vung tay lên một cái thì như có một cơn gió nhẹ thổi qua, uy áp kinh khủng đang đè trên đầu mọi người trong Thiên Cơ Lâu bỗng biến mất hết cả, tiêu tán vô tung.
Đám người lúc này mới có thể ngẩng đầu lên một cách đắc ý hòng quan sát tình hình trên kia, tại chính giữa uy áp kinh khủng trên trời kia vậy mà lại có một luồng Ngũ Sắc Thần Quang, thậm chí còn có cả một khuôn mặt đang ẩn hiện!

Chương 950. Thần Đình liên thủ với Thần Vực

"Đó là quái vật gì thế?"
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu khi thấy cảnh này thì đều kinh hô và khiếp sợ không thôi!
"Kia chính là Thần Vực, nơi hội tụ tín ngưỡng của ức vạn sinh linh, bọn hắn sử dụng Tín Ngưỡng để tu luyện, nếu nói trong vũ trụ này ai là người nghiên cứu sâu nhất về Tín Ngưỡng Chi Lực thì chắc chắn là bọn hắn chứ không phải là Đại Lôi Âm Tự!"
Lâu chủ liếc sang liền nhìn thấy được thân phận của những tên này sau đó lên tiếng.
Trên tầng mây lúc này chính là đám người tới từ một thế lực tối cao trong Thần Thoại Cổ Lộ - Thần Vực, bọn hắn đang đứng trên tầng mây để hội tụ uy áp vô thượng đè ép xuống dưới!

Bọn hắn đến từ Thần Thoại Cổ Lộ xa xôi, mang theo vô số Tín Ngưỡng Chi Lực đến đây, từ đó có thể thấy quyết tâm cướp lấy Đoán Thần Đài từ nơi gọi là Thiên Cơ Lâu này của bọn hắn to lớn tới mức nào!
Vậy mà lúc này đây mây đen cũng đã dần kéo tới nơi từ hướng đông, hắc khí che khuất bầu trời và giáng lâm tới gần Thiên Cơ Lâu.
Trong mây đen lúc này cũng hiện lên thiên quân vạn mã, đây chính là Thần Đình, một trong những thế lực đã sớm đặt chân lên Bắc Đẩu Cổ Tinh để tranh đoạt Hoàng Sào!
Bọn hắn cũng là một trong những thế lực chí cao tại Thần Thoại Cổ Lộ, là một thế lực phỏng theo Thiên Đình của Đế Tôn, thực lực không thể khinh thường!
"Đế Chủ, người của Thần Vực cũng đến đây!"
Lúc này có một cường giả đứng trong mây đen nhanh chóng báo cáo tình hình lại với Đế Chủ.
"Bọn hắn chịu chạy một quảng đường xa như thế từ Thần Thoại Cổ Lộ tới đây à, xem ra quyết tâm đoạt Đoán Thần Đài của bọn hắn rất lớn!"
Đế Chủ cười lạnh một tiếng sau đó nhìn thoáng qua Ngũ Sắc Tường Vân kia.
"Vậy chúng ta có cần cảnh báo bọn hắn không?"
Thập phương cường giả dưới trướng Đế Tôn lên tiếng.
"Không cần thiết, chúng ta đều là người quen tại Thần Thoại Cổ Lộ, trước tiên là đánh hạ được Thiên Cơ Lâu rồi muốn bàn gì sau cũng được, cùng lắm tới đó đánh một trận để tranh đoạt Đoán Thần Đài với bọn hắn là được!"
Đế Chủ cười ha hả, giọng điệu đầy mùi xem thường.
Thần Vực cùng Thần Đình đều trong phạm vi của Thần Thoại Cổ Lộ, Thần Đình còn khuếch trương địa bàn của mình một cách nhanh chóng nên cả hai đương nhiên đã từng cọ xát với nhau.
Nhưng dù sao cũng chưa tới mức huyết hải thâm cừu gì mấy, hiện tại cùng có chung một địch nhân là Thiên Cơ Lâu nên bọn hắn sẽ không chọn cách ngu ngốc là tự nội đấu.
Mà đám người Thần Vực cũng đang có ý tưởng giống thế.
"Không cần để ý tới bọn hắn làm gì, trước tiên cướp được Đoán Thần Đài rồi tính tới việc khác sau!"
Thần Vực Chi Thần lên tiếng phân phó thủ hạ.
"Biết rõ!"
Mọi người ở dưới đều cúi đầu trả lời.
Lúc này trên mây đen đã có một thanh Cực Đạo Binh Khí khôi phục được một nửa, đó là một thanh Hắc Đao to lớn như một ngọn núi nhỏ, xung quanh thì hắc khí vờn quanh, lúc này nó bạo phát một luồng Đế Uy kinh khủng sau đó bay thẳng về phía Thần Thành của Nhân Tộc!
Nhưng chỉ tiếc rằng trong số bọn hắn không ai biết rằng hiện tại Thiên Cơ Lâu đang nắm giữ ít nhất là năm thanh Cực Đạo Binh Khí, nếu như tất cả đều được khôi phục thì chắc chắn bọn hắn không gánh nổi đâu!

Nhưng Cực Đạo Binh Khí giao phong với nhau thì chắc chắn sẽ gây ra một tràng tai nạn cho mọi thứ xung quanh, dù là bên thắng hay thua gì thì cũng chịu thiệt!
Trong Sinh Mệnh Cấm Khu lúc này cũng đang có vô số ánh mắt nhìn về phía Thiên Cơ Lâu!
Việc Cực Đạo Binh Khí khôi phục giống như một tia sáng chói lòa chiếu thẳng vào mắt của một người đang ngủ vậy, tuy nhiên tất cả các Chí Tôn Cổ Hoàng đều nén lại lửa giận để quan sát trận đại chiến này.
"Lần này Thần Đình liên thủ với Thần Vực, ngay cả cao thủ cấp độ Chuẩn Đế bọn hắn cũng có vài tên, lúc này hẳn là Thiên Cơ Lâu có mọc cánh thì cũng khó mà thoát được!"
Một vị Chí Tôn trong Cấm Khu lên tiếng phá vỡ sự yên tĩnh!
Đế Binh của đám người này thật sự quá dễ nhân biết nên tất cả Chí Tôn Cổ Hoàng đều nhận ra thế lực lần này là ai.
Thần Thông của bọn hắn cũng đã quan sát toàn bộ Thần Thành và xung quanh đó, từ đây muốn đoán xem tiếp theo Thiên Cơ Lâu sẽ ứng đối như thế nào.
Thiên Cơ Lâu lúc này vẫn được một mảnh Tiên Vụ bao phủ lại nên không thể nào nhìn thấu vào trong được, nhưng cả hai thế lực xâm lấn này đều không kiêng nể gì cả, cả hai đều nhanh chóng chuẩn bị tiến công.
Thậm chí Thần Vực còn mang theo cả Tru Tiên Trận Đồ được truyền thừa từ Linh Bảo Thiên Tôn tới đây để tấn công Thiên Cơ Lâu, qua đó ta có thể thấy được bọn hắn coi trọng Thiên Cơ Lâu đến mức nào.
Thế lực của cả hai phe cộng lại thật sự quá kinh khủng, số lượng Đế Binh chắc chắn sẽ không dừng lại ở con số hai, lần xâm lấn này có thể nói là lần xâm lấn có quy mô lớn nhất từ trước đến nay mà Thiên Cơ Lâu từng đối mặt!

Chương 951. Sao ngươi không theo kịch bản gì hết?

"Đừng xem thường Thiên Cơ Lâu này, nó trước đó là một thế lực thu nhận đủ loại hiền tài trên thiên hạ, hiện tại trong hàng đệ tử của bọn hắn đang có Thánh Thể của Nhân Tộc, Thái Dương Chi Thể cùng nhiều thiên kiêu chi tử khác."
Quang Ám Chí Tôn nhìn Thiên Cơ Lâu một cách kiêng kỵ, hắn đáp lại câu hỏi vừa rồi với giọng nói khá là nghi ngờ.
"Việc này cũng chưa hẳn, thực lực của Thần Vực là không thể coi thường được, nếu như không phải do bản chất của Tín Ngưỡng Chi Lực không thể chứng đạo được thì sợ rằng Thần Vực đã sớm sinh ra một vị Đại Đế nhờ tín ngưỡng của ức vạn sinh linh từ lâu rồi!"
"Thần Đình liên thủ với Thần Vực là một liên minh không thể coi thường, ít nhất lần này bọn hắn cũng sẽ bức được lâu chủ Thiên Cơ Lâu ra mặt!"

Nhưng Thần Khư Chi Chủ lại khá chắc chắn đối với thực lực của Thần Vực nên trả lời với giọng điệu chắc chắn.
"Nếu như ngươi đã nói như vậy thì lúc này là lúc mà chúng ta sử dụng những quân cờ kia rồi!"
Khí Thiên Chí Tôn nhìn sang vị trí của Hỗn Độn cùng Thần Hoàng Tử rồi lên tiếng.
"Không thể, nếu như lỡ có sai lầm gì xảy ra thì chúng ta sẽ không còn gì trong tay mất, lúc đó thì tất cả chỉ có thể tự mình động thủ mà thôi, các ngươi có ai nguyện ý tự hao tổn thọ nguyên để đi thâm dò sâu cạn của Thiên Cơ Lâu hay không?"
Thạch Hoàng lại là người đầu tiên đứng ra phản đối ý tưởng trên, đồng thời hắn hỏi ngược lại một câu hỏi khó cho mọi người.
Khi câu hỏi vừa dứt thì tất cả các Chí Tôn đều im lặng không nói, những Chí Tôn Cổ Hoàng tuy đều có hậu chiêu, mọi người ai cũng có khả năng thăng hoa tới cực điểm, từ đó lấy lại được Hoàng Đạo Đế Vị trong một thời gian ngắn, có thể nói là quay về trạng thái toàn thịnh của bản thân.
Nhưng nếu như thật sự làm như vậy thì cũng đồng nghĩa với việc bọn hắn đang tự thiêu đốt tuổi thọ ít ỏi của bản thân, nếu như thọ nguyên xài hết thì sẽ hồn siêu phách tán và chỉ còn một con đường chết mà thôi, thế nên hậu chiêu này thường chỉ được bọn hắn sử dụng khi Thành Tiên Lộ mở ra hoặc ít nhất là lúc bọn hắn nghĩ bản thân có khả năng đánh cược một lần cuối cùng.
Huống chi Thiên Cơ Lâu này thần bí khó lường tới cực độ, thực lực của lâu chủ cũng là một bí ẩn, trong mắt của những Chí Tôn Cấm Khu này thì tu vi của lâu chủ Thiên Cơ Lâu ít nhất cũng là Đại Đế thế nên đối mặt với câu hỏi của Thạch Hoàng đương nhiên sẽ là sự im ắng rồi.
"Chúng ta không cần sốt ruột như vậy làm gì, tạm thời bàng quan xem hổ đấu là được, đợi khi tình hình chiến đấu trở nên rõ ràng thì quyết định cũng không muộn!"
Trường Sinh Thiên Tôn cũng nhanh chóng lên tiếng ổn định các Chí Tôn Cổ Hoàng lại, sau lời của y thì tất cả cũng như có chung suy nghĩ, không ai lên tiếng tranh luận nữa.
Mà lúc này bên trong Thiên Cơ Lâu vẫn còn rất bình tĩnh, mọi người biết lâu chủ còn trấn thủ ở đây nên chắc chắn sẽ không có chuyện lớn xảy ra được!
Tuy trên đầu đang có hai uy hiếp cực kỳ cường đại đang dần giáng lâm, một bên thì sở hữu Ngũ Sắc Tường Vân quỷ dị vô cùng, bên kia thì Tà Khí nồng đậm, nhìn sơ qua thì có thể thấy không có bên nào là thiện nam tín nữ cả!
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu lúc này nhanh chóng quay trở về chỗ ngồi sau đó thảo luận, Cơ Tử cùng người của Cơ gia ngồi một bàn, đám người Đoạn Đức ngồi một bàn, đám người Khương Dật Phi cũng ngồi một bàn và cuối cùng là sáu đệ tử Thiên Cơ Lâu mang Đế Binh ngồi riêng một bàn!
Muốn chống lại Cực Đạo Chi Uy thì chỉ có Đế Binh mới có thể làm được, thế nên trên lý luận thì đi theo những người sở hữu Đế Binh này sẽ được an

toàn!
Lúc này những tên xâm lấn kia còn chưa động thủ thì đã có một bóng người vọt từ Thiên Cơ Lâu ra, Hỗn Độn Thanh Liên cắm rễ xuống địa mạch, nó nhanh chóng hấp thu linh khí sau đó trở nên to lớn vô cùng, trong nháy mắt đã to bằng Thiên Cơ Lâu rồi.
"Thiên Cơ Lâu sắp dẫn ta đi tìm tung tích của Tiên Tổ, trước lúc đó thì để ta coi ai dám nháo sự trước mặt Thiên Cơ Lâu!"
Nhan Như Ngọc thấy bản thân sắp tìm được tung tích của Thanh Đế thì bỗng giữa đường lại xuất hiện biến cố như thế nên đương nhiên nàng giận không kiềm được rồi.
Khi thấy người đầu tiên dám chạy ra bảo vệ Thiên Cơ Lâu là một nữ tử thì tất cả mọi người bên trong Thiên Cơ Lâu đều cảm thấy mất mặt!
"Sao ngươi không theo kịch bản gì hết thế, lời này đáng ra phải là ta nói mới đúng!"
Vương Đằng cũng nhanh chóng bay ra khỏi Thiên Cơ Lâu với không chút do dự nào, trên người hắn tỏa ra hào quang chói mắt như Chiến Thần hàng thế.
Vương Đằng cùng Nhan Như Ngọc giống như một công tắc, sau khi cả hai dẫn đầu thì mọi người thuộc Vạn Tộc trong Thiên Cơ Lâu cũng nhanh chóng kết quần kết đội bay ra, dù sao một nữ tử cũng dám đứng ra bảo vệ Thiên Cơ Lâu thì không lẽ bọn hắn chịu làm rùa đen rút đầu hay sao?
Đối phương đã công khai xâm phạm vào Thần Thành rồi, nếu như bọn hắn vẫn còn trốn trong Thiên Cơ Lâu mà không ra thì tuy Thiên Cơ Lâu sẽ thật sự bảo đảm an toàn cho bọn hắn, nhưng Thần Thành này chắc chắn sẽ bị Đế Binh của những tên đến từ Thiên Ngoại này phá hủy.
"Thiên Cơ Lâu, ta chính là Vũ Trụ Bỉ Ngạn Chi Thần, Đoán Thần Đài trong tay các ngươi chính là Thánh Vật từ ngàn xưa của Thần Vực chúng ta, hiện tại là lúc các ngươi nên trao trả nó về lại với chính chủ rồi, ta sẽ lấy Thần Danh cho phép các ngươi vào Thần Vực, trở thành một trong những tín đồ của ta!"
Trên Ngũ Sắc Tường Vân kia tỏa ra quang mang dị dạng, một âm thanh như kinh lôi vang lên khắp bầu trời, cực kỳ dọa người!

Chương 952. Giao ra thì chúng ta sẽ tha cho các ngươi một mạng

"Linh khí mà bọn hắn sử dụng thật sự quái dị, nó không giống bất kỳ loại linh khí nào mà ta từng gặp trong quá khứ cả!"
Lúc này Lão Phong Tử nhìn về phía đám mây đang phát ra âm thanh trên bầu trời kia rồi nhíu mày lên tiếng.
"Đây chính là Thần Vực, nơi lấy Tín Ngưỡng của ức vạn sinh linh để tu hành, người chấp chưởng nơi đó tự coi bản thân là Thần!"
Lâu chủ lúc này phổ cập lai lịch của thế lực đang muốn tấn công Thiên Cơ

Lâu kia cho mọi người.
Khi lâu chủ giới thiệu về Tín Ngưỡng Chi Lực thì cũng đã từng đề cập qua Thần Vực hai lần, Tín Ngưỡng Chi Lực là một lực lượng vô cùng đặc thù, ngoại trừ có thể thôi động nó như linh khí thì còn có thể tăng giảm thọ nguyên, thậm chí là khởi tử hồi sinh cũng không phải không thể, có thể nói nó là một loại năng lượng khá là thần bí.
Tại Bắc Đẩu Cổ Tinh này thì chỉ có Đại Lôi Âm Tự là hơi biết rõ về Tín Ngưỡng Chi Lực này mà thôi.
Nhưng tại Thiên Ngoại xa xôi thì đã có người sử dụng Tín Ngưỡng Chi Lực của ức vạn sinh linh để tu luyện và xây dựng thế lực rồi.
"Thì ra đó chính là Tín Ngưỡng Chi Lực, khó trách cảm giác nó quỷ dị đến như vậy!"
Lúc này mọi người đều bàn luận sôi nổi!
"Các ngươi từ trước đến nay chỉ có một kịch bản như thế thôi sao, muốn cướp thì nói cướp đại đi, nhiều lý do như vậy làm gì!"
Đoạn Đức ỷ vào việc bản thân sở hữu Thôn Thiên Ma Quán nên lập tức ngước đầu lên mắng thẳng vào tiếng nói kia.
"Đúng vậy, không có Đoán Thần Đài, chỉ có một đống rác đang đứng trước mặt Thiên Cơ Lâu mà thôi!"
Diệp Phàm lúc này cũng phát huy khả năng thiên phú của bản thân ra, hắn nhanh chóng trào phúng Thần Vực.
"Đừng nghĩ các ngươi biết một chút Tín Ngưỡng Chi Lực là các ngươi ngon, đây không phải là nơi mà các ngươi có thể giương oai đâu!"
Không ít đệ tử của các thế lực lớn trên Bắc Đẩu lúc này cũng lên tiếng ủng hộ Thiên Cơ Lâu.
"Ngu xuẩn mất khôn, nếu đã như vậy thì ta chỉ có thể sử dụng Thần Uy để trừng trị đám tham lam các ngươi!"
Một trận kinh lôi vang lên, vô số tín đồ của Thần Vực nhanh chóng xuất hiện từ trên trời!
Dẫn đầu đoàn quân trên kia là hai đại hộ pháp có tu vi Chuẩn Đế của Thần Vực, sau đó là Đại Thánh Thập Phương, Thánh Nhân Vương Thập Phương, đủ loại đại năng Tiên Đài, vô số Vương Giả, nếu tính riêng về nhân số thì bọn hắn hơn xa lực lượng đang có tại Thiên Cơ Lâu!
Đội quân của Thần Vực tỏa ra uy áp kinh khủng, trong chớp mắt đã đánh xuống mặt đất, khí tức của bọn hắn khủng bố không khác nào thanh Đế Binh đang khôi phục trong đám mây đen bên kia cả!
Những người thuộc các thế lực tại Bắc Đẩu Cổ Tinh khi nãy vừa kêu gào thì nay lại sợ hãi vô cùng, không còn dám phách lối nữa, ngay cả Hỗn Độn Thanh Liên cũng bị luồng sát khí này thổi tới ngã trái ngã phải!
Tuy Thần Vực nhìn sơ qua thì rất giống đang giả thần giả quỷ nhưng sự cường hãn của bọn hắn là không thể nghi ngờ.
Thứ lực lượng chưa từng được mọi người nghiên cứu một cách triệt để như Tín Ngưỡng Chi Lực thật ra cũng chứa đựng một tiềm lực cực kỳ kinh người, mà Thần Vực chính là thế lực đã nghiên cứu lực lượng này hơn một

ngàn năm, bọn hắn thu nhận vô số chúng sinh để hấp thu Tín Ngưỡng Chi Lực trong suốt khoảng thời gian này.
Hiện tại thậm chí cả đội quân trên kia còn chưa được tính toàn bộ thế lực của bọn hắn nữa.
Hiện tại đông đảo tu sĩ đang có mặt tại Thần Thành cùng một những đệ tử của Thiên Cơ Lâu mới phản ứng được địch nhân lần này của bọn hắn là thế lực kinh khủng tới mức nào, không ai dám tùy tiện kêu gào!
Lúc này tại phía đông, mây đen cũng đang như muốn thôn phệ Thiên Cơ Lâu, dáng vẻ bọn hắn cũng đằng đằng sát khí.
Đối với Thần Đình thì mọi người vẫn cảm thấy khá quen thuộc, hiện trong đám mây kia là một thanh Đế Binh đang dần được khôi phục, xung quanh là bốn vị Đại Thánh hộ pháp cùng chấp chưởng thanh Đế Binh đang khôi phục kia.
Vị Đế Chủ của Thần Đình kia thì đứng tại đỉnh của mây đen, hắn chính là một vị cường giả có cảnh giới Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên, Thánh Đạo Pháp Tắc cực hạn tỏa ra từ trên người hắn vô cùng có lực uy hiếp!
"Thiên Cơ Lâu, thứ Thánh Vật thượng cổ này không phải là thứ mà các ngươi có thể dễ dàng giấu được, các ngươi chỉ cần giao ra thì ta sẽ tha cho các ngươi một mạng!"
Đế Chủ lúc này cũng lên tiếng, ý đồ của y không khác gì Thần Vực cả, tất cả đều không biết xấu hổ như nhau.
Bên cạnh Đế Chủ lúc này là mấy chục tên mãnh tướng, tất cả đều là đầu trâu mặt ngựa, thân mặc chiến giáp, hiển nhiên tất cả đều là những cường tộc ngoài vũ trụ đã được chiêu hàng vào trong Thần Đình.
Tu sĩ bình thường bước vào Tiên Đài Bí Cảnh thì đã được coi là có thành tựu không nhỏ rồi, Tiên Đài Nhất Trọng Thiên cũng được coi là một cao thủ cấp bậc trưởng lão trong một Thánh Địa phổ thông, đến tu vi Nhị Trọng Thiên thì đã được coi là Thánh Chủ của Thánh Địa hoặc mà đại giáo chủ!
Nếu như tính lên nữa thì đã tiếp xúc tới lĩnh vực của Pháp Tắc, những lĩnh vực này thâm ảo cực kỳ, tu sĩ sau khi tu tới Tiên Tam Trảm Đạo thì từng người đều có thể phá núi đoạn sông, lật tung sơn hà!
Vào cái lần tám tôn Thánh Nhân Vương mang theo một thanh Đế Binh đã đủ hủy diệt hoàn toàn Thần Thành rồi!
Hôm nay thì ngoại trừ Thánh Nhân Vương ra thì lại còn có Đại Thánh – người tu luyện Thánh Đạo Pháp Tắc tới mức đỉnh phong, hơn nữa lại còn là mấy tên!
Nếu như Cực Đạo Giao Phong diễn ra thì uy năng chắc chắn sẽ không tầm thường!

Chương 953. Không lẽ là thánh binh?

"Thật sự là buồn cười tới cực điểm, không lẽ ngươi nghĩ chỉ cần nói vài câu như thế này là Thiên Cơ Lâu sẽ đầu hàng sao?"

Cơ Tử kiên nghị bất khuất, y hướng thẳng lên trời rồi nói với không chút sợ hãi nào!

Hư Không Kính trên tay hắn lúc này đã dần tỏa ra hào quang vốn có của nó, lúc nào cũng có thể được ném ra ngoài để nghênh địch.

"Đúng vậy, Thiên Cơ Lâu chính là một tòa Tiên Lâu trấn thủ tại Bắc Đẩu Cổ Tinh này, các ngươi không muốn chết thì nhanh chóng cút về đi!"

"Đừng nghĩ các ngươi nói như vậy thì ta sẽ sợ các ngươi, nơi này chính là Táng Đế Tinh, việc các ngươi làm chính là gây hấn với toàn bộ Táng Đế Tinh đó!"

"Thiên Cơ Lâu chi chủ ở đây, ai dám giương oai?"

Nghe được lời của Cơ Tử thì tất cả mọi người cũng lên tiếng ủng hộ, bất kể là Yêu Tộc hay Cổ Tộc cũng không ngoại lệ, tất cả đều đoàn kết vô cùng.

"Hỏa Lân Tử, từ sau khi ngươi tỉnh ngộ tới nay thì đều đứng ở phe hòa bình, cống hiến của các ngươi trong việc dẫn lượng lớn Cổ Tộc rời khỏi Hoàng Sào là không thể chối cãi, hiện tại ta trả thứ này cho các ngươi!"

Lâu chủ thấy Thần Đình đang khôi phục Đế Binh thì mới nhớ tới việc trước kia bản thân đã vô tình lấy được một thanh Kỳ Lân Trượng trong trận chiến tám tôn Thánh Nhân Vương.

Khi xưa Đế Binh là một loại binh khí khá là khó lấy được thế nên Lưu Tiêu cũng không có ý định trả lại cho Hỏa Lân Tộc, tuy nhiên sau khi có Đoán Thần Đài thì thanh Kỳ Lân Trượng này lại trở nên có chút gân gà, do đó Lưu Tiêu cũng thuận nước đẩy thuyền mà trả lại Hỏa Lân Tử.

"Đa tạ lâu chủ! Hỏa Lân Tộc chắc chắn sẽ không phụ lòng mong đợi của ngài, chúng ta sẽ thủ hộ hòa bình của Bắc Đẩu Cổ Tinh!"

Hỏa Lân Tử không ngờ vào lúc dầu sôi lửa bỏng như thế này lại có kinh hỉ lớn như vậy, hắn lập tức quỳ xuống cảm tạ và đón lấy Cổ Hoàng Binh tổ truyền của tộc mình.

"Đây cũng là một cơ hội cực tốt để thực chiến, mấy người các ngươi cũng không cần áp chế tu vi của bản thân làm gì, những người xâm phạm này đều là cao thủ Thánh nhân Vương trở lên, có thể tấn thăng thì cứ tấn thăng đi!"

Lúc này lâu chủ lại quay mặt sang những đệ tử của Thiên Cơ Lâu sau đó lên tiếng, lời này không chỉ được nói với bốn đại đệ tử có tu vi mạnh nhất của Thiên Cơ Lâu mà là nói với tất cả đệ tử khác.

Hai người Phong Vân nhanh chóng rút Đế Binh được cường hóa của mình là Tử Long Vương Kiếm cùng Kỳ Lân Ẩm ra, Trương Tam Phong cũng nhanh chóng lấy Thái Cực Kiếm đối chiến, trong nháy mắt ba kiện Đế Binh

này đồng thời phát uy!
Đế Binh của Thiên Cơ Lâu được tạo ra từ Đoán Thần Đài thế nên nó không cần tuân theo quy tắc của thế giới này, ban đầu thì Cực Đạo Binh Khí là thứ không phải Đại Đế đương thời thì không thể nào rèn đúc ra được.
Nhưng Đoán Thần Đài lại biến việc không thể đó thành có thể, dù không có Cực Đạo Đại Đế nhưng nó vẫn có thể tạo ra được Cực Đạo Binh Khí, và đặc biệt là dù những thanh Đế Binh này có khôi phục thì nó cũng sẽ không kinh động tới các Chí Tôn trong Cấm Khu.
Việc này khiến cho tất cả các Chí Tôn đang quan sát tình hình tại Thiên Cơ Lâu giật mình!
"Đó là binh khí gì thế? Không lẽ là Thánh Binh?"
Các Chí Tôn Cổ Hoàng khi thấy những thanh Đế Binh của Thiên Cơ Lâu nhanh chóng khôi phục thì lên tiếng hỏi.
"Không thể nào, chênh lệch giữa Thánh Binh cùng Đế Binh thật sự rất to lớn, chênh lệch này giống như là giữa Đại Thánh cùng Đại Đế, không thể nào giống nhau được!"
"Binh khí trên tay của bọn hắn đã có uy lực tương đương với Đế Binh rồi!"
Trường Sinh Thiên Tôn lúc này lắc đầu sau đó trả lời câu hỏi vừa rồi.
"Nhưng vì sao khi những Đế Binh này được khôi phục, Đại Đế chi uy cũng được tái hiện nhưng chúng ta lại không có cảm giác gì?"
Thạch Hoàng sau khi nghe xong câu trả lời của Trường Sinh Thiên Tôn cũng không đồng ý.
Đế Binh được tạo ra từ Tiên Kim, sau đó in dấu Đạo Văn của Đại Đế, tiếp theo là gia trì Hoàng Đạo Pháp Tắc, vì thế mới được xưng là Cực Đạo Binh Khí.
Trong đó thì Hoàng Đạo Pháp Tắc là bước mấu chốt nhất để tạo thành một thanh Đế Binh, chỉ có Đại Đế chứng đạo mới có thể hợp nhất Ngũ Đại Bí Cảnh, lột xác Thánh Đạo Pháp Tắc thành Hoàng Đạo Pháp Tắc, từ đó mới giúp binh khí bước vào phẩm cấp Cực Đạo Binh Khí, đây chính là quy tắc chung nhất của vũ trụ này!
Cái gọi là Tiên Khí cũng là thứ binh khí được in dấu Tiên Vực Pháp Tắc, một Pháp Tắc nằm trên Hoàng Đạo Pháp Tắc mà thành.
Thế nên Cực Đạo Binh Khí không thể được tạo ra nếu như không có Đại Đế Đạo Văn, một khi Đế Binh khôi phục thì Đại Đế Đạo Văn sẽ mô phỏng tới khí tức của một vị Đại Đế, từ đó kinh động tới các Chí Tôn Cấm Khu.
Nhưng những thanh Đế Binh của Thiên Cơ Lâu trước mắt này lại khác, từng thanh Đế Binh dù được khôi phục hoàn toàn nhung chúng lại chỉ có Thánh Đạo Pháp Tắc của những đệ tử Thiên Cơ Lâu kia mà thôi, thậm chí có người còn chỉ mới bước vào cảnh giới Tiên Tam Trảm Đạo, Thánh Đạo Pháp Tắc còn chưa đủ hoàn chỉnh nữa.
Tuy những thanh binh khí này chỉ được in dấu Thánh Đạo Pháp Tắc nhưng thần uy mà chúng tỏa ra lại không thua kém Cực Đạo Binh Khí tý nào, chúng đã có Cực Đạo Chi Uy của bản thân rồi!

Chương 954. Sao ngươi lại có tuyệt học này

"Đây đều là những binh khí được Đoán Thần Đài chế tạo, không ngờ Thiên Cơ Lâu lại có thể chế tạo một lần nhiều Đế Binh như vậy, xem ra lời đồn là thật!"

Kỳ Lân Cổ Hoàng lên tiếng với vẻ khó tin!

"Đoán Thần Đài này quả thật là một thần khí vô cùng khó lường như Thời Gian Tháp, xem ra sau này nó sẽ còn dưỡng dục ra vô số thần khí nữa, không hổ là một tòa Tiên Lâu trời sinh!"

Trường Sinh Thiên Tôn cũng nhịn không được mà lên tiếng thán phục.

Lúc này trên Thiên Cơ Lâu là vô số cao thủ đại năng, khi thấy đám người ở dưới cứ kêu gào nhục mạ thì bọn hắn giận dữ không thôi.

"Đám kiến hôi này thật sự là điên hết rồi, đối mặt với Thần Đình mà bọn chúng vẫn dám kêu gào lớn tiếng!"

"Thật sự là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ! Chỉ là một đám kiến hôi mà gan lớn thật!"

"Chỉ là Thánh Nhân Vương mà đã to mồm như thế rồi sao, Thánh Nhân Vương chỉ xứng đáng canh cửa cho Thần Đình chúng ta mà thôi!"

Vô số cao thủ đại năng có tướng mạo cực kỳ quái dị trong Thần Đình nhao nhao lên tiếng, bọn hắn đều là những cường tộc trong vũ trụ quy hàng Thần Đình, vô số ánh sáng lập lòe trong mây đen, đủ loại Thần Thông đang được thi triển!

"Đây là lúc các ngươi kiểm nghiệm thành quả tu hành của bản thân rồi, đi đi!"

Lâu chủ thì không có tý hoang mang nào, hắn chỉ vung tay lên, một luồng sáng nhu hòa bao bọc đám người Dao Trì Thánh Nữ cùng Khương Đình Đình lại sau đó quay vào Thiên Cơ Lâu.

"Đa tạ lâu chủ!"

Dao Trì Thánh Nữ cảm thấy hơi ngoài ý muốn, nàng đáp tạ một cách xấu hổ.

Hiện tại vô số Thần Thông bay xuống Thiên Cơ Lâu, tiếng bạo liệt vang lên tứ phía!

Khác với lần tập kích của tám tôn Thánh Nhân Vương khi trước, lần này có vô số loại Thần Thông đang nhanh chóng đánh về phía Thiên Cơ Lâu!

Cường tộc Thiên Ngoại, U Minh Quái, oai môn tà đạo, Chuẩn Đế Cổ Kinh, đủ loại Pháp Tắc Chi Lực quái dị bay xuống như mưa, mục tiêu của nó không chỉ là bao trùm Thiên Cơ Lâu mà thậm chí còn lan ra Thần Thành!

"Lục Đạo Luân Hồi Quyền!"

Lão Phong Tử lập tức xông lên ngăn cản, hắn lấy một bộ quyền pháp cực kỳ ngang ngược này để ngăn chặn thế công của những tên khách ngoại lai, kim quang bay khắp nơi, nhưng cũng nhờ vậy mà Thần Thành không bị hao tổn gì nhiều!

Lục Đạo Luân Hồi Quyền chính là một công pháp bá đạo còn sót lại Luân Hồi Đại Pháp, nó là một tuyệt học cương mãnh tới cực điểm của Thánh Thể nhất mạch, có sức công phạt vô cùng vô tận!
"Phách Quyền!"
Nhưng đúng lúc này một cỗ lực lượng ngang ngược vô cùng khác đồng thời xuất hiện, nó đánh thẳng về phía Lục Đạo Luân Hồi Quyền của Lão Phong Tử!
Hình dạng của tên sử dụng Phách Quyền này cực kỳ quái dị, tuy thân người nhưng trên đó lại có nhiều bộ phận của các loại quái vật, giống như một thứ người không ra người, thú không ra thú!
"Cái gì?"
Lão Phong Tử ngẩng đầu, hắn cảm thấy Lục Đạo Luân Hồi Quyền của bản thân chạm tới một thứ cứng rắn vô cùng, thế công của hắn cũng dần vỡ tan!
Cùng lúc đó Lục Đạo Luân Hồi Quyền đã bị đòn Phách Quyền vừa rồi đánh nát, dư âm của nó lan vào ngực của Lão Phong Tử khiến hắn phun máu sau đó rơi xuống đất!
Tên vừa xuất thủ đứng sừng sững giữa không trung, hắn chính là Bá Vương – Hồn Chiến, người vừa chạy tới từ Thái Sơ Cổ Quáng!
Tên này chỉ vừa đến Bắc Đẩu Cổ Tinh trong hai ngày ngắn ngủi thôi mà hiện tại hình dạng của hắn đã thay đổi hoàn toàn, toàn thân như một quái vật dị dạng!
Trên người hắn lúc này có Tử Long Thủ, Bát Xà Vĩ, Hoàng Kim Trảo, Huyết Hoàng Sí, Lục Giáp Lân, Nguyên Thủy Huyền Vũ Bối, Thần Tàm Ti, bảy loại Thần Hình kỳ dị này hiện rõ trên thân thể của hắn, tu vi của Hồn Chiến cũng đã rất gần với Tiên Đài Lục Trọng Thiên!
"Lão Tiền Bối!"
"Cẩn thận!"
Lúc này Khương Thái Hư cùng Cái Cửu U đồng thời hô lớn, bọn hắn đang ngăn địch tại một phương hướng khác, cả hai không ngờ rằng Lão Phong Tử lại có thể bị đánh rơi một cách dễ dàng như vậy.
"Ngươi không sở hữu Thái Cổ Thánh Thể nhưng sao lại có tuyệt học này?"
Hai mắt huyết hồng của Hồn Chiến nhìn thẳng về phía Lão Phong Tử, hắn vừa cười vừa nói.
Lục Đạo Luân Hồi Quyền của Thánh Thể nhất mạch cũng là một tuyệt học tương ứng với Phách Quyền của Phách Thể, chúng đều là tuyệt học có sức công phạt vô thượng, có thể so sánh với Hoàng Đạo Long Khí, Đấu Chiến Thánh Pháp.
Hồn Chiến vừa chạy tới chiến trường này dựa theo khí tức của Thánh Thể, hắn chưa kịp tìm tòi tỉ mĩ thì đã cảm nhận được có người sử dụng Lục Đạo Luân Hồi Quyền thế nên mới lập tức xuất thủ toàn lực.
Tuy nhiên hắn không ngờ người sử dụng Lục Đạo Luân Hồi Quyền này lại hoàn toàn không thể phát huy ra hết uy lực của nó, cảnh giới của y cũng thua Hồn Chiến, thế nên trong nháy mắt đã bị đánh tới mức thổ huyết bay

xuống!
Giờ phút này trên thân Hồn Chiến hội tụ sáu loại Thần Hình được biến dị sau khi hấp thu máu của các Cổ Hoàng, thậm chí hắn còn sinh ra được Thần Hình thứ bảy, tu vi đạt tới cảnh giới Thánh Nhân Vương.
Nhưng mọi người đều biết rằng Thánh Thể cùng Bá Thể đều là thể chất không được thiên địa ưa chuộng từ ngàn xưa, ngang ngược cường đại, tính chất cơ bản của cả hai là đồng cấp vô địch, thế nên thực lực hiện tại của Hồn Chiến đã vượt xa Thánh Nhân Vương bình thường rồi, thậm chí Đại Thánh hắn cũng có sức đánh một trận.

Chương 955. Phải để cho người trẻ tuổi biểu diễn với chứ

"Ngươi dám dùng Lục Đạo Luân Hồi Quyền để gạt ta à, đi chết đi!"
Hồn Chiến thấy bản thân có thể áp chế hoàn toàn tên sử dụng Lục Đạo Luân Hồi Quyền kia thì tiếp tục xuất thủ.
"Lão Phong Tử cận thận!"
Khương Thái Hư lúc này đã tế Thần Chi Tự Khúc ra, nhưng khoảng cách giữa hai người xa hơn khoảng cách giữa Lão Phong Tử cùng Hồn Chiến cho nên không thể nào trợ giúp được!
"Người trẻ tuổi không nên gấp gáp như thế, khó thành đại sự được!"
Tuy nhiên bên tai của Hồn Chiến lại vang lên một âm thanh ong ong, một cỗ Tiên Khí cực kỳ bá đạo thổi từ dưới đất lên người hắn!
Thần Thông Phách Quyền vừa mới được hắn ngưng tụ sau khi bị Tiên Phong thổi nhẹ qua liền biến mất không thấy tăm hơi, thậm chí trong một thời gian ngắn tiếp theo hắn còn không thể sử dụng khí lực của bản thân nữa!
Hồn Chiến nhìn về phía dưới một cách kinh ngạc, ngươi vừa xuất thủ chính là Thiên Cơ Lâu chi chủ!
"Lâu chủ lâu chủ, mau đỡ lão gia gia về!"
Khương Đình Đình đứng sau thấy thế thì lập tức vỗ tay khen hay sau đó lên tiếng thúc giục.
"Đừng nóng vội!"
Lâu chủ lập tức xoa tay một cái, Lão Phong Tử liền bị một cơn gió đưa vào trong Thiên Cơ Lâu, nhận được sự phòng ngự tuyệt đối!
"Lâu… Không ngờ lại có một tên gia hỏa khủng bố như thế trong trận chiến này!"
Lúc này Lão Phong Tử không có nguy hiểm tính mạng, nhưng trong thời gian ngắn hắn không thể chạy ra ngoài chiến đấu được.
"Nghỉ ngơi thật tốt đi, đó chính là túc địch của Diệp Phàm, ngươi cũng phải để cho người trẻ tuổi biểu diễn nữa chứ!"
Lâu chủ cười cười sau đó lên tiếng, hắn kêu Khương Đình Đình chiếu cố cho Lão Phong Tử.

Lần xuất thủ này của lâu chủ thật sự khiến cho tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu phấn chấn không thôi, khi cảm thấy sau lưng bản thân có lâu chủ chống lưng thì ai nấy đều bắt đầu liều mạng!
Diệp Phàm, Khương Thái Hư cùng Cái Cửu U khi thấy Lão Phong Tử không còn nguy hiểm nữa thì cũng thở phào nhẹ nhõm.
"Ngươi chính là Thiên Cơ Lâu chi chủ? Sao thứ hắn sử dụng lại khác linh khí bình thường như thế, cũng không giống Tín Ngưỡng Chi Lực…"
Thần Vực Chi Thần sau khi thấy Thiên Cơ Lâu chi chủ xuất thủ thì trên mặt xuất hiện một tia e ngại, lòng sinh hoang mang!
"Dám trêu đùa ta à?"
Hồn Chiến hoàn toàn không quan tâm người vừa ra tay là ai cả, khi hắn thấy tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này giống như không sở hữu Đại Thần Thông gì thì lập tức cảm thấy bản thân như bị đùa nghịch, Hồn Chiến lập tức công thẳng tới Thiên Cơ Lâu!
Tuy nhiên lần này hắn còn chưa bay được mấy bước thì đã bị một đại đỉnh đánh tới, cảm giác như bị một toà Thái Sơn đánh thẳng với người vậy, chưa đi được mấy bước đã bị uy áp kinh khủng nặng trăm vạn cân chặn lại!
Lúc này Diệp Phàm thịnh nộ tới cực độ, khi thấy Hồn Chiến vậy mà lại dám tấn công Thiên Cơ Lâu thì y lập tức sử dụng Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh của bản thân đánh về phía Hồn Chiến, đồng thời Diệp Phàm cũng chặn trước mặt của hắn.
Một kích này đã khiến Hồn Chiến cảnh giác hơn đôi chút, dù Thương Thiên Phách Thể có cường hoành tới đâu thì sau khi ăn một đòn vừa rồi cũng phải lảo đảo hai bước mới có thể lấy lại thăng bằng!
Trong Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh có Vạn Vật Mẫu Khí Căn, nó lấy Huyền Hoàng Mẫu Khí làm năng lượng để hoạt động thế nên uy lực to lớn vô cùng!
Huyền Hoàng Mẫu Khí chính là một trong những năng lượng cực kỳ hiếm thấy trên đời, dù chỉ một sợi thôi cũng đủ để đè nát núi to chứ đừng nói là Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh có vô cùng vô tận Huyền Hoàng Mẫu Khí.
"Huyền Hoàng Mẫu Khí? Quả nhiên không hổ là túc địch của ta, thực lực như thế mới đúng chứ!"
Bá Vương – Hồn Chiến khi thấy cuối cùng Thái Cổ Thánh Thể - Diệp Phàm cũng chịu ra trận thì cuồng tiếu không ngừng, một kích vừa rồi của Diệp Phàm đánh thẳng vào Lục Giáp Kỳ Lân Bối của hắn nhưng vẫn để lại một ít tổn thương.
Tuy nhiên lúc này Hồn Chiến đã có bảy loại Thần Hình biến dị, nhục thân của hắn đã cường đại tới mức cực kỳ ngang ngược!
"Việc ngươi đã làm với Lão Phong Tử cùng với mối thù huyết mạch ta sẽ trả lại một lượt!"
Diệp Phàm nhìn tên Phách Thể cực kỳ kinh khủng quái dị trước mắt rồi lên tiếng.
Thái Cổ Thánh Thể cùng Thương Thiên Phách Thể rốt cuộc cũng có cơ hội

đối đầu trực tiếp nhau sau bao nhiêu năm, trời sinh hai loại huyết mạch này đã chứa đựng thâm thù đại hận với nhau rồi, khi đối mặt thì cả hai đều cảm thấy huyết mạch của bản thân đều sôi trào hết cả lên!
Diệp Phàm thậm chí còn không thể tự điều khiển Chư Thiên Dị Tượng của Thái Cổ Thánh Thể trong người bản thân lại, Tiên Vương Lâm Cửu Thiên, Âm Dương Sinh Tử Đồ, Cẩm Tú Sơn Hà Đồ, Hoàng Kim Huyết Hải đều được hiện ra rõ ràng!
Về phía Hồn Chiến thì bảy loại Thần Hình chấn động không ngừng, từng cái như thật sự muốn sống lại vậy.
Tử Long Thủ, Bát Xà Vĩ, Hoàng Kim Trảo, Huyết Hoàng Sí, Lục Giáp Kỳ Lân, Nguyên Thủy Huyền Vũ Bối, Thần Tàm Ti, tất cả đều như có được sinh mệnh riêng của mình, nhất thời nhục thân của Hồn Chiến trở nên kinh khủng hơn bình thường nhiều.
Khí tức cả hai tỏa ra không thua gì hai thanh Đế Binh đang khôi phục, khí tức của cả hai khiến cho không ít cao thủ của Thần Đình đang sử dụng Thần Thông tấn công Thiên Cơ Lâu đều quay sang nhìn nhau.
Tên có nhục thân như quái vật này hoàn toàn không phải là người của Thần Đình bọn hắn, không biết tên điên này xuất hiện từ lúc nào.

Chương 956. Khinh người quá đáng

"Đế Chủ, tên quái vật kia hình như không phải là người của chúng ta, có cần sai người đi đối phó hắn hay không?"
Một vị Đại Thánh đỉnh phong đứng trên mây đen quay người sang hỏi ý kiến của Đế Chủ.
"Tên kia hình như là Phách Thể nhất mạch trên Song Tử Tinh - cửa thứ năm mươi thì phải! Theo ta thì hắn có lẽ là viện quân, không cần quan tâm hắn làm gì, việc đoạt được Đoán Thần Đài mới là quan trọng nhất!"
Đế Chủ chỉ nhìn thoáng qua tên quái vật kia thôi thì đã thấy hắn khó đối và phiền phức vô cùng rồi, nếu như còn phân tâm đối phó với quái vật này thì không biết sẽ hao tổn biết bao nhiêu nhân lực, thế nên Đế Chủ lập tức hạ lệnh không cần quan tâm.
"Lâu chủ, không lẽ chúng ta lại ngồi xem Diệp Phàm ứng chiến một mình sao? Tên Bá Thể kia có tu vi siêu việt tưởng tượng của ta, chắc chắn hắn không phải là người lương thiện gì rồi!"
Lúc này Lão Phong Tử tuy vẫn còn nằm dưỡng thương không thể xuất chiến nhưng vẫn lo lắng cho Diệp Phàm ngoài kia.
Cái Cửu U cùng Khương Thái Hư đã liên thủ lại với nhau, cả hai liên hợp Thần Chi Tự Khúc cùng Độ Kiếp Tiên Khúc bao phủ cả bầu trời lại, hai đại Tiên Khúc cùng nhau đối kháng với Thần Thông của vô số Đại Thánh.
Mà trong trận chiến này thì chỉ có khu vực của Diệp Phàm cùng Hồn Chiến là như chốn không người, cả một vùng rộng lớn như được chuẩn bị riêng cho hai người bọn hắn.
"Đương nhiên Hồn Chiến không phải người lương thiện gì rồi, nhìn bộ

dạng của hắn là biết!"
Khương Đình Đình cũng le lưỡi rồi nói.
"Hồn Chiến bạo tẩu trong một thời gian dài như thế ở Thái Sơ Cổ Quáng chắc nay hắn cũng đã khống chế được bảy loại Tà Huyết trong cơ thể của bản thân, may mà thể chất của hắn là Thương Thiên Phách Thể cực kỳ bá đạo, nếu gặp thể chất bình thường thì đã bạo thể mà chết từ lâu rồi."
"Hiện tại hắn đã thích ứng hoàn toàn thân thể biến dị của bản thân nên thực lực tăng nhiều, khi nãy dù hắn không xuất thủ bất ngờ thì ngươi cũng không phải là đối thủ của hắn!"
Lâu chủ cười cười sau đó nói một câu không biết là đang khích lệ hay là đang nói móc Lão Phong Tử.
"Lâu chủ, nếu như người này nguy hiểm như vậy thì sao ngài không phái một đệ tử nào đó ra giúp đỡ Diệp Phàm vậy?"
Dao Trì Thánh Nữ nghe thế cũng lên tiếng một cách kinh ngạc.
"Đối thủ mạnh như vậy mới xứng với Thái Cổ Thánh Thể - Diệp Phàm chứ, nếu như có thể vượt qua cửa ải này thì Diệp Phàm không còn cách Đại Thánh xa nữa đâu!
Lâu chủ lắc đầu, nhìn bộ dạng của y ta có thể thấy có lẽ lâu chủ đã an bài con đường tiến bộ cho từng đệ tử rồi.
Lúc này tuy đại chiến vô cùng hỗn loạn, nhưng dù là Thần Vực, Thần Đình hay là khách nhân của Thiên Cơ Lâu đều có chung một ăn ý là tránh xa chiến trường của Diệp Phàm cùng Hồn Chiến, không ai có ý định nhúng tay vào giao tranh đó cả.
Tuy nhiên dù Khương Thái Hư cùng Cái Cửu U đã cố gắng sử dụng hai đại Thần Khúc để ngăn chặn nhưng vẫn có không ít Thần Thông đã rơi vào Thần Thành, biển lửa nổi lên bốn phía!

"Hỗn trướng! Ngay cả Thần Thành cũng gặp nạn!"
Mọi người theo Thiên Cơ Lâu đều nghiến răng nghiến lợi, trong số bọn hắn có không ít là các thế gia Nhân Tộc, tuy hận nhưng chỉ có thể bất lực!
"Nếu cứ tiếp tục thế này thì sợ rằng toàn bộ Thần Thành sẽ không còn ai sống sót mất, thật sự là khinh người quá đáng mà!"
Cơ Tử khi thấy không ít Nhân Tộc trong Thần Thành bị dư ba ảnh hưởng, thậm chí có một góc lớn tiếng kêu rên vang thấu trời thì cũng đành lòng không đặng, hắn giận tới mức không thể kiềm chế mà tế ra Hư Không Kính!
Khi thanh Chuẩn Tiên Khí này xuất hiện từ hư không thì một cỗ thần uy vô thượng phát ra từ chiếc kính vô cùng giản dị này, cỗ thần uy này quét thẳng về phía bầu trời của Thần Thành!
Một sợi thần uy này cường hãn tới cực độ, trong nháy mắt đã dọn sạch toàn bộ Thần Thông trên bầu trời của Thần Thành, một cái cũng không thoát được!
Nhưng do Cực Đạo Binh Khí khôi phục, một sợi Đế Uy này đã va chạm với Đế Uy của thanh Hắc Đao đang khôi phục kia, cả hai cộng hưởng khiến cho

toàn bộ thiên địa chấn động không ngừng!
Cực Đạo Giao Phong! Hai cỗ Đế Uy có sức công phạt ngang nhau va chạm kịch liệt sau đó triệt tiêu lẫn nhau, không phân thắng thua, ngược lại dư ba của chúng còn khiến cho đại đại chịu không nổi mà tách ra làm hai, bầu trời như bị xé nát!
"Cẩn thận!"
Thánh Hoàng Tử vung Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn của bản thân lên để đón đỡ, thanh Cực Đạo Binh Khí này phóng thẳng tới giữa cuộc Cực Đạo Giao Phong kia, như có ý thức tự chủ, bản thân nó gánh chịu toàn bộ dư ba mà Cực Đạo Giao Phong tỏa ra!
"Hậu quả của Cực Đạo Giao Phong quá nghiêm trọng, không nên khôi phục Đế Binh một cách tùy tiện!"
Thánh Hoàng Tử quay sang hô lớn với các cao thủ đang cầm Đế Binh trong tay ở dưới.
Cơ Tử cũng lập tức thu hồi Hư Không Kính lại, nếu như khi nãy Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn không chịu toàn bộ dư ba thì hẳn Thần Thành đã chịu tổn hại nghiêm trọng hơn rất nhiều rồi!

Chương 957. Sẵn sàng xuất chiến

Lời của Thánh Hoàng Tử khiến cho đám người Khương Dật Phi, Hỏa Lân Tử dù đang giận dữ cực độ, tay còn cầm Đế Binh nhưng lại không thể làm được gì.
"Các ngươi đi bảo hộ an toàn của bình dân Thần Thành, ở đây chúng ta có thể tự bảo vệ bản thân được!"
Mọi người khi này đều nhìn sang Khương Thái Hư cùng Cái Cửu U rồi lên tiếng.
Lúc này tại đây chỉ có thực lực của hai người này là mạnh nhất, nếu như bọn hắn tọa trấn và bảo vệ Thần Thành thì với thần uy của Độ Kiếp Tiên Khúc cùng Thần Chi Tự Khúc, Thần Thành chắc chắn sẽ được bảo vệ giọt nước không lọt, dù sao nơi đó cũng không phải là chiến trường chính!
"Được, chư vị bảo trọng!"
Cái Cửu U cùng Khương Thái Hư không nhiều lời làm gì mà lập tức gật đầu, cả hai nhanh chóng rời đi và bay thẳng về phía Thần Thành.
Hiện tại đám người đã không còn ba cường giả chèo chống là Lão Phong Tử, Khương Thái Hư cùng Cái Cửu U nữa nên trách nhiệm lại rơi vào vai của các đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Ngoại trừ Hỗn Độn Thanh Liên sinh trưởng to lớn đủ để bảo vệ một phương thì những cao thủ khác chỉ có thể dốc hết toàn lực để chống lại sức công phá khủng khiếp từ hai đại thế lực ngoài vũ trụ!
Khi thấy Cơ Tử, Nhan Như Ngọc cùng Thánh Hoàng Tử đều đồng thời sử dụng Đế Binh thì nhiều Đại Thánh của hai thế lực xâm lấn kia đều cảm thấy kinh ngạc vô cùng.
"Tất cả đều là thiên kiêu chi tử, hơn nữa Đế Binh trong tay bọn hắn còn

không ít, khó trách bọn hắn lại to gan như thế!"
"Đúng vậy, dù so sánh với các thiên kiêu trong Thí Luyện Cổ Lộ thì bọn hắn cũng không hề thua kém tý nào!"
"Đáng tiếc tu vi của bọn hắn hoàn toàn không sánh được với chúng ta, số lượng Chuẩn Đế của hai bên chênh lệch quá lớn!"
Trên mây đen trên kia nhiều Đại Thánh thấy rõ dị động ở dưới.
Hai người Cái Cửu U cùng Khương Thái Hư sử dụng Thần Chi Tự Khúc cùng Độ Kiếp Tiên Khúc khiến cho bọn hắn cảm thấy uy hiếp cực lớn.
Nhất là Cái Cửu U, mặc dù là Chuẩn Đế nhưng thực lực của y đã đạt tới mức gần bằng một Chứng Đạo Giả khác loại rồi, Cái Cửu U là cao thủ đã chạm tới được lĩnh vực của Hoàng Đạo Pháp Tắc, Độ Kiếp Tiên Khúc cùng Đế Kinh mà hắn tu luyện có uy năng không thể coi thường.
Tuy nhiên cả hai lúc này lại bị phái tới trấn thủ Thần Thành, cộng thêm việc Lão Phong Tử bị tên quái vật vừa tới kia đánh bị thương, Thánh Thể cũng bị tên quái vậy kia vây khốn, chiến lực của đám người Thiên Cơ Lâu bị hao tổn không ít.
"Đáng tiếc rằng các ngươi không thể chịu được hậu quả mà Cực Đạo Giao Phong mang tới, dù trong tay có Đế Binh nhưng hắn là các ngươi cũng không dám sử dụng một cách tùy tiện!"
Lúc này đông đảo cao thủ của Thần Vực cũng thấy khá rõ tình hình của chiến trường hiện tại.
Dư ba của Cực Đạo Giao Phong quá lớn, những cao thủ có cảnh giới Thánh Nhân Vương trở lên thì vẫn còn hy vọng sống sót, nếu như dưới Thánh Nhân Vương thì chỉ có một con đường chết, một khi Cực Đạo Giao Phong bên phía bọn hắn vẫn còn có thể chịu đựng được.
Tuy nhiên bên đám người Thiên Cơ Lâu kia thì chiến lực cao thấp không đều, nếu thật sự xảy ra Cực Đạo Giao Phong thì đám người này là những người chịu hậu quả đầu tiên!
"Tiếp tục công kích!"
Cao thủ của hai phe lập tức đưa ra quyết định, bầu trời lại tiếp tục bị Thần Thông bao phủ, vô số ánh lửa bay khắp trời!
"Thật sự là không biết xấu hổ mà, ba thanh Đế Binh ở đây mà bọn hắn lại hoàn toàn không quan tâm gì cả!"
Đám người Vạn Tộc vừa thở dốc được một hơi nay lại tiếp tục chịu đựng tấn công từ Thần Vực cùng Thần Đình, tất cả đều nhịn không được mà kêu rên.
"Thiên Cơ Lâu đệ tử ra yểm hộ mọi người!"
Lâu chủ nhìn sang đông đảo đệ tử của Thiên Cơ Lâu rồi ra lệnh phân phó, lập tức Tiêu Phong là người xông ra đầu tiên, y cùng Trương Tam Phong mỗi người một hướng để chấp hành mệnh lệnh của lâu chủ.
Mặc dù không thể khôi phục Đế Binh nhưng Tử Long Vương Kiếm cùng Kỳ Lân Ấm đều mang theo thú hồn của Tứ Thánh Thú cùng Thái Cổ Vạn Tộc, dù chỉ sử dụng như một binh khí bình thường cũng đủ để yểm trợ mọi người!

Trương Tam Phong cũng rút Thái Cực KIếm ra, Âm Dương Đế Kinh hội tụ trên thân kiếm lúc này đang mau chóng điều hòa và ngăn chặn vô số công kích từ trên trời rơi xuống.
Còn Diệp Đồng, Thánh Hoàng Tử cùng Vương Đằng thì không nằm trong mệnh lệnh yểm trợ của lâu chủ!
"Ba đệ tử Bắc Đẩu, các ngươi chuẩn bị xong chưa!"
Lưu Tiêu lúc này lại điểm ra ba chỉ, ba đạo Thanh Phong chứa Tiên Uy của Hồng Mông Đại Thiên Công bay thẳng ra sau lưng ba người, nhất thời đám người Diệp Đồng thấy sau lưng như có Đại Thần Thông trợ giúp!
"Đệ tử đã chuẩn bị chiến xong từ sớm rồi!"
"Yên tâm đi lâu chủ, đệ tử chắc chắn không để ngài thất vọng!"
"Sư phó yên tâm, không thắng không về!"
Ba người đồng thanh lên tiếng, ba thanh Đế Binh đều đang rung động một cách kịch liệt.
"Vậy thì xuất phát đi!"
Lâu chủ gật đầu đầy thỏa mãn, ba ngón tay chỉa lên, ba đạo Thanh Phong sau lưng cả ba lập tức hóa thành Tiên Khí vô thượng và đẩy bọn hắn lên tận chín tầng trời!

Chương 958. Loạn Thiên Bí Thuật

Ban đầu với tốc độ của bọn hắn thì muốn đi thẳng lên đại bản doanh của Thần Vực cùng Thần Đình trên chín tầng mây kia thì sẽ tốn thời gian không ngắn, nhưng hiện tại sau khi có lâu chủ tương trợ thì việc này trở nên vô cùng dễ dàng!
Tất cả Thần Thông ven đường một khi chạm phải ba người thì lập tức biến mất, không có ngoại lệ nào cả, tốc độ bay lên của bọn hắn nhanh tới mức mắt thường khó mà bắt kịp được!
Ba đạo Tiên Khí này đã đưa ba người Diệp Đồng, Thánh Hoàng Tử cùng Vương Đằng lên hai chỗ lần lượt là mây đen cùng Ngũ Sắc Tường Vân!
"Thần Thông của lâu chủ quả thật là hiếm thấy vô cùng, đây không lẽ là sự kết hợp giữa Bí tự "Hành" cùng Tiên Thuật?"
Lão Phong Tử tuy trong người đang có tổn thương nhưng khi thấy một màn này thì cũng há hốc mồm kinh ngạc!
Dao Trì Thánh Nữ đứng bên người của lâu chủ cũng không khỏi chấn kinh, mặc dù lâu chủ rất ít khi nào động thủ nhưng một khi đã động thủ thì sẽ khiến cho người khác giật mình không thôi, lần nào cũng là những Thần Thông vô thượng cả!
"Tuy nói chiến trường hiện tại trong mắt mỗi người nguy hiểm tới nổi phó thác cho trời, nhưng chắc hẳn trong mắt lâu chủ đây chỉ như là trò đùa trẻ con mà thôi!"
Dao Trì Thánh Nữ lúc này mới dần hiểu được cảnh giới thật sự của lâu chủ kinh khủng tới mức nào.
"Ban đầu đầu mâu của bọn hắn chĩa về Thiên Cơ Lâu, nên cuối cùng việc

này phải do đệ tử Thiên Cơ Lâu xử lý!"
Lưu Tiêu cười nhẹ sau đó nhìn lên chín tầng mây kia.
Nếu nói đây là một sân tập cho đệ tử Thiên Cơ Lâu thì cũng không đúng, nói đúng hơn thì đây là một lần kiểm tra mà Lưu Tiêu dành cho các đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Bọn hắn đã tu luyện cùng luyện tập nhiều ngày rồi, Thiên Cơ Vạn Tượng Công đã chỉ rõ con đường phía trước cho bọn hắn, tay cũng cầm được Đế Binh, cũng đã tới lúc kiểm nghiệm thành quả tu hành của bọn hắn rồi!
Đám người Vạn Tộc khi thấy ba đệ tử của Thiên Cơ Lâu bay thẳng lên trụ sở của Thần Đình cùng Thần Vực thì đều trở nên kích động!
"Thiên Cơ Lâu cuối cùng cũng xuất thủ! Các ngươi cứ đợi thua đi!"
"Thần Vực Thần Đình gì chứ, các ngươi chờ đó cho ta, để cho các ngươi thấy được phong thái vô địch của Thiên Cơ Lâu là như thế nào!"
"Lâu chủ tự mình xuất thủ, tam đại đệ tử tọa trấn, trận này không thể thua được!"
Lúc này đám người càng đánh càng hăng, Đông Phương Thái Nhất, Nam Yêu – Tề Lân, Cơ Tử, Khương Dật Phi cùng một đám cao thủ khác đều nhanh chóng sử dụng Đế Kinh, Thần Thông của bản thân để ngoan cố chống lại công kích của đám người kia!
Lúc này Vương Đằng chân đạp Ngũ Sắc Tường Vân, mà Thánh Hoàng Tử cùng Diệp Đồng thì đạp lên mây đen, ba người chia ra để chiến, tất cả đều tới để chấp hành mệnh lệnh của lâu chủ.
"Các ngươi là ai mà lại dám xông vào chỗ của Thượng Thần!"
Trên Ngũ Sắc Tường Vân lúc này xuất hiện mấy chục tên Thánh Nhân, thậm chí là Thánh Nhân Vương, tất cả đều chạy tới để bao vây người xâm nhập lại!
"Ta chính là đệ tử của Thiên Cơ Lâu!"
Vương Đằng không nói thêm gì nữa, trên tay hắn đã sớm vận Bí tự "Giai", lực lượng gấp mười nhanh chóng cộng dồn trong người hắn, hóa thành một vòng kim quan!
Đám người kia thậm chí còn không kịp thôi động Thần Thông thì đã bị Quang Hoàn của Vương Đằng chấn nhiếp rồi!
Những người có tu vi chưa đạt tới Thánh Nhân Vương thậm chí còn bị Quang Hoàn này chấn tới mức đạo tâm vỡ nát, chiến ý biến mất, dù thế nào bọn hắn cũng thấy bản thân không thể chiến thắng được đối thủ trước mắt, thậm chí có người còn thúc thủ chịu trói!
Bách Thắng Quang Hoàn lại tăng lên một chút, Vương Đằng nhanh chóng tiến lên, càng lúc thì Bách Thắng Quang Hoàn của hắn càng tăng cao!
"Các ngươi đứng yên ở đấy làm gì! Tranh thủ chiến đấu để bảo vệ Thần Vực đi chứ, đứng đơ ra đó làm cái gì?"
Bảy tám tên cao thủ Thánh Nhân Vương trợn tròn mắt khi thấy đồng đội của mình chưa chiến mà đã e sợ tới trình độ này, bảy người đồng thời hợp lực để bố trí thiên la địa võng vây khốn Vương Đằng!
"Loạn Thiên Bí Thuật!"

Bách Thắng Quang Hoàn trên người Vương Đằng liên tục hấp thu sự bại trận của đám người Thần Vực kia để trưởng thành, nó dần dần thuế biến trong nhiều trận chiến để nâng cao một bước!
Hiện tại nếu như thật sự rơi vào tình huống nguy cấp thì nó có thể kích phát tiềm năng vốn có của mình, giúp Vương Đằng có một loại thể chất là gặp mạnh thì mạnh!
Vương Đằng đánh một kích về đám Thánh Nhân Vương trước mặt, một kích này được Bí tự "Giai" tăng phúc gấp mười lần, khi dính đòn thì bảy tên Thánh Nhân Vương đang kết trận này lập tức bị đánh lui, có tên còn bị trận pháp phản phệ!
Từ xưa đến nay chỉ có Thánh Thể mới có thuộc tính đặc biệt là cùng cấp vô địch, hiện tại thì đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng có thuộc tính đó!
Mặc dù Vương Đằng chỉ có tu vi Tiên Tam Trảm Đạo thôi mà thực lực của hắn đã vượt xa cao thủ Vương Giả Đại Thành rồi.

Chương 959. Ma Thai

"Trên người Vương Đằng mang theo truyền thừa của Loạn Cổ Đại Đế, đáng ra cả đời hắn phải đại bại liên tục chứ, sao có thể đánh đâu thắng đó như hiện tại được!"
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu thì Lão Phong Tử cực kỳ bất ngờ khi thấy hình ảnh của Vương Đằng lúc này.
Ba sợi Tiên Phong vừa rồi của lâu chủ chỉ vừa đưa bọn hắn lên thôi mà Vương Đằng đã bắt đầu đại khai sát giới rồi.
Bởi vì bên phía Thần Đình kia đang khôi phục Đế Binh, Vương Đằng thì do có con đường tu luyện quá đặc thù nên không thể nào sử dụng Đế Binh được, vì lý do này nên Lưu Tiêu mới an bài Vương Đằng đối phó với Thần Vực.
"Khi vừa sinh ra thì Vương Đằng đã mang theo Đại Đạo Khí Vận của Nhân Tộc rồi, từ nhỏ đã đạt được nhiều kỳ ngộ, nếu như người dạng này mà cả đời đại bại thì sợ rằng Đạo Tâm của người đó sẽ nát mất!"
Lưu Tiêu lắc đầu rồi lên tiếng.
Tất cả đều là đệ tử Thiên Cơ Lâu nên Lưu Tiêu nắm rất rõ thông tin của từng người, đương nhiên hắn cũng biết con đường tu hành thế nào là thích hợp với bọn hắn nhất.
"Nếu như vậy thì Vương Đằng cũng không thể đi con đường bại vong chứng đạo của Loạn Cổ Đại Đế được à lâu chủ?"
Dao Trì Thánh Nữ đứng kế bên cũng nhìn lâu chủ với ánh mắt nghi hoặc!
"Sai, bất kỳ đời Đại Đế nào cũng có đặc thù riêng của bản thân, tỷ như vô địch của Vô Thủy Đại Đế, hung ác của Thôn Thiên Đại Đế, cuồng ngạo của Đấu Chiến Thánh Hoàng, nhưng đặc điểm của Loạn Cổ Đại Đế không phải là bại vong!"
"Từ xưa đến nay có sinh linh nào không muốn bản thân mình là thiên tài

hoành hành thiên hạ, tuy nhiên lại có mấy ai có được vận may đó? Một đường đại bại là một chuyện vô cùng bình thường, nếu như cứ bại vong liên tục mà không chết liền có thể chứng đạo thành Đế thì không lẽ chuyện chứng đạo dễ tới như vậy sao?"
Việc Loạn Cổ Đại Đế lấy bại chứng đạo đã là nhận thức chung của tất cả mọi người trong vũ trụ này, tuy nhiên sau khi nghe xong lời của lâu chủ thì có vẻ chuyện không đơn giản như mọi người tưởng tượng, Lão Phong Tử cùng Dao Trì Thánh Nữ đều nhìn nhau không hiểu.
Mặc dù theo lời của lâu chủ nói thì có vẻ hắn rất xem thường cả đời bại vong vô cùng đau đớn của Loạn Cổ Đại Đế, nhưng thực tế thì không phải vậy.
Cả đời Loạn Cổ Đại Đế chứng kiến sinh tử ly biệt nhiều vô số kể, người yêu, thân nhân, bạn bè chiến hữu đều mất đi, cả đời hắn sống dưới bóng mờ của Loạn Thiên Thất Hùng, bại vong liên tục, nếu như nói về độ thảm thiết thì Loạn Cổ Đại Đế là một trong những Đại Đế thảm nhất.
Nhưng đừng quên, việc chứng đạo thành Đế là việc ngàn người đi qua một cây cầu nhỏ nhoi, chỉ cần bước nhầm một bước thì dù có mạnh mẽ như Cái Cửu U thì cũng bị ngăn trước cửa Đại Đế, chỉ có thể nhìn mà không vào được.
Mỗi một thời đại khác nhau thì trên vũ trụ này ít nhất cũng có mấ chục ngàn tên thiên tài cũng tranh đoạt Đế Vị, nếu như chỉ là trải qua nhiều thống khổ trên nhân gian liền có thể chứng đạo thì người vừa sinh ra không lâu liền bị diệt tộc, cả đời gần như bị đuổi giết liên tục như Diệp Đồng phải chứng đạo từ sớm rồi chứ?
"Nếu như nói theo cách của lâu chủ thì truyền thừa của Loạn Cổ Đại Đế còn có bí mật khác sao?"
Lão Phong Tử đã không giấu được sự kinh ngạc của bản thân, hắn nhanh chóng hỏi lại một cách tò mò.
Hai người bọn hắn đối thoại ngay trước cửa Thiên Cơ Lâu đương nhiên những người bên ngoài đều có thể nghe rõ được!
"Lão Phong Tử ngươi không phúc hậu tý nào, ở trong Thiên Cơ Lâu dưỡng thương thì thôi đi, lại còn thừa cơ hỏi bí mật của Đại Đế nữa!"
Đoạn Đức sau khi nghe được đối thoại của Lão Phong Tử cùng lâu chủ thì lập tức mắng to.
"Các ngươi gấp cái gì, xíu ta cũng sẽ nói lại cho các ngươi mà thôi!"
Lão Phong Tử khoát tay một cách đầy ghét bỏ rồi la lớn!
"Thật ra việc này cũng không phải là bí mật quá to tát gì, đặc điểm chân chính của Loạn Cổ Đại Đế khi chứng đạo đó chính là Ma Thai!"
"Đối với Loạn Cổ Đại Đế mà nói thì cả đời đại bại không phải là mấu chốt, mấu chốt là sau khi bách bại hắn đông kết thành Ma Thai, sau đó tự chém Ma Thai để trọng sinh, lĩnh ngộ Đại Đế chi đạo và thành Đế, đây mới là mấu chốt!"
"Cả đời hắn có được hai kỳ ngộ vô thượng, đó chính là đạt được một phần truyền thừa của Ngoan Nhân Đại Đế cùng Hư Không Đại Đế, cả hai trộn

lại liền trở thành Loạn Cổ Kinh của hắn!"
Lúc này lâu chủ mới nhìn lên Ngũ Sắc Tường Vân rồi lên tiếng.
Lão Phong Tử cùng Dao Trì Thánh Nữ sau khi nghe xong thì cũng cái biết cái không, chỉ có thể gật đầu.
Sinh ra Ma Thai, chém bỏ con người cũ sau đó trọng sinh thành một con người hoàn toàn mới, đây chính là cái mấu chốt trong Bất Diệt Thiên Công của Ngoan Nhân Đại Đế, bản thân Ngoan Nhân Đại Đế cũng thông qua cách đó để sống lại đời thứ hai!
Đối với Loạn Cổ Đại Đế thì mấu chốt chứng đạo của hắn không phải là thất bại mà là có thể sinh ra được Ma Thai, từ đó tự chém!
Chỉ cần sinh ra được Ma Thai thì dù là Bách Thắng hay Bách Bại cũng không quan trọng lắm, chỉ là quá trình của mỗi người sẽ khác nhau thôi nhưng kết quả thì sẽ tương đồng, cả đời Loạn Cổ Đại Đế bại vong liên tục, thế nên mới đi con đường Bách Bại thành Đế.
Thế nên đối với người cả đời kiêu căng ương ngạnh như Vương Đằng thì con đường Bách Thắng phù hợp hơn.

Chương 960. Toàn lực ứng chiến

"Mọi người cẩn thận, Cực Đạo Giao Phong sắp sửa xảy ra rồi!"
Mọi người còn chưa kịp trò chuyện vài câu thì Nam Yêu – Tề Lân ở dưới đã la to cảnh báo!
Thì ra tại bên phía Thần Đình thì Thánh Hoàng Tử cùng Diệp Đồng cũng đã bắt đầu phát động tiến công!
Diệp Đồng công thẳng tới chỗ ở của Đế Chủ, còn Thánh Hoàng Tử thì tay cầm Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn bay thẳng tới thanh Đế Binh đang khôi phục bên kia!
Mà những tên cao thủ Thần Đình phụ trách khôi phục Đế Binh kia khi thấy một con hầu tử đang cầm gậy lao thẳng tới đây thì cũng cầm Đế Binh mà chuyển mục tiêu lên Thánh Hoàng Tử!
"Chỉ một người mà cũng dám lao lên chịu chết sao? Thật sự là không biết sống chết mà!"
Ba tên đại năng Thần Đình tay cầm Đế Binh cười lạnh, Đế Binh trong tay bọn hắn giơ lên, Cực Đạo Chi Uy xuyên qua hư không mà bay thẳng tới Thánh Hoàng Tử!
"Một mình ta là đủ rồi!"
Thánh Hoàng Tử hoàn toàn không sợ gì cả, hắn không nói thêm lời nào mà giơ Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn lên đánh trả!
Trong nháy mắt Cực Đạo Giao Phong xảy ra!
Mặc dù Đế Binh của Thiên Cơ Lâu chế tạo vô cùng đặc thù, trên thân không in dấu Đạo Văn Đại Đế cùng không có lực lượng của Hoàng Đạo Pháp Tắc, thế nên Cực Đạo Giao Phong này không phải là sự va chạm giữa hai Hoàng Đạo Pháp Tắc, uy lực không to lớn đến thế.
Nhưng dù là như vậy thì chấn động nó sinh ra cũng mạnh tới mức khó mà

tưởng tượng được, dù cho vài làn sóng nhẹ lướt qua thôi mà đã khiến cho vài ngọn núi nhỏ ở phụ cận bị đánh nát!
Dư ba kinh khủng là thế nhưng Hắc Đao lại bị Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn của Thánh Hoàng Tử đánh lui liên tục!
"Không hổ là cháu của ta, nhanh gõ chết nó đi, đánh chết nó!"
Đấu Chiến Thắng Phật lúc này đang vừa che chở cho đám người Thiên Cơ Lâu vừa lớn tiếng khen hay.
"Đừng hô nữa Đấu Chiến Thắng Phật! Nếu như thêm vài lần Cực Đạo Giao Phong nữa thì người chết là chúng ta đó!"
Nhưng không ít người đứng sau lưng Đấu Chiến Thắng Phật lại bị dư ba của Cực Đạo Giao Phong chấn động tới mức tê cả da đầu.
"Không đúng, nếu như vậy thì chúng ta còn cần cổ vũ Thánh Hoàng Tử đập mạnh hơn nữa, nếu như Đế Binh của bọn hắn bị đánh bể thì Cực Đạo Giao Phong sẽ dừng lại rồi!"
Lúc này bỗng Đoạn Đức lại tỏa sáng hai mắt, lớn tiếng nói.
"Nhưng đó chính là Đế Binh đến từ Thiên Ngoại đó, sao có thể gõ bể một cách dễ dàng được chứ!"
Nhưng lời của Đoạn Đức vừa dứt thì vẫn có người lên tiếng nghi hoặc.
Cực Đạo Binh Khí đều được chế tạo từ Tiên Kim, trên đó còn in dấu Đại Đế Đạo Văn cùng Hoàng Đạo Pháp Tắc, việc Đế Binh không thể bị phá vỡ là một việc in sâu vào trong tiềm thức của nhiều người rồi, dù cho Cực Đạo Giao Phong thì cũng rất ít khi nào Đế Binh bị hao tổn.
"Đùa gì đấy, ngươi có biết cây gậy trên tay của Thánh Hoàng Tử là gì không mà ngươi nói, đó chính là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn đó!"
"Ngươi nghĩ danh hào vô địch mà Vô Thủy Đại Đế để lại là đùa giỡn sao?"
Nhưng khi nói tới chủ đề này thì Hắc Hoàng lập tức kiêu ngạo cực độ, nó ngước đầu lên một cách đầy tự tin rồi lớn tiếng!
Sau khi nghe lời này của hắn xong thì người ta còn tưởng hắn là chủ nhân của Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn đó nữa chứ!
"Cũng đúng!"
Nhưng sau khi Hắc Hoàng vừa dứt lời thì Cơ Tử cùng Khương Dật Phi đều chuyển tầm mắt lên chiến trường trên kia.
Những lời của Hắc Hoàng đương nhiên cũng có một phần là do nó quá sùng bái Vô Thủy Đại Đế, nhưng trong đó cũng có phần đúng.
Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn tuy chỉ là một Đế Binh đứng hạng mười trên Thần Uy Đế Binh Bảng thôi nhưng nó lại là thứ vũ khí mô phỏng theo Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, thậm chí nó còn khiến cho Đoán Thần Đài không hạn chế được mà nâng một phẩm giai lên, giúp thanh Đế Binh này bước vào hàng ngũ Chuẩn Tiên Khí!
Uy lực của thanh Đế Binh này hoàn toàn là thứ những Cực Đạo Binh Khí bình thường không thể so sánh được, giống như mặc dù Vô Thủy Đại Đế cũng là Đại Đế nhưng nếu đặt giữa các đời Đại Đế khác thì vẫn như hạc giữa bầy gà.
"Thánh Hoàng Tử! Toàn lực ứng chiến đi không cần lo lắng gì đâu!"

Đám người Cơ Tử cùng những cao thủ còn lại đều đồng thời gật đầu rồi la to.
"Coi như ngươi cầm Đế Binh trên tay thì thế nào, ngươi có biết người ngươi đối mặt là ai không?"
Hai tên Đại Thánh Thần Đình nhanh chóng giáp công từ hai phía, bọn hắn đoạt lấy quyền chấp chưởng Hắc Đao, thanh Cực Đạo Binh Khí được bao phủ trong hắc khí kia nhanh chóng phát uy, một phân thành hai, hai phân thành bốn, bốn biến thành vô cùng vô tận!
Vô số Hắc Đao bay đầy trời, chúng đang đối đầu với Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn!
"Ngươi có từng nghe qua danh của Đại Đế vô địch tại Táng Đế Tinh chưa?"
Thánh Hoàng Tử sau khi nghe tiếng kêu của những người ở dưới thì cười một cách ranh mãnh, hắn không còn băn khoăn gì nữa mà lập tức thôi động thần công của bản thân!
Trong bốn người đệ tử thì tuy số lượng công pháp trên người Thánh Hoàng Tử không phải nhiều nhất nhưng chắc chắn hắn là đệ tử có con đường tu luyện cực đoan nhất!

Chương 961. Cực đạo giao phong

Lúc này Thánh Hoàng Tử nhanh chóng thôi động Bí tự "Đấu", Đấu Chiến Thánh Pháp, Thiên Cơ Vạn Tượng Công, Lôi Kiếp Thánh Pháp, tuy nhục thân cùng Thần Thông nhìn sơ qua đều không có tăng lên quá nhiều nhưng sức công phạt lại tiêu thăng với tốc độ chóng mặt!
Hắn đem Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn giơ cao giữa không trung, sau đó một trận gợn sóng cực lớn tỏa ra từ nó, chỉ trong nháy mắt thì vô số Hắc Đao trên bầu trời đều tiêu tán hết cả!
Dư ba của đòn đánh vừa rồi vang xa không ngừng, chỉ trong nháy mắt nó đã khuếch tán ra khắp Cửu Thiên Thập Địa trong Bắc Đẩu Cổ Tinh, ngay cả chiến trường phía dưới cũng bị ảnh hưởng!
Loại cảm giác khủng bố này còn kinh khủng cùng thực chất hơn cả lần Vô Thủy Chung bị đánh vang lần trước, thật sự giống như là Vô Thủy Đại Đế đích thân tới vậy!
Ngay cả các Chí Tôn trong các Cấm Khu đang đưa tầm mắt tới Thiên Cơ Lâu để thăm dò cũng lạnh hết cả lưng vì đòn vừa rồi!
Bởi vì thần uy kinh khủng như thế này giống y như đúc Vô Thủy Đại Đế năm xưa!
"Chuyện này sao có thể xảy ra được… Tiên Thiết Côn sao có thể trở thành Đế Binh của Vô Thủy Đại Đế được!"
Trường Sinh Thiên Tôn là người cảm thấy rung động nhất ở đây, hắn trừng to mắt nhìn về tình hình bên kia.
"Dù cho Vô Thủy Chung thật sự có mặt tại đó thì cũng không thể nào đánh ra gợn sóng kinh khủng như khi nãy được, đây quả thật giống như nam

nhân kia vẫn còn tồn tại trên thế gian này vậy!"
Kỳ Lân Cổ Hoàng cảm thán liên tục, như y đang kiêng kỵ điều gì đó.
Tại thời đại của Vô Thủy Đại Đế thì đúng thật là một thời đại mà các Chí Tôn Cấm Khu hoàn toàn không thể thấy ánh mặt trời!
Trong lúc hắn tại vị thì đừng nói là Đông Hoang Sinh Mệnh Cấm Khu, dù là vũ trụ bát hoang, trên trời dưới đất, các Cổ Lộ trong vũ trụ, bất kỳ đầu nguồn tai họa này đều chỉ có thể ngoan ngoan yên tĩnh, không ai dám thò đầu ra!
Cho tới cuối cùng thì hai chữ Vô Thủy đã không còn là hai chữ cái bình thường nữa rồi mà nó trở thành một đại danh từ để chỉ sự vô địch!
"Cây gậy kia cũng là Đế Binh mà Đoán Thần Đài cho ra lò, đến cùng là nó đã dùng biện pháp gì mà lại có thể mô phỏng được thần uy của nam nhân đó thế!"
"Không lẽ Đoán Thần Đài này có liên hệ gì đó với con đường mà những tên ở Địa Phủ kia đang đi sao, có thể lấy Tinh Huyết của các đời Đại Đế trước rồi phục dựng lại sức mạnh của bọn hắn?"
Lúc này các Chí Tôn trong Cấm Khu vẫn chưa biết rõ huyền cơ về Đoán Thần Đài nên chỉ đành suy đoán theo những gì bọn hắn biết mà thôi.
Nhưng trận chiến tại Thiên Cơ Lâu này vẫn chưa thể kết thúc sau đòn vừa rồi, ngược lại, đây mới chỉ là khởi đầu của Thánh Hoàng Tử mà thôi.
Hắn muốn thừa dịp những tên này bị đòn vừa rồi làm choáng để sử dụng Tiên Côn công thẳng tới!
Nếu so về độ dồi dào của linh khí, cường độ nhục thân hay là tốc độ, lực phản ứng thì Thánh Hoàng Tử cùng lắm chỉ có thể đạt tới Vương Giả Đại Thành mà thôi, không có gì đặc biệt.
Tuy nhiên nếu nói riêng về sức công phạt thì sau khi được tăng phúc, Thánh Hoàng Tử có thể tự tin đòn vừa rồi sánh ngang được với Độ Kiếp Tiên Khúc của Cái Cửu U!
Huống chi thứ hắn cầm không phải là Đế Binh bình thường mà là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn!
Khi một côn này hạ xuống thì đám Đại Thánh của Thần Đình không thể không sử dụng các loại Thần Thông để phòng thủ, tuy nhiên tất cả đều bị gõ nát!
Có một vài tên tu vi hơi kém thậm chí không cần đối đầu trực tiếp thì đã bị chấn tới mức tan xương nát thịt!
Cây gậy của Thánh Hoàng Tử như chém dưa thái rau, đánh thoải mái như chỗ không người, hắn đánh những cường giả Thần Đình kia như là người lớn đang khi dễ tiểu hài tử vậy, tử thương vô số!
"Trên cây gậy kia tại sao lại có khí tức của Vô Thủy Đại Đế thế! Chuyện này rốt cuộc là sao!"
Ngay cả Đế Chủ cũng bị Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn dọa cho giật nảy cả mình, đứng từ trên Thần Tọa lên!
"Tranh thủ thời gian khôi phục hoàn toàn Đế Binh!"
Lúc này những tên Đại Thánh kia cũng không dám thất lễ mà bắt đầu trở

nên cảnh giác hơn, hai ba người lập tức dốc hết cả linh khí của mình để quán chú vào trong Hắc Đao, bọn hắn muốn khôi phục hoàn toàn thanh Cực Đạo Binh Khí này!
Mây đen trên trời như trở nên điên cuồng, chúng nhanh chóng hội tụ lại, giống như đang có một Hung Thú diệt thế gào thét trong đó vậy!
"Yên lặng lại cho ta!"
Nhưng Thánh Hoàng Tử lúc này lại đột nhiên vung Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn lên, lấy Lôi Kiếp Thánh Pháp để hóa thành một tia sấm sét, đánh nát một phần tư của thanh Đế Binh Hắc Đao kia.
Nguyên bản nó đã gần như khôi phục hoàn toàn rồi, Thần Linh trong Hắc Đạo đang dần dần được thức tỉnh nhưng sau khi dính một đòn vừa rồi thì linh khí tứ tán, bản thân mây đen cũng tản ra tứ phía, Hắc Đao thì bị đánh nát một phần!

Chương 962. Thần Đình chỉ có một chút bản lãnh này thôi sao?

"Sao có thể như thế được, Cực Đạo Binh Khí sao có thể bị đánh nát dễ dàng như vậy chứ?"
Những tên Đại Thánh đang chấp chưởng Hắc Đao kia đều trợn mắt há mồm, vẻ mặt kinh ngạc!
Nhưng Đế Binh đã tổn hại là chuyển đã xảy ra, vào lúc sắp được khôi phục hoàn toàn lại bị phá hủy như vậy khiến cho nội bộ của Hắc Đao cực kỳ không ổn định, cuối cùng bạo phát ra!
Cỗ lực lượng này vượt xa Cực Đạo Giao Phong khi nãy, chớp mắt đã lan ra khắp xung quanh rồi, nếu như xử lý không ổn thì sợ rằng tất cả mọi người ở dưới thậm chí là cả Thần Thành đều phải gặp tao ương!
"Vậy mà thật sự đánh nát được Cực Đạo Đế Binh!"
"Đến cùng đây là chủ ý ngu ngốc của ai thế! Việc một thanh Đế Binh sắp khôi phục hoàn toàn sau đó bị đánh gãy còn tạo ra một uy lực kinh khủng hơn cả Cực Đạo Giao Phong đó!"
"Các cao thủ đại năng nhanh chóng che chở chúng ta với!"
Lúc này mọi người ở dưới đều mở miệng chửi mắng một cách cực kỳ mãnh liệt, khi thấy uy năng của Đế Binh cuồng bạo rơi xuống như mưa thì không ít ngươi cảm thấy tuyệt vọng vô cùng!
Bên phía Thần Thành thì Cái Cửu U cùng Khương Thái Hư đều đồng thời tấu lên hai đại Tiên Khúc, bọn hắn muốn lấy Trận Văn Chi Lực để chống lại Đế Uy mạnh mẽ này.
Nhưng đám người Vạn Tộc còn lại thì không may mắn như thế, dù cho có Đấu Chiến Thắng Phật miễn cưỡng che chở nhưng cũng không thể nào yểm hộ nhiều người cùng một lúc như thế được.
Tuy nhiên một luồng Tiên Khí bay thẳng từ Thiên Cơ Lâu ra ngoài, nó bay lên trời sau đó được bung ra như một cây dù để che chắn cho tất cả mọi

người theo Thiên Cơ Lâu!
Tuy uy lực của thanh Đế Binh kia có cường hãn tới mức nào đi chăng nữa thì cũng không thể làm màn chắn bị tổn thương tý nào!
"Thời khắc mấu chốt quả nhiên vẫn chỉ có lâu chủ là đáng tin nhất! Quả nhiên chỉ cần có Thiên Cơ Lâu thì sẽ thiên hạ vô địch!"
Luồng Tiên Khí đó bay từ Thiên Cơ Lâu ra, không cần nói cũng biết ai là người xuất thủ.
Lưu Tiêu không ngừng điều khiển sợi Tiên Khí đó để chống chọi là uy lực của thanh Đế Binh mất khống chế kia, tới lúc khi nào hết thì thôi, lúc này thì mọi người mới được tính là bình an vô sự!
Đám người Vạn Tộc lúc này nhanh chóng quay lại ăn mừng, vỗ tay hoan hô.
"Xin lỗi các vị, đệ tử Thiên Cơ Lâu đại đa số đều hơi lỗ mãng một tý, lúc đánh nhau vẫn chưa thể chú ý tới toàn cục được!"
Trên miệng tuy Lưu Tiêu nói như thế nhưng vẻ mặt của hắn thì lại không có ý định như vậy, thậm chí bản thân hắn cũng vui mừng vô cùng nữa, đệ tử Thiên Cơ Lâu nếu như không vượt cấp đánh bại địch nhân thì mới là không bình thường!
Nếu không thì Thiên Cơ Lâu sẽ bị mất mặt chết mất!
Đánh nát thanh Đế Binh này chỉ là một bắt đầu mà thôi, Lưu Tiêu còn trông cậy vào đám người này trưởng thành tới mức độ một mình tiêu diệt một Cấm Khu mà!
Lúc này trên Thần Đình, mấy chục tên Thánh Nhân Vương cùng Đại Thánh đều cảm thấy hoảng loạn tới cực độ, bọn hắn không ngờ rằng quá trình khôi phục Đế Binh cũng có thể bị đánh gãy và ngăn chặn lại một cách nhẹ nhàng như thế, cả đám đều không biết nên ứng phó ra sao.
"Không lẽ đó thật sự là Vô Thủy Đại Đế sao? Không thể nào! Đám cường giả đó đúng ra đã chết từ lâu lắm rồi chứ, sao có thể sống tới ngày hôm nay được?"
Trong lòng của Đế Chủ quả thật là vừa giật mình vừa sợ, hắn bị Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn này hù tới mức giật cả mình, nhất thời hắn không đoán ra được lai lịch của tên hầu từ trước mắt này là ai!
Dù sao trong vũ trụ bát hoang này thì ngay cả Hỗn Độn Thể cũng có vài cách để đạt được, nhưng Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai là thể chất chỉ có thể được sinh ra nhờ dung hòa Thánh Thể cùng Thiên Thiên Đạo Thai, cực kỳ hiếm thấy.
Nhất là khi hiện tại Diệp Phàm đã gia nhập Thiên Cơ Lâu rồi, sợ rằng sau này tại Già Thiên thế giới này cũng chỉ có một mình Vô Thủy Đại Đế sở hữu thể chất đó mà thôi.
Khi Đế Chủ vừa lên tiếng thì đã có ba vị Chuẩn Đế đồng thời xuất thủ, bọn hắn nhanh chóng áp chế Thánh Hoàng Tử lại, nhất thời bốn người giằng co với nhau, tới tận bây giờ thì bọn hắn mới tạm thời vây khốn được tên hầu tử này.
Nhưng tất cả chỉ vừa bình phục lại một lát thì bọn hắn lại bị một thứ gì đó cực kỳ khổng lồ tấn công, hỏa lực mà thứ đó phát ra mang theo một Đế Uy

cực kỳ bá đạo!
Một chiếc phi thuyền to lớn nhanh chóng xuyên phá tầng mây, đây chính là Hỗn Độn Phi Tiên Hào của Diệp Đồng!
Trên phi thuyền này được trang bị vô số họng súng, cùng lúc đó trên thân lại được in dấu vô số Đạo Văn, nó nhanh chóng đánh thẳng tới nơi Thánh Hoàng Tử đang bị vây khốn!
Trên chín tầng mây thì ba vị đệ tử này của Thiên Cơ Lâu đã khiến cho hai đại thế lực gà chó không yên, trong thời gian này nếu không thể tiêu diệt cả ba thì tạm thời những người ở dưới sẽ không bị tấn công nữa!
"Thần Đình chỉ có một chút bản lãnh này thôi sao? Ngay cả hai tên đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng không thể đối phó được? Thậm chí đến mức Đế Binh cũng bị đánh nát?"
Thần Vực Chi Thần lập tức lắc đầu, hắn ban đầu còn muốn đợi tới khi Đế Binh của Đế Chủ khôi phục, bên mình không cần ứng chiến cũng có thể hàng phục được Thiên Cơ Lâu, tuy nhiên không ngờ tới Thần Binh của bọn hắn lại bị một tên hầu tử đập bể!

Chương 963. Tru Tiên Trận Đồ

Thần Vực Chi Thần giơ tay lên một cái, một Bảo Đồ nhanh chóng bay ra từ linh thức của hắn, Bảo Đồ này to lớn vô cùng, trong đó lại còn có bốn thanh kiếm cứ quấn quanh không ngừng rồi bay ra!
Đây chính là Tru Tiên Trận Đồ trên Thần Uy Đế Binh Bảng mà lâu chủ đã từng nhắc tới!
Hơn nữa đây không phải là Tru Tiên Tứ Kiếm hay là Linh Bảo Trận Đồ, đây chính là Đế Binh đã được cả hai dung hợp lại và có tên là Tru Tiên Kiếm Trận!
Thanh Đế Binh này quả thật là không giống bình thường, sau khi tập hợp lại với nhau thì sẽ thành một kiện Đế Binh hoàn chỉnh nhưng lại có thể điều động riêng lẻ từng cái, bốn thanh kiếm nhanh chóng phóng tới chỗ đệ tử Thiên Cơ Lâu!
Bốn kiếm lướt qua sau đó va chạm trực tiếp với Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn cùng Hỗn Độn Phi Tiên Hào, cả hai phát ra tiếng cọ xác kinh khủng!
Khi Lưu Tiêu thấy thế thì lập tức vận dụng Thần Thông kéo ba tên đệ tử Thiên Cơ Lâu xuống dưới đất!
Tru Tiên Tứ Kiếm một khi đã hợp nhất cùng với Linh Bảo Trận Đồ thì uy lực không thể khinh thường, huống hồ từ xưa đến nay Thần Vực luôn tôn nó làm thần khí vô thượng, trên đó hội tụ tín ngưỡng của ức vạn sinh linh, cẩn thận một chút vẫn tốt hơn.
Thần Vực Chi Chủ đứng trên Ngũ Sắc Tường Vân, tay cầm Tru Tiên Tứ Kiếm, một bên khác thì Đế Chủ cũng bay tới với uy thế Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên!
Lúc này chỉ còn lại Diệp Phàm cùng Bá Vương – Hồn Chiến là còn đại chiến mà thôi, bên khu vực này chư thiên rung động, khi thấy tình hình xung

quanh không ổn thì cả đều chuyển địa điểm chiến đấu sang dãy núi phía bắc kia, chốc lại liền không thấy bóng dáng đâu nữa.
Sau khi được Lưu Tiêu kéo về mặt đất thì trên không trung chỉ còn đám người Thần Vực cùng Thần Đình và Tru Tiên Trận Đồ lơ lửng giữa không trung!
"Lâu chủ! Cái kia chính là Tru Tiên Kiếm Trận phải không? Quả nhiên là thần uy bất phàm!"
Lúc này mọi người ở dưới đều nhìn rõ trên tay của Thần Vực Chi Thần kia chính là Tru Tiên Tứ Kiếm, tất cả đều bất ngờ và hưng phấn khi chứng kiến thanh Đế Binh mạnh mẽ này.
Trước đó lâu chủ đã từng nói rằng thanh Đế Binh này được một thế lực tên là Thần Vực trong Thí Luyện Cổ Lộ nắm giữ trong một thời gian dài, đồng thời còn tôn nó lên làm thần khí vô thượng nữa.
Không qua bao lâu thì Thần Vực đã tự mình xuất hiện rồi.
"Đó chính là thanh Cận Tiên Khí có thể tru sát Đại Đế sao, quả nhiên Đế Binh được tạo ra từ tay của Thượng Cổ Thiên Tôn khác biệt với những Đế Binh còn lại thật."
"Chắc chỉ có thanh Đế Binh này là làm được việc tự tách bản thân ra làm nhiều thanh Chuẩn Đế Binh khác nhau thôi!"
"Lâu chủ quả nhiên nói không sai, thanh Đế Binh này tuy bốn nhưng lại một, tuy một mà lại bốn!"
Lúc này đám người Vạn Tộc đều nhao nhao đưa ra lời nhận xét của bản thân, giống như đang đi vườn bách thú vậy.
"Nếu như các ngươi đã biết rõ về Tru Tiên Kiếm Trận như thế thì ta không cần nhiều lời nữa"
"Hôm nay chỉ cần ngươi giao Đoán Thần Thai ra thì việc này sẽ được giải quyết một cách viên mãn, nếu không thì dù đại tài ra sao khi đối mặt với Tru Tiên Trận Đồ cũng sẽ phải mất mạng mà thôi."
Thần Vực Chi Thần sau khi nghe thấy đám người này vậy mà hiểu rõ về Đế Binh của mình như vậy thì cũng tự đắc không thôi, hắn nhanh chóng lên tiếng!
"Lâu chủ nhanh ra tay đo! Đây chính là cơ hội ngàn vàng để cướp Tru Tiên Kiếm Trận trên tay hắn đó lâu chủ!"
Tuy nhiên Thần Vực Chi Thần còn chưa kịp tự hào quá năm phút thì đã nghe tiếng quát to của Đoạn Đức!
"Đúng vậy lâu chủ! Tru Tiên Kiếm Trận đã đưa tới cửa như thế này rồi, không thể không cầm!"
Hắc Hoàng sau đó cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc rồi lên tiếng!
Lời của hai người này không khác gì tiếng lòng của tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu hiện tại cả!
Trong Thần Đình, mọi người nghe được lời này lập tức đều đứng ngồi không yên!
Rốt cuộc đám người này có ý gì, thần khí tôn quý tối cao của Thần Vực đã hiện ra mà bọn họ vẫn không hề sợ hãi chút nào, ngược lại nói đám người

bên mình tự dâng tới cửa?
Phần lớn thế lực trên Thí Luyện Cổ Lộ kiêng dè Tru Tiên Kiếm Trận trong tay bọn họ đều là vì Cận Tiên Khí này vô cùng có uy lực, một khi Kiếm Đồ hợp nhất và mở sát trận vậy cho dù có là đối thủ mạnh cỡ nào thì cũng có thể vây giết, chưa bao giờ thất thủ!
Lúc này đột nhiên đám người Vạn Tộc ở bên dưới hô lớn tiếng như vậy khiến cho rất nhiều cao thủ Thần Vực này vô cùng tức giận.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ, ngược lại khẩu khí của các ngươi cũng lớn lắm đấy, vậy mà lại không coi Tru Tiên Kiếm của chúng ta ra gì."
"Cho dù ngươi có là bá chủ Bắc Đẩu này nhưng vào Kiếm Trận này cũng là có đi mà không có về cả thôi!"
Một trong những Chuẩn Đế của Thần Đình lập tức lớn tiếng cười lạnh, nói lời chế nhạo ngược lại.
"Ta thấy cũng đúng, nhưng hình như cũng không có gì xung đột với việc cướp Tru Tiên Trận Đồ này của ngươi thì phải." Lưu Tiêu cười, đáp với vẻ không cho là đúng.
Hắn bị mọi người nói như vậy, ngược lại cũng nổi lên hứng thú với Tru Tiên Trận Đồ này.

Chương 964. Đến lúc đó đừng hối hận

Cận Tiên Khí này cũng được tính là một thanh khá xuất sắc trong rất nhiều Cực Đạo Binh Khí ở Già Thiên thế giới, quả thật rất đáng để sưu tầm. Sau này nếu như cần tạo ra Đế Binh gì đó cũng không đến mức chế tạo bằng tay không mà có thể trực tiếp lấy Tru Tiên Trận Đồ làm nguyên liệu.
Thế nhưng lời này của hắn lại lập tức chọc cười rất nhiều cường giả ở Thần Vực, bọn họ hoàn toàn không ngờ Thiên Cơ Lâu chi chủ này lại như nằm mơ giữa ban ngày, thật sự cho rằng mình có thể cướp được Tru Tiên Trận Đồ.
Thần Vực đã chiếm giữ Thí Luyện Cổ Lộ nhiều năm như vậy rồi, cũng đã từng giết không biết bao nhiêu cao thủ thiên tài ở Cổ Tinh bằng Tru Tiên Trận Đồ, theo quan điểm của bọn họ thì Thiên Cơ Lâu chi chủ này chẳng qua cũng chỉ là một trong số những tên ngông cuồng này mà thôi.
Nhưng ngay khi đôi bên bọn họ đang giằng co thì Đế Chủ của bên Thần Đình lại sớm im lặng không lên tiếng, trong lòng sinh ra suy nghĩ chạy trốn.
Hai bên thế lực bọn họ đã áp chế Thiên Cơ Lâu với khí thế vô song, vô số Đại Thánh ném Thần Thông xuống như không cần tiền, nhưng nếu như phân tích cẩn thận thì hiện giờ trong đám người Vạn Tộc ở bên dưới hoàn toàn không tổn thất bất cứ người nào.
Hai lần Cực Đạo Binh Khí giao tranh gay go nhất đều bị sự ra tay bí mật của Thiên Cơ Lâu chi chủ nhẹ nhàng đánh tan, bọn họ trông thì chật vật nhưng thật ra hoàn toàn không gặp nguy hiểm.

Cho dù là Thần Thành cũng an toàn nguyên vẹn dưới sự che chở của hai đại Tiên Khúc.
Trái lại là hai thế lực lớn bọn họ lại bị ba đệ tử Thiên Cơ Lâu này đả thương vô số hơn nữa tất cả đều là cao thủ trên Thánh Nhân Vương, lại thêm thái độ hiện giờ của đám người Vạn Tộc nữa, tất cả dấu hiệu đều đã chứng minh sự mạnh mẽ của Thiên Cơ Lâu này đã vượt qua phán đoán mới đầu của hắn ta!
"Đế Chủ, cần xuất toàn quân không?" Lúc này, một cường giả Đại Thánh ở bên cạnh nhỏ giọng hỏi.
"Hảo hán không chịu thiệt trước mắt! Chuẩn bị rút lui!"
Đế Chủ lập tức nhỏ giọng dặn dò, hắn thật sự tự nhận mình không còn suy nghĩ muốn chiến đấu nữa.
Lúc này trên chín tầng trời chỉ còn lại Lưu Tiêu và Thần Vực Chi Thần đang đối chọi.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ, ta vốn cho rằng ngươi là người biết thức thời nhưng không ngờ ngươi cũng là một kẻ ngông cuồng." Thần Vực Chi Thần lập tức khống chế Tru Tiên Kiếm Trận cười lạnh bảo.
Đế Binh nào phải thứ có thể bị cướp dễ dàng như vậy? Huống chi Tru Tiên Trận Đồ trên tay hắn ta đã tiếp nhận sự thờ phụng bởi sức mạnh tín ngưỡng suốt mười nghìn năm ở Thần Vực nên quyền khống chế của hắn ta quả thực là vô cùng kiên cố, hoàn toàn không thể bị cướp đi.
"Chậc!"
"Không nói ngươi hoàn toàn không có thực lực này mà cho dù ngươi có dâng lên bằng hai tay thì Tru Tiên Trận Đồ này cũng không có khả năng sẽ nghe theo sự chỉ huy của ngươi."
Thần Vực Chi Thần liếc mắt nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt như nhìn một con kiến, lại nói.
"Xem ra suy nghĩ của ngươi và ta giống nhau, ta cũng cho rằng cho dù dâng hai tay lên thì Đoán Thần Đài cũng không phải thứ ngươi có thể nắm trong tay."
"Nếu ngươi và ta đều có sự tự tin như vậy, ngược lại ta có một ý kiến hay đây, hay là ta và ngươi lần lượt dâng bảo vật của mình lên, nếu như ai có thể khống chế được thì bảo vật thuộc về người đó, thế nào?"
Lưu Tiêu nhìn dáng vẻ tự tin của người này cũng lập tức thuận theo lời hắn ta, chiếu tướng hắn ta.
Đương nhiên Thần Vực Chi Thần này không ngờ Thiên Cơ Lâu chi chủ sẽ có đề nghị như vậy nên cũng hơi sững sờ.
Nhưng hắn ta nghĩ ngợi một chút, cái thứ ngông cuồng vô tri này lại còn mơ tưởng có thể khống chế được Tru Tiên Trận Đồ trong tay mình, vừa vặn lợi dụng cơ hội này cướp ngược lại Đoán Thần Đài của hắn vậy chẳng phải sẽ nhẹ nhàng hơn tấn công vào Thiên Cơ Lâu nhiều hay sao?
Dù sao mấy đệ tử vừa rồi của hắn ta cũng đã thể hiện rõ Thần Thông của mình quả thực không phải hạng đầu đường xó chợ gì, nếu như mạnh mẽ tấn công chỉ sợ là Thần Vực cũng sẽ tổn thất không ít người.

“Thế nào, sợ rồi sao? Sợ thì vừa rồi đừng có nói khoác mà không biết ngượng như vậy, cũng không biết ai mới là đồ ngông cuồng vô tri nữa!”
Đoạn Đức vừa trông thấy đối phương bắt đầu suy nghĩ cẩn thận cũng lập tức nắm chuẩn thời cơ trợ công cho lâu chủ, hắn ta đề cao âm lượng lớn tiếng chế nhạo Chư Thiên này.
“Đúng đó, muốn tới Thiên Cơ Lâu đòi Đoán Thần Đài bây giờ dâng hai tay cho ngươi mà ngươi lại do dự, đúng là đã yếu còn ra gió!”
“Rốt cuộc có muốn không đây, không muốn thì cút về mau đi đừng ở Bắc Đẩu giở thói ngang ngược nữa!”
“Phiền quá nhỉ, còn nói mình là Thần Vực gì đó nữa chứ, Thần cái cục cứt!”
Lúc này hiển nhiên đám người Vạn Tộc đều hiểu ngầm trong lòng, lập tức cũng lớn tiếng chế nhạo theo.
“Câm mồm! Nếu mấy con kiến các ngươi cứ nhất định muốn tự rước lấy nhục vậy đến lúc đó cũng đừng hối hận!”
Phía sau Thần Vực Chi Thần này là vô số tín đồ của hắn ta nên hiển nhiên hắn ta không thể nhận thua ở thời điểm mấu chốt này được, huống chi còn là bị bọn họ chế giễu nữa vì vậy hắn ta cũng lập tức lớn tiếng chửi.
…

Chương 965. Cạn lời

“Chưa từng thấy qua yêu cầu nào khó tin như vậy, vậy mà còn muốn dâng bảo vật của mình ra, thật đúng là quái nhân!”
Các cường giả trong Chư Thiên Thần Vực cũng nhao nhao chê cười, không có người nào cho rằng Tru Tiên Trận Đồ của Thần Vực sẽ bị người khác cướp đi.
Lưu Tiêu nhìn thấy quả nhiên tên ngốc này đã mắc bẫy, lập tức nhẹ nhàng giơ tay, Hỗn Độn Thanh Liên xanh tươi độc nhất lập tức không chịu sự khống chế của Nhan Như Ngọc mà thu lại, trở về trong Yêu Đế Chi Tâm của nàng ta.
Ba đại đệ tử trong không trung cũng lập tức bị Thần Thông vô hình kéo xuống mặt đất để trên chín tầng trời này trở nên trống trải.
“Tru Tiên Trận Đồ đang ở đây, nếu như ngươi có bản lĩnh thì lấy đi.”
Thần Vực chi chủ lập tức cười lạnh, hai tay sử dụng sức mạnh tín ngưỡng mở Linh Bảo Trận Đồ ở phía sau, Tru Tiên Tứ Kiếm cũng ở trong đó đang trôi lơ lửng trên đầu hắn ta.
Quả nhiên Trận Đồ này khác với Đế Binh bình thường, tiên quang trong đó dồi dào, trên Trận Đồ cũng được khắc Đạo Văn do Linh Bảo Thiên Tôn để lại tản ra ánh sáng không tầm thường.
“Cảm ơn cảm ơn!”
Nhưng cuối cùng, Lưu Tiêu cũng lập tức không nhịn được nữa mà nở nụ cười, Bí tự “Binh” bị nắm trong tay rất lâu lúc này cũng mở ra to như một cái bồn máu!

Bí tự "Binh" bình thường nhiều nhất chỉ có thể ảnh hưởng đến Đế Binh vận chuyển chứ chưa bao giờ từng nghe nói có thể hoàn toàn cướp được Đế Binh của đối phương, thế nhưng bất cứ bí thuật gì ở Chư Thiên này một khi rơi vào tay Lưu Tiêu hiển nhiên uy lực đều sẽ tăng lên gấp bội!
Lúc này, Bí tự "Binh" phóng ra khỏi tay hắn cũng không phải Cửu Bí lúc đầu nữa mà là Thần Thông tối cao sau khi cường hóa Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công!
Bốn thanh Tru Tiên Kiếm treo lơ lửng trên đỉnh đầu Thần Vực Chi Thần lập tức phát ra cơn chấn động khác thường như thể bị một sức mạnh hư ảo nào đó không nhìn thấy ảnh hưởng đến.
Linh Bảo Trận Đồ đó được thờ phụng bởi sức mạnh của hàng trăm triệu tín đồ tại Thần Vực trong suốt thời gian dài, lập tức tự động mở ra hàng ngàn hình vẽ bên trong, còn muốn đánh trả Bí tự "Binh" của Lưu Tiêu.
Thế nhưng Trận Đồ này vừa triển khai đã bị Lưu Tiêu vả một cái đánh bay ngược về!
Tru Tiên Tứ Kiếm cùng xuất hiện với Trận Đồ, Tứ Kiếm lập tức đồng thời bay ra khắp trên dưới trái phải, cả bốn thanh kiếm đó dường như tự động khôi phục cùng chung một trái tim, tất cả hợp lại chính là Đế Binh tiêu chuẩn, cho dù tách ra cũng là bốn thanh vũ khí đồng thời sở hữu uy lực của Chuẩn Đế Binh.
Lúc này bốn thanh kiếm này đồng thời tấn công Lưu Tiêu, trong lúc nhất thời cộng hưởng với Linh Bảo Trận Đồ, vậy mà uy lực sinh ra lại khiến toàn bộ Đế Binh vây quanh trên người mọi người tự động bảo vệ chủ nhân!
"Yên lặng!"
Thế nhưng Lưu Tiêu không hề hoang mang một chút nào, Bí tự "Binh" được kẹp trong hai ngón tay xuất hiện trong nháy mắt đã bắt giữ hai thanh Tru Tiên Tứ Kiếm, Tru Tiên Tứ Kiếm vừa rồi còn đồng tâm hiệp lực, lúc này hai thanh kiếm trong này đồng thời quay mũi kiếm cùng chặn hai thanh kiếm còn lại.
Trong lúc nhất thời Tứ Kiếm lại đang đấu nhau giữa không trung, Lưu Tiêu trở tay hút một cái vậy mà Linh Bảo Trận Đồ đó lại bị hắn thu vào trong tay áo một cách dễ dàng.
Đám người Thần Vực đều trợn trừng mắt há hốc mồm, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy thì chẳng ai dám tin Linh Bảo Trận Đồ thân là thần khí tối cao của Thần Vực trong thời gian dài lại bị Thiên Cơ Lâu chi chủ thu vào trong túi một cách dễ dàng như vậy!
"Linh Bảo Trận Đồ chính là vũ khí tối thượng của Thần Vực ta vậy mà ngươi lại dám dùng Thần Thông cướp đi!"
Lúc này Thần Vực Chi Thần cũng vô cùng khiếp sợ, có thế nào cũng không ngờ được vậy mà người trước mắt này thật sự thu Linh Bảo Trận Đồ lại!
Đám cường giả Thần Vực cũng lập tức nổi trận lôi đình, nhanh chóng ra tay với đủ loại Thần Thông đánh về phái Lưu Tiêu với ý đồ muốn lấy Trận Đồ.
Thế nhưng lúc này Bí tự "Binh" đã hoàn toàn khống chế Tru Tiên Tứ Kiếm

dưới sự điều khiển của Lưu Tiêu. Lúc này Tru Tiên Tứ Kiếm lập tức quay lại bảo vệ chủ, vậy mà lại quay ngược lại chặn Thần Vực Chi Thần!
Phía trước, các cường giả Thần Vực đồng thời ra tay lại bị thiên la địa võng của Tứ Trận trong Tứ Kiếm chặn lại, không người nào dám tùy tiện ra tay ở trước mặt Tru Tiên Tứ Kiếm đã luôn là Đế Binh tối thượng của Thần Vực trong suốt thời gian dài, hiển nhiên bọn họ biết rất rõ uy lực của Tứ Kiếmm này, lúc này Tứ Kiếm đổi chủ bày ra Kiếm Trận tất nhiên không có người dám tùy tiện vượt quá giới hạn.
"Sao vậy, vừa rồi các ngươi mới mở miệng đồng ý mà bây giờ lại muốn hối hận sao?"
"Đúng đó, còn dám tự xưng là thần nhưng bây giờ lại nuốt lời!"
"Ăn nói lung tung, ba hoa chích chòe, chỉ thế này mà đã xưng là Thần Vực Chi Thần rồi sao?"
Lúc này đám người Vạn Tộc ở bên dưới lại không hề bất ngờ một chút nào, người nào người nấy cũng lớn tiếng chế nhạo.
Rất lâu trước đây khi bọn họ đòi lại Thời Gian Tháp ở Thái Cổ Vạn Tộc cũng đã từng được thấy qua Thần Thông khủng khiếp của lâu chủ khi khống chế Kỳ Lân Trượng.
Hôm nay lại nhìn thấy hiển nhiên cũng cảm thấy đây là chuyện hiển nhiên, nhìn đám người Thần Vực này ngược lại trông rất giống người nhà quê lên thành phố vậy.
Thần Vực cũng có lịch sử mười nghìn năm nhưng các cao thủ nào đã từng thấy qua một đại năng như vậy, vậy mà lại thật sự vừa ra tay đã cướp mất Tru Tiên Kiếm Trận suốt thời gian dài được tôn là thần khí tối cao của Thần Vực!
Những cường giả Thần Vực trước đó còn vô cùng đắc ý hả dạ, cho rằng Thiên Cơ Lâu chi chủ này đang tự tìm nhục nhã, nhưng bây giờ ai nấy cũng á khẩu cạn lời, không nói được lời nào.

Chương 966. Dám chơi dám chịu

"Sử dụng Bí tự "Binh" trong Cửu Bí cũng không nên có công hiệu ở mức độ này mới phải, rốt cuộc là quái chiêu gì vậy?"
Cho dù là Thần Vực Chi Thần thấy nhiều hiểu rộng tuy ngoài mặt vẫn xem như bình tĩnh, nhưng thực ra cũng vô cùng khiếp sợ…
Cho dù là trong các Đại Đế Cổ Hoàng cũng chưa từng nghe nói có người nào có thể cướp đoạt Đế Binh của hắn ta, hắn ta vốn cũng cho rằng Thiên Cơ Lâu chi chủ này nói như vậy quả thực là một người si nói mộng nhưng lại không ngờ thật sự có thể làm được!
"Dám chơi dám chịu, Thần Vực chắc hẳn cũng hiểu đạo lý này chứ?"
Lưu Tiêu nở nụ cười, vung tay thu Linh Bảo Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm vào trong tay.
"Dám chơi dám chịu cái gì, Đoán Thần Đài của ngươi vẫn chưa giao ra đây mà còn muốn mơ tưởng đến Đế Binh chí tôn của Thần Vực ta?"

Thần Vực Chi Thần nghiến răng nghiến lợi thật lâu nhưng cũng chỉ biết gào lên như vậy.
Nếu không phải Linh Bảo Trận Đồ đã mất như vậy mà Đoán Thần Địa lại vẫn chưa thấy bóng dáng đâu thì hắn ta đã dẫn người tới chất vấn, tấn công Thiên Cơ Lâu rồi.
Bây giờ Tru Tiên Trận Đồ đã bị người thu lại hết, cho dù thế nào cũng phải lấy được Đoán Thần Đài là pháp bảo tối cao của Thiên Cơ Lâu chi chủ này, đợi sau khi cướp được chí bảo này rồi lại cướp những thứ khác sau!
"Đương nhiên, lời hứa đáng giá nghìn vàng, nếu ngươi đã lấy Tru Tiên Kiếm Trận ra vậy hiển nhiên Đoán Thần Đài của Thiên Cơ Lâu ta cũng được dâng hai tay lên như vậy!"
Lưu Tiêu cũng không hề hoang mang, lập tức tuyên bố trước mặt mọi người một cách dõng dạc.
Lúc này mọi người ở Thiên Cơ Lâu đều mang vẻ mặt kinh ngạc, bọn họ không ngờ lâu chủ lại định giao Đoán Thần Đài ra thật!
Diệp Phàm và Đoạn Đức cũng đưa mắt nhìn nhau, lần này ngay cả bọn họ cũng không đoán ra được suy nghĩ của lâu chủ. Mới đầu hai người bọn họ còn cho rằng đây là kế sách của hắn, đợi Thần Vực Chi Thần ngông cuồng tự mãn giao Đế Binh ra thì Thiên Cơ Lâu lại trở mặt không nhận người nữa.
Kết quả không ngờ hình như lâu chủ thật sự định tuân thủ lời hứa, giữ vững giao kèo với bọn họ. Nếu đã như vậy, Tru Tiên Kiếm Trận nhìn thế nào cũng còn lâu mới so được với Đoán Thần Đài là chí bảo tối cao!
"Lâu chủ, lời này của ngươi là thật sao? Thật sự dâng Đoán Thần Đài cho bọn họ bằng hai tay sao?"
Lúc này, Lão Phong Tử cũng vội vàng hỏi trong sự nghi ngờ.
"Đúng đó lâu chủ, không cần phải nghiêm túc với bọn họ như vậy đâu!"
Lúc này Diệp Phàm và Đoạn Đức lập tức nói theo.
Tuy rằng cho dù lâu chủ lấy Đoán Thần Đài ra thì Thần Vực Chi Thần này cũng chưa chắc đã có thực lực có thể khống chế được Đoán Thần Đài đó, dù sao không phải người nào cũng có thần thông khó tin như lâu chủ. Nhưng cho dù là như vậy thì sự mạo hiểm này cũng hoàn toàn là không cần thiết, ít nhất cũng không phải phong cách của lâu chủ.
"Các vị yên tâm, Thiên Cơ Lâu ta chính là nơi giữ chữ tín, nếu đã giao kèo như vậy thì nhất định không được nuốt lời."
Thế nhưng lâu chủ lại lập tức vung tay, bộ dạng dường như hoàn toàn không cho là đúng ngược lại còn thản nhiên đáp. Lúc này ngay cả Thần Vực Đế Chủ đã có ý định rút quân cũng lén xem tình hình của bọn họ ở bên đó. Theo như suy đoán của hắn ta thì Thiên Cơ Lâu này chắc chắn không phải nơi bình thường có thể chọc vào được, nếu không phải lúc này lâu chủ muốn lôi đế khí tối thượng như Đoán Thần Đài này ra thì hắn ta đã sớm lén lút rút lui rồi.
"Chẳng qua Đoán Thần Đài này của ta mang thần uy mạnh mẽ, bình thường cũng dễ dàng bị thu phục như vậy, ta chỉ sợ ngươi không kiểm soát được

ngược lại còn nhóm lửa tự thiêu."
Lúc này lâu chủ lại bật cười và bảo.
"Đoán Thần Đài nho nhỏ đó vốn chính là vật của Thần Vực ta, còn có vũ khí mà ta không thể khống chế được sao? Mau lôi ra đây, đừng dài dòng nữa!"
Thần Vực Chi Thần lập tức lớn tiếng nói với vẻ mặt kiêu ngạo.
Vừa rồi hắn ta đã sớm lén hạ lệnh một khi Đoán Thần Đài bị hắn ta cướp được, toàn bộ Thần Vực sẽ lập tức tấn công vào Thiên Cơ Lâu cướp lại Tru Tiên Kiếm Trận.
Lúc này đám người Thần Vực đều đang lén ngưng tụ linh khí đợi thời cơ xuất hiện.
"Nếu ngươi đã có tự tin như thế, vậy lôi Đoán Thần Đài ra đi!"
Lâu chủ lập tức vung tay áo, tiên vụ phun ra khắp nơi, dường như có một dị tượng cực kỳ mạnh mẽ tự nhiên hiện ra phía sau lưng lâu chủ và bao phủ toàn bộ trời đất!
Ban ngày lại xuất hiện kỳ quan chín mặt trời cùng mọc, Thần Hỏa của Cửu Thiên giống như thác nước đổ thẳng từ trên xuống vào Đoán Thần Đài ở bên dưới.
Xung quanh Đoán Thần Đài này có chất lỏng màu trắng chảy quanh, ngoài ra bên trong còn có Chư Tiên Thiên Huyết Trì có thể mô phỏng sức mạnh của bất cứ huyết thống thể chất nào trong Chư Thiên Vạn Giới.
Mà trên Đoán Thần Đài thì lại là ba thần lô đã được mở tính đến nay, tất cả đều đang ở trạng thái đóng lò không mở.
Kỳ quan bậc này cũng là lần đầu tiên không mở ra ở Thiên Cơ Lâu mà là ở trong không gian bên ngoài Thiên Cơ Lâu, ngay cả đám người Vạn Tộc bên ngoài Thiên Cơ Lâu cũng kinh ngạc hiển nhiên càng đừng nói đến các cường giả của Thần Vực và Thần Đình đó.

Chương 967. Người si nói mộng

Đám người Vạn Tộc cũng không ngờ hóa ra dị tượng của Đoán Thần Đài lại có thể rộng lớn bạt ngạt như thế, xem ra trước đó ở Thiên Cơ Lâu chỉ là vì nơi đó quá nhỏ cho nên cũng giới hạn kích cỡ theo tỷ lệ tương ứng mà thôi.
Bây giờ lâu chủ giải phóng nó trong không gian, trời đất rộng lớn này lập tức khiến dị tượng của Đoán Thần Đài hoàn toàn hiện rõ ra!
"Quả nhiên là thần khí tối cao! Đúng là một dị tượng thiên địa ẩn giấu trong thần thức!"
Lúc này trong Thần Vực đã có cường giả không nhịn được mà lập tức lớn tiếng hô lên kinh hãi.
"Hơn nữa uy lực của nó không giống bình thường, cho dù chỉ dùng dị tượng này để tạo ra binh khí bình thường thì chắc chắn vẫn có thể làm ra các loại Thánh Khí!"
Lại có không ít cường giả đều tập trung lực chú ý của mình lên thác Cửu

Thiên Thần Hỏa của Đoán Thần Đài, ngọn lửa ngập trời đó đổ xuống từ trên đỉnh vách đá, quy mô của nó gần như bao phủ cả một vùng rộng lớn.
Ngay cả Đế Chủ của Thần Đình đứng trên một đám mây đen khác cũng không nhịn được mà hít ngược một ngụm khí lạnh.
Có thế nào hắn ta cũng không ngờ được cái gọi là bảo vật Đoán Thần Đài này lại là một dị tượng ẩn giấu trong thần thức.
Hơn nữa một khi dị tượng này mở ra có thể nói là lộ rõ thần uy mạnh mẽ, bố cục không hề nhỏ một chút nào, trong này còn giấu Thần Hỏa Tiên Dịch chẳng trách lại có thể tạo ra những Đế Khí mạnh mẽ vừa mới xuất chiến kia.
"Đây chính là Đoán Thần Đài thuộc sở hữu của Thần Vực ta, hôm nay xem như cũng là vật về với chủ!"
Thần Vực Chi Thần đó nhìn thấy Đoán Thần Đài siêu nhiên như vậy hiển nhiên cũng vô cùng vui sướng, lập tức lớn tiếng nói một cách hùng hồn.
Lời này của hắn ta vừa nói xong, hai tay đã lập tức ngưng tụ sức mạnh của hàng nghìn vạn tín đồ sau đó lập tức duỗi Thần Chi Thủ tới với ý đồ kiểm soát ba thần lô!
Dị tượng Đoán Thần Đài được bao phủ trong tiên vụ này lập tức bị ngoại lực xâm lấn, ba đại thần lô bị sức mạnh tín ngưỡng quấn lấy không ngừng chấn động.
Toàn bộ dị tượng Đoán Thần Đài dường như đang chấn động một cách mất kiểm soát, điều này khiến đám người Vạn Tộc lập tức lo lắng và khiếp sợ.
Vậy mà người của Thần Vực lại thật sự muốn ra tay khống chế thần khí tối thượng này, hơn nữa công pháp mà hắn ta sử dụng đều dựa vào sức mạnh tín ngưỡng mà hoàn toàn không phải loại hình công pháp bọn họ quen thuộc.
Thế nhưng sức mạnh tín ngưỡng của Thần Vực Chi Thần vừa mới quấn vào thần lô đã lập tức bị thần lô hấp thụ sạch sẽ, lại còn không còn thừa lại một chút nào!
Thế nhưng tuy rằng sức mạnh tín ngưỡng bị hấp thụ nhưng ba thần lô này lại vẫn không mảy may lay chuyển như cũ, dường như vẫn chưa bị Thần Chi Thủ của hắn hắn khống chế.
"Thần lô nho nhỏ này đúng là không biết trời cao đất dày, vậy mà lại không đáp lại Thần Chi Thủ của ta sao?"
Thần Vực Chi Thần này vẫn chưa ý thức được có chỗ nào đó không đúng, hai tay lập tức dựa vào thần pháp tín ngưỡng trực tiếp bóp méo tam đại thần lô đó, muốn kéo thần lô này ra khỏi Đoán Thần Đài!
Ngay sau đó, thần lô này quả thật đã bị hắn ta kéo ra nhưng Thần Hỏa ngập lò bên trong đó cũng lập tức phun ra!
Tam đại thần lô ở đây đồng thời bị Thần Chi Thủ của Thần Vực Chi Thần kéo mở lập tức phun toàn bộ Thần Hỏa trong lô ra!
Không ngờ thác nước Cửu Thiên Thần Hỏa giống như thần tích đó cũng đồng thời thay đổi hướng càn quét, ngược lại dội thẳng về phía Ngũ Sắc Tường Vân đầy trời đó của Thần Vực!

Dị tượng của Đoán Thần Đài này bao phủ một nửa bầu trời chỉ riêng thác nước Cửu Thiên Thần Hỏa này đã có thể che lấp Ngũ Sắc Tường Vân rợp trời của Thần Vực bọn họ, lúc này toàn bộ những Thần Hỏa này đều đang phun trào như mất kiểm soát!
"Cẩn thận chút nhé, Đoán Thần Đài chính là nơi rèn ở nhiệt độ cao, chỉ một hành động bất cẩn thôi cũng có thể mất mạng như chơi đấy."
Lâu chủ lập tức cười bảo, hắn đã sớm lấp đầy Cửu Thiên Thần Hỏa trong thần lô của Đoán Thần Đài lại thêm bản thân dị tượng Đoán Thần Đài này có chức năng bảo vệ chủ nhân, hoàn toàn không có khả năng bị cướp mất.
Lúc này, hắn nói như vậy hoàn toàn chỉ là vui khi thấy người gặp họa, hắn vẫn luôn đợi Thần Vực này tới nhóm lửa tự thiêu, một khi có người cưỡng chế phá mở dị tượng này cũng tương đương với thứ đánh trả hắn ta chính là Thần Hỏa ngập trời!
Vì vậy lúc đầu Lưu Tiêu mới đề nghị hai bên lần lượt lấy thần khí của mình ra bởi vì Đoán Thần Đài của hắn hoàn toàn không thể bị cướp mất!
Bấy giờ đám người Vạn Tộc nhìn thấy Đoán Thần Đài thay đổi hình dáng trong đám tiên vụ vây quanh, trong phút chốc đã phun về phía đám mây ngũ sắp ngập trời bằng thác nước Cửu Thiên Thần Hỏa như hủy thiên diệt địa, lúc này mới hiểu ra và hô lên kinh hãi!
"Lâu chủ không hổ là lâu chủ, quả nhiên đã có sắp xếp!"
"Đoán Thần Đài này nào phải thứ người thường có thể dễ dàng cướp đi được? Quả đúng là người si nói mộng!"
"Nói đùa, đây chính là đồ của Thiên Cơ Lâu, cho dù có thật sự đặt ngay trước mặt nhưng ai dám có chút suy nghĩ nào với nó?"
Đám người Vạn Tộc ở đây đều lớn tiếng khen hay, bọn họ đều đang nhìn Cửu Thiên Thần Hỏa xẹt qua đỉnh đầu phun về phía Ngũ Sắc Tường Vân đó!

Chương 968. Thậm chí còn không cần đích thân ra tay

Vô số cường giả Thần Vực đứng trên Ngũ Sắc Tường Vân lập tức vội vàng ngăn địch, mọi người đều cùng chống lại Cửu Thiên Thần Hỏa bằng Thần Thông của riêng mình, đặc biệt là Thần Vực Chi Thần lại càng phản ứng nhanh chóng, lập tức dựng một bức tường thần với sức mạnh của hàng tỷ tín đồ ngăn cách giữa Ngũ Sắc Tường Vân và dị tượng kỳ quái này!
Thế nhưng Cửu Thiên Thần Hỏa nào phải thứ có thể dễ dàng ngăn cản được như vậy, một khi Thần Hỏa phun tới trước mặt trong nháy mắt đã nung chảy bức tường thần tối cao đó!
Cửu Thiên Thần Hỏa càn quét từ dưới lên trên lập tức bắt đầu nuốt chửng toàn bộ cường giả mà Thần Vực mang tới, thế lửa lan nhanh quả thực khó bề tưởng tượng nổi!
"Đế Chủ, chúng ta có nên ra tay giúp không?"

Lúc này trên một đám mây đen khác, những cường giả Chuẩn Đế khác ở bên cạnh Đế Chủ lập tức hỏi.
"Còn giúp? Lúc này không chạy còn đợi đến khi nào?"
Thế nhưng lúc này trong lòng Đế Chủ đã sớm không còn ý chí mãnh liệt đi cướp Đoán Thần Đài của Thiên Cơ Lâu gì đó nữa, sau khi nhìn thấy Thần Hỏa ngập trời của Đoán Thần Đài tự động đánh trả trong đầu hắn ta chỉ còn lại một chữ, trốn!
Thiên Cơ Lâu này quả thực là quái đản đến cực điểm, hoàn toàn không phải nơi bọn họ có thể chọc vào được!
Nghĩ đến cũng chẳng trách sao bảo địa Hoàng Sào rất lâu không tấn công vào được mà cũng không nhìn thấy những thế lực ngoại thiên khác xâm chiếm Thiên Cơ Lâu này, hóa ra không phải bọn họ không nghĩ đến điểm này mà là hoàn toàn không thể động vào Thiên Cơ Lâu được!
Hắn ta lại liếc mắt nhìn Thánh Thể và Phách Thể đánh đến quên mình trên dãy núi phía xa, bản thân Thương Thiên Phách Thể này có bảy loại Thần Hình biến dị đủ kiểu, vậy mà đệ tử của Thiên Cơ Lâu này lại có thể chiến đấu ác liệt được lâu như vậy, thế này hắn ta lại càng kiên quyết với ý định chạy trốn trong lòng hơn. Lúc này Hắc Vân ở một bên khác đã bắn đầu lén lút rút lui từng bước, mà cơn lửa giận của Cửu Thiên Thần Hỏa đã liếm lên Ngũ Sắc Tường Vân lại hiếm có người nào chạy thoát ra được.
Cửu Thiên Thần Hỏa này cũng không phải là một kẻ địch cụ thể nào đó mà chỉ là ngọn lửa vô hình, khiến những cường giả Thần Vực hoàn toàn có sức mà không có chỗ dùng, thật sự không biết nên đánh vào đâu?
Các loại Hàn Khí, công pháp Hấp Thủy, thần công đổ mưa đa dạng đều được lôi ra dùng nhưng tất cả đều chỉ như muối bỏ bể, hoàn toàn không có cách nào tạo ra bất cứ ảnh hưởng gì cho Cửu Thiên Thần Hỏa cuồn cuộn này.
"Thần Hỏa này được dùng để rèn Đế Binh! Là thứ mà ngay cả Đế Binh ở bên trong cũng chỉ cần vài giây đã có thể hoàn toàn tan chảy!"
Thánh Hoàng Tử đã tận mắt chứng kiến Tiên Thiết Côn của mình tan chảy trong nháy mắt với tốc độ mắt thường cũng có thể thấy, lúc này cũng nhanh chóng cao giọng chế nhạo.
"Đúng đó, Cửu Thiên Thần Hỏa chính là thần vật rèn có thể nung chảy muôn vàn Tiên Kim trong Chư Thiên, nếu như sử dụng nó như sức mạnh tấn công vậy quả thực không thua gì loại mang lực sát thương đỉnh cấp như Hoàng Đạo Long Khí!"
Lúc này đám người Vạn Tộc cũng đã nhận ra được điểm này, Cửu Thiên Thần Hỏa này chính là Thần Hỏa đáng sợ bình thường dùng để nung chảy Cửu Sắc Tiên Kim và rèn Đế Binh, uy lực nó đủ để cắt kim loại Đế Binh thậm chí là Tiên Khí!
Nếu như dùng thứ này để giết địch vậy chẳng phải sẽ dễ dàng như rót nước sôi vào tổ kiến sao?
Mà sự thật cũng quả thật là như vậy, Cửu Thiên Thần Hỏa này càn quét qua nơi nào cường giả Thần Vực ở nơi đó đều không có sức phản kháng, cho

dù sử dụng công pháp Thần Thông gì thì đều bị nung chảy trong nháy mắt mà không còn sức phản kháng nữa.
"Thiên Cơ Lâu đúng là có nhiều yêu pháp, báng bổ thần linh, vì thế gian không thể giữ lại nơi này!"
Một trận đại loạn xảy ra trong Thần Vực, xưa nay bọn họ là thần linh tối cao được thờ phụng, là thế lực hùng mạnh được dẫn dắt bởi các vị thần được hàng tỉ sinh linh tôn thờ, chưa bao giờ từng tan đàn xẻ nghé trong vũ trụ này như vậy nên đương nhiên hiện giờ mới rơi vào trong sự kinh hoàng đến thế!
"Bất cứ kẻ nào tồn tại suy nghĩ xấu xa muốn đối chọi với Thiên Cơ Lâu ta đều sẽ có kết cục giống như ngươi."
Lúc này Lưu Tiêu nhẹ nhàng duỗi tay, Thần Hỏa ngập trời lập tức nhấn chìm toàn bộ, những người được gọi là trung với thần đó nhao nhao chạy trốn khắp bốn hướng nhưng cũng không có mấy người thành công chạy thoát được.
"Thiên Cơ Lâu đợi đấy cho ta!"
Lúc này Thần Vực Chi Thần đã mất sạch uy phong không còn lại một chút dáng vẻ nào của Thần Linh được hàng tỉ sinh linh tôn thờ, ngược lại trông chật vật không chịu nổi, hắn ta nhanh chóng chạy trốn dưới sự bảo vệ của Tín Ngưỡng Chi Lực tối cao!
Lưu Tiêu cũng không định đuổi cùng giết tận mà chỉ để mặc Thần Hỏa ngập trời này tự nhiên lan rộng, nhưng cho dù là vậy trong những kẻ xâm lược ở Thần Vực gần như không có mấy người chạy thoát được.
Ngoại trừ bản thân Thần Vực Chi Thần và mấy cao thủ có thực lực đạt đến Chuẩn Đế ra thì những kẻ xâm lược khác thậm chí ngay cả những cường giả Đại Thánh đỉnh cấp đó, đại đa số bộ đều vùi thây trong biển lửa mà không có sức phản kháng.
Nếu như bọn họ lập tức chạy trốn ngay khi nhìn thấy Thẩn Hỏa càn quét qua ngược lại còn có thể bảo toàn tính mạng của phần lớn người, nhưng đáng tiếc bọn họ kiêu ngạo thành tính hoàn toàn không coi ngọn lửa này ra gì.
Đợi Thần Hỏa đến gần mới phát hiện ra thần thông của mình không có cách nào ứng phó được, thường đã không còn sức để xoay chuyển trời đất nữa!
Đây là kẻ xâm lược tới từ Thần Vực vốn áp đảo trên chín tầng trời nhưng lại bị Lưu Tiêu dùng một chiêu gậy ông đập lưng ông hoàn toàn đánh bại, hắn thậm chí còn chưa đích thân ra tay.

Chương 969. Thả một con đường sống

Hai đại tà vân ngập trời bay về phía Thiên Cơ Lâu, một bên mây đen đã sớm thức thời mà nhanh chóng rời đi, còn một bên Ngũ Sắc Tường Vân còn lại lợi hại hơn trực tiếp dụ lửa tới tự thiêu trên chín tầng trời.

Nhìn từ chỗ Thần Thành ở phía xa quả thật là một cảnh tượng mây hồng hùng tráng, có thể nói là một cảnh đẹp rực rỡ cho dù khắp toàn bộ Đông Hoang cũng không có bao nhiêu nơi có thể nhìn thấy một kỳ quan nhất thời rực rỡ đến cực điểm này!
Tên tuổi của Thiên Cơ Lâu hiển nhiên cũng truyền khắp Bắc Đẩu cùng với sự thất bại của những kẻ xâm lược này, đặc biệt là không ít thế gia tông môn ở Đông Hoang được trực tiếp chứng kiến kỳ cảnh khủng khiếp này! Lâu chủ thậm chí còn chưa ra tay mà cuối cùng kẻ xâm lược này đã rơi vào kết cục như vậy, hơn nữa ngay cả Tru Tiên Kiếm Trận cũng rơi vào trong tay Thiên Cơ Lâu. Đây quả thực không có gì khác với vượt nghìn dặm xa xôi đến tặng đầu người cả.
Uy danh khủng khiếp của Thiên Cơ Lâu lập tức càng khắc sâu vào trong lòng các thế lực tại Bắc Đẩu!
"Vốn còn tưởng có cơ hội có thể nhìn thấy lâu chủ ra tay nhưng không ngờ lần này hắn lại trực tiếp mở lò của Đoán Thần Đài khiến Thần Vực gì đó lập tức bó tay chịu thua!"
Lúc này, trong đám người Vạn Tộc lại càng kinh ngạc hơn về lâu chủ cũng càng không đoán ra được thực lực của hắn thế nào.
Bọn họ vốn tưởng hai đại thế lực Chư Thiên này đồng thời liên thủ xâm lược hơn nữa đôi bên đều có Đế Binh tối thượng và rất nhiều cao thủ Chuẩn Đế, vậy cho dù lâu chủ có mạnh cỡ nào ít nhất cũng phải nghiêm túc ra hai ba chiêu mới có thể đánh lùi toàn bộ bọn họ chứ?
Nhưng không ngờ lâu chủ hoàn toàn không ra bài theo lệ thường, không ra tay lấy một lần mà chỉ dùng mưu trí đã có thể khiến người của Thần Vực này tự nguyện dâng Tru Tiên Kiếm Trận lên, sau đó lại bị Đoán Thần Đài tiêu diệt!
"Các ngươi mau nhìn kìa, vậy mà Thần Đình gì đó đã nhượng bộ lui binh, chạy xa tít tắp rồi! Thế mà ta lại không phát hiện ra!"
"Còn nói mình là Thần Đình, cường giả Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên, truyền thừa của Cổ Thiên Đình gì đó nhưng chỉ có mỗi bản lĩnh chạy trốn này thôi sao?"
Lúc này các chiến sĩ hừng hực khí thế như Đông Phương Thái Nhất, Nam Yêu - Tề Lân lập tức ở phía sau lớn tiếng chế nhạo nhưng lúc này những người ở Thần Đình này lại không còn kiêu ngạo nổi nữa, hoàn toàn không quan tâm đến lời nhạo báng của bọn họ mà nhanh chóng chạy trốn.
Lúc này sự khủng khiếp của Thiên Cơ Lâu đã in sâu vào trong tim bọn họ, hơn nữa không chỉ bọn họ mà qua lần này, uy danh Thiên Cơ Lâu trên chín tầng trời Đông Hoang đã giết Thần Vực bằng Thần Hỏa và dọa sợ Thần Đình sẽ truyền khắp Bắc Đẩu. Toàn bộ thế lực ngoại thiên còn đang đóng quân ở Bắc Đẩu mưu đồ cướp bảo địa đều không dám tùy tiện bước lại gần Thiên Cơ Lâu nữa.
"Lâu chủ, cần ta đuổi theo không?"
Lúc này Vương Đằng mới vừa đánh đến sảng khoái vẫn chưa thấy thỏa mãn, lập tức hỏi.

“Không cần, Thiên Cơ Lâu cũng không phải nơi chủ động mưu cầu sát sinh, nếu bọn họ đã biết khó mà lui thì thả cho bọn họ một con đường sống đi.”
Lâu chủ lại nở nụ cười, Đế Chủ này ở trong nguyên tác chẳng ra làm sao, cuối cùng Thần Đình cũng bị Lão Phong Tử tiêu diệt nên lúc này cho hắn ta chạy cũng không sao cả.
Huống chi thả cho hắn ta trở về còn có thể khiến sau này hắn ta không còn dám có suy nghĩ lệch lạc về Thiên Cơ lâu nữa, một lòng một dạ đi đối phó với Hoàng Sào.
Lúc này nếu hai đại thế lực đều đã bị đánh tan hoặc là chạy trốn, lâu chủ cũng phất tay về phía Thần Hỏa ngập trời và dị tượng của Đoán Thần Đài, thu tất cả vào trong thần thức.
Dị tượng Đoán Thần Đài ở Già Thiên thế giới này lập tức giống như cuộn tranh bị lâu chủ thu vào trong tay, ngay cả thác nước Cửu Thiên Thần Hỏa đó cũng như vậy, tất cả đều biến mất trong nháy mắt.
Toàn bộ không trung lập tức trở nên trong sạch thông thoáng, ngàn dặm không mây, không còn những dị tượng kỳ quái như mây đen hay gì vừa rồi nữa.
Đám người trong Thiên Cơ Lâu cũng nhao nhao từ các phương tụ về, Nhan như Ngọc cũng thu Hỗn Độn Thanh Liên lại, Khương Thái Hư và Cái Cửu U cũng trở về từ phía Thần Thành, cao thủ các phương đều cảm thán không thôi về thực lực khiếp người của lâu chủ.
“Vẫn luôn ở bên ngoài nghe được đủ loại tin đồn về uy danh của Thiên Cơ Lâu, có lời đồn nói Thiên Cơ Lâu biết hết mọi việc trên đời, lâu chủ lại càng là người vô địch đương thời, cuối cùng hôm nay tận mắt nhìn thấy cũng cam lòng chịu thua.”
Cái Cửu U lại vô cùng vui vẻ, một cao thủ sống gần mười nghìn năm như lão, trong số những người mà lão từng chân chính tiếp xúc trong đời cũng chưa từng gặp người nào có thiên phú thật sự cao hơn lão.
Hôm nay có thể nhìn thấy thần uy của lâu chủ đối với lão mà nói hiển nhiên cũng như gặp được kỳ phùng địch thủ, như trên đường gặp được tri kỷ nên tất nhiên Cái Cửu U vô cùng vui mừng.
Ngay cả Nhan Như Ngọc tuy không nói gì nhưng trong lòng cũng đồng thời cảm thấy kinh ngạc về thực lực của Thiên Cơ Lâu chi chủ.

Chương 970. Đây chính là số mệnh của hắn

Trở tay nắm thần thông, vậy mà lại có thể bắt Đế Binh của đối phương cho mình sử dụng, hơn nữa còn không phải chỉ là cướp đoạt quyền kiểm soát đơn giản như vậy, Tru Tiên Tứ Kiếm đó vừa bị lâu chủ khống chế đã lập tức có thể trở tay bày Kiếm Trận.
Điều này chứng tỏ hoặc là lâu chủ đã sớm hiểu rõ Tru Tiên Kiếm Trận như lòng bàn tay, hoặc chính là lâu chủ đã ngay lập tức kết nối thần thức với Đế

Binh này đến mức độ đủ để khiến nó tự mình chiến đấu.
Cho dù là một loại khả năng nào thì đều đại diện cho việc thực lực của lâu chủ vô cùng khiếp người!
"Khách sáo rồi, các ngươi đều là khách từ xa tới đây, nếu Thiên Cơ Lâu ta đã mở cửa làm ăn buôn bán vậy một chút giặc nhỏ này vẫn có thể ứng phó được."
Lâu chủ nở nụ cười, lập tức đáp.
Lúc này, ba đệ tử Thiên Cơ Lâu vừa rồi còn chiến đấu liên tục trên chín tầng trời cũng đã chiến đến khí huyết sục sôi, đến giờ vẫn chưa ngừng lại.
Cảnh giới tu vi của ba người bọn họ đều có được sự thăng hoa từ trong trận đại chiến vô cùng sảng khoái này, bây giờ ba người đã đến bên rìa Độ Kiếp Ngũ Trọng Thiên.
Đại địch trên trời đã đi cũng chỉ còn lại trận đấu bên Diệp Phàm.
Vừa rồi hai người Thánh Thể - Diệp Phàm và Phách Thể - Hồn Chiến đã sớm di chuyển chiến trường đến dãy núi hoang vu vắng vẻ do bị quấy rầy bởi trận chiến bên này.
Bây giờ hai người cách bọn họ một khoảng khá xa, mắt thường không có cách nào nhìn rõ được mà chỉ thi thoảng nghe thấy tiếng vang trầm thấp truyền tới từ phía xa, cũng không biết hiện giờ tình hình chiến trận thế nào và ai chiếm thế thượng phong.
Nhưng có thể khẳng định được rằng Diệp Phàm không thể giành chiến thắng trở về trong thời gian ngắn, xem chừng thực lực của Phách Thể - Hồn Chiến này còn vượt xa tưởng tượng của bọn họ.
"Lâu chủ, có cần chúng ta đi giúp Diệp Phàm không?"
Tuy rằng Thánh Hoàng Tử biết đây là trận quyết đấu số mệnh Thánh Thể và Phách Thể nhưng vẫn không nhịn được mà hỏi.
Diệp Phàm tiến vào Thiên Cơ Lâu trước nên tu vi của hắn ta dẫn trước ba người Thánh Hoàng Tử một cảnh giới, lại thêm lúc này tay hắn ta còn cầm Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh, theo lý mà nói chắc hẳn sẽ kết thúc trận chiến nhanh nhất có thể mới đúng.
Bây giờ rơi vào trận chiến lâu dài, khó tránh khỏi khiến Thánh Hoàng Tử có hơi lo lắng cho người bạn cũ này của mình.
"Đây là trận quyết đấu số mệnh, nếu như có ngoại lực giúp sẽ không có ý nghĩa gì nữa, hắn là Thánh Thể mà thiên địa không dung chứa nên con đường tu luyện sẽ khó đi hơn các ngươi, đây chính là số mệnh của hắn."
Lưu Tiêu lại lắc đầu dứt khoát từ chối.
Giống như trận quyết đấu giữa Thánh Hoàng Tử và Thiên Hoàng Tử, hắn ta còn có thể lén ra tay kiềm chế Bất Tử Thiên Đao, thiên vị cho đệ tử của mình một chút.
Nhưng Diệp Phàm thì không được, hắn ta là đệ tử có thiên phú cao nhất ở Thiên Cơ Lâu, trong nguyên tác tiềm lực của hắn cao nhất cũng đến Diệp Thiên Đế và là một trong ba người mạnh nhất đứng đầu Già Thiên thế giới.
Nếu như bây giờ hắn gia nhập vào Thiên Cơ Lâu vậy thành tựu ít nhất không thể thấp hơn thế này, hiển nhiên con đường tu hành cần phải trả giá

hơn trong nguyên tác gấp trăm lần.
“Lâu chủ, Bá Vương - Hồn Chiến vốn không phải đối thủ của Diệp Phàm, nhưng bây giờ đã dung hợp với Thái Cổ Hoàng Huyết lại được Chí Tôn ở Cấm Khu dị hóa, không ai có thể nói trước được thực lực chân chính của hắn ta lúc này thế nào.”
Tuy rằng lời của lâu chủ có đạo lý nhưng Lão Phong Tử và Diệp Phàm có tình nghĩa sâu đậm, lúc này cũng không thể không mở miệng, trừ lão ta ra thì đám người Cái Cửu U và Khương Thái Hư cũng có hơi lo lắng.
“Về Thiên Cơ Lâu.”
Lâu chủ phất tay với mọi người, quay đầu liếc mắt nhìn về phía Diệp Phàm.
Tu vi của bọn họ không đến mức nhìn xuyên được nghìn dặm nhưng thị lực của Lưu Tiêu còn xa gấp nghìn lần bọn họ, có thể lập tức nhìn rõ tình hình chiến đấu ở dãy núi!
Lúc này ở dãy núi hoang vu vắng vẻ, hai người Bá Vương - Hồn Chiến và Diệp Phàm đang tự mình nghỉ ngơi lấy sức trong dãy núi và ngưng tụ sức công phạt trong người.
…
Hai người bọn họ đã luân phiên chiến đấu ác liệt mấy trăm chiêu ngay khi ngọn lửa lớn của Đoán Thần Đài đang lan rộng trên Ngũ Sắc Tường Vân, Diệp Phàm dựa vào Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh tuy chiếm thế thượng phong về hỏa lực nhưng lại không có cách nào lập tức đánh bại truyền nhân Phách Thể này.
Bàn về tu vi, lúc này Hồn Chiến thấp thoáng còn cao hơn Diệp Phàm một cái đầu, bảy loại dị biến trên người giống như bảy loại quái vật cũng đang tự nghỉ ngơi hồi sức, cả người thoạt nhìn cực kỳ đáng sợ.
Nhưng trên tay Diệp Phàm có Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh, ỷ vào Đế Binh có hỏa lực vô hạn này ngược lại cũng chiếm thế thượng phong, vẫn luôn áp chế Hồn Chiến này.
“Ngươi chỉ là tu vi Thánh Nhân mà đã tu thành dị tượng như Hoàng Kim Huyết Hải này, rốt cuộc ngươi đã làm thế nào?”
Hồn Chiến nhìn chằm chằm vào dị tượng Thánh Thể trên người Diệp Phàm vừa cười lạnh vừa hỏi.
Không chỉ là Hoàng Kim Khí Huyết mà Thánh Thể trên người Diệp Phàm còn có sự cộng thêm khai phá của Thiên Cơ Vạn Tượng Công, đã sớm lộ ra đủ loại dị tượng mạnh mẽ thuộc về Hoang Cổ Thánh Thể từ sớm.
“Đừng phí lời nhiều như vậy, chịu chết đi!” Diệp Phàm bị thúc đẩy bởi thù hận ẩn chứa trong huyết mạch lập tức cắn răng nói.
Sau khi thần hình trên người Bá Vương - Hồn Chiến trải qua dị hóa đã trở nên cực kỳ cứng rắn, tuy rằng vẫn kém hơn hỏa lực nhưng vẫn khó đả thương được chân thân của hắn ta.

Chương 971. Chắc là có gì đó mờ ám

Hiện tại tất cả uy hiếp đối với Thiên Cơ Lâu đều đã được bình định, dù là mây đen hay Ngũ Sắc Tường Vân trên bầu trời Thần Thành đều đã bị quét sạch.

Tất cả mọi người nhanh chóng quay về Thiên Cơ Lâu, chỉ còn một mình Diệp Phàm vẫn đang chiến đấu cùng với Hồn Chiến ngoài kia.

Mặc dù lâu chủ đã nói là cho Diệp Phàm tự mình xử lý việc này nhưng mọi người vẫn cảm thấy cực kỳ lo lắng khi đã qua một thời gian khá dài rồi nhưng y vẫn chưa trở về.

"Lâu chủ, nếu như chúng ta không được giúp đỡ thì ít nhất chúng ta cũng có thể quan sát tình hình chiến đấu phải không?"

Đoạn Đức biết rõ lâu chủ vô cùng thần thông quảng đại, chắc chắn hắn sẽ có thể cho mọi người thấy được tình hình chiến đấu của Diệp Phàm.

"Đúng vậy đó lâu chủ, xem Diệp Phàm chiến đấu cũng được rồi!"

Cái Cửu U nghe xong thì cũng mở miệng phụ họa.

"Nếu như thế thì được."

Lưu Tiêu thấy mọi người đã lên tiếng như thế thì cũng không cự tuyệt thỉnh cầu này, trở tay liền mở Vạn Giới Video để phát sóng trực tiếp trận chiến giữa Diệp Phàm cùng Hồn Chiến.

Vạn Giới Video này là thứ có thể liên thông khắp Chư Thiên Vạn Giới, nó có thể phát sóng trực tiếp cho tất cả mọi người trên khắp vạn giới xem, lúc này Lưu Tiêu mở phòng phát sóng của mình lên và lấy Thần Thông của bản thân chiếu lại tình hình của Diệp Phàm hiện tại.

Vạn Giới Video có thể phát sóng những gì mà bản thân thấy được, cộng thêm Thần Thông của Thiên Cơ Lâu chi chủ thì việc quan sát trận chiến ở ngoài trăm dặm kia cũng là chuyện bình thường.

Khi vừa được khởi động thì tất cả mọi người cũng thấy được hình ảnh Diệp Phàm kịch chiến với Hồn Chiến.

"Mau nhìn xem, Diệp Phàm kìa!"

Lúc này Diệp Phàm vẫn còn rất hung mãnh nên mọi người cũng rất an tâm.

Hiện tại Diệp Phàm đang sử dụng Dị Tượng của Thái Cổ Thánh Thể để chiến đấu với các Thần Hình của Phách Thể, sau đó thì Lục Đạo Luân Hồi Quyền đối chiến với Phách Quyền!

Mỗi một lần cả hai chạm mặt thì thiên địa chấn động, dù cách một màn hình nhưng mọi người vẫn giật mình liên tục.

Từng dư ba sinh ra sau mỗi lần giao thủ đều có uy lực to lớn tới nổi đủ để phá hủy một ngọn núi ở dưới, uy lực ngang với cả Cực Đạo Giao Phong!

Thái Cổ Thánh Thể cùng Thương Thiên Phách Thể không hổ là hai đại thể chất nghịch thiên, dù bất kỳ thể chất nào trong cả hai đạt tới mức độ Đại Thành thì đều có thể khiêu chiến được với Đại Đế đương thời, sức mạnh kinh khủng tuyệt luân!

Nhất là khi đặc điểm lớn nhất của hai thể chất này đều là nhục thân bá đạo tới mức xuất chúng, gần như là vô địch trong cùng cảnh giới nữa.
Thế nên hiện tại khi hai người giao phong thì rất khó để phân ra thắng bại trong thời gian ngắn, chiến trường của hai người cũng dần chệch hướng sang biên cảnh Đông Hoang, có thể nói là cả hai đang dần dần di chuyển ra xa Thiên Cơ Lâu hơn!

"Tên Bá Vương – Hồn Chiến này thật sự chịu đòn giỏi thật, ngay cả Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh đều không thể đánh bại!"
Thánh Hoàng Tử khi thấy tình hình chiến đấu của cả hai thì vội lên tiếng.
Không ít các cao thủ đang có mặt trong Thiên Cơ Lâu đều có cảm giác tương tự Thánh Hoàng Tử, Thương Thiên Phách Thể là thể chất nghịch thiên từng có tên trên Thể Chất Bảng và lại được nhắc trên Tiềm Long hiên Kiêu Bảng, đó là còn chưa nhắc tới bảy loại Thần Hình biến dị trên người Hồn Chiến nữa.
"Không đúng, nếu như tiếp túc di động theo phương hướng này thì chỉ một thời gian ngắn sau bọn hắn sẽ tới phạm vi của Thái Sơ Cổ Quáng đó!"
Bỗng lúc này một tên cao thủ Nhân Tộc nắm rõ địa cảm thấy không đúng nên vội vàng la lớn!
Nếu như chú ý kỹ hình ảnh đang hiện thị trên Vạn Giới Video thì ta có thể thấy được cách đó không xa chính là cửa vào của Thái Sơ Cổ Quáng!
"Không ổn, trong đó chắc chắn có mờ ám gì đấy."
Sắc mặt Lưu Tiêu cũng thay đổi, hắn dần ý thức được rất có thể là các Chí Tôn trong Cấm Khu kia đang muốn giở trò gì đó.
Tên Thương Thiên Phách Thể - Hồn Chiến này sau khi đi vào Thái Sơ Cổ Quáng và sau khi đi ra liền sở hữu bảy loại Thần Hình biến dị, hiện tại hắn lại dẫn Diệp Phàm tới Thái Sơ Cổ Quáng, trên đời sao có chuyện trùng hợp như thế được?
"Để ta đi nhắc nhở hắn cho lâu chủ!"
Thánh Hoàng Tử đương nhiên cũng đoán ra được chuyện này chắc chắn có mờ ám gì đó nên chủ động xin đi giết giặc.
"Không cần, ta sẽ Thiên Lý Truyền Âm cho hắn!"
Nhưng lâu chủ chỉ nhẹ nhàng khoát tay rồi lên tiếng, một tia Tiên Khí của Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công bay ra khỏi Thiên Cơ Lâu và hướng về phía Diệp Phàm.
Mọi người thấy một màn này thì không khỏi kinh ngạc, trong vô số công pháp đỉnh cấp trên Bắc Đẩu Cổ Tinh thì hình như không có bí pháp nào như Thiên Lý Truyền Âm cả!
Hiện tại Diệp Phàm đang biến Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh thành một mặt kính bị phá toái, trong đó bắn ra vô số Liệt Hỏa để công kích tên Bá Vương – Hồn Chiến trước mặt.
Hồn Chiến vừa đánh vừa lui, từ đầu tới giờ có vẻ như hắn đang dần dần dẫn Diệp Phàm vào trong Thái Sơ Cổ Quáng.
Lúc này trong các Sinh Mệnh Cấm Khu thì khi đông đảo các Chí Tôn Cổ

Hoàng đều đang quan sát cuộc chiến giữa hai người này.

Chương 972. Đá lót chân

"Thiên Cơ Lâu thật sự là thần thông vô số, Đoán Thần Đài cũng sở hữu một uy lực không thể coi thường."

"Nếu như tiếp tục bỏ mặt không quan tâm thì sợ rằng tương lai rất khó để đối phó với bọn hắn."

Thanh âm của Thạch Hoàng vang lên giữa đông đảo các Chí Tôn Cấm Khu.

Trong trận chiến vừa rồi Thiên Cơ Lâu không chỉ chấn nhiếp đám thế lực đến từ Thiên Ngoại trên Thiên Cơ Lâu mà còn khiến cho không ít các Chí Tôn Cổ Hoàng trong Cấm Khu chấn động!

Dù không nói tới việc tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này đoạt quyền chưởng khống Tru Tiên Kiếm Trận một cách dễ dàng thì riêng việc tung Thần Hỏa trong Đoán Thần Đài để tiêu diệt tất cả Ngũ Sắc Tường Vân cũng vô cùng rung động rồi.

Số lượng cường giả Đại Thánh mà Thần Vực mang tới cũng không ít, tuy nhiên tất cả đều bị Thần Hỏa nuốt hết, táng thân trong biển lửa!

Thao tác thần tiên này khiến cho toàn bộ Chí Tôn trong Cấm Khu giật mình không nhẹ, dù sao Thần Vực cũng không phải là thiện nam tính nữ gì, đó cũng là một thế lực lớn có tên tuổi trong Thần Thoại Cổ Lộ.

Đám Chí Tôn bọn hắn còn nghĩ rằng nếu như Thần Đình liên thủ với Thần Vực thì cũng có thể khiến Thiên Cơ Lâu lộ ra một tý nanh vuốt.

Nhưng không ai ngờ rằng Thiên Cơ Lâu chi chủ vừa ra tay liền đã tiêu diệt một nửa Thần Vực sau đó dọa lui Thần Đình!

Sau khi chấn kinh trước thực lực kinh người của tên Thiên Cơ Lâu chi chủ thì các Chí Tôn Cấm Khu cũng ý thức được một việc đó chính là nếu như tiếp tục bỏ mặc thế lực này tiếp tục phát triển thì sau này nó sẽ trở thành một quái vật không ai đối phó được.

Khi Thần Đình thừa cơ trốn đi, Thần Vực thất bại tan tác thì các Chí Tôn trong Cấm Khu cũng bắt đầu thương lượng đối sách đối phó với Thiên Cơ Lâu.

Tất cả đều đồng ý với kế hoạch là phải tiêu diệt tất cả đệ tử Thiên Cơ Lâu trước.

Người đầu tiên đương nhiên là đại đệ tử của Thiên Cơ Lâu, Thánh Thể - Diệp Phàm rồi!

"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ kia cũng chỉ là ỷ vào Tiên Lâu Bảo Khí có công năng sinh ra nhiều Pháp Bảo mạnh mẽ thần kỳ mà thôi, chúng ta không cần tự mình dọa mình làm gì!"

"Chờ sau khi Diệp Phàm bước vào Thái Sơ Cổ Quáng thì chắc chắn chết không có chỗ chôn, chúng ta đã bố trí sẵn một đại kiếp nạn trong này để chờ hắn rồi, dù là Thánh Thể Đại Thành cũng khó thoát!"

Trong số các Chí Tôn Cấm Khu có vẻ Kỳ Lân Cổ Hoàng là người hưng phấn nhất.

Không chỉ một mình Diệp Phàm, thật ra là tất cả bọn hắn đều đã lên âm mưu đối với cả bốn đệ tử mạnh nhất của Thiên Cơ Lâu hết rồi.
"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ kia chưa từng rời khỏi Thiên Cơ Lâu một lần nào, qua đây ta có thể thấy phạm vi Thần Thông của hắn chỉ vọn vẻn nằm trong tòa Tiên Lâu kia thôi, hắn cũng chỉ là một tên ỷ vào sức mạnh của Tiên Khí!"
"Chờ sau khi ta dọn sạch bốn tên đệ tử đắc lực nhất này của Thiên Cơ Lâu thì hắn không khác nào bị chặt một cánh tay, lúc đó muốn đối phó thì cũng dễ hơn nhiều."
Một vị Chí Tôn không tên trong Thái Sơ Cổ Quáng cũng lên tiếng đồng ý với lời nói của Kỳ Lân Cổ Hoàng.
Trên thực tế thì đây là góc nhìn của đại đa số Chí Tôn ở đây, bọn hắn hoàn toàn không tin việc Lưu Tiêu là đại năng sống từ thời đại Thần Thoại tới hiện nay, bởi vì trong suốt chiều dài lịch sử bọn hắn chưa từng nghe qua tên của vị Thiên Cơ lâu chi chủ này.
Đại Đạo Đạo Quả của thời đại này vẫn còn hiện diện, Thiên Tâm Ấn Ký vẫn chưa được dung hợp với ai, thế nên ngoại trừ những người đạt tới cấp độ Thiên Đế kia thì tu vi của tất cả mọi người không thể sánh ngang với Đại Đế được.
Nhiều lần Thiên Cơ Lâu chi chủ thể hiện ra Thần Thông vô thượng để đánh lui địch nhân chỉ càng chứng minh tòa Tiên Lâu này có sức mạnh bất phàm mà thôi.
"Hắn tới rồi!"
Thanh âm của Nguyên Thủy Cổ Hoàng vang lên, những vị Chí Tôn khác trong Thái Sơ Cổ Quáng cũng cảm nhận được một lực lượng chấn động không gian đang dần dần tới gần nơi này.
Hiện tại cuộc chiến giữa Bá Vương – Hồn Chiến cùng với Thánh Thể - Diệp Phàm đang tới giai đoạn gây cấn, chiến trường cũng dần được kéo vào Thái Sơ Cổ Quáng.
"Thái Sơ Cổ Quáng này chứa đựng đủ loại khoáng thạch kỳ dị cùng nhiều loại tài nguyên quý hiếm có nguồn gốc từ Bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu, theo truyền thuyết thì nơi này đã tồn tại từ lúc vũ trụ vừa sinh ra, tới nay cũng trải qua vô số năm tháng."
Linh khí mà nó tỏa ra thậm chí còn có thể bao phủ toàn bộ Đông Hoang, khi hai người Hồn Chiến cùng Diệp Phàm vừa thâm nhập vào Thái Sơ Cổ Quáng thì cũng cảm nhận được nồng độ linh khí xung quanh đang dần tăng lên.
"Thái Cổ Thánh Thể, ta không ngờ thể chất này vẫn còn tồn tại trên Táng Đế Tinh này, dù vận may không nhỏ nhưng đáng tiếc là đã tới lúc Thái Cổ Thánh Thể nhất mạch chính thức diệt tuyệt rồi!"
Lúc này bảy loại Thần Hình biến dị trên người Hồn Chiến tỏa ra hào quang chói mắt, chiến ý của y dạt dào vô cùng!
Sau khi tiến vào Thái Sơ Cổ Quáng này thì tên Thái Cổ Thánh Thể này chắc chắn sẽ chết!

“Làm được đi rồi nói, hôm nay người chính là đá đặt chân giúp ta bước lên một cảnh giới mới!”
Diệp Phàm cũng không sợ hãi tý nào, trên người hắn tu luyện Thiên Cơ Vạn Tượng Công, Dị Tượng trên người cũng được khai phá ra không ít, trên tay thậm chí còn sở hữu Đế Binh là Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh.

Chương 973. Tự cẩn thận

Cho dù Hồn Chiến có khai phát ra bảy loại Thần Hình biến dị kinh khủng ra sao thì cũng khó mà chiếm được tiện nghi khi đối đầu với Diệp Phàm!
Diệp Phàm đang muốn giơ Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh trong tay lên để đối phó với Hồn Chiến nhưng bỗng hắn lại cảm giác được có một lực hút vô hình kiềm chế khiến hắn không thể động đậy được!
Diệp Phàm còn chưa kịp phản ứng lại là có chuyện gì xảy ra thì bỗng trói buộc bay tới từ tứ phương tám hướng, chớp mắt đã khóa kín người hắn sau đó giơ lên không trung!
Dị Tượng Thánh Thể trong người hắn nhanh chóng khuấy động, Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh cũng muốn phát uy.
Nhưng trong Thái Sơ Cổ Quáng nhanh chóng xuất hiện một cỗ lực lượng vô cùng khủng bố, lực lượng này áp chế Dị Tượng Thánh Thể cùng Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh một cách dễ dàng.
“Thanh Đế Binh này tốt thật, không ngờ trong đó lại ẩn chứa Vạn Vật Mẫu Khí Căn, nặng nề vô cùng!”
Một thanh âm cực kỳ cổ lão vang lên trong Thái Sơ Cổ Quáng.
Diệp Phàm trợn tròn hai mắt, hiện tại hắn mới biết được tất cả những lực lượng này là đến từ các Chí Tôn trong Cấm Khu, hắn đã bị lừa mà không biết!
Không ngờ cũng có lúc bản thân trúng kế của người khác!
Mặc dù tu vi hiện tại của Diệp Phàm đã đạt tới cảnh giới không thể khinh thường, cộng thêm Đế Binh mạnh mẽ như Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh nữa chứ, tuy nhiên đối thủ của hắn chính là các Cổ Hoàng, Chí Tôn khi xưa chọn cách tự chém một đao, hơn nữa lần này là nhiều Chí Tôn đồng thời xuất thủ!
Dù Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh có thực lực siêu nhiên tới đâu thì cũng không thể thoát khỏi phạm trù Đế Binh, một khi chạm mặt với hai vị Chí Tôn thì nó đã bị áp chế gắt gao rồi.
“Mối thù huyết mạch đúng ra phải là cả hai đối chiến tới khi một phe bại trận, nếu như ngươi gian lận bằng cách này thì ta cũng không cần khách khí làm gì nữa!”
Diệp Phàm đang muốn tìm cách để thoát khỏi trói buộc của Kỳ Lân Cổ Hoàng thì bỗng bên tai vang lên một âm thanh quen thuộc.
Thanh âm này vô cùng trầm ổn cùng đáng tin, nó đến từ vị Thiên Cơ Lâu chi chủ thần bí kia.
Hiện tại dù Lưu Tiêu chỉ dùng Thiên Lý Truyền Âm nhưng Thần Uy của

hắn cũng được thể hiện rõ trong Thái Sơ Cổ Quáng!
Dù không bước một bước nào khỏi Thiên Cơ Lâu nhưng nhờ Vạn Giới Video mọi người cũng thấy được cảnh tượng tại Thái Sơ Cổ Quáng một cách rõ ràng!
Hiện tại tình hình trong Thiên Cơ Lâu cũng vô cùng không ổn, tất cả mọi người đều giận mà không có chỗ phát tiết!
"Tên Hồn Chiến này vậy mà lại đi cấu kết cùng với những tên cẩu tặc trong Thái Sơ Cổ Quáng, hắn chỉ là một tên hèn nhát không dám ứng chiến công bằng với Diệp Phàm mà chỉ dám dùng loại âm mưu quỷ kế này mà thôi!"
"Đúng vậy, mấy tên Chí Tôn Cấm Khu hợp lực lại đối phó với một mình Diệp Phàm, tự trọng các ngươi đâu hết rồi?"

"Lâu chủ nhanh chóng xuất thủ để bọn hắn biết thế nào là sức mạnh của Thiên Cơ Lâu đi! Ngay cả đệ tử của Thiên Cơ Lâu mà các ngươi cũng dám tính kế sao?"
Tất cả mọi người ở Thiên Cơ Lâu đều thấy chuyện bên phía Diệp Phàm một cách rõ ràng, khi thấy ba Hư Không Hoàng Ảnh đang rục rịch trong Thái Sơ Cổ Quáng để trói Diệp Phàm lại thì tức giận vô cùng!
Nếu như không phải lâu chủ vẫn còn tọa trấn tại đây thì có lẽ Thánh Hoàng Tử đã mang theo Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Côn để vọt vào Thái Sơ Cổ Quáng liều chết một phen rồi!
"Ngươi là ai mà lại dám lấy Thần Thức xâm lấn vào Thái Sơ Cổ Quáng của chúng ta?"
Những tên Chí Tôn kia sau khi nghe những lời của Thiên Cơ Lâu chi chủ vang lên trong Thái Sơ Cổ Quáng thì vừa sợ vừa giận.
"Đường đường là truyền nhân của Thương Thiên Phách Thể mà lại chỉ có thể dựa dẫm vào âm mưu quỷ kế của các Chí Tôn Cấm Khu để chiến thắng túc địch, ngươi thật sự khiến cho Phách Thể nhất mạch, thể chất luôn áp chế Thánh Thể nhất mạch bấy lâu nay mất mặt!"
"Nhưng đáng tiếc, nếu như đã chọn cách này thì chắc chắn các ngươi sẽ thất bại mà thôi!"
Diệp Phàm sau khi nghe thì liền biết đó là thanh âm của lâu chủ, hắn cười lớn rồi nói.
"Nơi này có ít nhất ba tên Chí Tôn Cấm Khu, tự cẩn thận!"
Thiên Lý Truyền Âm của lâu chủ nhanh chóng truyền vào tai của Diệp Phàm, cùng lúc đó thì hắn cũng cảm thấy trói buộc xung quanh bản thân đang nhanh chóng biến mất, Diệp Phàm đã lấy lại được tự do.
Trong Thiên Cơ Lâu thì lâu chủ nhanh chóng bắn ra vài sợi Tiên Khí về phía Thái Sơ Cổ Quáng.
Dù cho chỉ ngồi trong Thiên Cơ Lâu nhưng lực lượng của Lưu Tiêu hoàn toàn có thể tấn công tới bất kỳ nơi hẻo lánh nào trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này!
Những sợi Tiên Khí khi nãy nhanh chóng giáng lâm và chặt đứt những trói buộc trên người của Diệp Phàm và trả tự do cho Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh.
"Các Chí Tôn Cấm Khu sẽ không trực tiếp ra tay giết chết ngươi được, kẻ

địch chính hiện tại của ngươi chỉ có Thương Thiên Phách Thể mà thôi, nhớ kỹ lấy!"
Thanh âm Lưu Tiêu lại vang lên bên tai Diệp Phàm.
"Ta đã biết rõ rồi lâu chủ!"
Diệp Phàm tập trung tinh thần, sự chú ý của hắn nhanh chóng tập trung lại vào người của Hồn Chiến.

Chương 974. Khí thế khủng bố

Dù là Bá Vương – Hồn Chiến hay là các Chí Tôn Cấm Khu đều không ngờ được rằng Lưu Tiêu lại có thể hóa giải áp chế trên người Diệp Phàm ở một khoảng cách xa như thế, bọn hắn chỉ có thể lộ ra biểu tình kinh ngạc!
"Thiên Cơ Lâu chi chủ! Đừng nghĩ rằng bản thân sở hữu được tòa Tiên Lâu như Thiên Cơ Lâu liền có thể tùy ý làm bậy trên Táng Đế Tinh này, ngươi có biết nơi này là nơi nào không?"
Không cần biết Thiên Cơ Lâu chi chủ còn bao nhiêu Thần Thông chưa lộ ra, trong Thái Sơ Cổ Quáng này thì Kỳ Lân Cổ Hoàng có đủ tự tin có thể đánh bại được bất kỳ kẻ nào dám xông vào!
Dù cho là Đại Đế đương thời có đến đây thì chỉ cần người đó không phải là Vô Thủy hay Ngoan Nhân thì bọn hắn đều có thể thủ thắng!
Nơi này chính là chỗ ngủ say của hơn mười vị Cổ Hoàng của Thái Cổ Vạn Tộc tự chém một đao, có thể nói là một khu vực Thần Cấm của Thái Cổ Vạn Tộc, ai mà dám xông loạn chứ?"
"Chỉ là một Tiểu Cổ Hoàng nhỏ nhoi thôi mà cũng muốn dạy dỗ đệ tử Thiên Cơ Lâu ư?"
Lưu Tiêu lúc này đang lấy Thiên Lý Truyền Âm để đối thoại trực tiếp cùng tên Cổ Hoàng này, không chỉ Diệp Phàm mà đám người trong Thiên Cơ Lâu cũng nghe được cuộc đối thoại này vô cùng rõ ràng.
Khi đám người thấy lâu chủ hoàn toàn không thèm để những tên Chí Tôn Cấm Khu này vào mắt thì đều kích động không ít!
Thiên Cơ Lâu quả thật là một thế lực vô thượng tại Bắc Đẩu! Chỉ cần có người nào dám cản đường thì đều phải chịu giá đắt, kể cả các Chí Tôn Cấm Khu cũng thế!
Hiện tại Diệp Phàm đã thoát khỏi trói buộc, trên người còn có một ít Tiên Khí của lâu chủ để hộ thể, tia Tiên Khí đó có thể giúp cho Diệp Phàm ngăn lại những can thiệp của các Chí Tôn Cổ Hoàng vào cuộc chiến giữa hắn và Hồn Chiến.
Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh trong tay Diệp Phàm nhanh chóng hóa thành một lưỡi đao cực kỳ to lớn chém tới Phách Thể - Hồn Chiến.
"Coi như không thể trói buộc được ngươi thì nơi này cũng là địa bàn của những Cổ Hoàng, ngươi đừng mơ thắng được!'
Bảy loại Thần Hình biến dị trên người Hồn Chiến dường như bắt đầu gào thét, bộ dáng cực kỳ dọa người, đám người Kỳ Lân Cổ Hoàng cũng nhanh chóng xuất thủ, từ bốn phương tám hướng của Thái Sơ Cổ Quáng xuất

hiện vô số xiềng xích, chúng như muốn trói chân Diệp Phàm lại!
"Không biết tự lượng sức mình!"
Lâu chủ đang ngồi trong Thiên Cơ Lâu nhẹ nhàng điều khiển một tia Tiên Khí trên người của Diệp Phàm, dù đó chỉ là một tia Tiên Khí thôi nhưng lại có thể hóa thành vô số phi kiếm càn quét hết xiềng xích xung quanh.
Những xiềng xích to nhưng cột đình kia lại bị những phi kiếm tỏa ra cắt chém dễ dàng như cắt đậu hũ, sau khi dọn dẹp hết thì chúng nhanh chóng bay trở về trên người Diệp Phàm.
"Lực lượng của tên Thiên Cơ Lâu chi chủ lại có thể tác động ở khoảng cách xa như thế sao? Chuyện này là bất khả thi!"
Vẻ mặt của Kỳ Lân Cổ Hoàng chấn kinh vô cùng, hắn thì thầm một cách sợ hãi.
"Đó chỉ mới là bắt đầu mà thôi, lần này cả ba người chúng ta sẽ đồng thời xuất thủ!"
Nguyên Thủy Cổ Hoàng cũng nhanh chóng thoát khỏi Thần Nguyên, nếu tính luôn cả Kỳ Lân Cổ Hoàng thì hiện tại ở đây đang có ba tên Chí Tôn đồng thời xuất thủ!
Nhất thời uy áp của ba vị Chí Tôn hình thành một bàn tay cực lớn và nhanh chóng hạ xuống, nó như muốn trấn áp Diệp Phàm cho tới khi vạn kiếp bất phục.
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu hiện tại sau khi thấy một màn này cũng hít sâu một hơi!
Đây là lần đầu tiên bọn hắn được tận mắt chứng kiến những Chí Tôn Cấm Khu tự chém một đao kia thực sự xuất thủ, không ai ngờ rằng những lão già kéo dài hơi tàn đó lại sở hữu thực lực kinh khủng thế này!
Nếu như một chưởng này có mục tiêu là Thần Thành thì đoán chừng Thần Thành chỉ có nước chờ hủy diệt mà thôi, thậm chí toàn bộ Đông Hoang đều gặp tai nạn.
Dù sao một khi tất cả Chí Tôn Cấm Khu đồng thời xuất thủ thì Hắc Ám Náo Động sẽ diễn ra, vô số thọ nguyên, sinh mạng của các sinh linh tồn tại trên vũ trụ này đều sẽ bị hút sạch!
"Nguy rồi, Diệp Phàm một mình dấn thân vào đại bản doanh của địch nhân, chắc chắn hắn sẽ phải chịu thiệt thòi lớn!"
Cơ Tử đứng trong đám người khi thấy một màn này cũng nhịn không được mà lên tiếng một cách lo âu.
"Lâu chủ, nếu không thì ngươi xuất thủ đưa Diệp Phàm về đây trước rồi tính gì thì tính được không, tên Hồn Chiến này chắc chắn sẽ không từ bỏ mưu đồ đâu, muốn đánh lúc nào mà không được!"
Lão Phong Tử đưa ra một kiến nghị!
"Chỉ là vài tên Chí Tôn Cấm Khu mà thôi, bọn hắn không thể ảnh hưởng tới kế hoạch của ta được."
Nhưng lâu chủ lại khoát tay một cách đầy tự tin, hắn từ ngồi chuyển sang đứng, một luồng Tiên Khí mãnh mẽ nhanh chóng hiện lên xung quanh người của lâu chủ.

Tất cả mọi người thuộc Vạn Tộc trong Thiên Cơ Lâu đều cảm giác được lâu chủ đang ngưng tụ một Đại Thần Thông nào đấy, một luồng uy áp đang dần tụ tập về phía tay của lâu chủ để hóa thành Tiên Pháp!
Nhiều người nhịn không được mà hô lớn, bọn hắn đã tới Thiên Cơ Lâu được một thời gian không ngắn rồi nhưng đây là lần đầu bọn hắn thấy lâu chủ nghiêm túc như vậy!
Không lẽ lần này Thiên Cơ Lâu chi chủ muốn đích thân tới Thái Sơ Cổ Quáng để đối đầu với những tên Chí Tôn kia sao?
Tất cả đều cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, không ai là không hưng phấn khi thấy bộ dạng nghiêm túc dị thường kia của lâu chủ, nhất là khi uy áp mà Thiên Cơ Lâu chi chủ đang phát ra thậm chí còn khiến cho bọn hắn không thể vận dụng linh khí được nữa!
Ngay cả Đế Binh đang hiện diện trong Thiên Cơ Lâu cũng bị khí thế khủng bố đó chấn áp tới mức không dám động đậy!

Chương 975. Thân ngoại hoá thân

"Đây chính là Thần Uy vô thượng của Thiên Cơ Lâu chi chủ! Ta đã nói lâu chủ là một vị Chân Tiên từ lâu rồi mà!"
"Cuối cùng lâu chủ cũng muốn trực tiếp ra tay đối kháng với Sinh Mệnh Cấm Khu sao! Thật sự mong lúc còn sống ta có thể chứng kiến được cảnh Sinh Mệnh Cấm Khu bị bình định!"
"Thiên Cơ Lâu thần uy cái thế, xem ra Thái Sơ Cổ Quáng chắc chắn sẽ nghênh đón một tràng tai nạn rồi!"
Không khí trong Thiên Cơ Lâu cực kỳ vui mừng, tiếng reo hò vang lên khắp nơi, tất cả lo lắng khi nãy giờ đều được quét sạch sành sanh!
Nếu như lâu chủ đã bắt đầu nghiêm túc thì còn gì phải lo nữa chứ?
"Chỉ là đối phó với mấy tên Chí Tôn Cấm Khu mà thôi, không cần tự thân ta ra tay làm gì, lần này ta sẽ phái Thân Ngoại Hóa Thân của ta ra là đủ!"
Nhưng lúc này Lưu Tiêu chỉ cười cười xong rồi lên tiếng, chỉ thấy Tiên Khí trên người hắn nhanh chóng ngưng tụ thành một hình hài nhất định!
Thân Ngoại Hóa Thân này chỉ có hình dáng to bằng một con búp bê, sau khi được Lưu Tiêu thả ra thì nó nhanh chóng sử dụng Bí tự "Hành" để phóng tới Thái Sơ Cổ Quáng!
Đây tuy không phải bản thể của Lưu Tiêu nhưng trên bản chất nó cũng là một Pháp Thân được ngưng tụ từ Tiên Khí, tất cả những công pháp mà Lưu Tiêu biết thì nó đều biết, thâm chí là cả Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công cũng không ngoại lệ!
Tất cả mọi người đang có mặt trong Thiên Cơ Lâu đều trợn tròn mắt, đây là công pháp cổ quái gì thế?
Tại Già Thiên thế giới này thì Thân Ngoại Hóa Thân là một việc cực kỳ hiếm thấy, đừng nói là công pháp phân thân bình thường, ngay cả Huyễn Thuật kiểu phân thân cũng rất ít.
Đây là lý do vì sao Nhất Khí Hóa Tam Thanh của Doãn Thiên Đức lại có

danh tiếng xuất chúng như vậy, bởi vì công pháp đó không chỉ có năng lực nghịch thiên mà còn là thứ độc nhất nữa.
"Đó chính là một phần hóa thân của Thần Thức lâu chủ sao? Sao ta lại cảm giác nó không khác lâu chủ là bao?"
Lúc này ngay cả Khương Thái Hư cũng nhịn không được mà lên tiếng.
"Thần Thông nay quá huyền bí rồi, ngay cả ta cũng không thể thấy rõ được bản chất của Thân Ngoại Hóa Thân này là gì."
Cái Cửu U cũng lắc đầu cảm thán, tốc độ của Thân Ngoại Hóa Thân của lâu chủ quá nhanh, bản thân hắn không thể bắt kịp được!
Thân Ngoại Hóa Thân nhanh chóng chạy từ Thiên Cơ Lâu tới Thái Sơ Cổ Quáng với một tốc độ cực kỳ kinh người, chỉ trong một thời gian ngắn nó đã phá toang cửa vào của Thái Sơ Cổ Quáng để lao vào!
Diệp Phàm khi thấy một người với hình dạng bé nhỏ lao vào Thái Sơ Cổ Quáng, trên thân của người này còn được bao phủ bởi Tiên Khí thì cũng giật mình không nhẹ, Dị Tượng Thánh Thể cùng Đế Binh của hắn nhất thời đều bị áp chế!
Không chỉ hắn, ngay cả Thần Hình của tên Bá Vương – Hồn Chiến xa xa kia cũng được thu vào, không còn sinh động nữa!
"Con kiến thì nên bị hủy diệt!"
Khi ba đại Chí Tôn Cấm Khu đồng thời xuất thủ thì bọn hắn hoàn toàn không quan tâm tới Thân Ngoại Hóa Thân của Lưu Tiêu, bàn tay to lớn kia nhanh chóng đánh về phía Diệp Phàm.
Thân Ngoại Hoá Thân của Lưu Tiêu nhanh chóng sử dụng Tiên Khí, dáng vẻ bé nhỏ của nó nhanh chóng tỏa ra ánh sáng chiếu sáng toàn bộ Thái Sơ Cổ Quáng!
Đây tuy chỉ là một Thân Ngoại Hóa Thân nhỏ nhoi của Lưu Tiêu thôi nhưng khí thế mà nó tỏa ra không thua kém gì Đế Uy của một vị Đại Đế đương thời trực tiếp giáng lâm cả, thậm chí còn vượt qua!
Dáng vẻ bé nhỏ đó nhanh chóng biến thành một Hoàng Ảnh to lớn phô thiên cái địa, nó nhanh chóng chặn lại bàn tay mà ba đại Chí Tôn Cấm Khu đánh về phía Diệp Phàm!
Khi công kích của cả hai đụng nhau thì Thần Thông của đám người Kỳ Lân Cổ Hoàng nhanh chóng nát bấy, cả ba cũng bị đánh lùi về sau liên tục!
Nhưng về phía Thân Ngoại Hóa Thân của Lưu Tiêu thì lại hoàn hảo không chút tổn hại nào, Tiên Khí trên người nó vẫn vô cùng tràn đầy, Đế Uy mà Thân Ngoại Hóa Thân này tỏa ra thậm chí đã đánh thức một số Chí Tôn Cổ Hoàng khác đang ngủ say trong Thái Sơ Cổ Quáng!
Ngay cả Nữ Đế đang ngủ say trong Hoang Cổ Thánh Địa cũng động đậy mí mắt một tý, nàng bị kinh động bởi cỗ Tiên Khí mạnh mẽ vừa rồi!
"Thái Sơ Cổ Quáng là nơi ngươi có thể giương oai được hay sao!"
Tên Chí Tôn vô danh trong Thái Sơ Cổ Quáng giận giữ vô cùng, hắn lập tức lên tiếng sau đó lao ra, hắn định dùng Đế Kinh khi xưa của bản thân để tấn công!
"Muốn chết!"

Lưu Tiêu ngồi trong Thiên Cơ Lâu cười lạnh một tiếng, tâm niệm vừa động một cái thì Thân Ngoại Hóa Thân ở Thái Sơ Cổ Quáng kia cũng tiếp tục.
Hoàng Ảnh to lớn che khuất Thái Sơ Cổ Quáng kia nhanh chóng quay người, mục tiêu của nó giờ là Thần Nguyên của tên Chí Tôn vô danh vừa lên tiếng khi nãy!
"Cái gì?"
Tên Chí Tôn vô danh kia thấy thế thì giật mình không nhẹ, hắn không ngờ Thần Nguyên mà bản thân dùng để ẩn nấp trong Thái Sơ Cổ Quáng trong bao nhiêu năm lại có thể bị tìm ra một cách dễ dàng như vậy.
Thậm chí hắn còn chưa kịp thăng hoa sau đó liều chết đánh ra một phát thì đã bị Hoàng Ảnh của Thân Ngoại Hóa Thân Lưu Tiêu đánh gãy, Đế Kinh đang được vận dụng cũng dừng lại.

Chương 975. Thân ngoại hoá thân

"Đây chính là Thần Uy vô thượng của Thiên Cơ Lâu chi chủ! Ta đã nói lâu chủ là một vị Chân Tiên từ lâu rồi mà!"
"Cuối cùng lâu chủ cũng muốn trực tiếp ra tay đối kháng với Sinh Mệnh Cấm Khu sao! Thật sự mong lúc còn sống ta có thể chứng kiến được cảnh Sinh Mệnh Cấm Khu bị bình định!"
"Thiên Cơ Lâu thần uy cái thế, xem ra Thái Sơ Cổ Quáng chắc chắn sẽ nghênh đón một tràng tai nạn rồi!"
Không khí trong Thiên Cơ Lâu cực kỳ vui mừng, tiếng reo hò vang lên khắp nơi, tất cả lo lắng khi nãy giờ đều được quét sạch sành sanh!
Nếu như lâu chủ đã bắt đầu nghiêm túc thì còn gì phải lo nữa chứ?
"Chỉ là đối phó với mấy tên Chí Tôn Cấm Khu mà thôi, không cần tự thân ta ra tay làm gì, lần này ta sẽ phái Thân Ngoại Hóa Thân của ta ra là đủ!"
Nhưng lúc này Lưu Tiêu chỉ cười cười xong rồi lên tiếng, chỉ thấy Tiên Khí trên người hắn nhanh chóng ngưng tụ thành một hình hài nhất định!
Thân Ngoại Hóa Thân này chỉ có hình dáng to bằng một con búp bê, sau khi được Lưu Tiêu thả ra thì nó nhanh chóng sử dụng Bí tự "Hành" để phóng tới Thái Sơ Cổ Quáng!
Đây tuy không phải bản thể của Lưu Tiêu nhưng trên bản chất nó cũng là một Pháp Thân được ngưng tụ từ Tiên Khí, tất cả những công pháp mà Lưu Tiêu biết thì nó đều biết, thậm chí là cả Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công cũng không ngoại lệ!
Tất cả mọi người đang có mặt trong Thiên Cơ Lâu đều trợn tròn mắt, đây là công pháp cổ quái gì thế?
Tại Già Thiên thế giới này thì Thân Ngoại Hóa Thân là một việc cực kỳ hiếm thấy, đừng nói là công pháp phân thân bình thường, ngay cả Huyễn Thuật kiểu phân thân cũng rất ít.
Đây là lý do vì sao Nhất Khí Hóa Tam Thanh của Doãn Thiên Đức lại có danh tiếng xuất chúng như vậy, bởi vì công pháp đó không chỉ có năng lực nghịch thiên mà còn là thứ độc nhất nữa.

“Đó chính là một phần hóa thân của Thần Thức lâu chủ sao? Sao ta lại cảm giác nó không khác lâu chủ là bao?”
Lúc này ngay cả Khương Thái Hư cũng nhịn không được mà lên tiếng.
“Thần Thông nay quá huyền bí rồi, ngay cả ta cũng không thể thấy rõ được bản chất của Thân Ngoại Hóa Thân này là gì.”
Cái Cửu U cũng lắc đầu cảm thán, tốc độ của Thân Ngoại Hóa Thân của lâu chủ quá nhanh, bản thân hắn không thể bắt kịp được!
Thân Ngoại Hóa Thân nhanh chóng chạy từ Thiên Cơ Lâu tới Thái Sơ Cổ Quáng với một tốc độ cực kỳ kinh người, chỉ trong một thời gian ngắn nó đã phá toang cửa vào của Thái Sơ Cổ Quáng để lao vào!
Diệp Phàm khi thấy một người với hình dạng bé nhỏ lao vào Thái Sơ Cổ Quáng, trên thân của người này còn được bao phủ bởi Tiên Khí thì cũng giật mình không nhẹ, Dị Tượng Thánh Thể cùng Đế Binh của hắn nhất thời đều bị áp chế!
Không chỉ hắn, ngay cả Thần Hình của tên Bá Vương – Hồn Chiến xa xa kia cũng được thu vào, không còn sinh động nữa!
“Con kiến thì nên bị hủy diệt!”
Khi ba đại Chí Tôn Cấm Khu đồng thời xuất thủ thì bọn hắn hoàn toàn không quan tâm tới Thân Ngoại Hóa Thân của Lưu Tiêu, bàn tay to lớn kia nhanh chóng đánh về phía Diệp Phàm.
Thân Ngoại Hoá Thân của Lưu Tiêu nhanh chóng sử dụng Tiên Khí, dáng vẻ bé nhỏ của nó nhanh chóng tỏa ra ánh sáng chiếu sáng toàn bộ Thái Sơ Cổ Quáng!
Đây tuy chỉ là một Thân Ngoại Hóa Thân nhỏ nhoi của Lưu Tiêu thôi nhưng khí thế mà nó tỏa ra không thua kém gì Đế Uy của một vị Đại Đế đương thời trực tiếp giáng lâm cả, thậm chí còn vượt qua!
Dáng vẻ bé nhỏ đó nhanh chóng biến thành một Hoàng Ảnh to lớn phô thiên cái địa, nó nhanh chóng chặn lại bàn tay mà ba đại Chí Tôn Cấm Khu đánh về phía Diệp Phàm!
Khi công kích của cả hai đụng nhau thì Thần Thông của đám người Kỳ Lân Cổ Hoàng nhanh chóng nát bấy, cả ba cũng bị đánh lùi về sau liên tục!
Nhưng về phía Thân Ngoại Hóa Thân của Lưu Tiêu thì lại hoàn hảo không chút tổn hại nào, Tiên Khí trên người nó vẫn vô cùng tràn đầy, Đế Uy mà Thân Ngoại Hóa Thân này tỏa ra thậm chí đã đánh thức một số Chí Tôn Cổ Hoàng khác đang ngủ say trong Thái Sơ Cổ Quáng!
Ngay cả Nữ Đế đang ngủ say trong Hoang Cổ Thánh Địa cũng động đậy mí mắt một tý, nàng bị kinh động bởi cỗ Tiên Khí mạnh mẽ vừa rồi!
“Thái Sơ Cổ Quáng là nơi ngươi có thể giương oai được hay sao!”
Tên Chí Tôn vô danh trong Thái Sơ Cổ Quáng giận giữ vô cùng, hắn lập tức lên tiếng sau đó lao ra, hắn định dùng Đế Kinh khi xưa của bản thân để tấn công!
“Muốn chết!”
Lưu Tiêu ngồi trong Thiên Cơ Lâu cười lạnh một tiếng, tâm niệm vừa động một cái thì Thân Ngoại Hóa Thân ở Thái Sơ Cổ Quáng kia cũng tiếp tục.

Hoàng Ảnh to lớn che khuất Thái Sơ Cổ Quáng kia nhanh chóng quay người, mục tiêu của nó giờ là Thần Nguyên của tên Chí Tôn vô danh vừa lên tiếng khi nãy!
"Cái gì?"
Tên Chí Tôn vô danh kia thấy thế thì giật mình không nhẹ, hắn không ngờ Thần Nguyên mà bản thân dùng để ẩn nấp trong Thái Sơ Cổ Quáng trong bao nhiêu năm lại có thể bị tìm ra một cách dễ dàng như vậy.
Thậm chí hắn còn chưa kịp thăng hoa sau đó liều chết đánh ra một phát thì đã bị Hoàng Ảnh của Thân Ngoại Hóa Thân Lưu Tiêu đánh gãy, Đế Kinh đang được vận dụng cũng dừng lại.

Chương 976. Sẽ là người đạp lên đại đạo mà đi

Trong tay của Hoàng Ảnh kia ngưng tụ đủ loại Đế Kinh, Hoàng Đạo Long Khí, Đấu Chiến Thắng Pháp, Thái Dương Thần Kinh, khí thế của vô số Đế Kinh được tỏa ra trên tay của Thân Ngoại Hóa Thân trước mặt, chớp mắt nó đã đánh nát bản thể của tên Chí Tôn vô danh này!
Chỉ cần hai chiêu thôi mà Hoàng Ảnh này đã có thể giết chết một Chí Tôn Cấm Khu rồi, hơn nữa lại còn giết bằng cách chiến thắng tuyệt đối nữa chứ!
Kỳ Lân Cổ Hoàng cùng Nguyên Thủy Cổ Hoàng đang đứng trong Thái Sơ Cổ Quáng cũng kinh ngạc tới mức không nói ra lời, ngay cả Thạch Hoàng lúc này tuy không ở trong Thái Sơ Cổ Quáng nhưng y cũng có thể cảm nhận được uy lực của đòn vừa rồi qua tinh không!
"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này rốt cuộc là thần thánh phương nào thế, thực lực hiện tại của hắn đã gần như ngang bằng được Vô Thủy Đại Đế năm đó rồi!"
Thạch Hoàng tuy lúc này không có mặt trong Thái Sơ Cổ Quáng nên không biết rõ được chuyện gì thật sự xảy ra, y chỉ có thể suy đoán dựa trên những gì mình cảm nhận được mà thôi!
Nhưng hắn hoàn toàn không biết đây không phải là thực lực chân chính của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, đó chỉ là một Thân Ngoại Hóa Thân đến từ Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công mà thôi!
Thân Ngoại Hóa Thân này cùng lắm cũng chỉ là một ngụm Tiên Khí mà lâu chủ ngưng tụ lại sau khi hơi nghiêm túc một chút, một khi nó rời xa khỏi bản thể thì sẽ nhanh chóng biến mất trong một thời gian nhất định, thời gian tồn tại khoảng chừng một phút.
Nhưng dù với thời gian ngắn ngủi như vậy nhưng nó vẫn có thể thể hiện ra uy áp cùng thực lực ngang với cả vị Đại Đế mạnh mẽ nhất Nhân Tộc từ xưa đến nay – Vô Thủy Đại Đế!
Chỉ những người tận mắt nhìn từ đầu tới cuối mới có thể cảm nhận rõ được rung động mà lâu chủ mang tới, nó không khác gì một con ếch ngồi

đáy giếng nay lại thấy được cả bầu trời vậy!
Thần Uy mà Thân Ngoại Hóa Thân của lâu chủ tỏa ra đã gần như áp chế toàn bộ sinh linh trong Thái Sơ Cổ Quáng, ngay cả Thái Cổ Thánh Thể - Diệp Phàm cùng Đế Binh Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh trong tay của hắn cũng chỉ có thể im lặng mà nhìn!
Thì ra đây mới là thực lực của những cao thủ Đế Cấp, nếu so sánh thì trận đấu nãy giờ giữa hắn cùng Hồn Chiến không khác gì trẻ con đánh nhau cả!
"Con đường tu hành dài đằng đẵng, sợ rằng dù tu luyện cả đời ta cũng không thể có được Thần Uy giống như lâu chủ!"
Diệp Phàm lúc này đã phục lâu chủ tới mức cực độ, hiện tại ngôn ngữ đã không đủ để diễn tả sự rung động của hắn rồi.
Diệp Phàm đã thế thì những người đang có mặt trong Thiên Cơ Lâu sao có thể bình tĩnh được chứ!
Bản thể của lâu chủ vẫn còn đang ở trong Thiên Cơ Lâu, hắn chỉ cần phái một Thân Ngoại Hóa Thân ra thì đã có thể dễ dàng diệt sát một vị Chí Tôn Cấm Khu!
Tuy bọn hắn đều không có mặt tại hiện trường nhưng qua Vạn Giới Video bọn hắn cũng tưởng tượng được sự kinh khủng của cuộc quyết đấu vừa rồi.
Đối thủ của lâu chủ dù sao cũng là một vị Chí Tôn ẩn nấp trong Thái Sơ Cổ Quáng không biết bao nhiêu vạn năm, bọn hắn chính là đầu nguồn của Hắc Ám Náo Động nữa, đây là còn chưa tính tới việc Thái Sơ Cổ Quáng là địa bàn chính của bọn chúng!
Nhưng dù như vậy tên Chí Tôn vô danh kia vẫn bị Thân Ngoại Hóa Thân của lâu chủ giết chết một cách dễ dàng!
Thành tựu giết chết Chí Tôn Cấm Khu là một thành tựu vĩ đại mà không phải vị Đại Đế Cổ Hoàng nào trong quá khứ cũng có thể làm được.
"Tên Cấm Khu Chí Tôn kia lại bị giết một cách đơn giản như vậy sao?"
"Lâu chủ thực sự quá mạnh rồi, Chân Tiên cũng không đủ để diễn tả được sức mạnh của lâu chủ!"
"Ta dám cá chắc lâu chủ là người mạnh nhất của thế giới này, dù là Bất Tử Thiên Hoàng, Đế Tôn hay gì nữa đều phải cúi đầu xưng thần mà thôi!"
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu như sắp điên lên, bọn hắn tuy biết lâu chủ rất mạnh nhưng đây là lần đầu bọn hắn được trực quan thấy được sức mạnh của lâu chủ kinh khủng tới mức nào!
Dù Hắc Hoàng trung thành cực độ Vô Thủy Đại Đế nhưng giờ này nó cũng không dám lên tiếng phản bác lời vừa rồi!
Bởi vì đây chỉ là một phần nhỏ thực lực mà lâu chủ chịu thể hiện ra cho mọi người thấy mà thôi, nhưng một phần nhỏ này đã đủ sánh ngang với cả Vô Thủy Đại Đế!
Những cao thủ khác thì càng không phải nói, người càng có tu vi cao thâm thì càng thấy được thực lực của lâu chủ kinh khủng ra sao!
Bởi vì tu vi càng cao thì mới có thể cảm nhận được rõ ràng khó khăn trong đó.

Những cao thủ Chuẩn Đế đã tiếp cận với Hoàng Đạo Pháp Tắc như Cái Cửu U, Khương Thái Hư lúc này chỉ có thể há hốc mồm kinh ngạc!
"Thực lực của lâu chủ vượt xa Đại Đế! Với thực lực của hắn thì hắn hoàn toàn khinh thường cái gọi là Thiên Tâm Ấn Ký kia, nếu như người khác dùng cách Chứng Đạo để lấy Đế Vị thì lâu chủ sẽ là người đạp lên Đại Đạo mà đi!"
Cái Cửu U là người có tu vi gần với Đại Đế nhất trong những người ở đây, tại thời kỳ đỉnh phong thì lão đã từng chạm tới lĩnh vực Hoàng Đạo Pháp Tắc nên lão cũng là người cảm nhận rõ nhất sự kinh khủng của lâu chủ!

Chương 977. Chỉ còn ngươi mà thôi

Trước kia thì trong Thiên Cơ Lâu vẫn có một vài lời nghi vấn đối với thực lực thật sự của lâu chủ, nhưng có vẻ hiện tại thì tất cả đã tan thành mây khói!
Lâu chủ đứng trong Thiên Cơ Lâu mà đưa ra lời bình xét khắp thiên hạ, xếp hạng quần hùng thiên kiêu, các đời Đại Đế đến các loại Cực Đạo Binh Khí khác nhau, thế nên có không ít người hoài nghi về thực lực chân chính của lâu chủ có thật sự mạnh mẽ như lời đồn hay không.
Lần xuất thủ gần nhất của lâu chủ chỉ là ra tay diệt sát tám tôn Thánh Nhân Vương mà thôi, mặc dù chiến tích đó cũng khá là cường hãn nhưng vẫn nằm trong phạm vi chấp nhận được của mọi người.
Hiện tại trong Thiên Cơ Lâu đang hiện diện những cao thủ Chuẩn Đế Cấp như Cái Cửu U, Khương Thái Hư cùng với Đế Binh mạnh mẽ như Thôn Thiên Ma Quán, đối với những tồn tại này thì việc diệt sát tám tôn Thánh Nhân Vương không phải là chuyện gì quá lớn lao cả.
Và hiện tại khi lâu chủ phái ra Thân Ngoại Hóa Thân diệt sát một vị Chí Tôn Cấm Khu thì tất cả mọi người đều không còn nghi ngờ gì với thực lực của hắn nữa, ai dám không phục chứ?
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu lúc này đều tôn kính lâu chủ cực độ, mọi người đều phất tay reo hò.
Mà tại Thái Sơ Cổ Quáng phía xa xa kia thì Thân Ngoại Hóa Thân của Lưu Tiêu cuối cùng cũng hết năng lượng và dần dần biến mất.
Nhưng dù thế thì những tên Chí Tôn Cấm Khu còn lại không ai dám ra tay cả, dù cho Diệp Phàm đang đứng trên địa bàn của bọn hắn nhưng cũng không có ai là có gan đụng vào y.
Kỳ Lân Cổ Hoàng và Nguyên Thủy Cổ Hoàng sau khi thấy kết quả của tên Chí Tôn vô danh khi nãy thì cũng trầm mặc không nói.
Tới hiện tại không có tên Chí Tôn Cổ Hoàng nào dám đánh giá thực lực thực sự của lâu chủ nữa, không ai dám làm chim đầu đàn cả!
Dù cho đệ tử của Thiên Cơ Lâu có đứng trong thiên la địa võng do bọn hắn tạo ra nhưng bọn hắn cũng phải nhịn xuống!
"Tới đây là xong rồi sao? Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ kia chỉ là đang phô trương thanh thế mà thôi, nói không chừng khi nãy hắn đã đánh ra một kích

toàn lực của bản thân rồi đó, giờ không thể xuất thủ nữa đâu!"
Nhưng Bá Vương – Hồn Chiến khi thấy những Chí Tôn Cấm Khu trầm mặc thì bắt đầu trở nên gấp gáp, hắn nhanh chóng hô to!
Lời của y không phải là không có lý, giao thủ giữa những đại năng đã lĩnh ngộ Hoàng Đạo Pháp Tắc nhiều khi chỉ diễn ra ở trong một nháy mắt mà thôi, rất khó để xác định thực lực cụ thể của một người nào đó.
Thiên Cơ Lâu chi chủ khi nãy cường thế vô cùng, chớp mắt đã giết chết một tên Chí Tôn Cấm Khu sau đó tan biến, tuy nhìn thì rất kinh khủng nhưng cũng có thể là cố lộng huyền hư, một đòn khi nãy đã là một đòn toàn lực.
Nhưng vấn đề là việc Thiên Cơ Lâu chi chủ mới vừa giết chết một tên Chí Tôn Cấm Khu là sự thật, nếu như muốn thăm dò thì ai là người dám ra tay? Nếu như lỡ mà cược sai thì không chừng bọn hắn sẽ là người tiếp theo mất mạng đó!
Những tên Chí Tôn Cấm Khu này là những người ham sống sợ chết nhất trong vũ trụ này, thế nên tình cảnh xung quanh trở nên trầm mặc cực độ!
"Hiện tại cũng chỉ còn ngươi mà thôi!"
Sau khi Diệp Phàm chấn kinh xong thì cũng biết rõ lâu chủ tốn công làm nhiều như vậy là có mục đích gì, lâu chủ có lẽ chỉ muốn hắn đánh một trận công bằng sau đó chiến thắng túc địch Hồn Chiến này của mình thôi, bản thân hiện tại cũng có thể xuất thủ một cách toàn lực!
Bá Vương – Hồn Chiến hoàn toàn không ngờ tên Thánh Thể - Diệp Phàm này lại mạnh và có hậu trường cứng tới mức độ đó, dù bị lừa vào Thái Sơ Cổ Quáng – Địa bàn của những Chí Tôn Cấm Khu nhưng vẫn có thể sống sót và tính sổ với hắn!
Hiện tại Hoàng Ảnh Thân Ngoại Hóa Thân của Lưu Tiêu đã tiêu tán, linh khí trên hai người bọn hắn cũng trở nên thông thuận trở lại, Dị Tượng Thánh Thể cùng bảy loại Thần Hình đều trở về như cũ.
Cả hai tiếp tục trận chiến còn dang dở khi nãy, Dị Tượng đối Thần Hình, nhục thân đối nhục thân, tình cảnh thảm liệt vô cùng!
"Hiện tại ngươi cũng không cần áp chế cảnh giới của bản thân làm gì nữa, sao không trực tiếp độ kiếp thành Thánh tại đây luôn, thế không phải là nhất cử lưỡng tiện sao?"
Bỗng bên tai Diệp Phàm vang lên tiếng nói của lâu chủ.
Trong lòng Diệp Phàm giật mình, lập tức hắn ý thức được lâu chủ đang muốn ám chỉ hắn cách để chiến thắng Hồn Chiến, thế nên dừng lại không công kích nữa mà đứng giữa không trung.
Đám người trong Thiên Cơ Lâu khi thấy bỗng Diệp Phàm lại dừng lại và đứng đờ người ra giữa không trung thì đều không hiểu gì cả.
Bọn hắn không nghe được Thiên Lý Truyền Âm của lâu chủ nên không biết được vì sao Diệp Phàm làm đột nhiên dừng lại.
"Gần đây ta đã tu luyện một thời gian dài trong Thời Gian Tháp, nếu như tính theo thời gian tu luyện thì ta đã áp chế bản thân tại cảnh giới Thánh Nhân Vương được bảy năm rồi, không lẽ nhờ có Thiên Cơ Lâu nên Thiên

Kiếp không dám đánh ta?"
Diệp Phàm tuy biết ý của lâu chủ là gì nhưng vẫn hỏi lại một chút.
"Nếu ngươi đang ở Thiên Cơ Lâu thì thật sự không cần độ kiếp, dù ngươi có mang thể chất bị thiên địa chán ghét là Thái Cổ Thánh Thể cũng vậy."
"Nhưng hiện tại ngươi đang không có mặt trong Thiên Cơ Lâu, với độ khó khi độ kiếp của Thái Cổ Thánh Thể thì uy lực của Thiên Kiếp ít nhất cũng hơn người thường gấp trăm lần!"
Thanh âm của lâu chủ tiếp tục được truyền vào tai của Diệp Phàm.
"Đệ tử biết rõ!"

Chương 978. Công năng nghịch thiên

Diệp Phàm đương nhiên sẽ không bị những lời miêu tả của lâu chủ dọa cho sợ, bởi vì hắn đã biết rõ ý của lâu chủ là gì rồi, trọng điểm không phải là độ kiếp, trọng điểm ở đây là mượn nhờ cơ hội độ kiếp này để đánh bại Thương Thiên Phách Thể!
Thái Cổ Thánh Thể mang trên người nguyền rủa của Đại Đạo, Thiên Kiếp của nó còn cường đại và kinh khủng hơn người bình thưởng rất nhiều, thậm chí nhiều người còn nói mỗi lần độ kiếp là một lần cơ hội thiên địa muốn đánh giết Thái Cổ Thánh Thể, Thương Thiên Phách Thể cũng có tình trạng giống vậy nhưng nhẹ hơn.
Diệp Phàm lúc này cũng nhanh chóng phóng thích thần thức của bản thân sau đó trùng kích về cảnh giới Thánh Đạo Pháp Tắc đỉnh phong!
Lúc này Diệp Phàm đã không còn áp chế tu vi của bản thân nữa, Tiên Đài Bí Cảnh của hắn bắt đầu thăng hoa.
Phần lớn thời gian của hắn tại Thiên Cơ Lâu đều là tu luyện trong Thời Gian Tháp, nếu dựa theo tốc độ chảy của thời gian trong đó thì thời gian hắn dừng lại ở cảnh giới Thánh Nhân Vương này cũng không ngắn.
Con đường tu luyện của Tiên Đài Bí Cảnh sau khi vượt qua được Tiên Tam Trảm Đạo thì đã bắt đầu bước vào Pháp Tắc Lĩnh Vực, mãi cho đến khi Tiên Đài Lục Trọng Thiên thì mới được tính là Đại Thánh đỉnh phong.
Hiện tại khi Diệp Phàm gỡ bỏ áp chế tu vi trên người mình thì tu vi lẫn thể chất của hắn đang nhanh chóng tăng lên.
Khi thấy Diệp Phàm bỗng nhiên không còn tấn công nữa mà lại đứng yên như cảm nhận gì đó thì Bá Vương – Hồn Chiến cũng không hiểu lắm.
Bởi vì từ nãy tới giờ Thái Cổ Thánh Thể - Diệp Phàm tấn công quá ác nên khi hắn dừng lại thì mọi người đều ngơ ngác không hiểu, ai cũng hoài nghi Diệp Phàm đang ấp ủ một âm mưu gì đấy.
"Ngươi sợ rồi à!"
Hồn Chiến thấy thế thì nhanh chóng lên tiếng khiêu khích, nhiều loại Thần Hình trên người y đều rống lên một cách cuồng bạo.
Hồn Chiến sau khi khiêu khích thì đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội trời

cho này rồi, chớp mắt y đã sử dụng Phách Quyền để tấn công thẳng về hướng của Diệp Phàm.
Nhưng trên người Diệp Phàm có Đế Binh hộ thể, Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh nhanh chóng hóa thành một bức tường để ngăn đòn tấn công của Hồn Chiến lại.
Phách Quyền tuy cũng là một công pháp có thể xứng đôi với Lục Đạo Luân Hồi Quyền nhưng nó chỉ được sử dụng bởi Hồn Chiến – Người có tu vi Thánh Nhân Vương đỉnh phong, đương nhiên là hắn không thể đánh xuyên được Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh.
Mặc dù đòn tấn công của Hồn Chiến thất bại nhưng Diệp Phàm lúc này vẫn đứng yên như trời trồng, việc này khiến cho không ít người trong Thiên Cơ Lâu không hiểu.
"Chờ một chút, không lẽ hắn đang cảm ứng Đại Đạo để chuẩn bị độ kiếp đấy chứ?"
Lúc này Vương Đằng cũng dần dần hiểu Diệp Phàm đang muốn làm gì rồi, bởi vì y vừa nhớ ra bộ dáng của Diệp Phàm giống y đúc những tu sĩ Tiên Đài Bí Cảnh tại Đông Hoang khi muốn độ kiếp.
Hơn nữa tứ đại đệ tử của Thiên Cơ Lâu vì muốn đảm bảo căn cơ vững chắc nên ai cũng áp chế tu vi của bản thân lại cả, ba người bọn hắn thì dừng bước tại cảnh giới Thánh Nhân còn Diệp Phàm thì là Thánh Nhân Vương!
Nếu như xét thời gian mà Diệp Phàm tu luyện trong Thời Gian Tháp thì việc hắn sắp độ kiếp cũng là chuyện bình thường, nhưng lựa lúc nào cũng được, sao lại lựa vào thời điểm mấu chốt này chứ?
"Không thể nào, từ sau khi Tiên Tam Trảm Đạo thì ta chưa từng thấy Diệp Phàm độ kiếp một lần nào cả!"
Lão Phong Tử ngẩn người, những tu sĩ thường xuyên ở trong Thiên Cơ Lâu như bọn hắn đã sớm quen tới việc được Thiên Cơ Lâu che chở, đã một thời gian dài hắn chưa từng nghe qua hai chữ độ kiếp rồi.
"Đúng rồi, trong Thiên Cơ Lâu có Thần Thông vô thượng phù hộ, nếu như tu luyện đột phá trong này thì hoàn toàn không cần độ kiếp, coi như Thái Cổ Thánh Thể cũng có thể né tránh Thiên Kiếp."
Thánh Hoàng Tử tranh thủ thời gian lên tiếng, chuyện này hắn cũng mới biết được nhờ Diệp Phàm kể khi hắn tấn thăng lên Tiên Tam Trảm Đạo.
Nếu như Diệp Phàm lúc này muốn độ kiếp để tấn thăng lên Tiên Đài Lục Trọng Thiên thì mọi chuyện đều dễ hiểu rồi.
"Chuyện này là thật sao lâu chủ!"
Sau khi nghe trong Thiên Cơ Lâu lại có Thần Thông mạnh mẽ như thế thì Khương Thái Hư cùng Cái Cửu U đều không nhịn được khiếp sợ.
Nhất là Khương Thái Hư, hắn là một trong những người hiểu rõ nhất về sự kinh khủng của Thiên Kiếp mà Diệp Phàm phải đối mặt, Tứ Cực Bí Cảnh của Diệp Phàm đã bị đứt gãy ngay từ đâu, không chỉ thế mà uy lực Thiên Kiếp Diệp Phàm phải chịu đựng còn mạnh hơn người bình thường gấp mười lần.

Nếu không phải lúc đó Khương Thái Hư làm người hộ đạo cho Diệp Phàm và y đã giúp hắn dọn sạch tất cả chướng ngại, thậm chí còn lấy Thần Chi Tự Khúc để nối lại đường đi chi Diệp Phàm thì lúc này chắc chắn Thánh Thể - Diệp Phàm còn không thể đạt tới cảnh giới Tiên Đài Bí Cảnh.
Nhưng khi nghe tin chỉ cần ở trong Thiên Cơ Lâu thì cửa ải khó khăn này lại bị bỏ qua một cách dễ dàng như vậy thì Khương Thái Hư cảm thấy thật khó tin!
"Đúng là như thế thật, tất cả kiếp nạn dù là từ người hay từ Thiên Đạo tại thế giới này đều không thể tác động vào Thiên Cơ Lâu, không có ngoại lệ nào cả!"
Lâu chủ gật đầu xác nhận, không cần quan tâm Thái Cổ Thánh Thể hay là thể chất gì khác, chỉ cần ở trong Thiên Cơ Lâu thì Thiên Kiếp cũng chỉ là một trò cười mà thôi.

Chương 979. Thiên kiếp

Cái Cửu U cùng Khương Thái Hư há hốc mồm kinh ngạc, bọn hắn không ngờ rằng trong Thiên Cơ Lâu này lại sở hữu công năng nghịch thiên tới như thế!
Tuy nhiên cũng vì lý do này mà bọn hắn càng không hiểu Diệp Phàm hiện tại đang muốn làm gì.
Lúc này bên trong Thái Sơ Cổ Quáng, bởi vì Diệp Phàm đã không còn tự áp chế tu vi của bản thân nữa nên Thánh Đạo Pháp Tắc trên người hắn đang phát triển với một tốc độ chóng mặt, trên thực tế thì Thánh Đạo Pháp Tắc của Diệp Phàm đã vượt khỏi cảnh giới Thánh Nhân Vương từ lâu rồi, hiện nó đang dần tiến về cảnh giới Tiên Đài Lục Trọng Thiên.
Khi tu vi tăng lên thì Thái Cổ Thánh Thể cũng nhanh chóng tăng lên, nhưng Thái Cổ Thánh Thể mạnh lên thì sẽ kích hoạch Thiên Kiếp cực kỳ kinh khủng đến từ thiên địa!
Vô số Pháp Tắc Chi Lực nhanh chóng hội tụ ngay trên đầu của Diệp Phàm, đây không phải là Thần Thông của bất kỳ đại năng nào cả mà là hội tụ của Thiên Đạo Chi Lực!
Diệp Phàm đương nhiên sẽ là người cảm giác được tình trạng của bản thân rõ ràng nhất, hiện tại hắn đã cảm giác mình đang giẫm trên lằn ranh giữa Tiên Đài Ngũ Trọng Thiên cùng Tiên Đài Lục Trọng Thiên, Thiên Địa Đạo Kiếp cùng Tiên Thiên Đạo Cầu đã bắt đầu rục rịch rồi!
Một khi Diệp Phàm bắt đầu trùng kích cảnh giới Lục Trọng Thiên thì Thiên Kiếp trên kia sẽ đánh xuống dưới với không chút lưu tình nào!
Diệp Phàm sử dụng Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh để hóa thành vô số xích sắt nhanh chóng bay về phía của Hồn Chiến, tất cả như muốn khóa cứng y lại.
Hồn Chiến tưởng rằng gia hỏa này lại muốn tấn công mình nên y nhanh chóng sử dụng Phách Quyền để chống trả, tuy nhiên không ngờ đây không phải là công kích mà lại là muốn khóa cứng nên Hồn Chiến lập tức trúng chiêu.

Xiềng xích được tạo ra từ Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh đã trói chặt tất cả Thần Hình trên người Hồn Chiến lại, những Thần Hình có hình thù kỳ dị tới cực điểm kia đều đã bị phong tỏa.
Diệp Phàm cũng sử dụng Dị Tượng Thánh Thể của bản thân là Hoàng Kim Khí Huyết khóa chặt tứ chi của Hồn Chiến.
Thái Cổ Thánh Thể có tính chất giống với Thương Thiên Phách Thể, cả đều đều có xu hướng cường hóa nhục thân lên tới mức vô cùng cường hoành, nếu nói một cách ngắn gọn thì hai đại thể chất này có thể sánh ngang với huyết mạch của Đại Đế, cùng cấp vô địch.
Hiện tại Diệp Phàm không muốn công kích mà chỉ đơn thuần muốn trói buộc tứ chi Hồn Chiến mà thôi thế nên cả hai chỉ có thể duy trì khoảng cách gần nhưng không ai làm gì được ai, nhất thời tình hình chuyển về thế giằng co giữa không trung!
"Nhà ngươi đang có mưu đồ gì đấy, không dám đánh một trận với ta một cách đường đường chính chính à?"
Hồn Chiến vẫn chưa hiểu Diệp Phàm đang muốn làm gì, khi nãy thì liên tục tiến công tới mức bản thân y không thể thở nổi, Đế Binh cùng Lục Đạo Luân Hồi Quyền liên tục chào hỏi.
Nhưng hiện tại lại chạy tới để khóa cứng bản thân hắn, khiến cho cả hai lâm vào tình trạng không ai làm gì ai được mà chỉ có thể giằng co trên không trung, thế nên Hồn Chiến nghĩ thế nào cũng không biết được âm mưu của Diệp Phàm là gì!
"Cái ta làm là thắng bằng trí tuệ!"
Diệp Phàm sau khi ra sức kiềm chế được tứ chi cùng bảy loại Thần Hình của Hồn Chiến thì cũng không thể tấn công được, thể chất của cả hai gần như sàn sàn với nhau, riêng việc trói buộc thôi đã tốn sức rất lớn rồi.
Tuy nói thế nhưng Pháp Tắc Chi Lực trên người hắn vẫn tự do không bị hạn chế, Pháp Tắc Chi Lực của Diệp Phàm đang không ngừng thăng hoa sau đó bành trướng, trên thực tế thì cảnh giới của hắn đã siêu việt Thánh Nhân Vương từ lâu rồi nên giờ việc đột phá mới có thể thuận buồm xuôi gió như vậy!
Khi Thái Cổ Thánh Thể sắp đột phá thì bầu trời trên đầu của Thái Sơ Cổ Quáng dần dần thay đổi, vô số tiếng sấm rền vang lên khắp không gian!
Đây chính là nguyền rủa của Thái Cổ Thánh Thể, nó là thể chất bị thiên địa ghen ghét, mỗi một lần đột phá đều sẽ dẫn tới thiên tượng đại biến, Thiên Kiếp của nó mạnh hơn của người bình thường không biết bao nhiêu lần, thậm chí còn có cả Tiên Thiên Đạo Cầu hạ xuống để giết chết Thánh Thể!
Khi thiên địa cảm nhận được thể chất đáng ra không nên tồn tại trong thiên địa này vậy mà lại dám đột phá Tiên Đài Lục Trọng Thiên thì Thiên Kiếp nhanh chóng tụ tập lại, chỉ trong một thời gian ngắn nữa thôi nó sẽ giáng lâm xuống.
"Độ Kiếp? Không lẽ ngươi muốn dùng phương pháp này để thắng ta ư? Ngươi muốn trói buộc ta cho tới khi ngươi tấn thăng lên được Tiên Đài Lục Trọng Thiên sau đó chiến thắng ta?"

Hồn Chiến vẫn chưa hiểu vì sao Diệp Phàm lại chọn đột phá vào thời điểm như thế này, y vẫn nghĩ rằng hắn đang có một âm mưu gì đấy nên mở miệng mắng.
"Không, không phải một mình ta độ kiếp mà là chúng ta cùng nhau độ kiếp!"
Diệp Phàm cuối cùng cũng lên tiếng uốn nắn sai lầm của Hồn Chiến, tuy nhiên câu trả lời này cũng khiến cho y sững sờ, tới hiện tại Hồn Chiến mới biết được kế hoạch của Diệp Phàm là gì!
Nhưng lúc này đã muộn rồi, tu vi của Diệp Phàm đã rảo bước lên cảnh giới Tiên Đài Lục Trọng Thiên, Thiên Kiếp kinh khủng của cũng đã tập hợp đầy đủ ngay trên đầu Thái Sơ Cổ Quáng, khi nó đánh xuống thì toàn bộ phong vân biến sắc, thiên địa như gặp phải thiên tai mà chấn động không ngừng, ngay cả Thiên Cơ Lâu cách xa vạn dặm cũng cảm ứng được sư kinh khủng đó!
Đây dù sao cũng là Thiên Kiếp của Thái Cổ Thánh Thể, đối với Thánh Thể mà nói thì mỗi một lần đột phá Tiên Đài Bí Cảnh thì đều là một lần đi ngang qua Quỷ Môn Quan.
Thiên Kiếp kinh khủng đó đã gần chạm được tới người của Diệp Phàm.
Thiên Kiếp đương nhiên không có thần trí cùng năng lượng phân biệt, khi nó đánh xuống thì trước tiên nó đánh trúng Hồn Chiến đang bị khóa trước người của Diệp Phàm rồi sau đó mới trúng hắn!

Chương 980. Thắng!

Hai người đồng thời lọt vào oanh kích vô cùng kinh khủng của Thiên Kiếp, khí huyết sôi trào sau đó bắt đầu suy kiệt!
"Thật sự là một kế hoạch hay, thì ra hắn đang muốn dùng cách này để đánh bại tên Thương Thiên Phách Thể kia, quả nhiên thông minh vô cùng!"
Đám người trong Thiên Cơ Lâu rốt cuộc cũng hiểu từ nãy tới giờ Diệp Phàm đang làm gì.
"Không ngờ khi Thánh Thể - Diệp Phàm lại muốn lợi dụng Thiên Kiếp kinh khủng của bản thân để đánh bại Hồn Chiến, nhưng mà cách này cũng có nguy cơ vô cùng cao đó!"
Khương Thái Hư lập tức gật đầu rồi lên tiếng, độ cường hãn của Thiên Kiếp Thái Cổ Thánh Thể là không cần bàn cãi gì rồi, đừng nói đây còn là Thiên Kiếp khi Diệp Phàm tấn thăng Tiên Đài Lục Trọng Thiên nữa chứ, uy lực khủng bố tới cực độ!
Thánh Thể cùng Phách Thể đều là thể chất thiên về nhục thân cường hoành ngang ngược, nếu như cả hai cứ đánh như vậy thì sợ rằng trong thời gian ngắn khó mà phân ra thắng bại, nhưng nếu dùng cách này thì cùng lắm sau khi Thiên Kiếp kết thúc thì sẽ có một phương bại trận!
"Đây là một cách hay, nhưng nếu như lỡ do uy lực của Thiên Kiếp quá cường hãn nhưng Diệp Phàm lại không thể chống đỡ được thì sợ rằng…"
Cái Cửu U đương nhiên cũng biết rõ lo lắng của Khương Thái Hư là gì nên

cũng lên tiếng.
Cách thì đúng là cách hay, nhưng đây cũng là cách cầu thắng trong chỗ hiểm, nguy cơ mà Diệp Phàm đang chịu hoàn toàn không ít hơn Hồn Chiến là bao nhiêu.
"Ta có lòng tin với Diệp Phàm!"
Nhưng lâu chủ thì lại không có vẻ gì là quá lo lắng cả, hắn chỉ nhìn vào màn hình trực tiếp sau đó lên tiếng.
Lúc này Thiên Kiếp đã đánh bảy cái rồi, mỗi một lần đều sẽ đánh trúng Hồn Chiến trước sau đó mới đánh trúng Diệp Phàm.
Thánh Thể cùng Phách Thể tuy có thể chịu được đòn đánh của đối phương nhưng lại khó mà chịu được Thiên Kiếp từ nguyền rủa của Thánh Thể, hai người đều bị đánh tới mức khí huyết sôi trào, linh khí xói mòn nhanh chóng!"
"Ngươi lại dám dùng ta làm tấm mộc để độ kiếp ư?"
Hồn Chiến ra sức muốn thoát khỏi trói buộc của Diệp Phàm, nhưng lại bị hắn kiềm chế lại gắt gao, cả hai đều là nỏ mạnh hết đà!
Lúc này Tiên Thiên Đạo Cầu với mục tiêu giết chết Thái Cổ Thánh Thể nhanh chóng bay từ trên trời xuống!
Tiên Thiên Đạo Cầu này khác với Thiên Kiếp từ nãy tới giờ, mục đích của nó không phải là để khảo nghiệm người độ kiếp, bản chất của nó là một cái nguyền rủa được phái xuống để giết chết Thái Cổ Thánh Thể độ kiếp thành công!
"Thiên Kiếp thì có thể chịu được nhưng Tiên Thiên Đạo Cầu thì không thể chống lại, hiện tại là thời cơ tốt nhất!"
Diệp Phàm lúc này dù có liều mạng cũng muốn khóa chết Hồn Chiến lại, hắn luôn dự trữ một chút linh khí trong cơ thể không sử dụng cũng chỉ chờ đợi lời này của lâu chủ mà thôi!
Sau khi bảy lần Thiên Kiếp đánh xuống thì âm thanh của lâu chủ cũng tiếp tục vang lên bên tai của Diệp Phàm, hắn muốn sử dụng một tý linh khí còn sót lại này để xoay chuyển cục diện!
Bí tự "Giai"! Hoàng Đạo Long Khí! Lục Đạo Luân Hồi Quyền!
Ba loại lực lượng ngang ngược tới cực độ này nhanh chóng bạo phát từ trên người Diệp Phàm ra, trên thực tế thì tuy có dự trữ nhưng đó cũng chỉ là một ít linh khí còn sót lại mà thôi, khi đồng thời thôi động ba loại công pháp này thì cũng chỉ đủ để đánh ra một kích.
Nhưng một kích này là đủ rồi, chớp mắt Diệp Phàm giải thoát và phá bỏ hết toàn bộ trói buộc trên người y, sau đó đánh một kích mạnh mẽ vô cùng này vào người của Hồn Chiến.
Y làm sao nghĩ ra được Diệp Phàm lại vẫn dự trữ một tý linh khí trên người để chuẩn bị cho đòn cuois cùng này, tất cả lực lượng của Hồn Chiến đều đã được dùng cho việc chống chọi lại Thiên Kiếp hết rồi, giờ đây làm gì còn sức đâu mà phòng thủ trước đòn tấn công đó!
Với sức mạnh được tăng phúc gấp mười lần của Bí tự "Giai" cộng với Hoàng Đạo Long Khí và Lục Đạo Luân Hồi Quyền, một kích này sau khi

đánh lên người Hồn Chiến thì dù nhục thân có cường hoành ra sao thì cũng bị phá tan, Diệp Phàm cũng bị phản lực đánh bay ra xa.
Cùng lúc đó Tiên Thiên Đạo Cầu xẹt qua người Diệp Phàm rồi đánh về phía Hồn Chiến, dù là Thương Thiên Phách Thể có cường hãn ra sao đi nữa thì dính nhiều đòn như vậy không chết cũng trọng thương!
Thương Thiên Phách Thể trực tiếp vỡ vụn, Hồn Chiến bị đánh tan trên không trung.
Tiên Thiên Đạo Cầu còn sót lại khi thấy Hồn Chiến đã tử vong thì nhanh chóng bay về phía Diệp Phàm, Diệp Phàm lúc này sử dụng Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh trong tay để chống đỡ!
Một ít sức mạnh cuối cùng của hắn đã được dùng cho việc tấn công Hồn Chiến rồi, lúc này hắn chỉ có thể mượn nhờ Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh để phòng thủ trước Tiên Thiên Đạo Cầu!
May mắn là Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh này hoàn toàn không phụ sự kỳ vọng của mọi người, Vạn Vật Mẫu Khí Căn trong đó nhanh chóng sản xuất ra vô số Huyền Hoàng Mẫu Khí, nó tạo thành một vách tường dày ngăn trước mặt Diệp Phàm!
Tiên Thiên Đạo Cầu kia sau khi giết chết Hồn Chiến thì uy năng cũng giảm mạnh, hiện tại khi đụng phải Vạn Vật Cơ Giáp đỉnh thì cũng bị hao mòn tới mức không còn!

Chương 981. Rốt cuộc là cảnh giới gì?

Sau khi Tiên Thiên Đạo Cầu bị hao hết thì bầu trời cũng trở lại bình thường.
Lần độ kiếp này của Thái Cổ Thánh Thể cuối cùng cũng đã được hoàn thành, Diệp Phàm vội thu Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh lại sau đó từ từ cảm nhận bản thân.
Giờ phút này hắn đã bước qua được ngưỡng cửa của Tiên Đài Lục Trọng Thiên, sau khi vượt qua Thiên Kiếp thì Thánh Đạo Pháp Tắc trên người hắn cũng đạt tới đỉnh phong!
Sau khi độ kiếp thì linh khí nhanh chóng được sinh ra trong người hắn, Pháp Tắc Chi Lực được tăng cao và Thánh Đạo Pháp Tắc cũng dần trở nên viên mãn, Thánh Đạo Pháp Tắc được khắc trên Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh cũng được tiến hóa.
Và thêm một cái nữa là đại thù được truyền thừa từ trong huyết mạch của Thái Cổ Thánh Thể nay đã bị hắn đánh bại, thậm chí hiện tại cũng không tìm được thi thể của Hồn Chiến!
Lúc này Diệp Phàm nhớ lại bản thân vẫn còn ở trong Thái Sơ Cổ Quáng Cấm Khu, những vị Chí Tôn kia sau khi thấy Diệp Phàm vậy mà lại càn rỡ tới mức trực tiếp độ kiếp trong Thái Sơ Cổ Quáng Cấm Khu này thì giận dữ vô cùng!

Giờ phút này là lúc Diệp Phàm vừa độ kiếp xong, cũng là lúc mà Diệp Phàm suy yếu nhất!
Trong mắt của những Chí Tôn có mặt tại đây thì Diệp Phàm như một viên đan dược đại bổ, lúc nào cũng có thể nuốt xuống!
Quanh người Diệp Phàm đã tụ tập không ít ánh mắt của các Chí Tôn Cấm Khu, quả thật là nguy cơ tứ phía.
Nhưng trong nháy mắt sau lưng Diệp Phàm dâng lên một cỗ Đế Uy vô thượng, nguồn gốc của luồng Đế Uy này đến từ Thần Thành xa xôi kia, một hư ảnh hiện lên sau lưng Diệp Phàm, ánh mắt của hắn khinh thường chúng sinh!
Đó là Thiên Cơ Lâu chi chủ!
Lưu Tiêu biết rõ cách mà hắn chỉ điểm chi Diệp Phàm không chỉ có nguy hiểm từ việc độ kiếp, dù sau khi thành công thì Diệp Phàm cũng sẽ bước vào trạng thái cực kỳ suy yếu.
Thế nên hắn đã có chuẩn bị từ trước rồi, khi mà thấy những tên Chí Tôn Cấm Khu kia chuẩn bị vọng động thì hắn sẽ lấy tư thái mạnh mẽ vô cùng để chấn nhiếp những tên trong Thái Sơ Cổ Quáng kia!
Diệp Phàm lúc này cảm giác mình như một con cừu nhỏ lạc vào chiến trường của những quái thú hung mãnh vậy, vô số Hoàng Đạo Pháp Tắc vờn quanh người hắn như đang thăm dò thứ gì!
Không chỉ hắn, giờ phút này đám người trong Thiên Cơ Lâu cũng có thể cảm giác được lâu chủ đang đại phát thần uy và che chở cho Diệp Phàm ở tận Thái Sơ Cổ Quáng xa xôi kia!
Chỉ là một cái cảnh cáo thôi mà dù bản thể của lâu chủ đang có ở trong Thần Thành xa xôi, những tên Chí Tôn Cấm Khu trong Thái Sơ Cổ Quáng đều chỉ có thể giận mà không dám làm gì.
Dù bọn hắn hận Thiên Cơ Lâu tới mức nghiến răng nghiến lợi hay là thèm thuồng trước Thánh Thể - Diệp Phàm, nhưng tất cả đều im lặng vì không muốn trêu chọc vị Thiên Cơ Lâu chi chủ thần bí kia!
Hiện tại không ai dám nói bản thân hiểu rõ thực lực của Thiên Cơ Lâu chi chủ cả, không ai nguyện làm chim đầu đàn hay là đá dò đường cho người khác!
“Hiện tại ta có thể trở về được chưa lâu chủ?”
Diệp Phàm khi đứng trong Thái Sơ Cổ Quáng thì vẫn cảm thấy nom nớp lo sợ, hắn không rõ cuộc đối chọi giữa lâu chủ cùng những tên Chí Tôn Cấm Khu này sẽ có kết quả ra sao, an nguy của bản thân như thế nào nên hắn thử mở miệng thăm dò!

“Nếu ngươi muốn thì lập tức sẽ có thể trở về, không cần lo lắng gì cả!”
Lúc này lâu chủ mở miệng mà không cần che giấu, tiếng của Thiên Cơ Lâu chi chủ được truyền từ Thiên Cơ Lâu tới Thái Sơ Cổ Quáng, tất cả mọi người ai cũng đều có thể nghe được.
Những Chí Tôn Cấm Khu trong Thái Sơ Cổ Quáng khi nghe tới đây thì tức giận vô cùng nhưng lại không dám làm gì cả.

“Vâng lâu chủ!”
Diệp Phàm đáp lại một cách vô cùng vui vẻ, hắn nhìn Thái Sơ Cổ Quáng vô cùng vắng vẻ xung quanh thì giật mình, không ngờ dù tới mức nào nhưng những tên Chí Tôn kia vẫn có thể nhịn được!
Thế là Diệp Phàm thu Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh vào sau đó tranh thủ thời gian bay về Thiên Cơ Lâu.
Lúc này bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu vui mừng vô cùng, tất cả Nhân Tộc trong Thiên Cơ Lâu không ai là không vui mừng khi nhìn thấy Thánh Thể - Diệp Phàm tru sát túc địch và tấn thăng lên cảnh giới Đại Thánh!
Còn những người còn lại thì đại đa số đều chấn động trước thực lực cường đại mà lâu chủ thể hiện ra cho bọn hắn thấy, dù cho những Chí Tôn Cổ Hoàng trong Cấm Khu cũng không manh động!
“Thần Uy của lâu chủ quả thật quá bá đạo, theo ta thì lâu chủ hoàn toàn đủ khả năng để so sánh được với Vô Thủy Đại Đế khi xưa, chỉ cần một sợi khí tức thôi mà đã đủ chấn nhiếp những Chí Tôn Cổ Hoàng trong Cấm Khu kia rồi!”
“Để cho đệ tử của mình vào trong Sinh Mệnh Cấm Khu chém giết sau đó còn độ kiếp, và cuối cùng để cho hắn trở về bình yên, chuyện này đúng là chỉ có Thiên Cơ Lâu mới có thể làm được mà thôi!”
“Ngươi đang nói nhảm đấy à, khi nãy lâu chủ đã tùy tiện liền có thể giết chết một tên Chí Tôn, còn tên nào không có mắt dám trêu chọc Thiên Cơ Lâu nữa chứ?”
Hiện tại tất cả lời nhận xét về lâu chủ trong Thiên Cơ Lâu đều là khâm phục, mọi người hiện đang thảo luận về cuộc chiến khi nãy giữa lâu chủ và Chí Tôn Cấm Khu!
Nhất là những cao thủ như Cái Cửu U, Khương Thái Hư, những cao thủ này là những người có ấn tượng khắc sâu nhất đối với lâu chủ, bởi vì dù người tu hành tới cảnh giới cao như bọn hắn nhưng lại vẫn không thể lý giải được sức chiến đấu của lâu chủ.

Chương 982. Lời nguyền rủa

Đương thời hiện tại đã không còn Đại Đế chứng đạo, còn những Đại Đế Cổ Hoàng trong quá khứ thì phần nhiều hiện nay đã tự chém một đao sau đó lâm vào ngủ say, thế thân phận thật sự của lâu chủ là gì?
Với thực lực kinh khủng của lâu chủ thì ít nhất cũng sánh vai được cùng với Vô Thủy Đại Đế cùng Ngoan Nhân Đại Đế, hoặc có thể còn siêu việt cả hai ngươi này nữa, nhưng dù khủng bố đến như thế vậy thì tại sao lâu chủ Thiên Cơ Lâu chưa từng xuất hiện trong lịch sử? Đây mới là thứ khiến nhiều người sởn gai óc!
Trong lúc tất cả đang thảo luận nhiệt liệt thì Diệp Phàm cuối cùng cũng quay trở về từ Thái Sơ Cổ Quáng, Bí tự “Hành” có tốc độ cực nhanh nên từ Thái Sơ Cổ Quáng về Thiên Cơ Lâu cũng không tốn quá nhiều thời gian.
Khi hắn vừa về tới Thiên Cơ Lâu thì lập tức nhận được lời chúc mừng thì

đại đa số thế lực của Nhân Tộc, kế hoạch mượn nhờ độ kiếp để giết chết Hồn Chiến khi nãy quả thật là một kỳ chiêu, tuy nguy hiểm nhưng lại vô cùng thông minh, nó khiến mọi người cực kỳ thỏa mãn khi xem từ đầu tới cuối!

Nhưng lúc này Diệp Phàm lại đi tới trước lâu chủ sau đó cuối đầu!

"Đa tạ lâu chủ đã chỉ đạo đệ tử một con đường sáng, nếu không thì sợ rằng ta còn phải tốn không ít thời gian để giải quyết Hồn Chiến!"

Diệp Phàm cũng là một người rất tự biết mình, hắn biết nếu như không có lâu chủ đứng bên chỉ điểm thì thực lực của bản thân tuy có thể đánh bại được Thương Thiên Phách Thể, nhưng chắc chắn cũng phải kịch chiến ba ngày ba đêm.

Nghe Diệp Phàm nói như vậy thì tất cả mọi người đều cảm thấy khiếp sợ không thôi!

Bọn hắn không ngờ rằng thì ra kỳ chiêu khi nãy mà Diệp Phàm sử dụng lại là kế hoạch của lâu chủ đưa ra!

"Thì ra khi nãy lâu chủ đã giúp ngươi rồi, hèn gì ngươi đang tiến công một cách dũng mãnh thì lập tức dừng lại!"

Thánh Hoàng Tử lúc này mới nhớ tới chỗ đáng ngờ trong trận chiến khi nãy, bỗng đang tiến công liên hoàn thì Diệp Phàm lại đứng yên tại chỗ để cảm ngộ Đại Đạo.

Nếu như đó là do lâu chủ chỉ điểm thì mọi việc dễ hiểu hơn rồi!

"Lúc đó lâu chủ đã sử dụng Thiên Lý Truyền Âm để chỉ đạo cho ta, nếu không thì ta cũng không thể nghĩ ra kế sách tuyệt diệu như vậy đâu!"

Lúc này Diệp Phàm cũng tâm phục khẩu phục trước lâu chủ, bản thân hắn cũng là một người khá nhạy bén cùng thông minh, trong lúc bình thường thì trong đầu hắn có rất nhiều biện pháp mưu lợi như thế này.

Nhưng do lúc đó bị ảnh hưởng bởi mối thù trong huyết mạch, khí huyết xung thiên nên hắn không còn nghĩ được quá nhiều, chỉ biết cường công một cách ngang ngược!

"Ta chỉ nhắc nhở ngươi một tý mà thôi, từ đầu tới đuôi lần hành động này đều là do chính tay ngươi hoàn thành, ngươi thật sự đã dựa vào bản thân mình để chiến thắng Phách Thể!"

Lưu Tiêu cười một cách phóng khoáng, không để ý việc này.

Lần này ngoại trừ xuất thủ để chấn nhiếp những tên Chí Tôn trong Thái Sơ Cổ Quáng ra thì hắn không có trợ giúp thực tế gì cho Diệp Phàm cả, thế nên hắn rất hài lòng với kết quả này.

Mọi người trong Thiên Cơ Lâu lại cảm thấy càng tôn sùng lâu chủ hơn, không ngờ dù không trực tiếp xuất thủ nhưng lâu chủ vẫn có thể ảnh hưởng chiến cuộc tại một nơi cách xa chỗ này ngàn dặm.

Không chỉ giết chết Chí Tôn Cấm Khu một cách cường thế mà lại còn Thiên Lý Truyền Âm ảnh hưởng chiến cuộc, quả thật là thần tiên!

Nếu như không phải được chứng kiến tận mắt từ đầu tới đuôi thì chắc chắn có nói thế nào bọn hắn cũng không thể tin đây là sự thật!

"Lâu chủ chỉ cần dùng dăm ba câu liền có thể đưa Hồn Chiến vào chỗ chết

rồi sao, thật sự là vô địch!"
"Lâu chủ quả thật là toàn năng, mặc kệ là phương diện nào thì hắn đều áp chế mọi người!"
Hiện tại ai nấy cũng đều khiếp sợ trước lâu chủ Thiên Cơ Lâu, tiếng nghị luận truyền đến liên tục.
"Ngươi đã chiến thắng túc địch của bản thân, con đường Thánh Thể cũng không còn chướng ngại gì quá ớn nữa, chờ sau khi ngươi tấn thăng vào Chuẩn Đế và Thánh Thể Đại Viên Mãn thì chỉ còn một địch nhân cuối cùng mà thôi!"
Lâu chủ quay sang nói với Diệp Phàm.
"Ta biết rồi lâu chủ!"
"Từ thời đại Thần Thoại tới nay thì Địa Phủ đã nguyền rủa Thánh Thể nhất mạch chúng ta, thời gian đã được vài chục vạn năm, không biết đã có bao nhiêu tiền bối đã chết dưới lời nguyền này, ta nhất định sẽ đích thân báo thù!"
Diệp Phàm đương nhiên biết rõ kẻ thù cuối cùng mà lâu chủ đang muốn nói tới là ai.
Nguyền rủa của Thánh Thể nhất mạch ngoại trừ nguyên nhân nó bị thiên địa không thích ra thì cũng có một phần là đến từ các Chí Tôn tại Địa Phủ, bọn hắn đã gieo nguyền rủa lên trên huyết mạch của Thánh Thể nhất mạch khiến cho toàn bộ Thánh Thể nhất mạch đều không được ra đi trong yên lành, chỉ cần tới tuổi già liền sẽ chịu cảnh tang thương cực độ.
Ngay cả phụ thân của Vô Thủy Đại Đế cũng không thể may mắn thoát khỏi được.
Lúc này kiểm kê lại thì tất cả đệ tử của Thiên Cơ Lâu đều đã quay về, ngaoij trừ Diệp Phàm đã đạt tới cảnh giới Đại Thánh ra thì Thánh Hoàng Tử cũng đột phá vào Thánh Nhân Vương, Diệp Đồng cùng Vương Đằng thì bất kỳ lúc nào cũng có thể đột phá được.
Tiến bộ của bọn hắn có thể nói là thần tốc, ngay cả kỳ tài chín ngàn năm như Cái Cửu U cũng phải mặc cảm!

Chương 983. Chờ ta mang về đi

Chuyện hai đại thế lực xâm lấn Đoán Thần Đài tới đây cũng đã kết thúc, xung quanh Thiên Cơ Lâu khôi phục lại trạng thái hòa bình, đám người bắt đầu thảo luận về trận chiến khi nãy.
Mà trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này thì danh tiếng của Thiên Cơ Lâu cũng lên tới một tầm cao mới khi chiến tích vừa rồi được truyền ra, phá hủy Thần Vực, khiến Thần Đình chạy trối chết, sau khi chuyện này được mọi người truyền tai nhau thì không ít thế lực đến từ Thiên Ngoại đều không dám có ý tưởng gì với Thiên Cơ Lâu nữa.
Ngay cả Vĩnh Hằng Tinh Vực từng bị đệ tử Thiên Cơ Lâu ăn cắp mảnh vỡ của Đạo Diễn Thần Y nay cũng không dám hó hé nửa lời.
Hoàng Sào cũng cực kỳ rung động khi nghe thấy chiến tích vừa rồi!

“Thực lực của Thiên Cơ Lâu quả thật là thâm khả bất trắc, lúc trước khi Thái Cổ Vạn Tộc xâm lấn, hiện tại lại là Thần Đình cùng Thần Vực đồng thời tấn công, nhưng cả hai lần đều không thể khiến Thiên Cơ Lâu bị gì cả, thậm chí Thiên Cơ Lâu chi chủ vẫn chưa trực tiếp xuất thủ một lần nào.”
Bất Tử Đạo Nhân cùng Bất Tử Thiên Hậu đang thương lượng đối sách và đưa ra đánh giá của mình đối với Thiên Cơ Lâu.
Mặc dù địch nhân lớn nhất hiện tại của bọn hắn vẫn là những tên đến từ Thiên Ngoại kia nhưng nếu nhìn lâu dài, nếu bọn hắn vẫn còn sinh sống tại Táng Đế Tinh này thì bắt buộc họ phải chống lại Thiên Cơ Lâu.
“Nếu như thế thì muốn đối phó với Thiên Cơ Lâu bắt buộc phải đợi tới khi Bất Tử Thiên Hoàng trở về rồi, chỉ khi đó thì mới có khả năng đánh bại được Thiên Cơ Lâu!”
Thần Linh trong Bất Tử Thiên Đao cũng lên tiếng.
Trận chiến trong Thái Sơ Cổ Quáng hoàn toàn không được lộ ra ngoài, bởi vì ai cũng biết nếu như việc lâu chủ trở tay liền có thể giết chết một vị Chí Tôn Cấm Khu mà lộ ra ngoài thì không còn ai có gan tới gây sự với Thiên Cơ Lâu nữa!
“Thiên Cơ Lâu không phải là nơi mà hiện tại ta có thể công phá được, ít nhất phải đợi tới lúc ta trùng kích Đế Vị!”
Thần Hoàng Tử đương nhiên cũng biết việc này trọng yếu ra sao nên cũng lên tiếng.
Mà lúc này bên trong Thiên Cơ Lâu thì Nhan Như Ngọc cũng bắt đầu lên tiếng.
“Khi nãy lâu chủ đã từng đáp ứng ta đi tìm tiên tổ!”
“Không biết những lời đó còn hiệu lực hay không?”
Thái độ của Nhan Như Ngọc hiện tại khiêm tốn hơn khi nãy rất nhiều, nàng là một trong những người vừa được chứng kiến thực lực kinh khủng của Thiên Cơ Lâu chi chủ thế nên nàng không thể nào tiếp tục xem thường nó được nữa!
Hơn nữa khi nghĩ tới việc lâu chủ có thực lực mạnh mẽ như vậy thì chắc chắn việc tìm kiếm Thanh Đế không phải việc gì quá khó khăn.
“Yên tâm, trước đó ta đã đáp ứng ngươi thì hiện nay ta cũng sẽ không nuốt lời đâu!”
Lâu chủ biết rõ Nhan Như Ngọc đang vội nên lập tức nói một cách khẳng định.
Hắn đã từng tiết lộ tung tích của Thanh Đế cho mọi người rồi, hiện tại y đang ở trong Hoang Tháp, nhưng cái khó nhất ở đây là tìm được tung tích của Hoang Tháp chứ không phải là tung tích của Thanh Đế.
Dù sao Hoang Tháp đã biến mất trong thời gian không ngắn, hiện nó cũng chỉ còn là truyền thuyết tại Đông Hoang mà thôi!
Những người không biết nhưng Lưu Tiêu lại không nằm trong số đó.
“Đa tạ lâu chủ!”
Nhan Như Ngọc sau khi lấy được lời khẳng định của lâu chủ thì vui mừng vô cùng, trên khuôn mặt lạnh như băng đó nay lại nở một nụ cười.

“Thật ra trước kia ta đã nói rồi, từ khi Thanh Đế biến mất tới đây thì y luôn ở trong chí bảo Nhân Tộc là Hoang Tháp, chưa từng rời đi!”
“Tổ tiên ngươi năm đó vì muốn lĩnh ngộ Trường Sinh Chi Đạo nên đã lấy Nguyên Thần của mình dung nhập vào trong Hoang Tháp và làm chủ Hoang Tháp, hắn vừa sinh sống cùng vừa chống lại khí linh của Hoang Tháp!”
“Hoang Tháp thật ra cũng không phải ở một nơi quá xa xôi, hiện nó đang tọa lạc tại âm phần của Yêu Đế!”
Lâu chủ cũng không muốn thừa nước đục thả câu làm gì nên trực tiếp báo vị trí của Hoang Tháp ra!
Thực lực của Thanh Đế cũng thật sự cường hãn, vậy mà hắn lại có thể chống lại khí linh của Hoang Tháp và chiếm được một không gian cho bản thân sinh hoạt.
Bên trong Hoang Tháp có công năng trì hoãn dòng chảy thời gian, nói một cách nào đó thì tính chất của nó khá giống với Thời Gian Tháp, Thanh Đế muốn nhờ đặc tính đặc biệt của Hoang Tháp để lĩnh ngộ Trường Sinh Chi Đạo.
Tất cả mọi người sau khi nghe tung tích của Hoang Tháp được lâu chủ nói ra một cách hời hợt như vậy thì liền thảo luận liên tục, không ngờ Hoang Tháp lại nằm trong Âm Phần của Yêu Đế, chỉ là xưa tới nay không ai vào đó tìm thôi.
“Thì ra là nằm trong mộ của Yêu Đế… Đa tạ lâu chủ đã chỉ điểm!”
Nhan Như Ngọc nhanh chóng gật đầu tạ ơn, khi nghe xong nàng nhanh chóng đứng dậy như muốn chạy tới Âm Phần của Yêu Đế.
“Không cần phí công làm gì, Hoang Tháp hiện tại đang ẩn giấu trong Âm Phần của Yêu Đế không sai, nhưng với tu vi hiện tại của ngươi thì rất khó mà tìm ra, ngươi cứ đợi ta mang Hoang Tháp về đây đi!”
Lâu chủ lại tiếp tục mở miệng, lần này hắn nói ra một câu nói vô cùng kinh người.
Hoang Tháp được ẩn giấu trong phần mộ là một việc có thể hiểu được, nhất là mộ của Đại Đế, đây là nơi bí ẩn và rất khó để bị tìm ra, dù sao nó cũng là chí bảo của Đông Hoang mà, nhưng hiện tại lâu chủ lại mở miệng nói rằng bản thân sẽ mang nó tới Thiên Cơ Lâu, khi nghe tới đây thì mọi người sao có thể không giật mình được chứ!

Chương 984. Tiên Tiễn

“Nếu thế thì làm phiền lâu chủ quá, thật ra ta chỉ cần một manh mối hoặc một địa điểm nào đó là được rồi, còn lại ta sẽ tự mình đi tìm!”
Nhan Như Ngọc không ngờ lâu chủ vậy mà lại tuyên bố bản thân sẽ mang Hoang Tháp về Thiên Cơ Lâu nên hơi cảm thấy giật mình.
Giờ đây ai cũng biết rõ thực lực của lâu chủ kinh khủng tuyệt luân, ngay cả Nhan Như Ngọc cũng không muốn làm phiền lâu chủ quá nhiều.
“Không sao, bản thân ta cũng đang muốn gặp Thanh Đế mà, vậy thì quyết định như thế đi!”

Lưu Tiêu thấy vậy thì khoát tay sau đó lên tiếng.
Trong nguyên tác thì Thanh Đế có thể nói là một trong những Đại Đế mạnh nhất từ xưa đến nay tại Táng Đế Tinh, nếu so sánh với những Đại Đế bình thường khác thì tuy hắn không để lại quá nhiều sự tích vô địch cường hãn, vào thời đại đó hắn cũng không có địch nhân mạnh mẽ gì xuất thủ.
Thế nên đại đa số ghi chép về sự mạnh mẽ của Thanh Đế đều tập trung vào lúc hắn vẫn chưa chứng đạo thành Đế, những câu chuyện như khi chưa chứng đạo Thanh Đế có thiên tư tung hoành ra sao, đánh sâu vào trong Thí Luyện Cổ Lộ để nghịch thiên đoạt Thiên Địa Tạo Hóa Đạo Quả để chứng đạo thành Đế nhiều vô số kể!
Nhưng sau khi chứng đạo thì Thanh Đế trầm mê ở trong nghiên cứu Trường Sinh Chi Đạo, thậm chí bản thân hắn còn từ bỏ nhục thân mà lấy Nguyên Thần tiến vào trong Hoang Tháp chỉ vì muốn có nhiều thời gian nghiên cứu hơn.
Hiện tại may mắn được vào Già Thiên thế giới thì sao có thể bỏ lỡ cơ hội chứng kiến vị Đại Đế đặc biệt này cơ chứ, dù sao Ngoan Nhân Đại Đế vẫn còn đang trong ngủ say, Vô Thủy Đại Đế thì thân ở một giới khác, Thanh Đế là nhân vật dễ gặp mặt nhất rồi.
“Lâu chủ chậm đã! Nếu ngài muốn gặp mặt Thanh Đế thì xin ngài hãy chờ ta một chút!”
Lúc này có một thanh âm vang truyền vào Thiên Cơ lâu, một thân ảnh nhanh chóng bay từ nơi xa đến.
Đám người khi tập trung nhìn kỹ thì phát hiện đây chính là Yêu Nguyệt Không của Thiên Yêu Cung.
Hắn từ xuất phát từ Thiên Yêu Cung tới đây, một đường đi không ngừng nghỉ, sau khi trải qua mấy canh giờ thì cuối cùng cũng chạy tới được Thiên Cơ Lâu!
“Sao hiện tại ngươi mới đến thế, lâu chủ đang muốn tiếp Thanh Đế về đây đó!"
Nam Yêu – Tề Lân nhanh chóng chạy tới nói với Yêu Nguyệt Không.
Thanh Đế chính là một trong những Yêu Đế cực kỳ hiếm thấy trên đời, thậm chí lâu chủ còn đã từng vạch trần bí mật Thanh Đế thật ra còn sống trước mặt mọi người sau đó hứa với Nhan Như Ngọc là sẽ thay nàng tìm tới Thanh Đế!
Yêu Nguyệt Không thân là một nhân vật chủ chốt của Yêu Tộc nên sao có thể vắng mặt được chứ!
“Trên đường có một tý vật cản, tất cả các tộc trên bốn vực đều đang di chuyển, trên đường đi ta còn cảm giác được phong vân biến sắc, tựa như đang có vị đại năng nào chiến đấu tại Đông Hoang vậy, ta tới đây là đã là gánh chịu nhiều phong hiểm lắm rồi đấy!”
Yêu Nguyệt Không cũng thành thật trả lời.
Lúc hắn xuất phát gần tới đây thì cũng là lúc gặp phải Thần Đình cùng Thần Vực xâm lấn Thiên Cơ Lâu, sau đó gặp phải tình trạng Đế Binh khôi phục, Cực Đạo Giao Phong, lâu chủ Thiên Cơ Lâu chém giết Chí Tôn Cấm

Khu và cuối cùng là thiên địa dị biến do Diệp Phàm độ kiếp, nói chung trở ngại không ít.
"Hiện tại tình hình các tộc như thế nào, không có trở ngại nào phải không?"
Lâu chủ nghe Yêu Nguyệt Không nói về chuyện các tộc di chuyển trên bốn vực thì cũng lên tiếng hỏi thăm.
"Trên đường đi ta nhìn thấy Nhân Tộc đã định cư tại Đông Hoang và Yêu Tộc cũng đã định cư thành công tại Nam Lĩnh rồi, lâu chủ có thể yên tâm, từ sau khi Vạn Tộc Đại Hội diễn ra thì ba tộc cùng Bách Giáo đều đã tự phân chia địa vực và định ra một phương án di chuyển hợp lý, tất cả đều dựa theo kế hoạch mà làm, hiện tại đã có chín mươi phần trăm hoàn thành việc di chuyển rồi.
Dù cho giữa các tộc vẫn có ma sát nhỏ xảy ra nhưng không ai dám đem việc làm lớn cả, dù sao Thiên Cơ Lâu vẫn còn ở đây, bình thường thì cũng cho qua mà thôi.
"Vạn Cổ Yêu Đế vẫn còn chưa được tìm thấy, hiện lâu chủ đang muốn tìm hắn đây!"
Nam Yêu – Tề Lân lúc này cũng lên tiếng một cách hưng phấn.
"May mà vẫn kịp!"
Lúc này Yêu Nguyệt Không cũng tranh thủ thời gian ngồi xuống để chờ đợi bước tiếp theo của lâu chủ.
Đám người lúc này cũng không nghị luận nữa mà nhìn về phía lâu chủ, Nhan Như Ngọc khi này cũng đem Hỗn Độn Thanh Liên cùng Yêu Đế Chi Tâm đặt trước ngực, chờ đợi tiên tổ trở về.
"Các vị, Hoang Tháp to lớn vô cùng, ta chỉ có thể lấy Hóa Hình Thuật để thu nhỏ nó sau đó mang về Thiên Cơ Lâu, chứ nếu thật sự đem Hoang Tháp về đây mà không xử lý gì thì có khi nó che khuất cả Thiên Cơ Lâu luôn mất!
Lúc này lâu chủ duỗi tay ra một cái, Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công nhanh chóng vận chuyển, thần quang bắn ra tứ phía.
Đủ loại Đế Kinh trong Thần Thức của Lưu Tiêu đồng thời phát động, sau một hồi thì một sợi Tiên Khí hóa thành mũi tên và bắn từ trong tay lâu chủ ra, nó phóng khỏi Thiên Cơ Lâu với một tốc độ chóng mặt.
Chi Tiên Tiễn này có thể huyễn hóa vạn vật, nó bay lên bầu trời sau đó quan sát xuống dưới, sau một hồi xem xét thì nó đã khóa chặt vị trí của Âm Phần Yêu Đế rồi.
Sau khi xông vào trong thì nó nhanh chóng lục soát xem Hoang Tháp đang nằm ở đâu.

Chương 985. Không thể hoàn thành

Tiên Khí này không thể xem xét bằng mắt thường được, nếu như một tu sĩ bình thường thì dù có lục soát mấy tháng trời cũng chưa chắc tìm tới Hoang Tháp, nhưng Tiên Tiễn này của lâu chủ chỉ cần một cái chớp mắt thôi.
Sau khi lần theo một tia linh khí yếu ớt dưới Âm Phần thì nó nhanh chóng phát hiện nơi ẩn dấu của Hoang Tháp.

Chi Tiên Tiễn kia nhanh chóng quấn lấy Hoang Tháp sau đó tự biến mất.
"Đã tìm được vị trí của Hoang Tháp, ta lấy Đại Hư Không Thuật khóa chặt tọa độ của nó!"
Lâu chủ cảm ứng được vị trí của Hoang Tháp rồi sau đó lên tiếng.
"Đại Hư Không Thuật không phải là truyền thừa trong Hư Không Kinh của Cơ gia à, sao lâu chủ lại có thể vận dụng nó một cách tự nhiên như vậy?"
Lúc này Yêu Nguyệt Không bỗng lên tiếng một cách bất ngờ!
"Ngươi đừng có nói bậy, Đại Hư Không Thuật của Cơ gia ta không làm được việc kinh khủng như khóa chặt tọa độ của Hoang Tháp!"
Cơ Tử lập tức lên tiếng!
Bất kỳ công pháp hay Bí Pháp nào vào tay của lâu chủ thì nó đều phát huy ra thực lực hơn hẳn bản gốc mấy trăm ngàn lần!
Nếu so sánh thì Bí tự "Binh" của lâu chủ lại có thể cướp đoạt Đế Binh của người khác, trong nháy mắt phế đi một phần thực lực cực lớn của đối phương, việc này nếu nói không thì không ai tin vì Bí tự "Binh" không có uy lực lớn đến thế được!
"Lâu chủ, Hoang Tháp khổng lồ cùng cường hãn như vậy thì sao ngài có thể đưa nó từ một nơi xa như thế đến đây?"
Lúc này Nhan Như Ngọc hỏi lại một cách đầy lo âu.
"Không cần chuyển nó tới đây, đã có Đại Hư Không Thuật thì ta trực tiếp dịch chuyển nó tới đây là được."
Nhưng Lưu Tiêu chỉ cười nhẹ, trong lòng hắn đã có kế hoạch rồi.
Trong cơ thể hắn chứa đủ loại Đế Kinh từ xưa đến nay, chỉ cần lấy Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công điều động chúng thì bất kỳ Đế Kinh nào cũng sẽ trở nên vô cùng cường đại.
Lúc này Hư Không Kinh cũng thế, bình thường thì Hư Không Kinh sẽ không đủ sức để dịch chuyển một vật khổng lồ như thế từ ngàn dặm tới đây, nhưng có Hồng Mông Đại Thiên Công thì khác.
"Lâu chủ biết Hồng Mông Đại Thiên Công không phải là chuyện bình thường à? Dù sao trong Chiến Thần Tháp sở hữu đủ loại Đế Kinh, Hư Không Kinh cũng chỉ là một trong số đó mà thôi!"
Lúc này lại có người lên tiếng.
Tại đây vẫn có không ít người xông vào Chiến Thần Tháp và được ban thưởng Đế Kinh, đương nhiên bọn hắn có thể chứng thực được lời vừa rồi.
Hiện Lưu Tiêu đang bắt đầu sử dụng Tiên Khí, hắn lấy một năng lượng có bản chất cao cấp hơn năng lượng của thế giới này không biết bao nhiêu lần để thôi động Hư Không Kinh.
Thiên Cơ Lâu bắt đầu chấn động một tý, bên phía Hoang Tháp cũng thế, thân tháp lúc này đã được Thần Thông của lâu chủ bao bọc lại, vô số quang mang quấn quanh nó, ngay cả Tháp Linh cũng bắt đầu chống cự dị động ở bên ngoài này.
Nhưng Tháp Linh đương nhiên sẽ không đủ sức để ngăn cản được Hư Không Kinh được Hồng Mông Đại Thiên Công thôi động, Pháp Tắc Chi Lực vây quanh Hoang Tháp kinh khủng tới nỗi Hoang Tháp cũng chịu không

nổi mà bị áp súc sau đó dịch chuyển về Thiên Cơ Lâu!
Lúc này Hoang Tháp đã bị thu nhỏ thành một tòa tiểu tháp, thân tháp phân thành chín tầng, khi Hoang Tháp xuất hiện trong Thiên Cơ Lâu thì ấn tượng đầu tiên mọi người đối với nó chính là đây là một chí bảo vô thượng, dù được thu nhỏ nhưng nó vẫn tỏa ra quang mang chói mắt!
"Đây thật sự là Hoang Tháp sao! Lâu chủ quả nhiên là thần nhân tái thế!"
Lúc này những cao thủ đã từng may mắn thấy được hình dạng thực sự của Hoang Tháp trong quá khứ nhanh chóng lên tiếng!
Hoang Tháp, một chí bảo của Nhân Tộc biến mất không biết bao nhiêu lâu nay lại được lâu chủ tìm về một cách dễ dàng như vậy, quả thật là thần bí!
"Mặc dù đã được Hư Không Kinh áp súc nhưng trên thân tháp vẫn có Đế Tức kinh khủng vô cùng, vật này siêu việt Đế Binh bình thường, đây là một Thần Vật mà Đại Đế bình thường không thể rèn đúc được!"
Cái Cửu U nhanh chóng chạm nhẹ vào thân tháp, lão lấy Hoàng Đạo Pháp Tắc để cảm ứng một tý thì phát hiện trong đó có chứa Tháp Linh, quả nhiên phẩm chất của thứ này vượt xa Đế Binh.
"Đây chính là Hoang Tháp sao? Tổ tiên của ta đang ở bên trong?"
Nhan Như Ngọc sau khi thấy Hoang Tháp thì liền kích động sau đó lên tiếng.
"Đúng thế, Thanh Đế giống như những Đại Đế khác, sau khi chứng đạo thành Đế thì liền muốn nghiên cứu về Trường Sinh Chi Đạo của Tiên Vực, nhưng mà hắn chọn một con đường khác với những Đại Đế trong quá khứ, hắn không muốn chỉ một mình hắn trường sinh, mà hắn truy cầu để tất cả chúng sinh đều có thể trường sinh."
"Vì lý do đó mà hắn không truy cầu Thành Tiên Lộ hư vô mờ mịt kia mà nếm thử khống chế Hoang Tháp, hi vọng với thời gian dài đằng đẵng trong Hoang Tháp thì hắn có thể sáng tạo một Trường Sinh Tiên Giới của nhân gian!"
Lâu chủ biết rõ lý do vì sao Thanh Đế chọn Hoang Tháp là nơi trú ẩn, tuy nhiên hắn cũng biết cách làm đó tuy nghe rất đẹp nhưng thật ra là không thể hoàn thành được.

Chương 986. Nguyên thần của đại đế

Trong nguyên tác thì Thanh Đế dù có tốn cả đời của bản thân thì mới biết được đây là một con đường chết, cuối cùng hắn cũng chọn trở lại Thành Tiên Lộ, hợp tác với Diệp Phàm đánh xuyên hàng rào và tiến nhập một vị diện khác.
Khi mọi người nghe lâu chủ nhắc lại việc này thì ai nấy đều kích động, bọn hắn rất tò mò cuộc sống trong Hoang Tháp của Thanh Đế, trong thời gian dài đằng đẵng như vậy thì Thanh Đế chịu đựng ra sao?
"Hoang Tháp này thật sự có công năng thần kỳ như vậy sao lâu chủ, Thanh

Đế đã bỏ qua nhục thân và chỉ lấy Nguyên Thần vào trong nhưng lại có thể sống lâu như vậy?"
Diệp Phàm sau khi thấy Hoang Tháp thì hơi thắc mắc.
"Bên trong Hoang Tháp thì Thiên Địa Đại Đạo bình thường bị ảnh hưởng một ít, thời gian trong đó và bên ngoài không giống nhau lắm, trong đó chậm hơn bên ngoài một ít, Thanh Đế vì biết được điểm này nên đã chọn Hoang Tháp làm nơi nghiên cứu và trú ẩn!"
Lâu chủ gật đầu đáp lại.
Địa vị của Hoang Tháp này không nhỏ một tý nào, đây dù sao cũng là một mảnh Cốt Tháp được tìm thấy từ Thâm Uyên Phế Tích, người tìm được nó chính là Hoang Thiên Đế, y cũng trải qua vô số khó khăn mới tìm được đủ chín tầng tháp và luyện nên Hoang Tháp này.
Khí Linh trong Hoang Tháp này khá là cường đại, nếu so với Khí Linh của Đế Binh bình thường thì không biết mạnh hơn bao nhiêu lần, ngay cả Thanh Đế khi vào trong đó thì cũng chỉ đánh một trận ngang tay mà thôi, khó khăn lắm mới có thể chiếm được một chút địa bàn.
"Giờ cũng là lúc gọi Thanh Đế ra ngoài rồi."
Lâu chủ nhìn về phía Hoang Tháp sau đó giơ tay lên, Tiên Khí trong Thiên Cơ Lâu nhanh chóng tụ hợp lại sau đó chảy vào trong Hoang Tháp.
Khí Linh trong Hoang Tháp này đương nhiên cũng có thể cảm nhận được ở bên ngoài đang có một khí tức cực kỳ cường đại đang muốn xâm lấn vào Hoang Tháp nên nó bắt đầu phản kháng kịch liệt.
Tiên Khí của Lưu Tiêu cùng Khí Linh của Hoang Tháp nhanh chóng tranh đấu, dư uy mà cả hai tiết ra thậm chí khiến cho mọi người trong Thiên Cơ Lâu cảm thấy uy hiếp cực độ!
Từ trước đến nay bọn hắn chỉ nghe đồn rằng Hoang Tháp cực kỳ thần bí và có uy lực lớn lao, nhưng bởi vì chưa ai tận mắt thấy uy lực của nó nên ai cũng muốn thu phục Hoang Tháp cho bản thân sử dụng, mọi người vẫn chưa biết được uy lực thật sự của Hoang Tháp.
Nhưng hiện tại sau khi lâu chủ muốn xâm lấn một cách cường thế thì Khí Linh của Hoang Tháp cũng phải xuất thủ, khi này mọi người mới cảm nhận được một góc sức mạnh của Hoang Tháp!
Với cường độ phản kích của Hoang Tháp thì sức mạnh của nó có khi ngang bằng với một vị Chí Tôn trong Cấm Khu, với cảm nhận của mọi người thì trận chiến hiện tại có uy lực tương đương trận chiên lâu chủ chém giết Chí Tôn trong Thái Sơ Cổ Quáng!
"Đây quả thật là một kiện Tiên Khí bất phàm, không hổ là thứ được chế tạo từ Thượng Giới!"
Mặc dù ngoài miệng Lưu Tiêu nói thế nhưng hai tay của hắn liên tục chuyển động, Hồng Mông Đại Thiên Công tiếp tục tăng lớn cường độ Tiên Khí lên, khi nãy tình hình vẫn còn khá cân bằng nhưng hiện tại lại biến thằng lâu chủ đang áp chế gắt gao Khí Linh.
Trong nháy mắt thì Khí Linh của Hoang Tháp bị ép tới mức chui ngược lại trong Hoang Tháp, Tiên Khí của lâu chủ cũng thừa cơ mà vào trong, ngao du

khắp chín tầng tháp để tìm kiếm Thanh Đế!
Chỉ bằng nhiêu đây thôi thì mọi người đã cảm nhận được trận chiến vừa rồi ai thắng ai thua rồi, Tiên Khí lúc này của lâu chủ đã đả thông được vô số lối đi trong Hoang Tháp, thắng bại rõ ràng!
Dù sao ngay cả Tru Tiên Kiếm Trận cũng không thoát khỏi bàn tay của lâu chủ mà, việc bị lâu chủ đánh tới mức trở về nguyên hình cũng là một chuyện bình thường mà thôi.
Sợi Tiên Khí này của lâu chủ nhanh chóng ngao du trong chín tầng tháp với mục tiêu là tìm kiếm thân ảnh của Thanh Đế.
Lai lịch của Hoang Tháp lâu đời không thôi, cường hãn vô địch, tại Già Thiên thế giới không có ai là đủ sức khống chế hoàn toàn Hoang Tháp cả, cho dù người mạnh như Thanh Đế cũng chỉ có thể chống lại và đánh ngang tay với Khí Linh của Hoang Tháp mà thôi, cùng lắm là chiếm một tý thượng phong!
Sợi Tiên Khí này của Lưu Tiêu đang muốn tìm kiếm xem địa bàn, chỗ cắm dùi của Thanh Đế đang giấu ở chỗ nào trong Hoang Tháp này.
Khi Tiên Khí di chuyển thì có vô số Trận Văn nhanh chóng sáng lên trên khắp chín tầng tháp, cuối cùng sợi Tiên Khí kia cũng đã phát hiện được tung tích của Thanh Đế!
“Thế nào rồi lâu chủ?”
Nhan Như Ngọc khi thấy lâu chủ đứng một lúc vẫn không lên tiếng thì nhanh chóng hỏi lại.
“Tìm được rồi!”
Lời này của lâu chủ vừa dứt thì hắn nắm chặt ra lệnh cho tia Tiên Khí kia đâm thẳng vào nơi ở của Thanh Đế.
Nhất thời hoàn cảnh trong Hoang Tháp đại biến, một Nguyên Thần với Đế Tức cường hãn nhưng vừa được gọi tỉnh, phong vân nhất thời biến sắc.
Nguyên Thần của Thanh Đế đã ở trong Hoang Tháp này được mấy vạn năm, chưa hề bị ngoại giới quấy rầy qua, hiện tại bỗng Tiểu Thiên Địa này của hắn lại bị ngoại lực xâm lấn thì hắn cũng biết được bên ngoài đang có người muốn xâm nhập vào đây!
Giờ phút này hắn không cần quan tâm người xâm nhập là ai, trước tiên lấy Nguyên Thần của Đại Đế dọa sợ đối phương cái đã!
Một dây leo nhanh chóng quân quanh Hoang Tháp, một khí tức kinh khủng cực kỳ nhanh chóng tỏa từ Hoang Tháp ra.
Hỗn Độn Thanh Liên cùng Yêu Đế Chi Tâm trên người Nhan Như Nhọc rung lên như muốn đáp lại một cái gì đó, chỉ nhiêu đây thôi cũng đã xác định được khí tức cường đại kia là Thanh Đế rồi!

Chương 987. Hỗn Độn Thanh Liên

"Lâu chủ, màn chào sân này của Thanh Đế cũng hơi bá khí quá nhỉ?"
Nhưng Thánh Hoàng Tử lại nhanh chóng cảm giác được có gì đó không đúng ở đây, nếu so với việc tỉnh lại thì lúc này Thanh Đế như muốn uy hiếp tất cả mọi người ở đây hơn!
"Đây không phải là chào sân, Thanh Đế chỉ lấy Nguyên Thần để tiến vào Hoang Tháp, hiện tại khi thấy đang có ngoại lực muốn xâm lấn vào thì đương nhiên hắn nghĩ chúng ta là địch nhân rồi, hiện tại hắn đang muốn giết hết những người xâm nhập Hoang Tháp đấy!"
Tuy nhiên mặt của lâu chủ lại vô cùng bình tĩnh sau đó trả lời một cách thành thực.
"Cái gì? Thanh Đế cũng hơi nóng tính quá mức rồi!"
Lời của lâu chủ vừa dứt thì toàn bộ Thiên Cơ Lâu lâm vào bối rối, những cao thủ như Cái Cửu U, Khương Thái Hư cũng nhanh chóng sử dụng Thần Công để phòng thủ, bọn hắn tùy thời đều có thể đối chiến với Thanh Đế!
Thần Uy của Thanh Đế vượt xa những Đại Đế bình thường khác, tuy sau khi thành Đế thì hắn không có chiến tích gì quá nổi bậc nhưng mỗi lần xuất thủ thì đều là miểu sát, hoàn toàn có thể so sánh với Vô Thủy Đại Đế.
Hiện tại Thanh Đế tỉnh dậy sau đó tỏa ra uy thế kinh khủng như thế này thì ai biết sức mạnh của hắn khủng bố ra sao?
"Nếu Nguyên Thần của Thanh Đế thực sự nổi giận thì mệt rồi!"
"Nghe nói rằng chỉ một sợi sát niệm của Thanh Đế thôi cũng đã đủ để diệt sát Hoàng Đạo Thánh Linh rồi, nếu như hắn bộc phát Đế Uy tại đây thì đoán chừng uy lực không thua gì Cực Đạo Giao Phong!"
"May mà chúng ta đang ở Thiên Cơ Lâu… Không cần phải quá lo lắng đâu!"
Đám người nhanh chóng nghị luận, nếu không phải hiện tại bọn hắn đang ở Thiên Cơ Lâu và tất cả mọi người đều tin tưởng vào thực lực của lâu chủ thì bọn hắn đã sớm tẩu tán đi hết rồi!
"Không cần khẩn trương, để ta xử lý là được!"
Lưu Tiêu lúc này cũng khoát tay để mọi người yên tâm.
Dù sao bọn hắn có muốn nhúng tay cũng không được, đây là Thiên Cơ Lâu, nếu hắn muốn thì tất cả công pháp của mọi người đều vô hiệu
Lúc này Nguyên Thần của Thanh Đế đang ra sân một cách cường thế, từ trong Hoang Tháp tỏa ra một luồng Đế Uy cực kỳ kinh khủng.
Giống như tia chấp niệm của Thái Âm Nhân Hoàng bị trấn áp trong Đại Lôi Âm Tự, Nguyên Thần cường thịnh vô cùng này cũng đang dần dần hồi tỉnh lại hoàn toàn, hắn muốn lấy tư thái của một Đại Đế vô thượng để giáng lâm trong Thiên Cơ Lâu!
Hình dáng dây leo cùng mây mù trộn lẫn vào nhau kia chính là bộ dáng của Thanh Đế!
"Ai có gan mà lại dám xâm lấn chí bảo của Nhân Tộc, quấy nhiễu tu hành của ta!"

Thanh Đế nhìn thoáng qua Thiên Cơ Lâu một cái sau đó liền ngưng tụ sức mạnh của Yêu Đế Kinh lên hai tay, bắn thẳng về Thiên Cơ Lâu!
Nhưng sau khi đòn đánh nhìn kinh khủng dị thường này được đánh ra thì tiêu tán ngay lặp tức, không khí trong Thiên Cơ Lâu khôi phục bình thường, tất cả mọi thứ đều bình yên vô sự!
Đừng nói là đám người đang đứng trong Thiên Cơ Lâu, dù là một cái bàn hay cái ghế trong đó cũng không xê xích gì cả!
Thanh Đế sau khi chứng kiến tất cả thì cũng nhịn không được mà ngạc nhiên vô cùng, không biết vừa rồi đã xảy ra chuyện gì!
"Đúng thế, lúc ấy ta cũng mê mang y thế này!"
Lúc này chỉ có một mình Vương Đằng là nhảy lên cười to, tình trạng này hắn là ngươi biết rõ nhất, dù hắn thi triển toàn bộ thủ đoạn của bản thân ra nhưng đều không thể làm xước được một cái ghế, hắn là người hiểu rõ tâm tình của Thanh Đế lúc này nhất!
Tâm tình của Thanh Đế lúc này chuyển từ nghi hoặc sang phẫn nộ, hắn lần này quyết tâm vận dụng nhiều linh khí hơn nữa, nhất thời bầu trời phía trên Thiên Cơ Lâu phong vân biến sắc.
Thần Thông của Thanh Đế có uy lực không nhỏ, năm đó khi đi ngang qua Thí Luyện Cổ Lộ thì bằng một chiêu này hắn hoàn toàn đạp phá Vĩnh Hằng Tinh Vực, sau đó là cướp Thiên Địa Đạo Quả một cách cường thế, Thần Thông đó sao có thể yếu được.
Nhưng mà kết quả của cả hai lần đều như nhau, dù Thần Thông khi được ngưng tụ trên tay của Thanh Đế nhìn qua thì kinh khủng dị thường nhưng khi được bắn vào Thiên Cơ Lâu thì cũng chỉ như một cơn gió, dù là tốc độ nhanh ra sao cũng vậy!
"Thanh Đế, con đường Trường Sinh mà ngươi theo đuổi khi bước vào Hoang Tháp có vẻ không được trơn tru lắm nhỉ?"
Lưu Tiêu cười cười sau đó quay về phía Thanh Đế rồi nói lớn.
Thanh âm của Lưu Tiêu đáng ra không thể nào truyền vào trong Hoang Tháp một cách dễ dàng như thế được, nhưng Thiên Lý Truyền Âm thì khác, Thần Thông này giúp Lưu Tiêu dễ dàng xuyên qua và nói chuyện trực tiếp với vị Thanh Đế trong kia.
Nghe được những lời này của Lưu Tiêu thì Thanh Đế cũng hơi ngẩn người một tý, Thần Thông đang được ngưng tụ cũng biến mất, cỗ sát niệm cường đại được bao phủ quanh Thiên Cơ Lâu nhanh chóng tiêu tan.
Thay vào đó thì Nguyên Thần của Thanh Đế nhanh chóng bay ra khỏi Hoang Tháp, cỗ Nguyên Thần chi lực này tuy không cuồng bạo như khi nãy nhưng nếu xét về thực lực thì nó lại mạnh hơn.
"Hỗn Độn Thanh Liên đến!"
Lâu chủ vẫy tay một cái về phía Nhan Như Ngọc, Đế Binh Hỗn Độn Thanh Liên đang nằm trong ngực của Nhan Như Ngọc bỗng lúc này rời khỏi nàng mà bay về phía tay của lâu chủ.

Chương 988. Thiên ngoại thiên

Lâu chủ cầm Hỗn Độn Thanh Liên lên sau đó áp vào Nguyên Thần đang chảy ra từ Hoang Tháp, Hỗn Độn Thanh Liên ban đầu chính là nhục thân của Thanh Đế nhưng lại bị rèn đúc thành Đế Binh, hiện tại khi để gần nhau thì Nguyên Thần và nhục thể được hợp lại thành một, Thanh Đế cũng tạm thời có thể xuất hiện bằng xương bằng thịt!

Lúc này mọi người dẫn chứng kiến bộ dạng Thanh Đế cực kỳ quen thuộc kia đang dần thành hình!

Mọi người trong Thiên Cơ Lâu chỉ biết há hốc mồm kinh ngạc, có người như muốn trợn cả hai mắt ra vậy!

Thanh Đế chính là vị Đại Đế chứng đạo gần Hoàng Kim Đại Thế nhất, Hoàng Kim Đại Thế này có thể xuất hiện là nhờ Đạo Văn của Thanh Đế cũng tới lúc tiêu tán.

Vị Đại Đế truyền kỳ này vậy mà lại xuất hiện từ trong Hoang Tháp và xuất hiện trước mặt bọn hắn bằng xương bằng thịt, việc này sao có thể không kích động được chứ!

Khi Nguyên Thần của Thanh Đế được tái hiện hoàn hảo tại hiện thế thì mọi người vui mừng vô cùng, tuy nhiên khi Thanh Đế mở mắt và chứng kiến người của tất cả các tộc đều tập trung tại đây, thậm chí ngay cả hậu nhân Nhan Như Ngọc của hắn cũng không ngoại lệ thì rõ ràng Thanh Đế hơi giật mình và nghi hoặc.

"Có chuyện gì xảy ra ở đây thế? Ai là người dám cả gan xông vào Hoang Tháp và đánh thức ta dậy?"

Thanh Đế bình tĩnh lại sau đó nhìn xung quanh rồi hỏi.

…

Hắn mới vừa tỉnh dậy sau đó được kêu ra đây, nên trạng thái của hắn hơi hỗn loạn một tý.

"Cuối cùng ta cũng tìm được ngươi rồi tiên tổ!"

Nhan Như Ngọc chỉ cần liếc mắt một cái thì liền có thể nhận ra Thanh Đế rồi, không chỉ có nàng, rất nhiều người ở đây đều là người biết rất rõ về Thanh Đế, coi như bọn hắn chưa từng thấy tận mắt nhưng đây dù sao cũng là một vị Đại Đế có tiếng tăm không nhỏ, mọi người biết là chuyện bình thường.

Nhan Như Ngọc lúc này chạy lên trước một cách kích động sau đó đưa Yêu Đế Chi Tâm lên.

"Nếu không phải nhờ có Thiên Cơ Lâu chi chủ xuất thủ tương trợ thì ta không có cơ hội gặp lại tổ tiên rồi!"

Nhan Như Ngọc cùng Thanh Đế đều được sinh ra từ một gốc Thanh Liên, có thể nói là một mạch tương thừa, lúc này khi Nhan Như Ngọc nhìn thấy Thanh Đế thì đương nhiên sẽ cảm động vô cùng.

"Ta để lại Yêu Đế Chi Tâm, sau đó rèn thân thể thành Đế Binh cho ngươi là để ngươi bình yên vô sự, không cần quan tâm tới ta nữa!"

Trong những người này thì Thanh Đế chỉ biết mỗi một mình Nhan Như

Ngọc, hắn tiến lên nhận Yêu Đế Chi Tâm sau đó lên tiếng.
Thanh Đế quay lại, tuy Thiên Tâm Ấn Ký của hắn đã biến mất, Đạo Ngân cũng tán đi, hắn không thuộc về hàng ngũ Đại Đế nữa nhưng Hoàng Đại Pháp Tắc vẫn quanh quẩn người của Thanh Đế, điều này đã chứng minh thực lực của hắn rồi.
Đây chính là vị khách có cấp bậc Đại Đế chân chính đầu tiên tới Thiên Cơ Lâu, trước đó cho dù là Bạch Y Thần Vương - Khương Thái Hư hay là Cái Cửu U đến đều không khiến người kinh ngạc như Thanh Đế tới lúc này!
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu vốn đang bàn tán vô cùng ồn ào, đám người thích đùa giỡn đưa ra câu hỏi nhất lại không có một người nào dám mở miệng lên tiếng, ngoại trừ hậu nhân của Thanh Đế là Nhan Như Ngọc ra thì ngay cả Hắc Hoàng và Đoạn Đức bình thường thích lải nhải nhất cũng không nói gì!
Vị này không phải là kỳ tài gì đó từ bao nhiêu năm trước hay là thiên chi kiêu tử của môn phái đó, mà đây chính là vị Đại Đế chứng Đạo gần đây nhất, lúc này dấu vết Đạo áp chế của hắn ta đang chậm rãi tan đi trong vũ trụ thiên địa này, nhường lại một con đường chứng Đạo!
"Với tu vi của ngươi chắc hẳn ngay cả Hoang Tháp cũng khó mà tìm ra được, là đại năng phương nào đã cho ngươi sự hỗ trợ lớn như vậy?"
Lúc này Thanh Đế chỉ liếc mắt nhìn lên người Nhan Như Ngọc đã hiểu rõ tu vi của nàng ta đạt đến cảnh giới gì, với loại trình độ hiện tại của nàng ta cho dù có biết Hoang Tháp ở trong Âm Phần thì chỉ sợ cũng khó mà tìm được.
Nếu không phải có đại năng trợ giúp thì hoàn toàn không có khả năng tìm được Hoang Tháp, càng đừng nói đến màn đối đầu cực kỳ nguy hiểm vừa rồi.
"Tất cả đều nhờ Thiên Cơ Lâu chi chủ giúp đỡ, bằng không chỉ sợ ta có tọa hóa cũng không thể tìm được ngươi!"
Nhan Như Ngọc lập tức gật đầu, đồng thời nhìn về phía Lưu Tiêu.
Thanh Đế quay người qua thuận theo ánh mắt của Nhan Như Ngọc thì lập tức nhìn thấy Thiên Cơ Lâu chi chủ Lưu Tiêu của Thiên Cơ Lâu.
Thiên Cơ Lâu này có Tiên Khí vờn quanh, cho dù người ở trong đó cũng như thể ở trong sương mù, không có cách nào nhìn ra được gương mặt thật của hắn, nhưng hình như lâu chủ này là trung tâm của Tiên Khí, tuy không phải Đế vị nhưng lại mang đến cho người một loại khí tức bất phàm không thể mạo phạm.
"Thiên Cơ Lâu? Trước khi ta rời đi Bắc Đấu chưa từng có cái tên này, lẽ nào sau khi ta tọa hóa đã có môn phái mới vùng dậy?"
Thanh Đế hơi nghi ngờ, hắn ta tới từ Táng Đế Tinh, trước khi chứng Đạo cũng từng đi qua các Thí Luyện Cổ Lộ nhưng hắn ta quả thật chưa từng nghe nói tới một nơi như Thiên Cơ Lâu này ở cả Bắc Đấu hay các Tinh Vực bên ngoài.
"Chúng ta tới từ ngoại thiên, cũng không thuộc về thế giới này của các ngươi."

Lúc này trong đám võ giả Cửu Châu có Tiêu Phong gan dạ cao giọng đáp một cách nghiêm túc.

Chương 988. Thiên ngoại thiên

Lâu chủ cầm Hỗn Độn Thanh Liên lên sau đó áp vào Nguyên Thần đang chảy ra từ Hoang Tháp, Hỗn Độn Thanh Liên ban đầu chính là nhục thân của Thanh Đế nhưng lại bị rèn đúc thành Đế Binh, hiện tại khi để gần nhau thì Nguyên Thần và nhục thể được hợp lại thành một, Thanh Đế cũng tạm thời có thể xuất hiện bằng xương bằng thịt!

Lúc này mọi người dẫn chứng kiến bộ dạng Thanh Đế cực kỳ quen thuộc kia đang dần thành hình!

Mọi người trong Thiên Cơ Lâu chỉ biết há hốc mồm kinh ngạc, có người như muốn trợn cả hai mắt ra vậy!

Thanh Đế chính là vị Đại Đế chứng đạo gần Hoàng Kim Đại Thế nhất, Hoàng Kim Đại Thế này có thể xuất hiện là nhờ Đạo Văn của Thanh Đế cũng tới lúc tiêu tán.

Vị Đại Đế truyền kỳ này vậy mà lại xuất hiện từ trong Hoang Tháp và xuất hiện trước mặt bọn hắn bằng xương bằng thịt, việc này sao có thể không kích động được chứ!

Khi Nguyên Thần của Thanh Đế được tái hiện hoàn hảo tại hiện thế thì mọi người vui mừng vô cùng, tuy nhiên khi Thanh Đế mở mắt và chứng kiến người của tất cả các tộc đều tập trung tại đây, thậm chí ngay cả hậu nhân Nhan Như Ngọc của hắn cũng không ngoại lệ thì rõ ràng Thanh Đế hơi giật mình và nghi hoặc.

“Có chuyện gì xảy ra ở đây thế? Ai là người dám cả gan xông vào Hoang Tháp và đánh thức ta dậy?”

Thanh Đế bình tĩnh lại sau đó nhìn xung quanh rồi hỏi.

…

Hắn mới vừa tỉnh dậy sau đó được kêu ra đây, nên trạng thái của hắn hơi hỗn loạn một tý.

“Cuối cùng ta cũng tìm được ngươi rồi tiên tổ!”

Nhan Như Ngọc chỉ cần liếc mắt một cái thì liền có thể nhận ra Thanh Đế rồi, không chỉ có nàng, rất nhiều người ở đây đều là người biết rất rõ về Thanh Đế, coi như bọn hắn chưa từng thấy tận mắt nhưng đây dù sao cũng là một vị Đại Đế có tiếng tăm không nhỏ, mọi người biết là chuyện bình thường.

Nhan Như Ngọc lúc này chạy lên trước một cách kích động sau đó đưa Yêu Đế Chi Tâm lên.

“Nếu không phải nhờ có Thiên Cơ Lâu chi chủ xuất thủ tương trợ thì ta không có cơ hội gặp lại tổ tiên rồi!”

Nhan Như Ngọc cùng Thanh Đế đều được sinh ra từ một gốc Thanh Liên, có thể nói là một mạch tương thừa, lúc này khi Nhan Như Ngọc nhìn thấy Thanh Đế thì đương nhiên sẽ cảm động vô cùng.

“Ta để lại Yêu Đế Chi Tâm, sau đó rèn thân thể thành Đế Binh cho ngươi là để ngươi bình yên vô sự, không cần quan tâm tới ta nữa!”
Trong những người này thì Thanh Đế chỉ biết mỗi một mình Nhan Như Ngọc, hắn tiến lên nhận Yêu Đế Chi Tâm sau đó lên tiếng.
Thanh Đế quay lại, tuy Thiên Tâm Ấn Ký của hắn đã biến mất, Đạo Ngân cũng tán đi, hắn không thuộc về hàng ngũ Đại Đế nữa nhưng Hoàng Đại Pháp Tắc vẫn quanh quẩn người của Thanh Đế, điều này đã chứng minh thực lực của hắn rồi.
Đây chính là vị khách có cấp bậc Đại Đế chân chính đầu tiên tới Thiên Cơ Lâu, trước đó cho dù là Bạch Y Thần Vương - Khương Thái Hư hay là Cái Cửu U đến đều không khiến người kinh ngạc như Thanh Đế tới lúc này!
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu vốn đang bàn tán vô cùng ồn ào, đám người thích đùa giỡn đưa ra câu hỏi nhất lại không có một người nào dám mở miệng lên tiếng, ngoại trừ hậu nhân của Thanh Đế là Nhan Như Ngọc ra thì ngay cả Hắc Hoàng và Đoạn Đức bình thường thích lải nhải nhất cũng không nói gì!
Vị này không phải là kỳ tài gì đó từ bao nhiêu năm trước hay là thiên chi kiêu tử của môn phái đó, mà đây chính là vị Đại Đế chứng Đạo gần đây nhất, lúc này dấu vết Đạo áp chế của hắn ta đang chậm rãi tan đi trong vũ trụ thiên địa này, nhường lại một con đường chứng Đạo!
“Với tu vi của ngươi chắc hẳn ngay cả Hoang Tháp cũng khó mà tìm ra được, là đại năng phương nào đã cho ngươi sự hỗ trợ lớn như vậy?”
Lúc này Thanh Đế chỉ liếc mắt nhìn lên người Nhan Như Ngọc đã hiểu rõ tu vi của nàng ta đạt đến cảnh giới gì, với loại trình độ hiện tại của nàng ta cho dù có biết Hoang Tháp ở trong Âm Phần thì chỉ sợ cũng khó mà tìm được.
Nếu không phải có đại năng trợ giúp thì hoàn toàn không có khả năng tìm được Hoang Tháp, càng đừng nói đến màn đối đầu cực kỳ nguy hiểm vừa rồi.
“Tất cả đều nhờ Thiên Cơ Lâu chi chủ giúp đỡ, bằng không chỉ sợ ta có tọa hóa cũng không thể tìm được ngươi!”
Nhan Như Ngọc lập tức gật đầu, đồng thời nhìn về phía Lưu Tiêu.
Thanh Đế quay người qua thuận theo ánh mắt của Nhan Như Ngọc thì lập tức nhìn thấy Thiên Cơ Lâu chi chủ Lưu Tiêu của Thiên Cơ Lâu.
Thiên Cơ Lâu này có Tiên Khí vờn quanh, cho dù người ở trong đó cũng như thể ở trong sương mù, không có cách nào nhìn ra được gương mặt thật của hắn, nhưng hình như lâu chủ này là trung tâm của Tiên Khí, tuy không phải Đế vị nhưng lại mang đến cho người một loại khí tức bất phàm không thể mạo phạm.
“Thiên Cơ Lâu? Trước khi ta rời đi Bắc Đấu chưa từng có cái tên này, lẽ nào sau khi ta tọa hóa đã có môn phái mới vùng dậy?”
Thanh Đế hơi nghi ngờ, hắn ta tới từ Táng Đế Tinh, trước khi chứng Đạo cũng từng đi qua các Thí Luyện Cổ Lộ nhưng hắn ta quả thật chưa từng nghe nói tới một nơi như Thiên Cơ Lâu này ở cả Bắc Đấu hay các Tinh

Vực bên ngoài.
“Chúng ta tới từ ngoại thiên, cũng không thuộc về thế giới này của các ngươi.”
Lúc này trong đám võ giả Cửu Châu có Tiêu Phong gan dạ cao giọng đáp một cách nghiêm túc.

Chương 989. Thanh Đế

“Tới từ ngoại thiên? Ý của ngươi là Tiên Vực?” Thanh Đế nhất thời không có cách nào lý giải được khái niệm về vị diện và Chư Thiên Vạn Giới, còn cho rằng ý của bọn họ là Tiên Vực.
“Tóm lại Thiên Cơ Lâu ta cũng không thuộc bất cứ một vị diện nào trong trời đất này của các ngươi.”
Tiêu Phong cũng không muốn giải thích quá nhiều mà chỉ cười đáp.
Trong nguyên tác, Thanh Đế chính là Bất Tử Thần Dược đầu tiên chứng đạo Đại Đế từ thời vạn cổ bằng sau Bàn Vương, khí thế vô song, hôm nay vừa gặp quả nhiên đúng là như vậy.
“Thời gian ở ngoại giới đã trôi qua bao lâu rồi?”
Thanh Đế quan sát lâu chủ từ trên xuống dưới, lập tức hỏi.
“Cách thời điểm có tin đồn ngươi đã tọa hóa đến nay cũng mấy chục nghìn năm.” Nhan Như Ngọc thành thập đáp.
“Dấu vết Đạo của ta vẫn chưa hoàn toàn tan biến, trong trời đất này không có Đại Đế mà lại có thể có một đại năng cường giả như vậy xuất hiện sao?”
Thanh Đế nghe được lời này, ánh mắt nhìn về phía lâu chủ càng ngạc nhiên hơn.
Thực lực của Thiên Cơ Lâu chi chủ quả thực kinh người, tu vi của Thanh Đế cao hơn đám người ở đây không ít hiển nhiên có thể nhìn ra sự bất phàm của lâu chủ.
Hơn nữa điều càng khiến hắn ta ngạc nhiên hơn chính là tuy tu vi của lâu chủ sâu không lường được nhưng trong người cũng không có một chút khí tức của Hoàng Đạo pháp tắc.
Theo quan điểm của Thanh Đế thì đây đúng thật là một chuyện khó tin, ở trong Già Thiên thế giới này Tiên Đài Bí Cảnh là con đường tu luyện duy nhất, làm sao có thể có người có tu vi sâu không lường được như vậy nhưng lại không phải đi trên con đường Hoàng Đạo pháp tắc?
“Lâu chủ chính là đại năng tối cao tọa trấn Bắc Đẩu chúng tôi hiện nay, chủ trì Vạn Tộc đại hội, mang tới sự hòa bình lâu dài cho ba tộc!”
“Đúng vậy, một chiêu của lâu chủ có thể giết tám Thánh Nhân Vương trong một giây, vừa rồi còn đánh chết một Chí Tôn ở Cấm Khu nữa!”
“Có Thiên Cơ Lâu chi chủ tọa trấn ở đây, cho dù các thế lực Thiên Ngoại vây công cũng không có tác dụng gì!”
Nói đến lâu chủ, lúc này đám người trong Thiên Cơ Lâu mới dám nhao nhao mở miệng lên tiếng, dù sao từ khi lâu chủ tới Bắc Đẩu cho tới nay, lấy

những chuyện mà Thiên Cơ Lâu đã làm cho Bắc Đấu ra so với Đại Đế thì cũng không hề thua kém chút nào.
Thanh Đế nghe đủ loại chuyện kỳ lạ về Thiên Cơ Lâu chỉ chủ lại càng kinh ngạc hơn, đặc biệt là khi nghe đến việc giết chết Chí Tôn ở Cấm Khu.
Loại chuyện giết chết Chí Tôn ở Cấm Khu này đặt lên người một vài Đại Đế mạnh mẽ lại chứng Đạo nhiều năm, ngược lại cũng là chuyện có thể làm được, nhưng bây giờ hắn ta cảm ứng thiên địa Đại Đạo cũng không cảm giác được có tồn tại người chứng Đạo.
Nói cách khác, Thiên Cơ Lâu chi chủ này cũng không phải Đại Đế chứng Đạo và trên người hắn ta quả thật cũng không có khí tức của Hoàng Đạo pháp tắc.
Nhưng nếu là vậy, rốt cuộc hắn đã dùng cách gì để đánh chết Chí Tôn ở Cấm Khu và làm được những chuyện đáng kinh ngạc như vậy?
"Không ngờ ta mới vào Hoang Tháp chưa bao lâu mà thế gian đã có một đại năng như vậy hiện thế, quả nhiên là núi còn có núi cao hơn, người còn có người giỏi hơn!"
Lúc này cho dù là Thanh Đế cũng khó tránh hỏi liên tiếp thán phục Lưu Tiêu, lập tức gật đầu bảo.
Có điều, tuy hắn ta nói như vậy nhưng lại hoàn toàn không có ý định ở lại Thiên Cơ Lâu này.
Lần này hắn ta ra khỏi Hoang Tháp cũng không phải do bản thân mong muốn, mà là những lời nói vừa rồi của Lưu Tiêu lại thêm Tiên Khí của hắn đã áp chế khí tức Đế uy của hắn ta khiến nguyên thần bản thể của hắn ta mới không thể không bị ép ra ngoài mà thôi.
Bây giờ hắn ta đã gặp truyền nhân cũng đã nghe được rất nhiều chuyện kỳ lạ trên thế gian này, nên lập tức chuẩn bị quay người về lại trong Hoang Tháp.
"Đợi đã Thanh Đế! Nghe đồn ngươi đã từng trải qua Thí Luyện Cổ Lộ và từng cướp đoạt Thiên Địa Đạo Quả ở sâu trong Đế Quan, rốt cuộc phía sau Đế Quan trông thế nào?"
"Trong lời đồn thì ngươi còn giữ lại đường lui để ứng phó với mối đe dọa khổng lồ cho các thế hệ đời sau, là thật sao?"
"Nghe nói một trong những Hoang Cổ thế gia đã bị ngươi tiêu diệt trong nháy mắt, rốt cuộc chân tướng trong đó thế nào?"
Lúc này mọi người nhìn thấy Thanh Đế muốn trở về ngay như vậy lập tức cũng không còn gò bó nữa, người nào cũng mồm năm miệng mười hỏi.
"Nếu ngươi đã chưa hoàn toàn rời khỏi nhân gian vậy chắc hẳn bộ Thanh Liên tộc nên do ngươi dẫn dắt, tiếp tục tiến lên mới phải, tại sao lại muốn trở về Hoang Tháp tiếp?"
Nhan Như Ngọc cũng hỏi với vẻ vô cùng khó hiểu, lúc này nàng ta vừa mới được gặp tổ tiên của mình có một lần thôi nên việc hắn ta lập tức rời đi khiến nàng ta không có cách nào chấp nhận được.
"Ta ở trong Hoang Tháp còn có chuyện quan trọng thật sự cần phải làm, chính vì sự tình nghiêm trọng cho nên ta mới phải tiến vào Hoang Tháp

trước khi tuổi thọ cạn kiệt."
Thanh Đế chỉ lắc đầu, thời gian hắn ta tại vị cũng không tính là dài hơn các Đại Đế bình thường, bởi vì bản thân mình chính là Bất Tử Thần Dược nên hắn ta cũng không có cách nào dùng lại Bất Tử Thần Dược nữa.

Chương 990. Khá là khâm phục ngươi

Phần lớn các ghi chép lịch sử về Thanh Đế đều là trước khi hắn ta có được Đế vị mà ghi chép sau khi chứng Đạo chân chính thì lại rất ít.
Bởi vì cũng không phải Thanh Đế tìm được con đường Hoang Tháp này khi gần đất xa trời và tuổi thọ sắp hết, mà hắn ta đã cảm ngộ được từ rất nhiều năm trước và cố tình tiến vào trong Hoang Tháp khi tuổi thọ còn dồi dào và tràn đầy sức lực.
Trong Hoang Tháp chính là Tiên Khí Linh, muốn chống lại Tiên Khí Linh này trong thời gian dài và dành được thiên địa thuộc về mình trong Hoang Tháp cũng không phải chuyện dễ dàng.
"Đợi đã, xin dừng bước."
Lúc này, lời khuyên ngăn của mọi người đều không thể ngăn cản được bước chân của Thanh Đế, duy chỉ có giọng nói của lâu chủ mới có thể khiến Thanh Đế dừng động tác.
"Thật ra ta giúp hậu nhân của ngươi tìm được ngươi cũng không chỉ vì thực hiện lời hứa, mà thật ra cũng là để giải cứu ngươi ra khỏi Hoang Tháp này."
"Ta biết rất rõ con đường mà ngươi tìm kiếm trong Hoang Tháp này là gì, nhưng Tiên Vực khó cầu huống chi cho dù một người đắc Đạo cũng không thể cả họ được nhờ, từ đầu đến cuối người trong thiên địa này vẫn phải chịu đựng nỗi khổ của số phận mà thôi."
"Ngươi muốn phát triển một Trường Sinh Giới thuộc về nhân gian trong Hoang Tháp này cũng không chỉ vì ngươi mà còn vì sinh linh, đúng chứ?"
Lúc này cuối cùng lâu chủ cũng chủ động mở miệng, chỉ vài ba câu đã nói rõ con đường mà Thanh Đế vẫn luôn theo đuổi cho tới nay.
"Làm sao ngươi biết suy nghĩ trong lòng ta?"
Thanh Đế cảm thấy vô cùng kinh ngạc về lời của lâu chủ, đừng nói hắn ta chưa từng gặp mặt Thiên Cơ Lâu chi chủ này trước đây mà cho dù là những người bạn mà hắn ta quen biết ngày trước cũng không có khả năng hiểu rõ theo đuổi trong lòng hắn ta như vậy.
"Con đường trường sinh là mục đích cuối cùng của toàn bộ Đại Đế, cái gọi là Hắc Ám Náo Động thật ra cũng chỉ là một cách tìm kiếm trường sinh khác mà thôi."
"Ngươi không phải Đại Đế của Nhân Tộc nên không cần gánh chịu trách nhiệm to lớn, vốn có thể tự trảm một đao tự phong ấn vào Thần Nguyên rồi ngủ say hàng triệu năm đợi Thành Tiên Lộ mở, không thể không nói, khi

ngươi chọn con đường này thì bản thân ta khá khâm phục ngươi."
Lâu chủ lập tức nở nụ cười, chút suy nghĩ trong lòng Thanh Đế đó đã được xem là đơn giản rồi, còn đơn giản hơn nhiều so với chuyện của đám người Ngoan Nhân Đại Đế và Vô Thủy Đại Đế.
Nhưng đáng tiếc, cuối cùng trong nguyên tác đã chứng minh con đường này của hắn ta không thể đi được, đến cùng vẫn phải trở về Thành Tiên Lộ.
Nếu đã như vậy, một Đại Đế có thiên phú vô song như vậy hà tất phải để bản thân hắn ta tiếp tục trốn trong Hoang Tháp loay hoay mãi một chuyện đã được định trước đến cuối cùng sẽ thất bại này, còn không bằng giải thoát hắn ta từ sớm.
"Hình như lĩnh ngộ của lâu chủ về trường sinh cũng không tầm thường, đối với Hắc Ám Náo Động và Thành Tiên Lộ cũng hiểu rõ như vậy."
Thanh Đế vừa nghe lâu chủ đối với những chuyện như Hắc Ám Náo Động, tự trảm một đao và Thành Tiên Lộ này đều thuộc như lòng bàn tay, quả thật giống như mấy đại năng thượng cổ đương thời lập tức cũng vô thức tôn kính hắn hơn.
"Còn không phải sao, Thiên Cơ Lâu chi chủ biết đủ mọi chuyện trên trời dưới đất, hắn cũng biết rõ ràng các chuyện liên quan đến các thế hệ Đại Đế, thời đại thay đổi và Thành Tiên Lộ mở ra này!"
"Đúng vậy, lần trước lâu chủ mới nói Thành Tiên Lộ cũng chỉ là một cú lừa, là chuyện không có khả năng!"
"Còn nữa nếu không phải có lâu chủ thì cả đời này chúng ta cũng không biết hóa ra trên Đại Đế còn có cảnh giới Hồng Trần Tiên tồn tại!"
Lúc này, đám người Thiên Cơ Lâu ở bên dưới cũng kích động hẳn lên, trước đó lâu chủ đã tiết lộ đủ loại bí ẩn trên Đế Binh Bảng quả thật khiến cho bọn họ được mở mang tầm mắt, đến ngay cả các thế hệ Đại Đế nghe được chắc chắn đều sẽ cảm giác vô cùng kinh ngạc!
"Thành Tiên Lộ là trò lừa bịp? Cảnh giới trên Đại Đế là Hồng Trần Tiên?"
Lúc này Thanh Đế nghe được những chuyện mà đến ngay cả hắn ta cũng thấy hơi lạ này, lập tức có hơi khó tránh khỏi ngạc nhiên!
Đặc biệt là Hồng Trần Tiên, khi hắn ta còn ở Đế vị hình như cũng đã từng nghe nói đến thứ này thế nhưng không có người nào nói rõ rốt cuộc đây là gì.
Không ngờ lúc này đột nhiên có thêm một Thiên Cơ Lâu đã giải đáp được nhiều nghi ngờ đến vậy!
"Nói chính xác thì Thành Tiên Lộ cũng không phải trò lừa bịp mà là Thành Tiên Lộ không phải con đường đặt chân vào sẽ thành Tiên, mà là con đường chỉ có sau khi thành Tiên mới có thể bước lên để tiến đến một thế giới khác."
"Cái gọi là Hồng Trần Tiên thật ra đã ám chỉ tu sĩ ở thiên địa này không có khả năng thông qua Thành Tiên Lộ phi thăng đến Tiên Vực để thành Tiên, mà nhất định phải tu luyện thành Tiên ở trong hồng trần này rồi mới có thể xuyên đến Tiên Vực."
Những lời này của lâu chủ trước đó đã từng nói qua một lần, khi ấy cũng

khiến những tu sĩ có mặt ở đây đều khiếp sợ và đủ loại cao thủ cảm thấy khó tin.
Bây giờ nói lại hiển nhiên cũng không còn chấn động như vậy nữa.
Thế nhưng đối với Thanh Đế mà nói, đây chính là lần đầu tiên hắn ta nghe được chuyện như vậy, lúc này bộ dạng của hắn ta cũng kinh ngạc giống y như lần đầu tiên mọi người được nghe thấy.

Chương 991. Vô dụng

"Vậy mà Thành Tiên Lộ lại không phải con đường dùng để Thành Tiên mà là sau khi thành Tiên mới có thể bước lên con đường đó!"
"Nói như vậy quả nhiên Thành Tiên Lộ không được, muốn thành Tiên ở kiếp này chúng ta quả thật cần phải mở ra một ranh giới để duy trì sự trường sinh!"
Lúc này Thanh Đế lập tức hiểu ra, trước đó hắn ta cũng không chọn con đường như Thành Tiên Lộ này, bây giờ nghe lâu chủ nói như vậy quả nhiên cảm thấy vô cùng đúng đắn.
"Không, hôm nay ta đã đồng ý với Nhan Như Ngọc việc tìm ngươi là muốn nói với ngươi con đường mà ngươi tìm kiếm cũng sai."
Thế nhưng đột nhiên lâu chủ lại thay đổi chủ đề, nói với Thanh Đế.
Tất nhiên Thành Tiên Lộ không thể thành công được nhưng muốn sáng lập ra Trường Sinh Giới ở thế gian này lại càng là chuyện không có khả năng hơn.
Không thể buông được sự cố chấp về Trường Sinh bất tử này thì tu sĩ mãi mãi không thể thành Tiên, mà không thể thành Tiên thì cũng không thể bước vào Tiên Vực được.
"Dựa vào cái gì có thể khẳng định? Lẽ nào con đường mà ta đi ngươi đã từng đi qua rồi?"
Thanh Đế lập tức nhíu mày lại, hắn ta đã ở trong Hoang Tháp đó nghiên cứu rất lâu, dòng chảy thời gian trong Hoang Tháp trôi qua chậm rãi còn lâu hơn ở bên ngoài.
Hắn ta ở trong Hoang THáp này phát triển một thiên địa nhỏ khác ngược lại không nói hoàn toàn thành công nhưng cho tới bây giờ, từ đầu đến cuối vẫn chỉ có thể trì hoãn thời gian trôi qua mà không phải là trường sinh thật sự.
"Ở trong Hoang Tháp không có khả năng phát triển ra Tiên Vực, bản thân Hoang Tháp là chí bảo tối cao hoàn toàn không thể phát huy ra được hiệu quả gì ở thế giới này, dù sao thời gian trôi chậm cũng chỉ là thời gian trôi chậm, nếu như nói là thành công vậy nó còn không bằng Thời Gian Tháp của ta."
Lâu chủ lập tức chỉ vào Thời Gian Tháp của mình.
Dù sao nói thế nào thì Thời Gian Tháp cũng là một ngày tương đương với nghìn ngày, cũng chính là ở đó một ngày đại khái sẽ bằng khoảng ba năm hơn nữa hiệu quả này thậm chí còn có thể tiếp tục tăng lên trong tương lai.
"Nếu như Thành Tiên Lộ đã không được mà nhân gian cũng không có cách

nào phát triển ra Trường Sinh Giới, vậy làm sao theo đuổi Hồng Trần Tiên mà ngươi nói đây?"
Thanh Đế lập tức lắc đầu, về điểm này hắn ta cũng không tin lời lâu chủ đã nói.
"Trường sinh là chấp niệm, ngươi còn chưa hiểu sao, bây giờ toàn bộ Chí Tôn ở trong Cấm Khu đó đều là người ôm theo chấp niệm Trường Sinh, không thể bỏ được chấp niệm này thì mãi mãi không có khả năng thành Hồng Trần Tiên."
"Trở thành thứ gọi là Hồng Trần Tiên cần phải trải qua nhiều kiếp ở hồng trần, thứ dựa vào cũng không phải là trường sinh là mà sống qua nhiều kiếp."
Lúc này lâu chủ mới nói ra trọng tâm quan trọng nhất để thành Tiên trong nhân gian ra, luân hồi nhiều kiếp mới là mấu chốt trở thành Hồng Trần Tiên chứ không phải là trường sinh.
Tuy rằng về mặt lý thuyết trường sinh cũng có thể đạt đến cảnh giới Hồng Trần Tiên giống như Vô Thủy Đại Đế đã đạt đến Hồng Trần Tiên ở Thế Giới Kỳ Dị có Trường Sinh Vật Chất, nhưng hắn ta thuộc trường hợp đặc biệt bất ngờ xuyên qua từ giao điểm Thành Tiên Lộ.
Còn lại toàn bộ Hồng Trần Tiên cho dù là Bất Tử Thiên Hoàng được xưng là một đời sống mấy triệu năm, tắm máu Đại Đế, dục hỏa trùng sinh, thật ra cũng chỉ tương tự với thoát khỏi Ma Thai của Ngoan Nhân Đại Đế và tự trảm sống lại mà thôi, về một mức độ nào đó cũng là sống qua nhiều kiếp.
Ở trong Già Thiên thế giới không có người nào thật sự chỉ dựa vào sống mãi mà thành Hồng Trần Tiên được bởi vì hoàn toàn không có người nào có thể trường sinh.
Cho nên người thử làm như vậy kết quả cuối cùng sẽ chỉ biến thành một thành viên kéo dài hơi tàn trong bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu.
"Sống qua nhiều kiếp? Ngươi nói là cách thông qua dùng Bất Tử Thần Dược để mở lại tuổi thọ nhiều kiếp sao?"
Thanh Đế lập tức nhíu chặt mày hơn, có hơi phản đối lời này của lâu chủ.
Bởi vì Đại Đế dùng Bất Tử Thần Dược để có được tuổi thọ kiếp thứ hai là cách mà rất nhiều người đều biết đến, trên lịch sử cũng có không ít Đại Đế đều làm như vậy.
Nhưng bản thân hắn ta chính là Hỗn Độn Thanh Liên cũng là một cây Bất Tử Thần Dược sinh trưởng trong Hóa Tiên Trì, tuy rằng đã chặt đứt dược tính nhưng Bất Tử Thần Dược đối với hắn ta mà nói cũng không còn công hiệu kỳ diệu có thể kéo dài tuổi thọ như vậy nữa.
"Dùng Bất Tử Thần Dược chỉ là một trong các cách mà thôi nhưng so với những cách khác thì Bất Tử Thần Dược quả thật là một cách đơn giản nhất, có điều thật đáng tiếc, Bất Tử Thần Dược lại không có hiệu quả với ngươi."
Thế nhưng lâu chủ lại nói ra một câu trong lòng Thanh Đế một cách không nhanh không chậm.
Vừa rồi trong lòng Thanh Đế còn cho rằng lâu chủ cũng không giỏi giang

đến vậy mà chỉ đang ba hoa bốc phét, nhưng lúc này lâu chủ lại lập tức nói ra nghi ngờ trong lòng hắn ta khiến hắn ta lại không khỏi ngạc nhiên.
"Hóa ra Thanh Đế chưa dùng Bất Tử Thần Dược sao? Không phải chứ, ta nhớ trong ghi chép hình như có rất ít Đại Đế không dùng Bất Tử Thần Dược cơ mà."
"Ngươi không nghe lâu chủ nói sao, không phải không dùng mà là vô dụng!"
"Nhưng Bất Tử Thần Dược chưa bao giờ không có hiệu quả cơ mà, đó chính là thần dược tối cao mà chúng ta chưa bao giờ từng thấy qua!"
Rất nhiều người ở đây nghe thấy Thanh Đế không có cách nào dùng Bất Tử Thần dược lập tức đều kinh ngạc và bàn luận sôi nổi.

Chương 992. Con đường đã sai ngay từ đầu

"Hình như ngươi thật sự biết rất nhiều chuyện liên quan đến ta, Đại Đế và Hồng Trần Tiên, vậy ta sẽ nghe ngươi nói tiếp."
Lúc này, ngay cả Thanh Đế cũng không còn muốn quay người rời đi nữa mà là chậm rãi ngồi xuống.
Thanh Đế chính là Yêu Đế gần đây nhất, lúc này nếu trong thiên địa vẫn chưa có Đại Đế sinh ra vậy nói một cách nghiêm khắc thì hắn ta thậm chí còn có thể nói là Đại Đế đương thời.
Một đại năng tối cao như vậy bị lâu chủ dùng vài ba câu cũng không thể không bị thuyết phục mà từ từ ngồi lại trong Thiên Cơ Lâu, có thể thấy rốt cuộc ảnh hưởng của lâu chủ lớn thế nào.
Lúc này Nhan Như Ngọc nhìn thấy tổ tiên của mình cuối cùng cũng không lập tức trở về trong Hoang Tháp cũng thở phào nhẹ nhõm.
"Ngươi muốn ở trong Hoang Tháp phát triển ra Trường Sinh Giới cũng chỉ tương đương với người mù qua sông, luôn cảm thấy dường như phía trước có hy vọng nhưng mãi mãi không có cách nào thành công, thẳng đến một ngày tuổi thọ của ngươi hoàn toàn bị hao mòn hết ở trong này ngươi mới phát hiện ra con đường này không có một chút hy vọng nào cả."
Lâu chủ lập tức nói lại trải nghiệm cuối cùng của Thanh Đế trong nguyên tác, trong nguyên tác Thanh Đế đã kiên trì đi theo con đường này của mình ở trong Hoang Tháp thẳng đến mấy trăm nghìn năm sau cuối cùng tuổi thọ cũng hết sạch, mà cái gọi là tạo ra Trường Sinh Giới này vẫn chẳng nhìn thấy điểm kết, cuối cùng hắn ta mới ý thức được con đường này mãi mãi không thể đi được.
"Không thử qua làm sao biết được? Thay vì tự trảm một đao giống như những Chí Tôn Cổ Hoàng đó để kéo dài hơi tàn chờ đợi Thành Tiên Lộ sờ chẳng rõ ấy thì ít nhất đây cũng là một cách đáng để thử."
Hiển nhiên Thanh Đế còn hơi cố chấp, vẫn không cảm thấy con đường của hắn ta hoàn toàn không có hy vọng.

“Nếu như cuối cùng vẫn thất bại thì ngươi định thế nào, lại chứng Đạo bằng thực lực đỉnh cao rồi mạnh mẽ đánh xuyên qua lá chắn Tiên Vực để tiến vào Tiên Vực sao?”
Lâu chủ nở nụ cười, đọc nguyên tác cũng không nhìn ra được hóa ra Thanh Đế còn là một người khá kiên định.
“Đúng là có dự tính như vậy.”
Thanh Đế cũng không ngờ vậy mà lâu chủ còn biết rõ dự định này của hắn ta như vậy, lập tức hơi gật đầu đáp.
“Nếu như cưỡng chế mở Tiên Vực cũng có thể thành công vậy ngươi hao phí hết thời gian ở nơi này là vì lý do gì, ngày xưa Đấu Chiến Thánh Hoàng cũng đã từng làm một chuyện như vậy, đã đích thân chứng nghiệm việc này không thể thành công.”
“Nhân gian không có cách nào mở Trường Sinh Giới là vì nhân gian hoàn toàn không có Trường Sinh Vật Chất, cũng không phải dựa vào phát triển thì có thể phát triển ra được!”
Lúc này lâu chủ mới chậm rãi nói chuyện về Trường Sinh Giới, từ từ kể rõ ràng cho Thanh Đế nghe.
“Trường Sinh Vật Chất?” Thanh Đế nghi ngờ.
“Ở thời đại Tiên Cổ, trong thiên địa sở hữu Trường Sinh Vật Chất phong phú, tuổi thọ của người ở thời đó cứ hơi tí là mấy triệu năm tương đương với thế giới Tiên Vực trong tưởng tượng của các ngươi bây giờ.”
“Nhưng sau này xảy ra một vài biến cố lớn khiến những thế giới này bị chia cắt thành các vị diện khác nhau, Tiên Vực bị phá nát, thiên địa Đại Đạo cũng vì vậy mà không còn hoàn chỉnh tiến vào thời đại Mạt Pháp này, mà Trường Sinh Vật Chất thì lại ở lại Thế Giới Kỳ Dị!”
Lúc này lâu chủ mời chậm rãi nói ra tình hình ở các thế giới này.
Trong mấy thế giới khác nhau hiện nay thì Thế Giới Kỳ Dị là một nơi có điều kiện tốt nhất, trong nguyên tác cho dù là Vô Thủy Đại Đế, Bất Tử Thiên Hoàng hay là Đế Tôn cuối cùng đều là trốn vào trong thế giới này.
“Lúc này Vô Thủy Đại Đế đang ở trong Thế Giới Kỳ Dị, vì trong này sở hữu Trường Sinh Vật Chất kéo dài tuổi thọ sắp can kiệt của hắn ta nên hắn ta đã có lại tuổi thọ để tiếp tục tu hành.”
Những lời này của lâu chủ cũng xem như hoàn toàn nói ra chỗ trung tâm của nơi gọi là Trường Sinh Giới.
Trường Sinh Giới cũng không phải nơi trường sinh bất tử về mặt tinh thần hoặc là khí chất nào đó, mà là nơi thật sự sở hữu Trường Sinh Vật Chất đủ để nuôi dưỡng tuổi thọ của sinh linh trong đó kéo dài không ngừng!
Loại Trường Sinh Vật Chất này cũng không phải thứ có thể đột nhiên từ không đến có, phát triển và lĩnh ngộ ra được!
Giống như trên thế gian này tồn tại đủ loại Bất Tử Thần Dược, mỗi một loại đều là chí bảo thần kỳ truyền thừa từ thời thượng cổ tới nay mà không phải tốn bao nhiêu năm tháng và tâm huyết có thể đột nhiên tạo ra một loại Bất Tử Thần Dược được.
Những thứ này thường đều là như vậy, có thì chính là có mà không thì

chính là không, vốn dĩ có bao nhiêu thì chính là bấy nhiêu, gần như không có khả năng đột nhiên tạo ra được nhiều hơn.
Thanh Đế cũng không phải một người ngu dốt, chỉ là vì trước đây tốt xấu gì hắn ta cũng đã từng ở trong Haong Tháp nghiên cứu nhiều năm như vậy, chỉ là hắn không cam lòng mà thôi.
Nhưng bây giờ nghe cách nói có sức thuyết phục như vậy của lâu chủ cũng khiến hắn ta hiểu ra được ý của lâu chủ, vẻ mặt lập tức biến thành khiếp sợ và nghi ngờ.
"Nói như vậy, con đường của ta đã sai ngay từ đầu rồi sao?"
Trên mặt Thanh Đế thậm chí còn xuất hiện biểu cảm chán nản, đây là thứ chưa bao giờ từng xuất hiện trong kiếp sống Đại Đế mấy chục nghìn năm này của hắn ta. Hắn ta bắt đầu chọn con đường này ngay từ lúc tuổi thọ còn dồi dào thẳng đến bây giờ đã không còn mạnh mẽ như khi đó nữa, tốn nhiều thời gian như vậy cuối cùng mới phát hiện ra con đường này hoàn toàn không thể đi được, khó tránh khỏi trong lòng hối hận.

Chương 993. Nói dễ không dễ, nói khó không khó

"Trường Sinh Giới là một suy nghĩ hay, ta biết ngươi cũng là vì nghĩ cho sinh linh, muốn tất cả mọi người đều có cơ hội trường sinh, suy nghĩ này quả thật đúng chẳng qua cách làm sai mà thôi."
Lâu chủ lập tức an ủi Thanh Đế, thật ra sống qua nhiều kiếp đối với Lưu Tiêu mà nói ngược lại cũng không phải chuyện khó gì, nếu như cần thiết hắn thậm chí còn có thể giúp Thanh Đế một phen.
"Người nào cũng có thể trường sinh, nếu như không dựa vào Trường Sinh Giới cũng không dựa vào Thành Tiên Lộ vậy rốt cuộc phải làm thế nào?" Thanh Đế lập tức hỏi.
"Đợi Hồng Trần Tiên quy tụ cùng nhau mở ra cánh cửa Tiên Vực, đến khi đó hiển nhiên có thể dạy cách phi thăng, dần dần lại lấp đầy Tiên Vực." Lâu chủ nhanh chóng đáp lại một cách chắc chắn.
"Chúng ta cũng biết một kiếp chỉ có thể có một Đại Đế cũng vì thiên địa pháp tắc không trọn vẹn, ở thế giới này không có cách nào có thể lấp đầy toàn bộ thiên địa pháp tắc nhưng Tiên Vực thì có thể, một khi thiên địa pháp tắc được lấp đầy thì đến khi đó cũng không còn bị giới hạn tại một Đế nữa."
"Đến khi đó bất cứ người nào có cảnh giới nào đạt đến Đại Đế đều có thể phi thăng và tiến vào Tiên Vực trường sinh cùng đi qua cánh cửa Tiên Vực, đến khi đó hiển nhiên là thời đại thịnh thế đã đến!"
Lời này của lâu chủ hiển nhiên chính là trạng thái lý tưởng nhất, trong nguyên tác quả thật cuối cùng ba người Diệp Phàm, Ngoan Nhân và Vô Thủy cũng đến được thời đại thịnh thế này trong khoảng thời gian ngắn.
Lúc này mọi người nghe thấy lâu chủ miêu tả cảnh tượng tuyệt vời khiếp

người như vậy lập tức ai nấy cũng vô cùng kích động!
Hở tí là tuổi thọ đến hàng triệu năm, lại không có vết tích Đạo của Thiên Tâm Ấn Ký áp chế. Tất cả mọi người chỉ cần có tư cách thành Đế thì đều có thể thành Đế!
Những thứ này cộng lại quả thật có thể nói là nguyện vọng chung của tất cả mọi người trong khắp Già Thiên thế giới!
Nếu như loại chuyện này có thể làm được vậy thế gian này cũng không còn thấy tiếc cho thiên tài như Cái Cửu U, cũng không cần thiết phải xuất hiện Hắc Ám Náo Động nữa, tất cả mọi người đều có thể có được thứ mà mình muốn!
"Nếu ta thật sự có thể đợi được đến ngày đó ngược lại cũng là chuyện tốt, chỉ sợ bây giờ tuổi thọ của ta đã không đủ để chống đỡ ta đến ngày đó nữa rồi!"
Thế nhưng Thanh Đế lại cười khổ, bản thân hắn ta hiểu rõ tình trạng của mình nhất, hắn ta vốn là Bất Tử Thần Dược nên tuổi thọ trời sinh dài hơn người khác.
Trong nguyên tác, hắn ta vẫn luôn dựa vào dòng thời gian chảy chậm trong Hoang Tháp mà tuổi thọ có thể chống đỡ đến tận kiếp thứ tư của Diệp Phàm!
Phải biết rằng, Thanh Đế cũng không nằm trong loại trạng thái tự trảm một đao mà là thoát khỏi cơ thể tiến vào Hoang Tháp bằng Nguyên Thần, tuy rằng có sự hỗ trợ của thời gian chảy chậm trong Hoang Tháp nhưng từ lúc hắn ta tiến vào Hoang Tháp đến khi Diệp Phàm chứng Đạo cũng đã mấy trăm nghìn năm, càng đừng nói là kiếp thứ tư của Diệp Phàm.
Từ đó có thể thấy tuổi thọ của bản thân Thanh Đế dài hơn Đại Đế bình thường, vì vậy mới có thể sống lâu nhất dưới dòng chảy chậm của thời gian.
Nhưng bây giờ lâu chủ lại nói Hồng Trần Tiên tề tụ và chúng Tiên cùng nhau đánh mở cánh cửa Tiên Vực, loại chuyện này không đợi đến hàng triệu năm nào có dễ dàng làm được đến vậy?
"Yên tâm, ngoại trừ khuyên ngươi rời khỏi Hoang Tháp thì thật ra ta còn có một tin tốt muốn nói cho ngươi."
"Thật ra ngươi cũng có thể dùng Bất Tử Thần Dược rồi từ đó lại nhận được tuổi thọ của một kiếp nữa."
Tuy rằng lâu chủ nói chuyện với Thanh Đế chưa đến ba tiếng nhưng lúc này hai người dường như đã dần dần biến thành những người bạn lâu năm hợp ý nhau.
Đặc biệt là Thanh Đế đã lập tức tin lâu chủ hơn không ít thậm chí cũng đã từ bỏ chuyện trở về Hoang Tháp, Thanh Đế chính là Đại Đế đương thời trên danh nghĩa, lúc này vết tích Đạo của hắn ta còn đang thấp thoáng trấn áp người chứng Đạo trong thiên địa, một vị đại năng đương thời như vậy lại bị mấy lời nói như vậy của lâu chủ thu phục, quả thực là kinh người!
"Bất Tử Thần Dược có tác dụng với ta sao?"
Thanh Đế nghe được lời này lập tức mang vẻ mặt khiếp sợ, không chỉ bản

thân hắn ta mà ngay cả Nhan Như Ngọc và đám người Vạn Tộc ở Thiên Cơ Lâu cũng đều kinh ngạc như vậy!
Bởi vì vừa rồi cũng chính lâu chủ tự mình nói ra tình hình của Thanh Đế khá đặc biệt, bản thân hắn ta xuất thân là Bất Tử Thần Dược cho nên Bất Tử Thần Dược mới không có hiệu quả với hắn ta.
"Lâu chủ, có phải ngươi biết cách nào có thể giúp tổ tiên có được tuổi thọ một kiếp nữa không? Nếu thật sự có cách này vậy dù xông vào núi đao biển lửa ta cũng không từ chối!"
Nhan Như Ngọc lập tức nôn nóng nói với lâu chủ.
"Đừng gấp, cách để Bất Tử Thần Dược có hiệu quả đương nhiên có nhưng cách này nói dễ không dễ, nói khó không khó."
Lâu chủ lại không vội nói ra cách này mà là nhìn về phía Thanh Đế.
"Xem ra cách của lâu chủ cũng không dễ."
Thanh Đế vừa nhìn thấy ánh mắt của lâu chủ đã lập tức như hiểu ra gì đó.

Chương 994. Mấu chốt là gì?

"Bất Tử Thần Dược vô dụng với ngươi là vì bản thân ngươi chính là Hỗn Độn Thanh Liên – một Bất Tử Thần Dược, cho dù ngươi đã chặt đứt dược tính nhưng từ đầu đến cuối ngươi vẫn xuất thân là Bất Tử Thần Dược, dược hiệu sẽ mất linh là bình thường."
"Nhưng nếu ngươi có thể sống kiếp thứ hai, đến khi đó lột xác ở kiếp thứ hai vậy ngươi cũng không còn là Hỗn Độn Thanh Liên đã chặt đứt dược tính của Bất Tử Thần Dược nữa, đến lúc đó hiển nhiên Bất Từ Thần Dược sẽ có tác dụng với ngươi."
Lâu chủ lập tức chậm rãi nói, những lời này lại cực kỳ phức tạp, tuy rằng có không ít người ở đây nghe rất tỉ mỉ nhưng người hiểu được lại không nhiều.
…
"Thế này là có ý gì? Nếu đã sống đến kiếp thứ hai vậy còn cần gì Bất Tử Thần Dược nữa?"
Nhan Như Ngọc nghe mà mơ hồ, lập tức hỏi.
"Đúng đó lâu chủ, nếu không cần Bất Tử Thần Dược vậy làm sao sống đến kiếp thứ hai được? Còn không phải là nghịch lý sao?"
Mà Nam Yêu - Tề Lân ở bên dưới cũng không nhịn được tò mò hỏi.
"Ta hiểu rồi, nếu ta có thể đột phá bản thân mở ra kiếp thứ hai mà không dựa vào Thần Dược vậy ta có thể biến họa thành phúc, sau đó dựa vào Bất Tử Thần Dược còn có thể đảm bảo tuổi thọ ở kiếp thứ ba, nhưng nếu như kiếp này của ta không có cách nào đột phá vậy thì kết thúc ở đây."
Chỉ có đại năng ở cảnh giới này như Thanh Đế vừa nghe đã hiểu ra ý tứ của lâu chủ.
Trước mắt hắn ta chắc chắn phải sống đến kiếp thứ hai và thiết lập lại cội nguồn bản thân, nếu như thành công vậy kiếp thứ hai của hắn ta cũng không còn xuất thân là Bất Tử Thần Dược tự chặt đứt dược tính nữa, hiển

nhiên Bất Tử Thần Dược sẽ có hiệu quả với hắn ta.
Đến khi đó tuổi thọ ở kiếp thứ hai gần hết hắn còn có thể dùng Bất Tử Thần Dược để mở ra kiếp thứ ba, đây chính là kết quả tốt nhất.
Nhưng điểm khó cũng nằm ở đây, gần như kiếp thứ hai của toàn bộ Đại Đế mở ra đều dựa vào Bất Tử Thần Dược, nếu không dựa vào Bất Tử Thần Dược mà muốn đột phá sẽ vô cùng khó khăn.
"Ý của ngươi là sống thêm kiếp sau thì hắn không còn là Hỗn Độn Thanh Liên nữa?"
Nhan Như Ngọc nôn nóng truy hỏi.
"Cho tới bây giờ sống thêm kiếp nữa đều là con đường thoát xác sống lại, Đế Tôn sống đến kiếp thứ hai sẽ vất bỏ toàn bộ đạo, pháp thuật và thần thông khi còn sống, đến khi lại sống lại hắn chỉ còn là một đứa trẻ sơ sinh nhưng được trời sinh đất dưỡng, hấp thụ tinh hoa của vạn vật trong vũ trụ!"
"Ngoan Nhân Đại Đế phá bỏ Ma Thai bằng Bất Tử Thần Dược, sau khi tự trảm sống lại kiếp thứ hai của nàng ta chính là Hỗn Độn Thể."
"Xưa nay ngoại trừ thông qua cách như Bất Tử Thần Dược này ra, toàn bộ các cách sống lại khác đều là dao động căn nguyên, chặt đứt toàn bộ nhân quả trong quá khứ rồi làm lại từ đầu."
"Nếu như ngươi thật sự có thể đột phá sống đến kiếp thứ hai, ta dám đảm bảo ngươi chắc chắn có thể rửa sạch nguồn gốc của Hỗn Độn Thanh Liên và sống lại với thiên phú cực đỉnh, đến khi đó hoặc là Nhân Tộc, hoặc là Yêu Tộc cũng không nói trước được."
Lâu chủ lập tức đưa ra đáp án chắc chắn của mình.
Thế gian này sống qua nhiều kiếp ngoại trừ một cách như dùng Bất Tử Thần Dược này có thể duy trì trạng thái nguyên bản ra thì những cách sống lại khác nhất định đều là thoát xác sống lại từ đầu đến chân.
Nếu như Thanh Đế sống đến kiếp thứ hai, đến khi đó cũng không còn là hóa thân của Hỗn Độn Thanh Liên – một Bất Tử Thần Dược nữa, hiển nhiên toàn bộ vấn đề đều sẽ được giải quyết dễ dàng.
"Nhưng sống qua kiếp khác thậm chí là trở thành Hồng Trần Tiên, ta thậm chí còn chưa bao giờ từng nghe về đạo trong đó lần nào…"
Thế nhưng cách này của lâu chủ cũng vẫn vô dụng ngay cả khi nó hoàn toàn khả thi bởi vì độ khó của chuyện này quả thực lớn hơn bình thường, muốn sống thêm kiếp nữa nói dễ hơn làm, nếu như đơn giản như vậy cũng sẽ không có nhiều Cổ Hoàng tự trảm đến vậy.
"Trước đây ta ở Thiên Cơ Lâu từng nghe lâu chủ nói cũng chỉ có Ngoan Nhân Đại Đế là người hiểu nhất về cách sống thêm kiếp nữa này, hay là chúng ta hỏi thăm Ngoan Nhân Đại Đế một chút xem có thể lĩnh ngộ được gì từ trong đó không?"
Nhan Như Ngọc cũng như con nghé mới sinh vậy mà lại lập tức nói ra lời can đảm như vậy.
"Cái gì? Ngoan Nhân Đại Đế vẫn còn ở nhân gian sao?"
Thế nhưng điều này đối với Thanh Đế mà nói quả thực là một trận đả kích,

Ngoan Nhân Đại Đế chính là Nữ Đế trước hắn ta hơn trăm ngàn năm, làm sao đến bây giờ vẫn còn sống được?
Hơn nữa nghe trước đó bọn họ nói thì ngay cả Vô Thủy Đại Đế cũng vẫn còn sống?
Thanh Đế nghe được nhiều tin tình báo khó tin như vậy lập tức cảm thấy đầu mình có hơi không đủ dùng.
"Đúng vậy Thanh Đế, chúng ta không dám đi tìm Ngoan Nhân Đại Đế nhưng nếu ngươi đã là Đại Đế chứng Đạo vậy phỏng chừng hai người các ngươi có thể nói chuyện được thì sao? Hay là ngươi đi hỏi thay chúng ta đi?"
"Đúng đó! Thanh Đế, ngươi chắc hẳn sẽ không từ chối chúng ta đâu nhỉ? Chúng ta thật sự cũng rất muốn biết rốt cuộc mấu chốt của sống thêm kiếp nữa là gì?"
"Thanh Đế, ngươi chính là Yêu Đế vạn cổ, chuyện này chắc chắn phải giao cho ngươi!"
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu cũng có một đám đông người ồn ào hô theo, bọn họ đều muốn giật dây Thanh Đế đi tìm Ngoan Nhân Đại Đế để bàn luận về cách sống thêm kiếp nữa!

Chương 995. Lúc này còn chưa tìm được nàng

Từ lúc bọn họ biết được sự thật kinh người là Ngoan Nhân Đại Đế không chỉ chưa chết hơn nữa hiện tại đã là kiếp thứ năm từ trong miệng lâu chủ, thật sự đã sớm muốn đi tìm nàng ta để hiểu thêm về con đường này!
Nhưng loại chuyện này nghĩ thôi là được rồi chứ chẳng ai dám thật sự đi làm!
Dù sao thì đó cũng là Thôn Thiên Đại Đế hơn nữa còn bị gán cái danh là Ngoan Nhân, thêm nữa bây giờ nàng ta đã sống đến kiếp thứ năm tu vi quả thật không có cách nào tưởng tượng được, nếu như chỉ bất cẩn chọc giận nàng ta một cái thì không thể nghi ngờ gì sẽ tương đương với tan xương nát thịt!
Chẳng ai dám mạo hiểm này đi quấy rầy giấc ngủ của Nữ Đế, mà lâu chủ cũng nói tạm thời sẽ không đi tìm Nữ Đế, vì vậy chuyện này mới luôn không có người nhắc tới.
Nhưng bây giờ Thanh Đế đã tới Thiên Cơ Lâu, hắn ta chính là một Đại Đế gần nhất hiện nay, Đại Đế này đi tìm Đại Đế phỏng chừng sẽ dễ hơn thì sao?
Cùng với sự hô hào của đám người này, bầu không khí trong Thiên Cơ Lâu cũng xem như đã trở lại vẻ huyên náo trước đó, cũng không còn vì Thanh Đế ghé thăm khiến cho mọi người đều mang vẻ mặt nghiêm túc nữa.
Dù sao khi Thanh Đế vừa tới vẫn khá uy nghiêm mà bây giờ bị những lời đánh giá như vậy của lâu chủ khiến cho hắn ta cũng giống như một học

sinh tiểu học khiêm tốn nghe giảng, hiển nhiên bầu không khí cũng không còn nghiêm túc như vậy nữa.
"Đợi đã đợi đã! Bây giờ điều ta muốn biết nhất là rốt cuộc còn bao nhiêu Đại Đế vẫn còn sống, sẽ không phải thật ra tất cả các Đại Đế thế hệ trước vẫn chưa chết đấy chứ?"
Thanh Đế lại bị bọn họ làm cho choáng váng, lập tức nôn nóng hỏi với bộ dạng nhà quê lên tỉnh.
"Thanh Đế, ngươi hiểu lầm rồi, các thế hệ Đại Đế chưa chết cũng không còn nhiều cho lắm, chỉ có số ít là trường hợp đặc biệt mà thôi."
Lão Phong Tử lập tức đáp với vẻ nghiêm túc.
"Đúng vậy, ngoại trừ Ngoan Nhân Đại Đế và Vô Thủy Đại Đế ra thì thật ra cũng chỉ còn mấy người như Bất Tử Thiên Hoàng và Đế Tôn còn sống!"
Diệp Phàm nhanh chóng bổ sung.
"Cái gì? Bất Tử Thiên Hoàng còn sống? Đế Tôn vẫn còn sống sao? Đây không phải là mấy người của thời đại Thần Thoại hay sao?"
Hiển nhiên Thanh Đế cũng đã từng nghe nói tới chuyện của hai người này, một người là chủ nhân Thiên Đình trước kia, người còn lại là thần linh được Thái Cổ Vạn Tộc tôn kính, tên tuổi của bọn họ đều cực lớn.
Vậy mà hai người này vẫn còn sống sao? Vô Thủy Đại Đế cũng còn sống?
Thanh Đế lập tức cảm thấy mình ở trong thiên địa này lại nhỏ bé như vậy!
"Đừng gấp Thanh Đế, bàn về tu vi chúng ta không theo kịp ngươi nhưng bàn về kiến thức thì ngươi mãi mãi không bằng chúng ta, chúng ta đây đều là khách quen của Thiên Cơ Lâu đã lâu, tin tức của ngươi đã rất lạc hậu rồi đấy!"
Lúc này, Nam Yêu Tề Lân cũng vỗ lên vai Thanh Đế với vẻ ý vị sâu xa.
Khi thấy sắc mặt của những người xung quanh, nhất là Tề Lân thì Thanh Đế cảm thấy im lặng tới cực độ.
Tại thời đại trước đó của hắn thì vị Đại Đế nào không phải là tồn tại cực kỳ vô song cường hãn, vì sao tới giờ phút này khi bản thân bước chân lại lên Bắc Đẩu Cổ Tinh thì lại cảm thấy có vẻ những tên tu sĩ này đều có kiến thức cùng tầm mắt viễn siêu một Đại Đế như hắn?
Thành Tiên Lộ, sống lại nhiều kiếp, đây đều là những bí ẩn vũ trụ mà ngay cả hắn cũng không biết rõ nhưng những tên này lại có thể thuộc và hiểu rõ như lòng bàn tay, giống như bọn hắn đã nghe qua chuyện này rồi vậy.
"Xem ra các ngươi đã nghe được không ít thứ từ miệng của Thiên Cơ Lâu chi chủ!"
Thanh Đế lúc này mới ý thức được một việc rằng không phải do thời đại thay đổi, mà là do trong Thiên Cơ Lâu này ẩn chứa quá nhiều điều thần bí, những người xung quanh này chắc chắn đã cắm rễ tại đây không ít thời gian, nghe được không ít bí văn từ miệng lâu chủ.
Nói đến cuối cùng thì vẫn là do Thiên Cơ Lâu quá cường đại!
"Không cần hỏi thăm tình huống của Ngoan Nhân Đại Đế làm gì, huống hồ vào lúc này thì các ngươi có khi còn không tìm được nàng nữa, đợi đến thời điểm thích hợp thì nàng sẽ tự động tỉnh dậy mà thôi!"

Lâu chủ khoát tay áo, lên tiếng ngăn chặn kế hoạch của những tên này, Ngoan Nhân Đại Đế hiện tại vẫn còn đang ngủ say trong Hoang Cổ Cấm Địa, nàng đang trấn thủ Sinh Mệnh Cấm Khu này thay Hoang Chủ trước kia.
Hoang Cổ Cấm Khu này là Sinh Mệnh Cấm Khu duy nhất không thu gặt thọ nguyên của sinh linh, trước kia người ngủ say cùng trấn thủ nơi này chính là một vị Thánh Thể Đại Thành, hiện tại đổi thành Ngoan Nhân Đại Đế, tất cả đều là đại năng Nhân Tộc.
Nếu dựa theo dòng thời gian thì ít nhất còn phải chờ tới lúc Thành Tiên Lộ có dị động hoặc một lần Hắc Ám Náo Động diễn ra thì nàng mới có thể tỉnh lại.
"Nếu như lâu chủ đã nghiên cứu sâu về Trường Sinh Chi Đạo cùng chỉ ra phương hướng sai lầm trong con đường mà ta đang chọn thì chắc chắn ngươi có biện pháp chỉ dẫn ta tìm được con đường chính xác phải không?"
Thanh Đế mặc dù là thiên kiêu của cả một thời đại nhưng lúc này cũng phải cúi mình mà xin lâu chủ chỉ giáo.

Chương 996. Con đường chứng đạo

"Sống lại nhiều kiếp, việc này không phải là bất khả thi, nhưng mà bất kỳ thứ gì cũng có cái giá của nó cả, ta có một chuyện cần Thanh Đế tương trợ!"
Lưu Tiêu gật đầu một cách hài lòng khi nghe thấy những lời này của Thanh Đế, khi này cuộc đối thoại giữa hai người mới bắt đầu đi vào trọng điểm.
Trên thân Thanh Đế tuy không có công pháp hay bí thuật gì quá đặc biệt, nếu xét về Đế Kinh thì Nhan Như Ngọc đã có đủ rồi.
Lưu Tiêu tốn sức giúp Nhan Như Ngọc mang Thanh Đế về đây ngoại trừ là vì hắn muốn giữ nàng ở lại Thiên Cơ Lâu thì còn vì hắn nhìn trúng một đặc điểm khác trên người của Thanh Đế.
"Lâu chủ thần thông quảng đại như thế, theo ta thấy thì trên Táng Đế Tinh này còn ai hay thứ gì có thể cản đường lâu chủ nữa chứ? Không biết việc ngươi cần ta giúp là gì?"
Thanh Đế lúc này cũng cảm thấy hơi nghi hoặc một tý, nếu dựa theo lẽ thường thì một tồn tại biết rõ con đường thành Tiên, thậm chí rất có thể là một đại năng sống từ nhiều kiếp trước và có thực lực cường đại vô cùng như lâu chủ đây đã hoàn toàn có địa vị như Đại Đế đương thời rồi, thậm chí là địa vị ngang bằng một số Đại Đế nổi bậc nhất.
Dù nhìn sơ qua thì cũng thấy được thái độ của những người trong Thiên Cơ Lâu vô cùng tôn kính lâu chủ, từ đây có thể thấy Thiên Cơ Lâu là một thế lực khá lớn tại Bắc Đẩu Cổ Tinh.
"Cũng không phải như thế, có một số việc ta cũng không thể biết rõ như ngươi được."
"Ngươi là vị Đại Đế đầu tiên trong lịch sử không đi theo con đường bình thường để chứng đạo thành Đế, ta muốn ngươi đem phương pháp đó

truyền dạy lại cho một đệ tử Thiên Cơ Lâu của ta!"
Lúc này Lưu Tiêu mới thật sự lộ ra mục đích chính của mình ra, thì ra đi vòng vo một hồi thì mục đích cuối cùng của lâu chủ vẫn là giúp bốn đệ tử chứng đạo thành Đế!
Khi đám người Vương Đằng nghe tới đây thì bắt đầu trở nên kích động cùng cực kỳ biết ơn lâu chủ, bọn hắn không ngờ rằng lý do lâu chủ tìm Thanh Đế về đây là vì giúp đỡ bọn hắn.
"Ngươi muốn hỏi về việc chứng đạo bằng cách đi tới cuối Thí Luyện Cổ Lộ?"
Thanh Đế lúc này cũng bắt đầu hiểu rõ lý do của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, y nhìn sang bốn đệ tử bên người lâu chủ.
Những năm nay hắn chỉ ở trong Hoang Tháp để nghiên cứu, chưa từng đi ra ngoài nên không biết được bốn người trước mặt này có danh khí ra sao. Nhưng tu vi của cả bốn đều vô cùng kinh người, hơn nữa tất cả đều mang theo thể chất cùng tư chất nghịch thiên, dù Thanh Đế so sánh bọn hắn với bản thân thì cũng không có quá nhiều sự chênh lệch, điểm này khiến Thanh Đế giật mình không nhẹ.
"Không sai, áp chế của Đạo Ngân đến từ Thiên Địa Pháp Tắc, từ trước đến nay Đại Đế chứng đạo đều là lấy thân độ kiếp sau đó được Hoàng Đạo Pháp Tắc công nhận, tiếp tục dung hợp Thiên Tâm Ấn Ký và thành Đế, xưa đến nay không hề có ngoại lệ!"

"Cho dù thiên kiêu siêu phàm như Bất Tử Thiên Hoàng, người mang theo huyết mạch Thần Hoàng đến từ Tiên Vực sau khi vây công thành công Đế Tôn thì cũng không thể đột phá ngay được, hắn cũng phải tự phong mình vào Thần Nguyên để chờ đợi Đạo Ngân của Đế Tôn tiêu tán."
"Nhưng chỉ có một mình ngươi là ngoại lệ, thời đại của ngươi đúng lúc là thời đại Hoang Cổ, sau khi Vô Thủy Đại Đế biến mất thì Đạo Ngân của y vẫn chưa tiêu tán, lúc ấy điều kiện để chứng đạo thành Đế vẫn chưa được tập hợp đủ nhưng cuối cùng ngươi vẫn có thể chứng đạo được!"
Lưu Tiêu đương nhiên là nắm rõ quá trình chứng đạo của Thanh Đế như lòng bàn tay, nếu không thì hắn cũng không tốn công tốn sức đem Hoang Tháp cùng Thanh Đế về Thiên Cơ Lâu.
Nhưng Lưu Tiêu cũng chỉ biết sơ về quá trình và kết quả ra sao thôi, còn về việc phải làm gì tại chỗ sâu nhất của Thần Thoại Cổ Lộ thì cũng chỉ có Thanh Đế là biết rõ nhất.
Nếu nói về thực lực thì hắn rất tự tin vào bốn người đệ tử của mình, hiện tại chỉ thiếu phương pháp chứng đạo thành Đế mà thôi, nếu như cả bốn đều muốn chứng đạo thì cần phải tìm bốn phương pháp chứng đạo khác nhau mới được.
"Lâu chủ quả nhiên là biết rõ về những gì ta đã trải qua, nhưng con đường chứng đạo này của ta lại là một con đường chết, người khác khó mà đi trên con đường này được, trong Thần Thoại Cổ Lộ nguy hiểm trùng trùng, càng về sau thì càng nguy hiểm hơn, ta không đề nghị lâu chủ cho đệ tử của mình

đi con đường này!"
Sau khi nghe xong lời của lâu chủ thì Thanh Đế trả lời lại một cách cực kỳ nghiêm túc.
Một khi đi sâu vào trong Thí Luyện Cổ Lộ thì vô cùng nguy hiểm chứ đừng nói là đi tới Đế Quan - chỗ sâu nhất trong Thí Luyện Cổ Lộ để cướp đi Thiên Địa Đạo Quả, cho dù Thanh Đế lúc đó cũng chỉ đang liều mạng đánh cược, vận khí chiếm một phần rất quan trọng nên cách làm của hắn khó mà phục chế lại.
"Trong Thiên Cơ Lâu không có bốn chữ không thể làm được, chỉ cần có người thành công thì ta sẽ có cách tái hiện lại, chỉ cần ngươi đem quy trình cụ thể nói cho một trong bốn đệ tử của ta là được!"
Lưu Tiêu cười cười, hắn hoàn toàn xem thường khó khăn nguy hiểm mà Thanh Đế vừa nhắc tới.

Chương 997. Thời gian còn lại không nhiều lắm

Việc tiến vào chỗ sâu nhất trong Thí Luyện Cổ Lộ để cướp Thiên Địa Đạo Quả tuy vừa nghe thì cảm giác rất nghịch thiên, nhưng trong số những cách chứng đạo khác mà Thiên Cơ Lâu đang mưu tính thì nó cũng chỉ được coi là bình thường mà thôi!
Ngoại trừ đền bù cho Vương Đằng trong việc y không hưởng được phúc lợi đến từ Đoán Thần Đài cùng Thiên Cơ Cổ Lộ bằng cách cho Vương Đằng chứng đạo tại thiên địa gốc này thì Diệp Phàm theo kế hoạch sẽ chứng đạo trong Thiên Cơ Cổ Lộ, Thánh Hoàng Tử thì đi tới Thế Giới Kỳ Dị chứng đạo, trong hai cách này thì có cách nào không nghịch thiên chứ?
"Nếu như thế thì ta nói cũng được, quy trình cụ thể của việc này cũng không phải quá phức tạp…"
Thanh Đế cũng không ngại chia sẻ việc này cho người khác, dù sao thì hắn có nói ra cho mọi người đều biết nhưng làm được hay không cũng là một chuyện khác.
Đừng nói là những việc cụ thể cần làm sau khi tiến vào chỗ sâu trong Thí Luyện Cổ Lộ, riêng việc có thể đánh xuyên qua Thí Luyện Cổ Lộ thôi thì cũng không có mấy ai trên vũ trụ này có thể làm được rồi!
"Diệp Đồng, đây là con đường của ngươi, đừng ngại ngùng!"
Lâu chủ quay đầu về phía Diệp Đồng rồi lên tiếng.
Thật ra cũng có những cách khác để chứng đạo thành Đế, nhưng mà đúng lúc Nhan Như Ngọc tới Thiên Cơ Lâu tìm Thanh Đế nên Lưu Tiêu mới thuận nước đẩy thuyền, chọn cách mà Thanh Đế chứng đạo khi xưa.
Sau khi Vương Đằng thắng trăm trận sau đó kết thành Ma Thai, lột xác trọng sinh và chứng đạo thành Đế thì Diệp Đồng sẽ dựa theo phương pháp chứng đạo của Thanh Đế mà đi vào Thí Luyện Cổ Lộ để cướp Thiên Địa Đạo Quả, từ đó thiên địa sẽ cùng lúc có hai vị Đại Đế!

Thanh Đế cũng là một người thành thật, sau khi đồng ý với lâu chủ thì hắn cũng không do dự gì mà truyền thụ hết tất cả kiến thức của bản thân khi xưa cho Diệp Đồng, thậm chí hắn còn tặng cho Diệp Đồng những gì hắn lĩnh ngộ tại Đế Quan khi xưa!
Tuy hắn không tin rằng trên đời này sẽ có người thứ hai tái hiện được thành tựu như hắn nhưng nếu Thiên Cơ Lâu chi chủ đã có tự tin như thế, thêm việc tên Diệp Đồng này có thiên phú không tồi, cuối cùng hắn vẫn quyết định dốc hết vốn liếng truyền thụ cho Diệp Đồng.
Diệp Đồng tĩnh tâm nghe chỉ bảo, sau một hồi lâu thì hắn cũng hiểu được một số việc cần làm.
Lúc này mọi người trong Thiên Cơ Lâu cũng khá là hiếu kỳ trước những kiến thức mà Thanh Đế truyền dạy cho Diệp Đồng, có vài người muốn xích lại gần để nghe rõ hơn nhưng chỉ nghe được mơ hồ mấy chữ.
Hơn nữa trong lúc giảng đạo thì những lời của Thanh Đế nói ra vô cùng mịt mờ cùng khó hiểu, dù cho nghe được thì bọn hắn cũng không lĩnh ngộ được bao nhiêu.
Lĩnh ngộ Đại Đạo của Thanh Đế tại Đế Quan, đây không phải là thứ mà những tu sĩ Tiên Đại Bí Cảnh bình thường có thể nghe hiểu được, chỉ có những đệ tử Thiên Cơ Lâu có thiên phú cực cao mới có thể nghe được một chút ít.
Sau khi giao lưu một lúc lâu thì Thanh Đế cũng nói xong, ngay cả hắn cũng không ngờ rằng tên đệ tử Thiên Cơ Lâu này vậy mà lại có ngộ tính cao như thế, tên này sau khi nghe xong thì lại hiểu hết toàn bộ những gì mà hắn truyền thụ.
"Đệ tử của lâu chủ có vẻ cũng không phải là một người bình thường, dù là ngộ tính hay tu vi cũng hoàn toàn vượt qua đại đa số người trong vũ trụ này, xem ra Đại Đế chứng đạo của thời đại này chắc chắn xuất hiện trong Thiên Cơ Lâu rồi!"
Sau khi Thanh Đế hết ngạc nhiên thì cũng lên tiếng tán thưởng.
"Đại Đế thì tính là gì, chờ mong của lâu chủ chính là cả bốn người đều chứng đạo thành Đế kìa!"
Nhưng lúc này Đoạn Đức lại lên tiếng cười nhạo Thanh Đế!
"Cả bốn người đều chứng đạo thành Đế, việc này sao có thể xảy ra được chứ?"
Thanh Đế nghi hoặc vô cùng.
"Bởi vì chuyện này là không thể nên lâu chủ mới muốn hóa nó thành có thể đó, đây cũng là lý do lâu chủ muốn biết được phương pháp chứng đạo khi xưa của ngươi!"
Diệp Phàm đã biết rõ tâm tư của lâu chủ nên cũng lên tiếng.
Khi Thanh Đế truyền thụ tất cả cho Diệp Đồng xong thì cũng là lúc cả bốn đại đệ tử Thiên Cơ Lâu chuẩn bị hoàn tất, việc còn lại chỉ là tu hành tới cảnh giới Chuẩn Đế mà thôi.
Trong bốn người thì Diệp Phàm là người có tu vi tiếp cận với Chuẩn Đế nhất, sau khi độ kiếp trong Thái Sơ Cổ Quáng thì hắn đã đạt tới cảnh giới

Đại Thánh.
Mà ba người còn lại thì lúc này đều đang ở cảnh giới Thánh Nhân Vương.
"Tiếp theo chúng ta không cần áp chế tu vi để tu hành nữa, có thể độ kiếp thì nhanh chóng độ, thời gian còn lại cho chúng ta không còn nhiều lắm đâu!"
Lưu Tiêu lúc này gật đầu sau đó lên tiếng phân phó.
Thiên Cơ Lâu đã giáng lâm thế giới này cũng được nửa tháng rồi, nếu dựa theo thời gian thì bọn hắn chỉ còn một nửa thời gian ở lại mà thôi, dựa theo tốc độ thăng cấp như lúc trước thì cả bốn người này khó mà chứng đạo thành Đế kịp.
"Chúng ta đã biết rồi lâu chủ, chắc chắn chúng ta sẽ nâng cao tiến độ tu hành lên!"
Vương Đằng, Diệp Phàm, Diệp Đồng cùng Thánh Hoàng Tử đồng thanh!

Chương 998. Việc bất khả thi

Cùng lúc đó tin tức về việc Thanh Đế ra khỏi Hoang Tháp hiện thân trong Thiên Cơ Lâu cũng được truyền khắp Bắc Đẩu Cổ Tinh!
Thanh Đế khác với những Đại Đế đã từng chứng đạo trong lịch sử khác, hắn chính là Đại Đế gần với thời đại này nhất, cho nên không ít người trong vũ trụ này, nhất là những thế lực Thiên Ngoại kia đều đã từng chứng kiến qua Thần Uy của Thanh Đế!
Các thế lấn xâm lấn từ Thiên Ngoại đang đóng quân tại Bắc Đẩu Cổ Tinh hiện tại đang nháo nhào hết cả lên, nhất là Liên Hợp Hạm Đội của Vĩnh Hằng Tinh Vực.
"Cái gì? Thanh Đế lại hiện thế à? Hiện tại còn đang ở Thiên Cơ Lâu?"
Hiện trong phòng điều khiển chính của Liên Hợp Hạm Đội của Vĩnh Vực, tất cả các gia chủ gia tộc đều đã đứng ngồi không yên.
Thanh Đế chính là một trong những Đại Đế có thanh danh vang dội nhất tại Vĩnh Hằng Tinh Vực, trước khi Thanh Đế chứng đạo thì hắn đã tới Thí Luyện Cổ Lộ bằng Kỳ Sĩ Phủ, trong đó hắn đã từng đi qua Vĩnh Hằng Tinh Vực.
Tuy lúc ấy Thanh Đế vẫn chưa chứng đạo thành Đế nhưng hắn đã đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, gần như hắn không sợ bất kỳ lần vây công nào tại Vĩnh Hằng Tinh Vực, thậm chí hắn còn giết tới mức tất cả mọi người trên Vĩnh Hằng Tinh Vực vừa nghe tên liền sợ mất mật!
Nhưng sau khi chứng đạo thì vị đại năng vô thượng này lại biệt vô âm tính, ai cũng tưởng rằng qua vạn năm thì Thanh Đế đã tọa hóa rồi, không ngờ lúc này lại có tin tức Thanh Đế vẫn còn sống và đang ở trong Thiên Cơ Lâu, việc này sao có thể không khiến người khác khiếp sợ được cơ chứ!
"Thiên Cơ Lâu thật sự là một nơi kinh khủng, không lẽ bọn hắn có khả năng nghịch chuyển sinh tử hay sao? Dù là Thần Vực liên thủ với Thần Đình cũng không thể làm gì được Thiên Cơ Lâu!"
Gia chủ của Lan Thác gia tộc nhanh chóng lên tiếng cảm thán, trước kia hắn

là người lên tiếng mạnh mẽ nhất trong việc kết tội đệ tử Thiên Cơ Lâu ăn cắp mảnh vỡ của Đạo Diễn Thần Y, nhưng hiện tại hắn lại lộ ra bộ dáng không muốn trêu chọc Thiên Cơ Lâu.
"Đúng vậy, may mà lúc trước chúng ta không xúc động tới mức dốc toàn lực tấn công Thiên Cơ Lâu, nếu không thì giờ đây người gặp nạn đã là chúng ta rồi!"
Những gia chủ khác cũng lên tiếng phụ họa theo.
"Thanh Đế vậy mà vẫn chưa bỏ mình sao? Vậy là tin tức được truyền từ Thiên Cơ Lâu khi trước là thật! Vô Thủy Đại Đế, Ngoan Nhân Đại Đế vẫn còn tồn tại trên thế gian!"
Gia chủ Tề gia lúc này cũng nhịn không được mà suy nghĩ sâu xa, đầu đầy mồ hôi, tên tuổi của Vô Thủy Đại Đế cũng là một điều cấm kỵ trên Vĩnh Hằng Tinh Vực bọn hắn, trong nhiều hành trình lịch luyện của Vô Thủy Đại Đế thì y đã từng giáng lâm lên Vĩnh Hằng Tinh Vực, còn thiếu một chút nữa là y đã đánh bể chủ tinh của bọn hắn rồi!
"Xem ra sau này dù tốn cái giá lớn bao nhiêu thì chúng ta cũng phải giao hảo với Thiên Cơ Lâu, nếu không sau này dù có cướp được Hoàng Sào vào tay nhưng bản thân chưa chắc hưởng thụ được chỗ tốt từ bảo địa này!"
Tất cả gia chủ đồng loạt gật đầu, ai cũng đồng ý với cái nhìn này!
Lúc này bên trong Hoàng Sào cũng không khác gì Vĩnh Hằng Tinh Vực, vô số Cổ Tộc chia ra các nơi, mỗi tộc đều có một vị Đại Thánh cầm đầu để thảo luận!
"Thanh Đế thật sự xuất hiện trong Thiên Cơ Lâu sao? Ngươi không nhìn lầm đấy chứ?"
Thần Hoàng Tử cẩn thận tra hỏi lại thám tử được phái tới dò thám Thiên Cơ Lâu, nhưng lần nào cũng là một câu trả lời khẳng định.
Thật ra Bất Tử Sơn cách Thần Thành không quá xa, nếu như muốn kiểm chứng thì Thần Hoàng Tử chỉ cần bay nhẹ qua là có thể kiểm chứng được rồi.
"Nếu như Thanh Đế thật sự gia nhập vào Thiên Cơ Lâu thì phiền phức lớn rồi!"
Bất Tử Đạo Nhân sau khi nghe xong thông tin này thì lắc đầu, bộ dạng buồn rầu phi thường.
Nếu việc này là thật thì trong Thiên Cơ Lâu sẽ xuất hiện một vị cao thủ Đại Đế, trong quá khứ thì Thiên Cơ Lâu có không ít khách nhân là cường giả của các tộc nhưng Hoàng Sào cũng không quá lo lắng, cùng lắm bọn hắn phải đối mặt với cao thủ Chuẩn Đế là Cái Cửu U thôi.
Khi khai chiến thì chủ lực bọn hắn cần phải đối phó cũng chỉ có đệ tử Thiên Cơ Lâu, những người còn lại có thể tự bảo vệ mình là không tệ rồi.
Nhưng Thanh Đế thì khác, đây chính là vị Đại Đế gần thời đại này nhất, danh hào cùng truyền thuyết của hắn không ít!
Thanh Đế vừa xuất hiện thì việc tiến đánh Thiên Cơ Lâu trở nên cực độ khó khăn, bọn hắn không thể nào không quan tâm một tồn tại cường đại tới cực độ như Thanh Đế được.

“Không ngờ Thanh Đế lại vẫn còn sống, hơn nữa lại còn xuất hiện tại Thiên Cơ Lâu nữa chứ, cơ hội thắng của chúng ta ở đâu!”
“Xem ra đủ loại tin tức được truyền từ Thiên Cơ Lâu ra là thật, Vô Thủy Đại Đế, Ngoan Nhân Đại Đế cũng thật sự còn sống!”
“Hiện tại chỉ là Thanh Đế, lỡ sau này ngay cả Vô Thủy Đại Đế cũng xuất hiện trong Thiên Cơ Lâu thì sao?”
Đại đa số các Cổ Tộc theo Hoàng Sào khi nghe được tin tức vừa rồi thì đều hoảng loạn hết cả lên, trong đó có không ít người đã bắt đầu hối hận vì sao bản thân không đi theo Hỏa Lân Tử để đầu nhập vào Thiên Cơ Lâu!
Lúc đó những người theo phái chủ chiến như bọn hắn vẫn không hiểu được Thiên Cơ Lâu rốt cuộc mạnh tới mức độ ra sao nên mới dám kêu gào liên tục như vậy, bọn hắn tưởng rằng Thiên Cơ Lâu cũng chỉ là một con cọp giấy mà thôi.
Nhưng khi Thiên Cơ Lâu bắt đầu cho thấy nanh vuốt của mình bằng việc Thanh Đế xuất hiện thì bọn hắn hối hận cũng đã muộn rồi!
Qua đây bọn hắn cũng thấy rõ được thực lực của Thiên Cơ Lâu ra sao!
Nếu như bọn hắn muốn cương tới cùng với Thiên Cơ Lâu thì phỉa đánh nhau chính diện với Thanh Đế! Đây quả thật là một chuyện bất khả thi!

Chương 999. Chỉ là một thao tác bình thường mà thôi

“Mọi người không cần kinh hoảng, mặc kệ là Thanh Đế đã sử dụng cách nào để sống tiếp nhưng dù sao hiện tại cũng cách thời đại của hắn vài vạn năm, không có ai là trốn được hạn chế của thọ nguyên cả, hiện tại hắn cũng không có thực lực như thời toàn thịnh đâu!”
Thần Hoàng Tử là người bình tĩnh nhất lúc này, hắn bắt đầu liệt kê những trọng điểm.
“Đúng vậy, nếu theo thời gian thì dù có cách để kéo dài tuổi thọ nhưng đó cũng chỉ là kéo dài hơi tàn mà thôi, chắc chắn không thể nào nắm giữ thực lực Đại Đế.”
Bất Tử Thiên Đao gật đầu đồng ý.
“Huống hồ Thanh Đế cũng chỉ xuất hiện trong Thiên Cơ Lâu mà thôi, không nhất định hắn sẽ là khách nhân của Thiên Cơ Lâu, lỡ như Thiên Cơ Lâu chi chủ mới là người cầu cạnh Thanh Đế thì sao!”
Bất Tử Thiên Hậu cũng lên tiếng châm chọc.
“Thần Hoàng Tử! Có tin tình báo từ thám tử, Thiên Cơ Lâu chi chủ hiện tại đang muốn giúp Thanh Đế sống lại đời thứ hai, quay về đỉnh phong!”
Khi lời của Bất Tử Thiên Hậu vừa dứt thì bỗng có người la lên một cách vội vã!
Các Cổ Tộc trong Hoàng Sào đang tự an ủi lẫn nhau khi nghe tới tin tức này thì đều ngơ ngác, không ai là không cảm thấy kinh ngạc!
Coi như Bất Tử Đạo Nhân cùng Thần Hoàng Tử từ đầu tới nay đều rất

bình tĩnh nay cũng chấn kinh không ít!
Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này lại có bản lĩnh giúp cho Thanh Đế sống lại đời thứ hai, quay về đỉnh phong sao?
Đây quả thật là muốn nghịch thiên, trong Thiên Cơ Lâu này rốt cuộc còn bao nhiêu bí mật và Thần Thông mà bọn hắn không biết nữa chứ!
Cùng lúc đó thì khung cảnh trong Thiên Cơ Lâu náo nhiệt vô cùng, Thanh Đế giáng lâm Thiên Cơ Lâu và có vẻ không có ý định rời đi, việc này khiến mọi người vui vẻ không thôi.
Thanh Đế dù sao cũng là một vị Đại Đế mang tâm tính thiện lương, trong lòng vẫn mang ý định muốn cho tam tộc thái bình cho nên khi thấy tình cảnh trong Thiên Cơ Lâu như hiện tại thì Thanh Đế cũng cảm thấy rất vui!
Khi các thế lực trên Bắc Đẩu Cổ Tinh này nghe tới tin tức Thanh Đế vẫn còn chưa bỏ mình và đang hiện diện trong Thiên Cơ Lâu thì ai nấy cũng kích động, tất cả đều đang muốn đổ xô tới Thiên Cơ Lâu!
"Lâu chủ, còn việc tổ tiên của ta sống lại đời thứ hai thì sao?"
Nhan Như Ngọc sau khi thấy Thanh Đế nói chuyện xong với Diệp Đồng thì cũng nhanh chóng lên tiếng, Diệp Đồng lúc này cũng đã được lợi ích không nhỏ.
Việc mà Nhan Như Ngọc quan tâm nhất lúc này chính là thọ nguyên còn lại của Thanh Đế, dù sao qua miệng lâu chủ thì nàng cũng biết được tổ tiên sống tới hiện giờ công lớn là vì Hoang Tháp, hiện tại khi Thanh Đế quyết định không sống trong Hoang Tháp nữa thì thọ nguyên là một vấn đề cực kỳ đáng lưu tâm.
"Yên tâm, chuyện ta đã nói ra thì chắc chắn sẽ làm được!"
Lâu chủ lập tức gật đầu, từ trước tới nay lâu chủ chưa từng vi phạm hứa hẹn với ai bao giờ, đương nhiên hắn sẽ giúp Thanh Đế vượt qua cửa ải khó khăn này.
"Lâu chủ, nếu như Thanh Đế đã quyết định không quay về trong Hoang Tháp thì chúng ta nên xử trí nó như thế nào?"
Lúc này Lão Phong Tử lên tiếng hỏi một cách hiếu kỳ.
Sau khi Nguyên Thần của Thanh Đế rời khỏi Honag Tháp thì thứ này vẫn xoay tròn không dứt trong Thiên Cơ Lâu, nhưng cũng chỉ là quay tròn mà thôi, không có nguy hại gì cả.
"Ta vẫn không thể làm rõ được huyền bí bên trong Hoang Tháp, chỉ biết trong đó chứa đựng vô số biến hóa, cộng thêm công năng trì hoãn thời gian so với bên ngoài, sau khi tốn nhiều công sức chống lại Khí Linh trong đó thì ta mới có thể đoạt được một vùng thế giới thuộc về chính ta ở trong Hoang Tháp."
Thanh Đế lúc này nhìn về phía Hoang Tháp sau đó nói ra.
Hoang Tháp này quả thật là một Tiên Khí cực kỳ thần kỳ, Đế Binh hoàn toàn không thể so sánh với nó được.
"Hoang Tháp này xuất thế từ trong Âm Phần của Yêu Đế, nếu đưa nó về đó thì cũng không ổn, thôi vậy cứ cất tạm nó ở chỗ này đi!"
Lưu Tiêu cũng không nghĩ quá nhiều mà vung tay lên một cái, Bí tự "Binh"

trên tay hắn phát sáng sau đó quấn xung quanh Hoang Tháp.
Bỗng Hoang Tháp trở nên chấn động, Khí Linh trong đó thậm chí còn chưa kịp giãy dụa thì quyền khống chế của Hoang Tháp đã bị Bí tự "Binh" khống chế.
"Vậy là xong rồi sao? Do ta cảm giác nhầm hay sao mà ta lại thấy nó gần như không giãy dụa gì thế?"
Ngay cả Thanh Đế thấy một màn này thì cũng không nhịn được mà kinh ngạc, phải biết rằng trước kia khi thọ nguyên của hắn còn sung túc, trạng thái cực thịnh thì khi vào trong Hoang Tháp cũng tránh không được một trận khổ chiến, tốn biết bao nhiêu công phu mới có thể chế phục được một phần của Khí Linh.
Hiện tại lâu chủ Thiên Cơ Lâu chỉ cần vung tay một cái thôi thì đã khiến cho Hoang Tháp từ bỏ đề kháng và bị lâu chủ thu vào trong Thần Thức, biến mất không thấy.
Đây quả thật là quá không công bằng!
"Đây chỉ là một thao tác bình thường mà thôi, không nên kinh ngạc làm gì!"
Đoạn Đức khi thấy cảnh này cũng cười to rồi lên tiếng.
"Đúng thế, trước mặt lâu chủ thì không cần biết là Đế Binh Kỳ Lân Trượng, Chuẩn Tiên Khí Tru Tiên Kiếm Trận hay là Tiên Khí Hoang Tháp, tất cả đều chỉ cần một cái phất tay thì sẽ trở nên ngoan ngoãn dị thường, không có ngoại lệ!"
Những tu sĩ chỉ cần ở trong Thiên Cơ Lâu một khoảng thời gian thì đều sẽ không còn kinh ngạc trước thủ đoạn thu phục Thần Binh của lâu chủ.

Chương 1000. Các để sống lại đời thứ hai

"Dù là Bí tự "Binh" cũng không thể có hiệu quả mạnh mẽ như thế được, quả thật là thần kỳ tới cực điểm."
Thanh Đế thấy một màn kỳ diệu này thì càng trở nên khâm phục lâu chủ hơn.
Những thủ đoạn của lâu chủ trong mắt của những cao thủ có tu vi cao thâm thì chúng càng trở nên bất khả thi, dù cho là một đại năng Đại Đế như Thanh Đế cũng không thể nhìn thấy được.
Cao thủ có tu vi càng cao thì càng biết được hạn chế của bản thân ở đâu, thế nên khi bọn hắn đối mặt với người gần như không thể dò ra hạn cuối như lâu chủ thì bọn hắn càng trở nên ngạc nhiên.
"Giờ chúng ta nói tới việc sống lại đời thứ hai!"
Lưu Tiêu thu hồi Hoang Tháp vào trong Thần Thức của bản thân sau đó chỉnh trang y phục rồi lên tiếng.
Thanh Đế thu hồi vẻ mặt kinh ngạc rồi gật đầu, mặc dù hắn là một Đại Đế vô địch cả một thời đại nhưng bộ dáng bây giờ của hắn rất giống một học sinh đang thỉnh giáo thầy của mình.

“Nói chung, không ít Đại Đế trong lịch sử đã sống lại kiếp thứ hai, nhưng trong số bọn hắn thì đại đa số đều thông qua việc sử dụng Bất Tử Thần Dược, chỉ có Ngoan Nhân Đại Đế là trường hợp đặc biệt mà thôi!”
“Ngươi thì do vấn đề về xuất thân cùng với thể chất đặc thù, không thể sử dụng Bất Tử Thần Dược được, nhưng sống lại đời thứ hai không phải chỉ có một cách là sử dụng Bất Tử Thần Dược.”
Lâu chủ huyễn hóa ra đủ loại dị tượng, Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công trong Thần Thức tỏa ra kim quang chói mắt, Loạn Cổ Kinh, Hư Không Kinh cùng Cô Chi Bảo Thuật của Cô chi nhất tộc trong Thái Cổ Thập Hung nhanh chóng dung hợp lại với nhau.
Một Hư Không Trận Văn tụ hợp đủ ba loại Đế Kinh nhanh chóng hiện lên dưới chân mọi người trong Thiên Cơ Lâu nhờ Tiên Khí của lâu chủ.
Hư Không Trận Văn cường thế tới cực điểm này cực kỳ giống với gợn sóng mà Hư Không Kinh do Hư Không Đại Đế sáng tạo phát ra, khiến cho những người tu luyện Hư Không Kinh như Cơ Tử cảm thấy quen thuộc vô cùng.
Chỗ khác biệt duy nhất thì gợn sóng của Hư Không Kinh hoàn toàn không kinh khủng với cường đại như Hư Không Trận Văn trước mắt này.
Trân Văn trước mắt này chỉ tốn một ít thời gian thôi là đã có thể lan tràn ra khắp Thiên Cơ Lâu, Tiên Quang chấn động liên tục, nó cho người khác một cảm giác rằng như họ đang dẫm lên một thanh Đế Binh vậy!
Đối với đại đa số người trong Thiên Cơ Lâu thì đây chính lần đầu tiên bọn hắn thấy được lâu chủ xuất thủ một cách toàn lực!
Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công hoạt động hết công suất, đương nhiên sẽ khiến tất cả mọi người chấn kinh rồi!
“Không ngờ ta lại có cơ hội nhìn thấy lâu chủ tự mình xuất thủ, thật sự là quá may mắn!”
“Quả nhiên dù cho có bao nhiêu cao thủ hay thế lực tấn công Thiên Cơ Lâu thì lâu chủ vẫn là người mạnh nhất!”
“Đương nhiên rồi, những tên như Thần Đình Thần Vực chi chủ gì đó sao xứng để lâu chủ tự mình xuất thủ được chứ?”
Đám người trong Thiên Cơ Lâu ai nấy đều trở nên hưng phấn vô cùng, bọn hắn nhìn về phía Hư Không Trận Văn trong Thiên Cơ Lâu với hai mắt nóng rực.
Lực lượng của lâu chủ đang tu luyện hoàn toàn không thuộc về phiến thiên địa này! Nhưng xét về uy lực thì nó còn hơn xa cả ta! Thực lực của Thiên Cơ Lâu chi chủ thật sự là thâm khả bất trắc!”
Thanh Đế nhắm mắt lại để cảm nhận Tiên Khí của lâu chủ một tý, sau một hồi lâu thì y cũng phát hiện bản thân không thể nào nghiên cứu hay thăm dò sâu vào trong đó được, ngoại trừ thần lực vô cùng vô tận thì hắn không cảm ứng được gì khác cả!
“Trừ Bất Tử Thần Dược ra thì đốn ngộ Trường Sinh Chi Đạo cũng có thể sống lại đời thứ hai, nếu như có bản lĩnh thì có thể dung hợp Vạn Kinh, Vạn Đạo vào cơ thể sau đó rèn luyện được Hỗn Độn Thể thì cũng có thể

sống lại, đương nhiên nếu ngươi muốn thì học theo cách tự chém của Ngoan Nhân Đại Đế cũng không sao."
Lưu Tiêu dựa theo những cách sống lại của Diệp Phàm, Ngoan Nhân cùng Vô Thủy sau đó báo lại cho Thanh Đế, hắn cũng đã tổng hợp tất cả lại thành một danh sách.
"Trong những phương pháp này thì có vẻ không có cái nào là khả thi cả!"
Nhan Như Ngọc cảm thấy có chút nóng nảy, lĩnh ngộ Trường Sinh Chi Đạo vô cùng hư vô mờ mịt, còn việc rèn ra Hỗn Độn Thể thì không thể làm trong thời gian được, cuối cùng là tự chém, việc này thì dễ, bất kỳ Đại Đế nào cũng có thể làm được cả.
Nhưng mà tự chém của lâu chủ nói khác với tự chém của các Chí Tôn Cấm Khu, tự chém ở đây giống như Loạn Cổ Đại Đế, Ngoan Nhân Đại Đế, Thần Thông đó là chặt đứt căn nguyên, bản ngã của bản thân để thuế biến trọng sinh.
Phương pháp này cực kỳ khó khăn, ngoại trừ yêu cầu Thần Thông ra thì còn yêu cầu tư chất nữa, không phải ai muốn tự chém cũng được đâu, nếu như thế thì Đấu Chiến Thánh Hoàng, Thái Dương Cổ Hoàng đâu cần chờ tới lúc chết già.
"Đúng vậy, cả ba phương pháp này hiện tại đều là bất khả thi, nhưng ta nói cho ngươi biết chỉ là để ngươi chuẩn bị sẵn thôi, ta chỉ giúp ngươi sống lại đời thứ hai!"
"Còn về phần đời thứ ba, thứ tư hay thậm chí là ngươi muốn trùng kích Hồng Trần Tiên thì ta cũng sẽ không trợ giúp gì nữa."
Lưu Tiêu gật đầu sau đó nói ra suy nghĩ của bản thân.

Chương 1001. Thành Tiên Trì

"Lâu chủ rộng lượng, không chỉ giải quyết việc khẩn cấp giúp ta mà còn vẽ sẵn con đường sau này cho ta nữa, Thanh Đế vô cùng cảm kích!"
Thanh Đế nghe xong thì cũng hiểu được ý của lâu chủ, y không chỉ giải quyết hạn chế về thọ nguyên của bản thân mà còn hy vọng mình tiếp tục bước lên được một bước, thậm chí là đạp tới cảnh giới Hồng Trần Tiên.
Đối với Lưu Tiêu thì Thanh Đế chính là một trong những người hắn cảm thấy tiếc nuối nhất trong nguyên tác, tư chất của y hoàn toàn sánh vai được với Diệp Phàm hay Vô Thủy, nhưng mà lại chọn lầm đường, không thì trên đời sẽ có tới bốn tên Hồng Trần Tiên.
Hiện tại Lưu Tiêu đã giúp bước đầu cho Thanh Đế rồi, còn đi xa tới đâu thì chỉ có thể xem bản lĩnh của y tới mức nào rồi.
"Nếu như thế thì Hư Không Trận Văn này dùng để làm gì thế lâu chủ?"
Ánh mắt của Diệp Phàm chứa đầy hưng phấn, trong số những cường giả mà hắn đã từng thấy thì chỉ có lâu chủ mới có thể khiến hắn phát khiếp mà thôi.
"Nếu như không dựa vào lĩnh ngộ, Hỗn Độn Thể hay là Bất Tử Thần Dược để sống lại đời thứ hai thì cách dễ nhất là Thành Tiên Trì."

“Thần Thông cùng với Hư Không Trận Văn này sẽ chuyển dời Thanh Đế tới phụ cận của Thành Tiên Trì, người không liên quan không cần đi cùng, đứng cách xa trận văn ra một tý.”
Thành Tiên Trì này cắm rễ tại một mảnh vỡ đại lục, chính là một trong những bảo địa thần bí nhất vũ trụ này, tuy nhiên do đường xá xa xôi nên Lưu Tiêu không thể mang theo Thiên Cơ Lâu bay qua, tạm thời chỉ có thể sử dụng trận văn.
Nhưng mà dù nói như vậy vẫn không có ai chịu rời khỏi Hư Không Trận Văn cả, thậm chí còn có càng nhiều người nhanh chóng chạy vào nữa.
Dù sao việc lớn như Thanh Đế tới Thành Tiên Trì để sống lại đời thứ hai cũng không xảy ra thường xuyên, nếu như bỏ lỡ thì tiếc lắm.
“Nếu thế thì tất cả đứng im.”
Lưu Tiêu cũng không có cách nào khác, chỉ nhanh chóng vỗ tay một cái, toàn bộ Hư Không Trận Văn nhanh chóng vận chuyển, tất cả đều cảm nhận được Tiên Khí xung quanh!
Hư Không Trận Văn phát ra một nguồn năng lượng lớn tới mức Thanh Đế cũng không thể tưởng tượng nổi, trong nháy mắt thì tất cả đã biến mất và xuyên qua hư không, lúc mở mắt thì tất cả đã ở phương xa!
Lúc này xung quanh mọi người đã bị Hư Không bao phủ, chớp mắt bọn hắn đã tới gần Thành Tiên Trì.
Thành Tiên Trì có thể nói là cách Thần Thành của Nhân Tộc mấy ngàn vạn dặm, không ngờ Hư Không Trận Văn mà lâu chủ vừa vẽ ra lại có thể truyền tống nhiều người tới một nơi xa như vậy, trong mắt mọi người thì Thiên Cơ Lâu quả là một nơi thần kỳ.
“Thần Thông có thể khống chế không gian một cách cường đại như thế thì thậm chí có tu luyện Hư Không Kinh tới mức tối cao cũng không thể làm được!”
Cơ Tử nhịn không được mà lên tiếng tán dương, Thần Thông mà lâu chủ vừa sử dụng tuy nhìn qua thì rất giống Hư Không Kinh nhưng nếu xem hiệu quả thì chênh lệnh như trên trời dưới đất.
Trận Văn trong Thiên Cơ Lâu đã truyền tống mọi người xong xuôi, không ít người tại đây thậm chí còn không biết Thành Tiên Trì là nơi nào nên nhanh chóng nhìn quanh.
“Nhớ kỹ, không thể rời khỏi trận văn này, hiện chúng ta đang ở trong trận văn thì sẽ thấy chỗ cần tới, nhưn một khi rời khỏi thì sẽ phát hiện xung quanh vẫn là Thiên Cơ Lâu mà thôi!”
Lưu Tiêu quay về phía đám người rồi lên tiếng.
Thần Thông này chính là thứ hắn vừa cải tạo từ một chiêu thức công kích trong Hư Không Kinh, bởi vì là mới sáng chế ra nên hiệu quả vẫn còn hơi không ổn định một tý.
Nhưng mà chỉ cần truyền tống tới Thành Tiên Trì là được, không cần quan tâm những tiểu tiết khác.
“Không ngờ qua nhiều năm như thế nhưng nơi này vẫn không có biến hóa gì!”

Thanh Đế thấy Thành Tiên Trì thần bí trước mặt cùng với đủ loại bảo vật thần diệu xung quanh thì lên tiếng.
"Tiên tổ đã từng tới nơi này sao?"
Nhan Như Ngọc lên tiếng dò hỏi.
"Trước khi Thanh Đế tu hành thành hình người thì hắn đã được dưỡng dục ra trong Thành Tiên Trì này, sinh ra từ một mảnh của Lục Đỉnh nên sau này mới có thiên tư cao như vậy."
Lưu Tiêu hiểu rất rõ xuất thân trước kia của Thanh Đế nên nhanh chóng lên tiếng.
"Đúng thế, ngày xưa ta thoát hỏi Thành Tiên Trì, chặt đứt dược tính của Bất Tử Thần Dược và hóa thân thành Yêu Tộc để tu hành, ta sinh ra từ Thành Tiên Đỉnh cho nên lĩnh ngộ rất nhiều trong Tiên Đài Bí Cảnh!"
Thanh Đế nhìn về phía Thành Tiên Trì, mảnh vỡ Lục Đỉnh đã biến mất từ lâu rồi.
"Lâu chủ, hiện tại cần phải làm gì nữa?"
Đám người Thiên Cơ Lâu đi theo phía sau cũng nhanh chóng lên tiếng hỏi lâu chủ.
"Trong Thành Tiên Trì chứa đựng một Thần Thông thai nghén vạn vật, hiện tại ngươi bước vòa trong đó, cố gắng nhớ lại cảm giác bản thân được sinh ra khi xưa!"
Lâu chủ quay sang nói với Thanh Đế.
Thành Tiên Trì thật ra cũng có công năng lột xác trọng sinh, trong nguyên tác thì Diệp Phàm đã sử dụng cách này để sống lại một kiếp.
Thanh Đế gật đầu rồi nhẹ nhàng bước vào Thành Tiên Trì thần kỳ này, chỉ vừa bước vào thôi thì hắn đã cảm nhận được cảm giác thần kỳ khi xưa bản thân cắm rễ tại đây.
Mặc dù Thanh Đế đã tự chặt đứt dược tính của bản thân từ lâu, không còn là một gốc Bất Tử Thần Dược như khi xưa nữa nhưng cảm giác khi bước vào Thành Tiên Trì vẫn như cũ, không thay đổi gì cả!
Thành Tiên Trì sau khi cảm nhận được Hoàng Đạo Pháp Tắc trên người của Thanh Đế thì Kim Quang chảy xuôi trên mặt hồ!
Thanh Đế vốn là tự trảm bản thân trong Thành Tiên Trì để ra ngoài, hiện tại quay lại đây nên toàn bộ Thành Tiên Trì đều có phản ứng vô cùng kịch liệt!

Chương 1002. Kỳ ngộ hiếm có

"Có chuyện gì thế lâu chủ!"
Nhan Như Ngọc lên tiếng một cách kinh ngạc khi thấy một màn trước mắt này, khi Thanh Đế vừa bước vào thì Thành Tiên Trì liền trở nên vô cùng dữ dội, nàng không biết chuyện gì đang xảy ra nữa.
"Đây chính là điểm tốt đó, Thành Tiên Trì không phải là nơi mà ai nó cũng tiếp nhận, tình cảnh hiện tại thì đại diện cho việc nó đã tiếp nhận Thanh Đế rồi, có cơ hội!"
Lâu chủ nhìn thoáng qua Thành Tiên Trì, trên tay y xuất hiên vài tia Tiên

Khí, trong đầu cũng lẩm bẩm Loạn Cổ Kinh.
Bởi vì trước mắt trong đầu của Lưu Tiêu vẫn chưa có Bất Diệt Thiên Công cho nên không có công pháp tự chém của Ngoan Nhân Đại Đế, Lưu Tiêu chỉ có thể tìm một thứ có tính chất giống như vậy là Loạn Cổ Kinh để thay thế.
Dù sao Loạn Cổ Đại Đế cũng là người lĩnh ngộ được một phần Hư Không Kinh cùng Bất Diệt Thiên Công của Ngoan Nhân Đại Đế, Đạo Quyết trong Đế Kinh của hắn cũng kế thừa một số tính chất của Bất Tử Thiên Công!
"Tiếp theo sẽ vô cùng thống khổ, ta sẽ chém tất cả nhân quả tại thời đại này của ngươi, tính luôn cả bản nguyên, công pháp, Hoàng Đạo Pháp Tắc của ngươi có lẽ sẽ phản kháng một ít nhưng cuối cùng vẫn sẽ bị ta chém mà thôi!"
"Sau đó nếu như Thành Tiên Trì chịu tiếp nhận ngươi thì ngươi sẽ sống lại đời thứ hai ở trong này, trọng sinh với một diện mạo hoàn toàn khác, ngươi đã rõ chưa?"
Trên tay Lưu Tiêu lúc này chính là Trảm Ngã Minh Đạo Quyết được trích xuất từ Loạn Cổ Kinh, đồng thời nhờ Hồng Mông Đại Thiên Công mà lực lượng của nó vô cùng kinh khủng.
"Nói như thế thì lần sống lại này cũng sẽ có phong hiểm chứ không phải là sẽ thành công một trăm phần trăm à?"
Thanh Đế vẫn chưa lên tiếng thì đã có người trong Thiên Cơ Lâu nói lớn.
Những lời mà Lưu Tiêu vừa nói thật sự đã biểu đạt một ít nguy hiểm trong quá trình sống lại này, trong nguyên tác thì Diệp Phàm cũng vì thân chịu trọng thương mà bước vào Thành Tiên Trì, sau đó may mắn lột xác sống lại mà thăng hoa trở về!
"Nếu như thất bại thì tiên tổ ta sẽ vẫn lạc trong Thành Tiên Trì này phải không lâu chủ?"
Nhan Như Ngọc hỏi lại một cách đầy lo âu.
"Con đường sống lại đời thứ hai nào cũng chứa đựng vô vàn nguy hiểm, ngoại trừ cách sử dụng Bất Tử Thần Dược là an toàn nhất ra thì lúc Ngoan Nhân Đại Đế tự chém Ma Thai cũng là cửu tử nhất sinh, không có con đường nào là một trăm phần trăm thành công cả!"
Lưu Tiêu thì vô cùng thành thật, khi Nhan Như Ngọc hỏi thì nhanh chóng trả lời thẳng thắn.
Đến cảnh giới trên Chuẩn Đế thì mỗi một bước đều là đi dạo trước Quỷ Môn Quan, đây chính là nhận thức chung của tất cả cường giả.
Nếu như con đường cường giả dễ dàng như vậy thì trên thiên hạ này ai nấy cũng đều là Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên rồi.
"Ta đi theo ngươi đến đây thì trong lòng đã chuẩn bị tâm lý sẵn rồi lâu chủ, ngươi cứ yên tâm, ta sẽ tuân theo kế hoạch của ngươi."
"Dù sao ta cũng là Bất Tử Thần Dược được Thành Tiên Trì nuôi lớn, không thể nào bị nhốt ở đây cả đời được!"
Thanh Đế cười lớn sau đó lên tiếng, bộ dáng không có bất kỳ lo lắng nào.
Con đường tu hành có vô số phong hiểm, đây chắc chắn không phải là lần đầu và cũng không phải là lần cuối, hắn đã quen với việc này.

Năm đó khi hắn xâm nhập Thí Luyện Cổ Lộ một mình và đi tới Đế Quan, cướp Thiên Địa Đạo Quả thì chỉ cần một sai lầm nhỏ thôi cũng sẽ bỏ mình, bị Thiên Địa Đại Đạo bài xích, nhưng cuối cùng hắn vẫn thành công đó thôi. Nếu như không dám gánh chịu nguy hiểm nhưng lại muốn mạnh lên thì quả thật là người si nói mộng.

Đạo lý này không chỉ một mình Thanh Đế biết rõ, đây là một nhận thức chung của các cao thủ như Cái Cửu U, Khương Thái Hư cùng bốn đại đệ tử Thiên Cơ Lâu, tất cả đều gật đầu đồng ý.

Nếu như đặt bọn hắn vào tình cảnh này thì sẽ không ai trong số họ từ chối cả.

"Nếu như lần này Thanh Đế thật sự sống lại được đời thứ hai thì sau này liền có thể sử dụng Bất Tử Thần Dược, đây quả thật là một kỳ ngộ hiếm có!"

"Ngoan Nhân Đại Đế lúc này đã vượt qua năm kiếp, Thanh Đế nếu vượt qua kiếp nạn này thì cũng chắc chắn sẽ đạt tới kiếp thứ ba, Bắc Đẩu Cổ Tinh có hai cao thủ Thiên Đế trấn thủ thì còn sợ gì nữa!"

"Thế nên một ngày nào đó Thiên Cơ Lâu có đột ngột rời đi thì chúng ta cũng không cần lo lắng an nguy của vũ trụ này nữa!"

Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu thảo luận một cách ầm ĩ, ai nấy đều nửa vui nửa buồn trước Thanh Đế.

Lần này Lưu Tiêu giúp Thanh Đế sống lại đời thứ hai cũng có một phần lý do là muốn giúp thiên địa này có thêm một vị Đại Đế đủ cường đại, khi Thiên Cơ Lâu có rời đi thì người này cũng đủ để chấn nhiếp vạn tộc.

Chờ đến khi Vô Thủy trở về, thêm Thanh Đế nữa thì cũng đã đủ đảm bảo an toàn của Già Thiên thế giới rồi, Thiên Cơ Lâu có rời khỏi cũng an tâm hơn phần nào.

"Đã như thế thì ta sẽ bắt đầu đây!"

Khi này Thanh Đế đã ngâm cả người mình vào trong Thành Tiên Trì, đám người Thiên Cơ Lâu đứng xung quanh nhanh chóng lùi về phía sau để nhường đường cho lâu chủ, chỉ còn một mình lâu chủ đứng cạnh Tiên Trì cùng Thanh Đế mà thôi.

Chương 1003. Đừng cản đường ta

Trên hai ngón tay của Lưu Tiêu chính là Trảm Ngã Minh Đạo Quyết được trích từ trong Loạn Cổ Kinh, sau khi được gột rửa bởi Hồng Mông Đại Thiên Công thì uy lực càng được phóng đại tới mức khó tin, Thần Uy kinh khủng nhanh chóng tỏa ra xung quanh!

Thanh Đế dù sao cũng là vị Yêu Đế đệ nhất Vạn Cổ, cho dù hiện tại hắn đã không còn dung hợp Thiên Tâm Ấn Ký nữa nhưng với thiên tư kinh khủng của mình thì thực lực của hắn vô cùng khủng bố.

Lưu Tiêu thấy thời cơ đã chín muồi rồi thì nhanh chóng chém xuống mà không do dự một tý nào, Hồng Mông Trảm Ngã Đại Pháp hội tụ thành một thanh đại đao dài tám thước trên hay ngón tay của Lưu Tiêu rồi nhanh chóng

bổ về phía Thanh Đế!
"Một đao đó rất giống "Thế" của ta, chỉ có điều uy lực của nó mạnh hơn ta mấy chục lần mà thôi!"
Vương Đằng cảm giác được Loạn Cổ Kinh trong cơ thể mình bắt đầu trở nên náo động thì nói một cách hưng phấn.
Uy lực của một đao này lớn tới nổi dù chỉ đứng bên cạnh nhìn xem thôi cũng sinh ra cảm giác bản thân sẽ bị chém chết ngay tức khắc!
Thanh Đế đang đứng trong Thành Tiên Trì tuy chỉ đứng yên chịu đựng nhưng Hoàng Đạo Pháp Tắc trong người y đã chủ động nghênh địch, Đại Đế chi uy bạo phát ra xung quanh!
Hồng Mông Trảm Ngã Đại Pháp kia không thể trảm được Thanh Đế mà lại bị Thần Thông của Hỗn Độn Thanh Liên cản lại giữa không trung, Đế Uy của Thanh Đế tản mát ra xung quanh khiến cho đám người đứng xem thôi cũng cảm thấy không thở nổi.
"Là Đế Uy hộ thể! Mọi người cẩn thận!"
Cái Cửu U là người quen với Hoàng Đạo Pháp Tắc nhất, lão chỉ cần liếc nhìn thôi cũng đã biết đã là phản kích tự động đến từ Hoàng Đạo Pháp Tắc, uy lực không thể khinh thường nên Cái Cửu U nhanh chóng sử dụng Tiên Khúc để bảo vệ mọi người.
Phàm là Hoàng Đạo Pháp Tắc của Đại Đế nào cũng sẽ có một ít ý thức tự chủ, hiện tại Thanh Đế đang được cho rằng chịu một uy hiếp kinh khủng nên Thần Chi Niệm cùng Hoàng Đạo Pháp Tắc của hắn nhanh chóng bay ra hộ chủ.
"Xem ra dù bản thân Thanh Đế muốn bị chém nhưng chỉ có thể tự chém, khi người khác nhúng tay vào thì không thể không bị phản kích!"
Không ít người nơi này nhanh chóng mở miệng bàn tán.
"Đừng cản đường ta!"
Nhưng Lưu Tiêu vẫn không quan tâm lắm mà tiếp tục tăng cường uy lực của Hồng Mông Trảm Ngã Đại Pháp.
Đế Uy tự động hộ thể trước người Thanh Đế nhanh chóng vang lên tiếng bể nát, thế cục cân bằng khi nãy đã bị phá vỡ.
Thanh Đại Đao dài tám thước kia nhanh chóng chặt đứt Đế Uy sau đó chém thẳng xuống Thanh Đế!
"Đó chính là Hoàng Đạo Pháp Tắc cùng với Thần Niệm của Đại Đế đó, vậy mà lại bị lâu chủ chém nát trong một đao sao?"
Cái Cửu U thấy một màn này thì cũng trợn mắt há mồm.
"Cứ từ từ rồi sẽ quen thôi, trước kia Thần Niệm của Thái Âm Nhân Hoàng bạo tẩu và thoát khỏi Đại Lôi Âm Tự, khi nó chạy tới Thiên Cơ Lâu thì cũng bị lâu chủ chế phục trong một chiêu mà thôi."
Đấu Chiến Thắng Phật lúc này cũng lên tiếng an ủi.
"Các Chí Tôn Cổ Hoàng trong các Cấm Khu còn chưa kịp làm gì đã bị lâu chủ giết chết trong nháy mắt kìa, Thần Niệm này dù sao cũng còn có thể chống cự được một tý, đã rất tốt rồi!"
Những đệ tử Thiên Cơ Lâu xung quanh cũng lên tiếng nói.

Trong mắt của tất cả bọn hắn thì thực lực của lâu chủ ở nơi này đã đạt tới cảnh giới vô thượng rồi, tại Cửu Châu thế giới thì đã vô địch nên dù cho tới Già Thiên thế giới này cũng không khác biệt gì mấy.
Lúc này Hồng Mông Trảm Ngã Đại Pháp của Lưu Tiêu nhanh chóng bổ từ đầu Thanh Đế xuống, y chỉ cảm thấy Hoàng Đạo Pháp Tắc của bản thân bị đánh tan một cách dễ dàng sau đó một cỗ Tiên Khí kinh khủng xuyên qua thân thể!
Bản thể Hỗn Độn Thanh Liên của hắn cũng bị chém đứt, Yêu Đế Kinh đang vận chuyển cũng bị chém đứt, những lĩnh ngộ về tất cả, những Nhân Quả trong quá khứ, xuất thân Bất Tử Thần Dược toàn bộ đều bị chém đứt!
Một đao kia của lâu chủ quả thật là chém đứt hết tất cả những gì mà Thanh Đế đang có, một đao trảm sạch nhân quả!
Việc như tự trảm để hiểu đạo này thì trước tới nay đều là tự bản thân mình làm, chưa từng có trường hợp nào có người làm dùm như lâu chủ đang làm cả!
Bởi vì tự trảm là tự trảm tất cả mọi thứ mà mình đang có, nếu nói ở một góc độ nào đó thì đây quả thật là một đòn công kích cực kỳ ác độc, nếu như không phải chính bản thân tự chém thì rất khó mà nắm giữ chừng mực lắm, chỉ cần sai sót một tý nào tự chui đầu vào rọ ngay.
Nhất là nếu như người khác động thủ dùm thì gần như không thể dừng tay kịp lúc, tự trảm để hiểu đạo rất có thể sẽ trở thành bị người ta một đao chém chết!
Nhưng Hồng Mông Trảm Ngã Đại Pháp này của lâu chủ lại tinh chuẩn dị thường, chỉ một đao thôi đã trảm được tất cả nhân quả quá khứ của Thanh Đế nhưng y vẫn không tới mức chết hẳn!
Chỉ thấy Thanh Đế nhanh chóng tan ra rồi dung hợp vào Thành Tiên Trì, một vệt kim quang lóe lên sau đó biến mất, Thành Tiên Trì lại trở về với bộ dạng ban đầu!
Sau đó một lúc thì tại trung tâm của Thành Tiên Trì như đang có vật gì đang muốn nổi lên, vô số biến hóa hiển hiện trên mặt hồ.

Chương 1004. Đây chính là Thanh Đế

"Thanh Đế thật sự bị lâu chủ chém tới mức không còn một chút cặn bã gì luôn!"

Vương Đằng hô lên kinh ngạc, nếu như Trảm Ngã Minh Đạo Quyết của hắn có uy lực bằng một phần mười của lâu chủ thì hắn đã đủ đi ngang trên thế giới này rồi!

"Đừng kích động, đây là một phần trong kế hoạch của lâu chủ mà, khi nãy đã nói rồi, nếu như không trảm hết tất thảy thì sao có thể niết bàn trọng sinh được!"

"Mọi người không cần phải kinh hoảng!"

Bởi vì trước đó lâu chủ đã phổ cập cho mọi người rồi nên mọi người vẫn còn giữ được bình tĩnh.

Hơn nữa một đao khi nãy của lâu chủ có thể nói là cực kỳ gọn gàng và linh hoạt, vừa nhìn liền biết sẽ không phát sinh việc gì ngoài ý muốn rồi, Thanh Đế sau khi chịu một đao cũng nhanh chóng tiêu tán trong Thành Tiên Trì, đây cũng là một dấu hiệu chứng minh kế hoạch vẫn diễn ra một cách thuận lợi.

"Tiên tổ ta chính là Yêu Đế mạnh nhất từ xưa đến nay, thiên tư của hắn đủ để sánh vai với Vô Thủy Đại Đế, làm được việc bất khả thi như đi sâu vào Thí Luyện Cổ Lộ để cướp đoạt Thiên Địa Đạo Quả sau đó chứng đạo, sao hắn có thể vẫn lạc trong Thành Tiên Trì này được chứ!"

Nhan Như Ngọc cũng vô cùng tin tưởng Thanh Đế, lúc này nàng tự động viên bản thân.

Mặc dù trên miệng nói như vậy nhưng trong lòng nàng vẫn lo lắng không thôi, dù sao đó cũng là chí thân huyết mạch tương liên với mình, không lo lắng sao được?

Một đao khi nãy của lâu chủ gọn gàng lưu loát, thật sự trong mắt mọi người thì Thanh Đế bị một đao khi nãy chém tới mức không còn chút cặn bã nào, nếu như không thể niết bàn sống lại thì rất có thể hắn đã Đạo Vẫn rồi!

"Thanh Đế có niết bàn sống lại hay không thì để một chút rồi tính, các ngươi có thấy rằng một đao khi nãy của lâu chủ vô cùng khủng bố hay không? Các ngươi thử tưởng tượng nếu như lâu chủ dùng một chiêu này để giết định thì sẽ như thế nào?"

"Ngươi nghĩ tên Chí Tôn trong Cấm Khu kia chết như thế nào, không phải là chỉ chịu một chiêu của lâu chủ rồi chết mất xác à?"

Đám người trong Thiên Cơ Lâu lúc này đã chuyển sang thảo luận về một đao khi nãy của lâu chủ.

Bọn hắn không hiểu quá nhiều về khái niệm tự trảm, dù sao nơi này cũng chưa có ai tự trảm để thuế biến nên bọn hắn không biết được một đao khi nãy của Lưu Tiêu kinh khủng cùng bất khả thi tới mức nào!

Tự chém sở dĩ được xưng là tự chém là vì nó chỉ có thể tự mình thực hiện, việc Lưu Tiêu vừa làm không khác nào biến một việc không thể thành có

thể cả!
"Yên tĩnh, trong Thành Tiên Trì có động tĩnh rồi kìa."
Lâu chủ lúc này khoát tay kêu gọi mọi người im lặng, ánh mắt của hắn nhìn thẳng về Thành Tiên Trì.
Thành Tiên Trì lúc này nhìn sơ qua thì có vẻ như rất bình ổn nhưng thật ra ở dưới đáy lúc này Tiên Quang bắn ra bốn phía, tựa hồ đang có một thứ gì đó thai nghén ở dưới đáy hồ.
Dù sao Thanh Đế cũng là một gốc Bất Tử Thần Dược cắm rễ không biết bao nhiêu năm trong Thành Tiên Trì, dù chặt đứt dược tính Bất Tử Thần Dược, trải qua vô số lịch luyện nhưng tư chất của hắn cũng sánh ngang được với những thiên kiêu như Diệp Phàm, Vô Thủy, Ngoan Nhân!
Lưu Tiêu đã chém một đao tinh chuẩn như thế rồi, không sai sót một ly nào, chỉ một đao đã chặt đứt tất cả nhân quả, quá khứ, công pháp và cả bản thể, nếu như Thanh Đế còn không thể niết bàn trọng sinh thì thật sự có lỗi với thiên phú của y quá!
"Diệp Phàm, ngươi nhìn dưới đáy!"
Lưu Tiêu đã nhìn thấy dưới Thành Tiên Trì đang thai nghén một bóng người, giống như có một thai nhi đang được sinh ra!
"Vâng lâu chủ!"
Diệp Phàm nhanh chóng lên tiếng sau đó thả người nhảy xuống Thành Tiên Trì, hắn lấy linh khí bao bọc xung quanh mình để tránh tiếp xúc với nước dưới Thành Tiên Trì.
Đám người Nhan Như Ngọc không thể nhìn thấy những biến hóa dưới mặt nước kia, nhưng khi nghe lâu chủ nói như vậy thì cũng bắt đầu cảm thấy khẩn trương, tất cả ánh mắt đều đổ dồn xuống dưới đáy của Thành Tiên Trì!
Không bao lâu sau thì Diệp Phàm đã vọt khỏi mặt nước, giữa hai tay của hắn chính là một hài đồng bảy tám tuổi!
"Lâu chủ, dưới nước có một hài đồng!"
Diệp Phàm nhanh chóng mang theo hài đồng phóng lên mặt nước dưới ánh mắt của không biết bao nhiêu người.
"Không thấy thân ảnh của tiên tổ ta sao?"
Nhan Như Ngọc chỉ nhìn thoáng qua đứa bé kia thôi liền không quan tâm tới nó nữa, dù sao trên người của nó không có bất kỳ Thần Hình hay dấu hiệu nào của Hỗn Độn Thanh Liên cả.
"Không cần kinh hoảng, đây chính là Thanh Đế đó, xem ra lần này chỉ hữu kinh vô hiểm mà thôi, Thanh Đế đã thuận lợi trọng sinh sống lại rồi."
Lưu Tiêu khi thấy mọi chuyện bắt đầu êm xuôi thì cũng cười nói, trong âm thầm hắn cũng tán dương tư chất của Thanh Đế thật sự quá cao, cửa ải mạo hiểm như thế này cũng có thể vượt qua một cách thuận lợi.
"Đây chính là Thanh Đế sao?"
Nghe lâu chủ nói như vậy thì đám người Nhan Như Ngọc đều chấn kinh vô cùng, nhất là Diệp Phàm đang ôm đứa bé đứa kia.

Chương 1005. Cảm giác sống lại

Khi đứa bé này vừa rời khỏi Thành Tiên Trì thì nó bắt đầu hít thở hơi thở đầu tiên, lưu quang từ bốn phía nổi lên, dị tượng bắt đầu xuất hiện trên đầu của đứa bé này!

Linh khí xung quanh Thành Tiên Trì vô cùng nồng động, tuy nhiên tất cả lúc này đều bị đứa bé này hấp thu hết, nó giống như là một cái động không đáy vậy, từng hơi thở đều giống như muốn hút hết linh khí xung quanh!

Thần Thông trên người nó nhanh chóng hiện lên, thân thể nhỏ bé như muốn hấp thu hết tất cả tinh hoa của thiên địa, phục hồi sức mạnh của kiếp trước!

"Trời ạ, đứa nhóc này vậy mà lại có thể nhảy qua không cần tu luyện Luân Hồi Đạo Cung, chớp mắt đã có tu vi Tiên Đài rồi!"

"Lâu chủ cũng đã nói rồi đó, đây chính là đời sau của Thanh Đế! Dù là hiện tại hắn có tu vi của Chuẩn Đế cũng là chuyện bình thường mà thôi!"

"Trọng sinh sống lại đời thứ hai lại thần kỳ như vậy sao? Quả thật không khác gì niết bàn trọng sinh trong truyền thuyết cả, tuy nhiên tu vi của hài đồng này cách Thanh Đế cũng hơi xa phải không?"

Đám người Thiên Cơ Lâu đứng ngoài quan sát toàn bộ quá trình nên lúc này đều tấm tắc kỳ lạ, việc sống lại đời thứ hai đối với bọn hắn chỉ là một việc được truyền tai nhau mà thôi, rất ít người được tận mắt chứng kiến việc thần kỳ thế này.

Hiện tại được tận mắt nhìn thấy thì đúng thật là việc sống lại đời thứ hai chứa đựng nhiều ảo diệu thật.

"Trên người đứa nhỏ này hoàn toàn không có bất kỳ Thần Hình hay bất kỳ thứ gì liên quan tới Hỗn Độn Thanh Liên cả, trong mắt ta nó chỉ là một thần đồng bình thường mà thôi!"

Nhan Như Ngọc còn tưởng là bản thân nhìn lầm nên vội vàng xem xét kỹ lưỡng, nhưng càng nhìn thì càng không thấy có chỗ nào đặc biệt!

"Không có là thành công rồi, Tự Trảm Đại Pháp là công pháp có thể trảm tất cả quá khứ nhân quả, dù là xuất thân, công pháp hay căn nguyên cũng đều sẽ biến mất dưới một trảm này, nếu như hắn còn bảo lưu tính chất hay đặc tính gì của Hỗn Độn Thanh Liên thì chứng tỏ lần sống lại này đã thất bại!"

"Bất kỳ ai sống lại đời thứ hai thì một là thể chất biến hóa nghiêng trời lệch đất, hai là thuế biến một cách triệt để và làm lại từ đầu, khi Đế Tôn sống lại đời thứ hai thì hắn cũng lấy hình dạng hài đồng xuất sinh!"

Lâu chủ nhìn thấy Thanh Đế trong bộ dạng hài đồng thì lập tức bắn một tia Tiên Khí qua để trợ giúp.

Một sợi Tiên Khí này khi dung nhập vào cơ thể của hài đồng thì nhanh chóng phát huy công hiệu, nguyên bản thì quá trình bổ sung lại thực lực của kiếp trước đáng ra phải cần thời gian cực dài nhưng hiện tại đã hoàn thành sơ bộ.

Hài đồng này mở hai mắt ra, đỉnh đầu hiện lên dị tượng Vạn Cổ Thanh Thiên Nhất Chu Liên, không chỉ lực lượng kiếp trước dần hồi phục mà Thanh Đế còn rõ ràng lĩnh ngộ được bản chất của Hỗn Độn Thanh Liên!
"Ta chính là Thanh Đế, trọng sinh trở về!"
Thanh Đế lúc này thở dài một cách nhẹ nhõm, lấy tư thái siêu phàm trôi nổi trên Thành Tiên Trì!
"Quả thật là tiên tổ!"
Nhan Như Ngọc khi thấy dị tượng Vạn Cổ Thanh Thiên Nhất Chu Liên thì chấn động không ngừng, giờ khắc này nàng như nhìn thấy hình ảnh Thanh Đế khi xưa, lúc này nàng có thể khẳng định người trước mặt chính là tiên tổ của mình!
Mọi người khi thấy hài đồng trước mặt vừa mở mắt liền tái hiện lại phong thái khi xưa của Thanh Đế thì đều kêu to!
Hài đồng này có bản chất khác hoàn toàn Thanh Đế, nhưng trên người hắn tất cả đều có thể cảm giác được cái bóng của Thanh Đế.
Sống lại đời thứ hai quả nhiên là kỳ diệu vô cùng.
"Thanh Đế, sống lại cảm giác ra sao?"
Mọi người xung quanh đều kích động vô cùng, có người nhanh chóng lên tiếng.
"Cảm giác này giống như là được niết bàn trọng sinh vậy, khi quay trở về thì sinh cơ dồi dào, cảm giác ta như chỉ vừa được sinh ra vài canh giờ!"
"Nhưng tất cả cảm giác, lực lượng trong cơ thể ta lại có cảm giác như khi xưa, điều khiển rất dễ dàng, cảm giác này thật sự quá kỳ diệu!"
Ngay cả Thanh Đế với kiến thức rộng rãi cũng không ngừng bất ngờ với nhiều trạng thái kỳ diệu trong cơ thể của bản thân, giờ khắc này tuy tu vi của hắn chưa đạt tới cảnh giới Đại Đế như khi xưa nhưng thần thái lại hơn thẳng kiếp trước.
Hơn nữa việc trọng yếu nhất là giờ phút này hắn đã cảm giác được nhục thể của mình chính là Nhân Tộc, không còn là một Yêu Tộc có đặc tính của Bất Tử Thần Dược nữa!
Đây cũng đồng nghĩa giờ đây hắn đã có thể sử dụng Bất Tử Thần Dược để sống thêm một đời nữa, không còn lo về vấn đề thọ nguyên trong thời gian gần!
"Đời thứ nhất ngươi là một gốc Hỗn Độn Thanh Liên, đời thứ hai thì làm người, một thế này ngươi phải cố gắng tu hành, tích lũy thực lực, ước chừng hai, ba vạn năm sau thì ngươi sẽ có thể dựa vào Bất Tử Thần Dược để tiếp tục sống đời thứ ba!"
Lâu chủ nhìn về phía Thanh Đế sau đó lên tiếng
Khi đám người Thiên Cơ Lâu nghe được lời này của lâu chủ thì lộ ra biểu tình hâm mộ cực độ!
Lần này Thanh Đế sống lại lập tức được thêm vài vạn năm thọ nguyên, hơn nữa hắn còn chưa sử dụng bất kỳ Bất Tử Thần Dược nào nữa, chỉ được lâu chủ giúp một lần thôi mà chớp mắt đã có thêm thọ nguyên của hai đời nữa, lúc đó không biết tu vi của Thanh Đế sẽ kinh khủng tới mức nào!

Hơn nữa với thọ nguyên dài như vậy thì với thiên tư kinh khủng của Thanh Đế thì sao hắn có thể chỉ dừng bước tại kiếp thứ ba được chứ?
Chờ đến lúc đó chắc hẳn Thanh Đế đã lĩnh ngộ sâu hơn về việc trọng sinh sống lại, theo mọi người thì lúc đó sống kiếp thứ tư, kiếp thứ năm cũng sẽ không thành vấn đề!
Đây quả thật là giấc mộng của đại đa số tu sĩ tại thế giới này, khi chính tai nghe thấy Thanh Đế đạt được kỳ ngộ này thì sao có thể không hâm mộ được chứ?

Chương 1006. May mà chúng ta chọn đúng phe

"Thật sự là quá tốt rồi, ngươi không cần ở trong Hoang Tháp kia nữa!" Nhan Như Ngọc nói một cách vui vẻ.
"Tất cả là nhờ Thần Thông của lâu chủ, nếu như không có nó mở đường thì ta không thể bước ra được một bước này, lâu chủ, Vạn Thanh ta thiếu ngươi một nhân tình!"
Thanh Đế trước tiên quay người sang lâu chủ sau đó thành khẩn bái tạ.
Hắn biết rõ là với tu vi của bản thân cộng thêm việc chưa từng nghiên cứu về viếc sống lại nhiều kiếp thì nếu không nhờ lâu chủ mở đường, lấy nhiều Thần Thông cường đại hỗ trợ thì hắn không thể nào bước ra một bước như hiện tại, việc sống lại lần này liên quan tới thọ nguyên cực kỳ lâu dài sau này của hắn, thế nên hiện tại nói lâu chủ là ân nhân của Thanh Đế cũng không đủ!
"Đa tạ lâu chủ nhiều lần xuất thủ, không chỉ giúp ta tìm được tiên tổ mà còn tốn công tốn sức giúp hắn sống lại đời thứ hai, tiểu nữ tử vô cùng cảm kích!"
Nhan Như Ngọc lúc này không còn dáng vẻ lạnh lùng thường ngày nữa mà lập tức quay sang bái tạ lâu chủ.
"Nếu như muốn báo ân thì phải lấy thân báo đáp đi chứ!"
Lúc này Hắc Hoàng đứng kế bên cũng la lên một tiếng quấy rối!
Hắc Hoàng đã tận mắt nhìn thấy đủ loại bản lĩnh cường hãn vô cùng của lâu chủ, cho dù Vô Thủy Đại Đế năm đó cũng khó mà hơn được lâu chủ.
Khi này hắn không chỉ là fan trung thành của Vô Thủy Đại Đế mà còn trở thành fan của lâu chủ nữa!
"Đúng thế, thân phận công chúa Yêu Tộc này nếu nói một cách miễn cưỡng thì cũng xứng được với lâu chủ."
Đoạn Đức thì đương nhiên sẽ không chê lớn chuyện rồi, lời của Hắc Hoàng vừa dứt thì hắn nhanh chóng thêm vào.
Hai người bọn hắn người thổi phồng người quấy rối lập tức khiến cho vẻ mặt của Nhan Như Ngọc đỏ bừng, không biết đáp lại như thế nào mới đúng.
"Mấy người các ngươi đừng quấy rối, chuyện như thế này sao có thể đem

ra đùa giỡn được chứ!"
Không đợi lâu chủ trả lời thì Dao Trì Thánh Nữ đã lên tiếng một cách sốt ruột, giống như nàng rất để ý chuyện này vậy.
Mọi người nhất thời chỉ cười nhẹ không nói, bọn hắn yên lặng chứng kiến bộ dáng ngượng ngùng của hai đại mỹ nữ trong Thiên Cơ Lâu.
"Được rồi, quay về Thiên Cơ Lâu rồi nói sau!"
Lưu Tiêu thấy dáng vẻ ngượng ngùng của hai người thì cũng nhanh chóng lên tiếng giải vây.
Hắn vung tay lên, Hư Không Trận Văn dưới mặt đất nhanh chóng được phát động, Thần Thông vô thượng lưu chuyển xung quanh.
Hư Không Trận Văn nhanh chóng đưa tất cả mọi người xuyên qua không gian, trong thời gian ngắn thì đã đưa tất cả từ Thành Tiên Trì về đến Thiên Cơ Lâu, tốc độ đó quả thật là quá nhanh, nó khiến mọi người cảm giác rằng bản thân còn chưa ra khỏi Thiên Cơ Lâu nữa!
Thanh Đế khi này cũng nhanh chóng nghỉ ngơi và khôi phục sức mạnh của bản thân trong Thiên Cơ Lâu.
Tin tức Thanh Đế sống lại đời thứ hai thành công nhanh chóng được đám người Thiên Cơ Lâu truyền ra khắp Bắc Đẩu Cổ Tinh.
Tin tức Đại Đế duy nhất chứng đạo sau thời kỳ Hoang Cổ tái hiện nhân gian vừa rồi còn khiến tất cả mọi người choáng váng, không dám tin, vậy mà giờ đây lại có tin tức còn kinh khủng hơn là Thanh Đế thành công sống lại đời thứ hai!
Địa vực tứ phương trên Bắc Đẩu Cổ Tinh lần lượt là Đông Hoang – Nhân Tộc, Nam Lĩnh – Yêu Tộc, Tây Mạc – Bách Giáo, Bắc Nguyên – Cổ Tộc cùng với các Bất Hủ Hoàng Triều, Hoang Cổ thế gia đều rung động cực độ, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!
Nếu như không phải tin tức được truyền từ Thiên Cơ Lâu ra thì bọn hắn sẽ không có ai tin tưởng chuyện này cả!
Thanh Đế mới chỉ vừa quay về thế gian không lâu, mọi người còn đang suy đoán Thanh Đế làm cách nào để sống sót tới hiện nay thì bỗng một tin tức nói rằng Thanh Đế đã sống lại đời thứ hai được truyền ra, nghe có đáng tin không?
"Sống lại đời thứ hai… Ta chỉ từng nghe qua lâu chủ Thiên Cơ Lâu từng nói qua việc này, không ngờ lại có người làm được!"
Hoàng tử của Đại Hạ lên tiếng thì thầm.
"Nghe nói lần hành động này được chính tay lâu chủ chỉ đạo và giúp đỡ Thanh Đế đó, nếu vậy thì rõ rồi!"
Lúc này thám tử của các phương cũng nhanh chóng lên tiếng.
"Lâu chủ quả nhiên kinh khủng vô cùng, ngay cả Đại Đế chứng đạo cũng cần lâu chủ giúp sức hỗ trợ!"
"Đông Hoang – Nhân Tộc là nơi cách Thiên Cơ Lâu gần nhất nên tâm tình của bọn hắn cực kỳ kính nể lâu chủ, Nam Lĩnh – Yêu Tộc cùng với Bắc Nguyên – Cổ Tộc thì kính sợ chiếm phần lớn.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ quả nhiên mạnh mẽ vô cùng, ngay cả Vạn Cổ Yêu

Đế cũng phải xin giúp đỡ!"
"May mà lúc trước chúng ta chọn đúng phe để theo, nếu không giờ này chúng ta không khác gì dẫm trên băng mỏng cả!"
Lúc này những tên Cổ Tộc tham gia Vạn Tộc Đại Hội đang trú đóng tại Bắc Nguyên thì thở phào nhẹ nhõm, đối với Thiên Cơ Lâu thì bọn hắn vừa kính sợ vừa e ngại.
Hiện tại cả bốn phe thế lực đều yên bình vô cùng dưới sự trấn áp của Thiên Cơ Lâu.
Nếu như một ngày nào đó Thiên Cơ Lâu đột ngột rời đi thì liệu bọn hắn vẫn còn an phận và tuận thủ theo an bài của Vạn Tộc Đại Hội hay không? Đây là một câu hỏi không có lời giải đáp.
Thế nên lâu chủ mới muốn đem Thanh Đế cùng Vô Thủy Đại Đế trở về, đây chính là hai chuyện mà lâu chủ muốn hoàn thành trước khi Thiên Cơ Lâu rời khỏi nơi đây.
Chỉ khi hai người này vẫn còn sống thì mới trấn áp được tất cả thế lực có mưu đồ bất chính mà thôi.

Chương 1007. Tiên Vực

Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều vui mừng vô cùng, đám người đang chúc mừng Thanh Đế trở về cùng với việc hắn trọng sinh thành công.
Hơn nữa lần này lâu chủ lại còn tự mình xuất thủ, giúp Thanh Đế có thể trọng sinh sống lại từ trong Thành Tiên Trì, việc này đối với Thanh Đế có một ý nghĩa cực kỳ phi phàm.
"Trước khi Thiên Cơ Lâu rời đi thì ta sẽ không rời khỏi đây, chỉ cần Thiên Cơ Lâu có việc gì cần ta hỗ trợ thì cứ việc mở miệng!"
Lúc này Thanh Đế vẫn đang ở trạng thái hài đồng nhưng trên người lại tỏa ra hào quang tu vi cực kỳ kinh người!
Khi hắn trở về Thiên Cơ Lâu thì không có thời khắc nào là Thanh Đế không hấp thu linh khí tại Đông Hoang cả, hắn đang bổ sung lực lượng kiếp trước một cách từ tốn.
"Thật sự thì Thiên Cơ Lâu cũng không có việc gì cần ngươi giúp cả, nhưng nếu như chúng ta thực sự rời đi thì trật tự của Bắc Đẩu sẽ cần ngươi ổn định!"
Lâu chủ cũng không có việc gì cần Thanh Đế làm, ngay cả vấn đề của hắn cũng là lâu chủ tự tay giúp mà, tác dụng của Thanh Đế đối với Thiên Cơ Lâu chỉ là khi Thiên Cơ Lâu rời khỏi thế giới này thì ở đây cần có một cường giả ổn định mọi thứ!
"Việc này thì chắc chắn rồi, ta đã sống được đời thứ hai, đời thứ ba, đương nhiên ta sẽ tiếp tục nghiên cứu để sống tiếp thêm nhiều kiếp nữa, sau cùng là trở thành Hồng Trần Tiên, trong lúc đó Bắc Đẩu sẽ không hỗn loạn!"
Thanh Đế cực kỳ tự tin vào khả năng của mình nên hắn lập tức lên tiếng.
Hiện tại hắn trọng sinh thành người, dù là thiên tư hay thực lực đều cực kỳ cường đại, hơn nữa việc sống lại đời thứ hai không chỉ cho Thanh Đế một

nhục thân Nhân Tộc mà còn giúp Thanh Đế vừa sống lại liền nắm giữ Hoàng Đạo Pháp Tắc.
"Không biết Ngoan Nhân Đại Đế sẽ trở thành Hồng Trần Tiên trước hay Thanh Đế sẽ trở thành Hồng Trần Tiên trước đây!"
"Việc này còn cần phải hỏi à? Ngoan Nhân Đại Đế lúc này đã sống tới kiếp thứ năm rồi đó, nếu như nói thì chắc chắn nàng sẽ trở thành Hồng Trần Tiên sớm hơn chứ!"
"Ngoan Nhân Đại Đế dù sao cũng đã đi trước Thanh Đế không biết bao nhiêu bước rồi, mặc dù lần này Thanh Đế có lâu chủ giúp sức cũng khó mà đuổi kịp được!"
Mọi người ở nơi này cũng bắt đầu thảo luận ầm ĩ, tất cả ai nấy đều bàn luận về việc ai sẽ trở thành Hồng Trần Tiên trước.
Đây là lần đầu tiên bọn hắn được chứng kiến một vị Đại Đế sắp tới tận cùng của thọ nguyên thông qua thủ đoạn siêu phàm lấy được cuộc sống mới, có được thọ nguyên của một đời nữa.
Đây có thể nói là một việc cực kỳ rung động, nếu như không nhờ có lâu chủ thì cả đời này của bọn hắn thậm chí có khi còn không biết việc sống lại đời thứ hai chứ đừng nói là chứng kiến!
Lúc này Thanh Đế cũng không còn mang vẻ mặt nghiêm trọng nữa, hắn đang hòa mình vào mọi người trong Thiên Cơ Lâu để nghe ngóng các thông tin về Thiên Cơ Lâu và lâu chủ.
Nhất là những Bảng Danh Sách Thiên Cơ Lâu từng công bố, Thành Tiên Lộ, Hồng Trần Tiên, đây đều là những tin tình báo mà Thanh Đế chưa từng nghe nói tới bao giờ, hiện hắn đang muốn bổ sung những thiếu sót về mặt thông tin cho bản thân.
Sau khi nghe ngóng một hồi thì Thanh Đế mới biết rằng lâu chủ Thiên Cơ Lâu không gì không biết, hơn nữa phạm vi vô cùng rộng lớn, cho dù trên Chư Thiên Vạn Giới y cũng biết rõ như lòng bàn tay.
Ngay cả thời đại Tiên Cổ cực kỳ xa xôi trước đây, cũng chính là Hoàn Mỹ thế giới gì đấy lâu chủ cũng biết!
Thái Cổ Thập Hung chính là Thập Đại Hung Thú có nguồn gốc từ Hoàn Mỹ thế giới!
"Lâu chủ, ngươi nói rằng sau khi tu luyện tới cảnh giới Hồng Trần Tiên thì mới có thể đi qua Thành Tiên Lộ, tiến vào Tiên Vực không trọn vẹn, nhưng trong Tiên Vực không trọn vẹn đó có cái gì thế lâu chủ?"
Thanh Đế lúc này đã nghe ngóng được gần đủ rồi nên lập tức lên tiếng hỏi lâu chủ.
"Tiên Vực lúc này đã gần như trở thành phế tích rồi, Thiên Đạo trong đó đã bể nát, bởi vì như thế nên hệ thống tu luyện cũng trở nên đứt gãy."
"Thế giới này của các ngươi thật sự là may mắn hơn bọn hắn nhiều, được Hoang Thiên Đế để lại hệ thống Lấy Thân Làm Gốc, nếu như con đường tu hành của các ngươi mà giống với Tiên Vực thì sợ rằng không thể sinh ra được một cao thủ Thiên Thần Cảnh nữa!"
Lâu chủ lập tức trả lời, thật ra Tiên Vực không trọn vẹn của Già Thiên thế

giới này có liên quan rất lớn tới việc Hoang Thiên Đế - Thạch Hạo chém gãy Vạn Cổ, nhưng mà lúc này Thạch Hạo vẫn chưa trở thành Tiên Đế, hắn cũng không cần kể chuyện phức tạp như ra vậy làm gì.
"Lâu chủ đã từng nói chỉ có cao thủ cấp bậc Hồng Trần Tiên mới có thể tu bổ Thiên Địa Đại Đạo trong Tiên Vực, đến lúc đó thì nơi này sẽ không còn Thiên Tâm Ấn Ký cùng áp chế từ Đạo Ngân nữa!"
Lúc này có một cao thủ nhanh chóng lên tiếng phụ họa.
Lời của lâu chủ nói chính là mục đích của không ít cao thủ tại thế giới này. Nếu như không có Thiên Tâm Ấn Ký cùng Đạo Ngân áp chế thì quả là một tin cực kỳ vui đối với tất cả những tu sĩ.
Đây là còn chưa nói tới việc trong Tiên Vực còn có Trường Sinh Vật Chất, đến lúc đó thì vấn đề thọ nguyên sẽ không còn là vấn đề nữa.
"Lâu chủ, ta cảm thấy hơi hiếu kỳ một chút, con đường tu luyện ban đầu của Thượng Giới ra sao thế?"
Thanh Đế lúc này lên tiếng một cách nghi ngờ.

Chương 1008. Con đường tu hành tại Hoàn Mỹ thế giới

"Trước khi thiên địa này của các ngươi được sinh ra, cũng chính là thời đại Tiên Cổ thì Thiên Địa Đại Đạo vẫn còn nguyên vẹn, lúc đó thiên địa tạo hóa cùng tinh hoa tồn tại với một số lượng to lớn tới mức các ngươi không thể tưởng tượng được!"
"Lúc đó con đường tu luyện không phải là Lấy Thân Làm Gốc như các ngươi đâu, con đường tu luyện lúc đó chính là Lấy Thiên Địa Làm Gốc, thu nạp đủ loại tinh hoa trên thiên địa với số lượng lớn, đoạt thiên địa tạo hóa để tẩm bổ bản thân!"
Lâu chủ suy nghĩ một tý rồi khái quát lại con đường tu hành tại Hoàn Mỹ thế giới cho mọi người nghe.
"Lấy thiên địa tạo hóa cùng tinh hoa để tẩm bổ cho bản thân sao? Đây quả thật là quá xa xỉ, nếu như tại nơi thiên địa cằn cỗi như chúng ta thì tu luyện kiểu đó thậm chí còn không đạt được Tứ Cực Bí Cảnh!"
Lão Phong Tử lúc này cũng ý thức được việc cách thức tu luyện của cả hai bên khác biệt ra sao.
"Lâu chủ, nếu như so sánh thì giữa hệ thống tu luyện của bọn hắn cùng với Ngũ Đại Bí Cảnh của chúng ta thì sao?"
Lúc này có một người hiểu chuyện lập tức đứng lên hỏi lâu chủ.
"Về việc này thì cũng không cần so sánh làm gì, hai hệ thống tu luyện này được sinh ra dựa trên hoàn cảnh của Thiên Địa Đại Đạo, không có cái nào tốt hay mạnh hơn cái nào cả."
"Lấy Thân Làm Gốc đi từ Luận Hải Đạo Cung, Tứ Cực Hóa Long sau đó là Tiên Đài Ngũ Đại Bí Cảnh, mà trên Tiên Vực thì Bàn Huyết Động Thiên, Minh Văn Liệt Trận cho tới Thiên Thần rồi bước vào Tiên Đạo Lĩnh Vực!"

Nếu như muốn tính thì con đường Lấy Thân Làm Gốc nhanh gọn và mau lẹ hơn nhiều, tổng cộng cũng chỉ có Ngũ Đại Bí Cảnh mà thôi, đến cực hạn thì là Ngũ Đại Bí Cảnh hợp nhất sau đó chứng đạo thành Đại Đế, vừa nghe liền hiểu.
Còn hệ thống tu luyện của Hoàn Mỹ thế giới thì cực kỳ phức tạp và phong phú, chỉ riêng Nhân Đạo Lĩnh Vực thôi thì đã có mười cái cảnh giới khác nhau rồi, mà trên Nhân Đạo Lĩnh Vực thì còn Tiên Đạo Lĩnh Vực.
"Trên Tiên vẫn còn cảnh giới khác sao? Không lẽ Hồng Trần Tiên chỉ là một điểm xuất phát!"
Thanh Đế nghe tới đây thì kinh ngạc tới vô cùng, lập tức lên tiếng hỏi tiếp.
"Đúng nhưng cũng không đúng, trên Hồng Trần Tiên đúng thật là vẫn còn mấy bậc thang cần phải đi, nhưng đối với hệ thống tu luyện Lấy Thân Làm Gốc của các ngươi thì Hồng Trần Tiên đã là đường cùng rồi!"
Lâu chủ lúc này lại bắt đầu chơi trò bí hiểm, những lời này vô cùng kỳ quái, nó khiến cho không ít người ở đây đều cảm thấy nghi hoặc.
"Lời này của lâu chủ có ý nghĩa gì thế? Trên Hồng Trần Tiên vẫn còn cảnh giới cao hơn sao, nhưng nếu như vậy thì sao lại là đường cùng?"
Thanh Đế vẫn chưa hết nghi ngờ.
Không chỉ riêng Thanh Đế, tất cả các cao thủ Chuẩn Đế, Đại Thánh ở đây đều lộ ra bộ mặt cầu học tập.
"Bởi vì hệ thống tu luyện Lấy Thân Làm Gốc này của các ngươi trên bản chất là một hệ thống không đầy đủ, năm đó Hoang Thiên Đế sử dụng cách Lấy Thân Làm Gốc để đột phá Tiên Đạo Lĩnh Vực, về sau hắn mới sáng tạo ra một hệ thống tu luyện Lấy Thân Làm Gốc hoàn chỉnh rồi truyền xuống!"
"Trên Tiên Đạo Lĩnh Vực thì vẫn còn bốn cảnh giới cao hơn, mà Lấy Thân Làm Gốc của Hoang Thiên Đế thực ra có tới Bảy Đại Bí Cảnh, hai Bí Cảnh còn lại đối ứng với Tiên Vương cùng Tiên Đế!"
Lúc này lâu chủ tiếp tục đưa ra một tin tức cực kỳ động trời, mọi người trong Thiên Cơ Lâu chấn kinh không ngớt, không ai ngờ rằng ngoại trừ Ngũ Đại Bí Cảnh ra thì vẫn còn hai đại Bí Cảnh thất truyền nữa!
Tất cả mọi người trong thế giới này không ai phát giác được chuyện động trời như vậy!
"Chuyện này là thật sao lâu chủ? Trên Tiên Đài Bí Cảnh vẫn còn hai Bí Cảnh khác sao?"
Thanh Đế cảm thấy chấn kinh tới vô cùng, mặc dù hắn là người có cảnh giới cao nhất trong Thiên Cơ Lâu hiện nay trừ lâu chủ ra, cũng là người hoàn thành viên mãn Ngũ Đại Bí Cảnh để tiến vào Hoàng Đạo Pháp Tắc, những lời mà lâu chủ nói có trùng kích rất lớn đối với hắn!
"Đương nhiên là thật, cái gọi là Hồng Trần Tiên nếu đem đi so sánh với hệ thống tu luyện của Tiên Vực thì cũng chỉ có thể coi là Chân Tiên mà thôi, đặc tính của cả hai là một giọt máu cũng đủ để trùng sinh, nhục thân bất diệt, Nguyên Thần bất tử!"
Nhưng Chân Tiên mới chỉ là cất bước trên Tiên Đạo Lĩnh Vực, trên Chân

Tiên còn có cảnh giới Tiên Vương, đây là cảnh giới có thể nói là Bất Tử Bất Diệt, thực lực cực kỳ ngang ngược, trên nữa thì còn có Tiên Đế.
Lâu chủ gật đầu và trả lời một cách khẳng định, thuận tiên cũng nói ra những cảnh giới phía trên Hồng Trần Tiên.
Hồng Trần Tiên ngang với cảnh giới Chân Tiên trong Tiên Đạo Lĩnh Vực, sau khi đạt được Chân Tiên thì còn con đường rất dài phía trước để đi, chỉ tính riêng nếu muốn đột phá lên Tiên Vương cảnh thì trước tiên phải trải qua sáu tiểu cảnh giới.
Nhưng trong Già Thiên thế giới này thì Hồng Trần Tiên đã là cực hạn của cực hạn rồi, thậm chí nếu không nhờ có lâu chủ Thiên Cơ Lâu thì mọi người thậm chí còn không biết tới sự tồn tại của cảnh giới này nữa.
Trước khi Thiên Cơ Lâu giáng lâm thì đại đa số người đều chỉ biết sau khi dung hợp Ngũ Đại Bí Cảnh thì sẽ chứng đạo thành Đế.
Nếu như muốn tiếp tục tiến thêm một bước thì chỉ khi nào bước qua Thành Tiên Lộ trong truyền thuyết chứ không còn đường nào khác để đi.
Nhưng dù sao đó cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi, trước tới nay vẫn chưa có ai thành công được.
Thế nên có thể thấy được trên bản chất thì hệ thống tu luyện của thế giới này đã không trọn vẹn từ đầu rồi.

Chương 1009. Hai bí cảnh cuối cùng

"Vì sao hệ thống tu luyện Lấy Thân Làm Gốc này lại bị thiếu như thế?"
Tất cả mọi người ở nơi này đều nghi hoặc không thôi.
Nếu dựa theo lời của lâu chủ nói thì Hoang Thiên Đế, người khai sáng ra hệ thống tu luyện Lấy Thân Làm Gốc này đã phát triển được tới Đệ Thất Bí Cảnh, đúng ra khi y truyền hệ thống tu luyện này xuống thế giới này thì nó phải hoàn chỉnh chứ?
"Không lẽ khi Hoang Thiên Đế đang truyền con đường tu luyện này cho thế giới chúng ta thì gặp phải cản trở nào đó nên y chỉ có thể giấu đi?"
Thanh Đế lúc này cũng đưa ra một giả thuyết khá là hợp lý.
Thật ra không chỉ có Thanh Đế có suy nghĩ như thế này, bất kỳ người nào khi nghe tới đây thì cũng có phản ứng giống y như vậy.
Con đường tu luyện này do một đại năng tên Hoang Thiên Đế sáng tạo, đây quả thật là một con đường mới và tinh diệu vô cùng, trong quá trình lưu truyền hậu thế bị người khác cản trở hay là làm mất một bộ phận cũng là chuyện bình thường.
"Nói như thế cũng không sai, đích thật là có người đã cố tình ẩn dấu đi hai Bí Cảnh cuối cùng của hệ thống tu luyện này!"
"Nhưng trên thực tế thì người làm việc đó không ai khác ngoài Hoang Thiên Đế cả!"
Lúc này lâu chủ cười nhạt rồi lên tiếng.

Mọi người trong Thiên Cơ Lâu hiện lên vẻ mặt kinh sợ, không ai ngờ rằng người truyền đạo cho thế giới bản thân lại là người cố tình ẩn dấu đi hai Bí Cảnh cực kỳ quan trọng!
Mặc dù đám người ở đây đều là tu sĩ của Già Thiên thế giới, một bộ phận đến từ Cửu Châu thế giới nên rất ít người biết lai lịch thực sự của Hoang Thiên Đế, nhưng qua những thông tin trong miệng lâu chủ thì mọi người cũng có thể đoán được đây là một đại năng Nhân Tộc có tấm lòng vô cùng to lớn!
Nhất là khi hắn có thể sáng tạo ra một phương pháp khai phá tiềm năng của thân thể trong thế giới dư dả năng tài nguyên như Thượng Giới, đây có thể cho chúng ta thấy Hoang Thiên Đế còn là một thiên tài cực kỳ tuyệt diễm.
Nhưng vì sao người như thế lại cố tình giấu và chỉ truyền một hệ thống tu luyện không hoàn thiện xuống?
"Hoang Thiên Đế này không lẽ sợ có người tu luyện theo con đường của hắn rồi sau này vượt qua hắn sao? Vì thế nên hắn mới không muốn cho chúng ta một hệ thống tu luyện hoàn thiện?"
"Theo ta thì vấn đề này còn ẩn tình gì khác nữa, lâu chủ đã từng nói qua Hoang Thiên Đế là một cường giả vô địch, đáng ra hắn không nên có loại lo lắng như vậy!"
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu tiếp tục thảo luận một cách ầm ĩ, mỗi người đều có cái nhìn khác nhau về vấn đề này, không ai chịu nhường ai cả.
Dù là Cái Cửu U, Thanh Đế cũng không có manh mối gì về hành động này của Hoang Thiên Đế, bọn hắn không hiểu được vì sao hắn lại muốn làm như vậy.
"Nếu như nói hắn e ngại sau này sẽ có người vượt mặt hắn thì sao hắn không phong ấn luôn hệ thống tu luyện đó luôn đi, cần gì truyền cho hậu thế như bây giờ?"
"Huống hồ lâu chủ đã từng nói qua rồi, Hoang Thiên Đế sáng tạo ra hệ thống tu luyện này là vì muốn phòng ngừa một ngày nào đó thiên địa bước vào Mạt Pháp Thời Đại, nếu như thật sự điều hắn lo lắng xảy ra thì tu sĩ vẫn còn một con đường sống."
"Hoang Thiên Đế đã cân nhắc mọi chuyện một cách chu đáo cẩn thận như vậy rồi thì sao có thể lo lắng sau này có người vượt mặt hắn chứ, đây là một chuyện bất khả thi!"
Thanh Đế lúc này vẫn giữ được thanh tỉnh nên hắn nhanh chóng ý thức được điểm không ổn trong giả thuyết vừa rồi.
Hiện tại thì những giả thuyết mà tất cả mọi người đưa ra cái nào cũng có phần sai cả.
"Đúng, Hoang Thiên Đế có thể nói là một vị Tiên Đế mạnh nhất Cửu Thiên Thập Địa vào thời đại Tiên Cổ, đứng đầu vạn cổ, muốn đạt tới được cảnh giới ngang với hắn đã là một chuyện cực kỳ khó khăn rồi chứ đừng nói là siêu việt!"
"Huống hồ Hoang Thiên Đế có lòng dạ to lớn hơn các ngươi nghĩ nhiều, hắn còn đang mong chờ sau này hậu thế có một thiên tài tuyệt diễm, bước

vào cảnh giới Tiên Đế để đồng hành với hắn."
Những lời này của lâu chủ được nói ra với tốc độ từ tốn, lâu chủ Thiên Cơ Lâu đang bắt đầu tiết lộ lý do chính của việc này.
"Nhưng nếu như hắn đã có ý định như vậy thì sao có thể giấu đi hai Bí Cảnh sau của hệ thống tu luyện chứ?"
Nhưng lời lâu chủ vừa dứt thì một đám người nhanh chóng lên tiếng, nếu như Hoang Thiên Đế này thật sự muốn có một người đi theo được bước chân của hắn thì đáng ra hắn nên đưa luôn hai Bí Cảnh cuối để lưu truyền chứ!
Những lời nói trên không những không giải đáp được nghi hoặc của mọi người mà còn khiến mọi người càng thêm nghi hoặc.
"Bởi vì Hoang Thiên Đế thật sự nghĩ cho các ngươi nên mới giấu hai Bí Cảnh cuối cùng đi, chỉ để lại một tia hy vọng cho các ngươi!"
"Hắn sợ rằng nếu như hắn truyền thừa một hệ thống tu luyện hoàn thiện xuống thì con đường sau này của các ngươi sẽ bị hắn phá hỏng, vì thế nên hắn mới làm như vậy!"
"Mặc dù hệ thống này nhấn mạnh Lấy Thân Làm Gốc, không dựa vào Thiên Địa Đại Đạo, nhưng thời đại mà Hoang Thiên Đế sáng chế ra hệ thống này là thời đại Tiên Cổ, tài nguyên, năng lượng thiên địa cực kỳ dồi dào."
"Nhưng ai có thể cam đam hệ thống tu luyện này sẽ không dựa vào Thiên Địa Đại Đạo, hoàn cảnh xung quanh cơ chứ?"
"Nếu như hắn truyền một hệ thống tu luyện hoàn chỉnh xuống thì khi hoàn cảnh của hậu thế phát sinh biến hóa không giống với suy nghĩ của hắn, con đường này sẽ trở thành một con đường chế, một khi chuyện đó xảy ra thì một hệ thống hoàn chỉnh sẽ không khác nào một con dao đâm sâu vào cơ thể của tất cả tu sĩ."

Chương 1010. Liều thuốc an thần

Sau khi nghe lâu chủ giải thích thì mọi người rốt cuộc cũng hiểu Hoang Thiên Đế đang có ý định gì.
Đệ Lục Bí Cảnh của Hoang Thiên Đế chính là Ngẩng Đầu Ba Thước Có Thần Minh, đây chính là thăng hoa từ Ngũ Đại Bí Cảnh, mười đạo Luân Hồi Ấn.
Không chỉ như thế, Bí Cảnh này còn cần tập hợp đủ loại Đạo Thuật, Thần Thông của Hoang Thiên Đế và dung hợp lại thành một, nó không phải là một Bí Cảnh người khác có thể tu luyện thành.
Có thể nói nếu sau này bất kỳ ai không có những Thần Thông, Bảo Thuật như Hoang Thiên Đế thì gần như không thể nào tu luyện được Đệ Lục Bí Cảnh.
Nếu như Thạch Hạo thật sự truyền thừa thứ này xuống cho Già Thiên thế giới thì có thể tưởng tượng được tất cả tu sĩ ở nơi này chỉ có thể bị kẹt chết tại Đệ Ngũ Bí Cảnh mà không tiến thêm được bước nào.

Lấy tài nguyên cùng độ mỏng manh của linh khí nơi này thì không ai có thể tập hợp đủ tất cả Thần Thông, Bảo Thuật trên người của Hoang Thiên Đế cả, nếu như vậy thì dung hợp Ngũ Đại Bí Cảnh làm gì nữa?
Đạo lý này cũng dễ hiểu, lâu chủ vừa nói thì các cao thủ ở đây đều đã hiểu ý lâu chủ muốn nói gì rồi.
"Nếu như hệ thống tu luyện Lấy Thân Làm Gốc mà được lưu truyền một cách hoàn chỉnh thì các ngươi chỉ có thể kẹt tại cảnh giới Đại Đế mà không thể tiến thêm một chút nào chứ đừng nói là đột phá Hồng Trần Tiên."
Lâu chủ khẳng định một cách chắc chắn!
"Hoàn cảnh Đại Đạo khác biệt, có nhiều Thần Thông được sáng tạo vào thời đại thiên địa dư thừa năng lượng khi được truyền đến hậu thế liền trở thành Thần Thông yếu đuối, sao trước đó ta không nghĩ ra nhỉ!"
"Không ngờ khi Hoang Thiên Đế sáng tạo ra con đường tu hành nghịch thiên thế này mà vẫn dụng tâm lương khổ nghĩ cho chúng ta, quả thật là mẫu mực!"
Lúc này Thanh Đế lập tức gật đầu khen ngợi!
"Đúng thế, nhờ việc hắn tận lực ẩn giấu hai Bí Cảnh sau cùng của hệ thống tu luyện này nên các ngươi vẫn còn không gian để phát huy, bởi vì quen thuộc hoàn cảnh hiện tại nên các ngươi mới là người thích hợp nhất để sáng tạo ra con đường riêng cho bản thân, kết quả là khai sáng ra được cảnh giới Hồng Trần Tiên!"
"Cảnh giới sau Hồng Trần Tiên thì phải do cao thủ có thiên tư cao nhất trong những người các ngươi tiếp tục tìm tòi nghiên cứu, nếu không có đường thì các ngươi hoàn toàn có thể khai phá ra một con đường mới!"
Lời của lâu chủ hiện tại quả thật là nói ra được tất cả tiếng lòng của Hoang Thiên Đế - Thạch Hạo khi xưa, tất cả khổ tâm của Hoang Thiên Đế đều được lâu chủ liệt kê ra, mọi người chấn kinh vô cùng!
"Hoang Thiên Đế không phải là không muốn dạy hai Bí Cảnh còn lại cho chúng ta mà hắn muốn chúng ta tự tìm đường để đạt được cảnh giới giống như hai Bí Cảnh cuối!"
"Hoang Thiên Đế không chỉ tài hoa ngút trời mà còn có tầm nhìn xa trông rộng, ánh mắt của hắn có thể nhìn thấu được thế cục của hàng ngàn, hàng vạn năm sau, có thể nói là kinh khủng cực kỳ!"
"Lâu chủ nói Hoang Thiên Đế có cảnh giới Tiên Đế sao? Thái Cổ Thập Hung hôm trước mà lâu chủ nhắc tới cũng chỉ là những đại năng có nhục thân Tiên Vương mà không có Nguyên Thần của Tiên Vương, chỉ như thế thôi đã mạnh mẽ vô cùng rồi, không biết Tiên Đế còn mạnh tới mức nào nữa?"
Mọi người trong Thiên Cơ Lâu kiềm không được kinh ngạc trong lòng, tất cả đều cảm thấy kính nể khi biết được những gì mà Hoang Thiên Đế đã làm!
Cái Cửu U, Khương Thái Hư, Thanh Đế cùng vài cao thủ khác đều hưng phấn cực độ khi nghe lâu chủ khẳng định rằng trên Tiên Đài Bí Cảnh vẫn còn hai cảnh giới khác, mà hai cảnh giới này hiện tại đang trong trạng thái

trống rỗng, cần cường giả khai phá.
Đó cũng có nghĩa là bọn hắn đã biết đại khái con đường phía trước ra sao rồi, hiện tại chỉ cần xây lên thôi.
Qua việc này Đạo Tâm của mọi người đã vững chắc cực độ, không còn bị dao động nữa, ai cũng chăm chú mà tập trung vào tu luyện!
Không chỉ là những cao thủ này, ngay cả những tu sĩ bình thường, đệ tử Thiên Cơ Lâu đều có tâm trạng như vậy.
Trên con đường tu hành thì việc Đạo Tâm vững chắc đóng một vai trò cực kỳ quan trọng, nếu như Đạo Tâm bị lay động, cảm thấy mê mang đối với con đường phía trước thì bước thêm một bước thật sự là khó như lên trời.
Trong nguyên tác thì Kim Ô Đại Đế bởi vì Đạo Tâm bất ổn mà không thể chứng đạo thành Đế được, phải tốn hơn một ngàn năm mới củng cố như giai đoạn ban đầu.
Không ít người nơi này đều đã cảm thấy Đạo Tâm của mình kiên định lên không ít, khí thế lên cao!
Trong nguyên tác thì dù mạnh mẽ như Diệp Phàm thì một khi không biết con đường tu luyện phía trước là gì, đạt tới bình cảnh thì cũng có nhiều mê mang đối với việc không biết trên đời này thật sự có Tiên hay không.
Nếu như không có Ngoan Nhân Đại Đế tự mình khuyên bảo, phá tan mê mang của Diệp Phàm thì sợ rằng Diệp Thiên Đế sẽ không thể xuất hiện được nữa.
Mà lúc đó Ngoan Nhân Đại Đế chỉ chỉ ra một con đường là Hồng Trần Tiên cho Diệp Phàm mà thôi!
Hiện tại lâu chủ nói nhiều như vậy cho đám người thì thử hỏi Đạo Tâm sao có thể không được củng cố cơ chứ!
Hậu thế chỉ cần đủ mạnh mẽ thì không còn cần hoài nghi gì nữa, chỉ cần chờ đợi thôi thì chắc chắn sau này sẽ có thêm một con đường riêng thuộc về Già Thiên thế giới!
Đây không khác gì tiêm cho tất cả tu sĩ của thế giới này một liều thuốc an thần cực mạnh vậy, lâu chủ đã chỉ ra được con đường phía trước của bọn hắn là gì, việc còn lại thì đơn giản hơn rất nhiều rồi!
Tất cả người trong Thiên Cơ Lâu đều cảm thấy vui mừng, mỗi người đều tự mình ăn mừng!

Chương 1011. Cửu Hoàng Lô

"Lâu chủ, tại Thượng Giới lại có nhiều đẳng cấp cao hơn Hồng Trần Tiên như vậy sao, ngươi có thể nói kỹ càng hơn một chút cho chúng ta được không?"
Lúc này mọi người đang trong trạng thái cực kỳ hưng phấn, có người ở dưới nhịn không được mà lên tiếng nói ra.
Khi nãy lâu chủ đã từng nhắc tới trong Tiên Đạo Lĩnh Vực thì cảnh giới Hồng Trần Tiên của thế giới này chỉ đối ứng được với Chân Tiên mà thôi, đây chỉ là một cảnh giới nhập môn, đằng sau còn có Tiên Vương, Tiên Đế

cùng đủ loại cảnh giới khác.
Những cảnh giới này vô cùng lạ lẫm đối với tất cả mọi người đang có mặt trong Thiên Cơ Lâu, bọn hắn không ngờ rằng phía trên Hồng Trần Tiên lại có nhiều cảnh giới mạnh mẽ như vậy, điều này gợi lên lòng hiếu kỳ của tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu!
"Ta sẽ không nói về Tiên Đạo Lĩnh Vực đâu, với tu vi hiện tại của các ngươi thì đây đều là những khái niệm, tồn tại cao tới mức các ngươi không thể chạm tới được, các ngươi chỉ cần biết rõ Tiên có tồn tại là được rồi!"
"Trước kia ta cũng đã nói về đủ loại Tiên Khí trong thời đại Tiên Cổ, Loạn Cổ rồi, nếu tính đi tính lại thì chúng cũng đáng để làm thành một Bảng Danh Sách đấy!"
Tiên Vương, Chuẩn Tiên Đế hay là Tiên Đế đều là những cảnh giới cao nhất ở Già Thiên thế giới cùng với Hoàn Mỹ thế giới, tất cả mọi người ở đây đều mới chỉ có tu vi Tiên Đài Bí Cảnh nên dù có nói cũng vô dụng mà thôi.
Đợi đến ngày Ngoan Nhân Đại Đế tỉnh lại, Vô Thủy Đại Đế cũng trở về thì Thanh Đế chắc cũng đã quay trở về đỉnh phong, khi Tam Đế tụ họp lại thì nói chuyện này cho bọn hắn cũng không muộn.
Lúc này mọi người mới nghe xong Thần Uy Đế Binh Bảng nên tất cả vẫn chưa thấy thỏa mãn lắm, nên hiện tại khi lâu chủ muốn công bố một Bảng Danh Sách mới thì chắc chắn tất cả mọi người đều giơ hai tay đồng ý!
"Thời đại Tiên Cổ phồn vinh và có nhiều tài nguyên như vậy nên chắc hẳn Tiên Khí của bọn hắn cũng sẽ kinh khủng dị thường phải không?"
"Trước đó lâu chủ đã từng nhắc tới rồi đó, Tiên Khí của Thượng Giới có uy lực kinh khủng mà các ngươi khó có thể tưởng tượng được, có cái chỉ đứng một mình thôi cũng đủ để chống lại Chân Tiên!"
Đám người lúc này bàn bạc một cách kích động, bọn hắn mong lâu chủ sẽ công bố thêm một bảng danh sách về Tiên Khí tại Hoàn Mỹ thế giới.
"Được! Từ lúc ta tới Thiên Cơ Lâu tới giờ ta chưa từng được nghe qua bất kỳ Bảng Danh Sách nào mà lâu chủ công bố cả, chỉ nghe được Bảng Danh Sách mà những tên kia tự thuật lại mà thôi, ta cũng muốn nghe từ miệng lâu chủ!"
Thanh Đế cũng cảm thấy hứng thú vô cùng trước những Bảng Danh Sách thú vị này nên nhanh chóng lên tiếng.
"Đã như vậy thì ta tạm thời đặt tên cho Bảng Danh Sách này là Thượng Giới Chí Bảo Bảng đi!"
"Những Chí Bảo, Tiên Khí có thể lên bảng đều là những thứ các ngươi gần như không thể tìm được tại thế giới này nữa rồi, những thứ tự trên Bảng Danh Sách này chỉ là liệt kê thôi chứ không phải là xếp hạng!"
Lâu chủ nhanh chóng nói quy tắc của Bảng Danh Sách này cho mọi người.
Trên Bảng Danh Sách này đều là những Chí Bảo tại Hoàn Mỹ thế giới, mặc dù hai thế giới có liên hệ chặt chẽ với nhau nhưng những Chí Bảo này cũng chỉ có thể tìm thấy ở thế giới kia mà thôi, không thể tìm thấy ở đây!
Bởi vậy dù xếp hạng dựa trên độ mạnh yếu thì cũng không có tác dụng gì

với những người ở đây cả!
Đám người cũng biết rõ rằng Bảng Danh Sách này không giống với Thần Uy Đế Binh Bảng, trên đây đều là Bảo Khí, Tiên Khí đến từ thế giới khác, mạnh yếu hoàn toàn không quá quan trọng.
Đám người ai nấy đều kích động mà chờ lâu chủ tuyên bố Bảng Danh Sách mới này!
"Thượng Giới Chí Bảo Bảng – Lục Đạo Luân Hồi Bàn!"
"Đây chính là Tiên Khí mà Luân Hồi Tiên Vương từng nắm giữ, là một Tiên Thiên Hỗn Độn Chí Bảo, nghe nói nó có thể mở được cả Sinh Tử Giới, cho chúng sinh chứng kiến được Luân Hồi Chi Lực!"
Lúc này lâu chủ cũng nhanh chóng công bố kiện Chí Bảo đầu tiên trên bảng, không thể không thừa nhận là so với Già Thiên thế giới thì những Chí Bảo này mạnh hơn không ít.
Một phần cũng do Thiên Địa Đại Đạo Pháp Tắc có sự biến hóa lớn, dẫn tới hoàn cảnh tu luyện của Già Thiên thế giới suy kiệt một cách cấp tốc, đương nhiên nó cũng sẽ không có nhiều vật liệu mạnh mẽ để tạo ra các Chí Bảo như Hoàn Mỹ thế giới rồi.
Một phần khác cũng là do hệ thống tu luyện tại Hoàn Mỹ thế giới phần lớn là hướng về thu thập tinh hoa trong thiên địa để tăng cường bản thân, nói trắng ra là mượn nhờ ngoại lực!
Phương pháp tu luyện dựa vào tiềm lực của cơ thể bản thân chỉ xuất hiện khi Thạch Hạo bắt đầu sáng lập và nghiên cứu mà thôi.
"Thượng Giới Chí Bảo Bảng – Cửu Hoàng Lô!"
"Bảo vật này nếu nói thì vẫn có chút nguồn gốc với thiên địa này của các ngươi, đây chính là Chí Bảo mà Thái Sơ Cổ Quáng dưỡng dục, có danh xưng là đệ nhất Tiên Khí của Vô Lượng Thiên!"
"Bên trong Lô có chứa Cửu Sắc Hoàng Huyết chi lực, có thể luyện hóa được Đại Thiên thế giới, đáng tiếc là trong nội bộ của Cửu Hoàng Lô bị một tổn hại khá nghiêm trọng không thể tu bổ, thế nên nó không thể thể hiện được chiến lực cường hãn của mình."

Chương 1012. Luyện Tiên Hồ

Lời của lâu chủ vừa dứt thì tất cả những cao thủ từng đặt chân lên Thái Sơ Cổ Quáng đều cảm thấy kinh ngạc.
Bọn hắn không cảm thấy ngạc nhiên trước chuyện trong Thái Sơ Cổ Quáng có dưỡng dục Tiên Khí, thứ bọn hắn ngạc nhiên chính là không ngờ Thái Sơ Cổ Quáng lại là nơi đã tồn tại từ thời đại Tiên Cổ tới nay!
"Quả nhiên những Sinh Mệnh Cấm Khu đó đều là những khu vực đã tồn tại được mấy trăm vạn năm trước rồi, thật đáng tiếc khi Bảo Địa như vậy lại bị những tên Chí Tôn Cổ Hoàng chiếm lấy, thật là lãng phí!"
Tề Lân lúc này lớn tiếng la mắng.
Từ sau khi lâu chủ giết chết một tên Chí Tôn Cấm Khu một cách cường thế thì mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều cảm thấy tự tin cực độ khi nói về

các Chí Tôn Cổ Hoàng, thậm chí có người còn dám mắng to những tên Chí Tôn Cổ Hoàng trong Sinh Mệnh Cấm Khu như Tề Lân!
Khi có Thiên Cơ Lâu làm chỗ dựa thì bọn hắn còn sợ cái gì nữa chứ!
"Kỳ thật không chỉ có trong Thái Sơ Cổ Quáng mới có, trong bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu thì cũng có không ít nơi từng thai nghén ra một Chí Bảo cực kỳ cường đại, chỉ là sau khi trải qua vô số năm tháng nên mới thất lạc mà thôi!"
Lâu chủ gật đầu xác nhận.
Các loại Tiên Khí, Chuẩn Tiên Vương Khí, Tiên Vương Khí không được tính là vật hiếm thấy gì tại Hoàn Mỹ thế giới, thậm chí còn có thể nói là những Chí Bảo này bay đầy trời cũng được.
Hơn nữa trong nguyên tác thì trên tay của Hoang Thiên Đế cũng lấy được khá nhiều Chí Bảo, nhưng so với số lượng đã bị thất lạc thì không đáng là bao nhiêu.
Đám người khi nghe nói trong Thái Sơ Cổ Quáng còn có một thứ gọi là Cửu Hoàng Lô thì cũng không kinh ngạc quá nhiều, chỉ thấy tiếc hận mà thôi!
"Lâu chủ, Cửu Hoàng Lô này nếu như không bị tổn hại thì có thể sánh vai với Thành Tiên Đỉnh tại thế giới này của chúng ta không?"
Lúc này ở dưới có người lên tiếng hỏi một cách hiếu kỳ!
"Nếu như Cửu Hoàng Lô không bị tổn hại thì nó chính là đệ nhất Tiên Khí của Vô Lượng Thiên đó, Thành Tiên Đỉnh hoàn toàn không thể so sánh được với nó đâu!"
Lâu chủ trả lời một cách thành thật.
Lúc này mọi người mới có cái nhìn tổng quang hơn về thực lực của những Chí Bảo Tiên Khí tồn tại ở thời đại Tiên Cổ này, hiển nhiên về phẩm giai hay là lực lượng thì vũ khí tại Hoàn Mỹ thế giới đều hơn xa thế giới này!
"Thượng Giới Chí Bảo Bảng – Nguyên Mẫu Đỉnh!"
"Đây chính là Thần Khí trấn tộc của Thiên Giác Nghĩ – Sinh vật có danh xưng là Lực Chi Cực Hạn, dù cho trải qua trận chiến Tiên Cổ, Thiên Giác Nghĩ đã chiến tử nhưng Nguyên Mẫu Đỉnh này lại vẫn hoàn hảo như ban đầu!"
"Đỉnh này nặng tựa Thái Sơn, muốn nâng nó lên cũng cần lực lượng của vạn quân, dù cho Chân Tiên bình thường khi sử dụng nó thì cũng sẽ sở hữu lực lượng cực hạn của Thiên Giác Nghĩ nhất tộc."
Đám người sau khi nghe tới đâu thì đều cảm thấy hâm mộ Chí Bảo này vô cùng, nhất là Diệp Phàm, người luôn sở hữu một chấp niệm khó hiểu đối với binh khí dạng Đỉnh, dù sao trong Thái Cổ Thập Hung thì ngoại từ Cửu U Ngạo là khiến tất cả mọi người ấn tượng cực độ ra thì Thiên Giác Nghĩ chính là bộ tộc thứ hai khiến mọi người ghi nhớ, dù sao trên Thái Cổ Thập Hung hay là Kiệt Ngạo Bảng đều có mặt của nó.
Bộ tộc này quả thật là một bộ tộc phát triển cực hạn về man lực, cương mãnh tới cực điểm, Thần Khí này cũng thật sự phù hợp với phong cách của bọn hắn.
"Không ngờ Thiên Giác Nghĩ nhất tộc này lại vẫn sở hữu một Thần Khí

trấn tộc mạnh mẽ như thế này, thật sự rất muốn tận mắt chứng kiến!"
Diệp Phàm khi này kích động vô cùng, hắn thậm chí có suy nghĩ rằng nếu dung nhập Nguyên Mẫu Đỉnh vào trong Vạn Vật Cơ Giáp Đỉnh của bản thân thì tốt quá rồi!
Những người khác thì đều sợ hãi thán phục trước Thần Khí mạnh mẽ này, chỉ riêng nắm giữ Đại Đỉnh kia thôi mà đã nắm giữ được lực lượng của Thiên Giác Nghĩ nhất tộc rồi, thật sự là quá đơn giản cùng thô bạo!
"Đáng tiếc hiện nay không còn bất kỳ tộc nhân nào của Thái Cổ Thập Hung sống sót được tới hiện tại cả, nếu không lấy tư chất của bọn hắn thì chứng đạo thành Đế cũng chỉ là một việc không quá khó khăn mà thôi!"
Thanh Đế lúc này cũng đã nghe được những danh sách trước đó mà lâu chủ đã từng công bố qua những người xung quanh nên cũng biết được sự tồn tại của Thái Cổ Thập Hung!
"Nếu như Thái Cổ Thập Hung thật sự còn sống sót thì Hư Không Kinh, Đấu Chiến Thánh Pháp, Thái Hoàng Kinh hoàn toàn không là cái gì cả, chỉ riêng Thiên Giác Nghĩ cùng Cô Tộc thôi cũng đã đủ thay thế nhiều loại Đế Kinh Bí Pháp rồi!"
Lâu chủ cười nhạt rồi lên tiếng.
Đám người hiện tại đương nhiên cũng biết rõ Thập Hung Bảo Thuật của Thái Cổ Thập Hung cường đại ra sao, nó giống như Cửu Bí của thiên địa này vậy, một khi tập hợp đủ thì sẽ có uy lực kinh khủng vô cùng!
Trước kia nhờ công năng khen thưởng mà lâu chủ cũng đã lấy được một phần Cô Tộc Bảo Thuật từ tay của Cô Tộc lão tổ!
"Thượng Giới Chí Bảo Bảng – Luyện Tiên Hồ!"
"Trước kia ta đã giới thiệu qua Luyện Tiên Hồ rồi, đây chính là vật hiếm thấy trong số đông Tiên Vương Khí, mặc dù nó cũng là Tiên Vương Khí nhưng dù cho là các đại năng Tiên Vương mạnh mẽ nhất cũng không thể luyện chế ra bảo vật như thế nào!"
"Bên trong Luyện Tiên Hồ có một thiên địa độc lập, trong đó không gian mênh mông vô ngần, chỉ cần mở nắp ra và sử dụng Thần Thông thì đại đa số Tiên Vương cũng không thể trốn thoát lực hút của nó, khi bị thu vào thì khó mà thoát ra!"

Chương 1013. Chí bảo của thượng giới

Trong nguyên tác thì Luyện Tiên Hồ cũng là một loại Chí Bảo cực kỳ kinh khủng, nó chính là Chí Bảo của một trong những Tiên Vương mạnh nhất – Côn Đế.
Đồ chơi này khác với những Tiên Vương Khí khác, nó không phải là thứ có thể mang ra cứng đối cứng như kiếm hay đao, nếu như ai không phục thì chỉ cần sử dụng nó hút người đó vào là xong việc.
Lúc trước khi lâu chủ nói về sự khác biệt của vũ khí giữa hai thế giới thì

cũng đã nhắc qua thứ này.
"Thì ra Luyện Tiên Hồ này là một Tiên Vương khí, khó trách công năng của nó cường hãn tới như vậy!"
Mọi người lúc này cũng lên tiếng đầy kích động!
Trước kia lâu chủ đã từng hình dung Luyện Tiên Hồ này là một vũ khí mạnh mẽ nhưng lại không cần tu vi để sử dụng, chỉ cần mở nắp và phát động Thần Thông thì liền có thể luyện hóa Chư Vương, hiện tại nghe kỹ hơn thì quả nhiên không sai!
Lý niệm của Già Thiên thế giới là Lấy Thân Làm Gốc, khai phát tiềm lực của cơ thể, Nguyên Thần, dù là Đế Kinh hay là Đế Binh thì đều chỉ có công năng phụ trợ người tu hành mà thôi, thứ cường đại chân chính cũng chỉ có người tu hành!
Nhất là con đường chứng đạo thành Đế, mấy vạn năm cũng chỉ có một vị trí, quả thật là thiên quân vạn mã đi qua cầu độc mộc, dù ngươi có cầm Thần Khí nhưng tu vi không đủ thì cũng vô dụng.
Lý niệm của hai thế giới khác biệt nên dẫn tới việc công năng của vũ khí hai bên cũng có sự khác biệt.
"Thượng Giới Chí Bảo Bảng – Nguyên Sơ Tiên Quang!"
Lâu chủ cũng không nói thêm gì về Luyện Tiên Hồ nữa mà quay sang tiếp tục công bố Bảng Danh Sách!
"Đây chính là Phù Văn Tiên Quang được sinh ra từ Đại Đạo Tự Nhiên khi Cửu Thiên Thập Địa vừa được khai phá, nó chính là vệt Thần Quang đầu tiên, Pháp Khí này là một loại vũ khí vô cùng khác biệt, cách sử dụng của nó không giống với cách công phạt bình thường nào cả!"
"Nguyên Sơ Tiên Quang này tuy không có sức không phạt cường đại tới cực hạn, cũng không có Thần Thông phòng ngự hay luyện hóa địch nhân gì cả, nhưng nó lại có thể mang tới một trợ giúp cực lớn trên con đường tu luyện đến Tiên Vương, thậm chí nó có thể giúp người tu luyện tìm được một con đường tắt!"
Thần Khí kỳ diệu bậc này đương nhiên đã khiến cho tất cả mọi người hiếu kỳ cùng mở rộng tầm mắt!
Trong mắt của mọi người thì thứ Chí Bảo đến từ Thượng Giới này cũng thật sự quá thần kỳ! Đúng là Thượng Giới, Chí Bảo ra sao cũng có!
Có Tiên Khí vừa sử dụng liền hấp thu Chư Vương, và giờ còn có Tiên Khí cung cấp đướng tắt trên con đường tu luyện!
"Nếu như thế thì tu sĩ sở hữu Nguyên Sơ Tiên Quang chắc chắn sẽ tu luyện tới cấp bậc Tiên Vương sao?"
Diệp Phàm hỏi lại một cách tò mò!
"Đúng thế, người nắm giữ Nguyên Sơ Tiên Quang này tên là Nguyên Sơ Tiên Vương, hắn có thể có thành tựu Tiên Vương cũng là nhờ có Nguyên Sơ Tiên Vương này trợ giúp!"
Lâu chủ lập tức gật đầu khẳng định, dù sao Nguyên Sơ Tiên Quang này quả thật là một trong những Chí Bảo đặc biệt nhất tại Hoàn Mỹ thế giới, nhìn khắp toàn bộ Hoàn Mỹ thế giới thì không nhiều thứ so sánh được với nó!

Còn về phần Già Thiên thế giới thì không cần phải nói, chắc chắn là không có rồi!
Nếu như tại thế giới này thật sự tồn tại một loại Chuẩn Đế Khí hay binh khí nào đó không có lực tấn công hay phòng thủ, chỉ có khả năng giúp người nắm giữ nhanh chóng tu luyện tới cảnh giới Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên thì đó quả thật là một bảo vật vô địch!
Nhưng đáng tiếc Tiên Đài Bí Cảnh là cảnh giới tự khai phá tiềm lực của bản thân, không thể sử dụng ngoại lực để nhảy cóc được nhu Hoàn Mỹ thế giới!
"Đây quả thật là một thứ tốt, nếu như trên con đường tu hành mà gặp phải bình cảnh thì có thể sử dụng nó để vượt qua, nếu như có thì đây quả thật là bảo vật có giá trị hơn hẳn tất cả những thứ khác!"
Vương Đằng ngồi kế bên khi nghe tới đây thì hâm mộ không thôi.
Dù sao thứ này chỉ cần nghe chức năng thôi đã biết nó giúp ít rất nhiều trong việc tu luyện rồi, mà Vương Đằng từ trước tới nay chỉ để ý tới tu vi cùng thực lực thôi chứ không cần Đế Binh Tiên Khí mạnh mẽ gì cả, hắn cũng có xài được đâu!
"Lâu chủ, trong số nhiều Chí Bảo trên Thượng Giới thì còn cái nào tuy không có sức công phạt hay phòng thủ gì nhưng lại sở hữu nhiều công năng nghịch thiên không?"
Đám người lúc này đã bắt đầu thích nghe những Chí Bảo khác loại như Nguyên Sơ Tiên Quang nên nhanh chóng truy hỏi Lưu Tiêu.
Tại Già Thiên thế giới thì Đế Binh chính là Đế Binh, dù là ngoại hình có kỳ lạ cổ quái ra sao thì cũng đều có công dụng giống nhau mà thôi, một là tấn công, hai là phòng thủ, hoặc cùng lắm là công phòng nhất thể.
Ngoại trừ Thánh Đạo Binh Khí có công năng đặc thù như Thần Nữ Lô ra thì trên thế giới này không có binh khí nào đặc biệt cả, chỉ cần là Đế Binh thì đều dùng trong chiến đấu.
Vì lý do này nên bọn hắn cảm thấy cực kỳ hứng thú với những Chí Bảo có công dụng đặc biệt tại Thượng Giới.

Chương 1014. Tiên Vương Ngũ Cầm Phiến

"Đương nhiên là có rồi, Thượng Giới Chí Bảo Bảng – Hỗn Nguyên Tiên Vương Lô!"
Lâu chủ thấy tất cả mọi người đều có hứng thú như vậy thì cũng không tiện mà tuyên bố cái khác, hắn nhanh chóng công bố Chí Bảo đặc thù tiếp theo!
"Đây chính là Đan Lô cùng chứng đạo với Hỗn Nguyên Tiên Vương khi y tấn thăng Tiên Vương, trong Thần Lô chứa đựng Thần Hỏa cho nên lực công kích của nó cũng vô cùng cường hãn!"
"Nhưng tác dụng chân chính của Hỗn Nguyên Tiên Vương Lô không phải

là dùng để công kích, tác dụng lớn nhất của nó chính là luyện đan, dùng lô này luyện đan thì có thể luyện ra những Thượng Cổ Tiên Đan trong truyền thuyết!"
Lời giới thiệu này của lâu chủ quả thật khiến cho không ít người trong Thiên Cơ Lâu hưng phấn, bọn hắn không ngờ một Tiên Vương Khí siêu phàm tới mức độ như thế, vừa có thể dùng để chứng đạo mà cũng có thể sử dụng để luyện đan.
Đúng thật là trăm hoa đua nở, thiên kỳ bách quái!
Nhưng mà Hỗn Nguyên Tiên Lô này thật ra cũng cường hãn vô cùng, trong nguyên tác thì Cửu Sắc Tiên Đan của Thạch Hạo cũng được luyện ra trong Đan Lô này, tại lĩnh vực luyện đan thì đây đúng thật là Thần Khí đệ nhất thiên hạ!
"Những Tiên Vương Khí này có vẻ hơi không đứng đắn lắm nhỉ, không lẽ trong các loại Tiên Vương Khí thì Chí Bảo khác loại càng nhiều còn các Chí Bảo cường hãn thì càng ít sao?"
Lúc này có một người thuộc Cổ Tộc lên tiếng chất vấn!
"Cũng không phải thế, trong số các Chí Bảo Thượng Giới thì những thứ này chỉ được coi là hơi đặc biệt mà thôi, ta không dám nói về những binh khí nghịch thiên tới cực điểm kia, ta sợ rằng nó quá mức nghịch thiên, nói ra thì các ngươi lại hâm mộ nữa!"
Lâu chủ lập tức cười mắng.
Nếu như thật sự nói về các Chí Bảo Tiên Khí kinh khủng có sức cường phạt nghịch thiên tại Hoàn Mỹ thế giới thì rất khó để diễn tả sự kinh khủng của nó.
"Ta thích những cái như thế, lâu chủ cứ việc công bố đi, đừng ngại!"
Đám người khi nghe lâu chủ nói như thế thì lại càng muốn nghe xem những Tiên Khí mà lâu chủ nhắc tới có năng lực ra sao, thậm chí còn có người hô hào cổ động nữa.
"Thượng Giới Chí Bảo Bảng – Tiên Vương Ngũ Cầm Phiến!"
"Cầm Phiến này chính là vũ khí được tạo thành từ Nguyên Thủy Chân Vũ của Tiên Vương, không chỉ thế, nó còn có thêm nhiều loại Tiên Vũ của nhiều Cầm Tộc trân quý, quá trình chế tạo phức tạp vô cùng, cuối cùng uy lực kinh người!"
"Hơn nữa Tiên Vương Ngũ Cầm Phiến này cường đại ở chỗ nó không cần quá nhiều linh khí để thôi động, dù là người cảnh giới thấp cũng có thể sử dụng được, một khi binh khí thức tỉnh thì sẽ phát động Thần Uy vô thượng, nghiêng trời lệch đất!"
Lần giới thiệu này của lâu chủ quả thật khiến cho đám người ở dưới kinh hô không ngừng!
Bọn hắn không ngờ rằng trong số các Chí Bảo Tiên Khí trên Thượng Giới lại có một tồn tại như thế này, không chỉ có uy lực cường hãn mạnh mẽ mà lại có thể tự động phát động Thần Uy!
Phải biết nó hoàn toàn đi ngược lại với lý niệm của Già Thiên thế giới này, ở đây thì Đế Binh tuy là một Thần Khí hiếm thấy nhưng nắm giữ Đế Binh

cũng không đại biểu cho vô địch hay mạnh mẽ ra sao.
Bởi vì Đế Binh phần lớn cũng chỉ có tác dụng phụ tá cho chủ nhân của nó mà thôi, uy lực của Đế Binh do Tiên Đài Nhất Trọng Thiên sử dụng hoàn toàn khác với Đế Binh mà Chuẩn Đế sử dụng, nếu như cảnh giới thấp hơn tý nữa như Tứ Cực Bí Cảnh thì dù cho có nắm giữ Đế Binh thì cũng không thể sử dụng.
Người có cảnh giới quá thấp thì nếu như dám sử dụng linh khí để cưỡng ép thôi động Đế Binh thì không chỉ không sử dụng được mà còn có thể bị phản phệ.
Nhưng tại Hoàn Mỹ thế giới này thì khác, có vẻ như mỗi một kiện pháp khí hay Chí Bảo đều là một cường giả độc lập vậy, bản thân nó thôi cũng đủ để tung hoành thiên hạ rồi, dù rơi vào tay cường giả hay người yếu thì uy lực cũng sẽ không khác nhau quá nhiều.
"Thứ đồ chơi này vậy mà chỉ cần thôi động bằng suy nghĩ liền có thể tự động vận chuyển, tự phát Thần Uy sao, thế này thì quá mức rồi!"
"Đúng thế, Luyện Tiên Hồ vừa rồi cũng thế, những Chí Bảo Thượng Giới này cái nào cái này đều khoa trương như vậy sao, nếu như lỡ nó bị mất thì không lẽ thiên hạ đại loạn?"
"Đừng nói là bị mất, khi cả hai thế lực đánh nhau thì đây quả thật là một Thần Khí có thể kết thúc cuộc chiến trong nháy mắt đó!"
Tất cả mọi người đang có mặt ở đây đều kích động không thôi, không ai trong số bọn hắn có thể tưởng tượng được cuộc chiến của hai Tiên Vương sẽ tàn khốc ra sao cả.
Đây là những tồn tại siêu việt Hồng Trần Tiên, trên tay còn cầm Bảo Khí kỳ diệu như vậy, quả thật là thần tiên đánh nhau!
"Tiên Vương Ngũ Cầm Phiến này cũng khá là bình thường mà thôi, Nguyên Thủy Chân Vũ kết hợp với Tiên Vũ, đây cũng không phải là vật liệu quá nghịch thiên lắm!"
Lâu chủ thấy bộ dáng hốt hoảng của mọi người thì cười nhẹ rồi lên tiếng.
"Nếu đúng như lâu chủ nói thì còn có binh khí cường hãn hơn nữa hay sao?"
Đấu Chiến Thắng Phật khi nghe tới đây thì cũng phản ứng lại được ẩn ý trong lời của lâu chủ.

Chương 1015. Phiến thiên địa an lành

"Đương nhiên là có rồi, Chí Bảo Thượng Giới kỳ diệu dị thường, có thứ mạnh hơn Tiên Vương Ngũ Cầm Phiến cũng là chuyện bình thường mà thôi!"
Không đợi lâu chủ trả lời thì Diệp Phàm đã lên tiếng một cách chắn chắc! Từ những Chí Bảo Tiên Khí trước thì cũng đã thấy được những thứ này có bản chất khác với Đế Binh tại Già Thiên thế giới.
Hiển nhiên những Bảo Vật Thượng Giới này mới được tính là Thần Thông

Chí Bảo chân chính, nó có quan hệ độc lập với chủ nhân của mình.
Mà tại thế giới này thì Đế Binh là một vật phụ thuộc với người sở hữu, người sở hữu càng mạnh thì Đế Binh mới càng mạnh.
"Nếu như các ngươi muốn biết những Bảo Khí mạnh hơn thì không phải là không thể!"
"Thượng Giới Chí Bảo Bảng – Hỗn Nguyên Hồ Lô!"
Lâu chủ nói một câu sau đó tiếp tục công bố.
Hỗn Nguyên Hồ Lô này chính là một kiện Pháp Khí cực kỳ cường hãn trong số nhiều Tiên Vương Khí trong Hoàn Mỹ thế giới, nếu so sánh thì nó trân quý hơn Luyện Tiên Hồ cùng Ngũ Cầm Phiến nhiều!
"Hỗn Nguyên Hồ Lô này có uy lực cực kỳ cường đại, vật liệu rèn đúc ra nó cũng vô cùng quý hiếm, muốn rèn ra Hỗn Nguyên Hồ Lô thì cần sử dụng cực kỳ nhiều Tiên Thiên Thần Tài trân quý vô cùng trên Thượng Giới!"
"Trong Hồ Lô này chứa đựng Thần Thông Thôn Phệ như có thể thôn thiên phệ địa, cực kỳ bá đạo, chỉ cần phát động thì nó sẽ có thể hấp thu vạn vật vào trong, dù cho là Tiên Vương cũng không ngoại lệ, những người có cảnh giới dưới Tiên Vương thì khi bị hút vào ngay lập tức sẽ hóa thành một vũng máu rồi chết!"
Lời của lâu chủ vừa dứt thì nhiều người tại đây đều cảm thấy khiếp sợ không thôi!
Tiên Vương Khí này lại có uy lực kinh khủng như thế sao, Tiên Vương bị trấn áp một cách dễ dàng, chưa đạt tới Tiên Vương thì chết ngay lập tức? Độ kinh khủng của Thần Thông này quả thật là không thể diễn tả bằng lời được, theo bọn hắn thì đây không khác gì truyền thuyết cả!
"Trên Thượng Giới lại có thể tạo ra được Pháp Khí kinh khủng được như vậy sao? Đây chính là Pháp Khí của vị Tiên Vương nào mà lại mạnh mẽ như vậy thế, không lẽ hắn là người vô địch tại Hoàn Mỹ thế giới?"
"Đúng thế, cái đồ chơi này quả thật là không theo đạo lý bình thường, đây là một đại sát khí đó!"
"Những Chí Bảo Thượng Giới này quả thật cái sau khủng bố hơn cái trước, thật là đáng sợ!"
Lúc này đám người trong Thiên Cơ Lâu đều bị dọa sợ bởi những Chí Bảo Thượng Giới này, không ai ngờ rằng trên Thượng Giới lại sở hữu một vũ khí nghịch thiên tới mức như vậy!
"Từ từ thôi, đây cũng chưa phải là thứ mạnh nhất đâu, nãy ta quên nói, quan trọng nhất là đây tuy là Pháp Khí của Tiên Vương nhưng khi sử dụng nó lại không cần pháp lực quá lớn, nó giống Ngũ Cầm Phiến vậy, một khi phát động thì nó sẽ tự động vận chuyển năng lượng của bản thân!"
"Thế nên dù là Bảo Khí mạnh mẽ như Luyện Tiên Hồ cũng không thể so sánh được với Hỗn Nguyên Hồ Lô!"
Những lời lâu chủ nói quả thật khiến cho tất cả mọi người ở đây đều phải trợn mắt há mồm!
Những tên Tiên Vương trên Thượng Giới rốt cuộc là quái vật gì mà lại chế tạo ra những thứ kinh khủng như thế này thế, cảm giác như chúng còn

cường đại hơn những Tiên Vương kia nữa!
Nếu như thứ này xuất hiện tại Già Thiên thế giới thì coi như nó chỉ là một cái Đế Binh nó cũng có khả năng trấn áp Đại Đế, còn những cao thủ dưới Đại Đế thì khi bị hút vào sẽ chết ngay lập tức!
Mà một kiện Đế Binh mạnh mẽ như thế lại không cần pháp lực của Đại Đế, chỉ cần Chuẩn Đế hoặc là Tiên Đài Bí Cảnh cũng có thể phát huy toàn bộ uy lực của nó!
Mỗi một thời đại thì chỉ có một Đại Đế, nhưng nếu chỉ tính riêng những thiên tài Chuẩn Đế đứng trước cánh của Đại Đế mà không vào được thì cũng có không ít!
Cảnh giới Tiên Vương ở Thượng Giới cũng giống như Đại Đế ở thế giới này vậy!
Dù Tiên Vương không nhiều nhưng cao thủ Chân Tiên chắc chắn sẽ có không ít, có thể nói là đếm không hết!
Cũng có nghĩa việc Hỗn Nguyên Hồ Lô cường đại tới mức không thể tin được nhưng cánh cửa sử dụng lại vô cùng thấp này vô cùng bất khả thi!
Mọi người ở đây tuy không thể tưởng tượng được Tiên Vương, Chân Tiên là cảnh giới mạnh mẽ ra sao, giữa cả hai có chênh lệch lớn tới mức nào nhưng chỉ cần tưởng tượng đó giống như chênh lệch giữa Đại Đế cùng Chuẩn Đế là cũng đủ để hiểu rồi.
Nếu như thật sự có một Đế Binh vừa sử dụng liền có thể trấn áp Đại Đế, chớp mắt liền giết chết Chuẩn Đế thì thiên địa này đã trở nên hỗn loạn từ lâu!
"Những Chí Bảo Thượng Giới này đúng là cái sau bất ngờ hơn cái trước, nếu Thượng Giới sở hữu nhiều Pháp Khí cường hãn như vậy thì chắc chắn tình hình chiến trận trên đó cũng phải rất căng thẳng!"
Với lại dù số lượng Pháp Khí mạnh mẽ nhiều như vậy nhưng bọn hắn vẫn không thể kết thúc chiến tranh, điều này đã chứng minh cao thủ ở Thượng Giới mạnh hơn tưởng tượng bọn hắn nhiều lắm!
"Nếu so sánh như thế thì phương thiên địa này của chúng ta quả thật là quá hiền lành rồi, có Thiên Cơ Lâu tọa trấn Bắc Đẩu Cổ Tinh đúng thật là phúc phận nhiều đời của chúng ta!"
Đám người lúc này cũng cảm thấy biết ơn khi bản thân sinh ra tại đây, dù sao thái bình luôn là thứ nhiều người hướng tới.

Chương 1016. Có thể xuyên ngược thời gian

Mặc dù bọn hắn không biết thái bình của thiên địa này một phần là nhờ Hoang Thiên Đế sử dụng một kiến độc đoán Vạn Cổ kia.
Nếu không phải nhờ Hoang Thiên Đế chém một kiếm để cắt đứt Đầu Nguồn Hắc Ám ra khỏi Vạn Giới, nếu như không có một kiếm đó thì không biết thế giới này sẽ bị ô nhiễm tới mức độ ra sao.
Nếu so với Đầu Nguồn Hắc Ám khi xưa thì Hắc Ám Náo Động hiện tại

cũng chỉ như là một trò trẻ con, Hắc Ám Náo Động chỉ là một quá trình các Chí Tôn Cổ Hoàng hấp thu thọ nguyên của đông đảo sinh linh vì dục vọng trường sinh của mình mà thôi!
"Thượng Giới khi xưa được chia ra nhiều giới vực khác nhau, trong đó Dị Vực cùng với Tiên Vực là đấu tranh kịch liệt nhất, động một tý là sẽ có đại chiến vị diện nổ ra, những Binh Khí này được rèn đúc ra cũng chỉ là cho phục vụ chiến tranh mà thôi!"
Lâu chủ biết rất rõ về Cửu Thiên Thập Địa, Dị Vực, Giới Hải, Tiên Vực cùng với cuộc chiến diễn ra mấy triệu năm của bọn hắn, khi nghe những lời của mọi người trong Thiên Cơ Lâu thì từ từ lên tiếng.
"Đừng thấy tuy hiệu quả của Hỗn Nguyên Hồ Lô, Luyện Tiên Hồ mạnh mẽ như vậy mà lầm, nếu đặt chúng trong những đại chiến kinh thiên động địa thì những thứ này cũng chỉ được để ở ngoài rìa!"
"Thứ chân chính có thể đánh giết được những đại năng của vị diện khác chỉ có số lượng lớn Tiên Vương phối hợp với Pháp Khí mạnh mẽ mà thôi."
Khi nghe lâu chủ nói về những trận đại chiến thời đại Tiên Cổ thì tất cả mọi người đều cảm thấy cảm xúc bành trướng, ai nấy đều cảm thấy tò mò trước những cuộc chiến chấn động thiên địa tại thượng cổ này!
"Không ngờ Thượng Giới lại là nơi đấu tranh kịch liệt như vậy, khó trách hàng rào Tiên Vực khó xông vào như thế, muốn đi xuyên qua ít nhất cũng phải có thực lực Hồng Trần Tiên mới được!"
Thanh Đế trong trạng thái hài đồng cũng gật đầu đồng ý, cuối cùng hắn cũng biết được vì sao Hồng Trần Tiên mới có thể bước vào Tiên Vực.
"Nếu như bên trong các ngươi có người đột phá được Hồng Trần Tiên và tiếp tục phát triển được thêm một cảnh giới mới, một ngày nào đó các ngươi cũng có thể tham gia vào chiến trường vô thượng đó để trợ giúp các tiền bối đánh thắng trận chiến căng thẳng đó!"
Lúc này bỗng lâu chủ lại lên tiếng tiết lộ một thông tin kinh người.
Đám người ở đây đều đang kích động không thôi thì sau khi nghe xong lời lâu chủ nói thì nhanh chóng cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.
"Lâu chủ, nhưng thời đại Tiên Cổ cùng thời đại Loạn Cổ đều là chuyện của mấy trăm vạn năm về trước, sao chúng ta có thể giúp các tiền bối đây!"
Diệp Phàm tuy kích động nhưng vẫn lên tiếng hỏi thăm.
"Khi bước thêm một bước từ cảnh giới Hồng Trần Tiên, nếu như sở hữu Thần Thông hoặc Tiên Khí phù hợp thì các ngươi hoàn toàn có thể đặt chân lên dòng sông thời gian để ngược dòng mà đi, trở về lịch sử!"
"Hành động này vừa vĩ đại cùng gian nan, nhưng nó là một việc có khả năng làm được!"
Lúc này lâu chủ bỗng nhiên lại tung ra một tin tức cực kỳ kinh người cho tất cả mọi người có mặt tại đây!
Cảnh giới phía trên Hồng Trần Tiên thật sự có khả năng đạp lên dòng sông thời gian để đi ngược dòng về lịch sử, trở về những trận chiến thời thượng cổ kia!
Những lời này của lâu chủ không phải là không có căn cứ, trong nguyên tác

thì Diệp Phàm, Vô Thủy, Ngoan Nhân đã từng đạo lên thời không để trở về giúp Hoang Thiên Đế!
Việc này cũng đã xác nhận suy tính khi xưa của Thạch Hạo là chuẩn xác, nhờ việc Thạch Hạo khi xưa chỉ để lại Ngũ Đại Bí Cảnh nên lúc này mới không chặn đứng con đường của Tam Đế là Diệp Phàm, Vô Thủy và Ngoan Nhân, cũng từ đó giúp bọn hắn sở hữu vô số khả năng phát triển!
Ba người bọn hắn tìm tòi trong vô định, bước từng bước từ Hồng Trần Tiên lên, vậy mà lại có thể trực tiếp vượt qua Chân Tiên cùng Tiên Vương để đặt chân lên dòng sông thời gian, quay về chiến trường khi xưa, lúc này cả ba đều đã là đại năng cấp bậc Tiên Đế!
Đám người sau khi nghe xong lời của lâu chủ thì đều lộ ra vẻ kích động cực độ, không ai trong số bọn hắn nghĩ ra được cảnh giới trên Hồng Trần Tiên lại có lực lượng nghịch thiên như thế!
Thời gian, lịch sử, đây là hai khái niệm gần như không thể tác động trong thế giới này, quá khứ là vĩnh hằng, không thể nào nghịch chuyển được.
Nhưng qua lời của lâu chủ thì ta thấy được tính khả thi của việc thay đổi quá khứ, lâu chủ cho mọi người thấy quá khứ cũng không phải là không thể thay đổi!
Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu xôn xao hết cả lên.
"Sao chuyện này có khả năng xảy ra được chứ?"
Ngay cả Thanh Đế cũng nhịn không được mà lộ ra biểu tình khiếp sợ và không thể tin được!
Dù sao chuyện như xuyên qua dòng sông thời gian để trở về quá khứ này quả thật là quá hư ảo!
Đám người mặc dù nghe lâu chủ nói việc này hoàn toàn có thể thực hiện nhưng cũng cần đạt tới cấp bậc trên cả Hồng Trần Tiên, đoán chừng năm trăm ngàn năm sau cũng khó có người đạt được cảnh giới đó, tuy nhiên dù vậy mọi người vẫn cảm thấy vô cùng chấn kinh!
Lưu Tiêu cũng không muốn nói thêm quá nhiều, trên thật tế thì trận chiến trong lịch sử kia vô cùng cần sự trợ giúp đến từ hậu thế, cũng là Già Thiên thế giới này, nếu không thì một mình Hoang Thiên Đế hoàn toàn không thể đối kháng với bảy Tiên Đế khác được!
Nhưng hiện tại thời gian vẫn còn sớm, Vô Thủy vẫn chưa trở về, Ngoan Nhân vẫn còn chưa tỉnh lại, nếu như sớm đem những bí ẩn này nói cho mọi người thì cũng không có trợ giúp gì, có khi còn khiến cho mọi người sợ hãi!

Chương 1017. Danh khí bị bão hoà

Mặc dù Già Thiên thế giới này không có tài nguyên, Thần Thông quá dồi dào nhưng cũng là một thế giới khá là thái bình, chờ Lưu Tiêu thanh lý xong bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu thì cũng không còn gì trở ngại nữa.
Lúc này mọi người vẫn còn chìm trong rung động từ tin tức khi nãy mà lâu chủ nói, không thể thoát ra được, có người rung động trước công năng cường đại của Hỗn Nguyên Hồ Lô nhưng cũng có người chấn kinh trước

tin tức có thể xuyên về quá khứ bằng cách đi ngược dòng sông thời gian! Ngay cả Thanh Đế, Cái Cửu U cùng Khương Thái Hư cũng bắt đầu thảo luận kịch liệt về tính khả thi của việc này.
Cái Cửu U dù sao cũng là một thiên tài tung hoành cả một thời đại, chỉ là do xui nên hắn xuất sinh vào đúng lúc Đạo Ngân của Thanh Đế vẫn chưa tiêu tán nên không thể chứng được Đế Vị mà thôi, tài hoa của lão cao tới nổi dù không phải Đại Đế nhưng đã chạm được tới Hoàng Đạo Pháp Tắc!
Lần trao đổi này với Thanh Đế lão cũng thu hoạch được rất nhiều tâm đắc.
"Chúc mừng ký chủ, danh tiếng của ngài đã tăng lên một phần nhỏ, lần này sẽ mở khóa ra phần thưởng: Vạn Cổ Chân Giải."
Lâu chủ đang muốn mở miệng nói chuyện thì thanh âm của Thiên Cơ Lâu vang lên trong Thần Trí của hắn, một cỗ công pháp lạ lẫm mà cường đại nhanh chóng xuất hiện và dung nhập vào trong Hồng Mông Đại Thiên Công!
Đây chính là một công pháp vô thượng được hệ thống ban thưởng, chỉ trong nháy mắt nó đã dung nhập được vào đầu của Lưu Tiêu rồi.
"Vạn Cổ Chân Giải? Đây là công pháp gì thế?"
Lưu Tiêu nhanh chóng dùng Thần Thức để cảm ứng bộ công pháp mới được ban thưởng này.
Đợi tới khi hắn nhìn kỹ lại thì phát hiện được chỗ kỳ diệu của nó, những công năng này thậm chí còn khiến cho hắn kinh ngạc vô cùng!
Quả nhiên từ trước đến nay không có ban thưởng nào của Thiên Cơ Lâu là vô dụng cả, mặc dù đây chỉ là một phần thưởng nhỏ nhưng lại thực dụng tới cực điểm!
Vạn Cổ Chân Giải, đây chính là một bộ công pháp có thể phá giải tất cả huyền bí của vô số công pháp trong Chư Thiên Vạn Giới này, thậm chí nó còn có khả năng mô phỏng bất kỳ công pháp nào mà nó đã phá giải nữa, nếu như có một công pháp không đầy đủ hoặc tàn thiên xuất hiện thì nó sẽ tự động chữa trị và hoàn thiện bản công pháp này.
Đây cũng có nghĩa là hiện tại chỉ cần Lưu Tiêu đạt được một phần nhỏ của công pháp nào đó thôi thì không khác gì hắn đạt được toàn bộ công pháp đó cả!
Thứ này thật sự là quá thực dụng rồi!
Thần Niệm của Lưu Tiêu chuyển động một tý, Vạn Cổ Chân Giải được phát động!
Giờ phút này Tàn Thiên của Cô Chi Bảo Thuật trong đầu hắn nhanh chóng tự động diễn hóa ra phần còn lại, chỉ tốn có vài giây thôi mà bản hoàn chỉnh của Cô Chi Bảo Thuật đã xuất hiện trong đầu của Thiên Cơ Lâu chi chủ!
Giống vậy, tất cả Đế Kinh cùng Thần Thông mà Lưu Tiêu lấy từ khách nhân trong Thiên Cơ Lâu cũng có không ít bị tổn hại hoặc mà không hoàn chỉnh, sau khi sử dụng Vạn Cổ Chân Giải thì tất cả đều nhanh chóng tự động diễn hóa!
Trong một thời gian ngắn ngủi thôi nhưng tất cả công pháp, bí thuật mà Lưu Tiêu biết đều đã trở nên hoàn hảo!
"Xem ra sau này phần thưởng từ việc nổi tiếng càng khó lấy hơn, qua mấy

ngày làm náo động rồi mà Thiên Cơ Lâu chỉ ban thưởng một phần thưởng nhỏ mà thôi!"
Lưu Tiêu vừa hưng phấn vừa nghĩ ngợi!
Hiện tại hắn đã thăm dò được quy luật của hệ thống này rồi, phần thưởng được mở khóa phụ thuộc vào độ nổi tiếng của hắn, nếu như danh khí của hắn tăng mạnh thì sẽ mở được phần thưởng lớn, những thứ như Thời Gian Tháp, Chiến Thần Tháp, Thiên Cơ Cổ Lộ đều là phần thưởng kiểu thế này.
Còn nếu tăng với tốc độ chậm thì sẽ nhân được phần thưởng nhỏ như Vạn Cổ Chân Giải khi nãy, hay là mở rộng diện tích của Thiên Cơ Lâu.
Hiện tại trên Táng Đế Tinh không ai là không biết Thiên Cơ Lâu rồi, dù cho là trong vũ trụ bát hoang cũng thế, tiếng tăm của Thiên Cơ Lâu không nhỏ tý nào!
Hắn đang suy nghĩ về việc làm cách nào để nhận được phần thưởng tiếp theo thì bỗng thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên!
"Lâu chủ đã đạt tới hạn mức nổi tiếng cao nhất tại thế giới này rồi, thưởng thêm: Thiết lập lại số lần xông Thiên Cơ Cổ Lộ"
Phần thưởng này xuất hiện khiến cho Lưu Tiêu không biết nên khóc hay nên cười.
Phần thưởng này cũng ổn, nhưng hệ thống cũng đã chính thức nói cho hắn biết hắn đã đạt tới độ bão hòa rồi, không thể tăng danh khí thêm được!
Thật ra nếu ngẫm lại thì cũng không quá khó hiểu, ngay cả bảy Đại Sinh Mệnh Cấm Khu còn bị lâu chủ chấn nhiếp mà chứ đừng nói là Bắc Đẩu Cổ Tinh.
Mà sau khi bị các thế lực từ ngoài vũ trụ xâm lấn thì tất cả thế lực cường đại đều đã giao thủ cùng với Thiên Cơ Lâu sau đó thất bại thảm hại, không ai là không thấy được thực lực của Thiên Cơ Lâu cả.
Ngay cả Địa Phủ phía xa xa cũng đã chú ý tới Thiên Cơ Lâu!
Trong Già Thiên thế giới này thì tất cả các thế lực mạnh nhất đều đã từng nghe hoặc giao thủ qua với Thiên Cơ Lâu, hiện tại chắc chỉ còn Đế Tôn, Bất Tử Thiên Hoàng, Ngoan Nhân Đại Đế, Vô Thủy Đại Đế là chưa biết tới sức mạnh thực sự của lâu chủ mà thôi!

Chương 1018. Ngũ Hành Kỳ

Nhưng hai phần thưởng nhỏ đã được mở khóa này lại tới thật vừa vặn.
Hiển nhiên không cần thiết phải nhiều lời về Vạn Cổ Chân Giải này nữa, chỉ trong một hơi xem như đã hoàn thiện toàn bộ Đế Kinh và công pháp mà Lưu Tiêu đang sở hữu hiện tại, mà Thiên Cơ Cổ Lộ này, nếu như Lưu Tiêu muốn bốn đệ tử bọn họ đều chứng Đạo thành Đế trước khi hắn rời đi vậy tầm quan trọng của Thiên Cơ Cổ Lộ là cần thiết.
Hiện giờ hệ thống trực tiếp giúp hắn làm mới lại tất cả, ngược lại cũng bớt được cho hắn một bước này.
Lúc này Lưu Tiêu thu Chân Giải Vạn Cổ vào trong Thần Thức, lại chuyển lực chú ý vào trong Thiên Cơ Lâu.

Bấy giờ trong lâu đang ăn mừng, ngược lại không có đến mấy người chú ý đến vẻ mặt kỳ lạ của lâu chủ mà vẫn đang thảo luận sôi nổi về các loại cảnh giới trên Chân Tiên, và tính khả năng của chuyện đi ngược dòng sông thời gian.
Bọn họ vốn hiểu biết cực ít về cách thức tu luyện và đạo của thiên địa này, giống như con kiến dưới chân hôm nay vì có lâu chủ mới đột nhiên được mở mang tầm mắt, mới biết được rất nhiều bí mật hiện nay nên hiển nhiên ai nấy cũng vô cùng kích động rồi!
Đặc biệt là Thanh Đế, người duy nhất chân chính từng lĩnh ngộ qua Hoàng Đạo Pháp Tắc ở nơi này, bây giờ hắn ta đã là người sống kiếp thứ hai, ngộ tính vốn càng cao thâm hơn, lúc này nghe được những lời tiết lộ quan trọng này của lâu chủ lại càng như có thêm lĩnh ngộ về cảnh giới tồn tại trên cả Đại Đế này.
"Lâu chủ, Thượng Giới Chí Bảo Bảng còn có pháp bảo gì kinh thiên động địa nữa không, tiếp tục nói cho chúng ta biết đi!"
Lúc này cuối cùng cũng có người cao giọng hỏi trong Thiên Cơ Lâu.
"Ta thấy các ngươi chìm đắm trong cuộc thảo luận về cảnh giới như vậy, sợ là đã không còn hứng thú với chí bảo Thượng Giới gì đó nữa rồi?"
Lâu chủ nở nụ cười, tạm thời cũng không nói ra chuyện số lần khiêu chiến ở Thiên Cơ Cổ Lộ đã được thiết lập lại.
"Những Chí Bảo ở Thượng Giới đó huyền bí bất phàm như vậy hơn nữa chúng ta còn được biết rất nhiều chuyện liên quan đến Tiên Đạo Lĩnh Vực như thế, việc này có thể khiến bọn họ không kích động được sao?"
Lúc này trong đám người cũng có người lớn tiếng đáp với vẻ kích động.
"Tuy rằng Hoàn Mỹ thế giới và thiên địa này của chúng ta là hai thế giới độc lập nhưng hai bên ảnh hưởng rất nhiều đến nhau, có quan hệ nhân quả với nhau, tuyệt đối không thể tách ra để nhìn nhận, về mặt bản chất, các ngươi thật sự là một cộng đồng cùng chung một số phận."
"Vì vậy tuyệt đối đừng mang tâm lý chỉ tham quan, đặc biệt là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, trong tương lai có lẽ các ngươi cũng sẽ tham gia vào trong trận đại chiến trong Hoàn Mỹ thế giới!"
Lúc này lâu chủ cũng xem như thuận tiện cảnh báo đám đệ tử của Thiên Cơ Lâu một chút.
Những trận chiến cuối cùng đó sẽ xảy ra trong Hoàn Mỹ thế giới nhưng cũng cần các Thiên Đế ở Già Thiên thế giới này như bọn họ tới trợ giúp.
Dựa theo tình hình hiện tại của thiên địa này, phỏng chừng đến khi đó người ra tay cũng chỉ có Thiên Cơ Lâu.
"Đã hiểu rồi lâu chủ, chúng ta sẽ cố gắng đẩy nhanh tiến độ tu luyện!"
Lúc này bốn đại đệ tử cũng hiểu ý của lâu chủ, đều nhanh chóng đồng thanh cao giọng đáp.
Hiện giờ bốn người bọn họ cách Chuẩn Đế vẫn còn hơi xa nên càng đừng nói đến chứng Đạo, nhưng thời gian cấp bách, sắp tới cũng chỉ có thể tiếp tục tăng tốc độ tu luyện lên mới được.
"Chí Bảo còn lại trên Bảng Danh Sách cũng không nhiều, nói cho các ngươi

nghe thêm một chút để mở mang kiến thức vậy."
"Thượng Giới Chí Bảo Bảng - Ngũ Hành Kỳ!"
Lúc này lâu chủ mới gật đầu, lại tiếp tục nói tiếp về Thượng Giới Chí Bảo Bảng này.
Vừa nghe thấy lâu chủ bắt đầu nói tiếp về Bảng Danh Sách, mọi người bất giác yên tĩnh hẳn đi mà không còn tiếp tục huyên náo nữa.
"Ngũ Hành Kỳ này cũng rất thú vị, cho đến hiện tại những nguyên liệu dùng để chế tạo ra nó đều có thể tìm đủ, chẳng qua tất cả đều sẽ thấp hơn một bậc mà thôi."
"Cờ này được đan thành từ Ngũ Hành Tiên Kim cộng thêm tơ của Thần Tàm Tiên Vương, vừa vặn có thể tương ứng với Ngũ Sắc Tiên Kim và thần tơ của Thần Tàm Lĩnh ở thiên địa này của chúng ta."
Tuy rằng về mặt nguyên liệu quả thật đều có thể tìm được thứ tương ứng nhưng Ngũ Sắc Tiên Kim và Ngũ Hành Tiên Kim chung quy vẫn có sự khác biệt, mà Thần Tàm Lĩnh của hiện giờ và Thần Tàm Tiên Vương của khi ấy lại càng chênh lệch như trời và đất.
Vì vậy cho dù về mặt lý luận có thể tìm được đầy đủ nhưng trên thực tế phỏng chừng có rèn ra cũng sẽ không thật sự mạnh được như Ngũ Hành Kỳ chân chính.
"Lâu chủ, Ngũ Hành Kỳ này lại có chỗ đặc biệt gì vậy?"
So với quá trình rèn hiển nhiên mọi người lại càng để ý đến chỗ vi diệu của Ngũ Hành Kỳ này hơn.
"Ngũ Hành Kỳ này chính là bí bảo tối cao, một khi rót pháp lực nào và vung lên sử dụng cũng đủ để làm điên đảo càn khôn, khiến trời đất biến sắc, tạo ra thủ đoạn công phá khiếp người."
"Trong lá cờ lại có thể biến hóa ra một thế giới độc lập có thể tự trốn vào trong đó lánh nạn, cho dù cùng là cao thủ Tiên Vương cũng không có cánh nào tấn công vào trong được."
Lâu chủ nói như vậy lập tức khiến mội người cảm thấy vô cùng đố kỵ, cũng cực kỳ thèm khát Ngũ Hành Kỳ này.

Chương 1019. Cho các ngươi thời gian từ từ tu luyện

Cho dù là Luyện Tiên Hồ, Hỗn Nguyên Hồ Lô hay là Ngũ Hành Kỳ và Ngũ Cầm Phiến, tất cả đều là chí bảo vô địch của Thượng Giới, không chỉ không cần người có pháp lực cao thâm khống chế mà một khi phát uy cứ hở tí là lại có thể giết chết Chân Tiên và Tiên Vương trong vòng một giây.
Điều này khiến mọi người thậm chí còn sinh ra một loại ảo giác, đó chính trải qua trăm nghìn cay đắng trở thành Tiên Vương còn không bằng có được mấy chí bảo ở Thượng Giới này.
Nếu như cầm Hỗn Nguyên Hồ Lô trong tay đi tấn công mà mình lại trốn trong Ngũ Hành Kỳ phòng thủ, vậy chẳng phải đối phương có mấy Tiên

Vương cũng bó tay với mình hay sao?
Nhưng trên thực tế bọn họ không biết là Chân Tiên đã nút thắt tuyệt đối của tu sĩ bình thường, muốn thành Tiên Vương là điều cực kỳ khó khăn.
Độ khó của nó lớn cỡ nào? Cho dù là mười đại chủng tộc kiêu ngạo như Thái Cổ Thập Hung cũng chỉ luyện được đến Tiên Vương Thể mà không có nguyên thần nào có cấp bậc Tiên Vương hết.
"Bây giờ ta vừa mới mở ra kiếp thứ hai, phải trải qua hồng trần thẳng đến sau chục nghìn năm khi tuổi thọ gần hết mới mở kiếp thứ ba sau."
"Nếu như ta muốn tu thành Hồng Trần Tiên vậy phỏng chừng phải đợi trăm vạn năm nữa."
Lúc này Thanh Đế cũng đã tính đại khái ra được.
Cho dù là Ngoan Nhân Đại Đế đã đi xa nhất trên con đường Hồng Trần Tiên này thì lúc này cũng chỉ đang ở kiếp thứ năm mà vẫn chưa đến được cảnh giới Hồng Trần Tiên, chứng minh muốn thành Hồng Trần Tiên phỏng chừng ít nhất cũng phải đến kiếp thứ sáu hoặc thậm chí là tu vi của nhiều kiếp hơn thế.
Mà hắn ta vừa mới lĩnh ngộ được đạo này mà thôi, bắt đầu từ kiếp thứ hai có thể thấy con đường này chỉ vừa mới bắt đầu.
"Đừng gấp, con đường Hồng Trần Tiên là con đường thuộc về riêng các ngươi do chính những tu hành giả như các ngươi đi ra dựa theo thiên địa này."
"Trời đất rộng lớn lại thiếu vật chất tu luyện mạnh mẽ hỗ trợ, từ Đại Đế nhảy vọt đến Tiên Đạo Lĩnh Vực và tiến vào phạm vi cảnh giới Chân Tiên cần phải có tu vi cực kỳ khổng lồ."
"Tuổi thọ ở thiên địa này của các ngươi có hạn nên cách duy nhất có thể tích lũy được nhiều tu vi như vậy chính là sống qua nhiều kiếp, rồi tập trung toàn bộ tu vi đã tích lũy được qua nhiều kiếp vào một kiếp nào đó để đột phá Tiên Đạo!"
Lâu chủ cũng lập tức chỉ rõ đường cho Thanh Đế và những cao thủ khác có khả năng tiếp xúc với cảnh giới này.
Tương ứng với Đại Đế chắc hẳn chính là cảnh giới Chí Tôn ở Hoàn Mỹ thế giới, mà đại năng có cảnh giới Chí Tôn ở trời đất đó dựa vào cảnh giới của bản thân lại thêm vật chất trường sinh có thể động một tí là sở hữu tuổi thọ hàng triệu năm.
Vì vậy ở thiên địa đó hoàn toàn không có khái niệm sống qua nhiều kiếp này, thời gian trong một kiếp này cũng đã đủ cho bọn họ tích lũy tu vi để tiếp tục đột phá.
Nhưng thiên địa này thay đổi quá mạnh mẽ, toàn bộ tài nguyên tu luyện đều đã suy kiệt hết khiến bọn họ phải tìm ra cách hoàn toàn dựa vào mình.
Nếu tuổi thọ cả đời không có cách nào tu luyện ra được tu vi nhiều như vậy thì chia đến năm kiếp, mười kiếp đi, chỉ cần sống qua nhiều kiếp rồi nhiều kiếp tụ lại làm một vẫn có thể đạt đến hiệu quả như vậy.
Có thể thấy một chiêu cố tình bỏ sót này của Hoang Thiên Đế có thể nói là thông minh đến cực điểm, nếu như hắn ta truyền lại Thất Đại Bí Cảnh hoàn

chỉnh thì hiện giờ sẽ không có Hồng Trần Tiên gì cả, người nào cũng sẽ tiếp tục theo đuổi cái gọi là Đệ Lục Bí Cảnh.
Thế nhưng xét từ tình hình ở Già Thiên thế giới hiện nay thì sau khi Đệ Ngũ Bí Cảnh viên mãn, bọn họ hoàn toàn không có khả năng có đủ điều kiện tái hiện lại Đệ Lục Bí Cảnh của Hoang Thiên Đế, cái khác không nói nhưng chỉ riêng tuổi thọ đã không được rồi.
Ngược lại hiện tại cố tình không truyền cho đời sau hai đại Bí Cảnh để bọn họ căn cứ vào tình hình của trời đất mà tự mình mày mò ra, ngược lại mò ra được con đường Hồng Trần Tiên này!
"Chí Bảo ở Thượng Giới nhiều không kể xiết, nếu như thật sự muốn nói chi tiết hết toàn bộ vậy sợ là nói ba ngày ba đêm đều không thể nói hết được, trước cứ đến đây thôi."
"Ta thấy mấy ngày này các ngươi đều đã có sự lĩnh ngộ, gần như thu được lợi ích rất lớn, vẫn nên cho các ngươi thời gian từ từ tu luyện đi."
Lúc này ngược lại lâu chủ bắt đầu có hơi sốt ruột về tiến độ tu luyện của mấy người bọn họ, nếu như dựa theo tiến độ ngày trước vậy muốn bốn người thành Đế vẫn khá khó khăn.
Lần này trong đám người cũng không có người nào phản đối, ba người Lão Phong Tử, Khương Thái Hư và Cái Cửu U vừa luận đạo sôi nổi với Thanh Đế, ngược lại đều cảm thấy mình đã nhận được rất nhiều lợi ích, lĩnh ngộ về Hoàng Đạo Pháp Tắc cũng sâu hơn.
Các cao thủ Đế Tử và điện chủ đương thời như Cơ Tử, Khương Dật Phi và Nam Yêu - Tề Lân đều rất hưng phấn sau khi được nghe về đủ loại cảnh giới Tiên Đạo mà lâu chủ nói ra, bọn họ đều muốn đột phá bản thân và tiến lên tìm kiếm Đại Đạo!
Trước đây bọn họ cho rằng sau năm đại Bí Cảnh đạt đến Đại Đế đã là viên mãn rồi, nhưng bây giờ từ chỗ lâu chủ mới biết hóa ra Đại Đế chỉ là mới bắt đầu, cái gọi là Tiên Đạo Lĩnh Vực, con đường không chỉ tồn tại mà còn dài nữa!
Hiển nhiên người nào trong số bọn họ cũng khá kích động, không có người nào là không cảm thấy vô cùng hưng phấn với chuyện này.
Mà cùng lúc đó, trong Hoàng Sào lại lén khởi động.

Chương 1020. Nằm ở thế bất bại

Tin tức kinh người truyền ra từ Thiên Cơ Lâu trong mấy ngày này không chỉ khiến các thế lực ngấm ngầm phản đối Thiên Cơ Lâu đó trở nên kinh hoàng, mà còn khiến các Chí Tôn ở Cấm Khu đều chấn động, càng kiêng dè Thiên Cơ Lâu hơn!
Trước đó lâu chủ cường thế giết chết một Chí Tôn vô danh sau đó lại là Thanh Đế ghé thăm Thiên Cơ Lâu, mà lâu chủ còn đích thân ra tay giúp Thanh Đế sống lại kiếp thứ hai.
Bây giờ Thanh Đế đó ở lại Thiên Cơ Lâu tương đương với chiến lực trong lâu đó lại tăng mạnh thêm một phần, lại càng không cần nói đến chiến lực

của bản thân lâu chủ đã vô cùng khủng khiếp rồi!
Trong các Cổ Tộc Hoàng Sào, không ít người nghe thấy một loạt tin tức này đã ngay lập tức có vài người nổi lên suy nghĩ bỏ cuộc giữa chừng, người nào cũng hoảng hốt trong lòng.
Bây giờ chẳng ai muốn đi chọc vào Thiên Cơ Lâu này hết, đặc biệt là sau khi Thần Đình và Thần Vực thất bại thảm hại, cho dù là ở trong mắt các Chí Tôn ở Cấm Khu thì vẫn là kiêng dè và khó giải quyết như vậy cả thôi!
"Vậy mà Thiên Cơ Lâu này lại vi diệu như vậy, thậm chí có thể đánh chết một người trong chúng ta!"
Lúc này Trường Sinh Thiên Tôn cũng mang vẻ mặt kinh ngạc, trong lời nói vừa lo lắng lại vừa nhụt chí.
Loại chuyện đánh chết Chí Tôn ở Cấm Khu này không phải Đại Đế chứng Đạo đương thời thì không thể làm được, hơn nữa cho dù là các thế hệ Đại Đế cũng không phải người nào cũng làm được loại chuyện này.
Thực lực của lâu chủ này rõ ràng đã vượt xa sự phỏng đoán trước đây của bọn họ, cho dù có kém cỏi nhất thì ít nhất cũng phải ở trình độ như Hằng Vũ Đại Đế và Hư Không Đại Đế, chắc chắn sẽ không kém hơn được đến đâu.
"Nếu như hắn có thực lực có thể chống lại Chí Tôn ở Cấm Khu vậy chúng ta có mấy phần thắng cũng chưa nói trước được."
Kỳ Lân Cổ Hoàng cũng lập tức đáp với giọng trầm thấp.
"Duy chỉ có Thiên Cơ Lâu chi chủ là có thể dọa sợ các ngươi."
"Người chứng Đạo trên thế gian này nhiều như vô số kể, Hằng Vũ, Hư Không, Vô Thủy nhưng chẳng phải chúng ta vẫn sống sót như thường hay sao, nếu trong tay hắn đã có một Tiên Khí quý giá như Thiên Cơ Lâu vậy sở hữu thực lực gần bằng Đại Đế hoàn toàn cũng không có gì lạ!"
Trong các Chí Tôn Cổ Hoàng cũng chỉ Thạch Hoàng là vẫn khinh thường như xưa, trái ngược với cảm giác lo lắng đến hèn mọn của những Cổ Hoàng khác.
Các thế hệ Đại Đế Nhân Tộc đều đối đầu với những kẻ địch ngoan cường ở Sinh Mệnh Cấm Khu, hơn nữa trong những Đại Đế này cũng không thiếu những người cường thế từng khiêu chiến với một vài Chí Tôn trong số bọn họ.
Nhưng xét từ tổng thể thì chưa từng có một Đại Đế nào có thể thật sự uy hiếp đến Sinh Mệnh Cấm Khu.
Bọn họ cũng chỉ có thể làm được nhiều nhất đến cỡ như Vô Thủy Đại Đế, đó là hai bên đạt đến thỏa thuận đình chiến ngầm, trong khoảng thời gian hắn ta còn sống các Chí Tôn ở Cấm Khu sẽ không xuất hiện, nhưng tối đa cũng chỉ như vậy, chứ chưa từng nghe nói Vô Thủy Đại Đế muốn xóa sổ toàn bộ Cấm Khu.
Lợi thế lớn nhất của các Chí Tôn ở Cấm Khu không phải là có thực lực đỉnh cao mạnh cỡ nào mà là đông người, hơn nữa còn trường thọ.
Một Đại Đế sống nhiều nhất là ba mươi nghìn năm nhưng Chí Tôn ở Cấm Khu cứ hễ ngủ say là có thể đạt đến mấy trăm nghìn năm, một người có

mạnh bao nhiêu cũng sẽ phai mờ theo thời gian.
"Nếu bàn về đánh đơn, cho dù là trong các thế hệ Đại Đế của Nhân Tộc cũng không thiếu đủ loại người cường thế vô địch, dù sao chúng ta cũng là tự trảm một đao và ngã xuống từ Hoàng vị, mà đối phương lại là Đại Đế đương thời đang ở thời kỳ toàn thịnh, làm sao có thể so sánh?"
"Nhưng ngươi xem, trong các thế hệ Đại Đế có ai thật sự dám xông vào bảy đại Cấm Khu không, có ai có gan dám dùng sức cá nhân chống lại vô số Chí Tôn có mặt ở đây? Chưa bao giờ từng có."
"Cho dù là mạnh như Vô Thủy cũng chỉ có thể đạt được thỏa thuận đình chiến ngầm, còn Cơ Hư Không lại càng bị chúng ta làm cho hao mòn sinh mệnh."
Thạch Hoàng lập tức chậm rãi nói.
Không thể không thừa nhận rằng các Chí Tôn ở Sinh Mệnh Cấm Khu đã tồn tại từ thời đại Thần Thoại, thẳng đến bây giờ đã mấy triệu năm mà bọn họ vẫn chưa từng thua lần nào.
Có lẽ thi thoảng nhân gian sẽ thắng nhưng Chí Tôn ở Cấm Khu chưa bao giờ thua.
Trong nguyên tác, từ Ngoan Nhân, Thần Châu, Cửu Lê, Hằng Vũ, Hư Không, Thái Hoàng, Loạn Cổ, Vô Thủy, Thanh Đế các thế hệ nối tiếp nhau, chưa từng có người nào có thể chân chính nhổ cỏ tận gốc Sinh Mệnh Cấm Khu, cho dù chỉ là một trong bảy đại Cấm Khu thì bọn hắn vẫn không làm gì được.
Có lẽ thi thoảng trong mấy chục nghìn năm ấy Đại Đế sẽ thắng, nhưng nhìn chung trong lịch sử cuối cùng toàn bộ Đại Đế đều sẽ kiệt sức mà chết.
Bởi vì Chí Tôn Cổ Hoàng trong bảy đại Sinh Mệnh Cấm Khu thắng ở số lượng, bọn họ thua cũng phải.
Mà Đại Đế đương thời trong mấy chục nghìn năm chỉ có thể có một người, chết rồi thì hết, đừng nói là một chọi ba, cho dù là một chọi mười thì Sinh Mệnh Cấm Khu cũng chọi được.
Huống chi các thế hệ Đại Đế hoàn toàn không có bất cứ người nào có thể một chọi mười, cho dù là người cả đời chinh chiến ác liệt đến mức độ như Hư Không Đại đế cũng chẳng qua chỉ có chiến tích một đánh bốn mà thôi.

Chương 1021. Phải khiến Thiên Cơ lâu vạn kiếp bất phục

Hư Không Đại Đế chiến đấu oanh liệt cả đời nhưng vẫn chết khi đấu với bốn Chí Tôn Cổ Hoàng.

Mà chỉ riêng một Thái Sơ Cổ Quáng, Cổ Hoàng ngủ say trong đó nhiều như Thi Hoàng, Kỳ Lân Cổ Hoàng, Huyết Hoàng Cổ Hoàng, Vạn Long Hoàng, Hoàng Kim Cổ Hoàng, và bốn Chí Tôn vô danh…

Cấm Khu như vậy ở Đông Hoang có đến bảy, mà trong lịch sử Nhân Tộc lại có thể có được mấy Đại Đế như Hư Không Đại Đế?

Nói cách khác, ngay từ đầu đây đã là một ván cược hoàn toàn bất công, nhà cái sở hữu tiền vốn gần như vô tận mà đối thủ thì lại không thể thua lấy một lần.

Rõ ràng lời của Thạch Hoàng đã gợi lên trí nhớ của rất nhiều Chí Tôn Cổ Hoàng như bọn họ khiến bọn họ lại tỉnh táo trở lại, nhớ lại hàng triệu năm này của bọn họ đã sống thế nào.

"Tuy rằng chúng ta vẫn chiếm hết ưu thế như xưa nhưng có thể thấy Thiên Cơ Lâu không thể giữ lại lâu dài."

"Chúng ta nhất định phải diệt trừ người này nhanh nhất có thể."

Rất nhanh, giọng nói của Trường Sinh Thiên Tôn đã khôi phục lại vẻ bình tĩnh ngày thường, lập tức lạnh lùng nói.

"Yên tâm, mấy ngày gần đây sóng dao động trong tinh không dữ dội, lẽ nào các ngươi không phát hiện ra sao?"

Lúc này Thạch Hoàng lại nở nụ cười, lập tức hướng Thần Kính Chi Nhãn nhìn vào chốn sâu trong trời sao.

Trên bầu trời Đông Hoang này có vài cặp Thần Kính Chi Nhãn xẹt qua bầu trời, đồng thời nhìn về vào khoảng không sâu trong vũ trụ đó, những làn sóng dao động khủng khiếp quả thật đang hướng về phía Táng Đế Tinh này của bọn họ.

Sóng dao động này có hơi giống với những kẻ xâm lược từ Tinh Vực Thiên Ngoại ngày trước, nhưng cho dù là về quy mô hay là độ cường thịnh của linh khí đều là thứ mà kẻ xâm lược từ Thiên Ngoại ngày trước đó còn lâu mới bì kịp.

"Trấn Ngục Tinh vẫn rất trọng chữ tín."

Giọng nói của Tiêu Dao Thiên Tôn lập tức phát ra từ giữa.

"Nguyên Thần, Nguyên Quỷ, Nguyên Ma, bọn họ thậm chí còn mang theo thi thể của Chí Tôn Cổ Hoàng, đừng nói là Đại Đế chứng Đạo mà cho dù bây giờ Hằng Vũ và Cơ Hư Không có trở lại nhân gian cũng chắc chắn sẽ chết không nghi ngờ gì."

Lúc này Thạch Hoàng cũng chậm rãi nói với giọng lạnh lùng.

"Vậy quyết định như vậy đi, chúng ta không đợi nữa, khi chiến lực của Địa Phủ đến Bắc Đẩu chúng ta cũng sẽ đồng thời ra tay, phải khiến Thiên Cơ Lâu này vạn kiếp bất phục!"

Đám Thiên Tôn lập tức đi đến một nhận thức chung, không hẹn mà cùng nói.
Chí Tôn trong Cấm Khu đang ngầm ngấm bắt đầu tăng tốc khởi động kế hoạch, Thần Hoàng Tử và Hỗn Độn thân là con cờ của bọn họ hiển nhiên cũng không có sự lựa chọn nào khác. Trong bọn họ tạm thời cũng không có người nào có bản lĩnh có thể chống lại ý chí của các Chí Tôn trong Cấm Khu.
Mà cùng lúc đó, trong mấy ngày này, đám người ở Thiên Cơ Lâu cũng bắt đầu tu luyện cực kỳ gian khổ. Từ sau khi Thần Vực xâm lấn, bốn đại đệ tử đều mở áp chế và toàn lực thăng cấp, hiện giờ linh khí trên bầu trời của Thiên Cơ Lâu đã dày đặc đến mức hình thành xoáy khí màu vàng, lọt vào trong mấy căn phòng luyện công khác nhau thông qua cửa sổ.
Trước đây lâu chủ đã từng nhắc nhở bọn họ rằng kinh nghiệm thực chiến quan trọng hơn nhắm mắt làm liều rất nhiều.
Vì vậy hiện giờ bọn họ ngoại trừ tu hành trong Thời Gian Tháp ra còn thường xuyên đấu tập với nhau ở Đài Võ Đấu.
Ngoại trừ Vương Đằng là trường hợp cực kỳ đặc biệt không thể thua được cho nên không tới ra, thì Diệp Đồng đối chiến với Thánh Hoàng Tử, Thánh Hoàng Tử đối chiến với Diệp Phàm, Diệp Phàm đối chiến với Thanh Đế, sự chênh lệch giữa bốn người càng ngày càng nhỏ.
Chỉ năm ngày ngắn ngủi nhưng trong Thời Gian Tháp đã qua tận mười mấy năm.
Tất cả mọi người đều có thể cảm giác được rõ ràng linh khí trong khắp Thiên Cơ Lâu này quả thật đã tăng vọt đến một mức độ hoàn toàn mới, như thể toàn bộ Thái Sơ Cổ Quáng chuyển tới bên cạnh Thiên Cơ lâu vậy!
Lâu chủ gõ vào trong Thời Gian Tháp, mọi người đều ra bên ngoài.
Năm ngày này, bất cứ một phòng luyện công nào có thể dùng để luyện công trong Thiên Cơ Lâu đều chật kín suốt hai mươi tư giờ, không có lấy một chút thời gian rảnh nào.
Nhất là đồ đệ Hạ Cửu U của Cái Cửu U và hậu nhân của Thanh Đế là Nhan Như Ngọc, việc tu luyện của hai nữ đệ tử như bọn họ cũng không hề rớt lại chút nào.
Bởi vì Cái Cửu U và Thanh Đế cũng đã nhận được sự sống mới dưới sự chỉ dẫn của lâu chủ, một người đã thành cảnh giới chứng Đạo theo cách khác, một người thì lại sống kiếp thứ hai, tuổi thọ đều có sự đổi mới.
Hiển nhiên hai nữ nhân như bọn họ không thể quá rớt lại phía sau sư phụ và tổ tiên của mình quá xa được nên lại càng khổ tâm tu luyện gấp đôi.
Lúc này đám người Vạn Tộc, đệ tử của các môn phái lớn, Cổ Hoàng Tử và các Đế Tử lần lượt bước ra từ trong ánh sáng của Thời Gian Tháp.
Cái gì gọi là trong động một ngày bằng nghìn năm ở thế gian, bọn họ ở trong Thời Gian Tháp chỉ vẻn vẹn năm ngày ở ngoài thôi mà thời gian trong đó trôi qua đã dài tận mười mấy năm, lại thêm Thiên Cơ Lâu có đủ loại cộng thêm khác khiến hiệu quả tu hành thực tế lại càng vượt qua mười mấy năm.

Lúc này, tu vi của đám người bọn họ đều đã có sự gia tăng rất lớn, các thiên tài hạng nhất như Cơ Tử, Khương Dật Phi, Đông Phương Thái Nhất lại càng nhảy vọt hai cảnh giới lớn.
Thanh Đế cũng bước ra từ trong Thời Gian Tháp, bấy giờ dáng vẻ của hắn ta đã không còn là đứa trẻ tám, chín tuổi nữa mà là thiếu niên Thanh Đế mười mấy tuổi, một thân tu vi này quả thật rất khủng khiếp, chỉ riêng rời khỏi Thiên cơ Lâu đã lập tức áp chế tất cả.
Hắn ta vốn là Đại Đế tiền nhiệm, tu vi của hắn ta rớt xuống khỏi Đế Vị nhưng vẫn chưa chặt đứt liên hệ với Hoàng Đạo Pháp Tắc, hiện giờ ở trong Thời Gian Tháp vô cùng bí ẩn đã hồi phục đến cảnh giới trên Chuẩn Đế, nên hiển nhiên không thể tránh khỏi sự áp chế của Hoàng Đạo Pháp Tắc.

Chương 1022. Đại thành mới chỉ là nhập môn

"Thời Gian Tháp quả thật huyền bí phi phàm, vậy mà trên đời này lại thật sự có một nơi kỳ diệu ở trong động một ngày bằng nghìn năm trên thế gian như vậy!"
"Trong Hoang Tháp chẳng qua cũng chỉ là trì hoãn dòng chảy thời gian nhưng bàn về hiệu quả thật sự không thể so được với Thời Gian Tháp này!"
Lúc này thiếu niên Thanh Đế tỏa thần quang bốn phía, vừa bước ra đã ngay lập tức vui vẻ nói với lâu chủ.
Hắn ta là người sống hai kiếp, bây giờ cảm thấy dường như có sự trải nghiệm hoàn toàn mới với tất cả mọi thứ, lấy lại được động lực tu Đạo khi mình còn là thiếu niên.
"Hiện giờ ta có hơi ngại hiệu quả của Thời Gian Tháp này không đủ mạnh, muốn thành Đế cũng cần phải hơn trăm năm, chỉ chút trải nghiệm này của các ngươi còn lâu mới đủ."
Lâu chủ lại nở nụ cười.
Ngoại trừ Thanh Đế ra thì đám cường giả trong Thiên Cơ Lâu đều ra chào lâu chủ, không có người nào không tôn kính đến cực điểm.
Trong Thiên Cơ Lâu này, Hoàng Đạo Pháp Tắc phủ kín bầu trời của Thanh Đế áp chế tất cả nhưng chỉ có năm bóng người vừa ra khỏi Thời Gian Tháp là có thể thoát khỏi nó.
Hiển nhiên chính là bốn đại đệ tử của Thiên Cơ lâu và Cái Cửu U đã có thực lực chứng Đạo theo cách khác!
"Đệ tử bái kiến lâu chủ!"
Bốn người Vương Đằng, Diệp Phàm, Thánh Hoàng Tử và Diệp Đồng lần lượt đi ra từ bên trong, đều tới bái kiến lâu chủ.
Năm ngày không gặp mà tu vi của bọn họ lại đồng thời đạt đến một mức độ kinh thế hãi tục, quả thật là khiến người khó tưởng tượng ra được.
…

Lúc này, Thánh Đạo pháp tắc quanh người Diệp Phàm đã đạt đến mức viên mãn và đang không ngừng trải qua vô số lần niết bàn, hướng về phía thăng hoa thành Chí Tôn pháp tắc.
Cho dù chỉ là đứng yên bất động thì dị tượng Hoàng Kim Khí Huyết trên người hắn ta cũng như hình với bóng, quả thực là khí thế kinh người!
"Diệp Phàm… Diệp Phàm đã là Chuẩn Đế rồi!"
Lúc này không đợi bản thân Diệp Phàm tự mở miệng đã có người trong Thiên Cơ Lâu lập tức lớn tiếng hô!
Trong Thời Gian Tháp mỗi người đều có không gian riêng và độc lập với nhau, ngoại trừ lúc huấn luyện thực chiến ở Võ Đấu Đài ra thì Diệp Phàm chưa từng rời đi nửa bước nên hiển nhiên không có người nào biết hắn ta đã đột phá Chuẩn Đế!
Trên thực tế không chỉ hắn ta mà trong mấy ngày này bốn đại để tử đều không rời khỏi Thời Gian Tháp một bước, lúc này tu vi của bọn họ đều là con số chưa biết.
"Đệ tử không phụ sự mong đợi của mọi người, dưới sự hỗ trợ của Thanh Đế cuối cùng cũng bước vào hàng ngũ Chuẩn Đế!"
Diệp Phàm cũng không hề phủ nhận mà lập tức cúi đầu cảm ơn Thanh Đế.
"Ngươi áp chế cảnh giới chứ thật ra tu vi đã sớm là Đại Thánh đỉnh cấp rồi, trên thực tế từ Đại Thánh đến Chuẩn Đế chẳng qua chỉ là bước nhảy vọt từ Thánh Đạo pháp tắc đến Chí Tôn pháp tắc mà thôi, ngươi chắc hẳn đã học được không ít từ trên người tiền bối?"
Lâu chủ gật đầu với vẻ hơi hài lòng, nhìn ra được Diệp Phàm đã nhận được không ít lợi từ trên người Cái Cửu U và Thanh Đế.
Từ Thánh Đạo pháp tắc đại viên mãn lột xác đến Chí Tôn pháp tắc, nếu như có thể có được sự chỉ dạy của Đại Đế chứng đạo tiền nhiệm vậy tốc độ đương nhiên sẽ nhanh hơn tự mình chậm rãi mày mò nhiều.
Càng đừng nói người chỉ dạy hắn ta một người là Cái Cửu U có thời gian dài ở Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên đỉnh cấp, một người là Thanh Đế, hai người đều quen thuộc với Chí Tôn pháp tắc thậm chí là Hoàng Đạo pháp tắc đến mức không thể quen thuộc hơn.
"Sự hỗ trợ của mấy vị tiền bối đối với ta, đương nhiên đệ tử sẽ ghi nhớ trong lòng!"
Diệp Phàm lập tức đáp.
"Không có gì, không có gì, ta cũng chỉ từng nghe nói tới Thánh Thể Đại Thành chứ chưa bao giờ từng tận mắt nhìn thấy, kiếp này có thể nhìn thấy trên người ngươi cũng rất đáng giá."
"Chỉ có điều thật đáng tiếc, ngươi có thiên phú vô song như thế nhưng Thánh Thể cùng lắm chỉ có thể đến Đại Viên Mãn, cuối cùng vẫn không có cách nào chứng Đạo."
Thiếu niên Thanh Đế nhanh chóng phất tay và bảo.
Uy danh của Thánh Thể Đại Thành đã lưu truyền suốt mấy trăm nghìn năm, đáng tiếc đến thời đại của Thanh Đế đã gần như đã tuyệt tích mà không còn thấy Thánh Thể lưu truyền nữa.

“Những cái khác cũng không sao, theo như truyền thuyết thì chiến lực của Thánh Thể Đại Thành vô cùng kinh người, có thể nghiền ép những tu sĩ khác cùng là Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên, cho dù là đối mặt với Vô Khuyết Đại Đế thì vẫn có sức chiến đấu một trận, ta thấy hiện giờ ngươi đã vô cùng gần rồi.”
Cái Cửu U cũng lập tức nhìn về phía Diệp Phàm với vẻ hài lòng.
Hiện giờ mỗi một dị tượng Thánh Thể trên người Diệp Phàm đều đã hiện ra đầy đủ, Kim Sắc Khí Huyết Hải lại càng theo bên người bất cứ lúc nào, quả thật là vô cùng cường thế.
Theo quan điểm của hắn ta thì tu vi Thánh Thể đã sắp đến tận cùng rồi.
“Thánh Thể Đại Thành chỉ là nhập môn, còn thứ chân chính mà ngươi phải đạt được chính là Thánh Thể Đại Viên Mãn.”
“Bởi vậy chớ có lơ là bốc đồng, hiện giờ ngươi cách cực hạn của Thái Cổ Thánh Thể chân chính vẫn còn một khoảng xa nữa.”
Thế nhưng trong lúc mọi người đang khen ngợi thì lâu chủ lại lắc đầu và nói tiếp với Diệp Phàm.

Chương 1023. Bí pháp Thánh Thể

“Thánh Thể Đại Viên Mãn?”
Lời này của lâu chủ vừa nói ra lập tức khiến thiếu niên Thanh Đế và Cái Cửu U đều ngây người.
Mà đám người Vạn Tộc ở Thiên Cơ Lâu lại hơi kinh ngạc, gần như tất cả bọn họ đều đã từng nghe nói tới tin đồn về Thánh Thể Đại Thành nên hiển nhiên cũng biết lời đồn rằng cái gọi là Thánh Thể Đại Thành có thể sáng ngang với Đại Đế.
Nhưng bọn họ lại chưa từng nghe nói tới Thánh Thể Đại Viên Mãn mà lâu chủ đã nói này.
“Ở thời kỳ hoang cổ, hình như quả thật có cách nói như vậy về chín đại Thánh Thể Đại Thành, nhưng ngoại trừ một thế hệ đó của bọn họ ra thì các Thánh Thể Đại Thành ở thế hệ sau gần như cũng không còn người nào có thể đạt đến cảnh giới này được nữa!”
Trong đám người, Đông Phương Thái Nhất, Lão Phong Tử cũng tới từ thời đại Hoang Cổ hơi nghĩ ngợi sâu xa, nghĩ rất lâu mới chậm rãi nói.
“Lâu chủ, ý của ngươi là trên Thánh Thể Đại Thành còn có một cảnh giới Đại Viên Mãn nữa sao?”
Diệp Phàm lập tức nhíu mày, vội vàng hỏi.
Hắn ta sợ rằng mình đã bỏ lỡ giai đoạn tu luyện nào đó của Thánh Thể, từ đó ảnh hưởng đến con đường Chứng Đạo của mình.
“Đừng lo lắng, cũng giống như vừa rồi ta đã nói, Thánh Thể Đại Thành mới chỉ là nhập môn, hiện giờ ngươi đã có thể bước chân vào ngưỡng cửa của Thánh Thể Đại Thành, con đường đang đi sẽ không sai.”
Lâu chủ phất tay để Diệp Phàm bình tĩnh lại một chút.
“Thái Cổ Thánh Thể được người đời biết rõ là vì thiên địa cản trở mới

không có cách nào chứng Đạo, nhưng nếu có thể tu luyện đến Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên cũng chính là Thánh Thể Đại Thành vậy chiến lực sẽ càng vượt xa Cửu Trọng Thiên cùng cấp, có thể nói là đỉnh cấp nhất."
"Nói như vậy cũng đúng nhưng cũng không đầy đủ."
Lúc này, lâu chủ lập tức chậm rãi nói ra bí mật của Thái Cổ Thánh Thể mà đến cả bản thân Diệp Phàm cũng không quen thuộc.
"Sau khi tu luyện Thái Cổ Thánh Thể đến Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên còn cần phải tu luyện lại năm đại Bí Cảnh dựa theo bí pháp mà chỉ Thánh Thể mới có, trả lại cho mỗi một Bí Cảnh đến mức viên mãn, lúc này Hoàng Kim Khí Huyết Hải của ngươi sẽ trở về nguyên trạng và hóa lại thành Hồng Sắc Huyết Dịch."
"Đến lúc đó, tu vi Thánh Thể khắp cả người ngươi mới thăng hoa đến cực điểm và đạt đến thành Đạo theo cách khác, bấy giờ mới có thể gọi là Thánh Thể Đại Viên Mãn, tuy rằng không chứng Đạo nhưng thực lực đã đến đến Đại Đế đỉnh cấp và thăng hoa đến mức độ Chí Tôn!"
Lời này của lâu chủ vừa nói ra cũng khiến chính bản thân Diệp Phàm ngơ ngác!
Hóa ra trên Hoàng Kim Khí Huyết Hải còn có Xích Huyết trở lại nguyên trạng!
Chuẩn Đế vốn chính là quay lại Ngũ Đại Bí Cảnh, từ tinh thông đến viên mãn, mà Thánh Thể Đại Viên Mãn lại có bí pháp khác, phải luyện lại Ngũ Đại Bí Cảnh lần thứ ba!
Nếu không phải lâu chủ nói ra thì đám người có mặt ở đây hoàn toàn không có người nào biết được chuyện này, đừng nói là Thánh Thể đã thất truyền nhiều năm ở Bắc Đấu mà cho dù là ở thời đại mà Thánh Thể tồn tại, cũng hoàn toàn không có nhiều người biết đến bí mật của Thánh Thể như vậy…
"Nhưng lâu chủ, ta hoàn toàn không biết bí pháp Thánh Thể là gì và nên luyện lại Ngũ Đại Bí Cảnh thế nào?"
Diệp Phàm vốn còn khá tự tin về việc mình đã đến được Chuẩn Đế, nhưng bây giờ bị lâu chủ nói như vậy lập tức lại cảm thấy có hơi mất tự tin, mới vội vàng hỏi.
"Bí pháp Thánh Thể ở chỗ ta, bây giờ ta sẽ thưởng vào trong Thiên Cơ Vạn Tượng Công của ngươi, hãy tu hành cho thật tốt."
Lúc này, lâu chủ nhẹ nhàng búng ngón tay một cách không nhanh không chậm, bí pháp Thánh Thể đó lập tức đưa vào trong Thiên Cơ Vạn Tượng Công của Diệp Phàm bằng tiên quang.
Vốn dĩ lâu chủ không có bí pháp Thánh Thể, nhưng bây giờ hắn đã có Vạn Cổ Chân Giả đó rồi, khiến cho vạn pháp ở trước mặt Lưu Tiêu lập tức không còn là bí mật gì nữa.
Chỉ cần trong tay hắn có vài chữ vài câu thì hắn đều có thể dựa vào Vạn Cổ Chân Giả trực tiếp thôi diễn ra toàn bộ nguyên văn, vô cùng lợi hại!
Chức năng này trông có vẻ là một phần thưởng nhỏ nhưng nó thực sự vô cùng mạnh!
Diệp Phàm lập tức dựng thẳng hai mắt, một trang bí pháp Thánh Thể lưu

truyền giữa chín đại Thánh Thể Đại Thành thời thượng cổ chui vào trong thần thức của hắn, trở nên vô cùng rõ ràng.
"Lâu chủ, nói như vậy thì cái gọi là Thánh Thể Đại Thành xuất hiện trong lịch sử phần lớn cũng không phải loại Thánh Thể Đại Viên Mãn này."
Lúc này Thanh Đế cũng nói với vẻ khiêm tốn xin được chỉ dạy.
"Không sai, Thánh Thể Đại Viên Mãn còn hiếm có hơn Thánh Thể Đại Thành bình thường, trong lịch sử chỉ có Thánh Thể tổ tiên ở thời đại Thần Thoại và chín đại Thánh Thể Đại Thành ở thời đại hoang cổ đạt đến được cảnh giới này ra, còn ngoài ra đều không đến được cảnh giới này."
Lâu chủ lập tức đưa ra một đáp án chắc chắn.
"Trên thực tế, Thái Cổ Thánh Thể cũng chỉ có một cảnh giới tối cao như Thánh Thể Đại Viên Mãn này, chẳng qua vì người biết điểm này không nhiều cho nên rất nhiều Thành Thể của Chuẩn Đế đỉnh cấp trong lịch sử được tôn xưng là Thánh Thể Đại Thành."
Lâu chủ lại tiếp tục bổ sung.

Chương 1024. Còn có thần thông mạnh hơn Cửu Bí sao?

Thường thì phần lớn Thánh Thể Đại Thành mà thế nhân biết chỉ là cách gọi tôn kính với Thánh Thể có tu vi cao thâm.
Chuẩn Đế Thánh Thể phải cộng thêm Bí tự "Giai" mới có thể đuổi kịp Vô Thủy Đại Đế, nhưng Thánh Thể Đại Viên Mãn tiêu chuẩn lại chính là Đại Đế đỉnh cấp!
Giữa hai thứ này vẫn tồn tại sự chênh lệch khá rõ ràng.
Lúc này Vương Đằng, Thánh Hoàng Tử và Diệp Đồng cũng lần lượt xuất hiện từ trong Thời Gian Tháp, ba người đều là Đại Thánh viên mãn và bước nửa chân vào cảnh giới Chuẩn Đế.
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu bách linh hội tụ, gần như tinh hoa trời đất đều sắp hình thành vòng xoáy pháp lực phía trên lâu này, hiện giờ nhìn thấy ba người bọn họ cũng không ai cảm thấy bất ngờ.
Dù sao người ở trong Thiên Cơ Lâu thăng cấp không cần phải độ kiếp, bọn họ ở trong điên cuồng tu luyện Thời Gian Tháp, không cần áp chế tu vi của bản thân nên hiển nhiên tu vi của người nào cũng bắt đầu tăng mạnh lên.
Bách Thắng Quang Hoàn của Vương Đằng và Thánh Đạo pháp tắc viên mãn dung hợp với nhau hình thành một loại đạo chỉ thuộc riêng về mình hắn ta.
"Đệ tử đã rèn luyện đến Đại Thánh đỉnh cấp nhưng đáng tiếc, có vẻ như càng ngày càng xa bước chân của bọn họ hơn! Có hơi sốt ruột!"
Lúc này Vương Đằng cúi đầu về phía trước và nói với lâu chủ với vẻ khá cẳng thẳng. Hiện giờ hắn ta phát hiện ra mình càng tu luyện lên lại càng chịu thiệt.
Hắn ta dùng không được Đế Binh cũng không thể xông vào Chiến Thần

Tháp, thậm chí còn không thể vào Thiên Cơ Cổ Lộ.
Chỉ dựa vào tu luyện đơn thuần để tăng cấp không phải không được, nhưng một là tốc độ đương nhiên sẽ không nhanh như vậy và hai là cảnh giới tăng lên đơn thuần đối với Bách Thắng Quang Hoàn của hắn ta mà nói cũng không hề có một chút lợi ích nào cả.
Những gì mà Bách Thắng Quang Hoàn cần là trăm trận bất bại, và điều này hoàn toàn khác hẳn với việc cảnh giới của hắn ta có tăng lên hay không.
"Nếu lúc đầu ngươi đã kế thừa đạo của Loạn Cổ Đại Đế chắc hẳn nên chuẩn bị tâm lý sẵn sàng, con đường chứng Đạo của vị Đại Đế này cũng hiếm lạ, kỳ quái và cực kỳ cô độc."
Ngược lại, lâu chủ nở nụ cười, thực ra với tâm tính của Vương Đằng có thể an phận được đến bây giờ đã là tiến bộ không ít rồi, gần đây trong toàn bộ phúc lợi dành cho các đệ tử ở Thiên Cơ Lâu hắn ta gần như vô phúc hưởng thụ vì con đường bách chiến thành Đế này, thế này quả thực có hơi thảm.
"Nhưng ngươi yên tâm, sự sắp xếp của ta dành cho bốn người các ngươi đều đã ổn thỏa, một khi ngươi chuẩn bị sẵn sàng chứng Đạo, tất cả đều sẽ được đền đáp."
Nghe được lời này của lâu chủ, lúc này Vương Đằng mới hơi yên tâm.
Nếu lâu chủ đã sắp xếp ổn thỏa vậy hiển nhiên sẽ không có vấn đề gì nữa.
Lúc này Thánh Hoàng Tử và Diệp Đồng mới lần lượt tiến lên, cũng báo cáo tình hình tu vi của mình một chút.
"Hai đệ tử cũng đã đạt đến Đại Thánh đỉnh cấp, có thể đột phá Chuẩn Đế bất cứ lúc nào."
Hai người bọn họ đồng thanh nói.
Sức công phạt của Thánh Hoàng Tử đã tiến bộ thần tốc ở trong Thời Gian Tháp, lại thêm bây giờ hắn ta và Diệp Đồng đã hiểu được tính quan trọng của việc thực chiến ngoài Thời Gian Tháp, hai người cũng thường xuyên luận bàn ở Võ Đấu Đài.
Làm đi làm lại như vậy, hiệu quả đương nhiên sẽ tốt hơn so với một mình trốn trong Thời Gian Tháp dốc lòng tu luyện rất nhiều.
Mà Diệp Dồng thì lại càng là như vậy, hắn ta khởi bước muộn nhất nhưng Âm Dương Đế Kinh lại thêm Thiên Cơ Vạn Tượng Công cũng tương đương với cùng luyện tam kinh, Song Sinh Tiên Đài Bí Cảnh của hắn ta, bây giờ hai tiểu Tiên Đài đã lần lượt đạt đến Tiên Đài Cửu Trọng Thiên, quả thật là hiếm có.
"Tốt lắm, cũng xem như không lãng phí mấy ngày này."
Lâu chủ lập tức nhìn về phía bọn họ với vẻ hài lòng và bảo.
"Lâu chủ, hôm nay gọi chúng ta tới có phải có chuyện gì quan trọng không?"
Lúc này, Diệp Phàm lập tức hỏi.
"Hôm nay gọi các ngươi tới hiển nhiên là có nguyên nhân, bây giờ bốn người các ngươi ở Thiên Cơ Lâu cũng được tính là thần công có thành tựu, nhưng cách tư cách cách chứng Đạo vẫn còn hơi xa.'

“Hôm nay ta dự định mở một buổi phát sóng trực tiếp, xem có thể tìm được một vài thần công vô thượng để gia tăng tốc độ tu luyện cho các ngươi hay không?”
Tuy lời này của lâu chủ là lời khiêm tốn nhưng trên thực tế trong lòng đã có tính toán hết thảy.
Ngày trước muốn có được thần công của thiên địa này, cách duy nhất chính là đợi hắn ở lại Thiên Cơ Lâu suốt hai mươi bốn giờ để tinh chế.
Còn về phần những thần công ở Chư Thiên Vạn Giới và những vị diện khác đó thì lại càng hạn chế hơn, trừ phi đối phương bằng lòng chủ động gửi nó tới như một ban thưởng, bằng không cũng không có cách nào khác.
Hơn nữa điều quan trọng là phần thưởng và rút tiền từ video Vạn Giới đều có trích phần trăm. Điều này cũng có nghĩa cho dù đối phương thật sự ban thưởng một bộ công pháp hoàn chỉnh qua đây thì đợi đến khi Lưu Tiêu ở bên này nhìn thấy đều sẽ tự động biến thành trang khuyết thiếu không hoàn chỉnh.
Nhưng hôm nay không còn giống như vậy nữa, bây giờ có Vạn Cổ Chân Giải rồi, cách chơi này cũng đã lập tức được đa dạng hóa!
“Nhưng trước đây không phải lâu chủ ngươi đã từng nói Đế Kinh cũng không phải thần đan diệu dược, càng không phải thứ có càng nhiều thì càng tốt hay sao?”
Diệp Đồng hỏi với vẻ hơi nghi ngờ.
“Đúng vậy lâu chủ, thật ra trên cơ bản chúng ta đều có thể sử dụng được hết những thần công của thiên địa này, lẽ nào ngoài Cửu Bí còn có thần công nào mạnh hơn sao?”
Lúc này Diệp Phàm cũng vô cùng tò mò.
Hiện giờ trên người hắn đã có Bí tự “Giai”, Bí tự “Binh”, Bí tự “Hành”, lại có thêm vài Đế Kinh, Thiên Cơ Vạn Tượng Công, bàn về sắp xếp công pháp cũng đã có thể xem là tuyệt đỉnh, phỏng chừng đến ngay cả các thế hệ Đại Đế cũng không phô trương bằng hắn ta.

Chương 1025. Đấu giá

Nếu như nói để tìm ra còn có Thần Thông hay công pháp gì có thể phụ tá bọn hắn tại thiên địa này thì nhất thời Diệp Phàm khó mà nghĩ ra được.
“Đương nhiên trên thiên địa này thì không có rồi, nhưng không có nghĩa là trong vị diện khác không có!”
Lâu chủ đáp lại một cách thần bí!
Lưu Tiêu vung tay lên một cái sau đó gọi Vạn Giới Video từ trong Thần Thức ra, vô số giao diện với đầy đủ màu sắc nhanh chóng hiện ra trước mặt tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu!
“Sao giao diện của Vạn Giới Video của lâu chủ lại đặc sắc như thế? Của ta thì lại trống vắng vô cùng!”
Đám người lúc này cũng phát hiện được một điểm kỳ quái từ trên giao diện Vạn Giới Video của lâu chủ.

Trên trang chủ Vạn Giới Video mà lúc này lâu chủ thể hiện cho tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu xem sở hữu vô số giao diện trực tiếp từ vô số các vị diện khác nhau.
"Một triệu lượt xem: Livestream Tây Du Vô Lượng Công Đức"
"Nghệ thuật và kế sách dụng binh, Gia Cát Khổng Minh dạy học online"
"Hằng Nga cùng Thất Tiên Nữ vui đùa tại Nguyệt Cung"
Vạn Giới Video của lâu chủ thật sự có thể liên thông vạn giới, thế nên trong trang chủ của nó mới hiện lên nhiều phòng trực tiếp đến từ nhiều thế giới khác nhau như vậy!
Còn về phần những Vạn Giới Video bình thường khác thì chỉ có thể cho người xem quan sát được những phòng trực tiếp tại vị diện này mà thôi, thế nên cả hai có sự chênh lệch lớn đến vậy cũng là điều dễ hiểu.
"Các ngươi không biết à, Vạn Giới Video của lâu chủ có thể liên thông với vạn giới, trên trang chủ chứa đựng tất cả các phòng phát sóng trên vô số vị diện khác nhau, thế nên rực rỡ đủ màu là đúng rồi!"
Đám người đến từ Cửu Châu thế giới khi thấy một màn này thì bình tĩnh vô cùng, bộ dáng giật mình này bọn hắn cũng đã từng trải qua khi Thiên Cơ Lâu còn ở Cửu Châu rồi, lúc ấy thậm chí bộ dáng của bọn hắn còn thất thố hơn những tu sĩ tại Bắc Đẩu này nhiều!
"Lâu chủ, ta thấy phòng trực tiếp của Hằng Nga cùng Thất Tiên Nữ kia cũng thú vị lắm đó, ngài thực sự không tò mò một tý nào sao! Nhìn tiêu đề thôi thì có vẻ đây cũng là một sự kiện lớn!"
"Ta thấy livestream về Tây Du thú vị hơn, lâu chủ cho ta xem với!"
"Các ngươi đừng quấy rầy nữa, những cái đó thì đáng xem gì chứ, phải xem những phòng phát sóng luyện công mới đúng!"
"Hiện tại ta đang muốn mở livestream mà sao có thể vào phòng của người khác được chứ?"
Lâu chủ không tham gia vào bất kỳ phòng phát sóng trực tiếp nào cả mà lại phất tay một cái, giao diện chuẩn bị mở phòng trực tiếp xuất hiện.
Khi lựa chọn sẽ chiếu phòng này cho đối tượng nào thì lâu chủ ban đầu định để là cho tất cả mọi sinh linh ở mọi vị diện đều có thể vào xem, nhưng sau khi nghĩ một lúc thì thấy việc này không ổn, dù sao nếu như bên kia khen thưởng thì chắc chắn lâu chủ sẽ nhận được, nhưng không biết thứ đó có phù hợp với Thiên Địa Đại Đạo ở đây không nữa!
Thế nên lựa chọn thỏa đáng nhất hiện tại là chỉ mở trực tiếp này cho Hoàn Mỹ thế giới xem mà thôi!
Công pháp, Bí Pháp của Hoàn Mỹ thế giới quả thật có điểm tương đồng với Già Thiên thế giới, trăm phần trăm công pháp bên kia đều sẽ có tác dụng ở thế giới này!
Cứ như vậy thì không chỉ đám người Diệp Phàm có được công pháp cường đại hơn để sử dụng tu luyện mà hắn cũng có thể vài bản tuyệt thế thần công, chờ đến khi Thiên Cơ Lâu chuẩn bị rời khỏi thì có thể dung hợp tất cả thêm một lần nữa!
Sau khi tính toán hết tất cả mọi thứ thì Lưu Tiêu mới nhanh chóng đặt tiêu

đề cho phòng trực tiếp lần này.
"Buổi Đấu Giá Số Lượng Có Hạn Của Thiên Cơ Lâu Chi Chủ: Dịch Vụ Chữa Trị Vạn Pháp Của Thiên Cơ Lâu"
Vì tài khoản này của Lưu Tiêu có mức độ Cửu Tinh cho nên tin tức phòng trực tiếp này được thông báo cho vô số người tại Hoàn Mỹ thế giới!
Lúc trước tại Hoàn Mỹ thế giới thì Thiên Cơ Lâu đã thu được vài triệu Fan, ở khắp các giới vực khác nhau, những người này đều nhanh chóng nhận được thông báo về phòng trực tiếp lâu chủ vừa mở!
Dịch Vụ Chữa Trị Chư Thiên Vạn Pháp! Lưu Tiêu quả thật là muốn ép khô công dụng phần thưởng Thiên Cơ Lâu vừa rồi tới giọt cuối cùng!
Hắn quả thật là muốn sử dụng công năng nghịch thiên tới cực độ của Vạn Cổ Chân Giải để lừa gạt vô số thần công bí pháp tại Hoàn Mỹ thế giới vào tay của mình!
Mặc dù lâu chủ không bỏ Già Thiên thế giới vào giới hạn người xem nhưng những người trong Thiên Cơ Lâu đều có thể quan sát rõ những gì đang xảy ra.
"Đây chính là thời đại Tiên Cổ, Loạn Cổ hoặc có thể nói là Hoàn Mỹ thế giới mà lâu chủ đã kể cho chúng ta ư! Thì ra lâu chủ muốn tìm công pháp cho chúng ta ở đây!"
Diệp Phàm người phản ứng lại đầu tiên, lúc này khi thấy được vị diện quen thuộc trước mắt thì hắn mới hiểu được.
"Thì ra là thế, mặc dù thiên địa này không còn công pháp gì quá mạnh mẽ hay hữu dụng nữa nhưng trong quá khứ thì nơi đây có không ít thần công bá đạo mạnh mẽ!"
Thánh Hoàng Tử cũng trở nên kích động không thôi.

Chương 1026. Dị vực

Không chỉ các đệ tử Thiên Cơ Lâu cũng thấy hưng phấn, phải nói là tất cả mọi người khi nhận ra đối tượng mà lâu chủ đang muốn nhắm tới là Hoàn Mỹ thế giới thì không ai là giấu nổi sự kích động cả!
Nhờ Thượng Giới Chí Bảo Bảng mà lâu chủ từng nói khi nãy thì mọi người cũng đã có một cái nhìn trực quan hơn về tình trạng tại của Hoàn Mỹ thế giới, đó thật là một thế giới có Đại Đạo hoàn chỉnh, tài nguyên tu luyện phong phú, lực lượng của Tiên Khí, Chí Bảo cũng mạnh mẽ dị thường!
Nếu như thế thì cũng đạo lý đó, ở một thế giới có tài nguyên cùng hệ thống sức mạnh dư giả cùng hoàn thiện như vậy thì chắc chắn công pháp của bọn hắn cũng sẽ cường đại hơn thế giới này nhiều!
Dù mọi người vẫn chưa hiểu rõ nhiều về Hoàn Mỹ thế giới nhưng ít nhất bọn hắn cũng chắc chắn được điểm này!
Có thể thấy được lần này chắc chắn lâu chủ sẽ mang về những công pháp không thua kém, hoặc thậm chí là còn có thể vượt xa Đế Kinh!
"Xa cách đã lâu, từ video Phổ Cập Khoa Học Thái Cổ Thập Hung trước thì giờ ta mới có dịp gặp lại mọi người!"

Lúc này phòng trực tiếp đã được mở, số lượng người xem quả thật là tăng theo cấp số nhân.
Vào lúc này trên Thiên Đình tại Hoàn Mỹ thế giới
"Hoang! Thiên Cơ Lâu chi chủ kia lại phát sóng trực tiếp kìa!"
Lúc này toàn bộ Thiên Đình đều trở nên bối rối, nhưng có vài người vẫn cố gắng báo lại thông tin này về cho Thạch Hạo.
"Rốt cuộc vị tác giả thần bí này lại xuất hiện à!"
Ánh mắt của Thạch Hạo nhanh chóng trở nên ngưng trọng, hắn vội vàng mở Vạn Giới Video của mình ra!
Lúc này Cô Tộc Lão Tổ cùng Tào Vũ Sinh đều đứng bên cạnh hắn, còn có đám người Hỏa Linh Nhi, Thạch Bá Thiên nữa, ai nấy đều mở Vạn Giới Video của mình ra để quan sát.
Tại trang chủ của Vạn Giới Video Hoàn Mỹ thế giới này thì phòng trực tiếp của lâu chủ đã nhanh chóng được đẩy lên đầu bảng do số lượng lượt xem kinh khủng kia.
"Phòng Đấu Giá Số Lượng Có Hạn? Dịch Vụ Chữa Trị Chư Thiên Vạn Pháp? Lần này lại là trò mới gì đây?"
Thạch Bá Thiên lúc này vẫn chưa hết e ngại vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu này, dù sao video về Thái Cổ Thập Hung khi trước của lâu chủ đã khiến cho hắn chịu nhiều rắc rối!
Do có chênh lệch thời gian nên nếu tính từ video cuối cùng về Thái Cổ Thập Hung được lên sóng tới nay thì cũng đã trôi qua bảy tám tháng.
Lâu chủ lúc này thật sự không biết rằng chỉ qua một loạt video Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung mà hắn đăng lên đã khiến cho toàn bộ mạch thời gian của Hoàn Mỹ thế giới trở nên rối loạn, hướng đi của vận mệnh dường như đã thay đổi!
Đầu tiên là tại những video Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung cuối cùng thì lâu chủ đã khiến cho truyền nhân cuối cùng của Đả Thần Thạch nhất tộc – Thạch Bá Thiên bại lộ, nó khiến cho rất nhiều thế lực không liên quan cũng chạy tới tấn công Thiên Đình, ai cũng muốn có được khối Đả Thần Thạch thần kỳ vô cùng này!
Thêm việc trước đó lâu chủ tiết lộ thân phận nội gián của Cô Tộc lão tổ ra ngoài, khiến cho y không thể không phản bội Dị Vực, thậm chí trong quá trình phản bội còn thuận tiện giết thêm vài vị Đại Năng sa đọa, khiến cho oán hận giữa Dị Vực cùng Cửu Thiên Thập Địa sâu thêm mấy phần!
Nếu dựa theo hướng đi ban đầu của của Hoàn Mỹ thế giới trong nguyên tác thì vào lúc Dị Vực đột nhiên đột kích một lần nữa thì Thạch Hạo xuất chiến, cuối cùng hắn bị Ngao Thịnh cùng ba vị Tiên Vương phục kích giết chết trong lúc đang trùng kích Tiên Vương Cảnh, Nguyên Thần vẫn lạc tại Táng Thổ, đợi tới năm trăm ngàn năm sau mới có thể thức tỉnh.
Đây cũng là khoảng thời gian mà Thạch Hạo truyền đạo tại Già Thiên thế giới!
Nhưng hiên tại nhờ video Phổ Cập Thập Hung của lâu chủ thì mọi người đều biết được vị trí chính xác của ít nhất ba loại Thập Hung Bảo Thuật,

toàn bộ các giới đều đại loạn.
Tiên Vực, Giới Hải, Cửu Thiên Thập Địa, Dị Vực, tất cả đều bắt đầu đánh nhau để cướp lấy Thập Hung Bảo Thuật, Dị Vực còn chưa kịp xâm lấn thì bọn hắn đã bắt đầu đánh nhau túi bụi rồi, cả hai đều không phân thắng bại.
Mà Thiên Đình của Thạch Hạo tại Cửu Thiên Thập Địa thì càng kịch liệt hơn nữa, các tộc từ Dị Vực xâm lấn không ngừng, nhiều đại thế lực tiến công từ Biên Hoang, thậm chí ngay cả các tông môn bản địa tại Cửu Thiên Thập Địa cũng lên kế hoạch để kiếm một chén canh.
Sau khi xem video của lâu chủ thì hiện tại cả thiên hạ đều biết rằng Thạch Hạo - người đứng đầu Thiên Đình, cũng là người mạnh nhất trong Nhân Đạo Lĩnh Vực nắm giữ đại lượng Thập Hung Bảo Thuật, thậm chí Đả Thần Thạch nhất tộc cũng đi theo hắn, ai cũng muốn kiếm một chén canh từ đó.
Chỉ mười video ngắn ngủi của lâu chủ Thiên Cơ Lâu thôi mà đã khiến toàn bộ Hoàn Mỹ thế giới rối loạn hết cả lên, thế nên hiện tại khi thấy lâu chủ lại bắt đầu phát sóng thì sao không khẩn trương cho được.
Hiện tại không chỉ có Thạch Hạo mà là toàn bộ Hoàn Mỹ thế giới đều không ai dám thất lễ trước lâu chủ Thiên Cơ Lâu, khi nhận được thông báo thì tất cả đều nhanh chóng mở Vạn Giới Video ra.
Dị Vực, một triệu binh lính trực thuộc Tiên Vương An Lan tay cầm trường thương, đầu đội mũ sắt đang chuẩn bị nghênh chiến Tiên Vực để tranh đoạt Thảo Tự Kiếm Quyết.
Trong video lần trước lâu chủ đã nói qua, trong Chí Tiên Điện có truyền thừa một phần của Thảo Tự Kiếm Quyết, trong Hư Thần Giới cũng có một phần.
Hiện tại hai nơi này đã trở thành chiến trường giữa Tiên Vực cùng Dị Vực, cả hai đang tranh đoạt một cách vô cùng kịch liệt, Thảo Tự Kiếm Quyết quá cường đại, không ai là không nổi lòng tham cả.

Chương 1027. Lên một tầm cao mới

"Quân đội đã tập kết xong xuôi hết rồi, lúc nào cũng có thể xuất phát!"
Một tên Chân Tiên Dị Vực sau khi chuẩn bị xong hết thì quay về báo cáo.
"Từ từ đã! Thiên Cơ Lâu vừa mở trực tiếp kìa, ta bắt buộc phải vào xem mới được!"
Tuy nhiên Tiên Vương An Lan, thủ lĩnh của bọn hắn lúc này lại mở Vạn Giới Video và khoát tay ra lệnh.
Những Tiên Vương còn lại đều có hành động như vậy.

"Mấy tháng nay Thiên Cơ Lâu chi chủ không có động tĩnh gì rồi, sao hiện nay lại bắt đầu hoạt động thế?"
Một vị Trích Tiên tu vi Tiên Vương đứng ở gần đó lẩm bẩm.
"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ - Đầu nguồn của hỗn loạn này cuối cùng cũng xuất hiện lại rồi à, để ta xem thử tên này rốt cuộc là ai!"

Luân Hồi Tiên Vương cưỡng ép thức tỉnh lại sau đó lên tiếng.
Cùng lúc đó thì những Tiên Vương mạnh mẽ vô cùng như Côn Đế, người ngang sức ngang tài với Thạch Hạo, hoặc Táng Chủ - Táng Thổ Chi Thủy Tổ cũng bắt đầu gia nhập vào phòng trực tiếp của lâu chủ, bọn hắn muốn xem thử tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này đang muốn làm thêm chuyện gì nữa.
"Lần trước là giới thiệu về Thập Hung Bảo Thuật, hiện tại lại là đấu giá, tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này thật sự là đa dạng!"
Liễu Thần cùng Cấm Khu Chi Chủ cũng tham gia vào phòng trực tiếp!
Ngay cả những đại năng trải dài từ các giới khác nhau cũng tham gia phòng trực tiếp của lâu chủ thì đừng nói tới những người xem bình thường.
Lâu chủ chỉ vừa mở miệng nói vài câu thôi thì số người xem phòng trực tiếp này đã lên tới con số một trăm mấy triệu.
"Trước đó ta chỉ làm video để đăng lên thôi, hiện nay thì chuyển sang trực tiếp để phát một ít phúc lợi cho những người xem."
Lưu Tiêu rất thông minh, hắn nói nhảm vài câu trước và đợi tới khi các đại năng bắt đầu tràn vào thì mới nói tới vấn đề chính.
Lần trực tiếp này có mục đính chính là thần công bí pháp trong Hoàn Mỹ thế giới chứ không phải là danh khí.
"Tiêu đề này của ngươi có ý nghĩa gì thế lâu chủ, ngươi muốn đấu giá vật gì tốt à?"
"Đúng thế, nếu như đấu giá thì tranh thủ cho chúng ta xem hàng đi, nếu như không có vật gì tốt thì thà ta qua coi Mị Tộc khiêu vũ còn hơn."
"Đừng quấy rầy lâu chủ, đợi hắn nói xong cái đã, ngay cả Thái Cổ Thập Hung mà lâu chủ cũng biết rõ ràng mà các ngươi còn sợ không có hàng tốt sao?"
Lúc này Lưu Tiêu còn chưa kịp mở miệng thì phần bình luận đã bắt đầu sôi trào hết cả lên, tin nhắn nhảy lên không ngừng.
Nhưng đại năng đỉnh cấp kia tuy không trực tiếp bình luận nhưng thân là chủ phòng, lâu chủ đương nhiên có thể thấy được đại đa số các đại năng từ nhiều giới vực đều đang ở trong phòng.
"Mọi người mau lại đây để nhìn này, Hoang Thiên Đế, người mà theo lâu chủ nói là thủy tổ của hệ thống tu luyện Lấy Thân Làm Gốc cũng tham gia này."
Lúc này Lão Phong Tử đã phát hiện hình ảnh của Hoang Thiên Đế trong vô số người đang xem trực tiếp!
Nhưng mà nói đi thì cũng phải nói lại, trong vô số Tiên Vương, Chân Tiên cường đại khác thì bọn hắn cũng chỉ nhận ra được tên của Thạch Hạo mà thôi!
Còn về Cấm Khu Chi Chủ, Liễu Thần, Tào Vũ Sinh cùng nhiều Tiên Vương, Chuẩn Tiên Đế đến từ các giới vực khác nhau thì trong mắt bọn hắn chỉ là những cái tên cực kỳ lạ lẫm.
"Ngay cả Hoang Thiên Đế chí cao vô thượng kia mà cũng vào xem lâu chủ trực tiếp à, mặt mũi lâu chủ lớn thật!"
Khi này mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều cười nói vui vẻ.

“Mọi người cứ an tâm đừng vội, hôm nay thật sự ta muốn bắt đầu một buổi đấu giá, nhưng lần đấu giá này không có hiện vật nào cả, thứ được đấu giá hôm nay là dịch vụ!”
Hiện tại khi thấy những đại năng đến cũng đông đủ rồi nên lâu chủ bắt đầu đi vào vấn đề chính.
Dịch vụ? Lời của lâu chủ Thiên Cơ Lâu vừa dứt thì tất cả mọi người đang xem trực tiếp này ở Hoàn Mỹ thế giới đều ngẩn người, không hiểu ra sao, ngay cả những người trong Thiên Cơ Lâu cũng không ngoại lệ.
“Dịch vụ? Hiện tại ngươi đang trong phòng trực tiếp thì làm sao mà giúp chúng ta làm gì được? Không lẽ lần đấu giá này chỉ là một cái hứa hẹn trong tương lai thôi hay sao?”
Lúc này có một tên tu sĩ đến từ Dị Vực nhanh chóng lên tiếng chất vấn trong phần bình luận.
Ngay cả những đại năng đang xem trực tiếp cũng không hiểu lâu chủ đang muốn gì!
“Thứ đấu giá hôm nay ta đã ghi trên tiêu đề rồi, lần này ta sẽ bán ra Dịch Vụ Chữa Trị Chư Thiên Vạn Pháp.”
“Dù là thần công tâm pháp cao thâm hay cổ lão ra sao, chỉ cần nó không phải là bản hoàn chỉnh thì dù với vài câu chữ, ta cũng có thể chữa trị, tu bổ, diễn hóa tới khi nó hoàn chỉnh!”
Lời lâu chủ vừa dứt thì phần bình luận như muốn nổ tung!
Khi nãy thì trong số mười người thì đã có chín bình luận chất vấn mục đích của lần trực tiếp này là gì, tuy nhiên sau khi nghe lâu chủ nói như vậy thì một nửa người xem biểu thị rằng mình không tin!
“Số lần địch vụ này vô cùng có hạn, ta chỉ bán mười danh ngạch ra thôi, hình thức sẽ là đấu giá, người nào trả giá cao thì lấy được!”
Lâu chủ hoàn toàn không để ý tới khu bình luận lúc này đã hỗn loạn tới cực độ mà tiếp tục nói ra.
Sau khi những lời vừa rồi của lâu chủ được truyền tai nhau trên khắp Hoàn Mỹ thế giới thì quả thật là danh tiếng của phòng trực tiếp này đạt tới một tầm cao mới!

Chương 1028. Liễu Thần

“Chữa trị tất cả công pháp dù thiếu hụt có lớn ra sao? Ngươi đang chém gió à, chuyện này quả thật là bất khả thi!”
“Đúng thế, ngươi nghĩ diễn hóa vạn pháp là bốn chữ đơn giản ai cũng có thể nói sao? Thần công ở trên khắp thế giới này đều không giống nhau và có chỗ độc đáo riêng, trong mỗi một môn đều ẩn chứa một Đại Đạo, việc mà ngươi nói quả thật là người si nói mộng!”
“Tên nhà ngươi chắc đang muốn dựa vào danh tiếng của mình để lừa vài bản Tàn Thiên của các công pháp thần công phải không?”
Những lời bình luận này càng lúc càng nghiêm trọng, tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu khi thấy những bình luận này thì đều bất mãn phi

thường!
"Thật sự là khinh người quá đáng, nếu như không phải do ta không thể tham gia để bình luận thì bọn hắn chết với ta rồi!"
Thanh Đế nhìn thấy những lời chê bai từ các tu sĩ tại Hoàn Mỹ thế giới thì giận tới mức sôi máu.
"Vậy là còn nhẹ đó, ta đang muốn chạy tới đó để dạy dỗ bọn hắn một trận!"
Thanh Đế đã vậy thì chắc chắn Vương Đằng đã sắp tức điên lên tới nơi, không chỉ hắn và Thanh Đế, gần như toàn bộ mọi người xung quanh đều không kìm được lửa giận.
"Lâu chủ, việc ngươi vừa nói là sự thật sao?"
Cái Cửu U thì lại chú ý tới nội dung mà lâu chủ vừa công bố cho mọi người!
Thật ra cũng không thể trách những người tại Hoàn Mỹ thế giới này được, dù là trong mắt của một cường giả đỉnh cấp như Cái Cửu U thì việc này cũng giống như người say nói mộng!
Chữa trị Tàn Thiên, căn cứ vào nội dung của một quyển Tàn Thiên bất kỳ mà thôi diễn ra một toàn bộ công pháp đó, tuy việc này không phải là quá mới lạ nhưng nó chỉ áp dụng được với những công pháp tam lưu bình thường mà thôi, nếu không thì cũng cần cực kỳ nhiều điều kiện hà khắc!
Giống như một người cực kỳ quen thuộc với công pháp tu luyện của Yêu Tộc thì sẽ có thể suy đoán ra được một phần rất nhỏ trong Yêu Đế Kinh, việc này đã từng xảy ra rồi.
Nhưng lời của lâu chủ khi nãy là một việc có bản chất khác hoàn toàn, đó chính là thôi diễn Chư Thiên Vạn Pháp!
Tại một vũ trụ bất kỳ thì công pháp thần công nào mà không có lai lịch phức tạp tới cực độ? Có một vài công pháp được tạo ra từ lĩnh ngộ của một người, có cái thì được truyền từ một thế lực viễn cổ xa xôi nào xuống, thậm chí có cái còn không có lai lịch rõ ràng nữa chứ.
Nếu như thật sự muốn suy diễn Vạn Pháp thì trừ phi ngươi đã quen thuộc toàn bộ kinh văn, công pháp của vũ trụ đó tới mức thông hiểu, nếu như chưa lĩnh ngộ tất cả thì làm sao có thể thôi diễn ra được?
Coi như là Diệp Phàm trong nguyên tác, người đã tập hợp vô số Đế Kinh lại để sáng chế ra Thiên Đế Kinh, thành tựu Hỗn Độn Thể cũng không dám nói bản thân có thể diễn hóa vạn pháp!
Việc này không phải là không có người làm được, nhưng ta có thể chắc chắn một điều này người làm được việc này chắc chắn sẽ sở hữu một tu vi áp đảo trên tất cả mọi người tại vũ trụ đó!
"Việc nhỏ mà thôi, yên tâm!"
Đối mặt với câu hỏi của Cái Cửu U thì lâu chủ chỉ cười nhẹ rồi gật đầu, việc này khiến toàn bộ mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều hiện lên vẻ kinh sợ!
Nếu lâu chủ đã dám khẳng định như vậy thì chắc chắn hắn sở hữu năng lực như thế, lâu chủ có thể chữa trị Chư Thiên Vạn Pháp! Tin tức này khi được

truyền vào tai của Thanh Đế thì không khác nào sét đánh ngang tai cả!
Tu vi càng cao thâm thì càng hiểu được sự khó khăn trong việc lĩnh ngộ và thông hiểu một công pháp chứ đừng nói là tới mức thôi diễn, bọn hắn là người chấn động trước những lời này nhất!
Đây cũng là lý do chính mà vì sao đại đa số người trong phần bình luận đều đang mắng chửi lâu chủ là đồ lừa đảo, không phải là do bọn hắn xem thường lâu chủ, mà vấn đề chính là do việc lâu chủ vừa nói thật sự quá khó tin!
Lúc này giữa một tràng tiếng mắng thì bỗng có một vị đại năng nhanh chóng lên tiếng.
"Liễu Thần: Ta muốn nếm thử mua cơ hội đầu tiên này, không biết thứ này có định giá thấp nhất là bao nhiêu?"
Không ngờ vị đại năng đầu tiên lên tiếng trong khu bình luận lại là Liễu Thần!
Việc này thậm chí còn vượt ra khỏi dự đoán của Lưu Tiêu, ban đầu hắn còn tưởng người đầu tiên mở miệng sẽ là những cự đầu đến từ Dị Vực kia chứ!
Thật ra mấy tháng nay Liễu Thần không được an ổn lắm trong Hoàn Mỹ thế giới, từ sau khi bị lâu chủ tiết lộ việc bản thân còn sống trong lần Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung trước thì nàng liên tục bị người khác làm phiền!
Liễu Thần chính là Tiên Linh đã tồn tại từ kỷ nguyên trước tới nay, cũng đã từng là một cự đầu đứng hàng tối đỉnh trong Tiên Vương, chiến lực của nàng không chỉ cường hãn tới mức chấn động xưa nay mà còn để lại một truyền kỳ khó quên!
Năm đó khi Cửu Thiên Thập Địa không còn lực lượng để chống lại Dị Vực được nữa thì nàng lại đứng ra liều mạng, biểu hiện của nàng trong cuộc chiến đó không chỉ nghịch chuyển chiến cuộc mà còn khiến cho tên nàng in sâu vào trong đầu của đám người Dị Vực!
May mà lúc ấy nàng đi vào Nguyên Thủy Chi Môn và biến mất không còn tung tích, từ đó mọi người mới tưởng nàng dữ nhiều lành ít, nhưng sự thật thì nàng chỉ đi vào Giới Hải mà thôi.

Chương 1029. Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công

Sau khi Liễu Thần để lại bình luận kia thì toàn bộ khu bình luận trở nên cực kỳ tĩnh mịch, không ai dám lên tiếng chê bai hay chế giễu lâu chủ nữa.
Nhất là những tu sĩ của Dị Vực, khi bọn hắn thấy hai chữ Liễu Thần thì trong lòng đã bắt đầu run sợ rồi!
Hiện tại ngay cả các Đại Tiên Vương của Dị Vực đang quan sát phòng trực tiếp cũng cảm thấy giật mình phi thường, gương mặt trở nên khó coi cực độ.
"Tin tức trước đó của Thiên Cơ Lâu chi chủ quả nhiên không sai! Liễu

Thần vậy mà vẫn còn sống!"
Dị Vực Chi Vương – An Lan khi thấy một màn này thì phẫn nộ không gì sánh được!
Trước kia bọn hắn đã điều động không ít người xuống Hạ Giới để tìm kiếm tung tích của Liễu Thần, nhưng tất cả đều không thấy gì!
Không ngờ hiện tại Liễu Thần lại dám công khai xuất hiện trong phòng trực tiếp của Thiên Cơ Lâu chi chủ!
"Ta đã nói rồi, hình thức của lần này là đấu giá, nếu như không có ai chịu cạnh tranh với cô nương thì ngươi có thể tùy ý định giá ra sao cũng được, ta không quan tâm!"
Lưu Tiêu biết rõ những đại năng cùng vô số tu sĩ khác đều còn đang trong giai đoạn hoài nghi, thế nên hắn không có dự định lấy được chỗ tốt gì nhiều từ lần đấu giá đầu tiên này cả!
Nhưng hắn cũng không cần phải gấp gáp làm gì, qua một lúc thì những người này sẽ ý thức được cơ hội để bản thân chữa trị công pháp quý giá tới mức nào, uy lực của Vạn Cổ Chân Giải không phải là thứ những người này có thể tưởng tượng ra được.
Đợi đến khi bọn hắn bắt đầu đấu giá thì cũng là cơ hội bản thân thu lời.
Nữ tử Liễu Thần này cường thế, thông minh tới cực điểm, từ sau khi video về Thái Cổ Thập Hung được ra mắt thì nàng đã ý thức được vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này thần bí vô cùng, chắc chắn hắn không phải là một người chuyên đi lừa người!
Hiện tại bản thân đã bại lộ trong mắt của thế nhân, thay vì chờ người khác tìm tới thì sao nàng không chủ động hiện thân, lấy thực lực tuyệt đối để cảnh cáo Chúng Vương đang có ý đồ tìm kiếm bản thân.
"Liễu Thần: Nếu như lâu chủ đã nói như vậy thì ta cũng không khách khí làm gì nữa, ta ra giá một khối Tiên Kim"
Liễu Thần nhanh chóng trả giá với không chút do dự nào.
Lúc này khu bình luận vắng vẻ đi trông thấy, dù sao nếu như không có thực lực Chân Tiên thì hoàn toàn không có tư cách đứng trước mặt Liễu Thần!
Còn những đại năng Tiên Vương khác thì phần lớn cũng không chịu lên tiếng, bọn hắn vẫn giữ thái độ quan sát thực hư của tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này!
Lúc này Liễu Thần đã dám đứng ra làm đá dò đường cho bản thân rồi thì bọn hắn vui mừng quá đi chứ? Ngoại trừ Dị Vực là có đại thù cùng Liễu Thần thì những người khác chỉ cảm thấy vui mừng chứ không có phản ứng gì quá lớn.
"Thành giao, lần cơ hội đầu tiên này ta sẽ bán cho Liễu Thần, ngươi muốn sửa chữa Tàn Thiên của công pháp nào thì cứ việc nói thẳng!"
Lưu Tiêu đáp ứng một cách sảng khoái, lần cơ hội đầu tiên này cũng là thứ hắn muốn dùng để chứng minh cho mọi người thấy cuộc đấu giá này có giá trị ra sao, bản thân hắn cũng muốn tặng một lần cơ hội này cho Liễu Thần chứ không phải là đám người Dị Vực kia!
"Liễu Thần: Một trong những Tiên Cổ Đại Pháp – Lục Đạo Luân Hồi Thiên

Công”
Khi Liễu Thần vừa dứt lời thì Lưu Tiêu cũng nhận được một phần thưởng từ nàng, trong đó chính là bản Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công không hoàn chỉnh trên tay Liễu Thần!
Hiện tại không chỉ khu bình luận mà toàn bộ Thiên Cơ Lâu cũng sôi nhào hết cả lên!
Bởi vì danh tiếng của Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công ở cả hai thế giới là Hoàn Mỹ thế giới cùng Già Thiên thế giới đều vô cùng lớn!
Tại thế giới này thì chỉ có một quyền pháp được lưu truyền xuống từ Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công mà thôi, đó chính là Lục Đạo Luân Hồi Quyền, uy lực của quyền pháp này chắc không cần phải nhắc lại.
Đối với Hoàn Mỹ thế giới thì Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công mặc dù không có uy lực kinh thiên động địa như Chí Tiên Vương Kinh hay Tiên Đế Kinh, nhưng dù sao nó vẫn là một trong những Thượng Cổ Thiên Công.
Là một trong những truyền thừa quan trọng nhất của Chí Tôn Điện, Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công hiện tại đã không còn trạng thái hoàn chỉnh nữa.
Hiện tại trong phòng trực tiếp thì ngoại trừ những đại năng Tiên Đạo Lĩnh Vực ra thì phần lớn những người khác đều là tu sĩ phổ thông đến từ những giới vực khác nhau, cùng lắm cũng chỉ là Chí Tôn Cảnh mà thôi thế nên bọn hắn vô cùng hứng thú đối với Lục Đạo Luân Hồi Quyền này!
Hiện tại trong khu bình luận cũng dần bắt đầu sinh động trở lại, thậm chí tốc độ còn nhanh hơn lúc khi nãy bọn hắn chê lâu chủ nữa.
“Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công! Tiên Cổ Đại Pháp này vậy mà lại nằm trong tay Liễu Thần!”
“Có gì đâu mà bất ngờ, có lời đồn còn nói rằng Liễu Thần đã từng nắm giữ tất cả Tiên Cổ Đại Pháp trong tay nữa kìa, thậm chí còn có cả Cổ Thiên Công của thời đại Đế Lạc.”
“Cũng đúng, không ngờ hiện tại vẫn có người nắm giữ Tàn Thiên của Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công!”
Khi này sự chú ý của tất cả mọi người đều tập trung lại Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công trên tay của Liễu Thần, trong vô thức tất cả mọi người đều đã cho rằng chắc chắn lâu chủ sẽ không thể chữa trị được Tàn Thiên của Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công!

Chương 1030. Bắt đầu chữa trị

“Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công xuất hiện từ thời đại Tiền Tiên Cổ, đến nay vẫn chưa có ai lấy được bản hoàn chỉnh của nó cả, qua đây ta có thể thấy được rằng thứ này đã bị thiếu sót trong mấy chục vạn năm rồi, lần này sợ rằng Thiên Cơ Lâu chi chủ sẽ phải mất mặt!”
Trong lúc mọi người đang tích cực thảo luận thì bỗng sự chú ý dồn hết vào một bình luận, vì người vừa phát ra bình luận này chính là đại trưởng lão của Chí Tôn Điện!
Không ai ngờ rằng ngay cả trưởng lão của Chí Tôn Điện cũng trực tiếp

chạy tới để trào phúng Thiên Cơ Lâu chi chủ!
Sau khi đại trưởng lão vừa nói xong thì mọi người tại Hoàn Mỹ thế giới cũng nhanh chóng thuận theo chiều gió, không có quá nhiều người thực sự tin Thiên Cơ Lâu chi chủ có thể làm được việc này.
Đương nhiên tình hình lúc này bên Thiên Cơ Lâu cũng không quá bình tĩnh, mọi người đều đang nháo nhào hết cả lên.
Dù sao các loại thần công cùng Cổ Thiên Công tại Hoàn Mỹ thế giới kia đều vô cùng xa lạ đối với bọn hắn, cách biệt thời gian giữa hai thế giới thực sự quá lớn thế nên đối với bọn hắn thì nghe một tý để biết thêm kiến thức là được rồi.
Nhưng Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công thì khác, không ai ngờ rằng Liễu Thần sẽ là người đầu tiên dám đứng ra và nhờ lâu chủ chữa trị Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công cả.
Bộ Cổ Thiên Công này không chỉ có danh khí cực lớn tại Già Thiên thế giới mà trùng hợp một điều là trước đó lâu chủ cũng đã từng nói qua về nó.
Hiện tại Lục Đạo Luân Hồi Quyền – Tuyệt học truyền thừa của Thánh Thể nhất mạch cũng chỉ là một bộ quyền pháp được trích từ Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công mà thôi, trải qua thời gian dài như vậy nhưng vẫn có một bản Tàn Thiên vẫn tiếp tục được truyền thừa đã là một chuyện vô cùng đáng gờm rồi!
"Lâu chủ, Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công này chính là công pháp gốc của Lục Đạo Luân Hồi Quyền hôm trước ngươi nói sao?"
Diệp Phàm khi này là người đầu tiên nhịn không được mà đứng lên hỏi!
"Đúng thế lâu chủ, nếu như thật sự chữa trị và bù đắp được Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công thì không lẽ ngài sẽ biết rõ tất cả quyền pháp và tuyệt học trong đó?"
Mà người thứ hai lên tiếng chính là Lão Phong Tử!
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu cũng chỉ có hai người bọn hắn là mang trong mình tuyệt học Lục Đạo Luân Hồi Quyền, quyền pháp này cương mãnh tới cực điểm đồng thời cũng có lai lịch lâu đời vô cùng, mặc dù không phải Đế Kinh nhưng lực lượng nó có thể chống lại được với Đế Kinh nên danh tiếng không nhỏ.
Mà đám người trong Thiên Cơ Lâu lúc này đều kích động hết cả lên, trước kia bọn hắn cũng đã từng nghe lâu chủ nói qua rồi, bản chất thật sự của Lục Đạo Luân Hồi Quyền chỉ là một Tàn Thiên nhỏ nhoi trong Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công mà thôi!
"Đúng vậy đó lâu chủ, đây quả thật là một cơ hội trời cho! Nói không chừng ngài cũng có thể học được toàn bộ Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công!"
"Vừa mới mở đầu mà đã có người đưa ra yêu cầu chữa trị Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công rồi sao, không biết tiếp theo sẽ là gì nữa đây!"
"Lâu chủ thật sự là quá tốt bụng rồi, cơ hội quý giá như thế này mà lại đưa cho bọn hắn mười lần ư, cơ hội nghịch thiên thế này thì hai lần cũng đã là nhiều rồi!"
Đám người trong Thiên Cơ Lâu cũng bắt đầu thảo luận sôi nổi, có người

thậm chí còn reo hò lớn tiếng!
"Ngươi thì biết cái gì chứ, cái này gọi là ôm cây đợi thỏ, một khi chữa trị thần công bực này thì cũng đồng nghĩa lâu chủ cũng nắm giữ được thêm một môn thần công!"
"Mục đích thật sự của lâu chủ không phải là chữa trị thần công cho bọn hắn, mục đích thật sự của buổi đấu giá này là lấy được càng nhiều công pháp càng tốt!"
Đoạn Đức đứng kế bên thì cười ha hả, tu vi của hắn tuy không cao nhưng nếu nói về tính kế thì chắc chắn hắn đứng trong top ba người láu cá nhất trong Thiên Cơ Lâu, liếc mắt thôi hắn đã nhìn thấu được mục đích của lâu chủ rồi!
"Dù là công pháp thần kỳ cỡ nào hay là có xuất thân xa xôi ra sao thì ta đều có thể chữa trị được, các ngươi cứ yên tâm!"
Lúc này Lưu Tiêu chỉ cười nhẹ sau đó nói một câu đáp trả chất vấn của vô số người xem!
Lưu Tiêu quay sang sau đó lấy Lục Đạo Luân hồi Thiên Công từ Vạn Giới Video ra, hắn chỉnh lại góc máy để bảo đảm tất cả mọi người đều có thể chứng kiến toàn bộ quá trình.
Bộ kinh văn Cổ Tiên Pháp này sau khi được lấy ra thì nhanh chóng tỏa ra ánh sáng chói mắt trong tay của lâu chủ Thiên Cơ Lâu.
Nếu Lưu Tiêu nhận khen thưởng từ người khác thì phải bị rút phần trăm, nhưng nếu như hắn trả lại thì không cần, thế nên Lưu Tiêu chỉ cần phục hồi Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công này lại hoàn chỉnh là có thể đưa về cho Liễu Thần rồi.
Giống như Đoạn Đức nói, trong quá trình chữa trị thì hắn cũng đã khắc sau bộ thần công này vào trong đầu rồi, có thể nói hắn chữa trị càng nhiều thì lợi nhuận càng lớn!
"Hiện tại bắt đầu chữa trị!"
Lâu chủ đưa bộ kinh văn vẫn còn tỏa ra Thần Quang chói mắt về phía màn ảnh sau đó lên tiếng.
Khi thấy một màn này thì tất cả mọi người đều nín thở chờ đợi, khu bình luận cũng trở nên im ắng hơn rất nhiều!
Mặc dù mọi người đều nói không tin nhưng đây dù sao cũng là Thiên Cơ Lâu chi chủ, người đã gây nên sóng gió to lớn trên toàn bộ Hoàn Mỹ thế giới, nhờ việc này mà vẫn có một số người ở trạng thái bán tín bán nghi!
Thế nên khi lâu chủ muốn bắt đầu chữa trị thì mọi người vẫn nhìn xem không chớp mắt, bọn hắn muốn xem thử xem lâu chủ đang muốn làm trò quỷ gì.
Liễu Thần là người được hưởng lợi trực tiếp nên càng nghiêm túc hơn.

Chương 1031. Thành công

Thực tế thì Liễu Thần được người khác xưng là Tổ Tế Linh tại thời đại Thượng Cổ, là một trong những Tiên Vương cường đại nhất trong hai kỷ

nguyên dài đẳng đẵng, nàng đã nắm giữ tất cả Tiên Cổ Đại Pháp cùng với những đại pháp tại thời đại Đế Lạc.
Nhưng mà sau khi thảm bại trước lần đại chiến đó thì tu vi của nàng giảm mạnh, bản thân chỉ có thể chém bớt đại bộ phận cùng công pháp trong đầu, trọng sinh lại tại hạ giới, đây cũng là lý do mà rất nhiều công pháp cường đại trong đầu nàng nằm ở trạng thái không hoàn chỉnh.
Hiện tại trong màn hình thì Thiên Cơ Lâu chi chủ không đem Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công để vào Thần Trí của mình mà lại tiếp tục giữ nó trên tay.
Cùng lúc đó hắn cũng bắt đầu kích hoạt chức năng mà Thiên Cơ Lâu mới giải tỏa cách đây không lâu cho hắn, Vạn Cổ Chân Giải!
Đại pháp trên khắp vạn cổ, huyền bí trong chư thiên, ngàn vạn Đại Đạo, chỉ cần có Vạn Cổ Chân Giải thì có thể phá giải hết tất cả cơ duyên!
Sau lưng lâu chủ Thiên Cơ Lâu như hiện lên ngàn vạn Đại Đạo, Thần Quang thập sắc dần dần hiện lên đầy trời, nó cho tất cả mọi người đang quan sát đều có cảm giác như bản thân vừa tiếp xúc với bản nguyên của Đại Đạo vậy!
"Tình cảnh này giống y hệt lúc ta tiến vào Đế Quan và tiếp xúc với Thiên Địa Đại Đạo, tuy nhiên ngay cả lúc đó ta cũng không thể siêu nhiên được như lâu chủ!"
Hiện tại Thanh Đế là một trong những người kích động nhất ở đây, tình cảnh Đại Đạo hóa ngàn vạn này hắn vô cùng quen thuộc, năm đó tại chỗ sâu nhất trong Thí Luyện Cổ Lộ thì hắn cũng đã từng quét ngang tất cả để tiếp xúc được bản nguyên của Đại Đạo và cướp đi Thiên Địa Đạo Quả, vì thế cảnh tượng này quả thật là quá quen thuộc với hắn, chỉ có một điều khi xưa tình cảnh xung quanh hắn không thể thâm ảo được như lâu chủ hiện tại mà thôi.
Tất cả tu sĩ tại Hoàn Mỹ thế giới đang theo dõi trực tiếp đều thấy được biến hóa huyền ảo vô cùng này, hướng gió tại khu bình luận cũng bắt đầu thay đổi.
Một khi phát động công năng Vạn Cổ Chân Giải thì Thiên Cơ Lâu sẽ truy tìm tới nguồn gốc ban đầu của bộ công pháp đó, thậm chí còn có thể truy tìm tới vị diện khác nếu công pháp này có nguồn gốc từ đó, sau khi tìm được bản nguyên thì sẽ tái tạo được một bộ công pháp hoàn chỉnh!
Tình cảnh xung quanh Lưu Tiêu hiện tại chính là bản nguyên của Đại Đạo tại Hoàn Mỹ thế giới, cũng chính vì thế nên tình cảnh mới hùng vĩ thế này.
Sau khi kích hoạt Vạn Cổ Chân Giải được một lúc thì bộ Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công trong tay lâu chủ vậy mà lại thật sự dần được bổ sung, Phù Văn liên tục đổi mới trên đó!
Vạn Cổ Chân Giải đã tiếp xúc được với bản nguyên Đại Đạo bên Hoàn Mỹ thế giới nên nó bắt đầu bổ sung những phần còn thiếu của bộ công pháp này, chỉ trong thời gian ngắn mà đã hoàn thành hơn phân nửa rồi!
Cảnh tượng này được chiếu trực tiếp cho mấy trăm triệu sinh linh cùng quan sát, không ai có năng lực làm giả tại Vạn Giới Video cả, việc này khiến cho tất cả mọi người từng chất vấn hay trào phúng lâu chủ đều trợn

mắt há mồm!
Bọn hắn không ngờ rằng vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này thật sự lại có khả năng làm được việc bất khả thi thế này!
Không chỉ có thể làm được mà còn làm trực tiếp cho vô số người xem, để mọi người chứng kiến được quá trình này nghịch thiên tới mức độ ra sao!
"Ông trời ơi, Thiên Cơ Lâu chi chủ vậy mà lại có thể chữa trị được hoàn toàn Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công sao?"
"Trên thế gian vẫn tồn tại một đại năng nghịch thiên như vậy sao? Dù là Tiên Vương cũng không thể làm được việc này một cách dễ dàng như vậy!"
"Kinh văn công pháp không thể nào làm giả được, nếu như đó là giả thì Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công đã nổ tung rồi chứ không thể hoàn thành một cách trôi chảy như thế, đây có nghĩa là Thiên Cơ Lâu chi chủ thật sự thành công!"
Trong khu bình luận bùng nổ một cuộc tranh luận kịch liệt, những người chất vấn lâu chủ khi nãy hiện tại đã chuyển thành nửa tin nửa ngờ.
Một lúc sau thì tất cả mọi người đều không thể không tin Thiên Cơ Lâu chi chủ làm được một việc bất khả thi như thế, bởi vì hiện tại Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công đã được sáng tạo hoàn tất.
Sau khi dược Vạn Cổ Chân Giải đền bù thì Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công đã trở nên hoàn chỉnh.
Một bộ Tàn Thiên khi nãy chỉ có dăm ba câu hiện đã biến thành một bộ kinh văn hoàn chỉnh và nằm trên tay lâu chủ.
Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công đã được chữa trị hoàn tất, hơn nữa điều kinh khủng nhất là thời gian chữa trị bộ công pháp nghịch thiên này chỉ mất một thời gian rất ngắn mà thôi, còn chưa tới nửa canh giờ!
Các đại năng đang quan sát phòng trực tiếp của Thiên Cơ Lâu chi chủ khi nhìn xem toàn bộ quá trình thì kinh sợ không thôi!
"Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công đã được chữa trị xong, hiện tại là lúc vật quy nguyên chủ!"
Lâu chủ đem Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công quăng trở về Vạn Giới Video sau đó chọn trả lại khen thưởng.
Bộ kinh văn này sau khi được thu hồi thì nhanh chóng quay trở về tay của Liễu Thần tại Hoàn Mỹ thế giới.
Thao tác vừa rồi của lâu chủ đã khiến toàn bộ các đại năng đang quan sát chấn kinh!
"Thạch Hạo: Thiên Cơ Lâu chi chủ quả nhiên là một đại năng ẩn thế, không ngờ chuyện bất khả thi này mà vẫn có thể thành công!"
Không đợi những đại năng khác có cơ hội phản ứng lại, Thạch Hạo đã giành trước một bước lên tiếng!

Chương 1032. Tồn tại ngang với

Diệt Thế Lão Nhân

Tình hình hiện tại đã vô cùng rõ ràng, Thiên Cơ Lâu chi chủ hoàn toàn không phải đang chém gió hay là muốn lừa công pháp gì cả, hắn có đủ khả năng để làm được việc bất khả thi đó!

Dưới Hỏa Nhãn Kim Tinh của Thạch Hạo thì y có thể đánh giá ra được khi nãy Thiên Cơ Lâu chi chủ có giở trò gì hay không.

Huống hồ cuối cùng Liễu Thần cũng đã kiểm tra xong xuôi hết rồi, nếu như Thiên Cơ Lâu chi chủ thật sự chỉ làm màu cho mọi người thôi thì không lẽ Liễu Thần không phát hiện ra được?

Thế nên việc Thiên Cơ Lâu chi chủ là một đại năng có bản lĩnh thông thiên là một việc chắn chắc, cơ hội tốt như thế này thì sao Thạch Hạo bỏ qua được?

Thạch Hạo khi này nhanh chóng nắm bắt thời cơ để nịnh nọt lâu chủ, hoàn toàn không cần quan tâm gì cả!

Tại Dị Vực, An Lan Tiên Vương lúc này cũng không giữ nổi vẻ mặt kinh ngạc của bản thân.

Chữa trị và bù đắp Tàn Thiên của Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công thành bản hoàn chỉnh, chuyện này đừng nói là hắn, dù là hợp lực của tất cả Tiên Vương trong Dị Vực lại cũng chưa chắc có thể thành công.

Dù sao việc thôi diễn bản gốc từ một Tàn Thiên là một chuyện cực kỳ khó khăn, trong nguyên tác thì Hoang Thiên Đế - Thạch Hạo đã từng thử thôi diễn một trong Thập Hung Bảo Thuật, tuy kết quả cuối cùng vẫn may mắn thành công nhưng việc này thật sự đã khiến Thạch Hạo tốn sức chín trâu hai hổ!

Thật sự người thực hiện phải rất quen thuộc với công pháp đó, không chỉ thế còn phải nắm giữ không ít công pháp tương đồng với công pháp mình muốn thôi diễn, dù như vậy người thực hiện vẫn gặp phải hạn chế cực lớn.

Tuy nhiên vừa nhìn thì liền thấy lần đấu giá này lâu chủ hoàn toàn không cự tuyệt ai cả, hắn tự tin rằng bất kỳ công pháp nào mình cũng có thể chữa trị được.

Việc này sao có thể xảy ra được chứ? Không lẽ tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này thật sự thông hiểu được vô số Đại Đạo trên thế gian này sao, hoặc là hắn có khả năng nhìn thấy được bản nguyên của tất cả Đại Đạo trên thế gian? Nếu thật sự người như thế có tồn tại thì tu vi của người này chắc chắn sẽ nằm trên cả Tiên Đế!

"Không lẽ đây chỉ là một trùng hợp thôi? Có khi tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này đã từng nắm giữ một trong những Tàn Thiên khác của Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công nên hiện tại mới thuần thục được như vậy!"

Những Bất Hủ Vương khác tại Dị Vực cũng sở hữu sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, ai nấy đều ngồi chung một phòng để bàn luận về tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này!

Hình ảnh Thiên Cơ Lâu chi chủ chữa trị Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công một cách nhẹ nhõm kia thật sự khiến cho tất cả mọi người đang đàm tiếu

cũng phải trở nên nghiêm túc.
"Nói không chừng đây là một âm mưu đã được lên kế hoạch từ lâu thì sao, có lẽ chỉ là một tuồng kịch mà Liễu Thần cùng tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này làm ra mà thôi!"
Một trong các Bất Hủ Vương là Xích Vương nhanh chóng lên tiếng.
"Hiện tại chúng ta đang cực lực lục soát tất cả tung tích về Liễu Thần, hiện tại nàng không chỉ không ẩn núp mà lại dám ra tính kế chúng ta ư? Không thể nào!"
Một lúc sau liền có người phủ định nhận định này của Xích Vương!
Liễu Thần dù sao hiện tại cũng là mục tiêu truy sát trọng điểm của bọn hắn, sao nàng dám làm việc buồn cười như tự chui đầu vào rọ được!
Huống hồ với tình huống hiện tại thì Thạch Hạo của Cửu Thiên Thập Địa đã bắt đầu tin tưởng lâu chủ rồi, nếu như không tranh đoạt lần cơ hội thứ hai này thì không lẽ Liễu Thần không lừa địch nhân mà lại chuyển sang lừa phe mình sao?
"Nếu như đây là sự thật thì nó chính là cơ hội ngàn năm một thuở của chúng ta đó!"
Bồ Ma cũng nhịn không được mà bắt đầu rục rịch.
Không chỉ hắn, nhưng Bất Hủ Vương của Dị Vực còn lại không ai là kiềm chế được dục vọng của mình cả!
"Có thể chữa trị tất cả công pháp trên Chư Thiên Vạn Giới, đây không phải là chuyện dễ dàng gì đâu, trên tay ta thật sự có vài môn thần công không trọn vẹn nhưng uy lực phi phàm, nếu như có thể chữa trị được thành bản hoàn chỉnh thì còn lo gì không chiếm được Cửu Thiên Thập Địa nữa!"
Côn Đế từ từ lên tiếng.
Nơi này không phải là một thế giới cằn cỗi như là Già Thiên thế giới, tài nguyên nơi đây phong phú tới cực độ, Trường Sinh Vật Chất là thứ không bao giờ thiếu.
Nhiều loại Tiên Cổ Pháp, Loạn Cổ Pháp, Đế Lạc Pháp được truyền thừa khắp nơi, Cổ Thần Công cường đại nào cũng được truyền thừa xuống cả, dù chỉ là dăm ba câu thưa thớt!
Thập Hung Bảo Thuật, đủ loại truyền thừa của các cường tộc trên Tiên Vực, đủ loại Tiên Vương Kinh, Ma Kinh không hoàn chỉnh, bất kỳ thế lực nào nếu có cơ hội chữa trị được chúng thì đều sẽ quật khởi!
"Thiên Cơ Lâu chi chủ này thật sự là cường đại tới mức khó tin được! Không ngờ chuyện bất khả thi như thế này mà hắn cũng có thể làm ra được!"
Thương Đế cùng Vũ Đế cũng đang thương nghị bên trong Tiên Vực!
Hai cao thủ Chuẩn Tiên Đế mạnh như bọn hắn đương nhiên có thể đánh giá ra một màn vừa rồi của Thiên Cơ Lâu chi chủ không phải là chướng nhãn pháp, thực lực của lâu chủ vô cùng thâm khả bất trắc!
Nếu như cho bọn hắn một môn công pháp phổ thông thuộc lĩnh vực bọn hắn am hiểu thì bọn hắn cũng có thể làm được y chang khi nãy Thiên Cơ Lâu chi chủ làm, quy trình cũng chỉ có nhiêu đó.

Nhưng khác biệt duy nhất chính là tốc độ của lâu chủ Thiên Cơ Lâu quá nhanh, từ việc thông hiểu công pháp cho tới bắt đầu bù đắp bình thường cũng phải mất nửa ngày, nhưng qua tay lâu chủ thì quá trình này chỉ mất có vài phút mà thôi.
Đối với hai vị Chuẩn Tiên Đế như bọn hắn thì tốc độ này thật sự là quá nhanh rồi, thậm chí cả hai bọn hắn đã xem trọng Thiên Cơ Lâu chi chủ vô cùng sau khi hắn công bố mười video Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung rồi, tuy nhiên hiện tại bọn hắn phát hiện như vậy vẫn chưa đủ đối với Thiên Cơ Lâu chi chủ!
Trong mười video đó lâu chủ lại còn dám tiết lộ chân thân của Diệt Thế Lão Nhân, đây là một tồn tại mà ngay cả hai Chuẩn Tiên Đế như bọn hắn cũng phải xưng hô hai tiếng lão tổ, bối phận của y xa xưa tới nổi sánh ngang được với khởi nguyên của vũ trụ, vậy mà lâu chủ cũng biết được nguồn gốc của Diệt Thế Lão Nhân.
Giải thích duy nhất cho việc này là lâu chủ có khi là một tồn tại có tuổi thọ gần như ngang bằng với Diệt Thế Lão Nhân!

Chương 1033. Cãi nhau

"Rốt cuộc tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này là thần thánh phương nào thế, đột nhiên xuất hiện như thế này không lẽ hắn đang muốn vạch trần thêm điều gì về ta à?"
Diệt Thế Lão Nhân lúc này cũng đang có mặt trong phòng trực tiếp, gương mặt khẩn trương cực kỳ.
Trước kia hắn bị Thiên Cơ Lâu chi chủ vạch trần thân phận thật của bản thân ra cho toàn bộ mọi người đều biết, vì việc này nên hắn đã tốn rất nhiều công sức để lục soát toàn bộ Cửu Thiên Thập Địa, Tiên Vực, Dị Vực, Giới Hải nhưng vẫn không tìm thấy nơi ẩn thân của tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này!
Thậm chí ngay cả dấu vết cũng không có nên hắn chỉ có thể đành thôi.
Hiện tại sau khi qua mấy tháng trời thì cuối cùng tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này cũng xuất hiện lại, điều này khiến Diệt Thế Lão Nhân nghiến răng nghiến lợi!
Ở khu bình luận lúc này thì mọi người đã không còn mắng hay nói móc lâu chủ nữa mà chuyển sang khen ngợi, ai nấy đều chấn kinh trước việc Lưu Tiêu vừa làm!
"Các ngươi thật sự là một đám nhà quê không có kiến thức, khi nãy không phải các ngươi nói này nói nọ lâu chủ lắm sao, sao hiện tại lại quay sang khen rồi?"
Trong mắt đám người Thiên Cơ Lâu hiện lên vẻ khinh thường cực độ.
"Không cần bỏ công sức gì nhiều nhưng lại có thể thu được một môn thần công mạnh mẽ như Lục Đạo Luân Hồi Quyền vào tay, xem ra sắp tới sẽ có một trong những đệ tử Thiên Cơ Lâu chứng đạo thành Đế đây!"
Thanh Đế lúc này cũng phản ứng lại mà lên tiếng cười nói, ánh mắt của y

nhìn thẳng vào tứ đại đệ tử của Thiên Cơ Lâu.
Trước khi mở phòng trực tiếp này lâu chủ đã từng nói qua rồi, mục đích của lần đấu giá này chính là giúp bọn hắn tìm xem có thần công công pháp thích hợp nào với bọn hắn không.
Hiện tại sau khi tỉnh hồn thì bọn hắn mới biết những công pháp mà lâu chủ nói chính là các thần công tại Hoàn Mỹ thế giới!
"Nói đúng lắm! Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công thật sự là quá thích hợp Diệp Phàm rồi!"
Thánh Hoàng Tử sau khi nghe Thanh Đế nói vậy thì cũng giật mình rồi lên tiếng nói với Diệp Phàm.
"Đừng có gấp gáp quá, đây chỉ là cái đầu tiên mà thôi, tiếp theo còn có chín môn thần công khác đang chờ mà, mọi người đều sẽ có phần thôi!"
Nếu nói Diệp Phàm không hưng phấn là nói dối, không chỉ hắn, hiện tại cả bốn người đều hưng phấn tới nổi không muốn rời Thiên Cơ Lâu chi chủ nửa tấc!
Lúc này Liễu Thần cuối cùng cũng lên tiếng xác nhận trong phần bình luận.
"Liễu Thần: Ta đã nghiệm chứng được Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công rồi, đây quả nhiên là Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công hoàn chỉnh, tiểu nữ tử thật sự quá rung động, bội phục!"
Liễu Thần lạnh lung không thôi từ xưa đến nay vậy mà lại tin phục lâu chủ Thiên Cơ Lâu tới cực độ, thậm chí còn hạ mình nhắn ở đây để biểu thị tôn trọng nữa!
Cả khu bình luận đều sôi trào hết cả lên! Liễu Thần đã lên tiếng rằng bản thân nàng đã kiểm chứng Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công, điều này chứng thỏ Thiên Cơ Lâu chi chủ thật sự có khả năng chữa trị thần công, có khi còn có thể diễn hóa được Chư Thiên Vạn Pháp!
Thạch Hạo trên Thiên Đình cũng kinh ngạc vô cùng, bởi vì đây là lần đầu tiên y nghe thấy chính miệng của Liễu Thần tự xưng bản thân là tiểu nữ tử, đây chính là Tiên Vương Liễu Thần lạnh lùng cường thế mà hắn biết sao?
"Xem ra Thiên Cơ Lâu chi chủ thật sự sở hữu thủ đoạn thông thiên như vậy, chúng ta không thể bỏ lỡ cơ hội này được!"
Dù có khiếp sợ nhưng Thạch Hạo cũng nhanh chóng quyết định!
Ngay cả Liễu Thần cũng phải cung kính đối đãi với Thiên Cơ Lâu chi chủ thì tên này sao có thể là một người không có thực lực được chứ, hiện tại Thạch Hạo chỉ vừa đạt tới Chân Tiên Chính Quả mà thôi, còn một khoảng cách nữa mới đến được Tiên Vương.
Thiên địa này đang dần trở nên hỗn loạn, giờ đây mỗi ngày đều có rất nhiều địch nhân đang nhằm vào Thiên Đình, nếu như hắn không lợi dụng cơ hội này để bù đắp thực lực thì sợ rằng sau này khó mà quật khởi!
"Thạch Hạo: Ta không nói nhiều nữa lâu chủ! Cơ hội thứ hai này ta nguyện ý ra mười vạn cân Tiên Kim cộng thêm một thanh Tiên Khí để mua! Bán cho ta đi!"
Nghĩ tới đây thì Thạch Hạo nhanh chóng để lại một tin nhắn!
Gia hỏa này không chỉ là người đầu tiên ra giá mà còn là điên cuồng spam,

giống như sợ rằng lâu chủ không nhìn thấy tin nhắn của hắn vậy!
Lưu Tiêu thấy thế cũng không đáp lại mà chỉ cười cười mà thôi.
Hiện tại các Cổ Thần Tộc, các đại năng từ nhiều giới đều nhanh chóng gia nhập lần đấu giá này!
Trong khu bình luận bây giờ thì người ra giá tích cực nhất là Thạch Hạo cùng các vương giả của Dị Vực, hơn nữa ai cũng có thể nhìn ra được rằng những tên Tiên Vương của Dị Vực này ai cũng muốn chiếm cơ hội này làm của riêng, bọn hắn cũng không đoàn kết gì lắm.
Buồn cười nhất là vị Đại Trưởng Lão của Chí Tôn Điện khi nãy vừa trào phúng lâu chủ nay cũng tham gia vào việc đấu giá!
"Đại Trưởng Lão Chí Tôn Điện: Quả nhiên lâu chủ thần uy tái thế! Thần công của ngài đã đủ để ngạo thị quần hùng! Chí Tôn Điện ta nguyện ý ra giá tam đại bí thuật để trao đổi lần cơ hội này!"
"Thạch Hạo: Ngươi đi ra chỗ khác đi, khi nãy mới trào phúng lâu chủ xong nay lại còn muốn tham gia đấu giá à?"
"An Lan: Hoang, ta khuyên ngươi nên tự biết mình biết người, nếu như ngươi không chịu nhường lần cơ hội này ra thì một ngày nào đó ta chắc chắn sẽ san bằng toàn bộ Cửu Thiên Thập Địa!"
"Thạch Hạo: Ha ha, nếu như ta lấy được cơ hội này thì ngươi cứ chờ chết đi!"
Lúc này khu bình luận hỗn loạn tới cực độ, bên thì ra giá còn bên thì cãi nhau, càng lúc các hỗn loạn!

Chương 1034. Khác biệt

"Các vị, thời gian là có hạn đó, các ngươi có thể dành thời gian để ra giá hay không!"
Lúc này lâu chủ nhịn không nổi nữa mà bắt đầu lên tiếng nhắc nhở mọi người.
Trong khu bình luận nhanh chóng hiện lên không biết bao nhiêu lời ra giá, tất cả đều đến từ các Tiên Vương cường đại ở các giới, có người đến từ Tiên Vực, cũng có người đến từ Dị Vực!
"Thạch Hạo: Lâu chủ, ta ra giá một chậu Vạn Vật Thổ, nhường cơ hội lần này cho ta đi!"
Sau khi yên lặng một lúc thì Thạch Hạo lại đưa ra một cái giá mới.
Cái giá này quả thật là khiến tất cả mọi người đều chấn động liên tục, không ai dám đưa ra cái giá cao hơn nữa.
"Ta cũng khá có hứng thú với Vạn Vật Thổ này, các ngươi có người nào còn cái giá cao hơn không?"
Lưu Tiêu khi này cũng lộ ra biểu cảm hứng thú vô cùng rồi lên tiếng hỏi mọi người.
"Lâu chủ, vì sao ngài không cần ba thanh Tiên Khí hoàn chỉnh mà lại đi lấy một chậu bùn đất thế?"
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu nhanh chóng có người lên tiếng thắc mắc!

“Lâu chủ đã chọn như vậy thì chắc chắn rằng có đạo lý gì đó mà chúng ta không biết, nói không chừng đây là một bảo vật vô thượng nào đó, thậm chí còn hiếm thấy hơn Tiên Khí nữa!”
Diệp Phàm tuy dù cũng mê ba thanh Tiên Khí hoàn chỉnh kia nhưng hắn vẫn rất tin tưởng ánh mắt của lâu chủ.
“Đúng thế, Vạn Vật Thổ này chính là một Chí Bảo ẩn chứa bản nguyên của thiên địa chứ không phải là bùn đất bình thường đâu, nó bản nguyên thiên địa trong nó chính là Thần Lực có thể tẩm bổ vạn vật, nếu như bao bọc nó vào một thứ gì khác thì thứ đó sẽ bất hủ mãi mãi, nếu dùng nó để thai nghén Tiên Dược cũng không khó!”
Lưu Tiêu gật đầu với ý kiến của Diệp Phàm.
Từ sau khi có Đoán Thần Đài thì Lưu Tiêu mới phát hiện Thiên Cơ Lâu không thiếu gì ngoài những vật liệu quý hiếm, Tiên Kim, Chí Bảo Kỳ Thạch hay Thần Dược Tiên Dược đều là tài nguyên mà Thiên Cơ Lâu không có.
Thế nên hiện tại Lưu Tiêu cũng dần dần có xu hướng ưu tiên những loại nguyên vật liệu quý hiếm hơn.
“An Lan: Lần này ngươi chịu lôi cả thứ đó ra để giao dịch à! Vậy ta ra giá Bất Hủ Thuẫn!”
Dị Vực Vương – An Lan cũng bắt đầu tức giận, sau khi im lặng một lúc thì hắn nhanh chóng ra giá!
Bất Hủ Thuẫn này chính là một Tiên Vương Cổ Thuẫn đã đi theo hắn chinh chiến nhiều năm, dù cho tại Cửu Thiên Thập Địa nó cũng có danh tiếng không nhỏ.
Hoang chịu bỏ ra Vạn Vật Thổ đã là khoa trương lắm rồi, hiện tại khi thấy An Lan vậy mà lại bán ra vũ khí đi theo mình vô số trận chiến như Bất Hủ Thuẫn thì mọi người càng bất ngờ hơn
Cự đầu Tiên Vương tại Dị Vực không ít, phía sau còn có ba đại Chuẩn Tiên Đế nữa, nếu như thật sự chịu ra giá thì có không ít người có thể đưa ra cái giá cao hơn hai người này!
Nhưng nếu như vậy thì lợi không bù mất.
Nhiều đại năng đang xem trực tiếp đều có suy nghĩ giống nhau, đây dù sao cũng chỉ là lần đấu giá thứ hai mà thôi, không cần gấp gáp như vậy làm gì, ra giá bình thường là được rồi, coi như không lấy được cũng có thể xem xét tình hình!
Về phần những cường tộc thật sự cần thiết lần chữa trị này thì lại khổ vô cùng, bọn hắn không có đủ tài lực để ra giá cao hơn Thạch Hạo hoặc An Lan, tất cả đều không nhẫn tiếp.
Thế nên mới tạo ra cảnh tưởng im ắng trong khu bình luận như vậy.
“Đã như thế thì lần cơ hội này thuộc về Thạch Hạo của Thiên Đình vậy!”
Khi này Lưu Tiêu cũng dần nghiêm túc lên, sau khi chờ không còn ai thì nhanh chóng công bố kết quả ra!
Tuy nhiên sau khi Lưu Tiêu công bố kết quả xong thì mọi người đều vô cùng bất ngờ!
Bởi vì mặc dù Vạn Vật Thổ của Diệp Phàm không phải thứ bình thường

nhưng giá trị của nó hoàn toàn không thể sánh bằng Bất Hủ Thuẫn được. Nhất là khi Vạn Vật Thổ trên tay của Thạch Hạo cũng không quá nhiều, sau khi bị Thiên Cơ Lâu rút phần trăm thì sợ rằng không còn được bao nhiêu cả!
"An Lan: Lâu chủ ngươi thiên vị quá đi! Ta ra giá Bất Hủ Thuẫn, đây chính là một thanh Tiên Vương Khí đó!"
Hiện tại An Lan cũng không dám tin nên vội vàng nhắn lại.
"Tiên Vương Khí hay không thì đối với ta cũng không quá quan trọng đâu, nếu như ta muốn Tiên Khí thì ta tự rèn ra còn hơn."
Lưu Tiêu chỉ nở một nụ cười sau đó lên tiếng, trong mắt hắn thì Bất Hủ Thuẫn kia cũng chỉ tới thế thôi.
Đoán Thần Đài của Thiên Cơ Lâu hoàn toàn có thể luyện chế ra Tiên Vương Khí, chỉ là do Lưu Tiêu không muốn mà thôi.
"Trừ phi Tiên Khí có công năng đặc thù gì đó, hoặc ít nhất nó cũng phải sở hữu một Thần Thông khiến người khác sáng hai mắt lên, còn nếu chỉ là một vũ khí công phạt hay phòng thủ bình thường thì đối với ta không hề có lực hấp dẫn gì cả!"
Lưu Tiêu lúc này lên tiếng lý do vì sao bản thân lại chọn Vạn Vật Thổ, hơn nữa đây cũng là nhắc nhở cho những người sau tham gia đấu giá!
Khu bình luận lúc này quả thật là triệt để sôi trào hết cả lên, tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này vậy mà thà chọn vật liệu quý hiếm chứ không chọn Tiên Khí, thậm chí là Tiên Vương Khí chuyên về công phạt, đây quả thật là quá khác biệt!

Chương 1035. Tính kế

Phải biết rằng Tiên Khí không phải là thứ có thể dễ dàng chế tạo ra được, Tiên Vương Khí lại càng khí khăn hơn, vật liệu để tạo lên bất kỳ một thanh Tiên Khí nào đều là bí mật, mỗi một giới đều có cách rèn đúc Tiên Khí của riêng mình, không ai chịu nói cho ai.
Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này khi nãy lại dám tuyên bố như hắn có thể chế tạo ra Tiên Khí, không chỉ thế, bộ dạng khi nãy còn như muốn nói rằng việc chế tạo Tiên Khí đối với Thiên Cơ Lâu chỉ là một chuyện bình thường mà thôi!
"Hiện tại mới chỉ là lần đấu giá thứ hai thôi mà đã dẫn ra được Bất Hủ Thuẫn của Dị Vực ra rồi sao, không biết càng về sau thì càng thế nào!"
"Nói nhảm, loại cơ hội khó có được này đương nhiên là đổi bao nhiêu cũng đáng rồi, nếu như ta có đủ thẻ đánh bạc thì ta sẽ không ngồi yên đâu!"
"Nếu như có công pháp phù hợp với bản thân thì không cần chuyển tu công pháp nhiều lần, như thế thì căn cơ sẽ vô cùng vững chắc, hơn nữa một bộ công pháp tốt còn có thể khiến người tu luyện bay vọt trong thời gian ngắn, trên thế giới này thiếu gì các Tàn Thiên của các đại công pháp thần công sao?"
Mọi người hiện tại đều đang nhao nhao nịnh bợ lâu chủ cùng bàn luận về lợi hại của việc chữa trị công pháp, dù sao lâu chủ đã chữa trị Lục Đạo

Luân Hồi Thiên Công được rồi, sắp tới là Hoang của Thiên Đình!
Ai nấy đều thắc mắc không biết Thạch Hạo sẽ lựa chọn cho lâu chủ chữa trị thần công gì.
"Trên người Hoang Thiên Đế ta nhớ rằng có mang mấy môn Bảo Thuật riêng biệt trong Thập Hung Bảo Thuật, đoán chừng hắn sẽ lựa chọn theo hướng đó!"
Hiện tại Diệp Phàm đứng trong Thiên Cơ Lâu đưa ra suy đoán của bản thân.
Hắn đã coi hết mười video về Thập Hung Bảo Thuật trước đó của lâu chủ rồi, trong đó ngoại trừ Thi Hài Tiên Đế là người xuất hiện nhiều nhất thì Thạch Hạo cũng là một cái tên được nhắc đi nhắc lại liên tục.
Trong video cũng đã nói qua mặc dù Hoang Thiên Đế nắm giữ Thập Hung Bảo Thuật nhưng phần lớn đều là không được hoàn chỉnh.
"Ta cũng thấy thế!"
Lưu Tiêu gật đầu đồng ý, việc này quả thật cũng không quá khó đoán lắm, nguyên nhân chủ yếu không phải là vì Thạch Hạo nắm giữ nhiều Thập Hung Bảo Thuật hay không mà là do đại đa số công pháp tuyệt đỉnh mà Thạch Hạo nắm giữ đều là do hắn tự tay sáng tạo, không cần chữa trị làm gì.
Thần công bị thiếu, không hoàn chỉnh trên tay hắn vô cùng ít ỏi, nếu nói thì hắn chỉ còn có Thập Hung Bảo Thuật mà thôi.
"Thạch Hạo: Lâu chủ, ta muốn chữa trị và bổ sung toàn bộ Chân Long Bảo Thuật, nhưng ta chỉ có hai chiêu tán thủ trong đó mà thôi, không biết ngài làm được không?"
Quả nhiên lúc này Thạch Hạo lập tức chứng thực suy đoán của mọi người.
"Đáng chết, lại lỡ mất một cơ hội nữa rồi, nếu không ta sẽ là người đạt được một bộ Thập Hung Bảo Thuật hoàn chỉnh!"
An Lan trong Dị Vực lập tức mắng to!
Dị Vực đánh nhau túi bụi cùng các giới vực khác trong nhiều bí cảnh bên trong lý do chính cũng là vì tranh đoạt Thập Hung Bảo Thuật, cả hai tử phương vô số, nhưng bên nào cũng đã đạt được vài bản Tàn Thiên của Thập Hung Bảo Thuật.
Hiện tại cơ hội đạt được một bộ Thập Hung Bảo Thuật hoàn chỉnh lại xẹt ngang qua mắt và bay tới trên tay của Hoang, thử hỏi sao An Lan có thể không tức giận được chứ!
Không chỉ An Lan mà toàn bộ các Bất Hủ Vương khác tại Dị Vực đều lo lắng và hối hận vì sao khi nãy bản thân lại không ra giá cao hơn!
Bọn hắn ban đầu nghĩ rằng cơ hội vẫn còn nhiều mà, không cần thiết tranh đoạt như vậy làm gì, tuy nhiên hiện tại khi nghĩ kỹ thì mỗi lần bọn hắn bỏ qua một cơ hội thì thực lực địch nhân đều sẽ được tăng vọt!
Nếu nói một cách khác thì một khi bọn hắn không tranh cơ hội này thì sẽ không khác nào nhường cơ hội mạnh lên cho đối thủ của bản thân cả!
Và tổng cộng còn tám lần cơ hội như vậy nữa, quả thật là quá nguy hiểm rồi!
"Không sao, đừng nói là hai chiêu tán thủ, coi như chỉ có nửa chiêu ta cũng

có thể thôi diễn bản hoàn chỉnh cho ngươi mà, đừng quá lo lắng làm gì."
Lưu Tiêu thấy câu hỏi của Thạch Hạo thì nhanh chóng lên tiếng đáp!
Vạn Cổ Chân Giải là một công năng chứa đựng vô số huyền bí trên vũ trụ này, chỉ cần vài dòng thôi cũng đã đủ cho nó diễn hóa rồi!
Lời này của lâu chủ tuy được nói ra với vẻ nhẹ nhõm vô cùng nhưng tin tức chứa đựng trong đó khiến cho mọi người đang coi trực tiếp không khỏi giật mình.
Mọi người đều biết rằng những việc như thôi diễn, chữa trị công pháp thì bắt buộc phải cần càng nhiều Tàn Thiên càng tốt, toàn bộ Chân Long Bảo Thuật vô cùng không lồ, trên tay Hoang thậm chí còn không được một chương trong đó nhưng Thiên Cơ Lâu chi chủ cũng có thể chữa trị được sao?
Cách chữa trị công pháp của Thiên Cơ Lâu hoàn toàn khác với cách chữa trị mà bọn hắn biết!
"Thạch Hạo: Lâu chủ quả nhiên là thần thông quảng đại! Ta đã chuyển Chân Long Bảo Thuật qua rồi đó!"
Thạch Hạo đứng trên Thiên Đình lúc này cũng không giấu nổi vẻ mặt vui sướng, hắn không ngờ rằng bản thân lại có thể lấy được cơ hội này một cách dễ dàng như vậy!
Bởi vì hắn biết rõ ngoại trừ An Lan ra thì trong Dị Vực còn rất nhiều Bất Hủ Vương với tài sản, thực lực không lồ, bọn hắn đều đang xem trực tiếp của Thiên Cơ Lâu chi chủ, đây là còn chưa tính tới các đại năng Tiên Vực nữa.
Nếu như bọn hắn chịu ra giá thì Thạch Hạo sợ rằng không có duyên với cơ hội lần này rồi.
Tuy nhiên hắn không ngờ rằng tới cuối cùng cũng chỉ có một mình Tiên Vương An Lan là chịu đứng ra tranh đoạt với bản thân mà thôi, hơn nữa hắn lại vô tình chọt đúng chỗ ngứa của lâu chủ nên mới chiến thắng được Bất Hủ Thuẫn của An Lan!
Thạch Hạo đã đem hai chiêu của Chân Long Bảo Thuật là Long Ngâm Thuật cùng Chân Long Trảo truyền cho lâu chủ rồi, sau đó lấy một chậu Vạn Vật Thổ đưa đi theo luôn!

Chương 1036. Chân Long Bảo Thuật tới tay

Hiện tại trong số những người đang xem trực tiếp thì nói không có người đố kỵ là điều bất khả thi.
Dù sao người của Hoàn Mỹ thế giới bây giờ đã cũng có không ít kiến thức về Thập Hung Bảo Thuật rồi, tất cả những thứ này đều là nhờ mười video phổ cập về Thái Cổ Thập Hung của lâu chủ.
Mọi người hiện tại không chỉ hiểu rõ về Thái Cổ Thập Hung mà còn biết rõ về vị trí của Thập Hung Bảo Thuật.

“Trong video phổ cập khoa học về Thái Cổ Thập Hung ta đã từng nhắc qua Chân Long Bảo Thuật, tán thủ của môn Bảo Thuật này tán loạn khắp nơi, nhưng gần như không có một chương hay phần nào là hoàn chỉnh cả!”
“Chân Long Bảo Thuật dù sao cũng là sinh vật đứng đầu trong Thái Cổ Thập Hung nếu như không tính Diệt Thế Lão Nhân! Trước kia nó còn có biệt danh là Tiên Vương nhất tộc nữa!”
“Trong truyền thuyết thì Chân Long Bảo Thuật không chỉ ẩn chứa sức công phạt cương mãnh dị thường của Long tộc mà còn chứa đựng cảm ngộ của cả tộc bọn hắn khi tấn thăng Tiên Vương, đây quả thật là một Chí Bảo!”
Mọi người trong khu bình luận lúc này cũng phát hiện giá trị của lần chữa trị này!
Và đây cũng là lúc những đại năng kia phát hiện dù thế nào thì lần giao dịch này quả thật là một cuộc giao dịch vô cùng có lời! Thiên Đình chỉ sử dụng một chậu Vạn Vật Thổ thôi mà lại có thể lấy được một bản công pháp vô thượng như Chân Long Bảo Thuật!
Dù cho An Lan có đổi Bất Hủ Thuẫn để lấy cơ hội này thì Chân Long Bảo Thuật vẫn đáng giá vô cùng!
Nếu so sánh với một Bảo Thuật vô thượng ẩn chứa vô số bí mật thì Bất Hủ Thuẫn không là cái gì hết!
Hiện tại cũng đã bắt đầu có người hối hận vì sao khi nãy bản thân không chịu ra tay, cùng lúc đó thì số lượng người xem cũng tăng lên với tốc độ chóng mặt.
Dù cho là mười video Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung khi trước cũng không thể có danh khí lớn như phòng trực tiếp lần này được!
“Ta sẽ bắt đầu chữa trị, xin chờ đợi một lát!”
Lưu Tiêu đã thấy hai bản tán thủ của Chân Long Bảo Thuật cùng với Vạn Vật Thổ trong Vạn Giới Video rồi.
Hắn lấy cả hai ra, Vạn Vật Thổ bị Vạn Giới Video lấy chiết khấu nên nhỏ đi một vòng, Lưu Tiêu chỉ có thể để vào Thiên Cơ Lâu và đợi sau này lấy ra sử dụng.
Còn về phần hai chiêu tán thủ kia của Chân Long Bảo Thuật thì càng thảm hơn, ban đầu nó đã không hoàn chỉnh rồi nhưng hiện tại nó lại càng thiếu thốn hơn, từ hai chiêu sau khi bị chiết khấu liền biến thành một chiêu nửa thức!
Thậm chí khi Lưu Tiêu đưa nó lên lòng bàn tay và hóa nó thành hình thức phù văn trôi nổi trên tay thì mọi người phát hiện thậm chí nó còn không có đủ bảy hàng chữ!
“Đây chính là Vạn Vật Thổ sao? Nhìn thế nào cũng chỉ giống một đống đất vàng thế?”
Đám người Thiên Cơ Lâu không dám nhiễu loạn lâu chủ nên bọn hắn nhanh chóng đặt sự chú ý của bản thân vào Vạn Vật Thổ mà Lưu Tiêu vừa đặt vào Thiên Cơ Lâu.
Bọn hắn đương nhiên biết rõ giá trị của một lần chữa trị công pháp, thế nên bọn hắn càng thấy hứng thú với Vạn Vật Thổ hơn.

“Thứ này nhìn qua thì có vẻ không có gì đặc biệt cả, không lẽ nó có chỗ đặc thù nào mà chúng ta không thể nhìn thấy?”
Thánh Hoàng Tử thử sờ lên đống bùn đất này nhưng lại không cảm giác có gì khác biệt.
“Lâu chủ đã từ bỏ một kiện Tiên Vương Khí để lựa chọn cái này đó, thứ này chắc chắn có giá trị rất cao!”
Vương Đằng thì không đánh giá nhưng lại khẳng định một cách chắc nịt.
“Bằng vào kinh nghiệm trộm mộ nhiều năm của ta thì trong đống bùn đất này chứa đựng một đại huyền bí, nếu như dùng nó để làm đất gieo trồng Tiên Vật thì chắc chắn sẽ có hiệu quả làm ít công to.”
Trong lĩnh vực này thì tất cả mọi người ở đây chắc chắn sẽ không chuyên nghiệp bằng Đoạn Đức rồi, tuy tu vi của người này không cao lắm nhưng cũng có thể coi hắn là nửa cái chuyên gia.
“Vạn Vật Thổ chính là một vật đứng đầu trong những thứ chứa đựng Thiên Địa Bản Nguyên, có thể nuôi dưỡng vạn vật, ngay cả Ngộ Đạo Trà Thụ, Bất Tử Bàn Đào Thụ khi được cấy vào đây thì cũng sẽ tiếp tục tỏa ra sinh cơ, khai chi tán diệp!”
Lâu chủ thấy đám người tuy rất hứng thú nhưng lại không biết rõ công dụng của Vạn Vật Thổ nên lập tức lên tiếng giải thích.
Đám người trong Thiên Cơ Lâu tiếp tục kinh ngạc không ngừng, Ngộ Đạo Trà Thụ, Bất Tử Bàn Đào Thụ, đây đều là những Thần Dược Tiên Vật mạnh mẽ, nhưng nó không thể sinh sống ở bên ngoài mà chỉ có thể sinh trưởng trong Bất Tử Sơn!
Trong lịch sử không thiếu các vị Đại Đế đã từng muốn đi vào Bất Tử Sơn để dời những Thần Thụ này ra ngoài, tuy nhiên không có ai là từng thành công cả.
Nhưng một đống bùn đất bình thường này lại là thứ có thể giúp giấc mơ của không biết bao nhiêu Đại Đế khi xưa thành công!
Sau khi nói xong thì Lưu Tiêu không chú ý tình huống trong Thiên Cơ Lâu nữa mà quay sang phát động Vạn Cổ Chân Giải, một lực lượng cường đại nhanh chóng bay tới Chân Long Bảo Thuật!
Thập Hung Bảo Thuật chứa đựng vô số huyền bí từ thời đại trước Tiên Cổ, nhưng không có cái nào chặn đứng được con đường diễn giải của Vạn Cổ Chân Giải cả!
Những kinh văn đang lơ lửng trên tay của Lưu Tiêu nhanh chóng phát sáng và đồng thời chúng đang tự bù đắp những gì còn thiếu của bản thân, một màn này thật sự quá thần kỳ, dù là lần thứ hai nhưng không ai là không kinh ngạc!
Thứ trên tay lâu chủ hiện tại không phải là một công pháp vô danh bình thường, mà đây chính là Chân Long Bảo Thuật nổi danh đó!
Dù là Xích Long, một trong những hậu duệ cuối cùng của Chân Long nhất tộc cũng không thể làm được như lâu chủ đang làm, nếu dựa theo cách làm của hắn thì hắn phải căn cứ huyết mạch bản thân để thôi diễn lại, thời gian cần thiết ít nhất cũng phải mấy chục năm!

Nhưng tốc độ của lâu chủ quả thật là quá nhanh chóng rồi, mấy chục giây thôi hắn đã gần như thôi hóa được toàn bộ Chân Long Bảo Thuật trước mặt vô số người xem!
Sau khi hoàn thành thì một bộ kinh văn dài đằng đẵng lập tức xuất hiện trên tay của lâu chủ, chỉ từ bảy hàng kinh văn mà lâu chủ Thiên Cơ Lâu lại có thể thôi diễn ra một bộ Chân Long Bảo Thuật hoàn chỉnh.
Đương nhiên trong quá trình sửa chữa thì Lưu Tiêu cũng đã in dấu toàn bộ Chân Long Bảo Thuật vào đầu của mình rồi!

Chương 1037. Không biết chui từ đâu ra

Vạn Cổ Chân Giải ẩn chứa vô tận huyền bí trên Chư Thiên Vạn Giới nhưng dù sao nó cũng không phải là Thần Thông có thể sáng tạo ra một công pháp hoàn toàn mới, công dụng của nó chỉ là chữa trị được công pháp mà thôi.
Thế nên Lưu Tiêu cần những người khác cung cấp một phần Tàn Thiên cho hắn thì hắn mới có thể chữa trị được.
Nếu không thì Vạn Cổ Chân Giải cũng bó tay.
Lần trực tiếp đấu giá này của Lưu Tiêu quả thật là quá tuyệt, một cục đá bắn trúng nhiều con chim, vừa có thể gia tăng thanh danh của Thiên Cơ Lâu, lấy được nhiều vật liệu, Tiên Khí quý hiếm mà còn khiến bọn hắn chịu ngoan ngoãn giao thần công trong tay mình lên.
Nếu tính luôn Cô Chi Bảo Thuật trong đầu thì hiện tại Lưu Tiêu đã thu thập được hai bộ Bảo Thuật hoàn chỉnh rồi.
"Đã xong, đây chính là Chân Long Bảo Thuật bản hoàn chỉnh, trong đó ẩn chứa bảy chương lớn, mười bốn cảnh giới cùng tám mươi mốt chiêu tán thủ, ta sẽ trả lại Thiên Đình!"
Lâu chủ lập tức chuyển bộ kinh văn cao như núi kia về Vạn Giới Video để trả về cho Thiên Đình.
Thật ra việc chữa trị kinh văn này có thể diễn ra bên trong Thần Thức, nhưng Lưu Tiêu đã cố tình lấy phương thức này để khiến cho mọi người đang xem trực tiếp tin phục.
Điều này thật sự đã mang tới một kết quả vô cùng khả quan, sau khi tận mắt nhìn thấy hai màn vừa rồi thì mọi người trong khu bình luận đều vô cùng khiếp sợ.
"Đây quả thật là quá kinh khủng rồi, chỉ trong một thời gian ngắn ngủi thôi mà Thiên Cơ Lâu chi chủ đã tu bổ xong hai môn Thần Công kia rồi à!"
"Chân Long Bảo Thuật hoàn chỉnh quả nhiên cường hãn vô song, xem ra thực lực của Thiên Đình sắp tăng vọt rồi."
Đám người trong khu bình luận lúc này đều kích động không thôi, ai nấy đều đang thảo luận việc lần chữa trị tiếp theo của lâu chủ sẽ có giá lớn ra sao.

Mà đám Tiên Vương tại Dị Vực khi tận mắt chứng kiến Thiên Cơ Lâu chi chủ chữa trị xong Chân Long Bảo Thuật cho Thiên Đình thì hận tới mức ngứa răng.
Dị Vực đường nào cũng sẽ khai chiến với Cửu Thiên Thập Địa, hiện tại bị Thiên Cơ Lâu chi chủ quấy rối như vậy thì bọn hắn cũng không biết nên làm gì cho phải.
Hiện tại Chân Long Bảo Thuật hoàn chỉnh đã về tới tay của Thạch Hạo.
Sau khi nhận được thì Thạch Hạo nhanh chóng lấy lĩnh ngộ của Chí Tôn Thuật mà hắn có để thăm dò Thần Thông trong Chân Long Bảo Thuật!
Lập tức thì trước mắt hắn hiện ra vô số Thần Thuật chưa từng xuất hiện tại thời đại này.
Tất cả đều là những thủ đoạn đã thất lạc trong Chân Long Bảo Thuật từ lâu.
"Sao rồi, bản lĩnh của Thiên Cơ Lâu chi chủ này có phải là thật không?"
Hóa Linh Nhi cùng Thạch Bá Thiên đứng kế cũng nhịn không được mà trở nên khẩn trương, khi thấy Thạch Hạo đứng đó một lúc không lên tiếng thì bọn hắn mở miệng thăm dò!
"Lập tức gọi Xích Long tới đây!"
"Chân Long Bảo Thuật này là đồ thật, nó quả thật là cường đại vô song."
Thạch Hạo vẫn còn đang đắm chìm trong vô số Thần Thông trước mắt, tạm thời hắn không muốn dừng lại nên chỉ báo cho Thạch Bá Thiên một câu sau đó tiếp tục cảm ngộ.
Lấy tu vi lúc này của Thạch Hạo thì hắn đã là người đứng đầu của Nhân Đạo Lĩnh Vực rồi, không thể bàn cãi gì nữa, thế nên lĩnh ngộ của hắn đối với Chân Long Bảo Thuật vừa nhanh vừa chuẩn, chỉ trong thời gian ngắn Thạch Hạo đã lĩnh ngộ được nhiều thứ!
Có thể nói nếu như lâu chủ không thay hắn chữa trị môn bảo thuật này thì cho dù tới chết hắn cũng không biết trong đó ẩn chứa nhiều thần bí tới vậy!
Chân Long Bảo Thuật này chứa đựng không ít cảm ngộ của các Tiên Vương khác nhau, chỉ riêng việc này đã giúp Thạch Hạo một việc rất lớn.
Không kịp đợi đám người Xích Long trở về thì tu vi của hắn đã không ngừng chấn động, cảnh giới Chân Tiên mà hắn đạt được sau khi trải qua chín kiếp tại hồng trần lúc này không chỉ được củng cố mà còn đang rảo bước tiến lên, thậm chí hắn mang tới cảm giác như hắn sắp bước vào cảnh giới Chuẩn Tiên Đế rồi vậy!
Uy thế lúc này mà Thạch Hạo phát ra giống như một đại cường giả đang giao đấu tại Cửu Thiên Thập Địa, khí thế này truyền ra khắp các giới vực khác.
Tại trong Cửu Thiên Thập Địa thì bất kỳ sinh linh nào cũng có thể cảm giác được khí thế của Thạch Hạo đang dần lan tràn ra ngoài, giống như một lời cảnh báo!
"Hiện đã có người trong Thiên Đình sắp tấn thăng cảnh giới Tiên Vương sao?"
Đám Bất Hủ Vương ở Dị Vực đương nhiên cũng cảm nhận được khí thế

này, ai nấy cũng nhíu mày lại.
Thạch Hạo kia chỉ mới bước vào cảnh giới Chân Tiên mà thôi, sao hắn có thể trở nên cường hãn trong thời gian ngắn như vậy chứ? Nếu dựa theo khí thế này để phán đoán thì lúc này hắn đã sắp tấn thăng Tiên Vương rồi!
Không lẽ lý do là vì Chân Long Bảo Thuật vừa được lâu chủ chữa trị kia?
"Xem ra chúng ta không thể nào để cho những người tại Cửu Thiên Thập Địa giành được những cơ hội tiếp theo, nếu cứ để tiếp tục như vậy thì chỉ khiến cho chúng ta càng khó xâm lược Cửu Thiên Thập Địa trong tương lai thôi!"
Côn Đế lúc này nói ra với dáng vẻ rất phẫn nộ.
"Thiên Cơ Lâu chi chủ này có vẻ thực sự sở hữu Thần Thông kinh khủng như hắn nói, chỉ một thời gian ngắn thôi mà Thạch Hạo đã bước đi một bước xa như vậy, xem ra ta cũng phải tham gia công cuộc cướp Thần Công này!
Bất Hủ Vương – Cự Ma lúc này cũng lên tiếng.
Dù cho là những Chuẩn Tiên Đế tại Tiên Vực hay là Cửu U Ngạo – Diệt Thế Lão Nhân tuy không lên tiếng nhưng trên khuôn mặt của bọn hắn hiện giờ hiện lên vẻ nghiêm túc.
Nếu so sánh thì ảnh hưởng mà Chân Long Bảo Thuật mang tới hoàn toàn không sánh được uy hiếp mà tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này mang tới.
Ngay cả những đại năng như bọn hắn cũng không thể dò ra rốt cuộc tên này tới từ giới vực nào, tung tích của kẻ này xuất quỷ nhập thần, nhưng mỗi lần xuất hiện thì đều khiến cho tất cả giới vực đều rơi vào biến động!

Chương 1038. Vòng đấu giá thứ ba

"Một người có bản lĩnh thông thiên như thế, thậm chí ngay cả nguồn gốc của Diệt Thế Lão Nhân cũng biết rõ như lòng bàn tay nhưng lại chưa từng xuất hiện trên đời này? Không lẽ tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này là một vị Chuẩn Tiên Đế ẩn cư tại một nơi bí ẩn nào đó chăng?"
Trên Hắc Ám Thiên Đình thì Thương Đế hơi lo lắng một chút, thậm chí trong đầu của hắn còn hiện lên suy nghĩ có cần tìm Nhị Đế để nói chuyện một chút không.
Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này khi trước lại dám vạch trần thân phận thật sự của Diệt Thế Lão Nhân với không chút sợ hãi nào, qua đây ta có thể thấy tên này một là có thực lực không thua gì Diệt Thế Lão Nhân nên không sợ, hai người này cực tự tin với bản lĩnh lẩn trốn của mình.
Nhưng dù là thế nào thì tên này chắc chắn cũng phải sở hữu thực lực Chuẩn Tiên Đế hoặc hơn.
Thế nên sau khi mười video Phổ Thập Thái Cổ Thập Hung kết thúc thì Hắc Ám Tam Đế bọn hắn mới chia nhau ra để tìm tòi tất cả tư liệu cùng các giới vực, từ Cửu Thiên Thập Địa, Dị Vực cho tới Giới Hải, Tiên Vực, không có nơi nào là có tung tích của tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này cả.
Bọn hắn không ngờ rằng sau vài tháng im lặng thì tên Thiên Cơ Lâu chi chủ

này lại dám tự ngoi đầu lên lại.
"Thạch Hạo: Chân Long Bảo Thuật quả thật là quá cường đại, trong đó không chỉ ẩn chứa vô tận Thần Thông mà ta còn cảm ứng được vô số lĩnh ngộ của các Tiên Vương để lại trong đó, lâu chủ thật sự là quá lợi hại!"
Sau khi lĩnh ngộ xong hết thì Thạch Hạo mới quay lại nhắn một câu xác nhận.
Vừa rồi vì quá say mê trong Chân Long Bảo Thuật nên nhất thời quên mất xác nhận dùm lâu chủ.
Nhưng trong lúc hắn lĩnh ngộ Chân Long Bảo Thuật cũng đã gây ra dị động vô cùng lớn rồi, dù hắn không lên tiếng xác nhận thì mọi người cũng biết rõ Chân Long Bảo Thuật không có vấn đề gì cả.
Hiện tại khu bình luận đã bắt đầu sôi trào hết cả lên rồi, ai nấy đều rung động trước chỗ kinh khủng của Chân Long Bảo Thuật.
"Thiên Đình mới chỉ cầm Chân Long Bảo Thuật thôi mà ta đã cảm nhận được một luồng sóng pháp lực cực kỳ mạnh phát từ trong đó ra, đây rõ ràng là ba động kinh khủng của cảnh giới Chân Tiên đỉnh cao đó!"
"Đúng vậy, khí tức này giống y đúc khí tức khi những tên Bất Hủ Vương tấn công từ Dị Vực tới, Chân Long Tộc không hổ danh là tộc quần có biệt danh là Tiên Vương nhất tộc, cảm ngộ của bọn hắn đối với Tiên Vương Cảnh chắc chắn không ít!"
"Lâu chủ đã chữa trị được hai bộ thần thông vô thượng rồi, hiện tại còn ai dám chất vấn bản lĩnh của lâu chủ thì ra đây?"
Hiện tại không còn ai dám nghi ngờ bản lĩnh thực sự của lâu chủ nữa, chỉ với hai công pháp thôi mà lâu chủ đã gây một ảnh hưởng cực kỳ to lớn đối với Hoàn Mỹ thế giới.
Không chỉ là người xem ở Hoàn Mỹ thế giới, ngay cả những người đang đứng trong Thiên Cơ Lâu hiện tại cũng nhịn không được mà chấn kinh cực độ, không ai dám chuyển mắt khỏi lâu chủ!
Đây cũng là lần đầu tiên mà bọn hắn thấy lâu chủ trực tiếp chữa trị cùng tu bổ thần thông vạn pháp, thế nên khi thấy trong một thời gian ngắn vậy mà lâu chủ lại có thể liên tục chữa trị hai môn thần công thì đương nhiên sẽ bất ngờ rồi.
"Chân Long Bảo Thuật có uy lực khổng lồ như thế không khác nào đang giúp đỡ lâu chủ cả, đoán chừng những lần đấu giá sau sẽ kịch liệt lắm đây."
Khi mọi người vẫn còn đang chấn kinh thì Đoạn Đức lên tiếng một cách hưng phấn!
Sau khi trải qua hai lần vừa rồi thì đoán chừng sẽ không còn có ai dám nghi vấn bản lĩnh thực sự của lâu chủ Thiên Cơ Lâu nữa, điều đó cũng đồng nghĩa với việc sẽ có càng nhiều người tham gia vào lần đấu giá tiếp theo hơn, chất lượng của tiền đấu giá cũng sẽ càng lúc càng cao.
"Thập Quan Vương: Đừng nhiều lời làm gì nữa, ta ra một bụi cây giống của Thế Giới Thụ, ta muốn tranh cơ hội thứ ba này!"
"Côn Đế: Làm gì tới lượt ngươi chứ, ta ra giá Ngũ Hành Liên Chủng!"

“Tử Nhật Thiên Quân: Ta ra giá Hồng Mông Tử Khí Chủng! Các ngươi đừng cướp với ta nữa!”
“Bán Thuốc Giả: Ta đang sở hữu thiên địa đệ nhất Linh Thụ, ta nguyện ra giá bằng một phần của nó!”
“Hỗn Độn Thanh Liên: Các ngươi đừng đùa nữa, cơ hội này không tới lượt các ngươi đâu! Ta ra giá Ngũ Ma Phong Thiên Chủng!”
Hiện tại khu bình luận quả thật là quá điên cuồng, các đại năng từ nhiều thế lực hiện tại đã không quan tâm mặt mũi nữa, chỉ cần trong tay có bảo vật thì đều sẽ nhanh chóng hô giá lên!
Tham khảo lần đấu giá trước của Thạch Hạo thì mọi người cũng đã rút kinh nghiệm, lần cơ hội này quả thật là một cơ hội trời cho để tăng mạnh thực lực của bản thân lên nên không thể bỏ qua được!
“Những người này khi nãy nghe được lâu chủ không hứng thú với vũ khí công phạt bình thường lắm nên hiện tại đều đổi sang các loại thần đan, diệu dược cùng Thần Thụ!”
Thanh Đế khi thấy những người này đều lấy Tiên Chủng hoặc cây non thần thụ giao dịch thì cười nói.
“Những thứ nảy quả thật là đồ tốt, Hồng Mông Tử Khí Chủng kia có thể khiến người khác đốn ngộ hợp đạo, Ngũ Ma Phong Thiên Chủng thì có thể khiến người khác hồng trần thành Tiên!”
Lâu chủ cười cười sau đó tiết lộ công dụng của những vật kia.
“Cái gì?”
Tứ đại đệ tử sau khi nghe thấy thông tin này thì giật mình không ngớt, tất cả mọi người xung quanh đều không ngậm được mồm!
Ban đầu bọn hắn cho rằng Hợp Đạo Hoa có thể khiến cho người khác lập tức chứng đạo thành Đế là đủ khoa trương lắm rồi, không ngờ tại Hoàn Mỹ thế giới lại có thể khiến người khác đốn ngộ thành Tiên trong chớp mắt!
Khó trách lâu chủ hoàn toàn không quan tâm tới những Tiên Vương Khí kia, những thứ này có công dụng rộng rãi cùng dễ dùng hơn Tiên Vương Khí nhiều.
“Số lượng bảo vật tại thế giới kia lớn tới mức các ngươi khó mà tưởng tượng ra được, chỉ riêng Hợp Đạo Tiên Chủng cũng đã có không ít rồi, Tiên Khí không thể so sánh được với những vật liệu quý hiếm đâu.”
Lưu Tiêu biết khá rõ tình hình của Hoàn Mỹ thế giới thế nên hắn biết thứ nào hợp với Thiên Cơ Lâu thứ nào không.
Trừ phi có người lấy Luyện Tiên Hồ, Ngũ Cầm Phiến hay những Tiên Vương Khí dạng đó đi đấu giá, chứ nếu không thì Tiên Khí chắc chắn không phải ưu tiên hàng đầu của hắn.
“Bán Thuốc Giả: Lâu chủ cần và thích nhất mây loại linh dược tiên chủng đó, các ngươi nghĩ các ngươi thắng được ta à? Lâu chủ! Ta ra giá một quả của Hỏa Nguyên Thiên Thần Thụ, ngài thấy sao!”
Khu bình luận hiện tại náo nhiệt vô cùng.

Chương 1039. Địa vị của Thiên Thần Thụ

zalo 0704730588

“Lâu chủ, sao tên của người nọ lại kỳ quái như thế chứ, ai lại đi để tên mình là Bán Thuốc Giả bao giờ?”

Lúc này trong Thiên Cơ Lâu cũng có người bắt đầu cảm thấy thắc mắc về tên của người vừa vừa ra giá kia.

“Đừng bao giờ nên xem thường người này, đây chính là một trong những Tiên Vương vô danh ở trong Giới Hải, tu vi của hắn đã sớm đạt tới cảnh giới Tiên Vương đỉnh phong và không thể bước thêm một bước nữa nên hắn đã phân Nguyên Thần của mình ra làm sáu để vào trong Bất Tử Thần Dược để độ kiếp.”

Lâu chủ biết khá rõ về người này, dù sao tuy đanh tự có hơi quái dị một tý nhưng tên Bán Thuốc Giả này có tu vi kinh người, coi như Thạch Hạo hiện giờ cũng không phải là đối thủ.

Trừ hắn ra thì còn có Đồ Tể, Nuôi Gà, cả ba người này được xưng là tổ ba người của Giới Hải, tất cả đều đã đạt tới Tiên Vương đỉnh phong!

Hiện tại Thiên Cơ Lâu chi chủ đưa ra một cơ hội tốt đẹp như thế này thì sao bọn hắn có thể từa bỏ được chứ?

“Tên cổ quái như vậy mà lại là một cường giả Tiên Vương sao? Người của thế giới kia thật quái dị!”

Đám người vô cùng kinh ngạc, có người nhịn không được mà nói nhỏ.

“An Lan: Không lẽ Bất Hủ Thuẫn của ta lại không sánh bằng một viên trái cây hay sao?”

An Lan khi này vẫn tiếp tục ra giá Bất Hủ Thuẫn của mình, hắn vô cùng không cam lòng.

Nhưng dù sao giá cả mà tên Bán Thuốc Giả này đưa ra quả thật có hơi keo kiệt một chút, chỉ ra giá một viên trái cây của Thiên Thần Thụ.

Tuy trái của Thiên Thần Thụ khi sử dụng thì có kết quả rất tốt nhưng lại không thể lấy nó để trồng ra một Thiên Thần Thụ mới, đây chỉ là thứ sử dụng một lần, giá trị của nó quả thật không bằng một thanh Tiên Vương Khí.

“Tiên Vương Khí đương nhiên là có giá trị hơn một quả trái cây rồi, trừ phi Bán Thuốc Giả chịu ra giá là Hỏa Nguyên Thiên Thần Thụ, nếu không thì không được.”

Lưu Tiêu suy nghĩ một lúc rồi lên tiếng nói.

Địa vị của Hỏa Nguyên Thiên Thần Thụ tuyệt đối không nhỏ một tý nào, tiền thân của nó chính là một gốc Thiên Thần Thụ độc nhất trong chư thiên, trái mà nó sinh ra có thể khiến người khác phi thăng thẳng tới Tiên Đạo Lĩnh Vực.

Đáng tiếc rằng nó gặp phải tên Bán Thuốc Giả này, tên này vậy mà lại cưỡng ép chia rẽ cây của Thiên Thần Thụ ra làm bốn phần, tương ứng với

Địa, Thủy, Hoả, Thổ, hiện tại nó biến thành bốn gốc Nguyên Tố Thiên Thần Thụ khác biệt.
Nhưng dù là như vậy đối với Lưu Tiêu cũng đã đủ rồi, hắn chỉ muốn một vài thần dược để đệ tử mình gia tăng cảnh giới mà thôi chứ không phải muốn dựa vào thần dược để giúp đệ tử mình phi thăng nhanh chóng, ỷ vào ngoại lực không phải con đường mà đệ tử Thiên Cơ Lâu chọn.
"Bán Thuốc Giả: Lâu chủ, ngươi không phúc hậu gì hết! Ta cũng chỉ có một gốc Thiên Thần Thụ mà thôi, ngươi mà lấy nó thì khác nào lấy cái mạng già của ta chứ!"
Tên Tiên Vương đến từ Giới Hải là Bán Thuốc Giả nhanh chóng lên tiếng.
"An Lan: Nếu không được thì cút sang một bên đi, đừng làm phiền lâu chủ!"
An Lan thấy tên này nói thế thì đương nhiên tích cực vô cùng, trên tay hắn có không ít công pháp không trọn vẹn, hắn cực kỳ muốn lần cơ hội thứ ba này thuộc về mình.
Những tên cự đầu của Giới Vực khi thấy An Lan đang dẫn trước trong việc đấu giá thì cũng không gấp gáp xuất thủ, bọn hắn chỉ không muốn cơ hội này rơi vào tay của Cửu Thiên Thập Địa mà thôi, còn về việc ai trong Dị Vực giành được thì cũng không quan trọng.
"Ngươi thân là một Tiên Vương mà còn keo kiệt như thế à, Thiên Thần Thụ kia ban đầu đúng là chỉ có một cây nhưng ngươi đã phân nó ra làm bốn rồi, hiện tại ta chỉ muốn một trong bốn gốc đó mà thôi, cũng có phải là quá phận lắm đâu?"
Lưu Tiêu lúc này cũng cảm giác bất đắc dĩ khi đối mặt với tên Bán Thuốc Giả này nên nhanh chóng lên tiếng.
Mọi người đang xem trực tiếp cũng vô cùng kinh ngạc trước những lời này của lâu chủ Thien Cơ Lâu, bọn hắn cũng biết rõ công hiệu của Thiên Thần Thụ, nhưng bọn hắn không biết rõ tình trạng của nó hiện tại ra sao.
"Thiên Thần Thụ không phải khi sinh ra đã là bốn gốc rồi sao? Xem ra đằng sau việc này vẫn còn ẩn khuất gì đấy!"
"Có vẻ lâu chủ biết được bí mật ghê gớm gì rồi, có lẽ hắn biết tên Bán Thuốc Giả này là ai!"
Bán Thuốc Giả sau khi nghe lâu chủ nói xong cùng với việc trong khu bình luận đang thảo luận ầm ỉ về mình thì không khỏi khẩn trương.
"Tên lâu chủ này rốt cuộc có lai lịch ra sao thế, có vẻ như hắn biết rất rõ về mình!
Con đường tu luyện của hắn có chút giống với Độ Kiếp Thiên Công của Đoạn Đức, đều là tu luyện trong hồng trần, sau khi trải qua vô số kiếp nạn và tìm kiếm tất cả Đại Đạo Bản Nguyên thì thành tựu được chính quả.
Từ xưa hắn đã tự chia Nguyên Thần mình là sáu phần, người đang ra giá hiện tại chỉ là một phần sáu Nguyên Thần được ký túc trong một gốc Trường Sinh Linh Dược mà thôi.
"Bán Thuốc Giả: Lâu chủ thật là…. Đấu giá thì đấu giá đi, nói nhiều những việc không liên quan như vậy làm gì!"

“Bán Thuốc Giả: Để ta suy nghĩ một tý, một lần cơ hội đổi một gốc Thiên Thần Thụ sao? Đáng giá, ta đồng ý!”
Hiện tại mặc kệ là Bán Thuốc Giả có thật sự hài lòng với cái giá này hay không thì hắn bắt buộc phải đồng ý, nếu không dựa theo tình thế này thì một khi Thiên Cơ Lâu chi chủ nói tiếp thì không chừng ngay cả việc hôm qua bản thân ăn cái gì cũng bị lộ.
“An Lan: Gì cơ? Đây là sao? Ta lại không được chọn nữa à?”
An Lan vẫn còn chưa cao hứng được bao lâu thì lúc này đã giật mình trước lần đối thoại này giữa hai người.
“Đây chính là một gốc Thiên Thần Thụ đó, Bất Hủ Thuẫn của ngươi thậm chí còn không so được với Vạn Vật Thổ mà!”
Lúc này có người thuộc Cửu Thiên Thập Địa không quên trào phúng An Lan một cái.
Cửu Thiên Thập Địa tuy không lấy được cơ hội lần này nhưng khi thấy nó không rơi vào tay của Dị Vực thì bọn hắn cũng vô cùng vui vẻ.

Chương 1040. Một trong tam đại kiếm quyết

Một khi các cự đầu của Dị Vực không lên tiếng thì An Lan sao có thể so sánh được với Bán Thuốc Giả được chứ.
Đối phương dù sao cũng chính là một trong những cường giả đỉnh cao nhất của Giới Hải, là tồn tại đạt Tiên Vương đỉnh phong đang tìm cách để thành tựu Tiên Đế chi vị, giống như là Cái Cửu U đang bị kẹt tại cảnh giới Chuẩn Đế Cửu Trọng Thiên vậy.
Hơn nữa bản thân Bán Thuốc Giả còn nắm giữ vô số tiên chủng thần dược, nếu tính riêng Thiên Thần Thụ thì hắn đã nắm giữ bốn gốc rồi.
Giờ phút này Bán Thuốc Giả tuy sắp mất đi một gốc Thiên Thần Thụ nhưng hắn chỉ hơi không hài lòng một tý thôi, dù sao cũng đấu giá được cơ hội chữa trị một công pháp không hoàn chỉnh mà, đỡ hơn không được gì!
Dù sao bản thân đã bị lỗ lớn như thế thì phải lấy một Tàn Thiên mạnh nhất của mình ra mới mong có thể bù lỗ được.
Bán Thuốc Giả hiện tại tuy không tiếp tục nhắn nhưng khu bình luận của Thiên Cơ Lâu không có dấu hiệu bình tĩnh lại.
Nơi này vẫn hiện lên hàng ngàn hàng vạn bình luận, mọi người ở đây đều muốn lâu chủ phổ cập một tý về thân phận của tên Bán Thuốc Giả này, rốt cuộc tên này là thần thánh đại năng phương nào.
Cả ba người Bán Thuốc Giả, Đồ Tể, Nuôi Gà đã được xưng là Tam Đại Tiên Vương của Giới Hải, cảnh giới của cả ba đã là Tiên Vương đỉnh phong.
Đối với tu sĩ bình thường thì đừng nói biết bọn hắn, có thể biết được ngoài kia còn một nơi gọi là Giới Hải tồn tại đã là tốt lắm rồi.
“Tên Bán Thuốc Giả này rốt cuộc có lai lịch ra sao? Hắn có thể lấy được

công pháp mạnh mẽ như thế nào ra để chữa trị?"
"Chắc chắn là mạnh lắm, chứ không lẽ hắn đã đưa ra một cái giá trên trời như vậy nhưng lại chỉ nhờ lâu chủ chữa trị một công pháp bình thường sao?"
"Theo ta thì không thể nào đâu, nói sao thì nói trên tay của người ta cũng là Thiên Thần Thụ đó, thứ này không phải muốn có là được đâu."
Trong khu bình luận khi này ầm ĩ liên tục, mà vô số đại năng đang xem trực tiếp đều đang chờ đợi tên Bán Thuốc Giả này cuối cùng sẽ lấy ra công pháp gì cho lâu chủ bổ sung.
"Bán Thuốc Giả: Sau khi tìm lại hơn mười ngàn bản công pháp cổ thì ta đã tìm được Tiên Kiếp Kiếm Quyết, tuy chỉ là một bản Tàn Thiên nhưng làm phiền lâu chủ rồi!"
Một lúc sau rốt cuộc Bán Thuốc Giả lại xuất hiện và để lại một bình luận, khi nó vừa được hiện lên khu bình luận thì tất cả mọi người đều nháo nhào không thể bình tỉnh được.
"Công pháp này có phải rất cường hãn hay không mà sao ai nấy đều nháo nhào khi nhìn thấy nó thế lâu chủ?"
Thanh Đế khi thấy cảnh mọi người kích động như hiện tại thì hơi không hiểu lắm.
"Nghe tên thì đã thấy đây chắc chắn không phải là thứ đơn giản gì rồi, trong tên mang theo hai chữ Tiên Kiếp thì chắc chắn đây là một công pháp mang theo thần uy vô thượng!"
Thánh Hoàng Tử gãi gãi đầu sau đó suy đoán.
"Các ngươi còn nhớ rã Cửu Diệp Kiếm Thảo trong Thái Cổ Thập Hung hôm trước ta nhắc tới không, trời sinh nó chín kiếm quanh thân, Bảo Thuật của nó chính là Thảo Tự Kiếm Quyết, đây là một môn kiếm quyết có thể chém đứt thời không!"
"Tiên Kiếp Kiếm Quyết này chính là một bản kiếm quyết sánh ngang được với Thảo Tự Kiếm Quyết, cả hai cộng thêm Bình Loạn Quyết được mọi người thế giới kia gọi là Tam Đại Kiếm Quyết mạnh nhất thiên địa!"
Lưu Tiêu biết rõ uy lực của môn kiếm quyết này kinh khủng ra sao, hắn chỉ không ngờ rằng trong tay của Bán Thuốc Giả lại có một bản Tàn Thiên của môn kiếm quyết này mà thôi.
Trong Tam Đại Kiếm Quyết của Hoàn Mỹ thế giới thì Tiên Kiếp Kiếm Quyết là môn kiếm quyết thần bí cùng xuất hiện ít nhất, nó khác với hai bộ kiếm quyết nổi danh chung, nó không chú trọng vào sức công phạt mà trọng điểm của nó nằm trên hai chữa Tiên Kiếp.
"Nói như thế thì đây chính là một bộ kiếm pháp cực kỳ cao thâm mặc trắc đúng không lâu chủ? Ta nhớ rằng Thảo Tự Kiếm Quyết từng được lâu chủ diễn tả là có thể trảm đứt sơn hà, chặt gãy thời không! Không ngờ lại có tới ba loại kiếm quyết kinh khủng như thê!"
Diệp Phàm và mọi người ở đây đều có chút kinh ngạc, bọn hắn chưa ai là chưa từng xem mười video Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung của lâu chủ cả, thế nên không ai là không rõ uy lực của Thảo Tự Kiếm Quyết, bọn hắn chỉ

bất ngờ lại lại còn thêm hai bộ kiếm quyết kinh khủng y chang Thảo Tự Kiếm Quyết còn tồn tại mà thôi!
"Tiên Kiếp Kiếm Quyết là bộ kiếm quyết đặc thù nhất trong ba bộ, nó không khiến cho trảm kích của người tu luyện có uy lực vô song, nhưng khi tu luyện bộ kiếm quyết này thì mỗi trảm đều mang theo một luồng lôi đình chi lực kinh khủng có uy lực ngang với một vị đại năng Tiên Đạo Lĩnh Vực đang độ kiếp!"
Sau khi lời của Lưu Tiêu vừa dứt thì Bán Thuốc Giả đã chuyển Tiên Kiếp Kiếm Quyết và Hỏa Nguyên Thiên Thần Thụ qua Vạn Giới Video.
Lúc Bán Thuốc Giả gửi Hỏa Nguyên Thiên Thần Thụ qua thì nó vẫn còn ở trạng thái hoàn chỉnh, nhưng sau khi bị hệ thống trích phần trăm thì nó lập tức trở nên tàn phá vô cùng, gần như điêu linh một nửa!
"Diệp Đồng, cắm nó vào trong Vạn Vật Thổ để nó chậm rãi tĩnh dưỡng!"
Lưu Tiêu thấy một màn này thì không chút hoang mang tý nào, nhanh chóng giao cho Diệp Đồng xử lý.
Vào lúc này thì công năng của Vạn Vật Thổ nhanh chóng hiện lên, chỉ cần có Vạn Vật Thổ thì sau này hệ thống có rút phần trăm bất kỳ Thần Thụ tiên chủng gì đấy đều không sao.
Chỉ cần chúng vẫn còn sống thì Vạn Vật Thổ hoàn toàn có thể giúp chúng tĩnh dưỡng.
Nếu nhìn từ góc độ lâu dài thì Vạn Vật Thổ quả nhiên có giá trị cao hơn Bất Hủ Thuẫn không ít.
"Biết rõ."
Diệp Đồng tiếp nhận Hỏa Nguyên Thiên Thần Thụ sau đó lên tiếng.
Lúc này lâu chủ lại tiếp tục màn cũ, hóa Tiên Kiếp Kiếm Quyết thành vô số phù văn lơ lửng trên lòng bàn tay.
Tiên Kiếp Kiếm Quyết – Một trong Tam Đại Kiếm Quyết thượng cổ nay lại sắp hiện thế, đám người đang xem trực tiếp ai nấy đều dần trở nên kích động.

Chương 1041. Tìm tòi lĩnh ngộ Lôi Đạo Áo Nghĩa

Nhưng tên Bán Thuốc Giả này quả thật là biết nổ, Tàn Thiên mà hắn nói thật ra cũng chỉ có vài chữ mà thôi, nó chỉ nhiều hơn hai chiêu tán thủ khi nãy của Thạch Hạo đưa cho lâu chủ một ít.
May mà Vạn Cổ Chân Giải thân là công năng của Thiên Cơ Lâu nên cũng không bị việc này làm khó.
"Tiên Kiếp Kiếm Quyết chính là một kiếm pháp đỉnh tiêm, đồng thời nó còn mang Lôi Đình Chi Lực cực kỳ cường đại nữa."
Lưu Tiêu vừa nói vừa chữa trị Tiên Kiếp Kiếm Pháp.
Khi vừa mở phòng trực tiếp này thì trong đầu Lưu Tiêu đã nghĩ chắc có lẽ đại đa số người tìm bản thân chỉ để chữa trị Thập Hung Bảo Thuật mà thôi.

Dù sao tại Hoàn Mỹ thế giới thì Thập Hung Bảo Thuật đã thuộc về hàng những công pháp đỉnh tiêm nhất, hơn nữa khi truyền về cho hậu thế thì đại đa số đều là Tàn Thiên.
Không ngờ trong cả ba lần thì chỉ duy nhất có Thạch Hạo là nhờ bản thân chữa trị Thập Hung Bảo Thuật mà thôi, còn hai lần còn lại thì chính là Lục Đạo Luân Hồi Quyền cùng với Tiên Kiếp Kiếm Pháp, đây quả thật là thu hoạch ngoài ý muốn.
Lúc này Lưu Tiêu đã mở Vạn Cổ Chân Giải, nó nhanh chóng truy tìm về nguồn gốc của Tiên Kiếp Kiếm Quyết.
Công pháp trên tay Lưu Tiêu dần dần chấn động sau đó vô số Đại Đạo Bản Nguyên xuất hiện từ bốn phương tám hướng và dần dung nhập vào Tiên Kiếp Kiếm Quyết.
Lúc này bản kiếm quyết đó đang dần tự hoàn thiện.
Đủ loại chiêu thức, Thần Thông, kể cả cách thổ nạp đều đang dần dần được hoàn thiện và thôi diễn, vô số huyền bí bao bọc xung quanh lâu chủ.
Giống với hai lần trước, bộ Tàn Thiên của Tiên Kiếp Kiếm Quyết này nhanh chóng tự động tụ tập và tự hoàn thiện chính bản thân nó, một màn thần kỳ này quả thật là nhìn bao nhiêu cũng không chán.
Chỉ qua một thời gian ngắn sau thì Tiên Kiếp Kiếm Quyết trên tay của Lưu Tiêu đã được chữa trị gần xong rồi.
Trong lúc vừa chữa trị thì Lưu Tiêu cũng vừa khắc sâu từng chi tiết nhỏ nhất trong bộ kiếm quyết này vào Thần Trí và biến nó thành công pháp của bản thân.
Loại thu hoạch này thậm chí còn tốt hơn cả khi Lưu Tiêu sao chép công pháp từ trên người các khách nhân trong Thiên Cơ Lâu, vì lần này Vạn Cổ Chân Giải đã giải mã ra hết tất cả những huyền bí trong đó, điều này giúp cho Lưu Tiêu lĩnh ngộ càng sâu hơn về môn công pháp này.
"Tiên Kiếp Kiếm Quyết này còn ảo diệu hơn cả Lôi Kiếp Thánh Pháp mà ta tặng cho Thánh Hoàng Tử nữa, Lôi Đạo Áo Nghĩa quả nhiên phi phàm, khó trách tại vô số thế giới trên Chư Thiên Vạn Giới đều lấy Lôi Kiếp làm cửa ải cuối cùng của đại đa số tu sĩ muốn phi thăng.
"Nếu như ta có thể thu thập thêm vài công pháp liên quan tới Lôi Đạo nữa thì có thể ta sẽ sáng tạo ra được Lôi Đạo Tứ Tuyệt Thiên của bản thân."
Lưu Tiêu vừa chữa trị Tiên Kiếp Kiếm Quyết vừa lĩnh ngộ những tinh túy về Lôi Đạo trong đó.
Trong nguyên tác thì Hoang Thiên Đế - Thạch Hạo cũng đã tinh thông nhiều loại công pháp Lôi Đạo, cuối cùng y kết hợp tất cả để tạo ra một môn Thiên Công hóa Lôi Đình chi lực thành bốn loại thuộc tính Kim Mộc Hỏa Thổ.
Hiện tại Lưu Tiêu có cảm giác bản thân cũng có thể sáng tạo ra được Lôi Đạo Tứ Tuyệt Thiên thuộc về bản thân mình!
"Đã chữa trị xong Tiên Kiếp Kiếm Quyết!"
Sau khi bổ sung hoàn toàn Tiên Kiếp Kiếm Quyết thì Lưu Tiêu nhanh chóng thử sức mạnh bản thân vừa mới lĩnh ngộ được, một trận Lôi Kiếp khiến cho thiên địa cũng phải hoảng sợ được Lưu Tiêu mô phỏng trong lòng bàn

tay của mình!
Mọi người trong phòng trực tiếp cũng kích động không ít, Tiên Kiếp Kiếm Quyết này chính là một trong Tam Đại Kiếm Quyết cường đại nhất, hơn nữa nó còn là môn kiếm quyết thần bí nhất trong cả ba, không ngờ ngay cả thứ này mà Thiên Cơ Lâu chi chủ cũng có thể chữa trị một cách dễ dàng!
Qua đây thì suy đoán của mọi người từ nãy tới giờ đều đã được chứng thực, vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này chắc chắn là một cường giả đã tìm hiểu vô số Đại Đạo trên Chư Thiên Vạn Giới, thế nên hắn mới có thể chữa trị nhiều loại công pháp như vậy!
Hiện tại cho dù là đám cự đầu Bất Hủ Vương kia cũng cảm thấy uy lực của Tiên Kiếp Kiếm Quyết, qua đó bọn hắn càng thêm kiêng dè vị Thiên Cơ Lâu chi chủ thần bí này.
Vị Tiên Vương Bán Thuốc Giả khi nãy còn cảm thấy bản thân thua lỗ nặng thì sau khi thấy được uy lực của Tiên Kiếp Kiếm Quyết thì nhanh chóng thay đổi thái độ, lộ ra dáng vẻ vui mừng khôn siết!
"Muốn tu bổ được Thập Hung Bảo Thuật, Kiếm Quyết thượng cổ thì không có tu vi Chuẩn Tiên Đế thì không làm được, cho dù một trong ba chúng ta muốn làm chuyện này thì cũng phải tốn một thời gian không ngắn."
"Nhưng tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này lại có thể hoàn thành chỉ trong một thời gian ngắn, quả nhiên thần bí khó lường!"
Trong Hắc Ám Thiên Đình, Hồng Đế cùng Vũ Đế đang tụ họp lại để bàn về tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này.
"Khi nãy ta mới thấy Diệt Thế Lão Nhân cũng đang có mặt trong phòng trực tiếp này, xem ra một lúc sau thì buổi đấu giá này sẽ vô cùng kịch liệt đó."
Vũ Đế lúc này lại lên tiếng.
"Sao thế? Không lẽ Diệt Thế Lão Nhân cũng có công pháp nào cần chữa trị sao?"
Hồng Đế nhíu mày, theo hắn biết thì ba người bọn hắn cùng Diệt Thế Lão Nhân đều là cao thủ đẳng cấp Chuẩn Tiên Đế, đến cảnh giới này thì trừ những công pháp đỉnh cấp ra thì tất cả những thứ còn lại đều không quan trọng.
Đúng ra thì bọn hắn không cần loại dịch vụ như tu bổ công pháp này.
"Diệt Thế Lão Nhân có công pháp cần sửa chữa hay không là một chuyện, nhưng ngươi đừng quên Diệt Thế Lão Nhân chắc chắn không muốn trên đời này còn có cao thủ nào lĩnh ngộ được Cửu U Bảo Thuật hoàn chỉnh đâu!"
Vũ Đế khi này lắc đầu sau đó nói điều trọng điểm ra!
Hồng Đế sau khi nghe xong cũng bừng tỉnh rồi gật đầu liên tục.
Cửu U Bảo Thuật chính là môn Bảo Thuật thần bí nhất trong Thập Hung Bảo Thuật, đừng nói là những người khác, dù cho Hoang Thiên Đế trong nguyên tác cũng không nắm giữ môn Bảo Thuật này!

Chương 1042. Uy lực cường hãn

của Tiên Kiếp Kiếm Quyết

Diệt Thế Lão Nhân muốn che giấu thân phận Cửu U Tổ lão tổ của bản thân chỉ là vì hắn muốn ẩn giấu truyền thừa của Cửu U Ngạo nhất tộc mà thôi. Nếu như lúc này có người cầm một vài Tàn Thiên của Cửu U Bảo Thuật sau đó nhờ lâu chủ chữa trị thì khác nào công sức bao nhiêu năm nay của Diệt Thế Lão Nhân đều đổ sông đổ biển cả?

"Cũng có đạo lý, xem ra càng về sau thì lần buổi đấu giá này càng lúc càng vui rồi!"

Hồng Đế thấy thế thì cười gian rồi nói.

Lúc này trong phòng trực tiếp thì vô số lời thán phục hiện lên trong khu bình luận, còn một phần khác thì là nịnh bợ lâu chủ.

Cũng có một số người khi thấy Tiên Kiếp Kiếm Quyết được khôi phục thì nhanh chóng kêu gọi những người nắm giữ hai Tàn Thiên của hai bộ kiếm quyết còn lại đứng ra, bọn hắn muốn hào quang của Tam Đại Kiếm Quyết tiếp tục tỏa sáng!

"Ngay cả Tiên Kiếp Kiếm Quyết cũng được bổ sung hoàn thiện rồi à, Bình Loạn Quyết, Thảo Tự Kiếm Quyết đâu rồi, có ai nắm giữ Tàn Thiên của hai môn kiếm pháp này không đứng ra đi, cơ hội trước mặt các ngươi đó!"

"Đúng vậy, coi như không có Tam Đại Kiếm Quyết thì Đả Thần Bảo Thuật hay Lôi Đế Bảo Thuật trong Thập Hung Bảo Thuật cũng được, sao ai nấy đều im lặng thế!"

"Đây chính là cơ hội ngàn năm một thuở đó, những tên nắm giữ những Tàn Thiên của các công pháp mạng mẽ thời thượng cổ nhanh chóng đứng ra cạnh tranh đi!"

Sau khi trải qua ba lần đấu giá thì mọi người lúc này mới nhận ra giá trị của cơ hội này lớn tới mức nào, dù chỉ một vài dòng trong công pháp từ thời thượng cổ mà thôi mà cũng đủ để tái hiện huy hoàng!

Trong những thần công thất lạc thì không thiếu những Thần Thông hay chiêu thức kinh thiên động địa, một khi được bổ sung hoàn hảo thì sẽ có thể khiến cho thiên địa đại biến, dù là Cửu Thiên Thập Địa, Dị Vực hay Tiên Vực thì sẽ đều điên cuồng!

Sau khi dò xét cẩn thận Tiên Kiếp Kiếm Quyết này lại một lần và không thấy có gì dị thường thì Lưu Tiêu mới đưa nó lại vào trong Vạn Giới Video để trả cho Bán Thuốc Giả.

"Mặc dù công pháp đã được bù đắp thành công rồi nhưng khi thí nghiệm thì ngươi cần thu năm thành thực lực lại, nếu không thì sẽ gây ra kinh động rất lớn, dễ dẫn tới phân tranh không cần thiết!"

Lưu Tiêu biết rất rõ nhân tính, nên biết khi những tên này vừa nhận được công pháp mới thì sẽ thí nghiệm thử uy lực của nó nên hắn lên tiếng dặn dò.

Tiên Kiếp Kiếm Quyết này mặc dù không có uy lực trảm kích cường đại tới mức chém đứt sơn hà không gian như Thảo Tự Kiếm Quyết và Bình Loạn Quyết nhưng điều này không đại biểu uy lực trảm kích của nó nhỏ!

Dù nói thế nào thì nó cũng là một trong Tam Đại Kiếm Quyết mạnh nhất

thời thượng cổ, nó không tối ưu hóa trảm kích thôi chứ không phải là nó yếu, nếu như tùy ý sử dụng thì sợ rằng một trảm của nó thậm chí có thể chém xuyên qua giới vực khác!
Tên Bán Thuốc Giả kia nhanh chóng lấy lại Tiên Kiếp Kiếm Quyết từ Vạn Giới Video sau đó tĩnh tâm lại để lĩnh ngộ bộ kiếm quyết vô thượng này.
Hắn vốn là một Tiên Vương đỉnh phong không thể tiến được thêm bước nữa, thiên tư cùng thực lực đều đã đạt tới một mức độ cực kỳ cao, mặc dù bộ kiếm quyết này có nguồn gốc cổ lão nhưng lại không ảnh hưởng tý nào tới tốc độ lĩnh ngộ của Bán Thuốc Giả!
Bất kỳ chiêu thức nào của Tiên Kiếp Kiếm Quyết này đều kinh khủng cực độ, vô số hình ảnh xuất hiện trong đầu của Bán Thuốc Giả, với thiên tư kinh khủng của mình hắn đã lĩnh ngộ được hơn một nửa Kiếm Quyết rồi!
Bán Thuốc Giả tiện tay lấy khí hóa kiếm, sau đó dung nhập Tiên Lôi vào trong rồi vạch một đường ra phía trước, một đòn này như có thể chém phá hư không, nó có uy lực của Lôi Kiếp của một vị Tiên Đạo Lĩnh vực đang độ kiếp!
Tên Bán Thuốc Giả khi thấy một màn này thì cũng sợ ngây người, may mà nhờ có lời nhắc nhở của lâu chủ nên hắn chỉ sử dụng năm thành thực lực mà thôi.
Nếu không thì một khi hắn không kịp thu lực, chiêu này chắc chắn sẽ xé rách một góc của Giới Hải, thậm chí còn có thể khiến cho nhiều đại năng khác tại Hỗn Độn Giới tỉnh dậy và cho rằng hắn cố tình gây chuyện!
Tuy đã thu liễm một phần thực lực nhưng một kiếm này vẫn khiến cho một vài đại năng đỉnh cấp của vực ngoại cảm ứng được.
"Bán Thuốc Giả: Lâu chủ quả nhiên thần thông quảng đại! Kiếm quyết này quả nhiên là bản hoàn chỉnh, uy lực không thể khinh thường!"
Sau khi thí nghiệm thử thì không ngăn được sự hưng phấn của mình, hắn nhanh chóng chạy tới Vạn Giới Video để thông báo cho mọi người biết.
Ngay cả một cự đầu Tiên Vương đỉnh phong như hắn cũng phải giật mình trước uy lực của Tiên Kiếp Kiếm Quyết.
Số người nhắn trong khu bình luận quá nhiều với nhanh chóng nên thậm chí khó mà quan sát mọi người đang nhắn gì, nhưng câu nói vừa rồi của Bán Thuốc Giả vẫn nổi bậc lên trên tất cả.
Thế nên danh khí của phòng trực tiếp này càng tăng, số lượng người xem hiện tại đã phá được kỷ lục cũ.
"An Lan: Lâu chủ, lần cơ hội tiếp theo nếu như không phải là ta thì ngài nói một tiếng luôn đi! Ngài xem ở việc ta kiên trì như vậy thì hiện tại cũng tới phiên ta rồi chứ!"
Lúc này thống lĩnh của một triệu quân Dị Vực – An Lan cũng nhịn không được mà ghen ghét vô cùng, hắn thấy những người khác đạt được thần công càng mạnh mẽ thì hắn càng giận dữ!
Nếu không phải vì thực lực của tên Thiên Cơ Lâu này thâm khả bắt trắc thì bình thường hắn đã giận quân tấn công Thiên Cơ Lâu từ lâu rồi!
"Việc này không phải là do ta quyết định, dù sao ta cũng đã nói đấu giá mà,

nếu như ngươi ra giá đủ cao và không ai ra giá nổi thì lần cơ hội này sẽ thuộc về ngươi thôi!"
Lưu Tiêu chỉ cười cười sau đó lên tiếng, trên người của An Lan đúng thật là không có thứ gì đáng giá, chỉ có An Lan Chi Thương là hơi đặc biệt một tý thôi!

Chương 1043. Cạnh tranh gay gắt

Nhưng mà đáng tiếc rằng An Lan Chi Thương là tổ khí của An Lan, chắc chắn y sẽ không lấy nó ra để trao đổi.
Sau khi thấy lâu chủ nói vậy thì An Lan chưa kịp lên tiếng thì đã bị một đại năng khác lên tiếng trỉ trích.
"Thạch Hạo: Ngươi nghĩ lâu chủ là tới đây để làm từ thiện à? Không lẽ lâu chủ phải chia bình quân mỗi nơi một cơ hội hay sao?"
"An Lan: Hoang! Ta khuyên ngươi đừng có phách lối như vậy! Đợi sau này khi ta bước chân vào Cửu Thiên Thập Địa thì lúc đó ngươi cũng đừng quỳ xuống cầu xin ta tha mạng!"
"Thạch Hạo: Hiện tại ngươi mới là ngươi nên chú ý một chút đó! Cẩn thận Chân Long Bảo Thuật trên tay ta!"
Thạch Hạo hiện tại đã lĩnh ngộ không ít thứ từ Chân Long Bảo Thuật hoàn chỉnh nên lúc này hắn mới quay trở lại coi lâu chủ phát trực tiếp.
Dù sao lâu chủ đưa ra tới mười cơ hội đấu giá lận, không có quy định nào nói rằng một người không thể mua hai cơ hội đúng không?
Nếu bàn về đánh nhau thì hiện tại thực lực của Thiên Đình vẫn hơi yếu một chút, nhưng nếu nói về đấu giá thì Thạch Hạo vẫn có thể tự tin mà nói rằng bản thân không thua ai.
Dù sao hắn du lịch Hạ Giới nhiều năm như vậy, số lượng bảo vật thu thập được cũng không ít!
"Đây là một cơ hội lớn đó, nếu như chúng ta có thể dùng cơ hội này để bù đắp thêm vài loại Thập Hung Bảo Thuật thì nói không chừng ta sẽ lập tức tấn thăng lên Tiên Vương cảnh!"
Hiện tại Thỏ Ngọc, Hoàng Điệp, Thạch Bá Thiên đứng bên cạnh Thạch Hạo cũng nhanh chóng lên tiếng.
Chỉ riêng một môn Chân Long Bảo Thuật này thôi mà đã đủ khiến thực lực của Thạch Hạo tăng lên không ít rồi.
Mà sau khi xem mười video Phổ Cập Thái Cổ Thập Hung thì mọi người cũng biết một sự kiện đó chính là người nắm giữ nhiều Tàn Thiên của Thập Hung Bảo Thuật hiện tại là Hoang tại Cửu Thiên Thập Địa.
Thế nên khi Thạch Hạo quay lại phòng trực tiếp thì đã có không ít thế lực với đại năng bắt đầu lưu ý động tĩnh của hắn.
"Trên tay của tên Hoang tại Cửu Thiên Thập Địa này hình như đang nắm giữ Tàn Thiên của bốn loại Thập Hung Bảo Thuật đúng không? Nếu như tất cả những cái đó đều được chữa trị thì đó không phải là vô địch hay sao?"

“Hình như là thế! Sợ rằng sau này Cửu Thiên Thập Địa sẽ siêu việt Dị Vực luôn đó!”
“Các ngươi đừng quên, bên người Hoang hiện tại còn có hậu duệ của Đả Thần Thạch nhất tộc đó, nghe nói còn có cả hậu duệ của Thiên Giác Nghĩ nữa!”
Trong khu bình luận hiện tại thì bắt đầu chuyển sự chú ý lên người của Thạch Hạo.
“An Lan: Cho ngươi lấy được một lần cơ hội đã là may lắm rồi, còn muốn chữa trị thêm mấy loại Bảo Thuật khác nữa ư? Mơ đi!”
“Thạch Hạo: Chỉ bằng thứ phế phẩm là Bất Hủ Thuẫn của ngươi mà cũng đòi cạnh tranh với ta à?”
“Xích Vương: Chỉ là một tên đến từ Cửu Thiên Thập Địa nhỏ nhoi thôi mà cũng muốn tranh đoạt cùng Dị Vực chúng ta sao? Thật sự là buồn cười tới cực điểm!”
“Côn Đế: Đúng vậy, không lẽ mấy vị Bất Hủ Vương chúng ta hợp lực lại mà vẫn không cạnh tranh được với một tên Thiên Đình chi chủ nhà ngươi sao?”
Hiện tại đám Bất Hủ Vương từ đầu tới nay luôn giữ im lặng cũng bị Thạch Hạo câu ra.
Lời của những tên này quả thật là có đạo lý, nếu như hiện tại bọn hắn tiếp tục co đầu rút cổ không ra tay thì đợi tới khi Thạch Hạo thật sự chữa trị được thêm hai tới ba bộ Bảo Thuật trong Thập Hung Bảo Thuật thì lúc đó hối hận đã muộn rồi.
“Cô Tộc Lão Tổ: Ta ra giá là Âm Dương Lô thay cho Hoang!”
Lúc này khi tất cả mọi người đang tính đấu võ mồm một lúc thì bỗng Cô Tộc Lão Tổ trên Thiên Đình không nói hai lời liền bắt đầu đấu giá.
Đám người đang đấu võ mồm lúc này cũng giật mình, cả khu bình luận im lặng trong một lúc, không ai ngờ lúc này lại có người bắt đầu cuộc đấu giá, hơn nữa lại còn ra cái giá ác như vậy!
Âm Dương Lô này chính là Chí Bảo của Cô Tộc, bên trong đó ẩn chứa và uẩn dưỡng Âm Dương Chi Lực, lực lượng này thậm chí có thể điên đảo càn khôn, quý giá vô cùng, ngay cả Lưu Tiêu cũng kinh ngạc khi thấy Cô Tộc Lão Tổ chịu lấy cái này ra đấu giá!
Thật ra trên tay của Cô Tộc Lão Tổ vẫn còn một thứ có sức cạnh tranh vô cùng lớn đó chính là Cô Chi Bảo Thuật.
Nhưng đáng tiếc rằng trước kia Cô Tộc Lão Tổ đã lấy ra một phần của Cô Chi Bảo Thuật để báo đáp lâu chủ, thế nên hiện tại đã vô dụng.
“Hỗn Nguyên Tiên Vương: Ta nguyện ý đưa cho lâu chủ mười cơ hội ta thay lâu chủ luyện khí bằng Hỗn Nguyên Tiên Vương Lô để đổi một cơ hội của lâu chủ!”
“Bồ Ma: Các ngươi thật sự là không tôn trọng lâu chủ gì cả, ra giá gì mà như trò đùa trẻ con thế, ta ra trái của Vạn Cổ Bồ Ma Thần Thụ!”
Sau khi Cô Tộc Lão Tổ ra giá thì toàn bộ khu bình luận đều chấn động, tất cả mọi người đều nhanh chóng cạnh tranh.

Khi mọi người trong Thiên Cơ Lâu thấy những cái giá mà người ở Hoàn Mỹ thế giới đưa ra thì không hiểu gì cả, chỉ biết là chúng rất lợi hại mà thôi.
"Hỗn Nguyên Tiên Vương Lô kia phi thường mạnh mẽ, nhưng chỉ mười lần thì hơi keo kiệt đó, lâu chủ đừng đồng ý với hắn vội!"
"Đúng thế, Bồ Ma Thụ này là cái gì thế, trái cây của nó có giá trị lớn như thế sao?"
"Các ngươi đừng có quấy rầy lâu chủ, lâu chủ không cần các ngươi chỉ dẫn đâu, ngươi nghĩ hắn không biết giá trị của những thứ này à?"
Đám người trong Thiên Cơ Lâu lúc này cũng nhanh chóng đưa ý kiến của bản thân ra, vô cùng náo nhiệt.
"Bồ Ma chính là một trong những Bất Hủ Vương tại Dị Vực, hắn giống như Thanh Đế, bản thể của hắn là một viên Thái Cổ Ma Thụ được trưởng thành từ một viên Ma Chủng."
"Thế trái cây mọc ra từ Thái Cổ Ma Thụ thật sự vẫn rất có giá trị!"
Lưu Tiêu không có ý định thiên vị một phương nào cả, hắn chỉ quay sang giải thích cho đám người trong Thiên Cơ Lâu.
"Thế giới kia cũng có thực vực thành Tiên sao? Không hổ là Tiên Vực Thượng Giới!"
Thanh Đế lộ ra vẻ mặt rung động!

Chương 1044. Cạnh tranh Thập Hung Bảo Thuật

"Tuy nói như vậy nhưng Hoang Thiên Đế của Thiên Đình này chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội này một cách dễ dàng đâu, dù sao đây cũng là cơ hội để hắn hoàn thiện những Tàn Thiên của Thập Hung Bảo Thuật mà hắn thu thập được mà!"
Diệp Phàm suy nghĩ một chút rồi lên tiếng.
Nếu đặt mình vào trong vị trí của Hoang Thiên Đế thì Diệp Phàm dù có đập nồi bán sắt cũng sẽ không bỏ qua cơ hội tốt đẹp như vậy, hắn sẽ cạnh tranh với bất kỳ cái giá nào!
"Thạch Hạo: Ta nguyện giao ra Tàn Thiên của Thần Hoàng Bảo Thuật trên người ta ra!"
Quả nhiên đúng như dự đoán, Thạch Hạo sau khi suy nghĩ một chút liền tế đại chiêu ra, cái giá này nói thật cũng khá cao!
Hiện tại trên người Thạch Hạo ngoại trừ Chân Long Bảo Thuật ra thì hắn còn nắm giữ nhiều loại Bảo Thuật của Thái Cổ Thập Hung khác nhau, trong Cửu Thiên Thập Địa cũng chỉ có một mình hắn là đủ giàu có để mang Thập Hung Bảo Thuật ra bán để mua một cơ hội chữa trị một bộ Thập Hung Bảo Thuật khác.
"Việc này cũng có thể, nhưng Bảo Thuật mà ngươi bán cho ta không thể là Bảo Thuật ngươi muốn chữa trị được."

Lưu Tiêu thấy thế thì lập tức gật đầu, nhưng không phải là không có điều kiện.
Nếu như đã có người ra giá Thập Hung Bảo Thuật thì không cần biết người đó là ai, không thể bỏ qua cơ hội này được.
"An Lan: Ngươi vậy mà lại ỷ trên tay mình có nhiều Tàn Thiên của Thập Hung Bảo Thuật nên tiêu xài phung phí, quả thật là quá vô lại, đây đúng là phong cách của ngươi đó Hoang!"
"Thạch Hạo: Miễn ta có thể mạnh lên một cách đường đường chính chính thì còn quan tâm xài cách gì nữa chứ!"
Lời của An Lan quả thật là tiếng lòng của không ít người đang xem trực tiếp hiện tại, cách làm của Thạch Hạo quả thật là quá vô lại rồi!
Nhưng mà nếu xét tới số lượng Tàn Thiên của Thập Hung Bảo Thuật trên tay hắn thì trong mười lần đấu giá đường nào hắn cũng sẽ lấy được ít nhất hai lần, dù cho hiện tại có người đưa ra bảo vật có giá trị hơn ra thì lượt sau hắn vẫn có thể lấy Thập Hung Bảo Thuật ra để đấu giá!
Trừ phi người khác cũng lấy một môn Thập Hung Bảo Thuật ra để cạnh tranh hoặc là bảy lần còn lại mọi người đều đưa cái giá quá cao, nếu không thì không ai cản được Thạch Hạo cả.
Đám Bất Hủ Vương của Dị Vực khi thấy một màn này thì đều trầm mặc không nói, bọn hắn đang tính toán có thể xuất thủ để ngăn chặn tên Hoang của Thiên Đình này hay không!
"Thạch Nghị: Đợi đã lâu chủ, ta muốn nói một tý!"
Nhưng khi mọi người đang đợi xem rốt cuộc có ai tiếp tục ra giá không thì bỗng có một người lên tiếng.
"Thạch Nghị? Người này có phải là thân thích nào đó của Hoang Thiên Đế hay không?"
Đoạn Đức thấy cái tên này thì không khỏi lầm bầm một tiếng, dù sao Hoang Thiên Đế tên Thạch Hạo còn người vừa lên tiếng này lại tên là Thạch Nghị.
"Ngươi đoán không lầm, Thạch Nghị cùng Thạch Hạo đều là Hoàng Tộc của Thạch Quốc tại Hạ Giới, nếu xét thì hắn là anh họ của Thạch Hạo, trời sinh sở hữu Trùng Đồng, thiên tư không thể nói là không mạnh được."
Lâu chủ lập tức gật đầu xác nhận suy đoán của Đoạn Đức!
"Nói như vậy thì lần này Thạch Hạo thắng chắc rồi, không chỉ có Cô Tộc Lão Tổ chống lưng mà còn có một vị anh họ trợ giúp nữa!"
Vương Đằng sau khi nghe đây là huynh trưởng của Thạch Hạo thì ngẩng đầu rồi nói.
"Là do ngươi không biết đó thôi, Hoang Thiên Đế - Thạch Hạo là người sở hữu Chí Tôn Cốt, thời thiếu niên thì hắn lại bị mẫu thân của Thạch Nghị bắt lại sau đó nàng cưỡng đoạt Chí Tôn Cốt trong người của y và cấy ghép lên người của Thạch Nghị, thế nên nếu nói đúng thì giữa cả hai là một mối thâm thù đại hận!"
Lâu chủ nghe vậy thì liền lắc đầu giải thích.
Khi mọi người nghe xong thì đều kinh ngạc vô cùng, bọn hắn không ngờ hai anh em này lại có thù hằn to lớn tới vậy!

Nhưng mà suy nghĩ lại một chút thì việc vì tu vi quyền lực mà huyết nhục tương tàn này cũng không phải là quá hiếm thấy, tại Già Thiên thế giới cũng có không ít chuyện tương tự, thế nên sau khi kinh ngạc một chút thì mọi người cũng dần trở về trạng thái bình thường.
"Có chuyện gì cứ nói!"
Sau khi giải thích xong thì Lưu Tiêu quay sang trả lời Thạch Nghị.
"Thạch Nghị: Lâu chủ nói là có thể tu bổ được vạn pháp, vậy không biết Tiên Thiên Chí Tôn Thuật có nằm trong vạn pháp này không lâu chủ?"
Thạch Nghị vừa hỏi một câu thì Lưu Tiêu đã biết được mục đích của tên này là gì rồi.
Trên người của Thạch Nghị được cấy ghép Tiên Thiên Chí Tôn Cốt của Thạch Hạo, đáng ra trong Chí Tôn Cốt có chứa đựng Thượng Thương Chi Thủ của Tiên Thiên Chí Tôn Thuật, nhưng bởi vì do cưỡng ép cấy ghép Chí Tôn Cốt không phải của mình nên hắn chỉ lấy được Thượng Thương Kiếp Quang Bảo Thuật mà thôi.
Tên Thạch Nghị này sau khi thấy lâu chủ liên tục chữa trị cho những công pháp khác dễ như trở bàn tay thì mới muốn thử hỏi xem không biết Tiên Thiên Chí Tôn Thuật có thể được chữa trị hay không.
"Ta đã nói là chữa trị được vạn pháp rồi thì đương nhiên Tiên Thiên Chí Tôn Thuật cũng không phải ngoại lệ, ngươi cứ việc yên tâm!"
Lưu Tiêu trả lời một cách thành thật, đối với cao thủ bình thường thì Tiên Thiên Chí Tôn Thuật là một Bảo Thuật tiên thiên, không có Chí Tôn Cốt thì không thể nào học được nên gần như không thể chữa trị.
Nhưng Vạn Cổ Chân Giải trong tay của Lưu Tiêu không nằm trong phạm trù đó, nó có thể nhìn thấy vô số Đại Đạo trong chư thiên, không cần Chí Tôn Cốt nó cũng có thể phá giải huyền bí trong Tiên Thiên Chí Tôn Thuật.
Câu trả lời này của lâu chủ khiến cho không ít người đang xem trực tiếp ngạc nhiên.
Chí Tôn Thuật có thể nói là một loại thiên phú tiên thiên, được lạc ấn vào trong Chí Tôn Cốt của Nhân Tộc!
Loại bí thuật này sinh ra từ Cốt Văn, trừ phi sở hữu Chí Tôn Cốt chứ nếu không thì ngay cả lĩnh ngộ cũng không được chứ nói gì tới việc chữa trị.
Nhưng lâu chủ lại biểu thị chuyện này là có thể, thậm chí qua thần sắc của hắn ta còn có thể thấy đối với Thiên Cơ Lâu chi chủ thì đây không phải là chuyện gì quá khó khăn cả.
"Thạch Nghị: Nếu như thế thì ta nguyện ý giao ra Kỳ Lân Bảo Thuật để đấu giá lần cơ hội này!"
Lời của lâu chủ vừa dứt thì Thạch Nghị lập tức lên tiếng với không chút do dự nào!
Đám Bất Hủ Vương của Dị Vực không ngờ rằng lại có người dám dùng Thập Hung Bảo Thuật ra để tranh giành cùng Hoang của Cửu Thiên Thập Địa kia!
"Ninh Xuyên: Các ngươi tranh đấu thì tranh đấu đi, mắc gì phải lấy Kỳ Lân Bảo Thuật của chúng ta để ra giá chứ!"

Lâu chủ còn chưa kịp phản ứng thì Lục Quan Vương – Ninh Xuyên đã nhảy ra trước rồi!

Chương 1045. Hai huynh đệ gặp nhau

Ngay cả Lưu Tiêu cũng không ngờ Thạch Nghị lại đưa ra cái giá lớn như vậy!

Trước đó Thạch Nghị mới vừa bị Thạch Hạo khiêu chiến báo thù, mém một chút nữa là đã bỏ mình nhưng may là được Trùng Đồng Chi Nữ cứu đi, đối với Thạch Hạo trên Thiên Đình thì từ đó không còn nghe gì về tin tức của Thạch Nghị nữa.

Không ngờ hiện tại Thạch Nghị không chỉ xuất hiện trở lại mà còn muốn tranh đoạt cơ hội quý giá vô cùng này, quả thật là khiến người khác khó mà tưởng tượng được.

Trong khu bình luận lúc này đã loạn thành một bầy rồi, không ai ngờ chỉ mới tới lần đấu giá thứ tư thôi mà đã cạnh tranh kịch liệt tới mức này rồi, không biết trong hai lọai Thập Hung Bảo Thuật này thì lâu chủ sẽ chọn loại nào đây!

Hiện tại trên Thiên Đình thì Thạch Hạo cũng cảm giác kinh ngạc vô cùng, hắn là người bất ngờ nhất khi thấy người xuất hiện và muốn tranh đoạt cơ hội này cùng hắn chính là Thạch Nghị!

"Sao tên này lại xuất hiện vào lúc nhạy cảm như thế này chứ?"

Thạch Hạo than nhẹ một cách bất đắc dĩ.

Thạch Nghị không chỉ chuẩn bị tâm lý dồn hết tất cả tài lực của bản thân ra để cướp cơ hội này từ tay Thạch Hạo mà hắn còn muốn chữa trị Tiên Thiên Chí Tôn Thuật đáng ra thuộc về Thạch Hạo nữa!

"Lần trước báo thù ngươi không chịu đuổi tận giết tuyệt hắn làm gì, để bây giờ hậu hoạn vô cùng đó thấy chưa!"

Thạch Bá Thiên lên tiếng một cách bất đắc dĩ.

"Không ngờ trên tay hắn lại sở hữu Kỳ Lân Bảo Thuật!"

Hỏa Lân Nhi cũng nhịn không được mà hiện lên vẻ kinh ngạc, Thập Hung Bảo Thuật không phải là thứ đơn giả cứ tìm là thấy đâu.

"Nhưng nếu muốn bàn thì với thiên tư trời sinh Trùng Đồng của Thạch Nghị thì dù không cần cấy ghép Chí Tôn Cốt của Thạch Hạo thì cũng có thể tạo dựng nên bá nghiệp của bản thân.

Lúc này tất cả sự chú ý đều chuyển lên người của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, hiện tại hai người ra giá cao nhất chính là Thạch Hạo cùng Thạch Nghị, coi như trên tay người khác có vật gì tốt thì chúng cũng sẽ để dành cho vòng tiếp theo.

Giờ đây tất cả mọi người chỉ cần chờ đợi xem rốt cuộc lâu chủ sẽ chọn ai trong hai người mà thôi.

"Lâu chủ, hiện tại đang có hai Thập Hung Bảo Thuật trước mặt, chúng ta

nên chọn thế nào bây giờ?"
Đám người trong Thiên Cơ Lâu vừa kích động nhưng cũng vừa bối rối, bọn hắn không ngờ rằng ngoại trừ Hoang Thiên Đế ra thì lại còn có người nguyện ý lấy Thập Hung Bảo Thuật để ra giá.
"Thần Hoàng Bảo Thuật thì thiên về Niết Bàn trọng sinh, Kỳ Lân Bảo Thuật thì Thần Tính phi phàm, cả hai đều là Thập Hung Bảo Thuật nên cũng không có phân chia cao thấp."
"Nhưng mà nếu dựa theo phương hướng tu hành của bốn người các ngươi thì Kỳ Lân Bảo Thuật rõ ràng là thích hợp hơn với các ngươi!"
Lâu chủ suy nghĩ một hồi sau đó nói một cách quả quyết.
Trừ phi Ngũ Sắc Thần Hoàng cũng là đệ tử Thiên Cơ Lâu còn nếu không thì thế nào cũng phải chọn Kỳ Lân Bảo Thuật, Thần Hoàng Bảo Thuật thường không thiên về những Thần Thông công phạt, nó thiên về lột xác trọng sinh ơn.
Theo đánh giá trong lòng của Lưu Tiêu thì trong Thập Hung Bảo Thuật thì ưu tiên đầu tiên sẽ là Cửu U Bảo Thuật cùng Thiên Giác Bảo Thuật, hai bộ Bảo Thuật này đều cuồng bạo vô song, bá đạo vô cùng, sức công phạt của nó là đứng đầu trong mười bộ Bảo Thuật.
Sau đó thì mới tới Chân Long Bảo Thuật cùng với Thảo Tự Kiếm Quyết, Lôi Đế Bảo Thuật.
Nhưng mà có một vài Bảo Thuật trong số này đã hoàn toàn thất truyền, hoặc cùng lắm thì chỉ truyền thừa cho một người mà thôi nên rất khó có người lấy ra để giao dịch.
Vào thời điểm hiện tại thì trên tay của Thạch Hạo cũng chỉ sở hữu bốn, năm loại Thập Hung Bảo Thuật mà thôi, đại đa số trong đó đều là Tàn Thiên.
Đây cũng là lý do mà Lưu Tiêu hoàn toàn không ngờ Thạch Hạo lại chạy ra để ra giá.
"Theo ta thì Kỳ Lân Bảo Thuật càng có giá trị hơn một tý, nếu như không có người nào tiếp tục thì lần cơ hội này sẽ thuộc về Thạch Nghị!"
Lưu Tiêu cũng không do dự quá lâu mà nhanh chóng quay sang màn ảnh rồi lên tiếng.
Giá cả hiện tại đã là một bản Thập Hung Bảo Thuật rồi, còn ai dám lên tiếng đưa ra giá cao hơn nữa đâu, nếu nói đúng thì chắc cũng chỉ có một mình Thạch Hạo là đủ sức cạnh tranh tiếp thôi.
Nếu như thật sự toàn lực đánh cược thì Thạch Hạo thân là Thiên Đình chi chủ, muốn thắng được Thạch Nghị cũng không phải là chuyện gì đó quá khó khăn, chỉ cần hắn lấy một vài Linh Dược, Tiên Căn mà bản thân cất giữ cộng thêm Thần Hoàng Bảo Thuật là được.
Nhưng lúc này Thạch Hạo lại do dự và không dám ra giá.
Đại đa số mọi người trên Thiên Đình đều biết rằng hai người Thạch Hạo cùng Thạch Nghị chính là anh em với nhau, nếu không phải là vì Chí Tôn Cốt thì cả hai thật sự không cần phải trở thành Tử Địch làm gì, thật sự không đáng!

“Thạch Hạo: Ta quyết định chờ lần sau, lâu chủ!”
Trải qua một lúc lâu sau thì Thạch Hạo mới nhắn một câu bỏ quyền.
Hiện tại không chỉ những người đang xem trực tiếp mà ngay cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu cũng giật mình liên tục.
“Tên Thạch Nghị này chiếm cơ duyên to lớn của Thạch Hạo nhưng y vẫn không muốn cạnh tranh à?”
Thánh Hoàng Tử khi thấy một màn này thì khó hiểu vô cùng.
“Với tính cách ghét ác như cừu, có thù tất báo của Thánh Hoàng Tử thì nếu hắn mà là Thạch Hạo, coi như hắn không tới mức truy sát Thạch Nghị tới chân trời góc biển thì một khi có cơ hội Thánh Hoàng Tử cũng sẽ dồn hết sức để đè chết Thạch Nghị!
Tuy nhiên nhìn dáng vẻ của Thạch Hạo thì có vẻ hắn không muốn tranh đoạt nữa.
“Đó dù sao cũng là anh em của hắn mà, máu mủ tình thâm!”
Khương Thái Hư lắc đầu, hắn nghĩ hắn có thể cảm nhận được tâm tình của Thạch Hạo.

Chương 1046. Độ khó của việc chữa trị Chí Tôn Thuật

Hiện tại nhờ Vạn Giới Video Thạch Hạo mới biết được tin tức Thạch Nghị còn sống, hắn giật mình còn không kịp chứ đừng nói gì là báo thù.
“Được, nếu đã như vậy thì lần cơ hội này thuộc về Thạch Nghị!”
Lưu Tiêu cũng không quan tâm gì về ân oán hay quyết định gì kia của hai anh em hắn, nói tóm lại là Thạch Hạo không ra giá nữa thì lần cơ hội này thuộc về Thạch Nghị.
“Thạch Nghị: Ta muốn lâu chủ chữa trị Tiên Thiên Chí Tôn Thuật – Thượng Thương Kiếp Quang!”
Quả nhiên giống với dự đoán của Lưu Tiêu cùng Thạch Hạo, sau khi bọn hắn nghe được Thạch Nghị hỏi thăm về Tiên Thiên Chí Tôn Thuật thì cả hai đã xác định được mục đính chính của Thạch Nghị là gì rồi.
Khu bình luận thấy thế thì cũng nổi lên sóng to gió lớn.
“Khi nãy là một trong Tam Đại Kiếm Quyết thời đại Thượng Cổ cùng với Thập Hung Bảo Thuật, hiện tại ngay cả Tiên Thiên Chí Tôn Thuật cũng xuất hiện rồi à, không lẽ tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này cường đại tới mức không công pháp nào là không thể chữa trị sao?”
“Tiên Thiên Chí Tôn Thuật không phải là thần công bình thường, đó chính là Thần Văn được khắc lên Tiên Thiên Chí Tôn Cốt, có thể nói bản chất của nó gần như đã trở thành một thiên phú tiên thiên, sao có thể chữa trị được chứ?”
“Ngay cả Tiên Kiếp Kiếm Quyết mà lâu chủ cũng có thể chữa trị được thì các ngươi còn lo gì nữa, bộ kiếm quyết đó đã thất truyền năm sáu mươi vạn năm rồi đó!”

Tất cả mọi người ai nấy đều nghị luận ầm ĩ, mọi người vẫn giữ một thái độ vô cùng hoài nghi và tò mò trước việc không biết tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này có thể chữa trị được Tiên Thiên Chí Tôn Thuật hay không.
Dù sao tính chất của Chí Tôn Thuật khác hoàn toàn với những môn thần công khác, từ xưa đến nay mọi người chỉ nghe một là sinh ra đã có, hai là cưỡng ép cấy ghép Tiên Thiên Chí Tôn Cốt vào người, chỉ hai loại người này mới có thể học tập Tiên Thiên Chí Tôn Thuật mà thôi, chưa từng nghe qua người ngoài nào có thể chữa trị hay bổ sung cả.
"Lâu chủ, Chí Tôn Thuật này rốt cuộc là thứ gì mà lại khiến cho không ít người chất vất ngươi như thế vậy lâu chủ?"
Đám người đứng trong Thiên Cơ Lâu khi thấy một màn này thì cũng nhịn không được mà cảm thấy kinh ngạc vô cùng, quay sang hỏi lâu chủ.
Đối với những người ở Già Thiên thế giới thì thiên phú tiên thiên cũng không phải là thứ gì quá hiếm thấy, nhưng mà Chí Tôn Cốt ở thế giới đó lại hơi chút khác biệt với những thể chất như Thái Cổ Thánh Thể ở thế giới này.
"Tiên Thiên Chí Tôn Thuật chính là một bảo thuật có nguồn gốc từ Tiên Thiên Chí Tôn Cốt, nó có phần tương tự như những thể chất đặc biệt ở thế giới này vậy, tại trong Tam Thiên Châu thì sẽ có vài thiên tài của Nhân Tộc vừa sinh ra sẽ sở hữu Chí Tôn Cốt!"
"Chí Tôn Cốt là xương cốt vừa sinh ra đã được khắc đầy Đạo Văn, có thể ban tặng cho người nắm giữ một loại tiên thiên kỳ thuật, bằng vào Kỳ Cốt Chi Thuật này thì chủ sở hữu nắm giữ một sức mạnh sánh với với Cổ Thần Thú, có thể nói nếu như nắm giữ Chí Tôn Cốt thì người này ít nhất cũng sẽ đạt tới cảnh giới Chí Tôn trong tương lai!"
Lâu chủ biết đám người này thắc mắc điều này cũng một lúc rồi nên từ từ phổ cập lại cho tất cả.
"Thì ra Tiên Thiên Chí Tôn Cốt này lại có công năng huyền bí và thần kỳ như thế này, khó trách khi xưa mẫu thân của Thạch Nghị lại nhẫn tâm móc Chí Tôn Cốt trong người Thạch Hạo ra để cấy ghép vào con trai của bà!"
Đông Phương Thái Nhất lúc này nhanh chóng mở miệng.
Nhân Ma Lão Gia Tử khi xưa cũng là một người hung ác, chuyên bắt ăn sống vô số Thái Cổ Vạn Tộc nên hắn coi việc này cũng không phải là thứ gì quá ác độc.
Dù sao người không vì mình trời tru đất diệt, huống chi nàng vẫn là một người mẹ, nàng chỉ muốn con của mình hơn người mà thôi.
"Nhưng mà thiên phú được ban cho từ khi sinh ra còn lại được cấy ghép vào người khác sao, việc này ta chưa từng nghe nói bao giờ!"
Cái Cửu U lên tiếng một cách tò mò!
"Bởi vì Chí Tôn Cốt không giống với những thể chất ở thế giới này, tuy nó là một thiên phú trời sinh nhưng nó chỉ là một bộ xương mà thôi, trên lý luận thì chỉ cần đổi bộ xương đó vào bất kỳ một người nào khác thì đều có thể để cho người đó nắm giữ thiên phú này, nhưng việc này cũng có nguy hiểm nhất định!"

Lâu chủ gật đầu giải thích.
Chí Tôn Thuật được sinh ra trên Chí Tôn Cốt, nếu nói một cách khác thì chỉ người mang Chí Tôn Cốt mới có thể lĩnh ngộ và hiểu cách vận hành của bộ Bảo Thuật này.
Thế nên từ trước đến nay chỉ có hai loại Chí Tôn Thuật chính là hoàn chỉnh là thiếu sót, chưa bao giờ có trường hợp bổ sung hay tối ưu gì cả.
Dựa theo quy tắc thì muốn chữa trị cho Chí Tôn Thuật thì người chữa trị phải moi Chí Tôn Cốt ra để nghiên cứu thấy triệt hoàn toàn huyền bí trong đó, xong rồi sau khi có đầy đủ lý giải về Chí Tôn Thuật thì mới có thể chữa trị được.
Đây cũng là lý do dù đám người đã chứng kiến qua ba màn chữa trị ba bộ thần công vô cùng rung động nhưng vẫn có người không tin Lưu Tiêu có thể thật sự chữa trị được Chí Tôn Thuật!
"Chí Tôn Cốt dù sao cũng là xương cốt của một người, moi ra cấy ghép lên một người khác thì ảnh hưởng tới sau này cũng rất lớn phải không?
Thanh Đế lúc này nghĩ tới một khả năng nào đó xong rồi lên tiếng.
Vào lúc nhỏ Thạch Hạo bị mẫu thân của Thạch Nghị lấy đi xương cốt để cấy ghép vào con trai, chắc chắn lúc ấy bà ta cũng sẽ không sử dụng thủ đoạn nhẹ nhàng gì để lấy Chí Tôn Cốt rồi, tình cảnh lúc ấy của Thạch Hạo phải nói là cửu tử nhất sinh!
"Lấy Chí Tôn Cốt cấy ghép vào người khác đối với người bị lấy hay người bị cấy ghép đều là nguy hiểm to lớn, nhất là đối với người ban đầu nắm giữ Chí Tôn Cốt, người này rất có thể sẽ suy yếu tới mức chí tử.
Lời của lâu chủ vừa dứt thì mọi người trong Thiên Cơ Lâu không có cảm tình gì với tên Thạch Nghị này.
Dù sao hắn cũng là anh của Thạch Hạo, không chỉ không chiếu cố em trai mình mà lại còn làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như vậy nữa, dù đặt việc này ở bất kỳ thế giới nào thì đây cũng là một việc khiến người khác hổ thẹn.
"Ban đầu Kỳ Thuật Chí Tôn Cốt ban tặng cho Thạch Hạo chính là Thượng Thương Chi Thủ, sau khi phát động thì có thể dẫn phát Thần Quang từ trời xanh hóa thành một bàn tay tấn công địch nhân, uy lực nó ngang với Tiên Kiếp mà tu sĩ gặp phải, vô cùng kinh khủng!"
Khi này Lưu Tiêu mới lấy Thượng Thương Kiếp Quang cùng Tàn Thiên của Kỳ Lân Bảo Thuật từ Vạn Giới Video ra ngoài!

Chương 1047. Uy lực của Vạn Cổ Chân Giải

Đến lần đấu giá thứ tư này thì Lưu Tiêu đã đạt được Kỳ Lân Bảo Thuật cùng Chân Long Bảo Thuật, cộng thêm Cô Chi Bảo Thuật trước kia nữa thì hắn đã đạt được ba loại Bảo Thuật hoàn chỉnh trong cả mười.
"Hiện tại bắt đầu chữa trị!"

Vô số Phù Văn tiếp tục lơ lửng trên tay Lưu Tiêu, nhưng lần này khác ở chỗ có một phần thì bay vào Thần Thức của hắn còn đa số thì vẫn lơ lửng trên tay.
Bộ công pháp này khác biệt rất nhiều so với ba bộ công pháp trước, trên đó không có sở hữu Phù Văn bình thường mà lại là những đường vân quái dị cực độ, giống như một ký hiệu kỳ quái hơn là chữ viết.
Đây chính là những phù văn được khắc trên Tiên Thiên Chí Tôn Cốt khi vừa mới được sinh ra, mắt thường nhìn thì chắc chắn sẽ không thể nào hiểu được, chỉ có những người thân mang Chí Tôn Cốt thì mới có thể cảm ứng được mà thôi.
Thạch Nghị cũng biết độ khó khi chữa trị Chí Tôn Thuật lớn ra sao, quả thật là xưa nay chưa từng có, nếu như không phải do hắn chính mắt nhìn thấy Lưu Tiêu chữa trị ba bộ thần công khi nãy một cách cực kỳ dễ dàng thì hắn cũng sẽ không chịu nguy hiểm mà nhờ Lưu Tiêu chữa trị Chí Tôn Thuật đâu.
Đây là còn chưa nói tới việc người cạnh tranh trực tiếp với hắn khi nãy còn là Thạch Hạo nữa, từ trận đánh ở Hư Thần Giới với Thạch Hạo thì cả hai đã không còn gặp mặt nhau nữa.
Tại Hư Thần Giới hắn bị Thạch Hạo đuổi giết, đáng ra là đã đạo vẫn thân vong rồi nhưng may mà được một vị Thần Nữ Trùng Đồng từ thượng cổ cứu về Thượng Giới, dần dần hắn cũng dựa vào thiên phú Trùng Đồng của mình để trở về đỉnh phong!
Nếu nói đúng thì suy nghĩ và tình cảm của hắn đối với Thạch Hạo vô cùng phức tạp.
Khi thấy lâu chủ bắt đầu chữa trị Chí Tôn Thuật thì hắn trở nên cực kỳ chăm chú, thật ra trong lòng hắn vẫn không chắc Thiên Cơ Lâu chi chủ có làm được việc gần như là bất khả thi này không.
Hai bàn tay của lâu chủ mở ra, những Phù Văn đang trôi nổi kia nhanh chóng tụ lại và nương theo sức mạnh Vạn Cổ Chân Giải tỏa ra/
Một luồng Thần Uy vô thượng xuất hiện sau lưng Lưu Tiêu, cảm giác như đó là một thế giới thần bí đang mở cửa sẵn vậy, quái dị tới cực điểm!
Cỗ Thần Uy không thuộc về thiên địa này khiến cho tất cả mọi người đang có mặt trong Thiên Cơ Lâu đều đổ mồ hôi lạnh, có vài thanh Đế Binh đều tự động bay ra hộ chủ!
"Tốt, Thượng Thương Chi Chủ này quả thật là quá cường đại, mặc dù khí thế nó tỏa ra khác hoàn toàn với Đế Uy nhưng uy lực lại không thấp hơn tý nào!"
Thanh Đế thấy một màn này thì hưng phấn liên tục, trong lòng như phất cờ hò reo.
Những người còn lại trong Thiên Cơ Lâu do không có Đạo Tâm đánh khắp thiên hạ vô địch thủ như Thanh Đế nên chỉ lộ ra bộ dáng đề phòng tới cực độ.
Vạn Cổ Chân Giải phát ra một luồng năng lượng thần bí, luồng năng lượng này dọc theo Ngũ Sắc Thần Quang sau đó dần biến hình trong không trung,

chỉ trong một thời gian ngắn thì một khối Chí Tôn Cốt hư vô bỗng xuất hiện trên đầu của Lưu Tiêu!
Khối Chí Tôn Cốt này rõ ràng là một thứ hư vô được tạo ra từ Thần Quang nhưng Phù Văn Thượng Thương Chi Thủ được khắc trên nó là đồ thật, hiện tại thứ này không khác gì bản gốc cả.
Bên trong Vạn Cổ Chân Giải ẩn chứa tất cả Đại Đạo Bản Nguyên trên khắp Chư Thiên Vạn Giới, trong đó đương nhiên cũng có Hoàn Mỹ thế giới rồi.
Nếu dựa trên lý luận thì Thượng Thương Chi Thủ này, hoặc có thể nói là tất cả những Chí Tôn Thuật có thể xuất hiện trên Chí Tôn Cốt đều tồn tại trong Vạn Cổ Chân Giải, thế nên nếu Lưu Tiêu muốn thì hắn có thể dựa trên đây để tạo ra một khối Chí Tôn Cốt hoàn toàn mới cũng được.
Một khi khối Chí Tôn Cốt này được tạo ra thì mọi việc trở nên đơn giản hơn rất nhiều rồi, Thượng Thương Chi Thủ này đang dần dần tự bù đắp và diễn biến trên Chí Tôn Cốt, chỉ trong chớp mắt những đường vân khó hiểu đã lan ra đầy Chí Tôn Cốt.
Khi chữa trị gần xong thì Chí Tôn Cốt hiện nay có hình dạng không khác gì so với Chí Tôn Cốt khi xưa trong người của Thạch Hạo cả.
Thao tác này trực tiếp khiến cho tất cả mọi người đang quan sát trực tiếp đều há hốc mồm kinh ngạc, không ai ngờ rằng lâu chủ sẽ dùng cách này để chữa trị Chí Tôn Thuật cả!
Nhất là Thạch Hạo trên Thiên Đình cùng với Thạch Nghị tại Thượng Giới, hai người bọn hắn một người là chủ cũ của Chí Tôn Cốt, người là người sở hữu hiện tại của Chí Tôn Cốt, cả hai hoàn toàn có thể nhìn hiểu được những đường vân phức tạp trong màn hình kia.
"Lần này lâu chủ lại sử dụng một Thần Thông thần bí nào đó để mô phỏng hoàn hảo Chí Tôn Cốt, thứ này thậm chí còn qua mặt được Chí Tôn Thuật nữa chứ, vì thế nó mới chạy lên đó lên để tự động bù đắp lại!"
Gương mặt Thạch Hạo hiện đầy vẻ không thể tin!
Thượng Thương Chi Thủ này đã từng thuộc về hắn nên hắn biết rõ uy lực của Chí Tôn Thuật cường đại ra sao!
Hiện tại sau khi lâu chủ thao tác một chút thì Chí Tôn Thuật cường đại đó đã tự mình bổ sung hoàn tất luôn rồi, quả thật là quá khó tin!
Trong mắt của Thạch Nghị đương nhiên cũng là bất ngờ liên tục rồi!
Hắn chưa hề nghĩ tới có người nào lại sử dụng được phương pháp này để hoàn thiện Chí Tôn Thuật, nhưng sự thật là có người thật sự làm được.
Do trong người sở hữu Chí Tôn Cốt nên Thạch Nghị hoàn toàn có thể xem hiểu được tất cả những biến hóa của các phù văn khó hiểu trên màn hình kia.
Chỉ trong một thời gian rất ngắn thôi thì Chí Tôn Thuật này đã tự bổ sung hoàn tất rồi, trên Chí Tôn Cốt hư ảo kia lúc này đã khắc đầy đường vân khó hiểu, Lưu Tiêu thu Chí Tôn Cốt lại sau đó tách phù văn ra một bên!

Chương 1048. Chư đế tranh giành

"Đã chữa trị thành công cho Chí Tôn Thuật, sau khi nhận lại thì ngươi có thể thí nghiệm thử xem!"
Lưu Tiêu lúc này gương mặt thoải mái sau đó trả lại Chí Tôn Thuật – Thượng Thương Chi Thủ lại cho Thạch Nghị, đồng thời lúc đó hắn cũng đã ghi nhớ hết toàn bộ công pháp này vào lòng.
"Lại có người dù không sở hữu Chí Tôn Cốt nhưng lại có thể chữa trị Chí Tôn Thuật ư, hơn nữa cách làm lại còn vô cùng kỳ diệu nữa chứ, quả thật là được mở rộng tầm mắt rồi!"
"Sao Thiên Cơ Lâu chi chủ lại có thể nghĩ ra được cách tạo ra một Chí Tôn Cốt sau đó để Chí Tôn Phù Văn tự chữa trị chứ, quan trọng là sao hắn có thể tạo ra được một Chí Tôn Cốt giống tới mức lừa được cả Chí Tôn Thuật!"
"Thủ đoạn chế tạo Chí Tôn Cốt giống y như thật này quả là thần kỳ, sợ rằng ngay cả những đại năng Tiên Vương cũng không thể làm được việc này! Đến cùng Thiên Cơ Lâu chi chủ là thần thánh phương nào thế?"
Mọi người trong khu bình luận đều sôi trào hết cả lên, đám người ai nấy cũng hô to thần kỳ, chưa ai từng nhìn thấy một thủ đoạn nào huyền ảo được như cái lâu chủ vừa làm cả, ngay cả những đại năng Tiên Vương từ các giới vực cũng được mở rộng tầm mắt!

"Ngay cả Chí Tôn Cốt mà lâu chủ cũng có thể mô phỏng ra y như thật bằng thần thông, có khi nào bản thân hắn đã nắm giữ Bản Nguyên của Chí Tôn Thuật rồi nên mới làm được việc vừa rồi không?"
Liễu Thần sau khi lĩnh ngộ được toàn bộ Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công xong thì quay lại phòng trực tiếp, cũng đúng lúc thấy được một màn Thiên Cơ Lâu chi chủ chữa trị cho Chí Tôn Thuật nên đưa ra suy đoán.
Từ đầu tới cuối nàng đều tin rằng lâu chủ có bản lĩnh chữa trị được Chí Tôn Thuật, nhưng cách mà lâu chủ thật hiện điều đó lại khiến nàng giật mình không thôi.
"Tại các giới vực trên Thượng Giới vẫn còn tồn tại một cao thủ như thế nào sao? Người này không ở Cửu Thiên Thập Địa, không ở Tiên Vực, không lẽ hắn đang ẩn nấp ở trong Giới Hải sao?"
Đám Bất Hủ Vương tại Dị Vực nhanh chóng suy đoán vị trí của Thiên Cơ Lâu chi chủ.
Từ trước đến nay Dị Vực đều giữ trạng thái áp chế đối với Cửu Thiên Thập Địa, nhất là áp chế bằng số lượng Bất Hủ Vương.
May mà tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này không đứng ở phe của Cửu Thiên Thập Địa, nếu không thì quả thật đây là một ác mộng!
Hiện tại Thạch Nghị cũng đã nhận lại được Chí Tôn Thuật từ Vạn Giới Video, hắn nhanh chóng thu hồi nó vào trong Chí Tôn Cốt của bản thân.
Qua một thời gian thì Chí Tôn Cốt trong người hắn lại một lần nữa tỏa ra sức sống vô hạn!

Một khi Thần Thông trong Chí Tôn Cốt được hoàn thiên hoàn toàn thì như có Lôi Kiếp giáng lâm từ trời xanh, một Thần Quang không thể trình bày bằng lời nói nhanh chóng tụ lại, uy lực đương nhiên là mạnh hơn Thượng Thương Kiếp Quang khi xưa cua hắn!
"Thượng Thương Chi Thủ, quả nhiên Thần Thông này là sử dụng Đại Đạo Chi Lực để ngưng tụ Thần Phạt, hiện tại công thêm Ky Lân Bộ cùng Thần Uy của Trùng Đồng thì siêu việt đỉnh phong là điều sớm hay muộn mà thôi!"
Thạch Nghị khi này bắt đầu lấy lại tự tin của mình, thật ra do vốn là Tiên Thiên Trùng Đồng nên hắn đã là một thiên tài khó tìm rồi, dù không có Chí Tôn Cốt hắn cũng sẽ tấn thăng lên được Tiên Vương!
Hiện tại công thêm Chí Tôn Cốt được bù đắp hoàn thiện nữa nên thiên tư lại càng trở nên kinh người hơn!
"Thạch Nghị: Lâu chủ quả nhiên là Thần Uy bất phàm, Thạch Nghị ta không biết cảm tạ sao cho hết!"
"Thạch Nghị: Chí Tôn Thuật cùng Chí Tôn Cốt đều đã hoàn thiện, nếu như ngày sau ta có thể trở lại thời kỳ đỉnh phong thì ta sẽ thiếu lâu chủ một nhân tình lớn!"
Thạch Nghị lúc này cũng kích động không thôi, hắn nhanh chóng nhắn trong khu bình luận.
Mặc dù trong phòng trực tiếp này có không ít các đại năng Tiên Vương lai lịch không nhỏ, ngay cả các Tiên Vương đỉnh phong, Chuẩn Tiên Đế cũng không ít nhưng Thạch Nghị vẫn có tư cách nói ra những lời có khí phách như vậy!
Chỉ riêng Tiên Thiên Trùng Đồng thôi thì Thạch Nghị đã sở hữu thiên tư không thua kém gì Thạch Hạo rồi!
Sau khi mọi người nhìn thấy bình luận của Thạch Nghị thì ai nấy đều khiếp sợ không thôi!
Danh tiếng của Thiên Cơ Lâu chi chủ lúc này đã trở nên vô cùng thần bí khó lường, càng lúc càng lan xa ra, thậm chí còn có người không dám suy đoán Thiên Cơ Lâu rốt cuộc là thế lực ra sao nữa.
Ngay cả Giới Hải, Thiên Đình, Hắc Ám Thiên Đình cùng nhiều cường giả đỉnh phong từ các nơi cũng lộ ra thần sắc kiêng dè không thôi.
"Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này có Thần Thông quỷ dị, cho dù là ba người chúng ta cũng chưa chắc làm được!"
Tại Hắc Ám Thiên Đình thì Hồng Đế lộ ra vẻ mặt sợ hãi, không dám coi thường Thiên Cơ Lâu chi chủ nữa.
…
"Cơ hội này thật sự quá quý giá, ngay cả ta cũng nhịn không được mà lao vào tranh giành!"
Vũ Đế hiện tại cũng có chút không kiềm chế được bản thân rồi.
Trên tay hắn thật sự cũng có một vài Thượng Cổ Bí Thuật được truyền thừa từ Tiền Tiên Cổ, nhưng chỉ là Tàn Thiên.
Nếu như hắn có thể nhờ Thiên Cơ Lâu chi chủ bù đắp những Thần Thông

vô thượng đó thì thực lực của hắn có thể tăng cao một bước lớn đấy.
"Đừng nói những lời ngu ngốc nữa, một khi người nhắn vào khu bình luận thì ngươi nghĩ Diệt Thế Lão Nhân cùng Thương Đế sẽ nghĩ như thế nào?"
Hồng Đế lắc đầu sau đó nhắc nhở Vũ Đế.
Nơi đây bây giờ chỉ có hắn vùng Vũ Đế mà thôi, Thương Đế không có ở đây, Diệt Thế Lão Nhân thì không biết đã đi đâu rồi.
Nhưng có thể chắc chắn một điều là cả hai người kia đều đang có mặt trong phòng trực tiếp này.
Nói thực thì tới được tu vi như bọn hắn thì trừ phi một công pháp hay Thần Thông gì đặc biệt kinh khủng lắm, chứ nếu không thì cũng không có quá nhiều công dụng đối với bọn hắn.
Đến cảnh giới Chuẩn Tiên Đế thì đa số Đạo Pháp, Kinh Văn đã sớm dung nhập vào Đạo của bản thân rồi, những thứ đó đã dần trở thành một phần của thân thể, thế nên mới gọi đây là cảnh giới cực hạn của Pháp Tắc Chi Lực!

Chương 1049. Hạt giống của Bất Tử Thần Thụ

Thế nên mười cơ hội chữa trị công pháp này của Thiên Cơ Lâu chi chủ không quá quan trọng với bọn hắn tới vậy.
Đối với những đại năng như bọn hắn thì quan trọng nhất là sau khi trải qua mười cơ hội này thì không bỗng nhiên xuất hiện một đại năng Chuẩn Tiên Đế là được rồi.
Từ xưa đến nay thì Đế Lộc cực kỳ khó đi, bất kỳ ai bước lên thì đều phải chuẩn bị tinh thần cửu tử nhất sinh, dù qua nhiều thời đại khác nhau thì cường giả có thể xâm nhập Đế Lộ cũng không có mấy.
Dù cho là Thạch Hạo thì trong nguyên tác khi y xâm nhập Đế Lộ cũng tốn không biết bao nhiêu tâm kế, vô số lần mém nữa bỏ mình mới có thể thành tựu được Chuẩn Tiên Đế.
Đối với Hắc Ám Tam Đế bọn hắn mà nói thì thứ bọn hắn lo lắng chính là tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này trợ giúp một tên Tiên Vương đỉnh phong nào đấy để hắn đột phá lên Chuẩn Tiên Đế!
"Tam Tiên Vương của Giới Hải kia vẫn còn một khoảng cách khá lớn đối với Đế Lộ, có tên còn không thể nào tấn thăng Chuẩn Tiên Đế được nữa, không cần lo lắng quá nhiều!"
Hắc Ám Tam Đế thật sự hiểu rõ về Tam Tiên V ương của Giới Hải, có thể nói bọn hắn nhìn chằm chằm vào tất cả những cao thủ có hy vọng đặt chân lên Đế Lộ.
"Tên Hoang của Cửu Thiên Thập Địa kia cùng Liễu Thần không biết ở đâu thì sao?"
Hồng Đế lạnh giọng lên tiếng.
Hiện tại Thiên Đình Chi Chủ - Thạch Hạo thân mang nhiều loại Thập Hung

Bảo Thuật, tư chất của bản thân cũng vô cùng kinh người.
Hơn nữa vẫn còn Tổ Tế Linh – Liễu Thần mà hôm trước lâu chủ nói rằng vẫn còn sống nữa!
"Bọn hắn còn cách Tiên Đế rất xa!"
Vũ Đế hoàn toàn không thèm ngó tới Thạch Hạo, hắn chỉ hơi coi trọng Liễu Thần một ít thôi.
Mà hiện tại mọi người xem trong phòng trực tiếp này đều vô cùng kích động, sau khi Tiên Thiên Chí Tôn Thuật được chữa trị hoàn tất thì có thể nói tiêu đề Chữa Trị Chư Thiên Vạn Pháp là danh xứng với thật!
Dù cho trước đây có người dám nghi vấn thì sau khi thấy ngay cả Chí Tôn Thuật lâu chủ cũng có thể chữa trị thì chắc chắn cũng không lên tiếng làm gì cho mất mặt.
"Ngay cả Chí Tôn Thuật được sinh ra từ Chí Tôn Cốt mà cũng có thể được chữa trị sao, đây quả thật là quá huyền ảo rồi!"
"Quả không hổ danh là vạn pháp đều thông! Không ngờ Thiên Cơ Lâu chi chủ lại có thể làm được chuyện này!"
"Rốt cuộc Thiên Cơ Lâu chi chủ là đại năng phương nào thế, không lẽ hắn là một đại năng ẩn thế trên Tiên Vực sao?"
Hiện tại mọi người đều đang nhanh chóng suy đoán thân phận thật sự của lâu chủ Thiên Cơ Lâu, dù vị đại năng này đang ẩn nấp ở giới vực nào thì sự cân bằng lâu nay đều sẽ bị phá tan!
"Cơ hội lần thứ tư cũng đã kết thúc, giờ hiện tại chuẩn bị bắt đầu cuộc đấu giá thứ năm thôi!"
Khi này Lưu Tiêu vẫn bảo trì sự bình tĩnh vốn có của mình!
Hắn quay sang nói với những người đang xem trực tiếp với dáng vẻ từ tốn!
Thượng Thương Chi Thủ có uy lực cùng lực chấn nhiếp vô cùng lớn, nhưng dù sao nó cũng là một Thần Thông đơn độc mà thôi.
Theo suy nghĩ của lâu chủ thì bản Chí Tôn Thuật thứ ba của Thạch Hạo.
Đệ Tam Chí Tôn Thuật của Thạch Hạo có công hiệu giống như Bí tự "Giai" vậy, mặc dù không phải là một công pháp chém giết nghịch thiên gì nhưng lại có thể khiến cho tiềm năng của cơ thể người tăng cao lên gấp mười mấy lần!
Sau khi nghe lâu chủ nói sắp bắt đầu lần đấu giá thứ năm thì mọi người dần dần sẵn sàng.
Những đại năng trên tay mang theo nhiều tài lực thì đều chuẩn bị đợi trả giá, mà những tu sĩ bình thường khác thì ngồi xem kịch vui là được rồi.
"Nếu như thuận lợi thì đoán chừng tiếp theo lâu chủ sẽ thu được thêm từ hai tới ba môn Thập Hung Bảo Thuật nữa!"
Các cao thủ trong Thiên Cơ Lâu cũng lên tiếng,
Nhất là các đệ tử của Thiên Cơ Lâu, bọn hắn cực kỳ chú ý tới lần đấu giá này của lâu chủ.
Dù sao ban đầu lâu chủ cũng đã từng nói rồi, những công pháp thần công này đều sẽ chuẩn bị cho bọn hắn.
Hiện tại chỉ vừa đến lần thứ tư thôi mà lâu chủ đã thu hoạch được nhiều

loại thần công cộng thêm hai bản Thập Hung Bảo Thuật nữa.
“Dự đoán của ngươi sao ít thế, nếu theo ta thì ít nhất lâu chủ cũng sẽ có thêm được bốn bản Thập Hung Bảo Thuật nữa!”
Vương Đằng khi này lập tức lên tiếng đầy khinh thường.
“Thượng Cổ Kim Ô Vương: Lâu chủ, ta nguyện ý ra giá Kim Ô Huyết!”
“Tử Nhật Thiên Quân: Thượng Cổ Kim Ô Huyết thì tính là gì chứ, ta ra giá Hồng Mông Tử Khí Chủng lâu chủ!”
“Trích Tiên: Ta ra giá Âm Dương Tiên Chủng! Lâu chủ ngươi có kiến thức rộng rãi nên chắc ngươi cũng biết rõ giá trị của thứ này chứ!”
Những đại năng Tiên Vương kia còn chưa kịp mở miệng thì vô số người đã lên tiếng bắt đầu đấu giá rồi.
So với bốn lần đấu giá trước thì lần này bọn hắn biết rõ lâu chủ sẽ ưu tiên những thứ gì hơn nên đại đa số đều là những Chí Bảo kỳ diệu hoặc là những Tiên Chủng, Thần Thụ.
Nếu như so sánh những Tiên Khí Công Pháp với các Tiên Vương kia thì bọn hắn thua chứ nếu so về những vật liệu quý hiếm thì bọn hắn còn có thể liều một phen.
“Bàn Vương: Lâu chủ, ta lấy một viên Bất Tử Bàn Đào, chắc chắn với số lượng Vạn Vật Thổ khi nãy của lâu chủ thì ngươi hoàn toàn có thể trồng được một cây bàn đào nhỏ ra đó, thứ này còn tốt hơn Hồng Mông Tử Khí nữa!:
Trong lúc mọi người đang cạnh tranh kịch liệt thì bỗng một Tiên Vương tên Bàn Vương lên tiếng, lời này khiến không ít người lập tức trầm mặc!
“Tên Bàn Vương này thật độc ác!”
Các phương cao thủ, Tử Nhật Thiên Quân, Thượng Cổ Kim Ô Vương, Trích Tiên đều trăm miệng một lời!
Bàn Vương thật sự là không làm theo kịch bản gì cả, vừa ra tay liền lấy ra hạt giống của Bất Tử Bàn Đào Thụ!
Nếu như hắn chỉ lấy ra một viên Bất Tử Bàn Đào thì cũng không nói gì, nhưng nếu như là hạt giống của Bất Tử Bàn Đào Thụ thì khác.

Chương 1050. Bất Tử Bàn Đào Thụ

Bất Tử Bàn Đào Thụ chính là một trong những Bất Tử Thần Dược Thụ hiếm có tại Thượng Giới, Bàn Vương cũng là một Bất Tử Thần Dược tu luyện thành người đó!
Hiện tại hắn ra giá không phải là một viên Bất Tử Bàn Đào ăn xong là hết, mà giá hắn đưa ra chính là hạt giống của Bất Tử Bàn Đào Thụ.
Hạt giống này tuy nhỏ nhưng nó có ý nghĩa khác biệt hoàn toàn với Bất Tử Bàn Đào, Bất Tử Bàn Đào tuy quý hiếm nhưng ăn rồi sẽ hết, nhưng một khi trồng ra Bất Tử Bàn Đào Thụ thì sẽ có vô số Bất Tử Bàn Đào!
Thế nên ở một góc độ nào đó thì thứ này có giá trị hơn hẳn những Tiên Chủng mà mọi người ra giá nãy giờ!
“Kim Sắc Cổ Đằng: Từ từ đã lâu chủ! Ta cũng có thể ra giá hạt giống của

Thái Dương Thần Đằng!"
"Bồ Ma: Ta nguyện ý đưa ra hạt giống của Bồ Ma Thụ!"
Có Bàn Vương dẫn đầu nên vô số các đại năng đều nhanh chóng đưa những hạt giống của các Thần Thụ ra.
Thái Dương Thần Đằng, Bồ Ma Thụ, đây đều là những thực vực thần kỳ trong Tam Thiên Châu, bên trong ẩn chứa Thần Thông, nuôi lâu sẽ sinh ra linh trí!
Trong số những thứ này thì sau khi huyễn hóa ra hình người thì Bồ Ma Thụ sẽ có tu vi cao nhất, bản thân của Bồ Ma chính là một gốc Bồ Ma Thụ biến hóa thành hình người, hắn chính là một trong những Bất Hủ Vương tại Dị Vực.
"Lâu chủ, Bất Tử Bàn Đào Thụ này không lẽ là Bất Tử Thần Dược tại Thượng Giới mà ngươi nói sao?"
Hiện tại trong Thiên Cơ Lâu thì đám đệ tử nhanh chóng lên tiếng hỏi lâu chủ.
Mặc dù Bất Tử Thần Dược trong Già Thiên thế giới cũng không ít nhưng lâu chủ cũng đã từng nói rồi, Bất Tử Thần Dược tại Thượng Gới có công năng cường hãn hơn Bất Tử Thần Dược ở thế giới này nhiều!
Nếu như thật sự có thể cấy ghép và nuôi trồng được một gốc Bất Tử Thần Dược Thụ đến từ Thượng Giới thì sau này không cần tìm nữa rồi!
"Đúng thế, bản thân ta đã từng nói qua Bàn Vương là ai rồi, đây chính là gốc Bất Tử Thần Dược đầu tiên tự chặt đứt dược tính của bản thân để tu luyện, là một cường giả cảnh giới Tiên Vương."
Lâu chủ gật đầu, xuất thân của Thanh Đế mặc dù hiếm thấy nhưng cũng không phải là chưa từng có tiền lệ.
Trước khi Thanh Đế xuất hiện thì đã có một gốc Bất Tử Thần Dược khác đặt chân vào được con đường tu luyện, đó chính là Bàn Vương.
"Thì ra trước khi Hỗn Độn Thanh Liên thì đã có một tiền bối đi trên con đường này rồi sao!"
Thanh Đế hiện tại vô cùng kính ngưỡng vị tiền bối Bàn Vương kia, những người đang tranh giành tại khu bình luận kia nói thế nào đều là những tiền bối tồn tại từ mấy ngàn vạn năm trước, bọn hắn cùng lắm chỉ là vãn bối mà thôi.
"Thật đáng tiếc, nếu có cơ hội gặp mặt thì tiên tổ ngươi chắc chắn sẽ có nhiều đều để tâm tình với vị tiền bối Bàn Vương này lắm đây!"
Nhan Như Ngọc cũng cười nhẹ rồi lên tiếng.
Từ sau khi tìm được Thanh Đế thì nàng cũng không phiêu bạt và bôn ba khắp phía ữa, bộ dạng lạnh lùng khi xưa cũng biến mất mà thay bằng một dáng điệu ôn hòa hơn.
"Nhưng mà nếu dựa theo cái giá trước mặt thì giá trị của Bồ Ma Thụ khá là bất phàm, dù sao nó cũng là Ma Thực đứng đầu trong Tam Thiên Châu, tại Thượng Giới còn có danh xưng là Trớ Chú Ma Tu, chỉ cần một viên Ma Thực là có thể tu luyện tới Tiên Vương!"
"Bởi vì có Đạo Hạnh vô thượng nên gốc Bồ Ma Thụ này cũng sẽ mạnh hơn

bình thường rất nhiều!"
Lưu Tiêu vẫn cảm thấy hơi do dự giữa Bất Tử Bàn Đào Thụ cùng Bồ Ma Thụ một tý, dù sao nếu thiên về trái cây để thăng công lực thì hắn đã có Nguyên Tố Thiên Thần Thụ rồi.
Vào lúc Lưu Tiêu vẫn đang do dự thì lại có người bắt đầu ra giá tại khu bình luận, không ai chịu yên tĩnh.
"Thạch Hạo: Ta vẫn ra cái giá cũ, Tàn Thiên của Thần Hoàng Bảo Thuật!"
"Vương Trường Sinh: Không biết Bình Loạn Quyết có thể giành được cơ hội này hay không?"
"Hỏa Tộc Thánh Vương: Ta có Dục Hỏa, Tầm Hỏa, Tế Hỏa tam pháp, đây chính là tuyệt học của Hỏa Đạo, mong lâu chủ vui lòng nhận lấy!"
"An Lan: Ta quyết định ra giá An Lan Chi Thương!"
Hiện tại đại năng của các phương đều gần như điên lên hết cả rồi, dù có người đã ra giá là Bất Tử Bàn Đạo Thụ cùng Bồ Ma Thụ nhưng không ai chịu nhường ai cả.
Không chỉ có Thập Hung Bảo Thuật mà ngay cả Bình Loạn Quyết cùng nhiều loại tuyệt học khác cũng nhanh chóng xuất hiện, bất ngờ nhất vẫn là An Lan Chi Thương của An Lan!
Hiện tại ai cũng biết bản lĩnh của lâu chủ là hoàn toàn có thật, không cần biết công pháp đó có cổ lão hay khó khăn ra sao thì chỉ cần có một tý Tàn Thiên thì lâu chủ cũng sẽ tu bổ được.
Loại cơ hội này có thể nói là ngàn năm một thuở, đó là còn chưa nói tới cuộc đấu giá này đã gần qua hơn một nửa rồi!
Nếu tiếp tục quan sát thì sợ rằng dù một cơ hội cũng không có chứ đừng nói là cái khác!
Hiện tại vô số đồ tốt hiên lên trước mặt Lưu Tiêu, hắn chỉ cần chọn lựa mà thôi, tuy nhiên điều này cũng vô cùng khó khăn.
Bình Loạn Quyết thật sự là một trong Tam Đại Kiếm Quyết thượng cổ, mà Thần Hoàng Bảo Thuật thì cũng là một trong Thập Hung Bảo Thuật, bất kỳ cái nào đều là những công pháp vô cùng cường đại cả!
Nhưng Bất Tử Bàn Đào Thụ cùng Bồ Ma Thụ cũng vô cùng mê người, hai cái đều là những Thần Thụ hiếm thấy!
Sau khi suy nghĩ một lúc lâu thì Lưu Tiêu cũng quyết định sẽ ưu tiên chọn những các Thần Thụ trước!
"Lần này ta chọn Bất Tử Bàn Đào Thụ!"

Chương 1051. Ngũ Hành Niết Bàn Pháp

Tuy rằng những công pháp tối cao như Bình Loạn Quyết và Thần Hoàng Bảo Thuật này quả thật rất mê người, nhưng lúc này đối với Lưu Tiêu mà nói từ đầu đến cuối vẫn là Thần Thực này đáng giá hơn.
Lúc này lâu chủ vừa đưa ra quyết định này, trong khu bình luận lập tức đều

kinh ngạc!
Tuy rằng những cái giá này đều thuộc về các nguồn tài nguyên hàng đầu nhưng giá cả giữa đôi bên thật sự chênh lệch không lớn như vậy, nhưng dù sao trong mấy lần ra giá phía sau đến ngay cả Bình Loạn Quyết cũng đã xuất hiện!
Đó chính là một trong Tam Đại Kiếm Quyết thượng cổ, nổi tiếng ngang với Tiên Kiếp Kiếm Quyết vừa được tu bổ hoàn chỉnh và Thảo Tự Kiếm Quyết trong Thập Hung Bảo Thuật, nếu như Lưu Tiêu muốn Bình Loạn Quyết đó vậy trong Tam Đại Kiếm Quyết hắn lập tức đã có được hai!
Cho nên tuy rằng giá trị của đôi bên đều ngang nhau nhưng tiếng hô của phần lớn người đều cho rằng lâu chủ sẽ chọn Bình Loạn Quyết hoặc là Thập Hung Bảo Thuật.
"Lâu chủ cũng thật phí của trời quá, lại đi từ bỏ Bình Loạn Quyết, một trong Tam Đại Kiếm Quyết như vậy sao?"
"Ngươi thì hiểu cái khỉ gì, đây mới là vòng thứ năm mà thôi, nếu như bọn họ có lòng muốn ra giá vậy hiển nhiên lần sau vẫn sẽ xuất hiện!"
"Ngươi cũng đừng quên, Bất Tử Bàn Đào Thụ này cũng là đồ tốt tuyệt đỉnh, nghe nói sau khi ăn nó có thể trở thành Chân Tiên đó."
Lúc này hiển nhiên trong khu bình luận lại nổi lên màn thảo luận sôi nổi, có tu sĩ cho rằng chọn Bất Tử Bàn Đào Thụ này là đúng, có người thì lại cho rằng công pháp tối thượng lại càng có giá trị hơn, tất cả đều thấy tiếc hận thay lâu chủ.
"Bàn Vương: Ha ha ha, quả nhiên là trời không phụ người có lòng, ta đã bị chặn trước cửa Tiên Vương này đủ lâu rồi, hôm nay phỏng chừng cuối cùng cũng có thể đột phá!"
"An Lan: Bất Tử Thần Thụ này mà cũng có thể thắng được! Lâu chủ ngươi thật sự không thú vị gì cả!"
"Bồ Ma: Ngươi bớt đắc ý đi, cho dù thật sự có thể giúp ngươi chứng Đạo nhưng Dị Vực vẫn sẽ không bỏ qua cho ngươi!"
"Bàn Vương: Chậc, đợi Thần Thông của ta được tu bổ hoàn chỉnh, lẽ nào còn sợ các ngươi sao?"
Lúc này, mùi thuốc súng trong khu bình luận đã dần nóng lên, dù sao đại năng ở các phương ra giá cũng không thấp nhưng người giành chiến thắng cuối cùng chỉ có một người, cho dù thế nào thì vẫn sẽ có người bất mãn.
"Tốt quá rồi, quả nhiên lâu chủ vẫn chọn Bất Tử Thần Thụ!"
Thế nhưng lúc này tiếng hô trong Thiên Cơ Lâu lại không phải như vậy.
Thật ra bọn họ nào có biết giá trị của Bình Loạn Quyết và Thần Hoàng Bảo Thuật gì đó đâu, nhưng trong Già Thiên thế giới này cũng có sự tồn tại của Bất Tử Thần Dược nên đương nhiên tiếng hô của bọn họ đối với Bất Tử Bàn sẽ cao hơn.
"Dù sao vốn dĩ bổ sung thần công hoàn chỉnh cho bọn họ cũng có sự thu hoạch, nên ở phương diện ra giá này đương nhiên lấy Thần Dược, Thần Thụ sẽ càng thích hợp hơn."
Diệp Phàm nghĩ ngợi, cũng cảm thấy lâu chủ làm như vậy là thỏa đáng

nhất.
"Trái của Bất Tử Bàn Đào Thụ này mạnh hơn mấy loại Bất Tử Thần Dược khác, thật ra mấy loại Thần Thụ mà hiện tại thế giới này của các ngươi đang sở hữu đều có nguồn gốc từ Thượng Giới đó."
Lưu Tiêu lập tức cười bảo.
Nếu hiện giờ trên tay bọn họ đã có Vạn Vật Thổ thì nên sử dụng nó ở mức tối đa, bằng không chẳng phải là lãng phí hay sao.
Bất Tử Bàn Đào Thụ được nuôi trồng trong Hoàn Mỹ thế giới này hoàn toàn khác hẳn với Bất Tử Bàn Đào Thụ mà Sinh Mệnh Cấm Khu nuôi trong Già Thiên thế giới.
Ở thời đại Tiên Cổ, trước cả thời đại Mạt Pháp, công hiệu của các loại Thần Thực Thượng Cổ như Bất Tử Bàn Đào Thụ, Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ, Hợp Đạo Hoa… đều vô cùng đáng sợ và rõ rệt.
Đặc biệt là Hợp Đạo Hoa, khi ấy được xưng là có thể trợ giúp Thạch Hạo thành Chân Tiên, cho dù hắn ta đã yếu đến mức chỉ còn lại một hơi thở nhưng chỉ cần dùng nó vẫn có thể lập tức hồi phục như cũ, hơn nữa còn hợp đạo thành công.
Nhưng khi thần vật này lưu lạc đến thời đại mà Già Thiên thế giới tồn tại, công hiệu của nó đã giảm mạnh chỉ có thể giúp người lập tức thành Đế.
Sự chênh lệch giữa Đại Đế chứng Đạo và Chân Tiên có thể nói là không lớn, phải biết rằng mục tiêu của Chân Tiên ở Tiên Đạo Lĩnh Vực đại khái là Hồng Trần Tiên, chắc chắn là trên Đại Đế.
"Bàn Vương: Lâu chủ, ta sẽ thưởng hạt giống này qua đó, thứ mà ta muốn tu bổ chính là Bảo Thuật Ngũ Hành Niết Bàn Pháp tối thượng."
Lúc này Bàn Vương lại nhanh chóng gửi lời nhắn qua.
Lưu Tiêu vốn cho rằng thứ hắn muốn tu bổ là thủ đoạn Thần Thông gì đó với công phạt là chính, chứ không ngờ Bàn Vương này lại yêu cầu tu bổ Ngũ Hành Niết Bàn Pháp!
Công pháp này chính là một loại pháp môn sống lại bằng cách thay da đổi thịt và niết bàn tái sinh là chính.
Cách niết bàn này có hiệu quả vi diệu, lại thần bí phi phàm giống như phượng hoàng của Thần Hoàng Bảo Thuật.
Từ xưa đến nay, công pháp khống chế hư không và kiểm soát thời gian không ít, có rất nhiều đại pháp ngũ hành mà thần công công phạt và phòng thủ cũng nhiều không đếm xuể, nhưng nói đến loại pháp thuật huyền bí như niết bàn thoát thai này, ngoại trừ thần Hoàng Bảo Thuật ra thì gần như không có đến mấy loại.
Ngũ Hành Niết Bàn Pháp này chính là một trong số đó.
"Ngũ Hành Niết Bàn Pháp à, nghe nói cho dù ngươi mang thể chất gì trước khi sử dụng phương pháp này thì sau đó đều sẽ bị ngũ hành trung hòa, sinh ra Ngũ Hành Thần Thai mà sống lại, biến thành thể chất tối thượng trời sinh gần gũi với ngũ hành!"
"Chẳng trách Bàn Vương này lại nói muốn đột phá Tiên Vương Chi Lộ, hóa ra là đã tự mình lén lút nghiên cứu công pháp niết bàn tối thượng này từ lâu

rồi!"
"Muốn nói đến thoát thai hoàn cốt niết bàn sống lại thì xưa nay đứng số một Vạn Cổ vẫn là Thần Hoàng Bảo Thuật, đáng tiếc công pháp này đã thất truyền nhiều năm!"
Tu sĩ các giới trong khu bình luận xem náo nhiệt không ngại lớn chuyện, hiển nhiên lại đang thảo luận.
"Cũng may vòng này người chiến thắng là Bàn Vương, bằng không nếu như để Bồ Ma ở Dị Vực đó cướp được như vậy, thế thì thật sự quá không đáng giá rồi!"
Lúc này, đám người bên cạnh Thạch Hạo trên Thiên Đình cũng thầm vuốt mồ hôi.

Chương 1052. Không cần phải đoán

Vừa rồi Thạch Hạo nhìn thấy người ra giá là Bàn Vương cũng lập tức cảm thấy hơi ngạc nhiên.
Bàn Vương cũng được tính là một đại năng tiền bối đã từng giúp đỡ Thạch Hạo cũng nhưng từ sau khi Thạch Hạo sáng lập Thiên Đình đã không còn gặp lại nhau nữa, bây giờ nghe được tên của Bàn Vương dưới tình huống như vậy cũng khiến hắn ta ít nhiều có hơi bất ngờ.
Cũng may cuối cùng Bất Tử Bàn Đào Thụ vẫn hơn Bồ Ma Thần Thụ đó, bằng không để Dị Vực có được cơ hội này, ai biết được bọn họ sẽ bổ sung hoàn chỉnh loại công pháp gì nữa?
"Không thành vấn đề."
Lúc này Lưu Tiêu đã sớm rút được cả kinh văn lẫn hạt giống trong phần thưởng và thu vào trong tay mình.
Tuy rằng hạt giống của Bất Tử Bàn Đào này bị hệ thống chiết khấu mà trở nên có hơi không nguyên vẹn, nhưng Lưu Tiêu đã ngay lập tức tưới vào nó bằng Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công, bổ sung Tiên Khí tối cao vào trong hạt giống này rồi lại đặt về Vạn Vật Thập Lý.
Mà kinh văn của Ngũ Hành Niết Bàn Pháp thì lại vẫn lơ lửng trên tay hắn như cũ, trôi nổi giữa không trung với hình dạng Phù Văn.
Trong Ngũ Hành Niết Bàn Pháp này lại chia thành năm cách niết bàn Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ riêng biệt, lấy mỗi một loại ra đều có thể sử dụng như một cách niết bàn độc lập, mang đến cho Lưu Tiêu loại cảm giác như của Chu Tiên Kiếm Trận.
Có điều tuy nói là như vậy nhưng hiện giờ Ngũ Hành Niết Bàn Pháp ở trong tay hắn đây lại hoàn toàn không nguyên vẹn, trong kinh văn tổng cộng có năm phần thì chỉ có một phần là hơi đầy đủ một chút, bốn phần còn lại hoàn toàn là tổn hại nghiêm trọng
Rất dễ nhận thấy tuy công pháp này quả thực là Ngũ Hành Niết Bàn Pháp nhưng rõ ràng chỉ là bản thứ phẩm khuyết thiếu cực kỳ nghiêm trọng, cũng không biết Bàn Vương đã lấy được từ chỗ nào.
"Ngũ Hành Niết Bàn Thuật này thật sự thiếu sót khủng khiếp quá!"

“Ta từng nhìn thấy một môn Dục Hỏa Niết Bàn Pháp ở Cửu Thiên Thập Địa, tuy rằng chỉ là một trong ngũ hành nhưng còn hoàn chỉnh hơn cái này nhiều.”
“Bàn Vương ngươi cũng quá keo kiệt rồi, bản công pháp này của ngươi sẽ không phải được nhặt tùy tiện ở trong đống di tích nào đó đấy chứ?”
Lúc này trong khu bình luận có không ít cao thủ có tu vi hơi cao lại có chút kiến thức đều để lại bình luận.
Chỉ có Bàn Vương ngược lại không nói gì, đợi lâu chủ tu sửa xong môn công pháp này cho hắn là được.
Đương nhiên hắn ta đã xem phát sóng trực tiếp của lâu chủ rất lâu, nhiều lần xác định lâu chủ có bản lĩnh kinh thiên động địa này nên mới chủ động ra giá.
Lúc này hắn ta cách đột phá Tiên Vương chỉ còn một bước, thân mang đặc tính của Bất Tử Thần Dược nên hắn ta trời sinh đã không có ngũ hành, nếu như công pháp này được tu bổ hoàn chỉnh, nói không chừng hắn ta có thể dựa vào ngũ hành để đột phá nút thắt.
Tuy rằng công pháp khuyết thiếu nhưng vạn pháp đều bình đẳng khi ở trước mặt Vạn Cổ Chân Giải, một khi lâu chủ khởi động, sự huyền bí trong Chư Thiên sẽ tự động phóng to vô hạn trong mắt hắn, ngay lập tức mọi điều bí mật trong Ngũ Hành Niết Bàn Pháp này và toàn bộ năm phần ngũ hành đều trở nên rõ ràng.
Trên lòng bàn tay của lâu chủ, đường vân kinh văn của năm hướng đó giống như trăm loại hoa lập tức đồng thời mọc ra như có thần hỗ trợ!
Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, năm loại thuộc tính từ thuở khai thiên lập địa đồng thời hiện ra rõ ràng hơn trong Vạn Cổ Chân Giải, chưa đến mười lăm phút, toàn bộ công pháp đã được tu bổ hơn phân nửa.
Kinh văn lan rộng một cách tự nhiên dọc theo tay của lâu chủ, giống như ngàn hoa đua nở cực kỳ thần kỳ. Rất nhanh, Ngũ Hành Niết Bàn Pháp này đã được tu bổ xong xuôi, đối với lâu chủ mà nói việc này quả thật chỉ như một bữa sáng.
“Ngũ Hành Niết Bàn Pháp đã bổ sung xong, bây giờ trở về theo đường cũ!”
Lưu Tiêu lập tức nói với màn hình phát trực tiếp, đồng thời phất tay gửi lại thần công này dọc theo con đường hoàn trả phần thưởng.
Hiện giờ hắn đã càng ngày càng thành thạo, mỗi lần tu bổ những công pháp này đều sẽ đồng thời sao chép lại một bộ công pháp hoàn chỉnh sau đó bỏ vào Thần Thức của mình.
Bây giờ hắn đến Già Thiên thế giới này không lâu bằng Cửu Châu thế giới nhưng các loại công pháp thu thập được thậm chí còn sắp đuổi kịp võ công và bí tịch thu thập được ở Cửu Châu thế giới đó.
“Thạch Hạo: Lâu chủ, rốt cuộc ngươi là đại năng ở thế giới nào, tại sao vạn pháp trong Chư Thiên vào đến tay ngươi đều có thể tu bổ hoàn chỉnh một cách nhẹ nhàng như thế! Quả thật là quá tài tình!”
“Bàn Vương: Ha ha, nếu như lâu chủ muốn cho các ngươi biết thì đã sớm tiết lộ rồi, ngươi đừng nên hỏi thì hơn.”

“Côn Đế: Đương nhiên lâu chủ là sự tồn tại trên cả Thượng Giới rồi, làm sao có thể cùng tồn tại ở cùng một giới vực với ta và ngươi được?”
Lúc này mọi người đều không nhịn được mà tò mò về việc rốt cuộc lâu chỉ là đại năng phương nào, hết người này đến người khác hỏi đám Vương ở dị vực khác, cùng lúc khen tặng lâu chủ còn không quên thăm dò như thế.
Cho dù ở giới vực nào, nếu như đột nhiên nhảy ra một đại năng giống như lâu chủ thì đối với giới vực khác mà nói đều sẽ là một mối đe dọa to lớn!
“Các ngươi đừng đoán, ta cũng không ở trong giới vực của bất cứ ai trong các ngươi hết.”
Ngược lại Lưu Tiêu cũng rất thành thật, lập tức đưa ra đáp án khẳng định.
Chính vì hắn hoàn toàn không tồn tại trong Hoàn Mỹ thế giới đó cho nên hắn cũng rất ít thiên vị Cửu Thiên Thập Địa hoặc là bất cứ thế lực nào khác, chỉ cần ra giá đủ hấp dẫn thì cho dù là người tới từ bất cứ thế lực nào hắn cũng đều chấp nhận.
Chẳng qua cho đến tận bây giờ vẫn chưa thấy Hắc Ám Tam Đế ra mặt, mà từ đầu đến cuối đám Vương ở Dị Vực ra giá đều nương tay cho nên cơ hội mới nhiều lần rơi vào trong tay nhũng người khác.
“Thạch Hạo: Lần này cũng nên đến phiên ta rồi nhỉ, ta vẫn ra Thần Hoàng Bảo Thuật!”

Chương 1053. Trận tranh đoạt giữa Dị Vực và Cửu Thiên Thập Địa

Lúc này không đợi Bàn Vương nhận Ngũ Hành Niết Bàn Pháp rồi nhắn lại, Thạch Hạo đã lập tức vội vã ra giá.
Hắn ta cũng không ngu, lúc này cơ hội thứ năm đã kết thúc, những cơ hội còn lại càng ngày càng ít đi và mức độ cạnh tranh giá dữ dội sẽ chỉ càng ngày càng lớn hơn.
Đặc biệt là màn đấu giá cho một cơ hội cuối cùng, Thạch Hạo đã có thể tưởng tượng ra được nó sẽ ác liệt bao nhiêu, thậm chí rất có khả năng mọi người đều sẽ lật con át chủ bài của mình lên.
Hắn ta cũng không muốn để đến lúc đó mới cạnh tranh!
“An Lan: Ngươi đủ rồi đó Hoang, đã bổ sung hoàn chỉnh một môn bảo thuật rồi còn muốn thế nào nữa? Ngươi đừng quá đáng nha!”
“Thạch Hạo: Nếu đã hiếm khi có thể có được cơ hội như vậy, làm sao có thể bỏ qua được?”
“Vương Trường Sinh: Lời này của ngươi vô cùng chuẩn, ta cũng tiếp tục ra giá Bình Loạn Quyết!”
Bị Thạch Hạo lôi kéo như vậy, rất nhiều cao thủ đều bỏ qua Bàn Vương mà lập tức bắt đầu một vòng ra giá mới.
Hiển nhiên Thạch Hạo và Vương Trường Sinh hiểu rất rõ cái giá của mình đều vô cùng đáng giá, cho dù có thua một vòng thì vẫn có thể lập tức mang ra lần nữa.

Dù sao một cái là một trong Tam Đại Kiếm Quyết thượng cổ, còn một cái là Thập Hung Bảo Thuật, hiển nhiên không cái nào là giả.
Lúc này trên Thiên Đình, Thạch Hạo vô cùng coi trọng cơ hội lần này, rất hy vọng mau chóng có được một cơ hội nữa một cách nhanh nhất có thể.
"Tuy rằng trang khuyết thiếu bảo thuật trong tay ngươi nhiều hơn người bình thường nhưng chúng ta nói toạc ra như vậy, có sợ sẽ chọc đến các cao thủ ở giới vực khác làm kẻ địch không?"
Thạch Bá Thiên nhìn Thạch Hạo đang liên tiếp ra giá ba lần trong phòng phát sóng trực tiếp, có thể nói là đã đè đầu không ít thế lực ngoại thiên muốn tranh giành cơ hội.
Mỗi lần Thạch Hạo xuất hiện lại tung Thần Hoàng Bảo Thuật khiến không ít thế lực muốn ra giá thử đều chỉ có lòng mà không có sức.
"Đúng vậy, nếu như chúng ta bất bất chấp tất cả bổ sung hết toàn bộ bảo thuật, sợ là còn chưa đợi ngươi lĩnh ngộ hết thì Cửu Thiên Thập Địa đã phải đối mặt với sự vây công khổng lồ rồi."
Thủy Linh Nhi cũng hơi lo lắng bảo.
"Ta không tham lam, không dự định bổ sung hết toàn bộ bảo thuật nhưng ít nhất cũng phải tranh thủ thêm một cơ hội nữa!" T
hạch Hạo lại lập tức lắc đầu, đáp.
Hắn ta có một môn Bảo Thuật tối thượng cần chữa trị toàn bộ.
Nếu như hắn ta có thể bổ sung hoàn chỉnh môn công pháp này vậy không chỉ có thể tăng thực lực của mình lên nhiều mà còn có thể kéo theo thực lực của đám người Tiểu Thiên Giác Nghĩ tăng vọt lên.
Hơn nữa, điều quan trọng nhất là bằng cách này Tiểu Thiên Giác Nghĩ có thể dùng Hạc Vô Song làm quân địch giả, chấp niệm của hắn ta cũng đã thâm sâu đến mức không thể tưởng tượng ra được, nếu vẫn không có cách nào đột phá nút thắt thực lực vậy một đời này của hắn ta chỉ sợ là không có cách nào buông được.
Thế nhưng việc mà Thạch Hạo có thể ý thức được, những đại năng ở các thế lực khác làm sao lại không nghĩ tới.
Bây giờ mọi người đều nhận ra việc cạnh tranh giá phía sau sẽ chỉ càng ngày càng ác liệt, lập tức ngay cả các đại năng trước đó chưa từng ra giá cũng đã bắt đầu ra tay.
Đặc biệt là những người khổng lồ Bất Tử Chi Vương ở Dị Vực, sau khi nhìn thấy Thạch Hạo nôn nóng như vậy cũng lập tức lần lượt nhảy ra ngoài, hoàn toàn không có ý định để Thạch Hạo đắc thủ.
"Xích Vương: Lâu chủ, nếu ngươi đều đã có Thần Thổ và Thần Thụ rồi vậy hiển nhiên ngươi cũng không thiếu bảo thuật, không biết ngươi có hứng thú với cái giá của ta hay không?"
"Xích Vương: Hư Không Tiên Kim, Thất Thải Tiên Kim, Ngũ Hành Tiên Kim, Đại La Tiên Kim, Hắc Ám Tiên Kim, Quang Minh Tiên Kim, Hoàng Kim Tiên Kim, Xích Huyết Tiên Kim, ta bỏ mỗi loại năm mươi cân!"
Lúc này những Bất Hủ ương ở Dị Vực đó cuối cùng cũng bắt đầu lấy ra những thứ mà mình đã thu thập suốt hàng triệu năm, đồng thời vây công

Thạch Hạo!
Xích Vương này chưa từng ra tay, nhưng vừa mới ra tay đã trực tiếp tung ra Bát Sắc Kim Tiên, không thiếu một loại nào mà đầy đủ hết!
…
"Quả nhiên không hổ là Bất Hủ Vương, Tiên Kim đầy đủ như vậy chắc hẳn đã tốn của ngươi không ít thời gian để thu thập đi."
Lâu chủ lập tức mỉm cười, cũng không che giấu sự hứng thú của mình.
Đương nhiên Lưu Tiêu cảm thấy hứng thú với những Tiên Kim này, cho dù Đoán Thần Đài của hắn là huyền bí phi phàm cỡ nào thì từ đầu đến cuối vẫn là bảo vật cần phải có nguyên liệu mới có thể rèn được, mà Tiên Kim hắn đã lấy được từ trong phần thưởng của thi hài Tiên Đế lần trước đã được dùng gần hết sau khi liên tục chế tạo ra nhiều Đế Binh như vậy cho các đệ tử, lại thêm việc rèn của Đoán Thần Đài vốn không tính giá thành mà chỉ nhìn phong cách rèn của thành quả, với số Tiên Kim còn thừa lại trong tay hắn, cùng lắm cũng chỉ có thể rèn được một thanh Đế Binh.
"Vô Thương: Lâu chủ, nếu ngươi không cảm thấy hứng thú vậy ta bằng lòng ra giá Hỗn Độn Thổ, Vương Huyết Thạch, Hỗn Nguyên Thạch!"
Lúc này Vô Thương, một Bất Hủ Chi Vương khác cũng lập tức nhắn tin, vừa ra tay cũng toàn là các loại khoáng thạch chí bảo có sức hấp dẫn vô cùng to lớn!
"Lâu chủ, nếu như so giá trị của những Tiên Kim này với Thập Hung Bảo Thuật thì thế nào?"
Lúc này mọi người trong Thiên Cơ Lâu nhìn thấy lâu chủ có vẻ như đang khá do dự, cũng đều tò mò hỏi.
Dù sao cho dù là đặt ở trong trời đất này của bọn họ thì Cực Đạo Tiên Kim có thể rèn ra Đế Binh cũng là nguyên liệu cực kỳ hiếm có. Nếu như bảy, tám loại Tiên Kim đồng thời được cung cấp vậy giá trị của nó chắc chắn rất to lớn.
"Những Tiên Kim đó còn mạnh hơn Tiên Kim ở thiên địa này gấp trăm lần, ở Thượng Giới nó chính là nguyên liệu dùng để rèn ra Tiên Khí!"
"Linh vận của nó sâu như vậy, trong đó có không ít thứ thậm chí còn có thể thông linh hóa thành hình người, tu luyện ra đạo hạnh thuộc về riêng mình."
Đương nhiên lâu chủ vô cùng hiểu rõ về những Tiên Kim này, ở trong Hoàn Mỹ thế giới đó Tiên Kim Đạo Nhân cũng không phải sự tồn tại hiếm thấy gì.

Chương 1054. Hai đại Thập Hung Bảo Thuật

Về phần Vương Huyết Thạch, Hỗn Nguyên Thạch gì đó kia lại càng là các loại khoáng thạch thần kỳ hiếm có, hoặc là loại đá thần kỳ vô song sinh ra trong hỗn độn, hoặc là loại đá dung hợp với máu của Tiên Vương sau khi đã chết, cũng khá có giá trị.

“Đám Dị Vực này cũng quá không biết xấu hổ, bây giờ đột nhiên đi vây công ta sao?”
Lúc này trên Thiên Đình, hiển nhiên Thạch Hạo vừa nhìn cái đã biết những tên Bất Hủ Vương như bọn họ muốn làm gì. Trước đó bọn họ không hề ra tay mà đợi đến khi hắn ta sốt ruột mới cùng nhau ra giá một thể.
Trọng điểm là cơ hội này có thể rơi vào tay của bất kỳ ngươi nào nhưng không thể để người của Cửu Thiên Thập Địa lấy được.
“Thạch Hạo: Người của Dị Vực thật không biết xấu hổ, ngoại trừ Thần Hoàng Bảo Thuật ra ta lại thêm một miếng Hư Không Tiên Kim nữa!”
“Côn Đế: Lâu chủ, đừng nghe lời hắn, ta ra Thái Sơ Thủy và Hỗn Độn Thổ, ngươi chắc hẳn rất hiểu giá trị của nó!”
“Vương Trường Sinh: Cái giá này của các ngươi cũng quá không biết tự trọng rồi, thế này có còn cho người ra giá không đấy?”
“An Lan: Sao thế, vừa rồi ta còn bị các ngươi đè liên tục bốn lần, khi ấy các ngươi có biết tự trọng không?”
Lúc này không chỉ Thạch Hạo mà những người ra giá khác cũng lập tức chửi ầm lên!
Đám Bất Hủ Chi Vương ở Dị Vực này vừa ra tay đều không phải chỉ một hai chí bảo mà trực tiếp là một đống, người sau ra giá nhiều hơn người trước, điều này khiến những thế lực nhỏ như bọn họ còn biết cạnh tranh kiểu gì nữa?
“Không ngờ mấy người tên Vô Thương và Côn Đế này lại lợi hại như vậy, vừa rồi vẫn luôn nín nhịn không ra tay, bây giờ vừa ra tay đã là mấy trăm cân Tiên Kim, thế này sợ là cũng phải tích trăm nghìn năm ấy chứ?”
Đoạn Đức nhìn thấu rồi, lập tức cảm thấy cục diện này Hoang Thiên Đế đã không có cơ hội gì nữa.
“Những Bất Hủ Chi Vương ở Dị Vực này, bàn về cảnh giới còn vượt xa cả Hồng Trần Tiên, đâu chỉ trăm nghìn năm mà mỗi một người trong bọn họ ít nhất cũng phải có tuổi thọ hàng triệu năm.”
“Hơn nữa Dị Vực luôn xâm lấn Cửu Thiên Thập Địa, chỉ riêng bảo vật cướp về từ Cửu Thiên Thập Địa cũng không chỉ có mấy trăm cân Tiên Kim thôi đâu.”
Ngược lại lâu chủ cũng không hề cảm thấy bất ngờ một chút nào về cái giá mà những Bất Hủ Vương này đưa ra, mấy lão quái vật này đều sống thời gian cực dài, nếu như chỉ chút đồ vật này cũng không lấy ra được vậy còn tính là Bất Hủ Chi Vương gì đó được sao.
“Thái Sơ Thủy và Hỗn Độn Thổ lần lượt là nguồn gốc của thủy và nguồn gốc của thổ trong ngũ hành, những chí bảo này cũng đều là đồ tốt khá có giá trị.”
Hiển nhiên Lưu Tiêu không quá để ý đến việc bọn họ tới từ phương nào mà ngược lại quả thật rất hứng thú với cái giá của bọn họ.
“Ngay cả lâu chủ ngươi cũng nói như vậy, xem ra lần này Hoang Thiên Đế thật sự lành ít dữ nhiều rồi!” Lúc này Diệp Phàm cũng lập tức thở dài rồi bảo.

“Thạch Hạo: Hôm nay nói thế nào ta cũng phải có được cơ hội lần này!”
“Thạch Hạo: Lâu chủ! Bây giờ ta ra giá Tàn Tiên của Thần Hoàng Bảo Thuật cộng thêm Tàn Thiên của Thiên Giác Bảo Thuật!”
Thế nhưng vừa rồi đám người ở Thiên Cơ Lâu còn thấy tiếc nuối thay cho Thạch Hào thì trong khu lời nhắn đã lập tức nhảy ra tin nhắn khủng bố này của hắn ta!
Lần này Thạch Hạo thật sự đã bất chấp tất cả rồi, vậy mà lại lấy cả hai môn Thập Hung Bảo Thuật còn lại đến giờ trên tay mình ra áp chế!
Một chiêu ra giá này quả thật đã đánh cho không người nào ở Dị Vực trở tay kịp, có thế nào bọn họ cũng không ngờ Thạch Hạo thật sự sẽ trực tiếp đánh đổi tất cả vì một cơ hội như vậy!
Lúc này màn ra giá trong khu bình luận lập tức dừng lại, dường như không có người nào phản ứng lại được, ngược lại các lời bình luận lập tức bùng nổ!
“Thiên Đình một hơi ra giá hai đại bảo thuật, tình tiết này quả thật quá quanh co lòng vòng rồi!”
“Còn tưởng lần này Dị Vực chắc chắn có thể lấy được cơ hội rồi cơ, thật sự không ngờ Hoang của Cửu Thiên Thập Địa đúng là chịu chơi quá!”
“Hai môn Thập Hung Bảo Thuật, xem ra phen này hết hy vọng rồi?”
Lúc này đám người vây xem ở phòng phát sóng lại một lần nữa đạt đến đỉnh cao, độ nóng của nó trực tiếp đã thống trị toàn bộ bảng danh sách video Vạn Giới ở Hoàn Mỹ thế giới!
Thập Hung Bảo Thuật vốn hiếm có lại càng đừng nói đến một lần ra giá hai bản, bây giờ trên tay Lưu Tiêu đã có hai bản, cứ như vậy hắn đã trực tiếp gom được bốn bản!
“Lâu chủ, đây chính là một lần có luôn hai đại bảo thuật đó! Đừng bỏ qua cơ hội này!”
Lúc này, hiển nhiên đám người ở Thiên Cơ Lâu lại càng không ngờ sự việc sẽ lòng vòng như thế, có người đột nhiên muốn liều một phen, Đoạn Đức lại càng là người đầu tiên nôn nóng thay cho lâu chủ!
“Đừng gấp! Nói không chừng hắn ta hết sức liều một phen sẽ khiến đám Bất Hủ Vương ở Dị Vực cũng dốc sức liều một phen thì sao?”
“Người sở hữu các loại Tiên Vương Khí tối thượng như Luyện Tiên Hồ mà ta vừa mới xếp hàng đó, chính là mấy Bất Hủ Chi Vương ở Dị Vực này như bọn họ, nếu như bọn họ cũng liều lĩnh vậy nói không chừng sẽ còn có cái giá lớn hơn…”
Lúc này Lưu Tiêu không hề nóng vội, ngược lại nhìn vào khu bình luận một cách chuyên chú hơn.
Nếu nói như vậy, rất nhiều nguyên liệu Tiên Kim mới có thể miễn cưỡng xếp ngang hàng với một Thập Hung Bảo Thuật, vậy hai môn thật sự không có cách nào đánh đồng với nhau được.
Mấy Bất Hủ Chi Vương như Côn Đế, Bồ Ma và Vô Thương lập tức lộ ra vẻ mặt khó coi, đương nhiên bọn họ biết trong tay mình còn có Tiên Vương Khí, nhưng Tiên Vương Khí này cho đi rồi cũng sẽ không dễ dàng luyện ra

được một thanh khác nữa.
Đặc biệt là Tiên Vương Khí của vài người trong bọn họ có uy lực mạnh mẽ lại hiếm có trên đời, nếu như lúc này kêu bọn họ tạo ra thanh khác sợ là cũng không làm ra được.
Tuy rằng trên tay bọn họ còn có lợi thế lớn hơn nhưng không có loại khí thế làm liều đó như của Thạch Hạo, nên lập tức không ai tiếp tục nhắn thêm gì nữa.

Chương 1055. Bổ sung hoàn chỉnh Bất Diệt Kinh

Lúc này trong khu bình luận lập tức chỉ còn lại những dòng bình luận liên hồi huyên náo và một lần ra giá cuối cùng của Thạch Hạo, có hai đại Thập Hung Bảo Thuật ở đây, còn ai có thể lấy ra chí bảo có thể đối kháng với nó được?
Những Bất Hủ Vương tối thượng ở Dị Vực đó quả thật có Tiên Vương Khí kinh hãi thế tục như vậy đấy, nhưng vấn đề là bọn họ không thể một hơi bất chấp tất cả giống như Thạch Hạo được.
Tiên Khí này cũng không phải Tiên pháp, Tiên Khí cho đi rồi thật sự sẽ không còn nữa, sự chênh lệch này quá lớn.
"Xem ra những Tiên Vương đó không dự định ra tay, thật đúng là bủn xỉn mà."
Lúc này đã qua một lúc nhưng dường như trong khu bình luận cũng không còn người nào muốn tiếp tục ra giá nữa, cho dù là những Bất Hủ Vương vừa rồi còn khí thế bức người, vẫn luôn liên tục ra giá kia cũng lập tức im lặng.
"Dù sao cũng là Tiên Vương Khí, cho dù bọn họ là những Tiên Vương thì đối với bọn họ mà nói nó cũng là thứ rất hiếm có đi?"
Lúc này Đoạn Đức nói với vẻ hơi đăm chiêu.
Tuy rằng trong thiên địa này thậm chí còn chẳng có Tiên, bọn họ lại càng không có cách nào tưởng tượng ra được Tiên Vương còn trên cả Tiên và Tiên Vương Khí và cảnh giới gì, nhưng có thể khẳng định được rằng đến cảnh giới đó cho dù là binh khí cũng sẽ trở thành siêu phi phàm.
"Nếu mọi người đều không ra giá nữa vậy cơ hội lần này đương nhiên sẽ thuộc về Thạch Hạo, chủ nhân của Thiên Đình."
Tất nhiên Lưu Tiêu cũng có hơi thất vọng, hắn cũng không ngờ những Bất Hủ Vương này lại thật sự không có một người nào ra giá, vừa nhìn thấy hai đại Thập Hung Bảo Thuật đã lùi bước ngay.
Thật ra hắn vẫn rất hứng thú với các loại khoáng thạch Tiên Kim có số lượng khổng lồ trên tay những Bất Hủ Vương này nhưng đành chịu vậy, cái giá mà Thạch Hạo đưa ra thật sự quá cao khiến hắn không có cách nào từ chối.
"Bồ Ma: Hoang, ngươi mắc bẫy rồi! Bây giờ hai đại bảo thuật của ngươi đều đã dùng hết chỉ để cầu một cơ hội, phía sau vẫn còn bốn lần đấu giá

nữa đấy."
"Vô Thương: Ha ha ha ha, không sai! Mấy cơ hội phía sau lần này ngươi cũng đừng hòng thắng được nữa!"
"Côn Đế: Suy cho cùng người trẻ tuổi vẫn hơi nóng nảy, vừa chịu kích thích đã nổi giận, thiếu kiên nhẫn quá."
Thế nhưng sau khi lâu chủ công bố như vậy, lập tức tam đại Bất Hủ Vương đó lại nhảy ra trong khu bình luận, hơn nữa ba người này còn nói cười vui vẻ trông có vẻ rất thoải mái.
Ba người này biết rõ trên người Thạch Hạo có quá nhiều Tàn Thiên của Thập Hung Bảo Thuật, nếu như muốn cạnh tranh cuối cùng vẫn là một mối đe dọa quá lớn.
Thay vì tốn hết sức lực cạnh tranh với từng Tàn Thiên Thập Hung Bảo Thuật đó của hắn ta ở mỗi một lần đáu giá, còn chẳng bằng trực tiếp lừa hết sạch toàn bộ bảo thuật từ trên tay hắn ta đi!
Chiêu đợi quân địch mệt rồi tấn công này khiến bản thân đối phương dùng hết toàn bộ chiêu sau trước, không thể không nói nó vô cùng cao minh!
"Ôi trời, đây là cao chiêu! Không ngờ những Tiên Vương ở thiên địa đó cũng thiếu đạo đức như vậy!"
Lúc này Đoạn Đức cũng cảm thán, lập tức bật cười bảo.
"Ngươi đừng nói nữa, loại chiêu thức độc địa này thật sự có thể so với đạo sĩ 'thiếu đạo đức' nhà ngươi!"
Hắc Hoàng nói với vẻ khinh thường.
"Theo ta thấy chắc hẳn cũng tương tự với Diệp Phàm đi, trong chúng ta Diệp Phàm mới là tên đen tối nhất!" Lúc này Lão Phong Tử lập tức sửa lại cho đúng.
"Nếu như tách biệt mấy lần cạnh tranh giá, trên tay Hoang Thiên Đế có hai Tàn Thiên Thập Hung Bảo Thuật khác nhau quả thật chính là một đối thủ rất khó xử lý, bây giờ làm như vậy, một hơi lừa hết sạch toàn bộ hai Tàn Thiên trên tay hắn ta đi vậy trận đấu giá phía sau hoàn toàn không còn là chuyện đáng lo ngại nữa."
"Chiêu này thật sự dùng rất hay!"
Diệp Phàm thân là đại sư tính kế được gọi là Diệp Hắc hiển nhiên vừa nhìn cũng hiểu ngay ra được ý đồ trong kế hoạch liên hoàn này, hắn ta lập tức nghĩ ngợi sâu xa và bảo.
Lúc này, ngay cả trong phần bình luận ở phòng phát sóng trực tiếp lại một lần nữa nổ ra một màn tranh luận kịch liệt, mọi người hoàn toàn kích động hẳn lên.
"Lẽ nào tình tiết thật sự quanh co lòng vòng như vậy, đến cuối cùng vẫn là quỷ kế của Dị Vực thành công sao?"
"Nhưng bọn họ nói không sai, Thiên Đình chắc hẳn không còn cơ hội tham gia vào mấy cơ hội phía sau nữa thì phải?"
"Một chiêu này quả thật chính là dùng khỏe ứng mệt, xem ra Thiên Đình phải nắm bắt cơ hội lần này cho tốt vào!"
Lúc này phần lớn người trong khu bình luận cũng cho rằng cục diện này đã

bị đám người Dị Vực xoay chuyển rồi, dù sao phía sau vẫn còn đến bốn cơ hội như vậy, nếu như toàn bộ Dị Vực nhảy vào vậy thu hoạch của bọn họ tính ra vẫn lớn hơn Cửu Thiên Thập Địa.
"Thạch Hạo: Ta cũng không dự định tham gia nhiều lần như vậy, một lần này là đủ rồi."
"Thạch Hạo: Có đôi khi trình tự trước sau vẫn quan trọng hơn số lần nhiều."
"Thạch Hạo: Lâu chủ, lần này thứ mà ta muốn chữa trị là Bất Diệt Kinh!"
Thế nhưng đợi một lúc, Thạch Hạo mới trả lời trong khu bình luận một cách không hề hoang mang chút nào.
Lúc này hắn ta vừa nói như vậy, trong khu bình luận lập tức náo nhiệt hẳn lên, trận chiến âm thầm giữa Cửu Thiên Thập Địa và Dị Vực đúng thật là quanh co lòng vòng, chẳng ai ngờ được nó lại có thể vòng qua vòng lại nhiều lần như vậy!
"Vô Thương: Thật là vô liêm sỉ! Mắt thấy mình không còn cơ hội lại giành trước việc tu sửa hoàn chỉnh Bất Diệt Kinh!"
"Côn Đế: Lâu chủ, bây giờ ta vẫn muốn ra giá! Lần này không tính!"
"Thạch Hạo: Lâu chủ, ngươi nói đi!"
Nghe đến Bất Diệt Kinh, mấy Bất Hủ Chi Vương này đều kích động, lập tức bắt đầu hối hận!

Chương 1056. Suy tính trong lòng Thạch Hạo

zalo 0704730588

“Đây là chuyện hiển nhiên rồi, vừa rồi khi ra giá đã cho thời gian hoàn toàn vừa đủ, nếu khi ấy đã không có người ra giá vậy hiển nhiên là ngươi thắng.”

“Dựa theo giao kèo cứ thưởng toàn bộ kinh pháp qua đây, ta có thể bắt đầu.”

Lúc này ngay cả Lưu Tiêu cũng bị chọc cười bởi những suy tính âm thầm giữa hai trời đất này của bọn họ, nhưng quy tắc chính là quy tắc, Thiên Cơ Lâu chi chủ một lời đã định đương nhiên sẽ không thay đổi, hắn cũng lập tức nói như vậy.

“Lâu chủ, Bất Diệt Kinh này là thứ gì, sao những Bất Hủ Vương đó nhìn thấy cái tên này đều thay đổi sắc mặt?”

Lúc này đương nhiên trong Thiên Cơ Lâu cũng không biết chuyện gì đã xảy ra, lập tức người nào cũng đều lộ ra vẻ mặt vô cùng nghi ngờ.

“Bất Diệt Kinh này chính là một môn thần thông cực kỳ mạnh mẽ trong Hoàn Mỹ thế giới của bọn họ, công pháp này cũng không do ai sáng tạo ra mà tự nhiên sinh ra từ Thiên Địa Đại Đạo, chính là pháp môn tu luyện cơ thể mạnh nhất trong thiên địa!”

“Trên thần thông này có ghi chép những sự thay đổi của Đạo cho nên nó vượt qua cái gọi là giới hạn của thời đại và tài nguyên, cho dù đặt ở bất cứ thời đại nào chỉ cần có thể lĩnh ngộ và hiểu được thì tất cả đều có thể thăng đến cảnh giới kinh người, đạt đến mức độ khủng khiếp của cơ thể bất diệt!”

Hiển nhiên Lưu Tiêu hiểu rất rõ chỗ uy lực của Bất Diệt Kinh, đây chính là thần công cho dù ở trong tay Hoang Thiên Đế cũng được xem là bậc nhất, hơn nữa người nắm giữ cũng không nhiều, người giữ bản hoàn chỉnh lại càng ít hơn.

“Vậy mà trên đời này còn có loại công pháp do trời sinh đất dưỡng này! Trời ơi!”

Lần này Thanh Đế cũng cảm thấy được mở mang tầm mắt, lập tức bảo trong sự kinh ngạc.

“Trước đây bọn họ tranh đoạt kinh văn trong Bất Diệt Kinh, Dị Vực và Thạch Hạo lần lượt có được một trong số đó, trong tay của thiên tài Hạc Vô Song ở Dị Vực cũng đồng thời sở hữu Bất Diệt Kinh.”

Lưu Tiêu gật đầu, sau đó lại nói thêm.

“Ta hiểu rồi! Cho nên bây giờ Hoang Thiên Đế giành quyền chữa trị hoàn chỉnh Bất Diệt Kinh trước bọn họ, căn cư theo quy tắc phát sóng mà lâu chủ đã nói thì phía sau sẽ không tu sửa hoàn chỉnh công pháp tương tự lần thứ hai!”

“Vậy trong trời đất đó, người duy nhất nắm giữ Bất Diệt Kinh hoàn chỉnh

chỉ có mình Hoang Thiên Đế rồi! Chiêu này cũng thông minh!"
Lúc này Diệp Phàm đã lập tức hiểu rõ suy nghĩ của Thạch Hạo, lại càng ngạc nhiên hơn bảo.
Theo như cách nói của lâu chủ thì Bất Diệt Kinh này còn quý hiếm hơn cả Thập Hung Bảo Thuật, nếu như có thể giành trước quyền bổ sung hoàn chỉnh môn công pháp này vậy cho dù bốn cơ hội phía sau đó đều nhường hết cho đối phương tu sửa hoàn chỉnh những công pháp ở cấp bậc Thập Hung Bảo Thuật, cũng không thể so được với môn thần công này.
Càng huống chi còn bốn cơ hội nữa, có xác suất lớn không có khả năng đều rơi hết vào tay Dị Vực, thế này tính ra kiểu gì cũng đều có lời!
"Lần này thật đúng là quanh co lòng vòng chân chính rồi, không ngờ ba lần xoay chuyển cuối cùng vẫn là Hoang Thiên Đế thắng."
Lúc này Đoạn Đức cũng lập tức nhìn đến trợn trừng mắt há hốc mồm, không ngờ Cửu Thiên Thập Địa và Dị Vực cách nhau một màn hình mà vẫn có thể diễn ra một màn tranh đấu gay gắt và ác liệt như vậy.
"Thạch Hạo: Không thành vấn đề lâu chủ, ta sẽ chuyển qua ngay!"
Lúc này trên Thiên Đình, hiển nhiên Thạch Hạo đang mang vẻ mặt hưng phấn, sau khi có được câu trả lời khẳng định của lâu chủ, hắn ta lập tức truyền một phần Bất Diệt Kinh đã cướp về được từ trên Bất Diệt Phong của mình cùng hai đại bảo thuật qua đó!
"Cuối cùng cũng thắng rồi, tuy rằng như vậy Thiên Giác Bảo Thuật cũng mất đi cơ hội được tu sửa đầy đủ nhưng rốt cuộc vẫn dẫn trước Dị Vực." \
Thạch Bá Thiên ở một bên quan sát trận chiến ác liệt cũng hưng phấn kích động như thể bản thân mình cũng ở trong đó!
"Không quan trọng, Thiên Giác Bảo Thuật còn nhiều cách tu sửa hoàn chỉnh, trước đó lâu chủ cũng đã từng tiết lộ video phổ cập về Thập Hung, hiện giờ thứ quan trọng nhất vẫn là Bất Diệt Kinh!"
Tiểu Thiên Giác Nghĩ ở một bên cũng lập tức nói với vẻ hưng phấn như thế.
"Ta cũng không có cách nào khác, với lợi thế trong tay chúng ta muốn chân chính cạnh tranh giá với Dị Vực là chuyện không có khả năng thắng, ta đã sớm biết trong tay Hạc Vô Song cũng có kinh văn của Bất Diệt Kinh này, ngược lại không bằng dùng một chiêu thuận nước đẩy thuyền."
Lúc này Thạch Hạo cũng thở phào một hơi, hắn ta suy đoán nếu như Dị Vực có cơ hội nhất định sẽ ngay lập tức phục chế Bất Diệt Kinh này, cho nên bất luận thế nào hắn ta cũng phải nghĩ cách giành trước bọn họ để chặt đứt tính khả năng này của bọn họ.
Sự huyền bí trong Bất Diệt Kinh này chính là do trời đất sáng tạo ra và được ngưng tụ một cách tự nhiên từ việc lĩnh ngộ đạo, quả thật là một môn thần công siêu phàm, Lão Thiên Giác Nghĩ chỉ tu đúng một trang trong đó đã có thể bước vào Trường Sinh Lĩnh Vực.
Nếu như công pháp này hoàn toàn được chữa trị hoàn chỉnh vậy chẳng phải có thể không cần bước chân vào Tiên Vương mà vẫn có thể luyện ra cơ thể bất diệt sánh ngang với Tiên Vương, hoặc thậm chí còn hơn cả Tiên Vương

sao?
Mà cùng lúc đó, Dị Vực đúng thật là đang nghiến răng nghiến lợi, người nào cũng chỉ hận không thể dẫn binh đi tấn công Cửu Thiên Thập Địa ngay bây giờ!
Mọi người đều biết trong tay Hoang có rất nhiều trang khuyết thiếu của Thập Hung Bảo Thuật, trước đó hắn ta cũng đã tu bổ Thập Hung Bảo Thuật nên chẳng ai ngờ đột nhiên hắn ta lại quay ngoắt đầu thương, muốn tu bổ Bất Diệt Kinh đó hết!
Kinh pháp này Hạc Vô Song ở trong Dị Vực của bọn họ cũng sở hữu, vốn dĩ cũng là sự lựa chọn đầu tiên được tu sửa hoàn chỉnh công pháp sau này của bọn họ, nhưng không ngờ lại bị Hoang nhảy ra ngáng đường!
"Thập Hung Bảo Thuật đều là thứ yếu, chẳng qua chỉ là cho hắn ta một vài thủ đoạn thần thông kỳ diệu mà thôi nhưng nếu như thật sự để hắn ta lĩnh ngộ được Bất Diệt Kinh này vậy thì phiền phức to!"
Lúc này Côn Đế thở dài, lắc đầu và bảo.

Chương 1057. Thu Thập Hung Bảo Thuật vào trong túi

"Thập Hung Bảo Thuật vẫn chưa đến mức có thể cảm ngộ Đại Đạo thay hắn ta và bước vào Tiên Vương Chi Lộ, nhưng Bất Diệt Kinh này cũng chưa chắc! Nếu như hắn ta lĩnh ngộ được Bất Diệt Kinh này rồi tu thành Tiên Vương Thể mà bắt đầu thăng cấp, vậy phải thế nào mới tốt đây?"
Vô Thương cũng nghiến răng nghiến lợi hỏi.
"Chúng ta nên sớm nghe lời An Lan tấn công toàn diện vào Cửu thiên Thập Địa đó, không cho hắn ta bất cứ cơ hội nào mới phải!"
Lúc này trong Dị Vực, giữa đám Bất Hủ Vương này lập tức nảy sinh một màn thảo luận vô cùng gay gắt, thậm chí đã bắt đầu lên kế hoạch trả thù Cửu Thiên Thập Địa trước.
Nếu không phải buổi đấu giá này vẫn chưa kết thúc thì bọn họ thật sự đã có khả năng trực tiếp làm như vậy rồi!
"Đừng gấp, lúc này chúng ta nhất định phải kiên định, phải biết rằng phía sau vẫn còn bốn cơ hội nữa mà trên tay Hoang đã không còn lợi thế gì cả, cho dù có thể nào thì chúng ta cũng phải nắm được nhiều lợi ích nhất có thể từ bốn cơ hội này!"
Lúc này vẫn là Côn Đế bình tĩnh nhất, lập tức bảo.
Tuy rằng Bất Diệt Kinh đã bị cướp đi trước nhưng xét từ phương diện khách quan, Thiên Đình quả thần đã đánh đổi cái giá lớn nhất, bốn cơ hội còn lại sau đó, cơ hội cho Dị Vực chắc hẳn là lớn nhất.
Bây giờ việc mà bọn họ nên làm chính là nhanh chóng cân nhắc cho kỹ xem tiếp theo nên chọn tu bổ hoàn chỉnh công pháp gì trước.
Lúc này ba loại công pháp khác nhau của Thạch Hạo đã được trao thưởng vào trong phòng phát sóng trực tiếp của lâu chủ, lâu chủ nhanh chóng rút

chúng ra.
Thần Hoàng Bảo Thuật và Thiên Giác Bảo Thuật, cùng với sau khi lấy ra khỏi hệ thống đã lập tức đã bị Lưu Tiêu thu vào trong thần thức, ngược lại hắn cũng không vội chữa trị cho nó trở nên hoàn chỉnh chúng ngay tức khắc.
Thật ra Thần Hoàng Bảo Thuật cũng không có sức hấp dẫn đến vậy, thứ chân chính khiến Lưu Tiêu quyết định chọn Thạch Hạo thắng ở vòng này là vì Thiên Giác Bảo Thuật này!
Thiên Giác Bảo Thuật này ẩn chứa giới hạn sức mạnh hoành hành bá đạo của Thiên Giác Nghĩ nhất tộc, chính là một đòn tấn công mạnh mẽ có sức công phá được phát huy đến cực điểm, quả thật là quá thích hợp cho đệ tử của Thiên Cơ Lâu!
Lúc này lâu chủ lại chuyển Bất Diệt Kinh đó vào tay mình, để nó lơ lửng trong lòng bàn tay bằng hình thức kinh văn phát quang.
Quả nhiên Bất Diệt Kinh khác công pháp bình thường rất lớn.
Cho dù công pháp bình thường có kỳ quái đến đâu thì cũng là thứ do tiền nhân viết ra và kinh văn của nó chắc hẳn có thể cảm ứng được điểm cốt lõi của công pháp, nhưng bản này lại không như thế.
Toàn bộ bản công pháp rời rạc một cách nghiêm trọng, một chữ ở đây, một chữ ở đó, nếu như đọc một bản như vậy quả thật thấy rất bế tắc, không biết từ ngữ trong đó có nội dung gì.
Dùng phương pháp tu sửa hoàn chỉnh bình thường với bộ công pháp này không cần nghĩ cũng biết nhất định không có khả năng làm được, nhưng thứ mà Lưu Tiêu dùng chính là Vạn Cổ Chân Giải.
Vạn Cổ Chân Giải vô cùng đáng sợ, lập tức bắt đầu cuộn tròn và xuất hiện trên tay hắn, Thiên Địa Đại Đạo lại dần hiện ra trong lòng bàn tay hắn một cách rõ ràng như vậy.
Bất Diệt Kinh này do Thiên Địa Đại Đạo sinh ra và được trời sinh trời dưỡng, nhưng Vạn Cổ Chân Giải đó có thể trực tiếp mô phỏng ra một Thiên Địa Đại Đạo cho ngươi!
Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thiên Cơ Lâu như bị chuyển vào một đường hầm thời không, Đại Đạo vô cùng vô tận xẹt qua mắt mọi người một cách nhanh chóng và rối rắm!
"Đừng hoảng, chỉ là cảnh tượng được thần công của lâu chủ mô phỏng ra mà thôi, không phải thật!"
Lúc này, Thanh Đế phát hiện được đầu tiên, lập tức nói với mọi người.
Bàn về giới hạn tu vi ở nơi này rốt cuộc vẫn là Thanh Đế cao thâm nhất, với sức mạnh của Hoàng Đạo pháp tắc lĩnh vực cũng không khó nhìn ra được điểm này.
"Thế này cũng quá chân thật rồi thì phải? Ngay cả Thiên Địa Đại Đạo mà cũng có thể mô phỏng ra được sao?'
"Nếu như là người bình thường ngược lại không có khả năng, nhưng đó chính là lâu chủ!"
"Các ngươi chú ý một chút, đừng lún sâu vào ảo giác đến không ra được!"

Lúc này mọi người đều che chở lẫn nhau, tứ đại đệ tử của Thiên Cơ Lâu lại lần lượt phóng pháp tắc lĩnh vực của mình ra bảo vệ những người có tu vi chưa đến Trảm Đạo đó.
Trong Thiên Cơ Lâu cấm dùng vũ lực và toàn bộ sức mạnh xấu xa đều sẽ tự động bị ngăn chặn bởi người có quyền hạn cao nhất, nhưng quy tắc này cũng không thể trói buộc được bản thân lâu chủ!
Cùng với Thiên Địa Đại Đạo được mô phỏng ra, toàn bộ văn tự rời rạc không hoàn chỉnh trên Bất Diệt Kinh thời Vạn Cổ này lại bắt đầu tự động bổ sung đầy đủ!
Lúc này các loại thần tích này của lâu chủ thật sự vô cùng siêu phàm, hơn nữa bởi vì hắn đang phát sóng trực tiếp tại hiện trường cho nên ngoại trừ cuộc đối thoại của đám người ở Thiên Cơ Lâu ra, toàn bộ những thứ khác đều được phát trực tiếp tại chỗ.
Bấy giờ Vạn Cổ Chân Giải của hắn biến ảo ra Thiên Địa Đại Đạo bổ sung toàn bộ Bất Diệt Kinh với phong thái đỉnh cao, và tất cả đều lọt vào trong mắt hàng tỷ sinh linh đang quan sát bọn họ!
"Thủ đoạn bổ sung hoàn chỉnh của lâu chủ quả thật khiến ta được mở mang tầm mắt, bây giờ ta cảm thấy Tiên Vương cũng không đủ để hình dung lâu chủ này nữa rồi!"
"Còn không phải sao! Muốn tu bổ nguyên vẹn Chí Tôn Thuật thì biến ảo ra Chí Tôn Cốt, muốn tu bổ hoàn chỉnh kinh văn trong thiên địa thì biến ảo ra Thiên Địa Đại Đạo, đây đúng thật là vạn năng vô địch!"
"Loại Thần Công biến hóa khôn lường này chỉ lấy ra để tu bổ công pháp thì thật quá lãng phí! Nghĩ thử xem, nếu loại công pháp này dùng để chiến đấu thì sao?"
Lúc này, khán giả đều đã kích động đến mức không có cách nào hình dung được, những câu trả lời ở khu bình luận bên dưới lại đang bắt đầu nhảy ra với tốc độ kinh người.
Ngay khi mọi người đều nhìn đến trợn trừng mắt há hốc mồm thì quá trình tu bổ hoàn chỉnh ở bên Lưu Tiêu trên cơ bản đã hoàn thành, không tốn đến mười lăm phút Bất Diệt Kinh đã được hắn bổ sung hoàn chỉnh đầy đủ từ trên xuống dưới.
Nhìn phòng phát sóng trực tiếp bây giờ rồi lại nhìn trong quá khứ, trạng thái khuyết thiếu đến mức khó coi khi vừa mới lấy ra đó quả thật không có cách nào đánh đồng được với hiện tại.

Chương 1058. Thần thức của lâu chủ bị nhiễu loạn

"Bất Diệt Kinh đã được tu bổ hoàn chỉnh."
Lúc này Lưu Tiêu lập tức thu lại thần thông trên tay mình, cảnh tượng huyền ảo bao trùm Thiên Cơ Lâu này cũng bị Vạn Cổ Chân Giải thu lại ngay tức khắc giống như ảo ảnh bọt biển bị chọc thủng trong nháy mắt.

Chỉ còn lại kinh văn thiên địa đã được tu bổ hoàn chỉnh không thiếu một chữ nào còn đang lơ lửng trên tay lâu chủ đã thăng hoa đến cực điểm.
Phần sau của Bất Diệt Kinh này có năm trang nằm ở Vẫn Tiên Lĩnh, mà kinh này lại có một đặc điểm thần kỳ khác, đó là nếu như có người có được bản thượng và hạ hoàn chỉnh, lại luyện công pháp này đến đại cảnh giới hoàn toàn viên mãn thì kinh này sẽ biến mất triệt để.
Cho dù là trước đó hai bản thượng hạ và các loại trang khuyết thiếu khác nhau có được từ nơi nào, một khi có người luyện đến cảnh giới đại viên mãn thì trong thiên địa cũng sẽ không còn kinh văn nào của Bất Diệt Kinh tự động sinh ra nữa.
Với ngộ tính của Thạch Hạo, xem ra Bất Diệt Kinh này sẽ biến mất rất nhanh và chỉ có duy nhất Thiên Đình là kế thừa được nó.
Lúc này các thế lực ở trước phòng phát sóng trực tiếp, không có ai là không nhìn đến chết lặng.
Bọn họ cảm thấy ngạc nhiên về công pháp sinh ra trong Thiên Địa Đại Đạo này nhưng bọn họ lại càng kinh ngạc về thủ đoạn tu bổ kinh văn của lâu chủ hơn!
Trong Dị Vực, đám Bất Hủ Vương trông thấy lâu chủ thật sự đã tu bổ xong Bất Diệt Kinh này lại càng tràn đầy sự thù hận với Cửu Thiên Thập Địa hơn!
"Quả nhiên Bất Diệt Kinh này có năng lực phi phàm, ngay cả việc tu bổ nó cũng sẽ biến ảo ra Thiên Địa Đại Đạo! Xem ra Thiên Đình có được kinh văn này rồi ngày sau sẽ chỉ càng khó đối phó hơn!"
Bất Hủ Vương – Vô Thương lập tức suy tính trong lòng.
Lúc này điều mà bọn họ lo lắng nhất chính là đột nhiên Thạch Hạo được tăng lên không ít công lực nhờ công pháp này, rồi hướng tới Tiên Vương Quả mà thăng cấp trước thời hạn.
Trước khi Thiên Đình xuất hiện, xưa nay cuộc xâm lấn của Dị Vực đối với Cửu Thiên Thập Địa luôn luôn giành chiến thắng bằng cách áp đảo số lượng Chân Tiên và Tiên Vương, đối với bọn họ mà nói đương nhiên Tiên Vương ở Cửu Thiên Thập Địa càng ít càng tốt.
"Như vậy bây giờ xem ra, việc thăng cấp của Hoang phỏng chừng không thể áp chế được nữa rồi, đợi sau khi lâu chủ kết thúc buổi phát sóng trực tiếp, chúng ta nhất định phải lập tức phát động xâm chiếm toàn diện, không thể chậm trễ thêm một giây phút nào nữa!"
Lúc này Bất Hủ Vương – Côn Đế còn kích động hơn, lập tức lắc đầu bảo.
"Ta đợi câu nói này của ngươi cũng rất lâu rồi đấy, xâm chiếm Cửu Thiên Thập Địa đối với ta mà nói quả thật rất sảng khoái!"
Cho đến hiện tại An Lan vẫn chưa mò vớt được gì ở trong phòng phát sóng, ngược lại chỉ có thể trơ mắt nhìn người khác tự giúp mình mạnh lên nên hiển nhiên cũng đã nghẹn một bụng tức, bây giờ nghe thấy sắp xâm chiếm Cửu Thiên Thập Địa, lập tức cũng vô cùng kích động.
Lúc này Lưu Tiêu mới phục chế một phần kinh văn của Bất Diệt Kinh ở trong thần thức của mình một cách không nhanh không chậm, sau đó lại

thông qua phần thưởng trả lại cho Thạch Hạo.
Hiện tại trong hiển nhiên trong Thiên Cơ Lâu đang vô cùng kích động, tuy rằng bọn họ đều không nói nhưng mọi người biết rõ Bất Diệt Kinh này sớm muộn gì cũng sẽ là công pháp của các đệ tử trong Thiên Cơ Lâu bọn họ!
Hiện tại dù mười cơ hội vẫn chưa được đấu giá xong hết nhưng lâu chủ đã đạt được mười môn thần công rồi, hơn nữa môn nào cũng đều là bảo thuật thượng đẳng tuyệt vời!
Lấy ngẫu nhiên một môn ra cũng đã đủ khiến cảnh giới của bọn họ đột phá tiến mạnh và công lực tăng mạnh lên rồi, càng đừng nói đến có nhiều môn như vậy!
Mấy đệ tử bọn họ đều không có cách nào tưởng tượng ra được đến khi đó tự chia thần công sẽ còn kích động đến cỡ nào nữa!
Bọn họ đang nhỏ giọng bàn luận với nhau thì đột nhiên từ trong Thiên Cơ Lâu truyền tới một cơn chấn động không hề báo trước như thể có thứ gì đó cực kỳ khủng khiếp đang khuấy đảo!
Bọn họ còn cho rằng có thứ gì đó bất chợt đánh úp tới, bởi vì toàn bộ công pháp hoặc là Đế Binh trên người bọn họ đều lập tức cảm ứng được có mối đe dọa cực lớn, tất cả đều đang tự động hồi phục lại!
Thế nhưng nguồn gốc của cơn chấn động cũng không phải tới từ ngoại thiên mà là ở chính trung tâm của Thiên Cơ Lâu, cũng chính là trên người lâu chủ!
Hiển nhiên Lưu Tiêu cũng có thể cảm giác được sự nhiễu loạn dị thượng này, hắn nhắm mắt lại cảm ứng, phát hiện ra sự nhiễu loạn này lại tới tới từ Mười Ức Tám Nghìn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công trong thần thức của hắn. Tuy rằng hắn không hiểu nhưng vẫn nhanh chóng vung nhẹ tay, dùng tiên khí tối thượng dẹp yên cơn nhiễu loạn này.
Lúc này sự nhiễu loạn khủng khiếp mà lại vô hình này mới lập tức tan biến đi, khiến người nào cũng đều nhìn quanh với vẻ ngơ ngác, cũng không biết trong nháy mắt vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?
"Lâu chủ, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì vậy? Lẽ nào phải liên tiếp tu bổ hoàn chính công pháp khiến thần thức của ngươi mệt mỏi sao?"
Diệp Đồng vốn vẫn đang chăm sóc Vạn Vật Thổ và Thiên Thần Thụ vừa mới trồng xuống, lúc này cũng lập tức quay người chạy về hỏi.
"Sao có khả năng, sau khi lâu chủ diệt Chí Tôn ở Cấm Khu và bình định Thái Sơ Cổ Quáng còn không phải tinh thần vẫn dồi dào, vẫn có thể tiếp tục xếp hạng Bảng Danh Sách sao, chắc chắn không phải mệt đâu!"
Vương Đằng lại lập tức nói một cách khẳng định nhưng đồng thời cũng nhìn về phía lâu chủ.
"Không sao không sao, nước đầy thì tràn, xem ra công lực quá đầy mới trút một ít ra như vậy mà thôi."
Lưu Tiêu lập tức phất tay phản đối và đáp.
Công lực quá đầy! Câu trả lời cực kỳ kiêu ngạo này của lâu chủ khiến vô số người có mặt ở đây đang mang vẻ mặt lo lắng lập tức đều hóa đá!
Lời đáp trả này cũng quá khoe khoang rồi! Khiến những người còn đang

khổ cực theo đuổi trên con đường tu hành như bọn họ nghe được quả thật là khóc không ra nước mắt!
Vậy mà công lực trong người lâu chủ còn có thể vì quá đầy mà sinh ra trận nhiễu loạn như vậy.
Hơn nữa điều khủng khiếp là uy lực của trận nhiễu loạn này thật sự mạnh đến bất thường, cho dù là Chuẩn Đế ở Chư Thiên ngày trước mang theo Đế Binh tới đây áp chế Thiên Cơ Lâu cũng không thể sinh ra loại cảm giác áp lực ở mức độ này được!

Chương 1059. Sự thăng cấp của Hồng Mông Đại Thiên Công

Tuy rằng chỉ thuận tay đã trấn áp xong nhưng sự việc xảy ra đột ngột, Lưu Tiêu vẫn nhanh chóng tiến vào Thần Thức nhìn một cái.
Vốn dĩ cùng với các loại thần công như Bất Diệt Kinh và Thập Hung Bảo Thuật không ngừng tiến vào trong Thần Thức của hắn, ranh giới Thần Thức dường như vô biên vô hạn của Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công đã sắp bị Tiên Khí tối thượng này lấp đầy!
Lúc này Lưu Tiêu mới nhớ ra từ khi Vạn Tộc Đại Hội bắt đầu cho tới nay, Đế Kinh trong Thần Thức của hắn có thể nói là một ngày vào mấy bản, ngay cả Cửu Bí cũng tích được không ít.
Mà cùng với việc mở khóa Vạn Cổ Chân Giải, những thần công tới từ Hoàn Mỹ thế giới đó lại càng không ngừng đổ vào, môn công pháp nào cũng đều là thần công đỉnh cấp ở Thượng Giới ẩn chứa công lực vô biên vô hạn.
Thẳng đến lúc này, Bất Diệt Kinh chứa nguồn gốc của Thiên Địa Đại Đạo đã tiến vào trong lập tức dẫn đến sự cộng hưởng của toàn bộ thần công ở trong này, lúc này mới gây ra trận nhiễu loạn khủng khiếp đó.
"Đúng rồi, trước kia mình tu luyện Thần Võ Huyền Công, sau này tập trung nghìn vạn võ học công pháp ở Cửu Châu lại mở khóa Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công, hiện giờ cũng nên tiến thêm một bước rồi."
Lưu Tiêu hơi nghĩ ngợi, cho dù là Thần Võ Huyền Công ngày trước hay là Hồng Mông Đại Thiên Công đều là thần công mở khóa ở vị diện Cửu Châu thế giới, về mặt bản chất thì mục tiêu vẫn là cảnh giới võ học ở Cửu Châu thế giới.
Mà ở Già Thiên thế giới này cho dù là trình độ cảnh giới hay là mức độ linh khí đều cao hơn Cửu Châu thế giới không ít, hiển nhiên các loại thần công ở nơi này cũng đáng sợ hơn ở nơi đó nhiều!
Càng đừng nói đến bàn tay hắn thậm chí đã sớm với tới Hoàn Mỹ thế giới thông qua video Vạn Giới, ngay cả những công pháp Tiên Cổ ở thời đại Tiên Cổ đó và Thập Hung Bảo Thuật đều đã tới tay, cho nên hiển nhiên Hồng Mông Đại Thiên Công vẫn luôn treo ở vị diện Cửu Châu không thể gánh vác thêm được nữa.

Dù sao bây giờ hắn cũng đang dùng nền móng của võ học Cửu Châu để chứa đựng tiên pháp tối thượng của hai thế giới Tiên Cổ, tương đương với dùng vại đựng sông, sự chênh lệch này thật sự quá to lớn
"Hệ thống, khi nào thần công thuộc riêng về Thiên Cơ Lâu chi chủ mới có thể thăng cấp?"
Ngược lại Lưu Tiêu không gấp vì cũng không phải có chỗ nào đó xảy ra vấn đề mà chỉ là sự khác biệt về vị diện mà thôi, chỉ cần thăng cấp thần công nền móng một cái là được.
"Chức năng thăng cấp thần công độc quyền của Thiên Cơ Lâu chi chủ sẽ mở được khóa một lần mỗi khi phi thăng đến thế giới khác."
"Đến lúc đó Thiên cơ Lâu chi chủ có thể dung hợp với các thần công của chư thánh ở vị diện hiện tại và hoàn thành việc thăng cấp toàn diện cho thần công độc quyền."
Lúc này hệ thống lập tức trả lời trong Thần Thức của hắn.
Cái này gần như cũng không có sự khác biệt gì với quá trình thăng cấp Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công trước đây, dù sao thì Thần Võ Huyền Công cũng là do hắn dung hợp với võ học ở Thiên Cơ Lâu mà thành.
Nói cách khác, cách lúc thăng cấp Mười Ức Tám Ngàn Vạn Hồng Mông Đại Thiên Công này toàn diện vẫn còn chút thời gian, vừa vặn có thể khiến hắn dùng hết khả năng tập trung được càng nhiều thần công ở thế giới này càng tốt.
Lưu Tiêu đã hiểu rõ các loại biến số hiện tại vì thế tạm thời che phủ Thần Thức này bằng Tiên Khí tối thượng, tránh cho công lực tối thượng của hắn lại tràn ra, sau đó mới quay người rời khỏi Thần Thức trở về Thiên Cơ Lâu.
Cũng may khi hắn vào Thần Thức thì thời gian ở thế giới bên ngoài cũng gần như dừng lại, vì vậy đối với ngoại giới mà nói đây chỉ là chuyện trong chớp mắt.
"Không sao, tiếp tục đấu giá."
Lưu Tiêu lập tức gật đầu với đám đệ tử để bọn họ yên tâm.
Tuy rằng mọi người phát hiện ra lâu chủ mới trở về từ trong Thần Thức, cũng có thể cảm giác được rõ ràng tiên khí quanh người hắn trở nên càng dày đặc hơn, cũng không suy đoán nhiều thêm nữa.
"Sau khi Hoang Thiên Đế lấy được Bất Diệt Kinh này lại không nói gì thêm nữa, không phải đã xảy ra chuyện rồi đấy chứ?"
Lúc này trong Thiên Cơ Lâu, lại có một người vẫn luôn nhìn màn hình phát sóng trực tiếp lập tức tò mò hỏi.
"Lâu chủ đích thân giúp hắn khôi phục một công pháp tuyệt thế mạnh mẽ như vậy rồi hai tay dâng lên, cho dù có chuyện cũng là chuyện vui chứ."
Lúc này, Thánh Hoàng Tử lập tức cười bảo, không hề lo lắng chút nào.
"Đúng vậy, đổi lại là ta có được công pháp tối thượng này đương nhiên cũng sẽ ngay lập tức nhanh chóng đi lĩnh ngộ, nào có thời gian ở đây nhắn tin nữa chứ." Thiếu niên Thanh Đế cũng gật đầu, cũng khá ngưỡng mộ công pháp tối cao như Bất Diệt Kinh đó.

Chỉ riêng nghe những lời tường thuật đó của lâu chủ cũng đã đủ khẳng định uy lực của Bất Diệt Kinh đó, ở trong Già Thiên thế giới này, cái gọi là tuổi thọ có hạn, thật ra nói đến cùng cũng chỉ là vấn đề cơ thể mạnh hay yếu mà thôi.
Cho dù mạnh như một thế hệ Đại Đế có nguyên thần có mạnh cỡ nào, chung quy vẫn sẽ có một ngày cơ thể khô cạn khí huyết, dù mạnh giống như Vô Thủy Đại Đế và Ngoan Nhân Đại Đế cũng không thể may mắn tránh khỏi, nếu như tu Bất Diệt Kinh này thành công, cơ thể bước vào cảnh giới bất diệt vậy chẳng phải là trường thọ hay sao?
"Nói cũng đúng, đợi Hoang Thiên Đế lĩnh ngộ xong Bất Diệt Kinh này, phỏng chừng chuyện xưa ở bên đó cũng không còn cần giằng co như vậy nữa." Diệp Phàm cũng lập tức gật đầu.
Bọn họ đều biết, trước đó lâu chủ đã từng nói, trận chiến tranh ở Hoàn Mỹ thế giới ác liệt hơn ở trời đất này gấp trăm lần, rất nhiều thế lực khác nhau tấn công nhau và mỗi lần đánh nhau chính là một trận đại chiến kinh khủng hủy diệt một giới.
So ra thì tuy Hắc Ám Náo Động ở thiên địa này cũng hở tí là dính đến sự sống chết của mấy trăm triệu sinh linh, nhưng nếu nghiên cứu kỹ càng thật ra mục đích chính chẳng qua cũng chỉ là trường sinh mà thôi, phạm vi giữa đôi bên vẫn kém xa nhau.
Giống như bọn họ nói, lúc này trên Thiên Đình, Thạch Hạo vừa nhận được Bất Diệt Kinh hoàn chỉnh đã lập tức bắt đầu tu luyện.

Chương 1060. Bất Diệt Kinh

Đây chính là cơ hội mà hắn ta đã dùng hai trang khuyết thiếu của Thập Hung Bảo Thuật để đổi lấy, lúc này trên tay hắn ta cũng không còn lợi thế gì có thể tiếp tục tranh giành cơ hội tu bổ hoàn chỉnh công pháp tiếp theo nữa.
Nhưng Bất Diệt Kinh này chính là công pháp tối thượng tự nhiên sinh ra trong Thiên Địa Đại Đạo, là pháp môn tu luyện cơ thể tối cao, Lão Thiên Giác Nghĩ chỉ tiếp xúc có một trang trong số đó đã có thể bước chân vào Tiên Vương rồi.
So với mấy loại thần thông ngăn địch huyền bí như Tiên Kiếp Kiếm Quyết và Chân Long Bảo Thuật này, rõ ràng Bất Diệt Kinh này là một môn công pháp dùng để nâng cao cảnh giới.
Thạch Hạo nín thở ngưng thần, lại lấy kinh văn của Bất Diệt Kinh từ video Vạn Giới rồi thu vào trong cơ thể, rất nhanh đã tiến vào trạng thái quên mình, bắt đầu phân tích pháp môn cơ thể huyền bí vô vàn này bên trong thần thức của mình.
"Kêu những người đang ở Thiên Đình lúc này nhanh chóng tới hộ đạo, một khi buổi phát trực tiếp của lâu chủ kết thúc rất có khả năng lập tức có người tới đánh lén!"
Lúc này Hỏa Linh Nhi cũng không ngồi không, không cần Thạch Hạo nói

nàng cũng biết rất rõ tình thế trước mắt.
Lần này bọn họ gọi là thắng hiểm, vừa vặn cướp được cơ hội trước Dị Vực, giành trước một bước bổ sung hoàn chỉnh Bất Diệt Kinh, nếu không phải buổi phát trực tiếp của lâu chủ còn đang tiếp tục và vẫn còn bốn cơ hội nữa đang đợi ra giá, thì bọn họ đá sớm bùng phát trận chiến ác liệt rồi.
Những Bất Hủ Vương ở bên Dị Vực đó làm sao có thể trơ mắt nhìn Hoang lấy được một bản thánh kinh cơ thể tối thượng rồi bắt đầu bước vào cảnh giới Tiên Vương như vậy được?
Sự chênh lệch thời gian quý giá này chính là cơ hội duy nhất của Thạch Hạo.
Lúc này hắn đã nhanh chóng ngồi thiền, tập trung toàn bộ tu vi trên người vào Bất Diệt Kinh, bởi vì kinh văn lần này hoàn chỉnh nguyên vẹn nên hắn cũng không cần vừa tu luyện vừa tự mình suy đoán giống như Lão Thiên Giác Nghĩ khi ấy nữa.
Linh khí khổng lồ của hắn lập tức xoay tròn liên tục cùng với kinh văn hoàn chỉnh này, mỗi một bộ phận trên cơ thể đều giống như bị đánh mở, như thể trong người có một nguồn trọng lực vô hạn bắt đầu đè ép từ trong ra ngoài!
Trên Thiên Đình lập tức mây gió biến sắc, cho dù là tài nguyên tu luyện phong phú đến mức độ ở trời đất này thì lúc này cũng lập tức hình thành trạng thái linh khí loãng.
Bất Diệt Kinh chưa từng hoàn chỉnh từ thời Vạn Cổ đó vừa khởi động đã bắt đầu ảnh hưởng đến rất nhiều tạo hóa thiên địa quanh mình!
Lúc này trong khu bình luận ở phòng phát trực tiếp của lâu chủ đã sớm bùng nổ.
Bấy giờ đại đa số người trong phòng phát sóng trực tiếp đều là tu sĩ ở Cửu Thiên Thập Địa và Dị Vực, tu sĩ ở hai bên đều đã sớm cảm ứng được nguồn tu vi khủng khiếp đang không ngừng bánh trướng và bùng phát tới từ Thiên Đình đó!
"Ta thấy Hoang chắc hẳn sẽ không ra ngoài để lại lời nhắn nữa đâu, cảm giác chân thật của mọi người đáng tin hơn lời nhắn nhiều đấy, lúc này hắn đã nôn nóng đi tu luyện ngay rồi thì phải?"
"Thế này không phải rất bình thường sao, nếu như ta có được kinh pháp thượng cổ khủng khiếp như vậy, ta chắc chắn cũng sẽ lập tức đi tu luyện!"
"Uy lực này quả thật kinh người quá, nếu chỉ đơn thuần là linh khí thiên địa dao động chắc chắn không thể đến mức độ khủng khiếp như vậy được, Bất Diệt Kinh này quả nhiên lợi hại!"
Lúc này không ít tu sĩ có tu vi cao thấp đều đang điên cuồng thảo luận sôi nổi với nhau trong khu bình luận, ở trời đất đó của bọn họ có thể cảm nhận rõ ràng cảm giác áp bách lớn mạnh từ Thạch Hạo ở Thiên Đình.
Xưa nay tiến lên đột phá cảnh giới đều khởi bước từ nguyên thần lớn mạnh, cũng duy chỉ có Bất Diệt Kinh này là đi ngược lại, phải rèn luyện cơ thể đến cảnh giới Tiên Vương trước rồi mạnh mẽ đột phá cảnh giới Chuẩn Tiên Vương, sau đó lại bổ sung nguyên thần sau.
Tuy rằng cách làm này không chính đạo nhưng lại vừa nhanh vừa mạnh,

không phải loại khoa trương tu luyện nguyên thần một bước lên mây đó, nhưng dựa vào cơ thể có thể sánh ngang với Tiên Vương Thể đó cũng đã đủ để chống lại Tiên vương rồi!
"Xem ra Thạch Hạo đã bắt đầu tu luyện Bất Diệt Kinh, vậy thì không đợi nữa, bây giờ tiếp tục vòng đấu giá tiếp theo." Lúc này Lưu Tiêu cũng nhìn bình luận, trên cơ bản đã biết tình hình của Thạch Hạo nên cũng không lãng phí thời gian mà lập tức nói.
Bấy giờ phía bên hắn vẫn còn bốn cơ hội còn chưa đấu giá mà trên tay hắn đã có bốn loại Thập Hung Bảo Thuật, những Thần Thụ, Thần Thổ gì đó lại càng khỏi phải nói.
"Vô Thương: Lâu chủ, ta ra giá Bát Sắc Tiên Kim vừa mới nói, ngoài ra lại thêm năm đại Kỳ Thạch!"
Lúc này Dị Vực cuối cùng cũng không nhịn được nữa, lập tức ra giá ở trong khu bình luận!
Vừa rồi bọn họ là vì nhất thời đắc ý mới để Cửu Thiên Thập Địa đó giành trước cơ hội, bây giờ nói gì bọn họ cũng sẽ không bỏ qua bất cứ cơ hội nào nữa!
Lần này ngay cả Vương Trường Sinh cũng không ra giá thêm nữa, ai cũng nhìn ra được đám Bất Hủ Vương ở Dị Vực này rõ ràng là thẹn quá hóa giận rồi, một vòng này cho dù có ra giá thế nào cũng không có ý nghĩa gì.
"Tử Nhật Thiên Quân: Lâu chủ, ngươi thật sự không cân nhắc lại Hồng Mông Tử Khí Chủng của ta sao? Ta mang thêm giống của Thiết Huyết Cổ Thụ nữa được không?"
"Luân Hồi Tiên Vương: Lâu chủ, nếu như ngươi vẫn cần các loại Thần Thực thì ở chỗ ta có nhau ba nghìn Thần Thực với bảy loại khác nhau như Ma Huyết Quỷ Thần Thụ, Thanh Đằng Tôn Giả, phỏng chừng khá hợp ý ngươi đấy!"
"Vô Thương: Lâu chủ! Chúng ta ngoại trừ có Bát Sắc Tiên Kim ra còn quyết định thêm Hỗn Nguyên Thạch và một cọng Nguyên Thủy Chân Vũ nữa!"
"Bán Thuốc Giả: Ra giá tàn nhẫn thế, hóa ra Nguyên Thủy Chân Vũ nằm trong tay Dị Vực các ngươi à, chẳng trách ta lại không thể tìm đủ được!"
Lúc này, trong lúc liên tiếp cạnh tranh giá cuối cùng đám Vương ở Dị Vực cũng dần vạch trần bộ sưu tập của mình, bắt đầu ra tay!

Chương 1061. Diệt Thế Lão Nhân hoảng sợ

Lão tổ Cửu U Ngạo lập tức bị đánh tới mức lộ ra nguyên hình khổng lồ ở trong Giới Hải.
Phảng phất cự lang thôn phệ thiên địa, thân thể đồ sộ, chín chiếc đuôi Chân Long đung đưa chung quanh, cả người bị một kích vừa rồi của Lưu Tiêu đánh trúng, làm mất đi thăng bằng, ngã vào Giới Hải!

Thân thể khổng lồ của hắn chỉ tùy tiện ngã xuống liền có vô số tàn giới bị nghiền ép, phá diệt, toàn bộ Giới Hải, bị nguyên hình của Diệt Thế Lão Nhân trong nháy mắt đè nát, tạo ra rung chuyển trăm vạn năm khó gặp!
Đòn đánh của Lưu Tiêu tới đây mới xem như kết thúc, một kích này xuyên qua vị diện hai giới, đã nói rõ công lực của nó, một kích này đánh trúng Diệt Thế Lão Nhân, đương nhiên cũng tiêu tán.
Nhưng mức độ ảnh hưởng và dư âm mà nó tạo ra, vẫn chưa có tan biến nhanh như vậy, mà đang tiếp tục vang vọng trong Giới Hải vô biên.
"Lão tổ Cửu U Ngạo, xem ra nơi mà ngươi ẩn thân chẳng ra gì cả, vẫn dễ dàng bị ta tìm ra."
Lúc này, lâu chủ lập tức cười nói ở trong phòng trực tiếp.
Từ khi lâu chủ ra tay đến lúc Giới Hải phát sinh đại biến, cự chưởng xẹt qua toàn bộ Giới Hải, biến hóa thành thần long kỳ lân, ép Diệt Thế Lão Nhân hiện ra nguyên hình Cửu U Ngạo, tất cả quá trình này, đều được chiếu trực tiếp trong trực tiếp!
Lâu chủ vừa ra tay, liền dùng uy thế tuyệt cường tìm đến vị trí của Diệt Thế Lão Nhân, hình ảnh trong phòng trực tiếp được chiếu rất rõ ràng.
Bây giờ, độ hot trong phòng trực tiếp lần nữa nổi lên, thậm chí còn xông thẳng đến một tầm cao hoàn toàn mới.
Khu bình luận đã bị spam đến mức gần như không thấy rõ một chữ, tất cả mọi người đều đang điên cuồng spam "Lâu chủ vô địch".
Cửu U Ngạo chính là sinh vật đứng đầu Thập Hung, lão tổ của chúng lại còn là tồn tại vô địch vũ trụ, mạnh hơn toàn bộ Thập Hung khác gộp lại.
Tuy nhiên, lâu chủ vừa ra tay, thế mà có thể khiến hắn ngậm trái đắng, thậm chí chỉ với một kích liền đánh cho hắn trở về nguyên hình!
Chuyện này không cần thực lực Chuẩn Tiên Đế, cũng có thể nhìn ra rõ tình thế, thực lực của Thiên Cơ Lâu chi chủ hiển nhiên không thua kém Diệt Thế Lão Nhân tí nào!
"Đến cả nơi biên cương của giới vực hoang vu, đều có thể cảm nhận được đại biến kinh thiên trên thượng giới!"
"Nếu không nhờ có lâu chủ trực tiếp toàn bộ quá trình, thì ai mà có bản lĩnh có thể biết được thượng giới cụ thể là đã xảy ra chuyện gì!"
"Lâu chủ vừa ra tay, quả thực như một trận đại chiến khai thiên tích địa! Kể cả Cửu U Ngạo cũng không chịu nổi!"
Lúc này, khu bình luận đã sớm khôi phục bầu không khí náo nhiệt, mọi người dù thế nào cũng không ngờ rằng lâu chủ vừa xuất thủ, vậy mà lại chiến thắng áp đảo, tất cả đều đồng loạt kích động.
Kỳ thực chuyện này cũng không tính là gì, nếu để cho bọn họ biết một kích đó của Lưu Tiêu kỳ thực là đến từ một vị diện thế giới khác xuyên qua, chỉ sợ sẽ còn khiến cho bọn họ kinh hãi đến ngất ngay tại chỗ mất!
Bên trong Thiên Cơ Lâu lúc này, cũng tương tự là một loạt tiếng kinh hô.
Mặc dù lúc trước bọn họ đã thấy qua tồn tại tên là Cửu U Ngạo trong video phổ cập kiến thức về Thập Hung, nhưng bây giờ từ trong trực tiếp tận mắt thấy lão tổ Cửu U Ngạo lần đầu lộ nguyên hình, quần chúng cũng không

khỏi ngạc nhiên.
"Nguyên hình Cửu U Ngạo quả nhiên kinh khủng, chẳng khác gì cự thú một tay che trời, đỉnh thiên lập địa trong thế giới ấy!"
Diệp Phàm nhìn kỹ càng, nguyên hình Cửu U Ngạo triệt để hiện thân ở trong Giới Hải, đúng là đáng sợ, cho dù chỉ là nhất cử nhất động tùy tiện, cũng đủ để tác động toàn bộ Giới Hải.
"Lợi hại đến mấy cũng vô dụng, dám khiêu chiến lâu chủ của chúng ta, đây chính là hậu quả!"
Dù rằng Vương Đằng cảm thấy vị Cửu U Ngạo đó rất lợi hại, nhưng đáng tiếc người mà hắn đối đầu là lâu chủ, một tí cửa thắng cũng không có.
"Có điều, từ đó có thể thấy, Cửu U Bảo Thuật của hắn vẫn tương đối có giá trị, không uổng công lâu chủ phí hết tâm tư cũng muốn chiếm được bảo thuật này."
Thanh Đế hiểu rõ tâm tư của lâu chủ nhất, cũng liên tiếp gật đầu đồng ý, nói.
"Một kích vừa rồi không có ý định tổn thương hắn gì mấy, chỉ là cho hắn nếm mùi lợi hại của Thiên Cơ Lâu, không được phách lối nữa mà thôi."
"Dù sao hắn là người của vị diện khác, nếu ta đã không tại nơi đó, cũng không cần phải chủ động ảnh hưởng đến vận mệnh bên kia."
Lâu chủ cũng ung dung cười nói, vô số thần công trong thần thức của hắn, chỉ dùng bảy loại thần công trong số đó phát động ra một kích kia đã là nhân từ lắm rồi.
Nếu hắn muốn, đại khái có thể trực tiếp dung hợp mấy chục loại đế kinh thần công, coi như là cách một vị diện trực tiếp lấy mạng của hắn cũng không phải là chuyện bất khả thi.
Mà lúc này trong Giới Hải, Diệt Thế Lão Nhân bị một kích kinh khủng đột nhiên xuất hiện kia ép ra nguyên hình, hiện giờ mới thu hồi lại nguyên hình của bản thân, ổn định lại cơ thể trong Giới Hải.
Đòn đánh đó quả thực là vừa nhanh vừa kinh khủng, hắn căn bản không có thời gian để kịp phản ứng, chờ tới lúc hắn ý thức được, thì nguyên hình đã bị người ta ép hiện thân.
Lúc này, hắn vừa mới khôi phục lại tinh thần, một kích kia đã sớm tan biến không còn, hơn nữa cho dù là cảnh giới Chuẩn Tiên Đế như hắn đây, cũng không thể nào truy tìm được ngọn nguồn của chiêu vừa rồi, như thể không đầu không đuôi!
"Rốt cuộc là xảy ra chuyện này, thần thông kia đến tột cùng là từ đâu mà đến? Làm sao có thể không để lại một tí khí tức nào cơ chứ?"
Phàm là thần thông thì hẳn là đều sẽ để lại dấu vết, huống chi hắn chính là Chuẩn Tiên Đế có thể hủy diệt bất kỳ giới vực trong chớp mắt, mà một kích đó cũng chỉ mới vừa phát sinh ở trước mặt.
Tuy nhiên, hắn vừa cảm nhận Giới Hải bao la, thì mọi thứ đã gió êm sóng lặng rồi, không còn gì nữa!
Thần Thông kia, quả thực đã vượt ra khỏi phạm trù mà vị Chuẩn Tiên Đế mạnh nhất như hắn đây có thể lý giải.

Chương 1062. Bỏ hai đại bảo thuật vào túi

Nhiều kỷ nguyên qua, hắn vẫn tung hoành ngang dọc vũ trụ, hầu như chưa từng đụng phải đối thủ có thể khiến hắn không cách nào ứng phó.
Bằng vào cảnh giới Chuẩn Tiên Đế vô thượng, cộng thêm tư chất Cửu U Ngạo nhất tộc của hắn, hắn ở trong vô số kỷ nguyên qua đều là Chuẩn Tiên Đế mạnh nhất, không ngờ là ngày hôm nay lại bị vị Thiên Cơ Lâu chi chủ kia đùa bỡn trong tay!
"Lẽ nào Thiên Cơ Lâu chi chủ, cũng là tồn tại cổ lão như Thi Hài Tiên Đế ư?"
Lúc này, Diệt Thế Lão Nhân lập tức khiếp sợ một phen, trong lòng tràn đầy nghi hoặc và sợ hãi.
Trong vô số kỷ nguyên mà hắn trải qua, hắn cũng không phải là tồn tại hoàn toàn vô địch.
Vào những kỷ nguyên mà hắn trở thành Chuẩn Tiên Đế, hắn cũng từng gặp được tồn tại chí cao vô thượng, kinh khủng hơn hắn rất nhiều.
Hắn chỉ được xem là Chuẩn Tiên Đế mạnh nhất trong vô số kỷ nguyên, nhưng người nọ lại là vị Tiên Đế chân chính đầu tiên trong lịch sử từ thuở khai thiên tích địa tới nay!
Mặc dù hắn không có gặp Thi Hài Tiên Đế nhiều, nhưng đối với thực lực khủng bố và vô địch thiên hạ của Thi Hài Tiên Đế, hắn lại có ấn tượng vô cùng sâu sắc.
Giữa Chuẩn Tiên Đế và Tiên Vương, chênh nhau một cảnh giới, nhưng khác một trời một vực, còn Chuẩn Tiên Đế và Tiên Đế, càng là như vậy!
Vô thượng đại năng thật sự đạt đến cảnh giới Tiên Đế, bản sự của bọn họ tuyệt đối không phải là thứ mà Chuẩn Tiên Đế có thể tưởng tượng được.
Lúc này, vị Thiên Cơ Lâu chi chủ cường thế xuất thủ, thật không ngờ lại kinh khủng đến vậy, khó tránh khỏi để Diệt Thế Lão Nhân đoán già đoán non, không thể không sinh nghi.
"Nếu thật là loại đại năng vô thượng ở cảnh giới kia, ta há chẳng phải là tự đào hố chôn mình rồi sao?"
Trong lòng Diệt Thế Lão Nhân lập tức suy đoán, càng nghĩ càng thấy vị Thiên Cơ Lâu chi chủ kia tuyệt đối không phải đại năng bình thường gì, cảnh giới của hắn chắc chắn là nằm ngoài sức tưởng tượng của mình.
"Có chơi có chịu, nếu ngươi đã thua, chẳng phải nên thực hiện lời hứa của mình rồi sao?"
Lúc này, Lưu Tiêu đương nhiên có thể đường đường chính chính nói ra câu này với tất cả mọi người trong livestream.
“Vũ Vô Địch: không ngờ thực lực của lâu chủ lại kinh khủng đến vậy, thực sự là để người ta mở mang tầm mắt mà!”
“Vô Thương: Đúng vậy! Nếu đã có chơi thì phải có chịu, ta nghĩ Diệt Thế

Lão Nhân hẳn là sẽ không có dị nghị gì, đúng chứ?"
Hiện tại, mọi người đều nhao nhao cũng hưởng ứng lời của lâu chủ, đặc biệt là chúng vương của dị vực, đều thấp thỏm lo sợ đắc tội với lâu chủ.
"Diệt Thế Lão Nhân: Ta và lâu chủ vừa rồi chính là cái gọi là không đánh thì không quen! Công lực của lâu chủ quả thực để ta hoàn toàn bái phục!"
"Diệt Thế Lão Nhân: Có chơi có chịu, ta sẽ không ngăn cản buổi đấu giá này nữa!"
Lúc này, đến cả bản thân Diệt Thế Lão Nhân, cũng nhanh chóng thành thật bình luận và trả lời lâu chủ trong livestream.
Hắn cho rằng lâu chủ nhất định là tồn tại cổ lão ngang hàng với Thi Hài Tiên Đế, nhân vật khủng bố ở cấp bậc Tiên Đế, chỉ bằng vào một kích vừa rồi đã nhìn ra rõ sự chênh lệch giữa hai bên.
Nếu hắn còn muốn tiếp tục khiêu khích đối phương, thế thì đúng là thiếu sáng suốt.
Lúc này, trên Hắc Ám Thiên Đình, tam đế Thương Hồng Vũ đều giật mình đến mức trợn mắt ngoác mồm.
Ba người bọn họ đều được Diệt Thế Lão Nhân chỉ dẫn tới con đường Chuẩn Tiên Đế, quen biết vị lão giả này cũng đã mấy kỷ nguyên, nhưng chưa từng thấy hắn khúm núm như thế bao giờ.
Xem ra một kích vừa nãy của Thiên Cơ Lâu chi chủ, quả thực đã dọa sợ Diệt Thế Lão Nhân.
"Nếu đã không ngăn cản nữa, vậy thì đợt ra giá Cửu U Bảo Thuật vừa rồi ta vẫn sẽ tiếp nhận, còn có ai khác ra giá nữa không?"
Hiện tại, lâu chủ lập tức gật đầu, sau đó tiếp tục quay trở lại thời điểm Vũ Vô Địch ra giá Cửu U Bảo Thuật.
Trải qua một chuỗi kịch biến đáng sợ phát sinh từ thượng giới, còn ai dám ra giá vào lúc này nữa chứ, đương nhiên là không có ai dám ra giá nữa.
"Vậy thì Cửu U Bảo Thuật sẽ thuộc về Vũ Vô Địch."
Lưu Tiêu mắt thấy vào giờ phút quan trọng này, có lẽ sẽ không còn ai ra giá nữa, cho dù có người vẫn còn át chủ bài trên tay, nhưng cũng sẽ để dành nó và tất tay vào đợt đấu giá cuối.
Vũ Vô Địch cũng hoàn toàn không ngờ rằng đợt trả giá nho nhỏ của mình lại tạo nên rung chuyển đáng sợ đến thế, tạo ra đại biến ở trong Giới Hải.
Bởi vì đợt ra giá vừa rồi của hắn, đã dẫn đến sự phản kháng của cường giả Chuẩn Tiên Đế ở Giới Hải, ngay cả những giới vực khác cũng sẽ bị liên lụy theo.
"Vũ Vô Địch: Lâu chủ, thần công mà ta muốn tu bổ chính là Thảo Tự Kiếm Quyết!"
Lúc này, Vũ Vô Địch lập tức lên tiếng trong khu bình luận.
Vừa rồi hắn từ nơi ẩn náu đánh chết nhiều cường giả Chí Tôn Điện Đường đuổi giết hắn, từ trên người bọn chúng còn nhận được một phần tán thủ của Thảo Tự Kiếm Quyết.
Nếu muốn thoát khỏi vận mệnh bị người ta đuổi giết và ngấp nghé Cửu U Bảo Thuật trên người, đây chính là cơ hội tốt nhất của hắn.

Lúc này, hắn đã lấy ra một phần Cửu U Bảo Thuật trời sinh của hắn cùng với tàn quyển Thảo Tự Kiếm Quyết, dùng hình thức khen thưởng tặng toàn bộ cho Lưu Tiêu.
Lưu Tiêu lập tức rút ra hai đại thần thông này từ khu khen thưởng, thu vào trong thần trí của mình.
Cứ như vậy, hắn liền sắp tập hợp đủ toàn bộ Thập Hung Bảo Thuật!
"Chuyện nhỏ."
Ngay cả bản thân Lưu Tiêu cũng không nhịn được nở nụ cười, ngay tức khắc để Thảo Tự Kiếm Quyết trên lòng bàn tay.
Trong kiếm quyết này, từng chiêu từng thức giống như cỏ cây, cực tốc và bất ngờ, có thể nói là hoàn toàn khác biệt so với bất kì một loại thần công kinh văn nào trước đó.
"Đây chính là kiếm pháp mạnh nhất trong Tam Đại Kiếm Quyết thượng cổ sao?"
Lúc này, các cao thủ kiếm đạo như Trương Tam Phong, Độc Cô Bất Bại, cũng không nhịn được nhìn về phía Thảo Tự Kiếm Quyết vô thượng kia.
Cái gọi là Tam Đại Kiếm Quyết thượng cổ, Bình Loạn Quyết là tu luyện nguyên thần, Tiên Kiếp Kiếm Quyết là tu luyện thần uy giống như Tiên Nhân độ kiếp, chỉ có Thảo Tự Kiếm Quyết thì không hào nhoáng như thế, là trảm đoạn chi lực chân chính!

Chương 1063. Đợt đấu giá cuối cùng bắt đầu (1)

"Bây giờ bắt đầu bù đắp."
Lưu Tiêu lập tức phát động Vạn Cổ Chân Giải, vô tận huyền bí trong chư thiên tỏa ra từ trong mắt hắn, nhờ có thứ này gia trì, hắn dường như có thể nhìn thấu toàn bộ Đại Đạo bản nguyên.
Mũi kiếm cỏ cây cực tốc đó, ở trong mắt hắn lập tức hóa thành từng chiêu từng thức "Thảo Tự Kiếm Chiêu", mỗi một chiêu đều chặt đứt thiên địa, chẻ đôi sơn hà, nhẹ nhàng tựa như cắt chém rơm rạ!
Giờ khắc này, Lưu Tiêu không chỉ xem thấu kiếm chiêu, thậm chí còn xem thấu đại đạo đằng sau kiếm chiêu.
Thảo Tự Kiếm Quyết, tức khắc được bù đắp mà không gặp chút khó khăn nào, sự vùng vẫy của cọng cỏ và lá cây, bắt đầu bị những công pháp mà hắn nắm giữ bù đắp.
Không mất bao lâu, toàn bộ Thảo Tự Kiếm Quyết trong nháy mắt đã bù đắp gần xong, kiếm quyết chi pháp hoàn chỉnh hóa ra cũng không dài cho lắm, kích thước giống như một tấm lịch treo tường, dựng thẳng trên lòng bàn tay của lâu chủ.
Động tác trông có vẻ qua loa, nhưng dưới cái nhìn của ngàn vạn người xem trong phòng trực tiếp thì lại vô cùng vi diệu.
Lâu chủ liên tục tu bổ các loại thần công tới chín lần, cho dù là thần công hi

hữu đến đâu cũng chưa bao giờ sẩy tay, quả thực là đáng gờm.
Loại bản lĩnh vừa quơ tay liền có thể bù đắp các loại công pháp, trừ phi là cảnh giới đã nghiền ép công pháp đó, bằng không thì phải cần người tu bổ phải cực kỳ hiểu rõ về bản nguyên đại đạo và chính công pháp thì mới có thể làm được.
Tuy nhiên, công pháp mà lâu chủ tu bổ đều là Thập Hung Bảo Thuật, những công pháp như Bát Cửu Thiên Công hầu như đã được coi là Tiên Vương pháp đỉnh cấp, kể cả Tiên Đế, e là cũng chưa chắc có thể làm được chuyện này?
Các giới vực trong chư thiên, đặc biệt là các Tiên Vương đỉnh phong, Chuẩn Tiên Đế bên trong Giới Hải, càng lúc càng cảm thấy thực lực của lâu chủ đích thị là sâu không lường được, không dám thăm dò.
Trong nháy mắt, Thảo Tự Kiếm Quyết trên tay lâu chủ đã bù đắp xong xuôi, được lâu chủ ung dung thu vào trong lòng bàn tay, đưa trở về tay của Vũ Vô Địch.
Khi Vũ Vô Địch vừa tiếp nhận, liền trở nên vô cùng hưng phấn, nhưng cũng không bắt tay vào việc lĩnh ngộ kiếm chiêu ngay, mà là cảm tạ lâu chủ trước.
“Vũ Vô Địch: Vô cùng cảm tạ lâu chủ! Nếu sau này có chuyện gì cần ta giúp sức, lâu chủ cứ việc mở miệng!”
Trước đây Vũ Vô Địch chính là người từ Thiên Thần Thư Viện bị đuổi giết đến vùng đất hoang vô danh này, cũng chính là tại vì truyền thừa Cửu U Bảo Thuật trên người hắn.
Nhưng bây giờ tình hình đã khác, hắn đã nhận được cơ hội bù đắp Thảo Tự Kiếm Quyết từ trong phòng trực tiếp của lâu chủ.
Nhờ vào số lượng mấy trăm triệu người xem từ các giới trong phòng trực tiếp của lâu chủ, bây giờ có thể nói là toàn bộ thiên hạ đều biết hậu nhân Cửu U Ngạo hắn đây không chỉ có Cửu U Bảo Thuật, mà còn sở hữu Thảo Tự Kiếm Quyết hoàn mỹ vô khuyết.
Bất kì người nào muốn cướp đoạt Cửu U Bảo Thuật từ trong tay hắn, bây giờ đều phải cân nhắc uy lực của một trong thái cổ tam đại kiếm quyết rồi mới dám hạ thủ.
"Ta và ngươi chỉ đang giao dịch công bằng mà thôi, không thể tính là ân huệ gì cả."
Sao mà Lưu Tiêu lại không biết tình cảnh của Vũ Vô Địch phiền phức tới cỡ nào, vừa hay lúc này hắn cần Cửu U Bảo Thuật, còn Vũ Vô Địch thì cần một công pháp cường hãn để hộ thân, đây là thuận theo nhu cầu của đôi bên mà thôi.
Tính thêm Cửu U Bảo Thuật và Thảo Tự Kiếm Quyết, giờ đây Lưu Tiêu đã tập hợp tám loại trong Thập Hung Bảo Thuật, hai bảo thuật còn lại là Côn Bằng Bảo Thuật và Đả Thần Bảo Thuật thì còn chưa tới tay.
"Lâu chủ mau chóng bắt đầu đợt đấu giá cuối cùng đi, ta rất nóng lòng muốn biết sẽ có thứ gì được trả giá!"
"Đúng đó, chớp mắt liền đến đợt đấu giá cuối cùng, các phương khẳng định

đều sẵn sàng xuất toàn lực, nhất định là sẽ có trò hay để xem!"
"Ta đoán rằng đây có thể sẽ là cơ hội cuối cùng mà dị vực có được!"
Lúc này, khu bình luận ào ạt kích động, đều muốn nhìn thấy đợt đấu giá bù đắp cuối cùng này thật mau.
Kỳ thực không chỉ bọn họ, quần chúng trong Thiên Cơ Lâu cũng tương tự mong chờ không ngớt.
Đặc biệt là từ lúc trực tiếp tới bây giờ, Thập Hung Bảo Thuật trên tay lâu chủ càng ngày càng nhiều, vậy mà mắt thấy sắp gom đủ toàn bộ.
"Lâu chủ, xem ra Thập Hung Bảo Thuật trên tay ngươi cũng chỉ còn thiếu hai loại, nói không chừng thật sự có thể gom đủ."
Lúc này, Đoạn Đức cũng lập tức tính toán giúp lâu chủ, bèn kích động nói.
"Cho dù không phải là Thập Hung Bảo Thuật, miễn là có công pháp vô thượng là được rồi!"
Các bậc tiền bối như Đấu Chiến Thắng Phật, Lão Phong Tử cũng rất hưng phấn.
Bọn họ đều là người của Già Thiên thế giới, bây giờ nhìn thấy các loai công pháp thượng cổ từ mấy triệu năm trước, làm sao có thể không kích động cơ chứ!
Thái Cổ Thập Hung, thời đại Tiên Cổ, thời đại Loạn Cổ, những thứ này thậm chí đã không còn là lịch sử ở thế giới này, mà đã là thần thoại cổ đại.
Đối với nhiều người của thế giới này mà nói, thậm chí có không ít người căn bản cũng không hề tin thượng cổ còn tồn tại nhiều đồ vật như thế.
Nếu không phải lâu chủ dẫn bọn họ ngao du chư thiên, nhìn thấy đủ loại trận chiến kịch liệt trong kỷ nguyên thượng cổ, thì bọn họ cũng sẽ không được mở mang tầm mắt như thế.
"Được, bây giờ chính thức bắt đầu đấu giá cơ hội bù đắp cuối cùng!"
Giờ đây, Lưu Tiêu cũng gật đầu, lập tức quay về phía màn hình trực tiếp, tuyên bố một câu.
Hắn mở trực tiếp là muốn để cho đệ tử Thiên Cơ Lâu tìm được một vài công pháp vô thượng thích hợp với mình, bây giờ thoáng chốc đã đến đợt đấu giá thứ mười, công pháp mà hắn muốn trên cơ bản đều đã tới tay.
Cơ hội lần thứ mười này, Lưu Tiêu đã không còn mục tiêu cụ thể nào nữa, chỉ xem mọi người ra giá, rồi quyết định sau.
Mặc dù vừa nãy bị trận náo loạn ở Giới Hải quấy nhiễu, nhưng mắt thấy đây đã là cơ hội cuối cùng, ai nấy cũng không khỏi nhao nhao kích động.

Chương 1064. Đợt đấu giá cuối cùng bắt đầu (2)

"Vương Trường Sinh: Đừng nói gì nữa, lâu chủ, Bình Loạn Quyết của ta hẳn là đã đủ để thắng đợt đấu giá này, đúng chứ?"
"Cổ Tăng Phương Trượng: Ta ra hai hạt giống bảo thụ Huyết Bồ Đề và Bồ Đề Cổ Thụ!"

“Kim Ô Cổ Tổ: Đến cả Cổ Tăng nhất mạch cũng ra tay rồi ư? Đừng quên Kim Ô nhất tộc ta còn có một viên Thái Dương Thần Thụ!”
“An Lan: Mấy gia hỏa cửu thiên thập địa các ngươi, thật sự cho rằng cơ hội cuối cùng này sẽ thuộc về các ngươi chắc?”
“An Lan: Lâu chủ, ta ra Tiên Khí Thiên Hoang, cộng thêm trăm cân Cổ Tiên Kim!”
Sau khi lâu chủ vừa tuyên bố, cường giả đến từ các giới vực khác nhau đã ào ào xuất ra đồ vật của riêng mình, bắt đầu tranh giá một cách ác liệt.
Kể cả An Lan vẫn luôn thất bại cũng ngóc đầu trở lại, hơn nữa vừa xuất hiện liền bất ngờ xuất thủ hào phóng, không ngờ lại ra cả Thiên Hoang!
"Lâu chủ, Thiên Hoang là Tiên Binh của Dị Vực sao?"
Lúc này, đám người Thiên Cơ Lâu nhìn thấy An Lan đột nhiên xuất hiện trở lại, đều hiếu kỳ hỏi.
"Đúng vậy, nhưng mà Thiên Hoang cũng không có phế như Bất Hủ Thuẫn, đó là một trong thượng cổ Thập Đại Thần Binh mà Côn Bằng Tộc muốn cướp và theo đuổi cả đời."
Lâu chủ gật đầu, Thiên Hoang cũng xem như là một đại thần binh nổi danh, tất nhiên nổi bật hơn Bất Hủ Thuẫn cỏn con kia nhiều.
Có điều, An Lan bỗng nhiên lấy ra binh khí ở cấp bậc này, lại ra thêm vô số tiên kim, hiển nhiên là Dị Vực ở sau lưng hắn đang hỗ trợ hắn trả giá.
“Vương Trường Sinh: Người của Dị Vực đúng là đáng ghét mà, cơ hội cuối rồi mà vẫn còn âm thầm ra giá!”
“Hư Không Vương Thú: Thứ này đã là gì, ta ra Xích Vương Lô!”
“Đồ Phu: Lâu chủ, ta ra Hỗn Độn Thổ thêm vào Vạn Pháp Thạch, mặt khác lại thêm công pháp Thái Cổ Chu Tước Tứ Kích!”
Giờ phút này, đến cả Dị Vực cũng có không ít đại tộc nhao nhao ra giá, và các Tiên Vương ở Giới Hải đều xuất hiện.
Toàn bộ khu bình luận lập tức bị bình luận đấu giá triền miên bao trùm, trả giá Tiên Khí, trả giá Thần Thụ, trả giá công pháp,… Đủ loại giá đều lũ lượt kéo tới.
Mọi người đều biết video và phòng trực tiếp của tài khoản Thiên Cơ Lâu chi chủ đều là “có thể gặp nhưng không thể cầu”, bản thân lâu chủ còn là thần long thấy đầu mà không thấy đuôi.
Một khi cơ hội lần này kết thúc, cũng không ai biết lâu chủ sẽ im hơi lặng tiếng bao lâu thì mới có thể xuất hiện trở lại trong video vạn giới này.
Do đó, cơ hội cuối cùng này, tất cả mọi người đều muốn thử một thoáng, nhao nhao xuất hiện và trả giá.
“Thạch Phách Thiên: Lâu chủ, ta ra Lôi Thiên Tước Bảo Thuật cộng thêm Toan Nghê Bảo Thuật và Huyền Quy Bảo Thuật, ba đổi một, hẳn là không thiệt cho ngươi nhỉ?”
Lúc này, đến cả Thiên Đình Thạch Phách Thiên cũng không nhịn được góp vui.
Hắn đi theo bên cạnh Thạch Hạo, nên học được không ít công pháp kỳ diệu, vừa vặn vào thời điểm này lại có chỗ dùng.

“An Lan: Giờ đến người của Thiên Đình còn muốn góp vui à? Quả thực là nằm mơ!”
“Thạch Phách Thiên: Dị Vực đừng hòng có được cơ hội cuối cùng này!”
“Vương Trường Sinh: Tốt nhất là hai người các ngươi đừng ra giá nữa!”
Giờ khắc này, trong phòng trực tiếp của lâu chủ nhất thời thiếu đi sự xuất hiện của rất nhiều cường giả Tiên Vương, toàn bộ đều trở thành người phát ngôn lên tiếng.
Sau một màn chấn động và đáng sợ vừa rồi ở Giới Hải, ngay cả Diệt Thế Lão Nhân cũng không thể thăm dò được nội tình của lâu chủ, trái lại còn bị đánh tới mức phải lộ ra nguyên hình ở trước mặt mấy trăm triệu khán giả.
Các đại năng khác tự biết không bằng Chuẩn Tiên Đế, đồng loạt sợ hãi không thôi, đều không dám ở phòng trực tiếp này tùy tiện lên tiếng nữa.
Bây giờ, Diệt Thế Lão Nhân đã sớm quay trở về Hắc Ám Thiên Đình, gặp mặt tam đế, thảo luận vấn đề về vị Thiên Cơ Lâu chi chủ kia.
"Lâu chủ, ra giá nhiều như vậy, lần này người nào trả giá cao nhất?"
Lúc này, đừng nói Lưu Tiêu, mà đến cả mọi người ở trong Thiên Cơ Lâu đang xem trực tiếp, đều không khỏi hoa cả mắt, căn bản không biết những vật phẩm được trả giá đến tột cùng là vật gì...
"Mặc dù trả giá rất nhiều, nhưng trên cơ bản giá trị không chênh lệch gì mấy, không có ai thật sự nổi bật cả."
Nhưng lâu chủ lại lập tức lắc đầu, trả lời.
Kỳ thực Bình Loạn Quyết có thể nói là một cái giá khá cao, dù sao nó cũng là một trong Tam Đại Kiếm Quyết thượng cổ.
Chỉ có điều, công pháp trong buổi trực tiếp lần này, không phải lâu chủ lựa chọn để cho bản thân dùng, mà là lựa chọn vì các đệ tử Thiên Cơ Lâu.
Giờ phút này, các đệ tử trong Thiên Cơ Lâu, mặc dù cũng có mấy vị đệ tử lấy kiếm đạo làm chủ, nhưng tu vi đều không cao.
Xem như thật sự gom đủ Tam Đại Kiếm Quyết thượng cổ, dường như cũng chẳng có tác dụng gì lớn.
Có điều, nếu như hiện tại trên tay hắn đã có Tiên Kiếp Kiếm Quyết và Thảo Tự Kiếm Quyết, và chỉ còn thiếu một cái, bây giờ Bình Loạn Quyết lại đang bày ra ở ngay trước mắt, nếu như còn không thu nó vào túi, thì đúng là mất giá.
“Vương Trường Sinh: Các ngươi đừng nói nữa, lâu chủ, ta ra Bình Loạn Quyết, lại thêm Phượng Hoàng Thảo và Thông Linh Hoa! Nhiêu đây hẳn là đủ rồi chứ!”
Lúc này, Vương Trường Sinh đã không nhịn được nữa, mỗi lần đều có người phá đám giữa chừng, tức khắc móc hết vốn liếng ra.
Nếu so sánh cái giá này với những đợt ra giá trước, thì còn có một chút chênh lệch, nhưng nó đã là toàn bộ gia sản của Vương gia, thứ đồ đáng giá nhất cũng chính là những thứ này.
Giờ đây, ngoại trừ Dị Vực ra, những người khác đều có chút do dự, không biết có nên tiếp tục ra giá cao hơn hay không.
Bình Loạn Quyết dầu gì cũng là một trong Tam Đại Kiếm Quyết thượng

cổ, dưới cái nhìn của bọn họ, nếu mà muốn trả giá ngang với công pháp này, thì cái giá phải trả lại không hề nhỏ chút nào.

Chương 1065. mầm non của Thế Giới Thụ

Hơn nữa, lúc này cho dù là Thiên Đình hay là chúng vương ở Dị Vực, đều không có ý định tùy tiện ra mặt như vậy, vì thế ưu thế của Vương Trường Sinh vẫn còn rất lớn.

Lúc trước, chuyện của Diệt Thế Lão Nhân náo động lớn như vậy, mấy Chuẩn Tiên Đế liên tiếp muốn ra tay, lâu chủ liền triển khai thần thông vô thượng phát động cảnh báo vô hình, bây giờ ngay cả Cửu U Ngao Thủy Tổ cũng không dám lên tiếng nữa.

Bọn họ chỉ vẻn vẹn là Bất Hủ Chi Vương ở một giới vực, càng sẽ không dám phô trương quá mức.

Mặc dù Dị Vực cũng không còn Bất Hủ Chi Vương ra tay nữa, nhưng bọn họ còn có người phát ngôn An Lan ở trước mắt, bọn họ vẫn luôn âm thầm nhòm ngó cơ hội cuối cùng này.

"An Lan: Chỉ là Bình Loạn Quyết, đừng tưởng rằng trả một trong thái cổ tam đại kiếm quyết liền tất thắng không thể nghi ngờ!"

"An Lan: Lâu chủ, ta ra Tiên Binh Thiên Hoang và Bách Kiếp Thiên Thê của Dị Vực bọn ta, mặt khác thượng cổ tiên kim tất nhiên là không thành vấn đề!"

Lúc này, vị An Lan này quả nhiên vẫn tiếp tục ra tay, hơn nữa trả giá còn cao hơn lần trước, rõ ràng sau lưng chính là toàn bộ Dị Vực đang trả giá.

"Vương Trường Sinh: Thực sự là mặt dày a, toàn thể không lộ diện, nhưng vẫn đang âm thầm ra giá!"

"Vương Trường Sinh: Mỗi một tên Dị Vực các ngươi quả nhiên đều là đồ hèn hạ!"

"Đồ Tể: Đúng thế, chi bằng vẫn nên cân nhắc cái giá mà ta trả đi, lâu chủ!"

"Thiên Tử: Lâu chủ, mầm non Thế Giới Thụ của ta lần này hẳn là có thể thắng nhỉ?"

Lúc này, sau khi Vương Trường Sinh chửi đổng, lập tức có càng nhiều người hơn bắt đầu gia nhập vào trận tranh giá, nhất thời khu bình luận càng trở nên náo nhiệt hẳn.

Chín lần tranh giá trước đó giữa Thiên Đình và Dị Vực ở đây, thu hoạch nhiều nhất cũng chỉ là vài bộ thần công.

Bây giờ song phương đều đang âm thầm ra giá, chủ yếu không phải là thật sự muốn giành được cơ hội lần này, mà là muốn ngăn cản đối phương đạt được cơ hội này mà thôi.

"Ta quả thực rất hứng thú với Thế Giới Thụ, nhưng nếu ngươi muốn một hơi giành chiến thắng, e là chỉ bằng cái giá đó thì còn chưa đủ."

Lưu Tiêu nhìn đám người bọn họ ra giá xác thực là quá loạn, bèn đưa ra

một thông báo về cái giá mà hắn cảm thấy hứng thú.
“Thiên Tử: Có câu nói này của lâu chủ, ta yên tâm!”
“Thiên Tử: Đã như vậy, ngoại trừ mầm non Thế Giới Thụ ra, ta lại chi thêm một bảo thuật của Ngũ Hành Các!”
Thiên Tử có biệt danh là Thập Quan Vương, mặc dù bảo thuật trong tay hắn chưa đến mức dám nói khủng bố như Thập Hung Bảo Thuật, nhưng bảo thuật Chân Tiên bình thường vẫn có thể mang ra.
Nếu lâu chủ đã ám chỉ hắn như thế, hắn đương nhiên sẽ không chút do dự lấy ra hết công pháp cường hãn mà hắn đạt được ở trong di tích Tiên Cổ.
“Vương Trường Sinh: Lâu chủ, ngươi đây là thiên vị a! Bình Loạn Quyết của ta lẽ nào không sánh bằng Thế Giới Thụ kia sao!”
“An Lan: Bình Loạn Quyết của ngươi là cái thá gì chứ, hai món Tiên Binh của ta mà lâu chủ còn không lọt mắt xanh nữa là đằng khác!”
“Thạch Phách Thiên: Tất cả mọi người đừng làm rộn, ta thấy cái giá Thế Giới Thụ quả thực vô cùng giá trị, chi bằng mọi người vẫn là té đi!”
“An Lan: Té con mẹ nhà ngươi, rõ ràng là ngươi không muốn Dị Vực ta đạt được cơ hội lần này!”
An Lan và Thạch Phách Thiên đương nhiên biết rõ ý nghĩ trong lòng đối phương, hơn nữa khách quan mà nói, cái giá mà Thiên Tử trả đích thật là rất cao, nếu muốn tranh giá cũng không hề dễ.
Vì vậy, mặc dù hai bên đều đang mắng chửi lẫn nhau, nhưng kỳ thực cả hai đều không có ý định tiếp tục ra giá.
“Thiên Tử: Ta ra giá mầm non Thế Giới Thụ cộng với năm bộ bảo thuật, còn ngươi chỉ có một Bình Loạn Quyết là có giá trị, làm sao có thể so bì!”
Lúc này, Thập Quan Vương cũng đã chủ động lên tiếng vì bản thân.
Hắn ra giá đúng là rất bạo tay, phải biết gốc mầm non Thế Giới Thụ này chính là Tiên Thiên Thần Thụ trời sinh liền đã xuất hiện trong thân thể hắn.
Bây giờ hắn lại trả giá như thế, như thể mang ý nghĩa rằng hắn muốn tự tay đào móc một bộ phận từ mầm non Thế Giới Thụ trong thân thể.
Vì muốn giành được cơ hội thăng cấp hiếm có này, Thập Quan Vương quả thật rất có thành ý.
"Nếu không có ai trả giá cao hơn, thế thì cơ hội lần này ta quyết định sẽ trao cho Thập Quan Vương Thiên.”
Lúc này Lưu Tiêu cũng tuyên bố với phòng trực tiếp.
Cái giá Thiên Hoang và Bách Kiếp Thiên Thê cũng không phải là không tốt, chỉ có thể nói là không có nhiều giá trị đối với Thiên Cơ Lâu.
Bàn về binh khí, Thiên Cơ Lâu còn có Đoán Thần Đài, hơn nữa buồn cười nhất đó là, Bách Kiếp Thiên Thê không phải là chí bảo có công dụng công kích, mà chỉ là công cụ dùng để tiến vào cấm địa.
Nếu như Lưu Tiêu còn ở lại Hoàn Mỹ thế giới thì dễ nói, nhưng hắn căn bản sẽ không ở lại thế giới này, món đồ chơi này đối với hắn mà nói căn bản không có một xíu tác dụng nào.
Vì vậy xem xét tổng thể, thì Thế Giới Thụ vẫn có giá trị hơn.
"Tính cả gốc Thế Giới Chi Thụ này, có thể nói vị lâu chủ kia đã nhẹ nhõm

lấy được bốn loại Thần Thụ rồi."
Lúc này, Nam Yêu - Tề Lân cũng nở nụ cười, nói.
"Chỉ là không biết khu thổ nhưỡng nho nhỏ này có thể trồng được nhiều Thần Thụ đến vậy hay không?"
Dao Trì Thánh Nữ bèn nhìn về phía Diệp Đồng đang quản lý Vạn Vật Thổ, có chút lo lắng, nói.
"Yên tâm, chí ít bây giờ xem ra còn rất nhiều đất trống, cơ mà sau này nếu tất cả đều trở thành đại thụ che trời, thì xác thực là không đủ không gian cho chúng."
"Vạn Vật Thổ lấy được từ trên tay Thạch Hạo đoán chừng chỉ rộng khoảng mười thước."
Diệp Đồng liếc nhìn một cái rồi đáp lại.

Chương 1066. Côn Bằng Bảo Thuật tới tay

Lúc này, Thiên Thần Thụ, Bất Tử Bàn Đào Thụ, Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ được gieo trong Tiên Thổ chừng mười thước vẫn còn trong trạng thái hạt giống, quả thật không chiếm bao nhiêu diện tích.
Tuy nhiên, Bất Tử Bàn Đào Thụ và Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ chính là Thần Thụ mà Già Thiên thế giới cũng có.
Ở trong Sinh Mệnh Cấm Khu, kích thước của hai cổ thụ này có thể nói là rất khổng lồ, chỉ bằng vào Tiên Thổ rộng vài thước, sợ là chưa chắc có thể dung được hai Thần Thụ.
Chớ nói chi là giờ đây còn có Thiên Thần Thụ và Thế Giới Thụ.
"Đừng lo lắng, Vạn Vật Thổ chính là Tiên Thổ ẩn chứa bản nguyên đại đạo, nếu như gieo trồng đúng cách, không chỉ sẽ tẩm bổ Tiên Thụ, mà bản thân Tiên Thụ cũng sẽ phụng dưỡng mảnh Tiên Thổ này."
"Đợi tương lai khi những Thần Thụ đó khỏe mạnh và lớn lên, Vạn Vật Thổ đương nhiên sẽ lớn mạnh theo."
Lúc này, lâu chủ quay đầu lại, nói với bọn hắn.
Trong khu bình luận đã không còn nhìn thấy có ai tiếp tục ra giá nữa, xem ra đợt đấu giá cuối cùng rốt cuộc đã hạ màn.
"Nếu đã không còn ai tiếp tục ra giá, thì cơ hội cuối cùng sẽ thuộc về Thập Quan Vương - Thiên Tử!"
Lưu Tiêu thấy không có ai có ý định ra giá nữa, thế là cũng không lãng phí thời gian chờ đợi, ngay lập tức quay về phòng livestream và chính thức tuyên bố.
Hiện giờ, phòng livestream cũng là một bầu không khí náo nhiệt, không ngờ rằng trong thoáng chốc, mười cơ hội bù đắp của hắn cứ như vậy mà kết thúc.
"Mười cơ hội trôi qua nhanh quá! Xem không đã ghiền a! Nếu như lâu chủ còn có thể triển lộ thêm một vài thần thông thì tốt biết mấy!"

"Xem ra, buổi đấu giá này, Thiên Đình và Dị Vực là hai bên thắng lợi!"
"Chẳng phải là do ngay từ đầu không có ai tin lâu chủ, dẫn đến việc không ai cần mấy cơ hội trước đó sao?"
Giờ đây, rất nhiều khán giả mới nhận ra rằng buổi livestream lần này cảu lâu chủ cũng sắp kết thúc, nhao nhao tỏ vẻ lưu luyến.
Ở trong phòng livestream của lâu chủ, bọn họ thấy được nhiều thứ, mở mang tầm mắt!
“Thiên Tử: Rốt cuộc đến phiên ta! Còn may không có bỏ lỡ cơ hội cuối cùng!”
“Thiên Tử: Lâu chủ, thần công mà ta muốn bù đắp chính là Côn Bằng Bảo Thuật, một trong trong Thập Hung Bảo Thuật!”
Hiện tại, Thập Quan Vương cũng lập tức kích động và nói trong khu bình luận.
Hắn đi qua mười di tích Tiên Cổ, thắng liên tiếp mười lần, có thể nói trong đó mang ra không ít bảo thuật thượng cổ, đủ loại bí thuật.
Thứ mà hắn thiếu cũng không phải là bảo thuật cường hãn, mà là bảo thuật có thể dung hợp hoàn mỹ những công pháp đó.
Côn Bằng Bảo Thuật, chính là bảo thuật lý tưởng nhất để lựa chọn!
Tuy nhiên, đây chính là một trong Thập Hung Bảo Thuật, bình thường mà nói căn bản không thể dễ dàng có được phiên bản hoàn chỉnh như vậy.
Vừa khéo Thập Quan Vương nhìn thấy livestream của lâu chủ, để hắn lập tức cảm nhận được, quả nhiên ông trời đã sắp đặt hết thảy!
"Chuyện nhỏ."
Lưu Tiêu vừa nghe, cũng vô cùng mừng rỡ, nhanh chóng gật đầu lia lịa.
Côn Bằng Bảo Thuật vừa khéo đúng với mong muốn của hắn, nếu mà có thể, thì hắn thậm chí còn đồng ý dùng Kỳ Lân Bảo Thuật để đổi lấy Côn Bằng Bảo Thuật.
Không ngờ ma xui quỷ khiến, cuối cùng thì Côn Bằng Bảo Thuật vẫn tự đưa tới cửa, không cần hắn hao phí tâm tư đi tìm kiếm.
Lúc này, Thiên Tử bèn lấy một nửa cây non Thế Giới Thụ trong cơ thể mình ra, cùng với tàn quyển Côn Bằng Bảo Thuật, đưa đến phòng trực tiếp của lâu chủ.
Lưu Tiêu lập tức từ trong mục khen thưởng lấy hai thứ đồ này ra, rồi dùng tiên khí một lần nữa vun trồng cây non bị hư hại, sau đó trả lại cho Diệp Đồng.
Về phần Côn Bằng Bảo Thuật còn đang ở trên tay hắn, thì lại hóa thành công pháp chói lóa lơ lửng giữa lòng bàn tay hắn.
Côn Bằng Bảo Thuật chính là thần công tuyệt giai âm dương cùng tồn, có thể luân phiên chuyển thành hai hình dạng côn và bằng, vừa vặn ẩn chứa ảo diệu âm dương biến ảo khôn lường trong đó.
Ở trong mắt Lưu Tiêu, công pháp này quả thực chính là thần công mà trời đất tạo ra cho Diệp Đồng.
Lúc này, trong cơ thể Diệp Đồng đang đồng thời tu luyện Thái Âm Kinh và Thái Dương Kinh, đi con đường Âm Dương Đế Lộ hoàn toàn khác biệt so

với mọi người.
Nếu mà có thể có được sự hỗ trợ của Côn Bằng Bảo Thuật vô thượng kia, nhất định là sẽ "trồng sung ra vải".
"Lâu chủ, tính cả Côn Bằng Bảo Thuật, trong Thập Hung Bảo Thuật, ngươi chỉ còn thiếu Đả Thần Bảo Thuật nữa là gom đủ rồi!"
Diệp Phàm lập tức tiếc nuối, nói.
Hắn nhớ kỹ lại, lúc trước lâu chủ đã chiếm được bảo thuật mà Cô Tộc lão tổ tặng cho.
Sau đó ở trong buổi livestream này, lại liên tiếp nhận được tám bảo thuật khác, tổng cộng đã có chín loại Thập Hung Bảo Thuật.
"Mặc dù Thập Hung Bảo Thuật kỳ diệu, nhưng không phải loại nào cũng hữu dụng, thay vì thu thập bằng số lượng, chẳng thà thu thập bằng chất lượng."
Tuy nhiên, ngay từ đầu lâu chủ không có ý định tập hợp đủ toàn bộ Thập Hung Bảo Thuật, thứ này không giống cửu bí, coi như tập hợp đủ cũng không có tác dụng gì lớn.
Nếu hắn đã thu bảo thuật vì các đệ tử, đương nhiên sẽ dạy theo năng khiếu, chỉ tập trung dùng một vài bảo thuật có nhiều trợ giúp cho các đệ tử.
Lúc này, trên tay hắn lập tức phát động Vạn Cổ Chân Giải, trong con ngươi bộc phát chư thiên áo bí, trong lúc nhất thời trông như thể có ngàn vạn ngôi sao ở sau lưng hắn.
Côn Bằng Bảo Thuật trên tay hắn chỉ một thoáng liền phảng phất như sống lại, hóa thân thành hai loại hình dạng côn và bằng, nhảy múa trên lòng bàn tay hắn.
Từ trên người Lưu Tiêu đồng thời triển lộ ra hai đại khí tức âm dương, bao quanh một côn một bằng này, cả hai đan xen nhau, từ từ bù đắp cho công pháp vô thượng ấy.
Côn Bằng Bảo Thuật trong tay hắn, từ từ được bù đắp toàn bộ nhờ những phù văn động vật khó hiểu, khôi phục lại trạng thái hoàn chỉnh.

Chương 1067. Thời khắc công bố lợi nhuận

Lúc này, mọi cử động của lâu chủ trong màn hình livestream, dưới cái nhìn của ngàn tỉ khán giả ở Hoàn Mỹ thế giới, quả thực là vô cùng thần kỳ.
Vị Thiên Cơ Lâu chi chủ này tu bổ thần công của các phương tới mười lần, bất kể là Thập Hung Bảo Thuật cổ lão hay thiên địa sản sinh Bất Diệt Kinh, thậm chí là Bát Cửu Thiên Công, toàn bộ đều chỉ là chuyện cỏn con.
Quan trọng nhất đó là, vừa nãy lâu chủ mới cách không giao thủ với lão tổ Cửu U Ngạo - Diệt Thế Lão Nhân, một Chuẩn Tiên Đế thật thụ, vậy mà đánh tới mức Chuẩn Tiên Đế không dám hó hé gì thêm.
Hiện tại, Thiên Cơ Lâu chi chủ ở trong mắt bọn họ như thể Tiên Đế thần bí vậy, căn bản không thể mạo phạm!

"Lâu chủ đúng thật là quá đỉnh! Thủ pháp tu bổ công pháp cứ y như Thần Tiên xuất thủ, như muốn đem phiến thiên địa này bù đắp cho công pháp vậy!"
"Nói nhảm, lâu chủ tuyệt đỉnh như thế cũng không phải là chuyện ngày một ngày hai, thực lực của lâu chủ đang bày ra khơi khơi ở trước mắt kia kìa!"
"Lâu chủ, đừng tắt livestream sớm như vậy, lộ tiếp ngón nghề cho chúng ta xem đi!"
Giờ phút này, trong khu bình luận không nằm ngoài dự đoán, đều đang thổi phồng lâu chủ, cả đám nháo nhào cả lên.
"Chỉ là một vài trò mèo mà thôi, không đáng kể gì."
Lưu Tiêu cười ha ha, lộ vẻ che giấu tài hoa và công danh, lập tức liền thu Côn Bằng Bảo Thuật vào lòng bàn tay, một lần nữa trả nó về cho chủ cũ.
“Thiên Tử: Đa tạ tâm huyết của lâu chủ!”
Lúc này, Thập Quan Vương nhìn xem trực tiếp, vô cùng mừng rỡ, nói.
Hắn vừa lấy lại bảo thuật, liền vùi đầu vào tu luyện, không còn lộ diện trong phòng livestream nữa.
Lúc này, bầu không khí náo nhiệt đương nhiên là đến lượt bên Thiên Cơ Lâu, buổi đấu giá mười cơ hội đã kết thúc viên mãn, thu hoạch lần này của lâu chủ có thể nói là vô cùng phong phú.
Quan trọng nhất là, rất nhiều thần công trong đó chính là thần công chuyên dùng để chia cho các đệ tử Thiên Cơ Lâu tu luyện.
Trong đó thậm chí có không ít thần công chuyên dụng cho tứ đại đệ tử.
Bây giờ, livestream sắp kết thúc, đương nhiên đã đến thời điểm phân chia công pháp.
"Lâu chủ, nếu sau khi phân chia thần công còn thừa lại một ít, không biết đám khách nhân bọn ta có thể có cơ hội lấy được một hai cái không?"
Lúc này, Lão Phong Tử cũng không để ý tới thể diện của lão tiền bối, lập tức hỏi.
Đây chính là Tiên Cổ pháp, Loạn Cổ pháp đến từ thượng giới đó!
Thật lòng mà nói, có ai đang ngồi ở đây mà không muốn tu luyện chúng chứ?
Coi như là vạn cổ lưu danh Thanh Đế, cũng không thể không thừa nhận điều này.
Có thể nói một đống công pháp mà lâu chủ lấy được từ thế giới kia, mỗi một bộ ít nhất đều ngang hàng với đế kinh ở đây!
"Nếu thật sự có công pháp thích hợp, thì đại khái có thể chia cho các ngươi, đây cũng không phải là vấn đề gì."
"Bất quá, các ngươi từ từ sẽ biết, những Tiên Cổ pháp này đều bắt nguồn từ thời đại dồi dào tài nguyên tu luyện ở thượng giới, còn bây giờ chính là thời đại Mạt Pháp."
"Có vài công pháp có thể sẽ không phát huy hiệu quả rõ rệt ở thời đại này."
Lúc này, sau khi tất cả mọi người trở nên vô cùng phấn khởi, lâu chủ cũng lập tức nhắc nhở bọn họ đôi điều.
Công pháp mà hắn lấy được trong buổi livestream lần này, công pháp ổn

định và có hiệu quả nhất cũng chỉ có Bất Diệt Kinh và Bát Cửu Thiên Công.
Trong hai công pháp này, Bất Diệt Kinh chính là công pháp nhục thân mà thiên địa sản sinh, đã vượt qua rào cản của thời đại.
Dù cho tu luyện ở thời đại nào, đều có hiệu quả thăng cấp phi phàm.
Còn về Bát Cửu Thiên Công, đây chính là công pháp nhục thân mạnh nhất dành cho sinh vật hình người, rất nhiều thần thông trong đó đều không phụ thuộc vào tài nguyên tu luyện.
"Đã rõ, lâu chủ, chờ bọn ta lấy được thần công của riêng mình, tất nhiên sẽ tự quan sát và tu luyện."
Đám đệ tử Diệp Phàm đồng loạt gật đầu.
"Đã đấu giá xong toàn bộ mười cơ hội, giống như ta đã nói trước đó, sau này sẽ không còn buổi đấu giá cơ hội thứ hai nữa."
Lúc này, Lưu Tiêu mới quay trở lại phòng livestream, nói với ngàn triệu khán giả.
Mặc dù khán giả ở Hoàn Mỹ thế giới quả thật vô cùng nhiệt tình, nhưng hiện tại hắn cũng phải kiểm kê lại công pháp trong tay mình kỹ càng rồi mới quyết định.
"Đợi lần trực tiếp hoặc video lần sau, chúng ta sẽ gặp lại."
Thế là Lưu Tiêu cũng không tiếp tục livestream nữa, mà nhanh chóng tắt livestream đi.
Livestream vạn giới lần này, hắn trực tiếp nhảy vọt lên top 1 trong mảng Hoàn Mỹ thế giới, số lượng người hâm mộ mới tăng hơn mười vạn người!
Phải biết điều kiện để video vạn giới đánh giá người hâm mộ mới là rất hạn, có thể tăng thêm mười mấy vạn người hâm mộ đã hết sức lợi hại!
Mặt khác ngoại trừ người hâm mộ gia tăng ra, khen thưởng công lực phổ thông, tính tổng lại cũng được một hai trăm năm.
Chỉ có điều, tại vì hiện tại Lưu Tiêu không hề thiếu chút ít công lực ấy, vì vậy ngược lại là cũng không vội để rút thưởng công lực.
Hắn lập tức kiểm tra lại lợi nhuận của buổi livestream lần này.
Ngoại trừ lần bán đấu giá đầu phải cho khán giả thấy sự uy tín, vì thế mà không có lợi nhuận gì, từ khi lần bán đấu giá hai bắt đầu, mỗi một lần bán đấu giá đều đạt được ít nhất hai vật phẩm tốt trở lên.
Ngay lúc này, bên trong Thiên Cơ Lâu đã sửa soạn xong Vạn Vật Thổ, lần lượt gieo Thiên Thần Thụ, Bất Tử Bàn Thụ, Ngộ Đạo Cổ Trà Thụ và Thế Giới Thụ xuống đất.
Về phần công pháp thì càng lợi hại hơn, trong Thập Hung Bảo Thuật ngoại trừ Cô Tộc Bảo Thuật sẵn có và còn thiếu Đả Thần Bảo Thuật ra, tám loại bảo thuật khác đều lần lượt thu vào túi.
Chưa kể còn không kiếm được kha khá thần công vô thượng.

Chương 1068. Bắt đầu phân chia công pháp

Bao gồm Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công, một trong Tam Đại Kiếm Quyết thượng cổ - Tiên Kiếp Kiếm Quyết, Chí Tôn thuật Thượng Thương Chi Thủ.
Thiên địa sản sinh Bất Diệt Kinh, truyền thừa Bát Cửu Thiên Công của Tiên Vực Hỗn Thế Ma Viên, Ngũ Hành Niết Bàn Pháp.
Ngoài những thứ này ra, còn có năm trăm cân Bát Sắc Tiên Kim đã sớm bị mang vào trong Đoán Thần Đài.
Một buổi livestream ngắn ngủi có thể thu được nhiều thần công và bảo thuật của Hoàn Mỹ thế giới đến vậy, thực sự là khiến cho bản thân Lưu Tiêu cũng có phần kinh ngạc.
"Lâu chủ, nếu tắt trực tiếp thì chẳng phải đã đến thời điểm phân chia công pháp rồi sao?"
Lúc này, bên trong Thiên Cơ Lâu rốt cuộc có người lên tiếng, hỏi.
Các đệ tử Thiên Cơ Lâu ai ai cũng cực kỳ kích động, đặc biệt là tứ đại đệ tử của Già Thiên thế giới.
Bốn người bọn họ trừ Vương Đằng đơn thuần một lòng truy cầu sức mạnh ra, ba người còn lại đều có thâm cừu đại hận đang đợi họ báo, đương nhiên là rất khao khát sức mạnh.
"Chắc chắn rồi, ta đã nói ở đầu buổi trực tiếp, lần livestream này là nhằm tìm kiếm công pháp thích hợp cho các ngươi tu luyện."
Lâu chủ cũng không muốn trêu ngươi bọn họ, mà là thẳng thắn đáp lại.
Tài nguyên tu luyện ở thế giới này đúng thực là quá thiếu thốn, công pháp tu luyện cao cấp nhất cũng chỉ có đế kinh, tất cả Đế Binh cũng đều chỉ phụ trợ công kích, không có công năng đặc thù gì.
Nếu như chỉ dựa vào ngần ấy tài nguyên tu luyện, cho dù có thêm mọi loại phòng công pháp phụ trợ của Thiên Cơ Lâu, thì cũng không thể giúp bốn người bọn họ Chứng Đạo trong một khoảng thời gian ngắn.
Thanh Đế, vị Đại Đế không dùng phương pháp thông thường để c6hứng Đạo, mà còn phải mất tới ngàn năm trời, Diệp Y Thủy và Thần Hoàng Tử trong nguyên tác trăm năm thành Đế, đã được xem là nhanh nhất lịch sử.
Bây giờ thời gian của Thiên Cơ Lâu chỉ còn khoảng mười ngày, ở trong Thời Gian Tháp cũng chỉ khoảng độ ba bốn chục năm.
Muốn trong thời gian ngắn như vậy tăng cường thực lực bọn họ với tốc độ ánh sáng, thì việc trực tiếp lấy tài nguyên tu luyện từ thượng giới là biện pháp tốt nhất.
"Nghe này, các ngươi đều là đệ tử của Thiên Cơ Lâu, đương nhiên đều sẽ được đối xử bình đẳng, không có ai được ưu ái hơn ai cả."
"Trong các công pháp, trừ một vài công pháp đặc thù và chỉ thích hợp với một vài đệ tử ra, phần lớn công pháp đều sẽ cho toàn bộ đệ tử dùng chung."
"Về phần các tài nguyên như Thần Thụ cũng sẽ cho các đệ tử cùng hưởng, không có ngoại lệ."
"Đợi chia xong toàn bộ công pháp, các ngươi tự đi tu luyện, mấy ngày sau ta sẽ quan sát lại, trong khoảng thời gian đó có thể tiến bộ được bao nhiêu, thì phải xem tư chất và nỗ lực của các ngươi."

Lúc này, lâu chủ cũng trở nên nghiêm túc hẳn, liền tuyên bố.
Đại đa số người trong Thiên Cơ Lâu đều có suy nghĩ không giống nhau, thần công mà lâu chủ kiếm được lần này cũng không phải đưa toàn bộ cho tứ đại đệ tử dùng, mà là cho toàn bộ đệ tử cùng hưởng.
Hiển nhiên dù là đệ tử Cửu Châu phải chịu đôi chút thiệt thòi, nhưng cũng không có nghĩa là lâu chủ cứ như vậy mà vứt bỏ bọn họ.
"Toàn bộ đệ tử nghe theo lâu chủ an bài!"
Giờ đây, các đệ tử càng thêm bội phục với lâu chủ, nhao nhao kích động và trăm miệng một lời, nói.
Bất kể là tứ đại đệ tử Diệp Phàm cũng không có một ai mà không phục, trái lại cảm thấy lâu chủ dàn xếp như vậy mới đúng với phong thái của một đại tông sư.
"Xem ra thực lực của đệ tử Thiên Cơ lần này Lâu lại sắp tăng vọt toàn diện rồi!"
"Tất cả mấy thứ này đều là thần công vô thượng lấy được từ thượng giới, thực lực tăng vọt là chuyện đương nhiên!"
"Nếu mà ta có thể đạt được bảo thuật thượng giới, cho dù chỉ có Tàn Thiên, cũng đã giá trị lắm rồi!"
Giờ phút này, đám người trong Thiên Cơ Lâu cũng kích động không thôi, tất cả mọi người đều vô cùng mong đợi về thân công của mình.
"Về phần bốn người các ngươi, nếu các ngươi đã là trụ cột, nhận được càng nhiều, thì đương nhiên cũng phải gánh vác trách nhiệm càng nặng, hiểu chưa?"
Lúc này, lâu chủ càng nghiêm nghị và nói với bốn người Diệp Phàm, Thánh Hoàng Tử, Vương Đằng và Diệp Đồng.
"Lâu chủ cứ yên tâm, chúng ta nhất định sẽ không cô phụ sự kỳ vọng của mọi người, chúng ta sẽ mau chóng chứng Đạo, san sẻ trách nhiệm thay lâu chủ!"
Diệp Phàm bèn gật đầu kiên định, nói.
"Đúng thế, lâu chủ, ngươi có thể yên tâm, chờ ta Chứng Đạo, ai dám bất kính với Thiên Cơ Lâu, cho dù hắn là Chí Tôn Cấm Khu, ta vẫn sẽ đánh hắn như thường!"
Vương Đằng càng trực tiếp lớn tiếng quát to một cách dữ tợn.
"Đợi sau khi báo được thù của cha ta, Thiên Cơ Lâu sai ta đánh đâu, ta sẽ đánh đó!"
Thánh Hoàng Tử cũng không chút nào do dự, cung kính đáp lại.
"Lâu chủ ban tặng ta cơ hội báo thù cho tộc nhân, ta vẫn luôn xem lâu chủ như cha mẹ ruột của mình!"
Lúc này, Diệp Đồng liền nói ra những lời từ tận đáy lòng mình.
Bốn người bọn họ hoàn toàn nhận được ân huệ to lớn của lâu chủ, lòng trung thành của bốn người đối với lâu chủ và Thiên Cơ Lâu là không thể lay chuyển.
"Được, Diệp Phàm, bắt đầu từ ngươi trước."
Lâu chủ gật đầu, sau khi nhắc nhở xong, bây giờ mới bắt đầu phân chia

công pháp.
Uy lực của công pháp thượng giới dù đặt ở thế giới này cũng cực kỳ đáng sợ.
Bây giờ muốn trực tiếp ban tặng cho bọn họ lực lượng khủng khiếp như thế, tất nhiên là phải răn dạy trước một phen, để tránh đến lúc đó bọn họ lại đắc ý vênh váo.
Lúc này, nghe thấy lâu chủ rốt cuộc bắt đầu chia chỗ tốt, mọi người đều kích động không thôi, tất cả đều im thin thít.
Cho dù chuyện này không liên quan đến nhiều người trong số bọn họ, thần công cũng không có chia cho bọn hắn, nhưng bọn hắn vẫn đầy mặt hứng khởi.
"Diệp Phàm, ngươi là Thái Cổ Thánh Thể, không còn nghi ngờ gì nữa, Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công thích hợp với ngươi nhất."
Ngay lúc này, lâu chủ bắt đầu mở miệng và nói.

Chương 1069. Nơi thuộc về của các thần công

"Mặt khác, Thiên Giác Bảo Thuật này cũng giao cho ngươi."
"Mặc dù uy lực của Thiên Giác Bảo Thuật rất lớn, ẩn chứa lực lượng công phạt cực hạn của Thiên Giác Nghĩ nhất tộc, nhưng nó lại không phải là một bảo thuật thông dụng, nếu không phải là tộc nhân của Thiên Giác Nghĩ nhất tộc thì khó có thể luyện nó đại thành."
"Chỉ có Thái Cổ Thánh Thể của ngươi cùng với Thiên Cơ Vạn Tượng Công, mới có thể kết hợp được với phần lớn công pháp trên thế gian phần lớn."
Lúc này, lâu chủ tỉ mỉ nói ra, đồng thời dọc theo đầu ngón tay truyền thụ toàn bộ Lục Đạo Luân Hồi Thiên Công và Thiên Giác Bảo Thuật vào trong đầu Diệp Phàm.
"Đệ tử lĩnh mệnh!"
Diệp Phàm ngay tức khắc cảm thấy trong đầu phảng phất có tiếng ầm vang xa xưa truyền vào, một vài kinh văn thượng cổ cực kỳ lâu đời trong nháy mắt rót vào trong đầu hắn.
Dù rằng hắn đã cố gắng kiềm nén dị biến trong cơ thể mình, tuy nhiên, Thái Cổ Thánh Thể của hắn đột nhiên tiếp nhận thần công kinh khủng như thế, lập tức liền có lưu quang bảy màu lộ ra.
May mà lúc này Diệp Phàm chỉ mới thu kinh văn vào người, chứ chưa tiến hành tu luyện.
Bằng không một khi thần công được vận chuyển, thân thể hắn nhất định sẽ phát sinh đủ loại dị tượng.
"Đây chính là uy lực của bảo thuật thượng giới sao? Ta cũng có chút chờ mong!"
Vương Đằng đã cảm nhận được dị biến sản sinh trong cơ thể Diệp Phàm,

lập tức hưng phấn không thôi, nói.
"Cảm giác này vô cùng kỳ diệu, ta cũng không cách nào dùng lời để hình dung nó!"
Ngay cả bản thân Diệp Phàm cũng cười nói một cách ngu ngơ, quan sát dị tượng xuất hiện trên người.
"Nếu ngươi đã nóng lòng như thế, vậy thì bây giờ tới phiên ngươi."
Lâu chủ cười cợt, trực tiếp đưa tay chỉ vào người Vương Đằng.
"Rõ, đệ tử có mặt!"
Vương Đằng mau chóng cúi đầu đáp lại, quỳ một chân xuống đất chờ đợi lâu chủ sư tôn lên tiếng.
"Đế Lộ của ngươi đặc thù, thần thông quỷ dị, cho dù có nhiều phương pháp tu tâm cảm ngộ hơn nữa cũng không bằng một thần công mang tính công kích."
"Cho nên ta ban thưởng cho ngươi sát lục thần phạt chi pháp chí cao Thượng Thương Chi Thủ, bằng vào bản thần công này, bách thắng ngay trong tầm tay."
Trong tứ đại đệ tử, công pháp mà Vương Đằng cần là đơn giản nhất, Đế Lộ của hắn chính là thắng nhiều bất bại, lấy thắng dưỡng thắng, bồi dưỡng ra đế tâm vô địch.
Thượng Thương Chi Thủ là Chí Tôn thuật, không có nhiều văn chương tán thủ, đơn thuần chỉ là một chiêu, trái lại là cực kỳ phù hợp với hắn.
"Ngoài ra lại ban thưởng thêm Ngũ Hành Niết Bàn Pháp cho ngươi, lĩnh hội công pháp này có trợ giúp cực lớn đối với Ma Thai mà sau này Bách Thắng của ngươi sinh ra."
Lâu chủ đối đãi với bốn người bọn họ có thể nói là dốc hết tâm tư, đều dốc lòng suy nghĩ cho bốn người bọn họ, tìm ra công pháp thích hợp nhất.
"Đệ tử vô cùng cảm kích! Nhất định sẽ không cô phụ sự kỳ vọng của lâu chủ!"
Vương Đằng nghe xong liền vô cùng mừng rỡ, lập tức gật đầu lia lạ và bái tạ, tiếp nhận thần công mà lâu chủ truyền thụ cho.
Ngũ Hành Niết Bàn Pháp cũng không phải là thần thông công phạt, mà trái lại chẳng có gì đặc biệt, nhưng Thượng Thương Chi Thủ chính là Tiên Thiên Chí Tôn thuật mà Chí Tôn Cốt tạo ra!
Vốn dĩ loại thần thuật này không có Chí Tôn Cốt là không cách nào cho người khác sử dụng.
Nhưng Thượng Thương Chi Thủ bị lâu chủ dùng Vạn Cổ Chân Giải triệt để phá giải, đường vân Chí Tôn phức tạp vậy mà bị cưỡng ép trồng vào trong cơ thể Vương Đằng.
Lúc này, Vương Đằng cũng giống như Diệp Phàm, thân thể lập tức xuất hiện dị tượng, một luồng thần quang khủng bố chiếu lên thương khung.
Từ trong cơ thể hắn, như thể có một bàn tay to lớn đột nhiên xuất hiện, sau đó lại biến mất trong chớp mắt.
Biến hóa nhanh như vậy, đến cả bản thân Vương Đằng cũng kinh hãi không ngớt, căn bản chưa hiểu trong cơ thể mình đã xảy ra biến hóa kỳ dị gì!

"Khí thế mạnh thật! Khí tức trên người hai người này đã thay đổi trong nháy mắt, vừa lạ lẫm vừa kinh khủng."
Ngay lúc này, kể cả thiếu niên Thanh Đế cũng lập tức kiêng dè Vương Đằng không thôi, lĩnh vực Hoàng Đạo pháp tắc càng không ngừng đưa ra cảnh cáo.
"Khí tức này hoàn toàn không phải là lực lượng của lĩnh vực pháp tắc, nhưng lại có thể sánh ngang với lực lượng của lĩnh vực pháp tắc, quả thực là thần kỳ."
Cái Cửu U cũng lập tức kinh ngạc, nói.
Ở đây có không ít cao thủ đều có thể cảm nhận rõ, bây giờ thần thuật ban tặng cho hai người bọn họ đều không thuộc con đường tu luyện Tiên Đài của thế giới này.
Đối với bọn hắn mà nói đương nhiên là vừa lạ lẫm vừa thần kỳ.
"Thánh Hoàng Tử, đến phiên ngươi."
Lúc này, lâu chủ cũng cười cười, sau đó chuyển hướng sang Thánh Hoàng Tử.
"Tiểu tử thúi này có thể may mắn bái nhập vào môn hạ của lâu chủ quả thực là phúc khí mười đời của hắn mà!"
Đấu Chiến Thắng Phật nghe thấy rốt cuộc đã đến lượt Thánh Hoàng Tử, cũng cảm khái không thôi.
"Đệ tử có mặt!"
Thánh Hoàng Tử vì thế mà hưng phấn, lớn tiếng đáp lại.
"Ngươi chính là Đấu Chiến Thánh Viên nhất mạch, có một chút ngọn nguồn với huyết mạch của cường tộc thượng cổ Hỗn Thế Ma Viên ở Tiên Vực, Bát Cửu Thiên Công thích hợp với ngươi nhất."
"Ngoài ra, ta sẽ ban thưởng thêm cho ngươi Lôi Đế Bảo Thuật, kết hợp với lôi kiếp chi pháp bên trong cơ thể ngươi, phải nhớ kỹ hai đại thần công đều rất quan trọng, cố gắng tu luyện."
Bát Cửu Thiên Công cực kỳ cường hãn, hơn nữa vì truyền thừa Ma Viên, quả thực sinh ra là dành cho Thánh Hoàng Tử, một khi lĩnh hội cũng đủ để hắn trùng kích Đế Lộ.
Chớ đừng nói chi là Lôi Đế Bảo Thuật có ý chí thượng thiên, hai thứ đó chỉ có thể dung hòa vào nhau, không xuất hiện xung đột, trên cơ bản việc Thánh Hoàng Tử thành Đế đã ổn thỏa rồi.
Hiện tại, lâu chủ vừa dứt lời, từ đầu ngón tay liền truyền ra một tia lôi đình chi lực lập lòe, mang theo truyền thừa cuồng bạo của Hỗn Thế Ma Viên, trực tiếp đưa vào trong cơ thể của Thánh Hoàng Tử.
Thánh Hoàng Tử lập tức cảm nhận được huyết mạch Đấu Chiến Thánh Viên trong cơ thể giống như bị hoạt hóa, vô số thần thông trước đây chưa từng có trong huyết mạch đồng loạt liên lục được mở khóa.
Truyền thừa huyết mạch của Hỗn Thế Ma Viên, đang nhanh chóng xuyên vào trong huyết mạch của Đấu Chiến Thánh Viên!

Chương 1070. Ban thưởng cho các đệ tử Cửu Châu

Huyết mạch chi lực của Thánh Hoàng Tử giờ khắc này đã bị triệt để hoạt hóa, khí tức cuồng bạo khắp người lập tức xung đột với lôi kiếp chi pháp trong cơ thể hắn.

Nếu muốn hoàn toàn khống chế được hai loại lực lượng công phạt ấy, xem ra còn cần một khoảng thời gian rất dài.

"Cảm giác này quả thực là tuyệt không thể tả, Diệp Phàm, hiện tại ta cũng có thể cảm nhận được loại cảm giác mà ngươi nói đến!"

Vẻ mặt của Thánh Hoàng Tử trở nên kích động, nhìn hai tay của mình rồi nói.

Loại cảm giác đang quanh quẩn trong cơ thể hắn quả nhiên khó có thể hình dung bằng lời, phảng phất có hai con mãnh thú đột nhiên tiến vào trong thân thể của hắn vậy.

Mặc dù hắn chưa thể hoàn toàn khống chế được hai con mãnh thú đó, nhưng lực lượng khủng bố đã không ngừng phun ra ngoài từ trong thân thể hắn.

Lúc này, mọi người trong Thiên Cơ Lâu không khỏi khiếp sợ và khen ngợi, nghị luận sôi nổi!

Bọn họ đều biết uy lực của các bảo thuật từ thượng giới nhất định là không tầm thường, nhưng vẫn không ngờ rằng vậy mà lại bất phàm đến thế!

"Uy lực của bảo thuật thượng giới, hiện tại xem ra còn mạnh hơn đại đa số đế kinh!"

"Nào chỉ là mạnh hơn đế kinh, công pháp của hai thế giới đích thị là hoàn toàn khác biệt!"

"Nếu bảo thuật thượng giới có thể lưu truyền đến thế giới này, chắc chắn có thể xây dựng lại uy danh của Táng Đế Tinh chúng ta!"

Lúc này, đám người Thiên Cơ Lâu đều cảm thấy vô cùng ao ước bảo đến từ thượng giới, nói không hâm mộ rõ ràng là nói xạo.

"Mặc dù cái cảm giác này vô cùng lạ lẫm, nhưng cũng có thể cảm nhận được lực lượng vô biên của nó, thực sự là quá ảo diệu!"

Giờ đây, Diệp Phàm đương nhiên biết ý mà Thánh Hoàng Tử nói là gì, cũng gật đầu đáp lại.

"Lạ lẫm à? Ta không nghĩ vậy."

Bộ dáng của Vương Đằng ngược lại là thuận buồm xuôi gió, đường vân Chí Tôn trong cơ thể hắn đã nhanh chóng khắc vào xương cốt của hắn.

Chí Tôn Thuật vô thượng như Thượng Thương Chi Thủ kia đã gần như dung hòa vào trong cơ thể hắn như một bản năng.

Giờ phút này, hắn thậm chí cảm thấy mình tùy tiện động một ngón tay liền có thể bóp nát đại thụ che trời ngoài trăm dặm, bóp nát núi sông.

"Được rồi, được rồi, đừng nóng vội, còn một người nữa."

"Diệp Đồng, lại đây."

Lúc này, lâu chủ nhìn bọn họ ai nấy đều không nhịn được nhốn nháo cả lên, bèn quơ tay để bọn họ tạm thời im lặng, rồi nói với Diệp Đồng.
Hiện tại, Diệp Đồng vẫn đang chăm sóc tứ đại Thần Thụ và Vạn Vật Thổ, bây giờ nghe thấy lời của lâu chủ, liền đi tới.
"Đệ tử có mặt."
Diệp Đồng lập tức cúi đầu lĩnh mệnh.
"Con đường mà ngươi đi chính là âm dương cùng luyện, Đế Lộ giao hội và quán thông, Tiên Đài bí cảnh, ngươi chia nó ra làm hai, đồng thời tu luyện hai tòa tiểu Tiên Đài."
"Bây giờ ban thưởng cho ngươi Côn Bằng Bảo Thuật ẩn chứa âm dương, huyền bí điều hòa và dung hợp, chắc chắn có trợ giúp cực lớn cho Đế Lộ của ngươi."
"Mặt khác lại ban thưởng thêm cho ngươi Cửu U Bảo Thuật, nếu mà ngươi có thể điều động bảo thuật ở đẳng cấp này, đồng thời chú ý cân bằng âm dương của bản thân, thì việc thần công đại thành liền nắm chắc trong tầm tay."
Trong lúc trực tiếp, hiển nhiên lâu chủ đã suy nghĩ kỹ về phương pháp tu luyện thích hợp cho bốn người bọn họ, trong lòng đã sớm tính trước.
Đầu ngón tay hắn khẽ động, uy lực của Cửu U Ngao lập tức cuốn theo Côn Bằng, hai con mãnh thú khổng lồ do thần quang hóa thành đồng thời rót vào trong cơ thể nhỏ bé của Diệp Đồng!
May mà trong cơ thể Diệp Đồng cùng tu hai tòa tiểu Tiên Đài, hai loại bảo thuật này vừa vặn rải rác ở hai nơi, ngược lại là không có mất khống chế.
Nhưng loại cảm giác thần uy này, tuy là chưa bắt đầu tu luyện, nhưng Thiên Cơ Vạn Tượng Công trong thân thể hắn đã lập tức cảm ứng với hắn.
Nhất thời, trên người Diệp Đồng cũng có lưu quang phân tán, phảng phất trong cơ thể có đại thần thông nào đó đang hiện lên!
Sự thật là, bốn người bọn họ đều phát sinh các loại dị tượng trên người, đều là dấu hiệu mà Thiên Cơ Vạn Tượng Công bên trong cơ thể của bọn họ làm ra.
"Đệ tử nhất định sẽ không cô phụ sự kỳ vọng của lâu chủ, cố gắng tu hành!"
Trong bốn vị đệ tử, Diệp Đồng hiển nhiên là người trấn định nhất, mặc dù trong lòng hắn cũng cảm thấy hết sức kinh ngạc và hiếu kỳ, nhưng vẫn lập tức nghiêm túc đáp lại.
"Nhớ kỹ, bốn người các ngươi ở vị diện này đều có mục tiêu hàng đầu, ắt phải chuyên tâm vào một chuyện, cố gắng tu luyện, đừng cô phụ đãi ngộ tốt mà các ngươi có được."
Lâu chủ gật đầu, lại lần nữa nghiêm túc căn dặn bốn người bọn họ.
"Lâu chủ yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không cô phụ sự kỳ vọng của ngươi!"
Bốn người bọn họ lập tức đồng thanh đáp lại.
"Ngoài ra, Độc Cô Cầu Bại, Tiêu Phong, Phong Vân, các ngươi lần lượt tiến lên."

Lúc này, lâu chủ lại kêu mấy vị đệ tử Cửu Châu thích hợp tiến đến.
Bốn người kia lập tức tiến về phía trước, đi ra khỏi hàng ngũ đệ tử, bốn người họ trừ Độc Cô Cầu Bại, ba người còn lại đều đã đạt cảnh giới Trảm Đạo.
Trong đó, Phong Vân còn nắm giữ Đế Binh của Đoán Thần Đài ở trong tay, Tiêu Phong cũng tương tự có được tư cách nhận Đế Binh từ Đoán Thần Đài Đế Binh, chỉ là vẫn chưa chế tạo mà thôi.
"Tiêu Phong, bây giờ ban thưởng Chân Long Bảo Thuật cho ngươi, dựa vào võ học và thiên phú của ngươi, hẳn là phải biết làm thế nào khai phá nó rồi nhỉ?"
Lâu chủ chỉ ngón tay, trên tay có một con Thần Long nhỏ bay ra, mang theo Chân Long Bảo Thuật ở dạng nén xông thẳng vào Tiêu Phong.
Tiêu Phong đã quen tập võ, lập tức dùng chưởng đón lấy, Chân Long Bảo Thuật cứ như thế quán thông vào toàn thân hắn.
Trong cơ thể hắn như thể có Chân Long đang rít gào, lập tức có tiếng hổ gầm long ngâm, cảm nhận được lực lượng khổng lồ đang ẩn nấp trong người.
"Đệ tử đã rõ, lâu chủ yên tâm!"
Tiêu Phong lộ ra vẻ mặt kinh hãi, lâu chủ cố ý ban tặng Chân Long Bảo Thuật cho Tiêu Phong, hiển nhiên chính là muốn hắn dung hòa thần công đó vào trong Hàng Long Thập Bát Chưởng đây mà!

Chương 1071. Các đệ tử bắt đầu tu luyện

Lúc này, rất nhiều đệ tử trong Thiên Cơ Lâu cũng cảm thấy vô cùng khiếp sợ, bọn họ hoàn toàn không ngờ ngoại trừ bốn đại đệ tử ra thì các đệ tử Cửu Châu cũng được lâu chủ suy xét đến!
“Độc Cô Cầu Bại, Phong Vân, về phần các ngươi đều thuộc một tốp có tu vi vô cùng tốt trong các đệ tử sử dụng kiếm, bây giờ lần lượt ban thưởng các ngươi Thảo Tự Kiếm Quyết và Tiên Kiếp Kiếm Quyết.”
“Các ngươi chia ra dung hợp với kiếm chiêu, tự mình lĩnh ngộ, chớ có khiến ta thất vọng.”
Lúc này lâu chủ lại lập tức vung mấy đường tiên khí ra, hai trong Tam Đại Kiếm Quyết thượng cổ khai thiên lập địa đó đồng thời phóng ra, lập tức dung nhập vào trong người ba đệ tử bọn họ.
Kiếm chiêu này cũng rất khủng khiếp, vốn dĩ Độc Cô Cầu Bại đã là Kiếm Thánh Đại Thành tập trung các loại kiếm pháp tuyệt học của Cửu Châu trên người nhưng lúc này trong cơ thể hắn lập tức có được tam đại kiếm quyết Thái Cổ, quả thực khiến người cảm khái!
Cho dù là hai người Phong Vân cũng đều là cao thủ cực đạo với thần công sử dụng đao kiếm, đặc biệt là hiện giờ trong tay bọn họ đều có Đế Binh của Đoán Thần Đài.

Mấy đệ tử có được phần thưởng lập tức vô cùng kích động, vội vàng cảm ơn lâu chủ.
"Lâu chủ, thế này mới được mấy môn thần công thôi, khi nào mới đến Bất Diệt Kinh sinh ra trong thiên địa vậy? Và những bảo thuật khác thì sao?"
Lúc này lập tức trong Thiên Cơ Lâu có người tò mò hỏi.
Vừa rồi nghe lâu chủ liên tục phân chia thần công nhưng hình như có rất nhiều công pháp mạnh mẽ vẫn chưa được chia phần.
"Thiên Cơ Lâu rất công bằng, ngoại trừ bốn người bọn họ có thiên phú và mang trọng trách trên người ra những đệ tử khác đều như nhau."
"Cho nên ngoại trừ chia công pháp cho bốn người bọn họ ra thì những thần công còn lại đều sẽ được chia sẻ cho các đệ tử trong toàn Thiên Cơ Lâu."
Hiển nhiên lâu chủ đã sớm có dự định nên mới thản nhiên đáp.
Lời này của lâu chủ vừa nói ra lập tức khiến toàn bộ Thiên Cơ Lâu đều hơi chấn động, bọn họ hoàn toàn không ngờ vậy mà Bất Diệt Kinh lại không được lâu chủ phân chia độc quyền mà là cho toàn bộ đệ tử cùng chung hưởng!
"Toàn bộ đệ tử của Thiên Cơ Lâu nghe lệnh, sau này Bất Diệt Kinh, Kỳ Lân Bảo Thuật và Thần Hoàng Bảo Thuật còn lại sẽ được coi thành cơ sở nền móng cho các đệ tử ở Thiên cơ Lâu."
"Bất cứ người nào là đệ tử Thiên Cơ Lâu đều phải tu luyện ba đại công pháp này làm nền móng tu luyện, đặc biệt là Bất Diệt Kinh mạnh mẽ lạ thường, mỗi người các ngươi tốt nhất đều phải tu luyện công pháp này cho thật tốt, lợi ích của nó rất lớn."
Lúc này lâu chủ tuyên bố như vậy, lập tức trong Thiên Cơ Lâu có không ít đệ tử đều phấn chấn vui mừng.
Trong bọn họ có rất nhiều người còn đang ở Tiên Đài Nhị Trọng Thiên và Tam Trọng Thiên sơ kỳ, còn cho rằng lâu chủ đã quên mất bọn họ rồi, nhưng không ngờ ba đại công pháp còn lại đặc biệt là Bất Diệt Kinh, lâu chủ cũng không dự định ban thưởng nó đi như một công pháp đặc quyền mà là cho toàn bộ đệ tử cùng sử dụng!
Có thể thấy cho dù tu vi thế nào thì từ đầu đến cuối lâu chủ đều sẽ nghĩ đến tất cả đệ tử!
"Nhưng đối với những đệ tử đã nhận được bảo thuật đặc biệt đó, vẫn là câu nói cũ đấy, đừng tham lam mà hãy làm theo khả năng."
"Mấy thứ như thần công bảo thuật này chung quy vẫn là một nghề cho chín còn hơn chín nghề, chớ có tham lam cái gì cũng muốn, cái gì cũng luyện thử, ngược lại sẽ phản tác dụng."
Lúc này lâu chủ cũng không quên dặn dò cẩn thận tám đệ tử đã được ban thưởng hậu hĩnh hơn một chút.
Tám người đồng thời gật đầu lĩnh mệnh.
Lúc này còn chưa đợi lâu chủ tuyên bố, rất nhiều đệ tử trong Thiên Cơ Lâu đã lập tức ùa về phía hắn, ai nấy cũng muốn có được Kỳ Lân Bảo Thuật, Thần Hoàng Bảo Thuật và Bất Diệt Kinh đó.
Lâu chủ thấy thế, dứt khoát hóa Bất Diệt Kinh thành hàng vạn hàng nghìn

bản rồi đánh tản lên người toàn bộ đệ tử trong Thiên Cơ Lâu.
Trong lúc nhất thời như thể có một trận mưa nhỏ, thần pháp luyện thể sinh ra trong thiên địa không chịu sự giới hạn của thời đại đó lập tức dung nhập vào trong cơ thể của mỗi một đệ tử Thiên Cơ Lâu, sau đó xuất hiện sự thay đổi dữ dội.
Những dị biến giống như vòng xoáy linh khí lập tức sinh ra trong Thiên Cơ Lâu khiến đám người ở Thiên Cơ Lâu đều giật nảy mình!
Uy lực lớn mạnh của Bất Diệt Kinh này quả thật khiến đám đệ tử đều sợ hãi, mấy chục đệ tử lập tức đều có cảm giác Thiên Cơ Vạn Tượng Công của mình đã có phản ứng lại trong phút chốc.
Lúc này trong toàn bộ Thiên Cơ Lâu đến đâu cũng đều là thần quang khủng khiếp, cả một vùng tu vi rộng lớn đang điên cuồng tăng lên!
"Xem ra trong mấy ngày sắp tới, các phòng công pháp của Thiên Cơ Lâu sẽ không có chỗ nào trống nữa."
"Đúng vậy, tặng hết nhiều thần công như vậy vào trong người đám đệ tử, thực lực của Thiên Cơ Lâu lại bắt đầu tăng vọt rồi!"
"Sợ là lần này những tên Cổ Tộc đó chạy trời không khỏi nắng."
Lúc này mọi người trong Thiên Cơ Lâu đã có thể dự đoán trước được sau này Cổ Tộc đụng phải đệ tử Thiên Cơ Lâu sẽ có phản ứng gì.
Ngay cả trong các đệ tử cũng đang rất kích động, mọi người đều cảm ứng được thần công trên người mà thấy vô cùng hưng phấn, tất cả đều muốn bắt đầu tu luyện ngay lập tức.
"Được rồi, toàn bộ thần công đã được chia xong, tiếp theo chính là thời gian tu luyện của các ngươi."
"Mấy ngày sau ta sẽ tới kiểm tra thành quả của các ngươi, đến khi đó chớ có khiến ta thất vọng."
Lúc này hiển nhiên lâu chủ cũng nhìn ra được trong lòng bọn họ đang nghĩ gì, lập tức vung tay một cái và bảo.
Lúc này cho dù là đệ tử Cửu Châu hay là đệ tử Già Thiên thì tất cả đều nhảy vọt lên, nhao nhao xông về phía phòng công pháp mà mình chọn rồi không còn ra nữa!
Hiện giờ người nào cũng đã có bảo thuật tối thượng rồi, ở trong thời điểm này còn có gì quan trọng hơn tu luyện sao?
Mà trong Thiên Cơ Lâu, đám cao thủ đại năng cũng đang trao đổi kinh nghiệm với nhau và luận Đạo cùng lâu chủ.

Chương 1072. Ý tốt của hai vị sư phụ

Hiển nhiên bọn họ đều biết mình không phải đệ tử của Thiên Cơ Lâu vì vậy cũng không có suy tính có thể nhận được thần công gì từ bên lâu chủ.
Nhưng cho dù không học công pháp mà chỉ vẻn vẹn là thi thoảng luận Đạo cùng lâu chủ thì vẫn có thể học được không ít thứ và lĩnh ngộ được không

ít điều từ trên người hắn, tu vi càng ngày càng thâm sâu hơn, các cường giả càng tiến gần Hoàng Đạo pháp tắc lĩnh vực lại càng cảm thấy như thế.
Trong quá trình tu luyện ở kiếp thứ hai, Thiếu niên Thanh Đế luận Đạo với lâu chủ cảm thấy bản thân như biến trở lại là cây Hỗn Độn Thanh Liên trong Thành Tiên Trì ngày trước, chỉ quay xung quanh đại năng một phương cũng có thể ngộ đạo.
Lúc này các đệ tử Thiên Cơ Lâu đã sớm tản ra các phòng công pháp mà dốc lòng tu luyện, trong Thiên Cơ Lâu ngoại trừ tán gẫu việc nhà, trao đổi kinh nghiệm thì chính là luận Đạo với nhau.
Lúc này thiếu niên Thanh Đế, Cái Cửu U và lâu chủ đang hóa thân thành Đại Đạo trong cùng một trận pháp, quan sát Đạo của lâu chủ và thử học hỏi.
"Lâu chủ, Đạo mà ngươi nói hoàn toàn khác với các loại Đại Đạo mà ta từng thấy qua, lẽ nào sự tồn tại thật sự của thế gian chính là loại Đạo không tầm thường như vậy?"
Lúc này, trong lúc mơ hồ nghe được lời nói của lâu chủ dường như thiếu niên Thanh Đế đã có lĩnh ngộ gì đó, lập tức hỏi.
"Đúng vậy lâu chủ, Đạo mà ngươi nói hoàn toàn khác với Đạo mà xưa nay chúng ta nhìn thấy, ta cũng phải từ từ lĩnh ngộ sự huyền bí trong đó mới được!"
Ngay cả loại Chuẩn Đế đỉnh cấp có thiên phú và kiêu ngạo đến mức độ như Cái Cửu U và thiếu niên Thanh Đế cũng không nhịn được mà nói một cách khiêm tốn.
"Đạo mà ta vừa mới biểu diễn chính là mấy Đạo vụn vặt trong Thần Hoàng Bảo Thuật, đó là lấy thiên địa làm giống, lấy Thần Hoàng làm giống, đối với các ngươi mà nói đương nhiên nó hoàn toàn khác hẳn."
Lâu chủ lập tức nở nụ cười, sau đó đáp.
Lúc này hai người đều khiếp sợ, bọn họ hoàn toàn không ngờ trong lúc luận Đạo lâu chủ sẽ truyền thụ Đạo trong Thập Hung Bảo Thuật cho bọn họ.
"Lâu chủ đột nhiên ra tay như vậy khiến ta có hơi được thương mà sợ!"
Lúc này, thiếu niên Thanh Đế lại khá kích động.
"Các ngươi đều là thiên tài Nhân Tộc có ngộ tính rất cao, chỉ điểm cho các ngươi một chút cũng không sao, huống chi tuy rằng ta đã chỉ điểm nhưng các ngươi có thể lĩnh ngộ được gì từ trong đó hay lại là một chuyện khác."
Lúc này lâu chủ vừa cười vừa đứng dậy định rời khỏi trận pháp luận Đạo.
"Lâu chủ còn có nơi muốn đi sao?"
Cái Cửu U lập tức hỏi, trong ấn tượng của lão thì lâu chủ chắc hẳn sẽ không rời khỏi Thiên Cơ Lâu.
"Trước đây có hứa với tốp đệ tử đầu tiên có tư cách rèn Đế Binh từ Đoán Thần Đài, bây giờ chỉ còn lại một mình Tiêu Phong là vẫn chưa có Đế Binh."
"Ta thấy cũng phải bắt đầu cân nhắc xem nên rèn Đế Binh này theo hướng gì rồi."
Lâu chủ đáp với vẻ hơi đăm chiêu.

Bởi vì lò của Đoán Thần Đài vừa vặn là ba cái một nhóm, sau hai lần rèn, trong bảy đệ tử vừa vặn thiếu mất một, hơn nữa lúc đó bản thân Lưu Tiêu cũng không có manh mối nên tạo ra Đế Binh gì, dù sao bản thân hắn cũng toàn dùng tay không quyết định.
Bây giờ các đệ tử có được thần công và tất cả đều đã tách ra bắt đầu tu hành, trong khoảng thời gian rảnh rỗi ngắn ngủi này hiển nhiên chính là thời điểm tốt nhất để bổ sung Đế Binh.
"Nhưng bây giờ các đệ tử Thiên Cơ Lâu đều đang dốc lòng tu luyện nên không có người nào ở bên cạnh cho ngươi sai khiến, sợ là không thuận tiện đi?"
"Nếu như lâu chủ không ngại, không bằng để Nhan Như Ngọc giúp ngươi một tay!"
Lúc này, đột nhiên trước mắt Thanh Đế sáng ngời, lập tức chuyển chủ đề bảo.
"Đúng vậy lâu chủ, bình thường đều là Diệp Đồng bận rộn trước mặt ngươi, bây giờ đệ tử không ở bên cạnh, ta kêu Hạ Cửu U đi làm trợ thủ cho ngươi!"
Lúc này Cái Cửu U vừa thấy bộ dáng đó của Thanh Đế nên cũng lập tức không chịu cam lòng yếu thế nói!
Hai người bọn họ đều là một thế hệ tông sư có uy tín danh dự và đều là Chuẩn Đế đỉnh cấp, hoặc là chứng Đạo theo cách khác, hoặc là chính là Đại Đế sống kiếp thứ hai, đều đã là người sống mấy nghìn mấy chục nghìn năm.
Hai người đều đã từng này tuổi rồi, không còn là thiếu niên thiên tài vừa mới xuất Đạo lòng mang chí lớn ngày trước nữa, cho nên cho dù nhìn thấy Thiên Cơ Lâu có rất nhiều lợi ích nhưng cũng chưa từng có ý muốn gia nhập.
Có điều, tuy bản thân không có suy nghĩ này nhưng bọn họ cũng đều là sư tôn và tổ tiên của người khác, đương nhiên sẽ muốn đệ tử và truyền nhân của mình có thể đạt thành nghiệp lớn rồi.
Cho dù Nhan Như Ngọc hay là Hạ Cửu U rõ ràng đều vô cùng thích hợp gia nhập vào Thiên Cơ Lâu.
"Không cần nhiều người như vậy, chỉ là rèn một thanh Đế Binh mà thôi."
Lưu Tiêu cũng không ngờ hai vị này lại đột nhiên nhiệt tình như vậy, phản ứng đầu tiên là lập tức nói như vậy.
Dù sao Đoán Thần Đài cũng ở trong thần thức của hắn, Bát Sắc Tiên Kim quan trọng nhất cũng đã được đặt ở trong đó, thứ còn lại chẳng qua chỉ là phụ tá lấy nguyên liệu mà thôi.
"Đúng vậy tổ tiên, đột nhiên ngươi nói như vậy làm xấu hổ quá!"
Nhan Như Ngọc ở một bên lập tức đỏ mặt, nhỏ giọng nói.
"Sư phụ, thực lực của ta thật sự rất khó giúp đỡ lâu chủ làm được việc gì."
Hạ Cửu U vừa nghe thấy như vậy cũng lập tức bảo với vẻ khẩn trương.
"Cái này có gì đâu, bận trước bận sau cũng cần đến người cơ mà, vừa vặn đây cũng là một cơ hội có thể giúp con nhóc nhà ngươi được mở mang kiến

thức."
Đương nhiên lý do này không thể khiến Thanh Đế chùn bước được, hắn vẫn tiếp tục kiên trì.
"Đúng vậy, lâu chủ có ngàn vạn Thần Thông bên người, đừng nói là học được mà cho dù chỉ là mở mang tầm mắt thôi cũng đã tốt lắm rồi."
Cái Cửu U cũng lập tức đồng ý mà bảo.
Hai người này lại vô cùng đồng lòng nhất trí như thể đã lén thông đồng với nhau!
"Nếu các ngươi đã kiên trì như vậy, ngược lại cũng không thành vấn đề."
Lâu chủ không lay chuyển được họ, huống chi dẫn theo hai thiếu nữ đang tuổi xuân xinh đẹp như vậy cũng không phải chuyện gì không tốt.

Chương 1073. Đế Binh của Tiêu Phong

Dù sao hắn cũng ở trong Đoán Thần Đài cân nhắc chuyện Đế Binh, khó tránh khỏi sẽ cảm thấy buồn tẻ nhàm chán, lúc này bên người có hai mỹ nữ tuyệt thế ít nhất cũng có thể dưỡng mắt và thanh lọc đầu óc.
"Thế nào, lâu chủ đã đồng ý rồi, cơ hội tốt như vậy ngươi sẽ không có lý nào mà từ chối đấy chứ?"
Cái Cửu U vừa thấy lâu chủ nói như vậy lập tức quay qua hỏi Hạ Cửu U.
"Trước đó không phải ngươi nói với ta lâu chủ thần công cái thế, muốn được tận mắt chứng kiến hơn sao, cơ hội đã tới rồi đấy!"
Thanh Đế lập tức tích cực khuyên Nhan Như Ngọc.
Một chi Hỗn Độn Thanh Liên này của hắn khó khăn lắm mấy chục nghìn năm mới có một cây tự trảm dược tính của bản thân, khôi phục thành hình người, nên hiển nhiên Thanh Đế hy vọng một chi này của mình sẽ tiếp tục lưu truyền và phát triển rộng lớn.
"Tổ tiên, ngươi đừng nói nữa! Ta là được rồi?"
Nhan Như Ngọc nghe tổ tiên nói những lời thầm kín của mình ra như vậy lập tức đỏ mặt ngại ngùng, nhanh chóng đẩy Thanh Đế và bảo.
"Ta cũng, ta cũng nhận mệnh!"
Hạ Cửu U cũng hơi mất tự nhiên, ấp úng nói.
Thật ra lúc đầu khi hai cô gái đặt chân đến Thiên cơ Lâu đều là vì tổ tiên hoặc sư phụ của mình, sư phụ và tổ tiên của bọn họ đều là một thế hệ đại năng mạnh nhất ở Táng Đế Tinh, ngoại trừ Thiên Cơ Lâu ra thì thật sự không có chỗ có thể đi được.
Không ngờ Thiên Cơ Lâu chi chủ này thật sự có bản lĩnh lớn bằng trời như vậy, quả thật làm ra những việc khiến mọi người hết sức khó tin bằng phong thái tối cao!
Cho dù là tùy tiện tìm kiếm Hoang Tháp, dụ chân thân của Thanh Đế ra và đích thân nối tiếp kiếp thứ hai cho Thanh Đế, hay là giúp Cái Cửu U chứng Đạo theo cách khác, tất cả đều hết sức thần kỳ!

Tất cả những chuyện này ở trong mắt hai cô gái bọn họ hiển nhiên đều vô cùng vi diệu, bọn họ không nhịn được mà cũng sinh ra một loại cảm tình giống như sùng bái sư tôn với lâu chủ.
"Nếu đã như vậy, bây giờ chúng ta xuất phát luôn."
Lưu Tiêu thấy hai cô gái đều không có ý kiến gì khác vì thế lập tức gật đầu, đứng dậy khỏi ghế.
Lúc này các vị khách trong Thiên Cơ Lâu đã thưa thớt đến mức thấp nhất trong lịch sử, gần như tất cả mọi người đều đang tu luyện trong các phòng công pháp khác nhau hoặc là luận bàn ở Võ Đấu Đài.
Hạ Cửu U và Nhan Như Ngọc rời khỏi bên người sư tôn của mình và đi về phía lâu chủ.
Lâu chủ nắm tay hai người bọn họ, hai cô gái lập tức đỏ mặt nhưng cũng không muốn giãy ra theo bản năng.
"Xuất phát!"
Lưu Tiêu mở thần thức, dị tượng Đoán Thần Đài lập tức hiện ra phía sau người hắn, trong nháy mắt như nuốt chửng cả ba người bọn họ.
Ba người bọn họ chỉ cảm thấy cảnh tượng bên người nhanh chóng thay đổi, Cửu Thiên Thần Hỏa lập tức phun xuống từ trên đỉnh đầu, lại là thác Thần Hỏa tráng lệ đó.
Mà bên dưới thác Thần Hỏa lại là Đoán Thần Đài được đá nóng chảy bao quanh, trên đó là ba lò ở thế chân vạc, trước mắt đều đang bỏ trống.
"Đây chính là Đoán Thần Đài Bí Cảnh! Rốt cuộc làm sao cất chứa được toàn bộ bí cảnh vào trong thần thức được?" Lúc này, Hạ Cửu U lập tức vô cùng hưng phấn, ngược lại không ngừng lắc cánh tay của Lưu Tiêu.
Đoán Thần Đài Bí Cảnh tràn ngập thần quang đầy trời, ngoại trừ thác Cửu Thiên Thần Hỏa ra thì vẫn còn rất nhiều thần trì rải rác ở xung quanh và các loại địa hỏa phun ra từ trong mấy trăm cái ao đó.
Quả thực có thể nói rằng toàn bộ những vũ khí được rèn ra có thể nghĩ đến và không thể nghĩ đến đều có thể tìm được ở nơi này.
"Trước kia người tới đây quá nhiều nên không nhìn ra được hóa ra trong Đoán Thần Đài còn cất chứa nhiều nguyên liệu rèn phong phú như thế!" Ngay cả Nhan Như Ngọc cũng mang vẻ mặt ngạc nhiên, không ngừng nhìn xung quanh.
"Đoán Thần Đài này như thực như ảo, chỉ tồn tại trong Thần Thức của ta nên hiển nhiên không thể so sánh với bảo địa bình thường được."
Lưu Tiêu dẫn hai người bọn họ cùng đáp xuống mặt đất rồi đi tới phía trước ba cái lò.
"Khi ở trong Đoán Thần Đài này chắc hẳn tất cả đều có thể biến hóa theo suy nghĩ của ngươi đúng không?"
Nhan Như Ngọc lập tức tò mò hỏi.
"Đúng vậy đúng vậy, trước đó trong trận chiến xâm lược của Thần Vực ngươi cũng mở Đoán Thần Đài ra trực tiếp nuốt chửng đám người Thần Vực bằng Thần Hỏa."
Lúc này Hạ Cửu U cũng nhanh chóng bảo.

Rất dễ nhận thấy ấn tượng của hai người bọn họ về sự việc xảy ra khi ấy quá sâu sắc, đặc biệt là khi hắn và Thần Chủ của Thần Vực đổi Đế Binh. Nói ra thì lúc này trong thần thức của hắn vẫn còn cất mấy Đế Binh như Tru Tiên Trận Đồ.

"Chỉ là một trò hề nhỏ mà thôi, cuối cùng Đoán Thần Đài vẫn dùng để rèn binh khí."

Lưu Tiêu nở nụ cười, không giải thích quá nhiều mà lộ ra vẻ mặt thần bí. Hắn điều động rất nhiều nguyên liệu xung quanh Đoán Thần Đài bằng tay không, một thần lò trong số đó lập tức tỉnh lại, Bát Sắc Tiên Kim cũng đồng thời vút lên trời cao, đều đang đợi sự điều khiển của Lưu Tiêu.

"Tiêu Phong ngoại trừ có Đả Cẩu Bổng Pháp ra thì gần như không có thói quen dùng vũ khí, huống chi hiện tại ta còn ban thưởng Chân Long Bảo Thuật cho hắn, ý bảo hắn tăng mạnh Hàng Long Thập Bát Chưởng lên."

"E rằng Đế Binh này của hắn không thể làm thành bộ dáng của Đế Binh bình thường được."

Lưu Tiêu lập tức thì thầm.

"Hay là làm thành hình găng tay đi, như vậy chẳng phải sẽ vô cùng thích hợp hay sao?"

Nhan Như Ngọc nghĩ ngợi rồi đưa ra ý kiến.

"Hoặc có thể chế tạo nó thành loại vũ khí không cần phải sử dụng như một Đế Binh giống như Hư Không Kính của Cơ Gia."

Hạ Cửu U cũng ở bên cạnh đưa ra sáng kiến với vẻ hơi đăm chiêu.

"Ngược lại cũng không phải không được, nhưng nếu làm như vậy cũng chỉ có thể coi như miễn cưỡng làm ra một thanh Đế Binh chứ không phải Đế Binh tốt nhất và thích hợp với bản thân Tiêu Phong."

Tuy rằng Lưu Tiêu gật đầu nhưng dáng vẻ thoạt nhìn cũng không hài lòng cho lắm.

Dù sao nếu đã là sản phẩm của Đoán Thần Đài ở Thiên Cơ Lâu vậy hiển nhiên hắn hy vọng nó có thể gần với yêu cầu của đệ tử hết mức có thể.

Chương 1074. Hai cô gái chia nhau xuất phát

zalo 0704730588

“Tiêu Phong… chính là tên đệ tử mày rậm mắt to, thường đi đến đâu cũng tìm người luận bàn và khiêu chiến đó đúng không?”

Nhan Như Ngọc hơi nghĩ ngợi, nàng cũng thường nghe được cái tên này ở trong Thiên Cơ Lâu, trong một đống đệ tử Cửu Châu, Tiêu Phong có thể nói là một người khá sôi nổi.

“Ta thấy hắn chắc hẳn là một tên võ si, may mà hắn không tìm nữ tử luận bàn, ta cũng không thể tưởng tượng ra được đến như Nam Yêu – Tề Lân còn bị hắn đánh cho răng rụng đầy đất ở Võ Đấu Đài!”

Lúc này Hạ Cửu U cũng nhanh chóng lộ ra vẻ mặt chán ghét.

Cùng với bốn người Diệp Phàm đang không ngừng tiến bộ, một đám đệ tử trong Thiên Cơ Lâu cũng không có người nào đang lén lười biếng hết, huống chi bản thân Tiêu Phong chính là một tên võ si.

Trong lúc bất tri bất giác, thực lực của hắn đã vượt qua phần lớn khách nhân đang có mặt trong Thiên Cơ Lâu.

“Hàng Long Thập Bát Chưởng của Tiêu Phong vốn chính là chưởng pháp chí cương chí dương đỉnh cấp ở Cửu Châu, sau khi tới vị diện này uy lực lại càng tăng vọt lên, đợi hắn hoàn toàn lĩnh ngộ xong Chân Long Bảo Thuật sợ là sẽ không còn cần đến Đế Binh gì nữa.”

Với sự hiểu biết của Lưu Tiêu về Tiêu Phong thì đầu óc của người này quả thực rất thẳng, không có tâm cơ, chỉ biết hào hứng xông lên, giơ tay là có thể tung chưởng.

Nếu như ngày sau nổ ra chiến tranh còn muốn hắn cân nhắc đến việc cầm Đế Binh thì thật đúng là làm khó hắn.

“Lâu chủ, nếu đã như vậy không bằng làm một đôi vòng sắt để hắn vẫn luôn đeo trên tay là được, vậy không phải là đơn giản dễ hiểu hay sao?”

Đột nhiên Hạ Cửu U nhanh trí, vội vàng nói.

“Ngược lại đây cũng là ý hay.” Lưu Tiêu nghĩ ngợi cũng lập tức cảm thấy đây là một cách khả thi.

Đeo vòng trên tay có thể giúp hắn chống lại được lưỡi dao sắc bén bằng tay không, hơn nữa vòng tròn không bất tiện giống như bao tay, đeo trên tay cũng không hề có cảm giác. Thế này thật sự rất phù hợp với tính cách dũng cảm và tùy tiện đó của Tiêu Phong.

“Nói như vậy phần còn lại chẳng qua chỉ là nguyên liệu.”

Lâu chủ lập tức giơ tay, trong thác Cửu Thiên Thần Hỏa đó lập tức bốc lên một sợi Thần Hỏa bay xuống theo đôi tay của hắn.

Một trong tam đại thần lò đáp lại mệnh lệnh của Lưu Tiêu, lập tức tự động mở ra chứa đựng Thần Hỏa bên trong.

Bát Sắc Kim Tiên ẩn chứa trong Đoán Thần Đài chuyển động riêng biệt rồi tự lấy một phần tiến vào trong thần lò này, đáy lò lại bắt đầu tập trung ngàn

vạn dung nham nóng chảy, bùng cháy lên ngọn lửa mạnh mẽ.
Toàn bột thần lò hoàn toàn khởi động trong nháy mắt, Tiên Kim trong đó nhanh chóng tan chảy hóa thành một đống kim loại lỏng.
Sự chuyển biến này quá nhanh và chỉ là chuyện trong lúc giơ tay của lâu chủ, toàn bộ Đoán Thần Đài đột nhiên như sống lại, hoàn toàn khởi động đáp lại ý chí của lâu chủ.
Chuyện này khiến Hạ Cửu U và Nhan Như Ngọc nhìn thấy mà vừa mừng vừa sợ, cả hai đều mở to mắt nhìn với vẻ mặt kinh ngạc!
"Đoán Thần Đài này quả nhiên thần kỳ!"
Hạ Cửu U nhìn đến hưng phấn, lập tức bảo.
"Nếu là ta, trăm điều thần kỳ đều phải là lâu chủ mới đúng."
Cả đời Nhan Như Ngọc đã từng gặp qua không ít cao thủ nhưng chưa có một người nào không có gì không thể làm được giống như lâu chủ, quả thực khiến người không thể không phục.
"Nguyên mẫu của vòng tay đã bắt đầu rèn, bây giờ phải làm phiền hai người đẹp đi tìm nguyên liệu giúp ta rồi."
Trong suy nghĩ của Lưu Tiêu, Đoán Thần Đài đã mở lò trước để tạo nguyên hình cho vòng tròn này, trước khi vòng tròn này hoàn toàn thành hình ước chừng còn mười hai tiếng nữa để bỏ thêm nguyên liệu bên ngoài vào.
"Lâu chủ cần chúng ta lấy nguyên liệu gì, chúng ta nhất định sẽ cố làm hết sức."
Hạ Cửu U lập tức gật đầu với vẻ mặt mong đợi.
"Ta cần một viên Thánh Linh Thạch Thai, ngoài ra còn cần Chân Long Huyết của Tử Long Tộc và Chân Hoàng Huyết của Huyết Hoàng Tộc."
Lưu Tiêu lập tức nghĩ xong những nguyên liệu đặc biệt cần thiết cho Đế Binh này, lập tức dặn dò.
"Tử Long Tộc và Huyết Hoàng Tộc đều là kẻ địch theo phe Hoàng Sào Cổ Tộc ngược lại không khó đối phó đến vậy, nhưng Thánh Linh Tộc này có hơi khó giải quyết."
Nhan Như Ngọc lập tức suy nghĩ cẩn thận, nàng mang Yêu Đế Kinh và Yêu Đế Chi Tâm trên người nên tu vi mạnh hơn Hạ Cửu U, đối phó với Chân Long hoặc là Chân Hoàng ngược lại cũng không thành vấn đề.
Nhưng căn cứ theo những điều mắt thấy tai nghe mà lâu chủ đã nói ở Thiên Cơ Lâu trước đó thì Thánh Linh Tộc chỉ có ở Bắc Đấu đang ở Bất Tử Sơn được Thạch Hoàng che chở, đó chính là Sinh Mệnh Cấm Khu, sợ là bọn họ không thể tùy tiện xông vào được.
"Không sao, trước tiên cứ lấy Chân Long Huyết và Chân Hoàng Huyết về đã, còn Thánh Linh Thạch Thai cứ giao cho ta."
Lưu Tiêu nở nụ cười, hắn vốn không dự định kêu các nàng dấn thân vào một nơi nguy hiểm như Sinh Mệnh Cấm Khu.
Hắn lập tức nắm tay hai người bọn họ rồi nhẹ nhàng thả vào trong cái ao nhỏ lạnh giá ở xung quanh Đoán Thần Đài. Tiên quang trên tay hắn đồng thời dung nhập vào ao nước, lập tức như thể ra một mệnh lệnh cho Đoán Thần Đài Bí Cảnh.

Đủ loại nguyên liệu Tiên Kim hóa thành những hạt cực nhỏ bay tới tấp đến bên cạnh ao nhỏ này, trong ao nước lạnh băng hóa thành hai chiếc vòng tay lấp lánh ánh bạc đeo lên cổ tay của hai cô gái.
“Đây là Thiên Cơ Thần Phù có thể bảo vệ tính mạng của các ngươi vào thời khắc nguy hiểm, hãy nhớ tuy rằng thực lực của Chân Long và Chân Hoàng không thể tính là mạnh nhưng vẫn phải cẩn thận.”
Lưu Tiêu lập tức lại dặn dò hai cô gái thật cẩn thận khiến Nhan Như Ngọc và Hạ Cửu U đều thấy ấm áp trong lòng, cùng gật đầu với vẻ hơi ngại ngùng.
Người ở Già Thiên thế giới này đều tính kế lẫn nhau và đều muốn vượt lên dẫn trước trên con đường chứng Đạo có giới hạn này, bọn họ lại càng chưa bao giờ từng cảm giác được sự quan tâm như vậy.
“Vậy bây giờ chúng ta chia nhau ra xuất phát, một khi có được nguyên liệu sẽ trở về nhanh nhất có thể.”
Hai cô gái đồng thời đáp.

Chương 1091. Bản Nguyên Đại Đạo của Đoạn Đức

"Nếu đã là Đế Binh của ngươi, ta đương nhiên sẽ không can thiệp nhiều, vậy trước mắt trở về Thiên Cơ Lâu đã."
Lưu Tiêu gật đầu, hắn cũng chỉ đề xuất ý kiến, không có ý định động thủ ngay bây giờ.
Lúc này, toàn bộ vật liệu đã bỏ vào trong lò, không còn chuyện gì cần hắn phải làm nữa.
Những Tiên Kim sau khi được nung chảy đã triệt để dung hòa với Chân Long Huyết và Chân Hoàng Huyết, Thánh Linh Thạch Thai đã chia thành hai và bắt đầu nặn thành mô hình của một cặp vòng tay sắt.
Chuyện này đại khái cần một hai canh giờ, xem ra không cần phải gấp gáp, thế là Lưu Tiêu lại kéo tay của Hạ Cửu U và Nhan Như Ngọc, toàn bộ bí cảnh lần nữa dị động, biến mất với cái phất tay của lâu chủ, trở lại Thiên Cơ Lâu.
Lúc này, bọn họ đã quay trở lại Thiên Cơ Lâu, phát hiện trong Thiên Cơ Lâu vậy mà có nhiều người hơn, giống như đều đang đợi lâu chủ trở về.
Ngay cả Diệp Phàm và Thánh Hoàng Tử, cũng từ trong Thời Gian Tháp ra ngoài, như thể đang chờ đợi lâu chủ vậy.
"Lâu chủ, ngươi rốt cuộc đã trở về! Ta chờ ngươi lâu lắm rồi!"
Lúc này, Đoạn Đức vừa nhìn thấy lâu chủ trở về, ngay lập tức tiến lên vội vàng hỏi.
"Sao các ngươi đều đi ra hết vậy, chẳng phải muốn tăng cường tu luyện sao?"
Lâu chủ thấy bên trong Thiên Cơ Lâu vốn dĩ không có người nào, thoáng chốc lại trở nên chật kín cả sảnh, ngược lại là có chút lạ lẫm.

"Lâu chủ, ngươi có bí mật lớn muốn công bố mà, đương nhiên dù bận bịu tới mấy cũng phải có mặt!"
"Đúng thế, bọn ta đều đã nghe qua, trên người Đoạn Đức đạo sĩ ẩn chứa một bí mật đủ để doạ Cổ Hoàng Chí Tôn chạy mất mật, làm sao mà bọn ta có thể vắng mặt ở chỗ này được chứ?"
"Lâu chủ, mau nói cho bọn ta nghe xem rốt cuộc là có chuyện gì?"
Hiện tại, trong Thiên Cơ Lâu có không ít khách nhân đều đang kích động không thôi, tại đây không chỉ có những người hiếu kỳ từ Cổ Tộc và Yêu Tộc, mà còn có các tiền bối Nhân Tộc như Lão Phong Tử, Đông Phương Thái Nhất cũng cực kỳ quan tâm đến chuyện này.
Xem ra trong lúc đám Lưu Tiêu tiến vào Đoán Thần Đài, thiếu niên Thanh Đế và Cái Cửu U đã lan truyền chuyện này ra bên ngoài!
"Lâu chủ, trên người Đoạn Đức có phải là có nguyền rủa gì đó, đúng không? Hắn nói hắn rất lo bản thân sẽ không còn sống lâu nữa!"
Lúc này, Diệp Phàm hiển nhiên cũng vô cùng lo lắng, mau chóng nhỏ giọng hỏi lâu chủ.
Bản thân Đoạn Đức cũng cực kỳ lo lắng, cho nên mới đi nói cho hảo hữu Diệp Phàm của mình, để hắn qua đây nghĩ cách giúp mình.
"Đúng vậy, lâu chủ, ngươi thần thông quảng đại như vậy, coi như thật sự có tên Cổ Hoàng nào đoạt xá, hay Nguyên Thần ký túc, thì ngươi cũng có thể giải quyết mà, phải không?"
Mặc dù Thánh Hoàng Tử và Đoạn Đức cũng không thân đến mức là bạn chí cốt, nhưng chung quy vẫn là bằng hữu, hiện giờ nghe thấy Đoạn Đức miêu tả như thế, đương nhiên cũng có chút lo âu.
"Các ngươi đều chớ sốt sắng, tất cả bình tĩnh lại một chút, ngồi xuống hết đi."
Lâu chủ cười khổ một tiếng, nhanh chóng phất tay trước để cho bọn họ đều vào chỗ ngồi, đừng mồm năm miệng mười đồng thời đặt câu hỏi.
Bí mật trên người Đoạn Đức cũng không phải là chuyện xấu gì, tại sao lại đột nhiên lan truyền tin đồn như thể trên người Đoạn Đức mắc bệnh nan y, sắp phải chết đến nơi thế nhỉ?
"Đoạn Đức, ngươi cũng đừng căng thẳng, trước khi công bố, ta sẽ nói cho ngươi biết trước, bí mật này cũng không phải là chuyện gì xấu, càng không nguy hiểm đến tính mạng của ngươi đâu, nên ngươi có thể yên tâm."
Lâu chủ bèn tiêm cho Đoạn Đức một liều "thuốc an thần" trước, miễn cho mấy người như hắn và Diệp Phàm vẫn đang tiều tụy lo lắng.
"Lâu chủ, ngươi nói thật chứ?"
Đoạn Đức nghe thấy lâu chủ khẳng định chắc nịch như vậy, rốt cuộc mới thở phào nhẹ nhõm, vừa nãy hắn thật sự lo lắng ròng rã một canh giờ, từ trên đường Bất Tử Sơn trở về cho đến bây giờ vẫn chưa thể yên tâm.
"Thế nhưng bí mật trên người hắn đến tột cùng là gì? Ta nghe Đoạn Đức nói trong bản nguyên đại đạo của hắn đã ký sinh một đồ vật ngoại lai kinh khủng gì đó, đến cả Cổ Hoàng Chí Tôn cũng phải giật nảy mình, không dám mạo phạm."

Diệp Phàm nghe thấy Đoạn Đức không có chuyện gì, cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nhưng ngay sau đó lại hỏi với vẻ mặt càng thêm khó hiểu.
Trong Thiên Cơ Lâu lúc này, cả đám ngồi đây trên cơ bản cũng đã biết ít nhiều gì đó về chuyện vừa mới xảy ra từ trong miệng Đoạn Đức hoặc thiếu niên Thanh Đế.
Trong tình cảnh lâu chủ không có ra tay, chỉ bằng vào bản nguyên đại đạo của Đoạn Đức, không ngờ lại khiến cho hai vị Cổ Hoàng vì thế mà khiếp sợ, thậm chí không thể không nhường đường cho Đoạn Đức rời đi, chuyện này chỉ vừa nghe thôi đã cảm thấy khó tin rồi.
"Không phải, trong cơ thể Đoạn Đức không có bất kỳ ngoại lực ký túc nào cả, Bản Nguyên Đại Đạo mà ta chiếu rọi ra cũng không có bất cứ vấn đề gì, đó chính là bản nguyên đại đạo của ngươi, ngoài những thứ này ra thì không còn gì khác."
Lâu chủ nghe xong câu hỏi của Diệp Phàm, lập tức phủ định nó, lắc đầu nói.
"Thế nhưng nếu không có thứ gì khác, vậy thì hai tên Cổ Hoàng Chí Tôn của Bất Tử Sơn đến tột cùng là đang sợ cái gì? Lẽ nào bọn hắn lại sợ Đoạn Đức, một người chỉ có Tiên Đài Tam Trọng Thiên? Không đời nào?"
Sau khi nghe lâu chủ nói như thế, Thánh Hoàng Tử càng thêm mê muội, căn bản không hiểu ý của lâu chủ.
Bọn họ và Đoạn Đức cũng xem như quen biết đã lâu, đặc biệt là Diệp Phàm, đã trải qua nhiều chuyện sinh tử cùng Đoạn Đức, trở về từ cõi chết, hoàn toàn không phát hiện Đoạn Đức có dị thường nào.
Nếu nói Đoạn Đức ngay từ đầu là một cao thủ thâm tàng bất lộ, vậy thì cũng không hợp lý, lẽ nào những chuyện vào thời khắc sinh tử mà hai người bọn họ trải qua khi xưa, hắn đều đang diễn kịch ư?
"Tiểu tử, đừng nói với ta ngươi kỳ thực là đại năng Chuẩn Đế ẩn tàng gì đó, vẫn chưa có hiển lộ thân phận nha?"
Diệp Phàm bỗng nhiên nói.

Chương 1092. Thân phận thật sự của Đoạn Đức

"Đâu có, ta cũng muốn lắm, nếu thế thì khi xưa chúng ta cần gì phải trốn đông trốn tây, trộm một quyển đế kinh ở chỗ này, rồi trộm một quyển đế kinh ở chỗ nọ? Ta đã trực tiếp cho ngươi toàn bộ Đế Kinh từ lâu rồi!"
Đoạn Đức đương nhiên là tràn đầy mê man, lập tức buông tay nói.
Cả đời này, trộm mộ là sở trường của hắn, tu hành cũng bình thường, hơn nữa còn không hứng thú đối với việc tu luyện, dẫn đến việc tu vi từ trước đến giờ vẫn chưa có sự đột phá.
Nói tu vi của hắn đủ để kinh sợ Cổ Hoàng Chí Tôn, thậm chí để một Cổ Hoàng Chí Tôn không thể không tự mình dọn đường dẫn hắn ra ngoài, chuyện này quả thật là vô cùng khó tin.

"Hắn nói cũng không sai, tu vi của Đoạn Đức như các ngươi thấy đó, chỉ là Tiên Đài tam trọng thiên, cũng không có bí mật hay ẩn giấu thực lực gì."
Lâu chủ đột nhiệt cười cười, gật đầu với Đoạn Đức, thừa nhận lời nói của hắn.
"A? Vậy ta đúng thật là không hiểu, Đoan Đức vừa không có ngoại lực ký túc, bản thân cũng không phải là cao thủ hay cường giả ẩn tàng nào, thế thì chuyện đã xảy ra ở Bất Tử Sơn rốt cuộc là như thế nào?"
Diệp Phàm cảm thấy mình sắp bị lâu chủ làm cho choáng váng, lập tức đầu đầy nghi hoặc, hỏi.
"Đúng đó, lâu chủ, ngươi nói trên người ta có bí mật, rốt cuộc là cái gì vậy?"
Đoạn Đức cũng càng lúc càng mơ hồ.
"Bí mật trên người ngươi, hẳn là phải công bố ở trước mặt toàn bộ người bên trong Thiên Cơ Lâu và làm rậm rộ nhất."
"Nếu nói thời điểm này ở trong Thiên Cơ Lâu, ngoại trừ đệ tử Thiên Cơ Lâu của ta ra, người duy nhất có thể nắm chắc 100% thành Hồng Trần Tiên chính quả, chính là ngươi."
Lúc này, lâu chủ quơ tay để mọi người im lặng, rồi chậm rãi nói với Đoạn Đức.
"Ta? Thành tựu Hồng Trần Tiên chính quả? Ngươi không có lầm đấy chứ, lâu chủ?"
Lâu chủ vừa nói ra lời này, tất cả khách nhân trong Thiên Cơ Lâu đều lộ vẻ khiếp sợ, có một vài người thậm chí còn lộ rõ sự chế giễu trên gương mặt.
Tư chất và tu vi của Đoạn Đức, vừa nhìn liền có thể nhìn thấu, nếu hắn cũng có thể 100% trở thành Hồng Trần Tiên, thế thì những người khác há chẳng phải là cứ cách một ngày liền có thể chứng đạo thành Đế hay sao?
Đừng nói bản thân Đoạn Đức, ngay cả bọn Diệp Phàm, Lão Phong Tử, Cái Cửu U, đều không tin được chuyện này.
"Lâu chủ, ngươi không có nói đùa đấy chứ, Đoạn Đức đạo sĩ chỉ có tư chất bình thường, cũng không có điểm gì nổi bật hơn người."
"Đúng thế, ta nghe nói tài trộm mộ của hắn ngược lại là có chút thủ đoạn, thích thu thập các loại kỳ trân dị bảo trong huyệt mộ của những cường giả thời thượng cổ, nhưng về tu vi thì e là còn không bằng Cổ Hoàng Tử nữa?"
"Lẽ nào trên người tên mập này thật sự có bí mật kinh thiên động địa nào đó mà chúng ta không biết ư?"
Lúc này, thần sắc của tất cả mọi người đều tràn đầy khó tin, có người thì cảm thấy khó hiểu, có người lại âm thầm chế giễu, trong Thiên Cơ Lâu lập tức trở nên náo nhiệt và ồn ào.
"Nguyên nhân rất đơn giản, ngươi, chính là một trong Cửu Thiên Tôn ở thượng cổ, là Độ Kiếp Thiên Tôn ở thời đại Thần Thoại!"
"Ở thời đại thượng cổ, ngươi dùng đế uy vô thượng cất bước giữa thiên địa, quan sát chúng sinh, sáng lập đủ loại thiên công, tư chất vô thượng như thế, muốn đạt Hồng Trần Tiên chẳng phải là chuyện hiển nhiên sao?"
Lúc này, lâu chủ liền cười nhạt một tiếng, bất ngờ nói thẳng một câu hết

sức chấn động.
Sua khi lâu chủ vừa nói ra câu này, trong Thiên Cơ Lâu liền trở nên im lặng như tờ, tất cả mọi người đều chấn động, ngay cả bản thân Đoạn Đức cũng không ngoại lệ.
Chẳng ai nghĩ tới, bí mật của Đoạn Đức mà lâu chủ nói tới, vậy mà lại chấn động đến thế.
"Lâu chủ, ngươi nói ta là... Ta là Cửu Thiên Tôn ở thời đại Thần Thoại?"
Bản thân Đoạn Đức nghe xong cũng sửng sốt một hồi lâu, thậm chí còn tưởng rằng lâu chủ đang nói đùa.
Cửu Thiên Tôn của thời đại thần thoại cách hiện tại chí ít đã mấy triệu năm, xa xưa tới mức đã không thể xưng là lịch sử, thậm chí có thể xưng là thần thoại!
Mà Cửu Thiên Tôn sáng lập nên cửu bí, và là chín vị Cổ Hoàng Thiên Tôn đời đầu, địa vị xác thực là cao cao tại thượng, cho dù là sau mấy triệu năm đến ngày hôm nay vẫn vô cùng tôn quý như xưa!
Làm sao Đoạn Đức lại là một trong Cửu Thiên Tôn được chứ?
"Lâu chủ ngươi đừng nói giỡn thế chứ, làm sao Đoạn Đức lại là Độ Kiếp Thiên Tôn được, vậy hắn há chẳng phải đã sống mấy triệu năm nhưng vẫn chưa chết đấy sao?"
"Đúng vậy, coi như là Cửu Thiên Tôn của thời đại thần thoại, cũng không thể nào sống lâu đến thế!"
"Huống hồ nếu hắn là Cửu Thiên Tôn, không thể nào là một tên tiểu tặc trộm mộ được, chí ít cũng phải là chưởng môn của mười mấy môn phái chứ nhỉ?"
Lúc này, mọi người trong Thiên Cơ Lâu nhất thời đều cảm thấy khó tin, cho dù những lần công bố bí mật trước kia của lâu chủ chuẩn xác đến mấy, nhưng lần công bố này của hắn thật sự là khiến người ta cảm thấy quá khó tin.
"Từ lúc ta gia nhập Thiên Cơ Lâu tới nay, chư thiên áo bí, người phương nào là thiện, người phương nào là ác, có lần nào ta nói giỡn với các ngươi bao giờ chưa? Chẳng phải lần nào cũng chính xác tuyệt đối sao?"
"Ngươi không chỉ là Độ Kiếp Thiên Tôn, một trong Cửu Thiên Tôn, ngươi còn là Minh Hoàng một tay sáng lập nên Địa Phủ, thế nhân xưng là Nguyên Đế, ở năm đó, Đế Tôn cũng chỉ là đồ đệ của ngươi, Địa Phủ càng là chiến tích tối thượng mà ngươi tự tay thành lập!"
"Không chỉ như vậy, ngươi còn là Chí Tôn thần bí nắm giữ Cổ Hoàng Lệnh trong tay, tắm máu trong cuộc chiến tận thế thời đại Thái Cổ, hơn hai trăm ngàn năm trước lại sống cùng thời với Ngoan Nhân Đại Đế, từng luận qua đạo, mãi đến hôm nay!"
"Ngươi nói tên Chí Tôn Cấm Khu nho nhỏ kia, sao có thể nhìn thấy ngươi mà không sợ đến mức run chân được?"
Lúc này, lâu chủ cười lạnh một tiếng, lập tức đổi giọng, âm vang đanh thép, nói ra từng thân phận của Đoạn Đức!

Chương 1093. Uy lực kinh khủng của Luân Hồi Ấn

Ở trong Già Thiên thế giới, nếu bàn về báo tên, Đoạn Đức đúng là xứng với danh xưng đệ nhất nhân.

Bởi vì những cường giả khác dù lợi hại đến đâu, chẳng qua chỉ là đại năng vô thượng chứng đạo một đời, lợi hại hơn nữa cũng chỉ sống lâu thêm một chút, nghịch thiên sống thêm mấy đời mà thôi.

Nhưng Đoạn Đức lại có thể luân hồi mười đời, mỗi một đời đều có một danh hào chí cao vô thượng riêng, thành tựu và thân phận từng đời cũng hoàn toàn khác nhau, ai mà làm được chuyện này chứ?

Tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu nghe thấy lâu chủ liên tục giới thiệu, thần sắc biến hóa như thể đang nghe một câu chuyện hoang đường, không thể tin nhưng lại không thể không tin!

Lâu chủ cứ khăng khăng như thế, lấy thần thông áo bí của Thiên Cơ Lâu, bọn họ tất phải tin tưởng đây chính là sự thật, tuy nhiên, những gì mà lâu chủ nói lại quá khó tin, đích thị là chuyện mà người khác không cách nào hiểu được.

"Một người làm sao có thể vừa là Độ Kiếp Thiên Tôn vừa là Minh Hoàng, vừa là Thái Cổ Chí Tôn! Chuyện này rốt cuộc là như thế nào vậy, lâu chủ?"

Giờ đây, trong đám người đang bàng hoàng khiếp sợ, lập tức có người không nhịn được lớn tiếng, hỏi.

Đừng nói những người khác, đến cả Đoạn Đức cũng cảm thấy mình sắp điên rồi!

Hắn sống hơn nửa đời người đều chỉ là một tên trộm mộ bình thường, tiêu diêu tự tại, bỗng nhiên có người nói hắn là mấy vị đại năng ở thượng cổ, có mặt ở khắp nơi trong lịch sử, tu vi càng là mạnh nhất đương thời, nghe nói như vậy ai mà không điên cho được?

"Lâu chủ, ta rốt cuộc là ai? Ta vẫn còn là ta không?"

Đoạn Đức triệt để bị lâu chủ làm cho ngu người, mơ mơ màng màng hỏi.

"Thân phận của ngươi, đời gần nhất thì có thể ngược dòng trở về thượng Giới, vị diện Hoàn Mỹ thế giới, bất quá nếu bây giờ chúng ta đều ở cùng một vị diện, ta liền nói tóm tắt cho ngươi."

"Nói một cách đơn giản, thân phận ban đầu của ngươi là bằng hữu chí cốt của Hoang Thiên Đế, và cũng từng là một trong đại năng cường đại nhất thượng giới, sau cùng ngươi chết trong trận đại chiến Hắc Ám Xâm Lược, mấy triệu năm sau, bắt đầu chuyển sinh ở vị diện này."

"Bởi vì lúc ngươi bỏ mình tại Thượng Giới, đã là đại năng với cảnh giới tối cao, cho tới lúc ngươi sống lại ở Già Thiên thế giới, tư chất cũng rất kinh người, ở thời khắc sơ khai của thế giới, đã đạt thành tựu Thiên Tôn, đặt chân bước vào hàng ngũ Cửu Thiên Tôn."

Lâu chủ vừa nói ra lời này, tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu đều trợn mắt ngoác mồm nghe theo, bọn họ kinh ngạc vô cùng, không thể tin nổi!

Kiếp trước của Đoạn Đức đạo sĩ, thật không ngờ lại gay cấn và hào hùng đến thế, quả thực là ngoài sức tưởng tượng.
"Cũng chính là Độ Kiếp Thiên Tôn?"
Diệp Phàm lập tức bật thốt lên.
"Đúng vậy, trong Cửu Thiên Tôn, ngươi là đại năng vô thượng đầu tiên đạt thành tựu Thiên Tôn, trong toàn bộ kỷ nguyên sơ khai tới nay, ngươi cũng là người đầu tiên trong Cửu Thiên Tôn, mở ra truyền thừa Kiếm Tiên Kinh."
"Mà tất cả bí mật trên người ngươi, đang ẩn giấu trong trong bộ Tiên Kinh đó."
Lúc này, lâu chủ rốt cuộc duỗi tay, một vệt tiên quang lần nữa soi sáng cơ thể Đoạn Đức, triệt để phơi bày Bản Nguyên Đại Đạo của hắn, chiếu vào trong Thiên Cơ Lâu.
Theo tiên quang này mở ra, xuất hiện ở trước mặt mọi người, chính là Bản Nguyên Đại Đạo của Đoạn Đức đời này.
Đoạn Đức thân là Nhân Tộc Phàm Thể, không có thể chất đặc thù, lại chưa từng tu hành qua kinh pháp vô thượng gì, Bản Nguyên Đại Đạo của hắn đáng lẽ phải vô cùng trong suốt, thế nhưng trong Bản Nguyên Đại Đạo của hắn lúc này đây, vậy mà có Luân Hồi Ấn trong đó.
Chưa kể, khi quan sát kỹ, trong Luân Hồi Ấn này, đã kết được bốn ấn ký bên trên.
"Đây là thứ gì? Tại sao trong Bản Nguyên Đại Đạo của ta còn có thứ này?"
Đoạn Đức nghi hoặc hỏi, lúc đó Thi Hoàng cũng nhìn thấy ấn ký này, liền sợ hãi đến mức mất hồn mất vía, không dám vô lễ với Đoạn Đức nữa.
Lâu chủ lập tức dùng thêm một chút tiên khí gây áp lực với Luân Hồi Ấn trong cơ thể Đoạn Đức, trong nháy mắt, bốn ấn ký trên Luân Hồi Ấn đồng thời phát sinh chấn động, đế uy vô biên trong nháy mắt bộc phát ra từ đó.
Đoạn Đức chỉ có tu vi Tiên Đài Tam Trọng Thiên, nhưng trong nháy mắt hắn bạo phát đế uy ra ngoài khủng bố đến nỗi không cách nào hình dung, mặc dù chỉ xảy ra trong nháy mắt, nhưng uy lực này kinh khủng hơn Chí Tôn Cấm Khu nhiều.
Trong giây lát, đế uy vụt qua tất cả mọi người trong Thiên Cơ Lâu, khiến cho cả đám đứng hình tại chỗ.
Trong bốn ấn ký kia, chứa đựng đạo quả vô thượng bốn đời đầu của Đoạn Đức, uy lực đương nhiên là không cách nào tưởng tượng được.
Cho dù chỉ vẻn vẹn là hộ thể theo bản năng, nhưng cũng đủ để miểu sát phần lớn người ở đây.
"Bằng vào thần uy chớp choáng vừa rồi, kể cả ta cũng chưa chắc có thể đối phó loại lực lượng đó... Không ngờ trong cơ thể Đoạn Đức thật sự ẩn giấu Đế Uy đáng sợ đến thế?"
Lúc này, Diệp Phàm cũng không thể không tin tưởng những gì mà lâu chủ nói, vừa nãy cỗ đế uy đó căn bản không giống như một Cổ Hoàng, mà ngược lại là uy hiếp kinh khủng tựa như nhiều Cổ Hoàng đồng thời phát lực mới có thể tạo ra!
Khi nãy, quần chúng trong Thiên Cơ Lâu còn đang liên tục chế nhạo, bây

giờ lại không có một ai dám hó hé, thần uy hộ thể vô thượng vừa phát ra trong thoáng chốc từ trên người Đoạn Đức, đã nói lên tất cả!
Lão Phong Tử, Cái Cửu U, Thanh Đế, Đông Phương Thái Nhất, toàn bộ Nhân Tộc đại năng ở đây đều lộ vẻ khó tin, sợ hãi không thôi.
Tiềm lực ẩn chứa trong cơ thể Đoạn Đức, còn lợi hại hơn Thánh Thể - Diệp Phàm vô số lần?
"Lâu chủ, đây rốt cuộc là thần công gì, vậy mà nắm giữ thần uy đáng sợ đến thế?"
Đấu Chiến Thắng Phật khẽ bình tĩnh lại, khẩn trương hỏi.
"Đúng đấy, lâu chủ, đồ vật trong cơ thể ta, đến tột cùng là thứ gì?"
Ngay cả Đoạn Đức cũng không nhịn được hỏi.

Chương 1094. Huyền ảo của Luân Hồi Ấn

"Đó chính là Độ Kiếp Thiên Công, tiên kinh vô thượng mà đời thứ nhất Độ Kiếp Thiên Tôn ngươi sáng tạo ra! Độ Kiếp Thiên Công, chính là bí mật động trời ở trên người ngươi mà đến cả chính ngươi cũng không rõ."
Lúc này, lâu chủ lập tức nói ra bốn chữ "Độ Kiếp Thiên Công", mọi người ở hiện trường đều vô cùng kinh ngạc.
Tuy rằng Cửu Thiên Tôn thượng cổ đều được công nhận là có truyền thừa, nhưng trên thực tế truyền thừa tiên kinh của Cửu Thiên Tôn, do cách thời nay đã qua mấy triệu năm, nên thực tế thì đã thất lạc từ lâu rồi.
Đến nay, tiên kinh vẫn còn nghe nói sơ sơ qua, cũng chỉ có tiên kinh Đồ Phi Tịch Diệt, về phần Độ Kiếp Thiên Công, lúc này ở trong Thiên Cơ Lâu đương nhiên là chưa có ai nghe nói qua.
"Độ Kiếp Thiên Công? Đây là Tiên Pháp gì? Tại sao chưa bao giờ nghe qua cái tên này nhỉ?"
Tất cả mọi người đều hoảng hốt không thôi, đây là truyền thừa tiên kinh trong Cửu Thiên Tôn mà bọn hắn lần đầu tiền nghe thấy, sắc mặt của mỗi người cũng hết sức ngạc nhiên.
"Độ Kiếp Thiên Công chính là Tiên Kinh vô thượng và đặc biệt nhất trong Già Thiên thế giới của các ngươi, nếu bàn về bảng xếp hạng công pháp, thì Độ Kiếp Thiên Công tuyệt đối có thể ghi tên mình vào hàng top 3!"
"Thiên công này chỉ cần đại thành thì ắt sẽ chứng đạo thành Đế, tu thành viên mãn thì nhất định sẽ trở thành Hồng Trần Tiên! Đơn giản và thô bạo tới mức không một bộ đế kinh nào có thể so sánh!"
Lâu chủ cũng không có nói nhảm, đôi ba câu liền giới thiệu rõ sự cường đại của Độ Kiếp Thiên Công.
Thế giới này có rất nhiều thần công, nhưng không có bất kỳ một bộ nào có tính bảo đảm cao như Độ Kiếp Thiên Công!
Đối với cái đế kinh khác mà nói, chứng đạo đã là phần cuối, nhưng đối với Độ Kiếp Thiên Công mà nói, chứng đạo mới chỉ là đại thành, thành Tiên

mới là viên mãn!
Ắt sẽ chứng đạo, ắt sẽ thành Tiên, sự bảo đảm tuyệt đối ấy, chỉ có Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, Hỗn Độn Thể mới có thể có lòng tin đến vậy, các thể chất hay kinh pháp khác, cũng không dám nói hai chữ "ắt sẽ"!
"Trong cơ thể ta sở hữu tâm pháp Độ Kiếp Thiên Công ư?"
Lúc này, Đoạn Đức nhìn Luân Hồi Ấn đang lơ lửng trong cơ thể mình, chỉ cảm thấy cực kỳ khó tin.
"Trên đời vậy mà thật sự có Tiên Pháp vô thượng và cường đại như thế cơ à? Hơn nữa tiên pháp này lại còn ở trong cơ thể của Đoạn Đức nữa?"
Cái Cửu U đã từng dành hết một đời tìm kiếm phương pháp chứng đạo, nhưng sau cùng đều trắng tay, bây giờ nhìn thấy công pháp vô thượng kia, lập tức cảm thấy cực kỳ cổ quái.
"Mặc dù ấn ký này trông có vẻ đơn giản, nhưng chín cái lỗ trên đó, đã có bốn lỗ được lấp đầy, đạo quả ẩn chứa trong đó đúng là không thể nào hình dung được!"
Lúc này, Thanh Đế định dùng lực lượng Hoàng Đạo Pháp Tắc của Đại Đế để thăm dò thử, nhưng những gì mà hắn có thể cảm nhận được cũng rất hạn chế.
Hiển nhiên cho dù là Hoàng Đạo pháp tắc chi lực tiệm cận Đại Đế, cũng không đáng nhắc đến trước mặt Luân Hồi Ấn!
Ngay cả những cao thủ này ai nấy đều kinh ngạc không thôi, chứ đừng nói chi là những tu sĩ bình thường, bọn họ ai ai cũng kinh ngạc đến mức cái cằm sắp rớt xuống đất.
"Đoạn Đức thế mà thực sự là Độ Kiếp Thiên Tôn thời thượng cổ ư? Trong cơ thể hắn lại còn ấn chứa tu vi đạo quả kinh khủng như vậy?"
"Chuyện này có khoa trương quá không? Một tên tiểu tặc trộm mộ vừa lắc mình liền trở thành Cửu Thiên Tôn! Chuyện này đúng thật là ảo ma Canada mà!"
"Lâu chủ, ngươi đỉnh thật sự, thậm chí đến cả bí mật động trời này cũng biết!"
Lúc này, đám người vừa mới còn chất vấn, đã sớm bị sự thật này làm làm mất mặt, ai ai cũng không khỏi kinh ngạc và tán thán!
"Lâu chủ, thế thì ấn ký này là sao thế? Tại sao có Độ Kiếp Thiên Công, liền nhận định ta chính là Cửu Thiên Tôn? Hai chuyện này đến tột cùng liên quan gì với nhau?"
Đoạn Đức đã sớm bị kinh hãi đến mức chết lặng, giờ đây đã tỉnh táo hơn đôi chút, lập tức hỏi.
"Hỏi hay lắm, điểm mấu chốt trong chuyện này, đó là nằm ở Độ Kiếp Thiên Công."
Lâu chủ lập tức cười cợt, xua tay để Thiên Cơ Lâu đang ồn ào tạm thời yên tĩnh lại.
Ngay lúc này, mọi người nhao nhao im lặng theo bản năng, đều muốn nghe lâu chủ kể chi tiết về Độ Kiếp Thiên Công từ đầu đến cuối.
"Ban đầu ngươi không khác gì những Thiên Tôn khác, cho dù đương thời có

cường đại đến đâu, trước sau gì cũng sẽ có một ngày đạo vẫn, tan theo mây khói, đáng ra là không còn quan hệ dây mơ rễ má gì với đời sau nữa."
"Nhưng Độ Kiếp Thiên Công mà chính ngươi sáng tạo ra, lại khiến cho tình huống này trở nên đặc thù."
"Độ Kiếp Thiên Công của ngươi, một khi tu thành, trong cơ thể liền hình thành Luân Hồi Ấn, Luân Hồi Ấn này sẽ nương theo ngươi mà sinh trưởng liên tục, cho dù ngươi chết đi, cũng sẽ tiếp tục đi cùng với ngươi ở kiếp sau, không ngừng luân hồi."
"Trên Luân Hồi Ấn có chín lỗ ấn ký, mỗi một đời luân hồi của ngươi, sẽ tích lũy đạo quả của đời đó ở trong Luân Hồi Ấn, mãi đến khi ngươi luân hồi đủ chín đời, Độ Kiếp Thiên Công sẽ kết đạo quả chín đời và gia thân, cửu cửu quy nhất."
"Đến lúc đó chính là Độ Kiếp Thiên Công đại viên mãn, kết thúc luân hồi, đạo quả chín đời ngay lập tức sẽ giúp ngươi đạt thành tựu Hồng Trần Tiên chính quả, khi ấy ngươi liền sẽ khôi phục tất cả ký ức của chín đời!"
Lúc này, lâu chủ nói tường tận chi tiết về Độ Kiếp Thiên Công, cũng như đủ loại ảo diệu của tiên pháp này, quả thực là khiến cho đám người Thiên Cơ Lâu đều kinh sợ tới mức không nói nên lời, moi người đều hít một ngụm khí lạnh.
Bọn họ không ngờ rằng thế gian vẫn còn Tiên Pháp đơn giản, thô bạo nhưng vẫn vô cùng ảo diệu đến vậy!
Luân Hồi Ấn chuyển thế theo, liên tục sinh sôi, bảo đảm người nắm giữ nó dù là già đi, chết đi, hay đạo vẫn, cũng có thể ngóc đầu trở lại, quay về nhân gian.
Đạo quả mỗi một đời đều sẽ tích lũy vào trong Luân Hồi Ấn, chính là vì trợ giúp cho đời thứ chín, đạt được thành tựu Chân Tiên!

Chương 1095. Ánh hào quang của bốn đời đầu

"Cho nên trên Luân Hồi Ấn, đã có bốn ấn ký lưu lại, đại biểu cho việc Đoạn Đức đã chuyển sinh đến đời thứ năm của Độ Kiếp Thiên Tôn rồi sao?"
Lúc này, Diệp Phàm lại nhìn xem Luân Hồi Ấn, vậy mà có thể từ trong đó nhìn ra không ít chỗ ảo diệu!
Thảo nào trên ấn ký có thể bộc phát Đế Uy đáng sợ như vậy, thậm chí vượt xa uy lực mà một Chí Tôn cấm khu bình thường có thể làm ra, đó là nhờ đạo quả bốn đời ẩn chứa bên trong, mọi chuyện giờ đã có thể lý giải.
"Nói như vậy, Đoạn Đức thực sự là một trong Cửu Thiên Tôn, Độ Kiếp Thiên Tôn chuyển thế, hơn nữa đã là lần chuyển thế thứ năm, trên người gánh chịu đạo quả của bốn đời trước?"
Kể cả Thánh Hoàng Tử, ánh mắt của hắn nhìn về phía Đoạn Đức cũng không khỏi tăng thêm mấy phần tôn kính.
"Thảo nào Chí Tôn cấm khu kia vừa nhìn thấy Luân Hồi Ấn liền sợ đến

mức mất hồn mất vía, thì ra trong chuyện đó vẫn còn có nguyên nhân sâu xa này, nhờ có lâu chủ giải thích, bây giờ mọi chuyện đều đã rõ rồi."
Lúc này, Thanh Đế vẫn luôn quan sát mọi chuyện lập tức hiểu ra, nếu Đoạn Đức là đời thứ năm của Độ Kiếp Thiên Tôn, từ thượng cổ luân hồi tới nay, coi như là Cổ Hoàng Chí Tôn cũng không thể nào mà không sợ?
Suy cho cùng dù là Trường Sinh Thiên Tôn cũng chỉ có thể tự trảm một đao, lánh đời sống tạm, nếu như Độ Kiếp Thiên Tôn đột nhiên nhảy ra và bị phát hiện là còn chưa chết, lại không phải dựa vào tự trảm, đương nhiên sẽ doạ bọn họ nhảy cẫng một phen!
Lúc này, bên trong Thiên Cơ Lâu, hầu như mọi người đều nhìn về phía Đoạn Đức với ánh mắt vô cùng phức tạp, có kinh ngạc không thôi, có tôn kính vô biên, thậm chí có e ngại!
"Ta... Ta thật không ngờ trên người mình lại cất giấu bí mật động trời này..."
Đoạn Đức cũng hoàn toàn không biết nên phản ứng như thế nào, gương mặt khiếp sợ, phảng phất chuyện này không phải là chuyện của hắn vậy.
Hắn sống hơn nửa đời người chỉ là một tu sĩ bình thường mà thôi, hiện tại đột nhiên nói với hắn, hắn chính là một trong Cửu Đại Thiên Tôn chuyển thế ở thượng cổ, hơn nữa đây đã là lần chuyển thế thứ năm, tương lai có một ngày hắn sẽ trở thành Hồng Trần Tiên.
Chuyện như thế, đột nhiên ập đến đầu hắn, tất nhiên sẽ khiến hắn không biết phải phản ứng như thế nào cho phải!
"Nói như thế, Thiên Cơ Lâu chúng ta bây giờ đã có hai vị Đại Đế chuyển thế rồi!"
Đấu Chiến Thắng Phật phản ứng lanh lẹ, liền lớn tiếng nói.
Lúc này, phản ứng của đại đa số mọi người đều là khiếp sợ cực độ, mọi người đều cảm thấy việc này vô cùng quỷ dị, đích thị là vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn họ, vẫn còn đang trong dư âm khiếp sợ.
"Quả không hổ là Thiên Tôn kiếp trước, đến cả Cổ Hoàng Chí Tôn nhìn thấy ngươi mà còn muốn nhường đường, coi như ngươi trộm thạch thai Thánh Linh, hắn cũng phải thả ngươi ra ngoài luôn!"
Cái Cửu U cũng không nhịn được cười to và nói, có thể từ trong Bất Tử Sơn cấm khu nghênh ngang trộm thạch thai của Thánh Linh nhất tộc ra ngoài, còn có thể khiến cho Bất Tử Sơn chi chủ tự mình đưa tiễn, trên thế gian này e là cũng chỉ có một mình Đoạn Đức là làm được.
"Thật ra vừa nãy ở trong Bất Tử Sơn, cái mà bọn họ e ngại cũng không phải Độ Kiếp Thiên Tôn đời đầu, mà là thân phận đời thứ hai Minh Hoàng của ngươi."
"Dựa vào lai lịch của Thạch Hoàng, bọn họ cũng không nhận ra Luân Hồi Ấn của Độ Kiếp Thiên Công, mà là Thi Hoàng nhận ra ngươi, cho nên mới sợ đến mức mất hồn mất vía."
Lúc này, lâu chủ mới nhẹ nhàng nở nụ cười và nói, giải thích chuyện xảy ra vừa nãy.
Hắn đã biết gần đây Thi Hoàng ở Bất Tử Sơn, cho nên mới nói Đoạn Đức

là ứng cử viên tốt nhất để đi lấy thạch thai.
Thi Hoàng chỉ cần nhìn thấy Luân Hồi Ấn kia, là sẽ biết thân phận thật sự của Đoạn Đức, căn cứ vào truyền thừa của Địa Phủ, hắn tin thì tốt, không tin cũng phải tin, tuyệt đối không dám động đến một cọng tóc của Đoạn Đức.
Quả nhiên sự thật hoàn toàn ăn khớp với những gì Lưu Tiêu tưởng tượng trước đó, xem như là Thạch Hoàng cũng phải bấm bụng cam chịu, trơ mắt nhìn Đoạn Đức ra ngoài.
"Lâu chủ, mấy đời trước của ta rốt cuộc là ai? Tại sao Thi Hoàng nhìn thấy ta lại kinh hoảng đến thế?"
Lúc này đây, Đoạn Đức rốt cuộc đã bình tĩnh lại từ trong nỗi khiếp sợ tột đột, nếu lâu chủ đã phơi bày ra nhiều chứng cứ như vậy rồi, hơn nữa lúc nãy hắn còn tận mắt nhìn thấy, đích thị là đến cả Cổ Hoàng Chí Tôn thấy bản nguyên đại đạo của hắn cũng khiếp vía, nên hắn đã dần dần chấp nhận chuyện này.
Nếu đã là luân hồi chín đời của bản thân, hắn đương nhiên muốn biết nhiều hơn.
"Cuộc đời của ngươi gay cấn như một bộ phim vậy, nói ra thì mất rất nhiều thời gian."
Nói tới mấy đời trước của Đoạn Đức, ngay cả lâu chủ cũng cảm thấy tương đối khoa trương.
Độ Kiếp Thiên Công căn bản là một tiên pháp vô thượng du hí nhân gian, không giống với các Đại Đế bình thường khác phải chịu gian khổ để nghịch thiên sống thêm nhiều đời, tu luyện Độ Kiếp Thiên Công không hề khổ tí nào, càng không cần phải đau đầu suy nghĩ đến nan đề nghịch thiên sống thêm mấy đời kia.
Tuy nói là du hí nhân gian, nhưng mấy đời trước của Đoạn Đức lại không hề mang tính du hí chút nào, mỗi một đời đều phải tham dự vào hỗn loạn và biến cố lúc bấy giờ, hầu như thành tựu và địa vị của mỗi đời đều vô cùng kinh khủng.
"Lâu chủ, ta cũng muốn biết a, xin lắng tai nghe!"
Giờ đây, Hắc Hoàng cũng hưng phấn lớn tiếng kêu lên, hiển nhiên không chỉ hắn, quần chúng trong Thiên Cơ Lâu hầu như đều hết sức tò mò về chuyện này.
"Đúng đấy, lâu chủ, nói cho bọn ta biết đôi chút về mấy đời trước của tiểu tử thúi này oai phong lẫm liệt như nào đi."
Hiện tại, Diệp Phàm đã biết Đoạn Đức không chỉ không có nguy cơ nguy hiểm đến tính mạng, mà trái lại còn phát hiện trên người có được thần công vô thượng, trở thành Hồng Trần Tiên là việc đã được chú định sẵn, cho nên cũng yên tâm hơn hẳn, bèn nói.
"Đời thứ nhất của ngươi chính là Cửu Thiên Tôn Độ Kiếp Thiên Tôn, huy hoàng đến cực điểm, đồng thời cũng là một trong những người sáng tạo ra Cửu Bí, mấy chuyện này chắc không cần phải kể lại."

Chương 1098. Các khách nhân khiếp sợ

"Chuyện này thật sự là khiến người ta không khỏi hâm mộ, thời đại huy hoàng chư Đế cùng tồn tại kia, có thể may mắn sinh ra ở thời đại đó, đúng là phúc phận của nhà ngươi mà!"

Lúc này, Cái Cửu U cũng không khỏi hâm mộ, nói.

Chư Đế có thể cùng tồn tại, chứng đạo không bị cản trở, ai mà không mong muốn một thế giới như vậy chứ?

Ở trong Già Thiên thế giới, vô số bi kịch khiến người ta tiếc hận, đa phần đều xuất phát từ việc bỏ lỡ cơ hội chứng đạo, sinh ở thời Đại Đế đạo ngân, nếu mà không có đạo ngân áp chế, thì Cái Cửu U cũng có thể trở thành cường giả số một số hai!

Trên thực tế không chỉ có Cái Cửu U, những kẻ đáng thương như Doãn Thiên Đức, lão Kim Ô cũng tương tự là vậy, đều vì sự áp chế của đạo ngân mà xuất hiện bi kịch.

Lúc này, Cái Cửu U vừa nói ra câu đó, lập tức khiến cho rất nhiều người ở đây hưởng ứng theo, cái gọi là thời đại không có đạo ngân áp chế, thích chứng đạo thì chứng đạo, bọn họ cũng chỉ nghe nói từ trong miệng lâu chủ mà thôi.

"Lâu chủ, vậy đời thứ ba của ta thì sao?"

Đoạn Đức lại hỏi tiếp.

"Sau khi Minh Hoàng bỏ mình, ngươi lại chuyển sinh sang đời thứ ba, lúc đó đã là thời đại thái cổ, bắt đầu có khái niệm đạo ngân áp chế, chứng đạo không còn quang minh chính đại giống như trước kia, mà đã trở thành một sự việc giống như thiên quân vạn mã vượt qua cầu độc mộc vậy."

"Ngươi ở đời thứ ba cực kỳ thông minh, tiềm tu ở thời đại Thái Cổ, ẩn thế không ra, sau cùng vào thời kỳ cuối của thời đại Thái Cổ qua mắt được các đại năng và Chí Tôn cấm khu lúc bấy giờ, âm thầm chứng đạo, cũng là một đời Cổ Hoàng."

"Hơn nữa ở thời đại đó ngươi vẫn vô cùng cường đại, thân mang Cổ Hoàng Lệnh, cũng không phải hạng người theo chủ nghĩa hòa bình, còn tham dự trận đại chiến cuối thời Thái Cổ, sau đó mới huy hoàng kết thúc."

Lâu chủ đương nhiên biết rất rõ thân phận từng đời của Đoạn Đức, mặc dù đời thứ ba ở trong nguyên tác không để lại tên tuổi gì nhiều, nhưng vẫn biết rõ về những chuyện mà hắn trải qua.

"Xem ra mấy đời trước của ngươi đều là đại năng cái thế, mỗi đời chí ít đều chứng đạo thành cao, chuyện này đáng sợ thật đấy!"

Lúc này, Thánh Hoàng Tử cũng không khỏi ngạc nhiên và nói.

Đoạn Đức không chỉ mang thần công vô thượng trên người, có thể bảo đảm mình ở thế gian này liên tục luân hồi sống lại, hơn nữa mỗi đời đều là đại tài sở hữu tư chất hơn người, mỗi đời đều chứng đạo, chuyện này xác thực là ghê gớm!

Lâu chủ nói không sai, Độ Kiếp Thiên Công trông chẳng khác gì một phương pháp nghịch thiên sống lại nhiều đời để có được thành tựu Hồng Trần Tiên, nhưng kỳ thực vốn dĩ có khác biệt lớn.
Nghịch thiên sống lại nhiều đời là cùng một người và không ngừng thoát thai trọng sinh, giữ lại ý thức nguyên thần, độ khó này rất lớn, cho dù trước đó đã nghịch thiên sống lại ba đời, bốn đời, cũng không đại biểu cho việc ngươi nhất định có thể tiếp tục nghịch thiên sống lại tới năm đời, sáu đời.
Nhưng Độ Kiếp Thiên Công trực tiếp phá vỡ luân hồi, chết thì chết, nhưng vẫn có thể tiếp tục chuyển sinh, hoàn toàn không có hậu hoạn gì!
"Đúng vậy, đừng bảo đời này của ngươi là do đã dùng hết tư chất trước đó, nên tạm thời đang nghỉ ngơi nha?"
Diệp Phàm lại mau chóng đánh giá Đoạn Đức từ trên xuống dưới, nghĩ tất cả mọi cách muốn từ trên người hắn tìm ra một chút tư chất.
Theo lý mà nói, bốn đời đầu của hắn đều là đại năng lóa mắt như vậy, không đời nào tư chất đời này của hắn lại kém được, làm sao bây giờ lại trở thành Đoạn Đức đạo sĩ rồi?
"Chuyện này đương nhiên là phải giao cho người có chuyên môn đến trợ giúp, Đoạn Đức đại năng, nếu như ngươi gia nhập môn hạ của ta, chúng ta tuyệt đối sẽ toàn lực trợ giúp và khai phá tiềm lực tối thượng của ngươi!"
"Ngươi nói mò gì đấy, lẽ nào linh đan diệu dược trong môn phái nhỏ bé của ngươi có thể nhiều hơn Bất Hủ hoàng triều ta sao? Đoạn Đức đại năng hiển nhiên là phải tới chỗ của ta rồi!"
"Hai người các ngươi đều đứng sang một bên, nếu bàn về tài nguyên tu luyện, ai nhiều bằng Hoang Cổ đại thế gia ta chứ?"
Lúc này, Diệp Phàm vừa nói ra lời này, các đại môn phái đều nhao nhao chen nhau tranh giành, muốn thu đại tài chí cao vô thượng Đoạn Đức này làm môn hạ!
Giờ đây, trên người Đoạn Đức sở hữu Độ Kiếp Thiên Công, kiếp trước càng là Độ Kiếp Thiên Tôn, Minh Hoàng, đại tài kinh khủng như thế, nói không chừng đời này sẽ thành một đại năng với chiến công vĩ đại nào đó, ai mà không muốn nhân cơ hội này nhanh chóng thu hắn làm môn hạ chứ?
"Các ngươi tỉnh táo lại đi, nếu hắn thật sự muốn gia nhập môn phái, tại sao lại không vào Thiên Cơ Lâu chứ?"
Lúc này, Hắc Hoàng lập tức nói ra một sự thật mất lòng.
Mặc dù lời của hắn chẳng có ý gì, nhưng lại vô cùng chân thật, lập tức gạt bỏ đi không ít ý đồ tranh cướp của Thái Cổ thế gia.
Vào thời khắc này, bên trong Bắc Đẩu, bàn về thực lực môn phái, bàn về khai phá tiềm lực đệ tử, bàn về tài nguyên tu luyện, ai cũng không sánh bằng Thiên Cơ Lâu.
"Đến lúc này rồi, ta đã không còn ý định thu đệ tử, huống hồ Đoạn Đức đời này cũng không có ý định tu đạo, chỉ muốn du hí nhân gian, ta nói không sai chứ?"
Lâu chủ ngay lập tức lắc đầu, hắn biết Đoạn Đức không phải loại người coi trọng tu hành, chí ít không phải tại đời này, mặt khác, hắn quả thực cũng

không có ý định thu đồ đệ ở vị diện này nữa.
"Vẫn là lâu chủ hiểu ta, du hí nhân gian mới là chân lý của cuộc đời ta!"
Lúc này, Đoạn Đức mau chóng gật đầu, hắn cũng không biết mấy đời trước bản thân là hạng người gì, nhưng đời này hắn không có tí hứng thú gì đối với việc trở thành Chí Tôn vô thượng, chúa tể thiên hạ.
"Lâu chủ, đời thứ tư của Đoạn Đức cũng chứng đạo luôn sao? Nếu tính theo thời gian, đời thứ tư hẳn là sắp đến thời kỳ Hoang Cổ rồi nhỉ?"
Lúc này, Vương Đằng bấm ngón tay tính toán, đời thứ tư của Đoạn Đức hẳn khá gần với thời của bọn họ.

Chương 1110. Thi cốt không còn

Đợi đã!
Đột nhiên vẻ mặt của trưởng lão khách khanh Vương Thanh thay đổi như thể chợt nghĩ đến thứ gì đó. Thực lực của Diệp Phàm tùy tiện xông vào trong Bất Tử Sơn đã khủng khiếp như vậy rồi, vậy hai người bên ngoài đó thì sao? Nếu như thực lực của hai người đó không kém hơn Diệp Phàm mấy phần, vậy những đệ tử bên ngoài đó…!
Không ổn!
Những đệ tử ra ngoài ứng chiến đó cũng không có trưởng lão ở cấp bậc như bọn họ đi tọa trấn, bọn họ vốn cho rằng đây chỉ là mấy tên ô hợp mù mắt tới gây sự mà thôi. Lúc này xem ra sự việc hình như không đơn giản như vậy!
Trưởng lão Tần Phong nhìn thấy sắc mặt đột nhiên xấu đi của Vương Thanh cũng hơi nghi ngờ.
Vương Thanh dùng tốc độ nói cực nhanh nhỏ giọng nói với Tần Phong suy nghĩ trong lòng mình, Tần Phong vừa nghe được vẻ mặt đã nhanh chóng thay đổi.
Không hay rồi!
Nếu như thật sự giống như Vương Thanh suy đoán, vậy hơn trăm đệ tử Bất Tử Sơn vừa mới ra ngoài ứng chiến đó lành ít dữ nhiều! Đây toàn là hạt giống thế hệ mới cả. Nếu như tất cả đều chết ở bên ngoài vậy người kế tục mấy trăm năm sau của Bất Tử Sơn cũng chẳng còn nữa!
Tần Phong nôn nóng, vội vàng muốn truyền tin cho Thạch Hoàng, muốn mời Thạch Hoàng ra ngoài trấn áp những người này bằng khí thế mạnh mẽ độc nhất vô nhị đó, bảo vệ thế hệ tiếp theo của Bất Tử Sơn!
Nhưng rất nhanh Tần Phong đã ngây người.
Hắn liên tục thử liên hệ với Thạch Hoàng nhiều lần nhưng Thạch Hoàng lại không có một chút phản ứng nào hết. Tin tức gửi đi giống như đá chìm vào biển lớn, lẽ nào Thạch Hoàng đã đóng chặt cửa rồi?
Không hợp lý!
Hai ngày trước Thạch Hoàng còn gọi hắn tới gặp cơ mà!
“Hai người các ngươi lén lút nói chuyện xong chưa? Đợi thêm nữa là ta sắp ngủ luôn rồi đấy.” Lúc này, Diệp Phàm mở miệng với vẻ hơi mất kiên

nhẫn.
Từ sau màn va chạm vừa rồi, sắc mặt của hai người này đã bắt đầu biến tới biến lui, trải qua một phen thăm dò tâm lý thận trọng của Diệp Phàm đối với hai người này cũng đã biến mất sạch. Bây giờ người mà hắn kiêng dè nhất chỉ có Thạch Hoàng ở trong Bất Tử Sơn mà thôi.
Căn cứ theo tin tức có được ở chỗ lâu chủ thì thực lực của Thạch Hoàng trong Bất Tử Sơn này ít nhất cũng phải là cảnh giới Chuẩn Đế đồng cấp với hắn. Thậm chí, thực lực của Thạch Hoàng có khả năng còn cao hơn!
Lâu chủ cũng không cho hắn một con số thực lực chính xác, chắc chắn lâu chủ không có khả năng không biết thực lực của Thạch Hoàng, theo sự lý giải của Diệp Phàm thì đây chắc chắn là một thử thách mà Lưu Tiêu dành cho hắn.
Khoảng thời gian này hắn vẫn luôn tu luyện và học hỏi, rốt cuộc thực lực đã đến trình độ thế nào cũng cần phải kiểm tra một chút!
Hơn nữa thực lực ngoài mặt suy cho cùng cũng chỉ là thực lực ngoài mặt, muốn biết thực lực chân chính có thể phát huy đến mức độ nào thì chỉ có chiến đấu mới có thể biết được!
Bản thân Diệp Phàm cũng muốn biết rốt cuộc thực lực của mình có thể đạt đến trình độ thế nào!
"Tiểu hữu!" Trưởng lão khách khanh Vương Thanh tính toán một phen trong lòng, rất nhanh đã đổi thái độ ôn hòa hơn với Diệp Phàm hơn một chút, cười ha ha bảo.
"Vừa rồi là ta và trưởng lão Tần Phong có hơi sơ suất một chút, cái đó gọi là không đánh thì không quen nhau."
"Khà khà, ở độ tuổi này của tiểu hữu mà đã có thể có thực lực đến trình độ này rồi, ta cảm thấy chúng ta biến chiến tranh thành tơ lụa lại càng thích hợp hơn đấy."
Trong mắt Vương Thanh lóe lên suy tính tỉ mỉ, không ngừng quan sát Diệp Phàm từ trên xuống dưới.
Lão già này!
Diệp Phàm cười lạnh một tiếng.
Quả nhiên lâu chủ nói không sai. Bản lĩnh gió chiều nào theo chiều đó của người truyền thừa ở những thánh địa này thật sự đã đạt đến mức xuất quỷ nhập thần.
Chỉ với thái độ thay đổi đột ngột này của Vương Thanh có thể nói là kỹ năng lật mặt như lật sách thật sự, được hắn tu hành đến mức trở về nguyên bản rồi.
"Không cần nhiều lời, gọi Thạch Hoàng ra đây, ta giết hắn, chuyện này giải quyết xong ta sẽ tự rời đi!"
"Ta cũng không muốn ở đây đả thương người vô tội!"
Diệp Phàm khuếch tán lời nói bằng chân lực, lúc này toàn bộ Bất Tử Sơn đều có thể nghe được lời nói của hắn, từng câu từng chữ bằng giọng nói to lớn vang vọng vào trong tai của những đệ tử Bất Tử Sơn này.
Thậm chí bao gồm cả mấy đệ tử đang bị Vương Đằng hành hạ đó đều nghe

thấy lời này của Diệp Phàm mà tức giận. Người nào cũng mặt mày đỏ gay, đều đã bị chọc tức. Bọn họ không ngờ lại có người khoa trương đến vậy. Chỉ có vài người ít ỏi đã dám tới khiêu chiến uy nghiêm của Bất Tử Sơn như vậy!
Lúc này các đệ tử trẻ tuổi đều bị sỉ nhục, gương mặt đỏ gay, gân xanh nổi lên, miệng hô to.
"Uy nghiêm của Bất Tử Sơn không thể bị sỉ nhục!"
Đệ tử vừa rồi bị Vương Đằng đánh về thế nào lúc này lại xông ra như thế, khiến hắn lập tức ngây người, trở tay vả hai cái lại đánh bay hai người. Lần này vì không cố tình nương tay nên hai đệ tử đó lập tức bị vả chết ngay tại trận. Không phải Vương Đằng không muốn nương tay mà là không có cách nào nương tay!
Đột nhiên có hai người cũng xông lên như phát điên như vậy!
Vương Đằng đánh trả trong lúc mơ hồ là phản ứng tự nhiên, không hề kiềm chế sức lực trực tiếp vả hai cái đánh chết cả hai người này. Những người khác cũng không bị cái chết đột ngột của hai người dọa sợ, ngược lại còn xông lên một cách hung mãnh hơn!
"Giết!"
"Dám ở cửa Bát Lão Sơn ta giết đệ tử của Bất Tử Sơn ta!"
"Bất Tử Sơn không thể chịu nhục!"
"Mau đi mời trưởng lão ra ngoài đánh chết mấy tên khốn nạn này!"
Có đệ tử đang gào lên giận dữ, trong mắt như sắp phun ra lửa giận!
Động tĩnh mà Diệp Phàm làm ra và động tĩnh của các đệ tử ở cửa Bất Tử Sơn đó cũng làm kinh động đến những trưởng lão khác đang tu luyện ở Bất Tử Sơn. Người nào cũng nhìn từ phía xa với vẻ nghi ngờ, muốn xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Lúc này có vài trưởng lão đã nóng lòng xông ra ngoài.
Một vài người lao tới vị trí ở đại điện, một vài người khác thì lại tới thẳng cửa núi Bất Tử Sơn, những hạt giống trẻ tuổi này không thể xảy ra chuyện được!
Nếu như bọn họ xảy ra chuyện vậy tương lai của Bất Tử Sơn sẽ không còn người kế nghiệp, xuất hiện cục diện xấu hổ không có người trẻ tuổi kế thừa!
Hai người Vương Thanh và Tần Phong đang giằng co với Diệp Phàm đều ngây người. Bọn họ không nghĩ Diệp Phàm sẽ xài chiêu này!
Vương Thanh vốn dĩ còn muốn dĩ hòa vi quý trực tiếp vất bỏ suy nghĩ này ngay, người ta đã tuyên chiến trắng trợn, đã ttực tiếp vả một cái vào mặt mình rồi. Nếu như lúc này còn tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục nữa, vậy uy nghiêm của Bất Tử Sơn đều sẽ mất sạch!
Bọn họ nhất định phải ra tay trấn áp tiểu tử này mới được!
"Đây là do ngươi tự tìm!"
Ánh mắt của Vương Thanh trở nên lạnh lùng.
Hắn đã bước nửa bước vào Chuẩn Đế, và Tần Phong cũng vậy!
Hai người liên thủ ra tay toàn lực, cho dù không địch lại được Chuẩn Đế

nhưng cũng sẽ không bị đánh đến mức không có sức đánh trả. Bất Tử Sơn cũng không phải chỉ có hai trưởng lão bọn họ.
Hai người đã cảm giác được, lúc này đã có ba bốn trưởng lão có thực lực không yếu hơn bọn họ đang chạy về phía bên này. Lẽ nào năm sáu người liên thủ còn không thể bắt được một Diệp Phàm sao?
Nói đùa!
Diệp Phàm thoạt nhìn mới bao nhiêu tuổi thôi, cùng lắm cũng chỉ mới tu luyện được trăm năm mà thôi. Cho dù hắn có may mắn bước vào Chuẩn Đế thì cũng là vừa mới bước vào, có rất nhiều chỗ huyền ảo mà hắn chắc chắn vẫn chưa hiểu thấu.
Chiến một trận, ha ha, vẫn ngang tài ngang sức!
Chỉ cần Thạch Hoàng đại nhân ra tay đúng lúc, dù chỉ một đòn thôi cũng đã có thể giết chết tiểu tử khoa trương này ngay ở đây được, khiến hắn tan thành tro bụi, thi cốt chẳng còn!

Chương 1111. Khách nhân mới

Bất Tử Sơn, Thạch Hoàng đã bố trí một cái bẫy để chờ Diệp Phàm chui vào.
Chỉ là trong cái bẫy này thì không biết liệu Diệp Phàm sẽ đóng vai con mồi hay là thợ săn thôi.
Thạch Hoàng sau khi kêu gọi trợ giúp từ bạn bè thì đang khống chế cục diện trong Bất Tử Sơn một cách khẩn trương.
Diệp Phàm lúc này vẫn chưa cảm giác được có gì không ổn xung quanh, y vẫn tiếp tục sử dụng thủ đoạn càn quét mạnh mẽ lên trước, có bất kỳ khó khăn hay trắc trở thì hiện thân oanh tạc là xong.
Mà ở trong Thiên Cơ Lâu lúc này thì trước mặt Lưu Tiêu bỗng xuất hiện một vị khách không mời mà đến, việc này khiến sắc mặt Lưu Tiêu nghi hoặc vô cùng.
"Đường Tam"
"Thân phận: Sử Lai Khắc Thất Quái"
"Tu vi: Phong Hào Đấu La, cấp 92(Nửa bước Chuẩn Đế)"
"Võ học: Hồn Hoàn, Hồn Kỹ"
"Mục đích: Bản thân người này cũng không biết rõ"
Sao tên này lại xuất hiện ở đây thế?
Đây không phải gia hỏa đến từ thế giới Tây Phương Huyễn Huyễn sao?
Vì sao lại đột nhiên chui tới Thiên Cơ Lâu? Đấu La Đại Lục có chuyện gì sao?
Lưu Tiêu suy nghĩ nửa ngày cũng không biết được nguyên nhân thật sự dẫn Đường Tam đến đây là gì!
Tuy nhiên một lúc sau thì Lưu Tiêu không suy nghĩ về vấn đề này nữa, trước tiên xem thử tên này tới Thiên Cơ Lâu làm gì đi rồi tính!
"Chào, không biết ngươi đến Thiên Cơ Lâu là vì lý do gì?"
Đường Tam lúc này cũng quan sát nam nhân kỳ quái trước mắt mình.

Trên thực tế thì khi này y cũng không biết rõ chuyện gì đang xảy ra nữa.
Đường Tam không rõ lý do cùng vì sao bản thân có thể có mặt tại nơi này, nơi này là chỗ nào?
Thậm chí đối mặt với nam nhân đột ngột xuất hiện trước mắt này thì Đường Tam cũng không có thông tin gì cả.
Khi nãy rõ ràng khi nãy bản thân đang truy đuổi một con Hồn Thú dưới biển mà? Ít khi nào bản thân gặp được một Hồn Thú mười vạn năm lắm! Lúc đó trong đầu của Đường Tam chỉ có suy nghĩ là phải bắt được con Hồn Thú này!
Dù sao Đại Minh cùng Nhị Minh đều là người quen của Tiểu Vũ, không thể động thủ được, may mà gặp được một con Hồn Thú mười vạn năm không quen biết ở dưới biển, lúc này không bắt thì đợi tới khi nào nữa?
Cuối cùng là hắn vừa lộ Hồn Hoàn của mình ra để chấn nhiếp đối phương thì lập tức bị truyền tống tới nơi này!
Lưu Tiêu thấy dáng vẻ sững sờ của người trước mặt thì nhịn không được mà quơ tay trước mặt đối phương, đánh gãy suy nghĩ của Đường Tam.
"Nếu như không có mục đích gì thì Thiên Cơ Lâu không mở cửa đâu!"
Lưu Tiêu nói xong câu này thì liền muốn đuổi khách đi!
Hắn không muốn có bất kỳ dính dáng gì tới tên Đường Tam.
Không phải là do thực lực của tên này mạnh mẽ ra sao, Lưu Tiêu đã điều hành Thiên Cơ Lâu lâu như vậy rồi thì việc muốn đè một người như Đường Tam xuống đất để hành hạ cũng không quá khó.
Đợi sau này y trở thành Chủ Thần thì Lưu Tiêu mới có thể thận trọng thêm một tý xíu, nhưng đó cũng là một tý xíu mà thôi.
Chủ Thần tại Đấu La Đại Lục cũng chỉ ngang bằng một cao thủ Đế Cấp mà thôi, đối với Lưu Tiêu thì muốn đánh bại cũng không quá khó khăn.
Đó là còn chưa nói tới việc chỗ Đường Tam đang đứng là địa phận của Thiên Cơ Lâu nữa!
Trong Thiên Cơ Lâu thì Lưu Tiêu là một tồn tại vô địch tuyệt đối, không ai có thể là đối thủ của hắn được!
Ánh mắt của Lưu Tiêu khi nhìn Đường Tam tràn đầy ý cười.
Loại ánh mắt này khiến Đường Tam không quá thoải mái.
Từ sau khi y hiện ra thiên phú của bản thân thì còn có ai dám dùng ánh mắt này để nhìn hắn nữa chứ? Đùa?
Đường Tam hắn là ai?
Lưu Tiêu hiện tại thì cũng bắt đầu có ý tưởng về bảng danh sách mới, dù sao Đường Tam cũng đã tới đây rồi, không làm thì phí lắm?
Nếu thế thì đặt tên là bảng danh sách gì cho tốt đây…
Nếu không thì gọi là Hai Mặt Bảng đi! Cái tên này tốt!
Đường Tam bỗng cảm thấy thái độ của Lưu Tiêu đối với bản thân bỗng nhiên biến đổi một chút nên không khỏi trở nên đề phòng hơn.
Y lùi về sau một chút để đề phòng, Đường Tam đã vào tư thế sẵn sàng xuất thủ.
Không biết vì lý do gì nhưng khi đứng trước mặt nam nhân này thì bản thân

lại có cảm giác bị nhìn thấu hết tất cả, người trước mắt này tràn đầy thần bí.
Từ khi sinh ra tới nay thì Đường Tam chưa từng có được cảm giác tim đập nhanh đến thế này!
Đó là còn chưa nói tới việc hiện tại bản thân đã là Phong Hào Đấu La rồi!
Y có thể tự tin tuyên bố trên Đấu La Đại Lục không có quá nhiều người có thể làm đối thủ của hắn được, nhưng trên người Lưu Tiêu lại tỏa ra khí tức khiến hắn cảm giác vô cùng nguy hiểm.
Giống như chỉ cần nam nhân trước mắt này muốn thì một giây sau Đường Tam sẽ không còn toàn mạng để rời khỏi Thiên Cơ Lâu vậy!
Loại cảm giác này vô cùng không thoải mái!
Việc này cũng dẫn tới hậu quả là Lưu Tiêu chỉ giơ chén trà lên để uống một cái thôi thì Đường Tam đã giống như một con mèo bị dẫm phải đuôi, xù lông và nhảy ra sau.
Trong nháy mắt Bát Chu Hồn Cốt sau lưng y bắn ra ngoài, những Hồn Cốt khác cũng nhanh chóng được phóng xuất, hai tay Đường Tam thì đầy ám khí.
Giống như chỉ cần Lưu Tiêu uống xong ngụm nước này và tằng hắng một cái thì tất cả những thứ này đều sẽ bay thẳng lên người của Lưu Tiêu vậy.
Mà Lưu Tiêu thì giống như đã xem thấu được tất cả, hắn nhìn Đường Tam với ánh mắt nghiền ngẫm.

Chương 1112. Hai Mặt Bảng

Đường Tam muốn làm gì?
Ha ha, Lưu Tiêu biết rất rõ về tên trước mắt này, hắn là một trong những người hai mặt nhất trong các thế giới tiểu thuyết, Đường Tam là một nhân vật đã phát huy bốn chữ đường đường chính chính tới mức cực hạn!
Lưu Tiêu nhìn Đường Tam sau đó rồi cười nói.
"Đừng khẩn trương như vậy làm gì, cứ ngồi xuống đi, ta chuẩn bị một chút trà cho ngươi rồi!"
"Ta còn đã chuẩn bị sẵn một phần quà cho ngươi đấy, đợi một tý là thấy ngay!"
Lưu Tiêu nói.
Đường Tam vẫn nhìn Lưu Tiêu với ánh mắt lạnh lùng.
"Chồn đi chúc tết gà! Không có ý tốt!"
"Cái gì?"
Lưu Tiêu lúc này thực sự không hiểu ra sao, hắn không ngờ Đường Tam lại nói thế trước mặt mình.
Được rồi, vậy thì không cần nói gì nữa.
Lưu Tiêu vung tay lên một cái, Hai Mặt Bảng đang được Thiên Cơ Lâu tổng hợp!
Trong khoảng thời gian này thì thời gian mà Thiên Cơ Lâu cần để tổng hợp một bảng danh sách càng lúc càng ngắn, tốc độ để cho ra một bảng danh

sách nhanh hơn trước rất nhiều.
Chỉ cần một suy nghĩ trong đầu của Lưu Tiêu thôi thì một chút sau bảng danh sách đã được chế tác hoàn thành sau đó được tuyên bố ra ngoài.
Hơn nữa cách mà Thiên Cơ Lâu tuyên truyền những bảng danh sách này cũng được cải tiến hơn rất nhiều.
Đường Tam phải thật sự rất may mắn mới là người đầu tiên được trải nghiệm công năng này của Thiên Cơ Lâu.
Cùng lúc đó thì động tác vừa rồi của Lưu Tiêu giống như đã bật công tắc cho Đường Tam.
Vô số ám khí trong tay hắn được bắn ra ngay lập tức, Lam Ngân Hoàn cùng vô số Hồn Kỹ cũng được bắn ra.
Đinh đinh đang đang.
Rất nhiều loại ám khí với chất liệu khác nhau bắn thẳng lên người của Lưu Tiêu, tuy nhiên khi chạm vào người của hắn thì chúng vang lên âm thanh như va vào kim loại.
Không thể không nói những thứ này quả thật rất phiền phức.
Khi vừa bắt đầu thì Lưu Tiêu còn hơi cảm thấy có chút hứng thú với những ám khí trước mặt này, dù sao những thứ này có vô số hình dáng, mỗi một cái đều có đặc sắc khác nhau, nhìn qua thì cũng hơi đẹp mặt một tý.
Nếu như tại bên ngoài Thiên Cơ Lâu thì tất cả những thứ này chắc sẽ có thể khiến cho Lưu Tiêu bị tổn thương một chút.
Đáng tiếc là hiện tại cả hai đều đang ở trong Thiên Cơ Lâu.
Trong địa bàn của Thiên Cơ Lâu thì Lưu Tiêu là một tồn tại vô địch không thể bị tổn thương được, thế nên hắn nhìn Đường Tam với ánh mắt cực kỳ thương hại.
Trên mặt Đường Tam hiện rõ sự kinh ngạc.
"Má nó, nhiều ám khí ta tốn biết bao nhiêu công sức để chế ra như vậy mà lại không hề có tác dụng gì với ngươi sao?"
Đường Tam quả thật là không dám tin vào hai mắt của mình.
Đây quả thật là quá không hợp thói thường, đối với hắn thì kết quả này quả thật quá khó tiếp nhận rồi.
Lưu Tiêu cũng đã lường trước được tình cảnh này nên cười nhẹ một cái, sau đó đi tới bên cạnh của Đường Tam rồi ngồi xuống.
Hắn vỗ vỗ lên vai Đường Tam rồi nói.
"Tiểu tử, không cần khẩn trương như vậy đâu."
"Thu Hồn Hoàn của ngươi lại đi, ở chỗ này chúng nó vô dụng rồi, chưa nói tới thực lực hiện tại của ngươi ra sao, dù cho ngươi có thể hóa tất cả những Hồn Hoàn kia thành màu đỏ hay màu trắng nhạt đi chăng nữa thì chúng cũng sẽ không có tác dụng gì với ta!"
"Trong Thiên Cơ Lâu ta là vô địch, chỉ với thực lực nhỏ nhoi kia của ngươi thì sẽ không uy hiếp được ta!"
Nói xong thì Lưu Tiêu cũng cười thầm một cái.
Thật ra nếu như không ở trong Thiên Cơ Lâu thì với thực lực hiện tại của Lưu Tiêu hắn cũng có thể áp chế hoàn toàn Đường Tam, chuyện này không

phải là một chuyện quá lớn lao gì.
Hắn vỗ vỗ bờ vai của Đường Tam rồi nói.
“Đừng đứng đó làm gì cho mệt, ngồi xuống đây đi.”
“Dù sao ngươi cũng đã đến đây rồi, ta cũng đã chuẩn bị một phần quà cho ngươi, cứ thoải mái mà nhận!”
Quà?
Lưu Tiêu vung tay lên một cái.
Một màn sáng bỗng xuất hiện trên bầu trời.
Ban đầu thì màn sáng này không chiếu bất kỳ hình ảnh nào cả, chỉ có tiếng sấm nổ như pháo mừng mà thôi.
Sau đó thì trên đó mới dần dần chiếu một video ngắn, giống như là đang giới thiệu nhân vật vậy.
Trong số những nhân vật xuất hiện trên màn sáng thì đa số đều là nhân vật lạ mặt, tuy nhiên video giới thiệu cũng dần dừng lại, gương mặt xuất hiện trên đó không phải người nào quá xa lạ mà chính là Đường Tam.
Đường Tam chỉ liếc mắt một cái liền nhận ra bản thân đang có mặt trên màn sáng kia.
Đường Tam!
Đồng thời trên màn sáng kia cũng xuất hiện những hàng chữ to rõ!
“Chư Thiên Vũ Trụ Hai Mặt Bảng!”
“Đứng thứ mười chính là Đường Tam của Đấu La Đại Lục!”
Hai mặt?
Đứng thứ mười?
Đường Tam trực tiếp ngơ ngác!
Đây là cái quỷ gì thế?
Nếu là trùng tên thì thôi đi, dù sao trên thế giới này cũng không ít người có tên Đường Tam.
Nhưng bốn chữ Đấu La Đại Lục xuất hiện ở kia hoàn toàn đã xác minh thân phận của hắn, còn có thể nói gì nữa?
Chỉ cần người nào biết hắn thì sau khi thấy thứ này đều biết Đường Tam là người đứng thứ mười trên Hai Mặt Bảng!
Đường Tam khi này vừa xấu hổ vừa tức, bỗng nhiên bị truyền tống đến đây thì thôi đi, vì sao gia hỏa này lại muốn nói xấu ta như thế?
“Đường Tam ta dù đối mặt với huynh đệ, người nhà hay sư trưởng đều là đường đường chính chính, không thẹn với lương tâm, dựa vào đâu mà ngươi nói ta là hai mặt!”
“Đường Tam ta để tay lên ngực tự hỏi đời này không thẹn với người, dựa vào đâu mà ngươi nói ta đứng thứ mười trên Hai Mặt Bảng gì đó của ngươi?”

Chương 1113. Bắt đầu xếp hạng

Tiếng gầm thét của Đường Tam vang vọng bên tai của Lưu Tiêu, không thể không nói nhân phẩm của người này tuy không ra sao nhưng khẩu khí lại

không nhỏ.
Lưu Tiêu thấy mặt của Đường Tam khi này đã đỏ hết cả lên, từ biểu lộ cho tới hành động đều không phải là diễn.
Cũng đúng, trong nhận biết của Đường Tam từ nhỏ tới lớn hắn chính là một người cần cù chăm chỉ, thân mật với người khác.
Đáng tiếc là Lưu Tiêu đã biết rõ hoàn toàn mọi chuyện, nếu không thì cũng có thể Lưu Tiêu đã bị bộ dáng hiện tại của Đường Tam thuyết phục, tin hắn là một người tốt.
Ai ngờ được Thiên Cơ Lâu chi chủ lại là người có một con mắt nhìn thấu mọi chuyện!
"Tiểu tử nhà ngươi không cần kích động như thế, ngồi xuống và từ từ xem xét, coi như đây là một giấc mộng đi."
Lưu Tiêu khuyên bảo Đường Tam với ngôn ngữ nhẹ nhàng, y chỉ cần vung tay lên là đã khiến cho Đường Tam cảm nhận được một lực lượng cực kỳ khổng lồ, gần như không thể chống cự.
Đường Tam khi này bị ấn xuống ghế nên đương nhiên cảm thấy phẫn nộ cực kỳ rồi, tuy nhiên trong đó lại xen lẫn không ít hoài nghi về thân phận thực sự của người trước mắt này nên không dám nói thêm gì nữa.
Bây giờ mình vẫn còn đang ở trên địa bàn của người ta, nghe lời một tý cũng không mất gì.
Đường Tam tự hỏi một lúc, bằng vào thực lực hiện tại của hắn thì tuy không dám tuyên bố là mạnh nhất Đấu La Đại Lục, tuy nhiên cũng đã đủ để quét ngang khắp nơi rồi.
Tuy vẫn có thể có người mà hắn đánh không lại nhưng chắc chắn không có ai có đủ khả năng trực tiếp lấy mạng hắn trong thời gian ngắn cả!
Thế nên bất kỳ ai tại Đấu La Đại Lục đều phải nể mặt Đường Tam mấy phần!
Tuy là một người quát tháo phong vân như thế nhưng hiện tai khi đứng trước mặt lâu chủ thì Lưu Tiêu cũng chỉ như một con mèo ngoan ngoãn, không dám làm hành động gì thiếu suy nghĩ cả.
Một bên khác thì Diệp Phàm đang đại náo Bất Tử Sơn cũng đang tiến binh thần tốc, chỉ với một quyền hắn đã giải quyết được Khách Khanh Trưởng Lão – Vương Thanh cùng với Trưởng Lão Bất Tử Sơn – Tần Phong.
Trước mặt Diệp Phàm hiện tại đã không còn có chướng ngại vật gì nữa nên hắn muốn lôi lão gia hỏa Thạch Hoàng kia ra ngoài.
Đột nhiên khi thấy màn hình sáng xuất hiện trên bầu trời thì Diệp Phàm ngây người.
Không chỉ thế mà còn kèm theo một tiếng sấm nổ rền vang nữa chứ.
Nếu không phải do Diệp Phàm là người có kiến thức rộng rãi thì có khi hắn đã xem đây là một Lôi Kiếp gì đó chuẩn bị giáng lâm rồi, không lẽ có người dám độ kiếp tại Bất Tử Sơn giống hắn sao!
Một lát sau thì Diệp Phàm đã thấy trên đó xuất hiện không ít thông tin, lúc này hắn mới biết thứ trên kia là gì.
Đây chắc chắn là thủ bút của Thiên Cơ Lâu chi chủ!

“Cũng lâu rồi ta chưa nghe lâu chủ công bố bảng danh sách mới, có ý tứ, thật sự là quá có ý tứ!”
“Hai Mặt Bảng, ha ha! Không ngờ lại có bảng danh sách như thế này nữa sao, không biết rõ ai sẽ là người có tên trên đó đây!”
“Đợi sau khi tuyên bố xong hết thì phải ghi nhớ và đề phòng những người ở trên bảng, miễn tới lúc bị những tên này ám toán thì không hay!”
Diệp Phàm cẩn thận dặn dò bản thân.
Bảng danh sách mà lâu chủ công bố thì chắc chắn là không có gì cần phải hoài nghi rồi, một lúc sau trên màn hình đã xuất hiện hai chữ Đường Tam.
Không biết vì sao khi Diệp Phàm thấy cái tên này thì lại cảm thấy vô cùng chấn động, chính hắn cũng không biết cảm giác này từ đâu ra, hắn hoàn toàn không biết gì về tên Đường Tam này cả.
Thôi kệ, cứ xem trước đi rồi tính, chờ sau khi về hỏi lâu chủ một tý là biết ngay thôi mà.
Bởi vì sự xuất hiện của Hai Mặt Bảng mà kế hoạch câu Thạch Hoàng của Diệp Phàm phải thay đổi trong chóc lát.
Lần tạm dừng này khiến cho thế lực trong Bất Tử Sơn có cơ hội để thở dốc một hơi, lúc này Vương Đằng cùng Diệp Đồng cũng đang quan sát màn hình trên bầu trời, cả hai liếc nhau một cái.
“Thanh thế của lâu chủ quả thật là càng lúc càng lớn, thanh âm vang vọng tựa lôi đình khi nãy khiến ta cảm giác như có Lôi Kiếp đang giáng xuống!”
Diệp Đồng gật đầu tán thành.
“Đúng vậy, nhưng mà ta cảm giác Hai Mặt Bảng này khá thú vị đó.”
“Ta báo trước với ngươi là đừng có tên trên bảng đó, không ta và ngươi tuyệt giao ngay lập tức!”
“Ha ha!”
Vương Đằng cười lạnh một cái rồi thầm nghĩ.
Sao hắn có tên trên bảng danh sách này được chứ, đừng đùa nữa!
Vương Đằng hắn là người có tư chất Đại Đế! Đấu La Đại Lục, Đường Tam gì chứ!
Đều chỉ là sâu kiến mà thôi!
Hắn khinh thường những nhân vật như vậy.
Thế nên hắn chắc chắn không có tên trên bảng danh sách này, dù sao một khi có tên trên đó thì thanh danh chắc chắn sẽ không giữ được nữa.
“Ha ha, nếu như để ta gặp được loại người này thì ta gặp một lần đánh một lần.”
Vương Đằng nói xong thì nhanh chóng đánh một phát về phía đệ tử Bất Tử Sơn cũng đang quan sát màn sáng.
Tên đệ tử đó bị đánh bay về một ngọn núi gần đó, y ngước đầu lên như muốn nói thêm gì nhưng nhanh chóng tắt thở sau đó.
Lúc này hình tượng trên trời cũng nhanh chóng biến hóa.
Hình ảnh đầu tiên xuất hiện chính là trong một thôn trang nhỏ nhoi tại một nơi vô cùng hẻo lánh, trong đó có một đứa nhóc rách rưới vô cùng.
Đứa nhóc này mở hai mắt ra, Tử Quang đầy mắt, yêu dị vô cùng!

Chương 1114. Bắt đầu chú ý

Hình ảnh thiếu niên này vừa hiện lên một cái thôi thì Đường Tam đang đứng bên cạnh Lưu Tiêu đã thay đổi sắc mặt ngay lập tức, hắn biết thiếu niên trong ảnh là ai!

Sao Đường Tam lại không nhận ra được hình dáng này cơ chứ! Đây chẳng phải là bản thân khi vừa mới đột phá tại Đấu La Đại Lục sao? Màn hình trên bầu trời kia có thể chiếu lại hình ảnh đã xảy ra tại mười mấy năm trước à?

Đây quả thật là quá bất khả thi, quá không hợp thói thường rồi!

Đường Tam nhìn hình ảnh bản thân vừa kết thúc tu luyện sau đó thở dài. Khóe miệng của thân ảnh trên kia nhếch lên, lộ ra một nụ cười cực kỳ gợi đòn, nhìn thế nào cũng muốn đánh.

Khi ấy thì bộ dáng của Đường Tam vẫn chưa được Lam Ngân Hoàng cải tiến thế nên không dễ nhìn như hiện tại.

Thời điểm đó thì Đường Tam cũng chỉ giống như một thiếu niên nhà nông bình thường không có gì đặc biệt, không quá khó coi cũng không được tính là quá đẹp trai!

Đường Tam sau khi thấy một màn vừa rồi thì nhanh chóng quay lại hỏi Lưu Tiêu với vẻ mặt khiếp sợ.

"Sao ngươi có thể chiếu lại được hình ảnh khi xưa của ta? Đây là kỹ năng hay năng lực gì thế? Hồn Hoàn mấy vạn năm mới có năng lực thế này?" Hắn hỏi một cách gấp gáp, tâm lý cũng bắt đầu đề phòng.

Mặc dù những hình ảnh đang chiếu trên kia không thể gây tổn thương trực tiếp gì cho hắn nhưng Đường Tam vẫn cảm thấy khẩn trương vô cùng, không biết vì lý do gì.

Giống như là bản thân đã dự đoán được trong tương lai gần sẽ có chuyện không hay sẽ xảy ra vậy, loại cảm giác này vô cùng khó chịu.

Từ sau khi hắn đạt tới cảnh giới Hồn Đấu La thì cảm giác không thể khống chế được tất cả này đã rất ít khi xuất hiện nữa rồi.

Đó là còn chưa kể hiện tại hắn đã đạt tới cấp bậc Phong Hào Đấu La, lúc này Đường Tam đã bắt đầu cảm thấy hoảng hốt.

Không lẽ từ khi bé bản thân đã bị giám thị rồi sao?

"Đến cùng ngươi có âm mưu gì?"

Lưu Tiêu thấy mình bị Đường Tam nhìn trừng trừng thì chỉ cười nhạt rồi nói.

"Đừng nhìn ta bằng ánh mắt ấy, không cần đâu, chuyện gì của ngươi mà ta không rõ cơ chứ!"

"Ngươi sợ ta biết việc từ nhỏ ngươi đã có trí tuệ rồi?"

"Hay ngươi sợ rằng ta biết việc khi ngươi hai ba tuổi đã có tư duy kín đáo vô cùng?"

Lưu Tiêu cười cười sau đó chỉ vào hình tượng trên trời rồi nói.

"Không cần lo lắng, màn hình này không chỉ xuất hiện ở đây mà còn xuất

hiện tại vô số thế giới khác nhau, à đúng rồi, điều đó cũng có nghĩa là tại Đấu La Đại Lục thế giới cũng có một cái giống thế này đang được chiếu!"
Sắc mặt của Đường Tam trực tiếp trở nên cực kỳ khó coi.
"Có ý gì! Con mẹ nó ngươi muốn gì?"
Không diễn nữa sao?
"Mới nhiêu đã mà đã không kiềm được rồi sao? Không nên gấp gáp như vậy làm gì, vừa rồi không phải ngươi nói vì sao ngươi có tên trên Hai Mặt Bảng này phải không? Hình ảnh trên kia chiếu tới đâu rồi nhỉ?"
Lưu Tiêu không để ý tới bộ dạng của Đường Tam mà nói tiếp.
Việc này khiến Đường Tam tức tới nghiến răng nghiến lợi.
"Đường Tam ta đời này không thẹn với người khác!"
"Coi như ngươi thật sự bịa một vài chuyện để nói xấu ta thì đó cũng không thể trở thành sự thật được!"
"Ta tin bạn bè ta sẽ có đôi mắt sáng như tuyết!"
Đường Tam nói với vẻ mặt nghiêm túc.
Mỗi một câu nói đều vô cùng có lực!
"Đúng rồi đúng rồi!"
Lưu Tiêu gật đầu liên tục, đồng ý với lời của Đường Tam.
Được, ngươi là nhân vật chính thì ngươi có lý, ta không quan tâm ngươi nữa!
Màn hình trên bầu trời tiếp tục thay đổi, lúc này tại Đấu La Đại Lục!
Vô số người đều bị màn hình bỗng nhiên xuất hiện trên bầu trời thu hút, không ai là không cảm thấy chấn kinh.
Từ trước tới nay chưa từng xuất hiện chuyện gì tương tự chuyện này cả, không lẽ đây chính là Võ Hồn mới nào đó sao?"
Thiên Đấu Đế Quốc, Thiên Đấu Thành.
Quốc vương đang ngồi tại ngai vàng cũng thấy được màn hình đang chiếu trên kia, hắn sững sờ trong chốc lát sau đó nhìn sang Ninh Phong Trí để dò hỏi.
"Ninh tông chủ, ngươi thấy thứ trên trời đó không? Đó là gì thế? Võ Hồn mới nào đó hay sao, nếu đúng vậy thì ai lại rêu rao như thế chứ, không lẽ là một vị Phong Hào Đấu La nào đó?"
Quốc vương nói với giọng điệu lo lắng.
Hiện tại Đấu La Đại Lục hoàn toàn không thái bình tý nào.
Tinh La Đế Quốc nhìn chằm chằm, Vũ Hồn Điện cũng không biết đang có âm mưu to lớn nào.
Hiện tại Thiên Đấu Đế Quốc đang trong tình trạng tiến thoái lưỡng nan, phòng trong phòng ngoài.
Vô cùng khó xử.
Sắc mặt của Ninh tông chủ cũng không khá hơn là bao, tuy nhiên bản chất là người ôn tồn lễ độ nên hắn vẫn cố giữ bình tĩnh rồi nói.
"Bệ hạ đừng quá lo lắng làm gì, đây không giống bất kỳ loại Võ Hồn nào cả, nó giống như một loại hình chiếu!"
"Trước tiên chúng ta xem xét tình hình rồi tính sau!"

Quốc vương gật đầu một cái sau đó ngẩng đầu nhẹ để quan sát màn hình trên bầu trời kia.
Hình tượng trong đó dần dần thay đổi, cuối cùng hiện lên mấy hàng chữ!
Đứng thứ mười trên Hai Mặt Bảng – Đường Tam!
Khi những chữ này xuất hiện thì cả hai đều chấn kinh vô cùng.
Thứ này đang nói sảng cái gì thế?
Hai mặt? Nếu như cái này nói người khác thì có khi bọn hắn còn tin tưởng đôi chút, nhưng nó lại dám nói Đường Tam hai mặt à? Ai mà không biết Đường Tam đã bỏ không ít công sức trong việc phát triển Thiên Đấu Đế Quốc!
Thậm chí Thất Bảo Lưu Ly Tông cũng được Đường Tam trợ giúp không ít!
Nếu như nói Đường Tam hai mặt thì hai người bọn hắn là những người đầu tiên đứng lên phản đối!
"Hừ! Lại có người an gan hùm mà dám nói xấu Đường Tam hay sao! Đừng để ta biết được người nào đứng sau chuyện này, nhất định ta sẽ không bỏ qua cho hắn dễ dàng đâu!"
Ninh tông chủ nói lớn.
Quốc vương ngồi kế cũng lên tiếng phụ họa.
Nhưng hai người dù nói vậy nhưng vẫn tập trung lên hình ảnh đang chiếu kia, sợ rằng bản thân bỏ qua một màn đặc sắc nào đó!
Một bên khác thì Sử Lai Khắc Thất Quái cũng đã chú ý tới bảng danh sách trên bầu trời.

Chương 1115. Cứ yên tâm đi

Mã Hồng Tuấn: "Đái lão đại, thứ trên trời kia là gì thế? Sao trên đó lại có tên của Tam ca chúng ta?"
Sắc mặt của Đái Mộc Bạch cũng không dễ nhìn cho lắm, gương mặt hiện lên đầy vẻ suy tư.
"Ta cũng không biết rõ, nhưng chắc hẳn là thủ đoạn nào đó của Vũ Hồn Điện! Những người này thật sự là âm hồn bất tán!"
Ninh Vinh Vinh: "Đúng thế! Đám gia hỏa này thật sự quá đáng giận rồi! Ta thật sự muốn gõ bọn hắn!"
Áo Tư Tạp: "Vinh Vinh nsoi đúng!"
Đám người thật sự không còn lời gì để nói, Áo Tư Tạp thật sự quá mê gái rồi.
Thật sự là quá thất vọng rồi!
Nhưng mà không thể để người ngoài nói xấu Tam ca như vậy được, đám người sau khi nghị luận một hồi thì nhanh chóng kết luận.
"Dù sao ta cũng sẽ không tin việc Tam ca là một người hai mặt!"
"Ta cũng thế, Tam ca sao lại có thể là người âm hiểm tiểu nhân được chứ?"
"Hiện tại tuy Sử Lai Khắc Thất Quái vẫn chưa được tập hợp đủ nhưng chúng ta cũng cần phải bảo vệ thanh danh của Tam ca mới được."
Khi Đái Mộc Bạch nói xong câu này thì cuộc nghị luận cũng vừa kết thúc.

“Trước tiên chúng ta xem thử màn hình trên kia xem nó đang chiếu cái gì cái đã, sau đó thì chúng ta bàn thêm sau.”
“Đồng thời chúng ta cũng cần cùng nhau tìm kiếm những người đang chiếu màn hình lên bầu trời kia là ai.”
Mã Hồng Tuấn vuốt vuốt nắm đấm của mình.
“Hừ hừ! Những con chuột các ngươi đừng để bị ta tìm ra! Nếu không thì tất cả sẽ bị ta thiêu chết hết!”
Thiếu niên trên màn hình kia lúc này đã dần trở nên bình thường, Tử Quang trong mắt cũng bắt đầu bị thu liễm lại tới mức không còn hình dáng nữa mới thôi.
Ngay sau đó thiếu niên nhanh chóng rời khỏi nơi mà bản thân vừa tĩnh tọa.
Tốc độ của hắn nhanh chóng vô cùng, với độ tuổi của một đứa trẻ thì tốc độ của thiếu niên này khi chạy về nhà có thể sánh ngang với một Hồn Sư.
Một màn này khiến cho tất cả mọi người đang quan sát màn hình chấn kinh tới mức rớt cả quai hàm.
Liễu Nhị Long nhìn thấy một màn này cũng không khỏi ngơ ngác.
“Đây chính là Tiểu Tam hay sao? Tốc độ này không phải là thứ mà một đứa trẻ bình thường có thể có được!”
“Tuy Tiểu Tam thiên phú bị bẩm, nhưng lúc này đáng ra thiên phú của hắn vẫn chưa được thể hiện ra chứ?”
Liễu Nhị Long nói một cách kinh ngạc.
Trong ánh mắt nàng lóe lên quang mang dị thường, đây quả thật là quá khó tin rồi.
Thậm chí ngay cả một Đại Hồn Sư cũng chưa chắc đuổi kịp tốc độ lúc này của Đường Tam hồi nhỉ? Khi này Đường Tam mới mấy tuổi? Chắc hẳn còn chưa đủ sáu tuổi nữa!”
Không lẽ tên yêu nghiệt này đã thể hiện thiên phú của mình từ khi còn nhỏ sao, việc này thật sự quá khó mà tin nổi!
Đại Sư ho khan hai tiếng, nói với vẻ mặt âm trầm.
Hắn không giải thích gì với dùm Đường Tam cả, từ thời gian trước hắn đã chú ý tới điểm đặc biệt của Đường Tam rồi, nhưng chỉ là hắn bỏ qua mà thôi.
Hiện tại thì hắn thật sự biết rõ điểm đặc biệt đó lớn tới mức nào.
Nhưng hắn vẫn chưa nói xong thì hình tượng trên màn hình hơi thay đổi một tý, ở dưới bắt đầu xuất hiện một hàng phụ đề.
“Mặc dù ngươi đem ta nuôi từ nhỏ đến lớn nhưng khi ngươi làm phiền ta thì ngươi cũng phải cút đi!”
Đường Tam sau khi thấy câu nói này xong thì một hình tượng xa xưa nhanh chóng hiện về trong đầu hắn, sắc mặt của Đường Tam đột nhiên biến hóa.
Hắn quay về phía Lưu Tiêu sau đó hô to.
“Nhanh đóng màn hình đó lại cho ta, không được chiếu nữa!”
Lưu Tiêu lúc này mới nhìn qua hắn với vẻ cười cợt.
“Không ngờ ngươi phản ứng lại nhanh như vậy? Chắc hẳn trí nhớ cũng không tồi nhỉ, ha ha!”

“Nhưng mà ngươi nghĩ ở đây là đâu? Ngươi nghĩ ta là ai?”
“Ngươi đột nhiên tới nơi ở của ta, giờ muốn đi là đi được sao? Giờ ta cho ngươi lên Hai Mặt Bảng thì sao? Không lẽ vì một câu nói của ngươi mà ta phải dừng lại hết sao?”
“Ngươi sống tại thế giới kia lâu nên ngươi quen thói hống hách như thế rồi à? Nơi này chính là Thiên Cơ Lâu, ngươi có tư cách gì mà nói chuyện với ta như vậy?”
Thanh âm của Lưu Tiêu lúc này dần trở nên phẫn nộ hơn, y phất tay một cái thì một cơn gió đánh thẳng về phía Đường Tam.
Uy áp khổng lồ khiến Đường Tam sợ hãi tới mức liên tục lùi về sau, vẻ kinh hãi hiện lên đầy mặt.
Cái quỷ gì thế?
Hắn dù sao cũng là một cao thủ Phong Hào Đấu La cấp chín mươi hai, cho dù là Siêu Cấp Đấu La cũng không thể dọa hắn tới mức này được!
Kết quả là hiện tại chỉ đứng trước một đòn tiện tay của tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này thôi thì bản thân đã bị chấn nhiếp rồi, trong đầu không xuất hiện được suy nghĩ động thủ!
Vì lý do đó nên Đường Tam chỉ có thể khuất phục và lẳng lặng xem tiếp.
Khi này hình tượng thay đổi, đây là một khung cảnh thôn trưởng của thôn làng khi xưa Đường Tam sinh hoạt đang cười nói với Đường Tam.
Dù bất kỳ ai cũng có thể thấy được lão thôn trưởng đối đãi cực kỳ tốt với Đường Tam, hình ảnh tiếp theo cũng vô cùng hài hòa, lão Jack là một trưởng bối vô cùng được người khác kính trọng.
Còn Đường Tam thì là một hài tử hiểu chuyện bất kỳ ai cũng ưa thích.
Dù sao Đường Tam cũng là người xuyên việt mà tới, khi nhỏ hắn đã thành thục hơn những đứa trẻ đồng trang lứa rất nhiều rồi, ai mà lại không thích một đứa trẻ như vậy chứ?
Không có ai cả!
Khi này Đái Mộc Bạch cũng thở dài một hơi.
“Đó các ngươi thấy chưa, ta đã nói rồi mà! Sao Tam ca lại có thể là người hai mặt được chứ!”
“Tam ca hoàn toàn không có khuyết điểm cụ thể nảo cả, đời tư trong sáng vô cùng, bản thân hắn như một ngọn đèn sáng chiếu rọi khắp nơi!”
“Dù có ngươi muốn nói xấu hắn thì cũng không có gì để nói! Đây không phải là tự rước lấy nhục sao? Cười chết ta rồi!”
Đái Mộc Bạch khi này đã vô cùng yên tâm!

Chương 1116. Lấy lý phục người

“Về phần nhân phẩm cá nhân thì không phải Đái Mộc Bạch ta chém gió, trong cái nhìn của ta thì phẩm hạnh của Tam ca không ai qua được!”
“Không ai hiểu hắn hơn ta cả!”
“Không có người nào hiểu về tính cách của Đường Tam hơn ta đâu!”
Đái Mộc Bạch vỗ ngực ầm ầm, cười ha hả rồi nói.

“Thoải mái! Nên uống cạn một chén lớn!”
Chu Trúc Thanh cùng Ninh Vinh Vinh mặc dù không nói gì thêm nhưng trong mắt cũng hiện lên ý cười rõ ràng.
Bọn hắn là những người ở cùng với Đường Tam lâu nhất, thế nên tuy không thể nói là chia sẻ hết bí mật cho nhau nhưng chắc chắn cũng vô cùng hiểu nhau.
“Bảng xếp hạng chó má này không biết có thể yên tĩnh lại một tý hay không, rác rưởi thật sự!”
Mã Hồng Tuấn cười lạnh một tiếng rồi nói, hắn giơ tay lên vuốt tóc rồi tiếp tục ăn mừng.
Hình ảnh trên kia vẫn được chiếu tiếp, sau khi hình ảnh lão Jack chiếu cố Đường Tam qua đi thì trong màn hình chỉ xuất hiện thân ảnh của Đường Tam!
Hắn ngơ ngác nhìn căn phòng trống trải trước mặt, trên bàn để lại một tờ giấy thông báo Đường Hạo rời đi!
Y rời đi để hoàn thành lời hứa năm đó với vợ của mình, Đường Tam đã bị bỏ rơi thêm một lần nữa!
Tiếp theo thì lão Jack nhanh chóng xuất hiện, bỗng trong đầu Đái Mộc Bạch có dự cảm không lành.
“Tiểu Tam, ngươi cũng không cần thương tâm như vậy làm gì!”
Lão Jack nói câu này với Đường Tam bằng giọng nói an ủi, vẻ mặt đồng tình, trong thôn này y là người thương Đường Tam nhất.
Y cũng là người đối xử tốt với Đường Tam nhất, nhưng khi này Đường Tam chỉ trầm mặt không nói.
Còn chưa đợi lão Jack nói hết câu thì Đường Tam bỗng mở miệng.
“Ngươi có thể im lặng hay không, hiện tại tâm tình của ta không tốt, trước tiên mời ngươi trở về dùm!”
Trên mặt lão Jack hiện rõ vẻ hoang mang không hiểu, hắn nhìn Đường Tam với ánh mắt cực lạ lẫm.
Giống như tiểu gia hỏa này trở thành một người khác hoàn toàn vậy!
“Ách…”
Hầu kết của Đái Mộc Bạch nhấp nhô liên tục, giống như có lời gì bỗng kẹt giữa yết hầu của hắn vậy, mặt hắn đỏ lên không ít.
Khi nãy hắn vừa thề một cách chắc chắn để bảo đảm cho nhân cách của Đường Tam, hiện tại mặt của hắn giống như vừa bị một bạt tai cực mạnh.
Đánh mặt tới quá sớm rồi!
Đám người Sử Lai Khắc Thất Quái cũng vô cùng xấu hổ, biểu lộ cực kỳ khó coi.
Lời nói vừa rồi của Đường Tam khi còn bé ta còn có thể hiểu theo một nghĩa khác chính là: “Lão già nhà ngươi có thể im mẹ nó đi không, đừng tới làm phiền ta nữa, cút!”
Mặc dù không nói một cách trực tiếp như thế này nhưng ý nghĩa cũng không quá xê xích gì.
Nếu như Đường Tam là một đứa con nít bình thường thì thôi đi, nhưng

Đường Tam hoàn toàn không phải!
Từ nhỏ hắn đã trưởng thành sớm, thành thục hơn bạn bè đồng trang lứa rất nhiều, những đạo lý mà những đứa nhóc khác không hiểu thì hắn cũng đã hiểu hết!
Trong mặt mọi người hắn là một hình tượng chuẩn mực để noi theo, là ánh sáng trong lòng của tất cả mọi người!
Miệng của Mã Hồng Tuấn vẫn tiếp tục đang nhai, hắn muốn nói gì đó nhưng lại không thể phát ra tiếng.
Tuy nhiên Áo Tư Tạp im lặng nãy giờ bỗng lên tiếng.
"Xong, hình tượng của Tam ca trong lòng mọi người sập rồi!"
Đám người Sử Lai Khắc: "…"
"Im miệng!"
Trầm mặc hiện tại là bầu không khí chủ yếu trong Sử Lai Khắc học viện, mọi người đều nhìn lên bầu trời với vẻ trầm mặc, nhất là Đại Sư, hiện tại hắn đã bấu tới mức lòng bàn tay chảy máu!
Liễu Nhị Long khi thấy máu chảy ra từ bàn tay của Đại Sư thì vô cùng đau lòng.
Muốn nói gì nhưng cuối cùng nàng vẫn giữ yên lặng.
Sau cùng thì phải đợi tới khi Triệu Vô Cực bị Liễu Nhị Long đá một cước sau đó đứng ra nói thì bầu không khí mới dịu đi được một chút.
"Đại Sư, đừng như vậy nữa, khi đó Đường Tam vẫn còn rất nhỏ mà, khi đó hắn chưa biết cách sử dụng ngôn ngữ cho đúng cũng là chuyện bình thường!"
"Dù sao khi đó cũng là lúc bố của Đường Tam mất tích, đối với một đứa trẻ sáu tuổi thì việc mấy đi bố là một chuyện cực kỳ khó chịu đúng không?"
Đại Sư cũng quay đầu thở dài.
Đúng thế, lúc này Đường Tam vẫn chỉ còn là một đứa bé mà thôi, nếu đã nói như vậy thì Đại Sư cũng không còn gì để nói.
"Hi vọng không giống như ta nghĩ!"
Đại Sư thở dài một hơi.
Tại Đấu La Đại Lục thì bất kỳ ai có tiếp xúc với Đường Tam thì đều sẽ không bỏ qua màn hình to lớn trên bầu trời kia.
Dù sao hai chữ Đường Tam chính là một thần thoại sống trong lòng của vô số người, hiện tại khi thần thoại này gặp chuyện lớn như thế thì sao có thể bỏ qua được chứ.
…
Thiên Cơ Lâu.
Hiện tại Lưu Tiêu cùng Đường Tam đang ngồi đối diện lẫn nhau, Lưu Tiêu từ tốn rót một ly trà xanh cho Đường Tam.
Đường Tam nhìn chén trà xanh này rồi lên tiếng.
"Lâu chủ, ngươi mời ta uống chén trà xanh này làm gì?"
"Ngươi đang mắng ta sao?"
Lưu Tiêu giật mình trong lòng, khá lắm, không ngờ hắn lại có thể hiểu được cả việc này.

Không hổ là xuyên việt giả, đúng thật là có chút kiến thức đó!
"Ha ha, cũng không phải chuyện gì quá to tác cả, ngươi muốn uống hay không là chuyện của ngươi, dù sao với tư cách của chủ nhà thì ta không thể không mời ngươi trà được, đúng không?"
"Hừ!"
Đường Tam hừ lạnh một tiếng.
"Nói đi, ngươi muốn thứ gì mới có thể thủ tiêu hình ảnh đang chiếu trên trời kia!"
Đường Tam khi này cũng đã được tính là chịu phục rồi, nếu không thì hắn cũng sẽ không ngồi xuống bàn điều kiện với Lưu Tiêu, dù sao tại Đấu La Đại Lục thì bất kỳ thứ gì hắn cũng có thể dùng nắm đấm giải quyết, thực lực của Đường Tam tại đó là mạnh nhất mà.
Không có cách lấy lý phục người nào có thể hiệu quả hơn việc dùng nắm đám của bản thân cả.

Chương 1117. Bảng danh sách mới

Lưu Tiêu phủi phủi tay một cái rồi từ chối cho ý kiến.
Y bưng chén trà lên rồi uống một ngụm, sau đó lại tiếp một ngụm nữa.
Đường Tam thật ra cũng không phải là người nóng tính, bình thường dù cho gặp phải chuyện gì thì hắn đều có thể bình tĩnh để suy nghĩ, bày mưu nghĩ kế, khống chế mọi việc trong lòng bàn tay!
Nhưng lần này thì khác!
Tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này không chỉ biết những điểm đen trong lịch sử của hắn mà còn chiếu nó cho hàng triệu người xem!
Thử nói xem sao Đường Tam có thể bình tĩnh được cơ chứ.
Nên hiện tại khi nhìn thấy tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này vậy mà lại vô cùng bình tĩnh thì hắn lại càng thấy tức!
Mẹ nó!
Bộ dáng của gia hỏa này hiện tại chắc là lợn chết không sợ nước sôi rồi!
Được hay không thì ngươi nói một câu đi chứ!
Đàm phán kiêng kỵ nhất là nóng lòng và cho người khác biết sự cấp thiết của mình!
Nếu như để người khác chiếm được thượng phong thì bản thân đã thua một nửa rồi, người như Đường Tam sao có thể không biết được đạo lý này cơ chứ, tuy nhiên hiện tại hắn đánh không được, mắng cũng không xong.
Đường Tam lúc này chỉ có thể rơi vào một vòng lặp vô hạn của sự lo lắng, hắn chỉ có thể ngồi chờ đợi lời của Lưu Tiêu.
Lúc này Lưu Tiêu đang bình tĩnh phẩm trà, qua một lúc sau y mới lên tiếng.
"Cũng đã là Phong Hào Đấu La rồi mà, sao khả năng giữ bình tĩnh lại kém thế!"
"Gấp cái gì? Lúc này mới chỉ là một chuyện nho nhỏ mà thôi? Không lẽ ngươi làm gì mà bản thân ngươi cũng không nhớ hay sao?"
Lưu Tiêu cười ha hả rồi nói.
"Đã tới đây thì chính là khách của Thiên Cơ Lâu chúng ta! Nếu như ngươi

đã mở miệng thì ta cũng không khách khí nữa!"
"Hiện tại mới chỉ là một trong những việc làm khi xưa của ngươi mà thôi, không nóng nảy làm gì, chỉ là ta không biết ngươi chịu ra giá tới mức nào thôi."
"Cứ tiếp tục nhìn đi, thêm vài cái nữa để ngươi hạ quyết tâm rồi nói sau!"
Lưu Tiêu cười híp mắt nhìn về phía Đường Tam.
Khá lắm, không ngờ tên này vậy mà lại mở miệng độc ác như vậy.
Lưu Tiêu quả thật là khiến Đường Tam không thể không trả giá thật lớn, dù sao đây cũng là cơ hội trời cho mà, không thể lãng phí được.
Sắc mặt của Đường Tam vô cùng khó coi!
Nhưng khó coi thì cũng có giải quyết được vấn đề gì đâu? Quyền nói chuyện hiện tại vẫn nằm trên tay của Lưu Tiêu mà!
Đường nào cũng phải chịu mà thôi!
Đấu La Đại Lục.
"Khụ khụ…"
Triệu Vô Cực ho khan hai tiếng, đánh gãy bầu không khí trầm mặc tại đây.
"Các ngươi nhìn xem, màn hình trên kia bắt đầu chiếu một đoạn khác nữa kìa, các ngươi phải tin tưởng Tiểu Tam chứ, hắn chưa bao giờ khiến chúng ta thất vọng mà phải không?"
"Đúng!"
Liễu Nhị Long gật đầu đầy kiên định, cái gật đầu này không chỉ vì Đường Tam mà là còn vì Đại Sư, tình lang của mình.
"Tiểu Cương, ngươi đừng quan tâm trên đó chiếu cái gì nữa, chắc chắn Đường Tam không phải là người hai mặt đâu!"
"Khi ta sáu tuổi thì ta còn ngang ngược hơn Đường Tam rất nhiều lần mà!"
"Ngươi không biết thì không có tội! Lúc đó Đường Tam cũng mới chỉ là một tiểu hài tử sáu tuổi mà thôi, hắn biết cái gì chứ?"
Lúc này mọi người đều nhanh chóng an ủi Đại Sư.
Nếu như Đại Sư thật sự còn lộ ra vẻ mặt như khi nãy thì đó giống như là cho thể diện mà không cần rồi.
Sắc mặt của Đại Sư cũng trở nên hòa hoãn hơn rất nhiều.
Khi này tất cả mọi người mới yên lòng hơn một tý.
"Được rồi, giờ chúng ta xem tiếp thứ này sẽ chiếu cái gì lên nữa đây!"
Trên màn hình, thân ảnh của Đường Tam dần dần hiện lên.
Tuy nhiên phụ đề trên đó lại xuất hiện biến hóa khác.
"Thiếu niên quỷ kế, tiểu tâm tư không tốt"
Rất nhiều người không hiểu phụ đề này có ý nghĩa ra sao!
Tuy đây không phải là một câu ca ngợi hay khen thưởng gì nhưng nó cũng không hẳn là một câu mắng người.
Khi thấy được một câu này thì không ít người đều có suy đoán trong lòng, tuy nhiên bọn hắn vẫn chưa xác định được suy nghĩ của mình có đúng hay không.
Trên màn hình chiếu lại khung cảnh lão Jack cùng Đường Tam đang lên đường đi tới học viện cho Hồn Sư!

Một vị trí để nhập học không phải dễ kiếm, lão Jack phải vô cùng vất vả mới giúp Đường Tam có được danh ngạch này!
Thậm chí lão Jack còn đem tất cả chi tiêu của Đường Tam bao hết! Vô cùng chu đáo!
Nhưng dù cho như vậy thì Đường Tam vẫn không có ý định nói chuyện với lão Jack, mấy chục dặm đường cả hai hoàn toàn không nói với nhau một câu nào.
Thế là cả hai trầm mặc rồi tiếp tục đi thẳng tới học viện.
Đến cuối cùng cả hai vẫn không giao lưu với nhau một câu nào, đợi tới khi cả hai tới được cửa ra vào của học viện.
Thủ vệ tại cửa ngăn hai người lại sau đó lên tiếng.
"Quần áo không chỉnh tề, chắc chắn các ngươi không phải người tốt lành gì rồi, không cho phép đi vào!"
Câu nói này hoàn toàn khiến Đường Tam bị chọc giận!
Tên mắt chó coi thường người khác này!
Mặc dù Đường Tam không trực tiếp nói câu này ra những biểu hiện trên mặt của hắn cũng đã thể hiện điều đó vô cùng rõ ràng.
Lão Jack lúc này cũng nổi nóng lên nhưng tên hộ vệ kia lại hoàn toàn không quan tâm.
Dù lão Jack có nói gì đi nữa thì thủ vệ cũng sẽ không cho hắn đi vào, việc này khiến lão Jack tức giận vô cùng.
Đường Tam ban đầu không muốn xuất thủ nhưng khi thấy tình cảnh hiện tại cũng hơi không nhịn được, một thanh ám khí đã xuất hiện trong lòng bàn tay của hắn.
Lúc này nhân vật chính đã xuất hiện!
"Nếu như hiệu trưởng biết ngươi làm việc như thế này thì ngươi biết hậu quả của ngươi là gì không?"

Chương 1118. Hoàn thành giao dịch

Khi nhìn thấy Đại Sư xuất hiện trên màn ảnh thì Đường Tam rốt cuộc không chịu nổi nữa mà gầm thét lên, hắn muốn dừng lại hết tất cả!
"Ngươi nói đi! Rốt cuộc ngươi muốn điều kiện gì thì mới có thể dừng lại tất cả!"
Hiện tại đã là lúc không còn cần nhịn nữa rồi, Đường Tam chịu không nổi!
Trước kia hắn tự tin bao nhiêu thì hiện tại hắn lại hoảng loạn bất nhiêu, dù chuyện này đã xảy ra vào mười mấy năm trước nhưng hiện tại hắn vẫn có thể nhớ rõ như in.
Những chuyện trong quá khứ Đường Tam vẫn còn nhớ rất rõ ràng, thậm chí ngay cả dự định cùng lý do hành động khi xưa của bản thân nữa!
Tiểu nhân vật giữ cửa của học viện kia coi thường Đường Tam, nhiều lần khó dễ hắn nên mém tý nữa tử vong!
Chuyện này dù ngươi khác có biết rõ thì cũng không phải là chuyện gì quá lớn lao, dù sao tên kia cũng là người sai trước!
Nhưng về sau khi Đại Sư xuất hiện thì khác, khi Đại Sư nhìn thấy được

thân phận song sinh võ hồn của hắn thì Đường Tam sợ hãi tới nổi gần như đã xuất thủ!
Lúc ấy Đại Sư hoàn toàn không chú ý tới việc này!
Sau khi Đường Tam đấu tranh tư tưởng một phen thì mới lựa chọn tha cho Đại Sư, nếu không thì với tài nghệ ám khí của hắn Đại Sư chưa chắc còn sống sót được!
Chuyện này không ai biết rõ cả!
Dù Đại Sư có là người trong cuộc đi chăng nữa thì lúc đó hắn cũng chỉ nghĩ rằng Đường Tam giật mình vì suy luận của bản thân mà thôi, y hoàn toàn không biết rõ bản thân đã đi dạo một vòng trước Quỷ Môn Quan!
Lưu Tiêu nhìn thấy bộ dáng cười nhạt của Lưu Tiêu thì càng tức giận hơn nữa.
"Ngươi nghĩ rằng ngươi đưa ra cái giá ra sao mới có thể khiến ta hài lòng được?"
Lưu Tiêu không trực tiếp đáp ứng Đường Tam mà hỏi ngược lại, trực tiếp đem vấn đề khó này quăng lại cho hắn.
Đối với người làm ăn thì đừng báo giờ báo giá trước!
Chỉ khi này thì mới có thể nắm giữ quyền chủ động trên tay mà thôi!
Nhìn thấy biểu lộ khó coi của Đường Tam thì Lưu Tiêu lại bỗng nhiên cảm thấy thoải mái lạ thường!
Chỉ cần ngươi khó chịu ta liền vui vẻ.
Đường Tam hừ lạnh một tiếng, từ trước tới nay hắn chưa từng chịu thiệt nhiều đến thế!
"Ta không biết ngươi muốn cái gì thì làm sao ra giá được chứ?"
"Ngươi phải nói cho ta ngươi muốn cái gì thì ta mới biết đường mà lần được?"
Đường Tam lên tiếng một cách đầy tức giận, đồng thời hắn cũng cảm giác khá là ủy khuất!
Vì sao đột nhiên bản thân lại bị truyền tống tới nơi quỷ quái này, đó là còn chưa tính việc gặp tên Thiên Cơ Lâu chi chủ biến thái này sau đó còn bị tống tiền nữa chứ!
Hắn thật sự vô cùng bất lực, tên điên này vừa gặp mặt thì không đưa ra điều kiện hay gì cả mà lập tức tung những thông tin xấu của hắn ra ngoài!
Đường Tam hắn có liên quan hay đụng chạm gì tới ngươi à?
Cả hai bọn hắn hoàn toàn chưa từng gặp nhau, vì sao tên gia hỏa khủng bố này lại biết rõ mọi chuyện từ nhỏ tới lớn của hắn thế, giống như tất cả động tĩnh của bản thân đều bị giám sát vậy!
Thật sự là quá kinh khủng!
Cuối cùng tuy hắn là người bị hại nhưng lại lại phải bàn điều kiện với người hại hắn, lại còn phải đưa đồ cho người ta nữa!
Đường Tam lúc này đã đến ranh giới của việc sụp đổ lắm rồi.
Nhưng không còn cách nào khác cả, dù sao nhược điểm của hắn đang nằm trên tay của người ta mà.
Lưu Tiêu cười cười, hơi thấy xấu hổ một tý.

“Xin lỗi, khi nãy ta quên nói việc này với ngươi, lần này là do ta sai thật!”
Lưu Tiêu nói xong rồi thì chỉ chỉ vào người của Đường Tam.
“Thiên Cơ Lâu ta hoàn toàn không cần thiết vật gì cụ thể cả, bất kỳ thứ gì có giá trị như công pháp, bản lĩnh, vật phẩm vũ khí gì đều có thể được Thiên Cơ Lâu thu lại, ngươi có thể lấy ra làm vật trao đổi!”
Lưu Tiêu nói.
Thật ra đối với y thì thứ khiến Lưu Tiêu hứng thú nhất không phải vật gì khác ngoài Hồn Hoàn, đây chính là đặc sản của Đấu La Đại Lục đấy!
Nếu như có thể lấy được thứ này thì quả thật là kiếm lợi lớn!
Nhưng khi đàm phán thì không thể để người khác biết mục đích của mình được, nếu không thì sẽ không lấy được chỗ tốt.
Mặc dù hiện tại Lưu Tiêu không phải đang mua đồ nhưng làm như vậy thì có thể nắm giữ quyền chủ đạo về phía bản thân.
“Ta khá là hứng thú với ám khí của ngươi, đương nhiên bản lĩnh luyện độc cũng không ngoại lệ!”
“Nếu như ngươi muốn thì chỉ cần ngươi đem toàn bộ ám khí cùng bản lĩnh luyện độc của ngươi thì đã đủ một nửa rồi!”
Sắc mặt của Đường Tam cũng thay đổi?

“Ám khí cùng bản lĩnh luyện độc mà cũng chỉ đáng một nửa thôi sao, sao ngươi không đi cướp cho rồi đi?”
Hiện tại Đường Tam đã tới biên giới của việc nổi giận rồi, hắn chỉ có thể cưỡng ép dồn nén cơn giận mình vào.
Nếu như có cơ hội thì hắn chắc chắn sẽ lao lên đập tên Thiên Cơ Lâu chi chủ thành một bãi thịt nát!
Cuối cùng hắn chỉ có thể cắn răng đáp ứng.
“Được, theo ngươi! Còn một nửa còn lại thì ngươi muốn dùng thứ gì để đổi bây giờ?”
Từng chữ từng câu được Đường Tam nói ra với vẻ nghiến răng nghiến lợi, qua đây ta thấy được Đường Tam đã không còn giữ được bình tĩnh.
Hắn trừng mắt nhìn Lưu Tiêu một cái, cừu hận lúc này đã trở thành trình độ không đội trời chung rồi!

Chương 1119. Bảng danh sách mới

Màn sáng trên bầu trời lúc này đã tiêu biến hoàn toàn, tất cả Chư Thiên Vạn Giới đều không còn thấy hình bóng của thứ vừa nãy trên bầu trời nữa.
Giống như từ ban đầu nó chưa từng xuất hiện vậy, khiến cho người khác không khỏi có chút hoảng hốt.
Có nhiều người còn tự hỏi rằng không lẽ khi nãy chỉ là ảo giác của bản thân thôi sao?
Nhưng sau khi bọn hắn tìm người để chứng thực một tý thì đã có thể xác định những gì xảy ra từ nãy tới giờ đều là sự thật, trên trời khi nãy quả thật là đã xuất hiện một cái bảng xếp hạng gì đó.
Chỉ là những người đã từng biết về bảng danh sách của Thiên Cơ Lâu thì có

thắc mắc đôi chút, vì sao bảng danh sách lần này lại bị ngắt quãng giữa chừng như vậy.
Chỉ có những thế giới lần đầu biết tới bảng xếp hạng của Thiên Cơ Lâu như Đấu La Đại Lục mới cảm giác kinh hãi khi chứng kiến mà thôi.
Bọn hắn có rất nhiều giả thuyết cho thứ đột nhiên xuất hiện cùng đột nhiên biến mất trên bầu trời này.
Trong nhận biết của bọn hắn thì đây chắc chắn là nhờ một vị Phong Hào Đấu La vô địch nào đấy tìm ra chủ mưu sau màn sau đó ngăn chặn, nếu không thì sao có thể giải thích lý do thứ kia đột nhiên biến mất được!
Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu đang ngồi ngắm nghía vài loại Hồn Cốt trên tay mình.
Hồn Cốt này cũng là một trong những đặc sản của Đấu La Đại Lục, còn về việc lấy về làm gì thì không thể nói.
Trên tay của Lưu Tiêu vẫn có mấy cái Hồn Hoàn với nhiều màu sắc, màu đen có, màu hồng cũng có, tổng cộng là bốn cái.
Những Hồn Hoàn này đều có phẩm chất không hề nhỏ tý nào, còn về cách để có những Hồn Hoàn này thì cũng không thể nói!
Đương nhiên thu hoạch lần này của Lưu Tiêu không phải chỉ có nhiêu đây mà thôi, lần này hắn cũng đã thu được vài quyển sách cùng vô số ám khí.
Trên đó ghi lại cách luyện chế một cài loại kịch độc kinh người cùng cách chế tạo ra những ám khí mạnh mẽ.
Còn có 1 bản tuy cũng liên quan tới độc nhưng lại thiên về thảo dược và hình dạng của chúng nữa.
Tiểu tử Đường Tam này cũng khá là thức thời.
Lưu Tiêu cười cười và thu hết những thứ này vào Thần Thức, chuyến này đi quả thật là kiếm lợi lớn!
Những vật này rất đáng để Lưu Tiêu cắt ngang lần tuyên bố bảng danh sách này.
Đương nhiên đó không phải là do toàn bộ những thứ này đáng để Lưu Tiêu phá luật, mà nó giúp Lưu Tiêu có thêm một ý tưởng kiếm tiền mới.
À không, không thể gọi là kiếm tiền được, kiếm tiền thì tục quá, phải gọi là cách để thu thập tài nguyên!
Ý tưởng này chính là thu hối lộ!
Lưu Tiêu dự định ám chỉ những người có tên trên bảng xếp hạng lần này một tý, để bọn hắn biết rõ là thì ra có thể hủy bỏ việc trình chiếu nhược điểm của mình cho Chư Thiên Vạn Giới!
Sau khi thành công thì sau này Lưu Tiêu sẽ có thể lấy được thêm càng nhiều lợi ích nữa, những bảng xếp hạng sau cũng không nên là bảng danh sách về những điều hay những người tốt đẹp!
Nếu như xếp hạng một bảng danh sách những người chính nghĩa thì có quỷ mới đưa hối lộ cho mình! Nếu đã muốn xếp hạng thì phải xếp hạng những người phản diện cực kỳ trân trọng thanh danh kia!
Hoặc là một bảng danh sách này cực kỳ xấu hổ cũng được!
Chỉ có thể này thì Lưu Tiêu mới thu được thêm càng nhiều lợi ích từ những

người có tên trên bảng kia mà thôi.
Mà lúc này trong đầu Lưu Tiêu cũng đã có một suy nghĩ hoàn thiện rồi, hắn vung tay lên một cái.
Trong nháy mắt bầu trời trở nên chói lòa.
Tuy nhiên lần này không phải là công bố Hai Mặt Bảng giống ban đầu nữa mà lại đổi sang một cái tên mới!
"Bảng Danh Sách hoàn toàn mới: Đảo Khách Thành Chủ Mạnh Nhất Thế Thân Bảng!"
"Bảng Danh Sách này sẽ nói về những đạo hữu bị phân thân hoặc thứ gì ấy thế thân và chiếm đoạt danh tính!"
"Đứng thứ mười là Lục Nhĩ Mỹ Hầu, đối tượng bị thế thân là Tề Thiên Đại Thánh!"
"Bắt đầu xếp hạng!"
Trên màn hình to lớn kia cũng hiện lên một hàng chữ khá nhỏ, những chữ này xuất hiện sau lời giới thiệu của bảng danh sách, nếu như không chú ý thì thật sự khó mà thấy rõ được.
Tuy nhiên do quá nhiều người dang quan sát thứ này nên rất nhiều người đều có thể thấy được hàng chữ đó.
"Bảng Danh Sách vừa rồi bởi vì nhiều nguyên nhân khách quan nên tạm thời không tiếp tục công bố, chờ sau này sẽ khôi phục lại như thường sẽ tiếp tục công bố, cảnh cáo những người có tên trên bảng dừng hành vi hối lộ lại, người vi phạm sẽ bị nghiêm trị!"
Hối lộ?
Hối lộ?
Hiện tại tất cả mọi người đều đã thấy rõ hàng chữ kia, con mẹ nó, đây mà là cảnh cáo gì chứ, vừa nhìn liền biết tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này đang giấu đầu lòi đuôi đó!
Tên gia hỏa này chắc chắn không phải người tốt lành gì, vừa nhìn liền biết không phải người tốt rồi!
Mặc dù tâm lý của mọi người cũng đã đều biết rõ một vài chuyện nhưng đều là ngầm hiểu, không ai lên tiếng cả.
Dù sao vấn đề này nếu như Thiên Cơ Lâu chi chủ không nói thẳng ra thì ai có thể trực tiếp kết luận được chứ, phải chờ có người thử một tý mới được.
Ai thử trước đâu?
Bảng Danh Sách này cũng đã đề cử một người rồi đấy, Lục Nhĩ Mi Hầu trong vai của Tề Thiên Đại Thánh, để tên này làm thí nghiệm không tốt hơn sao?
Hiện tại Tôn Ngộ Không trong Hoa Quả Sơn cũng không chú ý tới động tĩnh trên trời kia, hắn vẫn còn đang kết bái với Ngưu Ma Vương trong Thủy Liêm Động.
Hai yêu quái nâng ly cạn chén, vô cùng vui vẻ.
Tuy nhiên cả hai đang chưa tận hứng thì một con khỉ nhỏ nhanh chóng chạy từ bên ngoài vào để báo tin.

“Đại vương, đại vương, có việc không ổn rồi!”
Ngưu Ma Vương nghe vậy thì giật mình, ném mạnh chén xuống đất.
“Chuyện gì xảy ra thế? Có phải là lão bà của ta đã chạy tới đây rồi phải không? Trả lời để ta biết ta còn chạy, ta chạy không nhanh thì sẽ bị nàng đuổi kịp!”

Chương 1120. Chấn kinh

zalo 0704730588

Ngưu Ma Vương giật mình vô cùng, hắn nhìn hầu từ đang chạy vào mật báo với vẻ mặt hốt hoảng, còn chưa kịp đợi tên kia báo cáo thì hắn đã liên tưởng ngay tới việc vợ đuổi tới đây, sợ vợ đã khắc sau vào bản năng của tên này rồi!

Người còn chưa thấy mà đã sợ thành dạng này, quả thật là không hợp thói thường mà.

"Ngưu đại ca! Ngưu ca! Ngưu Ma Vương!"

Thấy Ngưu Ma Vương đang nhìn xung quanh để kiếm chỗ ẩn núp thì mí mặt của Ngộ Không giật liên tục, vẻ mặt đầy khinh bỉ.

"Ngươi dù sao cũng là Ma Vương của một vùng, sao lại đi sợ nữ nhân chết tiệt kia làm gì thế?"

"Đại ca ngươi cứ bình tĩnh thôi, đợi sau khi nàng tới đây thì ta sẽ trừng trị nàng dùm ngươi cho!"

Những lời của Ngộ Không vô cùng hung tợn.

Ngưu Ma Vương đột nhiên dừng bước chân lại.

"Đừng! Ta sợ vợ là một chuyện những đó cũng là lão bà ta, ngươi không thể đụng tới nàng được! Nếu không ta và ngươi ngay lập tức trở mặt!"

Ngữ khí của Ngưu Ma Vương cực kỳ nghiêm túc, không giống như đang đùa giỡn tý nào, tuy nhiên việc này lại khiến Ngộ Không tức giận.

Ta làm huynh đệ của ngươi, không tiếc mạng sống để giúp ngươi mà ngươi lại nói như vậy với ta sao? Có phải là quá phận quá hay không?

"Lão Ngưu nhà ngươi thật là, ta chỉ là vì muốn tốt cho ngươi mà thôi, sao ngươi lại nói như vậy với ta chứ?"

"Tốt với ta? Ngươi nói muốn đánh phu nhân của ta mà còn muốn tốt cho ta nữa à? Ngươi nghĩ ta là đồ đần nên muốn làm gì thì làm đúng không?"

Hai người càng nói càng giận, chỉ vài ba câu hỏa khí đã cháy lên rồi.

Chỉ một lúc sau thì cả hai đều giống như sắp sửa đánh nhau một chầu chết sống trong Hoa Quả Sơn này vậy!

Tên tiểu tử báo tin kia thấy một màn này thì không khỏi lo lắng.

"Đại Vương! Ngưu Ma Vương đại nhân! Các ngươi không cần đánh nữa! Không phải Thiết Phiến công chúa tới mà là có chuyện khác! Chuyện về Đại Vương nhà chúng ta, hắn, hắn…"

Cả hai người sau khi nghe tới đây thì đều khựng lại quay sang tên tiểu hầu tử báo tin kia, sau đó cả hai đồng thanh.

"Hắn thế nào!"

"Ta thế nào!"

Tên báo tin kia nhìn hai người một cái sau đó tiếp tục nói.

"Đại Vương nhà ta có tên trên bảng rồi!"

"Là bảng danh sách ở ngoài kia kìa, Đại Vương nhà ta đã có tên trên bảng rồi!"

Ngưu Ma Vương cùng Ngộ Không liếc nhau một cái sau đó không thèm quan tâm tới nhau nữa.
Cả hai nhanh chóng chạy ra ngoài để ngước nhìn lên bầu trời, nhìn thấy hình tượng đang được chiếu trên kia.
Lúc này tại một bãi đá vụn, dưới một gốc cây khô, một con hầu tử với sáu cái lỗ tai đang ngẩng đầu nhìn trời, gương mặt cau có cực kỳ khó coi.
"Đến cùng là ai tiết lộ phong thanh chứ? Vì sao ta lại bị lộ!"
Hắn suy nghĩ một hồi lâu cũng không thể biết rõ được, bởi vì kế hoạch của hắn thật sự là thiên y vô phùng.
Rõ ràng hắn thu được chỉ điểm từ một vị đại năng nào đó tại Tây Phương, sau đó Lục Nhĩ Mỹ Hầu mới hạ quyết tâm thay thế tên Tôn Ngộ Không kia hoàn thành đi việc đi xa thỉnh kinh.
Hiện tại còn chưa tới lúc thực thi kế hoạch liền đã bị Thiên Cơ Lâu chi chủ bốc trần!
Kế hoạch còn chưa kịp bắt đầu thì Thiên Cơ Lâu chi chủ sao có thể biết được cơ chứ? Đây quả thật là quá bất hợp lý rồi!
Hắn có đụng chạm gì tới tên Thiên Cơ Lâu chi chủ này hay sao thế?
Lục Nhĩ Mỹ Hầu cảm giác bản thân bị người khác lừa gạt, hắn rất bực bội.
Hắn ngửa đầu lên trời, không biết kế hoạch này của bản thân đã bị bại lộ bao nhiêu phần rồi!
Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu vừa đưa tiễn một gia hỏa mang đến cho y thu hoạch không nhỏ, sau đó liền bắt đầu công bố bảng danh sách mới.
"Hắc hắc, đảo khách thành chủ, không biết những tên kia sau khi thấy bảng danh sách này thì có khẩn trương hay không nữa, mong là bọn hắn thức thời, nhanh chóng đưa đồ tới cho ta!"
Nếu nhưu bọn hắn thức thời thì nói không chừng Lưu Tiêu sẽ nương tay cho một chút, không để bọn hắn phải trả giá quá lớn.
Nếu không, hừ!
Trên người của Ngộ Không ẩn chứa không ít bí mật của các đại năng, người biết việc này cũng không ít.
Nhưng người dám đứng ra nói thì không có mấy người.
Tất cả người có trong cuộc này đều liên hợp với nhau để chế tạo ra một tấm lưới lớn, tấm lưới này có thể đè người ta tới mức thở không nổi!
Dù con khỉ kia có lợi hại tới mức nào đi chăng nữa thì cũng sẽ không thắng nổi!
Lưu Tiêu đương nhiên sẽ không can thiệp quá nhiều vào chuyện này, trong đó ẩn chứa biết bao nhiêu âm mưu lợi ích Lưu Tiêu đếm còn không hết, những chuyện này cứ để bọn hắn giải quyết đi.
Lưu Tiêu chỉ là người phụ trách xem kịch cùng thu lợi mà thôi.
Về phần có người muốn lật bàn à?
Ha ha, Thiên Cơ Lâu hắn đã dám hiện thân trước mặt Chư Thiên Vạn Giới thì chắc chắn không sợ có người tới quấy rối!
Có bản lĩnh thì tất cả đều xông vào đây, đến một tên đánh một tên!
Tiểu Lôi Âm Tự.

Như Lai nhìn sơ qua màn hình trên trời kia, không nói một lời nào.
Di Lặc, La Hán ngồi phía dưới cũng giữ im lặng, bọn hắn không dám lên tiếng khi Như Lai chưa nói gì.
Trong lúc nhất thời toàn bộ Tiểu Lôi Âm Tự yên tĩnh cực độ!
Cuối cùng Quan Thế Âm Bồ Tát cũng lên tiếng đánh vỡ bầu không khí này.
“Phật Tổ, tình huống như thế này thì chúng ta nên xử lý như nào bây giờ?”
Phật Tổ tiếp tục trầm mặc thêm một lúc lâu nữa.”
“Không cần chú ý, cứ như thường lệ!”
Nói xong thì Phật Tổ cũng im lặng, nhắm hai mắt lại không chú ý gì xung quanh.
Những người xung quanh thấy thế cũng không tiện nói thêm gì, tất cả im lặng quan sát bảng xếp hạng trên kia.

Chương 1121. Cẩn thận cái miệng

"Con khỉ, ngươi nói xem đây là ý gì? Sao ta xem không hiểu gì hết vậy?"
"Không phải Lão Ngưu ta nói rồi sao, Lục Nhĩ Mỹ Hầu gì gì đó, Mỹ Hầu Vương thật giả gì đó, đó toàn là nói hươu nói vượn! Làm sao có thể giống y như đúc được chứ?"
“Vị lâu chủ của Thiên Cơ Các này ăn nói lung tung, cũng chả thấy bảng xếp hạng trước kia nữa đâu, đừng bảo là xóa video rồi nha?"
"Thật ra, ngươi cũng không cần lo lắng gì, đều là chuyện nhỏ, chỉ cần hai huynh đệ chúng ta đồng tâm hiệp lực, không có chuyện gì có thể làm khó được ta với ngươi!"
"Hơn nữa, tình huynh đệ của chúng ta còn bền hơn cả thép, tên Lục Nhĩ Mỹ Hầu gì đó muốn thay thế ngươi, là chuyện hoàn toàn bất khả thi, coi như diễn xuất lợi hại đến đâu, cũng sẽ lộ ra đuôi chuột mà thôi!"
Ngưu Ma Vương cứ một mực thao thao bất tuyệt bên cạnh lỗ tai của Tôn Ngộ Không, nói không dứt.
Vào lúc này, Tôn Ngộ Không chưa gặp Đường Tăng, còn chưa chịu đựng những lời càm ràm của Đường Tăng.
Thì giờ đây, những lời lải nhải của Ngưu Ma Vương cũng đã làm hắn có chút khó chịu trong người.
"Ngươi có thể im lặng một chút hay không, để ta tịnh tâm."
Ngưu Ma Vương ngậm miệng lại.
"Ngươi muốn Tịnh Tâm ư? Vậy cũng được, thì ra đệ muội tên là Tịnh Tâm, đến lúc đó nhớ mang ta gặp đệ muội đó, thân làm ca ca, vào lúc này sẽ không quấy rầy ngươi nữa."
Dứt lời, Ngưu Ma Vương quay đầu rời đi.
Giờ còn không đi thì ở lại đây làm gì?
Ở lại đây tới năm sau luôn à? Không nhìn thấy tâm tình của Tôn hầu tử đang không vui sao? Đợi lát nữa nếu mà chọc hắn nổi giận.
Chà chà.
Mặc dù vừa nãy Ngưu Ma Vương cãi nhau với hắn, như thể muốn đánh nhau vậy.

Nhưng nếu thật sự đánh nhau, thì Ngưu Ma Vương vẫn còn đôi chút sợ sệt.
Hắn cũng không có thật sự rời đi, mà là tìm một nơi ẩn nấp thuận lợi và không bị người khác phát hiện, rồi ngồi xuống, tìm một tảng đá làm cái bàn, cũng không biết từ đâu biến ra được nhiều đồ ăn thức uống.
"Khà khà, xem kịch hay, làm sao có thể không kiếm gì đó để ăn được chứ? Muốn xem kịch hay này một lần cũng không dễ dàng như vậy!"
"Đại, Đại Vương..."
"..."
Con khỉ ngơ ngác nhìn Tôn Ngộ Không.
Cũng không biết Tôn Ngộ Không bây giờ đang bị gì, chỉ thấy hắn có chút thẫn thờ, như thể đang ngây người vậy.
Sau một hồi hoảng hốt, hắn mới mở miệng.
"Không có chuyện gì, ta không sao."
Thật sự không có chuyện gì ư? Chỉ có mình Tôn Ngộ Không mới biết.
Khi hắn nhìn thấy con Lục Nhĩ Mỹ Hầu vừa lộ diện trên màn hình, đến cả bản thân hắn cũng bối rối.
Chẳng phải tên này quá giống hắn sao?
Nếu như chỉ những chỗ khác thì cũng đành, nhưng trang bị trên người tên đó rốt cuộc là như thế nào?
Khôi giáp mỹ lệ kia giống cái của hắn y như đúc thì đã đành, dù sao cũng có thể là người khác đưa cho.
Hắn có thể lý giải, có những thứ hắn có thể hiểu được.
Nhưng mà Như Ý Kim Cô Bổng! Rốt cuộc là có chuyện gì!
Thứ này chẳng phải là Định Hải Thần Châm của Đông Hải Long Vương sao?!
Chẳng phải đã nói, trên trời dưới đất, chỉ có một cây, tuyệt đối không có cây thứ hai sao? Chuyện gì xảy ra vậy?
Chẳng lẽ lời kia là nói dối?
Dựa vào cái gì mà tên giả mạo kia cũng có một cây!
Trong lòng Tôn Ngộ Không tức muốn chết, nhưng vào lúc này, hắn không có biểu hiện ra hắn đã nhìn tìm ra được chút đầu mối gì trong đó.
Chuyện này như thể có người đang nhằm vào hắn!
Không chỉ là Tịnh Thổ ở phương tây nhìn thấy những hình ảnh này, Thiên Đình ở phía đông, cũng tương tự nhìn thấy những thứ này.
Sau khi Ngọc Đế xem xong, cũng im lặng không lên tiếng.
Đám người Lý Tĩnh, Na Tra, Dương Tiễn sau khi xem xong thì đưa mắt nhìn nhau, mắt ai nấy cũng trợn tròn, đều im lặng không lên tiếng.
Bao gồm đám Tứ Đại Thiên Vương từng qua lại với Tôn Ngộ Không, tất cả đều giả vờ như không thấy.
Thái Thượng Lão Quân thì càng trực tiếp không nhìn.
Thật sự là quá giống.
Bọn họ đều sớm đã biết đây là kết quả gì, là nguyên nhân gì.
Toàn bộ mọi người đều đang im phăng phắc.
Không một ai lại mở miệng nói ra chuyện này, đều đang duy trì một hiệp

ước ngầm bất thành văn, mọi người đều biết chuyện này.
Cũng chỉ có người trong cuộc không biết chuyện này mà thôi.
Chỉ là không có ai ngờ rằng, vậy mà lại có người trực tiếp vạch trần chuyện này, hơn nữa còn phát trực tiếp ở trước mặt bàn dân thiên hạ.
Khi tất cả mọi người nhìn thấy, đây giống như là trực tiếp xé rách tấm màn che.
"Cha, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Chúng ta có cần... lấy cây gậy của con khỉ kia không?"
Na Tra hỏi Lý Tĩnh, thì thầm to nhỏ, sợ người khác nghe thấy được.
Lý Tĩnh trừng mắt nhìn Na Tra một cái, lắc đầu với hắn, còn để hắn không nên lên tiếng.
Trong tình huống này, nếu để cho người nghe thấy được lời này thì sẽ lộ ra hai cha con bọn họ có chút không hòa đồng.
"Dựa vào cái gì không cho ta nói a!"
"Chuyện này là kế hoạch của mấy lão đầu trọc ở phương tây, chứ có phải là kế hoạch của chúng ta đâu!"
"Cho dù con khỉ kia không hiểu chuyện, nhưng hắn cũng là đệ tử của đại lão chúng ta mà!"
"Dựa vào cái gì muốn để những con lừa trọc phương tây tùy tiện dàn xếp người của chúng ta chứ?!"
"Ta không phục!"
Na Tra lớn tiếng nói.
Giọng nói trực tiếp quát lên, khiến cho phần lớn người đều nhìn về phương hướng này, có chút kinh ngạc như thể đang cảm thấy lạ, hiện tại lại còn có người dám nói ra sự thật vào thời điểm nayf?
Lý Tĩnh trừng to hai mắt, nhanh chóng bịt miệng hắn lại.
"Thằng nhãi con, ngươi có thể nhỏ giọng xíu được không, chuyện này sao có thể tùy tiện nói ra chứ?"
Tiếp đó hắn liền nhỏ giọng nói.
"Bên chúng ta, cũng có kẻ nằm vùng, cẩn thận cái miệng!"

Chương 1122. Xử hắn

Ở thế giới này, người không sợ trời không sợ đất có hai người, một người là Tề Thiên Đại Thánh, Tôn Ngộ Không.
Mà người còn lại, chính là Na Tra ba đầu sáu tay.
Lúc này, sau khi Na Tra nghe xong lời nói của Lý Tĩnh, liên lâm vào mê muội.
Đúng thế...
Na Tra không sợ trời không sợ đất, nhưng cũng có thế lực không thể trêu chọc vào, bằng không thì lúc trước cũng sẽ không chết trận.
Thậm chí còn cần Thái Ất Chân Nhân dùng củ sen và chiêu hồn, nên mới có thể sống lại thêm một đời.
Hắn không phục cho lắm, cau mày, rất muốn nổi giận.
Nhưng hắn biết, người khởi xướng chuyện này từ đầu tới cuối, xác thực là

tồn tại mà không phải Na Tra và phụ thân Thác Tháp Thiên Vương - Lý Tĩnh có thể trêu chọc.
"Cha, những người ở Tây Phương sắp một tay che trời rồi, tại sao còn có người dám trực tiếp phơi bày chuyện này thế?"
Na Tra hỏi.
Hiển nhiên mọi người cũng không dám nói chuyện này, nhắc cũng không dám nhắc, cho dù là sau này con khỉ có lên đòi cái công đạo, tìm bọn họ hỗ trợ, bọn họ cũng không dám hỗ trợ, nhìn trân trân con khỉ bị hại chết.
Trong hoàn cảnh này, vậy mà còn có người dám phơi bày chuyện này ra ngoài, lẽ nào hắn thật sự không sợ ư??
Lý Tĩnh trầm tư một hồi rồi lại lắc đầu.
"Ta có nghe nói, hình như bảng xếp hạng này là do một tổ chức tên Thiên Cơ Lâu lập ra."
"Thiên Cơ Lâu là cái gì?"
"Không biết, nhưng mà Ngọc Hoàng Đại Đế, bệ hạ của chúng ta hình như có biết đôi chút."
Lý Tĩnh thở dài một hơi.
"Nếu đã có người dám nhúng tay vào chuyện này, vậy chúng ta liền im lặng ngồi xem kỳ biến thôi."
"Nếu như, ta nói là nếu như a! Đến lúc đó nếu mọi chuyện có bước ngoặt, thì tới đó nếu có thể giúp con khỉ kia một chút thì liền giúp thôi."
Dứt lời, hắn thở dài.
"Nhưng mà ta phải nhắc nhở ngươi, không nên tùy tiện ra tay, nếu không thì hai cha con chúng ta nhiều khả năng không trốn được!"
Na Tra thận trọng gật đầu.
"Chờ chút nữa ta đi tìm Nhị ca, tìm hắn thương lượng!"
Nhị ca trong miệng hắn không phải ai khác, chính là Nhị Lang Thần - Dương Tiễn! Nam Thiên Môn đệ nhất chiến tướng!
Địa vị ở Thiên Đình ngang hàng với phụ thân Lý Tĩnh của hắn!
Thực lực cũng không kém cạnh, quan hệ giữa Na Tra và hắn rất thân thiết.
Lý Tĩnh suy nghĩ một thoáng thấy không có vấn đề gì, liền mặc kệ cho Na Tra đi tìm.
Na Tra có biệt danh gì ở bên ngoài, hắn thân là phụ thân, đương nhiên trong lòng vẫn biết rõ.
Kẻ phản bội số một Thiên Đình.
Lưu Tiêu lại đổi trà và tiếp tục ngâm.
Vừa nãy trà đã nguội nên không ngon, trên con đường dưỡng sinh hiện tại, Lưu Tiêu cũng xem như là càng ngày càng đi xa.
Ba người Vương Đằng, Diệp Phàm và Diệp Đồng đi Bất Tử Sơn, tạm thời còn chưa trở về.
Hắn đang suy nghĩ đợi lát nữa nếu mà có đánh nhau, hắn có cần đích thân đi một chuyến hay không? Tình cảnh hiện giờ của con khỉ kia là ngược chiều gió a.
Trước tiên khoan nói đến thực lực của Lục Nhĩ Mỹ Hầu cân tài cân sức với

hắn.
Coi như đi đòi cái công đạo, đi Địa Phủ, chỗ đó có thể giúp hắn nói chuyện sao?
Địa Phủ hiện tại là do Địa Tạng Vương Bồ Tát định đoạt a!
Mẹ nó, đó là người của Tây Phương.
Người giúp con khỉ đó phân biệt thân phận thật giả chính là vật cưỡi Đế Thính của Địa Tạng Vương Bồ Tát.
Tên này có thể cho hắn câu trả lời chính xác sao? Đó chẳng phải là nói hươu nói vượn sao?
Đi Thiên Đình kêu gọi người hỗ trợ, kết quả Thiên Đình không có mấy người dám đi đối đầu với Tây Phương.
Về phần đi tới Tiểu Lôi Âm Tự thì càng không cần phải nói, hắc thủ sau màn chân chính nằm ở trong đó, như thế chẳng khác nào đi tới hang trộm.
Nếu như lần này không có ai hỗ trợ, lần này con khỉ đó sẽ thất bại tiếp, tuyệt đối không có kết quả gì tốt.
Lưu Tiêu suy nghĩ một hồi, cuối cùng cũng có quyết định.
"Khà khà, nếu mà có thằng hề như thế gia nhập, dường như cũng không tồi tí nào?"
Hắn nghĩ như thế.
Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động.
Vào lúc này, Tề Thiên Đại Thánh vẫn chỉ là Tề Thiên Đại Thánh.
Danh hiệu mới vừa được xướng lên.
Thời điểm này, Tôn Khô Không còn chưa đi Tây Thiên thỉnh kinh, càng chưa bị áp chế dưới Ngũ Chỉ Sơn! Thậm chí còn chưa có đi đại náo Thiên Cung nữa!
Hiện tại vẻ mặt của hắn vẫn sửng sốt.
Trong lòng của những gia hỏa đứng hàng ngũ tiên nhân trên trời đại khái đều biết tương lai sẽ phát sinh chuyện gì.
Con khỉ cũng không có mở thiên nhãn.
Lúc này hắn còn rất sửng sốt.
"Lão Ngưu, ngươi nói tại sao Lục Nhĩ Mỹ Hầu phải giả mạo Lão Tôn ta chứ?"
"Ta cũng không có trêu chọc hắn cơ mà? Nếu mà thực lực của hắn không tồi, thì tự mình đi tung hoành ngang dọc chẳng phải tốt hơn sao? Hết lần này đến lần khác tranh giành thận phận với ta, còn ăn mặc y phục giống hệt ta, tên này có vấn đề về thần kinh à?"
Con khỉ có chút không cam lòng, nói.
Hắn thật sự đã suy nghĩ rất lâu, nhưng vẫn không tài nào hiểu được đầu đuôi của chuyện này.
Giả mạo hắn cũng không đạt được lợi ích gì? Tại sao phải giả mạo hắn như thế chứ? Bất quá vấn đề của con khỉ này, lại hỏi nhầm người rồi.
Mặc dù thực lực của Ngưu Ma Vương không hề yếu, cũng có quan hệ trên Thiên Đình, nhưng lại thờ ơ trước những chuyện như vậy, xưa giờ đều không có chủ động đi nghe những thứ này.

Bình thường nghe một vài tin tức, trên cơ bản đều là nghe người ta nói ra, đó đều đã là những chuyện đã xảy ra hết rồi.
Lúc này, con khỉ đột nhiên hỏi như vậy, hắn cũng có chút lúng túng, nhưng sau khi suy nghĩ một hồi, rốt cuộc vẫn nói với Tôn Ngộ Không.
"Huynh đệ! Không cần phải sợ! Chẳng phải chỉ là một tên Lục Nhĩ Mỹ Hầu thôi sao? Hai huynh đệ chúng ta đi tìm hắn, ta cũng muốn nhìn thử xem hắn rốt cuộc muốn làm trò khỉ gì."
"Nếu nghiêm trọng thì chúng ta trực tiếp xử hắn!"

Chương 1123. Quy tắc ngầm

"Thứ khó phân biệt chưa bao giờ là thật giả, mà là lòng người!"
Giữa bầu trời.
Khung vuông được xây dựng từ kim quang bắt đầu tỏa sáng rực rỡ.
Hình ảnh cũng tiếp tục bắt đầu lay động.
Âm thanh và hình ảnh đồng bộ phát.
Một tên mập đầu heo bụng phệ mặc áo tăng màu đen xuất hiện ở trên màn hình.
Vẻ mặt của hắn lo lắng, nhìn trái nhìn phải, trong miệng không ngừng thở dài, còn đang liên tục la hét: "Phải làm sao đây, phải làm sao đây!"
Hình tượng quái vật như thế, khiến người ta nhìn mà muốn phì cười, khá là hài hước.
Mỹ Hầu Vương - Tôn Ngộ Không nhìn hình ảnh, sắc mặt khó coi.
"Con lợn béo đáng chết này là ai, dù nhìn thế nào hắn vẫn dự định đi can ngăn?"
"Còn tỏ ra rất quan tâm đến ta nữa?"
Con khỉ suy nghĩ hồi lâu, quả thực là không nhớ ra bản thân có quen biết hắn.
Cũng không quen biết a!
Vậy hắn sốt sắng như vậy làm cái gì.
"Tại sao tương lai ta lại quen biết con lợn này nhỉ?"
Ngưu Ma Vương vừa nhìn thấy Trư Bát Giới liền cảm thấy quen mắt, bắt đầu trầm tư suy nghĩ, sau đó không bao lâu, Ngưu Ma Vương liền bỗng nhiên tỉnh ngộ.
"Đây chẳng phải là Thiên Bồng Nguyên Soái sao?!"
"Thiên Bồng Nguyên Soái là ai?"
Con khỉ kỳ quái hỏi.
Ngưu Ma Vương giải thích.
"Chính là cái tên theo đuổi Hằng Nga hiện tại của Thiên Đình tới cùng, khiến cho tiên tử cảm thấy vô cùng phiền phức!"
Hình như có chút ấn tượng như thế?
"Vậy hắn là một nguyên soái, sao lại biến thành heo rồi?"
Ngưu Ma Vương cười lạnh một tiếng.
"Làm sao mà ta biết, nhất định là có người nhìn hắn không thuận mắt."
"Vậy thì tên Địa Trung Hải kia là ai a?"

Tôn Ngộ Không trầm mặc một lúc rồi hỏi tiếp, tay chỉ một người khác trên màn hình.
Ngưu Ma Vương nhìn chằm chằm và nghiên cứu kỹ một hồi, vẫn luôn lẩm bẩm trong miệng.
"Gia hỏa đang kêu 'Phải làm sao đây, phải làm sao đây'."
"Tên này... hình như là Quyển Liêm Đại Tướng?"
"Quyển Liêm Đại Tướng?"
Tôn Ngộ Không khó hiểu, hắn nghe không hiểu từ vựng này.
"Quyển Liêm Đại Tướng là cái gì?"
"Chính là trông rèm."
"..."
Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy bản thân cạn lời, vậy mà còn có vụ này?
Trông rèm mà cũng cần một tướng quân nữa ư? Con mẹ nó, giàu quá không có gì làm à?
Tôn Ngộ Không khẽ nói lên suy nghĩ của mình.
"Ta phải bình tĩnh trước, bây giờ ta muốn biết, tại sao ta lại ở cùng với mấy tên này, ta còn ăn bận giống như một tên hòa thượng, bên cạnh tại sao còn có một tên hòa thượng trắng nõn nà đứng đấy?"
Ngưu Ma Vương trầm tư một hồi.
Không thể không nói, mạng lưới quan hệ của hắn rất mạnh.
Kênh tin tức cũng là rất mạnh, chỉ chốc lát sau liền nghĩ đến, trước kia bản thân hình như có nghe nói qua, trên trời gần đây có một kế hoạch lớn như thế? Cụ thể là kế hoạch gì thì hắn không biết.
Có điều, nghe nói hình như là lựa chọn mấy tên xúi quẩy từ bên Thiên Đình, bị đánh xuống nhân gian, lấy tiếng và bảo hộ cho một vị đại năng Phật Tổ chuyển thế? Còn chi tiết như nào thì cũng không biết.
Hắn vừa định nói với Tôn Ngộ Không đôi lời, cuối cùng vẫn nhịn xuống, biểu tình trên mặt muốn nói nhưng lại thôi.
"Huynh đệ, ta thân làm đại ca, vốn dĩ phải chăm sóc ngươi, nhưng mà có vài chuyện coi như ta biết, ta cũng không thể nói với ngươi."
"Nếu như ta nói ra khỏi miệng, cả nhà ta sẽ chết chắc! Ta chỉ có thể nhắc nhở ngươi, tranh thủ đi tìm người công bố cái video này đi! Những chuyện khác ta cũng không nói được gì, vi huynh lực bất tòng tâm rồi!"
Dứt lời, Ngưu Ma Vương xoay người chuẩn bị rời đi.
"Huynh đệ, bảo trọng!"
Tôn Ngộ Không thấy Ngưu Ma Vương vậy mà muốn rời đi ngay lúc này, lập tức sốt ruột.
"Đại ca! Ngươi không coi ta là huynh đệ của ngươi nữa rồi sao?"
Ngưu Ma Vương cũng không quay đầu lại.
Trong miệng còn hùng hùng hổ hổ.
"Mẹ nó, ta nuôi con cho người khác, ta cũng không dám đánh rắm gì! Thân mình còn lo chưa xong, lực bất tòng tâm a!"
Nuôi con cho người khác?
Là ý gì?

Trong đầu con khỉ hiện lên dáng vẻ đứa nhóc trắng trẻo và non nớt, thầm nói.
"Phải nói, luôn cảm thấy đứa nhóc da mỏng thịt mềm kia lớn lên trông chẳng giống Ngưu Đại ca chút nào..."
Nghĩ kỹ lại thì đúng là đáng sợ, giương mắt nhìn Ngưu Ma Vương trực tiếp chạy đi.
Tôn Ngộ Không cũng cảm thấy chuyện này có chút không ổn, vừa nãy Ngưu Ma Vương cho hắn một đề xuất.
...
Hắn suy tư một hồi, đề xuất kia ngược lại là cũng không có vấn đề gì, thế nhưng đi đâu tìm người phát video này chứ?
Suy nghĩ hồi lâu.
Tôn Ngộ Không quyết định đi tìm Đông Hải Long Vương, có lẽ hắn có thể biết một vài thứ.
Dù sao cũng là người nằm trong biên chế của Thiên Đình, còn thuộc tầng quản lý, ít nhiều gì cũng biết một vài thứ!
Sau khi hạ quyết tâm, Tôn Ngộ Không trực tiếp đi tới Đông Hải long cung.
Bất Tử Sơn.
Diệp Phàm tung một quyền sao mở ra cửa lớn của đại điện.
Hai người Vương Thanh và Tần Phong đã bị hắn nện xuống mặt đất.
Hắn đang đi khắp nơi tìm kiếm thân ảnh của Thạch Hoàng.
Ban đầu hắn còn dự tính chậm rãi chơi đùa, dù sao khó khăn lắm mới có thể ra ngoài một chuyến, luyện thử tay nghề một chút để xem thực lực như nào, nên cũng không muốn gấp gáp để làm gì.
Thế nhưng hai video công bố bảng xếp hạng của lâu chủ thật sự là quá đột ngột a! Nhanh đến mức không kịp chuẩn bị gì!
Diệp Phàm cũng bối rối, lúc này Thạch Hoàng có vẻ không có trọng yếu như vậy!
Hắn muốn mau chóng giải quyết xong vụ này, trở về xem trò hay.
Cửa của Bất Lão Sơn lúc này cũng phát ra tiếng nổ vang, hai người Vương Đằng và Diệp Đồng đồng thời tiến vào trong.
Sau khi Diệp Phàm thấy khuôn mặt lo lắng của hai người bọn họ, liền nở nụ cười.

Chương 1124. Lại mở livestream

Khá lắm, vừa nhìn thấy hai người này liền biết cùng suy nghĩ với hắn.
Ban đầu dự tính sẽ chậm rãi chơi đùa, kết quả có bảng xếp hạng mới vừa ra, hai người lập tức liền giống như hắn, đều có chút đứng ngồi không yên!
Có chuyện nào ý nghĩa hơn việc trở về xem lâu chủ tuyên bố bảng xếp hạng cơ chứ?
…
Lúc này, Lưu Tiêu có chút tấm tắc lấy làm lạ.
Lần này có vẻ như không giống như hắn dự liệu? Tại sao hình ảnh bảng xếp hạng đã chiếu được hơn nửa canh giờ.

Nhưng kết quả lại chưa có ai tìm đến hắn nói chuyện làm ăn nhỉ?
Không rút lui sao?
Trực tiếp công khai sao?
Không thèm để ý nữa rồi hả?
Quyết liệt như vậy?
Chuyện Mỹ Hầu Vương thật thật giả giả này, Lưu Tiêu biết đây hoàn toàn là một tuồng kịch do những con lừa trọc ở Tây Thiên bày ra!
Chính là vì muốn chôn giết Tôn Ngộ Không, cài người của bọn hắn vào!
Nhiệm vụ Tây Thiên thỉnh kinh này, vốn là đánh bóng cho vị Đường Tam Tạng - Kim Thiền Tử ấy.
Chuyện mà bọn lừa trọc và Thiên Đình đàm luận chính là, đánh bóng tên tuổi Kim Thiền Tử, và bên Thiên Đình cũng có mấy người có thể đạt được chỗ tốt.
Bên Thiên Đình có hai người Thiên Bồng Nguyên Soái và Quyển Liêm Đại Tướng, và một vài đệ tử, người giữ cửa, vật cưỡi của đại lão Thiên Đình cũng có thể lấy được một vài phúc phận từ trong chuyến lữ trình đánh bóng tên tuổi này.
Chỉ có Tôn Ngộ Không là một dị số.
Giống như lần này hắn là một người thừa vậy.
Vốn dĩ hắn cũng có chỗ dựa, bái một vị đại lão của Đạo Gia làm sư phụ, kết quả là từ đầu hắn đã nói, không nên lộ ra tên tuổi của hắn!
Bọn lừa trọc còn muốn phân phối thêm nhiều lợi ích hơn.
Trư Bát Giới và Sa Tăng đều có bối cảnh sau lưng, lúc này không xuống tay với con không có kẻ giật dây này, thì còn có thể xuống tay với ai nữa chứ?
"Ha ha, một vụ bê bối lớn như vậy, ta trực tiếp bại lộ nó, kết quả lại không có ai tới tìm ta?"
Xem ra đến cả thể diện cũng không muốn.
Mặc dù cảm thấy có đôi chút kỳ lạ, nhưng Lưu Tiêu cũng cảm thấy có thể lý giải.
Dù sao cũng là cũng chỉ là một vài con lừa trọc thôi mà, có thể làm ra sự việc và động tĩnh gì, Lưu Tiêu cũng sẽ không bị khiếp sợ bởi mấy thứ đó, cứ mặc kệ bọn chúng tùy ý.
Nếu như không có ai đến đưa tiền xin rút lui, thế thì Lưu Tiêu cũng sẽ không khách khí.
Dù sao hắn cũng khá yêu thích vị Hầu ca này, giúp được một lần thì giúp thôi, cũng không có gì đáng kể.
Lưu Tiêu tiện tay mở ra công năng phòng livestream, cũng mở ra tính năng bình luận.
Tiêu Phong: “Cuối cùng! Được rồi! Nói chuyện được rồi!! Ta hồi xuân rồi?!”
Hoang: “Không phải ta nói, bảng xếp hạng mới này có chút thảm, bất quá không biết Nguyệt Thiền của ta có thể lên bảng hay không? Ha ha ha ha.”
Tiêu Viêm: “Thú vị, thú vị.”
Diệp Phàm: “Lần này ta muốn xem kịch ở hàng ghế đầu!”

Ngọc Hoàng Đại Đế: “Lâu chủ, lần này nói thế nào thì ngươi hoặc ít hoặc nhiều cũng có hơi phá quy củ a! “
Lưu Tiêu vừa liếc mắt nhìn khu bình luận.
Thoáng chốc liền có hơn một nghìn dòng bình luận xuất hiện.
Có điều, trên cơ bản cũng không có ích gì, đa phần đều là đang khoác lác về nội dung.
Nhưng vẫn có mấy dòng bình luận bị Lưu Tiêu tóm được.
Trong đó, bình luận của Ngọc Hoàng Đại Đế lại cực kỳ dễ thấy, hắn liền cười lạnh một tiếng đáp lại.
"Phá quy củ? Hừ, quy củ gì chứ? Ta chính là quy củ! Ngươi không phục à?"
Thái độ của Lưu Tiêu vô cùng cứng rắn, đơn giản là không cho hắn cơ hội phản bác!
Ngọc Hoàng Đại Đế không lên tiếng.
Lặn mất tăm hơi.
Lưu Tiêu hừ lạnh một tiếng.
Ta không gây sự với ngươi đã là may lắm rồi, vậy mà còn tự nhảy ra, đúng là không biết trời cao đất rộng là gì mà?
Nhưng hắn cũng không so đo gì nhiều.
Nếu là chuyện gì cũng muốn đi so đo, thế thì khỏi cần sống nữa.
…
Đông Hải, Trên Đông Hải Long Cung.
Lúc này, Tôn Ngộ Không lơ lửng trên bầu trời, hít một hơi thật sâu, sau đó lại rống to về hướng Đông Hải tĩnh lặng không chút gợn sóng.
"Đông Hải Long Vương! Lão bất tử nhà ngươi! Ngươi cút ra đây cho ta!"
"Cút ra đây!"
Không chút phản ứng gì.
Nửa canh giờ trôi qua, vẫn không có phản ứng, Tôn Ngộ Không tức giận.
Lấy Kim Cô Bổng ra, phóng to, lại phóng to, một mực phóng to hết cỡ, sau đó đập một gậy xuống đáy biển.
Giống như là đang rửa gậy vậy, trái ba vòng, phải ba vòng.
Chỉ chốc lát sau liền có mấy bóng người xuất hiện.
"Đại Thánh! Đại Thánh a!"
Giọng nói của Đông Hải Long Vương xuất hiện.
"Quần áo ta cũng cho ngươi, Định Hải Thần Châm ta cũng cho ngươi, ngươi lại đến kiếm chuyện với ta để làm gì nữa!"
"Đại Thánh, ngươi có chút quá đáng rồi đó!"
Đông Hải Long Vương tức giận vô cùng, nhưng lại không dám trực tiếp phát hỏa.
Hắn sợ đợi lát nữa Tôn Ngộ Không lại tới đại náo Đông Hải long cung thêm lần nữa, mẹ nó, hắn không gánh được chuyện này.
Gia hỏa này giống như là cường đạo, Định Hải Thần Châm bị cầm đi, không biết phải mất bao nhiêu công sức mới ổn định mọi thứ, nếu mà lại mất thêm bảo bối gì nữa, hắn sẽ hộc máu mất!

Thấy Tôn Ngộ Không, Đông Hải Long Vương cười khổ một tiếng,
"Đại Thánh! Làm ơn làm phước, cho Lão Long ta một con đường sống, có được hay không?"
Tôn Ngộ Không liếc hắn một cái.
"Ta không phải tới tìm ngươi kiếm chuyện, cũng không phải tới tìm ngươi để muốn thứ gì!"
"Ồ? Vậy thì lần này Đại Thánh tới đây là có chuyện gì thế?"
Trong lòng đã có suy đoán, nhưng vào lúc này vẫn phải giả bộ hồ đồ mới được.
Tôn Ngộ Không chỉ lên bầu trời, nói.
"Ta nghĩ muốn thỉnh giáo ngươi một chút, tên Lục Nhĩ Mỹ Hầu ở trên trời rốt cuộc là như thế nào?"
"Có phải là có ai muốn nhằm vào ta, tính kế ta, đúng không? Ta muốn đánh đòn phủ đầu!"

Chương 1125. Đau lắm a

Đánh đòn phủ đầu?
Thần cái quái gì mà đánh đòn phủ đầu.
Đám người Đông Hải Long Vương suýt chút nữa té xỉu.
Con khỉ này đúng thật là nói ra những lời không làm người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, đúng là một gia hỏa không biết trời cao đất rộng mà! Con mẹ nó.
Nếu mà Tôn Ngộ Không có thể trực tiếp đánh đòn phủ đầu với những hắc thủ phía sau màn này, vậy sau này Tam Giới sẽ do Tôn Ngộ Không định đoạt!
Mặc dù Đông Hải Long Vương không biết tại sao lâu chủ của Thiên Cơ Các phải phát cái video này.
Nhưng mà hắc thủ phía sau màn trong video không phải là tồn tại mà Tôn Ngộ Không có thể trêu chọc.
Cũng không ai có thể trêu chọc nổi!
À... Chính xác là ở Tam Giới hiện tại không ai có thể trêu chọc được.
"Đại Thánh a, ta biết bây giờ ngươi rất tức giận, đi, chúng ta đi, vào long cung của Lão Long ta ngồi một xíu, chúng ta cùng uống tí trà, vừa uống vừa tán gẫu."
Đông Hải Long Vương cầm lấy tay của Tôn Ngộ Không, vừa đi vừa nói.
Tôn Ngộ Không ngược lại là cũng không phản kháng, chuẩn bị đi theo Đông Hải Long Vương tiến vào long cung.
Đúng lúc này, hắn nghe thấy âm thanh bảng xếp hạng trên bầu trời.
"Sư phụ! Đau lắm!"
"Sư phụ! Ngươi đừng niệm nữa! Thực sự là đau lắm!"
Trong hình, hai con khỉ giống nhau như đúc, ăn mặc cũng giống hệt nhau đang lăn lộn trên mặt đất.
...
Cả người Đông Hải Long Vương trực tiếp cứng đờ, thầm nhủ: “Không hay

rồi.”
Vào lúc này, con khỉ còn đang hăm hở, đột nhiên nhìn thấy hình ảnh tương lai này, đợi lát nữa liền trực tiếp phát rồ phá nát long cung của hắn thì tính sao đây?
Hình ảnh được chiếu vào lúc này, là ba người Trư Bát Giới đích thị là không phân biệt rốt cuộc ai là Tôn Ngộ Không, ai là Lục Nhĩ Mỹ Hầu.
Thế là chỉ có thể kiến nghị với Đường Tăng, để hắn niệm Khẩn Cô Chú.
Người kêu đau chẳng phải là Đại sư huynh thật sao?!
Đường Tăng vừa nghe.
Đậu móa.
Có đạo lý a.
Cách đơn giản và hiệu quả như vậy, thế mà ta lại không nghĩ ra? Vậy mà để tên đầu heo kia nghĩ ra trước.
Nghe xong hắn liền bắt đầu niệm chú.
Kết quả là vừa niệm, Đường Tăng trực tiếp trợn tròn mắt.
Hai con khỉ lại cùng lăn lộn kêu đau trên mặt đất.
Mẹ nó, chuyện này căn bản là không phân biệt được! Quả thực là quá bất hợp lý!
Cũng không biết ai là đau thật, ai là giả đau, vì dù sao thì cả hai đều làm khá giống.
Tôn Ngộ Không lơ lửng trên mặt biển.
Nhìn thấy hình ảnh này, toàn bộ người hắn đều đang phát run, hiển nhiên là đang tức giận.
Tôn hành giả hắn đây, từ khi học nghệ tới giờ, chưa bao giờ chịu nhục nhã như vậy??
Một tên hòa thượng!
Vậy mà lẩm bẩm niệm với hắn, hắn liền đau tới mức lăn lộn trên mặt đất?!
Đây là thứ quỷ gì a!
Long Vương thấy Tôn Ngộ Không đứng tại chỗ không nhúc nhích, trong lòng thở dài, kêu: “Không ổn, không ổn a!”
"Đại Thánh, nếu mà không chuyện gì, vậy chúng ta xin phép đi trước! Trong nồi ta còn đang hầm thịt ngựa, đợi lát nữa cháy khét thì không ngon!"
Dứt lời, Đông Hải Long Vương liền muốn chạy đi, kết quả trực tiếp bị con khỉ bắt được.
"Không cần đi!"
Giọng điệu của con khỉ không được tốt, nhưng cũng không có trực tiếp nổi đóa với Đông Hải Long Vương.
Bây giờ là hắn có việc cầu người, không tiện trực tiếp nổi đóa.
"Lão Long Vương, ta hỏi ngươi hai chuyện, hỏi xong ngươi liền có thể rời đi."
Đông Hải Long Vương chỉ cảm thấy ngày hôm nay quả là không có xem hoàng lịch.
Đúng là vận rủi tám đời mà.
"Đại Thánh cứ hỏi, ta nhất định, biết gì nói đó, không giấu diếm nửa lời!"

Trên mặt hắn cười hì hì, nhưng trong lòng thì muốn khóc.
Đúng là.
Đen như chó!
Chuyện xui xẻo gì cũng có thể gặp phải.
"Lão Long Vương, ta hỏi ngươi, ngươi biết người phát video bảng xếp hạng trên trời là thần thánh phương nào không? Ta muốn tìm hắn nói chuyện."
"Còn một câu nữa là, ngươi biết cái hòa thượng da thịt trắng nõn là người nào không? Nói cho ta biết hắn ở đâu, ta đi giáng một gậy đập chết hắn liền sẽ hết chuyện!"
Lão Long Vương nghe thấy câu hỏi đầu tiên của Tôn Ngộ Không thì còn tạm ổn.
Chỉ cần cân nhắc những gì có thể nói, những gì không thể nói là xong.
Nhưng khi nghe thấy câu hỏi thứ hai của Tôn Ngộ Không, hắn trực tiếp cứng đờ cả người.
Mẹ nó, nếu đem "chìa khoá" này nói cho Tôn Ngộ Không, đến lúc đó thật Kim Thiền Tử vất vả lắm mới chuyển thế được, liền chết dưới tay của Tôn Ngộ Không.
Tới thời điểm đó, đừng nói Tôn Ngộ Không tiêu đời.
Mà khi truy xét ngọn nguồn, biết được tin tức này là do hắn tiết lộ ra.
Thế thì Đông Hải Long Vương cũng tiêu đời theo.
Không.
Đừng nói Long Vương, dù là rồng e là sẽ trực tiếp bị một tát đập chết tựa như một con sâu, đến lúc đó cũng sẽ không thể đầu thai một cách bình thường.
Mồ hôi lạnh chảy đầy trên trán Đông Hải Long Vương, bây giờ nói cũng không phải được, đi cũng không xong, cuối cùng cắn răng một cái.
"Đại Thánh, chi bằng như vậy, nể giao tình giữa hai ta, ta cho ngươi người phát video này là ai."
"Về phần vị Đường Tăng kia coi như quên đi, nếu mà ta nói với ngươi, còn không bằng bây giờ ngươi giáng một gậy đập chết ta, như vậy thì có thể để ta chết thống khoái hơn một chút!"
Tôn Ngộ Không thật sự không ngờ là, thái độ lần này của lão già Đông Hải Long Vương vậy mà lại mãnh liệt đến vậy, quả thực là có chút nằm ngoài dự đoán của hắn.
Suy nghĩ một hồi.
"Được, ngươi nói cho ta người phát video này là ai, ta đi tìm hắn!"
Đông Hải Long Vương tiến lại gần, ở bên tai Tôn Ngộ Không thủ thỉ một hồi lâu.
Đông Hải Long Vương rời đi.
Tôn Ngộ Không cũng trở lại bờ biển, hai mắt hắn sáng lên, nhìn chằm chằm bầu trời.
Lúc này vừa vặn nhìn thấy hắn và Lục Nhĩ Mỹ Hầu đến Địa Phủ, đi tìm Địa Tạng Vương Bồ Tát hỗ trợ.

Chương 1126. Gặp mặt

Uống trà, xem kịch, bày mưu tính kế từ ngoài ngàn dặm, giờ nó đã trở thành thói quen hằng ngày của Lưu Tiêu.

Bây giờ, phạm vi thế lực của Thiên Cơ Lâu đã đạt đến một mức độ nhất định.

Có thể nói Chư Thiên Vạn Giới bây giờ, đã không có bất kỳ thế lực nào có thể đối nghịch với Thiên Cơ Lâu.

Nếu Lưu Tiêu muốn kiếm chuyện với người nào, thì chẳng qua chỉ là chuyện đơn giản như đang giỡn mà thôi.

Trà lại lần nữa được rót đầy.

Điều khiến Lưu Tiêu bất ngờ chính là, lúc này Thiên Cơ Lâu lại có khách tới.

Có khách đến cũng không khiến Lưu Tiêu thật sự bất ngờ, điều mà hắn bất ngờ đó là người tới vậy mà không phải là con lừa trọc Tây Thiên như hắn nghĩ, mà trái lại là một con khỉ.

Chỉ thấy hắn vò đầu bứt tai, trong mắt đều là lửa giận.

Lúc này, Tề Thiên Đại Thánh - Tôn Ngộ Không, vừa nãy xem xong cảnh Địa Phủ Đế Thính giả ngu, đã khiến hắn tức giận.

Sau khi đến Thiên Cơ Lâu, vẫn chưa nguôi giận.

Phương thức đến Thiên Cơ Lâu là do Long Vương nói cho hắn biết.

Sau khi nhìn thấy Lưu Tiêu đang uống trà, con khỉ hiển nhiên là thoáng giật mình.

Dù thế nào hắn cũng không ngờ rằng, kẻ giật dây lại có thể trẻ trung đến vậy!

Ban đầu theo hắn tưởng tượng, có thể làm ra loại chuyện như vậy, cơ bản đều ở đẳng cấp như sư phụ mình, hoặc lão già Ngọc Hoàng Đại Đế kia.

Người trẻ tuổi ở trước mắt, chẳng phải là trẻ một cách thái quá sao?

"Ngươi chính là hắc thủ phía sau màn trong miệng Đông Hải Long Vương à?"

Con khỉ hỏi.

Hỏi trực tiếp như vậy, không có chút ý định lựa lời mà nói, quả thực là khiến cho Lưu Tiêu không khỏi mỉm cười.

Hầu ca vẫn là Hầu ca a, nói chuyện vẫn dứt khoát như thế.

Bất quá, Lưu Tiêu không hề chán ghét tí nào, trái lại còn cảm thấy phải như thế.

Nói như thế nào nhỉ?

Lưu Tiêu trời sinh có một loại hảo cảm đặc biệt với Tề Thiên Đại Thánh - Tôn Ngộ Không.

Khả năng đây chính là có cảm tình.

Lưu Tiêu cười cợt, lại rửa sạch cái chén, rót một chén nước trà cho Tôn Ngộ Không.

Để ở đối diện mình, sau đó dùng tay ra hiệu mời Tôn Ngộ Không.

"Đến, Hầu ca, ngồi đối diện chỗ ta."

Sau đó, Lưu Tiêu cười nói.
"Thật ra lời này của ngươi nói không đúng, sao ta có thể xem là hắc thủ phía sau màn được chứ?"
"Ta đích thị có thể coi là ở phía sau màn, nhưng về phần hắc thủ thì không dám nhận, hắc thủ là kẻ sẽ gây tổn thương cho ngươi, mới có thể gọi là hắc thủ, ta công bố bảng xếp hạng này, để ngươi biết trước chân tướng, ngươi là kẻ thu lợi, sao ta có thể xem là hắc thủ được chứ! Ngươi nên coi ta là bằng hữu."
Con khỉ bị lời nói này của Lưu Tiêu làm cho sửng sốt, nhất thời không kịp phản ứng lại.
Nhưng mà sau khi tỉ mỉ ngẫm nghĩ lại lời nói của Lưu Tiêu, liền cảm thấy rất đúng.
Gia hỏa da mỏng thịt mềm ở trước mắt nói có chút đạo lý a!
Hắn công bố video này, đối với mình mà nói chỉ có lợi chứ không có hại gì!
Những gia hỏa muốn trốn ở trong bóng tối đâm sau lưng và đả thương người khác trực tiếp bị đưa ra ánh sáng!
Không chỉ vậy, nếu như bản thân ngơ ngơ ngác ngác cái gì cũng không biết, thì đúng nghĩa là chịu thiệt!
Hắn là con khỉ, không sai, nhưng hắn lại không ngốc.
Những chuyện này, chỉ cần Lưu Tiêu hơi chỉ điểm một thoáng, trong nháy mắt hắn liền nghĩ thông suốt mọi chuyện.
Nhưng càng nghĩ thông suốt, hắn vẫn còn tức giận.
Tam Giới này dường như ai cũng đối nghịch với hắn, ngoại trừ những đàn khỉ trong Hoa Quả Sơn của hắn ra, thì tất cả đều đang nhằm vào hắn!
Càng nghĩ càng giận!
Có chút buồn bực ngồi đối diện trước mặt Lưu Tiêu, uống một hơi cạn sạch nước trà mà Lưu Tiêu rót đầy.
"Hừ! Hừ hừ! Sao mùi lạ vậy!"
Hắn cau mày, vẻ mặt vốn đầy lông lá, trên mặt phàm là có chút biểu tình, liền sẽ trông rất hài hước.
Lưu Tiêu cười ha ha, có thể tận mắt nhìn thấy Hầu ca ở trước mặt mình biểu diễn, há chẳng phải là một chuyện thú vị đấy sao?
"Sao thế? Hầu ca uống không quen à? Ngươi a, nên uống chút trà dưỡng tính lại, đừng suốt ngày nôn nóng, gặp ai cũng đi trêu chọc!"
Tôn Ngộ Không le lưỡi một cái, điều chỉnh lại mùi vị, hắn hỏi.
"Tại sao ngươi lại gọi ta là Hầu ca? Ngươi biết ta à?"
"Đương nhiên là biết."
"Từ bao giờ thế? Ta cũng không có biết ngươi."
"Ta xem ngươi là tri kỷ đã lâu, từ nhỏ ta liền đã biết ngươi."
Con khỉ nghi hoặc.
Gương mặt trực tiếp trở thành "meme", tràn đầy sự khó hiểu.
"Được rồi, có một số việc, ta nói với ngươi, ngươi cũng không hiểu."
"Nói đi, ngươi đến đây tìm ta nhất định là có chuyện, nói thẳng đi."
Con khỉ cũng dứt khoát không suy nghĩ những thứ đó nữa, hắn tìm đến Lưu

Tiêu đích xác là có chuyện khẩn gấp.
Tên Lục Nhĩ Mỹ Hầu khiến lòng hắn vô cùng khó chịu!
Hắn có linh cảm, những hình ảnh mà Lưu Tiêu lấy ra đều là thật!
Từ phản ứng của Ngưu Ma Vương, và phản ứng của Đông Hải Long Vương, bọn họ dường như đều biết chút gì đó!
Như thể chỉ có mình hắn cái gì cũng không biết, vẫn mù tịt.
"Ta muốn biết nếu những hình ảnh mà ngươi phát thật sự xảy ra, ta sẽ như thế nào? Nếu như hậu quả nghiêm trọng, vậy ta có cách nào cứu vãn hay không?"
Dứt lời, con khỉ lại đứng lên, thi lễ với Lưu Tiêu!
"Hầu ca, không được!"
Lưu Tiêu vội vàng đỡ con khỉ dậy.
Những người khác thi lễ, hắn có thể nhận, cũng sẽ không có phản ứng gì, thế nhưng đây chính là Hầu ca a! Trong lòng hắn rất khó chấp nhận.
"Ngươi muốn biết, ta sẽ tận lực nói cho ngươi biết, không cần như vậy, cần gì phải làm đến mức này chứ!"

Chương 1127. Phương pháp

Ấn tượng đầu tiên của nhiều người đối với Tôn Ngộ Không kỳ thực chính là kiêu căng khó thuần.
Tề Thiên Đại Thánh - Tôn Ngộ Không, không sợ trời không sợ đất!
Không gì không làm được!
Kỳ thực cách nhìn nhận này lại có chút sai lầm.
Cũng không phải nói là hoàn toàn sai, chỉ có thể nói, hắn rất phức tạp.
Có đôi lúc hắn đích xác là thô bạo và không biết lẽ phải, nhưng có lúc, hắn lại biết rõ phải trái đúng sai.
Từ khoảng thời gian hắn mới nhảy ra khỏi khe đá liền có thể nhìn ra.
Tích cực học hỏi, không ngại đường xa đi đến đạo quán của Bồ Đề lão tổ học được bảy mươi hai phép thần thông.
Bồ Đề lão tổ nói để cho hắn không dương danh.
Tôn Ngộ Không liền không dương danh!
Nói được là làm được, vẫn luôn để giáo huấn của Bồ Đề lão tổ ở trong lòng, chưa bao giờ quên đi.
Chỉ là có đôi lúc, bởi vì nguyên nhân ra đời, hắn xác thực là không thể làm được những cử chỉ hành động của nhân loại, và phương thức làm việc giống nhau như đúc.
Nhưng tác phong làm việc của hắn, vẫn có thể nói là không thẹn với lương tâm.
Lưu Tiêu mang hắn trở lại chỗ ngồi, nói.
"Ta biết ngươi muốn biết những gì, bây giờ khốn cảnh của ngươi ta cũng biết."
"Không cần gấp, ngươi đã đến, muốn ta giúp ngươi phá giải, ta đích thực là có biện pháp."
"Nhưng mà ta cũng có điều kiện."

Tôn Ngộ Không hỏi.
"Điều kiện gì, ngươi chỉ cần nói! Chỉ cần ta có thể đáp ứng, ta đều sẽ tận lực đi làm!"
Thiên Đình.
Ngọc Hoàng Đại Đế ngồi ở chủ tọa.
Lần này hắn triệu tập một hội nghị quy mô nhỏ, có rất ít thành viên.
Có Thái Ất Chân Nhân, Thái Thượng Lão Quân, Lý Tĩnh, và Nhị Lang Thần... Tổng số người còn chưa tới mười.
Nhưng kẻ đến đều là thành viên chủ chốt của Thiên Đình.
Lúc này triệu tập bọn họ cùng đến, Ngọc Hoàng Đại Đế cũng chỉ có một ý định, bàn bạc chuyện của Tôn Ngộ Không!
"Các ngươi, thấy chuyện lần này như thế nào? Bên Thiên Cơ Lâu có ý gì?" Ngọc Hoàng Đại Đế đặt câu hỏi.
Đám người bên dưới suy nghĩ cả buổi trời, cũng không có một ai mở miệng.
Tâm tư của vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu, bọn họ xác thực là không nắm chắc được.
Không có ai ý kiến gì!
Lâu chủ Thiên Cơ Lâu xuất thủ căn bản cũng không theo quy luật!
Thái Thượng Lão Quân ho khan hai tiếng,
"Bồ Đề lão tổ còn chưa tới nữa à? Chi bằng chúng ta chờ hắn đến rồi lại bàn?"
Bồ Đề Lão Tổ là sư phụ của Tôn Ngộ Không, mặc dù không có công khai, nhưng đây là chuyện mà tất cả mọi người ngầm biết.
Muốn bắt đệ tử của người ta khai đao, suy cho cùng vẫn phải chào hỏi người ta một tiếng chứ?
Kỳ thực chuyện này còn chưa có thương lượng với Bồ Đề lão tổ.
Kế hoạch ban đầu là chờ thời điểm sắp tới rồi mới đi nói.
Lại không ngờ rằng đột nhiên xuất hiện bảng xếp hạng trực tiếp bại lộ chuyện này ra ngoài.
Sự việc phát sinh thật sự là quá mức đột ngột, khiến cho bọn họ trở tay không kịp, đến bây giờ còn có chút lơ ngơ.
Kỳ thực nói hay không nói, đã không còn quan trọng nữa rồi.
Bồ Đề Lão Tổ là nhân vật nào?
Vừa nhìn thấy Tôn Ngộ Không, liền đã tính ra được vận mệnh tương lai của Tôn Ngộ Không.
Lúc đó vốn là không muốn thu đồ đệ, như vậy mới có thể giữ mạng cho Tôn Ngộ Không.
Mặc dù không thể tu luyện ra thành tựu vĩ đại gì, nhưng chí ít có thể yên tâm hưởng thụ một đời.
Ai ngờ, Bồ Đề lão tổ cuối cùng vẫn không kháng cự lại sự đeo bám của con khỉ thông minh này.
Cứ một tiếng sư phụ rồi lại một tiếng sư phụ, liền đánh mất chính mình, nhận tên đồ đệ này.

Ngọc Hoàng Đại Đế trầm mặc chốc lát rồi nói ra.
"Bên Bồ Đề Lão Tổ, ta cũng sớm đã thông báo rồi, hắn chỉ đáp lại một câu, hắn chưa từng thu tên đồ đệ Tôn hành giả này."
Người ta đều đã nói như thế, cả đám đã không còn gì để nói nữa.
Thái Thượng Lão Quân thở dài một hơi.
"Vốn dĩ chiếu theo kế hoạch, Tôn hầu tử ít ngày nữa sẽ bị gọi lên làm Bật Mã Ôn."
"Tiếp theo đó là trộm bàn đào, sau đó đại náo Thiên Cung."
"Theo lý thuyết ta là người đầu tiên xuất thủ, trước tiên nhốt hắn vào trong lò luyện đan, thiêu đốt con mắt của hắn, chỉ để lại cho hắn một con Hỏa Nhãn Kim Tinh."
"Nhưng mà bây giờ Thiên Cơ Lâu trực tiếp làm xáo trộn kế hoạch của chúng ta, đại náo Thiên Cung tám chín phần mười sẽ không xảy ra, kế hoạch lúc trước của chúng ta vào lúc này đã hoàn toàn xáo trộn và vô dụng rồi!"
Thái Thượng Lão Quân có chút buồn bực, nói.
Kỳ thực Hỏa Nhãn Kim Tinh căn bản cũng không phải là tạo hóa mà hắn cho Tôn Ngộ Không.
Ngược lại là làm suy yếu Tôn Ngộ Không!
Tôn Ngộ Không là tinh hoa mà thạch phôi còn sót lại sinh ra sau khi Nữ Oa vá trời! Toàn thân đều là bảo bối!
Con mắt của hắn nào chỉ có một loại năng lực của Hỏa Nhãn Kim Tinh?
Chỉ là phiên bản hoàn chỉnh vẫn chưa được Tôn Ngộ Không khai phá mà thôi.
Hiện tại kế hoạch bị xáo trộn, Thái Thượng Lão Quân cũng có chút bất đắc dĩ.
Nếu để cho Tôn Ngộ Không tự mình khai phá xong toàn bộ năng lực của mình, thế thì hay rồi.
Con lừa trọc ở Tây Phương cũng không trấn giữ được.
Cũng chính bởi vì uy hiếp tiềm ẩn của Tôn Ngộ Không quả thực là quá lớn, bằng không, tại sao mấy người đi Tây Thiên thỉnh kinh lại chỉ gây sự với mỗi mình Tôn Ngộ Không?
Còn chẳng phải là bóp chết kẻ có khả năng lật thuyền trong mương từ trong trứng nước sao?
Thái Ất Chân Nhân tiếp lời.
"Nếu kế hoạch trước đó của chúng ta đã không có tác dụng, vậy thì mau chóng lập ra kế hoạch mới thôi."
"Hiện giờ chúng ta còn chưa tới thời điểm trở mặt với Tây Phương, giờ chỉ có thể hoạt động ngầm trước, trong bóng tối bố trí, chờ đợi thời cơ."
"Tôn Ngộ Không, chỉ có thể ủy khuất hắn rồi."

Chương 1128. Đại náo Thiên Cung!

Sức mạnh của cá nhân, suy cho cùng vẫn là sức mạnh nhỏ yếu.
Thiên Đình và Lôi Âm Tự đồng thời nhằm vào một người.

Cho dù đối tượng là Tôn Ngộ Không với thực lực siêu cường, ở thời điểm chưa có tiến hóa thành thể hoàn mỹ, cũng không làm ra sóng gió gì.
Sau khi Thiên Đình thảo luận hội nghị mấy canh giờ liền kết thúc.
Kết quả của hội nghị chính là, thảo luận ra kế hoạch ứng phó mới của bọn họ đối với Tôn Ngộ Không.
Nếu kế hoạch trước kia đã không thể dùng, vậy thì đổi sang một cách khác.
Nhưng kết quả cuối cùng vẫn nhất trí.
Chôn giết Tôn Ngộ Không! Dùng Lục Nhĩ Mỹ Hầu thay hắn! Vẫn chưa thể trở mặt với bọn lừa trọc ở Tây Phương!
Một vài đại lão của Thiên Đình vẫn chưa hoàn toàn khôi phục thực lực.
Phải chờ.
Đánh bóng tên tuổi Kim Thiền Tử vẫn phải tiếp tục, hiện tại không cho Kim Thiền Tử trở về Lôi Âm Tự thì chính là ép Tây Phương khai chiến với bọn họ!
Thứ mà bọn họ có thể thu lợi được đó là Thiên Bồng Nguyên Soái và Quyển Liêm Đại Tướng thâm nhập vào nội bộ của đối phương.
Cùng với đó là người bên cạnh một vài đại lão ở Thiên Đình được lợi.
Từ khi Tôn Ngộ Không đến chỗ của Lưu Tiêu, khí chất toàn thân cũng thay đổi, trang bị toàn thân đã bị đổi.
Trước đó, khôi giáp sặc sỡ đã bị Lưu Tiêu đổi thành màu đen cho hắn.
À, cũng không biết đây có được xem là trực tiếp hắc hóa không?
Tuy nhiên, trong lòng Tôn Ngộ Không lúc này không còn giống như trước đó.
Trước đó, trong lòng Tôn Ngộ Không vẫn còn mê man, đột nhiên xuất hiện một nút thắt, liền không biết phải làm thế nào, không biết nên làm thế nào cho phải.
Hiện tại từ chỗ của Lưu Tiêu ra ngoài, chí ít hắn đã tốt hơn trước nhiều.
Trong lòng rất nhiều chuyện đều đã có một phương hướng cụ thể.
Lưu Tiêu cho hắn biện pháp giải quyết cũng rất đơn giản.
Trực tiếp làm xáo trộn kế hoạch của Thiên Đình, đi đại náo Thiên Cung sớm hơn dự kiến!
Lúc này hắn ra khỏi Thiên Cơ Các, vừa hay hình ảnh trên trời lại phát đến đoạn Tôn Ngộ Không đi vào Thiên Đình.
Hắn và Lục Nhĩ Mỹ Hầu cùng đi đến Thiên Đình, để Lý Tĩnh lấy Kính Chiếu Yêu ra.
Hắn muốn nhìn thử một chút, trước Kính Chiếu Yêu, rốt cuộc ai là thật! Ai là giả!
Kết quả đương nhiên không cần nhiều lời.
Kính Chiếu Yêu đã trở thành một tấm gương bình thường, không có một tí phản ứng nào.
Bên trong nhất định đã có người động chân động tay.
Người động tay động chân khẳng định không phải là Lý Tĩnh làm, cụ thể là ai làm, vậy thì không thể biết được.
Mặc dù Lưu Tiêu biết sơ sơ, nhưng không có nói cho Tôn Ngộ Không.

Cũng giống như Doctor Strange coi Tony là hy vọng duy nhất vậy.
Không thể trực tiếp nói cho Tony, nếu mà trực tiếp nói ra, thế thì kết cục sẽ trở nên khác biệt.
Đạo lý giống nhau.
Nhân quả trong đấy.
Lưu Tiêu nói ra và không nói ra, khác biệt vô cùng lớn.
Tôn Ngộ Không lấy Gậy Như Ý ra, nhìn lên bầu trời, cười lạnh một tiếng.
"Ngọc Hoàng Đại Đế! Ha ha ha! Tôn gia gia của ngươi đến rồi đây!"
Nam Thiên Môn.
Lúc này vừa hay là thời điểm Dương Tiễn đang đi tuần.
Dương Tiễn đang cảm thấy tẻ nhạt và nhìn mây trắng trước mặt, đột nhiên có cảm giác, dường như có chút gì đó bất thường?
Không chỉ là hắn cảm thấy bất thường, mà đến cả Hạo Thiên Khuyển ở bên cạnh vốn dĩ đang nằm trên mặt đất ngủ nướng, cũng bỗng dưng đứng lên, sủa ầm ĩ ở phía mặt đất.
Không ổn!
Cảm nhận của Hạo Thiên Khuyển nhạy bén với nguy cơ đến cỡ nào, trong lòng hắn cũng thừa biết!
Cái cảm giác bất an trong nội tâm Dương Tiễn vào lúc này dần dần rõ rệt.
Hắn gọi Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ.
"Hai người các ngươi lập tức điều tra nơi mà Hạo Thiên Khuyển đang sủa ầm ĩ, nhìn coi xảy ra chuyện gì! Tại sao Hạo Thiên Khuyển lại phản ứng dữ dội như vậy!"
"Vâng!"
Sau khi lĩnh mệnh, hai người bọn họ vội vàng quan sát.
Cóa điều, cũng không cần bọn họ tới quan sát.
Giờ phút này, Dương Tiễn đã nhìn thấy một bóng đen dùng tốc độ xé gió vượt lên tam thập tam trọng thiên, trực tiếp bay thẳng tới Nam Thiên Môn.
Đậu móa!
Kẻ đến không thiện a!
Trong lòng Dương Tiễn thầm mắng một câu, Hạo Thiên Khuyển cũng sủa càng ngày càng dữ dội!
Dương Tiễn lấy vũ khí ra.
Giương đao cưỡi ngựa.
Cẩn thận nhìn về phía trước!
Rất nhanh, hắn nhìn thấy rõ bóng đen này, đó là một con khỉ!
Trong nháy mắt, hắn lập tức biết rõ kẻ đến là ai!
"Tứ Đại Thiên Vương ở đâu? Theo ta nghênh đón địch nhân!"
Tứ Đại Thiên Vương trong nháy mắt liền xuất hiện ở sau lưng Dương Tiễn.
Dương Tiễn là một trong thành viên nòng cốt của Thiên Đình.
Cũng tham gia hội nghỉ nhỏ mà Ngọc Đế vừa tổ chức.
Đối với tình huống về Tề Thiên Đại Thánh - Tôn Ngộ Không, hắn biết rõ mồn một.

Giờ đây, Tôn Ngộ Không tới nơi này để làm gì, hắn càng rõ như ban ngày. Cũng không cần nói gì thêm.
Tôn Ngộ Không của hiện tại là người mà hắn không quen biết, hắn tới đây làm gì, mục đích gần như đã rõ.
Tôn Ngộ Không càng ngày càng tiến gần, mắt thấy sắp đến trước mặt, bóng đen kia không có tí ý định nói chuyện nào, trực tiếp giơ cây gậy lên.
"Tam Nhãn tiểu tặc! Nhận lấy cái chết!"
??
Đùa gì thế?
Ngươi lại mắng!
Dương Tiễn bỗng đang nghĩ nên dùng mấy thành thực lực để nghênh địch. Nghe được câu này lập tức nổi khùng lên.
Tên Tôn Ngộ Không này, vừa rồi lại kêu hắn là, Tam Nhãn tiểu tặc??
Muốn chết!
Dương Tiễn trong nháy mắt nổi giận, trực tiếp xông lên trên, va chạm với một gậy của Tôn Ngộ Không.
Trong nháy mắt, sóng khí cường đại lấy hai người làm trung tâm, hướng ra bốn phía xung quanh với tốc độ cực nhanh.
Tứ Đại Thiên Vương và đám Thiên Lý Nhãn Thuận Phong Nhĩ, trực tiếp bị sóng khí va chạm cuốn bay đi, không biết bay đến nơi nào.

Chương 1129. Không ngờ một tên giữ cửa lại mạnh đến vậy?

Dương Tiễn sắp bị giận đến điên lên!
Từ lúc sinh ra tới giờ, hắn chưa bao giờ tức giận giống như bây giờ!
Con khỉ chết tiệt!
Chẳng phải ngươi chỉ học bảy mươi hai phép thần thông từ Bồ Đề lão tổ thôi sao? Liền coi lão tử không biết thần thông à?
Ai mà không có học được bản lĩnh từ chỗ Bồ Đề cơ chứ!
Tên đầu heo kia, Thiên Bồng Nguyên Soái còn từ chỗ Bồ Đề lão tổ học ba mươi sáu phép thần thông! Xem thường ai đó!
Ngươi biết thì ta đây cũng biết! Thần thông mà ngươi không biết, ta cũng biết!
Thấy ta có thành tâm với ngươi chưa? Ngươi xong rồi!
Va chạm không biết bao nhiêu hiệp, Dương Tiễn và Tôn Ngộ Không, hai người đều bất phân thắng bại.
Nhất thời không có ai chiếm được thượng phong, điều này cũng làm cho Tôn Ngộ Không giật mình.
"Một tên giữ cửa lại mạnh đến vậy ư?"
Tôn Ngộ Không khinh bỉ, nói.
Lập tức chọc tức Dương Tiễn thành công.
Ngươi còn dám mắng!
Vừa nãy nói ta là Tam Nhãn tiểu tặc!

Giờ lại còn kêu ta là tên giữ cửa, chẳng phải có chút quá đáng rồi sao!
Quả thực đúng là không thể nói lý!
Trước đó, trên cơ bản Dương Tiễn đánh với Tôn Ngộ Không mấy hiệp liền thất bại.
Đó là bởi vì Dương Tiễn cố ý nhường Tôn Ngộ Không.
Đều là kịch bản!
Cố ý để Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Cung nên mới làm như vậy.
Lần này sao có thể giống lần trước được? Kịch bản lần này vốn đã thay đổi, lần này chính là kế hoạch B!
Tôn Ngộ Không càng đánh càng hoảng sợ.
Hắn vừa mới từ chỗ lâu chủ Lưu Tiêu biết được không ít tình báo, mặc dù Nhị Lang Thần trấn thủ Nam Thiên Môn.
Nhưng tuyệt đối là thành phần nòng cốt của Thiên Đình.
Không chỉ là một trong chiến tướng trẻ tuổi biết đánh nhau nhất của Thiên Đình, thực lực đứng vào top 15 của Thiên Đình tuyệt đối là không thành vấn đề.
Hắn còn là cháu ngoại của Ngọc Hoàng Đại Đế!
Con ông cháu cha a!
Nếu mà ngay cả Dương Tiễn cũng không thể ung dung giải quyết, thì màn kịch đại náo Thiên Cung này của Tôn Ngộ Không, chỉ có thể giống như bản gốc, sẽ chỉ là một trò cười!
"Con khỉ, nếu bây giờ ngươi ngoan ngoãn nhận thua, ngươi còn có giữ lại được cái mạng của mình, bằng không thì, chết không toàn thây!"
Dương Tiễn mở ra Tam Nhãn, lớn tiếng nói.
Thực lực của Tôn Ngộ Không mạnh như vậy, hắn cũng không ngờ là, dùng hết toàn lực vậy mà chỉ có thể bất phân cao thấp, ngang tài ngang sức với hắn?
Hắn thật sự không có ngờ rằng Tôn Ngộ Không lại có thực lực mạnh như thế!
Nhưng hắn nói không ngoa, vừa nãy đến thảo luận.
Đích thị là dự định kiếm một người đổi trắng thay đen, ly miêu hoán thái tử.
Mặc dù vẫn sẽ sắp xếp Lục Nhĩ Mỹ Hầu thay Tôn Ngộ Không.
Nhưng lần này vẫn có ý định giữ lại tính mạng Tôn Ngộ Không.
Không chỉ là vì nể mặt Bồ Đề Lão Tổ, mà còn nể mặt lâu chủ Thiên Cơ Lâu - Lưu Tiêu.
Dù sao hiện tại, kỹ năng cứng của Lưu Tiêu đã được chứng minh từ rất nhiều phương diện.
Thiên Đình bọn họ không trêu chọc nổi!
Không cần nói, Thiên Đình bọn họ còn chưa thống lĩnh được toàn bộ Tam Giới này, chứ đừng nói chi là toàn bộ chư thiên vạn giới!
Vị lâu chủ Thiên Cơ Lâu Lưu Tiêu kia chính là nhân vật được ưa chuộng bởi toàn bộ chư thiên vạn giới!
Con khỉ nghe xong Dương Tiễn nói như vậy, chỉ cười gằn một tiếng.
"Ta muốn thua? Không có xem video chiếu sao, có phải cơ hội sống sót như

vậy cũng sẽ không cho ta ư?"
"Đến lúc đó, ta có chết hay không, cũng không biết chết như thế nào?"
Lúc này, Dương Tiễn có chút căm tứ, thật sự đáng ghét.
Sao con khỉ này không chịu nghe lời tốt của hắn cơ chứ?
Có ý tốt cho hắn một cơ hội sống sót, kết quả hắn lại không cần?
Nếu không phải một mình hắn không xử lý được Tôn Ngộ Không, thì e là đã trực tiếp đánh chết hắn!
Vừa nãy gọi Tứ Đại Thiên Vương tới cũng không biết đã chạy đi đâu rồi!
Bọn già đời này!
Dương Tiễn càng nghĩ càng giận, bây giờ cũng chỉ có Hạo Thiên Khuyển kề vai sát cánh với hắn.
Thế nhưng dù là như vậy, hắn cũng không nỡ để Hạo Thiên Khuyển tiếp tục cùng hắn đánh nhau với con khỉ đó...
Nếu như Hạo Thiên Khuyển bị đánh chết, hắn sẽ đau lòng chết mất.
Mức độ cuộc chiến ở đẳng cấp giữa hắn và con khỉ, thật sự không phải là cuộc chiến mà Hạo Thiên Khuyển có thể tham dự vào.
"Con khỉ chết bầm, nếu mà ngươi không nghe lời khuyên, vậy cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!"
Dương Tiễn cảnh cáo một lần cuối cùng.
Con khỉ chỉ đáp lại bằng tiếng cười gằn.
"Ha ha, ngươi còn có thể làm khó dễ được ta!"
Dứt lời.
Con khỉ cũng không chờ Dương Tiễn xuất thủ, mà trái lại còn phá vỡ thế cân bằng trước.
Trong nháy mắt, Kim Cô Bổng vào lúc này phóng to ra, to tới mức kinh người, phóng to hết cỡ.
Thành một cây gậy khổng lồ.
Che kín bầu trời và đập về phía Dương Tiễn.
Đậu móa!
Đám Dương Tiễn choáng váng.
Không đúng a!
Trước quy tắc của tam thập tam trọng thiên của Thiên Đình, Định Hải Thần Châm đáng lẽ không thể nào biến lớn đến vậy được!
Dương Tiễn cũng không biết, Lưu Tiêu đã động tay động chân đôi chút lên trang bị của Tôn Ngộ Không.
Bịch một cái.
Dương Tiễn trực tiếp bị nện và bặt âm vô tín.
"Ha ha, đập chết rồi!"
Lúc này, Tôn Ngộ Không cũng có vui vẻ, may mà hắn đi tìm Lưu Tiêu.
Nếu không thì chỉ bằng vào một tên giữ cửa Nam Thiên Môn Dương Tiễn, hắn liền đã gặp khó.
Chớ đừng nói chi là còn mấy đại lão đằng sau.
Đại náo Thiên Cung?
Đó chính là một trò cười!

Nếu những đại lão này nguyện ý diễn kịch với hắn, thế thì chính là đại náo Thiên Cung, nếu không muốn diễn kịch với hắn, thế thì chính là con khỉ tấu hài!
Tôn Ngộ Không liếc mắt nhìn chằm chằm vào bảng hiệu Nam Thiên Môn, nhổ một ngụm nước bọt, sau đó giơ Định Hải Thần Châm trong tay lên, đột nhiên cho Nam Thiên Môn một gậy.
Nam Thiên Môn trực tiếp nứt ra.
Lần này, mới thật sự là đại náo Thiên Cung!
Lần này, Tôn Ngộ Không hắn đây muốn chiến đấu vì tính mạng của chính mình!

Chương 1130. Kịch hay

Con khỉ đơn thuần nào biết rằng.
Lưu Tiêu giúp hắn, ba phần mười là vì ưa thích, bảy phần mười là vì bảng xếp hạng.
Dù sao, thiên hạ rộn ràng đều vì lợi ích, thiên hạ nhốn nháo đều vì hướng về lợi ích.
"Ngu, con khỉ nhà ngươi, vậy mà thật sự dám đại náo Thiên Cung?"
Một tiếng quát lớn từ xa vọng lại.
Cự hán trông như ma quỷ, tay cầm Thanh Phong Bảo Kiếm, đứng ngạo nghễ giữa đám mây, bên cạnh còn có ba người đứng đấy.
Tướng mạo tương tự nhau, là huynh đệ của nhau.
Thiên Đình Tứ Đại Thiên Vương!
Ma Lễ Thanh, Ma Lễ Hồng, Ma Lễ Hải, Ma Lễ Thọ.
Cảm giác rất quen thuộc.
Kỳ thực, bọn họ là miếng hài của toàn bộ vở kịch.
Có điều, bọn họ rất có trách nhiệm, dù biết kịch bản đã bị sửa, Tề Thiên Đại Thánh đại náo Thiên Cung sớm hơn dự kiến.
Cũng không ngại từ bỏ nghỉ phép có lương, trở về diễn kịch với con khỉ này.
Chư Thiên Vạn Giới, nợ bốn huynh đệ một giải Oscar a.
"Bốn huynh đệ Ma gia, bớt nói nhảm, động thủ đi!"
Tôn Ngộ Không nói.
Không có nhiều thời gian đâu, còn ở đó làm màu cái gì nữa?
"Hừ, thực sự là sốt ruột, các huynh đệ, lên!"
Ma Lễ Thanh dứt lời, tay cầm Thanh Phong Kiếm đánh trận đầu.
Trên vai Ma Lễ Hồng vác Hỗn Nguyên Tán, theo sát phía sau.
Ma Lễ Hải cầm Tỳ Bà, cùng với Ma Lễ Thọ thiếu mất Hoa Hồ Điêu, có chút "trật khớp".
Đội hình trông có vẻ hơi lỏng lẻo, rất là lề mề, loạng choạng.
Còn con khỉ đã hoàn toàn nhập vai, bất chấp tất cả.
Vung mạnh Như Ý Kim Cô Bổng!
"Ào ào ào!"
Thiên Đình trong nháy mắt nổi bão cấp 12.

Tứ Đại Thiên Vương rất hối hận, sớm biết nội dung vở kịch này, lúc nghỉ phép có lương, liền mặt dày tìm Thiết Phiến công chúa, lấy một viên Định Phong Đan rồi.
Hiện tại thì hay ồi.
Hai bên còn chưa giao chiến toàn lực.
Thiên Đình Tứ Đại Thiên Vương uy chấn tứ phương, liền bị cơn bão thổi đi, chòm râu phất phới, giáp bạc tung bay, nước mắt chảy liên miên.
Mẹ, Thần Tiên cũng bệnh ra gió chảy nước mắt à.
"Đại Thánh, nhanh thu hồi thần thông đi, bọn ta phục rồi."
Ma Lễ Thanh che miệng, hô lớn.
Rất sợ bị đau bụng, tối lại phải giặt quần lót.
Tôn Ngộ Không cũng hiểu rõ, một chiêu liền đánh cho bốn người phục, thu hồi Như Ý Kim Cô Bổng.
Nếu mà không biết nội dung vở kịch tiếp theo như thế nào.
Hắn có thể sẽ được đà lấn tới, trêu chọc bốn cây hài của Thiên Đình.
Nhưng bây giờ, hắn có chuyện quan trọng hơn cần phải làm.
Hắn mới là Tề Thiên Đại Thánh chân chính, hắn mới là Mỹ Hầu Vương chân chính!
Cũng chỉ có hắn, mới có thể đảm nhận được vị trí tôn quý Đấu Chiến Thắng Phật trong tương lai!
Bất quá, hết thảy chuyện này đều cần một tiền đề.
Phá hoại kế hoạch của các đại lão.
Để cho gia hỏa tự cho là tài giỏi, ngồi đợi đĩa bánh từ trên trời rớt xuống kia phải gieo gió gặt bão.
"Đại Thánh, chậm đã!"
Ma Lễ Thanh yếu ớt, nói.
Bốn huynh đệ bọn hắn, hiện tại cực kỳ hiểu nhau, tự giác đứng sang hai bên, nhường ra con đường thông thiên.
"Các ca rời đi, sau khi mọi chuyện thành công, lão tôn ta mời các ngươi ăn bàn đào!"
Tôn Ngộ Không hào khí dâng trào, nói.
Nếu đã đại náo Thiên Cung, thế thì vườn Bàn Đào mà Vương Mẫu nương nương canh gác, nhất định phải lấy cho bằng được.
Không vì cái gì khác, bốn vị tiểu cung nữ như hoa như ngọc, sau khi trúng thuật định thân, cũng phải trêu đùa một xíu a.
Tôn Ngộ Không tiếp tục tiến lên, Như Ý Kim Cô Bổng ở trước người, mỗi một bước đi, con đường thông thiên liền run rẩy.
Quả thực là bá khí và uy vũ!
Lưu Tiêu ở phía sau màn nhìn tất cả những chuyện này, không khỏi nhếch miệng lên.
"Khá khen Hầu ca, so chí tài hơn người, hàn ma phục yêu phá tan Ngũ Hành, tung hoành một cõi nhân trần!"
"Xứng danh Hầu ca, dân chúng truyền ngàn đời, đẩy tai ương và nguy nan vẫn không nề hà dù đường Thiên Trúc còn xa!"

Lưu Tiêu không tự chủ ngâm một bài hát quen thuộc.
Mọi chuyện đang giống như kế hoạch của hắn, từng bước một phát triển.
Bọn lừa trọc Tây Phương, phỏng chừng đang đắc chí.
Bởi vì Tôn Ngộ Không bây giờ, biểu hiện thực sự quá giống một nhân vật chính.
Đối chiến Nhị Lang chân quân, với Nam Thiên Môn.
Chân đạp Tứ Đại Thiên Vương bảo vệ con đường thông thiên, đi vào chốn không người.
Tiếp đó liền đối mặt Thác Tháp Lý Thiên Vương và Na Tra Tam Thái Tử.
Hai người này có giao tình với Tôn Ngộ Không, thậm chí nhiều lần muốn ra mặt giúp con khỉ đó.
Bọn họ tuyệt đối sẽ không ngăn cản hành động lần này của con khỉ.
Về phần Thái Thượng Lão Quân, thực lực có một không hai trong Tam Thanh, nhưng tiểu lão nhi này rất tinh quái, chắc chắn sẽ không triệt làm mất lòng con khỉ kia hoàn toàn.
Về phần Hoàng đế lão nhi.
Làm thế nào đạt được đế vị.
Lão nhân của Thiên Giới, người nào mà không biết? Một người hầu của lão Khương mà thôi!
Nói đi nói lại, lúc trước thủ đoạn của lão Khương rất ghê gớm.
Thời điểm Phong Thần Bảng, vốn muốn giữ vị trí chúa tể Tam Giới và Ngọc Hoàng Đại Đế lại cho mình.
Tiếc là không làm gì được, người tính không bằng trời tính.
Một câu có người ngồi!
Liền để người hầu, Trương Hữu Nhân, mơ mơ hồ hồ trở thành chúa tể của Tam Giới.
Nghe đâu, sau đó Khương Tử Nha khóc ngất ở trong nhà vệ sinh.
Vì vậy, ngoại trừ mấy vị đại nhân vật của Tam Giới ra, mấy vị cường giả chí tôn trong Tam Giới, tỷ như Tây Thiên lão phật gia, đều không xem Ngọc Hoàng Đại Đế ra gì.
Bây giờ suy nghĩ một chút, khi nguyên tác đại náo Thiên Cung diễn ra, Tôn Ngộ Không nói ra một câu: Hoàng đế thay phiên làm, năm nay đến nhà ta.
Rốt cuộc là xuất miệng của ai?
Cái gì lục căn thanh tịnh, tứ đại giai không, đều là mấy lời lừa gạt tiểu hài tử ba tuổi.
"Hầu ca, cứ yên tâm dũng cảm đi làm, có ta ở đây, ngươi vĩnh viễn sẽ là ngươi!"
Lưu Tiêu cười nói.
Giờ khắc này, Thiên Đình.
Trước mặt Tôn Ngộ Không có hai người ngạo nghễ đứng đấy.

Chương 1131. Cha con Lý gia

Một người tay kéo Hạo Thiên Tháp, chòm râu dài màu đen phủ xuống trước ngực, đó chính là Thác Tháp – Lý Thiên Vương. Một người khác có thể

ngửi thấy mùi ngó sen nhẹ nhàng, không phải Tam Thái Tử thì là ai?
Khi Tôn Ngộ Không phá Bổ Thiên Thạch xuất hiện, uy danh chấn động Đông Thắng Thần Châu, xưng vương ở Hoa Quả Sơn, đôi phụ tử này đã từng phụng chỉ hạ giới thanh trừ hắn.
Hầu ca của khi ấy chân đạp Cân Đẩu Vân, thân mặc Tử Kim Thánh Giáp, chân đi Vân Lữ Chiến Hoa, tay cầm Như Ý Kim Cô Bổng. Cho dù không có ba cọng lông cứu mạng của Quan Âm Bồ Tát và Hỏa Nhãn Kim Tinh được luyện trong lò luyện đan thì vẫn là một đại năng chân chính!
Không nói chỉ hơi động ngón tay đã có thể diệt Thác Tháp – Lý Thiên Vương và Na Tra Tam Thái Tử nhưng chắc chắn cũng chẳng tốn sức lực lớn bao nhiêu.
Nhưng hầu ca của chúng ta lịch sự cũng không khiến đôi phụ tử này quá mất thể diện. Không thấy sao, trước có thiện nhân nên lúc này mới kết ra thiện quả.
"Đại Thánh, trước đây ta và phụ vương đã từng ra tay với ngươi nên giờ không cần đánh thêm nữa, nhưng ta có một chuyện không hiểu vẫn xin Đại Thánh chỉ dạy." Na Tra nói với vẻ khiêm tốn.
"Tam Thái Tử, giữa chúng ta còn cần dùng những lời này sao? Có lời gì cứ nói thẳng ra là được, lão Tôn ta đảm bảo không biết không nói chứ đã biết thì sẽ nói hết."
Tôn Ngộ Không trả lời.
"Vậy rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra với đoạn video đó? Âm mưu nhắm vào ngươi rốt cuộc là gì? Nếu cần ta giúp ngươi cứ việc mở miệng."
"Na Tra ta không có năng lực gì, vòng Càn Khôn này có thể đập hôn mê mấy tên, Hỗn Thiên Linh có thể trói được vài tên, Hỏa Tiễn Thương cũng có thể hất được vài người, Phong Hỏa Luân này thật sự không đánh thể được người đối diện thì ta sẽ dẫn ngươi chạy trốn."
Vẻ mặt của Na Tra vô cùng chân thành không mang theo một chút giả dối nào, lời này khiến ngay cả Lý Thiên Vương ở cũng bị cảm động.
Mẹ nó, sao con trai mà lão tử sinh ra chưa bao giờ từng nói những lời ấm áp như vậy? Sao nhỉ, con trai vẫn còn ghi thù lúc còn nhỏ sao?
Nhưng con trai, ngươi phải hiểu cho cha chứ?
Mẹ ngươi mang thai ngươi cũng không phải chỉ mười tháng thôi đâu mà là tận ba năm sáu tháng lận. Ngươi có biết ba năm sáu tháng này hai vợ chồng chúng ta đã trải qua thế nào không? Ngươi biết không?
Ngươi không biết!
Hơn nữa, hai anh trai của ngươi là Kim Tra và Mộc Tra phải nói là người nào cũng thiên phú thông minh, được người yêu mến.
Tiểu tử ngươi thì hay rồi, ra đời là một quả bóng nhỏ, trong tay nắm chặt chữ con trai nhưng tính cách lại rất gay gắt, hở tí là đòi lột da người này, rút gân người kia. Nếu không phải vì ngươi thì sao Trần Đường Quan của lão tử có thể bị Long Vương nhấn chìm.
Ôi, đều nói tình cha như núi.
Trong lòng Thiên Vương khổ sở nhưng Thiên Vương không nói.

“Tam Thái Tử, ta cũng vừa mới nhận được tin từ Thiên Cơ Lâu nhưng chuyện này liên quan đến tính mạng người thân và gia đình của lão Tôn ta, thứ cho ta không thể nói rõ chi tiết…”
“Trừ việc này ra, cho dù Tam Thái Tử kêu lão Tôn lên núi đao xuống biển lửa, lão Tôn cũng sẽ không chần chừ!”
Tôn Ngộ Không nói.
Hầu tử vẫn rất tinh quái, dựa vào gân cốt này của hắn chớ nói là lên núi đao xuống biển lửa, cho dù là lên ba mươi ba tầng trời xuống mười tám tầng địa ngục cũng có thể làm gì được hắn?
Cũng may, Na Tra là một người đã từng trải qua cái chết chứ không phải đứa trẻ ba tuổi lúc đầu, có thể hiểu được nỗi khổ của Tôn Ngộ Không nên cũng không tiếp tục truy hỏi nữa.
“Nếu đã vậy, Đại Thánh, mời!”
Na Tra nói.
Tuy rằng Lý Thiên Vương không bằng lòng cho lắm, vẫn còn muốn đóng kịch cho trọn vẹn, quấn lấy Tôn Ngộ Không một lúc nhưng phía bên con trai đã lên tiếng rồi, người làm cha như hắn cũng không thể không nể mặt nghiêng người nhường ra một đường.
Nói thật, vẫn là sợ con trai vừa nổi giận cái là lại đi cướp vảy ngược của Nhị Thái Tử.
Đến lúc đó, Long Vương sẽ lên Thiên Đình tố cáo. Vậy con trai bảo bối của hắn còn không phải ngó sen đun trong nồi lẩu sao.
Tôn Ngộ Không liên tục nói cảm ơn, tiếp tục tiến lên.
Dọc đường gặp một vài thiên binh thiên tướng, cái khác thật sự đừng nói, cũng chỉ có đám diễn viên quân chúng này là nghiêm túc nhất. Tôn Ngộ Không đánh một lúc cuối cùng vẫn toát mồ hôi hột.
“Á!”
“Ôi chao, trời ơi, đau chết ta rồi.”
“Tề Thiên Đại Thánh, ngươi thật quá đáng, ngươi đánh ta cũng được, mắng ta cũng được, ngươi cầm cái gậy tồi tàn đó đánh mông ta làm gì?”
“Đậu má, huynh đệ, Tề Thiên Đại Thánh học được Thiên Niên Sát ở đâu vậy?”
“Cái gì? Tề Thiên Đại Thánh còn biết thần thông này sao?”
“Trời đụ, các huynh đệ chuồn mau, chuồn mau!”
Mười nghìn thiên binh thiên tướng đều tản hết đi. Hơn nữa tư thế bọn họ chạy đều vô cùng thống nhất, đó là quăng mũ cởi giáp hai tay ôm đầu.
Thiên binh không sợ ngươi đánh, từ trời xuống không sợ ngươi giết, chỉ sợ ngươi cầm gậy đuổi theo phía sau hát “oắn tù tì.”
Làm loạn cả một ngày cuối cùng Tôn Ngộ Không cũng lên tới Lăng Tiêu Bảo Điện.
Lúc này ba mươi ba tầng trời dày đặc mây đen, sấm chớp đùng đùng, cuồng phong gào thét, mưa to như trút.
“Tôn Ngộ Không, một con khỉ ngang bướng nho nhỏ trong tam giới như ngươi lại dám đả thương chư tiên của thiên giới ta, lại còn cầm vũ khí vào

điện, ngươi đã biết tội chưa?"
Ngọc Hoàng Đại Đế lạnh lùng chất vấn.
"Lão Ngọc Đế, hôm nay lão tôn tới đây là để giành vị trí của ngươi, cái này gọi là hoàng đế làm luân phiên, năm nay đến nhà ta, ngươi còn có gì để nói không?"
Tôn Ngộ Không cao giọng đáp.
"Không cho ngươi làm càn!" Ngọc Hoàng Đại Đế nói, nhưng như vậy lại có hơi giống đứa trẻ bị cướp kẹo mà oán trách.
"Vậy lão Tôn ta đành phải cướp vậy!"
Tôn Ngộ Không vừa nói xong Như Ý Kim Cơ Bổng đã biến thành thô to hơn, dường như muốn chọc thủng một cái lỗ trên ba mươi ba tầng trời.
"Thái Thượng Lão Quân, ngươi còn liếc cái gì nữa? Mau hộ giá đi!" Ngọc Hoàng Đại Đế kinh ngạc hô lên.
"Ơ, cái đó, Ngọc Đế, đột nhiên ta nhớ ra hình như trâu nhà ta hạ giới rồi, ta phải đi xem thử đã, ngươi cố chịu trước nhé, đợi ta tìm được trâu sẽ về cứu ngươi sau."

Chương 1132. Bồ Tát đứng ngồi không yên

Thái Thượng Lão Quân vừa nói xong lời này đã chạy nhanh như chớp biến mất dạng.
Được lắm, không cưỡi trâu còn chạy nhanh hơn cả trâu.
"Cái gì cơ?" Ngọc Hoàng Đại Đế lập tức ngơ ngác, kịch bản không viết như vậy. Không phải ngươi nên nhốt Tôn Ngộ Không vào trong lò luyện đan rồi giúp hắn luyện thành Hỏa Nhãn Kim Tinh sao?
Loạn rồi loạn rồi, loạn hết rồi.
Tôn Ngộ Không không làm Bật Mã Ôn đã bắt đầu đại náo thiên cung, đào còn chưa ăn được đến miệng nữa, Đại Thánh của ta ôi.
"Lão già, coi như ngươi chạy nhanh, Ngọc Đế ngươi còn lời gì để nói không?"
Tôn Ngộ Không hỏi.
"Đại Thánh, ngươi tự do quen rồi, công việc này của Ngọc Hoàng ngươi không làm nổi đâu, ngày nào cũng quẹt thẻ đi làm, chịu đựng văn võ toàn triều và chúng tiên tam giới đấu võ miệng, tranh sủng liên tục, lại còn phải xử lý đủ loại chuyện nữa, có thể khiến người mệt chết đấy."
Ngọc Hoàng Đại Đế vội vàng bảo.
Tôn Ngộ Không rơi vào suy tư.
Đại Lôi Âm Tự, Tây Thiên.
"Sư tôn, tất cả đều tiến hành dựa theo kế hoạch, không đến bao lâu nữa lão Ngọc Đế cũng phải đi cầu cạnh ngươi thôi."
Quan Thế Âm Bồ Tát cười bảo.
"Ừm, không vội, không vội, nếu như chúng ta vội vậy có gì khác với con khỉ đó đâu?"

Như Lai Phật Tổ ngồi trên đệm hương bồ, bộ dáng hiểu rõ tất cả.
Người đứng bên cạnh hắn chính là Kim Thiền Tự béo trắng.
"Sư Tôn nói cực đúng, là ta đã quá nóng vội." Quan Âm Bồ Tát cúi đầu nói.
"Xưa nay ngươi vẫn luôn ổn trọng, gần đây nóng vội như vậy là vì Thiên Cơ Lâu sao?"
Như Lai Phật Tổ hỏi.
"Không chuyện gì chạy thoát khỏi pháp nhãn của sư tôn, khoảng thời gian trước video lan truyền rõ ràng tiểu tử đó biết một vài bí mật, hơn nữa còn có dấu hiệu sẽ phá hỏng kế hoạch của chúng ta, lại thêm đại náo Thiên Cung sớm hơn tiết điểm thời gian dự tính rất nhiều, đệ tử cũng không biết thế nào nhưng trong lòng cứ cảm thấy quái quái, chỉ sợ có chuyện lớn xảy ra."
Quan Thế Âm Bồ Tát nói.
"Thiên Cơ Lâu, tổ chức này quả thật có hơi khó giải quyết." Như Lai Phật Tổ thở dài.
"Sư tôn, hay là đệ tử thay người tới Thiên Cơ Các nghiên cứu rõ ngọn ngành?" Quan Thế Âm Bồ Tát hỏi.
Như Lai Phật Tổ im lặng rất lâu, vốn còn muốn giả bộ một chút, nhưng nghe thấy Quan Âm nói như vậy trong lòng cũng có hơi không chắc.
Hắn đã ấp ủ kế hoạch này mấy trăm năm rồi, cũng không thể vào thời khắc mấu chốt lại xảy ra sự cố được.
Nếu Lục Nhĩ Mỹ Hầu không có cách nào thay thế Tề Thiên Đại Thánh vậy toàn bộ sự nỗ lực của hắn đều sẽ như nước sông đổ ra biển cả.
Hắn là Như Lai Phật Tổ, là chúa tể của Thất Thiên Tây Thiên, tuyệt đối không cho phép chuyện ngoài ý muốn xảy ra.
"Nếu như ngươi đã có lòng vậy thay vi sư đi xem cũng tốt, lâu chủ của Thiên Cơ Lâu này…"
Như Lai Phật Tổ muốn nói gì đó nhưng lời đến bên miệng lại nuốt ngược về, nói thật hắn có hơi sợ.
Hắn không muốn lên bảng đâu.
"Sư tôn yên tâm, đệ tử đi đây, nhất định sẽ diệt sạch toàn bộ tai họa ngầm, đảm bảo kế hoạch của sư tôn thuận lợi hoàn thành."
Quan Âm Bồ Tát nói lời đảm bảo.
"Như thế thì tốt!" Như Lai Phật Tổ thật sự vui mừng, gật đầu đáp.
"Soạt!" Quan Thế Âm Bồ Tát chân đạp hoa sen, trong chớp mắt đã biến mất không còn thấy bóng dáng đâu.
Trong Thiên Cơ Các, Lưu Tiêu đang ăn lẩu, hát Tình ca Khang Định, chơi Hồn Hoàn và tưởng tượng ra mười tám đoạn ngâm nga, cuộc sống này trả qua thật thảnh thơi nhà nhã.
"Ôi, trà này uống càng ngày càng nhạt nhẽo, mấy cái cây bên hồ đó đều sắp bị ta vặt trụi rồi, nước ngọt cũng không thể uống nhiều vì rất dễ bị tiểu đường, nếu như có một ly Quan Âm Thánh Thủy, ha ha ha!"
Lưu Tiêu lắc cái đầu nhỏ, lầm bầm một mình.
"Nam Hải Quan Thế âm Bồ Tát xin được gặp lâu chủ Thiên Cơ Lâu!"

Nhắc đến Tào Tháo, Tào Tháo tới ngay.
Giọng nói trong như ngọc của Quan Thế Âm Bồ Tát vang lên bên ngoài Thiên Cơ Lâu.
"Vào đi!"
Lưu Tiêu lập tức có tinh thần, chỉnh lại áo quần hơi hỗn loạn một chút rồi phủi bụi không hề có trên người. Quan Thế Âm Bồ Tát nổi danh lừng lẫy đã tới rồi, mặt mũi nên nể vẫn phải nể.
Có lập trường hay không không cần thiết, Lưu Tiêu thích ngự tỷ này.
"Soạt!" Quan Thế Âm Bồ Tát giẫm hoa sen chậm rãi bước tới.
Trong phút chốc, trong Thiên Cơ Lâu tràn ngập mùi hương cơ thể của phụ nữ trưởng thành. Lưu Tiêu nhìn theo hướng mùi hương.
Đẹp!
Dáng người khoảng mét bảy mét tám tràn đầy cảm giác áp bách, chỗ nên gầy thì rất gầy, chỗ nên có thịt thì có thịt.
Đặc biệt là đôi chân dài thẳng tắp thon dài được tôn lên dưới lớp váy dài trắng tinh, da thịt thấp thoáng, miệng anh đào nhỏ, hai má ửng hồng, sống mũi rất cao, hai mắt như tắm nắm.
Đệ nhất ngự tỷ ở tam giới chân chính!
"Ngọn gió nào đưa Nam Hải Quan Thế Âm Bồ Tát tới đây vậy? Kẻ hèn Lưu Tiêu rất vui được quen ngươi."
Lưu Tiêu vội vàng đi lên đón, vừa định nắm tay nhưng suy nghĩ chợt nổi lên, không đúng.
Hắn chắp hai tay lại, hơi khom người, như thế đã đủ nể mặt nữ thần rồi.
"Thật không ngờ, đường đường là lâu chủ Thiên Cơ Lau mà lại trẻ tuổi như vậy, hơn nữa lớn lên cũng rất tuấn tú, dung nhan như ngọc, dáng như cây tùng, nhẹ nhàng như chim yến, giống như rồng bơi, ngươi khiến ta nghĩ tới một câu…"
Quan Thế Âm Bồ Tát còn chưa nói xong thì Lưu Tiêu đã giành trước: "Vận mệnh nói thầm với ta, ta không có cách nào chống lại bão táp, ta thấp giọng đáp lại ta chính là bão táp!"
"Bốp bốp bốp!" Quan Thế Âm Bồ Tát buông Ngọc Tịnh Bình, không nhịn được mà vỗ tay với Lưu Tiêu.
Lâu chủ được lắm, còn biết cướp lời.
"Khiêm tốn, khiêm tốn, nếu như ta đoán không sai thì sợ là Quan Thế Âm Bồ Tát không có việc gì không đến điện Tam Bảo, lần này đến Thiên Cơ Lâu là có chuyện gì?"
Lưu Tiêu vừa cười vừa hỏi.
"Đoạn video đó…" Quan Thế Âm Bồ Tát muốn nói lại thôi, trên gương mặt mang theo nụ cười mỉm.

Chương 1133. Trêu đùa Quan Âm

Giống như hoa bách hợp nở rộ trong ngày đông, xinh đẹp lại khiến người không dám lại gần. Nhưng Lưu Tiêu cũng không sợ điểm này mà bước mấy bước lên hoa sen xanh. Gương mặt góc cạnh sắp chạm vào mặt của Quan

Âm Bồ Tát.
"Video nào? Video của ta cũng nhiều lắm, ngươi nói là phim tình cảm hành động một người hay là phim tình cảm hành động hai người?"
Lưu Tiêu nhỏ giọng hỏi.
"Đi, đồ lưu manh, biết rõ còn giả bộ hồ đồ." Quan Âm Bồ Tát gắt giọng.
"Nào có, Thiên Cơ Lâu này của ta chỉ có thứ Bồ Tát không ngờ đến chứ không có thứ Bồ Tát không tìm được."
Lưu Tiêu giả bộ uyên bác, bảo.
"Nếu đã như vậy, tiểu lâu chủ không muốn nói cho bản tọa sự thật phải không?"
Quan Âm Bồ Tát bước lùi vài bước, chậm rãi nói.
Bồ Tát cũng dùng một chiêu lạt mềm buộc chặt sao?
Trùng hợp, Lưu Thiêu cũng trúng chiêu này.
Hắn thuận thế tiến thêm vài bước, suýt chút nữa ép Quan Âm Bồ Tát bước xuống khỏi hoa sen xanh. Tề Thiên Đại Thánh còn chưa phản khách làm chủ mà bên này Lưu Tiêu đã làm trước Đại Thánh rồi.
"Từ nhỏ ta đã thích Hầu ca cho nên ta phải bảo vệ hắn một kiếp này chu toàn." Lưu Tiêu vừa cười vừa đáp.
Quan Âm Bồ Tát nhíu mày, nói với vẻ hơi mất hứng: "Con khỉ ngang ngược đó nào có gì đáng được yêu thích? Tiểu lâu chủ, lẽ nào ngay cả mặt mũi của bản tọa ngươi cũng không nể sao?"
"Mặt mũi của Bồ Tát đương nhiên phải nể rồi nhưng chuyện này cũng không phải Bồ Tát nói là tính thì phải? Theo ta thấy thì Bồ Tát, ngươi theo sai người rồi, ta đã phóng ra nhiều tín hiệu như vậy, lão ca ở nơi đó vẫn còn rất bình tĩnh, thật sự cho rằng một chúa tể Tây Thiên nho nhỏ như hắn giỏi lắm sao?" Lưu Tiêu vừa cười vừa đáp.
Trong lời nói lộ rõ khí phách, một chiêu làm màu này rất hay nhưng Lưu Tiêu thật sự có tư cách làm màu.
Chớ nói là Tây Thiên nho nhỏ mà dù lớn đến tam giới bạt ngàn thậm chí là Chư Thiên Vạn Giới, Lưu Tiêu hắn muốn làm gì ai có thể ngăn được? Ai dám ngăn cản!
Lưu Tiêu còn giữ lại thể diện cho hắn ta, nếu để những chuyện xấu mà hắn ta làm đó lên bảng vậy còn không phải lão già đó sẽ trực tiếp tìm một khe nứt chui vào hay sao?
Tai to có phúc không sai, cũng không thể chậm trễ tặng quà được.
"Ôi, vậy là không có cách nói chuyện rồi, tiểu lâu chủ, bản tọa cũng mang theo mệnh lệnh tới đây, nếu như ngươi không phối hợp vậy ta chỉ có thể cưỡng chế ngươi phối hợp." Quan Âm Bồ Tát lạnh giọng nói.
Ngự tỷ nổi giận Thiên Sơn cũng sụp, biển chết cũng cuộn trào. Trong Thiên Cơ Lâu, bầu không khí lập tức giảm xuống điểm đóng băng.
"Trói!" Lưu Tiêu mở miệng phun ra một chữ.
Trong nháy mắt, trên nền đá xanh mọc lên mấy trăm sợi dây thường xuân, cho dù là Quan Âm Bồ Tát cũng hoàn toàn không kịp phản ứng, chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi đã bị trói chặt.

Hơn nữa thủ pháp trói này các trạch nam quảng đại vô cùng quen thuộc, khụ khụ…
Lời không cần thiết nói nhiều, hiểu là được.
“Ngươi, ngươi thả ta ra!” Quan Âm Bồ Tát giãy dụa không có kết quả chỉ có thể mở miệng cầu xin.
Nàng thật sự không ngờ tiểu lâu chủ của Thiên Cơ Lâu thoạt nhìn bất cần đời lại có thực lực như vậy.
Nàng đường đường là đại la kim tiên lại bị trói gô trong nháy mắt, e rằng đến cả sư tôn cũng không thể chạy thoát khỏi lòng bàn tay của hắn.
Người này thật sự quá lợi hại, đại năng mạnh nhất trốn trong bóng tối, nhìn ngoài mặt hắn chẳng làm được gì cả, nhưng sau khi ra tay ngươi sẽ phát hiện ra chuyện gì hắn cũng biết làm.
“Bồ Tát, thả ngươi cũng được thôi, nhưng Thiên Cơ Các ta có quy tắc không thể đi tay không, ngươi xem.” Lưu Tiêu mỉm cười bảo.
“Ngươi, ngươi muốn làm gì?” Quan Âm Bồ Tát sợ thật rồi, giãy dụa cơ thể mềm mại chất vấn.
“Cô nam quả nữ ở chung một phòng, chàng có tình, thiếp cũng không thể chọn, khà khà khà.”
Lưu Tiêu cười mỉm nhìn chằm chằm vào nửa người dưới của Quan Âm Bồ Tát.
“Á, cứu ta, vô lễ quá!” Quan Âm Bồ Tát cực kỳ hoảng sợ, cũng mặc kệ thân phận gì đó.
“Ngươi kêu đi, kêu đi, kêu bể cổ họng cũng không có ai quan tâm đâu…”
Lưu Tiêu nổi lòng chơi đùa, xoa bàn tay nói.
Quan Âm Bồ Tát đáng thương lại bị hắn đùa đến phát khóc. Hai hàng lệ nóng tranh nhau rơi lên mu bàn chân trơn mịn.
Nghiệp chướng!
Sớm biết thế này lúc đầu đã không tranh cường háo thắng ở trước mặt sư tôn rồi. Không có việc gì tới Thiên Cơ Lâu làm gì?
Đợi ở Tây Thiên không tốt hơn sao?
Nếu nhàn rỗi thì tới Nam Hải nghỉ ngơi không hay hơn sao?
Thấy Quan Âm như vậy, Lưu Tiêu cũng không đành lòng trêu tiếp nữa.
“Bồ Tát, ta chỉ nói đùa với ngươi thôi, ngươi có đến mức đó không? Ta chỉ muốn xin mấy giọt Thánh Thủy của ngươi cho thanh giọng, giải khát.” Lưu Tiêu thu lại nụ cười bất cần đời, hỏi.
Tiếng khóc lập tức nín bặt, Quân Âm Bồ Tát thở phào một hơi nhẹ nhõm.
“Lấy đi lấy đi, Ngọc Tịnh Bình đều cho ngươi hết, ngươi thả ta đi đi.”
Quan Âm Bồ Tát nào dám mặc cả đâu, đầu gật như gà con mổ thóc.
“Soạt!” Bàn tay to của Lưu Tiêu vung tới, dây thường xuân ngoan ngoãn trở về mặt đất, xung quanh lại khôi phục vẻ yên tĩnh như thể chưa từng có chuyện gì xảy ra.
“Tiểu lâu chủ, vừa rồi là ta mạo phạm, ta đi trước đây.”
Sau khi Quan Âm Bồ Tát giao Ngọc Tịnh Bình ra lập tức chân như phết dầu chuẩn bị chuồn mất.

“Đợi đã!” Lưu Tiêu mở miệng nói.
Ngọc thể của Quan Âm Bồ Tát như bị đinh ghim trên mặt đất, không dám bước thêm một bước nào nữa.
“Tiểu lâu chủ, còn có chuyện gì sao?”
“Trở về mang cho Như Lai một lời nhắn, là người trưởng thành thì nên hiểu chuyện một chút, Hầu ca của ta nhảy ra từ trong tảng đá đầu cũng không phải cục bột để nặn đâu.” Lưu Tiêu vừa cười vừa bảo.
“Ta nhớ rồi!” Quan Âm nói xong lập tức chuồn khỏi Thiên Cơ Lâu.
Thiên cơ không thể tiết lộ, thiên cơ không thể tiết lộ, hắn cũng chỉ nhắc nhở mà thoio.
Trên thiên đình, Tôn Ngộ Không còn đang võ mồm với Ngọc Đế.

Chương 1134. Đại náo thiên cung

Lăng Tiêu Bảo Điện, Thiên Đình.
Nhạc sư của Thiên Đình ở một bên tấu khúc nhạc vui mừng lại càng giống như quảng trường khiêu vũ.
Trên đại điện, bảy tiên nữ thể hiện thần thông, phô bày kỹ thuật múa xinh đẹp của mình.
“Không đúng không đúng, nhảy cái gì thế này? Không thích hợp chút nào.” Tôn Ngộ Không vung Kim Cô Bổng gõ lên mặt bàn.
“Cho các ngươi một cơ hội nữa, nhảy không đẹp thì ta sẽ chọc thủng tầng trời này của ngươi.” Tôn Ngộ Không quở trách với vẻ mặt bất mãn.
Hắn ngồi trên ghế cửu long bằng trầm hương vốn thuộc về Ngọc Đế, trong tay ôm quả đào ước chừng còn to hơn quả bóng thưởng thức điệu múa.
Nhưng đối với hắn mà nói, điệu múa này không vui chút nào.
Chỉ một câu này đã dọa sợ lão Ngọc Đế trốn vào trong gầm bàn không dám ra, run lẩy bẩy bộ dáng rất uất ức.
“Mấy con nhãi chết tiệt các ngươi, không nghe thấy Đại Thánh nói gì sao? Nhảy vui vẻ một chút.” Ngọc Đế ở dưới gầm bàn lớn giọng bảo.
“Mấy tiểu tổ tông các ngươi mặc nhiều quần áo như vậy che mồ hôi à, bớt một chút, bớt thêm một chút, đúng, nhảy múa tung tăng, thướt tha nhiều vẻ!”
Vương Mẫu Nương Nương ở một bên cầm quạt vừa quạt cho Tôn Ngộ Không vừa trách mắng bảy tiên nữ dưới sân khấu.
Trong Thiên Cơ Các, Lưu Tiêu đang đặt Ngọc Tịnh Bình lên giá nướng, nhìn nước bên trong vừa vang tiếng lại bỏ lá trà vào trong, một mùi hương trà lập tức tản ra.
“Ngọc Tịnh Bình phối với trà xanh, đun lên mùi hương quả thật rất mê người!”
Hắn mang vẻ mặt hài lòng cầm Ngọc Tịnh Bình lên, vừa mới đưa miệng tới nhấp một ngụm.
“Phụt!” Trà vừa uống vào miệng lại bị hắn phun hết ra ngoài.
Lúc này, hắn nhìn thấy Tôn Ngộ Không cắm Kim Cô Bổng trên Lăng Tiêu Bảo Điện, bảy tiên nữ đang vây quanh cây gậy bắt đầu múa cột.

“Đậu má! Hầu ca, vẫn là ngươi biết chơi, bảy tiên nữ múa cột vô địch! Dáng người này thật duyên dáng, mà mặc có hơi mỏng quá rồi thì phải?”
“Thật khó lường, cứ nhìn tiếp như vậy sớm muộn gì cũng có một ngày phát triển thành phim Nhật, cũng không thể như vậy được, một tuyến chuyện xưa nghiêm túc như vậy sao lại biến thành cái dạng này?”
Trong lúc Lưu Tiêu dùng một tay che mắt và nói chuyện, vẫn còn xuyên qua khe hở ngón tay nhìn dáng múa khiến máu sục sôi đó.
Trên Lăng Tiêu Bảo Điện, Tôn Ngộ Không hơi say ngà ngà lắc qua lắc lại nhìn tư thế xinh đẹp của bảy tiên nữ mà trong lòng mừng như điên.
Một màn này cũng lọt vào mắt Thái Thượng Lão Quân khiến lão vô cùng lo lắng.
“Đại Thánh không được đâu! Đây là thiên đình, không phải chốn mua vui tầm hoan, các ngươi mau dừng cho ta, đừng nhảy nữa, còn ra thể thống gì nữa.”
Thái Thượng Lão Quân mang vẻ mặt u sầu, nước mắt tung bay, thoạt nhìn ngược lại có vài phần đáng thương.
Dưới lời khuyên của lão, bảy tiên nữ quả thật dừng nhảy đứng nguyên tại chỗ, nhỏ giọng thì thầm. Đôi mắt còn thi thoảng nhìn về phía Tôn Ngộ Không.
“Lão già, ngươi muốn làm gì? Lão tử chém giết cả đời rồi không thể hưởng thụ một chút được sao? Đừng dừng, tiếp tục chơi nhạc, nhảy tiếp đi.”
Tôn Ngộ Không đỏ mặt cười nói, nghe thấy hắn lên tiếng Lôi Công Lôi Mẫu lại bắt đầu công việc của mình, Lôi Mẫu không ngừng bắn tia chớp giống như đèn laser sáng lên. Tiếng ầm ầm của Lôi Công lại giống như loa siêu trầm trong quán ăn đêm.
Bảy tiên nữ thể hiện thần thông, từ trên xuống dưới xếp thành hàng chữ nhất, vây quanh một cây Kim Cô Bổng lại tiếp tục nhảy.
Lúc này Ngọc Đế trốn dưới bàn cũng lắc lư cái đầu nhỏ theo tiếng của âm nhạc xập xình… có điều khi hắn nhìn thấy gương mặt u sầu của Thái Thượng Lão Quân lập tức le lưỡi dừng lại.
“Ta nói ngươi này lão già, hôm nay nói gì ta cũng phải làm cái chức Ngọc Đế này, dựa vào cái gì hắn có thể làm mà ta không thể làm?”
“Ta nói cho ngươi biết, sau khi ta làm Ngọc Đế việc đầu tiên chính là phân cho ngươi hai tiên nữ.”
Tôn Ngộ Không cầm bình rượu bước lảo đảo tới trước mặt Thái Thượng Lão Quân, khoác vai lão còn sáp bình rượu tới.
“Đại Thánh ơi, ngươi muốn làm gì thế này? Giữa ngươi và thiên đình cũng không có thù hận gì cả, rốt cuộc tại sao lại tới nơi này? Có thể nói cho ta biết được không?”
Thái Thượng Lão Quân mang vẻ mặt nghiêm túc, thoạt nhìn có vài phần tiên phong đạo cốt nhưng lại bị Tôn Ngộ Không túm râu ngược lại trông giống như lão già bên đường.
“Không nói cho ngươi biết đấy, ta từng làm cái chức Ngọc Đế này rồi, ta có thể! Quản thần tiên có khác gì quản khỉ đâu, đều quản như nhau cả, ta quản

tốt được.” Tôn Ngộ Không cười nói với vẻ mặt tự tin.
“Đại Thánh, ngươi đừng quanh co nữa. Nói đi, có yêu cầu hay ý tưởng gì ta sẽ cố hết sức thỏa mãn ngươi.” Thái Thượng Lão Quân vừa dứt lời, trong tay đã có thêm một hồ lô tử kim quơ trước mặt Tôn Ngộ Không.
“Ta tin ngươi mới lạ! Lão già xấu xa nhà ngươi rất tệ! Cơ mà… ta thích.” Tôn Ngộ Không cầm hồ lô tử kim trong tay, còn chưa nói được vài câu đã mở nắp bình giống như đổ đậu nuốt chửng toàn bộ đan dược bên trong.
“Đại Thánh! Đại Thánh! Không được đâu! Đây chính là Cửu Chuyển Đại Hoàn Đan đó! Ăn nhiều như vậy đúng là phí của trời mà!” Thái Thượng Lão Quân khuyên nhủ với vẻ mặt đau như cắt.

Chương 1135. Côn to lớn nấu một nồi không xuể

Nhìn hắn cắn nuốt đan dược một cách hùng hổ như vậy, lão cũng chỉ sợ Tôn Ngộ Không nổ tung ngay tại trận, nhưng lão nhìn thấy Tôn Ngộ Không không sao cũng không có loại cảm giác luyến tiếc đó.
Ngược lại càng thêm hài lòng, Thái Thượng Lão Quân cảm thấy mục đích đã đạt được rồi.
Sau khi Tôn Ngộ Không nuốt sạch toàn bộ kim đan trong hồ lô lại trở tay ném hồ lô xuống gầm bàn, lập tức vỗ lên người Ngọc Đế.
“Au!”
Tôn Ngộ Không nghe thấy tiếng kêu đau của hắn ta không khỏi hưng phấn hẳn lên. Hắn quay người nhảy lên trên Kim Cô Bổng bắt đầu múa cột cùng bảy tiên nữ.
Trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu vừa xem phát trực tiếp vừa nhổ lông gà.
“Đều nói chim đại bàng này ngày ăn năm trăm con rồng, hàm lượng protein trong thịt cực cao, rốt cuộc là nấu ăn hay là nướng ăn đây nhỉ!”
Lưu Tiêu nhìn con đại bàng đã bị vặt trụi lông đuôi như chim cút mà thấy vô cùng hài lòng.
“Hầu ca, có thể giúp được ngươi cũng chỉ có nhiêu đây thôi.”
“Sau này con đại bàng này chính là đối thủ một mất một còn của ngươi, bây giờ ta đã biến nó thành phân bón rồi, con đường Tây Thiên sau này của ngươi sẽ không còn trở ngại gì nữa!”
Đại Lôi Âm Tự, Tây Thiên.
Khóe mắt của Như Lai Phật Tổ co rút, bộ dáng đứng ngồi không yên.
“Phật Tổ, Quan Âm đại sĩ vẫn chưa trở về.” Vị Lai Phật nói với vẻ mặt lo lắng.
“Chuyện của Quan Âm đại sĩ không gấp, chân nguyên bản mạng Kim Sí Đại Bằng của ta đã bị diệt, đã xảy ra chuyện gì rồi?”
Như Lai Phật Tổ mở to hai mắt, trợn trừng mắt nhìn, đã không còn bộ dáng hiền từ nhân hậu đó nữa.
“Phật Tổ, những chuyện này ta cần xuống dưới điều tra một chút, xin cho ta thời gian một nén nhang.”

Vẻ tươi cười luôn hiện hữu của Vị Lai Phật đã biến mất không thấy đâu nữa, bộ dáng trông có vẻ vô cùng nghiêm túc.
Hắn vội vàng lùi về sau, dường như cảm giác dược Như Lai Phật Tổ sắp phát hỏa mà muốn trốn xa một chút.
"Được rồi được rồi, đều lùi xuống hết đi, mau đi kiểm tra một chút xem rốt cuộc là ai đã diệt chân nguyên bản mạng của đại bàng." Như Lai Phật Tổ trầm giọng nói với vẻ mặt giận dữ.
"Cẩn tuân pháp chỉ."
Toàn bộ La Hán Bồ Tát ở xung quanh đồng thanh nói, sau khi nói xong đều lui xuống hết, gần như những người này cùng lúc lùi ra khỏi Đại Hùng bảo điện đều vuốt mồ hôi.
Vị Lai Phật cũng như trút được gánh nặng bước ra khỏi Đại Hùng Bảo Điện.
Lúc này Quan Âm quần áo xộc xệch, vẻ mặt kinh hoàng chạy về, cùng lúc nhìn thấy Vị Lai Phật không nhìn được mà bắt đầu khóc thút thít.
"Phật Tổ có ở bảo điện không?" Quan Âm đại sĩ khóc nức nở hỏi.
"Còn, Quan Âm đại sĩ, có chuyện gì xảy ra với ngươi vậy? Ai bắt nạt ngươi? Không phải chứ, sao người đó lại to gan như vậy?"
Vị Lai Phật vốn còn mang vẻ mặt lo lắng vừa nhìn thấy bộ dáng như vậy của Quan Âm đại sĩ lập tức không che giấu được ý cười trong lòng.
Quan Âm đại sĩ cũng mặc kệ ánh mắt kỳ quái của Vị Lai Phật mà chạy thẳng vào trong Đại Hùng bảo điện.
"Bốp!"
Trong Đại Hùng bảo điện truyền tới một tiếng vỗ trong trẻo khiến người nghe được đều sợ hãi.
Vị Lai Phật vốn còn muốn hé cửa từ từ nhìn xem Như Lai và Quan Âm rốt cuộc đang làm gì, nhưng bị âm thanh này dọa sợ khiến ba bước biến thành hai vừa lăn vừa bò chạy ra ngoài.
Cửu Thiên Ngân Hà, thiên đình.
Tôn Ngộ Không cầm Kim Cô Bổng ngồi bên sông đang dùng sức buộc chặt gân rồng lên Kim Cô Bổng. Lúc này, trong ngân hà có một con cá lớn đã gặm mồi câu bị thần lực của hắn kéo về.
"Đây là một con cá to, câu lên mang về mời Lưu Tiêu ăn."
Tôn Ngộ Không đứng dậy đột nhiên khều lên một cái, Kim Cô Bổng lập tức vung lên, côn bằng to lớn bị câu lên trời, nhìn côn bằng còn to hơn tàu thủy đó Tôn Ngộ Không vô cùng hưng phấn, trông rất vui vẻ.
Hắn bất chợt nhảy lên một cái, một tay nắm miệng cá, toàn bộ con Côn Bằng chợt lật ngửa người giữa không trung.
"Ta xem mấy lão già các ngươi còn có âm mưu quỷ kế gì? Hôm nay chỉ mới bắt đầu, cứ đợi đấy, còn có chuyện dữ dội hơn kìa."
Tôn Ngộ Không thắng lợi trở về rời khỏi thiên đình chạy về Thiên Cơ Lâu.
"Ta thích ăn cánh gà chiên coca, ta thích ăn cánh gà chiên coca." Lưu Tiêu vừa ngâm nga vừa nấu cánh của con đại bàng.
"Khi nào có thể lấy được Càn Khôn Đỉnh của Hồng Quân Đạo Tổ! Dùng

cái đó nấu gia cầm chắc chắn sẽ nguyên nước nguyên vị."
Ngay khi Lưu Tiêu đang suy tư thì Tôn Ngộ Không vác côn bằng trở lại Thiên Cơ Lâu.
"Lưu huynh đệ, ngươi đang ở đâu? Ta mang đồ ăn cho ngươi này, hôm nay lão Tôn ta câu được một con cá to, ta đoán nấu một bữa không hết được."
Tôn Ngộ Không lớn tiếng la lối.
"Hầu ca, sao hắn lại trở về? Vừa rồi cũng không xem trực tiếp rốt cuộc hắn đã làm gì? Cá gì mà nấu một nồi không hết, mình phải đi xem thử mới được."
Lưu Tiêu lầm bầm bỏ việc trong tay xuống với vẻ nghi ngờ rồi quay người đi tới địa điện, ngay khi nhìn thấy côn bằng khổng lồ khóe miệng của hắn hơi co rút.
"Côn bằng? Con cá này quả thật một cái nồi to cũng không nấu hết, cần hai cái giá nướng, một nguyên vị, một thêm cay, ngon đấy! Hầu ca, hôm nay không sau không về..."
Lưu Tiêu nói với vẻ mặt vui vẻ.
Đại Lôi Âm Tự, Tây Thiên.
Vị Lai Phật cúi đầu đứng trong Đại Hùng bảo điện với vẻ rụt rè sợ hãi.
"Cái gì? Đại Bàng bị lâu chủ Thiên Cơ Lâu nấu chết rồi sao?" Như Lai Phật Tổ nói với vẻ mặt tức tối.
"Đúng thưa Phật Tổ." Vị Lai Phật vẫn cúi đầu đáp.
"Ngay cả bản mạng chân nguyên cũng lấy ra ngâm rượu luôn, hắn thật sự không biết cái gì là Phật có ba giận sao, ha ha." Như Lai Phật Tổ tức đến bật cười.

Chương 1136. Giá trị nhan sắc gánh vác

"Phật Tổ chớ nổi giận, lâu chủ của Thiên Cơ Lâu này rất có lai lịch, không thể nổi giận!"
Quan Âm đại sĩ ở một bên khuyên can nhưng trên mặt nàng lại tràn đầy vẻ tang thương.
Gương mặt sưng phù rõ ràng thoạt nhìn rất giống bị đánh sưng vù lên.
"Không thể bỏ qua như vậy được, không phải hắn muốn bảo vệ con khỉ đó sao? Vậy ta sẽ chơi một chút, ta xem hắn có thể bảo vệ được bao lâu?"
Như Lai Phật Tổ vừa dứt lời cơ thể đã biến thành hư ảnh biến mất không còn thấy đâu.
"Quan Âm đại sĩ, mặt của ngươi bị sao thế kia? Thoạt nhìn có hơi sưng!"
Lúc này Vị Lai Phật cũng đứng dậy mặt mang theo ý cười, đối lập hoàn toàn với bộ dáng nơm nớp lo sợ vừa rồi.
"Vừa rồi khi ta trở về tại sao ngươi không nói Phật Tổ đang nổi giận để ta đứng ngay họng súng, chuyện này ta nhớ kỹ rồi, lần sau nhất định sẽ trả lại."
Quan Âm đại sĩ vô cùng tức tối, quay người rời đi.

Lăng Tiêu Bảo Điện, Thiên Đình.
"Bình thường mấy người các ngươi đều ra vẻ chính nhân quân tử nhưng khi xảy ra chuyện lại tên này chạy nhanh hơn tên kia."
Ngọc Đế nghiêng người ngồi trên ghế cửu long bằng trầm hương, còn ôm nửa bên mông thoạt nhìn hình như bị đánh nở hoa rồi.
"Bệ hạ, không phải mấy chuyện này đều đã nói trước rồi sao? Chỉ là diễn kịch thôi, chúng ta cũng không thể thật sự ra tay với con khỉ ngang ngược đó được, bằng không chuyện này không phải bại lộ rồi sao?"
Lý Thiên Vương cũng mang vẻ mặt u sầu, bộ dáng rất oan ức.
Thái Thượng Lão Quân ở bên cạnh nhìn hồ lô tử kim rỗng tuếch trong tay mình mà lắc đầu đau lòng.
"Cho dù như vậy thì các ngươi cũng không thể nhìn con khỉ đó cầm Kim Cô Bổng đánh ta được chứ, các ngươi có biết đau thế nào không?" Ngọc Đế tức giận nói.
"Bệ hạ chớ có tức giận, sự việc đã phát triển đến mức này rồi, cũng giống như chúng ta dự đoán, không đến bao lâu nữa sự việc sẽ thành công."
Thái Thượng Lão Quân ở một bên khuyên bảo.
"Lão Quân, chỗ ngươi có mỗi đan dược mà không có thuốc mỡ sao? Điều chế một chút tới bôi cho ta trước được không? Có hơi khó chịu quá, bị trĩ nhiều năm cũng chữa khỏi luôn rồi."
Ngọc Đế nước mắt giàn dụa, bộ dáng bi thảm đến cực điểm khiến người nhìn có hơi thổn thức.
"Cái này sao, ta đang nghĩ cách xem bây giờ việc quan nhất là làm thế nào mới chiêu mộ được Tôn Ngộ Không đó đây?"
Cùng lúc Thái Thượng Thái Quân nói chuyện lại nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh đang nhàn rỗi vô sự.
Đôi mắt của Ngọc Đế cũng đồng thời nhìn qua, lúc này Thái Bạch Kim Tinh nhìn thấy hai người này đều đang nhìn mình lập tức có một loại dự cảm chẳng lành.
"Hai vị có ý gì vậy, ta cũng không quen con khỉ ngang ngược đó, việc chiêu mộ vẫn phải mời vị tiên khác đi đi."
Thái Bạch Kim Tinh mang vẻ mặt oan ức vội vàng lùi về sau.
Nhưng còn chưa lùi được hai bước đã đụng vào vật thể giống như ngọn núi, vừa quay đầu lại mới phát hiện ra là Cự Linh Thần đang nghiêm túc nhìn hắn.
"Thái Bạch Kim Tinh có chuyện thì từ từ bàn bạc, chứ ngươi làm gì thế? Chạy trốn không phải cách giải quyết vấn đề đâu, chúng ta phải đối mặt."
Ngọc Đế khập khiễng đi xuống khỏi ngai vàng, bộ dáng khi nói chuyện vô cùng hòa ái dễ gần.
Nhưng theo quan điểm của Thái Bạch Kim Tinh thì Ngọc Đế thật sự giống như một tên ác ma, mỗi một bước đi đều khiến trái tim hắn run rẩy.
"Bệ hạ, có chuyện gì từ từ thương lượng, ta cũng không chịu nổi tính cách quái gở của con khỉ ngang ngược đó đâu."
"Ngươi xem các thiên binh thiên tướng có mặt ở đây có vị nào mà không bị

thương, hơn nữa vết thương còn rất nghiêm trọng."
Thái Bạch Kim Tinh không khỏi ngã bệt mông, bộ dáng rất lo lắng khiến người nhìn vào vừa đau lòng vừa buồn cười.
"Ngươi sợ cái gì, ngươi lớn lên đẹp trai như vậy cơ mà, còn lớn lên giống như mấy người chúng ta chính là thèm đòn."
Khi Ngọc Đế nói dối bản mặt già không hề đỏ lên tý nào, thoạt nhìn giống như đang nói sự thật.
"Đúng đó! Thái Bạch lão đệ ngươi đâu có giống, người ta nhìn thấy ngươi như nhìn thấy anh trai ruột, sao lại ra tay với ngươi chứ?"
Thái Thượng Lão Quân phụ họa.
Điều này khiến Thái Bạch Kim Tinh nghe xong cũng như lọt vào trong sương mù, cảm thấy rất vui vẻ.
"Bệ hạ, làm quân thần nhiều năm như vậy nhưng lần này ta cảm thấy lời ngươi nói không hề vô nghĩa." T
hái Bạch Kim Tinh đáp một cách không hề băn khoăn.
"Thái Bạch nói đúng, lời này của bệ hạ nói thật đúng." Thái Thượng Lão Quân cười bảo.
"Đúng vậy! Ta cũng cảm thấy bàn về giá trị nhan sắc thì ở trên Lăng Tiêu Bảo Điện này ta có thể lên đến chín mươi chín tầng trời!"
Tâm trạng của Thái Bạch Kim Tinh cực tốt, rất vui vẻ bò lên thuận theo lời của Ngọc Đế.
"Vốn chính là như thế, nói thật, ngay cả khi Vương Mẫu nương nương nhìn thấy ngươi trong mắt cũng nổi lên hoa đào ấy chứ!"
Thái Thượng Lão Quân ở một bên phụ họa, nhưng sau khi Ngọc Đế nghe được lời này lại hít ngược một ngụm khí lạnh.
Hắn nghĩ ngợi lại, vợ mình thật sự nhìn thấy Thái Bạch Kim Tinh thì mắt sẽ nở hoa đào sao?
Lại nhìn bảy tiên nữ, cũng cảm thấy trong bọn họ có hai ba người lớn lên tương tự với Thái Bạch Kim Tinh.
"Lão Quân, không thể nói như vậy, đẹp trai có liên quan đến di truyền, thật ra nói thật thì…" Thái Bạch Kim Tinh nghĩ ngợi một lúc rồi nói tiếp.
"Bàn về toàn bộ thiên đình mà nói, người có thể đi khuyên con khỉ đó cũng chỉ có ta thôi, dù sao giá trị nhan sắc gánh vác hết!"
Thái Bạch Kim Tinh vô cùng đắc ý như thể đã đạt đến cảnh giới đỉnh cao trong thiên địa.
"Đúng vậy, ta cũng là cảm thấy như vậy, khi vị đó của nhà ta nhìn thấy ngươi cũng vui vẻ ra mặt đấy!"
Ngọc Đế nói đến đây trong lòng đã nghĩ đợi Thái Bạch Kim Tinh trở về phải điều tra cẩn thận xem rốt cuộc hắn và Vương Mẫu nương nương có bí mật gì?

Chương 1137. Đóng gói mang đi

"Nếu bệ hạ đã nói như vậy ta cũng bằng lòng gánh vác trọng trách này, nhất định sẽ không phụ sự kỳ vọng của mọi người, các vị cứ ở đây đợi tin tức

của ta đi!"
Tình trạng của Thái Bạch Kim Tinh lúc này giống như say rượu, vô cùng lâng lâng, nếu như có đĩa lạc ở đây thì hắn cũng không mức mang bộ dáng như vậy.
Thái Thượng Lão Quân và Ngọc Hoàng Đại Đế đưa mắt nhìn nhau đều lộ ra nụ cười gian trá, chỉ im lặng mà không nói gì.
Đám tiên gia trên Lăng Tiêu Bảo Điện nhìn Thái Bạch Kim Tinh đi rồi cũng vô cùng thổn thức.
Trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu uống cạn một giọt Tiên Lộ cuối cùng trong Ngọc Tịnh Bình với vẻ rất mãn nguyện, hắn chép miệng cảm thấy vẫn chưa thỏa mãn cho lắm.
"Trong Ngọc Tịnh Bình này đựng hơi ít Tiên Lộ!"
"Biết đủ đi! Ngọc Tịnh Bình của Quan Âm đại sĩ đều bị ngươi cướp mất rồi, Tiên Lộ đều cho một mình ngươi uống mà còn ngại ít à."
Tôn Ngộ Không ở một bên nói với vẻ rất khinh thường.
"Vừa rồi cho ngươi uống ngươi lại không uống mà chỉ biết ăn, bây giờ ăn no rồi còn muốn uống, nào có chuyện tốt như vậy?"
Lưu Tiêu đáp với vẻ mặt coi thường.
"Còn không phải do tay nghề của huynh đệ ngươi tốt sao?"
Tôn Ngộ Không cười gian trá khiến Lưu Tiêu có hơi chột dạ.
"Ngày mai định kiếm gì về thế? Để ta chuẩn bị đồ gia vị trước."
Lưu Tiêu giả bộ ý vị sâu xa chuyển hướng câu chuyện, đứng dậy xoa cái bụng căng tròn của mình với vẻ mặt hưng phấn.
"Nói thật, ta nhìn trúng con trâu mà Thái Thượng Lão Quân cưỡi đó, ngươi nói xem nướng ăn hay là nhúng lẩu đây?"
Tôn Ngộ Không cười xấu xa và bảo.
Nghe được lời này trước mắt Lưu Tiêu sáng ngời, trong bụng còn kêu inh ỏi.
"Đầu trâu sốt cay, lẩu đuôi trâu, trâu bít tết."
Lưu Tiêu vừa dứt lời, Tôn Ngộ Không đã gật đầu một cách vô cùng nghiêm túc, quay người rời đi còn không hề do dự một chút nào.
Thủy Liêm Động, Hoa Quả Sơn.
Một đám khỉ con khoa tay múa chân với vẻ vui sướng, bởi vì lúc này Tôn Ngộ Không đã mang phần côn bằng còn thừa về, loại tác phong tốt đẹp đóng gói mang đi này được hắn làm đến cực điểm.
Về phần chim đại bàng mà Lưu Tiêu vẫn chưa ăn cũng cùng mang về luôn.
"Các con, bưng rượu ngon đồ ăn ngon lên đi, đại vương mở tiệc cho các con toàn là món ngon cả, ăn một bữa tiên phẩm không có lần sau."
Tôn Ngộ Không rất hưng phấn bảo.
Một đám khỉ con bắt đầu chuẩn bị bữa tiệc vô cùng phong phú, mà lúc này một con khỉ vội vàng chạy tới trước mặt Tôn Ngộ Không.
"Đại Vương, sáu huynh đệ tốt của ngài sau khi biết ngài đại náo thiên cung đã qua đây chúc mừng."
Khỉ con vừa dứt lời, Ngưu Ma Vương đã bước dài vào trong Thủy Liêm

Động đầu tiên như thể nơi này là nhà của hắn.
Cùng theo sau đó còn có năm đại thánh khác nữa, người nào cũng đều mặt mày hồng hào vẻ mặt phấn chấn.
"Lão đệ, ngươi quả nhiên lợi hại! Lão thiên gian trá đó tính kế ngươi cũng không ngờ ngươi trở tay chục hắn một lỗ, sảng khoái!"
Giọng nói rung trời đó của Ngưu Ma Vương vang vọng khắp toàn bộ Thủy Liêm Động.
Tôn Ngộ Không cảm thấy có chỗ không đúng lập tức vội vàng thu đại bàng vẫn chưa động đũa lại.
Nhưng hắn không ngờ vẫn chậm một bước, Ngưu Ma Vương đã đứng ở phía sau thở hổn hển chảy nước miếng.
"Huynh đệ, ta thấy con chim béo trong tay ngươi rất thơm ngon, xem ra hôm nay có lộc ăn rồi."
Ngưu Ma Vương không hề khách sáo một chút nào duỗi tay cướp con đại bàng to đã vặt trụi lông tới.
"Sao thằng cha nhà ngươi lại đến đúng giờ dọn cơm vậy hả?"
Tôn Ngộ Không muốn trở tay cướp đại bàng to không còn cánh về.
Nhưng không ngờ Ngưu Ma Vương lại rất nhạy bén giấu ở sau người bày ra bộ dáng không trả.
Hai người giống như diều hâu già bắt gà con, gà con được Ngưu Ma Vương bảo vệ phía sau không cho Tôn Ngộ Không cướp.
"Sao ngươi lại keo kiệt như vậy, đều là huynh đệ mà, lấy được rượu thịt nhưng không chia sẻ còn tính là huynh đệ sao?"
Ngưu Ma Vương giống như người đàn ba chanh chua mặt dày lớn tiếng gào lên, chỉ sợ người bên ngoài không nghe thấy.
"Lão Ngưu, ngươi gào cái gì thế? Có đồ ngon gì cho ta xem với nào."
Giao Ma Vương hung thần ác sát sau khi vào động vội vàng sáp tới gần.
"Lão Giao, ngươi tới vừa đúng lúc, con khỉ gang ngược này vừa có được rượu thịt lại muốn giấu đi độc chiếm một mình, ngươi nói xem có được không?"
Ngưu Ma Vương mang vẻ mặt hiên ngang lẫm liệt, đưa con đại bàng to trụi lông trong tay cho Giao Ma Vương.
"Đây là loại chim béo gì mà lại to như thế? Trông có vẻ rất tươi nữa, hầm đi hầm đi, phải nấu kèm với nấm mới thơm."
Giao Ma Vương cũng mang vẻ mặt thèm thuồng, sau khi Tôn Ngộ Không nhìn thấy lại đấm ngực giậm chân với vẻ rất đau lòng.
"Cái này ta thuận tiện mang từ nhà người ta về, các ngươi thì hay rồi, ta còn chưa động đũa đâu, được rồi! Đám nhỏ lấy nồi to ra nấu con chim béo này cho ta."
Tôn Ngộ Không cũng rất bất đắc dĩ.
Vốn dĩ muốn cùng đám con nhà mình cùng nhau chia sẻ nhưng nhìn thấy mấy đại thánh lần lượt tiến vào cũng biết vô vọng rồi, chỉ có thể bất đắc dĩ chấp nhận.
Trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu lục tung lên tìm vẫn không thấy con đại

bàng chưa vào nồi đâu, đến cuối cùng chỉ còn lại một đôi cánh đang nấu ở trong nồi.
“Sao lại mất tiêu rồi? Vừa rồi còn đặc biệt giấu ở đây cơ mà, sẽ không phải bị con khỉ đó thuận tiện cầm mất rồi chứ? Nhất định là hắn, hắn làm loại chuyện này cũng không phải chỉ một hai lần.” Lưu Tiêu rất buồn bực chửi mắng Tôn Ngộ Không.
Nhưng nghĩ đi cũng phải nghĩ lại, nếu như chuyện ăn con đại bàng đó rơi lên người hắn vậy Như Lai chắc chắn sẽ không cho hắn cái kết tốt đẹp gì.

Chương 1138. Thất Thánh ăn thịt đại bàng lớn

zalo 0704730588

“Hầu ca đừng trách ta nha, ngươi nói xem ngươi ăn thì ăn còn lấy hết của ta đi làm gì, đến lúc đó Như Lai tới tìm ngươi gây sự cũng đừng trách ta!”

Lưu Tiêu huýt sáo ngâm nga, bưng một đôi cánh ở trong nồi ra hưởng thụ một cách đầy hài lòng.

Trong Thủy Liêm Động ở Hoa Quả Sơn.

“Hắt xì!” Đột nhiên Tôn Ngộ Không hắt xì một cái.

Mấy đại thánh ở xung quanh hoàn toàn không để ý đến, chỉ có Ngưu Ma Vương ngồi bên cạnh hắn là vuốt mặt bĩu môi với vẻ rất bất đắc dĩ.

“Con khỉ nhà ngươi hắt xì cũng không biết quay đầu đi sao? Văng hết lên mặt ta rồi đây này.”

Ngưu Ma Vương nói với vẻ mặt ghét bỏ.

“Ăn của ta, uống của ta mà ngươi còn nói nhiều như vậy à, không ăn thì ra ngoài!”

Tôn Ngộ Không cũng quấn riết không tha, muốn đuổi Ngưu Ma Vương ra ngoài.

Lúc này người ăn nhiều nhất thuộc về Ngưu Ma Vương, nửa con đại bàng to đều vào bụng hắn hết.

Điều này khiến Tôn Ngộ Không chưa đụng vào miếng vào tức đến mức chỉ thở ra chứ không hít vào.

Có người ở ngoài cùng có hơi say sưa, cầm cốc rượu định tiến lên đối ẩm với Tôn Ngộ Không.

“Con đại bàng béo này của Hầu ca tới từ đâu vậy? Chất thịt tươi ngon mọng nước chắc chắn là tiên phẩm rồi, có phải lúc lên trời đại náo thiên cung thuận tay vớ được không?”

Một tên lên tiếng bắt chuyện vài câu, Tôn Ngộ Không lại bắt đầu cười khổ với vẻ rất bất đắc dĩ.

Lúc này, một con khỉ nhỏ vừa lăn vừa bò chạy vào trong, nhìn bộ dáng như có chuyện gì đó rất gấp.

“Đại Vương, xảy ra chuyện lớn rồi!”

“Hoảng cái gì cứ từ từ nói, có thể có chuyện lớn gì được, bảy đại thánh chúng ta đều đang ở đây có gì mà phải sợ.”

Tôn Ngộ Không đứng dậy lớn tiếng quát.

“Đại vương, mấy vị Đại Thánh, mời mấy vị ra ngoài nhìn Thiên Bảng đi!”

Con khỉ nhỏ sắp khóc đến nơi, đợi nó vừa dứt lời Tôn Ngô Không đã đi trước một bước, nhún người nhảy tới bay ra khỏi Thủy Liêm Động.

Ngưu Ma Vương dẫn mấy đại thánh cũng nhanh chóng theo sau.

Tuy hơi say xỉn, nhưng ngay một khắc đi ra khỏi Thủy Liêm Động người đầu tiên quỳ sụp xuống lại là Ngưu Ma Vương.

Thiên Bảng “Thất Thánh ăn đại bàng”

Ngưu Ma Vương ăn năm cân chín lạng thịt, Giao Ma Vương ăn ba cân rưỡi hai lạng tư thịt…
Tôn Ngộ Không không ăn thịt.
Tại Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu vắt chéo hai chân xỉa răng, nhìn bảng danh sách với vẻ thích chí, khi nhìn thấy bình luận bên dưới cùng cũng ồ lên.
Rất nhiều người đều quan tâm mùi vị của đại bàng to thậm chí đã có người bắt đầu đánh giá, muốn nếm thử đại bàng to.
Lăng Tiêu Bảo Điện, Thiên Đình.
Như Lai Phật Tổ đứng ở một bên với sắc mặt nặng nề, nhìn chữ trên Bảng Danh Sách mà trong lòng đã chửi ầm lên.
"Ôi trời, con đại bàng to này hình như chính là cậu ruột của ngươi đúng không Như Lai."
Ngọc Đế không ngại lớn chuyện bảo.
Như Lai im lặng một lúc, khép mi nhắm mắt không đáp lời nhưng trong lòng thầm nói.
"Ngọc Đế, lão già nhà ngươi cứ cố tình nói chuyện không nên nói, thật đúng là không có việc lại tìm việc."
"Sao thế Như Lai? Mất người thân nên trong lòng không thoải mái sao, vào nội điện với ta rồi hai chúng ta uống một chút nào."
Ngọc Đế nháy mắt ra hiệu với Thái Thượng Lão Quân, sau đó kéo tay Như Lai định đi vào trong nội điện.
"Đại Thiên Tôn, ta là người xuất gia không gần rượu thịt, thế này làm khó ta quá."
Vẻ mặt của Như Lai Phật Tổ như nước không vui không buồn.
"Rượu Quỳnh Tương Ngọc Dịch một trăm tám một ly, ngươi uống không?"
Ngọc Đế vẫn nói với vẻ khinh thường nhưng không ngờ Như Lai lại cúi đầu niệm kinh Phật, sau đó bước trước một bước vào nội điện.
"Đại Thiên Tôn, đừng quên thêm vài món nhắm nữa."
Khi giọng nói của hư Lai truyền qua, khóe miệng của Ngọc Đế hơi co rút.
Trong Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu nhàn rỗi mở phát sóng trực tiếp, lúc này khu bình luận lại bùng nổ.
Diệp Phàm: "Đại bàng cũng gầy quá rồi thì phải? Còn không đủ cho mình ta ăn!"
Tiêu Viêm: "Phí của trời! Đại bàng này chắc chắn là yêu thú cấp mười, bên trong nhất định có yêu đan!"
Như Lai Phật Tổ: "Lâu chủ, chuyện này chúng ta kết thù rồi, nếu muốn dẹp yên chuyện này, ta ở Lăng Tiêu Bảo Điện đợi ngươi."
Lưu Tiêu nhìn khu bình luận mà cười lạnh.
Mấy nghìn dòng bình luận bùng nổ trong phòng phát trực tiếp đều là đang tiếc hận cho số phận bị nấu của đại bàng, nhưng chỉ có một dòng tin nhắn tới từ Như Lai Phật Tổ là thu hút sự chú ý của Lưu Tiêu.
"Ha ha, dẹp yên chuyện, được thôi! Vậy thì dẹp nhưng mà thuận tiện dẹp luôn cả Lăng Tiêu Bảo Điện."
Sau khi Lưu Tiêu đáp lại tin nhắn, rất vui vẻ đứng dậy xoa tay.

Vừa nghĩ đến Tôn Ngộ Không và bảy tiên nữ trong lòng lại lập tức ngứa ngáy hơn.
Lăng Tiêu Bảo Điện, Thiên Đình.
"Con lừa ngốc nhà ngươi cút cho ta, chuyện của hai chúng ta vẫn chưa xong đâu, ngươi chọc hắn làm gì?"
Ngọc Đế nhìn câu trả lời ở phòng phát trực tiếp sắc mặt cũng biến thành màu gan heo, tức hổn hển đá một cước lên mặt Như Lai.
"Đại Thiên Tôn, không phải ngươi uống nhiều rồi đấy chứ? Quỳnh Tương Ngọc Dịch vọt lên đầu rồi à, ta đi nhận lỗi ngay được chưa."
Như Lai đỏ mặt tía tai xoa chỗ bị đá, bộ dáng rất oan ức.
"Chuyện của hai chúng ta không phải đã bàn bạc kỹ rồi sao? Lén lút hành động, giờ gây ra chuyện lớn như vậy còn chơi kiểu gì nữa?"
Ngọc Đế rất tức giận về dòng bình luận mà Như Lai uống nhiều gửi đi, nói rồi lại nói cũng tức đến sảng.
Lúc này, bảy tiên nữ đang nhảy múa ở bên cạnh cũng vội vàng bảo vệ Ngọc Đế.
Mà bấy giờ, sau khi Như Lai nhìn thấy bảy tiên nữ lại gần cũng thầm lấy làm kỳ lạ về tư thế xinh đẹp và quần áo lộ liễu của các nàng.

Chương 1139. Giá trị nhan sắc cao cũng ăn đòn

"Trở về kêu mấy Bồ Tát cũng đổi trang phục như vậy, đến lúc đó Đại Hùng bảo điện cũng có thể có cảnh đẹp như họa rồi."
Như Lai híp hai mắt lại ngắm dáng người khỏe khoắn lộ ra của bảy tiên nữ, trong lòng lại nổi nóng một trận, mượn men rượu đi ra khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện tới thẳng Thiên Cơ Lâu.
Bên ngoài Hoa Quả Sơn thì ngập trong tiếng khóc.
"Con khỉ nhà ngươi hại tất cả chúng ta rồi, ngươi kêu chúng ta ăn đại bàng còn không phải Như Lai Phật Tổ sẽ giết chúng ta sao?"
Hai mắt của Ngưu Ma Vương đỏ ngầu, lỗ mũi phun ra hơi nóng, tức giận đến cực điểm.
"Lão Ngưu nhà ngươi, vừa rồi người ăn nhiều nhất chính là ngươi đó, bây giờ ngươi biết con chim béo đó là đại bàng lại trách ta à."
Tôn Ngộ Không cũng không cam lòng yếu thế, tức giận oán trách ngược lại.
Lúc này, năm đại thánh còn lại cũng mặt xám như tro tàn, chỉ biết ngồi kêu rên dường như đã cảm giác được kiếp nạn này khó tránh.
"Đại thánh! Đại thánh!"
Lúc này một đám tường vân trên bầu trời dẫn theo Thái Bạch Kim Tinh bay về phía Hoa Quả Sơn, người còn chưa đến giọng nói đã truyền tới trước.
Tôn Ngộ Không nhìn Thái Bạch Kim Tinh với vẻ rất cạn lời.
Đặc biệt là khi nhìn thấy sao trên trán hắn cứ cảm thấy có chỗ nào đó không được tự nhiên. So với mắt của Nhị Lang Thần lại càng khiến người khó chịu nổi hơn, cứ muốn nhổ nó xuống.

“Lão già ngươi tới làm gì? Ta cũng chưa từng gặp ngươi!”
Tôn Ngộ Không còn đang đoán người này là từ Tây Thiên qua đây mới tỏ vẻ không kiêu ngạo không siểm nịnh, trông rất bình tĩnh.
“Đại thánh, ta là Cửu Diệu Tinh Quân, Thái Bạch Kim Tinh cũng được.”
Sau khi Thái Bạch Kim Tinh giới thiệu xong, bước xuống khỏi tiên vân với vẻ mặt thoải mái, cử chỉ tao nhã, bước chân nhẹ nhàng mang theo gió.
Tôn Ngộ Không gãi đầu, nhìn tên ngốc đi qua mà hít ngược một ngụm khí lạnh.
“Lão già ngươi tên gì cơ, Thái Bạch Tinh Tinh á? Cái tên này kỳ quá, sao còn dùng từ láy nữa? Sao ngươi lại không biết xấu hổ như vậy?”
Tôn Ngộ Không mang vẻ mặt ghét bỏ, chỉ vào mũi Thái Bạch Kim Tinh và chửi.
Thái Bạch Kim Tinh vốn dĩ tự cho rằng mình phong lưu phóng khoáng, có giá trị nhan sắc gánh vác tất cả còn chưa làm ra phản ứng gì cả, đã trực tiếp bị Tôn Ngộ Không mắng chửi khiến cho bản mặt già đỏ gay.
“Con khỉ ngang ngược nhà ngươi, ta tên là Thái Bạch Kim Tinh chứ không phải Thái Bạch Tinh Tinh nhé, nghe hiểu tiếng người nói không đấy?”
Thái Bạch Kim Tinh cũng hơi buồn bực, lớn tiếng quát lên.
Nhưng điều không ngờ là một nắm tay to như bao cát đã bay thẳng tới trước mặt.
“Bốp!”
Một tia sáng xẹt qua phía chân trời rồi biến mất không thấy đâu.
“Nhớ người lần trước lớn tiếng quát ta như vậy, giờ trên mộ đã mọc xanh cỏ rồi!”
Tôn Ngộ Không xoa nắm đấm, quay đầu lại nhìn về phía Ngưu Ma Vương đang trợn mắt há hốc mồm.
“Tôn lão đệ, ta nhớ ra chị dâu ngươi, nàng ta đang ở nhà tiếp khách, ta phải mau chóng về nhà đây, không nói chuyện với ngươi nữa.”
Ngưu Ma Vương sợ vã mồ hôi đầy mặt, cũng mặc kệ tranh chấp với Tôn Ngộ Không, vội vàng xách quần vừa lăn vừa bò chạy mất.
Năm đại thánh còn lại thì ở bên cạnh kêu rên khóc lóc với nhau.
Nhưng Tôn Ngộ Không chỉ liếc mắt nhìn bọn họ rồi đánh bay đi như phủi ruồi bọ.
“Thật đáng ghét, ai kêu các ngươi qua đây? Phía bên thiên đình còn rất phiền phức, không được, phải giải quyết Lục Nhĩ Mỹ Hầu đó trước rồi nói sau!”
Cùng lúc Tôn Ngộ Không đang suy nghĩ cũng cảm thấy sau lưng lại có một đám tường vân.
Lần này hắn quay đầu nhìn lại phát hiện ra là Thái Bạch Kim Tinh bị đánh sưng mặt đó.
“Có phải lão già ngươi muốn ăn đòn không đó? Nhanh như vậy đã chạy trở về rồi sao? Nào nào nào, lần này ta không đánh ngươi bay khỏi tam giới thì coi như ta thua.”
Tôn Ngộ Không nhìn bộ dáng thèm đòn của Thái Bạch Kim Tinh lập tức nổi trận lôi đình.

Toàn bộ cánh tay trông như còn to hơn cả cơ thể chuẩn bị tung một cú tinh tế quyền.
“Đại thánh đại thánh, đừng hiểu lầm, ta được Ngọc Đế phái qua đây bàn bạc với ngươi, hơn nữa trong lòng ta cũng thấy sùng bái ngươi mà.” Lúc này Thái Bạch Kim Tinh mang vẻ mặt u sầu, nước mắt rơi đầy mặt, trong lòng thì lại hành hạ Ngọc Đế và Thái Thượng Lão Quân đến chết hàng ngàn vạn lần.
Hắn cũng biết mình bị lừa rồi, hoàn toàn không có định luật gọi là có giá trị nhan sắc cao sẽ không bị đánh.
“Ồ, hóa ra là như vậy, ngươi nên nói sớm đi chứ, qua đây ngồi đi, trước nói xem ngươi sùng bái ta ở điểm nào?” Tôn Ngộ Không cũng tràn đầy tự tin, sau khi tay cầm Kim Cơ Bổng vung một đường còn bày ra tạo hình diêm dúa, Thái Bạch Kim Tinh lúng túng ngay tại trận, mí mắt nhảy thẳng lên.
“Đại Thánh ngươi không biết đâu, không lâu trước đây ngươi chính là đạo sư trong cuộc đời ta, sự tôn sùng của ta dành cho ngươi giống như nước trong ngân hà cuồn cuộn rơi xuống từ chín tầng trời không thể thu lại ấy.” Thái Bạch Kim Tinh phun nước miếng tung bay nịnh hót, Tôn Ngộ Không nghe vào mà lâng lâng tận trời mây.
“Không sai không sai, nói tiếp đi đừng dừng, ta nói cho ngươi biết cái gậy này của ta ngứa lắm đó, nếu như ngươi dừng ta không dám đảm bảo nó sẽ làm gì với ngươi đâu.”
Kim Cơ Bổng trong tay Tôn Ngộ Không lúc thì dài ra lúc thì ngắn lại, lúc thì cuộn thành hình tròn lúc thì biến thành côn thẳng. Lần này khiến Thái Bạch Kim Tinh cảm thấy da đầu lạnh ngắt.
“Đại Thánh, ta còn có một chuyện phải nói với ngươi, chuyện này chính là chuyện vô cùng tốt.”
Sau khi Thái Bạch Kim Tinh nịnh nọt xong cũng mang bộ dáng vô cùng nghiêm túc.
“Ồ, chuyện vô cùng tốt gì cơ? Ngươi nói ra nghe thử xem.”
Cùng lúc Tôn Ngộ Không nói chuyện lại nhìn về phía đám khỉ con bên cạnh. Chỉ một ánh mắt, đám khỉ con lập tức hiểu rõ đã xảy ra chuyện gì, vội vàng dẫn vài con khỉ trở về trong Thủy Liêm Động.

Chương 1141. Lại có hot search!!

"Còn có một việc, từ trên người hắn ta lục thấy một cái yếm của một nữ nhân, trông có vẻ là của Hằng Nga."
Tôn Ngộ Không lấy ra một cái yếm hồng nhạt, còn vẫy vẫy giữa không trung, một hương thơm ngây ngất lan ra.
Thái Bạch Kim Tinh đang say rượu cũng ngửi một cái, không biết là do hắn uống say rồi, hay hai mắt hắn là thành thành thật thật tỏa sáng.
"Đúng, chính là mùi này, ta rõ hơn bất kỳ ai khác, cô nàng Hằng Nga này lớn lên trông rất gợi cảm, mùi hương đặc biệt đó trên người, ta cũng nhớ rất rõ a!"
Thái Bạch Kim Tinh nhân dịp say rượu rượu nói ẩu nói tả, nhưng hắn vẫn

không nhìn thấy Thiên Bảng đang livestream cuộc đối thoại của hai người say rượu.
Tôn Ngộ Không hít một ngụm khí lạnh.
Ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy mình lại tạo ra một tìm kiếm hàng đầu, mặt mo đỏ ửng, trực tiếp ném cái yếm cho Thái Bạch Kim Tinh.
"Nếu ngươi đã thích thì cầm lấy, ta không cần nó, đúng rồi, ta có chút chuyện, trước mắt còn bận lên trời làm quan nữa, quyết định như vậy đi."
Sắc mặt Tôn Ngộ Không đỏ bừng, muốn rời khỏi hiện trường xấu hổ trước mặt công chúng.
Thái Bạch Kim Tinh mới vừa say rượu liền"bóp" hắn.
"Đừng đi a! Ngươi nói cho ta nhiều bí mật thú vị, ta đây còn có bí mật liên quan đến Vương Mẫu nương nương, ngươi muốn nghe không?"
Thái Bạch Kim Tinh say rượu đã nghĩ đến việc khoe khoang một bí mật mà bản thân biết.
Mặc dù Tôn Ngộ Không rất điên cuồng, nhưng không ngốc, biết nếu nói ra chuyện này, thì Thiên Đình sẽ không tha cho hắn.
Thiên Cơ Lâu Lưu Tiêu vừa gặm hạt dưa, vừa cầm Ngọc Tịnh Bình uống trà, nhìn livestream một cách hết sức chăm chú.
Tìm kiếm hàng đầu của bảng xếp hạng livestream"Bí mật của Ngọc Đế Vương Mẫu"
"Mỹ Hầu Vương thật giả"
"Thất Thánh ăn Đại Bằng"
"Kỳ Nam Tử - Thái Bạch Kim Tinh"
Mười vị trí đầu của danh sách tìm kiếm hàng đầu hầu như đều bị Tôn Ngộ Không và Thái Bạch Kim Tinh chiếm đoạt, bình luận bên dưới ào ạt như sóng biển, từng đợt tiếp từng đợt.
Hoang: "Vãi chưởng, đây quả là livestream trực tiếp tại hiện trường, Hằng Nga hắn là rất đẹp?"
Hồng Quân: "Ài! Vẫn là người trẻ tuổi biết đùa a!"
Vương Mẫu: "Hằng Nga, hồ ly tinh nhà ngươi, cút ra đây cho ta!"
Nhìn bình luận càng ngày càng nảy lửa, mãi đến bình luận đối thoại giữa Vương Mẫu và Hằng Nga gây cho Lưu Tiêu chú ý đến.
Hằng Nga: "Nam nhân của chính ngươi còn không quản được, giờ lại đổ thừa ta? Đúng là buồn cười mà!"
Vương Mẫu: "Rõ ràng là ngươi quyến rũ hắn, nha đầu, đều là đồng đạo, ngươi còn tính lừa ta nữa à?"
Hằng Nga: "Ta không có quyến rũ hắn, đến chỗ ta cũng không chỉ có một mình hắn, hắn chỉ cho ta một căn nhà mà thôi, ngươi đa nghi quá rồi, tỷ tỷ."
Vương Mẫu: "Hèn chi ta nói, sao hắn lại xây Quảng Hàn Cung? Hóa ra là vì để thuận tiện cho các ngươi chim chuột!"
Lưu Tiêu giờ khắc này cũng lộ vẻ trầm trồ, bỗng nhiên húp một ngụm coca ở trong tay, cầm bỏng ngô và liên tục bỏ vào trong miệng.
"Được quá ta, xem cái này còn hấp dẫn hơn phim nhiều, thú vị thật đấy, đã đến đoạn vạch mặt rồi à!"

Thiên Đình, Lăng Tuyết Bảo Điện.
Khuôn mặt Ngọc Đế lúc xanh lúc đỏ như đèn led 7 màu khi nhìn bình luận và livestream.
Mỗi lần cao trào xuất hiện, lại khiến cho mặt mo của hắn đổi màu.
Thái Thượng Lão Quân như thể con kiến trên chảo nóng, vô cùng lo lắng.
Mãi đến khi Thái Bạch Kim Tinh nói ra bí mật của Vương Mẫu, chuỗi ngọc trên vương miện của hắn đã biến thành màu xanh ngọc bích.
Bên cạnh Thái Thượng Lão Quân lúc này còn dắt theo con bò của hắn cẩn thận từng li từng tí đi tới cửa, lo sợ phát ra âm thanh, gây chú ý với Ngọc Đế.
"Lão Quân, muốn đi nơi nào đây?"
Ngọc Đế hỏi với gương mặt "xanh lục".
"Bệ hạ, ta xuống phàm giới một chuyến, gọi Thái Bạch Kim Tinh trở về, uống nhiều chính là như thế, toàn nói nhiều."
Thái Thượng Lão Quân miễn cưỡng lộ ra nụ cười khổ sở, đáp lại.
"Chuyện mà chúng ta chuẩn bị, ta muốn làm sớm, con khỉ này biết được quá nhiều thứ."
Ngọc Đế trầm giọng nói.
"Đúng vậy a! Vậy ta đi làm liền, bệ hạ, Thái Bạch Kim Tinh nói xạo, ta không có quan hệ gì với Vương Mẫu nương nương cả, ta xin thề."
"... Ầm ầm!"
Thái Thượng Lão Quân giơ lên ba ngón tay xin thề, vừa nói xong bỗng có một tiếng sét"Đùng đùng" đánh xuống, vang đến Vân Tiêu Bảo Điện.
Khuôn mặt của Ngọc Đế lại "xanh" thêm vài phần.
Bầu không khí lập tức lúng túng, Thái Thượng Lão Quân muốn nói nhưng lại thôi, nét mặt già nua đỏ chót.
"Cút! Mau cút cho ta!"
Ngọc Đế tức đến nỗi trực tiếp vỗ bàn, sau đó nhìn về phía Thất Tiên Nữ bên cạnh, càng nhìn càng cảm thấy không có ai giống như mình.
Động Ba Tiêu của Hỏa Diệm Sơn sắp xảy ra một trận đại chiến.
"Con khỉ chết bầm, ta coi ngươi là huynh đệ, ngươi vậy mà đối xử với ta như thế ư!"
Ngưu Ma Vương cầm Hỗn Thiết Côn trong tay, khí thế bừng bừng rống giận.
"Nói ai là con khỉ chết bầm hả? Con trâu điên nhà ngươi, ta còn chưa kiếm chuyện với ngươi."
Lục Nhĩ Mỹ Hầu cầm Kim Cô Bổng trong tay, ăn mặc không khác gì Tôn Ngộ Không, rất là phách lối, và đang giằng co với Ngưu Ma Vương.
"Tôn Ngộ Không, ngươi nhân lúc ta không có ở đây, ngươi chơi vợ ta, ta muốn thiến ngươi."
Ngưu Ma Vương bị tức đến chập mạch, cho dù con khỉ trước mặt có phải là Lục Nhĩ Mỹ Hầu hay là Tôn Ngộ Không đi chăng nữa, trong lòng đã nảy sinh một mối hận.
"Thối Lão Ngưu, là Ngưu phu nhân để ta ngồi trên giường, chứ không phải

là bản thân ta muốn thế, sao ngươi lại đổ thừa ta?"
Lục Nhĩ Mỹ Hầu ra vẻ hiên ngang lẫm liệt, căn bản không có chút cảm giác xấu hổ khi làm gian phu, trái lại còn rất thản nhiên.
Thiết Phiến công chúa ở trên giường thu dọn quần áo cũng không nguyện ý đi tới, chống nạnh, bày ra bộ dáng bà nương hung hăng.

Chương 1145. Vạn giới đại loạn đấu!!

"Hai người này tùy tiện ra một người, ba gậy liền có thể phá nát Nam Thiên Môn của ta, đùa gì thế? Đáng sợ thế ư, lợi hại thật, trốn xa chút cũng tốt."
Tăng Trưởng Thiên Vương vừa thấy tình thế không ổn, xoay người chạy.
Vào lúc này Thác Tháp Lý Thiên Vương đang đuổi tới, mang thiên binh thiên tướng chạy tới.
"Tăng Trưởng, ngươi đi đâu vậy? Nam Thiên Môn có chuyện gì à?"
Thác Tháp Lý Thiên Vương trợn mắt trầm giọng hỏi.
"Lý Thiên Vương không thể ở lại đâu, hai con khỉ đó tên nào tên nấy cũng lợi hại, ta thấy tư thế của bọn họ, muốn chọc thủng bầu trời, ta phải tránh trước đã!"
Tăng Trưởng Thiên Vương bị dọa sợ mất mật, ngay cả một chút phong thái đại tướng trấn thủ Nam Thiên Môn cũng không có.
"Không phải nói với các ngươi rồi sao? Chỉ giả bộ mà thôi, ở một bên nhìn chằm chằm bọn chúng là được, ngươi không nhìn chằm chằm, chơi quá trớn thì trách ai?"
Thác Tháp Lý Thiên Vương cũng phẫn nộ đến cực điểm.
Nhưng tiếng nói của hắn vừa dứt, nhìn về phía xa xa, chính là lôi quang thiểm điện, máu nhuộm đỏ bầu trời.
"Lý Thiên Vương, ngươi cũng thấy đấy, đây sao có thể là việc mà tiểu thần năng chúng ta có thể quản được, bằng không ngươi đi trước đi, ta theo sau quan sát."
Tăng Trưởng Thiên Vương cũng hơi không vui, nói.
"Ây da, trong nhà còn nấu nước quên tắt bếp, ngươi đi trước đi, ta tắt bếp xong liền quay lại."
Thác Tháp Lý Thiên Vương vừa nhìn thấy sự việc không ổn, xoay người liền muốn rời đi.
Thế nhưng không ngờ là, Tăng Trưởng Thiên Vương chạy trốn còn nhanh hơn hắn, như một làn khói trong chớp mắt đã không thấy bóng dáng.
"Lão già nhà ngươi, ta cho ngươi biết, hôm nay là ca của ngươi, hành vi của ngươi là thuộc về thoái thoác trách nhiệm, sẽ tính là ngươi bỏ bê công việc, tháng này sẽ không có tiền thưởng."
Thác Tháp Lý Thiên Vương lớn tiếng la lên, thế nhưng căn bản không kêuTăng Trưởng Thiên Vương được.
"Lý Thiên Vương, thế giới lớn như vậy, ta muốn đi xem thử, nói với ngươi một tiếng, ta từ chức không làm nữa."

Khi giọng nói của Tăng Trưởng Thiên Vương truyền tới, Thác Tháp Lý Thiên Vương suýt chút nữa té xỉu.
"Na Tra, ngươi lớn rồi, vi phụ già rồi..."
Thác Tháp Lý Thiên Vương, lời nói thấm thía.
"Dù có chuyện gì cũng phải như một nam tử hán đỉnh thiên lập địa, gặp phải khó khăn hay gặp phải nguy hiểm đều phải vượt qua, cho nên bây giờ là thời điểm ngươi cần vượt lên."
"Phụ thân, mặc dù quan hệ giữa ta và con khỉ không tệ, nhưng mà con khỉ giả lại không có quan hệ gì với ta a, hắn muốn đập ta một gậy, thì ta sẽ triệt để chết mất."
Na Tra cũng có chút do dự, nhìn phía hai Thần Thú ở xa xa đang đánh nhau, cũng không khỏi nuốt một ngụm nước bọt.
"Tiểu Na Tra a, kiếm củi ba năm đốt một giờ, đừng trách vi phụ... Xông lên đi, thiếu niên!"
Thác Tháp Lý Thiên Vương bắt lấy Na Tra rồi xoay một cái, ném hắn đi như đang chơi môn đẩy tạ.
"Lão đầu, ta hoài nghi ta không phải là con ruột của ngươi, a!"
Na Tra bị ném đi cũng chỉ có thể la lên một tiếng "A", trong nháy mắt liền bay tới hiện trường quyết đấu giữa Mỹ Hầu Vương thật giả.
Giờ phút này hắn như thể phóng viên trên chiến trường, nỗi sợ hãi bao trùm trong lòng, muốn đi về nhưng không thể quay về.
"Hầu ca, hai người các ngươi cứ việc đánh đi, nhưng đừng có làm liên lụy tới ta."
Na Tra đã biến hóa ra ba đầu sáu tay, thi triển hình thái chiến đấu mạnh nhất, nhưng hết thảy mọi thứ cũng không phải vì đấu pháp, mà là vì bảo vệ tính mạng.
Kình Bảo Bảng "Mỹ Hầu Vương thật giả"
"Kiếp trước và kiếp này giữa Mỹ Hầu Vương và Thiết Phiến công chúa"
"Kỳ Nam Tử Thái Bạch Kim Tinh"
"Vương Mẫu chiến chúng tiên"
Mỹ Hầu Vương thật giả đã xếp tới hàng số một trong danh sách tìm kiếm hàng đầu.
Quần chúng hóng hớt đều âm thầm tấm tắc lấy làm lạ.
Vạn giới đại loạn đấu mùa một "Tôn Ngộ Không VS Lục Nhĩ Mỹ Hầu"
Tỉ lệ đặt cược 1 – 1.
"Chiến lực của Tôn Ngộ Không tuyệt đối là hàng đầu, dù nói gì cũng phải đặt cược hắn thắng."
"Vừa nhìn liền biết một tên giả mạo sẽ thua, ai mà đặt cược hắn chẳng khác nào mất tiền."
"Cơ hội ăn tiền nhất định là thuộc về Tôn Ngộ Không a!"
Ở khu bình luận của livestream giải đấu đã sôi động cả lên, đại đa số người đặt cược đều đặt vào Tôn Ngộ Không.
Thiên Cơ Lâu Lưu Tiêu đang thống kê tỉ lệ đặt cược, chỉ trong chốc lát, tỉ lệ đặt cược của Tôn Ngộ Không liền đã biến thành 0.7, Lục Nhĩ Mỹ Hầu thì

biến thành 1.5.
"Vãi chưởng, cứ tiếp tục thế này, coi như đặt 1 lời 0.1, ta cũng muốn đặt, rõ ràng là chiến lực của Tôn Ngộ Không cao hơn Lục Nhĩ Mỹ Hầu rất nhiều."
Lưu Tiêu nhìn tỉ lệ đặt cược càng ngày càng thấp, hắn biết nếu Tôn Ngộ Không muốn thắng, coi như là 1-0. 1 cũng phải bồi thêm rất nhiều tiền, nhưng hắn vẫn nở nụ cười gian trá.
"Hầu ca, xin lỗi rồi, ngươi trước hết kiềm chế một chút, chờ tỉ lệ đặt cược của ngươi tăng lên là ta có thể kiếm thêm tiền, yên tâm, trở về ta sẽ tiếp đãi ngươi chu đáo."
Giờ khắc này, trong tay Lưu Tiêu còn đang nắm mấy trái ớt ma, quay đầu nhìn về phía nồi đầu trâu bị ăn sạch sành sanh.
Lúc này, Thanh Long đã chiếm thượng phong, miệng lớn cắn xé da thịt của Đằng Xà, đã có thể nhìn thấy xương trắng.
Nhưng vào lúc này, một luồng hơi nóng phun trào ra từ trong bụng Thanh.
"Xì xì!"
Một thứ bẩn thỉu bắn ra, phun ra từ trên người Thanh Long.
Có điều, thứ bẩn thỉu không gấp, vừa vặn phun vào miệng của Đằng Xà.
Mùi hôi thối bay vào trong miệng Đằng Xà, Đằng Xà vốn dĩ còn sức liều mạng, trong nháy mắt rơi xuống nhân gian.
Giờ khắc này, Thanh Long giờ cũng ủ rũ, xoay người biến hóa thành dáng dấp Tôn Ngộ Không, ôm bụng, sắc mặt tái nhợt.
"Tại sao lại như vậy? Chuyện này quá khó chấp nhận?"
"Ùng ục ùng ục!"
Tôn Ngộ Không vừa oán giận vài câu, bụng lại bắt đầu kêu lên, toàn bộ sắc mặt tái mét, ôm cái mông và muốn tìm một nơi thuận tiện để xả.

Chương 1146. Tôn Ngộ Không VS Lục Nhĩ Mỹ Hầu!!

Vào lúc này, Đằng Xà rơi xuống nhân gian cũng tỉnh táo lại, trong nháy mắt biến hóa thành dáng dấp của Tôn Ngộ Không.
"Hừ! Hừ! Hừ! Con khỉ chết bầm, hôm nay dù thế nào cũng phải ăn ngươi, ngươi dám phun phân vào miệng ta."
Lục Nhĩ Mỹ Hầu cưỡi Cân Đẩu Vân bay lên trời, trở lại vị trí ban nãy, tìm tung tích Tôn Ngộ Không ở chung quanh.
Lúc này chiến ý của hắn ngút trời, dường như không có bất kỳ ai là đối thủ của hắn.
Chẳng bao lâu, Tôn Ngộ Không đứng ngay một đám tường vân, sắc mặt trông có vẻ dễ chịu, dáng vẻ rất hưởng thụ.
"Lần sau không ăn cay nữa, mông nở hoa rồi!"
Tôn Ngộ Không lau mồ hôi lạnh, thật không ngờ rằng vừa mới ngẩng đầu lên, liền phát hiện một Kim Cô Bổng thông thiên đập xuống.
Lúc này, Tôn Ngộ Không mất đi hơn phân nửa chiến lực, cầm lấy Kim Cô

Bổng cũng có chút xụi lơ, chỉ có thể lộn nhào né tránh.
Nhưng không ngờ là, Kim Cô Bổng biến ảo khôn lường, mấy ngàn cây gậy đuổi đánh hắn.
"Con khỉ chết bầm, ngươi vậy mà còn dám đối đầu với ta, ta muốn gõ chết ngươi."
Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã trở nên điên cuồng, trong lúc gõ Tôn Ngộ Không, con mắt toát ra ánh lửa.
Vạn Giới Võ Lâm Phong mùa 1 "Tôn Ngộ Không VS Lục Nhĩ Mỹ Hầu"
Tỉ lệ đặt cược: 3- 0.5.
6-0.3.
Chỉ trong chốc lát, tỉ lệ đặt cược của hai người bị đảo ngược.
Linh Sơn, Đại Hùng Bảo Điện.
Sắc mặt của Như Lai Phật Tổ âm trầm, rơi vào tình thế ép buộc.
"Cược hết tất cả tiền nhang đèn năm ngoái cho ta, Lục Nhĩ Mỹ Hầu phải thắng, cho dù là một lời 0.01, chúng ta cũng cũng lời."
Như Lai Phật Tổ trầm giọng, nói.
"Phật Tổ, chơi lớn quá rồi! Một năm tiền nhan đèn, con số đó không hề ít!"
Quan Âm Đại Sư ở một bên khuyên nhủ.
"Quan Âm Đại Sĩ, ngươi có bao nhiêu tiền, ta biết rõ, đã tới lúc dâng hiến chút đỉnh rồi."
Trong ánh mắt Như Lai Phật Tổ lộ vẻ như "ngươi hiểu mà", nhìn về phía Quan Âm Đại Sĩ.
Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện.
"Người đâu, mau gọi Thái Thượng Lão Quân tới đây cho ta, chỉ có hắn hắn là người giàu nhất, để hắn mang thêm nhiều tiền, lúc này ta thế nào cũng phải khiến cho vị lâu chủ của Thiên Cơ Lâu kia chung tiền."
Ngọc Đế rất tự tin, bắt đầu tính toán nhỏ nhặt.
"Ngọc Đế, ngươi đặt hết tiền sinh hoạt và đồ cưới của nữ nhi, chuyện này không ổn a!"
Vương Mẫu ở bên cạnh khuyên can, Ngọc Đế đang cao hứng căn bản không có để ý hay nhìn Vương Mẫu, trong lòng thầm nói, bảy đứa con gái, cái nào mới là con ruột của ta? Vẫn chưa biết rõ.
Vậy nếu chuẩn bị nhiều đồ cưới như vậy, thì chẳng phải ta bị điên sao.
Giờ khắc này, tỉ lệ đặt cược Tôn Ngộ Không đã biến thành 1 lời 9, còn tỉ lệ đặt cược Lục Nhĩ Mỹ Hầu lại là 1 lời 0.1.
Thiên Cơ Lâu.
"Ha ha, hiệu quả của ớt ma quả nhiên hữu dụng, chỉ cần mấy quả liền có thể khiến hoa cúc nở hoa, ta đoán chừng chiến lực của Hầu ca qua một hồi mới có thể khôi phục lại như trước."
Lưu Tiêu bới hạt sen trong Kim Liên Đài ra, vô cùng thích ý và bắt đầu ăn.
Ăn chưa được bao nhiêu cái, liền cảm thấy mùi vị hơi bất thường, cảm thấy có chút lạ lạ.
"Con lừa trọc này có khi nào ngồi ỉa trên Kim Liên Đài không nhỉ? Thôi kệ, không ăn nữa, giữ lại cho Hầu ca vậy!"

Thiên Đình, Nam Thiên Môn.
Tôn Ngộ Không đã từ từ khôi phục lại chiến lực.
Nhưng hắn cũng không có hiển hiện ra ngay, mà là tụ lực chờ cơ hội, chuẩn bị một kích tiễn Lục Nhĩ Mỹ Hầu chầu trời.
"Con khỉ giả mạo, phân của lão tôn ta ăn có ngon không? Có cần ta cho ngươi ăn thêm nữa không?"
Tôn Ngộ Không vừa ngăn cản tiến công, vừa nhạo báng Lục Nhĩ Mỹ Hầu.
Lần này khiến Lục Nhĩ Mỹ Hầu vốn đang đỏ cả mặt, con mắt bốc hỏa càng thêm điên cuồng, lông khỉ trên người đều dựng cả lên.
"Con khỉ chết bầm nhà ngươi, hôm nay cho dù thế nào ta cũng phải tháo đầu khỉ của ngươi xuống, đem não của ngươi nhúng vào phân."
Lục Nhĩ Mỹ Hầu càng nói càng kích động.
Trong lúc nói chuyện đã quơ Kim Cô Bổng trong tay, từ trên trời giáng xuống một côn, vừa bổ xuống thiên địa như thể bị chẻ ra làm đôi.
Tôn Ngộ Không cũng không hoảng hốt, chỉ nhẹ nhàng leo lên Cân Đẩu Vân và nhanh chóng né tránh.
Nhưng tiên vân trên trời bị đánh tan, kể cả hai cung điện trôi lơ lửng ở đám mây xa xa, cũng biến thành tro bụi trước một côn ấy.
"... Đồ ngu, ăn phân xong, liền mất não à? Ta ở đây cơ mà, ngươi lại đánh không trúng, đúng là thứ ngu si đần độn."
Tôn Ngộ Không chạy sang một bên, tiếp tục chế giễu Lục Nhĩ Mỹ Hầu.
"Con khỉ chết tiệt, ngươi có gan thì đừng chạy!"
Lúc này, Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng không còn bất kỳ thủ đoạn gì.
Hắn đang trong trạng thái phẫn nộ, mọi thứ đều dựa vào man lực nhảy về phía trước một cái, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt rút ngắn khoảng cách giữa hai người.
Mắt thấy Lục Nhĩ Mỹ Hầu càng ngày càng gần, Tôn Ngộ Không cũng chỉ nhíu mày, Kim Cô Bổng trong tay bổng thủ thế.
Chờ đến khi Lục Nhĩ Mỹ Hầu cách hắn chỉ còn chưa tới trăm trượng, Kim Cô Bổng trong nháy mắt biến to ra.
"Xì xì!"
Kim Cô Bổng trong tay Tôn Ngộ Không thoáng chốc đã to hơn trăm trượng, xuyên thủng Lục Nhĩ Mỹ Hầu đang bay đến giữa không trung.
Hành động bất ngờ này khiến tất cả người xem đang hóng hớt xem livestream đều hoa cả mắt, hiển nhiên cảm nhận được có gì đó sai sai, như thể bản thân bị lừa.
Ban đầu còn cảm nhận rõ thực lực của Tôn Ngộ Không giảm mạnh, không ngờ ngay trong nháy mắt, hắn liền xử đẹp Lục Nhĩ Mỹ Hầu.
Vạn Giới Võ Lâm Phong mùa 1 “Tôn Ngộ Không VS Lục Nhĩ Mỹ Hầu”
Tôn Ngộ Không hạ gục Lục Nhĩ Mỹ Hầu.
Ngọc Đế trong khu bình luận: "Mả mẹ nó chuyện này nhất định có người nhúng tay, nhất định là bịp bợm, không thể nào như vậy được, trả tiền, trả tiền cho ta."
Như Lai: "Tiền nhang đèn một năm trời của ta! Mất hết rồi!"

Tiêu Viêm: "Lâu chủ, làm sao để ghi danh Võ Lâm Phong? Ta cũng muốn tham gia!"

Chương 1147. Kiếm lãi kếch xù!!

Khu bình luận đã loạn thành một bầy.

Lưu Tiêu đã cười đến mức không ngậm được mồm, tưởng tượng ra cảnh tượng đếm tiền tới mức tay bị chuột rút, miệng như nhũn ra.

Thiên Đình, Nam Thiên Môn.

"Con khỉ giả mạo, còn dám giả dạng ta? Nói cho ngươi biết, chỉ bằng chút tài nghệ cỏn con này của ngươi, ta còn thừa sức đánh mười tên."

Tôn Ngộ Không dùng ngón tay vuốt vuốt cái mũi, nhìn Lục Nhĩ Mỹ Hầu với vẻ mặt rất phách lối.

"Ngươi giở trò lừa bịp, ta không phục, ta muốn chiến với ngươi thêm một trận."

Lục Nhĩ Mỹ Hầu cắn răng, vừa định đứng dậy, Tôn Ngộ Không lại không cho hắn cơ hội, giáng một gậy vào đầu rồi biến hắn thành một làn khói xanh, biến mất khỏi thế gian.

"Muốn tái chiến với ta một trận, vậy thì đầu thai tới kiếp sau đi!"

Tôn Ngộ Không cười gằn, gánh Kim Cô Bổng nghênh ngang đi đến Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình.

"Hầu ca, chờ ta một chút, ta ở đây!"

Lúc này, Na Tra bò ra từ trong đống phế tích, giống như là một củ khoai tây.

"Na tra, làm cái gì vậy? Chạy tới đây làm gì, lỡ đánh trúng ngươi thì sao?"

Tôn Ngộ Không cũng rất lo lắng cho an nguy của Na Tra, lập tức xoay người, nhảy một cái liền bay đến.

"Lão già trong nhà vứt ta tới đây, sợ các ngươi chọc thủng trời, nên để ta quan sát ở đây, ta cảm thấy trời còn chưa thủng thì ta đã bị chọc thủng trước rồi."

Na Tra sửa soạn lại đầu tóc của mình, giờ khắc này tóc tai của hắn bù xù.

"Ta nói rồi, lão cha thất đức của ngươi chẳng ra gì cả, chuyện nguy hiểm lại đẩy ngươi đi làm, nói cho ngươi biết, ta đã sớm hoài nghi hắn không phải cha đẻ của ngươi."

Giọng nói của Tôn Ngộ Không càng ngày càng nhỏ, giống như đang nói một chuyện rất bí mật.

"Hầu ca, ta cảm thấy những gì ngươi nói rất có thể là sự thật, từ nhỏ thắn đã không hề quan tâm tới ta, từ trước đến giờ chỉ cần có xíu nguy hiểm, liền đùn đẩy ta đi xem thử, ta trở về hỏi lại mẹ của ta mới được."

Vẻ mặt của Na Tra bỗng nghiêm túc, nói.

"Thật ra thì, chuyện này cũng rất dễ chứng minh. Ta hỏi ngươi, hàng xóm lúc đầu của nhà các ngươi có phải họ Vương không? Có vị Vương thúc thúc nào tới thăm ngươi không?"

Tôn Ngộ Không vẫn hỏi mấy câu ác ý, còn vẻ mặt của Na Tra thì mơ hồ.

Bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện.

Vừa nhìn thấy Tôn Ngộ Không đến, chúng thần đều nhượng bộ lui binh,

không có một ai dám tiến lên tiếp lời.
Nhưng nhìn thấy đằng sau Tôn Ngộ Không còn có Na Tra đi theo.
Thác Tháp Lý Thiên Vương cười cười đi tới mà không nói gì.
"Ha ha, ta liền biết con trai của ta biết rõ đại cục, ngươi coi, chuyện này chẳng phải rất tốt sao?"
Nụ cười gian trá của Thác Tháp Lý Thiên Vương khiến Na Tra thổn thức.
“Lão già nhà ngươi, đối xử với con trai của mình như thế, da mặt đúng là dày mà, nhanh cút sang một bên."
Tôn Ngộ Không nói một cách trơ trẽn.
"Ý trời khó cãi, ta cũng chẳng còn cách nào khác, vào lúc này không cho nhi tử của mình xung phong đi trước, thì làm sao có thể khiến người khác phục được?"
Thác Tháp Lý Thiên Vương tỏ ra như mình vô tội, bắt đầu lý do lý trấu,
Tôn Ngộ Không cảm thấy hắn rất giống một người, nhưng lại không nói ra được là ai.
"Phụ thân, tại sao ta cảm thấy ta giống như kẻ bất tài vậy? Đang yên đang lành ngươi lại ném ta qua đó, đừng chơi ta như vậy có được không?"
Na Tra lộ vẻ mơ hồ, nói.
"Đừng nói mấy lời không vui này nữa, chúng ta xốc lại tinh thần một chút, mau cùng ta đi gặp mặt Ngọc Đế thôi!”
Thác Tháp Lý Thiên Vương nghiêm túc, nói.
"Cũng đúng, chuyện của hai cha con các ngươi, ta sẽ không nhúng tay vào, ta muốn xem xem Ngọc Đế lão nhi sẽ cho ta chức quan gì, có thể bằng vai bằng vế với hắn."
Tôn Ngộ Không phản bác, sải bước đi vào trong Lăng Tiêu Bảo Điện.
Lúc này, Lăng Tiêu Bảo Điện cũng đã bình thường trở lại, hình ảnh bị hắn đập phá thành quán ăn đêm đã còn tồn tại nữa.
Ngọc Hoàng Đại Đế ngồi trên Cửu Long Trầm Hương Liễn, cả người khó chịu, khuôn mặt vặn vẹo như lão cha chết vậy, rất là khó coi.
"Ngọc Đế, ngươi bị sao thế? Bị táo bón nên không khỏe à? Ngươi có cần ta giúp ngươi thông giúp không?"
Kim Cô Bổng của Tôn Ngộ Không trong nháy mắt xuất hiện ở trong tay.
Nhìn thấy Kim Cô Bổng, Ngọc Đế suýt chút nữa không nhịn được ỉa đùn tại chỗ, nhanh chóng ôm cái mông.
"Ta không sao cả, tốt rồi, từ sau lần giao lưu sâu sắc giữa ta và ngươi, tiếng nói đã lớn rồi, táo bón cũng đã đỡ hơn, ăn cái gì đó thơm thơm thôi.”
Ngọc Đế bị Tôn Ngộ Không dọa sợ đến mức nói năng lộn xộn, trên mặt còn đổ mồ hôi hột, rất sợ một hồi nữa hoa cúc lại tàn phế, đều là vết thương.
"Vậy thì tốt, ta chỉ quan tâm ngươi một xíu thôi, đúng rồi, nói một chút đi, cho ta chức quan gì? Nói thật là, ta vẫn cảm thấy chức quan của ngươi khá là không tệ, thích hợp với ta lắm."
Tôn Ngộ Không rất ngông cuồng đi lên phía trước nhìn Ngọc Đế một cái,
Cửu Long Trầm Hương Liễn liền xuất hiện, tùy thời đều có thể đặt mông ngồi xuống.

"Đại Thánh, hay là như vậy đi, bên cạnh ta là Tam Thanh Tứ Ngự Ngũ Lão... Mặc dù những tiên nhân này trên danh nghĩa đều nghe ta, nhưng thật ra đều thả rông, không có ý nghĩa gì."
Ngọc Đế bắt đầu bịa chuyện.
"Đừng nói với ta mấy thứ vô dụng này, chỉ cần nói cho ta biết ngươi có cho ta làm chức vị của ngươi hay không?"
"Hoặc là cho một chức vị nào đó giống như ngươi."
Lúc này, Tôn Ngộ Không bắt đầu đùa bỡn Kim Cô Bổng biến ảo không lường, một hồi biến thành nĩa, rồi thoắt cái lại biến thành Lang Nha Bổng.
Ngọc Đế ở bên cạnh xem mà chảy mồ hôi hột, hai chân run rẩy.
"Ý của ta là ta thống lĩnh chúng tiên nhân, Đại Thánh ngươi thống lĩnh chúng tiên thú, như vậy chẳng phải là cùng làm chủ Thiên Giới sao?"
Ngọc Đế rất nghiêm túc, nói.
Chúng tiên bên dưới mặt đầy vẻ khinh bỉ, hoàn toàn khịt mũi coi thường trước lời nói của Ngọc Đế.

Chương 1148. Sự phẫn nộ của Lão Quân!!

"Ngươi nói vậy cũng được, nói thật ra, nhìn đám tiên nhân này, ai ai cũng kỳ hoặc, đặc biệt là bảy đứa con gái như hoa như ngọc của ngươi, không khiến ta có chút hứng thú nào."
Tôn Ngộ Không bắt chéo hai chân, rất thích ý, nói.
"Phải a, ta cũng nghĩ như vậy, nếu mà ngươi thích, Hằng Nga cũng có thể tặng cho ngươi."
Ngọc Đế rất có thành ý, nói.
"Chỉ có điều, nàng không lọt vào mắt xanh của ngươi, chỉ bằng tướng mạo đó của nàng ta, trên người ngay cả một cọng lông cùng không có, ai lại thích nữ nhân như thế chứ?"
Ngọc Đế càng nói càng hăng, vừa dứt lời, chúng tiên bên dưới đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía hắn.
"Vãi chưởng, Ngọc Đế lão nhi, ngươi có thể a, Hằng Nga thật sự đã gian díu với ngươi rồi ư, trên người nàng có lông hay không mà ngươi cũng biết."
Tôn Ngộ Không lập tức trở nên lanh lợi, rất là ma giáo, tiến lên phía trước muốn nghe thêm vài câu, thế nhưng Ngọc Đế lại không nói thêm một lời nào nữa.
"Vẫn là bệ hạ biết chơi, thứ gì cũng nghiên cứu đến thấu triệt."
"Mỗi lần đi đều là mây đen mù mịt, không nhìn rõ được gì!"
"Đừng chém nữa, người mà bệ hạ nói là Hằng Nga, chứ không phải là nương nương."
Chúng tiên trên Lăng Tiêu Bảo Điện nghị luận sôi nổi, tựa hồ cũng biết một vài tin tức.
"Đại Thánh, vị trí thống lĩnh tiên thú này, ngươi có làm hay không? Ta nói

trước, chức vị này ngang hàng với ta đó!"
Ngọc Đế rất đau lòng, nói.
"Lão tiểu nhi nhà ngươi, ta thấy dáng vẻ của ngươi có chút kỳ quái nha, giống như tên ấu dâm lừa gạt tiểu nữ hài xem "cái đó", có chút nguy hiểm."
Tôn Ngộ Không nghĩ đi nghĩ lại, luôn cảm thấy kì lạ ở đâu đó, nhưng lại không nói ra được.
"Đại Thánh! Đại Thánh!"
Bên ngoài bảo điện, âm thanh của Thái Thượng Lão Quân truyền tới, âm thanh này truyền đến tai Tôn Ngộ Không vẫn còn đang trầm tư suy nghĩ, khiến hắn run cầm cập.
"Ngọc Đế lão nhi, ta cảm thấy chức vị đi, có thể làm, đúng rồi, ta còn có chuyện khác, không quấy rầy nữa, khi nào rảnh có thể tới Hoa Quả Sơn tìm ta uống trà."
Sắc mặt Tôn Ngộ Không hơi lo lắng, vội vàng nói lời từ biệt với chúng tiên gia, cưỡi lên một Cân Đẩu Vân bay về phía chân trời.
"Đại Thánh đâu? Con khỉ đó đi đâu rồi?"
Thái Thượng Lão Quân đến muộn, thấy trên bảo điện không còn Tôn Ngộ Không, trong lòng có chút kinh hoảng.
"Lão Quân, con khỉ kia đã mắc câu rồi, chúng ta phải vạch ra phương án mới, nhằm chuẩn bị cho kế hoạch “Tây Thiên thỉnh kinh” có thể diễn ra và hoàn thành thuận lợi."
Ngọc Đế mừng rỡ ra mặt, nói.
"Đây dù sao cũng là chuyện tốt, cơ mà con khỉ đó mượn Thanh Ngưu của ta cưỡi hai ngày, ta luôn cảm thấy có gì đó sai sai?"
Thái Thượng Lão Quân cau mày, càng nghĩ càng lo lắng.
"Cái gì? Ngươi cho hắn Thanh Ngưu của ngươi? Ây da, Lão Quân ơi là Lão Quân, ngươi hồ đồ quá!"
Ngọc Đế lộ vẻ tiếc thương, nói.
"Bệ hạ, ngươi nói vậy là có ý gì? Sao mà ta nghe có phần khó hiểu?"
Trong lòng của Thái Thượng Lão Quân dường như hiểu được một vài chuyện, nhưng vẫn không dám suy nghĩ đến chúng.
"Con khỉ này rất ngoan cố, Thanh Ngưu của ngươi rơi vào tay hắn, nói không chừng đã biến thành nổi lẩu bò mất rồi!"
Vẻ mặt Ngọc Đế nghiêm túc, nói.
Nghe thấy lời này, trong lòng Thái Thượng Lão Quân run lên.
Vốn dĩ cảm thấy có vấn đề, nhưng không dám nghĩ tới, bây giờ lại có người nói toạc ra như thế, trong lòng hối hận không ngớt.
"Bát Hầu! Ta với ngươi không đội trời chung...!"
Thiên Cơ Các.
Tôn Ngộ Không bỗng hắt xì một cái, thân thể run lên.
"Hầu ca, xem dáng vẻ lần này của ngươi, hẳn là sắp cảm rồi, mau uống chút thuốc đi!"
Lưu Tiêu đưa hạt sen trong Kim Liên Đài cho Tôn Ngộ Không, hạt sen tỏa ra mùi hương đặc biệt, cũng có một luồng tiên gia chi khí bay ra.

"Huynh đệ, ngươi đối xử với ta quá tốt, viên thuốc này xem ra còn mê người hơn Tiên Đan trong hồ lô của Thái Thượng Lão Quân...!"
Tôn Ngộ Không cũng không khách khí, duỗi tay vồ một cái, bắt lấy viên thuốc và cho vào bụng.
Nhai nuốt xong hạt sen, Tôn Ngộ Không cũng cảm thấy có gì đó sai sai, mùi hương đặc biệt này, khi nhai ở trong miệng thì lại có cảm giác là lạ.
"Hầu ca, nói cho ngươi biết, trong Tam Giới này chỉ có ta đối xử tốt với ngươi nhất, đúng, có chuyện phải nói cho ngươi, ta chuẩn bị chính thức mở ra vạn giới đại loạn đấu."
Lưu Tiêu bỗng trở nên nghiêm túc, khiến cho Tôn Ngộ Không quên mất mùi hương đặc biệt trong miệng.
"Vạn giới đại loạn đấu là cái quỷ gì? Giải thích một chút."
Tôn Ngộ Không tương đối hứng thú, nói.
"Trận chiến vừa nãy giữa ngươi và Lục Nhĩ Mỹ Hầu, số người quan sát hơn một nghìn, thực sự là kỳ cảnh của vạn giới, ta cảm thấy chiếc đai vô địch đầu tiên nhất định sẽ thuộc về ngươi."
Lưu Tiêu hưng phấn, nói.
"Lúc ta và Lục Nhĩ Mỹ Hầu đại chiến, ngươi livestream ta à? Ngươi cũng biết khi nãy trong bụng ta có dị vật phun ra ngay tại hiện trường, ngươi lại livestream, sao ta làm ngươi được nữa!"
Tôn Ngộ Không lớn tiếng hô lên một cách thịnh nộ.
"Ây da, câu nói này của Hầu ca ngươi là không đúng, ngươi vốn dĩ cũng không phải là người mà, hơn nữa, là khỉ thì tùy tiện đi đại tiện hay tiểu tiện là chuyện hết sức bình thường, lại nói người ăn cứt cũng không phải là ngươi, sợ cái gì chứ?"
Lưu Tiêu cười như được mùa, vỗ vai của Tôn Ngộ Không, trông giống như đang an ủi.
Thật ra là có một cỗ lực lượng cường đại, đang áp chế lửa giận của hắn.
"Tự nhiên lại cảm thấy ngươi nói có mấy phần đạo lý, như vậy đi, khi nào cần thì cứ lên tiếng kêu, ta lập tức tới, được chứ?"
Lời nói của Tôn Ngộ Không bỗng trở nên nhẹ nhàng.
Hắn cũng cảm nhận được, năng lực của bản thân không cách nào bằng Lưu Tiêu, lửa giận trên mặt cũng biến mất không thấy đâu, trông có vẻ hòa nhã và dễ gần hơn nhiều.

Chương 1149. Thú Tiên Đại Đế!!

"Chuyện này ổn thỏa rồi đúng chứ? Ta cho ngươi biết quán quân của đại loạn đấu mùa 1 sẽ nhận được có một món bảo bối, đến lúc đó ta bảo đảm ngươi sẽ mừng rỡ như điên."
Lưu Tiêu mỉm cười thần bí, có điều nụ cười này lại khiến cho Tôn Ngộ Không nhìn mà cảm thấy có chút thận trọng và hoang mang, trong lòng cũng lo lắng bất an.
"Được rồi, chuyện bên Thiên Đình giải quyết xong, Thú Tiên Đại Đế mà ta trở về đảm nhận, chính là chức vị ngang hàng với Ngọc Hoàng Đại Đế."

Tôn Ngộ Không rất tự hào, nói.
"Thú Tiên Đại Đế là cái gì? Hầu ca, đừng bảo ngươi bị người ta gạt rồi nha? Đó chẳng phải chỉ là chủ của vườn bách thú Thiên Đình thôi sao? Cái này mà cũng gọi là chức vị gì à?"
Lưu Tiêu không nhịn được liền bật cười, Tôn Ngộ Không mặt đầy lúng túng, ngẫm lại, đúng thật là như vậy.
"Ngọc Đế lão nhi, hắn còn dám giỡn mặt với ta! Ngươi coi ta chuẩn bị trừng trị hắn ra sao này."
Tôn Ngộ Không đứng lên liền muốn đi ra ngoài, Lưu Tiêu bỗng kéo hắn lại, trên mặt lại lộ ra một nụ cười quái dị.
"Trước làm mấy ngày đi, chuyện tốt như vậy đổi lại là người khác dù cưỡng cầu cũng không làm được, gặp tiên trân dị thú gì, có thể tìm ta chứ?"
Vẻ mặt Lưu Tiêu hiện lên cười xấu xa, như kiểu "ngươi hiểu ý ta chứ".
Linh Sơn, Đại Lôi Âm Tự, Đại Hùng Bảo Điện.
Như Lai Phật Tổ cũng như thường lệ, chỉ đứng ở phía trên cung điện.
Bọn tiên phật La Hán Bồ Tát không có một ai dám ngẩng đầu nói chuyện, chỉ là trầm mặc không lên tiếng và chờ đợi.
"Không ngờ quân cờ đã sắp đặt từ trước cứ như vậy bị phá hủy, thực sự là đáng tiếc mà!"
Như Lai Phật Tổ mặt đầy u sầu, trong ánh mắt còn che giấu một tí vẻ mơ hồ.
"Phật Tổ, ta cảm thấy Lục Nhĩ Mỹ Hầu còn có thể sử dụng tiếp, chỉ cần chúng ta thêm dầu vào lửa từ phía sau là được."
Vẻ mặt Di Lặc Phật âm hiểm, cười nói.
"Quân cờ đã bị bại lộ rồi, dùng nữa thì không ổn cho lắm."
Quan Âm Đại Sĩ ở bên cạnh nhắc nhở.
"Không có chuyện gì, giao cho Quan Âm Đại Sĩ ngươi đi làm, mượn xác hoàn hồn giống như Na Tra, ngươi phải cố gắng làm, ta xem trọng ngươi."
Như Lai Phật Tổ vẽ tương lai cho Quan Âm, còn dùng một loại ánh mắt rất "đặc biệt" nhìn về phía nàng.
Rất hiển nhiên, ánh mắt của Như Lai giờ khắc này là chỉ "tan làm đến nhà ta bàn công việc".
Khuôn mặt tái mét của Di Lặc Phật giờ lại có chút hoang mang.
Vốn dĩ sự việc thuận lợi hoàn thành, Vị Lai Phật của hắn cũng có thể sẽ xóa hai chữ "Vị Lai", biến thành Phật chân chính.
Nhưng hiện tại Quan Âm muốn đảm nhận chuyện này, thế thì hắn còn phải tiếp tục mang theo hai chữ "Vị Lai".
"Phật Tổ, chuyện này để đệ đệ đi làm đi, ta bảo đảm lần này nhất định sẽ làm ngươi hài lòng, chẳng phải chỉ là một Tôn Ngộ Không thôi sao? Bóp chết hắn là được."
Di Lặc Phật có chút nóng nảy, trong ánh mắt mang theo vẻ hung tàn.
"Di Lặc Phật, nói thế là không được, các chủ Thiên Cơ Lâu đã lên tiếng, không cho chúng ta trực tiếp xen vào chuyện này, nếu quả thật làm như thế, hắn cũng sẽ đích thân hạ màn."

Quan Âm vội vàng nói.
"Thì sao chứ, chẳng phải chỉ là một tên các chủ thôi sao? Sức mạnh của Phật Tổ, hắn chưa từng nếm mùi qua."
Di Lặc Phật ban đầu còn muốn thổi phồng vài câu.
Thế nhưng lúc này hắn mới phát hiện, mặt của Như Lai đã trở nên trắng bệch, tựa hồ là bị các chủ Thiên Cơ Lâu dọa sợ.
"Được rồi, đừng lèo nhèo, cứ làm theo những gì ta nói đi, đêm nay ta muốn tiềm tu phật pháp, người không phận sự thì đừng quấy rầy ta."
Lời nói của Như Lai đầy ý vị sâu xa.
Nhưng giờ đây, tất cả mọi người đều hiểu rõ lời này là có ý gì, không tự chủ nhìn về phía Quan Âm Đại Sĩ.
"Phật Tổ, Lục Nhĩ Mỹ Hầu chính là do thiên địa linh khí biến thành, bằng vào sức mạnh của ta thì khó có thể thành công, có thể cử thêm một vị Đại Phật đi cùng ta không?"
"Còn nữa, Ngọc Tịnh Bình cũng bị các chủ Thiên Cơ Lâu cướp đi, không còn bảo vật trong tay."
Quan Âm Đại Sĩ không kiêng dè chút nào, bắt đầu yêu cầu thêm người và tài nguyên.
"Há, chuyện này đơn giản, Tử Kim Bát Mạnh liền đưa cho ngươi, nhiệm vụ lần này nhất định phải cố gắng hoàn thành, có cái gì không hiểu thì có thể tới tìm ta a!"
Như Lai Phật Tổ trầm giọng nói.
"Xin nghe pháp chỉ."
Sắc mặt Quan Âm Đại Sĩ có chút ửng đỏ, tiếng nói vừa dứt, liền lui ra khỏi Đại Hùng Bảo Điện.
"Di Lặc Phật, ngươi cũng sẽ đi cùng Quan Âm Đại Sĩ, nếu không có chuyện gì, thì phải tìm một vài chuyện để làm."
Con mắt Như Lai Phật Tổ nhìn Di Lặc Phật một cách thờ ơ, trong giọng nói có mấy phần bội bạc.
"Xin nghe pháp chỉ của Phật Tổ."
Di Lặc Phật vội vàng đáp lại, sau đó xoay người rời đi, không dám ở lại thêm chút nào.
"Quan Âm Đại Sĩ, chờ ta một chút."
Di Lặc Phật mập mạp vừa chạy vừa thở, đuổi theo Quan Âm Đại Sĩ.
"Sao ngươi cũng đi chạy qua đây? Ta đi làm việc mà, lẽ nào ngươi cũng đi cùng ta?"
Quan Âm khá không hiểu, hỏi.
"Không phải ngươi yêu cầu thêm người với Phật Tổ sao? Ta đi cùng ngươi, ngươi thấy có được hay không?"
Vẻ mặt Di Lặc Phật thất vọng, nói.
"À, hóa ra là vậy, vậy ngươi phải cố gắng làm việc đấy, bằng không vị trí Vị Lai Phật của ngươi cũng không ổn đâu."
Lời nói của Quan Âm đầy ý vị sâu xa.
"Đã không ổn rồi, số mệnh không tốt, gặp phải một cấp trên tồi, haizz! Nếu

mà ta có đứa con gái Bồ Tát thì tốt biết mấy...!"
Di Lặc Phật âm dương quái khí, nói.
Quan Âm Đại Sĩ căn bản cũng không có để ý tới mấy câu châm chọc của Di Lặc Phật, chỉ quay đầu lại nhìn về phía Đại Hùng Bảo Điện.
Nàng vừa nghĩ tới thời điểm Phật Tổ sắp xếp như thế, lập tức nghĩ tới điều gì đó, sắc mặt ửng hồng, bộ dáng yểu điệu thục nữ.
Danh sách tìm kiếm hàng đầu của Kình Bạo Bảng "Thiết Bổng chi uy của Mỹ Hầu Vương"
"Kỳ Nam Tử Thái Bạch Kim Tinh"
"Thất Tiên Nữ không giống cha"
"Nơi làm việc của Phật gia, giao dịch quyền sắc"

Chương 1150. Giở trò vơ vét của cải!!

"Vạn Giới Đại Loạn Đấu mùa 1 bắt đầu báo danh!"
Ngươi là một người có gan khiêu chiến?
Ngươi là một người phấn đấu vì giấc mộng của mình?
Ngươi là một người bất khuất, chiến thắng tất cả?
Tới Vạn Giới Đại Loạn Đấu này, vô vàn vinh quang đang chờ ngươi.
Đai vô địch của quán quân đang chờ ngươi!!!
Lưu Tiêu vừa thông báo Vạn Giới Đại Loạn Đấu, khi bình luận bỗng trở nên vô cùng sôi nổi.
Nóng lòng muốn tham gia và ghi danh Vạn Giới Đại Loạn Đấu.
Tiêu Viêm: "Độ hot này, khiến cho dị hoả trên người ta cũng bắt đầu khô nóng, thật muốn tới đây dập lửa!"
Dược Trần: "Tên tiểu tử thối nhà ngươi, đưa phương pháp luyện đan cho ngươi, ngươi luyện chế xong chưa? Vừa mới không thấy ngươi, ngươi lại bắt đầu lén lút xem livestream."
Đường Tam: "Đai vô địch dành cho quán quân của Vạn Giới Đại Loạn Đấu chắc chắn phải là của ta, con khỉ đó căn bản chạy không thoát Lam Ngân THảo của ta, ha ha ha!"
Khu bình luận đã có mấy chục người bắt đầu ghi danh trên mạng.
Trên màn ảnh lớn của Thiên Cơ Lâu, số người ghi danh càng ngày càng nhiều, Quỷ Tiên, Yêu Hoàng, Đại Đế...
"Những người này vô duyên vô cớ lại nghĩ muốn chiếm được đai vô địch, chuyện này sao có thể chứ?"
Ghi danh nhất định phải đề cao độ khó..."
"Đúng, dùng một loại tiền mới, như vậy là có thể lừa bọn hắn thêm chút bảo vật."
Trên mặt Lưu Tiêu lộ ra nụ cười xấu xa và hung tàn.
Danh sách tìm kiếm hàng đầu công bố mới nhất "Hướng dẫn đổi bảo vật thành Tiên Tinh Thạch"
"Vạn Giới Đại Loạn Đấu muốn báo danh thì phải biết"

“Quy tắc Tiên Tinh Thạch đổi Tiên Bảo”
“Phần thưởng các hạng mục của Vạn Giới Đại Loạn Đấu”
Bảng thông báo mới vừa ra, các đại lão của vạn giới cũng vì đó mà phấn khích.
Sau khi bọn họ kiểm tra tỉ lệ bảo vật đổi sang Tiên Tinh Thạch, đều hít một ngụm khí lạnh.
Thế nhưng tất cả đại lão nhìn thấy Tiên Tinh Thạch còn có thể đổi được bảo vật càng mê người hon, trong lúc nhất thời đều phát điên.
Tiêu Viêm: "Huyền Trọng Xích chỉ tương đương với 10 viên Tiên Tinh Thạch, đây là cái quỷ gì? Báo danh đại loạn đấu cần 100 viên Tiên Tinh Thạch.”
Đường Tam: "Tại sao Hồn Hoàn mười vạn năm cũng chỉ đổi được mười viên Tiên Tinh Thạch."
Diệp Phàm: "Ha ha, Hư Không Kính mà ta dùng trong nhà vệ sinh lại có thể đổi 500 viên, quỷ nghèo, đều là quỷ nghèo."
Trong khu bình luận đã xuất hiện bão bình luận, Lưu Tiêu vẫn đang cười khúc khích.
"Bọn ngu si này đúng là ngu mà, mang tiền đến đây đi, mang bảo vật của các ngươi ra đây!"
Lưu Tiêu hưng phấn không thôi, xoa xoa hai tay, dường như bảo vật sắp rơi vào tay hắn vậy.
Thiên Đình, Ngự Linh Cung.
Dưới sự dẫn dắt của một tiểu tiên quan. Tôn Ngộ Không đi tới một cung điện chuyên nuôi nhốt kỳ trân dị thú của Thiên Đình.
"Đại Thánh, ta tên Vu Mã Tiểu Song, là trợ thủ của ngài, sau này ở đây có bất cứ chuyện gì, ngài đều có thể phân phó cho ta đi làm."
Tiểu tiên quan giới thiệu tên của mình, sau đó Tôn Ngộ Không cười nhạt, nhảy tung tăng tiến vào bên trong.
"Wow, đúng thật là rộng lớn! Còn lớn hơn cả Lăng Tiêu Bảo Điện, ở đây có thể thoả sức vui chơi rồi!"
Tôn Ngộ Không đầy hứng thú vọt vào bên trong đại điện.
Khi hắn đi tới một nơi nuôi nhốt Thiên Mã, luôn có một loại cảm giác thân thuộc.
Tựa hồ ở trong một loại thời không nào đó, hắn và Thiên Mã có một mối quan hệ không thể cắt lìa.
"Đại Thánh, Thiên Mã ở đây thuộc về Ngự Mã Giám, đương nhiên cũng thuộc bộ phận mà ngài cai quản."
Vu Mã Tiểu Song vội vàng nhắc nhở.
"Được rồi, ta biết rồi, ngươi có việc thì ngươi cứ đi đi! Trước hết ta phải làm quen nơi này đã.”
Tôn Ngộ Không không để ý chút nào đuổi khoé Vu Mã Tiểu Song, sau đó cưỡi Thiên Mã bắt đầu thúc ngựa phi nhanh ở trong Ngự Linh Viên.
Thiên Đình, Nam Thiên Môn.
Có hơn cả ngàn thợ của Thiên Cung đang liên tục khôi phục lại Nam Thiên

Môn, cũng không có ai để ý tới một nơi có đám mây âm khí.
Quan Âm bước trên mây tiến đến, sau khi tìm được đám mấy toả âm khí, lấy Tử Kim Bất Mạnh ra và lập tức thu đám mây vào.
"Con khỉ này quá cứng đầu, bây giờ ta giúp ngươi, ngươi phải nhớ kỹ bài học!"
Chờ Quan Âm rời đi, đằng sau phế tích của Nam Thiên Môn, Thác Tháp Lý Thiên Vương nhìn thấy rõ mồn một.
"Xem ra ta còn phải báo cáo cho Ngọc Đế bệ hạ, Quan Âm quả là không thành thật, thật sự có vấn đề."
Thác Tháp Lý Thiên Vương cười lạnh, nói.
"Phụ thân, Quan Âm lấy đám mây đi để làm gì thế? Nhìn dáng vẻ của ngươi, sao giống như đang cười trên nỗi đau của người khác quá vậy."
Na Tra ở bên cạnh khinh bỉ, nói.
"Hùng hài tử, ngươi biết cái gì chứ? Quan Âm Đại Sĩ vừa nãy mới lấy đi oan hồn của Lục Nhĩ Mỹ Hầu, phỏng chừng cũng giống như ngươi, lại sắp mượn thân hoàn hồn."
Sau khi Thác Tháp Lý Thiên Vương giải thích xong, vừa nghĩ tới Lục Nhĩ Mỹ Hầu lại có thể kiếm chuyện với Tôn Ngộ Không, thậm chí có thể thay thế sự tồn tại của Tôn Ngộ Không, trong lòng không biết vui tới cỡ nào.
"Chuyện này có gì mà vui chứ, hắn chọc Hầu ca, chết chưa hết tội, ngươi lại còn thấy vui vì hắn sống, đúng là khó hiểu mà."
Na Tra xem thường, nói.
"Na Tra, ta cảnh cáo ngươi, không được nói chuyện này cho Tôn Ngộ Không biết, nghe rõ chưa? Chuyện này nhất định phải giữ bí mật."
Thác Tháp Lý Thiên Vương nghiêm túc, nói.
"Được rồi, ta biết rồi... À phải rồi, phụ thân, sư phụ giao cho ta bài tập, để ta vẽ tháp, chính là cái tháp trong tay ngươi, ngày mai phải nộp bài rồi."
Na Tra nhìn bảo tháp trong tay Thác Tháp Lý Thiên Vương, hai mắt lóe sáng.
"Thái Ất chân nhân giao bài tập cho ngươi à, ngươi không phải đang gạt ta đó chứ?"
Thác Tháp Lý Thiên Vương hơi ngạc nhiên, nhưng lại không trực tiếp cự tuyệt, dù sao địa vị của Thái Ất chân nhân rất cao.

Chương 1151. Rớt khỏi ba hạng đầu!

“Ngươi không cho mượn thì thôi, ta trở về nói với sư phụ một tiếng cứ nói ngươi không nể mặt hắn.” Na Tra nói với vẻ không hề để ý chút nào.
“Ôi, đứa trẻ nhà ngươi nói chuyện kiểu gì vậy? Ta nói không cho mượn lúc nào, còn nữa, mối quan hệ giữa ta và Thái Ất Chân Nhân tốt như vậy sao có thể không nể mặt được?”
Trong lòng Thác Tháp Lý Thiên Vương có hơi băn khoăn, nhưng tay vẫn giao bảo tháp cho Na Tra.

Thiên Cơ Lâu.
“Tuyệt vời, chỉ trong chốc lát đã có được nhiều bảo vật như vậy, Huyên Hoa Thần Phủ, Hắc Ma Đỉnh… Trời ơi! Thất Bảo Linh Lung Tháp.”
Lưu Tiêu nhìn danh sách, càng nhìn đôi mắt càng trừng to hơn, trong lúc mừng rỡ còn cảm thấy vô cùng hưng phấn về ý tưởng dùng Đại Loạn Đấu để cướp đoạt bảo vật này.
“Xem ra sau này còn cần phải sắp xếp một tiết mục tương tự với tuyển tú, đây chắc hẳn là một hướng hay để vơ vét tiền của.”
Đại Chúa Tể thế giới Tiêu Viêm nhìn hình ảnh phát sóng trực tiếp trong lòng cũng vô cùng kích động.
“Lâm Động, ngươi có đi không? Ta nói cho ngươi biết đai vàng mùa đầu tiên của Đại Loạn Đấu này ta cầm chắc rồi.” Tiêu Viêm giật dây Lâm Động ở cách đó không xa đang im lặng không nói lời nào.
“Thứ trên người ta đều bị ngươi cướp sạch hết rồi nào còn có thể có bảo bối đi đổi Tiên Tinh Thạch nữa chứ? Lẽ nào ngươi kêu ta cùng ngươi đi xem trò ở dưới sân khấu sao?”
Lâm Động đáp với vẻ hơi oan ức.
“Ngươi không thể nói như vậy được, đợi sau khi ta lấy được đai vàng và có được phần thưởng ta sẽ đền lại nguyên xi bảo vật cho ngươi, còn có thể kiếm cho ngươi không ít đồ tốt nữa.” Vẻ mặt của Tiêu Viêm hưng phấn, Đế Viêm trong lòng bàn tay tỏa ra.
Trong lúc nhất thời, toàn bộ mọi thứ xung quanh đều bị khí nóng của ngọn lửa bao trùm.
“Được rồi, tên nhà ngươi thu dị hỏa lại đi, ngươi muốn nướng chín ta sao?” Lâm Động rất khó chịu, vừa dứt lời đã quay người rời đi.
“Thằng cha này chẳng hiểu gì cả, ta nói cho ngươi biết trong vạn giới không có ai là đối thủ của ta, ta muốn một chọi mười.” Tiêu Viêm hét lên trời với vẻ mặt hừng hực ý chí chiến đấu.
Bảng xếp hạng tìm kiếm hàng đầu “Ta muốn một chọi mười.”
“Có một người trong Thất Tiên Nữ không phải con ruột.”
“Tại nơi làm việc của Phật gia buôn bán quyền lực và tình dục.”
“Thiết bổng uy quyền của Mỹ Hầu Vương.”
Ngự Linh Cung, thiên đình.
Tôn Ngộ Không nhìn danh sách tìm kiếm hàng đầu mà lập tức choáng váng. Vốn dĩ hắn còn tự tin tràn đầy cảm thấy mình đã đứng vững tại vị trí hạng nhất tìm kiếm mãi mãi rồi, nhưng không ngờ tới chỉ mới qua nửa ngày đã rớt khỏi ba hạng đầu.
“Phiền chết mất! Chri trong chớp mắt như vậy đã bị đẩy xuống hạng ba rồi, mà tìm kiếm hàng đầu của ba hạng nhất này là thứ gì vậy? Để ta từ từ xem thử.”
Tôn Ngộ Không nhìn ba mục tìm kiếm nổi bật đứng đầu một cách cẩn thận, sắc mặt lập tức xanh mét.
Vu Mã Tiểu Song bưng mâm bạc bên trên mang theo tiên phẩm, cúi đầu bước nhỏ nhanh chóng đi tới.

“Đại thánh, trà chiều của ngươi đã xong rồi, nhiều sữa ít đường, chúc ngươi dùng bữa vui vẻ!” Vu Mã Tiểu Song cúi đầu nói.
“Toàn là cái gì thế này? Tên đầu tiên thì chém gió, thứ hai thích làm cha, thứ ba còn là một quy tắc ngầm, loại tìm kiếm nổi bật này mà cũng có thể vào ba hạng đầu, thật là không có thiên lý gì cả!”
Hai tay của Tôn Ngộ Không gãi lông khỉ trên đầu, bộ dáng thoạt nhìn rất gấp gáp.
“Đại thánh, bây giờ hạng nhất tìm kiếm hàng đầu có liên quan đến Vạn Giới Đại Loạn Đấu, theo ta thấy hay là ngươi cũng làm chút chuyện để cọ nhiệt đi?” Vu Mã Tiểu Song nhắc nhở.
“Nói có lý, được! Ta đi tìm Lưu Tiêu, Đại Loạn Đấu là do ta khơi mào, ta cũng coi như là chịu trách nhiệm về mặt danh tiếng đi?”
Sau khi Tôn Ngộ Không được nhắc nhở đôi mắt bắn ra tia sáng, nhìn chằm chằm kỳ trân dị bảo bay tới bay lui trên trời ở xung quanh.
“Đại thánh, không phải ngươi muốn đi tìm người sao? Ở nơi này làm gì?” Vu Mã Tiểu Song hỏi với vẻ hơi nghi ngờ.
“Không có gì, chỉ là chọn quà mà thôi, ồ đúng, vị trà của ngươi không tệ, tháng sau tăng lương cho ngươi.” Tôn Ngộ Không đáp lại vài câu đơn giản rồi quay người nhảy lên Cân Đẩu Vân biến mất tăm.
“Quác!”
Một tiếng kêu thảm thiết truyền qua, Vu Mã Tiểu Song gãi đầu không biết rời đi kiểu gì.
Thiên Cơ Lâu.
“Không ngờ người muốn báo danh lại nhiều lên, những người này đều là dê béo hết!” Lưu Tiêu tự tin bảo.
“Phí báo danh và cả tiền cược của bọn họ ở các trận thi đấu nữa, kiếm tiền rồi! Kiếm tiền rồi! Số tiền này ta nên tiêu thế nào đây?” Lưu Tiêu nhìn số liệu đẹp đẽ bắt đầu vừa nhảy vừa nhún, bộ dáng đó cực giống bà dì ở quảng trường khiêu vũ.
“Huynh đệ, ngươi có nhà không?” Giọng nói của Tôn Ngộ Không cắt ngang điệu nhảy thướt tha nhiều vẻ của Lưu Tiêu.
“Ôi, con khỉ này, không gọi hắn sao hắn lại qua đây? Loạn Đấu vẫn chưa bắt đầu cơ mà?” Lưu Tiêu đi ra ngoài với vẻ mặt khó hiểu.
“Huynh đệ, ngươi nhìn xem ca ca ta mang đồ tốt gì tới cho ngươi này?” Tôn Ngộ Không khiêng Kim Cô Bổng trên vai, một đầu khác treo hai con tiên hạc lông trắng như tuyết thoạt nhìn vẫn còn thở, chỉ là đang hôn mê.
“Hầu ca, ngày đầu đi làm mà đã giở trò rồi, tiên hạc này dùng chảo sắt nấu thì thơm phải biết!” Lưu Tiêu nhận tiên hạc trên đó với vẻ mặt hưng phấn nhưng Tôn Ngộ Không lại tránh đi.
“Huynh đệ, lấy vẫn hoàn lấy nhưng ca ca có chuyện cần phải nói, ngươi xem xếp hạng tìm kiếm hàng đầu đó đi, sao ta còn rớt khỏi ba hạng đầu chứ?” Tôn Ngộ Không nói với vẻ buồn bực.
“Chuyện này ta cũng không có cách nào vì nó liên quan đến độ chú ý cao, độ chú ý của ngươi đã không còn nổi nữa cho nên mới rớt xuống đó.” Lưu

Tiêu tỏ vẻ rất bất đắc dĩ nhưng trong lòng lại mừng thầm, cảm thấy con khỉ này đã mắc câu rồi.

Chương 1152. Ta muốn làm bá chủ bảng!

"Chúng ta đừng nói cái này trước, không phải ngươi đã nói với ta rồi sao, không phải Vạn Giới Đại Loạn Đấu lần này do ta tạo dựng sao? Ta đã đến rồi, tạo đi chứ, ta đang đợi này." Tôn Ngộ Không rất nôn nóng, nếu như hắn là nữ có khả năng ngay cả quần áo cũng sắp cởi ra luôn.

"Hầu ca, ngươi đừng nôn nóng, chuyện này không phải đang chuẩn bị hay sao? Còn nữa bây giờ thời gian của ngươi eo hẹp, ta tin không đến bao lâu nữa ngươi phải tây tiến rồi." Lưu Tiêu nhún vai với vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Tây Du? Tây Du làm gì, không đi? Ta muốn bá chủ bảng, ta muốn là số một!"

"Không phải chỉ là bảo vệ con lừa ngốc đó đi Tây Thiên hay sao? Đơn giản, ngươi không cần lo lắng chuyện này, mau tạo cho ta đi, ta muốn làm bá chủ bảng!"

Tôn Ngộ Không đưa hai con tiên hạc cho Lưu Tiêu thuận tay lại lấy ra một bình Quỳnh Tương Ngọc Dịch nữa.

"Ôi chao! Hầu ca, ngươi đang làm gì thế này? Vừa đưa đồ ăn vừa đưa đồ uống, ta nói ngươi này lần sau không cho phép như vậy nữa, còn nữa ta cũng không thể nhận được, mau cầm về đi."

Lưu Tiêu mang vẻ mặt cương trực công chính, ngoài miệng còn nói lời từ chối. Nhưng chớp mắt cái đã duỗi tay giành hai con tiên hạc lại cuỗm luôn bình Quỳnh Tương Ngọc Dịch đi.

"Ta không thể cầm về, cái này là giữa đường nhặt được làm sao ta có thể cầm về được? Ta nhất định phải đưa nó cho ngươi!" Tôn Ngộ Không nói với vẻ mặt khinh thường.

"Hầu ca, ngươi đợi một chút, bây giờ ta đi chuẩn bị một chút đảm bảo sẽ biến ngươi thành tiên nhân đỉnh lưu." Lưu Tiêu nói với vẻ mặt tự tin.

Tôn Ngộ Không nghe được lời này cũng rất hưng phấn, liên tục gật đầu.

Rất lâu sau, Tôn Ngộ Không mặc kim giáp trên người, khoác áo choàng màu đỏ, đầu đội kim quan, từ đầu đến chân như bước trong ánh vàng lấp lánh lộ ra nụ cười hài lòng.

"Huynh đệ, sao ta cứ cảm thấy hoa hết cả mắt thế nhỉ, ngươi xác định bộ quần áo ta mặc này có thể biến thành đỉnh lưu chứ?" Tôn Ngộ Không hỏi trong sự khó hiểu.

"Yên tâm đi, bây giờ tiên nhân trào lưu đều như vậy cả, chưa từng nghe nói khắp trời toàn là hoa vàng sao? Hầu ca, ngươi đi dạo ở thiên đình một vòng còn không phải các tiên nữ đều thành người hâm mộ của ngươi hay sao?" Lưu Tiêu tự tin bảo.

"Ngươi nói cũng đúng, ta đẹp trai ngời ngời, hào hoa phong nhã, được người gọi là trâu già gặm cỏ non, đẹp đến rụng lông, phối với bộ giáp

hoàng kim vàng rực này quả thật là đẹp trai muốn xỉu." Tôn Ngộ Không càng nói càng hưng phấn, thậm chí còn lôi Kim Cô Bổng ra bắt đầu đầu xoay gậy.
"Hầu ca, ngươi hơi quá rồi đấy! Đây là Thiên Cơ Lâu chứ không phải hang ổ của lão Ngọc Đế, xoay gậy làm gì, muốn xoay thì lên thiên đình mà xoay." Sắc mặt của Lưu Tiêu có hơi xanh mét, lập tức xông tới ngăn cản Tôn Ngộ Không, muốn đuổi hắn ta ra ngoài.
"Ngươi đừng đẩy ta mà! Vừa rồi ta vui quá nên bày tư thế thôi." Tôn Ngộ Không vội vàng thu Kim Cô Bổng lại, bộ dáng không muốn rời đi.
"Ngươi không đi còn ở lại đây làm gì hả? Trận giới thiệu của Đại Loạn Đấu đã kết thúc rồi, cuộc thi chính thức còn phải đợi ba ngày nữa, ngươi sẽ không định bây giờ thi trận giới thiệu đấy chứ?" Lưu Tiêu nhìn bộ dáng không cam lòng của Tôn Ngộ Không cũng không khỏi cười khổ bất đắc dĩ.
"Nguyên nhân ta tới đây là tiến vào ba hạng đầu của bảng tìm kiếm hàng đầu nhé, nhưng bây giờ vẫn chưa có động tĩnh gì cả, đã xảy ra chuyện gì rồi?" Tôn Ngộ Không chỉ vào bảng xếp hạng tìm kiếm hàng đầu đang hiển thị trên trời với vẻ rất kích động.
"Không có cập nhật thời gian thật, đừng nóng, ngươi về là có ngay thôi, hay là thế này, ngươi tự gây sự chú ý đi, hai chúng ta đều là bạn bè giá cả dễ bàn thôi." Lưu Tiêu mang bộ dáng rất con buôn.
Tôn Ngộ Không vừa nghe đến đây đã nhíu chặt mày, cảm thấy bộ giáp vàng chóe trên người mình chắc hẳn cũng có cái giá xa xỉ đây. Hắn không nghĩ nhiều mà cười vài tiếng định rời đi.
"Bây giờ lão Tôn ta chính là kẻ nghèo rớt mồng tơi, làm gì có money gì chứ, như vậy đi, đợi khi nào ta có money lại tìm ngươi lên bảng tìm kiếm hàng đầu sau nhé." Tôn Ngộ Không thay đổi sắc mặt cực nhanh, từ không bằng lòng rời đi mới đầu đến nói xong là quay người đi ngay, vừa giẫm lên Cân Đẩu Vân đã biến mất không thấy thăm hơi đâu.
"Vừa rồi con khỉ này còn nói muốn nổi tiếng mà lúc này nói không có money đã đi ngay, đã xảy ra chuyện gì vậy? Không đúng… hỏng rồi… vẫn chưa trả money cho giáp hoàng kim lần này của ta mà!" Lưu Tiêu vừa nghĩ đến giáp hoàng kim còn đang mặc trên người Tôn Ngộ Không mà vẫn chưa được trả tiền, sắc mặt cũng xanh mét.
Hắn vừa định đuổi theo nhưng đã không còn thấy bóng dáng của Tôn Ngộ Không đâu nữa rồi.
Trong linh tuyền tại rừng trúc tím thuộc Phổ Đà Lạc Già Sơn có một con khỉ giống y như Tôn Ngộ Không đang ngâm mình, chỉ có không có tim đập và linh hồn.
"Đây chính là cơ thể được tạo thành từ thiên linh địa bảo, lần này ngươi cũng không thể khiến Phật Tổ và ta thất vọng được." Quan Âm nhắm mắt lại, nói một cách rất nghiêm túc.
"Xin ghi nhớ lời dạy bảo của Quan Âm đại thánh, lần này đệ tử nhất định hoàn thành chuyện mà Phật Tổ dặn dò." Con khỉ nhỏ trắng như tuyết cúi người trước mặt Quan Âm, giọng nói nghe qua giống như một đứa trẻ.

“Làm xong việc hiển nhiên sẽ không bạc đãi ngươi, nhớ kỹ trong tay con khỉ đó có Ngọc Tịnh Bình của ta và Kim Liên Đài của Phật Tổ, đều phải lấy về hết cho ta.” Quan Âm nói một cách nghiêm túc.
“Cẩn tuân pháp chỉ.”
Con khỉ nhỏ lại bái lạy dưới chân Quan Âm, cả người bắn vào linh tuyền cùng với một tia sáng vàng chui vào trong cơ thể không có nhịp tim đó.
Chưa đến một lúc Lục Nhĩ Mỹ Hầu đã sống lại. Mà lần này trên người còn mang theo ánh sáng mờ ảo, toàn bộ cơ thể đã có sức mạnh hơn trước kia.

Chương 1153. Mở hộp mù!

“Tốt lắm, lần này ngươi cứ ẩn núp trên đường Tây Du trước rồi cho hắn một nhát chí mạng!” Quan Âm nói một cách rất tự tin.
“Quan Âm đại sĩ, lần này ta không thể trực tiếp đi lấy mạng chó của con khỉ ngang ngược đó được sao?” Hai mắt của Lục Nhĩ Mỹ Hầu lộ ra vẻ thù hận khó có thể che giấu.
Quan Âm đại sĩ thì lại chậm rãi mở mắt, lộ ra nụ cười ý vị sâu xa sau đó quay người rời đi.
Tây Thiên Chiến Điện, Chủ Tể Giới.
“Thằng nhóc Lâm Động này phong ấn lão tử ba năm cuối cùng cũng ra ngoài được rồi, ta muốn tìm đúng cơ hội báo thủ rửa hận.” Sắc mặt của Tây Thiên Chiến Hoàng xanh mét, cơn giận không thể kiềm chế được tản ra từ trên người hắn ngưng tụ thành chiến hỏa, toàn bộ cơ thể giống như một hỏa nhân đang bùng cháy.
“Chiến Hoàng, ta có được một tin tức đáng tin, hai người Lâm Động và Tiêu Viêm đã báo danh vào Vạn Giới Đại Loạn Đấu rồi, chúng ta cũng có thể phái người đi phá đám bọn chúng ở bên đó khiến bọn chúng mất nhiều hơn được.” Đông Lão nói với vẻ mặt u ám.
“Ồ, Vạn Giới Đại Loạn Đấu à, ta nhìn thấy đống phần thưởng tiên phẩm pháp bảo mà người chiến thắng mùa đầu tiên có được rất mê người đấy chứ! Khỏi cần người khác, ta đi, ngược lại muốn xem xem một mình Lâm Động có thể làm gì được ta.” Tây Thiên Chiến Hoàng nở nụ cười âm hiểm, bảo
Đông Lão vừa thở dài vừa lắc đầu, ở một bên cảm thán không thôi.
Tại Vô Tận Hỏa Vực, Tiêu Viêm nghịch dị hỏa trong tay, nhiệt độ xung quanh đủ để đốt cháy quần áo bình thường trong nháy mắt.
Thị nữ ở bên cạnh đều lùi xuống không dám tiến lên, còn Lâm Động thì lại đi vào một cách nghênh ngang.
“Ta cũng báo danh rồi, tiểu tử ngươi có thể yên tâm!” Lâm Động nói với vẻ bất đắc dĩ.
“Ta đã nói ngươi đi chung với ta mà ngươi không đi, không phải lần này cũng đi rồi sao?” Sau khi Tiêu Viêm trêu chọc hai câu lại nghiêm túc luyện tập tỉ mỉ pháp thuật dị hỏa của mình.
“Nói với ngươi một chuyện… ngươi cũng đừng kích động.” Lâm Động giả vờ thần bí bảo.

“Vừa rồi ta kiểm tra phần thưởng của Đại Loạn Đấu, trong vật phẩm của tám hạng đầu có Cửu Chuyển Đại Hoàn Đan, phẩm cấp chắc hẳn cũng ngang với thần đan cấp chín của ngươi.”
“Cái gì? Ngang với thần đan cấp chín á, đó là đan dược gì thế? Sao ta chưa từng thấy qua? Ôi, lửa!” Tiêu Viêm đứng bật dậy một cách rất kích động, chưa nói được vài câu lại phát hiện ra dị hỏa đã bén lên quần áo trên người và đang bốc cháy.
Chưa qua một lúc Tiêu Viêm vốn ăn mặc rất hoa lệ lại biến thành một người đàn ông trần chuồng đen sì sì.
“Coi bộ dáng vừa nghe được thần đan là đã đứng ngồi không yên của ngươi kìa, nếu ta nói với ngươi vẫn còn nhiều chí bảo của Tiên Gia hơn còn không phải ngươi sẽ phát điên hay sao?” Lâm Động nói với vẻ hứng thú.
“Cái gì? Còn có nhiều bảo bối hơn á, ta tưởng chỉ là một vài bảo vật đan dược bình thường thôi chứ, không ngờ còn có chuyện vui như vậy!” Tiêu Viêm cũng mặc kệ cả người bụi bặm tùy tiện tìm một bộ quần áo khoác lên, cả người giống như đi lánh nạn.
“Nhưng mà ý của bên nhà tổ chức là người tiến vào tám hạng đầu sẽ không được quy định phần thưởng mà đặt trong một cái hộp cho tự mình chọn, chọn cái nào thì tính cái đó.” Lâm Động nói trong sự đau đớn.
“Đệt! Đây không phải là mở hộp mù hay sao? Bên ban tổ chức quá thiếu đạo đức, cầu ngươi sinh con trai không có cái đó nhé.” Tiêu Viêm nguyền rủa dữ dội.
Thiên Cơ Lâu, Lưu Tiêu ngồi trên đống kho báu rực sáng đang xem mỗi một bảo vật cẩn thận.
“Hắt xì!”
“Thằng nhãi thối nào đang chửi ta?” Lưu Tiêu lau mũi mình.
“Không đúng, mình là một người tốt đẹp như vậy làm sao lại bị người chửi được? chắc hẳn là ai đó đang nhớ mình, là người đẹp nào trong đêm khuya cô quạnh khó ngủ nổi nhớ mình vậy?”
Lưu Tiêu mơ tưởng hão huyền, thuận tay vớ một tấm vải tơ lụa mềm mại lau nước mũi, nhưng vừa lau xong lại thấy đó là một cái yếm, nhìn thuộc tính vậy mà lại là vật cận thân của riêng Lạc Thần.
“Cái đệt, bảo bối nguyên chất tốt như vậy cứ lãng phí như thế thì tiếc quá, bỏ đi bỏ đi, cứ đặt vào trong phần thưởng của mười sáu hạng đầu đi vậy!”
Lăng Tiêu Bảo Điện, thiên đình.
Ngọc Đế nhìn chúng tiên ở xung quanh với sắc mặt u ám.
“Vạn Giới Đại Loạn Đấu lần này, trong các ngươi có mấy người tham chiến? Tuy rằng đây chỉ là một cuộc thi báo danh cá nhân nhưng cũng không thể làm mất mặt tam giới chúng ta được.” Ngọc Đế nghiêm túc nói.
“Bệ hạ, ở chỗ ta có hai đồng tử có thể tham gia cuộc thi lần này, tuy rằng xác suất thắng không cao cho lắm nhưng có pháp bảo của ta, bọn họ cũng có thể thuận lợi tiến vào mười hạng đầu.” Thái Thượng Lão Quân với bộ dáng không giận tự uy đi vào đại điện, không nhanh không chậm bảo.

“Ồ, vẫn là Lão Quân suy nghĩ chu toàn, mau nói xem là hai vị chiến thần nào ra trận vậy?” Gương mặt nghiêm túc của Ngọc Đế dịu hẳn đi, chỉ là trên mặt vẫn còn hai dấu vết rất sâu giống như bị phụ nữ cào vậy.
Chúng tiên gia bên dưới vừa nhìn thấy sắc mặt của hắn dịu đi, lại bắt đầu ở dưới thì thầm hình như đều đang nói về xuất xứ của mấy vết cào này.
“Hồi bệ hạ, là hai người Kim Giác Ngân Giác trông đan trước lò.” Thái Thượng Lão Quân đáp một cách tự tin.
“Cũng được, chúng khanh gia còn có vị nào tự tiến cử mình nữa không, không cần câu nệ cứ đi lên nói, nếu cần thiên đình trợ giúp thì vẫn sẽ có.” Sắc mặt hòa hoãn của Ngọc Đế lại bắt đầu từ từ nặng nề.
Vừa dứt lời, ánh mắt của hắn lại nhìn xung quanh rồi dừng lại trên người Nhị Lang Thần.
“Bệ hạ, mạt tướng đã báo danh rồi, chỉ là phải đổi Huyên Hoa Thần Phủ thành Tiên Tinh Thạch mới báo danh được, bây giờ cháu ngoại trai của ta đang ở nhà làm loạn với chị ta!” Nhị Lang Thần có hơi đỏ mặt đáp.

Chương 1154. Tiệc bàn đào!

“Nhị Lang Thần này quá không biết xấu hổ, bảo bối của cháu ngoại trai mà cũng cầm đi đổi tiền!”
“Người gì mà chẳng có, bản thân vì muốn gây sự chú ý mà ngay cả mặt mũi cũng không cần.”
“Quả nhiên là người tàn nhẫn, muốn báo danh nhưng không chịu bỏ ra gì hết toàn dựa vào hại người thân.”
Chúng tiên nhân phía sau nhỏ giọng bàn bạc, tuy rằng giọng nói không lớn nhưng câu nào cũng có thể truyền vào tai Ngọc Đế và Nhị Lang Thần.
“Hừ! Mọi người yên lặng, Hiển Thánh Chân Quân, ngươi cũng là giành vinh quang cho tam giới!”
“Loại chuyện này vốn nên do thiên đình chi trả, như vậy đi, đợi sau khi ngươi giành được thứ hạng trong mười hạng đầu ta sẽ thưởng bảo bối riêng.” Ngọc Đế nghiêm túc nói.
Nhưng lời của hắn lại khiến toàn bộ tiên gia có mặt ở đây đều thổn thức. Mỗi một tiên gia đều lộ ra vẻ khinh thường.
“Bệ hạ, cũng không phải ta cầu phần thưởng gì nhưng lần này là cá nhân ta báo danh, giành được bảo vật có phải có thể bớt phần nộp lên được không?” Giọng nói của Nhị Lang Thần càng ngày càng nhỏ, ba con mắt đều híp thành một đường liếc nhìn Ngọc Đế.
“Hừ! Hiển Thánh Chân Quân, lời này không được, phần thưởng là phần thường, thuế là thuế, tuy rằng ngươi không cần phần thưởng nhưng thuế vẫn phải giao, đây là quy tắc không ai có thể làm loạn!”
Sau khi Ngọc Đế mặt dày nói xong, cả người Nhị Lang Thần suýt chút nữa tức đến hôn mê: “Bệ hạ, vậy ta vẫn cần phần thưởng đi, dù sao méo mó có còn hơn không.” Nhị Lang Thần nghẹn đỏ mặt đáp.
“Ôi! Hiển Thánh Chân Quân, ta biết ngươi báo danh thi Đại Loạn Đấu là xuất phát từ đại nghĩa, cá nhân được mất có tính cái gì đâu? Nếu như ngươi

có thể tiến vào mười hạng đầu vậy đó chính là công lao vĩ đại của bản thân, danh tiết quan trọng hơn tất cả." Ngọc Đế mặt dày tâm đen bảo.
Nhị Lang Thần có khổ mà không nói ra được, tức đến nghiến răng, biết rõ Ngọc Đế không muốn cho phần thưởng lại còn muốn cướp một khoản tiền.
"Hiển Thánh Chân Quân, nếu như ngươi có thể vào mười hạng đầu vậy ở đây ta có chín viên Cửu Chuyển Đại Hoàn Đan có thể giúp ngươi thể hiện thần uy trong trận chiến sau mười hạng đầu." Sắc mặt của Thái Thượng Lão Quân có hơi bất đắc dĩ, sau khi lão nói xong lại liếc mắt nhìn Ngọc Đế, cũng thầm lắc đầu.
"Ai trộm quan tài của ta đi? Mau trả lại cho ta nhanh!" Diệp Phàm tức anh ách lớn tiếng gào lên.
Sở Phong đang nằm trên ngọn lửa ở bề mặt của mặt trời phơi ánh trăng, đột nhiên hắt xì một cái.
"Xảy ra chuyện gì thế nhỉ? Cứ cảm thấy mí mắt giật liên tục, đây là sắp xảy ra chuyện sao? Không đúng, chắc hẳn là mình sắp giành được giải quán quân chung kết đây." Sở Phong cười bảo.
"Sở Phong, ngươi có nhìn thấy quan tài đồng của Diệp Phàm đâu không? Nhìn thấy thì nói một tiếng, người này sắp điên rồi."
Một tiếng truyền âm tới từ Hoang khiến Sở Phong sợ hãi đứng bật dậy.
"Đậu má, không phải người này tự kỷ rồi sao? Sao nhanh như vậy đã nặn lại thân Đế rồi, không thể nào!" Sở Phong càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, cảm giác được nguy cơ sắp giáng xuống lập tức quay người hóa thành một ngôi sao băng biến mất tăm.
Ngự Linh Cung, Thiên Đình, Tam Giới.
Tôn Ngộ Không mặc áo giáp vàng rất phong cách trở về biệt phủ. Nhưng một đường bay tới lại nhìn thấy các tiên nhân muôn hình muôn vẻ mang theo lễ vật đi về phía Lăng Tiêu Bảo Điện với vẻ mặt vui mừng.
"Ồ, ông anh này, ngươi đi đâu thế? Nhìn bộ dáng này của ngươi cứ như thể hôm nay sắp lấy vợ vậy." Tôn Ngộ Không chặn một tiên nhân đầu hổ thân người lại hỏi.
"Đương nhiên là vui rồi, hôm nay chính là tiệc bàn đào của Vương Mẫu nương nương mời chúng tiên tới dự tiệc, ta cũng đã đợi rất nhiều năm mới đợi được cơ hội này đấy." Tiên đầu hổ mang vẻ mặt đắc ý, vui vẻ đáp.
"Tại sao không mời ta? Thật đáng ghét, vừa nghe được cái tên đã biết rất náo nhiệt rồi, một bộ quần áo phong cách này của ta đi đến đó chắc chắn sẽ thành tiêu điểm!" Tôn Ngộ Không nghi ngờ hỏi.
"Cái này ta cũng không rõ, tiệc bàn đào thường mời một vài vị tiên nhân có thân phận, có bối cảnh, có thực lực tham gia, nếu không mời ngươi vậy có khả năng chức vị của ngươi không cao." Tuy rằng trong lời của tiên đầu hổ súc tích nhưng cũng có thể nhìn ra được vẻ khinh thường của hắn dành cho Tôn Ngộ Không.
"Nói bậy, ta chính là Tiên Thú Đại Đế ngang vai ngang vế với Ngọc Hoàng Đại Đế, loại chuyện này không thể không gọi ta." Tôn Ngộ Không lớn tiếng đáp vẻ hơi giận dữ.

Lúc này, Vu Mã Tiểu Song cũng nhìn thấy bóng người của Tôn Ngộ Không mới vội vàng chạy lại.
"Ha ha, còn Tiên Thú Đại Đế nữa chứ, ta chưa từng nghe nói tới chức vị này, là tự ngươi chém gió ra thì có!"
"Nhìn bộ dáng của ngươi là biết khỉ hay bị chơi rồi, bên đó có cây leo lên đó chơi đi nhé!" Tiên đầu hổ vừa nghe thấy Tôn Ngộ Không báo danh lập tức hiểu ra đây chỉ là một tiểu tiên bất nhập lưu, sau khi chế nhạo vài câu định đi nhưng còn chưa đi được một bước cằm đã bị Kim Cô Bổng hất lên.
"Ngươi nói ai là khỉ? Ta chính là Mỹ Hầu Vương, chơi khỉ à, hôm nay ngược lại muốn xem xem cái gì gọi là chơi khỉ."
Tôn Ngộ Không đánh một gậy vào hai đầu gối của tiên đầu hổ.
"Rắc!"
"Ui da! Giết người rồi, có người phá hỏng thiên quy, mau tới bắt hắn!" Tiên đầu hổ ôm hai đầu gối lăn lộn, mà lúc này mấy thiên binh thiên tướng bảo vệ trật tự cũng đã bay qua.
"Đại thánh, ngươi đang làm gì thế này? Ở thiên đình không thể tùy tiện đánh nhau, phạm vào thiên điều thiên luật sẽ bị giam vào thiên lao đó." Vu Mã Tiểu Song vội vàng bảo.
"Sợ cái gì, không phải chỉ là một tiểu tiên nhân thôi sao? Ta chỉ đánh nát đầu gối hắn chứ có đánh vào đầu hắn đâu, hắn còn nói thêm một câu nữa thì thứ vỡ chính là đầu hắn đấy." Tôn Ngộ Không nói với vẻ mặt vô tình.

Chương 1155. Tức giận!

"Đám người không có phận sự ở đây ồn ào cái gì?" Một thiên tướng hai đầu bốn mắt lớn tiếng quát.
"Người không có phận sự á? Ngươi là tên tạp chủng nào? Hai đầu gối của hắn đã vỡ rồi, ngươi muốn chỗ nào của ngươi vỡ hả?" Tôn Ngộ Không nhìn về phía thiên tướng với vẻ mặt tức tối, giơ tay vung gậy đánh thẳng vào vai hắn ta.
Một gậy này đã đập nát bả vai đó sau đó lại là một gậy đánh lên bả vai còn lại. Thiên tướng lập tức ngã xuống đất với gương mặt đầy nước mắt.
"Á! Ui da! Ai ui!" Thiên tướng hai đầu lộ ra vẻ mặt đau khổ, gào khóc như đứt từng khúc ruột cực kỳ bi thảm.
Đám thiên binh phía sau nhìn thấy một màn này cũng sợ đến mức lùi về phía sau. Nhưng đôi mắt đó của Tôn Ngộ Không đã nhìn chằm chằm vào mấy thiên binh đó, lập tức khiến toàn bộ đầu gối của thiên binh mềm nhũn quỳ sụp uống đất.
"Mấy người các ngươi muốn làm gì? Chạy sao? Ta cho các ngươi một cơ hội chạy, xong việc ta sẽ đuổi theo, nhưng đuổi được thì đừng hòng tên nào sống được." Tôn Ngộ Không nói trong sự giận dữ tột cùng.
"Đại Thánh đừng kích động! Đây chính là thiên binh thiên tướng, không thể giết được đâu." Vu Mã Tiểu Song sốt ruột đến chảy nước mắt, quỳ trên đất cầu xin. Tôn Ngộ Không vốn vẫn rất tức giận vừa nhìn thấy thuộc hạ của mình cầu xin như vậy cũng hơi mềm lòng, sau khi thở dài lại quay người

rời đi.
Tiên đầu hổ nhịn cơn đau dữ dội nhìn hắn đi xa, ngoài miệng vẫn còn không ngừng lầm bầm: "Chỉ là một tiểu tiên không quan trọng cho lắm còn thể hiện cái khỉ gì với ta, ngay cả tiệc bàn đào còn không thể đi, chẳng là cái đếch gì hết, chỉ là một con khỉ ngu ngốc mà thôi."
Sau khi Tôn Ngộ Không nghe được lời này lập tức dừng bước, quay đầu lại một cách rất chậm, đôi mắt hơi híp.
Một khắc vừa nhìn thấy tiên đầu hổ đôi mắt đột nhiên mở trừng.
"Ôi mẹ ơi!" Tiên đầu hổ sợ hãi kêu rên một tiếng, bên dưới ướt một mảng.
"Vu Mã Tiểu Song, ta có thiệp mời không?" Tôn Ngộ Không lạnh lùng hỏi.
"Đại Thánh, không… không có…" Vu Mã Tiểu Song không dám nói dối mà chỉ có thể thành thật đáp lời.
"Tốt lắm, không có, là tại sao? Là bọn họ chưa đưa tới hay là ta không nhận được?" Tôn Ngộ Không không còn giận dữ mà nói với vẻ mặt bình tĩnh.
"Đại Thánh, ta nghĩ là chưa nhận được đó, ta vẫn luôn đợi ở nơi này, có khả năng là bọn họ quên mất. Như vậy đi, ta đi xem một chút lại hỏi thử xem sao?" Vu Mã Tiểu Song nhỏ giọng đáp.
"Khỏi cần hỏi, ngươi về đi, ta đi xem tại sao tiệc bàn đào lại không mời ta."
Tôn Ngộ Không đạp lên Cân Đẩu Vân biến mất ở phía chân trời.
Lúc này tại hội trường tiệc bàn đào cũng không có người khác mà chỉ có bảy tiên nữ và trăm vị tiên nữ đang bày trí hội trường, bận rộn như thoi đưa.
Tôn Ngộ Không đến hiện trường nhìn mỹ thực mỹ tửu trên bàn và cống phẩm đào tươi, trong lòng hận ý ngút trời, tức đến vò đầu bứt tai.
"Lão Ngọc Đế, ngươi lừa lão Tôn. Ôi, ta là quan to như vậy mà ngươi lại không mời ta, bỏ qua ta, một mình ăn nhiều đồ ngon như vậy, lão già nhà ngươi, ta sẽ khiến ngươi không ăn được một miếng nào hết." Tôn Ngộ Không thở hổn hển đi tới hội trường tiệc bàn đào nhưng suy nghĩ lại thay đổi, biến thành bộ dáng một tiểu quan đi về phía bảy tiên nữ với vẻ vui sướng.
"Mấy vị tiên nữ, Vương Mẫu nương nương kêu các ngươi lại đi tới vườn đào hái vài quả đào qua đây." Tôn Ngộ Không giả giọng bảo.
Bảy tiên nữ nghe đến đây đều đồng loạt đáp, sau đó cùng trăm vị tiên nữ ở phía sau rời khỏi hội trường.
"Cho các ngươi không mời ta này, hậu quả của việc không mời ta chính là không ai được ăn hết."
Sau khi Tôn Ngộ Không biến đổi lại trực tiếp vung bàn tay to, mỹ tửu mỹ thực trên bàn đều bị thu lại hết.
Sau đó hắn lại theo đám tiên nữ đã đi xa tới vườn đào.
Bảy tiên nữ dẫn chúng tiên nữ vừa tới vườn đào đã cảm thấy không đúng.
Vốn dĩ đào chắc hẳn đã dủ dùng rồi nhưng không ngờ Vương Mẫu nương nương còn kêu hái thêm, thế này không hợp lẽ thường.
"Các tỷ tỷ, các ngươi đã từng gặp tiểu quan vừa rồi chưa? Ta cảm thấy không quen biết, có phải chúng ta bị lừa rồi không?" Thất tiên nữ nhỏ nhất

nói.
"Đúng đó, Tiểu Thất nói đúng lắm, chắc hẳn chúng ta bị lừa rồi, mau trở về thôi!" Đại tiên nữ vội vàng nói.
"Các vị tỷ tỷ, các ngươi không bị lừa đâu, ta nói đều là thật đó, thật sự cần hái thêm đào chẳng qua là ta cần thôi." Tôn Ngộ Không nằm trên Cân Đẩu Vân nói với vẻ lười biếng.
"Con khỉ nhà ngươi lại lừa bọn ta, lần trước còn bắt nạt bảy chị em chúng ta phải nhảy điệu nhảy khiến người xấu hổ đó cho ngươi, lần này ta nhất định phải nói với nương nương trị tội ngươi." Đại tiên nữ tức anh ách bảo.
"Trị tôi ta? Nhìn dung mạo của các ngươi có đứa nào đẹp sao? Còn không bằng Như Hoa xinh đẹp trên Hoa Quả Sơn, kêu các ngươi nhảy cũng chỉ tổ làm bẩn mắt ta." Tôn Ngộ Không cũng đáp lại một cách không hề nể tình.
Nghe được lời này, bảy tiên nữ không ai là không tức giận đến cực điểm. Mấy người đưa mắt nhìn nhau lập tức bay người rời đi, nhưng không ngờ vừa mới di chuyển đã không thể nhúc nhích được nữa.
"Tất cả đứng yên cho ta… mấy con nhãi ranh cái ngươi muốn chạy dưới mí mắt của ta, nghĩ ta ngồi không sao?" Tôn Ngộ Không nhìn bộ dáng hoảng hốt lo sợ của đám tiên nữ mà cảm thấy vô cùng vui vẻ.
Hắn đi tới trước mặt đại tiên nữ nghịch vạt áo trước ngực nàng, trông thấy dáng người khỏe mạnh đẫy đà này cũng không khỏi hít ngược một ngụm khí lạnh.
"Ngươi ăn cái gì mà to như vậy hả? Còn cường tráng như vậy nữa chứ, lẽ nào là ăn bột nở sao?" Tôn Ngộ Không còn rất tò mò dùng ngón tay chọc vào làn da vô cùng mịn màng và trắng như tuyết đó, một cái chọc này của hắn làm làn da có hơi sưng đỏ.

Chương 1156. Quần áo bên người!

"Không vui, không có lông, không đẹp không đẹp, mấy đứa các ngươi lớn lên quá xấu xí, thật sự không bằng khỉ cái mê người trên Hoa Quả Sơn." Sau khi Tôn Ngộ Không đùa giỡn đơn giản một lần cảm thấy không vui cho lắm lại quay người tiến vào trong vườn đào.
Thời gian nửa nén nhang, cây đào trong vườn đào đã có vài câu ngay cả gốc cũng bị bứt sạch. Sau khi Tôn Ngộ Không thắng lợi trở về đi ra, nhìn thấy Thất Tiên Nữ vẫn còn bị ghim chặt giữa không trung đó không khỏi cười càng tươi hơn.
"Mấy tỷ tỷ, xin lỗi nhé, chủ yếu là được người nhờ vả, đặc tội rồi, ôi!" Tôn Ngộ Không trông có vẻ hơi khó xử, im lặng một lúc rồi nói tiếp: "Hắn từng nói quần áo trên người mấy vị đều là bảo vật, tuy rằng ta không thích nhìn loại con gái xấu xí khó coi như các ngươi nhưng có tiền kiếm, ai lại không kiếm chứ?"
Tôn Ngộ Không híp mắt, nhẹ nhàng thổi khí với Thất Tiên Nữ, lập tức có một cơn gió tà ma thổi tới cuốn bay sạch toàn bộ quần áo sát thân trên người các nàng. Trong lúc nhất thời, Thất Tiên Nữ biến thành bảy cô gái trần như nhộng, quần áo cũng bay vào trong tay Tôn Ngộ Không cùng với

cơn gió yêu ma đó.
Sau khi lấy được quần áo, Tôn Ngộ Không rời đi một cách ngông nghênh.
Thiên Cơ Lâu.
"Huynh đệ, ngươi qua đây mà xem, đây chính là quần áo sát thân mới ra lò trên người Thất Tiên Nữ, có thể đổi được bao nhiêu tiên tinh thạch vậy?"
Tôn Ngộ Không thở hổn hển bảo.
Sau khi Lưu Tiêu nghe được chuyện mà Tôn Ngộ Không nói lập tức ném bảo vật trong tay lên mặt đất vội vàng đi qua.
"Hầu ca, ngươi lợi hại quá, những thứ này chính là bảo bối, ngươi không biết đám tiên nhân này đều có một một sở thích, đó chính là thích quần áo sát người nguyên vị đặc biệt là loại hoàn toàn là cực phẩm như Thất Tiên Nữ!" Lưu Tiêu giành toàn bộ quần áo của Thất Tiên Nữ qua, thuận tay ném về một cái bọc to.
Tôn Ngộ Không nhận túi, nhìn thấy bên trong đựng mười viên tiên tinh thạch cũng lập tức nhíu mày.
"Ta tốn sức chín trâu hai hổ mới tìm được mấy thứ tốt này cho ngươi mà chỉ được có mười viên như vậy, ngươi có hơi đen tối quá rồi đấy!" Tôn Ngộ Không nói với vẻ không bằng lòng.
"Ta đen tối sao? Nói cho ngươi biết, cho ngươi tưng đây đã là tốt lắm rồi nhé, bộ giáp vàng kim trên người ngươi còn chưa trả money cho ta đâu đấy, còn ở đây đổ tội à." Lưu Tiêu cũng đáp lại một cách vô tình.
"Được rồi được rồi! Ta về Hoa Quả Sơn trước đây, không nói chuyện với ngươi nữa, qua hai ngày nữa trận đấu bắt đầu ngươi phải nhắc nhở ta từ trước, ta cũng phải chuẩn bị một chút." Tôn Ngộ Không rất nôn nóng nói lời từ biệt rồi quay người nhảy lên Cân Dẩu Vân biến mất dạng.
Thủy Liêm Động, Hỏa Quả Sơn.
"Á! Cứu mạng!
"Mau chạy nhanh một chút!"
"Đại vương đại vương, ngươi đang ở đâu!"
Một đám khỉ con ở Hoa Quả Sơn bị thiên binh thiên tướng vây giết, chưa đến một lúc đã có gần nửa khỉ chết và bị thương.
Lúc này, Tôn Ngộ Không cũng vội trở về, nhìn thấy tình cảnh này hắn tức giận đến cực điểm, giơ Kim Cô Bổng lên lập tức đánh sấp mặt một đám thiên binh thiên tướng.
Lúc này Thác Tháp Lý Thiên Vương ở trên trời nhìn thấy cảnh này cũng cảm thấy không ổn, lập tức chấm dứt trận chiến vội vàng rút lui. Nhưng điều mà hắn không ngờ được là lúc này Tôn Ngộ Không đã giết đến đỏ mắt, hoàn toàn không hề để ý mà theo hắn cùng lên thiên đình.
Lúc này Thiên Nam Môn vẫn chưa sửa xong, Tôn Ngộ Không tới đến Lăng Tiêu Bảo Điện một cách vô cùng thuận lợi.
Hắn đứng giữa không trung hít một hơi thật sâu, trừng to hai mắt cầm Kim Cô Bổng trong tay lập tức vung lên.
"Bốp… rầm…"
"Lão Ngọc Đế vậy mà ngươi dám sỉ nhục ta, ta nhất định phải lấy mạng

ngươi!"
Tôn Ngộ Không vung Kim Cô Bổng điên cuồng phá điện.
"Lôi Công Lôi Mẫu đâu? Mau nhanh chóng bắt con khỉ ngang ngược này lại."
Trong tay Thác Tháp – Lý Thiên Vương không có pháp bảo nổi tiếng, chỉ cầm bảo kiếm chỉ huy thiên binh thiên tướng vây công Tôn Ngộ Không.
Qua một lúc, Lôi Công Lôi Mẫu ôm mặt ôm mông chạy trốn với vẻ xám xịt, ngay cả Nhị Lang Thần sau khi đánh hai chiêu với Tôn Ngộ Không cũng giả thương bỏ trốn. Na Tra hoàn toàn không xuất hiện, hình như đang trốn ở chỗ Thái Ất Chân Nhân khổ tu.
Lúc này Tôn Ngộ Không đã đánh tan tành Lăng Tiêu Bảo Điện. Bảo Điện giống như bị nổ tung chỉ còn lại một đống tàn tích. Thiên binh thiên tướng giống như đám người già nua yếu ớt, quân lính tan rã.
Ngọc Đế ôm đầu trốn chui như chuột vẫn mang bộ dáng kinh hoàng.
"… Lão Quân mau tới cứu trẫm." Ngọc Đế lớn tiếng kêu.
"Bệ hạ chớ hoảng, ta cho con khỉ này thử vũ khí Nhất Hóa Tam Thanh của ta." Thái Thượng Lão Quân sử dụng bản lĩnh át chủ bài của mình.
Nhưng Nhất Khí Hóa Tam Thanh của lão lại không thần kỳ như Nhất Khí Hóa Tam Thanh của lão tử mà chỉ là một bản đơn giản hóa, nhưng hiệu quả cũng không tệ.
Chỉ thấy ba tia sáng lóe lên trực tiếp trói Tôn Ngộ Không vào đại điện.
"Mấy tên tạp chủng ngụy quân tử các ngươi, ặc, cậy đông hiếp yếu với ta, ta nói cho ngươi biết ta không sợ đâu nhé! Ngươi thả ta ra, ta muốn đại chiến một trăm nghìn hiệp với các ngươi."
Tôn Ngộ Không giãy dụa, nhưng sau khi ba tia sáng biến mất không thấy đâu lại biến thành ba vòng vàng trói chặt hắn ta.
"Con khỉ ngang ngược nhà ngươi, ta cho ngươi ở đây khóc lóc la lối, người đâu, bây giờ bổ hắn ra cho ta, hôm nay ta muốn nếm thử xem não khỉ có tươi hay không?" Ngọc Đế tức giận lớn tiếng quát.
"Bệ hạ chớ có sốt ruột, con khỉ này đã trộm mấy hồ lô tiên đan của ta, cứ bổ chết hắn như vậy thì hời cho hắn quá, nhốt hắn vào trong lò Bát Quái của ta luyện thành đan dược chắc chắn là kỳ bảo." Thái Thượng Lão Quân nói với vẻ mặt thù hận.

Chương 1157. Không lừa ta!

"Ừm, ngươi nói đúng, cứ làm theo lời ngươi nói, luyện chế con khỉ này cho ta." Ngọc Đế nói với vẻ giải hận.
"Ha ha, hôm nay con khỉ nhà ngươi cuối cùng cũng rơi vào tay ta rồi, cho ngươi trộm trâu xanh của ta này, nói thế nào ta cũng phải bắt ngươi trả lại công bằng cho nó." Thái Thượng Lão Quân nước mắt tung bay trên bản mặt già, thoạt nhìn cực kỳ bi thảm như thể tối qua để tang con vậy. Nhưng trong ánh mắt của lão vẫn ẩn giấu vẻ cực kỳ hung ác.
"Lão già kia, ngươi có bản lĩnh thì luyện ta thành đan đi, hôm nay ta muốn xem rốt cuộc trong lò Bát Quái đó của ngươi có gì?" Tôn Ngộ Không hoàn

toàn không để ý, bộ dáng không hề sợ hãi.
Lúc này hắn vẫn còn đang nhìn bảng tìm kiếm hàng đầu, ngay khi nhìn thấy kết quả lập tức vui như trẩy hội.
Bảng xếp hạng tìm kiếm hàng đầu "Mỹ Hầu Vương phá Lăng Tiêu Bảo Điện."
"Mỹ Hầu Vương không may gặp cảnh khốn cùng!"
"Một vụ huyết án xuất phát từ quan tài."
"Ta muốn một chọi mười."
Thứ hạng trên bảng xếp hạng xuất hiện sự dao động mới, trong ba hạng đầu Tôn Ngộ Không đã chiếm hẳn hai cái. Nhìn thấy như vậy, tuy Tôn Ngộ Không đã bị bắt nhưng trong lòng vẫn vô cùng vui vẻ sung sướng.
"Ha ha, Lưu Tiêu quả thật không lừa ta!" Tôn Ngộ Không bị bắt còn đang kêu to, một màn này khiến Lưu Tiêu nhìn vào có hơi đỏ mặt.
Thiên Cơ Lâu.
"Hầu ca, đã giúp ngươi một phen nhưng không ngờ ngươi vẫn như vậy, lại phải vào trong lò luyện đan một lần, hy vọng lần này ngươi vẫn có thể chịu đựng được."
Lưu Tiêu nhìn Tôn Ngộ Không bị ném vào trong lò Bát Quái với vẻ bất đắc dĩ, trong lòng cũng thấp thỏm bất an sợ lần này luyện chế sẽ làm chậm trễ tiến trình của Vạn Giới Đại Loạn Đấu.
Ngay khi hắn mở khu bình luận ra, bên trong có rất nhiều bình luận đều đang vui khi thấy người gặp họa.
Lâm Động: "Quá nhàm chán, còn tưởng có thể chiến một trận định càn khôn với Mỹ Hầu Vương chứ nhưng bây giờ không có hy vọng rồi!"
Diệp Phàm: "Không phải ta nói cơ mà ngoại trừ Mỹ Hầu Vương ra, toàn bộ người có mặt ở đây đều là rác rưởi, không có ai ngoại lệ."
Hoang: "Không có ai ngoại lệ cũng bao gồm cả ta sao?"
Diệp Phàm: "…"
Lưu Tiêu nhìn tin nhắn qua lại sặc mùi thuốc súng trong khu bình luận của mấy người Lâm Động, Diệp Phàm và Hoang cũng bình tĩnh lại
"Có mấy tên đầu óc đơn giản này Vạn Giới Đại Loạn Đấu chắc hẳn cũng đáng xem một chút, đến lúc đó nhà cái cá nhân của mình chắc chắn có thể kiếm được một khoản." Lưu Tiêu vừa nghĩ đến đây đã không nhịn được niềm vui trong lòng, trực tiếp vỗ đùi.
Nhưng vỗ đùi mình xong lại nghĩ đến dáng người duyên dáng thon dài và cái đùi trắng như tuyết mịn màng khi trêu chọc Quan Âm đó, thầm nghĩ:
"Nếu như mình có thể làm một trận dành riêng cho phụ nữ ở Đại Loạn Đấu chắc chắn sẽ vô cùng đẹp…" Lưu Tiêu liếm môi, bộ dáng rất đê tiện.
"Không được, mở đầu Vạn Giới Đại Loạn Đấu sẽ là vòng sơ loại dành cho nữ ở Đại Loạn Đấu."
Lưu Tiêu đứng dậy đi vào trong kho báu.
Đâu Suất Cung cách xa thiên đình.
"Ném con khỉ ngnag ngược này vào cho ta!" Thái Thượng Lão Quân nói một cách vô cùng tức giận.

Tôn Ngộ Không trong lò Bát Quái lại chẳng hề để ý. Nhưng lúc này nhiệt độ bắt đầu tăng cao khiến giáp vàng trên người hắn nhanh chóng tan chảy. Xung quanh vốn là một màu tối đen, cùng với nhiệt độ thay đổi mà trở nên nóng rực, bốn bề cũng biến thành lửa đỏ.
"Coong! Coong! Coong!"
"Con khỉ ngnag ngược, ngươi vẫn còn sống đấy chứ?" Thái Thượng Lão Quân gõ lên lò Bát Quái, rất nhàn nhã nói.
"Còn sống nhé, chẳng qua có hơi mệt, muốn ngủ, nơi này quá lạnh dễ bị cảm mạo, khó chịu quá, không dám ngủ." Tôn Ngộ Không nằm dưới đáy lò một cách lười biếng, đáp.
"Con khỉ ngnag ngược nhà ngươi cứ đợi đấy cho ta, xem ngươi còn có thể mạnh miệng được đến bao giờ." Thái Thượng Lão Quân điều chỉnh độ lửa, chỉnh hỏa lực lên cao nhất.
Chưa đến một lúc nhiệt độ xung quanh đã bắt đầu tăng lên, cảm giác lò Bát Quái cũng đã biến màu.
Lão rất vui vẻ đi tới đằng trước, cầm gậy nhỏ tiếp tục gõ lên lò Bát Quái.
"Coong! Coong! Coong!"
"Bây giờ con khỉ ngang ngược thế nào rồi? Có ấm không hả?" Thái Thượng Lão Quân cắn răng bảo.
"Rất ấm, nóng thật, độ ấm này vừa đủ!" Tôn Ngộ Không hô lên với vẻ hưng phấn.
"Con khỉ ngang ngược nhà ngươi, ngược lại ta muốn xem ngươi có thể kiên trì được bao lâu, ta cho ngươi mạnh miệng này." Thái Thượng Lão Quân tức đến cực điểm, vội vàng tăng nhiệt độ lên một nấc nữa.
Lúc này, toàn bộ lò Bát Quái đã lột xác từ màu vàng thành màu đỏ như lửa.
"Nóng quá, nóng quá, ta sắp không kiên trì được nữa rồi!" Trong lò Bát Quái truyền ra tiếng kêu thảm thiết của Tôn Ngộ Không.
Thái Thượng Lão Quân vốn có hơi nôn nóng khó dằn nổi lập tức thả lỏng hơn bao nhiêu, lão vui vẻ đi xung quanh rồi sải bước rời khỏi phòng đan.
Bảng xếp hạng tìm kiếm hàng đầu "Mỹ Hầu Vương dục hỏa đốt người!"
"Nội y nóng bỏng của Thất Tiên Nữ bán chạy nhất (nguyên vị)!"
"Diệp Đại Đế đại chiến Hắc Ám Náo Động"
"Vạn Giới Đại Loạn Đấu đã bắt đầu!"
Ba xếp hạng đầu trên bảng lại đổi mới, lần này khu bình luận lại càng sôi nổi hơn.
Diệp: "Là ai đã trộm quan tài cổ đồng xanh của ta? Mau lấy ra đây cho ta, bằng không ta lại diệt đám tạp chủng trong Hắc Ám Náo Động một lần."
Thạch Hoàng: "Họ Diệp kia, ngươi nói ai là tạp chủng hả? Có bản lĩnh ngươi tới đi, bọn ta không sợ ngươi nhé."
Cổ Hoàng: "Đúng, Thạch Hoàng, ở trong khu bình luận mắng hắn, đồ không biết xấu hổ cứ có chuyện gì không vui là lại tới tìm chúng ta mà xả, quá không có thể diện!"
Hoang: "Chọc giận huynh đệ của ta, ai cho các ngươi lá gan đó? Lát nữa ta cũng qua, ta muốn xem thử là ai?"

Trên bảng danh sách tìm kiếm hàng đầu tự động mở kỹ năng tìm kiếm các chuyện kỳ lạ trong Vạn Giới, các loại điểm nóng khác nhau cũng liên tiếp xuất hiện.
Lưu Tiêu nhìn đến đây lại cảm thấy sự việc có hơi không đúng.

Chương 1158. Sắp lạc đề!

Nghĩ đến Diệp Phàm lại muốn đặt chân vào Sinh Mệnh Cấm Khu, bảng tìm kiếm hàng đầu chắc chắn sẽ lại lấy hắn làm chủ. Tiếp theo đó toàn bộ bảng xếp hạng tìm kiếm hàng đầu sẽ thay đổi. Cứ như vậy, ánh sáng của Vạn Giới Đại Loạn Đấu chắc chắn sẽ bị che lấp đi không ít.
"Không thể để bọn họ như vậy, Vạn Giới Đại Loạn Đấu được sinh ra để vơ vét của cải, nếu như bây giờ để bọn họ hành động vậy sẽ tổn thất bao nhiêu tiền đây?" Lưu Tiêu vừa nghĩ đến đây cũng lập tức để lại lời nhắn trong khu bình luận.
Khu nhắn của lâu chủ: "Có phải mấy người các ngươi ăn no rửng mỡ rồi không? Phí báo danh đều giao hết rồi, tại sao không phân cao thấp ở Vạn Giới Đại Loạn Đấu?"
Trong khu bình luận, tin nhắn của Lưu Tiêu đã gửi đi, lập tức toàn bộ tin nhắn đều dừng lại.
Qua một lúc sau, trong màn hình mới nhảy ra một tin nhắn.
Mục Trần: "Lâu chủ nói đúng, Diệp, Hoang, hai người các ngươi tích đủ tinh thần để xử hắn trên lôi đài Đại Loạn Đấu đi."
Tiêu Viêm: "Đậu má, trận đấu vẫn chưa bắt đầu mà mùi thuốc súng đã nồng nặc như vậy rồi, ngược lại ta muốn xem Hoàn Mỹ thế giới lợi hại bao nhiêu!"
Diệp: "Muốn biết lợi hại bao nhiêu thì lúc lên lôi đài ngươi có thể dùng mông cảm giác lễ rửa tội của Đại Đế ta!"
Sở Phong: "Diệp, ta nhớ tiểu tử Lâm Động này đã từng qua chỗ chúng ta, có phải hắn thuận tiện cuỗm luôn quan tài cổ đồng xanh của ngươi rồi không?"
Lâm Động: "Họ Sở kia, có gì nói nấy nhé, lúc ta qua chỗ các ngươi thật sự chưa từng thấy qua quan tài cổ đồng xanh nào cả!"
Hoang: "Lần trước ta nhìn thấy ngươi là khi ngươi đang nằm phơi ánh trăng trên mặt trời, cảm giác tiểu tử nhà ngươi có vấn đề."
Lâu chủ: "Các ngươi tra án thế nào rồi? Ta nói cho các ngươi biết, có ân oán gì thì lên lôi đài mà phân cao thấp, đừng ở đây kéo thù hận thêm nữa."
Tin nhắn của Lưu Tiêu lại xuất hiện, khu bình luận lại đổi vẻ biến thành thảo luận tin đồn, tất cả đều tập trung vào vở kịch luân lý do Ngọc Đế và Vương Mẫu diễn.
Lâu chủ: "Các vị, sự việc đã đến mức độ này rồi, ta sẽ thiết lập khâu cá cược và đặt cược nhà cái trong trận đấu thăng cấp ở Đại Loạn Đấu, mọi người cứ thỏa sức xả thù hận ở bên trong nhé."
Tin tức nóng hổi: Nội y nóng bỏng của bảy tiên nữ lập tức ra mắt, số lượng có hạn, tới trước được trước.

Giới thiệu vắn tắt sản phẩm: Nội y nóng bỏng của bảy tiên nữ được Mỹ Hầu Vương cung cấp.
Phía sau tin nhắn của Lưu Tiêu chính là thông tin sản phẩm càng có tính bùng nổ hơn, lần này lại gây kích động mạnh ở khu bình luận.
Hắc Hoàng: "Lâu chủ cho xin địa chỉ truy cập, mau!"
Tây Thiên Chiến Hoàng: "Cái đệt! Kích thích quá! Mua ngay mua ngay!"
Bao nhiêu tiền đều mua Trư Bát Giới: "Có Hằng Nga không? Ta muốn Hằng Nga!"
Đám người hóng chuyện đã chuẩn bị sẵn đầy đủ đối với hai điểm nóng này, đạn dược đầy ắp chỉ chờ bắn.
Thiên Cơ Lâu.
Lưu Tiêu không hề để ý đến thứ hạng của ba hạng đầu, bàn tay đang vuốt ve quan tài cổ đồng xanh, trong lòng vô cùng phức tạp.
"Rốt cuộc trong chiếc quan tài này đựng thứ gì? Mà họ Diệp lại nôn nóng chạy đến bên Hắc Ám Náo Động quấy rối một trận như vậy, thật là khó hiểu."
Lâm Động mang vẻ mặt hoang mang tới Thiên Cơ Lâu, cũng không biết nên thế nào mới phải, chỉ ở cửa đi tới đi lui.
"Ai đang ở bên ngoài, ta nói cho ngươi biết trong nhà không có tiền đâu, đám trộm cắp các ngươi không cần thiết phải thăm dò, ta ở đây nhà chỉ có bốn bức tường, vui vẻ đi vào mà khóc lóc đi ra đấy."
Cảm giác được bên ngoài có người đang quanh quẩn một chỗ, Lưu Tiêu mang vẻ mặt cảnh giác lập tức giấu bảo bối đi, lớn tiếng hô ra bên ngoài.
"Lâu chủ, ngươi hiểu lầm rồi, ta chỉ mốn mua lại quan tài cổ đồng xanh, ngươi xem có được không?" Sắc mặt của Lâm Động có hơi kích động, trong giọng nói mang theo vẻ sốt ruột.
Lưu Tiêu nghe được lời này, lúc này mới thả lỏng sải bước đi ra ngoài.
"Ngươi muốn lấy gì để đổi, Tiên Tinh Thạch sao? Nhưng cần trừ phí thủ tục." Hắn không hề để ý chút nào, duỗi tay muốn lấy Tiên Tinh Thạch về nhưng Lâm Động lại hơi lúng túng.
"Ta dùng Tiên Tinh Thạch để báo danh, ta có thể dùng phù tổ để đổi quan tài cổ đồng xanh không?" Lâm Động lấy ra một lá bùa thoạt nhìn có đã rất lâu đời ẩn chứ uy thế. Nhưng có thể cảm giác được một nguồn sức mạnh không tầm thường đang chậm rãi phóng ra từ bên trong.
"Cái này cũng không được, cái gì gọi là trao đổi ngang giá? Quan tài cổ đồng xanh đó đáng giá hai trăm miếng tinh tiên thạch, còn cái này của ngươi cùng lắm là năm miếng."
Lưu Tiêu mang bộ dáng gian thương xảo quyệt, giá cả vừa đưa ra đã khiến gương mặt của Lâm Động co rút.
"Ngươi cũng tàn nhẫn quá rồi thì phải? Khi đó ta đổi quan tài cổ đồng xanh có một trăm Tiên Tinh Thạch thôi, bây giờ đã biến thành hai trăm rồi á?" Lâm Động khóc không ra nước mắt, bảo.
"Sao nào? Ta chính là ban tổ chức, cần phí thủ tục, hơn nữa còn có đủ loại phí thập cẩm như phí đảm bảo, phí ăn mòn... còn không phải sẽ ra cái giá

này sao, ngươi có thể không đổi!" Lưu Tiêu mang bộ dáng lưu manh khiến Lâm Động có hơi thẹn quá hóa giận muốn đánh hắn.
Nhưng hắn cảm giác được có hơi không đúng, môi trường mà mình đang ở lại là nơi không thể cảm giác được bất cứ linh lực gì.
"Tên gian thương nhà ngươi, không phải đã nói lát nữa có thể đổi bảo vật ra Tiên Tinh Thạch sao?" Lâm Động nói với vẻ oan ức.
"Đúng đó, ta không nói không phải! Chẳng qua ở giữa sẽ có một vài phí thủ tục mà thôi, thường thì cầm bảo vật hối đoái đều là một vài bảo vật vô dụng, thứ mà ngươi muốn đổi chắc chắn có tác dụng đối với mình." Lưu Tiêu đáp một cách bình chân như vại.
zalo 0704730588